Holy Bible

Aionian Edition®

Finnish Bible 1776

AionianBible.org
Ensimmäinen Pyhä Raamattu maailmassa, jota ei ole käännetty
100% vapaasti kopioida ja tulostaa
tunnetaan myös " Purppura Raamattu "

Holy Bible Aionian Edition ®
Finnish Bible 1776

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
Evangelical Lutheran Church of Finland, 1776

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Esipuhe

Suomen Kieli at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Suomen Kieli at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Sisällysluettelo

VANHA TESTAMENTTI

1 Mooseksen 11
2 Mooseksen 123
3 Mooseksen 216
4 Mooseksen 284
5 Mooseksen 377
Joosuan 457
Tuomarien 511
Ruutin 565
1 Samuelin 573
2 Samuelin 644
1 Kuninkaiden 703
2 Kuninkaiden 773
1 Aikakirja 839
2 Aikakirja 899
Esran 975
Nehemian 997
Esterin 1028
Jobin 1045
Psalmien 1100
Sananlaskujen 1231
Saarnaajan 1275
Laulujen laulu 1291
Jesajan 1300
Jeremian 1408
Valitusvirret 1534
Hesekielin 1545
Danielin 1658
Hoosean 1692
Joelin 1709
Aamoksen 1715
Obadjan 1728
Joonan 1730
Miikan 1734
Nahumin 1744
Habakukin 1748
Sefanjan 1753
Haggain 1758
Sakarjan 1762
Malakian 1781

UUSI TESTAMENTTI

Matteuksen 1789
Markuksen 1860
Luukkaan 1905
Johanneksen 1981
Teot 2039
Roomalaisille 2114
1 Korinttilaisille 2145
2 Korinttilaisille 2174
Galatalaisille 2195
Efesolaisille 2206
Filippiläisille 2216
Kolossalaisille 2224
1 Tessalonikalaisille 2231
2 Tessalonikalaisille 2238
1 Timoteukselle 2242
2 Timoteukselle 2250
Titukselle 2256
Filemonille 2260
Heprealaisille 2262
Jaakobin 2284
1 Pietarin 2292
2 Pietarin 2300
1 Johanneksen 2306
2 Johanneksen 2314
3 Johanneksen 2315
Juudaksen 2316
Ilmestys 2319

LIITE

Lukijan Opas
Sanakirja
Kartat
Kohtalo
Kuvat, Doré

VANHA TESTAMENTTI

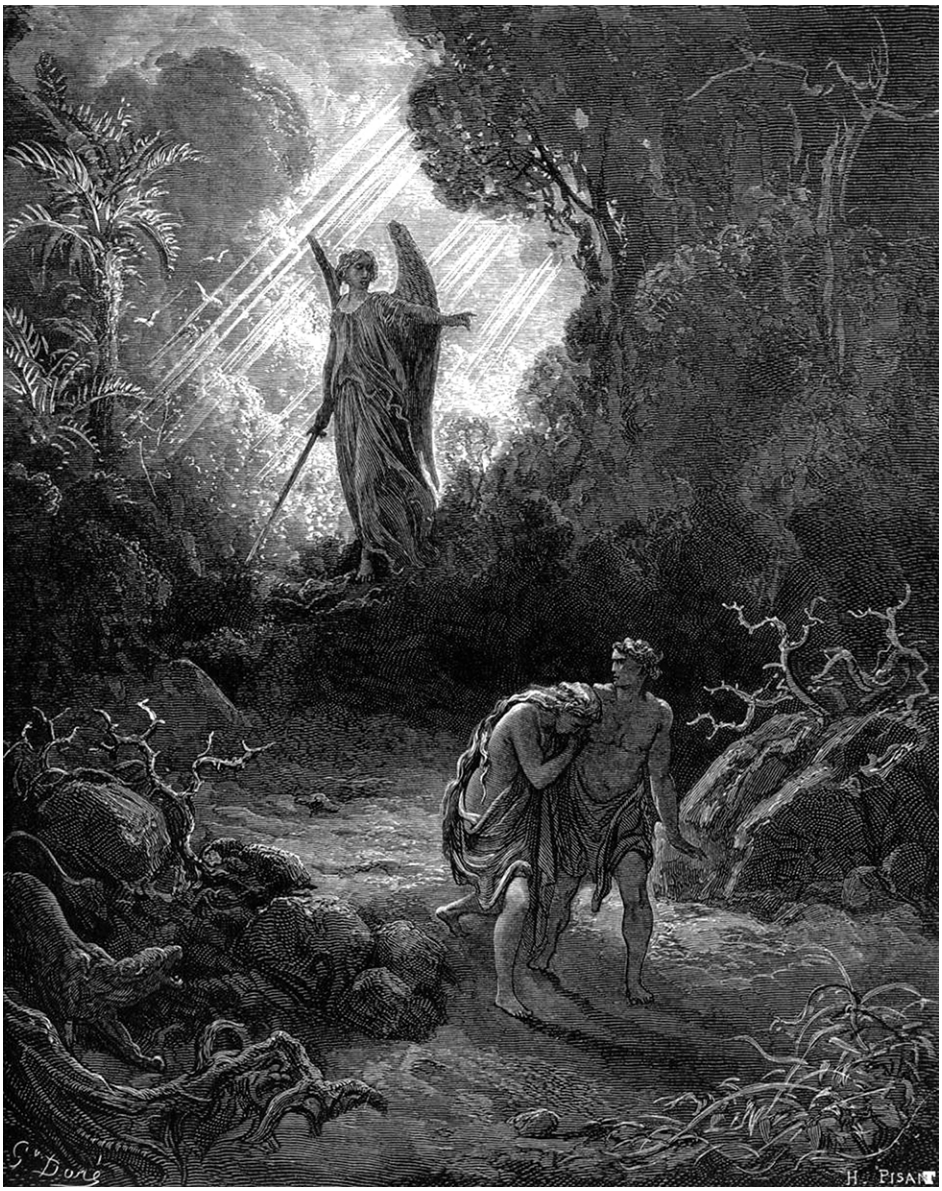

Ja ajoi Adamin ulos, ja pani idän puolelle Edenin Paradisia Kerubimin paljaalla,
lyöväisellä miekalla elämän puun tietä vartioitsemaan.
1 Mooseksen 3:24

1 Mooseksen

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. **2** Ja maa oli autio ja tyhjä,
ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten
päällä. **3** Ja Jumala sanoi: tulkoon valkeus, ja valkeus tuli. **4** Ja
Jumala näki valkeuden hyväksi. Niin Jumala eroitti valkeuden
pimeydestä: **5** Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden
kutsui hän yöksi. Ja tuli ehtoosta ja aamusta ensimäinen päivä.
6 Ja Jumala sanoi: tulkoon vahvuus vetten vaiheelle, eroittamaan
vesiä vesistä. **7** Ja Jumala teki vahvuuden, ja eroitti vedet,
jotka ovat vahvuuden alla, niistä vesistä, jotka ovat vahvuuden
päällä: ja tapahtui niin. **8** Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi.
Ja tuli ehtoosta ja aamusta toinen päivä. **9** Ja Jumala sanoi:
kokoontukoon vedet taivaan alla erinomaiseen paikkaan, niin
että kuiva näkyy. Ja tapahtui niin. **10** Ja Jumala kutsui kuivan
maaksi, ja vetten kokoukset hän kutsui mereksi. Ja Jumala
näki sen hyväksi. **11** Ja Jumala sanoi: vihoittakoon maa, ja
kasvakoon ruohon, jossa siemen on, ja hedelmälliset puut, jotka
hedelmän kantavat lajinsa jälkeen, jossa sen siemen on maan
päällä. Ja tapahtui niin. **12** Ja maa vihoitti ja kasvoi ruohon, jossa
siemen oli lajinsa jälkeen, ja hedelmälliset puut, joiden siemen
oli itsessänsä lajinsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi. **13**
Ja tuli ehtoosta ja aamusta kolmas päivä. **14** Ja Jumala sanoi:
tulkoon valkeudet taivaan vahvuuteen, eroittamaan päivää ja
yötä: ja olkoon merkeiksi, ja ajoiksi, ja päiviksi ja vuosiksi. **15** Ja
olkoon valkeudeksi taivaan vahvuudessa, paistamaan maan
päälle. Ja tapahtui niin. **16** Ja Jumala teki kaksi suurta valkeutta:
suuremman valkeuden päivää hallitsemaan, ja vähemmän
valkeuden yötä hallitsemaan, ja tähdet. **17** Ja Jumala pani ne
taivaan vahvuuteen, paistamaan maan päälle. **18** Ja hallitsemaan

päivää ja yötä, ja eroittamaan valkeutta ja pimeyttä. Ja Jumala
näki sen hyväksi. **19** Ja tuli ehtoosta ja aamusta naljäs päivä.
20 Ja Jumala sanoi: kuohuttakoon vedet yltäkyllä liikkuvaisia
eläimiä, ja linnut lentäköön maan päällä taivaan avaruudessa.
21 Ja Jumala loi suuret valaskalat, ja kaikkinaiset liikkuvaiset
eläimet, jotka vedet kuohuttivat yltäkyllä kunkin lajinsa jälkeen, ja
kaikkinaiset siivilliset linnut, lajinsa jälkeen. Ja Jumala näki sen
hyväksi. **22** Ja Jumala siunasi heitä, ja sanoi: olkaat hedelmälliset
ja lisääntykäät, ja täyttäkäät meren vedet, ja linnut lisääntyköön
veden päällä. **23** Ja tuli ehtoosta ja aamusta viides päivä. **24** Ja
Jumala sanoi: tuottakoon maa eläimet lajinsa jälkeen, karjan,
madot ja pedot maalle lajinsa jälkeen. Ja tapahtui niin. **25**
Ja jumala teki pedot maalle lajinsa jälkeen, ja karjan lajinsa
jälkeen, ja kaikkinaiset matelevaiset maalla lajinsa jälkeen. Ja
Jumala näki sen hyväksi. **26** Ja Jumala sanoi: tehkäämme
ihminen meidän kuvaksemme, meidän muotomme jälkeen: ja
he vallitkaan kalat meressä, ja taivaan linnut, ja karjan ja koko
maan, ja kaikki, jotka maalla matelevat. **27** Ja Jumala loi ihmisen
omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän sen loi: mieheksi ja
vaimoksi loi hän heitä. **28** Ja Jumala siunasi heitä, ja Jumala
sanoi heille: kasvakaat ja lisääntykäät ja täyttäkäät maata, ja
tehkäät se teillenne alamaiseksi; ja vallitkaat kalat meressä,
ja taivaan linnut, ja kaikki eläimet, jotka maalla liikkuvat. **29**
Ja Jumala sanoi: katso, minä annoin teille kaikkinaiset ruohot,
joissa siemen on koko maan päällä, ja kaikkinaiset hedelmälliset
puut, ja puut, joissa siemen on, teille ruaksi **30** Ja kaikille
eläimille maan päällä, ja kaikille taivaan linnuille, ja kaikille,
jotka matelevat maan päällä, joissa elävä henki on, kaikkinaiset
viheriäiset ruohot syötäväksi. Ja tapahtui niin. **31** Ja Jumala

katsoi kaikkia, kuin hän tehnyt oli, ja katso, ne olivat sangen
hyvät. Ja tuli ehtoosta ja aamusta se kuudes päivä.

2 Ja niin taivas ja maa päätettiin, ja kaikki heidän joukkonsa. **2**
Ja Jumala oli päättänyt seitsemänteen päivään (asti) työnsä,
kuin hän tehnyt oli, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista
teoistansa, kuin hän tehnyt oli. **3** Ja Jumala siunasi seitsemännen
päivän ja pyhitti sen; että hän lepäsi hänessä kaikista teoistansa,
jotka Jumala loi ja (täydellisesti) teki. **4** Ja näin on taivas ja maa
tullut, koska he luotiin, sillä ajalla jolla Herra Jumala teki maan
ja taivaan. **5** Ja kaikkinaiset pensaat kedolla, jotka ei ennen
olleet maan päällä, ja kaikkinaiset ruohot kedolla, jotka ei ennen
kasvaneet. Sillä ei Herra Jumala antanut vielä sataa maan
päälle, eikä ollut ihmistä, joka maata viljeli; **6** Vaan sumu nousi
maasta, ja kasti kaiken maan. **7** Ja Herra Jumala teki ihmisen,
tomun maasta, ja puhalsi hänen sieraimiinsa elävän hengen:
ja tuli ihminen niin eläväksi sieluksi. **8** Ja Herra Jumala istutti
Paradisin Edenissä itään päin, ja pani siihen ihmisen, jonka
hän tehnyt oli. **9** Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaiset
puut, ihanaiset nähdä ja hyvät syödä, ja elämän puun keskelle
Paradisia, niin myös hyvän ja pahan tiedon puun. **10** Ja Edenistä
kävi virta kastamaan Paradisia, ja jakoi sieltä itsensä neljäksi
päävirraksi. **11** Ensimäinen kutsutaan Pison: se juoksee koko
Hevilan maan ympärinsä, ja siellä on kultaa. **12** Ja sen maan
kulta on kallis, ja siellä myös löytään Bedellion, ja kallis kivi
Oniks. **13** Toinen virta kutsutaan Gihon: se juoksee koko Etiopian
ympärinsä. **14** Kolmas virta kutsutaan Hiddekel, ja juoksee
Assyrian editse. Ja neljäs virta on Phrat. **15** Ja Herra Jumala otti
ihmisen, ja pani Edenissä Paradisiin, viljelemään ja varjelemaan
sitä. **16** Ja Herra Jumala käski ihmistä, ja sanoi: syö vapaasti

kaikkinaisista puista Paradisissa; **17** Mutta hyvän ja pahan tiedon
puusta älä syö: sillä jona päivänä sinä siitä syöt, pitää sinun
kuolemalla kuoleman. **18** Ja Herra Jumala sanoi: ei ole hyvä
ihmisen yksinänsä olla, minä teen hänelle avun, joka hänen
tykönänsä oleman pitää. **19** Koska Herra Jumala oli tehnyt
maasta kaikkinaiset eläimet kedolle, ja kaikkinaiset taivaan
linnut, toi hän ne Adamin eteen, että hän näkis, kuinka hän ne
nimittäis: sillä niinkuin Adam kaikkinaiset eläimet nimitti, niin ne
kutsutaan. **20** Ja Adam antoi kullekin karjalle, ja taivaan linnuille,
ja eläimille maan päällä heidän nimensä. Mutta Adamille ei
löytty apua, joka hänen tykönänsä olisi. **21** Ja Herra jumala
pani raskaan unen Adamiin, ja kuin hän nukkui, otti hän yhden
hänen kylkiluistansa, ja täytti sen paikan lihalla. **22** Ja Herra
Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän Adamista
otti, ja toi sen hänen eteensä. **23** Niin sanoi Adam: tämä on nyt
luu minun luistani, ja liha minun lihastani: se pitää kutsuttaman
miehiseksi, sillä hän on otettu miehestä. **24** Sentähden pitää
miehen luopuman isästänsä ja äidistänsä, ja vaimoonsa sidottu
oleman, ja tulevat yhdeksi lihaksi. **25** Ja he olivat molemmat
alasti, Adam ja hänen emäntänsä, ja ei hävenneet.

3 Ja kärme oli kavalin kaikkia eläimiä maan päällä, jotka Herra
Jumala tehnyt oli, ja se sanoi vaimolle: sanoiko Jumala, älkäät
syökö kaikkinaisista puista Paradisissa? **2** Niin vaimo sanoi
kärmeelle: me syömme niiden puiden hedelmistä, jotka ovat
Paradisissa; **3** Mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä
Paradisia, on Jumala sanonut: älkäät syökö siitä, ja älkäät
ruvetko siihen, ettette kuolis. **4** Niin kärme sanoi vaimolle: ei
suinkaan pidä teidän kuolemalla kuoleman. **5** Vaan Jumala tietää,
että jona päivänä te syötte siitä, aukenevat teidän silmänne, ja te

tulette niinkuin Jumala, tietämään hyvän ja pahan. **6** Ja vaimo
näki siitä puusta olevan hyvän syödä, ja että se oli ihana nähdä
ja suloinen puu antamaan ymmärryksen: ja otti sen hedelmästä
ja söi, ja antoi miehellensä siitä, ja hän söi. **7** Silloin aukenivat
molempain heidän silmänsä, ja äkkäsivät, että he olivat alasti; ja
sitoivat yhteen fikunalehtiä, ja tekivät heillensä peitteitä. **8** Ja he
kuulivat Herran Jumalan äänen, joka käyskenteli Paradisissa,
kuin päivä viileäksi tuli. Ja Adam lymyi emäntinensä Herran
Jumalan kasvoin edestä puiden sekaan Paradisissa. **9** Ja Herra
Jumala kutsui Adamin, ja sanoi hänelle: Kussas olet? **10** Ja
hän sanoi: minä kuulin sinun äänes Paradisissa, ja pelkäsin:
sillä minä olen alasti, ja sen tähden minä lymyin. **11** Ja hän
sanoi: kuka sinulle ilmoitti, että alasti olet? Etkös syönyt siitä
puusta, josta minä sinua haastoin syömästä? **12** Niin sanoi
Adam: vaimo, jonkas annoit minulle, antoi minulle siitä puusta,
ja minä söin. **13** Silloin sanoi Herra Jumala vaimolle: miksis
sen teit? Ja vaimo sanoi: kärme petti minut, ja minä söin. **14**
Ja Herra Jumala sanoi kärmeelle: ettäs tämän teit, kirottu ole
sinä kaikesta karjasta, ja kaikista eläimistä maalla: sinun pitää
käymän vatsallas, ja syömän maata kaiken elinaikas. **15** Ja minä
panen vainon sinun ja vaimon välille, ja sinun siemenes ja hänen
siemenensä välille; sen pitää rikki polkemaan sinun pääs, ja sinä
olet pistävä häntä kantapäähän. **16** Ja vaimolle sanoi hän: Minä
saatan sinulle paljon tuskaa, koskas raskaaksi tulet: sinun pitää
synnyttämän lapsia kivulla, ja sinun tahtos pitää miehes alle
annettu oleman, ja hänen pitää vallitseman sinua. **17** Ja Adamille
sanoi hän: ettäs kuulit emäntäs ääntä, ja söit puusta, josta minä
kielsin sinua sanoen: ei sinun pidä siitä syömän: kirottu olkoon
maa sinun tähtes; surulla pitää sinun elättämän itses hänestä

kaiken elinaikas. **18** Orjantappuroita ja ohdakkeita pitää hänen
kasvaman, ja sinun pitää maan ruohoja syömän. **19** Sinun otsas
hiessä pitää sinun syömän leipää, siihen asti kuin sinä maaksi
jällensä tulet, ettäs siitä otettu olet: sillä sinä olet maa, ja maaksi
pitää sinun jällensä tuleman. **20** Ja Adam kutsui emäntänsä
nimen Heva, että hän on kaikkein elävitten äiti. **21** Ja Herra
Jumala teki Adamille ja hänen emännällensä nahoista hameet,
ja puetti heidän yllensä. **22** Ja Herra Jumala sanoi: katso, Adam
on ollut niin kuin yksi meistä, tietäen hyvän ja pahan; mutta
nyt ettei hän ojentaisi kättänsä, ja ottaisi myös elämän puusta,
söisi ja eläisi ijankaikkisesti: **23** Niin Herra Jumala johdatti
hänen ulos Edenin Paradisista maata viljelemään, josta hän
otettu oli. **24** Ja ajoi Adamin ulos, ja pani idän puolelle Edenin
Paradisia Kerubimin paljaalla, lyöväisellä miekalla elämän puun
tietä vartioitsemaan.

4 Ja Adam tunsi emäntänsä Hevan, ja hän tuli raskaaksi, ja
synnytti Kainin, ja sanoi: minulla on mies Herra. **2** Ja taas hän
synnytti hänen veljensä Habelin. Ja Habel tuli lampuriksi, mutta
Kain peltomieheksi. **3** Ja tapahtui muutamain päiväin perästä,
että Kain uhrasi Herralle lahjan maan hedelmistä. **4** Ja Habel
myös uhrasi laumansa esikoisista, ja heidän lihavuudestansa. Ja
Herra katsoi (leppyisesti) Habelin ja hänen uhrinsa puoleen.
5 Mutta Kainin ja hänen uhrinsa puoleen ei hän (leppyisesti)
katsonut: silloin Kain vihastui sangen kovin, ja hänen hahmonsa
muuttui. **6** Niin Herra sanoi Kainille: miksis olet vihainen? Ja
miksi hahmos muuttuu? **7** Eikö se niin ole? jos hyvin teet
niin syntis anteeksi annetaan; ja jolles hyvin tee, niin synti
väijyy oven edessä, ja hänen himonsa on sinun tykös, vaan
hallitse sinä häntä. **8** Ja Kain puhui veljensä Habelin kanssa. Ja

tapahtui heidän kedolla ollessansa, että Kain karkasi veljensä
Habelin päälle, ja tappoi hänen. **9** Niin Herra sanoi Kainille:
kussa on Habel sinun veljes? hän vastasi: en minä tiedä:
olenko minä veljeni vartia? **10** Ja hän sanoi: mitäs tehnyt
olet? veljes veren ääni huutaa minun tyköni maasta. **11** Ja
nyt kirottu ole sinä: (kirottu) maan päältä, joka avasi suunsa
ottamaan veljes verta sinun kädestäs. **12** Koskas maata viljelet,
niin ei pidä sen tästedes sinulle väkeänsä antaman; kulkian
ja pakenevaisen pitää sinun oleman maan päällä. **13** Ja Kain
sanoi Herralle: minun rangaistukseni on suurempi, kuin että se
on kannettava. **14** Katsos, sinä ajat minun pois tänäpäivänä
maalta, ja minun pitää sinun kasvois edestä lymymän ja tulen
kulkiaksi ja pakenevaiseksi maan päällä. Ja niin minun käy,
kuka ikänänsä minun löytää, se tappaa minun. **15** Mutta Herra
sanoi hänelle: Sentähden, kuka ikänänsä Kainin tappaa, se pitää
seitsemän kertaisesti kostettaman. Ja Herra pani merkin Kainiin,
ettei kenkään häntä tappaisi, joka hänen löytäisi. **16** Ja niin Kain
läksi Herran kasvoin edestä, ja asui Nodin maalla, itään päin
Edenistä. **17** Ja Kain tunsi emäntänsä, joka tuli raskaaksi, ja
synnytti Hanokin. Ja hän rakensi kaupungin, jonka hän kutsui
poikansa nimellä Hanok. **18** Mutta Hanok siitti Iradin. Irad siitti
Mahujaelin. Mahujael siitti Metusaelin. Metusael siitti Lamekin.
19 Mutta Lamek otti kaksi emäntää, yhden nimi oli Ada, ja toisen
nimi Zilla. **20** Ja Ada synnytti Jabalin, joka oli niiden isä, jotka
majoissa asuivat, ja karjaa kasvattivat. **21** Ja hänen veljensä
nimi oli Jubal, josta kantelein ja huiluin soittajat tulivat. **22** Zilla
myös synnytti TubalKainin, joka oli taitava kaikkinaisissa vaski-ja
rautatöissä, ja Tubalkainin sisar oli Naema. **23** Ja Lamek sanoi
emännillensä, Adalle ja Zillalle: te Lamekin emännät, kuulkaat

minun ääntäni, ja vaari ottakaat siitä kuin minä sanon: minä olen
miehen tappanut minulleni haavaksi, ja nuorukaisen minulleni
sinimarjaksi: **24** Kain kostetaan seitsemän kertaisesti, mutta
Lamek seitsemän ja seitsemänkymmenen kertaisesti. **25** Ja
Adam taas tunsi emäntänsä, ja hän synnytti pojan, ja kutsui
hänen nimensä Set, sanoen: Jumala on minulle toisen siemenen
antanut Habelin edestä, jonka Kain tappoi. **26** Ja Set myös
siitti pojan, ja kutsui hänen Enos. Silloin ruvettiin saarnaamaan
Herran nimestä.

5 Tämä on ihmisen sukukunnan kirja, siihen aikaan, koska
Jumala loi ihmisen, ja teki hänen Jumalan muotoiseksi. **2**
Mieheksi ja vaimoksi loi hän heidät ja siunasi heitä, ja kutsui
heidän nimensä ihminen, sinä päivänä jona he luotiin. **3** Ja
Adam oli sadan ja kolmenkymmenen ajastajan vanha, ja siitti
pojan, joka hänen kuvansa kaltainen oli, ja kutsui hänen nimensä
Set. **4** Ja eli sitte kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti poikia
ja tyttäriä. **5** Ja koko hänen ikänsä oli yhdeksänsataa ja
kolmekymmentä ajastaikaa, ja kuoli. **6** Set oli sadan ja viiden
ajastajan vanha, ja siitti Enoksen. **7** Ja eli sitte kahdeksansataa
ja seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **8** Ja koko hänen
ikänsä oli yhdeksänsataa ja kaksitoistakymmentä ajastaikaa, ja
kuoli. **9** Enos oli yhdeksänkymmenen ajastajan vanha, ja siitti
Kenanin. **10** Ja eli sitte kahdeksansataa ja viisitoistakymmentä
ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **11** Ja koko hänen ikänsä
oli yhdeksänsataa ja viisi ajastaikaa, ja kuoli. **12** Kenan oli
seitsemänkymmenen ajastajan vanha, ja siitti Mahalaleelin. **13**
Ja eli sitte kahdeksansataa ja neljäkymmentä ajastaikaa, ja siitti
poikia ja tyttäriä. **14** Ja koko hänen ikänsä oli yhdeksänsataa
ja kymmenen ajastaikaa, ja kuoli. **15** Mahalaleel oli viiden

ajastajan seitsemättäkymmentä vanha, ja siitti Jaredin. **16** Ja
eli sitte kahdeksansataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti
poikia ja tyttäriä. **17** Ja koko hänen ikänsä oli kahdeksansataa
yhdeksänkymmentä ja viisi ajastaikaa, ja kuoli. **18** Jared oli
sadan ja kahdenseitsemättäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti
Henokin. **19** Ja eli sitte kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti
poikia ja tyttäriä. **20** Ja koko hänen ikänsä oli yhdeksänsataa ja
kaksiseitsemättäkymmentä ajastaikaa, ja kuoli. **21** Henok oli
viidenseitsemättäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti Metusalan.
22 Ja sitte kuin hän oli Metusalan siittänyt, pysyi hän jumalisessa
elämässä kolmesataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **23** Ja
koko hänen ikänsä oli kolmesataa ja viisiseitsemättäkymmentä
ajastaikaa. **24** Ja hän eli jumalisesti: ja ei enää ollut; sillä Jumala
otti hänen pois. **25** Metusala oli sadan ja seitsemän ajastajan
yhdeksättäkymmentä vanha, ja siitti Lamekin. **26** Ja eli sitte
seitsemänsataa ja kaksiyhdeksättäkymmentä ajastaikaa, ja siitti
poikia ja tyttäriä. **27** Ja koko hänen ikänsä oli yhdeksänsataa
ja yhdeksänseitsemättäkymmentä ajastaikaa, ja kuoli. **28**
Lamek oli sadan ja kahden ajastajan yhdeksättäkymmentä
vanha, ja siitti pojan. **29** Ja kutsui hänen nimensä Noa,
sanoen: tämä on lohduttava meitä meidän vaivassamme ja
töissämme maan päällä, jonka Herra kironnut on. **30** Sitte eli
hän viisisataa yhdeksänkymmentä ja viisi ajastaikaa, ja siitti
poikia ja tyttäriä. **31** Ja koko hänen ikänsä oli seitsemänsataa ja
seitsemänkahdeksattakymmentä ajastaikaa, ja kuoli. **32** Noa oli
viidensadan ajastajan vanha, ja siitti Semin, Hamin ja Japhetin.

6 Ja tapahtui, koska ihmiset rupesivat lisääntymään maan
päällä, ja siittivät tyttäriä; **2** Niin Jumalan pojat näkivät ihmisten
tyttäret kauniiksi, ja ottivat emänniksensä kaikesta kuin he

valitsivat. **3** Silloin sanoi Herra: ei minun henkeni pidä nuhteleman
ihmistä (sanan kautta) ijankaikkisesti, sillä hän on liha; sentähden
olkoon hänellä aikaa, sata ja kaksikymmentä ajastaikaa. **4** Siihen
aikaan olivat sankarit maan päällä: ja myös sitte, kuin Jumalan
pojat makasivat ihmisten tytärten kanssa, ja he olivat siittäneet
heille (lapsia): nämä olivat valtiaat, ne muinen kuuluisat miehet.
5 Mutta Herra näki ihmisen pahuuden suureksi maan päällä; ja
kaikki hänen sydämensä aivoitus ja ajatus oli ainoastansa paha
joka aika. **6** Ja Herra katui ihmisen tehneensä maan päälle,
ja tuli murheelliseksi sydämessänsä. **7** Ja Herra sanoi: Minä
tahdon ihmisen, jonka minä loin, hukuttaa maan päältä, hamasta
ihmisestä niin karjaan asti, matoihin ja ja taivaan lintuihin asti;
sillä minä kadun, että minä niitä tehnyt olen. **8** Mutta Noa löysi
armon Herran edessä. **9** Tämä on Noan sukukunta: Noa oli
hurskas ja vakaa mies ajallansa, ja eli jumalisesti: **10** Ja siitti
kolme poikaa, Semin, Hamin ja Japhetin. **11** Mutta maa oli
turmeltu Jumalan kasvoin edessä, ja täynnänsä väkivaltaa. **12**
Silloin katsahti Jumala maan päälle, ja katso, se oli turmeltu:
sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä. **13** Ja Jumala
sanoi Noalle: kaiken lihan loppu on minun eteeni tullut: sillä
maa on heistä täynnänsä väkivaltaa, ja katso, minä hukutan
heitä ynnä maan kanssa. **14** Tee sinulles arkki hongasta, ja
tee sisälle olinsijat, ja tervaa se sisältä ja ulkoa. **15** Ja tee
häntä näin: Kolmesataa kyynärää pitää oleman arkin pituuden,
viisikymmentä kyynärää hänen leveytensä ja kolmekymmentä
kyynärää korkeutensa. **16** Arkin akkunan sinun pitää tekemän, ja
kyynärällä päättämän sen ylhäältä: Ja arkin oven pitää sinun
paneman sivuun. Ja hänellä pitää oleman kolme pohjaa, yksi
alinna, toinen keskellä ja kolmas ylinnä. **17** Ja minä, katso,

minä annan tulla vedenpaisumuksen maan päälle hukuttamaan
kaikkea lihaa, jossa elävä henki on taivaan alla, ja kaikki, mitä
maan päällä on, pitää hukkuman. **18** Mutta sinun kanssas minä
minun liittoni teen, ja sinun pitää arkkiin sisälle menemän, sinun
ja sinun poikas, ja sinun emäntäs, ja poikais emännät sinun
kanssas. **19** Ja sinun pitää saattaman arkkiin kaikkinaiset eläimet
kaikesta lihasta kaksittain, koiraksen ja naaraksen, jäämään
elämään kanssas. **20** Linnuista lajistansa, karjasta lajistansa,
kaikkinaisista madoista maan päällä lajistansa. Kaikista näistä
pitää kaksittain sinun tykös käymän, jäämän elämään. **21** Ja
sinun pitää ottaman tykös kaikkinaista ruokaa, jota syödään, ja
kokooman sinun tykös, sinulle ja heille elatukseksi. **22** Ja Noa
teki sen: kaikki mitä Jumala hänen käski, niin hän teki.

7 Ja Herra sanoi Noalle: mene sinä ja koko sinun huonees
arkkiin: sillä sinun minä olen nähnyt hurskaaksi minun edessäni
tällä ajalla. **2** Kaikista puhtaista eläimistä ota tykös seitsemän ja
seitsemän, koiras ja naaras, mutta saastaisista eläimistä kaksin,
koiras ja naaras. **3** Niin myös taivaan linnuista seitsemän ja
seitsemän, koiras ja naaras, että siemen jäis elämään koko
maan päällä. **4** Sillä vielä seitsemän päivän perästä annan minä
sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä
yötä, ja hukutan maan päältä kaikki elävät luontokappaleet,
jotka minä tehnyt olen. **5** Ja Noa teki kaiken sen jälkeen kuin
Herra hänelle käski. **6** Ja Noa oli kuudensadan ajastajan vanha,
koska vedenpaisumus tuli maan päälle. **7** Ja Noa meni arkkiin
poikinensa, emäntinensä, ja hänen poikainsa emännät hänen
kanssansa, vedenpaisumisen edestä. **8** Puhtaista eläimistä ja
saastaisista, ja linnuista ja kaikista, kuin matelevat maan päällä,
9 Menivät Noan tykö arkkiin kaksittain, koiras ja naaras, niinkuin

Herra Noalle käskenyt oli. **10** Ja tapahtui, koska seitsemän
päivää kuluneet olivat, tuli vedenpaisumus maan päälle. **11**
Kuudennella sadalla ajastajalla Noan ijästä, toisella kuukaudella,
seitsemäntenätoista kymmenentenä päivänä kuusta, sinä päivänä
kuohuivat kaikki syvyyden lähteet, ja taivaan akkunat aukenivat.
12 Ja maan päälle satoi neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä
yötä. **13** Juuri sinä päivänä meni Noa ja Sem, ja Ham, ja Japhet,
Noan pojat, ja Noan emäntä, ja kolme hänen poikainsa emäntää
hänen kanssansa arkkiin. **14** He ja kaikki pedot lajistansa, ja
kaikki matelevaiset, jotka matelevat maan päällä, lajistansa,
ja kaikki linnut lajistansa, kaikki lentäväiset, joilla siivet olivat.
15 Ja menivät Noan tykö arkkiin kaksittain kaikesta lihasta,
jossa elävä henki oli. **16** Je ne olivat koirakset ja naarakset
kaikkinaisesta lihasta, ja menivät sisälle niinkuin Jumala hänelle
käskenyt oli. Ja Herra sulki hänen jälkeensä. **17** Silloin tuli
vedenpaisumus neljäkymmentä päivää maan päälle, ja vedet
paisuivat, ja nostivat arkin ylös, ja veivät korkialle maasta. **18**
Niin vedet saivat vallan, ja paisuivat sangen suuresti maan
päälle, niin että arkki oli vesiajolla. **19** Ja vedet saivat sangen
suuren vallan, ja enänivät niin suuresti maan päälle, että kaikki
korkiat vuoret koko taivaan alla peitettiin. **20** Viisitoistakymmentä
kyynärää korkialla olivat vedet vuorten päällä, jotka he peittivät.
21 Silloin hukkui kaikki liha, joka maan päällä matelee, linnut,
karja, pedot, ja kaikki, jotka maan päällä liikkuvat, ja kaikki
ihmiset. **22** Ja kaikki, joilla elävä henki oli kuivan maan päällä,
ne kuolivat. **23** Niin hukutettiin kaikki ne, kuin maan päällä olivat,
ihmisestä niin karjaan asti, ja matoihin, ja taivaan lintuihin asti,
kaikki hukutettiin maan päältä, ainoastansa Noa jäi, ja ne jotka

hänen kanssansa olivat arkissa. **24** Ja vedet seisoivat valtiasna
maan päällä sata ja viisikymmentä päivää.

8 Silloin Jumala muisti Noaa ja kaikkia eläviä, ja kaikkea
karjaa, kuin hänen kanssansa olivat arkissa, ja Jumala nosti
tuulen maan päälle, ja vedet seisahtivat. **2** Ja syvyyden lähteet
tukittiin, ja taivaan akkunat, ja sateet taivaasta asetettiin. **3**
Ja vedet maan päältä enemmin ja enemmin juoksivat pois,
ja vähenivät sadan ja viidenkymmenen päivän perästä. **4** Ja
seitsemäntenätoistakymmenentenä päivänä, seitsemännessä
kuukaudessa jäi arkki Araratin vuorelle. **5** Mutta vedet juoksivat
pois, ja vähenivät hamaan kymmenenteen kuukauteen asti.
Ensimäisnä päivänä kymmenentenä kuukautena näkyivät vuorten
kukkulat. **6** Neljänkymmenen päivän perästä avasi Noa arkin
akkunan, jonka hän tehnyt oli. **7** Ja antoi kaarneen lentää
ulos, joka lensi kahtiapäin, siihen asti kuin vedet maan päältä
kuivuivat. **8** Sitte lähetti hän kyhkyisen tyköänsä, koettelemaan,
jos vedet olisivat juosseet pois maan päältä. **9** Koska ei
kyhkyinen löytänyt kussa hän sai jalkansa levätä, palasi hän
hänen tykönsä arkkiin: sillä vedet olivat vielä koko maan päällä,
niin hän ojensi kätensä, otti hänen ja toi arkkiin. **10** Ja odotti
vielä toiset seitsemän päivää, ja antoi taas kyhkyisen lentää
arkista. **11** Se palasi hänen tykönsä, ehtoopuolella, ja katso,
hän toi suussansa öljypuun lehden, jonka hän murtanut oli. Niin
Noa ymmärsi vedet maan päältä juosseeksi pois. **12** Mutta hän
odotti vielä seitsemän päivää, ja antoi kyhkyisen lentää ulos,
joka ei enää palannut. **13** Ja kuudennella sadalla ja ensimäisellä
ajastajalla (Noan ijästä) ensimäisnä päivänä ensimäisessä
kuukaudessa, kuivuivat vedet maan päältä. Niin avasi Noa
arkin katon, ja näki, ja katso, maa oli kuivunut. **14** Niin maa tuli

peräti kuivaksi seitsemäntenäkolmattakymmenentenä päivänä
toisessa kuukaudessa. **15** Niin Jumala puhui Noalle sanoen: **16**
Lähde arkista, sinä ja sinun emäntäs, ja sinun poikas, ja sinun
poikais emännät sinun kanssas. **17** Kaikkinaiset eläimet, jotka
sinun tykönäs ovat, kaikkinaisesta lihasta, sekä linnuista että
karjasta, ja kaikista matelevaisista maan päällä, johdata ne ulos
kanssas: ja kävelköön ne maan päällä, ja olkoon hedelmälliset ja
lisääntyköön maan päällä. **18** Niin Noa meni ulos poikinensa,
ja emäntinensä, ja poikainsa emännät hänen kanssansa. **19**
Kaikkinaiset eläimet, kaikkinaiset matelevaiset, kaikkinaiset
linnnut, ja kaikki kuin maalla matelevat: läksivät arkista, jokainen
kaltaisensa tykö. **20** Ja Noa rakensi Herralle alttarin: ja otti
kaikkinaisesta puhtaasta karjasta, ja kaikkinaisista puhtaista
linnuista, ja uhrasi polttouhria alttarilla. **21** Ja Herra haisti
lepytyshajun, ja Herra sanoi sydämessänsä: en minä silleen
enää maata kiroo ihmisen tähden: vaikka ihmisen sydämen
aivoitus on paha hamasta lapsuudesta: ja en minä silleen enää
lyö kaikkia kuin elävät, niinkuin minä tehnyt olen. **22** Niin kauvan
kuin maa seisoo, ei pidä kylväminen ja niittäminen, vilu ja helle,
suvi ja talvi, päivä ja yö lakkaaman.

9 Ja Jumala siunasi Noan ja hänen poikansa, ja sanoi heille:
olkaat hedelmälliset, lisääntykäät ja täyttäkäät maata. **2** Ja teidän
pelkonne ja hämmästyksenne olkoon kaikissa eläimissä maan
päällä, ja kaikissa linnuissa taivaan alla; ja kaikissa, jotka maalla
matelevat, ja kaikissa kaloissa meressä: ne ovat teidän käsiinne
annetut. **3** Kaikki, jotka liikkuvat ja elävät, olkoon teille ruaksi:
niinkuin viheriäisen ruohon, olen minä kaikki teille antanut. **4**
Ainoastansa älkäät syökö lihaa, jossa vielä on veri itsessänsä: **5**
Ja totisesti minä tahdon vaatia teidän ruumiinne veren, kaikilta

eläimiltä minä sen tahdon vaatia: ja ihmisen kädestä, ja myös
itsekunkin hänen veljensä kädestä tahdon minä vaatia ihmisen
hengen. **6** Se kuin ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä
pitää ihmisen kautta vuodatettaman: sillä Jumala on ihmisen
tehnyt kuvaksensa. **7** Olkaat siis hedelmälliset, lisääntykäät ja
enentäkäät teitänne maassa, ja tulkaat siinä moneksi. **8** Ja
Jumala puhui Noalle ja hänen pojillensa hänen kanssansa,
sanoen: **9** Ja minä, katso, minä teen teidän kanssanne minun
liittoni, ja teidän siemenenne kanssa teidän jälkeenne. **10**
Ja jokaisen elävän hengen kanssa, jotka teidän tykönänne
ovat, sekä linnuissa että karjassa, ja kaikissa eläimissä maan
päällä, jotka teidän tykönänne ovat, kaikissa niissä, jotka arkista
läksivät, mikä ikänänsä eläin se maassa on. **11** Ja teen minun
liittoni teidän kanssanne: ettei tästedes enää pidä kaikkea
lihaa hukutettaman vedenpaisumisella: ja ei pidä tästedes enää
vedenpaisumus tuleman maata turmelemaan. **12** Ja Jumala
sanoi: tämä on sen liiton merkki, jonka minä annan minun ja
teidän välillenne, ja joka elävän hengen välille teidän tykönänne,
tästedes ijankaikkiseen. **13** Minun kaareni minä olen pannut
pilviin: sen pitää oleman liiton merkki, minun ja maan välillä. **14**
Ja koska niin tapahtuu, että minä tuotan pilven maan ylitse:
niin pitää kaari pilvissä nähtämän. **15** Ja niin minä muistan
minun liittoni, minun ja teidän välillänne, ja joka elävän hengen
kaikkinaisessa lihassa; ettei enää vedenpaisumus pidä tuleman
kaikkea lihaa hukuttamaan. **16** Sentäden pitää kaaren pilvissä
oleman, että minä katson sitä, ja muistan sen ijankaikkisen liiton
Jumalan välillä ja joka elävän hengen, kaikkinaisessa lihassa,
kuin maan päällä on. **17** Ja Jumala sanoi Noalle: tämä on
sen liiton merkki, jonka minä olen tehnyt minun ja kaiken lihan

välille maan päällä. **18** Ja Noan pojat, jotka läksivät arkista,
olivat Sem, Ham, ja Japhet. Ja Ham oli Kanaanin Isä. **19** Nämä
ovat kolme Noan poikaa, ja heistä ovat ne, jotka hajoitetut ovat
kaikkeen maahan. **20** Ja Noa rupesi olemaan peltomiesnä,
ja istutti viinamäen. **21** Ja hän joi viinaa; ja juopui ja makasi
peittämättä majassansa. **22** Koska Ham, Kanaanin Isä, näki
hänen isänsä hävyn, sanoi hän sen molemmille veljillensä,
jotka ulkona olivat. **23** Niin otti Sem ja Japhet vaatteen, ja
panivat molempain heidän hartioillensa, ja menivät seljittäin, ja
peittivät isänsä hävyn. Ja heidän kasvonsa olivat käännetyt pois,
niin etteivät he nähneet isänsä häpyä. **24** Koska Noa heräsi
viinastansa, ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa hänelle
tehnyt oli: **25** Niin sanoi hän: kirottu olkoon Kanaan: olkoon hän
orjain orja, hänen veljeinsä seassa. **26** Ja vielä sanoi: Kiitetty
olkoon Herra Semin Jumala, ja Kanaan olkoon hänen orjansa. **27**
Jumala levittäköön Japhetin, ja hän asukoon Semin majoissa, ja
Kanaan olkoon hänen orjansa. **28** Ja Noa eli, vedenpaisumisen
jälkeen kolmesataa ja viisikymmentä ajastaikaa. **29** Ja koko
Noan ikä oli yhdeksänsataa ja viisikymmentä ajastaikaa, ja kuoli.

10 Tämä on Noan lasten sukukunta: Semin, Hamin ja Japhetin:
ja heille syntyi lapsia vedenpaisumisen jälkeen. **2** Japhetin
lapset: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Tubal: Mesek ja Tiras.
3 Mutta Gomerin lapset: Askenas, Riphad ja Togarma. **4**
Javanin lapset: Elisa ja Tarsis: Kittim ja Dodanim. **5** Näistä ovat
hajoitetut pakanain luodot, heidän maakunnissansa, itsekukin
oman kielensä jälkeen: heidän sukukuntainsa jälkeen, heidän
kansoissansa. **6** Hamin lapset: Kus, Misraim, Put ja Kanaan.
7 Kuksen lapset: Seba, Hevila, Sabta, Naema ja Sabteka.
Naeman lapset: Skepa ja Dedan. **8** Mutta Kus siitti Nimrodin:

hän rupesi olemaan valtias maalla. **9** Ja hän oli jalo metsämies
Herran edessä. Siitä on sananlasku: se on jalo metsämies
Herran edessä, niinkuin Nimrod. **10** Ja hänen valtakuntansa
alku oli Babel, Erek, Akad ja Kalne, Sinearin maalla. **11** Siitä
maakunnasta tuli hän Assyriaan: ja rakensi Niniven, ja Rehobotin
kaupungin, ja Kalan. **12** Ja myös Ressen, Niniven ja Kalan
vaiheelle: joka on suuri kaupunki. **13** Misraim siitti Ludimin,
Anamimin, Leabimin, Naphtuhimin. **14** Patrusimin ja Kasluhimin;
joista tulleet ovat Philistim ja Kaphtorim. **15** Mutta Kanaan siitti
esikoisensa Sidonin ja Hetin. **16** Ja Jebusin, Emorin, Girgosin. **17**
Hivin, Arkin, Sinin, **18** Ja Arvadin, Semarin ja Hamatin. Sitten ovat
hajoitetut Kanaanealaisten suvut. **19** Ja Kanaanealaisten rajat
olivat Sidonista Gerarin kautta hamaan Gatsaan: Sodomaan, ja
Gomorraan, ja Adamaan, Seboimiin päin, Lasaan asti. **20** Nämät
ovat Hamin lapset heidän sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen:
heidän maakunnissansa ja kansoissansa. **21** Mutta myös itse
Semille syntyi lapsia: hän oli kaikkein Eberin lasten isä: Japhetin
sen vanhimman veli. **22** (Ja nämät ovat) Semin lapset: Elam ja
Assur: Arphaksad, Lud ja Aram. **23** Ja Aramin lapset: Uts, Hul,
Geter ja Mas. **24** Mutta Arphaksad siitti Salan: Sala siitti Eberin.
25 Eberille syntyi kaksi poikaa: yksi kutsuttiin Peleg, että hänen
aikanansa maailma jaettiin: hänen veljensä kutsuttiin Joktan. **26**
Joktan siitti Almodadin ja Salephin: Hasarmavetin ja Jaran. **27**
Hadoramin, Usalin, Dikelan. **28** Obalin, Abimaelin, Seban. **29**
Ophirin, Hevilan ja Jobabin. Kaikki nämä ovat Joktanin pojat. **30**
Ja heidän asumasiansa oli Mesasta: siihen asti kuin Sephariin
tullaan, vuoren tykö, itään päin. **31** Nämät ovat Semin lapset,
sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen: heidän maakunnissansa,
kansainsa jälkeen. **32** Nämät ovat Noan lasten sukukunnat,

heidän heimokuntainsa jälkeen, heidän kansoissansa. Ja näistä
ovat kansat jaetut maan päälle vedenpaisumisen jälkeen.

11 Ja koko maailmalla oli yhtäläinen kieli ja yhtäläinen
puheenparsi. **2** Ja koska he matkustivat idästä, löysivät he kedon
Sinearin maalla, ja asuivat siellä. **3** Ja sanoivat keskenänsä:
käykäämme tiilejä tekemään ja polttamaan. Ja heillä olivat tiilit
kivein siassa, ja maan pihka siteeksi. **4** Ja sanoivat: käykäämme,
rakentakaamme meillemme kaupunki ja torni, joka taivaaseen
ulottuisi, tehdäksemme meillemme nimeä; ettei meitä hajoitettaisi
kaikkiin maihin. **5** Silloin Herra astui alas katsomaan kaupunkia
ja tornia, jota ihmisten lapset rakensivat. **6** Ja Herra sanoi:
katso, se on yhtäläinen kansa, ja yhtäläinen kieli on kaikkein
heidän seassansa, ja he ovat ruvenneet tätä tekemään: ja nyt ei
heitä taideta estettää mistään, kuin he ovat aikoneet tehdä. **7**
Käykäämme, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän
kielensä; niin ettei kenkään ymmärtäisi toisensa kieltä. **8** Ja
niin Herra hajoitti heidät sieltä kaikkiin maihin; ja he lakkasivat
sitä kaupunkia rakentamasta. **9** Ja sentähden kutsuttiin hänen
nimensä Babel: sillä siellä Herra sekoitti koko maan kielen:
ja Herra hajoitti heidät sieltä kaikkiin maihin. **10** Nämät ovat
Semin sukukunnat: Sem oli sadan ajastajan vanha, ja siitti
Arphaksadin, kaksi ajastaikaa vedenpaisumisen jälkeen. **11** Ja eli
sitte viisisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **12** Arphaksad
oli viidenneljättäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti Salan. **13** Ja
eli sitte neljäsataa ja kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **14**
Sala oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, ja siitti Eberin. **15** Ja
eli sitte neljäsataa ja kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **16**
Eber oli neljänneljättäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti Pelegin.
17 Ja eli sitte neljäsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti

poikia ja tyttäriä. **18** Peleg oli kolmenkymmenen ajastajan vanha,
ja siitti Regun. **19** Ja eli sitte kaksisataa ja yhdeksän ajastaikaa,
ja siitti poikia ja tyttäriä. **20** Regu oli kahdenneljättäkymmentä
ajastajan vanha, ja siitti Serugin. **21** Ja eli sitte kaksisataa ja
seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **22** Serug oli
kolmenkymmenen ajastajan vanha ja siitti Nahorin. **23** Ja eli
sitte kaksisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä. **24** Nahor
oli yhdeksänkolmattakymmentä ajastajan vanha, ja siitti Taran.
25 Ja eli sitte sata ja yhdeksäntoistakymmentä ajastaikaa, ja
siitti poikia ja tyttäriä. **26** Tara oli seitsemänkymmenen ajastajan
vanha, ja siitti Abramin, Nahorin ja Haranin. **27** Nämät ovat Taran
sukukunnat: Tara siitti Abramin, Nahorin ja Haranin. Haran siitti
Lotin. **28** Ja Haran kuoli isänsä, Taran edessä, isänsä maalla
Kaldean Uurissa. **29** Silloin Abram ja Nahor ottivat heillensä
emännät: Abramin emännän nimi oli Sarai, ja Nahorin emännän
nimi oli Milka, Haranin tytär, joka oli Milkan ja Jiskan isä. **30**
Mutta Sarai oli hedelmätöin, eikä ollut hänellä lasta. **31** Ja Tara
otti poikansa Abramin ja Lotin Haranin pojan, poikansa pojan, ja
miniänsä Sarain, poikansa Abramin emännän, ja he läksivät ulos
ynnä Kaldean Uurista menemään Kanaanin maalle, ja tulivat
Haraniin, ja asuivat siellä. **32** Ja Tara oli kahdensadan ja viiden
ajastajan vanha ja kuoli Haranissa.

12 Ja Herra oli sanonut Abramille: Lähde maaltas, ja suvustas,
ja isäs huoneesta: sille maalle, jonka minä sinulle osoitan. **2** Ja
minä teen sinun suureksi kansaksi, ja siunaan sinun, ja teen
sinulle suuren nimen, ja sinä olet siunaus. **3** Minä siunaan niitä,
jotka sinua siunaavat, ja kiroon niitä, jotka sinua kiroovat. Ja
sinussa pitää kaikki sukukunnat maan päällä siunatuiksi tuleman.
4 Niin Abram läksi, niinkuin Herra hänelle sanonut oli, ja Lot meni

hänen kanssansa: Mutta Abram oli viidenkahdeksattakymmentä
ajastajan vanha Haranista lähteissänsä. **5** Niin otti Abram
emäntänsä Sarain, ja Lotin, veljensä pojan, tavaroinensa, jotka
he olivat panneet kokoon, ja sielut, jotka he olivat saaneet
Haranissa, ja läksivät matkustamaan Kanaanin maalle; tulivat
myös Kanaanin maalle. **6** Ja Abram vaelsi sen maakunnan
lävitse, hamaan Sikemin paikkakuntaan, Moren lakeuteen asti.
Ja siihen aikaan asuivat Kanaanealaiset maalla. **7** Silloin näkyi
Herra Abramille, ja sanoi: sinun siemenelles annan minä tämän
maan. Ja hän rakensi siinä alttarin Herralle, joka hänelle näkynyt
oli. **8** Sitte siirsi hän itsensä edemmä vuoren tykö, BetElistä
itään päin, ja pani siihen majansa, niin että BetEl oli lännen
puolella ja Ai idän puolella, ja rakensi siinä alttarin Herralle, ja
saarnasi Herran nimestä. **9** Ja Abram läksi sieltä edemmä,
ja vaelsi etelään päin. **10** Niin tuli kova aika maalle, ja Abram
meni alas Egyptiin, olemaan muukalaisna siellä: sillä sangen
kova aika oli maalla. **11** Ja tapahtui, koska hän lähestyi Egyptiä,
puhui hän emännällensä Saraille: katso armaani, minä tiedän
sinun ihanaksi vaimoksi nähdä. **12** Koska Egyptiläiset saavat
sinun nähdä, niin he sanovat: tämä on hänen emäntänsä, ja
tappavat minun, ja antavat sinun elää. **13** Sanos siis itses minun
sisarekseni; että minulle hyvin olis sinun tähtes, ja minä eläisin
sinun vuokses. **14** Koska Abram tuli Egyptiin, näkivät Egyptiläiset
vaimon juuri ihanaksi. **15** Ja Pharaon ruhtinaat näkivät hänen, ja
ylistivät häntä Pharaon edessä: silloin vietiin vaimo Pharaon
huoneeseen. **16** Ja Abramille tehtiin hyvin hänen tähtensä.
Ja hänellä oli lampaita ja karjaa, ja aaseja, ja palvelioita, ja
piikoja, ja aasintammoja ja kameleja. **17** Mutta Herra vitsasi
Pharaota suurilla vitsauksilla, ja hänen huonettansa, Sarain

Abramin emännän tähden. **18** Silloin kutsui Pharao Abramin
tykönsä, ja sanoi: miksis tämän minulle teit? miksi et ilmoittanut
minulle häntä emännäkses? **19** Miksis sanoit, hän on sisareni?
että minä ottaisin hänen emännäkseni? katso tässä on sinun
emäntäs, ota häntä ja mene. **20** Ja Pharao antoi käskyn hänestä
miehillensä: ja he saattoivat hänen ulos ja hänen emäntänsä, ja
kaikki kuin hänellä oli.

13 Niin Abram vaelsi ylös Egyptistä emäntänsä ja kaiken
kalunsa kanssa, ja Lot hänen kanssansa, etelään päin. **2** Ja
Abramilla oli sangen paljo karjaa, hopiaa ja kultaa. **3** Ja hän
matkusti edespäin etelästä BetEliin asti, hamaan siihen paikkaan,
jossa hänen majansa oli ennen ollut, BetElin ja Ain vaiheella: **4**
Juuri siihen paikkaan, johon hän ennen alttarin oli rakentanut;
ja Abram saarnasi siinä Herran nimestä. **5** Mutta Lotilla, joka
Abramia seurasi, oli myös lampaita, ja karjaa, ja majoja. **6** Ja
ei heitä vetänyt maa yhdessä asumaan; sillä heillä oli paljo
tavaraa, eikä taitaneet yhdessä asua. **7** Ja riita oli Abramin
paimenien ja Lotin paimenien välillä: Ja siihen aikaan asuivat
myös Kanaanealaiset ja Pheresiläiset maalla. **8** Niin Abram
sanoi Lotille: älkään olko riita minun ja sinun välilläs, ja minun ja
sinun paimentes välillä: sillä me olemme miehet veljekset. **9** Eikö
koko maa ole edessäs altis? eroita sinus minusta, jos sinä menet
vasemmalle puolelle, minä menen oikialle, eli jos sinä menet
oikialle, minä menen vasemmalle. **10** Niin Lot nosti silmänsä, ja
katseli kaiken Jordanin lakeuden; sillä se oli vedestä viljainen:
ennen kuin Herra Sodoman ja Gomorran hukutti, oli se niinkuin
Herran yrttitarha, niinkuin Egyptin maa, siihenasti kuin Zoariin
tullaan. **11** Ja Lot vallitsi itsellensä koko sen lakeuden Jordanin
tykönä, ja matkusti itään päin: ja niin veljekset erkanivat toinen

toisestansa: **12** Että Abram asui Kanaanin maalla, ja Lot asui
lakeuden kaupungeissa, ja pani majansa Sodoman puoleen. **13**
Mutta Sodoman kansa oli paha, ja rikkoi kovin Herraa vastaan.
14 Ja Herra sanoi Abramille, sitte kuin Lot oli eroittanut itsensä
Abramista: nosta nyt silmäs ja katso siitä, kussas asut, pohjan
puoleen, etelän puoleen, idän puoleen ja lännen puoleen. **15**
Sillä kaiken sen maan, minkä sinä näet, annan minä sinulle, ja
sinun siemenelles ijankaikkiseksi. **16** Ja teen sinun siemenes
niinkuin tomun maan päällä: että jos joku taita lukea tomun maan
päällä, niin hän myös taitaa sinun siemenes lukea. **17** Nouse ja
vaella maata pitkin ja poikin: sillä sinulle minä sen annan. **18**
Niin Abram siirsi majansa, ja tuli, ja asui Mamren lakeudella,
joka on Hebronissa: ja rakensi siinä alttarin Herralle.

14 Ja tapahtui Amraphelin Sinearin kuninkaan, Ariokin Elassarin
kuninkaan, Kedorlaomerin Elamin kuninkaan, ja Tidealin
pakanoitten kuninkaan aikana: **2** Että he sotivat Bereaa Sodoman
kuningasta, ja Birsaa Gomorran kuningasta, ja Sineabia Adaman
kuningasta, ja Semeberiä Zeboimin kuningasta, ja Belan, se
on Zoarin, kuningasta vastaan. **3** Nämät kaikki tulivat yhteen
Siddimin laaksossa; se on suolainen meri: **4** Sillä he olivat olleet
kaksitoistakymmentä ajastaikaa kuningas Kedorlaomerin alla;
mutta kolmantenatoistakymmenentenä ajastaikana olivat he
hänestä luopuneet. **5** Neljäntenätoistakymmenentenä ajastaikana
tuli Kedorlaomer, ja ne kuninkaat, kuin hänen kanssansa olivat,
ja löivät ne Kalevan pojat Karnaimin Astarotissa, ja Susimin
Hammissa; niin myös Emimin Sjaven Kirjataimissa: **6** Ja
Horilaiset Seirin vuorella; siihen lakiaan paikkaan Pharaniin
asti, korpea liki. **7** Ja he palasivat ja tulivat Mispatin lähteen
tykö, se on Kades, ja löivät koko Amalekilaisten maan; niin

myös Amorilaiset, jotka asuivat Hasesonin Tamarissa. **8** Niin
läksivät Sodoman kuningas, ja Gomorran kuningas, ja Adaman
kuningas, ja Zeboimin kuningas, ja Belan, se on Zoarin kuningas:
ja hankitsivat sotaan heitä vastaan Siddimin laaksossa: **9**
Kedorlaomeria Elamin kuningasta, ja Tibealia pakanoitten
kuningasta, ja Amraphelia Sinearin kuningasta, ja Ariokia
Elassarin kuningasta vastaan: neljä kuningasta viittä vastaan.
10 Ja Siddimin laaksossa oli monta maanpihkakuoppaa. Mutta
Sodoman ja Gomorran kuningas siinä pakoon ja maahan lyötiin,
ja jääneet pakenivat vuorille. **11** Ja he ottivat kaiken Sodoman ja
Gomorran tavaran, ja kaiken heidän elatuksensa, ja menivät
matkaansa. **12** Ja ottivat myös Lotin Abramin veljen pojan
kanssansa, ja hänen tavaransa, ja menivät matkaansa, sillä hän
asui Sodomassa. **13** Silloin tuli yksi joka päässyt oli, ja ilmoitti
sen Abramille Hebrealaiselle, joka asui Mamren Amorilaisen
lakeudella, joka Eskolin ja Anerin veli oli. Nämät olivat liitossa
Abramin kanssa. **14** Koska Abram kuuli veljensä otetuksi kiini,
varusti hän omaa kotona syntynyttä palveliaansa kolmesataa ja
kahdeksantoistakymmentä, ja ajoi takaa heitä Daniin asti. **15**
Jakoi itsensä ja karkasi heidän päällensä yöllä palvelioinensa, ja
löi heitä: ja ajoi takaa hamaan Hobaan, joka on vasemmalla
puolella Damaskua. **16** Ja toi jällensä kaiken tavaran: ja myös
veljensä Lotin ja hänen tavaransa toi hän jällensä, niin myös
vaimot ja väen. **17** Silloin meni Sodoman kuningas häntä
vastaan, koska hän palasi lyömästä Kedorlaomeria, ja niitä
kuninkaita hänen kanssansa: Sjaven lakeudella, joka kuninkaan
laaksoksi kutsutaan. **18** Mutta Melkisedek Salemin kuningas toi
leivän ja viinan: ja hän oli ylimmäisen Jumalan pappi. **19** Ja
siunasi häntä, ja sanoi: siunattu ole sinä Abram sille kaikkein

korkeimmalle Jumalalle, jonka taivas ja maa oma on. **20** Ja
kiitetty olkoon kaikkein korkein Jumala, joka sinun vihollises antoi
sinun käsiis. Ja (Abram) antoi hänelle kymmenykset kaikista. **21**
Silloin Sodoman kuningas sanoi Abramille: anna minulle väki, ja
pidä itse tavara. **22** Ja Abram sanoi Sodoman kuninkaalle: Minä
nostan minun käteni Herran kaikkein korkeimman Jumalan tykö,
jonka taivas ja maa oma on: **23** Etten minä ota kaikesta sinun
omastas lankaakaan eli kengän rihmaa, ettes sanoisi: minä olen
Abramin äveriääksi tehnyt: **24** Ei suinkaan, paitsi sitä kuin nämät
nuoret miehet syöneet ovat; ja niiden miesten osan, jotka minua
seurasivat: Aner, Eskol ja Mamre, he saakoon osansa.

15 Kuin nämä olivat niin tapahtuneet, tuli Herran sana Abramin
tykö näyssä, sanoen: älä pelkää Abram, minä olen sinun kilpes,
ja sangen suuri palkkas. **2** Mutta Abram sanoi: Herra, Herra,
mitäs minulle annat? minä lähden lapsetoinna täältä, ja minun
huoneeni haltia on tämä Eleasari Damaskusta. **3** Ja Abram taas
sanoi: mutta minulle et sinä antanut siementä. Ja katsos, minun
kotopalkolliseni tulee minun perillisekseni. **4** Ja katso, Herran
sana tuli hänen tykönsä, sanoen: ei tämä sinua peri: vaan joka
sinun ruumiistas tulee, se tulee sinun perillisekses. **5** Niin hän
vei hänen ulos, ja sanoi: katso taivaaseen ja lue tähdet, jos sinä
ne taidat lukea. Ja sanoi hänelle: niin sinun siemenes on oleva.
6 (Abram) uskoi Herran, ja hän luki hänelle sen vanhurskaudeksi.
7 Ja sanoi hänelle: minä se Herra olen, joka vein sinun ulos
Kaldean Uurista, antaakseni sinulle tämän maan omakses. **8** Ja
hän sanoi: Herra, Herra, mistä minä tietäisin sen omistavani? **9**
Ja hän sanoi hänelle: ota minulle kolmivuotinen hehkonen, ja
kolmivuotinen vuohi, ja kolmivuotinen oinas: niin myös mettinen,
ja nuori kyhkyläinen. **10** Ja hän otti hänelle nämät kaikki, ja jakoi

keskeltä kahtia, ja pani itsekunkin osan toinen toisensa kohdalle;
vaan lintuja ei hän jakanut. **11** Niin linnut tulivat lihain päälle; ja
Abram karkotti ne. **12** Ja tapahtui auringon laskeissa, että raskas
uni lankesi Abramin päälle: ja katso, hämmästys ja synkkä
pimeys tuli hänen päällensä. **13** Niin hän sanoi Abramille: sinun
pitää totisesti tietämän, että sinun siemenes tulee muukalaiseksi
sille maalle, joka ei heidän omansa ole, ja he saattavat heitä
orjaksi, ja vaivaavat heitä neljäsataa ajastaikaa. **14** Mutta sille
kansalle, jonka orjana he ovat, kostan minä: ja sitte he lähtevät
ulos suurella tavaralla. **15** Ja sinä menet isäis tykö rauhassa, ja
haudataan hyvässä ijässä. **16** Vaan neljännessä miespolvessa
he tänne palajavat: sillä Amorilaisten pahuus ei ole vielä täytetty.
17 Ja koska aurinko oli laskenut, ja pimeys joutunut: katso, pätsi
suitsi, ja liekki kävi kappaleitten keskeltä. **18** Sinä päivänä teki
Herra liiton Abramin kanssa, sanoen: sinun siemenelles annan
minä tämän maan, hamasta Egyptin virrasta, niin suureen virtaan
Phratiin asti. **19** Keniläiset, ja Kenitsiläiset, ja Kadmonilaiset, **20**
Ja Hetiläiset, ja Pheresiläiset, ja Kalevan pojat, **21** Ja Amorilaiset,
ja Kanaanealaiset, ja Gergesiläiset, ja Jebusilaiset.

16 Ja Sarai Abramin emäntä ei synnyttänyt hänelle. Mutta
hänellä oli Egyptiläinen piika, jonka nimi oli Hagar. **2** Ja
Sarai sanoi Abramille: katso nyt; Herra on minun sulkenut
synnyttämästä, menes siis minun piikani sivuun, jos minä
sittenkin saisin lapsia hänestä. Ja Abram otti Sarain sanan. **3**
Ja Sarai Abramin emäntä otti Egyptiläisen piikansa Hagarin,
sitte kun Abram kymmenen ajastaikaa oli asunut Kanaanin
maalla: ja antoi sen miehellensä Abramille emännäksi. **4** Ja
hän makasi Hagarin tykönä, joka tuli raskaaksi. Koska hän
tunsi itsensä raskaaksi, tuli hänen emäntänsä halvaksi hänen

silmissänsä. **5** Niin sanoi Sarai Abramille: minulle tapahtunut vääryys lankee sinun päälles; minä annoin minun piikani sinun
sivuus; ja että hän tunsi itsensä raskaaksi, halpenin minä hänen
edessänsä: Herra tuomitkoon minun ja sinun välilläs. **6** Mutta
Abram sanoi Saraille: katso, sinun piikas on sinun käsissäs,
tee hänen kanssansa mitäs tahdot: Niin Sarai kuritti häntä, ja
hän pakeni hänen tyköänsä. **7** Mutta Herran enkeli löysi hänen
vesilähteen tykönä korvessa: lähteen tykönä Surrin tiellä. **8** Ja
sanoi: Hagar, Sarain piika, kustas tulet? ja kuhunkas menet?
hän sanoi: minä pakenin emäntääni Saraita. **9** Ja Herran enkeli
sanoi hänelle: palaja emäntäs tykö, ja nöyryytä itses hänen
kätensä alle. **10** Ja Herran enkeli sanoi hänelle: minä lisään
suuresti sinun siemenes, niin ettei sitä taideta luettaa paljouden
tähden. **11** Ja Herran enkeli sanoi (vielä) hänelle: katso, sinä
olet raskas, ja synnytät pojan: ja sinun pitää kutsuman hänen
nimensä Ismael: sillä Herra on kuullut sinun vaivas. **12** Hän
tulee tylyksi mieheksi, ja hänen kätensä jokaista vastaan, ja
jokaisen käsi häntä vastaan, ja hän on asuva kaikkein veljeinsä
edessä. **13** Ja hän kutsui Herran nimen, joka häntä puhutteli, sinä
Jumala, joka näet minun, sillä hän sanoi: enkö minä ole katsonut
hänen peräänsä, joka minun näkee? **14** Sentähden nimitti hän
sen kaivon, sen elävän kaivoksi, joka minun näkee, joka on
Kadeksen ja Baredin välillä. **15** Ja Hagar synnytti Abramille
pojan: ja Abram kutsui poikansa nimen, jonka Hagar synnytti,
Ismael. **16** Ja Abram oli kuudenyhdeksättäkymmentä ajastajan
vanha, koska Hagar synnytti Ismaelin Abramille.

17 Koska Abram oli yhdeksänkymmenen ja yhdeksän
ajastaikainen, näkyi Herra Abramille ja sanoi hänelle: Minä olen
Jumala kaikkivaltias: vaella minun edessäni, ja ole vakaa. **2** Ja

minä teen liittoni minun ja sinun välilles, ja lisään sinun sangen
suuresti. **3** Ja Abram lankesi kasvoillensa: Ja Jumala puhui
hänen kanssansa, sanoen: **4** Katso, Minä olen, ja minun liittoni
on sinun kanssas, ja sinä tulet paljon kansan isäksi. **5** Sentähden
ei sinua pidä enää kutsuttaman Abram; mutta Abrahamin pitää
oleman sinun nimes: sillä minä olen tehnyt sinun paljon kansan
isäksi. **6** Ja teen sinun sangen suuresti hedelmälliseksi, ja asetan
sinun kansoiksi: ja kuninkaat tulevat sinusta. **7** Ja minä teen
minun liittoni minun vaiheelleni ja sinun, ja sinun siemenes sinun
jälkees, heidän suvuissansa ijankaikkiseksi liitoksi: että minä
olen sinun Jumalas, ja sinun siemenes sinun jälkees. **8** Ja annan
sinulle ja sinun siemenelles sinun jälkees, sen maan, jossa sinä
muukalainen olet; koko Kanaanin maan ijäiseksi omaisuudeksi:
ja olen heidän Jumalansa. **9** Ja Jumala sanoi Abrahamille:
pidä siis minun liittoni, sinä ja sinun siemenes sinun jälkees,
heidän suvuissansa. **10** Ja tämä on liitto, jonka teidän pitämän
pitää, minun vaiheellani ja teidän, ja sinun siemenes vaiheella
sinun jälkees: kaikki miehenpuoli pitää teidän seassanne
ympärileikattaman. **11** Ja teidän pitää ympärileikkaaman teidän
esinahkanne lihan: sen pitää oleman liiton merkiksi minun ja
teidän vaiheellanne. **12** Kahdeksan päiväinen poikalapsi pitää
ympärileikattaman teidän seassanne, kaikki miehenpuoli teidän
suvuissanne: kotona syntynyt, eli kaikkinaiselta muukalaiselta
rahalla ostettu, joka ei ole sinun siemenestäs. **13** Kaiketi pitää
ympärileikattaman sekä kotonas syntynyt, että rahallas ostettu;
ja niin minun liittoni on oleva teidän lihassanne ijankaikkiseksi
liitoksi. **14** Ja jonka esinahallisen miehenpuolen esinahan liha ei
ympärileikata, se sielu pitää hukutettaman kansastansa: hän
on minun liittoni rikkonut. **15** Ja Jumala sanoi Abrahamille:

Saraita sinun emäntääs ei pidä sinun enää kutsuman Sarai;
vaan Saara pitää oleman hänen nimensä: **16** Sillä minä siunaan
häntä, ja annan myös hänestä sinulle pojan; sillä minä siunaan
hänen, ja hän on tuleva kansoiksi, ja kansain kuninkaat tulevat
hänestä. **17** Ja Abraham lankesi kasvoillensa ja naurahti, ja
sanoi sydämessänsä: syntyneekö sadanajastaikaiselle poika? ja
Saara yhdeksänkymmenen ajastaikainen synnyttäneekö? **18** Ja
Abraham sanoi Jumalalle: josko Ismael sais elää sinun edessäs!
19 Niin sanoi Jumala: Tosin Saara sinun emäntäs synnyttää
sinulle pojan ja sinun pitää hänen nimensä kutsuman Isaak:
ja minä teen minun liittoni hänen kanssansa ijankaikkiseksi
liitoksi, hänen siemenellensä hänen jälkeensä. **20** Ismaelista
olen minä myös sinun rukoukses kuullut, katso, minä olen
siunannut häntä, ja teen hänen hedelmälliseksi, ja lisään hänen
sangen suuresti: kaksitoistakymmentä ruhtinasta pitää hänen
siittämän, ja minä teen hänen suureksi kansaksi. **21** Mutta
minun liittoni teen minä Isaakin kanssa; jonka Saara on sinulle
synnyttävä, tähän aikaan tulevana vuonna. **22** Ja kuin puhe
oli päätetty hänen kanssansa, meni Jumala ylös Abrahamin
tyköä. **23** Ja Abraham otti poikansa Ismaelin, ja kaikki kotona
syntyneet, ja kaikki ostetut: kaiken miehenpuolen Abrahamin
huoneessa: ja ympärileikkasi heidän esinahkansa lihan, kohta
sinä päivänä kuin Jumala oli puhunut hänen kanssansa. **24** Ja
Abraham oli yhdeksän ja yhdeksänkymmenen ajastaikainen,
koska hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. **25** Mutta Ismael
hänen poikansa oli kolmentoistakymmenen ajastaikainen, koska
hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. **26** Yhtenä päivänä
ympärileikattiin Abraham, ja Ismael hänen poikansa. **27** Ja

kaikki miehenpuoli hänen huoneessansa, kotona syntyneet ja
muukalaisilta ostetut, ympärileikattiin hänen kanssansa.

18 Ja Herra näkyi hänelle Mamren lakeudella; jossa hän istui
majan ovella, koska päivä oli palavimmallansa. **2** Koska hän
silmänsä nosti ja näki, katso kolme miestä seisoivat hänen
edessänsä: ja kuin hän näki heidät, juoksi hän heitä vastaan
majan ovelta, ja kumarsi itsensä maahan. **3** Ja sanoi: Herra, jos
minä olen armon löytänyt sinun edessäs, niin älä mene palvelias
ohitse. **4** Ja sallikaat tuotaa vähä vettä pestäksenne teidän
jalkanne, ja levätkäät teitänne puun alla. **5** Ja minä tuon teidän
eteenne kappaleen leipää, virvottaaksenne teidän sydäntänne,
ja sitte menkäät: sillä sentähden te poikkesitte teidän palvelianne
tykö. Ja he sanoivat: tee niin kuin sinä olet puhunut. **6** Niin
Abraham riensi majaan Saaran tykö, ja sanoi: riennä sinuas ja
tuo kolme mittaa sämpyläjauhoja, sotke ja leivo kaltiaisia. **7** Ja
Abraham juoksi karjan tykö: ja toi nuoren ja kauniin vasikan, ja
antoi palveliallensa, joka riensi valmistamaan sitä. **8** Ja hän toi
voita ja maitoa, ja vasikasta, jota hän valmistanut oli, ja pani
heidän eteensä: ja hän seisoi heidän edessänsä puun alla ja
he söivät. **9** Niin sanoivat he hänelle: kussa on Saara sinun
emäntäs? hän vastasi: täällä majassa. **10** Ja hän sanoi: tosin
minä palajan sinun tykös, liki tällä vuoden ajalla, ja katso, Saaralla
emännälläs on poika. Ja Saara kuuli sen majan ovelle, joka oli
hänen takanansa. **11** Mutta Abraham ja Saara olivat vanhat ja
ijälliseksi joutuneet; niin että Saaralta olivat lakanneet vaimolliset
menot. **12** Sentähden nauroi Saara itsellensä, ja sanoi: nyt
koska minä vanha olen, antanenko minä itseni hekumaan? ja
minun herrani on vanhentunut. **13** Ja Herra sanoi Abrahamille:
miksi Saara nauroi, sanoen: pitäneeköstä todellakin minun

synnyttämän, joka olen vanhaksi tullut? **14** Onko Herralle jotakin
mahdotointa? Määrättyyn aikaan, koska minä palajan sinun
tykös, tällä vuoden ajalla, niin Saaralla on poika. **15** Niin Saara
kielsi, sanoen: en minä nauranut: sillä hän hämmästyi. Mutta
hän sanoi: ei ole niin, sinä nauroit. **16** Silloin nousivat miehet
sieltä, ja käänsivät heitänsä Sodomaan päin: ja Abraham meni
heidän kanssansa, saattamaan heitä. **17** Ja Herra sanoi: kuinka
minä salaan Abrahamilta, jota minä teen? **18** Että Abraham tulee
suureksi ja väkeväksi kansaksi, ja kaikki kansat maan päällä
pitää hänessä siunatuksi tuleman. **19** Sillä minä tunnen hänen,
että hän käskee lapsiansa ja huonettansa hänen jälkeensä
Herran tietä pitämään, ja tekemään hurskautta ja oikeutta: että
Herra saattais Abrahamille kaikki, kuin hän hänelle luvannut
on. **20** Ja Herra sanoi: Sodomassa ja Gomorrassa on suuri
huuto, ja heidän syntinsä ovat sangen raskaat. **21** Minä astun nyt
alas ja katson, jos he täydellisesti tehneet ovat huudon jälkeen,
joka minun eteeni tullut on; taikka jos ei niin ole, että minä
sen tietäisin. **22** Ja miehet käänsivät itsensä sieltä, ja menivät
Sodomaan päin. Mutta Abraham jäi seisomaan vielä Herran
eteen. **23** Ja Abraham astui hänen tykönsä, ja sanoi: hukutatkos
myös vanhurskaan jumalattoman kanssa? **24** Jos kaupungissa
olisi viisikymmentä vanhurskasta, hukuttaisitkos myös ne, ja et
säästäisi sitä siaa viidenkymmenen vanhurskaan tähden, jotka
siellä olisivat? **25** Pois se sinusta, että sen tekisit, ja kuolettaisit
vanhurskaan jumalattoman kanssa, ja että vanhurskaalle kävis
niinkuin jumalattomallekin. Pois se sinusta: Eikö kaiken maailman
tuomari oikein tuomitsisi? **26** Herra sanoi: jos minä löydän
viisikymmentä vanhurskasta Sodoman kaupungissa; niin minä
säästän kaiken sen paikan heidän tähtensä. **27** Abraham vastasi

ja sanoi: katso, minä olen ruvennut puhumaan minun Herrani
kanssa; ehkä minä tomu ja tuhka olen. **28** Mitämaks, jos oli vailla
viisi niistä viidestäkymmenestä vanhurskaasta, kadottaisitkos
viiden tähden koko kaupungin? ja hän sanoi: en kadota, jos
minä löydän siellä viisiviidettäkymmentä. **29** Ja hän puhui vielä
hänelle, ja sanoi: mitämaks, siinä löyttäisiin neljäkymmentä? ja
hän sanoi: en tee minä neljänkymmenen tähden. **30** Abraham
sanoi: älköön minun Herrani vihastuko, että minä vielä puhun:
mitämaks, löyttäisiin siellä kolmekymmentä? ja hän sanoi: en
minä tee, jos minä löydän siellä kolmekymmentä. **31** Ja hän
sanoi taas: katso, minä olen ruvennut puhumaan minun Herrani
kanssa: mitämaks, löyttäisiin siellä kaksikymmentä? ja hän sanoi:
en kadota heitä kahdenkymmenen tähden. **32** Ja hän vielä sanoi:
älköön minun Herrani vihastuko, jos minä ainoastansa tällä erällä
puhu: mitämaks, siellä löyttäisiin kymmenen? ja hän sanoi: en
kadota heitä kymmenen tähden. **33** Ja Herra meni pois sitte kuin
hän oli Abrahamin kanssa puhunut: ja Abraham palasi kotiansa.

19 Ja kaksi enkeliä tulivat ehtoona Sodomaan, ja Lot istui
Sodoman portissa: ja kuin hän näki heidät, nousi hän heitä
vastaan, ja kumarsi kasvoillensa maahan. **2** Ja sanoi: katso,
minun Herrani, poiketkaat teidän palvelianne huoneeseen yöksi,
ja antakaat pestä jalkanne, ja aamulla varhain noustuanne
menette matkaan. Ja he sanoivat: ei suinkaan, vaan kadulla me
yötä pidämme. **3** Ja hän kovin vaati heitä, ja he poikkesivat hänen
tykönsä, ja tulivat hänen huoneeseensa. Ja hän valmisti heille
aterian, ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät. **4** Ennenkuin
he levätä panivat, tulivat kaupungin miehet, Sodomalaiset, nuoret
ja vanhat: kaikki kansa joka kulmalta, ja piirittivät huoneen. **5**
Ja huusivat Lotin, ja sanoivat hänelle: kussa ovat ne miehet,

jotka sinun tykös yöllä tulivat? tuo heitä meidän tykömme
tutaksemme heitä. **6** Silloin Lot meni ulos heidän tykönsä
oven eteen, ja sulki oven jälkeensä. **7** Ja sanoi: älkäät te,
rakkaat veljeni, tehkö niin pahoin. **8** Katso, minulla on kaksi
tytärtä, jotka ei vielä miehestä mitään tiedä: ne minä tuotan
teille, tehkäät heille mitä te tahdotte: ainoastansa näille miehille
älkäät mitään pahaa tehkö; sillä sentähden ovat he tulleet
minun kattoni varjon ala. **9** Mutta he sanoivat: tule tänne.
Ja sanoivat: tuleeko joku muukalaiseksi, ja kuitenkin tahtoo
kokonansa hallita? nyt, me teemme enemmän pahaa sinulle kuin
heille: ja he tekivät suurella väkivallalla miehelle Lotille ylläkön,
ja juoksivat ovea särkemään. **10** Niin miehet ojensivat kätensä
ulos, ja tempasivat Lotin tykönsä huoneesen, ja paiskasivat
oven kiinni. **11** Ja miehet, kuin huoneen oven edessä olivat,
löivät he sokeudella, pienet ja suuret, niin että he väsyivät ovea
etseissänsä. **12** Ja miehet sanoivat Lotille: onko sinulla vielä
tässä jouku? vävyjä, eli poikia taikka tyttäriä, eli kaikkia mitä
sinulla on tässä kaupungissa? vie ne ulos tästä siasta. **13** Sillä
me hukutamme tämän paikan: että heidän huutonsa on suuri
Herran edessä, niin Herra lähetti meidät heitä hukuttamaan. **14**
Niin Lot meni ulos ja puhutteli vävyjänsä, jotka piti saaman hänen
tyttärensä, ja sanoi: nouskaat ja lähtekäät tästä siasta: sillä
Herra hukuttaa tämän kaupungin: mutta hän oli niinkuin leikkiä
tekevä hänen vävyinsä silmäin edessä. **15** Koska aamurusko
kävi ylös, kiiruhtivat enkelit Lotin joutumaan, ja sanoivat: nouse,
ota emäntäs, ja kaksi tytärtäs, jotka saapuvilla ovat, ettet sinä
myös hukkuisi tämän kaupungin pahuudessa. **16** Koska hän
viipyi, tarttuivat miehet hänen käteensä, ja hänen emäntänsä,
ja hänen kahden tyttärensä käteen, sillä Herra tahtoi säästää

heitä: ja taluttivat hänen ulos ja jättivät hänen ulkopuolelle
kaupunkia. **17** Ja koska he johdattivat heitä ulos, sanoivat
he: pelasta sinun sielus, ja älä katsahda taakses, ja älä myös
seisahda koko tälle lakeudelle; vaan turvaa sinuas vuorelle,
ettes hukkuisi. **18** Ja Lot sanoi heille: Ei Herra. **19** Katso, sinun
palvelias on löytänyt armon sinun edessäs, sinä olet tehnyt
sinun laupeutes suureksi, jonkas minulle osotit, pelastaakses
minun sieluani: en taida minä pelastaa minuani vuorella, ettei
minulle jotakuta pahaa tapahtuisi, ja kuolisin. **20** Katsos, tuo
kaupunki on läsnä, paeta sinne: ja hän on vähä: salli minua
siellä pelastettaa: eikö hän ole vähäinen? että minun sieluni
siellä elävänä pysyis. **21** Niin sanoi hän hänelle: katso, tässä
asiassa olen minä myös sinun rukoukses päälle katsonut: etten
minä kukista sitä kaupunkia, jostas puhuit. **22** Riennä, pelasta
sinuas siellä: sillä en minä taida tehdä mitään, siihenasti ettäs
sinne sisälle tulet. Sentähden kutsui hän sen kaupungin Zoar. **23**
Aurinko oli nousnut maan päälle, ja Lot tuli Zoariin sisälle. **24** Ja
Herra antoi sataa Sodoman ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulta:
Herralta taivaasta. **25** Ja kukisti ne kaupungit, ja kaiken sen
lakeuden: niin myös kaikki niiden kaupunkein asuvaiset, ja maan
kasvon. **26** Ja Lotin emäntä käänsi kasvonsa takaisin hänestä;
ja muuttui suolapatsaaksi. **27** Mutta Abraham nousi varhain
aamulla, ja meni siihen paikkaan, kussa hän oli ennen seisonut
Herran edessä. **28** Ja katsahti Sodomaa ja Gomorraa päin, ja
kaiken sen maan lakeuteen; ja näki että savu nousi maasta
niinkuin pätsin savu. **29** Ja tapahtui, koska Jumala kukisti sen
lakeuden kaupungit, muisti Jumala Abrahamin: ja johdatti Lotin
ulos hävityksen keskeltä, koska hän kukisti ne kaupungit, joissa
Lot asui. **30** Ja Lot läksi Zoarista, ja asui vuorella, ja kaksi hänen

tytärtänsä hänen kanssansa; sillä hän pelkäsi asua Zoarissa: ja
oli luolassa ja kaksi hänen tytärtänsä hänen kanssansa. **31** Niin
sanoi vanhempi nuoremmalle: meidän isämme on vanha: eikä
ole muuta miestä maan päällä, makaamaan meidän kanssamme,
koko maan tavan jälkeen. **32** Käykäämme, juottakaamme
meidän isämme viinalla, ja maatkaamme hänen kanssansa,
herättääksemme isästämme siementä. **33** Niin he juottivat isänsä
sinä yönä viinalla. Ja vanhempi tuli ja makasi isänsä kanssa, ja
ei hän huomainnut koska hän levätä tuli, ja koska hän nousi.
34 Toisena päivänä sanoi vanhempi nuoremmalle: katso, minä
makasin menneenä yönä isäni kanssa: juottakaamme häntä
tänäkin yönä viinalla, ja mene sinä ja makaa hänen kanssansa,
herättääksemme isästämme siementä. **35** Niin he juottivat myös
sinä yönä isänsä viinalla: ja nuorempi meni ja makasi hänen
kanssansa, ja ei hän huomainnut koska hän levätä tuli, ja koska
hän nousi. **36** Ja niin molemmat Lotin tyttäret tulivat isästänsä
raskaaksi. **37** Ja vanhempi synnytti pojan, ja kutsui hänen
nimensä Moab: hänestä ovat Moabilaiset tulleet, hamaan tähän
päivään asti. **38** Ja nuorempi myös synnytti pojan, ja kutsui
hänen nimensä BenAmmi: hänestä tulivat Ammonin lapset,
hamaan tähän päivään asti.

20 Niin Abraham vaelsi sieltä etelään päin, ja asui Kadeksen ja
Surrin vaiheella: ja oli muukalainen Gerarissa. **2** Ja Abraham
sanoi emännästänsä Saarasta: hän on minun sisareni. Niin
Abimelek Gerarin kuningas lähetti ja antoi noutaa Saaran
tykönsä. **3** Mutta Jumala tuli Abimelekin tykö yöllä unessa: ja
sanoi hänelle: katso, sinun pitää kuoleman sen vaimon tähden,
jonkas ottanut olet; sillä hän on yhden miehen aviovaimo. **4** Mutta
Abimelek ei ollut ryhtynyt häneen, ja sanoi: Herra tahdotkos

myös surmata hurskaan kansan? **5** Eikö hän sanonut minulle:
hän on minun sisareni, ja hän myös itse sanoi: hän on minun
veljeni: yksivakaisella sydämellä ja viattomilla käsillä olen minä
sen tehnyt. **6** Ja Jumala sanoi hänelle unessa: minä myös tiedän,
ettäs sydämes yksivakaisuudessa sen tehnyt olet. Sentähden
minä myös estin sinun, ettes rikkoisi minua vastaan; jonka
tähden en minä sallinut sinua ryhtymään häneen. **7** Niin anna
nyt miehelle hänen emäntänsä jälleen; sillä hän on propheta: ja
hän on rukoileva sinun edestäs, ettäs saat elää. Mutta jos et
sinä anna häntä jälleen, niin tiedä, ettäs totisesti kuolet, ja kaikki
mitä sinulla on. **8** Niin Abimelek nousi varhain aamulla, ja kutsui
kaikki palveliansa, ja puhui kaikki nämät sanat heidän kuultensa:
ja miehet pelkäsivät suuresti. **9** Ja Abimelek kutsui Abrahamin,
ja sanoi hänelle: mitäs meille teit? ja mitä minä olen rikkonut
sinua vastaan, ettäs saattaisit minulle ja minun valtakunnalleni
niin suuren rikoksen? sinä olet tehnyt minua vastaan niitä töitä
joita ei sovi tehdä. **10** Ja Abimelek sanoi vielä Abrahamille:
mitäs näit, ettäs tämän teit? **11** Abraham sanoi: minä ajattelin:
kukaties ei tässä paikassa ole yhtään Jumalan pelkoa: ja he
surmaavat minun, emäntäni tähden. **12** Ja hän on tosin minun
sisareni: sillä hän on minun isäni tytär, vaan ei äitini tytär: ja
minä otin hänen emännäkseni. **13** Koska Jumala laski minun
kulkemaan isäni huoneesta, sanoin minä hänelle: tämä on sinun
lempes, jonka sinun minua kohtaan pitää tekemän: kuhunka
paikkaan ikänänsä me tulemme, sano minusta: hän on minun
veljeni. **14** Niin Abimelek otti lampaita, ja karjaa, ja palvelioita,
ja piikoja, ja antoi Abrahamille: ja antoi hänelle jälleen Saaran
hänen emäntänsä. **15** Ja Abimelek sanoi: katso, minun maani
on altis sinun edessäs: asu kussa sinulle parhain kelpaa. **16**

Ja sanoi Saaralle: katso, minä olen antanut veljelles tuhannen
hopiapenninkiä, katso, ne pitää oleman sinulle silmäin peitteeksi,
kaikkein edessä, jotka sinun kanssas ovat, ja kaikkein muiden
edessä. Ja niin vahvistettiin (hänen nuhteettomuutensa). **17**
Ja Abraham rukoili Jumalaa: ja Jumala paransi Abimelekin, ja
hänen emäntänsä, ja hänen piikansa, ja ne siittivät. **18** Sillä
Herra oli peräti sulkenut kaikki kohdut Abimelekin huoneessa,
Saaran Abrahamin emännän tähden.

21 Ja Herra etsei Saaraa, niinkuin hän sanonut oli: ja Herra
teki Saaralle niinkuin hän puhunut oli. **2** Ja Saara tuli raskaaksi,
ja synnytti Abrahamille pojan hänen vanhuudessansa; sillä
ajalla kuin Jumala hänelle sanonut oli. **3** Ja Abraham kutsui
poikansa nimen, joka hänelle syntynyt oli, ja jonka Saara hänelle
synnyttänyt oli, Isaak. **4** Ja Abraham ympärileikkasi poikansa
Isaakin kahdeksan päiväisenä: niinkuin Jumala hänen käskenyt
oli. **5** Ja Abraham oli sadan ajastaikainen, koska Isaak hänen
poikansa hänelle syntyi. **6** Ja Saara sanoi: Jumala on tehnyt
minulle nauron: kuka ikänä sen saa kuulla, hän nauraa minua.
7 Ja sanoi vielä: kuka olis taitanut sanoa Abrahamille: Saara
on lapsia imettävä; sillä minä olen synnyttänyt pojan hänen
vanhuudessansa. **8** Ja lapsi kasvoi ja vieroitettiin: ja Abraham
teki suuren pidon sinä päivänä, jona Isaak vieroitettiin. **9** Ja
Saara näki Egyptiläisen Hagarin pojan, jonka se Abrahamille
synnyttänyt oli, pilkkaajaksi. **10** Ja sanoi Abrahamille: aja ulos
tämä palkkavaimo poikinensa: sillä palkkavaimon pojan ei pidä
perimän minun poikani Isaakin kanssa. **11** Ja tämä sana oli
Abrahamin mielestä sangen karvas, hänen poikansa tähden. **12**
Mutta Jumala sanoi Abrahamille: älä ota sitä pahakses pojasta
ja palkkapiiastas: kaikki mitä Saara sinulle sanoo, niin kuule

häntä: sillä Isaakissa pitää sinulle siemen kutsuttaman. **13** Minä
teen myös piikas pojan (suureksi) kansaksi; että hän sinun
siemenes on. **14** Niin nousi Abraham aamulla varhain, ja otti
leipiä ja vesileilin; ja antoi Hagarille, ja pani hänen selkäänsä, ja
(antoi hänelle) pojan, ja laski hänen menemään. Ja hän meni
matkaansa, ja eksyi BerSaban korvessa. **15** Koska vesi oli
loppunut leilistä, heitti hän pojan puun alle. **16** Ja meni pois, ja
istui hänen kohdallensa taamma, liki joutsen kantamalle; sillä
hän sanoi: en minä voi nähdä pojan kuolemaa. Ja hän istui
hänen kohdallensa, korotti äänensä ja itki. **17** Ja Jumala kuuli
pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi Hagaria taivaasta, ja
sanoi hänelle: mikä sinun on, Hagar? älä pelkää; sillä Jumala
on kuullut pojan äänen, kussa hän makaa. **18** Nouse, ota
poika, ja tue häntä kädelläs: sillä minä teen hänen suureksi
kansaksi. **19** Ja Jumala avasi hänen silmänsä, että hän näki
vesikaivon; niin hän meni ja täytti leilin vedellä, ja antoi pojan
juoda. **20** Ja Jumala oli pojan kanssa, ja hän kasvoi; ja asui
korvessa, ja tuli tarkaksi joutsimieheksi. **21** Ja asui Paranin
korvessa; ja hänen äitinsä otti hänelle emännän Egyptin maalta.
22 Sillä ajalla puhui Abimelek ja hänen sotapäämiehensä Phikol
Abrahamille, sanoen: Jumala on sinun kanssas kaikissa mitä
sinä teet. **23** Niin vanno nyt minulle tässä Jumalan kautta,
ettes ole minulle, ja minun pojalleni, ja poikanipojalle petollinen;
vaan sen laupiuden jälkeen, jonka minä tein sinun kanssas, tee
sinä myös minun kanssani, ja sen maan kanssa, jossa sinä
olet muukalainen. **24** Niin sanoi Abraham: minä vannon. **25**
Ja Abraham nuhteli Abimelekiä, sen vesikaivon tähden, kun
Abimelekin palveliat olivat väkivallalla ottaneet. **26** Ja Abimelek
sanoi: en ole minä tietänyt kuka sen teki; etkä sinä ilmoittanut

minulle; enkä minä sitä ole ennen kuullut, kuin tänä päivänä.
27 Niin otti Abraham lampaita ja karjaa, ja antoi Abimelekille;
ja he tekivät molemmat liiton keskenänsä. **28** Ja Abraham
asetti seitsemän karitsaa laumasta erinänsä. **29** Ja Abimelek
sanoi Abrahamille: mihinkä ne seitsemän karitsaa, jotkas olet
asettanut erinänsä? **30** Hän vastasi: nämät seitsemän karitsaa
pitää sinun ottaman minun kädestäni, todistukseksi minulle, että
minä olen tämän kaivon kaivanut. **31** Sentähden kutsui hän sen
sian BerSaba: sillä siinä he molemmat vannoivat keskenänsä.
32 Ja niin he tekivät liiton BerSabassa. Ja Abimelek nousi ja
Phikol hänen sotapäämiehensä, ja palasivat Philistealaisten
maalle. **33** Ja Abraham istutti puita BerSabassa; ja saarnasi siinä
Herran ijankaikkisen Jumalan nimestä. **34** Ja oli muukalainen
Philistealaisten maalla kauvan aikaa.

22 Ja koska se oli tapahtunut, koetteli Jumala Abrahamia, ja
sanoi hänelle: Abraham. Ja hän vastasi: Katso, tässä minä olen.
2 Ja hän sanoi: ota nyt Isaak sinun ainoa poikas, jotas rakastat,
ja mene Morian maalle; ja uhraa häntä siellä polttouhriksi
yhdellä niistä vuorista, jonka minä sinulle sanova olen. **3** Niin
Abraham nousi varhain aamulla, ja valjasti aasinsa, ja otti kaksi
palveliaansa kanssansa, ja poikansa Isaakin; ja halkoili puita
polttouhriin, ja valmisti itsensä, ja meni sille paikalle, minkä
Jumala oli hänelle sanonut. **4** Kolmantena päivänä nosti Abraham
silmänsä, ja näki sen paikan taampana. **5** Silloin Abraham sanoi
palvelioillensa: olkaat te tässä itseksenne aasin tykönä; mutta
minä ja poika käymme tuonne. Ja koska me olemme rukoilleet,
niin me palajamme teidän tykönne. **6** Ja Abraham otti polttouhrin
halvot, ja sälytti poikansa Isaakin selkään, vaan itse hän otti
tulen ja veitsen käteensä; ja he kävivät molemmat ynnä. **7** Niin

sanoi Isaak isällensä Abrahamille: minun isäni. Hän vastasi:
katso, tässä minä olen, poikani. Ja hän sanoi: katso, tässä on
tuli ja halvot; mutta kussa on lammas polttouhriksi? **8** Abraham
vastasi: JUmala on edeskatsova itsellensä lampaan polttouhriksi,
poikani. Ja he kävivät molemmat ynnä. **9** Ja kuin he tulivat sille
paikalle, josta Jumala oli hänelle sanonut, teki Abraham siihen
alttarin, ja pani halvot; ja sitoi poikansa Isaakin, ja pani hänen
alttarille halkoin päälle. **10** Ja ojensi kätensä, ja sivalsi veitsen,
teurastaaksensa poikaansa. **11** Niin Herran enkeli huusi häntä
taivaasta, sanoen: Abraham, Abraham. Hän vastasi: tässä minä
olen. **12** Hän sanoi: älä satuta kättäs poikaan, älä myös hänelle
mitään tee: sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa,
ja et ole säästänyt ainokaista poikaas minun tähteni. **13** Niin
Abraham nosti silmänsä, ja äkkäsi oinaan takanansa, sarvista
sekaantuneena tihkiään pensastoon. Niin Abraham meni, ja otti
oinaan ja uhrasi polttouhriksi poikansa edestä. **14** Ja Abraham
nimitti sen paikan, Herra on edeskatsova: josta vielä tänäpänä
sanotaan, Herran vuorella edeskatsotaan. **15** Mutta Herran
enkeli huusi Abrahamia toistamiseen taivaasta. **16** Ja sanoi: Minä
olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra: ettäs tämän teit, ja et
säästänyt sinun ainoaa poikaas; **17** Niin minä suuresti siunaan
sinun, ja runsaasti lisään sinun siemenes niinkuin taivaan tähdet,
ja niinkuin sannan meren reunalla. Ja sinun siemenes on perivä
vihollistensa portit. **18** Ja sinun siemenessäs pitää kaikki kansat
maan päällä siunatuksi tuleman, ettäs minun äänelleni kuuliainen
olit. **19** Sitte palasi Abraham palveliainsa tykö, ja he nousivat, ja
ynnä matkustivat BerSabaan. Ja Abraham asui BerSabassa.
20 Ja koska nämät olivat tapahtuneet, ilmoitettiin Abrahamille
sanoen: katso, Milka on myös synnyttänyt poikia sinun veljelles

Nahorille. **21** Esikoisensa Utsin, ja Butsin hänen veljensä, ja
Kemuelin Aramin isän. **22** Ja Kesedin ja Hasonin, ja Pildaksen ja
Jedlaphen, ja Betuelin. **23** Mutta Betuel siitti Rebekan. Nämät
kahdeksan synnytti Milka Nahorille Abrahamin veljelle. **24**
Mutta hänen jalkavaimonsa, Rehuma nimeltä, synnytti Teban,
Gahamin, Tehaksen ja Maakan.

23 Ja Saaran elinaika oli sata ja seitsemänkolmattakymmentä
ajastaikaa: ne olivat Saaran ikävuodet. **2** Ja Saara kuoli Arban
kaupungissa, joka (on) Hebron Kanaanin maalla. Niin tuli
Abraham murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä. **3** Sitte nousi
hän kuolleensa tyköä; ja puhui Hetin lapsille sanoen: **4** Minä olen
muukalainen ja kuitenkin asuvainen teidän tykönänne, antakaat
minulle perintöhauta teidän tykönänne, haudatakseni minun
kuolleeni, joka on minun edessäni. **5** Niin vastasivat Hetin lapset
Abrahamia, sanoen hänelle: **6** Kuule meitä, rakas herra: sinä olet
Jumalan ruhtinas meidän seassamme, hautaa sinun kuollees
meidän parhaisiin hautoihimme: ei yksikään meistä sinua kiellä
hautaamasta kuolluttas hänen hautaansa. **7** Niin Abraham nousi
ja kumarsi itsensä maan kansan edessä, (nimittäin) Hetin lasten
edessä. **8** Ja hän puhui heille, sanoen: jos teidän mielenne on,
että minä hautaan minun kuolleeni, joka minun edessäni on; niin
kuulkaat minua, ja rukoilkaat minun edestäni Ephronia Zoarin
poikaa. **9** Että hän antais minulle Makpelan luolan, joka hänellä
on, vainionsa perällä: täyden hinnan edestä antakaan sen
minulle teidän keskellänne perintöhaudaksi. **10** Sillä Ephron asui
Hetin lasten seassa. Niin vastasi Ephron Hetiläinen Abrahamia,
Hetin poikain kuullen, kaikkein sisälle ja ulos käyväisten hänen
kaupunkinsa portista, sanoen: **11** Ei, minun herrani, vaan kuule
minua; vainion minä annan sinulle, ja luolan, joka siinä on, annan

minä sinulle: minun kansani lasten nähden annan minä sen
sinulle; hautaa kuollees. **12** Abraham kumarsi maan kansan
edessä. **13** Ja puhui Ephronille maan kansan kuullen, sanoen:
jos sinä minua kuulet: minä annan rahan vainion edestä, ota
se minulta, ja minä hautaan minun kuolleeni siihen. **14** Ephron
vastasi Abrahamia, sanoen hänelle: **15** Minun herrani, kuule
minua: maa maksaa neljäsataa sikliä hopiaa; vaan mitä se on
minun ja sinun välilläs? hautaa sinun kuollees. **16** Abraham kuuli
Ephronia, ja punnitsi hänelle rahan, jonka hän nimittänyt oli Hetin
lasten kuullen: neljäsataa sikliä hopiaa, käypää rahaa. **17** Ja
niin vahvistettiin Ephronin vainio, joka Makpelassa on Mamren
kohdalla, sekä pelto että luola joka siinä on, ja kaikki puut siinä
vainiossa, jotka ympäri kaikissa sen rajoissa ovat. **18** (Kaikki ne
tulivat) Abrahamille omaisuudeksi Hetin lasten nähden: kaikkein
(nähden), jotka sisällekävivät hänen kaupunkinsa portista. **19** Ja
sitte hautasi Abraham emäntänsä Saaran siihen luolaan, joka oli
Makpelan vainiossa Mamren kohdalla; se on Hebron Kanaanin
maalla: **20** Niin vahvistettiin siis vainio ja luola, joka siinä oli,
Abrahamille perintöhaudaksi, Hetin lapsilta.

24 Ja Abraham oli vanha ja joutunut ijälliseksi: ja Herra oli
siunannut hänen kaikissa. **2** Niin sanoi Abraham vanhimmalle
huoneensa palvelialle, joka kaikki hallitsi, mitä hänellä oli: laske
nyt kätes minun kupeeni alle. **3** Ja minä vannotan sinua Herran
taivaan ja maan Jumalan kautta; ettes ota emäntää minun
pojalleni Kanaanealaisten tyttäristä, joiden seassa minä asun. **4**
Vaan mene minun isäni maalle ja minun sukuni tykö; ja ota minun
pojalleni Isaakille emäntä. **5** Ja palvelia sanoi: jos niin tapahtuis,
ettei vaimo tahtoisi seurata minua tähän maahan: pitääkö minun
kumminkin viemän jällensä sinun poikas sille maalle, jostas

lähtenyt olet? **6** Abraham sanoi hänelle: kavahda sinuas, ettes
vie minun poikaani sinne jällensä. **7** Herra taivaan Jumala,
joka minun otti isäni huoneesta ja syntymä-maaltani, ja joka
minun kanssani puhui, ja myös vannoi minulle, sanoen: sinun
siemenelles minä annan tämän maan: hän lähettää enkelinsä
sinun edelläs, ettäs ottaisit minun pojalleni emännän sieltä. **8**
Jos ei vaimo tahtoisi seurata sinua, niin sinä olet vapaa tästä
minun valastani; ainoastansa älä vie minun poikaani sinne
jälleen. **9** Niin laski palvelia kätensä herransa Abrahamin kupeen
alle; ja vannoi hänelle sen. **10** Niin otti palvelia kymmenen
kamelia herransa kameleista, ja läksi matkaan, ja otti myötänsä
kaikkinaisesta herransa tavarasta: ja vaelsi Mesopotamiaan
Nahorin kaupunkiin. **11** Ja hän antoi kamelein laskea polvillensa
ulkona kaupungista vesikaivon tykönä; ehtoopuolella, jolla ajalla
vaimoväen tapa oli lähteä vettä ammuntamaan. **12** Ja sanoi:
Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, anna minun kohdata
tänäpänä (herrani morsiamen); ja tee laupius minun herrani
Abrahamin kanssa. **13** Katso, minä seison tässä vesikaivon
tykönä: ja heidän tyttärensä, jotka asuvat tässä kaupungissa,
tulevat vettä ammuntamaan. **14** Jos joku piika tulee, jolle minä
sanon: kallista tänne vesiastias juodakseni, ja hän sanoo: juo,
minä juotan myös sinun kamelis: että hän on se, jonkas olet
edeskatsonut palvelialles Isaakille, ja siitä ymmärtäisin tehnees
laupiuden minun herrani kanssa. **15** Ja ennenkuin hän lakkasi
puhumasta, katso, Rebekka tuli, joka syntynyt oli Betuelille,
Milkan, Abrahamin veljen Nahorin emännän pojalle. Ja hänellä
vesiastiansa olallansa. **16** Ja piika oli sangen ihana nähdä,
ja vielä neitsy, ja ei yksikään mies ollut häneen ryhtynyt: hän
meni alas kaivon tykö, ja täytti astiansa, ja tuli ylös. **17** Niin

palvelia juoksi häntä vastaan, ja sanoi: annas minun juoda vähä
vettä astiastas. **18** Hän sanoi: juo minun herrani: ja hän kiiruusti
laski alas vesiastiansa kätensä päälle, ja antoi hänen juoda.
19 Ja kuin hän oli antanut hänen juoda, sanoi hän: minä myös
ammunnan vettä kameleilles, niinkauvan että he kaikki saavat
juoda. **20** Ja hän kaasi kohta veden astiastansa ruuheen, ja
juoksi taas kaivolle ammuntamaan: ja ammunsi kaikille hänen
kameleillensa. **21** Mutta mies ihmetteli häntä: ja oli ääneti, ja
tahtoi tietää, jos Herra oli tehnyt hänen matkansa onnelliseksi,
taikka ei. **22** Ja koska kaikki kamelit olivat juoneet, antoi mies
hänelle kulta-otsalehden, joka painoi puolen sikliä: niin myös
kaksi rannerengasta hänen käsiinsä, jotka painoivat kymmenen
sikliä kultaa. **23** Ja sanoi: kenenkäs tytär olet? sanos minulle
se: onko isäs huoneessa siaa meidän yötä ollaksemme? **24**
Hän sanoi hänelle: minä olen Betuelin, Milkan pojan, tytär,
jonka hän synnytti Nahorille. **25** Ja hän vielä sanoi hänelle:
on myös olkia ja karjan ruokaa kyllä meillä: ja myös siaa yötä
olla. **26** Ja mies kumarsi maahan ja rukoili Herraa: **27** Ja sanoi:
kiitetty olkoon Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, joka
ei ottanut pois laupiuttansa ja totuuttansa minun herraltani:
minua on Herra johdattanut tällä tiellä, minun herrani veljen
huoneesen. **28** Niin piika juoksi ja ilmoitti nämät asiat äitinsä
huoneessa. **29** Oli myös Rebekallla veli, jonka nimi oli Laban:
ja Laban juoksi miehen tykö lähteelle. **30** Sillä koska hän näki
otsalehden ja rannerenkaat sisarensa käsissä, ja kuuli sisarensa
Rebekan puheet, sanovan: näin on mies puhunut minulle; tuli
hän miehen tykö, ja katso, hän seisoi kamelein tykönä lähteellä.
31 Ja sanoi: tule sisälle, sinä Herran siunattu, mitäs seisot
ulkona? minä olen huoneen valmistanut, ja sian kameleille.

32 Niin meni mies huoneesen, ja riisui kamelit: ja hän antoi
olkia ja ruokaa kameleille, ja vettä pestä hänen jalkojansa, ja
miesten jalkoja, jotka hänen kanssansa olivat. **33** Sitte pantiin
ruokaa hänen eteensä: mutta hän sanoi: en minä syö ennenkuin
minä olen puhunut minun asiani. He vastasivat: puhu. **34** Hän
sanoi: minä olen Abrahamin palvelia. **35** Ja Herra on runsaasti
siunannut minun herrani, ja hän on suureksi tullut, ja on antanut
hänelle lampaita ja karjaa, hopiaa ja kultaa, palvelioita ja piikoja,
kameleja ja aaseja. **36** Niin myös Saara minun herrani emäntä
on synnyttänyt minun herralleni pojan, vanhalla ijällänsä: hänelle
on hän antanut kaikki mitä hänellä on. **37** Ja minun herrani
vannotti minua, sanoen: ei sinun pidä ottaman minun pojalleni
emäntää Kanaanealaisten tyttäristä, joiden maalla minä asun.
38 Vaan mene minun isäni huoneesen, ja minun sukuni tykö; ja
ota (sieltä) minun pojalleni emäntä. **39** Mutta minä sanoin minun
herralleni: taitais tapahtua, ettei vaimo seuraisi minua? **40** Niin
hän sanoi minulle: Herra, jonka edessä minä vaellan, lähettää
enkelinsä sinun kanssas, joka tekee sinun matkas onnelliseksi,
ottamaan minun pojalleni emäntä minun suvustani ja minun
isäni huoneesta. **41** Silloin sinä tulet vapaaksi minun valastani,
koskas tulet minun sukuni tykö: ja jos ei he anna sinulle, niin
sinä olet vapaa valasatani. **42** Niin tulin minä tänäpänä lähteelle,
ja sanoin: Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, jos sinä olet
tehnyt minun matkani onnelliseksi, jota minä nyt vaellan. **43**
Katso, niin seison minä tässä vesilähteen tykönä: koska yksi
piika tulee vettä ammuntamaan, ja minä sanon hänelle: annas
minulle vähä vettä juoda astiastas: **44** Ja hän sanoo minulle: juo
sinä, minä ammunnan myös sinun kameleilles: se on se vaimo,
jonka Herra on edeskatsonut minun herrani pojalle. **45** En minä

vielä päässyt puhumasta sydämessäni, katso, niin Rebekka
tuli, ja hänen vesiastiansa hänen olallansa, astui alas lähteelle
ja ammunsi: ja minä sanoin hänelle: annas minun juoda. **46**
Ja hän riensi ja laski vesiastian olaltansa alas, ja sanoi: juo,
minä juotan myös kamelis. Niin minä join, ja hän juotti myös
kamelit. **47** Ja minä kysyin häneltä, ja sanoin: kenekä tytär
sinä olet? hän vastasi: minä olen Betuelin tytär, Nahorin pojan,
jonka Milka hänelle synnytti. Niin minä panin otsalehden hänen
otsaansa, ja rannerenkaat hänen käsiinsä: **48** Ja kumarsin
itseni maahan ja rukoilin Herraa: ja kiitin Herraa, minun herrani
Abrahamin Jumalaa, joka minun oli johdattanut oikiaa tietä,
ottamaan hänen pojallensa minun herrani veljen tytärtä. **49** Ja
nyt, jos te olette ne, jotka osotatte minun herralleni laupiuden ja
totuuden, niin sanokaat minulle: ja jos ei, niin sanokaat myös
minulle, että minä kääntäisin itseni oikialle taikka vasemmalle
puolelle. **50** Niin vastasi Laban ja Betuel, ja sanoivat: tämä
asia on tullut Herralta; sentähden emme taida sinua vastaan
puhua, pahaa taikka hyvää. **51** Siinä on Rebekka edessäs, ota
häntä ja mene, ja olkaan sinun herras pojan emäntä, niinkuin
Herra on sanonut. **52** Ja koska Abrahamin palvelia kuuli heidän
sanansa; kumarsi hän maahan Herran eteen. **53** Ja palvelia
toi hopia- ja kultakalut, ja vaatteet, ja antoi Rebekalle: vaan
hänen veljellensä ja äidillensä antoi hän (muita) kalleita kaluja.
54 Niin he söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka hänen kanssansa
olivat, ja siellä pitivät yötä: ja he nousivat aamulla varhain: ja
hän sanoi: päästäkäät minua herrani tykö. **55** Mutta hänen
veljensä ja äitinsä sanoivat: olkaan piika meidän tykönämme
edes kymmenenkin päivää: sitte sinä saat mennä. **56** Niin sanoi
hän heille: älkäät viivyttäkö minua: sillä Herra on tehnyt minun

matkani onnelliseksi: laskekaat minua menemään minun herrani
tykö. **57** Niin he sanoivat: kutsukaamme piika, ja kysykäämme
mitä hän sanoo. **58** Ja he kutsuivat Rebekan, ja sanoivat
hänelle: tahdotkos mennä tämän miehen kanssa? hän vastasi:
menen. **59** Niin he laskivat sisarensa Rebekan menemään, ja
hänen imettäjänsä, Abrahamin palvelian kanssa; ja ne jotka
hänen seurassansa olivat. **60** Ja he siunasivat Rebekkaa ja
sanoivat hänelle: sinä olet meidän sisaremme, lisäänny tuhannen
tuhanteen; ja sinun siemenes omistakoon vihamiestensä portit.
61 Niin Rebekka nousi piikoinensa, ja istuivat kamelein päälle,
ja seurasivat sitä miestä. Ja palvelia otti Rebekan, ja meni
matkaansa. **62** Mutta Isaak palasi siltä kaivolta, joka kutsuttiin
sen elävän, joka minun näkee: sillä hän asui etelän maalla.
63 Ja oli lähtenyt rukoilemaan kedolle ehtoopuolella: ja nosti
silmänsä, ja näki, ja katso, kamelit lähestyivät. **64** Ja Rebekka
nosti silmänsä ja näki Isaakin: ja pudotti itsensä maahan kamelin
päältä: **65** Ja sanoi palvelialle: mikä mies tämä on, joka kedolla
käy meitä vastaan? palvelia vastasi: se on minun herrani: niin
hän otti vaatteen ja peitti itsensä. **66** Ja palvelia jutteli Isaakille
kaiken asian, kuin hän oli toimittanut. **67** Ja Isaak vei hänen
äitinsä Saaran majaan: ja otti Rebekan emännäksensä, ja rakasti
häntä: ja niin Isaak lohdutettiin äitinsä jälkeen.

25 Ja Abraham taas otti emännän nimeltä Ketura. **2** Hän
synnytti hänelle Simran ja Joksan, ja Medan ja Midian, ja Jesbakin
ja Suan. **3** Mutta Joksan siitti Seban ja Dedanin. Dedanin lapset
olivat: Asserim, Letusin ja Luumim. **4** Midianin lapset olivat:
Epha, Epher, Hanok, Abida, ja Eldaa: nämät kaikki ovat Keturan
pojat. **5** Ja Abraham antoi kaikki mitä hänellä oli Iisakille. **6**
Mutta niille lapsille, jotka jalkavaimoista olivat, antoi hän lahjoja,

ja lähetti heidät pois poikansa Isaakin tyköä, vielä eläissänsä,
idän puoleen, itäiselle maalle. **7** Ja tämä on Abrahamin elinaika,
kuin hän eli: sata ja viisikahdeksattakymmentä ajastaikaa. **8**
Ja hän tuli riutuneeksi, ja kuoli levollisassa ijässä, vanhana
ja elämästä kyllänsä saanut: ja koottiin kansansa tykö. **9** Ja
hänen poikansa Isaak ja Ismael hautasivat hänen Makpelan
luolaan: Ephronin Hetiläisen Zoarin pojan vainiossa, Mamren
kohdalle: **10** Sille kedolle, jonka Abraham oli ostanut Hetin
lapsilta: siihen on Abraham haudattu, ja Saara hänen emäntänsä.
11 Ja Abrahamin kuoleman jälkeen siunasi Jumala hänen
poikansa Isaakin: Ja Isaak asui sen elävän, joka minun näkee,
kaivon tykönä. **12** Mutta nämät ovat Ismaelin Abrahamin pojan
sukukunnat, jonka Hagar Egyptiläinen Saaran piika synnytti.
13 Ja nämä ovat Ismaelin poikain nimet, heidän nimeinsä ja
sukukuntainsa jälkeen: Ismaelin esikoinen oli Nebaot, Kedar,
Abdeel, Mibsam, **14** Misma, Duma, Masa, **15** Hadar, Tema,
Jetur, Naphis ja Kedma. **16** Nämät ovat Ismaelin lapset, ja
nämät heidän nimensä, heidän kylissänsä ja kaupungeissansa:
kaksitoistakymmentä ruhtinasta heidän kansoissansa. **17** Ja
tämä on Ismaelin ikä: sata ja seitsemänneljättäkymmentä
ajastaikaa: ja hän tuli riutuneeksi, ja kuoli, ja koottiin kansansa
tykö. **18** Mutta he asuivat Hevilasta hamaan Surriin asti, joka
on Egyptin kohdalla Assyriaan mentäissä. Kaikkein hänen
veljeinsä kohdalle lankesi (hänen arpansa). **19** Ja nämät ovat
Isaakin Abrahamin pojan sukukunnat: Abraham siitti Isaakin.
20 Ja Isaak oli neljänkymmenen ajastaikainen, koska hän otti
Rebekan Betuelin Syrialaisen tyttären Mesopotamiasta, Labanin
syrialaisen sisaren, itsellensä emännäksi. **21** Ja Isaak rukoili
Herraa emäntänsä edestä; sillä hän oli hedelmätöin, ja Herra

kuuli häntä: niin Rebekka hänen emäntänsä tuli raskaaksi. **22** Ja lapset sysäsivät toinen toistansa hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: jos näin piti käymän, miksi minä olen (raskaaksi tullut?) ja meni kysymään Herralta. **23** Ja Herra sanoi hänelle: kaksi kansaa ovat sinun kohdussas, ja kahtalainen väki erkanee sinun ruumiistas: mutta toinen kansa voittaa toisen, ja suurempi palvelee vähempää. **24** Koska aika tuli synnyttää; katso, kaksoiset olivat hänen kohdussansa. **25** Ensimäinen joka tuli ulos, oli ruskia ja karvainen niinkuin vaate: sentähden kutsuivat he hänen nimensä Esau. **26** Senjälkeen tuli ulos hänen veljensä, joka piti kädellänsä Esaun kantapäästä, ja se kutsuivat hänen nimensä Jakob. Kuudenkymmenen ajastaikainen oli Isaak heidän syntyissänsä. **27** Ja poikaiset kasvoivat, ja Esau tuli jaloksi metsä- ja peltomieheksi. Mutta Jakob oli yksivakainen mies, ja asui majoissa. **28** Ja Isaak rakasti Esauta; sillä hän söi mielellänsä hänen metsäsaalistansa. Mutta Rebekka rakasti Jakobia. **29** Koska Jakob oli keittänyt herkun, tuli Esau metsästä, ja oli väsyksissä. **30** Ja Esau sanoi Jakobille: anna minun syödä tästä ruskiasta herkusta: sillä minä olen väsyksissä. Sentähden kutsutaan hänen nimensä Edom. **31** Mutta Jakob sanoi: myy minulle tänäpänä sinun esikoisuutes. **32** Esau vastasi: katso, minä kuolen kuitenkin; mitä minun esikoisuudesta on? **33** Ja Jakob sanoi: niin vanno minulle tänäpänä: ja hän vannoi hänelle, ja myi Jakobille esikoisuutensa. **34** Niin Jakob antoi Esaulle leivän, ja sen ruskian herneherkun, ja hän söi ja joi, ja nousi ja meni pois. Ja niin Esau katsoi esikoisuutensa ylön.

26 Niin kallis aika tuli maalle sen entisen jälkeen, joka oli Abrahamin ajalla: ja Isaak meni Abimelekin Philistealaisten kuninkaan tykö Gerariin. **2** Niin Herra ilmestyi hänelle, ja sanoi:

älä mene Egyptiin, vaan asu sillä maalla, jonka minä sanon
sinulle. **3** Ole muukalainen tällä maalla, ja minä olen sinun
kanssas, ja siunaan sinua: sillä sinulle ja sinun siemenelles minä
annan kaikki nämät maat, ja vahvistan sen valan, jonka minä
Abrahamille sinun isälles vannonut olen. **4** Ja enennän sinun
siemenes niinkuin taivaan tähdet: ja annan sinun siemenelles
kaikki nämät maat: Ja sinun siemenes kautta pitää kaikki kansat
maan päällä siunatuksi tuleman: **5** Sillä Abraham oli kuuliainen
minun äänelleni, ja piti minun oikeuteni, käskyni, säätyni ja lakini.
6 Niin Isaak asui Gerarissa. **7** Ja koska sen maan kansa kysyi
hänen emännästänsä, sanoi hän: hän on minun sisareni; sillä
hän pelkäsi sanoa: hän on minun emäntäni (ajatellen), ettei he
joskus löisi minua kuoliaksi Rebekan tähden: sillä hän oli ihana
kasvoilta. **8** Ja tapahtui, koska hän siellä kappaleen aikaa viipyi,
katsoi Abimelek Philistealaisten kuningas akkunasta, ja näki
Isaakin hyväilevän emäntäänsä. **9** Niin kutsui Abimelek Isaakin,
ja sanoi: katso, totisesti hän on sinun emäntäs: miksis olet
sanonut: hän on minun sisareni? Ja Isaak sanoi hänelle: minä
ajattelin, etten minä tapettaisi hänen tähtensä. **10** Abimelek sanoi:
miksis tämän meille teit? olis pikaisesti tapahtunut, että joku
kansasta olis maannut sinun emäntäs kanssa, ja niin sinä olisit
saattanut meidän päällemme rikoksen. **11** Niin Abimelek antoi
käskyn kaikelle kansalle, sanoen: joka ryhtyy tähän mieheen, tahi
hänen emäntäänsä, hänen pitää totisesti kuoleman. **12** Ja Isaak
kylvi sillä maalla, ja sai sinä vuonna satakertaisesti: sillä Herra
siunasi hänen. **13** Ja mies tuli voimalliseksi: ja menestyi sangen
suuresti siihen asti, että hän juuri suureksi joutui. **14** Ja hänellä
oli paljo tavaraa lampaissa ja karjassa, oli myös paljo perhettä:
sentähden Philistealaiset kadehtivat häntä. **15** Ja he tukitsivat

kaikki kaivot, jotka hänen isänsä palveliat olivat kaivaneet, hänen
isänsä Abrahamin aikana, ja täyttivät ne mullalla. **16** Ja Abimelek
sanoi Isaakille: mene pois meidän tyköämme: sillä sinä olet
tullut paljo väkevämmäksi meitä. **17** Niin Isaak läksi sieltä: ja
teki majansa Gerarin laaksoon, ja asui siinä. **18** Ja Isaak antoi
jällensä kaivaa ne vesikaivot, jotka he olivat kaivaneet hänen
isänsä Abrahamin aikana, ja jotka Philistealaiset Abrahamin
kuoleman jälkeen olivat tukinneet: ja nimitti ne niillä nimillä, joilla
hänen isänsä ne kutsunut oli. **19** Niin kaivoivat myös Isaakin
palveliat siihen laaksoon: ja löysivät sieltä luontolähteen. **20**
Mutta Gerarin paimenet riitelivät Isaakin paimenten kanssa, ja
sanoivat: tämä on meidän vetemme. Niin hän kutsui sen kaivon
Esek, että he riitelivät hänen kanssansa. **21** Niin kaivoivat he
myös toisen kaivon, ja he riitelivät myös siitä: niin hän nimitti sen
Sitna. **22** Niin hän siirsi itsensä sieltä, ja kaivoi toisen kaivon,
josta ei he riidelleet. Sen tähden nimitti hän sen Rehobot, ja
sanoi: nyt Herra on antanut meille laviamman sian, ja on antanut
meidän kasvaa maan päällä. **23** Sitte meni hän BerSabaan. **24**
Niin Herra ilmestyi hänelle sinä yönä ja sanoi: minä olen sinun
isäs Abrahamin Jumala: älä pelkää, sillä minä olen kanssas,
ja siunaan sinun, ja annan lisääntyä sinun siemenes, minun
palveliani Abrahamin tähden. **25** Ja hän rakensi siinä alttarin,
ja saarnasi Herran nimestä, ja teki siihen majansa: ja hänen
palveliansa kaivoivat siihen kaivon. **26** Niin Abimelek meni hänen
tykönsä Gerarista: ja Ahusat hänen ystävänsä, ja Phikol hänen
sotajoukkonsa päämies. **27** Mutta Isaak sanoi heille: miksi te
tulitte minun tyköni: ja te vainositte minua, ja ajoitte minun pois
teidän tyköänne. **28** He sanoivat: me näimme ilmeissänsä,
että Herra on sinun kanssas, sentähden me sanoimme: olkoon

nyt vala meidän molempain vaiheellamme, meidän ja sinun
välilläs, ja me teemme liiton sinun kanssas. **29** Ettes tekisi meille
mitään vahinkoa, niinkuin emme mekään ole sinuun ryhtyneet,
ja niinkuin emme myös tehneet sinulle muuta kuin hyvää, ja
laskimme sinun rauhassa menemään. Sinä olet nyt Herran
siunattu. **30** Ja hän valmisti heille pidon, ja he söivät ja joivat. **31**
Ja nousivat aamulla varhain, ja vannoivat toinen toisellensa, ja
Isaak laski heidät menemään, ja menivät pois hänen tyköänsä
rauhassa. **32** Sinä samana päivänä tulivat Isaakin palveliat, ja
ilmoittivat hänelle kaivosta, jonka he kaivaneet olivat, ja sanoivat
hänelle: me löysimme veden. **33** Ja hän kutsui hänen Saba:
siltä nimitetään kaupunki BerSaba, hamaan tähän päivään
asti. **34** Koska Esau oli neljänkymmenen ajastaikainen, otti hän
Juditin Hetiläisen Berin tyttären emännäksensä: Ja Basmatin
Hetiläisen Elonin tyttären: **35** Jotka olivat Isaakille ja Rebekalle
mielikarvaudeksi.

27 Ja tapahtui, koska Isaak tuli vanhaksi, ja hänen silmänsä
pimiäksi, ettei hän nähnyt, niin kutsui hän Esaun vanhemman
poikansa, ja sanoi hänelle: minun poikani: hän vastasi häntä:
tässä minä olen. **2** Ja hän sanoi: katso, minä olen vanhennut:
enkä tiedä minun kuolemanpäivääni. **3** Ota siis nyt sinun kalus,
viines ja joutses; ja mene kedolle, ja pyydä minulle metsän-otus.
4 Ja tee minulle himoruokaa, senkaltaista jota minä rakastan,
ja tuo syödäkseni: että minun sieluni siunais sinua, ennenkuin
minä kuolen. **5** Mutta Rebekka kuuli Isaakin näitä puhuvan
poikansa Esaun kanssa. Ja Esau meni metsään, pyytämään
metsänotusta, tuodaksensa. **6** Niin puhui Rebekka pojallensa
Jakobille, sanoen: katso, minä kuulin isäs puhuvan veljes Esaun
kanssa, ja sanovan: **7** Tuo minulle metsänotus, ja tee minulle

himoruokaa syödäkseni; että siunaisin sinua Herran edessä,
ennen kuin minä kuolen. **8** Niin kuule nyt poikani minun ääneni,
mitä minä sinulle käsken. **9** Mene laumaan, ota sieltä minulle
kaksi hyvää vohlaa; tehdäkseni isälles niistä himoruokaa, niinkuin
hän rakastaa. **10** Ja vie se isälles hänen syödäksensä; että
hän siunais sinua, ennen kuin hän kuolee. **11** Niin Jakob sanoi
äidillensä Rebekalle: katso, veljeni Esau on karvainen, mutta
minä olen paljas. **12** Mitämaks, isäni sivelee minua, ja luulee
minun häntä pettävän: ja minä saatan päälleni kirouksen, ja en
siunausta. **13** Niin hänen äitinsä sanoi hänelle: sinun kiroukses
tulkoon minun päälleni, minun poikani: ainoastansa ole minun
äänelleni kuuliainen, mene ja tuo se minulle. **14** Niin hän meni ja
otti ja toi äidillensä; ja hänen äitinsä valmisti himoruan, jota hänen
isänsä rakasti. **15** Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun
parhaat vaatteet, jotka huoneessa hänen tykönänsä olivat: ja
puetti nuoremman poikansa Jakobin niihin. **16** Vaan vohlain
nahat kääri hän hänen käsiinsä, ja paljaaseen kaulaansa. **17** Ja
antoi sen himoruan ja leivän, kun hän valmistanut oli, poikansa
Jakobin käteen. **18** Ja hän tuli isänsä tykö, ja sanoi: minun isäni.
Hän vastasi: tässä minä olen. Kukas olet, minun poikani. **19**
Jakob sanoi isällensä: minä olen Esau sinun esikoises; minä olen
niin tehnyt kuin sinä minulle käskit: nouse siis, istu, ja syö minun
saalistani, että sinun sielus siunaisi minua. **20** Mutta Isaak sanoi
pojallensa: minun poikani, kuinkas olet niin nopiasti löytänyt? ja
hän vastasi: Herra sinun Jumalas antoi minun sen kohdata. **21**
Niin sanoi Isaak Jakobille: tules tänne minun poikani sivelläkseni:
jos olet minun poikani Esau taikka et. **22** Niin Jakob astui isäntä
Isaakin tykö: ja kuin hän siveli häntä, sanoi hän: ääni on Jakobin
ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet. **23** Ja ei tuntenut häntä: sillä

hänen kätensä olivat niinkuin Esaun veljensä kädet, karvaiset:
ja niin hän siunasi häntä. **24** Ja sanoi hänelle: oletkos minun
poikani Esau? hän vastasi: olen. **25** Niin hän sanoi: tuo siis tänne
syödäkseni minun poikani saalista, että minun sieluni siunaisi
sinua: niin hän toi sen hänelle, ja hän söi, toi myös hänelle viinaa,
ja hän joi. **26** Ja Isaak hänen isänsä sanoi hänelle: tules nyt liki,
minun poikani, ja anna minun suuta. **27** Ja hän astui liki, ja suuta
antoi hänen. Niin hän tunsi hänen vaatteensa hajun, ja siunasi
häntä, ja sanoi: katso, minun poikani haju, on niinkuin kedon
haju, jonka Herra siunannut on. **28** Jumala antakoon sinulle
taivaan kasteesta, ja maan lihavuudesta; yltäkyllä jyviä ja viinaa.
29 Kansat palvelkoon sinua, ja sukukunnat kumartakoon sinua.
Ole sinun veljeis herra, ja sinun äitis lapset langetkoon sinun
jalkais juureen: kirottu olkoon se, joka sinua kiroo, ja siunattu
olkoon se, joka sinua siunaa. **30** Koska Isaak oli päättänyt
siunauksensa Jakobille, ja Jakob siitä siihen oli lähtenyt isänsä
Isaakin tyköä; niin Esau hänen veljensä tuli pyydyksiltänsä.
31 Ja hän myös valmisti himoruan, ja vei isällensä, ja sanoi
hänelle: nouskaan minun isäni, ja syökään poikansa saalista,
että sinun sielus siunaisi minua. **32** Niin vastasi Isaak hänen
isänsä häntä: kukas olet? hän sanoi: minä olen sinun poikas,
sinun esikoises Esau. **33** Niin Isaak vapisi hämmästyksestä
sangen kovin, ja sanoi: kuka? kussasta siis se metsämies on,
joka minulle sen toi? ja minä söin kaikista, ennen kuin sinä tulit
ja minä siunasin hänen: hänen pitää myös siunatun oleman. **34**
Koska Esau kuuli isänsä puheen, huusi hän suurella äänellä, ja
hänen mielensä tuli sangen karvaaksi: ja hän sanoi isällensä:
siunaa myös minuakin, minun isäni. **35** Niin hän sanoi: sinun
veljes on tullut kavaluudella, ja vienyt pois siunauksen sinulta.

36 Niin hän sanoi: eiköstä hän myös oikein kutsuta Jakob? sillä
hän jo kahdesti minun on polkenut, minun esikoisuuteni hän sai,
ja katso, nyt hän vei pois minun siunaukseni minulta: ja hän
sanoi: etkös yhtäkään siunausta minun varakseni pitänyt? **37**
Niin vastasi Isaak, ja sanoi Esaulle: Katso, minä olen asettanut
hänen sinun herrakses, ja kaikki hänen veljensä olen minä
hänelle palveliaksi pannut, jyvillä ja viinalla olen minä hänen
varustanut: mitästä minä siis nyt sinulle teen, minun poikani? **38**
Ja Esau sanoi isällensä: yksiköstä siunaus sinulla vaivoin onkin,
minun isäni? siunaa myös minuakin, minun isäni: ja Esau korotti
äänensä ja itki. **39** Niin vastasi Isaak, hänen isänsä, ja sanoi
hänelle: Katso, lihava asuinsia pitää sinulla oleman maan päällä,
ja kastetta taivaasta ylhäältä. **40** Sinun miekallas pitää sinun
elättämän itses, ja palveleman sinun veljeäs. Ja tapahtuu, että
sinä myös tulet herraksi, ja särjet hänen ikeensä niskastas. **41**
Ja Esau vihastui Jakobin päälle siunauksen tähden, jolla hänen
isänsä hänen siunannut oli; ja sanoi sydämessänsä: minun isäni
murhepäivät lähestyvät: ja minä tapan veljeni Jakobin. **42** Mutta
Rebekalle ilmoitettiin Esaun hänen vanhemman poikansa sanat:
joka lähetti ja kutsui Jakobin nuoremman poikansa, ja sanoi
hänelle: katso, veljes Esau lohduttaa itsiänsä siitä, että hän sinun
tappaa. **43** Nyt, minun poikani, ole minun äänelleni kuuliainen:
valmista sinus ja pakene kohta minun veljeni Labanin tykö
Haraniin. **44** Ja ole hänen tykönänsä kappale aikaa: siihenasti
että veljes kiukku asettuu. **45** Ja siihenasti että hänen vihansa
lakkaa sinusta, ja hän onhottaa mitäs häntä vastaan tehnyt olet.
Niin minä lähetän ja tuotan sinun sieltä. Miksi teidän molempain
pitäis yhtenä päivänä minulta tuleman pois? **46** Ja Rebekka sanoi
Isaakille: minä suutun minun elämääni, Hetin tytärten tähden: jos

Jakob ottaa vaimon Hetin tyttäristä, jotka ovat niinkuin tämän
maan tyttäret, mitä minun sitte auttaa elämään?

28 Niin Isaak kutsui poikansa Jakobin ja siunasi häntä, käski
ja sanoi hänelle: älä ota emäntää Kanaanin tyttäristä. **2**
Vaan valmista ja mene Mesopotamiaan, Betuelin sinun äitis
isän huoneesen: ja ota sinulles sieltä emäntä, Labanin sinun
enos tyttäristä. **3** Ja Jumala kaikkivaltias siunatkoon sinua, ja
tehköön sinun hedelmälliseksi ja enätköön sinun, ettäs tulisit
(suureksi) kansain joukoksi. **4** Antakoon myös sinulle Abrahamin
siunauksen, sinulle ja sinun siemenelles sinun kanssas: periäkses
sitä maata, jossas muukalainen olet, jonka Jumala Abrahamille
antanut on. **5** Niin lähetti Isaak Jakobin tyköänsä menemään
Mesopotamiaan, Labanin, Betuelin Syrialaisen pojan tykö,
Rebekan, Jakobin ja Esaun äidin, veljen. **6** Koska Esau näki, että
Isaak oli siunannut Jakobin, ja lähettänyt hänen Mesopotamiaan
ottamaan sieltä itsellensä emäntää: ja että hän, sittekuin hän
hänen siunannut oli, käski häntä ja sanoi: ei sinun pidä ottaman
emäntää Kanaanin tyttäristä. **7** Ja että Jakob oli isällensä ja
äidillensä kuuliainen; ja meni Mesopotamiaan. **8** Esau näki myös,
ettei Isaak hänen isänsä voinut nähdä Kanaanin tyttäriä; **9** Meni
Esau Ismaelin tykö: ja otti Mahalatin Ismaelin Abrahamin pojan
tyttären, Nabojotin sisaren, emännäksensä, paitsi entisiä. **10** Niin
Jakob läksi BerSabasta: ja meni Haraniin. **11** Ja joutui yhteen
paikkaan, ja oli siinä yötä: sillä aurinko oli laskenut, ja otti kiven
siitä paikasta, ja pani päänsä alaiseksi, ja makasi siinä paikassa.
12 Ja näki unta, ja katso, tikapuut seisoivat maan päällä, joiden
pää ulottui taivaasen: ja katso, Jumalan enkelit kävivät ylös ja
alas niitä myöten. **13** Ja katso, Herra seisoi niiden päällä, ja
sanoi: Minä olen Herra, Abrahamin sinun isäs Jumala, ja Isaakin

Jumala: tämän maan, jonka päällä sinä makaat, annan minä
sinulle ja sinun siemenelles. **14** Ja sinun siemenes pitää oleman
niinkuin maan tomu, ja sinun pitää leviämän länteen ja itään,
pohjaan ja etelään päin. Ja sinussa pitää kaikki sukukunnat
maan päällä siunatuksi tuleman, ja sinun siemenessäs. **15** Ja
katso, minä olen sinun kanssas, ja varjelen sinua, kuhunkas
ikänänsä joudut, ja saatan sinun jällensä tälle maalle: sillä en
minä hylkää sinua siihenasti, että minä kaikki teen, mitä minä
sinulle puhunut olen. **16** Koska Jakob heräsi unestansa, niin
hän sanoi: totisesti on Herra tässä paikassa: ja en minä sitä
tietänyt. **17** Niin hän pelkäsi, ja sanoi: kuinka peljättävä on tämä
paikka! ei tässä muu ole kuin Jumalan huone ja taivaan ovi.
18 Ja Jakob nousi varhain aamulla, ja otti kiven, jonka hän oli
pannut päänsä alaiseksi, ja pani sen pystyälle muistopatsaaksi:
ja vuodatti öljyä sen päälle. **19** Kutsui siis sen paikan BetEl; vaan
muinaisiin aikoin se kutsuttiin Luts. **20** Niin Jakob teki lupauksen,
sanoen: jos Jumala on minun kanssani, ja varjelee minua tällä
tiellä, jota minä vaellan, antaa myös minulle leipää syödäkseni,
ja vaatetta verhokseni: **21** Ja tulen takaperin rauhassa kotia
isäni tykö: ja Herra on minun Jumalani. **22** Niin tämä kivi, jonka
minä panin pystyälle muistopaatsaaksi, pitää oleman Jumalan
huone: ja kaikista, jotkas minulle annat, annan minä tosin sinulle
kymmenykset.

29 Niin Jakob läksi matkaan: ja tuli itäiselle maalle. **2** Ja katseli
ympärillensä, ja katso, kaivo oli kedolla. Ja katso, siellä makasi
myös kolme lammaslaumaa sen tykönä, sillä siitä kaivosta
juottivat he laumat: ja suuri kivi oli kaivon suulla. **3** Sillä sinne
koottiin kaikki laumat, ja vieritettiin kivi kaivon suulta, ja he
juottivat lampaita: ja vierittivät kiven jälleen siallensa kaivon

suulle. **4** Ja Jakob sanoi heille: minun veljeni, kusta te olette? he
vastasivat: Haranista me olemme. **5** Hän sanoi heille: tunnetteko
Labanin, Nahorin pojan? he sanoivat: tunnemme kyllä. **6** Hän
sanoi: onko hän rauhassa? he vastasivat: rauhassa hän on.
Ja katso, Rakel hänen tyttärensä tulee lammasten kanssa. **7**
Niin hän sanoi: katso, vielä on paljo päivää, eikä vielä ole aika
karjaa koota: niin juottakaat siis lampaita, menkäät ja kaitkaat
heitä. **8** He sanoivat: emme saa siihenasti kuin kaikki laumat
kootaan, ja vieritämme kiven kaivon suulta, juottaaksemme
lampaat. **9** Vielä hänen puhuissansa heidän kanssansa, tuli
Rakel isänsä lammasten kanssa: sillä hän kaitsi lampaita. **10** Ja
tapahtui, koska Jakob näki Rakelin enonsa Labanin tyttären, ja
enonsa Labanin lampaat: niin meni Jakob hänen tykönsä, ja
vieritti kiven kaivon suulta. Ja juotti enonsa Labanin lampaat. **11**
Ja Jakob suuta antoi Rakelin: ja korotti äänensä ja itki. **12** Ja
ilmoitti hänelle, että hän oli hänen isänsä veli, Rebekan poika.
Niin juoksi hän ja ilmoitti sen isällensä. **13** Ja koska Laban
kuuli sanoman Jakobista sisarensa pojasta, juoksi hän häntä
vastaan, ja otti hänen syliinsä, ja suuta antoi hänen, ja vei hänen
huoneesensa: ja hän jutteli Labanille kaiken asian. **14** Niin sanoi
Laban hänelle: tosin sinä olet minun luuni ja lihani. Ja hän
oli hänen tykönänsä koko kuukauden. **15** Sitte sanoi Laban
Jakobille: vaikkas olet minun veljeni, palveletkos sentähden
minua ilman mitäkään? ilmoita minulle, mikä sinun palkkas olis.
16 Ja Labanilla oli kaksi tytärtä: vanhemman nimi oli Lea, ja
nuoremman nimi oli Rakel. **17** Mutta Lea oli pehmiä silmistä;
vaan Rakel oli kauniin muotoinen, ja ihana kasvoilta. **18** Ja
Jakob rakasti Rakelia: ja sanoi: minä palvelen sinua seitsemän
ajastaikaa Rakelin, sinun nuoremman tyttäres tähden. **19** Laban

vastasi: parempi on, että minä hänen annan sinulle, kuin jollekin
toiselle: ole minun tykönäni. **20** Niin palveli Jakob Rakelin tähden
seitsemän ajastaikaa: ja ne olivat hänen silmissänsä niinkuin
muutamat päivät, rakastaissansa häntä. **21** Ja Jakob sanoi
Labanille: anna minun emäntäni minulle: sillä minun aikani on
täytetty mennä hänen tykönsä. **22** Niin Laban kutsui kokoon
kaiken sen paikkakunnan miehet, ja piti häät. **23** Mutta ehtoona
otti hän tyttärensä Lean, ja vei sen hänen tykönsä: ja hän makasi
sen tykönä. **24** Ja Laban antoi tyttärellensä Lealle piikansa Silpan
piiaksi. **25** Aamulla, katso, se oli Lea. Ja hän sanoi Labanille:
miksis tämän minulle teit? enkö minä Rakelin tähden palvellut
sinua? miksis minun petit? **26** Vastasi Laban: ei niin ole meidän
maan tapa, että nuorempi annetaan ennen vanhempaa. **27** Täytä
tämän viikko; niin se myös sinulle annetaan, siitä palveluksesta
kun sinä palvelet minua vielä toiset seitsemän ajastaikaa. **28**
Jakob teki niin, ja täytti hänen viikkonsa: ja hän antoi hänelle
tyttärensä Rakelin emännäksi. **29** Ja Laban antoi tyttärellensä
Rakelille piikansa Bilhan, piiaksi. **30** Niin hän makasi myös
Rakelin kanssa, ja piti Rakelin rakkaampana kuin Lean; ja palveli
häntä vielä toiset seitsemän ajastaikaa. **31** Ja koska Herra näki
Lean katsottavan ylön, teki hän hänen hedelmälliseksi; mutta
Rakel oli hedelmätöin. **32** Niin Lea tuli raskaaksi, ja synnytti
pojan, ja kutsui hänen nimensä Ruben, ja sanoi: Herra on
katsonut minun ahdistukseni puoleen, nyt siis minun mieheni
rakastaa minua. **33** Ja hän taas tuli raskaaksi, ja synnytti pojan,
ja sanoi: Herra on kuullut minua katsottavan ylön, ja on myös
tämän minulle antanut: ja kutsui hänen nimensä Simeon. **34** Ja
hän jälleen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt taas
minun mieheni pysyy minun tykönäni: sillä minä synnytin hänelle

kolme poikaa. Sentähden hän kutsui hänen nimensä Levi. **35** Ja
hän tuli vielä raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt minä
kiitän Herraa; sentähden kutsui hän hänen nimensä Juuda: ja
lakkasi synnyttämästä.

30 Koska Rakel näki, ettei hän synnyttänyt Jakobille, kadehti
hän sisartansa, ja sanoi Jakobille: anna minun lapsia, eli
minä kuolen. **2** Jakob vihastui kovin Rakelin päälle, ja sanoi:
olenko minä Jumalan siassa, joka on sinulta kieltänyt kohdun
hedelmän? **3** Ja hän sanoi: tässä on minun piikani Bilha, makaa
hänen kanssansa; että hän synnyttäis minun helmaani, ja saisin
sittenkin hänestä lapsia. **4** Niin hän antoi hänelle piikansa Bilhan
emännäksi: ja Jakob makasi hänen kanssansa. **5** Niin Bilha tuli
raskaaksi ja synnytti Jakobille pojan. **6** Ja Rakel sanoi: Jumala
ratkasi minun asiani, ja kuuli myös minun ääneni, ja antoi minulle
pojan; sentähden kutsui hän hänen nimensä Dan. **7** Ja taas Bilha
Rakelin piika tuli raskaaksi, ja synnytti Jakobille toisen pojan. **8**
Niin sanoi Rakel: minä olen jalosti kilvoitellut minun sisareni
kanssa, ja olen myös voittanut: ja hän kutsui hänen nimensä
Naphtali. **9** Koska Lea näki, että hän lakkasi synnyttämästä;
otti hän piikansa Silpan, ja antoi sen Jakobille emännäksi. **10**
Niin synnytti Silpa, Lean piika, Jakobille pojan. **11** Ja Lea sanoi:
joukko tulee: ja kutsui hänen nimensä Gad. **12** Ja Silpa, Lean
piika, synnytti Jakobille toisen pojan. **13** Ja Lea sanoi: autuasta
minua, sillä tyttäret sanovat minua autuaaksi: ja hän kutsui hänen
nimensä Asser. **14** Ja Ruben meni ulos nisun elonaikana, ja löysi
dudaimia vainioilta, ja toi ne Lealle äidillensä. Niin sanoi Rakel
Lealle: anna minulle poikas dudaimista. **15** Hän vastasi häntä:
vähäkö sinun siinä on, ettäs olet minulta miehen vienyt, mutta
tahdot myös ottaa poikani dudaimit? Ja Rakel sanoi: sentähden

maatkaan hän tänä yönä sinun kanssas poikas dudaimien
tähden. **16** Koska Jakob ehtoona kedolta palasi, meni Lea
häntä vastaan, ja sanoi: minun kanssani pitää sinun makaaman:
sillä minä olen sinun kallisti ostanut poikani dudaimilla. Ja hän
makasi sen yön hänen kanssansa. **17** Ja Jumala kuuli Lean, ja
hän tuli raskaaksi, ja synnytti Jakobille viidennen pojan. **18** Ja
Lea sanoi: Jumala on maksanut sen minulle, että minä annoin
piikani miehelleni: ja kutsui hänen nimensä Isaskar. **19** Ja Lea
taas tuli raskaaksi, ja synnytti Jakobille kuudennen pojan. **20**
Ja Lea sanoi: Jumala on minun hyvästi lahjoittanut, nyt taas
asuu minun mieheni minun tykönäni: sillä minä olen synnyttänyt
hänelle kuusi poikaa. Ja kutsui hänen nimensä Sebulon. **21** Sitte
synnytti hän tyttären, ja kutsui hänen nimensä Dina. **22** Mutta
Jumala muisti myös Rakelin, ja Jumala kuuli hänen, ja saatti
hedelmälliseksi. **23** Niin hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan,
ja sanoi: Jumala on ottanut pois minun häväistykseni. **24** Ja
kutsui hänen nimensä Joseph, sanoen: Herra lisätköön minulle
vielä toisen pojan. **25** Ja tapahtui, koska Rakel oli synnyttänyt
Josephin; sanoi Jakob Labanille: päästä minua menemään
kotiani ja maalleni. **26** Anna minulle minun emäntäni ja lapseni,
joiden tähden minä olen sinua palvellut, että minä menisin
pois: sillä sinä tiedät minun palvelukseni, kuin minä olen sinua
palvellut. **27** Ja Laban sanoi hänelle: anna minun löytää armo
sinun edessäs, minä ymmärrän, että Herra on siunannut minun
sinun tähtes. **28** Ja sanoi (vielä): määrää siis sinun palkkas
minulle, ja minä annan. **29** Mutta hän sanoi hänelle: sinä tiedät,
kuinka minä olen palvellut sinua: ja kuinka paljo sinun karjaas on
minun haltuuni annettu. **30** Sinulla oli vähä ennenkuin minä tulin,
mutta nyt se on paljoksi kasvanut, ja Herra on siunannut sinun,

minun jalkajuonteni kautta. Koska minä siis oman huoneeni
parasta katson? **31** Ja (Laban) sanoi: mitästä minä sinulle
annan? Ja Jakob sanoi: ei sinun pidä mitään antaman minulle.
Mutta jos sinä tämän minulle teet, niin minä vielä tästälähin
kaitsen ja varjelen sinun laumaas: **32** Minä käyn tänäpänä
kaiken sinun laumas lävitse, eroittaen sieltä kaikki pilkulliset ja
kirjavat lampaat, ja kaikki hallavat karitsain seassa, ja kirjavat ja
pilkulliset vuohten seassa, (mitä sitte kirjavaksi ja pilkulliseksi
tulee) se olkoon minun palkkani. **33** Niin minun vanhurskauteni
on todistava tästedes minusta, koska se siihen tulee, että minun
pitää palkkani sinun nähtes saaman: niin että kaikki, jotka ei ole
pilkulliset taikka kirjavat vohlista, eikä hallavat karitsoista, se
olkoon varkaus minun tykönäni. **34** Niin sanoi Laban: katso,
joska se olis sanas jälkeen. **35** Ja sinä päivänä eroitti hän
pilkulliset ja kirjavat kauriit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet,
kaikki joissa jotakin valkeutta oli, ja kaikki hallavat karitsat: ja
antoi ne lastensa haltuun. **36** Ja asetti kolmen päiväkunnan
matkan, itsensä ja Jakobin vaiheelle: ja Jakob kaitsi niitä, jotka
Labanin laumasta jäivät. **37** Mutta Jakob otti viherjäisiä haapaisia
sauvoja, mandelpuisia ja plataneapuisia; ja kuori niihin valkiat
juonteet, valkian paikan paljastamisella, joka sauvain päällä
oli. **38** Ja pani ne sauvat, jotka hän kuorinut oli, laumain eteen,
vesiruuhiin, ja juoma-astioihin, lauman eteen, joihin he tulivat
juomaan, että he juomalle tultuansa siittäisivät. **39** Ja niin laumat
siittivät niiden sauvain päällä, ja kantoivat pilkullisia, juonteisia ja
kirjavia. **40** Niin Jakob eroitti karitsat, ja asetti lauman kasvot,
siinä valkiassa laumassa, niitä pilkullisia ja hallavia päin: ja teki
itsellensä eri lauman, ja ei laskenut niitä Labanin lauman sekaan.
41 Ja koska se varhain kantava lauma oli sikoillansa, pani Jakob

sauvat laumain silmäin eteen ruuhiin: että he siittäisivät sauvain
päällä. **42** Mutta koska ne hiljain juoksivat, niin ei hän pannut
niitä sisälle. Niin tulivat äpöiset Labanille ja varhain kannetut
Jakobille. **43** Siitä tuli mies sangen äveriääksi, niin että hänellä
oli paljo lampaita ja piikoja ja palvelioita, ja kameleja ja aaseja.

31 Ja hänen eteensä tuli Labanin lasten puhe, että he sanoivat:
Jakob on saattanut itsellensä kaiken meidän isämme tavaran: ja
siitä meidän isämme hyvyydestä on hän saattanut itsellensä
kaiken tämän tavaran. **2** Ja Jakob näki Labanin kasvon: ja
katso, ei ollut se häntä kohtaan, niinkuin eilen ja entispäivänä. **3**
Ja Herra sanoi Jakobille: palaja sinun isäis maalle, ja sukuis
tykö: ja minä olen sinun kanssas. **4** Niin lähetti Jakob ja kutsui
Rakelin ja Lean kedolle laumansa tykö. **5** Ja sanoi heille: minä
näen teidän isänne kasvon, ettei hän ole minua kohtaan niinkuin
eilen ja entispäivänä, mutta minun isäni Jumala on ollut minun
kanssani. **6** Ja te itse tiedätte, että minä olen kaikella minun
väelläni palvellut teidän isäänne. **7** Mutta teidän isänne on
vietellyt minua, ja muuttanut minun palkkani jo kymmenen kertaa:
ei kuitenkaan sallinut Jumala hänen vahinkoa tehdä minulle.
8 Koska hän sanoi: kirjavat pitää oleman sinun palkkas, niin
kaikki lauma kantoi kirjavia. Mutta jos hän sanoi: pilkulliset pitää
oleman sinun palkkas, niin kaikki lauma kantoi pilkullisia. **9** Niin
on Jumala ottanut teidän isänne hyvyyden ja antanut minulle.
10 Ja tapahtui lauman siittämisen ajalla, nostin minä silmäni ja
näin unessa: ja katso, kauriit, jotka nousivat laumain päälle,
olivat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat. **11** Ja Jumalan enkeli sanoi
minulle unessa: Jakob; ja minä vastasin: tässä minä olen. **12**
Mutta hän sanoi: nosta silmäs, ja katso, kaikki kauriit, jotka
nousevat laumain päälle, ovat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat:

sillä minä olen nähnyt kaikki, mitä Laban sinulle tekee. **13** Minä
olen Jumala BetElissä, jossa sinä voitelit kiven, ja jossas teit
minulle lupauksen: nouse siis nyt ja lähde tältä maalta, ja palaja
syntymä-maalles. **14** Niin vastasivat Rakel ja Lea, ja sanoivat
hänelle: onko meillä enää osaa, eli perimistä meidän isämme
huoneessa? **15** Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina? Sillä
hän on myynyt meidät, ja peräti syönyt meidän hintamme.
16 Sentähden kaikki hyvyys, jonka Jumala on ottanut meidän
isältämme, se tulee oikeudella meille ja meidän lapsillemme: Nyt
siis kaikki, mitä Jumala sinulle on käskenyt, se tee. **17** Niin nousi
Jakob; ja nosti lapsensa ja emäntänsä kamelein päälle. **18** Ja vei
pois kaiken karjansa, ja kaiken tavaransa, minkä hän oli pannut
kokoon, sen oman karjansa, kun hän oli saanut Mesopotamiassa:
mennäksensä isänsä Isaakin tykö Kanaanin maalle. **19** Mutta
Laban oli mennyt keritsemään laumaansa. Ja Rakel varasti
isänsä epäjumalat. **20** Niin varasti Jakob Labanin Syrialaisen
sydämen, siinä ettei hän ilmoittanut hänelle, että hän pakeni. **21**
Niin hän pakeni, ja kaikki, mitä hänellä oli, nousi ja meni virran
ylitse; ja meni Gileadin vuorta kohden. **22** Kolmantena päivänä
ilmoitettiin Labanille, että Jakob oli paennut. **23** Niin hän otti
veljensä kanssansa, ja ajoi häntä takaa seitsemän päiväkunnan
matkan: ja saavutti hänen Gileadin vuorella. **24** Mutta Jumala oli
tullut Labanin Syrialaisen tykö yöllä unessa ja sanonut hänelle:
kavahda sinuas, ettes puhu Jakobille hyvää eli pahaa. **25** Ja
Laban lähestyi Jakobia. Mutta Jakob oli majansa tehnyt vuorelle.
Ja Laban teki veljinensä myös majansa Gileadin vuorelle. **26**
Niin sanoi Laban Jakobille: mitäs olet tehnyt, että varastit minun
sydämeni ja olet vienyt pois minun tyttäreni niinkuin miekalla
otetut? **27** Ja miksis salaa pakenit ja varastit sinus minulta, ja

et ilmoittanut minulle? että minä olisin sinua saattanut ilolla,
ja lauluilla, ja trumpuilla, ja kanteleilla. **28** Ja et sallinut minun
suuta antaa minun pojilleni ja tyttärilleni: tämän sinä olet tyhmästi
tehnyt. **29** Ja minulla olis kyllä voimaa tehdä teille pahaa, mutta
teidän isänne Jumala sanoi menneenä yönä minulle: kavahda
itses puhumasta Jakobille hyvää eli pahaa. **30** Ja nyt ettäs
kumminkin menit pois, ja niin suuresti ikävoitsit isäs huoneeseen:
miksis varastit minun jumalani. **31** Ja Jakob vastasi, ja sanoi
Labanille: minä pekäsin ja luulin sinun väkivallalla ottavan pois
minulta sinun tyttäres. **32** Mutta kenenkä tyköä sinä löydät
jumalas, ei sen pidä elämän. Tunnustele meidän veljeimme
läsnä ollessa, mitä omaas on minun tykönäni, ja ota pois se.
Mutta ei Jakob tietänyt Rakelin niitä varastaneen. **33** Niin Laban
meni Jakobin majaan, ja Lean majaan, ja heidän molempain
piikainsa majaan, ja ei löytänyt. Ja läksi Lean majasta, ja tuli
Rakelin majaan. **34** Mutta Rakel oli ottanut epäjumalat ja pannut
kamelein satulan ala, ja istui siihen päälle; mutta Laban etsi
kaiken majan ja ei löytänyt. **35** Ja hän sanoi isällensä: älköön
minun herrani vihastuko, etten minä saa nousta sinun edessäs:
sillä minulle tapahtuu vaimoin menon jälkeen: Ja hän etsi, ja ei
löytänyt epäjumaliansa. **36** Ja Jakob vihastui ja riiteli Labanin
kanssa; vastasi ja sanoi hänelle: mitä minä olen rikkonut, ja
mikä minun pahatekoni on, ettäs minua olet niin vihaisesti ajanut
takaa? **37** Sinä olet etsiskellyt kaikki minun taloni kalut, mitäs
olet löytänyt kaikista sinun talois kaluista? Tuo tähän minun ja
sinun veljeis eteen, ratkaista meidän kahden vaiheellamme. **38**
Minä olen ollut sinun tykönäs jo kaksikymmentä ajastaikaa, ja
sinun lampaas ja vuohes ei ole hedelmättömät olleet: ja en
ole minä syönyt oinaita sinun laumastas. **39** Enkä ole tuonut

sinulle pedolta haaskattua, mutta minun piti sen maksaman, sen
olet sinä minun kädestäni vaatinut: niin myös mitä ikänänsä
sinulta päivällä eli yöllä varastettu oli. **40** Päivällä on minun helle
väsyttänyt, ja yöllä vilu: ja uni on paennut minun silmistäni. **41**
Minä olen jo kaksikymmentä ajastaikaa ollut sinun huoneessas,
neljätoistakymmentä ajastaikaa palvelin minä sinua kahden
tyttäres tähden, ja kuusi ajastaikaa sinun laumas tähden: ja
sinä olet muuttanut minun palkkani kymmenen kertaa. **42**
Jollei minun isäni Jumala, Abrahamin Jumala ja Isaakin pelko
olisi ollut minun puolellani; niin sinä peräti tyhjänä olisit minun
päästänyt. Mutta Jumala on nähnyt minun vaivani ja kätteni
työt, ja nuhteli menneenä yönä sinua. **43** Vastasi Laban, ja
sanoi Jakobille: tyttäret ovat minun tyttäreni, ja pojat ovat minun
poikani, ja laumat ovat minun laumani, ja kaikki mitä sinä näet
ovat minun: mitä minä teen tänäpänä minun tyttärilleni taikka
heidän lapsillensa, jotka he ovat synnyttäneet? **44** Tule siis nyt ja
tehkäämme liitto, minä ja sinä; joka pitää oleman todistus minun
ja sinun vaiheellas. **45** Niin otti Jakob kiven, ja pani pystyälle
muistopatsaaksi. **46** Ja Jakob sanoi veljillensä: kootkaat kiviä. Ja
he toivat kiviä, ja tekivät roukkion; ja atrioitsivat siinä sen roukkion
päällä. **47** Ja Laban kutsui hänen Jegar Sahabuta: mutta Jakob
kutsui hänen Gilead. **48** Niin Laban sanoi: tämä roukkio olkoon
todistus tänäpänä minun ja sinun vaiheellas; sentähden kutsui
hän hänen nimensä Gilead. **49** Ja Mitspa; sillä hän sanoi: Herra
olkoon peräänkatsoja sinun ja minun vaiheellani, koska me
erkanemme toinen toisestamme: **50** Jos sinä vaivaat minun
tyttäriäni, taikka otat muita emäntiä, paitsi minun tyttäriäni. Ei
ole yhtään ihmistä (joka todistais) meidän kanssamme, mutta
katso, Jumala on todistaja minun ja sinun vaiheellas. **51** Ja

Laban sanoi (vielä) Jakobille: katso, tämä on roukkio, ja tämä
on muistopatsas, jonka minä panen minun ja sinun vaiheelles.
52 Tämä roukkio olkoon todistus, ja tämä patsas olkoon myös
todistus, etten minä käy ylitse tämän roukkion sinun tykös, etkä
sinä käy ylitse tämän roukkion ja tämän patsaan minun tyköni,
vahinkoa tekemään. **53** Abrahamin Jumala ja Nahorin Jumala
ja heidän isäinsä Jumala, ratkaiskoon meidän välillämme. Ja
Jakob vannoi isänsä Isaakin pelvon kautta. **54** Ja Jakob uhrasi
vuorella, ja kutsui veljensä syömään leipää. Ja kuin he olivat
syöneet, olivat he yötä vuorella. **55** Mutta aamulla varhain nousi
Laban, ja suuta antoi poikainsa ja tytärtensä, ja siunasi heitä, ja
meni matkaansa, ja palasi kotiansa.

32 Mutta Jakob meni tietänsä myöten, ja Jumalan enkelit tulivat
häntä vastaan. **2** Ja koska hän näki heidät, sanoi hän: Nämä
ovat Jumalan sotajoukko. Ja hän kutsui sen paikan Mahanaim.
3 Niin Jakob lähetti sanansaattajat edellänsä veljensä Esaun
tykö, Seirin maakuntaan, Edomin maalle. **4** Ja käski heitä,
sanoen: sanokaat näin minun herralleni Esaulle: näin sanoo
sinun palvelias Jakob: minä olen ollut muukalainen Labanin
tykönä, ja viipynyt tähän asti. **5** Ja minulla on karjaa ja aaseja,
lampaita, palvelioita ja piikoja: ja lähetin ilmoittamaan minun
herralleni, löytääkseni armoa sinun edessäs. **6** Sanansaattajat
palasivat Jakobin tykö, sanoen: me tulimme Esaun sinun veljes
tykö; ja hän tulee sinua vastaan, ja neljäsataa miestä hänen
kanssansa. **7** Niin peljästyi Jakob kovin, ja ahdistus tuli hänen
päällensä: ja jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, ja lampaat,
ja karjan ja kamelit kahteen joukkoon. **8** Ja sanoi: jos Esau tulee
yhden joukon päälle, ja lyö sen; niin jäänyt joukko pääsee. **9**
Ja Jakob sanoi: minun isäni Abrahamin Jumala, ja minun isäni

Isaakin Jumala, Herra joka sanoit minulle: palaja maalles ja
sukuis tykö, ja minä teen sinulle hyvää. **10** Minä olen mahdotoin
kaikkeen siihen armoon, ja kaikkeen siihen totuuteen, jonka
sinä teit palvelialles. Sillä koska minä tämän Jordanin ylitse
menin, ei minulla muuta ollut kuin minun sauvani; mutta nyt
minulla on kaksi joukkoa. **11** Pelasta siis nyt minua minun veljeni
Esaun käsistä: sillä minä pekään hänen tulevan ja lyövän minun,
ja äidin lapsinensa. **12** Sinä olet kumminkin sanonut: minä
teen kaiketi sinulle hyvää; ja lisään sinun siemenes niinkuin
sannan meressä, joka paljouden tähden ei luettaa taideta.
13 Ja hän yötyi sinne, ja otti niistä, kuin olivat käsillä, lahjoja
lähettääksensä veljellensä Esaulle: **14** Kaksisataa vuohta, ja
kaksikymmentä kaurista: kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä
jäärää: **15** Imettäviä kameleja varsoinensa kolmekymmentä:
neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä
aasia ja kymmenen varsaa. **16** Ja antoi ne palvelioittensa käsiin,
itsekunkin lauman erinänsä; ja sanoi palvelioillensa: menkäät
minun edelläni, ja pitäkäät väli jokaisen lauman vaiheella. **17** Ja
käski ensimäiselle, sanoen: Koska minun veljeni Esau kohtaa
sinun, ja kysyy sinulta, kenenkäs olet, ja kuhunkas menet? ja
kenenkä nämät ovat, joitas ajat edelläs? **18** Niin sano: nämät
ovat sinun palvelias Jakobin lahjat, lähetetyt minun herralleni
Esaulle: ja katso, hän tulee myös itse meidän jälissämme. **19**
Niin käski hän myös toiselle ja kolmannelle, ja kaikille niille, jotka
kävivät lauman jälissä, sanoen: tämän minun sanani jälkeen
puhukaat Esaulle, koska te hänen löydätte. **20** Ja sanokaat
myös: katso, sinun palvelias Jakob on myös meidän jälissämme;
sillä hän ajatteli: minä lepytän hänen lahjoilla, jotka minun
edelläni menevät; sitte tahdon minä nähdä hänen kasvonsa,

mitämaks, hän ottaa vastaan minun ystävällisesti. **21** Niin
lahjat menivät hänen edellänsä; mutta hän oli itse siinä yötä
joukkoinensa. **22** Ja nousi yöllä ja otti kaksi emäntäänsä, ja ne
kaksi piikaansa, ja yksitoistakymmentä lastansa: ja meni ylitse
Jabbokin luotuspaikkaan. **23** Ja otti ne ja vei heidät virran ylitse:
ja vei myös ylitse kaikki, mitä hänellä oli. **24** Mutta Jakob jäi sille
puolelle yksinänsä. Silloin paineli yksi mies hänen kanssansa,
siihenasti kuin aamurusko nousi. **25** Ja kuin hän näki, ettei hän
voittanut häntä, rupesi hän hänen reiteensä, niin että Jakobin
reisiluu horjahtui painellessa hänen kanssansa. **26** Ja hän sanoi:
päästä minua, sillä aamurusko nousee. Mutta hän vastasi: en
minä päästä sinua, jolles siunaa minua. **27** Ja hän sanoi hänelle:
mikä sinun nimes on? hän vastasi: Jakob. **28** Ja hän sanoi: ei
sinua sillen pidä kutsuttaman Jakob, vaan IsraEl: sillä sinä olet
taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa, ja olet voittanut. **29** Ja
Jakob kysyi häneltä, ja sanoi: sanos nyt sinun nimes. Mutta
hän sanoi: miksis minun nimeäni kysyt? Ja hän siunasi häntä
siinä paikassa. **30** Ja Jakob kutsui sen paikan Pniel: sillä minä
olen nähnyt Jumalan kasvosta kasvoon, ja minun sieluni on
vapahdettu. **31** Ja aurinko nousi, koska hän Pnielin ohitse kävi,
ja hän ontui reidestänsä. **32** Sentähden ei syö Israelin lapset
reisisuonta tähän päivään asti, että Jakobin reisiluu horjahtui.

33 Ja Jakob nosti silmänsä ja näki, ja katso, Esau tuli, ja
neljäsataa miestä hänen kanssansa: ja hän jakoi lapset Lealle
ja Rakelille, ja molemmille piioille. **2** Ja asetti piiat lapsinensa
ensimmäiseksi; sitälähin Lean hänen lastensa kanssa, ja Rakelin
Josephin kanssa jälimmäiseksi. **3** Mutta itse hän kävi heidän
edellänsä: ja kumarsi maahan seitsemän kertaa, siihenasti kuin
hän veljeänsä lähestyi. **4** Ja Esau juoksi häntä vastaan, ja syliinsä

otti hänen, ja halasi häntä kaulasta, ja suuta antoi hänen: ja he
itkivät. **5** Ja hän nosti silmänsä, ja näki vaimot ja lapset, ja sanoi:
kutka nämät kanssas ovat? Hän vastasi: ne ovat lapset, jotka
Jumala on lahjoittanut sinun palvelialles. **6** Niin piiat lähestyivät
lapsinensa ja kumarsivat hänen edessänsä. **7** Ja lähestyi
myös Lea lapsinensa, ja kumarsivat hänen edessänsä. Sitte
tuli Joseph ja Rakel, jotka myös kumarsivat hänen edessänsä.
8 Ja hän sanoi: mitäs tahdot kaiken sen joukon kanssa, kuin
minä kohdannut olen? Hän vastasi: löytääkseni armoa minun
herrani edessä. **9** Ja Esau sanoi: minulla on kyllä, minun veljeni,
pidä omas. **10** Niin Jakob vastasi: ei niin, mutta jos minä olen
löytänyt armon sinun edessäs, niin ota minun lahjani minun
kädestäni: sillä minä näin sinun kasvos, niinkuin minä olisin
nähnyt Jumalan kasvot; ettäs olet minut hyväksi ottanut. **11** Ota
siis se siunaus, jonka minä olen tuonut sinulle: sillä Jumala
on sen minulle antanut, ja minulla on kyllä kaikkinaista. Niin
hän vaati häntä ottamaan. **12** Ja (Esau) sanoi: lähtekäämme jo
matkustamaan, minä vaellan sinun kanssas. **13** Niin hän sanoi
hänelle: minun herrani tietää minulla olevan pieniä lapsia, ja
imettäväisiä lampaita ja karjaa: jos ne yhtenä päivänä äkisti
ajettaisiin, niin kuolis lauma. **14** Niin menkään minun herrani
palveliansa edellä: mutta minä seuraan hiljaksensa senjälkeen
kuin karja ja lapset käydä voivat, siihenasti kuin minä tulen minun
herrani tykö Seiriin. **15** Ja Esau sanoi: minä jätän kuitenkin
sinun tykös jotakin siitä väestä, kuin minun kanssani on. Hän
vastasi: mihinkä se? Anna minun ainoastansa löytää armo
minun herrani edessä. **16** Niin Esau palasi sinä päivänä tietänsä
myöten Seiriin. **17** Mutta Jakob matkusti Sukkotiin, ja rakensi
itsellensä huoneen, ja teki majat karjallensa. Sentähden kutsui

hän sen paikan Sukkot. **18** Sitte tuli Jakob rauhoitettuna siihen
kaupunkiin Sikem, joka on Kanaanin maalla, sitte kuin hän oli
tullut Mesopotamiasta; ja sioitti itsensä kaupungin kohdalle.
19 Ja osti murun peltoa, johonka hän teki majansa, Hemorin,
Sikemin isän lapsilta, sadan penningin edestä. **20** Ja rakensi
siinä alttarin: ja rukoili väkevää Israelin Jumalan nimeä.

34 Ja Dina, Lean tytär, jonka hän Jakobille synnyttänyt oli, meni
katselemaan sen maakunnan tyttäriä. **2** Koska Sikem, Hemorin
Heviläisen, sen maakunnan ruhtinaan poika näki hänen, otti
hän hänen ja makasi hänen, ja häpäisi hänen. **3** Ja hänen
sydämensä paloi Dinan Jakobin tyttären perään; ja rakasti piikaa,
ja puhutteli häntä suloisilla sanoilla. **4** Ja Sikem puhui isällensä
Hemorille, sanoen: ota minulle tämä piika emännäksi. **5** Ja
Jakob kuuli, että he hänen tyttärensä Dinan olivat häväisseet, ja
hänen poikansa olivat lauman kanssa kedolla. Ja Jakob vaikeni
siihenasti kuin he tulivat. **6** Ja Hemor Sikemin isä meni Jakobin
tykö puhuttelemaan häntä. **7** Silloin tulivat Jakobin pojat kedolta:
ja koska he sen kuulivat, tulivat miehet surulliseksi, ja vihastuivat
sangen kovin; että hän oli tehnyt tyhmyyden Israelissa, maaten
Jakobin tyttären: sillä ei ollut se oikein tehty. **8** Niin puhui Hemor
heidän kanssansa, sanoen: minun poikani Sikemin sydän halajaa
teidän tyttärenne jälkeen; antakaat siis se hänelle emännäksi.
9 Naittakaat teitänne yhteen meidän kanssamme: antakaat
teidän tyttärenne meille, ja ottakaat jällensä meidän tyttäremme
teille. **10** Ja asukaat meidän kanssamme: maan pitää oleman
teillä alttiina, asukaat, myykäät ja ostakaat siinä, ja omistakaat
maa. **11** Ja Sikem sanoi hänen isällensä ja veljillensä: antakaat
minun löytää armo teidän edessänne: ja mitä te sanotte minulle,
sen minä annan. **12** Anokaat minulta rohkiasti huomenlahja ja

antimia, ja minä annan, mitä te anotte: antakaat minulle vaivoin
se piika emännäksi. **13** Niin vastasivat Jakobin pojat Sikemille,
ja hänen isällensä Hemorille, ja puhuivat petoksella; että hän
oli heidän sisarensa Dinan häväissyt. **14** Ja sanoivat heille:
emme taida sitä tehdä, että me annamme meidän sisaremme
ympärileikkaamattomalle miehelle: sillä se olis meille häpiäksi. **15**
Mutta kuitenkin siinä me suostumme teihin; jos te tulette meidän
kaltaiseksemme, että kaikki miehenpuoli teidän seassanne
ympärileikattaisiin, **16** Niin me annamme meidän tyttäremme
teille, ja otamme teidän tyttärenne meille, ja asumme teidän
kanssanne ja tulemme yhdeksi kansaksi. **17** Mutta jollette kuule
meitä, ja anna teitänne ympärileikata; niin me otamme meidän
tyttäremme, ja menemme matkaamme. **18** Ja heidän puheensa
kelpasi Hemorille, ja Sikemille Hemorin pojalle. **19** Ja se nuori
mies ei viivytellyt sitä tehdäksensä: sillä hän rakasti suuresti
Jakobin tytärtä, ja hän oli kunniassa pidettävä kaikkein ylitse
isänsä huoneessa. **20** Niin tuli Hemor ja hänen poikansa Sikem
kaupunkinsa porttiin, ja puhuivat kaupunkinsa miehille, sanoen:
21 Nämät miehet ovat rauhalliset meidän kanssamme, ja tahtovat
asua ja elää tällä maalla, ja katso, maa on kyllä avara heidän
edessänsä: ottakaamme heidän tyttärensä meille emännäksi, ja
antakaamme meidän tyttäremme heille. **22** Mutta siihen ne miehet
antavat meille suosionsa, asuaksensa meidän kanssamme ja
tullaksensa yhdeksi kansaksi: jos meistä ympärileikataan kaikki
miehenpuoli, niin kuin he myös ympärileikatut ovat. **23** Heidän
karjansa ja hyvyytensä, ja kaikki heidän eläimensä, eikö ne ole
meidän omamme? Jos me muutoin olemme heidän tahtonsa
jälkeen, niin että he asuvat meidän kanssamme. **24** Ja he olivat
Hemorille kuuliaiset, ja Sikemille hänen pojallensa, kaikki jotka

hänen kaupunkinsa portista kävivät ulos: ja ympärileikkasivat
itsensä, jokainen miehenpuoli, jotka hänen kaupunkinsa portista
kävivät ulos. **25** Ja tapahtui kolmantena päivänä, koska he
kipiämmällänsä olivat, ottivat kaksi Jakobin poikaa Simeon ja
Levi, Dinan veljet, kumpikin miekkansa, ja menivät rohkiasti
kaupunkiin: ja tappoivat jokaisen miehenpuolen. **26** Ja tappoivat
myös Hemorin, ja hänen poikansa Sikemin miekan terällä: ja
ottivat Dinan Sikemin huoneesta, ja menivät pois. **27** Niin tulivat
Jakobin pojat tapettuiden päälle, ja ryöstivät kaupungin; että he
olivat häväisseet heidän sisarensa. **28** Ja veivät pois heidän
lampaansa, karjansa, aasinsa, ja mitä sekä kaupungissa että
kedolla oli. **29** Ja kaikki heidän hyvyytensä, lapsensa ja heidän
vaimonsa he ottivat vangiksi, ja ryöstivät; niin myös kaikki, mitä
huoneissa oli. **30** Ja Jakob sanoi Simeonille ja Leville: te olette
minulle mielikarvauden tehneet, saattaen minun haisevaiseksi
tämän maakunnan asuvaisille, Kanaanealaisille ja Pheresiläisille:
ja minä olen vähä joukko, koska he heitänsä kokoovat minun
päälleni, niin he tappavat minun, ja minä hukutetaan, ja minun
huoneeni. **31** Mutta he vastasivat: pitiköstä heidän tekemän
meidän sisaremme kanssa, niinkuin jonkun porton kanssa?

35 Ja Jumala sanoi Jakobille: nouse ja mene ylös BetEliin, ja
asu siellä: ja tee siihen alttari Jumalalle, joka sinulle ilmestyi,
koska sinä pakenit veljes Esaun edestä. **2** Niin sanoi Jakob
perheellensä, ja kaikille, jotka hänen kanssansa olivat: eroittakaat
teistänne vieraat Jumalat, jotka teidän seassanne ovat, ja
puhdistakaat teitänne, ja muuttakaat teidän vaatteenne. **3** Ja
nouskaamme ja menkäämme ylös BetEliin; että minä tekisin
siihen alttarin Jumalalle, joka minua kuuli minun hätäaikanani, ja
on ollut minun kanssani tiellä, jota minä matkustin. **4** Niin he

antoivat Jakobille kaikki vieraat Jumalat, jotka heidän käsissänsä
olivat, ja korvarenkaansa, jotka heidän korvissansa olivat. Ja
Jakob kaivoi ne sen tammen alle, joka oli Sikemin tykönä. **5**
Ja he matkustivat. Ja Jumalan pelko tuli niille kaupungeille,
jotka olivat heidän ympärillänsä, ettei he ajaneet Jakobin poikia
takaa. **6** Niin tuli Jakob Lutsiin Kanaanin maalle, se on BetEl,
kaiken sen väen kanssa kuin hänen kanssansa oli. **7** Ja rakensi
siihen alttarin, ja kutsui sen paikan ElBetEl; sillä Jumala ilmestyi
siinä hänelle, paetessansa veljensä edestä. **8** Niin kuoli Debora
Rebekan imettäjä, ja haudattiin alemmaiselle puolelle BetEliä,
tamme alle: ja se kutsuttiin itkutammeksi. **9** Ja Jumala ilmestyi
taas Jakobille, sitte kuin hän oli tullut Mesopotamiasta ja siunasi
häntä. **10** Ja Jumala sanoi hänelle: sinun nimes on Jakob: mutta
ei silleen pidä sinun nimes kutsuttaman Jakob, vaan IsraEl pitää
sinun nimes oleman. Ja niin kutsuttiin hänen nimensä IsraEl. **11**
Ja Jumala sanoi hänelle: Minä olen kaikkivaltias Jumala, ole
hedelmällinen ja enäne, kansa ja kansain joukko pitää sinusta
tuleman: ja kuninkaat pitää tuleman sinun kupeistas. **12** Ja sen
maan, jonka minä olen antanut Abrahamille ja Isaakille, annan
minä sinulle: ja sinun siemenelles sinun jälkees, annan minä
sen maan. **13** Ja niin meni Jumala ylös hänen tyköänsä, siinä
paikassa, kuin hän hänen kanssansa puhunut oli. **14** Mutta
Jakob asetti muistopatsaan siihen paikkaan, jossa hän hänen
kanssansa puhunut oli, (nimittäin) kivisen patsaan: ja uhrasi
juomauhria, ja kaasi öljyä sen päälle. **15** Ja Jakob kutsui sen
paikan, jossa Jumala hänen kanssansa puhunut oli, BetEl. **16** Ja
he matkustivat BetElistä, ja kuin vielä vähä matkaa oli Ephratiin,
niin synnytti Rakel, ja synnyttäminen oli hänelle sangen raskas.
17 Ja koska synnyttäminen oli hänelle raskaimmallansa; sanoi

lastenämmä hänelle: älä pelkää, sillä tämä poika on sinulla myös
oleva. **18** Mutta hänen henkensä lähteissä, koska hänen piti
kuoleman, kutsui hän hänen nimensä BenOni: mutta hänen
isänsä kutsui hänen nimensä BenJamin. **19** Niin kuoli Rakel: ja
hän haudattiin Ephratiin tien viereen, se on BetLehem. **20** Ja
Jakob pani patsaan hänen hautansa päälle: tämä on Rakelin
haudan patsas hamaan tähän päivään asti. **21** Ja IsraEl matkusti
edespäin, ja teki majansa tuolle puolelle Ederin tornia **22** Ja se
tapahtui, koska IsraEl asui siinä maakunnassa, meni Ruben ja
makasi Bilhan isänsä jalkavaimon kanssa. Ja IsraEl sai sen
kuulla. Ja Jakobilla oli kaksitoistakymmentä poikaa. **23** Lean pojat
olivat nämät: Jakobin esikoinen Ruben; niin Simeon, ja Levi, ja
Juuda, ja Isaskar ja Zebulon. **24** Rakelin pojat olivat: Joseph ja
BenJamin. **25** Bilhan Rakelin piian pojat olivat: Dan ja Naphtali.
26 Silpan Lean piian pojat olivat: Gad ja Asser. Nämät ovat
Jakobin pojat, jotka hänelle syntyneet olivat Mesopotamiassa.
27 Ja Jakob tuli isänsä Isaakin tykö Mamreen, Arban kaupunkiin,
joka on Hebron, jossa Abraham ja Isaak olivat muukalaiset olleet.
28 Ja Isaak oli sadan ja kahdeksankymmenen ajastaikainen: **29**
Ja tuli riutuneeksi, ja kuoli, ja koottiin kansansa tykö, vanhana
ja suuttununna elämästä. Ja hänen poikansa Esau ja Jakob
hautasivat hänen.

36 Tämä on Esaun sukukunta, joka on Edom. **2** Esau otti
emännät Kanaanin tyttäristä: Adan, Hetiläisen Elonin tyttären,
ja Oholibaman, Anan Heviläisen Zibeonin pojan tyttären. **3** Ja
Basmatin, Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren. **4** Ada synnytti
Esaulle Eliphan. Ja Basmat synnytti Reguelin. **5** Oholibama
synnytti Jeun, Jaelamin ja Koran. Nämät ovat Esaun lapset, jotka
hänelle syntyivät Kanaanin maalla. **6** Ja Esau otti emäntänsä,

poikansa ja tyttärensä ja kaiki huoneensa sielut, ja karjansa ja
kaikki juhtansa, ja kaiken sen tavaransa, kuin hän oli pannut
kokoon Kanaanin maalla: ja meni (toiselle) maalle, veljensä
Jakobin tyköä. **7** Sillä heidän tavaransa oli niin suuri, ettei he
taitaneet asua ynnä: ja se maa, jossa he muukalaiset olivat, ei
vetänyt heitä heidän karjansa (paljouden) tähden. **8** Niin asui
Esau Seirin vuorella, ja tämä Esau on Edom. **9** Nämät ovat
Esaun sukukunnat Edomilaisten isän Seirin vuorella. **10** Nämät
ovat Esaun poikain nimet: Eliphas, Adan Esaun emännän poika:
Reguel Basmatin Esaun emännän poika. **11** Ja Eliphan pojat
olivat: Teman, Omar, Zepho, ja Gaetam ja Kenas. **12** Mutta
Timna oli Eliphan Esaun pojan jalkavaimo, joka synnytti hänelle
Amalekin. Ne ovat Adan Esaun emännän lapset. **13** Mutta
Reguelin lapset ovat nämät: Nahat, ja Zera, Samma, Missa. Ne
ovat Basmatin Esaun emännän lapset. **14** Mutta nämät olivat
Oholibaman Esaun emännän pojat, Anan tyttären Zibeonin pojan
tyttären lapset; jotka hän synnytti Esaulle: Jeus ja Jaelam ja
Kora. **15** Nämät ovat ruhtinaat Esaun lapsista: Eliphan Esaun
esikoisen lapset ovat nämät: se ruhtinas Teman, se ruhtinas
Omar, se ruhtinas Zepho, se ruhtinas Kenas. **16** Se ruhtinas
Kora, se ruhtinas Gaetam, se ruhtinas Amalek. Nämät ovat
ruhtinaat Eliphasta Edomin maalla, ja ovat Adan lapset. **17** Ja
nämät ovat Reguelin Esaun pojan lapset: se ruhtinasa Nahat, se
ruhtinas Sera, se ruhtinas Samma, se ruhtinas Missa. Nämät
ovat ruhtinaat Reguelista Edomilaisten maalla ja ovat Basmatin
Esaun emännän lapset. **18** Mutta nämät ovat Oholibaman
Esaun emännän lapset: se ruhtinas Jeus, se ruhtinas Jaelam,
se ruhtinas Kora. Nämät ovat ruhtinaat Oholibamasta, Anan
tyttärestä, Esaun emännästä. **19** Nämät ovat Esaun lapset, ja

heidän ruhtinaansa. Hän on Edom. **20** Mutta nämät ovat Seirin
Horilaisen lapset, jotka sillä maalla asuivat: Lotan, Sobal, Sibeon,
Ana. **21** Dison, Etser ja Disan. Nämät ovat Horilaisten ruhtinaat,
Seirin lapset Edomin maalla. **22** Mutta Lotanin lapset ovat:
Hori ja Heman: ja Lotanin sisar Timna. **23** Sobalin lapset olivat
nämät: Alvan, Manahat, Ebal, Sepho ja Onam. **24** Nämät olivat
Sibeonin lapset: Aja ja Ana. Tämä on se Ana, joka korvessa
löi Jeminiläiset, kaitessansa isänsä Sibeonin aaseja. **25** Mutta
Ananin lapset olivat: Dison ja Oholibama Ananin tytär. **26** Disonin
lapset olivat: Hemdan, ja Esban, Jetran ja Karan. **27** Etserin
lapset olivat: Bilhan, ja Savan ja Akan. **28** Disanin lapset olivat:
Uts ja Aran. **29** Nämät ovat Horilaisten ruhtinaat: se ruhtinas
Lotan, se ruhtinas Sobal, se ruhtinas Zibeon, se ruhtinas Ana.
30 Se ruhtinas Dison, se ruhtinas Etser, se ruhtinas Disan.
Nämät ovat Horilaisten ruhtinaat, heidän ruhtinastensa seassa
Seirin maalla. **31** Mutta kuninkaat kuin Edomin maalla hallitsivat,
ennenkuin joku kuningas hallitsi Israelin lapsia, ovat nämät: **32**
Niin hallitsi Edomissa Bela Beorin poika: ja hänen kaupunkinsa
nimi on Dinhaba. **33** Ja koska Bela kuoli, tuli Jobab Seran poika
Bosrasta kuninkaaksi hänen siaansa. **34** Kuin Jobab kuoli, tuli
Husam Temanilaisten maalta kuninkaaksi hänen siaansa. **35**
Koska Husam kuoli, tuli Hadad Bedadin poika kuninkaaksi hänen
siaansa, joka löi Midianilaiset Moabilaisten kedolla, ja hänen
kaupunkinsa nimi oli Avit. **36** Koska Hadad kuoli, hallitsi Samla
Masrekasta hänen siassansa. **37** Koska Samla kuoli, tuli Saul
kuninkaaksi hänen siaansa, Rehobotin virran tyköä. **38** Koska
Saul kuoli, tuli Baalhanan Akborin poika kuninkaaksi hänen
siaansa. **39** Koska Baalhanan Akborin poika kuoli, tuli Hadar
kuninkaaksi hänen siaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Pagu:

ja hänen emäntänsä nimi oli Mehetabeel, Matredin tytär, joka
Mesahabin tytär oli. **40** Ja nämät ovat Esaun ruhtinasten nimet
heidän suvuissansa, paikoissansa ja nimissänsä: se ruhtinas
Timna, se ruhtinas Alva, se ruhtinas Jetet. **41** Se ruhtinas
Oholibama, se ruhtinas Ela, se ruhtinas Pinon. **42** Se ruhtinas
Kenas, se ruhtinas Teman, se ruhtinas Mibtsar. **43** Se ruhtinas
Magdiel, se ruhtinas Iram. Nämät ovat Edomin ruhtinaat, niin
kuin he asuneet ovat perintö-maallansa, ja Esau on Edomilaisten
isä.

37 Ja Jakob asui sillä maalla, jossa hänen isänsä muukalainen
oli ollut: (nimittäin) Kanaanin maalla. **2** Ja nämät ovat Jakobin
sukukunnat: Joseph oli seitsemäntoistakymmenen ajastaikainen,
koska hän kaitsi karjaa veljeinsä kanssa, ja hän oli nuorella
ijällänsä Bilhan ja Silpan, isänsä emäntäin lasten kanssa: ja
Joseph ilmoitti isällensä, mikä paha sanoma heistä kuului. **3** Mutta
Israel rakasti Josephia enemmin kuin kaikkia muita lapsiansa,
että hän oli syntynyt hänelle vanhalla ijällänsä: ja teki hänelle
kirjavan hameen. **4** Kuin hänen veljensä näkivät, että hänen
isänsä rakasti häntä enemmin kuin kaikkia hänen veljiänsä,
vihasivat he häntä; ja ei voineet puhutella häntä ystävällisesti.
5 Niin Joseph näki unen, ja ilmoitti sen veljillensä, josta he
rupesivat häntä enemmin vihaamaan. **6** Sillä hän oli sanonut
heille, kuulkaas tätä unta, jonka minä näin. **7** Katso, me olimme
sitovanamme jalallisia vainiolla ja minun jalalliseni nousi ja seisoi;
ja katso, teidän jalallisenne seisoivat ympärillä, ja kumarsivat
minun jalallistani. **8** Niin sanoivat hänen veljensä hänelle: sinäkö
tulet meidän kuninkaaksemme, kokonansa hallitsemaan meitä?
Ja vihasivat häntä vielä enemmin, hänen unensa ja puheensa
tähden. **9** Ja hän taas näki toisen unen, ja jutteli sen veljillensä,

ja sanoi: katso, minä näin vielä unta: ja katso, aurinko, kuu ja
yksitoista tähteä kumarsivat minua. **10** Ja kuin hän sitä saneli
isällensä ja veljillensä, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi
hänelle: mikä uni se on, kuin sinä olet nähnyt? Pitääkö minun ja
sinun äitis ja veljes tuleman ja kumartaman meitämme sinun
edessäs maahan? **11** Ja hänen veljensä kadehtivat häntä;
mutta hänen isänsä piti nämät sanat mielessänsä. **12** Koska
hänen veljensä menivät kaitsemaan karjaa Sikemiin, **13** Sanoi
Israel Josephille: eikö veljes kaitse karjaa Sikemissä? Tule,
minä lähetän sinun heidän tykönsä; hän vastasi: tässä minä
olen. **14** Hän sanoi: mene ja katso, ovatko veljes ja karja
rauhassa, ja palaja minulle sitä sanomaan. Ja hän lähetti hänen
Hebronin laaksosta; ja hän tuli Sikemiin. **15** Niin yksi mies
kohtasi hänen eksyksissä kedolla; ja kysyi häneltä sanoen: mitäs
etsit? **16** Hän vastasi: minä etsin veljiäni: sanos minulle, kussa
he kaitsevat karjaa. **17** Ja mies sanoi: he läksivät täältä; sillä
minä kuulin heidän sanovan: käykäämme Dotaniin. Niin Joseph
meni veljeinsä perään, ja löysi heidät Dotanista. **18** Kuin he
kaukana näkivät hänen, ja ennenkuin hän heitä lähestyi, pitivät
he neuvoa häntä vastaan, tappaaksensa häntä. **19** Ja sanoivat
toinen toisellensa: katso, tuo unennäkiä tulee. **20** Tulkaat siis,
tappakaamme häntä, ja heittäkäämme häntä yhteen kuoppaan, ja
sanokaamme: paha peto on hänen syönyt: niin saadaan nähdä,
mihinkä hänen unensa joutuvat. **21** Koska Ruben sen kuuli,
tahtoi hän häntä pelastaa heidän käsistänsä, ja sanoi: älkäämme
hänen henkeänsä ottako. **22** Ja Ruben vielä sanoi heille: älkäät
vuodattako verta, vaan heittäkäät häntä tähän kuoppaan, joka on
korvessa, ja älkäät satuttako kättänne häneen; sillä hän tahtoi
pelastaa häntä heidän käsistänsä, saattaaksensa häntä jälleen

isänsä tykö. **23** Ja tapahtui, koska Joseph tuli veljeinsä tykö,
riisuivat he häneltä hameen, (nimittäin) sen kirjavan hameen,
joka hänen yllänsä oli; **24** Ja ottivat hänen ja heittivät kuoppaan:
ja kuoppa oli tyhjä, ja ei ollut siinä vettä. **25** Sitte istuivat he
syömään leipää: ja kuin he nostivat silmänsä ja katselivat, niin
katso, Ismaelilaisten joukko tuli Gileadista; ja heidän kameleinsa
kannatus oli styraks, mastiks ja ladanum, ja vaelsivat viemään
niitä alas Egyptiin. **26** Niin sanoi Juuda veljillensä: mitä me
siitä hyödymme, että me murhaamme meidän veljemme ja
salaamme hänen verensä? **27** Tulkaat ja myykäämme häntä
Ismaelilaisille, ja älkäämme satuttako käsiämme häneen: sillä
hän on meidän veljemme ja lihamme; ja he kuulivat häntä.
28 Koska Midianilaisten kauppamiehet siitä menivät ohitse,
vetivät he Josephin ja ottivat ylös kuopasta, ja myivät hänen
Ismaelilaisille, kahteenkymmeneen hopiapenninkiin; jotka veivät
Josephin pois Egyptiin. **29** Koska Ruben palasi kuopalle, niin
katso, ei ollut Joseph kuopassa: ja hän repäisi vaatteensa **30**
Ja palasi veljeinsä tykö, ja sanoi: ei ole nuorukainen siellä,
voi minua! kuhunka minä menen? **31** Niin he ottivat Josephin
hameen ja tappoivat kauriin, ja tahrasivat hameen vereen **32** Ja
lähettivät sen kirjavan hameen, ja antoivat kantaa isällensä, ja
sanoivat: tämän me löysimme: tunnustele, jos tämä on poikas
hame taikka ei? **33** Ja hän tunsi sen, ja sanoi: tämä on minun
poikani hame, paha peto on hänen syönyt: raadellen on Joseph
revelty. **34** Ja Jakob repäisi vaatteensa, ja kääri säkin kupeisiinsa;
ja murehti poikaansa monta päivää. **35** Ja kaikki hänen poikansa
ja tyttärensä nousivat häntä lohduttamaan; vaan ei hän tahtonut
antaa itsiänsä lohdutettaa, mutta sanoi: minä menen murehtien
alas poikani tykö hautaan. Ja hänen isänsä itki häntä. **(Sheol**

h7585) 36 Mutta Midianilaiset myivät hänen Egyptiin Potipharille,
Pharaon kamaripalvelialle ja huovinhaltialle.

38 Se tapahtui siihen aikaan, että Juuda meni alas veljeinsä
tyköä, ja poikkesi yhden miehen tykö Odollamiin, jonka nimi oli
Hira. 2 Ja Juuda näki siellä Kanaanin miehen tyttären, hänen
nimensä oli Sua: ja otti hänen, ja meni hänen tykönsä. 3 Ja
hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan; ja kutsui hänen nimensä
Ger. 4 Ja hän taas tuli raskaaksi ja synnytti pojan; ja kutsui
hänen nimensä Onan. 5 Ja hän synnytti vielä pojan, ja kutsui
hänen nimensä Sela. Ja Juuda oli Kesibissä, koska hän sen
synnytti. 6 Ja Juuda otti esikoisellensa Gerille emännän, jonka
nimi oli Tamar. 7 Mutta Ger, Juudan esikoinen, oli paha Herran
edessä: ja Herra kuoletti hänen. 8 Niin sanoi Juuda (pojallensa)
Onanille: mene veljes emännän tykö, ja ota häntä aviokses,
herättääkses veljelles siementä. 9 Mutta Onan tiesi, ettei
siemen olisi tullut hänen omaksensa: koska hän siis makasi
veljensä emännän kanssa, antoi hän sen pudota maahan, ja
turmeli sen, ettei hän olisi antanut veljellensä siementä. 10
Ja se paha, kuin hän teki, ei kelvannut Herralle, joka kuoletti
myös hänen. 11 Niin sanoi Juuda miniällensä Tamarille: ole
leskenä isäs huoneessa siihenasti kuin minun poikani Sela
kasvaa. Sillä hän ajatteli: tohtii tapahtua, että hän myös kuolee,
niinkuin hänen veljensäkin. Niin Tamar meni pois, ja oli isänsä
huoneessa. 12 Koska monta päivää oli kulunut, kuoli Suan tytär,
Juudan emäntä. Ja kuin Juuda oli itsensä lohduttanut, meni hän
Timnatiin, lammastensa keritsiäin tykö ystävänsä Hiran kanssa
Odollamista. 13 Niin ilmoitettiin Tamarille, sanoen: katso, appes
menee ylös Timnatiin keritsemään lampaitansa. 14 Niin riisui
hän yltänsä leskivaatteensa, ja verhoitti itsensä liinalla ja peitti

itsensä, ja istui kahden lähteen veräjälle, joka on tiellä Timnatiin;
sillä hän näki, että Sela oli kasvanut, ja ei häntä annettu sille
emännäksi. **15** Koska Juuda näki hänen, luuli hän sen portoksi;
sillä hän oli peittänyt kasvonsa. **16** Ja hän poikkesi tien oheen
hänen tykönsä, ja sanoi: annas minun maata kanssas; sillä ei
hän tietänyt sitä miniäksensä. Hän vastasi: mitäs minun annat,
jos sinä makaisit minun kanssani? **17** Hän sanoi: minä lähetän
kauriin laumastani. Hän vastasi: anna siis minulle pantti niin
kauvaksi kuin sinä sen lähetät. **18** Hän sanoi: mitästä minä
sinulle pantiksi annan? Hän vastasi: sinettis, sitees, ja sauvas,
joka kädessäs on. Niin hän antoi ne hänelle, ja makasi hänen
kanssansa, ja hän tuli raskaaksi hänestä. **19** Ja hän nousi ja
meni, ja pani pois peitteen, ja puki jälleen leskivaatteet yllensä.
20 Mutta Juuda lähetti kauriin ystävänsä kanssa Odollamista, että
hän vaimolta ottais pantin jälleen: ja ei hän löytänyt häntä. **21**
Niin hän kyseli sen paikan miehiltä, sanoen: kussa on se portto,
kuin istui näillä kahdella lähteellä tien ohessa? He vastasivat:
ei yksikään portto ole tässä ollut. **22** Mutta hän palasi Juudan
tykö, ja sanoi: en minä löytänyt häntä; sanoivat myös sen
paikan miehet, ettei tässä ole yhtäkään porttoa ollut. **23** Juuda
sanoi: pitäkään ne, ettemme mitämaks häpiään tulisi; katso,
minä lähetin kauriin, ja et sinä löytänyt häntä. **24** Liki kolmen
kuukauden jälkeen ilmoitettiin Juudalle: sinun miniäs Tamar
on salavuoteessa ollut, ja katso, salavuoteesta on hän myös
raskaaksi tullut. Juuda sanoi: viekäät häntä poltettaa. **25** Mutta
koska hän tuotiin edes, lähetti hän appensa tykö, sanoen:
siitä miehestä, jonka nämät ovat, olen minä raskas. Ja sanoi:
tunnetkos, kenenkä on tämä sinetti, side ja sauva. **26** Ja Juuda
tunsi ne, ja sanoi: hän on minua hurskaampi: etten minä hänelle

poikaani Selaa antanut. Kuitenkin ei hän enempää maannut
häntä. **27** Ja tapahtui hänen synnyttämisensä ajalla, ja katso,
kaksoiset olivat hänen kohdussansa. **28** Ja tapahtui hänen
synnyttäissänsä, pisti toinen ulos kätensä, johonka lastenämmä
tarttui, ja sitoi siihen punaisen langan, sanoen: tämä tulee
ensisti ulos. **29** Mutta koska hän kätensä takaperin veti, tuli
ulos hänen veljensä, ja hän sanoi: miksis olet reväissyt? Tämä
rikkirepäisemys on sinun tähtes: ja hänen nimensä kutsuttiin
Perets. **30** Sitte tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli se
punainen lanka; ja hänen nimensä kutsuttiin Sera.

39 Ja Josef vietiin alas Egyptiin: ja Potiphar Egyptiläinen
Pharaon kamaripalvelia ja huovinhaltia osti hänen Ismaelilaisilta,
jotka hänen sinne alas vieneet olivat. **2** Ja Herra oli Josephin
kanssa, ja hän oli onnellinen mies, ja oli isäntänsä Egyptiläisen
huoneessa. **3** Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen
kanssansa; sillä kaikki, mitä hän teki, antoi Herra menestyä hänen
kädessänsä. **4** Niin että hän löysi armon hänen edessänsä, ja
tuli hänen palveliaksensa: ja hän asetti hänen huoneensa ylitse,
ja kaikki mitä hänellä oli, antoi hän hänen käteensä. **5** Ja siitä
ajasta kuin hän oli hänen pannut huoneensa ja kaiken tavaransa
päälle, siunasi Herra sen Egyptiläisen huoneen Josephin tähden,
ja Herran siunaus oli kaikissa niissä, jotka hänellä kotona ja
kedolla olivat. **6** Sentähden antoi hän kaikki Josephin haltuun,
mitä hänellä oli, ja ei tiedustellut mitään häneltä, paitsi sitä
ruokaa, jonka hän söi. Ja Joseph oli kauniin luontoinen, ja ihana
kasvoilta. **7** Ja tapahtui tämän jälkeen, että hänen isäntänsä
emännän silmät paloivat Josephin päälle, ja sanoi: makaa minun
kanssani. **8** Mutta hän kielsi, ja sanoi isäntänsä emännälle:
katso, minun isäntäni ei tiedusta minulta, mitä huoneessa on, ja

kaikki mitä hänellä on, antoi hän minun käteeni. **9** Ei pidä hän
itseänsä tässä huoneessa suurempana minua, ei myös ole hän
kieltänyt minulta mitään, paitsi sinun, siinä kuin sinä olet hänen
emäntänsä: kuinka siis minä niin paljon pahaa tekisin ja rikkoisin
Jumalaa vastaan? **10** Mutta hän piti jokapäivä senkaltaiset
puheet Josephin kanssa; mutta ei hän totellut maata hänen
kanssansa, eli olla hänen kanssansa. **11** Ja tapahtui yhtenä
päivänä, että Joseph meni huoneesen askaroitsemaan; ja ei ollut
yksikään perheestä läsnä. **12** Ja hän tarttui hänen hameesensa,
sanoen: makaa minun kanssani. Mutta hän jätti hameensa
hänen käteensä, ja pakeni, ja meni ulos. **13** Koska hän näki,
että hän jätti hameensa hänen käteensä, ja pakeni ulos: **14**
Huusi hän perhettänsä, ja sanoi heille: katsokaat, hän on tuonut
meille yhden Hebrealaisen miehen, saattamaan meitä häpiään:
hän tuli minun tyköni makaamaan minun kanssani; mutta minä
huusin korkialla äänellä. **15** Ja koska hän kuuli, että minä
riahdin ja huusin, jätti hän minulle hameensa, pakeni ja meni
ulos. **16** Niin hän piti hänen hameensa tykönänsä, siihenasti
kuin hänen isäntänsä kotia tuli, **17** Ja puhui hänelle ne sanat,
sanoen: Hebrealainen palvelia, jonkas olet meille tuonut, tuli
minun tyköni, saattamaan minua häpiään. **18** Mutta koska minä
riahdin ja huusin, jätti hän minulle hameensa ja pakeni ulos. **19**
Koska hänen isäntänsä kuuli emäntänsä sanat, kuin hän puhui
hänelle, sanoen: niin on sinun palvelias tehnyt minulle, vihastui
hän sangen kovin. **20** Ja hänen isäntänsä otti Josephin, ja pani
vankihuoneesen, jossa kuninkaan vangit olivat: ja niin hän oli
siellä vankihuoneessa. **21** Mutta Herra oli Josephin kanssa, ja
käänsi laupiutensa hänen tykönsä; ja antoi hänen löytää armon
vankihuoneen haltian edessä. **22** Niin että hän antoi kaikki vangit

vankihuoneessa Josephin käden alle, että kaikki mitä siellä
tehtiin, se tehtiin hänen kauttansa. **23** Ja vankihuoneen haltia ei
pitänyt mistään murhetta niistä, jotka hänen kädessänsä olivat;
sillä Herra oli Josephin kanssa, ja mitä hän teki, antoi Herra
menestyä.

40 Ja sitte tapahtui, että Egyptin kuninkaan ylimmäinen
juomanlaskia ja leipoja rikkoivat herraansa Egyptin kuninkasta
vastaan: **2** Niin Pharao vihastui molempain palveliainsa,
ylimmäisen juomanlaskian ja ylimmäisen leipojan päälle.
3 Ja heitti heidät vankiuteen huovinhaltian huoneesen,
vankihuoneesen siihen paikkaan, jossa Joseph oli vankina. **4**
Ja huovinhaltia pani Josephin heidän kanssansa palvelemaan
heitä. Ja he olivat vankiudessa kappaleen aikaa. **5** Ja molemmat
näkivät unta, kumpikin unensa yhtenä yönä, kukin unensa
selityksen jälkeen, Egyptin kuninkaan juomanlaskia ja leipoja,
jotka olivat sidottuna vankihuoneessa. **6** Koska Joseph tuli
aamulla heidän tykönsä, ja näki heidän murheelliseksi. **7** Kysyi
hän niiltä Pharaon palvelioilta, jotka hänen kanssansa herransa
vankihuoneessa olivat, ja sanoi: miksi te olette tänäpänä
surulliset? **8** He vastasivat häntä: me olemme nähneet unta,
ja ei ole, joka sen selittää. Niin sanoi Joseph heille: Jumalan
on selitys, kuitenkin jutelkaat se minulle. **9** Niin ylimmäinen
juomanlaskia jutteli unensa Josephille, ja sanoi hänelle: minä näin
unta ja katso, viinapuu oli minun edessäni. **10** Ja sillä viinapuulla
oli kolme haaraa ja se oli niinkuin viheriöitsemällänsä, sen
kukoistus kävi ylös, ja sen rypäleet tuleentuivat viinamarjoiksi.
11 Ja Pharaon juoma-astia oli minun kädessäni: niin minä otin
viinamarjat, ja pusersin ne Pharaon juoma-astiaan, ja annoin sen
juoma-astian Pharaon käteen. **12** Ja Joseph sanoi hänelle: tämä

on sen selitys: Kolme haaraa ovat kolme päivää. **13** Kolmen
päivän sisällä korottaa Pharao sinun pääs, ja asettaa sinun
jällensä entiseen virkaas: ja sinä annat Pharaon käteen juoma-
astian niinkuin ennenkin, koska olit hänen juomansa laskia. **14**
Mutta muista minua tykönäs, koska sinun hyvin käy, ja tee sitte
laupius minun kanssani, ettäs ilmoittaisit minun Pharaolle, ja
antaisit minun ottaa täältä ulos. **15** Sillä minä olen salaisesti
varastettu Hebrealaisten maalta; enkä ole tässä mitään tehnyt,
että he minun tähän vankiuteen panivat. **16** Koska ylimmäinen
leipoja näki, että selitys oli hyvä; sanoi hän Josephille: minä myös
uneksuin, ja katso, kolme palmikoittua koria oli minun pääni
päällä. **17** Ja ylimmäisessä korissa oli kaikkinaisia leivotuita
ruokia Pharaon tarpeeksi: ja linnut söivät niitä korista minun
pääni päältä. **18** Joseph vastasi, ja sanoi: tämä on sen selitys:
kolme koria ovat kolme päivää. **19** Ja kolmen päivän sisällä
ylentää Pharao sinun pääs, ja ripustaa sinun hirsipuuhun: ja
linnut syövät sinun lihas sinun päältäs. **20** Ja tapahtui kolmantena
päivänä, koska Pharao piti syntymäpäiväänsä, teki hän pidon
kaikille palvelioillensa, ja ylensi ylimmäisen juomanlaskian pään,
ja ylimmäisen leipojan pään palvelioittensa seassa. **21** Ja
asetti ylimmäisen juomanlaskian jälleen (entiseen) virkaansa,
antamaan Pharaon käteen juoma-astiaa. **22** Mutta ylimmäisen
leipojan antoi hän hirttää; niinkuin Joseph oli heille selittänyt. **23**
Mutta ylimmäinen juomanlaskia ei muistanut Josephia, vaan
unhotti hänen.

41 Ja tapahtui kahden ajastajan perästä, että Pharao näki
unen, niinkuin hän olis seisonut virran tykönä. **2** Ja katso,
virrasta astui ylös seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka
kävivät laitumella ruohostossa. **3** Sitte näki hän toiset seitsemän

lehmää tulevan virrasta ylös, rumaa ja laihaa; ja seisoivat niiden
(toisten) lehmäin tykönä virran reunalla. **4** Ja ne rumat ja laihat
lehmät söivät ne seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää. Niin
Pharao heräsi. **5** Ja hän nukkui jällensä, ja näki toisen kerran
unta: ja katso, seitsemän täysinäistä ja paksua tähkäpäätä
kasvoivat yhdessä oljessa. **6** Ja katso, seitsemän pientä ja
itätuulelta surkastunutta tähkäpäätä kasvoivat niiden jälkeen. **7**
Ja ne seitsemän laihaa tähkää nielivät ne seitsemän paksua
ja täysinäistä tähkäpäätä. Niin Pharao heräsi ja näki, että
se oli uni. **8** Ja aamulla oli hänen henkensä murheellinen,
lähetti ja antoi kutsua kokoon kaikki Egyptin noidat ja tietäjät,
ja Pharao jutteli heille unensa. Mutta ei ollut, joka sen taisi
selittää Pharaon edessä. **9** Niin puhui ylimmäinen juomanlaskia
Pharaolle, sanoen: minä muistan tänäpänä minun rikokseni.
10 Koska Pharao vihastui palveliainsa päälle, ja pani minun ja
ylimmäisen leipojan vankiuteen, huovinhaltian huoneesen; **11**
Niin me molemmat näimme yhtenä yönä unta, kumpikin unensa
selityksen jälkeen me uneksuimme. **12** Ja siellä oli meidän
kanssamme Hebrealainen nuorukainen, huovinhaltian palvelia,
ja me juttelimme hänelle, ja hän selitti meille meidän unemme:
kummallekin unensa jälkeen selitti hän sen. **13** Ja niinkuin hän
meille selitti, niin se tapahtui: sillä minä asetettiin minun virkaani
ja hän hirtettiin. **14** Niin lähetti Pharao, ja antoi kutsua Josephin,
ja he hopusti ottivat hänen vankiudesta ulos. Ja hän antoi
itsensä keritä, ja muutti vaattensa ja tuli Pharaon tykö. **15** Niin
sanoi Pharao Josephille: minä olen unta nähnyt, ja ei ole sen
selittäjää; mutta minä olen kuullut sinusta sanottavan: koskas
unen kuulet, niin sinä taidat sen selittää. **16** Joseph vastasi
Pharaota, sanoen: ei se ole minulla; mutta Jumala aavistaa

kuitenkin Pharaolle hyvää. **17** Niin puhui Pharao Josephille:
unessa olin minä seisovana virran reunalla. **18** Ja katso, virrasta
tuli ylös seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka kävivät
laitumella ruohostossa. **19** Ja katso, heidän jälkeensä tulivat ylös
toiset seitsemän pientä ja juuri rumaa ja laihaa lehmää: en ole
minä koko Egyptin maalla nähnyt niin rumia. **20** Ja ne laihat ja
rumat lehmät söivät ne ensimäiset seitsemän lihavaa lehmää.
21 Ja koska he olivat syöneet, ei heidän päällänsä mitään
tuntunut, että he olivat syöneet; vaan olivat niin rumat nähdä
kuin ennenkin. Niin minä heräsin. **22** Ja taas näin minä unessani
seitsemän tähkäpäätä kasvaneen yhdessä oljessa, täysinäistä ja
kaunista. **23** Sitte kävi ylös seitsemän kuivaa, pientä ja itätuulelta
surkastunutta tähkäpäätä. **24** Ja ne pienet tähkäpäät nielivät
ne seitsemän kaunista tähkäpäätä. Ja minä olen sen sanonut
tietäjille, mutta ei ole joka sen minulle ilmoittais. **25** Joseph
sanoi Pharaolle: Pharaon uni on yhtäläinen: Jumala ilmoittaa
Pharaolle, mitä hän tekevä on. **26** Ne seitsemän kaunista lehmää
ovat seitsemän vuotta, ja ne seitsemän täysinäistä tähkäpäätä
ovat myös seitsemän vuotta: se on yhtäläinen uni. **27** Mutta ne
seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka astuivat ylös heidän
jälkeensä, ovat seitsemän vuotta, ja ne seitsemän laihaa ja
itätuulelta surkastunutta tähkäpäätä ovat seitsemän nälkävuotta.
28 Se on nyt se, kuin minä Pharaolle sanonut olen: että Jumala
ilmoitti Pharaolle, mitä hän tekevä on. **29** Katso, seitsemän
viljaista vuotta tulevat koko Egyptin maalle. **30** Ja niiden jälkeen
tulevat seitsemän nälkävuotta, niin että kaikki senkaltainen viljan
kyllyys unhotetaan Egyptin maalla, ja se kallis aika hävittää
maakunnan. **31** Ja ei enämpi tiedetä siitä viljan kyllyydestä
maakunnassa, sen kalliin ajan tähden, joka tulee; sillä se tulee

sangen raskaaksi. **32** Mutta että uni on kerrottu Pharaolle, se
(aavistaa) että asia on Jumalalta päätetty, ja Jumala on pian
sen tekevä. **33** Nyt siis Pharao etsikään toimellista ja taitavaa
miestä, asettaaksensa Egyptin maan päälle. **34** Toimittakaan
Pharao ja asettakaan ottomiehiä maakuntaan, ja ottakaan
viidennen osan Egyptin maalta niinä seitsemänä viljavuonna.
35 Ja he kootkaan kaikkinaista ravintoa niinä hyvinä vuosina,
jotka tulevat, ja antakaan tulla jyviä Pharaon haltuun, varaksi
kaupungeissa, ja tallella pitäkään. **36** Että ruokaa olis tähteelle
pantu maakunnalle, niinä seitsemänä nälkävuonna, jotka tulevat
Egyptin maalle, ettei maa hävitettäisi näljän tähden. **37** Ja se
puhe kelpasi Pharaolle, ja kaikille hänen palvelioillensa. **38** Ja
Pharao sanoi palvelioillensa: taidammeko me löytää tainkaltaisen
miehen, jossa Jumalan henki on? **39** Ja Pharao sanoi Josephille:
että Jumala on tämän kaiken sinulle ilmoittanut, niin ei ole
yhtään niin taitavaa ja ymmärtäväistä kuin sinä olet. **40** Ole
sinä minun huoneeni päällä, ja sinun sanalles pitää kaiken
minun kansani kuuliaisen oleman; ainoastansa kuninkaallisessa
istuimessa tahdon minä olla korkiampi sinua. **41** Ja Pharao
sanoi Josephille: katso, minä olen asettanut sinun koko Egyptin
päälle. **42** Ja Pharao otti sormuksen kädestänsä, ja pani sen
Josephin käteen: ja puetti hänen kalleisiin liinavaatteisiin, ja
ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa. **43** Ja antoi hänen ajaa
toisessa vaunussansa, ja antoi huutaa hänen edellänsä: Abrek:
ja asetti hänen koko Egyptin maan päälle. **44** Ja Pharao sanoi
Josephille: minä olen Pharao; ja ilman sinun tahdotas ei pidä
yhdenkään ylentämän kättänsä taikka jalkaansa koko Egyptin
maalla. **45** Ja Pharao kutsui Josephin nimen Salaisuutten
selittäjäksi: ja antoi hänelle Asnatin, Potipheran Onin papin

tyttären, emännäksi. Niin Joseph meni ympärinsä Egyptin maan.
46 Ja Joseph oli kolmenkymmenen ajastaikainen, koska hän
seisoi Pharaon, Egyptin kuninkaan edessä. Ja Joseph lähksi
Pharaon tyköä, ja vaelsi ympärinsä kaiken Egyptin maan. **47**
Ja maa kasvoi pivottaisin niinä seitsemänä viljavuosina. **48** Ja
hän kokosi niinä seitsemänä vuonna kaikkinaisen elatuksen,
joka oli Egyptin maalla, ja pani sen tähteelle kaupunkeihin: mitä
elatusta maa kasvoi ympärinsä kunkin kaupungin, sen hän siihen
tähteelle pani. **49** Ja Joseph kokosi sangen paljon jyviä, niinkuin
santaa meressä, siihenasti että hän lakkasi lukemasta, sillä
ne olivat epälukuiset. **50** Ja Jopsephille syntyi kaksi poikaa,
ennenkuin kallis aika tuli, jotka hänelle synnytti Asnat, Potipheran
Onin papin tytär. **51** Ja kutsui esikoisensa nimen Manasse;
sillä (sanoi hän) Jumala on antanut minun unhottaa kaiken
minun vaivani, ja kaiken minun isäni huoneen. **52** Mutta toisen
nimen hän jutsui Ephraim; sillä (sanoi hän) Jumala on tehnyt
minun hedelmälliseksi minun raadollisuuteni maassa. **53** Koska
ne seitsemän viljavuotta olivat kuluneet Egyptin maalla, **54**
Rupesivat ne seitsemän nälkävuotta tulemaan, niinkuin Joseph
oli (edellä) sanonut: ja nälkä tuli kaikkiin maakuntiin; mutta koko
Egyptin maalla oli leipää. **55** Kuin Egyptin maa myös kärsi
nälkää, huusi kansa Pharaon tykö leivän tähden. Mutta Pharao
sanoi kaikille Egyptiläisille: menkäät Josephin tykö; mitä hän
sanoo teille, se tehkäät. **56** Koska nälkä tuli koko maakuntaan,
avasi Joseph kaikki jyväaitat jokapaikassa, ja myi Egyptiläisille;
sillä nälkä tuli aina raskaammaksi Egyptin maalla. **57** Ja kaikki
maakunnat tulivat Egyptiin ostamaan Josephilta; sillä suuri nälkä
oli kaikissa maakunnissa.

42 Mutta koska Jakob näki olevan jyviä myydä Egyptissä,
sanoi hän pojillensa: mitä te katselette toinen toisenne päälle? **2**
Ja sanoi: katso, minä kuulen Egyptissä olevan jyviä; menkäät
alas sinne, ja ostakaat meille sieltä, että me eläisimme, ja
emme kuolisi. **3** Niin menivät kymmenen Josephin veljeä alas,
ostamaan jyviä Egyptistä. **4** Mutta BenJaminia, Josephin veljeä,
ei lähettänyt Jakob veljiensä kanssa; sillä hän sanoi: ettei hänelle
vahinkoa tapahtuisi. **5** Niin läksivät Israelin lapset matkaan (jyviä)
ostamaan muiden seurassa; sillä nälkä oli Kanaanin maalla. **6**
Mutta Joseph oli hallitsia maakunnassa, hän antoi myydä jyviä
kaikelle maan kansalle. Niin tulivat Josephin veljet, ja kumarsivat
maahan kasvoillensa hänen eteensä. **7** Ja Joseph näki veljensä,
ja tunsi heidät, ja teeskeli hänensä oudoksi heitä vastaan, ja
puhui kovasti heidän kanssansa, ja sanoi heille: kusta te tulette?
He vastasivat: Kanaanin maalta, ostamaan syötävää. **8** Ja
Joseph tunsi veljensä, vaan ei he häntä tunteneet. **9** Niin Joseph
muisti unensa, jotka hän oli nähnyt heistä; ja sanoi heille: te
olette vakojat, ja olette tulleet katsomaan, kusta maa avojoin
olis. **10** He vastasivat häntä: ei minun herrani: mutta sinun
palvelias ovat tulleet ostamaan jyviä. **11** Me olemme kaikki yhden
miehen pojat: me olemme vaat, eikä sinun palvelias ole ikänänsä
olleet vakojat. **12** Hän sanoi heille: ei suinkaan, mutta te olette
tulleet katsomaan, kusta maa avojoin olis. **13** He sanoivat: me
sinun palvelias olimme kaksitoistakymmentä veljestä, yhden
miehen pojat Kanaanin maalla; ja katso, nuorin on nyt meidän
isämme tykönä, mutta yksi ei ole sillen eleillä. **14** Joseph
sanoi heille: sepä se on, kuin minä olen teille puhunut, sanoen:
vakojat te olette. **15** Siinä teitä pitää koeteltaman. Niin totta
kuin Pharao elää, ei teidän pidä täältä pääsemän, jollei teidän

nuorin veljenne tule tänne. **16** Lähettäkäät yksi teistänne, joka
tuo teidän veljenne tänne: mutta teidän pitää vankina oleman,
niin teidän puheenne koetellaan, jos teissä totuus on; mutta
jollei, niin totta kuin Pharao elää, te olette vakojat. **17** Niin hän
pani heidät kiinni kolmeksi päiväksi. **18** Ja kolmantena päivänä
sanoi Joseph heille: jos te tahdotte elää, niin tehkäät näin; sillä
minä pelkään Jumalaa. **19** Jos te olette vaat, niin antakaat yksi
teidän veljistänne olla sidottuna teidän vankihuoneessanne;
mutta menkäät te ja viekäät kotia, mitä te ostaneet olette nälkää
vastaan kotonanne. **20** Ja tuokaat teidän nuorin veljenne minun
tyköni, että teidän sananne todeksi löyttäisiin, ettette kuolisi; ja he
tekivät niin. **21** Mutta he sanoivat toinen toisellensa: me olemme
totisesti vianalaiset meidän veljemme tähden; sillä me näimme
hänen sielunsa ahdistuksen, koska hän meiltä armoa rukoili,
ja emme kuulleet häntä; sentähden on tämä ahdistus meidän
päällemme tullut. **22** Ruben vastasi heitä, sanoen: enkö minä
puhunut teille, sanoen: älkäät tehkä vääryyttä nuorukaiselle, ja
ette tahtoneet kuulla? Ja nyt hänen verensä meiltä vaaditaan.
23 Vaan ei he tietäneet Josephin sitä ymmärtävän; sillä hän
puhui heille tulkin kautta. **24** Ja hän käänsi itsensä heistä, ja itki.
Koska hän jällensä käänsi heidän puoleensa ja puhutteli heitä,
otti hän Simeonin heiltä, ja sitoi hänen heidän nähtensä. **25** Ja
Joseph käski heidän säkkinsä täytettää jyvillä, ja annettaa heidän
rahansa jälleen itsekunkin omaan säkkiinsä, ja annettaa heille
evästä matkalle; ja heille tehtiin niin. **26** Ja he panivat kalunsa
aaseinsa päälle, ja läksivät sieltä. **27** Koska yksi heistä avasi
säkkinsä, antaaksensa ruokaa aasillensa, ja äkkäsi rahansa
säkkinsä suussa, **28** Ja sanoi veljillensä: minulle on annettu
minun rahani jällensä, katso, se on minun säkissäni. Niin heidän

sydämensä vavahtui, ja hämmästyivät keskenänsä, sanoen:
miksi on Jumala meille näin tehnyt? **29** Koska he tulivat isänsä
Jakobin tykö Kanaanin maalle, ilmoittivat he hänelle kaikki, mitä
heille tapahtunut oli, sanoen: **30** Se mies, sen maan herra,
puhui kovasti meille, ja piti meitä maan vakojina. **31** Ja me
vastasimme häntä: me olemme vaat, emme ole ikänänsä oleet
vakojat. **32** Me olimme kaksitoistakymmentä veljestä meidän
isämme poikaa: yksi ei ole silleen eleissä, ja nuorin on nyt
isämme tytkönä Kanaanin maalla. **33** Sanoi se mies, sen maan
herra meille: siitä minä tunnen, jos te olette vaat: yksi teidän
veljistänne jättäkäät minun tyköni, ja ottakaat teidän taloinne
tarve, ja menkäät pois. **34** Ja tuokaat teidän nuorin veljenne
minun tyköni, niin minä ymmärrän, ett'ette ole vakojat, vaan
vaat; niin annan minä myös teidän veljenne jälleen, ja saatte
tehdä kauppaa tässä maakunnassa. **35** Ja tapahtui, koska he
tyhjensivät säkkejänsä, katso, oli itsekunkin rahakäärö hänen
säkissänsä: ja kuin he näkivät rahakäärönsä, hämmästyivät he
isänsä kanssa. **36** Niin sanoi Jakob heidän isänsä heille: te
olette saattaneet minun lapsettomaksi: Joseph ei ole elävissä,
eikä Simeon, Ja Benjaminin tahdotte te vielä viedä pois; minun
kohtaani nämät kaikki tapahtuvat. **37** Ruben vastasi isällensä,
sanoen: tapa molemmat minun poikani, jollen minä häntä jälleen
sinulle (kotia) tuo, ainoastansa anna häntä minun haltuuni, minä
hänen sinulle jälleen (kotia) tuon. **38** Hän sanoi: ei minun poikani
pidä menemän alas teidän kanssanne: sillä hänen veljensä on
kuollut, ja hän on jäänyt yksin, ja jos hänelle tapahtuis jotakin
pahaa tiellä, jota te vaellatte, niin te saatatte minun harmaat
karvani murheella hautaan. **(Sheol h7585)**

43 Mutta kallis aika ahdisti maata. **2** Ja koska he loppivat
syödä ne jyvät kuin he Egyptistä tuoneet olivat, sanoi heidän
isänsä heille: menkäät jällensä sinne, ja ostakaat meille jotakin
elatusta. **3** Niin vastasi häntä Juuda, sanoen: se mies haastoi
meitä sangen kovin, ja sanoi: ei pidä teidän näkemän minun
kasvojani, jollei teidän veljenne ole teidän kanssanne. **4** Jos
siis sinä nyt lähetät meidän veljemme meidän kanssamme, niin
me menemme alas ja osatmme sinulle elatusta. **5** Vaan jolles
häntä lähetä, niin emme mekään mene; sillä se mies sanoi
meille: ei teidän pidä näkemän minun kasvojani, jollei teidän
veljenne ole teidän kanssanne. **6** Israel sanoi: miksi te teitte
minua vastaan niin pahoin, että te sanoitte sille miehelle teillänne
vielä olevan veljen. **7** He vastasivat: se mies kysyi meistä niin
visusti, ja meidän suvustamme, sanoen: vieläkö teidän isänne
elää? Onko teillä vielä veljeä? Niin me vastasimme häntä kuin
hän kysyi. Taitaisimmeko me ratki tietää hänen sanovan: tuokaat
veljenne tänne. **8** Niin sanoi Juuda isällensä Israelille: lähetä
nuorukainen minun kanssani, niin me valmistamme ja lähdemme
matkaan: että me eläisimme ja emme kuolisi, sekä me että sinä
ja meidän lapsemme. **9** Minä takaan hänen edestänsä, kaipaa
häntä minun käsistäni; jollen minä tuo häntä jälleen sinun tykös,
ja pane häntä sinun etees, niin minä olen vikapää sinun edessäs
kaikkena minun elinaikanani. **10** Sillä jollei meillä olisi ollut
viivytystä, totisesti me olisimme jo toisen kerran tulleet jällensä.
11 Niin sanoi Israel heidän isänsä heille: jos nyt kumminkin
niin pitää oleman, tehkäät siis näin: ottakaat maan parhaista
hedelmistä teidän astioihinne, ja viekäät sille miehelle lahjoja:
jotakin mastiksia ja hunajaa, ja styraksia, ja ladanumia, ja dadelia
ja mandelia. **12** Ottakaat myös toinen raha teidän myötänne,

ja se raha, jonka te toitte jällensä säkkein suussa, viekäät
myötänne; taitaa olla, että se on epähuomiosta tapahtunut. **13**
Ottakaat myös teidän veljenne; ja valmistakaat, ja menkäät
jälleen sen miehen tykö. **14** Jumala kaikkivaltias antakoon teidän
löytää laupiuden sen miehen edessä, että hän päästäis jälleen
teille toisen teidän veljenne, ja (tämän) BenJaminin. Mutta minä,
niinkuin minä olen lapsettomaksi joutunut, olen lapsetonna.
15 Niin ottivat miehet nämät lahjat, ja ottivat kaksi sen vertaa
rahaa myötänsä, ja BenJaminin: valmistivat itsensä ja menivät
Egyptiin, ja seisoivat Josephin edessä. **16** Ja kun Joseph näki
BenJaminin heidän kanssansa, sanoi hän huoneensa haltialle:
vie nämät miehet huoneesen, ja tee ja teurasta ja valmista;
sillä heidän pitää minun kanssani päivällistä syömän. **17** Ja se
mies teki niinkuin Joseph oli hänelle käskenyt, ja vei miehet
Josephin huoneesen. **18** Ja he pelkäsivät, että he vietiin Josephin
huoneesen, ja sanoivat: me viedään tänne sen rahan tähden
jonka me tätä ennen löysimme meidän säkeistämme: että hän
soimais meitä, ja saattais meitä oikeuden alle, ja ottais meitä
orjiksensa, ja meidän aasimme. **19** Sentähden he menivät
Josephin huoneenhaltian tykö, ja puhuttelivat häntä huoneen
oven edessä, **20** Ja sanoivat: ah, minun herrani, me olimme
ennen tänne tulleet ostamaan jyviä. **21** Ja koska me tulimme
yösialle, ja avasimme meidän säkkimme, katso, niin oli itsekunkin
raha säkkinsä suussa täydellä painolla: sentähden olemme
me ne jällensä myötämme tuoneet. **22** Olemme myös toisen
rahan myötämme tuoneet ostaaksemme jyviä; emme sitä tiedä,
kuka on pannut jällensä meidän rahamme meidän säkkiimme.
23 Mutta hän sanoi: olkaat hyvässä turvassa, älkäät peljätkö:
teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on teille tavaran

antanut teidän säkkiinne: teidän rahanne olen minä saanut.
Ja hän toi Simeonin heidän tykönsä. **24** Ja se mies vei heidät
Josephin huoneesen, antoi heille vettä pestä heidän jalkojansa,
ja antoi ruokaa heidän aaseillensa. **25** Mutta he valmistivat
lahjojansa, siihen asti kuin Joseph tuli päivälliselle; sillä he olivat
kuulleet, että heidän piti siellä syömän. **26** Koska Joseph tuli
huoneesen, kantoivat he lahjoja huoneesen hänelle käsissänsä,
ja kumarsivat maahan hänen eteensä. **27** Ja hän tervehti heitä
rakkaasti, ja sanoi: onko teidän vanha isänne rauhassa, josta te
minulle sanoitte? Vieläkö hän elää? **28** He vastasivat: sinun
palvelias meidän isämme on rauhassa, ja elää vielä; ja he
kumarsivat ja maahan lankesivat hänen edessänsä. **29** Niin hän
nosti silmänsä ja näki veljensä BenJaminin, äitinsä pojan, ja
sanoi: onko tämä teidän nuorin veljenne, josta te sanoitte minlle?
Ja sanoi vielä: Jumala olkoon sinulle armollinen, minun poikani.
30 Ja Joseph kiiruhti itsensä; sillä hänen sydämensä paloi
veljeänsä kohtaan, ja etsi siaa itkeäksensä; ja meni kamariinsa,
ja itki siellä. **31** Ja kuin hän oli pessyt kasvona, tuli hän ulos; ja
pidätti itsensä, ja sanoi: tuokaat leipää. **32** Ja pantiin erinänsä
hänelle ja erinänsä heille, niin myös Egyptiläisille, jotka hänen
kanssansa atrioitsivat, erinänsä; sillä Egyptiläiset ei saa syödä
Hebrealaisten kanssa, sillä se on Egyptiläisille kauhistus. **33**
Ja he istutettiin hänen kohdallensa, esikoinen esikoisuutensa
jälkeen, ja nuorin nuoruutensa jälkeen: sitä miehet ihmettelivät
keskenänsä. **34** Ja heille kannettiin ruokaa hänen pöydältänsä,
mutta BenJaminille viisi kertaa enemmän kuin muille. Ja he
joivat ja juopuivat hänen kanssansa.

44 Ja Joseph käski huoneensa haltiaa, sanoen: täytä miesten
säkit jyvillä, niin paljo kuin he voivat kannattaa, ja pane itsekunkin

raha säkkinsä suuhun. **2** Ja minun maljani, se hopiamalja
pane nuorimman säkin suuhun, ynnä jyväinsä hinnan kanssa.
Ja hän teki niinkuin Joseph hänelle käski. **3** Mutta aamulla
päivän valjetessa, päästettiin miehet menemään aaseinensa.
4 Ja koska he olivat lähteneet kaupungista, eikä vielä kauvas
joutuneet, sanoi Joseph huoneensa haltialle: nouse ja aja takaa
miehiä, ja koska heidän saat takaa, niin sano heille: miksi te
olette hyvän pahalla maksaneet? **5** Eikö se ole, josta minun
herrani juo? Ja josta hän kyllä hyvin taitaa arvata teistä? Te
olette pahoin tehneet. **6** Ja kuin hän käsitti heidät, puhui hän
nämät sanat heille. **7** He vastasivat häntä: miksi minun herrani
senkaltaista puhuu? Pois se, että sinun palvelias niin tekisivät. **8**
Katso, rahan, jonka me löysimme säkkeimme suusta, olemme
me jälleen sinulle tuoneet Kanaanin maalta: kuinkasta siis
me varastimme hopiaa eli kultaa sinun herras huoneesta? **9**
Jonka tyköä sinun palvelioiltas se löydetään, hän kuolkaan: niin
tahdomme me myös olla orjat minun herralleni. **10** Hän sanoi:
olkaan nyt teidän sananne jälkeen: jonka tyköä se löydetään,
hän olkaan minun orjani; mutta te olette vapaat. **11** Ja he laskivat
kiiruusti itsekukin säkkinsä maahan, ja jokainen avasi säkkinsä.
12 Ja hän etsei, ruveten vanhimmasta niin nuorimpaan asti;
ja hopiamalja löydettiin BenJaminin säkistä. **13** Niin repäisivät
vaatteensa, ja itsekukin pani kuormansa aasin päälle, ja palasivat
kaupunkiin. **14** Ja Juuda meni veljinensä Josephin huoneesen
(sillä hän oli vielä silloin siellä); ja he lankesivat maahan hänen
eteensä. **15** Joseph sanoi heille: mikä työ se on, kuin te tehneet
olette? Ettekö te tietäneet, että senkaltainen mies kuin minä
olen taitaa kyllä hyvin arvata. **16** Ja Juuda sanoi: mitä me
vastaamme minun herralleni? Taikka mitä me puhumme? Taikka

millä me taidamme itsemme puhdistaa? Jumala on löytänyt
sinun palveliais vääryyden: katso, me olemme meidän herramme
orjat, sekä me, että se, jolta malja löydettiin. **17** Mutta hän
sanoi: pois se, että minä niin tekisin; sen miehen, jolta malja on
löydetty, pitää oleman minun orjani; mutta menkäät te rauhassa
isänne tykö. **18** Niin Juuda astui hänen tykönsä, ja sanoi: ah
minun herrani, suo nyt palvelias puhua yksi sana minun herrani
korvissa, ja älkään julmistuko sinun vihas sinun palvelias päälle,
sillä sinä olet niinkuin Pharao. **19** Minun herrani kysyi hänen
palvelioiltansa, sanoen: onko teillä isää taikka veljeä? **20** Niin
me vastasimme meidän herraamme: meillä on vanha isä, ja
nuorukainen syntynyt hänen vanhalla ijällänsä, jonka veli on
kuollut, ja hän on yksinänsä jäänyt äidistänsä, ja hänen isänsä
pitää hänen rakkaana. **21** Niin sinä sanoit palvelioilles: tuokaat
häntä tänne minun tyköni, että minä saan nähdä hänen. **22**
Mutta me vastasimme minun herralleni: ei taida nuorukainen
jättää isäänsä; sillä jos hän jättäis isänsä, niin hän kuolis. **23**
Niin sinä sanoit palvelioilles. jollei teidän nuorin veljenne tule
teidän kanssanne, niin ei teidän pidä enää minun kasvojani
näkemän. **24** Ja koska me menimme sinun palvelias minun isäni
tykö, ja ilmoitimme hänelle minun herrani sanat, **25** Niin sanoi
meidän isämme: menkäät jälleen pois, ja ostakaat meille jotakin
elatusta. **26** Mutta me sanoimme: emme tohdi sinne mennä;
vaan jos meidän nuorin veljemme on meidän kanssamme, niin
me menemme; sillä emme saa nähdä sen miehen kasvoja,
jollei meidän nuorin veljemme ole meidän kanssamme. **27**
Niin sinun palvelias minun isäni sanoi meille: te tiedätte, että
minun emäntäni synnytti minulle kaksi, **28** Ja toinen läksi minun
tyköäni, josta sanottiin, että hän on kuoliaaksi revelty, ja en ole

minä häntä vielä sitte nähnyt. **29** Jos te tämän myös minulta
viette pois, ja hänelle tapahtuis jotakin pahaa, niin te saattaisitte
minun harmaat karvani murheella hautaan. **(Sheol h7585)** **30**
Jos minä nyt tulisin sinun palvelias minun isäni tykö, ja ei
olisi nuorukainen meidän kanssamme: sillä hänen henkensä
riippuu tämän hengestä. **31** Niin tapahtuis, koska hän näkis,
ettei nuorukainen kanssa olisi, että hän kuolis; niin me sinun
palvelias saattaisimme sinun palvelias meidän isämme harmaat
karvat murheella hautaan. **(Sheol h7585)** **32** Sillä sinun palvelias
on taannut nuorukaisen minun isäni edessä, sanoen: jollen minä
häntä tuo jällensä sinun tykös, niin minä sen edestä kaiken
minun elinaikani olen vikapää kärsimään. **33** Ja nyt siis jääkään
sinun palvelias nuorukaisen edestä minun herralleni orjaksi:
vaan nuorukainen menkään veljeinsä kanssa. **34** Sillä kuinka
minä taidan mennä minun isäni tykö, jollei nuorukainen olisi
minun kanssani? Etten minä näkisi sitä surkeutta, johon minun
isäni joutuu.

45 Niin ei Joseph voinut itseänsä silleen pidättää kaikkein
niiden edessä, jotka hänen tykönänsä seisoivat, ja hän huusi:
menkäät ulos kaikki minun tyköäni; ja ei yksikään seisonut
hänen tykönänsä, koska Joseph itsensä ilmoitti veljillensä. **2** Ja
itki korkealla äänellä, niin että Egyptiläiset ja Pharaon perhe
sen kuulivat. **3** Ja Joseph sanoi veljillensä: minä olen Joseph.
Vieläkö minun isäni elää? Mutta ei hänen veljensä taitaneet
häntä vastata; sillä he olivat niin hämmästyneet hänen kasvoinsa
edessä. **4** Niin sanoi Joseph veljillensä: tulkaat siis minun
tyköni. Ja he tulivat. Ja hän sanoi: minä olen Joseph teidän
veljenne, jonka te myitte Egyptiin. **5** Ja nyt, älkäät surulliset
olko, ja älkäät niin kovin hämmästykö, että te olette minua tänne

myyneet; sillä teidän henkenne elatuksen tähden on Jumala
minun teidän edellänne tänne lähettänyt. **6** Kaksi nälkävuotta on
jo ollut maassa, ja vielä nyt on viisi vuotta, niin ettei kynnetä eikä
niitetä. **7** Mutta Jumala on minun lähettänyt teidän edellänne,
tallella pitämään teitä maan päällä, ja elättämään teitä suuren
pelastuksen kautta. **8** Ja nyt ette ole minua tänne lähettäneet,
vaan Jumala, joka myös minun asetti isäksi Pharaolle, ja
herraksi kaiken hänen huoneensa päälle, ja koko Egyptin maan
esimieheksi. **9** Rientäkäät ja menkäät minun isäni tykö, ja
sanokaat hänelle: näin sanoo sinun poikas Joseph: Jumala on
minun asettanut koko Egyptin maan herraksi, tule alas minun
tyköni, ja älä viivyttele. **10** Ja sinä olet asuva Gosenin maassa,
ja olet oleva juuri läsnä minua, sinä ja sinun lapses ja sinun
lastes lapset, sinun karjas, pienet ja suuret, ja kaikki mitä sinulla
on. **11** Siellä minä elätän sinua, vielä on viisi nälkävuotta, ettet
sinä ja sinun huonees, ja kaikki kuin sinulla on, hukkuisi. **12** Ja
katso, teidän silmänne näkevät, ja minun veljeni BenJaminin
silmät, että minä puhun teidän kanssanne suusta suuhun. **13** Ja
ilmoittakaat minun isälleni kaikki minun kunniani Egyptissä, ja
kaikki mitä te nähneet olette. Rientäkäät siis ja tuokaat minun
isäni tänne. **14** Ja hän halasi veljeänsä BenJaminia kaulasta ja
itki, ja BenJamin myös itki hänen kaulassansa. **15** Ja hän antoi
suuta kaikille veljillensä, ja itki heidän ylitsensä; ja sitte puhuivat
hänen veljensä hänen kanssansa. **16** Koska se sanoma kuului
Pharaon huoneesen, nimittäin, että Josephin veljet tulleet olivat,
oli se hyvä Pharaon mielestä, ja kaikkein hänen palveliainsa.
17 Ja Pharao sanoi Josephille: sano veljilles, tehkäät näin:
sälyttäkäät teidän juhtainne päälle, ja menkäät matkaanne; ja
kuin te tulette Kanaanin maalle, **18** Niin ottakaat teidän isänne,

ja teidän perheenne ja tulkaat minun tyköni: minä annan teille
Egyptin maan hyvyyden, ja te syötte maan ytimen. **19** Ja käske
heitä: tehkäät niin, ottakaat teillenne vaunut Egyptin maalta
teidän lapsillenne, ja emännillenne, ja tuokaat teidän isänne
ja tulkaat. **20** Älkäät myös totelko teidän talonne kappaleita:
sillä kaikki Egyptin maan hyvyys pitää teidän oleman. **21** Ja
Israelin lapset tekivät niin, ja Joseph antoi heille vaunut Pharaon
käskyn jälkeen, ja antoi myös heille evään matkalle. **22** Ja antoi
heille kaikille itsekullekin muutinvaatteet, mutta BenJaminille
antoi hän kolmesataa hopiapenninkiä, ja viidet muutinvaatteet.
23 Mutta isällensä lähetti hän kymmenen aasia sälyettyä Egyptin
hyvyydellä, ja kymmenen aasintammaa, kannattaen jyviä ja
leipää ja evästä isällensä matkalle. **24** Niin hän lähetti veljensä
matkaan, ja sanoi heille: älkäät riidelkö tiellä. **25** Niin he läksivät
Egyptistä, ja tulivat Kanaanin maalle isänsä Jakobin tykö. **26**
Ja ilmoittivat hänelle, sanoen: vielä Joseph elää, ja on koko
Egyptin maan herra; ja hänen sydämensä hämmästyi, sillä ei
hän uskonut heitä. **27** Niin he sanoivat hänelle kaikki Josephin
sanat, kuin hän heille puhunut oli. Ja kuin hän näki vaunut,
jotka Joseph oli lähettänyt häntä tuomaan, niin Jakobin, heidän
isänsä henki virkosi. **28** Ja Israel sanoi: nyt minulla kyllä on, että
minun poikani Joseph vielä elää: minä menen häntä katsomaan
ennekuin minä kuolen.

46 Niin läksi Israel kaiken sen kanssa kuin hänellä oli, ja
koska hän tuli BerSabaan, uhrasi hän uhria isänsä Isaakin
Jumalalle. **2** Ja Jumala puhui yöllä näyssä Israelille, sanoen:
Jakob, Jakob. Hän vastasi: tässä minä olen. **3** Ja hän sanoi:
Minä olen Jumala, sinun isäs Jumala: älä pelkää mennä Egyptiin:
sillä minä teen sinun siellä suureksi kansaksi. **4** Minä menen

Egyptiin sinun kanssas, ja minä jällensä sinun sieltä johdatan.
Ja Joseph laskee kätensä sinun silmäis päälle. **5** Ja Jakob
läksi BerSabasta: ja Israelin lapset veivät isänsä Jakobin ynnä
lastensa ja emäntäinsä kanssa, vaunuissa, jotka Pharao oli
häntä tuomaan lähettänyt. **6** Ja he ottivat karjansa ja tavaransa,
jotka he olivat koonneet Kanaanin maalla, ja tulivat Egyptiin,
Jakob ja kaikki hänen siemenensä hänen kanssansa. **7** Hänen
poikansa ja hänen poikainsa pojat hänen kanssansa, hänen
tyttärensä ja hänen lastensa tyttäret, ja kaikki hänen siemenensä,
vei hän kanssansa Egyptiin. **8** Ja nämät ovat Israelin lasten
nimet, jotka tulivat Egyptiin: Jakob ja hänen poikansa. Jakobin
esikoinen Ruben. **9** Ja Rubenin lapset: Hanok, Pallu, Hetsron
ja Karmi. **10** Simeonin lapset: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin,
Zohar: niin myös Saul, Kananean vaimon poika. **11** Levin lapset:
Gerson, Kahat ja Merari. **12** Juudan lapset: Ger, Onan, Sela,
Perets ja Sera. Mutta Ger ja Onan kuolivat Kanaanin maalla. Ja
Peretsin pojat olivat: Hetsron ja Hamul. **13** Ja Isaskarin lapset:
Tola, Phua, Job ja Simron. **14** Ja Sebulonin lapset: Sered,
Elon ja Jahleel. **15** Nämät ovat Lean lapset, jotka hän synnytti
Jakobille Mesopotamiassa, ja Dinan hänen tyttärensä. Kaikki
hänen poikansa ja tyttärensä olivat kolmeneljättäkymmentä
henkeä. **16** Gadin lapset: Ziphion, Haggi, Suni, Etsbon, Eri,
Arodi ja Areli. **17** Asserin lapset: Jemna, Jesua, Jesui, Bria ja
Sera heidän sisarensa. Mutta Brian lapset: Heber ja Malkiel. **18**
Nämät ovat Silpan lapset, jonka Laban antoi tyttärellensä Lealle,
ja hän synnytti Jakobille nämät kuusitoistakymmentä henkeä.
19 Rakelin Jakobin emännän lapset: Joseph ja BenJamin. **20**
Ja Josephille olivat syntyneet Egyptin maalla, jotka hänelle
synnytti Asnat, Potipheran Onin papin tytär: nimittäin Manasse

ja Ephraim. **21** BenJaminin lapset: Bela, Beker, Asbel, Gera,
Naaman, Ehi ja Ros; Mupim, Hupim, ja Ard. **22** Nämät ovat
Rakelin lapset, jotka ovat Jakobille syntyneet, kaikki yhteen,
neljätoistakymmentä henkeä. **23** Danin lapset: Husim. **24**
Naphtalin lapset: Jahseel, Guni, Jetser ja Sillem. **25** Nämät
ovat Bilhan lapset, jonka Laban antoi tyttärellensä Rakelille, ja
hän synnytti nämät Jakobille, kaikki yhteen, seitsemän henkeä.
26 Kaiki henget, kuin tulivat Jakobin kanssa Egyptiin, jotka
olivat tulleet hänen kupeistansa, paitsi Jakobin poikain emäntiä,
ovat kaikki yhteen, kuusiseitsemättäkymmentä henkeä. **27** Ja
Josephin pojat, jotka hänelle olivat syntyneet Egyptissä, olivat
kaksi henkeä. Niin että kaikki henget Jakobin huoneesta, jotka
tulivat Egyptiin olivat seitsemänkymmentä. **28** Ja hän lähetti
edellänsä Juudan Josephin tykö, osoittamaan hänelle tietä
Goseniin, ja he tulivat Gosenin maalle. **29** Niin valmisti Joseph
vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Goseniin. Ja koska
hän sai nähdä hänen, halasi hän häntä kaulasta ja itki hetken
aikaa hänen kaulassansa. **30** Niin sanoi Israel Josephille: nyt
minä mielelläni kuolen, että minä näin sinun kasvos, ja ettäs vielä
elät. **31** Ja Joseph sanoi veljillensä, ja isänsä huoneelle: minä
menen ja ilmoitan Pharaolle, ja sanon hänelle: minun veljeni ja
isäni huone, jotka olivat Kanaanin maalla, ovat tulleet minun
tyköni. **32** Ja he ovat paimenet, sillä he ovat tottuneet karjaa
kaitsemaan: niin myös suuret ja pienet karjansa, ja kaikki, mitä
heillä oli, ovat tuoneet myötänsä. **33** Koska siis Pharao kutsuu
teitä ja sanoo: mikä teidän virkanne on? **34** Niin sanokaat: sinun
palvelias ovat totuuneet karjaa kaitsemaan, hamasta meidän
nuoruudestamme niin tähänasti, sekä me että meidän isämme:

että te saisitte asua Gosenin maalla, sillä kaikki paimenet ovat
kauhistus Egyptiläisille.

47 Niin Joseph tuli ja ilmoitti Pharaolle, ja sanoi: minun isäni ja
minun veljeni, heidän karjansa, pienet ja suuret, ja kaikki, mitä
heillä on, ovat tulleet Kanaanin maalta; ja katso, he ovat Gosenin
maalla. **2** Ja hän otti viisi nuorimmista veljistänsä, ja asetti
Pharaon eteen. **3** Niin Pharao sanoi hänen veljillensä: mikä
teidän virkanne on? He vastasivat: sinun palvelias ovat paimenet,
sekä me että meidän isämme. **4** Ja sanoivat vielä Pharaolle: me
olemme tulleet asumaan teidän kanssanne tälle maalle; sillä
sinun palvelioillas ei ole laidunta karjallensa, niin kova nälkä on
Kanaanin maalla. Niin suo sinun palvelias asua Gosenin maalla.
5 Niin Pharao puhui Josephille, sanoen: sinun isäs ja veljes
ovat tulleet sinun tykös. **6** Egyptin maa on altis sinun edessäs;
aseta isäs asumaan ja veljes kaikkein parhaasen paikkaan tässä
maassa: asukaan Gosenin maalla. Ja jos sinä ymmärrät, että
heidän seassansa on kelvollisia miehiä, niin aseta heitä minun
karjani päälle. **7** Ja Joseph toi isänsä, Jakobin, sisälle, ja asetti
hänen Pharaon eteen. Ja Jakob siunasi Pharaota. **8** Niin Pharao
sanoi Jakobille: kuinka vanha sinä olet? **9** Jakob sanoi Pharaolle:
minun kulkemiseni aika on sata ja kolmekymmentä ajastaikaa:
vähä ja paha on minun elämäni aika ja ei ulotu minun isäini
kulkemisen aikaan. **10** Ja Jakob siunasi Pharaota, ja läksi hänen
tyköänsä. **11** Niin Joseph toimitti isänsä ja veljensä asumaan,
ja antoi heille omaisuuden Egyptin maalla, parhaassa maan
paikassa; nimittäin Rameseksen maalla, niinkuin Pharao oli
käskenyt. **12** Ja Joseph elätti isänsä, veljensä ja koko isänsä
huoneen, sen jälkeen kuin heillä lapsia oli. **13** Ja ei ollut leipää
kaikessa maassa; sillä sangen raskas nälkä oli, niin että Egyptin

ja Kanaanin maa nääntyi näljän tähden. **14** Ja Joseph kokosi
kaiken rahan kuin löytiin Egyptin ja Kanaanin maalla, jyväin
edestä kuin he ostivat. Ja Joseph vei rahan Pharaon huoneesen.
15 Koska raha oli kulunut Egyptin ja Kanaanin maalta, niin
tulivat kaikki Egyptiläiset Josephin tykö, sanoen: anna meille
leipää, miksi meidän pitää kuoleman edessäs, että raha on
puuttunut? **16** Joseph sanoi: tuokaat teidän karjanne, ja minä
annan teille karjanne edestä, jos raha on puuttunut? **17** Ja he
toivat karjansa Josephille, ja Joseph antoi heille leipää hevosten,
ja lammasten, ja karjan ja aasein edestä. Niin hän ruokki heitä
leivällä sen vuoden, kaiken heidän karjansa edestä. **18** Koska
se vuosi oli kulunut, tulivat he hänen tykönsä toisna vuonna,
ja sanoivat hänelle: emme taida salata meidän herraltamme,
ettei ainoastansa raha ole kulunut, mutta myös kaikki karja on
meidän herrallamme, ja ei ole mitään jäänyt meidän herramme
edessä, paitsi meidän ruumistamme ja meidän peltoamme. **19**
Miksi meidän pitää kuoleman edessäs ja meidän peltomme tulee
kylmille? Osta meitä ja meidän maamme leivän edestä, niin me
ja meidän maamme tulemme Pharaon oamksi. Anna siemeniä,
että me eläisimme ja emme kuolisi, ja ei maa tulisi kylmille. **20**
Niin Joseph osti koko Egyptin maan Pharaolle; sillä Egyptiläiset
myivät itsekukin peltonsa, että nälkä heitä niin kovin ahdisti: ja
maa tuli Pharaon omaksi. **21** Ja hän siirsi kansan kaupunkeihin
yhdestä Egyptin äärestä niin toiseen. **22** Paitsi pappein peltoa,
jota ei hän ostanut: sillä se oli säätty Pharaolta, että papit
söisivät sen nimitetyn osan, kuin Pharao heille antoi: sentähden
ei he myyneet maatansa. **23** Niin Joseph sanoi kansalle: katso,
minä olen ostanut tänäpänä teidän ja teidän maanne Pharaolle:
katso, tässä on teille siemenet, kylväkäät teidän maanne. **24**

Ja teidän pitää antaman tulosta viidennen osan Pharaolle;
mutta neljä osaa pitää oleman teille pellon siemeneksi, ja teille
ravinnoksi, ja niille, jotka ovat teidän huoneessanne, ja ruaksi
teidän lapsillenne. **25** Niin he sanoivat: sinä olet meitä elämässä
pitänyt: anna ainoastansa meidän löytää armo sinun meidän
herramme edessä, ja me tahdomme olla Pharaon orjat. **26**
Ja Joseph teki sen määrän koko Egyptin maalle, hamaan
tähän päivään asti, että Pharaolle piti annettaman viides osa;
paitsi pappein maata, se ei tullut Pharaon oamksi. **27** Niin
Israel asui Egyptissä Gosenin maalla; ja he omistivat sen, ja
kasvoivat ja suuresti lisääntyivät. **28** Ja Jakob eli Egyptin maalla,
seitsemäntoistakymmentä ajastaikaa, ja koko hänen ikänsä oli
sata ja seitsemänviidettäkymmentä ajastaikaa. **29** Ja koska
Israelin päivät joutuivat kuolla, kutsui hän poikansa Josephin,
ja sanoi hänelle: jos minä olen löytänyt armon sinun edessäs,
niin laske nyt kätes minun kupeeni alle, ettäs tekisit laupiuden
ja totuuden minun kanssani, ettes hautaisi minua Egyptiin. **30**
Mutta minä tahdon maata minun isäini tykönä, ja sinun pitää
viemän minua Egyptistä, ja hautaaman minua heidän hautaansa.
Ja hän sanoi: minä teen sinun sanas jälkeen. **31** Hän sanoi:
vanno minulle. Ja hän vannoi hänelle. Ja Israel kallisti itsensä
päänalaiselle.

48 Sitte sanottiin Josephille: katso, sinun isäs sairastaa. Ja hän
otti molemmat poikansa kanssansa, Manassen ja Ephraimin. **2**
Niin Jakobille ilmoitettiin, sanoen: katso, sinun poikas Joseph
tulee sinun tykös. Ja Israel vahvisti itsensä ja istui vuoteessa. **3**
Ja Jakob sanoi Josephille: Jumala kaikkivaltias näkyi minulle
Lutsissa Kanaanin maalla; ja siunasi minua. **4** Ja sanoi minulle:
katso, minä annan sinun olla hedelmällisen ja lisääntyä, ja teen

sinun paljoksi kansaksi; ja annan myös tämän maan sinun
siemenelles sinun jälkees, ijankaikkiseksi perimiseksi. **5** Nyt siis
ne kaksi sinun poikaas, jotka sinulle ovat syntyneet Egyptissä,
ennenkuin minä tulin tänne sinun tykös, pitää oleman minun;
nimittäin Ephraim ja Manasse, niinkuin Ruben ja Simeon ovat
minun. **6** Mutta sinun lapses, jotkas siität niiden jälkeen, pitää
oleman sinun, ja pitää nimitettämän veljeinsä nimellä, heidän
perimisestänsä. **7** Ja koska minä tulin Mesopotamiasta, kuoli
minulta Rakel Kanaanin maalla, tiellä, koska vielä kappale
matkaa oli Ephrataan; ja minä hautasin hänen siellä Ephratan
tiellä, se on Betlehem. **8** Ja Israel näki Josephin pojat, ja sanoi:
kutka nämät ovat? **9** Ja Joseph vastasi isäänsä: ne ovat minun
poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut. Ja hän sanoi:
tuos heitä minun tyköni siunatakseni heitä. **10** Sillä Israelin silmät
olivat pimiät vanhuudesta, eikä taitanut hyvin nähdä. Ja hän vei
heidät hänen tykönsä. Ja hän antoi suuta heidän, ja otti heitä
syliinsä. **11** Ja Israel sanoi Josephille: en minä ajatellut nähdä
sinun kasvojas, ja katso, Jumala on antanut minun myös nähdä
sinun siemenes. **12** Ja Joseph otti heidät pois hänen sylistänsä,
ja kumarsi itsiänsä maahan hänen kasvoinsa eteen. **13** Niin
Joseph otti heidät molemmat, Ephraimin oikiaan käteensä, jonka
hän asetti Israelin vasemmalle kädelle, ja Manassen vasempaan
käteensä, Israelin oikialle kädelle, ja vei heidät hänen tykönsä. **14**
Niin Israel ojensi oikian kätensä, ja laski Ephraimin pään päälle,
joka oli nuorempi, mutta vasemman kätensä Manassen pään
päälle, ja muutti tiettävästi kätensä; sillä Manasse oli esikoinen.
15 Ja hän siunasi Josephia, ja sanoi: Jumala, jonka kasvoin
edessä minun isäni Abraham ja Isaak vaeltaneet ovat, Jumala,
joka minun kainnut on minun elinaikanani tähän päivään asti. **16**

Enkeli, joka minun pelastanut on kaikesta pahasta, siunatkoon
näitä nuorukaisia, että he nimitettäisiin minun ja minun isäini,
Abrahamin, ja Isaakin nimellä, ja kasvaisivat aivan paljoksi maan
päällä. **17** Mutta koska Joseph näki isänsä laskevan oikian
kätensä Ephraimin pään päälle, otti hän sen pahaksi, ja rupesi
isänsä käteen, siirtääksensä Ephraimin pään päältä Manassen
pään päälle. **18** Ja sanoi Joseph isällensä: ei niin minun isäni;
tämä on esikoinen, laske oikia kätes hänen päänsä päälle. **19**
Mutta hänen isänsä kielsi sen, ja sanoi: minä tiedän kyllä, minun
poikani, minä tiedän: tämä myös tulee suureksi kansaksi; mutta
kuitenkin hänen nuorempi veljensä tulee suuremmaksi kuin hän,
ja hänen siemenensä tulee suureksi kansain paljoudeksi. **20**
Niin hän siunasi heitä sinä päivänä, sanoen: joka tahtoo jonkun
siunata Israelissa, niin sanokaan näin: Jumala tehköön sinun
niinkuin Ephraimin ja Manassen. Ja niin asetti hän Ephraimin
Manassen edelle. **21** Ja Israel sanoi Josephille: katsot minä
kuolen; ja Jumala on teidän kanssanne, ja vie teitä jällensä teidän
isäinne maalle. **22** Minä olen myös antanut sinulle osan maata,
päälle sinun veljeis osan, jonka minä miekallani ja joutsellani
Amorilaisten käsistä ottanut olen.

49 Niin kutsui Jakob poikansa, ja sanoi: kootkaat teitänne,
ja minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevaisilla ajoilla.
2 Tulkaat kokoon ja kuulkaat, te Jakobin lapset, kuulkaat
teidän isäänne Israelia. **3** Ruben, sinä olet minun esikoiseni,
minun voimani, ja väkevyyteni alku, ylimmäinen kunniassa, ja
ylimmäinen vallassa. **4** Hempiä niinkuin vesi, ei sinun pidä
ylimmäisen oleman; sillä sinä astuit isäs vuoteesen: silloin
sinä saastutit sen. Hän nousi minun vuoteelleni. **5** Simeon ja
Levi ovat veljekset, heidän miekkansa ovat murha-aseet. **6**

Ei minun sieluni pidä tuleman heidän neuvoonsa, ja minun
kunniani ei pidä yhdistymän heidän seurakuntansa kanssa; sillä
kiukussansa ovat he miehen murhanneet, ja ylpeydessänsä
turmelleet härjän. **7** Kirottu olkoon heidän kiukkunsa, että se niin
tuima on, ja heidän julmuutensa, että se niin paatunut on. Minä
eroitan heitä Jakobissa, ja hajotan heitä Israelissa. **8** Juuda,
sinä olet; sinua pitää sinun veljes kiittämän, sinun kätes pitää
oleman sinun vihollistes niskalle, sinun isäs lapset pitää sinua
kumartaman. **9** Juuda on nuori jalopeura, saaliilta olet sinä
astunut, minun poikani: hän on itsensä kumartanut maahan,
ja levännyt niinkuin jalopeura, ja niinkuin suuri jalopeura; kuka
tohtii hänen herättää? **10** Ei valtikka oteta pois Juudalta, eikä
Lain opettaja hänen jalvoistansa, siihenasti kuin Sankari tulee,
ja hänessä kansat rippuvat kiinni. **11** Hän sitoo varsansa
viinapuuhun, ja aasintammansa varsan parhaasen viinapuuhun;
Hän pesee vaatteensa viinassa, ja hameensa viinamarjan
veressä. **12** Hänen silmänsä ovat punaisemmat viinaa ja
hampaansa valkeammat rieskaa. **13** Zebulon on asuva meren
sataman ja haahtein satamain vieressä, ja on ulottuva hamaan
Sidoniin. **14** Isaskar on luja aasi, ja sioittaa itsensä rajain välille.
15 Hän näki levon hyväksi, ja maan ihanaksi; ja kumarsi hartiansa
kantamaan, ja on veronalainen palvelia. **16** Dan on tuomitseva
kansaansa, niinkuin joku Israelin sukukunnista. **17** Dan on
oleva kärmeenä tiellä, ja kyykärmeenä polulla; ja puree hevosta
vuokoiseen, niin että sen ajaja seliällensä lankee. **18** Herra, minä
odotan sinun autuuttas. **19** Gad hän on; hänelle tekee joukko
väkirynnäkön; mutta hän itse on tekevä väkirynnäkön vihdoin
heille. **20** Asserista tulee hänen lihava leipänsä, ja hän antaa
kuninkaalle herkut. **21** Naphtali on nopia peura, ja antaa suloiset

puheet. **22** Joseph on hedelmällisen puun oksa, hedelmällisen puun oksa lähteen tykönä: tyttäret kävelivät muurin päällä. **23** Ja vaikka ampujat saattivat hänen mielensä karvaaksi, riitelivät hänen kanssansa ja vihasivat häntä, **24** On kuitenkin hänen joutsensa vahvana pysynyt, ja hänen käsivartensa miehustunut, sen väkevän kätten kautta Jakobissa; hänestä on paimen ja kivi Israelissa. **25** Sinun isäs Jumalalta on hän sinulle avun tuottava, ja ynnä kaikkivaltiaan kanssa on hän sinua siunaava taivaan siunauksella ylhäältä, ja syvyyden siunauksella alhaalta, niin myös nisäin ja kohtuin siunauksella. **26** Sinun isäs siunaukset minun isäini siunausten sivussa, ulottuvat voimallisesti niihin kalliimpihin asti maailman kukkuloilla; jotka tulevat Josephin pään päälle, ja Natsirein pään laelle, hänen veljeinsä keskellä. **27** BenJamin on raatelevainen susi, aamulla hän syö saaliin, ja ehtoona saaliin jakaa. **28** Nämät kaikki ovat kaksitoistakymmentä Israelin sukukuntaa. Ja tämä on se kuin heidän isänsä heille puhui siunatessansa heitä: itsekutakin, niinkuin kunkin siunaus oli, siunasi hän heitä. **29** Ja hän käski heitä, ja sanoi heille: minä kootaan minun kansani tykö: haudatkaat minua minun isäni tykö, siihen luolaan, joka on Hetiläisen Ephronin vainiossa. **30** Siihen luolaan Makpelan vainiossa, joka on Mamren kohdalla Kanaanin maalla, jonka Abraham osti hautaamisen perimiseksi vainion kanssa, siltä Hetiläiseltä Ephronilta. **31** Sinne ovat he haudanneet Abrahamin ja hänen emäntänsä Saaran, sinne ovat he myös haudanneet Isaakin ja Rebekan hänen emäntänsä. Sinne olen minä myös haudannut Lean. **32** Siihen vainioon ja siihen luolaan, kuin on ostettu Hetin lapsilta. **33** Ja koska Jakob lopetti käskyn lastensa tykö, pani hän jalkansa kokoon vuoteessa; ja loppui, ja koottiin kansansa tykö.

50 Niin Joseph lankesi isänsä kasvoille, itki hänen ylitsensä, ja
antoi suuta hänen. **2** Ja Joseph käski palvelioitansa lääkäreitä
voidella isäänsä; ja lääkärit voitelivat Israelia. **3** Ja he täyttivät
hänelle neljäkymmentä päivää; sillä niin monta oli voiteluspäivää.
Ja Egyptiläiset itkivät häntä seitsemänkymmentä päivää. **4**
Koska hänen murhepäivänsä olivat kuluneet, puhui Joseph
Pharaon palvelioille, sanoen: jos minä olen armon löytänyt teidän
edessänne, niin puhukaat Pharaolle, ja sanokaat: **5** Minun isäni
vannotti minua, sanoen: katso, minä kuolen, hautaa minua
minun hautaani, jonka minä olen kaivanut minulle Kanaanin
maalla: niin tahtoisin minä nyt siis mennä, ja haudata minun
isäni, ja palata tänne jällensä. **6** Pharao sanoi hänelle: mene
ja hautaa sinun isäs, niinkuin hän sinua vannottanut on. **7**
Niin Joseph meni hautaamaan isäänsä; ja hänen kanssansa
menivät kaikki Pharaon palveliat, hänen huoneensa vanhimmat,
ja kaikki Egyptin maan vanhimmat. **8** Kaiki myös Josephin väki,
ja hänen veljensä, ja hänen isänsä väki. Ainoastaan lapsensa, ja
lampaansa, ja karjansa jättivät he Gosenin maalle. **9** Menivät
myös hänen kanssansa vaunut ja ratsasmiehet. Ja se oli sangen
suuri joukko. **10** Ja koska he tulivat Atadin riihen tykö, joka on
sillä puolen Jordania, niin he pitivät siinä suuren ja katkeran
valituksen; ja hän murehti isäänsä seitsemän päivää. **11** Ja
koska Kanaanin maan asuvaiset näkivät heidän murheensa
Atadin riihen tykönä, sanoivat he: Egyptiläiset murehtivat siellä
sangen kovin. Siitä se paikka kutsutaan: Egyptiläisten valitus,
joka on sillä puolella Jordania. **12** Niin hänen lapsensa tekivät
hänelle niinkuin hän oli käskenyt. **13** Ja veivät hänen Kanaanin
maalle, ja hautasivat hänen Makpelan vainion luolaan, jonka
Abraham vainion kanssa ostanut oli perintöhaudaksi, Ephronilta

Hetiläiseltä, Mamren kohdalla. **14** Niin palasi Joseph Egyptiin,
hän ja hänen veljensä, ja kaikki jotka hänen kanssansa olivat
menneet hautaamaan hänen isäänsä, sitte kuin hän isänsä
haudannut oli. **15** Mutta koska Josephin veljet näkivät isänsä
kuolleeksi, sanoivat he: mitämaks, Joseph on vihaava meitä, ja
kaiketi kostaa meille kaiken sen pahan, kuin me häntä vastaan
tehneet olemme. **16** Sentähden käskivät he sanoa Josephille:
sinun isäs käski ennenkuin hän kuoli, sanoen: **17** Niin sanokaat
Josephille: minä rukoilen, anna nyt veljilles anteeksi heidän
rikoksensa ja pahatekonsa, että he niin pahoin ovat tehneet
sinua vastaan. Anna nyt anteeksi, sinun isäs Jumalan palveliain
pahateko. Mutta Joseph itki heidän näitä puhuissansa. **18** Ja
hänen veljensä myös tulivat ja lankesivat maahan hänen eteensä
ja sanoivat: katso, me olemme sinun palvelias. **19** Joseph sanoi
heille: älkäät peljätkö; sillä minä olen Jumalan käden alla. **20** Te
ajattelitte minua vastaan pahaa; mutta Jumala on ajatellut sen
hyväksi, että hän tekis, niinkuin nyt nähtävä on, pelastaaksensa
paljo kansaa. **21** Älkäät siis nyt peljätkö, minä ravitsen teitä ja
teidän lapsianne; ja hän rohkaisi heitä ja puheli ystävällisesti
heidän kanssansa. **22** Ja niin asui Joseph Egyptissä, hän ja
hänen isänsä huone; ja Joseph eli sata ja kymmenen ajastaikaa,
23 Ja näki Ephraimin lapset kolmanteen polveen, niin myös
Makirin Manassen pojan lapset, kasvatetut Josephin polven
juuressa. **24** Joseph sanoi veljillensä: minä kuolen, ja Jumala on
totisesti etsivä teitä, ja vie teidän tältä maalta siihen maahan,
jonka hän on itse vannonut Abrahamille, Isaakille ja Jakobille. **25**
Niin vannotti Joseph Israelin lapsia, sanoen: Jumala on totisesti
teitä etsivä, viekäät pois minun luuni täältä. **26** Ja niin Joseph

kuoli sadan ja kymmenen ajastaikaisena, ja he voitelivat hänen,

ja panivat arkkuun Egyptissä.

2 Mooseksen

1 Nämät ovat Israelin lasten nimet, jotka Jakobin kanssa tulivat
Egyptiin, itsekukin huoneinensa he sinne tulivat, **2** Ruben,
Simeon, Levi ja Juuda. **3** Isaskar, Zebulon ja Benjamin. **4**
Dan, Naphtali, Gad ja Asser. **5** Ja kaikki henget, jotka Jakobin
kupeista olivat tulleet, olivat seitsemänkymmentä henkeä. Mutta
Joseph oli (ennen) Egyptissä. **6** Ja Joseph oli kuollut, ja kaikki
hänen veljensä, ja kaikki sen aikaiset. **7** Ja Israelin lapset olivat
hedelmälliset ja suuresti enenivät ja lisääntyivät, ja sangen
voimallisesti vahvistuivat, niin että maa täytettiin heistä. **8**
Niin uusi kuningas tuli Egyptiin, joka ei Josephista mitään
tietänyt. **9** Hän sanoi kansallensa: katso, Israelin lasten joukko
on suurempi ja väkevämpi meitä. **10** Tulkaat, käykäämme
kavalasti heidän kimppuunsa, ettei heitä tulisi niin paljo. Sillä jos
joku sota nousis, tohtisivat he mennä meidän vihamiestemme
puolelle, ja sotia meitä vastaan, ja lähteä maalta pois. **11** Niin
asetettiin heidän päällensä veron päämiehet, vaivaamaan heitä
orjuudella; sillä Pharaolle rakennettiin verokaupungit, Pitom
ja Raamses. **12** Mutta jota enemmin he rasittivat kansaa,
sitä enemmin se lisääntyi ja kasvoi. Ja he tulivat suutuksiin
Israelin lasten tähden. **13** Ja Egyptiläiset vaivasivat Israelin
lapsia orjuudella armaitsemata. **14** Ja saattivat heidän elämänsä
katkeraksi raskaalla saven ja tiilein työllä, ja kaikkinaisella
rasituksella kedolla, ja kaikkinaisella työllä, kuin he taisivat
heidän päällensä panna, armaitsemata. **15** Ja Egyptin kuningas
puhui Heprealaisille lastenämmille, joista yhden nimi oli Siphra, ja
toisen nimi Pua. **16** Ja hän sanoi: Koska te autatte Hebreailaisia
vaimoja heidän synnyttäissänsä, ja näette istuimella, jos on
poika, niin surmatkaat häntä; mutta jos se tytär on, niin se

eläköön. **17** Mutta lastenämmät pelkäsivät Jumalaa, ja ei tehneet
niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut; mutta antoivat
poikaiset elää. **18** Niin Egyptin kuningas kutsui lastenämmät, ja
sanoi heille: miksi te tämän teitte, että te annoitte poikaisten
elää? **19** Niin lastenämmät vastasivat Pharaota: Heprealaiset
vaimot ei ole niinkuin Egyptiläiset; sillä he ovat vahvemmat
luonnostansa, ja ennenkuin lastenämmä tulee heidän tykönsä,
ovat he synnyttäneet. **20** Sentähden teki Jumala lastenämmille
hyvin, ja kansa lisääntyi ja vahvistui sangen suuresti. **21** Ja että
lastenämmät pelkäsivät Jumalaa, rakensi hän heille huoneita.
22 Niin käski Pharao kaikelle kansallensa, sanoen: kaikki pojat
kuin syntyvät pitää teidän heittämän virtaan, mutta kaikki tyttäret
antakaat elää.

2 Niin mies Leevin huoneesta meni ja nai Levin tyttären. **2** Ja se
vaimo tuli raskaaksi, ja synnytti pojan. Ja koska hän näki, että se
oli ihana lapsi, salasi hän sen kolme kuukautta. **3** Ja kuin ei hän
taitanut häntä enää salata, otti hän kaisilaisen arkun, ja sivui sen
savella ja pijellä, ja pani lapsen siihen ja laski sen kaisilistoon,
virran partaalle. **4** Ja hänen sisarensa seisoi taampana, että hän
näkis, mitä hänelle tapahtuis. **5** Niin Pharaon tytär meni alas
pesemään itseänsä virtaan, ja hänen piikansa käyskentelivät
virran partaalla; ja kuin hän näki arkun kaisilistossa, lähetti hän
piikansa ja antoi hänen ottaa ylös. **6** Ja kuin hän avasi, näki hän
lapsen, ja katso, lapsi itki; niin hän armahti sen päälle, ja sanoi:
tämä on Heprealaisten lapsia. **7** Niin sanoi hänen sisarensa
Pharaon tyttärelle: tahdotkos että minä menen kutsumaan sinulle
imettäväisen Heprealaisen vaimon, joka sinulle sen lapsen
imettäis. **8** Pharaon tytär sanoi hänelle: mene. Niin piika meni ja
kutsui lapsen äidin. **9** Ja Pharaon tytär sanoi hänelle: ota tämä

lapsi, ja imetä häntä minulle, ja minä annan palkan sinulle. Niin
vaimo otti lapsen, ja imetti sen. **10** Mutta koska lapsi oli kasvanut,
toi hän sen Pharaon tyttärelle, ja hän otti sen pojaksensa,
ja kutsui hänen Moses; sillä hän sanoi: vedestä olen minä
hänen ottanut. **11** Siihen aikaan koska Moses oli suureksi tullut,
meni hän veljeinsä tykö ja näki heidän orjuutensa, ja äkkäsi
Egyptiläisen lyövän Hebrealaista miestä hänen veljistänsä. **12** Ja
hän katseli ympärillensä sinne ja tänne, ja kuin hän näki, ettei
yhtään läsnä ollut, tappoi hän sen Egyptiläisen ja kätki santaan.
13 Ja hän meni toisna päivänä ulos, ja katso, kaksi Heprealaista
miestä tappelivat keskenänsä, ja hän sanoi väärintekiälle: miksis
lyöt lähimmäistäs. **14** Hän vastasi: kuka sinun on asettanut
päämieheksemme ja tuomariksemme? Tahdotkos minunkin
tappaa, niinkuin sinä tapoit Egyptiläisen? Niin Moses pelkäsi, ja
sanoi: tosin on tämä ilmi tullut. **15** Ja se tuli Pharaon eteen, ja
hän etsi Mosesta tappaaksensa. Mutta Moses pakeni Pharaon
edestä, ja seisahtui Midianin maalla, ja istui kaivon tykönä. **16**
Mutta Midianin papilla oli seitsemän tytärtä; ne tulivat vettä
ammuntamaan ja täyttivät ruuhet, juottaaksensa isänsä lampaita.
17 niin tulivat muutamat paimenet ja ajoivat heidät pois. Mutta
Moses nousi ja autti heitä, ja juotti heidän lampaansa. **18** Ja kuin
he tulivat isänsä Reguelin tykö, sanoi hän: miksi te tänäpänä
niin pian jouduitte? **19** He sanoivat: Egyptin mies autti meitä
paimenien käsistä, ja myös viriästi ammunsi meille, ja juotti
lampaat. **20** Ja hän sanoi tyttärillensä: kussa hän on? Miksi te niin
jätitte miehen? Kutsukaat häntä syömään meidän kanssamme.
21 Ja Moses mielistyi asumaan sen miehen tykönä, ja hän antoi
Mosekselle tyttärensä Ziporan emännäksi. **22** Se synnytti pojan
ja hän kutsui hänen nimensä Gersom; sillä hän sanoi: minä olen

muukalainen vieraalla maalla. **23** Ja pitkän ajan perästä kuoli
Egyptin kuningas. Ja Israelin lapset huokasivat orjuuden tähden
ja huusivat, ja heidän huutonsa astui ylös Jumalan tykö heidän
orjuutensa tähden. **24** Ja Jumala kuuli heidän huokauksensa: ja
muisti liittonsa Abrahamin, Isaakin ja Jakobin kanssa. **25** Ja
Jumala katsahti Israelin lasten puoleen, ja Jumala piti heistä
murheen.

3 Ja Moses kaitsi appensa Jetron Midianin papin lampaita:
ja hän ajoi lampaat taamma korpeen, ja tuli Jumalan vuoren
Horebin tykö. **2** Ja Herran enkeli näkyi hänelle pensaasta,
tulen liekissä: ja hän näki, ja katso, pensas paloi tulesta, ja ei
kuitenkaan kulunut. **3** Ja Moses sanoi: minä käyn tuonne, ja
katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala ylös? **4** Koska
Herra näki hänen menevän katsomaan, huusi Jumala häntä
pensaasta, ja sanoi: Moses, Moses. Hän vastasi: tässä minä
olen. **5** Hän sanoi: älä lähesty tänne; riisu kenkäs jalvoistas; sillä
paikka, jossas seisot, on pyhä maa. **6** Ja hän vielä sanoi: Minä
olen sinun isäs Jumala, Abrahamin Jumala, Isaakin Jumala, ja
Jakobin Jumala. Ja Moses peitti kasvonsa; sillä hän pelkäsi
katsoa Jumalan päälle. **7** Ja Herra sanoi: Minä olen hyvin
kyllä nähnyt minun kansani ahdistuksen, joka on Egyptissä, ja
minä olen kuullut heidän huutonsa, niiden tähden, jotka heitä
ahdistavat; sillä minä tiedän heidän tuskansa. **8** Ja olen astunut
alas heitä vapahtamaan Egyptiläisten käsistä, ja viemään heitä
tältä maalta hyvään ja laviaan maahan, siihen maahan, jossa
rieskaa ja hunajaa vuotaa, sille paikalle, jossa Kanaanealaiset,
Hetiläiset, Amorilaiset, Pheresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset
asuvat. **9** Ja katso, Israelin lasten huuto on tullut minun eteeni, ja
minä myös olen nähnyt heidän ahdistuksensa, jolla Egyptiläiset

heitä ahdistavat. **10** Ja nyt mene, ja minä tahdon lähettää
sinun Pharaon tykö, ja sinun pitää johdattaman minun kansaani
Israelin lapsia ulos Egyptistä. **11** Ja Moses sanoi Jumalalle: mikä
minä olen menemään Pharaon tykö, ja viemään Israelin lapset
ulos Egyptistä? **12** Hän sanoi: totisesti olen sinun kanssas; ja
tämä olkoon sinulle merkiksi, että minä olen sinun lähettänyt.
Koska olet johdattanut minun kansani Egyptistä, niin teidän pitää
palveleman Jumalaa tällä vuorella. **13** Moses sanoi Jumalalle:
katso, koska minä tulen Israelin lasten tykö, ja sanon heille:
teidän isäinne Jumala on minun lähettänyt teidän tykönne, ja he
sanovat minulle: mikä hänen nimensä on? Mitä minun pitää
heille sanoman? **14** Sanoi Jumala Mosekselle: Minä olen se kuin
minä olen. Ja sanoi: niin pitää sinun sanoman Israelin lapsille:
Minä olen lähetti minun teidän tykönne. **15** Ja Jumala sanoi vielä
Mosekselle: niin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: Herra
teidän isäinne Jumala, Abrahamin Jumala, Isaakin Jumala, ja
Jakobin Jumala lähetti minun teidän tykönne; tämä on minun
nimeni ijankaikkisesti, ja tämä on minun muistoni suvusta niin
sukuun. **16** Mene ja kokoo Israelin vanhemmat, ja sano heille:
Herra teidän isäinne Jumala on näkynyt minulle, Abrahamin,
Isaakin, ja Jakobin Jumala, sanoen: minä olen etsein etsinyt
teitä, ja nähnyt, mitä teille on tapahtunut Egyptissä. **17** Ja olen
sanonut: minä tahdon johdattaa teitä ulos Egyptin ahdistuksesta,
Kanaanealaisten, Hetiläisten, Amorilaisten, Pheresiläisten ja
Jebusilaisten maalle, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa. **18** Ja
heidän pitää kuuleman sinun äänes; ja sinun ja vanhimmat
Israelista pitää menemän Egyptin kuninkaan tykö, ja sanoman
hänelle: Herra Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä.
Anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen,

uhraamaan Herralle meidän Jumalallemme. **19** Mutta minä
tiedän, ettei Egyptin kuningas laske teitä menemään; vaan
väkevän käden kautta. **20** Silloin minä ojennan käteni, ja lyön
Egyptin kaikkinaisilla minun ihmeilläni, joita minä tekevä olen
heidän keskellänsä, ja sitte pitää hänen teidät päästämän. **21** Ja
minä annan armon tälle kansalle Egyptiläisten edessä, että koska
te lähdette, ei teidän pidä tyhjin käsin lähtemän. **22** Vaan jokaisen
vaimon pitää anoman kylänsä vaimolta, ja huonekuntalaiseltansa
hopia- ja kulta-astiat ja vaatteet, ja paneman ne teidän poikainne
ja tytärtenne päälle, ja paljastaman Egyptiläiset.

4 Moses vastasi, ja sanoi: katso, ei he usko minua, eikä ole
kuuliaiset minun äänelleni; vaan sanovat: ei ole Herra näkynyt
sinulle. **2** Herra sanoi hänelle: mikä se on sinun kädessäs? Hän
sanoi: sauva. **3** Ja hän sanoi: heitä se maahan, ja hän heitti sen
maahan, ja se muuttui kärmeeksi. Ja Moses pakeni häntä. **4**
Mutta Herra sanoi Mosekselle: ojenna kätes, ja rupee hänen
pyrstöönsä. Niin hän ojensi kätensä ja rupesi häneen, ja se
muuttui sauvaksi hänen kädessänsä. **5** Sentähden pitää heidän
uskoman, että Herra on näkynyt sinulle, heidän isäinsä Jumala,
Abrahamin Jumala, Isaakin Jumala ja Jakobin Jumala. **6** Ja
Herra sanoi vielä hänelle: pistä nyt kätes povees. Ja hän pisti
sen poveensa. Ja koska hän veti sen ulos, katso, hänen kätensä
oli spitalinen niinkuin lumi. **7** Ja hän sanoi: pistä kätes jällensä
povees, ja hän pisti kätensä jälleen poveensa, ja veti jällensä
sen ulos povestansa, ja katso, se tuli niinkuin hänen ihonsa. **8**
Ja on tapahtuva, jollei he sinua usko, eikä ole kuuliaiset sinun
äänelles yhden ihmeen tähden, niin he uskovat sinun äänes
toisen ihmeen tähden. **9** Jollei he usko niitä kahta ihmettä, eikä
ole kuuliaiset sinun äänelles, niin ota vettä virrasta, ja kaada

kuivalle maalle, niin se vesi, jonkas olet ottanut virrasta, tulee
vereksi kuivalla maalla. **10** Niin sanoi Moses Herralle: Ah Herra,
en ole minä tähän asti puhelias mies ollut, enkä myös sitte kuin
sinä palvelias kanssa puhunut olet; sillä minulla on hidas puhe ja
kankia kieli. **11** Ja Herra sanoi hänelle: kuka on luonut ihmisen
suun? Eli kuka on tehnyt mykän taikka kuuron, eli näkevän
taikka sokian? Enkö minä Herra (ole niitä tehnyt)? **12** Mene
siis nyt, minä olen sinun suussas, ja opetan sinua, mitä sinun
puhuman pitää. **13** Moses sanoi: Ah Herra, lähetä, jonkas tahdot
lähettää. **14** Niin Herra vihastui suuresti Moseksen päälle, ja
sanoi: enkö minä tunne Aaronia sinun veljeäs, Levin suvusta,
että hän on puhelias? Ja katso, hän tulee sinua vastaan, ja koska
hän näkee sinun, niin hän iloitsee sydämestänsä. **15** Sinun
pitää puhuman hänelle, ja paneman sanat hänen suuhunsa;
ja minä olen sinun ja hänen suunsa kanssa, ja opetan teitä,
mitä teidän pitää tekemän. **16** Ja hänen pitää puhuman sinun
puolestas kansalle. Hänen pitää oleman sinun suunas, ja sinun
pitää oleman hänelle Jumalana. **17** Ja ota tämä sauva kätees,
jolla sinun pitää tekemän ihmeitä. **18** Niin Moses läksi sieltä, ja
tuli jällensä appensa Jetron tykö, ja sanoi hänelle: annas minun
mennä, että minä palajaisin veljeini tykö, jotka ovat Egyptissä, ja
näkisin heitä, jos he vielä elävät. Ja Jetro sanoi Mosekselle:
mene rauhassa. **19** Ja Herra sanoi Mosekselle Midianissa: mene
ja palaja Egyptiin; sillä ne kaikki ovat kuolleet, jotka sinun henkes
perään seisoivat. **20** Ja Moses otti emäntänsä ja poikansa, ja
pani ne aasin päälle, ja palasi Egyptiin; ja otti Jumalan sauvan
käteensä. **21** Ja Herra sanoi Mosekselle: katso, koskas tulet
Egyptiin jällensä, ettäs teet kaikki ne ihmeet Pharaon edessä,
jotka minä olen antanut sinun kätees. Ja minä paadutan hänen

sydämensä, ja ei hän päästä kansaa. **22** Ja sinun pitää sanoman
Pharaolle: näin sanoo Herra: Israel on minun poikani, minun
esikoiseni. **23** Ja minä käsken sinulle: päästä minun poikani
palvelemaan minua, ja jos et sinä tahdo häntä päästää, katso,
minä tapan sinun poikas, sinun esikoises. **24** Ja koska hän oli
tiellä majassa, tuli Herra häntä vastaan, ja tahtoi hänen tappaa.
25 Niin Zippora otti kiven, ja ympärileikkasi poikansa esinahan, ja
rupesi hänen jalkoihinsa, ja sanoi: sinä olet minulle veriylkä. **26**
Niin hän luopui hänestä. Mutta sanoi: veriylkä ympärileikkauksen
tähden. **27** Ja Herra sanoi Aaronille: mene Mosesta vastaan
korpeen. Ja hän meni, ja tuli häntä vastaan Jumalan vuorella,
ja antoi hänen suuta. **28** Ja Moses ilmoitti Aaronille kaikki
Herran sanat, jotka hänen lähetti, ja kaikki ihmeet, jotka hän
hänet käskenyt oli. **29** Niin meni Moses ja Aaron, ja kokosivat
kaikki Israelin lasten vanhimmat. **30** Ja Aaron puhui kaikki ne
sanat, jotka Herra Mosekselle puhunut oli, ja teki ihmeitä kansan
edessä. **31** Ja kansa uskoi. Ja kuin he kuulivat, että Herra
oli etsinyt Israelin lapsia, nähnyt myös heidän ahdistuksensa,
lankesivat he maahan ja rukoilivat.

5 Sitte menivät Moses ja Aaron Pharaon tykö, ja sanoivat: näin
sanoo Herra Israelin Jumala: päästä minun kansani pitämään
minulle juhlaa korvessa. **2** Pharao vastasi: kuka on Herra,
jonka ääntä minun pitäis kuuleman, ja päästämän Israelin? En
minä siitä Herrasta mitään tiedä, enkä päästä Israelia. **3** Ja he
sanoivat: Heprealaisten Jumala on kohdannut meitä; anna siis
nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen uhraamaan
Herralle meidän Jumalallemme, ettei hän rutolla miekalla meidän
päällemme tulis. **4** Niin Egyptin kuningas sanoi heille: miksi te,
Moses ja Aaron, pidätte kansan heidän työstänsä? Menkäät

teidän työhönne. **5** Pharao sanoi vielä: katso, ilmankin on kansaa
paljo maalla, ja te vielä nyt tahdotte heitä joutilaaksi saattaa
heidän töistänsä. **6** Sentähden käski Pharao sinä päivänä
kansan teettäjille ja heidän haltioillensa, sanoen: **7** Ei teidän pidä
tästälähin olkia antaman kansalle tiilejä tehdä niinkuin ennen;
menkään he itse ja kootkaan itsellensä olkia. **8** Kuitenkin se
tiililuku, jonka he tekivät tähän asti, laskekaat heidän päällensä,
ja älkäät siitä vähentäkö; sillä he ovat joutilaisna, sentähden he
huutavat, sanoen: me tahdomme mennä uhraamaan meidän
Jumalallemme. **9** Rasitettakoon kansa työllä, että heillä olis kyllä
tekemistä, eikä luottaisi valhepuheisiin. **10** Niin kansan teettäjät
ja heidän haltiansa menivät ja puhuivat kansalle, sanoen: näin
sanoo Pharao: en minä tahdo teille olkia antaa. **11** Menkäät
itse kokoomaan teillenne olkia kusta ikänänsä te löydätte;
mutta teidän työstänne ei pidä mitään vähennettämän. **12** Niin
kansa hajotti itsensä koko Egyptin maan ympärinsä hakemaan
heillensä sänkiä, että heillä olkia olisi. **13** Ja teettäjät vaativat
heitä, sanoen: täyttäkäät teidän päivätyönne, niinkuin silloinkin,
koska teillä olkia oli. **14** Ja Israelin lasten haltiat, jotka Pharaon
teettäjät heidän päällensä asettaneet olivat, piestiin ja sanottiin
heille: miksi ette eilen eikä tänäpänä täyttäneet teidän määrättyä
päivätyötänne tiilein tekemisessä, niinkuin ennenkin. **15** Niin
Israelin lasten haltiat menivät ja huusivat Pharaon tykö, sanoen:
miksis näin teet palvelioilles? **16** Ei anneta sinun palvelioilles
olkia, ja he sanovat meille: tehkäät tiilit, ja katso, sinun palvelias
piestään, ja sinun kansalles nuhde on. **17** Ja hän sanoi: te olette
joutilaat, joutilaat te olette, sentähden te sanotte: menkäämme ja
uhratkaamme Herralle. **18** Niin menkäät nyt, ja tehkäät työtä.
Olkia ei pidä teille annettaman; mutta tiililuvun pitää teidän

kuitenkin antaman. **19** Niin Israelin lasten haltiat näkivät itsensä
olevan ahdistuksessa, sillä (heille) sanottiin: ei teidän pidä
vähentämän teidän tiileistänne, kunkin päivän määrästä. **20**
Ja he kohtasivat Moseksen ja Aaronin, jotka seisoivat heitä
vastassa, kuin he läksivät Pharaon tyköä. **21** Joille he sanoivat:
Herra nähköön teitä ja tuomitkoon; sillä te olette tehneet meidän
haisevaiseksi Pharaon edessä, ja hänen palveliainsa edessä,
että te olette miekan antaneet heidän käteensä, surmata meitä.
22 Moses palasi Herran tykö, ja sanoi: Herra miksis niin pahasti
teet tätä kansaa vastaan? Miksis olet minut tänne lähettänyt? **23**
Sillä sitte kuin minä menin Pharaon tykö, puhuttelemaan häntä
sinun nimees, on hän pahoin tehnyt tälle kansalle; ja et sinä
ollenkaan ole pelastanut sinun kansaas.

6 Niin sanoi myös Herra Mosekselle: nyt pitää sinun näkemän,
mitä minä Pharaolle teen; sillä hänen pitää heitä päästämän
väkevän käden kautta, ja hänen myös pitää väkevän käden kautta
heitä ajaman ulos maaltansa. **2** Ja Jumala puhui Mosekselle, ja
sanoi hänelle: Minä (olen) Herra, **3** Ja olen näkynyt Abrahamille,
Isaakille ja Jakobille kaikkivaltiasna Jumalana. Mutta minun
nimessäni HERRA, en ole minä tuttu heiltä. **4** Ja minä tein myös
minun liittoni heidän kanssansa, antaakseni heille Kanaanin
maan, heidän vaelluksensa maan, jossa he ovat muukalaiset
olleet. **5** Ja minä olen myös kuullut Israelin lasten huokauksen,
joita Egyptiläiset orjuudella vaivaavat, ja olen minun liittoni
muistanut. **6** Sentähden sano Israelin lapsille: minä olen Herra,
ja minä johdatan teitä Egyptin kuorman alta, ja pelastan teitä
orjuudestanne, ja vapahdan teitä ojetulla käsivarrella ja suurella
oikeudella. **7** Ja otan teitä minun kansakseni, ja olen teidän
Jumalanne, että te tietäisitte, että minä olen teidän Jumalanne,

joka teitä johdatan ulos Egyptin orjuudesta. **8** Ja vien teitä sille
maalle, jonka ylitse minä nostin minun käteni antaakseni sen
Abrahamille, Isaakille ja Jakobille; sen minä tahdon antaa teille
omaksi: minä Herra. **9** Näin puhui Moses Israelin lapsille; vaan ei
he kuulleet Mosesta henkensä ahdistuksen ja raskaan orjuutensa
tähden. **10** Silloin puhui Herra Mosekselle, sanoen: **11** Mene ja
puhu Pharaolle Egyptin kuninkaalle, että hän päästäis Israelin
lapset hänen maaltansa. **12** Mutta Moses puhui Herran edessä,
sanoen: katso Israelin lapset ei kuulleet minua, kuinkasta Pharao
kuulis minua, ja minulla on myös ympärileikkaamattomat huulet?
13 Niin puhui Herra Mosekselle ja Aaronille, ja käski heitä Israelin
lasten ja Pharaon Egyptin kuninkaan tykö, johdattamaan Israelin
lapsia ulos Egyptin maalta. **14** Nämät olivat heidän isäinsä
huonetten päät. Rubenin Israelin esikoisen lapset: Hanok ja
Pallu, Hetsron ja Karmi: nämät ovat Rubenin sukukunnat. **15** Ja
Simeonin lapset: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Zoar ja Saul, sen
Kanaanean vaimon poika: nämät ovat Simeonin sukukunnat.
16 Ja nämät ovat Levin lasten nimet heidän sukukunnissansa:
Gerson, Kahat ja Merari: Mutta Levin elämän vuodet olivat sata ja
seitsemänneljättäkymmentä ajastaikaa. **17** Gersonin lapset: Libni
ja Simei heidän sukukunnissansa. **18** Kahatin lapset: Amram,
Jesear, Hebro ja Usiel. Mutta Kahatin elämän vuodet olivat sata
ja kolmeneljättäkymmentä ajastaikaa. **19** Ja Merarin pojat: Maheli
ja Musi: nämät ovat Levin sukukunnat heidän polvisuvussansa.
20 Ja Amram otti isänsä sisaren Jokebetin emännäksensä, joka
synnytti hänelle Aaronin ja Moseksen. Ja Amramin elämän
vuodet olivat sata ja seitsemänneljättäkymmentä ajastaikaa. **21**
Ja Jetsearin lapset: Kora, Nepheg ja Sikri. **22** Ja Usielin lapset:
Misael, Eltsaphan ja Sitri. **23** Aaron otti itsellensä emännän

Elitseban, Aminadabin tyttären, Nahassonin sisaren, joka hänelle
synnytti Nadabin, Abihun, Eleatsarin ja Itamarin. **24** Ja Koran
lapset: Assir, Elkana ja Abiasaph: nämät ovat Koralaisten
sukukunnat. **25** Mutta Eleatsar Aaronin poika otti itsellensä
Putielin tyttäristä emännän, joka synnytti hänelle Pinehaan.
Nämät ovat Leviläisten isäin päät heidän sukukunnissansa. **26**
Nämät ovat Aaron ja Moses, joille Herra sanoi: johdattakaat
ulos Israelin lapset Egyptin maalta joukkoinensa. **27** Nämät
ovat ne, jotka puhuivat Pharaon Egyptin kuninkaan kanssa,
että heidän piti johdattaman ulos Israelin lapset Egyptistä:
nämät ovat Moses ja Aaron. **28** Ja sinä päivänä puhui Herra
Moseksen kanssa Egyptin maalla, **29** Ja sanoi hänelle: Minä
olen Herra: puhu Pharaolle Egyptin kuninkaalle kaikki, mitä minä
sinulle puhun. **30** Niin vastasi Moses Herralle: katso, minä olen
ympärileikkaamatoin huulilta, kuinkasta Pharao minua kuulee?
7 Ja Herra sanoi Mosekselle: katso, minä olen asettanut
sinun Pharaon Jumalaksi. Ja veljes Aaron pitää oleman sinun
prophetas. **2** Sinun pitää puhuman kaikki, mitä minä käsken
sinulle, vaan Aaron sinun veljes pitää sen puhuman Pharaolle:
että hän päästäis Israelin lapset maaltansa. **3** Mutta minä
tahdon paaduttaa Pharaon sydämen, ja tehdä monta minun
ihmettäni ja tunnustähteäni Egyptin maalla. **4** Ja ei Pharao
kuule teitä; ja minä tahdon osoittaa minun käteni Egyptissä, ja
johdatan ulos minun joukkoni, minun kansani Israelin lapset
Egyptin maalta suurella oikeudella. **5** Ja Egyptiläisten pitää
tietämän, että minä olen Herra, ojetessani kättäni Egyptin ylitse,
ja johdattaissani ulos Israelin lapset heidän keskeltänsä. **6**
Moses ja Aaron tekivät niinkuin Herra oli heille käskenyt. **7** Ja
Moses oli kahdeksankymmenen ajastaikainen, ja Aaron kolmen

ajastaikainen yhdeksättäkymmentä, koska he puhuivat Pharaon
kanssa. **8** Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **9**
Koska Pharao puhuu teille, sanoen: osoittakaat teidän ihmeenne.
Niin sinun pitää sanoman Aaronille: ota sauvas, ja heitä Pharaon
eteen, ja se tulee kärmeeksi. **10** Niin Moses ja Aaron menivät
Pharaon tykö, ja tekivät niinkuin Herra oli käskenyt. Ja Aaron
heitti sauvansa Pharaon ja hänen palveliainsa eteen, ja se tuli
kärmeeksi. **11** Niin Pharao myös kutsui tietäjät ja noidat, ja
Egyptin noidat tekivät myös niin noitumisillansa. **12** Ja itsekukin
heistä heitti sauvansa maahan, ja ne tulivat kärmeiksi. Mutta
Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. **13** Niin Pharaon sydän
paatui, eikä myös kuullut heitä: niinkuin Herra oli sanonut. **14** Ja
Herra sanoi Mosekselle: Pharaon sydän on kovettunut, ja ei
tahdo päästää kansaa. **15** Mene Pharaon tykö varhain aamulla,
katso, hän kävelee vetten tykönä, ja seiso häntä vastassa virran
reunalla, ja se sauva, joka oli kärmeeksi muuttunut, ota sinun
kätees. **16** Ja sano hänelle: Herra Hebrealaisten Jumala on
minun lähettänyt sinun tykös, sanoen: laske minun kansani
palvelemaan minua korvessa; ja katso, et ole sinä kuullut tähän
asti. **17** Sentähden sanoo Herra näin: tästä pitää sinun tunteman
minun olevan Herran: katso, minä lyön tällä sauvalla, joka
on minun kädessäni, veteen, joka virrassa on, ja sen pitää
muuttuman vereksi, **18** Niin että kalat, jotka virrassa ovat,
pitää kuoleman, ja virran pitää haiseman, ja Egyptiläiset pitää
kyylymän, koska he juovat vettä virrasta. **19** Ja Herra sanoi
Mosekselle: sano Aaronille: ota sauvas, ja ojenna kätes Egyptin
vetten ylitse, ja heidän virtainsa ylitse, ja heidän jokeinsa ylitse,
ja heidän järveinsä ylitse, ja kaikkein heidän vesilammikkoinsa
ylitse, ja ne pitää tuleman vereksi, ja pitää oleman veri koko

Egyptin maassa, sekä puuastioissa että myös kiviastioissa.
20 Niin Mose ja Aaron tekivät niinkuin Herra oli käskenyt, ja
hän nosti sauvan ja löi veteen, joka virrassa oli, Pharaon ja
hänen palveliainsa edessä: ja kaikki vedet, jotka olivat virrassa,
muuttuivat vereksi. **21** Ja kala, jotka olivat virrassa, kuolivat, ja
virta haisi, niin ettei Egyptiläiset saaneet juoda vettä virrasta. Ja
veri oli koko Egyptin maalla. **22** Egyptin noidat tekivät myös niin
noituuksillansa. Mutta Pharaon sydän paatui, ja ei kuullut heitä:
niinkuin Herra sanonut oli. **23** Ja Pharao käänsi itsensä ja palasi
kotiansa, ja ei pannut sitäkään sydämeensä. **24** Mutta kaikki
Egyptiläiset kaivoivat virran ympärillä vettä juodaksensa; sillä ei
he saaneet juoda virran vesistä. **25** Ja se oli täyttä seitsemän
päivää, sittenkuin Herra oli lyönyt virran.

8 Ja Herra sanoi Mosekselle: mene Pharaon tykö, ja sano
hänelle: näin sanoo Herra: päästä minun kansani palvelemaan
minua. **2** Vaan jos et sinä tahdo päästää; katso, niin minä
rankaisen kaikki sinun maas ääret sammakoilla. **3** Niin että
virran pitää kuohuman sammakoista, ja ne pitää astuman ylös,
ja tuleman sinun huoneesees, ja sinun lepokammioos, ja sinun
vuoteesees, niin myös sinun palveliais huoneesen, ja sinun
kansas sekaan, ja sinun pätsiis, sinun taikina-astioihis; **4** Ja
sinun päälles, ja sinun kansas ja kaikkein sinun palveliais päälle,
pitää sammakot hyppelemän. **5** Ja Herra sanoi Mosekselle:
sanos Aaronille: ojenna kätes sauvoinensa virtain, jokein ja
järvein ylitse, ja anna sammakot nousta ylitse koko Egyptin
maan. **6** Ja Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten ylitse; ja
sammakot tulivat sieltä ylös, ja peittivät koko Egyptin maan. **7**
Tekivät myös noidat niin noituuksillansa: ja antoivat sammakot
tulla Egyptin maan ylitse. **8** Niin Pharao kutsui Moseksen

ja Aaronin, ja sanoi: rukoilkaat Herraa, että hän ottais pois
sammakot minulta ja minun kansaltani; niin minä päästän kansan
uhraamaan Herralle. **9** Moses sanoi: pidä sinä se kunnia, (ettäs
määräät) koska minun pitää rukoileman edestäs, ja palveliais ja
kansas edestä, että sammakot pitäis hukutettaman sinulta, ja
sinun huoneistas, ainoastansa virtaan jäämän. **10** Hän sanoi:
huomenna. Hän vastasi: olkoon sanas jälkeen, ettäs tietäisit,
ettei yksikään ole niinkuin Herra, meidän Jumalamme. **11** Silloin
sammakot pitää otettaman pois sinulta, ja sinun huoneistas,
ja sinun palvelioiltas, ja sinun kansaltas, ainoastansa virtaan
jäämän. **12** Niin Moses ja Aaron läksivät Pharaon tyköä: ja
Moses huusi Herran tykö sammakkoin tähden, jotka hän Pharaon
päälle pannut oli. **13** Ja Herra teki Moseksen sanan jälkeen:
ja sammakot kuolivat huoneista, kylistä ja kedoilta. **14** Ja he
heittivät ne suuriin roukkioihin, ja maa haisi siitä. **15** Kun Pharao
näki levon saaneensa, paadutti hän sydämensä, ja ei kuullut
heitä: niinkuin Herra sanonut oli. **16** Ja Herra sanoi Mosekselle:
sano Aaronille: ojenna sauvas, ja lyö maan tomuun, että se
tulis täiksi koko Egyptin maassa. **17** Ja he tekivät niin: ja
Aaron ojensi kätensä sauvoinensa, ja löi maan tomua, ja täit
tulivat ihmisiin ja eläimiin: ja kaikki maan tomu muuttui täiksi
koko Egyptin maassa. **18** Tekivät myös noidat noituuksillansa
niin, täitä matkaan saattaaksensa; vaan ei he taitaneet. Ja täit
olivat ihmisissä ja eläimissä. **19** Niin sanoivat noidat Pharaolle:
tämä on Jumalan sormi. Mutta Pharaon sydän paatui, ja ei
kuullut heitä: niinkuin Herra sanonut oli. **20** Ja Herra sanoi
Mosekselle: nouse huomenna varhain, ja seiso Pharaon edessä;
katso, hän menee vetten tykö, ja sano hänelle: näin sanoo
Herra: päästä minun kansani palvelemaan minua. **21** Sillä

jos et sinä päästä minun kansaani; katso, niin minä tahdon
lähettää sinulle, ja sinun palvelioilles, ja sinun kansalles, ja
sinun huoneisiis kaikkinaiset turilaat, niin että kaikki huoneet
Egyptissä täytetään turilaista, niin myös se maa jonka päällä
he ovat. **22** Ja minä tahdon eroittaa sinä päivänä Gosenin
maan, jossa minun kansani asuu, ettei siinä yhtään turilasta
pidä oleman: ettäs tietäisit minun olevan Herran koko maan
keskellä. **23** Ja minä panen lunastuksen minun ja sinun kansas
välille. Huomenna pitää tämän ihmeen tapahtuman. **24** Ja Herra
teki niin. Ja tuli paljo turilaita Pharaon huoneesen, ja hänen
palveliainsa huoneisiin, ja koko Egyptin maalle; ja maa turmeltiin
turilailta. **25** Niin kutsui Pharao Moseksen ja Aaronin, ja sanoi:
menkäät ja uhratkaat teidän Jumalallenne tällä maalla. **26** Moses
sanoi: ei sovi niin tehdä; sillä me uhraisimme Herralle meidän
Jumalallemme Egyptiläisten kauhistuksen: katso, jos me Egyptin
maan kauhistukset uhraisimme heidän edessänsä, eikö he
meitä kivittäisi? **27** Kolmen päiväkunnan matkan menemme
me korpeen, ja uhraamme Herralle meidän Jumalallemme,
niinkuin hän on meille sanonut. **28** Pharao sanoi: minä päästän
teidät, että te uhraisitte Herralle teidän Jumalallenne korvessa,
ainoastansa ettétte kauvas menisi; rukoilkaat minun edestäni. **29**
Moses sanoi: Katso, kuin minä menen sinun tyköäs, niin minä
rukoilen Herraa, että turilaat otettaisiin pois Pharaolta, ja hänen
palvelioiltansa, ja hänen kansaltansa huomenna: ainoastansa
älä minua enää viettele, niin ettes päästä kansaa uhraamaan
Herralle. **30** Ja Mose läksi Pharaon tyköä, ja rukoili Herraa. **31**
Ja Herra teki niinkuin Moses sanonut oli: ja otti turilaat Pharaolta
ja hänen palvelioiltansa, ja hänen kansaltansa pois, niin ettei

yhtäkään jäänyt. **32** Mutta Pharao paadutti sydämensä vielä nyt
tälläkin haavaa ja ei päästänyt kansaa.

9 Niin Herra sanoi Mosekselle mene Pharaon tykö, ja sano
hänelle: näin sanoo Herra Hebrealaisten Jumala: päästä minun
kansani palvelemaan minua. **2** Vaan jolles päästä, mutta vielä
pidätät heitä: **3** Katso, Herran käsi on sinun karjas päällä, jotka
ovat kedolla, hevosten päällä, aasein päällä, kamelein päällä,
härkäin päällä, lammasten päällä, sangen raskaan ruttotaudin
kanssa. **4** Ja Herra on eroittava Israelin karjan Egyptin karjasta,
niin ettei mitään kuole kaikesta kuin Israelin lapsilla on. **5** Ja
Herra määräsi ajan, sanoen: tämän Herra tekee huomenna
maassa. **6** Ja Herra teki niin toisna päivänä, ja kaikki Egyptin
karja kuoli: vaan Israelin lasten karjasta ei yhtäkään kuollut. **7**
Niin Pharao lähetti (tiedustelemaan) ja katso, ei ollut Israelin
karjasta yhtäkään kuollut. Mutta Pharaon sydän paatui, ja ei
päästänyt kansaa. **8** Ja Herra sanoi Mosekselle ja Aaronille:
ottakaat kätenne täyteen toton nokea, ja Moses paiskatkaan sen
taivaasen päin Pharaon edessä. **9** Ja pitää tuleman tomuksi koko
Egyptin maan päälle, ja pitää oleman ihmisten ja karjan päällä
märkäpäistä punottavaiset paisumat koko Egyptin maalla. **10** Ja
he ottivat nokea totosta, ja seisoivat Pharaon edessä, ja Moses
paiskasi sen taivaasen päin: niin tulivat märkäpäistä punottavaiset
paisumat ihmisiin ja karjaan. **11** Niin ettei noidatkaan saaneet
seisoa Moseksen edessä paisumain tähden: sillä paisumat olivat
niin noitain päällä, kuin kaikkien Egyptiläisten. **12** Mutta Herra
paadutti Pharaon sydämen, ja ei hän kuullut heitä: niinkuin
Herra Mosekselle sanonut oli. **13** Niin sanoi Herra Mosekselle:
nouse huomenna varhain, ja seiso Pharaon edessä, ja sano
hänelle: Näin sanoo Herra Hebrealaisten Jumala: päästä minun

kansani palvelemaan minua. **14** Muutoin minä tällä haavaa
lähetän kaikki minun rangaistukseni sinun sydämees, ja sinun
palveliais, ja sinun kansas päälle, tietääkses, ettei kaikessa
maassa ole minun vertaani; **15** Sillä minä olisin nyt jo ojentanut
käteni, ja lyönyt sinun ja sinun kansas ruttotaudilla: että sinun
olis täytynyt hukkua maan päältä. **16** Mutta tosin sentähden
olen minä sinun antanut seisoa, että minä osoittaisin sinulle
minun voimani, ja että minun nimeni julistettaisiin kaikessa
maassa. **17** Ja vieläkös nyt ylennät itses minun kansani päälle,
etkä päästä heitä: **18** Katso, huomenna tällä ajalla annan minä
sangen suuria rakeita sataa, jonka kaltaisia ei ole ollut Egyptissä,
hamasta siitä päivästä kuin se perustettu on, niin tähän asti.
19 Lähetä siis nyt ja korjaa sinun karjas ja kaikki mitä sinulla
on kedolla; sillä kaikki ihmiset ja karja kuin kedolla löydetään,
ja ei ole korjatut huoneesen, niiden päälle lankeevat rakeet ja
heidän pitää kuoleman. **20** Joka Pharaon palvelioista pelkäsi
Herran sanaa, se palveliansa ja karjansa huoneesen korjasi,
21 Vaan jonka sydän ei totellut Herran sanaa, se jätti kedolle
palveliansa ja karjansa. **22** Niin sanoi Herra Mosekselle: ojenna
kätes taivaasen päin, että rakeita satais koko Egyptin maan
päälle: ihmisten päälle, karjan päälle, ja kaikkein päälle, mitä
kedolla vihottaa Egyptin maalla. **23** Niin ojensi Moses sauvansa
taivaasen päin, että Herra antais jylistä ja rakeita sataa, ja että
pitkäisen tuli leimahtelis maan päälle; ja Herra antoi sataa rakeita
Egyptin maan päälle, **24** Että rakeet ja tuli sekaisin maahan
lankesivat, niin raskaasti, ettei ikänänsä senkaltaista kaikessa
Egyptin maassa tapahtunut ollut, siitä ajasta kuin kansa siinä
asumaan rupesi. **25** Ja rakeet löivät koko Egyptin maalla kaikki
kuin kedolla olivat, sekä ihmiset että karjan: niin myös koko

maan vihannan löivät rakeet kaikki, myös puut kedolla särkivät
rikki. **26** Ainoasti Gosenin maakunnassa, jossa Israelin lapset
olivat, ei rakeita ollut. **27** Niin lähetti Pharao ja kutsui Moseksen
ja Aaronin, ja sanoi heille: minä olen tällä haavalla pahoin tehnyt;
Herra on vanhurskas, vaan minä ja minun kansani olemme
jumalattomat. **28** Sentähden rukoilkaat Herraa, että jo kyllä olis,
ja että Jumalan jylinä ja rakeet lakkaisivat: niin minä päästän
teidät, eikä teidän pidä enempi täällä viipymän. **29** Ja Moses
sanoi hänelle: koska minä lähden kaupungista, niin minä ojennan
käteni Herran tykö: niin jylinä lakkaa ja rakeita ei pidä enempi
oleman, ettäs tietäisit maan olevan Herran. **30** Mutta et sinä ja
sinun palvelias, minä kyllä tiedän, vielä nytkään pelkää Herraa
Jumalaa. **31** Niin pellavat ja ohrat maahan lyötiin; sillä ohra oli
tähkäpäällä ja pellava oli kulkulla. **32** Mutta nisu ja kaura (a)
ei turmeltuneet, sillä ne olivat hiljakylvöt. (a) Spelta eli Turkin
kaura. **33** Niin Moses meni ulos kaupungista Pharaon tyköä, ja
ojensi kätensä Herran tykö: ja jylinä ja rakeet lakkasivat, ja sade
ei enempi vuodatettu maan päälle. **34** Koska Pharao näki, että
sade, ja rakeet, ja jylinät lakkasivat, teki hän vielä enemmin
pahaa, ja paadutti sydämensä, sekä hän että hänen palveliansa.
35 Niin paatui Pharaon sydän, ja ei päästänyt Israelin lapsia:
niinkuin Herra Moseksen kautta sanonut oli.

10 Ja Herra sanoi Mosekselle: mene Pharaon tykö; sillä minä
paadutin hänen ja hänen palveliainsa sydämet, tehdäkseni nämät
minun ihmeeni heidän seassansa. **2** Ja että sinä ilmoittaisit
sinun lastes, ja sinun lastes lasten korviin, mitä minä tehnyt olen
Egyptissä, ja minun ihmeeni, jotka minä tein heidän seassansa,
että te tietäisitte, että minä olen Herra. **3** Niin menivät Moses
ja Aaron Pharaon tykö, ja sanoivat hänelle: näin sanoo Herra

Hebrealaisten Jumala: kuinka kauan et sinä tahdo nöyryyttää
itsiäs minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan
minua; **4** Sillä jos sinä estelet päästää minun kansani; katso,
niin minä huomenna tuotan heinäsirkat kaikkiin sinun maas
ääriin, **5** Niin että heidän pitää peittämän maan, niin ettei
maa pidä näkymän; ja heidän pitää syömän tähteet, mitkä
teille on jääneet rakeilta, ja pitää syömän kaikki vihottavaiset
puut teidän kedollanne, **6** Ja täyttämän sinun huonees, ja
kaikkein sinun palveliais huoneet, ja koko Egyptin huoneet; jonka
kaltaisia sinun isäs ja isäisisät ei nähneet ole, siitä päivästä
kuin he maan päällä olleet ovat tähän päivään asti. Ja hän
käänsi itsensä ja meni ulos Pharaon tyköä. **7** Niin sanoivat
Pharaon palveliat hänelle: kuinka kauvan pitää hänen oleman
meille paulaksi? Päästä kansa palvelemaan Herraa Jumalaansa:
etkös vielä tiedä Egyptiä hävitetyksi? **8** Niin Moses ja Aaron
palautettiin jällensä Pharaon tykö, joka sanoi heille: menkäät ja
palvelkaat Herraa teidän Jumalaanne; vaan kutka ne ovat jotka
menevät? **9** Ja Moses sanoi: me menemme meidän nuorten ja
vanhain kanssa, poikinemme ja tyttärinemme, lammastemme ja
karjamme kanssa; sillä meillä on Herran juhla. **10** Ja hän sanoi
heille: ikään niin, olkoon Herra teidän kanssanne. Pitäiskö minun
päästämän teidät ja teidän lapsenne? Katsokaat, jollei teillä
jotakin pahaa sydämessänne ole? **11** Ei niin, mutta menkäät te
miehet ja palvelkaat Herraa; sillä sitä te olette pyytäneetkin.
Ja he ajoivat heidät pois Pharaon edestä. **12** Niin sanoi Herra
Mosekselle: ojenna kätes Egyptin maan ylitse heinäsirkkain
tähden, että he tulisivat Egyptin maan päälle, ja söisivät kaiken
maan vihannon, kaikki mitä rakeilta jäänyt on. **13** Moses ojensi
sauvansa Egyptin maan ylitse, ja Herra antoi tulla itätuulen

sille maalle kaiken sen päivän ja kaiken sen yön; ja aamulla
nosti itätuuli heinäsirkat. **14** Ja tulivat heinäsirkat koko Egyptin
maan päälle, laskivat itsensä joka paikkaan Egyptin maalle,
niin epälukuiset, ettei heidän kaltaisiansa heinäsirkkoja ennen
ollut, eikä tästedes tule. **15** Ja he peittivät kaiken maan, ja maa
tuli mustaksi. Ja söivät kaikki maan vihannon, ja kaikki puiden
hedelmät kuin jääneet olivat rakeilta, ja ei jäänyt ensinkään
viheriäistä puihin ja kedon ruohoihin koko Egyptin malla. **16** Niin
kutsui Pharao kiiruusti Moseksen ja Aaronin, ja sanoi: minä olen
pahaa tehnyt Herraa teidän Jumalaanne, ja teitä vastaan. **17**
Niin anna nyt minulle anteeksi minun rikokseni vielä tällä erällä,
ja rukoilkaat Herraa teidän Jumalaanne, että hän ottais minulta
pois vielä tämän kuoleman. **18** Ja hän meni pois Pharaon tyköä,
ja rukoili Herraa. **19** Niin Herra käänsi tuulen aivan tuimaksi
länsituuleksi, ja nostatti heinäsirkat ja heitti heidät Punaiseen
mereen, niin ettei yhtäkään heinäsirkkaa jäänyt koko Egyptin
maan ääriin. **20** Mutta Herra paadutti Pharaon sydämen, ja ei hän
päästänyt Israelin lapsia. **21** Ja Herra sanoi Mosekselle: ojenna
kätes taivaaseen päin, että pimeys tulis Egyptin maan päälle, niin
että pimeyteen ruveta taidettaisiin. **22** Ja Moses ojensi kätensä
taivaaseen päin, niin tuli synkiä pimeys koko Egyptin maan
päälle kolmeksi päiväksi. **23** Niin ettei toinen toistansa nähnyt,
eikä myös noussut paikastansa kolmena päivänä. Mutta kaikilla
Israelin lapsilla oli valkeus heidän asuinsioissansa. **24** Niin kutsui
Pharao Moseksen, ja sanoi: menkäät ja palvelkaat Herraa;
ainoastansa teidän lampaanne ja karjanne jääkään tänne: teidän
lapsenne menkään myös teidän kanssanne. **25** Moses sanoi:
sinun pitää myös salliman minun käsiini uhrini, ja polttouhrin,
jota meidän pitää tekemän Herralle meidän Jumalallemme. **26**

Meidän karjamme pitää myös menemän meidän kanssamme, ja
ei yhtäkään sorkkaa jäämän; sillä siitä meidän pitää ottaman ja
tekemän palveluksen Herralle meidän Jumalallemme: ja emme
tiedä, millä me palvelemme Herraa, siihenasti kuin me sinne
tulemme. **27** Mutta Herra paadutti Pharaon sydämen, ja ei hän
tahtonut päästää heitä. **28** Ja Pharao sanoi hänelle: mene pois
minun tyköäni, ja karta ettes enempi silleen tule minun kasvoini
eteen; sillä jona päivänä sinä tulet minun eteeni, pitää sinun
kuoleman. **29** Moses vastasi: niinkuin sinä sanonut olet, en tule
minä enempi sinun kasvois eteen.

11 Ja Herra oli sanonut Mosekselle: vielä minä annan tulla
yhden rangaistuksen Pharaolle ja Egyptiin, sitte hän päästää
teidät täältä, ja koska hän teidät kokonansa päästää, niin hän
ajain ajaa teidät täältä ulos. **2** Niin sano siis nyt kansalle:
että joka mies anois lähimmäiseltänsä, ja jokainen vaimo
lähimmäiseltänsä, hopia- ja kulta-astioita. **3** Sillä Herra oli antanut
armon kansalle Egyptiläisten edessä. Ja Moses oli sangen
kuuluisa mies Egyptin maalla, Pharaon palveliain ja kansan
edessä. **4** Ja Moses sanoi: näin sanoo Herra: puoliyön aikaan
minä vaellan Egyptin maan lävitse, **5** Ja jokainen esikoinen
Egyptin maalla pitää kuoleman, Pharaon esikoisesta, joka hänen
istuimellansa piti istuman, piian esikoiseen asti, joka myllyssä
on, niin myös kaikkein eläinten esikoiset. **6** Ja suuren parun
pitää oleman koko Egyptin maalla, jonkakaltaista ei ole ollut,
eikä tuleman pidä. **7** Mutta kaikkein Israelin lasten seassa ei
koirakaan kieltänsä värväyttämän pidä ihmisiä taikka eläimiä
vastaan: että te tietäisitte, kuinka Herra eroittaa Egyptin ja
Israelin. **8** Silloin kaikki nämät sinun palvelias pitää tuleman
minun tyköni, ja kumartaman minua, sanoen: lähde ulos, sinä

ja kaikki kansa, jotka sinun allas ovat, ja sitte minä lähden. Ja
hän läksi Pharaon tyköä sangen vihoissansa. **9** Mutta Herra
oli sanonut Mosekselle: ei Pharao kuule teitä, että paljo minun
ihmeitäni tapahtuis Egyptin maalla. **10** Ja Moses ja Aaron tekivät
kaikki nämä ihmeet Pharaon edessä, vaan Herra paadutti hänen
sydämensä, ja ei hän päästänyt Israelin lapsia maaltansa.

12 Herra oli puhunut Mosekselle ja Aaronille Egyptin maalla,
sanoen: **2** Tämä kuukausi pitää oleman teidän tykönänne
ensimäinen kuu; hänestä pitää teidän alkaman ajastajan
kuukaudet. **3** Puhukaat koko Israelin seurakunnalle, sanoen:
kymmenentenä päivänä tällä kuulla ottakaan itsekukin itsellensä
karitsan, se joka perheen isäntä on, karitsan joka huoneelle; **4**
Vaan jos yksi huone vähä on karitsaa syömään, niin ottakaan
kylänsä miehen kanssansa, joka likin hänen huonettansa on,
että niin monta tulis, kuin voisivat karitsan syödä. **5** Ja sen
karitsan pitää teille oleman virheettömän ajastaikaisen oinaan.
Karitsoista eli vohlista pitää teidän sen ottaman. **6** Ja sen
teidän pitää tallella pitämän neljänteentoistakymmenenteen
päivään asti tätä kuuta, ja koko Israelin kansan kokous pitää
sen teurastaman kahden ehtoon välillä. **7** Ja heidän pitää
ottaman verestä, ja sivuman molemmat pihtipielet ja huonetten
ovenpäällisen, joissa he sitä syövät. **8** Ja heidän pitää sinä
yönä syömän lihaa tulella paistettua ja happamatointa leipää;
katkerain ruohoin kanssa pitää heidän sen syömän. **9** Ei teidän
pidä sitä syömän uutena eikä vedellä keitettynä, mutta tulella
paistettuna, pään, jalkain ja sisällysten kanssa. **10** Eikä teidän
pidä jättämän mitään huomeneksi; ja jos jotakin jää huomeneksi,
se tulella poltettakaan. **11** Mutta näin pitää teidän syömän sitä:
teidän pitää oleman vyötetyt kupeista, ja kengät jalassanne,

ja sauva kädessänne, ja pitää sen syömän niinkuin matkaan
kiiruhtavaiset: se on Herran pääsiäinen. **12** Sillä minä käyn
sinä yönä Egyptin maan lävitse, ja lyön kaikki esikoiset Egyptin
maalla, ihmisistä karjaan asti, ja annan tulla minun rangaistukseni
kaikkein Egyptiläisten epäjumalain päälle: Minä Herra. **13** Ja
veren pitää oleman teille merkiksi huoneissanne, kussa te olette,
että koska minä veren näen, niin minä menen teidän ohitsenne:
ja ei pidä teille tuleman se rangaistus kadottamaan teitä, koska
minä lyön Egyptin maata. **14** Ja tämä päivä pitää oleman teille
muistoksi, ja teidän pitää sen pyhittämän juhlaksi Herralle:
ijankaikkiseksi säädyksi teidän sukukunnissanne teidän sen
pyhittämän pitää. **15** Seitsemän päivää pitää teidän syömän
happamatointa leipää, nimittäin ensimäisenä päivänä pitää
teidän paneman pois happaman leivän teidän huoneissanne:
sillä jokainen kuin hapointa leipää syö ensimäisestä päivästä niin
seitsemänteen päivään asti, hänen sielunsa pitää hukutettaman
Israelista. **16** Ensimäisenä päivänä on teillä pyhä kokous, ja
myös seitsemäntenä päivänä on teillä pyhä kokous. Ei yhtäkään
työtä pidä tehtämän niinä päivinä, mutta vaivoin mitä ruaksi
tarvitaan jokaiselle hengelle, se ainoastansa tehkäät. **17** Ja
pitäkäät happamatoin leipä; sillä sinä päivänä olen minä teidän
joukkonne johdattanut Egyptin maalta: ja teidän pitää pitämän
tämän päivän teidän sukukunnissanne ijankaikkiseksi säädyksi.
18 Neljäntenätoistakymmenentenä päivänä ensimäisestä kuusta
ehtoona pitää teidän syödä happamatointa leipää, hamaan
ensimäiseen päivään asti kolmattakymmentä siitä kuusta,
ehtoona. **19** Niin ettei seitsemänä päivänä löydetä hapointa
leipää teidän huoneissanne; sillä jokainen joka hapointa leipää
syö, hänen sielunsa pitää hukutettaman Israelin joukosta, joko

hän muukalainen on eli omainen. **20** Sentähden älkäät ensinkään
syökö hapointa leipää; vaan happamatointa leipää syökäät
kaikissa teidän asuinsioissanne. **21** Ja Moses kutsui kaikki Israelin
vanhimmat, ja sanoi heille: menkäät ja ottakaat teillenne lampaita
kukin perhekuntansa jälkeen, ja teurastakaat pääsiäiseksi **22** Ja
ottakaat side isoppia, ja kastakaat vereen, joka on maljassa,
ja sivukaat sillä oven päällinen, ja molemmat pihtipielet: ja
ei yksikään ihminen pidä menemän ulos huoneensa ovesta
huomeniseen asti. **23** Sillä Herra tahtoo käydä ohitse lyömään
Egyptiläisiä: ja koska hän saa nähdä veren ovenpäällisessä ja
molemmissa pihtipielissä, menee Herra sen oven ohitse, ja ei salli
hukuttajan tulla teidän huoneisiinne rankaisemaan. **24** Sentähden
pidä tämä sääty sinulle ja sinun lapsilles ijankaikkisesti. **25** Ja
koska te tulette siihen maahan, jonka Herra teille antava on,
niinkuin hän sanonut on, niin pitäkäät tämä palvelus. **26** Ja
koska teidän lapsenne sanovat teille: mikä palvelus tämä teillä
on? **27** Niin teidän pitää sanoman: tämä on Herran pääsiäisuhri,
joka ohitse meni Israelin lasten huoneet Egyptissä, koska hän
rankaisi Egyptiläisiä, ja meidän huoneemme vapahti: niin kansa
maahan kumartain rukoili. **28** Ja Israelin lapset menivät ja
tekivät niinkuin Herra Mosekselle ja Aaronille käskenyt oli. **29** Ja
tapahtui puoliyön aikana, että Herra löi kaikki esikoiset Egyptin
maalla, Pharaon esikoisesta, joka hänen istuimellansa istuman
piti, niin vangin esikoiseen asti, joka oli vankihuoneessa, ja
kaikki eläinten esikoiset. **30** Sinä yönä nousi Pharao ja kaikki
hänen palveliansa, ja kaikki Egyptiläiset, ja suuri parku oli
Egyptissä; sillä ei siellä ollut huonetta, jossa ei kuollutta ollut. **31**
Ja hän kutsui Moseksen ja Aaronin yöllä, ja sanoi: nouskaat ja
menkäät pois minun kansastani, sekä te että Israelin lapset: ja

menkäät matkaanne ja palvelkaat Herraa, niinkuin te sanoneet
olette. **32** Ottakaat myös myötänne teidän lampaanne ja teidän
karjanne, niinkuin te sanoneet olette, menkäät matkaanne; ja
siunatkaat myös minua. **33** Ja Egyptiläiset vaativat kansaa,
ja hoputtaen ajoivat heitä pois maalta; sillä he sanoivat: me
kuolemme jokainen. **34** Ja kansa kantoi taikinansa, ennenkuin
se happani, nimittäin tähteensä, sidottuna vaatteisiin olallansa.
35 Ja Israelin lapset olivat tehneet Moseksen sanan jälkeen, ja
olivat anoneet Egyptiläisiltä hopia- ja kulta-astioita ja vaatteita. **36**
Ja Herra oli antanut kansalle armon Egyptiläisten edessä, että he
lainasivat, ja niin he paljastivat Egyptiläiset. **37** Niin matkustivat
Israelin lapset Rameksesta Sukkotiin, lähes kuusisataa tuhatta
jalkamiestä, paitsi lapsia. **38** Ja paljo kaikkinaista kansaa meni
heidän kanssansa, ja lampaita, ja karjaa, ja sangen paljon
eläimiä. **39** Ja he leipoivat siitä uudesta taikinasta, jonka he
olivat tuoneet Egyptistä, happamattomia leipiä; sillä ei se ollut
hapannut, sentähden että he ajettiin Egyptistä pois, eikä myös
saaneet viipyä, ja ei semminkään saaneet heillensä evästä
valmistaa. **40** Se aika kuin Israelin lapset asuivat Egyptissä,
oli neljäsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa. **41** Ja koska ne
olivat kuluneet, läksi koko Herran joukko yhtenä päivänä Egyptin
maalta. **42** Sentähden tämä yö pidetään Herralle, että hän vei
heidät ulos Egyptin maalta: tämä on se yö, joka pidettämän pitää
Herralle kaikilta Israelin lapsilta heidän sukukunnissansa. **43**
Ja Herra sanoi Mosekselle ja Aaronille: tämä on sääty pitää
pääsiäistä: ei yksikään muukalainen pidä siitä syömän. **44**
Jokainen ostettu orja pitää ympärileikattaman, ja sitten syökään
siitä. **45** Muukalainen ja päivämiehen ei pidä syömän sitä.
46 Yhdessä huoneessa pitää se syötämän. Ei teidän pidä

huoneesta viemän ulos sitä lihaa, eikä teidän pidä luuta rikkoman
siitä. **47** Koko Israelin seurakunta pitää näin tekemän. **48** Jos
joku muukalainen asuu sinun tykönäs, ja tahtoo pitää Herralle
pääsiäistä, niin ympärileikattakaan kaikki miehenpuolet, ja sitten
käykään sitä tekemään, ja olkaan niinkuin maan omainen; sillä
ei yhdenkään ympärileikkaamattoman pidä sitä syömän. **49** Yksi
sääty pitää oleman omaisella ja muukalaisella, joka asuu teidän
seassanne. **50** Ja kaikki Israelin lapset tekivät niinkuin Herra oli
Mosekselle ja Aaronille käskenyt. **51** Niin Herra yhtenä päivänä
johdatti Israelin lapset ulos Egyptin maalta, heidän joukoissansa.

13 Ja Herra puhui Mosekselle ja sanoi: **2** Pyhitä minulle
jokainen esikoinen, kuka ikänänsä äitinsä kohdun avaa Israelin
lasten seassa, sekä ihmisistä että eläimistä: ne ovat minun. **3**
Niin sanoi Moses kansalle: muistakaat tämä päivä, jona te olette
lähteneet Egyptistä, orjuuden huoneesta, että Herra on teidät
täältä johdattanut väkevällä kädellä. Sentähden ei pidä syötämän
hapointa. **4** Tänäpänä olette lähteneet, sillä kuulla Abib. **5** Ja
on tapahtuva, koska Herra sinun tulla antaa Kanaanealaisten,
Hetiläisten, Amorilaisten, Heviläisten ja Jebusilaisten maalle,
jonka hän sinun isilles on vannonut antaaksensa sinulle: sen
maan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, niin sinun pitää tämän
palveluksen tekemän tällä kuulla: **6** Seitsemän päivää pitää
sinun syömän happamatointa leipää, ja seitsemäntenä päivänä
on Herran juhla. **7** Sentähden pitää seitsemän päivää syötämän
happamatointa leipää, ja ei pidä sinun tykönäs yhtään hapointa
taikinaa nähtämän; eikä hapointa leipää pidä nähtämän kaikissa
sinun maas äärissä. **8** Ja sinun pitää ilmoittaman sinun pojalles
sinä päivänä, sanoen: (tämän minä pidän) sentähden että
Herra teki näin minun kanssani, koska minä läksin Egyptistä. **9**

Sentähden pitää tämä oleman sinulle merkiksi sinun kädessäs,
ja muistoksi sinun edessäs, että Herran käsky pitää oleman
sinun suussas; sillä Herra on väkevällä kädellä sinun johdattanut
Egyptistä. **10** Sentähden pidä tämä sääty ajallansa vuosi
vuodelta. **11** Ja koska Herra on sinun vienyt Kanaanealaisten
maalle, niinkuin hän sinulle ja sinun isilles vannonut on, ja
antanut sen sinulle, **12** Niin pitää sinun eroittaman Herralle
jokaisen kuin avaa äitinsä kohdun, ja jokaisen esikoisen eläinten
seassa, kuin sinulla on: kaikki miehenpuoli on Herran. **13** Mutta
kaikki aasin esikoiset pitää sinun lunastaman karitsalla; jollet sinä
lunasta sitä, niin väännä niskat rikki. Mutta jokaisen esikoisen
ihmisistä sinun lastes seassa pitää sinun lunastaman. **14** Ja
koska sinun poikas kysyy sinulta tästedes: mikä tämä on? pitää
sinun sanoman hänelle: Herra on johdattanut meitä väkevällä
kädellä Egyptistä, orjuuden huoneesta. **15** Sillä se tapahtui,
koska Pharao kovuutti itsensä ja ei tahtonut meitä päästää, että
Herra löi kuoliaaksi jokaisen esikoisen Egyptin maalla, ihmisen
esikoisesta niin eläinten esikoiseen asti: sentähden uhraan minä
Herralle jokaisen kuin äitinsä kohdun avaa, joka miehenpuoli on,
ja jokaisen, esikoisen minun lapsistani lunastan minä. **16** Ja
tämän pitää oleman merkiksi sinun kädessäs, ja muistoksi sinun
edessäs: että Herra on johdattanut meidät väkevällä kädellä
Egyptistä. **17** Ja tapahtui, koska Pharao oli päästänyt kansan,
niin ei Jumala johdattanut heitä tietä Philistealaisten maan
lävitse, joka tärkin oli; sillä Jumala sanoi, ettei kansa joskus
katuisi, koska he näkisivät sodan heitänsä vastaan, ja palajaisi
Egyptiin. **18** Sentähden hän johdatti kansan ympärinsä, korven
lävitse Punaista merta kohden. Ja Israelin lapset läksivät viisin
joukoin Egyptin maalta. **19** Ja Moses otti myötänsä Josephin luut:

sillä hän oli kovasti vannottanut Israelin lapset, sanoen: Jumala
on tosin teitä etsivä, niin viekäät minun luuni täältä myötänne. **20**
Niin he läksivät Sukkotista, ja sioittivat heitänsä Etamiin, joka
on korven ääressä. **21** Ja Herra kävi heidän edellänsä päivällä
pilven patsaassa, johdattaaksensa heitä tiellä, ja yöllä tulen
patsaassa, valistaaksensa heitä vaeltamaan, sekä yöllä että
päivällä. **22** Pilven patsas ei erinnyt päivällä, eikä tulen patsas
yöllä kansan edestä.

14 Ja Herra puhui Mosekselle sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille,
että he palajaisivat ja sioittaisivat heitänsä Hiirotin laakson
kohdalle, Migdolin ja meren vaiheelle, BaalZephonin eteen
ja sen kohdalle sioittaen heitänsä meren tykö. **3** Ja Pharao
sanoo Israelin lapsista: he käyvät eksyksissä maalla, korpi
on heidät sulkenut. **4** Ja minä paadutan Pharaon sydämen,
ja hän ajaa heitä takaa; ja minä voitan kunnian Pharaosta ja
kaikesta hänen sotaväestänsä. Ja Egyptiläisten pitää tietämän,
että minä olen Herra. Ja he tekivät niin. **5** Ja kuin sanottiin
Egyptin kuninkaalle, että kansa pakeni, tuli hänen ja hänen
palveliainsa sydän käännetyksi kansaa vastaan, ja he sanoivat:
miksi me olemme niin tehneet, että me päästimme Israelin
palvelemasta meitä? **6** Ja hän valmisti vaununsa, ja otti väkensä
myötänsä. **7** Ja otti kuusisataa parasta vaunua, niin myös kaikki
muut Egyptin vaunut, ja päämiehet niiden kaikkein päälle. **8** Ja
Herra paadutti Pharaon Egyptin kuninkaan sydämen, ja hän
ajoi takaa Israelin lapsia, jotka kuitenkin olivat korkian käden
kautta lähteneet. **9** Niin Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja
saavuttivat heidät meren tykönä, kussa he itsensä sioittaneet
olivat, kaikki Pharaon vaunuhevoset, hänen ratsasmiehensä, ja
hänen sotajoukkonsa: Hiirotin laaksossa, BaalZephonin kohdalla.

10 Ja kuin Pharao lähestyi heitä, nostivat Israelin lapset silmänsä,
ja katso, Egyptiläiset tulivat heidän perässänsä; ja Israelin lapset
pejästyivät sangen suuresti, ja huusivat Herran tykö. **11** Ja
sanoivat Mosekselle: Eikö hautoja ollut Egyptissä, ettäs rupesit
meitä johdattamaan korpeen kuolemaan? Miksis meille niin
olet tehnyt: ettäs meitä johdatit Egyptistä? **12** Eikö tämä se
ole, kuin me puhuimme Egyptissä, sanoen: anna meidän olla,
että me palvelisimme Egyptiläisiä; sillä meidän olis parempi
palvella Egyptiläisiä, kuin kuolla korvessa. **13** Moses sanoi
kansalle: älkäät peljätkö, seisokaat ja katsokaat minkä autuuden
Herra tänäpänä tekee teille; sillä näitä Egyptiläisiä, jotka te
tänäpänä näette, ei teidän pidä ikänänsä enempi näkemän
ijankaikkisesti, **14** Herra sotii teidän puolestanne, ja teidän pitää
alallanne oleman. **15** Ja Herra sanoi Mosekselle: mitäs huudat
minun tyköni? Sano Israelin lapsille, että he vaeltaisivat. **16**
Mutta nosta sinä sauvas, ja ojenna kätes meren ylitse, ja eroita
se yhdestä, että Israelin lapset kävisivät keskeltä merta kuivaa
myöten. **17** Ja katso, minä paadutan Egyptiläisten sydämet, ja he
seuraavat teidän jälissänne; niin minä voitan kunnian Pharaosta
ja kaikesta hänen sotajoukostansa, hänen vaunuistansa ja
ratsasmiehistänsä. **18** Ja Egyptiläisten pitää tietämän, että minä
olen Herra, koska minä olen kunnian voittanut Pharaosta, ja
hänen vaunuistansa ja ratsasmiehistänsä. **19** Niin Jumalan
enkeli nousi, joka Israelin joukon edellä kävi, ja meni heidän
takansa: ja pilven patsas siirsi itsensä heidän kasvoinsa edestä,
ja seisoi heidän takanansa, **20** Ja tuli Egyptiläisten ja Israelin
joukkoin vaiheelle, ja oli pimiä pilvi, ja valaisi (näille) yön: niin
ettei he koko yönä toinen toistansa taitaneet lähestyä. **21** Koska
Moses ojensi kätensä meren ylitse, antoi Herra vedet juosta pois

vahvalla itätuulella koko sen yön; ja teki meren kuiville, ja vedet
erkanivat. **22** Ja Israelin lapset kävivät keskeltä merta kuivaa
myöten, ja vedet olivat heille niinkuin muuri heidän oikialla ja
vasemmalla puolellansa. **23** Ja Egyptiläiset ajoivat heitä takaa
ja seurasivat heidän perässänsä, ja kaikki Pharaon hevoset,
hänen vaununsa ja ratsasmiehensä keskelle merta. **24** Koska
aamuvartio tuli, katsahti Herra Egyptiläisten joukon päälle tulen
patsaasta ja pilvestä hukuttaaksensa Egyptiläisten joukon, **25** Ja
hän syöksi pyörät erinänsä heidän vaunuistansa, niin että he
työläästi vetivät niitä. Niin sanoivat Egyptiläiset: paetkaamme
Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa Egyptiläisiä vastaan.
26 Mutta Herra sanoi Mosekselle: ojenna kätes meren ylitse,
että vedet juoksisivat Egyptiläisten ylitse, heidän vaunuinsa ja
ratsasmiestensä ylitse. **27** Niin ojensi Moses kätensä meren
ylitse, ja meri palasi ennen huomenta voimaansa. Ja koska
Egyptiläiset pakenivat, kohtasi heitä vesi, ja Herra syöksi heidät
keskelle merta. **28** Ja vedet palasivat ja kävivät vaunuin, ja
ratsasmiesten, ja koko Pharaon sotajoukon ylitse, jotka heitä
olivat seuranneet mereen: niin ettei yksikään heistä päässyt. **29**
Mutta Israelin lapset kävivät kuivaa myöten keskeltä merta, ja
vedet olivat heille niinkuin muuri heidän oikialla ja vasemmalla
puolellansa. **30** Ja niin Herra vapahti Israelin sinä päivänä
Egyptiläisten kädestä: ja Israel näki Egyptiläiset kuolleina meren
reunalla. **31** Ja Israel näki myös sen suuren voiman, jonka Herra
oli osottanut Egyptiläisten päälle. Ja kansa pelkäsi Herraa, ja he
uskoivat Herran ja hänen palveliansa Moseksen.

15 Silloin veisasi Moses ja Israelin lapset Herralle tämän virren,
ja sanoivat: Minä veisaan Herralle, sillä hän on sangen jalon työn
tehnyt, hevosen ja miehen hän mereen syöksi. **2** Herra on minun

väkevyyteni ja kiitosvirteni, ja on minun autuuteni. Hän on minun
Jumalani, ja minä rakennan hänelle majan, hän on minun Isäni
Jumala, ja minä ylistän häntä. **3** Herra on äsken sotamies: Herra
on hänen nimensä. **4** Pharaon vaunut ja hänen sotaväkensä
syöksi hän mereen. Hänen valitut päämiehensä ovat upotetut
Punaiseen mereen. **5** Syvyys on heitä peittänyt, ja vajosivat
pohjaan, niinkuin kivi. **6** Herra, sinun oikia kätes osotti hänensä
voimalliseksi väkevyydessä: Herra, sinun oikia kätes on lyönyt
vihollisen. **7** Ja sinun suurella kunniallas olet sinä sinun vihollises
kukistanut, sillä koska sinä lähetit hirmuisuutes, kulutti se heidät
niinkuin korren. **8** Ja sinun vihas puhalluksen kautta kokoontuivat
vedet; ja virrat seisoivat niinkuin roukkioissa, syvyydet niinkuin
hyytyivät keskelle merta. **9** Vihollinen sanoi: minä ajan takaa
ja saavutan heitä, ja saalista jaan, ja heihin minun mieleni
jäähdytän: minä vedän ulos miekkani, ja minun käteni pitää heitä
hukuttaman. **10** Silloin sinun tuules puhalsi, ja meri peitti heidät,
ja he pohjaan vajosivat, niinkuin lyijy, väkevissä vesissä. **11**
Herra, kuka on sinun vertas jumalten seassa? Kuka on sinun
kaltaises, joka olet niin korkia ja pyhä, hirmullinen, kiitettävä
ja ihmetten tekiä? **12** Koskas oikian kätes ojensit, niin maa
heidät nieli. **13** Sinä olet johdattanut laupiudessas tämän kansan,
jonkas pelastit, ja olet vienyt heidän väkevyydessäs sinun
pyhään asumisees. **14** Koska kansat sen kuulevat, vapisevat
he: ahdistus käsittää Philistealaiset. **15** Silloin hämmästyvät
Edomin ruhtinaat, ja vapistus tarttuu Moabin sankareihin: kaikki
kanaanin maan asuvaiset raukeavat. **16** Tulkoon hämmästys
heidän päällensä, ja pelko sinun väkevän käsivartes kautta,
he vaijetkoon niinkuin kivi, siihenasti että sinun kansas, Herra,
lävitse käy, jonka sinä saanut olet. **17** Johdata heitä ja istuta heitä

sinun perimises vuorelle, jonka sinä Herra asumisekses tehnyt
olet: sinun pyhyytes tykö, Herra, jonka sinun kätes vahvistaneet
ovat. **18** Herra hallitsee alati ja ijankaikkisesti. **19** Sillä Pharaon
hevoset menivät mereen, vaunuinensa ja ratsasmiehinensä,
ja Herra palautti meren vedet heidän päällensä. Mutta Israelin
lapset kävivät kuivaa myöten keskeltä merta. **20** Ja MirJam
prophetissa, Aaronin sisar, otti kanteleen käteensä, ja kaikki
vaimot seurasivat häntä kanteleilla ja hypyllä. **21** Ja MirJam
vastasi heitä: Veisatkaat Herralle: sillä hän on sangen jalon
työn tehnyt, hevosen ja miehen hän mereen syöksi. **22** Niin
Moses antoi Israelin lasten vaeltaa Punaisen meren tyköä,
ja he menivät Suurin korpeen: ja matkustivat kolme päivää
korvessa, ja ei löytäneet vettä. **23** Niin he tulivat Maraan, vaan
eivät saaneet juoda sitä vettä Marassa, sillä se oli ylen karvas;
josta se paikka kutsutaan Mara. **24** Siinä napisi kansa Mosesta
vastaan, sanoen: mitä me juomme? **25** Mutta hän huusi Herran
tykö, ja Herra osotti hänelle puun, jonka hän heitti veteen, ja
vedet tulivat makiaksi. Siinä pani hän heidän eteensä käskyn
ja oikeuden, ja kiusasi siinä heitä. **26** Ja sanoi: jos sinä kuulet
sinun Herras Jumalas äänen, ja teet mikä oikeus on hänen
edessänsä, ja panet hänen käskynsä sinun korviis, ja pidät
kaikki hänen säätynsä: niin en minä pane sinun päälles yhtäkään
vitsausta niistä, jotka minä Egyptiläisten päälle pannut olen;
sillä minä olen Herra sinun parantajas. **27** Ja he tulivat Elimiin,
siellä on kaksitoistakymmentä lähdettä, ja seitsemänkymmentä
palmupuuta: siellä he sioittivat itsensä vetten tykö.

16 Niin he matkustivat Elimistä, ja koko Israelin lasten
joukko tuli Sinnin korpeen, joka on Elimin ja Sinain välillä:
viidentenätoistakymmenentenä päivänä toisella kuulla sittenkuin

he Egyptin maalta lähteneet olivat. **2** Ja koko Israelin lasten
joukko napisi Mosesta ja Aaronia vastaan korvessa. **3** Ja Israelin
lapset sanoivat heille: joska me olisimme Egyptin maalla Herran
käden kautta kuolleet, koska me istuimme lihapatain tykönä,
ja oli leipää yltäkyllä syödä; sillä te olette sentähden meidän
johdattaneet tähän korpeen kuolettaaksenne näljällä kaikkea
tätä joukkoa. **4** Niin sanoi Herra Mosekselle: katso, minä annan
sataa teille leipää taivaasta: ja kansan pitää menemän ulos ja
kokooman joka päivä niin paljo kuin he tarvitsevat, koetellakseni
heitä, jos he vaeltavat minun käskyssäni elikkä ei. **5** Ja pitää
tapahtuman, että he kuudentena päivänä valmistavat sen kuin he
tuovat (kotia) ja kaksikertaisesti sen suhteen, minkä he muutoin
joka päivä kokoovat. **6** Moses ja Aaron sanoivat kaikille Israelin
lapsille: ehtoona pitää teidän tietämän Herran johdattaneen
teidät Egyptin maalta. **7** Ja huomenna pitää teidän näkemän
Herran kunnian; sillä hän on kuullut teidän napistuksenne
Herraa vastaan. Ja mitkä me olemme, että te napisette meitä
vastaan? **8** Vielä sanoi Moses: Herra antaa teille ehtoona lihaa
syödäksenne, ja huomenna leipää teidän ravinnoksenne, että
Herra on kuullut teidän napistuksenne, jolla te olette napisseet
häntä vastaan. Sillä mitkä me olemme? Teidän napistuksenne ei
ole meitä, vaan Herraa vastaan. **9** Ja Moses sanoi Aaronille:
sano koko Israelin lasten joukolle: tulkaat Herran eteen, sillä hän
on kuullut teidän napistuksenne. **10** Ja tapahtui, kun Aaron näitä
puhunut oli kaikelle Israelin lasten joukolle, käänsivät he itsensä
korpeen päin, ja katso, Herran kunnia näkyi pilvessä. **11** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **12** Minä olen kuullut Israelin lasten
napistuksen, puhu heille sanoen: kahden ehtoon välillä pitää
teillä oleman lihaa syödäksenne, ja aamulla pitää teidän ravituksi

tuleman leivästä: ja teidän pitää tietämän, että minä olen Herra
teidän Jumalanne. **13** Ja tapahtui ehtoona, että peltokanat tulivat
ja peittivät leirin, ja aamulla oli kaste leirin ympärinsä. **14** Ja
kuin kaste nousi, katso, niin oli korvessa jotakin ymmyrjäistä ja
pientä, niin kuin härmää maan päällä. **15** Ja kuin Israelin lapset
sen näkivät, sanoivat he toinen toisellensa: Man tämä on; sillä
he ei tietäneet mitä se oli. Mutta Moses sanoi heille: tämä on se
leipä, jonka Herra teille on antanut syödäksenne. **16** Tämä on
se, josta Herra käskenyt on. Jokainen kootkaan sitä niin paljo
kuin hän itse syö, ja ottakaan gomor joka pääluvulle, henkiluvun
jälkeen joka on hänen majassansa. **17** Ja Israelin lapset tekivät
niin, ja kokosivat muutamat enemmän ja muutamat vähemmän.
18 Ja kuin he mittasivat sen gomorilla, niin ei sillä mitään liiaksi
ollut, joka paljo koonnut oli, eikä siltä mitään puuttunut, joka
vähemmän kokosi, mutta jokainen oli koonnut niin paljo kuin he
syödäksensä tarvitsivat. **19** Ja Moses sanoi heille: ei kenenkään
pidä siitä huomeneksi mitään jättämän. **20** Mutta ei he kuulleet
Mosesta, monikahdat jättivät siitä jotakin huomeneksi. Niin
madot kasvoivat siihen, ja tuli haisemaan. Ja Moses vihastui
heidän päällensä. **21** Niin he kokosivat siitä joka aamu, niin
paljon kuin jokainen syödäksensä tarvitsi. Mutta koska päivä
tuli palavaksi, niin se suli. **22** Ja tapahtui kuudentena päivänä,
että he kokosivat kaksikertaisesti sitä leipää, kaksi gomoria
kullekin. Ja kaikki päämiehet kansan seasta tulivat ja ilmoittivat
sen Mosekselle. **23** Ja hän sanoi heille: tämä on se minkä Herra
sanonut on: huomenna on sabbati, pyhä lepo Herralle: mitä te
leivotte, se leipokaat, ja mitä te keitätte, se keittäkäät; mutta mitä
liiaksi on, jättäkäät se tähteelle pantaa huomeneksi. **24** Ja he
jättivät sitä huomeneksi, niinkuin Moses käskenyt oli: ja ei tullut

se haisemaan, eikä matoa tullut siihen. **25** Niin sanoi Moses:
syökäät se tänäpänä, sillä tätäpänä on Herran sabbati: tänäpänä
ette sitä löydä kedolta. **26** Kuusi päivää pitää teidän kokooman;
mutta seitsemäntenä päivänä on sabbati, ja ei löydetä sitä. **27** Ja
tapahtui, että seitsemäntenä päivänä läksivät muutamat kansan
seasta kokoomaan, ja ei he löytäneet mitään. **28** Niin Herra sanoi
Mosekselle: kuinka kauvan ette tahdo pitää minun käskyjäni
ja lakiani? **29** Katsokaat, Herra on teille antanut sabbatin, ja
sen tähden on hän antanut teille kuudentena päivänä kahden
päivän leivän: niin olkaan siis jokainen kotonansa, ja älkään
yksikään lähtekö siastansa seitsemäntenä päivänä. **30** Niin
lepäsi kansa seitsemäntenä päivänä. **31** Ja Israelin huone kutsui
hänen nimensä man: ja se oli niinkuin korianderin siemen,
valkia, ja maisti niinkuin sämpylä hunajan kanssa. **32** Ja Moses
sanoi: tämä on se minkä Herra käskenyt on: täytä gomor siitä,
kätkettää teidän jälkeentulevaisillenne: että he näkisivät sen
leivän, jolla minä olen teitä ruokkinut korvessa, koska minä
johdatin teitä ulos Egyptin maalta. **33** Ja Moses sanoi Aaronille:
ota astia, ja pane siihen gomorin täysi mannaa: ja pane se
Herran eteen, tallella pidettää teidän jälkeen tulevaisillenne. **34**
Niinkuin Herra käskenyt oli Mosekselle, niin Aaron pani sen
todistuksen eteen tallella pidettäväksi. **35** Ja Israelin lapset
söivät mannaa neljäkymmentä ajastaikaa, siihenasti kuin he
tulivat sille maalle jossa heidän asuman piti: siihenasti kuin he
tulivat Kanaanin maan rajoille, söivät he mannaa. **36** Ja gomor
on kymmenes osa ephaa.

17 Ja koko Israelin lasten joukko matkusti Sinnin korvesta,
vaelluksissansa Herran käskyn jälkeen, ja sioittivat itsensä
Raphidimiin, ja ei ollut vettä kansalle juoda. **2** Ja kansa riiteli

Moseksen kanssa, ja sanoi: antakaat meille vettä juodaksemme.
Moses sanoi heille: mitä te riitelette minun kanssani? Miksi
kiusaatte Herraa? **3** Ja kansa janosi juoda siellä vettä, ja he
napisivat Mosesta vastaan, ja sanoivat: mitä vasten sinä olet
meidät johdattanut Egyptistä tänne kuolettaakses minua ja minun
lapsiani, ja minun eläimiäni janolla? **4** Niin Moses huusi Herran
tykö, sanoen: mitä minä teen tälle kansalle? Vähä puuttuu, ettei
he kivitä minua. **5** Ja Herra sanoi Mosekselle: mene kansan
edellä, ja ota kanssas muutamia Israelin vanhimmista, ja sinun
sauvas, jolla sinä löit virtaa, ota sinun kätees ja mene. **6** Katso,
minä seison siellä sinun edessäs kalliolla Horebissa: ja sinun
pitää lyömän kalliota, ja siinä pitää vedet juokseman, niin että
kansa siitä juoda saa. Ja Moses teki niin Israelin vanhimpain
edessä. **7** Ja kutsui sen paikan nimen Massa ja Meriba, Israelin
lasten riidan tähden, ja että he kiusasivat Herraa, sanoen: olleeko
Herra meidän seassamme elikkä ei? **8** Niin Amalek tuli: ja soti
Israelia vastaan Raphidimissa. **9** Ja Moses sanoi Josualle: valitse
meille miehiä, mene ja sodi Amalekia vastaan: huomenna minä
seison mäen kukkulalla, ja pidän Jumalan sauvan kädessäni. **10**
Ja Josua teki niinkuin Moses sanoi hänelle, ja soti Amalekia
vastaan. Mutta Moses, Aaron ja Hur astuivat mäen kukkulalle. **11**
Ja tapahtui, että koska Moses piti kätensä ylhäällä, voitti Israel;
mutta koska hän kätensä laski alas, voitti Amalek. **12** Mutta
Moseksen kädet olivat raskaat, sentähden ottivat he kiven ja
asettivat hänen alansa ja hän istui sen päällä; vaan Aaron ja Hur
pitivät ylhäällä hänen käsiinsä kumpikin puoleltansa, niin pysyi
hänen kätensä juuri vahvana auringon laskemaan asti. **13** Ja
Josua heikonsi Amalekin ja hänen kansansa miekan terällä. **14**
Ja Herra sanoi Mosekselle: kirjoita tämä muistoksi kirjaan, ja

muistuta Josuan korvissa; sillä minä pyyhin kokonansa pois
Amalekin muiston taivaan alta. **15** Ja Moses rakensi alttarin,
ja kutsui sen nimen: Herra on minun lippuni. **16** Ja hän sanoi:
koska käsi oli Herran istuinta päin, oli Herralla sota Amalekia
vastaan: (niin se on tästäkin lähin) suvusta sukuun.

18 Ja Jetro Midianin pappi, Moseksen appi kuuli kaikki, mitä
Jumala Mosekselle ja Israelin kansalle oli tehnyt: että Herra
oli johdattanut Israelin pois Egyptistä. **2** Ja Jetro Moseksen
appi otti Ziporan Moseksen emännän, jonka hän oli takaperin
lähettänyt, **3** Ja kaksi hänen poikaansa, joista yhden nimi
oli Gersom, sillä hän sanoi: minä olin muukalainen vieraalla
maalla. **4** Ja toisen nimi oli Elieser, sillä (hän sanoi) minun isäni
Jumala on ollut minun apuni, ja on pelastanut minun Pharaon
miekasta. **5** Niin Jetro Moseksen appi, ja hänen poikansa, ja
hänen emäntänsä tulivat Moseksen tykö siihen korpeen, kussa
hän itsensä sioittanut oli Jumalan vuorella. **6** Ja antoi sanoa
Mosekselle: minä Jetro sinun appes olen tullut sinun tykös, ja
sinun emäntäs, ja molemmat hänen poikansa hänen kanssansa.
7 Niin meni Moses appeansa vastaan, kumarsi itsensä, ja suuta
antoi hänen; ja koska he olivat tervehtineet toinen toistansa,
menivät he majaan. **8** Niin jutteli Moses apellensa kaikki, mitä
Herra tehnyt oli Pharaolle, ja Egyptiläisille Israelin tähden, ja
kaiken sen vaivan joka heillä tiellä oli ollut, ja että Herra oli
auttanut heitä. **9** Ja Jetro riemuitsi kaiken sen hyvyyden ylitse,
jonka Herra oli tehnyt Israelille, että hän oli pelastanut heitä
Egyptiläisten kädestä. **10** Ja Jetro sanoi: kiitetty olkoon Herra,
joka teidät pelastanut on Egyptiläisten ja Pharaon kädestä: joka
on vapahtanut kansansa Egyptiläisten käden alta. **11** Nyt minä
tiedän, että Herra on suurempi kuin kaikki Jumalat; sillä siinä

asiassa, jossa ylpeilivät, oli hän heidän ylitsensä (valtias). **12** Ja
Jetro Moseksen appi otti polttouhria ja muuta uhria Jumalalle.
Niin tuli Aaron ja kaikki vanhimmat Israelista syömään leipää
Moseksen apen kanssa Jumalan edessä. **13** Ja tapahtui toisena
päivänä, että Moses istui oikeutta tekemään kansalle; ja kansa
seisoi Moseksen ympärillä aamusta niin ehtooseen asti. **14**
Koska Moseksen appi näki kaikki, mitä hän teki kansalle, sanoi
hän: mikä tämä on kuin sinä teet kansalle? Miksis sinä istut
yksinäs, ja kaikki kansa seisoo sinun edessäs, hamasta aamusta
niin ehtooseen? **15** Moses vastasi appeansa: sillä kansa tulee
minun tyköni, ja kysyy Jumalalta neuvoa. **16** Koska heillä on
jotakin asiaa, tulevat he minun tyköni, että minun pitää oikeutta
tekemän jokaisen välillä ja hänen lähimmäisensä välillä, ja
osottaman heille Jumalan oikeudet ja käskyt. **17** Ja Moseksen
appi sanoi hänelle: ei se ole hyvä kuin sinä teet. **18** Sinä väsytät
peräti sekä itses että tämän kansan joka sinun kanssas on;
sillä tämä asia on sinulle ylen raskas, et taida sinä sitä yksinäs
toimittaa. **19** Nyt kuule minun ääneni, minä neuvon sinua, ja
Jumala on sinun kanssas. Ole sinä kansan puolesta Jumalan
edessä, ja tuota heidän asiansa Jumalan eteen. **20** Ja muistuta
heille oikeudet ja käskyt: osota heille tie, jota heidän vaeltaman
pitää, ja ne työt mitkä heidän tekemän pitää. **21** Niin etsi
sinä kaiken kansan seasta vaat miehet, Jumalaa pelkääväiset,
totuuden miehet, ne jotka ahneutta vihaavat: ja aseta ne heille
päämiehiksi, tuhanten päälle, sadan päälle, viidenkymmenen
päälle, ja kymmenen päälle, **22** Että ne aina kansalle oikeuden
tekisivät: mutta kuin joku raskas asia tulee, että he sen tuovat
sinun eteesi mutta kaikki pienet asiat he itse ratkaiskaan: niin
huojenna jotakin itseltäs, ja he kantavat kuormaa sinun kanssas.

23 Jos sinä sen teet, ja Jumala sen sinulle käskee, niin sinä
taidat voimassa pysyä, niin myös kaikki tämä kansa saa mennä
kotiansa rauhassa. **24** Ja Moses kuuli appensa äänen, ja teki
kaikki mitä hän sanoi. **25** Ja valitsi vaat miehet kaikesta Israelista,
ja asetti heidät kansan päämiehiksi, tuhanten päälle, sadan
päälle, viidenkymmenen päälle, ja kymmenen päälle, **26** Jotka
tekivät kansalle oikeuden joka aika. Mutta jotka raskaat asiat
olivat, lykkäsivät he Moseksen alle; vaan kaikki pienet asiat he
itse ratkasivat. **27** Niin Moses antoi appensa mennä ja hän meni
omalle maallensa.

19 Kolmantena kuukautena Israelin lasten lähtemisestä Egyptin
maalta, tulivat he sinä päivänä Sinain korpeen. **2** Sillä he olivat
lähteneet Raphidimista, ja tulivat Sinain korpeen, ja sioittivat
itsensä korpeen: ja Israel sioitti itsensä siihen, vuoren kohdalle.
3 Ja Moses astui ylös Jumalan tykö. Ja Herra huusi häntä
vuorelta, ja sanoi: näin sinun pitää sanoman Jakobin huoneelle,
ja Israelin lapsille ilmoittaman. **4** Te olette nähneet, mitä minä
Egyptiläisille tehnyt olen: ja kuinka minä olen teitä kantanut
kotkan siivillä, ja olen saattanut teidät minun tyköni. **5** Jos te siis
minun ääneni ahkerasti kuulette, ja pidätte minun liittoni, niin
teidän pitää oleman minulle kallis omaisuus kaikista kansoista,
vaikka muutoin koko maa on minun. **6** Ja teidän pitää oleman
minulle papillinen valtakunta ja pyhä kansa. Nämä ovat ne
sanat, jotka sinun pitää Israelin lapsille, sanoman. **7** Niin Moses
tuli ja kutsui kokoon vanhimmat kansan seasta, ja jutteli heille
kaikki sanat, jotka Herra hänen käskenyt oli. **8** Ja kaikki kansa
vastasi yhtä haavaa, ja sanoi: kaikki mitä Herra puhunut on,
me tahdomme tehdä. Ja Moses sanoi jällensä kansan sanat
Herralle. **9** Niin Herra sanoi Mosekselle: katso, minä tulen sinun

tykös paksussa pilvessä, että kansa kuulee minun puhuvan
sinun kanssas, ja uskoo sinua ijankaikkisesti. Ja Moses ilmoitti
Herralle kansan puheen. **10** Ja Herra sanoi Mosekselle: mene
kansan tykö, ja pyhitä heitä tänäpänä ja huomenna: että he
vaatteensa pesisivät. **11** Ja olisivat kolmantena päivänä valmiit;
sillä kolmantena päivänä Herra on astuva alas kaiken kansan
eteen Sinain vuorelle. **12** Ja sinun pitää paneman rajan kansan
ympärille, sanoen: karttakaat teitänne, ettette vuorelle astu taikka
tartu sen rajaan: joka siihen vuoreen sattuu, sen pitää totisesti
kuoleman. **13** Ei yksikään käsi pidä häneen rupeeman, vaan hän
pitää täydellisesti kivitettämän, eli kohdastansa ammuttaman
lävitse, joko se eläin taikka ihminen olis, ei pidä sen elämän.
Koska ääni rupee pitkään kajahtamaan, silloin he vuorelle
astukaan. **14** Moses astui vuorelta kansan tykö, ja pyhitti heitä: ja
he pesivät vaatteensa. **15** Ja hän sanoi heille: olkaat kolmanteen
päivään valmiit, ja älkäät lähestykö vaimoja. **16** Kuin kolmas
päivä tuli, ja aamu oli, niin tuli pitkäisen jylinä ja leimaus, ja
paksu pilvi vuoren päälle, ja sangen väkevä basunan ääni: niin
kaikki kansa, jotka leirissä olivat, pelvosta vapisivat. **17** Ja Moses
johdatti kansan leiristä Jumalaa vastaan, ja he seisahtivat vuoren
alle. **18** Mutta koko Sinain vuori suitsi, siitä että Herra astui alas
sen päälle tulessa, ja sen savu kävi ylös niinkuin pätsin savu,
niin että koko vuori sangen kovaan vapisi. **19** Ja sen basunan
helinä enemmin ja enemmin eneni. Moses puhui ja Jumala
vastasi häntä kuultavasti. **20** Kuin nyt Herra oli tullut alas Sinain
vuoren kukkulalle, niin Herra kutsui Moseksen vuoren kukkulalle.
Ja Moses astui sinne ylös. **21** Niin sanoi Herra hänelle: astu alas
ja varoita kansaa, ettei he kävisi rajan ylitse Herran tykö, häntä
näkemään, ja monta heistä lankeaisi. **22** Niin myös papit, jotka

Herraa lähestyvät, pitää heitänsä pyhittämän, ettei Herra heitä
hukuttaisi. **23** Ja Moses sanoi Herralle: eipä kansa saa astua
ylös Sinain vuorelle; sillä sinä olet meille todistanut ja sanonut:
pane rajat vuoren ympärille, ja pyhitä se. **24** Ja Herra sanoi
hänelle: mene ja astu alas, ja astu ylös (jällensä) sinä ja Aaron
sinun kanssas; mutta papit ja kansa älkään lähestykö astumaan
ylös Herran tykö, ettei hän heitä hukuttaisi. **25** Ja Moses astui
alas kansan tykö ja sanoi nämät heille.

20 Ja Jumala puhui kaikki nämät sanat, sanoen: **2** Minä
(olen) Herra sinun Jumalas; joka sinun Egyptin maalta orjuuden
huoneesta ulos vienyt olen. **3** Ei sinun pidä muita jumalia
pitämän minun edessäni. **4** Ei sinun pidä tekemän sinulles
kuvaa eikä jonkun muotoa, niiden jotka ylhäällä taivaassa ovat,
eli niiden, jotka alhaalla ovat maan päällä, eikä niiden, jotka
vesissä maan alla ovat. **5** Ei sinun pidä kumartaman niitä, eikä
myös palveleman niitä: Sillä minä, Herra sinun Jumalas, olen
kiivas Jumala, joka etsiskelen isäin pahat teot lasten päälle,
kolmanteen ja neljänteen polveen, jotka minua vihaavat; **6** Ja
teen laupiuden monelle tuhannelle, jotka minua rakastavat, ja
pitävät minun käskyni. **7** Ei sinun pidä turhaan lausuman sinun
Herras Jumalas nimeä; sillä ei Herra pidä sitä rankaisemata,
joka hänen nimensä turhaan lausuu. **8** Muista sabbatin päivää,
ettäs sen pyhittäisit. **9** Kuusi päivää pitää sinun työtä tekemän ja
kaikki askarees toimittaman. **10** Mutta seitsemäntenä päivänä on
Herra sinun Jumalas sabbati: silloin ei sinun pidä yhtään työtä
tekemän, eikä sinun, eikä sinun poikas, eikä sinun tyttäres, eikä
sinun palvelias, eikä sinun piikas, eikä sinun juhtas, eikä sinun
muukalaises, joka sinun portissas on. **11** Sillä kuutena päivänä
on Herra, taivaan ja maan ja meren tehnyt, ja kaikki mitä niissä

ovat, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä. Sentähden siunasi Herra
sabbatin päivän, ja pyhitti sen. **12** Sinun pitää kunnioittaman
isääs ja äitiäs, ettäs kauvan eläisit maan päällä, jonka Herra
sinun Jumalas antaa sinulle. **13** Ei sinun pidä tappaman. **14** Ei
sinun pidä huorin tekemän. **15** Ei sinun pidä varastaman. **16**
Ei sinun pidä väärää todistusta sanoman sinun lähimmäistäs
vastaan. **17** Ei sinun pidä pyytämän sinun lähimmäises huonetta.
Ei sinun pidä himoitseman sinun lähimmäises emäntää, eikä
hänen palveliaansa, eikä piikaansa, eikä hänen härkäänsä, eikä
mitään mikä sinun lähimmäises on. **18** Ja kaikki kansa näki
pitkäisen jylinän, ja tulen leimaukset, ja basunan helinän, ja
vuoren suitsevan: ja koska he sen näkivät, niin he pakenivat
ja seisahtuivat taamma. **19** Niin he sanoivat Mosekselle: puhu
sinä meidän kanssamme, ja me kuulemme: ja älkään Jumala
meidän kanssamme puhuko, ettemme kuolisi. **20** Ja Moses sanoi
kansalle: älkäät peljätkö; sillä Jumala on tullut teitä koettelemaan,
ja että hänen pelkonsa olis teidän edessänne, ettette syntiä
tekisi. **21** Ja kansa seisahtui taamma; mutta Moses meni sen
pimeyden tykö, jossa Jumala oli. **22** Ja Herra sanoi Mosekselle:
niin sinun pitää Israelin lapsille sanoman: te olette nähneet, että
minä olen taivaasta teidän kanssanne puhunut. **23** Ei teidän pidä
tekemän epäjumalia minun sivuuni: hopiaisia jumalia, ja kultaisia
jumalia ei teidän pidä teillenne tekemän. **24** Tee alttari maasta
minulle, jonka päälle sinun pitää polttouhris ja kiitosuhris, sinun
lampaas ja karjas uhraaman: mihinkä paikkaan ikänänsä minä
säädän minun nimeni muiston, sinne minä tulen sinun tykös, ja
siunaan sinua. **25** Ja jos sinä teet minulle kivisen alttarin, niin älä
tee sitä vuoltuista kivistä: jos sinä siihen veitses satutat, niin sinä

sen saastutat. **26** Ei myös sinun pidä astumilla minun alttarilleni
astuman, ettei sinun häpiäs sen päällä paljastettaisi.

21 Nämät ovat ne oikeudet, jotka sinun pitää paneman heidän
eteensä: **2** Jos sinä ostat Hebrealaisen orjan, hänen pitää
sinua palveleman kuusi vuotta; vaan seitsemäntenä pitää hänen
lähtemän vapaana lunastamatta; **3** Jos hän naimatoinna on
ollut, naimatoinna pitää hänen myös lähtemän; vaan jos hän
nainunna tuli, lähtekään emäntinensä. **4** Jos hänen isäntänsä
antoi hänelle emännän, jos se on synnyttänyt hänelle poikia tai
tyttäriä, niin hänen emäntänsä ja lapsensa pitää oleman hänen
isäntänsä omat, vaan itse hänen pitää lähtemän yksinänsä. **5**
Mutta jos orja julkisesti sanoo: minä rakastan minun isäntääni,
vaimoani ja lapsiani: en tahdo tulla minä vapaaksi, **6** Niin hänen
isäntänsä viekään hänen tuomarien tykö, ja seisauttakaan hänet
oveen, taikka pihtipieleen, ja lävistäkään isäntä hänen korvansa
naskalilla, ja olkaan ijäti hänen orjansa. **7** Jos joku myy tyttärensä
orjaksi, ei hänen pidä lähtemän niinkuin orjat lähtevät. **8** Jollei hän
kelpaa isännällensä, joka ei tahdo häntä kihlata, niin hänen pitää
antaman hänen lunastettaa; mutta muukalaiselle kansalle ei pidä
oleman hänelle voimaa häntä myydä, tehden petollisesti hänen
kanssansa. **9** Mutta jos hän sen kihlaa pojallensa, niin antakaan
hänen nautita tytärten oikeutta. **10** Jos hän pojallensa ottaa
toisen, niin ei hänen pidä kieltämän häneltä hänen ravintoansa,
vaatteitansa, ja asunto-oikeuttansa. **11** Jollei hän tee hänelle
näitä kolmea, niin sen pitää vapaana lähtemän lunastamatta.
12 Joka lyö ihmisen niin että hän kuolee, hänen pitää totisesti
kuoleman. **13** Vaan jollei hän ole häntä väijynyt, mutta Jumala on
antanut hänen langeta hänen käsiinsä, niin minä määrään sinulle
paikan, johonka hänen pakeneman pitää. **14** Mutta jos joku

ylpeydestä tappaa lähimmäisensä kavaluudella; sen sinun pitää
ottaman minun alttariltanikin pois, kuolettaa. **15** Joka lyö isäänsä
taikka äitiänsä, sen pitää totisesti kuoleman. **16** Joka varastaa
ihmisen ja myy hänen, eli löydetään hänen tykönänsä, sen
pitää totisesti kuoleman. **17** Ja joka kiroilee isäänsä ja äitiänsä,
sen pitää totisesti kuoleman. **18** Koska miehet keskenänsä
riitelevät, ja toinen lyö toistansa kivellä eli rusikalla, ja hän ei
kuole vaan makaa vuoteessansa: **19** Jos hän paranee, niin että
hän käy ulos sauvansa nojalla, niin sen pitää syyttömän oleman
joka löi: ainoastaan maksakaan hänen työnsä vahingon, josta
hän on estetyksi tullut, ja hänen pitää kaiketi hänen terveeksi
laittaman. **20** Kun joku lyö palveliaansa eli palkkapiikaansa
sauvalla, niin että hän kuolee hänen käsiinsä: hän pitää kaiketi
kostettaman. **21** Vaan jos hän päivän taikka kaksi elää, ei pidä
häntä kostettaman, sillä se on hänen rahansa. **22** Jos miehet
tappelevat keskenänsä, ja loukkaavat raskaan vaimon, niin että
hänen täytyy hedelmänsä kesken synnyttää; ja ei kuoleman
vahinko tapahdu: niin hän pitää rahalla rangaistaman, sen
jälkeen kuin vaimon mies häneltä anoo, ja se pitää annettaman
arviomiesten ehdosta; **23** Mutta jos kuoleman vahinko tulee, niin
pitää hänen antaman hengen hengestä. **24** Silmän silmästä,
hampaan hampaasta, käden kädestä, jalan jalasta. **25** Polton
poltosta, haavan haavasta, sinimarjan sinimarjasta. **26** Joka lyö
palveliansa eli palkkapiikansa silmän, ja turmeles sen, hänen
pitää päästämän sen vapaaksi silmän tähden. **27** Niin myös
jos hän lyö palvelialtansa taikka palkkapiialtansa hampaan
suusta, niin pitää hänen päästämän sen vapaaksi hampaan
tähden. **28** Jos härkä kuokaisee miehen eli vaimon, niin että
hän kuolee: se härkä pitää kaiketi kivitettämän, ja ei pidä hänen

lihaansa syötämän; ja niin on härjän isäntä viatoin. **29** Mutta jos
härkä ennen oli harjaantunut kuokkimaan, ja sen isännälle oli
todistusten kanssa ilmoitettu, ja ei hän korjannut häntä; jos hän
sitte tappaa miehen eli vaimon, niin pitää härkä kivitettämän, ja
hänen isäntänsä kuoleman. **30** Mutta jos hän rahalla pääsee,
niin pitää hänen antaman henkensä lunastukseksi niin paljo kuin
määrätään. **31** Jos hän pojan eli tyttären kuokaisee, niin pitää
yhdellä tavalla hänen kanssansa tehtämän. **32** Jos joku härkä
kuokaisee palvelian eli palkkapiian, niin pitää hänen antaman
heidän isännällensä kolmekymmentä hopiasikliä, ja härkä pitää
kivitettämän. **33** Jos joku avaa kuopan, taikka kaivaa kuopan,
jos ei hän sitä peitä, ja härkä eli aasi siihen putoo: **34** Niin pitää
sen kuopan isäntä maksaman rahalla sen isännälle; mutta sen
kuolleen pitää hänen oleman. **35** Jos jonkun härkä kuokkii toisen
miehen härjän, että se kuolee, niin pitää heidän myymän sen
elävän härjän, ja jakaman rahan, niin myös sen kuolleen härjän
pitää heidän jakaman. **36** Elikkä jos se oli tiettävä, että härkä on
ennen tottunut kuokkimaan, ja hänen isäntänsä ei korjannut
häntä, niin hänen pitää antaman härjän härjästä, ja se kuollut
pitää hänen oleman.

22 Jos joku varastaa härjän taikka lampaan ja teurastaa eli myy
sen; hänen pitää antaman viisi härkää yhdestä härjästä, ja neljä
lammasta yhdestä lampaasta. **2** Jos varas käsitetään, koska
hän itsensä sisälle kangottaa, ja hän lyödään kuoliaaksi, niin
ei pidä tappajan vereen vikapään oleman. **3** Vaan jos aurinko
on noussut hänen ylitsensä, niin pitää tappajan kuolemaan
vikapään oleman: kaiketi pitää hänen jällensä maksaman; jollei
hänellä ole varaa, niin myytäkään hän varkautensa tähden. **4**
Jos varkaan kappale löydetään täydellisesti hänen tyköänsä,

härkä, aasi, eli lammas; niin pitää hänen jällensä kaksikertaisesti
maksaman. **5** Jos joku syöttää toisen pellon eli viinamäen, niin
että hän päästää sisälle karjansa, ja syöttää toisen pellossa,
hänen pitää siitä parhaasta, kuin hänen omassa pellossansa eli
viinamäessänsä löydetään maksaman. **6** Jos valkia vallallensa
pääsee, ja orjantappuroihin syttyy, niin että kykäät eli laiho, eli
pelto poltetaan, niin sen pitää maksaman, kuin valkian päästi. **7**
Jos joku antaa lähimmäisellensä rahaa, eli muuta kalua kätköön,
ja se varastetaan hänen huoneestansa: jos se varas löydetään,
niin hänen pitää sen kaksikertaisesti maksaman. **8** Ja jos ei varas
löydetä, niin pitää huoneen isäntä tuotaman tuomarien eteen
vannotettaa, jos ei hän ole käsiänsä satuttanut lähimmäisensä
kaluun. **9** Kaiken väärän asian tähden härjästä eli aasista, taikka
lampaasta, eli vaatteesta ja kaiken sen tähden kuin pois tullut
on, josta joku sanoo: tämä se on, niin pitää heidän molempain
asiansa tuleman tuomarien eteen; jonka tuomarit vikapääksi
löytävät, sen pitää lähimmäisellensä kaksikertaisesti maksaman.
10 Jos joku antaa lähimmäisellensä aasin, eli härjän, eli lampaan,
taikka mikä eläin se olis, tähteelle, ja se kuolee, taikka saa
muutoin vamman, taikka ajetaan pois, ettei yksikään sitä näe: **11**
Niin pitää valan heidän molempain välillänsä käymän Herran
kautta, ettei hän ole satuttanut kättänsä lähimmäisensä kaluun; ja
sen jonka kalu oma oli, pitää siihen tyytymän, ja toisen ei pidä sitä
maksaman. **12** Jos varas sen varastaa häneltä, niin pitää hänen
sen maksaman sen isännälle. **13** Mutta jos se raadeltu on, niin
pitää hänen todistajat tuoman, ja ei mitään jälleen antaman. **14**
Jos joku ottaa lainaksi lähimmäiseltänsä, ja se tulee rivinomaksi
eli kuolee, niin ettei sen isäntä ole läsnä, niin hänen pitää
sen kokonansa maksaman. **15** Mutta jos sen isäntä on siihen

tykönä, niin ei hänen pidä sitä maksaman; jos se palkalla oli, niin
saakoon palkkansa. **16** Jos joku viettelee neitseen, joka ei vielä
ole kihlattu, ja makaa hänen, sen pitää kaiketi hänelle antaman
huomenlahjan, ja ottaman hänen emännäksensä. **17** Jos hänen
isänsä ei tahdo häntä antaa hänelle, niin hänen pitää antaman
rahaa, niin paljo kuin neitseen huomenlahja on. **18** Velhonaista
ei sinun pidä salliman elää. **19** Joka järjettömäin luontokappalten
kanssa yhteyntyy, sen pitää totisesti kuoleman. **20** Se joka uhraa
jumalille, ja ei ainoalle Herralle, hänen pitää kirottu oleman.
21 Muukalaisia ei sinun pidä ahdistaman, eikä myös polkuna
pitämän: sillä te olette myös olleet muukalaisna Egyptin maalla.
22 Ei teidän pidä yhtään leskeä eli orpolasta murheelliseksi
saattaman. **23** Koska sinä jonkun heistä murheelliseksi saatat:
jos hän hartaasti huutaa minun tyköni, niin minä tahdon totisesti
kuulla hänen huutonsa. **24** Ja minun vihani julmistuu, niin että
minä tapan heidät miekalla; ja teidän emäntänne pitää tuleman
leskiksi, ja teidän lapsenne orvoiksi. **25** Koska sinä lainaat minun
kansalleni rahaa, köyhälle kuin sinun tykönäs on, ei sinun pidä
oleman häntä vastaan niinkuin kasvon ottaja, eli korkoa hänen
päällensä paneman. **26** Koska sinä lähimmäiseltäs vaatteet otat
pantiksi, niin sinun pitää antaman sen hänelle jällensä, ennen
kuin aurinko laskee. **27** Sillä se on hänen ainoa verhonsa, ja
vaate hänen ihollansa: missästä hän makais? Ja tapahtuu, että
hän huutaa minun tyköni, niin minä kuulen häntä; sillä minä olen
laupias. **28** Tuomareita ei sinun pidä kiroileman, ja ylimmäistä
sinun kansassas ei sinun pidä sadatteleman. **29** Sinun uutistas
ja pisarias ei sinun pidä viivyttelemän. Esikoisen sinun pojistas
pitää sinun antaman minulle. **30** Niin pitää myös sinun tekemän
härkäis ja lammastes kanssa. Seitsemän päivää anna heidän

olla emäinsä tykönä, kahdeksantena päivänä pitää sinun sen
antaman minulle. **31** Teidän pitää oleman pyhä kansa minulle.
Sentähden ei teidän pidä syömän lihaa, joka metsän pedoilta
raadeltu on, mutta heittämän sen koirille.

23 Ei sinun pidä uskoman valheita; ettäs auttaisit jumalatointa,
ja tulisit vääräksi todistajaksi. **2** Ei sinun pidä joukkoa seuraaman
pahuuteen, eikä myös vastaaman oikeuden edessä niin että
sinä poikkeat joukon jälkeen pois oikeutta vääntämään. **3**
Ei sinun pidä kaunisteleman köyhää, hänen asiassansa. **4**
Koska sinä kohtaat vihollises härjän eli aasin eksyksissä niin
sinun pitää johdattaman sen hänelle jällensä. **5** Koskas näet
vihollises aasin makaavan kuorman alla, kavahda, ettes häntä
jättäisi; vaan sinun pitää kaiketi auttaman häntä. **6** Ei sinun pidä
kääntelemän sinun köyhäs oikeutta hänen asiassansa. **7** Ja
ole kaukana vääristä asioista. Viatointa ja hurskasta ei sinun
pidä tappaman; sillä en minä pidä jumalatointa hurskaana. **8** Ei
sinun pidä lahjoja ottaman; sillä lahjat sokaisevat näkeväiset,
ja kääntävät hurskasten asiat. **9** Ei teidän pidä solvaiseman
muukalaisia; sillä te tiedätte muukalaisen sydämen, että te
myös itse olette olleet muukalaiset Egyptin maalla. **10** Kuusi
vuotta pitää sinun kylvämän sinun maas, ja kokooman sen
tulon. **11** Vaan seitsemäntenä vuonna pitää sinun sen levolle
jättämän, että köyhät sinun kansastas siitä syödä saisivat. Ja
mitä jää, sen metsän pedot syökään. Niin pitää myös sinun
tekemän viinamäkes ja öljymäkes kanssa. **12** Kuusi päivää pitää
sinun työtäs tekemän, mutta seitsemäntenä päivänä pitää sinun
lepäämän: että sinun härkäs ja aasis saisivat levätä, ja sinun
piikas poika ja muukalainen sais itsensä virvottaa. **13** Kaikki ne
mitkä minä olen teille sanonut, pitää teidän pitämän. Ja vierasten

jumalain nimeä ei pidä teidän muistaman, ja sinun suustas ei
pidä ne kuuluman. **14** Kolmasti vuodessa pitää sinun minulle
juhlaa pitämän. **15** Happamattoman leivän juhlan pitää sinun
pitämän, niin että sinä seitsemän päivää syöt happamatointa
leipää, niinkuin minä sinulle käskenyt olen, määrättynä aikana
sillä kuulla Abib. Sillä että sillä ajalla olet sinä lähtenyt Egyptistä;
mutta älä tule tyhjin käsin minun eteeni. **16** Ja sen juhlan,
koskas ensin rupeet pellolta korjaamaan, mitäs siihen kylvänyt
olet. Ja korjaamisen juhlan, vuoden lopussa, koska sinä työs
kedolta korjannut olet. **17** Kolmasti vuodessa pitää kaikki sinun
miesväkes tuleman Herran Jumalan eteen. **18** Ei sinun pidä
uhraaman minun uhrini verta happaman taikinan kanssa; ja
minun juhlani lihavuus ei pidä ylitse yön jäämän huomeneksi. **19**
Uutista ensimäisestä sinun maas hedelmästä pitää sinun tuoman
sinun Herras Jumalas huoneesen. Ei sinun pidä keittämän vohlaa
emänsä rieskassa. **20** Katso, minä lähetän enkelin sinun edelles
varjelemaan sinua tiellä, ja johdattamaan sinun siihen paikkaan,
jonka minä olen valmistanut. **21** Pidä vaari itsestäs hänen
kasvoinsa edessä ja kuule hänen äänensä, älä hänen mieltänsä
pahoita; sillä ei hän jätä rankaisemata teidän ylitsekäymistänne:
sillä minun nimeni on hänessä. **22** Vaan jos sinä ahkerasti
kuulet hänen äänensä, ja teet kaikki mitä minä sinulle käsken,
niin minä olen sinun vihollistes vihollinen, ja sinun vainoojais
vainooja. **23** Sillä minun enkelini käy sinun edelläs, ja johdattaa
sinun Amorilaisten, Hetiläisten, Pheresiläisten, Kanaanealaisten,
Heviläisten, ja Jebusilaisten tykö, ja minä hävitän heitä. **24**
Niin ei sinun pidä kumartaman heidän jumaliansa, eikä myös
heitä palveleman, eikä heidän tekoinsa jälkeen tekemän; mutta
sinun pitää heidän epäjumalansa heittämän pois, ja lyömän

heidän kuvansa rikki. **25** Mutta Herraa teidän Jumalaanne pitää
teidän palveleman, niin hän siunaa sinun leipäs ja sinun vetes:
ja minä otan sinulta pois kaikki sairaudet. **26** Ei yksikään kesken
synnyttäväinen eikä hedelmätöin pidä oleman sinun maassas; ja
minä tahdon täyttää sinun päiväs luvun. **27** Minä lähetän minun
pelkoni sinun edelles, ja hukutan kaiken kansan, jonka tykö sinä
menet: ja saatan kaikki sinun vihollises pakoon sinun edestäs.
28 Minä lähetän hörhöläiset sinun edelles, jotka pitää ajaman
pois sinun edestäs Heviläiset, Kanaanealaiset ja Hetiläiset. **29**
En minä heitä aja ulos yhtenä vuonna sinun edestäs, ettei maa
autiaksi tulisi, eikä metsän pedot enenisi sinua vastaan. **30**
Vähittäin minä heitä ajan ulos sinun edestäs, siihenasti ettäs
kasvat ja omistat maan. **31** Ja minä panen sinun maas rajat
Punaisesta merestä niin Philistealaisten mereen asti, ja korvesta
niin virtaan asti: sillä minä annan maan asuvaiset sinun kätees,
ajaakses heitä ulos edestäs. **32** Ei sinun pidä liittoa tekemän
heidän kanssansa, eikä heidän jumalainsa kanssa. **33** Ei heidän
pidä asuman sinun maassas, ettei he kehoittaisi sinua syntiä
tekemään minua vastaan, niin ettäs palvelet heidän jumaliansa,
sillä se on sinulle paulaksi.

24 Ja hän sanoi Mosekselle: astu Herran tykö, sinä ja Aaron,
Nadab ja Abihu, ja seitsemänkymmentä vanhinta Israelista: ja
kumartakaat itsenne taampana. **2** Mutta Moses lähestyköön
yksinänsä Herran tykö, ja älköötmuut lähestykö: älköön myös
kansa astuko ylös hänen kanssansa. **3** Ja Moses tuli ja
jutteli kansalle kaikki Herran sanat, ja oikeudet. Niin vastasi
kaikki kansa yhdellä äänellä, ja sanoi: kaikki ne sanat, mitkä
Herra puhunut on, tahdomme me tehdä. **4** Niin kirjoitti Moses
kaikki Herran sanat, ja nousi varhain aamulla, ja rakensi

alttarin vuoren palttaan, kahdentoistakymmenen patsaan kanssa,
kahdentoistakymmenen Israelin sukukunnan jälkeen. **5** Ja lähetti
sinne nuoria miehiä Israelin lapsista, jotka uhrasivat polttouhria,
ja kiitosuhria Herralle, mulleista. **6** Ja Moses otti puolen verestä
ja pani maljoihin; mutta toisen puolen verestä priiskotti hän
alttarille. **7** Ja otti liitonkirjan, ja luki sen kansan korvain kuullen,
ja he sanoivat: kaikki mitä Herra puhunut on tahdomme me tehdä
ja olla hänelle kuuliaiset. **8** Niin Moses otti veren ja priiskotti
kansan päälle, ja sanoi: katso, tämä on liiton veri, jonka Herra
teki teidän kanssanne kaikkein näiden sanain päälle. **9** Niin astui
Moses ja Aaron, Nadab ja Abihu ylös, ja seitsemänkymmentä
Israelin vanhinta. **10** Ja näkivät Israelin Jumalan: hänen jalkainsa
alla oli niinkuin teko saphirin kivestä, ja kuin itse taivas, koska
seijes on; **11** Eikä ojentanut kättänsä Israelin lasten päämiesten
tykö: ja kuin he olivat nähneet Jumalan, niin he söivät ja joivat.
12 Ja Herra sanoi Mosekselle: astu ylös minun tyköni vuorelle, ja
ole siellä: ja minä annan sinulle kiviset taulut, ja lain, ja käskyt,
jotka minä kirjoittanut olen, jotka sinun pitää heille opettaman. **13**
Silloin nousi Moses ja hänen palveliansa Josua: ja Moses astui
ylös Jumalan vuorelle. **14** Ja sanoi vanhimmille: olkaat tässä
siihen asti, kuin me palajamme teidän tykönne: katso, Aaron ja
Hur ovat teidän tykönänne: jolla joku asia on, se tulkaan heidän
eteensä. **15** Koska Moses tuli vuorelle, niin pilvi peitti vuoren, **16**
Ja Herran kunnia asui Sinain vuorella, ja pilvi peitti sen kuusi
päivää: ja hän kutsui Moseksen pilven keskeltä seitsemäntenä
päivänä. **17** Ja Herran kunnia oli nähdä niinkuin kuluttavainen
tuli, vuoren kukkulalla, Israelin lasten edessä. **18** Ja Moses
meni keskelle pilveä, ja astui ylös vuorelle: ja Moses oli vuorella
neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

25 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille,
että he tuovat minulle ylennysuhrin: joka mieheltä, jonka sydän
hyvästä tahdosta sen antaa, pitää teidän minun ylennysuhrini
ottaman. **3** Ja tämä on ylennysuhri, jonka teidän pitää ottaman
heiltä: kultaa ja hopiaa ja vaskea. **4** Sinisiä villoja, purpuraa, ja
tulipunaisia villoja, niin myös kallista liinaa ja vuohen karvoja.
5 Punaisia oinaan nahkoja, tekasjim-nahkoja, ja sittimipuita,
6 Öljyä lamppuihin, yrttejä voide-öljyksi, ja hyvän hajullisia
kaluja savuttamiseksi. **7** Onikinkiviä, ja sisälle sovitettuja kiviä
päällisvaatteeseen ja kilpeen. **8** Ja heidän pitää tekemän minulle
pyhän, että minä asuisin heidän seassansa. **9** Kaiken sen
jälkeen kuin minä osotan sinulle Tabernaklin muodon, ja kaikkein
sen astiain muodon: niin pitää teidän sen tekemän. **10** Tehkäät
arkki sittimipuusta, jonka pituus pitää oleman puolikolmatta
kyynärää, ja leveys puolitoista kyynärää, ja korkeus puolitoista
kyynärää. **11** Ja sinun pitää sen silaaman puhtaalla kullalla,
sisältä ja ulkoa pitää sinun sen silaaman; ja sinun pitää tekemän
kultaisen vanteen sen ympäri. **12** Ja pitää myös valaman neljä
kultaista rengasta, jotka sinun pitää paneman neljään kulmaan,
niin että kaksi rengasta ovat hänen yhdellä puolellansa, ja
toiset kaksi rengasta toisella puolellansa. **13** Ja sinun pitää
tekemän korennot sittimipuusta, ja silaaman ne kullalla. **14** Ja
pitää pistämän korennot renkaisiin, arkin sivulle; että niillä arkki
kannettaisiin. **15** Sen arkin renkaissa pitää oleman korennot;
ja ei pidä niistä vedettämän ulos. **16** Ja sinun pitää paneman
arkkiin sen todistuksen, jonka minä sinulle annan. **17** Sinun pitää
myös tekemän armoistuimen, puhtaasta kullasta, puolikolmatta
kyynärää pitkän, ja puolitoista kyynärää leviän. **18** Ja sinun pitää
tekemän kaksi Kerubimiä kullasta: valetusta kullasta pitää sinun

ne tekemän, molempiin päihin armo-istuinta. **19** Ja tee yksi
Kerubimi tähän päähän ja toinen toiseen päähän: molempiin
päihin armoistuinta pitää teidän Kerubimit tekemän. **20** Ja ne
Kerubimit pitää hajottaman siipensä sen ylitse, niin että he
peittävät armo-istuimen siivillänsä, ja heidän kasvonsa pitää
oleman toinen toisensa puoleen: ja Kerubimin kasvot pitää
oleman armo-istuinta päin. **21** Ja sinun pitää asettaman armo-
istuimen arkin päälle, ja paneman arkkiin sen todistuksen, jonka
minä sinulle annan. **22** Ja siinä minä sinulle olen saapuvilla,
ja puhuttelen sinua armo-istuimelta, kahden Kerubimin väliltä,
jotka ovat todistuksen arkin päällä, kaikista mitä minä sinun
käsken sanoa Israelin lapsille. **23** Ja sinun pitää tekemän pöydän
sittimipuusta: kaksi kyynärää pitää oleman hänen pituutensa,
ja kyynärä hänen leveytensä, ja puolitoista kyynärää hänen
korkeutensa. **24** Ja sinun pitää silaaman sen puhtaalla kullalla,
ja tekemän ympärinsä sen päälle kultaisen vanteen. **25** Ja
sinun pitää tekemän vanteen sen ympäri kämmentä korkian,
ja tekemän kultaisen palteen vanteen ympäri. **26** Ja sinun
pitää siihen tekemän neljä kultaista rengasta, ja paneman
renkaat neljään kulmaan, jotka ovat neljän jalan päällä. **27**
Juuri vanteen kohdalla pitää ne renkaat oleman, että niihin
taidettaisiin pistää korennot, joilla pöytä kannettaisiin. **28** Ja
sinun pitää tekemän ne korennot sittimipuusta ja silaaman
kullalla: ja pöytä niillä kannettaman. **29** Ja sinun pitää siihen
myös tekemän sen vadit, ja lusikat, ja maljat ja pikarit, joilla
ulos ja sisälle kaadetaan: puhtaasta kullasta pitää sinun ne
tekemän. **30** Ja sinun pitää paneman aina pöydälle minun
eteeni katumusleivät. **31** Sinun pitää myös tekemän kynttiläjalan
puhtaasta kullasta: valetusta kullasta pitää se kynttiläjalka

tehtämän, jonka varsi haarainsa, maljainsa, nuppeinsa ja
kukkaistensa kanssa pitää siitä samasta oleman. **32** Kuusi
haaraa pitää käymän ulos hänen kyljistänsä: kolme kynttiläjalan
haaraa hänen yhdestä kyljestänsä, ja kolme kynttiläjalan haaraa
hänen toisesta kyljestänsä. **33** Ja pitää oleman kolme maljaa
niinkuin mandelpähkinät, yhdessä haarassa, niin myös nuppi ja
kukkainen, ja kolme mandelpähkinän muotoista maljaa toisessa
haarassa, ja nuppi ja kukkainen: niin pitää oleman niissä
kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta ulos käyvät. **34** Mutta
kynttiläjalassa pitää oleman neljä maljaa mandelin muotoista, ja
siihen nupit ja kukkaiset. **35** Nimittäin yksi nuppi kahden haaran
alla, ja taas yksi nuppi toisen haaran alla, ja vielä yksi nuppi
kahden (jälkimäisen) haaran alla: niissä kuudessa haarassa,
jotka kynttiläjalasta ulos käyvät. **36** Niiden nupit ja niiden haarat
pitää siitä oleman: ja kaikki tyyni pitää oleman valetusta kullasta.
37 Ja sinun pitää tekemän seitsemän lamppua sen päälle,
jotka lamput pitää sytytettämän, niin että ne valistaisivat toinen
toisensa kohdalla. **38** Ja kynttilän niistimet ja sammutuskalut
puhtaasta kullasta. **39** Yhdestä leiviskästä puhdasta kultaa pitää
sinun sen tekemän, kaikkein näiden astiain kanssa. **40** Niin
katso, ja tee sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.

26 Ja Tabernaklin pitää sinun tekemän kymmenestä vaatteesta:
kalliista kerratuista liinalangoista, sinisistä, purpuraisista, ja
tulipunaisista villoista. Gerubimin sinun pitää tekemän taitavasti
sen päälle. **2** Kunkin vaatten pituus pitää oleman kahdeksan
kyynärää kolmattakymmentä, ja leveys pitää oleman neljä
kyynärää: ja niillä kaikilla vaatteilla pitää yksi mitta oleman.
3 Viisi vaatetta pitää yhdistettämän toinen toiseensa, ja taas
viisi yhdistettämän toinen toiseensa. **4** Sinun pitää myös

tekemän silmukset sinisistä villoista ensimäisen vaatteen
reunaan, äärimäiset kulmat yhteen sidottaa: ja niin sinun pitää
tekemän äärimäisen vaatteen reunaan, sen kulmat yhteenpantaa
toistamiseen. **5** Sinun pitää tekemän viisikymmentä silmusta
ensimäiseen vaatteesen, niin myös viisikymmentä silmusta
äärelle vaatetta, joka toisessa yhdistyksessä on; ja silmukset
pitää oleman toinen toisensa kohdalla. **6** Ja sinun pitää tekemän
viisikymmentä kultaista koukkua, ja ne vaatteet yhdistämän
toinen toiseensa niillä koukuilla, niin että se tulis yhdeksi
Tabernakliksi. **7** Ja sinun pitää tekemän yksitoistakymmentä
vaatetta vuohen karvoista, peitteeksi Tabernaklin päälle. **8**
Jokaisen vaatteen pituuden pitää oleman kolmekymmentä
kyynärää, ja leveyden neljä kyynärää, ja leveyden neljä kyynärää.
Ja kaikki yksitoistakymmentä pitää oleman yhdensuuruiset. **9**
Viisi vaatetta pitää sinun toinen toiseensa yhdistämän erinänsä,
ja myös kuusi vaatetta erinänsä; niin ettäs teet sen kuudennen
vaatteen kaksikertaiseksi etiseltä puolen Tabernaklia. **10**
Ja sinun pitää tekemän viisikymmentä silmusta ensimäisen
vaatteen reunaan, äärelle, josta se yhdistetään ja myös
viisikymmentä silmusta siihen vaatteen reunaan, josta se
toinen kerta yhdistetään. **11** Niin myös pitää sinun tekemän
viisikymmentä vaskikoukkua, ja paneman koukut silmuksiin ja
yhdistämän majan, että se olis yksi maja. **12** Vaan se liika
joka ylitse jää Tabernaklin vaatteesta: nimittäin puolen siitä
liiaksi jääneestä vaatteesta, pitää sinun antaman riippua ylitse
Tabernaklin, perän puolella. **13** Ja yksi kyynärä pitää oleman
yhdellä ja yksi kyynärä toisella puolen, sen ylitse jääneen majan
vaatteen pituudesta: sen pitää riippuman Tabernaklin sivuilla
siellä ja täällä, sitä peittämässä. **14** Mutta tämän ensimäisen

peitteen päälle sinun pitää tekemän toisen peitteen punaisista
oinaan nahoista, ja vielä sitten ylimmäisen peitteen tekasjim-
nahoista. **15** Sinun pitää myös tekemän Tabernaklin laudat
sittimipuusta, pystyällä olemaan. **16** Jokaisen laudan pituus
pitää oleman kymmenen kyynärää, vaan leveys puolitoista
kyynärää. **17** Kaksi vaarnaa pitää jokaisessa laudassa oleman,
niin että he taittaisiin yhdistettää toinen toiseensa. Näin pitää
sinun tekemän kaikki Tabernaklin laudat. **18** Ja sinun pitää
tekemän Tabernaklin laudat, niin että kaksikymmentä lautaa
pitää oleman etelän puolella. **19** Ja neljäkymmentä hopiajalkaa
pitää sinun tekemän kahdenkymmenen laudan alle, niin että
jokaisen laudan alla pitää oleman kaksi jalkaa, kahden vaarnansa
päällä. **20** Niin myös majan toisella sivulla pohjan puolella
pitää oleman kaksikymmentä lautaa. **21** Ja neljäkymmentä
hopiajalkaa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla. **22** Mutta
perällä Tabernaklia länteen päin pitää sinun tekemän kuusi
lautaa. **23** Ja kaksi lautaa pitää sinun tekemän Tabernaklin
perälle, niihin kahteen kulmaan. **24** Niin että kumpikin niistä
taittaisiin yhdistettää silmuksella sekä alhaalta että ylhäältä:
yhdellä tavalla pitää he molemmista kulmista yhdistettämän
kulmakiskoilla, **25** Niin että yhteen olis kahdeksan lautaa, ja
heidän hopiajalkansa kuusitoistakymmentä: aina kaksi jalkaa
kunkin laudan alla. **26** Sinun pitää myös tekemän korennot
sittimipuusta: viisi niihin lautoihin, jotka yhdellä Tabernaklin sivulla
ovat; **27** Ja viisi korentoa niihin lautoihin, kuin toisella Tabernaklin
sivulla ovat: ja viisi korentoa myös niihin lautoihin, jotka perällä
Tabernaklia ovat, länteen päin. **28** Ja keskimäinen korento
pitää keskeltä lautoja käymän yhdestä kulmasta niin toiseen.
29 Ja sinun pitää laudat kullalla silaaman, ja kullasta renkaat

niihin tekemän, joihinka korennot pistetään, ja sinun pitää myös
korennot kullalla silaaman. **30** Ja niin pitää sinun Tabernaklin
pystyälle paneman, sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.
31 Esiripun pitää myös sinun tekemän sinisistä, purpuraisista ja
tulipunaisista villoista, niin myös kalliista kerratuista liinalangoista,
ja tekemään Kerubimit sen päälle taitavasti. **32** Ja sinun pitää
ripustaman sen neljän sittimipuisen, kullalla silatun patsaan
päälle, ja niiden kultaiset koukut, neljän hopiajalan päälle.
33 Ja sinun pitää ripustaman esiripun koukuille, ja paneman
todistusarkin sisälliselle puolen esirippua, niin että esirippu olis
teille erotus pyhän ja kaikkein pyhimmän vaiheella. **34** Armo-
istuimen pitää sinun myös paneman todistusarkin päälle, kaikkein
pyhimpään. **35** Ja paneman pöydän ulkoiselle puolen esirippua,
ja kynttiläjalan pöydän kohdalle, päivän puolelle Tabernaklia,
niin että pöytä seisoo pohjaan päin. **36** Ja sinun pitää tekemän
peittovaatteen Tabernaklin oveen, sinisistä, purpuraisista ja
tulipunaisista villoista, niin myös kalliista kerratusta liinalangasta,
taitavasti ommellun. **37** Tätä peittovaatetta varten pitää sinun
tekemän viisi patsasta sittimipuusta ja ne kullalla silaaman, ja
koukut pitää oleman kullasta: ja sinun pitää valaman niille viisi
vaskista jalkaa.

27 Ja sinun pitää tekemän myös alttarin sittimipuusta: viisi
kyynärää pitää oleman pituuden, ja viisi kyynärää leveyden:
neljäkulmaisen pitää sen alttarin oleman, ja kolme kyynärää
hänen korkeutensa. **2** Sarvet sinun pitää myös tekemän hänen
neljään kulmaansa: siitä pitää hänen sarvensa oleman; ja sinun
pitää sen vaskella silaaman. **3** Tee myös hänen patansa,
joihin tuhka korjataan, ja lapionsa, ja maljansa, ja tadikkonsa
ja hiilikattilansa: kaikki hänen kalunsa pitää sinun vaskesta

tekemän. **4** Ja sinun pitää myös tekemän hänelle häkin,
niinkuin verkon vaskesta, ja tekemän sen verkon päälle neljä
vaskirengasta hänen neljään kulmaansa. **5** Sinun pitää sen
paneman alhaalta alttarin ympäri, niin että se häkki ulottuu
keskelle alttaria. **6** Ja sinun pitää tekemän sittimipuiset korennot
alttarille, ja silaaman ne vaskella; **7** Ja pitää pistämän korennot
renkaisiin, niin että korennot ovat kahden puolen alttaria, joilla
se kannettaisiin. **8** Ja laudoista pitää sinun sen tekemän, niin
että se on tyhjä sisältä: niinkuin sinulle osoitettiin vuorella, niin
se tehtämän pitää. **9** Sinun pitää myös tekemän Tabernaklin
pihan meren puolelle; ja pihan vaatteet pitää oleman kalliista
kerratusta liinasta, sata kyynärää pitää oleman yhden sivun
pituus. **10** Ja hänen patsaitansa pitää oleman kaksikymmentä,
kahdenkymmenen vaskijalan päällä, ja patsasten koukut ja
heidän vyönsä hopiasta. **11** Niin myös pohjan puoleen, pituudelle
pitää oleman esivaatteet sata kyynärää pitkät, ja kaksikymmentä
sen patsasta kahdenkymmenen vaskijalan päällä, patsasten
koukut vöinensä hopiasta. **12** Mutta pihan laveudelle lännen
puoleen pitää oleman vaatteet, viisikymmentä kyynärää pitkät, ja
kymmenen patsasta kymmenen jalan päällä. **13** Ja itään päin,
pihan laveuden pitää oleman viisikymmentä kyynärää. **14** Niin
että vaatteella yhdellä puolella on viisitoistakymmentä kyynärää:
ja kolme patsasta kolmen jalan päällä. **15** Ja viisitoistakymmentä
kyynärää toisella puolella, siihen myös kolme patsasta kolmen
jalan päällä. **16** Mutta pihan läpikäytävässä pitää oleman yksi
vaate kaksikymmentä kyynärää leviä, sinisistä, purpuraisista
ja tulipunaisista villoista, ja kalliista liinalangasta taitavasti
ommellun: siihen myös neljä patsasta ja neljän jalan päällä. **17**
Kaikilla patsailla ympärinsä pihan pitää oleman hopiavanteet,

hopiakoukut, ja vaskiset jalat. **18** Ja pihan pituus pitää oleman
sata kyynärää, ja leveys kaikelta kohtaa viisikymmentä, ja korkeus
viisi kyynärää, kalliista kerratusta liinasta: ja heidän jalkansa
vaskesta. **19** Kaikki Tabernaklin astiat, jotka kaikkinaiseen
palvelukseen tarvitaan, kaikki hänen vaarnansa ja kaikki pihan
vaarnat pitää oleman vaskesta. **20** Ja käske Israelin lapsille, että
he toisivat sinulle kaikkein selkiämpää öljypuun öljyä puserrettua,
valkeudeksi: että lamppu aina palais. **21** Seurakunnan majassa
ulkoisella puolella esirippua, joka on todistuksen edessä, pitää
Aaron poikinensa sen toimittaman, (valistamaan) ehtoosta niin
aamuun asti, Herran edessä. Se pitää teille oleman ijankaikkinen
sääty heidän sukukunnissansa, Israelin lasten seassa.

28 Ja sinun pitää ottaman tykös sinun veljes Aaronin poikinensa
Israelin lasten seasta, että hän olis minun pappini: Aaron ja
hänen poikansa Nadab, Abihu, Eleatsar ja Itamar. **2** Ja sinun
pitää tekemän veljelles Aaronille pyhät vaatteet, kunniaksi
ja kaunistukseksi. **3** Ja sinun pitää myös puhuman kaikkein
niiden kanssa, joilla taitava sydän on, jotka minä taidon
hengellä täyttänyt olen, että he tekevät vaatteita Aaronille hänen
pyhittämiseksensä, että hän olis minun pappini. **4** Ja nämät
ovat vaatteet, jotka heidän tekemän pitää: kilpi, päällisvaate,
hame, ahdashame, hiippa ja vyö. Ja näin pitää heidän tekemän
sinun veljelles Aaronille ja hänen pojillensa pyhät vaatteet,
että hän minun pappini olis. **5** Siihen pitää heidän ottaman
kultaa, sinisiä, purpuraisia ja tulipunaisia villoja, ja kallista liinaa.
6 Päällisvaatteen pitää heidän tekemän kullasta, ja sinisistä,
purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja kalliisti kerratusta
liinasta, taitavasti. **7** Että se yhdistettäisiin molempain olkain
päältä ja sidottaisiin yhteen molemmilta puolilta. **8** Ja hänen

päällisvaatteensa vyö, kuin sen päällä on, pitää oleman yhdellä
tavalla tehty, kullasta, sinivilloista, purpurasta ja tulipunaisista
villoista, ja kalliista kerratusta liinalangasta. **9** Ja sinun pitää
ottaman kaksi onikin kiveä, ja kaivaman niihin Israelin poikain
nimet. **10** Heidän kuusi nimeänsä yhteen kiveen, ja toiset kuusi
nimeä toiseen kiveen, sen jälkeen kuin he syntyneet ovat.
11 Niinkuin kivenvuolia sinetin kaivaa, pitää sinun taitavasti
kaivaman niihin kahteen kiveen Israelin lasten nimet, ja ne
kultaan sisälle sulkeman. **12** Ja sinun pitää ne molemmat kivet
paneman hartioille päällisvaatteeseen, että ne ovat muistokivet
Israelin lapsille: ja Aaronin pitää kantaman heidän nimensä
Herran edessä molemmilla olillansa muistoksi. **13** Ja sinun pitää
tekemän kultaiset nastat. **14** Ja kahdet vitjat puhtaasta kullasta,
joilla päät ovat, pitää sinun tekemän, taitavasti väätyt: ne väätyt
vitjat pitää sinun yhdistämän nastoihin. **15** Virankilven pitää sinun
myös tekemän taitavasti, niinkuin päällisvaatteenkin pitää sinun
sen tekemän: kullasta, sinisistä ja purpuraisista, ja tulipunaisista
villoista, ja kerratusta kalliin liinan langasta sinun sen tekemän
pitää. **16** Neljäkulmaisen pitää sen oleman ja kaksinkertaisen,
kämmenen leveys hänen pituutensa, ja kämmenen leveytensä.
17 Ja sinun pitää täyttämän sen täyttymys kivillä, neljällä kivirivillä.
Ensimäinen rivi pitää oleman sardius, topats, smaragdi. **18**
Toinen rivi: rubiin, saphiir, demanti. **19** Kolmas rivi: linkurius,
akat ja ametisti. **20** Neljäs rivi: turkos, oniks ja jaspis: kultaan
pitää ne istutettaman kaikilta riveiltä. **21** Ja ne kivet pitää oleman
kahdentoistakymmenen Israelin lasten nimen jälkeen, kaivetut
kivenvuolialta jokainen nimeltänsä, kahdentoistakymmenen
sukukunnan jälkeen. **22** Ja sinun pitää tekemän vitjat kilpeen,
yhden pituiset, taitavasti väätyt, puhtaasta kullasta. **23** Ja sinun

pitää tekemän kilpeen kaksi kultarengasta, ja paneman ne
molemmat renkaat kahteen kilven kulmaan. **24** Ja pistämään ne
kaksi kultavitjaa kahteen renkaaseen kilven kulmiin. **25** Mutta
ne kaksi päätä niistä kahdesta vitjasta pitää sinun antaman
tulla kahteen nastaan, ja paneman päällisvaatteeseen hartioille,
toinen toisensa kohdalle. **26** Ja sinun pitää tekemän kaksi
kultaista rengasta, ja paneman ne molempiin kilven kulmiin: sen
reunaan sisälliselle puolelle päällisvaatetta. **27** Ja sinun pitää
tekemän kaksi kultarengasta, ja paneman ne päällisvaatteen
molemmille olkapäille toinen toisensa kohdalle, alaspäin, sen
saumaa vasten, vaatteen vyön päälle. **28** Ja rintavaate pitää
yhdistettämän renkaillansa sinisellä siteellä päällisvaatteen
renkaisiin, niin että se olis päällisvaatetta liki, ettei rintavaate
eriäis päällisvaatteesta. **29** Ja niin pitää Aaronin kantaman
Israelin lasten nimet virankilvessä sydämensä päällä, koska hän
pyhään sisälle menee, muistoksi Herran edessä alinomaisesti. **30**
Ja sinun pitää paneman virankilpeen valkeudet ja täydellisyydet,
jotka pitää oleman Aaronin sydämen päällä, koska hän menee
Herran eteen. Ja niin pitää Aaronin kantaman Israelin lasten
oikeuden sydämensä päällä aina Herran edessä. **31** Sinun pitää
myös tekemän päällisvaatteen alle hameen, kaiken sinisistä
villoista. **32** Ja ylinnä siinä pitää keskellä oleman pään läpi, ja
sepalus sen läven ympärillä, pallistettu yhteen niinkuin pantsarin
läpi, ettei se kehkiäisi. **33** Ja alhaalle hänen liepeisiinsä pitää
sinun tekemän niinkuin granatin omenat sinisistä, purpuraisista
ja tulipunaisista villoista ympärinsä: ja niiden keskelle kultaiset
kulkuiset ympärinsä. **34** Niin että siinä on kultainen kulkuinen, ja
sitälikin granatin omena: ja taas kultainen kulkuinen granatin
omenan kanssa, ympärinsä hameen liepeitä. **35** Ja Aaron pitää

sen päällensä pitämän, koska hän palveluksen tekee, niin että
siitä kuullaan kulina, koska hän menee pyhään, Herran eteen, ja
hän käy ulos, ettei hän kuolisi. **36** Sinun pitää myös tekemän
otsalehden puhtaasta kullasta, ja kaivaman siihen, niinkuin sinetti
kaivetaan, HERRAN PYHYYS. **37** Ja sinun pitää sen sitoman
sinisellä langalla, niin että se on hiipan päällä: etisellä puolella
hiippaa sen pitää oleman. **38** Ja sen pitää oleman Aaronin
otsalla, niin että Aaron kantaa pyhäin vääryyden, kuin Israelin
lapset pyhittivät, kaikissa heidän pyhyytensä lahjoissa. Ja se
pitää alinomati oleman hänen otsassansa, heille mielisuosioksi
Herran edessä. **39** Sinun pitää myös tekemän ahtaan hameen
kalliista liinasta, ja hiipan kalliista liinasta: ja taitavasti ommellun
vyön pitää myös tekemän. **40** Ja Aaronin pojille pitää sinun
tekemän hameita, vöitä ja hiippoja, kunniaksi ja kaunistukseksi.
41 Ja sinun pitää ne puettaman veljes Aaronin ja hänen poikainsa
ylle, ja pitää voiteleman heitä, ja täyttämän heidän kätensä, ja
pyhittämän heitä, että he olisivat minun pappini. **42** Ja pitää
tekemän heille liinaiset alusvaatteet, peittääksensä häpylihansa:
kupeista niin reisiin asti pitää ne oleman. **43** Ja Aaron poikinensa
pitää ne yllänsä pitämän, koska he menevät seurakunnan
majaan, eli koska he lähestyvät alttaria palvelusta tekemään
pyhässä, ettei heille kostettaisi heidän vääryyttänsä, ja he
kuolisi. Se pitää oleman hänelle ja hänen siemenellensä hänen
jälkeensä ijankaikkinen sääty.

29 Ja tämä on se kuin sinun pitää tekemän heille, pyhittääkses
heitä, että he olisivat minun pappini: ota yksi nuori mulli,
ja kaksi virheetöintä oinasta. **2** Ja happamattomia leipiä ja
happamattomia kyrsiä sekoitettuja öljyllä, ja happamattomia
ohuita kyrsiä voidelluita öljyllä: nisuisista jauhoista pitää sinun ne

tekemän. **3** Ja sinun pitää paneman ne koriin, ja korissa ne
kantaman edes, niin myös mullin ja ne kaksi oinasta. **4** Ja sinun
pitää tuoman Aaronin poikinensa seurakunnan majan oven eteen,
ja pesemän heitä vedellä. **5** Ja sinun pitää ottaman vaatteet
ja puettaman Aaronin ylle, ahtaan hameen, ja päällisvaate-
hameen, ja vyöttämän hänen päällisvaatteen vyöllä. **6** Sinun
pitää myös paneman hiipan hänen päähänsä, ja laskeman
pyhän kruunun hiipan päälle; **7** Ja ottaman voidellusöljyn, ja
vuodattaman hänen päänsä päälle, ja voiteleman häntä. **8**
Ja hänen poikainsa anna tulla edes, ja pueta heidän yllensä
ahtaat hameet. **9** Ja sinun pitää vyöttämän heidän vyöllä,
sekä Aaronin että hänen poikansa, ja paneman hiipat heidän
päähänsä, että heillä olis pappeus ijankaikkiseksi säädyksi:
ja sinun pitää täyttämän Aaronin käden ja hänen poikainsa
käden. **10** Ja sinun pitää tuoman mullin seurakunnan majan
eteen: ja Aaronin poikinensa pitää paneman kätensä mullin
päälle. **11** Niin sinun pitää teurastaman mullin Herran edessä,
seurakunnan majan oven tykönä. **12** Ja sinun pitää ottaman
mullin verestä, ja sivuman sormellas alttarin sarviin; mutta kaikki
sen muu veri vuodata alttarin pohjaan. **13** Ja sinun pitää ottaman
kaiken lihavuuden kuin sisällykset peittää, ja maksan kalvon, ja
molemmat munaskuut, ja lihavuuden, joka on niiden päällä, ja
polttaman alttarilla. **14** Mutta mullin lihan ja hänen vuotansa ja
rapansa pitää sinun polttaman tulella ulkona leiristä; sillä se on
rikosuhri. **15** Yhden oinaan pitää sinun myös ottaman: ja Aaronin
poikinensa pitää paneman kätensä sen oinaan pään päälle. **16**
Ja sinun pitää teurastaman oinaan, ja ottaman hänen verensä,
ja priiskottaman alttarille ympärinsä. **17** Mutta oinaan pitää sinun
leikkaaman kappaleiksi, ja pesemän hänen sisällyksensä ja

jalkansa, ja paneman sen hänen kappaltensa ja päänsä päälle.
18 Ja polttaman koko oinaan alttarilla; sillä se on polttouhri
Herralle: makia haju ja tuli Herralle. **19** Toisen oinaan pitää sinun
myös ottaman, ja Aaron poikinensa pitää paneman kätensä
oinaan pään päälle. **20** Ja sinun pitää teurastaman oinaan
ja ottaman hänen verestänsä, ja sivuman Aaronin ja hänen
poikainsa oikian korvan lehteen, ja oikian käden peukaloon, ja
heidän oikian jalkansa isoon varpaaseen: ja priiskottaman veren
alttarille ympärinsä. **21** Ja sinun pitää ottaman verestä, kuin
alttarilla on, ja voidellusöljystä, ja priiskottaman Aaronin ja hänen
vaatettensa päälle, ja hänen poikainsa ja heidän vaatettensa
päälle: niin hän tulee pyhäksi itse vaatteinensa, ja hänen
poikansa vaatteinensa. **22** Sitte pitää sinun ottaman oinaasta
lihavuuden, ja saparon, ja sen lihavuuden kuin sisällykset
peittää, ja maksan kalvon, ja molemmat munaskuut, niin myös
sen lihavuuden kuin niiden päällä on, ja oikian lavan; sillä se
on täyttämisen oinas. **23** Ja yhden kyrsän leipää, ja yhden
öljykyrsän, ja ohuen kyrsän korista, jossa happamattomat leivät
ovat Herran edessä. **24** Ja sinun pitää paneman kaikki nämät
Aaronin ja hänen poikainsa kätten päälle, ja häälyttämän ne
häälytykseksi Herralle. **25** Ja niin pitää sinun ne ottaman heidän
käsistänsä, ja polttaman alttarilla polttouhriksi ja makiaksi hajuksi
Herralle; sillä se on Herran tuli. **26** Ja sinun pitää ottaman
rinnan Aaronin täyttämisen oinaasta, ja pitää sen häälyttämän
häälytysuhriksi Herran eteen: ja se pitää oleman sinun osas.
27 Ja sinun pitää pyhittämän häälytysrinnan ja ylennyslavan,
joka häälytetty on ja ylennetty on, Aaronin ja hänen poikainsa
täyttämisen oinaasta. **28** Ja sen pitää oleman Aaronille ja hänen
pojillensa ijankaikkiseksi säädyksi Israelin lapsilta; sillä se on

ylennysuhri: ja ylennysuhrin pitää oleman Herran oman Israelin
lapsilta, heidän kiitosuhrissansa ja ylennysuhrissansa. **29** Mutta
Aaronin pyhät vaatteet pitää oleman hänen pojillansa hänen
jälkeensä, että heidät pitää niissä voideltaman, ja heidän kätensä
täytettämän. **30** Joka hänen pojistansa tulee papiksi hänen
siaansa, sen pitää pukeman ne yllensä seitsemän päivää; jonka
pitää käymän seurakunnan majaan palvelemaan pyhässä. **31**
Sinun pitää myös ottaman täyttämisen oinaan, ja keittämän sen
lihan pyhässä siassa. **32** Ja Aaronin poikinensa pitää syömän
sen oinaan lihan, ja leivän, joka on korissa, seurakunnan majan
oven edessä. **33** Ja niiden pitää ne syömän, jotka niiden kautta
sovitetut ovat, täytettää heidän käsiänsä, ja pyhitettää heitä.
Ei muukalaisen pidä sitä syömän; sillä se on pyhä. **34** Jos
jotakin tähteeksi jää täyttymisen lihasta ja leivästä aamuun
asti, sen pitää sinun polttaman tulessa: ei sitä pidä syötämän,
sillä se on pyhä. **35** Ja näin pitää sinun tekemän Aaronille ja
hänen pojillensa, kaiken sen jälkeen kuin minä sinulle käskenyt
olen: seitsemän päivää pitää sinun heidän kätensä täyttämän;
36 Ja joka päivä teurastaman mullin rikosuhrin sovinnoksi. Ja
sinun pitää puhdistaman alttarin, koskas sovintoa uhraat sen
päällä, ja voiteleman sen, ettäs sen pyhittäisit. **37** Ja seitsemän
päivää pitää sinun puhdistaman alttarin, ja pyhittämän sen; ja
se alttari pitää oleman kaikkein pyhin. Mitä ikänänsä siihen
alttariin tarttuu, se on pyhitetty. **38** Ja tämä on se kuin sinun
pitää tekemän alttarilla: kaksi vuosikuntaista karitsaa pitää sinun
uhraaman joka päivä sen päällä. **39** Yhden karitsan aamulla,
ja toisen karitsan pitää sinun uhraaman kahden ehtoon välillä.
40 Ja kymmenennen osan jauhoja, sekoitettu neljännekseen
hinniä puserretun öljyn kanssa; ja neljänneksen hinniä viinaa

juomauhriksi, yhdelle karitsalle. **41** Ja toisen karitsan pitää
sinun uhraaman kahden ehtoon välillä: niinkuin aamullisenkin
ruokauhrin ja juomauhrin pitää sinun sen uhraaman Herralle
makiaksi hajuksi ja tuleksi. **42** Tämä on alinomainen polttouhri
teidän sukukunnillenne seurakunnan majan oven tykönä Herran
edessä, kussa minä olen saapuvilla teille, ja puhun sinulle. **43**
Siellä minä Israelin lapsille olen saapuvilla: ja se pyhitetään
minun kunniassani. **44** Ja minä pyhitän todistuksen majan
alttareinensa, ja pyhitän Aaronin poikinensa minulle papiksi. **45**
Ja asun Israelin lasten seassa, ja olen heidän Jumalansa. **46** Ja
heidän pitää tietämän, että minä olen Herra heidän Jumalansa,
joka heidät johdatin Egyptin maalta, että minä asuisin heidän
seassansa. Minä olen Herra heidän Jumalansa.

30 Sinun pitää myös tekemän suitsutusalttarin suitsutettaa:
sittimipuusta sinun sen tekemän pitää. **2** Kyynärä pitää oleman
hänen pituutensa ja kyynärä leveytensä: nelikulmaisen pitää
sen oleman, ja kaksi kyynärää hänen korkeutensa; siitä myös
pitää oleman hänen sarvensa. **3** Ja sinun pitää silaaman sen
puhtaalla kullalla, hänen lakensa ja seinänsä ympärinsä, ja
sen sarvet. Ja sinun pitää tekemän kultaisen vanteen sen
ympärinsä. **4** Ja kaksi kultaista rengasta pitää sinun tekemän,
molemmille tahoille kahteen hänen kulmaansa vanteen alle,
että korennot niihin pistettäisiin, joilla se kannettaisiin. **5** Sinun
pitää myös tekemän korennot sittimipuusta, ja silaaman ne
kullalla. **6** Ja asettaman se esiripun eteen, joka on todistusarkin
edessä; armo-istuimen edessä, joka on todistuksen päällä,
siellä minä tulen sinun tykös. **7** Ja Aaronin pitää sen päällä
polttaman hyvänhajullista suitsutusta: joka aamu koska hän
valmistaa kynttilät, pitää hänen sen suitsuttaman. **8** Niin myös

koska Aaron sytyttää kynttilät kahden ehtoon välillä, pitää hänen
sen suitsuttaman: sen suitsutuksen pitää oleman alinomaisen
Herran edessä, teidän sukukunnissanne. **9** Ei teidän pidä yhtään
muukalaista suitsutusta tekemän sen päällä, eli polttouhria, eli
ruokauhria, eikä myös juomauhria uhraaman sen päällä. **10** Ja
Aaron pitää sen sarvein päällä sovittaman kerran vuodessa:
rikosuhrin verestä pitää hänen sen päällä kerran vuodessa
sovittaman teidän sukukunnissanne: se on kaikkein pyhin
Herralle. **11** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **12** Koska
Israelin lapset luettelet, niin heidän pitää itsekunkin sielunsa
edestä antaman sovinnon Herralle, koska he luetellaan: ettei
heidän päällensä joku rangaistus tulisi, koska he luetellaan. **13**
Ja pitää jokaisen, joka luvussa on, antaman puolen sikliä, pyhän
siklin jälkeen: sikli maksaa kaksikymmentä geraa: puoli sikliä
pitää oleman Herran ylennysuhri. **14** Joka kahdenkymmenen
vuotisen luvussa löydetään ja sen ylitse: sen pitää antaman
Herralle ylennysuhrin. **15** Varallisen ei pidä siihen lisäämän,
ja köyhän ei pidä vähentämän puolesta siklistä, koska he
antavat Herralle ylennysuhrin teidän sieluinne sovinnoksi. **16** Ja
sinun pitää sovintorahan ottaman Israelin lapsilta, ja antaman
sen seurakunnan majan palvelukseksi: ja sen pitää Israelin
lapsille muistoksi oleman Herran edessä, että teidän sielunne
sovitettaisiin. **17** Niin Herra taas puhui Mosekselle, sanoen:
18 Sinun pitää myös tekemän vaskisen pesoastian, vaskijalan
kanssa, pesemistä varten: ja sen pitää sinun asettaman
seurakunnan majan ja alttarin vaiheelle, ja paneman siihen
vettä. **19** Että Aaron ja hänen poikansa pesisivät siitä kätensä
ja jalkansa. **20** Koska he menevät seurakunnan majaan, pitää
heidän itsensä pesemän vedellä, ettei he kuolisi, taikka koska

he lähestyvät alttarin tykö palvelemaan Herraa savu-uhrilla. **21**
Ja heidän pitää pesemän kätensä ja jalkansa, ettei he kuolisi
ja se pitää heille oleman ijankaikkiseksi säädyksi, hänelle ja
hänen siemenellensä heidän sukukunnissansa. **22** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **23** Ota sinulles parhaista kaluista:
kaikkein kalliimmasta mirhamista viisisataa sikliä, ja puoli sen
vertaa kanelia, kaksisataa ja viisikymmentä, ja myös kalmusta
kaksisataa ja viisikymmentä. **24** Mutta kasiaa viisisataa pyhän
siklin jälkeen, ja öljyä öljypuusta yksi hin, **25** Ja sinun pitää
siitä tekemän pyhän voidellusöljyn, parhaan voiteen apotekarin
tavalla: sen pitää pyhän voiteen-öljyn oleman. **26** Sillä sinun
pitää voiteleman seurakunnan majan, niin myös todistusarkin.
27 Ja pöydän ja kaikki hänen astiansa, ja kynttiläjalan ja sen
astiat, niin myös suitsutusalttarin, **28** Polttouhrin alttarin ja kaikki
sen astiat, niin myös pesoastian jalkoinensa. **29** Ja sinun pitää
ne pyhittämän, ja ne pitää kaikkein pyhimmät oleman: mitä
ikänänsä niihin tarttuu, se pitää pyhitetty oleman. **30** Aaronin ja
hänen poikansa pitää sinun myös voiteleman ja pyhittämän heitä
minulle papiksi. **31** Sinun pitää myös puhuman Israelin lapsille,
sanoen: tämä öljy pitää oleman minulle pyhä voidellus teidän
sukukunnissanne. **32** Ihmisen ruumiin päälle ei pidä se voidellus
vuodatettaman, ja ei teidän pidä myös senkaltaista tekemän; sillä
se on pyhä, sentähden pitää myös se teiltä pyhitettämän. **33** Se
joka tekee senkaltaista voidetta, eli joka panee sitä muukalaisen
päälle, se pitää hävitettämän kansoistansa. **34** Ja Herra sanoi
Mosekselle: ota sinulle hyvänhajullisia kaluja, staktea ja galbania
(a); näistä hajavista kaluista, puhtaan pyhän savun (b) kanssa,
pitää yhden verran oleman. (a) Bdellium. (b) Ollibanum purum.
35 Sinun pitää siitä tekemän suitsutuksen, apotekarin tavalla:

suolatun, puhtaan ja pyhän. **36** Ja sinun pitää sen pieneksi
survoman, ja paneman siitä todistuksen eteen seurakunnan
majaan, kussa minä olen sinua läsnä: sen pitää teille oleman
kaikkein pyhimmän. **37** Ja senkaltaista suitsutusta ei teidän
pidä itsellenne tekemän; mutta tämä pitää oleman sinulle pyhä,
Herran edessä. **38** Joka senkaltaista tekee suitsuttaaksensa, se
pitää hävitettämän kansoistansa.

31 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Katso, minä kutsuin
nimeltänsä Betsaleelin Urin pojan, Hurin pojanpojan, Juudan
suvusta. **3** Ja täytin hänen Jumalan hengellä: viisaudella ja
kaikkinaisella taidolla: **4** Taitoja ylösajattelemaan, ja tekemään
kullasta, ja hopiasta, ja vaskesta, **5** Taitavasti leikkaamaan
ja sisälle panemaan kivet, ja taitavasti tekemään puusta
kaikkinaista työtä. **6** Ja katso, minä annoin myös hänelle
avuksi Oholiabin Ahisamakin pojan, Danin suvusta, ja itsekunkin
taitavan sydämeen annoin minä taidon tekemään kaikkia, mitä
minä olen sinulle käskenyt: **7** Seurakunnan majan ja liiton arkin,
ja armo-istuimen, joka sen päällä on, ja kaikki majan astiat, **8**
Pöydän ja sen astiat, ja puhtaan kynttilänjalan, ja kaikki sen
kalut, ja myös savu-alttarin. **9** Polttouhri-alttarin ja kaikki sen
kalut, ja myös pesoastian jalkoinensa, **10** Ja virkavaatteet, ja
papin Aaronin pyhät vaatteet, ja hänen poikainsa vaatteet, papin
virkaan, **11** Voidellusöljyn ja suitsutuksen hajavista kaluista,
pyhään: kaiken sen jälkeen, kuin minä olen sinulle käskenyt,
pitää heidän tekemän. **12** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
13 Puhu Israelin lapsille, sanoen: teidän pitää kaiketi pitämän
minun sabbatini; sillä se on merkki minun välilläni ja teidän,
teidän suvuissanne, että te tietäisitte minun olevan Herran, joka
teitä pyhitän. **14** Sentähden pitäkäät sabbati; sillä se on teillä

pyhä. Joka sen rikkoo, hänen pitää totisesti kuoleman; sillä
kuka ikänänsä silloin työtä tekee, sen sielu pitää hävitettämän
kansansa seasta. **15** Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta
seitsemäntenä päivänä on sabbatin lepo, pyhä Herralle: kuka
ikänänsä työtä tekee sabbatin päivänä, hänen pitää totisesti
kuoleman. **16** Sentähden pitäkään Israelin lapset sabbatin, että
he sen pyhittäisivät, sukukunnissansa ijankaikkiseksi liitoksi. **17**
Minun ja Israelin lasten välillä on se ijankaikkinen merkki; sillä
kuutena päivänä teki Herra taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä
päivänä hän lepäsi, ja virvoitti itsensä. **18** Ja sitte kuin Herra oli
lopettanut puheensa Moseksen kanssa Sinain vuorella, antoi hän
hänelle kaksi todistuksen taulua, jotka olivat kivestä, Jumalan
sormella kirjoitetut.

32 Mutta koska kansa näki, että Moses viipyi tulemasta alas
vuorelta, niin he kokoontuivat Aaronia vastaan, ja sanoivat
hänelle: nouse, tee meille jumalia, jotka meidän edellämme
kävisivät; sillä emme tiedä, mitä tälle miehelle Mosekselle
tapahtunut on, joka meidät Egyptin maalta johdatti. **2** Niin
sanoi Aaron heille: reväiskäät kultaiset korvarenkaat, jotka ovat
emäntienne korvissa, ja teidän poikainne, ja teidän tyttärenne: ja
tuokaat minun tyköni. **3** Niin kaikki kansa repäisi ne kultaiset
korvarenkaat, jotka olivat heidän korvissansa: ja toivat Aaronin
tykö. **4** Jonka hän otti heidän kädestänsä, ja kuvasi sen
kaivinraudalla, ja teki siitä valetun vasikan; ja he sanoivat:
nämät ovat sinun jumalas, Israel, jotka sinun Egyptin maalta
johdattivat ulos. **5** Ja koska Aaron sen näki, rakensi hän alttarin
heidän eteensä; ja Aaron huusi ja sanoi: huomenna on Herran
juhlapäivä. **6** Ja he varhain aamulla nousivat toisena päivänä, ja
he uhrasivat polttouhria, ja kantoivat edes kiitosuhria. Ja kansa

istui syömään ja juomaan, ja nousivat mässäämään. **7** Mutta
Herra puhui Mosekselle: mene, astu alas; sillä sinun kansas,
jonka sinä Egyptin maalta johdatit ulos, turmeli itsensä. **8** He
äkisti poikkesivat pois siltä tieltä, jonka minä heille käskin. He
tekivät itsellensä valetun vasikan, ja kumarsivat sitä, ja uhrasivat
sille, ja sanoivat: nämät ovat sinun jumalas, Israel, jotka sinun
Egyptin maalta johdattivat ulos. **9** Ja Herra sanoi Mosekselle:
minä näin tämän kansan; ja katso, se on niskurikansa. **10**
Sentähden salli nyt minun vihani julmistua heidän päällensä, että
minä hukutan heidät: niin minä teen sinun suureksi kansaksi.
11 Mutta Moses rukoili hartaasti Herran Jumalansa edessä, ja
sanoi: Herra, miksi sinun vihas julmistuu sinun kansan päälle,
jonka Egyptin maalta johdatit ulos, suurella voimalla ja väkevällä
kädellä? **12** Miksi Egyptiläiset pitäis puhuman ja sanoman:
heidän vahingoksensa hän heitä johdatti ulos, tappaaksensa
heitä vuorella, ja hävittääksensä heitä maan päältä? Käänny pois
sinun vihas hirmuisuudesta, ja kadu sitä pahaa sinun kansaas
vastaan. **13** Muista sinun palvelioitas Abrahamia, Isaakia ja
Israelia, joille sinä itse kauttas vannoit, ja sanoit heille: minä
enennän teidän siemenenne niinkuin taivaan tähdet: ja kaiken
tämän maan, josta minä sanoin, annan teidän siemenellenne, ja
heidän pitää sen perimän ijankaikkisesti. **14** Niin Herra katui
sitä pahaa, jonka hän uhkasi tehdä kansallensa. **15** Ja Moses
käänsi itsensä, ja astui alas vuorelta, ja hänen kädessänsä oli
kaksi todistuksen taulua: ja taulut olivat kirjoitetut molemmilta
puolilta. **16** Ja taulut olivat Jumalan teko: ja kirjoitus oli myös
Jumalan kirjoitus, kaivettu tauluihin. **17** Koska Josua kuuli
kansan huudon, sanoi hän Mosekselle: sodan ääni leirissä. **18**
Hän vastasi: ei se ole voittajain, eikä voitettuiden huuto: minä

kuulen veisaajain äänen. **19** Ja koska hän lähestyi leiriä, näki
hän vasikan ja hypyn. Ja Moseksen viha julmistui, ja heitti pois
käsistänsä taulut, ja löi ne rikki vuoren alla. **20** Hän otti myös
vasikan, jonka he tehneet olivat, ja poltti tulella, ja musersi sen
tuhaksi; sitte hajoitti hän sen veteen, ja antoi sen Israelin lasten
juoda. **21** Ja Moses sanoi Aaronille: mitä tämä kansa on sinulle
tehnyt, että niin suuren rikoksen saatit heidän päällensä? **22** Ja
Aaron sanoi: älköön minun herrani viha julmistuko: sinä tiedät,
että tämä kansa on pahuudessa. **23** He sanoivat minulle: tee
meille jumalia, jotka meidän edellemme kävisivät; sillä emme
tiedä, mitä tälle miehelle Mosekselle tapahtunut on, joka meidän
Egyptin maalta johdatti. **24** Joille minä sanoin: jolla on kultaa,
reväiskään sen pois; ja he antoivat sen minulle, ja minä heitin
sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka. **25** Kun Moses näki,
että kansa oli paljastettu; sillä Aaron oli heidän paljastanut
häväistykseksi heidän vihollisillensa, **26** Niin Moses seisoi leirin
portissa ja sanoi: joka on Herran oma, se tulkaan minun tyköni;
niin kokoontuivat hänen tykönsä kaikki Levin pojat, **27** Joille
hän sanoi: näin sanoo Herra Israelin Jumala: jokainen sitokaan
miekan kupeillensa: vaeltakaat lävitse, ja palaitkaat portista
niin porttiin leirissä, ja tappakaat itsekukin veljensä, ja kukin
ystävänsä, ja kukin lähimmäisensä. **28** Niin Levin pojat tekivät
Moseksen käskyn jälkeen: ja sinä päivänä lankesi kansasta liki
kolmetuhatta miestä. **29** Moses sanoi: pyhittäkäät tänäpänä
teidän kätenne Herralle, itsekukin pojassansa ja veljessänsä,
että hän tänäpänä antais teille siunauksen. **30** Toisna päivänä
sanoi Moses kansalle: te olette tehneet suuren synnin; ja nyt
minä astun ylös Herran tykö, jos minä mitämaks taidan sovittaa
teidän rikoksenne. **31** Niin Moses palasi Herran tykö, ja sanoi:

minä rukoilen; tämä kansa teki suuren synnin, ja he tekivät
itsellensä kultaisia jumalia. **32** Nyt siis anna heidän rikoksensa
anteeksi; mutta jollei, niin pyyhi minut nyt pois sinun kirjastas,
jonkas kirjoittanut olet. **33** Ja Herra sanoi Mosekselle: joka minua
vastaan syntiä tekee, sen minä pyyhin minun kirjastani. **34** Niin
mene sinä nyt, ja johdata kansa sille sialle, josta minä olen
sinulle puhunut: Katsos, minun enkelini käy sinun edelläs. Mutta
minun etsikkopäivänäni kostan minä heidän rikoksensa. **35** Ja
niin löi Herra kansaa; että he olivat tehneet vasikan, jonka Aaron
teki.

33 Ja Herra puhui Mosekselle: mene täältä, sinä ja kansa,
jonkas johdatit Egyptin maalta, sille maalle, kuin minä vannoin
Abrahamille, Isaakille ja Jakobille, sanoen: sinun siemenelles
minä sen annan, **2** Ja lähetän sinun edelläs enkelin, ja ajan
pois Kanaanealaiset, Amorilaiset, ja Hetiläiset, ja Pheresiläiset,
Heviläiset, ja Jebusilaiset, **3** Sille maalle, jossa rieskaa ja hunajaa
vuotaa; sillä en minä mene sinun kanssas, sillä sinä olet niskuri
kansa, etten minä sinua joskus tieltä hukuttaisi. **4** Koska kansa
kuuli tämän pahan puheen, tulivat he surulliseksi, ja ei yksikään
pukenut kaunistusta yllensä. **5** Ja Herra sanoi Mosekselle: sano
Israelin lapsille: te olette niskurikansa, minä tulen äkisti sinun
päälles, ja hukutan sinun; riisu siis nyt kaunistukses sinultas,
että minä tietäisin, mitä minä sinulle tekisin. **6** Niin riisuivat
Israelin lapset kaunistuksensa Horebin vuoren tykönä. **7** Moses
myös otti majan ja pani sen ylös kauvas leiristä, ja kutsui sen
seurakunnan majaksi: ja kuka ikänänsä tahtoi kysyä Herralta,
hänen piti menemän seurakunnan majan tykö, joka oli ulkona
leiristä. **8** Ja tapahtui, koska Moses meni majan tykö, niin
nousi kaikki kansa, ja itsekukin seisoi majansa ovella, ja he

katselivat Moseksen jälkeen siihen asti, että hän tuli majaan. **9**
Ja tapahtui, koska Moses tuli majaan, tuli pilven patsas alas, ja
seisoi majan ovella: ja puhutteli Mosesta. **10** Ja koska kaikki
kansa näki pilven patsaan seisovan majan oven edessä, niin
kaikki kansa nousi ja itsekukin kumarsi itsensä majan ovella. **11**
Ja Herra puhutteli Mosesta kasvosta niin kasvoon, niinkuin joku
ystävätänsä puhuttelee. Ja koska hän palasi leiriin, niin hänen
palveliansa Josua Nunin poika, nuorukainen ei lähtenyt majasta.
12 Ja Moses sanoi Herralle: katso, sinä sanot minulle: johdata
tämä kansa, ja et sinä ilmoittanut, kenenkä sinä lähetät minun
kanssani; ja kuitenkin sinä sanoit minulle: minä tunnen sinun
nimeltäs, ja sinä olet myös armon löytänyt minun edessäni. **13**
Nyt siis, jos minä muutoin olen armon löytänyt sinun edessäs,
niin osota nyt minulle sinun ties, että minä sinut tuntisin ja
löytäisin armon sinun edessäs: ja katso kuitenkin, että tämä
väki on sinun kansas. **14** Ja hän sanoi: minun kasvoni käy
sinun edelläs, ja minä annan sinulle levon. **15** Ja hän sanoi
hänelle: jollei sinun kasvos käy edellä, niin älä vie meitä tästä
pois. **16** Ja mistä se tässä tietää saadaan, että minä ja sinun
kansas olemme löytäneet armon sinun edessäs? Eikö, koskas
vaellat meidän kanssamme? että me eroitettaisiin, minä ja sinun
kansas, kaikista kansoista, jotka ovat maan piirin päällä. **17** Ja
Herra sanoi Mosekselle: Ja minä myös tämän teen, niinkuin sinä
sanoit; sillä sinä olet löytänyt armon minun edessäni, ja minä
tunnen sinun nimeltäs. **18** Mutta hän sanoi: osota siis minulle
sinun kunnias. **19** Ja hän vastasi: minä annan kaikki minun
hyvyyteni käydä sinun kasvois edellä, ja tahdon saarnata Herran
nimeä sinun edessäs. Ja minä armaitsen, ja olen laupias, jolle
minä laupias olen. **20** Ja sanoi taas: et sinä taida nähdä minun

kasvojani; sillä ei yksikään ihminen, joka minun näkee, taida
elää. **21** Vielä sanoi Herra: katsos, sia on minun tykönäni: siellä
pitää sinun seisoman kalliolla. **22** Ja pitää tapahtuman, koska
minun kunniani vaeltaa ohitse, niin minä panen sinun kallion
rotkoon, ja minä peitän sinun minun kädelläni niinkauvan kuin
minä vaellan ohitse. **23** Sitte koska minä otan pois minun käteni,
saat sinä nähdä minun takaa; vaan minun kasvojani ei taideta
nähdä.

34 Ja Herra sanoi Mosekselle: vuole sinulles kaksi kivistä
taulua entisten kaltaista: ja minä kirjoitan niihin tauluihin ne
sanat, jotka ensimäisissä tauluissa olivat, jotkas löit rikki. **2**
Ole siis huomenna valmis, ja astu varhain Sinain vuorelle, ja
seiso siellä minun edessäni vuoren kukkulalla. **3** Vaan älkään
yksikään astuko ylös sinun kanssas, älkään myös yksikään
koko sillä vuorella näkykö; ja eikä lampaita eikä karjaa pidä
kaittaman sen vuoren kohdalla. **4** Ja Moses teki kaksi kivistä
taulua entisten kaltaista, ja nousi aamulla varhain, ja astui ylös
Sinain vuorelle, niinkuin Herra hänen käskenyt oli, ja otti ne kaksi
kivistä taulua käteensä. **5** Ja Herra astui alas pilvessä, ja seisoi
hänen kanssansa siellä, ja saarnasi Herran nimestä. **6** Ja Herra
vaelsi hänen kasvoinsa edessä, ja huusi: Herra, Herra Jumala
(on) laupias ja armollinen, ja pitkämielinen, suuresta armosta
ja totuudesta; **7** Joka pitää laupiuden tuhanteen polveen, ja
ottaa pois vääryyden, ylitsekäymisen ja synnin: jonka edessä
ei yksikään ole viatoin, joka etsii isäin vääryyden ja lasten ja
lastenlasten päälle, hamaan kolmanteen ja neljänteen polveen. **8**
Ja Moses kiiruusti kumarsi itsensä maahan ja rukoili. **9** Ja sanoi:
Herra, jos minä olen löytänyt armon sinun edessäs, niin käykään
siis Herra meidän kanssamme: sillä tämä on niskuri kansa; että

olisit meidän vääryydellemme ja synnillemme armollinen, ja
omistaisit meitä sinulles perimiseksi. **10** Ja hän sanoi: katso,
minä teen liiton kaiken sinun kansas edessä, ja minä myös teen
ihmeellisiä tekoja, joidenka kaltaisia ei ikänänsä ennen tehty ole
jossakussa maassa, eikä yhdenkään kansan seassa: ja kaiken
kansan, joiden seassa sinä olet, pitää näkemän Herran teot; sillä
se pitää oleman peljättävä, minkä minä sinun kanssas teen. **11**
Pidä se, kuin minä sinulle tänäpänä käsken: katso, minä ajan
ulos sinun edestäs Amorilaisen, Kanaanealaisen, Hetiläisen,
Pheresiläisen, Heviläisen ja Jebusilaisen. **12** Kavahda sinuas,
ettet sinä tee liittoa sen maan asuvaisten kanssa, johonkas
tulet: ettei se olisi sinulle paulaksi teidän keskellänne. **13** Vaan
heidän alttarinsa pitää teidän kukistaman, ja heidän kuvansa
rikkoman: ja heidän metsistönsä maahan lyömän. **14** Sillä
ei sinun pidä rukoileman muita jumalia: sillä Herran nimi on
kiivoittelia, että hän on kiivas Jumala. **15** Ei sinun pidä joskus
tekemän liittoa sen maan asuvaisten kanssa: sillä koska he
hauristelevat jumalainsa kanssa, ja uhraavat jumalillensa, ja
kutsuvat sinun, ettäs söisit heidän uhristansa, **16** Ja ottaisit
heidän tyttäristänsä sinun pojilles emäntiä; jotka hauristelevat
jumalainsa kanssa, ja saattavat sinun poikas myös heidän
jumalainsa kanssa hauristelemaan. **17** Ei sinun pidä valetuita
jumalia tekemän sinulles. **18** Happamattoman leivän juhlan sinun
pitää pitämän. Seitsemän päivää pitää sinun happamatointa
leipää syömän, niinkuin minä sinulle käskenyt olen, määrätyllä
ajalla Abibin kuulla; sillä sinä olet lähtenyt Egyptistä Abibin
kuulla. **19** Kaikki, jotka ensin avaavat äitinsä kohdun, ovat minun:
kaikki härkyiset karjasta, ja oinaat lampaista, jotka esikoiset ovat.
20 Mutta aasin esikoisen pitää sinun lunastaman lampaalla; jos

et sinä lunasta, niin väännä hänen niskansa poikki. Jokaisen
esikoisen sinun pojistas pitää sinun lunastaman, ja ei yksikään
pidä tyhjin käsin minun eteeni tuleman. **21** Kuusi päivää pitää
sinun työtä tekemän, ja seitsemäntenä päivänä pitää sinun
lepäämän: sekä pellon kyntämisestä että niittämisestä pitää sinun
lepäämän. **22** Viikkojuhlan sinun pitää pitämän, ensimäisestä
nisun elon uutisesta: ja korjaamisen juhlan, vuoden lopulla.
23 Kolmasti vuodessa pitää kaikki miehen puoles näkymän
kaikkivaltiaan Herran Israelin Jumalan edessä. **24** Sillä minä ajan
ulos pakanat sinun edestäs ja levitän sinun maas ääret; ja ei pidä
yhdenkään himoitseman sinun maatas, koska sinä menet ylös
näyttämään itses Herralle sinun Jumalalles, kolmasti vuodessa.
25 Ei sinun pidä uhraaman minun uhrini verta happaman leivän
ohessa. Ja pääsiäisjuhlan uhrista ei pidä mitään jäämän yön yli
huomeneksi. **26** Ensimäisestä sinun maas kasvon uutisesta
pitää sinun tuoman sinun Herras Jumalas huoneesen. Ei sinun
pidä keittämän vohlaa hänen emäntänsä rieskassa. **27** Ja Herra
sanoi Mosekselle: kirjoita sinulles nämät sanat: sillä näiden
sanain jälkeen olen minä liiton tehnyt sinun ja Israelin kanssa.
28 Ja hän oli siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja
neljäkymmentä yötä, ja ei syönyt leipää, eikä juonut vettä: ja
hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenet sanat. **29** Koska
Moses astui Sinain vuorelta alas, oli hänellä kaksi todistustaulua
kädessänsä, astuissansa alas vuorelta: ja ei Moses tietänyt,
että hänen kasvonsa nahka paisti siitä, että Herra oli puhutellut
häntä. **30** Ja koska Aaron ja kaikki Israelin lapset näkivät hänen
kasvonsa nahan paistavan, pelkäsivät he häntä lähestyä. **31** Niin
kutsui Moses heitänsä hänen puoleensa, sekä Aaron että kaikki
ylimmäiset kansan seasta, ja Moses puhutteli heitä. **32** Sitte

lähestyivät kaikki Israelin lapset häntä, ja hän käski heille kaikki
ne, mitkä Herra puhui hänen kanssansa Sinain vuorella. **33** Ja
että Moses olis tainnut päättää puheensa heidän kanssansa,
pani hän peitteen kasvoinsa eteen. **34** Mutta koska hän meni
sisälle Herran eteen puhuttelemaan häntä, pani hän peitteen
pois, niin kauvaksi kuin hän läksi jällensä ulos. Ja koska hän
läksi ulos, puhui hän Israelin lapsille, mitä hänelle käsketty oli.
35 Niin katsoivat Israelin lapset hänen kasvoihinsa, kuinka hänen
kasvoinsa nahka paisti: niin veti jällensä peitteen kasvoinsa
päälle, niinkauvaksi kuin hän jällensä meni puhuttelemaan
häntä.

35 Ja Moses kokosi kaiken Israelin seurakunnan, ja sanoi
heille: nämät ovat ne, mitä Herra käskenyt on teidän tehdä. **2**
Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta seitsemännen päivän
pitää teille pyhä oleman, sabbatin lepo Herralle: kuka ikänänsä
silloin työtä tekee, sen pitää kuoleman. **3** Ei teidän pidä tulta
sytyttämän kaikissa teidän asuinsioissanne sabbatin päivänä. **4**
Ja Moses sanoi kaikille Israelin lasten seurakunnalle: tämä on
se, jota Herra käskenyt on, sanoen: **5** Ottakaat teidän seastanne
ylennysuhria Herralle: jokainen, jolla hyväntahtoinen sydän on,
tuokaan ylennysuhrin Herralle: kultaa, hopiaa ja vaskea. **6**
Sinisiä, purpuraisia ja tulipunaisia villoja, kallista liinaa ja vuohen
karvoja, **7** Punalla painetuita, oinaan nahkoja, ja tekasjim-
nahkoja, sittimipuita, **8** Öljyä lamppuihin, ja hyvänhajuisia kaluja
voidellusöljyyn ja hyvään suitsutukseen, **9** Onikin kiviä ja sisälle
suljetuita kiviä päällisvaatteesen ja rintavaatteesen. **10** Ja jokainen
taitava teidän seassanne tulkaan ja tehkään kaikki mitä Herra
käskenyt on: **11** Majan vaatteinensa, peitteinensä, renkainensa,
lautoinensa, korentoinensa, patsainensa ja jalkoinensa; **12**

Arkin korentoinensa, armo-istuimen ja esiripun; **13** Pöydän
korentoinensa ja kaikki sen kalut, niin myös katsomusleivän; **14**
Kynttiläjalan kaluinensa valistamaan, ja hänen lamppunsa ja öljyä
valkeudeksi. **15** Ja savu-alttarin korentoinensa, voidellusöljyn ja
hyvänhajavia kaluja suitsutukseen, ja vaatteen majan oven eteen.
16 Polttouhrin alttarin vaskihäkin kanssa, korennot ja kaikki sen
astiat: pesoastian jalkoinensa. **17** Pihan vaatteet patsainensa ja
jalkoinensa, niin myös vaatteen pihan oven eteen; **18** Majan ja
pihan vaarnat köysinensä; **19** Virkavaatteet pyhän palvelukseen:
pyhät vaatteet papille Aaronille, hänen poikainsa vaatteen
kanssa, papin virkaan. **20** Silloin meni koko Israelin lasten
seurakunta ulos Moseksen kasvoin edestä. **21** Ja tuli jokainen,
jonka sydän kehoitettiin, ja jolla oli hyvänsuopainen henki, ja
toivat ylennysuhrin Herralle, seurakunnan majan tarpeeksi, ja
kaikkeen sen palvelukseen, ja pyhiin vaatteisiin. **22** Ja tulivat
sekä miehet että vaimot, kaikki, joilla oli hyvänsuopainen sydän,
ja toivat rannerenkaita, korvarenkaita, sormuksia ja solkia,
ja kaikkinaisia kultaisia astioita; toi myös joka mies kultaa
häälytysuhriksi Herralle. **23** Ja jokainen toi, joka tyköänsä löysi
sinisiä, ja purpuraisia, ja tulipunaisia villoja, ja kallista liinaa, ja
vuohenkarvoja, punalla painetuita oinaan nahkoja, ja tekasjim-
nahkoja. **24** Jokainen joka hopiaa ja vaskea ylensi, hän sen
toi ylennysuhriksi Herralle. Ja jokainen, joka tyköänsä löysi
sittimipuita, hän toi niitä kaikkinaiseksi Jumalan palveluksen
tarpeeksi. **25** Ja kaikki taitavat vaimot kehräsivät käsillänsä, ja
toivat kehräyksensä sinisistä, ja purpuraisista ja tulipunaisista
villoista, ja kalliista liinasta. **26** Ja ne vaimot, jotka senkaltaisia töitä
taisivat ja siihen olivat hyväntahtoiset, kehräsivät vuohen karvoja.
27 Mutta päämiehet toivat onikin kiviä, ja kiinnitettyjä kiviä,

päällisvaatteesen ja rintavaatteesen. **28** Ja hyvänhajullisia yrttejä,
ja öljyä valkeudeksi, ja voidellusöljyksi, ja yrttein suitsutukseksi.
29 Ja niin Israelin lapset toivat hyvällä mielellä, sekä miehet
että vaimot kaikkinaiseen tarpeesen, niinkuin Herra Mosekselle
käskenyt oli että tehtämän piti. **30** Ja Moses sanoi Israelin
lapsille: katsokaat, Herra on kutsunut Betsaleelin nimeltä, Urin
pojan, Hurin pojanpojan, Juudan suvusta, **31** Ja täyttänyt
hänen Jumalan hengellä: taidolla, ymmärryksellä ja tiedolla
kaikkinaiseen työhön, **32** Ja taitavasti ylösajattelemaan sitä,
mitä tehdä taidetaan kullasta, hopiasta ja vaskesta, **33** Taitavasti
kaivamaan ja sisälle kiinnittämään kalliita kiviä, veistämään
puita, ja tekemään taitavasti kaikkinaista visua työtä; **34** Ja on
antanut taidon hänen sydämeensä opettaa: ynnä Oholiabin
Ahisamakin pojan kanssa Danin suvusta. **35** Ja on täyttänyt
heidän sydämensä taidolla, tekemään kaikkinaista visua työtä,
kaivamaan, kutomaan ja neulomaan sinisiä, ja purpuraisia
ja tulipunaisia villoja, ja kallista liinaa, niin että he tekevät ja
ylösajattelevat kaikkinaisia, taitavasti.

36 Niin Betsaleel ja Oholiab tekivät työtä, ja jokainen taitava
mies, joille Herra oli antanut taidon ja ymmärryksen, tietämään
tehdä kaikkea pyhän palveluksen työtä: kaiken sen jälkeen kuin
Herra käskenyt oli. **2** Ja Moses kutsui Betsaleelin ja Oholiabin, ja
kaikki taitavat miehet, joiden sydämiin Herra oli taidon antanut:
kaikki ne, jotka mielellänsä itsensä taritsivat ja menivät sitä työtä
tekemään; **3** Ja he ottivat Mosekselta kaikkinaiset ylennykset,
jotka Israelin lapset toivat pyhän palveluksen tarpeeksi, että sen
piti tehdyksi tuleman: ja he toivat joka aamu hyvämielisen lahjansa
hänelle. **4** Niin he tulivat kaikki taitavat miehet, jotka kaikkea
työtä tekivät pyhän rakennuksessa, itsekukin työstänsä kuin hän

teki. **5** Ja he puhuivat Mosekselle, sanoen: kansa tuo ylen paljon:
enemmän kuin tämän palveluksen rakennukseen tarvitaan,
jonka Herra on käskenyt tehdä. **6** Niin Moses käski kaikille
kuuluttaa leirissä, sanoen: älkään yksikään mies elikkä vaimo
enempi tuoko ylennykseksi. Ja niin kansa estettiin tuomasta. **7**
Sillä jo oli kalua kyllä kaikkinaiseen tarpeesen kuin tehtämän
piti, ja vielä sittekin liiaksi. **8** Ja niin kaikki taitavat miehet,
jotka siinä työssä olivat, tekivät majan kymmenen vaatetta:
kalliista kerratusta liinasta, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista
villoista; ynnä Kerubimein kanssa tekivät he ne, taitavasti. **9**
Ja kunkin vaatteen pituus oli kahdeksankolmattakymmentä
kyynärää, ja joka vaatteen leveys neljä kyynärää: yksi mitta
oli kaikilla vaatteilla. **10** Ja hän yhdisti viisi vaatetta toinen
toiseensa, ja taas viisi vaatetta toinen toiseensa. **11** Ja teki
myös silmukset sinisistä villoista sen ensimäisen vaatteen
palteesen sauman kohdalle: ja niin hän myös teki sen äärimäisen
vaatteen reunaan toisen sauman kohdalle. **12** Viisikymmentä
silmusta hän teki ensimäiseen vaatteesen, ja viisikymmentä
silmusta toisen vaatteen reunaan, joilla ne toinen toisiinsa
yhdistettiin: ja silmukset olivat toinen toisensa kohdalla. **13**
Ja hän teki myös viisikymmentä kultaista koukkua, joilla hän
vaatteet toinen toiseensa yhdisti, niin että se tuli yhdeksi majaksi.
14 Ja hän teki vaatteet vuohen karvoista, peitteeksi majan
päälle: yksitoistakymmentä vaatetta hän niistä teki. **15** Ja
jokaisen vaatteen pituus oli kolmekymmentä kyynärää, ja leveys
neljä kyynärää: yksi mitta oli kaikilla yhdellätoistakymmenellä
vaatteella. **16** Ja yhdisti viisi vaatetta erinänsä, ja kuusi vaatetta
erinänsä. **17** Ja teki viisikymmentä silmusta äärimäisen vaatteen
reunalle, sauman kohdalle, ja teki myös viisikymmentä silmusta

toisen vaatteen reunaan, sauman kohdalle. **18** Ja hän teki
viisikymmentä vaskikoukkua, joilla maja yhdistettiin, että se yksi
olis. **19** Ja teki peitteen majan päälle, punalla painetuista oinaan
nahoista, ja vielä peitteen sen päälle tekasjim-nahoista. **20** Ja
teki majan laudat sittimipuista, pystyälle olemaan. **21** Jokaisen
laudan pituus oli kymmenen kyynärää, ja leveys puolitoista
kyynärää. **22** Jokaiseen lautaan teki hän kaksi vaarnaa, joilla ne
toinen toiseensa liitettiin: niin teki hän kaikki majan laudat. **23**
Ja hän teki ne majan laudat, niin että kaksikymmentä lautaa
seisoi etelään päin. **24** Ja teki neljäkymmentä hopiajalkaa
kahdenkymmenen laudan alle: joka laudan alle kaksi jalkaa, aina
kahden vaarnan kanssa. **25** Hän teki myös toiselle sivulle majaa,
pohjan puolelle, kaksikymmentä lautaa, **26** Neljänkymmenen
hopiajalan kanssa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alle. **27**
Mutta perälle majaa, länteen päin, teki hän kuusi lautaa, **28** Ja
teki kaksi muuta lautaa majan kulmille, molemmille sivuille. **29**
Niin että kumpikin niistä tuli yhteen alhaalta; niin myös ylhäältä
yhdistettiin ne yhdellä renkaalla: niin hän teki niille molemmille
kulmille. **30** Ja oli kahdeksan lautaa, ja kuusitoistakymmentä
hopiajalkaa: aina kaksi jalkaa yhden laudan alla. **31** Niin teki hän
myös korennot sittimipuusta: viisi niihin lautoihin, jotka olivat
yhdellä puolella majaa. **32** Ja viisi korentoa niihin lautoihin,
jotka olivat toisella puolella majaa, ja taas viisi korentoa niihin
lautoihin, jotka olivat kahden puolen majaa länteen päin. **33**
Ja teki keskimäisen korennon, niin että se piti lautain keskeltä
sisälle sysättämän, yhdestä kulmasta toiseen. **34** Ja silasi laudat
päältä kullalla, mutta heidän renkaansa teki hän kullasta, joihinka
korennot pistettiin: ja silasi myös korennot kullalla. **35** Hän teki
myös esiripun, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista ja

kalliista kerratusta liinasta: hän teki myös Kerubimin sen päälle
taitavasti. **36** Ja teki siihen neljä patsasta sittimipuusta, ja silasi ne
kullalla, ja niiden koukut kullasta, ja valoi niille neljä hopiajalkaa.
37 Ja teki vaatteen majan oven eteen, sinisistä, ja purpuraissista,
ja tulipunaisista villoista, ja valkiasta kerratusta liinasta: taitavasti
neulotun. **38** Ja viisi patsasta heidän koukkuinsa kanssa, ja
silasi niiden päät, ja heidän vanteensa kullalla: ja niiden viisi
vaskijalkaa.

37 Ja Betsaleel teki arkin sittimipuusta: puolikolmatta kyynärää
pitkän, puolitoista kyynärää leviän, ja puolitoista kyynärää
korkian. **2** Ja silasi sen puhtaalla kullalla, sekä sisältä että
ulkoa, ja teki sen ympärille kultaisen vanteen. **3** Ja valoi
neljä kultarengasta hänen neljään kulmaansa: kaksi rengasta
yhdelle puolelle, ja myös kaksi rengasta toiselle puolelle. **4**
Ja teki korennot sittimipuusta, ja silasi ne kullalla. **5** Ja pisti
ne korennot renkaisiin arkin sivulle, niin että arkki taidettiin
kannettaa. **6** Ja hän teki armo-istuimen puhtaasta kullasta,
puolikolmatta kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leviän.
7 Ja teki kaksi Kerubimia kullasta: vahvaa tekoa, molempiin
päihin armo-istuinta. **8** Yhden Kerubimin tähän päähän, ja toisen
Kerubimin toiseen päähän: molempiin päihin armo-istuinta hän
teki Kerubimit. **9** Ja Kerubimit levittivät siipensä sen ylitse, ja
peittivät armo-istuimen siivillänsä, ja heidän kasvonsa olivat
toinen toisensa puoleen: armo-istuimeen päin olivat Kerubimien
kasvot. **10** Hän teki myös pöydän sittimipuusta, kaksi kyynärää
pitkäksi, kyynärää leviäksi, ja puolitoista kyynärää korkiaksi. **11**
Ja silasi sen puhtaalla kullalla, ja teki kultaisen vanteen sen
ympärille. **12** Ja teki partaan sen ympärille kämmentä leviän: teki
myös kultaisen vanteen partaan ympärille. **13** Ja valoi siihen

neljä kultaista rengasta, ja pani ne renkaat neljälle kulmalle
heidän neljän jalkansa päälle. **14** Juuri partaan kohdalla olivat
renkaat, joissa korennot olivat sisällä, joilla pöytä kannettiin. **15**
Ja hän teki myös korennot sittimipuusta, ja silasi ne kullalla, että
pöytä niillä kannettaa taidettiin. **16** Hän teki myös pöytäastiat,
vadit, lusikat, ja maljat, ja pikarit, joilla ulos ja sisälle kaadettiin,
puhtaasta kullasta. **17** Hän teki myös kynttiläjalan puhtaasta
kullasta: vahvan tekoiseksi hän kynttiläjalan teki ja hänen
vartensa, haaransa, maljansa, nuppinsa ja kukkaisensa olivat
siitä samasta. **18** Kuusi haaraa kävi hänen kyljestänsä: kolme
haaraa kynttiläjalan yhdeltä sivulta, ja myös kolme haaraa
sen toiselta sivulta. **19** Kolme mandelin-muotoista maljaa oli
sen yhdessä haarassa, ja yksi nuppi ja kukkainen, niin myös
kolme mandelin-kaltaista maljaa toisessa haarassa, yksi nuppi ja
kukkainen: niin oli niissä kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta
uloskävivät. **20** Mutta kynttiläjalassa oli neljä mandelin-muotoista
maljaa toisessa haarassa, nuppeinsa ja kukkaistensa kanssa,
21 Niin että nuppi oli siinä kahden haaran alla, ja taas nuppi
(toisen) kahden haaran alla, ja vielä nuppi kahden jälkimmäisen
haaran alla: nimittäin niissä kuudessa haarassa, jotka siitä
uloskävivät, **22** Ja hänen nuppinsa ja haaransa sen päällä, ja
se kaikki oli puhtaasta lujasta kullasta. **23** Ja hän teki myös
seitsemän lamppua: ja heidän niistimensä ja sammutuskalunsa
olivat puhtaasta kullasta. **24** Ja hän teki sen, kaikkein astiainsa
kanssa, yhdestä leiviskästä puhdasta kultaa. **25** Hän teki myös
suitsutusalttarin sittimipuusta: yhtä kyynärää pitkän ja yhtä
kyynärää leviän, juuri nelikulmaiseksi, ja kaksi kyynärää korkian;
siitä uloskävivät hänen sarvensa. **26** Ja silasi sen puhtaalla
kullalla, sen katon ja seinät ympärinsä, ja sen sarvet: ja teki

sen ympärille vanteen kullasta, **27** Ja kaksi kultaista rengasta
vanteen alle molemmin puolin, niin että korennot siihen sysättiin,
kannettaa niillä. **28** Ja korennot hän teki sittimipuusta, ja silasi ne
kullalla. **29** Ja teki pyhän voidellusöljyn ja puhtaan suitsutuksen,
hyvänhajullisista yrteistä, apotekarin tavan jälkeen.

38 Ja teki myös polttouhrin alttarin sittimipuusta, viisi kyynärää
pitkän ja viisi kyynärää leviän, juuri nelikulmaiseksi, ja kolme
kyynärää korkiaksi. **2** Ja teki neljä sarvea sen neljän kulman
päälle: siitä olivat hänen sarvensa; ja silasi sen vaskella. **3**
Ja teki kaikkinaiset alttarin astiat, tuhka-astiat, lapiot, maljat,
hangot, hiiliastiat: kaikki astiat teki hän vaskesta. **4** Ja teki alttarin
ympärille vaskihäkin niinkuin verkon, maasta niin puolialttariin.
5 Ja valoi neljä rengasta neljään vaskihäkin kulmiin, että
korennot niihin pistettiin. **6** Ja teki korennot sittimipuusta, ja
silasi ne vaskella, **7** Ja pani renkaisiin alttarin sivulle, joilla se
kannettiin. Ja teki laudoista, avojammaksi sisältä. **8** Ja hän
teki pesoastian vaskesta, ja sen jalan myös vaskesta, niiden
vaimoin peileistä, jotka palvelivat seurakunnan majan oven
edessä. **9** Ja hän teki pihan etelään päin, ja pihan vaatteet
valkiasta kerratusta liinasta, sata kyynärää pitkäksi, **10** Hänen
kahdenkymmenen patsastensa ja kahdenkymmenen jalkainsa
kanssa vaskesta, mutta heidän koukkunsa ja vyönsä hopiasta.
11 Niin myös pohjaa päin sata kyynärää, kahdenkymmenen
patsaan ja kahdenkymmenen jalan kanssa vaskesta, mutta
heidän koukkunsa ja vyönsä hopiasta. **12** Mutta lännen puolella
olivat vaatteet viisikymmentä kyynärää, kymmenen patsaansa
ja kymmenen jalkansa kanssa, mutta heidän koukkunsa ja
vyönsä hopiasta; **13** Mutta itää päin viisikymmentä kyynärää: **14**
Vaatteet viisitoistakymmentä kyynärää sivulla: kolmen patsaan ja

kolmen jalan kanssa. **15** Ja toisella sivulla molemmin puolin,
pihan läpikäytävän tykönä, olivat vaatteet viisitoistakymmentä
kyynärää: heidän kolmen patsaansa ja jalkansa kanssa. **16**
Ja kaikki pihan vaatteet ympärinsä olivat valkiasta kerratusta
liinasta, **17** Ja patsasten jalat vaskesta, ja heidän koukkunsa ja
vyönsä hopiasta, niin että heidän nuppinsa olivat silatut hopialla:
ja kaikki myös ne pihan patsaat olivat vyötetyt hopiavyöllä. **18**
Ja peitevaatteet pihan sisällekäytävään teki hän sinisistä ja
purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkiasta kerratusta
liinasta, taitavasti neulotut, kaksikymmentä kyynärää pitkäksi, ja
viisi kyynärää korkiaksi leveydessä pihan vaatteen kohdalla, **19**
Niin myös niiden neljä patsasta ja niiden neljä jalkaa vaskesta, ja
heidän koukkunsa hopiasta, ja heidän päänsä silatut ja vyötetyt
hopiavöillä. **20** Ja kaikki vaarnat majassa, ja koko piha ympärinsä,
olivat vaskesta. **21** Tämä on kaluin luku joka todistuksen majaan
tarvittiin, jotka ovat luetut Moseksen käskyn jälkeen: Leviläisten
palveluksen kautta, Itamarin papin Aaronin pojan käden alla.
22 Ja Betsaleel Urin poika, Hurin pojanpoika Juudan suvusta,
teki kaikki kuin Herra Mosekselle oli käskenyt, **23** Ja hänen
kanssansa Oholiab Ahisamakin poika Danin suvusta; sillä hän
oli taitava ja ymmärtäväinen neulomaan sinisillä, ja purpuraisilla,
ja tulipunaisilla villoilla, ja valkialla liinalla. **24** Kaikki se kulta
mikä tehtiin kaiken tämän pyhän tarpeeksi, se kuin annettu
oli ylennykseksi, oli yhdeksänkolmattakymmentä leiviskää,
seitsemänsataa ja kolmekymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen.
25 Mutta hopia, joka siihen yhteiseltä kansalta annettiin, oli sata
leiviskää, tuhannen seitsemänsataa viisikahdeksattakymmentä
sikliä, pyhän siklin jälkeen: **26** Niin monta puolta sikliä, kuin
monta henkeä, pyhän siklin jälkeen: kaikilta niiltä, jotka luetut

olivat kahdestakymmenestä ajastajasta ja sen ylitse, kuusisataa
tuhatta, kolmetuhatta, viisisataa ja viisikymmentä. **27** Sadasta
leiviskästä hopiaa valettiin pyhät jalat, ja esiripun jalat: sata jalkaa
sadasta leiviskästä, leiviskä kullekin jalalle. **28** Mutta tuhannesta
seitsemästäsadasta ja viidestäkahdeksattakymmenestä siklistä
tehtiin koukut patsaisiin: ja heidän päänsä silattiin, ja vyöllä
vyötettiin. **29** Mutta vaski, joka annettiin ylennysuhriksi, oli
seitsemänkymmentä leiviskää, kaksituhatta ja neljäsataa sikliä.
30 Siitä tehtiin jalat seurakunnan majan oveen, ja vaski-alttari ja
vaskihäkki kuin siinä oli, ja myös kaikki alttarin astiat, **31** Niin
myös jalat ympärinsä pihaa, ja jalat pihan sisällekäytävään, ja
kaikki majan vaarnat, ja kaikki pihan vaarnat ympärinsä.

39 Mutta sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista villoista
tekivät he virkavaatteita palvelukseen pyhässä: ja he tekivät
pyhiä vaatteita Aaronille, niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle.
2 Ja hän teki päällisvaatteen kullasta, sinisistä, ja purpuraisista,
ja tulipunaisista villoista ja valkiasta kerratusta liinasta. **3** Ja
he takoivat kullan kiskoksi, jonka hän leikkasi langaksi, että se
taittiin taitavasti kudottaa sinisten, purpuraisten ja tulipunaisten
villain ja valkian liinan seassa. **4** He tekivät hänelle olkavaatteet,
yhteensidotut: kahdelta kulmalta se yhdistettiin. **5** Ja vyö sen
päällä oli myös tehty sillä tavalla taitavasti kullasta, sinisistä,
purpuraisista, ja tulipunaisista villoista ja valkiasta kerratusta
liinasta: niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **6** Ja he
tekivät onikin kivet, kiinnitetyt kultaan: kaivetut sinetin tavalla
Israelin lasten nimein jälkeen. **7** Ja istuttivat ne olkapäille
päällisvaatteesen, että ne kivet piti oleman Israelin lapsille
muistoksi: niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **8** Ja he tekivät
rintavaatteen sillä tavalla taitavasti, kuin päällisvaatekin oli tehty:

kullasta, sinisistä, ja purpuraisista villoista, ja kalliista kerratusta
liinasta, **9** Niin että se oli nelitahkoinen ja kaksikertainen: vaaksa
pituudelta ja vaaksa leveydeltä, aina kaksikertaisesti. **10** Ja täytti
sen neljällä kivirivillä: ensimäinen rivi oli sardius, topatsius ja
smaragdi; **11** Toinen rivi: rubin, saphiir ja demanti; **12** Kolmas rivi:
lynkurius, akat ja ametisti; **13** Ja neljäs rivi: turkos, oniks ja jaspis:
kiinnitetyt ympäriltä kullalla joka riviltä. **14** Ja nämät kivet olivat
Israelin lasten nimein jälkeen kaksitoistakymmentä, kaivetut
sinetin tavalla, itsekukin nimeltänsä, kahdentoistakymmentä
sukukunnan jälkeen. **15** He tekivät myös rintavaatteen päälle
vitjat kahden pään kanssa, vääten puhtaasta kullasta. **16** Ja he
tekivät kaksi kultanastaa, ja kaksi kultarengasta, ja yhdistivät ne
kaksi rengasta kahteen rintavaatteen palteesen. **17** Ja pistivät ne
kaksi kultavitjaa niihin kahteen renkaasen, rintavaatteen kulmiin.
18 Mutta ne kaksi päätä vitjoista panivat he ylös niihin kahteen
nastaan, ja yhdistivät ne päällisvaatteen kulmilta, juuri toinen
toisensa kohdalle. **19** Niin he tekivät kaksi muuta kultarengasta,
ja yhdistivät ne niihin toisiin kahteen rintavaatteen kulmaan, sen
palteesen joka on päällisvaatteen sivussa sisällisellä puolella. **20**
Ja he tekivät kaksi muuta kultarengasta: ne panivat he kahteen
kulmaan alhaallepäin päällisvaatteesen, toinen toisensa kohdalle,
sitä saumaa kohden, päällisvaatteen vyön ylimmäiselle puolelle,
21 Niin että rintavaate yhdistettiin renkainensa niihin renkaisiin,
kuin oli päällisvaatteessa, sinisellä nuoralla, niin että se olis
liki päällisvaatetta, ja ei eriäis päällisvaatteesta: niinkuin Herra
käski Mosekselle. **22** Hän teki myös hameen päällisvaatteen
alle, kokonansa kudotun sinisistä villoista. **23** Ja päänläven
keskelle, niinkuin pantsarin päänläven; sepaluksen päänläven
ympärille pallistetun, ettei se kehkiäisi. **24** Ja he tekivät granaatin

omenat alhaalle hameen liepeisiin sinisistä, ja purpuraisista ja
tulipunaisista villoista, jotka kerratut olivat. **25** Ja tekivät kulkuiset
puhtaasta kullasta, ja panivat ne kulkuiset granaatin omenain
välille ympärille, hameen liepeisiin. **26** Niin että kulkuinen
ja granaatin omena oli vuoroin ympärinsä hameen liepeitä:
palvelemaan sillä, niinkuin Herra käskenyt oli Mosekselle. **27** Ja
he tekivät myös ahtaat hameet, kudotut valkiasta kalliista liinasta,
Aaronille ja hänen pojillensa, **28** Ja hiipan valkiasta kalliista
liinasta, ja kauniit lakit valkiasta kalliista liinasta, ja alusvaatteet
valkiasta kerratusta liinasta, **29** Ja taitavasti neulotun vyön
valkiasta kerratusta kalliista liinasta, sinisistä, ja purpuraisista, ja
tulipunaisista villoista: niinkuin Herra käskenyt oli Mosekselle: **30**
He tekivät myös otsalehden, pyhän kruunun päälle, puhtaasta
kullasta, ja kaivoivat kirjoituksen siihen, niinkuin sinetti kaivetaan:
HERRAN PYHYYS. **31** Ja sitoivat sen päälle sinisen nuoran, että
sen piti yhdistämän hiipan ylhäältä: niinkuin Herra oli käskenyt
Mosekselle. **32** Ja niin kaikki seurakunnan majan rakennus
päätettiin. Ja Israelin lapset tekivät kaikki sen jälkeen, kuin Herra
oli käskenyt Mosekselle; niin he tekivät. **33** Ja he kantoivat majan
Moseksen tykö kaluinensa: sen koukut, laudat, korennot, patsaat
ja jalat. **34** Ja peitteen punalla painetuista oinaan nahoista,
peitteen tekasjim-nahoista: ja peitteen esiripun, **35** Todistusarkin
korentoinensa, ja myös armo-istuimen, **36** Pöydän kaikkein
astiainsa kanssa, ja katsomusleivät, **37** Puhtaan kynttiläjalan
valmistetun lamppuinensa, kaiken sen kanssa kuin siihen
tarvittiin, ja öljyä valkeudeksi, **38** Kulta-alttarin ja voidellusöljyn,
ja yrttein suitsutuksen, ja majan ovivaatteen, **39** Vaskisen alttarin
ja vaskisen häkin korentoinensa, ja kaikkein kaluinsa kanssa,
ja pesoastian jalkoinensa, **40** Pihan vaatteet patsainensa ja

jalkoinensa, vaatteen pihan sisällekäytävän eteen, köysinensä ja
vaajoinensa, ja kaikki seurakunnan majan palveluksen astiat, **41**
Virkavaatteet palveltaa pyhässä, papin Aaronin pyhät vaatteet, ja
hänen poikainsa vaatteet, joilla heidän piti tekemän papin viran
palveluksen: **42** Kaikkein niiden jälkeen mitkä Herra oli käskenyt
Mosekselle: niin tekivät Israelin lapset kaiken sen työn. **43** Ja
Moses näki kaiken tämän rakennuksen, että he olivat tehneet
sen, niinkuin Herra oli käskenyt; ja Moses siunasi heitä.

40 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Ensimäisenä päivänä
ensimäisestä kuusta pitää sinun paneman ylös seurakunnan
majan. **3** Ja sinun pitää siihen paneman sisälle todistuksen
arkin, ja sinun pitää peittämän arkin esiripulla. **4** Ja sinun pitää
myös sinne sisälle tuoman pöydän, ja valmistaman sen, ja
asettaman siihen kynttiläjalan, ja paneman lamput sen päälle. **5**
Ja sinun pitää asettaman kultaisen savualttarin todistusarkin
eteen, ja ripustaman vaatteen majan eteen. **6** Mutta polttouhrin
alttarin pitää sinun asettaman seurakunnan majan oven eteen, **7**
Ja paneman pesoastian seurakunnan majan ja alttarin välille,
ja paneman siihen vettä, **8** Ja tekemän pihan sen ympärille,
ja ripustaman vaatteen pihan portin eteen, **9** Ja ottaman
voidellusöljyn, ja voiteleman majan ja kaikki ne mitkä siinä ovat,
ja pyhittämän sen kaluinensa, että ne olisivat pyhät, **10** Ja
voiteleman polttouhrin alttarin kaluinensa, ja pyhittämän alttarin:
ja se alttari pitää oleman kaikkein pyhin. **11** Sinun pitää myös
voiteleman pesinastian jalkoinensa, ja sen pyhittämän. **12** Ja
sinun pitää tuoman Aaronin poikinensa seurakunnan majan oven
eteen, ja pesemän heidät vedellä, **13** Ja puettaman Aaronin
pyhiin vaatteisiin, ja voiteleman ja pyhittämän hänen, minun
papikseni. **14** Ja sinun pitää myös tuoman hänen poikansa ja

puettaman heidän yllensä ahtaat hameet, **15** Ja voiteleman
heidät, niinkuin sinä heidän isänsä voitelit, minun papikseni.
Ja tämän voidelluksen pitää oleman heille ijankaikkiseksi
pappeudeksi, heidän sukukunnissansa. **16** Ja Moses teki kaikki
kuin Herra oli hänelle käskenyt. **17** Niin tapahtui toisena vuonna,
ensimäisenä päivänä ensimäisestä kuusta, että maja pantiin
ylös. **18** Ja koska Moses pani ylös majan, niin hän asetti jalat ja
laudat ja korennot, ja nosti patsaat pystyälle, **19** Ja levitti peitteen
majan ylitse, ja pani katon sen päälle: niinkuin Herra oli käskenyt
Mosekselle. **20** Ja otti todistuksen ja pani arkkiin, ja asetti
korennot arkin päälle, ja pani myös armoistuimen arkin päälle.
21 Ja toi arkin majaan, ja ripusti esiripun todistusarkin eteen:
niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **22** Niin asetti hän myös
pöydän seurakunnan majaan, pohjan puoliselle sivulle, ulkoiselle
puolelle esirippua. **23** Ja asetti leivät sen päälle järjestykseen,
Herran eteen: niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **24** Niin
pani hän myös kynttiläjalan seurakunnan majaan, juuri pöydän
kohdalle, etelän sivulle majaa. **25** Ja pani lamput niiden päälle
Herran eteen: niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **26** Ja pani
myös kultaisen alttarin seurakunnan majaan, esiripun eteen.
27 Ja suitsutti yrttein suitsutuksen sen päällä: niinkuin Herra
oli käskenyt Mosekselle. **28** Ja ripusti vaatteen majan oven
eteen. **29** Vaan polttouhrin alttarin pani hän seurakunnnan
majan oven eteen, ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin:
niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **30** Ja pesoastian pani
hän seurakunnan majan ja alttarin välille, ja pani siihen vettä
pestä heitänsä. **31** Ja Moses ja Aaron ja hänen poikansa
pesivät kätensä ja jalkansa siitä. **32** Sillä heidän piti pesemän
itsensä, koska he menivät seurakunnan majaan eli kävivät

alttarin tykö; niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle. **33** Ja hän
pani pihan ylös, majan ja alttarin ympärille, ja ripusti vaatteen
pihan sisällekäytävään. Ja niin Moses päätti sen työn. **34** Ja
pilvi peitti seurakunnan majan, ja Herran kunnia täytti majan.
35 Ja ei Moses taitanut käydä seurakunnan majaan; sillä pilvi
oli sen päällä, ja Herran kunnia täytti majan. **36** Ja koska pilvi
meni ylös majan päältä niin Israelin lapset vaelsivat, kaikissa
matkoissansa. **37** Vaan koska ei pilvi mennyt ylös, silloin ei he
vaeltaneet, siihen päivään asti, että se meni ylös. **38** Sillä Herran
pilvi oli päivällä majan ylitse, ja yöllä oli tuli siinä, koko Israelin
huoneen silmäin edessä, kaikissa heidän vaelluksissansa.

3 Mooseksen

1 Ja Herra kutsui Moseksen, ja puhui hänelle seurakunnan
majasta, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille, ja sano heille:
joka teistä tahtoo uhrata Herralle, niin tehkäät teidän uhrinne
eläimistä, karjasta ja lampaista. **3** Jos hän tahtoo Herralle
polttouhria karjasta tehdä, niin uhratkaan virheettömän härkyisen:
seurakunnan majan oven edessä hän sen uhratkaan, että se olis
Herralle otollinen häneltä. **4** Ja pankaan kätensä sen polttouhrin
pään päälle, niin se on otollinen häntä sovittamaan. **5** Ja hänen
pitää teurastaman mullin Herran edessä; ja papit, Aaronin pojat,
pitää tuoman veren ja priiskottaman alttarille ympärinsä, joka on
seurakunnan majan oven edessä. **6** Ja vuota pitää polttouhrista
nyljettämän ja pitää kappaleiksi hakattaman. **7** Ja papin Aaronin
pojat pitää tekemän tulen alttarille ja halvot tulen päälle paneman.
8 Ja papit Aaronin pojat pitää sovittaman kappaleet, pään ja
lihavuuden, halkoin päälle, jotka ovat alttarilla tulen päällä. **9**
Mutta sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän, ja papin pitää
kaikki nämät polttaman alttarilla: polttouhriksi, ja lepytyshajun
tuleksi Herralle. **10** Ja jos hän tahtoo tehdä polttouhria pienistä
eläimistä, lampaista eli vuohista, niin uhratkaan virheettömän
oinaan eli kauriin. **11** Ja teurastakaan sen Herran edessä pohjan
puolella alttaria, ja papit, Aaronin pojat, pitää priiskottaman
hänen verensä alttarille ympärinsä. **12** Ja se pitää hakattaman
kappaleiksi, sekä pää että lihavuus, ja papin pitää ne sovittaman
halkoin päälle, jotka ovat alttarilla tulen päällä. **13** Mutta
sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän, ja papin pitää sen
kaiken uhraaman ja polttaman alttarillla: se on polttouhri, tuliuhri
ja lepytyshaju Herralle. **14** Jos hän tahtoo taas tehdä polttouhria
Herralle linnuista, niin tehkään sen mettisistä, elikkä kyhkyläisten

pojista. **15** Ja papin pitää sen alttarille tuoman, ja niskan poikki
vääntämän, ja alttarilla polttaman, ja antaman veren vuotaa
alttarin seinään. **16** Ja ottakaan hänen kupunsa höyheninensä
ulos, ja heittäkään ne alttarin viereen itään päin, tuhka-ko'on
päälle. **17** Ja pitää sen siipinensä halkaiseman, mutta ei erinänsä
repäisemän. Ja niin papin pitää sillänsä sen polttaman halkoin
päällä, jotka ovat alttarilla tulen päällä: tämä on polttouhri, tuliuhri
ja lepytyshaju Herralle.

2 Ja jos joku henki tahtoo tehdä Herralle ruokauhria, niin sen
pitää oleman sämpyläjauhoista, ja hänen pitää öljyä sen päälle
vuodattaman ja pyhää savua sen päälle paneman, **2** Ja sitte
sen papeille Aaronin pojille viemän: niin pitää papin ottaman
pivonsa täyden niistä sämpyläjauhoista, ja öljyä kaiken pyhän
savun kanssa, ja sen polttaman alttarilla muistoksi. Tämä on
tuliuhri ja lepytyshaju Herralle. **3** Se kuin jää ruokauhrista, pitää
oleman Aaronin ja hänen poikainsa oman: sen pitää oleman
kaikkein pyhimmän Herran tulista. **4** Mutta jos sinä tahdot
tehdä ruokauhria pätsissä kypsytetystä, niin ota happamattomia
kyrsiä sämpyläjauhoista öljyyn sekoitettuna, ja happamattomia
ohukaisia kyrsiä öljyllä voideltuita. **5** Vaan jos sinun ruokauhris
on pannussa kypsetystä, niin sen pitää oleman happamattomista
sämpyläjauhoista öljyyn sekoitettuna. **6** Sen sinun pitää jakaman
kappaleiksi, ja vuodattaman öljyä sen päälle: niin se on ruokauhri.
7 Ja jos sinun ruokauhris on halstarilla kypsetystä, niin sinun
pitää tekemän sen sämpyläjauhoista öljyn kanssa. **8** Ja sen
ruokauhrin, jonka sinä tahdot senkaltaisista tehdä Herralle,
pitää sinun tuoman papille, ja kantaman sen alttarin tykö. **9** Ja
papin pitää ylentämän sen ruokauhrin muistoksi ja polttaman
alttarilla. Se on tuliuhri ja lepytyshaju Herralle. **10** Tähteet

ruokauhrista tulee oleman Aaronin ja hänen poikainsa omat:
sen pitää oleman kaikkein pyhimmän Herran tulista. **11** Kaiken
ruokauhrin, kuin te uhraatte Herralle, pitää teidän tekemän
ilman hapatusta: sillä ei yhtään hapatusta eli hunajaa pidä
siinä poltettaman uhriksi Herralle. **12** Mutta uutisten uhrissa
pitää teidän ne uhraaman Herralle; vaan ei ne pidä tuleman
alttarille makiaksi hajuksi. **13** Kaiken sinun ruokauhris pitää sinun
suolaaman, ja sinun ruokauhris ei pidä ikänänsä ilman sinun
Jumalas liittosuolata oleman; sillä kaikissa sinun uhreissas pitää
sinun suolaa uhraaman. **14** Mutta jos sinä tahdot tehdä uutisesta
ruokauhrin Herralle, niin sinun pitää kuivaaman viheriäiset
tähkäpäät tulella, ja survoman ne pieniksi, ja sitten uhraaman
ruokauhrin sinun uutisestas. **15** Ja sinun pitää paneman öljyä
siihen ja pyhää savua, niin on se ruokauhri. **16** Ja papin
pitää ottaman niistä survotuista jyvistä ja öljystä, ynnä kaiken
pyhän savun kanssa, ja polttaman sen muistoksi. Se on tuliuhri
Herralle.

3 Ja jos hänen uhrinsa on kiitosuhri karjasta, niin pitää hänen
uhraaman härjän eli lehmän, ja virheettömän uhrin tuoman
Herran eteen. **2** Ja pitää laskeman kätensä uhrinsa pään
päälle, ja teurastaman seurakunnan majan oven edessä: ja papit
Aaronin pojat pitää priiskottaman veren alttarille ympärinsä. **3** Ja
pitää uhraaman siitä kiitosuhrista polttouhrin Herralle: lihavuuden,
kuin sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten lihavuuden, **4** Ja
kaksi munaskuuta sen lihavuuden kanssa, kuin niiden päällä on
lanteissa, ja maksan kalvon munaskuiden kanssa eroittaman. **5**
Aaronin pojat pitää polttaman sen alttarilla polttouhriksi puiden
päällä, jotka ovat tulessa, tuliuhriksi ja lepytyshajuksi Herralle.
6 Mutta jos hän tekee Herralle kiitosuhria pienistä eläimistä,

oinaista eli uuhista, niin sen pitää oleman ilman virheetä. **7** Jos
hän uhraa karitsan, niin hänen pitää sen tuoman Herran eteen,
8 Ja pitää laskeman kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurastaman
sen seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat pitää
priiskottaman sen veren alttarille ympärinsä, **9** Ja kiitosuhrista
uhraaman Herralle polttouhrin, sen lihavuuden: koko saparon
eroitetun selkäpiistä: lihavuuden, kuin sisällykset peittää, ja
kaiken sisällysten lihavuuden, **10** Ja kaksi munaskuuta sen
lihavuuden kanssa kuin lanteissa niiden päällä on, ja eroittaman
maksan kalvon munaskuiden kanssa. **11** Ja papin pitää sen
polttaman alttarilla, tulen ruaksi Herralle. **12** Jos hänen uhrinsa on
vuohi ja hän tuo sen Herran eteen, **13** Niin hänen pitää laskeman
kätensä sen pään päälle, ja teurastaman seurakunnan majan
oven edessä. Ja Aaronin pojat pitää priiskottaman hänen verensä
alttarille ympärinsä, **14** Ja pitää siitä uhraaman polttouhrin
Herralle: lihavuuden, kuin sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten
lihavuuden. **15** Ja kaksi munaskuuta lihavuuden kanssa, joka
niiden päällä on lanteissa, ja maksan kalvon munaskuiden
kanssa eroittaman. **16** Ja papin pitää polttaman sen alttarilla,
tulen ruaksi, makiaksi hajuksi. Kaikki lihavuus on Herran oma. **17**
Sen pitää oleman ijankaikkisen säädyn teidän sukukunnissanne,
kaikissa tiedän asuinsioissanne: ettette yhtään lihavuutta eli
mitään verta söisi.

4 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille,
ja sano: jos joku sielu rikkoo tietämätä jotakuta Herran käskyä
vastaan, jota ei hänen pitäis tekemän, niin että hän tekis
yhtäkin vastaan niistä: **3** Jos pappi, joka voideltu on, rikkoo
kansan pahennukseksi, niin hänen pitää rikoksensa edestä,
kuin hän tehnyt on, tuoman virheettömän nuoren mullin Herralle

rikosuhriksi, **4** Ja pitää tuoman mullin Herran eteen, seurakunnan
majan oven tykö, ja laskeman kätensä mullin pään päälle, ja
teurastaman mullin Herran edessä. **5** Ja pappi kuin voideltu on,
pitää ottaman mullin verestä, ja kantaman seurakunna majaan.
6 Ja papin pitää kastaman sormensa vereen ja priiskottaman sitä
verta seitsemän kertaa Herran ja pyhän esiripun edessä. **7** Ja
papin pitää siitä verestä paneman suitsutusalttarin sarvein päälle,
joka on Herran edessä seurakunnan majassa, ja kaiken muun
veren kaataman polttouhrin alttarin pohjalle, joka on seurakunnan
majan oven edessä. **8** Ja kaiken rikosuhrin mullin lihavuuden
pitää hänen ylentämän: nimittäin sen lihavuuden joka sisällykset
peittää, ja kaiken sisällysten lihavuuden, **9** Ja kaksi munaskuuta
sen lihavuuden kanssa, joka niiden päällä on lanteissa, ja
maksan kalvon munaskuiden kanssa eroittaman, **10** Niinkuin
ylennetään kiitosuhri härjästä: ja papin pitää sen polttaman
polttouhrialttarilla. **11** Mutta mullin vuodan, kaiken lihan, pään
ja jalkain kanssa, ja sisällykset ja ravan, **12** Niin myös koko
mullin pitää hänen leiristä viemän ulos puhtaaseen paikkaan,
johonka tuhkat heitetään, ja se pitää poltettaman puiden päällä
tulessa: juuri siinä paikassa, johon tuhka heitetään, pitää se
poltettaman. **13** Jos koko Israelin seurakunta eksyis, ja se olis
heidän silmäinsä edessä peitetty, niin että he olisivat tehneet
jotakuta Herran käskyä vastaan, jota ei heidän tulisi tehdä, ja
niin tulisivat vikapääksi, **14** Ja sitte ymmärtäisivät rikoksensa,
jonka he olivat tehneet, niin pitää heidän tuoman nuoren mullin
rikosuhriksi, ja asettaman sen seurakunnan majan eteen. **15** Ja
seurakunnan vanhimmat pitää laskeman kätensä mullin pään
päälle Herran edessä, ja teurastaman mullin Herran edessä.
16 Ja pappi, joka voideltu on, pitää kantaman mullin veren

seurakunnan majaan. **17** Ja papin pitää kastaman sormensa
vereen ja seitsemän kertaa priiskottaman Herran eteen, esiripun
edessä, **18** Ja pitää siitä verestä paneman altarin sarvein päälle,
joka on Herran edessä seurakunnan majassa, ja kaiken sen
muun veren kaataman polttouhrin alttarin pohjaan, joka on
seurakunnan majan edessä. **19** Kaiken hänen lihavuutensa pitää
hänen ylentämän ja polttaman alttarilla, **20** Ja pitää tekemän
tämän mullin kanssa niinkuin hän teki rikosuhrin mullin kanssa: ja
niin pitää papin heidät sovittaman, ja se heille annetaan anteeksi.
21 Ja hänen pitää viemän mullin leiristä ulos, ja polttaman
hänen, niinkuin hän poltti sen entisen mullin: sen pitää oleman
rikosuhri seurakunnan edestä. **22** Mutta jos päämies rikkoo ja
tekee jotakuta Herran Jumalansa käskyä vastaan, jota ei hänen
tekemän pitäisi, ja tulee tietämätä vikapääksi, **23** Ja osotetaan
hänelle sitte hänen rikoksensa, jolla hän on rikkonut: hänen pitää
tuoman uhriksi virheettömän kauriin. **24** Ja laskeman kätensä
kauriin pään päälle, ja teurastaman siinä paikassa, kussa Herralle
polttouhria teurastetaan: se pitää oleman hänen rikosuhrinsa.
25 Sitte pitää papin ottaman rikosuhrin verta sormellansa, ja
paneman sen polttouhrin alttarin sarvein päälle, ja sen muun
veren kaataman polttouhrin alttarin pohjalle. **26** Mutta kaiken
hänen lihavuutensa pitää hänen polttaman alttarilla, niinkuin
sen lihavuuden kiitosuhrista. Ja niin papin pitää sovittaman
hänen rikoksensa, ja se hänelle annetaan anteeksi. **27** Jos joku
sielu yhteisestä kansasta rikkoo tietämätä, niin että hän tekee
jotakuta Herran käskyä vastaan, jota ei hänen tekemän pitäis,
ja tulee niin vikapääksi, **28** Ja sitte saatetaan ymmärtämään
rikoksensa, jolla hän on rikkonut: hänen pitää tuoman uhriksi
virheettömän vuohen, sen rikoksen edestä, jolla hän rikkonut

on, **29** Ja pitää laskeman kätensä rikosuhrin pään päälle ja
teurastaman sen rikosuhrin polttouhrin paikalla. **30** Ja papin
pitää sormellansa ottaman sen verta, ja paneman sen polttouhrin
alttarin sarvein päälle, ja kaiken veren kaataman altarin pohjaan.
31 Ja kaiken hänen lihavuutensa pitää hänen eroittaman, niinkuin
hän eroitti kiitosuhrin lihavuuden: ja papin pitää sen polttaman
alttarilla makiaksi hajuksi Herralle. Ja niin pitää papin häntä
sovittaman, ja se annetaan anteeksi hänelle. **32** Mutta jos hän
tuo lampaansa rikosuhriksi, niin tuokaan virheettömän uuhen. **33**
Ja laskekaan kätensä rikosuhrin pään päälle ja teurastakaan sen
rikosuhriksi siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan. **34** Ja
papin pitää sormellansa ottaman rikosuhrin verta, ja paneman
polttouhrin alttarin sarvein päälle, ja kaataman kaiken muun
veren alttarin pohjaan. **35** Mutta kaiken lihavuuden pitää hänen
eroittaman niinkuin kiitosuhrin lampaan lihavuus eroitettiin, ja
papin pitää polttaman sen alttarilla Herran tuleksi. Ja niin pitää
papin hänen rikoksensa sovittaman, jolla hän on rikkonut, ja se
hänelle annetaan anteeksi.

5 Jos joku sielu rikkoo, niin että hän kuulee jonkun kiroilevan,
ja hän on sen todistaja, eli on sen nähnyt taikka tietänyt, ja ei
ilmoita siitä, hän on vikapää vääryyteen. **2** Eli jos joku sielu
rupee johonkuhun saastaiseen kappaleeseen, taikka saastaisen
metsän eläimen raatoon, eli saastaisen karjan raatoon eli
saastaisen madon raatoon, ja se olis hänelle tietämätöin: hän on
saastainen ja vikapää. **3** Eli jos hän rupee saastaiseen ihmiseen,
millä ikänänsä saastaisuudella ihminen taitaa saastaiseksi tulla,
tietämätä, ja sen sitte ymmärtää, se on vikapää. **4** Eli jos joku
sielu vannoo, niin että hänen suustansa käy ajattelemata pahoin
eli hyvin tehdä, kaikki kuin ihminen vannoo huomaitsemata, ja

sen sitte ymmärtää: hän on vikapää yhteen näistä. **5** Koska
hän on vikapää johonkuhun näistä, ja tunnustaa, että hän siinä
rikkonut on: **6** Niin pitää hänen tämän rikoksensa vian edestä,
kuin hän rikkonut on, tuoman laumasta Herralle uuhen eli vuohen
rikosuhriksi: niin pitää papin sovittaman hänen rikoksensa. **7**
Jollei hänellä ole lammasta, niin tuokaan Herralle rikoksensa
edestä, jolla hän rikkonut on, kaksi mettistä eli kaksi kyhkyläisen
poikaa: yhden rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi. **8** Ja viekään
ne papille: hänen pitää sen ensimäisen uhraaman rikosuhriksi
ja vääntämän sen niskat ja ei kuitenkaan päätä erinänsä
repäisemän, **9** Ja pitää priiskottaman alttarin seinän rikosuhrin
verellä, ja antaman sen veren, joka jää, vuotaa alttarin pohjaan.
Se on rikosuhri. **10** Toisen pitää hänen uhraaman polttouhriksi
tavan jälkeen. Ja niin pitää papin sovittaman hänen rikoksensa,
jolla hän rikkonut on, ja se annetaan hänelle anteeksi. **11** Jollei
hänelle ole kahta mettistä eli kahta kyhkyläisen poikaa, niin
tuokaan uhrinsa, rikoksensa edestä, kymmenennen osan ephaa
sämpyläjauhoja rikosuhriksi. Mutta ei hänen pidä öljyä sen päälle
paneman, eikä pyhää savua; sillä se on rikosuhri. **12** Ja hänen
pitää sen viemän papille, ja papin pitää siitä ottaman pivon
täyden muistoksi, ja polttaman sen alttarilla Herralle tuliuhriksi:
tämä on rikosuhri. **13** Ja papin pitää niin sovittaman hänelle
hänen rikoksensa, jolla hän rikkonut on, ja se annetaan anteeksi
hänelle. Ja sen pitää oleman papin oman niinkuin ruokauhrinkin.
14 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **15** Jos joku sielu kovasti
rikkoo ja erehdyksestä syntiä tekee jossakussa joka Herralle
pyhitetty on, hänen pitää Herralle tuoman vikauhrin, virheettömän
oinaan laumasta, sinun arvios jälkeen hopiapainoon, pyhän
siklin jälkee, vikauhriksi. **16** Siihen myös, mitä hän on rikkonut

pyhitetyssä, pitää hänen sen antaman jällensä, ja pitää sen
tykö antaman viidennen osan, ja antaman sen papille: ja papin
pitää sovittaman hänen vikauhrin oinaalla, niin se hänelle
annetaan anteeksi. **17** Ja jos joku sielu rikkoo ja tekee vastoin
jotakuta Herran käskyä, jota ei hänen pitänyt tekemän, ja ei sitä
tietänyt: hän on vikapää vääryyteen, **18** Ja pitää tuoman papille
virheettömän oinaan laumasta, sinun arvios jälkeen vikauhriksi:
ja papin pitää sovittaman hänelle hänen tietämättömyytensä,
kun hän tehnyt on tietämätä, niin se hänelle annetaan anteeksi.
19 Se on vikauhri: sillä vikaan hän kaiketikin Herran edessä
joutunut on.

6 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Jos joku sielu tekee
syntiä ja rikkoo kovasti Herraa vastaan, kieltäen lähimmäiseltänsä
sen, minkä hän hänen haltuunsa antanut on, eli sen, jonka
hän hänelle (muutoin) käteen antanut on, taikka jonka hän
väkivallalla ottanut on, eli vääryydellä on saattanut allensa: **3**
Eli sen joka kadotettu oli, löytänyt on, ja kieltää sen väärällä
valalla, eli mikä ikänänsä se olis, jossa ihminen lähimmäistänsä
vastaan rikkoo; **4** Koska hän niin rikkoo ja tulee vikapääksi,
niin pitää hänen antaman jällensä, mitä hän väkivallalla ottanut
on ja vääryydellä on saattanut allensa eli sen mikä hänen
haltuunsa annettu oli, eli kadotetun kuin hän löytänyt on, **5**
Eli jonka tähden hän väärän valan tehnyt on, sen pitää hänen
kaikki tyynni antaman jällensä ja vielä sitte viidennen osan
päälliseksi: sille, jonka se oma oli, pitää hänen sen antaman
vikauhrinsa päivänä. **6** Mutta vikauhrinsa pitää hänen tuoman
Herralle: virheettömän oinaan laumasta, sinun arvios jälkeen
vikauhriksi, papin tykö. **7** Ja papin pitää sovittaman hänen
Herran edessä, niin hänelle annetaan anteeksi, mitä ikänänsä

se olis, kaikista niistä mitä hän tehnyt on, jossa hän itsensä
vikapääksi saatti. **8** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **9** Käske
Aaronille ja hänen pojillensa sanoen: tämä on polttouhrin sääty:
polttouhrin pitää palaman alttarilla kaiken yötä aamuun asti. Ja
alttarilla tulen pitää sen päällä palaman. **10** Ja papin pitää yllensä
pukeman liinahameen, ja vetämän liinaisen alusvaatteen ihonsa
päälle, ja korjaaman tuhan alttarilta, sitte kuin tuli polttouhrin
kuluttanut on, ja paneman sen alttarin viereen. **11** Ja sitte pitää
riisuman vaatteensa, ja toisiin vaatteisiin itsensä pukeman,
ja sitte tuhan viemän ulos leiristä puhtaaseen paikkaan. **12**
Tuli pitää palaman alttarilla, ja ei koskaan sammuman. Ja
papin pitää halot sen päällä joka aamu sytyttämän, ja hänen
pitää asettaman polttouhrin sen päälle, ja polttaman kiitosuhrin
lihavuuden sen päällä. **13** Tuli pitää alinomaa palaman alttarilla,
ja ei koskaan sammutettaman. **14** Ja tämä on ruokauhrin
sääty, jonka Aaronin pojat uhraaman pitää alttarilla, Herran
eteen: **15** Papin pitää ottaman pivon täyden sämpyläjauhoja
ruokauhrista, ja öljystä, ja kaiken pyhän savun, joka ruokauhrin
päällä on, ja sen polttaman alttarilla lepytyshajuksi ja muistoksi
Herralle. **16** Ja sen tähteet pitää Aaronin poikinensa syömän:
happamatoinna pitää se syötämän, pyhässä siassa, seurakunnan
majan pihassa pitää heidän sen syömän. **17** Ja ei heidän
pidä leipoman sitä hapatuksen kanssa; sillä se on heidän
osansa, jonka minä heille minun tuliuhristani antanut olen:
se pitää oleman kaikkein pyhin, niinkuin rikosuhri ja niinkuin
vikauhri. **18** Jokainen miehenpuoli Aaronin lapsista pitää sen
syömän. Se olkoon alinomainen sääty teidän sukukunnissanne
Herran tuliuhrista. Jokainen kuin niihin rupee, se pitää pyhitetty
oleman. **19** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **20** Tämän

pitää oleman Aaronin ja hänen poikainsa uhri, jonka heidän
pitää uhraaman Herralle voidelluspäivänänsä: kymmenennen
osan ephaa sämpyläjauhoja alinomaiseksi ruokauhriksi, puolen
aamulla ja puolen ehtoolla. **21** Pannussa sinun sen tekemän
pitää öljyn kanssa, ja sen kypsettynä tuoman: ja leivottuina
kappaleina sinun sen uhraaman pitää, lepytyshajuksi Herralle.
22 Ja papin, joka hänen pojistansa hänen siaansa voideltu on,
pitää sen tekemän. Tämä on ijankaikkinen sääty Herralle, se
pitää kaikki poltettaman. **23** Sillä kaikki papin ruokauhri pitää
kokonansa poltettaman, ei sitä pidä syötämän. **24** Ja Herra puhui
Mosekselle, sanoen: **25** Puhu Aaronille ja hänen pojillensa,
ja sano: tämä on rikosuhrin sääty: kussa paikassa polttouhri
teurastetaan, siinä pitää myös rikosuhri teurastettaman Herran
edessä, ja se on kaikkein pyhin. **26** Pappi, joka rikosuhria
uhraa, pitää sen syömän: pyhällä sialla sen syötämän pitää,
seurakunnan majan pihalla. **27** Kuka ikänänsä hänen lihaansa
rupee, se pitää pyhitetty oleman, ja vaatteen, jonka päälle se
veri priiskotetaan, pitää sinun pesemän pyhässä siassa. **28**
Ja se saviastia, jossa se keitetään, pitää rikottaman. Jos se
on vaskisessa padassa keitetty, niin se pitää hivutettaman, ja
vedellä virutettaman. **29** Kaikki miehenpuolet papeista pitää
syömän sen; sillä se on kaikkein pyhin. **30** Mutta kaikki se
rikosuhri, jonka veri viedään seurakunnan majaan, sovinnoksi
pyhään siaan, sitä ei pidä syötämän, vaan tulella poltettaman.
7 Ja tämä on vikauhrin sääty: se on kaikkein pyhin. **2**
Siinä paikassa, kussa polttouhri teurastetaan, pitää myös
teurastettaman vikauhri, ja sen veri pitää priiskotettaman alttarille
ympärinsä. **3** Ja kaikki sen lihavuus pitää uhrattaman, sekä häntä
että lihavuus, joka sisällykset peittää. **4** Ja ne kaksi munaskuuta

sen lihavuuden kanssa, joka niiden päällä on lanteissa: ja
maksan kalvon munaskuiden kanssa pitää hänen eroittaman. **5**
Niin pitää papin sen polttaman alttarilla tuliuhriksi Herralle; se on
vikauhri. **6** Jokainen miehenpuoli papeista pitää syömän sen;
pyhässä siassa pitää se syötämän; sillä se on kaikkein pyhin. **7**
Niinkuin rikosuhri on, niin pitää myös vikauhrin oleman; sillä
yhtäläinen pitää heidän molempain säätynsä oleman: ja se pitää
sen papin oma oleman, joka sillä sovittaa. **8** Sen papin, joka
polttouhrin uhraa, pitää polttouhrin vuota oma oleman, jonka hän
uhrannut on. **9** Ja kaikkinainen ruokauhri, joka pätsissä kypsetty
on, ja kaikki kuin pannussa eli halstarilla valmistettu on, sen
pitää papin oman oleman, joka sen uhraa. **10** Ja kaikkinainen
ruokauhri, joka öljyllä sekoitettu, taikka kuiva on, sen pitää
kaikkein Aaronin lasten oman oleman, yhden niinkuin toisenkin.
11 Ja tämä on kiitosuhrin sääty, joka Herralle uhrataan: **12**
Jos he tahtovat tehdä ylistysuhria, niin heidän pitää uhraaman
ylistysuhrin sivussa happamattomia leipiä, sekoitettuja öljyllä, ja
happamattomia ohukaisia kyrsiä, voidelluita öljyllä, ja pannussa
kypsetyitä sämpyläleipiä sekoitettuja öljyllä. **13** Mutta senkaltaisia
uhreja pitää heidän tekemän hapanneen kyrsän päälle, heidän
kiitosuhrinsa ylistysuhriksi. **14** Ja yksi kaikista niistä pitää
uhrattaman Herralle ylennysuhriksi, ja sen pitää papin oman
oleman, joka priiskottaa kiitosuhrin vereen. **15** Ja ylistysuhrin liha
hänen kiitosuhrissansa pitää sinä päivänä syötämän, jona se
uhrattu on, ja ei mitään pidä tähteeksi jätettämän huomeneksi.
16 Mutta jos joku lupauksesta taikka hyvästä tahdosta uhraa,
niin se pitää sinä päivänä syötämän, jona se uhrattu on; mutta
jos jotakin tähteeksi jää uhrista toiseksi päiväksi, niin pitää se
myös syötämän. **17** Mutta se mikä tähteeksi jää siitä uhrin

lihasta, niin se kolmantena päivänä pitää poltettaman tulessa. **18**
Mutta jos joku syö kolmantena päivänä siitä uhratusta lihasta,
joka on hänen kiitosuhristansa, niin ei ole hän otollinen, joka
sen on uhrannut, eikä se hänelle pidä luettaman, mutta se on
kauhistus; ja jokainen sielu, joka sitä syö, on vikapää pahaan
tekoon. **19** Mutta se liha, joka sattuu johonkuhun saastaisuuteen,
ei pidä syötämän, mutta tulessa poltettaman. Joka puhdas on,
se pitää syömän lihasta. **20** Ja se sielu, joka syö kiitosuhrin
lihasta, siitä mikä Hrran oma on, ja hänen saastaisuutensa on
hänen päällänsä, se sielu pitää hävitettämän kansoistansa. **21**
Jos joku sielu rupee johonkuhun saastaisuuteen, olkoon se
saastainen ihminen eli saastainen eläin eli joku muu saastainen
kauhistus, ja syö kiitosuhrin lihasta siitä mikä Herran oma on, se
pitää hävitettämän kansoistansa. **22** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **23** Puhu Israelin lapsille, sanoen: ei teidän pidä mitään
lihavuutta syömän härjistä, lampaista ja vuohista. **24** Raadon eli
haaskan lihavuus pantakoon kaikkinaisiin tarpeisiin: mutta ei
teidän pidä sitä kaiketikaan syömän. **25** Sillä joka syö lihavuutta
siitä eläimestä, joka Herralle tuliuhriksi annettu on, se sielu pitää
hävitettämän kansoistansa. **26** Ei teidän pidä myös verta syömän
kaikissa teidän asumasioissanne, ei linnuista, eikä eläimistä.
27 Jokainen sielu, joka syö jotain verta, se pitää hävitettämän
kansoistansa. **28** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **29**
Puhu Israelin lapsille, sanoen: se joka Herralle kiitosuhrinsa
uhraa, hänen pitää tuoman, mikä Herralle kiitosuhriksi tulee. **30**
Mutta hänen pitää sen kantaman kädessänsä Herran tuliuhriksi:
rinnan lihavuuden pitää hänen tuoman rinnan kanssa, että ne
pitää oleman häälytysuhriksi Herralle. **31** Mutta papin pitää
polttaman lihavuuden alttarilla, ja rinnan pitää Aaronin ja hänen

poikainsa oleman. **32** Ja oikian lavan pitää teidän antaman
papille ylennysuhriksi, teidän kiitosuhristanne. **33** Ja joka uhraa
kiitosuhrin verta ja lihavuutta Aaronin pojista, hänen pitää saaman
oikian lavan osaksensa. **34** Sillä häälytysrinnan ja ylennyslavan
olen minä ottanut Israelin lapsilta heidän kiitosuhristansa, ja olen
sen antanut papille Aaronille ja hänen pojillensa ijankaikkiseksi
säädyksi, Israelin lapsilta. **35** Tämä on Aaronin ja hänen poikainsa
voitelus Herran tuliuhrista, siitä päivästä, jona he Herralle papiksi
annettiin. **36** Jotka Herra käski sinä päivänä, jona hän heidän
voiteli, annettaa heille Israelin lapsilta, ijankaikkiseksi säädyksi
heidän sukukunnissansa. **37** Ja tämä on sääty polttouhrista,
ruokauhrista, rikosuhrista, vikauhrista, niin myös täytösuhrista ja
kiitosuhrista. **38** Jonka Herra Mosekselle käski Sinain vuorella;
sinä päivänä, jona hän käskyn antoi hänelle Israelin lasten tykö,
että heidän pitää uhraaman uhrinsa Herralle Sinain korvessa.

8 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Ota Aaron poikinensa
ja vaatteet, ja voidellusöljy: niin myös mulli rikosuhriksi, ja kaiksi
oinasta, ja myös kori happamattomia leipiä. **3** Ja kokoo kaikki
kansa, seurakunnan majan oven eteen. **4** Moses teki niinkuin
Herra hänelle käskenyt oli: ja kokosi kansan seurakunnan majan
oven eteen. **5** Ja Moses sanoi kansalle: tämä on se minkä
Herra on käskenyt tehdä. **6** Ja Moses otti Aaronin poikinensa, ja
pesi heidät vedellä. **7** Ja puetti hänen yllensä hameen, ja vyötti
hänen vyöllä ja puetti hänen ylishameella, ja pani päällisvaatteen
hänen päällensä: niin myös vyötti hänen päällisvaatteen vyöllä,
ja vaatetti hänen sillä. **8** Ja pani hänen päällensä rintavaatteen:
ja pani rintavaatteen päälle valkeudet ja täydellisyydet. **9** Ja pani
hiipan hänen päähänsä: ja pani hiipan päälle hänen otsallensa
kultaisen otsalehden, pyhän kruunun, niinkuin Herra Mosekselle

käskenyt oli. **10** Ja Moses otti voidellusöljyn, ja voiteli majan ja
kaikki mitä siinä oli: ja pyhitti ne. **11** Ja priiskotti sitä seitsemän
kertaa alttarille, ja voiteli alttarin ja kaikki sen astiat, ja pesoastian
jalkoinensa, ja pyhitti ne. **12** Ja kaasi voidellusöljyä Aaronin pään
päälle, ja voiteli hänen ja pyhitti. **13** Ja Moses toi aaronin pojat,
ja puetti heidän yllensä hameet, vyötti heidät vyöllä, ja sitoi lakit
heidän päähänsä: niin kuin Herra hänelle käskenyt oli. **14** Ja
antoi tuoda mullin rikosuhriksi ja Aaron poikinensa pani kätensä
rikosuhrin mullin pään päälle, **15** Ja teurasti sen. Ja Moses
otti verestä, ja pani sormellansa alttarin sarviin ympärinsä, ja
puhdisti alttarin, ja kaasi veren alttarin pohjalle, ja pyhitti sen,
sovittaaksensa (kansaa) sen päällä. **16** Ja otti kaiken sisällysten
lihavuuden, ja maksan kalvon, ja molemmat munaskuut, ynnä
lihavuuden kanssa, ja Moses suitsutti ne alttarilla. **17** Mutta
mullin vuotinensa, lihoinensa ja sontinensa poltti hän tulessa
ulkona leiristä, niinkuin Herra Mosekselle käskenyt oli. **18** Ja hän
toi oinaan polttouhriksi, ja Aaron poikinensa panivat kätensä
oinaan pään päälle. **19** Ja se teurastettiin, ja Moses priiskotti
hänen verensä alttarille ympäri. **20** Ja leikkasi oinaan kappaleiksi,
ja Moses suitsutti pään ja kappaleet ja lihavuuden, **21** Ja
pesi sisällykset ja jalat vedellä; ja Moses suitsutti koko oinaan
alttarilla: se on polttouhri makiaksi hajuksi, se on tuliuhri Herralle,
niinkuin Herra hänelle käskenyt oli. **22** Ja toi myös toisen oinaan,
täytösuhrin oinaan, ja Aaron poikinensa pani kätensä oinaan
pään päälle. **23** Ja Moses teurasti sen ja otti hänen vertansa,
ja sivui Aaronin oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden
peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen. **24** Ja Moses toi
myös Aaronin pojat, ja sivui verellä heidän oikian korvansa
lehden, ja heidän oikian kätensä peukaloon, ja heidän oikian

jalkansa isoon varpaaseen, ja Moses priiskotti veren alttarille
ympäri. **25** Ja otti lihavuuden ja saparon ja kaiken sisällysten
lihavuuden, ja maksan kalvon ja molemmat munaskuut heidän
lihavuutensa kanssa, niin myös oikian lavan. **26** Hän otti myös
korista, jossa happamattomat leivät olivat Herran edessä, yhden
happamattoman kyrsän, ja öljyllä voidellun kyrsän, ja ohukaisen
kyrsän, ja pani ne lihavuuden ja oikian lavan päälle, **27** Ja
antoi kaikki nämät Aaronin käsiin, ja hänen poikainsa käsiin,
ja häälytti ne häälytykseksi Herran edessä. **28** Ja sitte otti
Moses ne heidän käsistänsä ja poltti alttarilla polttouhrin päällä:
se on täytösuhri lepytyshajuksi, se on tuliuhri Herralle. **29** Ja
Moses otti rinnan ja häälytti sen häälytykseksi Herran edessä:
täytösuhrin oinaasta sai Moses osan, niinkuin Herra hänelle
käskenyt oli. **30** Ja Moses otti voidellusöljyä ja verta, joka oli
alttarilla, ja priiskotti Aaronin ja hänen vaatettensa päälle, niin
myös hänen poikainsa ja heidän vaatettensa päälle, ja pyhitti
niin Aaronin ja hänen vaatteensa, niin myös hänen poikansa
ja heidän vaatteensa hänen kanssansa. **31** Ja Moses sanoi
Aaronille ja hänen pojillensa: keittäkäät lihaa seurakunnan majan
oven edessä, ja syökäät se siinä paikassa, niin myös leipää,
joka täytösuhrin korissa on, niinkuin minä käskin sanoen: Aaron
poikinensa pitää ne syömän. **32** Vaan mitä jää tähteeksi lihasta
ja leivästä, sen teidän pitää polttaman tulessa. **33** Ja ei teidän
pidä lähtemän seitsemänä päivänä seurakunnan majan ovesta,
siihenasti, koska tiedän täytösuhrinne päivät täytetään; sillä
seitsemänä päivänä teidän kätenne täytetään. **34** Niinkuin se
tänäpänä tapahtunut on, niin Herra on käskenyt tehtää, että
te sovitettaisiin. **35** Ja teidän pitää oleman seitsemän päivää
seurakunnan majan oven edessä, yli päivää ja yötä, ja teidän

pitää ottaman vaarin Herran vartioista, ettette kuolisi; sillä niin on
minulle käsketty. **36** Ja Aaron poikinensa teki kaiken sen, kuin
Herra Moseksen kautta käskenyt oli.

9 Ja tapahtui kahdeksantena päivänä, että Moses kutsui Aaronin
ja hänen poikansa, niin myös vanhimmat Israelista. **2** Ja
sanoi Aaronille: ota sinulles nuori vasikka rikosuhriksi, ja oinas
polttouhriksi, molemmat virheettömät, ja tuo Herran eteen. **3** Ja
puhu Israelin lapsille, sanoen: ottakaat kauris rikosuhriksi, ja
vasikka ja karitsa, molemmat vuosikuntaiset ja virheettömät,
polttouhriksi. **4** Ja myös härkä ja oinas uhrattaa kiitosuhriksi
Herran edessä, ja ruokauhri sekoitettu öljyllä; sillä tänäpänä
ilmestyy Herra teille. **5** Ja he toivat ne kuin Moses käskenyt oli,
seurakunnan majan oven eteen: ja kaikki kansa kävi edes, ja
seisoi Herran edessä. **6** Niin sanoi Moses: tämä on se, minkä
Herra käskenyt on teidän tehdä, ja Herran kunnia ilmestyy teille.
7 Ja Moses sanoi Aaronille: astu alttarin tykö, ja tee rikosuhris, ja
poltouhris ja sovita sinuas ja kansaa, ja tee sitte kansan uhri ja
sovita heitä, niinkuin Herra käskenyt on. **8** Ja Aaron astui alttarin
tykö ja teurasti vasikan rikosuhriksensa. **9** Ja Aaronin pojat
kantoivat veren hänen tykönsä, ja hän kasti sormensa vereen,
ja sivui alttarin sarviin, ja veren kaasi hän alttarin pohjalle. **10**
Ja lihavuuden, ja munaskuut, ja maksan kalvon rikosuhrista,
poltti hän alttarilla, niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt. **11**
Mutta lihan ja nahan poltti hän tulessa ulkona leiristä. **12** Sitte
hän teurasti polttouhrin, ja Aaronin pojat kantoivat veren hänen
tykönsä, ja hän priiskotti sen alttarille ympäri. **13** Ja he toivat
myös polttouhrin hänelle, kappaleiksi leikatun, ja pään, ja hän
poltti ne alttarilla. **14** Ja hän pesi sisällykset ja jalat, ja poltti
ne polttouhrin päällä, alttarilla. **15** Sitte kantoi hän kansan

uhrin edes, ja otti kauriin, joka oli kansan rikosuhri, ja teurasti
sen, ja teki siitä rikosuhrin, niinkuin sen entisenkin. **16** Ja hän
toi myös polttouhrin, ja valmisti sen tavan jälkeen. **17** Ja toi
ruokauhrin, ja otti siitä pivonsa täyden, ja poltti ne alttarilla, paitsi
aamullista polttouhria. **18** Sitte teurasti hän härjän ja oinaan
kansan kiitosuhriksi, ja Aaronin pojat kantoivat veren hänelle, ja
hän priiskotti sen alttarin ympäri. **19** Mutta härjän lihavuuden,
ja oinaan saparon, ja sisällysten lihavuuden, ja munaskuut, ja
maksan kalvon: **20** Kaiken tämän lihavuuden panivat he rintain
päälle, ja polttivat lihavuuden alttarilla. **21** Mutta rinnat ja oikian
lavan häälytti Aaron häälytykseksi Herran edessä, niinkuin Herra
oli käskenyt Mosekselle. **22** Ja Aaron nosti kätensä kansan
puoleen, ja siunasi heitä: ja sittekuin hän rikosuhrin, polttouhrin
ja kiitosuhrin tehnyt oli, meni hän alas. **23** Niin Moses ja Aaron
menivät seurakunnan majaan, ja koska he jälleen sieltä läksivät,
siunasivat he kansan. Niin Herran kunnia ilmestyi kaiken kansan
edessä: **24** Sillä tuli tuli Herralta alas, ja kulutti polttouhrin, ja sen
lihavuuden, alttarilta: ja koska kaikki kansa sen näki, riemuitsivat
he sangen suuresti, ja lankesivat maahan kasvoillensa.

10 Ja Aaronin pojat Nadab ja Abihu ottivat kumpikin
suitsutusastiansa, ja panivat tulta niihin, ja panivat suitsutusta
sen päälle: ja kantoivat vierasta tulta Herran eteen, jota ei hän
heille ollut käskenyt. **2** Silloin läksi tuli Herralta, ja kulutti heidät;
niin että he kuolivat Herran edessä. **3** Niin sanoi Moses Aaronille:
tämä on se kuin Herra puhunut on, sanoen: Minä pyhitetään
niissä, jotka minua lähestyvät, ja kaiken kansan edessä minä
kunnioitetaan. Ja Aaron oli ääneti. **4** Mutta Moses kutsui Misaelin,
ja Eltsaphanin, Usielin, Aaronin sedän pojat ja sanoi heille,
tulkaat ja kantakaat teidän veljenne pyhän edestä: ulos leiristä.

5 Ja he tulivat ja kantoivat heidät hameinensa leiristä, niinkuin
Moses oli sanonut. **6** Niin sanoi Moses Aaronille, ja hänen
pojillensa Eleatsarille ja Itamarille: ei teidän pidä paljastaman
teidän päätänne, eikä myös repimän teidän vaatteitanne, ettette
kuolisi, ja ettei viha tulisi kaiken kansan päälle: mutta teidän
veljenne koko Israelin huoneesta itkekään tätä paloa, jonka
Herra sytyttänyt on. **7** Vaa ei teidän pidä menemän seurakunnan
majan ovesta ulos, ettette kuolisi; sillä Herran voidellusöljy on
teidän päällänne. Ja he tekivät Moseksen sanan jälkeen. **8** Ja
Herra puhui Aaronille, sanoen: **9** Viinaa ja väkevää juomaa ei
pidä sinun juoman, eikä sinun poikas sinun kanssa, koska te
menette seurakunnan majaan, ettette kuolisi: se pitää oleman
ijankaikkinen sääty teidän sukukunnillenne, **10** Että te eroitatte
mikä pyhä ja ei pyhä, mikä saastainen ja puhdas on. **11** Ja
että te opettaisitte Israelin lapsille kaikki oikeudet, kuin Herra
heille Moseksen kautta puhunut on. **12** Ja Moses puhui Aaronille
ja hänen jääneille pojillensa Eleatsarille ja Itamarille: ottakaat
se, joka tähteeksi jäänyt on ruokauhrista, Herran tuliuhrista, ja
syökäät se happamattomana alttarin tykönä; sillä se on kaikkein
pyhin. **13** Ja teidän pitää sen syömän pyhällä sialla: sillä se on
sinun oikeutes ja sinun poikais oikeus Herran tuliuhrista; sillä se
on minulle niin käsketty. **14** Mutta häälytysrinnan ja ylennyslavan
pitää sinun ja sinun poikas ja tyttäres sinun kanssas syömän
puhtaalla paikalla; sillä tämä oikeus on sinulle ja sinun pojilles
annettu Israelin lasten kiitosuhrista; **15** Sillä ylennyslapa ja
häälytysrinta, lihavuus tuliuhrein kanssa, pitää kannettaman
sisälle häälytettää häälytykseksi Herran edessä: sentähden pitää
sen oleman sinulle ja sinun lapsilles ijankaikkiseksi säädyksi,
niinkuin Herra käskenyt on. **16** Ja Moses etsi ahkerasti rikosuhrin

kaurista, ja katso, se oli poltettu: ja vihastui Eleatsarin ja Itamarin
Aaronin jääneiden poikain päälle, sanoen: **17** Miksi ette ole
syöneet rikosuhria pyhällä paikalla? sillä se on kaikkein pyhin, ja
hän on antanut teille sen, että teidän pitää kantaman kansan
rikokset, ja sovittaman heitä Herran edessä. **18** Katso, hänen
verensä ei ole tuotu pyhään: teidän olis pitänyt kaiketi syömän
sen pyhässä, niinkuin minulle käsketty on. **19** Mutta Aaron sanoi
Mosekselle: katso, tänäpänä ovat he uhranneet rikosuhrinsa ja
polttouhrinsa Herran edessä. Ja minulle on senkaltainen asia
tapahtunut: ja pitäiskö minun tänäpänä syömän rikosuhrista,
olisko se Herralle otollinen? **20** Kun Moses sen kuuli, tyytyi hän
siihen

11 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen heille: **2**
Puhukaat Israelin lapsille, sanoen: nämät ovat eläimet, joita
te saatte syödä, kaikkein eläinten seassa maan päällä. **3**
Kaikista kaksisorkkaisista eläimistä, jotka sorkkansa kokonansa
hajoittavat ja märhettivät, saatte te syödä. **4** Kuitenkin tätä ette
mahda syödä niistä, jotka märhettivät ja ovat kaksisorkkaiset,
nimittäin: kameli, joka kyllä märhettii, vaan ei hajota sorkkiansa,
se on teille saastainen; **5** Kaninit märhettivät, mutta ei ole
kaksisorkkaiset, sentähden ne ovat teille saastaiset; **6** Ja jänis
myös märhettii, vaan ei ole kaksisorkkainen, sentähden se on
teille saastainen; **7** Ja sika on kaksisorkkainen, joka kokonansa
hajottaa sorkkansa, mutta ei märheti, sentähden se on teille
saastainen. **8** Näiden lihaa ei teidän pidä syömän, eikä heidän
raatoihinsa tarttuman; sillä ne ovat teille saastaiset. **9** Näitä
te saatte syödä kaikista niistä jotka vesissä ovat: kaikki, joilla
on uimukset ja suomukset vesissä, meressä ja virroissa, niitä
teidän pitää syömän. **10** Mutta kaikki, joilla ei ole uimuksia ja

suomuksia meressä ja virroissa, kaikkein niiden seassa, jotka
liikkuvat ja elävät vesissä, ne pitää oleman teille kauhistus. **11**
Ne ovat teitä kauhistavat: niiden lihaa ei teidän pidä syömän,
kauhistukaat heidän raatoansa. **12** Silä kaikki, joilla ei ole
uimuksia ja suomuksia vesissä, ne ovat teille kauhistus. **13**
Näitä te kauhistukaat linnuista, eikä teidän niitä pidä syömän,
sillä ne ovat kauhistus: Kotka, ja luukotka ja kalakotka; **14**
Kokkolintu, ja harakka lainensa, **15** Ja kaikki kaarneet lainensa;
16 Strutsi, pääskyinen, louve ja haukka lainensa; **17** Huhkaja,
merimetsäs ja hyypiä; **18** Yökkö, ruovonpäristäjä ja storkki; **19**
Haikara ja mäkihaukka lainensa, puputtaja ja nahkasiipi. **20** Ja
kaikki, jotka liikkuvat lintuin seassa ja käyvät neljällä jalalla,
pitää oleman teille kauhistus. **21** Kuitenkin näitä saatte te syödä
linnuista, jotka liikkuvat ja käyvät neljällä jalalla: joilla ovat sääret
jalkain päällä, hypellä maan päällä. **22** Ja näitä te saatte syödä
heistä kuin on: arbe lainensa, ja selaam lainensa, ja hargol
lainensa, ja hagab lainensa. **23** Vaan kaikki, jotka paitsi niitä
ovat nelijalkaiset lintuin seassa, ne ovat teille kauhistus. **24** Ja
ne pitää teidän saastaisena pitämän; ja jokainen kuin tarttuu
heidän raatoihinsa, sen pitää oleman saastaisen ehtoosen asti.
25 Ja jos joku heidän raatojansa kantaa, sen pitää pesemän
vaatteensa ja oleman saastaisen ehtoosen asti. **26** Ja jokainen
eläin, joka on sorkallinen, vaan ei kaksisorkkainen, eikä märheti,
ne ovat teille saastaiset; ja jokainen, kuin niihin tarttuu, pitää
oleman saastainen. **27** Ja jokainen kuin käy kämmenellänsä
kaikkein petoin seassa, jotka käyvät neljällä jalalla, ne ovat
teille saastaiset; jokainen, kuin rupee heidän raatoihinsa, sen
pitää oleman saastaisen ehtoosen asti. **28** Ja joka kantaa
heidän raatojansa, se peskään vaatteensa, ja pitää oleman

saastaisen ehtoosen asti; sillä kaikki nämät ovat saastaiset teille.
29 Ja nämät pitää oleman myös teille saastaiset niiden eläinten
seassa, jotka matelevat maalla: myyrä, hiiri, maakrokodili,
jokainen lainensa. **30** Stellio, kameleon, sisilisko, sinisisilisko
ja salamandra. **31** Nämät ovat teille saastaiset kaikkein niiden
seassa, kuin matelevat; ja jokainen kuin rupee heihin sittekuin
he kuolleet ovat, pitää oleman saastainen ehtoosen asti. **32**
Ja kaikki, kuin senkaltainen raato päälle putoo pitää oleman
saastainen, olis se kaikkinainen puuastia, eli vaate, eli nahka, eli
säkki; ja kaikkinainen ase, jolla jotakin tehdään, pitää pantaman
veteen, ja sen pitää oleman saastaisen ehtoosen asti, niin
se tulee puhtaaksi. **33** Ja kaikkinaiset savi-astiat, joihinka
senkaltainen raato putoo, ovat kaikki saastaiset, ja mitä niissä
on, ja pitää rikottaman. **34** Kaikki ruoka, jota syödään, jos se
vesi tulee sen päälle, se on saastainen, ja kaikki juoma, jota
juodaan senkaltaisista astioista, on saastainen. **35** Ja kaikki,
kuin senkaltainen raato päälle putoo, se tulee saastaiseksi, olis
se pätsi eli kattila, se pitää rikottaman; sillä se on saastainen,
ja sen pitää oleman teille saastaisen. **36** Kuitenkin lähteet,
kaivot ja lammikot ovat puhtaat; vaan jokainen, joka tarttuu
heidän raatoonsa, sen pitää oleman saastaisen. **37** Ja jos
senkaltainen raato lankee siemenen päälle, joka kylvetty on, niin
on se kuitenkin puhdas. **38** Ja jos vettä kaadetaan siemenen
päälle, ja lankee joku senkaltainen raato niiden päälle, niin
se tulee teille saastaiseksi. **39** Ja jos joku eläin kuolee, jota
teidän sopii syödä, se joka sen raatoon tarttuu, se on saastainen
ehtoosen asti. **40** Se joka syö senkaltaista raatoa, hänen
pitää pesemän vaatteensa ja oleman saastaisen ehtoosen asti,
niin myös se, joka kantaa senkaltasia raatoja, pitää pesemän

vaatteensa ja oleman saastaisen ehtoosen asti. **41** Kaikki maalla
matelevainen pitää oleman teille kauhistava, ja ei pidä sitä
syötämän. **42** Ja jokainen kuin vatsallansa käy, ja jotka käyvät
neljällä eli useammalla jalalla, kaikista, jotka matelevat maalla,
ei pidä teidän niitä syömän; sillä ne ovat kauhistus. **43** Älkäät
sielujanne kauhistavaiseksi tehkö kaikissa matelevaisissa, ja
älkäät saastuttako teitänne niissä, niin että te tulette saastaiseksi.
44 Sillä minä olen Herra teidän Jumalanne, sentähden teidän
pitää pyhittämän teitänne, että te tulisitte pyhäksi; sillä minäkin
olen pyhä. Ei teidän pidä saastuttaman teidän sielujanne jollakin
matelevaisella eläimellä, joka matelee maalla. **45** Sillä minä olen
Herra, joka teidät johdatin Egyptin maalta, että minä olisin teidän
Jumalanne, sentähden teidän pitää oleman pyhät; sillä minä
olen pyhä. **46** Ja tämä on sääty kaikista eläimistä ja linnuista, ja
kaikista, jotka vesissä liikkuvat, ja kaikkinaisista eläimistä, jotka
maalla matelevat, **47** Että tietäisitte eroittaa puhtaat saastaisista:
ja mitä eläimiä syödä saadaan, ja mitä eläimiä ei sovi syödä.

12 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille,
ja sano: koska vaimo siittää ja synnyttä poikalapsen, niin
hänen pitää seitsemän päivää oleman saastaisen, niinkauvan
kuin hän kärsii sairauttansa. **3** Ja kahdeksantena päivänä
pitää ympärileikattaman hänen esinahkansa liha. **4** Mutta
hänen pitää oleman kotona kolmeneljättäkymmentä päivää
puhdistuksensa veressä; ei hänen pidä rupeeman yhteekään,
mikä pyhä on, eikä hänen pidä pyhään tuleman, siihenasti
kuin hänen puhdistuspäivänsä täytetään. **5** Mutta jos hän
synnyttää piikalapsen, niin hänen pitää saastaisen oleman
kaksi viikkoa, niinkauvan kuin hän kärsii sairauttansa, ja
kuusiseitsemättäkymmentä päivää pitää hänen kotona oleman

puhdistuksensa veressä. 6 Mutta koska hänen puhdistuspäivänsä
pojan eli tyttären jälkeen ovat täytetyt, niin tuokaan vuosikuntaisen
karitsan polttouhriksi, ja kyhkyläisen pojan eli mettisen
rikosuhriksi, papille seurakunnan majan oven eteen, 7 Jonka
ne pitää uhraaman Herran edessä, ja sovittaman hänen, niin
hän puhdistuuu verensä juoksusta. Tämä on sääty pojan eli
tyttären synnyttämisestä. 8 Jos ei hänellä ole varaa karitsaan,
niin ottakaan kaksi mettistä, eli kaksi kyhkyläisen poikaa, toisen
polttouhriksi ja toisen rikosuhriksi. Ja niin papin pitää sovittaman
hänen, että hän puhdistettaisiin.

13 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: 2 Jos
ihmisen ihoon tulee ajos, eli rupi, eli syhelmä, niinkuin spitalitauti
tahtois tulla hänen ihoonsa, niin pitää hän vietämän papin
Aaronin tykö, eli yhden hänen pojistansa pappein seasta. 3 Ja
sitte kuin pappi näkee merkin ihossa, ja jos karvat merkissä ovat
muuttuneet valkiaksi, ja haavan paikka on nähdä matalampi kuin
muu iho hänen ruumiissansa, niin se on spitalitauti, sentähden
pitää papin katseleman häntä ja tuomitseman hänen saastaiseksi.
4 Mutta jos hänen ihossansa on valkea syhelmä, eikä kuitenkaan
näy olevan syvemmällä muuta ihoa, ja karvat ei ole muuttuneet
valkiaksi, niin pitää papin hänen sulkeman sisälle seitsemäksi
päiväksi. 5 Ja seitsemäntenä päivänä katselkaan pappi häntä,
jos haavat näkyvät hänessä olevan niinkuin ennekin, ja ei
ole levinneet hänen ihossansa, niin papin pitää hänen jälleen
toiseksi seitsemäksi päiväksi sulkeman sisälle. 6 Ja koska pappi
taas katselee hänen toisena seitsemäntenä päivänä ja löytää
haavat rauvenneeksi, eikä levinneeksi hänen ihossansa, niin
pitää papin tuomitseman hänen puhtaaksi; sillä se on syhelmä:
ja pitää pesemän vaatteensa, ja niin on hän puhdas. 7 Mutta jos

rupi leviää hänen ihossansa, sitte kuin hän on papilta katsottu
ja puhtaaksi sanottu, niin hän pitää katsottaman toisen kerran
papilta. **8** Jos siis pappi näkee, että ruvet ovat levinneet hänen
ihossansa, niin pitää papin tuomitseman hänen saastaiseksi:
se on spitali. **9** Mutta koska spitalin haava tulee ihmiseen,
niin hän pitää vietämän papin tykö. **10** Ja koska pappi näke
valkian ajoksen tulleeksi hänen ihoonsa, ja karvat vaalistuneeksi,
ja elevän lihan olevan ajoksessa. **11** Niin on vanha spitali
hänen ihossansa, ja sentähden pitää papin tuomitseman häntä
saastaiseksi, ja ei silleen sulkeman sisälle, sillä hän on jo
saastainen. **12** Ja jos spitali kovin leviää hänen ihossansa, ja
täyttää koko ihonsa, päästä niin jalkoihin, kaiken sen jälkeen,
mitä pappi näkee silmäinsä edessä. **13** Koska pappi katsoo ja
näkee spitalin peittäneeksi koko hänen ihona, niin pitää hän
tuomitseman hänen puhtaaksi, sentähden että kaikki on hänessä
muuttunut valkiaksi; sillä hän on puhdas. **14** Mutta jona päivänä
elävä liha hänessä näkyy, niin hän tuomitaan saastaiseksi, **15**
Ja pappi nähtyänsä elävän lihan, pitää hänen tuomitseman
saastaiseksi; sillä elävä liha on saastainen, ja se on spitali. **16**
Mutta jos se elävä liha muuttuu jälleen valkiaksi, niin pitää hänen
tuleman papin tykö, **17** Ja koska pappi näkee haavat muuttuneen
valkiaksi, niin papin pitää tuomitseman hänen puhtaaksi; sillä
hän on puhdas. **18** Ja jos jonkun ihoon tulee paisuma, ja paranee
jälleen, **19** Ja sitte siihen siaan tulee jotakin valkiaa eli punaista
rakkoa, se pitää katsottaman papilta. **20** Koska pappi näkee sen
paikan matalammaksi muuta ihoa, ja karvat ovat muuttuneet
valkiaksi, niin papin pitää hänen tuomitseman saastaiseksi; sillä
siitä paisumasta on spitali tullut. **21** Mutta jos pappi näkee, ettei
karvat ole siinä muuttuneet valkiaksi, ja ei ole matalampi kuin

muukaan iho, ja se on kadonnut, niin papin pitää sulkeman hänen
sisälle seitsemäksi päiväksi. **22** Mutta jos se paljo levenee hänen
ihossansa, niin pitää papin tuomitseman hänen saastaiseksi;
sillä se on spitalin haava. **23** Mutta jos se syhelmä pysyy
siallansa, ja ei levitä itseänsä, niin se on paisuman arpi, ja papin
pitää tuomitseman hänen puhtaaksi. **24** Ja jos jonkun iho tulee
rupiin tulen poltteesta ja polton haavat ovat punaiset taikka
valkiat, **25** Ja pappi näkee sen karvat muuttuneeksi valkiaksi,
siitä kuin palanut on, ja matalammaksi muuta ihoa, niin on spitali
tullut siitä poltteesta: sentähden pitää papin tuomitseman hänen
saastaiseksi; sillä se on spitalin haava. **26** Mutta jos pappi
näkee, ettei karvat palaneessa ole muuttuneet valkiaksi, eikä
matalammaksi ole tullut muuta ihoa, ja on siitä kadonnut, niin
pitää papin sulkeman hänen sisälle seitsemäksi päiväksi. **27** Ja
seitsemäntenä päivänä pitää papin katseleman häntä: jos se
on paljo levinnyt hänessä, niin papin pitää tuomitseman hänen
saastaiseksi; sillä se on spitali. **28** Mutta jos se on alallansa
pysynyt palaneessa, eikä ole levinnyt hänen ihossansa, mutta
on kadonnut, niin se on arpi palaneen jälkeen, ja papin pitää
tuomitseman hänen puhtaaksi; sillä se on arpi palaneen jälkeen.
29 Jos mieheen eli vaimoon tulee syhelmä, päähän eli partaan,
30 Ja pappi katsoo sen ruven ja näkee sen matalammaksi muuta
ihoa, ja karvat tulevat siitä paikasta keltaiseksi ja harvemmaksi,
niin papin pitää tuomitseman sen saastaiseksi; sillä se on rupi,
se on spitali päässä eli parrassa. **31** Mutta jos pappi näkee,
ettei se rupi ole matalampi muuta ihoa, ja karvat ei ole hänessä
mustat, niin pitää papin sulkeman hänen, jolla rupihaava on,
sisälle seitsemäksi päiväksi. **32** Ja koska pappi seitsemäntenä
päivänä näkee, ettei rupi ole levinnyt ihossa, eikä ole keltaisia

karvoja, ja ei ole rupi matalampi nähdä muuta ihoa, **33** Pitää
hänen ajeleman itsensä, kuitenkin ettei hän ajele rupea ja papin
pitää hänen, jolla rupi on, sulkeman sisälle toiseksi seitsemäksi
päiväksi; **34** Ja koska pappi seitsemäntenä päivänä näkee
ruven, ja löytää, ettei rupi ole levinnyt ihossa, ja ei ole matalampi
muuta ihoa, niin papin pitää tuomitseman hänen puhtaaksi, ja
hänen pitää pesemän vaatteensa, ja niin puhdas oleman. **35**
Mutta jos rupi kovin levittää itsensä ihoon hänen puhdistuksensa
jälkeen, **36** Ja pappi näkee ruven levinneeksi ihossa, niin ei pidä
papin silleen kysymän, jos karvat ovat keltaiset; sillä hän on
saastainen. **37** Jos se on silmäin edessä nähdä, että rupi on
yhdellänsä ollut, ja siitä ovat mustat karvat käyneet ulos, niin
rupi on parantunut, ja hän on puhdas: sentähden pitää papin
hänen puhtaaksi sanoman. **38** Ja jos miehen eli vaimon ihoon
tulee valkia syhelmä, **39** Ja pappi näkee sen rauvenneeksi, niin
on valkia rupi tullut hänen ihoonsa, ja hän on puhdas. **40** Jos
miehen hiukset päästä lähtevät, niin että hän tulee paljaspääksi,
hän on puhdas. **41** Ja jos ne etiseltä puolelta päätä lähtevät,
niin hän on otsalta paljas, ja on puhdas. **42** Mutta jos joku
valkea taikka punainen haava tulee paljaan päälle, niin on
siihen spitali tullut paljaan pään eli otsan päälle; **43** Sentähden
pitää papin katsoman häntä, ja koska hän näkee valkian eli
punaisen haavan tulleen paljaan pään eli otsan päälle, että se
näkyy niinkuin muukin spitali ihossa, **44** Niin hän on spitalinen
ja saastainen mies, ja papin pitää kaiketi tuomitseman hänen
saastaiseksi, senkaltaisen haavan tähden hänen päässänsä. **45**
Joka spitalinen on, hänen vaatteensa pitää revityt oleman, ja
pää avoin, suu peitetty, ja hänen pitää huutaman: saastainen!
saastainen! **46** Niinkauvan kuin haava hänessä on, pitää hänen

saastainen oleman, yksinänsä asuman ja hänen asuinsiansa
ulkona leiristä oleman. **47** Jos jonkun vaatteeseen tulee tulee
spitalin haava, olkoon se lankainen eli liinainen, **48** Loimeen
eli kuteesen, olkoon se liinainen eli villainen, elikkä nahkaan,
elikkä kaikkinaiseen nahkavaatteeseen: **49** Ja jos se haava kovin
vihertyy, eli paljo punertuu vaatteessa, eli nahassa, eli loimessa,
eli kuteessa, eli jossakussa kappaleessa, joka nahasta tehty on,
se on spitalin haava; sentähden pitää papin häntä katsoman.
50 Ja koska pappi senkaltaisen haavan näkee, niin hänen
pitää sen sulkeman sisälle seitsemäksi päiväksi; **51** Ja jos hän
seitsemäntenä päivänä näkee että haava on levinnyt vaatteessa,
loimessa eli kuteessa, nahassa, eli jossakussa kappaleessa joka
nahasta tehty on, niin on se kuluttavainen spitali, ja se haava on
saastainen. **52** Ja hänen pitää vaatteet polttaman, loimen ja
kuteen, eli mikä se olis, liinainen eli lankainen, eli kaikkinainen
joka nahasta tehty on, jossa senkaltainen haava on; sillä se
on kuluttavainen spitali, ja pitää tulessa poltettaman. **53** Ja jos
pappi näkee, ettei haava ole levinnyt vaatteessa, loimessa eli
kuteessa, eli kaikkinaisessa kappaleessa joka nahasta on, **54**
Niin pitää papin käskemän pestä sen, jossa haava on, ja pitää
hänen sulkeman sisälle jällensä toiseksi seitsemäksi päiväksi.
55 Ja koska pappi näkee haavan, sittekuin se pesty on, ettei
haava ole muuttunut hänen silmäinsä edessä, eikä myös ole
levinnyt, niin se on saastainen, ja pitää tulessa poltettaman; sillä
se on syvälle itsensä laskenut, ja on sen paljaaksi kuluttanut. **56**
Jos pappi näkee, ette haava kadonnut on sittekuin se pestiin,
niin hänen pitää sen repäisemän pois vaatteesta, nahasta,
loimesta eli kuteesta. **57** Ja jos se vielä sitte näkyy vaatteessa,
loimessa, kuteessa eli kaikkinaisessa nahkavaatteessa, niin se

on pisama, ja se pitää poltettaman tulessa ynnä sen kanssa,
jossa se haava on. **58** Mutta vaate, loimi, kude, eli kaikkinainen
nahkakalu, kuin pesty on, joista haava kadonnut on; se pitää
vastuudesta pestämän ja puhdas oleman. **59** Tämä on sääty
spitalisesta ruvesta vaatteessa, liinaisessa, lankaisessa loimessa
eli kuteessa, ja kaikkinaisessa nahkavaatteessa: niitä puhtaaksi
eli saastaiseksi sanoa.

14 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Ja tämä on spitalisen
sääty: koska hän puhdistetaan, hän pitää tuotaman papin
tykö. **3** Ja papin pitää käymän ulos leiristä, katselemaan
häntä, jos spitalin haava on parantunut spitalisesta. **4** Ja
pappi käskekään sen, joka puhdistetaan, ottaa kaksi elävää
puhdasta lintua, ja sedripuuta, ja tulipunaiseksi painettua villaa,
ja isoppia. **5** Ja pappi käskekään sen teurastaa yhden linnun
saviastiassa, vuotavan veden tykönä. **6** Ja ottakaan elävän
linnun sedripuun kanssa, tulipunalla painetun villan ja isopin,
ja kastakaan tapetun linnun vereen, vuotavan veden tykönä.
7 Ja priiskottakaan spitalista puhdistettavan päälle seitsemän
kertaa: ja niin puhdistakaan hänen, ja antakaan elävän linnun
lentää kedolle. **8** Mutta puhdistettu peskään vaatteensa, ja
ajelkaan kaikki hiuksensa, ja peskään itsensä vedessä ja niin on
hän puhdas. Menkään sitte leiriin, kuitenkin asukaan ulkona
majastansa seitsemän päivää. **9** Ja seitsemäntenä päivänä pitää
hänen ajeleman kaikki hiukset päästänsä, ja partansa ja karvat
silmäkulmistansa, niin että kaikki karvat ovat ajellut, ja pitää
pesemän vaatteensa, ja pesemän ihonsa vedellä, niin on hän
puhdas. **10** Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman kaksi
virheetöintä karitsaa, ja virheettömän vuosikuntaisen lampaan,
niin myös kolme kymmenestä sämpyläjauhoja ruokauhriksi,

öljyllä sekoitettuja, ja yhden login öljyä. **11** Niin pitää papin, joka
puhdisti, asettaman puhdistetun ja tämän kalun, Herran eteen
seurakunnan majan oven edessä. **12** Ja papin pitää ottaman
yhden karitsan, ja uhraaman vikauhriksi, öljylogin kanssa, ja
pitää ne häälyttämäm häälytykseksi Herran edessä. **13** Ja sitte
teurastaman karitsan sillä paikalla, kussa rikosuhri ja polttouhri
teurastetaan, pyhässä siassa; sillä niinkuin rikosuhri, niin myös
vikauhrikin on papin oma; sillä se on kaikkein pyhin. **14** Ja
papin pitää ottaman vikauhrin verta ja sivuman puhdistetun
oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon, ja
oikian jalan isoon varpaaseen. **15** Ja papin pitää ottaman
öljylogista ja vuodattaman papin vasempaan käteen. **16** Ja
papin pitää kastaman oikian kätensä sormen öljyyn, joka
hänen vasemmassa kädessänsä on, ja priiskottaman öljyä
sormellansa seitsemän kertaa Herran edessä. **17** Vaan käteensä
jääneestä öljystä pitää papin paneman puhdistetun oikian korvan
lehteen, ja oikiaan peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen,
vikauhrin veren päälle. **18** Käteensä jääneen öljyn, pitää papin
paneman puhdistetun pään päälle, ja papin pitää sovittaman
häntä Herran edessä. **19** Ja papin pitää tekemän rikosuhrin,
ja sovittaman puhdistetun hänen saastaisuudestansa, ja sen
jälkeen teurastaman polttouhrin. **20** Ja papin pitää uhraaman
polttouhrin ja ruokauhrin alttarilla, ja papin pitää sovittaman
häntä, niin hän on puhdas. **21** Jos hän on köyhä eikä ole hänellä
varaa, niin ottakaan karitsan vikauhrinsa edestä häälytykseksi,
sovittaakseen häntä, ja yhden kymmeneksen sämpyläjauhoja,
sekoitetun öljyllä, ruokauhriksi, ja login öljyä, **22** Ja kaksi mettistä
eli kaksi kyyhkyläisen poikaa, jotka hän voi saada: toinen
olkoon rikosuhriksi, ja toinen polttouhriksi. **23** Ja kantakaan sen

papille kahdeksantena päivänä puhdistukseksensa, seurakunnan
majan oven eteen, Herran edessä. **24** Niin pitää papin ottaman
vikauhrin karitsan, ja login öljyä, ja papin pitää ne häälyttämän
häälytykseksi Herran edessä, **25** Ja teurastaman vikauhrin
karitsan, ja papin pitää ottaman vikauhrin verta, ja sivuman
puhdistetun oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden
peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen. **26** Ja papin
pitää vuodattaman öljyä papin vasempaan käteen. **27** Ja
papin pitää priiskottaman oikian käden sormella öljyä, joka
on hänen vasemmassa kädessänsä, seitsemän kertaa Herran
edessä. **28** Käteensä jääneestä öljystä pitää papin panenman
puhdistetun oikian korvan lehteen, ja oikian käden peukaloon,
ja oikian jalan isoon varpaaseen, vikauhrin veren päälle. **29**
Ja käteensä jääneen öljyn pankaan papin puhdistetun pään
päälle, ja sovittakoon häntä Herran edessä. **30** Ja valmistakaan
mettisiä, taikka kyhkyläisen poikia, jotka hän on voinut saada,
31 Nimittäin niitä, joita hän on voinut saada: yhden rikosuhriksi
ja toisen polttouhriksi, ynnä ruokauhrin kanssa; ja niin pitää
papin sovittaman puhdistetun Herran edessä, **32** Tämä on sääty
spitalisesta, joka ei voi saada sitä, mikä hänen puhdistukseensa
tarvitaan. **33** Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:
34 Koska te tulette Kanaanin maalle, jonka minä annan teille
omaisuudeksi, ja minä sen maan huoneesen spitalin haavan
annan, **35** Niin pitää sen tuleman, jonka huone on, ja ilmoittaman
papille, sanoen: minun huoneessani näkyy niinkuin (spitalin)
haava; **36** Niin pitää papin käskemän heidän lakaista huoneen,
ennenkuin pappi siihen menee katsomaan haavaa, ettei kaikki,
jotka huoneessa ovat, saastutettaisi: sitte pitää papin menemän
katselemaan huonetta. **37** Koska hän näkee haavan, ja löytää,

että huoneen seinissä viheriäiset ja punahtavat onnet ovat,
ja ovat nähdä matalammat muuta seinää; **38** Niin lähtekään
pappi huoneen ovesta, ja sulkekaan huoneen kiinni seitsemäksi
päiväksi. **39** Ja koska pappi seitsemäntenä päivänä palajaa ja
näkee haavan itsensä levittäneeksi huoneen seiniin; **40** Niin
pitää papin käskemän heidän kangottaa ulos kiviä, joissa haava
on, ja heittää niitä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan. **41**
Ja huone pitää sisältä kaikki ympärinsä puhtaaksi kaavittaman,
ja kaavittu savi heitettämän kaupungista ulos, saastaiseen
paikkaan. **42** Ja heidän pitää ottaman toiset kivet, ja paneman
niiden kivein siaan, ja ottaman toisen saven, ja sivuman huoneen.
43 Jos siis haava jällensä tulee, ja pakahtuu ulos huoneessa
sittekuin kivet ovat kangotetut ulos, ja huone vastuudesta sivuttu;
44 Niin pitää papin menemän sen sisälle, ja koska hän näkee
haavan laskeneeksi itsensä leviämmälle huoneessa, niin on
tosin kuluttuvainen spitali siinä huoneessa, ja se on saastainen.
45 Sentähden pitää se huone särjettämän, sekä kivet että puut, ja
kaikki savi huoneesta, ja vietävä kaupungista ulos, saastaiseen
paikkaan. **46** Ja se joka käy huoneessa niinkauvan kuin se
teljetty on, hänen pitää oleman saastainen ehtoosen asti. **47** Ja
sen joka siinä huoneessa makaa, pitää vaatteensa pesemän, ja
se joka syö siinä huoneessa, pitää vaatteensa pesemän. **48** Jos
myös pappi menee ja näkee, ettei haava ole laskenut itseänsä
leviämmelle huoneessa, sittekuin se sivuttu on, niin sanokaan
sen puhtaaksi; sillä haava on parannut. **49** Ja pitää ottaman
huoneen puhdistamiseksi kaksi lintua, niin myös sedripuuta, ja
tulipunalla painetuita villoja, ja isoppia, **50** Ja teurastaman toisen
linnun savisessa astiassa, vuotavan veden tykönä. **51** Ja pitää
ottaman sedripuun, ja isopin, ja tulipunalla painetuita villoja, ja

elävän linnun, ja kastaman ne sen vereen, ja vuotavaan veteen,
ja priiskottaman huoneen seitsemän kertaa, **52** Ja puhdistaman
huoneen linnun verellä, ja vuotavalla vedellä, niin myös elävällä
linnulla, sedripuulla, isopilla ja tulipunalla painetulla villalla.
53 Ja sitte päästäkään elävän linnun lentämään kaupungista
kedolle, ja sovittakaan huoneen, niin se on puhdas. **54** Tämä on
kaikkinaisen spitalin ja syhelmän haavain sääty: **55** Vaatteen ja
huoneen spitalin, **56** Paisumain, pisamain ja putkenpolttamien,
57 Että pitää tiedettämän, mikä puhdas eli saastainen kunakin
päivänä oleman pitää. Tämä on sääty spitalista.

15 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **2** Puhukaat
Israelin lapsille, ja sanokaat heille: koska miehellä on lihansa
juoksu, on hän saastainen. **3** Ja silloin on hän saastainen siitä
juoksusta, koska hänen lihansa juoksee taikka tulee tukituksi
siitä vuotamisesta; niin se on saastaisuus. **4** Jokainen vuode,
jossa hän lepää, jolla on juoksu, on saastainen, ja kaikki se,
jonka päällä hän istuu, saastutetaan. **5** Ja se, joka sattuu hänen
vuoteesensa, pitää pesemän vaatteensa, ja viruttaman hänensä
vedellä, ja pitää oleman saastaisen ehtoosen asti. **6** Se joka istuu
sillä istuimella millä hän on istunut, jolla juoksu on, hänen pitää
pesemän vaatteensa, ja viruttaman itsensä vedellä, ja oelman
saastaisen ehtoosen asti. **7** Se joka sattuu hänen lihaansa, hän
peskään vaatteensa, ja viruttakaan hänensä vedellä, ja olkaan
saastainen ehtoosen asti. **8** Jos hän sylkee puhtaan päälle, niin
se pitää pesemän vaatteensa, ja viruttaman hänensä vedellä, ja
oleman saastainen ehtoosen asti. **9** Ja koko se satula, jolla hän
ajaa, pitää oleman saastainen. **10** Ja se joka sattuu johonkuhun
siihen, joka hänen allansa on ollut, pitää saastaisen oleman
ehtoosen asti, ja joka niitä kantaa, pitää pesemän vaatteensa,

ja viruttaman itsensä vedellä, ja oleman saastaisen ehtoosen
asti. **11** Ja johonka hän, jolla juoksu on, tarttuu, ennen kuin
hän kätensä pesee vedellä, sen pitää vaatteensa pesemän
ja viruttaman itsensä vedellä, ja oleman saastaisen ehtoosen
asti. **12** Jos hän tarttuu saviseen astiaan, se pitää rikottaman;
mutta puu-astia pitää vedellä virutettaman. **13** Ja tultuansa
puhtaaksi lihansa juoksusta, pitää hänen lukeman seitsemän
päivää puhdistuksestansa, ja pitää pesemän vaatteensa, niin
myös viruttaman itsensä juoksevalla vedellä, niin hän on puhdas.
14 Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman parin mettisiä,
eli kaksi kyhkyläisen poikaa, ja pitää tuoman Herran eteen
seurakunnan majan ovella, ja antaman ne papille. **15** Ja papin
pitää ne uhraaman, yhden rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi,
ja sovittaman hänen Herran edessä hänen juoksustansa. **16**
Koska miehestä siemen vuotaa unessa, hänen pitää pesemän
koko ruumiinsa vedellä, ja oleman saastaisen ehtoosen asti. **17**
Ja kaikki vaate, ja kaikki nahka, joka senkaltaisella siemenellä
tahrattu on, pitää pestämän vedellä, ja oleman saastainen
ehtoosen asti. **18** Ja vaimo, jonka tykönä senkaltainen mies
makaa, jolla on siemenen juoksu, heidän pitää pesemän itsensä
vedellä, ja oleman saastaiset ehtoosen asti. **19** Koska vaimolla
on lihansa veren juoksu, pitää hänen erinänsä oleman seitsemän
päivää, ja joka häneen sattuu, sen pitää saastaisen oleman
ehtoosen asti. **20** Ja kaikki jonka päälllä hän lepää, niinkauvan
kuin hän erinänsä on, pitää oleman saastainen, ja kaikki, jonka
päällä hän istuu, pitää oleman saastainen. **21** Ja se, joka hänen
vuoteesensa sattuu, pitää pesemän vaatteensa, ja viruttaman
itsensä vedellä, ja oleman saastaisen ehtoosen asti. **22** Ja
joka tarttuu johonkuhun, jonka päällä hän on istunut, hänen

pitää pesemän vaatteensa, ja viruttaman itsensä vedellä, ja
oleman saastaisen ehtoosen asti. **23** Jos jotakin osaa olla sen
vuoteessa, eli istuimella, kussa hän istuu, ja joku siihen tarttuu,
hänen pitää oleman saastaisen ehtoosen asti. **24** Ja jos joku
mies leväten lepää hänen tykönänsä, siihen aikaa kuin hänen
aikansa tulee, hänen pitää oleman saastaisen seitsemän päivää,
ja koko hänen vuoteensa, jossa hän levännyt on, pitää oleman
saastaisen. **25** Jos jonkun vaimon veren juoksu vuotaa kauvan
aikaa, ei vaivoin niinkauvan kuin aika on, mutta myös ylitse
sen ajan, hänen pitää oleman saastaisen niinkauvan kuin se
vuotaa, niinkuin hänen oikialla vuotonsa ajalla. **26** Kaikki vuode,
kussa hän lepää, niinkauvan kuin hän vuotaa, pitää oleman
niinkuin oikian vuotonsa ajan vuode. Ja kaikki istuin, jonka
päällä hän istuu, pitää oleman saastainen, niinkuin se hänen
oikiana vuotamisensa aikana on saastainen. **27** Se joka rupee
johonkuhun niihin, hänen pitää oleman saastaisen, ja pitää
pesemän vaatteensa, ja viruttaman itsensä vedellä, ja oleman
saastaisen ehtoosen asti. **28** Koska hän on puhdas vuotamisesta,
niin hänen pitää lukeman seitsemän päivää, ja sitte hänen pitää
oleman puhtaan. **29** Mutta kahdeksantena päivänä pitää hänen
ottaman parin mettisiä eli kaksi kyhkyläisen poikaa, ja viemän
papille, seurakunnan majan oven edessä. **30** Ja papin pitää
uhraaman yhden rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittaman
hänen Herran edessä saastaisuutensa juoksusta. **31** Niin teidän
pitää eroittaman Israelin lapsia heidän saastaisuudestansa, ettei
he kuolisi saastaisuudessa, koska he minun majani saastuttavat,
joka heidän seassansa on. **32** Tämä on sääty vuotamisesta,
ja siitä, jolta (unessa) siemen vuotaa, niin että hän siitä tulee
saastaiseksi, **33** Ja siitä, jolla on veren juoksu, ja siitä, jolla joku

vuotaminen on, miehestä eli vaimosta: ja koska mies lepää
saastaisen tykönä.

16 Ja Herra puhui Mosekselle, sittekuin ne kaksi Aaronin
poikaa kuolleet olivat; sillä uhratessansa Herran edessä kuolivat
he. **2** Ja Herra sanoi Mosekselle: sano veljelles Aaronille, ettei
hän joka aika mene sisimäiseen pyhään, sisälliselle puolelle
esirippua armo-istuimen eteen, joka arkin päällä on, ettei hän
kuolisi; sillä minä näytän minun pilvessä armo-istuimen päällä.
3 Mutta näiden kanssa pitää Aaronin käymän pyhään sisälle:
hänen pitää ottaman nuoren mullin rikosuhriksi, ja oinaan
polttouhriksi, **4** Ja pitää pukeman pyhän liinahameen yllensä
ja liinaisen alusvaatteen ihonsa päälle, ja vyöttämään itsensä
liinaisella vyöllä, ja paneman liinahiipan päähänsä; sillä ne
ovat pyhät vaatteet, ja pitää viruttaman ihonsa vedellä, ja ne
pukeman päällensä. **5** Ja pitää ottaman Israelin lasten joukolta
kaksi kaurista rikosuhriksi ja yhden oinaan polttouhriksi. **6**
Ja Aaronin pitää tuoman mullin rikosuhriksensa ja sovittaman
itsensä huoneinensa, **7** Ja sitte ottaman ne kaksi kaurista
asettaaksensa Herran eteen, seurakunnan majan ovella. **8**
Ja Aaronin pitää heittämän arvan kahdesta kauriista: toisen
arvan Herralle, ja toisen vapaalle kauriille. **9** Ja Aaronin pitää
uhraaman sen kauriin, jonka päälle Herran arpa lankesi, ja
valmistaman sen rikosuhriksi. **10** Mutta sen kauriin, jonka
päälle vapauden arpa lankesi, pitää hänen asettaman elävänä
Herran eteen, että hänen pitää sovittaman sen ja päästämän
sen vapaan kauriin korpeen. **11** Ja niin pitää Aaronin tuoman
rikosuhrinsa mullin, ja sovittaman itsensä ja huoneensa, ja
teurastaman sen rikosuhrin mullin edestänsä, **12** Ja ottaman
astian täynnänsä tulisia hiiliä alttarilta, joka on Herran edessä, ja

pivonsa täyden survottua Pyhää savua ja kantaman sisälliselle
puolen esirippua, **13** Ja paneman sitä tulen päälle Herran
eteen, niin että pyhän savun suitsu armo-istuimen peittäis, joka
on todistuksen päällä, ettei hän kuolisi, **14** Ja ottaman mullin
verta, priiskottaaksensa sormellansa armo-istuimen puoleen,
etiselle puolelle itään päin: seitsemän kertaa pitää hänen näin
sormellansa armo-istuimen edessä verta priiskottaman. **15**
Sitte pitää hänen teurastaman kansan rikosuhrin kauriin ja
kantaman hänen verestänsä esiripun sisälliselle puolelle, ja pitää
tekemän sen veren kanssa, niinkuin hän teki mullin veren kanssa,
ja priiskottaman sitä armo-istuimen päälle, ja armo-istuimen
edessä, **16** Ja niin sovittaman pyhän, Israelin lasten riettaudesta
ja heidän vääryydestänsä, kaikissa heidän synneissänsä: niin
pitää myös hänen tekemän seurakunnan majalle, joka on
heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa. **17** Ei pidä
yhdenkään ihmisen oleman seurakunnan majassa, koska hän
käy sovittamaan pyhässä, siihenasti että hän sieltä käy ulos: ja
pitää niin sovittaman itsensä, ja huoneensa, ja koko Israelin
kansan. **18** Ja koska hän menee ulos alttarin tykö, joka on Herran
edessä, pitää hänen sovittaman sen ja ottaman mullin verta, ja
kauriin verta, ja sivuman alttarin sarvein päälle ympärinsä. **19** Ja
priiskottaman sormellansa verta seitsemän kertaa sen päälle ja
puhdistaman ja pyhittämän sen Israelin lasten saastaisuudesta.
20 Ja koska hän on täyttänyt pyhän ja seurakunnan majan ja
alttarin sovinnon, niin pitää hänen tuoman elävän kauriin. **21**
Ja Aaronin pitää paneman molemmat kätensä elävän kauriin
pään päälle, ja tunnustaman sen päällä kaikki Israelin rikokset
ja heidän pahat tekonsa kaikissa heidän synneissänsä, ja ne
paneman kauriin pään päälle, ja lähettämän sen jonkun soveliaan

miehen kanssa korpeen: **22** Että kauriin pitää kantaman kaikki
heidän pahat tekonsa erämaahan, ja hänen pitää jättämän
kauriin korpeen. **23** Ja Aaronin pitää käymän seurakunnan
majaan, ja riisuman liinavaatteet yltänsä, jotka hän ennen
pukenut oli käydessänsä pyhään, ja jättämän ne sinne. **24** Ja
pitää pesemän ihonsa vedellä pyhässä siassa, ja pukeman
yllensä omat vaatteensa, ja menemän ulos, ja tekemän sekä
oman että kansan polttouhrin, ja niin sovittaman sekä itsensä että
kansan, **25** Ja polttaman rikosuhrin lihavuuden alttarilla. **26** Vaan
se, joka vei sen vapaan kauriin ulos, pitää viruttaman vaatteensa,
ja pesemän ihonsa vedellä, ja sitte tuleman jällensä leiriin. **27** Ja
rikosuhrin mullin ja rikosuhrin kauriin, joidenka veri kannettiin
sovinnoksi pyhään, pitää vietämäm leiristä ulos, tulessa poltettaa,
sekä heidän nahkansa, lihansa ja rapansa. **28** Ja se joka
niitä polttaa, pitää viruttaman vaatteensa, ja pesemän ihonsa
vedellä, ja sitte tuleman leiriin. **29** Tämän pitää oleman teille
ijankaikkisen säädyn: kymmenentenä päivänä seitsemäntenä
kuukautena pitää teidän sielujanne vaivaaman, ja ei mitäkään
työtä tekemän: olkoon se omainen, eli vieras, joka teidän
seassanne muukalainen on. **30** Sillä sinä päivänä te sovitetaan,
niin että tulette puhtaaksi: kaikista teidän synneistänne Herran
edessä tulette te puhtaaksi. **31** Sentähden pitää sen oleman
teille suurimman sabbatin, ja teidän pitää vaivaaman teidän
sielujanne: se olkoon teille alinomainen sääty. **32** Mutta sovinnon
pitää papin tekemän, joka voideltu on, ja jonka käsi täytetty on
papin virkaan hänen isänsä siaan: ja pitää pukeman yllensä
liinaiset vaatteet, jotka ovat pyhät vaatteet. **33** Ja niin pitää hänen
sovittaman kaikkein pyhimmän ja seurakunnan majan ja alttarin,
niin myös papit, ja kaiken kansan pitää hänen sovittaman. **34**

Tämän pitää oleman teille alinomaisen säädyn, että sovitatte
Israelin lapset kaikista heidän synneistänsä, kerran vuodessa.
Ja hän teki niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle.

17 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Aaronille ja
hänen pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille, ja sano heille: tämä
on se, minkä Herra käskenyt on, sanoen: **3** Kuka ikänänsä
Israelin huoneesta teurastaa härjän, eli karitsan, eli vuohen
leirissä, taikka joka teurastaa ulkona leiristä, **4** Ja ei kanna
seurakunnan majan oven eteen sitä, mikä Herralle uhriksi pitää
tuotaman, Herran majan eteen, hänen pitää vereen vikapää
oleman, niinkuin se, jonka veren vuodattanut on, ja se ihminen
pitää hävitettämän kansastansa. **5** Sentähden pitää Israelin
lapset uhrinsa, jonka he kedolla uhrata tahtovat, Herran eteen
kantaman seurakunnan majan ovella papille, ja siellä uhraaman
ne kiitosuhriksi Herralle. **6** Ja papin pitää priiskottaman veren
Herran alttarille seurakunnan majan oven edessä, ja polttaman
lihavuuden Herralle lepytyshajuksi, **7** Ja ei millään muotoa
enää uhriansa uhraaman ajattaroille, joiden kanssa he huorin
tehneet ovat. Se pitää oleman heille heidän sukukunnissansa
ijankaikkinen sääty. **8** Sentähden pitää sinun sanoman heille:
kuka ikänänsä ihminen Israelin huoneesta, eli vieras, joka teidän
seassanne on muukalainen, teki uhrin eli polttouhrin, **9** Eikä sitä
kanna seurakunnan majan oven eteen, että hänen Herralle sen
tekemän pitäis, se ihminen pitää hävitettämän kansastansa. **10**
Ja kuka ikänänsä ihminen Israelin huoneesta, eli muukalaisista,
jotka teidän seassanne asuvat, syö jotakin verta, häntä vastoin
minä panen minun kasvoni, ja hävitän hänen kansastansa **11**
Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut
alttarille, että teidän sielunne pitäis sen kautta sovitettaman; sillä

veri on sielun sovinto. **12** Sentähden minä olen sanonut Israelin
lapsille: ei yksikään henki teidän seassanne pidä verta syömän:
eikä yksikään muukalainen, joka teidän seassanne asuu, pidä
verta syömän. **13** Ja kuka ikänä ihminen Israelin lapsista, taikka
muukalainen teidän seassanne, joka saa metsän eläimen eli
linnun pyydyksellä, jota syödään, hänen pitää vuodattaman sen
veren, ja peittämän sen multaan. **14** Sillä kaiken lihan henki on
hänen verensä niinkauvan kuin se elää. Ja minä olen sanonut
Israelin lapsille: ei teidän pidä yhdenkään lihan verta syömän;
sillä kaiken lihan henki on hänen verensä: kuka ikänänsä sen
syö, se pitää hukutettaman. **15** Ja kuka ikänä henki syö raatoa,
taikka sitä, joka revitty on, olkoon hän kotolainen eli muukalainen,
hänen pitää pesemän vaatteensa, ja viruttaman hänensä vedellä,
ja oleman saastaisen ehtoosen asti: niin hän tulee puhtaaksi. **16**
Jollei hän pese itsiänsä ja ihoansa viruta, niin hänen pitää itse
kantaman vääryytensä.

18 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille,
ja sano heille. Minä olen Herra teidän Jumalanne. **3** Ei teidän
pidä tekemän Egyptin maan työn jälkeen, joss te asuitte, ei
myös teidän pidä tekemän Kanaanin maan työn jäkeen, johonka
minä tiedän vien, ei teidän myös pidä heidän säädyissänsä
vaeltaman. **4** Vaan tehkäät minun oikeuteni, ja pitäkäät minun
säätyni, vaeltaaksenne niissä; (sillä) minä olen Herra teidän
Jumalanne. **5** Sentähden pitää teidän minun säätyni pitämän
ja minun oikeuteni: se ihminen, joka niitä tekee, hän elää
niissä; sillä minä olen Herra. **6** Ei kenenkään pidä lähimmäistä
lankoansa lähestymän, hänen häpyänsä paljastaman; sillä minä
olen Herra. **7** Sinun isäs häpyä, ja äitis häpyä ei sinun pidä
paljastaman. Se on sinun äitis, älä siis hänen häpyänsä paljasta.

8 Ei sinun pidä paljastaman isäs emännän häpyä; sillä se on
isäs häpy. **9** Sinun sisares häpyä, isäs tyttären, eli äitis tyttären,
kotona taikka ulkona syntyneen, ei sinun pidä paljastaman
heidän häpyänsä. **10** Ei sinun pidä paljastaman poikas tyttären,
eli tyttäres tyttären häpyä; sillä se on sinun häpys. **11** Ei sinun
pidä paljastaman äitipuoles tyttären häpyä, joka isälles syntynyt
on; sillä se on sinun sisares. **12** Ei sinun pidä paljastaman
isäs sisaren häpyä; sillä se on isäs lähimmäinen. **13** Ei sinun
pidä paljastaman äitis sisaren häpyä, sillä se on sinun äitis
lähimmäinen. **14** Ei sinun pidä paljastaman setäs häpyä, niin
ettäs lähestyt hänen emäntäänsä; sillä se on sinun setäs emäntä.
15 Ei sinun pidä paljastaman miniäs häpyä; sillä hän on poikas
emäntä, sentähden ei sinun pidä hänen häpyänsä paljastaman.
16 Ei sinun pidä paljastaman veljes emännän häpyä; sillä se on
sinun veljes häpy. **17** Ei sinun pidä sinun emäntäs ynnä hänen
tyttärensä häpyä paljastaman, eikä hänen poikansa tytärtä, eli
tyttären tytärtä ottaman, heidän häpyänsä paljastamaan; sillä ne
ovat hänen lähimmäisensä, ja se on kauhistus. **18** Ei sinun pidä
myös ottaman sinun emäntäs sisarta, häntä vaivaamaan, hänen
häpyänsä paljastamaan, veilä hänen eläissänsä. **19** Vaimon
tykö, niin kauvan kuin hän saastaisuutensa sairautta kärsii, ei
sinun pidä lähestymän, hänen häpynsä paljastamaan. **20** Ei
sinun pidä myös makaaman lähimmäises emännän tykönä,
häneen ryhtymän, jolla itses häneen saastutat. **21** Ei sinun
pidä siemenestäs antaman Molekille poltettaa, ettes häpäisisi
sinun Jumalas nimeä; sillä minä olen Herra. **22** Ei sinun pidä
miehenpuolen kanssa makaaman, niinkuin vaimon kanssa;
sillä se on kauhistus. **23** Ei sinun pidä myös eläimen kanssa
makaaman, ettes itsiäs sen kanssa saastuttais. Ja ei yksikään

vaimo pidä eläimeen ryhtymän, yhdistymään sen kanssa; sillä
se on kauhistus. **24** Ei teidän pidä yhdessäkään näissä itsiänne
saastuttaman; sillä näissä kaikissa ovat pakanat heitänsä
saastuttaneet, jotka minä ajan pois teidän edestänne. **25** Ja
maa on sillä saastutettu, ja minä etsiskelen sen pahat teot,
niin että sen maan pitää asujansa oksentaman. **26** Sentähden
pitäkäät minun säätyni ja oikeuteni, ja älkäät näistä kauhistuksista
yhtäkään tehkö: ei omainen, eikä vieras, joka teidän seassanne
muukalainen on. **27** Sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tämän
maan kansat tehneet, jotka teidän edellänne olivat, ja ovat maan
saastuttaneet, **28** Ettei se maa myös teitä oksentaisi, jos te
sitä saastutatte, niinkuin se on oksentanut kansan, joka teidän
edellänne oli. **29** Sillä kuka ikänänsä näitä kauhistuksia tekee,
sen sielu pitää hävitettämän kansastansa. **30** Sentähden pitäkäät
minun käskyni, ettette tekisi kauhistavaisten tapain jälkeen, joita
ne tekivät, jotka teidän edellänne olivat: ettette itsiänne niillä
saastutaisi; sillä minä olen Herra teidän Jumalanne.

19 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu koko Israelin
lasten joukolle, ja sano heille: teidän pitää oleman pyhät; sillä
minä olen pyhä, Herra teidän Jumalanne. **3** Jokainen peljätkään
äitiänsä ja isäänsä, ja pitäkäät minun sabbatini; sillä minä olen
Herra teidän Jumalanne. **4** Ei teidän pidä teitänne kääntämän
epäjumalain tykö, ja ei pidä teidän tekemän teillenne valetuita
jumalia; sillä minä olen Herra teidän Jumalanne. **5** Ja koska
te Herralle teette kiitosuhria, niin teidän pitää uhraaman, että
se teiltä otollinen olis. **6** Ja se pitää syötämän sinä päivänä,
jona te uhraatte, ja toisena päivänä; mutta mitä tähteeksi jää
kolmanneksi päiväksi, pitää tulella poltettaman. **7** Jos joku
sitä kuitenkin syö kolmantena päivänä, niin on se kauhistus,

eikä ole otollinen. **8** Ja joka siitä syö, sen pitää kantaman
vääryytensä; sillä hän on Herran pyhän riivannut, ja se sielu
pitää hävitettämän kansastansa. **9** Koska te elon leikkaatte
maastanne, ei sinun pidä tyynni peltos kulmia leikkaaman, ja ei
elos päitä noukkiman. **10** Ei pidä sinun myös tyynni korjaaman
viinamäkiäs, eli noukkiman varisseita marjoja, vaan jättämän
ne vaivaisille ja muukalaisille; sillä minä olen Herra teidän
Jumalanne. **11** Ei teidän pidä varastaman, eli valehteleman, eli
pettämän toinen toistanne. **12** Ei teidän pidä väärin vannoman
minun nimeeni, ja häpäisemän sinun Jumalas nimeä; sillä minä
olen Herra. **13** Ei sinun pidä tekemän lähimmäiselles vääryyttä,
eli ryöväämän häntä. Sinun päivämiehes palkka ei pidä oleman
sinun tykönäs huomiseen asti. **14** Ei sinun pidä kuuroja kirooman,
ei sinun pidä myös paneman sokian eteen jotakin, johonka hän
kompastuis. Vaan sinun pitää pelkäämän sinun Jumalaas; sillä
minä olen Herra. **15** Ei teidän pidä vääryyttä tekemän tuomiossa,
ei armaitseman köyhää, eikä kunnioitseman voimallista, mutta
tuomitseman lähimmäises oikein. **16** Ei sinun pidä oleman
panettelian sinun kansas seassa. Ei sinun pidä myös asettaman
sinuas lähimmäises verta vastaan; sillä minä olen Herra. **17** Ei
sinun pidä vihaaman veljeäs sinun sydämessäs; vaan sinun pitää
kaiketi nuhteleman lähimmäistäs, ettes vikapääksi tulisi hänen
tähtensä. **18** Ei sinun pidä kostaman, eikä vihaaman kansas
lapsia. Sinun pitää rakastaman lähimmäistäs, niinkuin itse sinuas;
sillä minä olen Herra. **19** Minun säätyni pitää teidän pitämän. Ei
sinun pidä antaman karjas sekoittaa heitänsä muiden eläinten
laihin. Ja älä kylvä peltoas sekoitetulla siemenellä. Ja ei yksikään
vaate pidä tuleman sinun ylles, joka villaisesta ja liinaisesta
kudottu on. **20** Jos mies makaa vaimon tykönä ja ryhtyy häneen,

ja se on orja, ja jo on toiselta maattu, kuitenkaan ei ole irrallensa
eli vapaaksi laskettu, se pitää suomittaman, vaan ei pidä heidän
kuoleman, sillä ei hän ollut vapaa. **21** Mutta miehen pitää tuoman
Herralle vikansa edestä oinaan vikauhriksi, seurakunnan majan
oven eteen. **22** Ja papin pitää sovittaman hänen vikauhrinsa
oinaalla Herran edessä siitä rikoksesta, jolla hän on rikkonut; niin
hänelle (Jumalalta) armo tapahtuu hänen rikoksestansa, jolla
hän rikkonut on. **23** Koska te tulette siihen maahan ja istutatte
kaikkinaisia puita, joita syödään, pitää teidän leikkaaman pois
niiden hedelmän esinahan: kolme vuotta pitää teidän pitämän
heitä ympärileikkaamatoinna, niin ettette syö niistä; **24** Vaan
neljäntenä vuonna pitää kaikki heidän hedelmänsä pyhitettämän
kiitokseksi Herralle. **25** Viidentenä vuonna pitää teidän hedelmän
syömän, ja kokooman sisälle tulon; sillä minä olen Herra teidän
Jumalanne. **26** Ei teidän pidä mitään syömän veren kanssa. Ei
teidän pidä totteleman aavistuksia eli taikauksia. **27** Ei teidän
pidä keritsemän paljaaksi päänne lakea ympärinsä, ja ei tyynni
ajeleman partaanne. **28** Ei teidän pidä leikkaaman ihoanne
kuolleen tähden, eli piirusteleman kirjoituksia päällenne; sillä
minä olen Herra. **29** Ei sinun pidä salliman tytärtäs porttona olla,
ettei maa tottuisi haureuteen ja tulisi täyteen kauhistusta. **30**
Pitäkäät minun pyhäpäiväni, ja peljätkäät minun pyhääni; sillä
minä olen Herra. **31** Ei teidän pidä kääntämän teitänne tietäjäin
tykö, ja älkäät kysykö velhoilta, ettette saastuisi heistä; sillä
minä olen Herra teidän Jumalanne. **32** Harmaapään edessä
pitää sinun nouseman, ja kunnioittaman vanhaa, ja pelkäämän
Jumalaas; sillä minä olen Herra. **33** Jos joku muukalainen
on sinun tykönäs teidän maallanne asuva, ei teidän pidä sitä
ryöstämän. **34** Hänen pitää asuman teidän tykönänne, niinkuin

omainen teidän seassanne. Ja sinun pitää rakastaman häntä,
niinkuin itse sinuas; sillä te olitte myös muukalaiset Egyptin
maalla. Minä olen Herra teidän Jumalanne. **35** Ei pidä teidän
vääryyttä tekemän tuomiolla: kyynärällä, vaalla ja mitalla. **36**
Oikia vaaka, oikia leiviskä, oikia vakka, oikia kannu pitää oleman
teidän tykönänne; sillä minä olen Herra teidän Jumalanne, joka
teitä olen johdattanut Egyptin maalta: **37** Että teidän pitää pitämän
ja tekemän kaikki minun säätyni, ja kaikki minun oikeuteni; sillä
minä olen Herra.

20 Ja Herra puhui Mosekselle; sanoen: **2** Sano myös Israelin
lapsille: kuka ikänänsä Israelin lapsista, eli muukalaisista, joka
Israelin lasten seassa asuu, siemenestänsä Molekille antaa, sen
pitää totisesti kuoleman: maan kansan pitää häntä kivittämän
kuoliaaksi. **3** Ja minä asetan minun kasvoni sitä ihmistä vastaan,
ja hävitän hänen kansastansa, että hän Molekille siemenestänsä
antanut ja minun pyhäni saastuttanut on, ja minun pyhää nimeäni
häväissyt. **4** Ja jos maan kansa sitä ihmistä säästää, joka
siemenestänsä Molekille antanut on, niin ettei he sitä surmaa, **5**
Niin minä kuitenkin sitä ihmistä vastaan minun kasvoni asetan,
ja hänen sukuansa vastaan, ja hävitän sen ja kaikki jotka
hänen perässänsä Molekin kanssa huorin tehneet ovat, heidän
kansastansa. **6** Jos joku sielu hänensä noitain ja tietäjäin tykö
kääntää, huorin tekemään heidän kanssansa, niin minä kasvoni
asetan sitä sielua vastaan, ja hävitän sen kansastansa. **7**
Sentähden pyhittäkäät teitänne, ja olkaat pyhät; sillä minä olen
Herra teidän Jumalanne. **8** Ja pitäkäät minun säätyni, ja tehkäät
niitä; sillä minä olen Herra, joka teitä pyhitän. **9** Kuka ikänänsä
isäänsä ja äitiänsä kiroo, sen pitää totisesti kuoleman, että hän
isäänsä ja äitiänsä kironnut on: hänen verensä olkoon hänen

päällänsä. **10** Joka huorin tekee jonkun miehen aviopuolison
kanssa, se joka lähimmäisensä emännän kanssa huorin tekee,
pitää totisesti kuoletettaman, sekä huorintekiä, että huora. **11** Jos
joku isänsä emännän tykönä makaa, niin että hän isänsä hävyn
paljastanut on, he molemmat pitää totisesti kuoleman: heidän
verensä olkoon heidän päällänsä. **12** Jos joku miniänsä tykönä
makaa, niin he molemmat pitää totisesti kuoleman; sillä he ovat
kauhistuksen tehneet: heidän verensä olkoon heidän päällänsä.
13 Jos joku miehenpuolen kanssa makaa, niinkuin jonkun vaimon
kanssa, he ovat kauhistuksen tehneet, heidän pitää molemmat
totisesti kuoleman: heidän verensä olkoon heidän päällänsä. **14**
Jos joku nai vaimon ja sen äidin, hän on kauhistuksen tehnyt: se
pitää tulella poltettaman, ja ne ynnä molemmat, ettei yhtään
kauhistusta olisi teidän seassanne. **15** Jos joku eläimen kanssa
makaa, sen pitää totisesti kuoleman, ja se eläin pitää tapettaman.
16 Jos joku vaimo johonkuhun eläimeen ryhtyy, makaamaan sen
kanssa, niin sinun pitää tappaman sekä vaimon, että eläimen;
heidän pitää totisesti kuoleman: heidän verensä olkoon heidän
päällänsä. **17** Jos joku sisarensa nai, isänsä eli äitinsä tyttären,
ja hänen häpynsä näkee, ja se näkee hänen häpynsä, se on
kauhistus: ne pitää hävitettämän sukunsa kansan edessä: sillä
hän on sisarensa hävyn paljastanut, hänen pitää pahuutensa
kantaman. **18** Jos joku mies jonkun vaimon tykönä makaa
hänen sairautensa aikana, ja paljastaa hänen häpynsä, ja
avaa hänen lähteensä, ja vaimo paljastaa verensä lähteen: ne
molemmat pitää hävitettämän heidän kansastansa. **19** Sinun
äitis sisaren häpyä ja sinun isäs sisaren häpyä ei sinun pidä
paljastaman; sillä se on lähimmäisensä paljastanut, ja ne pitää
pahuutensa kantaman. **20** Jos joku setänsä emännän kanssa

makaa, hän on setänsä hävyn paljastanut: ne pitää rikoksensa
kantaman. Lapsetonna heidän pitää kuoleman. **21** Jos joku
veljensä emännän ottaa, se on häpiällinen työ: heidän pitää
lapsetonna oleman, että hän on veljensä hävyn paljastanut. **22**
Niin pitäkäät nyt kaikki minun säätyni, ja kaikki minun oikeuteni,
ja tehkäät ne, ettei maa teitä oksentaisi, johon minä teidät vien
asumaan. **23** Ja älkäät vaeltako pakanain säädyissä, jotka
minä teidän edeltänne olen ajava ulos; sillä kaikkia näitä he
ovat tehneet, ja minä olen kauhistunut heitä. **24** Mutta teille
sanon minä: teidän pitää omistaman heidän maansa; sillä minä
annan teille sen perimiseksi, sen maan, jossa rieskaa ja hunajaa
vuotaa. Minä olen Herra teidän Jumalanne, joka olen teitä
eroittanut muista kansoista. **25** Että teidän pitää myös eroittaman
puhtaat eläimet saastaisista, ja saastaiset linnut puhtaista, ja ei
saastuttaman teidän sielujanne eläimissä, linnuissa ja kaikissa,
mitkä maalla matelevat, jotka minä teille eroittanut olen, että
ne ovat saastaiset. **26** Sentähden pitää teidän oleman minulle
pyhät, sillä minä Herra olen pyhä, ja olen teitä eroittanut muista
kansoista, että teidän pitäis oleman minun omani. **27** Jos joku
mies eli vaimo noidaksi eli tietäjäksi löydetään, ne pitää totisesti
kuoleman, heidän pitää ne kivittämän, heidän verensä olkoon
heidän päällänsä.

21 Ja Herra sanoi Mosekselle: puhu papeille Aaronin pojille ja
sano heille: papin ei pidä itsiänsä saastuttaman yhdessäkään
kuolleessa kansastansa; **2** Vaan hänen suvussansa, joka on
hänen lähimmäisensä: niinkuin hänen äitinsä, isänsä, poikansa,
tyttärensä ja veljensä, **3** Ja sisarensa, joka neitsy on, joka hänen
tykönänsä on, ja ei yhdenkään miehen emäntänä ollut ole: niissä
mhtaa hän saastuttaa itsensä. **4** Ei hänen pidä saastuttaman

itsiänsä, että hän on esimies kansassansa, ettei hän itsiänsä
halventaisi. **5** Ei heidän pidä paljaaksi ajeleman päälakiansa, eli
keritsemään partansa vieriä, eikä ihoonsa merkkejä leikkaaman.
6 Heidän pitää Jumalallensa pyhät oleman, ja ei häpäisemän
Jumalansa nimeä; sillä he uhraavat Herran tuliuhria, Jumalansa
leipää; sentähden pitää heidän oleman pyhät. **7** Ei heidän pidä
naiman porttoa, eli muilta maattua, eli mieheltänsä hyljättyä
ottaman; sillä hän on pyhä Jumalallensa. **8** Sentähden pitää
sinun pyhittämän hänen, että hän uhraa sinun Jumalas leipää:
hänen pitää oleman sinulle pyhän; sillä minä Herra olen pyhä,
joka teidät pyhitän. **9** Jos papin tytär rupee salavuoteiseksi, se
pitää tulessa poltettaman; sillä hän on häväissyt isänsä. **10**
Joka ylimmäinen pappi on veljeinsä seassa, jonka pään päälle
voidellusöljy vuodatettu, ja käsi täytetty on, että hän vaatteesen
puetetaan: ei pidä sen paljastaman päätänsä, ja ei leikkaaman
rikki vaatettansa. **11** Ja ei yhdenkään kuolleen tykö tuleman,
ja ei saastuttaman itsiänsä isässänsä eli äidissänsä. **12** Ei
hänen pidä lähtemän pyhästä, ettei hän saastuttaisi Jumalansa
pyhää; sillä hänen Jumalansa voidellusöljyn kruunu on hänen
päällänsä. Minä olen Herra. **13** Hänen pitää ottaman neitseen
emännäksensä, **14** Ja ei leskeä, eli hyljättyä, eli maattua,
taikka porttoa pidä hänen ottaman. Mutta neitosen omasta
kansastansa pitää hänen ottaman emännäksensä, **15** Ettei
hän saastuttaisi siementänsä kansansa seassa; sillä minä olen
Herra, joka hänen pyhitän. **16** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **17** Puhu Aaronille ja sano: jos joku virhe on jossakussa
sinun siemenessäs teidän suvussanne, ei pidä sen lähestymän
uhraamaan Jumalansa leipää. **18** Sillä ei kenenkään, jossa joku
virhe on, pidä käymän edes: jos hän on sokia, eli ontuva, vajava

eli liiallinen jäsenistä, **19** Eli virheellinen jalasta eli kädestä, **20**
Taikka ryhäselkä, eli pienukainen, eli karsoi, eli pisamainen,
taikka rupinen, eli rivinoma rauhaisista: **21** Jos jossakin papin
Aaronin siemenessä virhe on, ei sen pidä lähestymän uhraamaan
Herran tuliuhria; sillä hänellä on virhe, sentähden ei pidä hänen
lähestymän Jumalansa leipää uhraamaan. **22** Kuitenkin pitää
hänen syömän Jumalansa leivästä, sekä siitä pyhästä, että
kaikkein pyhimmästä. **23** Mutta ei hänen pidä kuitenkaan tuleman
esiripun tykö, eikä lähestymän alttaria, että hänessä on virhe,
ettei hän saastuttaisi minun pyhääni; sillä minä olen Herra, joka
heidät pyhitän. **24** Ja Moses sanoi (nämät) Aaronille, ja hänen
pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille.

22 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Aaronille ja
hänen pojillensa, että he karttaisivat Israelin lasten pyhitettyä, joita
he pyhittävät minulle, ja ettei he häpäisisi minun pyhää nimeäni;
sillä minä olen Herra. **3** Sano siis heille ja heidän suvuillensa:
jokainen kuin teidän siemenestänne menee pyhitetyn tykö, jonka
Israelin lapset pyhittävät Herralle, ja hänen saastaisuutensa on
hänessä, hänen sielunsa pitää hävitettämän minun kasvoini
edestä; sillä minä olen Herra. **4** Kuka ikänä Aaronin siemenestä
on spitalinen eli vuotavainen, sen ei pidä syömän pyhitetyistä,
ennen kuin hän puhdistetaan. Ja jos joku rupee johonkuhun
saastaiseen ruumiisen, taikka siihen, joka siemenensä vuodattaa
unessa, **5** Taikka se, joka rupee johonkuhun matelevaiseen, joka
hänelle saastainen on, taikka ihmiseen, joka hänelle saastainen
on, ja kaikkinaiseen, joka hänen saastuttaa: **6** Se sielu joka
rupee johonkuhun niistä, pitää oleman saastainen ehtoosen
asti, ja ei pidä syömän pyhitetyistä, vaan hänen pitää ensin
viruttaman ruumiinsa vedellä. **7** Ja koska aurinko laskenut on, ja

hän on puhdistettu, niin syökään sitte pyhitetyistä; sillä se on
hänen ruokansa. **8** Raatoa ja mitä pedolta raadeltu on, ei hänen
pidä syömän, ettei hän siitä saastutettaisi; sillä minä olen Herra.
9 Sentähden heidän pitää pitämän minun säätyni, ettei heidän
pitäisi syntiä saattaman päällensä, ja kuoleman siitä, koska he
saastuttavat itsensä; sillä minä olen Herra, joka heitä pyhitän.
10 Mutta ei yksikään muukalainen pidä syömän pyhitetyistä,
eikä papin perhe, eikä myös joku palkollinen pidä syömän
pyhitettyä. **11** Vaan koska pappi ostaa jonkun hengen rahallansa,
se syökään siitä, ja se joka hänen huoneessansa syntynyt on,
se myös syökään hänen leivästänsä. **12** Ja jos papin tytär tulee
jonkun muukalaisen emännäksi, niin ei hänen pidä syömän
pyhitetystä ylennyksestä. **13** Mutta jos papin tytär tulee leskeksi,
eli hyljätyksi ja ei hänellä ole siementä, ja hän tulee jälleen kotia
isänsä huoneeseen, niin hänen pitää syömän isänsä leivästä,
niinkuin silloinkin, koska hän neitsenä oli. Mutta ei yksikään
muukalainen pidä siitä syömän. **14** Ja jos joku syö pyhitetyistä
tietämätä, hänen pitää lisäämän siihen viidennen osan, ja
antaman papille pyhitetyn, **15** Ettei heidän pitäisi saastuttaman
Israelin lasten pyhitettyjä, joita he ylentävät Herralle, **16** Ettei
he saattaisi rikosta ja vikaa päällensä, syödessänsä heidän
pyhitetyistänsä; sillä minä olen Herra, joka heitä pyhitän. **17** Ja
Herra puhui Mosekselle, sanoen: **18** Puhu Aaronille ja hänen
pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille, ja sano heille: kuka ikänä
Israelin huoneesta, eli muukalainen Israelissa, tahtoo uhrata,
olkoon se lupauksesta, taikka vapaasta ehdosta, jota he tahtovat
uhrata Herralle polttouhriksi, **19** Että se hänelle olis otollinen
teiltä, niin pitää sen oleman virheettömän härkyisen karjasta,
oinaan karitsoista, eli kauriin vuohista. **20** Mutta ei yhtäkään,

jossa virhe on, pidä teidän uhraaman; sillä ei se ole hänelle
otollinen teiltä. **21** Jos joku tahtoo uhrata Herralle kiitosuhria, eli
erinomaisesta lupauksesta, taikka vapaasta ehdosta, karjasta eli
lampaista, sen pitää oleman virheettömän, että se olis otollinen:
ei siinä pidä yhtään virhettä oleman. **22** Jos se on sokia, taikka
raajarikko, taikka jäsenpuoli, taikka kuivettu, taikka rupinen, taikka
köhnäinen, niin ei pidä teidän senkaltaisia Herralle uhraaman,
ja ei pidä teidän tuliuhria niistä antaman Herran alttarille. **23**
Härjän eli lampaan, liiallisen eli puuttuvaisen jäsenistä, saat sinä
uhrata vapaasta ehdostas; mutta ei se ole otollinen lupauksen
edestä. **24** Eikä myös sinun pidä sitä Herralle uhraaman, mikä
muserrettu, eli runneltu, eli revitty, eli haavoitettu on; ei teidän
pidä sitä teidän maassanne tekemän. **25** Ei myös teidän pidä
uhraaman jonkun muukalaisen kädestä teidän Jumalanne leipää
kaikista niistä; sillä ne ovat turmellut ja virheelliset: ei ne ole
otolliset teiltä. **26** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **27** Koska
vasikka, eli karitsa, eli vohla pojittu on, niin olkaan emänsä
tykönä seitsemän päivää; mutta kahdeksantena päivänä, ja
sen jälkeen, on se otollinen tuliuhriksi Herralle. **28** Olkoon se
nauta, eli lammas, niin ei pidä se teurastettaman sikiöinensä
yhtenä päivänä. **29** Koska te uhraatte Herralle kiitosuhria, teidän
pitää sen niin uhraaman, että se teiltä otollinen olis. **30** Se pitää
syötämän sinä päivänä, ja ei pidä mitään tähteeksi huomeneksi
jätettämän; sillä minä olen Herra. **31** Sentähden pitäkäät minun
käskyni ja tehkäät ne, sillä minä olen Herra. **32** Ettette häpeäisi
minun pyhää nimeäni, ja että minä pyhitettäisiin Israelin lasten
keskellä; sillä minä olen Hera, joka teitä pyhitän, **33** Ja joka
olen teidät johdattanut Egyptin maalta, että minä olisin teidän
Jumalanne: minä Herra.

23 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille ja
sano heille: nämät ovat Herran juhlat, jotka teidän pitää kutsuman
pyhiksi kokouksiksi: ne ovat minun juhlani. **3** Kuusi päivää pitää
sinun työtä tekemän, vaan seitsemäntenä päivänä on se suuri
sabbati, pyhä kokous, jona ei teidän pidä yhtään työtä tekemän;
sillä se on Herran sabbati kaikissa teidän asuinsioissanne. **4**
Nämät ovat Herran juhlapäivät, pyhät kokoukset, jotka teidän pitää
pitämän määrätyillä ajallansa: **5** Neljäntenätoistakymmenentenä
päivänä ensimmäisenä kuukautena, kahden ehtoon välillä,
on Herran pääsiäinen. **6** Ja viidentenätoistakymmenentenä
päivänä sinä kuukautena on Herran happamattoman leivän juhla:
silloin pitää teidän syömän happamatointa leipää seitsemän
päivää. **7** Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous,
eikä yhtään raskasta työtä pidä teidän silloin tekemän. **8** Ja
teidän pitää uhraaman Herralle tuliuhria seitsemän päivää.
Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. (Ja silloin myös)
ei pidä teidän yhtäkään raskasta työtä tekemän. **9** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **10** Puhu Israelin lapsille, ja sano
heille: koska te tulette sille maalle, jonka minä annan teille,
ja te leikkaatte sen elon, niin teidän pitää viemän papille
lyhteen teidän elostanne uutiseksi. **11** Ja sen lyhteen pitää
hänen häälyttämän Herran edessä, että se olis otollinen teiltä:
päivää jälkeen sabbatin pitää papin sen häälyttämän. **12** Ja
teidän pitää sinä päivänä, jona teidän lyhteenne häälytetään,
uhraaman virheettömän vuosikuntaisen karitsan polttouhriksi
Herralle. **13** Ja ruokauhriksi kaksi kymmenestä sämpyläjauhoja,
sekoitetut öljyllä, tuliuhriksi ja lepytyshajuksi Herralle, niin myös
juomauhriksi neljännes hinni viinaa. **14** Ja ei pidä teidän syömän
uudisleipää, kuivattua tähkäpäätä eli jyviä, siihen päivään

asti, jona te kannatte teidän Jumalallenne uhrin. Sen pitää
oleman ijankaikkisen säädyn teidän sukukunnillenne kaikissa
teidän asuinsioissanne. **15** Sitte pitää teidän lukeman toisesta
sabbatin päivästä, koska te kannoitte häälytyslyhteen edes:
seitsemän täysinäistä viikkoa ne pitää oleman, **16** Toiseen
päivään asti, seitsemännen viikon jälkeen, (se on) viisikymmentä
päivää pitää teidän lukeman, ja sitte uhraaman Herralle uutta
ruokauhria. **17** Ja uhraaman kaikista teidän asumasioistanne
kaksi häälytysleipää, kahdesta kymmeneksestä sämpyläjauhoja,
hapatettuina pitää ne kypsettämän, Herranne uutiseksi. **18** Ja
pitää tuoman teidän leipänne kanssa seitsemän vuosikuntaista
ja virheetöintä karitsaa, ja yhden nuoren mullin, ja kaksi oinasta:
sen pitää oleman Herran polttouhrin, ja heidän ruokauhrinsa
ja juomauhrinsa, se on makian hajun tuli Herralle. **19** Niin
myös pitää teidän valmistaman kauriin rikosuhriksi, niin myös
kaksi vuosikuntaista karitsaa kiitosuhriksi. **20** Ja papin pitää
häälyttämän ne uudisleivän kanssa häälytykseksi Herran edessä,
kahden karitsan kanssa. Ja pitää oleman Herralle pyhät, ja
papin omat. **21** Ja teidän pitää kuuluttaman tämän päivän: tämä
pitää teille pyhä kokous oleman. Ei teidän pidä (silloin) yhtäkään
raskasta työtä tekemän: ijankaikkisen säädyn pitää sen oleman
teidän sukukunnissanne, kaikissa teidän asuinsioissanne. **22**
Koska te leikkaatte elon teidän maastanne, ei sinun pidä ylen
tyynni peltos kulmia leikkaaman, eikä elon päitä noukkiman, vaan
jättämän ne vaivaisille ja muukalaisille. Minä olen Herra teidän
Jumalanne. **23** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **24** Puhu
Israelin lapsille, ja sano: ensimäisenä päivänä seitsemäntenä
kuukautena pitää teidän pitämän sabbatin, soittamisen muistoksi:
se on pyhä kokous. **25** Silloin ei pidä teidän yhtään raskasta

työtä tekemän, ja teidän pitää uhraaman tuliuhri Herralle. **26** Ja
Herra puhui Mosekselle, sanoen: **27** Kymmenentenä päivänä
tänä seitsemäntenä kuuna on sovintopäivä, se pitää oleman
teille pyhä kokous: silloin vaivatkaat sielujanne, ja uhratkaat
Herralle tuliuhri. **28** Ja ei pidä teidän yhtään työtä tekemän
sinä päivänä; sillä se on sovintopäivä, että te sovitettaisiin
Herran teidän Jumalanne edessä. **29** Sillä jokainen sielu, jota
ei sinä päivänä vaivata, pitää hävitettämän kansastansa. **30**
Ja jokainen sielu, joka sinä päivänä jotakin työtä tekee, sen
minä hukutan kansastansa. **31** Sentähden ei pidä teidän (silloin)
mitään työtä tekemän: sen pitää oleman ijankaikkisen säädyn
teidän sukukunnillenne kaikissa teidän asuinsioissanne. **32**
Se on teidän suuri sabbatinne, ja teidän pitää vaivaaman
sielujanne: yhdeksäntenä päivänä kuusta ehtoona pitää teidän
pitämän tämän sabbatin, ehtoosta niin ehtoosen. **33** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **34** Puhu Israelin lapsille, sanoen:
viidentenätoistakymmenentenä päivänä tänä seitsemäntenä
kuukautena on lehtimajan juhla, seitsemän päivää Herralle. **35**
Ensimäisenä päivänä pitää oleman pyhä kokous: ei teidän pidä
yhtään raskasta työtä (silloin) tekemän. **36** Seitsemän päivää
pitää teidän uhraaman tuliuhria Herralle, kahdeksantena päivänä
pitää teillä pyhä kokous oleman, ja teidän pitää tekemän tuliuhri
Herralle; sillä se on päätöspäivä: ei pidä teidän yhtään raskasta
työtä (silloin) tekemän. **37** Nämät ovat Herran juhlapäivät,
jotka teidän pitää kutsuman pyhäksi kokoukseksi, ja uhraaman
Herralle tuliuhria, polttouhria, ruokauhria, juomauhria, ja muita
uhreja, jokaisen päivänänsä. **38** Ilman Herran sabbatia, ja ilman
teidän lahjojanne ja ilman kaikkia lupauksianne, ja ilman kaikkia
mielellisiä antimianne, joita teidän pitää antaman Herralle. **39**

Niin pitää nyt teidän viidentenätoistakymmenentenä päivänä
seitsemäntenä kuukautena, koottuanne vuoden tulon maalta,
juhlallisesti viettämän Herran riemujuhlaa, seitsemän päivää:
ensimäisenä päivänä on sabbati, ja kahdeksantena päivänä
on myös sabbati. **40** Ja teidän pitää ensimäisenä päivänä
ottaman teillenne hedelmiä ihanasta puusta, palmun versoja,
ja oksia paksu-oksaisista puista ja pajuja ojista, ja oleman
riemuiset seitsemän päivää, Herran teidän Jumalanne edessä.
41 Ja pitää niin pitämän Herralle sitä riemujuhlaa vuodessa
seitsemän päivää: sen pitää oleman ijankaikkisen säädyn teidän
sukukunnissanne, että teidän niin pitää pyhää riemujuhlaa
pitämän seitsemäntenä kuukautena. **42** Seitsemän päivää pitää
teidän asuman lehtimajoissa: joka omainen on Israelissa, hänen
pitää asuman lehtimajoissa, **43** Että teidän sukunne tietäisivät,
kuinka minä olen antanut Israelin lapset asua majoissa, koska
minä johdatin heitä Egyptin maalta: Minä Herra teidän Jumalanne.
44 Ja Moses sanoi nämät Herran juhlapäivät Israelin lapsille.

24 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Käske Israelin
lasten tuoda sinulle selkiää öljypuun öljyä, puserrettua ulos,
valaistukseksi, joka aina pitää lampuissa sytytettynä oleman. **3**
Ulkoiselle puolelle todistuksen esirippua seurakunnan majassa
pitää Aaronin sen alati valmistaman, ehtoosta niin aamuun
asti Herran edessä. Sen pitää oleman ijankaikkisen säädyn
teidän sukukunnissanne. **4** Ja hänen pitää valmistaman lamput
puhtaasen kynttiläjalkaan, aina Herran edessä. **5** Ja sinun pitää
ottaman sämpyläjauhoja ja leipoman niistä kaksitoistakymmentä
kyrsää: kaksi kymmenestä pitää oleman joka kyrsässä. **6** Ja
sinun pitää heidän paneman kahteen läjään, kuusi kumpaankin
läjään, puhtaalle pöydälle Herran eteen. **7** Ja sinun pitää

paneman niiden päälle puhdasta pyhää savua, että ne pitää
oleman muistoleivät: se on tuliuhri Herralle. **8** Joka sabbatin
päivänä pitää hänen aina valmistaman ne Herran edessä,
Israelin lapsilta ijankaikkiseksi liitoksi. **9** Ja ne pitää Aaronin ja
hänen poikainsa omat oleman, heidän pitää ne syömän pyhässä
siassa; sillä se on hänelle keikkein pyhin Herran tuliuhreista
ijankaikkiseksi säädyksi. **10** Ja yhden Israelilaisen vaimon poika
läksi ulos, joka Egyptiläisen miehen poika oli Israelin lasten
seassa, ja se Israelilaisen vaimon poika riiteli toisen Israelilaisen
kanssa leirissä, **11** Ja se Israelilaisen vaimon poika pilkkasi
nimeä ja kirosi. Niin toivat he hänen Moseksen eteen, (ja hänen
äitinsä nimi oli Selomit Dibrin tytär, Danin sukukunnasta). **12** Ja
panivat hänen vankeuteen niinkauvaksi, että heille olis selkiä
päätös annettu Herran suusta. **13** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **14** Vie häntä leiristä ulos, joka kiroillut on, ja anna
kaikkein, jotka sen kuulivat, laskea kätensä hänen päänsä päälle,
ja kaikki kansa kivittäkään häntä. **15** Ja puhu Israelin lapsille,
sanoen: kuka ikänä Jumalaansa kiroilee, häneä pitää kantaman
syntinsä. **16** Ja joka Herran nimeä pilkkaa, sen pitää totisesti
kuoleman, kaiken kansan pitää häntä kuoliaaksi kivittämän.
Niinkuin muukalaisen, niin pitää myös omaisen oleman: jos hän
pilkkaa sitä nimeä, niin hänen pitää kuoleman. **17** Jos joku lyö
jonkun ihmisen kuoliaaksi, hänen pitää totisesti kuoleman. **18**
Vaan joka jonkun naudan lyö, hänen pitää maksaman hengen
hengestä. **19** Ja joka tekee jonkun lähimmäisensä virheelliseksi,
hänelle pitää niin tehtämän, kuin hänkin tehnyt on: **20** Haava
haavasta, silmä silmästä, hammas hampaasta; niinkuin hän on
jonkun ihmisen virheelliseksi tehnyt, niin pitää myös hänelle
jälleen tehtämän. **21** Niin että joka lyö naudan, hänen pitää sen

maksaman, vaan joka lyö ihmisen, sen pitää kuoleman. **22** Yhden
oikeuden pitää oleman teidän seassanne, niin muukalaisella
kuin omaisellakin; sillä minä olen Herra teidän Jumalanne. **23**
Koska Moses oli näitä puhunut Israelin lapsille, niin veivät he
sen leiristä ulos, joka kiroillut oli, ja kivittivät hänen kuoliaaksi: ja
Israelin lapset tekivät niinkuin Herra Mosekselle käskenyt oli.

25 Ja Herra puhui Mosekselle Sinain vuorella, sanoen: **2**
Puhu Israelin lapsille ja sano heille: koska te tulette siihen
maahan, jonka minä teille annan, niin maan pitää pitämän
Herralle lepoa. **3** Kuusi vuotta pitää sinun peltos kylvämän, ja
kuusi vuotta viinamäkes leikkaaman, ja sen hedelmät kokooman;
4 Mutta seitsemäntenä vuonna pitää maan pitämän Herralle
suuren pyhän, jona ei sinun pidä kylvämän sinun peltoas
taikka leikkaaman sinun viinamäkeäs. **5** Ja mitä itsestänsä
kasvaa laihostas, ei sinun pidä leikkaaman, ja viinamarjoja, jotka
ilman sinun työtäs ovat kasvaneet, ei sinun pidä noukkiman;
sillä se on maan lepovuosi. **6** Mutta maan lepoa sinun pitää
sentähdn pitämän, että sinun pitää siitä syömän, sinun palvelias
ja piikas, niin myös päivämiehes, huonekuntaises, ja muukalaiset
sinun tykönäs. **7** Ja sinun karjalles ja eläimilles sinun maallas
kaikki, mitä siinä kasvaa, pitää oleman ruaksi. **8** Ja sinun pitää
lukeman sinulles seitsemän lepovuotta, niin että seitsemän
vuotta pitää seitsemän kertaa luettaman: ja ne seitsemän
lepovuoden aikaa tekee yhdeksän vuotta viidettäkymmentä.
9 Niin sinun pitää antaman soittaa basunalla ylitse koko
teidän maakuntanne, kymmenentenä päivänä seitsemäntenä
kuukautena: juuri sovintopäivänä pitää teidän antaman basunan
käydä yli koko teidän maakuntanne. **10** Ja teidän pitää sen
viidennenkymmenennen vuoden pyhittämän, ja pitää kuuluttaman

vapauden maassa kaikille niille, jotka siinä asuvat; sillä se
on teidän riemuvuotenne: silloin pitää itsekunkin pääsemän
jälleen omaan saamaansa, itsekukin omaan sukuunsa. **11**
Sillä viideskymmenes vuosi on teidän riemuvuotenne: ei teidän
pidä kylvämän, eikä leikkaaman itsestänsä kasvanutta, eikä
myös hakeman niitä, mitkä ilman työtä kasvaneet ovat. **12** Sillä
se on riemuvuosi, se pitää pyhitettämän teiltä. Mutta teidän
pitää syömän niitä kaikkia, mitä maa kantaa. **13** Tämä on
riemuvuosi, jona itsekunkin teistä pitää omaan saamaansa
pääsemän jällensä. **14** Jos sinä jotakin myyt lähimmäiselles,
taikka ostat jotakin häneltä, niin ei yhdenkään pidä pettämän
veljeänsä. **15** Vaan riemuvuoden luvun jälkeen pitää sinun
ostaman lähimmäiseltäs, ja vuoden tulon jälkeen pitää hänen
sinulle myymän. **16** Sitä usiammat kuin vuodet ovat, pitää
sinun korottaman hinnan, ja sen harvemmat kuin vuodet ovat,
pitää sinun alentaman hinnan; sillä vuoden tulon luvun jälkeen
pitää hänen myymän sinulle. **17** Älkään kenkään pettäkö
lähimmäistänsä, mutta pelkää sinun Jumalaas; sillä minä olen
Herra teidän Jumalanne. **18** Sentähden tehkäät minun säätyni ja
pitäkäät minun oikeuteni, että te ne teette, ja turvallisesti asutte
maassa. **19** Ja maan pitää antaman teille hedelmänsä, ja teillä
pitää oleman kyllä syötävää, ja asuman pelkäämätä siinä. **20** Ja
jos te sanotte: mitä meidän pitää syömän seitsemäntenä vuonna?
katso, ei meidän pidä kylvämän, eikä vuoden tuloa kokooman.
21 Niin minä käsken minun siunaukseni tulla kuudentena vuotena
teidän ylitsenne, niin että sen pitää tekemän teille kolmen vuoden
tulon. **22** Ja teidän pitää kylvämän kahdeksantena vuonna, ja
vanhasta vuoden kasvusta syömän yhdeksänteen vuoteen asti,
niin että te syötte vanhasta uutiseen asti. **23** Sentähden ei teidän

pidä maata peräti myymän; sillä maan on minun, ja te olette
muukalaiset ja vieraat minun edessäni. **24** Ja teidän pitää koko
teidän omassa maassanne antaman maan lunastettaa. **25** Jos
sinun veljes köyhtyy, ja myy sinulle omaisuudestansa, ja hänen
lähimmäinen lankonsa tulee hänen tykönsä, ja tahtoo lunastaa,
niin pitää hänen lunastaman sen, minkä hänen veljensä myynyt
on. **26** Ja jos joku on, jolla ei yhtään lunastajaa ole, ja taitaa niin
paljo matkaan saada, kuin sen lunastukseksi tarvitaan. **27** Niin
pitää luettaman vuosiluku sittenkuin hän myi, ja annettaman
hänelle, joka myi, mitä liiaksi on, että hän tulis omaisuuteensa
jälleen. **28** Mutta jos ei hän takaansa löydä niin paljo että
hän sais sen jälleen, niin pitää sen, minkä hän myynyt on,
oleman ostajan kädessä riemuvuoteen asti; niin hänen pitää
oleman vapaan ja saaman omansa jälleen. **29** Se joka myy
asuttavan huoneen kaupungin muurin sisältä, hänellä on vapaa
ehto ajastajassa, sitä lunastaa jällensä: ja sen pitää oleman
ajan, jolla hän lunastaa sen. **30** Ja jos ei hän lunasta sitä
koko ajastajassa, niin pitää ostajan sen huoneen kaupungin
muurin sisältä pitämän ijankaikkisesti ja hänen sukunsa, ja
ei pidä vapaaksi tuleman ilovuotena. **31** Mutta jos huone on
maan kylässä, kussa ei yhtään muuria ympärillä ole, niin se
pitää luettaman peltomaaksi: se lunastetaan ja tulee ilovuotena
vapaaksi. **32** Leviläisten kaupungit ja huoneet kaupungeissa,
joissa heidän tavaransa ovat, saavat he aina lunastaa. **33** Se
joka jotakin lunastaa Leviläisiltä, hänen pitää siitä luopuman
ilovuonna, olkoon se ostettu huone eli omaisuus kaupungissa,
jossa hän asunut on; sillä huoneet Leviläisten kaupungeissa ovat
heidän omaisuutensa Israelin lasten seassa. **34** Mutta maata
heidän kaupunkeinsa ympäriltä ei pidä myytämän; sillä se on

heidän saamansa ijankaikkisesti. **35** Jos veljes köyhtyy ja tulee
voimattomaksi tykönäs, niin sinun pitää pitämän hänen ylös,
niinkuin muukalaisen, taikka huonekuntaisen, että hän eläis
sinun kanssas. **36** Ja ei sinun pidä ottaman korkoa eli voittoa
häneltä; vaan pelkää sinun Jumalaas, että sinun veljes sais elää
sinun kanssas. **37** Ei sinun pidä antaman rahaas hänelle korolle,
eikä antaman viljaas kasvulle. **38** Sillä minä olen Herra teidän
Jumalanne, joka teidän johdatin Egyptin maalta, antaakseni teille
Kanaanin maan, ja ollakseni teidän Jumalanne. **39** Jos veljes
köyhtyy sinun tykönäs, ja myy itsensä sinulle, niin ei sinun pidä
häntä pitämän niinkuin orjaa. **40** Mutta hänen pitää oleman sinun
tykönäs niinkuin päivämiehen, eli huonekuntaisen, palvellen
sinua riemuvuoteen asti. **41** Silloin pitää hänen käymän ulos
vapaana sinun tyköäs lapsinensa, ja pitää tuleman sukunsa
tykö jälleen, ja isäinsä saaman päälle. **42** Sillä he ovat minun
palveliani, jotka minä Egyptin maalta johdattanut olen: sentähden
ei pidä heitä orjan tavalla myytämän. **43** Ei sinun pidä ankarasti
heitä hallitseman, vaan pelkäämän sinun Jumalaas. **44** Jos tahdot
pitää orjaa ja piikaa, niin sinun pitää ostaman ne pakanoilta,
jotka teidän ympärillänne ovat. **45** Ja huonekuntalaisilta, jotka
muukalaiset ovat teidän seassanne, pitää teidän ne ostaman, ja
heidän suvuiltansa, jotka he teidän tykönänne teidän maassanne
synnyttäneet ovat: ja ne pitää teidän omanne oleman. **46** Ja
pitäkäät heitä omananne, ja teidän lapsillenne teidän jälkeenne
ijankaikkiseksi perimiseksi, ja niiden pitää oleman teidän orjanne;
mutta veljenne Israelin lapset ei pidä toinen toistansa ankarasti
hallitseman. **47** Jos muukalainen eli huonekuntainen hyötyy
sinun tykönäs, ja sinun veljes köyhtyy hänen tykönänsä, niin
että hän myy itsensä muukalaiselle, joka huonekuntainen sinun

tykönäs on, eli jollekulle muukalaisen suvusta, **48** Niin pitää
hänellä oikeus oleman lunastettaa jälleen sittekuin hän myyty
on, että joku hänen veljistänsä pitäis hänen lunastaman jällensä;
49 Eli hänen setänsä eli setänsä poika lunastakaan hänen,
taikka joku hänen lähimmäisestä suvustansa, eli jos hän itse
taitaa niin paljo matkaan saada, niin pitää hänen lunastaman
itsensä. **50** Ja hänen pitää lukua laskeman ostajansa kanssa,
siitä vuodesta kuin hän myi itsensä ilovuoteen asti, ja raha
pitää luettaman vuoden luvun jälkeen, sittekuin hän myytiin, ja
kaiken sen ajan palkka pitää siihen luettaman: **51** Ja jos vielä
monta vuotta on ilovuoteen, niin hänen pitää sitä enemmän
antaman lunastuksestansa, senjälkeen kuin hän ostettu on. **52**
Mutta jos harvat vuodet ovat ilovuoteen, niin laskekaan lukua
hänen kanssansa ja hänen pitää vuotten jälkeen antaman
lunastuksensa. **53** Ja pitää hänen palkkansa myös siihen
luettaman vuosi vuodelta, ja ei hänen pidä ankaruudella häntä
hallitseman sinun edessäs. **54** Jos ei hän näin lunasta itsiänsä,
niin hänen pitää ilovuonna vapaana käymän ulos lapsinensa.
55 Sillä Israelin lapset ovat minun palveliani; he ovat minun
palveliani, jotka minä olen Egyptin maalta johdattanut ulos: Minä
olen Herra teidän Jumalanne.

26 Ei teidän pidä tekemän teillenne epäjumalia, ei kuvia,
eikä myös patsaita pystyttämän teillenne, eikä myös yhtään
merkkikiveä paneman teidän maallanne, kumartaaksenne niitä;
sillä minä olen Herra teidän Jumalanne. **2** Pitäkäät minun
sabbatini, ja peljätkäät minun pyhyyttäni: Minä olen Herra. **3** Jos
te säädyissäni vaellatte, ja minun käskyni kätkette, ja teette ne, **4**
Niin minä annan teille sateen ajallansa, ja maa antaa kasvunsa,
ja kedon puut antavat hedelmänsä. **5** Ja riihen aika ulottuu

viinan uutiseen asti, ja viinan uutinen ulottuu toukoaikaan asti,
ja teillä pitää oleman leipää viljalta, ja saatte asua levollisesti
teidän maassanne. **6** Ja minä annan rauhan teidän maallenne,
ja te saatte levätä, ja ei kenkään teitä peljätä, ja minä ajan pahat
pedot teidän maaltanne pois, ja miekan ei pidä käymän teidän
maanne lävitse. **7** Teidän pitää vihollisianne ajaman takaa, ja
heidän pitää kaatuman miekkaan teidän edessänne. **8** Viisi teistä
karkottaa sata, ja sata teistä karkottaa kymmenentuhatta, ja
teidän vihollisenne pitää kaatuman teidän edessänne miekkaan.
9 Ja minä käännän minuni teidän puoleenne, ja teen teidät
hedelmälliseksi ja lisään teitä, ja vahvistan minun liittoni teidän
kanssanne. **10** Ja te saatte syödä sitä vanhaa, joka vanhenee, ja
vanhat te hylkäätte uuden tähden. **11** Ja minä panen asumasiani
teidän keskellenne, ja minun sieluni ei hyljää teitä. **12** Ja minä
vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja teidän
pitää oleman minun kanssani. **13** Sillä minä olen Herra teidän
Jumalanne, joka johdatin teidät ulos Egyptin maalta, ettei teidän
pitänyt oleman heidän orjansa. Minä olen taittanut poikki ikeenne
vehmerän, ja olen antanut tiedän käydä pystyällä. **14** Mutta
jos ette kuule minua, ettekä tee kaikkia näitä käskyjä, **15** Vaan
suututte säätyihini, ja teidän sielunne hyljää minun oikeuteni,
ettekä tee kaikkia minun käskyjäni, ja rikotte minun liittoni, **16**
Niin minä teen teille nämät: minä rankaisen teitä vavistuksella,
kuivataudilla, ja poltetaudilla, josta kasvonne raukeevat ja
ruumiinne nääntyvät: ja teidän pitää siemenenne kylvämän
turhaan, ja teidän vihollistenne pitää syömän sen. **17** Ja minä
asetan kasvoni teitä vastaan, ja te lyödään vihamiehiltänne,
ja ne pitää hallitseman teitä, jotka teitä vihaavat, teidän pitää
myös pakeneman, koska ei kenkään teitä aja takaa. **18** Jollette

vielä sittekään kuule minua, niin minä lisään sen seitsemän
kertaa, rangaistakseni teitä synteinne tähden. **19** Ja minä
särjen teidän ylpeytenne uppiniskaisuuden, minä teen teidän
toivonne niinkuin raudan, ja teidän maanne niinkuin vasken.
20 Ja teidän voimanne pitää hukkaan kulutettaman, niin ettei
teidän maanne kasvoansa anna, eikä puut maalla hedelmäänsä
anna. **21** Ja jos te vielä minua vastaan vaellatte, ettekä tahdo
kuulla minua, niin minä vielä sitte lisään rangaistuksen teidän
päällenne seitsemän kertaa, teidän synteinne tähden. **22** Ja
lähetän teidän sekaanne metsän pedot syömään lapsianne, ja
karjaanne raatelemaan, ja vähentämään teitä, ja teidän tienne
pitää autioksi tuleman. **23** Jollette vielä niillä anna kuritettaa
teitänne, mutta käytte minua vastaan, **24** Niin minä myös käyn
teitä vastaan, ja lyön teitä vielä seitsemän kertaa enemmin,
teidän synteinne tähden. **25** Ja saatan päällenne kostomiekan,
joka minun liittoni pitää kostaman, että te kokootte teitänne teidän
kaupunkeihinne: sitte minä lähetän teidän sekaanne ruttotaudin,
ja annan teitä vihamiestenne käteen. **26** Ja minä hukutan
teiltä leivän aineen, niin että yhdessä pätsissä kymmenen
vaimoa leipänne kypsentävät, ja punnitsevat leipänne vaalla:
ja syötyänne ette tule ravituksi. **27** Ja jollette vielä sitte kuule
minua, mutta vaellatte minua vastaan, **28** Niin minä myös
hirmuisuudessa vaellan teitä vastaan, ja minä rankaisen teitä
seitsemän kertaa enemmin, teidän synteinne tähden, **29** Että
teidän pitää syömän poikainne ja tytärtenne lihaa, **30** Ja minä
kukistan teidän kukkulanne ja hävitän teidän kuvanne, ja panen
teidän raatonne epäjumalainne raatoin päälle, ja minun sieluni
kuoittaa teitä. **31** Ja teen kaupunkinne autioiksi ja kirkkonne
hävitän, enkä myös teidän lepytyshajuanne haista. **32** Ja

minä tahdon hävittää maan, niin että vihollisenne, jotka siinä
asuvat, pitää siitä hämmästymän. **33** Ja hajoitan teitä pakanain
sekaan, ja vedän ulos miekan teidän jälkeenne, ja maanne
pitää tuleman kylmille ja kaupunkinne kukistetuksi. **34** Silloin
kelpaa maalle hänen leponsa, niinkauvan kuin hän autiona
on, ja te olette vihollisten maalla. Ja silloin vasta maa lepää
ja pyhää pitää. **35** Niinkauvan kuin se autiona on, saa hän
levätä, ettei hän saanut pyhää pitää, silloin koska teidän piti
hänen pyhäänsä antaman pitää, koska te asuitte siellä. **36**
Ja niille, jotka jäävät teistä, teen minä vapisevan sydämen
heidän vihollistensa maalla, niin että kapisevan lehden ääni
karkottaa heitä, ja pitää pakeneman sitä niinkuin miekkaa, ja
pitää kaatuman siinä, kussa ei kenkään heitä aja takaa. **37**
Ja heidän pitää lankeeman toinen toisensa päälle, niinkuin
miekan edestä, vaikka ei yksikään karkota heitä, ja ette tohdi
nousta vihamiehiänne vastaan. **38** Ja teidän pitää hukkuman
pakanain seassa, ja vihollisten maa pitää teitä syömän. **39**
Ne kuin jäävät teistä, pitää vaipuman pahuudessansa, teidän
vihollistenne maalla. Ja isäinsä pahoissa teoissa pitää teidän
vaipuman. **40** Silloin pitää heidän tunnustaman pahat tekonsa
ja isäinsä pahat teot, joilla he ovat minun mieleni rikkoneet, ja
vaeltaneet minua vastaan. **41** Sentähden minä myös vaellan
heitä vastaan ja vien heitä vihollistensa maalle, että edes silloin
heidän ympärileikkaamatoin sydämensä nöyryyttäis itsensä;
silloin myös heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa.
42 Ja minä muistan minun liittoni Jakobin kanssa, niin myös
minun liittoni Isaakin kanssa, ja myös minun liittoni Abrahamin
kanssa muistan minä, muistan myös maan, **43** Joka heiltä jätetty
on, ja sille kelpaa lepopäivänsä, niinkauvan kuin se autiona on

heiltä, ja heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa, että
he hylkäsivät minun oikeuteni, ja heidän sielunsa on kuoittanut
minun säätyjäni. **44** Ja vaikka he vielä vihollistensa maalla
ovat, en minä kuitenkaan ole heitä hyljännyt, ja en heitä niin
kurittanut, että minä olisin heidän peräti hukuttanut, ja minun
liittoni heidän kanssansa tyhjäksi tehnyt; sillä minä olen Herra
heidän Jumalansa. **45** Ja minä muistan ensimäisen liittoni heistä,
koska minä johdatin heidät Egyptin maalta pakanain silmäin
edestä, ollakseni heidän Jumalansa: minä Herra. **46** Nämät
ovat ne säädyt ja oikeudet ja käskyt, jotka Herra antoi itsensä
ja Israelin lasten vaiheelle, Sinain vuorella, Moseksen käden
kautta.

27 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille
ja sano heille: Jos joku tekee jonkun erinomaisen lupauksen,
niin pitää ne sinun arvios jälkeen oleman Herran omat. **3** Niin
pitää tämän oleman sinun arvios: Kahdenkymmenen vuotisen
miehenpuolen kuuteenkymmeneen vuoteen asti, pitää sinun
arvaaman viiteenkymmeneen hopeasikliin, pyhän siklin jälkeen. **4**
Mutta vaimonpuolen pitää sinun arvaaman kolmeenkymmeneen
sikliin. **5** Mutta viiden vuotisesta kahdenkymmenen vuotiseen
asti, jos se on miehenpuoli, niin pitää sinun arvaaman
kahteenkymmeneen sikliin, vaan vaimonpuolen kymmeneen
sikliin. **6** Jos se on kuukautinen viidenteen vuoteen asti, ja on
miehenpuoli, pitää sinun sen arvaaman viiteen hopeasikliin,
mutta vaimonpuolen kolmeen hopeasikliin. **7** Mutta jos se
on kuudenkymmenen vuotinen eli sen päälle, ja miehenpuoli,
pitää sinun arvaaman hänen viiteentoistakymmeneen sikliin,
mutta vaimonpuolen kymmeneen sikliin. **8** Ja jos hän on ylen
köyhä senkaltaiseen arvioon, niin pitää hänen menemän papin

eteen, ja papin pitää arvaaman hänen. Sen jälkeen, kuin se,
joka lupauksen tehnyt on, voi matkaan saada, pitää papin
hänen arvaaman. **9** Jos se on karjasta, jota Herralle uhrataan,
kaikki mitä Herralle annetaan, se on pyhä. **10** Ei pidä sitä
vaihetettaman eli muutettaman hyvä pahaan, eli paha hyvään.
Jos joku kumminkin vaihettaa yhden eläimen toiseen, niin pitää
he molemmat oleman pyhät. **11** Jos se eläin on saastainen,
jota ei saada uhrata Herralle, niin pitää se vietämän papin
eteen, **12** Ja papin pitää arvaaman sen, jos se on hyvä eli
paha: sen pitää pysymän sinun arviossas, joka pappi olet. **13**
Jos joku kuitenkin tahtoo lunastaa sen, hänen pitää antaman
viidennen osan sinun arvios päälle. **14** Ja jos joku pyhittää
huoneensa Herralle pyhäksi, niin pitää papin arvaaman sen,
jos se on hyvä eli paha: ja papin arviossa pitää sen pysymän.
15 Mutta jos pyhittänyt tahtoo lunastaa huoneensa, niin pitää
hänen antaman viidennen osan enemmän rahaa, kuin sinun
arvios on, ja niin pitää se hänen oleman. **16** Jos joku pyhittää
Herralle kappaleen peltoa perintömaastansa, niin pitää sinun
se arvaaman sen jälkeen, kuin siihen kylvetään; jos siihen
kylvetään homer ohria, niin pitää sen maksaman viisikymmentä
hopeasikliä. **17** Vaan jos hän pyhittää peltonsa ilovuodesta
alkain, niin pitää sen maksaman sinun arvios jälkeen. **18** Jos
hän on pyhittänyt peltonsa ilovuoden jälkeen, niin papin pitää
lukeman hänelle rahan vuoden luvun jälkeen, kuin takaperin on
ilovuoteen asti, ja se pitää sinun arviostas vähennettämän. **19**
Jos se joka pellon pyhittänyt on, tahtoo sen todella lunastaa
jälleen, niin pitää hänen antaman viidettä osaa enemmän rahaa,
kuin se sinulta arvattu on, ja niin pitää se hänen oleman. **20** Jos
ei hän tahdo lunastaa peltoa, mutta myy sen toiselle, niin ei pidä

sitä enää lunastettaman. **21** Vaan se pelto, koska se ilovuonna
tulee vapaaksi, pitää oleman pyhä Herralle, niinkuin valallisella
lupauksella eroitettu pelto, ja pitää oleman papin perintösaama.
22 Jos joku sen pellon, jonka hän ostanut on, joka ei ole hänen
perintömaansa, pyhittää Herralle, **23** Niin pitää papin laskeman
hänen edessänsä sen hinnan sinun arvios jälkeen, ilovuoteen
asti, ja hänen pitää sen samana päivänä antaman ulos, sinun
arvios jälkeen, että se Herralle pyhä olis; **24** Mutta ilovuonna
pitää sen tuleman hänen omaksensa jälleen, jolta hän sen
ostanut on, että se oli hänen perintösaamansa maalla. **25**
Kaikki sinun arvios pitää tapahtuman pyhän siklin jälkeen; mutta
sikli tekee kaksikymmentä geraa. **26** Mutta eläinten esikoista,
joka esikko-oikeuden jälkeen Herran oma muutoinkin on, ei
pidä kenenkään pyhittämän, olkoon härkä eli lammas; sillä se
on Herran. **27** Jos jotakin saastaista on eläinten seassa, niin
se pitää lunastettaman sinun arvios jälkeen, ja siihen lisäksi
annettaman viides osa; jos ei sitä lunasteta, niin se myytäkään
sinun arvios jälkeen. **28** Kuitenkin kaikkea valallisella lupauksella
eroitettua, jota joku valallisesti lupaa Herralle kaikesta mitä
hänellä on, joko se olis ihminen, eläin eli perintöpelto, ei sitä pidä
myytämän eli lunastettaman; sillä kaikki valallisellla lupauksella
eroitettu on kaikkein pyhin Herralle. **29** Kaikkea kirottua, joka
kiroukseen annetaan ihmisistä, ei pidä lunastettaman, vaan hän
pitää totisesti kuoletettaman. **30** Kaikki maan kymmenykset,
sekä maan siemenestä että puiden hedelmistä, ovat Herran,
ja pitää oleman pyhät Herralle. **31** Jos joku tahtoo lunastaa
kymmenyksensä, hänen pitää antaman viidennen osan lisäksi.
32 Ja kaikki kymmenykset karjasta, ja lampaista, ja kaikista
kuin vitsan alla käy, ne ovat pyhät kymmenykset Herralle.

33 Ei pidä kysyttämän, jos se on hyvä eli paha, eikä myös
pidä sitä vaihetettaman. Jos joku vaihettaa sen, niin pitää ne
molemmat oleman pyhät, ja ei lunastettaman. **34** Nämät ovat
ne käskyt, jotka Herra antoi Moseksen kautta Israelin lapsille,
Sinain vuorella.

4 Mooseksen

1 Ja Herra puhui Mosekselle Sinain korvessa, seurakunnan
majassa, ensimäisenä päivänä toisena kuukautena, toisena
vuonna jälkeen, sittekuin he olivat lähteneet Egyptin maalta, ja
sanoi: **2** Lukekaat koko Israelin lasten joukko, heidän sukunsa,
ja heidän isäinsä huonetten jälkeen, ja heidän nimeinsä luvun
jälkeen, kaikki miehenpuoli, mies mieheltä, **3** Kahdenkymmenen
vuotiset ja sen ylitse, kaikki jotka kelpaavat lähtemään sotaan
Israelissa: lukekaat heitä heidän joukkonsa jälkeen, sinä ja
Aaron. **4** Ja teidän kanssanne pitää oleman yksi mies jokaisesta
sukukunnasta, joka on isänsä huoneen päämies. **5** Ja nämät
ovat niiden päämiesten nimet, jotka teidän kanssanne seisoman
pitää: Rubenista, Elitsur Zedeurin poika; **6** Simeonista, Selumiel
Suri-Saddain poika; **7** Juudasta, Nahesson Amminadabin
poika; **8** Isaskarista, Netaneel Suarin poika; **9** Sebulonista,
Eliab Helonin poika; **10** Josephin pojista: Ephraimista, Elisama
Ammihudin poika; Manassesta, Gamliel Pedatsurin poika; **11**
BenJaminista, Abidan Gideonin poika; **12** Danista, Ahieser
Ammi Saddain poika; **13** Asserista, Pagiel Okranin poika; **14**
Gadista, Eliasaph Deguelin poika; **15** Naphtalista, Ahira Enan
poika. **16** Nämät olivat kutsutut kansan seasta, isäinsä sukuin
esimiehet, jotka olivat Israelin tuhanten päät. **17** Niin Moses
ja Aaron ottivat miehet tykönsä, jotka nimeltänsä nimitetyt
olivat, **18** Ja he kokosivat kaiken kansan, ensimäisenä päivänä
toisella kuulla, jotka luettelivat polvilukunsa, sukukuntainsa, ja
isäinsä huonetten jälkeen: nimenomattain, kahdenkymmenen
vuotisesta ja sen ylitse, mies mieheltä. **19** Niinkuin Herra oli
käskenyt Mosekselle, niin luki hän heitä Sinain korvessa. **20**
Rubenin Israelin esikoisen lapset olivat heidän polviluvuissansa,

sukunsa ja isäinsä huonetten jälkeen, nimenomattain, mies
mieheltä kaikki miehenpuoli, kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, kaikki kelvolliset sotaan menemään, **21**
Luetut Rubenin sukukuntaan, kuusiviidettäkymmentä tuhatta
ja viisisataa. **22** Simeonin lapset ja heidän polvilukunsa,
sukunsa ja isäinsä huonetten jälkeen, luetut nimenomattain
mies mieheltä, kaikki miehenpuoli kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset, **23** Luetut
Simeonin sukukuntaan, yhdeksänkuudettakymmentä tuhatta ja
kolmesataa. **24** Gadin lapset ja heidän polvilukunsa, sukunsa ja
isäinsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen
vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,
25 Luetut Gadin sukukuntaan, viisiviidettäkymmentä tuhatta,
kuusisataa ja viisikymmentä. **26** Juudan lasten polviluku,
heidän sukunsa ja isäinsä huonetten jälkeen, nimenomattain
kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan
menemään kelvolliset, **27** Luetut Juudan sukukuntaan,
neljäkahdeksattakymmentä tuhatta ja kuusisataa. **28** Isaskarin
lasten polviluku, heidän sukunsa ja isäinsä huonetten jälkeen,
nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki
sotaan menemään kelvolliset, **29** Luetut Isaskarin sukukuntaan,
neljäkuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa. **30** Sebulonin
lasten polviluku, heidän sukuinsa ja isäinsä huonetten jälkeen,
nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki
sotaan menemään kelvolliset, **31** Luetut Sebulonin sukukuntaan,
seitsemänkuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa. **32** Josephin
lapset: Ephraimin lapsista polvilukunsa, sukunsa ja isäinsä
huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset, **33** Luetut

Ephraimin sukukuntaan olivat neljäkymmentätuhatta ja viisisataa.
34 Manassen lapset polvilukunsa, sukunsa ja isäinsä huonetten
jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse,
kaikki jotka sotaan menemään kelpasivat, **35** Luetut Manassen
sukukuntaan, kaksineljättäkymmentä tuhatta ja kaksisataa.
36 BenJaminin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isäinsä
huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan menemään kelpasivat, **37**
Luetut BenJaminin sukukuntaan, viisineljättäkymmentä tuhatta ja
neljäsataa. **38** Danin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isäinsä
huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, kaikki ne jotka sotaan menemään kelpasivat, **39**
Luetut Danin sukukuntaan, kaksiseitsemättäkymmentä tuhatta ja
seitsemänsataa. **40** Asserin lasten polviluku, heidän sukunsa ja
isäinsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen
vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan kelpasivat, **41**
Luetut Asserin sukukuntaan, yksiviidettäkymmentä tuhatta ja
viisisataa. **42** Naphtalin lasten polviluku, heidän sukunsa ja
isäinsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen
vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan kelpasivat, **43** Luetut
Naphtalin sukukuntaan, kolmekuudettakymmentä tuhatta ja
neljäsataa. **44** Nämät ovat ne luetut, jotka Moses ja Aaron
ja kaksitoistakymmentä Israelin päämiestä lukivat, joista aina
yksi oli jokaisen heidän isänsä huoneen ylitse. **45** Ja olivat
kaikki yhteen luetut Israelin lapset, heidän isäinsä huonetten
jälkeen, kahdestakymmenestä vuodesta ja sen ylitse, kaikki
jotka olivat sotaan kelvolliset Israelissa, **46** Ja olivat kaikki
luetut, kuusi kertaa satatuhatta ja kolmetuhatta ja viisisataa ja
viisikymmentä. **47** Mutta Leviläiset heidän isäinsä sukukunnan

jälkeen ei olleet heidän lukuunsa luetut. **48** Ja Herra puhui
Mosekselle, sanoen: **49** Ei kuitenkaan pidä sinun lukeman
Levin sukukuntaa, eli ottaman heistä päälukua, Israelin lasten
seassa; **50** Mutta sinun pitää asettaman Leviläiset todistuksen
majan palvelukseen, ja kaikkein sen astiain päälle, ja kaikkein
mitkä sen omat ovat. Heidän pitää kantaman majan, ja kaikki
sen astiat, ja heidän pitää ottaman vaarin siitä, ja sioittaman
itsensä majan ympärille. **51** Ja kuin matkustetaan, silloin pitää
Leviläisten ottaman majan alas, ja koska joukko itsensä sioittaa,
pitää heidän paneman sen ylös. Jos joku muukalainen lähestyy
sitä, sen pitää kuoleman. **52** Israelin lapset pitää sioittaman
itsensä kukin leirinsä ja joukkonsa lipun tykö. **53** Mutta Leviläiset
pitää sioittaman itsensä todistuksen majan ympärille, ettei viha
tulisi Israelin lasten joukon päälle. Sentähden pitää Leviläisten
pitämän vaarin todistuksen majan vartiosta. **54** Ja Israelin lapset
tekivät sen: kaikki mitä Herra Mosekselle käskenyt oli, niin he
tekivät.

2 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **2** Israelin
lapset pitää itsensä sioittaman, jokainen lippunsa ja merkkinsä
alle, isäinsä huoneen jälkeen: sille kohdalle ympäri seurakunnan
majaa pitää heidän itsensä sioittaman. **3** Etiselle puolelle
itään päin pitää Juudan lippunsa ja joukkonsa kanssa itsensä
sioittaman: heidän päämiehensä Nahesson Amminadabin poika,
4 Ja hänen joukkonsa luetut, neljäkahdeksattakymmentä tuhatta
ja kuusisataa. **5** Hänen viereensä pitää Isaskarin sukukunnan
itsensä sioittaman: heidän päämiehensä Netaneel Zuarin
poika, **6** Ja hänen joukkonsa luetut, neljäkuudettakymmentä
tuhatta ja neljäsataa. **7** Senjälkeen Sebulonin sukukunta
ja heidän päämiehensä Eliab Helonin poika, **8** Ja hänen

joukkonsa luetut, seitsemänkuudettakymmentä tuhatta ja
neljäsataa. **9** Kaikki Juudan leirissä luetut, satatuhatta
ja kuusiyhdeksättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa, heidän
joukoissansa: heidän pitää ensinnä vaeltaman. **10** Etelän puolelle
pitää Rubenin itsensä sioittaman lippunsa ja joukkonsa kanssa,
heidän päämiehensä Elitsur Sedeurin poika, **11** Ja hänen
joukkonsa luetut, kuusiviidettäkymmentä tuhatta ja viisisataa. **12**
Hänen viereensä pitää Simeonin sukukunnan itsensä sioittaman:
heidän päämiehensä Selumiel Suri Saddain poika, **13** Ja
hänen joukkonsa luetut, yhdeksänkuudettakymmentä tuhatta ja
kolmesataa. **14** Sitälähin Gadin sukukunta, heidän päämiehensä
Eliasaph Reguelin poika, **15** Ja heidän joukkonsa luetut,
viisiviidettäkymmentä tuhatta, kuusisataa ja viisikymmentä. **16**
Kaikki Rubenin leirissä luetut, satatuhatta, yksikuudettakymmentä
tuhatta, neljäsataa ja viisikymmentä heidän joukoissansa. Ja
heidän pitää toisena vaeltaman. **17** Sitte pitää seurakunnan
majan vaeltaman Leviläisten leirin kanssa keskileirissä, ja niinkuin
he teitänsä sioittavat, niin pitää myös heidän vaeltaman, jokaisen
paikassansa, lippuinsa alla. **18** Lännen puolelle pitää Ephraimin
itsensä sioittaman lippunsa ja joukkonsa kanssa, heidän
päämiehensä Elisama Ammihudin poika, **19** Ja hänen joukkonsa
luetut, neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa. **20** Lähin häntä pitää
Manassen sukukunnan itsensä sioittaman: heidän päämiehensä
Gamliel Pedatsurin poika, **21** Ja hänen joukkonsa luetut,
kaksineljättäkymmentä tuhatta ja kaksisataa. **22** Senjälkeen
BenJaminin sukukunta: heidän päämiehensä Abidan Gideonin
poika, **23** Ja hänen joukkonsa luetut, viisineljättäkymmentä
tuhatta ja neljäsataa. **24** Kaikki Ephraimin leirissä luetut,
satatuhatta, ja kahdeksantuhatta, ja sata, heidän joukoissansa.

Ja heidän pitää kolmantena vaeltaman. **25** Pohjan puolella
pitää Danin sioituslippu oleman heidän joukkoinsa jälkeen,
ja Danin lasten päämies Ahieser AmmiSaddain poika, **26** Ja
hänen joukkonsa luetut, kaksiseitsemättäkymmentä tuhatta ja
seitsemänsataa. **27** Hänen viereensä pitää Asserin sukukunnan
heitänsä sioittaman, ja Asserin lasten päämies Pagiel Okranin
poika, **28** Ja hänen joukkonsa luetut, yksiviidettäkymmentä
tuhatta ja viisisataa. **29** Sitälikin Naphtalin sukukunta, ja
Naphtalin lasten päämies Ahira Enanin poika, **30** Ja hänen
joukkonsa luetut, kolmekuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa.
31 Niin että kaikki Danin leirissä luetut ovat satatuhatta,
seitsemänkuudettakymmentä tuhatta ja kuusisataa. Ja heidän
pitää viimeisenä vaeltaman lippunsa alla. **32** Tämä on Israelin
lasten luku heidän isäinsä huonetten jälkeen, kaikkein heidän
leirinsä luettuin ja joukkoinsa kanssa: kuusisataa tuhatta ja
kolmetuhatta, viisisataa ja viisikymmentä. **33** Mutta Leviläiset
ei ole luetut Israelin lasten lukuun, niinkuin Herra Mosekselle
oli käskenyt. **34** Ja Israelin lapset tekivät sen: kaiken sen
jälkeen, kuin Herra oli Mosekselle käskenyt, sioittivat he heitänsä
lippuinsa alle ja matkustivat itsekukin sukukunnassansa, isäinsä
huoneen jälkeen.

3 Nämät ovat Aaronin ja Moseksen sukukunnat siihen aikaan
koska Herra puhui Mosekselle Sinain vuorella. **2** Ja nämät ovat
Aaronin poikain nimet: Nadab esikoinen, sitälikin Abihu, Eleatsar
ja Itamar. **3** Nämät ovat Aaronin poikain nimet, jotka olivat papiksi
voidellut, ja heidän kätensä täytetyt papin virkaan. **4** Mutta Nadab
ja Abihu kuolivat Herran edessä, koska he uhrasivat vierasta tulta
Herran edessä Sinain korvessa, ja ei ollut heillä poikia; mutta
Eleatsar ja Itamar tekivät papin virkaa isänsä Aaronin edessä. **5**

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **6** Tuo edes Levin sukukunta
ja aseta heitä papin Aaronin eteen, palvelemaan häntä, **7**
Ja pitämään vaarin hänen vartiostansa ja koko seurakunnan
vartiosta, seurakunnan majan edessä, ja palvelemaan majan
palveluksessa, **8** Ja tallella pitämään kaikki seurakunnan majan
astiat, ja ottamaan vaarin Israelin lasten vartioitsemisesta,
palvelemaan majan palveluksessa. **9** Ja sinun pitää antaman
Aaronille ja hänen pojillensa Leviläiset; he ovat niille lahjaksi
annetut Israelin lapsista. **10** Mutta Aaronin poikinensa pitää
sinun asettaman pitämään vaaria pappeudestansa. Ja jos
joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman. **11** Ja
Herra puhui Mosekselle sanoen: **12** Katso, minä otin Leviläiset
Israelin lapsista kaikkein esikoisten edestä, jotka ensisti äitinsä
kohdun avaavat Israelin lasten seassa, niin että Leviläisten
pitää oleman minun. **13** Sillä kaikki esikoiset ovat minun: sinä
päivänä, kuin minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin
minä itselleni kaikki esikoiset Israelissa, ihmisistä niin karjaan
asti, että ne olisivat minun: Minä Herra. **14** Ja Herra puhui
Mosekselle Sinain korvessa, sanoen: **15** Lue Levin pojat heidän
isäinsä huoneen ja sukukuntainsa jälkeen: kaiken miehenpuolen,
kuukauden vanhan ja sen ylitse, pitää sinun lukeman. **16** Ja
Moses luki heitä Herran sanan jälkeen, niinkuin hänelle oli
käsketty. **17** Ja nämät olivat Levin pojat nimeinsä jälkeen:
Gerson, Kahat ja Merari. **18** Mutta Gersonin poikain nimet heidän
sukukunnissansa olivat Libni ja Simei. **19** Kahatin pojat heidän
sukukunnissansa: Amram, Jetsehar, Hebron ja Usiel. **20** Merarin
pojat heidän sukukunnissansa: Maheli ja Musi. Nämät ovat
Levin sukukunnat heidän isäinsä huoneen jälkeen. **21** Nämät
ovat Gersonin sukukunnat: Libniläiset ja Simeiläiset. **22** Heidän

lukunsa, kaikki miehenpuoli kuukauden vanha ja sen ylitse,
ne olivat seitsemäntuhatta ja viisisataa. **23** Ja Gersonilaisten
sukukunnat pitää heitänsä sioittaman takapuolelle majaa, länteen
päin. **24** Heidän päämiehensä, pitää oleman Eljasaph Laelin
poika. **25** Ja Gersonin lasten pitää vartioitseman seurakunnan
majassa Tabernaklia, ja majaa, peitteitä, ja seurakunnan majan
oven vaatteita, **26** Ja pihan vaatteita, ja pihan oven peitettä, joka
on Tabernaklin ja alttarin päällä ympäri, ja köysiä ja kaikkia, mitä
sen palvelukseen tarvitaan. **27** Nämät ovat Kahatin sukukunnat:
Amramilaiset, Jetseharilaiset, Hebronilaiset ja Usielilaiset: **28**
Kaikki miehenpuoli kuukauden vanhasta ja sen ylitse, lukuansa
kahdeksantuhatta ja kuusisataa, joiden pitää pitämän vaarin
pyhän vartioitsemisesta, **29** Ja pitää heitänsä sioittaman etelän
puolelle, sivulle majaa. **30** Ja heidän päämiehensä pitää oleman
Elitsaphan Usielin poika. **31** Ja heidän pitää vartoitseman arkkia,
pöytää, kynttiläjalkaa, alttareita ja kaikkia pyhän astioita, joilla
palvelusta tehdään, ja peitteitä ja kaikkia, mitä palvelukseen
tarvitaan. **32** Mutta kaikkein Levin päämiesten ylimmäinen
pitää oleman Eleatsarin papin Aaronin pojan, ylitse niiden,
jotka pitävät vaarin pyhän vartioitsemisesta. **33** Nämät ovat
Merarin sukukunnat: Mahelilaiset ja Musilaiset, **34** Joiden luku
oli kuusituhatta ja kaksisataa, kaikki miehenpuoli, kuukauden
vanha ja sen ylitse. **35** Heidän päämiehensä pitää oleman Suriel
Abihailin poika, ja pitää sioittaman heitänsä sivulle majaa, pohjan
puolelle. **36** Ja heidän virkansa pitää oleman, vartioida majan
lautoja, korennoita, patsaita ja majan jalkoja, ja kaikkia astioita,
jotka sen palvelukseen tarvitaan, **37** Niin myös patsaita pihan
ympärillä, ja sen jalkoja, ynnä paanuin ja köytten kanssa. **38**
Mutta seurakunnan majan etiselle puolelle itään päin pitää Moses

ja Aaron ja hänen poikansa heitänsä sioittaman, ja vartioitseman
pyhän vartioita Israelin lasten puolesta. Jos joku muukalainen
siihen lähestyy, sen pitää kuoleman. **39** Kaikkein Leviläisten
luku, jotka Moses ja Aaron lukivat, heidän sukukunnissansa
Herran sanan jälkeen, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha
ja sen ylitse, oli kaksikolmattakymmentä tuhatta. **40** Ja Herra
puhui Mosekselle: lue kaikki esikoiset, jotka miehenpuolet ovat
Israelin lasten seassa, kuukauden vanhat ja sen ylitse, ja ota
heidän nimeinsä luku. **41** Ja sinun pitää ottaman Leviläiset
minulle, minä Herra, kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä,
ja Leviläisten karjat, kaikkein Israelin lasten karjan esikoisten
edestä. **42** Ja Moses luki, niinkuin Herra hänelle käskenyt oli,
kaikki Israelin lasten esikoiset. **43** Ja olivat kaikki miehiset
esikoiset, heidän nimeinsä luvun jälkeen, kuukauden vanhat ja
sen ylitse luetut, kaksikolmattakymmentä tuhatta, kaksisataa ja
kolmekahdeksattakymmentä. **44** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **45** Ota Leviläiset kaikkein Israelin lasten esikoisten
edestä, ja Leviläisten karja heidän karjansa edestä: ja Leviläisten
pitää oleman minun, minä olen Herra. **46** Mutta lunastuksen
niiden kahdensadan ja kolmenkahdeksattakymmenen edestä,
jotka jäävät Israelin lasten esikoisista Leviläisten luvun ylitse, **47**
Pitää sinun ottaman viisi sikliä joka hengeltä: pyhän siklin jälkeen
pitää sinun sen ottaman; sikli maksaa kaksikymmentä geraa.
48 Ja sinun pitää antaman rahan Aaronille ja hänen pojillensa,
lunastettuin edestä, jotka ylitse olivat. **49** Niin otti Moses
lunastusrahan niiltä, jotka ylitse olivat Leviläisten lunastetuista.
50 Israelin lasten esikoisilta otti hän rahan, tuhannen kolmesataa
ja viisiseitsemättäkymmentä sikliä: pyhän siklin jälkeen. **51** Ja

Moses antoi lunastusrahan Aaronille ja hänen pojillensa Herran
sanan jälkeen, niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt.

4 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **2** Lue Kahatin
lapset Levin poikain seasta, heidän sukukuntainsa ja isäinsä
huoneen jälkeen, **3** Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse,
viidenkymmenen vuotiseen asti: kaikki ne jotka kelvolliset ovat
sotaan menemään, seurakunnan majassa palvelusta tekemään.
4 Ja tämä pitää oleman Kahatin poikain virka todistuksen
majassa, joka kaikkein pyhin on: **5** Koska leiriä siirretään,
niin pitää Aaronin poikinensa tuleman ja ottaman esiripun
alas, ja käärimän todistuksen arkin siihen, **6** Ja paneman
peitteen sen päälle tekasjim-nahoista, ja hajoittamaan kokonansa
sinisen vaatteen sen ylitse, ja paneman sen korennot siallensa.
7 Niin myös pitää heidän hajoittaman näkypöydälle sinisen
vaatteen, ja paneman sen päälle vadit, lusikat, maljat ja kannut,
joilla ulos ja sisälle kaadetaan, ja ne alinomaiset leivät pitää
sen päällä oleman. **8** Ja heidän pitää hajoittaman niiden
päälle tulipunaisen vaatteen, ja peittämän tekasjim-nahkaisella
peitteellä, ja paneman sen korennot siallensa. **9** Ja heidän pitää
ottaman sinisen vaatteen, ja käärimän valkeuden kynttiläjalan
sen sisälle, ja sen lamput, niistimet ja sammutusastiat, ja kaikki
öljyastiat, joilla palvelusta siinä tehdään. **10** Ja tämän ja kaikkein
näiden kaluin ympäri pitää heidän paneman peitteen tekasjim-
nahasta, ja paneman ne korentoin päälle. **11** Niin myös pitää
heidän hajoittaman kultaisen alttarin päälle sinisen vaatteen, ja
peittämän sen tekasjim-nahkaisella peitteellä, ja paneman sen
korennot siallensa. **12** Kaikki astiat, joilla he palvelevat pyhässä,
pitää heidän ottaman ja levittämän niiden ylitse sinisen vaatteen,
ja peittämän sen tekasjim-nahkaisella peitteellä, ja paneman

ne korentoin päälle. **13** Heidän pitää myös käväisemän tuhan
alttarilta ja hajoittaman purppuraisen vaatteen sen päälle, **14**
Ja paneman sen päälle kaikki astiat, joilla he siinä palvelevat,
hiilipannut, hangot, lapiot ja maljat, ja kaikki alttarin astiat;
heidän pitää myös hajoittaman sen ylitse tekasjim-nahkaisen
peitteen, ja paneman korennot siallensa. **15** Koska Aaron ja
hänen poikansa nämät toimittaneet ovat ja peittäneet pyhän ja
kaikki pyhät astiat, ja leiriä siirretään, niin pitää sitte Kahatin
lapset menemän ja kantaman niitä, ja ei pidä rupeeman pyhään,
ettei he kuolisi. Nämät pitää oleman Kahatin lasten taakat
seurakunnan majassa. **16** Ja Eleatsarilla, papin Aaronin pojalla,
pitää oleman tämä virka: toimittaa öljyä valaistukseksi, ja yrttejä
suitsutukseksi, ja alinomaista ruokauhria, ja voidellusöljyä, niin
että hän toimittaa koko Tabernaklin ja kaikki, mitä siinä on,
pyhän ja hänen astiansa. **17** Ja Herra puhui Mosekselle ja
Aaronille sanoen: **18** Ei teidän pidä Kahatilaisten sukukuntain
sikiöitä hävittämän Leviläisten seasta. **19** Vaan sen teidän pitää
heidän kanssansa tekemän, että he eläisivät ja ei kuolisi: jos he
lähestyvät sitä kaikkein pyhimpää, niin pitää Aaronin poikinensa
menemän sisälle ja asettaman itsekunkin heidän virkaansa ja
taakkaansa. **20** Vaan ei heidän pidä menemän sinne sisälle,
katsomaan pyhää, koska se peitetään, ettei he kuolisi. **21** Ja
Herra puhui Mosekselle, sanoen: **22** Lue Gersonin lapset, heidän
isäinsä huoneen ja sukukuntainsa jälkeen: **23** Kolmenkymmenen
vuotisesta ja sen ylitse viidenkymmenen vuotiseen asti, pitää
sinun ne lukeman, kaikki ne, jotka sotaan menemään kelvolliset
ovat, että heillä olis virka seurakunnan majassa. **24** Ja tämä
pitää oleman Gersonilaisten sukukunnan virka, jota heidän pitää
tekemän ja kantaman: **25** Ja heidän pitää kantaman Tabernaklin

vaatteet, ja seurakunnan majan, ja hänen peitteensä, ja tekasjim-
nahkaisen peitteen, joka on sen päällä, ja myös seurakunnan
majan ovivaatteen, **26** Ja pihan vaatteet, ja läpikäytävän oven
vaatteen pihassa, joka käy sekä Tabernaklin että myös alttarin
ympäri, ja hänen köytensä ja kaikki virkansa astiat, ja kaikki
mitä heidän virassansa tarvitaan ja heidän tekemän pitää.
27 Aaronin ja hänen poikainsa sanan jälkeen pitää kaikkein
Gersonin poikain virka tehtämän, kaikki mitä heidän kantaman ja
korjaaman pitää; ja teidän pitää katsoman, että he ottaisivat
vaarin kaikista kuormistansa. **28** Tämän pitää Gersonin lasten ja
sukuin virka oleman seurakunnan majassa: ja heidän vartionsa
pitää oleman Itamarin, papin Aaronin pojan käden alla. **29** Merarin
lapset, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huoneen jälkeen, pitää
sinun myös lukeman: **30** Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen
ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, pitää sinun ne lukeman,
kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelemaan seurakunnan
majassa. **31** Tästä kuormasta pitää heidän pitämän vaarin,
kaiken virkansa jälkeen seurakunnan majassa, kuin ovat majan
laudat, ja korennot, ja patsaat, ja jalat, **32** Niin myös patsaat pihan
ympärillä, ja jalat, ja naulat, ja köydet, kaikkein heidän astiainsa
kanssa, kaiken heidän virkansa perästä: jokaiselle pitää teidän
nimenomattain asettaman kuormat astioista, joista heidän pitää
pitämän vaarin. **33** Ja tämä pitää oleman Merarin lasten sukuin
virka kaikissa, joista heidän pitää ottaman vaarin seurakunnan
majassa, Itamarin papin Aaronin pojan käden alla. **34** Ja Moses
ja Aaron, ynnä kaiken kansan päämiesten kanssa, lukivat
Kahatilaisten lapset, heidän sukuinsa ja isäinsä huoneen jälkeen,
35 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse viidenkymmenen
vuotiseen asti, kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelusta

tekemään seurakunnan majassa. **36** Ja heidän lukunsa oli heidän
sukuinsa jälkeen, kaksituhatta, seitsemänsataa ja viisikymmentä.
37 Tämä on Kahatilaisten sukukuntain luku, joilla kaikilla oli
toimittamista seurakunnan majassa, jotka Moses ja Aaron lukivat,
Herran sanan jälkeen, Moseksen kautta. **38** Niin luettiin myös
Gersonin lapset, sukukuntainsa ja isäinsä huoneen jälkeen,
39 Kolmenkymmenen vuotisista ja sen ylitse viidenkymmenen
vuotisiin asti, kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelusta
tekemään seurakunnan majassa. **40** Ja heidän lukunsa, heidän
sukuinsa ja isäinsä huoneen jälkeen, oli kaksituhatta kuusisataa
ja kolmekymmentä. **41** Tämä on Gersonin lasten suvun luku, joilla
kaikilla oli tekemistä seurakunnan majassa, jotka Moses ja Aaron
lukivat, Herran sanan jälkeen. **42** Luettiin myös Merarin lapset,
sukuinsa ja isäinsä huoneen jälkeen, **43** Kolmenkymmenen
vuotisista ja sen ylitse viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki
sotaan menemään kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan
majassa. **44** Ja heidän lukunsa oli, heidän sukuinsa jälkeen,
kolmetuhatta ja kaksisataa. **45** Tämä on Merarin lasten suvun
luku, jotka Moses ja Aaron lukivat, Herran sanan jälkeen
Moseksen kautta. **46** Kaikkein Leviläisten luku, kuin Moses ja
Aaron ynnä Israelin päämiesten kanssa lukivat, heidän sukuinsa
ja isäinsä huoneen jälkeen, **47** Kolmenkymmenen vuotisesta
ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki ne jotka
menivät sisälle palvelusta tekemään virassansa, ja kuormaa
kantamaan seurakunnan majaan, **48** Heidän luettunsa olivat
kahdeksantuhatta, viisisataa ja kahdeksankymmentä. **49** Ja hän
luki heidät Herran sanan jälkeen Moseksen kautta, itsekunkin
hänen virkaansa ja kuormaansa, ja ne, mitkä hän luki, olivat
niinkuin Herra Mosekselle käskenyt oli.

5 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Käske Israelin lapset
ajaa kaikki spitaliset leiristä ulos, ja kaikki, joiden siemen
vuotaa, ja kaikki ne, jotka ovat johonkuhun kuolleesen itsensä
saastuttaneet. **3** Sekä miehet että vaimot pitää teidän ajaman
ulos: leiristä ne pitää teidän ajaman ulos, ettei he leiriänsä
saastuttaisi, kussa minä heidän keskellänsä asun. **4** Ja Israelin
lapset tekivät niin, ja ajoivat ne leiristä ulos: niinkuin Herra oli
Mosekselle sanonut, niin he tekivät. **5** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **6** Puhu Israelin lapsille: jos joku mies eli vaimo tekee
jotakin syntiä ihmistä vastaan, niin että hän raskaasti rikkoo
Herraa vastaan, se sielu on vianalaiseksi itsensä saattanut. **7**
Heidän pitää tunnustaman rikoksensa, jonka he tehneet ovat, ja
pitää päänänsä sovittaman vikansa, ja vielä lisäämän viidennen
osan, ja antaman sille, jota vastaan he rikkoneet ovat. **8** Jos
ei sillä ihmisellä ole sitä, jolla omaisen oikeus on, jolle se
rikos maksettaa taittaisiin, niin pitää se Herralle annettaman, ja
oleman papin oman, paitsi sovinto-oinasta, jolla hän sovitetaan.
9 Niin pitää myös kaikki ylennys kaikista, minkä Israelin lapset
pyhittävät ja uhraavat papille, oleman hänen omansa. **10** Jos
joku jotain pyhittää, sen pitää oleman papin omana, ja mitä joku
antaa papille, sen pitää oleman myös hänen omansa. **11** Ja
Herra puhui Mosekselle, sanoen: **12** Puhu Israelin lapsille ja sano
heille: jos jonkun miehen vaimo tulee ynsiäksi ja rikkoo kovasti
häntä vastaan; **13** Ja jos joku makaa hänen, ja se on hänen
miehensä silmäin edestä salattu ja peitetty, että hän on itsensä
saastuttanut, ja ei ole todistusta häntä vastaan, eikä hän ole siinä
löydetty, **14** Ja kiivaushenki kehoittaa hänen, että hän kiivoittelee
vaimostansa, että hän on saastuttanut itsensä, eli epäluulon
henki on tullut hänen päällensä, että hän on epäluulossa

vaimostansa, vaikka ei hän ole saastuttanut itsiänsä, **15** Niin
pitää miehen viemän vaimonsa papin eteen, ja viemän uhrin
hänen edestänsä, kymmenennen osan ephaa ohraisia jauhoja,
ja ei sen päälle öljyä vuodattaman, eikä myös pyhää savua
sen päälle paneman; sillä se on kiivausuhri ja muistouhri, joka
pahan teon muistuttaa. **16** Niin pitää papin tuoman hänen edes,
ja asettaman Herran eteen. **17** Ja papin pitää ottaman pyhää
vettä saviastiaan, ja tomua Tabernaklin permannosta pitää papin
myös ottaman ja paneman veteen. **18** Ja papin pitää asettaman
vaimon Herran eteen, ja paljastaman vaimon pään, ja paneman
sen kätten päälle muistouhrin, joka on kiivausuhri, ja papin
kädessä pitää oleman ne katkerat kirousvedet. **19** Ja papin pitää
vannottaman vaimoa, ja sanoman hänelle: jos ei yksikään mies
ole maannut sinun kanssas, ja jos et sinä ole poikennut sinun
miehes tyköä, niin ettet sinä ole itsiäs saastuttanut, niin sinun
pitää vapaa oleman tästä karvaasta vedestä. **20** Mutta jos sinä
olet poikennut miehes tyköä, niin että sinä olet saastuttanut itses,
ja joku on sinun maannut, paitsi sinun omaa miestäs, **21** Niin
pitää papin vannottaman vaimoa kirouksen valalla, ja sanoman
hänelle: Herra antakoon sinun kiroukseksi ja sadatukseksi
kansas keskelle, niin että Herra sallii lakastua lantees ja vatsas
ajettua. **22** Niin menkään nyt tämä kirousvesi sinun sisällyksiis,
niin että sinun vatsas ajettuu, ja sinun lantees lakastuvat. Ja
vaimon pitää sanoman: amen, amen! **23** Ja niin pitää papin
kirjoittaman nämä kiroukset kirjaan, ja pitää taas pyyhkimän
ne ulos siihen katkeraan veteen, **24** Ja pitää antaman vaimon
juoda siitä katkerasta kirousvedestä, ja se kirousvesi pitää
menemän hänen sisällensä katkeruudeksi. **25** Ja papin pitää
ottaman kiivausuhrin vaimon kädestä, ja ylentämän sen Herran

eteen ruokauhriksi, ja uhraaman sen alttarilla. **26** Ja papin pitää
ottaman pivon täyden ruokauhrista hänen muistouhriksensa, ja
polttaman sen alttarilla, ja sitte antaman sitä vettä vaimon juoda.
27 Ja koska hän on juottanut hänen sillä vedellä, niin tapahtuu,
jos hän on itsensä saastuttanut ja kaiketikin rikkonut miestänsä
vastaan, että kirousvesi tulee hänen sisällänsä katkeraksi, ja
hänen vatsansa ajettuu ja hänen lanteensa lakastuvat: ja sen
vaimon pitää oleman kirotun kansansa seassa. **28** Vaan jos
se vaimo ei ole saastuttanut itsiänsä, vaan on puhdas, niin ei
pidä sen mitään hänelle vahinkoa tekemän, vaan hänen pitää
hedelmälliseksi tuleman. **29** Tämä on kiivauslaki: koska joku
vaimo poikkee pois miehensä tyköä ja saastuttaa itsensä, **30**
Eli koska epäluulon henki kehoittaa miehen kiivoittelemaan
vaimostansa, että hän asettaa hänen Herran eteen, niin papin
pitää tekemän hänelle kaiken tämän lain jälkeen. **31** Ja miehen
pitää oleman viattoman siitä pahasta teosta, vaan vaimon pitää
kantaman pahuutensa.

6 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille ja
sano heille: jos mies eli vaimo lupaa erinomaisen lupauksen,
eroittaaksensa itsensä Herralle, **3** Hänen pitää eroittaman itsensä
viinasta ja väkevästä juomasta: viinan etikkaa ja väkevän juoman
etikkaa ei pidä hänen myös juoman, eikä myös kaikkea sitä,
mikä on viinamarjoista vuotanut, pidä hänen juoman, eikä myös
pidä hänen syömän tuoreita eikä kuivia viinamarjoja. **4** Kaikella
eroituksensa ajalla ei pidä hänen mitään, kuin viinapuusta
tehty on, eikä viinamarjan tuumia eli kuoria syömän. **5** Kaikella
eroituksensa lupauksen ajalla ei pidä partaveitsen tuleman hänen
päänsä päälle: siihenasti kuin hänen päivänsä täytetään, kuin
hän oli Herralle itsensä eroittanut, pitää hänen pyhän oleman,

ja antaman päänsä hiukset vapaasti kasvaa. **6** Kaikella ajalla,
kuin hän Herralle itsensä eroittanut on, ei pidä hänen menemän
yhdenkään kuolleen ruumiin tykö, **7** Eikä saastuttaman itsiänsä
isänsä taikka äitinsä, eikä veljensä eli sisarensa kuolleesen
ruumiisen; sillä hänen Jumalansa eroitus on hänen päänsä
päällä. **8** Ja kaikella eroituksensa ajalla pitää hänen Herralle
pyhän oleman. **9** Jos joku äkisti ja tapaturmaisesti kuolee hänen
tykönänsä, niin tulee hänen eroituksensa pää saastutetuksi, ja
hänen pitää ajeleman päänsä paljaaksi puhdistuspäivänänsä,
seitsemäntenä päivänä pitää hänen sen ajeleman. **10** Ja
kahdeksantena päivänä pitää hänen tuoman kaksi mettistä
eli kaksi kyhkyläisen poikaa papin tykö, seurakunnan majan
oven eteen. **11** Ja papin pitää uhraaman yhden syntiuhriksi,
ja toisen polttouhriksi, ja sovittaman hänen, että hän saastutti
itsensä kuolleen ruumiilla, ja niin pitää hänen pyhittämän päänsä
sinä päivänä. **12** Ja hänen pitää Herralle pitämän eroituksensa
päivät, ja tuoman vuosikuntaisen karitsan vikauhriksi. Ja niin
pitää ne entiset päivät tyhjään raukeeman, sentähden että
hänen eroituksensa tuli saastutetuksi. **13** Tämä on eroitetun
laki, koska hänen lupauksensa aika täyetty on: hän pitää
tuotaman seurakunnan majan oven eteen. **14** Ja hänen pitää
tuoman uhrinsa Herralle: vuosikuntaisen virheettömän karitsan
polttouhriksi, vuosikuntaisen virheettömän uuhen syntiuhriksi ja
vuosikuntaisen virheettömän oinaan kiitosuhriksi, **15** Ja korin
happamattomia kyrsiä sämpyläjauhoista, sekoitettuja öljyyn, ja
ohukaisia happamattomia kyrsiä, öljyllä voidelluita, ja heidän
ruokauhrinsa ja juomauhrinsa: **16** Ja papin pitää ne tuoman
Herran eteen ja pitää uhraaman hänen syntiuhriksensa ja
polttouhriksensa. **17** Mutta oinaan hänen pitää uhraaman Herralle

kiitosuhriksi, ja happamattomat leivät korissa; ja papin pitää
myös hänen ruokauhrinsa ja juomauhrinsa tekemän. **18** Ja se,
joka luvannut on, pitää lupauksensa pään ajeleman paljaaksi,
seurakunnan majan oven edessä, ja ottaman lupauksensa pään
hiukset ja heittämän ne tuleen, joka kiitosuhrin alla on. **19** Ja papin
pitää ottaman oinaan keitetyn lavan, ja yhden happamattoman
kyrsän korista, ja yhden ohukaisen happamattoman kyrsän,
ja paneman ne eroitetun käden päälle, sittekuin hän ajellut
on eroituksensa hiukset; **20** Ja papin pitää ne häälyttämän
häälytykseksi Herran edessä. Ja se on pyhä papille, ynnä
häälytysrinnan ja ylennyslavan kanssa, ja sitte eroitettu juokaan
viinaa. **21** Tämä on eroitetun laki, joka uhrinsa lupaa Herralle
eroituksensa puolesta, paitsi mitä hän muutoin taisi matkaan
saattaa: niinkuin hän on luvannut, niin pitää myös hänen tekemän
lupauslakinsa jälkeen. **22** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
23 Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja sano: näin pitää
teidän siunaaman Israelin lapsia, ja sanoman heille: **24** Herra
siunatkoon sinua, ja varjelkoon sinua. **25** Herra valistakoon
kasvonsa sinun päälles, ja olkoon sinulle armollinen. **26** Herra
ylentäköön kasvonsa sinun puolees, ja antakoon sinulle rauhan.
27 Ja heidän pitää paneman minun nimeni Israelin lasten päälle,
ja minä tahdon siunata heitä.

7 Ja tapahtui sinä päivänä, koska Moses oli pannut Tabernaklin
ylös, voiteli hän sen ja pyhitti sen, ja kaikki sen astiat, niin myös
alttarin ja kaikki sen astiat: ja voiteli ne, ja pyhitti ne. **2** Niin
uhrasivat Israelin päämiehet, jotka ylimmäiset olivat isäinsä
huoneessa; sillä he olivat päämiehet sukukuntain ylitse, ja
seisoivat ylimmäisessä siassa heidän seassansa, jotka luetut
olivat, **3** Ja toivat uhrinsa Herran eteen: kuusi peitettyä vaunua

ja kaksitoistakymmentä härkää, aina vaunun kahden päämiehen
edestä; mutta härjän itsekunkin edestä, ja toivat ne majan
eteen. **4** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **5** Ota heiltä, että
ne palvelisivat seurakunnan majan palveluksessa ja anna ne
Leviläisille, itsekullekin virkansa jälkeen. **6** Niin otti Moses vaunut
ja härjät, ja antoi ne Leviläisille. **7** Kaksi vaunua ja neljä härkää
antoi hän Gersonin lapsille, heidän virkansa jälkeen. **8** Neljä
vaunua ja kahdeksan härkää antoi hän Merarin lapsille, heidän
virkansa jälkeen, Itamarin, papin Aaronin pojan käden alla. **9**
Mutta Kahatin lapsille ei hän mitään antanut; sillä heillä oli pyhän
virka, ja piti kantaman olallansa. **10** Ja päämiehet uhrasivat alttarin
vihkimiseksi, sinä päivänä koska se voideltu oli, ja uhrasivat
lahjansa alttarin eteen. **11** Ja Herra sanoi Mosekselle: anna
jokaisen päämiehen tuoda uhrinsa, itsekunkin päivänänsä alttarin
vihkimiseksi. **12** Ensimäisenä päivänä uhrasi lahjansa Nahesson,
Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta. **13** Ja hänen
lahjansa oli yksi hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä
sikliä, yksi hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä,
pyhän siklin jälkeen: ne molemmat täynnänsä öljyllä sekoitettuja
sämpyläjauhoja, ruokauhriksi; **14** Siihen kultainen lusikka, jossa
oli kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta, **15** Yksi nuori
mulli, yksi oinas, yksi vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **16**
Yksi kauris syntiuhriksi, **17** Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi
oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä
on Nahessonin Amminadabin pojan lahja. **18** Toisena päivänä
uhrasi Netaneel, Suarin poika, Isaskarin päämies. **19** Hänen
lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä,
hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin
jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä,

ruokauhriksi; **20** Siihen kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen
sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta, **21** Mulli karjasta, oinas,
vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **22** Kauris syntiuhriksi,
23 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista,
ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Netaneelin Suarin
pojan lahja. **24** Kolmantena päivänä Sebulonin lasten päämies,
Eliab Helonin poika. **25** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka
maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi
seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat
täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi, **26**
Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä
suitsutusta, **27** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa,
polttouhriksi, **28** Kauris syntiuhriksi, **29** Ja kiitosuhriksi kaksi
härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Eliabin Helonin pojan lahja. **30** Neljäntenä päivänä
Rubenin lasten päämies, Elisur Sedeurin poika. **31** Hänen
lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä,
hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin
jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä,
ruokauhriksi, **32** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen
sikliä kultaa täynnänsä suitsutusta, **33** Mulli karjasta, oinas,
vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **34** Kauris syntiuhriksi,
35 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista,
ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Elisurin Sedeurin
pojan lahja. **36** Viidentenä päivänä Simeonin lasten päämies,
Selumiel SuriSaddain poika. **37** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka
maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi
seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat
täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi, **38**

Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä
suitsutusta, **39** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa,
polttouhriksi, **40** Kauris syntiuhriksi, **41** Ja kiitosuhriksi kaksi
härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Selumielin SuriSaddain pojan lahja. **42** Kuudentena
päivänä Gadin lasten päämies, Eliasaph Deguelin poika. **43**
Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä
sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän
siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita
öljyllä, ruokauhriksi, **44** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen
sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta, **45** Mulli karjasta, oinas,
vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **46** Kauris syntiuhriksi, **47**
Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi
vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Eliasaphin Deguelin pojan
lahja. **48** Seitsemäntenä päivänä Ephraimin lasten päämies,
Elisama Ammihudin poika. **49** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka
maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi
seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat
täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi, **50**
Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä
suitsutusta, **51** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa
polttouhriksi, **52** Kauris syntiuhriksi, **53** Ja kiitosuhriksi kaksi
härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Elisaman Ammihudin pojan lahja. **54** Kahdeksantena
päivänä Manassen lasten päämies, Gamliel Pedatsurin poika. **55**
Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä
sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän
siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita
öljyllä, ruokauhriksi, **56** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen

sikliä kultaa, täynnä suitsutusta, **57** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **58** Kauris syntiuhriksi, **59** Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Gamlielin Pedatsurin pojan lahja. **60** Yhdeksäntenä päivänä BenJaminin lasten päämies, Abidan Gideonin poika. **61** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi, **62** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta, **63** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **64** Kauris syntiuhriksi, **65** Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Abidan Gideonin pojan lahja. **66** Kymmenentenä päivänä Danin lasten päämies, AhiEser AmmiSaddain poika. **67** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi, **68** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta, **69** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **70** Kauris syntiuhriksi, **71** Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on AhiEserin AmmiSaddain pojan lahja. **72** Ensimäisenätoistakymmenentenä päivänä Asserin lasten päämies, Pagiel Okranin poika. **73** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ruokauhriksi, **74** Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen

sikliä kultaa, täynnä suitsutusta, **75** Mulli karjasta, oinas,
vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi, **76** Kauris syntiuhriksi, **77**
Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi
vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Pagielin Okranin pojan lahja. **78**
Toisenatoistakymmenentenä päivänä Naphtalin lasten päämies,
Ahira Enanin poika. **79** Hänen lahjansa oli hopiavati, joka
maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi
seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat
täynnä öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ruokauhriksi, **80**
Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä
suitsutusta, **81** Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa,
polttouhriksi, **82** Kauris syntiuhriksi, **83** Ja kiitosuhriksi kaksi
härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Ahiran Enanin pojan lahja. **84** Tämä on alttarin
vihkimys sinä päivänä, jona se voideltiin, johonka Israelin
lasten ruhtinaat uhrasivat: kaksitoistakymmentä hopiavatia,
kaksitoistakymmentä hopiamaljaa, kaksitoistakymmentä kultaista
lusikkaa, **85** Niin että jokainen vati painoi sata ja kolmekymmentä
sikliä hopiaa, ja jokainen malja seitsemänkymmentä sikliä, niin
että kaikkein astiain hopian luku juoksi kaksituhatta ja neljäsataa
sikliä, pyhän siklin jälkeen. **86** Ja ne kaksitoistakymmentä
kultaista lusikkaa, jotka suitsutusta täynnä olivat, jokainen painoi
kymmenen sikliä, pyhän siklin jälkeen, niin että luku lusikkain
kullasta juoksi sata ja kaksikymmentä sikliä. **87** Eläinten luku
polttouhriksi, kaksitoistakymmentä mullia, kaksitoistakymmentä
oinasta, kaksitoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, ja
heidän ruokauhrinsa, ja kaksitoistakymmentä kaurista
syntiuhriksi. **88** Ja karjan luku kiitosuhriksi oli neljä härkää
kolmattakymmentä, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä

kaurista, kuusikymmentä vuosikuntaista karitsaa. Tämä on
alttarin vihkimys koska se voideltiin. **89** Ja koska Moses
meni seurakunnan majaan, että häntä siellä puhuteltaisiin, niin
kuuli hän äänen puhuvan kanssansa armoistuimelta, joka oli
todistuksen arkin päällä, kahden Kerubimin vaiheella, ja sieltä
puhuteltiin häntä.

8 Ja Herra puhui Mosekselle sanoen: **2** Puhu Aaronille, ja
sano hänelle: koskas lamput panet ylös, niin pitää ne seitsemän
lamppua valaiseman juuri kynttiläjalan kohdalla. **3** Ja Aaron
teki niin, ja asetti lamput kynttiläjalan kohdalle, niinkuin Herra
Mosekselle käskenyt oli. **4** Mutta kynttiläjalka oli tehty lujasta
kullasta, varresta niin kukkaisiin asti oli se vahvaa tekoa: sen
muodon jälkeen kuin Herra oli Mosekselle näyttänyt, niin teki
hän kynttiläjalan. **5** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **6**
Ota Leviläiset Israelin lapsista ja puhdista heitä. **7** Ja näin
pitää sinun tekemän heille, puhdistaakses heitä. Sinun pitää
priiskottaman syntivettä heidän päällensä: ja heidän pitää kaiken
lihansa päältä karvat ajeleman, ja vaatteensa pesemän, niin he
ovat puhtaat. **8** Ja sitte pitää heidän ottaman nuoren mullin, ja
sen ruokauhriksi öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ja toisen
nuoren mullin pitää sinun ottaman syntiuhriksi. **9** Ja sinun pitää
tuoman Leviläiset seurakunnan majan eteen, ja kaiken Israelin
lasten kansan kokooman. **10** Ja tuoman Leviläiset Herran
eteen: ja Israelin lapset pitää paneman kätensä Leviläisten
päälle. **11** Ja Aaronin pitää häälyttämän Leviläiset Israelin lapsilta
Herran eteen, Herran palvelusta palvelemaan. **12** Ja Leviläisten
pitää laskeman kätensä mullin päälle, ja toinen mulli pitää
Herralle syntiuhriksi tehtämän, ja toinen polttouhriksi, Leviläisiä
sovittamaan. **13** Ja sinun pitää asettaman Leviläiset Aaronin

ja hänen poikainsa eteen, ja häälyttämän heitä häälytykseksi
Herralle. **14** Ja sinun pitää eroittaman Leviläiset Israelin lapsista,
niin että Leviläiset pitää oleman minun. **15** Ja sitte pitää heidän
käymän sisälle palvelemaan seurakunnan majassa, ja pitää
sinun heitä puhdistaman, ja häälyttämän heitä häälytykseksi. **16**
Sillä he ovat minulle peräti annetut Israelin lasten seasta, ja
minä olen heidät ottanut minulleni kaikkein edestä, jotka ensisti
avaavat äitinsä kohdun, nimittäin, kaikkein esikoisten edestä
Israelin lapsista. **17** Sillä kaikki esikoiset Israelin lapsista ovat
minun, sekä ihmisistä että eläimistä: sinä päivänä, kuin minä löin
kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä ne minulleni, **18**
Ja otin minulleni Leviläiset, kaikkein esikoisten edestä Israelin
lapsista, **19** Ja annoin Leviläiset Aaronille ja hänen pojillensa
lahjaksi Israelin lapsista, että heidän pitää seurakunnan majassa
Israelin lasten virassa palveleman, ja sovittaman Israelin lapset,
ettei rangaistus tulisi Israelin lasten päälle, jos he lähestyisivät
pyhää. **20** Ja Moses ynnä Aaronin kanssa, ja koko Israelin
seurakunta tekivät Leviläisille kaikki niinkuin Herra oli Mosekselle
käskenyt; niin tekivät Israelin lapset heille. **21** Ja Leviläiset
puhdistivat itsensä, ja pesivät vaatteensa, ja niin Aaron häälytti
heidät häälytykseksi Herran edessä, ja sovitti heitä niin että
he puhdistettiin. **22** Ja sitte Leviläiset menivät seurakunnan
majaan, virkaansa tekemään Aaronin ja hänen poikainsa eteen:
niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt Leviläisistä, niin tekivät
he heille. **23** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **24** Tämä
on se minkä Leviläisten pitää pitämän: viidennestä vuodesta
kolmattakymmentä ja sen ylitse, ovat he kelvolliset sotaan
menemään ja palvelemaan seurakunnan majassa. **25** Mutta
viidennestäkymmenestä vuodesta pitää heidän vapaat oleman

palveluksensa virasta, ja ei pidä enää palveleman. **26** Mutta
heidän pitää veljeinsä palveluksesta seurakunnan majassa
ottaman vaarin; mutta viran töitä ei heidän pidä tekemän. Näin
sinun pitää tekemän Leviläisille heidän vartiossansa.

9 Ja Herra puhui Mosekselle Sinain korvessa, toisena vuonna
sittekuin he olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimäisenä
kuukautena, sanoen: **2** Israelin lasten pitää pääsiäistä pitämän
määrätyllä ajallansa: **3** Neljäntenätoistakymmenentenä päivänä
tällä kuulla kahden ehtoon välillä, pitää heidän sen pitämän,
ajallansa: kaikkein säätyinsä ja kaikkein oikeuttensa jälkeen
pitää teidän sen tekemän. **4** Ja Moses puhui Israelin lapsille,
että heidän piti pääsiäistä pitämän. **5** Ja he pitivät pääsiäistä
neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimäisellä kuulla, kahden
ehtoon välillä, Sinain korvessa: kaiken sen jälkeen minkä Herra
oli Mosekselle käskenyt, niin tekivät Israelin lapset. **6** Niin siellä
oli muutamia miehiä, jotka olivat saastaantuneet kuolleessa
ihmisessä, niin ettei he saaneet pitää pääsiäistä sinä päivänä, ja
he menivät sinä päivänä Moseksen ja Aaronin eteen. **7** Ja ne
miehet sanoivat hänelle: me olemme saastaantuneet kuolleesta
ihmisestä: miksi me niin ylönkatsottuna pidetään, ettemme saa
uhrata lahjojamme aikanansa Israelin lasten seassa? **8** Ja Moses
sanoi heille: seisokaat, minä tahdon kuulla, mitä Herra käskee
teille. **9** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **10** Puhu Israelin
lapsille, sanoen: kuka ikänä saastuttaa itsensä kuolleessa, elikkä
on taampana kaukaisella matkalla teistä, taikka teidän lankoinne
seassa, hänen pitää kuitenkin pitämän pääsiäistä Herralle. **11**
Vaan toisella kuulla, neljäntenä päivänä toistakymmentä, kahden
ehtoon välillä, pitää heidän sen tekemän, ja heidän pitää sen
syömän happamattoman leivän ja karvasten ruohoin kanssa. **12**

Ei pidä heidän siitä mitäkään tähteeksi jättämän huomeneksi,
eikä luuta siitä rikkoman: kaikkein pääsiäissäätyin jälkeen pitää
heidän sen tekemän. **13** Mutta joka puhdas on, ja ei ole matkalla,
ja unhottaa pitää pääsiäistä, hänen sielunsa pitää hävitettämän
kansoistansa. Sentähden ettei hän ole kantanut uhrinansa
Herralle määrätyllä ajallansa, sen pitää itse syntinsä kantaman.
14 Ja jos joku muukalainen asuu teidän seassanne, ja pitää
myös Herralle pääsiäistä: pääsiäisen säätyin ja oikeutten jälkeen
hänen sen pitämän pitää. Tämä sääty pitää teille yhtäläinen
oleman, niin muukalaiselle kuin omaisellekin maassa. **15** Ja sinä
päivänä kuin Tabernakli pantiin ylös, varjosi pilvi todistuksen
majan, ja oli ehtoosta niin aamuun asti majan päällä, niinkuin
tuli. **16** Niin tapahtui alati, että pilvi varjosi sen ja näkyi yöllä
niinkuin tuli. **17** Ja kuin pilvi nousi majan päältä, niin vaelsivat
Israelin lapset, ja kuhunka paikkaan pilvi seisahti, siinä myös
Israelin lapset heitänsä sioittivat. **18** Herran sanan jälkeen
vaelsivat Israelin lapset, ja Herran sanan jälkeen he myös
heitänsä sioittivat: aina niinkauvan kuin pilvi pysyi majan päällä,
pysyivät he myös siallansa. **19** Ja koska pilvi usiammat päivät
pysyi majan päällä, niin ottivat Israelin lapset vaarin Herran
vartiosta, ja ei vaeltaneet. **20** Ja koska niin tapahtui, että pilvi oli
järjestänsä monikahdat päivät majan päällä, niin he sioittivat
heitänsä Herran sanan jälkeen, ja Herran sanan jälkeen he myös
vaelsivat. **21** Ja jos se niin tapahtui, että pilvi aina ehtoosta niin
huomeneen asti oli majan päällä, ja sitte aamulla nousi, niin he
vaelsivat, eli koska pilvi päivällä taikka yöllä nousi, niin he myös
vaelsivat. **22** Eli koska pilvi kaksi päivää eli kuukauden taikka
muutoin kauvan aikaa pysyi majan päällä, niin Israelin lapset
sioittivat heitänsä, ja ei matkustaneet, ja koska se nousi, niin he

matkustivat. **23** Herran käskyn jälkeen olivat he siallansa, ja
Herran käskyn jälkeen he matkustivat, ja ottivat vaarin Herran
vartiosta, Herran sanan jälkeen Moseksen kautta.

10 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Tee sinulles hopiasta
kaksi torvea, vahvaksi sinun ne tekemän pitää, niillä kutsuakses
seurakuntaa kokoon, ja koska joukon pitää matkustaman. **3**
Koska niillä molemmilla hiljaksensa soitetaan, silloin pitää koko
seurakunnan kokoontuman seurakunnan majan oven eteen. **4**
Vaan koska ainoastaan yhdellä hiljaksensa soitetaan, silloin pitää
päämiehet ja tuhanten esimiehet Israelissa tuleman kokoon. **5**
Mutta koska te vahvasti soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän
matkaan, jotka itään päin ovat. **6** Mutta koska te toisen kerran
vahvasti soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka
etelään päin ovat; sillä koska he lähtevät matkaan, niin pitää
teidän vahvasti soittaman. **7** Mutta koska seurakunnan pitää
kokoontuman, silloin teidän pitää ainoastansa hiljaksensa, ja
ei vahvasti soittaman. **8** Ja papit Aaronin pojat pitää näillä
torvilla soittaman: ja tämä pitää teille ja teidän sukukunnillenne
oleman ijankaikkinen sääty. **9** Ja koska te lähdette sotaan teidän
maallanne vihollisianne vastaan, jotka teitä vainoovat, silloin pitää
teidän vahvasti torvilla soittaman, että teitä muistettaisiin Herran
teidän Jumalanne edessä, ja te pelastettaisiin vihollisistanne.
10 Niin myös teidän ilopäivinänne, ja teidän juhlapäivinänne,
ja teidän uusissa kuissanne, pitää teidän torvilla soittaman,
teidän polttouhrianne ja kiitosuhrianne uhratessanne, että ne
olisivat teille muistoksi teidän Jumalanne edessä. Minä Herra
teidän Jumalanne. **11** Ja tapahtui kahdentenakymmenentenä
päivänä, toisena kuukautena toisena vuonna, että pilvi nostettiin
todistuksen majan tyköä, **12** Ja Israelin lapset läksivät matkaansa

järjestyksessä Sinain korvesta, ja pilvi seisahti Paranin korvessa.
13 Ja he läksivät ensimäisen kerran Herran sanan jälkeen
Moseksen kautta. **14** Nimittäin Juudan lasten leirin lippu läksi
ensin matkaan joukkoinensa, ja heidän joukkonsa päällä oli
Nahesson Amminadabin poika. **15** Ja Isaskarin lasten suvun
joukon päällä oli Netaneel Suarin poika. **16** Ja Sebulonin
lasten suvun joukon päällä oli Eliab Helonin poika. **17** Silloin
maja otettiin maahan: ja Gersonin ja Merarin lapset läksivät
matkaan ja kantoivat majaa. **18** Sitälähin läksi Rubenin leirin
lippu joukkoinensa, ja hänen joukkonsa päällä oli Elisur Sedeurin
poika. **19** Ja Simeonin lasten suvun joukon päällä oli Selumiel
SuriSaddain poika. **20** Ja Gadin lasten suvun joukon päällä oli
Eliasaph Deguelin poika. **21** Niin matkustivat myös Kahatilaiset
ja kantoivat pyhää, ja toiset panivat majan ylös, siihenasti että
nämät tulivat. **22** Sitälikin läksi Ephraimin lasten leirin lippu
joukkoinensa, ja hänen joukkonsa päällä oli Elisama Ammihudin
poika. **23** Ja Manassen lasten sukukunnan joukon päällä oli
Gamliel Pedatsurin poika. **24** Ja BenJaminin lasten sukukunnan
joukon päällä oli Abidan Gideonin poika. **25** Sitälikin läksi Danin
lasten leirin lippu joukkoinensa. Ja niin kaikki leirit matkassansa
olivat. Ja hänen joukkonsa päällä oli AhiEser AmmiSaddain
poika. **26** Ja Asserin lasten sukukunnan joukon päällä oli Pagiel
Okranin poika. **27** Ja Naphtalin lasten sukukunnan joukon
päällä oli Ahira Enanin poika. **28** Nämät ovat Israelin lasten
vaellukset joukkoinensa, koska he matkustivat. **29** Ja Moses
puhui näälämiehellensä Hobabille Reguelin Midianilaisen pojalle:
me menemme siihen paikkaan, josta Herra sanonut on: minä
annan sen teille. Tule meidän kanssamme, me teemme sinulle
hyvää, sillä Herra on hyvää luvannut Israelille. **30** Hän vastasi

häntä: en minä tule teidän kanssanne, vaan minä menen omalle
maalleni sukuni tykö. **31** Hän sanoi: älä meistä luovu, sillä sinä
tiedät, kussa meidän pitää itsemme sioittaman korvessa, ja sinä
olet meidän silmämme. **32** Ja jos sinä tulet meidän kanssamme,
niin se hyvä, minkä Herra meille tekee, sen me teemme sinulle.
33 Niin he matkustivat kolme päiväkuntaa Herran vuoren tyköä,
ja Herran liiton arkki vaelsi heidän edellänsä kolme päiväkuntaa,
katsomaan heille, kussa heidän lepäämän piti. **34** Ja Herran pilvi
oli heidän päällänsä päivällä, koska he leiristä matkustivat. **35**
Ja koska arkki läksi matkaan, sanoi Moses: Herra nouse, että
vihollises hajotettaisiin, ja ne, jotka sinua vainoovat, pakenisivat
sinun edestäs. **36** Koska arkki lepäsi, sanoi hän: Palaja, Herra,
niiden monen kymmenen tuhannen tykö Israelissa.

11 Ja tapahtui, koska kansa kärsimättömyydestä napisi, oli se
paha Herran korvissa, ja koska Herra sen kuuli, julmistui hänen
vihansa, ja Herran tuli syttyi heidän seassansa, joka äärimäiset
heidän leirissänsä poltti. **2** Silloin huusi kansa Moseksen tykö, ja
Moses rukoili Herraa, niin tuli asettui. **3** Ja se paikka kutsuttiin
Tabeera, että Herran tuli oli syttynyt heidän keskellänsä. **4**
Mutta sekalainen kansa heidän seassansa oli syttynyt himoon,
ja Israelin lapset myös rupesivat taas itkemään ja sanoivat:
kuka antaa meille lihaa syödäksemme? **5** Me muistamme
ne kalat, joita me söimme ilman maksota Egyptissä, ja ne
agurkit, ja melonit, ja puurlaukat, ja sipulit, ja kynsilaukat. **6**
Mutta nyt on sielumme kuivettunut, ja ei ole ikänä mitään,
paitsi tämä manna on meidän silmäimme edessä. **7** Ja man oli
niinkuin korianderin siemen, ja nähdä niinkuin bedellion. **8** Ja
kansa juoksi sinne ja tänne, ja kokosi sitä, ja jauhoi myllyllä eli
survoi rikki huhmaressa, ja keitti padassa, ja teki itsellensä siitä

paistinkakkuja, ja ne maistivat niinkuin öljyleivät. **9** Ja koska
kaste yöllä laskeusi leiriin, niin laskeusi myös manna sen päälle.
10 Ja Moses kuuli kansan itkevän sukukunnissansa, itsekunkin
majansa ovella, ja Herran viha julmistui suuresti, ja Moses
myös pani sen pahaksi. **11** Ja Moses sanoi Herralle: miksi sinä
niin ahdistat palveliaas? ja miksi en minä löydä armoa sinun
edessäs, ettäs panet kaiken tämän kansan kuorman minun
päälleni? **12** Olenko minä kaiken tämän kansan siittänyt? olenko
minä synnyttänyt hänen? ettäs niin sanoit minulle: kanna heitä
helmassas, niinkuin elatusisä kantaa imevän lapsen, siihen
maahan, jonka sinä heidän isillensä vannoit? **13** Mistä minä otan
lihaa kaikelle tälle kansalle antaakseni? sillä he itkevät minun
edessäni ja sanovat: anna meille lihaa syödäksemme. **14** En
minä yksinäni voi kaikkea tätä kansaa kantaa; sillä se on minulle
ylen raskas. **15** Ja jos sinä niin teet minulle, niin lyö minut kohta
kuoliaaksi, jos minä muutoin olen armon löytänyt sinun edessäs,
ettei minun niin täytyisi onnettomuuttani nähdä. **16** Ja Herra
sanoi Mosekselle: kokoa minulle seitsemänkymmentä miestä
Israelin vanhimmista, jotkas tiedät vanhimmiksi ja päämiehiksi
kansan seassa, ja tuo heitä seurakunnan majan oven eteen, ja
seisokaat siinä sinun kanssas. **17** Ja minä tulen alas, ja puhun
siellä sinun kanssas, ja otan siitä hengestä joka sinun ylitses on
ja annan heille, että he ynnä sinun kanssas kantaisivat kansan
kuorman, ettet sinä yksinäs sitä kantaisi. **18** Ja sano kansalle:
pyhittäkäät teitänne huomeneksi, että te lihaa söisitte; sillä teidän
itkunne on tullut Herran korviin ja te sanoitte: kuka antaa meille
lihaa syödäksemme? sillä hyvin me elimme Egyptissä; ja Herra
antaa teille lihaa syödäksenne. **19** Ei vaivoin päiväksi, eikä
kahdeksi syödäksenne, eikä viideksi, eikä kymmeneksi, eikä

kahdeksikymmeneksi päiväksi; **20** Mutta koko kuukaudeksi,
siihen asti että se käy teidän sieramistanne ulos, ja tulee teille
kyylytykseksi; sillä te olette Herran hyljänneet, joka on teidän
seassanne, ja itkitte hänen edessänsä, ja sanoitte: miksi me
olemme tänne lähteneet Egyptistä? **21** Ja Moses sanoi: tämä
kansa on kuusisataa tuhatta jalkamiestä, joidenka seassa minä
olen, ja sinä sanot: minä annan heille lihaa syödäksensä koko
kuukaudeksi. **22** Tapetaanko lampaat ja karja, että he ravittaisiin?
taikka kootaanko kaikki kalat merestä heille, että he ravittaisiin?
23 Herra sanoi Mosekselle: onko Herran käsi lyhennetty? Nyt
sinun pitää näkemän, jos minun sanani jälkeen tapahtuu sinulle
elikkä ei. **24** Ja Moses meni ulos ja sanoi kansalle Herran sanat,
ja kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimmista ja
asetti heidät ympäri majaa. **25** Niin tuli Herra alas pilvessä, ja
puhui hänen kanssansa, ja otti siitä hengestä, joka oli hänen
päällänsä, ja antoi seitsemällekymmenelle vanhimmalle miehelle.
Ja tapahtui, koska henki lepäsi heidän päällänsä, niin he
ennustivat; vaan ei sitte enää kertoneet. **26** Mutta kaksi miestä
jäi vielä leiriin, yhden nimi oli Eldad ja toisen nimi Medad, joiden
päällä myös henki lepäsi; sillä he olivat myös kirjoitetut, vaan ei
he vielä olleet käyneet ulos majan tykö, ja he ennustivat leirissä.
27 Niin juoksi nuorukainen ja ilmoitti Mosekselle, ja sanoi: Eldad
ja Medad ennustavat leirissä. **28** Niin vastasi Josua Nunin poika,
Moseksen palvelia, jonka hän valinnut oli, ja sanoi: minun herrani
Moses! kiellä heitä. **29** Mutta Moses sanoi hänelle: oletko sinä
minun edessäni kiivas? Jospa kaikki Herran kansa ennustaisi! Ja
Herra antais henkensä tulla heihin. **30** Ja niin Moses ja Israelin
vanhimmat palasivat leiriin. **31** Niin tuli tuuli Herralta ja ajoi
peltokanat merestä, ja hajoitti ne leiriin, täältäpäin päiväkunnan

matkan, ja sieltäpäin päiväkunnan matkan leirin ympärille, liki
kahta kyynärää korkialle maan päälle. **32** Niin nousi kansa koko
sinä päivänä, ja koko sinä yönä, ja koko toisena päivänä, ja
kokosi peltokanoja, ja se, joka vähimmän kokosi, hän kokosi
kymmenen homeria, ja he leivittivät ne kohta ympäri leiriä. **33**
Koska liha oli vielä heidän hammastensa välillä, ja ennenkuin se
tuli kuluneeksi, julmistui Herran viha kansan päälle, ja Herra
löi heitä sangen suurella rangaistuksella, **34** Josta se paikka
kutsutaan Himohaudaksi; sillä siihen on haudattu himoitseva
kansa. **35** Ja kansa matkusti Himohaudoilta Hatserotiin ja
pysähtyi Hatserotissa.

12 Ja MirJam ja Aaron puhuivat Mosesta vastaan hänen
Etiopilaisen emäntänsä tähden, jonka hän nainut oli, että hän
Etiopilaisen nainut oli, **2** Ja sanoivat: puhuuko Jumala ainoastaan
Moseksen kautta? eikö hän myös puhu meidän kauttamme?
Ja Herra kuuli sen. **3** Mutta Moses oli sangen siviä mies,
enempi kuin kaikki muut ihmiset maan päällä. **4** Ja Herra
sanoi äkisti Mosekselle, Aaronille ja MirJamille: menkäät te
kolme seurakunnan majaan. Ja he kaikki kolme menivät. **5**
Niin Herra tuli alas pilven patsaassa, ja seisoi majan ovella, ja
kutsui Aaronin ja MirJamin, ja he molemmat menivät ulos. **6**
Ja hän sanoi: kuulkaat nyt minun sanojani: jos joku on teidän
seassanne propheta, minä Herra ilmestyn hänelle näyssä, ja
unessa puhuttelen häntä. **7** Vaan ei niin palveliani Moses, joka
koko minun huoneessani uskollinen on. **8** Hänen kanssansa
minä puhun suusta suuhun ja näkyväisesti, ja ei tapauksilla,
ja hän näkee Herran muodon. Miksi ette te siis peljänneet
puhua palveliaani Mosesta vastaan? **9** Ja Herran viha julmistui
heidän päällensä, ja hän meni pois. **10** Niin myös pilvi meni

pois majan päältä. Ja katso, niin MirJam tuli kohta spitaliin
niinkuin lumi: niin Aaron käänsi itsensä MirJamia päin, ja katso,
hän oli spitalissa. **11** Sanoi siis Aaron Mosekselle: Ah minun
herrani! älä pane tätä syntiä meidän päällemme: sillä me olemme
tyhmästi tehneet, ja me olemme syntiä tehneet. **12** Ettei tämä nyt
tulisi niinkuin kuollut, jonka puoli lihaa on kulunut lähteissänsä
äitinsä kohdusta. **13** Niin Moses huusi Herralle ja sanoi: Ah
Jumala, paranna häntä! **14** Ja Herra sanoi Mosekselle: jos hänen
isänsä olis hänen kasvoillensa sylkenyt, eikö hänen olisi pitänyt
häpeemän seitsemän päivää? Anna sulkea hänen seitsemäksi
päiväksi leiristä ulos, ja sitte hän jälleen otettakaan sisälle. **15**
Niin MirJam suljettiin seitsemäksi päiväksi leiristä, ja ei kansa
matkustanut, ennenkuin MirJam otettiin takaisin. **16** Ja sitte
kansa matkusti Hatserotista ja sioitti itsensä Paranin korpeen.

13 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Lähetä miehet
edelläs vakoomaan Kanaanin maata, jonka minä Israelin
lapsille annan: yksi mies itsekustakin isänsä suvusta pitää
lähetettämän, kukin päämies heidän seassansa. **3** Ja Moses
lähetti heidät Paranin korvesta Herran sanan jälkeen: kaikki ne
olivat Israelin lasten päämiehet. **4** Ja nämät ovat heidän nimensä:
Rubenin sukukunnasta, Sammua Sakkurin poika, **5** Simeonin
sukukunnasta, Saphat Horin poika, **6** Juudan sukukunnasta,
Kaleb Jephunnen poika, **7** Isaskarin sukukunnasta, Igeal
Josephin poika, **8** Ephraimin sukukunnasta, Hosea Nunin poika,
9 BenJaminin sukukunnasta, Palti Raphun poika, **10** Sebulonin
sukukunnasta, Gaddiel Sodin poika, **11** Josephin sukukunnasta,
Manassesta, Gaddi Susin poika, **12** Danin sukukunnasta, Ammiel
Gemallin poika, **13** Asserin sukukunnasta, Setur Mikaelin poika,
14 Naphtalin sukukunnasta, Nakbi Vopsin poika, **15** Gadin

sukukunnasta, Guel Makin poika. **16** Nämät ovat niiden miesten
nimet, jotka Moses lähetti vakoomaan maata, ja Hosean Nunin
pojan nimitti Moses Josuaksi. **17** Koska Moses lähetti heidät
vakoomaan Kanaanin maata, sanoi hän heille: menkäät etelän
puoleen, ja astukaat vuorelle, **18** Katselkaat maata, millainen
se on, ja kansaa, joka siinä asuu, onko se väkevä eli heikko,
vähä eli paljo. **19** Ja millainen maa se on, jossa he asuvat,
onko se hyvä eli paha, ja minkäkaltaiset kaupungit ovat, joissa
he asuvat, asuvatko he majoissa eli linnoissa, **20** Ja millainen
maa on, lihava eli laiha, ja onko puita sillä maalla, taikka ei.
Olkaat vahvassa turvassa, ja ottakaat maan hedelmää. Ja se
oli siihen aikaan jona viinamarjat ensisti kypsyneet olivat. **21**
Ja he menivät ja vakoivat maan Zinin korvesta Rehobiin asti,
jonka kautta Hamatiin mennään. **22** He menivät myös etelään
päin ja tulivat Hebroniin: siellä oli Abkiman, Sesai ja Talmai,
Enakin lapset. Ja Hebron oli rakennettu seitsemän ajastaikaa
ennen kuin Zoan Egyptissä. **23** Ja tulivat hamaan Eskolin ojan
tykö, ja leikkasivat sieltä viinapuun oksan viinamarjarypäleen
kanssa, ja kaksi kantoi sitä korennolla, niin myös granatin
omenia ja fikunia. **24** Ja se paikka kutsuttiin Eskolin virraksi, sen
viinamarjarypäleen tähden, jonka Israelin lapset sieltä leikkasivat.
25 Ja he palasivat maata vakoomasta neljänkymmenen päivän
perästä. **26** Ja he kävivät, ja tulivat Moseksen ja Aaronin tykö,
ja kaiken Israelin lasten seurakunnan tykö, Paranin korpeen
Kadeksessa, ja ilmoittivat heille asian ja koko joukolle, millainen
se oli, ja osoittivat heille maan hedelmät. **27** Ja he juttelivat
hänelle, ja sanoivat: me tulimme sille maalle, johonka sinä
meitä lähetit, jossa myös rieskaa ja hunajaa vuotaa, ja tämä on
hänen hedelmänsä. **28** Paitsi sitä, että siinä maakunnassa asuu

väkevä kansa, ovat siellä juuri vahvat ja suuret kaupungit, ja
me näimme siellä myös Enakin pojat. **29** Amalekilaiset asuvat
etelän puolella maata, Hetiläiset ja Jebusilaiset ja Amorilaiset
asuvat vuorilla. Kanaanealaiset asuvat meren tykönä ja Jordanin
vierellä. **30** Mutta Kaleb vaikitti kansaa Moseksen edessä, ja
sanoi: käykäämme rohkiasti ja omistakaamme maa; sillä kyllä me
sen voitamme. **31** Mutta ne miehet, jotka hänen kanssansa olivat
menneet, sanoivat: emme taida mennä sitä kansaa vastaan;
sillä he ovat meitä väkevämmät. **32** Ja he saattivat maan, jonka
he katselleet olivat, pahaan huutoon Israelin lasten seassa,
sanoen: maa, jonka lävitse me kävimme vakoomassa sitä, syö
asujansa, ja kaikki kansa, jonka me siellä näimme, ovat juuri
pitkät ihmiset. **33** Me näimme siellä myös hirmuiset Enakin pojat,
jättiläisiä: ja me olimme meidän silmäimme edessä (nähdä)
niinkuin heinäsirkat, ja niin olimme myös me heidän silmäinsä
edessä.

14 Niin kaikki seurakunta nousi ja rupesi parkumaan, ja kansa
itki sen yön. **2** Ja kaikki Israelin lapset napisivat Mosesta ja
Aaronia vastaan, ja koko joukko sanoi heille: jospa olisimme
kuolleet Egyptin maalla! taikka jospa tässä korvessa vielä
kuolisimme! **3** Miksi Herra vie meitä tälle maalle miekalla
surmattaa! Meidän vaimomme ja lapsemme tulevat saaliiksi! Eikö
parempi ole, että palajamme Egyptiin? **4** Ja he sanoivat toinen
toisellensa: asettakaamme päämies ja palatkaamme Egyptiin.
5 Niin Moses ja Aaron lankesivat kasvoillensa, koko Israelin
lasten seurakunnan edessä. **6** Ja Josua Nunin poika, ja Kaleb
Jephunnen poika, jotka myös maan olivat vaonneet, repäisivät
vaatteensa. **7** Ja puhuivat kaikelle Israelin kokoukselle, sanoen:
maa, jonka lävitse me vaeltaneet olemme vakoomassa sitä, on

juuri hyvä maa. **8** Jos Herralla on hyvä suosio meihin, niin hän vie
meidät sille maalle, ja antaa sen meille: se on maa, jossa rieskaa
ja hunajaa vuotaa. **9** Ainoastansa älkäät olko Herraa vastaan
niskurit, ja älkäät te peljätkö tämän maan kansaa; sillä me
syömme heitä niinkuin leipää: heidän turvansa on erinnyt heistä,
ja Herra on meidän kanssamme: älkäät peljätkö heitä. **10** Niin
sanoi koko kansan joukko, että he piti kivitettämän kuoliaaksi,
ja Herran kunnia näkyi seurakunnan majassa kaikille Israelin
lapsille. **11** Ja Herra sanoi Mosekselle: kuinka kauvan tämä kansa
pilkkaa minua? ja kuinka kauvan ei he usko minun päälleni,
kaikkein tunnustähtein kautta, jotka minä heidän seassansa
tehnyt olen? **12** Minä lyön heitä ruttotaudilla, ja hävitän heitä,
ja minä teen sinun suuremmaksi ja väkevämmäksi kansaksi,
kuin tämän. **13** Ja Moses sanoi Herralle: jos Egyptiläiset saavat
sen kuulla, joiden keskeltä sinä olet johdattanut tämän kansan
sinun voimallas, **14** Ja ne sanovat tämän maan asuvaisille,
jotka kuulleet ovat, että sinä Herra olet tämän kansan seassa,
ja että sinä Herra nähdään kasvoista niin kasvoihin, ja sinun
pilves seisoo heidän päällänsä, ja sinä käyt heidän edellänsä,
päivällä pilven patsaassa ja yöllä tulen patsaassa; **15** Jos sinä
tapat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin pakanat, jotka
sanoman sinusta kuulleet ovat, puhuvat ja sanovat: **16** Ei Herra
voinut johdattaa tätä kansaa siihen maahan, jonka hän heille
vannoi; sentähden on hän heidät surmannut korvessa. **17** Nyt siis
enentäkään Herra voimansa, niinkuin sinä puhunut olet, sanoen:
18 Herra on pitkämielinen ja sangen laupias, ja antaa anteeksi
vääryydet ja rikokset, ja ei yhtään viallista pidä viatoinna, mutta
kostaa isäin vääryydet lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.
19 Niin ole armollinen tämän kansan rikokselle, sinun suuresta

laupiudestas, niinkuin sinä tälle kansalle annoit anteeksi hamasta
Egyptistä tähän asti. **20** Ja Herra sanoi: minä annoin sen heille
anteeksi, sinun sanas jälkeen. **21** Mutta niin totta kuin minä
elän, niin koko maailma täytetään Herran kunnialla. **22** Sillä
kaikki miehet, jotka näkivät minun kunniani ja ihmeeni, jotka
minä tein Egyptissä ja korvessa, ja nyt kymmenen kertaa ovat
minua kiusanneet, eikä kuulleet minun ääntäni: **23** Ei heidän pidä
näkemän sitä maata, jonka minä heidän isillensä vannoin, eikä
yksikään, joka minua pilkannut on, pidä näkemän sitä. **24** Vaan
palveliani Kalebin, että toinen henki on hänen kanssansa ja hän
uskollisesti seurasi minua, vien minä siihen maahan, jossa hän
ennen oli, ja hänen siemenensä pitää sen perimän. **25** Nyt siis
että Amalekilaiset ja Kanaanealaiset väjyvät laaksoissa, niin
palatkaat huomenna ja matkustakaat korpeen, Punaisen meren
tietä myöten. **26** Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:
27 Kuinka kauvan tämä paha joukko napisee minua vastaan?
Sillä minä kuulin Israelin lasten napinan, jolla he minua vastaan
napisivat. **28** Sentähden sano heille: niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, minä teen teille, niinkuin te minun korvaini kuullen
puhuitte: **29** Teidän ruumiinne pitää lankeeman tässä korvessa ja
kaikki teidän luettunne, jotka luettiin kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, jotka napisitte minua vastaan. **30** Ei teidän
pidä tuleman siihen maahan, jonka ylitse minä käteni nostin,
salliakseni teidän siellä asua, paitsi Kalebia Jephunnen poikaa, ja
Josuaa Nunin poikaa. **31** Vaan teidän lapsenne, jotka te sanoitte
tulevan saaliiksi, minä sinne johdatan, että he tuntisivat sen
maan, jonka te hylkäsitte. **32** Mutta te ja teidän ruumiinne pitää
lankeeman tässä korvessa; **33** Ja teidän lapsenne pitää oleman
paimenina tässä korvessa, neljäkymmentä ajastaikaa, kantaen

teidän huoruuttanne, siihenasti että ruumiinne kuluvat korvessa.
34 Niiden neljänkymmenen päiväluvun jälkeen, joina te maan
vaonneet olette, aina ajastaika päivästä pitää luettaman, että
teidän pitää kantaman pahat tekonne neljäkymmentä ajastaikaa,
että te ymmärtäisitte minun pois luopumiseni. **35** Minä Herra olen
sen puhunut, sen minä myös teen kaikelle tälle pahalle joukolle,
joka on itsensä asettanut minua vastaan: tässä korvessa pitää
heidän kuluman ja siinä kuoleman. **36** Ja ne miehet, jotka
Moses lähetti maata vakoomaan ja palasivat, saattaen kaiken
kansan napisemaan häntä vastaan, ja olivat tuottaneet pahan
sanoman maasta, **37** Ne miehet kuolivat Herran rangaistuksesta,
jotka toivat pahan sanoman maasta, **38** Mutta Josua Nunin
poika ja Kaleb Jephunnen poika jäivät elämään kaikista niistä
miehistä, jotka menneet olivat maata vakoomaan. **39** Ja Moses
puhui kaikki nämät sanat kaikille Israelin lapsille: silloin kansa
murehti suuresti. **40** Ja he nousivat varhain huomeneltain ja
menivät vuoren kukkulalle, ja sanoivat: katso, tässä me olemme,
ja menemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut; sillä
me olemme syntiä tehneet. **41** Mutta Moses sanoi: miksi te
niin rikotte Herran sanan? ei se teille menesty. **42** Älkäät
menkö, sillä ei ole Herra teidän kanssanne, ettette lyötäisi teidän
vihollisiltanne. **43** Sillä Amalekilaiset ja Kanaanealaiset ovat
siellä teidän edessänne, ja miekalla surmataan, että te itsenne
käänsitte pois Herrasta: ja ei ole Herra teidän kanssanne. **44**
Mutta he rohkaisivat itsensä menemään vuoren kukkulalle, vaan
Herran liitonarkki ja Moses ei menneet leiristä ulos. **45** Niin
tulivat Amalekilaiset ja Kanaanealaiset, jotka vuorella asuivat, ja
löivät heidät ja runtelivat heitä hamaan Hormaan asti.

15 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin lapsille
ja sano heille: koska te tulette siihen maahan, jossa teidän
asuman pitää, jonka minä teille annan, **3** Ja te uhraatte Herralle
tuliuhria, polttouhria, elikkä erinomaisen lupauksen uhria, eli oman
hyvän tahdon, eli teidän juhlanne uhria, tehdäksenne Herralle
makiaa hajua karjasta eli lampaista: **4** Joka siis Herralle tahtoo
mieluisesti uhrata lahjansa, hänen pitää tekemän ruokauhriksi
kymmeneksen sämpyläjauhoja, sekoitettuja neljänneksellä hinniä
öljyä. **5** Ja viinaa juomauhriksi myös neljänneksen hinniä:
sen pitää sinun tekemän polttouhriksi eli muuksi uhriksi,
koska karitsa uhrataan. **6** Eli koska oinas uhrataan, niin pitää
sinun tekemän ruokauhriksi kaksi kymmenestä sämpyläjauhoja,
sekoitettuja kolmanneksella hinniä öljyä. **7** Ja viinaa juomauhriksi
myös kolmas osa hinniä: sen sinun pitää uhraaman Herralle
lepytyshajuksi. **8** Mutta jos sinä teet mullin polttouhriksi taikka
teurasuhriksi tahi erinomaisen lupauksen uhriksi, tahi kiitosuhriksi
Herralle, **9** Niin sinun pitää mullin kanssa tekemän ruokauhriksi
kolme kymmenestä sämpyläjauhoja, sekoitettuja puoleen hinniin
öljyä, **10** Ja viinaa juomauhriksi myös puoli hinniä: tämä on
tuliuhri makiaksi hajuksi Herralle. **11** Niin sinun pitää tekemän
kunkin mullin kanssa, oinaan, lampaan, karitsan ja vohlan
kanssa. **12** Sen luvun jälkeen kuin te yhdelle teette, niin pitää
teidän tekemän kullekin heidän lukunsa jälkeen. **13** Jokainen
omainen pitää tämän näin tekemän, uhrataksensa ne Herralle
lepytyshajun tuleksi. **14** Ja jos joku muukalainen asuu teidän
tykönänne, eli on teidän sukuinne seassa, ja tahtoo tehdä Herralle
tuliuhria makiaksi hajuksi, hän tehkään niinkuin teidän tekemän
pitää. **15** Kaikella kansalla pitää oleman yksi sääty, sekä teillä
että muukalaisilla. Ijankaikkinen sääty pitää se oleman teidän

sukukunnillenne, niin että Herran edessä pitää muukalaisen
oleman niinkuin tekin. **16** Yksi laki ja yksi oikeus pitää oleman
teillä ja muukalaisilla, jotka asuvat teidän tykönänne. **17** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **18** Puhu Israelin lapsille, ja sano
heille: tultuanne siihen maahan, johon minä teidät johdatan, **19** Ja
syötyänne sen maan leipää, pitää teidän antaman ylennysuhrin
Herralle. **20** Taikinanne alkeista pitää teidän antaman yhden
kyrsän ylennykseksi: niinkuin te annatte Herralle ylennyksen
teidän riihestänne, niin pitää teidän myös tämän ylennyksen
tekemän. **21** Niin pitää teidän myös antaman Herralle taikinanne
alkeista ylennykseksi, teidän sukukunnissanne. **22** Ja jos te
tietämättä eksytte, ja ette tee kaikkia näitä käskyjä, joita Herra
Mosekselle käskenyt on, **23** Kaikki mitä Herra Moseksen kautta
teille käskenyt on, siitä päivästä, jona hän rupesi käskemään,
niin teidän lapsiinne asti: **24** Jos siis koko kansa jossakin
tietämättömyydestä erehtyy, niin pitää kaiken kansan tekemän
polttouhriksi nuoren mullin karjasta, makiaksi hajuksi Herralle
heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa kanssa, kuin se tulee
heidän tehdäksensä, ja yhden kauriin syntiuhriksi. **25** Ja papin
pitää näin sovittaman koko joukon Israelin lapsista, ja se
heille annetaan anteeksi; sillä se on tietämättömyys. Ja heidän
pitää kantaman lahjansa tuliuhriksi Herralle, ja syntiuhrinsa
Herran eteen tietämättömyytensä tähden, **26** Niin se annetaan
anteeksi koko Israelin lasten joukolle, niin myös muukalaisille,
jotka asuvat heidän seassansa; sillä kaikki kansa on siinä
tietämättömyydessä. **27** Mutta kuin yksi sielu tietämätä syntiä
tekee, hänen pitää tuoman vuosikuntaisen vuohen syntiuhriksi.
28 Ja papin pitää eksyneen sielun sovittaman, koska hän
tietämättömyydestä syntiä tekee Herran edessä, niin että hän

sovittaa hänen, ja se annetaan hänelle anteeksi. **29** Ja sekä
omaisille Israelin lasten seassa että muukalaisille, jotka heidän
seassansa asuvat, pitää yhden lain oleman kuin teidän pitää
tekemän tietämättömyyden edestä. **30** Mutta jos joku sielu
ilkivaltaisuudesta jotakin tekee, olkoon omainen eli muukalainen,
se pilkkaa Herraa: ja se sielu pitää hävitettämän kansastansa.
31 Sillä hän on Herran sanan katsonut ylön, ja hänen käskynsä
tyhjäksi tehnyt: se sielu pitää peräti hävitettämän, ja olkoon
oma nuhteensa. **32** Ja tapahtui, että Israelin lapset korvessa
ollessansa löysivät miehen puita hakemasta sabbatina. **33** Ja
ne jotka hänen olivat löytäneet puita hakemasta, veivät hänen
Moseksen ja Aaronin eteen, ja kaiken kansan eteen. **34** Ja
he panivat hänen kiinni; sillä ei se ollut vielä päätetty, mitä
hänelle piti tehtämän. **35** Mutta Herra sanoi Mosekselle: sen
miehen pitää totisesti kuoleman: kaiken kansan pitää häntä
kivittämän kuoliaaksi, ulkona leiristä. **36** Niin kaikki kansa vei
hänen leiristä ulos, ja kivitti hänen kuoliaaksi, niinkuin Herra
Mosekselle käskenyt oli. **37** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
38 Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: että heidän pitää tekemän
tilkoja vaatettensa liepeisiin, sukukunnillensa, ja heidän pitää
paneman sinisen langan niiden tilkain päälle, jotka ovat heidän
vaatettensa liepeissä, **39** Ja ne tilkat pitää oleman teille merkiksi,
ja katsoissanne niiden päälle pitää teidän kaikki Herran käskyt
muistaman ja tekemän ne, ettette tekisi teidän sydämenne
ajatuksen jälkeen, ettekä myös huorin tekisi teidän silmäinne
näyn jälkeen. **40** Sentähden pitää teidän muistaman ja tekemän
kaikki minun käskyni, ja oleman pyhät teidän Jumalallenne. **41**
Minä olen Herra teidän Jumalanne, joka teidät Egyptin maalta

ulos johdatin, ollakseni teidän Jumalanne: Minä Herra teidän
Jumalanne.

16 Ja Kora Jetseharin poika, joka oli Levin pojan Kahatin poika,
otti kanssansa Datanin ja Abiramin Eliabin pojat, ja Onin Peletin
pojan Rubenin pojista, **2** Ja he nousivat Mosesta vastaan:
niin myös Israelin lapsista kaksisataa ja viisikymmentä miestä
ylimmäisistä, kansalta kutsuttua, kuuluisaa miestä, **3** Ja he
kokoontuivat Mosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat heille: se
on teille ylen paljo; sillä kansa on kaikki pyhä, ja Herra on heidän
kanssansa, ja miksi te korotatte teitänne Herran kansan päälle?
4 Koska Moses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa, **5** Ja puhui
Koralle ja koko hänen seurallensa sanoen: huomenna Herra
ilmoittaa kuka hänen omansa on, ja kuka pyhä on ja saa hänelle
uhrata: jonka hän valitsee, se uhratkaan hänelle. **6** Tehkäät näin:
ottakaat teillenne savuastiat, Kora ja kaikki hänen seuransa, **7** Ja
pankaat niihin tulta, ja heittäkäät niihin suitsutusta Herran eteen
huomenna, ja se mies, jonka Herra valitsee, olkoon pyhä: se on
teille paljo, Levin lapset. **8** Ja Moses sanoi Koralle: kuulkaat
nyt Levin lapset! **9** Vähäkö se teille on, että Israelin Jumala
on teidät eroittanut Israelin kansasta ja antanut tulla tykönsä
palvelusta tekemään Herran Tabernaklin virassa, ja seisomaan
seurakunnan edessä, ja heitä palvelemaan? **10** Hän on ottanut
sinun ja kaikki sinun veljes Levin lapset tykönsä: ja te pyydätte
myös pappeutta? **11** Sinä ja kaikki sinun joukkos nostatte
kapinan Herraa vastaan. Mikä Aaron on, että te napisette häntä
vastaan? **12** Ja Moses lähetti kutsumaan Datania ja Abiramia
Eliabin poikia; mutta he sanoivat: emme sinne tule ylös. **13**
Vähäkö se on, että sinä olet meidät maalta tuonut ulos, jossa
rieskaa ja hunajaa vuotaa, tappaakses meitä korvessa, vaan

teet sinus vielä päämieheksi meidän ylitsemme, ja tahdot myös
hallita meitä? **14** Jalosti sinä olet meidät johdattanut siihen
maahan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, ja annoit pellot ja
viinamäet perinnöksi. Tahdotkos vielä näiltä miehiltä silmät
puhkaista? emme tule sinne. **15** Silloin vihastui Moses sangen
kovin, ja sanoi Herralle: älä käännä sinuas heidän ruokauhrinsa
puoleen! En minä heiltä ottanut aasiakaan, ja en ole heidän
yhdenkään pahaa tehnyt. **16** Ja Moses sanoi Koralle: sinä ja
koko sinun joukkos pitää huomenna oleman Herran edessä,
sinä ja he, ja Aaron, **17** Ja jokainen ottakoon savuastiansa,
ja pankaan suitsutusta siihen, ja tuokaan Herran eteen, kukin
savuastiansa, kaksisataa ja viisikymmentä savuastiaa, niin myös
sinä ja Aaron kukin savuastianne. **18** Ja kukin otti savuastiansa,
ja pani siihen tulen, ja heittivät siihen suitsutusta, ja seisoivat
seurakunnan majan ovessa, Moses ja Aaron myös. **19** Ja Kora
kokosi heitä vastaan kaiken kansan, seurakunnan majan oven
eteen: silloin Herran kunnia näkyi kaikelle kansalle. **20** Ja Herra
puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **21** Eroittakaat teitänne
tästä joukosta, niin minä äkisti heidät hukutan. **22** Mutta he
lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: Jumala, kaiken lihan henkein
Jumala! jos yksi mies on syntiä tehnyt, tahdotkos antaa vihas
julmistua kaiken kansan päälle? **23** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **24** Puhu kansalle ja sano: paetkaat Koran, Datanin ja
Abiramin majain ympäriltä. **25** Ja Moses nousi ja meni Datanin
ja Abiramin tykö, ja vanhimmat Israelista seurasivat häntä,
26 Ja puhui kansalle, sanoen: paetkaat näiden jumalattomain
ihmisten majain ympäriltä, ja älkäät ruvetko mihinkään heidän
omaansa, ettette myös hukkuisi kaikissa heidän synneissänsä.
27 Ja he pakenivat Koran, Datanin ja Abiramin majain ympäriltä;

mutta Datan ja Abiram kävivät ulos, ja seisoivat majainsa ovella
emäntinensä, poikinensa ja lapsinensa. **28** Ja Moses sanoi: siitä
teidän pitää tietämän Herran minua lähettäneeksi, kaikkia näitä
töitä tekemään, niin ettei se ole minun omasta sydämestäni: **29**
Jos he kuolevat niinkuin kaikki ihmiset kuolevat, eli kostetaan,
niinkuin kaikille ihmisille kostetaan, niin ei Herra ole minua
lähettänyt. **30** Mutta jos Herra tässä jotakin uutta tekee, niin
että maa avaa suunsa ja nielee heidät kaikkein kanssa, mitä
heillä on, niin että he elävinä menevät helvettiin, niin teidän pitää
tietämän, että nämät miehet pilkkasivat Herraa. **(Sheol h7585)** **31**
Ja tapahtui, koska hän kaikki nämät sanat puhunut oli, halkesi
maa heidän altansa. **32** Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät,
ja heidän huoneensa, ja kaikki ne ihmiset, jotka Koran tykönä
olivat, ja kaiken heidän tavaransa. **33** Ja he menivät elävänä
helvettiin, kaikkinensa kuin heillä oli, ja maa peitti heidät, ja he
hukkuivat kansan seasta. **(Sheol h7585)** **34** Ja koko Israel, joka
heidän ympärillänsä oli, pakeni heidän parkunsa tähden. Sillä he
sanoivat: ettei maa meitäkin nielisi. **35** Ja tuli läksi Herralta, ja
poltti ne kaksisataa ja viisikymmentä miestä, jotka suitsutusta
uhrasivat. **36** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **37** Sano
Eleatsarille papin Aaronin pojalle, että hän ottaa savuastiat
tulipalosta, ja hajoittaa tulen sinne ja tänne; sillä ne ovat pyhät.
38 Näiden savuastiat, jotka syntiä tekivät sielujansa vastaan, ne
takokaat leveiksi, ohukaisiksi kiskoiksi, joilla alttari peitetään;
sillä ne ovat Herran eteen uhratut ja pyhitetyt. Ja ne pitää
oleman merkiksi Israelin lapsille. **39** Ja Eleatsar pappi otti ne
vaskiastiat, joissa palaneet miehet olivat uhranneet, ja taotti
ne leveiksi, ohukaisiksi kiskoiksi, alttarin peitteeksi, **40** Israelin
lapsille muistoksi, ettei yksikään muukalainen, joka ei ole Aaronin

siemenestä, lähestyisi uhraamaan suitsutusta Herran eteen,
ettei hänelle tapahtuisi, niinkuin Koralle ja hänen joukollensa,
niinkuin Herra hänelle sanoi Moseksen kautta. **41** Toisena
päivänä taas napisivat koko Israelin lasten joukko Mosesta
ja Aaronia vastaan, ja sanoivat: te olette tappaneet Herran
kansan. **42** Ja koska kansa kokoontui Mosesta ja Aaronia
vastaan, ja kuin he käänsivät heitänsä seurakunnan majaan
päin, katso, pilvi peitti sen ja Herran kunnia näkyi. **43** Ja Moses
ja Aaron menivät seurakunnan majan eteen. **44** Ja Herra puhui
Mosekselle, sanoen: **45** Paetkaat tästä kansasta; sillä minä
surmaan äkisti heidät, ja he lankesivat kasvoillensa. **46** Ja Moses
sanoi Aaronille: ota savuastia, ja pane tulta siihen alttarilta, ja
heitä suitsutusta siihen. Ja mene nopiasti kansan tykö ja sovita
heitä: sillä vihan julmuus on Herralta käynyt ulos, ja rangaistus
on jo alkanut. **47** Ja Aaron otti niinkuin Moses hänelle sanoi,
ja juoksi kansan keskelle, ja katso, rangaistus oli jo ruvennut
kansan seassa: ja hän suitsutti savutusta, ja sovitti kansan. **48**
Ja seisoi kuolleitten ja elävitten välillä; niin rangaistus asettui. **49**
Mutta ne kuin rangaistuksesta kuolivat, oli neljätoistakymmentä
tuhatta ja seitsemänsataa; paitsi niitä, jotka Koran kapinassa
hukkuivat. **50** Ja Aaron palasi Moseksen tykö, seurakunnan
majan oveen ja rangaistus asettui.

17 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Puhu Israelin
lapsille, ja ota heiltä itsekultakin sauva isänsä huoneen
jälkeen, kaikilta heidän päämiehiltänsä heidän isäinsä huoneen
jälkeen, kaksitoistakymmentä sauvaa: kirjoita kunkin nimi hänen
sauvaansa. **3** Mutta Aaronin nimi kirjoita Levin sauvaan; sillä
itsekullakin isänsä huoneen päämiehellä olkoon sauva. **4** Ja
pane ne seurakunnan majaan, todistuksen eteen, jossa minä

olen teillä saapuvilla. **5** Ja jonka minä heistä valitsen, sen
sauva pitää viheriöitsemän, että minä asettaisin Israelin lasten
moninaisen napinan minun päältäni, jolla he teitä vastaan
napisevat. **6** Niin Moses puhui Israelin lapsille: ja kaikki heidän
päämiehensä antoivat hänelle kaksitoistakymmentä sauvaa,
itsekukin päämies isänsä huoneesta yhden sauvan: ja Aaronin
sauva oli heidän sauvainsa keskellä. **7** Ja Moses pani sauvat
Herran eteen todistuksen majaan. **8** Ja tapahtui toisena päivänä,
että Moses meni todistuksen majaan: ja katso, Aaronin sauva
levin huoneesta viheriöitsi: ja kukoistus puhkesi ja kukkainen
tuli täydelliseksi ja kasvoi kypsiä mandelia. **9** Ja Moses kantoi
kaikki sauvat ulos Herran edestä kaikkein Israelin lasten eteen:
ja he näkivät sen, ja itsekukin otti sauvansa. **10** Ja Herra
sanoi Mosekselle: kanna Aaronin sauva jälleen todistuksen
eteen tallella pidettää, merkiksi niskurille lapsille; että heidän
napinansa minua vastaan lakkais, ettei he kuolisi. **11** Ja Moses
teki sen; niinkuin Herra hänelle käskenyt oli, niin hän teki. **12** Ja
Israelin lapset puhuivat Mosekselle, sanoen: katso, me olemme
riutumallamme! me hukumme, kaikki me hukumme! **13** Kuka
ikänä lähestyy Herran majaa, se kuolee. Hävitetäänkö meitä
peräti?

18 Ja Herra sanoi Aaronille: sinä ja sinun poikas, ja sinun isäs
huone sinun kanssas, kantakaat pyhän viat: ja sinä ja sinun
poikas sinun kanssas, kantakaat pappeutenne viat. **2** Mutta veljes
isäs Levin suvusta ota kanssas, heidän pitää pysymän sinun
tykönäs ja palveleman sinua: mutta sinä ja poikas sinun kanssas,
palvelkaat todistuksen majassa. **3** Ja he ottakaan vaarin sinun
vartioistas, ja koko majan vartiosta: älköät kuitenkaan lähestykö
pyhän astioita ja alttaria, ettei sekä he ja te kuolisi. **4** Mutta heidän

pitää pysymän sinun tykönäs ottamassa vaarin seurakunnan
majan vartioista kaikessa majan palveluksessa, eikä yhdenkään
muukalaisen pidä teitä lähestymän. **5** Niin ottakaat siis vaari
pyhän vartiosta ja alttarin vartiosta, ettei enää vihan julmuus
Israelin lasten päälle tulisi. **6** Ja katso, minä otin teidän veljenne
Leviläiset Israelin lasten seasta, ja annoin teille lahjaksi, jotka
ovat Herran omat, ja pitää palveleman seurakunnan majan
palveluksessa. **7** Mutta sinä ja poikas sinun kanssas ottakaat
pappeudestanne vaari, ja palvelkaat kaikissa alttarin asioissa ja
sisällisellä puolella esirippua: sillä pappeutenne annan minä
teille viran lahjaksi. Jos joku muukalainen lähestyy siihen,
sen pitää kuoleman. **8** Ja Herra sanoi Aaronille: katso, minä
annoin sinun haltuus minun ylennysuhrini vartion: kaikki mitä
Israelin lapset pyhittävät, annoin minä sinulle ja pojilles, lahjaksi,
ijankaikkiseksi oikeudeksi. **9** Nämät sinä saat siitä kaikkein
pyhimmästä, tuliuhrista: kaikki heidän lahjansa, ynnä kaiken
heidän ruokauhrinsa, ja kaiken heidän syntiuhrinsa, ja myös
kaiken heidän vikauhrinsa kanssa, mitkä he sinulle antavat,
se on sinulle ja sinun pojilles kaikkein pyhin. **10** Ja kaikkein
pyhimmällä sialla pitää sinun sen syömän. Kaikki miehenpuoli
syökään sitä: sen pitää oleman sinulle pyhä. **11** Minä annoin
myös sinulle ja sinun pojilles ja tyttärilles sinun kanssas heidän
lahjansa ylennysuhrin, kaikissa Israelin lasten häälytysuhreissa,
ijankaikkiseksi oikeudeksi. Jokainen puhdas sinun huoneessas
syökään sitä. **12** Kaikkein parhaan öljyn ja kaikkein parhaan
vierteen, ja jyvät ja niiden uutisen, jotka he antavat Herralle,
annoin minä sinulle. **13** Ensimäinen hedelmä kaikesta kuin heidän
maallansa kasvaa, jonka he antavat Herralle, pitää oleman sinun.
Jokainen puhdas sinun huoneessas syökään sitä. **14** Kaikki

valallisella lupauksella eroitettu Israelissa olkaan sinun. **15** Kaikki
mikä äitinsä kohdun avaa, kaiken lihan seassa, jotka he kantavat
Herralle, olis se ihmisistä elikkä eläimistä, pitää oleman sinun.
Kuitenkin, ettäs ihmisten esikoiset annat kaiketikin lunastettaa,
ja myös saastaisten eläinten esikoiset annat lunastettaa. **16**
Ja kuukautisena pitää heidän sen lunastaman, ja annettakaan
lunastettaa sinun arvios jälkeen rahalla, viidellä siklillä, pyhän
siklin jälkeen, joka maksaa kaksikymmentä geraa. **17** Mutta
esikoisia karjasta, taikka lampaista, taikka vuohista, ei sinun
pidä antaman lunastettaa; sillä ne ovat pyhät: heidän verensä
pitää sinun priiskottaman alttarille, ja lihavuutensa pitää sinun
polttaman makian hajun tuleksi Herralle. **18** Ja heidän lihansa
pitää oleman sinun, niinkuin häälytysrinta ja oikia lapa sinun ovat.
19 Kaikki ylennysuhrit, jotka ovat pyhitetyt, jotka Israelin lapset
ylentävät Herralle, annoin minä sinulle ja pojilles, ja tyttärilles
sinun kanssas ijankaikkiseksi oikeudeksi. Se on katoomatoin
ijankaikkinen liitto Herran edessä sinulle ja sinun siemenelles
sinun kanssas. **20** Ja Herra sanoi Aaronille: ei sinulle pidä
perintöä oleman heidän maallansa eikä osaa heidän seassansa;
sillä minä olen sinun osas ja sinun perintös Israelin lasten seassa.
21 Mutta Levin lapsille, katso, minä annoin kaikki kymmenykset
perinnöksi Israelissa, heidän virkansa edestä, jolla he palvelusta
seurakunnan majassa tekevät. **22** Niin ettei tästälähin Israelin
lasten pidä lähestymän seurakunnan majaa, syntiä saattamaan
päällensä, ja kuolemaan; **23** Vaan Leviläisten pitää ottaman vaarin
seurakunnan majan palveluksesta, ja heidän pitää kantaman
syntinsä; se on ijankaikkinen oikeus teidän sukukunnissanne,
ja ei pidä heidän perimistä saaman Israelin lasten seassa. **24**
Sillä Israelin lasten kymmenykset, jotka he antavat ylennykseksi

Herralle, annoin minä Leviläisille perinnöksi; sentähden sanoin
minä heille: ettei heillä Israelin lasten seassa pidä perintöä
oleman. **25** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **26** Puhu
Leviläisille ja sano heille: koska te otatte kymmenykset Israelin
lapsilta, jotka minä teille annoin heiltä, teidän perinnöksenne,
niin tehkäät Herralle siitä ylennysuhriksi aina kymmenysten
kymmenykset. **27** Ja teidän ylennysuhrinne pitää luettaman
teille, niinkuin te antasitte jyviä riihestä ja nestettä kuurnasta.
28 Niin antakaat myös Herralle ylennysuhriksi kaikista teidän
kymmenyksistänne, joita te Israelin lapsilta otatte, niin että te
Herran ylennysuhrin niistä annatte papille Aaronille. **29** Kaikista
teille annetuista antakaat Herralle kaikkinaiset ylennysuhrit,
kaikista parhaista, pyhitettävän osan. **30** Ja sano heille: koska te
parhaan siitä ylennätte, niin luettakaan se Leviläisille niinkuin tulo
riihestä ja viinakuurnasta. **31** Ja syökäät siitä kaikissa paikoissa,
te ja teidän huoneenne, sillä se on teidän palkkanne teidän
palveluksestanne seurakunnan majassa, **32** Niin ettette synnillä
raskauta teitänne, koska te sen parhaan ylennätte, ja ettekä
saastuta niitä, mitkä Israelin lapset pyhittäneet ovat, ettette
kuolisi.

19 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen: **2** Tämä
tapa olkoon teille säädyksi, jonka Herra käski, sanoen: sanos
Israelin lapsille, että he tuovat sinulle ruskian terveen lehmän,
jossa ei yhtään virhettä ole, ja joka ei vielä ole ikeen alainen
ollut. **3** Ja antakaat se papille Eleatsarille: hänen pitää sen
viemän leiristä ulos, siellä teurastettavaksi edessänsä. **4** Ja papin
Eleatsarin pitää ottaman sen verta sormellansa ja priiskottaman
juuri seurakunnan majaa kohden sen verta seitsemän kertaa, **5**
Ja antaman polttaa lehmän edessänsä, sekä hänen vuotansa

että lihansa ja myös hänen verensä: ynnä sonnan kanssa se
pitää poltettaman. **6** Ja papin pitää ottaman sedripuun, ja isopin,
ja tulipunaisen villan, ja heittämän sen palaneen lehmän päälle.
7 Ja papin pitää pesemän vaatteensa ja viruttaman ruumiinsa
vedellä, ja sitte tuleman leiriin: ja papin pitää oleman saastaisen
ehtoosen asti. **8** Ja se, joka sen poltti, pitää myös pesemän
vaatteensa ja viruttaman ruumiinsa vedellä ja oleman saastaisen
ehtoosen asti. **9** Ja puhdas mies pitää kokooman tuhan lehmästä,
ja paneman sen puhtaasen paikkaan leiristä ulos, tallella
pidettää, kaikelle kansalle Israelin lapsista puhdistusvedeksi: se
on syntiuhri. **10** Ja se, joka lehmän tuhan kokosi, pitää pesemän
vaatteensa ja oleman saastainen ehtoosen asti. Tämä pitää
oleman ijankaikkinen sääty Israelin lapsille, ja muukalaisille,
jotka heidän seassansa asuvat. **11** Joka tarttuu johonkuhun
kuolleesen ihmiseen, sen pitää saastaisen oleman seitsemän
päivää. **12** Hänen pitää tällä puhdistaman itsensä kolmantena ja
seitsemäntenä päivänä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Ja jollei hän
puhdista itsiänsä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin
ei ole hän puhdas. **13** Mutta jos joku tarttuu kuolleen ihmisen
ruumiisen, ja ei puhdista itsiänsä, se saastuttaa Herran majan, ja
se sielu pitää hävitettämän Israelista; ettei puhdistusvesi ole
priiskotettu hänen päällensä, niin on hän saastainen: hänen
saastaisuutensa on vielä hänen päällänsä. **14** Tämä on laki,
koska joku ihminen majassa kuolee: se joka siihen majaan
menee, ja kaikki mitä majassa on, pitää oleman saastainen
seitsemän päivää. **15** Ja jokainen avoin astia, joka on kannetoin
ja peittämätä, se on saastainen. **16** Ja jos joku tarttuu kedolla
johonkuhun miekalla lyötyyn, elikkä muutoin kuolleesen, elikkä
ihmisen luuhun, taikka hautaan, se on saastainen seitsemän

päivää. **17** Niin ottakaat he saastaiselle, tätä poltetun syntiuhrin
tuhkaa, ja pankaan sen päälle juoksevaa vettä astiaan. **18**
Ja puhdas mies ottakaan isoppia, ja kastakaan veteen ja
priiskottakaan majan, ja kaikki astiat, ja kaikki sielut, jotka siellä
ovat, niin myös sen päälle, joka on tarttunut (kuolleen) luuhun,
eli tapettuun, taikka kuolleesen eli hautaan. **19** Niin puhdas
priiskottakaan saastaista kolmantena ja seitsemäntenä päivänä,
ja puhdistakaan hänen seitsemäntenä päivänä: hän peskään
vaatteensa ja viruttakaan itsensä vedellä, niin hän ehtoona
puhtaaksi tulee. **20** Mutta joka saastaiseksi tulee, ja ei puhdista
itsiänsä, se sielu pitää hävitettämän seurakunnasta, että hän on
saastuttanut Herran pyhän, ja ei ole priiskotettu puhdistusvedellä,
sentähden on hän saastainen. **21** Ja tämä on heille ijankaikkinen
sääty. Ja joka puhdistusvedellä priiskotteli, se peskään myös
vaatteensa. Ja se joka tarttuu puhdistusveteen, pitää oleman
saastainen ehtoosen asti. **22** Ja kaikki, johonka saastainen
rupee, pitää oleman saastainen ehtoosen asti.

20 Ja Israelin lapset tulivat kaiken seurakunnan kanssa Sinin
korpeen, ensimäisellä kuulla, ja kansa viipyi Kadeksessa. Ja
MirJam kuoli siellä, ja myös haudattiin sinne. **2** Ja kansalla ei
ollut vettä, ja he kokoontuivat Mosesta ja Aaronia vastaan. **3**
Ja kansa riiteli Moseksen kanssa, ja sanoivat: jospa olisimme
hukkuneet siellä, kussa meidän veljemme hukkuivat Herran
edessä. **4** Miksi olette vieneet tämän Herran Herran kansan
tähän korpeen, kuolemaan täällä, sekä meitä että karjaamme. **5**
Ja miksi olette johdattaneet meidät Egyptistä, tuodaksenne meitä
tähän pahaan paikkaan, jossa emme taida kylvää, jossa ei myös
ole fikunia, taikka viinapuita, ei myös granatin omenia, eipä ole
vettäkään juodaksemme? **6** Niin Moses ja Aaron menivät kansan

tykö seurakunnan majan ovelle ja lankesivat kasvoillensa, ja
Herran kunnia näkyi heille. **7** Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
8 Ota sauva, ja kokoa kansa, sinä ja veljes Aaron, ja puhukaat
kalliolle heidän silmäinsä edessä, ja se antaa vetensä. Ja näin
sinun pitää saattaman heille vettä kalliosta, ja juottaman kansan
ja heidän karjansa. **9** Niin otti Moses sauvan Herran edestä,
niinkuin hän käski hänelle. **10** Ja Moses ja Aaron kokosivat
kansan kallion eteen, ja sanoivat heille: kuulkaat nyt te niskurit:
pitääkö meidän tästä kalliosta teille vettä saaman? **11** Ja Moses
nosti kätensä ja löi kahdesti sauvallansa kallioon, niin juoksi
siitä paljo vettä, ja kansa ja heidän karjansa saivat juoda. **12** Ja
Herra sanoi Mosekselle ja Aaronille: ettette uskoneet minun
päälleni, pyhittääksenne minua Israelin lasten edessä, ei teidän
pidä johdattaman tätä joukkoa siihen maahan, jonka minä heille
annan. **13** Tämä on se riitavesi, josta Israelin lapset riitelivät
Herran kanssa: ja hän pyhitettiin heidän seassansa. **14** Ja Moses
lähetti sanansaattajat Kadeksesta Edomin kuninkaan tykö,
(sanoen:) näin sanoo veljes Israel: sinä tiedät kaiken vaivan,
joka meille on tapahtunut, **15** Että meidän isämme menivät alas
Egyptiin ja me asuimme Egyptissä pitkän ajan, ja Egyptiläiset
vaivasivat meitä ja meidän isiämme, **16** Ja me huusimme
Herran tykö, ja hän kuuli äänemme, ja lähetti Enkelin, ja vei
meidät Egyptistä ulos. Ja katso, me olemme Kadeksessa, siinä
kaupungissa, joka on sinun äärimäisillä rajoillas. **17** Anna meidän
vaeltaa maas lävitse: emme poikkee peltoihin eli viinamäkiin,
emme myös juo vettä kaivoista; me vaellamme oikiaa maantietä,
ei poiketen oikialle eikä vasemmalle puolelle, siihenasti kuin
tulemme sinun rajas ylitse. **18** Edom sanoi hänelle: ei sinun
pidä minun kauttani vaeltaman, taikka minä kohtaan sinua

miekalla. **19** Ja Israelin lapset sanoivat hänelle: me vaellamme
yhteistä maantietä, ja jos me ja meidän karjamme juovat sinun
vettäs, niin me sen maksamme, emme ilman mitään tahdo;
ainoastansa jalkaisin vaellamme sen lävitse. **20** Mutta hän sanoi:
ei sinun pidä vaeltaman tästä lävitse. Ja Edomilaiset läksivät
heitä vastaan paljolla väellä ja väkevällä kädellä. **21** Ja näin
estivät Edomilaiset Israelin vaeltamasta maansa äären lävitse.
Ja Israel käänsi itsensä heistä pois. **22** Ja Israelin lapset läksivät
Kadeksesta ja tulivat kaiken joukon kanssa Horin vuoren tykö.
23 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille Horin vuorella, Edomin
maan rajalla, ja sanoi: **24** Kokoontukaan Aaron kansansa tykö;
sillä ei hänen pidä tuleman siihen maahan, jonka minä Israelin
lapsille antanut olen, että te olitte minun suulleni kovakorvaiset
riitaveden tykönä. **25** Niin ota siis Aaron ja hänen poikansa
Eleatsar, ja vie heidät Horin vuorelle. **26** Ja riisu Aaronin yltä
vaatteet, puettaakses hänen poikansa Eleatsarin ylle: ja Aaron
pitää siellä koottaman ja kuoleman. **27** Ja Moses teki niinkuin
Herra hänen käski, ja he astuivat Horin vuorelle kaiken kansan
nähden. **28** Ja Moses riisui Aaronilta hänen vaatteensa, ja puetti
hänen poikansa Eleatsarin ylle. Ja Aaron kuoli siellä, vuoren
kukkulalla, mutta Moses ja Eleatsar astuivat vuorelta alas. **29** Ja
koska kaikki kansa näki Aaronin kuolleeksi, itki koko Israelin
huone häntä kolmekymmentä päivää.

21 Ja koska Arad Kanaanealaisten kuningas, joka asui etelän
puolessa, kuuli Israelin tulleeksi vakoojain tien kautta, soti hän
Israelia vastaan ja vei heistä monikahtoja vangiksi. **2** Niin lupasi
Israel Herralle lupauksen ja sanoi: jos sinä annat tämän kansan
minun käteni alle, niin minä kiroon heidän kaupunkinsa. **3** Ja
Herra kuuli Israelin rukouksen: ja antoi heille Kanaanealaiset, ja

he kirosivat heitä ja heidän kaupungeitansa. Ja kutsui sen paikan
Horma. **4** Sitte menivät he pois Horin vuoren tykö, Punaisen
meren tietä, vaeltamaan Edomilaisten maata ympäri. Ja kansa
suuttui matkasta. **5** Ja kansa puhui Jumalaa ja Mosesta vastaan:
miksi sinä toit meitä Egyptistä korpeen kuolemaan? Sillä ei tässä
ole leipää eikä vettä, ja meidän sielumme suuttuu tähän huonoon
ruokaan. **6** Niin Herra lähetti kansan sekaan tuliset kärmeet,
jotka kansaa purivat, niin että paljo kansaa Israelista kuoli. **7** Niin
tuli kansa Moseksen tykö, ja sanoivat: me teimme syntiä, puhuen
Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa nämät kärmeet meidän
seastamme ottamaan pois: ja Moses rukoili kansan edestä. **8**
Niin sanoi Herra Mosekselle: tee sinulles tulinen kärme, ja nosta
se merkiksi ylös: ja tapahtuu, että se joka purtu on, kuin hän
katsoo sen päälle, niin hän elää. **9** Ja Moses teki vaskikärmeen,
ja nosti sen merkiksi ylös: ja tapahtui, että jos joku kärmeeltä
purtiin, ja katsahti vaskikärmeen päälle, niin hän jäi elämään. **10**
Ja Israelin lapset läksivät, ja sioittivat heitänsä Obotiin. **11** Ja
läksivät Obotista, ja sioittivat itsensä Abarimin mäen tykö, siihen
korpeen, joka Moabin kohdalla on, auringon nousemiseen päin.
12 Sieltä läksivät he, ja sioittivat heitänsä Saredin ojan tykö. **13**
Niin he sieltä menivät ulos, ja sioittivat heitänsä tälle puolen
Arnonia, joka korvessa on, ja tulee Amorilaisten maan ääristä;
sillä Arnon on Moabin ja Amorin välillä. **14** Siitä sanotaan Herran
sotain kirjassa: Vaheb Suphassa, ja Arnonin ojat. **15** Ja sen ojan
juoksu, joka poikkee Arin asumiseen, ja ulottuu Moabin rajaan.
16 Ja sieltä läksivät he Beraan, se on se kaivo, josta Herra sanoi
Mosekselle: kokoa kansa, ja minä annan heille vettä. **17** Silloin
veisasi Israel tämän virren: Nouse, kaivo, veisatkaat hänestä
toinen toisellenne. **18** Tämä on se kaivo, jonka päämiehet

kaivoivat, kansan johdattajat kaivoivat, lain opettajan kautta
sauvallansa. Tästä korvesta matkustivat he Mattanaan. **19** Ja
Mattanasta niin Nahalieliin, Ja Nahalielistä niin Bamotiin, **20**
Ja Bamotista siihen laaksoon, joka on Moabin kedolla, Pisgan
kukkulaa kohden, joka katsahtaa korpeen päin. **21** Ja Israel
lähetti sanansaattajat Sihonin Amorilaisten kuninkaan tykö, ja
käski sanoa hänelle: **22** Salli minun vaeltaa maakuntas lävitse:
emme poikkee peltoihin, emmekä viinamäkiin, emmekä juo vettä
kaivosta; maantietä myöten me vaellamme, siihenasti kuin me
tulemme sinun maas ääristä ulos. **23** Mutta Sihon ei sallinut
Israelin vaeltaa maakuntansa lävitse, vaan Sihon kokosi kaiken
väkensä, ja meni Israelia vastaan korpeen, ja tuli Jaksaan, ja soti
Israelia vastaan. **24** Mutta Israel löi hänen miekan terällä, ja omisti
hänen maansa Arnonista Jabbokiin asti, ja vielä Ammonin lapsiin
saakka; sillä Ammonin maan ääret olivat vahvat. **25** Ja näin Israel
sai kaikki nämät kaupungit, ja Israel asui kaikissa Amorilaisten
kaupungeissa, Hesbonissa ja kaikissa sen tyttärissä. **26** Sillä
Hesbonin kaupunki oli Sihonin Amorilaisten kuninkaan oma, ja
hän soti ennen Moabilaisten kuninkaan kanssa, ja otti häneltä
kaiken hänen maansa Arnoniin asti. **27** Siitä sananlaskussa
sanotaan: tulkaat Hesboniin: rakennettakoon ja valmistettakoon
Sihonin kaupunki; **28** Sillä tuli on käynyt Hesbonista ulos, ja
liekki Sihonin kaupungista: se on kuluttanut Moabin Arin, ja
Arnonin korkeuden asuvaiset. **29** Voi sinuas Moab! sinä Kamosin
kansa olet hukkunut! Hän saatti poikansa pakolaiseksi ja hänen
tyttärensä vangiksi, Sihonille Amorilaisten kuninkaalle. **30** Me
olemme heitä ampuneet, Hesbon on kukistettu Diboniin asti: me
hävitimme heitä hamaan Nophaan, joka Medebaan ulottuu. **31**
Ja niin Israel asui Amorilaisten maakunnassa. **32** Sitte lähetti

Moses vakoomaan Jaeseria, ja he voittivat sen tyttärinensä, ja
omistivat ne Amorilaiset, jotka siinä asuivat. **33** Ja he palasivat ja
menivät ylöspäin tietä Basaniin. Niin Og, Basanin kuningas, meni
heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, sotimaan Edreissä.
34 Ja Herra sanoi Mosekselle: älä pelkää häntä, sillä minä annoin
hänen sinun käsiis, sekä kaiken hänen väkensä, että hänen
maansa: ja sinun pitää tekemän hänelle niinkuin sinä Sihonille
Amorilaisten kuninkaalle teit, joka Hesbonissa asui. **35** Ja he
löivät hänen ja hänen poikansa ja hänen väkensä, siihenasti
ettei yksikään elämään jäänyt, ja he valloittivat hänen maansa.

22 Sitte menivät Israelin lapset sieltä, ja sioittivat heitänsä
Moabin kedoille, toiselle puolelle Jordania, Jerihon kohdalla.
2 Ja koska Balak Zipporin poika näki kaikki, mitä Israel teki
Amorilaisille, **3** Ja että Moabilaiset sangen suuresti pelkäsivät sitä
kansaa heidän paljoutensa tähden, ja että Moabilaiset kauhistuivat
Israelin lapsia, **4** Niin sanoivat he Midianilaisten vanhimmille:
Tämä kansa syö puhtaaksi kaikki, mitä ympäristöllämme on,
niinkuin härkä syö vihannon laitumelta. Ja Balak Zipporin poika
oli siihen aikaan Moabilaisten kuningas. **5** Ja hän lähetti sanan
Petoriin, Bileamille Beorin pojalle, joka asui virran tykönä,
kansansa lasten maalla, kutsumaan häntä, sanoen: katso, kansa
on lähtenyt Egyptistä, katso, se peittää maan piirin, ja asettaa
leirinsä minua vastaan. **6** Tule siis nyt ja kiroo minulle tämä
kansa; sillä se on minua väkevämpi, että minä löisin häntä, ja
hänen maaltani karkottaisin ulos; sillä minä tiedän, ketä sinä
siunaat, se on siunattu, ja jota sinä kiroot, se on kirottu. **7** Ja
Moabilaisten vanhimmat ynnä Midianilaisten vanhimpain kanssa
menivät sinne, ja heillä oli noitumisen palkka kädessänsä. Ja
koska he tulivat Bileamin tykö, sanoivat he hänelle Balakin

sanat. **8** Ja hän sanoi heille: olkaat tässä yö, niin minä sanon
teille vastauksen, mitä Herra minulle sanova on. Niin olivat
Moabilaisten päämiehet Bileamin tykönä. **9** Ja Jumala tuli
Bileamin tykö ja sanoi: mitkä miehet ne sinun tykönäs ovat? **10**
Ja Bileam sanoi Jumalalle: Balak Zipporin poika, Moabilaisten
kuningas, lähetti minun tyköni: **11** Katso, kansa läksi Egyptistä ja
peittää maan piirin: tule siis ja kiroo heitä minulle, että minä
voisin sotia heitä vastaan ja karkottaisin heitä pois. **12** Mutta
Jumala sanoi Bileamille: älä mene heidän kanssansa, äläkä
kiroo kansaa, sillä se on siunattu. **13** Silloin Bileam nousi varhain
aamulla ja sanoi Balakin päämiehille: menkäät maallenne; sillä ei
Herra salli minun teidän kanssanne mennä. **14** Ja Moabilaisten
päämiehet nousivat ja tulivat Balakin tykö, ja sanoivat: ei Bileam
tahdo tulla meidän kanssamme. **15** Niin lähetti Balak päämiehet,
vielä usiammat ja jalommat entisiä, **16** Jotka tultuansa Bileamin
tykö sanoivat hänelle: Näin Balak Zipporin poika sanoo sinulle:
älä estele tulemasta minun tyköni; **17** Sillä minä teen sinulle
suuren kunnian, ja mitäs sanot minulle, sen minä myös teen:
tule siis ja kiroo minulle tämä kansa. **18** Niin vastasi Bileam, ja
sanoi Balakin palvelioille: jos Balak antais minulle huoneensa
täyden hopiaa ja kultaa, niin en minä sittenkään taida Herran
minun Jumalani sanaa käydä ylitse tekemään vähää elikkä
paljoa. **19** Vaan olkaat kuitenkin tekin tämä yö tässä, niin minä
tahdon tiedustaa, mitä Herra vielä minun kanssani puhuva on.
20 Silloin Jumala tuli yöllä Bileamin tykö ja sanoi hänelle: jos
ne miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja mene
heidän kanssansa, vaan kuitenkin, mitä minä sinulle sanon, sen
pitää sinun tekemän. **21** Niin Bileam nousi varhain aamulla,
valjasti aasinsa ja seurasi Moabilaisten päämiehiä. **22** Mutta

Jumalan viha julmistui, että hän sinne meni. Ja Herran enkeli
seisoi tiellä häntä vastassa, mutta hän ajoi aasillansa ja kaksi
hänen palveliaansa oli hänen kanssansa. **23** Ja aasi näki Herran
enkelin seisovan tiellä ja hänen miekkansa vedetyn ulos hänen
kädessänsä, niin aasi poikkesi tieltä ja meni kedolle: vaan Bileam
löi aasia ohjataksensa häntä tielle. **24** Niin Herran enkeli astui
ahtaasen tanhuaan, viinamäen vaiheelle, jossa aidat molemmin
puolin olivat. **25** Ja koska aasi näki Herran enkelin, ahdisti hän
itsensä aitaa vastaan, ja likisti Bileamin jalan aitaa vastaan,
ja sitte hän kovemmin löi häntä. **26** Niin Herran enkeli meni
edespäin ja seisoi ahtaassa paikassa, kussa ei ollut varaa
poiketa oikialle eli vasemmalle puolelle. **27** Ja kuin aasi näki
Herran enkelin, laski hän Bileamin alla polvillensa; niin Bileam
sangen suuresti vihastui ja löi aasia sauvallansa. **28** Silloin Herra
avasi aasin suun, ja se sanoi Bileamille: mitä minä olen rikkonut
sinua vastaan, ettäs minua kolmasti hosunut olet? **29** Bileam
sanoi aasille: ettäs pilkkasit minua. Jos minun kädessäni miekka
olis, niin minä sinun tappaisin. **30** Sanoi aasi Bileamille: enkö
minä ole sinun aasis, jolla sinä tähän asti ajanut olet? olenko siis
minä ikänä ennen niin tehnyt sinua vastaan? Hän vastasi: et. **31**
Silloin avasi Herra Bileamin silmät, että hän näki Herran enkelin
seisovan tiellä, ja avoimen miekan hänen kädessänsä; ja hän
kumarsi, ja lankesi kasvoillensa. **32** Niin sanoi Herran enkeli
hänelle: miksi sinä jo kolmasti sinun aasias hosuit? katsos, minä
läksin sinua vastoin seisomaan; sillä tämä tie on nurja minun
edessäni. **33** Ja aasi näki minun, ja poikkesi jo kolme erää minun
edestäni; vaan jollei hän olisi minun edestäni poikennut, niin
minä nyt sinun tappaisin ja jättäisin aasin elämään. **34** Niin
Bileam sanoi Herran enkelille: minä olen syntiä tehnyt; sillä en

minä tietänyt, että sinä seisoit minun vastassani tiellä. Nyt siis,
jollei se sinulle kelpaa, niin minä palajan takaperin. **35** Ja Herran
enkeli sanoi Bileamille: mene miesten kanssa, vaan ei sinun
pidä puhuman muuta, kuin minä sinulle sanon: ja Bileam seurasi
Balakin päämiehiä. **36** Koska Balak kuuli Bileamin tulevan,
läksi hän häntä vastaan Moabilaisten kaupunkiin, joka Arnonin
rajoissa on, juuri rajan äärellä. **37** Ja balak sanoi Bileamille: enkö
minä sanaa lähettänyt sinun perääs, kutsumaan sinua? miksi
siis et sinä tullut minun tyköni? vai luulitkos, etten minä olisi sen
edestä sinua taitanut kunnioittaa? **38** Ja Bileam vastasi häntä:
katso, minä tulin nyt sinun tykös; vaan onko minulla voimaa
mitään puhua? Sen minkä Jumala minun suuhuni antaa, sen
minä puhun. **39** Ja niin Bileam meni Balakin kanssa, ja he tulivat
Kujakaupunkiin, **40** Ja Balak uhrasi karjaa ja lampaita, ja lähetti
Bileamin ja päämiesten perään, jotka hänen kanssansa olivat.
41 Mutta huomeneltain tapahtui, että Balak otti Bileamin, ja vei
hänen Baalin kukkulalle, näkemään sieltä kansan ääreen.

23 Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna minulle tähän seitsemän
alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän mullia, ja seitsemän
oinasta. **2** Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja Balak ja Bileam
uhrasivat (kullakin) alttarilla mullin ja oinaan. **3** Ja Bileam
sanoi Balakille: seiso polttouhris tykönä, ja minä menen tuonne.
Kukaties Herra tulee minua kohtaamaan, ja mitä hän minulle
tietää antaa, sen minä tahdon sinulle ilmoittaa. Ja hän meni
pois korkialle paikalle. **4** Ja Jumala kohtasi Bileamin; mutta hän
sanoi hänelle: seitsemän alttaria minä valmistin, ja olen uhrannut
mullin ja oinaan (joka) alttarilla. **5** Ja Herra pani Bileamin suuhun
sanat, ja sanoi: palaja Balakin tykö ja puhu näin. **6** Ja koska hän
tuli jälleen hänen tykönsä, katso, niin hän seisoi polttouhrinsa

tykönä, kaikkein Moabin päämiesten kanssa. **7** Niin alkoi hän
puheensa ja sanoi: Syriasta on Balak Moabilaisten kuningas
minua tuottanut, idän puolisilta vuorilta: tule ja kiroo minulle
Jakob, tule sadattele Israelia. **8** Kuinka minun pitää kirooman
sitä, jota ei Jumalakaan kiroo? kuinka minä sitä sadattelen, jota
ei Herrakaan sadattele? **9** Sillä vuorten kukkuloilta minä hänen
näen, ja korkeuksista minä häntä katselen. Katso, se kansa pitää
asuman yksinänsä, ja ei pidä pakanain sekaan luettaman. **10**
Kuka lukee Jakobin tomus, ja neljännen osan Israelin lapsista?
Minun sieluni kuolkoon vanhurskasten kuolemalla, ja minun
loppuni olkoon niinkuin heidän loppunsa. **11** Niin sanoi Balak
Bileamille: mitäs minun teet? Minä tuotin sinun kiroilemaan
vihollisiani, ja katso, sinä täydellisesti siunaat heitä. **12** Hän
vastasi, ja sanoi: eikö minun pidä sitä pitämän ja puhuman, mitä
Herra minun suuhuni antaa? **13** Balak sanoi hänelle: tule siis
minun kanssani toiseen paikkaan, jostas hänen saat nähdä.
Ainoastaan hänen äärimäisensä sinä taidat nähdä, vaan et
näe kaikkia: kiroo häntä minulle sieltä. **14** Ja hän vei hänen
Vartialakeudelle, Pisgan kukkulalle, ja rakensi seitsemän alttaria,
ja uhrasi (joka) alttarilla mullin ja oinaan. **15** Ja hän sanoi
Balakille: seiso tässä polttouhris tykönä, ja minä tahdon kohdata
(häntä) tuolla. **16** Ja Herra tuli Bileamia vastaan, ja antoi sanat
hänen suuhunsa, ja sanoi: mene jälleen Balakin tykö ja sano
näin. **17** Ja kuin hän tuli hänen tykönsä jälleen, katso, hän seisoi
polttouhrinsa tykönä Moabin päämiesten kanssa. Ja Balak sanoi
hänelle: mitä Herra sanoi? **18** Ja hän toi puheensa edes, ja
sanoi: nouse, Balak ja kuule, kuuntele minua, Zipporin poika: **19**
Ei ole Jumala ihminen, että hän valhettelis, taikka ihmisen lapsi,
että hän jotakin katuis. Pitäiskö hänen jotakin sanoman, ja ei

tekemän? Pitäiskö hänen jotakin puhuman, ja ei täyttämän?
20 Katso, siunauksen olen minä saanut: hän myös siunasi, ja
en minä taida sitä muuttaa. **21** Ei nähdä vääryyttä Jakobissa,
eikä havaita pahuutta Israelissa. Herra hänen Jumalansa on
hänen tykönänsä, ja Kuninkaan basuna on hänen seassansa.
22 Jumala on hänen johdattanut Egyptistä: hänen väkevyytensä
on niinkuin yksisarvisen väkevyys. **23** Sillä ei yhtään velhoa ole
Jakobissa eikä noitaa Israelissa: ajallansa pitää sanottaman
Jakobille ja Israelille, mitä Jumala tehnyt on. **24** Katso sen
kansan pitää nouseman niinkuin syömäri jalopeura, ja karkaaman
niinkuin tarkka jalopeura, ja ei pidä hänen maata paneman
siihenasti että hän saaliin syö, ja juo niiden verta, jotka tapetut
ovat. **25** Niin sanoi Balak Bileamille: ellet ollenkaan tahdo kirota
heitä, niin älä suinkaan siunaakaan heitä. **26** Bileam vastasi,
ja sanoi Balakille: enkö minä puhunut sinulle, sanoen: kaikki
mitä Herra puhuva on, pitää minun tekemän? **27** Ja Balak sanoi
Bileamille: tule, minä vien sinun toiseen paikkaan: mitämaks
Jumalalle kelpaa, ettäs häntä sieltä kiroilisit minulle. **28** Ja Balak
vei Bileamin Peorin vuoren kukkulalle, joka korpeen päin on.
29 Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna tähän minulle seitsemän
alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän mullia ja seitsemän
oinasta. **30** Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja uhrasi (kullakin)
alttarilla mullin ja oinaan.

24 Koska Bileam näki kelpaavan Herralle, hän siunasi Israelia,
ei mennyt hän pois, niinkuin ennen, etsimään ilmoitusta, vaan
käänsi kasvonsa korpeen päin. **2** Ja Bileam nosti silmänsä
ja näki Israelin sioittaneen itsensä sukukuntainsa jälkeen, ja
Jumalan henki tuli hänen päällensä. **3** Ja hän toi edes puheensa,
ja sanoi: näitä sanoo Bileam Beorin poika, näitä sanoo se mies,

jonka silmät avatut ovat. **4** Näitä sanoo se, joka kuulee Jumalan puheet, se, joka Kaikkivaltiaan ilmoitukset näkee, joka lankee maahan, ja hänen silmänsä avataan. **5** Kuinka kauniit ovat sinun majas, Jakob, ja sinun asumas, Israel? **6** Niinkuin ojat levitetään, niinkuin yrttitarha virran vieressä, niinkuin aloes, jonka Herra istuttaa, niinkuin sedripuu veden tykönä. **7** Veden pitää vuotaman hänen ämpäristänsä, ja hänen siemenensä on paljoissa vesissä. Hänen kuninkaansa pitää oleman korkiamman Agagia, ja hänen valtakuntansa pitää korotettaman. **8** Jumala johdatti hänen Egyptistä, hänen väkevyytensä on niinkuin yksisarvisen väkevyys: hänen pitää nielemän pakanat vihollisensa, ja heidän luunsa murentaman, ja nuolillansa ampuman lävitse. **9** Hän pani maata niinkuin tarkka jalopeura, ja niinkuin syömäri jalopeura: kuka tohtii herättää häntä? Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, kirottu olkoon se, joka sinua kiroo. **10** Silloin Balakin viha julmistui Bileamia vastaan, ja löi käsiänsä yhteen, ja sanoi hänelle: minä kutsuin sinua kiroomaan vihollisiani, ja katso, sinä jo kolmasti täydellisesti siunasit heitä. **11** Pakene kohta sialles. Minä ajattelin kunnioittaa sinua suuresti, ja katso, Herra on sen kunnian estänyt sinulta. **12** Ja Bileam puhui Balakille: enkö minä puhunut sanansaattajilles, kuin sinä lähetit minun tyköni, sanoen: **13** Jos Balak antais minulle huoneensa täyden hopiaa ja kultaa, en minä taida senvuoksi Herran sanaa käydä ylitse, tekemään hyvää eli pahaa minun mieleni jälkeen; vaan mitä Herra sanoo, sen pitää myös minun sanoman. **14** Ja nyt katso, koska minä menen kansani tykö, niin tule, minä neuvon sinua, mitä tämä kansa sinun kansalles tekevä on, viimeisellä ajalla. **15** Ja hän piti puheen, ja sanoi: näin sanoo Bileam Beorin poika, näin sanoo se mies, jonka silmät avatut ovat. **16** Sen sanoo se, joka

kuulee Jumalan puheen, ja se, jolla Ylimmäisen tieto on, joka
näkee Kaikkivaltiaan ilmestyksen, joka lankee maahan, ja hänen
silmänsä avataan: **17** Minä saan nähdä hänen, mutta en nyt:
minä katselen häntä, vaan en läheltä. Tähti nousee Jakobista,
ja valtikka tulee Israelista, ja musertaa Moabin ruhtinaat, ja
hävittää kaikki Setin lapset. **18** Hän omistaa Edomin, ja Seir
tulee vihollistensa vallan alle, vaan Israel tekee voimallisia töitä.
19 Jakobista tulee hallitsia, ja hävittää mitä tähteeksi jäänyt on
kaupungeista. **20** Ja kuin hän näki Amalekilaiset, piti hän puheen
ja sanoi: Amalek ensimäinen pakanain seassa, vaan viimeiseltä
sinä peräti hävitetään. **21** Ja kuin hän näki Keniläiset, piti hän
puheen, ja sanoi: sinun asumises on vahva, ja sinä teit pesäs
kallioon, **22** Vaan sinä Kain poltetaan, siihenasti kuin Assur
vie sinun vankina pois. **23** Vihdoin piti hän puheen, ja sanoi:
voi! kuka elää silloin, kuin väkevä Jumala näitä on tekevä? **24**
Ja haahdet Kittimin rannoilta kukistavat Assurin ja kukistavat
Eberin, vaan hän itse myös hukkuu. **25** Ja Bileam nousi ja meni
matkaansa, ja tuli jälleen siallensa, ja Balak myös meni tietänsä
myöten.

25 Ja Israel asui Sittimissä, ja kansa rupesi tekemään
huorin Moabilaisten tytärten kanssa, **2** Jotka kutsuivat
kansan epäjumalainsa uhrille: ja kansa söi, ja kumarsi heidän
epäjumaliansa. **3** Ja Israel yhdisti itsensä BaalPeorin kanssa:
niin Herran viha julmistui Israelia vastaan. **4** Ja Herra sanoi
Mosekselle: ota kaikki kansan päämiehet, ja hirtä heidät Herralle
aurinkoa vastaan, että Herran vihan julmuus käännettäisiin
Israelista pois. **5** Ja Moses sanoi Israelin tuomareille: jokainen
tappakoon väkensä, jotka BaalPeorin kanssa ovat itsensä
yhdistäneet. **6** Ja katso, mies Israelin lapsista tuli ja toi veljeinsä

sekaan Midianilaisen vaimon, Moseksen ja kaikkein Israelin
lasten joukon nähden, jotka itkivät seurakunnan majan ovessa.
7 Kuin Pinehas Eleatsarin poika, papin Aaronin pojanpoika sen
näki, nousi hän kansan keskeltä ja otti keihään käteensä, **8**
Ja meni Israelin miehen jälkeen makausmajaan, ja pisti heidät
molemmat sekä Israelin miehen, että vaimon vatsasta lävitse:
niin rangaistus lakkasi jälleen Israelin lapsista. **9** Ja siinä
rangaistuksessa surmattiin neljäkolmattakymmentä tuhatta. **10**
Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **11** Pinehas Eleatsarin poika,
papin Aaronin pojanpoika, on kääntänyt julmuuteni pois Israelin
lasten päältä, siinä että hän oli kiivas minun kiivauteni tähden
heidän keskellänsä, etten minä kiivaudessani hukuttanut Israelin
lapsia. **12** Sentähden sano: katso, minä annan hänelle minun
rauhani liiton. **13** Ja hänellä ja hänen siemenellänsä hänen
jälkeensä pitää oleman ijankaikkisen pappeuden liiton, että hän
oli kiivas Jumalallensa ja sovitti Israelin lapset. **14** Ja lyödyn
Israelin miehen nimi, joka Midianilaisen vaimon kanssa lyötiin, oli
Simri Salun poika, isän Simeonin huoneen päämies. **15** Mutta
Midianilaisen vaimon nimi, joka myös lyötiin, oli Kosbi, Zurin,
Midianin kansan huoneen päämiehen, tytär. **16** Ja Herra puhui
Mosekselle, sanoen: **17** Ahdistakaat Midianilaisia, ja lyökäät
heitä. **18** Sillä he ovat teitä ahdistaneet kavaluuksillansa, joilla he
teidät pettäneet ovat Peorin kautta, ja sisarensa Kosbin kautta,
Midianilaisten päämiehen tyttären, joka lyötiin rangaistuksen
päivänä, Peorin tähden.

26 Ja tapahtui, rangaistuksen jälkeen, että Herra puhui
Mosekselle ja Eleatsarille, papin Aaronin pojalle, sanoen: **2**
Lue koko Israelin lasten joukko kahdenkymmenen vuotiset
ja sen ylitse, heidän isäinsä huoneen jälkeen, kaikki jotka

sotaan Israelissa kelpaavat. **3** Ja Moses ja pappi Eleatsar
puhuivat heidän kanssansa, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä,
Jerihon kohdalla, sanoen: **4** Ne jotka ovat kahdenkymmenen
vuotiset ja sen ylitse, niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle
ja Israelin lapsille, jotka Egyptistä lähteneet olivat. **5** Ruben
Israelin esikoinen: Rubenin lapset: Hanok, josta on Hanokilaisten
sukukunta: Pallu, siitä Pallulaisten sukukunta: **6** Hetsron,
hänestä Hetsronilaisten sukukunta: Karmi, josta Karmilaisten
sukukunta: **7** Nämät ovat Rubenilaisten sukukunnat. Ja heidän
lukunsa oli kolmeviidettäkymmentä tuhatta seitsemänsataa
ja kolmekymmentä. **8** Mutta Pallun poika oli Eliab. **9** Ja
Eliabin pojat, Nemuel ja Datan ja Abiram. Nämät ovat Datan
ja Abiram, jotka kutsuttiin kansasta, jotka asettivat heitänsä
Mosesta ja Aaronia vastaan Koran eriseurassa, koska he
asettivat heitänsä Herraa vastaan, **10** Ja maa avasi suunsa
ja nieli heidät ja Koran, koska se eriseura kuoli, ja koska
myös tuli söi viisikymmentä miestä kolmattasataa, ja tulivat
merkiksi. **11** Vaan Koran lapset ei kuolleet. **12** Simeonin lapset
heidän sukukunnissansa: Nemuel, hänestä Nemuelilaisten
sukukunta: Jamin, hänestä Jaminilaisten sukukunta: Jakin,
hänestä Jakinilaisten sukukunta: **13** Sera, hänestä Seralaisten
sukukunta: Saul, hänestä Saulilaisten sukukunta. **14** Nämät
ovat Simeonilaisten sukukunnat, kaksikolmattakymmentä tuhatta
ja kaksisataa. **15** Gadin lapset heidän sukukunnissansa:
Sephon, hänestä Sephonilaisten sukukunta: Haggi, hänestä
Haggilaisten sukukunta: Suni, hänestä Sunilaisten sukukunta:
16 Osni, hänestä Osnilaisten sukukunta: Eri, hänestä Eriläisten
sukukunta: **17** Arod, hänestä Arodilaisten sukukunta: Ariel,
hänestä Arielilaisten sukukunta: **18** Nämät ovat Gadin lasten

sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäkymmentä tuhatta ja
viisisataa. **19** Juudan lapset, Ger ja Onan: ja Ger ja Onan kuolivat
Kanaanin maalla. **20** Ja Juudan lapset heidän sukukunnissansa
olivat: Sela, hänestä Selanilaisten sukukunta: Perets, hänestä
Peretsiläisten sukukunta: Sera, hänestä Seralaisten sukukunta:
21 Mutta Peretsin lapset olivat, Hetsron, hänestä Hetsronilaisten
sukukunta: Hamul, hänestä Hamulilaisten sukukunta. **22**
Nämät ovat Juudan sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen:
kuusikahdeksattakymmentä tuhatta ja viisisataa. **23** Isaskarin
lapset heidän sukukunnissansa: Tola, hänestä Tolalaisten
sukukunta: Phua, hänestä Phualaisten sukukunta. **24** Jasub,
hänestä Jasubilaisten sukukunta: Simron, hänestä Simronilaisten
sukukunta. **25** Nämät ovat Isaskarin sukukunnat, heidän lukunsa
jälkeen: neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja kolmesataa. **26**
Sebulonin lapset heidän sukukunnissansa: Sered, hänestä
Serediläisten sukukunta: Elon, hänestä Elonilaisten sukukunta:
Jahlel, hänestä Jahlelilaisten sukukunta. **27** Nämät ovat
Sebulonin sukukunnat, lukunsa jälkeen: kuusikymmentä tuhatta
ja viisisataa. **28** Josephin lapset sukukunnissansa: Manasse
ja Ephraim. **29** Manassen lapset: Makir, hänestä Makirilaisten
sukukunta. Makir siitti Gileadin, hänestä Gileadilaisten sukukunta.
30 Nämät ovat Gileadin lapset: Jeser, hänestä Jeseriläisten
sukukunta: Helek, hänestä Helekiläisten sukukunta: **31** Asriel,
hänestä Asrielilaisten sukukunta: Sikem, hänestä Sikemiläisten
sukukunta. **32** Semida, hänestä Semidalaisten sukukunta:
Hepher, hänestä Hepheriläisten sukukunta. **33** Mutta Zelophkad
oli Hepherin poika, ja ei hänellä ollut poikia, mutta ainoastaan
tyttäriä, ja Zelophkadin tytärten nimet: Makla, Noa, Hogla,
Milka ja Tirtsa. **34** Nämät ovat Manassen sukukunnat, heidän

lukunsa oli kaksikuudettakymmentä tuhatta ja seitsemänsataa.
35 Nämät ovat Ephraimin lapset heidän sukukunnissansa:
Suthelak, hänestä Sutalkilaisten sukukunta: Beker, hänestä
Bakrilaisten sukukunta: Tahan, hänestä Tahanilaisten sukukunta.
36 Vaan Suthelakin lapset olivat Eran, hänestä Eranilaisten
sukukunta. **37** Nämät ovat Ephraimin lasten sukukunnat:
heidän lukunsa oli kaksineljättäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
Nämät ovat Josephin lapset heidän sukukunnissansa. **38**
BenJaminin lapset heidän sukukunnissansa: Bela, hänestä
Belalaisten sukukunta: Asbel hänestä Asbelilaisten sukukunta:
Ahiram, hänestä Ahiramilaisten sukukunta. **39** Sephupham,
hänestä Sephuphamilaisten sukukunta: Hupham, hänestä
Huphamilaisten sukukunta. **40** Mutta Belan lapset olivat Ard
ja Naeman, näistä Ardilaisten ja Naemanilaisten sukukunta.
41 Nämät ovat BenJaminin lapset heidän sukukunnissansa:
heidän lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja kuusisataa.
42 Nämät ovat Danin lapset heidän sukukunnissansa:
Suham, hänestä Suhamilaisten sukukunta. Nämät ovat Danin
lapset heidän sukukunnissansa. **43** Ja olivat kaikki yhteen
Suhamilaisten sukukunta, neljäseitsemättäkymmentä tuhatta
ja neljäsataa. **44** Asserin lapset heidän sukukunnissansa:
Jemna, hänestä Jemnalaisten sukukunta: Jesvi, hänestä
Jesviläisten sukukunta: Brija, hänestä Brijalaisten sukukunta.
45 Mutta Brijan lapset olivat Heber, hänestä Hebriläisten
sukukunta: Melkiel, hänestä Melkieliläisten sukukunta. **46** Ja
Asserin tytär kutsuttiin Sara. **47** Nämät ovat Asserin lasten
sukukunnat, ja heidän lukunsa kolmekuudettakymmentä tuhatta
ja neljäsataa. **48** Naphtalin lapset heidän sukukunnissansa:
Jahtseel, hänestä Jahtseelilaisten sukukunta: Guni, hänestä

Gunilaisten sukukunta. **49** Jetser, hänestä Jetsriläisten sukukunta:
Sillem, hänestä Sillemiläisten sukukunta. **50** Nämät ovat
Naphtalin sukukunnat, heidän heimokuntainsa jälkeen: heidän
lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa. **51**
Tämä on Israelin lasten luku: kuusi kertaa satatuhatta ja
yksituhatta, seitsemänsataa ja kolmekymmentä. **52** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **53** Näille sinun pitää jakaman
maan perinnöksi, nimein lukuin jälkeen. **54** Monelle pitää
sinun paljo antaman perinnöksensä, ja harvemmille antaman
vähemmän perinnöksensä: jokaiselle pitää annettaman perimys
heidän lukunsa jälkeen. **55** Kuitenkin arvalla pitää maa
jaettaman ja isäinsä sukukuntain nimein jälkeen pitää heidän
perimän. **56** Arvalla sinun pitää jakaman heidän perimisensä,
sen jälkeen kuin heitä monta ja harvat ovat. **57** Ja tämä
myös on Leviläisten luku heidän sukukunnissansa: Gerson,
hänestä Gersonilaisten sukukunta: Kahat, hänestä Kahatilaisten
sukukunta; Merari, hänestä Merarilaisten sukukunta. **58** Nämät
ovat Levin sukukunnat: Libniläisten sukukunnat, Hebronilaisten
sukukunnat, Maklilaisten sukukunnat, Musilaisten sukukunnat,
Koralaisten sukukunnat. Kahat siitti Amramin, **59** Ja Amramin
emännän nimi oli Jokebed Levin tytär, joka Leville oli syntynyt
Egyptissä: ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Moseksen,
ja heidän sisarensa MirJamin. **60** Mutta Aaronille oli syntynyt
Nadab ja Abihu: Eleatsar ja Itamar. **61** Ja Nadab ja Abihu
kuolivat, koska he uhrasivat vierasta tulta Herran edessä. **62**
Ja heidän lukunsa oli kolmekolmattakymmentä tuhatta, kaikki
miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylitse, jotka ei olleet luetut
Israelin lasten sekaan; sillä ei heille annettu perimistä Israelin
lasten seassa. **63** Tämä on Israelin lasten luku, jotka Moses ja

pappi Eleatsar lukivat Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerihon
kohdalla, **64** Joiden luvussa ei yhtään ollut siitä luvusta, kuin
Moses ja pappi Aaron lukivat Israelin lapset Sinain korvessa; **65**
Sillä Herra oli sanonut heille, että heidän piti totisesti kuoleman
korvessa; ja ei yksikään jäänyt heistä elämään, ainoastansa
Kaleb Jephunnen poika ja Josua Nunin poika.

27 Niin tulivat edes Zelophkadin tyttäret, Hephrin pojan,
Gileadin pojan, Makirin pojan, Manassen pojan, Manassen
Josephin pojan suvusta, ja nämät olivat hänen tytärtensä nimet:
Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirtsa. **2** Ja he astuivat Moseksen
ja papin Eleatsarin, ja päämiesten, ja kaiken kansan eteen,
seurakunnan majan ovelle, ja sanoivat: **3** Meidän isämme kuoli
korvessa, eikä hän ollut siinä joukossa, jotka metelin nostivat
Herraa vastaan Koran kapinassa, mutta on synnissänsä kuollut:
ja ei ollut hänellä poikia. **4** Miksi meidän isämme nimen pitää
tuleman suvustansa pois, sentähden ettei hänellä ollut yhtään
poikaa? antakaat meille osa isämme veljein seassa. **5** Ja Moses
tuotti heidän asiansa Herran eteen. **6** Ja Herra puhui Mosekselle,
sanoen: **7** Zelophkadin tyttäret ovat oikein puhuneet: sinun pitää
kaiketi antaman perintöosan heille heidän isänsä veljein seassa,
ja saattaman heidän isänsä perimisen heille. **8** Ja puhu Israelin
lapsille, sanoen: jos joku kuolee ilman pojata, niin teidän pitää
antaman hänen perimisensä hänen tyttärellensä. **9** Jollei hänellä
ole tytärtä, niin teidän pitää sen perimisen hänen veljillensä
antaman. **10** Ja jollei hänellä ole veljiä; niin teidän pitää sen
antaman hänen sedillensä. **11** Jollei hänellä ole setiä, niin teidän
pitää sen antaman hänen lähimmäiselle sukulaisellensa, joka
hänen lähimmäinen lankonsa on hänen suvustansa, että hän
sen omistaa. Tämä pitää oleman Israelin lapsille sääty ja oikeus,

niinkuin Herra on Mosekselle käskenyt. **12** Ja Herra sanoi
Mosekselle: astu ylös tälle Abarimin vuorelle, ja katsele sitä
maata, jonka minä Israelin lapsille annan. **13** Ja kuin sen nähnyt
olet, niin sinäkin kootaan kansas tykö, niinkuin sinun veljes Aaron
koottu on. **14** Sillä te olitte minun sanalleni kovakorvaiset Sinin
korvessa kansan toruessa, kuin teidän piti minua pyhittämän
veden kautta heidän edessänsä. Se on se riitavesi Kadeksessa,
Sinin korvessa. **15** Ja Moses puhui Herralle, sanoen: **16** Herra,
kaiken lihan henkein Jumala asettakaan miehen kansan päälle,
17 Joka heidän edessänsä kävis ulos ja sisälle, ja veis heitä
ulos ja sisälle, ettei Herran kansa olisi niinkuin lampaat ilman
paimenta. **18** Ja Herra sanoi Mosekselle: ota Josua Nunin poika
sinun tykös, joka on mies, jossa henki on, ja pane sinun kätes
hänen päällensä, **19** Ja aseta hänet papin Eleatsarin ja kaiken
kansan eteen, ja käske hänelle heidän silmäinsä edessä. **20**
Ja pane sinun kunniastas hänen päällensä, että kaikki kansa
Israelin lapsista olisivat hänelle kuuliaiset. **21** Ja hänen pitää
papin Eleatsarin eteen astuman, hänen pitää kysymän neuvoa
hänen edestänsä valkeuden säädyllä Herran edessä, ja hänen
suunsa jälkeen pitää hänen käymän ulos ja sisälle, sekä hänen
että Israelin lasten hänen kanssansa, ja koko seurakunnan. **22**
Ja Moses teki niinkuin Herra hänelle käski, ja otti Josuan ja
asetti hänen papin Eleatsarin ja koko seurakunnan eteen, **23** Ja
laski kätensä hänen päällensä, ja käski hänelle, niinkuin Herra
oli Mosekselle puhunut.

28 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Käske Israelin
lapsille, ja sano heille: minun uhristani, joka minun leipäni on,
tuliuhriksi ja lepytyshajuksi minulle, pitää teidän vaarinottaman,
niin että te sen ajallansa minulle uhraatte. **3** Ja sano heille:

tämä on tuliuhri, jonka teidän pitää uhraaman Herralle: kaksi
virheetöintä vuosikuntaista karitsaa jokapäivä, alinomaiseksi
polttouhriksi. **4** Yhden karitsan pitää sinun valmistaman aamulla,
ja toisen pitää sinun valmistaman kahden ehtoon välillä. **5**
Siihen kymmenesosa ephaa sämpyläjauhoja ruokauhriksi,
sekoitettuna puserretulla öljyllä, neljännellä osalla hinniä. **6**
Se on alinomainen polttouhri, joka Sinain vuorella asetettu
on makiaksi hajuksi: se on tuliuhri Herralle. **7** Niin myös sen
juomauhrin, yhdelle karitsalle neljännen osan hinniä. Ja juomauhri
pitää uhrattaman pyhässä, väkevästä viinasta, Herralle. **8**
Toisen karitsan pitää sinun valmistaman kahden ehtoon välillä:
niinkuin aamullisen ruokauhrin ja juomauhrin pitää sinun sen
valmistaman, makian hajun tuleksi Herralle. **9** Mutta sabbatin
päivänä kaksi virheetöintä vuosikuntaista karitsaa, ja kaksi
kymmenestä sämpyläjauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi
ja sen juomauhrin. **10** Tämä on joka sabbatin polttouhri, paitsi
alinomaista polttouhria juomauhrinensa. **11** Vaan ensimäisenä
päivänä joka kuusta pitää teidän uhraaman Herralle polttouhriksi:
kaksi nuorta mullia, yhden oinaan, seitsemän vuosikuntaista
karitsaa, virheetöintä, **12** Ja kolme kymmenestä sämpyläjauhoja
ruokauhriksi, sekoitettuina öljyllä jokaiselle mullille, ja kaksi
kymmenestä sämpyläjauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuina,
jokaiselle oinaalle, **13** Ja aina kymmenes sämpyläjauhoja
ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuja, jokaiselle karitsalle: se on
lepytyshajun tuli Herralle. **14** Ja heidän juomauhrinsa pitää
oleman puoli hinniä viinaa mullille, kolmannes hinniä oinaalle,
neljännes hinniä karitsalle. Se on kuukautinen polttouhri, joka
kuukaudella ympäri ajastajan. **15** Ja yksi kauris syntiuhriksi
Herralle: paitsi alinomaista polttouhria, juomauhrinensa pitää

se valmistettaman. **16** Mutta neljäntenätoistakymmenentenä
päivänä ensimäisellä kuulla, on pääsiäinen Herralle. **17** Ja
viidentenätoistakymmenenentenä päivänä sitä kuuta on juhla.
Seitsemän päivää pitää syötämän happamatointa leipää. **18**
Ensimäisenä päivänä on pyhä kokous: ei yhtään orjan työtä
pidä teidän (silloin) tekemän. **19** Ja teidän pitää uhraaman
tuliuhria Herralle polttouhriksi: kaksi nuorta mullia, ja yhden
oinaan, niin myös seitsemän vuosikuntaista karitsaa: virheettömät
ne pitää teillä oleman. **20** Ja heidän ruokauhrinsa, öljyllä
sekoitettuja sämpyläjauhoja, kolme kymmenestä mullille, ja kaksi
kymmenestä oinaalle pitää teidän tekemän, **21** Ja aina yhden
kymmeneksen jokaiselle niistä seitsemästä karitsasta, **22** Siihen
myös yhden kauriin syntiuhriksi, teitä sovittamaan. **23** Paitsi
aamuista polttouhria, joka alinomainen polttouhri on, pitää teidän
ne tekemän. **24** Tällä tavalla pitää teidän jokaisena seitsemänä
päivänä uhraaman leipää makian hajun tuleksi Herralle: paitsi
alinomaista polttouhria, pitää se valmistettaman juomauhrinensa.
25 Ja seitsemäntenä päivänä pitää teillä oleman pyhä kokous: ei
yhtäkään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän. **26** Ja uutisten
päivänä, kuin te uhraatte uutta ruokauhria Herralle, kuin teidän
viikkonne ovat kuluneet, pitää teillä pyhä kokous oleman: ei
yhtäkään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän. **27** Ja teidän
pitää uhraaman polttouhria, otolliseksi hajuksi Herralle: kaksi
mullia, yhden oinaan ja seitsemän vuosikuntaista karitsaa, **28** Ja
heidän ruokauhrinsa: sämpyläjauhoja sekoitettuja öljyllä, kolme
kymmenestä kummallekin mullille, kaksi kymmenestä yhdelle
oinaalle, **29** Ja aina kymmeneksen kullekin karitsalle, niistä
seitsemästä karitsasta, **30** Ja yhden kauriin, teitä sovittamaan.
31 Tämän pitää teidän tekemän, paitsi alinomaista polttouhria,

ruokauhrinensa: virheettömät pitää ne teillä oleman, niin myös
heidän juomauhrinsa.

29 Ensimäisenä päivänä seitsemännellä kuukaudella pitää teillä
pyhä kokous oleman: ei yhtään orjan työtä pidä teidän (silloin)
tekemän: se pitää oleman soittamisen juhlapäivä. **2** Ja teidän
pitää uhraaman polttouhria makiaksi hajuksi Herralle: yhden
nuoren mullin, yhden oinaan, seitsemän vuosikuntaista karitsaa,
virheetöinnä, **3** Niin myös heidän ruokauhrinsa: öljyllä sekoitettuja
sämpyläjauhoja, kolme kymmenestä mullille, kaksi kymmenestä
oinaalle, **4** Ja yhden kymmeneksen jokaiselle karitsalle,
niistä seitsemästä karitsasta, **5** Ja yhden kauriin syntiuhriksi,
teitä sovittamaan, **6** Paitsi saman kuukauden polttouhria ja
ruokauhria, ja paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa
ja juomauhrinensa, heidän säätynsä jälkeen makian hajun
tuleksi Herralle. **7** Kymmenentenä päivänä tällä seitsemännellä
kuukaudella pitää myös teillä pyhä kokous oleman ja teidän
pitää vaivaaman teidän sielujanne, ja ei yhtään työtä (silloin)
tekemän. **8** Vaan teidän pitää uhraaman polttouhria makiaksi
hajuksi Herralle: yhden nuoren mullin, ja yhden oinaan, ja
seitsemän vuosikuntaista karitsaa: virheettömät ne pitää oleman
teillä, **9** Ynnä heidän ruokauhrinsa kanssa: sämpyläjauhoja,
sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä mullille, kaksi kymmenestä
oinaalle, **10** Ja aina kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä
seitsemästä karitsasta, **11** Yhden kauriin syntiuhriksi, paitsi
sovittamisen syntiuhria ja alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa
ja juomauhrinensa. **12** Viidentenätoistakymmenentenä päivänä
seitsemännellä kuukaudella pitää teillä pyhä kokous oleman:
ei mitään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän, ja
teidän pitää juhlaa pitämän Herralle ne seitsemän päivää.

13 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria ja tuliuhria,
makiaksi hajuksi Herralle: kolmetoistakymmentä nuorta mullia,
kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa:
virheettömät ne pitää oleman, **14** Heidän ruokauhrinsa
kanssa, sämpyläjauhoja, sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä
jokaiselle kolmestatoistakymmenestä mullista, kaksi kymmenestä
kumpaisellekin oinaalle. **15** Ja kymmeneksen itsekullekin
neljästätoistakymmenestä karitsasta, **16** Siihen myös kauriin
syntiuhriksi: paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja
juomauhrinensa. **17** Ja toisena päivänä kaksitoistakymmentä
nuorta mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista
karitsaa, virheetöinnä, **18** Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa
mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä perästä.
19 Siihen myös kauriin syntiuhriksi: paitsi alinomaista polttouhria,
ruokauhrinensa ja juomauhrinensa. **20** Kolmantena päivänä
yksitoistakymmentä mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä
vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä. **21** Ja heidän ruokauhrinsa
ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa
ja säätynsä jälkeen. **22** Siihen myös kauriin syntiuhriksi: paitsi
alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
23 Neljäntenä päivänä kymmenen mullia, kaksi oinasta,
neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä, **24**
Heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja
karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen. **25** Siihen kauriin
syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja
juomauhrinensa. **26** Ja viidentenä päivänä yhdeksän mullia,
kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa,
ilman virhettä. **27** Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa
mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä

jälkeen. **28** Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista
polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa. **29** Ja kuudentena
päivänä kahdeksan mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä
vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä. **30** Ja heidän ruokauhrinsa
ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa
ja säätynsä jälkeen. **31** Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi
alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa. **32**
Ja seitsemäntenä päivänä seitsemän mullia, kaksi oinasta,
neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä. **33**
Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja
karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen. **34** Siihen myös
kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa
ja juomauhrinensa. **35** Kahdeksas päivä pitää oleman teille
päätösjuhla: ei yhtään orjan työtä teidän pidä (silloin) tekemän.
36 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria makian hajun tuleksi
Herralle: yhden mullin, yhden oinaan ja seitsemän vuosikuntaista
karitsaa, virheetöinnä, **37** Heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa
mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
38 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria,
ruokauhrinensa ja juomauhrinensa. **39** Nämät pitää teidän
tekemän Herralle juhlapäivinänne, paitsi mitä te mielellänne
lupaatte ja hyvällä tahdollanne annatte polttouhriksenne,
ruokauhriksenne, juomauhriksenne ja kiitosuhriksenne. **40** Ja
Moses sanoi Israelin lapsille kaikki ne, mitä Herra hänelle
käskenyt oli.

30 Ja Moses puhui Israelin sukukuntain päämiehille, sanoen:
tämä on se minkä Herra käski: **2** Jos mies lupaa lupauksen
Herralle eli vannoo valan, sitoen sillä sielunsa, ei pidä hänen
tekemän sanaansa turhaksi, vaan kaiken sen täyttämän, mikä

hänen suustansa lähtenyt on. **3** Ja jos vaimo lupaa lupauksen
Herralle, sitoen itsensä, ollessansa vielä isänsä huoneessa
nuoruudessansa, **4** Ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa
ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ja hänen isänsä
on ääneti siihen: niin kaikki hänen lupauksensa on vahva, niin
myös koko hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut,
pitää vahvan oleman. **5** Mutta jos hänen isänsä kieltää sen
sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa
ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ei pidä vahva
oleman, ja Herra on hänelle armollinen, että hänen isänsä
on sen häneltä kieltänyt. **6** Ja jos hänellä on mies, ja hän
on luvannut, taikka hänen suustansa lähtee jotakin, jolla hän
on sielunsa sitonut, **7** Ja hänen miehensä kuulee sen, ja on
ääneti siihen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin pitää
hänen lupauksensa vahvan oleman; ja hänen valasiteensä, jolla
hän on sielunsa sitonut, pitää myös vahvan oleman. **8** Mutta
jos hänen miehensä sen kieltää sinä päivänä, jona hän sen
kuulee, niin hän pääsee lupauksestansa, ja siitä mikä hänen
suustansa lähtenyt on, jolla hän sielunsa sitoi, ja Herra on
hänelle armollinen. **9** Lesken ja hyljätyn lupaus ja kaikki, jolla
hän on sielunsa sitonut, pitää häneltä vahvana pidettämän. **10**
Mutta jos hän lupaa miehensä huoneessa, eli sielunsa sitoo
valallansa, **11** Ja mies kuulee sen, ja on ääneti siihen, ja ei kiellä
sitä, niin pitää kaiken sen lupauksen ja valasiteen, jolla hän on
sielunsa sitonut, oleman vahvan. **12** Jos hänen miehensä tekee
sen kokonansa tyhjäksi sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin
kaikki mikä hänen suustansa on lähtenyt, lupaamaan ja sitomaan
sieluansa, ei pidä oleman vahvan; sillä hänen miehensä on sen
tehnyt tyhjäksi, ja Herra on hänelle armollinen. **13** Ja kaikki

lupaukset ja valat, jotka sitovat vaivaamaan sielua, pitää hänen
miehensä taikka vahvistaman, taikka tekemän tyhjäksi. **14** Mutta
jos hänen miehensä on juuri ääneti siihen, päivästä päivään,
niin hän vahvistaa kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen
valasiteensä: että hän on ääneti ollut sinä päivänä, jona hän
sen kuuli, niin hän vahvistaa ne. **15** Ja jos hän jälistä sen ottaa
takaperin, sittekuin hän sen kuuli, niin pitää hänen kantaman
vääryytensä. **16** Nämät ovat ne säädyt, jotka Herra on käskenyt
Mosekselle miehen ja vaimon välillä, isän ja tyttären välillä, kuin
hän on vielä nuorena isänsä huoneessa.

31 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Kosta täydellisesti
Midianilaisille Israelin lasten puolesta, sitte kootaan sinä
kansas tykö. **3** Niin Moses puhui kansalle sanoen: hankitkaat
teistänne miehet sotaan Midianilaisia vastaan, että he kostaisivat
Midianilaisia, Herran puolesta. **4** Jokaisesta sukukunnasta
pitää teidän lähettämän tuhannen sotaan, kaikista Israelin
sukukunnista. **5** Niin otettiin Israelin sukukunnista joka
sukukunnasta tuhannen, niin että he varustivat sotaan
kaksitoistakymmentä tuhatta. **6** Ja Moses lähetti heidät sotaan,
tuhannen jokaisesta sukukunnasta, ynnä Pinehaan papin
Eleatsarin pojan kanssa, ja pyhät aseet, ja myös ilotorvet
hänen kädessänsä. **7** Ja he sotivat Midianilaisia vastaan,
niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt, ja löivät kuoliaaksi kaiken
miehenpuolen. **8** Niin tappoivat he myös Midianilaisten kuninkaat
heidän lyötyjensä päälle; Evin, Rekemin, Zurin, Hurin ja Reban,
ne viisi Midianilaisten kuningasta; Bileamin Beorin pojan löivät
he myös miekalla. **9** Mutta Israelin lapset ottivat vangiksi
Midianilaisten vaimot ja heidän lapsensa, ja kaikki heidän
eläimensä ja kaikki heidän kalunsa ja kaiken heidän hyvyytensä

ryöstivät he. **10** Ja kaikki heidän kaupunkinsa ja asumisensa ja
kaikki heidän linnansa he polttivat. **11** Ja ottivat kaiken saaliin ja
kaikki mikä otettava oli, sekä ihmiset että eläimet, **12** Ja veivät
ne Moseksen ja papin Eleatsarin eteen, ja kaiken Israelin lasten
seurakunnan eteen; vangit ja otetut eläimet, ja saaliin, leiriin
Moabin kedolle, joka on Jordanin tykönä Jerihon kohdalla. **13**
Ja Moses ja pappi Eleatsar ja kaikki seurakunnan päämiehet
menivät heitä vastaan, ulos leiristä. **14** Ja Moses vihastui sodan
päämiesten päälle, jotka olivat päämiehet tuhannen ja sadan
päällä, kuin siitä sodan joukosta tulivat. **15** Ja Moses sanoi heille:
ettekö te ole kaikki vaimot jättäneet elämään? **16** Katso, eikö ne
Bileamin neuvosta kääntäneet Israelin lapsia syntiä tekemään
Herraa vastaan Peorin asiassa, ja rangaistus tuli Herran kansan
päälle. **17** Niin lyökäät nyt kuoliaaksi kaikki miehenpuoli lasten
seassa, ja kaikki vaimot, jotka miehen tunteneet ja miehen
kanssa maanneet ovat, lyökäät myös kuoliaaksi. **18** Mutta
lapsista kaikki vaimonpuoli, jotka ei ole miestä tunteneet eikä
maanneet miehen tykönä, sallikaat elää teidän edessänne. **19** Ja
pysykäät ulkona leiristä seitsemän päivää kaikki, jokainen, joka
hengen tappanut on eli tapettuun sattunut, että te puhdistatte
teitänne kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ynnä niiden
kanssa, jotka te vangiksi otitte. **20** Ja kaikki vaatteet, ja kaikki
nahkakalut, ja kaikki, mitkä vuohen karvoista tehdyt ovat, ja
kaikki puuastiat pitää teidän puhdistaman. **21** Ja pappi Eleatsar
sanoi sotajoukolle, jotka sodassa olleet olivat: tämä on lain
sääty, jonka Herra on käskenyt Mosekselle: **22** Ainoastansa
kullan, hopian, vasken, raudan, tinan ja lyijyn, **23** Ja kaikki mikä
tulen kärsii, pitää teidän tulessa käyttämän, ja ne ovat puhtaat;
kuitenkin pitää ne puhdistusvedellä puhtaaksi tehtämän. Mutta

kaikki se, mikä ei tulta kärsi, pitää teidän vedessä käyttämän. **24**
Ja teidän pitää pesemän vaatteenne seitsemäntenä päivänä,
niin te tulette puhtaaksi, sitte teidän pitää tuleman leiriin. **25**
Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **26** Lue vangittuin saalis
sekä ihmiset että eläimet: sinä ja pappi Eleatsar, ja ylimmäiset
kansan isät. **27** Ja anna puoli saalista niille, jotka sotaan menivät
ja sotineet ovat, ja toinen puoli kaikelle kansalle. **28** Ja sinun
pitää ylentämän Herralle sotamiehiltä, jotka sodassa olivat, aina
viidestäsadasta yhden sielun, ihmisistä, eläimistä, aaseista ja
lampaista. **29** Siitä puolesta osasta, joka heille tuli, pitää sinun
ottaman ja antaman papille Eleatsarille, ylennykseksi Herralle.
30 Vaan siitä puolesta, joka Israelin lapsille tuli, pitää sinun aina
viidestäkymmenestä ottaman yhden niistä otetuista, ihmisistä,
karjasta, aaseista ja lampaista, ja kaikista eläimistä, ja sinun
pitää ne antaman Leviläisille, jotka vartioitsevat Herran majaa.
31 Ja Moses ja pappi Eleatsar tekivät niinkuin Herra oli käskenyt
Mosekselle. **32** Ja se saalisluku mikä jäänyt oli siitä minkä sotaväki
ryöstänyt oli, oli kuusisataa tuhatta, ja viisikahdeksattakymmentä
tuhatta lammasta. **33** Kaksikahdeksattakymmentä tuhatta
nautaa, **34** Yksiseitsemättäkymmentä tuhatta aasia, **35**
Vaimoväkeä, jotka ei olleet miehen kanssa maanneet, oli
kaksineljättäkymmentä tuhatta sielua. **36** Ja se puoli, joka heille
tuli, jotka sodassa olleet olivat, oli lukuansa kolmesataa tuhatta,
seitsemänneljättäkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta.
37 Siitä tuli Herralle kuusisataa ja viisikahdeksattakymmentä
lammasta, **38** Niin myös kuusineljättäkymmentä tuhatta
nautaa, ja siitä Herralle kaksikahdeksattakymmentä, **39** Niin
myös kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia, ja siitä tuli
Herralle yksiseitsemättäkymmentä, **40** Niin myös ihmisten

sieluja kuusitoistakymmentä tuhatta, ja niistä tuli Herralle
kaksineljättäkymmentä sielua. **41** Ja Moses antoi Herran
ylennysuhrin osan papille Eleatsarille, niinkuin Herra oli hänelle
käskenyt. **42** Mutta toisesta puolesta, jonka Moses Israelin
lapsille jakanut oli sotamiehiltä, **43** Se puoli, mikä kansalle
tuli, oli kolmesataa tuhatta, seitsemänneljättäkymmentä tuhatta
ja viisisataa lammasta, **44** Kuusineljättäkymmentä tuhatta
nautaa, **45** Kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia, **46**
Ja kuusitoistakymmentä tuhatta ihmisten sielua. **47** Ja Moses
otti siitä puolesta osasta, joka Israelin lasten oli, aina yhden
viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja antoi sen
Leviläisille, jotka vartioitsivat Herran majaa, niinkuin Herra oli
Mosekselle käskenyt. **48** Ja ne, jotka asetetut olivat sotaväestä
tuhanten päälle, tuhanten ja satain päämiehet, ne menivät
Moseksen tykö, **49** Ja he sanoivat hänelle: sinun palvelias
ovat lukeneet sotajoukon, jotka meidän allamme olivat, ja
ei siitä yhtäkään puutu. **50** Ja me tuomme Herralle lahjoja,
senjälkeen kuin kukin löytänyt on, kultaisia kaluja, käsirenkaita,
rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita, seppeleitä, että meidän
sielumme sovitettaisiin Herran edessä. **51** Niin Moses ja pappi
Eleatsar ottivat heiltä kullan kaikkinaisissa kappaleissa. **52**
Ja kaikki ylennysuhrin kulta, jonka he Herralle uhrasivat, oli
kuusitoistakymmentä tuhatta seitsemänsataa ja viisikymmentä
sikliä, tuhanten ja satain päämiehiltä; **53** Sillä sotaväki oli
ryövännyt itsekukin edestänsä, **54** Ja Moses ja pappi Eleatsar
ottivat kullan tuhanten ja satain päämiehiltä, ja he veivät sen
seurakunnan majaan, Israelin lapsille muistoksi Herran eteen.

32 Rubenin lapsilla oli sangen paljo karjaa, ja Gadin lapsilla
oli myös aivan suuri joukko karjaa, ja he näkivät Jaeserin ja

Gileadin maan, että se olis sovelias karjan laiduin. **2** Sentähden
tulivat Gadin lapset ja Rubenin lapset ja puhuivat Mosekselle, ja
papille Eleatsarille, ja kansan päämiehille, sanoen: **3** Atarot,
Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo ja Beon,
4 Se maa, jonka Herra on lyönyt Israelin kansan edessä, on
sovelias maa karjalle, ja meillä sinun palvelioillas on karjaa. **5**
Ja he (vielä) sanoivat: jos me olemme armon löytäneet sinun
edessäs, niin anna sinun palvelioilles tämä maa omaksi, ettes
meidän antaisi mennä Jordanin ylitse. **6** Moses sanoi Gadin ja
Rubenin lapsille: pitäiskö veljenne menemän sotaan ja teidän
tänne jäämän? **7** Miksi käännätte Israelin lasten sydämet, ettei
heidän pitäisi menemän ylitse siihen maahan, jonka Herra heille
antoi. **8** Niin tekivät teidän isännekin, koska minä lähetin heidät
KadesBarneasta katsomaan tätä maata, **9** Ja kuin he tulivat
Eskolin ojalle ja näkivät maan, käänsivät he Israelin lasten
sydämen, niin ettei he siihen maahan tahtoneet mennä, jonka
Herra heille tahtoi antaa. **10** Ja Herran viha julmistui sinä päivänä
ja hän vannoi, sanoen: **11** Tämä kansa, joka Egyptistä lähtenyt
on, kahdenkymmenen vuoden vanhasta ja sen ylitse, ei suinkaan
pidä näkemän sitä maata, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja
Jakobille vannonut olen, ettei he minua uskollisesti seuranneet,
12 Paitsi Kalebia Jephunnen Kenisiläisen poikaa, ja Josuaa Nunin
poikaa; sillä he uskollisesti seurasivat Herraa. **13** Niin Herran
viha julmistui Israelissa, ja laski heidät menemään korpeen sinne
ja tänne neljäksikymmeneksi vuodeksi, siihenasti kuin kaikki
se sukukunta hukkui, joka Herran edessä pahaa tehnyt oli. **14**
Ja katso, te olette nousseet isäinne siaan, syntisten joukko,
lisäämään vielä Herran vihan julmuutta Israelia vastaan; **15** Sillä
jos te käännytte hänestä pois, niin hän antaa teidän enemmän

aikaa viipyä korvessa, ja niin te turmelette kaiken tämän kansan.
16 Niin he kävivät edes ja sanoivat: me rakennamme ainoastansa
tähän pihatoita karjallemme, ja kaupungeita lapsillemme. **17**
Mutta me tahdomme olla joudukkaat varustettuina käymään
Israelin lasten edellä, siihenasti että me johdatamme heitä
sioillensa; vaan lapsemme ovat näissä vahvoissa kaupungeissa
maan asuvaisten tähden. **18** Emme myös palaja huoneisiimme,
siihenasti että Israelin lapset itsekukin saavat perintönsä. **19**
Sillä emme tahdo heidän kanssa periä toisella puolella Jordania
eli etempää; vaan meidän perintömme olkoon tällä puolella
Jordania itään päin. **20** Ja Moses sanoi heille: jos tämän teette,
että hankitsette teitänne sotaan Herran edessä, **21** Niin menkäät
Herran edessä Jordanin ylitse, jokainen kuin teistä hankittu
on, siihenasti että hän ajaa kaikki vihollisensa pois kasvoinsa
edestä, **22** Ja maa tulee Herran edessä alamaiseksi; sitte
pitää teidän palajaman jällensä ja oleman viattomat Herran ja
Israelin edessä, ja niin tämä maa on teidän omanne Herran
edessä. **23** Mutta jos ette niin tee, katso, niin te rikotte Herraa
vastaan, ja teidän pitää tietämän teidän rikoksenne, että se
käsittää teidät. **24** Niin rakentakaat siis kaupungeita lapsillenne,
ja pihatoita karjallenne, ja tehkäät niinkuin te sanoitte. **25** Gadin
ja Rubenin lapset sanoivat Mosekselle: sinun palvelias tekevät
niinkuin minun Herrani on käskenyt. **26** Meidän lapsemme,
emäntämme, tavaramme ja kaikki meidän karjamme pitää
jäämän Gileadin kaupunkeihin. **27** Mutta me sinun palvelias
lähdemme kaikki yhdessä joukossa hankittuina sotaan Herran
edessä, niinkuin minun Herrani sanonut on. **28** Niin Moses
käski heidän puolestansa pappia Eleatsaria, ja Josuaa Nunin
poikaa, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäisiä isiä, **29** Ja sanoi

heille: jos Gadin ja Rubenin lapset menevät teidän kanssanne
Jordanin ylitse, kaikki hankittuina sotaan Herran edessä, ja te
saatte kaikki maan allenne, niin antakaat heille Gileadin maa
omaksi. **30** Vaan jos ei he mene hankittuina teidän kanssanne,
niin pitää heidän perimän teidän kanssanne Kanaanin maalla.
31 Gadin ja Rubenin lapset vastasivat, ja sanoivat: niinkuin
Herra on puhunut sinun palvelioilles, niin me teemme: **32**
Me menemme hankittuina Herran eteen Kanaanin maalle, ja
omistamme perintöosamme tällä puolella Jordania. **33** Niin
Moses antoi Gadin ja Rubenin lapsille ja puolelle Manassen
Josephin pojan sukukunnalle Sihonin Amorilaisten kuninkaan
valtakunnan ja Ogin Basanin kuninkaan valtakunnan: maan
kaupunkeinensa, jotka niissä maan äärissä ympärillä olivat. **34**
Ja Gadin lapset rakensivat Dibonin, Atarotin, Aroerin, **35** Atarot-
Sophanin, Jaeserin, Jogbehanin, **36** Betnimran ja Betaranin,
vahvat kaupungit ja pihatot. **37** Rubenin lapset rakensivat
Hesbonin, Elealen, Kirjataimin, **38** Ja Nebon, BaalMeonin,
MusabotSemin ja Sibman, ja antoivat nimet niille kaupungeille,
jotka he rakensivat. **39** Ja Makirin Manassen pojan lapset
menivät Gileadiin ja voittivat sen, ja ajoivat ulos Amorilaiset,
jotka siellä asuivat. **40** Niin Moses antoi Makirille Manassen
pojalle Gileadin, ja hän asui siellä. **41** Mutta Jair Manassen poika
meni, ja voitti heidän maakylänsä, jotka hän kutsui Jairin kyliksi,
42 Meni myös Noba, ja voitti Kenatin tyttärinensä, ja hän kutsui
sen Nobaksi nimestänsä.

33 Nämät ovat Israelin lasten matkustukset, kuin he läksivät
Egyptin maalta, joukkoinsa jälkeen, Moseksen ja Aaronin
kautta. **2** Ja Moses kirjoitti heidän matkustuksensa, niinkuin
he matkustivat Herran käskyn jälkeen. Ja nämät ovat heidän

matkustuksensa heidän lähdentönsä jälkeen: **3** Ja he matkustivat
Ramesesta viidentenätoistakymmenentenä päivänä ensimäisenä
kuukautena: toisena päivänä pääsiäisestä, läksivät Israelin lapset
ulos korkian käden kautta, kaikkein Egyptiläisten nähden. **4** Ja
Egyptiläiset hautasivat kaikki esikoisensa, jotka Herra heidän
seassansa lyönyt oli, ja Herra oli myös antanut tuomion käydä
heidän jumalainsa ylitse. **5** Koska Israelin lapset olivat vaeltaneet
Ramesesta, niin he sioittivat itsensä Sukkotiin. **6** Ja matkustivat
Sukkotista, ja sioittivat itsensä Etamiin, joka on korven äärellä. **7**
Ja he matkustivat Etamista ja palasivat PiiHahirotiin, joka on
BaalZephoniin päin, ja sioittivat itsensä Migdolin kohdalle. **8**
Ja he matkustivat Hahirotin editse ja kävivät keskeltä merta
korpeen, ja matkustivat kolme päiväkuntaa Etamin korvessa,
ja sioittivat itsensä Maraan. **9** Ja he matkustivat Marasta ja
tulivat Elimiin: ja Elimissä oli kaksitoistakymmentä lähdettä, ja
seitsemänkymmentä palmupuuta, ja sioittivat itsensä siellä. **10**
Ja he matkustivat Elimistä, ja sioittivat itsensä Punaisen meren
tykö. **11** Ja matkustivat Punaisen meren tyköä, ja sioittivat
itsensä Sinin korpeen. **12** Ja he matkustivat Sinin korvesta, ja
sioittivat itsensä Dophkaan. **13** Ja he matkustivat Dophkasta,
ja sioittivat itsensä Alusiin. **14** Ja he matkustivat Alusista, ja
sioittivat itsensä Raphidimiin, ja siinä ei ollut kansalle vettä
juoda. **15** Ja he matkustivat Raphidimista, ja sioittivat itsensä
Sinain korpeen. **16** Ja he matkustivat Sinain korvesta, ja sioittivat
itsensä Himohaudoille. **17** Ja he matkustivat Himohaudoilta, ja
sioittivat itsensä Hatserotiin. **18** Ja he matkustivat Hatserotista,
ja sioittivat itsensä Ritmaan. **19** Ja he matkustivat Ritmasta, ja
sioittivat itsensä Rimmon Paretsiin. **20** Ja he matkustivat Rimmon
Paretsista, ja sioittivat itsensä Libnaan. **21** Ja he matkustivat

Libnasta, ja sioittivat itsensä Rissaan. **22** Ja he matkustivat
Rissasta, ja sioittivat itsensä Kehelaan. **23** Ja he matkustivat
Kehelasta, ja sioittivat itsensä Sapherin vuorelle. **24** Ja he
matkustivat Sapherin vuorelta, ja sioittivat itsensä Haradaan. **25**
Ja he matkustivat Haradasta ja sioittivat itsensä Makhelotiin. **26**
Ja he matkustivat Makhelotista, ja sioittivat itsensä Tahatiin. **27**
Ja he matkustivat Tahatista, ja sioittivat itsensä Taraan. **28** Ja
he matkustivat Tarasta, ja sioittivat itsensä Mitkaan. **29** Ja he
matkustivat Mitkasta, ja sioittivat itsensä Hasmonaan. **30** Ja he
matkustivat Hasmonasta, ja sioittivat itsensä Moserotiin. **31** Ja
he matkustivat Moserotista, ja sioittivat itsensä BeneJaekaniin.
32 Ja he matkustivat BeneJaekanista, ja sioittivat itsensä
Horgidgadiin. **33** Ja he matkustivat Horgidgadista, ja sioittivat
itsensä Jotbataan. **34** Ja he matkustivat Jotbatasta, ja sioittivat
itsensä Abronaan. **35** Ja he matkustivat Abronasta, ja sioittivat
itsensä Etseongeberiin. **36** Ja he matkustivat Etseongeberistä, ja
sioittivat itsensä Sinin korpeen, se on Kades. **37** Ja he matkustivat
Kadeksesta, ja sioittivat itsensä Horin vuorelle, joka on Edomin
maan rajoilla. **38** Siinä meni pappi Aaron Horin vuorelle,
Herran käskyn jälkeen, ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä
vuotena, sittekuin Israelin lapset olivat lähteneet Egyptin maalta,
ensimäisenä päivänä viidennestä kuusta. **39** Ja Aaron oli
sadan ja kolmenkolmattakymmentä vuotinen kuollessansa Horin
vuorella. **40** Silloin kuuli Arad Kanaanealaisten kuningas, joka
asui etelään päin Kanaanin maalla, että Israelin lapset tulleet
olivat. **41** Ja he matkustivat Horin vuorelta, ja sioittivat itsensä
Salmonaan. **42** Ja he matkustivat Salmonasta, ja sioittivat
itsensä Phunoniin. **43** Ja he matkustivat Phunonista, ja sioittivat
itsensä Obotiin. **44** Ja he matkustivat Obotista, ja sioittivat

itsensä Iije Abarimiin, Moabin rajoille. **45** Ja he matkustivat
Iijestä, ja sioittivat itsensä DibonGadiin. **46** Ja he matkustivat
DibonGadista, ja sioittivat itsensä AlmonDiblataimiin. **47** Ja he
matkustivat AlmonDiblataimista, ja sioittivat itsensä Abarimin
vuorille Nebon kohdalle. **48** Ja he matkustivat Abarimin vuorilta,
ja sioittivat itsensä Moabin kedoille, Jordanin tykö, Jerihon
kohdalle. **49** Ja he sioittivat itsensä Jordanin tykö hamasta
BetJesimotista, niin AbelSittimiin Moabin kedoille. **50** Ja Herra
puhui Mosekselle, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä Jerihon
kohdalla, sanoen: **51** Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: kuin te
olette tulleet Jordanin ylitse Kanaanin maalle, **52** Niin teidän
pitää kaikki sen maan asuvaiset teidän edestänne ajaman pois,
ja kaikki heidän maalauksensa ja valetut kuvansa hukuttaman,
ja kaikki heidän korkeutensa hävittämän, **53** Ja niin teidän pitää
maan omistaman ja asuman siinä; sillä teille olen minä maan
antanut omistaaksenne sen. **54** Ja teidän pitää maan jakaman
arvalla teidän sukukunnillenne. Joita usiampi on, niille pitää
teidän enempi antaman perinnöksensä, ja joita vähempi on,
niille vähemmän perinnöksensä; kuin arpa lankee kullekin, niin
pitää hänen sen ottaman: teidän isäinne sukukuntain jälkeen
pitää teidän perimän. **55** Mutta jollette maan asuvaisia aja ulos
teidän edestänne, niin pitää ne, jotka te heistä jätätte, oleman
teille niinkuin orjantappurat silmissänne, ja keihäs kyljessänne;
sillä heidän pitää ahdistaman teitä sillä maalla, kussa te asutte.
56 Niin tapahtuu, että minä teen niin teille, kuin minä aioin heille
tehdä.

34 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen: **2** Käske Israelin
lapsille, ja sano heille: kuin te tulette Kanaanin maalle, niin pitää
se maa oleman se, joka teille perimiseksi lankee, Kanaanin

maa rajainsa jälkeen. **3** Etelän puoli pitää rupeeman Sinin
korvesta Edomin tyköä, niin että teidän rajanne etelään päin
pitää käymän Suolaisen meren äärestä, joka itään päin on.
4 Ja se raja pitää teille käymän ympäri etelästä Akrabimin
palttaa myöten ja menemän Siniin, niin että sen uloskäyminen
eteläpuolelta on KadesBarneaan päin, että se ulottuu Hatsar
Adariin, ja menee Asmoniin. **5** Sitte pitää rajan menemän
ympäri Asmonista Egyptin virtaan asti, niin että sen loppu on
meressä. **6** Mutta raja länteen päin pitää oleman teille suuri
meri: se pitää oleman teidän maanne ääri länteen päin. **7** Ja
tämä pitää raja pohjaa päin oleman: teidän pitää määräämän
sen suuresta merestä hamaan Horin vuoreen asti, **8** Ja Horin
vuoresta määräämän siihenasti että Hamatiin tullaan, niin että
rajan loppu on Zedassa. **9** Ja raja menköön Ziphroniin ja sen
loppu olkoon HatsarEnanissa. Se olkoon rajanne pohjoista päin.
10 Ja pitää myös määräämän rajanne itään päin, Enanista niin
Sephamiin. **11** Ja raja menkään alas Sephamista Riblaan, Ainin
itäpuolella; sitte juoskaan alaspäin, ja menkään Kinneretin meren
sivutse idän puolella, **12** Ja tulkaan raja alas Jordaniin päin
ja sen loppu olkoon Suolainen meri. Sen pitää oleman teidän
maanne, rajoinensa joka taholta. **13** Ja Moses käski Israelin
lapsille ja sanoi: tämä on maa, jonka teidän pitää jakaman
keskenänne arvalla, jonka Herra käski antaa niille yhdeksälle
sukukunnalle, ja sille puolelle sukukunnalle; **14** Sillä Rubenin
lasten sukukunta, heidän isäinsä huoneen jälkeen, ja Gadin
lasten sukukunta heidän isäinsä huoneen jälkeen, ja puoli
Manassen sukukuntaa ovat jo ottaneet osansa. **15** Niin ovat ne
kaksi sukukuntaa, ja se puoli sukukuntaa saaneet perintöosansa
tällä puolella Jordania, Jerihon kohdalle itää päin. **16** Ja Herra

puhui Mosekselle, sanoen: **17** Nämät ovat miesten nimet,
joiden pitää jakaman maan teille: pappi Eleatsar ja Josua Nunin
poika. **18** Siihen pitää myös teidän ottaman yhden päämiehen
jokaisesta sukukunnasta, maata jakamaan. **19** Ja nämät ovat
miesten nimet: Juudan sukukunnasta, Kaleb Jephunnen poika;
20 Simeonin lasten sukukunnasta, Semuel Ammihudin poika; **21**
BenJaminin sukukunnasta, Elidad Kislonin poika; **22** Danin lasten
sukukunnan päämies, Bukki Joglin poika; **23** Josephin lapsista,
Manassen sukukunnan päämies, Haniel Ephodin poika; **24**
Ephraimin lasten sukukunnan päämies, Kemuel Siphtanin poika;
25 Sebulonin lasten sukukunnan päämies, Elitsaphan Parnakin
poika; **26** Isaskarin lasten sukukunnan päämies, Patiel Assan
poika; **27** Asserin lasten sukukunnan päämies, Ahihud Selomin
poika; **28** Naphtalin lasten sukukunnan päämies, Pedahel
Ammihudin poika. **29** Nämät ovat ne jotka Herra käskenyt on
Israelin lasten perintöosaa jakamaan Kanaanin maalla.

35 Ja Herra puhui Mosekselle, Moabin kedoilla, läsnä Jordania
Jerihon kohdalla, sanoen: **2** Käske Israelin lasten perimisestänsä
antaa Leviläisille kaupungeita heidän asuaksensa, antakaat myös
esikaupungit niiden ympärille Leviläisille, **3** Että he asuisivat
kaupungeissa, ja pitäisivät karjansa, tavaransa ja kaikkinaiset
eläimensä esikaupungeissa. **4** Esikaupunkein laveus, jotka teidän
pitää antaman Leviläisille, pitää oleman tuhannen kyynärää
kaupungin muurista ulos, kaikki ympärinsä. **5** Niin teidän pitää
mittaaman ulkopuolelle kaupunkia idän puolelle kaksituhatta
kyynärää, ja etelän puolelle kaksituhatta kyynärää, ja lännen
puolelle kaksituhatta kyynärää, ja pohjan puolelle kaksituhatta
kyynärää, että kaupunki keskellä olis: se pitää oleman heidän
esikaupunkinsa. **6** Ja niiden kaupunkein seassa, mitkä te annatte

Leviläisille, pitää teidän antaman kuusi vapaakaupunkia, että
se joka jonkun kuoliaaksi lyö, pakenis niihin. Vielä päälliseksi
pitää teidän antaman heille kaksiviidettäkymmentä kaupunkia,
7 Niin että kaikkiansa kaupungeita, jotka annatte Leviläisille,
tulee kahdeksanviidettäkymmentä, esikaupunkeinensa. **8** Ja ne
kaupungit, jotka te annatte Israelin lasten omaisuudesta, pitää
heille annettaman enempi siltä, jolla paljo on, ja vähempi siltä,
jolla vähempi on: itsekukin perimisensä jälkeen, joka hänelle
jaettu on, pitää antaman Leviläisille kaupungeita. **9** Ja Herra
puhui Mosekselle, sanoen: **10** Puhu Israelin lapsille ja sano
heille: tultuanne Jordanin ylitse Kanaanin maalle **11** Pitää teidän
valitseman teillenne kaupungeita, jotka teille vapaat kaupungit
oleman pitää, joihin tappaja paetkaan, se kuin tapaturmasta
jonkun kuoliaaksi lyö. **12** Ja pitää senkaltaiset vapaakaupungit
oleman teidän seassanne, verenkostajan tähden, ettei tappajan
pidä kuoleman, siihenasti että hän koko seurakunnan oikeuden
edessä on seisonut. **13** Ja ne kaupungit, jotka teidän antaman
pitää, pitää oleman teille kuusi vapaakaupunkia. **14** Kolme
kaupunkia pitää teidän antaman tällä puolella Jordania, ja kolme
Kanaanin maalla: ne pitää oleman vapauskaupungit. **15** Sekä
Israelin lapsille, että muukalaisille ja huonekuntalaisille heidän
seassansa, pitää ne kuusi kaupunkia oleman pakoa varten,
että sinne pakenis kuka ikänä jonkun sielun tapaturmaisesti
lyö. **16** Joka jonkun lyö rautaisella aseella, niin että hän
kuolee, hän on miehentappaja: sen miestappajan pitää totisesti
kuoleman. **17** Jos hän paiskaa jonkun kivellä, joka hänen
kädessänsä on, josta kuolla taidetaan, ja se kuolee, niin hän on
miehentappaja, ja pitää totisesti kuoleman. **18** Jos hän lyö häntä
jollakulla puuaseella, josta taidetaan kuolla, ja se kuolee, hän on

miehentappaja, ja pitää totisesti kuoleman. **19** Verenkostajan
pitää itse tappaman miehentappajan: kohdatessansa häntä,
pitää hänen sen kuolettaman. **20** Jos hän syöksee hänen
vihasta taikka paiskaa häntä väijymisessä, niin että hän kuolee,
21 Taikka vihasta lyö häntä kädellänsä, niin että hän kuolee,
niin pitää sen totisesti kuoleman, joka hänen löi; sillä hän
on miehentappaja. Veren lähimmäinen lanko pitää tappaman
hänen kohdatessansa häntä. **22** Mutta jos hän syöksee hänen
tapaturmasta ilman vihata, taikka heittää jotakin hänen päällensä
ilman väijymystä, **23** Taikka heittää häntä kivellä, josta kuolla
taidetaan, ja ei sitä nähnyt, niin että hän kuolee, ja ei ole hänen
vihamiehensä, ei myös hänelle mitäkään pahaa aikonut: **24**
Niin pitää kansan tuomitseman lyöjän ja verenkostajan välillä,
näiden oikeutten jälkeen. **25** Ja kansan pitää vapahtaman
miehentappajan verenkostajan käsistä, antaen hänen tulla
vapaakaupunkiin jälleen, johon hän pakeni; ja siellä pitää
hänen oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka pyhällä
öljyllä voideltu on. **26** Mutta jos miehentappaja rohkiasti menee
vapaakaupunkinsa rajain ylitse, johon hän paennut on, **27** Ja
verenkostaja löytää hänen ulkona vapaakaupunkinsa rajoista,
ja lyö hänen kuoliaaksi, niin ei pidä hänen sen vereen syypää
oleman; **28** Sillä hänen piti vapaakaupungissansa oleman
ylimmäisen papin kuolemaan asti ja ylimmäisen papin kuoleman
jälkeen tuleman perintömaallensa jälleen. **29** Nämät pitää
oleman teille ja teidän lapsillenne oikeuden säädyksi, kaikissa
teidän asumasioissanne. **30** Joka lyö jonkun kuoliaaksi, se
miehentappaja pitää tapettaman todistajain suun jälkeen, ja yksi
todistaja ei pidä sielua vastaan täysi todistus oleman kuolemaan.
31 Ja ei teidän pidä ottaman yhtäkään hintaa miehentappajan

hengen edestä, joka itse pahuudesta on kuoleman matkaan
saattanut; sillä hänen pitää totisesti kuoleman. **32** Ja ei pidä
teidän yhtäkään hintaa ottaman siltä, joka vapaakaupunkiinsa
paennut oli, niin että hän tulis jälleen asumaan maalle ennen
papin kuolemaa. **33** Ja älkäät saastuttako maata, jossa te asutte;
sillä se joka vereen vikapää on, hän saastuttaa maan, ja maa ei
taida puhdistettaa verestä, joka siihen vuodatettu on, muutoin
kuin sen veren kautta, joka sen vuodattanut on. **34** Älkäät te
saastuttako maata, jossa te asutte, jossa myös minä asun; sillä
minä olen Herra, joka asun Israelin lasten seassa.

36 Ja ylimmäiset isät, Gileadin lasten suvusta, Makirin pojan,
joka oli Manassen poika, Josephin lasten suvusta, kävivät edes,
ja puhuivat Moseksen ja Israelin lasten ylimmäisten edessä,
2 Ja sanoivat: Herra käski minun Herrani jakaa maan arvalla
Israelin lapsille perittäväksi. Ja sinä minun Herrani olet käskenyt
Herran kautta, meidän veljemme Zelophkadin perimyksen antaa
hänen tyttärillensä: **3** Jos joku Israelin suvusta ottaa heitä
emännäksensä, niin tulee heidän perintönsä vähemmäksi,
meidän isäimme perinnöstä, ja tulee sen suvun perimyksen
tykö, kuhunka he tulevat, ja niin tulee meidän perimyksemme
arpa vähennetyksi. **4** Kuin Israelin lasten ilovuosi tulee, niin
tulee heidän perintöosansa sen suvun perimykseen, johonka
he tulevat, niin tulee meidän isäimme perimys vähennetyksi,
heidän perinnöksestänsä. **5** Niin käski Moses Israelin lapsille
Herran käskyn jälkeen, ja sanoi: Josephin lasten suku on oikein
puhunut. **6** Tämä on se minkä Herra käski Zelophkadin tyttärille
ja sanoi: huolkaan kellenkä tahtovat, kuitenkin niin, että he
huolevat isäinsä sukukunnan langoille, **7** Ettei Israelin lasten
perimys menisi yhdestä suvusta niin toiseen; sillä jokainen

Israelin lasten seassa pitää riippuman kiinni isäinsä sukukunnan
perimyksessä. **8** Ja kaikki tyttäret, joilla perimys on Israelin
lasten suvussa, pitää huoleman jollekulle isänsä suvun langolle,
että jokainen Israelin lasten seassa pitäis isänsä perimyksen,
9 Ja ettei perintöosa menisi yhdestä sukukunnasta toiseen;
vaan jokainen riippukaan omassa perimyksessänsä Israelin
lasten sukuin seassa. **10** Niinkuin Herra käski Mosekselle, niin
tekivät Zelophkadin tyttäret: **11** Makla, Tirtsa, Hogla, Milka,
Noa, Zelophkadin tyttäret, huolivat setäinsä pojille. **12** Ja tulivat
emänniksi niille, jotka olivat Manassen Josephin pojan suvusta;
niin pysyi heidän perimyksensä sillänsä lankoudessansa, heidän
isänsä sukukunnassa. **13** Nämät ovat ne käskyt ja oikeudet, joita
Herra Moseksen kautta käski Israelin lapsille, Moabin kedoilla,
Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla.

5 Mooseksen

1 Nämät ovat ne sanat, mitkä Moses puhui koko Israelille,
tällä puolella Jordania korvessa, sillä kedolla Punaisen meren
kohdalla, Paranin, ja Tophelin, ja Labanin, ja Hatserotin
ja Disahabin vaiheella, **2** Yksitoistakymmentä päiväkuntaa
Horebista, sitä tietä Seirin vuoren kautta niin KadesBarneaan asti.
3 Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenä vuonna, ensimäisenä
päivänä, ensimäisellä kuukaudella toistakymmentä, että Moses
puhui Israelin lapsille kaikki, mitä Herra hänen käski heille puhua.
4 Sittekuin hän oli lyönyt Sihonin Amorilaisten kuninkaan, joka
Hesbonissa asui, niin myös Ogin, Basanin kuninkaan, joka
Astarotissa Edreissä asui, **5** Tällä puolella Jordania, Moabin
maalla, rupesi Moses selittämään tätä lakia ja sanoi: **6** Herra
meidän Jumalamme puhui meille Horebissa, sanoen: te olette
jo kyllä kauvan olleet tällä vuorella; **7** Kääntäkäät teitänne ja
menkäät matkaan Amorilaisten vuorelle, ja kaikkein heidän läsnä
asuvaistensa tykö, kedoilla, vuorella ja laaksossa, etelämaalle,
ja meren satamissa, Kanaanin maalle ja Libanoniin, hamaan
suuren Phratin virran tykö. **8** Katso, minä annoin teille maan,
joka on teidän edessänne: menkäät ja omistakaat se maa,
niinkuin Herra teidän isillenne Abrahamille, Isaakille ja Jakobille
vannoi, antaaksensa sen heille ja heidän siemenellensä heidän
jälkeensä. **9** Ja minä puhuin teille silloin, sanoen: en minä voi
yksinäni kantaa teitä. **10** Sillä Herra teidän Jumalanne on lisännyt
teitä, niin että te tänäpänä olette niin monta, kuin tähdet taivaassa.
11 Herra teidän isäinne Jumala lisätköön teitä vielä monta tuhatta
kertaa enempi, ja siunatkoon teitä, niinkuin hän teille sanonut
on. **12** Kuinka minä yksinäni voin kantaa senkaltaisen vaivan,
kuorman ja riidan teiltä? **13** Valitkaat teistänne toimelliset ja

ymmärtäväiset miehet, jotka teidän suvustanne tunnetut ovat, ja
minä asetan heitä teidän päämiehiksenne. **14** Niin te vastasitte
minua, sanoen: se on hyvä asia, josta puhut tehdäkses. **15**
Niin minä otin ylimmäiset teidän suvuistanne, toimmelliset
ja tunnetut miehet, ja asetin teille päämiehiksi, tuhannen,
sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälle, ja esimiehiksi
sukukunnissanne. **16** Ja minä käskin tuomareille silloin, sanoen:
kuulkaat teiden veljiänne, ja tuomitkaat oikein jokaisen miehen ja
hänen veljensä vaiheella, ja hänen muukalaisensa vaiheella. **17**
Ei teidän pidä katsoman kenenkään muotoa tuomiossa, vaan
kuulkaat niin pientä, kuin suurtakin: älkäät peljätkö kenenkään
muotoa; sillä tuomio on Jumalan: vaan se asia, mikä teille on
raskas, antakaat tulla minun eteeni, kuullakseni sitä. **18** Ja minä
käskin teitä siihen aikaan kaikista, mitä teidän tekemän piti. **19**
Niin me läksimme Horebista, ja vaelsimme kaiken sen suuren ja
hirmuisen korven lävitse, jonka te nähneet olette Amorilaisten
vuoren tiellä, niinkuin Herra meidän Jumalamme meille käski.
Ja tulimme KadesBarneaan. **20** Niin sanoin minä teille: te
olette tulleet Amorilaisten vuoreen asti, jonka Herra meidän
Jumalamme antaa meille. **21** Katso sitä maata sinun edessäs,
jonka Herra sinun Jumalas sinulle antanut on, mene, ja omista se
niinkuin Herra sinun isäis Jumala sinulle sanonut on: älä pelkää,
älä myös hämmästy. **22** Ja te tulitte kaikki minun tyköni, ja
sanoitte: lähettäkäämme miehet meidän edellämme vakoomaan
maata, ja meille asiaa ilmoittamaan, ja tietä, jota meidän sinne
menemän pitää, ja kaupungeita, joihin meidän tuleman pitää. **23**
Ja se asia kelpasi minulle: niin otin minä kaksitoistakymmentä
miestä teidän seastanne, jokaisesta sukukunnasta yhden. **24**
Ne menivät matkaansa, ja astuivat vuorelle, ja tulivat Eskolin

ojaan asti, ja vakosivat sen. **25** Ja ottivat maan hedelmästä
myötänsä ja toivat meille, ja ilmoittivat meille asian, ja sanoivat:
maa on hyvä, jonka Herra meidän Jumalamme meille antaa. **26**
Mutta ette tahtoneet mennä sinne, vaan olitte vastahakoiset
Herran teidän Jumalanne sanalle, **27** Ja napisitte majoissanne ja
sanoitte: Herra on meille vihainen, ja on tuonut meitä ulos Egyptin
maalta, antaaksensa meitä Amorilaisten käsiin, hukutettaa. **28**
Kuhunka me menemme? Meidän veljemme ovat peljättäneet
meidän sydämemme, sanoen: se kansa on suurempi ja pitempi
meitä, ja ne kaupungit ovat suuret ja varustetut taivaasen asti:
olemme myös nähneet siellä Enakin pojat. **29** Ja minä sanoin
teille: älkäät hämmästykö, älkäät myös peljästykö heitä; **30**
Sillä Herra teidän Jumalanne käy teidän edellänne, ja sotii
teidän edestänne, niin kuin hän myös tehnyt on Egyptissä teille
teidän silmäinne edessä, **31** Ja korvessa, jossa sinä olet nähnyt,
kuinka Herra sinun Jumalas on sinun kantanut, niinkuin mies
kantaa poikansa, kaikella sillä tiellä, jota te vaeltaneet olette,
siihenasti kuin te tälle paikalle tulitte. **32** Vaan ette siitä lukua
pitäneet, uskoa Herran teidän Jumalanne päälle, **33** Joka kävi
tiellä teidän edellänne, tiedustamaan leirin paikkaa, yöllä tulessa,
osoittaen teille tietä jota te kävitte, ja päivällä pilvessä. **34** Koska
Herra kuuli teidän huutonne, vihastui hän ja vannoi, sanoen:
35 Ei yksikään tästä pahasta sukukunnasta pidä näkemän sitä
hyvää maata, jonka minä olen vannonut, antaakseni teidän
isillänne, **36** Paitsi Kalebia Jephunnen poikaa, hän näkee sen,
hänelle minä annan sen maan, jonka päälle hän astunut on, ja
myös hänen lapsillensa, että hän uskollisesti seurasi Herraa. **37**
Ja Herra vihastui myös minulle teidän tähtenne, et sinäkään
sinne tule; **38** Vaan Josua Nunin poika, sinun palvelias, hän

tulee sinne: vahvista häntä; sillä hänen pitää asettaman Israelin
perimykseensä. **39** Ja teidän lapsenne, jotka te sanoitte saaliiksi
tulevan, ja teidän poikanne, jotka ei tänäpänä tiedä hyvää eli
pahaa, he tulevat sinne, ja minä annan sen heille, ja heidän
pitää sen omistaman. **40** Vaan palatkaat te ja menkäät korpeen,
Punaisen meren tietä. **41** Niin te vastasitte ja sanoitte minulle: me
olemme rikkoneet Herraa vastaan: me menemme ja sodimme,
niinkuin Herra meidän Jumalamme meille käskenyt on. Kuin
te siis valmiit olitte, jokainen sota-aseinensa, ja ynseydessä
menitte vuorelle, **42** Sanoi Herra minulle: sano heille: ei teidän
pidä sinne menemän, eikä myös sotiman, sillä en minä ole
teidän kanssanne, ettette lyötäisi teidän vihollistenne edessä. **43**
Koska minä näin teille sanoin, niin ette kuulleet minua, vaan
olitte Herran sanalle vastahakoiset, ja olitte röyhkeät menemään
vuorelle. **44** Niin läksivät Amorilaiset, jotka vuorella asuivat,
teitä vastaan, ja ajoivat teitä takaa niinkuin kimalaiset tekevät,
ja löivät teitä maahan Seirissä Hormaan asti. **45** Kuin te sieltä
palasitte ja itkitte Herran edessä, niin ei Herra tahtonut kuulla
teidän ääntänne, eikä korviinsa ottanut. **46** Niin olette te olleet
Kadeksessa kauvan aikaa, niiden päiväin luvun jälkeen, kuin te
viivyitte siellä (odottain vakoojia).

2 Silloin me palasimme ja matkustimme korpeen Punaisen
meren tietä, niinkuin Herra minulle sanonut oli, ja vaelsimme
Seirin vuorta ympäri kauvan aikaa. **2** Ja Herra puhui minulle,
sanoen: **3** Jo te olette kyllä vaeltaneet tätä vuorta ympäri,
palatkaat pohjoiseen päin. **4** Ja käski kansalle, sanoen: teidän
pitää vaeltaman teidän veljenne Esaun lasten rajain ylitse, jotka
Seirissä asuvat, ja he pelkäävät teitä; mutta karttakaat teitänne
sangen visusti. **5** Älkäät alkako sotaa heitä vastaan; sillä en minä

anna teille jalankaan leveyttä heidän maastansa; sillä Esaun
lapsille olen minä antanut Seirin vuoren perimiseksi. **6** Rahalla
pitää teidän heiltä ruuan ostaman, jonka te syötte, niin myös
veden pitää teidän heiltä rahalla ostaman, jota te juotte: **7** Sillä
Herra sinun Jumalas on siunannut sinun, kaikissa sinun kättes
töissä, hän tietää sinun matkustukses tässä suuressa korvessa.
Jo neljäkymmentä ajastaikaa on Herra sinun Jumalas ollut sinun
kanssas, niin ettei sinulta mitäkään ole puuttunut. **8** Kuin me
veljemme Esaun lasten tyköä vaeltaneet olimme, jotka Seirin
vuorella asuivat, sitä kedon tietä Elatista ja Etseongeberistä,
niin palasimme me, ja menimme Moabin korven tietä. **9** Ja
Herra sanoi minulle: älä vahingoitse Moabilaisia, älä myös
sekoita itsiäs sotaan heidän kanssansa; silä en minä anna
sinulle mitäkään hänen maastansa perimiseksi; sillä Lotin lapsille
olen minä antanut Arin perimiseksi. **10** Emiläiset ovat muinen
sillä paikalla asuneet, jotka olivat suuri, väkevä ja pitkä kansa,
niinkuin Enakilaiset; **11** He luultiin myös Refalaisiksi, niinkuin
Enakilaiset, ja Moabilaiset kutsuivat heitä Emiläisiksi. **12** Asuivat
myös muinen Horilaiset Seirissä, ja Esaun lapset ajoivat pois ja
hukuttivat ne edestänsä, ja asuivat heidän siassansa: niinkuin
Israel teki perintömaassansa, jonka Herra heille antoi. **13**
Niin nouskaat nyt, ja matkustakaat Saredin ojan ylitse. Ja
me vaelsimme Saredin ojan ylitse. **14** Vaan aika, kuin me
matkustimme KadesBarneasta, siihen asti kuin me tulimme
Saredin ojan ylitse, oli kahdeksan vuotta neljättäkymmentä,
siihenasti kuin kaikki sotamiehet leirissä olivat hukkuneet, niinkuin
Herra heille vannonut oli. **15** Sillä Herran käsi oli heitä vastaan,
hukuttamaan heitä leirissä, siihenasti kuin hän peräti lopetti
heidät. **16** Kuin kaikki sotamiehet olivat loppuneet ja kuolleet

kansan seasta, **17** Puhui Herra minulle, ja sanoi: **18** Tänäpänä
pitää sinun matkustaman Moabin rajain yli, lähellä Aria. **19**
Ja kuin lähestyt Ammonin lapsia, älä heitä vahingoitse, älä
myös sekoita itsiäs sotaan heidän kanssansa; sillä en minä
anna sinulle Ammonin lasten maata perimiseksi; vaan Lotin
lapsille olen minä sen antanut perimiseksi. **20** Se on myös luettu
Refalaisten maaksi; sillä Refalaiset ovat muinen siinä asuneet. Ja
Ammonilaiset kutsuvat heidät Samsumilaisiksi. **21** Sillä he olivat
suuri, väkevä ja pitkä kansa, niinkuin Enakilaiset. Ja Herra hävitti
heitä heidän edestänsä, niin että he ajoivat heidät ulos, ja asuivat
heidän siassansa. **22** Niinkuin hän oli tehnyt Esaun lapsille Seirin
vuorella asuvaisille, hävittäissänsä Horilaiset heidän edestänsä,
niin että he ovat heidät ajaneet ulos, ja asuneet heidän siassansa
tähän päivään asti. **23** Availaiset asuivat maakylissä Gatsaan
asti; mutta Kaphtorilaiset läksivät Kaphtorista ja hävittivät ne,
ja asuivat heidän siassansa. **24** Nouskaat ja lähtekäät, ja
matkustakaat Arnonin ojan ylitse: katso, minä annoin sinun
käsiis Sihonin Amorilaisten kuninkaan Hesbonissa, mainensa,
rupee siis omistamaan, ja sotimaan häntä vastaan. **25** Tänäpänä
minä alan tuottamaan kaiken kansan päälle koko taivaan alla
pelvon ja vapisemisen sinun edessäs, niin että he, sanoman
sinusta kuultuansa, pitää värisemän, ja surulliset oleman sinun
edessäs. **26** Niin minä lähetin sanansaattajat Kedemotin korvesta
Sihonille Hesbonin kuninkaalle rauhallisilla sanoilla, sanoen:
27 Minä tahdon vaeltaa sinun maakuntais lävitse, ja niinkuin
tie antaa, niin minä vaellan: en minä oikialle puolelle enkä
vasemmalle poikkee. **28** Ruokaa pitää sinun rahan edestä
antaman minulle syödä, ja vettä rahan edestä juoda: minä käyn
vaivoin joudukkaasti sen lävitse, **29** Niinkuin Esaun lapset,

jotka Seirissä asuvat, minulle tehneet ovat, ja Moabilaiset, jotka
Arissa asuvat, siihenasti että minä tulen Jordanin ylitse, siihen
maahan, jonka Herra meidän Jumalamme antaa meille. **30** Vaan
ei Sihon Hesbonin kuningas tahtonut meidän antaa vaeltaa
sen lävitse; sillä Herra sinun Jumalas kovetti hänen mielensä
ja paadutti hänen sydämensä, että Herra tahtoi antaa hänen
sinun käsiis, niinkuin tänäpäivänä on. **31** Ja Herra sanoi minulle:
katso, minä olen ruvennut antamaan Sihonin kuninkaan ja hänen
maansa sinun etees: rupee omistamaan ja perintönäs pitämään
hänen maatansa. **32** Ja Sihon läksi sotimaan meitä vastaan,
hän ja kaikki hänen väkensä Jaksassa. **33** Mutta Herra meidän
Jumalamme antoi hänen meidän eteemme, ja me löimme hänen
ja hänen lapsensa ja kaikki hänen väkensä. **34** Ja me otimme
silloin kaikki hänen kaupunkinsa, ja hukutimme kaikki kaupungit,
miehet ja vaimot ja lapset, niin ettemme yhtäkään jättäneet, **35**
Paitsi eläimiä jotka me meillemme otimme, ja kaupunkein saaliin,
jotka me voitimme, **36** Hamasta Aroerista Arnonin ojan reunalla,
ja siitä kaupungista ojan vieressä, niin Gileadiin asti. Ei yhtäkään
kaupunkia ollut, joka taisi olla meitä väkevämpi: Herra meidän
Jumalamme antoi kaikki meidän allemme. **37** Vaan Ammonin
lasten maahan et sinä tullut, etkä mihinkään, joka oli Jabbokin
ojan tykönä, eikä niihin kaupunkeihin vuorella, taikka johonkuhun
muuhun, josta Herra meidän Jumalamme meitä kieltänyt on.

3 Ja me palasimme ja menimme Basanin tietä: niin Og Basanin
kuningas läksi kaiken väkensä kanssa meitä vastaan sotimaan
Edrein tykönä. **2** Mutta Herra sanoi minulle: älä pelkää häntä; sillä
minä olen antanut hänen sinun käsiis ja kaiken hänen väkensä
ja hänen maansa, ja sinun pitää tekemän hänelle, niinkuin sinä
teit Sihonille Amorilaisten kuninkaalle, joka Hesbonissa asui. **3**

Ja niin Herra meidän Jumalamme antoi kuningas Ogin Basanista
meidän käsiimme, ynnä kaiken hänen väkensä kanssa, ja
me löimme hänen siihenasti ettei hänelle yhtäkään jäänyt. **4**
Ja silloin me otimme kaikki hänen kaupunkinsa, ja ei ollut
hänellä yhtään kaupunkia, jota emme häneltä ottaneet pois:
kuusikymmentä kaupunkia, ja koko Argobin maakunnan, joka oli
Ogin valtakunnassa Basanissa. **5** Ja kaikki nämät kaupungit
olivat vahvistetut korkeilla muureilla, porteilla ja teljillä, paitsi
monta muuta kaupunkia, jotka olivat erinäiset maakylät, **6** Jotka
me kaikki maahan kukistimme, niinkuin me Sihonille Hesbonin
kuninkaalle teimme: me hävitimme kaiken kaupungin miehet,
vaimot ja myös lapset; **7** Vaan kaikki eläimet, ja kaiken saaliin
kaupungeista, otimme me meillemme. **8** Ja niin me otimme
siihen aikaan sen maan kahden Amorilaisten kuninkaan kädestä,
sillä puolella Jordania, Arnonin ojasta niin Hermonin vuoreen asti.
9 Sidonilaiset kutsuivat Hermonin Sirioniksi, mutta Amorilaiset
kutsuivat sen Seniriksi, **10** Ja kaikki kaupungit lakialla, ja
koko Gileadin, ja koko Basanin, Salkaan ja Edreiin asti, Ogin
valtakunnassa Basanin kaupungit. **11** Sillä ainoastansa kuningas
Og Basanissa oli jäänyt Refalaisista: katso, hänen vuoteensa,
rautainen vuode, eikö se ole Ammonin lasten Rabbatissa? joka
on yhdeksän kyynärää pitkä, ja neljä kyynärää lavia, miehen
kyynärpään pituudelta. **12** Ja niin me siihen aikaan sen maan
meillemme omistimme: Aroerista Arnonin ojan tyköä, ja puolen
Gileadin mäkeä, ja sen kaupungit, annoin minä Rubenilaisille
ja Gadilaisille. **13** Mutta mitä Gileadista jäi ja koko Basanin
kanssa, joka kutsutaan Refalaisten maaksi. **14** Jair Manassen
poika sai koko Argobin maakunnan Gessurin ja Makatin maan
ääriin, ja kutsui Basanin oman nimensä jälkeen Jairin kyliksi,

tähän päivään asti. **15** Mutta Makirille minä annoin Gileadin. **16**
Ja Rubenilaisille ja Gadilaisille annoin minä osan Gileadista,
Arnonin ojaan asti, keskelle ojaa, kussa raja on, niin Jabbokin
ojaan asti, jossa Ammonin lasten raja on, **17** Niin myös Araban
kedon ja Jordanin ja rajamaat Kinneretistä niin kedon mereen
asti, se on Suolainen meri, Pisgan vuoren alaisella puolella itää
kohden. **18** Ja minä käskin teitä sillä ajalla, ja sanoin: Herra
teidän Jumalanne on antanut teille tämän maan omaksenne:
menkäät aseinenne veljeinne Israelin lasten edellä, kaikki te,
jotka väkevät olette sotaan menemään. **19** Paitsi emäntiänne,
lapsianne ja myös karjaanne, (sillä minä tiedän teillä olevan paljo
karjaa) antakaat niiden olla kaupungeissanne, jotka minä teille
antanut olen, **20** Siihenasti että Herra teidän veljennekin saattaa
lepoon, niinkuin teidätkin, että hekin omistaisivatsen maan, jonka
Herra teidän Jumalanne heille antava on tuolla puolella Jordania:
sitte te palajatte kukin omaisuuteenne, jonka minä teille antanut
olen. **21** Ja minä käskin Josualle sillä ajalla, sanoen: sinun
silmäs ovat nähneet kaikki, mitä Herra teidän Jumalanne näille
kahdelle kuninkaalle on tehnyt, niin hän on myös tekevä kaikille
valtakunnille, kuhunka sinä menet. **22** Älkäät heitä peljätkö; sillä
Herra teidän Jumalanne itse sotii teidän edestänne. **23** Ja minä
rukoilin Herraa siihen aikaan, sanoen: **24** Herra, Heraa, sinä
olet ruvennut ilmoittamaan palvelialles sinun kunnias ja sinun
vahvan kätes; sillä kuka on Jumala taivaassa eli maassa, joka
taitaa sinun tekos ja väkes perään tehdä? **25** Anna nyt minun
mennä katsomaan sitä hyvää maata tuolla puolella Jordania,
hyviä vuoria ja Libanonia. **26** Mutta Herra vihastui minun päälleni
teidän tähtenne, eikä kuullut minun rukoustani; mutta sanoi
minulle: sinulla on kyllä, älä minulle siitä asiasta enempää puhu.

27 Astu Pisgan kukkulalle, ja nosta silmäs länteen päin, pohjaan
päin, lounaan päin ja itään päin, ja katso silmilläs; sillä ei sinun
pidä menemän tämän Jordanin ylitse. **28** Mutta käske Josualle
ja vahvista häntä, ja rohkaise häntä; sillä hänen pitää menemän
ylitse, tämän kansan edellä, ja pitää heille omistaman perinnöksi
sen maan, jonka sinä näet. **29** Ja me olimme siinä laaksossa,
joka on BetPeorin kohdalla.

4 Ja kuule nyt, Israel, ne säädyt ja oikeudet, jotka minä teille
opetan tehdäksenne, että te eläisitte ja tulisitte ja omistaisitte
maan jonka Herra teidän isäinne Jumala teille on antava. **2**
Ei teidän pidä mitään lisäämän siihen sanaan minkä minä
teille käsken, eikä pidä myös teidän mitään siitä ottamanpois,
kätkeäksenne Herran teidän Jumalanne käskyjä, jotka minä teille
käsken. **3** Teidän silmänne ovat nähneet, mitä Herra tehnyt on
BaalPeorille; sillä kaikki, jotka seurasivat BaalPeoria, on Herra
sinun Jumalas hukuttanut teidän seastanne. **4** Vaan te, jotka
riiputte kiinni Herrassa teidän Jumalassanne, te elätte kaikki
tänäpänä. **5** Katso, minä opetin teille käskyt ja oikeudet, niinkuin
Herra minun Jumalani minulle käskenyt on, niin tehdäksenne
maalla, johonka te tulette, omistamaan sitä. **6** Niin pitäkäät
siis ja tehkäät ne; sillä tämä on teidän ymmärryksenne ja
toimellisuutenne kaikkein kansain edessä, koska he kuulevat
nämät käskyt, niin he sanovat: tämä suuri kansa ainoastaan on
toimellinen ja kuluisa kansa. **7** Sillä mikä kansa on niin suuri, jota
Jumala niin lähestyy, niinkuin Herra meidän Jumalamme, niin
usein kuin me häntä rukoilemme? **8** Ja mikä on niin ylistettävä
kansa jolla niin hurskaat säädyt ja käskyt ovat, niinkuin kaikki
tämä laki on, jonka minä teille tänäpänä annan? **9** Niin karta ja
varjele sinun sielus sangen visusti, ettet sinä unhottaisi niitä

asioita, jotka sinun silmäs ovat nähneet, ja ettei ne läksisi
sinun sydämestäs kaikkena sinun elinaikanas: ja sinun pitää
niitä julistaman lapsilles ja lastes lapsille. **10** Sitä päivää, jonas
seisoit Herran sinun Jumalas edessä Horebissa, kuin Herra
sanoi minulle: kokoa minulle kansa, antaakseni heidän kuulla
minun sanojani, jotka heidän pitää oppiman, että he pelkäisivät
minua kaikkena elinaikanansa maan päällä, ja opettaisivat
lapsiansa. **11** Ja te astuitte edes, ja seisoitte alhaalla vuoren
tykönä, ja vuori paloi taivaasen asti, ja siellä oli pimeys, pilvi
ja synkeys. **12** Ja Herra puhui teille keskeltä tulta: puheen
äänen te kuulitte, mutta ette yhtäkään kuvaa nähneet, vaan
äänen kuulitte. **13** Ja hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän teidän
tehdä käski: ne kymmenet sanat, ja kirjoitti ne kahteen kiviseen
tauluun. **14** Ja Herra käski minun silloin opettaa teille säädyt
ja oikeudet, teidän niitä tehdäksenne siinä maassa, johon te
menette omistamaan sitä. **15** Varjelkaat siis sielujanne sangen
visusti; sillä ette ole yhtäkään kuvaa nähneet sinä päivänä,
jona Herra puhui teille, keskeltä tulta, Horebissa, **16** Ettette
turmelisi teitänne, ja tekisi teillenne kuvaa, jonkun muotoista,
miehen eli vaimon kaltaista, **17** Jonkun eläimen kaltaista, joka
on maan päällä, jonkun linnun kaltaista, joka lentää taivaan
alla; **18** Eli jonkun madon muotoa maan päällä, eli jonkun kalan
muotoa, joka on vedessä maan alla, **19** Ja ettet sinä myös
nostaisi silmiäs taivaasen päin, ja katselisi aurinkoa, ja kuuta,
ja tähtiä, ja kaikkea taivaan sotajoukkoa, ja tulisi kehoitetuksi
kumartamaan ja palvelemaan heitä, jotka Herra sinun Jumalas
jakanut on kaikille kansoille koko taivaan alla. **20** Mutta teidät on
Herra ottanut ja johdattanut ulos rautapätsistä Egyptistä, että
olisitte hänelle perintökansa, niinkuin se myös on tänäpänä. **21**

Ja Herra vihastui minun päälleni teidän puheenne tähden, niin
että hän vannoi, ettei minun pitänyt menemän Jordanin ylitse,
eli tuleman siihen hyvään maahan, jonka Herra sinun Jumalas
antaa sinulle perinnöksi. **22** Vaan minun pitää kuoleman tässä
maassa, ja ei minun pidä käymän Jordanin ylitse; mutta te käytte
sen ylitse ja omistatte hyvän maan. **23** Niin kavahtakaat, ettette
Herran teidän Jumalanne liittoa unhottaisi, jonka hän teidän
kansanne on tehnyt: ja älkäät tehkö kuvaa jonkun muotoista
niinkuin Herra sinun Jumalas sinulta kieltänyt on. **24** Sillä Herra
sinun Jumalas on kuluttavainen tuli, ja kiivas Jumala. **25** Kuin
sinä siität lapsia, ja lasten lapsia, ja te vanhenette maassa ja
turmelette itsenne, ja teette itsellenne kuvia jonkun muotoisia,
niin että te teette pahaa Herran teidän Jumalanne edessä, ja
vihoitatte hänen, **26** Niin minä tänäpänä kutsun taivaat ja maan
todistajaksi teitä vastaan, että teidän pitää äkisti peräti hukkuman
siitä maasta, johon te menette Jordanin ylitse, omistamaan
sitä. Ei teidän pidä kauvan elämän siinä, vaan te pitää peräti
hukutettaman. **27** Ja Herra hajoittaa teitä kansain sekaan, ja te
tulette vähäksi kansaksi, jätetyksi pakanain sekaan, kuhunka
Herra vie teidät. **28** Siellä pitää teidän palveleman epäjumalia,
jotka ihmisten käsialat ovat: puita ja kiviä, jotka ei näe, eikä kuule,
eikä syö, eikä haista. **29** Jos sinä silloin siellä etsit Herraa sinun
Jumalaas, niin sinä löydät hänen, koska sinä etsit häntä kaikesta
sydämestäs, ja kaikesta sielustas. **30** Koskas ahdistetaan, ja
nämät kaikki sinun päälles tulevat, niin sinä viimeisinä päivinä
palajat Herran sinun Jumalas tykö ja kuulet hänen ääntänsä. **31**
Sillä Herra sinun Jumalas on armollinen Jumala: ei hän sinua
hylkää, eikä kadota sinua, ja ei hän unhota sinun isäis liittoa,
jonka hän heille vannonut on. **32** Kysele entisiä aikoja, jotka

ovat olleet sinun edelläs, siitä päivästä, jona Jumala loi ihmisen
maan päälle, ja yhdestä taivaan äärestä niin toiseen ääreen: jos
ikänä niin suuri asia tapahtunut on, eli senkaltaista on ikänä
kuultu? **33** Onko joku kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan
tulen keskeltä, niinkuin sinä kuullut olet, ja on elänyt? **34** Eli
onko Jumala koetellut mennäksensä ottamaan itsellensä kansaa
kansan seasta, kiusauksilla, ja tunnustähdeillä, ja ihmeillä, ja
sodalla, ja väkevällä kädellä, ja ojetulla käsivarrella ja suurilla
peljästyksillä, niinkuin Herra teidän Jumalanne kaikki nämät
tehnyt on teille Egyptistä sinun silmäis edessä. **35** Nämät olet
sinä nähnyt, tietääkses, että Herra on ainoastaan Jumala; ja
paitsi häntä ei yksikään muu. **36** Taivaasta on hän antanut
sinun kuulla äänensä, opettaaksensa sinua, ja maalla on hän
antanut sinun nähdä suuren tulensa, ja tulen keskeltä olet sinä
kuullut hänen sanansa. **37** Että hän sinun isiäs on rakastanut, ja
heidän siemenensä on valinnut heidän jälkeensä, ja vienyt ulos
sinun Egyptin maasta kasvoillansa, ja suurela voimallansa, **38**
Ajamaan ulos sinun edestäs suuret kansat, väkevämmät sinua,
johdattaaksensa sinun siihen, ja antaaksensa sinulle heidän
maansa perinnöksi, niinkuin se tänäpänä tapahtunut on. **39**
Niin tiedä siis tänäpänä, ja pane mielees, että Herra on Jumala
ylhäällä taivaassa, ja alhaalla maassa, ja ei yksikään muu, **40**
Ettäs pidät hänen säätynsä ja käskynsä, jotka minä tänäpänä
sinulle käsken, että sinun ja sinun lapsilles sinun jälkees hyvin
kävis, ja ettäs olisit pitkä-ijällinen maassa, jonka Herra sinun
Jumalas sinulle antaa ikäpäivikses. **41** Silloin eroitti Moses kolme
kaupunkia, sillä puolella Jordania auringon nousemisen puoleen,
42 Että sinne pakenis, tietämätä lähimmäisensä kuoliaaksi löis ja
ei ennen ole ollut hänen vihamiehensä; että hän pakenis yhteen

niistä kaupungeista, ja eläis, **43** Kuin oli Betser korvessa, lakialla
maalla Rubenilaisten seassa, ja Ramot Gileadissa Gadilaisten
seassa, ja Goan Basanissa Manasselaisten seassa. **44** Tämä on
se laki, jonka Moses Israelin lasten eteen pani. **45** Ja nämät
ovat todistukset, säädyt ja oikeudet, jotka Moses sanoi Israelin
lapsille, lähdettyänsä Egyptistä, **46** Sillä puolella Jordania,
laaksossa BetPeorin kohdalla, Sihorin Amorilaisten kuninkaan
maalla joka Hesbonissa asui, jonka Moses ja Israelin lapset löivät
lähdettyänsä Egyptistä, **47** Ja omistivat hänen maansa, niin myös
Ogin Basanin kuninkaan maan, kahden Amorilaisten kuninkaan,
jotka sillä puolella Jordania asuivat, auringon ylenemistä päin,
48 Aroerista Arnonin ojan reunalla, Sionin vuoreen asti, se on
Hermon. **49** Ja kaiken lakian maan sillä puolella Jordania itään
päin, lakeuden mereen asti, Pisgan vuoren alaisella puolella.

5 Ja Moses kutsui koko Israelin, ja sanoi heille: kuule Israel
näitä säätyjä ja oikeuksia, jotka minä tänäpänä puhun teidän
korvainne kuullen, ja oppikaat ne, ja pitäkäät ne, tehdäksenne
niiden jälkeen. **2** Herra meidän Jumalamme teki liiton meidän
kanssamme Horebissa. **3** Ei tehnyt Herra tätä liittoa meidän
isäimme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka nyt tässä
olemme tänäpänä, ja kaikki elämme. **4** Herra puhui kasvoista
kasvoihin teidän kanssanne vuorella, tulen keskeltä. **5** Silloin
minä seisoin Herran ja teidän vaiheellanne, ilmoittamassa teille
Herran sanaa; sillä te pelkäsitte tulta, ja ette nousseet vuorelle, ja
hän sanoi: **6** Minä (olen) Herra sinun Jumalas, joka sinun Egyptin
maalta orjuuden huoneesta ulos vienyt olen. **7** Ei sinun pidä
pitämän muita Jumalia minun edessäni. **8** Ei sinun pidä kuvaa
tekemän sinulles jonkun muotoiseksi, joka ylhäällä taivaassa on,
eli alhaalla maassa, elikkä vesissä maan alla. **9** Ei sinun pidä

niitä kumartaman, eikä palveleman niitä; sillä minä olen Herra
sinun Jumalas, kiivas Jumala, joka kostan lapsille isäin rikokset,
kolmanteen ja neljänteen polveen niille, jotka minua vihaavat, **10**
Ja teen laupiuden monelle tuhannelle, jotka minua rakastavat, ja
minun käskyni pitävät. **11** Ei sinun pidä turhaan lausuman Herran
sinun Jumalas nimeä; sillä ei Herra pidä sitä rankaisemata,
joka hänen nimensä turhaan lausuu, **12** Sinun pitää lepopäivän
pitämän, ettäs sen pyhittäisit, niinkuin Herra sinun Jumalas sinun
käski: **13** Kuusi päivää pitää sinun työtä tekemän, ja kaikki sinun
asias toimittaman; **14** Mutta seitsemäs päivä on Herran sinun
Jumalas lepopäivä: silloin ei sinun pidä mitään työtä tekemän,
eikä sinun poikas, eikä sinun tyttäres, eikä sinun palvelias, eikä
sinun piikas, eikä sinun härkäs, eikä aasis, eikä yksikään sinun
karjas, eikä sinun muukalaises, joka sinun portteis sisällä on,
että sinun palvelias ja piikas levossa olisivat niinkuin sinäkin. **15**
Ja muista, että sinäkin olit orja Egyptin maalla, ja Herra sinun
Jumalas johdatti sinun sieltä väkevällä kädellä ja ojennetulla
käsivarrella. Sentähden Herra sinun Jumalas käski sinun pitää
lepopäivän. **16** Sinun pitää kunnioittaman isääs ja äitiäs, niinkuin
Herra sinun Jumalas on sinun käskenyt, ettäs kauvan eläisit, ja
menestyisit siinä maassa, jonka Herra sinun Jumalas sinulle
antaa. **17** Ei sinun pidä tappaman. **18** Ei sinun pidä huorin
tekemän. **19** Ei sinun pidä varastaman. **20** Ei sinun pidä väärää
todistusta sanoman sinun lähimmäistäs vastaan. **21** Ei sinun
pidä himoitseman sinun lähimmäises emäntää. Ei sinun pidä
himoitseman sinun lähimmäises huonetta, hänen peltoansa,
palveliaansa, piikaansa, härkäänsä, aasiansa, ja mitä ikänä
sinun lähimmäises on. **22** Nämät ovat ne sanat, jotka Herra
puhui kaikelle teidän seurakunnallenne vuorella, tulesta, pilvestä

ja synkeydestä suurella äänellä, ja ei siihen enempää lisännyt,
ja kirjoitti ne kahteen kiviseen tauluun, ja antoi ne minulle.
23 Ja tapahtui, kuin te äänen kuulitte pimeyden keskeltä, ja
vuori paloi tulesta, niin te tulitte minun tyköni, kaikki päämiehet
ja vanhimmat teidän suvustanne, **24** Ja te sanoitte: katso,
Herra meidän Jumalamme on osottanut meille kunniansa ja
suuruutensa, ja me kuulimme hänen äänensä tulesta. Tänäpänä
me näimme Jumalan puhuvan ihmisille, ja heidän elämään
jäävän. **25** Ja miksi meidän nyt pitää kuoleman, että tämä suuri
tuli pitää kuluttaman meidät? Jos me useammin kuulemme
Herran meidän Jumalamme äänen, niin me kuolemme. **26**
Sillä mikä on kaikki liha, että se kuulis elävän Jumalan äänen
tulesta puhuvan, niinkuin me, ja jäis elämään? **27** Lähesty
sinä ja kuule kaikki, mitä Herra meidän Jumalamme sanoo, ja
sano sinä meille kaikki, mitä Herra meidän Jumalamme sinun
kanssas puhuu, niin me tahdomme kuulla ja tehdä niitä. **28**
Ja Herra kuuli teidän sanainne äänen, kuin te puhuitte minun
kanssani, ja Herra sanoi minulle: minä kuulin tämän kansan
puheen äänen, kuin he puhuivat sinun kanssas: se on kaikki
hyvä, minkä he puhuivat. **29** Joska heille olis senkaltainen sydän,
pelkäämään minua ja kätkemään kaikki minun käskyni kaikkena
heidän elinaikanansa, että heille menestyis ja heidän lapsillensa
ijankaikkisesti! **30** Mene siis ja sano heille: palatkaat kotianne
teidän majoihinne. **31** Mutta sinun pitää seisoman tässä minun
edessäni, että minä puhun sinun kanssas kaikki käskyt, säädyt
ja oikeudet, jotka sinun pitää heille opettaman, että he tekisivät
niiden jälkeen, siinä maassa, jonka minä heille annan heidän
omistaaksensa. **32** Niin pitäkäät nämät ja tehkäät niinkuin Herra
teidän Jumalanne teidän käski, ja älkäät poiketko oikialle eikä

vasemmalle puolelle; **33** Vaan vaeltakaat kaikkia niitä teitä, jotka
Herra teidän Jumalanne teille käski, että eläisitte, menestyisitte
ja olisitte pitkä-ijälliset siinä maassa, jonka te omistatte.

6 Nämät ovat ne käskyt, säädyt ja oikeudet, jotka Herra teidän
Jumalanne käski opettaa teille tehdäksenne siinä maassa,
kuhunka te menette omistamaan sitä. **2** Ettäs pelkäisit Herraa
sinun Jumalaas, ja pitäisit kaikki hänen säätynsä ja käskynsä,
jotka minä käsken sinulle, sinä ja sinun lapses ja sinun lastes
lapset, kaikkena sinun elinaikanas, ettäs kauvan eläisit. **3**
Israel, sinun pitää kuuleman ja pitämän, niin että sinä myös
teet sen jälkeen, että sinulle hyvin kävis, ja te tulisitte paljon
lisätyksi; niinkuin Herra sinun isäis Jumala sinulle on luvannut
maan, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa. **4** Kuule Israel, Herra
meidän Jumalamme on yksi (ainoa) Herra, **5** Ja sinun pitää
rakastaman Herraa sinun Jumalaas, kaikesta sydämestäs, ja
kaikesta sielustas ja kaikesta voimastas. **6** Ja nämät sanat,
jotka minä käsken sinulle tänäpänä, pitää sinun paneman
sydämees, **7** Ja teroittaman ne sinun lapsilles, ja niistä puhuman,
huoneessa istuissas ja tiellä käydessäs, maata pannessas ja
noustessas. **8** Ja sinun pitää sitoman ne merkiksi kätees, ja ne
pitää oleman sinulle muistoksi sinun silmäis edessä. **9** Ja sinun
pitää kirjoittaman ne huonees pihtipieliin ja portteihis, **10** Kuin
Herra sinun Jumalas johdattaa sinun sille maalle, jonka hän sinun
isilles, Abrahamille, Isaakille ja Jakobille on vannonut sinulle
antaaksensa, suuret ja jalot kaupungit, joita et sinä rakentanut,
11 Ja huoneet täynnä kaikkea hyvyyttä, joita et sinä itse täyttänyt,
ja vuojonkiviset kaivot, joita et sinä itse kaivanut, ja viinamäet ja
öljymäet, joita et sinä itse istuttanut, että sinä syöt ja ravitaan.
12 Niin ota vaari, ettet sinä unhota Herraa, joka sinun Egyptin

maalta, orjuuden huoneesta on johdattanut ulos. **13** Mutta sinun
pitää pelkäämän Herraa sinun Jumalaas ja palveleman häntä,
ja hänen nimensä kautta pitää sinun vannoman. **14** Ei teidän
pidä seuraaman muukalaisia jumalia, niiden kansain jumalia,
jotka teidän ympärillänne ovat. **15** Sillä Herra sinun Jumalas on
kiivas Jumala teidän keskellänne, ettei Herran sinun Jumalas
viha julmistuisi sinun päälles, ja hukuttaisi sinua maasta. **16** Ei
teidän pidä kiusaaman Herraa teidän Jumalaanne, niinkuin te
häntä kiusasitte Massassa; **17** Mutta pitämän uskollisesti Herran
teidän Jumalanne käskyt, niin myös hänen todistuksensa ja
hänen säätynsä, jotka hän sinulle käskenyt on, **18** Ettäs teet
sitä mikä oikia ja hyvä on Herran edessä, että sinulle hyvin
kävis, ja tulisit sisälle ja omistaisit sen hyvän maan, josta Herra
vannoi sinun isilles, **19** Että hän karkottais kaikki viholliset sinun
edestäs, niinkuin Herra sanonut on. **20** Kuin poikas tästälähin
kysyy sinulta, sanoen: mitkä todistukset ja säädyt ja oikeudet
nämät ovat, jotka Herra meidän Jumalamme teille käskenyt on?
21 Niin sinun pitää sanoman pojalles: me olimme Pharaon orjat
Egyptissä; mutta Herra johdatti meidät ulos Egyptistä väkevällä
kädellä. **22** Ja Herra teki suuria ja pahoja tuunustähtejä, ja
ilmeitä Egyptille, Pharaolle, ja kaikelle hänen huoneellensa,
meidän silmäimme edessä. **23** Ja johdatti meidät sieltä, että hän
veis meitä, ja antais meille sen maan, josta hän vannoi meidän
isillemme. **24** Ja Herra käski meitä tekemään kaikkein näiden
säätyin jälkeen, peljäten Herraa meidän Jumalaamme, että meille
hyvin kävis kaikkena meidän elinaikanamme, niinkuin myös
tänäpänä käy. **25** Ja sen pitää oleman meille vanhurskaudeksi,
jos me pidämme ja teemme kaikki nämät käskyt Herran meidän
Jumalamme edessä, niinkuin hän meille on käskenyt.

7 Kuin Herra sinun Jumalas vie sinun siihen maahan, johon
sinä tulet omistamaan sitä, ja ajaa paljon kansaa ulos sinun
edestäs: Hetiläiset, Girgasilaiset, Amorilaiset, Kanaanilaiset,
Pheresiläiset, Heviläisetja Jebusilaiset, seitsemän kansaa, jotka
sinua suuremmat ja väkevämmät ovat; **2** Ja kuin Herra sinun
Jumalas antaa heidät sinun etees, ja sinä lyöt heitä, niin sinun
pitää peräti hukuttaman heitä, niinkuin kirotuita, ja ei tekemän
yhtäkään liittoa heidän kanssansa, eikä armahtaman heitä. **3** Ja
ei sinun pidä heimolaisuuteen antaman sinuas heidän kanssansa:
sinun tyttäriäs ei sinun pidä antaman heidän pojillensa, ja heidän
tyttäriänsä ei pidä sinun ottaman pojilles. **4** Sillä he viettelevät
sinun poikas minun tyköäni, palvelemaan muukalaisia jumalia;
niin julmistuu Herran viha teidän päällenne ja nopiasti hukuttaa
teidät. **5** Mutta näin pitää teidän tekemän heille: heidän alttarinsa
pitää teidän kukistaman ja heidän patsaansa rikkoman, niin
myös heidän metsistönsä hakkaaman, ja heidän epäjumalansa
kuvat tulella polttaman. **6** Sillä sinä olet pyhä kansa Herralle
sinun Jumalalles: sinun on Herra sinun Jumalas valinnut omaksi
kansaksensa kaikista kansoista, jotka asuvat maan päällä. **7**
Ei ole Herra mielistynyt teihin ja valinnut teitä sentähden, että
teidän lukunne on suurempi kuin kaikkein muiden kansain; sillä
sinä olet vähin kaikista kansoista. **8** Mutta että Herra rakasti
teitä ja pitää valansa, jonka hän vannoi teidän isillenne, johdatti
hän teidät ulos väkevällä kädellä ja vapahti teidät orjuuden
huoneesta, Pharaon Egyptin kuninkaan kädestä. **9** Niin sinun
pitää tietämän, että Herra sinun Jumalas on Jumala, uskollinen
Jumala, pitäväinen liiton ja laupiuden niiden kanssa, jotka häntä
rakastavat ja pitävät hänen käskynsä, tuhanteen polveen, **10** Ja
kostaa niille, jotka häntä vihaavat, kasvoinsa edessä, niin että

hän hukuttaa heitä, ja ei viivy kostamasta niille kasvoinsa edessä,
jotka häntä vihaavat. **11** Niin pidä ne käskyt, säädyt ja oikeudet,
jotka minä sinulle käsken tänäpänä tehdäkses niitä. **12** Ja kuin
te nämät oikeudet kuulette, ja pidätte, ja teette ne, niin myös
Herra sinun Jumalas pitää sinulle sen liiton ja laupiuden, jonka
hän vannoi sinun isilles, **13** Ja rakastaa sinua, ja siunaa sinun, ja
ennentää sinun, ja siunaa sinun ruumiis hedelmän, ja sinun maas
hedelmän, sinun jyväs, viinas ja öljys, sikiät karjastas, ja laumat
lampaistas, siinä maassa, jonka hän sinun isilles vannoi sinulle
antaaksensa. **14** Sinun pitää oleman siunatun kaikista kansoista.
Ei yksikään hedelmätöin pidä sinun seassas oleman, eikä karjas
seassa. **15** Ja Herra ottaa sinulta pois kaikki sairaudet: ei hän
yhtäkään Egyptin pahaa tautia, jotka sinä tiedät, pane sinun
päälles; mutta heittää ne kaikkein niiden päälle, jotka sinua
vihaavat. **16** Sinun pitää nielemän kaikki ne kansat, jotka Herra
sinun Jumalas sinulle antava on: ei sinun silmäs pidä säästämän
heitä, eikä sinun pidä palveleman heidän jumaliansa; sillä se tulis
sinulle paulaksi. **17** Jos sinä sanot sydämessäs: nämät kansat
ovat usiammat kuin minä; kuinka taidan minä heidät ajaa ulos?
18 Niin älä pelkää heitä: muista visusti, mitä Herra sinun Jumalas
teki Pharaolle ja kaikille Egyptiläisille, **19** Ja ne suuret kiusaukset,
jotka silmät nähneet ovat, ja tunnustähdet ja ihmeet, ja väkevä
käsi, ja ojettu käsivarsi, jolla Herra sinun Jumalas johdatti
sinun. Niin Herra sinun Jumalas tekee kaikille niille kansoille,
joita sinä pelkäät. **20** Niin myös Herra sinun Jumalas lähettää
heidän sekaansa hörhöläiset siihen asti että kaikki hukutetaan,
jotka jääneet ja heitänsä lymyttäneet ovat sinun edestäs. **21**
Älä hämmästy heidän edessänsä; sillä Herra sinun Jumalas
on sinun keskelläs, suuri ja peljättävä Jumala. **22** Ja Herra

sinun Jumalas karkottaa nämät kansat sinun edestäs, vähitellen
toisen toisensa jälkeen: et sinä saa äkisti hukuttaa heitä, ettei
metsän pedot lisääntyisi sinua vastaan maan päällä. **23** Ja
Herra sinun Jumalas antaa heitä sinun etees, ja häiritsee heitä
suurella sekaseuraisuudella, siihenasti että hän hukuttaa heidät.
24 Ja antaa heidän kuninkaansa sinun käsiis, ja sinun pitää
hukuttaman heidän nimensä taivaan alta: ei pidä yhdenkään
seisoman sinua vastaan siihenasti ettäs heidät hukutat. **25**
Heidän epäjumalainsa kuvat pitää sinun tulella polttaman: ei
sinun pidä himoitseman sitä hopiaa ja kultaa, joka niiden päällä
on ollut, taikka ottaman siitä jotain sinulles, ettei se olisi sinulle
paulaksi; sillä se on Herralle sinun Jumalalles kauhistus. **26**
Sentähden ei sinun pidä sitä kauhistusta huoneeses viemän,
ettei tulisi kirotuksi niinkuin se, mutta sinun pitää ilvoituksella
ilvoittaman ja kauhistuksella kauhistuman sitä; sillä se on kirottu.

8 Kaikki käskyt, jotka minä käsken sinulle tänäpänä, pitäkäät ja
tehkäät, että eläisitte ja lisääntyisitte, tulisitte ja omistaisitte maan,
josta Herra vannoi teidän isillenne. **2** Ja muista kaikkea sitä
matkaa, jonka kautta Herra sinun Jumalas johdatti sinun näinä
neljänäkymmenenä vuotena korvessa, vaivataksensa sinua ja
koetellaksensa sinua, tietääksensä mitä sinun sydämessäs oli,
pitäisitkö hänen käskynsä, vai etkö. **3** Ja hän vaivasi sinua ja
antoi sinun isota, ja ravitsi sinun mannalla, jota et sinä eikä
sinun isäs tunteneet, antaaksensa sinun tietää, ettei ihminen elä
ainoastansa leivästä; vaan kaikesta mikä Herran suusta lähtee,
elää ihminen. **4** Ei sinun vaattees vanhuudesta kuluneet yltäs ja
sinun jalkas ei kuulettuneet, näinä neljänäkymmenenä vuotena.
5 Niin tiedä sydämessäs, että Herra sinun Jumalas on kurittanut
sinua, niinkuin mies kurittaa poikaansa. **6** Ja pidä Herran sinun

Jumalas käskyt vaeltaakses hänen tiellänsä ja peljätäkses häntä.
7 Sillä Herra sinun Jumalas vie sinun hyvälle maalle: sille maalle,
jossa vesiojat, lähteet ja järvet ovat, jotka laaksoihin ja vuorten
sivuille vuotavat, **8** Maalle, jossa nisu, ohra, viinapuut, fikunapuut
ja granatin omenat ovat; maalle, jossa on öljypuita ja hunajaa;
9 Maalle, jossa ei sinun pidä vajavaisuudessa syömän leipää
jossa ei mitään puutu; maalle, jonka kivet ovat rautaa, jossa
sinä myös vasken vuorista lohkaiset. **10** Ja koska sinä syönyt ja
ravittu olet, ettäs silloin kiität Herraa sinun Jumalaas hyvän maan
edestä, jonka hän antoi sinulle, **11** Niin ota siis vaari, ettet unhota
Herraa sinun Jumalaas siinä, ettet sinä pidä hänen käskyjänsä,
oikeuksiansa ja säätyjänsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken.
12 Koskas syönyt ja ravittu olet, ja rakennat kauniit huoneet ja
asut niissä, **13** Ja sinun karjas ja lampaas, hopias ja kultas,
ja kaikki mitä sinulla on, lisääntyvät, **14** Ettei sinun sydämes
silloin tulisi ylpiäksi, ja unhottaisit Herran sinun Jumalas, joka
sinun johdatti Egyptin maalta, orjuuden huoneesta, **15** Ja on
sinun johdattanut suuren ja hirmuisen korven lävitse, jossa
tuliset kärmeet, ja skorpionit, ja kuivuus oli, ja ei ensinkään vettä
ollut, ja hän antoi veden vuotaa sinulle kovasta kalliosta. **16** Ja
ravitsi sinun mannalla korvessa, josta ei sinun isäs tietäneet,
vaivataksensa ja koetellaksensa sinua, ja viimeiseltä hyvää
tehdäksensä sinulle. **17** Muutoin sinä sanoisit sydämessäs:
minun voimani ja käteni väkevyys on minulle näin voimalliset
työt tehnyt. **18** Vaan muista Herraa Jumalaas; sillä hän on se,
joka sinulle voiman antaa, tekemään senkaltaisia voimallisia
tekoja, että hän vahvistais liittonsa, jonka hän vannoi sinun
isilles, niinkuin se tänäkin päivänä tapahtuu. **19** Mutta jos sinä
niin unhotat Herran sinun Jumalas, ja noudatat muita jumalia,

palvelet ja kumarrat niitä, niin minä tänäpänä todistan teille, että
teidän pitää peräti hukkuman. **20** Juuri niinkuin pakanat, jotka
Herra hukuttaa teidän edestänne, niin teidän pitää hukkuman,
ettette ole Herran teidän Jumalanne äänelle kuuliaiset.

9 Kuule Israel: tänäpänä sinä menet Jordanin yli, ettäs tulet
omistamaan sitä kansaa, joka on sinua suurempi ja väkevämpi,
suuria kaupungeita rakennetuita taivaaseen asti, **2** Suurta ja
pitkää kansaa, Enakin poikia, jotka sinä tunnet, joista sinä myös
kuullut olet sanottavan: kuka voi seisoa Enakin poikia vastaan?
3 Niin sinun pitää tänäpänä tietämän, että Herra sinun Jumalas
käy sinun edelläs niinkuin kuluttavainen tuli; hän hukuttaa heitä,
ja hän alentaa heitä sinun edessäs, ettäs ajat heitä ulos ja
hukutat nopiasti, niinkuin Herra sanoi sinulle. **4** Kuin Herra sinun
Jumalas on heidät ajanut sinun edestäs ulos, niin älä sano
sydämessäs: Herra on minun tähän tuonut omistamaan tätä
maata minun vanhurskauteni tähden; sillä Herra ajaa nämät
pakanat sinun edestäs ulos heidän jumalattomuutensa tähden.
5 Et sinä tule omistamaan heidän maatansa vanhurskautes eli
sydämes vakuuden tähden; vaan Herra sinun Jumalas ajaa
pakanat ulos heidän jumalattomuutensa tähden, että Herra
vahvistais sanansa, jonka Herra sinun isilles Abrahamille,
Isaakille ja Jakobille vannoi. **6** Niin tiedä nyt, ettei Herra sinun
Jumalas anna sinulle tätä hyvää maata, omistaakses sitä sinun
vanhurskautes tähden; sillä sinä olet niskurikansa. **7** Muista ja älä
unhota, kuinka sinä Herran sinun Jumalas vihoitit korvessa: siitä
päivästä kuin sinä läksit Egyptin maalta, siihenasti kuin te tulleet
olette tähän paikkaan, olette te olleet Herralle vastahakoiset.
8 Sillä Horebissa te vihoititte Herran, ja Herra vihastui teille,
niin että hän tahtoi teidät hukuttaa. **9** Kuin minä vuorelle astuin

ottamaan kivisiä tauluja vastaan, liiton tauluja, jonka Herra
teki teidän kanssanne, ja minä olin vuorella neljäkymmentä
päivää ja neljäkymmentä yötä, ja en syönyt leipää, enkä juonut
vettä, **10** Ja Herra antoi minulle kaksi kivistä taulua, kirjoitettu
Jumalan sormella, ja niissä olivat kaikki sanat, jotka Herra
teille tulesta vuorella puhui, kokouksen päivänä, **11** Ja tapahtui
neljänkymmenen päivän ja neljänkymmenen yön perästä, että
Herra antoi minulle kaksi kivistä liiton taulua, **12** Ja Herra sanoi
minulle: nouse ja mene nopiasti täältä alas; sillä sinun kansas,
jonkas Egyptistä olet johdattanut ulos, on turmellut itsensä, he
ovat pikaisesti tieltä menneet pois, jonka minä käskin heille, ja
ovat tehneet heillensä valetun kuvan. **13** Ja Herra puhui minulle,
sanoen: minä näin tämän kansan, ja katso, se on niskurikansa.
14 Salli, että minä hukutan heidät, ja pyyhin heidän nimensä
taivaan alta: ja minä tahdon sinun tehdä väkevämmäksi ja
suuremmaksi kansaksi kuin tämä on. **15** Ja kuin minä käännyin
ja astuin vuorelta alas, joka tulesta paloi, ja pidin kaksi liiton
taulua molemmissa käsissäni; **16** Niin näin minä, ja katso, te
olitte tehneet syntiä Herraa teidän Jumalaanne vastaan: te olitte
tehneet teille valetun vasikan, ja nopiasti menitte pois siltä tieltä,
jonka Herra käski teille. **17** Niin otin minä ne molemmat taulut ja
heitin molemmista käsistäni, ja löin ne rikki teidän silmäinne
edessä, **18** Ja lankesin maahan Herran eteen, Niinkuin ennenkin,
niinä neljänäkymmenenä päivänä ja neljänäkymmenenä yönä, ja
en syönyt leipää, enkä juonut vettä, kaikkein teidän synteinne
tähden, jotka te tehneet olitte, että te teitte pahaa Herran
edessä ja vihoititte hänen. **19** Sillä minä pelkäsin sitä vihaa ja
hirmuisuutta, jolla Herra teidän päällenne vihastunut oli, niin
että hän tahtoi hukuttaa teidät: ja Herra kuuli minun rukoukseni

vielä silläkin erällä. **20** Herra oli myös suuresti vihainen Aaronin
päälle, niin että hän tahtoi hänen hukuttaa; vaan minä rukoilin
silloin Aaroninkin edestä. **21** Mutta teidän syntinne, vasikan,
jonka te tehneet olitte, otin minä ja poltin tulessa, ja löin sen
rikki ja survoin hyvästi, siihenasti että se mureni tomuksi, ja
heitin tomun ojaan, joka siitä vuoresta vuosi. **22** Niin myös
Tabeerassa, ja Massassa, ja Himohaudoillas te vihoititte Herran.
23 Ja kuin Herra lähetti teidät KadesBarneasta, ja sanoi: menkäät
ja omistakaat maa, jonka minä annoin teille, niin te olitte Herran
teidän Jumalanne suulle vastahakoiset, ja ette uskoneet häntä,
ette myös olleet kuuliaiset hänen äänellensä. **24** Te olette
olleet Herralle tottelemattomat, siitä päivästä kuin minä teidän
tuntenut olen. **25** Niin minä lankesin maahan Herran eteen,
neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, kuin minä siinä
makasin; sillä Herra sanoi, että hän tahtoi hukuttaa teidät. **26** Ja
minä rukoilin Herraa, sanoen: Herra, Herra, älä hukuta kansaas
ja perikuntaas, jonka suurella voimallas pelastanut ja väkevällä
kädelläs Egyptistä olet johdattanut ulos, **27** Muista palvelioitas
Abrahamia, Isaakia ja Jakobia: älä katso tämän kansan kovuutta,
jumalattomuutta ja syntiä, **28** Ettei sen maan asuvaiset, jostas
meidät johdattanut olet, sanoisi: sentähden, ettei Herra voinut
heitä viedä siihen maahan, jonka hän heille luvannut oli, ja että
hän on vihannut heitä, johdatti hän heidät ulos, tappaaksensa
heitä korvessa. **29** Sillä he ovat sinun kansas ja perimykses,
jonka suurella voimallas ja ojennetulla käsivarrellas johdattanut
olet.

10 Silloin sanoi Herra minulle: vuole sinulles kaksi kivistä taulua
entisten kaltaista, ja astu minun tyköni vuorelle, ja tee sinulles
puuarkki, **2** Niin minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka

ensimäisissä tauluissa olivat, jotka särkenyt olet: ja pane ne
arkkiin. **3** Niin minä tein arkin sittimipuusta, ja vuolin kaksi
kivistä taulua entisten kaltaista, ja astuin vuorelle, pitäen kaksi
taulua kädessäni. **4** Niin hän kirjoitti ensimäisen kirjoituksen
jälkeen, niihin tauluihin ne kymmenet sanat, jotka Herra teille
puhui vuorella tulesta, kokouksen päivänä: ja Herra antoi ne
minulle. **5** Niin minä käännyin ja astuin vuorelta alas, ja panin
taulut arkkiin, jonka minä tein, että heidän piti siellä oleman,
niinkuin Herra minulle käskenyt oli. **6** Ja Israelin lapset menivät
BerotBeneJaakanista Moseraan: siellä kuoli Aaron ja haudattiin,
ja hänen poikansa Eleatsar toimitti papin virkaa hänen siassansa.
7 Sieltä menivät he Gudgodaan: Gudgodasta Jodbatiin, siihen
maahan, jossa vesi-ojat ovat. **8** Silloin eroitti Herra Levin suvun,
kantamaan Herran liitonarkkia, seisomaan Herran edessä,
palvelemaan häntä ja kiittämään hänen nimeänsä tähän päivään
asti. **9** Sentähden ei ollut Leviläisillä yhtään osaa eli perimystä
veljeinsä kanssa; sillä Herra on heidän perimyksensä, niinkuin
Herra sinun Jumalas sanoi heille. **10** Ja minä seisoin vuorella
niinkuin ennenkin, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä
yötä, ja vielä silloinkin kuuli Herra minun rukoukseni, eikä
Herra tahtonut hukuttaa sinua. **11** Vaan Herra sanoi minulle:
nouse, ja mene matkaas, niin että kansan edellä vaellat,
että he tulisivat ja omistaisivat sen maan, jonka minä vannoin
heidän isillensä antaakseni heille. **12** Nyt siis Israel, mitä
Herra sinun Jumalas sinulta muuta anoo; vaan että pelkäisit
Herraa sinun Jumalaas, ja vaeltaisit kaikissa hänen teissänsä ja
rakastaisit häntä, ja palvelisit Herraa sinun Jumalaas kaikesta
sinun sydämestäs ja kaikesta sinun sielustas: **13** Että myös
pitäisit Herran käskyt ja hänen säätynsä, jotka minä käsken

sinulle tänäpänä, että sinulle hyvin kävis. **14** Katso, taivaat ja
taivasten taivaat ovat Herran sinun Jumalas, ja maa ja kaikki,
mitä hänessä on. **15** Kuitenkin Herralla on ollut hyvä suosio
sinun isäis tykö rakastaaksensa heitä, ja on valinnut heidän
siemenensä heidän jälkeensä, nimittäin teidät kaikista kansoista,
niinkuin tänäpäivänäkin on. **16** Niin ympärileikatkaat teidän
sydämenne esinahka, ja älkäät enää niskurit olko! **17** Sillä Herra
teidän Jumalanne on kaikkein jumalain Jumala, voimallinen ja
peljättävä, joka ei katso muotoa, eikä lahjoja ota, **18** Joka orvoille
ja leskille oikeuden tekee, ja rakastaa muukalaisia, niin että hän
heille leivän ja vaatteen antaa. **19** Sentähden pitää teidänkin
rakastaman muukalaista; sillä te myös olitte muukalaiset Egyptin
maalla. **20** Sinun pitää pelkäämän Herraa sinun Jumalaas, häntä
pitää sinun palveleman, hänessä pitää sinun kiinni riippuman, ja
hänen nimensä kautta vannoman. **21** Hän on sinun ylistykses
ja sinun Jumalas, joka sinulle teki suuria ja hirmuisia töitä,
joita silmäs nähneet ovat. **22** Sinun isäs menivät alas Egyptiin
seitsemänkymmenen sielun kanssa; mutta nyt Herra sinun
Jumalas on enentänyt sinun niinkuin taivaan tähdet.

11 Niin rakasta nyt Herraa sinun Jumalaas, ja pidä hänen
lakinsa, säätynsä, oikeutensa ja käskynsä alinomaa. **2** Ja
tuntekaat te tänäpänä; sillä en minä teidän lastenne kanssa
puhu, jotka ei tiedä, eikä ole nähneet Herran teidän Jumalanne
kuritusta, hänen jalouttansa, voimallista kättänsä ja ojennettua
käsivarttansa, **3** Ja hänen ihmeitänsä, ja tekojansa jotka hän
teki Egyptiläisten seassa, Pharaolle Egyptin kuninkaalle, ja
kaikelle hänen maakunnallensa, **4** Ja mitä hän teki Egyptiläisten
sotaväelle, heidän hevosillensa ja vaunuillensa, kuin hän antoi
Punaisen meren vedet juosta heidän päällensä, kuin he teitä

ajoivat takaa, ja Herra hukutti heidät hamaan tähän päivään asti,
5 Ja mitä hän teille korvessa tehnyt on, siihenasti kuin te tähän
paikkaan tulitte, **6** Ja mitä hän teki Datanille ja Abiramille Eliabin
Rubenin pojan pojille, koska maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja
heidän perheensä ja majansa; niin myös kaikki heidän tavaransa,
joka oli heidän hallussansa koko Israelin keskellä; **7** Sillä teidän
silmänne ovat nähneet kaikki ne suuret Herran teot, jotka hän
tehnyt on. **8** Sentähden pitäkäät kaikki ne käskyt, jotka minä teille
tänäpänä käsken, että te vahvistuisitte tulemaan ja omistamaan
sitä maata, jota te menette omistamaan. **9** Että te kauvan siinä
maassa eläisitte, jonka Herra sinun Jumalas vannoi teidän
isillenne, heille antaaksensa ja heidän siemenellensä: sen maan,
joka rieskaa ja hunajaa vuotaa. **10** Sillä se maa, johonkas menet
omistamaan sitä, ei ole niinkuin Egyptin maa, josta te lähteneet
olette; jossa sinä siemenes kylvit, ja kastoit sen jaloillas niinkuin
kaalimaan. **11** Vaan se maa, johonka te menette omistamaan sitä,
on vuorinen ja laaksoinen maa, jonka sade taivaasta kastaa; **12**
Josta maasta Herra sinun Jumalas pitää vaarin; ja Herran sinun
Jumalas silmät aina näkevät sen, vuoden alusta niin vuoden
loppuun asti. **13** Ja pitää tapahtuman, jos te hyvin kuuliaiset
olette minun käskyilleni, jotka minä tänäpänä teille käsken; niin
että te rakastatte Herraa teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä
kaikesta teidän sydämestänne ja kaikesta sielustanne, **14** Että
minä annan teidän maallenne sateen ajallansa, varhain ja hiljain;
että sinä korjaat jyväs, viinas ja öljys. **15** Ja minä annan sinun
karjalles ruohoa sinun kedoillas; että te syötte ja ravitaan. **16**
Varokaat ettei teidän sydämenne vieteltäisi, niin että poikkeette
palvelemaan vieraita jumalia ja kumartamaan heitä. **17** Ja Herran
viha julmistuis teidän päällenne, ja sulkis taivaan, ettei sadetta

tulisi, ja maa ei antaisi hedelmäänsä: ja te kiiruusti hukkuisitte
siitä hyvästä maasta, jonka Herra on teille antanut. **18** Niin
pankaat nyt nämät minun sanani teidän sydämeenne, ja teidän
mieleenne, ja sitokaat niitä merkiksi teidän käsiinne, että ne
olisivat muistoksi teidän silmäinne edessä, **19** Ja opettakaat
niitä teidän lapsillenne, niin että sinä puhut niistä, huoneessa
istuissas, tiellä käydessäs, levätä pannessas ja noustessas. **20**
Ja kirjoita ne sinun huonees pihtipieliin, ja sinun portteihis. **21**
Että sinä ja sinun lapses kauvan eläisitte maan päällä, jonka
Herra teidän isillenne vannoi antaaksensa heille, niinkauvan
kuin päivät taivaasta maan päällä ovat. **22** Sillä te kaikki nämät
käskyt pidätte, jotka minä teille käsken, että te sen jälkeen teette;
niin että te rakastatte Herraa teidän Jumalaanne, ja vaellatte
kaikissa hänen teissänsä, ja riiputte hänessä kiinni; **23** Niin Herra
ajaa kaikki nämät kansat pois teidän kasvoinne edestä; niin
että te omistatte suuremmat ja voimallisemmat kansat, kuin te
olette. **24** Kaikki paikat, mihin teidän jalkanne astuu, pitää teidän
oleman: korvesta ja Libanonista ja Phrathin virrasta, ärimäiseen
mereen asti, pitää teidän rajanne oleman. **25** Ei yksikään voi olla
teitä vastaan: teidän pelkonne ja vavistuksenne antaa Herra
tulla kaikkein niiden maiden päälle, kussa te vaellatte; niinkuin
hän teille on sanonut. **26** Katso, minä asetan tänäpänä teidän
eteenne, sekä siunauksen että kirouksen. **27** Siunauksen, jos
te kuuliaiset olette Herran teidän Jumalanne käskylle, jonka
minä tänäpänä teille käsken. **28** Kirouksen, jos ette tottele
Herran teidän Jumalanne käskyjä, ja poikkeette siitä tiestä,
jonka minä teille tänäpänä käsken; niin että te vaellatte muiden
jumalain jälkeen, joita ette tunne. **29** Koska Herra sinun Jumalas
johdattaa sinun siihen maahan, johonkas tulet omistamaan sitä;

niin anna siunaus sanottaa Grisimin vuorella, ja kirous Ebalin
vuorella. **30** Eikö he ole tuolla puolella Jordania tien perällä,
auringon laskemiseen päin Kanaanealaisten maalla, jotka asuvat
lakeudella, Gilgalin kohdalla, Moren tammiston tykönä? **31** Sillä
teidän pitää menemän Jordanin yli, tuleman ja omistaman maan,
jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa, sen omistaaksenne,
ja asuaksenne siinä. **32** Niin pitäkäät ja tehkäät kaikki ne säädyt
ja oikeudet, jotka minä tänäpänä panen teidän eteenne.

12 Nämät ovat säädyt ja oikeudet, joita teidän pitämään pitää,
että te niiden jälkeen tekisitte, sillä maalla, jonka Herra sinun
isäis Jumala antoi sinulle omistaakses; niinkauvan kuin te maan
päällä elätte. **2** Teidän pitää peräti hävittämän kaikki ne paikat,
joissa pakanat, jotka te omistatte, jumaliansa palvelleet ovat; joko
se olis korkeilla vuorilla, taikka mäillä, eli kaikkein viheriäisten
puiden alla. **3** Ja kukistakaat heiden alttarinsa, ja särkekäät
heidän patsaansa, heidän metsistönsä tulella polttakaat, ja
heidän epäjumalansa kuvat rikki hakatkaat; ja hukuttakaat
heidän nimensä siitä paikasta. **4** Ei teidän pidä niin tekemän
Herralle teidän Jumalallenne: **5** Vaan siinä paikassa, minkä Herra
teidän Jumalanne valitsee kaikista teidän sukukunnistanne,
asettaaksensa siihen nimensä: siinä missä hän asuu, pitää teidän
etsimän häntä ja sinne pitää sinun tuleman. **6** Ja siellä pitää teidän
uhraaman polttouhrinne, ja muut uhrinne, ja kymmenyksenne,
ja kättenne ylennysuhrin; ja lupauksenne, ja vapaaehtoiset
uhrinne, niin myös esikoiset karjastanne ja lampaistanne. **7** Ja
siellä teidän pitää syömän Herran teidän Jumalanne edessä,
ja iloitseman kaikissa, mitä te ja teidän huoneenne kannatte
edes, joilla Herra sinun Jumalas sinun on siunannut. **8** Ei teidän
pidä tekemän kaikkein niiden jälkeen, kuin me tässä tänäpänä

teemme, jokainen niinkuin hänelle itse näkyis oikiaksi. **9** Sillä ette
vielä ole tähänasti tulleet lepoon ja perimykseen, jonka Herra
sinun Jumalas sinulle antaa. **10** Vaan teidän pitää menemän
Jordanin yli, ja asuman siinä maassa, jonka Herra teidän
Jumalanne antta teidän periä: ja hän antaa teille levon kaikilta
vihamiehiltänne ympäriltänne, teidän pitää myös turvallisesti
asuman. **11** Ja siinä pitää oleman se paikka, jonka Herra sinun
Jumalas valitsee, että hänen nimensä siinä asuis; sinne pitää
teidän viemän kaikki ne mitkä minä teille käsken: polttouhrinne,
ja muut uhrinne, kymmenyksenne, kättenne ylennysuhrin, ja
kaikki vapaat lupauksenne, jotka te Herralle lupaatte. **12** Ja
teidän pitää iloitseman Herran teidän Jumalanne edessä, sekä
te että poikanne, ja tyttärenne, palvelijan ja piikanne; ja myös
Leviläiset, jotka teidän porteissanne ovat: sillä ei heillä ole
osaa eli perimystä teidän kanssanne. **13** Karta uhraamasta
polttouhrias joka paikassa, minkäs näet: **14** Vaan siinä paikassa,
jonka Herra valitsee jossakussa sinun sukukunnassas, siellä
pitää sinun polttouhris uhraaman; ja tekemän kaikki, mitä minä
sinulle käsken. **15** Kuitenkin teurasta ja syö lihaa kaiken sinun
sielus himon jälkeen, Herran sinun Jumalas siunauksen jälkeen,
jonka hän sinulle on antanut, kaikissa sinun porteissas: sekä
saastainen että puhdas siitä syökään, niinkuin metsävuohen
ja peuran lihaa. **16** Mutta ei teidän pidä verta syömän; vaan
kaataman sen maahan niinkuin veden. **17** Et sinä saa suinkaan
syödä porteissas jyväis, viinas, ja öljys kymmenyksiä, eikä myös
esikoisia karjastas ja lampaistas; taikka yhtäkään lupausuhria,
jonka sinä luvannut olet, taikka sinun vapaan ehtos uhria, eli
kättes ylennysuhria; **18** Vaan Herran sinun Jumalas edessä,
pitää sinun niitä syömän siinä paikassa, jonka Herra sinun

Jumalas valitsee, sinä ja poikas, ja tyttäres, ja palvelias ja piikas,
ja Leviläinen joka sinun porteissas on, ja iloitse Herran sinun
Jumalas edessä kaikissa, mitä sinun kätes suo. **19** Ja ota vaari,
ettes hyljää Leviläistä, niin kauvan kuin sinä elät maan päällä,
20 Kuin Herra sinun Jumalas, levittää sinun maas rajat, niinkuin
hän sanoi sinulle, ja sinä sanot: minä syön lihaa: että sinun
sielus himoitsee lihaa syödä; niin syö lihaa kaiken sinun sielus
himon jälkeen. **21** Jos se sia sinusta kaukana on, jonka Herra
sinun Jumalas valitsi, että hän siellä antaa nimensä asua, niin
teurasta karjastas ja lampaistas, jotka Herra sinulle antanut
on, niinkuin minä sinulle käskin, ja syö porteissas kaiken sinun
sielus himon jälkeen. **22** Kaiketikin niinkuin metsävuohi ja peura
syödään, niin pitää sinun sen syömän: sekä saastainen että
puhdas siitä syökään. **23** Vaan ainoasti kavahda, ettes verta syö;
sillä veri on henki, sentähden ei sinun pidä syömän henkeä lihan
kanssa. **24** Ei sinun pidä sitä syömän, mutta kaataman maahan
niinkuin veden. **25** Ei pidä sinun syömän sitä, ettäs menestyisit,
ja sinun lapses sinun jälkees, ettäs oikein tehnyt olet Herran
edessä. **26** Mutta jos sinä pyhität jotain joka sinun omas on,
taikka teet lupauksen, niin sinun pitää sen viemän, ja sinun pitää
tuleman siihen siaan, jonka Herra valinnut on, **27** Ja tee siellä
lihasta ja verestä polttouhris, Herran sinun Jumalas alttarille,
ja syö liha. **28** Ota vaari, ja kuule kaikki nämät sanat, jotka
minä käsken sinulle, ettäs menestyisit, ja sinun lapses sinun
jälkees ijankaikkisesti, ettäs olet oikein ja kelvollisesti Herran
sinun Jumalas edessä tehnyt. **29** Kuin Herra sinun Jumalas
hävittää pakanat edestäs, kuhunka sinä tulet heitä omistamaan,
ja olet heitä omistanut ja asut heidän maallansa, **30** Niin ota
vaari, ettes heidän perässänsä paulaan lankee, sittekuin he

ovat hukutetut sinun edestäs, ja ettes etsisi heidän jumaliansa,
sanoen: niinkuin tämäkin kansa on palvellut epäjumaliansa,
niin tahdon myös minä tehdä. **31** Ei sinun pidä niin tekemän
Herralle sinun Jumalalles; sillä he ovat tehneet jumalillensa
kaikkia niitä, mitä Herralle kauhistus on, jota hän vihaa; sillä he
ovat poikansakin ja tyttärensä tulella polttaneet jumalillensa. **32**
Kaikki mitä minä käsken teille, pitää teidän pitämän, tehdäksenne
sen jälkeen: ei teidän pidä siihen mitään lisäämän, eikä myös
siitä mitään vähentämän.

13 Jos propheta eli unennäkiä nousee teidän seassanne,
ja antaa teille merkin eli ihmeen, **2** Ja se merkki eli ihme
tapahtuu niin, josta hän puhui sinulle, sanoen: käykäämme
ja noudattakaamme vieraita jumalia, joita et sinä tunne, ja
palvelkaamme heitä; **3** Niin ei sinun pidä kuuleman sen prophetan
eli unennäkiän sanoja, sillä Herra teidän Jumalanne koettelee
teitä, tietääksensä, rakastatteko Herraa teidän Jumalaanne
kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne. **4** Herraa, teidän
Jumalaanne pitää teidän noudattaman ja häntä pelkäämän, ja
hänen käskynsä pitämän ja hänen ääntänsä kuuleman, häntä
palveleman ja hänessä kiinni riippuman. **5** Vaan sen prophetan
eli unennäkiän pitää kuoleman; sillä se opetti teitä luopumaan
Herrasta teidän Jumalastanne, joka teidät Egyptin maalta johdatti
ulos ja sinun orjuuden huoneesta pelasti, ja se vietteli sinun siltä
tieltä, jota Herra sinun Jumalas käski sinun käymään: ja sinun
pitää eroittaman pois pahan seastas. **6** Jos veljes, äitis poika, eli
sinun poikas, eli tyttäres, eli emäntäs, joka sinun sylissäs on,
eli ystäväs, joka on kuin oma sydämes, viettelis sinua salaa,
ja sanois: käykäämme ja palvelkaamme muita jumalia, joita
et sinä tunne eikä sinun isäskään, **7** Kansain jumalia teidän

ympäristöllänne, joko he läsnä eli kaukana ovat, yhdestä maan
äärestä niin toiseen; **8** Niin älä siihen mielisty, älä myös ole
hänelle kuuliainen, ja ei sinun silmäs pidä säästämän häntä: ei
ensinkään pidä sinun armaitseman eli salaaman häntä. **9** Mutta
sinun pitää kaiketikin surmaaman hänen, sinun kätes pitää ensin
hänen päällensä oleman, että hän surmattaisiin, ja sen perästä
kaiken kansan käsi. **10** Hän pitää kivillä surmattaman, ja hänen
pitää kuoleman, sillä hän ahkeroitsi luovuttaa sinua Herrasta
sinun Jumalastas, joka sinun Egyptin maalta, orjuuden huoneesta
on johdattanut ulos, **11** Että koko Israel sen kuulis ja pelkäis, eikä
silleen sen muotoista pahuutta teidän seassanne tekisi. **12** Jos
saat kuulla jossakussa kaupungissas, jonka Herra sinun Jumalas
sinulle antaa asuakses, sanottavan: **13** Muutamat Belialin
lapset ovat lähteneet sinun seastas, ja kääntäneet kaupunkinsa
asujat pois, ja sanoneet: käykäämme ja palvelkaamme muita
jumalia, joita ette tunne, **14** Niin pitää sinun etsimän, tutkiman, ja
kyselemän visusti, ja jos todeksi löydetään, että se niin on tosi,
että se kauhistus teidän seassanne tapahtunut on; **15** Niin pitää
sinun lyömän sen kaupungin asujat miekan terällä, ja hukuttaman
heitä, ja kaikki mitä ikänä siinä on, ja heidän karjansa miekan
terällä. **16** Ja kaikki hänen saaliinsa pitää sinun kokooman
keskelle sen katua, ja polttaman tulessa, sekä kaupungin että
kaikki hänen saaliinsa, Herralle sinun Jumalalles, että se autiona
pysyy ijankaikkisesti, ja ei ikänä enään pidä rakettaman. **17** Ja
älä mitään sinun käsiis jätä siitä kirotusta, että Herra kääntyis
vihansa julmuudesta, ja antais sinulle laupiuden, ja armahtais
sinun päälles, ja enentäis sinun, niinkuin hän vannoi sinun isilles,
18 Että sinä Herran sinun Jumalas äänelle kuuliainen ollut olet,

ja pitänyt kaikki hänen käskynsä, jotka minä sinulle tänäpänä
käsken, oikein tehdäkses Herran sinun Jumalas silmäin edessä.

14 Te olette Herran teidän Jumalanne lapset: älkäät piirustelko
itsiänne, ja älkäät keritkö itsiänne paljaaksi otsaltanne, jonkun
kuolleen tähden. **2** Sillä sinä olet pyhä kansa Herralle sinun
Jumalalles, ja Herra on sinun valinnut erinomaiseksi kansaksi,
kaikista kansoista, jotka maan päällä ovat. **3** Ei sinun pidä
mitäkään kauhistavaista syömän. **4** Mutta nämät ovat ne
eläimet, joita saatte syödä: härkä, lammas, ja vuohi, **5** Peura,
metsävuohi, ruskia peura, akko, dison, teo, mäkikauris. **6** Ja
kaikkinainen eläin, jolla on kaksihaarainen sorkka, hajoitettu
kahtia, ja märehtii, niitä te saatte syödä. **7** Ette kuitenkaan
saa näitä syödä niistä, jotka märehtivät, ja halaistun sorkkansa
jakavat, kuin on: kameli, jänis, kanini; sillä he märehtivät, mutta ei
ole kuitenkaan kokonansa kaksisorkkaiset: ne pitää oleman teille
saastaiset. **8** Sika, vaikka hänellä on kaksihaaraiset sorkat, ei
hän kuitenkaan märehdi, se pitää teille oleman saastainen: hänen
lihaansa ei teidän pidä syömän, eikä sen raatoon sattuman. **9**
Nämät ovat ne, joita te saatte syödä kaikista niistä jotka vedessä
ovat: kaikkinainen, jolla uimus ja suomus on, sitä te saatte
syödä. **10** Mutta se, jolla ei ole uimuksia eikä suomuksia, sitä ei
teidän pidä syömän: se on teille saastainen. **11** Kaikkia puhtaita
lintuja syökäät: **12** Nämät heistä ovat ne, joita ei teidän syömän
pidä: kotka, luukotka ja kalakotka, **13** Varis, harakka ja kokkolintu
lainensa, **14** Ja kaikki kaarneet lainensa, **15** Strutsi, pääskyinen,
louve ja haukka lainensa, **16** Huhkaja, hyypiö, ja yökkö, **17**
Ruovon päristäjä, storkki, merimetsäs, **18** Haikara, mäkihaukka
lainensa, puputtaja ja nahkasiipi. **19** Ja kaikki, jotka matelevat ja
lentävät, pitää oleman teille saastaiset: ei pidä niitä syötämän.

20 Kaikkia puhtaita lintuja saatte te syödä. **21** Ei teidän pidä
syömän yhtään raatoa: muukalaiselle, joka sinun porteissas
on, anna sa syödä, eli myy muukalaiselle: sillä sinä olet pyhä
kansa Herralle sinun Jumalalles. Ei sinun pidä keittämän vohlaa
emänsä rieskassa. **22** Sinun pitää vilpittömästi eroittaman
kymmenykset kaikesta sinun jyvätulostas, joka pellostas tulee,
vuosi vuodelta. **23** Ja sinun pitää syömän Herran sinun Jumalas
edessä, siinä paikassa, jonka hän valitsee, että hänen nimensä
siinä asuis, sinun jyväis, viinas ja öljys kymmenykset, esikoiset
karjastas ja lampaistas, että sinä oppisit pelkäämään Herraa
sinun Jumalaas kaikkena elinaikanas. **24** Mutta jos tie on sinulle
ylen pitkä, niin ettet sinä taida sitä viedä sinne, että se paikka
on kaukana sinusta, jonka Herra sinun Jumalas on valinnut,
että hänen nimensä siellä asuis; koska Herra sinun Jumalas on
siunannut sinun, **25** Niin myy se rahaan, ja ota raha kätees, ja
mene siihen paikkaan, jonka Herra sinun Jumalas on valinnut.
26 Ja osta sillä rahalla kaikkia, mitä sinun sielus himoitsee, joko
se on nauta eli lammas, viina, väkevä juoma, taikka mitä ikänä
sinun sielus himoitsee, ja syö se Herran sinun Jumalas edessä,
ja ole iloinen, sinä ja sinun huonees. **27** Ja Leviläistä, joka sinun
porteissas on, ei sinun pidä hylkäämän, sillä ei hänellä ole osaa
eli perimystä sinun kanssas. **28** Joka kolmannen vuoden lopulla
pitää sinun eroittaman kaikki kymmenykset sinun vuotes tulosta
sinä vuonna, ja viemän sinun portteihis. **29** Niin pitää Leviläisen
tuleman, jolla ei yhtään osaa eli perimystä ole sinun kanssas, ja
muukalainen, ja orpo, ja leski, jotka sinun porteissas ovat, ja
heidän pitää syömän ja ravittaman, että Herra sinun Jumalas
sinua siunais kaikissa sinun kättes töissä, jotka sinä teet.

15 Seitsemän vuoden perästä pitää sinun pitämän
vapaavuoden. **2** Ja näin pitää vapaavuosi pidettämän: joka
jotakin kädestänsä lähimmäisellensä lainannut on, sen hänen
pitää hänelle antaman anteeksi, ja ei velkoman lähimmäistänsä
ja veljeänsä; sillä se kutsutaan Herran vapaavuodeksi. **3**
Muukalaista mahdat sinä velkoa; mutta veljelles pitää sinun
sen antaman anteeksi. **4** Ja ei pidä yksikään kerjääjä
teidän seassanne oleman; sillä Herra on siunaava sinua sillä
maalla, jonka Herra sinun Jumalas sinulle perimiseksi antaa,
omistettavakses. **5** Jos vaan sinä ahkerasti kuulet Herran sinun
Jumalas äänen, ja pidät ja teet kaikki nämät käskyt, jotka minä
sinulle tänäpänä käsken, **6** Niin Herra sinun Jumalas on siunaava
sinua, niinkuin hän sinulle on sanonut, niin että sinä lainaat
monelle kansalle, mutta ei sinun pidä lainaksi ottaman: sinun
pitää hallitseman paljo kansaa, mutta sinun ei pidä kenenkään
vallitseman. **7** Jos joku veljistäs on joutunut köyhäksi jossakussa
kaupungissa sinun maallas, jonka Herra sinun Jumalas sinulle
antaa, niin ei pidä sinun koventaman sydäntäs eikä käsiäs
köyhältä veljeltäs sulkeman; **8** Mutta pitää kaiketi avaaman
kätes hänelle ja mieluisesti lainaaman, senjälkeen minkä hän
puutteessansa tarvitsee. **9** Ota vaari, ettei sinun sydämees tulisi
Belialin ajatus, ettäs sanoisit: nyt tulee pian seitsemäs vuosi,
joka on vapaavuosi, ja sinä armottomasti katsot sinun köyhän
veljes puoleen, etkä mitäkään annan hänelle: niin hän huutaa
sinun ylitses Herran tykö, ja se tulee sinulle synniksi. **10** Sinun
pitää antaman hänelle hyvällä mielellä, ja sinun sydämes ei
pidä paheksuman, koskas hänelle annat; sillä sentähden on
Herra sinun Jumalas siunaava sinua kaikissa sinun töissäs,
ja sinun kättes teoissa. **11** Sillä ei köyhät pidä puuttuman

maalta, sentähden käsken minä sinua ja sanon: avaa aina kätes
veljelles, joka tarvitseva ja köyhä on sinun maallas. **12** Jos
veljes, Hebrealainen mies eli vaimo, myy itsensä sinulle, niin
hänen pitää palveleman sinua kuusi vuotta; mutta seitsemäntenä
vuotena pitää sinun hänen vapaaksi päästämän. **13** Ja kuin sinä
hänen vapaaksi päästät, ei sinun pidä antaman hänen mennä
tyhjin käsin sinun tyköäs; **14** Vaan sinun pitää hänelle mieluisesti
lahjoittaman lampaistas ja riihestäs ja viinakuurnastas, niin että
sinä annat hänelle sitä, jolla Herra sinun Jumalas sinunkin on
siunannut. **15** Ja muista, että sinäkin olit orja Egyptin maalla, ja
Herra sinun Jumalas pelasti sinun; sentähden minä näitä sinulle
tänäpänä käsken. **16** Jos hän sanoo sinulle: en minä lähde
sinun tyköäs; sillä hän rakastaa sinua ja sinun huonettas, sillä
hänen on hyvä olla sinun tykönäs; **17** Niin ota naskali ja pistä
hänen korvaansa niin myös oveen, ja anna hänen olla sinun
orjas ijäisesti: niin pitää myös sinun tekemän piikas kanssa. **18**
Ja älä työlääksi lue sitä sinulles, ettäs hänen tyköäs vapaaksi
päästät; sillä hän on palvellut sinua, niinkuin kaksinkertainen
palkollinen, kuusi vuotta: niin Herra sinun Jumalas siunaa sinua
kaikissa niissä mitä sinä teet. **19** Kaikki härkyiset karjan, ja
oinaat lammasten esikoisista, pitää sinun pyhittämän Herralle
sinun Jumalalles: ei sinun pidä työtä tekemän karjas esikoisella
eikä pidä sinun keritsemän lammastes esikoista. **20** Herra sinun
Jumalas edessä pitää sinun ne syömän vuosi vuodelta, siinä
paikassa minkä Herra valinnut on, sinä ja sinun huonees. **21**
Jos sillä on joku virhe, niin että hän ontuu taikka on sokia,
taikka muutoin joku paha virhe hänessä, niin ei sinun pidä
uhraaman sitä Herralle sinun Jumalalles. **22** Sinun porteissas
pitää sinun sen syömän, saastainen ja puhdas yhdessä, niinkuin

metsävuohen ja peuran. **23** Ainoasti ei sinun pidä syömän sen
verta, mutta vuodattaman maahan niinkuin veden.

16 Pidä vaari siitä kuusta Abib, ettäs pidät Herralle sinun
Jumalalles pääsiäistä: että sillä kuulla Abib on Herra sinun
Jumalas johdattanut sinun Egyptistä, yöllä. **2** Ja teurasta Herralle
sinun Jumalalles pääsiäislampaita ja karjaa, siinä paikassa
minkä Herra valitseva on nimensä asumasiaksi. **3** Älä syö
hapanta leipää sinä juhlana. Seitsemän päivää pitää sinun
syömän happamatointa murheen leipää; sillä sinä läksit kiiruusti
Egyptin maalta, ettäs sen päivän, jona läksit Egyptin maalta,
muistaisit kaikkena sinun elinaikanas. **4** Seitsemänä päivänä ei
pidä sinulla hapantunutta nähtämän kaikissa sinun maas äärissä,
ja lihasta joka ensimäisenä päivänä ehtoona teurastetaan,
ei pidä mitäkään jäämän yli yön huomeneksi. **5** Et sinä saa
teurastaa pääsiäiseksi missäkään sinun portissas, jonka Herra
sinun Jumalas sinulle antaa; **6** Vaan siinä paikassa, jonka
Herran sinun Jumalas valitseva on nimensä asumasiaksi, siinä
teurasta pääsiäiseksi ehtoolla, kun aurinko laskenut on, sillä
ajalla, kuin sinä Egyptistä läksit. **7** Ja kypsennä ja syö siinä
paikassa, jonka Herra sinun Jumalas valitseva on, ja sitte
huomeneltain palaja ja mene majaas. **8** Kuutena päivänä syö
happamatointa; mutta seitsemäntenä päivänä on Herran sinun
Jumalas päätösjuhla, älä silloin mitäkään työtä tee. **9** Lue sinulles
seitsemän viikkoa: siitä kuin sirppi eloon viedään, pitää sinun
rupeeman ne seitsemän viikkoa lukemaan. **10** Ja pidä viikkojuhla
Herralle sinun Jumalalles, ettäs annat sinun hyväntahtoiset
lahjas sinun kädestäs, senjälkeen kuin Herra sinun Jumalas
sinulle siunannut on. **11** Ja iloitse Herran sinun Jumalas edessä,
sinä ja poikas, tyttäres, palvelias, piikas, ja Leviläinen, joka on

sinun porteissas, ja muukalainen, ja orpo ja leski, jotka ovat sinun
seassas, siinä paikassa jonka Herra sinun Jumalas valitseva
on nimensä asumasiaksi. **12** Ja muista, että sinä olet ollut orja
Egyptissä, ettäs pidät ja teet nämät säädyt. **13** Lehtimajan juhlaa
pidä seitsemän päivää, koskas olet sisälle koonnut riihestäs ja
viinakuurnastas. **14** Ja iloitse juhlanas, sinä ja poikas ja tyttäres,
palvelias, piikas, Leviläinen, muukalainen, orpo ja leski, jotka
ovat porteissas. **15** Seitsemän päivää pidä juhlaa Herralle sinun
Jumalalles, siinä paikassa jonka Herra valitseva on; sillä Herra
sinun Jumalas siunaa sinua kaikissa, kuin sinä sisälle kokoat,
kaikessa sinun kättes työssä; sentähden iloitse. **16** Kolmasti
vuodessa pitää näkymän kaikki sinun miehenpuoles Herran
sinun Jumalas edessä, siinä paikassa jonka hän valitseva on,
happamattoman leivän juhlana, viikkojuhlana, ja lehtimajan
juhlana: ei yhdenkään pidä näkymän tyhjin käsin Herran edessä,
17 Itsekukin kätensä lahjan jälkeen, Herran sinun Jumalas
siunauksen jälkeen, jonka hän sinulle antanut on. **18** Tuomarit ja
käskyläiset aseta sinulles kaikkiin sinun portteihis, jotka Herra
sinun Jumalas sinulle antaa sukukunnassas, tuomitsemaan
kansaa oikialla tuomiolla. **19** Älä käännä oikeutta, älä muotoa
katso, ja älä lahjoja ota; sillä lahjat sokaisevat toimellisten silmät
ja kääntävät hurskasten asiat. **20** Etsi ahkerasti oikeutta, ettäs
eläisit ja omistaisit sen maan, jonka Herra sinun Jumalas sinulle
antaa. **21** Älä istuta sinulles metsistöä, jonkun kaltaista puuta
Herran sinun Jumalas alttarin juureen, jonka sinä teet sinulles.
22 Älä nosta sinulles patsasta, jota Herra sinun Jumalas vihaa.

17 Älä uhraa Herralle sinun Jumalalles mitään nautaa eli
lammasta, jossa joku virhe taikka puutos on: sillä se on Herralle
sinun Jumalalles kauhistus. **2** Jos löydetään jossakussa sinun

porteistas, jotka Herra sinun Jumalas antaa sinulle, joku mies eli
vaimo, joka pahaa tekee Herran sinun Jumalas silmäin edessä,
rikkoen hänen liittonsa, **3** Ja menee palvelemaan vieraita jumalia,
ja kumartaa niitä, aurinkoa, kuuta tahi jotakuta taivaan joukosta,
jota en minä käskenyt ole, **4** Ja se sanotaan sinulle, ja sinä kuulet
sen, niin tiedustele visusti, ja koskas löydät totiseksi todeksi, että
senkaltainen kauhistus Israelissa tehty on; **5** Niin vie se mies
tahi vaimo ulos joka senkaltaisen pahuuden on tehnyt, sinun
portteihis, ja kivitä hänet kuoliaaksi. **6** Kahden eli kolmen suun
todistuksesta pitää sen kuoleman, joka kuoleman on ansainnut;
mutta yhden suun todistuksesta ei pidä hänen kuoleman. **7**
Todistajain käsi pitää ensin oleman hänen päällensä tappamaan
häntä ja sitte kaiken kansan käsi: sinun pitää eroittaman pahan
sinun seastas. **8** Jos joku asia tuomiossa näkyy sinulle pimiäksi,
veren ja veren välillä, asian ja asian välillä, vahingon ja vahingon
välillä, ja kuin eripuraiset asiat ovat sinun porteissas, niin nouse
ja mene siihen paikkaan jonka Herra sinun Jumalas valitseva
on, **9** Ja tule pappein, Leviläisten ja tuomarin tykö, jotka siihen
aikaan ovat, ja kysy heiltä: he sanovat sinulle tuomion sanan,
10 Ja tee sen sanan jälkeen, jonka he sinulle julistavat, siinä
paikassa minkä Herra valitseva on, ja ota vaari, ettäs teet kaikki
mitä he sinulle opettavat. **11** Sen lain jälkeen jonka he opettavat
sinulle, ja sen tuomion jälkeen jonka he sanovat sinun etees,
pitää sinun tekemän, niin ettes siitä sanasta, kuin he sanovat
sinulle, vilpistele et oikialle etkä vasemmalle. **12** Ja jos joku olis
ollut ylpiä, niin ettei hän ole kuuliainen papille, joka siellä Herran
sinun Jumalas palvelusta tekemässä seisoo, eli tuomarille,
hänen pitää kuoleman: ja ota sinä paha Israelista pois, **13**
Että kaikki kansa sen kuulevat ja pelkäävät, ja ei enää ylpiästi

tee. **14** Koska tulet siihen maahan, kuin Herra sinun Jumalas
sinulle antaa, omistaakses sitä ja asuakses siinä, ja sanot: minä
asetan kuninkaan minulleni, niinkuin kaikki kansat jotka minun
ympärilläni ovat; **15** Niin aseta se kuninkaaksi sinulles, jonka
Herra sinun Jumalas valitsee. Aseta veljistäs kuningas sinulles:
et sinä saa muukalaista asettaa sinulles, joka ei sinun veljes ole,
16 Ainoastaan ettei hän pidä monta hevosta, ja vie kansaa jälleen
Egyptiin niiden monien hevosten tähden, ja että Herra teille
sanoi: ettette enää tätä tietä tule. **17** Ei hänen myös pidä ottaman
itsellensä monta emäntää, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois,
ja ei hänen pidä myös itsellensä aivan paljo hopiaa ja kultaa
kokooman. **18** Ja kuin hän istuu valtakuntansa istuimella, niin
ottakaan tämän lain papeilta Leviläisiltä, ja antakaan kirjoittaa
toisen kappaleen siihen kirjaan. **19** Se olkoon hänen tykönänsä,
ja lukekaan sitä kaiken elinaikansa, että hän oppis pelkäämään
Herraa Jumalaansa, ja pitämään kaiken tämän lain sanat ja
nämät säädyt, ja että hän tekis niiden jälkeen. **20** Niin ettei
hän korottaisi sydäntänsä veljeinsä ylitse, eikä myös käskyistä
vilpistelisi, oikialle eikä vasemmalle puolelle, että hän päivänsä
pitentäisi valtakunnassansa, hän ja hänen poikansa Israelissa.

18 Papilla, Leviläisillä ja kaikella Levin sukukunnalla ei pidä
osaa eli perintöä Israelissa oleman. Herran uhria ja hänen
perintöänsä pitää heidän syömän. **2** Sentähden ei pidä hänellä
perimistä oleman veljeinsä keskellä; sillä Herra on hänen
perimisensä, niinkuin hän on hänelle sanonut. **3** Ja tämä on
pappein oikeus kansalta ja niiltä, jotka uhraavat härjän tahi
lampaan: Papille annettakaan lapa, leukaluut ja sisällykset, **4** Ja
uutisen jyvistäs, viinastas, öljystäs, ja liemenet lampaistas pitää
sinun antaman hänelle. **5** Sillä Herra sinun Jumalas on hänen

valinnut kaikista sinun sukukunnistas, seisomaan ja palvelemaan
Herran nimeen, hän ja hänen poikansa jokapäivä. **6** Koska
Leviläinen tulee jostakusta sinun portistas, koko Israelista, kussa
hän vieras on, ja hän tulee kaikesta sielunsa himosta siihen
paikkaan, jonka Herra valinnut on; **7** Niin palvelkaan hän Herran
Jumalansa nimeen, niinkuin kaikki muutkin Leviläiset hänen
veljensä, jotka siellä seisovat Herran edessä. **8** Ja heidän pitää
yhden verran osaa saaman syödäksensä, paitsi sitä mitä hänellä
on vanhempainsa myydestä hyvyydestä. **9** Koskas tulet siihen
maahan, jonka Herra sinun Jumalas sinulle antaa, niin älä opi
tekemään sen kansan kauhistusten jälkeen. **10** Ei yksikään pidä
sinun seassas löyttämän, joka poikansa eli tyttärensä käyttää
tulessa, eli joka on ennustaja, päivän valitsija, tietäjä, tahi velho,
11 Tahi lumooja, tahi noita, tahi merkkein tulkitsija, tahi joka
kuolleita kysyy. **12** Sillä joka senkaltaisia tekee, on Herralle
kauhistus, ja senkaltaisten kauhistusten tähden ajaa Herra sinun
Jumalas heidät ulos sinun edestäs. **13** Sinun pitää oleman vakaa
Herran sinun Jumalas edessä. **14** Sillä nämät kansat, joiden
maan sinä omistat, kuulevat päivän valitsioita ja ennustajia:
mutta sinulle ei ole niin Herra sinun Jumalas sallinut. **15** Vaan
Prophetan sinun seastas, sinun veljistäs, minun kaltaiseni,
herättää sinulle Herra sinun Jumalas: häntä kuulkaat. **16** Kaiken
se jälkeen kuin sinä anoit Herralta sinun Jumalaltas Horebissa
kokouksen päivänä, sanoen: en minä voi enää kuulla Herran
minun Jumalani ääntä, enkä silleen voi suurta tulta nähdä, etten
minä kuolisi, **17** Ja Herra sanoi minulle: he ovat oikein puhuneet,
18 Minä herätän heille Prophetan heidän veljistänsä niinkuin sinä
olet, ja minä panen minun sanani hänen suuhunsa: hän puhuu
heille kaikkia mitä minä hänelle käsken. **19** Ja tapahtuu, että

joka ei minun sanaani kuule, jonka hän minun nimeeni puhuu,
häneltä minä sen vaadin. **20** Mutta jos joku propheta ylpeydestä
puhuu minun nimeeni sitä mitä en minä hänen käskenyt puhua,
ja se joka puhuu muiden jumalain nimeen, sen prophetan pitä
kuoleman. **21** Jos sanot sydämessäs: kuinka me tiedämme, mitä
sanoja ei Herra ole puhunut? **22** Kuin propheta puhuu Herran
nimeen, ja ei siitä mitään ole, eikä niin tapahdu, niin ne ovat ne
sanat, joita ei Herra ole puhunut: se propheta on sen puhunut
ylpeydestänsä, älä pelkää häntä.

19 Kuin Herra sinun Jumalas on hävittänyt pakanat, joiden
maan Herra sinun Jumalas sinulle antaa, niitä omistaakses ja
asuakses heidän kaupungeissansa ja huoneissansa, **2** Niin
eroita sinulles kolme kaupunkia sen maan keskellä, jonka Herra
sinun Jumalas antaa sinun omistaakses, **3** Ja valmista sinulles
tie, ja jaa maas rajat, jonka Herra sinun Jumalas sinulle antaa
perinnöksi, kolmeen osaan, sen paeta, joka miesvahinkoon
tullut on. **4** Ja se olkaan miehentappajan meno, joka sinne
paeta ja elää saa: joka tappaa lähimmäisensä tietämätä, ja ei
ennen vihannut häntä, **5** Vaan niinkuin joku menis metsään
lähimmäisensä kanssa puita hakkaamaan, ja nostais käsin
kirveensä hakkaamaan puuta maahan, ja kirves lähtis varresta,
ja osais loukata lähimmäisensä niin että hän siitä kuolis: sen
pitää yhteen näistä kaupungeista pakeneman ja saaman elää, **6**
Ettei verenkostaja ajaisi miehentappajaa niinkauvan kuin hänen
sydämensä on katkera, ja saavuttaisi häntä että matka pitkä
on, ja löis hänen kuoliaaksi, vaikka ei hän kuoleman syytä ole
tehnyt; sillä ei hän ennen vihannut häntä. **7** Sentähden käsken
minä sinua, sanoen: eroita sinulles kolme kaupunkia. **8** Ja jos
Herra sinun Jumalas sinun maas rajat levittää, niinkuin hän

vannoi isilles, ja antaa sinulle kaiken sen maan, jonka hän lupasi
isilles antaa, **9** Jos muutoin pidät kaikki nämät käskyt, ja teet
sen jälkeen kuin minä sinulle tänäpänä käsken, ettäs rakastat
Herraa sinun Jumalaas ja vaellat hänen teissänsä kaikkena
elinaikanas: niin lisää vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen, **10**
Ettei viatointia verta vuodatettaisi sinun maassas, jonka Herra
sinun Jumalas sinulle antaa perinnöksi, ja veren vika tulisi sinun
päälles. **11** Mutta jos joku vihaa lähimmäistänsä ja väijyy häntä ja
karkaa hänen päällensä ja tappaa hänen, ja se pakenee yhteen
niistä kaupungeista; **12** Niin vanhimmat hänen kaupungistansa
lähettäkään sinne sanan, ja tuokaan hänen sieltä, ja antakaan
hänen verenkostajan käsiin, että hän kuolis. **13** Ei sinun silmäs
pidä armaitseman häntä, ja sinun pitää ottaman pois viattoman
veren Israelista, ettäs menestyisit. **14** Ei sinun pidä siirtämän
lähimmäises rajaa, jonka entiset panneet ovat sinun perintöös,
kuin sinä perit siinä maassa, jonka Herra sinun Jumalas sinulle
antaa omistaakses. **15** Ei pidä todistajan yksinänsä astuman
edes ketäkään vastaan, jostakusta pahasta teosta ja synnistä,
mikä ikänä paha teko se olis joka tehdään; mutta kahden eli
kolmen todistajan suussa ovat kaikki asiat vahvat. **16** Jos väärä
todistaja tulee ja todistaa jotakuta vastaan ja soimaa hänelle
jotain syntiä, **17** Niin molemmat ne miehet, jotka riitelevät,
seisokaan Herran edessä, pappein ja tuomarein edessä, jotka
siihen aikaan ovat, **18** Ja tuomarit visusti tutkistelkaan sitä,
ja katso, jos todistaja on väärä todistaja, ja todistaa väärin
veljeänsä vastaan; **19** Niin tehkäät hänelle niinkuin hän aikoi
tehdä veljellensä, ettäs erottaisit pahan sinustas, **20** Ja muut
sen kuulisivat ja pelkäisivät, ja ei tekisi enää senkaltaista pahaa
teidän seassanne. **21** Sinun silmäs ei pidä säästämän häntä:

henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi
kädestä, jalka jalasta.

20 Koskas menet sotaan vihollisias vastaan, ja näet hevoset
ja vaunut, ja kansan joka on suurempi sinua, niin älä pelkää
heitä; sillä Herra sinun Jumalas, joka sinun johdatti ulos Egyptin
maalta, on sinun kanssas. **2** Ja kuin te lähestytte sotaa, niin
astukaan pappi edes ja puhukaan kansalle, **3** Ja sanokaan
heille: kuule Israel, te menette tänäpänä sotaan vihollisianne
vastaan: älkään sydämenne pehmetkö, älkäät peljätkö, älkäät
vavisko, älkäät myös hämmästykö heidän edessänsä. **4** Sillä
Herra teidän Jumalanne käy kanssanne, sotimaan edestänne
vihollisianne vastaan, ja auttaa teitä. **5** Vaan sodan päämiehet
puhutelkaan kansaa ja sanokaan: joka uuden huoneen on
rakentanut, ja ei siinä vielä ruvennut asumaan, hän menkään
pois ja palatkaan kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa, ja joku
toinen omistais sen. **6** Ja se joka istutti viinamäen, ja ei vielä sitä
tehnyt yhteiseksi, hän menkään pois ja palatkaan kotiansa, ettei
hän kuolisi sodassa ja toinen tekis sen yhteiseksi. **7** Jos joku on
hänellensä vaimon kihlannut, ja ei ottanut häntä tykönsä, hän
menkään pois ja palatkaan kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa,
ja toinen nais häntä. **8** Ja sodan päämiehet vielä puhukaan
kansalle ja sanokaan: joka pelkuri on ja vapisevaisella sydämellä,
hän menkään pois ja palatkaan kotiansa, ettei hän saattaisi
veljeinsä sydämiä pelkuriksi, niinkuin hänen sydämensä on. **9** Ja
sittekuin sodan päämiehet lopettaneet ovat kansalle puheensa,
niin he asettakaan sotajoukon ylimmäiset ensimäiseksi kansan
sekaan. **10** Kuin mene jonkun kaupungin eteen, sotimaan sitä
vastaan, niin taritse heille rauhaa. **11** Ja jos he sinua rauhallisesti
vastaavat ja avaavat etees, niin olkaan kaikki kansa joka siinä

on, sinulle verollinen ja palvelkaan sinua. **12** Vaan jos ei he
tee rauhaa sinun kanssas, vaan sotivat sinua vastaan, niin
ahdista heitä. **13** Ja kuin Herra sinun Jumalas antaa heidät
sinun käsiis, niin lyö kuoliaaksi kaikki miehenpuoli miekan
terällä. **14** Mutta vaimot, lapset ja eläimet, ja kaikki ne jotka
kaupungissa ovat, ja kaikki saalis ota itselles, ja syö vihollistes
saalista, kuin Herra sinun Jumalas antaa sinulle. **15** Ja tee
niin jokaiselle kaupungille, joka sinusta aivan kaukana on, ja
ei ole näiden kansain kaupunkia. **16** Mutta näiden kansain
kaupungeissa, jotka Herra sinun Jumalas sinulle perimiseksi
antaa, älä jätä elämään yhtäkään henkeä; **17** Vaan hukuta
ne peräti: nimittäin Hetiläiset, Amorilaiset, Kanaanealaiset,
Pheresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, niinkuin Herran sinun
Jumalas sinulle on käskenyt, **18** Ettei he opettaisi teitä tekemään
kaikkia niitä kauhistuksia, joita he tekivät jumalillensa, ettette
myös tekisi syntiä Herraa teidän Jumalaanne vastaan. **19** Jos
sinä kauvan olet jonkun kaupungin edessä, jota vastaan sinä
sodit omistaakses sitä, niin älä hävitä sen puita, älä myös
kirveellä raiskaa niitä; sillä sinä saat niistä syödä, sentähden älä
hakkaa niitä maahan; sillä ihmisellä on metsäpuitakin, tulemaan
varustukseksi sinun etees. **20** Vaan ne puut, joista tiedät, ettei
ne ole syötäviä, hävitä ja hakkaa maahan, ja rakenna varustus
kaupunkia vastaan, jonka kanssa sinä sodit, siksi kuin sinä voitat
sen.

21 Jos joku tapettu löydetään siinä maassa, jonka Herra
sinun Jumalas sinun omakses antaa, ja se makaa kedolla,
ja tietämätöintä on, kuka hänen tappoi; **2** Niin käykään
ulos vanhimpas ja tuomaris, ja mitatkaan sen tapetun tyköä
kaupunkeihin, jotka tapetun ympärillä ovat. **3** Joka kaupunki

tapettua lähin on, sen vahimmat ottakaan nuoren lehmän
karjasta, jolla ei ole työtä tehty ja joka ei ikeen alla ole ollut, **4**
Ja kaupungin vanhimmat taluttakaan nuoren lehmän kovaan
laaksoon, jota ei kynnetä eikä kylvetä, ja leikatkaan lehmän
kaulan siinä laaksossa. **5** Niin pitää papit, Levin pojat käymän
edes; sillä Herra sinun Jumalas on heidät valinnut palvelemaan
itseänsä, ja Herran nimeä ylistämään: ja heidän suunsa jälkeen
pitää kaikki riidat ja kaikki vahingot selitettämän. **6** Ja kaikki
vanhimmat siitä kaupungista, joka tapettua lähinnä on, peskään
kätensä nuoren lehmän päällä, jonka kaula laaksossa leikattiin,
7 Ja he vastatkaan ja sanokaan: ei meidän kätemme tätä
verta vuodattaneet, eikä meidän silmämme sitä nähneet. **8** Ole
armollinen kansalles Israelille, jonka sinä Herra pelastit, ja älä
tätä viatointa verta anna tulla kansas Israelin päälle; ja niin he
ovat sovitetut siitä verestä. **9** Ja niin sinä eroitat tyköäs viattoman
veren, ettäs teet sen mikä oikia on Herran silmän edessä. **10**
Kuin menet sotaan vihollisias vastaan, ja Herra sinun Jumalas
antaa heidät sinun käsiis, ja sinä viet heitä vankina pois. **11** Ja
näet vankein seassa kauniin vaimon, ja himoitset häntä ottaa
emännäkses: **12** Niin vie häntä huoneeses ja anna hänen keritä
hiuksensa ja leikata kyntensä, **13** Ja riisua vaatteensa, joissa hän
vangittiin, ja anna hänen istua huoneessas, ja itkeä kuukauden
isänsä ja äitiänsä: mene sitte hänen tykönsä ja ole hänen
miehensä, ja hän olkoon sinun emäntäs. **14** Ja jos tapahtuu, ettei
hän sinulle kelpaa, niin anna hänen mennä kuhunka hän tahtoo,
ja älä suinkaan myy häntä rahaan: älä myös pyydä itselles
jotakin voittoa hänen kauttansa; sillä sinä alensit hänen. **15** Jos
jollakin miehellä on kaksi emäntää, yksi, jota hän rakastaa, ja
toinen, jota hän vihaa, ja ne synnyttävät hänelle lapsia, sekä se

jota hän rakastaa, että se jota hän vihaa, niin että esikoinen
on sen, jota hän vihaa; **16** Ja aika tulee, että hän lastensa
välillä perimisen jakaa, niin ei hän taida tehdä rakkaamman
poikaa esikoiseksensa vihattavan esikoisen edestä; **17** Vaan
hänen pitää tunteman vihattavan pojan esikoiseksensa, niin
että hän antaa hänelle kaksinkertaisesti kaikista niistä, mitä
häneltä löydetään; sillä se on hänen ensimäinen voimansa, ja
hänelle tulee esikoisen oikeus. **18** Jos jollakin on itsevaltainen ja
kovakorvainen poika, joka ei kuule isänsä ja äitinsä ääntä, ja kuin
he kurittavat häntä, ei heitä tottele; **19** Niin pitää hänen isänsä ja
äitinsä hänen ottaman kiinni, ja viemän kaupunkinsa vanhimpain
ja portin eteen, **20** Ja sanokaan kaupunkinsa vanhimmille: tämä
meidän poikamme on itsevaltainen ja kovakorvainen, ei tottele
meidän ääntämme, ja on syömäri ja juomari; **21** Niin pitää kaiken
kaupungin kansan hänen kuoliaaksi kivittämän: ja niin sinä
eroitat pahan sinustas, että koko Israel sen kuulis ja pelkäis. **22**
Jos joku on tehnyt jonkun synnin, joka kuoleman on ansainnut,
ja hirsipuussa kuoletetaan, **23** Niin ei pidä hänen ruumiinsa
yötä puussa pidettämän, mutta haudatkaat häntä kohta sinä
päivänä; sillä se on kirottu Jumalalta, joka hirtetty on, ettet sinä
saastuttaisi sinun maatas, jonka Herra sinun Jumalas sinulle
perimiseksi antaa.

22 Kuin näet veljes härjän taikka lampaan eksyneen, niin ei
sinun pidä kääntämän itsiäs pois, vaan viemän se kaiketikin
jälleen sinun veljelles. **2** Jollei veljes ole sinua läsnä etkä häntä
tunne, niin ota se huoneeses, ja olkoon se tykönäs, siihenasti
kuin veljes etsii sitä, ja niin anna se hänelle jällensä. **3** Niin tee
myös hänen aasinsa kanssa, hänen vaatteensa ja kaikkinaisen
kadonneen kanssa, mikä veljeltäs kadonnut on, ja sinä sen

löysit: ei sinun pidä itsiäs siitä pois kääntämän. **4** Jos näet veljes
aasin eli härjän langenneena tiellä, älä käänny pois niistä; vaan
sinun pitää joudukkaasti auttaman niitä ylös hänen kanssansa. **5**
Vaimon ei pidä miehen asetta kantaman, eikä myös miehen
pukeman yllensä vaimon vaatteita; sillä jokainen, joka sen tekee,
on Herralle sinun Jumalalles kauhistus. **6** Ja jos löydät linnun
pesän tiellä puusta tahi maasta, jossa on pojat tahi munat,
ja emä istuu poikansa eli munain päällä, niin älä ota emää
poikinensa; **7** Mutta päästä kaiketikin emä pois, ja ota pojat
sinulles, ettäs menestyisit ja kauvan eläisit. **8** Kuin rakennat
uutta huonetta, niin tee käsipuut kattos ympäri, ettes veren
vikaa saattaisi huoneeses, jos joku sieltä putois. **9** Älä kylvä
viinamäkeäs moninaisilla siemenillä, ettes saastuttaisi sekä
siemenes kokousta, jonka kylvänyt olet, ja myös viinamäen tuloa.
10 Älä ynnä härjällä ja aasilla kynnä. **11** Älä pue sitä vaatetta
ylles, joka villaisesta ja liinaisesta yhdessä kudottu on. **12** Tee
sinulles rihmoja vaattees neljään kulmaan, jollas puetetaan. **13**
Jos joku mies on nainut emännän, ja on mennyt hänen tykönsä,
ja rupee vihaamaan häntä, **14** Ja soimaa häntä johonkuhun
häpiään vikapääksi, ja saattaa hänestä pahan sanoman, sanoen:
minä otin tämän emännäkseni, ja menin hänen tykönsä, ja
löysin, ettei hän ollut neitsy; **15** Niin ottakaan vaimon isä ja äiti
hänen, ja tuokaan vaimon neitsyyden merkit edes, ja näyttäkään
vanhimmille, jotka kaupungin portissa istuvat, **16** Ja vaimon isä
sanokaan vanhimmille: minä annoin tälle miehelle minun tyttäreni
emännäksi, ja nyt hän vihaa häntä. **17** Ja katso, hän soimaa
häntä häpiällisiin asioihin vikapääksi, ja sanoo: en minä löytänyt
sinun tytärtäs neitseeksi. Ja katso, tämä on minun tyttäreni
neitsyyden merkki. Ja heidän pitää levittämän vaatteen kaupungin

vanhimpain eteen; **18** Niin kaupungin vanhimmat ottakaan sen
miehen, ja rangaiskaan häntä. **19** Ja sakoittakaan hänen sataan
hopiasikliin ja antakaan ne nuoren vaimon isälle, että hän häpäisi
neitseen Israelissa, ja hänen pitää pitämän hänen emäntänänsä,
eikä saa häntä hyljätä kaikkena elinaikanansa. **20** Ja jos se
tosi on, ettei vaimo löydetty neitseeksi; **21** Niin vietäkään vaimo
isänsä huoneen ovelle, ja kaupungin kansa kivittäkään hänen
kuoliaaksi, että hän teki tyhmyyden Israelissa, ja että hän
salavuoteudessa makasi isänsä huoneessa: ja niin sinä otat
pahan pois tyköäs. **22** Jos joku löydetään maanneeksi vaimon
tykönä, jolla aviomies on, niin pitää molempain kuoleman, sekä
miehen, että vaimon, jonka tykönä hän makasi; ja niin pahuus
otetaan pois Israelista. **23** Jos joku piika on mieheltä kihlattu,
ja joku häneen ryhtyy kaupungissa, ja makaa hänen; **24** Niin
pitää ne molemmat vietämän kaupungin porttiin, ja molemmat
kivitettämän kuoliaaksi, piika, ettei hän huutanut, sillä hän oli
kaupungissa, mies, että hän lähimmäisensä vaimon häpäisi;
ja niin sinä eroitat pahan tyköäs. **25** Jos joku löytää kihlatun
piian kedolla, ryövää ja makaa hänen, niin mies pitää yksin
tapettaman, joka makasi hänen; **26** Vaan piialle ei sinun pidä
mitään tekemän; sillä ei piika yhtään kuoleman syntiä tehnyt,
vaan niinkuin joku karkais lähimmäistänsä vastaan, ja löis hänen
kuoliaaksi, niin on myös tämä asia. **27** Sillä hän löysi hänen
kedolla: se kihlattu piika huusi, mutta ei ollut hänellä auttajaa. **28**
Jos joku löytää neitseen, joka ei ole kihlattu, ja ottaa hänen kiinni,
ja makaa hänen, ja he löydetään; **29** Niin se joka hänen makasi,
antakaan piian isälle viisikymmentä hopiasikliä, ja ottakaan piian
emännäksensä, että hän on alentanut hänen: ei hän saa hyljätä

häntä kaikkena elinaikanansa. **30** Ei yhdenkään pidä ottaman
isänsä emäntää, eikä myös paljastaman isänsä peitettä.

23 Ei kuohitun ja raajarikon pidä tuleman Herran seurakuntaan.
2 Eikä pidä myös äpärän tuleman Herran seurakuntaan, eipä
vielä kymmenenteen polveenkaan asti pidä jonkun heistä Herran
seurakuntaan tuleman. **3** Ammonilaiset ja Moabilaiset ei pidä
tuleman Herran seurakuntaan, ei kymmenenteenkään polveen
asti, ja ei ikänä tuleman Herran seurakuntaan, **4** Sentähden
ettei he kohdanneet teitä tiellä leivällä ja vedellä, kuin te
läksitte Egyptistä, ja että he palkkasivat teitä vastaan Bileamin
Beorin pojan Mesopotamian Petorista, kiroomaan sinua. **5**
Mutta Herra sinun Jumalas ei kuullut Bileamia, vaan Herra
sinun Jumalas muutti sinulle kirouksen siunaukseksi; sillä Herra
sinun Jumalas rakasti sinua. **6** Älä toivota heille rauhaa eli
jotakin hyvää, kaikkena elinaikanas ijankaikkisesti. **7** Edomilaista
älä kauhistu; sillä hän on sinun veljes. Älä myös Egyptiläistä
kauhistu; sillä sinä olit muukalainen hänen maassansa. **8** Ne
lapset, jotka heistä syntyvät kolmannessa polvessa, tulkaan
Herran seurakuntaan. **9** Kuin lähdet leiristäs vihollisias vastaan,
kavahda itsiäs kaikkinaisesta pahuudesta. **10** Jos joku on
teidän seassanne, joka ei ole puhdas, että hänelle yöllä jotakin
tapahtunut on; hänen pitää menemän pois leiristä, ja ei leiriin
sisälle tuleman. **11** Ja hänen pitää ehtoona itsensä vedellä
pesemän, ja sittekuin aurinko laskenut on, palatkaan leiriin. **12**
Ulkona leiristä olkoon sinulla paikka, johonkas menet tarpeilles.
13 Ja sinulla pitää oleman vähä kalikka vyölläs, ja kuin menet
tarpeilles, kaiva sillä, ja istuttuas, peitä saastaisuutes. **14** Sillä
Herra sinun Jumalas vaeltaa sinun leiris lävitse pelastamaan
sinua ja antamaan sinun vihollises sinun etees, sentähden pitää

sinun leiris pyhä oleman, ettei häpiää näkyisi sinun seassas
ja hän kääntäis itsensä sinusta pois. **15** Älä isännän haltuun
anna orjaa, joka häneltä sinun tykös karannut on. **16** Hän
olkaan sinun tykönäs, sinun keskelläs siinä paikassa, joka
hänelle kelpaa, jossakussa sinun portissas, itsellensä hyväksi,
älä sorra häntä. **17** Ei pidä yhtäkään porttoa oleman Israelin
lasten tytärten seassa, eikä yhtään huorintekiää Israelin poikain
seassa. **18** Älä kanna porton palkkaa eikä koiran hintaa Herran
sinun Jumalas huoneesen, jonkun lupauksen edestä; sillä ne
molemmat ovat Herralle sinun Jumalalles kauhistus. **19** Älä
korkoa ota veljeltäs rahasta, syötävästä tahi muusta, josta korko
otetaan. **20** Muukalaiselta ota korko, mutta älä veljeltäs, että
Herra sinun Jumalas siunais sinua kaikessa aivoituksessas siinä
maassa, johonkas tulet omistamaan sitä. **21** Kuin Herralle sinun
Jumalalles lupauksen lupaat, niin älä viivytä maksaa sitä; sillä
Herra sinun Jumalas on sen totisesti vaativa sinulta, ja se on
sinulle synti. **22** Vaan jollet sinä lupaa, niin ei ole sinulla syntiä.
23 Pidä se, mikä sinun huulistas on käynyt ulos, ja tee, niinkuin
sinä Herralle sinun Jumalalles hyvällä ehdolla luvannut olet sitä,
minkä sinä suullas puhunut olet. **24** Kuin menet lähimmäises
viinamäkeen, niin sinä saat syödä viinamarjoja himos jälkeen,
ettäs ravitaan; mutta älä pane mitäkään astiaas. **25** Koskas
menet lähimmäises laihoon, niin sinä saat katkoa tähkäpäitä
kädelläs, mutta älä sirpillä lähimmäises laihoa niitä.

24 Jos joku ottaa vaimon avioksensa, ja tapahtuu, ettei hän
sitte löydä armoa hänen silmäinsä edessä, että on löytänyt
jonkun häpiän hänessä; niin kirjoittaa hän hänelle erokirjan, ja
antaa sen hänen käteensä, ja antaa hänen mennä huoneestansa
pois. **2** Kuin se hänen huoneestansa lähtenyt on, menee pois

ja tulee jonkun toisen miehen emännäksi, **3** Ja taas toinen
mies rupee häntä vihaamaan, ja kirjoittaa hänelle erokirjan, ja
antaa hänen käteensä ja laskee hänen huoneestansa pois: eli
jos toinen mies, joka hänen emännäksensä otti, kuolee: **4** Niin
hänen ensimäinen miehensä, joka hänen antoi mennä pois,
ei pidä häntä ottaman jälleen emännäksensä, sittekuin hän
tuli saastaiseksi; sillä se on kauhistus Herran edessä, ettes
maata saastuttaisi, jonka Herra sinun Jumalas antaa sinulle
perimiseksi. **5** Jos joku on äsken emännän nainut, ei sen pidä
menemän sotaan, eikä pidä hänen päällensä mitään rasitusta
pantaman; vaan olkaan vapaana huoneessansa ajastajan päivät,
että hän sais iloita emäntänsä kanssa, jonka hän nainut on.
6 Ei pidä molempia myllynkiviä, eli päällyskiveäkään keltään
pantiksi otettaman; sillä se olis ottaa hengen pantiksi. **7** Jos joku
löydetään, joka sielun varastaa veljistänsä, Israelin lapsista, ja
etsii sillä voittoa taikka myy hänen, sen varkaan pitää kuoleman,
ettäs eroittaisit pahan sinustas. **8** Karta spitalitautia, ettäs visusti
teet ja pidät kaikki, mitä Leviläiset ja papit opettavat sinulle:
niinkuin minä heille käskin, ne pitäkäät ja niiden jälkeen tehkäät.
9 Muista, mitä Herra sinun Jumalas teki MirJamille, tiellä, kuin te
Egyptistä läksitte. **10** Ja kuin jotain lainaat lähimmäiselles, älä
mene hänen huoneesensa panttia ottamaan, **11** Vaan seiso
ulkona, ja se, jolle lainasit, kantakaan itse pantin sinulle ulos. **12**
Vaan jos hän köyhä on, älä mene levätä hänen pantillansa, **13**
Vaan anna hänen panttinsa kaiketikin jälleen ennen auringon
laskemata, että hän makais vaatteissansa ja siunais sinua: ja se
luetaan sinulle vanhurskaudeksi Herran sinun Jumalas edessä.
14 Älä tee vääryyttä köyhälle ja tarvitsevalle päivämiehelle, joko
hän olis sinun veljistäs, eli muukalaisista, joka on sinun maallas

sinun porteissas. **15** Vaan maksa hänelle hänen palkkansa sinä
päivänä, ennen auringon laskemata; sillä hän on hätäytynyt ja
siitä hän elää, ettei hän huutaisi Herran tykö sinun tähtes, ja
se luettaisiin sinulle synniksi. **16** Ei pidä isäin kuoleman lasten
tähden, eikä myös lasten isäinsä tähden; mutta kunkin pitää
kuoleman oman syntinsä tähden. **17** Älä käännä muukalaisen
eli orvon oikeutta, älä myös leskeltä ota vaatteita pantiksi; **18**
Vaan muista, että sinäkin olit orja Egyptissä, ja Herra sinun
Jumalas sieltä sinun johdatti; sentähden minä sinua käsken,
ettäs nämät tekisit. **19** Kuin pellostas elon leikkaat, ja lyhde
sinulta sinne unohtuu, älä palaja sitä ottamaan, vaan olkoon se
muukalaisen, orvon ja lesken oma, että Herra sinun Jumalas
siunaisi sinua kaikissa sinun kättes töissä. **20** Kuin olet poiminut
öljypuus hedelmät, niin älä vastuudesta sitä varista; vaan sen
pitää muukalaisen, orvon ja lesken oman oleman. **21** Kuin
viinamäkes korjannut olet, älä vastuudesta jääneitä hae; vaan ne
pitää muukalaisen, orvon ja lesken omat oleman. **22** Ja muista,
että sinä olet orja ollut Egyptin maalla, sentähden käsken minä
sinua näitä tekemään.

25 Jos riita on miesten välillä, niin tulkaan ne oikeuden
eteen, ja tuomittakaan niiden välillä: ja tuomittakaan hurskas
hurskaaksi, ja jumalatoin jumalattomaksi. **2** Ja jos jumalatoin
on ansainnut haavoja, niin käskekään tuomari hänen langeta
maahan, ja antakaan nähtensä lyödä häntä, senjälkeen kuin
hänen pahatekonsa on, luvun jälkeen. **3** Neljäkymmentä kertaa
pitää häntä lyötämän, ja ei enempää, ettei häntä ylönpalttisesti
lyötäisi, ja sinun veljes tulis huonoksi sinun silmäis edessä. **4**
Ei sinun pidä riihtä tappavan härjän suuta sitoman kiinni. **5**
Koska veljekset asuvat ynnä, ja yksi heistä kuolee pojatoinna,

niin ei pidä kuolleen veljen vaimon ottaman muukalaista miestä
toisesta suvusta; mutta hänen miehensä veli menkään hänen
tykönsä, ja ottakaan veljensä siassa häntä avioksensa. **6** Ja
ensimäinen poika, jonka hän synnyttää, pitää nimitettämän
kuolleen veljen nimeltä, ettei hänen nimensä peräti hävitettäisi
Israelista. **7** Jos ei mies tahdo ottaa veljensä vaimoa, niin
menkään hänen veljensä vaimo porttiin vanhimpain eteen, ja
sanokaan: ei kytyni tahdo herättää veljellensä nimeä Israelissa
ja ei tahdo minua kytylain jälkeen naida. **8** Niin kaupungin
vanhimmat antakaan hänen kutsuttaa edes, ja puhukaan hänen
kanssansa. Ja jos hän seisoo ja sanoo: en minä tahdo ottaa
häntä; **9** Niin hänen natonsa astukaan hänen tykönsä vanhimpain
nähden, ja riisukaan kengän hänen jalastansa, ja sylkekään
hänen kasvoillensa, ja vastatkaan häntä sanoen: näin jokaiselle
pitää tehtämän, joka ei veljensä huonetta rakenna, **10** Ja hänen
nimensä kutsuttakaan Israelissa paljasjalan huoneeksi. **11**
Jos kaksi miestä keskenänsä tappelevat ja toisen vaimo tulee
pelastamaan miestänsä sen kädestä joka häntä lyö, ja kurottaa
kätensä ja tarttuu hänen häpyynsä; **12** Niin hakkaa hänen
kätensä poikki; sinun silmäs ei pidä säästämän häntä. **13** Älä
pidä kahtalaista vaakaa säkissäs, suurempaa ja vähempää. **14**
Eikä myös pidä huoneessas oleman kahtalainen mitta, suurempi
ja vähempi. **15** Mutta sinulla pitää oleman täysi ja oikia vaaka,
ja täysi ja oikia mitta, ettäs olisit pitkäijällinen siinä maassa,
jonka Herra sinun Jumalas sinulle antaa. **16** Sillä jokainen, joka
näitä tekee, on Herralle sinun Jumalalles kauhistus: kaikki jotka
vääryyttä tekevät. **17** Muista mitä Amalekilaiset tekivät sinua
vastaan tiellä, kuin Egyptistä läksit: **18** Kuinka he kohtasivat
sinua tiellä, ja löivät sinun jälkimäises, kaikki ne jotka heikommat

olivat ja jälinnä kävivät, koskas väsyksissä ja hervotoin olit, ja ei
he Jumalaa peljänneet. **19** Ja pitää tapahtuman, kuin Herra
sinun Jumalas antaa sinun saada levon kaikilta vihamiehiltäs,
jotka ympärilläs ovat siinä maassa, jonka Herra sinun Jumalas
antaa perinnöksi sinulle, ettäs sen omistat, ja sinun pitää peräti
hävittämän Amalekilaisten muiston taivaan alta. Älä sitä unohda.

26 Kuin tulet siihen maahan jonka Herra sinun Jumalas sinulle
perinnöksi antaa, ja sinä sen omistat, ja asut siinä, **2** Niin ota
kaikkinaisista sinun maas kasvuista ensimäiset hedelmät, jotka
maasta kasvavat, jotka Herra sinun Jumalas sinulle antaa, pane
ne koriin, ja mene siihen siaan, jonka Herra sinun Jumalas
valitsee nimensä asumasiaksi, **3** Ja mene papin tykö, joka siihen
aikaan on, ja sano hänelle: minä tunnustan tänäpänä Herran
sinun Jumalas edessä, että minä olen tullut siihen maahan,
jonka Herra meidän isillemme vannoi, meille antaaksensa. **4** Ja
pappi ottakoon korin kädestäs ja laskekaan sen maahan, Herran
sinun Jumalas alttarin eteen. **5** Niin lausu sinä, ja sano Herran
sinun Jumalas edessä: minun raadollinen isäni oli Syrialainen,
ja meni Egyptiin vähällä joukolla, ja oli siellä muukalainen, ja
hän tuli siellä suureksi, väkeväksi ja monilukuiseksi kansaksi.
6 Mutta Egyptiläiset ahdistivat ja vaivasivat meitä, ja panivat
kovan orjuuden meidän päällemme. **7** Niin me huusimme Herran
meidän isäimme Jumalan tykö, ja Herra kuuli meidän äänemme,
ja katsoi meidän tuskaamme, työtämme ja ahdistustamme.
8 Ja Herra vei meidät ulos Egyptistä voimallisella kädellä, ja
ojennetulla käsivarrella, suurella peljästyksellä, merkeillä ja
ihmeillä. **9** Ja johdatti meidät tähän paikkaan ja antoi meille
tämän maan, maan, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa. **10** Ja nyt
katso, minä kannan tässä maan ensimäisiä hedelmiä, jonka sinä

Herra minulle annoit. Ja niin pane ne Herran sinun Jumalas
eteen, ja kumarra Herran sinun Jumalas edessä, **11** Ja ole iloinen
kaikesta hyvyydestä, minkä Herra sinun Jumalas sinulle antoi, ja
sinun huoneelles: sinä ja Leviläinen ja muukalainen, joka sinun
keskelläs on. **12** Kuin olet koonnut kaikki kymmenykset sinun
vuotes kasvusta kolmantena vuonna, joka on kymmenysten
vuosi, niin anna Leviläisille, muukalaisille, orvoille ja leskille, että
he söisivät sinun porteissas ja ravittaisiin, **13** Ja sano Herran
sinun Jumalas edessä: minä olen tuonut huoneestani sen,
mikä pyhitetty on, ja annoin Leviläisille, muukalaisille, orvoille ja
leskille, kaiken sinun käskys jälkeen jonka olet minulle käskenyt:
en minä harhaillut sinun käskyistäs, enkä niitä unhottanut.
14 En minä siitä ole syönyt minun surussani, enkä ottanut
siitä saastaisuudesta, en myös niistä mitään antanut kuolleille:
minä olen ollut Herran minun Jumalani äänelle kuuliainen, ja
tehnyt kaiken sen jälkeen, minkä sinä minulle käskenyt olet. **15**
Katsahda tänne pyhästä asumasiastas taivaasta, ja siunaa sinun
kansaas Israelia ja maata, jonka sinä meille antanut olet, niinkuin
sinä vannoit isillemme, maata, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa. **16**
Tänäpänä Herra sinun Jumalas käskee sinua tekemään näiden
säätyin ja oikeutten jälkeen, niin ettäs pidät ne ja teet niiden
jälkeen kaikesta sydämestäs ja kaikesta sielustas. **17** Herran
edessä olet sinä sen luvannut tänäpänä, että hän pitää oleman
sinun Jumalas, ja sinä tahdot vaeltaa hänen teissänsä, ja pitää
hänen säätynsä, käskynsä ja oikeutensa, ja olla kuuliainen
hänen äänellensä. **18** Ja Herra on sinulle tänäpänä luvannut,
että sinun pitää oleman hänen kansansa, niinkuin hän sinulle on
puhunut, että sinun pitää kaikki hänen käskynsä pitämän. **19** Ja
hän korottaa sinua kaikkein kansain ylitse, minkä hän tekee

ylistykseksi, kiitokseksi ja kunniaksi, ettäs olisit Herralle sinun
Jumalalles pyhä kansa, niinkuin hän sanonut on.

27 Sitte Moses ja Israelin vanhimmat käskivät kansalle ja
sanoivat: pitäkäät kaikki ne käskyt, jotka minä tänäpänä teille
käsken. **2** Ja sinä päivänä, jona te menette Jordanin yli siihen
maahan, jonka Herra sinun Jumalas sinulle antaa, pitää sinun
pystyttämän suuret kivet ja sivuuman ne kalkilla. **3** Ja kirjoita
niihin kaikki nämät lain sanat, kuin tulet ylitse, ettäs tulisit
sille maalle, jonka Herra sinun Jumalas sinulle antaa, sille
maalle joka rieskaa ja hunajaa vuotaa, niinkuin Herra isäis
Jumala sanoi sinulle. **4** Kuin te siis menette Jordanin yli, niin
pystyttäkäät ne kivet, joista minä tänäpänä käsken, Ebalin
vuorella, ja sivutkaat ne kalkilla, **5** Ja rakenna siinä Herralle sinun
Jumalalles alttari kivistä, joihin ei sinun pidä rautaa satuttaman.
6 Rakenna siellä alttari Herralle sinun Jumalalles kokonaisista
kivistä, ja uhraa Herralle sinun Jumalalles polttouhria sen päällä.
7 Uhraa myös kiitosuhria, ja syö siellä, ja ole iloinen Herran
sinun Jumalas edessä. **8** Ja kirjoita kaikki tämän lain sanat
selkiästi ja ymmärtäväisesti niihin kiviin. **9** Ja Moses ynnä
pappein ja Leviläisten kanssa puhui kaikelle Israelin kansalle,
sanoen: ota vaari ja kuule Israel. Tänäpänä sinä tuli Herran
sinun Jumalas kansaksi, **10** Ettäs kuuliainen olisit Herran
sinun Jumalas äänelle ja tekisit hänen käskyinsä ja säätyinsä
jälkeen, jotka minä tänäpänä sinulle käsken. **11** Ja Moses käski
kansalle sinä päivänä, ja sanoi: **12** Nämät seisokaan Gerisimin
vuorella, ja siunatkaan kansaa, kuin olette käyneet Jordanin
ylitse: Simeon, Levi, Juuda, Isaskar, Joseph ja BenJamin. **13**
Ja nämät seisokaan Ebalin vuorella kiroomassa: Ruben, Gad,
Asser, Sebulon, Dan ja Naphtali. **14** Ja Leviläiset alkakaan ja

sanokaan jokaiselle Israelissa korkialla äänellä: **15** Kirottu olkoon,
joka tekee kaivetun tahi valetun epäjumalan kuvan Herralle
kauhistukseksi, virkamiesten käsialaisen, ja pitää sen salaa, ja
kaikki kansa vastatkaan ja sanokaan: amen. **16** Kirottu olkoon,
joka isänsä eli äitinsä ylönkatsoo, ja kaikki kansa sanokaan:
amen. **17** Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä rajan siirtää, ja
kaikki kansa sanokaan: amen. **18** Kirottu olkoon, joka laskee
sokian eksymään tiellä, ja kaikki kansa sanokaan: amen. **19**
Kirottu olkoon, joka muukalaisen, orvon ja lesken oikeuden
vääntää, ja kaikki kansa sanokaan: amen. **20** Kirottu olkoon,
joka isänsä emännän tykönä makaa, että hän paljasti isänsä
peitteen, ja kaikki kansa sanokaan: amen. **21** Kirottu olkoon,
joka johonkuhun eläimeen ryhtyy, ja kaikki kansa sanokaan:
amen. **22** Kirottu olkoon, joka sisarensa makaa, joka hänen
isänsä eli äitinsä tytär on, ja kaikki kansa sanokaan: amen. **23**
Kirottu olkoon, joka anoppinsa makaa, ja kaikki kansa sanokaan:
amen. **24** Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä salaisesti lyö, ja
kaikki kansa sanokaan: amen. **25** Kirottu olkoon, joka lahjoja
ottaa, lyödäksensä viatointa verta, ja kaikki kansa sanokaan:
amen. **26** Kirottu olkoon, joka ei kaikkia näitä lain sanoja täytä,
että hän niiden jälkeen tekis, ja kaikki kansa sanokaan: amen.

28 Ja jos sinä olet Herran sinun Jumalas äänelle ahkerasti
kuuliainen, ettäs pidät ja teet kaikki hänen käskynsä, jotka
minä tänäpänä sinulle käsken, niin Herra sinun Jumalas tekee
sinun korkiammaksi kaikkia kansoja maan päällä. **2** Ja kaikki
nämät siunaukset tulevat sinun päälles, saavuttavat sinun,
ettäs Herran sinun Jumalas äänelle kuuliainen olit. **3** Siunattu
olet sinä kaupungissa, siunattu pellolla. **4** Siunattu on ruumiis
hedelmä, ja maas hedelmä, ja karjas hedelmä, eläintes hedelmä,

ja lammaslaumas hedelmät. **5** Siunattu on koris ja tähtees.
6 Siunattu olet sinä käydessäs sisälle, ja siunattu käydessäs
ulos. **7** Ja Herra langettaa vihollises sinun edessäs, jotka
sinua vastaan nousevat; yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, ja
seitsemää tietä pitää heidän pakeneman sinun edestäs. **8** Herra
käskee siunauksen olla sinun kanssas sinun riihessäs ja kaikissa
mitä sinä aiot, ja siunaa sinun siinä maassa, jonka Herra sinun
Jumalas sinulle antaa. **9** Herra asettaa sinun itsellensä pyhäksi
kansaksi, niinkuin hän vannoi sinulle, koskas pidät Herran sinun
Jumalas käskyt ja hänen teissänsä vaellat, **10** Että kaikki kansat
maan päällä näkevät sinun olevan Herran nimeen nimitetyn, ja
pitää sinua pelkäämän. **11** Ja Herra lahjoittaa sinun runsaasti
hyvyydellä, sekä kohtus hedelmällä, karjas hedelmällä, ja maas
hedelmällä, siinä maassa, jonka Herra vannoi sinun isilles,
sinulle antaaksensa, **12** Herra avaa sinulle hyvän tavaransa,
taivaan, antaaksensa maalles sateen ajallansa ja siunataksensa
kaikki sinun käsialas; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta et
sinä keneltäkään lainaksi ota. **13** Ja Herra asettaa sinun pääksi,
eikä hännäksi: sinä olet aina ylimmäinen etkä alimmainen,
koskas olet Herran sinun Jumalas käskyille kuuliainen, jotka
minä tänäpänä sinun käsken pitää ja tehdä, **14** Ja et luovu
niistä sanoista, jotka minä tänäpänä teille käsken, ei oikialle
eikä vasemmalle puolelle, muiden jumalain jälkeen vaeltaakses
ja heitä palvellakses. **15** Mutta ellet sinä kuule Herran sinun
Jumalas ääntä, pitääkses ja tehdäkses kaikki hänen käskyjänsä
ja säätyjänsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken, niin kaikki
nämät kiroukset tulevat sinun päälles ja sattuvat sinuun. **16**
Kirottu olet sinä kaupungissa, kirottu pellolla. **17** Kirottu on
koris ja tähtees. **18** Kirottu on ruumiis hedelmä, maas hedelmä,

karjas hedelmä, lammaslaumas hedelmä. **19** Kirottu olet sinä
käydessäs sisälle, kirottu käydessäs ulos. **20** Herra lähettää sinun
sekaas kirouksen, tyhmyyden ja rangaistuksen kaikissa sinun
aivoituksissas, siihenasti ettäs hukut ja pian katoat pahain tekois
tähden, ettäs minun hylkäsit. **21** Herra antaa ruttotaudin riippua
sinussa, siihenasti että hän sinun hukuttais siitä maasta, jotas
tulet omistamaan. **22** Herra lyö sinua kuivataudilla, lämpimällä
taudilla, poltteella, palavuudella, kuivuudella, kuumuudella ja
keltataudilla, ja vainoo sinua, siihenasti että hän sinun kadottaa.
23 Ja sinun taivaas, joka sinun pääs päällä on, pitää niinkuin
vasken oleman, ja maan, joka sinun allas on, niinkuin raudan.
24 Herra antaa maalles tomun ja tuhan sateen edestä taivaasta
sinun päälles, siihenasti ettäs hukutetaan. **25** Herra lyö sinun
vihollistes edessä. Yhtä tietä sinä menet heidän tykönsä, mutta
seitsemän tien kautta sinä heidän edellänsä pakenet, ja sinä
hajoitetaan kaikkein valtakuntain sekaan maan päällä. **26** Sinun
ruumiis on ravinnoksi kaikille taivaan linnuille ja kaikille maan
pedoille, ja ei kenkään heitä karkota. **27** Herra lyö sinun Egyptin
paisumilla, häpiällisillä veripahkoilla, ruvilla ja syyhelmällä, niin
ettes taida parantua. **28** Herra lyö sinun hourauksella, sokeudella
ja sydämen tyhmyydellä, **29** Ja sinä koperoitset puolipäivänä
niinkuin sokia pimiässä koperoitsee, ja et menesty teissäs, ja
sinä kärsit väkivaltaa ja vääryyttä, niinkauvan kuin elät, ja ei
kenkään sinua auta. **30** Vaimon sinä kihlaat, mutta toinen sen
makaa; huoneen sinä rakennat, mutta et sinä saa hänessä asua;
viinamäen sinä istutat, mutta et sinä saa sitä yhteiseksi tehdä.
31 Sinun härkäs teurastetaan silmäis nähden, mutta et sinä saa
hänestä syödä. Aasis otetaan väkivallalla sinun nähtes, ja ei
sinulle anneta sitä jälleen. Lampaas annetaan vihollisilles, ja ei

kenkään sinua auta. **32** Sinun poikas ja tyttäres annetaan toiselle
kansalle, niin että sinun silmäs sen näkevät, ja hiveltyvät heistä
joka päivä, ja ei yhtään väkevyyttä pidä sinun käsissäs oleman.
33 Sinun maas hedelmän ja kaikki sinun työs se kansa syö, jota et
tunne, ja sinun täytyy ainoastansa vääryyttä kärsiä ja sorrettuna
olla koko sinun elinaikanas. **34** Ja sinä tulet mielettömäksi niistä,
mitä silmäs näkevät. **35** Herra lyö sinua pahoilla paisumilla
polvissas ja pohkeissas, niin ettes taida parantua jalkapöydästä
niin pääs lakeen asti. **36** Herra antaa sinun ja sinun kuninkaas,
jonka itselles asettanut olet, vaeltaa sen kansan tykö, jota et
sinä tunne, eikä sinun isäs, ja siellä sinä palvelet muukalaisia
jumalia, puita ja kiviä. **37** Ja sinun pitää tuleman kauhistukseksi,
sananlaskuksi ja jutuksi kaikkein kansain seassa, joihin Herra
ajaa sinun. **38** Sinä kylvät paljo siementä peltoon, mutta tuot
vähän sisälle; sillä heinäsirkat syövät sen. **39** Viinamäen sinä
istutat ja ruokkoat, mutta et saa siitä juoda viinaa, et myös koota;
sillä madot sen syövät. **40** Öljypuita on sinulla kaikissa sinun
maas paikoissa, mutta ei sinun pidä voiteleman sinuas öljyllä;
sillä öljypuus revitään ylös. **41** Poikia ja tyttäriä sinä siität, ja
et kuitenkaan niitä nautitse; sillä ne viedään vangittuna pois.
42 Kaikki sinun puus ja maas hedelmän omistavat sirkat. **43**
Muukalainen, joka sinun tykönäs on, ylennetään sinun ylitses,
ja on alati ylinnä; mutta sinä alennetaan ja alati alinna olet.
44 Hän lainaa sinulle, mutta ei sinä voi hänelle lainata. Hän
on pää, ja sinun pitää hännän oleman. **45** Ja kaikki nämät
kiroukset tulevat sinun päälles ja sinua vainoovat, ja sinuun
sattuvat, siihenasti ettäs hukut; ettes Herran sinun Jumalas
ääntä kuullut, pitääkses hänen käskynsä ja säätynsä, jotka hän
sinulle on käskenyt. **46** Sentähden ovat ne sinussa merkiksi ja

ihmeiksi ja sinun siemenessäs ijankaikkisesti, **47** Ettes palvellut
Herraa sinun Jumalaas iloisella ja riemuisella sydämellä, koska
sinulla kaikkinaista kyllä oli. **48** Ja sinun pitää palveleman
vihollisias, jotka Herra lähettää sinun päälles, nälässä ja janossa,
alastomuudessa ja kaikkinaisessa puutteessa. Ja hän panee
sinun kaulaas rautaisen ikeen, siihenasti että hän sinun hukuttaa.
49 Herra lähettää kansan sinun päälles taampaa maailman
äärestä, niinkuin kotka lentäis, kansan, jonka puhetta et sinä
ymmärrä, **50** Häpeemättömän kansan, joka ei karta vanhaa
eikä armaitse nuorukaista, **51** Ja syö karjas hedelmän ja maas
hedelmän, siihenasti ettäs hukut, eikä jätä sinulle mitäkään
jyvistä, viinasta, öljystä, karjan eli lammasten hedelmästä,
siihenasti että hän sinun kadottaa, **52** Ja ahdistaa sinua kaikissa
porteissas, siihenasti että hän kukistaa maahan korkiat ja
vahvat muuris, joihin sinä luotat, kaikissa maakunnissas; ja sinä
ahdistetaan kaikissa porteissas, koko sinun maassas, jonka
Herra sinun Jumalas sinulle antanut on. **53** Sinun täytyy syödä
ruumiis hedelmän, poikais ja tytärtes lihan, jotka Herra sinun
Jumalas sinulle antanut on, siinä ahdistuksessa ja vaivassa,
jolla sinun vihollises sinua ahdistavat. **54** Se mies, joka ennen
sangen herkullisesti ja hekumassa teidän seassanne eli, ei pidä
suoman veljellensä ja vaimollensa, joka on hänen sylissänsä, ja
sille joka on vielä jäänyt hänen pojistansa, jääneitä tähteitänsä,
55 Annettaa jonkun niistä hänen poikainsa lihasta, jota hän syö;
ettei hänellä mitäkään muuta ole kaikesta hyvyydestänsä siinä
ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollises ahdistaa sinua kaikissa
porteissas. **56** Vaimo teidän seassanne, joka ennen herkullisesti
ja hekumassa elänyt on, niin ettei hän malttanut jalkaansa
laskea maan päälle herkun ja hekuman tähden, ei pidä suoman

miehellensä, joka hänen sylissänsä lepää, ja pojallensa ja
tyttärellensä **57** Jälkimmäisiä, jotka hänen kohdustansa lähteneet
ovat, eikä myös poikiansa joita hän synnyttää; sillä hän syö ne
kaikkein tarvetten puuttumisessa salaisesti, siinä ahdistuksessa
ja vaivassa, jolla vihollises ahdistavat sinua porteissas. **58**
Elles pidä ja tee kaikkia näitä lain sanoja, jotka tässä kirjassa
ovat kirjoitetut, niin että pelkäät tätä kunniallista ja peljättävää
nimeä, Herraa sinun Jumalaas; **59** Niin Herra ihmeelliseksi tekee
sinun ja sinun siemenes rangaistukset, suurilla ja pitkällisillä
vitsauksilla, pahoilla ja pitkällisillä taudeilla, **60** Ja kääntää sinun
päälles kaikkinaiset Egyptin taudit, joita pelkäsit, ja ne pitää
sinuun tarttuman. **61** Siihen myös kaikki sairaudet ja kaikki
rangaistukset, jotka ei kirjoitetut ole tässä lakiraamatussa, laskee
Herra sinun päälles, siihenasti ettäs hukut. **62** Ja teistä, jotka
ennen olitte niinkuin tähdet taivaassa paljouden tähden, jää
vähäinen kansa, ettes kuullut Herran sinun Jumalas ääntä.
63 Ja tapahtuu, että niinkuin Herra ennen iloitsi teistä, teille
hyvää tehdessänsä ja enentäissänsä teitä, niin Herra on iloitseva
teistä, hukuttaissansa ja kadottaissansa teitä; ja te syöstään
siitä maasta pois, jota te menette omistamaan. **64** Ja Herra
hajoittaa sinun kaikkein kansain sekaan, yhdestä maan äärestä
toiseen; ja siellä sinä palvelet muukalaisia jumalia, joita et sinä
tunne, eikä isäskään, kantoja ja kiviä. **65** Siihen myös ei pidä
sinulla sen kansan seassa yhtään vahvaa kotoa oleman, eikä
jalkais pöytä yhtään lepoa saaman; sillä Herra antaa sinulle
siellä vapisevaisen sydämen, hiveltyneet silmät ja murheellisen
mielen, **66** Niin että sinun elämäs riippuu sinun edessäs: yöllä ja
päivällä sinun pitää pelkäämän ja elämästäs tietämätöin oleman.
67 Aamulla sinä sanot: ah, jospa minä ehtoosen eläisin! ehtoona

sinä sanot: ah, jospa minä aamuun eläisin! sinun sydämes
suuren pelvon tähden, joka sinua peljättää, ja sen tähden, jota
sinun silmäs näkemän pitää. **68** Ja Herra vie sinua taas haaksilla
Egyptiin sitä tietä, josta minä sanoin sinulle: ei sinun pidä
häntä silleen näkemän. Ja te myytte itsenne siellä vihollisillenne
palvelioiksi ja piioiksi, ja ei yhtäkään ostajaa siellä oleman pidä.
29 Nämät ovat liiton sanat, jonka Herra käski Moseksen tehdä
Israelin lasten kanssa Moabin maassa, paitsi sitä liittoa, jonka
hän heidän kanssansa teki Horebissa. **2** Ja Moses kutsui koko
Israelin ja sanoi heille: te näitte kaikki, mitä Herra teidän silmäinne
edessä teki Egyptissä Pharaolle, kaikille hänen palvelioillensa ja
koko hänen maallensa: **3** Ne suuren kiusaukset, jotka sinun
silmäsi näkivät, ja ne suuret merkit ja ihmeelliset teot. **4** Ja ei
Herra vielä nytkään tähän päivään asti antanut teille sydäntä
ymmärtämään ja silmiä näkemään ja korvia kuulemaan. **5** Ja
minä annoin teidän vaeltaa korvessa neljäkymmentä vuotta; ei
teidän vaatteenne vanhenneet yltänne, eikä kenkäs kuluneet
jaloissas, **6** Ette syöneet leipää, ettekä myös juoneet viinaa elikkä
väkevää juomaa, että te tietäisitte minun olevan Herran teidän
Jumalanne. **7** Ja kuin te tulitte tähän paikkaan, niin tuli Sihon
Hesbonin kuningas ja Og Basanin kuningas sotimaan meitä
vastaan, ja me löimme heidät, **8** Ja omistimme heidän maansa,
ja annoimme sen Rubenilaisille ja Gadilaisille, niin myös puolelle
Manassen sukukunnalle, perimiseksi. **9** Niin pitäkäät nyt nämät
liiton sanat, ja tehkäät niiden jälkeen, että toimellisesti tekisitte
kaikki mitä te teette. **10** Te seisotte kaikki tänäpänä Herran
teidän Jumalanne edessä: ylimmäiset teidän suvuistanne, teidän
vanhimpanne, ja teidän esimiehenne, joka mies Israelissa, **11**
Teidän lapsenne, teidän vaimonne, ja muukalaises joka sinun

leirissäs on, sinun puus hakkaajasta niin vetes ammuntajaan
asti. **12** Että sinä käyt Herran sinun Jumalas liittoon ja siihen
valaan, minkä Herra sinun Jumalas teki sinun kanssas tänäpänä.
13 Että hän tänäpänä korottaa sinun itsellensä kansaksi, ja hän
on sinun Jumalas niinkuin hän sanoi sinulle, ja niinkuin hän
vannoi isilles, Abrahamille, Isaakille ja Jakobille. **14** Sillä en minä
tee tätä liittoa ja tätä valaa ainoastaan teidän kanssanne, **15**
Mutta sekä teidän, jotka tässä läsnä tänäpänä olette ja seisotte
meidän kanssamme Herran meidän Jumalamme edessä, että
myös niiden kanssa, jotka ei tässä tänäpänä meidän kanssamme
ole. **16** Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maalla, ja
kuinka me vaelsimme pakanain lävitse, joiden kautta te vaelsitte,
17 Ja näitte heidän kauhistuksensa ja epäjumalansa, kannot ja
kivet, hopiat ja kullat, jotka heidän tykönänsä olivat. **18** Ettei
joku olisi teidän seassanne mies eli vaimo, elikkä perhe taikka
sukukunta, jotka sydämensä tänäpänä kääntäis pois Herrasta
meidän Jumalastamme, mennäksensä pois palvelemaan tämän
kansan jumalia, ja tulis teille juureksi, joka kasvaa sappea ja
koiruohoa. **19** Ja tapahtuisi, kuin hän kuulee nämät kirouksen
sanat, että hän siunaa itsiänsä sydämestänsä, ja sanoo: rauha
on minulla oleva, ehkä minä vaellan sydämeni ajatuksen jälkeen,
sentähden että juopuneet janoovain kanssa hukutetaan. **20**
Ei Herra ole hänelle armollinen, sillä silloin tulee suuri Herran
viha ja kiivaus sen miehen päälle, ja kaikki nämät kiroukset,
jotka tässä kirjassa ovat kirjoitetut, joutuvat hänen päällensä; ja
Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta. **21** Ja Herra
eroittaa hänen pahuuteen kaikesta Israelin suvusta, koko tämän
liiton kirousten jälkeen, joka tässä lakikirjassa on kirjoitettu. **22**
Niin jälkeentulevaiset sanovat, teidän lapsenne, jotka jälkeenne

tulevat, ja vieraat, jotka kaukaiselta maalta tulevat, kuin he
näkevät tämän maan rangaistukset ja sairaudet, joilla Herra
lyö heitä siinä, **23** Että hän on polttanut koko heidän maansa
tulikivellä ja suolalla, niin ettei sitä kylvetä eikä se vihota, eikä
myös yhtäkään ruohoa käy hänestä ylös, niinkuin Sodoma,
Gomorra, Adama ja Zeboim olivat kukistetut maahan, jotka Herra
vihassansa ja hirmuisuudessansa ylösalaisin kukisti; **24** Niin
kaikki kansat sanovat: miksi Herra niin teki tälle maakunnalle?
mikä on tämä suuri hänen julmuutensa viha? **25** Silloin sanotaan:
että he hylkäsivät Herran isäinsä Jumalan liiton, jonka hän teki
heidän kanssansa, kuin hän heidät johdatti Egyptin maalta, **26**
Ja ovat menneet ja muita jumalia palvelleet, ja kumartaneet niitä,
senkaltaisia jumalia, joita ei he tunteneet, ja jotka ei heille mitään
antaneet. **27** Sentähden on Herran viha julmistunut tämän maan
päälle, niin että hän antoi tulla heidän päällensä kaikki kiroukset,
jotka tässä kirjassa kirjoitetut ovat. **28** Ja Herra on heidät
hävittänyt heidän maastansa suuressa vihassa, julmuudessa
ja närkästyksessä, ja on heidät heittänyt vieraasen maahan,
niinkuin hän tänäpänä tehnyt on. **29** Niin salaiset asiat ovat
Herran meidän Jumalamme edessä; mutta ne ilmoitetut ovat
meillä ja meidän lapsillamme alati, että meidän kaikki nämät lain
sanat tekemän pitää.

30 Ja pitää tapahtuman, kuin kaikki nämät tulevat sinun päälles,
siunaus eli kirous, jotka minä panin sinun etees, ja sinä rupeet
ne panemaan sydämees, kaikkein pakanain keskellä, kuhunka
Herra sinun Jumalas sinun on ajanut; **2** Ja sinä käännyt Herran
sinun Jumalas tykö, olemaan kuuliainen hänen äänellensä
kaikissa niissä, mitkä minä sinulle tänäpänä käsken, sinä ja
sinun lapses, kaikesta sydämestäs ja kaikesta sielustas; **3** Niin

Herra sinun Jumalas kääntää sinun vankiutes, ja armahtaa
sinua, ja tuo jälleen ja kokoo sinun kaikista kansoista, joihin
Herra sinun Jumalas sinun hajoittanut on. **4** Jos sinä olisit
ajettu taivaan ääriin, niin Herra sinun Jumalas kokoo sinun,
ja tuo sinun sieltä, **5** Ja Herra sinun Jumalas johdattaa sinun
siihen maahan, jonka isäs omistaneet ovat, ja sinä se omistat; ja
hän tekee hyvää sinulle, ja enentää sinun enempi kuin sinun
isäs. **6** Ja Herra sinun Jumalas ympärileikkaa sinun sydämes
ja siemens sydämen, rakastamaan Herraa sinun Jumalaas
kaikesta sydämestäs ja kaikesta sielustas, ettäs eläisit. **7**
Mutta kaikki nämät kiroukset antaa Herra sinun Jumalas tulla
sinun vihollistes päälle, ja kaikkein niiden päälle, jotka sinua
vihaavat ja vainoovat. **8** Ja sinä käännyt ja kuulet Herran äänen,
tehdäkses kaikki hänen käskynsä, jotka minä sinulle tänäpänä
käsken. **9** Ja Herra sinun Jumalas antaa sinulle onnen kaikissa
kättes töissä, kohtus hedelmässä, karjas hedelmässä, ja maas
hedelmässä, että ne sinulle menestyisivät; sillä Herra kääntää
itsensä riemuitsemaan sinusta sinulle hyväksi, niinkuin hän
isistäs iloitsi. **10** Ettäs Herran sinun Jumalas äänelle kuuliainen
olet, ja pidät hänen käskynsä ja säätynsä, jotka ovat kirjoitetut
tässä lakikirjassa, koskas palajat Herran sinun Jumalas tykö
kaikesta sydämestäs ja kaikesta sielustas. **11** Sillä tämä käsky,
kuin minä sinulle tänäpänä käsken, ei ole sinulta salattu, eikä
myös kaukana, **12** Eikä myös taivaassa, ettäs sanoisit: kuka
astuu ylös taivaasen, ja tuo meille sen, kuullaksemme sitä ja
tehdäksemme sen jälkeen? **13** Eikä myös ole tuolla puolella
merta, ettäs sanoisit: kuka menis meren ylitse noutamaan meille
sen, kuullaksemme sitä, ja tehdäksemme sen jälkeen? **14** Sillä
se sana on sangen läsnä sinun tykönäs, sinun suussas, ja sinun

sydämessäs, ettäs sen tekisit. **15** Katso, minä panin tänäpänä
sinun etees elämän ja hyvän, niin myös kuoleman ja pahan, **16**
Siinä kuin minä tänäpänä käsken, ettäs rakastat Herraa sinun
Jumalaas, ja vaellat hänen teissänsä, ja pidät hänen käskynsä,
säätynsä ja oikeutensa; ettäs saisit elää ja enettäisiin, ja Herra
sinun Jumalas siunais sinua siinä maassa, kuhunkas menet,
sitä omistamaan. **17** Mutta jos sinä käännät sydämes, ja et ole
kuuliainen, vaan annat vietellä sinus, niin ettäs kumarrat vieraita
jumalia ja palvelet heitä; **18** Niin teen minä teille tänäpänä
tiettäväksi, että teidän pitää peräti hukkaantuman, ja ei kauvan
pysymän siinä maassa, johonkas menet Jordanin ylitse, sitä
omistamaan. **19** Minä otan tänäpänä taivaan ja maan todistajaksi
teistä, että minä panin teidän eteenne elämän ja kuoleman,
siunauksen ja kirouksen; niin valitse elämä, että sinä ja sinun
siemenes eläisit, **20** Ettäs rakastaisit Herraa sinun Jumalaas ja
kuulisit hänen ääntänsä, ja riippuisit hänessä kiinni; sillä hän on
sinun elämäs ja sinun pitkä ikäs, että pysyisit siinä maassa,
jonka Herra isilles, Abrahamille, Isaakille ja Jakobille vannoi,
heille antaaksensa.

31 Ja Moses meni ja puhui nämät sanat koko Israelin kanssa,
2 Ja sanoi heille: minä olen tänäpänä sadan ja kahdenkymmenen
ajastaikainen, en minä voi enää käydä ulos ja sisälle; siihen on
Herra myös sanonut minulle: ei sinun pidä menemän tämän
Jordanin ylitse. **3** Herra sinun Jumalas käy itse sinun edelläs,
hän itse hukuttaa nämät pakanat sinun edestäs, niin että sinä
omistat heitä. Josua käy sinun edelläs sen ylitse, niinkuin Herra
on sanonut. **4** Ja Herra tekee heille, niinkuin hän teki Sihonille ja
Ogille Amorilaisten kuninkaille ja heidän maallensa, jotka hän
on hukuttanut. **5** Koska Herra antaa heidät teidän käteenne,

niin tehkäät heidän kanssansa kaikkein käskyin jälkeen, jotka
minä teille olen käskenyt. **6** Olkaat vahvat ja hyvässä turvassa,
älkäät peljästykö ja kauhistuko heidän edessänsä; sillä Herra
sinun Jumalas itse vaeltaa sinun kanssas; ei hän jätä sinua, eikä
hylkää sinua. **7** Ja Moses kutsui Josuan, ja sanoi hänelle koko
Israelin silmäin edessä: ole vahva ja hyvässä turvassa, sillä
sinä johdatat tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän
isillensä vannonut on heille antaaksensa, ja sinä jaat tämän
heille perimiseksi heidän keskellänsä. **8** Mutta Herra, joka itse
käy sinun edelläs, on sinun kanssas; ei hän jätä sinua, eikä myös
hylkää sinua: älä pelkää, älä myös hämmästy. **9** Ja Moses kirjoitti
tämän lain ja antoi sen papeille, Levin pojille, jotka kantoivat
Herran liitonarkkia, ja kaikille Israelin vanhimmille. **10** Ja Moses
käski heille ja sanoi: aina joka seitsemän vuoden perästä, kun
vapaa vuosi alkaa, lehtimajan juhlana, **11** Kuin koko Israel
tulee osoittamaan itsensä Herran sinun Jumalas eteen, siihen
paikkaan, minkä hän valitsee, pitää sinun kuuluttaman tämän
lain koko Israelin edessä heidän korvainsa kuullen. **12** Kokoo
kansa sekä miehet että vaimot, lapset ja muukalaiset, jotka sinun
porteissas ovat, kuulemaan ja oppimaan ja pelkäämään Herraa
teidän Jumalaanne, pitämään ja tekemään kaikki tämän lain
sanat. **13** Ja että heidän lapsensa, jotka ei sitä tiedä, kuulisivat
myös ja oppisivat pelkäämään Herraa teidän Jumalaanne
kaikkena teidän elinaikananne, kuin te elätte siinä maassa,
johon te menette Jordanin ylitse sitä omistamaan. **14** Ja Herra
sanoi Mosekselle: katso, sinun aikas, jona sinä kuolet, on juuri
läsnä; kutsu Josua, ja seisokaat seurakunnan majassa, että
minä antaisin hänelle käskyn. Ja Moses meni Josuan kanssa,
ja he seisoivat seurakunnan majassa. **15** Ja Herra ilmestyi

majassa, pilven patsaassa, ja pilven patsas seisoi majan ovella.
16 Ja Herra sanoi Mosekselle: katso, sinun pitää lepäämän isäis
kanssa; ja tämä kansa nousee ja juoksee huoruuteen maan
epäjumalain jälkeen, kuhun he menevät, hylkäävät minun, ja
rikkovat sen liiton, jonka minä tein heidän kanssansa. **17** Niin
minun vihani silloin julmistuu heidän päällensä, ja minä hylkään
heitä ja peitän kasvoni heidä edestänsä, että he hukutetaan, ja
paljo pahuutta ja ahdistusta käy heidän päällensä; ja he sanovat
sinä päivänä: eikö nämät pahuudet ole tapahtuneet minulle, ettei
minun Jumalani ole minun kanssani? **18** Mutta minä peräti peitän
kasvoni kasvoni sillä ajalla, kaiken sen pahuuden tähden, jonka
he tehneet ovat, että he ovat itsensä kääntäneet muiden jumalain
tykö. **19** Niin kirjoittakaat nyt teillenne tämä virsi, ja opettakaat
se Israelin lapsille, asettakaat se heidän suuhunsa, että tämä
virsi olis minulle todistajaksi Israelin lapsia vastaan. **20** Sillä
minä johdata heidät siihen maahan, jonka minä vannoin heidän
isillensä, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa. Ja kuin he syövät
ja tulevat ravituiksi ja lihavaksi, kääntävät he teitänsä muiden
jumalain tykö, ja palvelevat niitä, ja pilkkaavat minua ja rikkovat
minun liittoni. **21** Ja kuin suuri pahuus ja ahdistus käsittää
heidät, niin tämä virsi vastaa heitä todistukseksi, sillä ei sitä
pidä unhotettaman heidän siemenensä suussa; sillä minä tiedän
heidän ajatuksensa, joita he tänäpänä ajattelevat, ennen kuin
minä johdatan heitä siihen maahan, josta minä vannonut olen. **22**
Ja Moses kirjoitti tämän virren sinä päivänä, ja opetti sen Israelin
lapsille. **23** Ja käski Josualle Nunin pojalle, ja sanoi: ole vahva ja
urhoollinen, sillä sinä johdatat Israelin lapset siihen maahan,
josta minä vannoin heille: ja minä olen sinun kanssas. **24** Kuin
Moses oli nämät lain sanat kirjoittanut kirjaan, ja ne lopettanut,

25 Käski hän Leviläisille, jotka Herran liitonarkkia kantoivat,
sanoen: **26** Ottakaat tämä lakikirja ja laskekaat Herran teidän
Jumalanne liitonarkin sivulle, että se olis siinä todistukseksi
sinua vastaan. **27** Sillä minä tunnen sinun tottelemattomuutes
ja niskuruutes: katso, tänäpänä minun vielä eläissäni teidän
kanssanne, olette te tottelemattomat Herraa vastaan, kuinka
paljo enemmin minun kuolemani jälkeen? **28** Niin kootkaat
minun eteeni kaikki vanhimmat teidän sukukunnissanne ja teidän
esimiehenne, että minä puhuisin nämät sanat heidän korvainsa
kuullen ja ottaisin taivaan ja maan todistajaksi heitä vastaan.
29 Sillä minä tiedän, että te minun kuolemani jälkeen peräti
turmellaan, ja poikkeette siltä tieltä, jonka minä teille käskenyt
olen; niin teille tapahtuu onnettomuus viimeisillä ajoilla, että teitte
pahaa Herran silmäin edessä ja vihoititte hänen teidän kättenne
töiden kautta. **30** Niin Moses puhui koko Israelin seurakunnan
kuullen tämän veisun sanat hamaan loppuun asti.

32 Kuulkaat te taivaat, minä puhun, ja maa kuulkaan minun
suuni sanoja. **2** Minun oppini tiukkukaan niinkuin sade, minun
puheeni vuotakaan niinkuin kaste, niinkuin sade vihannon päälle
ja niinkuin pisarat ruohon päälle. **3** Sillä minä ylistän Herran
nimeä: antakaat meidän Jumalallemme suuri kunnia. **4** Hän
on kallio, hänen työnsä ovat laittamattomat, sillä kaikki hänen
tiensä ovat oikiat; vakaa on Jumala, ilman kaikkea vääryyttä,
hän on vanhurskas ja oikia. **5** Onko hän hänen turmellut? Ei,
vaan hänen lapsensa ovat heidän häpiäpilkkunsa; se on nurja ja
sekaseurainen suku. **6** Niinköstä te Herralle maksatte, hullu
ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun Isäs ja sinun Lunastajas,
joka sinun luonut ja valmistanut on? **7** Muista muinaisia aikoja,
ymmärrä vuosikaudet suvusta sukuun; kysy isältäs, ja hän

ilmoittaa sinulle, ja vanhimmiltas, niin he sinulle sanovat. **8** Kuin
kaikkein korkein jakoi pakanat ja hajoitti ihmisten lapset, silloin
hän laski kansain maan rajat, Israelin lasten luvun jälkeen. **9**
Sillä Herran osa on hänen oma kansansa, Jakob on hänen
perimisensä nuora. **10** Hän löysi hänen erämaassa ja hirmuisessa
suuressa itkukorvessa. Hän vei hänen ympäri, hän opetti hänen
ymmärtämään ja varjeli häntä niinkuin silmäteräänsä, **11** Niinkuin
kotka kehoittelee pesäänsä ja laukuilee poikainsa päällä, levittää
siipensä, ottaa kunkin heistä ja kantaa siipeinsä päällä, **12**
Niin Herra yksinänsä talutti häntä, ja ei ollut hänen kanssansa
muuta Jumalaa. **13** Hän vei hänen hamaan maan korkeuteen, ja
ruokki hänen pellon hedelmällä, ja antoi hänen imeä hunajaa
kalliosta ja öljyä kovasta kivestä, **14** Voita lehmistä, ja rieskaa
lampaista, ynnä karitsain lihavuuden kanssa, ja Basanin oinaat,
ja lihavat kauriit, ja parhaan nisun, ja juotti hänen parhaalla
viinamarjan verellä. **15** Ja Israel lihoi, tuli vikuriksi, lihavaksi,
paksuksi ja väkeväksi, ja hylkäsi Jumalan, joka hänen teki, ja
katsoi autuutensa kallion ylön. **16** He yllyttivät hänen kiivauteen
muukalaisten kautta, kauhistusten kautta vihoittivat he hänen. **17**
He uhrasivat perkeleille, eikä Jumalalle, jumalille, joita ei he
tunteneet, vasta-uutisille, jotka ei ennen olleet, joita isänne ei
peljänneet. **18** Kallion, joka sinun siitti, sinä hyljäsit, ja unhotit
Jumalan, joka sinun loi. **19** Ja Herra näki sen, ja vihastui,
poikainsa ja tyttäriensä kehoituksen tähden, **20** Ja sanoi:
minä peitän kasvoni heidän edestänsä, ja katson mitä heidän
viimeiseltä tapahtuu; sillä se on nurja suku ja senkaltaiset lapset,
joissa ei ole uskoa. **21** He härsyttelivät minua sen kautta,
joka ei ole jumala, epäjumaluutensa kautta ovat he minun
vihoittaneet ja minä vihoitan heitä jälleen sen kautta, joka ei

ole kansa, tyhmällä kansalla minä heitä vihoitan. **22** Sillä tuli
on syttynyt minun vihassani, ja polttaa hamaan alimaiseen
helvettiin, ja kuluttaa maan, ynnä hänen hedelmänsä kanssa, ja
polttaa vuorten perustukset. **(Sheol h7585)** **23** Minä kokoon kaiken
onnettomuuden heidän päällensä, minä ammun kaikki nuoleni
heihin. **24** Nälästä heidän pitää hiukahtuman ja poltetaudilla
kulutettaman, ja äkillisellä kuolemalla; minä lähetän metsän
petoin hampaat heidän keskellensä, ja kyykärmeen myrkyn.
25 Ulkona pitää miekan heitä hävittämän ja sisällä huoneessa
pelvon, sekä nuorukaiset että neitseet, imeväiset ja harmaapäät.
26 Minä sanoin: minä hävittäisin heitä, minä lakkauttaisin heidän
muistonsa ihmisistä, **27** Ellen minä vihollisteni vihaa karttaisi,
ettei heidän vainollisensa ylpeilisi, ja lähes sanoisi: meidän oikia
kätemme on kaikki nämät tehnyt, eikä Herra. **28** Sillä se on
kansa, jossa ei mitään neuvoa ole, eikä ymmärrystä. **29** Jospa he
taitavaiset olisivat, niin he ymmärtäisivät ja huomaitsisivat, mitä
heille viimeiseltä tapahtuu. **30** Kuinka yksi ajais tuhatta takaa
ja kaksi karkottaisi kymmenentuhatta heistä? Eikö sentähden,
että heidän kallionsa on heidät myynyt? ja Herra on heidät
sulkenut? **31** Sillä ei ole meidän kalliomme niinkuin heidän
kallionsa, ja meidän vihollisemme ovat meidän tuomarimme. **32**
Sillä heidän viinapuunsa on Sodoman viinapuusta ja Gomorran
pelloista, heidän viinamarjansa myrkylliset viinamarjat, heillä
ovat karvahimmat marjat. **33** Heidän viinansa on lohikärmeen
kiukkuvahto, ja kyykärmetten hirmullinen myrkky. **34** Eikö se liene
kätketty minun tykönäni? ja sinetillä lukittu minun tavaroissani?
35 Minun on kosto, minä kostan, heidän jalkansa pitää ajallansa
kompastuman; sillä heidän kadotuksensa aika on läsnä, ja
mikä heille tarjontelee, se rientää. **36** Sillä Herra tuomitsee

kansansa, ja armahtaa palveliaansa; sillä hän näkee, että
käsi on poissa, ja ei ole mitään tallella pidetty eikä jätetty. **37**
Ja pitää sanottaman: kussa heidän Jumalansa ovat? heidän
kallionsa, johonka he uskalsivat? **38** Joiden lihavimmat uhrit
he söivät, ja joivat viinan heidän juomauhristansa, nouskaan
ne ja auttakaan teitä ja varjelkaan teitä. **39** Nähkäät nyt, että
minä itse olen, ja ei ole jumalia minun kanssani. Minä kuoletan
ja teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan, ja ei kenkään
ole, joka minun käsistäni vapahtaa. **40** Sillä minä nostan käteni
taivaasen ja sanon: minä elän ijankaikkisesti. **41** Kuin minä hion
miekkani niinkuin pitkäisen leimauksen, ja minun käteni rupee
rangaistukseen, niin minä koston maksan minun vihollisilleni, ja
niille palkitsen, jotka minua vihaavat. **42** Minä juotan nuoleni
verellä, ja miekkani pitää lihaa syömän tapettuiden verestä, ja
vangittuiden ja vihollisten paljastetusta päästä. **43** Riemuitkaat te
kaikki, jotka olette hänen kansansa; sillä hän kostaa palveliainsa
veren. Ja kostaa vihollisillensa, ja sovittaa maansa ja kansansa.
44 Ja Moses tuli ja puhui kaikki nämät veisun sanat tämän
kansan kuullen, hän ja Josua Nunin poika. **45** Ja Moses päätti
kaikki nämät sanat koko Israelille, **46** Ja sanoi heille: pankaat
sydämeenne kaikki ne sanat, jotka minä teille tänäpänä todistin,
että te käskisitte teidän lapsianne, tekemään ja pitämään kaikki
tämän lain sanat. **47** Sillä ei siinä ole teille yhtään turhaa sanaa,
vaan se on teidän elämänne; ja ne sanat pitentävät teidän ikänne
maan päällä, johon te menette Jordanin ylitse, omistamaan
sitä. **48** Ja Herra puhui Mosekselle sinä päivänä, ja sanoi: **49**
Mene tälle Abarimin vuorelle, Nebon vuorelle, joka on Moabin
maalla Jerihon kohdalla, ja katsele Kanaanin maata, jonka minä
Israelin lapsille omaksi annan. **50** Sinun pitää kuoleman vuorella,

johonkas menet, ja koottaman kansas tykö, niinkuin veljeskin
Aaron kuoli Horin vuorella, ja koottiin kansan tykö, **51** Että te
olette rikkoneet minua vastaan Israelin lasten seassa, riitaveden
tykönä Kadeksessa Sinin korvessa: ettette minua pyhittäneet
Israelin lasten seassa. **52** Sillä sinä näet maan kohdastansa;
vaan ei sinun pidä siihen maahan tuleman, jonka minä Israelin
lapsille annan.

33 Ja tämä on siunaus, jolla Moses Jumalan mies siunasi
Israelin lapsia ennen kuolemaansa, **2** Ja sanoi: Herra on tullut
Sinaista, ja noussut heille Seiristä, ja ilmestynyt Paranin vuorelta,
ja on tullut kymmenentuhannen pyhän kanssa, ja tulinen laki
hänen oikiassa kädessänsä heidän tykönsä. **3** Hän myös
rakastaa kansoja; kaikki hänen pyhänsä ovat sinun kädessäs,
ja he asettavat itsensä sinun jalkais juureen, ja ottavat opin
sinun sanoistas. **4** Moses on meille käskenyt lain, Jakobin
sukukunnalle perimisen. **5** Ja hän oli Kuningas oikeudessa;
kansan päämiehet hän kokosi yhteen, ynnä Israelin sukukuntain
kanssa. **6** Ruben eläkään, ja älkään kuolko, ja hänen kansansa
olkoon luettava. **7** Tämä on Juudalle siunaus: ja hän sanoi:
kuule Herra Juudan ääntä, ja johdata häntä kansansa tykö; ja
hänen kätensä sotii puolestansa, sinä olet apu vastoin hänen
vihollisiansa. **8** Ja hän sanoi Leville: sinun täydellisyytes ja
sinun valkeutes olkoon sinun pyhän miehes tykönä, jota sinä
kiusasit Massassa, ja saatit hänen riitelemään riitaveden tykönä.
9 Joka sanoo isällensä ja äidillensä: en minä nähnyt heitä, ja ei
tunne veljiänsä, eikä tiedä pojistansa; ne pitävät sinun sanas, ja
kätkevät sinun liittos. **10** He opettavat sinun oikeuksias Jakobille
ja Israelille sinun lakis, he kantavat suitsutusta sinun nenäs
eteen, ja kaikkinaiset uhrit uhraavat sinun alttarillas. **11** Siunaa

Herra hänen voimansa ja anna hänen kättensä työ sinulle
kelvata; riko heidän lanteensa, jotka karkaavat häntä vastaan
ja häntä vihaavat, niin ettei he voisi ojentaa heitänsä. **12** Ja
BenJaminille sanoi hän: Herran rakkaat pitää asuman turvallisesti
hänen tykönänsä; hän suojelee heitä kaiken päivän, ja hän asuu
heidän hartioidensa välillä. **13** Ja hän sanoi Josephille: hänen
maansa olkoon siunattu Herralta, parhaista taivaan hedelmistä,
kasteesta, ja syvyydestä, joka makaa alla. **14** Siinä olkoon
ihanimmat hedelmät auringosta, ja ihanimmat kypsät hedelmät
kuusta, **15** Ja itäisten vuorten kukkuloilta, ja ijäisiltä kukkuloilta
parhaat hedelmät, **16** Ja ne kalliimmat maan hedelmät, ja
mitä siinä on. Hänen suosionsa, joka asuu pensaassa, tulkoon
Josephin päähän, ja Natsirin päälaelle veljeinsä keskellä. **17**
Ja hänen kauneutensa olkoon niinkuin esikoisen härjän, ja
hänen sarvensa olkoon niinkuin yksisarvisen sarvet, joilla hän
kansaa kuokkii yhteen, hamaan maailman ääriin asti; nämät
ovat Ephraimin kymmenentuhatta, ja nämät Manassen tuhannet.
18 Ja hän sanoi Sebulonille: iloitse Sebulon uloskäymisessäs,
mutta sinä Isaskar iloitse majoissas. **19** Heidän pitää kutsuman
kansaa vuorelle ja siellä vanhurskauden uhria uhraaman; sillä
he imevät meren kyllyyden ja santaan kätketyt tavarat. **20**
Ja hän sanoi Gadille: siunattu olkoon se, joka levittää Gadin,
hän asuu niinkuin hotka jalopeura, ja ryöstää sekä käsivarren
että päänlaen. **21** Ja hän katsoi itsellensä ensimäisen osan
maasta, että hän siinä lainopettajalta annetussa osassa olis
surutoin; kuitenkin tuli hän kansan päämiesten kanssa, ja teki
Herran vanhurskautta, ja hänen oikiutensa Israelin kanssa. **22**
Ja Danille sanoi hän: Dan niinkuin jalopeuran penikka, joka
karkaa Basanista. **23** Ja Naphtalille sanoi hän: Naphtalilla on

yltäkyllä, mitä hänen mielensä tekee, ja hän täytetään Herran
siunauksella, lännen ja etelän pitää hänen omistaman. **24** Ja
Asserille sanoi hän: Asser olkoon siunattu pojissa, hän olkoon
veljillensä otollinen, ja kastakaan jalkansa öljyyn. **25** Rauta ja
vaski olkoon sinun kenkäs; ja niinkuin sinun ikäs, niin myös
sinun väkevyytes lisääntyy. **26** Ei yhtään ole niinkuin oikeuden
Jumala, joka istuu taivaassa, hän olkoon sinun auttajas, ja
hänen kunniansa on pilvissä. **27** Jumalan asuinsia on alusta,
ijankaikkisten käsivartten alla. Ja hän ajaa ulos sinun vihollises
sinun edestäs ja sanoo: ole hukutettu. **28** Israel asuu levollisesti
yksinänsä, ja Jakobin silmä katsoo sen maan päälle, jossa jyviä
ja viinaa on, siihen myös taivaat kastetta vuodattavat. **29** Autuas
olet sinä Israel: kuka on sinun kaltaises? O sinä kansa, joka
Herrassa autuaaksi tulet, joka sinun apus kilpi ja sinun kunnias
miekka on. Vihollises valhettelevat sinulle, ja sinä astelet heidän
kukkulainsa päällä.

34 Ja Moses meni Moabin kedoilta ja astui Nebon vuorelle,
Pisgan kukkulalle, joka on Jerihon kohdalla; ja Herra osoitti
hänelle kaiken Gileadin maan Daniin asti, **2** Ja koko Naphtalin ja
Ephraimin ja Manassen maan, ja kaiken Juudan maan viimeiseen
mereen asti, **3** Ja etelämaan, ja aukian kedon Palmukaupungin
Jerihon tykönä, hamaan Zoariin asti. **4** Ja Herra sanoi hänelle:
tämä on se maa, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja Jakobille
vannoin ja sanoin: minä annan sen sinun siemenelles; sinä näit
sen nyt silmilläs, vaan et sinä sinne tule. **5** Ja Moses Herran
palvelia kuoli siellä Moabin maalla, Herran sanan jälkeen. **6** Ja
hän hautasi hänen laaksoon, Moabin maalla, Peorin huoneen
kohdalla. Ja ei ole yksikään saanut tietää hänen hautaansa
tähän päivään asti. **7** Ja Moses oli sadan ja kahdenkymmenen

ajastaikainen, kuin hän kuoli; ei hänen silmänsä olleet pimenneet,
ja hänen elämänsä neste ei ollut lakastunut. **8** Ja Israelin
lapset itkivät Mosesta Moabin kedoilla kolmekymmentä päivää;
ja itku- ja valituspäivät Moseksesta täytettiin. **9** Mutta Josua
Nunin poika oli täytetty taidon hengellä, sillä Moses oli kätensä
laskenut hänen päällensä; ja Israelin lapset olivat kuuliaiset
hänelle ja tekivät niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt. **10** Ja
sitte ei yhtään prophetaa noussut Israelissa niinkuin Moses,
jonka Herra tunsi kasvoista niin kasvoihin, **11** Kaikkinaisissa
tunnustähdeissa ja ihmeissä, joita Herra hänen lähetti tekemään
Egyptin maalla Pharaolle ja kaikille hänen palvelioillensa, koko
hänen maallensa, **12** Ja kaikessa väkevässä kädessä, ja kaikissa
suurissa peljättävissä töissä, jotka Moses teki koko Israelin
silmäin edessä.

Joosuan

1 Ja tapahtui Moseksen Herran palvelian kuoleman jälkeen,
että Herra puhui Josualle Nunin pojalle, Moseksen palvelialle,
sanoen: **2** Minun palveliani Moses on kuollut; niin nouse nyt
ja matkusta tämän Jordanin ylitse, sinä ja kaikki tämä kansa,
siihen maahan, kuin minä annan Israelin lapsille. **3** Kaiken sian
minä annan teille, kussa teidän jalkanne käyvät, niinkuin minä
Mosekselle sanonut olen. **4** Korvesta ja tästä Libanonista suuren
Phratin virtaan asti, koko Hetiläisten maan, niin isoon mereen
länteen päin, pitää teidän maanne rajat oleman. **5** Ei kenkään
voi sinua vastaan seisoa koko elinaikanas: niinkuin minä olin
Moseksen kanssa, niin olen minä myös sinun kanssas; en minä
hylkää sinua enkä luovu sinusta. **6** Ole rohkia ja vahvista sinuas,
sillä sinun pitää tälle kansalle maan jakaman, josta minä vannoin
heidän isillensä, sen heille antaakseni. **7** Ainoastaan ole rohkia
ja vahvista sinuas juuri hyvin, ettäs pitäisit kaiken lain ja tekisit
sen jälkeen, kuin Moses minun palveliani sinulle käski; älä siitä
harhaile oikialle eikä vasemmalle puolelle, ettäs toimellisesti
tekisit kaikissa missä sinä vaellat. **8** Ei pidä tämän lakiraamatun
tuleman sinun suustas pois, vaan ajattele sitä yötä ja päivää,
ettäs kaikki sen jälkeen pitäisit ja tekisit, kuin siinä on kirjoitettu;
sillä niin sinä menestyt kaikissa sinun teissäs ja kaikki työs
toimellisesti päätät. **9** Enkö minä käskenyt sinun olla rohkian ja
vahvistaa itses? Älä pelkää, älä myös hämmästy, sillä Herra
sinun Jumalas on sinun kanssas kaikissa sinun aivoituksissas.
10 Silloin käski Josua kansan päämiehiä ja sanoi: **11** Käykäät
leirin lävitse ja käskekäät kansaa, sanoen: valmistakaat teille
evästä, sillä kolmannen päivän perästä pitää teidän käymän
tämän Jordanin ylitse, että te joutuisitte maata omistamaan,

jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa omistaaksenne sitä. **12**
Ja Josua puhui Rubenilaisille, Gadilaisille ja puolelle Manassen
sukukunnalle, sanoen; **13** Muistakaat se sana, jonka Moses
Herran palvelia teille käski, sanoen: Herra teidän Jumalanne
saatti teidät lepoon ja antoi teille tämän maan. **14** Teidän
emäntänne, lapsenne, ja karjanne jättäkäät siihen maahan,
minkä Moses teille antoi, tällä puolella Jordania. Vaan teidän pitää
käymän veljeinne edellä varustettuina, kaikki ne jotka vahvat
miehet ovat, ja auttaman heitä, **15** Siihenasti että Herra teidän
veljillenne antaa levon, niinkuin teillekin, että hekin omistaisivat
sen maan, jonka Herra teidän Jumalanne heille antaa; sitte
pitää teidän palajaman omalle maallenne ja omistaman sen,
minkä Moses Herran palvelia teille antoi, tällä puolella Jordania
auringon nousemiseen päin. **16** Ja he vastasivat Josualle ja
sanoivat: kaikki mitä meille käskenyt olet, sen me teemme, ja
kuhunkas ikänä lähetät meidät, sinne me menemme. **17** Niinkuin
me olemme olleet Mosekselle kaikissa kuuliaiset, niin olemme
sinullekin kuuliaiset; ainoastaan olkoon Herra sinun Jumalas
sinun kanssas, niinkuin hän oli Moseksen kanssa. **18** Jokainen,
joka asettaa itsensä sinun suutas vastaan ja ei ole kuuliainen
sinun sanoilles kaikissa mitä käsket, hänen pitää kuoleman;
ainoastansa ole rohkia ja vahvista sinuas.

2 Ja Josua Nunin poika lähetti salaisesti kaksi vakoojaa
Sittimistä, sanoen: menkäät ja katselkaat maata ja Jerihoa. Niin
he läksivät matkaan ja tulivat porton huoneeseen, jonka nimi
oli Rahab, ja lepäsivät siellä. **2** Mutta se ilmoitettiin Jerihon
kuninkaalle, sanoen: katso, tänä yönä tulivat tänne miehet
Israelin lapsista, vakoomaan maata. **3** Niin lähetti Jerihon
kuningas Rahabin tykö, sanoen: tuo ne miehet ulos, jotka

sinun tykös, sinun huoneesees tulivat, sillä he ovat tulleet
vakoomaan kaikkea maata. **4** Mutta vaimo otti molemmat miehet
ja kätki heidät, ja sanoi näin: miehet tulivat minun tyköni, vaan
en minä tietänyt, kusta he olivat. **5** Ja kuin portti pimeässä
pantiin kiinni, niin ne miehet läksivät ulos; enkä minä tiedä,
kuhunka he menivät. Ajakaat nopiasti heitä takaa, niin heidät
saatte kiinni. **6** Mutta hän oli käskenyt heidän astua katon
päälle ja oli peittänyt heidät pellavain varsilla, jotka hän oli
hajoittanut katolle. **7** Ja miehet ajoivat heitä takaa, Jordanin
tietä hamaan luotuspaikkaan; ja portti pantiin kiinni, sitte kohta
kuin he läksivät, jotka heitä ajoivat takaa. **8** Mutta ennen kuin
miehet panivat levätä, meni hän katolle heidän tykönsä, **9** Ja
sanoi miehille: minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan;
sillä teidän pelkonne on langennut meidän päällemme, ja koko
maan asuvaiset ovat hämmästyneet teidän kasvoinne edessä.
10 Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Punaisen
meren vedet teidän edestänne lähteissänne Egyptistä, ja mitä te
olette tehneet nille kahdelle Amorilaisten kuninkaalle, jotka olivat
tuolla puolella Jordania, Sihonille ja Ogille, jotka te tapoitte. **11**
Kuin me sen kuulimme, niin meidän sydämemme raukesi, ja ei
ole yhdelläkään rohkeutta teidän edessänne; sillä Herra teidän
Jumalanne on Jumala ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa.
12 Niin vannokaat nyt minulle Herran kautta, sillä minä tein
armon teidän kohtaanne, että te myös teette armon minun isäni
huoneelle ja annatte minulle totuuden merkin, **13** Että te jätätte
elämään minun isäni, ja äitini, ja veljeni, ja sisareni, ja kaikki jotka
heidän omansa ovat ja vapahdatte meidän sielumme kuolemasta.
14 Ja miehet sanoivat hänelle: meidän sielumme kuolkaan teidän
edestänne, jolles vaan petä tätä meidän asiaamme, jollemme

tee armoa ja totuutta sinua kohtaan, kuin Herra tämän maan
meille antaa. **15** Ja hän laski heidät köydellä akkunasta alas;
sillä hänen huoneensa oli kaupungin muurissa, ja hän asui juuri
muurissa. **16** Ja hän sanoi heille: menkäät vuorelle, ettei ne teitä
kohtaisi, jotka ajavat teitä takaa, ja olkaat siellä lymyssä kolme
päivää, niinkauvan että takaa-ajajat palajavat, ja menkäät sitte
tietänne. **17** Ja miehet sanoivat hänelle: vapaat me olemme
tästä valastas, jolla meitä vannotit. **18** Katso, kuin maahan sisälle
tulemme, niin sinun pitää ripustaman tämän punaisen köyden
akkunaan, josta meidät laskit alas, ja sinun pitää kokooman tykös
huoneesees isäs ja äitis ja veljes ja koko isäs huoneen. **19** Mutta
jos joku käy huonees ovesta ulos, hänen verensä olkoon oman
päänsä päällä, ja me olemme viattomat; ja joka ikänä sinun
kanssas huoneessa on, hänen verensä olkoon meidän päämme
päällä, jos jonkun käsi häneen sattuu. **20** Vaan jos sinä petät
tämän meidän asiamme, niin me olemme vapaat sinun valastas,
jolla meitä vannottanut olet. **21** Hän vastasi: olkoon niinkuin te
sanotte; ja päästi heidät menemään, ja he menivät pois; ja hän
ripusti punaisen köyden akkunaan. **22** Ja he menivät pois, ja
tulivat vuorelle ja olivat siellä kolme päivää, niinkauvan että ne
palasivat, jotka heitä ajoivat takaa, jotka etsivät heitä kaikilla
teillä, ja ei löytäneet. **23** Niin ne molemmat miehet palasivat,
sittekuin he olivat astuneet vuorelta alas, menivät ylitse, ja tulivat
Josuan Nunin pojan tykö ja juttelivat hänelle kaikki, mitä heille
tapahtunut oli. **24** Ja he sanoivat Josualle: Herra on antanut
meidän käsiimme koko maan, sillä kaikki maan asuvaiset ovat
hämmästyneet meidän edessämme.

3 Ja Josua nousi aamulla varhain, ja he matkustivat Sittimistä ja
tulivat Jordaniin asti, hän ja kaikki Israelin lapset ja he olivat siinä

yötä ennenkuin he matkustivat ylitse. **2** Ja tapahtui kolmen päivän
perästä, että päämiehet menivät leirin lävitse, **3** Ja käskivät
kansalle, sanoen: kuin te näette Herran teidän Jumalanne
liitonarkin, ja papit Leviläiset kantavat sitä, niin matkustakaat te
myös siastanne ja seuratkaat sitä, **4** Kuitenkin niin että teidän
välillänne ja hänen on liki kahdentuhannen kyynärän pituus siaa;
eikä teidän pidä tuleman häntä juuri lähes, että te tietäisitte tien,
jota teidän pitää matkustaman; sillä ette ennen ole sitä tietä
vaeltaneet: **5** Ja Josua sanoi kansalle: pyhittäkäät teitänne, sillä
huomenna tekee Herra ihmeellisen työn teidän keskellänne. **6**
Ja Josua puhui papeille, sanoen: ottakaat liitonarkki ja menkäät
kansan edellä; niin he ottivat liitonarkin ja menivät kansan edellä.
7 Ja Herra sanoi Josualle: tänäpänä rupeen minä tekemään
sinun suureksi koko Israelin edessä, että he tietäisivät, että
niinkuin minä olin Moseksen kanssa, niin minä olen myös sinun
kanssas. **8** Ja käske pappeja, jotka kantavat liitonarkkia, ja
sano: kuin te tulette Jordanin vetten ääreen, niin seisahtukaat
Jordanissa. **9** Ja Josua sanoi Israelin lapsille: astukaat tänne
ja kuulkaat Herran teidän Jumalanne sanaa. **10** Ja Josua
sanoi: siitä tietäkäät elävän Jumalan olevan teidän seassanne,
ja että hän kaiketi ajaa pois teidän edestänne Kanaanilaiset,
Hetiläiset, Heviläiset, Pheresiläiset, Gergesiläiset, Amorilaiset
ja Jebusilaiset: **11** Katso, kaiken maailman hallitsian liitonarkki
menee Jordanissa teidän edellänne. **12** Niin ottakaat nyt teille
kaksitoistakymmentä miestä Israelin sukukunnista, jokaisesta
sukukunnasta yksi mies. **13** Ja pitää tapahtuman, että kuin
papit, jotka kantavat Herran, kaiken maailman hallitsian arkkia,
laskevat jalkansa Jordanin veteen, niin se vesi, joka Jordanissa
ylimmäiseltä puolelta juoksee, eroittaa itsensä, niin että se

seisoo yhdessä läjässä. **14** Ja koska kansa läksi majoistansa
menemään Jordanin yli, ja papit kantoivat liitonarkkia kansan
edellä, **15** Ja kuin arkin kantajat tulivat Jordaniin, ja pappein,
arkin kantajain jalat kastuivat veden syrjään, (ja Jordan oli täynnä
partaaseen saakka kaiken elonajan). **16** Niin seisoi se vesi,
joka ylimmäiseltä puolelta juoksee, koottuna yhdessä läjässä,
sangen kaukana Adamin kaupungin puolessa, joka on Zartanin
tykönä; mutta se vesi, joka juoksi alas korven mereen, nimittäin
Suolaiseen mereen, väheni ja juoksi pois; niin meni kansa yli
Jerihon kohdalla. **17** Ja papit, jotka kantoivat Herran liitonarkkia,
seisoivat kuivan päällä, asetetut Jordanin keskellä ja koko Israel
kävi kuivan päällä sen lävitse, siihenasti että kaikki kansa tuli
Jordanin ylitse.

4 Ja kun kaikki kansa oli tullut Jordanin yli, puhui Herra Josualle,
sanoen: **2** Ottakaat teillenne kansasta kaksitoistakymmentä
miestä, jokaisesta sukukunnasta yksi mies, **3** Ja käskekäät heitä,
sanoen: ottakaat teille keskeltä tätä Jordania, siitä paikasta, jossa
pappein jalat seisovat alallansa, kaksitoistakymmentä kiveä, ja
viekäät ne kanssanne ylitse ja jättäkäät ne siihen majaan, jossa
te tätä yötä pidätte. **4** Niin kutsui Josua kaksitoistakymmentä
miestä, jotka hän oli valmistanut Israelin lapsista, jokaisesta
sukukunnasta yhden miehen. **5** Ja Josua sanoi heille: menkäät
Herran teidän Jumalanne arkin edellä keskelle Jordania, ja
jokainen nostakaan yhden kiven olallensa, Israelin lasten
sukukuntain luvun jälkeen, **6** Että ne olisivat merkiksi teidän
seassanne, kuin teidän lapsenne tästedes kysyvät ja sanovat:
mihinkä nämät kivet teille? **7** Että silloin sanoisitte heille: Jordanin
vesi jakausi Herran liitonarkin edestä; sen mennessä Jordanin
ylitse jakausi Jordanin vesi; ja nämät kivet pitää oleman Israelin

lapsille ijankaikkiseksi muistoksi. **8** Niin Israelin lapset tekivät
niinkuin Josua heitä käski, ja kantoivat kaksitoistakymmentä
kiveä keskeltä Jordania, niinkuin Herra oli Josualle sanonut,
Israelin lasten sukukuntain luvun jälkeen, ja he veivät ne yli
myötänsä yösiaan asti ja panivat ne siihen. **9** Ja Josua pystytti
myös kaksitoistakymmentä kiveä keskellä Jordania, kussa
pappein jalat seisoneet olivat, jotka liitonarkkia kantoivat; ja ne
ovat siellä tähän päivään asti. **10** Ja papit, jotka arkkia kantoivat,
seisoivat keskellä Jordania, siihenasti kuin kaikki toimitettiin,
mitä Herra käski Josuan kansalle sanoa, kaiken sen jälkeen
minkä Moses Josualle käskenyt oli; ja kansa kiiruhti itsensä ja
kävi ylitse. **11** Kuin kaikki kansa oli käynyt ylitse, meni myös
Herran arkki ylitse, ja papit kansan eteen. **12** Ja Rubenilaiset
ja Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa kävivät aseinensa
Israelin lasten edellä, niinkuin Moses heille sanonut oli. **13** Liki
neljäkymmentä tuhatta sotaan hankittua kävivät Herran edellä
sotaan Jerihon kedolle. **14** Sinä päivänä teki Herra Josuan
suureksi koko Israelin edessä; ja he pelkäsivät häntä, niinkuin
he pelkäsivät Mosesta, kaikkena hänen elinaikanansa. **15** Ja
Herra puhui Josualle, sanoen: **16** Käske pappein, jotka kantavat
todistuksen arkkia, astua Jordanista ylös. **17** Niin käski Josua
pappeja, ja sanoi: astukaat ylös Jordanista. **18** Ja kuin papit,
jotka Herran liitonarkkia kantoivat, astuivat Jordanista ylös, ja
pappein jalat kävivät ylös kuivalle maalle, niin tulivat Jordanin
vedet siallensa ja juoksivat niinkuin ennenkin parrastensa yli. **19**
Ja se oli kymmenes päivä ensimäisessä kuussa, kuin kansa
astui Jordanista ylös, ja siottivat itsensä Gilgalissa idän puolella
Jerihoa. **20** Ja ne kaksitoistakymmentä kiveä, jotka he ottivat
Jordanista, pani Josua Gilgalissa pystyälle. **21** Ja hän puhui

Israelin lapsille, sanoen: kuin teidän lapsenne tästedes kysyvät
isiltänsä, ja sanovat: mihinkä nämät kivet? **22** Niin antakaat
lastenne tietää, sanoen: Israel kävi kuivalla tämän Jordanin yli.
23 Kuin Herra teidän Jumalanne kuivasi Jordanin vedet teidän
edestänne, niinkauvan kuin te kävitte sen ylitse, niinkuin Herra
teidän Jumalanne teki Punaisessa meressä, jonka hän kuivasi
meidän edestämme, siihenasti että me kävimme sen ylitse; **24**
Että kaikki kansat maan päällä tuntisivat Herran käden, kuinka
väkevä se on, että te pelkäisitte aina Herraa teidän Jumalaanne.

5 Kuin kaikki Amorilaisten kuninkaat, jotka toisella puolella
Jordania länteen päin asuivat, ja kaikki Kanaanealaisten
kuninkaat meren tykönä kuulivat, että Herra kuivasi Jordanin
vedet Israelin lasten eteen, niinkauvan kuin he kävivät sen ylitse,
niin heidän sydämensä raukesi ja ei ollut heissä enään yhtään
miehuutta Israelin lasten edessä. **2** Siihen aikaan sanoi Herra
Josualle: tee sinulles kiviveitset ja ympärileikkaa taas Israelin
lapset toisen kerran. **3** Niin teki Josua itsellensä kiviveitset ja
ympärileikkasi Israelin lapset Aralotin kukkulalla. **4** Ja tämä on
syy, jonkatähden Josua heidät siinä ympärileikkasi: kaikki se
kansa joka läksi ulos Egyptistä, miehenpuoli, kaikki sotamiehet
kuolivat tiellä korvessa, sitte kuin he läksivät Egyptistä. **5** Sillä
kaikki kansa, joka läksi ulos, oli ympärileikattu: mutta kaikki se
kansa, joka korvessa syntyi matkalla, sittekuin he läksivät ulos
Egyptistä, ei ollut ympärileikattu. **6** Sillä Israelin lapset vaelsivat
neljäkymmentä ajastaikaa korvessa, siihenasti että kaikki kansa
sotamiehiä, jotka Egyptistä lähteneet olivat, loppuivat, jotka
ei kuulleet Herran ääntä; niinkuin Herra heille vannonut oli,
ettei heidän pitänyt näkemän sitä maata, jonka Herra heidän
isillensä vannonut oli, antaaksensa meille maan, rieskaa ja

hunajaa vuotavan. **7** Heidän lapsensa, jotka heidän siaansa
tulivat, ympärileikkasi Josua; sillä heillä oli esinahka, ja ei olleet
ympärileikatut matkalla. **8** Ja kuin kaikki kansa ympärileikattu
oli, pysyivät he siallansa leirissä siihenasti että he paranivat. **9**
Ja Herra sanoi Josualle: tänäpänä olen minä teiltä kääntänyt
pois Egyptin häväistyksen; ja se paikka kutsutaan Gilgal, tähän
päivään asti. **10** Ja kuin Israelin lapset niin sioittivat itsensä
Gilgalissa, pitivät he pääsiäistä neljäntenätoistakymmenentenä
päivänä sinä kuukautena, ehtoona, Jerihon kedolla, **11** Ja
söivät sen maan jyvistä toisena pääsiäispäivänä, happamattomia
leipiä ja paistetuita tähkäpäitä, juuri sinä päivänä. **12** Ja manna
lakkasi toisena päivänä, sittekuin he syöneet olivat maan jyvistä,
niin ettei Israelin lapsilla enää ollut mannaa, vaan he söivät
Kanaanin maan hedelmää sinä vuonna. **13** Ja tapahtui kuin
Josua oli lähellä Jerihoa, nosti hän silmänsä ja näki: ja katso,
mies seisoi siellä hänen edessänsä, ja oli avoin miekka hänen
kädessänsä; ja Josua meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle:
oletko sinä meidän vai vihamiestemme puolella? **14** Hän sanoi:
en, vaan minä olen Herran sotajoukon päämies, ja olen nyt tullut;
niin Josua lankesi maahan kasvoillensa ja kumarsi häntä, ja
sanoi hänelle: mitä Herrani sanoo palveliallensa? **15** Ja Herran
sotajoukon päämies sanoi Josualle: riisu kengät jaloistas, sillä
paikka, jossa seisot, on pyhä; ja Josua teki niin.

6 Ja Jeriho oli suljettu ja visusti varustettu Israelin lasten
edestä, niin ettei yksikään taitanut tulla ulos eli sisälle. **2**
Mutta Herra sanoi Josualle: katso, minä olen antanut Jerihon,
ja hänen kuninkaansa, väkevät sotajoukot, sinun kätees. **3**
Käykäät ympäri kaupunkia kaikki sotamiehet, ja piirittäkäät
kaupunki kerta ympäri; ja tee niin kuusi päivää. **4** Ja seitsemän

pappia ottakaan seitsemän riemuvuoden basunaa arkin eteen, ja
seitsemäntenä päivänä käykäät seitsemän kertaa kaupungin
ympäri, ja papit soittakaan basunilla. **5** Ja kuin he soittavat
riemuvuoden basunaa pitkään, ja te kuulette basunan äänen,
niin nostakaan kaikki kansa suuren äänen ja huutakaan; ja niin
kaupungin muuri hajoo itsestänsä, ja kansa astuu sinne sisälle
itsekukin kohdastansa. **6** Niin kutsui Josua Nunin poika papit ja
sanoi heille: kantakaat liitonarkki, ja seitsemän pappia kantakaan
seitsemän riemuvuoden basunaa Herran arkin edellä. **7** Mutta
kansalle sanoi hän: menkäät matkaan ja käykäät kaupungin
ympäri, ja se, joka sota-aseilla varustettu on, käykään Herran
arkin edellä. **8** Ja kuin Josua nämät kansalle sanonut oli, niin
ottivat ne seitsemän pappia seitsemän riemuvuoden basunaa,
ja kävivät Herran arkin edellä, ja soittivat basunilla, ja Herran
liitonarkki seurasi heitä heidän jälissänsä. **9** Ja ne, jotka sota-
aseilla hankitut olivat, kävivät pappein edellä ja soittivat basunilla;
vaan yhteinen kansa seurasi arkkia, ja soitettiin basunilla. **10**
Mutta Josua käski kansaa ja sanoi: ei teidän pidä huutaman eikä
antaman teidän ääntänne kuulla eli sanaa lausuman suustanne,
siihen päivään asti kuin minä sanon teille: huutakaat, niin
antakaat kuulla sodan ääni. **11** Niin kävi Herran arkki kaupungin
ympäri, piirittäen sen yhden kerran; ja he tulivat leiriin ja pitivät
yötä leirissä, **12** Ja Josua nousi huomeneltain varhain, ja papit
kantoivat Herran arkkia, **13** ne seitsemän pappia kantoivat ne
seitsemän riemuvuoden basunaa Herran arkin edellä, ja käyden
alati soittivat basunaa; ja jokainen, joka sota-aseilla hankittu oli,
kävi heidän edellänsä, vaan yhteinen kansa kävi Herran arkin
jälissä, basunain soidessa. **14** Kävivät he myös toisena päivänä
kerran kaupungin ympäri ja tulivat leiriin jälleen; ja sitä he

tekivät kuusi päivää. **15** Ja tapahtui seitsemäntenä päivänä, kuin
huome rusko kävi ylös, nousivat he varhain ja kävivät entisellä
tavalla seitsemän kertaa kaupungin ympäri; ja sinä päivänä
ainoastaan kävivät he seitsemän kertaa kaupungin ympäri. **16**
Ja seitsemännellä kerralla, kuin papit soittivat basunaa, sanoi
Josua kansalle: huutakaat, sillä Herra antoi teille kaupungin.
17 Mutta kaupunki ja kaikki mitä siinä on, pitää oleman kirottu
Herralle; ainoastaan portto Rahab pitää elämään jäämän, hän ja
kaikki, jotka hänen kanssansa huoneessa ovat; sillä hän kätki
sanansaattajat, jotka me lähetimme. **18** Ainostaan karttakaat
kirottua, ettette itsiänne saattaisi kiroukseen, jos jotakin kirotusta
otatte, te saatatte Israelin leirin kirouksen ja onnettomuuden
alle. **19** Mutta kaikki hopia ja kulta, vaski- ja rautakalu olkaan
Herralle pyhitetyt ja tulkaan Herran tavarahuoneeseen. **20**
Ja kansa huusi ja soitettiin basunaa; sillä kaikki kansa, jotka
kuulivat basunan äänen, huusivat suurella äänellä, ja muuri
hajosi itsestänsä; ja kaikki kansa itsekukin kohdastansa astui
kaupunkiin, ja he voittivat kaupungin. **21** Ja hukuttivat kaikki
jotka kaupungissa olivat miekan terällä, sekä miehet että vaimot,
nuoret ja vanhat, karjan, ja lampaat ja aasit. **22** Ja Josua sanoi
niille kahdelle miehelle, jotka maata vaonneet olivat: menkäät
porton huoneeseen ja johdattakaat vaimo sieltä ulos, ja kaikki
mitä hänellä on, niinkuin te olette hänelle vannoneet. **23** Niin
nuoret miehet, jotka maata vaonneet olivat, menivät sinne ja
toivat Rahabin ulos, ja hänen isänsä, ja äitinsä, ja veljensä, ja
kaikki mitä hänellä oli; niin myös kaiken hänen sukunsa toivat
he ulos ja sioittivat heidät ulkoiselle puolelle Israelin leiriä. **24**
Mutta kaupungin he polttivat tulella ja kaikki mitä siellä oli;
ainoastaan hopian, kullan, vasken ja rautakalun panivat he

tavaraksi Herran huoneeseen. **25** Mutta porton Rahabin, ja
hänen isänsä huoneen ja kaikki mitä hänellä oli, antoi Josua elää;
ja hän asui Israelin seassa tähän päivään asti, että hän kätki
sanansaattajat, jotka Josua Jerihoa vakoomaan lähetti. **26** Silloin
vannoi Josua ja sanoi: kirottu olkoon se mies Herran edessä,
joka nousee ja rakentaa tämän Jerihon kaupungin; koska hän
laskee siihen perustuksen, niin kadottakoon esikoisensa, ja
koska hän rakentaa sen portit, niin kadottakoon nuorimman
poikansa. **27** Ja Herra oli Josuan kanssa, ja hän tuli kuuluisaksi
kaikissa maakunnissa.

7 Mutta Israelin lapset horjahtivat kovin kirotussa kalussa;
sillä Akan Karmin poika, Saddin pojan, Seran pojan, Juudan
sukukunnasta, otti jotakin kirottua, niin julmistui Herran viha
Israelin lasten päälle. **2** Ja Josua lähetti miehiä Jerihosta Aihin
päin, joka on BetAvenin tykönä itäänpäin Betelistä, ja puhui
heille, sanoen: menkäät ja vaotkaat maata; niin he menivät
ja vakosivat Ain. **3** Sitte palasivat he jälleen Josuan tykö
ja sanoivat hänelle: älä anna kaikkea kansaa sinne mennä,
mutta vaivoin kaksi eli kolmetuhatta miestä menkään ja lyökään
Ain, ettei kaikkea kansaa hukkaan sinne vaivattaisi; sillä he
ovat harvat. **4** Niin meni sinne kansasta liki kolmetuhatta
miestä, ja he pakenivat Ain kaupungin miesten edestä. **5** Ja ne
miehet Aista löivät heistä liki kuusineljättäkymmentä miestä,
ja ajoivat heitä portista takaa Sabarimiin asti, ja löivät heitä
tiellä paetessa; niin kansan sydän hämmästyi ja tuli niinkuin
vesi. **6** Ja Josua repäisi vaatteensa ja hän lankesi maahan
kasvoillensa Herran arkin eteen hamaan ehtooseen asti, hän
ja Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua päänsä päälle. **7**
Ja Josua sanoi: Ah Herra, Herra, miksis tämän kansan annoit

olleenkaan tulla Jordanin ylitse, antaakses meitä Amorilaisten
käsiin, hukuttaakses meitä? jospa me olisimme tyytyneet ja
pysähtyneet sille puolelle Jordania! **8** Voi minun Herrani, mitä
minun pitää sanoman, että Israel selkänsä kääntää vihollistensa
puoleen? **9** Kuin Kanaanealaiset ja kaikki maan asuvaiset sen
kuulevat, niin he piirittävät meidät ja hävittävät meidän nimemme
maan päältä; mitäs siis teet sinun suurella nimelläs? **10** Niin
sanoi Herra Josualle: nouse, miksi niin makaat kasvoillas? **11**
Israel on syntiä tehnyt ja rikkonut minun liittoni, jonka minä
käskin heille, ja ottivat kirottua, ja varastivat, ja valhettelivat,
ja panivat kaluinsa sekaan. **12** Ei Israelin lapset voi seisoa
vihamiestensä edessä, vaan kääntävät selkänsä vihollistensa
puoleen; sillä he ovat kirouksessa. En minä enää ole teidän
kanssanne, jollette hukuta kirottua teidän keskeltänne. **13** Nouse,
ja pyhitä kansa ja sano: pyhittäkäät teitänne huomeneen saakka;
sillä näin sanoo Herra Israelin Jumala: kirous on sinun keskelläs
Israel, sentähden et sinä ole seisovainen vihamiestes edessä,
siihenasti kuin te kirouksen siirrätte pois teidän seastanne.
14 Ja teidän pitää varhain huomeneltain käymän edes teidän
sukukuntainne jälkeen: ja jonka sukukunnan päälle Herran
arpa lankee, sen pitää käymän edes perhekuntainsa jälkeen:
ja jonka perhekunnan päälle Herran arpa lankee, sen pitää
käymän edes huonettensa jälkeen: ja jonka huoneen päälle
Herran arpa lankee, pitää käymän edes kukin perheenisäntä
toinen toisensa jälkeen. **15** Ja pitää tapahtuman, että joka
löydetään ryhtyneeksi johonkuhun kirottuun kaluun, se pitää
tulella poltettaman ja kaikki mitä hänellä on, että hän Herran liiton
on rikkonut ja tehnyt hulluuden Israelissa. **16** Niin nousi Josua
varhain huomeneltain ja toi Israelin edes, yhden sukukunnan

toisen jälkeen; ja arpa lankesi Juudan sukukunnan päälle. **17** Ja
kuin hän Juudan sukukunnan toi edes, lankesi arpa Serahilaisten
perhekunnalle, ja kuin hän toi Serahilaisten perhekunnan edes,
yhden perheenisännän toisen jälkeen, lankesi arpa Saddille.
18 Ja kuin hän toi edes hänen huoneensa miesluvun jälkeen,
niin lankesi arpa Akanille, Karmin pojalle, Saddin pojan, Seran
pojan, Juudan sukukunnasta. **19** Ja Josua sanoi Akanille: minun
poikani, anna Herralle Israelin Jumalalle kunnia ja anna hänelle
ylistys, ja ilmoita minulle mitäs teit, ja älä salaa sitä minulta. **20**
Silloin vastasi Akan Josualle ja sanoi: totisesti olen minä syntiä
tehnyt Herraa Israelin Jumalaa vastaan: niin ja niin minä tein. **21**
Minä näin saaliissa yhden kalliin Babelin hameen, ja kaksisataa
sikliä hopiaa, ja kultaisen kielen, joka painoi viisikymmentä sikliä,
joita minun mieleni teki, ja minä otin ne; ja katso, se on kaivettu
maahan keskellä minun majaani ja hopia sen alla. **22** Niin Josua
lähetti sinne sanansaattajat, ja ne juoksivat majaan; ja katso, se
oli kaivettu hänen majaansa ja hopia sen alla. **23** Ja he ottivat ne
majasta, ja veivät ne Josuan ja kaikkein Israelin lasten tykö,
ja panivat ne Herran eteen. **24** Niin otti Josua ja koko Israel
hänen kanssansa Akanin Seran pojan, ja hopian, ja hameen, ja
kultaisen kielen, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkänsä,
aasinsa ja lampaansa, hänen majansa ja kaikki mitä hänen
omansa oli, ja veivät ne Akorin laaksoon. **25** Ja Josua sanoi:
miksis meitä murheelliseksi saatit? saattakoon Herra sinun
merheelliseksi tänäpäivänä. Ja koko Israel kivitti heitä kuoliaaksi,
ja polttivat heidät tulella sitte kuin he olivat heidän kivittäneet. **26**
Ja sitte tekivät he suuren kiviroukkion heidän päällensä, joka
vielä on tähän päivään asti. Niin lakkasi Herran vihan julmuus.
Siitä kutsutaan se paikka Akorin laaksoksi tähän päivään asti.

8 Ja Herra sanoi Josualle: älä pelkää, älä myös vapise: ota
kanssas kaikki sotaväki, ja nouse ja mene ylös Aihin; katso, minä
annan Ain kuninkaan kansoinensa, kaupunkinensa ja mainensa
sinun kätees. **2** Ja sinun pitää tekemän Aille ja sen kuninkaalle
niinkuin sinä teit Jeriholle ja sen kuninkaalle; ainoasti hänen
saaliinsa ja karjansa jakakaat keskenänne, ja pane väijyjät
kaupungin taa. **3** Niin Josua nousi kaiken sotaväen kanssa
menemään ylös Aihin, ja Josua valitsi kolmekymmentä tuhatta
väkevää sotamiestä ja lähetti heidät yöllä ulos, **4** Ja käski
heitä ja sanoi: katsokaat te, jotka väijytte kaupunkia kaupungin
takana, ettette kauvas mene kaupungista, mutta olkaat kaikki
valmiit. **5** Ja minä ja kaikki kansa, joka minun kanssani on,
lähestymme kaupunkia. Ja kuin he tulevat ulos meitä vastaan
niinkuin ennenkin, niin me pakenemme heidän edellänsä, **6** Että
he tulisivat meidän jälkeemme niinkauvan, että me saisimme
heidät eroitetuksi kaupungista; sillä he sanovat: he pakenevat
meidän edellämme niinkuin ennenkin; ja me pakenemme heidän
edellänsä. **7** Silloin te nouskaat väijymästä ja ottakaat kaupunki;
sillä Herra teidän Jumalanne antaa sen teidän käteenne. **8** Ja
kuin te olette saaneet kaupungin, sytyttäkäät siihen tuli ja tehkäät
Herran sanan jälkeen; katsokaat, minä olen sen käskenyt teille.
9 Niin Josua lähetti heidät, ja he menivät sinne väijymään ja
pidättivät BetElin ja Ain välillä, lännen puolella Aista; mutta
Josua yötyi kansan keskellä. **10** Ja Josua nousi varhain ja asetti
kansan, ja hän meni ylös ja Israelin vanhimmat Aihin kansan
edellä. **11** Ja kaikki sotaväki, jotka hänen tykönänsä olivat,
menivät, kävivät edes ja tulivat kaupungin kohdalle ja sioittivat
itsensä pohjan puolelle Aista; ja laakso oli heidän ja Ain välillä. **12**
Mutta hän otti liki viisituhatta miestä ja pani ne väijymään BetElin

ja Ain välillä, lännen puolella kaupunkia. **13** Ja he asettivat
koko leirin kansan, joka pohjan puolella kaupunkia oli, niin että
ne viimeiset ulottuivat lännen puolelta kaupunkiin; niin Josua
meni sinä yönä keskelle sitä laaksoa. **14** Kuin Ain kuningas sen
näki, kiiruhti hän, ja varhain huomeneltain valmisti itsensä ja
kaupungin miehet menivät ulos Israelia vastaan sotaan, kuningas
itse kaiken väkensä kanssa, määrätyllä ajalla, lakialle kedolle;
mutta ei hän tietänyt itsiänsä väijyttävän kaupungin takana.
15 Mutta Josua ja kaikki Israel teeskelivät heidän edessänsä
niinkuin he olisivat lyödyt ja pakenivat tietä myöten korpeen
päin. **16** Niin kaikki kansa, joka kaupungissa oli, huusi että
heitä piti ajettaman takaa, ja he myös ajoivat Josuaa takaa ja
eroitettiin kaupungista. **17** Niin ettei yhtäkään miestä jäänyt Aihin
ja BetEliin, joka ei mennyt ulos Israelin perässä: ja he jättivät
kaupungin avoin ja ajoivat Israelia takaa. **18** Niin sanoi Herra
Josualle: ojenna keihääs, joka on kädessäs Ain puoleen, sillä
minä annan sen sinun kätees. Ja Josua ojensi keihäänsä, joka oli
hänen kädessänsä, kaupungin puoleen. **19** Silloin väijyjät kiiruusti
nousivat siastansa ja juoksivat, sittekuin hän ojensi kätensä,
ja tulivat kaupunkiin ja voittivat sen; ja kiiruhtivat heitänsä ja
sytyttivät kaupungin palamaan. **20** Ja Ain miehet kääntyivät ja
katsoivat taaksensa, ja näkivät savun nousevan kaupungista
taivaaseen. Ja ei ollut heillä siaa paeta ei sinne eikä tänne;
ja se kansa, joka pakeni korpeen päin, palasi niitä vastaan,
jotka heitä takaa ajoivat. **21** Kuin Josua ja koko Israel näkivät,
että väijyjät voittivat kaupungin ja että savu nousi kaupungista,
palasivat he ja löivät Ain miehet. **22** Ja jotka kaupungissa olivat,
menivät ulos heitä vastaan, niin he tulivat keskelle Israelia
molemmilta puolilta; ja he löivät heitä siihenasti ettei yhtään

heistä elämään jäänyt, eikä myös päässyt pois. **23** Ja Ain
kuninkaan ottivat he elävänä kiinni ja veivät hänen Josuan tykö.
24 Ja kuin Israel oli lyönyt kuoliaaksi kaikki Ain asujat kedolla
ja korvessa, johonka he heitä ajoivat takaa, ja he lankesivat
kaikki miekan terällä, siihenasti että he loppuivat; niin koko Israel
palasi Aihin ja löi kaiken sen miekan terällä. **25** Ja kaikki ne,
jotka lankesivat sinä päivänä sekä miehistä että vaimoista, heitä
oli kaksitoistakymmentä tuhatta, kaikki Ain kansa. **26** Ja ei Josua
kättänsä vetänyt puoleensa, jolla hän oli ojentanut keihään,
siihenasti kuin hän oli tappanut kaikki Ain asuvaiset. **27** Mutta
kaupungin karjan ja saaliin jakoi Israel keskenänsä, Herran
sanan jälkeen, niinkuin hän oli käskenyt Josualle. **28** Ja Josua
poltti Ain ja teki siitä kiviraunion ijankaikkiseksi, joka vielä autiona
on tähän päivään asti. **29** Ja antoi hirttää Ain kuninkaan puuhun
ehtooseen asti; ja kuin päivä oli laskenut, käski hän ottaa hänen
ruumiinsa puusta pois, ja he heittivät sen kaupungin portin eteen
ja kokosivat suuren kiviraunion hänen päällensä, joka siellä on
vielä nyt tähän päivään asti. **30** Silloin rakensi Josua Herralle
Israelin Jumalalle alttarin Ebalin vuorella, **31** Niinkuin Moses
Herran palvelia Israelin lapsille käskenyt oli, niinkuin Moseksen
lakikirjassa kirjoitettu on: alttarin kokonaisista kivistä, joihinka ei
ole rauta sattunut. Ja he uhrasivat Herralle sen päällä polttouhria
ja kiitosuhria. **32** Ja hän kirjoitti siellä kiviin sen lain muodon,
jonka Moses Israelin lapsille kirjoittanut oli. **33** Ja koko Israel
vanhimpainsa, päämiestensä ja tuomareinsa kanssa seisoivat
molemmilla puolilla arkkia pappein Leviläisten edessä, jotka
kantoivat Herran liitonarkkia, niin muukalaiset kuin kotonakin
syntyneet, puoli heitä Grisimin vuoren kohdalla ja toinen puoli
Ebalin vuoren kohdalla, niinkuin Moses Herran palvelia käskenyt

oli ensisti siunaamaan Israelin kansaa. **34** Sitte kuulutti hän
kaikki lain sanat, siunauksen ja kirouksen, kaiken sen jälkeen
kuin kirjoitettu on lakikirjassa. **35** Ei ollut yhtäkään sanaa kaikista
mitä Moses käskenyt oli, jota ei Josua kuuluttanut koko Israelin
seurakunnan edessä, vaimoin ja lasten ja muukalaisten, jotka
olivat heidän seassansa.

9 Ja kuin kaikki kuninkaat sen kuulivat, jotka sillä puolella
Jordania olivat vuorilla ja laaksoissa ja kaikissa ison meren
satamissa, Libanonin vuoren kohdalla: Hetiläiset, ja Amorilaiset,
Kanaanilaiset, Pheresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, **2**
Kokoontuivat he yhteet, sotimaan Josuaa ja Israelia vastaan
yksimielisesti. **3** Kuin Gibeonin asuvaiset kuulivat, mitä Josua
teki Jeriholle ja Aille, **4** Niin ajattelivat he petoksen, menivät
ja teeskelivät itsensä sanansaatajiksi, ja ottivat vanhat säkit
aaseinsa päälle, ja vanhat kuluneet ja ravistuneet viinaleilit, **5**
Ja vanhat paikatut kengät jalkoihinsa ja vanhat ja rikkinäiset
vaatteet yllensä, ja kaikki leivät, jotka he ottivat myötänsä, olivat
kovat ja homehtuneet; **6** Ja menivät leiriin Josuan tykö Gilgaliin
ja sanoivat hänelle ja kaikelle Israelille: me olemme kaukaiselta
maalta tulleet, tehkäät nyt liitto meidän kanssamme. **7** Niin sanoi
koko Israel Heviläisille, mitämaks sinä asut meidän seassamme,
kuinka me teemme liiton sinun kanssas? **8** He sanoivat Josualle:
me olemme sinun palvelias. Ja Josua sanoi heille: kutka te olette
ja kusta te tulette? **9** He sanoivat hänelle: palvelias ovat sangen
kaukaiselta maalta tulleet Herran sinun Jumalas nimen tähden;
sillä me olemme kuulleet hänen sanomansa ja kaikki mitä hän
Egyptissä on tehnyt, **10** Ja kaikki mitä hän on tehnyt kahdelle
Amorilaisten kuninkaalle, jotka olivat sillä puolella Jordania:
Sihonille Hesbonin kuninkaalle ja Ogille Basanin kuninkaalle,

joka asui Astarotissa; **11** Sentähden sanoivat meille meidän
vanhimmat ja kaikki meidän maan asuvaiset: ottakaat evästä
myötänne, ja menkäät heitä vastaan ja sanokaat heille: me
olemme teidän palvelianne, tehkäät liitto kanssamme. **12** Tämä
leipämme, jonka me myötämme evääksi otimme kotoamme, oli
vielä tuore, kuin me läksimme tulemaan teidän tykönne, mutta
katso, tämä on nyt kova ja homehtunut. **13** Ja nämät viinaleilit
me täytimme uusina, ja katso, ne ovat kuluneet, ja nämät
vaatteemme ja kenkämme ovat vanhaksi tulleet, aivan pitkän
matkan tähden. **14** Niin ottivat päämiehet heidän eväästänsä
ja ei kysyneet Heran suuta. **15** Ja Josua teki rauhan heidän
kanssansa ja teki liiton heidän kanssansa, että he saisivat elää;
ja kansan päämiehet vannoivat heille. **16** Mutta kolmen päivän
jälkeen, sitte kuin he tekivät liiton heidän kanssansa, kuulivat
he, että he olivat läsnä heitä ja asuivat heidän keskellänsä. **17**
Kuin Israelin lapset matkustivat, tulivat he kolmantena päivänä
heidän kaupunkeihinsa, jotka kutsutaan Gibeon, Kephira, Beerot
ja KirjatJearim. **18** Ja ei Israelin lapset lyöneet heitä; sillä kansan
päämiehet olivat vannoneet heille Herran Israelin Jumalan kautta.
Ja kaikki kansa napisi päämiehiä vastaan. **19** Niin sanoivat kaikki
kansan päämiehet kaikelle joukolle: me olemme vannoneet heille
Herran Israelin Jumalan kautta, ja sentähden emme heihin taida
ruveta. **20** Mutta sen me teemme heille: antakaamme heidän
elää, ettei viha tulisi valan tähden meidän päällemme, jonka
me heille vannoneet olemme. **21** Ja päämiehet sanoivat heille:
antakaamme heidän elää, että he olisivat halkoin hakkaajat
ja veden kantajat kaikelle kansalle, niinkuin päämiehet heille
sanoneet ovat. **22** Niin Josua kutsui heitä ja puhui heille, ja
sanoi: miksi te olette pettäneet meidät ja sanoneet: me asumme

aivan kaukana teistä; ja kuitenkin te asutte meidän seassamme?
23 Sentähden pitää teidän kirotut oleman, niin ettei teiltä pidä
orjat puuttuman, jotka halkoja hakkaaman ja vettä kantaman
pitää minun Jumalani huoneeseen. **24** He vastasivat Josuaa ja
sanoivat: se on todella sanottu sinun palvelioilles, että Herra
sinun Jumalas on käskenyt palveliansa Moseksen antaa teille
kaiken tämän maan ja hävittää teidän edestänne kaikki maan
asuvaiset; niin me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän
edessänne ja teimme tämän. **25** Mutta katso, me olemme nyt
sinun kädessäs: mikä sinulle näkyy oikiaksi eli hyväksi meille
tehdäkses, se tee. **26** Ja hän teki heille niin ja vapahti heitä
Israelin lasten kädestä, ettei he lyöneet heitä kuoliaaksi. **27** Niin
teki Josua heidät sinä päivänä halkoin hakkaajiksi ja veden
kantajiksi seurakunnalle ja Herran alttarille tähän päivään asti,
siihen paikkaan jonka hän valitsi.

10 Kuin Jerusalemin kuningas AdoniZedek kuuli Josuan
voittaneeksi Ain ja hävittäneeksi sen, ja niin tehneeksi Aille
ja hänen kuninkaallensa, kuin hän teki Jeriholle ja hänen
kuninkaallensa, ja että Gibeonin asuvaiset olivat tehneet rauhan
Israelin kanssa ja asuivat heidän seassansa, **2** Pelkäsivät
he sangen suuresti; sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin
joku kuninkaallinen kaupunki ja suurempi kuin Ai, ja kaikki
hänen asuvaisensa olivat vahvat sotamiehet. **3** Niin lähetti
AdoniZedek Jerusalemin kuningas Hohamin Hebronin kuninkaan
tykö, ja Pireamin Jarmutin kuninkaan tykö, ja Japhian Lakiksen
kuninkaan tykö ja Deberin Eglonin kuninkaan tykö, ja sanoi:
4 Tulkaat ylös minun tyköni ja auttakaat minua ja lyökäämme
Gibeon; sillä he tekivät rauhan Josuan ja Israelin lasten kanssa. **5**
Silloin kokoontuivat ja menivät ylös viisi Amorilaisten kuningasta,

Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas,
Lakiksen kuningas, Eglonin kuningas, he ja kaikki heidän leirinsä
ja piirittivät Gibeonin ja sotivat sitä vastaan. **6** Mutta Gibeonin
miehet lähettivät Josuan tykö leiriin Gilgaliin, sanoen: älä ota
kättäs pois palvelioiltas, tule nopiasti ylös meidän tykömme, ja
vapahda meitä ja auta meitä; sillä kaikki Amorilaisten kuninkaat,
jotka asuvat vuorilla, ovat kokoontuneet meitä vastaan. **7** Ja
Josua meni ylös Gilgalista, ja kaikki sotaväki hänen kanssansa,
ja kaikki vahvat sotamiehet. **8** Ja Herra sanoi Josualle: älä heitä
mitään pelkää; sillä minä annan heidät sinun käsiis: ei yksikään
heistä ole seisovainen sinun edessäs. **9** Niin Josua tuli äkisti
heidän päällensä; sillä hän matkusti kaiken yötä Gilgalista. **10** Ja
Herra peljätti heitä Israelin edessä, ja löi heitä suurella lyömisellä
Gibeonissa, ja ajoi heitä takaa sitä tietä jota ylös BetHoroniin
mennään, ja löi heitä Asekaan ja Makkedaan asti. **11** Ja kuin
he Israelin edellä pakenivat alas BetHoronin tietä, antoi Herra
taivaasta tulla suuret kivet heidän päällensä Asekaan asti, niin
että he kuolivat; ja paljo enempi heistä kuoli raekivien kautta, kuin
Israelin lapset miekalla löivät. **12** Silloin puhui Josua Herralle sinä
päivänä, jona hän antoi Amorilaiset Israelin lasten eteen, ja sanoi
Israelin läsnä ollessa: aurinko, seiso alallas Gibeonissa ja kuu
Ajalonin laaksossa. **13** Ja aurinko ja kuu seisahtivat, siihenasti
kuin kansa kosti vihamiehensä. Eikö tämä ole kirjoitettu hurskaan
kirjassa? Niin seisoi aurinko keskellä taivasta ilman laskemata
koko päivän. **14** Ja ei ole yksikään päivä ollut senkaltainen ei
ennen eikä sitte, kuin Herra miehen äänen kuuli; sillä Herra
soti Israelin puolesta. **15** Ja Josua meni jälleen leiriin Gigaliin
ja koko Israel hänen kanssansa. **16** Mutta ne viisi kuningasta
pakenivat ja lymyivät luolaan Makkedassa. **17** Niin Josualle

ilmoitettiin sanoen: ne viisi kuningasta ovat löydetyt, kätketyt
luolaan Makkedassa. **18** Ja Josua sanoi: vierittäkäät suuret kivet
luolan suulle ja asettakaat miehet heitä vartioitsemaan. **19** Mutta
älkäät te alallanne seisoko, vaan ajakaat teidän vihamiehiänne
takaa ja lyökäät heidän viimeisiänsä; älkäät salliko heitä tulla
kaupunkeihinsa, sillä Herra teidän Jumalanne on antanut heidät
teidän käsiinne. **20** Ja kuin Josua ja Israelin lapset lopettivat sen
ylen suuren tapon ja peräti olivat heidät surmanneet, ja jääneet
pääsivät heistä ja tulivat vahvoihin kaupunkeihin, **21** Niin tuli
kaikki kansa jälleen leiriin Josuan tykö Makkedaan rauhassa,
ja ei kenkään rohjennut Israelin lasten edessä hiiskuakaan.
22 Mutta Josua sanoi: avatkaat luolan suu ja tuokaat ne viisi
kuningasta luolasta minun tyköni. **23** He tekivät niin ja toivat
ulos ne viisi kuningasta hänen tykönsä luolasta: Jerusalemin
kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Lakiksen
kuninkaan, Eglonin kuninkaan. **24** Ja kuin nämät kuninkaat olivat
tuodut Josuan eteen, kutsui Josua kaikki Israelin miehet ja sanoi
sotajoukon päämiehille, jotka hänen kanssansa matkustivat:
tulkaat tänne ja tallatkaat näiden kuningasten kaulat; ja he tulivat,
ja tallasivat heidän kaulansa jaloillansa. **25** Ja Josua sanoi heille:
älkäät peljätkö, älkäät myös vavisko, vahvistakaat itsenne ja
olkaat rohkiat; sillä näin tekee Herra kaikille vihamiehillenne,
joita vastaan te soditte. **26** Ja Josua löi heidät sitte, ja surmasi
heidät, ja ripusti viiteen puuhun; ja he riippuivat puissa hamaan
ehtooseen asti. **27** Ja kuin aurinko laski, käski Josua heitä,
ja he ottivat heidät puista alas ja heittivät luolaan, johonka he
itsensä lymyttivät, ja panivat suuret kivet luolan suulle, jotka
siellä vielä tänäpänä ovat. **28** Sinä päivänä voitti myös Josua
Makkedan, ja löi sen miekan terällä, ja hänen kuninkaansa

tappoi, ja kaikki ne sielut, jotka hänessä olivat, eikä yhtäkään
jättänyt, ja teki Makkedan kuninkaalle niinkuin hän teki Jerihon
kuninkaalle. **29** Niin vaelsi Josua ja koko Israel hänen kanssansa
Makkedasta Libnaan ja soti Libnaa vastaan. **30** Ja Herra antoi
myös sen Israelin käsiin heidän kuninkaansa kanssa, ja hän löi
sen miekan terällä ja kaikki ne sielut, jotka siellä olivat, eikä
ketään elämään jättänyt, ja teki heidän kuninkaallensa niinkuin
hän teki Jerihon kuninkaalle. **31** Sitte matkusti Josua ja koko
Israel hänen kanssansa Libnasta Lakikseen, ja piiritti sen ja
soti sitä vastaan. **32** Ja Herra antoi myös Lakiksen Israelin
käsiin, niin että hän voitti sen toisena päivänä ja löi sen miekan
terällä ja kaikki ne sielut jotka siinä olivat, juuri niinkuin hän oli
Libnalle tehnyt. **33** Siihen aikaan meni Horam Jeserin kuningas
auttamaan Lakista; mutta Josua löi hänen kaiken joukkonsa
kanssa, siihenasti ettei yhtäkään jäänyt. **34** Ja Josua meni
Lakiksesta ja koko Israel hänen kanssansa Egloniin, ja piirittivät
sen ja sotivat sitä vastaan, **35** Ja voittivat sen sinä päivänä,
ja löivät miekan terällä, ja surmasivat kaikki sielut, jotka siellä
olivat, sinä päivänä, juuri niinkuin hän oli tehnyt Lakikselle. **36**
Sitte meni Josua ja koko Israel hänen kanssansa Eglonista ylös
Hebroniin, ja he sotivat sitä vastaan, **37** Ja voittivat sen ja löivät
sen miekanterällä, ja hänen kuninkaansa kaikkein kaupunkeinsa
kanssa ja kaikki sielut, jotka siellä olivat, eikä yhtäkään jättänyt,
juuri niinkuin hän oli tehnyt Eglonille; ja tappoi sen ja kaikki
sielut, jotka siellä olivat. **38** Silloin palasi Josua ja koko Israel
hänen kanssansa Debiriin ja soti sitä vastaan, **39** Ja voitti sen
kuninkainensa ja kaikki hänen kaupunkinsa, ja löi ne miekan
terällä, ja tappoi kaikki sielut, jotka siellä olivat, ja ei ketäkään
jättänyt; niinkuin hän oli Hebronille tehnyt, niin teki hän myös

Debirille ja hänen kuninkaallensa, ja niinkuin hän oli tehnyt
Libnalle ja hänen kuninkaallensa. **40** Niin Josua löi kaikki maan
asuvaiset vuorilta, ja lounamaasta, ja laaksoista, ja ojain tyköä,
ja kaikki heidän kuninkaansa, eikä yhtäkään jättänyt, vaan tappoi
kaikki, joilla henki oli, niinkuin Herra Israelin Jumala oli käskenyt.
41 Ja Josua tappoi heidät, ruveten KadesBarneasta Gasaan asti,
ja koko Gosenin maakunnan Gibeoniin asti. **42** Ja Josua voitti
kaikki nämät kuninkaat maakuntinensa yhdellä rupeemisella;
sillä Herra Israelin Jumala soti Israelin puolesta. **43** Ja Josua
palasi leiriin Gilgaliin ja koko Israel hänen kanssansa.

11 Ja tapahtui, että kuin Jobin Hatsorin kuningas sen kuuli,
lähetti hän Jobabin Madonin kuninkaan tykö, ja Simronin
kuninkaan, ja Akasaphin kuninkaan tykö, **2** Ja niiden kuningasten
tykö, jotka asuivat pohjan puolella vuorella, ja lakeudella, meren
puolella Kinerotista, ja laaksoissa, ja Dorin Naphotissa meren
puolella, **3** Kanaanealaisten tykö idän ja lännen puoleen,
Amorilaisten, Hetiläisten, Pheresiläisten ja Jebusilaisten tykö
vuorelle, niin hyös Heviläisten tykö alapuolella Hermonin vuorta
Mitspan maakunnassa. **4** Ja nämät läksivät kaiken sotajoukkonsa
kanssa, joka oli sangen suuri kansan paljous, niinkuin santa
meren rannalla paljouden tähden, ja sangen monta hevosta ja
vaunua. **5** Kaikki nämät kuninkaat kokoontuivat ja he tulivat
ja sioittivat heitänsä yhteen Meromin vetten tykönä, sotimaan
Israelia vastaan. **6** Ja Herra sanoi Josualle: älä heitä ensinkään
pelkää, sillä huomenna tällä ajalla minä annan heidät kaikki
lyötynä Israelin kansan eteen; heidän hevosensa pitää sinun
rivinomaksi tekemän ja heidän vaununsa tulella polttaman.
7 Ja Josua tuli ja kaikki sotajoukko hänen kanssansa äkisti
heidän päällensä, Meromin vetten tykönä, ja karkasivat heidän

päällensä. **8** Ja Herra antoi heidät israelin käsiin, ja he löivät
heitä, ja ajoivat heitä takaa isoon Zidoniin asti, ja lämpimään
veteen asti, ja Mitspan ketoon asti, itään päin, ja löivät heitä
siihenasti, ettei yksikään heistä jäänyt. **9** Niin teki myös Josua
heille, niinkuin Herra oli hänelle käskenyt, ja teki rivinomaksi
heidän hevosensa ja poltti heidän vaununsa tulella. **10** Ja Josua
palasi sillä ajalla ja voitti Hatsorin ja löi hänen kuninkaansa
miekalla; sillä Hatsor oli ennen kaikkein näiden valtakuntain
pääkaupunki. **11** Ja he löivät kaikki ne sielut, jotka siellä olivat,
miekan terällä, ja tappoivat, niin ettei yhtäkään jäänyt, jolla henki
oli, ja poltti Hatsorin tulella. **12** Ja kaikkein niiden kuningasten
kaupungit voitti Josua, kaikkein heidän kuningastensa kanssa, ja
löi heitä miekan terällä, ja tappoi heidät, niinkuin Moses Herran
palvelia käskenyt oli. **13** Mutta Israelin lapset ei polttaneet
yhtäkään kaupunkia, jotka seisoivat töyräillänsä, paitsi ainoaa
Hatsoria, jonka Josua poltti. **14** Ja kaiken saaliin ja eläimet, jotka
he näistä kaupungeista olivat ottaneet, jakoivat Israelin lapset
keskenänsä. Ainoasti kaikki ihmiset tappoivat he miekan terällä,
siihenasti että he hukuttivat heidät, niin ettei yhtäkään elävää
henkeä jäänyt, **15** Niinkuin Herra palveliallensa Mosekselle
käskenyt oli, ja Moses oli Josualle käskenyt. Ja niin Josua teki,
ettei niistä yhtäkään tekemätä jäänyt, mitä Herra Mosekselle
käskenyt oli. **16** Ja Josua otti kaiken tämän maakunnan,
vuorimaan, ja kaiken Etelämaan, ja kaiken Gosenin maan ja
kedot sekä myös laaksot, ja Israelin vuoret laaksoinensa, **17** Siitä
sileästä vuoresta, joka menee ylös Seiriin päin BaalGadiin asti
Libanonin laaksossa, Hermonin vuoren alapuolella: kaikki heidän
kuninkaansa voitti hän, löi ja tappoi heidät. **18** Kauvan aikaa soti
Josua kaikkein näiden kuningasten kanssa. **19** Ei ollut yhtäkään

kaupunkia, joka rauhalla itsensä antoi Israelin lasten alle, paitsi
Heviläisiä, jotka asuivat Gibeonissa; mutta kaikki he ottivat
sodalla. **20** Ja se tapahtui niin Herralta, että heidän sydämensä
oli niin paatunut, että he kohtasivat Israelin sodalla, että hän
heidät tappais, ja ei yhtäkään armoa heille tapahtuisi, vaan
että hän hukuttais heidät, niinkuin Herra Mosekselle käskenyt
oli. **21** Siihen aikaan tuli Josua ja hävitti Enakilaiset vuorelta,
Hebronista, Debiristä, Anabista ja kaikilta Juudan vuorilta ja
kaikilta Israelin vuorilta, ja tappoi heidät kaupunkeinensa, **22** Ja
ei antanut yhtäkään Enakilaista jäädä Israelin lasten maalle,
paitsi Gasassa, Gatissa ja Asdodissa, joihin he jäivät. **23** Ja niin
Josua otti kaiken maakunnan, peräti niin kuin Herra Mosekselle
oli sanonut, ja antoi Israelille perinnöksi, kullekin sukukunnalle
osansa; ja maakunta lakkasi sotimasta.

12 Ja nämät ovat maan kuninkaat, jotka Israelin lapset löivät,
ja ottivat heidän maansa tuolla puolella Jordania, auringon
nousemista päin, Arnonin ojasta Hermonin vuoreen asti, ja kaikki
lakeudet itään päin: **2** Sihon Amorilaisten kuningas, joka asui
Hesbonissa ja hallitsi Aroerista, joka on Arnonin ojan reunalla,
ja keskellä ojaa, ja puolen Gileadia Jabbokin ojaan asti, joka
on Ammonin lasten raja, **3** Ja lakeutta Kinneretin mereen asti
itään päin, ja korven mereen, Suolaiseen mereen itään päin,
BetJesimotin tietä myöten, ja lounaasta alaspäin lähelle Asdot
Pisgaa; **4** Siihen myös Ogin Basanin kuninkaan maan rajat, joka
vielä jäänyt oli uljaista, ja asui Astarotissa ja Edreissä, **5** Ja
hallitsi Hermonin vuorella, Salkassa ja koko Basanissa, Gessurin
ja Maakatin maan rajoihin, ja puolen Gileadia, joka Sihonin
Hesbonin kuninkaan maan raja oli. **6** Moses Herran palvelia ja
Israelin lapset löivät heitä; ja Moses Herran palvelia antoi sen

Rubenilaisille, Gadilaisille ja puolelle Manassen sukukunnalle
omaisuudeksi. **7** Nämät ovat maan kuninkaat, jotka Josua löi ja
Israelin lapset tällä puolella Jordania länteen päin, BaalGadista
Libanonin vuorenlakeudella, sileään vuoreen, joka ulottuu Seiriin,
jonka Josua Israelin sukukunnille antoi omaisuudeksi itsekullekin
osansa jälkeen, **8** Vuorilla, laaksoissa, lakeudella, vetten
tykönä, korvessa, ja lounaan puolessa: Hetiläiset, Amorilaiset,
Kanaanealaiset, Pheresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset; **9**
Jerihon kuningas, yksi; Ain kuningas, joka BetElin sivussa on,
yksi; **10** Jerusalemin kuningas, yksi; Hebronin kuningas, yksi; **11**
Jarmutin kuningas, yksi; Lakiksen kuningas, yksi; **12** Eglonin
kuningas, yksi; Geserin kuningas, yksi; **13** Debirin kuningas,
yksi; Gederin kuningas, yksi; **14** Horman kuningas, yksi; Aradin
kuningas, yksi; **15** Libnan kuningas, yksi; Adullamin kuningas,
yksi; **16** Makkedan kuningas, yksi; BetElin kuningas, yksi; **17**
Tapuan kuningas, yksi; Hepherin kuningas, yksi; **18** Aphekin
kuningas, yksi; Lassaronin kuningas, yksi; **19** Madonin kuningas,
yksi; Hatsorin kuningas, yksi; **20** SimronMeronin kuningas, yksi;
Aksaphin kuningas, yksi; **21** Taanakin kuningas, yksi; Megiddon
kuningas, yksi; **22** Kedeksen kuningas, yksi; Jokneamin kuningas
Karmelin tykönä, yksi; **23** DornaphatDorin kuningas, yksi, ja
pakanain kuningas Gilgalissa, yksi; **24** Tirtsan kuningas, yksi. Ne
kaikki ovat yksineljättäkymmentä kuningasta.

13 Kuin Josua vanheni ja ijälliseksi tuli, sanoi Herra hänelle:
sinä olet vanhentunut ja ijälliseksi tullut, ja maata on vielä
aivan paljo jäänyt omistamata. **2** Tämä on se jälellä oleva
maa: kaikki Philistealaisten maan ääret ja koko Gessuri, **3**
Sihorista, joka juoksee Egyptin editse, Ekronin maan ääriin
asti, pohjan puoleen, jotka luetaan Kanaanealaisille; ne viisi

Philistealaisten päämiestä ovat: Gasilainen, Asdonilainen,
Asklonilainen, Gatilainen, Ekronilainen ja Avilainen. **4** Mutta
etelääpäin ovat kaikki Kanaanealaisten maat ja Meara, joka on
Zidonilaisten, Aphekiin saakka ja hamaan Amorilaisten maan
ääriin asti, **5** Ja myös Gibiläisten maa, ja koko Libanon auringon
nousemiseen päin, BaalGadista Hermonin vuoren alta, siihenasti
kuin Hamatiin tullaan. **6** Kaikki jotka vuorella asuvat, Libanonista
lämpimään veteen asti, ja kaikki Zidonilaiset: minä ajan ne
Israelin lasten edestä pois; ainoasti jaa ne Israelille perimiseksi,
niinkuin minä olen sinulle käskenyt. **7** Niin jaa nyt tämä maa
yhdeksän sukukunnan välillä perimiseksi, ja puolelle Manassen
sukukunnalle. **8** Sillä Rubenilaiset ja Gadilaiset ovat toisen
puolen Manassen sukukunnan kanssa saaneet perimisensä,
jonka Moses heille oli antanut sillä puolella Jordania itään päin,
niinkuin Herran palvelia Moses heille sen antanut oli: **9** Aroerista,
joka on Arnonin ojan reunalla, ja siitä kaupungista, joka on
ojan keskellä, ja koko Medeban lakeuden Diboniin asti, **10** Ja
kaikki Sihonin Amorilaisten kuninkaan kaupungit, joka hallitsi
Hesbonissa, Ammonin lasten maan rajoihin asti, **11** Ja Gileadin
ja Gessurin ja Maakatin maan ääret, ja koko Hermonin vuoren,
ja koko Basanin Salkaan asti; **12** Koko Ogin Basanin kuninkaan
valtakunnan, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä, joka vielä
jäänyt oli uljaista, ja Moses löi heitä ja ajoi heitä pois. **13** Mutta
Israelin lapset ei ajaneet Gessurilaisia ja Maakatilaisia ulos, vaan
Gessurilainen ja Maakatilainen asuu Israelin lasten seassa tähän
päivään asti. **14** Mutta Leviläisten sukukunnalle ei hän antanut
yhtään perimistä; sillä Herran Israelin Jumalan polttouhri on
heidän perintönsä, niinkuin hän heille sanonut oli. **15** Ja Moses
antoi Rubenin lasten suvulle, heidän sukukuntainsa jälkeen: **16**

Että heidän rajansa oli Aroerista, joka on Arnonin ojan reunalla,
ja se kaupunki ojan keskellä kaiken sen tasaisen kedon kanssa
Medeban tykönä; **17** Hesbonin kaupunkeinensa, jotka ovat
tasaisella kedolla: Dibonin, BamotBaalin ja BetBaalMeonin, **18**
Jaksan, Kedemotin, Mephaotin, **19** Kirjataimin, Sibman, Zeretin,
Saharin laakson, vuorilla, **20** Ja BetPeorin, ne ojat Pisgan
tykönä ja BetJesimotin, **21** Ja kaikki lakeuden kaupungit, ja
koko Sihonin, Amorilaisten kuninkaan valtakunnan, joka hallitsi
Hesbonissa, jonka Moses löi, niin myös Midianin päämiehet:
Evin, Rekemin, Zurin, Hurin ja Reban, Sihonin päämiehet,
jotka maassa asuivat. **22** Ja Bileaminkin Beorin pojan, tietäjän,
Israelin lapset miekalla kuoliaaksi löivät muita tapettaessa. **23** Ja
Rubenin lasten raja oli Jordani rajoinensa. Tämä on Rubenin
lasten perimys heidän sukukuntainsa, kaupunkeinsa ja kyläinsä
jälkeen. **24** Ja Moses antoi Gadin lasten sukukunnalle heidän
sukukuntainsa jälkeen, **25** Että heidän rajansa oli Jaeser, ja
kaikki Gileadin kaupungit, ja puoli Ammonin lasten maata,
Aroeriin asti, joka on Rabban kohdalla, **26** Ja Hesbonista
RamatMitspeen ja Betoniimiin asti, ja Mahanaimista Debirin
rajaan asti, **27** Ja laaksossa Betaram ja BetNimra, Sukkot ja
Zaphon, joka jäi Sihonin Hesbonin kuninkaan valtakunnasta;
joiden raja oli Jordani Kinneretin meren ääreen asti, toisella
puolella Jordania itään päin. **28** Tämä on Gadin lasten perimys
heidän sukukunnissansa, kaupungeissansa ja kylissänsä. **29** Ja
Moses antoi puolelle Manassen lasten suvulle sen mikä puolelle
Manassen sukukunnalle tuli, heidän sukukuntainsa jälkeen, **30**
Että heidän rajansa oli Mahanaimista koko Basan, koko Ogin
Basanin kuninkaan valtakunta ja kaikki Jairin kylät, jotka ovat
Basanissa, kuusikymmentä kaupunkia, **31** Ja puolen Gileadia

ja Astarotia, Edreiä Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa
(antoi hän) Makirin Manassen pojan lapsille, toiselle puolelle
Makirin lapsia heidän sukukuntainsa jälkeen. **32** Tämä on se
minkä Moses antoi Moabin kedoilla, sillä puolella Jordania,
Jerihon kohdalla itään päin. **33** Mutta Levin sukukunnalle ei
antanut Moses yhtään perimystä; Herra Israelin Jumala on
heidän perimisensä, niinkuin hän heille sanonut oli.

14 Ja nämät ovat ne mitkä Israelin lapset ovat perimiseksi
saaneet Kanaanin maalla, jonka heille perinnöksi jakoi pappi
Eleatsar ja Josua Nunin poika ja Israelin lasten sukukuntain
ylimmäiset isät. **2** Ja he jakoivat sen heillensä arvalla,
niinkuin Herra oli käskenyt Moseksen käden kautta, yhdeksälle
sukukunnalle ja puolelle sukukunnalle. **3** Sillä Moses oli
antanut puolelle kolmatta sukukunnalle perimisen tuolla puolella
Jordania. Mutta Leviläisille ei hän antanut yhtään perimistä
heidän seassansa. **4** Sillä Josephin lasten oli kaksi sukukuntaa,
Manasse ja Ephraim; sentähden ei he Leviläisille yhtään osaa
antaneet maakunnassa, vaan kaupungit heidän asuaksensa,
ja esikaupungit, joissa heidän karjansa ja kalunsa oleman piti.
5 Niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt, niin tekivät Israelin
lapset, ja jakoivat maakunnan. **6** Silloin menivät Juudan lapset
Josuan tykö Gilgalissa, ja Kaleb Jephunnen poika Kenisiläinen
sanoi hänelle: sinä tiedät, mitä Herra sanoi Jumalan miehelle
Mosekselle minun ja sinun puolestas KadesBarneassa. **7**
Minä olin neljänkymmenen ajastaikainen, kuin Moses Herran
palvelia minun lähetti KadesBarneasta vakoomaan maata, ja
minä sanoin hänelle jälleen vastauksen sydämeni jälkeen. **8**
Mutta veljeni, jotka minun kanssani menneet olivat, saattivat
kansalle vapisevaisen sydämen; mutta minä seurasin Herraa

minun Jumalaani uskollisesti. **9** Ja Moses vannoi sinä päivänä
ja sanoi: se maa, jonka päälle sinä jaloillas olet astunut, on
sinun ja sinun lastes perittävä ijankaikkisesti, että Herraa minun
Jumalaani uskollisesti seurannut olet. **10** Ja nyt katso, Herra
on antanut minun elää, niinkuin hän sanonut oli. Tämä on
viides ajastaika viidettäkymmentä sittekuin Herra näitä sanoi
Mosekselle, kuin Israel vaelsi korvessa. Ja katso, minä olen
tänäpäivänä viiden ajastajan vanha yhdeksättäkymmentä, **11**
Ja olen vielä tänäpäivänä niin väkevä, kuin minä sinä päivänä
olin, jona Mosen minun lähetti; niinkuin väkevyyteni oli siihen
aikaan, niin on se vielä nyt vahva sotimaan, käymään ulos ja
sisälle. **12** Niin anna nyt minulle tämä vuori, josta Herra sanoi
sinä päivänä, sillä sinä kuulit sen siihen aikaan. Ja Enakilaiset
asuvat siellä, ja siellä ovat suuret ja vahvat kaupungit; jos
Herra on minun kanssani, että minä ajaisin heidät pois, niinkuin
Herra on sanonut. **13** Ja Josua siunasi häntä ja antoi Kalebille
Jephunnen pojalle Hebronin perimiseksi. **14** Siitä oli Hebron
Kalebin Jephunnen pojan Kenisiläisen perimys tähän päivään
asti, että hän on uskollisesti seurannut Herraa Israelin Jumalaa.
15 Mutta Hebron kutsuttiin muinaiseen aikaan KirjatArba, joka oli
suurin mies Enakilaisten seassa; ja maakunta lakkasi sotimasta.

15 Juudan lasten suvun arpa heidän huonettensa jälkeen oli
Edomin maan rajaan, Sinin korven puoleen, joka etelän puoleen
on, lounaan maan äärestä asti; **2** Niin että heidän lounainen
maan rajansa oli Suolameren äärestä, se on, siitä lahdesta, joka
menee etelään päin, **3** Ja käy sieltä ylöspäin Akrabiin, ja käy
Sinin lävitse, ja menee ylöspäin merestä KadesBarneaan, ja
menee Hetsronin lävitse, ja käy ylös Adariin päin, ja kääntyy
ympäri Karkaan, **4** Ja menee Atsmonin ohitse, ja tulee Egyptin

ojaan, niin että sen maan rajan ääri on meri. Tämä pitää oleman
teille maan raja lounaaseen päin. **5** Vaan raja itään päin on
Suolainen meri Jordanin suuhun asti; vaan raja pohjan puoleen
on siitä meren lahdesta, joka on Jordanin ääressä, **6** Ja menee
ylös BetHoglaan, ja vetäytyy pohjasta BetAraban puoleen, ja
menee ylös Rubenin pojan Bohenin kiven tykö. **7** Ja raja käy
ylös Debirin tykö Akorin laaksosta, ja pohjan puoleen Gilgaliin
päin, joka on Adumimin paltan kohdalla, joka etelän puoleen on
ojan vieressä; sitte se menee EnSemeksen vedelle, ja menee
Rogelin lähteelle. **8** Sitte menee raja Hinnomin pojan laaksoon,
Jebusilaisen ohitse lounaan päin, se on Jerusalem; ja raja menee
vuoren kukkulan ylitse, joka on Hinnomin laakson edessä, meren
tykö, joka on Rephaimin laakson äärellä pohjaan päin. **9** Sitte
käy se siitä vuoren kukkulasta Nephtoan lähteen tykö, ja menee
Ephronin vuoren kaupunkein tykö, ja kääntyy Baalaan päin, joka
on KirjatJearim. **10** Ja menee Baalasta ympäri länteen päin
Seirin vuoren tykö, ja menee ulos pohjan puolesta Jearin vuoren
vieritse, se on Kessalon, ja tulee alas BetSemeksen tykö, ja
menee Timnaan, **11** Ja tulee ulos Ekronin vieritse pohjan puolelle,
ja vetää hänensä Sikroniin asti, ja menee Baalan vuoren ylitse, ja
tulee Jabneeliin, että hänen äärensä loppu on meri. **12** Mutta raja
länteen päin on suuri meri. Tämä on Juudan lasten maan raja,
joka taholta ympäri heidän sukukunnissansa. **13** Mutta Kalebille
Jephunnen pojalle annettiin osa Juudan lasten keskellä, niinkuin
Herra oli käskenyt Josualle, nimittäin KirjatArba, Enakilaisten
isän kaupunki, se on Hebron. **14** Ja Kaleb ajoi sieltä pois
kolme Enakin poikaa, Sesain, Akimananin ja Talmain, Enakin
sikiät, **15** Ja meni sieltä ylös Debirin asuvaisten tykö; vaan
Debir kutsuttiin muinen KirjatSepher. **16** Ja Kaleb sanoi: joka

lyö KirjatSepherin ja voittaa sen, hänelle annan minä tyttäreni
Aksan emännäksi. **17** Niin voitti sen Otniel, Kenaksen Kalebin
veljen poika; ja hän antoi tyttärensä Aksan hänelle emännäksi.
18 Ja tapahtui, kuin hän tuli, että hän neuvoi miestänsä anomaan
peltoa isältänsä, ja hän astui aasin päältä alas; niin sanoi
Kaleb hänelle: mikä sinun on? **19** Ja hän sanoi: anna minulle
siunaus, sillä sinä olet antanut minulle kuivan maan, anna
minulle myös vesilähteitä; niin antoi hän hänelle lähteitä sekä
ylhäältä että alhaalta. **20** Tämä on Juudan lasten sukukunnan
perimys, heidän sukuinsa jälkeen. **21** Ja kaupungit Juudan
lasten sukukunnan äärestä, Edomin rajan tykönä, lounaaseen
käsin olivat: Kabseel, Eder, Jagur, **22** Kina, Dimona, Adada; **23**
Kedes, Hatsor, Jitnan; **24** Siph, Telem, Bealot; **25** HatsorHadata,
Kerijot, Hetsron, se on Hatsor; **26** Amam, Sema, Molada; **27**
HatsarGadda, Hesmon, BetPalet; **28** HatsarSual, BeerSeba,
BisJotja; **29** Baala, Ijim, Atsem; **30** Eltolad, Kesil, Horma; **31**
Ziglag, Madmanna, Sansanna; **32** Lebaot, Silhim, Ain, Rimmon;
yhdeksänkolmattakymmentä kaupunkia kylinensä. **33** Vaan
lakialla maalla oli Estaol, Zora, Asna; **34** Sanoa, EnGannim,
Tappua, Enam; **35** Jarmut, Adullam, Soko, Aseka; **36** Saaraim,
Aditaim, Gedera, Gederotaim: neljätoistakymmentä kaupunkia ja
heidän kylänsä; **37** Zenan, Hadasa, Migdalgad; **38** Dilean, Mitspe,
Jokteel; **39** Lakis, Botskat, Eglon; **40** Kabbon, Lakmas, Kitlis; **41**
Gederot, BetDagon, Naama, Makkeda: kuusitoistakymmentä
kaupunkia ja heidän kylänsä; **42** Libna, Eter, Asan; **43** Jephta,
Asna, Nesib; **44** Kegila, Aksib, Maresa: yhdeksän kaupunkia
ja heidän kylänsä; **45** Ekron tyttärinensä ja kylinensä; **46**
Ekronista mereen asti, kaikki mikä ulottuu Asdodiin, ja heidän
kylänsä; **47** Asdod tyttärinensä ja kylinensä; Gasa tyttärinensä

ja kylinensä, Egyptin veteen asti; ja se suuri meri on hänen
rajansa. **48** Mutta vuorella oli: Samir, Jatir, Soko; **49** Danna,
KirjatSanna, se on Debir; **50** Anab, Estemo, Anim; **51** Gosen,
Holon, Gilo: yksitoistakymmentä kaupunkia ja heidän kylänsä;
52 Arab, Duma, Esean; **53** Janum, BetTapua, Apheka; **54**
Humta, KirjatArba, se on Hebron, Zior: yhdeksän kaupunkia
ja heidän kylänsä; **55** Maon, Karmel, Siph, Juta; **56** Jisreel,
Jokdeam, Sanoa; **57** Kain, Kibea, Timna: kymmenen kaupunkia
ja heidän kylänsä; **58** Halhul, Betsur, Gedor; **59** Maarat, BetAnot,
Eltekon: kuusi kaupunkia ja heidän kylänsä; **60** KirjatBaal, se on
KirjatJearim, Harabba: kaksi kaupunkia ja heidän kylänsä. **61**
Mutta korvessa oli BetAraba, Middin, Sekaka; **62** Nibsan, ja
Suolakaupunki, Engedi; kuusi kaupunkia ja heidän kylänsä. **63**
Mutta Jebusilaiset asuivat Jerusalemissa, ja Juudan lapset ei
voineet heitä ajaa ulos. Ja silloin jäivät Jebusilaiset asumaan
Juudan lasten kanssa Jerusalemissa tähän päivään asti.

16 Josephin lasten arpa lankesi Jordanista Jerihoon päin,
Jerihon veden tykö, itään käsin, siihen korpeen, joka menee
Jerihosta ylös BetElin mäkeen, **2** Ja tulee BetElistä Lusiin,
ja menee ArkkiAtarotin rajan lävitse, **3** Ja antaa itsensä alas
länteen päin Japhletin rajan tykö, alimmaisen BetHoronin rajaan,
ja Gaseriin asti; ja sen ääri on meren tykönä. **4** Nämät saivat
Josephin lapset, Manasse ja Ephraim perinnöksi. **5** Ephraimin
lasten raja heidän suvuissansa ja heidän perimisissänsä itään
päin oli AtharotAddar, ylimmäiseen BetHoroniin asti, **6** Joka antaa
itsensä länteen päin Mikmethatiin, joka pohjoisessa on; sieltä
kääntyy se itään, TaenatSilon puoleen, ja menee idästä Janoaan,
7 Ja tulee Janoasta Atarotiin ja Naarataan, ja antaa itsensä
Jerihoa vastaan ja menee Jordaniin. **8** Tapuasta menee se

länteen päin NahalKanaan, ja hänen äärensä on meressä. Tämä
on Ephraimin lasten sukukunnan perimys heidän suvuissansa.
9 Ephraimin lasten sukukunnalle olivat myös annetut kaikki
kaupungit ja kylät keskellä Manassen lasten perintöä. **10** Ja ei
he ajaneet Kanaanealaisia pois, jotka asuivat Geserissä. Niin
pysyivät Kanaanealaiset Ephraimin seassa tähän päivään asti ja
tulivat verollisiksi.

17 Ja arpa lankesi Manassen sukukunnalle, sillä hän oli
Josephin esikoinen, ja se lankesi Makirille Manassen esikoiselle,
Gileadin isälle; sillä hän oli jalo sotamies, sentähden sai hän
Gileadin ja Basanin. **2** Muille Manassen lapsille myös lankesi
arpa heidän sukukuntainsa jälkeen: Abieserin lapsille, Helekin
lapsille, Asrielin lapsille, Sekemin lapsille, Hepherin lapsille
ja Semidan lapsille. Nämät ovat Manassen Josephin pojan
lapset, jotka olivat miehenpuolet heidän suvuissansa. **3** Mutta
Zelophkadilla Hepherin pojalla, Gileadin pojan, Makirin pojan,
Manassen pojan, ei ollut yhtään poikaa, vaan tyttäriä; ja nämät
ovat hänen tytärtensä nimet: Makla ja Noa, Hogla, Milka ja
Tirtsa. **4** Ja he menivät papin Eleatsarin ja Josuan Nunin pojan
ja ylimmäisten tykö, ja sanoivat: Herra käski Moseksen antaa
meille perinnön meidän veljeimme sekaan; ja hän antoi myös
heille perinnön heidän isänsä veljein sekaan, Herran käskyn
jälkeen. **5** Mutta Manasselle tuli kymmenen osaa, paitsi Gileadin
ja Basanin maata, jotka ovat tuolla puolella Jordania; **6** Sillä
Manassen tyttäret saivat perinnön hänen poikainsa seassa;
ja Gileadin maa oli annettu muille Manassen pojille. **7** Ja
Manassen raja oli Asserista Mihmetatiin asti, joka on Sikemin
edessä, ja menee ulos oikian käden puoleen niihin asti, kuin
asuivat EnTapuassa. **8** Tapuan maa tuli Manasselle, mutta

Tapua Manassen rajalla Ephraimin lapsille. **9** Sitte tulee se alas
NahalKanaan asti etelään päin velikaupungeita, jotka Ephraimin
omat ovat, Manassen kaupunkien seassa. Mutta pohjan puolesta
ovat Manassen rajat ojaan asti, ja niiden ääret ovat meren
tykönä, **10** Sillä Ephraimin maa on etelän puolella ja Manassen
pohjan puolella, niin että meri on heidän rajansa, ja ulottuu
Asseriin saakka pohjan puolesta, ja Isaskariin asti idän puolesta.
11 Niin oli Manassella Isaskarin ja Asserin seassa BetSean
ja hänen tyttärensä, Jiblaam ja hänen tyttärensä, ja Dorin
asuvaiset tyttärinensä, ja EnDorin asuvaiset tyttärinensä, ja
Taanan asuvaiset tyttärinensä, Megiddon asuvaiset tyttärinensä,
ja kolmas osa Naphetista. **12** Ja Manassen lapset ei voineet
ajaa niiden kaupunkien asuvaisia ulos, vaan Kanaanealaiset
rupesivat asumaan siinä maassa. **13** Mutta kuin Israelin lapset
vahvistuivat, tekivät he Kanaanealaiset verollisiksi, ja ei ajaneet
heitä ollenkaan pois. **14** Silloin puhuivat Josephin lapset Josualle
ja sanoivat: miksi et minulle enempää antanut, kuin yhden arvan
ja osan, perinnöksi, ja minä olen kuitenkin suuri kansa, niinkuin
Herra on minun tähän asti siunannut? **15** Niin Josua sanoi
heille: ettäs olet suuri kansa, niin mene metsään ja perkaa siellä
sinulles siaa, Pheresiläisten ja uljasten maalla, jos Ephraimin
vuori on sinulle ahtaimmaksi. **16** Niin sanoivat Josephin lapset: ei
ne vuoret meille täydy, sillä kaikilla Kanaanealaisilla, jotka asuvat
maan laaksoissa, ovat rautavaunut, ja BetSeanin asuvaisilla ja
hänen tyttärillänsä, ja Jisreelin laaksossa asuvaisilla. **17** Josua
puhui Josephin huoneelle, Ephraimille ja Manasselle, sanoen:
sinä olet suuri ja väkevä kansa, ei sinulla pidä oleman yksi arpa.
18 Sillä vuori pitää myös sinun omas oleman, jossa metsää on,
siellä perkaa ympärilläs, ja sinulla pitää oleman sen ääret; sillä

sinä ajat Kanaanealaiset pois, vaikka heillä rautavaunut ovat, ja
vaikka he väkevät ovat.

18 Ja kaikki Israelin lasten kansa kokoontui Siloon ja pani siellä
ylös seurakunnan majan; ja maa oli heille alamainen. **2** Ja oli
vielä Israelin lapsista seitsemän sukukuntaa, joiden perintö ei
ollut jaettu. **3** Ja Josua sanoi Israelin lapsille: kuinka kauvan te
olette niin kähläät, ettette mene ja omista maata, jonka Herra
teidän isäinne Jumala teille on antanut. **4** Ottakaat itsellenne
jokaisesta sukukunnasta kolme miestä, lähettääkseni heitä
menemään ja vaeltamaan maan lävitse, ja että he kirjoittaisivat
sen perimisensä jälkeen ja palajaisivat minun tyköni. **5** Ja
he jakakaan maan seitsemään osaan: Juudan pitää oleman
rajallansa etelän puolella, ja Josephin huoneen pitä oleman
rajallansa pohjan puolella. **6** Mutta teidän pitää kirjoittaman ne
seitsemän maan osaa ja tuoman tänne minun tyköni, niin minä
heitän teidän arpanne tässä Herran meidän Jumalamme edessä.
7 Sillä Leviläisillä ei ole yhtäkään osaa teidän seassanne, vaan
Herran pappeus on heidän perimisensä. Mutta Gad ja Ruben,
ja puoli Manassen sukukuntaa ottivat osansa tuolla puolella
Jordania itäisellä puolella, jonka Moses Herran palvelia antoi
heille. **8** Niin miehet nousivat ja läksivät matkaan, ja Josua
käski heitä, kuin he tahtoivat mennä kirjoittamaan maata, ja
sanoi: vaeltakaat maan lävitse ja kirjoittakaat se, ja tulkaat
jälleen minun tyköni, ja minä heitän tässä teidän arpanne Herran
edessä Silossa. **9** Niin miehet läksivät ja vaelsivat maan lävitse,
ja kirjoittivat sen kirjaan, seitsemään osaan, kaupunkein jälkeen,
ja tulivat Siloon, Josuan tykö leiriin. **10** Silloin heitti Josua
Silossa arvan heille Herran edessä, ja Josua jakoi siinä maan
Israelin lapsille, heidän osansa jälkeen. **11** Ja BenJaminin

lasten sukukunnan arpa lankesi heidän sukukuntainsa jälkeen,
ja heidän arpansa raja oli Juudan lasten ja Josephin lasten
vaiheella. **12** Ja heidän rajansa oli pohjan kulmalla Jordanista, ja
se raja menee ylöskäsin Jerihon viertä myöten pohjan puolesta,
ja nousee vuorelle länteen päin, ja loppuu Betavenin korpeen.
13 Ja se raja juoksee sieltä Lutsaan, Lutsan viertä myöten
lounaaseen päin, se on BetEl, ja laskee AtaraotAdariin, mäen
ohessa etelään päin alamaista BetHoronia. **14** Sitte laskee raja
ja kääntää itsensä ympäri lännen puoleen meren kulmaan siitä
mäestä, joka on BetHoronin edessä mereen päin, ja loppuu
KirjatBaalin tykönä, se on KirjatJearim, Juudan lasten kaupunki.
Tämä on lännenpuolinen kulma. **15** Mutta lounaanpuolinen kulma
on KirjatJearimin äärestä, ja loppuu raja lännen puoleen, ja tulee
Nephtoan lähteen tykö, **16** Ja laskee mäen loppuun, joka on
Hinnomin lasten laakson edessä, joka on Rephaimin notkossa,
pohjan puolella, ja laskee Hinnomin laaksoon Jebusilaisten
viereen etelään päin, ja laskee Rogelin lähteelle, **17** Ja antaa
itsensä pohjoisesta, ja juoksee EnSemeksen tykö, ja juoksee
Gelilotin tykö, jotka ovat ylhäällä Adummin puolessa, ja laskee
Bohanin, Rubenin pojan kiven tykö, **18** Ja menee sen tasaisen
kedon viertä myöten, joka on pohjaan päin, ja laskee tasaiselle
kedolle, **19** Ja menee sitä viertä myöten, BetHoglan ohesta
pohjaan päin, ja loppuu Suolaisen meren lahteen, pohjaan päin,
lounaan puolella Jordania. Tämä on lounaan puolinen raja. **20**
Mutta idänpuolinen kulma pitää Jordaniin loppuman. Tämä on
BenJaminin lasten perintö heidän rajainsa ympärillä, heidän
sukukuntainsa jälkeen. **21** Mutta nämät ovat BenJaminin lasten
sukukunnan kaupungit heidän heimokuntainsa jälkeen: Jeriho,
BetHogla, EmekKetsits; **22** BetAraba, Zemaraim, BetEl; **23**

Avvim, Para ja Ophra; **24** KapharAmmoni, Ophni, ja Gaba:
kaksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä; **25** Gibeon, Rama
ja Beerot; **26** Mitspe, Kaphira ja Mosa; **27** Rekem, Jirpeel ja
Tarala; **28** Zela, Eleph, ja Jebusi, se on Jerusalem, GibeatKirjat,
neljätoistakymmentä kaupunkia kylinensä. Tämä on BenJaminin
lasten perimys heidän sukukuntainsa jälkeen.

19 Senjälkeen lankesi toinen arpa Simeonin lasten sukukunnalle
heidän sukuinsa jälkeen, ja heidän perintönsä oli keskellä Juudan
lasten perimystä. **2** Ja heidän perittäväksensä tuli BeerSeba,
Seba ja Molada: **3** HatsarSual, Bala ja Atsem; **4** Eltolad,
Betul ja Horma; **5** Ziglag, Bethammarkabot ja HatsarSusa: **6**
BetLebaot ja Saruhen: kolmetoistakymmentä kaupunkia ja heidän
kylänsä; **7** Ain, Rimmon, Eter ja Asan: neljä kaupunkia kylinensä;
8 Siihen myös kaikki kylät, jotka ympäri näitä kaupungeita
ovat, BaalatBeeriin asti, ja Ramatiin, etelän puoleen. Tämä on
Simeonin lasten sukukunnan perimys heidän suvuissansa, **9** Sillä
Simeonin lasten perimys on keskellä Juudan lasten osaa; ja että
Juudan lasten osa oli suurempi kuin he itse, sentähden perivät
Simeonin lapset osan keskellä heidän perintöänsä. **10** Kolmas
arpa lankesi Sebulonin lasten sukukunnalle heidän sukuinsa
jälkeen, ja heidän perintönsä raja oli Saridiin asti. **11** Ja heidän
rajansa astuu lännen puoleen Maralaan, ja ulottuu Dabbasetiin
ja siihen ojaan, joka juoksee Jokneamin ohitse; **12** Ja kääntyy
Saridista itään päin auringon nousemisen puoleen, KislotTaborin
rajan tykö, ja menee Dabratiin, ja ulottuu Japhiaan; **13** Ja menee
sieltä itään päin lävitse Githan, Hepherin, Ittan, Katsin, ja loppuu
Rimmoniin, Mitoariin ja Neaan; **14** Ja juoksee ympäri pohjan
puoleen Hannatoniin päin, ja loppuu JephtaElin laaksoon; **15**
Kattat, Nahalal, Simron, Ideala ja Betlehem: kaksitoistakymmentä

kaupunkia ja heidän kylänsä. **16** Tämä on Sebulonin lasten
perimys heidän sukuinsa jälkeen, nämät heidän kaupunkinsa ja
kylänsä. **17** Neljäs arpa lankesi Isaskarin lapsille heidän sukuinsa
jälkeen. **18** Ja heidän rajansa oli Jisreel, Kesullot ja Sunem;
19 Hapharaim, Sion ja Anaharat; **20** Rabbit, Kisjon ja Abets;
21 Remet, EnGannim, Enhadda ja BetPhatsets; **22** Ja ulottuu
Taboriin, Sahatsimaan, ja BetSemekseen, ja hänen loppunsa
ovat Jordanin tykönä: kuusitoistakymmentä kaupunkia kylinensä.
23 Tämä on Isaskarin lasten sukukunnan perimys, kaupungit ja
kylät heidän sukuinsa jälkeen. **24** Viides arpa lankesi Asserin
lasten sukukunnalle heidän sukuinsa jälkeen, **25** Ja heidän
rajansa oli Helkat, Hali, Beten ja Aksaph; **26** Allammelek, Amead
ja Miseal, ja ulottuu Karmeliin länteen päin, ja SihorLibnatiin; **27**
Ja kääntyy auringon nousemista käsin BetDagonia vastaan,
ja ulottuu Sebuloniin ja Jephtahelin laaksoon pohjan puoleen,
BetEmekiin ja Negieliin, ja loppuu Kabulin tykönä vasemmalla
puolella; **28** Ja Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kanaan, aina
isoon Sidoniin asti. **29** Ja kääntyy raja Raman puoleen, aina
vahvaan kaupunkiin Zoriin asti, ja palajaa Hosaan päin, ja loppuu
meren tykönä nuoraa myöten Aksibin tykö; **30** Umma, Aphek
ja Rehob: kaksikolmattakymmentä kaupunkia kylinensä. **31**
Tämä on Asserin lasten sukukunnan perimys heidän sukuinsa
jälkeen, ne kaupungit ja heidän kylänsä. **32** Kuudes arpa
lankesi Naphtalin lapsille heidän sukunsa jälkeen. **33** Ja heidän
rajansa oli Helephistä, Elon Zananimin lävitse, Adami, Nekeb,
JabneEl, Lakkumiin asti ja loppuu Jordaniin. **34** Ja raja kääntyy
lännen puoleen AsnotTaborin tykö, ja tulee sieltä hamaan
Hukkokiin, ja ulottuu etelästä Sebuloniin ja lännestä Asseriin
ja Juudaan asti Jordanin tykö auringon ylenemisen puoleen.

35 Ja vahvat kaupungit ovat: Ziddim, Zer, Hammat, Rakkat
ja Kinneret, **36** Adama, Rama ja Hatsor, **37** Kedes, Edrei ja
Enhatsor, **38** Jireon, MigdalEl, Harem, BetAnat ja BetSemes:
yhdeksäntoistakymmentä kaupunkia kylinensä. **39** Tämä on
Naphtalin lasten sukukunnan perimys heidän suvuissansa,
kaupungit ja kylät. **40** Seitsemäs arpa lankesi Danin lasten
sukukunnalle heidän sukuinsa jälkeen. **41** Ja raja heidän
perimisestänsä oli Sorea, Estaol ja Irsemes, **42** Saalabbin,
Ajalon ja Jitla, **43** Elon, Timnata ja Ekron, **44** Elteke, Gibbeton ja
Baalat, **45** Jehut, BeneBarak ja GatRimmon, **46** Mehaijarkon ja
Rakkon, sen rajan kanssa Japhoa vastaan; **47** Ja siellä loppuu
Danin lasten raja. Ja Danin lapset nousivat ja sotivat Lesemiä
vastaan, ja voittivat sen ja löivät sen miekan terällä, omistivat
sen ja asuivat siinä, ja kutsuivat Lesemin Daniksi, isänsä Danin
nimeltä. **48** Tämä on Danin lasten sukukunnan perintö heidän
suvuissansa, nämät kaupungit ja niiden kylät. **49** Ja kuin he olivat
lakanneet jakamasta maata rajoinensa, antoivat Israelin lapset
Josualle Nunin pojalle perinnön heidän seassansa, **50** Ja antoivat
hänelle Herran käskyn jälkeen sen kaupungin, jota hän anoi, joka
oli TimnatSera Ephraimin vuorella; siellä hän rakensi kaupungin
ja asui siinä. **51** Nämät ovat ne perimiset, jotka pappi Eleatsar ja
Josua Nunin poika ja ylimmäiset Israelin lasten sukukuntain
isistä arvalla jakoivat Silossa Herran edessä, seurakunnan majan
oven tykönä; ja niin lopettivat maan jakamisen.

20 Ja Herra puhui Josualle ja sanoi: **2** Puhu Israelin lapsille,
sanoen: asettakaat teille muutamia vapaakaupungeita, joista
minä teille puhuin Moseksen kautta, **3** Että sinne sais paeta
miehentappaja, joka jonkun lyö tapaturmaisesti ja tietämätä,
että he teidän seassanne olisivat vapaat verenkostajalta.

4 Ja joka pakenee johonkuhun niistä kaupungeista, hänen
pitää seisoman ulkona kaupungin portin edessä ja jutteleman
vanhinten edessä syynsä, niin pitää heidän ottaman hänen
kaupunkiin tykönsä ja antaman hänelle siaa, asuaksensa heidän
tykönänsä. 5 Ja kuin verenkostaja ajaa häntä takaa, ei heidän
pidä antaman miehentappajaa hänen käsiinsä, että hän tietämätä
löi lähimmäisensä ja ei ollut ennen vainoa hänen välillänsä. 6
Niin asukaan hän siinä kaupungissa, siihenasti kuin hän seisoo
seurakunnan oikeuden edessä, ylimmäisen papin kuolemaan
asti, joka siihen aikaan on; sitte pitää miehentappajan palaaman
ja tuleman kaupunkiinsa ja huoneeseensa, kaupunkiin, josta
hän pakeni. 7 Niin he pyhittivät Kedeksen Galileassa Naphtalin
vuorella, ja Sikemin Ephraimin vuorella, ja KirjatArban, se on
Hebroni, Juudan vuorella; 8 Ja tuolla puolella Jordania, Jerihon
kohdalla itään päin, antoivat he Betserin, korvessa lakialla
kedolla, Rubenin sukukunnasta, ja Ramotin Gileadissa Gadin
sukukunnasta ja Golanin Basanissa Manassen sukukunnasta. 9
Nämät olivat ne kaupungit, jotka asetettiin kaikille Israelin lapsille
ja muukalaisille, jotka heidän seassansa asuivat, että sinne piti
pakeneman jokainen joka jonkun tapaturmaisesti löi, ettei hän
kuolisi verenkostajan käden kautta, siihenasti että hän seisois
seurakunnan edessä.

21 Niin menivät Leviläisten ylimmäiset isät papin Eleatsarin
ja Josuan Nunin pojan eteen, ja ylimmäisten isäin eteen
Israelin lasten sukukunnissa, 2 Ja puhuttelivat heitä
Silossa Kanaanin maalla ja sanoivat: Herra käski Moseksen
kautta antaa meille kaupungeita asuaksemme, ja niiden
esikaupungit meidän karjallemme. 3 Niin antoivat Israelin
lapset Leviläisille perinnöstänsä, Herran käskyn jälkeen, nämät

kaupungit esikaupunkeinensa: **4** Ja arpa lankesi Kahatilaisten
sukukunnille: ja papin Aaronin lapset Leviläisistä saivat arvalla
Juudan sukukunnalta, Simeonin sukukunnalta ja BenJaminin
sukukunnalta kolmetoistakymmentä kaupunkia. **5** Vaan muille
Kahatin lapsille tuli arvalla Ephraimin sukukunnalta, Danin
sukukunnalta ja puolelta Manassen sukukunnalta kymmenen
kaupunkia. **6** Gersonin lapsille tuli arvalla Isaskarin sukukunnalta,
Asserin sukukunnalta, Naphtalin sukukunnalta ja puolelta
Manassen sukukunnalta Basanissa kolmetoistakymmentä
kaupunkia. **7** Merarin lapset sukuinsa jälkeen saivat Rubenin
sukukunnalta, Gadin sukukunnalta ja Zebulonin sukukunnalta
kaksitoistakymmentä kaupunkia. **8** Ja niin antoivat Israelin
lapset Leviläisille arvalla nämät kaupungit esikaupunkeinensa,
niinkuin Herra Moseksen kautta käskenyt oli. **9** Juudan lasten
sukukunnalta ja Simeonin lasten sukukunnalta annettiin nämät
kaupungit, jotka he nimittivät nimeltänsä, **10** Aaronin pojille
Kahatilaisten suvusta Levin pojista; sillä ensimäinen arpa oli
heidän. **11** Niin antoivat he heille KirjatArban, (Arba oli Enakin isä),
se on Hebron, Juudan vuorella, ja esikaupungit ympäristöltä. **12**
Mutta kaupungin pellon kylinensä antoivat he Kalebille Jephunnen
pojalle perinnöksi. **13** Niin antoivat he papin Aaronin lapsille
miehentappajain vapaakaupungin Hebronin esikaupunkeinensa
ja Libnan esikaupunkeinensa, **14** Jatirin esikaupunkeinensa ja
Estmoan esikaupunkeinensa, **15** Holonin esikaupunkeinensa
ja Debirin esikaupunkeinensa, **16** Ain esikaupunkeinensa,
Juttan esikaupunkeinensa ja BetSemeksen esikaupunkeinensa:
yhdeksän kaupunkia niiltä kahdelta sukukunnalta; **17**
BenJaminin sukukunnalta Gibeonin esikaupunkeinensa ja
Geban esikaupunkeinensa, **18** Anatotin esikaupunkeinensa

ja Almonin esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia. **19** Kaikki
pappein Aaronin poikain kaupungit olivat kolmetoistakymmentä
ja niiden esikaupungit. **20** Mutta muut Kahatin lasten
sukukunnat, Leviläiset, Kahatin sikiät saivat kaupunkia
arvallansa Ephraimin sukukunnalta. **21** Ja he antoivat heille
miehentappajan vapaakaupungin Sikemin esikaupunkeinensa
Ephraimin vuorella ja Getserin esikaupunkeinensa, **22** Kibtsaimin
esikaupunkeinensa ja BetHoronin esikaupunkeinensa: neljä
kaupunkia; **23** Ja Danin sukukunnalta Elteken esikaupunkeinensa
ja Gibtonin esikaupunkeinensa, **24** Ajalonin esikaupunkeinensa,
GatRimmonin esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia; **25** Puolelta
Manassen sukukunnalta Thaanakin esikaupunkeinensa ja
GatRimmonin esikaupunkeinensa: kaksi kaupunkia. **26** Kaikki
muiden Kahatin lasten sukukuntain kaupungit olivat kymmenen ja
niiden esikaupungit. **27** Gersonin lapsille Leviläisten sukukunnasta
annettiin puolelta Manassen sukukunnalta miehentappajan
vapaakaupunki Golan Basanissa esikaupunkeinensa ja Beestera
esikaupunkeinensa: kaksi kaupunkia; **28** Isaskarin sukukunnalta
Kision esikaupunkeinensa, Dabrat esikaupunkeinensa, **29** Jarmut
esikaupunkeinensa ja EnGannim esikaupunkeinensa: neljä
kaupunkia; **30** Asserin sukukunnalta Miseal esikaupunkeinensa,
Abdon esikaupunkeinensa, **31** Helkat esikaupunkeinensa ja
Rehob esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia; **32** Naphtalin
sukukunnalta miehentappajan vapaakaupunki Gedes Galileassa
esikaupunkeinensa ja HammotDor esikaupunkeinensa, Kartan
esikaupunkeinensa: kolme kaupunkia. **33** Kaikki Gersonilaisten
sukukuntain kaupungit olivat kolmetoistakymmentä ja niiden
esikaupungit. **34** Merarin lapsille, toisille Leviläisille, annettiin
Sebulonin sukukunnalta Jokneam esikaupunkeinensa ja Kartta

esikaupunkeinensa, **35** Dimna esikaupunkeinensa, Nahalal
esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia, **36** Rubenin sukukunnalta
Betser esikaupunkeinensa ja Jaksa esikaupunkeinensa, **37**
Kedemot esikaupunkeinensa ja Mephaat esikaupunkeinensa:
neljä kaupunkia; **38** Gadin sukukunnalta miehentappajan
vapaakaupunki Ramot Gileadissa esikaupunkeinensa ja
Mahanaim esikaupunkeinensa, **39** Hesbon esikaupunkeinensa
ja Jaeser esikaupunkeinensa: kaikki neljä kaupunkia. **40**
Kaikki toisten Leviläisten Merarin lasten kaupungit, heidän
suvussansa arpansa jälkeen, olivat kaksitoistakymmentä. **41**
Kaikki Leviläisten kaupungit Israelin lasten perinnön seassa
olivat kahdeksanviidettäkymmentä ja niiden esikaupungit. **42** Ja
itsekullakin kaupungilla oli hänen esikaupunkinsa ympäristöllänsä,
niin oli niillä kaikilla kaupungeilla. **43** Ja niin antoi Herra Israelin
lapsille kaiken sen maan, jonka hän vannoi heidän isillensä
antaaksensa; ja he omistivat sen ja asuivat siinä. **44** Ja Herra
antoi heille levon kaikella heidän ympäristöllänsä, niinkuin hän
vannoi heidän isillensä; ja ei yksikään heidän vihollisistansa
seisonut heitä vastaan, vaan kaikki heidän vihollisensa antoi
Herra heidän käsiinsä. **45** Ja ei puuttunut mitään kaikesta siitä
hyvyydestä, mitä Herra oli puhunut Israelin huoneelle, vaan
kaikki tapahtui.

22 Silloin kutsui Josua tykönsä Rubenilaiset, Gadilaiset ja
puolen Manassen sukukuntaa: **2** Ja sanoi heille: te piditte
kaikki mitä Moses Herran palvelia teille käski, ja olette kuulleet
minun ääneni kaikissa mitä minä olen teille käskenyt. **3** Ette
hyljänneet teidän veljiänne isoon aikaan tähän päivään asti, ja
te piditte Herran teidän Jumalanne käskyn. **4** Ja nyt on Herra
teidän Jumalanne antanut teidän veljillenne levon, niinkuin hän

sanoi heille; palatkaat siis nyt ja menkäät teidän majoillenne
perintömaahanne, jonka Moses Herran palvelia antoi teille
tuolla puolella Jordania. **5** Ainoastaan ottakaat visusti vaari,
että te teette sen käskyn ja lain jälkeen, jonka Moses Herran
palvelia on teille käskenyt, että te rakastatte Herraa teidän
Jumalaanne, ja vaellatte kaikissa hänen teissänsä, ja pidätte
hänen käskynsä, ja riiputte hänessä kiinni, ja palvelette häntä
kaikesta teidän sydämestänne ja kaikesta teidän sielustanne. **6**
Niin Josua siunasi heitä ja antoi heidän mennä, ja he menivät
majoillensa. **7** Manassen puolelle sukukunnalle on Moses
antanut Basanissa ja toiselle puolelle antoi Josua heidän
veljeinsä keskellä tällä puolella Jordania länteen päin. Ja kuin
Josua antoi heidän käydä majoillensa ja siunasi heitä, **8** Puhui
hän heille, sanoen: te tulette kotia suurella saaliilla teidän
majoillenne ja sangen suurella karjalaumalla, hopialla, kullalla,
vaskella, raudalla ja aivan paljoilla vaatteilla; niin jakakaat teidän
vihamiestenne saalis teidän veljeinne kanssa. **9** Ja niin palasivat
Rubenilaiset ja Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa, ja
menivät pois Israelin lasten tyköä Silosta, joka Kanaanin maalla
on, menemään Gileadin maahan, perintömaahansa, jonka he
olivat perineet Herran käskyn jälkeen Moseksen kautta. **10**
Ja kuin he tulivat Jordanin rajoille, jotka Kanaanin maassa
ovat, rakensivat Rubenilaiset, Gadilaiset ja puoli Manassen
sukukuntaa siinä lähes Jordania jalon suuren alttarin. **11** Ja
kuin Israelin lapset kuulivat sanottavan: katso, Rubenin lapset,
Gadin lapset ja puoli Manassen sukukuntaa ovat rakentaneet
alttarin Kanaanin maata vastaan, lähes Jordanin rajoja Israelin
lasten puolelle; **12** Ja Israelin lapset kuulivat sen, ja koko Israelin
lasten joukko kokoontui Silossa, menemään ylös sotimaan

heitä vastaan. **13** Ja Israelin lapset lähettivät Rubenilaisten,
Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan tykö Gileadin
maahan Pinehaan, papin Eleatsarin pojan, **14** Ja kymmenen
ylimmäistä päämiestä hänen kanssansa, yhden päämiehen
kustakin isänsä huoneesta, kaikista Israelin sukukunnista,
joista kukin oli isäinsä huonetten päämies Israelin tuhanten
ylitse. **15** Ja he tulivat Rubenilaisten, Gadilaisten ja puolen
Manassen sukukunnan tykö Gileadin maahan ja puhuivat heidän
kanssansa, sanoen: **16** Näin kaikki Herran kansa käski teille
sanoa: mikä on se rikos, jolla te olette rikkoneet Israelin Jumalaa
vastaan, kääntääksenne itsenne tänäpäivänä Herrasta pois,
rakentaen itsellenne alttaria, asettaaksenne teitänne tänäpäivänä
Herraa vastaan. **17** Vähäkö meillä on Peorin pahuudesta, josta
emme puhtaat ole hamaan tähän päivään asti? josta myös
rangaistus tuli Herran kansan päälle. **18** Ja te käännätte itsenne
tänäpäivänä Herrasta pois; niin tapahtuu, että panette itsenne
tänäpänä Herraa vastaan, niin pitää huomenna hänen vihansa
palaman koko Israelin kansan päälle. **19** Jos te luulette, että
teidän perintömaanne on saastainen, niin tulkaat tänne ylitse
Herran perintömaahan, jossa Herran maja on, ja ottakaat perintö
meidän seassamme ja älkäät asettako teitänne Herraa vastaan
ja meitä vastaan, rakentaen teillenne alttarin, paitsi Herran
meidän Jumalamme alttaria. **20** Eikö Akan Seran poika tehnyt
raskaasti syntiä kirotussa, ja viha tuli koko Israelin ylitse ja ei hän
yksin hukkunut pahuudessansa. **21** Niin vastasivat Rubenin ja
Gadin lapset ja puoli Manassen sukukuntaa ja sanoivat Israelin
tuhanten päämiehille: **22** Herra väkevä Jumala, Herra väkevä
Jumala tietää sen, ja Israel myös mahtaa itse tietää; jos me
olemme langenneet pois ja syntiä tehneet Herraa vastaan, niin

älkäät auttako hän meitä tänäpäivänä. **23** Ja jos me olemme
alttarin rakentaneet, kääntääksemme meitämme Herrasta pois
ja uhrataksemme sen päällä polttouhria ja ruokauhria, taikka
tehdäksemme kiitosuhria sen päällä, niin etsiköön sitä Herra.
24 Ja jos emme paljo ennemmin ole sitä tehneet sen asian
pelvon tähden, sanoen: tästälähin mahtaa teidän lapsenne sanoa
meidän lapsillemme: mitä teidän on tekemistä Herran Israelin
Jumalan kanssa? **25** Herra on pannut Jordanin rajamaaksi
meidän ja teidän välillemme, te Rubenin ja Gadin lapset; ei ole
teillä yhtään osaa Herrassa: ja niin teidän lapsenne saattavat
pois meidän lapsemme Herraa pelkäämästä. **26** Sentähden me
sanoimme: tehkäämme se meillemme, rakentakaamme alttari,
ei uhriksi eli polttouhriksi, **27** Mutta todistukseksi meidän ja
teidän vaiheellamme, ja meidän sukumme meidän jälkeemme,
tehdäksemme Herran palvelusta hänen edessänsä meidän
polttouhrillamme, kiitosuhrillamme ja muilla uhreillamme; ja teidän
lapsenne ei pidä tästälähin sanoman meidän lapsillemme: ei ole
teillä yhtään osaa Herrassa. **28** Sillä me sanoimme: se olkoon,
kuin he niin sanovat meille, taikka meidän lapsillemme tästedes,
niin me taidamme sanoa: katsokaat vertausta Herran alttariin,
jonka meidän vanhempamme tehneet ovat, ei polttouhriksi taikka
teurasuhriksi vaan todistukseksi teidän ja meidän vaiheellamme.
29 Pois se meistä, että me asetamme itsemme Herraa vastaan,
ja käännymme tänäpäivänä hänestä pois, ja rakennamme
alttarin polttouhriksi, ruokauhriksi ja muuksi uhriksi, paitsi Herran
meidän Jumalamme alttaria, joka on hänen majansa edessä. **30**
Kuin Pinehas pappi ja kansan ylimmäiset ja Israelin tuhanten
päämiehet, jotka olivat hänen kanssansa, kuulivat nämät sanat,
jotka Rubenin, Gadin ja Manassen lapset sanoivat, kelpasi se

heille sangen hyvin. **31** Ja Pinehas papin Eleatsarin poika sanoi
Rubenin, Gadin ja Manassen lapsille: tänäpänä ymmärsimme
me Herran olevan meidän kanssamme, ettette syntiä tehneet
tällä rikoksella Herraa vastaan: nyt te vapahditte Israelin lapset
Herran kädestä. **32** Niin meni Pinehas papin Eleatsarin poika,
ja ylimmäiset Gileadin maalta, Rubenin ja Gadin lasten tyköä
Kanaanin maahan jälleen Israelin lasten tykö ja sanoi sen
heille. **33** Niin se kelpasi hyvin Israelin lapsille, ja Israelin lapset
kunnioittivat Jumalaa ja ei enää sanoneet, että he tahtoivat
sinne mennä heitä vastaan sotaväen kanssa maata hävittämään,
jossa Rubenin ja Gadin lapset asuivat. **34** Ja Rubenin ja Gadin
lapset kutsuivat sen alttarin, että se olis todistukseksi meidän
välillämme, ja että Herra on Jumala.

23 Ja pitkän ajan perästä, kuin Herra oli antanut Israelin tulla
lepoon kaikilta vihollisiltansa, jotka heidän ympärillänsä olivat, ja
Josua jo oli vanha ja hyvään ikään joutunut, **2** Kutsui Josua koko
Israelin tykönsä, heidän vanhimpansa, päämiehensä, tuomarinsa
ja esimiehensä, sanoen heille: minä olen jo vanha ja hyvään
ikään tullut. **3** Ja te olette nähneet kaikki, jotka Herra teidän
Jumalanne on tehnyt kaikelle tälle kansalle teidän edessänne;
sillä Herra teidän Jumalanne itse sotii teidän edestänne. **4**
Katsokaat, minä olen jakanut teille ne kansat arvalla, jotka vielä
jäljellä ovat, jokaiselle sukukunnalle oman perintönsä jälkeen,
hamasta Jordanista, ja kaiken sen kansan, jonka minä hävitin,
suureen mereen asti auringon laskemiseen päin. **5** Ja Herra
teidän Jumalanne syöksee ulos ne teidän edestänne ja ajaa
heidät ulos teidän kasvoinne edestä, niin että te omistatte
heidän maansa, niinkuin Herra teidän Jumalanne teille sanonut
oli. **6** Niin vahvistukaat jalosti pitämään ja tekemään kaikki,

mikä on kirjoitettu Moseksen lakiraamatussa, niin ettette siitä
poikkeisi oikialle eli vasemmalle puolelle, **7** Niin ettette tulisi
näiden teidän keskellenne jääneiden kansain sekaan, ja ettette
mieleenne johdattaisi eli vannoisi heidän jumalainsa nimen
kautta, ettekä myös palvelisi heitä elikkä kumartaisi heitä. **8**
Mutta riippukaat Herrassa teidän Jumalassanne kiinni, niinkuin
te tähän päivään asti tehneet olette. **9** Ja niin Herra ajaa teidän
edestänne suuren ja väkevän kansan ulos, niinkuin ei yksikään
ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti. **10** Yksi
teistä ajaa tuhatta takaa; sillä Herra teidän Jumalanne itse sotii
teidän edestänne, niinkuin hän teille sanonut oli. **11** Sentähden
ottakaat visusti vaari teidän sielustanne, että rakastatte Herraa
teidän Jumalaanne. **12** Mutta jos te käännätte teitänne pois ja
pidätte teitänne jääneiden kansain tykö, ja yhdistätte teitänne
naimisessa heidän kanssansa, niin että te tulette heidän ja he
teidän sekaanne, **13** Niin teidän pitää todella tietämän, ettei Herra
teidän Jumalanne enää tätä kansaa teidän edestänne aja ulos;
mutta he tulevat teille paulaksi ja pahennukseksi ja ruoskaksi
teidän kylkenne päälle, ja orjantappuraksi teidän silmillenne,
siihenasti että hän teitä hukuttaa siitä hyvästä maasta, jonka
Herra teidän Jumalanne teille antanut on. **14** Ja katso, minä
vaellan tänäpänä kaiken maailman tien; ja teidän pitää tietämän
kaikessa teidän sydämessänne ja kaikessa teidän sielussanne,
ettei yhtään sanaa ole jäänyt takaperin kaikesta siitä hyvästä,
minkä Herra teidän Jumalanne teille luvannut on, mutta kaikki
on tapahtunut teille, ja ei mitään jäänyt takaperin. **15** Ja pitää
tapahtuman, että niinkuin kaikki se hyvä on teille tullut, jonka
Herra teidän Jumalanne teille sanonut on, niin Herra myös antaa
tulla teidän ylitsenne kaikki pahat, siihenasti että hän kadottaa

teidät siitä hyvästä maasta, jonka Herra teidän Jumalanne teille
antanut on. **16** Jos te Herran teidän Jumalanne liiton käytte
ylitse, jonka hän teille käski, ja menette ja palvelette vieraita
jumalia, ja heitä rukoilette, niin Herran viha julmistuu teidän
päällenne, ja te hukutte äkisti siitä hyvästä maasta, jonka hän
teille antoi.

24 Ja Josua kokosi kaikki Israelin sukukunnat Sikemiin, ja kutsui
edes vanhimmat Israelissa, päämiehet, tuomarit ja esimiehet; ja
kuin he olivat seisatetut Jumalan eteen, **2** Sanoi Josua kaikelle
kansalle: näin sanoo Herra Israelin Jumala: teidän isänne asuivat
entiseen aikaan sillä puolella virtaa, Tara, Abrahamin ja Nahorin
isä, ja palvelivat muita jumalia. **3** Niin otin minä isänne Abrahamin
tuolta puolelta virtaa, ja annoin hänen vaeltaa koko Kanaanin
maalla, ja enensin hänen siemenensä, ja annoin hänelle Isaakin.
4 Ja Isaakille annoin minä Jakobin ja Esaun; ja annoin Esaulle
Seirin vuoren asuaksensa. Mutta Jakob ja hänen lapsensa
menivät alas Egyptin maalle. **5** Ja minä lähetin Moseksen ja
Aaronin, ja rankaisin Egyptin, niinkuin minä heidän seassansa
tehnyt olen; sitte vein minä teidät ulos. **6** Niin vein minä
myös teidän isänne Egyptistä ulos, ja te tulitte meren tykö; ja
Egyptiläiset ajoivat teidän isänne takaa vaunuin ja ratsasmiesten
kanssa Punaiseen mereen saakka. **7** Niin huusivat he Herran
tykö, ja hän pani pimeyden teidän ja Egyptiläisten vaiheelle, ja
saatti meren heidän päällensä, ja peitti heidät. Ja teidän silmänne
näkivät, mitä minä tein Egyptissä; ja te asuitte korvessa kauvan
aikaa. **8** Ja minä toin teidät Amorilaisten maahan, jotka asuivat
tuolla puolella Jordania; ja kuin he sotivat teitä vastaan, annoin
minä heidät teidän käsiinne, että te omistaisitte heidän maansa;
ja minä hävitin heitä teidän edestänne. **9** Niin nousi Balak

Zipporin poika, Moabin kuningas, ja soti Israelia vastaan; ja hän
lähetti ja antoi kutsua Bileamin Beorin pojan kiroomaan teitä. **10**
Mutta en minä tahtonut kuulla Bileamia; ja hän siunaten siunasi
teitä, ja minä vapahdin teitä hänen käsistänsä. **11** Ja kuin te tulitte
Jordanin ylitse ja jouduitte Jerihoon, sotivat Jerihon asuvaiset
teitä vastaan, Amorilaiset ja Pheresiläiset ja Kanaanealaiset ja
Hetiläiset ja Girgasilaiset ja Heviläiset ja Jebusilaiset; mutta minä
annoin heidät teidän käsiinne, **12** Ja lähetin vapsaiset teidän
edellänne, ja ne ajoivat heidät ulos teidän edestänne, kaksi
Amorilaisten kuningasta, ei sinun miekkas kautta eikä sinun
joutses kautta. **13** Ja annoin teille maan, jossa ette mitään työtä
tehneet, ja kaupungit, joita ette rakentaneet, asuaksenne niissä
ja syödäksennne viinapuista ja öljypuista, joita ette istuttaneet.
14 Peljätkäät siis nyt Herraa ja palvelkaat häntä täydellisesti ja
uskollisesti, ja hyljätkäät ne jumalat, joita teidän isänne palvelivat
tuolla puolella virtaa ja Egyptissä, ja palvelkaat Herraa. **15** Jollei
teidän kelpaa Herraa palvella, niin valitkaat teillenne tänäpäivänä
ketä te palvelette, niitä jumalia, joita teidän isänne palvelivat
sillä puolella virtaa, eli Amorilaisten jumalia, joiden maassa te
asutte. Mutta minä ja minun huoneeni palvelemme Herraa. **16**
Niin vastasi kansa ja sanoi: pois se meistä, että me hylkäisimme
Herran ja palvelisimme muita jumalia. **17** Sillä Herra meidän
Jumalamme on se, joka johdatti meitä ja meidän isiämme Egyptin
maalta orjuuden huoneesta, ja joka teki meidän silmäimme
edessä niitä suuria tunnusmerkkejä, ja varjeli meitä kaikella
matkalla, jota me vaelsimme, ja kaikkein kansain seassa, joiden
lävitse me kävimme. **18** Ja Herra ajoi meidän edestämme ulos
kaiken kansan ja Amorilaiset, jotka asuivat maassa: niin me
myös palvelemme Herraa, sillä hän on meidän Jumalamme.

19 Ja Josua sanoi kansalle: ette taida palvella Herraa, sillä
hän on pyhä Jumala ja hän on kiivas Jumala, joka ei säästä
teidän syntejänne. **20** Kuin te hylkäätte Herran ja palvelette
muukalaisia jumalia, niin hän kääntää hänensä, ja tekee teille
pahaa, ja hukuttaa teitä sen jälkeen, kuin hän teille hyvää teki.
21 Niin sanoi kansa Josualle: ei suinkaan, vaan me palvelemme
Herraa. **22** Ja Josua sanoi kansalle: te olette teillenne todistajat,
että te valitsitte teillenne Herran, palvellaksenne häntä. Ja he
sanoivat: me olemme todistajat. **23** Niin pankaat nyt teidän
tyköänne muukalaiset jumalat pois, jotka teidän seassanne
ovat, ja kumartakaat teidän sydämenne Herran Israelin Jumalan
tykö. **24** Ja kansa sanoi Josualle: me tahdomme palvella Herraa
meidän Jumalaamme, ja olemme hänen äänellensä kuuliaiset.
25 Niin Josua teki sinä päivänä liiton kansan kanssa, ja asetti
säädyn ja oikeuden heidän eteensä Sikemissä. **26** Ja Josua
kirjoitti kaikki nämä sanat Jumalan lakikirjaan, ja otti suuren
kiven, ja pystytti sen siinä tammen alla, joka oli Herran pyhässä.
27 Ja Josua sanoi kaikelle kansalle: katso, tämä kivi pitää oleman
todistus meidän vaiheellamme; sillä hän on kuullut kaikki Herran
puheet, jotka hän meidän kanssamme puhunut on, ja pitää
oleman teille todistus, ettette teidän Jumalaanne kiellä. **28** Ja
niin antoi Josua kansan mennä, itsekunkin perintöönsä. **29** Ja
sen jälkeen tapahtui, että Josua Nunin poika, Herran palvelia,
kuoli, sadan ja kymmenen ajastaikaisena. **30** Ja he hautasivat
hänen oman perityn maansa rajoihin, Timnat Serakiin, joka on
Ephraimin vuorella, pohjan puolelle Gaasin vuorta. **31** Ja Israel
palveli Herraa kaikkena Josuan elinaikana, niin myös kaikkena
vanhimpain elinaikana, jotka kauvan aikaa josuan perästä elivät
ja tiesivät kaikki Herran teot, jotka hän Israelille tehnyt oli. **32**

Ja Josephin luut, jotka Israelin lapset olivat tuoneet Egyptistä,
hautasivat he Sikemiin, siihen pellon kappaleeseen, jonka Jakob
osti Hemorin Sikemin isän lapsilta sadalla penningillä. Ja se tuli
Josephin lasten perinnöksi. **33** Niin kuoli myös Eleatsar Aaronin
poika, ja he hautasivat hänen Gibeassa, joka oli hänen poikansa
Pinehaan oma, joka hänelle Ephraimin vuorella annettu oli.

Tuomarien

1 Ja tapahtui Josuan kuoleman jälkeen, että Israelin lapset
kysyivät Herralta, sanoen: kuka meistä ensisti menee sotaan
ylös Kanaanealaisia vastaan? **2** Ja Herra sanoi: Juudan
pitää menemän: katso, minä annoin maan hänen käsiinsä. **3**
Niin sanoi Juuda veljellensä Simeonille: käy minun kanssani
minun arpaani, sotimaan Kanaanealaisia vastaan, niin minä
myös menen sinun arpaas sinun kanssas; ja Simeon meni
hänen kanssansa. **4** Kuin Juuda meni sinne ylös, antoi Herra
hänelle Kanaanealaiset ja Pheresiläiset heidän käsiinsä; ja he
löivät Besekissä kymmenentuhatta miestä. **5** Ja he löysivät
AdoniBesekin Besekistä, ja sotivat heitä vastaan ja löivät
Kanaanealaiset ja Pheresiläiset. **6** Mutta AdoniBesek pakeni, ja
he ajoivat häntä takaa, saivat hänen kiinni ja leikkasivat häneltä
peukalot käsistä ja isot varpaat jaloista. **7** Niin sanoi AdoniBesek:
seitsemänkymmentä kuningasta, leikatuilla peukaloilla heidän
käsistänsä ja jaloistansa, hakivat minun pöytäni alla; niinkuin
minä tein, niin on Jumala minulle maksanut. Ja he veivät hänen
Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli. **8** Mutta Juudan lapset sotivat
Jerusalemia vastaan, ja voittivat sen, ja löivät sen miekan
terällä, ja polttivat kaupungin. **9** Sitte matkustivat Juudan lapset
alas sotimaan Kanaanealaisia vastaan, jotka vuorella asuivat
etelään päin laaksoissa. **10** Meni myös Juuda Kanaanealaisia
vastaan, jotka Hebronissa asuivat (mutta Hebron kutsuttiin
muinen KirjatArba), ja löivät Sesain, Ahimanin ja Talmain; **11** Ja
meni sieltä Debirin asuvia vastaan (mutta Debir kutsuttiin muinen
KirjatSepher). **12** Ja Kaleb sanoi: joka KirjatSepherin lyö ja sen
voittaa, hänelle annan minä tyttäreni Aksan emännäksi. **13** Niin
voitti sen Otniel Kenaksen, Kalebin nuoremman veljen poika, ja

hän antoi tyttärensä Aksan hänelle emännäksi. **14** Ja tapahtui,
kuin Aksa tuli, että hän neuvoi miestänsä anomaan peltoa isältä;
ja hän astui aasinsa päältä alas, niin sanoi Kaleb hänelle: mikä
sinun on? **15** Hän sanoi hänelle: anna minulle siunaus; sillä sinä
annoit minulle kuivan maan, anna myös minulle vesinen maa.
Niin antoi Kaleb hänelle vesiset maat ylhäältä ja alhaalta. **16** Ja
Moseksen apen Keniläisen lapset menivät Palmukaupungista
Juudan lasten kanssa Juudan korpeen, etelään päin Aradia;
ja he menivät ja asuivat kansan seassa. **17** Ja Juuda meni
veljensä Simeonin kanssa, ja he löivät Kanaanealaiset jotka
Sephatissa asuivat, ja hävittivät sen, ja kutsuivat kaupungin
Horma. **18** Sitälikin voitti Juuda Gasan rajoinensa, ja Askalonin
rajoinensa, ja Ekronin rajoinensa. **19** Ja Herra oli Juudan kanssa,
niin että hän omisti vuoret; sillä ei hän voinut niitä ajaa ulos,
jotka laaksoissa asuivat, sillä heillä oli rautaiset vaunut. **20** Ja
he antoivat Kalebille Hebronin, niinkuin Moses sanonut oli, ja
hän ajoi siitä ulos kolme Enakin poikaa. **21** Mutta BenJaminin
lapset ei ajaneet Jebusilaisia pois, jotka asuivat Jerusalemissa;
ja Jebusilaiset asuivat BenJaminin lasten tykönä Jerusalemissa
tähän päivään asti. **22** Meni myös Josephin huone ylös BetEliin,
ja Herra oli heidän kanssansa. **23** Ja Josephin huone vakosi
BetEliä (joka muinen kutsuttiin Luts). **24** Ja vartiat saivat nähdä
miehen käyvän kaupungista, ja sanoivat hänelle: osoita meille,
kusta kaupungin sisälle mennään, niin me teemme laupiuden
sinun kanssas. **25** Ja hän osoitti heille kaupungin sisällekäytävän,
ja he löivät kaupungin miekan terällä; mutta sen miehen ja
kaiken hänen sukunsa laskivat he menemään. **26** Niin meni se
mies Hetiläisten maakuntaan ja rakensi kaupungin, ja kutsui
hänen Luts, joka tähän päivään asti niin kutsutaan. **27** Ja ei

Manasse ajanut ulos Betseania tyttärinensä, eikä myös Taanakia
tyttärinensä, eikä Dorin asuvaisia tyttärinensä, eikä Jibleamin
asuvia tyttärinensä, eikä Megiddon asuvia tyttärinensä. Ja
Kanaanealaiset rupesivat asumaan siinä maassa. **28** Ja kuin
Israel voimalliseksi tuli, teki hän Kanaanealaiset verolliseksi ja ei
ajanut heitä ollenkaan ulos. **29** Eikä myös Ephraim ajanut ulos
Kanaanealaisia, jotka asuivat Gatserissa; mutta Kanaanealaiset
asuivat heidän seassansa Gatserissa. **30** Eikä myös Zebulon
ajanut Kitronin ja Nahalolin asuvaisia ulos; vaan Kanaanealaiset
asuivat heidän keskellänsä ja olivat verolliset. **31** Eikä myös
Asser ajanut niitä ulos, jotka asuivat Akkossa, eikä niitä, jotka
asuivat Zidonissa, Akelabissa, Aksibissa, Helbassa, Aphikissa
ja Rehobissa. **32** Mutta Asserilaiset asuivat Kanaanealaisten
seassa, jotka siinä maassa asuivat: ettei he niitä ajaneet ulos. **33**
Eikä myös Naphtali ajanut niitä ulos, jotka asuivat BetSemessä ja
BetAnatissa, mutta asuivat Kanaanealaisten seassa, jotka maan
asuvaiset olivat; mutta ne, jotka BetSemessä ja BetAnatissa
olivat, tulivat heille verollisiksi. **34** Ja Amorilaiset ahdistivat Danin
lapsia vuorilla eikä sallineet heitä tulemaan laaksoon. **35** Mutta
Amorilaiset rupesivat asumaan vuorilla, Hereessä, Ajalonissa ja
Saalbimissa; niin tuli Josephin käsi heille raskaaksi, ja he tulivat
verollisiksi. **36** Ja Amorilaisten rajat olivat siitä, kuin käydään
ylös Akrabimiin, kalliosta ja ylhäältä.

2 Ja Herran enkeli astui ylös Gilgalista Bokimiin ja sanoi: minä
johdatin teidät tänne Egyptistä ja toin teidät siihen maahan, jonka
minä vannoin teidän isillenne ja sanoin: en minä tee liittoani
teidän kanssanne tyhjäksi ijankaikkisesti, **2** Ja ei teidän pidä ikänä
tekemän liittoa tämän maan asuvaisten kanssa: teidän pitää
maahan kukistaman heidän alttarinsa; mutta ette totelleet minun

ääntäni. Miksi te sen olette tehneet? **3** Sanoin minä myös: en
minä heitä teidän edestänne aja pois, vaan heidän pitää oleman
teille paulaksi, ja heidän Jumalansa teille verkoksi. **4** Ja kuin
Herran enkeli nämät sanat puhunut oli kaikille Israelin lapsille,
korotti kansa äänensä ja itki; **5** Ja kutsuivat sen paikan Bokim, ja
uhrasivat siinä Herralle. **6** Ja kuin Josua oli päästänyt kansan
tyköänsä, ja Israelin lapset menneet itsekukin perintöönsä,
maata omistamaan, **7** Palveli kansa Jumalaa niinkauvan kuin
Josua eli, ja koko vanhimpain aikana, jotka Josuan perässä
kauvan elivät ja olivat nähneet kaikkia Herran suuria töitä, jotka
hän Israelille tehnyt oli. **8** Mutta kuin Josua Nunin poika Herran
palvelia kuoli, sadan ja kymmenen ajastaikaisena, **9** Ja he olivat
haudanneet hänet perintömaansa rajoihin, TimnatHerekseen,
Ephraimin vuorelle pohjan puolelle Gaasin vuorta; **10** Kuin myös
kaikki se sukukunta oli koottu isäinsä tykö, tuli toinen sukukunta
heidän jälkeensä, jotka ei tunteneet Herraa eikä niitä töitä, jotka
hän Israelille tehnyt oli. **11** Ja Israelin lapset tekivät pahaa
Herran edessä ja palvelivat Baalia, **12** Ja hylkäsivät Herran,
isäinsä Jumalan, joka heidät Egyptin maalta oli johdattanut ulos,
ja seurasivat vieraita jumalia niiden kansain jumalista, jotka
heidän ympärillänsä asuivat, ja kumarsivat niitä, ja vihoittivat
Herran; **13** Ja hylkäsivät Herran, ja palvelivat Baalia ja Astarotia.
14 Niin julmistui Herran viha Israeliin, ja antoi heidät ryövärien
käsiin, jotka heitä ryöstivät, ja myi heitä vihollistensa käsiin
ympäristölle; ja ei he taitaneet enää seisoa vihollisiansa vastaan,
15 Mutta kuhunka ikänä he itsensä käänsivät, oli Herran käsi
heitä vastaan onnettomuudeksi, niinkuin Herra heille sanonut ja
niinkuin Herra heille vannonut oli; ja he aivan kovin ahdistettiin.
16 Ja Herra herätti tuomarit, jotka heitä vapahtivat niiden käsistä,

jotka heitä ryöstivät. **17** Niin ei he tuomareitansakaan totelleet,
vaan huorin tekivät vierasten jumalain kanssa, ja kumarsivat
niitä; he harhailivat nopiasti siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat
vaeltaneet, kuullaksensa Herran käskyjä: ei he niin tehneet.
18 Kuin Herra herätti heille tuomarit, niin oli Herra tuomarein
kanssa ja varjeli heitä heidän vihollistensa käsistä niinkauvan
kuin tuomari eli; sillä Herra armahti heidän huokauksensa päälle
niiden tähden, jotka heitä vaivasivat ja ahdistivat. **19** Mutta kuin
tuomari kuollut oli, palasivat he, ja turmelivat sen enemmin kuin
heidän isänsä, seuraten vieraita jumalia, palvellen ja kumartain
niitä; ei he luopuneet teoistansa eikä kovasta tiestänsä. **20**
Sentähden julmistui Herran viha niin Israelin päälle, että hän
sanoi: että tämä kansa rikkoi minun liittoni, jonka minä käskin
heidän isillensä, ja ei kuullut minun ääntäni. **21** Niin en minäkään
tästedes aja pois heidän edestänsä yhtäkään niistä pakanoista,
jotka Josua jätti kuoltuansa; **22** Että minä koettelisin Israelia
heidän kauttansa, pysyvätkö he Herran teillä ja vaeltavat niissä,
niinkuin heidän isänsä ovat pysyneet, vai eikö. **23** Ja Herra jätti
nämät pakanat, ettei hän nopiasti heitä ajanut ulos, ja ei antanut
heitä Josuan käteen.

3 Ja nämät ovat ne pakanat, jotka Herra jätti Israelia kiusaamaan,
kaikkia niitä, jotka ei mitään tietäneet kaikista Kanaanin sodista,
2 Ainoasti että Israelin lasten sukukunta olisivat oppineet
sotimaan, ne jotka ei ennen sodasta mitään tietäneet; **3** Viisi
Philistealaisten päämiestä ja kaikki Kanaanealaiset, Zidonilaiset
ja Heviläiset, jotka asuivat Libanonin vuorella, BaalHermonin
vuoresta Hamatiin asti. **4** Ja he jäivät kiusaamaan Israelia, että
tiedettäisiin, tottelisivatko Herran käskyjä, jotka hän oli käskenyt
heidän isillensä Moseksen kautta. **5** Kuin Israelin lapset asuivat

keskellä Kanaanealaisia, Hetiläisiä, Amorilaisia, Pheresiläisiä,
Heviläisiä ja Jebusilaisia, **6** Ottivat he heidän tyttäriänsä
emännäksensä ja antoivat tyttäriänsä heidän pojillensa, ja
palvelivat heidän jumaliansa. **7** Ja Israelin lapset tekivät pahaa
Herran edessä, ja unhottivat Herran Jumalansa, ja palvelivat
Baalia ja metsistöitä. **8** Niin julmistui Herran viha Israeliin, ja hän
myi heidät KusanRisataimin, Mesopotamian kuninkaan käteen; ja
Israelin lapset palvelivat KusanRisataimia kahdeksan ajastaikaa.
9 Ja Israelin lapset huusivat Herran tykö, ja Herra herätti heille
vapahtajan, joka heitä vapahti, Otnielin, Kalebin nuorimman
veljen Kenaksen pojan. **10** Ja Herran henki tuli hänen päällensä,
ja hän oli tuomari Israelissa, joka myös läksi sotaan; ja Herra
antoi KusanRisataimin, Syrian kuninkaan tulla hänen käsiinsä,
että hänen kätensä tuli voimalliseksi KusanRisataimin päälle. **11**
Ja maa lepäsi neljäkymmentä ajastaikaa; ja Otniel Kenaksen
poika kuoli. **12** Mutta Israelin lapset tekivät vielä pahaa Herran
edessä; niin vahvisti Herra Eglonin, Moabilaisten kuninkaan
Israelia vastaan, että he pahaa tekivät Herran edessä. **13** Ja hän
kokosi tykönsä Ammonin lapset ja Amalekilaiset, ja meni ja löi
Israelin, ja omisti Palmukaupungin. **14** Ja Israelin lapset palvelivat
Eglonia, Moabilaisten kuningasta kahdeksantoistakymmentä
ajastaikaa. **15** Niin huusivat Israelin lapset Herran tykö, ja Herra
herätti heille vapahtajan, Ehudin Geran pojan, Jeminin pojan, joka
oli kurittu; ja Israelin lapset lähettivät hänen kanssansa lahjoja
Eglonille, Moabilaisten kuninkaalle. **16** Ja Ehud teki itsellensä
kaksiteräisen miekan, kyynärää pitkän, sitoi sen vaatteensa alle,
oikean reitensä päälle, **17** Ja kantoi lahjat Eglonille, Moabilaisten
kuninkaalle; ja Eglon oli sangen lihava mies. **18** Kuin hän oli
lahjat antanut, päästi hän kansan, jotka olivat lahjoja kantaneet.

19 Ja palasi itse epäjumalista Gilgalissa ja sanoi: minulla on,
kuningas, jotakin salaista sinulle sanomista. Niin hän sanoi:
vaiti! Ja kaikki menivät ulos, jotka hänen ympärillänsä seisoivat.
20 Ja Ehud tuli hänen tykönsä, ja hän istui suvisalissa, joka
hänellä oli, yksinänsä. Ja Ehud sanoi: minulla on Jumalan sana
sinun tykös; niin nousi hän istuimeltansa. **21** Mutta Ehud ojensi
vasemman kätensä ja otti miekan oikialta reideltänsä, ja pisti
hänen vatsaansa, **22** Niin että kahva meni sisälle terän kanssa,
ja lihavuus peitti kahvan; sillä ei hän vetänyt ulos miekkaa hänen
vatsastansa; ja rapa vuoti ulos hänestä. **23** Ja Ehud läksi ulos
takaoven kautta, ja sulki salin ovet jälkeensä ja lukitsi ne. **24** Kuin
hän oli tullut ulos, menivät kuninkaan palveliat sisälle, näkivät
salin ovet suljetuiksi ja sanoivat: taitaa olla, että hän peittää
jalkojansa suvisalin kammiossa; **25** Ja odottivat niin kauvan, että
he häpesivät: ja katso, ei heille kenkään salin ovia avannut; niin
ottivat he avaimen ja avasivat: ja katso, heidän herransa makasi
kuolleena maassa. **26** Mutta Ehud pakeni heidän viipyissänsä, ja
meni ohitse epäjumalain kuvia, ja pääsi Seiratiin asti. **27** Ja kuin
hän sinne tuli, puhalsi hän torveen Ephraimin vuorella. Ja Israelin
lapset menivät hänen kanssansa alas vuorelta, ja hän heidän
edellänsä. **28** Ja hän sanoi heille: seuratkaat minua, sillä Herra
on antanut teidän vihamiehenne Moabilaiset teidän käsiinne. Ja
he seurasivat häntä, ja voittivat Jordanin luotuspaikat Moabiin
päin, ja ei sallineet yhdenkään mennä ylitse; **29** Ja tappoivat
Moabilaisia sillä ajalla lähes kymmenentuhatta miestä, kaikki
parhaat ja väkevät sotamiehet, niin ettei yhtäkään heistä päässyt.
30 Ja niin tulivat Moabilaiset painetuksi sillä ajalla Israelin lasten
kätten alle; ja maa lepäsi kahdeksankymmentä ajastaikaa. **31**

Hänen jälkeensä tuli Samgar Anatin poika, ja hän löi kuusisataa
Philistealaista karjan kaareksella; ja hän vapahti myös Israelin.

4 Ja Israelin lapset vielä tekivät pahaa Herran edessä, kuin
Ehud kuollut oli. **2** Ja Herra myi heidät Jabinin, Kanaanealaisten
kuninkaan käteen, joka hallitsi Hatsorissa; ja hänen sotajoukkonsa
päämies oli Sisera: ja hän asui pakanain Harosetissa. **3** Ja Israelin
lapset huusivat Herran tykö; sillä hänellä oli yhdeksänsataa
rautavaunua, ja hän vaivasi tylysti Israelin lapsia kaksikymmentä
ajastaikaa. **4** Ja naispropheta Debora, Lapidotin emäntä tuomitsi
Israelia siihen aikaan. **5** Ja hän asui Deboran palmupuun alla,
Raman ja BetElin välillä, Ephraimin vuorella; ja Israelin lapset
tulivat sinne hänen tykönsä oikeuden eteen. **6** Hän lähetti ja
kutsui Barakin Abinoamin pojan Naphtalin Kedeksestä, ja sanoi
hänelle: eikö Herra Israelin Jumala ole käskenyt: mene Taborin
vuorelle ja ota kymmenentuhatta miestä kanssas Naphtalin
ja Sebulonin lapsista. **7** Ja minä vedän sinun tykös Siseran,
Jabinin sodanpäämiehen, Kisonin ojan tykö, vaunuinensa ja
annan hänet sinun käsiis. **8** Niin Barak sanoi hänelle: jos
sinä menet kanssani, niin minäkin menen, mutta jollet sinä
mene minun kanssani, niin en minä mene. **9** Hän vastasi:
minä kyllä menen sinun kanssas, mutta et sinä kunniaa voita
tällä tiellä, jotas menet; sillä Herra myy Siseran vaimon käsiin.
Niin Debora nousi ja meni Barakin kanssa Kedekseen. **10**
Niin Barak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naphtalin
ja rupesi jalkaisin matkustamaan kymmenentuhannen miehen
kanssa; ja Debora meni hänen kanssansa. **11** Mutta Heber
Keniläinen oli erinnyt Keniläisen Hobabin, Moseksen apen,
lasten seasta, ja pannut majansa Zaanaimin tammen tykö, joka
on Kedeksen tykönä. **12** Ja Siseralle ilmoitettiin, että Barak

Abinoamin poika oli mennyt Taborin vuorelle. **13** Ja Sisera
kokosi kaikki vaununsa yhteen, yhdeksänsataa rautaista vaunua,
ja kaiken sen joukon, joka hänen kanssansa oli, pakanain
Harosetissa Kisonin ojalle. **14** Ja Debora sanoi Barakille: nouse,
sillä tämä on se päivä, jona Herra on antanut Siseran sinun
käsiis: eikö Herra mennyt sinun edelläs? Niin Barak meni Taborin
vuorelta alas ja kymmenentuhatta miestä hänen perässänsä.
15 Ja Herra kauhisti Siseran kaikkein hänen vaunuinsa ja
sotajoukkonsa kanssa Barakin miekan edessä, niin että Sisera
hyppäsi vaunuistansa ja pääsi jalkapakoon. **16** Mutta Barak ajoi
vaunuja ja sotajoukkoa takaa pakainain Harosetiin asti; ja kaikki
Siseran joukko kaatui miekan terän edessä, niin ettei yksikään
jäänyt. **17** Mutta Sisera pakeni jalkaisin Jaelin majaan, joka oli
Keniläisen Heberin emäntä; sillä Jabinin Hatsorin kuninkaan
ja Keniläisen Heberin huoneen välillä oli rauha. **18** Niin Jael
kävi Siseraa vastaan ja sanoi hänelle: poikkee, minun herrani,
poikkee minun tyköni, älä pelkää! Ja hän poikkesi hänen tykönsä
majaan, ja hän peitti hänen vaatteella. **19** Ja hän sanoi hänelle:
annas minun vähä vettä juodakseni, sillä minä janoon. Ja hän
avasi rieskaleilin ja antoi hänen juoda, ja peitti hänen. **20** Ja
hän sanoi hänelle: seiso majan ovella, ja jos joku tulee ja kysyy
sinulta ja sanoo: onko täällä ketään? niin sano: ei ketään. **21** Ja
Jael Heberin vaimo otti naulan majasta ja vasaran käteensä, ja
meni hiljaksensa hänen tykönsä ja löi naulan hänen korvansa
juuresta läpi, niin että se meni maahan kiinni; sillä hän makasi
raskaasti ja oli hermotoin, ja hän kuoli. **22** Ja katso, Barak ajoi
Siseraa takaa; ja Jael kävi häntä vastaan ja sanoi hänelle: tule,
minä osoitan sinulle miehen, jota sinä etsit; ja hän tuli hänen
tykönsä, ja katso: Sisera makasi kuolleena ja naula kiinni hänen

korvansa juuressa. **23** Näin nöyryytti Jumala sinä päivänä Jabinin
Kanaanealaisten kuninkaan Israelin lasten eteen. **24** Ja Israelin
lasten kädet joutuivat ja vahvistuivat Jabinia Kanaanealaisten
kuningasta vastaan, siihenasti että he hänen peräti hävittivät.

5 Niin veisasi Debora ja Barak Abinoamin poika sinä päivänä,
sanoen: **2** Että Israelin puolesta on täydellisesti kostettu ja
että kansa antoi itsensä mieluisesti siihen, sentähden kiittäkäät
Herraa. **3** Kuulkaat te kuninkaat ja ottakaat vaari te päämiehet:
minä, minä veisaan Herralle, ja Herralle Israelin Jumalalle minä
veisaan. **4** Herra, kuin sinä läksit Seiristä ja kävit Edomin kedolta,
silloin maa vapisi, taivaat myös tiukkuivat, ja pilvet pisaroitsivat
vettä. **5** Vuoret vuosivat Herran edessä, itse Sinai Herran,
Israelin Jumalan edessä. **6** Samgarin Anatin pojan aikana ja
Jaelin aikana tiet katosivat, ja ne kuin kohdastansa käymän piti,
kävivät vääriä polkuja. **7** Talonpojat puuttuivat Israelista, ne
puuttuivat siihenasti kuin minä Debora tulin, siihenasti kuin minä
tulin äidiksi Israeliin. **8** Hän valitsi uusia jumalia: silloin oli sota
porteissa: ei siellä nähty kilpeä eikä keihästä neljänkymmenen
tuhannen seassa Israelissa. **9** Minun sydämelläni on ilo Israelin
valtamiehistä: he ovat hyväntahtoiset kansan seassa; kiittäkäät
Herraa. **10** Te jotka ajatte kaunisten aasein päällä, te jotka
istutte oikeudessa, te jotka käytte teitä myöten, puhukaat
näistä. **11** Kussa ampujat huusivat vedenkantajain seassa, siellä
julistettakaan Herran vanhurskautta ja hänen talonpoikainsa
vanhurskautta Israelissa; silloin meni Herran kansa porttein tykö.
12 Nouse, nouse, Debora: nouse, nouse ja veisaa virsiä, valmista
itses, Barak, vangiksi ota sinun vangitsiat, sinä Abinoamin poika.
13 Silloin rupesi se jäänyt vallitsemaan voimallista kansaa:
Herra on hallinnut väkeviä minun kauttani. **14** Ephraimista oli

heidän juurensa Amalekia vastaan, ja sinun jälkees BenJamin
sinun kansoissas; Makirista ovat tulleet hallitsiat ja Sebulonista
kirjoittajat. **15** Isaskarin päämiehet olivat myös Deboran kanssa,
ja Isaskar oli niinkuin Barak laaksoon lähetetty jalkaväkinensä;
Rubenin eroituksessa ovat suuret sydämen ajatukset. **16** Miksis
istuit kahden joukon välillä, kuullakses laumain määkynätä?
Rubenin eroituksessa ovat suuret sydämen ajatukset. **17** Gilead
jäi toiselle puolelle Jordania, ja miksi Dan asui haahtein seassa?
Asser istui meren satamissa ja asui langenneissa kylissänsä. **18**
Sebulonin kansa antoi henkensä alttiiksi kuolemaan, Naphtali
myös, kedon korkeudella. **19** Kuninkaat tulivat ja sotivat; silloin
sotivat Kanaanin kuninkaat Taanakissa Megiddon veden tykönä:
ei he saaneet rahaa saaliiksensa. **20** Taivaasta sotivat tähdet
juoksussansa, he sotivat Siseraa vastaan. **21** Kisonin ojan kieritti
heitä, Kedumin oja, Kisonin oja; minun sieluni tallaa väkeviä.
22 Silloin sotkuivat hevosten kaviot heitä, heidän väkeväinsä
hätäisessä paossa. **23** Kirotkaat Merosta, sanoi Herran enkeli,
kiroten kirotkaat hänen asuvaisiansa, ettei he tulleet Herran
avuksi, Herran avuksi sankarien seassa. **24** Siunattu olkoon Jael
vaimoin seassa, Heberin Keniläisen emäntä, siunattu olkoon
hän majoissansa vaimoin seassa. **25** Kuin hän vettä anoi, niin
hän rieskaa antoi; hän kantoi voita kalliissa maljassa. **26** Hän
otti naulan käteensä ja sepän vasaran oikiaan käteensä, ja
löi Siseran ja runteli hänen päänsä, musersi ja lävisti hänen
korvainsa juuren. **27** Hänen jalkainsa juureen kumarsi hän
maahan, hän lankesi maahan ja pani maata: hänen jalkainsa
juureen kumarsi hän itsensä ja lankesi maahan, siinä kuin
hän kumarsi itsensä, siinä hän myös makasi hukutettuna. **28**
Siseran äiti katsoi akkunasta ja itki huutain häkistä: miksi viipyy

hänen vaununsa tulemasta? miksi ovat hänen vaununsa pyörät
niin jääneet jälkeen? **29** Ne viisaimmat hänen ylimmäisistä
vaimoistansa vastasivat häntä, että hän sanojansa kertoi. **30** Eikö
he löydä ja jaa saalista, jokaiselle miehelle piian taikka kaksi,
ja Siseralle kirjavia ja ommeltuja vaatteita, neulalla ommeltuja
vaatteita, kirjavia molemmin puolin kaulan ympäri, saaliiksi. **31**
Kaikki sinun vihollises niin hukkukoon, Herra! Mutta ne, kuin sinua
rakastavat, olkoon niinkuin ylöskäypä aurinko voimassansa. Ja
maa oli levossa neljäkymmentä ajastaikaa.

6 Ja Israelin lapset taas tekivät pahaa Herran edessä; ja Herra
antoi heidät Midianilaisten käteen seitsemäksi ajastajaksi. **2**
Koska Midianilaisten käsi oli ylen ankara Israelin päällä, tekivät
Israelin lapset heillensä Midianilaisten tähden hautoja vuorille, ja
luolia ja linnoja. **3** Ja kuin Israel jotakin kylvi, tulivat Midianilaiset
ja Amalekilaiset, ja ne itäiseltä maalta heidän päällensä, **4**
Ja asettivat leirinsä heitä vastaan ja turmelivat kaiken maan
kasvun Gasariin asti; ja ei yhtäkään elatusta Israelille jättäneet ei
lampaita, härkiä eikä aaseja. **5** Sillä he tulivat laumoinensa ja
majoinensa, ja niinkuin suuri metsäsirkkain paljous, että sekä he
ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, ja tulivat hävittämään
maata. **6** Niin Israel peräti köyhtyi Midianilaisten tähden. Silloin
huusivat Israelin lapset Herran tykö. **7** Ja kuin Israelin lapset
huusivat Herran tykö Midianilaisten tähden, **8** Lähetti Herra
prophetan Israelin lasten tykö, joka sanoi heille: näin sanoo
Herra Israelin Jumala: minä johdatin teidät Egyptistä, ja talutin
teidät ulos orjuuden huoneesta, **9** Ja pelastin teidät Egyptiläisten
kädestä ja kaikkein kädestä, jotka teitä vaivasivat, jotka minä
ajoin teidän edestänne ulos, ja annoin teille heidän maansa,
10 Ja minä sanoin teille: Minä olen Herra teidän Jumalanne,

älkäät peljätkö Amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte;
ja ette totelleet minun ääntäni. **11** Ja Herran enkeli tuli ja istui
tammen alla Ophrassa, joka Joaksen Abiesriläisen oma oli;
ja hänen poikansa Gideon tappoi nisuja viinakuurnan tykönä,
saadaksensa ne säilytetyksi Midianilaisilta. **12** Silloin ilmaantui
Herran enkeli hänelle ja sanoi: Herra olkoon sinun kanssas, sinä
väkevä sotamies! **13** Niin sanoi Gideon hänelle: minun Herrani,
jos Herra on meidän kanssamme, miksi meille siis kaikki nämät
tapahtuneet ovat? Kussa ovat kaikki hänen ihmeensä, jotka
meidän isämme ilmoittivat meille ja sanoivat: eikö Herra meitä
johdattanut Egyptistä? Mutta nyt on Herra meidät hyljännyt ja
antanut Midianilaisten käsiin. **14** Ja Herra käänsi itsensä hänen
tykönsä ja sanoi: mene tässä väkevyydessäs! Sinä vapahdat
Israelin Midianilaisten kädestä: enkö minä ole sinua lähettänyt?
15 Hän sanoi hänelle: minun Herrani, millä minä vapahdan
Israelin? Katso, minun sukuni on kaikkein köyhin Manassessa,
ja minä olen kaikkein pienin minun isäni huoneessa. **16** Ja Herra
sanoi hänelle: totisesti minä olen sinun kanssas, ja sinä lyöt
Midianilaiset niinkuin yhden miehen. **17** Mutta hän sanoi hänelle:
jos minä olen nyt löytänyt armon sinun tykönäs, niin anna minulle
merkki, että sinä se olet, joka minun kanssani puhut. **18** Älä
kumminkaan täältä lähde, siihenasti kuin minä tulen sinun tykös,
ja kannan minun ruokauhrini ja panen sinun etees. Hän sanoi:
minä olen siihenasti kuin sinä palajat. **19** Gideon tuli ja teurasti
vohlan, ja otti ephan happamattomia jauhoja, ja pani lihan koriin
ja lihan liemen pataan, ja vei hänen tykönsä tammen alle ja
pani eteen. **20** Ja Jumalan enkeli sanoi hänelle: ota liha ja
happamaton leipä, ja pane tämän kiven päälle, ja kaada liemi
ulos; ja hän teki niin. **21** Ja Herran enkeli ojensi sauvansa pään,

joka oli hänen kädessänsä, ja satutti lihaan ja happamattomaan
leipään, ja tuli nousi kivestä ja kulutti lihan ja happamattoman
leivän. Ja Herran enkeli katosi hänen silmäinsä edestä. **22** Kun
Gideon näki sen olevan Herran enkelin, sanoi hän: Herra, Herra,
olenko minä niin nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin! **23**
Mutta Herra sanoi hänelle: rauha olkoon sinulle! älä pelkää, et
sinä kuole. **24** Ja Gideon rakensi Herralle alttarin siinä, jonka
hän kutsui rauhan Herraksi. Se on vielä tänäpänä Abiesriläisten
Ophrassa. **25** Ja sinä yönä sanoi Herra hänelle: ota mulli isäs
karjasta ja toinen mulli, joka on seitsemännellä vuodella, ja
kukista Baalin alttari, joka on sinun isälläs, ja hävitä metsistö,
joka siinä tykönä on, **26** Ja rakenna Herralle sinun Jumalalles
alttari tälle korkialle vuorelle, sopivaiselle paikalle, ja ota toinen
mulleista ja uhraa se polttouhriksi metsistön puilla jonka sinä
hakkaat. **27** Silloin otti Gideon kymmenen miestä palvelioistansa
ja teki niinkuin Herra hänelle sanonut oli. Mutta hän pelkäsi
ei saavansa sitä päivällä tehdä isänsä huoneen ja kaupungin
asuvaisten tähden, ja teki sen yöllä. **28** Kuin kaupungin kansa
aamulla nousivat, katso, Baalin alttari oli kukistettu ja metsistö
maahan hakattu, joka sen tykönä oli, ja toinen mulli pantu
polttouhriksi alttarille, joka siihen rakennettu oli. **29** Ja he
sanoivat toinen toisellensa: kuka on tämän tehnyt? Koska he
visusti kyselivät ja tutkistelivat, niin he sanoivat: Gideon Joaksen
poika sen teki. **30** Niin kaupungin asuvaiset puhuivat Joakselle,
sanoen: anna poikas tulla tänne! Hänen pitää kuoleman; sillä
hän on Baalin alttarin kukistanut ja metsistön hakannut, joka
siinä tykönä oli. **31** Niin Joas sanoi kaikille, jotka seisoivat häntä
vastaan: riitelettekö te Baalin puolesta? autatteko te häntä? Joka
riitelee hänen puolestansa, sen pitää kuoleman ennen aamua:

jos hän on jumala, niin kostakoon itse, että hänen alttarinsa on
kukistettu. **32** Ja siitä päivästä kutsui hän hänen JerubBaal ja
sanoi: Baal kostakoon itse, että hänen alttarinsa kukistettu on.
33 Kuin kaikki Midianilaiset ja Amalekilaiset ja ne itäiseltä maalta
kokosivat itsensä yhteen, ja menivät ja sioittivat heitänsä Jisreelin
laaksoon, **34** Niin Herran henki täytti Gideonin, ja hän puhalsi
basunaan ja kutsui Abieserin seuraamaan itsiänsä. **35** Ja hän
lähetti sanan koko Manasselle ja kutsui myös heitä seuraamaan.
Hän lähetti myös sanan Asserille, Sebulonille ja Naphtalille,
ja hekin tulivat heitä vastaan. **36** Ja Gideon sanoi Jumalalle:
jos sinä vapahdat Israelin minun käteni kautta, niinkuin sinä
sanonut olet; **37** Katso, minä panen villaisen nahan pihalle:
jos kaste tulee ainoastaan nahan päälle ja kaikki muu maa on
kuiva, niin minä ymmärrän, ettäs minun käteni kautta Israelin
vapahdat, niinkuin sinä sanonut olet. **38** Ja se tapahtui niin: kuin
hän toisena päivänä varhain nousi, kääri hän nahan kokoon ja
pusersi kasteen nahasta ja täytti maljan vedestä. **39** Ja Gideon
sanoi Jumalalle: älköön sinun vihas syttykö minua vastaan,
jos minä vielä kerran puhun: minä koettelen vielä kerran sitä
nahalla: anna ainoastaan nahan kuivan olla ja kaikella muulla
maalla kasteen. **40** Jumala teki myös niin sinä yönä: ja nahka
ainoastaan jäi kuivaksi, ja kaste tuli kaiken maan päälle.

7 Silloin nousi JerubBaal (se on Gideon) varhain aamulla ja
kaikki väki joka hänen kanssansa oli, ja sioittivat heitänsä
Harodin lähteen tykö, niin että Midianilaisten leiri oli pohjaan päin,
vartian kukkulan takana, laaksossa. **2** Ja Herra sanoi Gideonille:
ylen paljo on väkeä sinun kanssas: jos minä antaisin Midianin
heidän käsiinsä, kerskais Israel minua vastaan ja sanois: minun
käteni vapahti minua. **3** Niin anna nyt huutaa kansan korvissa ja

sanoa: joka pelkuri ja hämmästynyt on, palatkaan ja nopiasti
rientäkään Gileadin vuorelta. Silloin palasi kansaa takaperin
kaksikolmattakymmentä tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi. **4** Ja
Herra sanoi Gideonille: vielä on paljo kansaa, vie heitä veden
tykö, siellä minä koettelen heitä sinulle: ja josta minä sanon
sinulle: tämä menköön sinun kanssas, hän myös menee sinun
kanssas: ja josta minä taas sanon sinulle: älköön hän menkö
sinun kanssas, ei hänen pidä menemän. **5** Ja hän vei kansan
veden tykö; ja Herra sanoi Gideonille: joka vettä latkii kielellänsä
niinkuin koira latkii, aseta häntä erinänsä seisomaan, niin myös
kaikki, jotka heitänsä polvillensa kumartavat juodessansa. **6**
Silloin oli niitä, jotka latkivat kädestänsä suuhunsa, kolmesataa
miestä; ja kaikki muu kansa olivat kumartaneet polvillensa
juomaan vettä. **7** Ja Herra sanoi Gideonille: kolmensadan miehen
kautta, jotka latkivat, vapahdan minä teitä, ja annan Midianilaiset
sinun käsiis; mutta kaikki muu kansa menkään kukin siallensa. **8**
Ja kansa otti evään myötänsä ja basunansa, mutta kaikki muut
Israelin miehet antoi hän mennä itsekunkin majaansa, ja vahvisti
itsensä ainoasti kolmellasadalla miehellä; ja Midianilaisten leiri oli
hänen edessänsä alhaalla laaksossa. **9** Ja Herra sanoi sinä yönä
hänelle: nouse ja mene alas leiriin, sillä minä olen antanut heidät
sinut käsiis. **10** Jos sinä pelkäät mennä sinne, niin anna palvelias
Puran mennä sinun kanssas leiriin, **11** Ettäs kuulisit, mitä he
puhuvat; sitte sinun kätes vahvistuvat ja sinä menet leiriin. Niin
hän meni palveliansa Puran kanssa leiriin, sille paikalle, kussa
vartiat olivat. **12** Mutta Midianilaiset ja Amalekilaiset ja kaikki ne
itäiseltä maalta, makasivat laaksossa niinkuin metsäsirkkain
paljous ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, niinkuin santa
meren rannalla paljouden tähden. **13** Koska Gideon tuli, katso,

niin jutteli yksi kumppanillensa unen ja sanoi: katso, minä näin
unta ja olin näkevinäni ohraisen porokakun kierittävän itsensä
Midianilaisten leiriin, ja tulevan majaan asti, ja lyövän sen päälle,
niin että se lankesi maahan, ja kukistavan sen ylösalaisin, niin
että maja maassa oli. **14** Jolle se toinen vastasi ja sanoi: ei se
ole muuta, kuin Gideonin Joaksen pojan Israelin miehen miekka:
Jumala on antanut Midianilaiset hänen käsiinsä kaiken heidän
sotajoukkonsa kanssa. **15** Kuin Gideon kuuli unen juteltavan
ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, ja palasi Israelin
leiriin ja sanoi: valmistakaat itsenne, sillä Herra on antanut
Midianilaisten sotajoukon teidän käsiinne. **16** Ja hän jakoi ne
kolmesataa miestä kolmeen joukkoon, ja antoi basunat heidän
jokaisen käteensä ja tyhjät savi-astiat, ja lamput astiain sisälle,
17 Ja sanoi heille: katsokaat minua, ja tehkäät te niin: katso,
kuin minä tulen leirin ääreen, niinkuin minä teen, niin myös te
tehkäät. **18** Ja minä puhallan basunaan ja kaikki jotka minun
kanssani ovat, niin myös teidän pitää puhaltaman basunaan
kaiken leirin ympäri, ja teidän pitää sanoman: (tässä) Herra
ja Gideon. **19** Silloin tuli Gideon leiriin, ja sata miestä jotka
hänen kanssansa olivat, ensimäisten vartiain tykö, jotka siellä
asetetut olivat, herättivät ainoasti vartiat, ja puhalsivat basuniin,
ja rikkoivat saviastiat, jotka olivat heidän käsissänsä. **20** Ja ne
kolme joukkoa puhalsivat basunaan, ja rikkoivat saviastiat, mutta
lamput he tempasivat vasempaan käteensä ja basunat oikiaan
käteensä, joihin he puhalsivat ja huusivat: (tässä) Herran ja
Gideonin miekka. **21** Ja jokainen seisoi siallansa leirin ympärillä.
Silloin rupesi kaikki leiri juoksemaan, huutamaan ja pakenemaan.
22 Ja koska ne kolmesataa miestä puhalsivat basuniin, sovitti
Herra niin, että yhden miekka kääntyi toista vastaan siinä

sotajoukossa; ja sotaväki pakeni Bethsittan ja Zeredataan, Abel
Meholan rajan viereen, Tabatin tykö. **23** Ja Israelin miehet
kokoontuivat Naphtalista, Asserista ja kaikesta Manassesta, ja
ajoivat Midianilaisia takaa. **24** Ja Gideon lähetti sanansaattajat
kaikelle Ephraimin vuorelle, sanoen: tulkaat alas Midianilaisia
vastaan ja ennättäkäät heiltä vedet BetBaraan ja Jordaniin asti.
Niin kokoontuivat kaikki Ephraimin miehet ja ennättivät vedet
BetBaraan ja Jordaniin asti. **25** Ja he ottivat kaksi Midianilaisten
päämiestä kiinni, Orebin ja Zebin, ja tappoivat Orebin Orebin
kalliolla, ja Zebin he tappoivat Zebin viinakuurnassa, ja ajoivat
Midianilaisia takaa; mutta Orebin ja Zebin päät kantoivat he
Gideonille Jordanin ylitse.

8 Ja Ephraimin miehet sanoivat hänelle: miksis tämän meille
teit, ettes kutsunut meitä, kuin sinä menit sotimaan Midianilaisia
vastaan? ja he riitelivät kovin hänen kanssanssa. **2** Niin hän
vastasi heitä: mitä minä olen nyt tehnyt niinkuin te? Eikö
Ephraimin viinapuun oksa parempi ole, kuin Abieserin koko
viinamarjan läjä? **3** Jumala antoi Midianilaisten päämiehet Orebin
ja Zebin teidän käsiinne: kuinka olisin minä taitanut niin tehdä,
kuin te teitte? Ja kuin hän sen sanoi, asettui heidän vihansa.
4 Kuin Gideon tuli Jordanin tykö, meni hän sen ylitse, ja ne
kolmesataa miestä jotka hänen kanssansa olivat, ja he olivat
väsyneet ja ajoivat takaa. **5** Ja hän sanoi Sukkotin asuvaisille:
antakaat vähä leipää väelle joka minun kanssani on; sillä he ovat
väsyneet, että minä saisin ajaa Midianilaisten kuninkaita Sebaa
ja Zalmunnaa takaa. **6** Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat:
onko Seban ja Zalmunnan kämmen juuri jo sinun kädessäs, että
meidän pitää sinun sotaväelles leipää antaman? **7** Gideon sanoi:
sentähden kuin Herra minun käsiini antaa Seban ja Zalmunnan,

niin minä muserran teidän lihanne korven orjantappuroilla ja
ohdakkeilla. **8** Ja hän meni sieltä ylös Penueliin ja puhui heille
myös niin. Ja Penuelin kansa vastasi häntä niinkuin Sukkotinkin
miehet. **9** Niin puhui hän myös Penuelin kansalle, sanoen: kuin
minä rauhassa palajan, kukistan minä tämän tornin. **10** Mutta
Seba ja Zalmunna olivat Karkorissa ja heidän sotajoukkonsa
heidän kanssansa lähes viisitoistakymmentä tuhatta, kaikki
jotka jäivät koko sotaväen joukosta itäiseltä maalta; sillä sata
ja kaksikymmentä tuhatta miekan vetävää miestä oli siellä
langennut. **11** Ja Gideon meni ylös niiden tietä, jotka majoissa
asuvat itäisellä puolella Nobatia ja Jogbehaa, ja löi leirin, sillä he
olivat suruttomat. **12** Ja Seba ja Zalmunna pakenivat, mutta hän
ajoi heitä takaa, ja sai ne kaksi Midianilaisten kuningasta Seban
ja Zalmunnan kiinni, ja peljätti kaiken heidän sotaväkensä. **13**
Ja Gideon Joaksen poika palasi sodasta, ennenkuin aurinko
nousi, **14** Ja sai yhden palvelian kiinni, joka oli Sukkotista,
ja kysyi häneltä: ja se kirjoitti hänelle Sukkotin päämiehet ja
vanhimmat, seitsemänkahdeksattakymmentä miestä. **15** Ja hän
tuli Sukkotiin kansan tykö ja sanoi: tässä on Seba ja Zalmunna,
joilla te pilkkasitte minua, sanoen: onko Seban ja Zalmunnan
kämmen jo juuri sinun kädessäs, että meidän pitäis sentähden
sinun sotaväelles, joka väsynyt on, leipää antaman? **16** Ja
hän otti ne kaupungin vanhimmat ja korven orjantappuroita
ja ohdakkeita, ja antoi Sukkotin miehet piestä. **17** Ja kukisti
Penuelin tornin, ja tappoi kaupungin kansan. **18** Ja hän sanoi
Seballe ja Zalmunnalle: minkämuotoiset miehet ne olivat, jotka
te tapoitte Taborissa? He sanoivat: ne olivat sinun muotoises,
kauniit kuin kuninkaan pojat. **19** Ja hän sanoi: ne olivat minun
veljeni, minun äitini pojat: niin totta kuin Herra elää, jos te

olisitte antaneet heidän elää, niin en tappaisi minä teitä. **20** Ja
hän sanoi Jeterille esikoisellensa: nouse ja tapa heitä, mutta
nuorukainen ei vetänyt miekkaansa, sillä hän pelkäsi, että hän oli
vielä nuorukainen. **21** Mutta Seba ja Zalmunna sanoivat: nouse
sinä meitä lyömään, sillä niinkuin mies on, niin on myös hänen
voimansa. Niin Gideon nousi ja tappoi Seban ja Zalmunnan,
ja otti nastat, jotka heidän kameleinsa kaulassa olivat. **22**
Silloin sanoivat Israelin miehet Gideonille: hallitse sinä meitä,
sinä ja sinun poikas, ja sinun poikas poika; sillä sinä vapahdit
meidät Midianilaisten käsistä. **23** Mutta Gideon sanoi heille:
en minä tahdo hallita teitä, ei myös minun poikani pidä teitä
hallitseman, vaan Herra olkoon teidän hallitsianne. **24** Ja Gideon
sanoi heille: yhtä minä anon teiltä: jokainen antakoon minulle
korvarenkaat, kukin saaliistansa; sillä he olivat Ismaelilaisia,
ja heillä olivat kultaiset korvarenkaat. **25** Ja he sanoivat: me
annamme mielellämme; ja levittivät vaatteen, jonka päälle
itsekukin heitti ne korvarenkaat, jotka he ryövänneet olivat. **26**
Ja ne kultaiset korvarenkaat, joita hän anonut oli, painoivat
tuhannen ja seitsemänsataa sikliä kultaa, ilman nastoja, käädyjä
ja purpuravaatteita, joita Midianilaisten kuninkaat kantoivat, ja
ilman heidän kameleinsa kultaisia kaulasiteitä. **27** Ja Gideon teki
niistä päällisvaatteen ja pani sen omaan kaupunkiinsa Ophraan;
ja koko Israel teki huorin sen jälkeen siinä, ja se tuli Gideonille ja
hänen huoneellensa paulaksi. **28** Ja niin Midianilaiset alennettiin
Israelin lasten edessä, ja ei enää nostaneet ylös päätänsä;
ja maa oli levossa neljäkymmentä ajastaikaa, niinkauvan kuin
Gideon eli. **29** Ja JerubBaal Joaksen poika meni ja asui omassa
huoneessansa. **30** Ja Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa,
jotka hänen kupeistansa tulleet olivat; sillä hänellä oli monta

emäntää. **31** Ja hänen jalkavaimonsa, joka hänellä Sikemissä oli,
synnytti myös hänelle pojan, ja kutsui hänen nimensä Abimelek.
32 Ja Gideon Joaksen poika kuoli hyvällä ijällä ja haudattiin
isänsä Joaksen hautaan Ophrassa, joka Abiesriläisten oma oli.
33 Kuin Gideon kuollut oli, käänsi Israelin kansa itsensä huorin
tekemään Baalin jälkeen ja teki BaalBeritin itsellensä jumalaksi.
34 Ja Israelin lapset ei enää muistaneet Herraa Jumalaansa, joka
heidät vapahti kaikilta heidän vihollisiltansa, ympäristöllä. **35** Ja
ei he tehneet yhtään laupiutta JerubBaalin Gideonin huoneelle
kaikesta hyvästä, minkä hän Israelille teki.

9 Mutta Abimelek, JerubBaalin poika, meni Sikemiin äitinsä
veljein tykö, puhui heille ja koko äitinsä isän huoneen sukukunnalle
ja sanoi: **2** Puhukaat nyt kaikkein päämiesten korvissa Sikemissä:
mikä teille on parempi, että seitsemänkymmentä miestä, kaikki
JerubBaalin pojat, hallitsevat teitä, eli jos yksi mies hallitsee teitä?
Ja muistakaat, että minä olen teidän luunne ja lihanne. **3** Niin
puhuivat hänen äitinsä veljet kaikki nämät sanat hänestä kaikkein
Sikemin päämiesten korvissa; ja heidän sydämensä käännettiin
AbiMelekin jälkeen, sillä he sanoivat: hän on meidän veljemme.
4 Ja he antoivat hänelle seitsemänkymmentä hopiapenninkiä
BaalBeritin huoneesta, joilla AbiMelek palkkasi itsellensä
valtojamia ja joutilaita miehiä, jotka häntä seurasivat, **5** Ja hän
tuli isänsä huoneesen Ophraan, ja murhasi seitsemänkymmentä
veljeänsä, JerubBaalin poikaa, yhden kiven päällä. Mutta Jotam,
nuorin JerubBaalin pojista jäi; sillä hän kätki itsensä. **6** Ja kaikki
päämiehet Sikemistä ja koko Millon huone kokoontuivat, ja
menivät ja asettivat Abimelekin kuninkaaksi korkian tammen
tykönä, joka Sikemissä on. **7** Kuin tämä sanottiin Jotamille, meni
hän pois ja seisoi Gerisimin vuoren kukkulalla, korotti äänensä ja

huusi ja sanoi heille: kuulkaat minua, te Sikemin päämiehet, että
Jumala myös kuulis teitä: **8** Puut menivät kerran yksimielisesti
voitelemaan itsellensä kuningasta ja sanoivat öljypuulle: ole
meidän kuninkaamme. **9** Mutta öljypuu vastasi heitä: pitääkö
minun luopuman lihavuudestani, jolla sekä jumalia ja myös
ihmisiä minussa kunnioitetaan, ja menemän ja korottaman itseni
puiden ylitse? **10** Niin puut sanoivat fikunapuulle: tule sinä ja ole
meidän kuninkaamme. **11** Mutta fikunapuu sanoi heille: pitääkö
minun luopuman makeudestani ja parhaasta hedelmästäni, ja
menemän ja korottaman itseni puiden ylitse? **12** Niin sanoivat
puut viinapuulle: tule sinä ja ole meidän kuninkaamme. **13** Mutta
viinapuu sanoi heille: pitääkö minun luopuman viinastani, joka
sekä jumalat että ihmiset ilahuttaa, ja menemän ja korottaman
itseni puiden ylitse? **14** Niin sanoivat kaikki puut orjantappuralle:
tule sinä ja ole meidän kuninkaamme. **15** Ja orjantappura
sanoi puille: onko se tosi, että tahdotte minua voidella teillenne
kuninkaaksi, niin tulkaat ja levätkäät minun varjoni alla. Mutta
jos ei, niin lähtekään tuli orjantappurapensaasta ja polttakaan
sedripuut Libanonissa. **16** Oletteko te siis nyt oikein ja toimellisesti
tehneet, kuin AbiMelekin kuninkaaksi teitte, ja oletteko te oikein
tehneet JerubBaalia ja hänen huonettansa vastaan? Ja oletteko
niin tehneet häntä vastaan kuin hän ansaitsikin teiltä? **17** Että
minun isäni on teidän edessänne sotinut ja antanut henkensä
alttiiksi, vapahtaaksensa teitä Midianilaisten kädestä. **18** Ja te
olette nousseet minun isäni huonetta vastaan tänäpänä ja olette
tappaneet hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä yhden
kiven päällä; ja teitte teillenne AbiMelekin, hänen piikansa pojan,
kuninkaaksi Sikemin päämiesten ylitse, että hän teidän veljenne
on. **19** Jos olette oikein ja toimellisesti tehneet JerubBaalia ja

hänen huonettansa vastaan tänäpänä, niin iloitkaat AbiMelekistä,
ja hän myös iloitkaan teistä. **20** Mutta jollei, niin lähteköön tuli
AbiMelekistä ja polttakoon Sikemin päämiehet ja Millon huoneen;
lähteköön myös tuli Sikemin päämiehistä ja Millon huoneesta ja
polttakoon AbiMelekin. **21** Ja Jotam pakeni ja vältti, ja meni
Beeraan ja asui siellä veljensä AbiMelekin tähden. **22** Kuin
AbiMelek jo kolme vuotta oli hallinnut Israelia, **23** Lähetti Jumala
pahan hengen AbiMelekin ja Sikemin päämiesten välille: ja
Sikemin päämiehet asettivat itsensä AbiMelekiä vastaan; **24** Että
se vääryys, jonka hän teki seitsemällekymmenelle JerubBaalin
pojalle, ja heidän verensä tulis ja pantaisiin AbiMelekin heidän
veljensä päälle, joka heidät oli murhannut, ja Sikemin päämiesten
päälle, jotka olivat vahvistaneet hänen kätensä veljiänsä
murhaamaan. **25** Ja Sikemin päämiehet panivat väijyjiä vuorten
kukkoille häntä vastaan, ja he ryöväsivät tiellä kaikki, jotka siitä
matkustivat; ja se ilmoitettiin AbiMelekille. **26** Niin tuli Gaal
Ebedin poika ja hänen veljensä, ja menivät Sikemiin; ja Sikemin
päämiehet uskalsivat hänen päällensä, **27** Ja menivät kedolle,
ja poimivat viinamäkensä ja sotkuivat, ja iloiten veisasivat, ja
menivät jumalansa huoneeseen, söivät ja joivat, ja kirosivat
AbiMelekiä. **28** Ja Gaal Ebedin poika sanoi: mikä on AbiMelek
ja mikä on Sikem, että me häntä palvelemme? eikö hän ole
JerubBaalin poika, ja Sebul hänen päämiehensä? Palvelkaat
paremmin Hemorin Sikemin isän miehiä: miksi meidän pitää
häntä palveleman? **29** Jumala tekis että kansa olis minun
käteni alla, että minä ajaisin AbiMelekin ulos. Niin sanottiin
AbiMelekille: enennä sotajoukkos ja käy ulos. **30** Kuin Sebul,
kaupungin päämies, kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanan, vihastui
hän sangen suuresti. **31** Ja lähetti sanansaattajat AbiMelekille

salaisesti, sanoen: Katso, Gaal, Ebedin poika ja hänen veljensä
tulivat Sikemiin, tekemään kaupunkia sinulle vastahakoiseksi. **32**
Niin nouse nyt yöllä, sinä ja sinun väkes, joka myötäs on, ja
väijy kedolla; **33** Ja aamulla, kuin aurinko nousee, ole varhain
ylhäällä ja karkaa kaupungin päälle. Ja kuin hän ja se kansa,
joka hänen myötänsä on, tulevat sinun tykös, niin tee hänen
kanssansa niinkuin sinun kätes löytää. **34** AbiMelek nousi yöllä
ja kaikki kansa, joka hänen seurassansa oli, ja asetti vartian
Sikemin eteen neljään joukkoon. **35** Ja Gaal, Ebedin poika, kävi
kaupungin portin eteen; mutta AbiMelek nousi väijymisestänsä
sen väen kanssa, joka hänen myötänsä oli. **36** Kuin Gaal näki
kansan, sanoi hän Sebulille: katso, tuolta tulee kansan joukko
alas vuorten kukkoilta. Ja Sebul sanoi hänelle: sinä näet vuorten
varjon niinkuin ihmiset. **37** Gaal puhui taas ja sanoi: katso, tuolta
tulee kansan joukko alas keskeltä maata ja yksi joukko tulee
Noituustammen tieltä. **38** Niin sanoi Sebul hänelle: kussa on nyt
sinun suus, joka sanoi: kuka on AbiMelek, että meidän häntä
palveleman pitää? eikö tämä ole se kansa, jonkas olet katsonut
ylön? käy nyt ulos ja sodi häntä vastaan. **39** Ja Gaal meni
Sikemin päämiesten edellä ja soti AbiMelekiä vastaan. **40** Mutta
AbiMelek ajoi häntä takaa, ja hän pakeni hänen edestänsä; ja
monta lankesi lyötynä kaupungin porttiin saakka. **41** Ja AbiMelek
oli Arumassa; mutta Sebul ajoi Gaalin ja veljensä ulos, niin ettei
he saaneet olla Sikemissä. **42** Ja aamulla läksi kansa kedolle;
ja kuin AbiMelek sen sai tietää, **43** Otti hän kansan ja jakoi
kolmeen osaan, ja asetti väijytyksen kedolle. Kuin hän siis näki,
että kansa läksi kaupungista ulos, lankesi hän heidän päällensä
ja löi heidät. **44** Mutta AbiMelek sen joukon kanssa, joka hänen
seurassansa oli, lankesi heidän päällensä, ja kävivät kaupungin

porttiin saakka, ja ne kaksi joukkoa lankesivat niiden päälle, jotka
kedolla olivat, ja löivät heidät. **45** Sitte soti AbiMelek kaupunkia
vastaan kaiken sen päivän, ja voitti kaupungin, ja tappoi kansan,
joka siellä oli, ja kukisti kaupungin, ja kylvi suolaa sen päälle.
46 Kuin kaikki päämiehet, jotka Sikemin tornissa asuivat, sen
kuulivat, menivät he linnaan jumalan Beritin huoneesen. **47**
Ja AbiMelekille ilmoitettiin kaikki Sikemin tornin päämiehet
kokoontuneeksi. **48** Niin meni AbiMelek ylös Salmonin vuorelle,
hän ja kaikki kansa joka hänen seurassansa oli, ja AbiMelek
otti kirveen käteensä ja hakkasi oksan puusta, pani olallensa
ja kantoi sen, ja sanoi kansalle, joka hänen seurassansa oli:
mitä te näitte minun tekevän, se myös te nopiasti tehkäät
niinkuin minäkin. **49** Ja hakkasi myös kaikki kansa itsekukin
oksansa ja seurasi AbiMelekiä, ja heittivät ne linnan päälle, ja
polttivat niillä linnan tulessa; niin että myös kaikki Sikemin tornin
päämiehet kuolivat, lähes tuhannen miestä ja vaimoa. **50** Niin
AbiMelek meni Tebetseen, piiritti ja voitti sen. **51** Mutta siinä oli
vahva torni keskellä kaupunkia, johonka kaikki pakenivat sekä
miehet että vaimot ja kaikki kaupungin päämiehet, ja sulkivat
kiinni perässänsä, ja kiipesivät tornin katon päälle. **52** Sitte tuli
AbiMelek tornin tykö, soti sitä vastaan, ja tuli tornin oven eteen,
sitä tulella polttamaan. **53** Mutta yksi vaimo heitti myllynkiven
kappaleen AbiMelekin päähän ja löi hänen pääkallonsa rikki. **54**
Sitte kutsui AbiMelek nopiasti palveliansa, joka kantoi hänen
aseitansa, ja sanoi hänelle: vedä miekkas ulos ja tapa minua,
ettei minusta sanottaisi: vaimo tappoi hänen; niin pisti palvelia
hänen lävitse, ja hän kuoli. **55** Ja kuin Israelin miehet näkivät
AbiMelekin kuolleeksi, menivät he itsekukin paikallensa. **56** Ja
näin maksoi Jumala AbiMelekille sen pahuuden, minkä hän teki

isäänsä vastaan, että hän tappoi seitsemänkymmentä veljeänsä.
57 Niin myös kaiken sen pahuuden, minkä Sikemin miehet
tekivät, antoi Jumala tulla heidän päänsä päälle; ja heidän
päällensä tuli Jotamin JerubBaalin pojan kirous.

10 AbiMelekin jälkeen nousi Isaskarilainen Tola, Dodan pojan
Puan poika, auttamaan Israelia. Ja hän asui Samirissa,
Ephraimin vuorella, **2** Ja tuomitsi Israelia kolmekolmattakymmentä
ajastaikaa, ja kuoli ja haudattiin Samiriin. **3** Hänen jälkeensä nousi
Jair Gileadilainen ja tuomitsi Israelia kaksikolmattakymmentä
ajastaikaa. **4** Ja hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ajoivat
kolmellakymmenellä aasin varsalla, ja heillä oli kolmekymmentä
kaupunkia, jotka kutsuttiin Jairin kyliksi tähän päivään asti ja ovat
Gileadin maalla. **5** Ja Jair kuoli ja haudattiin Kamoniin. **6** Mutta
Israelin lapset tekivät vielä pahaa Herran edessä, ja palvelivat
Baalia ja Astarotia, ja Syrian jumalia, ja Zidonin jumalia, ja Moabin
jumalia, ja Ammonin lasten jumalia, ja Philistealaisten jumalia, ja
luopuivat Herrasta ja ei palvelleet häntä. **7** Niin julmistui Herran
viha Israelin ylitse, ja hän myi heidät Philistealaisten ja Ammonin
lasten käteen. **8** Ja he vaativat ja vaivasivat siitä vuodesta kaikkia
Israelin lapsia kahdeksantoistakymmentä ajastaikaa, kaikkia
Israelin lapsia, jotka olivat tällä puolella Jordania, Amorilaisten
maalla, joka on Gileadissa. **9** Ja Ammonin lapset matkustivat
Jordanin ylitse ja sotivat Juudaa, BenJaminia ja Ephraimin
huonetta vastaan, ja Israel suuresti ahdistettiin. **10** Niin huusivat
Israelin lapset Herran tykö, sanoen: me olemme syntiä tehneet
sinua vastaan; sillä me olemme hyljänneet meidän Jumalamme
ja palvelleet Baalia. **11** Mutta Herra sanoi Israelin lapsille: Eikö
Egyptiläiset, Amorilaiset, Ammonilaiset, Philistealaiset, **12** Ja
Zidonilaiset, Amalekilaiset ja Maonilaiset ole teitä vaivanneet? ja

minä autin teitä heidän käsistänsä, kuin te minun tyköni huusitte.
13 Niin te hylkäsitte minun, ja olette palvelleet muita jumalia:
sentähden en minä teitä tahdo auttaa. **14** Menkäät ja rukoilkaat
niitä jumalia, jotka te valinneet olette, antakaat niiden auttaa
teitänne ahdistuksenne aikana. **15** Mutta Israelin lapset vastasivat
Herralle: me olemme syntiä tehneet, tee meidän kanssamme
niinkuin sinulle otollinen on, kuitenkin auta meitä tällä ajalla.
16 Ja he panivat tyköänsä vieraat jumalat pois, ja palvelivat
Herraa; ja hänen sielunsa suuresti armahti Israelin vaivaa. **17** Ja
Ammonin lapset kokoontuivat ja sioittivat itsensä Gileadiin; mutta
Israelin lapset kokoontuivat ja sioittivat itsensä Mitspaan. **18** Ja
kansa ja ylimmäiset Gileadista sanoivat toinen toisellensa: kuka
rupee ensisti sotimaan Ammonin lapsia vastaan, hänen pitää
oleman kaikkein Gileadin asuvaisten pääruhtinaan.

11 Ja Jephta Gileadista oli väkevä sotamies, vaan hän oli
äpärä; ja Gilead oli siittänyt Jephtan. **2** Mutta kuin Gileadin
emäntä synnytti hänelle lapsia, ja vaimon lapset tulivat isoiksi,
ajoivat he Jephtan ulos, ja sanoivat hänelle: ei sinun pidä
perimän meidän isämme huoneessa, sillä sinä olet vieraan
vaimon poika. **3** Niin pakeni Jephta veljeinsä edestä ja asui
Tobin maalla; ja Jephtan tykö kokoontuivat joutilaat miehet ja
menivät hänen kanssanssa. **4** Ja kappaleen ajan perästä sotivat
Ammonin lapset Israelia vastaan. **5** Kuin Ammonin lapset sotivat
Israelia vastaan, menivät Gileadin vanhimmat tuomaan Jephtaa
Tobin maalta jällensä, **6** Ja sanoivat hänelle: tule ja ole meidän
päämiehemme, sotimaan Ammonin lapsia vastaan. **7** Vaan
Jephta sanoi Gileadin vanhimmille: ettekö te minua vihanneet
ja ajaneet minua isäni huoneesta ulos? ja nyt te tulette minun
tyköni, kuin teillä tuska on? **8** Gileadin vanhimmat sanoivat

Jephtalle: sentähden me nyt tulemme jälleen sinun tykös, ettäs
kävisit meidän kanssamme, ja sotisit Ammonin lapsia vastaan,
ja olisit meidän päämiehemme ja kaikkein jotka Gileadissa
asuvat. **9** Jephta sanoi Gileadin vanhimmille: jos te viette
minun sotimaan Ammonin lapsia vastaan, ja Herra antaa heidät
minun eteeni, pitääkö minun oleman teidän päämiehenne? **10**
Gileadin vanhimmat sanoivat Jephtalle: Herra olkoon kuulia
meidän välillämme, jos emme sitä tee, mitä sinä sanonut olet. **11**
Ja Jephta meni Gileadin vanhimpain kanssa, ja kansa asetti
hänen itsellensä päämieheksi ja johdattajaksi. Ja Jephta puhui
Herran edessä kaikki sanansa Mitspassa. **12** Silloin lähetti
Jephta sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaan tykö, sanoen:
mitä sinun on minun kanssani, ettäs tulet sotimaan minua ja
minun maakuntaani vastaan? **13** Ammonin lasten kuningas
vastasi Jephtan sanansaattajia: että Israel otti minun maani,
silloin kuin hän läksi Egyptistä, Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin
asti, anna siis ne jällensä hyvällä sovinnolla. **14** Jephta lähetti
taas sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaan tykö, **15** Jotka
sanoivat hänelle: näin sanoo Jephta: ei Israel ottanut maakuntaa
Moabilaisilta eikä Ammonin lapsilta: **16** Sillä kuin he läksivät
Egyptistä, matkusti Israel korven lävitse Punaiseen mereen asti,
ja tuli Kadekseen. **17** Ja Israel lähetti sanansaattajat Edomilaisten
kuninkaan tykö, sanoen: anna minun käydä sinun maas lävitse.
Mutta Edomilaisten kuningas ei kuullut heitä. Ja hän lähetti myös
Moabilaisten kuninkaan tykö, joka ei myöskään tahtonut. Niin oli
Israel Kadeksessa, **18** Ja vaelsi korvessa, ja kävi Edomilaisten ja
Moabilaisten maita ympäri, ja tuli auringon nousemisen puolelta
Moabilaisten maahan, ja sioitti itsensä tuolla puolella Arnonia; ja
ei tulleet Moabilaisten rajan sisälle, sillä Arnon on Moabilaisten

raja. **19** Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonin Amorilaisten
kuninkaan, Hesbonin kuninkaan tykö, ja sanoi hänelle: salli
meidän käydä sinun maas lävitse omaan paikkaani asti. **20** Mutta
ei Sihon uskonut Israelia käymään rajansa ohitse, vaan kokosi
kaiken väkensä, ja sioittivat itsensä Jaksassa, ja soti Israelia
vastaan. **21** Mutta Herra Israelin Jumala antoi Sihonin kaiken
väkensä kanssa Israelin käsiin, että he löivät heidät: ja niin omisti
Israel kaiken maan Amorilaisilta, jotka siinä maassa asuivat, **22**
Ja omistivat myös kaikki Amorilaisten rajat, ruveten Arnonista
Jabbokiin asti ja korvesta Jordaniin asti. **23** Näin on Herra Israelin
Jumala ajanut Amorilaiset kansansa Israelin edestä pois: ja sinä
nyt sen omistaisit. **24** Jos sinun jumalas Kamos on jonkun ajanut
pois, omista se, ja anna meidän omistaa kaikki ne, jotka Herra
meidän Jumalamme meidän edestämme on ajanut pois. **25** Vai
luuletkos sinun paljoa paremmaksi kuin Balak Zipporin poika
Moabilaisten kuningas oli? eikö hän riidellyt ja sotinut kappaletta
aikaa Israelia vastaan? **26** Kuin Israel asui Hesbonissa ja
hänen tyttärissänsä, Aroerissa ja hänen tyttärissänsä, ja kaikissa
kaupungeissa, jotka ovat läsnä Arnonia, kolmesataa ajastaikaa;
miksi ette ottaneet sitä silloin pois. **27** Ja en minä mitään rikkonut
sinua vastaan, ja sinä teet niin pahoin minun kanssani, ettäs
sodit minua vastaan: Herra joka on tuomari, tuomitkoon tänäpänä
Israelin lasten ja Ammonin lasten välillä. **28** Mutta Ammonin
lasten kuningas ei pitänyt lukua Jephtan sanoista, jotka hän oli
hänen tykönsä lähettänyt. **29** Silloin tuli Herran henki Jephtan
päälle, ja hän kävi Gileadin ja Manassen lävitse, ja Mitspan
lävitse, joka on Gileadissa, ja Mitspasta Gileadissa kävi hän
Ammonin lasten ylitse. **30** Ja Jephta lupasi Herralle lupauksen ja
sanoi: jos sinä kokonansa annat Ammonin lapset minun käsiini:

31 Mitä ikänä minun huoneeni ovesta kohtaa minua, kuin minä
rauhassa palajan Ammonin lapsilta, se pitää oleman Herran, ja
minä uhraan sen polttouhriksi. **32** Niin Jephta meni sotimaan
Ammonin lapsia vastaan, ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä.
33 Ja hän löi heidät, Aroerista Minnitiin asti, kaksikymmenstä
kaupunkia, ja Abelin viinamäkeen asti sangen suurella tapolla.
Ja niin Ammonin lapset alennettiin Israelin lasten edestä. **34** Kuin
Jephta tuli huoneesensa Mitspaan, katso, niin hänen tyttärensä
kävi häntä vastaan kanteleilla ja hypyillä; ja se oli ainoa lapsi,
eikä hänellä ollut yhtäkään muuta poikaa eli tytärtä. **35** Ja kuin
hän näki hänen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: ah, minun
tyttäreni, sinä painat alas ja sangen surulliseksi saatat minun;
sillä minä avasin suuni Herralle, ja en saa sitä ottaa takaperin.
36 Mutta hän vastasi: isäni, jos avasit suus Herralle, niin tee
minun kanssani niinkuin sinun suustas on lähtenyt, että Herra
on kostanut sinun vihollisilles, Ammonin lapsille. **37** Ja sanoi
isällensä: tee se ainoastansa minulle, ettäs soisit minun kaksi
kuukautta mennä vuorelle ja itkeä minun neitsyyttäni tuttavain
piikain kanssa. **38** Hän sanoi: mene, ja laski hänen menemään
kahdeksi kuukaudeksi; niin meni hän tuttavain piikain kanssa,
ja itki neitsyyttänsä vuorilla. **39** Ja kahden kuukauden perästä
tuli hän isänsä tykö, ja hän täytti lupauksensa hänestä niin
kuin hän luvannut oli; ja ei hän tuntenut miestä: ja se oli tapa
Israelissa. **40** Ja Israelin tyttäret menivät itkemään joka vuosi
Jephtan Gileadilaisen tytärtä neljä päivää ajastajassa.

12 Ja Ephraimin miehet tulivat kokoon ja menivät pohjoiseen
päin ja sanoivat Jephtalle: miksis menit sotaan Ammonin lapsia
vastaan, ja et meitä kutsunut menemään kanssas? Me poltamme
sinun ja sinun huonees. **2** Jephta sanoi heille: minulla ja minun

kansallani oli suuri riita Ammonin lasten kanssa, ja minä kutsuin
teitä, ja ette auttaneet minua heidän käsistänsä. **3** Koska minä
näin, ettette tahtoneet vapahtaa minua, panin minä sieluni minun
käteeni ja menin Ammonin lapsia vastaan, ja Herra antoi heidän
minun käteeni: miksi te tulitte minun tyköni tänäpänä sotimaan
minua vastaan? **4** Ja Jephta kokosi kaikki Gileadin miehet ja soti
Ephraimia vastaan, ja Gileadin miehet löivät Ephraimin, että
he sanoivat: oletteko te Gileadilaiset Ephraimin ja Manassen
seassa, te Ephraimin karkurit. **5** Ja Gileadilaiset ennättivät
Jordanin luotuspaikat Ephraimin edestä. Koska ne paenneet
Ephraimista sanoivat: anna minun käydä ylitse, niin sanoivat
Gileadin miehet hänelle: oletkos Ephraimilainen? Ja hän vastasi:
en. **6** Niin he käskivät hänen sanoa: Sjibbolet, niin hän sanoi
Sibbolet, ja ei taitanut sitä niin sanoa; niin ottivat he hänen
kiinni ja tappoivat hänen Jordanin luotuspaikalla, niin että silloin
lankesi Ephraimista kaksiviidettäkymmentä tuhatta. **7** Ja Jephta
tuomitsi Israelia kuusi ajastaikaa; ja Jephta Gileadilainen kuoli ja
haudattiin Gileadin kaupunkeihin. **8** Tämän jälkeen tuomitsi Ibtsan
Betlehemistä Israelia. **9** Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, ja
kolmekymmentä tytärtä hän naitti ulos, ja kolmekymmentä tytärtä
otti hän muukalaisista pojillensa; ja tuomitsi Israelia seitsemän
ajastaikaa. **10** Ja Ibtsan kuoli ja haudattiin Betlehemissä. **11**
Tämän jälkeen tuomitsi Israelia Elon Sebulonilainen, ja hän
tuomitsi Israelia kymmenen ajastaikaa. **12** Ja Elon Sebulonilainen
kuoli ja haudattiin Ajalonissa, Sebulonin maalla. **13** Tämän jälkeen
tuomitsi Israelia Abdon Hillelin poika, Pirtagonilainen. **14** Hänellä
oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka
ajoivat seitsemälläkymmenellä aasin varsalla; hän tuomitsi
Israelia kahdeksan ajastaikaa. **15** Ja Abdon Hillelin poika,

Pirtagonilainen, kuoli ja haudattiin Pirtagoniin Ephraimin maalla,
Amalekilaisten vuorella.

13 Ja Israelin lapset tekivät vielä pahaa Herran edessä, ja
Herra antoi heidät Philistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi
ajastajaksi. **2** Mutta yksi mies oli Zorasta Danin sukukunnasta,
Manoak nimeltä, ja hänen emäntänsä oli hedelmätöin ja ei
synnyttänyt. **3** Ja Herran enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle:
katso, sinä olet nyt hedelmätöin ja et synnyttänyt; mutta sinun
pitää siittämän ja synnyttämän pojan. **4** Niin karta nyt, ettes juo
viinaa eli väkevää juomaa ja ettes mitään saastaista syö. **5** Sillä
katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, jonka pään päälle
ei pidä yksikään partaveitsi tuleman; sillä se lapsi pitää oleman
Jumalan natsir äitinsä kohdusta, ja hän rupee vapahtamaan
Israelia Philistealaisten kädestä. **6** Niin tuli vaimo ja ilmoitti sen
miehellensä ja sanoi: Jumalan mies tuli minun tyköni, ja hän
oli näkyänsä niinkuin Jumalan enkeli sangen peljättävä, ja en
minä häntä kysynyt, kusta hän oli, eikä hänkään nimeänsä
ilmoittanut minulle. **7** Mutta hän sanoi minulle: katso, sinä
tulet hedelmälliseksi ja synnytät pojan: älä siis nyt juo viinaa
taikka väkevää juomaa, älä myös syö mitään saastaista; sillä
se lapsi pitää oleman Jumalan natsir äitinsä kohdusta niin
kuolemaansa asti. **8** Ja Manoak rukoili Herraa ja sanoi: ah
minun Herrani! anna sen Jumalan miehen, jonkas lähetit, tulla
meidän tykömme jälleen, että hän meitä opettais, mitä meidän
tekemän pitää lapselle, joka syntyvä on. **9** Ja Jumala kuuli
Manoakin äänen: ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon tykö,
ja hän istui kedolla ja hänen miehensä Manoak ei ollut hänen
kanssansa. **10** Niin hän kiiruusti juoksi ja tiettäväksi teki sen
miehellensä, ja sanoi hänelle: katso, se mies, joka ennen tuli

minun tyköni, on minulle ilmestynyt. **11** Manoak nousi ja seurasi
emäntäänsä ja tuli miehen tykö ja sanoi hänelle: oletkos se
mies, joka puhuttelit vaimoa? Hän sanoi: olen. **12** Ja Manoak
sanoi: kuin nyt tapahtuu, mitä sanonut olet: minkäkaltaiset pitää
lapsen tavat ja hänen työnsä oleman? **13** Herran enkeli sanoi
Manoakille: vaimon pitää karttaman kaikkia niitä, mitä hänelle
sanonut olen. **14** Ei hänen pidä syömän siitä, mikä viinapuusta
tullut on, ja ei hänen pidä viinaa taikka väkevää juomaa juoman
eikä mitään saastaista syömän: kaikki kuin minä hänelle käskin,
pitää hänen pitämän. **15** Manoak sanoi Herran enkelille: Jospa
tahtoisit viipyä, me valmistamme sinulle vohlan. **16** Mutta Herran
enkeli vastasi Manoakille: Vaikkas saisitkin minun viipymään, en
minä kuitenkaan söisi sinun leipääs, mutta jos tahdot uhrata
polttouhria, niin uhraa se Herralle; sillä ei Manoak tietänyt sitä
Herran enkeliksi. **17** Ja Manoak sanoi Herran enkelille: mikä
sinun nimes on, että me sinua ylistäisimme, kuin se tapahtuu,
minkä sanonut olet? **18** Herran enkeli sanoi hänelle: miksis
kysyt minun nimeäni, joka ihmeellinen on? **19** Niin otti Manoak
vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi sen kallion päällä Herralle, ja
hän teki ihmeen; mutta Manoak emäntinensä näki sen. **20** Ja
tapahtui, kuin liekki nousi alttarilta taivaaseen päin, meni Herran
enkeli myös ylös alttarin liekissä. Ja Manoak emäntinensä
näki sen, ja lankesivat kasvoillensa maahan. **21** Ja ei Herran
enkeli enää näkynyt Manoakille ja hänen emännällensä. Niin
ymmärsi Manoak sen Herran enkeliksi. **22** Ja Manoak sanoi
emännällensä: totisesti me kuolemme, että näimme Jumalan. **23**
Mutta hänen emäntänsä vastasi häntä: jos Herra olis tahtonut
meidät tappaa, niin ei hän olisi ottanut polttouhria ja ruokauhria
vastaan meidän kädestämme, eikä olisi osoittanut meille kaikkia

näitä, eikä myös antanut meidän näitä kuulla, niinkuin tapahtunut
on. **24** Ja vaimo synnyti pojan ja kutsui hänen Simson; ja
lapsi kasvoi, ja Herra siunasi häntä. **25** Ja Herran henki rupesi
vaikuttamaan hänessä Danin leirissä, Zoran ja Estaolin välillä.

14 Ja Simson meni alas Timnatiin, ja hän näki vaimon
Timnatissa Philistealaisten tytärten seassa. **2** Ja kuin hän
tuli sieltä, sanoi hän isällensä ja äidillensä: minä näin vaimon
Timnatissa Philistealaisten tyttäristä: ottakaat se minulle
emännäksi. **3** Ja hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: eikö
yhtään vaimoa ole veljeis tytärten seassa ja kaikessa minun
kansassani, ettäs menet ottamaan emäntää Philistealaisista,
jotka ovat ympärileikkaamattomat? Ja Simson sanoi isällensä:
salli minulle tämä, sillä hän kelpaa minun silmilleni. **4** Mutta
hänen isänsä ja äitinsä ei tietäneet sen olevan Herralta; sillä
hän etsi tilaa Philistealaisia vastaan, ja Philistealaiset hallitsivat
silloin Israelia. **5** Niin Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa
alas Timnatiin, ja he tulivat Timnatin viinamäkein tykö, ja katso,
nuori jalopeura tuli kiljuin häntä vastaan. **6** Ja Herran henki tuli
voimalliseksi hänessä, ja hän repäisi sen kappaleiksi, niinkuin
hän olis vohlan reväissyt, ja ei ollut mitään hänen kädessänsä;
ja ei hän sanonut mitään isällensä eikä äidillensä, mitä hän
tehnyt oli. **7** Kuin hän sinne alas tuli, puhutteli hän vaimoa, ja
hän kelpasi Simsonille. **8** Ja muutamain päiväin perästä tuli hän
jälleen ottamaan häntä, ja poikkesi tieltä katsomaan jalopeuran
raatoa, ja katso, kimalaispesä oli jalopeuran raadossa ja hunajaa.
9 Ja hän otti sen käteensä tiellä käydessänsä syödäksensä,
meni isänsä ja äitinsä tykö ja antoi heidän myös sitä syödä;
mutta ei hän ilmoittanut hunajaa ottaneensa jalopeuran raadosta.
10 Ja kuin hänen isänsä tuli alas vaimon tykö, valmisti Simson

siellä häät, niinkuin nuoren väen tapa oli. **11** Ja kuin he
näkivät hänen, antoivat he hänelle kolmekymmentä kansalaista,
hänen tykönänsä olemaan. **12** Mutta Simson sanoi heille: minä
panen teidän eteenne arvoituksen, jos sen minulle seitsemänä
hääpäivänä oikein selitätte ja arvaatte, niin minä annan teille
kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä vaatekertaa. **13**
Mutta jollette taida sitä selittää minulle, niin teidän pitää antaman
minulle kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä vaatekertaa.
Ja he sanoivat hänelle: annas meidän kuulla arvoitukses. **14** Ja
hän sanoi heille: ruoka läksi syömäristä ja makeus väkevästä.
Ja ei he taitaneet kolmena päivänä arvoitusta selittää. **15**
Ja seitsemäntenä päivänä puhuivat he Simsonin emännälle:
houkuttele miestäs ilmoittamaan meille arvoitusta, taikka me
poltamme sinun ja sinun isäs huoneen tulella. Sentähdenkö me
olemme tänne kutsutut, että hän meidän hyvyytemme omistais,
elikkä ei? **16** Niin Simsonin emäntä itki hänen edessänsä ja
sanoi: sinä olet minulle vihainen ja et minua rakasta: sinä
panit minun kansani lapsille arvoituksen, ja et minulle sitä
sanonut. Hän sanoi hänelle: katso, isälleni ja äidilleni en minä
sitä ilmoittanut, pitäiskö minun sen sinulle sanoman? **17** Ja
hän itki hänen edessänsä kaikki ne seitsemän hääpäivää, ja
seitsemäntenä päivänä ilmoitti hän sen hänelle; sillä hän suuresti
vaati häntä. Ja hän sanoi kansansa lapsille arvoituksen. **18**
Mutta seitsemäntenä päivänä ennen kuin aurinko laski, sanoivat
kaupungin miehet hänelle: mikä on hunajaa makiampi, ja mikä
jalopeuraa väkevämpi? Hän sanoi heille: jollette olisi kyntäneet
minun vasikallani, ette olisi saaneet tietää arvoitustani. **19** Ja
Herran henki tuli voimalliseksi hänessä ja hän meni Askaloniin ja
löi siellä kolmekymmentä miestä, joiden vaatteet hän otti, ja

antoi vaatekerrat niille, jotka arvoituksen selittäneet olivat. Ja
hän kovin julmistui vihassansa ja meni ylös isänsä huoneeseen.
20 Mutta Simsonin emäntä huoli yhdelle kansalaisistansa, joka
oli Simsonin kumppani.

15 Ja tapahtui muutamain päiväin perästä, kuin nisun elonaika
lähestyi, tuli Simson oppimaan emäntäänsä ja toi hänelle vohlan,
ja hän sanoi: minä menen emäntäni tykö makaushuoneesen;
ja hänen emäntänsä isä ei sallinut hänen sinne mennä, **2**
Mutta sanoi: minä luulin todella, sinun kokonansa vihastuneen
hänen päällensä, ja annoin hänen sinun ystävälles. Mutta
hänellä on toinen nuorempi sisar, kauniimpi muotoansa kuin
hän, olkoon se nyt sinulla tämän edestä. **3** Ja Simson sanoi
heille: nyt on minulla oikia syy Philistealaisia vastaan: minä
teen heille vahinkoa. **4** Ja Simson meni ja otti kolmesataa
kettua kiinni, ja otti kekäleet, ja käänsi hännät yhteen, ja sitoi
aina yhden kekäleen keskelle kahden hännän välille, **5** Ja
sytytti tulen kekäleihin, ja päästi ne Philistealaisten eloon; ja ne
polttivat heidän kykäänsä ja kuhilaansa, niin myös viinapuut
ja öljypuut. **6** Niin sanoivat Philistealaiset: kuka on tämän
tehnyt? Niin sanottiin: Simson, Timnalaisen vävy, että hän otti
häneltä emännän pois ja antoi sen hänen ystävällensä. Niin
Philistealaiset menivät ylös ja polttivat sekä vaimon että hänen
isänsä. **7** Mutta Simson sanoi heille: ja vaikka te tämän teitte,
kuitenkin minä teille kostan ja sitte lakkaan. **8** Ja hän löi heitä
sangen kovasti sekä hartioihin että kupeisiin, ja meni sieltä alas
asumaan Etamin mäen rotkoon. **9** Niin Philistealaiset menivät
ylös ja sioittivat itsensä Juudan maalle ja levittivät heitänsä
Lehiin. **10** Ja Juudan miehet sanoivat: miksi olette tänne tulleet
meitä vastaan? He vastasivat: me olemme tänne tulleet sitomaan

Simsonia ja tekemään hänelle, niinkuin hän meille teki. **11** Niin meni kolmetuhatta miestä Juudasta Etamin mäen rotkoon, ja sanoivat Simsonille: etkös tiedä Philistealaisten hallitsevan meitä? kuinka sinä olet tämän tehnyt meitä vastaan? Ja hän sanoi heille: niinkuin he tekivät minulle, niin minä tein heille. **12** Ja he sanoivat hänelle: me olemme tulleet sinua sitomaan ja antamaan Philistealaisten käsiin. Simson sanoi heille: vannokaat siis minulle, ettette karkaa minun päälleni. **13** Ja he sanoivat hänelle: emme karkaa sinun päälles, mutta ainoasti sidomme sinun tukevasti ja annamme sinun heidän käsiinsä, ja emme sinua kuoliaaksi lyö. Ja he sitoivat hänen kahdella uudella nuoralla ja veivät hänen kukkulalta pois. **14** Ja kuin hän tuli Lehiin, ilakoitsivat Philistealaiset häntä vastaan; mutta Herran henki tuli voimalliseksi hänessä, ja nuorat hänen käsivarsissansa tulivat niinkuin poltettu lanka, ja niin raukesivat siteet hänen käsistänsä. **15** Ja hän löysi tuoreen aasin leukaluun, ja hän ojensi kätensä, otti sen ja löi sillä tuhannen miestä. **16** Ja Simson sanoi: katso, siinä he koossa makaavat, yhdellä leukaluulla löin minä tuhannen miestä. **17** Ja kuin hän sen sanonut oli, heitti hän leukaluun kädestänsä pois, ja kutsui sen paikan RamatLehi. **18** Ja kuin hän kovin janosi, huusi hän Herran tykö ja sanoi: sinä annoit tämän suuren pelastuksen palvelias käden kautta, ja nyt minä janoon kuolen ja lankeen ympärileikkaamattomain käsiin. **19** Niin Jumala avasi syömähampaan leukaluussa, ja siitä vuosi vesi, ja kuin hän oli juonut, sai hän henkensä takaisin ja virkosi; sentähden kutsutaan myös se paikka vielä tähän päivään asti Huutajan lähteeksi, joka oli leukaluussa. **20** Ja hän tuomitsi Israelia Philistealaisten aikana kaksikymmentä ajastaikaa.

16 Ja Simson meni Gasaan, ja hän näki siellä porton, ja meni
hänen tykönsä. **2** Ja sanottiin Gasalaisille, että Simson oli sinne
tullut; niin he kohta piirittivät hänen ja väijyivät häntä koko yön
kaupungin portissa, ja olivat hiljaksensa kaiken yötä, ja sanoivat:
aamulla päivän tullessa me tapamme hänen. **3** Vaan Simson
makasi puoliyöhön asti, ja nousi puoliyöstä, ja tarttui kaupungin
portin oviin ja molempiin pihtipieliin, ja nosti ne telkein kanssa,
pani olallensa ja kantoi mäen kukkulalle, joka on Hebronin
edessä. **4** Sitte rupesi hän jälleen rakastamaan yhtä vaimoa
Sorekin ojan tykönä, jonka nimi oli Delila. **5** Ja hänen tykönsä
tulivat Philistealaisten päämiehet, jotka sanoivat hänelle: viettele
häntä sanoilla, että saisit tietää, missä hänen suuri väkevyytensä
on, ja kuinka me hänen voittaisimme, että me saisimme hänen
sitoa ja vaivata: ja me jokainen annamme sinulle tuhannen ja
sata hopiapenninkiä. **6** Delila sanoi Simsonille: sanos minulle,
missä sinun suuri väkevyytes on, ja millä sinä sidottaisiin ja
vaivattaisiin. **7** Simson sanoi hänelle: jos joku sitoo minun
seitsemällä viheriäisellä köydellä, jotka ei vielä ole kuivuneet,
niin minä tulen heikoksi ja olen niinkuin muutkin ihmiset. **8** Silloin
veivät Philistealaisten päämiehet hänelle seitsemän viheriäistä
köyttä, jotka ei vielä olleet kuivuneet; ja hän sitoi hänen niillä.
9 Ja he vartioitsivat häntä salaisesti kammiossa, ja hän sanoi
hänelle: Philistealaiset sinun päälles, Simson! niin hän katkaisi
köydet, niinkuin rohtiminen lanka katkaistaan, joka liekissä
poltettu on. Ja ei saatu tietää, missä hänen väkevyytensä
oli. **10** Taas sanoi Delila Simsonille: katso, sinä viettelit minua
ja väärin puhuit minun edessäni: sano siis nyt minulle, millä
sinä sidottaisiin. **11** Ja hän sanoi hänelle: jos minä sidottaisiin
uusilla nuorilla, joilla ei vielä ole mitään tehty, niin minä tulisin

heikoksi niinkuin muutkin ihmiset. **12** Niin Delila otti uudet
nuorat ja sitoi hänen niillä, sanoen hänelle: Philistealaiset sinun
päälles, Simson! Ja he vartioitsivat häntä salaisesti kammiossa;
ja hän katkaisi ne käsivarsistansa niinkuin langan. **13** Taas
Delila sanoi Simsonille: sinä viettelit vielä nyt minua ja väärin
puhuit minun edessäni: ilmoita minulle, millä sinä sidottaisiin.
Hän vastasi häntä: jos sinä palmikoitset seitsemän suortua
hiuksia minun päästäni yhteen päärihmaan. **14** Ja kuin hän
oli kiinnittänyt ne naulaan, sanoi hän hänelle: Philistealaiset
sinun päälles, Simson! Niin hän heräsi unestansa ja veti ulos
palmikkonauhan ja päärihman. **15** Hän sanoi hänelle jällensä:
kuinka sinä sanot rakastavas minua, koska sinun sydämes ei ole
minun kanssani? Kolmasti sinä jo vääristelit minun edessäni ja
et ilmoittanut minulle, missä sinun suuri väkevyytes on. **16** Kuin
hän päivä päivältä vaati häntä sanoillansa ja vaivasi häntä, että
hänen sielunsa väsyi kuolemaan asti, **17** Ilmoitti hän hänelle
kaiken sydämensä, sanoen hänelle: minun pääläni ei ole ikänä
partaveitsi tullut, sillä minä olen Jumalan natsir hamasta äitini
kohdusta. Jos hiukset ajellaan minun päästäni, niin minun
väkevyyteni menee minusta pois, ja tulen heikoksi niinkuin kaikki
muutkin ihmiset. **18** Ja Delila näki, että hän ilmoitti hänelle kaiken
sydämensä, lähetti ja kutsui Philistealaisten päämiehet, sanoen:
tulkaat vielä erä, sillä hän ilmoitti minulle kaiken sydämensä.
Ja Philistealaisten päämiehet tulivat hänen tykönsä ja toivat
rahan käsissänsä. **19** Niin hän antoi hänen maata polveinsa
päällä, kutsui yhden, joka ajeli seitsemän hiussuortua hänen
päästänsä, ja rupesi häntä vaatimaan, ja hänen väkensä meni
hänestä pois. **20** Ja hän sanoi: Philistealaiset sinun päälles,
Simson! Kuin hän unestansa heräsi, ajatteli hän itseksensä:

minä menen ulos niinkuin usein ennenkin ja kirvotan itseni;
ja ei hän tietänyt Herran menneen hänen tyköänsä pois. **21**
Vaan Philistealaiset ottivat hänen kiinni, ja puhkasivat hänen
silmänsä, ja veivät hänen alas Gasaan, ja sitoivat hänen
kaksilla vaskikahleilla, jauhamaan vankihuoneessa. **22** Ja
hänen hiuksensa rupesivat taas kasvamaan, sittekuin hän
paljaaksi ajettiin. **23** Ja Philistealaisten päämiehet kokoontuivat
suurta uhria tekemään jumalallensa Dagonille ja iloitsemaan, ja
sanoivat: meidän jumalamme on antanut meille vihollisemme
Simsonin käsiimme. **24** Ja kuin kansa näki hänen, kiittivät he
jumalaansa, sanoen: meidän jumalamme on antanut meille
vihollisemme käsiimme, joka meidän maakuntamme hävitti ja
sangen monta meistä tappoi. **25** Kuin he juuri sydämestänsä
iloitsivat, sanoivat he: kutsukaat Simson soittamaan meidän
eteemme. Ja he kutsuivat Simsonin vankihuoneesta, ja hän
soitti heidän edessänsä, ja he asettivat hänen pilarien välille.
26 Mutta Simson puhui palveliallensa, joka häntä kädestä
talutti: anna minun tarttua pilareihin, joiden päälle huone on
vahvistettu, nojatakseni niihin. **27** Ja huone oli täynnä miehiä
ja vaimoja, ja Philistealaisten päämiehet olivat kaikki siinä;
ja oli myös katon päällä liki kolmetuhatta miestä ja vaimoa,
jotka katselivat Simsonin soittamista. **28** Mutta Simson huusi
Herran tykö, sanoen: Herra, Herra, muista minua, ja vahvista
minua Jumala ainoasti tällä haavalla, että minä kahden minun
silmäni tähden kostaisin yhden kerran Philistealaisille. **29** Ja
Simson tarttui kahteen keskimäiseen pilariin, joiden päälle huone
oli vahvistettu, ja nojasi niiden päälle, otti yhden oikiaan ja
toisen vasempaan käteensä. **30** Ja Simson sanoi: minun sieluni
kuolkoon Philistealaisten kanssa. Ja hän nojasi vahvasti niiden

päälle; ja huone kaatui päämiesten ja kaiken kansan päälle joka
siinä oli, että ne, jotka hän tappoi kuollessansa, olivat usiammat
kuin ne, jotka hän eläissänsä tappoi. **31** Niin tulivat hänen
veljensä alas ja kaikki hänen isänsä huone, ottivat hänen ja
menivät ylös, ja hautasivat hänen Zoran ja Estaolin välille isänsä
Manoakin hautaan. Ja hän tuomitsi Israelia kaksikymmentä
ajastaikaa.

17 Ja yksi mies oli Ephraimin vuorelta, nimeltä Miika. **2** Hän
sanoi äidillensä: ne tuhannen ja sata hopiapenninkiä, jotka
sinulta otettiin, joiden tähden sinä kirosit ja puhuit minun korvaini
kuullen: katso, ne ovat minun tykönäni, minä ne otin. Silloin
sanoi hänen äitinsä: siunattu olet sinä, minun poikani, Herralle.
3 Niin antoi hän äidillensä ne tuhannen ja sata hopiapenninkiä
jälleen. Ja hänen äitinsä sanoi: minä pyhitin kokonansa sen
rahan Herralle minun kädestäni poikani edestä, tehdä kaivettua
ja valettua kuvaa; ja nyt annan minä sinulle sen jällensä. **4**
Mutta hän antoi sen rahan äidillensä jälleen. Ja hänen äitinsä
otti kaksisataa hopiapenninkiä ja antoi ne hopiasepälle; hän teki
kaivetun ja valetun kuvan, joka sitte oli Miikan huoneessa. **5**
Ja Miikalla oli Jumalan huone, ja hän teki päällisvaatteen ja
epäjumalan kuvat, ja täytti yhden poikansa kädet, ja hän oli hänen
pappinsa. **6** Silloin ei ollut kuningasta Israelissa, ja itsekukin teki
niinkuin heille näkyi hyväksi. **7** Mutta nuorukainen oli Juudan
Betlehemistä, Juudan sukukunnasta, ja se oli Leviläinen, joka
oli siellä muukalaisena. **8** Hän meni Betlehemistä Juudan
kaupungista vaeltamaan, kuhunka hän joutuis. Ja kuin hän tuli
Ephraimin vuorelle Miikan huoneesen, vaeltaen, **9** Kysyi Miika
häneltä: kustas tulet? Leviläinen vastasi: minä olen Leviläinen
Betlehemistä Juudan maalta, ja vaellan, kuhunka minä parhain

taidan. **10** Miika sanoi hänelle: olen minun tykönäni. Sinun pitää
oleman minun isäni ja pappini, ja minä annan sinulle vuosi
vuodelta kymmenen hopiapenninkiä ja määrätyt vaatteet ja
elatukses; ja Leviläinen meni hänen kanssansa. **11** Ja Leviläinen
rupesi olemaan sen miehen tykönä, ja hän piti sen nuorukaisen
niinkuin yhden pojistansa. **12** Ja Miika täytti Leviläisen käden,
että hän oli hänen pappinsa, ja hän asui Miikan huoneessa. **13**
Ja Miika sanoi: nyt minä tiedän Herran minulle hyvää tekevän,
että minulla on Leviläinen pappina.

18 Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja silloin Danin
sukukunta etsi itsellensä perintöä asuaksensa; sillä siihen
päivään asti ei ollut yhtään perintöarpaa hänelle langennut
Israelin sukukuntain seassa. **2** Ja Danin lapset lähettivät
sukukunnastansa ääristänsä viisi urhoollista sotamiestä
Zorasta ja Estaolista, vakoomaan maata ja tutkistelemaan sitä,
ja sanoivat heille: menkäät ja vaotkaat maata. Ja he tulivat
Ephraimin vuorelle Miikan huoneesen ja yötyivät sinne. **3** Ja
kuin he olivat Miikan perheen tykönä, tunsivat he sen nuoren
miehen Leviläisen äänen; ja he menivät hänen tykönsä ja
sanoivat hänelle: kuka sinun on tänne tuonut? mitäs täällä teet?
ja mitä sinun on täällä? **4** Hän vastasi heitä: niin ja niin on
Miika minulle tehnyt, ja hän on palkannut minun papiksensa. **5**
He sanoivat hänelle: kysy Jumalalta, että me saisimme tietää,
onko tiemme, jota me vaellamme, meille onnellinen. **6** Pappi
vastasi heitä: menkäät rauhassa: Herran edessä on teidän
tienne, jota te vaellatte. **7** Niin menivät ne viisi miestä matkaansa
ja tulivat Laikseen, ja näkivät kansan, joka siellä oli, asuvan
surutoinna Zidonilaisten tavan jälkeen, levollisesti ja surutoinna:
ja ei yksikään ollut, joka heitä vaivasi sillä maalla, eikä myös

heillä ollut yhtäkään isäntää; ja olivat kaukana Zidonilaisista, ja ei
heillä ollut mitäkään yhdenkään ihmisen kanssa tekemistä. **8** Ja
he tulivat veljeinsä tykö Zoraan ja Estaoliin. Ja heidän veljensä
sanoivat heille: kuinka teidän asianne on? **9** He sanoivat:
nouskaat, käykäämme ylös heidän tykönsä; sillä me olemme
katselleet maan, ja katso, se on sangen hyvä: sentähden
rientäkäät, älkäät olko hitaat menemään ja omistamaan maata.
10 Kuin te tulette, niin te löydätte suruttoman kansan, ja maa on
itsestänsä lavia: sillä Jumala on antanut sen teidän käsiinne, sen
paikan, jossa ei mitään puutu, mitä maan päällä on. **11** Niin meni
Danin sukukunnasta, Zorasta ja Estaolista, kuusisataa miestä
hyvin varustettuina sota-aseilla, **12** Ja menivät sinne ylös, ja
sioittivat itsensä Juudan KirjatJearimiin: siitä kutsutaan se paikka
Danin leiriksi tähän päivään asti; katso, se on KirjatJearimin
takana. **13** Ja sieltä menivät he Ephraimin vuorelle ja tulivat
Miikan huoneen tykö. **14** Niin puhuivat ne viisi miestä, jotka
läksivät Laikseen maata vakoomaan, ja sanoivat veljillensä:
ettekö te tiedä, että näissä huoneissa on päällisvaate, pyhyys,
kuvat ja epäjumalat? Nyt ajatelkaat, mitä te teette. **15** Ja he
poikkesivat sinne ja tulivat nuoren miehen Leviläisen huoneesen,
joka oli Miikan huoneessa, ja tervehtivät häntä ystävällisesti. **16**
Mutta ne kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä, jotka olivat
Danin lapsista, seisoivat portilla. **17** Ja ne viisi miestä, jotka
olivat menneet vakoomaan maata, menivät ylös ja tulivat sinne
sisälle, ja ottivat kuvan, päällisvaatteen, pyhyyden ja epäjumalan.
Ja pappi seisoi portilla kuudensadan sota-aseilla varustettuin
miesten tykönä. **18** Kuin ne olivat tulleet Miikan huoneesen ja
ottivat kuvan, päällisvaatteen, pyhyyden ja epäjumalat, sanoi
pappi heille: mitä te teette? **19** He vastasivat häntä: ole vaiti

ja pidä suus kiinni, ja tule meidän kanssamme, ja ole meidän
isämme ja pappimme: onko se parempi, että olet pappi yhden
miehen huoneessa, kuin koko sukukunnassa Israelissa? **20** Ja
papin mieli oli hyvä, ja otti sekä päällisvaatteen, pyhyyden ja
kuvan, ja meni kansan keskelle. **21** Ja kuin he käänsivät itsensä
ja menivät matkaansa, asettivat he pienet lapset ja karjan ja
kaikkein kalliimmat tavaransa, menemään edellänsä. **22** Kuin
he olivat taamma joutuneet Miikan huoneesta, kokoontuivat ne
miehet, jotka niissä huoneissa olivat, jotka olivat Miikan huoneen
tykönä, ja ajoivat Danin lapsia takaa, **23** Ja huusivat Danin
lapsille; ja he käänsivät kasvonsa ja sanoivat Miikalle: mikä
sinun on, että niin huudat? **24** Hän vastasi: te olette ottaneet
minun jumalani, jotka minä tehnyt olen, ja papin, ja menneet
matkaanne: ja mitä minulla nyt enää on? Ja te sanotte vielä
sitte minulle: mikä sinun on? **25** Mutta Danin lapset sanoivat
hänelle: älä anna ääntäs kuulua meidän tykönämme, ettei
vihaiset miehet lankeaisi teidän päällenne, ja sinä hukutat sielus
ja huonees sielut. **26** Niin Danin lapset menivät matkaansa.
Ja kuin Miika näki heidät häntä väkevämmäksi, käänsi hän
itsensä ja palasi huoneesensa. **27** Mutta he ottivat sen mitä
Miika tehnyt oli ja papin, joka hänellä oli, ja tulivat Laikseen,
levollisen ja suruttoman kansan päälle, ja löivät heitä miekan
terällä, ja polttivat kaupungin. **28** Ja ei yksikään ollut, joka
heitä autti, sillä he olivat kaukana Zidonista, ja ei ollut heillä
kenenkään kanssa tekemistä: ja he olivat siinä laaksossa, joka
on BetRehobin tykönä; niin rakensivat he kaupungin, ja asuivat
siinä; **29** Ja kutsuivat kaupungin nimen Dan, isänsä Danin
nimeltä, joka Israelista oli syntynyt, vaikka se kaupunki ennen
muinen kutsuttiin Lais. **30** Ja Danin lapset panivat heillensä sen

kuvan ylös, ja Jonatan Gersomin poika, Manassen pojan, ja
hänen poikansa olivat papit Danilaisten sukukunnassa, siihenasti
että he vietiin vankina maalta pois, **31** Ja he panivat keskellensä
Miikan kuvan, jonka hän tehnyt oli, niinkauvan kuin Jumalan
huone oli Silossa.

19 Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja yksi Leviläinen
oli muukalaisena Ephraimin vuoren reunalla, ja otti itsellensä
jalkavaimon Juudan Betlehemistä. **2** Ja hänen jalkavaimonsa
teki huorin hänen tykönänsä, ja juoksi hänen tyköänsä isänsä
majaan Juudan Betlehemiin, ja oli siellä neljä kuukautta. **3**
Ja hänen miehensä matkusti hänen peräänsä, puhuttelemaan
häntä ystävällisesti ja palauttamaan tykönsä. Ja hänellä oli
palvelia ja kaksi aasia myötänsä. Ja hän vei hänen isänsä
huoneesen. Ja kuin vaimon isä näki hänen, tuli hän iloiseksi ja
meni häntä vastaan. **4** Ja hänen appensa, vaimon isä, pidätti
hänen, että hän viipyi hänen tykönänsä kolme päivää; he söivät
ja joivat, ja olivat siinä yötä. **5** Neljäntenä päivänä olivat he
varhain ylhäällä, ja hän nousi ja tahtoi matkaan lähteä, niin
sanoi vaimon isä vävyllensä: vahvista sydämes leivän palalla, ja
menkäät sitte. **6** Ja he istuivat, söivät ja joivat toinen toisensa
kanssa. Niin sanoi vaimon isä hänelle: ole tässä yötä, ja iloita
sydämes. **7** Mutta hän nousi vaeltamaan, vaan hänen appensa
vaati häntä, että hän oli siinä sen yön. **8** Viidentenä päivänä oli
hän aamulla varhain ylhäällä vaeltamaan, ja vaimon isä sanoi:
virvoita sydämes, ja hän viivytti hänen siihenasti että päivä kului,
ja he söivät toinen toisensa kanssa. **9** Ja mies nousi lähtemään
matkaan jalkavaimonsa ja palveliansa kanssa, mutta hänen
appensa, vaimon isä, sanoi hänelle: katsos, päivä on kulunut
ja ehtoo on käsissä, olkaat tässä yötä; katso, tässä on sinulla

oltava vielä nyt tämä päivä, ole tässä yö, että sydämes tulis
iloiseksi. Nouskaat aamulla varhain matkallenne ja matkustakaat
majoillenne. **10** Mutta ei mies ollut yötä, vaan nousi ja meni
matkaansa, ja lähestyi Jebusta, se on Jerusalem, ja kaksi
hänen aasiansa kannattaen kuormaa, ja hänen jalkavaimonsa
hänen kanssansa. **11** Kuin he tulivat Jebukseen asti, oli päivä
paljo kulunut, ja palvelia sanoi isännällensä: poiketkaamme
Jebusilaisten kaupunkiin ja olkaamme yötä siinä. **12** Mutta hänen
isäntänsä sanoi hänelle: en minä mene outoon kaupunkiin, jotka
ei ole Israelin lapsia; vaan käykäämme edespäin Gibeaan asti.
13 Ja sanoi palveliallensa: käy vahvasti, että me johonkuhun
paikkaan tulisimme yötä pitämään, Gibeaan taikka Ramaan. **14**
Ja he menivät ja vaelsivat, ja aurinko joutui heiltä kovin alas
läsnä Gibeaa, joka on BenJaminissa. **15** Ja he menivät Gibeaan
olemaan yötä. Kuin hän sinne tuli, istui hän kaupungin kujalle;
sillä ei siellä ollut yksikään, joka heidät otti yöksi huoneesensa.
16 Ja katso, vanha mies tuli pellolta ehtoona töistänsä, joka
myös itse oli Ephraimin vuorelta ja oli Gibeassa muukalainen.
Mutta sen paikan kansa olivat BenJaminilaisia. **17** Ja kuin hän
nosti silmänsä, näki hän oudon miehen kaupungin kujalla; ja
sanoi vanha mies hänelle: kuhunka sinä tahdot? ja kusta sinä
tulet? **18** Hän vastasi häntä, sanoen: me olemme tulleet Juudan
Betlehemistä ja menemme Ephraimin vuoren reunalle, josta
minä olen kotoisin, ja vaelsin Juudan Betlehemiin, vaan nyt minä
menen Herran huoneesen: ja ei yksikään minua huoneesen
korjaa. **19** Meillä on olkia ja heiniä aaseillemme, ja leipää
ja viinaa minulle ja piialles, ja palvelialle joka sinun palvelias
kanssa on; niin ettei meiltä mitään puutu. **20** Vanha mies
sanoi: rauha olkoon sinulle! kaikkea mitä sinulta puuttuu, on

minulla; ainoasti älä ole tässä kujalla yötä. **21** Ja hän vei hänen
huoneesensa, ja antoi aaseille heiniä; ja he pesivät jalkansa,
söivät ja joivat. **22** Ja kuin he rupesivat sydämestä iloitsemaan,
ja katso, kaupungista tulivat ilkiät miehet, ja piirittivät huoneen, ja
löivät oven päälle, ja sanoivat sille vanhalle miehelle perheen
isännälle: anna se mies tänne ulos, joka sinun huoneeses on
tullut, että me hänen tuntisimme. **23** Mutta perheen isäntä meni
heidän tykönsä ja sanoi heille: ei niin, hyvät veljeni, älkäät tehkö
tätä pahaa tekoa, että tämä mies on tullut minun huoneeseni,
älkäät tehkö niin suurta tyhmyyttä. **24** Katso, minulla on tytär,
joka vielä neitsy on, ja tällä on yksi jalkavaimo, nämät minä
tuon teille, vaivataksenne heitä ja tehdäksenne heille, mitä
te tahdotte; mutta tätä miestä vastaan älkäät osoittako niin
kauheaa pahaa tekoa. **25** Mutta miehet ei tahtoneet häntä
kuulla; niin otti mies jalkavaimonsa ja talutti hänen ulos heidän
tykönsä, jonka he tunsivat, ja käyttivät itsensä häpiällisesti
hänen kanssansa kaiken yötä aina huomeneen asti; ja päivän
koittaissa päästivät he hänen menemään. **26** Silloin tuli vaimo
vähää ennen auringon nousemaa sen huoneen oven eteen,
jossa hänen isäntänsä makasi, lankesi maahan ja makasi siinä
valkiaan päivään asti. **27** Kuin hänen isäntänsä huomeneltain
nousi, avasi hän huoneen oven ja meni ulos lähtien matkallensa;
ja katso, hänen jalkavaimonsa oli kaatunut maahan oven eteen,
ja hänen kätensä oli kynnyksellä. **28** Ja hän sanoi hänelle: nouse
ja käykäämme; mutta ei hän mitään vastannut; niin otti hän
hänen aasinsa päälle, valmisti itsensä ja matkusti kotiansa. **29**
Kuin hän kotiansa tuli, otti hän veitsen ja jakoi jalkavaimonsa
kahteentoistakymmeneen kappaleeseen kaikki lihoinensa ja
luinensa, ja lähetti ne kaikkiin Israelin maan rajoihin. **30** Ja kaikki

jotka sen näkivät, sanoivat: ei ole senkaltaista ikänä ennen
tapahtunut eikä nähty, siitä päivästä kuin Israelin lapset tulivat
Egyptin maalta niin tähän päivään asti. Ajatelkaat nyt itsellänne
tästä asiasta visusti, pitäkäät neuvoa ja puhukaat.

20 Ja kaikki Israelin lapset läksivät ulos ja kokosivat heitänsä
joukkoon niinkuin yksi mies, Danista BerSebaan asti, ja Gileadin
maasta niin Herran tykö Mitspaan. **2** Ja kaiken kansan
päämiehet, kaikki Israelin sukukunnat seisoivat Jumalan kansan
seurakunnassa, neljäsataa tuhatta miekan vetävää jalkamiestä.
3 Ja BenJaminin lapset saivat kuulla Israelin lapset menneeksi
ylös Mitspaan. Ja Israelin lapset sanoivat: sanokaat, kuinka
tämä pahateko on tapahtunut? **4** Niin vastasi Leviläinen, tapetun
vaimon mies, ja sanoi: minä tulin Gibeaan, joka on BenJaminissa,
ja minun jalkavaimoni yöksi. **5** Ja Gibean asuvaiset nousivat
minua vastaan ja piirittivät minun yöllä huoneessa, jossa minä
olin, ja tahtoivat tappaa minun ja häpäisivät jalkavaimoni, että hän
kuoli. **6** Niin minä otin jalkavaimoni ja jaoin kappaleiksi, ja lähetin
ne kaikkiin Israelin maan rajoihin: että he tekivät häpiällisen ja
kauhian työn Israelissa. **7** Katso, te olette kaikki Israelin lapset
tässä, pitäkäät neuvoa ja tehkäät jotain tähän asiaan. **8** Niin
kaikki kansa nousi niinkuin yksi mies ja sanoi: älkään meistä
yksikään menkö majaansa eikä kenkään poiketko huoneesensa;
9 Mutta sen me nyt teemme Gibeaa vastaan, me heitämme
arpaa häntä vastaan, **10** Ja otamme kymmenen miestä sadasta
ja sata tuhannesta ja tuhannen kymmenestätuhannesta, kaikista
Israelin sukukunnista, ottamaan kansalle ravintoa, tulemaan ja
tekemään Gibealle, joka BenJaminissa on, kaiken sen hulluuden
jälkeen, kuin he ovat tehneet Israelissa. **11** Niin kokosivat
heitänsä kaikki Israelin miehet kaupunkiin, niinkuin yksi mies, ja

tekivät liiton keskenänsä. **12** Ja Israelin sukukunnat lähettivät
miehiä kaikkein BenJaminin sukukuntain tykö, ja käskivät heille
sanoa: mikä pahateko tämä on, joka teidän seassanne on
tapahtunut? **13** Antakaat siis nyt ne ilkiät miehet Gibeasta,
meidän tappaaksemme ja ottaaksemme pahuutta Israelista
pois. Mutta BenJaminin lapset ei tahtoneet kuulla veljeinsä
Israelin lasten ääntä. **14** Vaan BenJaminin lapset kokosivat
heitänsä kaupungeista Gibeaan, menemään ulos sotaan Israelin
lapsia vastaan. **15** Ja olivat sinä päivänä luetut BenJaminin
lapset kaupungeista kuusikolmattakymmentä tuhatta miestä,
jotka miekkaa vetivät ulos, ilman Gibean asuvaisia, joita oli
seitsemänsataa valittua miestä. **16** Ja kaiken sen kansan seassa
oli seitsemänsataa valittua miestä, jotka olivat vasenkätiset, ja
taisivat kaikki nämät lingolla osata hiuskarvaan, niin ettei he
hairahtuneet. **17** Mutta Israelin miehiä, ilman BenJaminilaisia
oli neljäsataa tuhatta, jotka miekkaa vetivät ulos, ja olivat
kaikki vahvat sotamiehet. **18** Ja Israelin lapset nousivat ja
menivät Jumalan huoneesen, ja kysyivät Jumalalta, sanoen:
kuka menee meidän edellämme alkamaan sotaa BenJaminin
lapsia vastaan? Herra sanoi: Juudan pitää alkaman. **19** Ja
Israelin lapset nousivat aamulla ja sioittivat itsensä Gibean
eteen. **20** Israelin miehet menivät sotaan BenJaminin kanssa,
ja Israelin miehet sääsivät sodan heitä vastaan Gibeassa. **21**
Ja BenJaminin lapset läksivät Gibeasta ja löivät sinä päivänä
Israelista kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä ketoon. **22** Ja
Israelin kansan miehet vahvistivat heitänsä ja valmistivat itsensä
taas sotimaan siinä paikassa, jossa he olivat ensimmäisenäkin
päivänä valmiit. **23** Ja Israelin lapset menivät ylös ja itkivät Herran
edessä ehtoosen asti, ja kysyivät Herralta, sanoen: pitääkö

meidän vielä menemän sotimaan BenJaminin lasten, meidän
veljeimme kanssa? Herra sanoi: menkäät heitä vastaan. **24** Ja
Israelin lapset kävivät edes toisena päivänä BenJaminin lapsia
vastaan; **25** Ja BenJaminilaiset läksivät Gibeasta toisena päivänä
heitä vastaan ja löivät vielä nyt kahdeksantoistakymmentä tuhatta
miestä Israelin lapsista maahan, jotka kaikki miekkaa vetivät
ulos. **26** Silloin menivät kaikki Israelin lapset ja kaikki kansa ylös
ja tulivat Jumalan huoneesen, itkivät ja oleskelivat siellä Herran
edessä, ja paastosivat sen päivän ehtoosen asti, ja uhrasivat
polttouhria ja kiitosuhria Herran edessä. **27** Ja Israelin lapset
kysyivät Herralta; ja Jumalan liitonarkki oli siihen aikaan siellä.
28 Ja Pinehas Eleatsarin poika, Aaronin pojan, seisoi hänen
edessänsä sillä ajalla ja sanoi: pitääkö meidän vielä menemän
sotimaan BenJaminin lapsia meidän veljiämme vastaan, taikka
pitääkö meidän lakkaaman? Herra sanoi: menkäät sinne,
huomenna minä annan heidät teidän käsiinne. **29** Ja Israelin
lapset panivat väijytykset joka taholta Gibean ympärille. **30**
Ja Israelin lapset menivät kolmantena päivänä BenJaminin
lapsia vastaan ja asettivat heitänsä Gibeaa vastaan, niinkuin he
ennenkin kaksi kertaa tekivät. **31** Niin menivät BenJaminin lapset
kansaa vastaan, ja erkausivat kaupungista, rupesivat lyömään ja
haavoittamaan monikahtoja kansasta, niinkuin ennenkin niillä
kahdella erällä, kedolla kahden tien päällä, joista yksi menee
BetEliin ja toinen Gibeaan, liki kolmekymmentä miestä Israelista.
32 Niin BenJaminin lapset sanoivat: he ovat lyödyt meidän
edessämme niinkuin ennenkin. Vaan Israelin lapset sanoivat:
paetkaamme ja houkutelkaamme heitä kaupungista ulos teiden
päälle. **33** Niin nousivat kaikki miehet Israelista, jokainen
siastansa, ja asettivat heitänsä BaalTamariin; ja Israelin väijyjät

nousivat siastansa Gabaan luolasta. **34** Ja kymmenentuhatta
valittua miestä kaikesta Israelista tuli Gibeaa vastaan, ja sota tuli
sangen raskaaksi; mutta ei ne tietäneet onnettomuuden heitä
lähestyvän. **35** Ja Herra löi BenJaminin Israelin edestä, niin
että Israelin lapset sinä päivänä löivät viisikolmattakymmentä
tuhatta ja sata miestä BenJaminista, jotka kaikki miekkaa
vetivät ulos. **36** Mutta kuin BenJaminin lapset näkivät heitänsä
lyödyksi, antoivat Israelin miehet heille siaa; sillä he uskalsivat
väijytyksensä päälle, jotka he olivat asettaneet liki Gibeaa. **37** Ja
väijyjät kiiruhtivat, karkasivat Gibeaan, menivät ja löivät koko
kaupungin miekan terällä. **38** Ja Israelin miehillä oli määrätty aika
keskenään väijyjäin kanssa, lyödä heitä miekalla, koska savu
nousi kaupungista. **39** Kuin Israelin miehet käänsivät itsensä
sotaan, ja BenJaminilaiset rupesivat lyömään ja haavoittamaan
Israelia, liki kolmekymmentä miestä, niin he sanoivat: tosin
he ovat lyödyt meiltä, niinkuin entisessäkin tappeluksessa. **40**
Niin rupesi savu käymään kohdastansa kaupungista ylös ja
BenJaminilaiset palasivat takaperin, ja katso, koko kaupungista
savu kävi ylös taivasta kohden. **41** Ja Israelin miehet käänsivät
itsensä, ja BenJaminin miehet hämmästyivät; sillä he näkivät,
että heitä onnettomuus lähestyi. **42** Ja he käänsivät itsensä
Israelin miesten edessä korven tielle; mutta sota saavutti heidät:
sitälikin niitä jotka kaupungeista olivat, surmasivat he siellä. **43**
Ja ne piirittivät BenJaminin, ja ajoivat takaa Menuaan asti, ja
tallasivat niitä Gibean kohdalla, auringon ylenemistä päin. **44** Ja
BenJaminista lankesi kahdeksantoistakymmentä tuhatta miestä,
jotka kaikki olivat vahvat sotamiehet. **45** Niin käänsivät he itsensä
ja pakenivat korpeen päin Rimmonin vuorelle, mutta sillä tiellä
löivät he viisituhatta miestä, ja ajoivat heitä takaa Gibeoniin

asti, ja löivät heistä kaksituhatta miestä. **46** Ja kaikki jotka sinä
päivänä BenJaminista lankesivat, olivat viisikolmattakymmentä
tuhatta miestä, jotka miekkaa vetivät ulos, ja olivat kaikki vahvat
sotamiehet. **47** Ainoasti kuusisataa miestä käänsi itsensä ja
pakeni jälleen korpeen Rimmonin vuorelle, ja jäivät Rimmonin
vuorelle neljäksi kuukaudeksi. **48** Ja Israelin lapset tulivat jällensä
BenJaminin lasten tykö ja löivät ne kaupungista miekan terällä,
sekä kansan että eläimet, ja kaikki mitä he löysivät; ja kaikki
kaupungit jotka he löysivät, polttivat he tulella.

21 Ja Israelin miehet olivat vannoneet Mitspassa ja sanoneet:
ei yksikään meistä pidä tytärtänsä antaman BenJaminilaisille
emännäksi. **2** Ja kansa tuli Jumalan huoneesen ja oli siellä
Jumalan edessä ehtoosen asti; ja he korottivat äänensä ja itkivät
katkerasti, **3** Ja sanoivat: O Herra Israelin Jumala, miksi tämä
tapahtui Israelissa, että tänäpänä on yksi sukukunta Israelista
vähentynyt? **4** Ja toisena päivänä nousi kansa varhain ja
rakensi siihen alttarin, ja uhrasi polttouhria ja kiitosuhria. **5** Ja
Israelin lapset sanoivat: kuka on kaikista Israelin sukukunnista,
joka ei tänne ole tullut kansan kanssa Herran eteen? Sillä
suuri vala oli tehty, että se joka ei tullut Herran tykö Mitspaan,
hänen piti totisesti kuoleman. **6** Ja Israelin lapset katuivat
veljensä BenJaminin tähden ja sanoivat: tänäpänä on yksi
sukukunta Israelista hävitetty. **7** Ja kuinka me käytämme
itsemme heidän kanssansa, että jääneet saisivat emäntiä? sillä
me olemme vannoneet Herran kautta, ettemme anna heille
emäntiä meidän tyttäristämme. **8** Ja he sanoivat: kuka on
Israelin sukukunnassa, joka ei ole tänne tullut Herran tykö
Mitspaan? ja katso, ei ole yksikään ollut leirissä kansan seassa
Jabeksesta Gileadissa. **9** Ja kansa luettiin: ja katso, ei ollut siellä

yhtäkään Jabeksen asuvaa Gileadista. **10** Niin he lähettivät sinne
kansasta kaksitoistakymmentä tuhatta sotamiestä ja käskivät
heitä, sanoen: menkäät ja lyökäät Jabeksen asuvaiset Gileadissa
miekan terällä vaimoinensa ja lapsinensa. **11** Mutta näin pitää
teidän tekemän: kaiken miehenpuolen ja kaikki vaimot, jotka
miesten kanssa ovat maanneet, pitää teidän tappaman. **12** Ja he
löysivät Jabeksen asuvaisista Gileadissa neljäsataa piikaa, jotka
neitseet olivat ja ei olleet yhdenkään miehen tykönä maanneet,
ne he veivät Silon leiriin, joka on Kanaanin maassa. **13** Niin
koko kansa lähetti matkaan ja käski sanoa BenJaminin lapsille,
jotka olivat Rimmonin kalliolla, ja kutsuivat heitä ystävällisesti.
14 Ja BenJaminin lapset tulivat silloin jälleen, ja he antoivat
heille emäntiä niistä jotka he olivat jättäneet elämään Jabeksen
vaimoista Gileadissa; ja ei niinkään heille täytynyt. **15** Niin kansa
katui BenJaminin tähden, että Herra oli loven tehnyt Israelin
sukukunnissa. **16** Ja kansan vanhimmat sanoivat: kuinka me
teemme, että jääneet saisivat myös emäntiä? sillä vaimoväki
BenJaminissa on hukutettu. **17** Ja sanoivat: niiden pitää kuitenkin
nautitseman perimisensä, jotka jääneet ovat BenJaminista,
ettei yksikään sukukunta Israelista hävitettäisi, **18** Ja emme
taida antaa heille meidän tyttäriämme emänniksi; sillä Israelin
lapset ovat vannoneet ja sanoneet: kirottu olkoon se, joka
BenJaminilaisille emännän antaa. **19** Ja he sanoivat: katso,
Herran jokavuotinen juhlapäivä on Silossa, joka on BetElistä
pohjoiseen päin, auringon nousuun päin siitä tiestä, joka menee
BetElistä Sikemiin, ja länteen päin Lebonasta. **20** Ja he käskivät
BenJaminin lapsille ja sanoivat: menkäät ja väijykäät viinamäissä.
21 Ja kuin näette Silon tyttäret käyvän ulos hyppyyn, niin juoskaat
kiiruusti viinamäistä, ja ottakaat jokainen teillenne Silon tyttäristä

emännän, ja menkäät BenJaminin maalle. **22** Kuin heidän isänsä
taikka veljensä tulevat valittamaan meidän eteemme, niin me
sanomme heille: olkaat heille armiaat, sillä emme ole ottaneet
heille emäntää sodalla; mutta ette tahtoneet heille antaa: tämä
on teidän syynne. **23** BenJaminin lapset tekivät niin ja ottivat
hypyistä lukunsa jälkeen vaimot ryövyydellä, ja menivät pois ja
asuivat perinnössänsä, rakensivat kaupungeita ja asuivat niissä.
24 Israelin lapset menivät myös sieltä pois silloin, itsekukin
sukukuntansa ja lankoutensa tykö, ja menivät sieltä itsekukin
perimiseensä. **25** Silloin ei ollut kuningasta Israelissa, vaan
jokainen teki niinkuin hänelle näkyi oikein olevan.

Ruutin

1 Ja tuomarien hallitessa oli kallis aika maalla, ja mies Juudan
Betlehemistä meni vaeltamaan Moabilaisten maalle, hän ja
hänen emäntänsä ja kaksi hänen poikaansa. **2** Hänen nimensä
oli EliMelek, ja hänen emäntänsä nimi Noomi, ja hänen kahden
poikansa nimi Mahlon ja Kiljon, he olivat Ephratilaisia Juudan
Betlehemistä. Ja kuin he tulivat Moabilaisten maalle, pysyivät
he siellä. **3** Ja EliMelek Noomin mies kuoli, ja hän jäi hänestä
kahden poikansa kanssa. **4** He naivat Moabilaisia vaimoja:
yhden nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut, ja asuivat siellä liki
kymmenen ajastaikaa. **5** Ja kuolivat nekin molemmat, sekä
Mahlon että Kiljon, ja se vaimo jäi jälkeen kahdesta pojastansa ja
miehestänsä. **6** Ja hän nousi miniöinensä ja palasi Moabilaisten
maalta; sillä hän oli Moabilaisten maalla ollessansa kuullut,
että Herra oli etsinyt kansaansa ja antanut heille leipää. **7** Ja
hän läksi pois siitä paikasta, jossa hän oli ollut, molempain
miniöinsä kanssa; ja kuin he matkustivat tiellä palataksensa
Juudan maalle, **8** Sanoi Noomi kahdelle miniällensä: menkäät ja
palatkaat kukin teidän äitinne huoneesen: tehköön Herra teille
laupiuden, niinkuin te olette niille kuolleille ja minulle tehneet!
9 Herra antakoon teidän kummankin löytää levon miehensä
huoneessa! Ja hän suuta antoi heidän, ja he korottivat äänensä
ja itkivät, **10** Ja sanoivat hänelle: sinun kanssas me käymme
kansas tykö. **11** Mutta Noomi sanoi: palatkaat, tyttäreni: miksi
te tahdotte minun kanssani käydä? kuinka minä taidan lapsia
saada minun kohdussani teille mieheksi? **12** Palatkaat, minun
tyttäreni, ja menkäät, sillä minä olen ylen vanha miestä ottamaan;
ja vaikka minä sanoisin: se on toivottava, että minä ottaisin
tänä yönä itselleni miehen ja synnyttäisin poikia, **13** Kuinka te

odottaisitte niinkauvan kuin ne suureksi tulisivat? Ja kuinka te
taidatte viivyttää, ettette ota miestä? Ei, minun tyttäreni: sillä
minä suuresti murehdin teidän tähtenne, ja Herran käsi on
sattunut minuun. **14** Niin he korottivat äänensä ja itkivät vielä
hartaammasti; ja Orpa antoi suuta anoppinsa, mutta Ruut riippui
hänessä. **15** Mutta hän sanoi hänelle: katsos, kälys on palannut
omaistensa tykö ja jumalainsa tykö: palaja sinäkin kälys kanssa!
16 Ruut vastasi: älä minulle sitä puhu, että minä luovun sinusta
ja palajan pois tyköäs; sillä kuhunka sinä menet, sinne myös
minä menen, ja kussa sinä yödyt, siellä tahdon myös minä yötä
olla: sinun kansas on minun kansani, ja sinun Jumalas on minun
Jumalani. **17** Kussa sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja
itseni haudattaa antaa. Herra tehköön minulle sen ja sen, jos
ei ainoastaan kuolema eroita meitä! **18** Kuin hän näki hänen
täydellä mielellä häntä seuraavan, lakkasi hän sitä puhumasta
hänen kanssansa. **19** Ja he matkustivat kahden Betlehemiin
asti. Ja kuin he tulivat Betlehemiin, liikkui koko kaupunki heidän
tähtensä, ja sanoivat: onko tämä Noomi? **20** Mutta hän sanoi
heille: älkäät minua kutsuko Noomi, vaan kutsukaat minua
Mara; sillä Kaikkivaltias on minun suuresti surulliseksi tehnyt.
21 Täysinäisenä minä täältä läksin, vaan Herra antoi minun
tyhjänä palata. Miksi te siis kutsutte minua Noomi? sillä Herra on
minun alentanut ja Kaikkivaltias on minua vaivannut. **22** Ja niin
palasi Noomi, ja Ruut Moabilainen hänen miniänsä palasi hänen
kanssansa Moabilaisten maalta; ja he tulivat Betlehemiin ohran
leikkaamisen alussa.

2 Oli myös Noomin miehen lanko, jalo, voimallinen mies,
EliMelekin suvusta; ja hänen nimensä oli Boas. **2** Ja Ruut
Moabilainen sanoi Noomille: salli minun mennä pellolle päitä

noukkimaan sen perässä, jonka edessä minä löydän armon. Sanoi
hän hänelle: mene, tyttäreni. **3** Ja hän meni ja pääsi noukkimaan
pellolla elonleikkaajain jälissä, ja se pelto, johon hän osaantui, oli
Boaksen perintöosa, joka oli EliMelekin suvusta. **4** Ja katso, Boas
tuli Betlehemistä ja sanoi elonleikkaajille: Herra olkoon teidän
kanssanne. Ja he sanoivat hänelle: Herra siunatkoon sinua.
5 Ja Boas sanoi palveliallensa, elonleikkaajain päämiehelle:
kenenkä tämä piika on? **6** Ja palvelia, elonleikkaajain päämies,
vastasi ja sanoi: se on Moabilainen piika, joka tuli Noomin
kanssa Moabilaisten maalta, **7** Ja hän sanoi: anna minun
noukkia ja koota lyhdetten välillä elonleikkaajain perässä. Ja
hän on tullut ja seisonut aamusta niin tähänasti, ja on vaan
vähän aikaa huoneessa ollut. **8** Ja Boas sanoi Ruutille: kuules
minua, tyttäreni! Älä mene muiden pellolle poimimaan, älä myös
tästä lähde, mutta ole tässä minun piikaini kanssa. **9** Katso
visusti, millä pellolla he eloa ottavat, ja seuraa heitä: minä
sanoin palvelioilleni, ettei yksikään sinua vahingoitse. Ja jos sinä
janoat, niin mene astiain tykö ja juo siitä, mitä minun palveliani
ovat ammuntaneet. **10** Ja hän lankesi kasvoillensa ja kumarsi
maahan, ja sanoi hänelle: minkätähden olen minä löytänyt
armon sinun kasvois edessä, että tunnet minun, joka kuitenkin
olen muukalainen? **11** Boas vastasi ja sanoi hänelle: minulle
ilmoitettiin kaikki, mitäs tehnyt olet anopilles, sittekuin sinun
miehes kuoli: ettäs jätit isäs ja äitis, ja isäs maan, ja matkustit
kansan tykö, jota et sinä ennen tuntenut. **12** Herra maksakoon
sinulle työs, ja sinun palkkas olkoon täydellinen Herran Israelin
Jumalan tykönä, jonka tykö sinä olet tullut, turvaamaan hänen
siipeinsä alle! **13** Hän sanoi: anna minun löytää armo sinun
kasvois edessä, minun herrani; sillä sinä olet lohduttanut minua

ja olet puhutellut piikaas suloisesti, vaikka en minä ole niinkuin
joku sinun piioistas. **14** Boas sanoi jälleen hänelle: koska ruan
aika joutuu, niin tule tänne, syö leipää ja kasta palas etikkaan.
Niin hän istui elonleikkaajain viereen, ja hän antoi hänelle
kuivatuita tähkäpäitä, hän söi ja ravittiin, ja jätti jotakin tähteeksi.
15 Kuin hän nousi poimimaan, käski Boas palvelioitansa ja
sanoi: sallikaat hänen poimia lyhdetten keskellä ja älkäät häntä
häväiskö. **16** Varistelkaat myös sitomista läpimitten hänelle, ja
jättäkäät siihen, että hän ne poimis, ja älkään yksikään häntä
nuhdelko! **17** Niin poimi hän pellolla ehtooseen asti, ja hän tappoi
ne poimitut; ja oli liki yksi epha ohria. **18** Ja hän kantoi ne ja vei
kaupunkiin, ja osoitti anopillensa, mitä hän oli poiminut. Toi myös
ne ruan tähteet, joista hän oli itsensä ravinnut ja antoi hänelle.
19 Silloin sanoi hänen anoppinsa hänelle: kussas olet poiminut
tänäpänä, ja kussas olet työtä tehnyt? Siunattu olkoon se, joka
sinun tuntenut on! Ja hän ilmoitti anopillensa, kenenkä tykönä
hän työtä teki, sanoen: se mies, jonka tykönä minä tänäpänä
työtä tein, kutsutaan Boas. **20** Noomi sanoi miniällensä: hän
olkoon siunattu Herralta, joka ei ole ollut armotoin enemmin
eläviä kuin kuolleitakaan vastaan. Ja Noomi sanoi hänelle: tämä
mies on meidän lähimmäisemme ja on meidän perillisemme. **21**
Ja Ruut Moabilainen sanoi: hän sanoi myös minulle: ole minun
palvelioitteni kanssa, siihenasti kuin he lopettavat kaiken minun
eloni. **22** Noomi sanoi Ruutille miniällensä: minun tyttäreni, hyvä
on sinun mennä hänen piikainsa kanssa, ettei joku olisi sinua
vastoin toisen pellolla. **23** Ja hän viipyi Boaksen piikain tykönä ja
poimi tähkäpäitä, siihenasti kuin ohrat ja nisut leikattiin; ja tuli
jälleen anoppinsa tykö.

3 Ja Noomi hänen anoppinsa sanoi hänelle: minun tyttäreni,
minä tahdon saattaa sinulle levon, että sinulle hyvin kävis. **2**
Boas, meidän sukulaisemme, jonka piikain tykönä sinä olet ollut,
katso, hän viskaa tänä yönä ohria luvassansa. **3** Niin pese itses
ja voitele sinus, ja vaateta itses ja mene luvaan, ettei yksikään
sinua tunne, siihenasti kuin syöty ja juotu on. **4** Kuin hän maata
panee, niin katso paikka, kussa hän makaa: niin mene ja nosta
vaate hänen jalkainsa päältä ja pane siihen maata; niin hän kyllä
sinulle sanoo, mitä sinun tekemän pitää. **5** Hän sanoi hänelle:
kaikki, mitä sinä sanot minulle, teen minä. **6** Hän meni luvaan ja
teki kaikki mitä hänen anoppinsa hänelle käski. **7** Ja kuin Boas
oli syönyt ja juonut, tuli hänen sydämensä iloiseksi, ja hän meni
levätä yhden kuhilaan taa. Ja hän tuli salaisesti ja nosti vaatteen
hänen jalkainsa päältä, ja pani siihen levätä. **8** Puoliyön aikaan
peljästyi mies ja käänsi itsensä: ja katso, vaimo makasi hänen
jalkainsa juuressa. **9** Ja hän sanoi: kukas olet? Hän vastasi:
minä olen Ruut, sinun palkollises: levitä siipes piikas ylitse, sillä
sinä olet perillinen. **10** Hän sanoi: siunattu ole sinä Herrassa,
minun tyttäreni: sinä olet parantanut ensimäisen armotyön sillä
viimeisellä, ettes ole seurannut nuorukaisia, köyhiä eli rikkaita.
11 Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää: kaikki, mitäs sanot, teen minä
sinulle; sillä koko minun kansani kaupunki tietää, ettäs olet
kunniallinen vaimo. **12** Se on tosi, että minä olen perillinen;
mutta toinen on läheisempi minua. **13** Ole tässä yö, ja jos hän
huomenna omistaa sinun, niin se on hyvä, vaan jollei hän tahdo
omistaa sinua, niin minä omistan sinun, niin totta kuin Herra elää:
lepää huomeneen asti. **14** Ja hän lepäsi huomeneen asti hänen
jalkainsa juuressa, ja nousi ennenkuin yksikään toisensa tunsi,
ja sanoi: ei pidä kenenkään tietämän vaimon luvaan tulleeksi. **15**

Ja hän sanoi: anna liinavaattees joka ylläs on, ja ota siihen;
ja hän otti siihen. Ja hän mittasi hänelle kuusi mittaa ohria ja
pani ne hänen päällensä. Ja hän itse tuli kaupunkiin. **16** Mutta
vaimo meni anoppinsa tykö, joka sanoi: kuinka sinulle menestyy,
tyttäreni? Ja hän jutteli hänelle kaikki, mitä mies oli tehnyt, **17**
Ja sanoi: nämät kuusi mittaa ohria antoi hän minulle; sillä hän
sanoi: ei pidä sinun tyhjin käsin menemän anoppis tykö. **18** Hän
sanoi: ole hiljakses, tyttäreni, niinkauvan että sinä saat nähdä,
kuinka tämä tapahtuu; sillä ei se mies lakkaa ennen kuin hän
tämän tänäpäivänä hyvin lopettaa.

4 Ja Boas meni porttiin ja istui siellä; ja katso, perillinen kävi
ohise, ja Boas puhutteli häntä, sanoen: palaja tänne ja istu
viereeni, ole kukas olet. Niin hän palasi ja istui. **2** Ja hän
otti kymmenen miestä kaupungin vanhimmista, sanoen heille:
istukaat tähän; ja he istuivat. **3** Niin sanoi hän perilliselle:
sitä maan kappaletta, joka oli meidän veljellämme EliMelekillä,
kaupitsee Noomi, joka on tullut Moabilaisten maalta. **4** Sentähden
ajattelin minä sen sinulle ilmoittaa ja sanoa: jos tahdot sen
todella periä, niin lunasta se tässä kaupungin asuvaisten ja
kansani vanhimpain edessä; vaan jollet sinä sitä tahdo periä,
niin sano minulle, että minä sen tietäisin; sillä ei ole yhtään
muuta perillistä kuin sinä ja minä sinun jälkees. Hän sanoi: minä
perin. **5** Niin vastasi Boas: jona päivänä sinä Noomin kädestä
lunastat pellon, niin ota Ruut Moabilainen, vainajan emäntä,
herättääkses kuolleelle nimeä hänen perinnössänsä. **6** Niin
sanoi perillinen: en minä taida periä sitä, etten minä hukuttaisi
omaa perimistäni: peri sinä se mitä minun tulisi periä; sillä en
minä taida sitä periä. **7** Ja muinen oli Israelissa lunastamisessa
ja perimisessä vahvistukseksi kaikkiin asioihin, että mies riisui

kenkänsä ja antoi lähimmäisellensä: ja se oli todistus Israelissa.
8 Niin perillinen sanoi Boakselle: lunasta sinä se; ja riisui kengän
jalastansa. **9** Boas anoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: te olette
tänäpäivänä todistajani, että minä olen lunastanut Noomilta
kaikki mitä EliMelekin, Kiljonin ja Mahlonin oli, **10** Ja myös
Ruutin Moabilaisen, Mahlonin lesken, olen ottanut emännäkseni,
herättääkseni kuolleelle nimeä hänen perimisessänsä, ja ettei
kuolleen nimi hukkuisi veljeinsä seasta ja hänen siastansa
portissa; sen päälle olette te tänäpäivänä todistajat. **11** Niin
kansa ja vanhimmat, jotka portissa olivat, sanoivat: me olemme
todistajat. Herra tehköön vaimolle, joka sinun huoneeses tulee,
niinkuin Rakelille ja niinkuin Lealle, jotka molemmat Israelin
huoneen rakensivat, ja enentyköön voimas Ephratassa, ja tullos
kuuluisaksi Betlehemissä! **12** Ja sinun huonees olkoon niinkuin
Peretsen huone, jonka Tamar synnytti Juudalle, siitä siemenestä,
jonka Herra sinulle antaa tästä nuoresta vaimosta! **13** Niin Boas
otti Ruutin emännäksensä, ja hän meni hänen tykönsä; ja Herra
antoi hänen tulla hedelmälliseksi, ja hän synnytti pojan. **14** Niin
vaimot sanoivat Noomille: kiitetty olkoon Herra, joka ei sallinut
sinulta puuttua perillistä tähän aikaan, että hänen nimensä
pysyis Israelissa. **15** Hän on virvoittava sinua ja holhoova sinun
vanhuuttas; sillä sinun miniäs, joka sinua rakastaa, on hänen
synnyttänyt; hän itse on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.
16 Ja Noomi otti lapsen, pani helmaansa ja kasvatti sen. **17**
Mutta hänen kylänsä vaimot antoivat hänelle nimen ja sanoivat:
Noomille on poika syntynyt; ja kutsuivat hänen nimensä Obed:
tämä on Davidin isän Isain isä. **18** Tämä on Peretsin sukukunta:
Perets siitti Hetsronin. **19** Ja Hetsron siitti Raamin: Raam siitti
Amminadabin. **20** Amminadab siitti Nahessonin: Nahesson siitti

Salmon. **21** Salmo siitti Boaksen: Boas siitti Obedin. **22** Obed
siitti Isain, ja Isai siitti Davidin.

1 Samuelin

1 Yksi mies oli Ramataimin Zophimista Ephraimin vuorelta,
ja hänen nimensä oli Elkana Jerohamin poika, Elihun pojan,
Tohun pojan, Zuphin pojan, joka oli Ephratista. **2** Ja hänellä
oli kaksi vaimoa, yhden nimi oli Hanna ja toisen nimi Peninna;
ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hannalla ei ollut lasta. **3** Se
mies meni vuosivuodelta kaupungistansa Siloon rukoilemaan ja
uhraamaan Herralle Zebaotille; ja siellä oli kaksi Elin poikaa,
Hophni ja Pinehas, Herran papit. **4** Ja sinä päivänä, jona
Elkana uhrasi, antoi hän emännällensä Peninnalle ja kaikille
hänen pojillensa ja tyttärillensä osat. **5** Mutta Hannalle antoi
hän yhden osan murehtien, sillä hän rakasti Hannaa; mutta
Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. **6** Ja hänen vainoojansa
vaivasi häntä ja soimasi hänelle, että Herra oli sulkenut hänen
kohtunsa. **7** Ja niin hän teki joka vuosi, kuin he menivät Herran
huoneesen, ja saatti hänen murheelliseksi. Mutta hän itki ja ei
syönyt. **8** Ja Elkana hänen miehensä sanoi hänelle: Hanna,
mitäs itket? ja miksi et syö? ja minkätähden sinun sydämes on
murheellinen? enkö minä sinulle parempi ole kuin kymmenen
poikaa? **9** Niin nousi Hanna, sittekuin hän oli syönyt ja juonut
Silossa; ja pappi Eli istui istuimella Herran templin pihtipielen
tykönä, **10** Ja Hanna oli sangen katkeralla sydämellä, ja rukoili
Herraa, ja itki hartaasti, **11** Ja lupasi lupauksen, sanoen: Herra
Zebaot! jos sinä armossa katsoisit piikas ahdistusta, muistaisit
minua ja et unhottaisi piikaas, mutta antaisit piialles pojan; niin
minä annan hänen Herralle kaikiksi hänen ikäpäiviksensä, ja
partaveitsi ei pidä hänen päähänsä tuleman. **12** Ja kuin hän
kauvan rukoili Herran edessä, otti Eli vaarin hänen suustansa. **13**
Sillä Hanna puhui sydämessänsä, ja ainoastaan hänen huulensa

liikkuivat, mutta hänen äänensä ei kuulunut; niin Eli luuli hänen
juovuksissa olevan. **14** Ja Eli sanoi hänelle: kuinka kauvan
sinä olet juovuksissa? anna viinan olla sinustas pois. **15** Mutta
Hanna vastasi ja sanoi: ei, herrani! minä olen murheellinen
vaimo: viinaa ja väkevää juomaa en ole minä juonut, vaan
olen vuodattanut sydämeni Herran edessä. **16** Älä pidä piikaas
irstaisena vaimona, sillä minä olen suuresta murheestani ja
vaivastani tähänasti puhunut. **17** Eli vastasi ja sanoi: mene
rauhaan, ja Israelin Jumala antakoon sinulle rukoukses, jonka
sinä olet häneltä rukoillut! **18** Hän sanoi: anna sinun piikas
löytää armo silmäis edessä. Niin vaimo meni matkaansa ja
söi, ja ei ollut silleen niin murheellinen. **19** Ja he nousivat
varhain huomeneltain rukoilemaan Herraa; sitte palasivat he ja
tulivat kotiansa Ramaan. Ja Elkana tunsi emäntänsä Hannan,
ja Herra muisti häntä. **20** Ja kuin muutamat päivät olivat
kuluneet, tuli Hanna raskaaksi ja synnytti pojan ja kutsui hänen
nimensä Samuel: sillä minä olen häntä rukoillut Herralta. **21**
Ja Elkana meni ylös kaiken huoneensa kanssa, uhraamaan
Herralle vuosikautista uhria ja lupaustansa. **22** Ja ei Hanna
mennyt ylös, vaan sanoi miehellensä: kuin lapsi vieroitetaan,
niin minä otan hänen kanssani näyttääkseni Herralle, ja sitte
pitää hän siellä aina oleman. **23** Elkana hänen miehensä sanoi
hänelle: tee niinkuin sinulle parhaaksi näkyy, ole niinkauvan ettäs
hänen vieroitat: Herra vahvistakoon sen minkä hän puhunut
on. Niin vaimo jäi kotia ja imetti poikaansa, siihenasti että hän
vieroitti hänen. **24** Ja hän toi hänen ylös kanssansa, sittekuin
hän hänen vieroittanut oli, kolmen mullin kanssa, yhden ephan
jauhoja ja leilin viinaa: ja toi hänen Herran huoneesen Silossa, ja
nuorukainen oli vielä sangen nuori. **25** Ja he teurastivat mullin,

ja toivat nuorukaisen Elin eteen. **26** Ja hän sanoi: Ah, herrani!
niin totta kuin sinun sielus elää, herrani, minä olen se vaimo,
joka tässä tykönäs seisoi ja rukoili Herraa. **27** Tätä nuorukaista
minä anoin: nyt on Herra minulle antanut minun rukoukseni,
jonka minä häheltä rukoilin. **28** Sentähden annan minä hänen
Herralle jälleen kaikeksi elinajaksensa, että hän Herralta rukoiltu
on; ja hän rukoili Herraa siinä paikassa.

2 Ja Hanna rukoili ja sanoi: minun sydämeni riemuitsee
Herrassa, minun sarveni on ylennetty Herrassa. Minun suuni on
leviältä auvennut minun vihollisteni ylitse; sillä minä riemuitsen
sinun autuudestas. **2** Ei kenkään niin pyhä ole kuin Herra; sillä ei
yksikään ole paitsi sinua, ja ei yhtään kalliota ole niinkuin meidän
Jumalamme. **3** Lakatkaat suuresta kerskaamisestanne, pankaat
pois teidän suustanne se vanha; sillä Herra on kaikkitietävä
Jumala, ja ei anna senkaltaisia aivoituksia menestyä. **4** Väkeväin
joutset ovat särjetyt, ja heikot ovat väkevyydellä vyötetyt. **5**
Jotka ennen ravitut olivat, ne ovat itsensä myyneet leivän
edestä, jotka nälkää kärsivät, ei silleen isoa, siihen asti että
hedelmätöin seitsemän synnytti, ja jolla monta lasta oli, tuli
heikoksi. **6** Herra kuolettaa ja virvoittaa, vie suureen ahdistukseen
ja siitä ulos jälleen. **(Sheol h7585)** **7** Herra tekee köyhäksi ja
rikkaaksi, hän alentaa ja ylentää. **8** Hän nostaa tomusta köyhän
ja ylentää vaivaisen loasta, istuttaaksensa häntä päämiesten
sekaan ja antaaksensa hänen kunnian istuimen periä; sillä
maan perustukset ovat Herran, ja maan piirin on hän asettanut
niiden päälle. **9** Hän varjelee pyhäin jalat, mutta jumalattomat
pitää vaikenemaan pimeydessä; sillä oma suuri voima ei mitään
auta. **10** Ne, jotka riitelevät Herran kanssa, pitää muserrettaman
rikki, hän jylisee taivaassa heidän ylitsensä. Herra tuomitsee

maan ääret, ja antaa kuninkaallensa väkevyyden, ja ylentää
voideltunsa sarven. **11** Ja Elkana meni Ramaan huoneesensa;
vaan nuorukainen palveli Herraa papin Elin edessä. **12** Mutta
Elin pojat olivat ilkiät ja ei totelleet Herraa, **13** Eikä myös
pappein oikeutta kansan edessä: kuin joku uhrin uhrasi, tuli
papin palvelia, kuin liha keitettiin, ja oli kolmehaarainen hanko
kädessä, **14** Ja pisti sen kattilaan, eli pataan, eli kruusiin, eli
pannuun, ja kaikki mitä hän veti ylös hangolla, sen pappi otti
siitä; ja niin tekivät he kaikelle Israelille, jotka tulivat sinne
Siloon. **15** Niin myös ennenkuin he polttivat lihavuuden, tuli papin
palvelia ja sanoi niille, jotka uhria kantoivat: anna lihaa paistettaa
papille, sillä ei hän ota keitettyä lihaa sinulta vaan uutta. **16**
Kuin joku sanoi hänelle: polttakaat lihavuus tänäpänä niinkuin
pitää, ota sitte sinulles, mitä sydämes himoitsee. Niin sanoi
hän hänelle: nyt pitää sinun antaman, jolles anna, niin minä
otan väkisin. **17** Ja sentähden oli nuorukaisten rikos sangen
suuri Herran edessä; sillä kansa katsoi Herran ruokauhrin ylön.
18 Mutta Samuel palveli Herran edessä, ja nuorukainen oli
vyötetty liinaisella päällisvaatteella. **19** Ja hänen äitinsä oli tehnyt
hänelle vähän hameen, ja vei sen hänelle joka vuosi, kuin hän
meni ylös miehensä kanssa uhraamaan vuosiuhria. **20** Ja Eli
siunasi Elkanan ja hänen emäntänsä ja sanoi: Herra antakoon
sinulle siemenen tästä vaimosta sen rukouksen tähden, jonka
hän on rukoillut Herralta; ja he menivät siallensa. **21** Ja Herra
oppi Hannaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti kolme poikaa ja
kaksi tytärtä; ja nuorukainen Samuel kasvoi Herran edessä. **22**
Mutta Eli oli juuri vanha, ja kuuli, mitä hänen poikansa tekivät
kaikelle Israelille ja että he makasivat vaimoin kanssa, jotka
palvelivat seurakunnan majan ovella, **23** Ja sanoi heille: miksi te

teette senkaltaisia? sillä minä kuulen teidän pahoja tekojanne
kaikelta tältä kansalta. **24** Ei niin, minun poikani! ei ole se hyvä
sanoma, jonka minä kuulen, että te saatatte Herran kansan syntiä
tekemään. **25** Jos joku rikkoo ihmistä vastaan, niin tuomarit sen
sovittavat; mutta jos joku rikkoo Herraa vastaan, kuka sen edestä
rukoilee? Ja ei he kuulleet Isänsä ääntä, sentähden Herra tahtoi
heidät tappaa. **26** Mutta nuorukainen Samuel vaelsi ja kasvoi, ja
oli otollinen sekä Herran että ihmisten edessä. **27** Ja Jumalan
mies tuli Elin tykö ja sanoi hänelle: näin sanoo Herra: enkö
minä ilmeisesti ilmoittanut minuani sinun isäs huoneelle, kuin he
vielä olivat Egyptissä Pharaon huoneessa? **28** Ja minä valitsin
hänen minulle papiksi kaikista Israelin sukukunnista uhraamaan
minun alttarilleni, ja sytyttämään suitsutusta, ja kantamaan
päällisvaatetta minun edessäni: ja minä olen antanut sinun isäs
huoneelle kaikki Israelin lasten tulet. **29** Miksi siis te potkitte
minun uhriani vastaan ja ruokauhriani, jonka minä olen käskenyt
uhrata seurakunnan majassa, ja enemmän kunnioitit poikias kuin
minua, lihoittaaksenne teitänne kaikista minun kansani Israelin
ruokauhrein uutisista? **30** Sentähden sanoo Herra Israelin
Jumala: minä olen vakaisesti puhunut, että sinun huonees ja
sinun isäs huone pitää vaeltaman minun edessäni ijankaikkisesti;
mutta nyt sanoo Herra: olkoon se kaukana minusta: sillä jotka
minua kunnioittavat, niitä minä tahdon kunnioittaa, vaan jotka
minua katsovat ylön, ne pitää katsottaman ylön. **31** Katso, se aika
tulee, että minä murran sinun käsivartes ja sinun isäs huoneen
käsivarren, ettei yksikään vanha pidä sinun huoneessas oleman.
32 Ja sinun pitää näkemän sinun vastaanseisojas majassa,
kaikessa hyvyydessä, mikä Israelille tapahtuu; ja ei yksikään
vanha pidä oleman sinun huoneessas ijankaikkisesti. **33** En

minä kuitenkaan hävitä kaikkia lapsias minun alttariltani, että
minä kulutan sinun silmäs, ja sinun sielus murheesen saatan;
mutta kaikki sinun huonees paljous pitää kuoleman, kuin ne
ovat mieheksi tulleet. **34** Ja tämä pitää oleman sinulle merkiksi,
mikä sinun poikais Hophnin ja Pinehaan päälle pitää tuleman:
yhtenä päivänä pitää molemmat kuoleman. **35** Ja minä herätän
minulleni uskollisen papin: se tekee niinkuin minun sydämessäni
ja mielessäni on. Ja minä rakennan hänelle vahvan huoneen,
vaeltaaksensa minun voideltuni edessä hänen elinaikanansa.
36 Ja tapahtuu, että se joka jää jälkeen sinun huoneeses,
pitää tuleman ja kumartaman häntä hopiapenningin ja leivän
kappaleen edestä, ja pitää sanoman: päästä minua nyt yhden
papin osaan, että minä saisin syödä palan leipää.

3 Ja nuorukainen Samuel palveli Elin edessä Herraa; ja Herran
sana oli kallis siihen aikaan, ja ei ollut ilmoituksia. **2** Ja tapahtui
siihen aikaan, että Eli makasi siallansa, ja hänen silmänsä
rupesivat pimentymään, niin ettei hän nähnyt. **3** Ja Samuel
makasi Herran templissä, siinä kuin Jumalan arkki oli, ennenkuin
Jumalan lamppu sammutettiin. **4** Ja Herra kutsui Samuelia; hän
vastasi: katso, tässä minä olen. **5** Ja hän juoksi Elin tykö ja
sanoi: katso, tässä minä olen, sinä kutsuit minua. Hän sanoi: en
minä kutsunut, mene jälleen ja pane maata; ja hän meni ja pani
maata. **6** Ja Herra kutsui taas Samuelia, ja Samuel nousi ja
meni Elin tykö, ja sanoi: katso, tässä minä olen, sinä kutsuit
minua. Hän sanoi: en minä kutsunut sinua, minun poikani, mene
jälleen ja pane maata. **7** Mutta Samuel ei tuntenut silloin vielä
Herraa; ja Herran sana ei ollut vielä ilmoitettu hänelle. **8** Ja
Herra kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran, ja hän nousi ja
meni Elin tykö, ja sanoi: katso, tässä minä olen, sinä kutsuit

minua. Niin ymmärsi Eli, että Herra kutsui nuorukaista. **9** Ja
Eli sanoi Samuelille: mene ja pane maata, ja jos sinua vielä
kutsutaan, niin sano: puhu, Herra! sillä sinun palvelias kuulee.
Samuel meni ja pani maata siallensa. **10** Niin tuli Herra ja seisoi
siellä, ja kutsui niinkuin ennenkin: Samuel, Samuel. Ja Samuel
sanoi: puhu! sillä sinun palvelias kuulee. **11** Ja Herra sanoi
Samuelille: katso, minä teen yhden asian Israelissa, niin että sen
molemmat korvat pitää soiman, joka sen kuulee. **12** Sinä päivänä
tuotan minä Elille kaikki ne mitkä minä hänen huonettansa
vastaan puhunut olen: minä alan ja päätän sen. **13** Ja minä
tahdon tehdä hänelle tiettäväksi, että minä olen Tuomari hänen
huoneellensa ijankaikkisesti sen pahan työn tähden, että hän
tiesi poikansa häpiällisesti itsensä käyttäneen, ja ei kertaakaan
vihaisesti katsonut heidän päällensä. **14** Sentähden olen minä
vannonut Elin huoneelle, että tämä Elin huoneen pahateko ei
pidä lepytettämän uhrilla eikä ruokauhrilla ijankaikkisesti. **15**
Ja Samuel makasi huomeneen asti, ja avasi Herran huoneen
oven. Ja Samuel ei tohtinut ilmoittaa Elille sitä näkyä. **16** Niin
kutsui Eli hänen ja sanoi: Samuel poikani; hän vastasi: katso,
tässä minä olen. **17** Hän sanoi: mikä sana se on, joka sinulle
sanottiin? älä salaa sitä minulta. Jumala tehköön sinulle sen
ja sen, jos sinä jotain salaat mnulta siitä mikä sinulle sanottu
on. **18** Niin Samuel sanoi hänelle kaikki ja ei häneltä mitään
salannut. Vaan hän sanoi: hän on Herra, hän tehköön niinkuin
hänelle on kelvollinen. **19** Ja Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen
kanssansa, ja ei langennut yhtäkään kaikista hänen sanoistansa
maahan. **20** Ja koko Israel, hamasta Danista niin BerSabaan,
tunsi Samuelin uskolliseksi Herran prophetaksi. **21** Ja Herra taas

ilmestyi hänelle Silossa; sillä Herra oli ilmaantunut Samuelille
Silossa Herran sanan kautta.

4 Ja Samuel rupesi saarnaamaan koko Israelin edessä; ja Israel
meni sotaan Philistealaisia vastaan, ja he sioittivat heitänsä
EbenEtserin tykö, mutta Philistealaiset asettivat leirinsä Aphekiin.
2 Ja Philistealaiset valmistivat itsensä Israelia vastaan, ja sota
levitti itsensä pitkälle, ja Israel lyötiin Philistealaisilta; ja he löivät
siinä tappeluksessa kedolla lähes neljätuhatta miestä. **3** Kuin
kansa tuli leiriin, sanoivat Israelin vanhimmat: minkätähden Herra
antoi meidän tänäpänä lyötää Philistealaisilta? Ottakaamme
Herran liitonarkki Silosta tykömme ja antakaamme sen tulla
keskellemme vapahtamaan meitä vihollistemme kädestä. **4**
Ja kansa lähetti Siloon, ja he antoivat sieltä tuoda Herran
Zebaotin liitonarkin, joka istuu Kerubimin päällä. Ja siellä oli
kaksi Elin poikaa, Hophni ja Pinehas, Jumalan liitonarkin kanssa.
5 Ja Herran liitonarkin tultua leiriin, huusi kaikki Israel suurella
ilohuudolla, niin että maa kajahti. **6** Kuin Philistealaiset kuulivat
ilohuudon, sanoivat he: mikä suuri ilohuuto on Hebrealaisten
leirissä? Ja kuin he ymmärsivät Herran arkin tulleen leiriin, **7**
Pelkäsivät Philistealaiset ja sanoivat: Jumala on tullut leiriin.
Ja vielä sitte sanoivat: voi meitä! sillä ei se ole ennen niin
ollut. **8** Voi meitä! kuka pelastaa meitä näiden suurten jumalain
käsistä? Nämät ovat ne jumalat, jotka löivät Egyptin korvessa
kaikkinaisilla rangaistuksilla. **9** Olkaat siis rohkiat sydämestä
ja olkaat miehet, Philistealaiset, ettei teidän pitäisi palveleman
Hebrealaisia, niinkuin he ovat teitä palvelleet: olkaat miehet ja
sotilaat! **10** Niin Philistealaiset sotivat, ja Israel lyöttiin, ja jokainen
pakeni majaansa, ja se oli sangen suuri tappo, niin että Israelista
kaatui kolmekymmentä tuhatta jalkamiestä. **11** Ja Jumalan arkki

otettiin pois; ja kaksi Elin poikaa, Hophni ja Pinehas, kuolivat.
12 Silloin juoksi sotajoukosta yksi BenJaminilainen ja tuli sinä
päivänä Siloon; ja hän oli reväissyt vaatteensa ja viskonut multaa
päänsä päälle. **13** Ja katso, kuin hän sinne tuli, istui Eli istuimella,
tielle katselemaan; sillä hänen sydämensä oli peljästyksissä
Jumalan arkin tähden. Ja kuin mies tuli kaupunkiin, ilmoitti hän
sen, ja koko kaupunki parkui. **14** Ja kuin Eli kuuli korkian huudon
äänen, kysyi hän: mikä kapina tämä on? Niin tuli mies nopiasti ja
ilmoitti sen Elille. **15** Ja Eli oli yhdeksänkymmenen ja kahdeksan
ajastaikainen, ja hänen silmänsä olivat jo niin pimenneet, ettei
hän nähnyt. **16** Ja mies sanoi Elille: minä olen tullut ja paennut
tänäpänä sotajoukosta. Mutta hän sanoi: kuinka käy, poikani?
17 Silloin vastasi sanansaattaja ja sanoi: Israel on paennut
Philistealaisten edellä, ja suuri tappo on kansassa tapahtunut, ja
molemmat sinun poikas, Hophni ja Pinehas, ovat myös kuolleet,
ja Jumalan arkki on otettu pois. **18** Ja kuin hän kuuli mainittavan
Jumalan arkkia, lankesi hän maahan taapäin istuimelta portin
tykönä, ja mursi niskansa ja kuoli; sillä hän oli vanha ja raskas
mies. Ja hän tuomitsi Israelia neljäkymmentä ajastaikaa. **19** Ja
hänen miniänsä Pinehaan emäntä oli viimeisellensä raskas; kuin
hän sen sanoman kuuli, että Jumalan arkki oli otettu pois ja
hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet, kumarsi hän itsensä
ja synnytti; sillä hänen kipunsa kävi hänen päällensä. **20** Ja kuin
hän oli kuolemallansa, sanoivat vaimot, jotka seisoivat hänen
tykönänsä: älä pelkää, sillä sinulle on poika syntynyt. Mutta ei
hän mitään vastannut eikä sitä mieleensä pannut; **21** Ja kutsui
sen lapsen Ikabod ja sanoi: kunnia on tullut Israelista pois; sillä
Jumalan arkki otettiin pois, ja hänen appensa ja miehensä olivat

kuolleet. **22** Ja hän taas sanoi: Israelin kunnia on tullut pois, sillä
Jumalan arkki on otettu pois.

5 Ja Philistealaiset ottivat Jumalan arkin ja veivät sen
EbenEtseristä Asdodiin, **2** Ja veivät sen sisälle Dagonin
huoneesen ja asettivat sen Dagonin rinnalle. **3** Ja Asdodilaiset
nousivat toisena päivänä varhain, ja katso, Dagon makasi
suullansa maassa Herran arkin edessä; mutta he ottivat
Dagonin ja nostivat entiselle siallensa. **4** Ja he nousivat toisena
huomenna, ja katso, Dagon makasi suullansa maassa Herran
arkin edessä, mutta Dagonin pää ja molemmat hänen kätensä
olivat poikki hakattuina kynnyksellä, ja muu ruumis vain oli jälellä.
5 Sentähden Dagonin papit ja kaikki jotka Dagonin huoneesen
menevät, ei astu Dagonin kynnykselle Asdodissa tähän päivään
asti. **6** Mutta Herran käsi oli raskas Asdodilaisten päällä ja hävitti
heidät, ja löi Asdodin ja kaiken ympäristön ajoksilla. **7** Kuin
Asdodin miehet näkivät niin olevan, sanoivat he: älkäämme
antako Israelin Jumalan arkin olla meidän tykönämme; sillä
hänen kätensä on juuri raskas meitä ja jumalaamme Dagonia
vastaan. **8** Ja he lähettivät ja kutsuivat kaikki Philistealaisten
päämiehet tykönsä kokoon, ja sanoivat: mitä me teemme Israelin
Jumalan arkille? He vastasivat: antakaat kantaa Israelin Jumalan
arkki Gatin ympäri; ja he kantoivat Israelin Jumalan arkin ympäri.
9 Ja kuin he sen kantoivat, nousi suuri kapina kaupungissa
Herran käden kautta, ja hän löi kaupungin miehet sekä pienet
että suuret; ja he saivat salaiset kivut salaisiin paikkoihinsa.
10 Niin he lähettivät Jumalan arkin Ekroniin. Kuin Jumalan
arkki tuli Ekroniin, huusivat Ekronilaiset ja sanoivat: he ovat
vetäneet Israelin Jumalan arkin minun tyköni, surmataksensa
minua ja minun kansaani. **11** Niin lähettivät he ja kutsuivat

kaikki Philistealaisten päämiehet kokoon, ja sanoivat: lähettäkäät
Israelin Jumalan arkki siallensa jälleen, ettei hän surmaisi minua
ja minun kansaani; sillä kaikessa kaupungissa oli suuri kapina
kuoleman tähden, ja Jumalan käsi oli siellä sangen raskas. 12 Ja
ihmiset, jotka ei kuolleet, olivat lyödyt salaisissa paikoissansa,
niin että huuto meni kaupungista ylös taivaasen.

6 Ja Herran arkki oli seitsemän kuukautta Philistealaisetn
maalla. 2 Ja Philistealaiset kutsuivat pappinsa ja tietäjänsä
kokoon ja sanoivat: mitä meidän pitää Herran arkille tekemän?
Antakaat meidän tietää, millä meidän pitää lähettämän häntä
siallensa. 3 He vastasivat: jos te lähetätte Israelin Jumalan
arkin, niin älkäät häntä lähettäkö tyhjänä, vaan teidän pitää
maksaman hänelle vikauhrin, niin te tulette terveeksi ja saatte
tietää, minkätähden hänen kätensä ei teistä lakkaa. 4 Mutta he
sanoivat: mikä on se vikauhri, jonka meidän hänelle antaman
pitää? He vastasivat: viisi kultaista ajosta ja viisi kultaista hiirtä
Philistealaisten päämiesten luvun jälkeen; että kaikilla teidän
päämiehillänne ja teillä oli yksi vitsaus. 5 Tehkäät siis teidän
ajostenne kuvat ja teidän hiirtenne kuvat, jotka teidän maanne
hävittäneet ovat, kunnioittaksenne Israelin Jumalaa: hänen
kätensä tulee joskus huokiammaksi teille, teidän jumalillenne ja
teidän maallenne. 6 Miksi te paadutatte sydämenne, niinkuin
Egyptiläiset ja Pharao paaduttivat sydämensä? Eikö se niin
ole: sittekuin hän heidät häpiään saatti, laskivat he heidän
menemään, ja he menivät matkaansa. 7 Niin ottakaat ja tehkäät
uudet vaunut, ja ottakaat kaksi nuorta imettävää lehmää, joiden
päällä ei ole yhtään ijestä vielä ollut, ja pankaat lehmät vaunuin
eteen ja salvatkaat heidän vasikkansa kotia heidän jälistänsä,
8 Ja ottakaat Herran arkki ja pankaat se vaunuin päälle, ja

ne kultaiset kalut jotka te hänelle annoitte vikanne sovinnoksi,
pankaat arkkuun hänen sivullensa, ja lähettäkäät häntä matkaan,
ja antakaat hänen mennä; **9** Ja katsokaat, jos hän menee
kohdastansa rajainsa kautta ylös BetSemekseen päin, niin hän
on tehnyt meille kaiken tämän suuren pahan; mutta jos ei, niin me
tiedämme, ettei hänen kätensä ole meitä liikuttanut, vaan se on
meille muutoin tapaturmaisesti tapahtunut. **10** Miehet tekivät niin,
ja ottivat kaksi nuorta imettävää lehmää ja panivat vaunuin eteen,
ja salpasivat heidän vasikkansa kotia, **11** Ja panivat Herran arkin
vaunuin päälle, niin myös arkun kultaisten hiirten ja ajosten
kuvain kanssa. **12** Ja lehmät menivät kohdastansa tietä myöten
BetSemekseen, ja kävivät aina yhtä tietä ja ammuivat, ja ei
poikenneet oikialle taikka vasemmalle puolelle; ja Philistealaisten
päämiehet seurasivat heitä BetSemeksen maan ääriin. **13** Mutta
BetSemiläiset leikkasivat nisueloansa laaksossa, ja nostivat
silmänsä ja näkivät arkin, ja olivat iloiset, että saivat sen nähdä.
14 Mutta vaunut tulivat Josuan BetSemiläisen pellolle, ja seisoivat
siinä alallansa, ja siellä oli suuri kivi; ja he halkasivat puita
vaunuista, ja uhrasivat lehmät Herralle polttouhriksi. **15** Ja
Leviläiset nostivat Herran arkin maahan ja arkun, joka sivussa
oli, jossa ne kultaiset kalut olivat, ja panivat suuren kiven päälle.
Ja BetSemiläiset uhrasivat sinä päivänä Herralle polttouhria ja
muita uhreja. **16** Kuin ne viisi Philistealaisen päämiestä näkivät
sen, palasivat he sinä päivänä Ekroniin. **17** Ja nämät ovat ne
kultaiset ajosten kuvat, jotka Philistealaiset uhrasivat Herralle
vikauhriksi: Asdod yhden, Gasa yhden, Asklon yhden, Gat yhden
ja Ekron yhden. **18** Ja kultaiset hiiret kaikkein Philistealaisten
kaupunkein luvun jälkeen, viiden päämiehen edestä, sekä
vahvoista kaupungeista ja maakylistä, siihen suureen Abeliin

asti, johonka he panivat Herran arkin; joka on tähän päivään asti
Josuan BetSemiläisen pellolla. **19** Ja muutamat BetSemiläiset
lyötiin, että he katsoivat Herran arkkiin, ja hän löi siitä kansasta
viisikymmnetä tuhatta ja seitsemänkymmentä miestä; niin se
kansa murehti, että Herra niin suurella vitsauksella löi kansaa.
20 Ja BetSemiläiset sanoivat: kuka on seisovainen Herran
edessä, tainkaltaisen pyhän Jumalan? ja kenen tykö hän menee
meidän tyköämme; **21** Ja lähettivät sanansaattajat KirjatJearimin
asuvaisten tykö ja käskivät heille sanoa: Philistealaiset ovat
tuoneet Herran arkin jälleen, tulkaat tänne alas ja viekäät häntä
ylös teidän tykönne jälleen.

7 Niin tulivat KirjatJearimin miehet, ja toivat sinne Herran arkin,
ja veivät sen Amminadabin huoneesen Gibeaan, ja vihkivät
hänen poikansa Eleatsarin ottamaan Herran arkista vaaria.
2 Ja siitä päivästä, jona arkki tuli KirjatJearimiin, kului paljon
aikaa, kaksikymmentä ajastaikaa; ja koko Israelin huone itki
Herran jälkeen. **3** Mutta Samuel puhui koko Israelin huoneelle,
sanoen: jos te käännätte teitänne kaikesta sydämestänne Herran
tykö, niin heittäkäät teiltänne vieraat jumalat ja Astharot pois,
ja valmistakaat teidän sydämenne Herran tykö, ja palvelkaat
häntä ainoaa, niin hän pelastaa teidät Philistealaisten käsistä.
4 Niin heittivät Israelin lapset heiltänsä Baalin ja Astharotin
pois, ja palvelivat ainoaa Herraa. **5** Ja Samuel sanoi: kootkaat
kaikki Israel Mitspaan: ja minä rukoilen teidän edestänne
Herraa. **6** Ja he tulivat Mitspaan kokoon, ammunsivat vettä
ja kaasivat Herran eteen, paastosivat sen päivän, ja sanoivat
siinä paikassa: me olemme syntiä tehneet Herraa vastaan! Ja
Samuel tuomitsi Israelin lapsia Mitspassa. **7** Kuin Philistealaiset
kuulivat Israelin lapset kokoontuneeksi Mitspaan, menivät

Philistealaisten päämiehet Israelia vastaan. Kuin Israelin lapset
sen kuulivat, pelkäsivät he Philistealaisia. **8** Ja Israelin lapset
sanoivat Samuelille: älä lakkaa huutamasta meidän edestämme
Herran meidän Jumalamme tykö, että hän meidät pelastais
Philistealaisten käsistä. **9** Niin Samuel otti yhden imevän karitsan
ja uhrasi sen kokonansa Herralle polttouhriksi; ja Samuel huusi
Herran tykö Israelin edestä, ja Herra kuuli hänen rukouksensa.
10 Ja kuin Samuel uhrasi polttouhrin, lähestyivät Philistealaiset
sotimaan Israelia vastaan; mutta Herra jylisti sinä päivänä
suurella pauhinalla Philistealaisten ylitse ja peljätti heidät, niin
että he lyötiin Israelin edessä. **11** Niin Israelin miehet menivät
ulos Mitspasta, ja ajoivat Philistealaisia takaa, ja löivät heidät
aina BetKarin alle. **12** Ja Samuel otti kiven ja pani Mitspan ja
Senin välille, ja kutsui sen nimen EbenEtser, ja sanoi: tähän asti
on Herra auttanut meitä. **13** Ja niin Philistealaiset poljettiin, eikä
enää tulleet Israelin rajoille. Ja Herran käsi oli Philistealaisia
vastaan niinkauvan kuin Samuel eli. **14** Niin Israelin lapset saivat
ne kaupungit jälleen, jotka Philistealaiset heiltä olivat ottaneet
pois, Ekronista Gatiin saakka, rajoinensa. Ne vapahti Israel
Philistealaisten käsistä; sillä Israelilla oli rauha Amorilaisten
kanssa. **15** Ja Samuel tuomitsi Israelia kaiken elinaikansa, **16** Ja
vaelsi joka vuosi ympäri BetElin ja Gilgalin ja Mitspan. Ja kuin
hän oli tuominnut Israelia kaikissa näissä paikoissa, **17** Tuli hän
Ramaan jälleen; sillä siellä oli hänen huoneensa ja siellä hän
tuomitsi Israelia, ja rakensi Herralle siellä alttarin.

8 Ja tapahtui, kuin Samuel vanhentui, että hän pani poikansa
Israelin tuomariksi. **2** Hänen esikoisensa nimi oli Joel ja toisen
Abia, jotka tuomarit olivat BerSabassa. **3** Mutta hänen poikansa ei
vaeltaneet hänen teissänsä, vaan poikkesivat ahneuden perään,

ja ottivat lahjoja, ja käänsivät oikeuden. **4** Niin kaikki Israelin
vanhimmat kokosivat itsensä ja tulivat Samuelin tykö Ramaan, **5**
Ja sanoivat hänelle: katso, sinä olet vanhentunut, ja sinun poikas
ei vaella sinun teissäs. Niin aseta nyt meille kuningas, joka meitä
tuomitsis, niinkuin kaikilla pakanoillakin on. **6** Ja Samuel otti
sen pahaksi, että he sanoivat: anna meille kuningas, joka meitä
tuomitsis; ja Samuel rukoili Herraa. **7** Ja Herra sanoi Samuelille:
kuule kansan ääntä kaikissa niissä, mitä he sinulle sanovat; sillä
ei he ole sinua hyljänneet, vaan minun he ovat hyljänneet, etten
minä heitä hallitsisi; **8** Niinkuin he aina tehneet ovat siitä päivästä
kuin minä heidät vein Egyptistä tähän päivään asti, ja ovat minun
hyljänneet ja palvelleet vieraita jumalia: niin tekevät he myös
sinulle. **9** Kuule siis nyt heidän äänensä: kuitenkin ettäs ahkerasti
todistat heitä vastaan ja ilmoitat heille kuninkaan oikeuden,
joka heitä hallitseva on. **10** Ja Samuel sanoi kaikki Herran
sanat kansalle, joka häneltä kuningasta anoi. **11** Ja sanoi: tämä
pitää oleman kuninkaan oikeus, joka teitä vallitseva on: teidän
poikanne ottaa hän ja panee vaunu- ja hevosmiehiksensä ja
vaunuinsa edelläjuoksioiksi, **12** Ja panee päämiehiksi tuhannen
ja viidenkymmenen päälle, ja kyntäjiksi, joiden hänen peltonsa
kyntämän pitää, ja elonleikkaajiksi eloonsa, ja sotakaluinsa
ja vaunukaluinsa tekiöiksi. **13** Ja teidän tyttärenne ottaa hän
voidetten tekiöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi. **14** Hän ottaa myös
teidän parhaat peltonne, viinamäkenne ja öljypuunne, ja antaa ne
palvelioillensa; **15** Ja ottaa teiltä kymmenykset teidän jyvistänne
ja viinastanne, ja antaa huovillensa ja palvelioillensa. **16** Hän
ottaa myös palvelianne ja piikanne, ja parhaat nuorukaisenne,
ja aasinne, ja panee ne työhönsä. **17** Hän ottaa laumastanne
kymmenykset: ja teidän pitää oleman hänen orjansa. **18** Niin te

silloin huudatte kuninkaanne tähden, jonka te olette teillenne
valinneet; vaan silloin ei Herra kuule teitä. **19** Ja ei kansa totellut
Samuelin ääntä, vaan sanoi: ei millään muotoa, vaan kuningas
pitää meillä oleman, **20** Että me myös olisimme niinkuin kaikki
muut pakanat, ja että meidän kuninkaamme tuomitsis meitä
ja menis edellämme, kuin meidän pitää sotiman. **21** Ja niin
Samuel kuuli kaikkia niitä mitä kansa sanoi, ja puhui ne Herran
korvain edessä. **22** Niin sanoi Herra Samuelille: kuule heidän
äänensä ja aseta heille kuningas. Ja Samuel sanoi Israelin
miehille: menkäät matkaanne kukin kaupunkiinsa.

9 Niin oli yksi mies BenJaminista, nimeltä Kis, Abielin poika,
Serorin pojan, Bekoratin pojan, Aphiaan pojan, Isjeminin pojan;
voimallinen mies. **2** Hänellä oli poika nimeltä Saul, hän oli
kaunis nuori mies, ja ei ollut yksikään häntä kauniimpi Israelin
lasten seassa, päätä pitempi kaikkea muuta kansaa. **3** Ja Kis
Saulin isä oli kadottanut aasintammansa, ja Kis sanoi pojallensa
Saulille: ota palvelioista kanssas ja nouse; mene matkaas ja etsi
aasintammat. **4** Ja hän kävi Ephraimin vuoren yli ja Salisan
maan lävitse, ja ei he löytäneet; niin he kävivät Salimin maan
lävitse, ja ei ne olleet siellä, ja he kävivät Jeminin maan lävitse,
ja ei löytäneet. **5** Kuin he tulivat Zuphin maalle, sanoi Saul
palveliallensa, joka hänen kanssansa oli: tule, käykäämme kotia
jällensä, ettei minun isäni unhottaisi aasintammoja ja murehtisi
meitä. **6** Mutta se sanoi hänelle: katso, tässä kaupungissa
on kuuluisa Jumalan mies: kaikki mitä hän sanoo, se kaiketi
tapahtuu. Käykäämme nyt sinne: kuka tietää, hän sanoo meille
meidän retkemme, jota vaellamme. **7** Saul sanoi palveliallensa:
katso, siis me menemme sinne; mutta mitä me viemme miehelle?
sillä leipä on kaikki loppunut säkistämme: ei ole meillä yhtään

lahjaa vietävää sille Jumalan miehelle: mitä meillä on myötämme?
8 Palvelia vastasi edespäin Saulille ja sanoi: katso, minulla on
neljäs osa hopiasikliä tykönäni; antakaamme se sille Jumalan
miehelle, että hän sanois meille meidän retkemme. **9** Muinaiseen
aikaan Israelissa, kuin käytiin Jumalaa etsimään, sanottiin:
tulkaat, käykäämme näkiän tykö; sillä se joka nyt on propheta,
kutsuttiin muinen näkiäksi. **10** Saul sanoi palveliallensa: puhees
on hyvä: tule, käykäämme. Ja he menivät kaupunkiin, jossa
Jumalan mies oli. **11** Ja tultuansa kaupungin paltalle, löysivät he
piikoja, jotka läksivät vettä ammuntamaan; niille he sanoivat:
onko näkiä täällä? **12** He vastasivat heitä ja sanoivat: on, katso,
siellä sinun edessäs: riennä nyt, sillä tänäpänä hän on tullut
kaupunkiin, että tänäpänä on kansalla uhri korkeudella. **13**
Kuin tulette kaupunkiin, niin te löydätte hänen, ennenkuin hän
menee korkeudelle atrioitsemaan; sillä ei kansa ennen syö, kuin
hän siunaa uhrin, sitte ne syövät jotka kutsutut ovat: menkäät
siis sinne, sillä juuri nyt te hänen löydätte. **14** Ja he menivät
ylös kaupunkiin, ja kuin he tulivat keskelle kaupunkia, katso,
Samuel kohtasi heidät mennessänsä korkeudelle. **15** Mutta
Herra oli ilmoittanut Samuelille päivää ennen kuin Saul tuli,
sanoen: **16** Huomenna tällä ajalla lähetän minä sinun tykös
miehen BenJaminin maasta, voitele se minun kansani Israelin
päämieheksi: ja hän on vapahtava heitä Philistealaisten käsistä,
sillä minä olen katsonut minun kansani puoleen, ja heidän
huutonsa on tullut minun tyköni. **17** Kuin Samuel näki Saulin,
vastasi Herra ja sanoi: katso, tämä on se mies, josta minä
sinulle sanonut olen: tämä on hallitseva minun kansaani. **18**
Saul meni Samuelin tykö porttiin ja sanoi: ilmoita minulle, kussa
täällä on näkiän huone. **19** Samuel vastasi Saulille ja sanoi:

minä olen näkiä, mene minun edelläni ylös korkeudelle: ja te
syötte tänäpänä minun kanssani, ja huomenna päästän minä
sinun: ja kaikki mitä sydämessäs on, ilmoitan minä sinulle.
20 Ja aasintammoja, jotka ovat olleet sinulta kolme päivää
poissa, älä silleen murehdi, sillä ne ovat löydetyt: ja kenen
kaikki himoittava Israelissa pitää oleman? Eikö ne sinulle tule ja
kaikelle isäs huoneelle? **21** Saul vastasi ja sanoi: enkö minä ole
Jeminin poika, kaikkein vähimmästä Israelin suvusta, ja minun
sukuni on vähin kaikkein sukukuntain seassa BenJaminista?
Miksis senkaltaista minulle puhut? **22** Mutta Samuel otti Saulin
palvelioinensa ja vei heidät saliin, ja istutti heidät ylimmäiseksi
kaikista niistä, jotka kutsutut olivat, joita oli liki kolmekymmentä
miestä. **23** Ja Samuel sanoi keittäjälle: tuo tänne se kappale,
jonka minä sinulle annoin ja käskin tykönäs pitää. **24** Niin keittäjä
kantoi lavan ja sen mikä siinä riippui kiinni, ja hän pani sen
Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: katso, tämä jäi, laske etees ja
syö; sillä se on tähän hetkeen asti sinulle tallella pidetty, silloin
kuin minä kutsuin kansan. Niin Saul söi Samuelin kanssa sinä
päivänä. **25** Ja kuin he menivät korkeudelta alas kaupunkiin,
puhui hän Saulin kanssa katon päällä. **26** Ja he nousivat varhain
aamulla. Niin Samuel kutsui Saulin aamuruskon noustessa katon
päälle ja sanoi: nouse, ja minä päästän sinun; ja Saul nousi, ja
he molemmat menivät ulos, hän ja Samuel. **27** Ja kuin he tulivat
kaupungin ääreen, sanoi Samuel Saulille: sano palvelialle, että
hän menis meidän edellämme (ja hän meni edellä); mutta seiso
sinä nyt tässä, ja minä ilmoitan sinulle, mitä Jumala sanonut on.

10 Niin otti Samuel öljyastian ja kaasi hänen päänsä päälle, ja
antoi suuta hänen ja sanoi: näetkös, että Herra on sinun voidellut
päämieheksi perimisensä päälle? **2** Kuin sinä menet minun

tykööni tänäpänä pois, niin sinä löydät kaksi miestä Rakelin
haudan tykönä Zelsassa, BenJaminin rajassa: ne sanovat
sinulle: aasintammat, joitas olet lähtenyt etsimään, ovat löydetyt:
ja katso, ei isäs pidä silleen lukua aaseista, vaan murehtii
teitä ja sanoo: mitä minun pitää tekemän pojalleni? **3** Ja kuin
edemmäksi siitä menet, niin sinä tulet Taborin lakeudelle, siinä
kohtaavat sinua kolme miestä, jotka Jumalan tykö ylös BetEliin
menevät: ensimäinen kantaa kolme vohlaa, ja toinen kantaa
kolme kappaletta leipää, ja kolmas kantaa viinaleiliä. **4** Ja ne
tervehtivät sinua ystävällisesti, antavat sinulle kaksi leipää: ota
ne heidän kädestänsä. **5** Sitte tulet sinä Jumalan korkeudelle,
kussa Philistealaisten leirit ovat. Ja pitää tapahtuman, että
tultuas kaupunkiin, kohtaat prophetain joukon, jotka ovat tulleet
korkeudelta, ja heidän edellänsä kantele ja trumpu, huilut ja
harput, ja he propheteeraavat. **6** Ja Herran henki tulee sinussa
voimalliseksi, ettäs propheteeraat heidän kanssansa ja tulet
toiseksi mieheksi. **7** Ja kuin nämät merkit tapahtuvat sinulle, niin
tee kaikki, mitä etees tulee; sillä Jumala on sinun kanssas. **8**
Mutta sinun pitää menemän minun edelläni alas Gilgaliin, ja
katso, minä tulen sinne sinun tykös uhraamaan polttouhria ja
kiitosuhria: seitsemän päivää pitää sinun odottaman, siihenasti
kuin minä tulen sinun tykös ja ilmoitan sinulle, mitä sinun pitää
tekemän. **9** Ja tapahtui, että kuin hän oli kääntänyt selkänsä
Samuelin puoleen ja meni hänen tykööänsä pois, antoi Jumala
hänelle toisen sydämen; ja kaikki nämät merkit tapahtuivat sinä
päivänä. **10** Ja kuin he tulivat sinne korkeudelle, katso, prophetain
joukko kohtasi häntä, ja Jumalan henki tuli voimalliseksi hänessä,
että hän propheteerasi heidän keskellänsä. **11** Kuin hänen
kaikki näkivät jotka ennen hänen tunteneet olivat, ja katso, hän

propheteerasi prophetain kanssa, sanoivat he toinen toisellensa:
mitä Kisin pojalle tapahtunut on? onko Saul myös prophetain
seassa? **12** Ja yksi vastasi siellä ja sanoi: kuka on heidän isänsä?
Siitä on sananlasku tullut onko Saul myös prophetain seassa?
13 Ja kuin hän lakkasi propheteeraamasta, tuli hän korkeudelle.
14 Mutta Saulin setä sanoi hänelle ja hänen palveliallensa: kussa
te kävitte? Ja hän sanoi: me etsimme aasintammoja, ja kuin me
näimme, ettemme löytäneet, tulimme me Samuelin tykö. **15** Niin
sanoi Saulin setä: sano siis minulle, mitä Samuel sanoi teille? **16**
Saul vastasi sedällensä: hän sanoi yksivakaisesti aasintammat
jo löydetyksi; mutta kuninkaan valtakunnasta ei hän mitään
hänelle puhunut, mitä Samuel hänelle sanonut oli. **17** Mutta
Samuel antoi kutsua kansan kokoon Herran tykö Mitspaan. **18**
Ja sanoi Israelin lapsille: näin sanoo Herra Israelin Jumala:
minä johdatin Israelin Egyptistä, ja vapahdin teidät Egyptiläisten
käsistä ja kaikkein valtakuntain käsistä, jotka teitä vaivasivat. **19**
Ja te hylkäsitte tänäpänä teidän Jumalanne, joka teidät kaikesta
vastoinkäymisestänne ja murheestanne auttanut on, ja sanoitte:
pane meille kuningas. Nyt siis käykäät Herran eteen sukuinne
ja päämiestenne jälkeen. **20** Kuin Samuel oli koonnut kaikki
Israelin sukukunnat, lankesi arpa BenJaminin sukuun. **21** Mutta
kuin hän BenJaminin suvun kutsui lankoinensa edes, lankesi
arpa Matrin suvun päälle, ja lankesi Kisin pojan Saulin päälle.
Ja he etsivät häntä, mutta ei häntä löydetty. **22** Ja he kysyivät
Herralta, oliko hän vielä sinne tuleva. Herra vastasi: katso, hän
on lymyttänyt itsensä astiain alle. **23** Niin he juoksivat ja toivat
hänen sieltä. Ja hän seisoi kansan keskellä, ja hän oli päätänsä
pitempi kaikkea kansaa. **24** Ja Samuel sanoi kaikelle kansalle:
näettekö, kenenkä Herra on valinnut? sillä ei hänen vertaistansa

ole yhtään kaikessa kansassa. Niin huusi kaikki kansa ja sanoi:
olkoon kuninkaalle onneksi! **25** Ja Samuel sanoi kansalle kaikki
valtakunnan oikeuden, ja kirjoitti kirjaan, ja pani sen Herran
eteen. Ja Samuel päästi kaiken kansan, itsekunkin kotiansa. **26**
Ja Saul meni myös kotia Gibeaan, ja yksi osa sotaväestä meni
hänen kanssansa, joiden sydämen Jumala käänsi. **27** Mutta
monikahdat Belialin lapset sanoivat: mitä tämä auttaa meitä? ja
katsoivat hänen ylön ja ei tuoneet hänelle mitään lahjaa. Mutta
hän teeskenteli, niinkuin ei hän sitä kuullutkaan olisi.

11 Niin Nahas Ammonilainen meni ja piiritti Jabesta Gileadissa;
niin kaikki Jabeksen miehet sanoivat Nahakselle: tee liitto
meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua. **2** Mutta
Nahas Ammonilainen vastasi heitä: tällä tavalla teen minä liiton
teidän kanssanne, että minä jokaisen teidän oikian silmännne
puhkaisen, ja teen teidät häväistykseksi kaikessa Israelissa. **3**
Niin sanoivat hänelle Jabeksin vanhimmat: anna meille seitsemän
päivää aikaa, että me lähettäisimme sanoman kaikille Israelin
maan rajoille: ja jollei yhtäkään ole, joka meidät vapahtaa, niin
me tulemme sinun tykös ulos. **4** Niin tulivat sanansaattajat
Saulin tykö Gibeaan ja puhuivat nämät kansan korvain kuullen;
niin kaikki kansa korotti äänensä ja itki. **5** Ja katso, Saul tuli
kedolta käyden härkäinsä jälessä ja sanoi: mikä kansan on,
että he itkevät? Niin he juttelivat hänelle Jabeksen miesten
asian. **6** Ja Jumalan henki tuli Saulissa voimalliseksi, kuin
hän oli kuullut nämät sanat, ja hänen vihansa sangen suuresti
julmistui. **7** Niin otti hän parin härkiä ja leikkasi ne kappaleiksi,
ja lähetti kaikkiin Israelin rajoihin sanansaattajain kautta ja
käski sanoa: joka ei lähde Saulin ja Samuelin jälkeen, hänen
härjillensä pitää näin tehtämän. Niin Herran pelko lankesi

kansan päälle, että he läksivät ulos niinkuin yksi mies. **8** Ja
hän luki heitä Besekissä. Ja Israelin lapsia oli kolmesataa
tuhatta miestä, mutta Juudan lapsia kolmekymmentä tuhatta. **9**
Ja he sanoivat sanansaattajille, jotka tulleet olivat: sanokaat
näin Jabeksen miehille Gileadissa: huomenna te saatte avun,
kuin päivä on palavimmillansa. Niin sanansaattajat tulivat ja
ilmoittivat sen Jabeksen miehille; ja he ihastuivat. **10** Ja Jabeksen
miehet sanoivat: huomenna me käymme teidän tykönne ulos,
tehdäksenne meidän kanssamme, niinkuin teille kelpaa. **11**
Niin Saul jakoi toisena päivänä huomeneltain kansan kolmeen
joukkoon, ja he tulivat huomenvartiossa sisälle keskelle leiriä ja
löivät Ammonilaisia siihenasti kuin päivä tuli palavimmaksi; ja
ne jotka jäivät, hajoitettiin, niin ettei kahta heistä yhteen jäänyt.
12 Niin kansa sanoi Samuelille: kutka ne ovat jotka sanoivat:
pitääkö Saul meitä hallitseman? Antakaat niiden tulla edes
tappaaksemme. **13** Niin sanoi Saul: ei tänäpänä pidä yhdenkään
kuoleman, sillä tänäpänä on Herra tehnyt autuuden Israelissa.
14 Niin sanoi Samuel kansalle: tulkaat, käykäämme Gilgaliin ja
uudistakaamme siellä kuninkaan valtakunta. **15** Niin kaikki kansa
meni Gilgaliin, ja Saul tehtiin siellä kuninkaaksi Herran edessä
Gilgalissa; ja he uhrasivat siellä kiitosuhria Herran edessä. Niin
Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat sangen suuresti.

12 Ja Samuel sanoi kaikelle Israelille: katsos, minä olen kuullut
teidän äänenne kaikissa mitä te minulle puhuneet olette, ja
olen asettanut teille kuninkaan. **2** Ja katso, nyt kuningas käy
teidän edellänne, ja minä olen vanhaksi ja harmaaksi tullut, ja
minun poikani ovat teidän tykönänne; ja minä olen käynyt teidän
edellänne minun nuoruudestani tähän päivään asti. **3** Katso,
tässä minä olen; vastatkaat minua Herran ja hänen voideltunsa

edessä: jos olen kenenkään härjän eli aasin ottanut, ja jos olen
jollekulle ylöllistä tehnyt eli jotakuta sortanut, jos jonkun kädestä
olen lahjoja ottanut ja antanut soaista silmäni: niin minä ne
teille annan jälleen. **4** He vastasivat: et sinä mitään ylöllistä
etkä vääryyttä ole meille tehnyt, etkä myös kenenkään kädestä
ole mitään ottanut. **5** Hän sanoi heille: Herra on todistaja teitä
vastaan, ja hänen voideltunsa on todistaja tänäpänä, ettette ole
mitään minun kädestäni löytäneet. He sanoivat: olkoon todistaja.
6 Ja Samuel sanoi kansalle: Herra joka Moseksen ja Aaronin
teki, ja johdatti teidän isänne Egyptin maalta, **7** Niin astukaat nyt
edes, oikeudelle käydäkseni teidän kanssanne Herran edessä
kaikista Herran hyvistä töistä, jotka hän teille ja teidän isillenne
tehnyt on. **8** Kuin Jakob oli tullut Egyptiin, huusivat teidän
isänne Herran tykö, ja Herra lähetti Moseksen ja Aaronin, ja
he johdattivat teidän isänne ulos Egyptistä ja asettivat heidän
tähän paikkaan asumaan, **9** Mutta kuin he unohtivat Herran
Jumalansa, myi hän heidät Siseran, Hasorin sodanpäämiehen
vallan alle, ja Philistealaisten vallan alle ja Moabin kuninkaan
vallan alle, ja he sotivat heitä vastaan. **10** Ja he huusivat Herran
tykö ja sanoivat: me olemme syntiä tehneet, että me hylkäsimme
Herran ja palvelimme Baalia ja Astharotia; mutta vapahda nyt
meitä meidän vihollistemme kädestä, niin me sinua palvelemme.
11 Ja Herra lähetti Jerubbaalin, Bedanin, Jephtan ja Samuelin,
ja pelasti teitä teidän vihamiestenne käsistä ympäriltänne, ja
antoi teidän asua rauhallisesti. **12** Kuin te näitte Nahaksen
Ammonin lasten kuninkaan tulevan teitä vastaan, sanoitte te
minulle: ei millään muotoa, vaan kuningas meitä vallitkoon;
vaikka Herra teidän Jumalanne oli teidän kuninkaanne. **13**
Ja nyt katso, siinä on kuningas, jonka te olette valinneet ja

anoneet; sillä katso, Herra on asettanut teille kuninkaan. **14** Jos
te pelkäätte Herraa ja palvelette häntä, kuulette hänen äänensä
ja ette ole Herran suulle tottelemattomat, niin sekä te että
teidän kuninkaanne, joka teitä hallitsee, seuraa Herraa teidän
Jumalaanne. **15** Mutta jollette Herran ääntä kuule, vaan olette
hänen suullensa tottelemattomat, niin Herran käsi on sekä teitä
että teidän isiänne vastaan. **16** Niin käykäät siis tästä edes ja
katsokaat tätä suurta asiaa, jota Herra on tekevä teidän silmäinne
edessä. **17** Eikö nyt ole nisun elonaika? Vaan minä huudan
Herran tykö, että hän antaisi jylistä ja sataa, ymmärtääksenne ja
nähdäksenne sen suuren pahuuden, jonka te olette tehneet
Herran edessä, anoissanne teillenne kuningasta. **18** Ja kuin
Samuel huusi Herran tykö, antoi Herra sinä päivänä jylistä ja
sataa. Niin kaikki kansa suuresti pelkäsi Herraa ja Samuelia. **19**
Ja sanoivat kaikki Samuelille: rukoile sinun palveliais edestä
Herraa sinun Jumalaas, ettemme kuolisi; sillä me olemme
lisänneet kaikkein meidän synteimme tykö sen pahuuden, että
me anoimme meillemme kuningasta. **20** Ja Samuel sanoi
kansalle: älkäät peljätkö: te tosin olette tehneet kaiken tämän
pahuuden, mutta älkäät kuitenkaan luopuko Herrasta, vaan
palvelkaat Herraa kaikesta teidän sydämestänne. **21** Ja älkäät
itsiänne kääntäkö turhan menon perään, ei se mitään teitä
hyödytä eikä auta, sillä se on turhuus. **22** Mutta Herra ei hylkää
kansaansa suuren nimensä tähden; sillä Herra on tahtonut teitä
tehdä itsellensä kansaksi. **23** Olkoon myös kaukana minusta, että
minä syntiä tekisin Herraa vastaan, lakaten rukoilemasta Herraa
teidän edestänne, ja opettamasta teille hyvää ja oikiaa tietä. **24**
Ainoastansa peljätkäät Herraa ja palvelkaat häntä uskollisesti
kaikesta sydämestänne; sillä katsokaat, kuinka suuria tekoja hän

tekee teidän kanssanne. 25 Mutta jos te teette pahaa, niin sekä
te että teidän kuninkaanne hukkuu.

13 Kuin Saul oli vuoden ollut kuninkaana, ja hallinnut Israelia
kaksi ajastaikaa, 2 Valitsi hän itsellensä kolmetuhatta miestä
Israelista: kaksituhatta olivat Saulin kanssa Mikmassa ja
BetElin vuorella, mutta tuhannen Jonatanin kanssa BenJaminin
Gibeassa, mutta muun joukon päästi hän menemään itsekunkin
majoillensa. 3 Ja Jonatan löi Philistealaisia heidän leirissänsä,
joka oli Gibeassa; ja Philistealaiset saivat sen tietää. Ja
Saul antoi soittaa basunalla kaikessa maakunnassa ja sanoa:
antakaat Hebrealaisten sen kuulla. 4 Ja kaikki Israel kuuli
sanottavan: Saul on lyönyt Philistealaisten leirin; ja Israel myös
haisi Philistealaisten edessä, ja kansa kutsuttiin Saulin tykö
kokoon Gilgaliin. 5 Niin kokoontuivat Philistealaiset sotimaan
Israelia vastaan, kolmekymmentä tuhatta vaunua, kuusituhatta
ratsasmiestä ja paljo muuta kansaa, niinkuin santaa meren
rannalla; ja he matkustivat ylöspäin ja asettivat leirinsä Mikmaan,
itään päin BetAvenista. 6 Kuin Israelin miehet näkivät heitänsä
ahdistetuksi, sillä kansa oli sangen hämmästyksissä, lymyttivät
he heitänsä luoliin, maan kuoppiin, mäen rotkoihin, linnoihin
ja kaivoihin; 7 Ja Hebrealaiset vaelsivat Jordanin ylitse Gadin
ja Gileadin maakuntaan; vaan Saul oli vielä Gilgalissa, ja
kaikki kansa, jotka olivat hänen perässänsä, pelkäsivät. 8 Niin
odotti hän seitsemän päivää, siihen aikaan asti, kun Samuel
määrännyt oli. Vaan koska ei Samuel tullutkaan Gilgaliin, rupesi
kansa hajoomaan häneltä. 9 Silloin sanoi Saul: tuokaat minulle
polttouhria ja kiitosuhria; ja uhrasi polttouhria. 10 Kuin hän oli
päättänyt polttouhrin, katso, Samuel tuli; niin Saul meni häntä
vastaan siunaamaan häntä. 11 Niin sanoi Samuel: mitäs olet

tehnyt? Saul vastasi: minä näin kansan minultani hajoovan,
et myös sinä tullut määrättyyn aikaan, ja Philistealaiset olivat
Mikmassa koossa, **12** Niin minä sanoin: nyt tulevat Philistealaiset
tänne minun tyköni Gilgaliin, ja en minä rukoillut Herran kasvoin
edessä; niin minä rohkaisin itseni ja uhrasin polttouhrin. **13**
Samuel sanoi Saulille: sinä olet tyhmästi tehnyt, ja et pitänyt
Herran sinun Jumalas käskyä, jonka hän käski sinulle; sillä hän
oli vahvistanut sinun valtakuntas Israeliin ijankaikkisesti. **14** Vaan
sinun valtakuntas ei pidä enää oleman seisovainen: Herra on
yhden miehen oman sydämensä jälkeen etsinyt, sen on Herra
käskenyt olla kansansa päämiehen; sillä et sinä pitänyt sitä,
mitä Herra sinulle käski. **15** Niin Samuel nousi ja meni Gilgalista
pois BenJaminin Gibeaan; niin Saul luki väen, joka hänen
tykönänsä oli, liki kuusisataa miestä. **16** Ja Saul ja Jonatan
hänen poikansa, ja se väki joka heidän tykönänsä oli, jäivät
BenJaminin kukkulalle; vaan Philistealaiset asettivat leirinsä
Mikmaan. **17** Philistealaisten leiristä läksi kolme joukkoa maata
hävittämään: yksi käänsi itsensä Ophran tielle Sualin maalle, **18**
Toinen käänsi itsensä BetHoronin tielle ja kolmas käänsi itsensä
sille rajatielle, joka menee Seboimin laakson korpeen. **19** Niin
ei löydetty yhtään seppää kaikesta Israelin maakunnasta; sillä
Philistealaiset ajattelivat, ettei Hebrealaiset tekisi miekkoja ja
keihäitä. **20** Ja kaiken Israelin täytyi mennä Philistealaisten
tykö teroittamaan vannastansa, rautalapioitansa, kirvestänsä
ja vikahdintansa. **21** Mutta heillä oli teroitusrauta vikahtimille,
lapioille, hangoille ja kirveille, niin myös ojettaa pistintä. **22** Kuin
tappelupäivä joutui, niin ei löytynyt miekkaa eikä keihästä kaiken
kansan kädessä, jotka Saulin ja Jonatanin kanssa olivat, vaan

Saulilla ja hänen pojallansa oli. **23** Ja Philistealaisten leiri läksi
Mikman taipaleelle.

14 Se tapahtui yhtenä päivänä, että Jonatan Saulin poika sanoi
palveliallensa, joka kantoi hänen asettansa: tule, käykäämme
Philistealaisten leiriin, jotka toisella puolella ovat; ja ei hän sitä
sanonut isällensä. **2** Vaan Saul viipyi Gibean ääressä granatin
puun alla, joka oli esikaupungissa, ja se kansa, joka hänen
tykönänsä oli, oli liki kuusisataa miestä. **3** Ja Ahia Ahitobin poika,
Ikabodin veljen, Pinehaan pojan, Elin pojan, oli Herran pappi
Silossa, kantain päällisvaatetta; mutta kansa ei tietänyt Jonatanin
menneeksi pois. **4** Ja tiellä, kussa Jonatan pyysi ylitse mennä
Philistealaisten leiriin, oli kaksi jyrkkää kalliota, yksi tällä puolella
ja toinen toisella puolella: yksi kutsuttiin Botsets, toinen Sene.
5 Yksi oli Mikmaan päin pohjasta ja toinen etelästä Gabaan
päin. **6** Ja Jonatan sanoi palvelialle, joka oli hänen aseensa
kantaja: tule, käykäämme näiden ympärileikkaamattomain leiriin:
taitaa tapahtua, Herra on jotakin toimittava meidän kauttamme,
sillä ei ole Herralle työläs auttaa monen kautta elikkä harvain.
7 Niin hänen aseensa kantaja vastasi häntä: tee kaikki, mitä
sinun sydämessäs on: mene matkaan, katso, minä olen sinun
kanssas, niinkuin sinun sydämes tahtoo. **8** Jonatan sanoi: katso,
me menemme niiden miesten tykö ja ilmoitamme itsemme heille.
9 Jos he näin meille sanovat: siesokaat alallanne siihen asti
että me tulemme teidän tykönne, niin seisokaamme siassamme
ja älkäämme menkö heidän tykönsä. **10** Vaan jos he näin
sanovat: tulkaat tänne meidän tykömme, niin astukaamme
heidän tykönsä; sillä Herra on antanut heidät meidän käsiimme:
se olkoon meille merkiksi. **11** Kuin Philistealaisten leiri näki
heidät molemmat, sanoivat Philistealaiset: katso, Hebrealaiset

ovat lähteneet luolistansa, joihin he heitänsä lymyttäneet olivat.
12 Ja miehet leiristä vastasivat Jonatania ja hänen aseensa
kantajaa ja sanoivat: tulkaat tänne ylös meidän tykömme, me
kyllä opetamme teitä. Niin sanoi Jonatan aseensa kantajalle:
astu ylös minun jälkeeni, Herra on antanut heidät Israelin käsiin.
13 Ja Jonatan kiipesi käsillänsä ja jaloillansa ylöspäin ja hänen
aseensa kantaja hänen jälissänsä; ja he lankesivat maahan
Jonatanin eteen ja hänen aseensa kantajan, joka löi heitä
kuoliaaksi hänen jäljissänsä; **14** Että ensimäinen tappelus oli,
jona Jonatan ja hänen aseensa kantaja löi liki kaksikymmentä
miestä, liki puolella vakomitalla peltoa, kuin juhtapari kyntäis.
15 Ja pelko tuli leiriin, kedolle ja koko kansan sekaan leirissä,
ja hävittäjät myös peljätettiin, että maa vapisi siitä; sillä se
hämmästys oli Jumalalta. **16** Ja Saulin vartiat BenJaminin
Gibeassa saivat nähdä kansan joukot hajoovan ja pakenevan,
ja toinen toistansa sysivän, **17** Niin sanoi Saul kansalle, joka
hänen kanssansa oli: lukekaat nyt ja katsokaat, kuka meistä
on mennyt pois; ja kuin he lukivat, katso, niin ei ollut Jonatan
ja hänen aseensa kantaja siellä. **18** Ja Saul sanoi Ahialle:
tuo tänne Jumalan arkki; (sillä Jumalan arkki oli siihen aikaan
Israelin lasten tykönä.) **19** Ja kuin Saul vielä puhui papin kanssa,
eneni kapina ja juoksu Philistealaisten leirissä. Ja Saul sanoi
papille: ota kätes pois. **20** Ja Saul kokoontui ja kaikki kansa
joka hänen kanssansa oli, ja tulivat sotaan. Ja katso, silloin
kävi itsekunkin miekka lähimmäistänsä vastaan, ja oli sangen
suuri kapina. **21** Ja ne Hebrealaiset, jotka ennen olivat olleet
Philistealaisten tykönä ja olivat käyneet heidän kanssansa
leirin ympäri, antoivat heitänsä Israelin sekaan, jotka olivat
Saulin ja Jonatanin kanssa. **22** Ja kaikki Israelin miehet, jotka

heitänsä kätkeneet olivat Ephraimin vuorelle, kuin he kuulivat
Philistealaisten paenneen, ajoivat he myös heitä takaa sodassa.
23 Ja niin Herra autti silloin Israelia; ja sota seisoi BetAveniin
asti. **24** Ja kuin Israelin miehet olivat väsyneet sinä päivänä,
vannotti Saul kaiken kansan, ja sanoi: kirottu olkoon jokainen,
joka syö jotakin ehtooseen asti, että minä kostaisin vihollisilleni.
Ja koko kansa ei syönyt mitäkään. **25** Ja kaikki kansa tuli
metsään, ja siellä oli hunajaa kedolla. **26** Kuin kansa tuli metsään,
katso, silloin vuosi siellä hunajaa, mutta ei yksikään ottanut sitä
kädellänsä suuhunsa; sillä kansa pelkäsi valaa. **27** Mutta Jonatan
ei kuullut isänsä vannottaneeksi kansaa, hän ojensi sauvansa
joka hänen kädessänsä oli, ja satutti pään hunajaläjään, ja pisti
kätensä suuhunsa, niin hänen silmänsä valpauntuivat. **28** Silloin
vastasi yksi kansasta ja sanoi: isäs vannotti kovasti kansaa,
ja sanoi: kirottu olkoon jokainen, joka jotakin syö tänäpänä.
Ja kansa oli väsyksissä. **29** Ja Jonatan sanoi: minun isäni on
turmellut maan: katsos, kuinka minun silmäni vilpauntuivat,
että minä tästä jotakin maistoin. **30** Jos kansa tänäpänä olis
syönyt vihollistensa saalista, kuin he löytäneet ovat, niin olis
tappelus ollut suurempi Philistealaisia vastaan. **31** Ja he löivät
sinä päivänä Philistealaisia Mikmasta Ajaloniin asti; ja kansa
väsyi sangen kovin. **32** Ja kansa jakoi saaliin, ja ottivat lampaita,
ja karjaa, ja vasikoita, ja teurastivat maan päällä, ja söivät ne
verinensä. **33** Niin Saulille ilmoitettiin sanoen: katso, kansa on
syntiä tehnyt Herraa vastaan ja syönyt verinensä. Hän sanoi:
te olette pahasti tehneet: vierittäkäät nyt minulle tänne suuri
kivi. **34** Ja Saul sanoi: menkäät ulos kansan sekaan ja sanokaat
heille: tuokaan itsekukin härkänsä ja lampaansa minun tyköni ja
teurastakaan tässä, että te söisitte ja ette syntiä tekisi Herraa

vastaan veren syömisellä; niin kaikki kansa toivat kukin härkänsä
kädessänsä yöllä ja teurastivat ne siellä. **35** Ja Saul rakensi
Herralle alttarin: se on ensimäinen alttari, jonka hän rakensi
Herralle. **36** Ja Saul sanoi: käykäämme alas Philistealaisten
jälkeen yöllä ja ryöstäkäämme heitä, siihenasti kuin päivä
valkenee, ettemme yhtäkään heistä jättäisi. He vastasivat: tee
kaikki mitä sinulle kelpaa. Ja pappi sanoi: käykäämme tänne
Jumalan tykö. **37** Ja Saul kysyi Jumalalta ja sanoi: astunko
minä Philistealaisten perään alas, ja annatkos heitä Israelin
käsiin? Mutta ei hän häntä silloin vastannut. **38** Niin sanoi Saul:
tulkaan väki tänne joka kulmalta, tiedustelkaat ja katselkaat,
kenessä tänäpänä synti lienee. **39** Sillä, niin totta kuin Herra
Israelin auttaja elää, vaikka se olis minun pojassani Jonatanissa,
niin hänen pitää totisesti kuoleman. Ja ei yksikään vastannut
häntä kaikesta kansasta. **40** Ja hän sanoi koko Israelille: olkaat
te sillä puolelle, minä ja Jonatan minun poikani olemme tällä
puolella. Kansa sanoi Saulille: tee kuin sinulle kelpaa. **41** Ja
Saul sanoi Herralle Israelin Jumalalle: tee oikeus; niin se osasi
Jonatanin ja Saulin, ja kansa meni vapaana ulos. **42** Saul sanoi:
heittäkäät minusta ja minun pojastani Jonatanista; niin se lankesi
Jonataniin. **43** Ja Saul sanoi Jonatanille: ilmoita minulle, mitäs
olet tehnyt? Jonatan ilmoitti hänelle ja sanoi: tosin minä maistoin
vähän hunajaa sauvani nenällä joka minun kädessäni oli, ja
katso minun pitää sentähden kuoleman? **44** Ja Saul sanoi:
Jumala tehköön minulle niin ja niin! Jonatan, sinun pitää totisesti
kuoleman! **45** Vaan kansa sanoi Saulille: pitääkö Jonatanin
kuoleman, joka tämän suuren autuuden teki Israelissa? Pois
se: niin totta kuin Herra elää, ei hiuskarvakaan pidä hänen
päästänsä putooman: sillä Jumala on sen tehnyt tänäpänä hänen

kauttansa. Ja näin kansa vapahti Jonatanin kuolemasta. **46** Niin
Saul meni Philistealaisten tyköä pois; ja Philistealaiset menivät
sioillensa. **47** Mutta kuin Saul oli saanut Israelin valtakunnan,
soti hän joka taholta kaikkia vihollisiansa vastaan, Moabilaisia,
Ammonilaisia, Edomilaisia, Zoban kuninkaita ja Philistealaisia
vastaan; ja kuhunka hän ikänä hänensä käänsi, siellä hän
rankaisi. **48** Ja hän teki urhoollisia töitä ja löi Amalekilaiset ja
vapahti Israelin niiden käsistä, jotka häntä raatelivat. **49** Ja
Saulilla oli poikia: Jonatan, Isvi, Malkisua, ja hänen kahden
tyttärensä nimet, esikoisen nimi Merab ja nuoremman nimi Mikal,
50 Ja Saulin emännän nimi oli Ahinoam, Ahimatsin tytär, ja
hänen sotajoukkonsa päämiehen nimi Abner, Nerin poika, Saulin
sedän; **51** Ja Kis Saulin isä, ja Ner Abnerin isä, oli Abielin poika.
52 Ja suuri sota oli Philistealaisia vastaan niinkauvan kuin Saul
eli. Ja kussa ikinä Saul näki jalon ja väkevän sotamiehen, otti
hän sen tykönsä.

15 Mutta Samuel sanoi Saulille: Herra lähetti minun voitelemaan
sinua kansansa Israelin kuninkaaksi: niin kuule siis nyt Herran
sanain ääntä. **2** Näin sanoo Herra Zebaot: Minä olen ajatellut
etsiskellä mitä Amalek teki Israelille, kuin hän pani hänensä tiellä
häntä vastaan, Egyptistä tullessa. **3** Mene siis nyt ja lyö Amalek,
ja hukuta kaikki, mitä hänellä on, ja älä säästä häntä, mutta
tapa sekä vaimo että mies, lapset ja imeväiset, karja ja lampaat,
kamelit ja aasit. **4** Saul ilmoitti tämän kansalle, ja luki heitä
Telaimissa; kaksisataa tuhatta jalkaväkeä, ja kymmenentuhatta
miestä Juudasta. **5** Ja kuin Saul tuli liki Amalekilaisten kaupunkia,
pani hän väijytyksen ojan tykö, **6** Ja antoi sanoa Keniläisille:
menkäät, paetkaat ja eroittakaat itsenne Amalekilaisista, etten
minä peräti hävittäisi teitä heidän kanssansa; sillä te teitte

laupeuden kaikille Israelin lapsille, kuin he vaelsivat Egyptistä;
ja niin luopuivat keniläiset Amalekilaisista. **7** Niin löi Saul
Amalekilaiset hamasta Hevilasta siihen asti kuin Suriin tullaan,
joka on Egyptin kohdalla, **8** Ja otti Agagin Amalekilaisten
kuninkaan elävänä kiinni, ja kaiken kansan surmasi hän miekan
terällä. **9** Niin Saul ja kansa säästi Agagin, ja mitä parasta
lampaista ja karjasta oli, lihavia karitsoita ja syöttiläitä, ja kaikki
mitä hyvä oli, ei he tahtoneet hukuttaa niitä; mutta sen, mikä
häijy oli ja ei kelvannut, he hukuttivat. **10** Niin tapahtui Herran
sana Samuelille, sanoen: **11** Minä kadun, että minä olen tehnyt
Saulin kuninkaaksi, sillä hän on luopunut minusta ja ei täyttänyt
minun sanojani; ja Samuel vihastui ja huusi Herran tykö kaiken
sen yön. **12** Ja Samuel nousi varhain huomeneltain kohtaamaan
Saulia, ja Samuelille oli sanottu Saulin tulleeksi Karmeliin, ja
panneeksi voiton merkin, ja vaeltaneeksi ympäri, ja tulleeksi
Gilgaliin. **13** Kuin Samuel tuli Saulin tykö, sanoi Saul hänelle:
siunattu ole sinä Herralta; minä olen täyttänyt Herran sanan.
14 Samuel vastasi: mikä siis on tämä lammasten määkynä
minun korvissani ja karjan ammuminen, jonka minä kuulen?
15 Saul sanoi: Amalekilaisilta ovat he ne tuoneet; sillä kansa
säästi parhaita lampaista ja karjasta, Herran sinun Jumalas uhrin
tähden; ne muut olemme me hävittäneet. **16** Mutta Samuel
sanoi Saulille: salli, että minä sanon sinulle, mitä Herra on
puhunut minun kanssani tänä yönä. Hän sanoi hänelle: puhu!
17 Samuel sanoi: eikö se näin ole? Kuin sinä olit vähäinen
sinun silmäis edessä, tulit sinä Israelin sukukuntain pääksi, ja
Herra voiteli sinun Israelin kuninkaaksi. **18** Ja Herra lähetti sinun
matkaan ja sanoi: mene ja tapa ne syntiset Amalekilaiset ja
sodi heitä vastaan, niinkauvan että hukutat heidät. **19** Miksi et

kuullut Herran ääntä? mutta annoit itses saaliin puoleen ja teit
pahoin Herran silmäin edessä? **20** Niin sanoi Saul Samuelille:
minä olen kuitenkin kuullut Herran äänen ja olen vaeltanut sitä
tietä, kuin Herra minun lähetti: minä olen tuonut tänne Agagin
Amalekilaisten kuninkaan ja surmannut Amalekilaiset. **21** Mutta
väki on ottanut saaliista, lampaita ja karjaa: ne parhaat kirotuista,
uhrataksensa Gilgalissa Herralle sinun Jumalalles. **22** Mutta
Samuel sanoi: kelpaako Herralle paremmin polttouhri ja uhri,
kuin että sinä kuulisit Herran äänen? Katso, kuuliaisuus on
parempi kuin uhri, ja totella parempi kuin oinasten lihavuus. **23**
Sillä tottelemattomuus on noituuden synti, ja vastahakoisuus on
taikaus ja epäjumalan palvelus: ettäs siis olet hyljännyt Herran
sanan, on hän sinun myös hyljännyt, ettei sinun silleen pidä
kuningasna oleman. **24** Niin sanoi Saul Samuelille: minä olen
syntiä tehnyt rikkoissani Herran käskyn ja sinun sanas; sillä
minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän äänensä. **25** Anna siis nyt
minulle tämä synti anteeksi, ja palaja minun kanssani, että minä
kumartaisin ja rukoilisin Herraa. **26** Samuel sanoi Saulille: en
minä palaja sinun kanssas; sillä sinä olet hyljännyt Herran sanan,
ja Herra on myös sinun hyljännyt, niin ettei sinun pidä oleman
Israelin kuninkaana. **27** Kuin Samuel käänsi itsensä menemään
pois, otti hän hänen hameensa liepeestä kiinni, ja se repesi. **28**
Niin sanoi Samuel hänelle: Herra on tänäpänä repinyt Israelin
valtakunnan sinulta ja antanut sen lähimmäiselles, joka parempi
on sinua. **29** Ja Israelin sankari ei valehtele eikä kadu; sillä ei hän
ole ihminen, että hän katuis. **30** Mutta hän sanoi: minä olen syntiä
tehnyt. Tee siis minulle nyt kunnia minun kansani vanhimpain
edessä ja Israelin edessä ja palaja minun kanssani, että minä
kumartaen rukoilisin Herraa sinun Jumalaas. **31** Ja Samuel

käänsi itsensä ja seurasi Saulia; ja Saul rukoili Herraa. **32** Ja
Samuel sanoi: antakaat Agagin tulla minun tyköni, Amalekilaisten
kuninkaan. Ja Agag tuli rohkiasti hänen eteensä ja sanoi: totisesti
kuoleman katkeruus on paennut. **33** Samuel sanoi: niinkuin sinun
miekkas on tehnyt vaimot lapsettomaksi, niin pitää myös sinun
äitis vaimoin seassa lapsetoin oleman; niin Samuel hakkasi
Agagin kappeleiksi Herran edessä Gilgalissa. **34** Ja Samuel
meni Ramaan, mutta Saul meni huoneeseensa Saulin Gibeaan.
35 Ja ei nähnyt Samuel enää Saulia kuolemapäivään asti; sillä
Samuel murehti Saulia, että Herra oli katunut asettaneensa
hänen Israelin kuninkaaksi.

16 Ja Herra sanoi Samuelille: kuinka kauvan sinä murehdit
Saulia, jonka minä hyljännyt olen hallitsemasta Israelia?
Täytä sinun sarves öljyllä ja mene: minä lähetän sinun Isain
Betlehemiläisen tykö, sillä hänen pojistansa olen minä katsonut
minulleni kuninkaan. **2** Niin Samuel sanoi: kuinka minä sinne
menen? Saul saa sen tietää ja lyö minun kuoliaaksi. Ja Herra
sanoi: ota sinulles vasikka karjasta ja sano: minä tulin uhraamaan
Herralle. **3** Ja sinun pitää kutsuman Isain uhrille, niin minä
osoitan sinulle, mitä sinun pitää tekemän, ettäs sen voitelisit
minulle, jonka minä sinulle sanon. **4** Samuel teki niinkuin Herra
sanonut oli ja tuli Betlehemiin; niin hämmästyivät kaupungin
vanhimmat, ja menivät häntä vastaan, ja sanoivat: onko rauha,
että sinä tulet? **5** Hän sanoi: rauha. Minä tulin uhraamaan
Herralle: pyhittäkäät teitänne ja tulkaat minun kanssani uhrille.
Ja hän pyhitti Isain ja hänen poikansa ja kutsui heidät uhrille.
6 Ja kuin he tulivat sisälle, katsoi hän Eliabia ja ajatteli: tosin
tämä on Herran edessä hänen voideltunsa. **7** Mutta Herra sanoi
Samuelille: älä katso hänen muotoansa elikkä suurta kokoansa,

sillä minä olen hyljännyt hänen: sillä ei se ole niinkuin ihminen
näkee; sillä ihminen näkee sen mikä silmäin edessä on, mutta
Herra katsoo sydämeen. **8** Niin kutsui Isai Abinadabin ja antoi
hänen tulla Samuelin eteen; ja hän sanoi: ei tätäkään ole Herra
valinnut. **9** Niin antoi Isai Samman tulla edes; mutta hän sanoi:
ei tätäkään ole Herra valinnut. **10** Niin antoi Isai seitsemän
poikaansa tulla Samuelin eteen; mutta Samuel sanoi Isaille: ei
ole Herra näitä valinnut. **11** Ja Samuel sanoi Isaille: joko nyt täällä
kaikki pojat ovat? Hän sanoi: vielä nuorin jäljellä on, ja katso,
hän kaitsee lampaita. Niin sanoi Samuel Isaille: lähetä hänen
peräänsä ja anna noutaa tänne; sillä ei meidän pidä istuman
ennen kuin hän tulee. **12** Niin hän lähetti ja noudatti hänen; ja
hän oli verevä ja kaunis kasvoilta ja ihanan muotoinen. Ja Herra
sanoi: nouse ja voitele tämä, sillä tämä se on. **13** Niin otti Samuel
öljysarvensa ja voiteli hänen veljeinsä keskellä: ja Herran henki
tuli Davidiin siitä päivästä ja sen perään; niin Samuel nousi
ja meni Ramaan. **14** Ja Herran henki läksi Saulista, ja paha
henki vaivasi häntä Herralta. **15** Niin sanoivat Saulin palveliat
hänelle: katsos, paha henki vaivaa sinua Jumalalta. **16** Meidän
Herramme sanokaan nyt palvelioillensa, jotka hänen edessänsä
seisovat, että he etsivät miestä, joka taitais soittaa harppua: kuin
paha henki tulee Jumalalta sinuun, että hän soittais kädellänsä,
niin sinä paranet. **17** Niin Saul sanoi palvelioillensa: katsokaat nyt
minulle joku mies, joka taitais hyvin soittaa, ja noutakaat häntä
minun tyköni. **18** Niin vastasi yksi hänen palvelioistansa ja sanoi:
katso, minä näin Isain Betlehemiläisen pojan, hän taitaa soittaa,
ja on urhollinen sotamies, ja toimellinen asioissa, ja ihana mies,
ja Herra on hänen kanssansa. **19** Niin Saul lähetti sanansaattajat
Isaille, sanoen: lähetä minun tyköni sinun poikas David, joka on

lampuri. **20** Niin otti Isai aasin leipäin kanssa, ja leilin viinaa, ja
yhden vohlan vuohista, ja lähetti Saulille poikansa Davidin myötä.
21 Niin David tuli Saulin tykö ja seisoi hänen edessänsä; ja hän
tuli hänelle juuri rakkaaksi, ja tuli hänen aseensa kantajaksi.
22 Ja Saul lähetti Isain tykö, sanoen: anna Davidin olla minun
tykönäni, sillä hän on löytänyt armon minun edessäni. **23** Kuin
Jumalan henki tuli Saulin päälle, otti David kanteleen ja soitti
kädellänsä; niin Saul virvoitettiin ja tuli paremmaksi, ja paha
henki läksi hänestä.

17 Niin Philistealaiset kokosivat sotaväkensä sotaan, ja tulivat
kokoon Sokoon, joka on Juudassa, ja asettivat leirinsä Sokon
ja Asekan välille Dammimin rajalle. **2** Mutta Saul ja Israelin
miehet menivät kokoon, ja asettivat leirinsä Tammilaaksoon,
ja valmistivat itsensä sotimaan Philistealaisia vastaan. **3** Ja
Philistealaiset seisoivat vuorella siellä, ja Israelilaiset seisoivat
vuorella täällä, että laakso oli heidän välillänsä. **4** Niin tuli
Philistealaisten leiristä yksi mies heidän keskellensä, Goljat
nimeltä, Gatista, kuusi kyynärää ja kämmenen leveyden pitkä.
5 Ja hänellä oli vaskilakki päässänsä ja suomuksen kaltainen
pantsari yllänsä, ja hänen pantsarinsa painoi viisituhatta sikliä
vaskea, **6** Ja vaskiset saappaat jaloissansa ja vaskikilpi
hartioillansa, **7** Ja hänen keihäänsä varsi oli niinkuin kankaan
orsi, ja hänen keihäänsä rauta painoi kuusisataa sikliä rautaa.
Ja hänen kilpensä kantaja kävi hänen edellänsä. **8** Ja hän
seisoi ja huusi Israelin joukolle, ja sanoi heille: miksi te läksitte
valmistamaan teitänne sotaan; enkö minä ole Philistealainen, ja
te olette Saulin palveliat? valitkaat yksi teistänne, joka tulee tänne
alas minun tyköni. **9** Jos hän voi sotia minua vastaan ja lyö minun,
niin me olemme teidän palvelianne, mutta jos minä hänen voitan

ja lyön hänen, niin teidän pitää oleman meidän palveliamme ja
teidän pitää meitä palveleman. **10** Ja Philistealainen sanoi: minä
häpäisin tänäpänä Israelin sotajoukon; antakaat minulle mies,
me sodimme keskenämme. **11** Kuin Saul ja koko Israel kuuli
nämät Philistealaisten puheet, hämmästyivät he, ja pelkäsivät
suuresti. **12** Mutta David oli Ephratin miehen poika Juudan
Betlehemistä, joka kutsuttiin Isai, hänellä oli kahdeksan poikaa,
ja oli vanha mies Saulin aikaan ja ijällinen miesten seassa.
13 Ja kolme Isain vanhimpaa poikaa olivat lähteneet Saulin
kanssa sotaan; hänen kolmen poikansa nimet, jotka olivat
menneet sotaan olivat Eliab esikoinen, ja toinen Abinadab ja
kolmas, Samma. **14** Ja David oli nuorin; vaan ne kolme vanhinta
menivät Saulin kanssa. **15** Mutta David meni kotiansa jälleen
Saulin tyköä, kaitsemaan isänsä lampaita Betlehemiin. **16** Ja
Philistealainen tuli varhain aamulla ja ehtoona, ja sitä tekoa hän
teki neljäkymmentä päivää. **17** Ja Isai sanoi pojallensa Davidille:
ota veljilles tämä epha kuivatuita tähkäpäitä ja nämät kymmenen
leipää, ja vie ne leiriin veljeis tykö, **18** Ja kanna nämät kymmenen
tuoretta juustoa päämiehelle; ja etsi veljiäs, jos he rauhassa
ovat, ja pane mielees, mitä he sinulle käskevät. **19** Mutta Saul
ja he kaikki Israelin miehet olivat Tammilaaksossa ja sotivat
Philistealaisia vastaan. **20** Niin David nousi varhain aamulla
ja jätti lampaat paimenen haltuun, kantoi ja meni matkaansa,
niinkuin Isai häntä käskenyt oli, ja tuli leiriin, ja sotaväki oli
lähtenyt ulos sotaan, ja huusivat suurella äänellä sotimaan. **21**
Sillä Israel ja Philistealaiset olivat valmistaneet itsensä sotimaan
toinen toistansa vastaan. **22** Niin David jätti kalut, jotka hän
kantoi, kalunvartijalle, ja juoksi sodan rintaan, ja tuli ja tervehti
veljiänsä. **23** Kuin hän parhaallansa heitä puhutteli, katso, se

välimies, hänen nimensä oli Goljat, Philistealainen Gatista, nousi
Philistealaisten sotajoukosta, ja puhui niikuin ennenkin; ja David
kuuli sen. **24** Ja kutka ikänä Israelin miehistä näkivät hänen,
pakenivat he hänen edestänsä ja pelkäsivät suuresti. **25** Ja
kaikki Israelin miehet sanoivat: ettekö te nähneet sitä miestä,
joka on tullut? Hän on tullut pilkkaamaan Israelia. Ja pitää
tapahtuman, että joka sen miehen lyö, sen kuningas tekee aivan
rikkaaksi, ja antaa myös tyttärensä hänelle, ja tekee hänen isänsä
huoneen vapaaksi Israelissa. **26** Niin David sanoi miehille, jotka
hänen tykönänsä seisoivat: mitä annetaan sille miehelle, joka
tämän Philistealaisen lyö ja ottaa häväistyksen pois Israelista?
sillä mikä tämä ympärileikkaamatoin Philistealainen on, joka
häpäisee elävän Jumalan sotajoukkoa? **27** Niin kansa sanoi
hänelle niinkuin ennenkin: niin sille miehelle tehdään, joka hänen
lyö. **28** Kuin hänen vanhin veljensä Eliab kuuli hänen näitä
puhuvan miesten kanssa, närkästyi hän suuresti Davidin päälle
ja sanoi: miksi sinä olet tänne tullut? ja miksis olet jättänyt
vähän lammaslauman metsän korpeen? Minä tiedän sinun
ylpeytes ja sydämes pahan sisun; sinä olet tänne tullut sotaa
katsomaan. **29** Niin David sanoi: mitä minä olen tehnyt? eikö
se ole minulle käsketty? **30** Ja käänsi itsensä hänestä pois
toisen puoleen ja sanoi niinkuin hän ennenkin oli sanonut; niin
kansa vastasi häntä niinkuin ennenkin. **31** Ja kuin he kuulivat
Davidin puhuvan ne sanat, ilmoittivat he ne Saulille, ja hän
noudatti hänen tykönsä. **32** Ja David sanoi Saulille: älköön
kenenkään sydän hämmästykö hänen tähtensä: palveliais käy
sotimaan Philistealaista vastaan. **33** Saul sanoi Davidille: et sinä
voi mennä ja sotia tätä Philistealaista vastaan; sillä sinä olet
nuorukainen, vaan hän on sotamies hamasta nuoruudestansa.

34 Mutta David sanoi Saulille: palvelias kaitsi isänsä lampaita,
ja tuli jalopeura ja karhu ja vei lampaan laumasta, **35** Niin
minä juoksin sen perästä ja löin sen ja tempasin sen ulos
hänen suustansa. Ja kuin hän karkasi minua vastaan, niin minä
tartuin hänen partaansa, löin hänen ja tapoin. **36** Niin on sinun
palvelias sekä jalopeuran että karhun lyönyt; niin pitää tämän
ympärileikkaamattoman Philistealaisen oleman, kuin yksi niistä,
sillä hän on pilkannut elävän Jumalan sotaväkeä. **37** Ja David
sanoi: Herra, joka minun pelasti jalopeuran ja karhun käsistä,
hän pelastaa minun tämän Philistealaisen käsistä. Ja Saul sanoi
Davidille: mene, Herra olkoon sinun kanssas. **38** Niin Saul puetti
vaatteensa Davidin ylle ja pani vaskilakin hänen päähänsä ja
pantsarin hänen päällensä. **39** Ja David sitoi miekan vyöllensä
vaatettensa päälle ja rupesi käymään; vaan ei hän ollut siihen
tottunut. Sanoi siis David Saulille: en minä näillä taida käydä,
sillä en minä ole tottunut. Ja David pani ne pois yltänsä, **40**
Ja otti sauvansa käteensä, ja valitsi ojasta viisi sileää kiveä,
pani ne paimenen kukkaroon ja säkkiin, joka hänellä oli, ja linko
hänen kädessänsä, ja kävi Philistealaista vastaan. **41** Käveli
myös Philistealainen ja lähestyi Davidia, ja hänen kilpensä
kantaja hänen edellänsä. **42** Kuin Philistealainen katsoi ja näki
Davidin, katsoi hän hänen ylön; sillä hän oli verevä ja kaunis
nuorukainen. **43** Philistealainen sanoi Davidille: olenko minä
koira, ettäs tulet sauvoilla minun tyköni? Ja Philistealainen kiroili
Davidia jumalainsa kautta. **44** Ja Philistealainen sanoi Davidille:
tule tänne minun tyköni, minä annan lihas taivaan linnuille ja
kedon pedoille. **45** Niin David sanoi Philistealaiselle: sinä tulet
minun tyköni miekalla, keihäällä ja kilvellä, mutta minä tulen
sinun tykös Herran Zebaotin, Israelin sotaväen Jumalan nimeen,

jota sinä pilkannut olet. **46** Tänäpänä antaa Herra sinun minun
käsiini, että minä lyön sinun, ja otan sinun pääs sinulta pois,
ja annan Philistealaisten sotaväen ruumiit tänäpänä taivaan
linnuille ja kedon pedoille: että kaikkein maan asuvaisten pitää
tietämän Israelilla olevan Jumalan. **47** Ja koko tämän joukon
pitää ymmärtämän, ettei Herra auta miekan eli keihään kautta;
sillä sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsiimme.
48 Kuin Philistealainen nousi ja kävi ja lähestyi Davidia, niin
David riensi ja juoksi sotajoukon eteen Philistealaista vastaan,
49 Ja pisti kätensä kukkaroon, otti sieltä kiven, ja linkosi ja
paiskasi Philistealaista otsaan, että kivi meni hänen otsansa
sisälle, ja hän lankesi maahan kasvoillensa. **50** Niin David voitti
Philistealaisen lingolla ja kivellä, löi Philistealaisen ja tappoi
hänen. Ja ettei Davidilla ollut miekkaa, **51** Juoksi hän ja seisahti
Philistealaisen tykö, ja otti hänen miekkansa ja veti tupesta
ulos, ja tappoi hänen, ja sillä hakkasi pois hänen päänsä. Kuin
Philistealaiset sen näkivät, että heidän väkevimpänsä kuollut oli,
niin he pakenivat. **52** Ja Israelin ja Juudan miehet nousivat,
huusivat ja ajoivat Philistealaisia takaa laaksoon ja Ekronin
porttiin asti; ja Philistealaiset lankesivat lyötynä Saarimin tiellä,
Gatiin ja Ekroniin asti. **53** Ja Israelin lapset palasivat ajamasta
Philistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä. **54** Mutta David
otti Philistealaisen pään ja vei Jerusalemiin: vaan hänen aseensa
pani hän majaansa. **55** Mutta kuin Saul näki Davidin menevän
Philistealaista vastaan, sanoi hän Abnerille, sodan päämiehelle:
Abner, kenen poika tuo nuorukainen on? Abner sanoi: niin totta
kuin sinun sielus elää, kuningas, en minä tiedä. **56** Kuningas
sanoi: kysy siis, kenenkä poika se nuorukainen on? **57** Kuin
David palasi Philistealaista lyömästä, otti Abner hänen ja vei

Saulin eteen; ja hänen kädessänsä oli Philistealaisen pää. **58** Ja
Saul sanoi hänelle: kenenkäs poika olet, nuorukainen? David
sanoi: palvelias Isain Betlehemiläisen poika.

18 Ja kuin hän oli puheensa lopettanut Saulin kanssa, mieltyi
Jonatan ja David keskenänsä sydämestä; ja Jonatan rakasti
häntä niinkuin omaa sydäntänsä. **2** Ja Saul otti hänen sinä
päivänä eikä sallinut hänen enää palata isänsä huoneesen. **3**
Ja Jonatan ja David tekivät liiton keskenänsä; sillä hän rakasti
häntä niinkuin omaa sydäntänsä. **4** Ja Jonatan riisui hameensa,
jolla hän oli puetettu ja antoi sen Davidille, niin myös vaatteensa,
miekkansa, joutsensa ja vyönsä. **5** Ja David meni, kuhunka
Saul lähetti hänen, ja käytti itsensä toimellisesti; ja Saul asetti
hänen sotamiestensä päälle, ja hän oli otollinen kaikelle kansalle,
niin myös Saulin palvelioille. **6** Mutta tapahtui, kuin he tulivat
ja David palasi lyömästä Philistealaista, että vaimot kaikista
Israelin kaupungeista kävivät virsillä ja hypyillä kuningas Saulia
vastaan, harpuilla, ilolla ja kanteleilla. **7** Ja vaimot lauloivat
keskenänsä, soittaen ja sanoen: Saul löi tuhannen, mutta David
kymmenentuhatta. **8** Niin Saul närkästyi sangen suuresti, ja se
puhe ei hänelle kelvannut, ja sanoi: he ovat antaneet Davidille
kymmenentuhatta ja minulle he antoivat tuhannen: vielä hän
kuninkaankin valtakunnan saa. **9** Ja Saul katsoi julmasti Davidin
päälle siitä päivästä ja aina sitte. **10** Toisena päivänä vaivasi taas
Jumalan paha henki Saulia, ja hän ennusti kotona huoneessansa.
Ja David soitti kädellänsä, niinkuin hänen jokapäiväinen tapansa
oli; ja Saulin kädessä oli keihäs, **11** Jonka hän syöksi, ajatellen:
minä syöksen Davidin seinää vastaan; mutta David vältti hänen
edestänsä kaksi kertaa. **12** Ja Saul pelkäsi Davidia; sillä Herra
oli hänen kanssansa ja oli mennyt pois Saulin tyköä. **13** Niin

pani Saul hänen pois tyköänsä ja teki hänen tuhannen miehen
päämieheksi; ja hän kävi ulos ja sisälle kansan edessä. **14**
Ja David oli toimellinen kaikissa teissänsä, ja Herra oli hänen
kanssansa. **15** Kuin Saul näki hänen aivan toimellisesti tekevän,
pelkäsi hän häntä. **16** Mutta koko Israel ja Juuda rakasti Davidia;
sillä hän kävi ulos ja sisälle heidän edessänsä. **17** Ja Saul
sanoi Davidille: katso, minä annan vanhimman tyttäreni Merabin
sinulle emännäksi, ainoasti ole minulle miehullinen ja sodi
Herran sotaa; sillä Saul ajatteli: ei pidä minun käteni häneen
sattuman, vaan Philistealaisten käsi. **18** Mutta David vastasi
Saulia: mikä minä olen? eli mikä on elämäni ja minun isäni
sukukunta Israelissa, että minä tulisin kuninkaan vävyksi? **19** Ja
tapahtui, kuin aika tuli, että Merab Saulin tytär piti annettaman
Davidille, annettiin se Adrielille Meholatilaiselle emännäksi,
20 Mutta Mikal Saulin tytär rakasti Davidia. Kuin se Saulille
ilmoitettiin, niin se kelpasi hänelle. **21** Ja Saul sanoi: minä annan
hänen hänelle, että hän olis hänelle paulaksi, ja Philistealaisten
kädet tulisivat hänen päällensä. Ja Saul sanoi Davidille: sinä
tulet tänäpänä toisen kanssa minun vävykseni. **22** Ja Saul käski
palvelioillensa: puhukaat Davidille salaisesti ja sanokaat: katso,
kuningas mielistyy sinuun, ja kaikki hänen palveliansa rakastavat
sinua; niin tule nyt kuninkaan vävyksi. **23** Ja Saulin palveliat
puhuivat ne sanat Davidin korvissa; mutta David sanoi: luuletteko
te sen vähäksi, tulla kuninkaan vävyksi? Ja minä olen köyhä
ja halpa mies. **24** Ja Saulin palveliat ilmoittivat sen hänelle,
sanoen; nämät sanat on David puhunut. **25** Saul sanoi: sanokaat
näin Davidille: ei kuningas ano yhtään muuta huomenlahjaa,
vaan sata Philistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihamiehille
kostettaisiin; sillä Saul ajatteli hukuttaa Davidia Philistealaisten

kätten kautta. **26** Niin hänen palveliansa sanoivat Davidille nämät
sanat, ja se kelpasi hänelle, tulla niin kuninkaan vävyksi. Ja se
aika ei ollut vielä täytetty. **27** Ja David nousi ja läksi matkaan,
hän ja hänen miehensä, ja löi Philistealaisista kaksisataa miestä,
ja David toi heidän esinahkansa ja täytti kuninkaan luvun, että
hän olis kuninkaan vävy. Niin antoi Saul tyttärensä Mikalin
hänelle emännäksi. **28** Ja Saul näki ja ymmärsi Herran olevan
Davidin kanssa, ja Saulin tytär Mikal rakasti häntä. **29** Niin Saul
vielä enemmin pelkäsi Davidia, ja Saul tuli Davidin vihamieheksi
kaikkena elinaikanansa. **30** Ja Philistealaisten ruhtinaat läksivät
ulos, ja heidän lähteissänsä ulos teki David toimellisemmasti
kuin kaikki Saulin palveliat, että hänen nimensä tuli sangen
kuuluisaksi.

19 Ja Saul puhui pojallensa Jonatanille ja kaikille palvelioillensa,
että he tappaisivat Davidin; mutta Jonatan Saulin poika rakasti
suuresti Davidia. **2** Ja Jonatan ilmoitti Davidille ja sanoi: minun
isäni Saul pyytää sinua tappaa: varjele siis itses huomenna,
mene lymyyn ja kätke itses. **3** Ja minä menen ulos isäni
kanssa ja seison hänen ohessansa kedolla, jossa sinä olet, ja
minä puhun sinusta isäni kanssa: ja mitä minä näen, ne minä
ilmoitan sinulle. **4** Ja Jonatan puhui parhain päin Davidista
isällensä Saulille ja sanoi hänelle: älköön kuningas syntiä tehkö
palveliaansa Davidia vastaan; sillä ei hän ole mitään rikkonut
sinua vastaan, hänen työnsä ovat sinulle juuri tarpeelliset. **5**
Ja hän on pannut henkensä käteensä ja löi Philistealaisen;
ja Herra teki suuren autuuden koko Israelille, sen sinä näit ja
ihastuit: miksis siis tahdot syntiä tehdä viatointa verta vastaan,
surmatakses Davidia ilman syytä? **6** Niin Saul kuuli Jonatanin
äänen ja vannoi: niin totta kuin Herra elää, ei hänen pidä

kuoleman. **7** Niin Jonatan kutsui Davidin ja sanoi hänelle kaikki
nämät sanat ja saatti hänen Saulin eteen, ja hän oli hänen
edessänsä niinkuin ennenkin. **8** Niin nousi taas sota, ja David
meni ja soti Philistealaisia vastaan, löi heitä suurella surmalla; ja
Philistealaiset pakenivat häntä. **9** Ja paha henki tuli Herralta
Saulin päälle, ja hän istui huoneessansa, ja hänen keihäänsä
oli hänen kädessänsä, ja David soitti kädellänsä. **10** Mutta
Saul pyysi pistää Davidia keihäällä seinää vasten, mutta hän
vältti Saulia ja keihäs kävi seinään; ja David pakeni ja pääsi
sinä yönä pakoon. **11** Ja Saul lähetti sanansaattajat Davidin
huoneesen, että heidän piti ottaman hänestä vaarin ja tappaman
hänen huomeneltain. Mutta Mikal Davidin emäntä ilmoitti sen
hänelle ja sanoi: jollet tänä yönä pelasta henkeäs, niin sinä
huomenna tapetaan. **12** Niin Mikal laski Davidin alas akkunan
lävitse; ja hän meni, pakeni ja pääsi. **13** Ja Mikal otti kuvan ja
pani vuoteesen, ja pani vuohen nahan hänelle päänalaiseksi ja
peitti vaatteella. **14** Silloin lähetti Saul sanansaattajat ottamaan
kiinni Davidia; mutta hän sanoi: hän on sairas. **15** Niin lähetti
Saul sanansaattajat katsomaan Davidia ja sanoi: kantakaat
häntä tänne minun tyköni vuoteinensa, surmattaa. **16** Kuin
sanansaattajat tulivat, katso, kuva makasi vuoteessa ja vuohen
nahka pään alla. **17** Niin Saul sanoi Mikalille: miksis olet minun
niin pettänyt ja päästänyt viholliseni, että hän vältti minun käteni?
Mikal sanoi Saulille: hän sanoi minulle: päästä minua taikka minä
tapan sinun. **18** Ja David pakeni ja pääsi, ja tuli Samuelin tykö,
joka oli Ramassa, ja ilmoitti hänelle kaikki, mitä Saul oli hänelle
tehnyt; ja hän meni Samuelin kanssa ja oleskeli Najotissa. **19** Ja
se ilmoitettiin Saulille, sanoen: katso, David on Raman Najotissa.
20 Niin Saul lähetti sanansaattajat tuomaan Davidia; ja he näkivät

prophetain kokouksen propheteeraavan ja Samuelin seisovan,
asetetun heidän päällensä. Niin Jumalan henki tuli Saulin
sanansaattajain päälle, että ne myös propheteerasivat. **21** Kuin
se ilmoitettiin Saulille, lähetti hän toiset sanansaattajat, ne myös
propheteerasivat; ja hän lähetti vielä kolmannet sanansaattajat,
jotka myös propheteerasivat. **22** Niin meni hän itse viimein
Ramaan, ja kuin hän tuli sen suuren kaivon tykö, joka on
Sekossa, kysyi hän ja sanoi: kussa on Samuel ja David? niin
sanottiin hänelle: katso, he ovat Raman Najotissa. **23** Ja hän
meni Raman Najotiin; ja Jumalan henki tuli hänenkin päällensä,
ja hän käyskenteli ja propheteerasi siihenasti kuin hän tuli
Raman Najotiin. **24** Niin hänkin riisui vaatteensa ja proheteerasi
Samuelin edessä, ja lankesi alasti maahan koko sen päivän
ja koko yön, sentähden sanotaan: onko Saulkin prophetain
seassa?

20 Ja David pakeni Raman Najotista, tuli ja sanoi Jonatanille:
mitä minä olen tehnyt? mikä on vääryyteni? eli mikä on
pahatekoni sinun isääs vastaan, että hän seisoo minun henkeni
perään? **2** Hän sanoi hänelle: pois se, ei sinun pidä kuoleman:
katso, isäni ei tee suurta eli pientä, jota ei hän ilmoita minulle,
kuinkas isäni salaa tämän minulta? Ei se pidä niin tapahtuman.
3 Niin David vannoi vielä, sanoen: totisesti sinun isäs tietää, että
minä olen löytänyt armon sinun kasvois edessä, sentähden hän
ajattelee: ei Jonatanin pidä tästä mitään tietämään, ettei hän tulisi
murheelliseksi. Totisesti, niin totta kuin Herra ja sinun sielus elää,
että askele on vaivoin minun ja kuoleman vaiheella. **4** Jonatan
sanoi Davidille: minä teen sinulle kaikki, mitä sinun sydämes
halajaa. **5** David sanoi hänelle: katso, huomenna on uusikuu, ja
minun pitäis istuman ja atrioitseman kuninkaan kanssa: salli siis,

että minä kätken minuni kedolle kolmannen päivän ehtoosen
asti. **6** Jos isäs minua kovasti kaipaa, niin sano: David rukoili
suuresti minulta juostaksensa kaupunkiinsa Betlehemiin; sillä
siellä pidetään ajastaikainen uhri koko sukukunnalta. **7** Ja jos
hän sanoo: se on hyvin, niin on rauha palveliallas; mutta jos hän
kovin vihastuu, niin sinä ymmärrät hänen pahaa aikovan. **8** Tee
siis laupius palvelialles; sillä sinä olet ottanut palvelias Herran
liittoon sinun kanssas. Ja jos joku vääryys minussa on, niin tapa
sinä minua: miksis sallit minun tulla isäs eteen. **9** Jonatan sanoi:
pois se sinusta, sillä jos minä ymmärtäisin isäni aikovan sinulle
pahaa tehdä, tullaksensa sinun päälles, enkö minä näitä sinulle
ilmoittaisi? **10** David sanoi Jonatanille: kuka minulle ilmoittaa,
jos sinun isäs vastaa sinua jotakin kovasti? **11** Jonatan sanoi
Davidille: tule, käykäämme kedolle; ja he menivät molemmat
kedolle. **12** Ja Jonatan sanoi Davidille: Herra, Israelin Jumala!
kuin minä kyselen isältäni huomenna ja kolmantena päivänä,
katso, jos hän suo Davidille hyvää, ja en minä silloin lähetä sinun
tykös, ja ilmoita sitä sinun korviis, **13** Niin tehköön Herra sitä ja
sitä Jonatanille; mutta jos isäni taas ajattelee jotakin pahaa sinua
vastaan, niin minä sen myös ilmoitan sinun korviis, ja lasken
sinun rauhaan menemään: ja Herra olkoon sinun kanssas,
niinkuin hän isäni kanssa ollut on. **14** Etkös sinäkin, jos vielä
elän: etkös sinäkin ole tekevä Herran armoa minua kohtaani,
niin ettei minun pidä kuoleman? **15** Ja et sinä ota laupiuttas
minun huoneestani pois ijankaikkisesti, et vielä sittenkään, kuin
Herra hävittää Davidin vihamiehet, itsekunkin maaltansa. **16**
Näin teki Jonatan liiton Davidin huoneen kanssa, että Herra
sen vaatisi Davidin vihamiesten kädestä. **17** Ja Jonatan taas
vannoi Davidille; sillä niin rakkaana piti hän hänen, että hän

rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **18** Ja Jonatan sanoi
hänelle: huomenna on uusikuu, jona sinua kysytään ja kaivataan
sinua sialtas. **19** Ja kuin olet viipynyt kolme päivää poissa,
niin tule kiiruusti alas ja mene siihen paikkaan, johon sinä
itses kätkit sinä päivänä kuin tämä asia tapahtui, ja istu Aselin
kiven viereen, **20** Niin minä ammun kolme nuolta sen sivulle,
niinkuin minä ampuisin maaliin. **21** Ja katso, minä lähetän pojan
(sanoen hänelle:) mene ja hae nuolet jällensä! jos vielä sanon
pojalle: katso, nuolet ovat takanas tässä puolessa, ota ylös!
niin tule; sillä rauha on sinulla ja ei ole mitään hätää, niin totta
kuin Herra elää. **22** Mutta jos sanon pojalle: katso, nuolet ovat
edempänä edessäs! niin mene pois, sillä Herra on päästänyt
sinun menemään. **23** Ja mitä sinä ja mitä minä keskenämme
puhuneet olemme, katso, Herra on minun ja sinun vaiheellas
ijankaikkisesti. **24** Niin David kätki itsensä kedolle. Ja kuin
uusikuu tuli, istui kuningas pöydän tykö rualle. **25** Kuin kuningas
oli istunut siallensa, entisen tapansa jälkeen, seinän nojalle,
nousi Jonatan, ja Abner istui Saulin viereen; ja Davidia kaivattiin
siastansa. **26** Ja ei puhunut Saul sinä päivänä mitäkään; sillä
hän ajatteli: hänelle on jotakin tapahtunut, ettei hän ole puhdas;
ei suinkaan hän ole puhdas. **27** Ja toisena päivänä uudesta
kuusta, kuin Davidia kaivattiin siastansa, sanoi Saul pojallensa
Jonatanille: Miksi ei Isain poika ole tullut pöydän tykö, ei eilen
eikä myöskään tänäpänä? **28** Jonatan vastasi Saulia: hän rukoili
hartaasti minulta mennäkseen Betlehemiin, **29** Ja sanoi: anna
minun mennä, sillä meidän sukukuntamme uhraa kaupungissa
ja minun veljeni itse on minua kutsunut: jos nyt olen löytänyt
armon sinun silmäis edessä, niin salli minun mennä katsomaan
veljiäni; ja sen tähden ei hän tullut kuninkaan pöydän tykö.

30 Ja Saul vihastui sangen suuresti Jonatanin päälle ja sanoi
hänelle: sinä ilkiä ja tottelematoin poika! enkö minä tiedä, ettäs
olet valinnut Isain pojan sinulles ja äidilles häpiäksi? **31** Sillä
niinkauvan kuin Isain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun
kuninkaanvaltakuntas ole seisova: lähetä siis nyt ja anna tuotaa
häntä minun tyköni, sillä hänen pitää kuoleman. **32** Jonatan
vastasi isällensä Saulille ja sanoi hänelle: miksi hänen pitää
kuoleman? mitä hän on tehnyt? **33** Silloin paiskasi Saul keihään
hänen perässänsä syöstäksensä häntä; niin ymmärsi Jonatan
isänsä aikovan Davidin tappaa. **34** Ja Jonatan nousi pöydän
tyköä sangen vihoissansa ja ei syönyt sinä toisena päivänä
uudesta kuusta mitään leipää; sillä hän murehti Davidia, että
hänen isänsä oli hänen niin häväissyt. **35** Ja Jonatan läksi
aamulla kedolle, siihen aikaan kuin hän oli määrännyt Davidille,
ja vähä poikainen hänen kanssansa. **36** Ja hän sanoi pojalle:
juokse noutamaan nuoleni, jotka minä ammun: pojan juostessa
laski hän nuolen hänen ylitsensä. **37** Ja kuin poika tuli sille
paikalle, johon Jonatan nuolen ampunut oli, huusi Jonatan hänen
perässänsä ja sanoi: eikö nuoli ole edemmä sinusta? **38** Ja huusi
taas poikaa: joudu, kiiruhda sinuas nopiammin ja älä seisahtele.
Niin Jonatanin poika otti nuolet otti nuolet ja kantoi herrallensa.
39 Eikä poika tietänyt asiasta mitään; vaan Jonatan ja David
ainoastaan asian tiesivät. **40** Niin Jonatan antoi aseensa pojalle,
joka hänen kanssansa oli, ja sanoi: mene ja vie kaupunkiin. **41**
Ja kuin poika oli mennyt, nousi David siastansa meren puolelta
ja lankesi maahan kasvoillensa ja rukoili kolme kertaa; ja he
antoivat toinen toisellensa suuta ja itkivät toinen toisensa kanssa;
vaan David itki hartaammin. **42** Ja Jonatan sanoi Davidille: mene
rauhaan, (ja muista) mitä me olemme vannoneet yhteen Herran

nimeen ja sanoneet: Herra olkoon sinun ja minun vaiheellani,
minun ja sinun siemenes vaiheella ijankaikkisesti! Ja hän nousi
ja meni matkaansa; mutta Jonatan palasi kaupunkiin.

21 Ja David tuli Nobeen papin Ahimelekin tykö, ja Ahimelek
hämmästyi, kuin hän tuli Davidia vastaan, ja sanoi hänelle:
kuinka sinä yksinäs olet, ja ei yhtään miestä ole sinun kanssas?
2 David sanoi papille Ahimelekille: kuningas on minun käskenyt
asialle ja sanoi minulle: älä kenellekään ilmoita, minkätähden
minä olen sinun lähettänyt ja mitä minä olen käskenyt sinulle;
minä olen myös lähettänyt palveliani sinne ja sinne. **3** Jos
nyt on jotakin sinun kätes alla, anna minulle viisikin leipää,
taikka mitäs löydät. **4** Pappi vastasi Davidia ja sanoi: ei ole
ensinkään yhteisiä leipiä minun käteni alla, paitsi pyhää leipää,
jos vaan muutoin palveliat ovat pitäneet heitänsä vaimoista
pois. **5** David vastasi pappia ja sanoi hänelle: vaimot ovat kolme
päivää olleet eroitetut meistä, kuin minä läksin, ja palveliaini
astiat olivat pyhät; mutta jos tämä tie on saastainen, niin se
pitää tänäpänä pyhitettämän astiain kautta. **6** Niin antoi pappi
hänelle pyhää; sillä ei siellä ollut muuta leipää kuin näkyleipiä,
jotka olivat korjatut Herran kasvoin edestä, että sinne pantaisiin
toiset vastauutiset leivät sinä päivänä, jona ne korjattiin. **7** Mutta
sinne on sinä päivänä yksi mies Saulin palvelioista jäänyt Herran
eteen, Doeg nimeltä Edomilainen, kaikkein voimallisin Saulin
paimenista. **8** Ja David sanoi Ahimelekille: eikö täällä ole sinun
kätes alla yhtäkään keihästä eli miekkaa? En ottanut minä
myötäni miekkaani taikka asettani käteeni, sillä kuninkaan asia
kiiruhti. **9** Mutta pappi vastasi: Philistealaisen Goljatin miekka,
jonkas löit Tammilaaksossa, on täällä kääritty yhteen hameesen
päällisvaatteen taa: jos tahdot sitä, niin ota; sillä ei täällä ole

yhtään muuta, paitsi sitä. David sanoi: ei ole sen vertaa, anna
se minulle. **10** Ja David nousi ja pakeni sinä päivänä Saulin
kasvoin edestä, ja tuli Akiksen Gatin kuninkaan tykö. **11** Ja
Akiksen palveliat sanoivat hänelle: eikö tämä ole David, maan
kuningas? eikö he tästä veisanneet hypyssä, sanoen: Saul
löi tuhannen, ja David kymmenentuhatta? **12** Ja David pani
ne sanat sydämeensä ja pelkäsi suuresti Gatin kuningasta
Akista, **13** Ja muutteli menojansa heidän edessänsä ja hullutteli
heidän käsissänsä, ja piirusteli portin ovissa, ja valutti sylkeänsä
parrallensa. **14** Silloin sanoi Akis palvelioillensa: katso, te näette
tämän miehen olevan mielipuolen, miksi te toitte hänen minun
tyköni? **15** Puuttuneeko minulta mielipuolia, että te tämän toitte
hulluttelemaan minun eteeni? pitääkö hänen tuleman minun
huoneeseni?

22 Ja David läksi sieltä ja pakeni Adullamin luolaan; kuin hänen
veljensä ja kaikki isänsä huone sen kuulivat, tulivat he myös sinne
hänen tykönsä. **2** Ja kaikkinaiset miehet, jotka olivat vaivassa,
ja jokainen, joka velassa oli, ja jokainen, jolla murheellinen
sydän oli, kokosivat itsensä hänen tykönsä, ja hän oli heidän
päämiehensä: että liki neljäsataa miestä oli hänen tykönänsä. **3**
Ja David meni sieltä Mitspaan Moabilaisten maakuntaan ja sanoi
Moabilaisten kuninkaalle: anna isäni ja äitini käydä ulos ja sisälle
teidän tykönänne, siihenasti että minä saan tietää, mitä Jumala
tekee minun kanssani. **4** Ja hän johdatti heidät Moabilaisten
kuninkaan eteen; ja he viipyivät hänen tykönänsä aina niinkauvan
kuin David oli linnassa. **5** Niin sanoi propheta Gad Davidille: älä
ole siinä linnassa, mutta mene ja kulje Juudan maalle. Niin David
meni ja tuli Haretin metsään. **6** Ja Saul kuuli, että David ja ne
miehet, jotka hänen tykönänsä olivat, tulivat tiettäväksi. Ja Saul

asui Gibeassa metsistössä Ramassa, ja hänen keihäänsä oli
hänen kädessänsä, ja kaikki hänen palveliansa seisoivat hänen
tykönänsä. **7** Niin sanoi Saul palvelioillensa, jotka seisoivat
hänen tykönänsä: kuulkaat, te Jeminin lapset! antaako Isain
poika teille kaikille pellot ja viinamäet, ja tekeekö hän teitä
kaikkia tuhanten ja satain päämiehiksi? **8** Että te kaikki teitte
liiton minua vastaan, ja ei ole yhtään, joka ilmoitti sen minun
korvilleni että minun poikani on myös tehnyt liiton Isain pojan
kanssa ja ei ole yhtäkään teistä, joka sitä panee pahaksensa
minun tähteni, ja ei myös ilmoita sitä minun korvaini kuullen, että
minun poikani on yllyttänyt palveliani minua vastaan, väijymään
minua, niinkuin tänäpänä on nähtävä. **9** Niin vastasi Doeg
Edomilainen, joka seisoi Saulin palveliain tykönä, ja sanoi:
minä näin Isain pojan tulevan Nobeen, Ahimelekin Akitobin
pojan tykö. **10** Hän kysyi Herralta neuvoa hänen tähtensä ja
evästi hänen, ja antoi hänelle Philistealaisen Goljatin miekan.
11 Niin kuningas lähetti kutsumaan pappia Ahimelekia Akitobin
poikaa ja kaikkea hänen isänsä huonetta, pappeja, jotka olivat
Nobessa; ja he tulivat kaikki kuninkaan tykö. **12** Ja Saul sanoi:
kuule sinä Akitobin poika. Hän sanoi: tässä minä olen, herrani.
13 Ja Saul sanoi hänelle: miksi te teitte liiton minua vastaan,
sinä ja Isain poika, ettäs annoit hänelle leipää ja miekan ja
kysyit Herralta neuvoa hänen tähtensä, yllyttääkses häntä minua
väijymään, niinkuin tänäpänä on nähtävä. **14** Ahimelek vastasi
kuningasta ja sanoi: kuka on kaikkein sinun palveliais seassa
niinkuin David? Hän on uskollinen ja kuninkaan vävy, vaeltaa
kuuliaisuudessas ja on kunniallinen sinun huoneessas. **15**
Olenko minä vasta tänäpänä ruvennut kysymään Jumalalta
neuvoa hänen tähtensä? Pois se minusta, älkään kuningas luulko

senkaltaista palveliastansa ja kaikesta minun isäni huoneesta:
sillä sinun palvelias ei tietänyt mitään kaikista näistä, pienistä eli
suuresta. **16** Kuningas sanoi: Ahimelek, sinun pitää totisesti
kuoleman, sinun ja koko sinun isäs huoneen. **17** Ja kuningas
sanoi vartioillensa, jotka seisoivat hänen tykönänsä: kääntäkäät
itsenne ja tappakaat Herran papit; sillä heidän kätensä on myös
Davidin kanssa, ja koska he tiesivät hänen paenneen, niin ei he
ilmoittaneet sitä minulle. Mutta kuninkaan palveliat ei tahtoneet
satuttaa käsiänsä Herran pappeihin, lyödäksensä heitä. **18**
Niin sanoi kuningas Doegille: käännä sinä itses ja lyö papit.
Ja Doeg Edomilainen käänsi itsensä ja löi pappeja, ja tappoi
sinä päivänä viisiyhdeksättäkymmentä miestä, jotka kantoivat
liinaista päällisvaatetta. **19** Ja hän löi Noben, pappein kaupungin,
miekan terällä, sekä miehet että vaimot, lapset ja imeväiset,
niin myös härjät, aasit ja lampaat, aina miekan terällä. **20** Ja
yksi Ahimelekin Akitobin pojan poika Abjatar nimeltä, pääsi, ja
pakeni Davidin tykö. **21** Ja Abjatar ilmoitti Davidille, että Saul oli
tappanut Herran papit. **22** Ja David sanoi Abjatarille: minä sen
sinä päivänä kyllä tiesin, koska Doeg Edomilainen oli siellä, että
hän sen Saulille oli totisesti ilmoittava. Minä olen siis vikapää
koko isäs huoneen kuolemaan. **23** Pysy minun tykönäni ja älä
pelkää: joka seisoo minun henkeni perään, hän myös seisoo
sinun henkes perään; sillä sinä varjellaan minun tykönäni.

23 Ja Davidille ilmoitettiin, sanoen: katso, Philistealaiset sotivat
Kegilaa vastaan ja ryöstävät heidän riihensä. **2** Niin David kysyi
Herralta ja sanoi: pitääkö minun menemän ja lyömän näitä
Philistealaisia? Ja Herra sanoi Davidille: mene, lyö Philistealaiset
ja vapahda Kegila. **3** Ja Davidin miehet sanoivat hänelle: katso,
me pelkäämme täällä Juudassa, ja menemme vielä Kegilaan

Philistealaisten sotajoukon tykö. **4** Niin David taas kysyi Herralta,
ja Herra vastasi häntä ja sanoi: nouse ja mene alas Kegilaan;
sillä minä annan Philistealaiset sinun käsiis. **5** Niin David meni
ja hänen miehensä Kegilaan, ja soti Philistealaisia vastaan,
ja ajoi heidän karjansa pois, ja tappoi heitä suurella tapolla;
ja niin David vapahti Kegilan asuvaiset. **6** Mutta kuin Abjatar
Ahimelekin poika pakeni Davidin tykö Kegilaan, vei hän sinne
myötänsä päällisvaatteen. **7** Niin sanottiin Saulille Davidin
tulleeksi Kegilaan; ja Saul sanoi: Jumala on antanut hänen
minun käsiini, että hän on salvattu, nyt hän on tullut kaupunkiin,
joka on varustettu porteilla ja teljillä. **8** Ja Saul kuulutti kaiken
kansan sotaan Kegilaan, piirittämään Davidia miehinensä. **9**
Kuin David ymmärsi Saulin aikovan pahaa hänellensä, sanoi
hän papille Abjatarille: ota päällisvaate. **10** Ja David sanoi:
Herra Israelin Jumala! sinun palvelias on tosin kuullut Saulin
aikovan tulla Kegilaan, hävittämään minun tähteni kaupunkia;
11 Antanevatko Kegilan asuvaiset minun hänen käsiinsä? ja
tulleeko Saul tänne niinkuin palvelias on kuullut? Herra Israelin
Jumala, ilmoita se palvelialles! Ja Herra sanoi: hän tulee alas.
12 Ja David sanoi: antanevatko Kegilan asuvaiset minun ja
minun väkeni Saulin käsiin? Herra sanoi: antavat. **13** Niin David
nousi miehinensä, joita oli liki kuusisataa miestä, ja läksivät
Kegilasta ja vaelsivat sinne mihinkä he vaaeltaa taisivat. Koska
Saulille sanottiin Davidin paenneen Kegilasta, lakkasi hän sinne
menemästä. **14** Ja David pysyi korvessa linnoissa, viipyi myös
Siphin korven vuorella. Ja Saul etsi häntä joka aika, mutta ei
Jumala antanut häntä hänen käsiinsä. **15** Ja David näki Saulin
lähteneeksi etsimään hänen henkensä perään, vaan David
pysyi Siphin korvessa, yhdessä metsässä. **16** Niin Jonatan

Saulin poika nousi ja meni Davidin tykö metsään, ja vahvisti
hänen kätensä Jumalassa, **17** Ja sanoi hänelle: älä pelkää,
sillä ei minun isäni Saulin käsi löydä sinua, ja sinä tule Israelin
kuninkaaksi, ja minä olen likin sinua; ja sen myös Saul minun
isäni kyllä tietää. **18** Ja he molemmat tekivät liiton keskenänsä
Herran edessä; ja David pysyi metsässä, mutta Jonatan palasi
kotiansa. **19** Mutta Siphiläiset menivät ylös Saulin tykö Gibeaan
ja sanoivat: eikö David ole kätketty meidän tykönämme linnoissa
metsässä, Hakilan kukkulalla, liki korpea oikialla puolella? **20**
Niin tule nyt kuningas kiiruusti alas kaiken sydämes himon
jälkeen: ja me annamme hänen kuninkaan käsiin. **21** Ja Saul
sanoi: olkaat te siunatut Herrassa, että te armahditte minun
päälleni. **22** Menkäät siis ja tutkikaat paremmin, että te saisitte
tietää ja nähdä sen paikan, jossa hänen jalkansa ovat, ja kuka
hänen siellä on nähnyt; sillä minulle on hän sanottu sangen
kavalaksi. **23** Tutkistelkaat ja vaotkaat kaikki salaiset paikat,
joihin hän lymyttää itsensä, ja tulkaat jälleen minun tyköni, kuin
saatte vahvan tiedon; niin minä menen teidän kanssanne. Jos
hän tällä maalla on, niin minä hänen etsin kaikkein tuhanten
seasta Juudassa. **24** Ja he nousivat ja menivät Siphiin Saulin
edellä. Mutta David ja hänen miehensä olivat Maonin korvessa,
oikialla puolella korpea, kedolla. **25** Kuin Saul matkusti sinne
väkinensä etsimään häntä, ja se ilmoitettiin Davidille, meni hän
kukkulalta alas, ja oli Maonin korvessa. Ja kuin Saul sen kuuli,
ajoi hän Davidia takaa Maonin korvessa. **26** Ja Saul meni
yhdeltä puolelta vuorta, ja David väkinensä toiselta puolelta
vuorta. Ja koska David riensi pakenemaan Saulin edestä, piiritti
Saul väkinensä Davidin ja hänen väkensä, ottaaksensa heitä
kiinni. **27** Mutta sanansaattaja tuli Saulin tykö ja sanoi: kiiruhda

sinuas ja tule nopiasti; sillä Philistealaiset ovat maalle tulleet. **28**
Nin Saul palasi ajamasta Davidia takaa ja meni Philistealaisia
vastaan; sentähden kutsutaan se paikka SelaMahelkot. **29** Ja
David meni sieltä ylös ja asui EnGedin linnoissa.

24 Kuin Saul palasi Philistealaisten tyköä, ilmoitettiin hänelle,
sanoen: David on EnGedin korvessa. **2** Ja Saul otti kolmetuhatta
valittua nuorta miestä koko Israelista, ja meni etsimään Davidia
ja hänen miehiänsä Metsävuohten kallioille. **3** Ja kuin hän
lähestyi lammasten huonetta tien ohessa, oli siinä luola, ja
Saul meni siihen peittämään jalkojansa; mutta David ja hänen
miehensä istuivat luolan kulmilla. **4** Silloin sanoivat Davidin
miehet hänelle: katso, tämä on se päivä, josta Herra sinulle on
sanonut: katso, minä annan sinulle vihamiehes sinun käsiis,
ettäs tekisit hänen kanssansa niinkuin sinulle kelpaa. Ja David
nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin vaatteen liepeestä. **5**
Sen jälkeen tykytti Davidin sydän, että hän oli leikannut tilkan
Saulin hameesta, **6** Ja sanoi miehillensä: Herra antakoon sen
kaukana olla minusta, että minä sen tekisin ja satuttaisin käteni
minun herraani, Herran voideltuun, sillä hän on Herran voideltu.
7 Ja David asetti miehensä sanoilla eikä sallinut karata Saulin
päälle. Niin Saul nousi luolasta ja meni matkaansa. **8** Senjälkeen
nousi myös David ja läksi luolasta, ja huusi Saulin jälkeen
ja sanoi: herrani kuningas! Saul katsahti taaksensa, ja David
kallisti kasvonsa maahan ja kumarsi. **9** Ja David sanoi Saulille:
miksis uskot ihmisten sanoja, jotka sanovat: katso, David etsii
vahinkoas? **10** Katso, tänäpänä näkivät sinun silmäs, että Herra
oli antanut sinun minun käsiini luolassa, ja sanottiin, että minä
tappaisin sinun, vaan minä armahdin sinua, sillä minä sanoin: en
minä satuta kättäni herraani, sillä hän on Herran voideltu. **11**

Katso, minun isäni, katso kuitenkin tätä tilkkaa sinun hameestas
minun kädessäni, etten minä tahtonut tappaa sinua, koska minä
sen tilkan leikkasin hameestas. Tunne ja katso, ettei yhtään
pahuutta eli vääryyttä ole minun kädessäni, en minä myös
ole syntiä tehnyt sinua vastaan, ja sinä seisot minun henkeni
perään, ottaakses sen pois. **12** Herra tuomitkoon minun ja sinun
välilläs, ja Herra kostakoon sinulle minun puolestani; vaan minun
käteni ei pidä sinuun sattuman. **13** Niinkuin vanha sananlasku
on: jumalattomasta tulee jumalattomuus; mutta minun käteni ei
pidä sinuun sattuman. **14** Kenenkä jälkeen Israelin kuningas
on lähtenyt? ketäs ajat takaa? Kuollutta koiraa ja kirppua. **15**
Herra olkoon tuomari ja tuomitkoon minun välilläni ja sinun:
nähköön ja ratkaiskoon minun asiani, ja vapahtakoon minua
sinun käsistäs. **16** Sittekuin David lakkasi puhumasta Saulille,
sanoi Saul: eikö se ole sinun äänes, poikani David? Ja Saul
korotti äänensä ja itki, **17** Ja sanoi Davidille: sinä olet hurskaampi
minua, sillä sinä olet osoittanut minulle hyvää, mutta minä sitä
vastaan olen osoittanut sinulle pahaa. **18** Ja sinä olet tänäpänä
minulle ilmoittanut, kuinka hyvin sinä olet tehnyt minua kohtaan:
että Herra oli sulkenut minun sinun käsiis, ja et sinä minua
tappanut. **19** Kuinka joku löytäis vihollisensa ja antais hänen
mennä hyvää tietä? Herra maksakoon sinulle sitä hyvää, jotas
tänäpänä minulle olet tehnyt. **20** Nyt katso, minä tiedän sinun
tulevan kuninkaaksi, ja Israelin valtakunta on sinun kädessäs; **21**
Niin vanno siis nyt minulle Herran kautta, ettet hävitä minun
siementäni minun jälkeeni ja et kadota minun nimeäni minun
isäni huoneesta. **22** Ja David vannoi Saulille. Ja Saul meni
kotiansa; mutta David ja hänen miehensä menivät linnaan.

25 Ja Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui murehtimaan
häntä ja hautasi hänen omaan huoneeseensa Ramaan. Mutta
David nousi ja meni alas Paranin korpeen. **2** Ja yksi mies asui
Maonissa, jolla myös oli tekemistä Karmelissa, ja se mies oli
sangen rikas, ja hänellä oli kolmetuhatta lammasta ja tuhannen
vuohta; ja hän keritsi lampaitansa Karmelissa. **3** Ja miehen
nimi oli Nabal, ja hänen emäntänsä nimi Abigail; ja se oli
toimellinen vaimo ja kaunis kasvoilta, mutta mies oli sangen kova
ja paha töissänsä, ja hän oli Kalebin sukua. **4** Ja kuin David
kuuli korvessa Nabalin keritsevän lampaitansa, **5** Lähetti hän
kymmenen nuorukaista ja sanoi heille: menkäät Karmeliin, ja kuin
te tulette Nabalin tykö, niin tervehtikäät häntä minun puolestani
ystävällisesti, **6** Ja sanokaat: terve! rauha olkoon sinulle, ja rauha
huoneelles, ja kaikille mitä sinulle on, olkoon rauha! **7** Minä olen
nyt saanut kuulla, että sinulla on lammasten keritsiät: katso,
paimenet jotka sinulla on, olivat meidän tykönämme, ja emme
heitä häväisseet, ja ei heiltä mitään puuttunut niinkauvan kuin
he olivat Karmelissa. **8** Kysy palvelioiltas, he sanovat sinulle.
Niin anna siis nuorukaisten löytää armo sinun kasvois edessä,
sillä me olemme tulleet hyvään aikaan: anna siis palvelioilles
ja pojalles Davidille, mitä sinun kätes löytää! **9** Kuin Davidin
palveliat sinne tulivat ja puhuivat kaikki nämät sanat Nabalille
Davidin puolesta, niin he vaikenivat. **10** Mutta Nabal vastasi
Davidin palvelioita ja sanoi: kuka on David? ja kuka on Isain
poika? Nyt on monta palveliaa, jotka jättävät isäntänsä. **11**
Pitääkö minun ottaman leipäni, veteni ja teuraani, jonka minä
keritsiöilleni olen teurastanut, ja antaman miehille, joita en minä
tiedä, kusta he tulleet ovat? **12** Niin Davidin palveliat palasivat
tiellensä, ja tultuansa taas Davidin tykö sanoivat he hänelle

kaikki nämät sanat. **13** Niin sanoi David miehillensä: vyöttäkään
kukin miekkansa vyöllensä. Niin vyötti jokainen miekkansa
vyöllensä, ja David vyötti myös miekkansa vyöllensä; ja läksi
Davidin kanssa liki neljäsataa miestä, mutta kaksisataa jäi
kaluin tykö. **14** Mutta yksi palvelioista ilmoitti Abigailille, Nabalin
emännälle, sanoen: katso, David on lähettänyt sanansaattajat
korvesta siunaamaan isäntäämme, mutta hän tiuskui heitä.
15 Ja ne miehet olivat meille aivan hyvät ja ei meitä pahoin
puhutelleet, ja ei meiltä mitään puuttunut niinkauvan kuin me
vaelsimme heidän tykönänsä kedolla ollessamme. **16** Mutta
he ovat olleet meidän turvamme yötä ja päivää, niinkauvan
kuin me kaitsimme lampaitamme heidän tykönänsä. **17** Niin
ajattele nyt ja katso mitäs teet; sillä pahuutta on totisesti tarjona
meidän isännällemme ja kaikelle hänen huoneellensa, vaan hän
on tyly mies, jota ei yksikään tohdi puhutella. **18** Niin Abigail
kiiruhti ja otti kaksisataa leipää, ja kaksi leiliä viinaa, ja viisi
keitettyä lammasta, ja viisi vakkaista tuletettuja jauhoja, ja sata
rusinarypälettä, ja kaksisataa rypälettä fikunia, ja pani aasein
päälle, **19** Ja sanoi palvelioillensa: menkäät minun edelläni,
katso, minä tulen perässänne. Ja ei hän miehellensä Nabalille
sitä ilmoittanut. **20** Ja kuin hän ajoi aasilla ja tuli vuoren varjoon,
katso, David ja hänen väkensä tulivat vuorilta alas häntä vastaan;
ja hän kohtasi heitä. **21** Mutta David oli sanonut: minä olen
turhaan tallella pitänyt kaikki, mitä hänellä oli korvessa, ja ei ole
mitään puuttunut kaikista mitä hänellä oli; ja hän kostaa minun
hyvät työni pahalla. **22** Jumala tehköön näitä Davidin vihamiehille
ja vielä suurempia, jos minä jätän hänelle huomeneksi kaikista,
mitä hänellä on, jonkun, joka vetensä seinään heittää. **23** Mutta
kuin Abigail näki Davidin, kiiruhti hän ja astui nopiasti alas

aasin päältä, lankesi kasvoillensa Davidin eteen ja kumarsi
itsensä maahan, **24** Ja lankesi hänen jalkainsa juureen ja
sanoi: Ah herrani, minun olkoon tämä paha teko! ja anna piikas
puhua korvais kuullen, ja kuule piikas sanaa: **25** Älkään minun
herrani asettako sydäntänsä tätä tylyä miestä Nabalia vastaan;
sillä niinkuin hänen nimensä kuuluu, niin on hän: Nabal on
hänen nimensä, tyhmyys on hänen kanssansa; mutta minä
sinun piikas en ole nähnyt herrani palvelioita, jotka sinä olit
lähettänyt. **26** Mutta nyt, herrani, niin totta kuin Herra elää ja
niin totta kuin sinun sielus elää, niin Herra on sinun estänyt,
ettet verta vuodattanut eikä sinun kätes vapahtanut sinua. Mutta
nyt olkoon sinun vihamiehes niin kuin Nabal ja kaikki jotka
herralleni pahaa suovat. **27** Tämä on se siunaus, jonka sinun
piikas minun herralleni tuonut on, annettaa palvelioille, jotka
herrani kanssa vaeltavat. **28** Anna piialles tämä rikos anteeksi.
Sillä Herra tosin tekee minun herralleni vahvan huoneen; sillä
koska minun herrani sotii Herran sotia, niin ei yhtäkään pahuutta
ole löydetty sinun tyköäs kaikkena sinun elinaikanas. **29** Jos
joku ihminen asettaa itsensä vainoomaan sinua ja väijyy sinun
sielus jälkeen, niin olkaan herrani sielu sidottu eläväin kimppuun
Herran sinun Jumalas tykönä; mutta sinun vihollistes sielu pitää
lingottaman lingolla. **30** Ja kuin Herra minun herralleni kaikki
nämät hyvät tekevä on, niinkuin hän sinulle sanonut on, ja käskee
sinun olla Israelin ruhtinaan; **31** Niin ei pidä se oleman sinulle
minun herralleni lankeemiseksi ja mielen pahennukseksi, ettet
vuodattanut verta ilman syytä ja auttanut itse sinuas; ja Herra on
hyvää tekevä minun herralleni, ja sinä muistat piikaas. **32** Silloin
sanoi David Abigailille: kiitetty olkoon Herra Israelin Jumala, joka
sinun tänäpänä on lähettänyt minua vastaan. **33** Ja siunattu

olkoon sinun toimellinen puhees, ja siunattu olet sinä, joka
minun tänäpänä estit verta vuodattamasta ja kostamasta omalla
kädelläni. **34** Totisesti, niin totta kuin Herra Israelin Jumala elää,
se joka minun on tänäpänä estänyt sinulle pahaa tekemästä,
jollet nopiasti olisi tullut minua vastaan, niin ei olisi Nabalille
jäänyt huomeneksi yhtäkään seinään vetensä heittävää. **35**
Niin otti David hänen kädestänsä, mitä hän oli hänelle tuonut,
ja sanoi hänelle: mene rauhassa sinun huoneeses, ja katso,
minä kuulin sinun äänes ja otin sinun hyväksi. **36** Kuin Abigail
tuli Nabalin tykö, katso, niin hänellä oli huoneessansa pito,
niinkuin kuninkaallinen pito, ja Nabalin sydän oli iloinen, sillä
hän oli juuri kovin juovuksissa; mutta ei hän sanonut hänelle
vähää eli paljoa huomeneen asti. **37** Mutta huomeneltain, kuin
Nabal oli viinasta kaljennut, sanoi hänen emäntänsä hänelle
kaikki nämät; niin hänen sydämensä kuoli hänessä, että hän tuli
niinkuin kivi. **38** Ja kymmenen päivän perästä löi Herra Nabalin,
että hän kuoli. **39** Kuin David kuuli Nabalin kuolleeksi, sanoi hän:
kiitetty olkoon Herra, joka on kostanut häväistykseni Nabalille
ja on varjellut palveliansa pahasta, ja Herra on kääntänyt
Nabalin pahuuden hänen päänsä päälle. Ja David lähetti ja antoi
puhutella Abigailia, ottaaksensa häntä emännäksensä. **40** Ja
kuin Davidin palveliat tulivat Abigailin tykö Karmeliin, puhuttelivat
he häntä ja sanoivat: David lähetti meitä sinun tykös, että hän
ottais sinun emännäksensä. **41** Hän nousi ja lankesi maahan
kasvoillensa, sanoen: katso, tässä on sinun piikas palvelemaan
ja pesemään herrani palveliain jalkoja. **42** Ja Abigail kiiruhti
itsensä, ja valmisti hänensä, ja ajoi aasilla, ja otti viisi piikaansa
kanssansa, jotka kävivät hänen jälissänsä; ja hän seurasi Davidin
sanansaattajia ja tuli hänen emännäksensä. **43** David otti myös

Ahinoamin Jisreelistä; ja olivat ne molemmat hänen emäntänsä.
44 Mutta Saul antoi tyttärensä Mikalin, Davidin emännän, Phaltille
Laiksen pojalle Gallimista.

26 Ja Siphiläiset tulivat Saulin tykö Gibeaan ja sanoivat:
eikö David ole lymyssä Hakilan kukkulalla korven kohdalla? **2**
Niin nousi Saul ja meni Siphin korpeen, ja hänen kanssansa
kolmetuhatta valittua miestä Israelista, etsimään Davidia Siphin
korvesta. **3** Ja Saul sioitti itsensä Hakilan kukkulalle korven
kohdalle tien viereen, mutta David pysyi korvessa ja näki Saulin
tulevan perässänsä korpeen. **4** Niin David lähetti vakoojat
ja ymmärsi Saulin totisesti tulleen. **5** Ja David nousi ja tuli
siihen paikkaan, johonka Saul itsensä sioittanut oli; ja David
näki paikan, kussa Saul ja hänen sotapäämiehensä Abner
Neerin poika oli; sillä Saul makasi vaunuin piirissä, ja sotaväki
sioitettuna hänen ympärillänsä. **6** Silloin vastasi David ja sanoi
Ahimelekille, Hetiläiselle, ja Abisaille ZeruJan pojalle Joabin
veljelle: kuka menee minun kanssani Saulin tykö leiriin? Abisai
sanoi: minä menen kanssas. **7** Niin tuli David ja Abisai kansan
tykö yöllä, ja katso, Saul makasi nukkuneena vaunuin piirissä,
ja hänen keihäänsä pistetty maahan hänen päänsä pohjaan;
mutta Abner ja kansa makasi hänen ympärillänsä. **8** Silloin
sanoi Abisai Davidille: Jumala on sulkenut tänäpänä vihamiehes
sinun kätees: nyt minä syöksen häntä keihäällä maata vasten
yhden kerran, niin etten minä enään tarvitse kertoa sitä. **9** Mutta
David sanoi Abisaille: älä surmaa häntä; sillä kuka satuttaa
kätensä Herran voideltuun ja on viatoin? **10** Vielä sanoi David:
niin totta kuin Herra elää; jollei Herra lyö häntä, elikkä tule hänen
aikansa kuolla, eli mene sotaann ja huku, **11** Niin antakoon
Herra kaukana olla minusta, että minä satuttaisin käteni Herran

voideltuun: ota nyt vaivoin keihäs hänen päänsä pohjasta
ja vesimalja, ja käykäämme. **12** Niin otti David keihään ja
vesimaljan Saulin pään pohjasta, ja he menivät matkaansa; ja ei
yhtään ollut, joka sen näki taikka huomaitsi, eli heräsi, vaan he
makasivat kaikki nukkuneena, sillä Herralta oli tullut syvä uni
heidän päällensä. **13** Kuin David oli tullut ylitse toiselle puolelle,
meni hän kauvas vuoren kukkulalle, että iso väli oli heidän
välillänsä. **14** Ja David huusi kansalle ja Abnerille Neerin pojalle
ja sanoi: etkös vastaa, Abner? Abner vastasi ja sanoi: kukas
olet, että niin huudat kuningasta? **15** Ja David sanoi Abnerille:
etkös ole mies? ja kuka on sinun vertaises Israelissa? Miksi
et varjellut herraas kuningasta? Sillä yksi kansasta on mennyt
tappamaan kuningasta sinun herraas. **16** Ei se ole oikein minkä
sinä tehnyt olet. Niin totta kuin Herra elää, te olette kuoleman
lapset, ettette varjelleet herraanne, Herran voideltua. Ja nyt
katso, kussa kuninkaan keihäs ja vesimalja on, jotka hänen
päänsä pohjassa olivat? **17** Niin Saul tunsi Davidin äänen ja
sanoi: eikö se ole sinun äänes, minun poikani David? David
sanoi: minun ääneni se on, herrani kuningas. **18** Ja vielä sanoi:
miksi minun herrani vainoo palveliaansa? Sillä mitä minä olen
tehnyt ja mitä pahaa on minun kädessäni? **19** Niin kuulkaan siis
nyt herrani kuningas palveliansa sanan: Jos Herra on yllyttänyt
sinun minua vastaan, niin anna joku ruokauhri sytytettää, mutta
jos ihmiset sen tekevät, niin olkoon he kirotut Herran edessä,
että he tänäpänä ovat minun syösseet ulos, etten minä pysyisi
Herran perimisessä, ja sanovat: mene ja palvele muukalaisia
jumalia. **20** Niin älköön minun vereni langatko maahan Herran
eteen; sillä Israelin kuningas on lähtenyt yhtä kirppua etsimään,
niinkuin hän takaa ajelis peltokanaa vuorilla. **21** Ja Saul sanoi:

minä olen syntiä tehnyt. Tule jälleen poikani David! sillä en minä
sinulle enää tee pahaa, että minun sieluni on tänäpänä ollut kallis
sinun silmäis edessä: katso, minä olen tehnyt tyhmästi ja sangen
hullusti. **22** David vastasi ja sanoi: katso, tässä on kuninkaan
keihäs, tulkaan yksi palvelioistas tänne ja ottakaan sen. **23** Herra
maksaa jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskonsa jälkeen;
sillä Herra on sinun tänäpänä antanut minun käteeni, vaan en
minä tahtonut satuttaa kättäni Herran voideltuun. **24** Ja katso,
niinkuin sinun sielus tänäpänä on paljo pidettävä ollut minun
silmäini edessä, niin olkoon myös minun sieluni paljo pidettävä
Herran silmäin edessä, ja vapahtakoon minua kaikesta minun
murheestani. **25** Saul sanoi Davidille: siunattu ole sinä, poikani
David: sinä teet ja toimitat, sinä taidat ja voit. Niin David meni
matkaansa, ja Saul palasi kotiansa.

27 Niin David ajatteli sydämessänsä: kuitenkin minä yhtenä
päivänä joudun Saulin käsiin: ei ole minun parempaa, kuin että
minä menen ojetinsa Philistealaisten maalle, että Saul lakkais
minua etsimästä kaikissa Israelin rajoissa, ja minä pääsisin hänen
käsistänsä. **2** Ja David nousi ja läksi matkaan kuudensadan
miehen kanssa, jotka hänen myötänsä olivat, Akiksen Maokin
pojan Gatin kuninkaan tykö. **3** Niin David asui Akiksen tykönä
Gatissa, hän ja hänen miehensä itsekukin perheinensä: David ja
kaksi hänen emäntäänsä, Ahinoam Jisreelista ja Abigail Nabalin
emäntä Karmelista. **4** Kuin Saulille sanottiin Davidin paenneen
Gatiin, niin ei hän enää häntä etsinyt. **5** Niin David sanoi
Akikselle: jos minä olen löytänyt armon sinun edessäs, niin anna
minulle yhteen kaupunkiin sia maalle, asuakseni siellä; sillä miksi
pitäis sinun palvelias asuman kuninkaallisessa kaupungissa
sinun tykönäs? **6** Sinä päivänä antoi Akis hänelle Ziklagin.

Sentähden on Ziklag Juudan kuningasten vielä tänäpänä. **7**
Vaan se aika, minkä David asui Philistealaisten maalla, oli
ajastaika ja neljä kuukautta. **8** Ja David nousi miehinensä ja
karkasi Gessurilaisten ja Girsiläisten ja Amalekilaisten maalle;
sillä nämät asuivat jo vanhuudesta siinä maassa, kuin Suriin
mennään, Egyptin maahan asti. **9** Ja kuin David oli kaiken maan
lyönyt, ei hän jättänyt yhtäkään miestä eli vaimoa elämään; ja otti
heidän lampaansa, härkänsä, aasinsa, kamelinsa ja vaatteensa,
palasi ja tuli Akiksen tykö. **10** Ja Akis sanoi: kenenkä päälle te
olette karanneet tänäpänä? David vastasi: lounaan päin Juudaa,
lounaan päin Jerakmelilaisia ja lounaan päin Keniläisiä. **11** Ja ei
David jättänyt eläväksi yhtäkään miestä eli vaimoa viedäksensä
Gatiin, ja ajatteli: ettei he puhuisi jotakin meitä vastaan, sanoen:
näin teki David, ja tämä oli hänen tapansa niinkauvan kuin hän
asui Philistealaisten maalla. **12** Niin Akis uskoi Davidin ja ajatteli,
hän on tehnyt itsensä kokonansa kauhistuttavaksi kansallensa
Israelille, sentähden olkaan hän aina minun palveliani.

28 Ja Philistealaiset kokosivat siihen aikaan sotaväkensä
menemään sotaan Israelia vastaan. Ja Akis sanoi Davidille:
Sinun pitää kaiketi tietämän, että sinä ja sinun väkes pitää
menemän minun kanssani sotaan. **2** David vastasi Akikselle:
olkoon; sinä saat nähdä, mitä sinun palvelias on tekevä. Akis
sanoi Davidille: sentähden asetan minä sinun pääni vartiaksi
joka päivä. **3** Niin oli Samuel kuollut, ja koko Israel oli häntä
murehtinut ja haudannut hänen kaupunkiinsa Raaman. Ja
Saul oli ajanut maakunnasta noidat ja velhot pois. **4** Kuin
Philistealaiset kokosivat heitänsä, ja tulivat ja sioittivat itsensä
Sunemiin, kokosi myös Saul kaiken Israelin, ja he sioittivat
itsensä Gilboaan. **5** Kuin Saul näki Philistealaisten sotajoukon,

pelkäsi hän ja hänen sydämensä oli suuresti hämmästynyt.
6 Ja Saul kysyi Herralta, ja ei Herra mitään häntä vastannut,
ei unen, eikä valkeuden, eli prophetain kautta. **7** Silloin sanoi
Saul palvelioillensa: etsikäät minulle vaimo, jolla noidan henki
on, mennäkseni hänen tykönsä ja kysyäkseni häneltä. Hänen
palveliansa sanoivat hänelle: katso, Endorissa on vaimo, jolla on
noidan henki. **8** Ja Saul muutti vaatteensa ja otti toiset päällensä,
ja meni sinne, ja kaksi miestä hänen kanssansa; ja he tulivat
yöllä vaimon tykö, ja hän sanoi: noidu minulle noidan hengen
kautta ja nosta se ylös minulle, jonka sanon sinulle. **9** Vaimo
sanoi hänelle: katso, sinä tiedät kyllä, mitä Saul tehnyt on, kuinka
hän on hävittänyt noidat ja velhot maakunnasta: miksi siis tahdot
minun sieluani pauloihin, että minä kuoliaaksi lyötäisiin? **10** Niin
Saul vannoi hänelle Herran kautta ja sanoi: niin totta kuin Herra
elää, ei tämä lueta sinulle pahuudeksi. **11** Niin vaimo sanoi:
kenen minä nostan sinulle? Hän sanoi: nosta minulle Samuel. **12**
Kuin vaimo näki Samuelin, huusi hän suurella äänellä, ja sanoi
Saulille sanoen: miksis olet minun pettänyt? sinä olet Saul. **13**
Ja kuningas sanoi hänelle: älä pelkää! mitäs näet? Vaimo sanoi
Saulille: minä näen jumalat astuvan maasta ylös. **14** Hän sanoi
hänelle: kuinka hän on muotoansa? ja hän sanoi: vanha mies
nousee ylös ja on vaatetettu hameella. Niin ymmärsi Saul sen
olevan Samuelin, ja kumarsi kasvoillensa maahan ja rukoili.
15 Mutta Samuel sanoi Saulille: miksis olet minua vaivannut
nostaen minua? Saul sanoi: minä olen suuressa ahdistuksessa:
Philistealaiset sotivat minua vastaan ja Jumala on minusta
erinnyt, ja ei vastaa enää minua prophetain eikä unen kautta;
sentähden olen minä antanut sinua kutsua, ilmoittamaan, mitä
minun tekemän pitää. **16** Samuel sanoi: mitäs kysyt minulta,

että Herra on sinusta erinnyt ja on sinun vihamiehekses tullut?
17 Herra on tekevä niinkuin hän minun kauttani puhunut on:
ja Herra repäisee valtakunnan sinun kädestäs pois ja antaa
lähimmäiselles Davidille, **18** Ettet kuullut Herran ääntä, etkä
täyttänyt hänen vihansa julmuutta Amalekia vastaan, sentähden
on Herra näitä sinulle tänäpänä tehnyt. **19** Ja vielä sitte antaa
Herra sinun kanssas Israelin Philistealaisten käsiin: huomenna
pitää sinun ja sinun poikas oleman minun tykönäni: ja Herra
antaa Israelin sotajoukon Philistealaisten käsiin. **20** Niin Saul
kaatui äkisti maahan niin pitkäksi kuin hän oli, ja peljästyi suuresti
Samuelin puheen tähden, niin ettei hänessä mitään enämpi
voimaa ollut, sillä ei hän ollut mitään syönyt koko sinä päivänä
ja yönä. **21** Ja vaimo meni Saulin tykö ja näki hänen suuresti
peljästyneeksi, ja sanoi hänelle: katso, sinun piikas on kuullut
sinun sanas, ja minä olen pannut sieluni käteeni, niin että minä
kuuliainen olin sinun sanalles, jonkas puhuit minulle; **22** Niin
kuule myös nyt sinä piikas sana: minä panen etees palan leipää,
ettäs söisit ja tulisit väkees jällensä, ja menisit matkaas. **23** Hän
kielsi ja sanoi: en minä syö. Niin hänen palveliansa ja vaimo
vaativat häntä syömään, ja hän totteli heidän ääntänsä, ja nousi
maasta ja istui vuoteelle. **24** Ja vaimolla oli huoneessa lihava
vasikka, ja hän kiiruhti ja teurasti sen, ja otti jauhoja ja sekoitti,
ja leipoi sen happamattomiksi kyrsiksi. **25** Ja kantoi Saulin ja
hänen palveliainsa eteen. Ja kuin he olivat syöneet, nousivat he
ja matkustivat sinä yönä.

29 Mutta Philistealaiset kokosivat kaiken sotajoukkonsa
Aphekiin; ja Israel sioitti itsensä Ainiin Jisreelissä. **2** Ja
Philistealaisten päämiehet menivät sadoittain ja tuhansittain;
mutta David meni jälistä miehinensä, liki Akista. **3** Niin sanoivat

Philistealaisten päämiehet: mitä nämät Hebrealaiset tahtovat?
Akis sanoi Philistealaisten päämiehille: eikö tämä ole David
Saulin Israelin kuninkaan palvelia, joka on ollut monta päivää eli
vuoden minun tykönäni ja en minä ole löytänyt mitäkään hänen
kanssansa siitä ajasta, kuin hän pakeni minun tyköni, tähän
päivään asti. **4** Niin Philistealaisten päämiehet vihastuivat hänen
päällensä ja sanoivat hänelle: anna sen miehen palata ja mennä
jälleen siallensa, kuhunkas hänen asettanut olet, ettei hän tulisi
meidän kanssamme sotaan ja olisi meidän vihamiehemme
sodassa; sillä millä taitais hän paremmin herrallensa mielinouteen
tehdä, kuin näiden miesten päillä? **5** Eikö tämä ole David?
josta he veisasivat hypyssä, sanoen: Saul löi tuhannen, mutta
David kymmenentuhatta. **6** Niin kutsui Akis Davidin ja sanoi
hänelle: niin totta kuin Herra elää, minä pidän sinun oikiana
ja hyvänä, ja sinun ulos ja sisälle käymises minun kanssani
sotaleiriin kelpaa minulle, sillä en ole minä löytänyt yhtään
pahuutta sinusta siitä ajasta, kuin sinä tulit minun tyköni, niin
tähän päivään asti; mutta et sinä kelpaa päämiehille. **7** Niin palaja
nyt takaperin ja mene rauhaan, ettes pahaa tekisi Philistealaisten
päämiesten silmäin edessä. **8** David sanoi Akikselle: mitä minä
olen tehnyt? ja mitäs olet löytänyt palvelialtas siitä ajasta, kuin
minä olen ollut sinun tykönäs, niin tähän päivään asti, etten
minä saa tulla ja sotia kuninkaan minun herrani vihamiehiä
vastaan? **9** Akis vastasi ja sanoi Davidille: minä tiedän sinun
otolliseksi minun silmäini edessä, niinkuin Jumalan enkelin, mutta
Philistealaisten päämiehet ovat sanoneet: älä anna hänen tulla
meidän kanssamme sotaan. **10** Niin nouse siis varhain aamulla,
ja sinun herras palveliat, jotka sinun kanssas tulleet ovat: ja kuin
te olette aamulla varhain nousseet ja päivä teille valkenee, niin

menkäät teidän tietänne. **11** Niin David oli miehinensä aamulla
varhain ylhäällä, matkustamaan ja tulemaan Philistealaisten
maalle jälleen; mutta Philistealaiset menivät Jisreeliin päin.

30 Kuin David kolmantena päivänä tuli Ziglagiin miehinensä,
olivat Amalekilaiset tulleet etelän puolelta Ziglagiin, lyöneet
Ziglagin ja polttaneet sen tulella, **2** Ja olivat vieneet vaimot,
jotka siellä olivat, pienimmästä niin suurimpaan; ei he yhtäkään
surmanneet, mutta veivät pois ja menivät tiehensä. **3** Kuin
David tuli miehinensä kaupunkiin, katso, se oli tulella poltettu, ja
heidän emäntänsä ja poikansa ja tyttärensä viedyt vangiksi;
4 Korotti David ja väki, joka hänen kanssansa oli, äänensä
ja itkivät siihenasti, ettei heillä enää voimaa itkeä ollut. **5** Ja
Davidin kaksi emäntää olivat myös vankina viedyt pois: Ahinoam
Jisreeliläinen ja Abigail Nabalin emäntä Karmelista. **6** Ja David
oli suuresti ahdistettu, sillä kansa tahtoi hänen kivittää, että
kaiken kansan sielut olivat murheissa poikainsa ja tytärtensä
tähden. Mutta David vahvisti itsiänsä Herrassa Jumalassansa. **7**
Ja David sanoi papille AbJatarille Ahimelekin pojalle: tuo minulle
päällisvaate. Ja AbJatar toi Davidille päällisvaatteen. **8** Niin
kysyi David Herralta ja sanoi: pitääkö minun ajaman sitä joukkoa
takaa? saanenko minä heidät kiinni? Hän sanoi hänelle: aja
heitä takaa, ja sinä totisesti saavutat heidät ja otat saaliin. **9** Niin
meni David matkaan, hän ja kuusisataa miestä, jotka hänen
kanssansa olivat, ja tulivat Besorin ojan tykö; ja muut seisahtivat
siinä. **10** Mutta David ja neljäsataa miestä ajoivat takaa; mutta
kaksisataa miestä, jotka siihen seisomaan jäivät, suuttuivat
menemästä Besorin ojan ylitse. **11** Ja he löysivät yhden Egyptin
miehen kedolta, sen he veivät Davidin tykö, ja antoivat hänen
leipää syödä ja vettä juoda, **12** Ja antoivat rypäleen fikunia ja

kaksi rypälettä rusinoita; ja sittenkuin hän oli syönyt, tuli hänen
henkensä virvoitetuksi, sillä ei hän ollut kolmena päivänä eikä
kolmena yönä leipää syönyt eikä vettä juonut. **13** Ja David sanoi
hänelle: kenenkä sinä olet ja kustas olet? Egyptin nuorukainen
sanoi: minä olen Amalekilaisen palvelia, ja minun herrani on
hyljännyt minun; sillä minä tulin sairaaksi jo kolme päivää sitte.
14 Me ryöstimme etelästä päin Kretin ja Juudan, etelästä päin
Kalebin, ja poltimme Ziglagin. **15** David sanoi hänelle: vietkös
minun sen sotaväen tykö? Hän sanoi: vannos minulle Jumalan
kautta, ettes minua tapa etkä anna minua minun herrani käsiin,
niin minä vien sinun sen sotaväen tykö. **16** Ja hän vei hänen; ja
katso, he olivat hajoittaneet heitänsä koko maahan, söivät, joivat
ja hyppäsivät ilosta kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he
olivat saaneet Philistealaisten ja Juudan maalta. **17** Ja David
löi heitä aamuhämärästä ruveten ehtooseen asti, liki toiseen
päivään; niin ettei heistä yhtäkään päässyt, paitsi neljäsataa
nuorukaista, jotka istuivat kamelein päälle ja pakenivat. **18**
Niin David pelasti kaikki mitä Amalekilaiset ottaneet olivat, ja
David pelasti myös kaksi emäntäänsä. **19** Ja ei puuttunut niistä
mitään, pientä eli suurta, pojista ja tyttäristä, eli saaliista kun he
heillensä ottaneet olivat: David toi ne kaikki takaperin jälleen. **20**
Ja David otti kaikki lampaat ja härjät ja antoi ajaa ne karjansa
edellä, ja he sanoivat: tämä on Davidin saalis. **21** Ja kuin
David tuli kahdensadan miehen tykö, jotka olivat suuttuneet
seuraamasta Davidia ja olivat jääneet Besorin ojan tykö, menivät
he Davidia vastaan ja sitä sotaväkeä joka hänen kanssansa
oli. Ja David meni sen väen tykö ja tervehti heitä ystävällisesti.
22 Niin vastasivat kaikki ne, jotka pahat ja tylyt miehet olivat
niiden seasta, jotka Davidin kanssa olivat matkustaneet, ja

sanoivat: ettei he menneet meidän kanssamme, ei pidä heille
annettaman siitä saaliista jonka me saaneet olemme; mutta
itsekukin ottakaan emäntänsä ja lapsensa ja menkään tiehensä.
23 Niin sanoi David: ei teidän niin pidä tekemän, minun veljeni,
sillä Herra on ne meille antanut, ja on meidät varjellut ja antanut
sen sotaväen meidän käsiimme, joka tuli meitä vastaan. **24**
Kuka teitä pitää kuuleman tässä asiassa? Senkaltainen kuin
niiden osa on, jotka olivat sodassa meidän kanssamme, pitää
myös oleman heidän osansa jotka kaluin tykönä ovat olleet,
ja pitää yhdenkaltainen jako oleman. **25** Tämä on ollut siitä
ajasta ja aina sitte sääty ja oikeus Israelissa tähän päivään
asti. **26** Ja David tuli Ziglagiin ja lähetti saaliista ylimmäisille
Juudasta, jotka hänen ystävänsä olivat, ja sanoi: katso, tässä
on teille siunaus Herran vihollisten saaliista: **27** Niille jotka
olivat Betelissä, niille Ramotissa etelään päin, niille Jatirissa,
28 Niille Aroerissa, niille Siphmotissa, niille Estmoassa, **29** Ja
niille kuin on Rakalissa, ja niille Jerakmelilaisten kaupungeista,
ja niille Keniläisten kaupungeista, **30** Niille Hormassa, ja niille
Korasanissa, ja niille Atakissa, **31** Niille Hebronissa, ja kaikkiin
paikkoihin, kussa David oli miehinensä vaeltanut.

31 Niin Philistealaiset sotivat Israelia vastaan, ja Israelin
miehet pakenivat Philistealaisia ja lankesivat lyötynä Gilboan
vuorella. **2** Ja Philistealaiset ajoivat Saulia ja hänen poikiansa
takaa, ja Philistealaiset surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja
Melkisuan, Saulin pojat. **3** Ja sota oli ankara Saulia vastaan, ja
joutsimiehet kävivät hänen päällensä joutsilla, ja hän haavoitettiin
pahoin joutsimiehiltä. **4** Niin sanoi Saul aseensa kantajalle:
vedä ulos miekkas ja pistä sillä minua lävitse, ettei nämät
ympärileikkaamattomat tulisi ja pistäisi minua lävitse, ja pilkkaisi

minua. Mutta hänen aseensa kantaja ei tahtonut, sillä hän
pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja lankesi siihen. **5** Kuin
hänen aseensa kantaja näki Saulin kuolleeksi, lankesi hän myös
miekkaansa ja kuoli hänen kanssansa. **6** Ja niin kuoli Saul ja
kolme hänen poikaansa, ja hänen aseensa kantaja, ja ynnä kaikki
hänen miehensä sinä päivänä. **7** Kuin Israelin miehet, jotka olivat
toisella puolella laaksoa ja toisella puolella Jordania, näkivät
Israelin miehet paenneeksi ja Saulin poikinensa kuolleeksi,
jättivät he kaupungit ja pakenivat. Niin tulivat Philistealaiset
ja asuivat niissä. **8** Ja toisena päivänä tulivat Philistealaiset
ryöstämään tapetuita ja löysivät Saulin ja kolme hänen poikaansa
makaavan Gilboan vuorella. **9** Ja hakkasivat hänen päänsä
pois, ja ottivat häneltä aseet, ja lähettivät ympäri Philistealaisten
maakuntaa, ilmoitettaa epäjumalainsa huoneissa ja kansan
seassa, **10** Ja panivat hänen aseensa Astarotin huoneesen;
mutta hänen ruumiinsa ripustivat he Betsanin muurin päälle. **11**
Kuin Jabeksen asuvaiset Gileadissa kuulivat, mitä Philistealaiset
Saulille tehneet olivat, **12** Nousivat kaikki sotaan kelpaavaiset
miehet, kävivät kaiken sen yön ja ottivat Saulin ruumiin ja hänen
poikainsa ruumiit alas Betsanin muurin päältä, veivät Jabekseen
ja polttivat ne siellä, **13** Ja ottivat heidän luunsa ja hautasivat
puun alle Jabekseen, ja paastosivat seitsemän päivää.

2 Samuelin

1 Ja tapahtui Saulin kuoleman jälkeen, kuin David oli palannut
Amalekilaisten taposta, oli David Ziklagissa kaksi päivää. **2** Katso,
kolmantena päivänä tuli yksi mies Saulin leiristä reväistyillä
vaatteilla ja multaa päänsä päällä. Ja kuin hän tuli Davidin
tykö, lankesi hän maahan ja kumarsi. **3** David sanoi hänelle:
kustas tulet? Ja hän sanoi hänelle: minä olen paennut Israelin
leiristä. **4** David sanoi hänelle: sanos minulle, mitä siellä on
tapahtunut? Hän vastasi: väki on paennut sodasta, ja paljo
väkeä on langennut ja kuollut, ja myös Saul ja hänen poikansa
Jonatan ovat kuolleet. **5** David sanoi nuorukaiselle, joka näitä
ilmoitti: mistä sinä tiedät Saulin ja hänen poikansa Jonatanin
kuolleeksi? **6** Nuorukainen, joka hänelle sitä ilmoitti, sanoi: minä
tulin tapaturmasta Gilboan vuorelle, ja katso, Saul oli langennut
omaan keihääseensä, ja katso, rattaat ja hevosmiehet ajoivat
häntä takaa. **7** Ja sitte hän käänsi hänensä, ja näki minun ja
kutsui tykönsä, ja minä sanoin: tässä minä olen. **8** Hän sanoi
minulle: kuka sinä olet? Minä vastasin: minä olen Amalekilainen.
9 Ja hän sanoi minulle: tules minun tyköni ja tapa minua; sillä
minä ahdistetaan kovin ja minun henkeni on vielä kokonainen
minussa. **10** Niin minä menin hänen tykönsä ja tapoin hänen; sillä
minä tiesin, ettei hän olisi kuitenkaan sen lankeemisen jälkeen
elänyt. Ja minä otin kruunun hänen päästänsä ja käsirenkaat
hänen kädestänsä ja toin ne tänne minun herralleni. **11** Silloin
tarttui David vaatteisiinsa ja repäisi ne; niin myös joka mies, joka
hänen kanssansa oli, **12** Ja valittivat ja itkivät, ja paastosivat
ehtoosen asti, Saulin ja hänen poikansa Jonatanin tähden, ja
Herran kansan tähden, ja Israelin huoneen tähden, että ne
miekan kautta langenneet olivat. **13** Ja David sanoi nuorukaiselle,

joka näitä hänelle ilmoitti: kusta sinä olet? Hän sanoi: minä olen
muukalaisen Amalekilaisen poika. **14** David sanoi hänelle: miksi
et peljännyt laskea kättäs tappamaan Herran voideltua? **15**
Ja David kutsui yhden palvelioistansa ja sanoi: tule tänne ja
lyö häntä. Ja hän löi hänen kuoliaaksi. **16** Niin sanoi David
hänelle: sinun veres olkoon sinun pääs päällä; sillä sinun suus
on todistanut itse sinuas vastaan ja sanonut: minä olen Herran
voidellun tappanut. **17** Ja David valitti tämän valituksen Saulin ja
Jonatanin hänen poikansa ylitse, **18** Ja käski opettaa Juudan
lapsia Joutsivirren: katso, se on kirjoitettu Hurskasten kirjassa.
19 O Israelin kunnia! sinun kukkuloillas ovat surmatut: kuinka
sankarit ovat langenneet? **20** Älkäät sanoko sitä Gatissa, älkäät
myös ilmoittako Askalonin kaduilla, ettei Philistealaisten tyttäret
iloitsisi eikä ympärileikkaamattomain tyttäret riemuitsisi. **21** Te
Gilboan vuoret, älköön tulko kaste eikä sade teidän päällenne,
älköön myös olko pellot, joista ylennysuhri tulee; sillä siellä
on väkeväin kilpi lyöty maahan, Saulin kilpi, niinkuin ei hän
olisikaan ollut öljyllä voideltu. **22** Jonatanin joutsi ei harhaillut
tapettuin verestä ja voimallisten lihavuudesta, ja Saulin miekka
ei palajanut tyhjänä. **23** Saul ja Jonatan, rakkaat ja suloiset
eläissänsä, ei ole myös kuollessansa eroitetut: liukkaammat kuin
kotka ja väkevämmät kuin jalopeurat. **24** Te Israelin tyttäret,
itkekäät Saulia, joka teidän vaatetti tulipunaisilla koriasti ja
kaunisti teidän vaatteenne kultaisella kaunistuksella. **25** Kuinka
sankarit ovat langenneet sodassa? Jonatan on myös tapettu
sinun kukkuloillas. **26** Minä suren suuresti sinun tähtes, minun
veljeni Jonatan. Sinä olit minulle juuri rakas: sinun rakkautes oli
suurempi minulle kuin vaimoin rakkaus. **27** Kuinka ovat sankarit
langenneet, ja sota-aseet tulleet pois?

2 Sittenkuin nämä olivat tapahtuneet, kysyi David Herralta,
sanoen: menenkö minä johonkuhun Juudan kaupungeista? Ja
Herra sanoi hänelle: mene. David sanoi: kuhunka minun pitää
menemän? Hän sanoi: Hebroniin. **2** Niin David meni sinne
ja kaksi hänen emäntäänsä, Ahinoam Jisreeliläinen ja Abigail
Nabalin emäntä Karmelista, **3** Niin myös miehet, jotka olivat
hänen kanssansa, vei David myötänsä jokaisen huoneinensa. Ja
he asuivat Hebronin kaupungeissa. **4** Ja Juudan miehet tulivat ja
voitelivat siellä Davidin Juudan huoneen kuninkaaksi. Ja kuin
Davidille ilmoitettiin Jabeksen miehet Gileadissa haudanneen
Saulin, **5** Lähetti hän heille sanan ja antoi sanoa heille: siunatut
olette te Herralta, että te tämän laupiuden teitte Saulille teidän
herrallenne ja olette haudanneet hänen. **6** Niin tehköön Herra
teille laupiuden ja totuuden, ja minä teen myös teille hyvää,
että te tämän teitte. **7** Vahvistakaat siis nyt teidän kätenne ja
olkaat väkevät; sillä teidän herranne Saul on kuollut, ja Juudan
huone on myös minun voidellut hänellensä kuninkaaksi. **8** Mutta
Abner, Nerin poika, Saulin sodanpäämies, otti Isbosetin Saulin
pojan, ja vei hänen Mahanaimiin, **9** Ja asetti hänen Gileadin,
Assurin, Jisreelin, Ephraimin, BenJaminin ja kaiken Israelin
kuninkaaksi. **10** Ja Isboset Saulin poika oli neljänkymmenen
ajastaikainen, kuin hän tuli Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi
ajastaikaa; ainoastaan Juudan huone piti Davidin kanssa.
11 Ja se aika, jonka David oli Hebronissa Juudan huoneen
kuninkaana, oli seitsemän ajastaikaa ja kuusi kuukautta. **12** Ja
Abner Nerin poika läksi ulos Isbosetin Saulin pojan palveliain
kanssa Mahanaimista Gibeoniin. **13** Ja Joab, Zerujan poika,
ja Davidin palveliat läksivät ulos, ja he kohtasivat toisensa
Gibeonin lammikon tykönä, ja seisoivat toinen toistansa vastaan,

nämät tällä puolella ja toiset toisella puolella lammikkoa. **14** Ja
Abner sanoi Joabille: nouskaan nuorukaiset meidän eteemme
leikitsemään. Joab sanoi: tehkään niin. **15** Niin he nousivat ja
kävivät kaksitoistakymmentä BenJaminin luvusta Isbosetin Saulin
pojan puolelta, ja kaksitoistakymmentä Davidin palvelioista edes.
16 Ja jokainen heistä otti toinen toisensa kiinni kaulasta, ja
pistivät miekkansa kylkiin, ja lankesivat toinen toisensa kanssa
maahan. Siitä kutsutaan se paikka Helkat-Hatsurim, joka on
Gibeonissa. **17** Ja sangen kova sota nousi sinä päivänä; mutta
Abner ja Israelin miehet lyötiin Davidin palvelioilta takaperin. **18**
Ja kolme ZeruJan poikaa oli siellä: Joab, Abisai ja Asahel; mutta
Asahel oli nopia juoksemaan, niinkuin metsävuohi kedolla. **19**
Hän ajoi Abneria takaa, ja ei poikennut oikialle eikä vasemmalle
puolelle ajamasta Abneria takaa. **20** Niin Abner katsoi taaksensa
ja sanoi: etkö sinä ole Asahel? Hän sanoi: olen. **21** Ja Abner
sanoi: pakene minun tykööni oikialle eli vasemmalle puolelle,
ja käsitä sinulles yksi noista nuorukaisista, ja ota sen ase.
Mutta Asahel ei tahtonut luopua hänestä. **22** Niin Abner taas
puhui Asahelille: pakene minun takaani: miksis tahdot minua
lyömään sinuas? ja kuinka minä sitte tohdin nostaa kasvoni
Joabin sinun veljes edessä? **23** Mutta hän ei paennut; ja Abner
pisti häntä takamaisella puolella keihäästä hänen vatsaansa,
niin että keihäs kävi takaa ulos, ja hän lankesi siihen ja kuoli
hänen eteensä. Ja jokainen, joka siihen paikkaan tuli, kussa
Asahel kaatunut ja kuolleena oli, seisahti siihen. **24** Mutta Joab
ja Abisai ajoivat Abneria takaa siihen asti kuin päivä laski. Ja
kuin he tulivat Amman kukkulalle, joka on Gian tykönä, Gibeonin
korven tiellä, **25** Silloin tulivat BenJaminin lapset Abnerin takaa
kokoon ja kokosivat itsensä yhteen joukkoon, ja seisahtivat mäen

kukkulalle. **26** Ja Abner huusi Joabia ja sanoi: pitääkö miekan
syömän ilman lakkaamata? Etkös tiedä, että siitä tulee enempi
katkeruutta? Kuinka kauvan et sinä tahdo sanoa kansalle, että
he lakkaisivat vainoomasta veljiänsä? **27** Joab vastasi: niin
totta kuin Jumala elää, jos sinä olisit (ennen) niin sanonut, niin
olis kansa tänäpänä jo varhain lakannut vainoomasta kukin
veljeänsä! **28** Ja Joab puhalsi torveen, ja kaikki kansa seisahti
alallensa, ja ei enää ajaneet Israelia takaa eikä myös enää
sotineet. **29** Mutta Abner ja hänen miehensä kävivät kaiken
yötä lakialla kedolla ja menivät Jordanin ylitse, vaelsivat kaiken
Bitronin lävitse ja tulivat Mahanaimiin. **30** Ja Joab käänsi itsensä
Abnerista ja kokosi kaiken kansan; ja siinä kaivattiin Davidin
palvelioista yhdeksäntoistakymmentä miestä ja Asahel. **31** Mutta
Davidin palveliat olivat lyöneet BenJaminilta ja niistä miehistä,
jotka olivat Abnerin kanssa, kolmesataa ja kuusikymmentä
miestä, jotka kuolivat. **32** Ja he ottivat Asahelin ja hautasivat
Betlehemiin, hänen isänsä hautaan; ja Joab kävi miehinensä
kaiken sen yön ja tuli päivän valjetessa Hebroniin.

3 Ja pitkällinen sota oli Saulin huoneen ja Davidin huoneen
vaiheella; mutta David kasvoi ja menestyi, ja Saulin huone
hävisi ja väheni. **2** Ja Davidille syntyi lapsia Hebronissa; hänen
esikoisensa oli Amnon Ahinoamista Jisreeliläisestä. **3** Toinen
Kileab Abigailista Nabalin emännästä, joka oli Karmelista; kolmas
Absalom Maakan poika kuninkaan Talmain tyttären Gessurista;
4 Neljäs Adonia Haggitin poika; viides Sephatja Abitalin poika; **5**
Kuudes Jitream Eglasta Davidin emännästä; nämä syntyivät
Davidille Hebronissa. **6** Kuin sota oli Saulin huoneeen ja Davidin
huoneen vaiheella, vahvisti Abner itsensä Saulin huoneessa. **7** Ja
Saulilla oli ollut jalkavaimo, Ritspa nimeltä, Aijan tytär, ja (Isboset)

sanoi Abnerille: miksis olet mennyt isäni jalkavaimon tykö? **8** Niin
Abner vihastui suuresti Isbosetin sanoista ja sanoi: olenko minä
koiran pää, joka Juudaa vastaan tein tänäpänä laupiuden sinun
isäs Saulin huoneelle, ja hänen veljillensä ja ystävillensä, ja en
ole antanut sinua Davidin käsiin! ja sinä soimaat minua tänäpänä
vaimon tähden pahantekiäksi? **9** Jumala tehköön Abnerin kanssa
sen ja sen, jos minä en tee, niinkuin Herra on vannonut Davidille:
10 Että minä otan kuninkaan valtakunnan Saulin huoneesta pois,
ja ylennän Davidin istuimen Israelin ja Juudan ylitse, Danista
Bersebaan asti. **11** Ja ei hän taitanut Abneria enää vastata
yhtään sanaa; sillä hän pelkäsi häntä. **12** Ja Abner lähetti
sanansaattajat edellänsä Davidin tykö, sanoen: kenenkä maa
oma on? ja sanoi: tee liitto minun kanssani, ja katso, minun
käteni on sinun kanssas, kääntämään kaikkea Israelia sinun
tykös. **13** Hän sanoi: oikein, minä teen liiton sinun kanssas;
mutta yhtä anon minä sinulta, sanoen: ei pidä sinun tuleman
minun näkyviini ennen kuin sinä tuot Mikalin Saulin tyttären
minun tyköni, tullessas katsomaan kasvojani. **14** Lähetti myös
David sanansaattajat Isbosetin Saulin pojan tykö ja antoi hänelle
sanoa: anna minulle minun emäntäni Mikal, jonka minä kihlasin
minulleni sadalla Philistealaisten esinahalla. **15** Isboset lähetti
matkaan ja antoi ottaa hänen mieheltänsä Paltielilta Laiksen
pojalta pois. **16** Ja hänen miehensä meni hänen kanssansa, hän
kävi ja itki hänen jälissänsä hamaan Bahurimiin asti. Niin sanoi
Abner hänelle: palaja ja mene matkaas. Ja hän palasi. **17** Ja
Abner puhui Israelin vanhimmille ja sanoi: te olette jo kauvan
aikaa halunneet Davidia kuninkaaksenne. **18** Niin tehkäät nyt se;
sillä Herra on sanonut Davidista; minä vapahdan minun kansani
Israelin palveliani Davidin käden kautta Philistealaisten kädestä

ja kaikkein heidän vihollistensa kädestä. **19** Puhui myös Abner
BenJaminin korvain kuullen, ja meni myös puhumaan Davidin
korville Hebroniin kaikkia mikä Israelille ja kaikelle BenJaminin
huoneelle kelpasi. **20** Kuin Abner tuli Davidin tykö Hebroniin
ja kaksikymmentä miestä hänen kanssansa, teki David pidot
Abnerille ja niille miehille, jotka hänen kanssansa olivat. **21**
Ja Abner sanoi Davidille: minä nousen ja menen kokoomaan
kaiken Israelin herrani kuninkaan tykö, että he tekisivät liiton
sinun kanssas, ja sinä olisit kuningas niinkuin sinun sielus
halajaa. Niin David päästi Abnerin menemään rauhassa. **22** Ja
katso, Davidin palveliat ja Joab tulivat sotaväen tyköä ja toivat
kanssansa suuren saaliin; mutta Abner ei ollut silloin Davidin
tykönä Hebronissa, sillä hän oli päästänyt hänen menemään
rauhassa. **23** Kuin Joab ja kaikki sotajoukko olivat tulleet,
sanottiin Joabille, sanoen: Abner Nerin poika on tullut kuninkaan
tykö, ja hän on päästänyt hänet rauhassa menemään. **24** Niin
meni Joab kuninkaan tykö ja sanoi: mitäs olet tehnyt? Katso,
Abner on tullut sinun tykös: miksis olet hänen päästänyt vapaasti
menemään? **25** Etkös tunne Abneria Nerin poikaa? Hän on tullut
sinua pettämään tiedustellaksensa ulos- ja sisällekäymistäs ja
koetellaksensa kaikkia, mitäs teet. **26** Ja kuin Joab läksi Davidin
tyköä, lähetti hän sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat
hänen Borhasirasta; ja ei David siitä mitään tietänyt. **27** Kuin
Abner tuli Hebroniin jälleen, vei Joab hänet keskelle porttia
puhutellaksensa häntä erinänsä, ja pisti siellä häntä vatsaan, niin
että hän kuoli, veljensä Asahelin veren tähden. **28** Kuin David
sai sen tietää, sanoi hän: minä olen viatoin ja minun valtakuntani
Herran edessä ijankaikkisesti Abnerin Nerin pojan verestä. **29**
Mutta tulkoon se Joabin pään päälle ja kaiken hänen isänsä

huoneen, ja älköön puuttuko Joabin huoneessa se, jolla juoksu
ja spitali on, ja joka sauvalla käy ja miekalla kaatuu, ja jolta leipä
puuttuu. **30** Ja näin tappoivat Joab ja hänen veljensä Abisai
Abnerin, että hän löi kuoliaaksi Asahelin heidän veljensä sodassa
Gibeonin tykönä. **31** Mutta David sanoi Joabille ja kaikelle
kansalle, jotka olivat hänen kanssansa: reväiskää vaatteenne
rikki, ja puettakaat teitänne säkeillä, ja valittakaat Abnerin tähden.
Ja kuningas David kävi paarien perässä. **32** Ja he hautasivat
Abnerin Hebronissa, ja kuningas koroitti äänensä ja itki Abnerin
haudan tykönä; itki myös kaikki kansa. **33** Ja kuningas valitti
Abneria ja sanoi: onko Abner kuollut, niinkuin tyhmä kuolee? **34**
Sinun kätes ei olleet sidotut, sinun jalkas ei olleet vaskikahleissa:
sinä olet kaatunut, niinkuin se, joka pahantekiäin edessä lankee.
Ja kaikki kansa itki vielä enemmin häntä. **35** Ja kaikki kansa tuli
Davidin kanssa rualle, kuin vielä valkia päivä oli; ja David vannoi
ja sanoi: Jumala tehköön minulle sen ja sen, jos minä leipää
taikka jotakin muuta maistan, ennenkuin aurinko laskee. **36** Ja
kaikki kansa ymmärsi sen, ja se kelpasi heille, ja kaikki se hyvä
minkä kuningas oli tehnyt kaiken kansan silmäin edessä. **37**
Ja kaikki kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei
se ollut kuninkaalta, että Abner Nerin poika oli tapettu. **38** Ja
kuningas sanoi palvelioillensa: ettekö te tiedä, että tänäpänä on
yksi päämies, ja tosin suuri mies kaatunut Israelissa? **39** Ja
minä olen vielä heikko ja voideltu kuningas, mutta ne miehet
ZeruJan pojat ovat kovemmat minua: Herra maksakoon sille,
joka pahaa tekee, hänen pahuutensa jälkeen!

4 Kuin Saulin poika kuuli Abnerin kuolleeksi Hebronissa, väsyivät
hänen kätensä, ja koko Israel hämmästyi. **2** Ja Saulin pojalla oli
kaksi sotaväen päämiestä, toisen nimi oli Baana ja toisen Rekab,

Rimmonin Berotilaisen pojat, BenJaminin lapsista; sillä Berot oli
myös luettu BenJaminin sukukuntaan. **3** Ja Berotilaiset olivat
paenneet Gittaimiin, ja olivat siellä muukalaisina tähän päivään
asti. **4** Oli myös Jonatanilla Saulin pojalla yksi poika, joka oli
saattamatoin jaloista, ja oli jo viiden ajastaikainen, kuin sanoma
Saulista ja Jonatanista tuli Jisreelistä; ja hänen imettäjänsä otti
hänen ja pakeni. Ja koska hän kiiruusti pakeni, lankesi hän ja tuli
saattamattomaksi, ja hänen nimensä oli MephiBoset. **5** Niin
menivät Berotilaisen Rimmonin pojat Rekab ja Baana, ja tulivat
Isbosetin huoneesen, kuin päivä oli palavimmallansa; ja hän
lepäsi vuoteessansa puolipäivän aikana. **6** Ja he tulivat keskelle
huonetta nisuja ottamaan ja pistivät häntä vatsaan; ja Rekab ja
Baana hänen veljensä pakenivat; **7** Sillä koska he huoneesen
tulivat, lepäsi hän vuoteessansa, makaushuoneessansa. Ja he
pistivät hänen kuoliaaksi, ja hakkasivat hänen päänsä pois, ja
ottivat hänen päänsä ja menivät pois lakian kedon tien kautta
koko sen yön, **8** Ja toivat Isbosetin pään Davidille, joka oli
Hebronissa, ja sanoivat kuninkaalle: katso, tässä on Isbosetin
Saulin pojan pää, sinun vihollises, joka sinun sielus perään seisoi:
ja Herra on tänäpänä kostanut Saulille ja hänen siemenellensä
herrani kuninkaan puolesta. **9** Niin vastasi David Rekabia ja
Baanaa, hänen veljeänsä, Rimmnonin Berotilaisen poikia, ja
sanoi heille: niin totta kuin Herra elää, joka minun sieluni on
vapahtanut kaikesta surusta; **10** Sen joka minulle ilmoitti ja
sanoi: Saul on kuollut, ja luuli itsensä hyväksi sanansaattajaksi,
sen minä otin kiinni ja tapoin Ziklagissa, jolle minun piti antaman
sanansaattajan palkan; **11** Ja nämät jumalattomat miehet
ovat tappaneet hurskaan miehen huoneessansa ja omassa
vuoteessansa: eikö siis minun pitäisi nyt vaatiman hänen

vertansa teidän kädestänne ja ottaman teitä pois maan päältä?
12 Ja David käski nuorukaisiansa, ja he tappoivat heidät, ja
hakkasivat kädet ja jalat poikki, ja ripustivat heidät lammikon
tykö Hebronissa. Mutta Isbosetin pään he ottivat ja hautasivat
Abnerin hautaan Hebroniin.

5 Ja Israelin kaikki sukukunnat tulivat Davidin tykö Hebroniin, ja
puhuivat sanoen: katso, sinun luus ja lihas me olemme. **2** Ja aina
ennen, kuin Saul oli meidän kuninkaamme, johdatit sinä Israelin
ulos ja sisälle, ja Herra on sinulle sanonut: sinun pitää minun
kansaani Israelia kaitseman ja Israelin päämiehen oleman. **3**
Ja kaikki kansan vanhimmat Israelista tulivat kuninkaan tykö
Hebroniin, ja kuningas David teki heidän kanssansa liiton
Herran edessä Hebronissa; ja he voitelivat Davidin Israelin
kuninkaaksi. **4** Ja David oli kolmenkymmenen ajastaikainen
tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa.
5 Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi
kuukautta; mutta Jerusalemissa hän hallitsi kaikkea Israelia ja
Juudaa kolmeneljättäkymmentä vuotta. **6** Ja kuningas meni
ja hänen miehensä Jerusalemiin Jebusilaisia vastaan, jotka
maalla asuivat. Ja he sanoivat Davidille: ei sinun pidä tänne
tuleman, vaan sokiat ja ontuvat pitää sinun täältä pois ajaman;
ja he ajattelivat, ettei Davidin pitänyt sinne tuleman. **7** Mutta
David voitti Zionin linnan, se on Davidin kaupunki. **8** Ja sinä
päivänä sanoi David: jos joku lyö Jebusilaiset, ja tarttuu heidän
rästäänsä alaisiin ja lyö sokiat ja ontuvat, joita Davidin sielu
vihaa (hänen pitää pään ja ylimmäisen oleman); josta heillä on
sananlasku: ei yhtään sokiaa ja ontuvaa päästetä huoneesen. **9**
Ja David asui linnassa ja kutsui sen Davidin kaupungiksi; ja
David rakensi sen ympäri Millosta, niin myös sisällisen puolen. **10**

Ja David menestyi ja enentyi, ja Herra Jumala Zebaot oli hänen
kanssansa. **11** Niin Hiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajat
Davidin tykö, ja sedripuita, ja puuseppiä, ja seinäkivien hakkaajia,
jotka rakensivat Davidin huoneen. **12** Ja David ymmärsi Herran
vahvistaneeksi hänen Israelin kuninkaaksi ja korottaneeksi hänen
valtakuntansa, kansansa Israelin tähden. **13** Niin David otti
Jerusalemista vielä usiampia jalkavaimoja ja emäntiä, sittekuin
hän tuli Hebronista. Ja Davidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä. **14**
Ja nämät ovat heidän nimensä, jotka hänelle Jerusalemissa
syntyivät: Sammua, Sobab, Natan ja Salomo, **15** Jibhar, Elisua,
Nepheg ja Japhia, **16** Elisama, Eliada ja Eliphalet. **17** Ja kuin
Philistealaiset kuulivat Davidin voidelluksi Israelin kuninkaaksi,
nousivat kaikki Philistealaiset etsimään Davidia. Ja kuin David
sen kuuli, niin hän meni linnaan. **18** Mutta Philistealaiset tulivat
ja sioittivat itsensä Rephaimin laaksoon. **19** Ja David kysyi
Herralta, sanoen: menenkö minä Philistealaisia vastaan? ja
annatkos heitä minun käteeni? Ja Herra sanoi Davidille: mene,
sillä minä annan tosin Philistealaiset sinun käsiis. **20** Ja David
tuli BaalPeratsimiin, ja David löi heidät siinä, ja sanoi: Herra on
minun vihollisen eroittanut minun edestäni, niinkuin vesi erkanee
toinen toisestansa; siitä kutsutaan se paikka BaalPeratsim. **21** Ja
he jättivät siihen epäjumalansa; mutta David ja hänen väkensä
ottivat ne pois. **22** Ja Philistealaiset vielä nousivat ja sioittivat
itsensä Rephaimin laaksoon. **23** Niin David kysyi Herralta, ja hän
vastasi: ei sinun pidä menemän alas, mutta tule takaa heidän
ympärinsä, ettäs tulet heitä vastaan fikunapuiden kohdalla. **24** Ja
kuin sinä kuulet fikunapuun latvat kahisevan, niin kulje; sillä Herra
on silloin lähtenyt ulos sinun etees, lyömään Phlistealaisten
sotajoukkoa. **25** David teki niinkuin Herra oli hänelle käskenyt,

ja löi Philistealaiset hamasta Gebasta siihenasti kuin Gaseriin
tullaan,

6 Ja David taas kokosi kaikki valitut miehet Israelista,
kolmekymmentä tuhatta, **2** Ja David nousi ja meni, ja kaikki
kansa kuin hänen tykönänsä oli Juudan asuvaisista, tuomaan
sieltä Jumalan arkkia, joka kutsutaan Herran Zebaotin nimi, joka
asuu Kerubimin päällä. **3** Ja he panivat Jumalan arkin uuden
vaunun päälle ja toivat sen AbiNadabin huoneesta, joka asui
Gibeassa. Mutta Ussa ja Ahjo, AbiNadabin pojat ajoivat sitä
uutta vaunua. **4** Niin he toivat sen AbiNadabin huoneesta, joka
oli Gibeassa, Jumalan arkin kanssa; ja Ahjo kävi arkin edellä.
5 Niin David ja kaikki Israelin huone soittivat Herran edessä
kaikkinaisilla honkaisilla kanteleilla ja harpuilla, psaltareilla,
trumpuilla, kulkuisilla ja simpeleillä. **6** Ja kuin he tulivat Nahonin
riihen tykö, otti Ussa Jumalan arkin ja piteli sitä, sillä härjät
menivät sivuin tietä. **7** Niin Herran viha julmistui Ussan päälle, ja
Jumala löi hänen siinä maahan hänen tyhmyytensä tähden, niin
että hän kuoli siinä Jumalan arkin tykönä. **8** Silloin tuli David
murheelliseksi, että Herra niin repäisi Ussan, ja kutsui sen paikan
PeretsUssa, tähän päivään asti. **9** Ja David pelkäsi Herraa sinä
päivänä ja sanoi: kuinka Herran arkki tulisi minun tyköni? **10** Ja
ei tahtonut antaa tuoda sitä tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan
salli kannettaa ObedEdomin Gatilaisen huoneesen. **11** Ja Herran
arkki viipyi kolme kuukautta ObedEdomin Gatilaisen huoneessa,
ja Herra siunasi hänen ja kaiken hänen huoneensa. **12** Ja se oli
sanottu kuningas Davidille, että Herra oli siunannut ObedEdomin
huoneen ja kaiken mitä hänellä oli, Jumalan arkin tähden. Niin
meni David ja toi Jumalan arkin ObedEdomin huoneesta Davidin
kaupunkiin ilolla. **13** Ja kuin ne, jotka Herran arkkia kantoivat,

olivat käyneet kuusi askelta, niin uhrattiin härkä ja lihava lammas.
14 Ja David hyppäsi kaikella voimalla Herran edessä ja hän
oli vaatetettu liinaisella päällisvaatteella. **15** Ja David ja kaikki
Israelin kansa toivat Herran arkin riemulla Ja basunan helinällä.
16 Ja kuin Herran arkki joutui Davidin kaupunkiin, katsoi Mikal,
Saulin tytär akkunasta ja näki kuningas Davidin hyppäävän
kaikella voimallansa Herran edessä, ja hän katsoi hänen ylön
sydämessänsä. **17** Ja he toivat Herran arkin sisälle ja panivat
sen siallensa keskelle majaa, jonka David oli sille rakentanut. Ja
David uhrasi polttouhria ja kiitosuhria Herran edessä. **18** Ja kuin
David oli uhrannut polttouhria ja kiitosuhria, siunasi hän kansan
Herran Zebaotin nimeen, **19** Ja jakoi kaikelle kansalle ja kaikelle
Israelin seurakunnalle, miehille ja vaimoille, jokaiselle kyrsän
leipää, ja kappaleen lihaa, ja mitan (viinaa); sitte meni kaikki
kansa matkaansa, jokainen huoneesensa. **20** Ja kuin David
palasi siunaamaan huonettansa, meni Mikal, Saulin tytär ulos
häntä vastaan ja sanoi: kuinka jalo on ollut Israelin kuningas
tänäpänä, joka on itsensä paljastanut palveliainsa piikain edessä,
niinkuin irstaat ihmiset paljastavat itsensä! **21** Mutta David sanoi
Mikalille: Herran edessä joka minun valinnut on pikemmin kuin
sinun isäs ja kaiken hänen huoneensa, ja on käskenyt minun
olla Herran kansan Israelin päämiehenä: ja Herran edessä minä
tahdon iloita. **22** Ja minä tahdon vielä halvempi olla ja nöyrä
minun silmäini edessä: ja minä kunnioitetaan niiden piikain
kanssa, joistas puhunut olet. **23** Ja Mikalilla, Saulin tyttärellä ei
ollut yhtään lasta kuolemapäiväänsä asti.

7 Ja kuin kuningas istui huoneessansa, ja Herra oli hänelle
antanut levon kaikilta hänen vihollisiltansa, ympäristöllä, **2** Sanoi
kuningas propheta Natanille: katso, minä asun sedripuisessa

huoneessa, ja Jumalan arkki asuu vaatetten keskellä. **3** Natan
sanoi kuninkaalle: mene ja tee kaikki mitä sydämessäs on,
sillä Herra on sinun kanssas. **4** Mutta tapahtui sinä yönä, että
Herran sana tuli Natan prophetan tykö ja sanoi: **5** Mene ja
sano palvelialleni Davidille: Näin sanoo Herra: sinäkö minulle
huoneen rakennat asuakseni? **6** Sillä en minä ole asunut
yhdessäkään huoneessa siitä päivästä, jona minä Israelin lapset
johdatin Egyptistä, tähän päivään asti; vaan minä olen vaeltanut
majoissa ja Tabernaklissa. **7** Kuhunka ikänä minä kaikkein
Israelin lasten kanssa vaelsin, olenko minä ikänä puhunut jonkun
kanssa Israelin suvusta, jolle minä olen käskenyt kaita minun
kansaani Israelia ja sanonut: miksi ette ole minulle rakentaneet
sedripuista huonetta? **8** Sano siis nyt palvelialleni Davidille:
Näin sanoo Herra Zebaot: minä olen ottanut sinun lampurista
kansani Israelin päämieheksi. **9** Ja minä olen sinun kanssas
ollut, kussa ikänä sinä olet käynyt, ja olen hävittänyt kaikki
vihollises sinun edestäs, ja olen sinulle antanut suuren nimen
niiden suurten nimien jälkeen kuin ovat maan päällä. **10** Ja minä
asetan Israelille minun kansalleni sian ja istutan hänen siinä
asumaan, ettei hän enää kulkiana olisi; ja jumalattomat ei pidä
häntä enää niinkuin ennen vaivaaman. **11** Ja siitä päivästä, jona
minä asetin tuomarit Israelille minun kansalleni, annoin minä
sinulle levon kaikilta vihamiehiltäs; ja Herra ilmoittaa sinulle,
että Herra sinulle huoneen tehdä tahtoo. **12** Sittekuin sinun
aikas on täytetty ja sinä lepäät isäis kanssa, herätän minä sinun
siemenes sinun jälkees, joka sinun ruumiistas tuleva on: ja
minä vahvistan hänen valtakuntansa. **13** Ja hän rakentaa minun
nimelleni huoneen, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa
istuimen ijankaikkisesti. **14** Minä olen hänen isänsä, ja hän on

minun poikani: kuin hän väärin tekee, rankaisen minä häntä
ihmisen vitsalla ja ihmisten lasten haavoilla. **15** Vaan minun
laupiuteni ei pidä hänestä eriämän, niinkuin minä sen Saulista
eroitin, jonka minä otin sinun edestäs pois. **16** Mutta sinun
huonees ja valtakuntas on pysyvä sinun edessäs ijankaikkisesti,
ja sinun istuimes pitää vahva oleman ijankaikkisesti. **17** Kaikkein
näiden sanain jälkeen ja kaiken tämän näyn jälkeen puhui Natan
Davidille. **18** Niin tuli kuningas David ja pysähtyi Herran eteen, ja
sanoi: kuka olen minä, Herra, Herra, ja mikä on minun huoneeni,
ettäs minun tähän asti saattanut olet; **19** Ja olet sen vielä
vähäksi lukenut, Herra, Herra, mutta olet myös puhunut palvelias
huoneelle kaukaisista asioista: ja tämä on sen ihmisen laki, joka
on Herra Jumala. **20** Ja mitä Davidin pitää enää sinun kanssas
puhuman? sillä sinä tunnet palvelias, Herra, Herra. **21** Sinun
sanas tähden ja sydämes jälkeen olet sinä nämät suuret asiat
tehnyt, ilmoittaakses palvelialles. **22** Sentähden olet sinä suuresti
ylistetty, Herra Jumala! sillä ei yhtään ole sinun vertaas, ja ei ole
yhtään Jumalaa paitsi sinua, kaiken sen jälkeen, kuin me olemme
korvillamme kuulleet. **23** Ja kuka on niinkuin sinun kansas,
niinkuin Israel, yksi kansa maan päällä, jota Jumala on mennyt
vapahtamaan kansaksensa, ja toimittamaan itsellensä nimeä ja
tekemään senkaltaisia suuria ja hirmuisia asioita sinun maallas,
kansas edessä, jonka sinä sinulles vapahdit Egyptistä, pakanain
ja heidän jumalainsa seasta. **24** Ja sinä olet vahvistanut sinulles
Israelin sinun kansakses ijankaikkisesti, ja sinä Herra olet heidän
Jumalaksensa tullut. **25** Niin vahvista siis, Herra Jumala, se
sana ijankaikkisesti, jonkas palveliastas ja hänen huoneestansa
puhunut olet, ja tee niin kuin puhunut olet. **26** Niin sinun nimes
tulee suureksi iankaikkisesta, että sanotaan: Herra Zebaot on

Israelin Jumala, ja sinun palvelias Davidin huone on pysyväinen
sinun edessäs. **27** Sillä sinä Herra Zebaot Israelin Jumala olet
avannut palvelias korvat, ja sanonut: minä rakennan sinulle
huoneen; sentähden löysi palvelias sydämessänsä, että hän
tämän rukouksen sinun tykönäs rukoilis. **28** Sentähden nyt Herra,
Herra, sinä olet Jumala, ja sinun sanas ovat totuus: sinä olet
tämän hyvän puhunut palvelialles. **29** Niin rupee nyt siunaamaan
palvelias huonetta, että se olis ijankaikkisesti sinun edessäs;
sillä sinä Herra, Herra, olet sen puhunut, niin siunattakoon sinun
siunauksellas palvelias huone ijankaikkisesti.

8 Ja sitte tapahtui, että David löi Philistealaiset ja alensi heitä; ja
David otti orjuuden suitset Philistealaisten kädestä **2** Ja hän löi
Moabilaiset, pani heidät maahan makaamaan ja mittasi heitä
nuoralla: ja hän mittasi kaksi nuoraa tapettavaksi ja yhden nuoran
elämään jätettäväksi, ja Moabilaiset tulivat Davidin palveliaksi, ja
he kantoivat hänelle lahjoja. **3** David löi myös HadadEserin,
Rehobin pojan Zoban kuninkaan, hänen mennessä asettamaan
kättänsä Euphratin virran tykö. **4** Ja David otti heistä tuhannen
ja seitsemänsataa hevosmiestä ja kaksikymmentä tuhatta
jalkamiestä kiinni, ja raiskasi kaikki vaunuhevoset, ja sata vaunua
jätti heistä. **5** Niin tulivat Syrialaiset Damaskusta auttamaan
HadadEseriä, Zoban kuningasta; ja David löi Syrialaisista
kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä. **6** Ja David asetti vartiat
Syrian Damaskuun. Näin tulivat Syrialaiset Davidin palveliaksi ja
kantoivat hänelle lahjoja; sillä Herra autti Davidia, kuhunka ikänä
hän meni. **7** Ja David otti HadadEserin palveliain kultaiset kilvet ja
vei ne Jerusalemiin. **8** Mutta Betasta ja Berotaista, HadadEserin
kaupungeista, otti kuningas David ylen paljon vaskea. **9** Kuin
Toi, Hamatin kuningas kuuli Davidin lyöneen kaikki HadadEserin

sotaväen, **10** Lähetti hän poikansa Joramin kuningas Davidin
tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja siunaamaan häntä,
että hän soti HadadEserin kanssa ja löi hänen; sillä Toi soti
HadadEserin kanssa; ja hänen kädessänsä olivat hopiaiset,
kultaiset ja vaskiset astiat. **11** Ne myös kuningas David pyhitti
Herralle, sen hopian ja kullan kanssa, jonka hän pyhitti Herralle
kaikilta pakanoilta, jotka hän vaatinut oli allensa: **12** Syriasta ja
Moabista, Ammonin lapsilta, Philistealaisilta, Amalekilaisilta, niin
myös HadadEserin, Rehobin pojan, Zoban kuninkaan saaliista.
13 Ja David teki itsensä kuuluisaksi, kuin hän palasi lyömästä
Syrialaisia Suolalaaksossa, kahdeksantoistakymmentä tuhatta.
14 Ja hän asetti vartiat koko Edomiin, ja koko Edom oli Davidin
alla; sillä Herra autti Davidia, kuhunka ikänä hän meni. **15** Niin
oli David kaiken Israelin kuningas, ja hän toimitti lain ja oikeuden
kaikelle kansallensa. **16** Ja Joab, ZeruJan poika oli sotajoukon
päällä, mutta Josaphat, Ahiludin poika oli kansleri. **17** Zadok,
Ahitobin poika ja Ahimelek, AbJatarin poika olivat papit; Seraja
oli kirjoittaja. **18** Benaja, Jojadan poika oli Kretin ja Pletin päällä;
ja Davidin pojat olivat papit.

9 Ja David sanoi: olleeko joku vielä jäänyt Saulin huoneesta,
tehdäkseni laupiuden Jonatanin tähden hänelle. **2** Niin oli
palvelia Saulin huoneesta Ziba nimeltä, sen kutsuivat Davidin
tykö. Ja kuningas sanoi hänelle: oletkos Ziba? Hän sanoi: olen,
sinun palvelias. **3** Kuningas sanoi: onko vielä joku mies Saulin
huoneesta, että minä Jumalan laupiuden tekisin hänelle? Ziba
sanoi kuninkaalle: vielä on siellä Jonatanin poika, rampa jaloista.
4 Kuningas sanoi hänelle: kussa hän on? Ziba sanoi kuninkaalle:
katso, hän on Lodabarissa, Makirin, Ammielin pojan huoneessa.
5 Niin kuningas David lähetti ja antoi tuoda hänen Lodabarista,

Makirin Ammielin pojan huoneesta. **6** Kuin MephiBoset, Saulin
pojan Jonatanin poika tuli Davidin tykö, lankesi hän kasvoillensa
ja kumarsi. Ja David sanoi: MephiBoset! Hän vastasi: tässä
olen, sinun palvelias. **7** David sanoi hänelle: älä pelkää; sillä
minä totisesti teen laupiuden sinun kanssas Jonatanin sinun isäs
tähden, ja minä annan sinulle kaikki sinun isäs Saulin pellot
jälleen, ja sinä syöt jokapäivä leipää minun pöydältäni. **8** Hän
kumarsi ja sanoi: kuka olen minä sinun palvelias, ettäs käänsit
sinus kuolleen koiran puoleen, niinkuin minä olen? **9** Niin kutsui
kuningas Ziban, Saulin palvelian, ja sanoi hänelle: minä olen
antanut sinun herras pojalle kaiken sen mikä Saulin oma on ollut
ja koko hänen huoneensa oma. **10** Niin pitää sinun, ja sinun
lapses, ja palvelias viljelemän hänen peltojansa ja korjaaman
herras pojalle leiväksi ja ravinnoksi. Mutta MephiBoset sinun
herras poika syö jokapäivä leipää minun pöydältäni. Ja Ziballa
oli viisitoistakymmentä poikaa ja kaksikymmentä palveliaa. **11**
Ja Ziba sanoi kuninkaalle: kaikki mitä minun herrani kuningas
on palveliallensa käskenyt, tekee palvelias; ja MephiBoset
syköön minun pöydältäni, niinkuin yksi kuninkaan lapsista. **12**
Ja MephiBosetilla oli yksi vähä poika nimeltä Miika; mutta kaikki,
jotka Ziban huoneesta olivat, olivat MephiBosetin palveliat.
13 Ja MephiBoset asui Jerusalemissa; sillä hän söi jokapäivä
kuninkaan pöydältä; ja hän ontui molemmista jaloistansa.

10 Sitte tapahtui, että Ammonin lasten kuningas kuoli, ja
hänen poikansa Hanun hallitsi hänen siassansa. **2** Niin sanoi
David: minä teen laupiuden Hanunin, Nahaksen pojan kanssa,
niinkuin hänen isänsä teki laupiuden minun kanssani; ja lähetti
palveliansa lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Kuin
Davidin palvelijat tulivat Ammonin lasten maahan, **3** Niin

sanoivat Ammonin lasten ylimmäiset herrallensa Hanunille:
luuletkos Davidin kunnioittavan sinun isääs sinun silmäis edessä,
että hän on lähettänyt lohduttajat sinun tykös? Etkös luule
hänen lähettäneen palvelioitansa kaupunkia tutkistelemaan ja
vakoomaan ja hävittämään? **4** Silloin otti Hanun Davidin palveliat,
ja ajeli puolen heidän partaansa, ja leikkasi puolen heidän
vaatteistansa liki suolivyöhön asti, ja laski heidät menemään.
5 Kuin se Davidille ilmoitettiin, lähetti hän heitä vastaan, sillä
miehet olivat suuresti pilkatut; ja kuningas antoi heille sanottaa:
olkaat Jerihossa siihen asti, kuin teidän partanne kasvaa, ja sitte
tulkaat jälleen. **6** Kuin Ammonin lapset näkivät itsensä haisevan
Davidin edessä, lähettivät he ja palkkasivat Syrialaiset Rehobin
huoneesta ja Zobasta, kaksikymmentä tuhatta jalkmiestä, ja
kuningas Maakalta tuhannen miestä, ja Istobilta kaksitoista
kymmentä tuhatta miestä. **7** Kuin David sen kuuli, lähetti hän
Joabin koko urhoollisen sotajoukon kanssa. **8** Ja Ammonin
lapset läksivät ja sääsivät sodan kaupungin portin eteen. Mutta
Syrialaiset Zobasta, Rehobista, Istobista ja Maakasta olivat
erinänsä kedolla. **9** Kuin Joab näki sodan asetetuksi vastaansa
edestä ja takaa, valitsi hän kaikista Israelin parhaista miehistä,
ja asetti itsensä Syrialaisia vastaan, **10** Ja muun väen antoi
hän veljensä Abisain käden alle, joka asetti itsensä Ammonin
lapsia vastaan. **11** Ja hän sanoi: jos Syrialaiset tulevat minua
voimallisemmaksi, niin tule minun avukseni; jos Ammonin lapset
joutuvat sinua voimallisemmaksi, niin minä tulen sinun apuus. **12**
Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat meidän kansamme edestä
ja meidän Jumalamme kaupunkein edestä; mutta Herra tehköön
niinkuin hänelle kelvollinen on. **13** Ja Joab läksi matkaan ja se
väki joka hänen kanssansa oli, sotimaan Syrialaisia vastaan;

ja he pakenivat hänen edestänsä. **14** Ja kuin Ammonin lapset
näkivät Syrialaiset pakenevan, pakenivat he myös Abisain
edestä ja menivät kaupunkiin. Niin palasi Joab Ammonin lasten
tyköä ja tuli Jerusalemiin. **15** Ja kuin Syrialaiset näkivät itsensä
Israelilta lyödyksi, kokoontuivat he yhteen. **16** Ja HadadEser
lähetti ja tuotti Syrialaiset toiselle puolelle veden, ja he tulivat
Helamiin; ja Sobak, HadadEserin sodanpäämies meni heidän
edellänsä. **17** Kuin se Davidille ilmoitettiin, kokosi hän kaiken
Israelin, ja meni Jordanin ylitse, ja tuli Helamiin; ja Syrialaiset
asettivat itsensä Davidia vastaan sotimaan hänen kanssansa.
18 Mutta Syrialaiset pakenivat Israelin edestä, ja David löi heistä
seitsemänsataa vaunua ja neljäkymmentä tuhatta ratsasmiestä,
löi myös Sobakin sodanpäämiehen, että hän siinä kuoli. **19**
Kuin kaikki ne kuninkaat, jotka olivat HadadEserin alla, näkivät
itsensä lyödyksi Israelilta, tekivät he Israelin kanssa rauhan, ja
olivat heille alamaiset; ja Syrialaiset ei uskaltaneet Ammonin
lapsia enää auttaa.

11 Ja kuin se aika joutui vuodesta, jolla kuningasten tapa
oli sotiin mennä, lähetti David Joabin ja palveliansa hänen
kanssansa ja kaiken Israelin, hukuttamaan Ammonin lapsia, ja
he piirittivät Rabban; mutta David jäi Jerusalemiin. **2** Ja tapahtui,
että David ehtoopuolella nousi vuoteeltansa, ja käyskenteli
kuninkaan huoneen katon päällä, ja näki katon päältä vaimon
pesevän itsiänsä; ja vaimo oli sangen ihana näkyänsä. **3** Ja
David lähetti ja antoi kysyä vaimoa, ja sanoi: eikö tämä ole
BatSeba, Eliamin tytär, Hetiläisen Urian emäntä. **4** Ja David
lähetti sanansaattajat ja antoi tuoda hänen. Ja kuin hän tuli
hänen tykönsä, makasi hän hänen kanssansa; mutta hän puhdisti
itsensä saastaisuudestansa, ja palasi huoneesensa. **5** Ja vaimo

tuli raskaaksi, ja lähetti ja ilmoitti sen Davidille, ja sanoi: minä olen
raskaaksi tullut. **6** Niin lähetti David Joabin tykö, sanoen: lähetä
minun tyköni Uria Hetiläinen. Ja Joab lähetti Urian Davidin tykö.
7 Ja kuin Uria tuli hänen tykönsä, kysyi David: jos Joab ja kansa
rauhassa olisivat ja jos sota menestyis? **8** Ja David sanoi Urialle:
mene huoneeses ja pese jalkas. Ja kuin Uria läksi kuninkaan
huoneesta, seurasi häntä kohta kuninkaan herkku. **9** Ja Uria
pani levätä kuninkaan huoneen oven eteen, kussa kaikki hänen
herransa palveliat makasivat, ja ei mennyt huoneesensa. **10** Kuin
Davidille sanottiin: ei Uria ole mennyt huoneesensa, sanoi David
Urialle: etkös tullut matkasta? miksi et mennyt huoneeses? **11**
Mutta Uria sanoi Davidille: arkki, ja Israel ja Juuda makaavat
majoissa, herrani Joab ja herrani palveliat makaavat kedolla, ja
minä menisin huoneesen syömään, juomaan ja makaamaan
emäntäni tykönä? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielus elää, en
tee minä sitä. **12** David sanoi Urialle: niin ole vielä tämä päivä
tässä, huomenna lasken minä sinun menemään. Niin Uria oli
sen päivän Jerusalemissa ja toisen päivän. **13** Ja David kutsui
hänen kanssansa syömään ja juomaan, ja juovutti hänen. Ja
ehtoona läksi hän ulos ja pani vuoteesensa levätä herransa
palveliain kanssa, ja ei mennyt huoneesensa. **14** Huomeneltain
kirjoitti David Joabin tykö kirjan, ja lähetti sen Urian myötä. **15** Ja
hän kirjoitti kirjaan sanoen: pankaat Uria kovimman sodan eteen,
ja kääntykäät hänen tyköänsä takaperin, että hän lyötäisiin ja
kuolis. **16** Kuin Joab oli kaupungin edessä, asetti hän Urian
siihen paikkaan, kussa hän väkevimmät sotamiehet tiesi olevan.
17 Ja kuin miehet läksivät kaupungista ja sotivat Joabia vastaan,
kaatuivat muutamat Davidin palvelioista, ja Uria Hetiläinen myös
kuoli. **18** Niin Joab lähetti ja antoi sanoa Davidille kaikki sodan

menot, **19** Ja käski sanansaattajalle sanoen: kuin sinä olet
puhunut kaikki sodan menot kuninkaalle: **20** Ja jos niin on,
että kuningas vihastuu ja sanoo sinulle: miksi te niin lähes
kaupunkia astuitte sodalla? Ettekö te tietäneet, että muurin
päältä paiskataan? **21** Kuka löi Abimelekin Jerubbesetin pojan?
Eikö vaimo paiskannut myllynkiven kappaletta muurista hänen
päällensä, että hän kuoli Tebetsessä? Miksi te astuitte niin
lähes muuria? Niin sano: sinun palvelias Uria Hetiläinen on
myös kuollut. **22** Sanansaattaja meni ja tuli ja jutteli Davidille
kaikki nämät, joiden tähden Joab hänen lähettänyt oli. **23** Ja
sanansaattaja sanoi Davidille: ne miehet voittivat meidät ja tulivat
ulos kedolle meidän tykömme; mutta me löimme heidät takaperin
kaupungin porttiin asti. **24** Ja ampujat ampuivat muurista sinun
palvelloitas ja tappoivat muutamia kuninkaan palvelioita, ja
sinun palvelias Uria Hetiläinen on myös kuollut. **25** David sanoi
sanansaattajalle: sano näin Joabille: älä sitä pahakses pane,
sillä miekka syö nyt yhden, nyt toisen, vahvista sota kaupunkia
vastaan, ettäs kukistaisit sen: ja vahvista sinä häntä. **26** Ja
kuin Urian emäntä kuuli miehensä Urian kuolleeksi, murehti hän
miestänsä. **27** Sittekuin hän oli murehtinut, lähetti David ja antoi
tuoda hänen huoneesensa, ja hän tuli hänen emännäksensä ja
synnytti hänelle pojan, mutta se työ, jonka David teki, oli paha
Herran edessä.

12 Ja Herra lähetti Natanin Davidin tykö. Kuin hän tuli hänen
tykönsä, sanoi hän hänelle: kaksi miestä oli yhdessä kaupungissa,
toinen rikas ja toinen köyhä. **2** Rikkaalla oli aivan paljo lampaita
ja karjaa; **3** Mutta köyhällä ei ollut mitään muuta kuin yksi
vähä karitsa, jonka hän ostanut oli, ja elättänyt, ja kasvattanut
suureksi, ja ravitsi sen tykönänsä lastensa kanssa; joka myös

söi hänen leipänsä palasta, ja joi hänen juoma-astiastansa, ja
makasi hänen sylissänsä, ja se oli hänelle niinkuin tytär. **4** Mutta
kuin rikkaalle miehelle tuli vieras, ei raskinut hän ottaa omista
lampaistansa ja karjastansa, valmistaaksensa vieraalle, joka
hänen tykönsä tullut oli; mutta otti köyhän miehen lampaan ja
valmisti vieraalle, joka hänen tykönsä tullut oli. **5** Niin Davidin
viha julmistui suuresti sitä miestä vastaan, ja hän sanoi Natanille:
niin totta kuin Herra elää, se mies on kuoleman lapsi, joka sen
teki, **6** Niin myös pitää hänen maksaman neljäkertaisesti sen
lampaan, että hän sen tehnyt on, ja ei säästänyt sitä. **7** Niin
sanoi Natan Davidille: sinä olet se mies. Näin sanoo Herra
Israelin Jumala: minä olen voidellut sinun Israelin kuninkaaksi ja
minä olen pelastanut sinun Saulin kädestä, **8** Ja olen antanut
sinulle sinun herras huoneen ja hänen emäntänsä sinun syliis, ja
olen antanut sinulle Israelin ja Juudan huoneen; ja jos siinä vähä
on, niin minä sen lisään sinulle. **9** Miksis katsoit Herran sanan
ylön, tehden pahaa hänen silmäinsä edessä? Urian Hetiläisen
olet sinä lyönyt miekalla, ja hänen vaimonsa olet sinä ottanut
sinulles emännäksi; mutta hänen olet sinä tappanut Ammonin
lasten miekalla. **10** Niin ei pidä myös miekan lakkaaman sinun
huoneestas ijankaikkisesti; ettäs olet katsonut minun ylön, ja
Urian, Hetiläisen, emännän ottanut sinulles emännäksi. **11** Näin
sanoo Herra: katso, minä herätän pahuuden sinua vastaan
omasta huoneestas, ja otan sinun emäntäs sinun silmäis nähden,
ja annan ne lähimmäiselles, ja hän makaa sinun emäntäis
sivussa valkiana päivänä. **12** Sillä sinä olet sen tehnyt salaisesti;
mutta minä teen tämän koko Israelin edessä ja auringon edessä.
13 Niin sanoi David Natanille: minä olen syntiä tehnyt Herraa
vastaan. Natan sanoi Davidille: niin on myös Herra sinun syntis

ottanut pois, ei sinun pidä kuoleman. **14** Mutta ettäs tämän työn
kautta saatit Herran viholliset pilkkaamaan, pitää sen pojan,
joka sinulle syntynyt on, totisesti kuoleman. **15** Sitte meni Natan
huoneesensa. Mutta Herra löi lapsen, jonka Urian emäntä
Davidille synnyttänyt oli, että se sairasti kuolemallansa. **16** Ja
David etsi Jumalaa lapsen tähden: ja David paastosi paljo,
ja meni ja makasi yön maan päällä. **17** Niin nousivat hänen
huoneensa vanhimmat nostamaan häntä maasta; mutta ei hän
tahtonut, eikä syönyt leipää heidän kanssansa. **18** Seitsemäntenä
päivänä kuoli lapsi; ja ei Davidin palveliat tohtineet sanoa hänelle
lasta kuolleeksi, sillä he ajattelivat: katso, kuin lapsi vielä eli,
puhuimme me hänen kanssansa, ja ei hän kuullut meidän
ääntämme, kuinka paljo enemmin hän tulis murheelliseksi,
jos me sanoisimme hänelle: lapsi on kuollut? **19** Kuin David
näki palveliainsa hiljaksensa puhuvan, ymmärsi hän lapsen
kuolleeksi, ja sanoi palvelioillensa: kuoliko lapsi? He sanoivat:
kuoli. **20** Ja David nousi maasta, pesi itsensä ja voiteli, ja muutti
toiset vaatteet yllensä, ja meni Herran huoneesen ja rukoili, ja tuli
kotiansa, ja antoi panna ruokaa eteensä ja söi. **21** Niin sanoivat
hänen palveliansa hänelle: mikä se on minkä sinä teet? lapsen
eläissä paastosit sinä ja itkit, mutta lapsen kuoltua nouset sinä ja
syöt. **22** Hän sanoi: lapsen eläissä minä paastosin ja itkin; sillä
minä ajattelin: kuka tietää, jos Herra on minulle armollinen, että
lapsi eläis. **23** Mutta nyt on se kuollut: mitä minun pitäis vielä
paastoaman: taidanko minä hänen enää jällensä tuoda? Minä
menen hänen tykönsä, mutta ei hän palaja minun tyköni. **24**
Ja kuin David oli lohduttanut emäntäänsä BatSebaa, meni hän
hänen tykönsä ja lepäsi hänen tykönänsä; ja hän synnytti pojan
ja hän kutsui hänen nimensä Salomo, ja Herra rakasti häntä. **25**

Ja hän lähetti hänen Natan prophetan käden alle, ja kutsui hänen
Jedidjah, Herran tähden. **26** Niin soti Joab Ammonin lasten
Rabbaa vastaan ja voitti sen kuninkaallisen kaupungin. **27** Ja
Joab lähetti sanansaattajat Davidille ja antoi sanoa hänelle: minä
olen sotinut Rabbaa vastaan ja olen voittanut vesikaupungin; **28**
Niin kokoa nyt jäänyt kansa, ja piiritä kaupunki, ja voita se, etten
minä sitä voittaisi, ja minulle siitä nimi olisi. **29** Niin David kokosi
kaiken kansan, ja matkusti Rabbaan ja soti sitä vastaan, ja voitti
sen; **30** Ja otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästänsä,
joka painoi leiviskän kultaa, ja kalliita kiviä, ja se pantiin Davidin
päähän; ja hän vei paljo saalista kaupungista ulos. **31** Ja kansan,
joka siellä oli, johdatti hän ulos ja pani sahaan, rautahaudoille ja
kirvestöihin, ja käytti heidän tiilihautoja myöten: niin hän teki
kaikille Ammonin lasten kaupungeille. Ja David ja kaikki kansa
palasi Jerusalemiin.

13 Ja tapahtui sitte, että Absalomilla Davidin pojalla oli kaunis
sisar, jonka nimi oli Tamar; ja Amnon Davidin poika rakasti
häntä. **2** Ja Amnon saatti itsensä tuskissansa sairaaksi sisarensa
Tamarin tähden; sillä hän oli neitsy. Ja näkyi työlääksi Amnonin
silmäin edessä hänelle jotakin tehdä. **3** Mutta Amnonilla oli
ystävä, joka kutsuttiin Jonadab, Simean Davidin veljen poika;
ja Jonadab oli sangen kavala mies. **4** Hän sanoi hänelle:
kuninkaan poika, miksis niin laihaksi tulet päivä päivältä? Etkös
minulle sitä sano? Niin sanoi Amnon hänelle: minä rakastan
Tamaria, veljeni Absalomin sisarta. **5** Jonadab sanoi hänelle:
laske sinus vuoteeses ja teeskele itses sairaaksi: kuin siis
sinun isäs tulee katsomaan sinua, niin sano hänelle: tulkaan
sisareni Tamar ruokkimaan minua ja valmistamaan ruokaa
minun eteeni, että minä näkisin ja söisin hänen kädestänsä.

6 Niin Amnon pani levätä ja teeskeli itsensä sairaaksi. Kuin
kuningas tuli häntä katsomaan, sanoi Amnon kuninkaalle: tulkaan
minun sisareni Tamar valmistamaan minun eteeni kaksikin
herkkua, että minä söisin hänen kädestänsä. **7** Niin lähetti
David sanan Tamarille huoneesen ja antoi hänelle sanoa: mene
veljes Amnonin huoneesen ja valmista hänelle ruokaa. **8** Tamar
meni veljensä Amnonin huoneesen, ja hän makasi vuoteessa;
ja hän otti taikinan, sotkui ja valmisti sen hänen silmäinsä
edessä, ja kypsensi ne herkut. **9** Ja hän otti pannun ja kaasi
hänen eteensä, vaan ei hän tahtonut syödä. Ja Amnon sanoi:
antakaat kaikki mennä ulos minun tyköäni; niin menivät kaikki
ulos hänen tyköänsä. **10** Niin sanoi Amnon Tamarille: kanna
ruoka kamariin syödäkseni kädestäs. Niin Tamar otti herkun,
jonka hän valmistanut oli, ja kantoi kamariin veljensä Amnonin
tykö. **11** Ja kuin hän taritsi hänelle syödä, tarttui hän häneen ja
sanoi hänelle: tule minun sisareni ja makaa minun kanssani.
12 Mutta hän sanoi: ei, minun veljeni, älä minua häpäise! sillä
ei niin pidä tehtämän Israelissa. älä tee hulluutta. **13** Kuhunka
minun pitäis häpiäni sälyttämän? Ja sinä tulisit niinkuin tyhmä
Israelissa. Puhu paremmin kuninkaan kanssa, sillä ei hän minua
sinulta kiellä. **14** Mutta ei hän tahtonut kuulla häntä, vaan voitti
hänen, häpäisi ja makasi hänen. **15** Sitte vihasi Amnon häntä
sangen suurella vihalla, niin että viha, jolla hän häntä vihasi
oli suurempi, kuin rakkaus ennen oli, jolla hän häntä rakasti.
Ja Amnon sanoi hänelle: nouse ja mene. **16** Mutta hän sanoi:
eikö tämä pahuus ole suurempi kuin se toinen, jonka sinä
olet tehnyt minun kanssani, ettäs minun ajat ulos. Mutta ei
hän tahtonut kuulla häntä; **17** Vaan kutsui nuorukaisensa, joka
häntä palveli ja sanoi: aja tämä ulos minun tyköäni, ja sulje ovi

kiinni hänen jälkeensä. **18** Ja hänen yllänsä oli kirjava hame;
sillä senkaltaisilla hameilla olivat kuninkaan tyttäret vaatetetut,
niinkauvan kuin he olivat neitseet. Ja kuin hänen palveliansa oli
hänen ajanut ulos ja sulkenut oven hänen jälkeensä, **19** Heitti
Tamar tuhkaa päänsä päälle, ja repäisi sen kirjavan hameen
rikki, joka hänen yllänsä oli, ja pani kätensä päänsä päälle,
ja huusi mennessänsä. **20** Ja hänen veljensä Absalom sanoi
hänelle: onko sinun veljes Amnon ollut sinun kanssas? Ole
ääneti sisareni: se on sinun veljes, älä sitä niin pane sydämees.
Niin Tamar jäi yksinäiseksi veljensä Absalomin huoneesen. **21**
Ja kuin kuningas David kaikki nämät kuuli vihastui hän sangen
suuresti. **22** Mutta Absalom ei puhunut Amnonille pahaa eli
hyvää; vaan Absalom vihasi Amnonia että hän häpäisi hänen
sisarensa Tamarin. **23** Kahden vuoden perästä antoi Absalom
kerittää lampaitansa BaalHatsarissa, joka on Ephraimin tykönä;
ja Absalom kutsui kaikki kuninkaan lapset. **24** Ja Absalom
tuli myös kuninkaan tykö ja sanoi: katso, palveliallas ovat nyt
lammasten keritsiät: minä rukoilen, että kuningas palvelioinensa
tulis palveliansa tykö. **25** Mutta kuningas sanoi Absalomille: ei
niin, poikani, älkäämme kaikki menkö, ettemme tekisi sinulle
vaivaa. Ja vaikka hän suuresti rukoili häntä, ei hän kuitenkaan
tahtonut mennä, vaan siunasi häntä. **26** Absalom sanoi: jollet
sinä tule, niin salli veljeni Amnonin käydä meidän kanssamme.
Kuningas sanoi hänelle: mitä hän menee sinun kanssas? **27**
Niin Absalom vaati häntä, että hän antoi Amnonin ja kaikki
kuninkaan lapset mennä heidän kanssansa. **28** Ja Absalom käski
palvelioillensa ja sanoi: ottakaat vaari kuin Amnon tulee iloiseksi
viinasta ja minä sanon teille: lyökäät Amnon! niin tappakaat
häntä, älkäät peljätkö, sillä minä olen sen teille käskenyt, olkaat

rohkiat ja miehuulliset siihen. **29** Ja Absalomin palveliat tekivät
Amnonille niinkuin Absalom käskenyt oli. Niin kaikki kuninkaan
lapset nousivat, ja jokainen istui muulinsa päälle ja pakeni. **30** Ja
kuin he vielä tiellä olivat, tuli sanoma Davidille, sanoen: Absalom
on lyönyt kaikki kuninkaan lapset, niin ettei yksikään heistä ole
jäänyt. **31** Niin nousi kuningas ja repäisi vaatteensa rikki, ja
heitti itsensä maahan; ja kaikki palveliat, jotka seisoivat hänen
ympärillänsä, repäisivät vaatteensa rikki. **32** Niin vastasi Jonadab
Simean Davidin veljen poika ja sanoi: älköön minun Herrani
ajatelko, että kaikki nuorukaiset kuninkaan lapsista ovat tapetut,
vaan ainoastansa Amnon on kuollut; sillä se on ollut Absalomin
mielessä siitä päivästä, kuin hän häpäisi hänen sisarensa
Tamarin. **33** Niin älköön herrani kuningas panko sydämellensä,
ajatellen, että kaikki kuninkaan lapset ovat kuolleet; sillä Amnon
on ainoastansa kuollut. **34** Ja Absalom pakeni; ja palvelia, joka
vartiana oli, nosti silmänsä ja näki, ja katso, suuri joukko kansaa
tuli tiellä toinen toisensa perästä, vuoren sivulta. **35** Niin Jonadab
sanoi kuninkaalle: katso, kuninkaan lapset tulevat; niinkuin
palvelias sanonut on, niin on myös tapahtunut. **36** Ja kuin hän
puhunut oli, katso, kuninkaan lapset tulivat, korottivat äänensä ja
itkivät. Kuningas ja kaikki hänen palveliansa itkivät myös suurella
itkulla. **37** Mutta Albsalom pakeni ja meni Talmain Gessurin
kuninkaan Ammihudin pojan tykö; mutta hän murehti poikansa
tähden ne päivät. **38** Mutta sittekuin Absalom oli paennut ja
matkustanut Gessuriin oli hän siellä kolme ajastaikaa. **39** Ja sen
jälkeen lakkasi kuningas David menemästä Absalomia vastaan;
sillä hän oli jo lohdutettu Amnonin jälkeen, joka kuollut oli.

14 Ja kuin Joab ZeruJan poika ymmärsi kuninkaan sydämen
olevan Absalomia vastaan; **2** Niin Joab lähetti Tekoaan ja antoi

tuoda sieltä toimellisen vaimon, ja sanoi hänelle: teeskele nyt
sinus murheelliseksi, ja pue murhevaatteet päälles, ja älä voitele
sinuas öljyllä; vaan ole niinkuin joku vaimo, joka jo kauvan
aikaa on murehtinut kuollutta; **3** Ja mene kuninkaan tykö ja
puhu näin ja näin hänen kanssansa. Ja Joab pani sanat hänen
suuhunsa. **4** Ja kuin Tekoan vaimo tahtoi puhua kuninkaan
kanssa, lankesi hän maahan kasvoillensa, kumarsi ja sanoi:
auta minua! kuningas. **5** Kuningas sanoi hänelle: mikä sinun
on? Hän sanoi: minä olen tosin leskivaimo, ja minun mieheni
on kuollut, **6** Ja sinun piiallas oli kaksi poikaa: ne riitelivät
keskenänsä kedolla, ja ettei siellä ollut joka heidät eroitti, niin
löi toinen toisensa ja tappoi hänen. **7** Ja katso, nyt nousee
koko sukukunta piikaas vastaan ja sanoo: anna tänne se, joka
veljensä tappoi, tapettavaksi hänen veljensä sielun edestä, jonka
hän tappanut on, ja tehtäväksi perinnöttömäksi. Ja he tahtovat
sammuttaa minun kipinäni, joka vielä jäljellä on, ettei minun
miehelläni ensinkään nimeä pitäisi hänen jälkeensä oleman
maan päällä. **8** Kuningas sanoi vaimolle: mene kotias, ja minä
käsken sinun puolestas. **9** Ja Tekoan vaimo sanoi kuninkaalle:
minun herrani kuningas, se pahateko olkoon minun päälläni ja
minun isäni huoneen päällä; mutta kuningas ja hänen istuimensa
olkoon viatoin. **10** Kuningas sanoi: joka sinua vastaan puhuu,
tuo häntä minun tyköni: ei hänen pidä enää rupeeman sinuun.
11 Hän sanoi: ajatelkaan nyt kuningas Herransa Jumalansa
päälle, ettei verenkostajia ylen monta olisi kadottamaan, ja ettei
minun poikani surmattaisi. Hän sanoi: niin totta kuin Herra elää,
ei pidä hiuskarvakaan lankeeman pojastas maan päälle. **12**
Ja vaimo sanoi: anna nyt sinun piikas sanoa jotakin herralleni
kuninkaalle! Hän sanoi: sano. **13** Vaimo sanoi: miksi sinulla on

senkaltainen ajatus Jumalan kansaa vastaan? että kuningas
senkaltaisia sanoja puhunut on, niinkuin hän tekis itsensä
vialliseksi, ettei kuningas anna tuoda kulkiaansa jälleen: **14** Sillä
me tosin kuolemme ja juoksemme niinkuin vesi maahan, jota
ei pidätetä: Ja ei Jumalakaan henkeä ota pois, vaan ajattelee
kaiketi, ettei kulkia häneltä syöstäisi ulos. **15** Niin olen minä nyt
tullut puhumaan senkaltaisia herralleni kuninkaalle; sillä kansa
on peljättänyt minua, ja piikas ajatteli: minä puhun kuninkaan
kanssa, kuka tietää, että hän tekee piikansa sanan jälkeen.
16 Sillä kuningas kuulee piikaansa ja auttaa niiden kädestä,
jotka minua ja minun poikaani yhtä haavaa Jumalan perimisestä
eroittaa tahtovat. **17** Ja piikas ajatteli: herrani kuninkaan sanat
ovat minulle lohdutukseksi; sillä herrani kuninkaani on niinkuin
Jumalan enkeli, ja kuultelee hyvän ja pahan; sentähden myös
Herra sinun Jumalas on sinun kanssas. **18** Kuningas vastasi
ja sanoi vaimolle: älä siis salaa minulta sitä, mitä minä kysyn
sinulta. Vaimo sanoi: herrani kuningas puhukaan. **19** Kuningas
sanoi: eikö Joabin käsi ole sinun kanssas kaikissa päissä?
Vaimo vastasi ja sanoi: niin totta kuin sinun sielus elää, minun
herrani kuningas, ei ole yhtäkään oikialla eli vasemmalla kädellä,
paitsi sitä kuin minun herrani kuningas sanonut on; sillä sinun
palvelias Joab on minun käskenyt ja on kaikki nämät sanat piikas
suuhun pannut. **20** Että minä niin kääntäisin tämän asian, sen on
sinun palvelias Joab tehnyt: mutta minun herrani on toimellinen
niinkuin Jumalan enkeli, ja ymmärtää kaikki kappaleet maan
päällä. **21** Silloin sanoi kuningas Joabille: katso, minä olen sen
tehnyt: mene ja tuo nuorukainen Absalom jälleen. **22** Silloin
lankesi Joab kasvoillensa maahan, kumarsi ja kiitti kuningasta,
ja sanoi: tänäpänä ymmärtää palvelias minun löytäneeksi armon

sinun edessäs, minun herrani kuningas; sillä kuningas tekee,
mitä hänen palveliansa sanoo. **23** Niin nousi Joab ja meni
Gessuriin, ja toi Absalomin Jerusalemiin. **24** Mutta kuningas
sanoi: anna hänen poiketa huoneesensa ja ei nähdä minun
kasvojani. Niin Absalom poikkesi huoneesensa ja ei nähnyt
kuninkaan kasvoja. **25** Ja koko Israelissa ei ollut yksikään mies
niin kaunis kuin Absalom, ja niin suuresti ylistettävä; hamasta
hänen kantapäästänsä niin päänlakeen asti ei ollut yhtäkään
virhettä hänessä. **26** Ja kuin hänen päänsä kerittiin (se tapahtui
vihdoin joka vuosi, sillä se oli hänelle ylen raskas, niin että hänen
piti sen keritsemän), niin painoivat hänen hiuksensa kaksisataa
sikliä kuninkaan painon jälkeen. **27** Ja Absalomille syntyi kolme
poikaa ja yksi tytär, se kutsuttiin Tamar; ja hän oli kaunis vaimo
näöstä. **28** Ja niin oli Absalom kaksi ajastaikaa Jerusalemissa,
ettei hän kuninkaan kasvoja nähnyt. **29** Ja Absalom lähetti
Joabin perään, lähettääksensä häntä kuninkaan tykö: ja ei hän
tahtonut tulla hänen tykönsä. Hän lähetti toisen kerran, vaan ei
hän tahtonut tulla. **30** Silloin sanoi hän palvelioillensa: katsokaat
sitä Joabin pellon kappaletta minun sarkani vieressä, ja hänellä
on siinä ohraa: menkäät ja pistäkäät tuli siihen; niin pistivät
Absalomin palveliat tulen siihen. **31** Silloin nousi Joab ja tuli
Absalomin huoneesen, ja sanoi hänelle: miksi palvelias ovat
pistäneet tulen minun sarkaani? **32** Absalom sanoi Joabille:
katso, minä lähetin sinun perääs ja annoin sanoa sinulle: tule
minun tyköni, lähettääkseni sinua kuninkaan tykö, ja antaakseni
sanoa: miksi minä tulin Gessurista? Se olis minulle parempi, että
minä vielä siellä olisin. Niin anna minun nähdä kuninkaan kasvot:
jos myös joku pahateko on minussa, niin tappakoon minun. **33**
Ja Joab meni kuninkaan tykö ja sanoi sen hänelle, ja hän kutsui

Absalomin kuninkaan tykö. Ja hän kumarsi kuninkaan eteen
maahan kasvoillensa, ja kuningas antoi suuta Absalomille.

15 Ja tapahtui sitte, että Absalom antoi valmistaa itsellensä
vaunut ja hevoset, ja viisikymmentä miestä, jotka olivat hänen
edelläjuoksiansa. **2** Ja Absalom nousi varhain huomeneltain ja
seisoi porttitien vieressä, ja kuin jollakin oli asiaa tulla kuninkaan
tykö oikeuden eteen, kutsui Absalom sen tykönsä ja sanoi: sinun
palvelias on yhdestä Israelin sukukunnista, **3** Niin Absalom sanoi
hänelle: katso, sinun asias on oikia ja selkiä; mutta ei ole yksikään
siellä kuninkaalta asetettu, joka sinua kuulis. **4** Ja Absalom
sanoi: kuka minun asettais tuomariksi maalla, että jokainen tulis
minun tyköni jolla jotain asiaa ja kaipaamista on, auttaakseni
häntä oikeuteen? **5** Ja kuin joku tuli hänen tykönsä kumartamaan
häntä, ojensi hän kätensä ja tarttui häneen, ja antoi hänen suuta.
6 Niin teki Absalom kaikelle Israelille, kuin he tulivat oikeuden
eteen kuninkaan tykö; ja niin varasti Absalom Israelin miesten
sydämet. **7** Ja tapahtui neljänkymmenen ajastajan perästä,
että Absalom sanoi kuninkaalle: minä menisin ja täyttäisin
lupaukseni, jonka minä lupasin Herralle Hebronissa. **8** Sillä silloin
kuin minä asuin Gessurissa Syriassa, lupasi sinun palvelias
lupauksen ja sanoi: kuin Herra tuo minun kerran Jerusalemiin
jälleen, palvelen minä Herraa. **9** Kuningas sanoi hänelle: mene
rauhassa! Ja hän nousi ja meni Hebroniin. **10** Mutta Absalom
oli lähettänyt vakoojat kaikkiin Israelin sukukuntiin, ja käski
sanoa: kuin saatte kuulla torven äänen, niin sanokaat: Absalom
on kuningas Hebronissa. **11** Mutta Absalomin kanssa meni
kaksisataa miestä Jerusalemista, jotka olivat kutsutut; mutta ne
menivät yksinkertaisuudessansa, eikä mitään asiasta tietäneet.
12 Ja Absalom lähetti myös Ahitophelin Gilonilaisen, Davidin

neuvonantajan, perään hänen kaupungistansa Gilosta, kuin
hän uhria uhrasi; niin tehtiin juuri vahva liitto, ja paljo kansaa
lisääntyi ja eneni Absalomin tykö. **13** Ja yksi tuli ja ilmoitti
sen Davidille, ja sanoi: Israelin miesten sydän on kääntynyt
Absalomin jälkeen. **14** Ja David sanoi kaikille palvelioillensa,
jotka hänen kanssansa Jerusalemissa olivat: nouskaamme ja
paetkaamme, sillä muutoin ei pääse yksikään meistä Absalomin
edestä! rientäkäät menemään, ettei hän äkisti karkaisi meidän
päällemme, ja ottaisi meitä kiinni, ja vahingoitsisi meitä ja löisi
kaupunkia miekalla. **15** Kuninkaan palveliat sanoivat kuninkaalle:
mitä meidän herramme kuningas valitsee, katso tässä me
palvelias olemme. **16** Ja kuningas kävi jalkaisin ulos kaiken
huoneensa kanssa; mutta hän jätti kymmenen jalkavaimoa
huoneita vartioitsemaan. **17** Ja kuin kuningas ja kaikki kansa
olivat jalkaisin käyneet ulos, seisoivat he kaukana huoneista. **18**
Ja kaikki hänen palveliansa kävivät hänen tykönänsä, sitälikin
myös kaikki Kretit ja Pletit; ja kaikki Gatilaiset kuusisataa miestä,
jotka jalkaisin olivat tulleet Gatista, kävivät kuninkaan edellä.
19 Ja kuningas sanoi Ittaille Gatilaiselle: miksi sinä myös tulet
meidän kanssamme? Palaja ja ole kuninkaan tykönä; sillä sinä
olet muukalainen, ja olet tänne tullut sinun sialtas. **20** Sillä eilen
sinä tulit, ja minun pitäis tänäpänä antaman sinun käydä meidän
kanssamme; mutta minä menen, kuhunka minä menen: palaja
sinä ja vie sinun veljes myötäs. Sinun kanssas tapahtukoon
armo ja vakuus! **21** Ittai vastasi kuningasta ja sanoi: niin totta
kuin Herra elää, ja niin totta kuin minun herrani kuningas
elää, kussa ikänä herrani kuningas on, olisi se kuolemassa eli
elämässä, siellä pitää myös sinun palvelias oleman. **22** David
sanoi Ittaille: tule ja käy meidän kanssamme. Ja niin kävi Ittai

Gatilainen, ja kaikki hänen miehensä, ja kaikki lapset jotka
hänen kanssansa olivat. **23** Ja kaikki maakunta itki suurella
äänellä, ja kaikki väki meni kanssa. Ja kuningas kävi Kidronin
ojan ylitse, ja kaikki kansa kävi edellä korven tietä. **24** Ja
katso, Zadok myös oli siellä ja kaikki Leviläiset, jotka hänen
kanssansa olivat, ja he kantoivat Jumalan liitonarkin, ja panivat
ylös Jumalan arkin. Ja Abjatar meni ylös, siihenasti kuin kaikki
väki tuli kaupungista. **25** Niin sanoi kuningas Zadokille: kanna
Jumalan arkki kaupunkiin jälleen: jos minä löydän armon Herran
edessä, niin hän tuo minun jälleen ja antaa minun nähdä hänen
ja hänen majansa. **26** Mutta jos hän niin sanoo: et sinä ole
minulle otollinen! katso, tässä minä olen: hän tehköön minulle,
mitä hän tahtoo! **27** Ja kuningas sanoi papille Zadokille: sinä
näkiä, palaja rauhassa kaupunkiin, ja molemmat teidän poikanne
teidänkanssanne, Ahimaats sinun poikas ja Jonatan AbJatarin
poika. **28** Katso, minä odotan tasaisella kedolla korvessa
siihenasti kuin teiltä sana tulee, tekemään minulle tiettäväksi. **29**
Niin Zadok ja AbJatar kantoivat Jumalan arkin Jerusalemiin, ja
olivat siellä. **30** Mutta David meni ylös öljymäen paltaa myöten ja
itki käydessänsä, ja hänen päänsä oli peitetty, ja kävi kengittä;
niin myös kaikki kansa, jotka hänen kanssansa olivat, peittivät
päänsä, ja käyden astuivat ylös ja itkivät. **31** Ja kuin Davidille
ilmoitettiin Ahitophelin olevan liitossa Absalomin kanssa, sanoi
hän: Herra, tee Ahitophelin neuvo tyhmyydeksi! **32** Ja kuin David
tuli kukkulalle, kussa Jumalaa rukoiltiin, katso, Husai Arkilainen
kohtasi häntä reväistyllä hameella, ja multaa hänen päänsä
päällä. **33** Ja David sanoi: jos seuraat minua, niin sinä olet
minulle kuormaksi. **34** Mutta jos palajat kaupunkiin ja sanot
AbsalomiIle: minä olen sinun palvelias, kuningas, joka ennen

isääs olen kauvan palvellut, ja tahdon olla nyt sinun palvelias:
ja näin sinä minulle teet Ahitophelin neuvon tyhjäksi. **35** Eikö
Zadok ja AbJatar papit ole sinun kanssas? Ja kaikki, mitäs kuulet
kuninkaan huoneessa, ilmoita papeille Zadokille ja AbJatarille.
36 Katso, heidän kaksi poikaansa ovat siellä heidän kanssansa,
Ahimaats Zadokin poika ja Jonatan AbJatarin poika: niiden
kanssa te saatte lähettää minulle, mitä te kuulette. **37** Niin Husai
Davidin ystävä meni kaupunkiin ja Absalom tuli Jerusalemiin.

16 Ja kuin David oli vähä käynyt alas vuoren kukkulalta, katso,
kohtasi hänen Ziba MephiBosetin palvelia kahdella satuloidulla
aasilla, joiden päällä oli kaksisataa leipää, ja sata rypälettä
rusinoita, ja sata rypälettä fikunia ja leili viinaa. **2** Niin sanoi
kuningas Ziballe: mitäs näillä tahdot tehdä? Ziba sanoi: aasit
pitää oleman kuninkaan perheelle, joilla he ajaisivat, leivät ja
fikunat palvelioille, joista he söisivät, ja viina heidän juodaksensa,
kuin he väsyvät korvessa. **3** Kuningas sanoi: kussa on herras
poika? Ziba sanoi kuninkaalle: katso, hän jäi Jerusalemiin, sillä
hän sanoi: tänäpänä pitää Israelin huoneen antaman minulle
minun isäni valtakunnan. **4** Kuningas sanoi Ziballe: katso, kaikki
mitä MephiBosetilla on, pitää sinun oleman. Ziba sanoi: minä
rukoilen nöyrästi, anna minun löytää armo sinun edessäs, herrani
kuningas. **5** Kuin kuningas David tuli Bahurimiin, katso, sieltä tuli
yksi mies Saulin huoneen suvusta, Simei nimeltä, Geran poika,
se läksi ulos ja kiroili käydessänsä, **6** Ja paiskeli kiviä Davidin
puoleen, ja kaikkia kuningas Davidin palvelioita vastaan; sillä
kaikki kansa ja kaikki väkevät olivat hänen oikialla ja vasemmalla
puolellansa. **7** Ja Simei sanoi näin kiroillessansa häntä: ulos, ulos
tänne, sinä verikoira, sinä Belialin mies! **8** Herra on maksanut
sinulle kaiken Saulin huoneen veren, ettäs olet tullut hänen

siaansa kuninkaaksi. Ja Herra on antanut valtakunnan pojalles
Absalomille; ja katso, nyt sinä olet sinun pahuudessas, sillä sinä
olet verikoira. **9** Silloin Abisai ZeruJan poika sanoi kuninkaalle:
pitääkö tämän kuolleen koiran kiroileman herraani kuningasta?
Minä menen ja lyön häneltä pään pois. **10** Kuningas sanoi: te
ZeruJan pojat, mitä minun on teidän kanssanne? Anna hänen
kirota; sillä Herra on hänelle sanonut: kiroile David. Kuka taitaa
nyt sanoa: miksis niin teet? **11** Ja David sanoi Abisaille ja kaikille
palvelioillensa: katso, minun poikani, joka minun kupeistani tullut
on, seisoo minun henkeni perään: miksi ei siis pidä myös Jeminin
pojan? Antakaat hänen kiroilla, sillä Herra on hänelle sanonut.
12 Mahtaa tapahtua: Herra katsoo minun viheliäisyyttäni, ja Herra
maksaa minulle hyvällä, sen kun hän minua tänäpänä kiroilee.
13 Ja David meni väkinensä tietä myöten; mutta Simei kävi
hänen kohdallansa mäen viertä myöten, ja käyden kiroili, lasketti
kiviä hänen puoleensa ja viskeli multaa. **14** Ja kuningas vaelsi,
ja kaikki kansa joka oli hänen kanssansa oli väsyksissä; ja hän
lepäsi siinä. **15** Mutta Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet,
tulivat Jerusalemiin; ja Ahitophel hänen kanssansa. **16** Kuin
Husai Arkilainen Davidin ystävä tuli Absalomin tykö, sanoi hän
Absalomille: kuningas eläköön, kuningas eläköön! **17** Absalom
sanoi Husaille: onko tämä sinun laupiutes ystäväs kohtaan?
Miksi et mennyt ystäväs kanssa? **18** Husai sanoi Absalomille:
ei niin; mutta jonka Herra valitsee, ja tämä kansa, ja kaikki
Israelin miehet, hänen minä olen ja hänen kanssanssa minä
pysyn. **19** Sitälikin, ketästä minun pitäis palveleman? eikö hänen
poikansa edessä? Niinkuin minä olen palvellut isäis edessä, niin
minä myös tahdon olla sinun edessäs. **20** Ja Absalom sanoi
Ahitophelille: pitäkäät neuvoa, mitä meidän pitää tekemän? **21**

Ahitophel sanoi Absalomille: makaa isäs jalkavaimoin kanssa,
jotka hän on jättänyt huonetta vartioitsemaan; niin koko Israel
saa kuulla sinun tehneeksi isäs haisemaan, ja kaikkein kädet
vahvistetaan siitä, jotka sinun tykönäs ovat. **22** Niin tekivät he
Absalomille majan katon päälle; ja Absalom makasi kaikkein
isänsä jalkavaimoin kanssa, kaiken Israelin nähden. **23** Kuin
Ahitophel neuvoa antoi sillä ajalla, oli se niinkuin joku olis kysynyt
Jumalalta jostakin asiasta: kaikki niin olivat Ahitophelin neuvot
niin Davidin kuin Absalominkin tykönä.

17 Ja Ahitophel sanoi Absalomille: minä valitsen nyt
kaksitoistakymmentä tuhatta miestä ja nousen tänä yönä
ajamaan Davidia takaa. **2** Ja minä karkaan hänen päällensä,
niinkauvan kuin hän on väsynyt ja heikko käsistä. Kuin minä
hänen peljätän, että kaikki kansa pakenee, joka hänen tykönänsä
on, niin lyön minä kuninkaan yksinänsä, **3** Ja palautan kaiken
kansan sinun tykös. Kuin jokainen on sinun tykös palautettu,
niinkuin sinä anonut olet, niin kaikki kansa on rauhassa. **4** Se
näkyi oikia olevan Absalomille ja kaikille vanhimmille Israelissa.
5 Mutta Absalom sanoi: kutsuttakoon myös Husai Arkilainen, ja
kuulkaamme, mitä hän tästä asiasta sanoo. **6** Ja kuin Husai tuli
Absalomin tykö, puhui Absalom hänelle, sanoen: näitä Ahitophel
on puhunut, sano sinä, pitääkö meidän niin tekemän, taikka
ei? **7** Niin Husai sanoi Absalomille: ei ole se hyvä neuvo, kuin
Ahitophel tällä haavalla antanut on. **8** Ja Husai sanoi vielä: sinä
tunnet hyvin isäs ja hänen miehensä, että ne ovat väkevät ja
vihaiset sydämestä niinkuin karhu, jolta pojat ovat otetut kedolla
pois: on myös isäs sotamies, ja ei hän yöttele väkensä kanssa.
9 Katso: nyt hän on lymyttänyt itsensä johonkuhun luolaan eli
johonkuhun muuhun paikkaan: jos se nyt tapahtuis, että he

nyt alussa kaatuisivat, ja se kuin sen kohta kuulis, niin hän
sanois: siellä on tapahtunut suuri tappo sen kansan seassa,
jotka Absalomia seurasivat. **10** Niin rupeais todella jokainen
pelkäämään, joka muutoin on väkevä sotamies, jonka sydän
on kuin jalopeuran sydän; sillä kaikki Israel tietää, että isäs on
väkevä, ja ne ovat jalot sotamiehet, jotka hänen kanssansa ovat.
11 Mutta sitä neuvoa minä annan, että sinä kokoat tykös kaiken
Israelin, hamasta Danista BerSebaan asti, niin monta kuin santaa
meren rannalla: ja sinä itse menet heidän kanssansa heidän
seassansa. **12** Niin me karkaamme hänen päällensä, kussa
paikassa me hänen ikänä löydämme, ja karkaamme hänen
päällensä, niinkuin kaste lankee maan päälle, ettemme yhtäkään
jätä jäljelle kaikista hänen miehistänsä, jotka hänen kanssansa
ovat. **13** Mutta jos hän kokoo itsensä johonkuhun kaupunkiin,
niin pitää koko Israelin siihen kaupunkiin heittämän köysiä; ja me
vedämme sen virtaan siihenasti, ettei siitä löydetä yhtäkään
kiveä. **14** Niin sanoi Absalom ja jokainen mies Israelista: Husain
Arkilaisen neuvo on parempi kuin Ahitophelin. Mutta Herra asetti
sen niin, että Ahitophelin hyvä neuvo estettiin, että Herra saattais
Absalomille onnettomuuden. **15** Ja Husai sanoi papille Zadokille
ja AbJatarille: niin ja niin on Ahitophel Absalomia ja Israelin
vanhempia neuvonut, mutta minä olen niin ja niin neuvonut. **16**
Niin lähettäkäät nyt kiiruusti matkaan, ja ilmoittakaat Davidille ja
sanokaat: älä ole yötä kedolla korvessa, mutta riennä pois, ettei
kuningas nieltäis ja kaikki väki joka hänen kanssansa on. **17** Ja
Jonatan ja Ahimaats seisoivat Rogelin lähteen tykönä, ja yksi
piika meni ja sanoi sen heille, ja he menivät ja sanoivat sen
kuningas Davidille; sillä ei he uskaltaneet näyttää itsiänsä, että
olivat tulleet kaupunkiin. **18** Mutta yksi palvelia sai heidät nähdä ja

ilmoitti Absalomille. Ja he menivät nopiasti molemmin matkaansa
ja tulivat Bahurimissa yhden miehen huoneesen, hänellä oli
kaivo kartanossansa; ja he astuivat siihen sisälle. **19** Ja vaimo
otti peitteen ja levitti kaivon päälle, ja hajoitti survotuita herneitä
sen päälle; niin ettei sitä tuntunut. **20** Kuin Absalomin palveliat
tulivat vaimon tykö huoneeseen, sanoivat he: kussa on Ahimaats
ja Jonatan? Vaimo sanoi heille: he menivät tuon vähän ojan
ylitse. Ja kuin he olivat etsineet ja ei mitään löytäneet, menivät
he Jerusalemiin jällensä. **21** Ja kuin he olivat menneet pois,
nousivat he kaivosta ylös, ja menivät matkaansa, ja ilmoittivat
kuningas Davidille, ja sanoivat Davidille: nouskaat ja menkäät
kiiruusti veden ylitse; sillä niin ja niin on Ahitophel pitänyt neuvoa
teitä vastaan. **22** Silloin nousi David ja kaikki väki, joka hänen
kanssansa oli, ja meni ennen päivän koittamaa Jordanin ylitse, ja
ei yksikään puuttunut heistä, joka ei tullut Jordanin ylitse. **23** Kuin
Abitophel näki, ettei hänen neuvonsa jälkeen tehty, satuloitsi hän
aasinsa, nousi ja meni huoneesensa ja kaupunkiinsa, ja toimitti
huoneensa menot, ja hirtti itsensä; ja niin hän kuoli ja haudattiin
isänsä hautaan. **24** Ja David tuli Mahanaimiin; ja Absalom meni
Jordanin ylitse, hän ja kaikki Israelin miehet hänen kanssansa.
25 Ja Absalom asetti Amasan Joabin siaan sodanpäämieheksi.
Ja Amasa oli Jetran sen Jisreeliläisen poika, joka makasi
Abigailin Nahaksen tyttären ZeruJan sisaren, Joabin äidin. **26**
Mutta Israel ja Absalom sioittivat itsensä Gileadin maalle. **27**
Kuin David oli tullut Mahanaimiin, toi Sobi Nahaksen poika,
Ammonin lasten Rabbatista, ja Makir Amnielin poika Lodebarista
ja Barsillai Gileadilainen Rogelimista **28** Makausvaatteita, maljoja,
saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja, kuivatuita tähkäpäitä, papuja,
herneitä ja tuletettuja herneitä, **29** Hunajaa, voita, lampaita

ja lehmän juustoja, ne kantoivat he Davidille ja väelle, joka
hänen kanssansa oli, ravinnoksi; sillä he ajattelivat: kansa rupee
isoomaan, väsymään ja janoomaan korvessa.

18 Ja David silmäili kansan, joka hänen tykönänsä oli, ja pani
päämiehiä tuhanten ja satain päälle, **2** Ja lähetti kansasta
kolmannen osan Joabin kanssa ja kolmannen osan Abisain
ZeruJan pojan Joabin veljen kanssa, ja kolmannen osan Ittain
sen Gatilaisen kanssa. Ja kuningas sanoi kansalle: minä menen
kohta myös teidän kanssanne. **3** Mutta kansa sanoi: älä mene;
sillä jos me joudumme pakenemaan, ei he meistä tottele:
jos puoli kuolee meistä, ei he siitä pidä lukua; sillä sinä olet
niinkuin kymmenentuhatta meistä. Se on parempi, ettäs tulet
meille avuksi kaupungista. **4** Kuningas sanoi heille: mitä te
luulette teillenne olevan hyväksi, sen minä teen. Ja kuningas
seisoi portilla, ja kansa kävi sadoin ja tuhansin ulos. **5** Ja
kuningas käski Joabia, Abisaita ja Ittaita, sanoen: menkäät
siviästi nuorukaisen Absalomin kanssa; ja kaikki kansa kuuli
kuninkaan varoittavan jokaista päämiestä Absalomista. **6** Ja
kuin kansa tuli väljälle Israelia vastaan, niin oli sota Ephraimin
metsässä. **7** Ja Israelin kansa lyötiin siellä Davidin palvelioilta,
että sinä päivänä tapahtui sangen suuri tappo: (ja kaatui)
kaksikymmentä tuhatta miestä. **8** Ja sota hajoitettiin siellä
kaikkeen maahan; ja metsä surmasi usiamman sinä päivänä
kansasta, kuin miekka. **9** Ja Absalom kohtasi Davidin palvelioita
ja ajoi muulilla. Ja kun muuli tuli oksaisen paksun tammen alle,
tarttui hänen päänsä tammeen, ja hän jäi riippumaan taivaan ja
maan välille, mutta muuli juoksi matkaansa hänen altansa. **10**
Kuin yksi mies sen näki, ilmoitti hän Joabille, ja sanoi: katso, minä
näin Absalomin riippuvan tammessa. **11** Ja Joab sanoi miehelle,

joka sen hänelle ilmoitti: katso, näitkös sen? Miksi et lyönyt
häntä siitä maahan? Niin minä olisin minun puolestani antanut
sinulle kymmenen hopiapenninkiä ja yhden vyön. **12** Mies sanoi
Joabille: jos olisin saanut punnittuna tuhannen hopiapenninkiä
minun käteeni, en minä vielä sittenkään olisi kättäni satuttanut
kuninkaan poikaan; sillä kuningas käski meidän kuullemme
sinua ja Abisaita ja Ittaita, sanoen: pitäkäät vaari nuorukaisesta
Absalomista. **13** Eli jos minä vielä jotakin vääryyttä tehnyt olisin
sieluni vahingoksi (sillä ei kuninkaan edessä mitään salattu ole),
niin sinä olisit ollut minua vastaan. **14** Joab sanoi: en minä
enää sinun tykönäs viivy; ja otti kolme keihästä käteensä ja
pisti ne Absalomin sydämeen, kuin hän vielä tammessa eli; **15**
Ja kymmenen nuorukaista Joabin asetten kantajista piirittivät
hänen; he löivät ja tappoivat Absalomin. **16** Niin puhalsi Joab
basunaan, ja kansa palasi ajamasta Israelia takaa; sillä Joab
tahtoi armahtaa kansaa. **17** Ja he ottivat Absalomin, ja heittivät
metsässä suureen kuoppaan, ja panivat suuren kiviroukkion
hänen päällensä. Ja koko Israel pakeni kukin majallensa. **18**
Vaan Absalom oli eläissänsä pystyttänyt itsellensä patsaan,
se seisoo Kuninkaanlaaksossa; sillä hän sanoi: ei minulla ole
yhtään poikaa, olkoon tämä sentähden minun nimeni muistoksi.
Ja kutsui sen patsaan nimellänsä, joka vielä tänäpänä kutsutaan
Absalomin paikaksi. **19** Ahimaats Zadokin poika sanoi: minä
juoksen nyt ja ilmoitan kuninkaalle, Herran saattaneeksi hänelle
oikeuden hänen vihollistensa käsistä. **20** Joab sanoi hänelle: et
sinä yhtään hyvää sanomaa vie tänäpänä, vie toisena päivänä
sanomia, vaan ei sinun pidä tänäpänä sanomaa saattaman; sillä
kuninkaan poika on kuollut. **21** Mutta Joab sanoi Kuusille: mene
ja ilmoita kuninkaalle mitäs nähnyt olet. Ja Kuusi kumarsi Joabia

ja juoksi. **22** Mutta Ahimaats Zadokin poika sanoi vielä kerran
Joabille: vaikka mitä olis, minä juoksen myös Kuusin perässä.
Joab sanoi: miksi sinä juokset, poikani? Et sinä vie yhtään
hyvää sanomaa. **23** Hän vastasi: vaikka mitä olis, minä juoksen.
Hän sanoi hänelle: juokse. Niin Ahimaats juoksi kohdastansa ja
ennätti Kuusin. **24** Mutta David istui kahden portin vaiheella, ja
vartia meni portin kohdalle, muurin katon päälle, nosti silmänsä
ja näki miehen juoksevan yksinänsä, **25** Ja vartia huusi ja sanoi
sen kuninkaalle. Kuningas sanoi: jos hän on yksin, niin hän
on hyvä sanantuoja; Ja hän aina juoksi ja tuli lähemmä. **26**
Niin vartia näki toisen miehen juoksevan, ja huusi ovenvartialle
ja sanoi: katso, yksi mies juoksee yksinänsä. Kuningas sanoi:
se on myös hyvä sanantuoja. **27** Vartia sanoi: minulle näkyy
ensimäisen juoksu, niinkuin se olis Ahimaatsin Zadokin pojan
juoksu. Ja kuningas sanoi: se on hyvä mies ja tuo hyvää
sanomaa. **28** Ahimaats huusi ja sanoi kuninkaalle: Rauha! ja
kumarsi kuninkaan edessä maahan kasvoillensa ja sanoi: kiitetty
olkoon Herra sinun Jumalas, joka ne miehet on antanut sinun
kätees, jotka nostivat kätensä herraani kuningasta vastaan! **29**
Kuningas sanoi: onko nuorukainen Absalom rauhassa? Ahimaats
sanoi: minä näin suuren metelin, kuin Joab kuninkaan palvelia
lähetti minun sinun palvelias tänne, ja en minä tiedä, mikä se
oli. **30** Kuningas sanoi: mene erinäs ja seiso siellä. Ja hän
meni erinänsä ja seisoi siellä. **31** Ja katso, Kuusi tuli ja sanoi:
täällä ovat hyvät sanomat, herrani kuningas: Herra on saattanut
tänäpänä sinulle oikeuden kaikkein kädestä, jotka nousivat sinua
vastaan. **32** Kuningas sanoi Kuusille: onko nuorukainen Absalom
rauhassa? Kuusi sanoi: tapahtukoon niin herrani kuninkaan
vihollisille, kuin nuorukaiselle on tapahtunut, ja kaikille niille,

jotka heitänsä asettavat sinua vastaan sinulle vahingoksi! **33**
Niin tuli kuningas murheelliseksi, ja meni portin ylistupaan ja itki,
ja sanoi mennessänsä näin: poikani Absalom! poikani, poikani
Absalom! O, jospa minä olisin kuollut sinun siassas, oi, Absalom
poikani, minun poikani!

19 Ja Joabille ilmoitettiin: katso, kuningas itkee ja suree
Absalomia. **2** Ja sinä päivänä oli voitosta itku kaiken kansan
seassa; sillä kansa oli kuullut sinä päivänä sanottavan kuninkaan
olevan murheellisen poikansa tähden. **3** Ja kansa lymytti sinä
päivänä itsensä ja ei tullut kaupunkiin; niinkuin joku kansa
varastaa itsensä, joka häpee paetessansa sodassa. **4** Mutta
kuningas peitti kasvonsa ja huusi suurella äänellä: voi minun
poikani Absalom! Absalom, minun poikani, minun poikani! **5** Niin
Joab tuli kuninkaan tykö huoneeseen ja sanoi: sinä olet häväissyt
tänäpänä kaikki sinun palvelias, jotka ovat sinun, ja sinun poikais
ja tytärtes, emäntäis ja jalkavaimois hengen hädästä pelastaneet
tänäpänä; **6** Ettäs rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat
niitä, jotka sinua rakastavat; sillä tänäpänä sinä ilmoitit sinus
ei lukua pitävän sodanpäämiehistä eli palvelioistas, ja siitä
minä tänäpänä ymmärrän, että jos Absalom ainoastansa eläis
ja me kaikki olisimme tänäpänä kuolleet, se sinulle kelpais.
7 Nouse siis nyt ja käy ulos, ja puhu suloisesti palvelioilles;
sillä minä vannon sinulle Herran kautta, että jolles sinä käy
ulos, niin ei ole yksikään mies sinun tykönäs tätä yötä; se on
sinulle pahempi, kuin kaikki se vastoinkäyminen, joka sinulle
hamasta nuoruudestas tähän asti on tapahtunut. **8** Niin nousi
kuningas, ja istui portilla. Ja se ilmoitettiin kaikelle kansalle,
sanoen: katso, kuningas istuu portilla. Niin kaikki kansa tuli
kuninkaan eteen; vaan Israel oli paennut itsekukin majoillensa. **9**

Ja kaikki kansa Israelin sukukunnista riiteli keskenänsä, sanoen:
kuningas on meitä auttanut meidän vihamiestemme käsistä, Ja
hän on meitä pelastanut Philistealaisilta: ja nyt täytyy hänen
maakunnasta paeta Absalomin tähden. **10** Mutta Absalom,
jonka me voitelimme meillemme, on kuollut sodassa, miksi
te nyt olette niin hiljaiset noutamaan kuningasta? **11** Mutta
kuningas David lähetti pappein Zadokin ja AbJatarin tykö, ja
käski heille sanoa: puhukaat vanhimmille Juudassa, sanoen:
miksi te olette viimeiset kuningasta kotiansa noutamaan? Sillä
kaiken Israelin puhe oli ilmoitettu kuninkaan huoneessa. **12**
Te olette minun veljeni, minun luuni ja minun lihani: miksi te
olette viimeiset noutamaan jälleen kuningasta? **13** Ja sanokaat
Amasalle: etkös ole minun luuni ja lihani? Jumala tehköön
minulle niin ja niin, jollei sinun pidä tuleman sotaherraksi minun
edessäni Joabin siaan sinun elinaikanas. **14** Ja hän käänsi
kaikkein Juudan miesten sydämet niinkuin yhden miehen. Ja he
lähettivät kuninkaalle sanan: palaja sinä ja kaikki palvelias. **15**
Niin kuningas tuli jälleen. Ja kuin hän lähestyi Jordania, olivat
kaikki Juudan miehet tulleet Gilgaliin menemään kuningasta
vastaan ja saattamaan kuningasta Jordanin ylitse. **16** Ja Simei
Geran poika, Jeminin pojan Bahurimista, kiiruhti itsensä ja
meni alas Juudan miesten kanssa kuningas Davidia vastaan.
17 Ja hänen kanssansa oli tuhannen miestä BenJaminista,
oli myös Ziba Saulin huoneen palvelia viidentoistakymmenen
poikansa kanssa ja kahdenkymmenen palvellansa kanssa; ja
he kiiruhtivat heitänsä Jordanin ylitse kuninkaan eteen. **18** He
valmistivat alukset kuningasta ja hänen palvelioitansa ylitse
vietää, tehdäksensä sitä kuninkaalle mielen nouteeksi. Mutta
Simei Geran poika lankesi polvillensa kuninkaan eteen hänen

mennessä Jordanin ylitse, **19** Ja sanoi kuninkaalle: minun
herrani, älä lue minulle sitä pahaa tekoa, älä myös muistele
sinun palvelias rikosta, jolla hän sinun vihoitti, herra kuningas,
lähteissäs Jerusalemista: älköön kuningas sitä sydämeensä
panko. **20** Sillä sinun palvelias tuntee syntiä tehneensä, ja
katso, minä olen tänäpänä lähtenyt ensimäisenä koko Josephin
huoneesta herraani kuningasta vastaan. **21** Mutta Abisai ZeruJan
poika vastasi ja sanoi: eikö Simein sen edessä pitäisi kuoleman,
että hän kirosi Herran voideltua? **22** Ja David vastasi: mitä
minun on teidän kanssanne, te ZeruJan pojat, että tahdotte
tänäpänä minulle tulla saatanaksi? Pitäiskö jonkun tänäpänä
kuoleman Israelista? Luuletteko, etten minä tiedä tänäpänä itseni
tulleeksi kuininkaaksi Israelissa? **23** Sanoi siis kuningas Simeille:
ei sinun pidä kuoleman; ja kuningas vannoi hänelle. **24** Tuli myös
MephiBoset Saulin poika kuningasta vastaan, pesemättömillä
jaloilla ja ajelemattomalla parralla; ei hän ollut myös pessyt
vaatteitansa siitä päivästä, kuin kuningas läksi ja rauhassa jälleen
palasi. **25** Kuin hän tuli Jerusalemissa kuningasta vastaan, sanoi
kuningas hänelle: miksi et minun kanssani tullut, MephiBoset? **26**
Ja hän sanoi: herra kuningas, minun palveliani on pettänyt minun;
sillä palvelias ajatteli: minä satuloitsen aasin, ajan ja vaellan sillä
kuninkaan tykö; sillä palvelias on ontuva. **27** Ja vielä päälliseksi
on hän kantanut minun herrani kuninkaan edessä palvelias
päälle; vaan herrani kuningas on kuin Jumalan enkeli, tee siis
mitä sinulle on kelvollinen. **28** Sillä koko minun isäni huone ei ole
muu ollut kuin kuoleman kansa herrani kuninkaan edessä, ja
sinä olet palvelias istuttanut niiden sekaan, jotka sinun pöydältäs
syövät; mikä oikeus on minulla enää huutaa kuninkaan tykö? **29**
Kuningas sanoi hänelle: mitäs tahdot enää puhua asiastas?

Minä olen sanonut: sinun ja Ziban pitää keskenänsä jakaman
pellon. **30** Niin MephiBoset sanoi kuninkaalle: ottakaan hän sen
kokonansa, että herrani kuningas on rauhassa kotiansa palannut.
31 Ja Barsillai Gileadilainen tuli Rogelimista ja meni kuninkaan
kanssa Jordanin ylitse, saattamaan häntä Jordanin ylitse. **32** Ja
Barsillai oli sangen ijällinen, jo kahdeksankymmenen vuotinen;
hän oli ravinnut kuningasta, kuin hän Mahanaimissa oli; sillä hän
oli sangen jalo mies. **33** Ja kuningas sanoi Barsillaille: seuraa
minua, minä ravitsen sinun minun kanssani Jerusalemissa. **34**
Mutta Barsillai sanoi kuninkaalle: kuinka monta vuotta minulla
enää on elää, että minä menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin?
35 Minä olen jo tänäpänä kahdaksankymmenen ajastaikainen,
tietäisinkö minä, mikä hyvä eli paha olis? eli maistaisko palvelias,
mitä hän syö ja juo? taikka kuulisinko minä silleen veisaajain
ja laulajain ääntä? Miksi palvelias pitäis vaivaaman herraani
kuningasta? **36** Sinun palvelias menee vähä Jordanin ylitse
kuninkaan kanssa: minkätähden kuningas tahtoo minulle näin
kostaa? **37** Salli siis nyt palvelias palata jällensä, että minä
kuolisin minun kaupungissani ja haudattaisiin isäni ja äitini
hautaan: ja katso, tässä on sinun palvelias Kimeham, hän
menköön herrani kuninkaan kanssa: ja tee hänelle, mitä sinulle
on kelvollinen. **38** Kuningas vastasi: Kimehamin pitää seuraaman
minua ylitse, ja minä teen hänelle, mikä sinulle on otollinen,
ja kaikki mitäs minulta anot, teen minä sinulle. **39** Kuin kaikki
kansa ja kuningas olivat menneet Jordinin ylitse, antoi kuningas
Barsillain suuta ja siunasi häntä, ja hän palasi kotiansa. **40** Niin
kuningas meni Gilgaliin ja Kimeham seurasi häntä; ja kaikki
Juudan väki oli saattanut kuningasta ylitse, niin myös puoli
Israelin kansasta. **41** Ja katso, silloin tulivat kaikki Israelin miehet

kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle: miksi meidän veljemme
Juudan miehet ovat varastaneet sinun ja vieneet kuninkaan
perheinensä Jordanin ylitse, kaikki myös Davidin miehet hänen
kanssansa. **42** Niin vastasivat kaikki Juudan miehet Israelin
miehille: sillä kuningas on meitä läheisempi, miksi te sentähden
niin närkästytte? Vai luuletteko te, että me jollakulla olemme
kuninkaalta ravitut, taikka joitakin lahjoja saaneet? **43** Niin
Israelin miehet vastasivat Juudan miehiä, sanoen: meillä on
kymmenen osaa kuninkaassa, enemmin myös David meille tulee
kuin teille: kuinka siis sinä olet minua niin halvaksi lukenut, ettei
minun olisi sopinut ensimäisenä olla kuningastani noutamassa?
Mutta Juudan miehet puhuivat tuimemmin kuin Israelin miehet.

20 Mutta siihen tuli yksi kuuluisa Belialin mies, jonka nimi oli
Seba Bikrin poika Jeministä; se soitti basunalla ja sanoi: ei
meillä ole yhtäkään osaa Davidissa eikä yhtäkään perimistä Isain
pojassa, itsekukin palatkaan majaansa, o Israel! **2** Silloin jokainen
Israelissa luopui Davidista, ja seurasivat Sebaa Bikrin poikaa.
Mutta Juudan miehet riippuivat kuninkaassansa Jordanista
Jerusalemiin asti. **3** Ja David tuli kotiansa Jerusalemiin, ja
kuningas otti ne kymmenen jalkavaimoa, jotka hän oli jättänyt
huonetta vartioitsemaan, ja antoi heidän kätkettää, ja elätti heitä
ja ei mennyt heidän tykönsä; ja he olivat salvatut kuolemaansa
asti leskeydessänsä. **4** Ja kuningas sanoi Amasalle: kokoa
minun tyköni Juudan miehet kolmena päivänä, ja sinun pitää
myös itse läsnä oleman. **5** Niin Amasa meni kokoomaan Juudan
miehiä, ja hän viipyi määrätyn ajan ylitse. **6** Niin David sanoi
Abisaille: nyt Seba Bikrin poika enempi meitä vahingoitsee
kuin Absalom: ota siis herras palveliat ja aja häntä takaa, ettei
hän löytäisi vahvoja kaupungeita ja pääsisi meidän silmäimme

edestä. **7** Silloin läksivät hänen kanssansa Joabin miehet, ja
Kretit ja Pletit, ja kaikki väkevät. Ja he läksivät Jerusalemista
ajamaan Sebaa Bikrin poikaa takaa. **8** Kuin he joutuivat suuren
vahan tykö Gibeoniin, tuli Amasa heidän eteensä. Mutta Joab
oli vyötetty päällisvaatteissansa, ja sen päällä miekan vyö,
joka riippui hänen kupeissansa tupessa, ja koska hän kävi,
taisi se pudota. **9** Ja Joab sanoi Amasalle: oletkos rauhassa,
minun veljeni? Ja Joab tarttui oikialla kädellänsä Amasan
partaan, suuta antaaksensa hänen. **10** Mutta ei Amasa ottanut
vaaria miekasta joka oli Joabin kädessä: ja hän pisti sillä häntä
vatsaan ja vuodatti hänen sisällyksensä maalle, eikä häntä enää
pistänyt, ja hän kuoli. Mutta Joab ja hänen vejensä Abisai ajoivat
Sebaa Bikrin poikaa takaa. **11** Mutta yksi Joabin palvelioista
seisoi hänen tykönänsä ja sanoi: kuka tahtoo pitää Joabin
ja Davidin kanssa, hän seuratkaan Joabia! **12** Mutta Amasa
makasi tahrattuna veressä keskellä tietä. Kuin yksi näki sen,
että kaikki kansa seisahti, siirsi hän Amasan tieltä kedolle ja
heitti vaatteen hänen päällensä; sillä hän näki, että jokainen
joka hänen tykönsä tuli, seisahti siihen. **13** Kuin hän oli tieltä
siirretty, meni jokainen Joabin jälkeen, ajamaan Sebaa Bikrin
poikaa takaa. **14** Ja hän vaelsi kaikki Israelin sukukunnat lävitse
Abelaan ja BetMaakaan ja koko Berimiin, ja ne kokoontuivat
ja seurasivat myös häntä. **15** Mutta kuin he tulivat, niin he
piirittivät hänen Abelassa BetMaakan tykönä, ja rakensivat vallin
kaupungin ympärille, joka seisoi muurin tasalla. Mutta kaikki
kansa, joka Joabin myötä oli, karkasi muuria kukistamaan. **16**
Niin toimellinen vaimo huusi kaupungista: kuulkaat, kuulkaat!
sanokaat Joabille, että hän tulee tänne lähes, minä puhuttelen
häntä. **17** Kuin hän tuli hänen tykönsä, sanoi vaimo: oletkos

Joab? Hän vastasi: olen. Vaimo sanoi hänelle: kuule piikas
sanat! Hän vastasi: minä kuulen. **18** Ja hän puhui, sanoen:
muinoin sanottiin: joka kysellä tahtoo, hän kysykään Abelassa,
ja niin se menestyi. **19** Minä olen rauhallinen ja uskollinen
(kaupunki) Israelissa, ja sinä tahdot tappaa sen kaupungin ja
äidin Israelissa: miksis tahdot niellä Herran perimisen? **20** Silloin
vastasi Joab ja sanoi: pois se, pois se minusta, että minä nielisin
ja hävittäisin. **21** Ei asia niin ole; vaan yksi mies Ephraimin
vuorelta nimeltä Seba Bikrin poika on nostanut kapinan David
kuningasta vastaan: antakaat hän ainoastansa, ja minä erkanen
kaupungista. Ja vaimo sanoi Joabille: katso, hänen päänsä
pitää sinulle heitettämän muurin ylitse. **22** Ja vaimo tuli kaiken
kansan tykö toimellansa. Ja he hakkasivat Seban Bikrin pojan
pään pois ja heittivät Joabille. Ja hän soitti basunalla, ja he
hajosivat kaikki kaupungin tyköä itsekukin majoihinsa; mutta
Joab palasi Jerusalemiin kuninkaan tykö. **23** Ja Joab oli koko
Israelin sotajoukon ylitse; vaan BenaJa Jojadan poika oli Kretin
ja Pletin ylitse; **24** Adoram oli verorahan haltia; Josaphat Ahiludin
poika oli kansleri; **25** Ja Seja oli kirjoittaja; ja Zadok ja Abjatar
olivat papit; **26** Niin myös Ira Jairilainen oli Davidin ylimmäinen.

21 Ja Davidin aikana oli kallis aika kolme vuotta järjestänsä:
ja David etsi Herran kasvoja. Ja Herra sanoi, Saulin tähden
ja sen verihuoneen tähden, että hän tappoi Gibeonilaiset.
2 Niin kuningas antoi kutsua Gibeonilaiset ja sanoi heille.
Mutta Gibeonilaiset ei olleet Israelin lapsista, vaan jääneistä
Amorilaisista: ja Israelin lapset olivat vannoneet heille, ja Saul
etsi heitä lyödäksensä vihansa kiivaudessa Israelin ja Juudan
lasten edessä. **3** Niin sanoi David Gibeonilaisille, mitä minun
pitää teille tekemän? ja millä minun pitää sen sovittaman,

että te siunaisitte Herran perikuntaa? **4** Niin vastasivat häntä
Gibeonilaiset, ei ole meillä tekemistä hopiasta eli kullasta Saulin
ja hänen huoneensa kanssa, eikä myös että joku surmattaisiin
Israelista. Hän sanoi, mitä te tahdotte, että minä teille tekisin?
5 He sanoivat kuninkaalle, sen miehen, joka meitä hukutti ja
aikoi semmoista meitä vastaan, että meidän piti tuleman niin
hävitetyksi, ettei meidän pitänyt seisovaiset oleman kaikissa
Israelin maan rajoissa. **6** Hänen huoneestansa annettakaan
meille seitsemän miestä hirttääksemme heitä Herran edessä
Saulin Gibeassa, Herran valitun. Kuningas sanoi, minä annan
heidät teille. **7** Mutta kuningas armahti MephiBosetia, Jonatanin
Saulin pojan poikaa, sen Herran valan tähden, joka oli heidän
välillänsä, Davidin ja Jonatanin Saulin pojan välillä. **8** Mutta
kuningas otti ne kaksi Ritspan Aijan tyttären poikaa, jotka hän
Saulille synnyttänyt oli, Armonin ja MephiBosetin, ja viisi Mikalin
Saulin tyttären poikaa, jotka hän Hadrielille Barsillain pojalle
synnyttänyt oli, joka oli Meholatilainen. **9** Ja hän antoi ne
Gibeonilaisten käsiin, ja he hirttivät ne vuorella Herran eteen. Ja
ne seitsemän lankesivat yhdellä haavalla: ja niin he surmattiin
ensimäisinä päivinä elonajasta, ohran leikkaamisen alussa. **10**
Niin Ritspa Aijan tytär otti säkin ja levitti sen kalliolle elon alusta,
siihenasti että vesi olis pisaroinnut taivaasta heidän päällensä,
eikä sallinut taivaan lintuja tulla heidän päällensä päivällä, eikä
metsän petoja yöllä. **11** Ja ilmoitettiin Davidille, mitä Ritspa, Aijan
tytär, Saulin jalkavaimo, tehnyt oli. **12** Ja David läksi matkaan ja
otti Saulin ja hänen poikansa Jonatanin luut Jabeksen asuvilta
Gileadissa, jotka he Betsanin kadulta varastaneet olivat, jossa
Philistealaiset heitä ripustaneet olivat siihen aikaan, kuin he
surmasivat Saulin Gilboassa; **13** Ja otti sieltä Saulin luut ja

hänen poikansa Jonatanin luut; ja he kokosivat myös niiden
luut, jotka ripustetut olivat; **14** Ja he hautasivat Saulin ja hänen
poikansa Jonatanin luut BenJaminin maahan Zelaan, hänen
isänsä Kisin hautaan, ja he tekivät kaikki niinkuin kuningas
heille käskenyt oli: ja niin Jumala sovitettiin sitte maakunnalle.
15 Niin taas nousi Philistealaisten sota Israelia vastaan. Ja
David meni sotimaan palvelioinensa Philistealaisia vastaan; ja
David väsyi. **16** Niin Jesbibenob, joka oli Raphan lapsia, jonka
keihään ota painoi kolmesataa sikliä vaskea, ja jolla oli uudet
sota-aseet, alkoi surmata Davidin. **17** Mutta Abisai ZeruJan
poika autti häntä, ja löi Philistealaisen, ja tappoi hänen. Niin
Davidin palveliat vannoivat hänelle ja sanoivat: ei sinun pidä
enää menemän meidän kanssamme sotaan, ettet valkeutta
Israelissa sammuttaisi. **18** Ja sen jälkeen tapahtui, että sota taas
nousi Gobissa Philistealaista vastaan; ja Sibekai Husathilainen
löi Saphan, joka myös oli Raphan lapsia. **19** Niin sota vielä nousi
Gobissa Philistealaisia vastaan; ja Elhanan Jaere Oregiminin
poika Betlehemiläinen löi Gatilaisen Goljatin, jonka keihään varsi
oli niinkuin joku kangasorsi. **20** Sitälähin nousi vielä sota Gatissa;
ja siellä oli pitkä mies, jolla oli kuusi sormea käsissä ja kuusi
varvasta jaloissa, se on yhteen lukien neljäkolmattakymmentä;
hän oli myös syntynyt Raphalle. **21** Ja kuin hän pilkkasi Israelia,
löi hänen Jonatan Davidin veljen Simean poika. **22** Nämät neljä
olivat syntyneet Raphalle Gatissa; ja he lankesivat Davidin ja
hänen palveliainsa kätten kautta.

22 Ja David puhui Herralle nämät veisun sanat sinä päivänä,
jona Herra oli hänen vapahtanut kaikkein vihollistensa käsistä ja
Saulin käsistä, **2** Ja sanoi: Herra on minun kallioni, ja minun
linnani, ja minun vapahtajani; **3** Jumala on minun vahani,

johon minä turvaan; minun kilpeni, ja minun autuuteni sarvi,
ja minun varjelukseni, ja minun turvani; minun vapahtajani,
joka minun pelastaa vääryydestä. **4** Ylistettävää Herraa minä
avukseni huudan; ja minä vapahdetaan vihollisistani. **5** Sillä
kuoleman aallot ovat minun piirittäneet, ja Belialin ojat peljättivät
minun. **6** Helvetin siteet kietoivat minun, ja kuoleman paulat
ennättivät minun. **(Sheol h7585)** **7** Ahdistuksessani minä avukseni
huudan Herraa, ja minun Jumalani tykö minä huudan; niin
hän kuulee minun ääneni templissänsä, ja minun parkuni tulee
hänen korviinsa. **8** Maa järisi ja vapisi, ja taivaan perustukset
liikkuivat; he värisivät, kuin hän vihastui. **9** Savu suitsi hänen
sieramistansa ja kuluttavainen tuli hänen suustansa, niin että
hiilet siitä syttyivät. **10** Hän notkisti taivaat ja astui alas; ja synkiä
pimeys oli hänen jalkainsa alla. **11** Ja hän astui Kerubimin päälle
ja lensi, ja näkyi tuulen sulkain päällä. **12** Hän pani pimeyden
majaksi ympärillensä, ja paksut ja vedestä mustat pilvet. **13** Siitä
kirkkaudesta hänen edessänsä paloivat tuliset hiilet. **14** Herra
jylisti taivaassa, Ylimmäinen antoi pauhinansa. **15** Hän ampui
nuolia ja hajoitti heitä, hän iski leimaukset ja peljätti heitä. **16** Ja
niin ilmestyivät meren kuljut, ja maan perustukset ilmaantuivat
Herran kovasta nuhtelemisesta ja hänen sieramiensa hengen
puhalluksesta. **17** Hän lähetti korkeudesta ja otti minun ja veti
minun ulos suurista vesistä. **18** Hän vapahti minun väkevistä
vihollisistani, vainollisiltani, jotka olivat minua väkevämmät. **19**
Ne ennättivät minun tuskapäivänäni; mutta Herra tuli minun
turvakseni. **20** Hän vei minun ulos lakialle, ja pelasti minun; sillä
hän mielistyi minuun. **21** Herra maksoi minulle vanhurskauteni
jälkeen, hän antoi minulle kätteni puhtauden jälkeen. **22** Sillä
minä pidän Herran tiet ja en ole jumalatoin minun Jumalaani

vastaan. **23** Sillä kaikki hänen oikeutensa ovat silmäni edessä,
ja hänen käskyjänsä en minä tyköäni hylkää, **24** Vaan olen
vakaa hänen edessänsä, ja vältän vääryyttä: **25** Sentähden
kostaa Herra minulle vanhurskauteni perästä, puhtauteni jälkeen
hänen silmäinsä edessä. **26** Pyhäin kanssa sinä olet pyhä, ja
toimellisten kanssa toimellinen. **27** Puhdasten kanssa sinä olet
puhdas, ja nurjain kanssa sinä olet nurja. **28** Sinä vapahdat
ahdistetun kansan ja sinun silmäs ovat korkeita vastaan, ja
sinä nöyryytät ne. **29** Sillä sinä Herra olet valkeuteni: Herra
valaisee pimeyteni. **30** Sillä sinun kauttas minä sotaväen lävitse
juoksen, ja Jumalassani karkaan muurin ylitse. **31** Jumalan tie
on täydellinen, Herran puhe tulella koeteltu: hän on kaikkein
kilpi, jotka hänen päällensä uskaltavat. **32** Sillä kuka on Jumala,
paitsi Herraa? ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalaamme?
33 Jumala on väkevyyteni ja voimani: hän avaa minun tieni
täydellisesti. **34** Hän tekee jalkani peurain kaltaiseksi, ja asettaa
minun korkeuteni päälle. **35** Hän opettaa käteni sotimaan ja
käsivarteni vaskijoutsea jännittämään. **36** Ja sinä annoit minulle
sinun autuutes kilven: Ja kuin sinä nöyryytät minun, teet sinä
minun suureksi. **37** Sinä levitit minun askeleeni minun allani, ja
ei minun kantapääni livistyneet. **38** Minä ajan vihollisiani takaa ja
hävitän heitä, Ja en palaja ennenkuin minä heidät hukutan. **39**
Minä hukutan heidät ja runtelen, ettei heidän pidä nouseman;
heidän täytyy kaatua jalkaini alle. **40** Sinä valmistat minun
voimalla sotaan, sinä taivutat minun alleni ne, jotka nousevat
minua vastaan. **41** Ja sinä annat minulle viholliseni kaulan; ja
minä kadotan vainoojani. **42** He huutavat, vaan ei ole auttajaa:
Herran tykö, mutta ei hän vastaa heitä. **43** Minä survon heitä
niinkuin maan tomun, ja muserran heidän rikki ja hajoitan heidät

niinkuin loan kaduilta. **44** Sinä pelastat minua riitaisesta kansasta,
ja asetat minun pakanain pääksi: se kansa, jota en minä
tuntenut, palvelee minua. **45** Muukalaiset lapset viekastelevat
minua, korvan kuuloon he kuulevat minua. **46** Muukalaiset
lapset vaipuvat ja vapisevat siteistänsä. **47** Herra elää, ja kiitetty
olkoon minun kallioni, ja ylistetty olkoon Jumala, minun autuuteni
kallio! **48** Jumala, joka minulle koston antaa ja vaatii kansat
minun alleni, **49** Joka minua johdatat ulos vihollisistani ja korotat
minun niistä, jotka karkaavat minua vastaan, sinä pelastat minua
väkivaltaisesta miehestä. **50** Sentähden minä kiitän sinua Herra
pakanain seassa, ja sinun nimelles kiitoksen veisaan. **51** Joka
kuninkaallensa suuren autuuden osoittaa ja tekee laupiuden
voidellullensa, Davidille ja hänen siemenehensä ijankaikkisesti.

23 Ja nämät ovat Davidin viimeiset sanat. David, Isain poika,
sanoi, se mies sanoi, joka korotettu on, Jakobin Jumalan voideltu,
ja suloinen Israelin psalmein veisaaja: **2** Herran Henki on
puhunut minun kauttani, ja hänen sanansa on tapahtunut minun
kieleni kautta. **3** Israelin Jumala on sanonut minulle, Israelin
turva on minulle puhunut, ihmisten hallitsiasta, vanhurskaasta,
joka hallitsee Jumalan pelvossa. **4** Niinkuin valkeus on aamulla,
kuin aurinko koittaa, varhain ilman pilvetä, ja paisteesta sateen
jälkeen ruoho kasvaa maasta. **5** Eikö minun huoneeni ole niin
Jumalan tykönä? Sillä hän on tehnyt ijainkaikkisen liiton minun
kanssani, kaikella muodolla lujan ja vahvan; sillä se on kaikki
minun autuuteni ja haluni; eikö se ole kasvava? **6** Mutta ilkiät
ihmiset kaikki hävitetään niinkuin orjantappurat, joihin ei taideta
käsin ruveta. **7** Mutta jos joku tahtoo tarttua niihin, hänellä
pitää täydellisesti oleman rauta ja keihään varsi; ja ne pitää
kokonansa poltettaman tulella heidän sioissansa. **8** Nämät

ovat Davidin sankarien nimet: Josebbaselet Tahkemonilainen,
ylimmäinen päämiehistä: hän oli se AdoniEtsniläinen, joka nousi
kahdeksaasataa vastaan, jotka tapettiin yhdellä erällä. **9** Sitälähin
oli Eleatsar Dodon poika Ahohin pojan, niiden kolmen sankarien
keskellä Davidin kanssa, kuin he pilkkasivat Philistealaisia, jotka
olivat sinne kokoontuneet sotaan, ja Israelin miehet menivät ylös.
10 Se nousi ja löi Philistealaiset, siihenasti että hänen kätensä
väsyi ja puuntui miekasta. Ja Herra antoi suuren autuuden
siihen aikaan, niin että kansa palasi hänen jälkeensä ainoasti
ryöstämään. **11** Hänen jälkeensä oli Samma Agen Hararilaisen
poika: koska Philistealaiset kokosivat itsensä yhteen kylään
ja siellä oli yksi peltosarka täynnä herneitä, ja kansa pakeni
Philistealaisia; **12** Silloin seisoi hän keskellä sarkaa ja varjeli
sen, löi Philistealaiset, ja Herra antoi suuren autuuden. **13** Ja
nämät kolme ylimmäistä kolmenkymmenen keskellä tulivat alas
elonaikana Davidin tykö Adullamin luolaan; ja Philistealaisten
leiri oli Rephaimin laaksossa. **14** Mutta David oli siihen aikaan
linnassa, ja Philistealaisten kansa oli Betlehemissä. **15** Ja
David himoitsi ja sanoi: kuka tuo minulle juoda vettä Betlehemin
kaivosta portin tyköä. **16** Niin ne kolme sankaria menivät
Philistealaisten leiriin ja ammensivat vettä Betlehemin kaivosta,
joka on portin tykönä, kantoivat ja toivat Davidille; mutta ei hän
tahtonut sitä juoda, vaan kaasi Herran eteen, **17** Ja sanoi: Herra,
olkoon se minusta kaukana, että minä se tekisin: eikö tämä
ole niiden miesten veri, jotka itsensä antoivat hengenvaaraan
ja sinne mienivät? Ja ei tahtonut sitä juoda. Tämän tekivät
ne kolme sankaria. **18** Abisai Joabin veli ZeruJan poika oli
myös ylimmäinen kolmen keskellä, hän nosti keihäänsä ja
löi kolmesataa, ja oli myös ylistetty kolmen keskellä, **19** Ja

kaikkein jaloin kolmen keskellä ja oli heidän päämiehensä,
mutta ei hän tullut niiden kolmen tykö. **20** Ja Benaja Jojadan
poika, kuuluisan miehen poika suurista töistänsä Kabselista löi
kaksi Moabin väkevää niinkuin jalopeuraa, ja hän meni alas ja
löi yhden jalopeuran kaivon tykönä lumen aikana. **21** Ja hän
löi hirmuisen Egyptin miehen, jolla oli keihäs kädessä, mutta
hän meni hänen tykönsä seipäällä, ja tempasi Egyptin miehen
kädestä keihään, ja löi hänen kuoliaaksi omalla keihäällänsä. **22**
Nämät teki Benaja Jojadan poika, ja oli ylistetty kolmen sankarin
keskellä, **23** Ja oli jalompi kuin ne kolmekymmentä mutta ei
hän tullut niiden kolmen tykö; ja David asetti hänen salaiseksi
neuvonantajaksensa. **24** Asahel, Joabin veli, kolmenkymmenen
keskellä, Elhanan Dodonin poika Betlehemistä; **25** Samma
Harodilainen, Elika Harodilainen; **26** Helets Paltilainen, Ira
Ikeksen Tekoalaisen poika; **27** Abieser Anatotilainen, Mebunai
Husatilainen; **28** Salmon Ahohilainen, Maharai Netophatilainen;
29 Heleb Baenan poika Netophatilainen, Ittai Ribain poika
BenJaminin lasten Gibeasta; **30** Benaja Pirtagonilainen, Hiddai
Gasin ojista; **31** Abialbon Arbatilainen, Asmavet Barhumilainen;
32 Eliaheba Saalbonilainen Jasennin Jonathanin pojan; **33**
Samma Hararilainen, Ahiam Sararin poika Ararilainen; **34**
Eliphelet Maakatin pojan Ahasbain poika, Eliam Ahitophelin
Gilonilaisen poika; **35** Hesrai Karmelilainen, Paerai Arbilainen;
36 Jigal Natanin poika Zobasta, Bani Gadilainen; **37** Zelek
Ammonilainen; Naharai Beerotilainen, Joabin ZeruJan pojan
sota-asetten kantaja, **38** Ira Jitriläinen, Gareb Jitriläinen; **39** Uria
Hetiläinen. Kaikki yhteen seitsemänneljättäkymmentä.

24 Ja Herran viha taas julmistui Israelia vastaan ja hän kehoitti
Davidin heidän keskellensä, sanoen: mene ja lue Israel ja Juuda.

2 Ja kuningas sanoi Joabille sodanpäämiehellensä: mene nyt
kaikkein Israelin sukukuntain ympäri, ruveten Danista BerSebaan
asti, ja lue kansa, että minä tietäisin kansan paljouden. **3**
Joab sanoi kuninkaalle: Herra sinun Jumalas enetköön siihen
kansaan sata kertaa sen verran kuin siinä nyt on, että herrani
kuninkaan silmät sen näkisivät; mutta mitä iloa on herrallani
kuninkaalla siitä asiasta? **4** Mutta kuninkaan sana vahvistui
Joabia ja sodanpäämiehiä vastaan. Niin Joab ja sotajoukon
päämiehet menivät kuninkaan tyköä lukemaan Israelin kansaa.
5 Ja he menivät Jordanin ylitse ja sioittivat itsensä Aroeriin,
oikialle puolelle sitä paikkaa, joka on keskellä Gadin ojaa,
Jaeserin tykönä; **6** Ja tulivat Gileadiin ja alhaiseen maahan
Hadsiin, sitte tulivat he DanJaniin ja Zidonia ympärinsä; **7** Ja
tulivat vahvaan kaupunkiin Tyroon ja kaikkiin Heviläisten ja
Kanaanealaisten kaupunkeihin. Sitte he läksivät sieltä etelän
puolelle Juudaa BerSebaan asti; **8** Ja kävivät kaiken maan
ympäri, ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen
päivän perästä Jerusalemiin jällensä. **9** Ja Joab antoi kuninkaalle
kansan luvun, ja Israelissa oli kahdeksansataa tuhatta vahvaa
miekan ulosvetävää sotamiestä; mutta Juudassa oli viisisataa
tuhatta miestä. **10** Ja Davidin sydän tykytti sitte kuin kansa luettu
oli, ja David sanoi Herralle: minä olen sangen suuresti syntiä
tehnyt, että minä sen tein. Herra, käännä nyt palvelias pahateko
pois; sillä minä olen tehnyt sangen tyhmästi. **11** Ja kuin David
huomeneltain nousi, tuli Herran sana prophetan Gadin Davidin
näkiän tykö, sanoen: **12** Mene ja puhu Davidille: näin sanoo
Herra: kolme minä panen sinun etees; valitse itselles niistä yksi,
jonka minä sinulle teen. **13** Gad tuli Davidin tykö, ilmoitti ja
sanoi hänelle: tahdotkos että nälkä tulee seitsemäksi ajastajaksi

maakunnalles, taikka ettäs kolme kuukautta pakenet vihamiestes
edellä ja he ajavat sinua takaa, eli että rutto on kolme päivää
sinun maallas? Niin ota nyt vaari, ja katso, mitä minä hänelle
vastaan, joka minun lähetti. **14** David sanoi Gadille: minulla on
sangen suuri ahdistus; mutta salli meidän langeta Herran käsiin,
sillä Herran armo on suuri. En minä tahdo langeta ihmisten
käsiin. **15** Ja Herra antoi ruttotaudin tulla Israeliin, ruveten
aamulla niin määrättyyn aikaan asti; ja kansaa kuoli Danista niin
BerSebaan asti, seitsemänkymmentä tuhatta miestä. **16** Ja kuin
enkeli ojensi kätensä Jerusalemin ylitse, kadottaaksensa häntä,
niin Herra katui sitä pahaa ja sanoi enkelille, joka kansaa hävitti:
kyllä jo on; pidä nyt kätes alallansa. Ja Herran enkeli oli Araunan
Jebusilaisen riihen tykönä. **17** Kuin David näki enkelin, joka
kansaa löi, sanoi hän Herralle: katso, minä olen syntiä tehnyt ja
minä olen sen pahan tehnyt: mitä nämät lampaat ovat tehneet?
Anna siis kätes olla minua vastaan ja minun isäni huonetta
vastaan. **18** Ja sinä päivänä tuli Gad Davidin tykö ja sanoi
hänelle: mene ja rakenna Herralle alttari Jebusilaisen Araunan
riiheen. **19** Ja David meni kohta niinkuin Gad sanoi ja Herra
oli käskenyt. **20** Mutta kuin Arauna käänsi itsensä, näki hän
kuninkaan palvelioinensa tulevan tykönsä; niin Arauna läksi ulos
ja lankesi kasvoillensa maahan kuninkaan eteen, **21** Ja sanoi:
miksi herrani kuningas tulee palveliansa tykö? David sanoi: riihtä
ostamaan sinulta, rakentaakseni Herralle alttaria, että vitsaus
lakkais kansasta. **22** Arauna sanoi Davidille: herrani kuningas
ottakaan ja uhratkaan niinkuin hänelle kelpaa. Katso, tässä on
härkä polttouhriksi, reet ja kaikki härkäin kalut haloiksi. **23** Nämät
kaikki, kuningas, antaa Arauna kuninkaalle. Ja Arauna sanoi
kuninkaalle: Herra sinun Jumalas leppyköön sinulle. **24** Mutta

kuningas sanoi Araunalle: ei suinkaan, vaan minä ostan sen
täydellisesti sinulta hinnalla; sillä en minä tee Herralle polttouhria
siitä, joka minulle lahjaksi on annettu. Niin osti David riihen ja
härjän viidelläkymmenellä hopiasiklillä, **25** Ja rakensi Herralle
siinä alttarin ja uhrasi polttouhreja ja kiitosuhreja; ja Herra leppyi
maakunnalle, ja vitsaus lakkasi Israelissa.

1 Kuninkaiden

1 Ja kuin kuningas David oli vanhentunut ja ijälliseksi joutunut, ei
hän voinut itsiänsä lämmittää, ehkä hän vaatteilla peitettiin. **2** Niin
sanoivat hänen palveliansa hänelle: anna heidän etsiä herralleni
kuninkaalle piika, joka neitsy on, joka seisois kuninkaan edessä,
ja korjaisi häntä ja makais hänen sylissänsä, ja lämmittäis
herraani, kuningasta. **3** Ja he etsivät ihanan piian kaikista Israelin
rajoista; ja he löysivät Abisagin Sunemista, ja veivät hänet
kuninkaan tykö. **4** Ja se oli sangen ihanainen piika, ja hän korjasi
kuningasta ja palveli häntä, vaan ei kuningas tuntenut häntä. **5**
Mutta Adonia Haggitin poika korotti itsensä ja sanoi: minä tahdon
olla kuningas; ja rakensi itsellensä vaunut ja hevosmiehiä, ja
viisikymmentä miestä juoksemaan edellänsä. **6** Ja hänen isänsä
ei tahtonut tehdä häntä surulliseksi eläissänsä, että hän olis
sanonut: kuinkas niin teet? Ja hän oli myös sangen ihanainen; ja
oli hänen synnyttänyt Absalomin jälkeen. **7** Ja hän puhui Joabin
ZeruJan pojan kanssa ja papin Abjatarin kanssa; ja he auttivat
Adoniaa. **8** Mutta Zadok pappi, ja BenaJa Jojadan poika, ja
Natan propheta, ja Simei, ja Rei, ja Davidin sankarit ei olleet
Adonian kanssa. **9** Ja kuin Adonia uhrasi lampaita ja härkiä ja
myös syötettyä karjaa Soheletin kiven tykönä, joka on läsnä
Rogelin kaivoa, kutsui hän kaikki veljensä, kuninkaan pojat,
ja kaikki Juudan miehet kuninkaan palveliat. **10** Mutta Natan
prophetaa, ja Benajaa ja sankareita, ja veljeänsä Salomoa hän
ei kutsunut. **11** Niin puhui Natan BatSeballe Salomon äidille,
sanoen: etkös ole kuullut Adoniaa Haggitin poikaa tulleeksi
kuninkaaksi? ja herramme David ei siitä mitään tiedä; **12** Niin tule
nyt, minä annan sinulle neuvoa, ettäs vapahtaisit sielus ja poikas
Salomon sielun. **13** Mene ja käy kuningas Davidin tykö, ja sano

hänelle: herrani kuningas, etkös ole vannonut ja sanonut piialles:
sinun poikas Salomo pitää oleman kuningas minun jälkeeni ja
istuman minun istuimellani? Miksi siis Adonia on kuninkaaksi
tullut? **14** Katso, sinun vielä siellä puhuissas kuninkaan kanssa,
tulen minä myös perässäs ja täytän puhees. **15** Ja BatSeba
meni kamariin kuninkaan tykö, ja kuningas oli juuri vanha; ja
Abisag Sunemista palveli Kuningasta. **16** Ja BatSeba nöyryytti
itsensä ja kumarsi kuningasta. Kuningas sanoi: mitäs tahdot? **17**
Hän sanoi hänelle: herrani, sinä vannoit piialles Herran sinun
Jumalas kautta: sinun poikas Salomo pitää oleman kuningas
minun jälkeeni ja istuman minun istuimellani? **18** Mutta nyt, katso,
Adonia on tullut kuninkaaksi, ja herrani kuningas, et sinä siitä
mitään tiedä. **19** Hän on uhrannut härkiä ja syötettyä karjaa, ja
monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat, ja papin
AbJatarin, ja Joabin sodanpäämiehen; mutta palveliaas Salomoa
ei hän kutsunut. **20** Mutta sinä, Herrani kuningas, koko Israelin
silmät katsovat sinun päälles, ettäs ilmoittaisit heidän edessänsä,
kuka on istuva herrani kuninkaan istuimella hänen jälkeensä.
21 Muutoin tapahtuu, kuin herrani kuningas isäinsä kanssa
nukkunut on, niin täytyy minun ja poikani Salomon vialliset olla.
22 Ja katso, vielä hänen puhuissansa kuninkaan kanssa, tuli
Natan propheta. **23** Ja he ilmoittivat kuninkaalle sanoen: katso,
Natan propheta on täällä. Ja kuin hän tuli sisälle kuninkaan
eteen, lankesi hän maahan kasvoillensa kuninkaan eteen. **24** Ja
Natan sanoi: herrani kuningas, sanoitkos: Adonia pitää oleman
kuningas minun jälkeeni ja istuman minun istuimellani? **25**
Sillä hän on tänäpänä mennyt ja uhrannut härkiä, ja syötettyjä
karjaa, ja monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan
pojat ja sodanpäämiehet, niin myös papin AbJatarin, ja katso,

he syövät ja juovat hänen edessänsä, ja sanovat: onneksi
kuninkaalle Adonialle! **26** Mutta minua sinun palveliaas, ja pappia
Zadokia, ja BenaJaa Jojadan poikaa, ja palveliaas Salomoa
ei ole hän kutsunut. **27** Onko se niin herraltani kuninkaalta
käsketty, ja et sinä ole sitä asiata antanut tietää palvelialles,
kuka herrani kuninkaan istuimella hänen jälkeensä on istuva? **28**
Kuningas David vastasi ja sanoi: kutsukaat minulle BatSeba.
Ja hän tuli kuninkaan eteen ja seisoi kuninkaan edessä. **29**
Ja kuningas vannoi ja sanoi: niin totta kuin Herra elää, joka
minun sieluni on päästänyt kaikkinaisesta ahdistuksesta; **30**
Niinkuin minä sinulle Herran Israelin Jumalan edessä vannonut
olen ja sanonut: Salomo sinun poikas pitää oleman kuningas
minun jälkeeni, ja hän pitää istuman minun istuimellani minun
edestäni; niin minä teen tänäpänä. **31** Niin BatSeba lankesi
kasvoillensa maahan ja kumarsi kuningasta, sanoen: onneksi
herralleni kuningas Davidille ijankaikkisesti! **32** Ja kuningas
David sanoi: kutsukaat Zadok pappi, Natan propheta ja BenaJa
Jojadan poika. Ja he tulivat kuninkaan eteen. **33** Ja kuningas
sanoi heille: ottakaat kanssanne teidän herranne palveliat, ja
asettakaat poikani Salomo minun muulini päälle, ja viekäät
häntä Gihoniin, **34** Ja Zadok pappi ja Natan propheta voidelkaan
hänen Israelin kuninkaaksi. Ja soittakaat basunalla ja sanokaat:
onneksi kuninkaalle Salomolle! **35** Ja menkäät ylös hänen
perässänsä, että hän tulis ja istuis minun istuimellani, ja olis
kuningas minun edestäni: ja minä käsken hänen olla Israelin
ja Juudan päämiehenä. **36** Niin vastasi BenaJa Jojadan poika
kuninkaalle ja sanoi: Amen! Sanokaan myös niin Herra, herrani
kuninkaan Jumala! **37** Niinkuin Herra on ollut herrani kuninkaan
kanssa, niin olkoon hän myös Salomon kanssa, ja tehköön hänen

istuimensa suuremmaksi herrani, kuningas Davidin, istuinta. **38**
Ja pappi Zadok, ja Natan propheta ja BenaJa Jojadan poika
ja Kreti ja Pleti menivät alas, ja asettivat Salomon kuningas
Davidin muulin päälle ja veivät hänen Gihoniin. **39** ja pappi
Zadok otti öljysarven majasta ja voiteli Salomon, ja he soittivat
basunalla, ja kaikki kansa sanoi: onneksi kuningas Salomolle!
40 Ja kaikki kansa meni ylös hänen jälkeensä, ja kansa soitti
huilulla, ja he olivat sangen suuresti iloissansa, että maa vapisi
heidän äänestänsä. **41** Ja Adonia ja kaikki kutsutut, jotka hänen
kanssansa olivat, kuulivat sen, ja he olivat jo atrioineet; ja kuin
Joab kuuli basunan äänen, sanoi hän: mitä se meteli ja töminä
tietää kaupungissa? **42** Ja kuin hän vielä puhui, katso, niin tuli
Jonatan papin AbJatarin poika. Ja Adonia sanoi: tule, sillä sinä
olet luja mies ja tuot hyviä sanomia. **43** Jonatan vastasi ja sanoi
Adonialle: totisesti, herramme kuningas David on tehnyt Salomon
kuninkaaksi. **44** Ja kuningas on lähettänyt hänen kanssansa
papin Zadokin, ja prophetan Natanin, ja BenaJan Jojadan pojan,
ja Kretit ja Pletit: he ovat hänen istuttaneet kuninkaan muulin
päälle. **45** Ja Zadok pappi ja Natan propheta ovat voidelleet
hänen kuninkaaksi Gihonissa, ja he ovat sieltä menneet ylös
iloissansa, niin että kaupunki tömisi. Se oli se meteli, kuin te
kuulitte. **46** Vielä sitte istuu Salomo valtakunnan istuimella. **47** Ja
kuninkaan palveliat ovat myös menneet siunaamaan herraamme
kuningas Davidia, sanoen: antakoon sinun Jumalas Salomolle
paremman nimen kuin sinun nimes on, ja tehköön hänen
istuimensa suuremmaksi kuin sinun istuimes on! Ja kuningas
rukoili vuoteessansa. **48** On myös kuningas näin sanonut: kiitetty
olkoon Herra Israelin Jumala, joka tänäpänä on antanut vielä
istuvan minun istuimellani, että minun silmäni sen nähneet ovat!

49 Niin hämmästyivät ja nousivat kaikki jotka Adonia kutsunut oli,
ja menivät itsekukin tiellensä. 50 Vaan Adonia pelkäsi Salomoa,
nousi ja meni ja tarttui alttarin sarviin. 51 Ja se ilmoitettiin
Salomolle, sanoen: katso, Adonia pelkää kuningas Salomoa, ja
katso, hän tarttui alttarin sarviin ja sanoi: vannokaan kuningas
Salomo minulle tänäpänä, ettei hän lyö palveliaansa kuoliaaksi
miekalla. 52 Salomo sanoi: jos hän tahtoo olla toimellinen mies,
niin ei pidä yksikään karva hänestä lankeeman maan päälle;
mutta jos jotain pahuutta hänessä löydetään, niin hänen pitää
kuoleman. 53 Ja kuningas Salomo lähetti ja tuotti hänen alas
alttarilta, ja kuin hän tuli, rukoili hän kuningas Salomoa; mutta
Salomo sanoi hänelle: mene huoneeses.

2 Ja kuin Davidin aika lähestyi, että hänen piti kuoleman,
käski hän pojallensa Salomolle, sanoen: 2 Minä menen kaiken
maailman tietä: niin rohkaise nyt itses, ja ole mies! 3 Ja pidä
mitä Herra sinun Jumalas on käskenyt, niin ettäs vaellat hänen
teissänsä ja pidät hänen säätynsä, käskynsä, oikeutensa ja
todistuksensa, niinkuin on kirjoitettu Moseksen laissa: ettäs
toimellisesti tekisit kaikki, mitä sinä teet, ja kuhunka sinä sinus
käännät, 4 Että Herra vahvistais sanansa, jonka hän on minulle
puhunut ja sanonut: jos sinun poikas kätkevät tiensä, että he
vaeltavat uskollisesti minun edessäni kaikesta sydämestänsä ja
kaikesta sielustansa, niin ei sinulta ikänä pidä puuttuman mies
Israelin istuimelta. 5 Ja sinä myös tiedät, mitä Joab ZeruJan
poika on tehnyt minulle, mitä hän teki kahdelle sodanpäämiehelle
Israelissa, Abnerille Nerin pojalle ja Amasalle Jeterin pojalle,
jotka hän tappoi, ja vuodatti sodanveren rauhassa, ja antoi
tulla sodanveren vyönsä päälle, joka oli hänen suolillansa, ja
kenkäinsä päälle, jotka olivat hänen jaloissansa. 6 Tee toimes

jälkeen, niin ettes anna hänen harmaita karvojansa rauhassa
tulla hautaan. **(Sheol h7585)** **7** Ja tee Barsillain Gileadilaisen
lapsille laupius, että he syövät sinun pöydältäs, sentähden
että he pitivät itsensä minun tyköni, kun minä pakenin veljes
Absalomin edestä. **8** Ja katso, sinun tykönäs on Simei Geran
poika Jeminin pojan Bahurimista, joka minua julmalla kirouksella
kiroili mennessäni Mahanaimiin. Mutta hän tuli minua vastaan
Jordanin tykönä, silloin vannoin minä Herran kautta ja sanoin:
en minä tapa sinua miekalla. **9** Mutta älä sinä anna hänen
viatoinna olla, sillä sinä olet toimellinen mies ja tiedät, mitäs teet
hänelle, ettäs lähetät hänen harmaat karvansa verissä hautaan.
(Sheol h7585) **10** Niin nukkui David isäinsä kanssa ja haudattiin
Davidin kaupunkiin. **11** Ja aika, jona David oli ollut Israelin
kuningas, oli neljäkymmentä ajastaikaa. Seitsemän ajastaikaa oli
hän kuningas Hebronissa, ja kolmeneljättäkymmentä ajastaikaa
Jerusalemissa. **12** Ja Salomo istui isänsä Davidin istuimella,
ja hänen valtakuntansa vahvistettiin suuresti. **13** Mutta Adonia
Haggitin poika tuli BatSeban Salomon äidin tykö, joka sanoi:
tuletkos rauhallisesti? Hän sanoi: rauhallisesti; **14** Ja sanoi:
minulla on jotakin puhumista sinun kanssas. BatSeba sanoi;
puhu! **15** Ja hän sanoi: sinä tiedät, että valtakunta oli minun,
ja kaikki Israel oli kääntänyt kasvonsa minun puoleeni, että
minä olisin kuningas; mutta nyt on valtakunta kääntynyt ja
on tullut veljeni omaksi: Herralta on se hänelle tullut. **16** Nyt
rukoilen minä yhden rukouksen sinulta, ettes minulta sitä kieltäis.
Ja hän sanoi hänelle: puhu! **17** Hän sanoi: puhu kuningas
Salomolle, sillä ei hän sinulta kiellä: että hän antais minulle
Abisagin Sunemista emännäksi. **18** BatSeba sanoi: oikein! minä
puhun kuninkaalle sinun puolestas. **19** Ja BatSeba tuli kuningas

Salomon tykö, puhumaan hänen kanssansa Adonian puolesta;
ja kuningas nousi ja meni häntä vastaan, ja kumarsi häntä ja
istui istuimellensa. Ja kuninkaan äidin eteen pantiin istuin, ja
hän istui siihen hänen oikialle puolellensa. **20** Ja hän sanoi:
minä rukoilen vähän rukouksen sinulta, älä sitä minulta kiellä.
Kuningas sanoi hänelle: rukoile, äitini: en minä sinulta kiellä. **21**
Hän sanoi, annettakaan Abisag Sunemista veljelles Adonialle
emännäksi. **22** Niin vastasi kuningas Salomo ja sanoi äidillensä:
miksi rukoilet Abisagia Sunemista Adonialle? Rukoile myös
hänelle valtakuntaa: sillä hän on vanhin veljeni, ja hänellä on
pappi AbJatar ja Joab ZeruJan poika. **23** Ja kuningas Salomo
vannoi Herran kautta ja sanoi: Jumala tehköön minulle sen ja
sen, jollei Adonia ole puhunut tätä sanaa henkeänsä vastaan!
24 Ja nyt, niin totta kuin Herra elää, joka minun vahvistanut
on ja antanut minun istua isäni Davidin istuimella, joka minulle
huoneen tehnyt on, niinkuin hän sanonut on, niin pitää Adonian
tänäpänä kuoleman. **25** Ja kuningas Salomo lähetti BenaJan
Jojadan pojan; hän löi häntä, niin että hän kuoli. **26** Ja kuningas
sanoi papille AbJatarille: mene Anatotiin pellolles, sillä sinä
olet kuoleman mies. Mutta en minä tapa sinua tänäpänä, sillä
sinä olet kantanut Herran Jumalan arkkia isäni Davidin edessä,
ja sinä olet kärsinyt, mitä ikänä isäni on kärsinyt. **27** Ja niin
Salomo ajoi AbJatarin pois, ettei hän olisi Herran pappi; että
Herran sana täyettäisiin, niinkuin hän Elin huoneesta puhunut
oli Silossa. **28** Ja tämä sanoma tuli Joabin eteen; sillä Joab
piti itsensä Adonian puoleen, vaikka ei hän ollut Absalomin
kanssa; niin pakeni Joab Herran majaan ja tarttui alttarin sarviin.
29 Ja se ilmoitettiin kuningas Salomolle, että Joab oli paennut
Herran majaan, ja katso, hän seisoi alttarin tykönä. Niin Salomo

lähetti BenaJan Jojadan pojan ja sanoi: mene ja lyö häntä.
30 Ja kuin BenaJa tuli Herran majaan, sanoi hän hänelle:
näin sanoo kuningas: mene tästä ulos. Vaan hän sanoi: en
suinkaan, tässä minä tahdon kuolla. Ja BenaJa ilmoitti sen
kuninkaalle jälleen ja sanoi: niin on Joab sanonut ja niin hän
on vastannut minua. **31** Kuningas sanoi hänelle: tee niinkuin
hän on sanonut, ja lyö häntä, ja hautaa häntä; ettäs käännät
minusta ja minun isäni huoneesta sen viattoman veren pois,
jonka Joab on vuodattanut. **32** Ja Herra maksakoon hänen
verensä hänen päänsä päälle, että hän on lyönyt kaksi miestä,
jotka hurskaammat ja paremmat olivat kuin hän, ja murhannut ne
miekalla, niin ettei minun isäni David siitä mitään tietänyt: Abnerin
Nerin pojan Israelin sodanpäämiehen ja Amasan Jeterin pojan
Juudan sodanpäämiehen. **33** Ja heidän verensä tulkoon Joabin
pään päälle ja hänen siemenensä pään päälle ijankaikkisesti.
Mutta Davidille ja hänen siemenellensä, hänen huoneellensa ja
istuimellensa olkoon rauha Herralta ijankaikkiseen aikaan! **34** Ja
BenaJa Jojadan poika karkasi hänen päällensä ja tappoi hänen;
ja hän haudattiin korpeen huoneesensa. **35** Ja kuningas asetti
BenaJan Jojadan pojan hänen siaansa sotajoukon päälle; ja
Zadokin papin asetti kuningas AbJatarin siaan. **36** Ja kuningas
lähetti ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle: rakenna sinulles
huone Jerusalemiin ja asu siellä, ja älä mene sieltä sinne eli
tänne. **37** Jona päivänä sinä sieltä lähdet ja menet Kidronin ojan
ylitse, niin tiedä totisesti, että sinun pitää totisesti kuoleman, ja
sinun veres tulee sinun pääs päälle. **38** Simei sanoi kuninkaalle:
se on hyvä puhe kuin minun herrani kuningas puhunut on;
niin on sinun palvelias tekevä. Niin Simei asui Jerusalemissa
kauvan aikaa. **39** Niin tapahtui kolmen ajastajan jälkeen, että

kaksi palveliaa karkasivat Simeiltä Akiksen Maekan pojan Gatin
kuninkaan tykö; Simeille sanottiin: katso, sinun palvelias ovat
Gatissa. **40** Niin Simei nousi ja satuloitsi aasinsa, ja läksi Gatiin
Akiksen tykö, etsimään palvelioitansa. Ja Simei meni ja toi
palveliansa Gatista. **41** Ja Salomolle sanottiin Simein menneeksi
Jerusalemista Gatiin ja tulleeksi jälleen. **42** Niin lähetti kuningas
ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle: enkö minä vannonut
sinulle Herran kautta, todistanut ja sanonut: jona päivänä sinä
lähdet ulos ja menet sinne eli tänne, niin sinun pitää hyvin
tietämän, että sinun pitää totisesti kuoleman? Ja sinä sanoit
minulle: minä olen kuullut hyvän puheen. **43** Miksi et ole pitänyt
Herran valaa ja sitä käskyä, jonka minä sinulle käskin? **44** Ja
kuningas sanoi Simeille: sinä tiedät kaiken sen pahuuden, jonka
sinun sydämes tietää, kun sinä isälleni Davidille tehnyt olet, ja
Herra on kostanut sinun pahuutes sinun pääs päälle. **45** Ja
kuningas Salomo on siunattu, ja Davidin istuin on vahvistettu
Herran edessä ijankaikkisesti. **46** Ja kuningas käski BenaJaa
Jojadan poikaa; hän meni ja löi hänen kuoliaaksi. Ja valtakunta
vahvistettiin Salomon käden kautta.

3 Ja Salomo tuli Pharaon Egyptin kuninkaan vävyksi, ja otti
Pharaon tyttären ja vei hänen Davidin kaupunkiin, siihen asti
kuin hän oli päättänyt rakentaa hänellensä huoneen ja Herran
huoneen, ja Jerusalemin ympärille muurin. **2** Mutta kansa uhrasi
silloin vielä korkeuksissa; sillä ei ollut vielä rakennettu huonetta
Herran nimelle siihen aikaan asti. **3** Ja Salomo rakasti Herraa ja
vaelsi isänsä Davidin säädyissä, paitsi että hän uhrasi ja suitsutti
korkeuksissa. **4** Ja kuningas meni Gibeoniin uhraamaan, sillä
siellä oli jaloin korkeus, ja Salomo uhrasi tuhannen polttouhria
sillä alttarilla. **5** Ja Herra ilmaantui Salomolle Gibeonissa yöllä

unessa; ja Jumala sanoi: anos, mitä minä annan sinulle! **6**
Salomo sanoi: sinä olet tehnyt minun isälleni Davidille sinun
palvelialles suuren laupiuden, niinkuin hän vaelsi sinun edessäs
totuudessa ja vanhurskaudessa, ja vakaalla sydämellä sinun
kanssas: ja sinä olet pitänyt hänelle suuren laupiuden, ja olet
antanut hänelle pojan, joka istuu hänen istuimellansa, niinkuin
tänäpänä tapahtuu. **7** Ja nyt, Herra minun Jumalani, sinä olet
tehnyt palvelias kuninkaaksi isäni Davidin siaan; ja minä olen
nuorukainen ja en tiedä käydä ulos taikka sisälle; **8** Ja sinun
palvelias on sinun kansas keskellä, jonka sinä olet valinnut,
suuren kansan, jota ei kenkään lukea taikka kirjoittaa taida,
paljouden tähden. **9** Anna sentähden palvelialles ymmärtäväinen
sydän tuomita kansaas ja erottaa pahaa ja hyvää; sillä kuka
taitaa tätä sinun suurta kansaas tuomita? **10** Ja tämä puhe
kelpasi Herralle, että Salomo tätä anoi. **11** Ja Herra sanoi
hänelle: ettäs tätä anoit, ja et anonut sinulles pitkää ikää, etkä
anonut sinulles rikkautta, ja et anonut vihamiestes sieluja, vaan
anoit sinulles tietoa ymmärtää oikeutta; **12** Katso, minä olen
tehnyt sinun sanais jälkeen: katso, minä olen antanut sinulle
tietäväisen ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistas
ollut ole sinun edelläs eikä myös pidä tuleman sinun jälkees. **13**
Ja myös sitä mitä et sinä anonut, olen minä antanut sinulle:
rikkautta ja kunniaa, niin ettei yhdenkään pidä sinun vertaises
oleman kuningasten seassa kaikkena sinun elinaikanas. **14** Ja
jos sinä vaellat minun teissäni ja pidät säätyni ja käskyni, niin
kuin isäs David vaelsi, niin minä teen ikäs pitkäksi. **15** Kuin
Salomo heräsi, niin katso se oli uni; ja hän tuli Jerusalemiin ja
seisoi Herran liitonarkin edessä, ja uhrasi polttouhria ja valmisti
kiitosuhrin, ja teki pidon kaikille palvelioillensa. **16** Silloin tuli kaksi

porttonaista kuninkaan tykö, ja seisoivat hänen edessänsä. **17**
Ja toinen vaimoista sanoi: herrani! minä ja tämä vaimo asuimme
yhdessä huoneessa, ja minä synnytin hänen tykönänsä siinä
huoneessa. **18** Ja tapahtui kolmantena päivänä sittekuin minä
synnytin, synnytti myös tämä vaimo: ja me olimme ynnä, ja
ei yksikään muukalainen ollut kanssamme siinä huoneessa,
paitsi meitä kahta. **19** Ja tämän vaimon lapsi kuoli yöllä; sillä
hän makasi hänen päällänsä. **20** Niin hän nousi puoliyöstä ja
otti minun lapseni sivustani: ja piikas makasi, ja hän pani sen
sivuunsa, ja kuolleen lapsensa pani hän minun sivuuni. **21**
Kuin minä aamulla heräsin imettämään lastani, ja katso, se oli
kuollut. Niin minä taas katselin visusti päivän koittaissa lapsen,
ja katso, ei se ollut minun poikani, jonka minä olin synnyttänyt.
22 Niin toinen vaimo sanoi: ei se niin ole kuin sinä sanot, mutta
minun lapseni elää ja sinun lapses on kuollut. Ja tämä sanoi: ei,
mutta sinun lapses on kuollut ja minun lapseni elää. Ja näin he
puhuivat kuninkaan edessä. **23** Ja kuningas sanoi: tämä sanoo:
tämä minun lapseni elää ja sinun lapses on kuollut. Ja taas tämä
toinen sanoo: ei niin, mutta sinun lapses on kuollut ja minun
lapseni elää. **24** Ja kuningas sanoi: tuokaat minulle miekka. Ja
miekka tuotiin kuninkaan eteen. **25** Ja kuningas sanoi: jakakaat
elävä lapsi kahtia, ja antakaat toinen puoli toiselle ja toinen
puoli toiselle. **26** Niin sanoi se vaimo kuninkaalle, jonka elävä
lapsi oli, sillä hänen äidillinen sydämensä paloi lapseensa, ja
hän sanoi: Ah herrani! antakaat hänelle se elävä lapsi ja älkäät
suinkaan tappako sitä. Mutta toinen sanoi: ei minulle eikä sinulle
pidä annettaman, vaan jaettakaan kahdeksi. **27** Niin kuningas
vastasi ja sanoi: annettakaan hänelle tämä elävä lapsi, ja ei sitä
pidä suinkaan tapettaman, sillä tämä on hänen äitinsä. **28** Ja

sen tuomion, jonka kuningas sanoi, kuuli kaikki Israel, ja he
pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että Jumalan tieto oli
hänessä, toimittaa tuomiota.

4 Niin oli Salomo koko Israelin kuningas. **2** Ja nämät olivat
hänen päämiehensä: AsarJa, papin Zadokin poika. **3** Elihoreph
ja Ahia, Sisan pojat, olivat kirjoittajat; Josaphat Ahiludin poika
kansleri. **4** BenaJa, Jojadan poika, sodanpäämies; Zadok ja
AbJatar olivat papit. **5** AsarJa Natanin poika päämiesten haltia.
Sabud pappi Natanin poika kuninkaan neuvonantaja. **6** Ja Ahisar
huoneenhaltia; Adoniram Abdanin poika oli veron päällä. **7** Ja
Salomolla oli kaksitoistakymmentä valtamiestä koko Israelissa,
jotka murheen pitivät kuninkaasta ja hänen huoneestansa; ja
kukin heistä toimitti ruan kuukautenansa, vuosivuodelta. **8** Ja
nämä olivat heidän nimensä: Hurrin poika Ephraimin vuorella; **9**
Dekerin poika Makassa, ja Saalbimissa ja BetSemeksessä, ja
Elonissa ja BetHananissa; **10** Hesedin poika Arubotissa; hänellä
oli Soko ja kaikki Hepherin maakunta; **11** Abinadabin pojalla
kaikki Dorin paikkakunta; jolla oli Taphat Salomon tytär emäntänä;
12 Baena Ahiludin poika Taanakissa ja Megiddossa, ja koko
BetSeanissa, joka on liki Zartanaa Jisreelin alla, BetSeanista
Mahalonin ketoon asti, niin tällä puolella Jokmeamia; **13**
Geberin poika Ramotista Gileadissa, jolla olivat Jairin kylät,
Manassen pojan Gileadista, jolla oli Argobin niitty, joka on
Basaniin päin, kuusikymmentä suurta muurattua kaupunkia
vaskitelkinensä; **14** Ahinadab Iddon poika oli Mahanaimissa; **15**
Ahimaats Naphtalissa; ja hänkin otti Basmatin Salomon tyttären
emännäksensä; **16** Baena Husain poika Asserissa ja Alotissa;
17 Josaphat Paruan poika Isaskarissa; **18** Simei Elan poika
BenJaminissa; **19** Geber Urin poika Gileadin maalla, Sihonin

Amorilaisten kuninkaan maalla, ja Ogin Basanin kuninkaan, joka
myös oli yksi niiden maakuntain valtamies. **20** Mutta Juudaa
ja Israelia oli paljo, niinkuin santaa meren tykönä paljouden
tähden; he söivät ja joivat ja iloitsivat. **21** Ja Salomo hallitsi
kaikissa valtakunnissa, hamasta Philistealaisten maakunnan
virrasta Egyptin rajaan asti, jotka toivat hänelle lahjoja ja
palvelivat Salomoa kaiken hänen elinaikansa. **22** Ja Salomolla
oli jokapäiväiseksi ruaksi kolmekymmentä koria sämpyläjauhoja,
kuusikymmentä koria muita jauhoja, **23** Kymmenen lihavaa
härkää, ja kaksikymmentä härkää laitumelta, ja sata lammasta,
ilman peuroja, ja metsävuohia, ja valittua lihavaa karjaa ja lintuja.
24 Sillä hän hallitsi koko maakunnassa, sillä puolella virtaa,
hamasta Dipsasta Gasaan asti, kaikkein kuningasten ylitse tällä
puolella virtaa; ja hänellä oli rauha kaikella ympäristöllänsä, **25**
Niin että Juuda ja Israel asuivat levollisesti, itsekukin viinapuunsa
ja fikunapuunsa alla, Danista BerSebaan asti, niinkauvan kuin
Salomo eli. **26** Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hinkaloa
hevosille vaunuinsa eteen, ja kaksitoistakymmentä tuhatta
hevosmiestä. **27** Ja nämä valtamiehet toimittivat kuningas
Salomolle ruokaa ja kaikille jotka kuningas Salomon pöytää
lähestyivät; kukin kuukaudellansa, niin ettei siitä mitään puuttunut.
28 He toivat myös ohria ja olkia hevosille ja nopsille orhille, sinne
kussa hän oli, kukin niinkuin hänelle käsketty oli. **29** Ja Jumala
antoi Salomolle viisauden ja sangen suuren ymmärryksen, niin
myös rohkian sydämen, niinkuin sannan meren rannalla, **30** Niin
että Salomon taito oli suurempi kuin kaikkein itäisen maan lasten
ja Egyptiläisten taito. **31** Ja hän oli taitavampi kaikkia ihmisiä,
ja taitavampi kuin Etan Estrahilainen, ja Heman, ja Kalkol, ja
Darda, Makolin pojat, ja hänen nimensä oli kuuluisa ympäri

kaikkein pakanain, **32** Ja puhui kolmetuhatta sananlaskua; ja
hänen virsiänsä oli tuhannen ja viisi, **33** Ja puhui myös puista,
sedristä, joka on Libanonissa, hamaan isoppiin asti, joka seinästä
kasvaa. Niin puhui hän myös eläimistä, linnuista, matelevaisista
ja kaloista. **34** Ja kaikista kansoista tultiin kuulemaan Salomon
taitoa, ja kaikilta maan kuninkailta, jotka olivat kuulleet hänen
taidostansa.

5 Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti palveliansa Salomon tykö;
sillä hän oli kuullut, että he olivat hänen voidelleet kuninkaaksi
isänsä siaan; sillä Hiram rakasti Davidia niinkauvan kuin hän eli.
2 Ja Salomo lähetti Hiramille, ja käski hänelle sanoa: **3** Sinä
tiedät, ettei isäni David taitanut rakentaa Herran Jumalansa
nimelle huonetta, sen sodan tähden, joka oli hänen ympärillänsä,
siihen asti kuin Herra antoi heidät hänen jalkainsa alle. **4** Mutta
nyt on Herra minun Jumalani antanut levon ympäristölläni, niin
ettei vihollista eli pahaa estäjää ole. **5** Katso, minä aion rakentaa
huoneen Herran Jumalani nimelle, niinkuin Herra on puhunut
isälleni Davidille, sanoen: sinun poikas, jonka minä sinun siaas
asetan istuimelles, pitää rakentaman minun nimelleni huoneen.
6 Niin käske nyt hakata minulle sedripuita Libanonista, ja että
minun palveliani olisivat sinun palveliais kanssa: ja minä annan
sinulle sinun palveliais palkan kaiken sen jälkeen kuin sinä
sanot; sillä sinä tiedät, ettei meillä ole yhtään miestä, joka taitaa
hakata puita niinkuin Zidonilaiset. **7** Mutta kuin Hiram kuuli
Salomon puheen, iloitsi hän suuresti ja sanoi: kiitetty olkoon
Herra tänäpänä, joka on antanut Davidille taitavan pojan tämän
paljon kansan päälle! **8** Ja Hiram lähetti Salomon tykö, sanoen:
minä olen kuullut, mitä minulle olet lähettänyt, ja minä teen
myös kaiken sinun tahtos jälkeen, sedripuissa ja hongissa, **9**

Ja minun palveliani pitää ne vetämän Libanonista mereen, ja
minä annan ne panna lauttoihin merellä, ja vien siihen paikkaan,
kuhunka sinä minun käsket, ja minä hajoittelen ne siellä, ja anna
sinä ne sieltä ottaa. Mutta tee sinä myös minun tahtoni, ettäs
annat minun perheelleni leivän ainetta. **10** Ja niin antoi Hiram
Salomolle sedripuita ja honkia, niin paljo kuin hän tahtoi. **11**
Ja Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä tuhatta koria nisuja,
hänen perheellensä ravinnoksi, ja kaksikymmentä koria survottua
öljyä: niin antoi Salomo Hiramille joka vuosi. **12** Ja Herra antoi
Salomolle taidon, niinkuin hän hänelle luvannut oli. Ja Salomon
ja Hiramin välillä oli rauha, ja he tekivät myös liiton keskenänsä.
13 Ja Salomo antoi valita miesluvun koko Israelista, ja valittuin
luku oli kolmekymmentä tuhatta miestä. **14** Ja hän lähetti heidät
Libanoniin, kymmenentuhatta kuukaudeksi vuorottain, niin että
he olivat yhden kuukauden Libanonissa ja kaksi kuukautta
kotonansa; ja Adoniram oli sen miesluvun päällä. **15** ja Salomolla
oli seitsemänkymmentä tuhatta, jotka kuormia kantoivat, ja
kahdeksankymmentä tuhatta, jotka vuorella hakkasivat; **16** Ilman
ylimmäisiä Salomon käskyläisiä, jotka työn päälle asetetut olivat,
kolmetuhatta ja kolmesataa, jotka vallitsivat kansaa joka työtä
teki. **17** Ja kuningas käski heidän vetää suuria kiviä, kalliita
kiviä, hakatuita kiviä huoneen perustukseksi. **18** Ja Salomon
rakentajat, ja Hiramin rakentajat ja Giblimiläiset, vuolivat ja
valmistivat puita ja kiviä huoneen rakennukseksi.

6 Ja tapahtui neljännelläsadannella ja
kahdeksannellakymmenennellä ajastajalla Israelin lasten
lähtemisen jälkeen Egyptin maalta, neljännellä ajastajalla
sittekuin Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, Sivin kuukaudella,
joka on se toinen kuukausi, että huone rakennettiin Herralle.

2 Ja huone, jonka kuningas Salomo rakensi Herralle, oli
kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leviä
ja kolmekymmentä kyynärää korkia. **3** Ja esihuone templin
edessä oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, huoneen leveyden
jälkeen, ja kymmenen kyynärää leviä, huoneen edessä. **4** Ja teki
akkunan huoneen päälle, sisältä avaraksi ja ahtaaksi ulkoa. **5**
Ja hän rakensi käytävän seinää myöten huoneen ympäri, niin
että se kävi kirkon ja kuorin ympäri, ja teki solat ulkonaiselle
puolelle yltympäri. **6** Se alimainen käytävä oli viisi kyynärää
leviä, ja keskimäinen kuusi kyynärää leviä, ja kolmas seitsemän
kyynärää leviä; sillä hän asetti malat ulkoa huonetta ympäri,
niin ettei ne olis sattuneet huoneen seinään. **7** Ja kuin huone
rakennettiin, rakennettiin se kokonaisista kivistä, jotka tuodut
olivat, niin ettei yhtään vasaraa, eikä kirvestä, eikä yhtään rauta-
asetta kuulunut siinä rakennuksessa. **8** Ja ovi keskimäiseen
solaan oli oikialla puolella huonetta, niin että mentiin kieroja
astuimia myöten ylös keskimäiseen käytävään, ja keskimäisestä
kolmanteen. **9** Ja niin rakensi hän huoneen ja päätti sen, ja
kattoi huoneen sedripuisilla kaarimaloilla. **10** Hän rakensi myös
käytävän koko huoneen ympäri, viisi kyynärää korkian, jonka
hän yhdisti huoneesen sedripuilla. **11** Ja Herran sana tuli
Salomolle, sanoen: **12** Tämä on huone, jonkas rakennat; jos
sinä vaellat minun säädyissäni, ja teet minun oikeuteni, ja pidät
kaikki minun käskyni, vaeltain niissä, niin minä vahvistan minun
sanani sinun kanssas, kuin minä isälles Davidille sanonut olen,
13 Ja minä asun Israelin lasten keskellä, ja en hylkää kansaani
Israelia. **14** Niin Salomo rakensi huoneen ja päätti sen, **15** Ja
kaunisti huoneen seinät sisältä sedripuisilla laudoilla, huoneen
permannosta niin lakeen asti, ja kaunisti sisältä puilla, ja teki

huoneen permannon honkaisista laudoista. **16** Ja hän rakensi
huoneen sivuilta sedripuisen seinän, kaksikymmentä kyynärää
pitkän, permannosta kattoon asti, ja teki siihen sisälle kuorin
kaikkein pyhimpään. **17** Ja huone oli neljäkymmentä kynärää
pitkä, se esipuoli templistä. **18** Koko huone oli sisältä aivan
sedripuusta, kaivettu nuppien ja kukkaisten muodolla: kaikki
sedripuusta, ja ei yhtään kiveä näkynyt. **19** Mutta kuorin hän
valmisti huoneen sisälle, Herran liitonarkkia pantaa siihen, **20** Ja
kuorin edustan kaksikymmentä kyynärää pitkän, kaksikymmentä
kyynärää leviän ja kaksikymmentä kyynärää korkian; ja hän
silasi sen selkiällä kullalla ja kaunisti alttarin sedripuulla. **21**
Ja Salomo silasi huoneen sisältä selkiällä kullalla, ja teki
kultaiset vitjat teljeksi kuorin eteen, jonka hän kullalla silannut
oli. **22** Ja hän silasi koko huoneen kullalla siihenasti että koko
huone valmiiksi tuli, niin myös koko alttarin, joka kuorissa oli,
silasi hän kullalla. **23** Hän teki myös kuoriin kaksi Kerubimia
öljypuista, kymmenen kyynärää korkiat. **24** Viisi kyynärää pitkä
oli kummankin Kerubimin siipi, niin että kymmenen kyynärää oli
yhden siiven äärestä niin toisen siiven ääreen. **25** Niin että
sillä toisella Kerubimilla oli myös kymmenen kyynärää, ja oli
yhtäläinen mitta ja sia molemmilla Kerubimilla. **26** Niin että
yksi Kerubim oli kymmenen kyynärää korkia; niin oli myös
se toinen. **27** Ja hän pani ne Kerubimit keskelle sisimäistä
huonetta, ja Kerubimit levittivät siipensä, niin että yhden siipi
sattui tähän seinään ja toisen Kerubimin siipi sattui toiseen
seinään; mutta keskellä huonetta sattui siipi siipeen. **28** Ja hän
silasi Kerubimit kullalla. **29** Ja kaikkein huoneen seinäin ympäri
antoi hän tehdä pyörtyjä töitä, kaivetuita Kerubimeja, palmuja
ja avoimia kukkasia sisälle ja ulos. **30** Ja hän silasi huoneen

permannon kullalla sisältä ja ulkoa. **31** Ja kuorin läpikäytävään
teki hän kaksi ovea öljypuista, viisikulmaisilla päällispuilla ja
pihtipielillä; **32** Ja niihin molempiin oviin antoi hän leikata pyörtyjä
töitä, Kerubimeja, palmuja ja avoimia kukkaisia, ja silasi ne
kullalla, ja levitti kultaa Kerubimein ja palmuin päälle. **33** Niin
teki hän myös templin läpikäytävään neljäkulmaiset pihtipielet
öljypuista, **34** Ja kaksi ovea hongasta, niin että kummassakin
ovessa oli kaksi osaa ja molemmat saranoillansa juoksevat.
35 Ja hän kaivoi Kerubimeja, palmuja ja avoimia kukkaisia, ja
silasi ne kullalla, kohdastansa leikkauksen päälle. **36** Ja sitte
rakensi hän sisimäisen pihan kolmella rivillä hakatuista kivistä ja
yhdellä rivillä vuolluista sedripuista. **37** Neljännellä ajastajalla
perustettiin Herran huone Sivin kuulla. **38** Ja ensimmäisellä
ajastajalla toistakymmentä Buulin kuulla (se on kahdeksas
kuukausi) päätettiin huone kaluinensa, kaiken sen jälkeen kuin
sen oleman piti. Ja hän rakensi sen seitsemänä ajastaikana.

7 Mutta Salomo rakensi huonettansa kolmetoistakymmentä
ajastaikaa, ennenkuin se täydellisesti valmiiksi tuli. **2** Ja hän
rakensi Libanonin metsästä huoneen, sata kyynärää pituudelle,
viisikymmentä kyynärää leveydelle ja kolmekymmentä kyynärää
korkeudelle; neljällä taholla olivat sedripuiset patsaat, ja vuollut
sedripuiset kaaret patsasten päällä. **3** Ja se oli peitetty sedripuisilla
laudoilla ylhäältä kaarten ylitse, jotka olivat patsasten päällä, joita
oli viisiviidettäkymmentä, viisitoistakymmentä kullakin taholla, **4**
Ja kolme akkunariviä, kolmeen kertaan suutasuuksin. **5** Ja kaikki
ovet ja pihtipielet olivat nelikulmaiset, ja akkunat suutasuuksin
kolmeen kertaan. **6** Hän rakensi myös patsasten esihuoneen,
viisikymmentä kyynärää pituudelle ja kolmekymmentä kyynärää
laveudelle; ja esihuone oli niiden kohdalla, ja patsaat ja paksut

kaaret niiden kohdalla. **7** Ja myös tuomio-istuimen esihuoneen
tuomitaksensa siinä; tuomio-istuimen hän teki ja peitti molemmat
permannot sedripuilla, **8** Niin myös omaan huoneesensa, jossa
hän itse asui, toisen pihan sisälliselle puolelle esihuonetta, joka
oli tehty niinkuin se toinenkin huone. Hän teki myös huoneen
Pharaon tyttärelle, jonka Salomo emännäksensä ottanut oli, sen
esihuoneen kaltaisen. **9** Nämät kaikki olivat kalliista kivistä,
mitan jälkeen vuolluista ja sahalla leikatuista sisältä ja ulkoa,
perustuksesta kattoon asti, ja vielä ulkoiselta puolen isoon
pihaan saakka. **10** Perustukset olivat myös kallista kivistä
ja suurista kivistä: kymmenen kyynärän kivistä ja kahdeksan
kyynärän kivistä. **11** Ja niiden päällä oli muita kalliita kiviä
mitan jälkeen vuoltuja ja myös sedripuita. **12** Mutta sen suuren
pihan ympäri oli kolme riviä vuoltuja kiviä ja yksi rivi sedripuisia
lautoja, niin myös Herran huoneen sisäpuolella ja esihuoneen
sisällä. **13** Ja kuningas Salomo lähetti ja noudatti Hiramin
Tyrosta, **14** Joka oli lesken poika Naphtalin suvusta, ja hänen
isänsä oli myös ollut Tyrolainen, vaskiseppä; ja hän oli taidolla,
ymmärryksellä ja tiedolla lahjoitettu, kaikkinaisia vaskitöitä
tekemään. Koska hän tuli kuningas Salomon tykö, niin hän teki
kaikki hänen työnsä. **15** Ja hän valmisti kaksi vaskipatsasta,
kummankin kahdeksantoistakymmentä kyynärää korkiaksi, ja
yhden langan kahdentoistakymmenen kyynärän pituiseksi,
kumpaakin patsasta ympäriinsä. **16** Ja teki kaksi valettua vaskista
kruunua asettaaksensa patsasten päihin; ja kumpikin kruunu
oli viisi kyynärää korkia. **17** Verkot (teki hän) verkon tavalla,
ja köydet niin kuin renkaat kruunuihin, jotka olivat ylhäällä
patsasten päässä, seitsemän kumpaankin kruunuun. **18** Ja teki
patsaat ja kaksi riviä ympäri yhden verkon päälle, peittämään

kruunuja, jotka olivat granatin omenain päällä, ja niin hän myös
teki toiselle kruunulle. **19** Ja ne kruunut, jotka olivat patsasten
päässä, olivat tehdyt niinkuin kukkaiset esihuoneessa, neljä
kyynärää suuret, **20** Ja kruunut kahden patsaan päällä ylhäällä
keskipaikan kohdalla, jonka päällä verkko oli, ja kaksisataa
granatin omenaa rivittäin ympärinsä toisen kruunun päällä.
21 Ja hän nosti ne patsaat templin esihuoneen eteen, ja sen
patsaan, jonka hän oikialle puolelle asetti, kutsui hän Jakin,
ja sen patsaan, jonka hän asetti vasemmalle puolelle, kutsui
hän Boas. **22** Ja ne seisoivat patsasten päissä, tehdyt niinkuin
kukkaiset; ja niin päätettiin patsasten teko. **23** Ja hän teki valetun
järven kymmenen kyynärää leviän, yhdestä partaasta niin toiseen
ympyriäisen ja viisi kyynärää korkian, ja nuora, kolmekymmentä
kyynärää pitkä, kävi sen ympäri. **24** Ja nupit olivat järven partaan
alla, jotka kävivät sen ympäri, kymmenen jokaisella kyynärällä
järveä ympäri; ja nupit olivat kokonansa valetut kahteen riviin. **25**
Ja se seisoi kahdentoistakymmenen härjän päällä: kolme heistä
käänsi itsensä pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään, ja
kolme itään päin; ja se järvi oli ylhäällä heidän päällänsä, ja kaikki
heidän takaiset puolensa sisällekäsin. **26** Ja se oli kämmenen
paksuus, ja sen parras oli tekoansa niinkuin maljan parras ja
niinkuin ulospuhkeeva kukkainen; ja se veti kaksituhatta batia.
27 Hän teki myös kymmenen vaskista istuinta; neljä kyynärää oli
itsekukin istuin pitkä ja neljä kyynärää leviä, vaan kolmekyynärää
korkia. **28** Ja ne istuimet olivat niin tehdyt, että niissä olivat
laidat; ja ne laidat olivat palletten välillä. **29** Ja laidoissa palletten
välillä olivat jalopeurat, härjät ja Kerubimit, ja palletten päällä
ylhäällä oli vahva virvanto; mutta jalopeurain ja härkäin alla
olivat venytetyt jatkokset. **30** Ja jokaisella istuimella oli neljä

vaskista ratasta vaskisten ijesten kanssa, ja niissä olivat neljällä
kulmalla niskat, jotka niskat olivat kattilaan alle valetut, kunkin
jatkoksen kohdalle. **31** Ja sen koverrus oli seppeleen sisäpuolelta
kyynärää korkia, jonka keskus oli puolitoista kyynärää leviä:
olivat myös sen vierellä leikkaukset; mutta niiden laidat olivat
nelitahkoiset ja ei ympyriäiset. **32** Vaan ne neljä ratasta seisoi
juuri laitain alla, ja ratasten ikeet olivat istuinta liki; jokainen ratas
oli puolitoista kyynärää korkia. **33** Ja pyörät olivat tehdyt niinkuin
vaunuin pyörät, ja heidän napansa, kappansa, kehrävartensa ja
kierunsa olivat kaikki valetut. **34** Ja ne neljä niskaa jokaisen
istuimen neljässä kulmassa oli myös istuimessa kiinni. **35** Ja
istuimen päässä oli puolen kyynärän korkeus, joka oli kokonansa
ympyriäinen; oli myös kunkin istuimen päässä heidän kahvansa,
ja hänen laitansa olivat itse hänestä. **36** Ja hän antoi kaivaa
takaisiin paikkoihin, kahvoihin ja laitoihin, Kerubimit, jalopeurat
ja palmupuita, toinen toisensa tykö ympäri. **37** Näin teki hän
ne kymmenen valettua istuinta: heillä kaikilla oli yksi muoto,
yksi mitta, yksi sia. **38** Ja hän teki kymmenen vaskikattilaa; niin
että kukin kattila veti neljäkymmentä batia, ja kukin kattila oli
neljä kyynärää suuri, yksi kattila oli yhden istuimen päällä, ja niin
kymmenellä istuimella. **39** Ja hän asetti viisi istuinta huoneen
oikialle sivulle ja toiset viisi sen vasemmalle sivulle; mutta järven
pani hän huoneen oikialle sivulle eteen, idän puoleen, etelän
kohdalle. **40** Ja Hiram teki myös patoja, lapioita ja maljoja; ja niin
Hiram päätti kaiken työn, minkä hän teki kuningas Salomolle
Herran huoneesen: **41** Ne kaksi patsasta ja ne kaksi ympyriäistä
kruunua, jotka kahden patsaan päällä olivat, ja ne kaksi verkkoa,
peittämään kahta ympyriäistä kruunua, patsasten päässä; **42** Ja
ne neljäsataa granatin omenaa, kahden verkon päällä, ja kaksi

riviä granatin omenia, kunkin verkon päällä, peittämään kahta
ympyriäistä kruunua patsasten päässä; **43** Ja ne kymmenen
istuinta ja kymmenen kattilaa istuinten päällä; **44** Ja yhden järven
ja kaksitoistakymmentä härkää järven alle: **45** Ja padat, lapiot ja
maljat, ja kaikki nämä astiat, jotka Hiram teki kuningas Salomolle
Herran huoneesen, selkiästä vaskesta. **46** Jordanin kedolla
antoi kuningas Salomo ne valaa, savisessa töyrässä Sukkotin
ja Zartanin välillä. **47** Ja Salomo antoi kaikki nämä astiat olla
(punnitsemata); sillä vaskea oli ylen paljo: ei kysytty vasken
painoa. **48** Ja Salomo teki kaikki kalut, mitkä Herran huoneessa
tarvittiin: kultaisen alttarin ja kultaisen pöydän, jolla näkyleivät
pidettiin, **49** Viisi kynttiläjalkaa oikialle ja viisi vasemmalle puolelle
kuorin eteen, puhtaasta kullasta, kultaisten kukkaisten, lamppuin
ja niistinten kanssa, **50** Niin myös maljoja, vateja, kuppeja,
lusikoita ja pannuja puhtaasta kullasta; ja olivat huoneen saranat
huoneen sisimäisissä ovissa, joka oli se kaikkein pyhin, ja
templin huoneen oven saranat aivan puhtaasta kullasta. **51**
Näin kaikki työ päätettiin, minkä kuningas Salomo teki Herran
huoneesen. Ja Salomo kantoi sinne kaikki mitä hänen isänsä
David pyhittänyt oli, hopiaa ja kultaa, ja astioita, ja pani Herran
huoneen tavaroihin.

8 Silloin kokosi Salomo Israelin vanhimmat, kaikki sukukuntain
ylimmäiset ja isäin päämiehet Israelin lasten seasta kuningas
Salomon tykö Jerusalemiin, viemään Herran liitonarkkia Davidin
kaupungista, se on Zion. **2** Ja kaikki Israelin miehet kokoontuivat
kuningas Salomon tykö Ethanimin kuukaudella, juhlapäivänä,
se on seitsemäs kuukausi. **3** Ja kuin kaikki Israelin vanhimmat
tulivat kokoon, nostivat papit arkin, **4** ja kantoivat Herran arkin
ja seurakunnan majan, ja kaikki pyhän kalut, jotka majassa

olivat: ne veivät papit ja Leviläiset ylös. **5** Ja kuningas Salomo ja
koko Israelin joukko, joka hänen tykönänsä itsensä oli koonnut,
menivät hänen kanssansa arkin edellä, ja uhrasivat lampaita
ja karjaa, joita ei arvattu eikä luettu paljouden tähden. **6** Ja
näin kantoivat papit Herran liitonarkin siallensa templin kuoriin,
kaikkein pyhimpään, Kerubimin siipein alle; **7** Sillä Kerubimit
hajoittivat siipensä arkin siaan, ja Kerubimit varjosivat arkin ja
korennot ylhäältä. **8** Ja korennot vedettiin niin pitkälle ulos,
että niiden päät näkyivät pyhästä kuorin eteen; vaan ulkoapäin
ne eivät näkyneet; ja ne ovat siellä tähän päivään asti. **9**
Arkissa ei ollut mitään, paitsi Moseksen kahta kivistä taulua,
jotka Moses sinne pani Horebissa, kuin Herra liiton teki Israelin
lasten kanssa, heidän lähteissänsä Egyptistä. **10** Ja tapahtui,
kun papit menivät pyhästä ulos, niin täytti pilvi Herran huoneen:
11 Niin ettei papit saaneet seisoa ja tehdä virkaansa pilven
tähden; sillä Herran kunnia täytti Herran huoneen. **12** Silloin
sanoi Salomo: Herra on sanonut asuvansa pimeydessä. **13**
Minä olen tosin rakentanut sinulle huoneen asumiseksi ja
istuimen, että siellä asuisit ijankaikkisesti. **14** Ja kuningas
käänsi kasvonsa ja siunasi koko Israelin joukon. Ja koko Israelin
joukko seisoi. **15** Ja hän sanoi: kiitetty olkoon Herra Israelin
Jumala, joka suullansa minun isälleni Davidille puhunut on, ja on
täyttänyt kädellänsä, ja sanonut: **16** Siitä päivästä, jona minä
johdatin minun kansani Israelin Egyptistä, en ole minä yhtään
kaupunkia valinnut kaikesta Israelin sukukunnasta, että minulle
huone rakennettaisiin, niin että minun nimeni olis siellä: mutta
Davidin minä olen valinnut minun kansani Israelin päälle. **17**
Ja minun isäni David aikoi rakentaa huoneen Herran Israelin
Jumalan nimelle. **18** Mutta Herra sanoi isälleni Davidille: että

aioit rakentaa minun nimelleni huonetta, olet sinä sen hyvästi
tehnyt, ettäs sen aioit; **19** Kuitenkin ei sinun pidä sitä huonetta
rakentaman; vaan sinun poikas, joka sinun kupeistas tulee,
hän on rakentava minun nimelleni huoneen. **20** Ja Herra on
vahvistanut sanansa, jonka hän puhunut on; sillä minä olen
noussut minun isäni Davidin siaan, ja istun Israelin istuimella,
niinkuin Herra puhunut on, ja olen rakentanut Herran Israelin
Jumalan nimelle huoneen, **21** Ja olen siellä valmistanut arkille
sian, kussa Herran liitto on, jonka hän teki meidän isillemme,
johdattaissansa heitä Egyptin maalta. **22** Ja Salomo seisoi
Herran alttarin edessä koko Israelin joukon edessä, ja hajoitti
kätensä ylös taivaasen päin, **23** Ja sanoi: Herra Israelin Jumala!
ei ole yhtään Jumalaa sinun vertaistas, ylhäällä taivaasa taikka
alhaalla maassa, joka pidät liiton ja laupiuden palvelioilles, jotka
sinun edessäs kaikesta sydämestänsä vaeltavat, **24** Joka olet
pitänyt sinun palvelialles Davidille, minun isälleni, kaikki mitä sinä
hänelle puhunut olet; sinun suullas sinä olet puhunut sen, ja sinä
olet täyttänyt sen kädelläs, niinkuin se tänäpänä on. **25** Niin siis,
Herra, Israelin Jumala! pidä sinun palvelialles Davidille minun
isälleni se minkä sinä hänelle puhunut olet ja sanonut: ei pidä
sinulta miestä puuttuman minun edessäni, joka istuu Israelin
istuimella: ainoastaan jos sinun lapses pitävät heidän tiensä,
vaeltaaksensa minun edessäni, niinkuin sinä olet vaeltanut
minun edessäni. **26** Nyt, Israelin Jumala! anna sanas olla totinen,
jonka sinä palvelialles Davidille minun isälleni puhunut olet:
27 Luuletkos Jumalan maan päällä asuvan? Katso taivaat ja
taivasten taivaat ei voi sinua käsittää: kuinka siis tämä huone,
jonka minä rakensin, sen tekis? **28** Niin käännä siis sinuas
palvelias rukoukseen ja anomiseen, Herra minun Jumalani! ettäs

kuulisit minun kiitokseni ja rukoukseni, jonka palvelias tänäpänä
rukoilee sinun edessäs; **29** Että sinun silmäs avoinna olis tämän
huoneen puoleen yöllä ja päivällä, ja siinä paikassa, jostas
sanonut olet: minun nimeni pitää oleman siellä; ettäs kuulisit sen
rukouksen, jonka sinun palvelias rukoilee tässä paikassa, **30** Ja
kuulisit sinun palvelias ja kansas Israelin hartaan rukouksen,
jonka he tässä paikassa rukoilevat: ja sinä kuulisit sen siellä,
kussas asut taivaissa, ja koskas sen kuulet, olisit armollinen.
31 Koska joku rikkoo lähimmäistänsä vastaan, ja ottaa valan
päällensä, jolla hän hänensä velkapääksi tekee, ja vala tulee
sinun alttaris eteen tässä huoneessa: **32** Ettäs kuulisit taivaissa, ja
saattaisit palvelioilles oikeuden, ettäs tuomitsisit jumalattoman ja
antaisit hänen tiensä tulla hänen päänsä päälle, ja vanhurskaaksi
tekisit viattoman, ja tekisit hänelle hänen oikeutensa jälkeen. **33**
Jos sinun kansas Israel lyödään vihamiestensä edessä, että
he ovat syntiä tehneet sinua vastaan, ja he kääntävät itsensä
sinun tykös, ja tunnustavat sinun nimes, ja rukoilevat ja anteeksi
anovat sinulta tässä huoneessa: **34** Ettäs kuulisit taivaissa, ja
sinun kansas Israelin synnille armollinen olisit, ja johdattaisit
heitä sille maalle jälleen, jonka heidän isillensä antanut olet. **35**
Jos taivaat suljetut ovat, niin ettei sada, että he sinua vastaan
rikkoneet ovat, ja rukoilevat tässä siassa, ja tunnustavat sinun
nimes, ja kääntävät itsensä synnistänsä, ettäs rankaiset heitä.
36 Ettäs kuulisit heitä taivaissa, ja olisit sinun palvelias ja kansas
Israelin synnille armollinen, että osoitat heille sen hyvän tien,
jota heidän vaeltaman pitää; ja annat sataa sinun maas päälle,
jonka kansalles perimiseksi antanut olet. **37** Jos kallis aika tulee
maalle, eli rutto tulee, taikka pouta, eli ruoste, taikka kaskat,
eli jyvämadot maan päälle tulevat, taikka vihamiehet piirittävät

maakunnassa heidän porttinsa, taikka kaikkinainen vitsaus, eli
kaikkinainen sairaus tulee; **38** Kaikki rukoukset, kaikki anteeksi
anomiset mitkä kaikki ihmiset, kaikki sinun kansas Israel tekevät,
koska he ymmärtävät vitsauksen itsekukin sydämessänsä, ja
hajoittavat kätensä tämän huoneen puoleen: **39** Ettäs silloin
kuulisit taivaissa, siitä siasta, kussas asut, ja olisit armollinen ja
tekisit sen niin, ettäs annat itsekullekin niinkuin hän vaeltanut on,
niin kuin sinä hänen sydämensä tunnet; sillä sinä ainoastaan
tunnet kaikkein ihmisten lasten sydämet. **40** Että he aina sinua
pelkäisivät, niinkauvan kuin he maan päällä elävät, jonkas
meidän isillemme antanut olet. **41** Jos myös joku muukalaisista,
joka ei ole sinun kansaas Israelia, tulee kaukaiselta maalta sinun
nimes tähden; **42** Sillä he saavat kuulla sinun suuresta nimestäs,
ja voimallisesta kädestäs, ja ojetusta käsivarrestas: ja joku tulee
rukoilemaan tähän huoneesen: **43** Ettäs kuulisit taivaissa siitä
siasta, kussas asut, ja tekisit kaiken sen, minkä muukalainen
sinulta anoo: että kaikki kansa maan päällä tuntis sinun nimes,
että he myös pelkäisivät sinua niinkuin sinun kansas Israel, ja
tietäisivät, että sinun nimeäs avuksihuudetaan tässä huoneessa,
jonka minä rakentanut olen. **44** Jos sinun kansas vaeltaa sotaan
vihamiehiänsä vastaan sitä tietä, jota heidän lähetät, ja he
rukoilevat Herraa tiellä kaupungin puoleen, jonka valinnut olet, ja
huoneen puoleen, jonka minä sinun nimelles rakentanut olen:
45 Ettäs kuulisit heidän rukouksensa ja anomisensa taivaissa,
ja saattaisit heille oikeuden. **46** Jos he syntiä tekevät sinua
vastaan (sillä ei ole yhtäkään ihmistä, joka ei syntiä tee) ja sinä
vihastut heidän päällensä, ja annat heidät vihamiehen käsiin,
niin että he vievät heitä vankina vihollisen maalle, taamma
eli lähemmä; **47** Ja he tekisivät sydämestänsä parannuksen

siinä maassa, jossa he vankina ovat, ja he palajaisivat sinua
rukoilemaan vankeutensa maalla, sanoen: me rikoimme ja
teimme pahoin, ja olimme jumalattomat; **48** Ja he niin palajaisivat
sinun tykös kaikesta sydämestänsä ja kaikesta sielustansa
vihamiestensä maalla, jotka heitä vangiksi vieneet ovat pois; ja
he rukoilevat sinua tiellä maansa puoleen, jonka heidän isillensä
antanut olet, sen kaupungin puoleen, jonka minä sinun nimelles
rakentanut olen: **49** Että kuulisit heidän rukouksensa ja anteeksi
anomisensa taivaissa, siitä siasta, kussa sinä asut, ja saattaisit
heille oikeuden, **50** Ja olisit sinun kansalles armollinen, jotka
sinua vastaan syntiä tehneet ovat, ja kaikille heidän rikoksillensa,
joilla he rikkoneet ovat sinua vastaan: ja antaisit heille armon
niiltä, jotka heitä vankina pitävät, ja he armahtaisivat heidän
päällensä. **51** Sillä he ovat sinun kansas ja sinun perimises, jotka
sinä Egyptistä johdatit rautaisesta pätsistä; **52** Että sinun silmäs
olisivat avoinna sinun palvelias anomiseen ja sinun kansas
Israelin rukoukseen; ettäs heitä kaikissa kuulisit, joiden tähden
he sinun tykös huutavat. **53** Sillä sinä olet heidät erottanut
sinulles perimiseksi kaikista kansoista maan päällä, niinkuin
sinä sanonut olet sinun palvelialles Moseksen kautta, kuin sinä
meidän isämme johdatit Egyptistä, Herra, Herra! **54** Ja koska
Salomo oli kaiken tämän rukouksen ja anomisen lopettanut
Herran edessä, nousi hän Herran alttarin edestä polviansa
kumartamasta ja hajoittamasta käsiänsä taivaasen päin, **55**
Ja seisoi ja siunasi koko Israelin joukon, korotetulla äänellä,
ja sanoi: **56** Kiitetty olkoon Herra, joka kansallensa Israelille
levon antanut on, kaiken sen jälkeen kuin hän puhunut on: ei
yhtäkään ole puuttunut hänen hyvistä sanoistansa, jotka hän
palveliansa Moseksen kautta puhunut on. **57** Herra meidän

Jumalamme olkoon meidän kanssamme, niinkuin hän on ollut
meidän isäimme kanssa: älköön meitä hyljätkö, eikä ylönantako
meitä, **58** Että hän kääntäis meidän sydämemme tykönsä, että
me vaeltaisimme kaikissa hänen teissänsä ja pitäisimme hänen
käskynsä, säätynsä ja oikeutensa, jotka hän meidän isillemme
käskenyt on; **59** Ja että nämät minun sanani, jotka minä Herran
edessä rukoillut olen, olisivat läsnä Herran meidän Jumalamme
tykönä päivällä ja yöllä; että hän saattais palveliallensa ja
Israelille kansallensa oikeuden, itsekullakin ajallansa; **60** Että
kaikki kansat maan päällä tietäisivät, että Herra on itse Jumala, ja
ei yksikään muu. **61** Ja teidän sydämenne olkoon vakaa Herran
meidän Jumalamme edessä, vaeltamaan hänen säädyissänsä
ja pitämään hänen käskynsä, niin kuin se tänäpänä on. **62**
Ja kuningas ja koko Israel hänen kanssansa uhrasivat uhria
Herran edessä. **63** Ja Salomo uhrasi kiitosuhria (jonka hän
Herralle uhrasi,) kaksikolmattakymmentä tuhatta härkää ja
sata ja kaksikymmentä tuhatta lammasta. Näin he vihkivät
Herran huoneen, kuningas ja kaikki Israelin lapset. **64** Sinä
päivänä pyhitti kuningas keskikartanon, joka oli Herran huoneen
edessä; sillä hän teki siellä polttouhrin, ruokauhrin ja kiitosuhrin
lihavuuden; sillä vaskialttari, joka Herran edessä oli, oli vähäinen
polttouhriin, ruokauhriin ja kiitosuhrin lihavuuteen. **65** Ja Salomo
piti siihen aikaan juhlaa, ja koko Israel hänen kanssansa,
suuressa kokouksessa, Hematin rajasta Egyptin virtaan asti,
Herran meidän Jumalamme edessä, seitsemän päivää, ja taas
seitsemän päivää: (se on) neljätoistakymmentä päivää. **66**
Ja kahdeksantena päivänä päästi hän kansan menemään, ja
he siunasivat kuningasta, ja vaelsivat majoillensa, iloiten ja

riemuiten kaikesta siitä hyvyydestä, minkä Herra palveliallensa
Davidille ja kansallensa Israelille tehnyt oli.

9 Ja kuin Salomo oli rakentanut Herran huoneen ja kuninkaan
huoneen, ja kaikki mitä hänen sydämensä anoi ja halusi
tehdäksensä, **2** Ilmaantui Herra Salomolle toisen kerran, niinkuin
hän oli hänelle ilmaantunut Gibeonissa. **3** Ja Herra sanoi hänelle:
Minä olen kuullut sinun rukoukses ja anomises, joita olet minun
edessäni anonut, ja olen pyhittänyt tämän huoneen, jonkas
rakentanut olet, pannakseni siihen minun nimeni ijankaikkisesti,
ja minun silmäni ja sydämeni ovat alati siinä. **4** Ja jos sinä vallat
minun edessäni, niinkuin sinun isäs David vaeltanut on, sydämen
yksinkertaisuudessa ja vakuudessa, niin ettäs teet kaikki, mitä
minä sinulle käskenyt olen, ja pidät minun säätyni ja oikeuteni; **5**
Niin minä vahvistan sinun valtakuntas istuimen Israelin ylitse
ijankaikkisesti, niinkuin minä sinun isäs Davidin kanssa puhunut
olen, sanoen: ei sinulta pidä otettaman pois mies Israelin
istuimelta. **6** Mutta jos te käännätte teitänne peräti pois minusta,
te ja teidän lapsenne, ja ette pidä minun käskyjäni ja säätyjäni,
jotka minä olen pannut teidän eteenne, ja menette ja palvelette
vieraita jumalia ja rukoilette niitä; **7** Niin minä hävitän Israelin
siitä maasta, jonka minä heille antanut olen: ja huoneen, jonka
minä nimelleni pyhittänyt olen, heitän minä minun kasvoni edestä
pois. Ja Israel pitää oleman sananlaskuksi ja jutuksi kaikissa
kansoissa. **8** Ja vaikka tämä huone on kaikkein korkein, niin
kuitenkin kaikkein, jotka siitä käyvät ohitse, pitää hämmästymän
ja viheltämän, sanoen: miksi Herra näin teki tälle maalle ja
tälle huoneelle? **9** Silloin vastataan: että he Herran Jumalansa
hylkäsivät, joka heidän isänsä Egyptin maalta johdatti ulos, ja
seurasivat muita jumalia ja kumarsivat niitä ja palvelivat niitä;

sentähden on Herra kaiken tämän pahan antanut tulla heidän
päällensä. **10** Kuin kaksikymmentä ajastaikaa kulunut oli, joina
Salomo ne kaksi huonetta rakensi, Herran huoneen ja kuninkaan
huoneen, **11** Joihin Hiram Tyron kuningas antoi Salomolle
sedripuita, honkia ja kultaa, kaiken hänen tahtonsa jälkeen;
niin kuningas Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä kaupunkia
Galilean maassa. **12** Ja Hiram matkusti Tyrosta katsomaan
kaupungeita, jotka Salomo hänelle antanut oli; ja ei ne hänelle
kelvanneet. **13** Ja sanoi: mitkä nämä kaupungit ovat, minun
veljeni, jotkas minulle antanut olet? Ja hän kutsui ne Kabulin
maaksi tähän päivään asti. **14** Ja Hiram oli lähettänyt kuninkaalle
sata ja kaksikymmentä sentneriä kultaa. **15** Ja tämä on luku
verosta, jonka kuningas Salomo kantoi rakentaaksensa Herran
huonetta, ja omaa huonettansa, ja Milloa, ja Jerusalemin muuria,
ja Hatsoria, ja Megiddoa ja Gaseria. **16** Sillä Pharao Egyptin
kuningas oli mennyt ja voittanut Gaserin, ja polttanut sen tulella,
ja lyönyt Kanaanealaiset kuoliaaksi, jotka kaupungissa asuivat, ja
oli antanut sen tyttärellensä Salomon emännälle lahjaksi. **17** Niin
Salomo rakensi Gaserin ja alamaisen BetHoronin, **18** Ja Baalatin
ja Tadmorin, korvessa maalla, **19** Ja kaikki tavarakaupungit,
jotka Salomolla olivat, ja kaikki vaunukaupungit, ja ratsasmiesten
kaupungit, ja mitä Salomo halusi ja tahtoi rakentaa Jerusalemissa
ja Libanonissa, ja koko maassa, joka hänen vallassansa
oli. **20** Kaiken jääneen kansan Amorealaisista, Hetiläisistä,
Pheresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, jotka ei olleet
Israelin lapsia: **21** Heidän lapsensa, jotka he jättivät heistänsä
maahan, joita Israelin lapset ei taitaneet hävittää; ne teki Salomo
verolliseksi tähän päivään asti. **22** Mutta Israelin lapsista ei
Salomo tehnyt yhtään orjaksi; vaan ne olivat sotamiehet, ja

hänen palveliansa, ja päämiehensä, ja esimiehensä, ja hänen
vaunuinsa ja ratsasmiestensä päämiehet. **23** Ja virkamiesten
päämiehiä, jotka olivat Salomon työn päällä, oli viisisataa ja
viisikymmentä, jotka kansaa hallitsivat ja työn toimittivat. **24**
Mutta Pharaon tytär meni ylös Davidin kaupungista omaan
huoneesensa, jonka (Salomo) hänelle rakentanut oli. Silloin
rakensi hän myös Millon. **25** Ja Salomo uhrasi kolmasti vuodessa
polttouhria ja kiitosuhria alttarilla, jonka hän Herralle rakentanut
oli, ja suitsutti sen päällä Herran edessä; ja niin huone päätettiin.
26 Ja kuningas Salomo teki myös laivan EtseonGeberissä, joka
liki Elotia on, Punaisen meren reunan tykönä Edomilaisten
maalla. **27** Ja Hiram lähetti palveliansa laivaan, jotka olivat jalot
haaksimiehet ja mereen hyvin harjaantuneet, Salomon palveliain
kanssa; **28** Ja he tulivat Ophiriin ja veivät sieltä neljäsataa
ja kaksikymmentä leiviskää kultaa; ja he veivät sen kuningas
Salomolle.

10 Ja rikkaan Arabian kuningatar oli kuullut Salomon sanoman
Herran nimestä, ja tuli koettelemaan häntä tapauksilla. **2** Ja
hän tuli Jerusalemiin sangen suuren joukon kanssa, kamelein
kanssa, jotka jaloja yrttejä kannattivat, ja aivan paljon kultaa
ja kalliita kiviä. Ja kuin hän tuli kuningas Salomon tykö, puhui
hän hänelle kaikki, mitä hän sydämessänsä aikonut oli. **3** Ja
Salomo ilmoitti hänelle kaikki hänen sanansa: ei ollut mitään
kuninkaalta salattu, jota ei hän hänelle ilmoittanut. **4** Koska
rikkaan Arabian kuningatar näki kaiken Salomon taidon ja
huoneen, jonka hän rakentanut oli, **5** Ja ruat hänen pöydällänsä,
ja hänen palveliainsa asuinsiat, kunkin heidän virkansa, ja heidän
vaatteensa, ja hänen juomansa laskiat ja polttouhrinsa, jonka
hän Herran huoneessa uhrasi, tuli hän liki hengettömäksi. **6** Sitte

sanoi hän kuninkaalle: se on tosi, minkä minä sinusta kuullut
olen minun maalleni, ja sinun menostas, ja sinun taidostas. **7** Ja
en minä uskonut sitä ennenkuin minä tulin itse, ja minä olen sen
nyt silmilläni nähnyt, ja katso, ei ole minulle puoliakaan sanottu:
sinulla on enempi taitoa ja hyvyyttä, kuin sanoma on, jonka minä
kuullut olen. **8** Autuaat ovat sinun miehes ja sinun palvelias,
jotka aina sinun edessäs seisovat ja kuuntelevat sinun taitoas. **9**
Kiitetty olkoon Herra sinun Jumalas, joka sinuun on mielistynyt,
sinun Israelin istuimelle pannaksensa! Sentähden että Herra
rakastaa Israelia ijankaikkisesti, on hän pannut sinun kuninkaaksi
tuomiota ja oikeutta tekemään. **10** Ja hän antoi kuninkaalle
kaksikymmentä toistasataa sentneriä kultaa ja sangen paljon
jaloja yrttejä ja kalliita kiviä. Ei tullut sinne sitte niin paljo kalliita
yrttejä, kuin rikkaan Arabian kuningatar kuningas Salomolle antoi;
11 Siihen myös Hiramin haahdet, jotka kultaa toivat Ophirista, ja
sangen paljo Hebenin puita ja kalliita kiviä. **12** Ja kuningas antoi
tehdä Hebenin puista patsaita Herran huoneesen ja kuninkaan
huoneesen, ja kanteleet ja harput soittajille. Ei tullut sinne sitte
niin paljo Hebenin puita, eikä myös nähty ole tähän päivään asti.
13 Ja kuningas Salomo antoi rikkaan Arabian kuningattarelle
kaikki, mitä hän pyysi ja anoi häneltä, paitsi mitä hän hänelle itse
antoi. Ja hän palasi ja meni palvelioinensa omalle maallensa.
14 Mutta kullan paino, jonka he joka vuosi toivat Salomolle, oli
kuusisataa ja kuusiseitsemättäkymmentä sentneriä kultaa, **15**
Ilman sitä mitä kauppamiehet ja yrttein myyjät, niin myös kaikki
Arabian kuninkaat ja voimalliset maalta (toivat hänelle.) **16** Ja
kuningas Salomo antoi myös tehdä parhaasta kullasta kaksisataa
keihästä, kuusisataa kultapenninkiä antoi hän panna jokaiseen
keihääseen; **17** Ja kolmesataa kilpeä parhaasta kullasta, ja kolme

leiviskää kultaa jokaiseen kilpeen; ja kuningas pani ne Libanonin
metsähuoneesen. **18** Ja kuningas teki suuren istuimen elephantin
luista, ja kultasi sen selkiällä kullalla; **19** Ja siinä istuimessa oli
kuusi astuinlautaa, ja sen istuimen pää oli ympyriäinen takaapäin,
ja käsipuut olivat molemmilla puolilla istuinta, ja kaksi jalopeuraa
seisoi käsipuiden tykönä; **20** Ja siellä seisoi kaksitoistakymmentä
jalopeuraa niiden kuuden astuinlaudan päällä molemmin puolin:
ei senkaltaista ole tehty missäkään valtakunnassa. **21** Kaikki
kuningas Salomon juoma-astiat olivat selkiästä kullasta, ja
jokainen astia Libanonin metsähuoneessa oli myös selkiästä
kullasta; sillä ei yksikään huolinut kuningas Salomon aikana
hopiasta. **22** Sillä kuninkaalla oli haaksi Tarsis merellä Hiramin
haahden kanssa; ja haaksi Tarsis tuli joka kolmantena vuotena
kerran ja toi kultaa, hopiaa, elephantin hampaita, apinoita ja
riikinkukkoja. **23** Ja näin kuningas Salomo on tullut suuremmaksi
kaikkia kuninkaita maan päällä, rikkaudessa ja viisaudessa. **24**
Kaikki maailma pyysi nähdä Salomoa, kuullaksensa sitä taitoa,
jonka Jumala oli antanut hänen sydämeensä. **25** Ja he kukin
toivat hänelle lahjoja, hopia-astioita ja kultaisia kaluja, ja vaatteita,
ja haarniskoita, ja yrttejä, ja hevosia, ja muuleja, joka vuosi. **26**
Ja Salomo kokosi vaunuja ja ratsasmiehiä, niin että hänellä oli
tuhannen ja neljäsataa vaunua ja kaksitoistakymmentä tuhatta
ratsasmiestä; ne hän pani vaunukaupunkeihin ja kuninkaan
tykö Jerusalemiin. **27** Ja kuningas teki niin, että hopiaa oli
niin paljo Jerusalemissa kuin kiviä, ja sedripuita niin paljo kuin
villifikunapuita laaksoissa. **28** Ja Salomolle tuotiin hevosia
Egyptistä, ja kudotuita kaluja, ja kuninkaan kauppamiehet ostivat
ne kalut, **29** Ja toivat Egyptistä jokaisen vaunun kuudensadan
hopiapenningin edestä, ja hevosen sadan ja viidenkymmenen

hopiapenningin edestä. Niin veivät he niitä myös kättensä kautta
kaikkein Hetiläisten kuningasten ja Syrian kuningasten tykö.

11 Ja kunigas Salomo rakasti monta muukalaista vaimoa,
Pharaon tytärtä, ja Moabilaisia, Ammonilaisia, Edomilaisia,
Zidonilaisia ja Hetiläisiä, **2** Niistä kansoista, joista Herra Israelin
lapsille sanonut oli: älkäät menkö heidän tykönsä, eikä hekään
tulko teidän tykönne; sillä he kääntävät totisesti teidän sydämenne
jumalainsa perään. Näihin suostui Salomo, rakastamaan heitä.
3 Ja hänellä oli seitsemänsataa ruhtinaallista emäntää ja
kolmesataa jalkavaimoa; ja hänen vaimonsa käänsivät pois
hänen sydämensä. **4** Kuin Salomo vanheni, käänsivät hänen
emäntänsä hänen sydämensä vierasten jumalain perään, niin
ettei hänen sydämensä ollut täydellinen Herran Jumalansa
kanssa, niinkuin Davidin hänen isänsä sydän. **5** Ja niin vaelsi
Salomo Astarotin Zidonilaisten jumalan perään, ja Milkomin
Ammonilaisten kauheuden perään. **6** Ja Salomo teki pahaa
Herran edessä, ja ei seurannut Herraa täydellisesti, niinkuin
hänen isänsä David. **7** Silloin rakensi Salomo korkeuden
Kamokselle, Moabilaisten kauhistukselle, sille vuorelle, joka on
Jerusalemin edessä, ja Molokille Ammonilaisten kauhistukselle.
8 Niin teki Salomo kaikille muukalaisille emännillensä, jotka
jumalillensa suitsuttivat ja uhrasivat. **9** Ja Herra vihastui Salomon
päälle, että hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta Israelin
Jumalasta, joka hänelle kahdesti ilmaantunut oli. **10** Ja häntä
näistä kieltänyt oli, ettei hänen pitänyt vaeltaman vierasten
jumalain perään; ja ei kuitenkaan pitänyt, mitä Herra hänelle
käskenyt oli. **11** Sanoi siis Herra Salomolle: että se on tapahtunut
sinulta, ja et sinä pitänyt minun liittoani ja minun käskyjäni, jotka
minä sinulle käskin; niin minä totisesti repäisen valtakunnan

sinulta, ja annan sen palvelialles. **12** En minä kuitenkaan sitä
tee sinun ajallas, isäs Davidin tähden; mutta poikas kädestä
minä sen repäisen. **13** En minä kuitenkaan koko valtakuntaa
repäise: yhden sukukunnan minä annan pojalles, Davidin
minun palveliani tähden ja Jerusalemin tähden, jonka minä
olen valinnut. **14** Ja Herra nosti Salomolle vihollisen, Hadadin
Edomilaisen, kuninkaallisesta suvusta Edomissa. **15** Sillä kun
David oli Edomissa, ja Joab sodanpäämies meni hautaamaan
tapetuita, ja löi kuoliaaksi kaiken miehenpuolen Edomissa; **16**
Sillä Joab ja koko Israel viipyi kuusi kuukautta siellä, siihen asti
että hän kaiken miehenpuolen Edomissa hävitti; **17** Niin pakeni
Hadad ja muutamat Edomin miehet hänen kanssansa hänen
isänsä palvelioista, ja menivät Egyptiin; mutta Hadad oli vähä
nuorukainen. **18** Ja he nousivat Midianista ja tulivat Paraniin, ja
ottivat kanssansa miehiä Paranista, ja menivät Egyptiin, Pharaon
Egyptin kuninkaan tykö, joka antoi hänelle huoneen ja elatuksen,
ja maan hän myös antoi hänelle. **19** Ja Hadad löysi suuren
armon Pharaon edessä, niin että hän antoi hänelle emäntänsä
kuningatar Tapheneksen sisaren emännäksi. **20** Ja Tapheneksen
sisar synnytti hänelle Genubatin hänen poikansa. Ja Taphenes
kasvatti hänen Pharaon huoneessa, niin että Genubat oli Pharaon
huoneessa Pharaon lasten seassa. **21** Kuin Hadad Egyptissä
kuuli Davidin nukkuneeksi isäinsä kanssa, ja että sodanpäämies
Joab oli kuollut; sanoi hän Pharaolle: päästä minua menemään
minun maalleni, **22** Pharao vastasi häntä: mitä sinulta puuttuu
minun tykönäni, ettäs tahdot mennä sinun maalles? Hän sanoi:
ei mitään, vaan salli minun kuitenkin mennä. **23** Ja Jumala
nosti myös hänelle vihamiehen Resonin ElJadan pojan, joka oli
karannut herraltansa HadadEseriltä Zoban kuninkaalta, **24** Ja

kokosi miehiä häntä vastaan, ja hän oli sotajoukon päämies
silloin kuin David surmasi heitä; ja he menivät Damaskuun ja
asuivat siellä, ja hallitsivat Damaskuussa. **25** Ja hän oli Israelin
vihollinen niinkauvan kuin Salomo eli, paitsi sitä vahinkoa, jonka
Hadad teki; hän kauhistui Israelia ja tuli Syrian kuninkaaksi. **26**
Niin myös Jerobeam Nebatin poika Ephratilainen Zarebasta,
Salomon palvelia; hänen äitinsä nimi oli Zeruga, leskivaimo; hän
nosti myös kätensä kuningasta vastaan. **27** Ja tämä on syy,
jonkatähden hän kätensä nosti kuningasta vastaan: Kuin Salomo
rakensi Milon, sulki hän isänsä Davidin kaupungin raon. **28** Ja
Jerobeam oli jalo sotamies: ja koska Salomo näki nuorukaisen
kelpaavaiseksi, asetti hän hänen koko Josephin huoneen
kuormain päälle. **29** Se tapahtui siihen aikaan, että Jerobeam
meni ulos Jerusalemista, ja propheta Ahia Silosta löysi hänen
tiellä, ja hänen yllänsä oli uusi hame, ja he olivat ainostansa
kahden kedolla. **30** Ja Ahia rupesi uuteen hameesen, joka hänen
yllänsä oli, ja repäisi kahdeksitoistakymmeneksi kappaleeksi,
31 Ja sanoi Jerobeamille: ota kymmenen kappaletta sinulle;
sillä näin sanoo Herra Israelin Jumala: katso, minä repäisen
valtakunnan Salomon kädestä, ja annan sinulle kymmenen
sukukuntaa: **32** Yksi sukukunta jää hänelle, Davidin minun
palveliani tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä
olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista. **33** Että he ovat
minun hyljänneet ja kumartaneet Astarotia Zidonilaisten jumalaa,
Kamosta Moabilaisten jumalaa ja Milkomia Ammonin lasten
jumalaa, ja ei vaeltaneet minun tielläni eikä tehneet, mitä minulle
kelpasi, minun säätyjäni ja minun oikeuttani, niinkuin David hänen
isänsä. **34** En minä kuitenkaan ota kaikea valtakuntaa hänen
kädestänsä, vaan teen hänen ruhtinaaksi hänen elinajaksensa,

Davidin minun palveliani tähden, jonka minä valitsin; sillä hän piti
minun käskyni ja säätyni. **35** Mutta hänen poikansa kädestä otan
minä valtakunnan, ja annan sinulle kymmenen sukukuntaa. **36**
Mutta hänen pojallensa annan minä yhden sukukunnan, että
minun palveliallani Davidilla olis aina valkeus minun edessäni
Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen valinnut
minulleni, pannakseni nimeni sinne. **37** Niin otan minä nyt sinun
hallitsemaan kaikissa mitä sydämes halajaa, ja sinun pitää
oleman Israelin kuningas. **38** Jos sinä kuulet kaikkia, mitä minä
sinulle käsken, ja vaellat minun tielläni, ja teet mitä minulle
kelpaa, pitäen minun säätyni ja käskyni, niin kuin David minun
palveliani teki; niin minä olen sinun kanssas, ja rakennan sinulle
vahvan huoneen, niinkuin minä Davidille rakensin, ja annan
sinulle Israelin. **39** Ja näin alennan minä sentähden Davidin
siemenen, en kuitenkaan ijankaikkisesti. **40** Mutta Salomo pyysi
tappaa Jerobeamia. Niin Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin,
Sisakin, Egyptin kuninkaan tykö, ja oli Egyptissä Salomon
kuolemaan asti. **41** Mitä muuta Salomosta sanomista on, hänen
tekonsa ja taitonsa: eikö ne ole kirjoitetut Salomon aikakirjassa?
42 Mutta aika, kuin Salomo hallitsi Jerusalemissa kaiken Israelin
ylitse, oli neljäkymmentä ajastaikaa. **43** Ja Salomo nukkui
isäinsä kanssa ja haudattiin isänsä Davidin kaupunkiin. Ja hänen
poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

12 Ja Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli silloin tullut
Sikemiin, tekemään häntä kuninkaaksi. **2** Ja Jerobeam Nebatin
poika kuuli sen ollessansa Egyptissä, johon hän kuningas
Salomon edestä paennut oli: (ja Jerobeam viipyi Egyptissä.) **3**
Ja he olivat lähettäneet häntä kutsumaan; ja Jerobeam tuli ja
koko Israelin joukko, ja he puhuivat Rehabeamille ja sanoivat:

4 Sinun isäs on meidän ikeemme raskauttanut: niin huojenna
nyt sinä isäs kova palvelus ja raskas ijes, jonka hän meidän
päällemme pannut on, niin me palvelemme sinua. **5** Mutta
hän sanoi heille: menkäät pois kolmanteen päivään asti ja
tulkaat jälleen minun tyköni; ja kansa meni. **6** Niin kuningas
Rehabeam piti neuvoa vanhempain kanssa, jotka hänen isänsä
Salomon edessä seisoivat, kuin hän vielä eli, ja sanoi: kuinka
te neuvotte vastaamaan tätä kansaa? **7** He puhuivat hänelle
sanoen: jos sinä palvelet tänäpänä tätä kansaa ja noudat heidän
mielensä, ja vastaat heitä ja annat heille hyviä sanoja; niin he
ovat sinun palvelias kaiken sinun elinaikas. **8** Mutta hän hylkäsi
vanhimpain neuvon, jonka he hänelle antaneet olivat, ja piti
neuvoa nuorukaisten kanssa, jotka hänen kanssansa kasvaneet
olivat ja hänen edessänsä seisoivat. **9** Ja hän sanoi niille: mitä
te neuvotte vastaamaan tätä kansaa, joka minulle on puhunut
sanoen: Huojenna se ijes, jonka isäs meidän päällemme pannut
on? **10** Ja nuorukaiset, jotka hänen kanssansa kasvaneet olivat,
puhuivat hänelle sanoen: näin pitää sinun sanoman kansalle,
joka sinulle sanoo: sinun isäs on meidän ikeemme raskauttanut,
huojenna se meiltä! sille pitää sinun sanoman: minun pienin
sormeni on paksumpi kuin minun isäni kupeet. **11** Minun isäni on
teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään vielä nyt teidän
ikeesenne: minun isäni on kurittanut teitä ruoskilla, vaan minä
kuritan teitä skorpioneilla. **12** Niin Jerobeam ja kaikki kansa
tuli Rehabeamin tykö kolmantena päivänä, niinkuin kuningas
puhunut ja sanonut oli: tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena
päivänä. **13** Ja kuningas vastasi kovin kansaa, ja hylkäsi sen
neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet, **14** Ja puhui
heille niinkuin nuoret olivat neuvoneet, ja sanoi: minun isäni on

teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään teidän ikeesenne
vielä: minun isäni on teitä kurittanut ruoskilla, vaan minä kuritan
teitä skorpioneilla. **15** Ja ei kuningas kuullut kansaa; sillä Herra
oli sen niin kääntänyt, vahvistaaksensa sanansa jonka Herra
puhui Jerobeamille Nebatin pojalle Ahian kautta Silosta. **16**
Kuin koko Israel sen näki, ettei kuningas kuullut heitä, vastasi
kansa kuningasta ja sanoi: mikä osa meillä on Davidissa?
eli perimys Isain pojassa? Israel, mene majoilles! katso siis
sinä, David huonettas! Ja Israel meni majoillensa, **17** Niin että
Rehabeam ainoastansa vallitsi ne Israelin lapset, jotka Juudan
kaupungeissa asuivat. **18** Ja kuin kuningas Rehabeam lähetti
Adoramin verorahan haltian matkaan, niin koko Israel kivitti
hänen, niin että hän kuoli. Mutta kuningas Rehabeam astui
nopiasti vaunuihin ja pakeni Jerusalemiin. **19** Ja niin erkani
Israel Davidin huoneesta, hamaan tähän päivään asti. **20** Kuin
koko Israel kuuli Jerobeamin tulleeksi jälleen, lähettivät he ja
käskivät kutsua hänen kansan eteen, ja tekivät hänen kaiken
Israelin kuninkaaksi; ja ei yksikään seurannut Davidin huonetta,
vaan Juudan suku ainoastansa. **21** Ja kuin Rehabeam tuli
Jerusalemiin, kokosi hän koko Juudan huoneen ja BenJaminin
suvun, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta valittua sotamiestä,
sotimaan Israelin huonetta vastaan ja omistamaan valtakuntaa
Rehabeamille Salomon pojalle jälleen. **22** Mutta Jumalan sana
tuli sen Jumalan miehen Semajan tykö, sanoen: **23** Puhu
Rehabeamille Salomon pojalle Juudan kuninkaalle ja koko
Juudan huoneelle, ja BenJaminille ja jääneelle kansalle, ja sano:
24 Näin sanoo Herra: älkäät menkö sotimaan teidän veljiänne
Israelin lapsia vastaan. Palatkaan jokainen kotiansa; sillä se on
minulta tapahtunut. Ja he kuulivat Herran sanan ja palasivat

menemään Herran sanan jälkeen. **25** Ja Jerobeam rakensi
Sikemin Ephraimin vuorelle ja asui siinä, ja läksi sieltä ja rakensi
Pnuelin. **26** Ja Jerobeam ajatteli sydämessänsä: nyt valtakunta
tulee Davidin huoneelle jälleen: **27** Jos tämä kansa menee
Jerusalemiin uhraamaan Herran huoneesen, ja tämän kansan
sydän kääntyy jälleen herransa Rehabeamin Juudan kuninkaan
puoleen; niin he tappavat minun ja palajavat jälleen Rehabeamin
Juudan kuninkaan tykö. **28** Ja kuningas piti neuvon ja teki
kaksi kultaista vasikkaa; ja hän sanoi heille: teidän on työläs
mennä Jerusalemiin, katso, tässä on sinun Jumalas, Israel,
joka sinun on johdattanut Egyptin maalta. **29** Ja pani niistä
yhden Beteliin, ja toisen pani hän Daniin. **30** Ja se asia joutui
synniksi; sillä kansa meni sen yhden eteen hamaan Daniin. **31**
Niin teki hän myös huoneen kukkulalle ja teki papit halvimmista
kansan seasta, jotka ei Levin lapsia olleet. **32** Ja Jerobeam teki
juhlan viidentenätoistakymmenentenä päivänä, kahdeksantena
kuukautena, niin kuin Juudan juhlapäivän, ja uhrasi alttarilla.
Niin hän myös teki Betelissä, uhraten vasikoille, jotka hän
tehnyt oli. Ja hän toimitti Betelin papit kukkuloille, jotka hän
tehnyt oli. **33** Ja hän uhrasi alttarilla, (jonka hän Beteliin tehnyt
oli) viidentenätoistakymmenentenä päivänä kahdeksantena
kuukautena, jonka hän sydämessänsä ajatellut oli. Ja teki Israelin
lapsille juhlan, ja uhrasi alttarilla suitsutukseksi.

13 Ja katso, Jumalan mies tuli Juudasta Herran sanan kanssa
Beteliin; ja Jerobeam seisoi alttarin tykönä suitsuttamassa. **2** Ja
hän huusi alttaria vastaan Herran sanan kautta ja sanoi: alttari,
alttari! Näin sanoo Herra: katso, Davidin huoneelle on syntyvä
poika, Josia nimeltä: hän on uhraava sinun päälläs korkeuden
pappeja, jotka sinun päälläs suitsuttavat, ja on polttava ihmisen

luita sinun päälläs. **3** Ja hän antoi sinä päivänä ihmeen ja sanoi:
tämä on se ihme, jonka Herra puhunut on: katso, alttarin pitää
halkeaman, ja tuhka, joka sen päällä on, pitää hajoitettaman. **4**
Kuin kuningas kuuli sanan siltä Jumalan mieheltä, joka alttaria
vastaan Betelissä huutanut oli, ojensi Jerobeam kätensä alttarin
tyköä ja sanoi: ottakaat häntä kiinni. Ja hänen kätensä kuivettui,
jonka hän häntä vastaan ojensi, ja ei hän taitanut sitä vetää
jälleen puoleensa. **5** Ja alttari halkesi, ja tuhka hajoitettiin
alttarilta, sen ihmeen jälkeen, jonka Jumalan mies Herran sanan
kautta antanut oli. **6** Ja kuningas vastasi ja sanoi Jumalan
miehelle: nöyryytä nyt sinus rukouksella Herran Jumalas kasvoin
edessä, ja rukoile minun edestäni, että käteni taipuis minun
tyköni. Niin Jumalan mies rukoili nöyrästi Herraa, ja kuninkaan
käsi taipui jälleen hänen puoleensa ja tuli niinkuin se oli ennenkin
ollut. **7** Ja kuningas puhui Jumalan miehelle: tule kotia minun
kanssani ja virvoita itses: minä annan sinulle lahjan. **8** Mutta
Jumalan mies sanoi kuninkaalle: vaikkas antaisit minulle puolen
huonettas, en minä sittenkään tulisi sinun kanssas, enkä syö
tässä paikassa leipää enkä juo vettä. **9** Sillä niin käski minua
Herran sanansa kautta, sanoen: ei sinun pidä leipää syömän eikä
vettä juoman, eikä myös palajaman sitä tietä, jota sinä mennyt
olet. **10** Ja hän meni toista tietä ja ei palannut sitä tietä, jota hän
Beteliin tullut oli. **11** Mutta Betelissä asui vanha propheta; hänen
tykönsä tuli hänen poikansa ja jutteli hänelle kaikki, mitä Jumalan
mies teki sinä päivänä Betelissä, ja sanat, jotka hän kuninkaalle
sanonut oli, he juttelivat isällensä. **12** Ja heidän isänsä sanoi
heille, mitä tietä hän meni? ja hänen poikansa osoittivat hänelle
tien, jota Juudasta tullut Jumalan mies vaeltanut oli. **13** Mutta
hän sanoi pojillensa: satuloikaat minulle aasi. Ja kuin he olivat

satuloineet aasin, istui hän sen selkään. **14** Ja meni sen Jumalan
miehen perään, ja löysi hänen istumassa tammen alla, ja sanoi
hänelle, sinäkö se Jumalan mies olet, joka Juudasta tullut olet?
Hän sanoi: minä. **15** Hän sanoi hänelle: tule minun kanssani
kotia ja syö leipää. **16** Hän sanoi: en minä taida palata sinun
kanssas enkä tulla sinun tykös: en minä syö leipää enkä juo
vettä sinun kanssas tässä paikassa. **17** Sillä minun kanssani on
puhuttu Herran sanan kautta: ei sinun pidä siellä leipää syömän
eikä vettä juoman, ei myös sinun pidä palajaman sitä tietä, jota
sinä sinne mennyt olet. **18** Hän sanoi hänelle: minä olen myös
propheta niinkuin sinäkin, ja enkeli on puhunut minun kanssani
Herran sanan kautta ja sanonut: vie häntä kanssas huoneeses
syömään leipää ja juomaan vettä. Mutta hän valehteli hänen
edessänsä. **19** Ja hän palasi hänen kanssansa, ja söi leipää ja
joi vettä hänen huoneessansa. **20** Ja tapahtui, kuin he istuivat
pöydän tykönä, että Herran sana tuli prophetan työ, joka hänen
palauttanut oli, **21** Ja hän huusi Jumalan miehelle, joka Juudasta
tullut oli, ja sanoi: näin sanoo Herra: ettäs olet Herran käskylle
tottelematoin ollut, ja et ole sitä käskyä pitänyt, jonka Herra
sinun Jumalas käskenyt on, **22** Ja olet palannut syömään leipää
ja juomaan vettä siinä paikassa, josta sinulle sanottu oli: ei
sinun pidä siellä leipää syömän eikä vettä juoman: ei pidä sinun
ruumiis tuleman sinun isäis hautaan. **23** Ja kuin hän leipää
syönyt ja vettä juonut oli, satuloitsi hän aasin prophetalle, jonka
hän palauttanut oli. **24** Ja koska hän meni pois, kohtasi hänen
jalopeura tiellä ja tappoi hänen. Ja hänen ruumiinsa makasi
heitettynä tiellä, ja aasi seisoi hänen sivussansa, ja jalopeura
seisoi lähinnä ruumista. **25** Ja katso, koska siitä kävi ihmisiä
ohitse, näkivät he ruumiin heitetyksi tielle ja jalopeuran seisovan

ruumiin tykönä; ja he tulivat ja sanoivat sen kaupungissa, jossa
vanha propheta asui. **26** Kuin propheta sen kuuli, joka hänen
tieltä palauttanut oli, sanoi hän: se on Jumalan mies, joka Herran
käskylle tottelematoin oli; sentähden on Herra hänen antanut
jalopeuralle, ja se on musertanut ja tappanut hänen niiden sanain
jälkeen, jotka Herra hänelle sanonut oli. **27** Ja sanoi pojillensa:
satuloikaat minulle aasi. Ja koska he olivat satuloineet, **28** Meni
hän sinne, ja löysi hänen ruumiinsa heitetyksi tielle, ja aasin ja
jalopeuran seisovan ruumiin tykönä. Ei jalopeura ollut syönyt
ruumista eikä reväissyt aasia. **29** Niin otta propheta sen Jumalan
miehen ruumiin ja pani aasinsa päälle, ja vei sen takaperin; ja
vanha propheta tuli kaupunkiin itkemään ja hautaamaan häntä.
30 Ja hän pani ruumiin omaan hautaansa, ja he itkivät häntä: oi
minun veljeni! **31** Ja kuin he olivat haudanneet hänen, puhui
hän pojillensa, sanoen: koska minä kuolen, niin haudatkaat
minua siihen hautaan, johon Jumalan mies haudattu on, ja
pankaat minun luuni hänen luidensa sivuun. **32** Sillä se on
tapahtuva, minkä hän alttaria ja Beteliä vastaan Herran sanan
kautta huutanut oli, ja kaikkia korkeuden huoneita vastaan, jotka
Samarian kaupungeissa ovat. **33** Mutta kuin nämät tapahtuneet
olivat, ei Jerobeam kääntänytkään itseänsä pahalta tieltänsä
pois, mutta meni ja teki taas korkeuden pappeja halvimmista
kansan seassa; kenenkä hän tahtoi, sen käden hän täytti, ja se
tuli korkeuden papiksi. **34** Ja tämä asia tapahtui Jerobeamin
huoneelle synniksi, ja että hän piti hävitettämän ja hukutettaman
maan päältä.

14 Siihen aikaan sairasti Abia Jerobemin poika. **2** Ja Jerobeam
sanoi emännällensä: nouse ja muuta itses, niin ettei yksikään
tuntisi sinua Jerobeamin emännäksi; ja mene Siloon. Katso

siellä on propheta Ahia, joka minulle sanoi: että minä olen tuleva
tämän kansan kuninkaaksi. **3** Ja ota kätees kymmenen leipää ja
kyrsää, ja astia hunajaa, ja mene hänen tykönsä, että hän sanois
sinulle, mitä nuorukaiselle tapahtuu. **4** Ja Jerobeamin emäntä
teki niin, nousi ja meni Siloon, ja tuli Ahian huoneesen; mutta
ei Ahia taitanut nähdä, sillä hänen silmänsä olivat pimenneet
vanhuudesta. **5** Mutta Herra sanoi Ahialle: katso Jerobeamin
emäntä tulee kysymään sinulta yhtä asiaa pojastansa, sillä
hän on sairas; niin puhu sinä hänelle niin ja niin. Ja kuin hän
tuli sisälle, piti hän itsensä outona. **6** Kuin Ahia kuuli ovessa
hänen jalkainsa töminän, sanoi hän: tule sisälle, sinä Jerobeamin
emäntä: kuinkas itses niin outona pidät? Minä olen lähtetty sinun
tykös kovan sanoman kanssa. **7** Mene ja sano Jerobeamille:
näin sanoo Herra Israelin Jumala: että minä olen korottanut
sinun kansan seasta ja pannut sinun minun kansani Israelin
ruhtinaaksi, **8** Ja olen reväissyt valtakunnan Davidin huoneelta
pois, ja antanut sen sinulle: mutta et sinä ole ollut niinkuin minun
palveliani David, joka piti minun käskyni ja vaelsi minun jälkeeni
kaikella sydämellä, ja teki ainoastaan mitä minulle kelvollinen oli;
9 Mutta sinä olet tehnyt pahemmin kaikkia muita, jotka sinun
edelläs olleet ovat, ja sinä olet mennyt ja tehnyt itselles vieraita
jumalia ja valetuita kuvia kehoittaakses minua vihaan, ja olet
heittänyt minun selkäs taa; **10** Sentähden katso, minä annan tulla
pahaa Jerobeamin huoneen päälle, ja hukutan Jerobeamista
sen, joka vetensä seinään heittää, suljetun ja hyljätyn Israelissa,
ja käväisen Jerobeamin huoneen sukukunnan, niinkuin tunkio
käväistään, perikatoonsa asti. **11** Joka Jerobeamista kuolee
kaupungissa, se pitää koirilta syötämän, mutta joka kuolee
kedolla, se pitää taivaan linnuilta syötämän; sillä Herra on sen

puhunut. **12** Niin nouse sinä ja mene kotias, ja kuin jalkas astuu
kaupunkiin, niin pojan pitää kuoleman. **13** Ja koko Israel itkee
häntä ja hautaa hänen, sillä ainoastansa tämä tulee Jerobeamista
hautaan, että jotakin hyvää on löydetty hänen tykönänsä, Herran
Israelin Jumalan edessä, Jerobeamin huoneessa. **14** Ja Herra
herättää itsellensä yhden Israelin kuninkaan, se on hävittävä
Jerobeamin huoneen sinä päivänä: ja mitä jo on tapahtunut?
15 Ja Herra lyö Israelin niinkuin ruoko häälyy vedessä, ja
repii Israelin tästä hyvästä maasta, jonka hän heidän isillensä
antanut on, ja hajottaa heidät virran ylitse; että he ovat itsellensä
tehneet metsistöitä, vihoittaksensa Herraa: **16** Ja hylkää Israelin,
Jerobeamin synnin tähden, joka syntiä teki ja saatti Israelin
syntiä tekemään. **17** Ja Jerobeamin emäntä nousi ja meni,
ja tuli Tirtsaan; ja kuin hän astui huoneen kynnykseen, kuoli
nuorukainen. **18** Ja he hautasivat hänen, ja koko Israel itki häntä,
Herran sanan jälkeen, jonka hän palveliansa propheta Ahian
kautta sanonut oli. **19** Mitä enempi Jerobeamista on sanomista,
kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi: katso se on kirjoitettu Israelin
kuningasten aikakirjassa. **20** Ja aika, jonka Jerobeam hallitsi, oli
kaksikolmattakymmentä ajastaikaa; ja hän nukkui isäinsä kanssa;
ja hänen poikansa Nadab tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **21**
Niin oli Rehabeam, Salomon poika kuningas Juudassa, ja oli
yhdenviidettäkymmentä ajastaikainen tultuansa kuninkaaksi,
ja hallitsi seitsemäntoistakymmentä ajastaikaa Jerusalemissa,
siinä kaupungissa, jonka Herra valinnut on kaikista Israelin
sukukunnista, pannaksensa siihen nimensä; ja hänen äitinsä
nimi oli Naema Ammonilainen. **22** Ja Juuda teki pahaa Herran
edessä; ja he saattivat hänen enempi kiivaaksi, kuin kaikki heidän
esi-isänsä olivat tehneet synneillänsä, joita he tekivät. **23** Sillä

hekin rakensivat itsellensä korkeuksia, patsaita ja metsistöitä
kaikille korkeille vuorille ja kaikkein viheriäisten puiden alle. **24**
Ja maakunnassa oli huorintekijöitä; ja he tekivät kaikki pakanain
kauhistukset, jotka Herra Israelin lasten edestä oli ajanut pois.
25 Ja tapahtui viidennellä kuningas Rehabeamin ajastajalla,
että Sisak Egyptin kuningas meni Jerusalemia vastaan, **26** Ja
otti Herran huoneen tavarat, ja kuninkaan huoneen tavarat, ja
kaiken mitä sieltä taidettiin ottaa, ja otti kaikki kultaiset kilvet, jota
Salomo oli antanut tehdä, **27** Joiden siaan kuningas Rehabeam
antoi tehdä vaskisia kilpiä, ja antoi ne ylimmäisten vartioittensa
haltuun, jotka kuninkaan huoneen ovea vartioitsivat. **28** Ja
niin usein kuin kuningas meni Herran huoneesen, kantoivat
vartiat niitä, ja veivät ne vartiakamariin jälleen. **29** Mitä enempi
Rehabeamin asioista on sanomista ja kaikista mitä hän tehnyt
oli: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa? **30**
Ja Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli sota kaikkina heidän
päivinänsä. **31** Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin
isäinsä tykö Davidin kaupunkiin. Ja hänen äitinsä nimi oli Naema
Ammonilainen. Ja hänen poikansa Abiam tuli kuninkaaksi hänen
siaansa.

15 Niin oli kuningas Jerobeamin Nebatin pojan kahdeksantena
vuotena toistakymmentä Abiam kuningas Juudassa, **2** Ja hallitsi
kolme ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Maeka
Abisalomin tytär. **3** Ja hän vaelsi kaikissa isänsä synneissä, jotka
hän oli tehnyt hänen edellänsä, ja ei ollut hänen sydämensä
vakaa Herran hänen Jumalansa edessä, niinkuin Davidin hänen
isänsä sydän oli. **4** Mutta Davidin täden antoi Herra hänen
Jumalansa hänelle valkeuden Jerusalemissa, herättääksensä
hänelle pojan hänen jälkeensä, ja asettaaksensa Jerusalemiin;

5 Sillä David oli tehnyt mitä oikein on Herran edessä, ja ei
poikennut kaikista, mitä hän hänelle käskenyt oli, kaikkena
elinaikanansa, paitsi Urian Hetiläisen asiaa. **6** Mutta Rehabeam
ja Jerobeam sotivat keskenänsä kaiken elinaikansa. **7** Mitä
enempi on sanomista Abiamista ja kaikista hänen töistänsä, eikö
se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa? Ja Abiam
soti Jerobeamin kanssa. **8** Niin Abiam nukkui isäinsä kanssa ja
haudattiin Davidin kaupunkiin; ja Asa hänen poikansa hallitsi
hänen perässänsä. **9** Ja kahdentenakymmenentenä Jerobeamin
Israelin kuninkaan vuonna oli Asa kuningas Juudassa. **10**
Ja hallitsi yhden ajastajan viidettäkymmentä Jerusalemissa;
hänen äitinsä nimi oli Maeka Abisalomin tytär. **11** Ja Asa teki
kelvollisesti Herran edessä, niinkuin David hänen isänsä, **12** Ja
karkoitti huorintekijät maalta, ja ajoi pois kaikki epäjumalat, jotka
hänen isänsä tehneet olivat. **13** Ja vielä sitten pani hän äitinsä
Maekan viralta pois, että hän oli tehnyt Mipletsetin metsistön;
vaan Asa kukisti hänen Mipletsetinsä ja poltti sen Kidronin
ojan tykönä. **14** Mutta kukkuloita ei hän kukistanut; kuitenkin
Asan sydän oli vakaa Herran edessä kaiken elinaikansa. **15**
Ja hän vei sisälle mitä hänen isänsä oli pyhittänyt, ja Herran
huoneen pyhät kalut: hopian ja kullan ja astiat. **16** Mutta Asan
ja Baesan Israelin kuninkaan välillä oli sota kaiken heidän
elinaikansa. **17** Vaan Baesa Israelin kuningas nousi Juudaa
vastaan ja rakensi Raman, ettei yksikään vaeltaisi ulos taikka
sisälle Asan Juudan kuninkaan puolelta. **18** Silloin otti Asa kaiken
hopian ja kullan, jotka Herran huoneen tavaroista ja kuninkaan
huoneen tavaroista jääneet olivat, ja antoi ne palveliansa käsiin,
jotka kuningas Asa lähetti Benhadadille Tabrimmonin Hesionin
pojan pojalle Syrian kuninkaalle, joka asui Damaskussa, ja

käski sanoa hänelle: **19** Minun ja sinun vaiheella, ja minun
isäni ja sinun isäs vaiheella on liitto: katso minä lähetin sinulle
hopiaa ja kultaa lahjaksi, ettäs rikkoisit sen liiton, minkä sinä
Baesan Israelin kuninkaan kanssa tehnyt olet, että hän erkanis
minusta. **20** Ja Benhadad oli kuuliainen kuningas Asalle, ja lähetti
sodanpäämiehet Israelin kaupunkeihin, ja löi Iionin ja Danin ja
Abelin Betmaekan, ja koko Kinerotin, ynnä kaiken Naphtalin
maakunnan kanssa. **21** Kuin Baesa sen kuuli, lakkasi hän
rakentamasta Ramaa, ja meni Tirtsaan. **22** Mutta kuningas Asa
lähetti sanoman kaiken Juudan ympäri: ei tässä pidä yksikään
nuhteetoin oleman. Ja he kukistivat kivet ja puut Ramasta, joita
Baesa oli rakentanut; ja kuningas Asa rakensi niistä Geban
BanJaminista ja Mitspan. **23** Mitä muuta on kuningas Asasta
puhumista, ja kaikesta hänen vallastansa, ja kaikista hänen
töistänsä, ja kaupungeista, jotka hän rakentanut oli: eikö se
ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa? paitsi että hän
oli vanhuudellansa sairas jaloista. **24** Ja Asa nukkui isäinsä
kanssa ja haudatiin isäinsä kanssa isänsä Davidin kaupunkiin.
Ja Josaphat hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen peräänsä.
25 Ja Nadab Jerobeamin poika oli Israelin kuningas toisena Asan
Juudan kuninkaan vuonna, ja hallitsi Israelissa kaksi vuotta, **26**
Ja teki pahaa Herran edessä, ja vaelsi isänsä teillä ja hänen
synneissänsä, joilla hän saatti Israelin syntiä tekemään. **27** Ja
Baesa Ahian poika Isaskarin huoneesta teki liiton häntä vastaan,
ja Baesa löi hänen Philistealaisten Gibetonissa; sillä Nadab ja
koko Israel piirittivät Gibetonin. **28** Sitte tappoi Baesa hänen
kolmantena Asan Juudan kuninkaan vuonna, ja tuli kuninkaaksi
hänen siaansa. **29** Koska hän oli kuningas, löi hän kuoliaaksi
kaiken Jerobeamin huoneen, ja ei jättänyt yhtään ainoaa henkeä

Jerobeamin huoneesta, siihenasti että hän hävitti hänen, Herran
sanan jälkeen, joka oli sanottu hänen palvelialtansa Ahialta
Silosta, **30** Jerobeamin syntein tähden, jotka hän teki, ja jolla
hän saatti Israelin syntiä tekemään, sillä vihoittamisella, jolla
hän vihaan kehoitti Herran Israelin Jumalan. **31** Mitä enempi
Nadabista on sanomista ja kaikista hänen töistänsä: eikö se ole
kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **32** Mutta Asa ja
Baesa Israelin kuningas sotivat keskenänsä kaiken ikänsä. **33**
Kolmantena Asan Juudan kuninkaan vuonna oli Baesa Ahian
poika koko Israelin kuningas Tirtsassa, neljäkolmattakymmentä
ajastaikaa. **34** Ja hän teki pahaa Herran edessä, ja vaelsi
Jerobeamin teillä ja hänen synneissänsä, joilla hän saatti Israelin
syntiä tekemään.

16 Niin tuli Herran sana Jehun Hananin pojan tykö Baesaa
vastaan, sanoen: **2** Että minä olen ylentänyt sinun tomusta ja
tehnyt sinun minun kansani Israelin ruhtinaaksi, ja kuitenkin
sinä olet vaeltanut Jerobeamin teillä ja saattanut minun kansani
Israelin syntiä tekemään, niin ettäs vihoitat minun heidän
synneillänsä; **3** Katso, minä hävitän Baesan perilliset ja hänen
huoneensa perilliset, ja annan sinun huonees tulla niinkuin
Jerobeamin Nebatin pojan huoneen: **4** Joka Baesan suvusta
kuolee kaupungissa, se pitää koirilta syötämän, ja joka kuolee
kedolla se pitää taivaan linnuilta syötämän. **5** Mitä enempi
on puhumista Baesasta ja hänen töistänsä ja voimastansa:
eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **6** Ja
Baesa nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Tirtsaan. Ja hänen
poikansa Ella tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **7** Ja Herran
sana tuli prophetan Jehun Hananin pojan kautta Baesaa ja
hänen huonettansa vastaan, ja kaikkea pahuutta vastaan, minkä

hän Herran edessä tehnyt oli, vihoittaaksensa häntä kättensä
töillä, että sen piti tuleman niinkuin Jerobeamin huone, ja
sentähden että hän hänen tappanut oli. **8** Asan Juudan kuninkaan
kuudentena vuonna kolmattakymmentä oli Ella Baesan poika
Israelin kuningas Tirtsassa kaksi ajastaikaa. **9** Mutta hänen
palveliansa Simri, joka hallitsi puolet vaunuja, teki liiton häntä
vastaan: kuin hän tuli Tirtsaan, niin hän joi ja juopui Artsan tykönä,
joka oli Tirtsan kartanon haltia. **10** Ja Simri tuli ja löi hänen, ja
tappoi hänen Asan Juudan kuninkaan seitsemäntenä vuonna
kolmattakymmentä, ja tuli hänen siaansa kuninkaaksi. **11** Ja kuin
hän oli kuningas ja istui kuninkaallisella istuimellansa, löi hän
kaiken Baesan huoneen ja ei jättänyt yhtäkään seinään vettänsä
heittävää, eikä perillisiä eli lankoja. **12** Ja niin hävitti Simri koko
Baesan huoneen, Herran sanan jälkeen, joka Baesalle oli puhuttu
propheta Jehun kautta. **13** Kaikkein Baesan ja hänen poikansa
Ellan syntein tähden, joita he olivat tehneet, ja olivat saattaneet
Israelin syntiä tekemään, ja olivat vihoittaneet Herran Israelin
Jumalan turhuudellansa. **14** Mitä enempi on sanomista Ellasta
ja kaikista hänen menoistansa: eikö se ole kirjoitettu Israelin
kuningasten aikakirjassa? **15** Seitsemäntenä kolmattakymmentä
Asan Juudan kuninkaan vuonna oli Simri kuningas Tirtsassa
seitsemän päivää; sillä väki oli sioittanut itsensä Philistealaisten
Gibetonissa. **16** Koska väki leirissä ollessansa kuuli sanottavan
Simrin tehneen liiton ja tappaneen kuninkaan, niin koko Israel
vahvisti sinä päivänä Omrin sodanpäämiehen Israelin kuninkaaksi
leirissä. **17** Ja Omri meni ylös ja koko Israel hänen kanssansa
Gibetonista, ja ahdistivat Tirtsan. **18** Koska Simri näki kaupungin
voitettavan, meni hän kuninkaallisen huoneen saliin, ja poltti
itsensä kuninkaallisen huoneen kanssa ja kuoli. **19** Synteinsä

tähden, jotka hän oli tehnyt: sillä hän oli tehnyt pahaa Herran
edessä ja vaeltanut Jerobeamin teillä ja niissä synneissä,
jotka hän oli tehnyt ja joilla hän oli saattanut Israelinkin syntiä
tekemään. **20** Mitä enempi on sanomista Simristä, ja kuinka
hän oli liiton tehnyt: eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten
aikakirjassa? **21** Siihen aikaan hajosi Israelin kansa kahteen
joukkoon: yksi osa Tibnin Ginatin pojan puolelle, ja vahvistivat
hänen kuninkaaksensa ja toinen Omrin puolelle. **22** Mutta se
joukko, joka piti Omrin puolta, oli väkevämpi kuin ne, jotka
pitivät Tibnin Ginatin pojan puolta. Ja Tibni kuoli, ja Omri tuli
kuninkaaksi. **23** Asan Juudan kuninkaan ensimmäisenä vuonna
neljättäkymmentä oli Omri Israelin kuningas kaksitoistakymmentä
ajastaikaa, ja hallitsi Tirtsassa kuusi ajastaikaa. **24** Hän osti
Semeriltä Samarian vuoren kahdella hopiasentnerillä, ja rakensi
vuorelle, ja kutsui kaupungin, jonka hän rakensi, Semerin
vuoren herran nimellä Samariaksi. **25** Ja Omri teki pahaa
Herran edessä, ja oli pahempi kaikkia, jotka hänen edellänsä
olleet olivat, **26** Ja vaelsi kaikissa Jerobeamin Nebatin pojan
teissä ja hänen synneissänsä, joilla hän Israelin saatti syntiä
tekemään, niin että he vihoittivat Herran Israelin Jumalan
turhuudellansa. **27** Mitä enempi on sanomista Omrista, ja kaikista
hänen töistänsä, ja hänen voimastansa teoissansa: eikö se
ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **28** Ja Omri
nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Samariaan; ja Ahab hänen
poikansa tuli kuninkaaksi hänen peräänsä. **29** Asan Juudan
kuninkaan kahdeksantena vuonna neljättäkymmentä oli Ahab
Omrin poika kuningas Israelissa, ja hallitsi Israelia Samariassa
kaksi ajastaikaa kolmattakymmentä. **30** Ja Ahab Omrin poika
teki pahaa Herran edessä enemmän kuin kaikki ne, jotka hänen

edellänsä olivat. **31** Ja se oli hänelle vähä, että hän vaelsi
Jerobeamin Nebatin pojan synneissä, hän otti myös Isebelin,
Etbaalin Zidonin kuninkaan tyttären emännäksensä, ja meni
palvelemaan ja kumartamaan Baalia; **32** Ja asetti Baalille alttarin
Baalin huoneessa, jonka hän oli rakentanut Samariassa. **33**
Ja Ahab teki metsistön; niin että Ahab vihoitti Herran Israelin
Jumalan kovemmin kuin kaikki muut Israelin kuninkaat, jotka
hänen edellänsä olivat. **34** Silloin rakensi Hiel Betelistä Jerihon:
se maksoi hänen esikoisensa Abiramin, koska hän perustuksen
laski, ja hänen nuorimman poikansa Segubin, koska hän sen
portit pani, Herran sanan jälkeen, jonka hän oli sanonut Josuan
Nunin pojan kautta.

17 Ja Elia Tisbiläinen Gileadin asuja sanoi Ahabille: niin totta
kuin Herra Israelin Jumala elää, jonka edessä minä seison, ei
pidä näillä vuorilla kastetta eikä sadetta tuleman, muutoin kuin
minun sanani jälkeen. **2** Ja Herran sana tuli hänen tykönsä
sanoen: **3** Mene tästä pois ja käännä itses itään päin, ja lymytä
sinus Keritin ojan tykö, joka on Jordanin kohdalla. **4** Ja sinun
pitää juoman ojasta: ja minä olen käskenyt kaarnetten elättää
sinua siellä. **5** Hän meni ja teki Herran sanan jälkeen, ja meni
istui Keritin ojan tykönä, joka on Jordanin kohdalla. **6** Ja kaarneet
veivät hänelle leipää ja lihaa, huomeneltain ja ehtoona, ja hän joi
ojasta. **7** Ja monikahtain päiväin perästä kuivui oja; sillä ei ollut
sadetta maakunnassa. **8** Niin tuli Herran sana hänen tykönsä,
sanoen: **9** Nouse ja mene Sarpatiin, joka Sidonin tykönä on, ja
pysy siellä: katso, minä olen käskenyt leskivaimon sinua siellä
elättää. **10** Ja hän nousi ja meni Sarpatiin; ja kuin hän kaupungin
porttiin tuli, katso, leskivaimo oli siellä ja haki puita, ja hän puhui
hänelle, sanoen: tuo minulle vähä vettä astiassa juodakseni. **11**

Kuin hän meni tuomaan, huusi hän häntä ja sanoi: tuo myös
minulle pala leipää kädessäs. **12** Hän sanoi: niin totta kuin Herra
sinun Jumalas elää, ei ole minulla leipää, mutta pivo jauhoja
vakkaisessa ja vähä öljyä astiassa: ja katso, minä kokoon kaksi
puuta ja menen valmistamaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme
ja sitte kuollaksemme. **13** Ja Elia sanoi hänelle: älä pelkää,
mene ja tee niinkuin sinä sanonut olet; kuitenkin leivo minulle
vähä kyrsäinen siitä ensin ja tuo minulle; mutta itselles ja pojalles
pitää myös sinun siitä sen jälkeen tekemän: **14** Sillä näin sanoo
Herra Israelin Jumala: Ei jauhot vakkaisesta pidä loppuman ja
öljy astiasta ei pidä puuttuman, siihen päivään asti kuin Herra
antaa sataa maan päälle. **15** Ja hän meni ja teki niinkuin Elia
puhunut oli. Ja hän söi ja myös vaimo perheinensä kauvan
aikaa. **16** Ei jauhot loppuneet vakkaisesta eikä öljy astiasta,
Herran sanan jälkeen, jonka hän Elian kautta puhunut oli. **17**
Sen jälkeen tapahtui, että perheen emännän poika sairasti, ja
hänen sairautensa oli niin raskas, ettei henkeä hänessä silleen
ollut. **18** Ja hän sanoi Elialle: mitä minulla on sinun kanssas,
sinä Jumalan mies? Sinä olet tullut minun tyköni, että minun
pahatekoni muistettaisiin ja minun poikani kuolis. **19** Hän sanoi
hänelle: tuo minulle poikas. Ja hän otti hänet, hänen sylistänsä,
ja vei hänen ylistupaan, kussa hän asui, ja pani hänen omaan
vuoteesensa, **20** Ja huusi Herran tykö ja sanoi: Herra minun
Jumalani! oletkos niin pahoin tehnyt tätä leskeä vastaan, jonka
tykönä minä holhotaan, ettäs tapat hänen poikansa? **21** Ja hän
ojensi itsensä kolmasti nuorukaisen päälle, ja huusi Herran tykö
ja sanoi: Herra minun Jumalani, anna tämän nuorukaisen sielu
tulla häneen jällensä! **22** Ja Herra kuuli Elian äänen: ja hänen
sielunsa tuli häneen jälleen, ja hän virkosi. **23** Ja Elia otti pojan

ja kantoi ylistuvasta alas huoneesen, ja antoi äidillensä, ja sanoi:
katso, sinun poikas elää. **24** Ja vaimo sanoi Elialle: nyt minä
ymmärrän, ettäs olet Jumalan mies, Herran sana on tosi sinun
suussas.

18 Ja monen päivän perästä tuli Herran sana Elian tykö
kolmantena vuonna, sanoen: mene ja osoita sinus Ahabille,
ja minä annan sataa maan päälle. **2** Ja Elia meni näyttämään
itsiänsä Ahabille; vaan sangen kallis aika oli Samariassa. **3**
Ja Ahab kutsui Obadian, joka oli hänen huoneensa haltia: (Ja
Obadia pelkäsi Herraa suuresti. **4** Sillä kun Isebel hukutti Herran
prophetat, otti Obadia sata prophetaa ja kätki ne, viisikymmentä
kuhunkin luolaan, ja elätti heidät leivällä ja vedellä.) **5** Niin
sanoi Ahab Obadialle: vaella maan lävitse kaikkein veislähdetten
tykö ja kaikkein ojain tykö, jos löydettäisiin ruohoja hevosille
ja muuleille elatukseksi, ettei kaikki eläimet hukkuisi. **6** Ja
he jakoivat itsensä vaeltamaan maata lävitse: Ahab vaelsi
yksinänsä yhtä tietä myöten ja Obadia toista tietä yksinänsä. **7**
Kun Obadia tiellä oli, katso, silloin kohtasi hänen Elia; ja kuin
hän tunsi hänen, lankesi hän kasvoillensa ja sanoi: etkös ole
herrani Elia? **8** Hän sanoi: olen; mene ja sano herralles: katso,
Elia on tässä. **9** Ja hän sanoi: mitä minä olen rikkonut, ettäs
annat palvelias Ahabin käsiin tappaa minua? **10** Niin totta kuin
Herra sinun Jumalas elää, ei ole yhtään kansaa eli valtakuntaa,
kuhunka minun herrani ei ole lähettänyt, sinua etsimään. Ja
koska he ovat sanoneet: ei hän ole tässä, on hän vannottanut
sitä valtakuntaa ja kansaa, ettet sinä ole löydetty. **11** Ja nyt
sinä sanot: mene ja sano herralles: katso, Elia on tässä. **12** Ja
taitais tapahtua, kuin minä menisin pois sinun tyköäs, niin ottais
Herran henki sinun pois, ja en minä tietäisi kuhunka, ja minä

sitte tulisin ja sanoisin sen Ahabille, ja hän ei löytäisi sinua, niin
hän tappais minun. Mutta minä sinun palvelias pelkään Herraa
hamasta nuoruudestani. **13** Eikö minun herralleni ole sanottu,
mitä minä tehnyt olen, kuin Isebel tappoi Herran prophetat? ja
minä kätkin sata Herran prophetaa luoliin, viisikymmentä tänne
ja viisikymmentä sinne, ja ruokin heidät leivällä ja vedellä. **14** Ja
nyt sinä sanot: mene ja sano herralles: katso, Elia on tässä: että
hän minun tappais. **15** Elia sanoi: niin totta kuin Herra Zebaot
elää, jonka edessä minä seison: tänäpänä minä itseni hänelle
ilmoitan. **16** Niin meni Obadia Ahabia vastaan ja sanoi nämät
hänelle, ja Ahab meni Eliaa vastaan. **17** Ja kuin Ahab näki Elian,
sanoi Ahab hänelle: etkö sinä ole se, joka Israelin villitset? **18**
Hän sanoi: en minä villitse Israelia, mutta sinä ja sinun isäs
huone, että te olette hyljänneet Herran käskyt, ja sinä vaellat
Baalin jälkeen. **19** Lähetä siis nyt kokoamaan minun tyköni
koko Israel Karmelin vuorelle, ja neljäsataa ja viisikymmentä
Baalin prophetaa ja neljäsataa metsistöin prophetaa, jotka
syövät Isebelin pöydältä. **20** Niin lähetti Ahab kaikkein Israelin
lasten tykö ja kokosi prophetat Karmelin vuorelle. **21** Niin astui
Elia kaiken kansan eteen ja sanoi: kuinka kauvan te onnutte
molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, niin vaeltakaat hänen
jälkeensä, mutta jos Baal, niin vaeltakaat hänen jälkeensä; ja
ei kansa häntä mitään vastannut. **22** Niin sanoi Elia kansalle:
minä olen ainoasti jäänyt Herran prophetaista; mutta Baalin
prophetaita on neljäsataa ja viisikymmentä miestä. **23** Niin
antakaat nyt meille kaksi mullia ja antakaat heidän valita toisen
mullin ja hakata kappaleiksi, ja pankaan puiden päälle, mutta
älkään siihen panko tulta: ja minä otan toisen mullin ja panen
myös puiden päälle, ja en pane siihen tulta. **24** Ja huutakaat

te teidän jumalainne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä:
kumpi Jumala vastaa tulen kautta, hän olkoon Jumala. Ja kaikki
kansa vastasi ja sanoi: se on oikein. **25** Ja Elia sanoi Baalin
prophetaille: valitkaat teillenne toinen mulli, ja tehkäät te ensin,
sillä teitä on monta, ja huutakaat teidän jumalainne nimeä, ja
älkäät siihen tulta panko. **26** Ja he ottivat mullin, jonka hän
heille antoi, ja valmistivat ja huusivat Baalin nimeä huomenesta
puolipäivään asti, sanoen: Baal, kuule meitä! mutta ei siinä ollut
ääntä eli vastaajaa; ja he hyppelivät alttarin ympärillä, jonka
he tehneet olivat. **27** Kun jo puolipäivä oli, pilkkasi heitä Elia ja
sanoi: huutakaat vahvasti; sillä hän on jumala, hän ajattelee
jotakin, eli on jotakin toimittamista, eli on matkalla, eli jos hän
makaa, että hän heräis. **28** Ja he huusivat suurella äänellä, ja
viileskelivät itsiänsä veitsillä ja naskaleilla tavallansa, niin että he
verta tiukkuivat. **29** Kuin puolipäivä kulunut oli, propheterasivat
he siihenasti, että ruokauhri uhrattaman piti; ja ei ollut siinä
ääntä eli vastaajaa, elikkä joka vaaria otti. **30** Niin sanoi Elia
kaikelle kansalle: tulkaat minun tyköni; ja kuin kaikki kansa tuli
hänen tykönsä, paransi hän Herran alttarin, joka kukistunut oli.
31 Ja Elia otti kaksitoistakymmentä kiveä Jakobin lasten luvun
jälkeen (jonka tykö Herran sana tapahtunut oli, sanoen: Israel
pitää sinun nimes oleman), **32** Ja rakensi niistä kivistä alttarin
Herran nimeen, ja teki kuopan alttaria ympäri kahden jyvämitän
leveydeltä, **33** Ja latoi puut, ja hakkasi mullin kappaleiksi, ja pani
sen puiden päälle, **34** Ja sanoi: täyttäkäät neljä kadia vedellä ja
kaatakaat se polttouhrin ja puiden päälle; ja hän sanoi: tehkäät
se vielä toinen kerta; ja he tekivät sen toisen kerran; ja hän
sanoi: tehkäät se vielä kolmas kerta; ja he tekivät sen kolmannen
kerran. **35** Ja vesi juoksi alttaria ympäri, että kuoppakin täytettiin

vedestä. **36** Ja koska ruokauhri piti uhrattaman, astui propheta
Elia edes ja sanoi: Herra Abrahamin, Isaakin ja Israelin Jumala!
ilmoita tänäpänä, että sinä olet Israelin Jumala, ja minä sinun
palvelias, ja että minä nämä kaikki sinun sanas jälkeen tehnyt
olen. **37** Kuule minua Herra, kuule minua, että tämä kansa
tietäis sinun olevan Herran Jumalan; ettäs kääntäisit heidän
sydämensä takaisin. **38** Niin putosi Herran tuli ja poltti polttouhrin,
puut, kivet ja mullan, ja nuoli veden kuopasta. **39** Kuin kaikki
kansa näki sen, heittäysivät he kasvoillensa ja sanoivat: Herra
on Jumala, Herra on Jumala. **40** Mutta Elia sanoi heille: ottakaat
Baalin prophetat kiinni, ettei yksikään heistä pääsisi. Ja he ottivat
heidät kiinni; ja Elia vei heidät Kisonin ojan tykö ja tappoi heidät
siellä. **41** Ja Elia sanoi Ahabille: mene ylös, syö ja juo; sillä
suuren sateen hyminä kuuluu. **42** Ja kuin Ahab meni syömään ja
juomaan, meni Elia Karmelin kukkulalle, ja lankesi maahan, ja
kumarsi kasvoillensa, ja pani päänsä polviensa välille, **43** Ja
sanoi palveliallensa: mene nyt ylös ja katso meren puoleen. Hän
meni ylös, katsoi ja sanoi: ei siellä ole mitään. Hän sanoi: mene
vielä sinne seitsemän kertaa. **44** Ja seitsemännellä kerralla sanoi
hän: katso sieltä nousee vähä pilvi merestä, niinkuin miehen
kämmen. Hän sanoi: mene ja sano Ahabille: valjasta ja mene,
ettei sade sinua käsittäisi. **45** Ja sillä välillä tuli taivas pilvistä
mustaksi ja tuulesta, ja tuli sangen suuri sade. Mutta Ahab
matkusti ja tuli Jisreeliin. **46** Ja Herran käsi oli Elian päällä, ja
hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä, siihenasti kuin hän
tuli Jisreeliin.

19 Ja Ahab ilmoitti Isebelille kaikki mitä Elia tehnyt oli, ja
kuinka hän oli tappanut prophetat miekalla. **2** Niin lähetti Isebel
sanansaattajat Elialle, sanoen: jumalat minun niin ja niin tehköön,

jollen minä huomenna tällä aikaa tee sinun sielulles, niinkuin
yhdelle näiden sielulle. **3** Kuin hän sen näki, nousi hän ja meni
kuhunka hän tahtoi, ja tuli Bersebaan, joka oli Juudassa, ja jätti
sinne palveliansa. **4** Mutta itse hän meni korpeen päiväkunnan
matkan; ja kuin hän tuli sinne, istui hän katavan alla, rukoillen
sieluansa kuolemaan, ja sanoi: jo kyllä on, Herra, ota nyt sieluni;
sillä en minä ole parempi isiäni. **5** Ja hän pani maata ja nukkui
katavan alle; ja katso, enkeli tarttui häneen ja sanoi hänelle:
nouse ja syö! **6** Mutta kuin hän katsahti ympärillensä, katso,
niin oli hänen päänsä takana hiilillä kypsytetty leipä ja astia
vettä; ja koska hän syönyt ja juonut oli, niin hän pani maata
jälleen ja nukkui. **7** Ja Herran enkeli palasi hänen tykönsä toisen
kerran, tarttui häneen ja sanoi: nouse ja syö! sillä sinulla on
pitkä matka. **8** Ja hän nousi, söi ja joi, ja matkusti sen ruan
voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Herran
vuoreen Horebiin asti, **9** Ja tuli siellä luolaan, ja oleskeli siellä
yötä; ja katso, Herran sana sanoi hänelle: mitäs tässä Elia
teet? **10** Hän vastasi: minä olen kiivauksella kiivannut Herran
Jumalan Zebaotin tähden; sillä Israelin lapset ovat hyljänneet
sinun liittos, ja sinun alttaris kukistaneet ja tappaneet sinun
prophetas miekalla, ja minä yksinäni jäin, ja he etsivät minun
henkeäni, ottaaksensa sitä pois. **11** Hän sanoi: mene tästä ulos
ja astu vuorelle Herran eteen. Ja katso, Herra meni ohitse,
ja suuri ja väkevä tuuli kävi, joka vuoret halkasi ja mäet särki
Herran edellä; mutta ei Herra ollut tuulessa; ja tuulen perästä
tuli maanjäristys, ja ei Herra ollut maanjäristyksessä; **12** Ja
maanjäristyksen perästä tuli tulta, ja ei Herra ollut tulessa; tulen
perästä tuli hieno tuulen hyminä. **13** Kuin Elia sen kuuli peitti hän
kasvonsa hameellansa, ja meni ulos ja seisoi luolan ovella, ja

katso, ääni sanoi hänelle: mitä sinulla tässä on (tekemistä), Elia?
14 Hän vastasi: minä olen kiivauksella kiivannut Herran Jumalan
Zebaotin tähden; sillä Israelin lapset ovat hyljänneet sinun liittos,
kukistaneet sinun alttaris ja tappaneet sinun prophetas miekalla,
ja minä ainoasti jäin, ja he etsivät minun henkeäni, ottaaksensa
sitä pois. **15** Mutta Herra sanoi hänelle: palaja tietäs myöten
Damaskun korpeen: mene ja voitele Hasael Syrian kuninkaaksi.
16 Ja voitele Jehu Nimsin poika Israelin kuninkaaksi; ja Elisa
Saphatin poika, AbelMeholasta, voitele prophetaksi sinun siaas.
17 Ja tapahtuu, että joka välttää Hasaelin miekan, se tapetaan
Jehulta, ja joka välttää Jehun miekan, se tapetaan Elisalta.
18 Mutta minä jätän seitsemäntuhatta Israeliin: kaikki polvet,
jotka ei kumartaneet Baalia, ja kaikki suut, jotka ei hänen suuta
antaneet. **19** Ja hän läksi sieltä ja kohtasi Elisan Saphatin pojan,
joka kynti kahdellatoistakymmenellä parilla härkiä, ja hän itse
oli niiden kahdentoistakymmenen seassa; ja Elia meni hänen
tykönsä ja heitti hameensa hänen päällensä. **20** Ja hän jätti
härjät ja juoksi Elian perässä, ja sanoi: anna minun suuta antaa
minun isälleni ja äidilleni, niin minä seuraan sinua; hän sanoi
hänelle: mene ja tule jälleen; sillä mitä minä sinulle tein? **21** Ja
hän palasi hänen tykönsä, ja otti parin härkiä ja uhrasi sen, ja
keitti lihan härkäin kaluilla, ja antoi kansalle syödä; ja hän nousi
ja seurasi Eliaa, ja palveli häntä.

20 Ja Behadad Syrian kuningas kokosi kaikki sotaväkensä
ja oli kaksineljättäkymmentä kuningasta hänen kanssansa, ja
hevoset ja vaunut; ja hän meni ja piiritti Samarian, ja soti sitä
vastaan, **2** Ja lähetti sanansaattajat Ahabille Israelin kuninkaalle
kaupunkiin, **3** Ja käski hänelle sanottaa: näin sanoo Benhadad:
sinun hopias ja kultas ovat minun, ja sinun emäntäs ja ihanimmat

lapses ovat myös minun. **4** Israelin kuningas vastasi ja sanoi:
herrani kuningas, niinkuin sinä sanonut olet, minä olen sinun
ja kaikki mitä minulla on. **5** Ja sanansaattajat tulivat jälleen ja
sanoivat: näin sanoo Benhadad: minä olen lähettänyt sinun
tykös sanan, sanoen: sinun hopias ja kultas, emäntäs ja lapses
pitää sinun minulle antaman: **6** Niin minä huomenna tällä aikaa
lähetän palveliani sinun tykös tutkimaan sinun huonees ja sinun
palvelias huoneet: ja mitä sinulla rakkainta on, pitää heidän
ottaman ja tuoman tänne. **7** Niin Israelin kuningas kutsui kaikki
maan vanhimmat ja sanoi: tutkikaat ja katsokaat, mitä pahuutta
on hänen mielessänsä; sillä hän lähetti sanan minun tyköni,
minun emännistäni ja lapsistani, hopiastani ja kullastani, ja
en ole minä häneltä kieltänyt. **8** Niin sanoivat hänelle kaikki
vanhimmat ja kaikki kansa: ei sinun pidä häntä kuuleman, eikä
häneen suostuman. **9** Ja hän sanoi Benhadadin sanansaattajille:
sanokaat herralleni kuninkaalle: kaikki minkä hän käski minulle
palveliallensa ensin, teen minä, mutta tätä en minä taida tehdä.
Ja sanansaattajat menivät takaperin ja sanoivat vastauksen
hänelle. **10** Sitte lähetti Benhadad hänen tykönsä ja käski
hänelle sanoa: jumalat tehköön minulle niin ja niin, jos multa
Samariassa piisaa, että kaikki minua seuraava kansa taitais siitä
ottaa pivonsa täyden. **11** Mutta Israelin kuningas vastasi ja sanoi:
sanokaat: joka vyöttää itsensä, älkään kerskatko, niinkuin se joka
riisuu. **12** Kuin hän sen kuuli, kuningasten kanssa juodessansa
majassa, sanoi hän palvelioillensa: valmistakaat teitänne. Ja
he valmistavat heitänsä kaupunkia vastaan. **13** Ja katso, yksi
propheta astui Ahabin Israelin kuninkaan tykö ja sanoi: näin
sanoo Herra; etkös nähnyt kaikkea sitä suurta joukkoa? Katso,
minä annan heidät sinun käsiis tänäpänä, että sinun pitää

tietämän, että minä olen Herra. **14** Ahab sanoi: kenen kautta?
Ja hän sanoi: näin sanoo Herra: maan ruhtinasten palveliain
kautta: Hän sanoi: kuka alkaa sodan? Hän vastasi: sinä. **15** Niin
hän luki maan ruhtinasten palveliat, ja heitä oli kaksisataa ja
kaksineljättäkymmentä. Ja niiden jälkeen luki hän kaiken kansan
jokaisesta Israelin lapsista, seitsemäntuhatta miestä. **16** Ja he
läksivät ulos puolipäivästä; mutta Benhadad oli juopuneena
majassa kahdenneljättäkymmentä kuninkaan kanssa, jotka häntä
auttamaan tulivat. **17** Ja maan ruhtinasten palveliat läksivät ulos
ensin; mutta Benhadad lähetti, ja he ilmoittivat hänelle, sanoen:
miehet lähtevät ulos Samariasta. **18** Hän sanoi: joko he ovat
rauhan tähden uloslähteneet, niin käsittäkäät heitä elävinä, eli jos
he ovat lähteneet sotaan, niin ottakaat heitä myös elävinä kiinni.
19 Niin maan ruhtinasten palveliat olivat lähteneet kaupungista ja
sotaväki heidän perässänsä. **20** Ja niin löi mies miehensä ja
Syrialaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa; ja Benhadad
Syrian kuningas pääsi hevostensa selkään hevosmiestensä
kanssa. **21** Niin Israelin kuningas läksi ulos ja löi hevosia ja
vaunuja; ja hän tappoi sangen paljo Syrialaisia. **22** Niin astui
propheta Israelin kuninkaan tykö ja sanoi hänelle: mene ja
vahvista sinus, ymmärrä ja katso, mitä sinun tekemän pitää; sillä
Syrian kuningas on sinua vastaan nouseva jälleen tämän vuoden
perästä. **23** Ja Syrian kuninkaan palveliat sanoivat hänelle;
heidän jumalansa ovat vuorten jumalat, sentähden voittivat he
meidät: jos me vielä heitä vastaan kedolla sodimme, mitämaks
me voitamme heidät. **24** Niin tee nyt tämä: ota kaikki kuninkaat
pois heidän sioistansa ja pane ruhtinaat heidän siaansa; **25** Ja
aseta sinulles sotajoukko, senkaltainen kuin tämä sotajoukko
oli, ja hevoset ja vaunut niinkuin ennenkin, ja me sodimme

heitä vastaan kedolla, mitämaks me voitamme heidät. Ja hän
kuuli heitä ja teki niin. **26** Kuin ajastaika kulunut oli, asetti
Benhadad Syrialaiset, ja meni ylös Aphekiin, sotimaan Israelia
vastaan. **27** Ja Israelin lapset nousivat myös ja hankitsivat
itsensä ja menivät heitä vastaan; ja Israelin lapset sioittivat
itsensä heidän kohdallensa, niinkuin kaksi vähää vuohilaumaa;
mutta maa oli täynnä Syrialaisia. **28** Ja Jumalan mies astui
edes ja sanoi Israelin kuninkaalle: näin sanoo Herra: että
Syrialaiset ovat sanoneet: Herra on vuorten Jumala ja ei laaksoin
Jumala, niin minä tahdon antaa kaiken tämän suuren joukon
sinun kätees, että tietäisitte minun olevan Herran. **29** Ja he
asettivat leirinsä toistensa kohdalle seitsemäksi päiväksi, mutta
seitsemäntenä päivänä he menivät sotimaan yhteen. Ja Israelin
lapset löivät Syrialaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.
30 Mutta jääneet pakenivat Aphekin kaupunkiin. Ja muuri kaatui
seitsemänkolmattakymmenen tuhannen miehen päälle, jotka
jääneet olivat. Ja Benhadad pakeni myös kaupunkiin, yhdestä
majasta toiseen. **31** Niin sanoivat hänen palveliansa hänelle:
katso, me olemme kuulleet Israelin huoneen kuninkaat olevan
laupiaat kuninkaat: niin pankaamme säkit kupeisiimme ja köydet
päihimme ja menkäämme Israelin kuninkaan tykö, kuka tiesi että
hän sallii sinun sielus elää. **32** Ja he panivat säkit kupeisiinsa ja
köydet päihinsä ja tulivat Israelin kuninkaan tykö, ja sanoivat:
Benhadad palvelias sanoo sinulle: minä rukoilen, salli minun
sieluni elää. Ja hän sanoi: vieläkö hän elää? hän on minun
veljeni. **33** Niin ne miehet ottivat kiinni sen sanan häneltä
nopiasti ja käänsivät itsellensä hyväksi, ja sanoivat: sinun veljes
Benhadad: niin hän sanoi: menkäät ja johdattakaat häntä tänne.
Niin Benhadad meni hänen tykönsä, ja hän antoi hänen istua

vaunuun. **34** Ja hän sanoi hänelle: ne kaupungit, jota minun isäni
sinun isältäs ottanut on, annan minä jälleen, ja tee kadut sinulles
Damaskuun, niinkuin minun isäni teki Samariassa: niin minä
teen liiton sinun kanssas ja annan sinun mennä. Ja hän teki liiton
hänen kanssansa ja päästi hänen menemään. **35** Silloin sanoi
yksi mies prophetan lapsista lähimmäisellensä Herran sanan
kautta: lyö minua! vaan hän kielsi, ettei hän häntä lyönyt. **36** Niin
hän sanoi hänelle jällensä: ettet sinä kuullut Herran ääntä, katso,
koskas lähdet minun tyköäni, niin jalopeura lyö sinun. Ja kuin
hän läksi hänen tyköänsä, kohtasi hänen jalopeura ja löi hänen.
37 Ja hän löysi toisen miehen ja sanoi: lyö minua! Ja se mies löi
häntä kovasti ja haavoitti hänen. **38** Niin propheta meni pois ja
seisoi tiellä kuningasta vastassa, ja muutti kasvonsa tuhalla. **39**
Ja kuin kuningas siitä kävi ohitse, huusi hän kuningasta ja sanoi:
palvelias meni keskelle sotaa, ja katso mies pakeni ja johdatti
miehen minun tyköni, ja sanoi: kätke tämä mies! jos niin on, että
hän kaiketikin tulee pois, niin pitää sinun sielus oleman hänen
sielunsa siassa, eli sinun pitää punnitseman sen edestä leiviskän
hopiaa. **40** Ja koska sinun palveliallas siellä ja täällä tekemistä
oli, niin ei hän enää siellä ollut. Niin sanoi Israelin kuningas
hänelle: sinun tuomios on oikia, sinä olet itse sen sanonut. **41**
Niin hän otti kohta tuhan pois kasvoistansa; ja Israelin kuningas
tunsi hänen olevan prophetoita. **42** Ja hän sanoi hänelle: näin
sanoo Herra: ettäs päästit minulta kirotun miehen kädestäs, pitää
sinun sielus oleman hänen sielunsa edestä ja sinun kansas pitää
oleman hänen kansansa edestä. **43** Niin Israelin kuningas meni
vihaisena ja pahalla mielellä huoneesensa ja tuli Samariaan.

21 Sitte tapahtui, että Nabotilla Jisreeliläisellä oli viinamäki
Jisreelissä, läsnä Ahabin Samarian kuninkaan huonetta. **2**

Ja Ahab puhui Nabotille ja sanoi: anna minulle viinamäkes
kaalimaaksi, että se on niin läsnä huonettani, ja minä annan
sinulle sen edestä paremman viinamäen: eli jos sinun niin
kelpaa, niin minä annan sinulle hopiaa niin paljo kuin se maksaa.
3 Mutta Nabot sanoi Ahabille: Herra varjelkoon minua antamasta
sinulle isäini perintöä! **4** Niin Ahab tuli kotiansa pahalla mielellä
ja vihoissansa, sen sanan tähden minkä Nabot Jisreeliläinen
hänelle puhunut oli, sanoen: en minä anna sinulle isäini perintöä;
ja hän heittäysi vuoteesen, käänsi kasvonsa ja ei syönyt leipää. **5**
Niin tuli Isebel hänen emäntänsä hänen tykönsä ja sanoi hänelle:
mikä se on, että henkes on niin murheellinen, ja et syö leipää? **6**
Niin hän sanoi hänelle: minä olen puhutellut Nabotia Jisreeliläistä
ja sanonut: anna minulle viinamäkes rahan edestä, eli jos tahdot,
niin minä annan sinulle toisen viinamäen sen edestä. Mutta hän
sanoi: en minä anna sinulle viinamäkeäni. **7** Niin Isebel hänen
emäntänsä sanoi hänelle: sinä hallitset nyt Israelin valtakunnan.
Nouse ja syö leipää ja ole hyvällä mielellä: minä saatan sinulle
Nabotin Jisreeliläisen viinamäen. **8** Ja hän kirjoitti kirjan Ahabin
nimellä, ja lukitsi sen hänen sinetillänsä, ja lähetti sen kirjan
vanhimpain ja ylimmäisten tykö, jotka hänen kaupungissansa
asuivat Nabotin kanssa. **9** Ja kirjoitti näin kirjaan, sanoen:
kuuluttakaat paasto, ja asettakaat Nabot istumaan ylimmäiseksi
kansan sekaan, **10** Ja tuokaat kaksi pahanjuonista miestä
häntä vastaan, jotka tunnustavat ja sanovat: sinä olet kironnut
Jumalaa ja kuningasta: ja viekäät häntä ulos ja kivittäkäät häntä
kuoliaaksi. **11** Niin vanhimmat ja sen kaupungin ylimmäiset,
jotka hänen kaupungissansa asuivat, tekivät niinkuin Isebel
heidän käskenyt oli ja niinkuin kirjassa kirjoitettu oli, jonka hän
heidän tykönsä lähettänyt oli: **12** Kuuluttivat paaston, ja antoivat

Nabotin istua ylimmäiseksi kansan seassa. **13** Niin tul kaksi
pahanjuonista miestä ja istui hänen kohdallensa, ja tunnustivat
Nabotia vastaan kansan edessä ja sanoivat: Nabot on kironnut
Jumalaa ja kuningasta; niin veivät he hänen kaupungista ulos
ja kivittivät hänen juuri kuoliaaksi. **14** Ja he lähettivät Isebelin
tykö, sanoen: Nabot on kivitetty ja kuollut. **15** Kun isebel kuuli
Nabotin kivitetyksi ja kuolleksi, sanoi hän Ahabille: nouse ja
omista Nabotin Jisreeliläisen viinamäki, jonka hän sinulta on
kieltänyt rahan edestä; sillä ei Nabot elä, vaan on kuollut. **16**
Kuin Ahab kuuli Nabotin kuolleeksi, nousi hän menemään ja
omistamaan Nabotin Jisreeliläisen viinamäkeä. **17** Mutta Herran
sana tuli Elialle Tisbiläiselle ja sanoi: **18** Nouse ja mene Ahabia
Israelin kuningasta vastaan, joka on Samariassa, (katso, hän
on Nabotin viinamäessä, jota hän on mennyt omistamaan.)
19 Ja puhu hänelle ja sano: näin sanoo Herra: pitikö sinun
tappaman, ja vielä päälliseksi omistaman? Ja sinun pitää
puhuman hänelle ja sanoman: näin sanoo Herra: siinä paikassa,
jossa koirat nuoleskelivat Nabotin veren, pitää koirain sinunkin
vertas nuoleskeleman. **20** Ja Ahab saboi Elialle: löysitkös nyt
minun, sinä minun vihamieheni? Hän sanoi: löysin, ettäs olet
sinus myynyt pahaa tekemään Herran silmäin edessä. **21**
Katso, minä annan tulla pahuuden sinun päälles, ja otan sinun
sukukuntas pois, ja hävitän Ahabilta sen, joka vettänsä seinään
heittää, ja suljetun ja hyljätyn Israelissa. **22** Ja teen sinun
huonees niinkuin Jerobeaminkin Nebatin pojan huoneen, ja
niinkuin Baesan Ahian pojan huoneen, sen vihoittamisen tähden,
millä sinä minua vihoittanut olet, ja saattanut Israelin syntiä
tekemään. **23** Ja Herra puhui myös Isebelille ja sanoi: koirain
pitää syömän Isebelin Jisreelin muurin tykönä. **24** Joka Ahabista

kuolee kaupungissa, se pitää koirilta syötämän, ja jos joku
kuolee kedolla, se pitää taivaan linnuilta syötämän. **25** Tosin ei
yhtään ollut, joka niin oli itsensä myynyt pahaa tekemään Herran
edessä kuin Ahab; sillä hänen emäntänsä Isebel vietteli hänen.
26 Ja teki aivan suuret kauhistukset, seuraten epäjumalia, kaiken
sen jälkeen kuin Amorilaiset tehneet olivat, jotka Herra ajoi
Israelin lasten edestä pois. **27** Koska Ahab nämät sanat kuuli,
repäisi hän vaatteensa, ja puki säkin ihollensa ja paastosi, ja
makasi säkissä ja kävi suruissansa. **28** Ja Herran sana tuli Elian
Tisbiläisen tykö ja sanoi: **29** Etkös nähnyt, kuinka Ahab nöyryytti
itsensä minun edessäni? että hän itsensä niin nöyryyttää minun
edessäni, en minä saata sitä pahaa hänen aikanansa; mutta
hänen poikansa aikana saatan minä pahan hänen huoneensa
päälle.

22 Ja he olivat kolme ajastaikaa levossa, ettei ollut sotaa
Syrialaisten ja Israelin vaiheilla. **2** Mutta kolmantena vuonna meni
Josaphat Juudan kuningas Israelin kuninkaan tykö, **3** Ja Israelin
kuningas sanoi palvelioillensa: ettekö te tiedä Gileadin Ramotia
olevan meidän omamme? ja me istumme ääneti ja emme ota
sitä Syrian kuninkaan kädestä? **4** Ja hän sanoi Josaphatille:
tuletkos minun kanssani sotimaan Gileadin Ramotia vastaan?
Josaphat sanoi Israelin kuninkaalle: minä olen niinkuin sinä, ja
minun kansani niinkuin sinun kansas, ja minun hevoseni niinkuin
sinun hevoses. **5** Ja Josaphat sanoi vielä Israelin kuninkaalle:
kysy siis tänäpänä Herran sanaa! **6** Niin Israelin kuningas
kokosi prophetaita liki neljäsataa miestä ja sanoi heille: pitääkö
minun menemän Gileadin Ramotiin sotaan, taikka laakkaaman?
He sanoivat: mene, ja Herra antaa sen kuninkaan käsiin. **7**
Mutta Josaphat sanoi: eikö tässä ole vielä Herran prophetaa,

kysyäksemme häneltä? **8** Ja Israelin kuningas sanoi Josaphatille:
vielä on yksi mies, Miika Jimlan poika, jolta kysyttäköön Herraa,
mutta minä vihaan häntä; sillä ei hän minulle mitään hyvää
ennusta, vaan pahaa. Josaphat sanoi: älköön kuningas niin
puhuko. **9** Niin Israelin kuningas kutsui yhden palvelian ja sanoi:
tuo Miika Jimlan poika kiiruusti tänne! **10** Mutta Israelin kuningas
ja Josaphat Juudan kuningas istuivat molemmat kuninkaallisella
istuimellansa, vaatetettuina (kuninkaallisiin) vaatteisiin Samarian
portin raitilla; ja kaikki prophetat ennustivat heidän edessänsä.
11 Ja Zedekia Kenanan poika oli tehnyt itsellensä rautasarvet,
ja sanoi: näin sanoo Herra: puske näillä Syrialaisia siihenasti
kuin he kokonansa hävitetään. **12** Niin myös kaikki prophetat
ennustivat ja sanoivat: mene Gileadin Ramotiin, ja sinä menestyt,
Jumala antaa sen kuninkaan käsiin. **13** Mutta sanansaattaja,
joka oli mennyt Miikaa kutsumaan, puhui hänelle, sanoen: katso,
kaikki prophetat ennustavat yhdestä suusta kuninkaalle hyvää:
niin olkoon sinun sanas niinkuin heidänkin sanansa, ja puhu
hyvää. **14** Niin Miika sanoi: niin totta kuin Herra elää, mitä
Herra sanoo minulle, sitä minä puhun. **15** Mutta kun Miika tuli
kuninkaan tykö, sanoi kuningas hänelle: Miika, menemmekö
sotimaan Gileadin Ramotiin, taikka lakkaammeko? Hän sanoi
hänelle: mene, ja sinä menestyt; sillä Herra antaa sen kuninkaan
käsiin. **16** Ja kuningas sanoi taas hänelle: kuinka usein minun
pitää sinua vannottaman, ettes minulle muuta sanoisi, kuin
totuuden Herran nimeen? **17** Hän sanoi: minä näin koko Israelin
hajoitetuksi vuorille niinkuin lampaat, joilla ei paimenta ole. Ja
Herra sanoi: ei näillä ole yhtään isäntää, palatkaan jokainen
kotiansa rauhassa. **18** Ja Israelin kuningas sanoi Josaphatille:
enkö minä sinulle sanonut, ettei hän ennusta minulle hyvää,

vaan pahaa? **19** Ja hän sanoi: kuule siis Herran sanaa: minä
näin Herran istuvan istuimellansa, ja koko taivaallisen sotajoukon
seisovan hänen tykönänsä, oikialla ja vasemmalla puolella. **20**
Ja Herra sanoi: kuka pettäis Ahabin, että hän menis ja lankeis
Gileadin Ramotissa? Yksi sanoi niin ja toinen näin. **21** Silloin
läksi henki, joka seisoi Herran edessä, ja sanoi: minä petän
hänen. Jolle Herra sanoi: missä? **22** Hän vastasi: minä menen ja
olen valheen henki kaikkein hänen prophetainsa suussa. Hän
sanoi: petä häntä, ja sinä taidat, mene ja tee niin. **23** Ja katso,
nyt Herra antoi valheen hengen kaikkein näiden sinun prophetais
suuhun, ja Herra on puhunut sinua vastaan pahaa. **24** Niin astui
Zedekia Kenanan poika edes, ja löi Miikaa poskelle, ja sanoi:
onko Herran henki paennut minusta sinua puhuttelemaan? **25**
Miika vastasi: katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä, jona käyt
majasta majaan lymytäkses. **26** Niin sanoi Israelin kuningas:
ota Miika ja vie häntä jälleen kaupungin päämiehen Amonin
tykö ja Joaksen kuninkaan pojan tykö, **27** Ja sano: näin sanoo
kuningas: pankaat tämä vankihuoneesen, ja ruokkikaat häntä
murheen leivällä ja murheen vedellä, siihen asti kuin minä tulen
rauhassa. **28** Miika sanoi: jos sinä toki palajat rauhassa, niin
ei Herra ole puhunut minun kauttani; ja sanoi: kuulkaat, kaikki
kansat! **29** Ja Israelin kuningas ja Josaphat, Juudan kuningas,
meni ylös Gileadin Ramotiin. **30** Ja Israelin kuningas sanoi
Josaphatille, koska hän muutti vaatteensa sotaan lähtiessänsä:
pue sinä itses omiin vaatteisiis. Ja Israelin kuningas muutti
vaatteensa ja meni sotaan. **31** Mutta Syrian kuningas käski
vaunuin päämiehille, joita hänellä oli kaksineljättäkymmentä,
sanoen: ei teidän pidä sotiman pientä eli suurta vastaan, mutta
ainoastansa Israelin kuningasta vastaan. **32** Koska vaunuin

päämiehet näkivät Josaphatin, sanoivat he: tämä on tosin Israelin
kuningas, ja poikkesivat sotimaan häntä vastaan. Niin Josaphat
huusi. **33** Koska vaunuin päämiehet näkivät, ettei se ollut Israelin
kuningas, luopuivat he hänestä. **34** Mutta yksi mies jännitti
joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui Israelin kuningasta
rautapaidan jatkoon. Ja hän sanoi vaunumiehellensä: käännä
kätes ja vie minua pois leiristä; sillä minä olen haavoitettu. **35** Ja
sinä päivänä oli suuri sota, ja kuningas seisoi vaunuissansa
Syrialaisia vastaan, ja kuoli ehtoona, ja veri vuoti hänen
haavastansa vaunuin keskelle. **36** Ja auringon laskiessa
kuulutettiin leirissä sanoen: menkään jokainen kaupunkiinsa
ja maallensa! **37** Ja kuningas kuoli ja vietiin Samariaan, ja he
hautasivat kuninkaan Samariassa. **38** Mutta kuin vaunut virutettiin
Samarian kalalammikossa, nuolivat koirat hänen vertansa, ja
portot pesivät, Herran sanan jälkeen, jonka hän puhui. **39** Mitä
Ahabista enempi on sanomista, ja kaikista hänen töistänsä,
ja huoneesta, jonka hän elephantin luista rakensi, ja kaikista
kaupungeista, jotka hän rakensi: eikö ne ole kirjoitetut Israelin
kuningasten aikakirjassa? **40** Ja niin Ahab nukkui isäinsä kanssa,
ja hänen poikansa Ahasia tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **41**
Mutta Josaphat Asan poika Juudan kuninkaaksi neljäntenä
Ahabin Israelin kuninkaan vuonna. **42** Ja Josaphat oli viiden
ajastajan neljättäkymmentä vanha ruvetessansa hallitsemaan,
ja hallitsi viisikolmattakymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja
hänen äitinsä nimi oli Ashuba Silhin tytär. **43** Ja hän vaelsi
kaikissa isänsä Asan teissä, eikä poikennut niistä, ja teki mitä
Herralle kelpasi. Mutta ei hän pannut pois korkeuksia, joissa
kansa vielä uhrasi ja suitsutti. **44** Ja Josaphat teki rauhan Israelin
kuninkaan kanssa. **45** Mutta muut Josaphatin sanat ja hänen

voimansa ja työnsä, ja sotansa: eikö ne ole kirjoitetut Juudan
kuningasten aikakirjassa? **46** Ja mitä huorintekijöistä jäänyt oli
hänen isänsä Asan aikana, ne ajoi hän pois maalta. **47** Ja silloin
ei ollut kuningasta Edomissa, vaan yksi oli hänen siassansa.
48 Josaphat oli antanut tehdä haaksia Tarsikseen, jotka piti
Ophririin purjehtiman, kultaa noutamaan; mutta ei ne tulleet
matkaan, vaan tulivat särjetyiksi EtseonGeberissä. **49** Silloin
Ahaisa Ahabin poika sanoi Josaphatille: anna minun palveliaini
mennä sinun palveliais kanssa haaksiin; mutta ei Josaphat
tahtonut. **50** Ja Josaphat kuoli isäinsä kanssa ja haudattiin
isänsä Davidin kaupunkiin. Ja Joram hallitsi hänen siassansa.
51 Ja Ahasia Ahabin poika tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa,
Josaphatin kuninkaan seitsemäntenä vuonna toistakymmentä, ja
hallitsi Israelia kaksi vuotta, **52** Ja teki pahaa Herran edessä, ja
vaelsi isänsä tiellä, ja äitinsä tiellä ja Jerobeamin Nebatin pojan
tiellä, joka Israelin saatti syntiä tekemään. **53** Ja hän palveli
Baalia ja kumartaen rukoili häntä, ja vihoitti Herran Israelin
Jumalan, kaiken sen jälkeen minkä hänen isänsä oli tehnyt.

2 Kuninkaiden

1 Ja Moabilaiset luopuivat Israelista Ahabin kuoleman jälkeen. **2**
Ja Ahasia putosi häkin lävitse makaushuoneessansa Samariassa,
sairasti ja lähetti sanansaattajat, ja sanoi heille: menkäät ja
kysykäät Baalsebubilta, Ekronin jumalalta, jos minä paranen
tästä sairaudesta. **3** Mutta Herran enkeli sanoi Elialle Tisbiläiselle:
nouse ja mene Samarian kuninkaan sanansaattajia vastaan, ja
sano heille: sentähdenkö, ettei yhtään Jumalaa ole Israelissa, te
menette neuvoa kysymään Baalsebubilta, Ekronin jumalalta?
4 Sentähden näin sanoo Herra: ei sinun pidä siitä vuoteesta
nouseman, jossa makaat, mutta sinun pitää kaiketi kuoleman. Ja
Elia meni pois. **5** Ja kuin sanansaattajat palasivat hänen tykönsä,
sanoi hän heille: miksi te palasitte? **6** He sanoivat hänelle: yksi
mies kohtasi meitä ja sanoi meille: menkäät, palatkaat kuninkaan
tykö, joka teidät on lähettänyt, ja sanokaat hänelle: näin sanoo
Herra: sentähdenkö, ettei yhtään Jumalaa ole Israelissa, sinä
lähetät kysymään neuvoa Baalsebubilta, Ekronin jumalalta?
Sentähden ei sinun pidä siitä vuoteesta nouseman, johon sinä
maata pannut olet, mutta sinun pitää kaiketi kuoleman. **7** Ja hän
sanoi heille: minkäkaltainen se mies oli, joka kohtasi teitä ja näitä
sanoja puhui teille? **8** He sanoivat hänelle: se mies oli karvainen,
ja vyötetty hihnaisella vyöllä. Hän sanoi: se on Elia Tisbiläinen. **9**
Ja hän lähetti hänen tykönsä yhden viidenkymmenen päämiehen
viidenkymmenensä kanssa; ja kuin hän tuli hänen tykönsä, ja
katso, hän istui vuoren kukkulalla. Ja hän sanoi hänelle: sinä
Jumalan mies, kuningas sanoo: tule alas! **10** Elia vastasi ja
sanoi viidenkymmenen päämiehelle: jos minä olen Jumalan
mies, niin tulkaan tuli taivaasta ja polttakoon sinun ja sinun
viisikymmentäs. Niin tuli lankesi taivaasta ja poltti hänen ja hänen

viisikymmentänsä. **11** Ja hän lähetti taas toisen viidenkymmenen
päämiehen hänen tykönsä hänen viidenkymmenensä kanssa, ja
hän sanoi hänelle: sinä Jumalan mies, näin sanoo kuningas: tule
kiiruusti alas! **12** Elia vastasi ja sanoi heille: jos minä olen Jumalan
mies, niin tulkaan tuli taivaasta ja polttakaan sinun ja sinun
viisikymmentäs. Niin Jumalan tuli putosi taivaasta ja poltti hänen
ja hänen viisikymmentänsä. **13** Niin hän vielä lähetti kolmannen
viidenkymmenen päämiehen hänen viidenkymmenensä kanssa.
Kuin hän tuli ylös hänen tykönsä, kumarsi hän polvillensa Elian
eteen, rukoili häntä ja sanoi hänelle: sinä Jumalan mies, olkoon
siis minun sieluni ja näiden viidenkymmenen sinun palveliais
sielut kalliit sinun edessäs! **14** Katso, tuli on tullut taivaasta ja
on polttanut ne kaksi ensimäistä viidenkymmenen päämiestä
heidän viidenkymmenensä kanssa; mutta olkoon minun sieluni
kallis sinun edessäs! **15** Niin sanoi Herran enkeli Elialle: mene
alas hänen kanssansa ja älä mitään pelkää häntä. Niin hän
nousi ja meni hänen kanssansa kuninkaan tykö. **16** Ja hän sanoi
hänelle: näin sanoo Herra: ettäs lähetit sanansaattajat ja annoit
kysyä neuvoa Baalsebubilta, Ekronin jumalalta, sentähdenkö,
ettei yhtäkään Jumalaa olis Israelissa, jonka sanaa kysyttäisiin?
niin ei sinun pidä siitä vuoteesta nouseman, johon sinä maata
pannut olet, mutta sinun pitää kaiketi kuoleman. **17** Ja niin hän
kuoli Herran sanan jälkeen, jonka Elia puhunut oli. Ja Joram tuli
kuninkaaksi hänen siaansa, toisena Joramin Josaphatin pojan
Juudan kuninkaan vuonna; sillä ei hänellä ollut poikaa. **18** Mitä
enempi on sanomista Ahasiasta ja mitä hän tehnyt on, eikö se
ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?

2 Niin tapahtui, kuin Herra tahtoi Elian tuulispäässä ottaa ylös
taivaasen, kävivät Elia ja Elisa Gilgalissa. **2** Ja Elia sanoi

Elisalle: istus tässä, sillä Herra on minun lähettänyt Beteliin.
Mutta Elisa sanoi: niin totta kuin Herra elää ja sinun sielus
elää, en minä luovu sinusta. Ja he tulivat alas Beteliin. **3** Silloin
kävivät prophetain pojat, jotka Betelissä olivat, Elisan tykö ja
sanoivat hänelle: tiedätkös Herran tänäpänä ottavan sinulta
pois isäntäs sinun pääs päältä? Hän sanoi: minä kyllä sen
tiedän, olkaat ääneti! **4** Ja Elia sanoi hänelle: Elisa, viivys tässä,
sillä Herra on minun lähettänyt Jerihoon. Hän sanoi: niin totta
kuin Herra elää ja sinun sielus elää, en minä luovu sinusta. Ja
niin he tulivat Jerihoon. **5** Niin tulivat prophetain pojat, jotka
Jerihossa olivat, Elisan tykö ja sanoivat hänelle: tiedätkös Herran
tänäpänä ottavan sinulta pois isäntäs sinun pääs päältä? Hän
sanoi: minä kyllä sen tiedän, olkaat ääneti! **6** Ja Elia sanoi
hänelle: istus tässä, sillä Herra on minun lähettänyt Jordaniin.
Hän sanoi: niin totta kuin Herra elää ja sinun sielus elää, en minä
luovu sinusta. Ja he kävivät molemmin. **7** Mutta viisikymmentä
miestä prophetain pojista meni pois ja jäivät kauvas seisomaan
heidän kohdallansa; vaan he seisoivat ynnä Jordanin tykönä. **8**
Niin otti Elia hameensa ja kääri kokoon, ja löi veteen, ja vesi
hajosi molemmille puolille, niin että he molemmat kävivät kuivina
sen lävitse. **9** Ja kuin he tulivat ylitse, sanoi Elia Elisalle: ano,
mitä minun pitää sinulle tekemän, ennenkuin minä otetaan
pois sinulta. Elisa sanoi: että kaksi osaa hengestäs olis minun
kanssani. **10** Hän sanoi: sinä olet anonut kovaa asiaa; mutta
kuitenkin, jos näet minun kuin minä sinulta otetaan pois, se
tapahtuu niin sinulle, mutta jos et näe, niin ei se tapahdu. **11** Ja
tapahtui kuin he ynnä kävivät ja puhuivat keskenänsä, katso, niin
tulivat tuliset vaunut tulisten hevosten kanssa ja eroittivat heidät
toinen toisestansa. Ja Elia meni ylös tuulispäässä taivaasen. **12**

Mutta Elisa näki sen ja huusi: minun isäni, minun isäni, Israelin
vaunu ja hänen ratsasmiehensä! ja ei häntä enää nähnyt. Ja
hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia, **13** Ja otti Elian
hameen ylös, joka häneltä pudonnut oli, palasi ja seisoi Jordanin
rannalla; **14** Ja otti Elian hameen, joka häneltä pudonnut oli,
löi veteen ja sanoi: kussa on nyt Herra Elian Jumala? ja löi
veteen, niin vesi hajosi molemmille puolille, ja Elisa kävi ylitse.
15 Kuin prophetain pojat, jotka toisella puolella Jerihossa olivat,
näkivät hänen, sanoivat he: Elian henki lepää Elisan päällä, ja
kävivät häntä vastaan ja kumarsivat maahan asti, **16** Ja sanoivat
hänelle: katso, sinun palvelioissas on viisikymmentä vahvaa
miestä, anna heidän mennä etsimään isäntääsi, jos Herran
henki on ottanut hänen ja heittänyt jollekulle vuorelle, taikka
johonkuhun laaksoon. Hän sanoi: älkäät antako mennä! **17**
Mutta he vaativat häntä siihenasti, että hän häpesi, ja sanoi:
antakaat mennä! Ja he lähettivät matkaan viisikymmentä miestä,
ja he etsivät kolme päivää ja ei löytäneet häntä, **18** Ja tulivat
jälleen hänen tykönsä, ja hän asui Jerihossa; ja hän sanoi heille:
enkö minä sanonut teille, ettei teidän pitänyt menemän? **19** Ja
kaupungin miehet sanoivat Elisalle: katso, tässä kaupungissa
on hyvä asua, niinkuin meidän herramme näkee; mutta vesi
on paha ja maa hedelmätöin. **20** Hän sanoi: tuokaat minulle
uusi astia ja pankaat suolaa siihen! Ja he toivat sen hänelle.
21 Niin hän meni ulos vesihuokoin tykö ja heitti suolaa niihin,
sanoen: näin sanoo Herra: minä olen tämän veden parantanut, ei
kuolema, taikka hedelmättömyys pidä heistä tästedes tuleman.
22 Niin parani vesi tähän päivään asti Elisan sanan jälkeen,
jonka hän puhui. **23** Ja hän meni sieltä ylös Beteliin, ja hänen
mennessänsä tiellä, tulivat pienet pojat kaupungista ja pilkkasivat

häntä, sanoen hänelle: tule ylös paljaspää, tule ylös paljaspää!
24 Ja hän käänsi itsensä, ja kuin hän heidät näki, kirosi hän heitä
Herran nimeen. Niin tuli kaksi karhua metsästä ja repeli heistä
kaksi poikaa viidettäkymmentä kuoliaaksi. **25** Sieltä hän meni
Karmelin vuorelle, ja palasi sieltä sitten Samariaan.

3 Niin Joram Ahabin poika tuli Israelin kuninkaaksi
Samariassa kahdeksantenatoistakymmenentenä Josaphatin
Juudan kuninkaan vuonna, ja hallitsi kaksitoistakymmentä vuotta.
2 Ja teki pahaa Herran edessä, vaan ei kuitenkaan niinkuin
hänen isänsä ja äitinsä; sillä hän hävitti Baalin patsaan, jonka
hänen isänsä tehnyt oli. **3** Mutta kuitenkin hän pysyi Jerobeamin
Nebatin pojan synneissä, joka Israelin saatti syntiä tekemään; ei
hän luopunut niistä. **4** Mutta Mesalla Moabilaisten kuninkaalla oli
paljo lampaita, ja hän antoi Israelin kuninkaalle veron, satatuhatta
karitsaa ja satatuhatta oinasta villoinensa. **5** Kuin Ahab oli
kuollut, luopui Moabilaisten kuningas Israelin kuninkaasta. **6**
Siihen aikaan läksi kuningas Joram Samariasta ja luki kaiken
Israelin, **7** Ja meni ja lähetti Josaphatille Juudan kuninkaalle
sanomaan: Moabilaisten kuningas on luopunut minusta, tuletkos
sotimaan minun kanssani Moabilaisia vastaan? Hän sanoi: minä
tulen, minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun
kansas, ja minun hevoseni niinkuin sinun hevoses. **8** Ja sanoi:
mitä tietä meidän pitää sinne vaeltaman? Hän vastasi: Edomin
korven tietä. **9** Ja niin läksi Israelin kuningas ja Juudan kuningas
ja Edomin kuningas. Ja koska he olivat vaeltaneet ympäri
seitsemän päivän matkan, ja ei ollut vettä sotaväellä ja juhdilla,
jotka heitä seurasivat, **10** Niin sanoi Israelin kuningas: voi!
Herra on kutsunut nämät kolme kuningasta antaaksensa heitä
Moabilaisten käsiin. **11** Mutta Josaphat sanoi: onko tässä yhtään

Herran prophetaa, kysyäksemme hänen kauttansa neuvoa
Herralta? Niin vastasi yksi Israelin kuninkaan palvelioista ja
sanoi: tässä on Elisa Saphatin poika, joka kaasi vettä Elian
kätten päälle. **12** Josaphat sanoi: hänen tykönänsä on Herran
sana. Ja Israelin kuningas, ja Josaphat ja Edomin kuningas
menivät hänen tykönsä. **13** Niin sanoi Elisa Israelin kuninkaalle:
mitä sinun on minun kanssani? mene pois isäs prophetain tykö
ja äitis prophetain tykö! Israelin kuningas sanoi hänelle: ei, sillä
Herra on kutsunut nämät kolme kuningasta antaaksensa heitä
Moabilaisten käsiin. **14** Elisa sanoi: niin totta kuin Herra Zebaot
elää, jonka edessä minä seison, jollen minä katsoisi Josaphatia
Juudan kuningasta, en minä katsahtaisi sinun päälles enkä
tottelisi sinua. **15** Niin tuokaat nyt minulle kanteleensoittaja!
Ja kuin soittaja soitti, tuli Herran käsi hänen päällensä; **16** Ja
hän sanoi: näin sanoo Herra: tehkäät kuoppia sinne ja tänne
tähän ojaan! **17** Sillä näin sanoo Herra: ei teidän pidä tuulta eikä
sadetta näkemän, ja kuitenkin pitää oja vedellä täytettämän: ja
teidän pitää juoman, ja teidän karjanne ja teidän juhtanne. **18** Ja
tämä on vähä Herran edessä; sillä hän antaa myös Moabilaiset
teidän käsiinne; **19** Niin että te lyötte kaikki vahvat kaupungit
ja kaikki valitut kaupungit, ja te kaadatte kaikki hyvät puut ja
tukitsette kaikki vesilähteet, ja te turmelette kaikki hyvät pellot
kivillä. **20** Ja tapahtui aamulla ruokauhrin ajalla, katso, silloin
tuli vesi Edomin tietä myöten, ja maa täytettiin vedellä. **21** Kuin
kaikki Moabilaiset kuulivat, että kuninkaat oli nousseet ylös
sotimaan heitä vastaan, kutsuivat he kokoon kaikki, jotka itsensä
ensin vyöllä vyöttivät, ja sitä vanhemmat, ja menivät rajoille.
22 Mutta kuin he aamulla varhain nousivat, ja aurinko nousi
veden yli, niin näkivät Moabilaiset, että vesi oli heitä vastaan

punainen niinkuin veri, **23** Ja sanoivat: se on veri; kuninkaat ovat
tapelleet keskenänsä, ja yksi on lyönyt toisen kuoliaaksi: nyt siis,
Moab, mene saaliille! **24** Mutta kuin he tulivat Israelin leiriin, niin
nousi Israel ja löi Moabilaisia; ja ne pakenivat heidän edellänsä;
mutta he kiiruhtivat ja löivät Moabin, **25** Ja kukistivat kaupungit,
ja itsekukin heitti kivensä kaikkiin hyviin peltoihin ja täyttivät
ne, ja tukitsivat kaikki vesilähteet, ja kaasivat kaikki hyvät puut,
siihenasti että he ainoasti Hasaretin muuriin kiviä jättivät; ja
he piirittivät sen lingoilla ja löivät sen. **26** Kuin Moabilaisten
kuningas näki sodan olevan ylen väkevän itsiänsä vastaan, otti
hän seitsemänsataa miestä tykönsä, jotka vetivät miekan ulos,
karataksensa Edomin kuninkaan päälle; vaan ei he voineet.
27 Niin otti hän ensimäisen poikansa, joka hänen siaansa piti
kuninkaaksi tuleman, ja uhrasi sen polttouhriksi muurin päällä.
Silloin tuli Israel sangen vihaiseksi, niin että he menivät pois
hänen tyköänsä ja palasivat omalle maallensa.

4 Ja yksi vaimo prophetain poikain emäntiä huusi Elisan tykö ja
sanoi: sinun palvelias minun mieheni kuoli: niin sinä tiedät sen,
että sinun palvelias pelkäsi Herraa: nyt tuli velkamies, ja tahtoo
ottaa kaksi minun poikaani orjaksensa. **2** Elisa sanoi hänelle:
mitä minun pitää tekemän sinulle? sano minulle, mitä sinun
huoneessas on? Hän sanoi: sinun piiallas ei ole muuta mitään
kuin yksi öljyastia. **3** Hän sanoi: mene ja ano koko kyläkunnaltas
astioita, tyhjiä astioita niin monta kuin saat, **4** Ja mene sisälle, ja
sulje ovi sinun ja sinun poikais perään, ja kaada jokaiseen niihin
astioihin: ja koskas olet ne täyttänyt, niin anna ne ottaa pois. **5**
Hän meni pois hänen tyköänsä, sulki oven jälkeensä ja poikainsa
jälkeen. He kantoivat astiat hänen eteensä, ja hän kaasi niihin. **6**
Ja kuin astiat olivat täytetyt, sanoi hän pojallensa: tuo minulle

vielä astia. Hän sanoi hänelle: ei ole täällä enää astiaa; niin
öljy seisahti. **7** Ja hän tuli ja ilmoitti sen Jumalan miehelle. Hän
sanoi: mene ja myy öljy, ja maksa velkamiehes; mutta sinä ja
sinun poikas eläkäät jääneestä. **8** Ja se tapahtui siihen aikaan,
että Elisa meni Sunemiin, ja siellä oli varallinen vaimo, joka vaati
häntä syömään tykönänsä. Ja niin usein kuin hän sen kautta
vaelsi, poikkesi hän sinne syömään leipää. **9** Ja hän sanoi
miehellensä: katso, minä ymmärrän tämän Jumalan miehen
olevan pyhän, joka tässä meidän kauttamme aina vaeltaa: **10**
Tehkäämme siis tähän ylistupa, ja pankaamme hänelle sinne
vuode, pöytä, istuin ja kynttiläjalka, että hän sinne menis, kuin
hän meidän tykömme tulee. **11** Niin tapahtui siihen aikaan, että
hän tuli sinne; ja hän meni ylistupaan ja makasi siellä. **12** Ja hän
sanoi palveliallensa Gehatsille: kutsu Sunemin vaimo tänne. Ja
kuin hän oli kutsunut hänen, astui hän hänen eteensä. **13** Niin
hän sanoi hänelle: sano hänelle: katso, sinä olet tehnyt meille
kaiken tämän palveluksen, mitä minun pitää sinulle tekemän?
Onko sinulla asiaa kuninkaan taikka sodanpäämiehen tykö?
Hän sanoi: minä asun keskellä minun kansaani. **14** Hän sanoi
hänelle: mitästä siis hänelle pitäis tehtämän? Gehatsi sanoi:
ei ole hänellä poikaa, ja hänen miehensä on vanha. **15** Hän
sanoi: kutsu häntä; ja kuin hän meni häntä kutsumaan, niin hän
tuli omissa. **16** Ja hän sanoi: tähän määrättyyn aikaan vuoden
perästä pitää sinun syleilemän poikaa. Hän sanoi: ei, minun
herrani, sinä Jumalan mies, älä vääryttele piikas edessä! **17**
Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan määrättyyn aikaan
vuoden perästä, niinkuin Elisa oli hänelle sanonut. **18** Ja kuin
lapsi jo isoksi tuli, niin tapahtui, että hän meni ulos isänsä
ja elonleikkaajain tykö. **19** Ja hän sanoi isällensä: voi-minun

päätäni, minun päätäni! Ja hän sanoi palveliallensa: kanna häntä
äitinsä tykö! **20** Ja hän otti hänen ja vei äitinsä tykö; ja hän istui
hänen helmassansa puolipäivään asti, ja kuoli. **21** Ja hän nousi
ja laski hänen Jumalan miehen vuoteelle, läksi ulos ja sulki
oven, **22** Ja kutsui miehensä ja sanoi: lähetä minun tyköni yksi
palvelioista ja yksi aaseista, sillä minä menen Jumalan miehen
tykö ja palajan. **23** Ja hän sanoi: miksi sinä hänen tykönsä menet
tänäpänä, sillä ei nyt ole uusi kuu taikka sabbati? Hän sanoi:
rauha. **24** Ja hän satuloitsi aasin ja sanoi palveliallensa: aja
vahvasti, älä viivytä ajamasta, muutoin kuin minä sanon sinulle.
25 Ja niin hän meni pois ja tuli Jumalan miehen tykö Karmelin
vuorelle. Kuin Jumalan mies näki hänen tulevan, sanoi hän
palveliallensa Gehatsille: katso, se on Sunemin vaimo. **26** Niin
juokse nyt häntä vastaan ja sano hänelle: oletkos rauhassa,
ja sinun miehes ja sinun poikas? Hän vastasi: rauhassa. **27**
Mutta kuin hän tuli vuorelle Jumalan miehen tykö, tarttui hän
hänen jalkoihinsa. Ja Gehatsi meni sysäämään häntä pois. Mutta
Jumalan mies sanoi: anna hänen olla, sillä hänen sielunsa on
murheellinen, ja Herra on minulta sen salannut ja ei ilmoittanut
minulle. **28** Hän sanoi: anoinko minä poikaa minun herraltani?
Enkö minä sanonut: älä minua petä! **29** Ja hän sanoi Gehatsille:
vyötä sinun kupees ja ota minun sauvani kätees, ja mene
matkaas: jos joku sinun kohtaa, niin älä tervehdi häntä, ja jos
joku sinua tervehtii, niin älä vastaa häntä: ja laske minun sauvani
pojan kasvoille. **30** Mutta pojan äiti sanoi: niin totta kuin Herra
elää ja sinun sielus elää, en minä päästä sinua. Niin hän nousi
ja seurasi häntä. **31** Mutta Gehatsi meni pois heidän edellänsä,
ja laski sauvansa pojan kasvoille, vaan ei ollut ääntä eikä tuntoa.
Niin hän palasi ja kohtasi hänen, ilmoitti hänelle ja sanoi: ei poika

herännyt. **32** Ja kuin Elisa tuli huoneesen, katso, poika makasi
kuolleena hänen vuoteellansa. **33** Ja hän meni sisälle ja sulki
oven molempain perään; ja hän rukoili Herraa, **34** Nousi ja laski
itsensä lapsen päälle, ja pani suunsa hänen suunsa päälle, ja
silmänsä hänen silmäinsä päälle, ja kätensä hänen kättensä
päälle, ja niin ojensi itsensä hänen päällensä, että lapsen ruumis
tuli lämpimäksi. **35** Ja hän nousi jälleen ja kävi kerran sinne
ja tänne huoneessa, nousi ja laski itsensä hänen päällensä.
Niin poika aivasti seitsemän kertaa, sitte avasi poika silmänsä.
36 Ja hän kutsui Gehatsin ja sanoi: kutsu Sunemin vaimo. Ja
kuin hän oli hänen kutsunut, tuli hän sisälle hänen tykönsä. Hän
sanoi: ota poikas! **37** Niin hän tuli ja lankesi hänen jalkainsa
juureen, kumarsi itsensä maahan, ja otti poikansa ja meni ulos.
38 Ja Elisa palasi Gilgaliin, ja kallis aika oli maalla, ja prophetain
pojat olivat hänen edessänsä. Ja hän sanoi palveliallensa: ota
suuri pata ja keitä lientä prophetain pojille. **39** Niin yksi läksi
kedolle hakemaan ruohoja, ja löysi metsäviikunapuun, ja haki
siitä kolokinteja vaatteensa täyden. Ja kuin hän tuli, leikkasi hän
sen liemipataan; sillä ei he tunteneet sitä. **40** Ja kuin he sen
antoivat miesten eteen syödä, söivät he liemestä ja huusivat,
sanoen: Jumalan mies, kuolema on padassa! Sillä ei he saaneet
syödä. **41** Ja hän sanoi: tuokaat tänne jauhoja, ja hän heitti
pataan ja sanoi: antakaat kansalle syödä, ja ei ollut mitään
vahinkoa padassa. **42** Ja yksi mies tuli Baalsalisasta ja kantoi
Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraista leipää ja
uutisjyviä vaatteissansa. Mutta hän sanoi: anna kansalle, että
he söisivät. **43** Hänen palveliansa sanoi: mitä minä siitä annan
sadalle miehelle? Hän sanoi: anna kansalle syödä; sillä näin
sanoo Herra: he syövät ja vielä sittenkin jää. **44** Ja hän pani ne

heidän eteensä, ja he söivät; ja vielä oli liiaksi Herran sanan
jälkeen.

5 Ja Naeman Syrian kuninkaan sodanpäämies oli kuuluisa
mies ja suurena pidetty herransa edessä; sillä hänen kauttansa
oli Herra antanut autuuden Syriaan; ja hän oli voimallinen
mies, vaan spitalinen. **2** Ja sotaväki oli Syriasta mennyt ulos
joukottaisin, ja olivat vieneet pois Israelin maalta vähän piikaisen,
joka palveli Naemanin emäntää. **3** Hän sanoi emännällensä: o,
jos minun herrani olis prophetan tykönä, joka on Samariassa,
niin hän parantais hänen spitalista. **4** Niin hän meni ja ilmoitti
herrallensa, sanoen: näin ja näin on puhunut Israelin maan
piika. **5** Syrian kuningas sanoi: mene sinne, ja minä lähetän
kirjan Israelin kuninkaalle. Ja hän meni sinne ja otti myötänsä
kymmenen leiviskää hopiaa ja kuusituhatta kultapenninkiä ja
kymmenen vaatekertaa, **6** Ja vei kirjan Israelin kuninkaalle
näin kirjoitetun: Kuin tämä kirja tulee sinulle, katso, minä
lähetin palveliani Naemanin sinun tykös, ettäs hänen puhdistaisit
spitalistansa. **7** Kuin Israelin kuningas oli kirjansa lukenut,
repäisi hän vaatteensa ja sanoi: olenko minä Jumala, että
minä kuolettaisin ja eläväksi tekisin? Sillä hän lähettää minun
tyköni, että minä puhdistaisin miehen spitalista. Havaitkaat siis ja
katsokaat, kuinka hän etsii tilaa minua vastaan. **8** Kuin Jumalan
mies Elisa kuuli Israelin kuninkaan reväisseeksi vaatteensa,
lähetti hän kuninkaan tykö ja antoi sanoa hänelle: miksis olet
reväissyt vaattees? Tulkaan nyt minun tyköni, että hän tietäis
prophetan olevan Israelissa. **9** Niin tuli Naeman hevosillansa
ja vaunuillansa, ja seisahti Elisan huoneen oven eteen. **10** Ja
Elisa lähetti sanansaattajan hänen tykönsä, sanoen: mene ja
pese itses seitsemän kertaa Jordanissa, ja sinun lihas pitää

entisellensä ja puhtaaksi tuleman. **11** Niin Naeman vihastui ja
meni matkaansa, sanoen: katso, minä luulin hänen kumminkin
tulevan ulos minun tyköni, seisovan ja huutavan avuksensa
Herran Jumalansa nimeä, ja kädellänsä pitelevän tätä paikkaa,
ja niin parantavan spitalin. **12** Eikö Abanan ja Pharpharan
virrat Damaskussa ole kaikkia Israelin vesiä paremmat, että
minä itseni niissä pesisin ja tulisin puhtaaksi? Ja hän palasi ja
meni matkaansa vihoissansa. **13** Niin hänen palveliansa tulivat
hänen tykönsä ja puhuttelivat häntä, ja sanoivat: minun isäni! jos
propheta olis sanonut sinulle jotakin suurta asiaa, eikö sinun
pitänyt sitä tekemän? Mitä enemmin, että hän sanoi sinulle: pese
sinus, ja sinä tulet puhtaaksi. **14** Niin hän meni ja pesi itsensä
Jordanissa seitsemän kertaa, niinkuin Jumalan mies käskenyt
oli, ja hänen lihansa tuli entisellensä, niinkuin vähän nuorukaisen
liha, ja tuli puhtaaksi. **15** Ja hän palasi Jumalan miehen tykö
kaiken joukkonsa kanssa; ja kuin hän oli tullut sisälle, seisoi
hän hänen edessänsä ja sanoi: katso, nyt minä tiedän, ettei
yhtäkään Jumalaa ole kaikessa maassa, vaan Israelissa: ota
siis nyt tämä siunaus sinun palvelialtas. **16** Mutta hän sanoi:
niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison, en ota
minä sitä. Ja hän vaati häntä ottamaan, mutta hän kielsi. **17**
Niin sanoi Naeman: eikö palvelialles annettaisi kuorma multaa,
niin paljo kuin kaksi muulia kantaa? Sillä palvelias ei tahdo
enää muukalaisille jumalille uhrata ja polttouhria tehdä, vaan
Herralle. **18** Tässä asiassa olkoon Herra armias palvelialles!
kuin herrani menee Rimmonin huoneesen rukoilemaan, ja nojaa
minun käteni päälle, ja minä rukoilen Rimmonin huoneessa; niin
olkoon Herra tässä asiassa palvelialles armias mies, että minä
Rimmonin huoneessa rukoilen! **19** Ja hän sanoi hänelle: mene

rauhaan. Ja kuin hän oli mennyt kappaleen matkaa pois hänen
tyköänsä kedolle, **20** Sanoi Gehatsi, Jumalan miehen Elisan
palvelia: katso, herrani on säästänyt Naemania, tätä Syrialaista,
ettei hän häneltä ottanut mitä hän toi; niin totta kuin Herra elää,
minä juoksen hänen perässänsä ja otan jotakin häneltä. **21** Niin
Gehatsi juoksi nopiasti Naemanin jälkeen. Ja kuin Naeman näki
hänen juoksevan perässänsä, astui hän vaunuista ulos häntä
vastaan ja sanoi: onko rauha? **22** Hän sanoi: Rauha. Minun
herrani lähetti minun, sanoen: katso, juuri nyt ovat tulleet minun
tyköni Ephraimin vuorelta kaksi nuorukaista prophetain pojista,
anna heille leiviskä hopiaa ja kahdet juhlapäivän vaatteet. **23**
Naeman sanoi: ota kaksi leiviskää hopiaa; ja hän vaati hänen, ja
sitoi kaksi leiviskää hopiaa kahteen säkkiin, ja kahdet juhlapäivän
vaatteet, ja antoi ne kahdelle palveliallensa, ja he kantoivat
hänen edellänsä. **24** Ja kuin hän tuli Opheliin, otti hän ne pois
heidän käsistänsä, ja kätki ne huoneesen, ja päästi miehet, ja he
menivät pois. **25** Ja hän meni sisälle ja seisoi herransa edessä;
niin Elisa sanoi hänelle: kustas tulet, Gehatsi? Hän vastasi: ei
palvelias ole mennyt sinne eli tänne. **26** Mutta hän sanoi hänelle:
eikö minun sydämeni vaeltanut miehen palatessa vaunuistansa
sinua vastaan? Oliko nyt aika sinun mennä ottamaan hopiaa
ja ottamaan vaatteita, öljypuita, viinamäkiä, lampaita, härkiä,
palvelioita ja piikoja? **27** Sentähden pitää Naemanin spitali
tarttuman sinuun ja sinun siemenees ijankaikkisesti. Niin hän
meni pois hänen tyköänsä spitalisena niinkuin lumi.

6 Ja prophetain pojat sanoivat Elisalle: katso, se sia, jossa
me asumme sinun tykönäs, on meille ahdas; **2** Anna meidän
mennä Jordaniin asti, ja jokaisen tuoda sieltä yksi hirsi, että me
rakentaisimme sinne sian asuaksemme. Ja hän sanoi: menkäät!

3 Ja yksi sanoi: tule palveliais kanssa! Ja hän vastasi: minä
tulen. **4** Ja hän meni heidän kanssansa. Ja kuin he tulivat
Jordanin tykö, hakkasivat he siinä puita. **5** Ja kuin yksi heistä
oli puun maahan hakannut, putosi rauta veteen, ja hän huusi
ja sanoi: voi, herrani! senkin minä olen lainaksi ottanut. **6**
Mutta Jumalan mies sanoi: kuhunka se putosi? Ja kuin hän
osoitti hänelle paikan, leikkasi hän yhden puun ja heitti sinne,
ja saatti niin raudan uiskentelemaan. **7** Ja hän sanoi: ota se
ylös! ja hän ojensi kätensä ja otti sen. **8** Ja Syrian kuningas soti
Israelia vastaan, ja piti neuvoa palveliainsa kanssa ja sanoi: me
tahdomme sioittaa itsemme sinne ja sinne. **9** Mutta Jumalan
mies lähetti Israelin kuninkaan tykö, ja käski hänelle sanoa:
karta, ettes menisi siihen paikkaan; sillä Syrialaiset väijyvät
siellä. **10** Niin lähetti siis Israelin kuningas siihen paikkaan,
josta Jumalan mies oli sanonut hänelle, ja varoittanut häntä
siitä, ja piti siinä vartiat; ja ei tehnyt sitä ainoasti yhtä eli kahta
kertaa. **11** Niin Syrian kuninkaan sydän tuli surulliseksi siitä,
ja kutsui palveliansa ja sanoi heille: ettekö te ilmoita minulle,
kuka meistä on paennut Israelin kuninkaan tykö? **12** Niin sanoi
yksi hänen palvelioistansa: ei niin, herrani kuningas; mutta
Elisa propheta, joka on Israelissa, sanoo Israelin kuninkaalle
nekin asiat, joitas puhut makaushuoneessas. **13** Hän sanoi:
niin menkäät matkaan ja katsokaat, kussa hän on, että minä
lähettäisin ja antaisin ottaa hänen kiinni. Ja he ilmoittivat hänelle
ja sanoivat: katso, hän on Dotanissa. **14** Niin hän lähetti sinne
hevoset ja vaunut ja suuren joukon; ja kuin he sinne tulivat yöllä,
piirittivät he kaupungin. **15** Ja Jumalan miehen palvelia nousi
varhain aamulla menemään ulos: ja katso, suuri sotajoukko piiritti
kaupungin hevosten ja vaunuin kanssa. Niin hänen palveliansa

sanoi hänelle: voi, herrani! mitä me nyt teemme? **16** Ja hän
sanoi: älä pelkää, sillä niitä on enempi jotka meidän kanssamme
ovat, kuin niitä, jotka heidän kanssansa ovat. **17** Ja Elisa rukoili
ja sanoi: Herra, avaa nyt hänen silmänsä, että hän näkis! Niin
avasi Herra palvelian silmät, että hän näki, ja katso, vuori oli
täynnä tulisia hevosia ja vaunuja, Elisan ympärillä. **18** Ja kuin he
tulivat alas hänen tykönsä, rukoili Elisa Herraa ja sanoi: lyö tätä
kansaa sokeudella! Ja hän löi heidät sokeudella Elisan sanan
jälkeen. **19** Ja Elisa sanoi heille: ei tämä ole se tie ja se kaupunki:
seuratkaat minua, minä vien teidät sen miehen tykö, jota etsitte;
ja hän vei heidät Samariaan. **20** Kuin he tulivat Samariaan,
sanoi Elisa: Herra, avaa näiden silmät, että he näkisivät! Ja
Herra avasi heidän silmänsä, että he näkivät, ja katso, niin he
olivat keskellä Samariaa. **21** Ja kuin Israelin kuningas näki
heidät, sanoi hän Elisalle: isäni, lyönkö minä heitä? **22** Ja hän
sanoi: älä lyö! Pitääkö sinun lyömän niitä, jotka sinä vangiksi
saat miekallas ja joutsellas? Anna heille leipää ja vettä, että he
söisivät ja joisivat, ja anna heidän mennä Herransa tykö. **23**
Niin valmistettiin heille suuri pito. Ja kuin he olivat syöneet ja
juoneet, laski hän heidät menemään, ja he menivät herransa
tykö. Ja ei Syriasta enää sotaparvia tullut Israelin maalle. **24**
Vaan senjälkeen tapahtui, että Benhadad Syrian kuningas kokosi
kaikki sotaväkensä, meni ja piiritti Samarian. **25** Ja suuri nälkä
oli Samariassa, ja he ahdistivat kaupunkia, siihenasti että aasin
pää maksoi kahdeksankymmentä hopiapenninkiä, ja neljäs osa
kabia kyhkyläisen sontaa maksoi viisi hopiapenninkiä. **26** Ja
kuin Israelin kuningas kävi muurin päällä, huusi yksi vaimo
häntä ja sanoi: auta minua, herrani kuningas! **27** Ja hän sanoi:
jollei Herra auta sinua, kusta minä sinua autan, luvastako eli

viinakuurnasta? **28** Ja kuningas sanoi hänelle: mikä sinun
on? Hän sanoi: tämä vaimo sanoi minulle: tuo tänne poikas,
että sen söisimme tänäpänä; syökäämme huomenna minun
poikani. **29** Ja me olemme keittäneet minun poikani ja syöneet
sen. Ja minä sanoin toisena päivänä hänelle: tuo tänne sinun
poikas, että me söisimme sen; mutta hän kätki poikansa. **30**
Kuin kuningas kuuli vaimon puheet, repäisi hän vaatteensa; ja
kuin hän kävi ohitse muurin päällä, niin kansa näki, ja katso,
hänen päällänsä oli säkki ihoa vasten. **31** Ja hän sanoi: Jumala
tehköön minulle sen ja sen, jos Elisan Zaphatin pojan pää
tänäpänä pitää seisoman hänen päällänsä. **32** Ja Elisa istui
huoneessansa, ja vanhimmat istuivat hänen tykönänsä; mutta
hän lähetti miehen edellänsä, mutta ennenkuin sanansaattaja tuli
hänen tykönsä, sanoi hän vanhimmille: oletteko nähneet, kuinka
se murhamiehen poika on lähettänyt ottamaan minun päätäni
pois? Katsokaat, koska sanansaattaja tulee, että te oven suljette
ja ovella hänen syöksette ulos: katso, hänen herransa jalkain
töminä seuraa häntä. **33** Kuin hän vielä heidän kanssansa puhui,
katso, niin sanansaattaja tuli hänen tykönsä ja sanoi: katso,
tämä paha tulee Herralta, mitä minä enään odotan Herraa?

7 Mutta Elisa sanoi: kuulkaat Herran sanaa: näin sanoo Herra:
huomenna tähän aikaan maksaa vakkainen pieniä jauhoja siklin
ja kaksi vakkaista ohria siklin, Samarian portissa. **2** Niin vastasi
päämies, jonka käden päälle kuningas nojasi, Jumalan miestä ja
sanoi: katso, jos Herra tekis vielä akkunat taivaasen, kuinka se
tapahtuis? Hän sanoi: katso, silmilläs pitää sinun sen näkemän,
mutta ei sinun pidä siitä syömän. **3** Ja neljä spitalista miestä
olivat portin edessä, jotka sanoivat toinen toisellensa: mitä
me tässä olemme niinkauvan että me kuolemme? **4** Jos me

sanomme: käykäämme kaupunkiin, niin on nälkä kaupungissa, ja
me kuolemme siellä: jos taas olemme täällä, niin me kuolemme:
käykäämme siis ja antautukaamme Syrialaisten leiriin, jos he
antavat meidän elää, niin me elämme, taikka jos he meidät
tappavat, niin me olemme tapetut. **5** Ja he nousivat hämärissä
menemään Syrialaisten leiriin; ja kuin he tulivat ensimäisille
paikoille leiriä, katso, niin ei siellä ollut ketään. **6** Sillä Herra
oli antanut Syrialaisten sotajoukon kuulla vaunuin, hevosten ja
suuren sotaväen äänen, niin että he sanoivat toinen toisellensa:
katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan Hetiläisten
kuninkaat ja Egyptiläisten kuninkaat, että he tulisivat meidän
päällemme. **7** Ja he nousivat ja pakenivat hämärissä, ja jättivät
majansa, hevosensa ja aasinsa leiriin, niinkuin ne seisoivat, ja
pakenivat henkensä tähden. **8** Kuin spitaliset tulivat leirin ääreen,
menivät he yhteen majaan, söivät ja joivat, ja ottivat hopiaa ja
kultaa ja vaatteita, ja menivät pois ja kätkivät ne, ja tulivat jälleen
ja menivät toiseen majaan, ja ottivat sieltä, menivät pois ja
kätkivät sen. **9** Sitte he sanoivat toinen toisellensa: emme oikein
tee: tämä on hyvän sanoman päivä, jos me tämän salaamme ja
viivytämme valkiaan aamuun asti, niin meidän pahatekomme
tulee tiettäväksi: käykäämme siis ja tehkäämme tiettäväksi
kuninkaan huoneelle. **10** Ja he tulivat, huusivat kaupungin portin
vartioille, ja tekivät tiettäväksi heille ja sanoivat: me menimme
Syrialaisten leiriin, ja katso, ei siellä ole ketään, eikä ihmisen
ääntä; vaan hevosia ja aaseja sidottuna, ja majat niinkuin ne
seisoivat. **11** Niin huudettiin portin vartioille, ja he ilmoittivat
sisälle kuninkaan huoneessa. **12** Ja kuningas nousi yöllä ja
sanoi palvelioillensa: minä sanon teille, kuinka Syrialaiset tekevät
meidän kanssamme: he tietävät meidän kärsivän nälkää, ja

sentähden ovat he menneet pois leiristä, ja ovat lymyttäneet
itsensä kedolle: ja ajattelevat: kuin he lähtevät kaupungista,
otamme me heidät kiinni elävänä, ja pääsemme kaupunkiin. **13**
Niin vastasi yksi hänen palvelioistansa ja sanoi: niin otettakaan
nyt ne viisi hevosta, jotka tähän jääneet ovat: katso, nämät
ovat tähän jääneet kaikesta Israelin paljoudesta, katso, ne muut
Israelin paljoudesta ovat loppuneet: lähettäkäämme nämät ulos
katsomaan. **14** Niin he toivat kaksi vaunuhevosta, ja kuningas
lähetti ne Syrialaisten leiriin ja sanoi: menkäät ja katsokaat!
15 Ja he menivät heidän jälkeensä hamaan Jordaniin asti, ja
katso, kaikki tie oli vaatteita ja kaluja täynnä, joita Syrialaiset
kiiruhtaissansa olivat heittäneet pois. Ja sanansaattajat tulivat
jälleen ja tiettäväksi tekivät sen kuninkaalle. **16** Niin kansa meni
ulos ja ryösti Syrialaisten leirin. Ja tapahtui, että vakkainen
sämpyläjauhoja maksoi siklin, niin myös kaksi vakkaista ohria
siklin, Herran sanan jälkeen. **17** Mutta kuningas asetti päämiehen,
jonka käden päälle hän itsensä nojasi, porttiin, ja kansa tallasi
hänen portin edessä, niin että hän kuoli, niinkuin Jumalan mies
sanonut oli, kuin kuningas tuli alas hänen tykönsä. **18** Ja tapahtui
niinkuin Jumalan mies puhunut oli kuninkaalle, koska hän sanoi:
huomenna tällä aikaa maksaa kaksi vakkaista ohria siklin ja
vakkainen sämpyläjauhoja siklin, Samarian portissa. **19** Ja
päämies vastasi Jumalan miestä ja sanoi: katso, jos Herra tekee
vielä akkunat taivaasen, kuinka tämä sittekään tapahtuis? Mutta
hän sanoi: katso, sinun pitää silmilläs sen näkemän, ja ei siitä
syömän. **20** Ja se tapahtui hänelle niin; sillä kansa tallasi hänen
portissa kuoliaaksi.

8 Ja Elisa puhui vaimolle, jonka pojan hän oli herättänyt,
ja sanoi: nouse ja matkusta pois huoneines, ja ole outona,

kussas saat; sillä Herra on kutsuva nälän, joka on tuleva maalle
seitsemäksi vuodeksi. **2** Vaimo nousi ja teki niinkuin Jumalan
mies sanoi, ja matkusti huoneinensa, ja oli outona Philistealaisten
maalla seitsemän vuotta. **3** Ja seitsemän vuoden perästä tuli
vaimo Philistealaisten maalta jälleen. Ja hän meni rukoilemaan
kuninkaalta huonettansa ja peltoansa. **4** Silloin puhui kuningas
Gehatsin, Jumalan miehen palvelian kanssa ja sanoi: juttele
minulle kaikki ne suuret teot, mitkä Elisa on tehnyt! **5** Ja kuin hän
ilmoitti kuninkaalle, kuinka hän oli kuolleen virvoittanut, ja katso,
vaimo, jonka pojan hän oli kuolleista herättänyt, huusi kuninkaan
tykö huoneensa ja peltonsa tähden. Niin sanoi Gehatsi: herrani
kuningas, tämä on vaimo, ja tämä on hänen poikansa, jonka
Elisa kuolleista herätti. **6** Ja kuningas kysyi vaimolta, ja hän jutteli
hänelle sen. Niin kuningas antoi hänelle yhden palvelioistansa
ja sanoi: anna hänen saada kaikki, mitä hänen omansa on, ja
kaikki tulot pelloista, siitä päivästä, jona hän maan jätti, niin
tähän asti. **7** Ja Elisa tuli Damaskuun, ja Benhadad Syrian
kuningas sairasti, ja hänelle oli ilmoitettu ja sanottu, että Jumalan
mies on tullut tänne. **8** Niin kuningas sanoi Hasaelille: ota
lahjoja myötäs ja mene Jumalan miestä vastaan, ja kysy hänen
kauttansa neuvoa Herralta ja sano: parantunenko minä tästä
taudista? **9** Ja Hasael meni häntä vastaan ja otti lahjoja
myötänsä ja kaikkinaista Damaskun hyvyyttä neljäkymmentä
kamelin kuormaa; ja kuin hän tuli, seisoi hän hänen edessänsä
ja sanoi: Benhadad, sinun poikas, Syrian kuningas, lähetti minun
sinun tykös ja käski sinulle sanoa: parantunenko minä tästä
taudista? **10** Elisa sanoi hänelle: mene ja sano hänelle: kyllä
sinä paranisit; mutta kuitenkin on Herra ilmoittanut minulle,
että hänen pitää totisesti kuoleman. **11** Ja (Jumalan mies)

katsoi terävästi hänen päällensä, siihenasti että hän häpesi,
sitte itki Jumalan mies. **12** Niin Hasael sanoi: miksi herrani
itkee? Ja hän sanoi: minä tiedän, mitä pahuutta sinun pitää
tekemän Israelin lapsille: sinun pitää polttaman heidän väkevät
kaupunkinsa tulella, ja heidän nuoret miehensä tappaman
miekalla, ja surmaaman heidän lapsensa, ja heidän raskaat
vaimonsa halkaiseman. **13** Hasael sanoi: mikä on sinun palvelias
tämä koira, että hän niin suuria asioita tekisi? Elisa sanoi: Herra
on minulle ilmoittanut sinun tulevan Syrian kuninkaaksi. **14**
Ja hän meni pois Elisan tyköä ja tuli herransa tykö, ja hän
sanoi hänelle: mitä Elisa sanoi sinulle? Hän vastasi: hän sanoi
minulle sinun paranevan. **15** Mutta toisena päivänä otti hän
yhden makausvaatteen ja kasti veteen, ja levitti hänen kasvoinsa
päälle, ja hän kuoli; ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **16**
Joramin Ahabin pojan Israelin kuninkaan viidentenä vuonna,
ja Josaphatin Juudan kuninkaan (kuolemavuonna) tuli Joram
Josaphatin poika Juudan kuninkaaksi. **17** Ja hän oli kahden
ajastajan vanha neljättäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja
hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa, **18** Ja vaelsi Israelin
kuningasten teillä, niin kuin Ahabin huone teki: sillä Ahabin tytär
oli hänen emäntänsä, ja hän teki pahaa Herran edessä. **19** Mutta
palveliansa Davidin tähden ei Herra tahtonut hävittää Juudaa,
niinkuin hän oli hänelle sanonut, että hän oli antava hänelle
yhden valkeuden ja hänen lapsillensa joka aika. **20** Hänen
aikanansa luopuivat Edomilaiset Juudasta ja tekivät itsellensä
kuninkaan. **21** Sillä Joram oli matkustanut Zairiin ja kaikki vaunut
hänen kanssansa, ja nousi yöllä ja löi Edomilaiset, jotka hänen
ympärillänsä olivat, niin myös vaunuin päämiehet, niin että kansa
pakeni majoihinsa. **22** Sentähden luopuivat Edomilaiset Juudasta

tähän päivään asti; silloin myös Libna luopui siihen aikaan. **23**
Mitä enempi Joramista sanomista on ja kaikista niistä, mitä hän
tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
24 Ja Joram nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä kanssa
Davidin kaupunkiin. Ja Ahasia hänen poikansa tuli kuninkaaksi
hänen siaansa. **25** Joramin Ahabin pojan Israelin kuninkaan
toisena vuonna toistakymmentä tuli Ahasia Joramin poika Juudan
kuninkaaksi. **26** Ja Ahasia oli kahdenkolmattakymmentä vuoden
vanha, koska hän tuli kuninkaaksi, ja hallitsi yhden vuoden
Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Atalia Omrin Israelin
kuninkaan tytär. **27** Ja hän vaelsi Ahabin huoneen teillä ja
teki pahaa Herran edessä, niinkuin Ahabin huone; sillä hän
oli Ahabin huoneen vävy. **28** Ja hän meni Joramin Ahabin
pojan kanssa sotimaan Hasaelia Syrian kuningasta vastaan,
Gileadin Ramotissa; mutta Syrialaiset löivät Joramin. **29** Silloin
palasi kuningas Joram antamaan parantaa itsensä Jisreelissä
niistä haavoista, jotka Syrialaiset löivät häneen Ramassa, hänen
soteissa Hasaelin Syrian kuninkaan kanssa; ja Ahasia Joramin
poika, Juudan kuningas, tuli katsomaan Joramia Ahabin poikaa
Jisreeliin; sillä hän sairasti.

9 Mutta Elisa propheta kutsui yhden prophetain poikia ja sanoi
hänelle: vyötä kupees ja ota tämä öljyastia kätees, ja mene
Gileadin Ramotiin. **2** Ja kuin tulet sinne, niin sinä näet siellä
Jehun Josaphatin pojan Nimsin pojan, mene ja nosta häntä
veljeinsä keskeltä, ja vie hänet sisäiseen kamariin; **3** Ota öljyastia
ja kaada se hänen päänsä päälle, ja sano: näin sanoo Herra:
minä olen voidellut sinun Israelin kuninkaaksi; ja sinun pitää
oven avaaman ja pakeneman, eikä siekaileman. **4** Ja prophetan
palvelia nuorukainen läksi matkaan, Gileadin Ramotiin. **5** Ja kuin

hän tuli sisälle, katso, siellä istuivat sotaväen päämiehet, ja hän
sanoi: sinä päämies, minulla on jotakin sinulle sanomista. Jehu
sanoi: kenelle meistä kaikista? Hän sanoi: sinulle, päämies.
6 Niin hän nousi ja meni sisälle huoneesen, ja hän vuodatti
öljyä hänen päänsä päälle, ja sanoi hänelle: näin sanoo Herra
Israelin Jumala: minä olen sinun voidellut Israelin, Herran kansan
kuninkaaksi. **7** Ja sinun pitää lyömän herras Ahabin huoneen;
sillä minä vaadin minun palveliaini prophetain veren ja kaikkein
Herran palveliain veren Isebelin kädestä; **8** Niin että kaikki
Ahabin huone pitää hukkuman: ja minä hävitän Ahabista sen,
joka vetensä seinään heittää, ja suljetun ja hyljätyn Israelissa, **9**
Ja teen Ahabin huoneen niinkuin Jerobeaminkin Nebatin pojan
huoneen, ja niinkuin Baesan Ahian pojan huoneen. **10** Ja koirat
pitää syömän Isebelin Jisreelin pellolla, ja ei yksikään pidä häntä
hautaaman. Ja hän avasi oven ja pakeni. **11** Ja kuin Jehu läksi
ulos herransa palveliain tykö, sanoivat he hänelle: onko rauha?
minkätähden tämä mielipuoli on tullut sinun tykös? Hän sanoi
heille: te tunnette miehen hyvin, ja mitä hän puhuu. **12** He
sanoivat: ei se ole totta; sano sinä se meille. Hän sanoi: niin ja
niin on hän puhunut minun kanssani ja sanonut: näin sanoo
Herra: minä olen voidellut sinun Israelin kuninkaaksi. **13** Niin he
kiiruhtivat, ja jokainen otti vaatteensa, ja panivat hänen allensa
korkialle astuimelle, ja puhalsivat pasunalla, ja sanoivat: Jehu on
tullut kuinkaaksi. **14** Niin Jehu Josaphatin poika Nimsin pojan teki
liiton Joramia vastaan; mutta Joram vartioitsi Ramotia Gileadissa
kaiken Israelin kanssa Hasaelia Syrian kuningasta vastaan. **15**
Mutta kuningas Joram oli palannut Jisreeliin parannettavaksi
niistä haavoista, jotka Syrialaiset häneen lyöneet olivat, kuin
hän soti Hasaelin Syrian kuinkaan kanssa. Ja Jehu sanoi: jos

se teidän mieleenne on, niin ei pidä yhdenkään pääsemän
kaupungista menemään ja ilmoittamaan Jisreeliin. **16** Ja Jehu
matkusti ratsain ja meni Jisreeliin; sillä Joram sairasti siellä, ja
Ahasia Juudan kuningas oli mennyt karsomaan Joramia. **17**
Mutta vartia, joka tornin päällä Jisreelissä seisoi, sai nähdä
Jehun joukon tulevan ja sanoi: minä näen yhden joukon. Niin
sanoi Joram: ota yksi ratsasmies ja lähetä heitä vastaan, ja
sano: onko rauha? **18** Ja ratsasmies ajoi häntä vastaan ja
sanoi: näin sanoo kuingas: onko rauha? Jehu sanoi: mitä sinä
rauhasta tahdot? käänny minun taakseni! Vartia ilmoitti ja sanoi:
sanansaattaja on tullut heidän tykönsä ja ei palaja. **19** Niin lähetti
hän toisen ratsasmiehen. Kuin se tuli hänen tykönsä, sanoi
hän: näin sanoo kuningas: onko rauha? Jehu sanoi: mitä sinä
rauhasta tahdot? käännä itses minun taakseni! **20** Sen ilmoitti
vartia ja sanoi: hän on tullut heidän tykönsä ja ei palaja: ja sen
ajo on niinkuin Jehun Nimsin pojan ajo; sillä hän ajaa niinkuin
hän olis hullu. **21** Niin sanoi Joram: valjastakaat! Ja he valjastivat
hänen vaununsa. Ja he menivät ulos, Joram Israelin kuningas ja
Ahasia Juudan kuningas, itsekukin vaunussansa, ja he läksivät
ulos kohtaamaan Jehua, ja löysivät hänen Nabotin Jisreeliläisen
pellolla. **22** Ja kuin Joram näki Jehun, sanoi hän: Jehu, onko
rauha? Hän sanoi: mikä rauha? Äitis Isebelin huoruus ja noituus
tulee aina suuremmaksi. **23** Niin Joram kohta käänsi kätensä
ympäri ja pakeni, ja sanoi Ahasialle: tässä on petos, Ahasia. **24**
Mutta Jehu sivui joutsen ja ampui Joramia lapaluiden välille, niin
että nuoli meni hänen sydämensä lävitse, ja hän putosi maahan
vaunuistansa. **25** Ja Jehu sanoi päämiehellensä Bidekarille: ota
ja heitä häntä Nabotin Jisreeliläisen pellolle; sillä muista, koska
minä ja sinä seurasimme hänen isäänsä Ahabia yhdessä ajaen,

että Herra nosti tämän kuorman hänen päällensä. **26** Mitämaks,
sanoi Herra, minä kostan sinulle tällä pellolla Nabotin ja hänen
poikansa veren, jonka minä eilen ehtoona näin; niin ota nyt häntä
ja heitä pellolle Herran sanan jälkeen. **27** Kuin Ahasia Juudan
kuningas sen näki, pakeni hän kryytimaan huoneen tietä; mutta
Jehu ajoi häntä takaa ja sanoi: lyökäät myös häntä vaunuissansa
Gurin vastamäessä, joka on Jiblamin tykönä. Ja hän pakeni
Megiddoon ja kuoli siellä. **28** Ja hänen palveliansa antoivat hänen
viedä vaunulla Jerusalemiin; ja he hautasivat hänen omaan
hautaansa, hänen isäinsä kanssa Davidin kaupunkiin. **29** Mutta
Ahasia hallitsi Juudassa Joramin Ahabin pojan ensimäisenä
vuotena toistakymmentä. **30** Ja kuin Jehu tuli Jisreeliin, ja Isebel
sai sen kuulla, voiteli hän kasvonsa ja kaunisti päänsä, ja katseli
akkunan lävitse. **31** Ja kuin Jehu tuli portista sisälle, sanoi
hän: kävikö Simrin hyvästi, joka tappoi herransa? **32** Ja hän
nosti kasvonsa ylös akkunaan ja sanoi: kuka on tässä minun
tykönäni? Niin käänsi itsensä hänen puoleensa kaksi eli kolme
palveliaa. **33** Hän sanoi: syöskäät hänet ulos! ja he syöksivät
hänen ulos, ja seinä ja hevoset priiskoitettiin hänen verestänsä,
ja hän tallattiin maahan. **34** Ja kuin hän oli tullut sisälle, ja oli
syönyt ja juonut, sanoi hän: korjatkaat kuitenkin sitä kirottua
ja haudatkaat häntä; sillä hän on kuninkaan tytär. **35** Kuin he
menivät pois häntä hautaamaan, niin ei he löytäneet hänestä
muuta mitään kuin pääkallon ja jalat ja paljaat kämmenet. **36** Ja
he tulivat jälleen ja sanoivat hänelle sen; hän sanoi: tämä on nyt
se minkä Herra puhui palveliansa Elian Tisbiläisen kautta ja
sanoi: Jisreelin pellolla pitää koirain syömän Isebelin lihan. **37**
Näin tuli Isebelin raato niinkuin loka kedolla, Jisreelin pellolla,
ettei sanoa taidettu: tämä on Isebel.

10 Ja Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Ja
Jehu kirjoitti kirjan ja lähetti Samariaan Jisreelin päämiesten
tykö, ja vanhimpain ja Ahabin edustusmiesten tykö, näin: **2** Kuin
tämä kirje tulee teidän tykönne, joiden tykönä teidän herranne
pojat ovat, niin myös vaunut, hevoset, vahvat kaupungit ja sota-
aseet, **3** Niin valitkaat herranne pojista paras ja kelvollisin, ja
asettakaat häntä isänsä istuimelle, ja sotikaat herranne huoneen
puolesta. **4** Mutta he pelkäsivät sangen suuresti ja sanoivat:
katso, kaksi kuningasta ei voineet seisoa hänen edessänsä:
kuinka siis me seisoisimme? **5** Ja ne huoneen ja kaupungin
haltiat, ja vanhimmat ja edustusmiehet lähettivät Jehun tykö,
sanoen: me olemme sinun palvelias, me teemme kaikki, mitäs
meille sanot: emme tee ketään kuninkaaksi: tee mitä sinulle
kelpaa. **6** Silloin kirjoitti hän heidän tykönsä toisen kirjan näin:
jos te olette minun ja olette minulle kuuliaiset, niin ottakaat teidän
herranne poikain päät ja tulkaat huomenna tällä aikaa minun
tyköni Jisreeliin; ja oli niitä kuninkaan poikia, joita kaupungin
ylimmäiset kasvattivat, seitsemänkymmentä miestä. **7** Kuin
he saivat kirjan, ottivat he ne kuninkaan pojat ja tappoivat
seitsemänkymmentä miestä, ja panivat niiden päät astioihin ja
lähettivät ne hänen tykönsä Jisreeliin. **8** Ja sanoma saatettiin
hänelle, että he ovat tuoneet kuninkaan poikain päät tänne.
Hän vastasi: asettakaat ne kahteen roukkioon aamuun asti,
kaupungin portin eteen. **9** Kuin hän aamulla meni ulos, seisoi
hän ja sanoi kaikelle kansalle: te olette oikiat: katso, minä olen
liiton tehnyt herraani vastaan ja tappanut hänen; mutta kuka siis
nämät kaikki tappanut on? **10** Niin tietäkäät nyt, ettei yksikään
Herran sana, jonka Herra puhunut on Ahabin huoneesta, ole
turhaksi tullut: ja Herra teki niinkuin hän puhunut oli palveliansa

Elian kautta. **11** Niin hävitti Jehu kaikki ne jotka Ahabin huoneesta
olivat jääneet Jisreelissä: kaikki hänen ylimmäisensä, ja hänen
ystävänsä, ja hänen pappinsa, niin ettei hän yhtäkään heistä
jättänyt; **12** Ja nousi ja matkusti Samariaan, ja kuin hän tuli
paimenten majan tykö, joka oli hänen tiessänsä, **13** Löysi Jehu
siinä Ahasian Juudan kuninkaan veljet ja sanoi niille: mitkä te
olette? He vastasivat: me olemme Ahasian veljet ja menemme
tervehtimään kuninkaan ja kuningattaren poikia. **14** Ja hän
sanoi: ottakaa heitä elävinä kiinni; ja he ottivat heidät elävinä
kiinni, ja tappoivat paimenten majan kaivon tykönä kaksi miestä
viidettäkymmentä, niin ettei hän heistä yhtäkään jättänyt. **15**
Ja kuin hän sieltä vaelsi, löysi hän Jonadabin Rekabin pojan,
joka häntä kohtasi, tervehti häntä ja sanoi hänelle: onko sinun
sydämes vilpitöin, niinkuin minun sydämeni on sinun sydämes
kanssa? Jonadab vastasi: on niinkin. Jos niin on, (sanoi hän) niin
ojenna kätes tänne; ja hän ojensi kätensä ja hän asetti hänen
istumaan sivuunsa vaunuihin, **16** Ja sanoi: tule minun kanssani
katsomaan minun kiivauttani Herran tähden! Ja hän antoi hänen
ajaa vaunuissansa. **17** Kuin hän Samariaan tuli, löi hän kaikki
Ahabista jääneet Samariassa, siihenasti että hän hänen hävitti,
Herran sanan jälkeen, jonka hän puhunut oli Elialle. **18** Ja
Jehu kokosi kaiken kansan ja antoi heille sanoa: jos Ahab on
vähän palvellut Baalia; Jehu tahtoo enemmän häntä palvella.
19 Sentähden kutsukaat kaikki Baalin prophetat kokoon, kaikki
hänen palveliansa ja kaikki hänen pappinsa minun tyköni, niin
ettei yksikään heistä jää; sillä minä teen suuren uhrin Baalille, ja
joka ikänä jää pois, ei sen pidä elämän. Mutta Jehu teki sen
kavaluudella, että hän olis saanut hävittää Baalin palveliat. **20**
Ja Jehu sanoi: pyhittäkäät Baalille juhlapäivä! Ja he kutsuivat

kokoon. **21** Ja Jehu lähetti kaikkeen Israeliin, ja kaikki Baalin
palveliat tulivat, niin ettei yksikään heistä jäänyt, joka ei tullut; ja
he tulivat sisälle Baalin huoneesen ja täyttivät Baalin huoneen
joka loukkaan. **22** Silloin sanoi hän vaatehuoneen haltialle: kanna
kaikki Baalin palveliain vaatteet ulos; ja hän kantoi heille vaatteet
ulos. **23** Ja Jehu meni Jonadabin Rekabin pojan kanssa Baalin
huoneesen ja sanoi Baalin palvelioille: tutkistelkaat ja katsokaat,
ettei kukaan tässä teidän seassanne ole Herran palvelia, vaan
ainoastaan Baalin palveliat. **24** Kuin he tulivat sisälle tekemään
uhria ja polttouhria, asetti Jehu kahdeksankymmentä miestä ulos
ja sanoi: kuka teistä yhden niistä, jotka minä teidän käteenne
annan, päästää hengissä, hänen sielunsa pitää oleman sen
sielun edestä. **25** Kuin he olivat uhranneet polttouhrin, sanoi
Jehu vartioille ja päämiehille: menkäät sisälle ja lyökäät ne, niin
ettei yksikään heistä pääse. Ja he löivät heidät miekan terällä,
ja vartiat ja päämiehet heittivät heidät pois ja menivät Baalin
huoneen kaupunkiin, **26** Ja kantoivat ulos Baalin huoneen patsaat
ja polttivat ne, **27** Ja kukistivat Baalin patsaat ja Baalin huoneen
ja tekivät niistä yhteiset huoneet hamaan tähän päivään asti. **28**
Näin hävitti Jehu Baalin Israelista. **29** Mutta ei Jehu lakannut
Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka oli saattanut Israelin
syntiä tekemään, kultaisilla vasikoilla Betelissä ja Danissa. **30** Ja
Herra sanoi Jehulle: ettäs olet ollut hyväntahtoinen tekemään
sitä mikä minulle kelpasi, ja sinä teit Ahabin huonetta vastaan
kaiken sen, mikä minun sydämessäni oli; niin pitää sinun
poikas istuman Israelin istuimella neljänteen polveen asti. **31**
Mutta ei Jehu kuitenkaan pysynyt, että hän Herran Israelin
Jumalan laissa kaikesta sydämestänsä vaeltanut olis; sillä ei hän
lakannut Jerobeamin synneistä, joka Israelin oli saattanut syntiä

tekemään. **32** Silloin rupesi Herra Israelista lohkaisemaan; sillä
Hasael löi heidät kaikissa Israelin rajoissa, **33** Hamasta auringon
ylenemisen puolelta Jordania, ja kaiken Gileadin, Gadilaisten,
Rubenilaisten ja Manasselaisten maan, hamasta Aroerista, joka
on Arnonin ojan tykönä, ja Gileadin ja Basanin. **34** Mitä enempi
Jehusta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistänsä, ja kaikesta
hänen voimastansa: eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten
aikakirjassa? **35** Ja Jehu nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin
Samariaan. Ja Joahas hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen
sijaansa. **36** Ja aika jonka Jehu Israelia hallitsi Samariassa, oli
kahdeksan ajastaikaa kolmattakymmentä.

11 Mutta kuin Atalia Ahasian äiti näki poikansa kuolleeksi,
nousi hän ja hukutti kaiken kuninkaallisen siemenen. **2** Mutta
Joseba, kuningas Joramin tytär, Ahasian sisar, otti Joaksen
Ahasian pojan ja varasti hänen kuninkaan lasten seasta, jotka
tapetut olivat, hänen ja hänen imettäjänsä, makaushuoneesta.
Ja he kätkivät hänen Atalian edestä, niin ettei hän tapettu: **3** Ja
hän oli kätkettynä Herran huoneessa hänen kanssansa kuusi
ajastaikaa; mutta Atalia oli kuningatar maalla. **4** Seitsemäntenä
ajastaikana lähetti Jojada ja otti sadanpäämiehet, esimiehet ja
vartiat, ja noudatti heidät tykönsä Herran huoneesen, ja teki
liiton heidän kanssansa, ja vannotti heitä Herran huoneessa, ja
näytti heille kuninkaan pojan, **5** Ja käski heitä ja sanoi: tämä on
se, jonka teidän tekemän pitää: kolmas osa teistä, jonka vuoro
on sabbatina, olkoon kuninkaan huoneen vartiana; **6** Ja kolmas
osa olkoon Surin portin tykönä, ja kolmas osa olkoon sen portin
tykönä, joka on vartiain takana, ja teidän pitää vartioitseman
huoneen päällekarkaamista, **7** Mutta kaksi osaa teistä kaikista,
jotka sabbatina pääsette, pitää vartioitseman kuningasta Herran

huoneessa. **8** Ja teidän pitää oleman kuninkaan ympärillä, ja
jokaisella aseensa hänen kädessänsä; ja joka tulee järjestykseen,
se pitää tapettaman, että te olisitte kuninkaan tykönä hänen
mennessänsä ulos ja sisälle. **9** Ja sadanpäämiehet tekivät kaikki,
mitä pappi Jojada käskenyt oli, ja ottivat miehensä tykönsä,
jotka sabbatina tulivat, niiden kanssa, jotka sabbatina läksivät,
ja tulivat papin Jojadan tykö. **10** Ja pappi antoi päämiehille
keihäät ja kilvet, jotka olivat olleet kuningas Davidin, ja olivat
Herran huoneessa. **11** Ja vartiat seisoivat kuninkaan ympärillä,
jokaisella aseensa kädessänsä, oikiasta huoneen loukkaasta niin
vasempaan loukkaasen, alttaria ja huonetta läsnä. **12** Ja hän toi
kuninkaan pojan edes ja pani kruunun hänen päähänsä, ja antoi
hänelle todistuksen, ja he tekivät hänen kuninkaaksi ja voitelivat
hänen, ja löivät käsiänsä yhteen ja sanoivat: menestyköön
kuningas! **13** Ja kuin Atalia kuuli kansan huudon, joka sinne
juoksi, meni hän sisälle kansan tykö Herran huoneesen, **14** Ja
näki, katso, kuningas seisoi patsaan tykönä, niinkuin tapa oli,
ja päämiehet ja vaskitorvet kuninkaan tykönä, ja kaikki maan
kansa oli iloissansa ja soittivat vaskitorvilla. Niin Atalia repäisi
vaatteensa ja huusi: petos, petos! **15** Mutta pappi Jojada käski
sadanpäämiehiä, jotka olivat pannut joukon päälle, ja sanoi
heille: viekäät häntä ulos joukon lävitse, ja jos joku seuraa häntä,
se surmattakaan miekalla! Sillä pappi oli sanonut, ettei hänen
pitänyt kuoleman Herran huoneessa. **16** Ja he laskivat kätensä
hänen päällensä, ja hän meni sitä tietä myöten, jota hevoset
kuninkaan huoneesen käyvät; ja hän tapettiin siellä. **17** Niin teki
Jojada liiton Herran ja kuninkaan välillä, ja kansan välillä, että he
ovat Herran kansa, niin myös kuninkaan ja kansan välillä. **18**
Sitte meni kaikki maan kansa Baalin huoneesen, ja kukistivat sen

ja hänen alttarinsa, ja rikkoivat peräti kaikki hänen kuvansa, ja
Mattanin Baalin papin tappoivat he myös alttarin edessä; mutta
pappi asetti virat Herran huoneessa. **19** Ja otti sadanpäämiehet
ja esimiehet, ja vartiat ja kaiken maan kansan, ja he johdattivat
kuninkaan alas Herran huoneesta, ja tulivat vartiain portin tietä
kuninkaan huoneesen. Ja hän istui kuninkaan istuimelle. **20** Ja
kaikki maan kansa oli iloissansa, ja kaupunki oli alallansa. Mutta
Atalian olivat tappaneet miekalla kuninkaan huoneessa. **21** Ja
Joas oli seitsemän ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi.

12 Seitsemäntenä Jehun vuotena tuli Joas kuninkaaksi, ja
hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä
nimi oli Ziba Bersabasta. **2** Ja Joas teki sitä, mikä oikia
oli ja Herralle hyvin kelpasi, niinkauvan kuin pappi Jojada
opetti häntä; **3** Paitsi ettei hän pannut pois korkeuksia;
sillä kansa uhrasi ja teki suitsutusta vielä korkeuksilla. **4**
Ja Joas sanoi papeille: kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan
Herran huoneesen, nimittäin raha jokaiselta ohitsekäyvältä, raha
minkä kukin antaa veroksi hengeltänsä, ja kaikki raha, minkä
itsekukin uhraa vapaasta sydämestä, ne kannettakaan Herran
huoneesen. **5** Ottakaan papit sen itsellensä kukin tuttavaltansa;
sillä pitää heidän parantaman sen, mikä rauvennut on Herran
huoneessa, kussa ikänä he löytävät olevan rauvenneen. **6** Mutta
kolmaanteenkolmattakymmentä kuningas Joaksen vuoteen ei
olleet papit parantaneet sitä, mikä Herran huoneessa rauvennut
oli. **7** Niin kutsui kuningas Joas papin Jojadan ja muut papit ja
sanoi heille: miksi ette paranna sitä, mikä huoneessa rauvennut
on? Niin ei pidä nyt teidän ottaman niitä rahoja tykönne
kukin tuttavaltansa; mutta antakaat siihen, mikä rauvennut
on huoneessa. **8** Ja papit mielistyivät, ettei heidän pitänyt

ottaman rahaa kansalta eikä parantaman sitä, mikä rauvennut
oli huoneessa. **9** Niin pappi Jojada otti arkun ja lävisti läven
kanteen ja pani sen oikialle puolelle alttaria, josta käydään
Herran huoneesen sisälle. Ja papit, jotka vartioitsivat ovea,
panivat sinne kaikki ne rahat, jotka tuotiin Herran huoneesen. **10**
Kuin he näkivät paljon rahaa olevan arkussa, tuli kuninkaan
kirjoittaja ja ylimmäinen pappi ylös, ja sitoivat rahan yhteen, joka
Herran huoneesta löyttiin, sitte kuin he olivat sen lukeneet. **11** Ja
he antoivat valmiin rahan teettäjille, jotka olivat asetetut Herran
huoneesen; ja he antoivat ne puusepille, jotka rakensivat ja työtä
tekivät Herran huoneessa, **12** Ja muuraajille, ja kivenhakkaajille,
ja niille, jotka hirsiä ja vuoltuja kiviä ostivat, parantaaksensa
mitä rauvennut oli Herran huoneessa ja kaikkiin, mitkä he
huoneessa löysivät parannusta tarvitsevan. **13** Ei kuitenkaan
tehty hopiamaljoja, psaltareita, viskaimia, torvia, taikka jotakin
kultaista eli hopiaista astiaa Herran huoneesen niistä rahoista,
jotka Herran huoneesen tuodut olivat. **14** Mutta ne annettiin
työväelle, että he niillä parantaisivat Herran huoneen. **15** Ja ne
miehet ei tarvinneet lukua tehdä, joiden käsiin raha annettiin,
työväelle annettaa; vaan he toimittivat sen uskollisesti. **16** Mutta
rikosuhrin ja syntiuhrin rahoja ei tuotu Herran huoneesen; sillä
ne olivat pappein. **17** Silloin matkusti Hasael Syrian kuningas
ja soti Gatia vastaan, ja voitti sen. Ja Hasael käänsi itsensä
menemään ylös Jerusalemiin. **18** Niin otti Joas Juudan kuningas
kaikki pyhitetyt, jotka hänen esivanhempansa Josaphat, Joram
ja Ahasia Juudan kuninkaat olivat pyhittäneet, ja ne mitkä hän
itse pyhittänyt oli, niin myös kaiken kullan, joka löyttiin Herran
huoneen tavaroista ja kuninkaan huoneesta, ja lähetti Hasaelille
Syrian kuninkaalle; sitte hän meni Jerusalemista pois. **19** Mitä

enempi on Joaksesta sanomista, ja kaikista, mitä hän tehnyt on:
eikö ne ole kirjoitetut Juudan kuningasten aikakirjassa? **20** Ja
hänen palveliansa nousivat ja tekivät liiton, ja löivät Joaksen
kuoliaaksi Millon huoneessa, josta mennään alas Sillaan: **21**
Nimittäin Josabar Simeatin poika ja Josabad Somerin poika,
hänen palveliansa, löivät hänen kuoliaaksi. Ja hän haudattiin
isäinsä kanssa Davidin kaupunkiin. Ja Amatsia hänen poikansa
tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

13 Joaksen Ahasian pojan Juudan kuninkaan kolmantena
vuotena kolmattakymmentä oli Joahas Jehun poika Israelin
kuningas Samarjassa seitsemäntoistakymmentä ajastaikaa, **2** Ja
teki pahaa Herran edessä, ja vaelsi Jerobeamin Nebatin pojan
synneissä, joka Israelin saatti syntiä tekemään, ja ei lakannut
siitä. **3** Ja Herran viha julmistui Israelin päälle ja hän antoi
heidät Hasaelin Syrian kuninkaan ja Benhadadin Hasaelin pojan
käsiin, niinkauvan kuin he elivät. **4** Mutta Joahas rukoili Herran
kasvoja, ja Herra kuuli häntä; sillä hän näki Israelin ahdistuksen,
kuinka Syrian kuningas ahdisti heitä, **5** Ja Herra antoi Israelille
pelastajan, joka heidät johdatti ulos Syrialaisten käsistä, niin
että Israelin lapset asuivat majassansa niinkuin ennenkin. **6**
Ei he kuitenkaan luopuneet Jerobeamin huoneen synneistä,
joka Israelin saatti syntiä tekemään, vaan hekin vaelsivat
niissä; ja metsistö seisoi Samariassa. **7** Mutta Joahaksen
kansasta ei enempää jäänyt, kuin viisikymmentä hevosmiestä,
ja kymmenen vaunua, ja kymmenentuhatta jalkamiestä; sillä
Syrian kuningas oli heidät hukuttanut ja tehnyt niinkuin tomun,
riihtä tapettaissa. **8** Mitä enempi Joahaksesta sanomista
on, ja kaikista, mitä hän tehnyt on, ja hänen voimastansa:
eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. **9**

Ja Joahas nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänen
Samariaan; ja hänen poikansa Joas tuli kuninkaaksi hänen
siaansa. **10** Joaksen Juudan kuninkaan seitsemäntenä vuonna
neljättäkymmentä oli Joas Joahaksen poika Israelin kuningas
Samariassa kuusitoistakymmentä ajastaikaa, **11** Ja teki pahaa
Herran edessä, ja ei luopunut kaikista Jerobeamin Nebatin pojan
synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään; vaan vaelsi
niissä. **12** Mitä enempi Joaksesta sanomista on, ja mitä hän
tehnyt on, ja hänen voimastansa, kuinka hän Amatsian Juudan
kuninkaan kanssa sotinut on: eikö se ole kirjoitettu Israelin
kuningasten aikakirjassa? **13** Ja Joas nukkui isäinsä kanssa,
ja Jerobeam istui hänen istuimellensa. Mutta Joas haudattiin
Samariaan Israelin kuningasten oheen. **14** Ja Elisa sairasti
kuolintautiansa; ja Joas Israelin kuningas tuli hänen tykönsä ja
itki hänen edessänsä, ja sanoi: minun isäni, minun isäni, Israelin
vaunu ja hänen ratsasmiehensä! **15** Elisa sanoi hänelle: ota
joutsi ja nuolet! Ja kuin hän otti joutsen ja nuolet, **16** Sanoi
hän Israelin kuninkaalle: jännitä joutsi kädelläs; ja hän jännitti
kädellänsä. Ja Elisa laski kätensä kuninkaan kätten päälle, **17**
Ja sanoi: avaa akkuna, joka on itään päin; ja hän avasi sen.
Ja Elisa sanoi: ammu; ja hän ampui. Hän sanoi: pelastuksen
nuoli Herralta, pelastuksen nuoli Syrialaisia vastaan: ja sinun
pitää lyömän Syrialaiset Aphekissa, siihenasti että he lopetetut
ovat. **18** Ja hän sanoi: ota nuolet! ja kuin hän otti ne, sanoi
hän Israelin kuninkaalle: lyö maahan! ja hän löi kolmasti ja sitte
lakkasi. **19** Niin Jumalan mies närkästyi hänen päällensä ja
sanoi: jos olisit lyönyt viidesti eli kuudesti, niin sinä olisit lyönyt
Syrialaiset, siihen asti että he olisivat lopetetut; mutta nyt sinun
pitää lyömän heitä kolmasti. **20** Kuin Elisa oli kuollut, ja he olivat

hänen haudanneet, tuli Moabilaisten sotajoukko maakuntaan
sinä vuonna. **21** Ja tapahtui, että he hautasivat yhtä miestä,
ja kuin he saivat nähdä sotajoukon, heittivät he miehen Elisan
hautaan; ja kuin hän sinne tuli ja sattui Elisan luihin, tuli hän
eläväksi ja nousi jaloillensa. **22** Ja Hasael Syrian kuningas
ahdisti Israelia, niinkauvan kuin Joahas eli. **23** Mutta Herra teki
armon heidän kanssansa, ja armahti heidän päällensä, ja käänsi
itsensä heidän puoleensa, liittonsa tähden Abrahamin, Isaakin
ja Jakobin kanssa, ja ei tahtonut kadottaa heitä, eikä heittänyt
heitä pois kasvoinsa edestä tähän asti. **24** Ja Hasael Syrian
kuningas kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi
hänen siaan. **25** Ja Joas Joahaksen poika palasi ja otti ne
kaupungit Benhadadilta Hasaelin pojalta jälleen, jotka hän hänen
isältänsä Joahakselta sodalla ottanut oli. Joas löi kolmasti häntä,
ja sai Israelin kaupungit jälleen.

14 Toisena Joaksen Joahaksen pojan Israelin kuninkaan vuonna
tuli Amatsia Joaksen Juudan kuninkaan poika kuninkaaksi. **2**
Hän oli viiden ajastajan vanha kolmattakymmentä, kuin hän tuli
kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän ajastaikaa kolmattakymmentä
Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Joaddan Jerusalemista. **3**
Ja hän teki mitä Herralle hyvästi kelpasi, ei kuitenkaan niinkuin
hänen isänsä David, vaan kaiketi niinkuin hänen isänsä Joas oli
tehnyt, niin myös hän teki. **4** Sillä korkeudet ei olleet pannut
pois; mutta kansa uhrasi vielä ja suitsutti korkeuksilla. **5** Ja kuin
valtakunta hänen kädessänsä vahvistui, löi hän palveliansa,
jotka kuninkaan hänen isänsä tappaneet olivat. **6** Mutta tappajain
lapsia ei hän surmannut, niinkuin kirjoitettu on Moseksen
lakikirjassa, jossa Herra käskenyt oli ja sanonut: Isät ei pidä
kuoleman lasten tähden, ja lapset ei pidä kuoleman isäinsä

tähden, vaan jokainen pitää kuoleman oman syntinsä tähden. **7**
Hän löi myös kymmenentuhatta Edomilaista Suolalaaksossa, ja
voitti Selan (kaupungin) sodalla, ja kutsui sen nimen Jokteel
tähän päivään asti. **8** Silloin lähetti Amatsia sanansaattajat
Joaksen Joahaksen pojan Jehun pojan Israelin kuninkaan tykö,
ja käski hänelle sanoa: tule ja katselkaamme toinen toistamme! **9**
Mutta Joas Israelin kuningas lähetti Amatsian Juudan kuninkaan
tykö ja antoi hänelle sanoa: orjantappura, Libanonissa, lähetti
sedripuun tykö Libanonissa ja antoi hänelle sanoa: anna tyttäres
minun pojalleni emännäksi! Mutta metsän eläimet kedolla
Libanonissa juoksivat orjantappuran päälle ja maahan tallasivat
sen. **10** Sinä olet kokonansa lyönyt Edomilaiset, siitä paisuu
sinun sydämes: pidä se ylistys ja ole kotonas! miksis etsit
vahinkoa kaatuakses sekä itse että Juuda sinun kanssas? **11**
Mutta Amatsia ei totellut häntä. Niin meni Joas Israelin kuningas
ylös, ja he katselivat toinen toistansa, hän ja Amatsia Juudan
kuningas Betsemeksessä, joka Juudassa on. **12** Mutta Juuda
lyötiin Israelilta, niin että jokainen pakeni majoillensa. **13** Ja
Joas Israelin kuningas otti Amatsian Juudan kuninkaan Joaksen
pojan, Ahasian pojan, Betsemeksessä kiinni, ja tuli Jerusalemiin,
ja kukisti Jerusalemin muurit Ephraimin portista Kulmaporttiin
asti, neljänsadan kyynärän pituudelta, **14** Ja otti kaiken kullan
ja hopian ja kaikki astiat, jotka löyttiin Herran huoneesta ja
kuninkaan huoneen tavaroista, ja vielä hänen lapsensa pantiksi,
ja palasi Samariaan. **15** Mitä enempi Joaksesta sanomista
on, mitä hän tehnyt on, ja hänen väkevyydestänsä, ja kuinka
hän Amatsian Juudan kuninkaan kanssa soti: eikö se ole
kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **16** Ja Joas nukkui
isäinsä kanssa ja haudattiin Samariassa, Israelin kuningasten

sekaan; ja hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen
siaansa. **17** Mutta Amatsia, Joaksen Juudan kuninkaan poika, eli
Joaksen Joahaksen Israelin kuninkaan pojan kuoleman jälkeen
viisitoistakymmentä ajastaikaa. **18** Mitä enempi Amatsiasta
sanomista on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten
aikakirjassa? **19** Ja he tekivät liiton häntä vastaan Jerusalemissa;
mutta hän pakeni Lakikseen, ja he lähettivät hänen peräänsä
Lakikseen, ja tappoivat hänen siellä. **20** Ja he veivät hänen
sieltä hevosilla pois, ja hän haudattiin Jerusalemissa isäinsä
oheen Davidin kaupungissa. **21** Ja koko Juudan kansa ottivat
Asarian kuudentoistakymmenen ajastajan vanhana, ja tekivät
hänen kuninkaaksi isänsä Amatsian siaan. **22** Hän rakensi
Elatin ja saatti sen jälleen Juudan alle, sitte kuin kuningas
isäinsä kanssa nukkunut oli. **23** Amatsian Joaksen pojan Juudan
kuninkaan viidentenä vuonna toistakymmentä oli Jerobeam
Joaksen poika Israelin kuningas Samariassa yhden ajastajan
viidettäkymmentä, **24** Ja teki pahaa Herran edessä, ja ei lakannut
kaikista Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin
saatti syntiä tekemään. **25** Hän otti Israelin maan rajat jälleen,
Hematista hamaan kedon mereen asti, Herran Israelin Jumalan
sanan jälkeen, jonka hän sanonut oli palveliansa, propheta
Jonan, Amittain pojan kautta, joka oli GatHepheristä. **26** Sillä
Herra näki Israelin suuren viheliäisyyden, niin ettei ollut suljettua,
eikä hylättyä, eikä auttajaa Israelissa. **27** Ja Herra ei ollut
sanonut tahtovansa pyyhkiä Israelin nimeä taivaan alta pois;
mutta autti heitä Jerobeamin Joaksen pojan kautta. **28** Mitä
enempi Jerobeamista sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt
on, ja hänen väkevyydestänsä, kuinka hän sotinut on, ja kuinka
hän otti Damaskun jälleen ja Hematin Juudalle Israelissa: eikö se

ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **29** Ja Jerobeam
nukkui isäinsä, Israelin kuningasten kanssa; ja hänen poikansa
Sakaria tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

15 Jerobeamin Israelin kuninkaan seitsemäntenä vuonna
kolmattakymmentä tuli Asaria Amatsian Juudan kuninkaan
poika kuninkaaksi. **2** Ja kuudentoistakymmenen ajastaikainen
oli hän tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta
kuudettakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä kutsuttiin
Jekolja Jerusalemista. **3** Ja hän teki mitä Herralle hyvästi kelpasi,
kaiketi niinkuin hänen isänsä Amatsia tehnyt oli, **4** Paitsi sitä
ettei he luopuneet korkeuksista; sillä kansa uhrasi ja suitsutti
vielä korkeuksilla. **5** Ja Herra vaivasi kuningasta, niin että
hän oli spitalissa kuolemapäiväänsä asti, ja asui erinäisessä
huoneessa. Mutta Jotam kuninkaan poika hallitsi huoneen ja
tuomitsi kansaa maalla. **6** Mitä enempi Asariasta sanomista
on, ja kaikista, mitä hän tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu
Juudan kuningasten aikakirjassa? **7** Ja Asaria nukkui isäinsä
kanssa ja haudattiin isäinsä tykö Davidin kaupunkiin; ja hänen
poikansa Jotam tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **8** Asarian
Juudan kuninkaan kahdeksantena vuonna neljättäkymmentä oli
Sakaria Jerobeamin poika Israelin kuningas kuusi kuukautta
Samariassa, **9** Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen
isänsäkin tehneet olivat, ja ei luopunut Jerobeamin Nebatin
pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään. **10** Ja
Sallum Jabeksen poika teki liiton häntä vastaan, ja löi hänen
kansan edessä, ja tappoi hänen, ja tuli kuninkaaksi hänen
siaansa. **11** Mitä enempi Sakariasta sanomista on: katso, se on
kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. **12** Tämä on Herran
sana, jonka hän Jehulle puhunut oli, sanoen: sinun poikas

pitää istuman Israelin istuimella neljänteen polveen asti; ja se
tapahtui niin. **13** Ussian Juudan kuinkaan yhdeksäntenä vuonna
neljättäkymmentä tuli Sallum Jabeksen poika kuninkaaksi,
ja hallitsi kuukauden Samariassa. **14** Sillä Menahem Gadin
poika meni ylös Tirsasta ja tuli Samariaan, ja löi Sallumin
Jabeksen pojan Samariassa, tappoi hänen ja tuli kuninkaaksi
hänen siaansa. **15** Mitä enempi Sallumista sanomista on ja
hänen liitostansa, jonka hän teki: katso, se on kirjoitettu Israelin
kuningasten aikakirjassa. **16** Silloin löi Menahem Tipsan ja kaikki
jotka siellä olivat, ja löi heidän rajansa Tirsasta, ettei he häntä
tahtoneet päästää sisälle, ja kaikki heidän raskaat vaimonsa
repäisi hän rikki. **17** Asarian Juudan kuninkaan yhdeksäntenä
vuonna neljättäkymmentä tuli Menahem Gadin poika Israelin
kuninkaaksi ja oli kymmenen vuotta Samariassa, **18** Ja teki
pahaa Herran edessä, ja ei luopunut elinaikanansa Jerobeamin
Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään. **19**
Ja Phul Assyrian kuningas tuli maakuntaan, ja Menahem antoi
Phulille tuhannen leiviskää hopiaa, että hän olis pitänyt hänen
kanssansa ja vahvistanut häntä valtakuntaan. **20** Ja Menahem
pani hopiaveron voimallisten päälle Israelissa, että itsekukin
heistä antais viisikymmentä hopiasikliä Assyrian kuninkaalle. Niin
meni Assyrian kuningas kotia jälleen ja ei jäänyt maalle. **21** Mitä
enempi Menahemista sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt
on: eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? **22**
Ja Menahem nukkui isäinsä kanssa; ja Pekahja hänen poikansa
tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **23** Viidentenäkymmenentenä
Asarian Juudan kuninkaan vuonna tuli Pekahja Menahemin
poika Israelin kuninkaaksi ja oli kaksi vuotta Samariassa, **24** Ja
teki pahaa Herran edessä; ei hän luopunut Jerobeamin Nebatin

pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään. **25** Ja
Peka Remaljan poika hänen päämiehensä, kapinoitsi häntä
vastaan ja löi hänen kuoliaaksi kuninkaan huoneen salissa,
Samariassa, Argobin ja Arjen kanssa, ja viisikymmentä miestä
hänen kanssansa Gileadin lapsista. Ja kuin hän oli hänen
tappanut, tuli hän kuninkaaksi hänen siaansa. **26** Mitä enempi
Pekahjasta sanomista on ja kaikista mitä hän tehnyt on: katso, se
on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. **27** Asarjan Juudan
kuninkaan toisena vuonna kuudettakymmentä tuli Peka Remaljan
poika Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi Samariassa kaksikymmentä
vuotta, **28** Ja teki pahaa Herran edessä, ei hän luopunut
Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka saatti Israelin syntiä
tekemään. **29** Pekan Israelin kuninkaan aikana tuli Tiglat Pilesser
Assyrian kuningas, ja otti Gijonin, Abelbetmaekan, Janoan,
Kedeksen, Hasorin, Gileadin, Galilean ja kaiken Naphtalin maan,
ja vei heidät Assyriaan. **30** Ja Hosea Elan poika nosti kapinan
Pekaa Remaljan poikaa vastaan ja löi hänen kuoliaaksi, ja tuli
kuninkaaksi hänen siaansa kahdentenakymmenentenä Jotamin
Ussian pojan vuonna. **31** Mitä enempi Pekasta sanomista on,
ja kaikista mitä hän tehnyt on: katso, se on kirjoitettu Israelin
kuningasten aikakirjassa. **32** Toisena Pekan Remaljan pojan
Israelin kuninkaan vuonna tuli Jotam, Ussian Juudan kuninkaan
poika, kuninkaaksi. **33** Ja viiden ajastaikainen kolmattakymmentä
oli hän tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä
ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jerusa Zadokin
tytär. **34** Ja hän teki mitä Herralle hyvästi kelpasi, kaiken sen
jälkeen, kuin hänen isänsä Ussia tehnyt oli, **35** Paitsi ettei
he luopuneet korkeuksista; sillä kansa uhrasi ja suitsutti vielä
korkeuksilla; hän rakensi Herran huoneen ylimmäisen portin. **36**

Mitä enempi Jotamista sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt
on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
37 Silloin rupesi Herra lähettämään Juudalle Retsinin Syyrian
kuninkaan ja Pekan Remaljan pojan. **38** Ja Jotam nukkui isäinsä
kanssa ja haudattiin isäinsä tykö, isänsä Davidin kaupunkiin; ja
Ahas hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

16 Pekan Remaljan pojan seitemäntenä vuonna
toistakummentä tuli Ahas, Jotamin Juudan kuninkaan poika,
kuninkaaksi. **2** Kahdenkymmenen ajastaikainen oli Ahas
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä
ajastaikaa Jerusalemissa; ja ei tehnyt sitä, mikä oli kelvollinen
Herralle hänen Jumalallensa, niinkuin David hänen isänsä. **3**
Sillä hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, ja hän käytti poikansa
tulen lävitse pakanain kauhistuksen jälkeen, jotka Herra Israelin
lasten edestä oli ajanut ulos. **4** Hän uhrasi ja suitsutti korkeuksilla
ja kukkuloilla, ja kaikkein viheriäisten puiden alla. **5** Silloin
matkusti Retsin Syrian kuningas ja Peka Remaljan poika Israelin
kuningas Jerusalemiin sotimaan; ja he piirittivät Ahaksen, ja
ei kuitenkaan voittaneet häntä. **6** Silloin myös Retsin Syrian
kuningas sai Syrialaisille Elatin jälleen ja ajoi Juudalaiset Elatista
ulos; mutta Syrialaiset tulivat Elatiin ja asuivat siinä tähän
päivään asti. **7** Mutta Ahas lähetti sanansaattajat Tiglat Pilesserin
Assyrian kuninkaan tykö ja käski hänelle sanoa: minä olen sinun
palvelias ja poikas: matkusta tänne ja vapahda minua Syrian
kuninkaan kädestä ja Israelin kuninkaan kädestä, jotka ovat
nousseet minua vastaan. **8** Ja Ahas otti kultaa ja hopiaa, mitä
hän löysi Herran huoneesta ja kuninkaan huoneen tavaroista, ja
lähetti Assyrian kuninkaalle lahjoja. **9** Assyrian kuningas kuuli
häntä ja meni ylös Damaskuun, ja voitti sen ja vei heidät Kiriin;

ja hän löi Retsinin kuoliaaksi. **10** Ja kuningas Ahas matkusti
Tiglat Pilesseriä Assyrian kuningasta vastaan Damaskuun; ja
kuin hän näki alttarin Damaskussa, lähetti kuningas Ahas alttarin
kuvan ja muodon papille Urialle, juuri niinkuin se tehty oli. **11**
Niin rakensi pappi Uria alttarin ja teki kaiken sen jälkeen, minkä
Ahas kuningas hänelle oli lähettänyt Damaskusta: ja näin teki
Uria pappi siihenasti kuin Ahas kuningas tuli Damaskusta. **12** Ja
kuin kuningas tuli ja näki alttarin, astui hän alttarin tykö ja uhrasi
sen päällä, **13** Ja sytytti sen päällä polttouhrinsa ja ruokauhrinsa,
ja kaasi sen päälle juomauhrinsa; ja kiitosuhrinsa veren, jonka
hän uhrasi, antoi hän pirskottaa alttarille. **14** Mutta vaskialttarin,
joka Herran edessä seisoi, siirsi hän pois huoneen edestä, niin
ettei se seisonut alttarin ja Herran huoneen välillä; vaan pani sen
alttarin sivulle pohjan puoleen. **15** Ja kuningas Ahas käski Urialle
papille, sanoen: suuremmalla alttarilla pitää sinun uhraaman
polttouhrin huomeneltain ja ruokauhrin ehtoona, ja kuninkaan
polttouhrin ja hänen ruokauhrinsa, ja kaiken maan kansan
polttouhrin, heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa ja kaiken
polttouhrin veren, ja kaikkein muiden uhrien veren pitää sinun
priiskottaman sen päälle: vaan vaskialttarista tahdon minä vielä
ajatella. **16** Uria pappi teki kaikki niinkuin Ahas kuningas hänelle
käskenyt oli. **17** Ja kuningas Ahas särki istuimen sivut, ja siirsi
kattilan niiden päältä, ja hän otti meren pois vaskihärjistä, jotka
sen alla olivat, ja pani sen kivipermannolle, **18** Sitälikin sabbatin
peitteen, jonka he huoneesen rakentaneet olivat. Ja kuninkaan
huoneen ulkonaisen sisällekäytävän käänsi hän Herran huoneen
ympäri Assyrian kuninkaan tähden. **19** Mitä enempi Ahaksesta
sanomista on, ja mitä hän tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu
Juudan kuningasten aikakirjassa? **20** Ja Ahas nukkui isäinsä

kanssa ja haudattiin isäinsä tykö Davidin kaupunkiin; ja Hiskia
hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

17 Ahaksen Juudan kuninkaan toisena vuonna toistakymmentä
hallitsi Hosea Elan poika Israelin ylitse Samariassa yhdeksän
ajastaikaa, **2** Ja teki pahaa Herran edessä, mutta ei kuitenkaan
niinkuin ne Israelin kuninkaat, jotka hänen edellänsä olivat. **3**
Häntä vastaan soti Salmanassar Assyrian kuningas; ja Hosea
tuli hänelle alamaiseksi, niin että hän antoi hänelle lahjoja. **4**
Mutta kuin Assyrian kuningas sai tietää Hosean tehneen liiton ja
lähettäneen sanansaattajat Soon, Egyptin kuninkaan tykö, ja ettei
hän lähettänyt Assyrian kuninkaalle lahjoja vuosi vuodelta; niin
piiritti Assyrian kuningas hänen, ja pani hänen vankihuoneesen.
5 Ja Assyrian kuningas meni kaikkeen siihen maakuntaan
ylös, ja tuli Samariaan, ja piiritti sen kolmeksi ajastajaksi. **6**
Mutta yhdeksännellä Hosean ajastajalla voitti Assyrian kuningas
Samarian, ja vei Israelin Assyriaan, ja pani heidät Halaan ja
Haboriin, Gosan virran tykö, ja Mediläisten kaupunkeihin. **7** Ja
tapahtui, kuin Israelin lapset syntiä tekivät Herraa Jumalaansa
vastaan, joka heidät Egyptin maalta johdattanut oli, Pharaon
Egyptin kuninkaan käsistä; ja he pelkäsivät vieraita jumalia, **8** Ja
vaelsivat pakanain tapain jälkeen, jotka Herra oli ajanut Israelin
lasten edestä ulos; ja niinkuin myös Israelin kuninkaat tekivät, **9**
Ja Israelin lapset peittelivät asiansa Herraa Jumalaansa vastaan,
jotka ei hyvät olleet, ja rakensivat itsellensä korkeuksia, kaikissa
kaupungeissansa, sekä linnoissa että vahvoissa kaupungeissa,
10 Ja nostivat patsaita ja metsistöitä kaikilla korkeilla vuorilla, ja
kaikkein viheriäisten puiden alla. **11** Ja he suitsuttivat kaikissa
korkeuksissa niinkuin pakanat, jotka Herra heidän edestänsä oli
ajanut pois, ja tekivät myös hirmuisia töitä, joilla he vihoittivat

Herran, **12** Ja palvelivat epäjumalia, joista Herra heille oli
sanonut: senkaltaisia ei teidän pidä tekemän! **13** Ja kuin Herra
todisti Israelia ja Juudaa vastaan, kaikkein prophetain ja näkiäin
kautta, ja antoi heille sanoa: palatkaat teidän vääriltä teiltänne, ja
pitäkäät minun käskyni, ja säätyni, kaiken sen lain jälkeen, jonka
minä teidän isillenne käskenyt olen, ja minä myös palveliaini
prophetain kautta teille lähettänyt olen. **14** Ja ei he totelleet;
mutta olivat niskurit, niinkuin heidän esi-isänsäkin, jotka ei
uskoneet Herran Jumalansa päälle, **15** Ja he katsoivat ylön
hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän heidän isäinsä
kanssa tehnyt oli, ja heidän todistuksensa, jonka hän heidän
seassansa todisti, ja vaelsivat turhissa menoissansa, ja tekivät
turhia, kuin pakanatkin heidän ympärillänsä, joista Herra oli
kieltänyt, ettei heidän pitäis tekemän niinkuin ne. **16** Mutta he
pelkäsivät kaikki Herran Jumalansa käskyt, ja tekivät heillensä
kaksi valettua vasikkaa, ja tekivät metsistön, ja kumarsivat koko
taivaallista sotajoukkoa, ja palvelivat Baalia, **17** Ja käyttivät
poikansa ja tyttärensä tulen lävitse, ja pitivät noituuksia ja
velhouksia, ja myivät itsensä tekemään sitä, mikä paha oli Herran
edessä, häntä vihoittaaksensa. **18** Niin vihastui Herra suuresti
Israelin päälle, ja heitti heidät pois kasvoinsa edestä, niin ettei
yhtään heistä jäänyt, vaan Juudan sukukunta yksinänsä. **19** Ei
myös Juuda pitänyt Herran Jumalansa käskyjä, vaan he vaelsivat
Israelin säädyissä, joita he tekivät; **20** Sentähden hylkäsi Herra
kaiken Israelin siemenen, vaivasi heitä ja antoi ryövärein käsiin,
siihenasti että hän heidät kasvoinsa edestä heitti pois. **21** Sillä
Israel eroitti itsensä Davidin huoneesta, ja tekivät itsellensä
Jerobeamin Nebatin pojan kuninkaaksi. Hän käänsi Israelin
Herrasta pois, ja saatti heidät suuresti syntiä tekemään. **22** Ja

niin vaelsivat Israelin lapset kaikissa Jerobeamin synneissä,
joita hän tehnyt oli, ja ei lakanneet siitä, **23** Siihenasti että
Herra heitti Israelin kasvoinsa edestä pois, niinkuin hän ennen
sanonut oli kaikkein palveliainsa prophetain kautta. Ja Israel
vietiin pois omalta maaltansa Assyriaan tähän päivään asti. **24**
Ja Assyrian kuningas antoi tulla (kansaa) Babelista ja Kutasta,
ja Avvasta, ja Hematista, ja Sepharvaimista, ja asetti heidät
Samarian kaupunkeihin Israelin lasten siaan, jotka omistivat
Samarian, ja asuivat niissä kaupungeissa. **25** Mutta kuin he
niissä ensin rupesivat asumaan, ja ei peljänneet Herraa, lähetti
Herra jalopeurat heidän sekaansa, jotka heidät surmasivat. **26**
Ja he puhuivat Assyrian kuninkaalle, sanoen: pakanat, jotka sinä
tänne annoit tulla ja panit Samarian kaupunkeihin asumaan, ei
tiedä mitään maakunnan Jumalan säädyistä: sentähden lähetti
hän jalopeurat heidän sekaansa, ja katso, ne surmaavat heidät,
sentähden ettei he mitään tiedä maakunnan Jumalan säädyistä.
27 Mutta Assyrian kuningas käski ja sanoi: viekäät sinne yksi
papeista, jotka te sieltä vieneet olette pois; ja he menkäät sinne,
ja asukaat siellä: että hän opettais heille maan Jumalan tavat.
28 Niin tuli yksi papeista, joka viety oli Samariasta pois, ja asui
Betelissä; ja hän opetti heitä, kuinka heidän piti pelkäämän
Herraa. **29** Mutta jokainen kansa teki itsellensä erinomaiset
jumalat, ja panivat ne korkeusten huoneisiin, jotka Samarialaiset
tehneet olivat: jokainen kansasta omassa kaupungissansa, jossa
he asuivat. **30** Mutta Babelin miehet tekivät SukkotBenotin;
Kutan miehet tekivät Nergalin; Hematin miehet tekivät Asiman;
31 Ja Avvilaiset tekivät Nibhan ja Tartakin; Sepharvaimilaiset
polttivat poikansa Adramelekille ja Anamelekille Sepharvaimin
epäjumalille. **32** Mutta he pelkäsivät Herraa, ja tekivät itsellensä

pappeja korkeuksille alhaisimman kansan seasta seassansa,
jotka uhrasivat heidän korkeuttensa huoneissa. **33** He pelkäsivät
Herraa ja palvelivat myös epäjumaliansa pakanain tavan jälkeen,
kusta he tulleet olivat. **34** Ja hamaan tähän päivään asti tekivät
he tätä vanhan tavan jälkeen, niin ettei he pelkää Herraa, eikä
myös pidä tapaansa ja oikeuttansa, lain ja käskyn jälkeen,
jonka Herra käski Jakobin lapsille, jolle hän antoi Israelin nimen.
35 Ja Herra oli tehnyt heidän kanssansa liiton, ja käskenyt
heitä, sanoen: älkäät peljätkö muita jumalia ja älkäät heitä
kumartako, älkäät heitä palvelko ja älkäät heille uhratko; **36** Mutta
Herraa, joka teidät Egyptin maalta toi ulos, suurella voimalla ja
ojennetulla käsivarrella, häntä peljätkäät, häntä rukoilkaat, ja
hänelle uhratkaat; **37** Ja pitäkäät ne tavat, oikeudet, laki ja käskyt,
jotka hän teille kirjoittanut on, että te kaikkena elinaikananne
teette sen jälkeen: ja älkäät peljätkö muita jumalia. **38** Ja
älkäät unhottako sitä liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne:
ettette pelkäisi muita jumalia; **39** Mutta peljätkäät Herraa teidän
Jumalaanne: ja hän auttaa teitä kaikkein teidän vihamiestenne
käsistä. **40** Mutta ei he totelleet sitä, vaan tekivät vanhan
tapansa jälkeen. **41** Ja näin nämät pakanat pelkäsivät Herraa,
ja palvelivat myös epäjumaliansa; niin myös tekivät heidän
lapsensa ja lastensa lapset, kuin heidän isänsäkin tehneet olivat,
hamaan tähän päivään asti.

18 Ja tapahtui kolmantena Hosean Elan pojan Israelin
kuninkaan ajastaikana, että Hiskia Ahaksen Juudan kuninkaan
poika tuli kuninkaaksi. **2** Hän oli viidenkolmattakymmenen
ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän
ajastaikaa kolmattakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä
nimi oli Abi, Sakarian tytär. **3** Ja hän teki sitä mikä otollinen

oli Herran edessä, juuri niinkuin hänen isänsä David teki. **4**
Hän kukisti korkeudet, ja särki patsaat, ja hävitti metsistöt, ja
löi vaskikäärmeen rikki, jonka Moses tehnyt oli, sillä Israelin
lapset suitsuttivat sille aina siihen päivään asti; ja hän kutsui
sen Nehustan. **5** Hän turvasi Herraan Israelin Jumalaan; niin
ettei yksikään hänen kaltaisensa ollut hänen jälkeensä, ei myös
hänen edellänsä kaikkein Juudan kuningasten seassa. **6** Hän
riippui Herrassa ja ei luopunut hänestä, ja piti hänen käskynsä
niinkuin Herra Mosekselle oli käskenyt. **7** Ja Herra oli hänen
kanssansa, ja kuhunkapäin hän meni, toimitti hän taitavasti;
hän luopui myös Assyrian kuninkaasta, ja ei palvellut häntä. **8**
Hän löi Philistealaiset Gasaan asti, ja heidän rajansa, vartiain
tornista vahvoihin kaupunkeihin asti. **9** Ja tapahtui neljäntenä
Hiskian kuninkaan vuonna, (se oli seitsemäs Hosean Elan
pojan Israelin kuninkaan vuosi) että Salmanassar Assyrian
kuningas meni Samariaa vastaan ja piiritti sen. **10** Ja voitti
kolmen vuoden perästä, kuudentena Hiskian vuonna, se on
yhdeksäs Hosean Israelin kuninkaan vuosi: silloin voitettiin
Samaria. **11** Ja Assyrian kuningas vei Israelin Assyriaan, ja
pani heitä Halaan ja Haboriin, Gosarin virran tykö, Mediläisten
kaupunkeihin, **12** Ettei he olleet kuuliaiset Herran Jumalansa
äänelle, ja rikkoivat hänen liittonsa ja kaikki, mitä Moses Herran
palvelia käskenyt oli: sitä ei he totelleet eikä tehneet. **13** Mutta
neljäntenätoistakymmenentenä Hiskian kuninkaan vuonna, meni
Sanherib Assyrian kuningas kaikkia Juudan vahvoja kaupungeita
vastaan ja voitti ne. **14** Niin lähetti Hiskia Juudan kuningas
Lakikseen Assyrian kuninkaan tykö ja antoi hänelle sanoa:
minä olen rikkonut, mene minun tyköäni pois, mitäs panet
minun päälleni, sen minä kannan. Niin pani Assyrian kuningas

Hiskian Juudan kuninkaan päälle kolmesataa leiviskää hopiaa ja
kolmekymmentä leiviskää kultaa. **15** Niin antoi Hiskia kaiken sen
hopian, mikä Herran huoneessa löyttiin ja kuninkaan huoneen
tavaroissa. **16** Silloin särki Hiskia Herran templin ovet ja kiskot,
jotka Hiskia Juudan kuningas oli antanut silata, ja antoi ne
Assyrian kuninkaalle. **17** Ja Assyrian kuningas lähetti Tartanin, ja
ylimmäisen kamaripalvelian, ja Rabsaken Lakiksesta kuningas
Hiskian tykö, suuren väen kanssa Jerusalemiin; ja he nousivat
ja menivät Jerusalemiin. Ja noustuansa ja tultuansa sinne,
seisahtivat he ylimmäisen vesilammikon kanavan vieressä,
tiellä Vanuttajakedolle, **18** Ja kutsuivat kuninkaan; niin meni
Eliakim Hilkian poika huoneenhaltia heidän tykönsä ulos,
ja Sebna kirjoittaja, ja Joa Asaphin poika kansleri. **19** Niin
sanoi Rabsake heille: sanokaat nyt Hiskialle: näin sanoo suuri
kuningas, Assyrian kuningas: mikä on tämä turva, johon sinä
luotat? **20** Ajatteletkos (vaikka ne ovat tyhjät puheet) neuvoa ja
voimaa olevan sotiakses? mihinkä sinä luotat, ettäs olet minusta
luopunut? **21** Katso, sinä uskallat tuon särjetyn ruokosauvan
päälle Egyptistä! joka, jos joku nojaa sen päälle, menee sisälle
hänen käteensä ja pistää sen lävitse: niin on Pharao Egyptin
kuningas kaikille, jotka luottavat hänen päällensä. **22** Mutta
jos te sanoisitte minulle: me uskallamme Herran Jumalamme
päälle: eikö hän ole se, jonka korkeudet ja alttarit Hiskia on
kukistanut? ja sanoi Juudalle ja Jerusalemille: tämän alttarin
edessä, joka on Jerusalemissa, pitää teidän kumartaman. **23**
Lyö siis nyt veto herrani Assyrian kuninkaan kanssa: minä annan
sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä taidat antaa niitä, jotka
niillä ratsastavat. **24** Kuinka siis sinä taidat ajaa takaperin yhden
päämiehen herrani vähimmistä palvelioista? Mutta sinä luotat

Egyptin päälle, vaunuin ja ratsasmiesten tähden. **25** Eli luuletkos,
että minä ilman Herraa tähän paikkaan tullut olen, hävittämään
tätä? Herra on minulle sanonut: mene tätä maata vastaan ja
hukuta se. **26** Niin sanoi Eliakim Hilkian poika, ja Sebna ja
Joa Rabsakelle: puhu palveliais kanssa Syrian kielellä, sillä me
ymmärrämme sen, ja älä puhu meidän kanssamme Juudan
kielellä, kansan kuullen, jotka muurin päällä ovat. **27** Mutta
Rabsake sanoi heille: onko herrani lähettänyt minun sinun herras
tykö eli sinun tykös, näitä sanoja puhumaan? eikö enemmin
niiden miesten tykö, jotka muurin päällä istuvat, että heidän
pitää syömän omaa lokaansa ja juoman omaa vettänsä teidän
kanssanne? **28** Niin seisoi Rabsake ja huusi korkealla äänellä
Juudan kielellä, puhui ja sanoi: kuulkaat suuren kuninkaan,
Assyrian kuninkaan ääntä! **29** Näin sanoo kuningas: älkää
antako Hiskian pettää teitänne; sillä ei hän voi vapahtaa teitä
hänen käsistänsä. **30** Ja älkään antako Hiskia teidän turvata
Herran päälle, sanoen: Herra on totisesti pelastava meitä, ja ei
tämä kaupunki anneta Assyrian kuninkaan käsiin. **31** Älkäät
kuulko Hiskiaa; sillä näin sanoo Assyrian kuningas: sopikaat
minun kanssani, ja tulkaat minun tyköni, niin joka mies on syövä
viinapuustansa ja fikunapuustansa, ja juova kaivostansa, **32**
Siihen asti minä tulen ja vien teitä siihen maahan, joka teidän
maanne kaltainen on, jossa jyviä, viinaa, leipää, viinamäkiä,
öljypuita, öljyä ja hunajaa on, niin te elätte ja ette kuole. Älkäät
kuulko Hiskiaa, sillä hän pettää teitä, kuin hän sanoo: Herra
pelastaa meitä. **33** Ovatko myös pakanain jumalat pelastaneet
kukin maansa Assyrian kuninkaan käsistä? **34** Kussa ovat
Hematin ja Arpadin jumalat? kussa ovat Sepharvaimin, Henan ja
Ivvan jumalat? ovatko he Samarian pelastaneet minun käsistäni?

35 Kussa on joku kaikkein niiden maakuntain jumalain seassa,
joka maansa on pelastanut minun kädestäni, että Herra nyt
pelastaisi Jerusalemin minun kädestäni? **36** Ja kansa vaikeni
ja ei häntä mitäkään vastannut: sillä kuningas oli käskenyt ja
sanonut: älkäät häntä vastatko. **37** Niin tuli Eliakim Hilkian poika
huoneenhaltia, ja Sebna kirjoittaja, ja Joa Asaphin poika kansleri
Hiskian tykö reväistyillä vaatteilla, ja ilmoittivat hänelle Rabsaken
sanat.

19 Kuin kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa ja
puki säkin yllensä ja meni Herran huoneesen. **2** Ja hän lähetti
Eliakimin huoneenhaltian ja Sebnan kirjoittajan vanhimpain
pappien kanssa, puetettuina säkeillä, prophetan Jesaian Amotsin
pojan tykö. **3** Ja he sanoivat hänelle: näin sanoo Hiskia: tämä
on vaivan, toran ja häväistyksen päivä; sillä lapset ovat tulleet
synnyttämiselle, mutta ei ole voimaa synnyttää. **4** Jospa Herra
sinun Jumalas kuulis kaikki Rabsaken sanat, jonka hänen
herransa Assyrian kuningas on lähettänyt tänne pilkkaamaan
elävää Jumalaa, että hän nuhtelis häntä niiden sanain tähden,
jotka Herra sinun Jumalas kuullut on: niin korota sinun rukoukses
niiden edestä, jotka vielä jääneet ovat; **5** Kuin kuningas Hiskian
palveliat tulivat Jesaian tykö, **6** Sanoi Jesaia heille: näin
sanokaat teidän herrallenne: näin sanoo Herra: älä mitään
peljästy niiden sanain tähden, jotka sinä kuullut olet, joilla
Assyrian kuninkaan palveliat minua häväisseet ovat. **7** Katso,
minä annan hänelle hengen, että hän saa kuulla sanoman, ja
palajaa omalle maallensa; ja minä annan hänen kaatua miekalla
omassa maakunnassansa. **8** Ja kuin Rabsake palasi, löysi hän
Assyrian kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan; sillä hän oli kuullut
hänen menneeksi Lakiksesta pois. **9** Ja kuin hän sai kuulla

Tirhakasta Ethiopian kuninkaasta sanottavan: katso, hän on
mennyt sotimaan sinua vastaan; niin hän palasi, ja lähetti sanan
Hiskialle ja antoi hänelle sanoa: **10** Puhukaat näin Hiskialle
Juudan kuninkaalle, sanoen: älä anna Jumalas, jonka päälle sinä
luotat, vietellä sinuas ja sanot: ei Jerusalem anneta Assyrian
kuninkaan käteen. **11** Katso, sinä olet kuullut, mitä Assyrian
kuninkaat tehneet ovat kaikille maakunnille, ja hukuttaneet
heitä: ja sinä pelastettaisiin? **12** Ovatko myös pakanain jumalat
pelastaneet heidät, jotka minun isäni hukuttaneet ovat, Gosanin,
Haranin, niin myös Resephin ja Edenin lapset, jotka Telassarissa
olivat? **13** Kussa on Hematin kuningas, Arpadin kuningas,
Sepharvaimin, Henan ja Ivvan kaupungin kuningas? **14** Kuin
Hiskia oli ottanut kirjan sanansaattajilta ja lukenut sen, meni
hän Herran huoneesen, ja Hiskia levitti sen Herran eteen, **15**
Ja rukoili Herran edessä ja sanoi: Herra Israelin Jumala, joka
istut Kerubimin päällä, sinä olet ainoa Jumala kaikissa maan
valtakunnissa, sinä olet tehnyt taivaan ja maan. **16** Herra, kallista
korvas ja kuule, avaa Herra silmäs ja näe, ja kuule Sanheribin
sanat, joka tänne on lähettänyt pilkkaamaan elävää Jumalaa!
17 Se on tosi, Herra, että Assyrian kuninkaat ovat hävittäneet
pakanat ja heidän maakuntansa, **18** Ja ovat heittäneet heidän
jumalansa tuleen; sillä ei ne olleet jumalia, mutta ihmisten kätten
teot, puut ja kivet, sentähden ovat he ne hävittäneet. **19** Mutta nyt
sinä, Herra meidän Jumalamme, auta meitä hänen kädestänsä:
että kaikki maan valtakunnat tietäisivät sinun, Herra, olevan
ainoan Jumalan. **20** Niin lähetti Jesaia Amotsin poika Hiskian
tykö ja antoi hänelle sanoa: näin sanoo Herra Israelin Jumala:
minä olen kuullut, mitäs minulta rukoillut olet Sanheribin Assyrian
kuninkaan tähden. **21** Nämät ovat ne, mitkä Herra häntä vastaan

puhunut on: neitsy Zionin tytär katsoo sinun ylön ja pilkkaa sinua,
Jerusalemin tytär vääntelee päätänsä sinun jälkees. **22** Ketäs
olet pilkannut ja häväissyt? ketä vastaan sinä olet korottanut
äänes? Sinä olet nostanut silmäs pyhää vastaan Israelissa. **23**
Sinä olet sanansaattajais kautta häväissyt Herraa ja sanonut:
minä olen noussut vuoren kukkuloille vaunuini paljoudella,
Libanonin sivulle: minä tahdon hakata maahan hänen korkiat
sedripuunsa ja valitut honkansa, ja mennä hänen viimeiseen
majaansa, hänen ihanan vainionsa metsään. **24** Minä olen
kaivanut ja juonut muukalaiset vedet, ja olen kuivannut kaikki
piiritetyt ojat minun jalkapöydälläni. **25** Etkös ole kaukaa kuullut
minun näitä tehneeksi, ja jo aikaa ennen näitä valmistaneeksi?
Nyt olen minä sen antanut tapahtua, että vahvat kaupungit
pitäis kukistettaman hävinneeksi kiviroukkioksi, **26** Ja ne, jotka
siinä asuvat, pitäis tuleman heikoksi, peljästymän, häpeemän ja
tuleman niinkuin ruoho kedolla, ja niinkuin viheriäinen ruohon
korsi katon päällä, ja niinkuin kuivettu oras ennen kuin se
oljeksi tulee. **27** Minä tiedän sinun asumasias, sinun ulos- ja
sisällekäymises, ja ettäs kiukuitset minua vastaan. **28** Ettäs
kiukuitset minua vastaan ja sinun ylpeytes on tullut minun
korvilleni, panen minä renkaani sinun sieraimiis ja suitseni
suuhus, ja johdatan sinun sitä tietä myöten takaperin, jotas
tulitkin. **29** Ja tämä pitää oleman sinulle merkiksi: syö tällä
ajastajalla sitä, mikä kasvanut on, toisella ajastajalla sitä, mikä
itsestänsä kasvaa; mutta kolmannella ajastajalla kylväkäät ja
leikatkaat, ja istuttakaat viinamäkiä, syökäät heidän hedelmänsä.
30 Ja joka Juudan huoneesta päässyt ja jäänyt on, pitää vielä nyt
alta juurtuman ja ylhäältä hedelmöitsemän. **31** Sillä jääneet pitää
käymän Jerusalemista ulos, ja Zionin vuorelta ne, jotka päässeet

ovat. Herran Zebaotin kiivaus tekee näitä. **32** Sentähden sanoo
Herra Assyrian kuninkaasta näin: ei hänen pidä tuleman tähän
kaupunkiin, eikä yhtään nuolta sinne ampuman, ei myös yhtään
kilpeä tuoman sen eteen, ja ei yhtään vallia rakentaman sen
ympärille; **33** Mutta hänen pitää sitä tietä palajaman, jota hän
tullut on, ja ei pidä hänen tähän kaupunkiin tuleman, sanoo
Herra. **34** Ja minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen
minun tähteni ja Davidin minun palveliani tähden. **35** Niin tapahtui
sinä yönä, että Herran enkeli meni ja tappoi Assyrian leirissä
sata kahdeksankymmentä ja viisituhatta miestä. Ja kuin he silloin
varhain huomeneltain nousivat, katso, ne kaikki olivat kuolleitten
ruumiit. **36** Ja Sanherib Assyrian kuningas meni matkaansa,
palasi ja oli Ninivessä. **37** Ja kuin hän rukoili Nisrokin jumalansa
huoneessa, niin hänen poikansa Adramelek ja Saretser tappoivat
hänen miekalla ja pakenivat Araratin maakuntaan: ja hänen
poikansa Assarhaddon tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

20 Silloin sairasti Hiskia kuolemallansa, ja propheta Jesaia
Amotsin poika tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: näin sanoo
Herra: toimita talos, sillä sinun pitää nyt kuoleman ja ei elämän.
2 Mutta hän käänsi kasvonsa seinän puoleen, rukoili Herraa
ja sanoi: **3** Oi, Herra! muista että minä olen uskollisesti ja
vaalla sydämellä vaeltanut sinun edessäs ja tehnyt, mikä sinulle
otollinen ollut on! Ja Hiskia itki hartaasti. **4** Mutta kuin Jesaia ei
ollut vielä puoli kaupunkiin käynyt ulos, tuli Herran sana hänen
tykönsä ja sanoi: **5** Palaja ja sano Hiskialle, kansani päämiehelle:
näin sanoo Herra sinun isäs Davidin Jumala: minä olen kuullut
sinun rukoukses ja nähnyt sinun kyyneles: katso, minä parannan
sinun: kolmantena päivänä pitää sinun menemän ylös Herran
huoneesen. **6** Ja minä lisään sinun ikääs viisitoistakymmentä

ajastaikaa, ja vapahdan sinun ja tämän kaupungin Assyrian
kuninkaan kädestä, ja varjelen tämän kaupungin minun tähteni
ja minun palveliani Davidin tähden. **7** Ja Jesaia sanoi: tuokaat
minulle fikunarypäle. Ja he toivat ja panivat paisuman päälle, ja
hän tuli terveeksi. **8** Hiskia sanoi Jesaialle: mikä merkki siihen
on, että Herra minun parantaa, ja että minun pitää menemän
kolmantena päivänä Herran huoneesen? **9** Jesaia sanoi: sinä
saat tämän merkin Herralta, että Herra tekee mitä hän sanonut
on. Pitääkö varjon käymän kymmenen piirtoa edeskäsin, taikka
kymmenen piirtoa takaperin? **10** Ja Hiskia sanoi: se on keviä,
että varjo käy edeskäsin kymmenen piirtoa: ei, mutta että hän
kävis kymmenen piirtoa takaperin. **11** Niin rukoili Jesaia Herraa,
ja hän veti varjon kymmenen piirtoa takaperin, jotka hän oli
käynyt edeskäsin Ahaksen säjärissä. **12** Silloin lähetti Berodak
Baladan Baladanin poika Babelin kuningas kirjoituksen ja lahjoja
Hiskialle; sillä hän oli kuullut Hiskian sairastuneeksi. **13** Ja Hiskia
kuuli heitä, ja osoitti heille koko tavarahuoneensa, hopian, kullan,
kalliit yrtit, ja parhaan öljyn, ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä
hänen tavaroissansa oli. Ja ei mitään ollut hänen huoneessansa
ja kaikessa hänen vallassansa, jota ei Hiskia heille osoittanut. **14**
Niin tuli propheta Jesaia kuningas Hiskian tykö ja sanoi hänelle:
mitä nämät miehet ovat sanoneet, ja kusta he ovat tulleet sinun
tykös? Hiskia sanoi: he ovat tulleet kaukaiselta maalta, Babelista.
15 Hän sanoi: mitä he ovat nähneet sinun huoneessas? Hiskia
sanoi: he ovat nähneet kaikki, mitä minun huoneessani on, ja ei
ole mitään minun tavaroissani, jota en minä heille osoittanut
ole. **16** Niin sanoi Jesaia Hiskialle: kuule Herran sanaa: **17**
Katso, aika tulee, että kaikki sinun huoneestas ja kaikki, mitä
sinun esi-isäs koonneet ovat tähän päivään asti, viedään pois

Babeliin, ja ei jätetä mitään, sanoo Herra. **18** Ja myös lapset,
jotka sinusta tulevat, jotkas siität, otetaan kamaripalvelioiksi
Babelin kuninkaan huoneesen. **19** Hiskia sanoi Jesaialle: Herran
sana on hyvä, jonkas puhunut olet; ja sanoi vielä: eikö se niin
ole? kuitenkin että rauha ja uskollisuus minun aikanani olis. **20**
Mitä enempi sanomista on Hiskiasta, ja hänen voimastansa,
ja mitä hän tehnyt on, ja vesilammikosta ja kanavista, joilla
hän vedet johdatti kaupunkiin: eikö se ole kirjoitettu Juudan
kuningasten aikakirjassa? **21** Ja Hiskia nukkui isäinsä kanssa; ja
Manasse hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

21 Manasse oli kahdentoistakymmenen ajastaikainen
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisi ajastaikaa
kuudettakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli
Hephtsiba. **2** Ja hän teki pahaa Herran edessä, pakanain
kauhistusten jälkeen, jotka Herra Israelin lasten edestä oli
ajanut pois. **3** Hän rakensi korkeudet jälleen, jotka hänen
isänsä Hiskia kukistanut oli, ja nosti Baalin alttarin, ja teki
metsistön, niinkuin Ahab Israelin kuningas tehnyt oli, ja kumarsi
koko taivaan sotajoukkoa, ja palveli niitä, **4** Ja rakensi myös
alttarit Herran huoneesen, josta Herra sanonut oli: minä asetan
minun nimeni Jerusalemiin. **5** Ja hän rakensi koko taivaalliselle
sotajoukolle alttarit molempiin pihoihin Herran huoneesen,
6 Ja käytti poikansa tulessa, ja otti vaarin lintuin lauluista ja
merkeistä, ja piti noitia ja merkkein sanojia, ja teki paljon pahaa
Herran edessä, jolla hän hänen vihoitti. **7** Hän pani myös
metsistöjumalan, jonka hän tehnyt oli, huoneesen, josta Herra
Davidille ja hänen pojallensa Salomolle sanonut oli: tähän
huoneesen ja Jerusalemiin, jonka minä valinnut olen kaikista
Israelin sukukunnista, panen minä nimeni ijankaikkisesti, **8** Ja en

liikuta enää Israelin jalkoja siitä maasta, jonka minä heidän
isillensä antanut olen, jos he ainoastaan pitävät ja tekevät kaikki,
mitä minä heille käskenyt olen, ja kaiken sen lain, minkä minun
palveliani Moses heille käskenyt oli. **9** Mutta ei he totelleet
sitä, vaan Manasse vietteli heitä, niin että he tekivät pahemmin
kuin pakanat, jotka Herra Israelin lasten edestä hävittänyt oli.
10 Silloin puhui Herra palveliainsa prophetain kautta ja sanoi:
11 Että Manasse Juudan kuningas on nämät kauhistukset
tehnyt, jotka pahemmat ovat kuin kaikki ne kauhistukset, joita
Amorilaiset tehneet ovat, jotka hänen edellänsä olivat, ja on
myös saattanut Juudan syntiä tekemään epäjumalillansa; **12**
Sentähden sanoo Herra Israelin Jumala näin: katso, minä
saatan vahingon Juudan ja Jerusalemin päälle, että kuka ikänä
sen kuulee, pitää hänen molemmat korvansa soiman. **13**
Ja minä vedän Samarian mittanuoran Jerusalemin ylitse, ja
Ahabin huoneen painomitan, ja virutan Jerusalemin niinkuin
astiat virutetaan: ne virutetaan ja käännetään kumollensa.
14 Ja minä hylkään jääneet minun perimisestäni ja annan
heidät vihamiestensä käsiin, että heidän pitää oleman kaikille
vihollisillensa saaliiksi ja ryöstöksi: **15** Että he tekivät sitä, mikä
paha oli minun silmäini edessä, ja ovat minun vihoittaneet siitä
päivästä, jona heidän isänsä läksivät Egyptistä, tähän päivään
asti. **16** Ja Manasse vuodatti myös paljon viatointa verta, siihen
asti että Jerusalem sieltä ja täältä täynnä oli, ilman niitä syntejä,
joilla hän Juudan saatti syntiä tekemään, että he tekivät pahaa
Herran edessä. **17** Mitä enempi Manassesta sanomista on ja
kaikista, mitä hän tehnyt on, ja niistä synneistä, jotka hän teki:
eikö ne ole kirjoitetut Juudan kuningasten aikakirjassa? **18**
Ja Manasse nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin huoneensa

yrttitarhaan, joka oli Ussan yrttitarha; ja hänen poikansa Amon
tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **19** Kahden ajastaikainen
kolmattakymmentä oli Amon tullessansa Juudan kuninkaaksi, ja
hallitsi kaksi ajastakaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli
Mesulemet Hatsurin tytär Jotbasta. **20** Ja hän teki sitä, mikä
Herralle ei kelvannut, niinkuin hänen isänsä Manasse tehnyt oli.
21 Ja hän vaelsi kaikkia niitä teitä, joita hänen isänsä vaeltanut
oli, ja palveli epäjumalia, joita hänen isänsä palvellut oli, ja
kumarsi niitä, **22** Ja luopui Herrasta isäinsä Jumalasta, ja ei
vaeltanut Herran tiellä. **23** Ja Amonin palveliat tekivät liiton häntä
vastaan ja tappoivat kuninkaan omassa huoneessansa. **24**
Mutta maakunnan kansa löi kaikki ne kuoliaaksi, jotka olivat
liiton tehneet kuningas Amonia vastaan, ja kansa teki Josian
hänen poikansa kuninkaaksi hänen siaansa. **25** Mitä Amon
enempi tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten
aikakirjassa? **26** Ja hän haudattiin omaan hautaansa Ussan
yrttitarhassa, ja hänen poikansa Josia tuli kuninkaaksi hänen
siaansa.

22 Josia oli kahdeksan ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja
hallitsi yhden ajastajan neljättäkymmentä Jerusalemissa; hänen
äitinsä nimi oli Jedida Adajan tytär Botskatista. **2** Ja hän teki
sitä, mikä Herran edessä oli kelvollinen, ja vaelsi kaikella isänsä
Davidin tiellä, ja ei poikennut oikialle eli vasemmalle puolelle. **3**
Mutta kuningas Josian kahdeksantena vuonna toistakymmentä,
lähetti kuningas Saphanin Atsalian pojan Mesullamin pojan,
kirjoittajansa, Herran huoneesen, sanoen: **4** Mene ylimmäisen
papin Hilkian tykö, ja anna hänen lukea se raha, mikä Herran
huoneesen tuotu on, jonka ovenvartiat kansalta koonneet ovat,
5 Että ne annettaisiin teettäjille, jotka Herran huoneesen asetetut

ovat, ja he antaisivat työväelle, jotka työtä tekevät Herran
huoneessa ja parantavat mitä Herran huoneessa rauvennut
on, **6** Sepille, rakentajille, muuraajille ja niille, jotka hirsiä ja
vuoltuja kiviä ostaman pitää, huoneen parannukseksi; **7** Vaan ei
kuitenkaan yhtään lukua pidä heiltä vaadittaman niistä rahoista,
jotka heidän käsiinsä ovat annetut; vaan heidän pitää uskollisesti
niitä toimittaman. **8** Ja ylimmäinen pappi Hilkia sanoi Saphanille
kirjoittajalle: minä löysin lakikirjan Herran huoneesta; ja Hilkia
antoi kirjan Saphanille, ja hän luki sen. **9** Ja Saphan kirjoittaja
tuli kuninkaan tykö, ja ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: sinun
palvelias ovat koonneet ne rahat, jotka Herran huoneessa
löydetyt ovat, ja ovat ne jakaneet työväelle, jotka asetetut ovat
Herran huoneesen. **10** Ja Saphan kirjoittaja ilmoitti kuninkaalle
ja sanoi: Hilkia pappi antoi minulle kirjan; ja Saphan luki sen
kuninkaan edessä. **11** Kuin kuningas kuuli lakikirjan sanat,
repäisi hän vaatteensa. **12** Ja kuningas käski pappi Hilkiaa,
ja Ahikamia Saphanin poikaa, ja Aboria Mikajan poijaa, ja
Saphania kirjoittajaa, ja Asajaa kuninkaan palveliaa, sanoen:
13 Menkäät ja kysykäät Herralta minun puolestani, kansan ja
koko Juudan puolesta, tämän kirjan sanoista, joka löydetty
on; sillä se on suuri Herran viha, joka meidän päällemme
syttynyt on, ettei meidän isämme ole kuuliaiset olleet tämän
kirjan sanoille, että he olisivat tehneet niitä kaikkia, mitkä siinä
meille kirjoitetut olivat. **14** Niin meni pappi Hilkia, Ahikam, Akbor,
Saphan ja Asaja naisprophetan Huldan tykö, Sallumin Tikuan
pojan emännän, Harhamin pojan, vaatetten vartian (ja hän asui
Jerusalemissa toisella puolella); ja he puhuivat hänelle. **15** Mutta
hän sanoi heille: näin sanoo Herra Israelin Jumala: sanokaat sille
miehelle, joka teidät minun tyköni lähettänyt on: **16** Näin sanoo

Herra: katso, minä saatan onnettomuuden tähän siaan ja hänen
asuvaisillensa, kaikki lain sanat, jotka Juudan kuningas lukenut
on: **17** Että he ovat luopuneet minusta ja suitsuttaneet vieraille
jumalille, vihoittain minua kaikilla kättensä töillä, sentähden syttyy
minun vihani tätä siaa vastaan, ja ei pidä sammutettaman. **18**
Mutta Juudan kuninkaalle, joka teidät lähettänyt on kysymään
Herralta, pitää teidän näin sanoman: näin sanoo Herra Israelin
Jumala niistä sanoista, joita sinä kuullut olet: **19** Että sinun
sydämes on pehminnyt ja olet sinus nöyryyttänyt Herran edessä,
koskas kuulit, mitä minä sanoin tätä siaa ja hänen asuvaisiansa
vastaan, että heidän pitää tuleman hävitetyksi ja kiroukseksi, ja
olet repinyt vaattees, ja olet itkenyt minun edessäni: niin olen
minä myös kuullut sen, sanoo Herra. **20** Sentähden, katso,
kokoon minä sinua isäis tykö, ettäs kootaan rauhassa hautaas,
ettei sinun silmäs näkisi kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä
tälle sialle saatan. Ja he sanoivat sen kuninkaalle jälleen.

23 Ja kuningas lähetti, ja kaikki vanhimmat Juudasta ja
Jerusalemista kokoontuivat hänen tykönsä. **2** Ja kuningas
meni ylös Herran huoneesen ja kaikki Juudan miehet ja
Jerusalemin asuvaiset hänen kanssansa, papit ja prophetat,
ja kaikki kansa, pienet ja suuret; ja luettiin heidän korvainsa
kuullen kaikki liittokirjan sanat, joka Herran huoneesta löydetty
oli. **3** Ja kuningas seisoi yhden patsaan tykönä, ja teki liiton
Herran edessä, että heidän piti vaeltaman Herran jälkeen ja
pitämän hänen käskynsä, todistuksensa ja säätynsä, kaikesta
sydämestänsä ja kaikesta sielustansa, että heidän piti pitämän
nämät liiton sanat, jotka kirjoitetut olivat tässä kirjassa. Ja
kaikki kansa mielistyi siihen liittoon. **4** Ja kuningas käski
Hilkiaa ylimmäistä pappia, ja pappeja toisesta vuorosta, ja

ovenvartioita, ottaa Herran temppelistä kaikkinaiset kalut, jotka
Baalille, metsistölle ja kaikelle taivaalliselle sotajoukolle tehdyt
olivat; ja hän poltti ne ulkona Jerusalemin edessä Kidronin
laaksossa, ja niitten tuhka kannettiin sieltä Beteliin. **5** Ja hän otti
epäjumalain papit pois, jotka Juudan kuninkaat asettaneet olivat
suitsuttamaan korkeuksissa Juudan kaupungeissa ja ympäri
Jerusalemia, ja ne jotka suitsuttivat Baalille, auringolle ja kuulle
ja planeteille, ja kaikelle taivaalliselle sotajoukolle, **6** Ja antoi
viedä Astarotin Herran huoneesta, ulos Jerusalemista, Kidronin
ojan tykö, ja poltti sen Kidronin ojan tykönä, ja musersi sen
tuhaksi, ja heitti sen tuhan kansan lasten hautoihin, **7** Ja kukisti
huorain huoneet, jotka olivat Herran huoneen tykönä, joissa
vaimot kutoivat huoneita metsistölle. **8** Ja hän kokosi kaikki
papit Juudan kaupungeista ja saastutti korkeudet, joissa papit
suitsuttivat, Gebasta Bersebaan asti. Ja hän kukisti porttein
korkeudet, jotka olivat Josuan kaupungin päämiehen portin
vajassa, joka oli vasemmalla puolella kaupungin porttia, sisälle
mennessä. **9** Ei kuitenkaan korkeutten papit uhranneet koskaan
Herran alttarilla Jerusalemissa, vaan söivät kaltiaista leipää
veljeinsä keskellä. **10** Hän saastutti myös Tophetin, joka on
Hinnomin lasten laaksossa, ettei yksikään käyttäisi poikaansa
ja tytärtänsä tulessa Molokille; **11** Ja otti pois hevoset, jotka
Juudan kuninkaat auringolle asettaneet olivat Herran huoneen
sisällekäymiseen, NetanMelekin kamaripalvelian majan tykönä,
joka oli esikaupungissa; ja auringon rattaat poltti hän tulessa, **12**
Niin myös alttarit, jotka kattoin päällä Ahaksen salissa olivat, jotka
Juudan kuninkaat tehneet olivat. Ja ne alttarit, jotka Manasse
tehnyt oli kahdessa Herran huoneen pihassa, särki kuningas, ja
pakeni sieltä, ja heitti heidän tuhkansa Kidronin ojaan. **13** Ja

ne korkeudet, jotka Jerusalemin edessä olivat, oikialla puolella
Maskitin vuorta, jotka Salomo Israelin kuningas rakentanut
oli Astarotille Zidonin kauhistukselle, ja Kamokselle Moabin
kauhistukselle, ja Milkomille Ammonin lasten kauhistukselle, ne
saastutti myös kuningas. **14** Ja särki patsaat, ja hävitti metsistöt,
ja täytti heidän siansa ihmisten luilla, **15** Niin myös Betelin
alttarin, sen korkeuden, minkä Jerobeam Nebatin poika tehnyt
oli, joka Israelin saatti syntiä tekemään; hän kukisti sen alttarin ja
korkeuden, ja poltti myös metsistön. **16** Ja Josia käänsi itsensä
ja näki ne haudat, jotka olivat vuorella, lähetti ja antoi ottaa
luut haudoista, ja poltti ne alttarilla ja saastutti sen, Herran
sanan jälkeen, jonka Jumalan mies huutanut oli, joka nämät
niin ennen puhunut oli. **17** Ja hän sanoi: mikä haudan merkki
tämä on, jonka minä näen? Ja kaupungin kansa sanoi hänelle:
se on sen Jumalan miehen hauta, joka Juudasta tuli ja huusi
näitä, joita sinä tehnyt olet alttarille Betelissä. **18** Ja hän sanoi:
anna hänen maata, ja älkään yksikään liikuttako hänen luitansa.
Näin tulivat hänen luunsa vapahdetuksi sen prophetan luiden
kanssa, joka Samariasta tullut oli. **19** Ja Josia pani myös kaikki
korkeutten huoneet Samarian kaupungista pois, jotka Israelin
kuninkaat tehneet olivat vihaa kehoittaaksensa, ja teki heidän
kanssansa peräti niinkuin hän Betelissä tehnyt oli. **20** Ja hän
tappoi kaikki korkeutten papit, jotka siellä olivat alttareilla, ja
poltti ihmisten luut niiden päällä, ja palasi Jerusalemiin. **21**
Ja kuningas käski kaikkea kansaa ja sanoi: pitäkäät Herralle
Jumalallenne pääsiäistä, niinkuin kirjoitettu on tämän liiton
kirjassa, **22** Sillä ei yhtään pääsiäistä ollut niin pidetty kuin tämä,
tuomarien ajasta, jotka olivat tuominneet Israelia, ja kaikkein
Israelin kuningasten ja Juudan kuningasten aikana. **23** Mutta

kahdeksantenatoistakymmenentenä kuningas Josian vuonna
pidettiin tämä pääsiäinen Herralle Jerusalemissa. **24** Ja Josia
perkasi kaikki noidat, merkkein tulkitsiat, kuvat ja epäjumalat, ja
kaikki kauhistukset, jotka nähtiin Juudan maalla ja Jerusalemissa;
että hän pitäis lain sanat, jotka kirjassa kirjoitetut olivat, jonka
pappi Hilkia löysi Herran huoneesta. **25** Hänen vertaisensa
ei ollut yksikään kuningas ennen häntä, joka niin kaikesta
sydämestänsä, kaikesta sielustansa ja kaikesta voimastansa
itsensä käänsi Herran tykö, kaiken Moseksen lain jälkeen; ja
hänen jälkeensä ei tullut myöskään hänen kaltaistansa. **26** Ei
kuitenkaan kääntynyt Herra vihansa suuresta julmuudesta, jolla
hän Juudan päälle vihoitettu oli, kaikkein kehoitusten tähden,
joilla Manasse hänen kehoittanut oli. **27** Ja Herra sanoi: minä
heitän myös Juudan pois minun kasvoini edestä, niinkuin minä
Israelin heittänyt olen, ja hylkään tämän kaupungin, jonka
minä valinnut olen, Jerusalemin, ja sen huoneen, josta minä
puhunut olen: minun nimeni on oleva siellä. **28** Mitä enempi
Josiasta sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt on: eikö se ole
kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa? **29** Hänen ajallansa
matkusti Pharao Neko, Egyptin kuningas, Assyrian kuningasta
vastaan Phratin virran tykö; mutta kuningas Josia meni häntä
vastaan, ja se tappoi hänen Megiddossa, sittekuin hän oli nähnyt
hänen. **30** Ja hänen palveliansa veivät hänen kuolleena pois
Megiddosta, ja veivät hänen Jerusalemiin ja hautasivat hänen
omaan hautaansa. Ja maan kansa otti Joahaksen Josian pojan,
voitelivat ja tekivät hänen kuninkaaksi isänsä siaan. **31** Kolmen
ajastajan vanha kolmattakymmentä oli Joahas, kuin hän tuli
kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen
äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär Libnasta. **32** Ja hän teki

pahaa Herran edessä, niinkuin hänen esi-isänsä tehneet olivat.
33 Mutta Pharao Neko sitoi hänen kiinni Riblatissa Hamatin
maalla, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa, ja pani sakkoveron
maan päälle, sata leiviskää hopiaa ja leiviskän kultaa. **34** Ja
Pharao Neko teki Eliakimin Josian pojan kuninkaaksi, hänen
isänsä Josian siaan, ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi; mutta
Joahaksen hän otti ja vei Egyptiin, siellä hän kuoli. **35** Ja
Jojakim antoi Pharaolle hopian ja kullan; kuitenkin laski hän
maan verolliseksi, antamaan hopiaa Pharaon käskyn jälkeen:
itsekunkin maakunnan kansan teki hän verolliseksi voimansa
perästä hopiaan ja kultaan, Pharao Nekolle antaaksensa. **36**
Viidenkolmattakymmenen ajastajan vanha oli Jojakim, kuin
hän kuninkaaksi tuli, ja hallitsi yksitoistakymmentä ajastaikaa
Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi oli Zebuda, Pedajan tytär
Rumasta. **37** Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen
isänsäkin tehneet olivat.

24 Hänen aikanansa nousi Nebukadnetsar Babelin kuningas;
ja Jojakim tuli hänelle alamaiseksi kolmeksi vuodeksi; mutta hän
käänsi itsensä ja erkani hänestä. **2** Ja Herra antoi tulla hänen
päällensä sotaväen Kaldeasta, Syriasta, Moabista ja Ammonin
lapsista, ja antoi ne tulla Juudeaan hukuttamaan häntä, Herran
sanan jälkeen, niinkuin hän oli puhunut palveliainsa prophetain
kautta. **3** Mutta se tapahtui Juudalle Herran sanan jälkeen,
että hän heitä heittäis pois kasvoinsa edestä Manassen syntein
tähden, jotka hän tehnyt oli. **4** Ja myös viattoman veren tähden,
jonka hän vuodatti, ja täytti Jerusalemin viattomalla verellä: sitä
ei Herra tahtonut antaa anteeksi. **5** Mitä enempi Jojakimista
sanomista on, ja kaikista hänen teoistansa: eikö se ole kirjoitettu
Juudan kuningasten aikakirjassa? **6** Ja Jojakim nukkui isäinsä

kanssa ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen
siaansa. **7** Ja Egyptin kuningas ei lähtenyt enään maaltansa;
sillä Babelin kuningas oli häneltä ottanut kaikki pois, mitä
Egyptin kuninkaan oma oli, Egyptin ojasta Phratin virtaan asti.
8 Kahdeksantoistakymmenen vuotinen oli Jojakin tullessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa; hänen
äitinsä nimi oli Nehusta Elnatanin tytär Jerusalemista. **9** Ja hän
teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehnyt oli. **10**
Silloin matkustivat Nebukadnetsarin Babelin kuninkaan palveliat
ylös Jerusalemiin; ja kaupunki piiritettiin. **11** Ja Nebukadnetsar,
Babelin kuningas, tuli kaupungin tykö, ja hänen palveliansa
piirittivät sen. **12** Niin Jojakin Juudan kuningas meni äitinensä
Babelin kuninkaan tykö, ja hänen palveliansa, ja ylimmäisensä, ja
kamaripalveliansa. Ja Babelin kuningas otti hänen valtakuntansa
kahdeksantena vuonna. **13** Ja hän otti kaiken tavaran Herran
huoneesta ja kuninkaan huoneesta, ja rikkoi kaikki kultaiset
astiat, jotka Salomo Israelin kuningas oli Herran templiin
antanut tehdä niinkuin Herra puhunut oli, **14** Ja vei koko
Jerusalemin, kaikki ylimmäiset, kaikki voimalliset sotamiehet,
kymmenentuhatta vankia, ja kaikki puusepät ja rautasepät pois,
niin ettei yhtäkään jäänyt, vaan köyhimmät kansasta maalle;
15 Ja vei Jojakinin ja kuninkaan äidin, kuninkaan emännät ja
hänen kamaripalveliansa pois Babeliin. Ja ne voimalliset maalta
vei hän myös Jerusalemista vankina Babeliin. **16** Ja kaikki
väkevät miehet, seitsemäntuhatta, ja tuhannen puuseppää ja
rautaseppää, kaikki väkevät sotamiehet; ja Babelin kuningas vei
heidät vankina Babeliin. **17** Ja Babelin kuningas asetti Mattanian
hänen setänsä kuninkaaksi hänen siaansa ja muutti hänen
nimensä Zidkiaksi. **18** Yhden vuoden vanha kolmattakymmentä

oli Zidkia tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoistakymmentä
vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian
tytär Libnasta. **19** Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin
Jojakin myös tehnyt oli. **20** Sillä se tapahtui niin Jerusalemin ja
Juudan kanssa Herran vihasta, siihen asti että hän heitti heidät
pois kasvoinsa edestä. Ja Zidkia erkani Babelin kuninkaasta.

25 Niin tapahtui yhdeksäntenä hänen valtakuntansa
vuonna, kymmenentenä päivänä kymmenennellä kuulla, että
Nebukadnetsar Babelin kuningas tuli kaiken väkensä kanssa
Jerusalemin eteen, ja he sioittuivat sen eteen ja rakensivat
saarron joka taholta sen ympärille. **2** Ja niin oli se kaupunki
piiritetty kuningas Zidkian ensimäiseen vuoteen toistakymmentä.
3 Mutta yhdeksännellä kuukaudella tuli sangen suuri nälkä
kaupunkiin, niin ettei maakunnan kansalla mitään syömistä ollut. **4**
Niin kukistettiin kaupunki, ja kaikki sotamiehet pakenivat yöllä ulos
porttitietä, niiden kahden muurin väliltä, joka menee kuninkaan
yrttitarhaan (vaan Kaldealaiset olivat ympäri kaupunkia), ja
hän pakeni sitä tietä myöten tasaiselle kedolle. **5** Mutta
Kaldealaisten sotaväki ajoi kuningasta takaa, ja he käsittivät
hänen Jerihon kedolla; ja kaikki sotamiehet, jotka hänen
tykönänsä olivat, olivat hänestä hajonneet. **6** Mutta kuninkaan
he ottivat kiinni ja veivät hänen Babelin kuninkaan tykö Riblatiin;
ja he tuomitsivat hänen, **7** Ja he tappoivat Zidkian lapset
hänen silmäinsä nähden, ja puhkasivat Zidkian silmät, ja sitoivat
hänen kaksilla vaskikahleilla ja veivät Babeliin. **8** Seitsemäntenä
päivänä viidennellä kuukaudella, se on yhdeksästoistakymmenes
Nebukadnetsarin Babelin kuninkaan ajastaika, tuli Nebutsaradan
huovin päämies, Babelin kuninkaan palvelia, Jerusalemiin, **9** Ja
poltti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen, ja kaikki huoneet

Jerusalemissa, niin myös kaikki suuret huoneet poltti hän tulella.
10 Ja kaikki Kaldealaisten sotaväki, jotka huovin päämiehen
kanssa olivat, särkivät muurit, jotka Jerusalemin ympärillä olivat.
11 Mutta muun kansan, joka jäänyt oli kaupunkiin, ja ne jotka
Babelin kuninkaan tykö paenneet olivat, ja muun yhteisen
kansan vei Nebutsaradan huovin päämies pois. **12** Ja niitä
halvimpia maakunnassa jätti huovin päämies viinamäen miehiksi
ja peltomiehiksi. **13** Mutta Kaldealaiset särkivät vaskiset patsaat
Herran huoneessa, ja istuimet, ja vaskimeren, joka Herran
huoneessa oli, ja veivät niiden vasken Babeliin. **14** Ja padat,
lapiot, veitset, lusikat ja kaikki vaskiset astiat, joilla palveltiin,
ottivat he pois. **15** Huovin päämies otti myös pannut ja maljat,
jotka olivat kokonansa kullasta ja hopiasta, **16** Kaksi patsasta,
yhden meren ja istuimet, jotka Salomo oli antanut rakentaa
Herran huoneesen; joita vaski-astioita ei taidettu kaikkia punnita.
17 Yksi patsas oli kahdeksantoistakymmentä kyynärää korkia, ja
sen kruunu oli myös vaskesta, joka kruunu oli kolme kyynärää
korkia, ja verkko ja granatin omenat ympäri kruunun olivat kaikki
vaskesta: tainkaltainen oli myös toinen patsas verkkoinensa. **18**
Ja huovin päämies otti papin Serajan ensimäisestä vuorosta ja
papin Zephanian toisesta vuorosta, ja kolme ovenvartiaa, **19**
Ja yhden kamarihaltian otti hän kaupungista, joka oli sotaväen
haltiaksi asetettu, ja viisi miestä niistä, jotka seisoivat aina
kuninkaan edessä, jotka kaupungista löydettiin, ja Sopherin
sodanpäämiehen, joka maan kansan opetti sotimaan, niin
myös kuusikymmentä miestä maan väestä, jotka kaupungista
löydettiin. **20** Nämät otti Nebutsaradan huovin ylimmäinen
ja vei Babelin tykö Riblatiin. **21** Ja Babelin kuningas löi ja
tappoi ne Riblatissa Hematin maalla. Näin vietiin Juuda pois

maaltansa. **22** Mutta sen väen päälle, joka Juudan maassa
jälellä oli, jonka Nebukadnetsar Babelin kuningas jättänyt oli,
asetti hän Gedalian Ahikamin pojan, Saphamin pojan. **23**
Kuin kaikki sotajoukkoin päämiehet ja muut kuulivat Babelin
kuninkaan korottaneen Gedalian, tulivat he Gedalian tykö
Mitspaan: Ismael Netanian poika, ja Johanan Karean poika, ja
Seraja Tanhumetin Netophatilaisen poika, ja Jaasanja Maakatin
poika, miehinensä. **24** Ja Gedalia vannoi heille ja heidän
miehillensä ja sanoi heille: älkäät peljätkö olla Kaldealaisten
alamaisina: pysykäät maassa ja palvelkaat Babelin kuningasta,
niin te menestytte. **25** Mutta seitsemännellä kuukaudella tuli
Ismael Netanian poika, Elisaman pojan kuninkaallisesta suvusta,
ja kymmenen miestä hänen kanssansa, ja tappoivat Gedalian ja
ne Juudalaiset ja Kaldealaiset, jotka hänen kanssansa olivat
Mitspassa. **26** Niin nousi kaikki kansa sekä suuret että pienet,
ja sotaväen päämiehet, ja tulivat Egyptiin; sillä he pelkäsivät
Kaldealaisia. **27** Seitsemäntenä ajastaikana neljättäkymmentä,
sittekuin Jojakin Juudan kuningas oli viety pois, seitsemäntenä
päivänä kolmattakymmentä, toisella kuukaudella toistakymmentä
otti Evilmerodak Babelin kuningas ensimäisenä valtakuntansa
vuonna Jojakinin Juudan kuninkaan ylös vankihuoneesta, **28** Ja
puhui hänen kanssansa ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa
ylemmäksi niiden kuningasten istuimia, jotka hänen tykönänsä
olivat Babelissa, **29** Ja muutti hänen vankeutensa vaatteet;
ja hän söi aina hänen tykönänsä kaiken elinaikansa; **30** Ja
hän määräsi hänelle hänen osansa, hänelle aina joka päivä
kuninkaalta annettavaksi, kaikkena hänen elinaikananansa.

1 Aikakirja

1 Adam, Set, Enos, **2** Kenan, Mahaleel, Jared, **3** Henok,
Metusala, Lamek, **4** Noa, Sem, Ham ja Japhet. **5** Japhetin
lapset: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Tubal, Mesek ja Tiras.
6 Gomerin lapset: Askenas, Riphatja, Togarma. **7** Niin myös
Javanin lapset: Elisa ja Tarsisa, Kittim ja Dodanim. **8** Hamin
lapset: Kus, Mitsraim, Put ja Kanaan. **9** Ja Kusin lapset: Seba,
Hevila, Sabta, Raema ja Sabteka; ja Raeman lapset: Sjeba ja
Dedan. **10** Kus siitti Nimrodin: tämä rupesi olemaan voimallinen
maalla. **11** Mistraim siitti Ludim, Anamim, Lehabim, Naphutim,
12 Niin myös Patrusim ja Kaluhim, joista Philistealaiset ovat
tulleet ja Kaphtorim. **13** Kanaan siitti Zidonin esikoisensa ja
Hetin, **14** Niin myös Jebusin, Amorin ja Gergosin, **15** Ja Hevin,
Arkin ja Sinin, **16** Ja Arvadin, Zemarin ja Hematin. **17** Semin
lapset: Elam, Assur, Arphaksad, Lud ja Aram, Uts, Hul, Geter ja
Masek. **18** Arphaksad siitti Salan, ja Sala siitti Eberin. **19** Eberille
oli syntynyt kaksi poikaa: yhden nimi oli Peleg, että hänen
aikanansa oli maa jaettu, ja hänen veljensä nimi oli Joktan. **20**
Joktan siitti Almodadin ja Salephin, Hatsarmavetin ja Jaran, **21**
Hadoramin, Usalin ja Diklan, **22** Ebalin, Abimaelin ja Sjeban, **23**
Ophirin, Hevilan ja Jobadin: nämät ovat kaikki Joktanin lapset.
24 Sem, Arphaksad, Sala, **25** Eber, Peleg, Regu, **26** Serug,
Nahor, Tara, **27** Abram, se on Abraham. **28** Abrahamin lapset:
Isaak ja Ismael. **29** Nämät ovat heidän sukukuntansa: Ismaelin
esikoinen Nebajot, Kedar, Adbeel ja Mibsam, **30** Misma, Duma,
Masa, Hadad ja Tema, **31** Jetur, Naphis ja Kedma: nämät ovat
Ismaelin lapset. **32** Keturan Abrahamin toisen emännän lapset,
jotka hän synnytti: Simran, Joksan, Medan, Midian, Jesbak ja
Sua; ja Joksanin lapset: Sjeba ja Dedan. **33** Midianin lapset:

Epha, Epher, Henok, Abida ja Eldaa. Nämät ovat kaikki Keturan
lapset. **34** Ja Abraham siitti Isaakin. Isaakin lapset olivat Esau
ja Israel. **35** Esaun lapset: Eliphas, Reguel, Jeus, Jaelam ja
Korah. **36** Eliphan lapset: Teman, Omar, Zephi, Gaetan, Kenas,
Timna ja Amalek. **37** Reguelin lapset: Nahat, Sera, Samma ja
Missa. **38** Seirin lapset: Lotan, Sobal, Sibeon ja Ana, Dison,
Etser ja Disan. **39** Lotanin lapset: Hori ja Homam; mutta Lotanin
sisar oli Timna. **40** Sobalin lapset: Aljan, Manahat, Ebal, Sephi
ja Onam. Sibeonin lapset ovat: Aija ja Ana. **41** Anan lapset:
Dison. Disonin lapset: Hamran, Esban, Jitran ja Karan. **42**
Etserin lapset: Bilhan, Saevan, Jaekan. Disanin lapset: Uts ja
Aran. **43** Nämät ovat kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maalla,
ennenkuin yksikään kuningas hallitsi Israelin lasten seassa: Bela
Beorin poika, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. **44** Ja kuin
Bela oli kuollut, tuli Jobab Seran poika Botsrasta kuninkaaksi
hänen siaansa. **45** Kuin Jobab oli kuollut, tuli Husam kuninkaaksi
hänen siaansa, Temanilaisten maalta. **46** Kuin Husam oli kuollut,
tuli hänen siaansa kuninkaaksi Hadad Bedadin poika, joka löi
Midianilaiset Moabilaisten kedolla; ja hänen kaupunkinsa nimi oli
Avit. **47** Kuin Hadad oli kuollut, tuli hänen siaansa kuninkaaksi
Samla Masrekasta. **48** Kuin Samla oli kuollut, tuli Saul Rehobotin
virran tyköä kuninkaaksi hänen siaansa. **49** Kuin Saul oli kuollut,
tuli Baal Hanan Akborin poika kuninkaaksi hänen siaansa. **50**
Kuin Baal Hanan oli kuollut, hallitsi hänen siassansa Hadad; ja
hänen kaupunkinsa nimi oli Pagi. Ja hänen emäntänsä nimi
oli Mehetabeel, Matredin tytär, Mehasabin tyttären. **51** Kuin
Hadad oli kuollut, olivat ruhtinaat Edomissa: ruhtinas Timna,
ruhtinas Alja, ruhtinas Jetet, **52** Ruhtinas Oholibama, ruhtinas
Ela, ruhtinas Pinon, **53** Ruhtinas Kenas, ruhtinas Teman, ruhtinas

Mibtsar, **54** Ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram: nämät ovat Edomin
ruhtinaat.

2 Nämät ovat Israelin lapset: Ruben, Simeon, Levi ja Juuda,
Isaskar ja Sebulon, **2** Dan, Joseph ja Benjamin, Naphtali,
Gad ja Asser. **3** Juudan lapset: Ger, Onan, Sela, ne kolme
synnytti hänelle Suan tytär Kanaanealainen. Ja Ger Juudan
esikoinen oli paha Herran edessä, sentähden tappoi hän
hänen. **4** Ja Tamar hänen miniänsä synnytti hänelle Peretsen ja
Seran, niin että Juudan lapsia oli kaikkiansa viisi. **5** Peretsen
lapset: Hetsron ja Hamul. **6** Seran lapset: Simri, Etan, Heman,
Kalkol ja Dara: ja heitä kaikkiansa oli myös viisi. **7** Karmin
lapset: Akar, joka Israelin murheelliseksi saatti, ryhtyissänsä
kirottuun. **8** Etanin lapset, Asaria. **9** Hetsronin lapset, jotka
hänelle ovat syntyneet: Jerahmeel, Ram ja Kalubai. **10** Ram
siitti Amminadabin; Amminadab siitti Nahessonin, Juudan lasten
päämiehen. **11** Nahessson siitti Salman; Salma siitti Boaksen.
12 Boas siitti Obedin; Obed siitti Isain. **13** Isai siitti esikoisensa
Eliabin, toisen Abinadabin, kolmannen Simean, **14** Neljännen
Netaneelin, viidennen Raddain, **15** Kuudennen Otsemin ja
seitsemännen Davidin. **16** Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja
Abigail. Serujan lapset: Abisai, Joab ja Asael, ne kolme. **17** Ja
Abigail synnytti Amasan; ja Jeter Ismaelilainen oli Amasan isä.
18 Kaleb Hetsronin poika siitti emäntäinsä Asuban ja Jerigodin
kanssa, nämät ovat hänen lapsensa: Jeser, Sobad ja Ardon. **19**
Ja kuin Asuba kuoli, otti Kaleb itsellensä Ephratin, joka synnytti
hänelle Hurin. **20** Hur siitti Urin ja Uri siitti Betsaleelin. **21**
Sitte meni Hetsron Makirin Gileadin isän tyttären tykö ja nai
hänen, kuin hän oli kuudenkymmenen ajastaikainen; ja hän
synnytti hänelle Segubin. **22** Ja Segub siitti Jairin; ja hänellä

oli kolmekolmattakymmentä kaupunkia Gileadin maakunnassa.
23 Mutta Gesur ja Aram saivat heiltä Jairin kylät, Kenatin ja
hänen tyttärensä, kuusikymmentä kaupunkia: kaikki nämät ovat
Makirin Gileadin isän lapset. **24** Kuin Hetsron oli kuollut Kalebin
Ephratassa, niin Hetsronin emäntä Abia synnytti hänelle Assurin
Tekoan isän. **25** Ja Jerahmeelilla Hetsronin esikoisella olivat
lapset: hänen esikoisensa Ram, ja Buna, Oren, Otsem ja Ahia.
26 Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen emäntä, hänen nimensä oli
Atara, hän on Onamin äiti. **27** Ja Ramin Jerahmeelin esikoisen
lapset: Maats, Jamin ja Eker. **28** Ja Onamilla olivat lapset: Samai
ja Jada; Samain lapset: Nadab ja Abisur. **29** Ja Abisurin emännän
nimi oli Abihail, ja hän synnytti hänelle Ahbanin ja Molidin. **30**
Nadabin lapset: Seled ja Appaim. Ja Seled kuoli lapsetonna. **31**
Ja Appaimin lapset: Jisei; ja Jisein lapset: Sesan; Sesanin lapset:
Ahlai. **32** Ja Jodan Sammain veljen lapset: Jeter ja Jonatan. Ja
Jeter kuoli lapsetonna. **33** Ja Jonatanin lapset: Pelet ja Sasa:
nämät ovat Jerahmeelin lapset. **34** Sesanilla ei ollut yhtään
poikaa, vaan tyttäriä. Ja Sesanilla oli Egyptiläinen palvelia, hänen
nimensä oli Jarha. **35** Ja Sesan antoi Jarhalle palveliallensa
tyttärensä emännäksi, hän synnytti hänelle Attain. **36** Attai siitti
Natanin, Natan siitti Sabadin. **37** Sabad siitti Ephlalin, Ephlal
siitti Obedin. **38** Obed siitti Jehun, Jehu siitti Asarian. **39** Asaria
siitti Haletsin, ja Halets siitti Elasan. **40** Elasa siitti Sismain, ja
Sismai siitti Sallumin. **41** Sallum siitti Jekamian, ja Jekamia siitti
Elisaman. **42** Kalebin Jerahmeelin veljen lapset: Mesa hänen
esikoisensa; hän on Siphin isä: ja Maresan Hebronin isän lapset.
43 Ja Hebronin lapset: Kora, Tappua, Rekem ja Samma. **44**
Samma siitti Rahamin Jorkamin isän; ja Rekem siitti Sammain.
45 Ja Sammain poika Maon, ja Maon oli Betsurin isä. **46** Ja Epha

Kalebin vaimo synnytti Haranin, Motsan ja Gaseksen; ja Haran
siitti Gaseksen. **47** Ja Jahdain lapset: Regem, Jotam, Gesan,
Pelet, Epha ja Saaph. **48** Maeka Kalebin vaimo synnytti Seberin
ja Tirhenan. **49** Ja hän synnytti myös Saaphin Madmannan isän
ja Sjevan Makbenan isän ja Gibean isän. Ja Aksa oli Kalebin
tytär. **50** Nämät olivat Kalebin lapset Hurin pojan Ephratan
esikoisen: Sobal, Kirjatjearimin isä, **51** Salma Betlehemin isä,
Hareph Betgaderin isä. **52** Ja Sobalilla Kirjatjearimin isällä oli
poikia: Haroe, Hatsimenyhot. **53** Ja Kirjatjearimin sukukunnat:
Jetriläiset, Putilaiset, Sumatilaiset ja Misrailaiset. Heistä ovat
Zorgatilaiset ja Estaolilaiset tulleet. **54** Salman lapset, Betlehem
ja Netophatilaiset, Joabin huoneen kruunut; ja puoli osaa
Manatilaisista ovat Zorgilaiset. **55** Ja kirjoittajain sukukunnat, jotka
asuivat Jabeksessa, ovat Tirgatilaiset, Simealaiset, Sukatilaiset.
Nämät ovat Kiniläiset, jotka ovat tulleet Hammatista Rekabin
huoneen isästä.

3 Nämät olivat Davidin pojat, jotka hänelle syntyneet olivat
Hebronissa: Amnon esikoinen, joka syntyi Ahinoamista
Jisreeliläisestä, toinen Daniel Abigailista Karmelilaisesta. **2**
Kolmas Absalom Maakan poika Talmain Gessurin kuninkaan
tyttären, neljäs Adonia Haggitin poika, **3** Viides Sephatia
Abitalista, kuudes Jitream, hänen emännästänsä Eglasta. **4**
Nämät kuusi ovat hänelle syntyneet Hebronissa. Ja hän hallitsi
siellä seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta; mutta Jerusalemissa
hallitsi hän kolmeneljättäkymmentä ajastaikaa. **5** Ja nämät
ovat hänelle syntyneet Jerusalemissa: Simea, Sobab, Natan ja
Salomo, ne neljä Batsuasta Ammeelin tyttärestä. **6** Sitte Jibhar,
Elisama ja Eliphalet, **7** Nogah, Nepheg ja Japhia, **8** Elisama,
Eljada, Eliphelet; ne yhdeksän. **9** Nämät ovat kaikki Davidin pojat;

ilman muiden vaimoin lapsia. Ja Tamar oli heidän sisarensa.
10 Rehabeam oli Salomon poika, hänen poikansa Abia, hänen
poikansa Asa, hänen poikansa Josaphat, **11** Hänen poikansa
Joram, hänen poikansa Ahasia, hänen poikansa Joas, **12** Hänen
poikansa Amasia, hänen poikansa Asaria, hänen poikansa
Jotam, **13** Hänen poikansa Ahas, hänen poikansa Hiskia, hänen
poikansa Manasse, **14** Hänen poikansa Amon, hänen poikansa
Josia. **15** Mutta Josian pojat olivat: esikoinen Johanan, toinen
Jojakim, kolmas Zidkia, neljäs Sallum. **16** Mutta Jojakimin lapset:
Jekonia hänen poikansa, Zidkia hänen poikansa. **17** Mutta
vangitun Jekonian lapset: hänen poikansa Sealtiel, **18** (Hänen
poikansa) Malkiram, Pedaja, Senatsar, Jekamja, Hosama,
Nedabja. **19** Pedajan pojat, Zerubbabel ja Simi; Zerubbabelin
pojat Mesullam ja Hanania, ja heidän sisarensa Selomit, **20**
Hasuba, Ohel, Berekia, Hasadia, Jusabhesed; ne viisi. **21**
Hananian pojat Pelatja ja Jesaja; Rephajan pojat, Arnanin pojat,
Obadian pojat, Sekanian pojat. **22** Mutta Sekanian lapset:
Semaja; ja Semajan lapset: Hattus, Jigal, Baria, Nearia, Saphat;
ne kuusi. **23** Nearin lapset: Eljoenai, Hiskia, Asrikam; ne kolme.
24 Eljoenain lapset: Hodajeva, Eljasib, Pelaja, Akkub, Johanan,
Delaja ja Anani; ne seitsemän.

4 Juudan lapset: Perets, Hetsron, Karmi, Hur ja Sobal. **2** Mutta
Reaja Sobalin poika siitti Jahatin, Jahat siitti Ahumain ja Lahadin:
nämät ovat Zorgalaisten sukukunnat. **3** Ja nämät Etamin isän:
Jisreel, Jisma, Jidbas, ja heidän sisarensa nimi oli Hatslelponi. **4**
Ja Penuel Gedorin isä, ja Eser Husan isä: nämät ovat Hurin
Betlehemin isän Ephratan esikoisen lapset. **5** Mutta Ashurilla
Tekoan isällä oli kaksi emäntää, Helea ja Naera. **6** Ja Naera
synnytti hänelle Ahussamin, Hepherin, Temenin, Ahastarin:

nämät ovat Naeran lapset. **7** Mutta Helean lapset: Zeret, Jesohar
ja Etnan. **8** Mutta Kots siitti Anubin ja Hatsobeban, ja Aharhelin
Harumin pojan sukukunnat. **9** Mutta Jagbets oli kuuluisampi
veljiänsä; ja hänen äitinsä kutsui hänen Jagbets, sillä hän sanoi:
minä olen hänen synnyttänyt kivulla. **10** Ja Jagbets rukoili
Israelin Jumalaa ja sanoi: jos sinä minua hyvin siunaisit ja
levittäisit minun maani rajat, ja sinun kätes olis minun kanssani,
ja asettaisit sitä pahaa, ettei se minua vaivaisi. Ja Jumala antoi
tapahtua niinkuin hän rukoili. **11** Mutta Kelub Suan veli siitti
Mehirin, se on Estonin isä. **12** Mutta Eston siitti Petraphan,
Pasean, Tehinnan Irnahaksen isän: nämät ovat Rekan miehet.
13 Kenaksen lapset: Otniel ja Seraja; Otnielin lapset: Hatat.
14 Ja Meonatai siitti Ophran, ja Seraja siitti Joabin seppäin
laakson isän, sillä he olivat puusepät. **15** Kalebin Jephunnen
pojan lapset: Iru, Ela ja Naam; Elan lapset: Kenas. **16** Jehaleelin
lapset: Siph, Sipha, Tiria ja Asareel. **17** Esran lapset: Jeter,
Mered, Epher ja Jalon; ja hän siitti Mirjamin, Sammain, Jisban,
Estemoan isän. **18** Ja hänen Juudalainen emäntänsä synnytti
Jeredin Gedorin isän, Heberin Sokon isän, Jekuthelin Sanoan
isän: nämät ovat Bitian Pharaon tyttären lapset, jonka Mered
otti. **19** Hodijan emännän Nahamin Kegilan isän sisaren lapset:
Garmi ja Estemoa, Maakatilainen. **20** Ja Simonin lapset: Amnon
ja Rinna, Benhanan ja Tilon. Jisin lapset: Sohet ja Bensohet. **21**
Selan Juudan pojan lapset: Erlekan isä, Laeda Maresan isä, ja
liinainkutojain suvut Asbean huoneessa, **22** Niin myös Jokim, ja
Koseban miehet, Joas ja Saraph, jotka olivat herrat Moabissa
ja Jasubilekemissä: nämät ovat vanhat asiat. **23** He olivat
savenvalajat ja asuivat moisioissa ja umpiaidoissa, ja kuninkaan
tykönä työnsä tähden, siellä he asuivat. **24** Simeonin lapset:

Nemuel ja Jamin, Jarib, Sera, Saul, **25** Sallum hänen poikansa,
Mibsam hänen poikansa, Misma hänen poikansa. **26** Misman
pojat olivat: Hamuel hänen poikansa, Sakur hänen poikansa,
Simei hänen poikansa. **27** Simeillä oli kuusitoistakymmentä
poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillänsä ei ollut monta
lasta; sillä kaikki heidän sukukuntansa ei enentynyt niinkuin
Juudan lapset. **28** Ja he asuivat Bersebassa, Moladassa ja
Hatsarsuasissa, **29** Ja Bilhassa ja Etsemissä ja Toladissa, **30** Ja
Betuelissa ja Hormassa ja Siklagissa, **31** Ja Betmarkabotissa ja
Hatsarsusimissa, BetBirissä ja Saaraimissa. Nämät olivat heidän
kaupunkinsa, Davidin hallitukseen asti, **32** Ja heidän kylänsä,
Etam, Ain, Rimmon, Token ja Asan: viisi kaupunkia; **33** Ja kaikki
ne kylät, jotka olivat niiden kaupunkein ympäristöllä Baaliin
asti. Tämä on heidän asumasiansa ja sukukuntansa heidän
keskenänsä. **34** Ja Mesobab, Jamlek ja Josat Amatsian poika,
35 Joel ja Jehu Josibian poika, Serajan pojan, Asielin pojan, **36**
Eljoenai, Jaekoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel ja Benaja, **37**
Ja Sisa Siphin poika, Allonin pojan, Jedajan pojan, Simrin pojan,
Semajan pojan: **38** Nämät nimitettiin päämiehiksi sukukuntainsa
seassa; ja heidän isäinsä huone hajoitti itsensä paljouden
tähden. **39** Ja he menivät pois ja tulivat hamaan Gedoriin
asti itäiselle puolelle laaksoa, etsimään laidunta lampaillensa.
40 Ja he löysivät lihavan ja hyvän laitumen ja maan, joka oli
avara ja lavia, rauhallinen ja levollinen; sillä Hamin lapset olivat
ennen siellä asuneet. **41** Ja jotka nimenomattain kirjoitetut olivat,
tulivat Hiskian Juudan kuninkaan aikaan, ja he löivät muiden
majat ja Meonilaiset jotka sieltä löydettiin, ja hävittivät heidät
hamaan tähän päivään asti, ja asuivat heidän siallansa; sillä
siellä olivat laitumet heidän lampaillensa. **42** Ja silloin meni

heistä liki viisisataa miestä, jotka olivat Simeonin lapsia, Seirin
vuorelle; ja Pelatia, Nearia, Rephaja ja Ussiel Jisein lapset
olivat heidän päämiehensä, **43** Ja tappoivat päässeet ja jääneet
Amalekilaisista, ja asuivat siinä tähän päivään asti.

5 Rubenin Israelin esikoisen lapset, sillä hän oli ensimäinen
poika; mutta että hän isänsä vuoteen saastutti, annettiin hänen
esikoisuutensa Josephin Israelin pojan lapsille, ja ei hän ole
polviluvussa luettu esikoiseksi: **2** Sillä Juuda oli voimallinen
veljeinsä seassa, ja pääruhtinaat ovat hänestä; ja Josephilla on
esikoisuus. **3** Niin ovat Rubenin Israelin ensimäisen pojan lapset:
Hanok, Pallu, Hetsron ja Karmi. **4** Ja Joelin lapset: Semaja
hänen poikansa, Gog hänen poikansa, Simei hänen poikansa, **5**
Hänen poikansa Miika, hänen poikansa Reaja, hänen poikansa
Baal, **6** Hänen poikansa Beera, jonka Tiglat Pilneser Assyrian
kuningas vei vangiksi; hän oli Rubenilaisten pääruhtinas. **7** Mutta
hänen veljensä heidän sukukuntainsa jälkeen, koska he heidän
sukukunnissansa polvilukuun luettiin, pitivät he Jeielin ja Sakarian
pääruhtinainansa, **8** Ja Bela Asaksen poika, Seman pojan,
Joelin pojan: hän asui Aroerissa hamaan Neboon ja Baalmeoniin
asti; **9** Ja asui itään päin siihenasti kuin tullaan korpeen, Phratin
virran tyköä; sillä heidän karjansa oli paljo enentynyt Gileadin
maalla. **10** Ja Saulin ajalla sotivat he Hagarilaisia vastaan, niin
että ne lankesivat heidän kättensä kautta; ja he asuivat heidän
majoissansa, kaikessa itäisessä puolessa Gileadin maata. **11**
Ja Gadin lapset asuivat juuri heidän kohdallansa Basanin
maassa Salkaan asti. **12** Joel ylimmäinen, Sapham toinen,
Jaenai ja Saphat Basanissa. **13** Ja heidän veljensä heidän
isäinsä huoneen jälkeen, Mikael, Mesullam, Seba, Jorai, Jaekan,
Sia ja Eber, seitsemän. **14** Nämät ovat Abihailin lapset Hurin

pojan, Jaroan pojan, Gileadin pojan, Mikaelin pojan, Jesirain
pojan, Jahdon pojan, Busin pojan. **15** Ahi Abdielin poika, Gunin
pojan, oli päämies heidän isäinsä huoneessa. **16** Ja he asuivat
Basanin Gileadissa ja hänen kylissänsä ja kaikissa Saronin
esikaupungeissa, hamaan heidän rajoihinsa asti. **17** Nämät ovat
kaikki luetut polvilukuun Jotamin Juudan kuninkaan ja Jerobeamin
Israelin kuninkaan aikana. **18** Rubenin lapset, Gadilaiset ja
puoli Manassen sukukuntaa, jotka olivat urhoolliset miehet,
jotka kilpeä ja miekkaa kantoivat ja taisivat joutsen jännittää, ja
olivat oppineet sotimaan; joita oli neljäviidettäkymmentä tuhatta,
seitsemänsataa ja kuusikymmentä, jotka kelpasivat sotaan
menemään. **19** Ja kuin he läksivät sotaan Hagarilaisia, Jeturia,
Naphesta ja Nodabia vastaan, **20** Niin he autettiin niitä vastaan,
ja Hagarilaiset annettiin heidän käsiinsä, ja kaikki jotka heidän
kanssansa olivat; sillä he huusivat Jumalan tykö sodassa, ja
hän kuuli heidän rukouksensa, että he turvasivat häneen. **21** Ja
he veivät heidän karjansa pois, viisikymmentä tuhatta kamelia,
kaksisataa ja viisikymmentä tuhatta lammasta, kaksituhatta
aasia, niin myös satatuhatta ihmistä. **22** Sillä siellä lankesi monta
haavoitettuna, että sota oli Jumalalta. Ja he asuivat niiden siassa
vankeuteen asti. **23** Ja puolen Manassen sukukunnan lapset
asuivat maassa, Basanissa hamaan Baal Hermoniin ja Seniriin,
ja Hermonin vuoreen asti; sillä heitä oli monta. **24** Ja nämät
olivat pääruhtinaat heidän isäinsä huoneessa: Epher, Jisei, Eliel,
Asriel, Jeremia, Hodavia, Jahdiel, väkevät ja voimalliset miehet
ja kuuluisat pääruhtinaat heidän isäinsä huoneessa. **25** Ja koska
he syntiä tekivät isäinsä Jumalaa vastaan, ja tekivät huoruutta
niiden kansain epäjumalain kanssa siinä maassa, jotka Jumala
oli hävittänyt heidän edestänsä; **26** Herätti Israelin Jumala

Phulin Assyrian kuninkaan hengen, ja Tiglat Pilneserin Assyrian
kuninkaan hengen, ja vei Rubenilaiset, Gadilaiset ja puolen
Manassen sukukuntaa pois, ja vei heidät Halaan, Haboriin, ja
Haraan, ja Gosanin virran tykö, hamaan tähän päivään asti.

6 Levin lapset: Gerson, Kahat ja Merari. **2** Mutta Kahatin lapset:
Amram, Jitsehar, Hebron ja Usiel. **3** Amramin lapset: Aaron,
Moses ja Mirjam; Aaronin lapset: Nadab, Abihu, Eleasar ja
Itamar. **4** Eleasar siitti Pinehaan; Pinehas siitti Abisuan. **5**
Abisua siitti Bukkin; Bukki siitti Ussin. **6** Ussi siitti Serajan;
Seraja siitti Merajotin. **7** Merajot siitti Amarian; Amaria siitti
Ahitobin. **8** Ahitob siitti Zadokin; Zadok siitti Ahimaatsin. **9**
Ahimaats siitti Asarian; Asaria siitti Johananin. **10** Johanan siitti
Asarian, joka oli pappi siinä huoneessa, jonka Salomo rakensi
Jerusalemissa. **11** Asaria siitti Amarian; Amaria siitti Ahitobin.
12 Ahitob siitti Zadokin; Zadok siitti Sallumin. **13** Sallum siitti
Hilkian; Hilkia siitti Asarian. **14** Asaria siitti Serajan; Seraja siitti
Jotsadakin. **15** Jotsadak myös meni pois, silloin kuin Herra
antoi Juudan ja Jerusalemin vietää vankina Nebukadnetsarin
kautta. **16** Levin lapset: Gersom, Kahat ja Merari. **17** Ja
nämät olivat Gersomin lasten nimet: Libni ja Simei. **18** Kahatin
lapset: Amram, Jitsehar, Hebron ja Ussiel. **19** Merarin lapset:
Maheli ja Musi. Nämät ovat Leviläisten sukukunnat heidän
isäinsä seassa: **20** Gersomin poika oli Libni, hänen poikansa
Jahat, hänen poikansa Simma, **21** Hänen poikansa Joah,
hänen poikansa Iddo, hänen poikansa Sera, hänen poikansa
Jeatrai. **22** Kahatin lapset: hänen poikansa Amminadab, hänen
poikansa Kora, hänen poikansa Assir, **23** Hänen poikansa
Elkana, hänen poikansa Abiasaph, hänen poikansa Assir, **24**
Hänen poikansa Tahat, hänen poikansa Uriel, hänen poikansa

Ussia, hänen poikansa Saul. **25** Elkanan lapset: Amasai ja
Ahimot, **26** Elkana, hänen poikansa Elkana, hänen poikansa
Sophai, hänen poikansa Nahat, **27** Hänen poikansa Eliab,
hänen poikansa Jeroham, hänen poikansa Elkana. **28** Samuelin
lapset: hänen esikoisensa Vasni ja Abia. **29** Merarin lapset:
Maheli, hänen poikansa Libni, hänen poikansa Simei, hänen
poikansa Ussa, **30** Hänen poikansa Simea, hänen poikansa
Haggia, hänen poikansa Asaja. **31** Ja nämät ovat ne, jotka
David asetti veisaamaan Herran huoneesen, kuin arkki lepäsi.
32 Ja he palvelivat virsillä seurakunnan majan asuinsian edessä,
siihenasti että Salomo rakensi Herran huoneen Jerusalemissa;
ja he seisoivat virassansa asetuksensa jälkeen. **33** Ja nämät
ovat ne, jotka siellä seisoivat, ja heidän lapsensa: Kahatin
lapsista, Heman veisaaja, Joelin poika, Samuelin pojan, **34**
Elkanan pojan, Jerohamin pojan, Elielin pojan, Toan pojan, **35**
Zuphin pojan, Elkanan pojan, Mahatin pojan, Amasain pojan, **36**
Elkanan pojan, Joelin pojan, Asarian pojan, Zephanian pojan, **37**
Tahatin pojan, Assirin pojan, Abiasaphin pojan, Koran pojan, **38**
Jitseharin pojan, Kahatin pojan, Levin pojan, Israelin pojan. **39**
Ja hänen veljensä Assaph seisoi hänen oikialla puolellansa; ja
Assaph oli Berekian poika, Simejan pojan, **40** Mikaelin pojan,
Baesejan pojan, Malkian pojan, **41** Etnin pojan, Seran pojan,
Adajan pojan, **42** Etanin pojan, Simman pojan, Simein pojan, **43**
Jahatin pojan, Gersomin pojan, Levin pojan. **44** Mutta heidän
veljensä, Merarin lapset, vasemmalla puolella: Etan Kisin poika,
Abdin pojan, Mallukin pojan, **45** Hasabian pojan, Amasian pojan,
Hilkian pojan, **46** Amsin pojan, Banin pojan, Samerin pojan,
47 Mahelin pojan, Musin pojan, Merarin pojan, Levin pojan.
48 Ja Leviläiset heidän veljensä olivat annetut kaikkinaisiin

virkoihin Jumalan huoneen asuinsiassa. **49** Ja Aaron ja hänen
poikansa olivat sytyttäjät polttouhrin alttarilla ja suitsutusalttarilla
kaikkinaisissa töissä siinä kaikkein pyhimmässä, sovittamassa
Israelia, juuri niinkuin Moses Jumalan palvelia käskenyt oli. **50**
Nämät ovat Aaronin lapset: Eleasar hänen poikansa, Pinehas
hänen poikansa, Abisua hänen poikansa, **51** Bukki hänen
poikansa, Ussi hänen poikansa, Seraja hänen poikansa, **52**
Merajot hänen poikansa, Amaria hänen poikansa, Ahitob
hänen poikansa, **53** Zadok hänen poikansa, Ahimaats hänen
poikansa. **54** Ja nämät ovat heidän asuinsiansa ja kylänsä
heidän rajoissansa: Aaronin lasten Kahatilaisten sukukunnasta:
sillä arpa lankesi heille. **55** Ja he antoivat heille Hebronin
Juudan maalta ja hänen esikaupunkinsa hänen ympäristöltänsä.
56 Mutta kaupungin pellot ja sen kylät antoivat he Kalebille
Jephunnen pojalle. **57** Niin antoivat he Aaronin lapsille vapaat
kaupungit, Hebronin ja Libnan esikaupunkeinensa, Jaterin ja
Estemoan esikaupunkeinensa, **58** Hilen esikaupunkeinensa, ja
Debirin esikaupunkeinensa, **59** Asanin esikaupunkeinensa,
ja Betsemeksen esikaupunkeinensa; **60** Ja BenJaminin
sukukunnasta: Geban esikaupunkeinensa, Alemetin
esikaupunkeinensa ja Anatotin esikaupunkeinensa. Ja kaikki
kaupungit heidän sukukunnissansa olivat kolmetoistakymmentä
kaupunkia. **61** Mutta ne muut Kahatin lapset heidän
suvussansa, siitä puolesta Manassen sukukunnasta, saivat
kymmenen kaupunkia arvalla. **62** Gersonin lapset heidän
sukukuntainsa jälkeen saivat Isaskarin sukukunnalta, Asserin
sukukunnalta, Naphtalin sukukunnalta ja Manassen sukukunnalta
Basanissa, kolmetoistakymmentä kaupunkia. **63** Ja Merarin
lapset heidän sukukuntainsa jälkeen saivat arvalla Rubenin

sukukunnalta, Gadin sukukunnalta ja Sebulonin sukukunnalta,
kaksitoistakymmentä kaupunkia. **64** Ja Israelin lapset antoivat
myös Leviläisille kaupungit esikaupunkeinensa, **65** Ja antoivat
arvan jälkeen Juudan lasten sukukunnasta, Simeonin lasten
sukukunnasta, BenJaminin lasten sukukunnasta, ne kaupungit,
jotka he nimittivät. **66** Mutta ne, jotka olivat Kahatin lasten
suvusta, saivat rajakaupunkinsa Ephraimin sukukunnasta.
67 Niin antoivat he heille nämät vapaat kaupungit: Sikemin
ja sen esikaupungit, Ephraimin vuorelta, niin myös Geserin
ja sen esikaupungit, **68** Jokmeamin ja sen esikaupungit, ja
Bethoronin esikaupunkeinensa, **69** Ajalonin esikaupunkeinensa,
ja Gatrimmonin esikaupunkeinensa; **70** Niin myös puolesta
Manassen sukukunnasta, Anerin esikaupunkeinensa, ja Bileamin
esikaupunkeinensa, antoivat he jääneiden Kahatin lasten
sukukunnalle, **71** Mutta Gersonin lapsille antoivat he puolesta
Manassen sukukunnasta, Golanin Basanissa esikaupunkeinensa,
ja Astarotin esikaupunkeinensa; **72** Isaskarin sukukunnasta,
Kedeksen esikaupunkeinensa, ja Dobratin esikaupunkeinensa,
73 Ramotin esikaupunkeinensa, ja Anemin esikaupunkeinensa;
74 Asserin sukukunnasta, Masalin esikaupunkeinensa ja
Abdonin esikaupunkeinensa, **75** Hukokin esikaupunkeinensa,
ja Rehobin esikaupunkeinensa; **76** Naphtalin sukukunnasta,
Kedeksen Galileassa esikaupunkeinensa, Hammonin
esikaupunkeinensa ja Kirjataimin esikaupunkeinensa. **77** Muille
Merarin lapsille antoivat he Sebulonin sukukunnasta, Rimmonin
esikaupunkeinensa, ja Taborin esikaupunkeinensa; **78** Ja tuolta
puolen Jordania Jerihoon päin, itään käsin Jordanin tyköä,
Rubenin sukukunnasta, Betserin korvessa esikaupunkeinensa, ja
Jahsan esikaupunkeinensa; **79** Kedemotin esikaupunkeinensa,

ja Mephaatin esikaupunkeinensa; **80** Gadin sukukunnasta,
Ramotin Gileadissa esikaupunkeinensa, Mahanaimin
esikaupunkeinensa, **81** Ja Hesbonin esikaupunkeinensa, ja
Jaeserin esikaupunkeinensa.

7 Isaskarin lapset: Tola, Pua, Jasub ja Simron, neljä. **2**
Tolan lapset: Ussi, Rephaja, Jeriel, Jahemai, Jibsam ja
Samuel, jotka olivat päämiehet heidän isäinsä huoneessa
Tolasta, ja väkevät miehet sukukunnissansa; heidän lukunsa oli
Davidin aikana kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kuusisataa.
3 Ussin lapset: Jisraja. Ja Jisrajan lapset: Mikael, Obadia,
Joel ja Jesia, viisi, ja olivat kaikki päämiehet. **4** Ja heidän
kanssansa heidän sukukunnissansa isäinsä huoneessa oli
sotajoukko kuusineljättäkymmentä tuhatta; sillä heillä oli monta
emäntää ja lasta. **5** Ja heidän veljensä, jalot miehet kaikesta
Isaskarin sukukunnasta, olivat seitsemänyhdeksättäkymmentä
tuhatta, nämät kaikki luettiin polvilukuun. **6** BenJaminin
lapset: Bela, Beker, Jediael, ne kolme. **7** Belan lapset:
Etsbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iri, ne viisi, päämiehet heidän
isäinsä huoneesta, väkevät miehet, ja heitä luettiin polvilukuun
kaksikolmattakymmentä tuhatta ja neljäneljättäkymmentä. **8**
Bekerin lapset: Semira, Joas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot,
Abia, Anatot ja Alemeth: ne kaikki olivat Bekerin lapset, **9** Ja
olivat luetut polvilukuun heidän sukukunnastansa, heidän isäinsä
huoneen päämiehet, kaksikymmentä tuhatta ja kaksisataa jaloa
miestä. **10** Jediaelin lapset: Bilhan. Bilhanin lapset: Jeus,
Benjamin, Ehud, Kenaena, Setan, Tarsis ja Ahisaar. **11** Ne olivat
kaikki Jediaelin lapset, heidän isäinsä sukukuntain päämiehet, ja
väkevät miehet: seitsemäntoistakymmentä tuhatta ja kaksisataa,
jotka sotaan läksivät. **12** Suppim ja Huppim olivat Irin lapset.

Mutta Husim Aherin lapset. **13** Naphtalin lapset: Jahsiel, Guni,
Jetser ja Sallum, Bilhan lapset. **14** Manassen lapset: Esriel,
jonka hänen emäntänsä synnytti; mutta hänen Syrialainen
jalkavaimonsa synnytti Makirin Gileadin isän. **15** Makir otti
Huppimin ja Suppimin tyköä emännän, joka oli molempain sisar,
Maeka nimeltä; hänen toisen poikansa nimi oli Zelophkad. Ja
Zelophkadilla oli tyttäriä. **16** Ja Maeka Makirin emäntä synnytti
pojan, jonka hän kutsui Peres, ja hänen veljensä kutsuttiin
Sares, ja hänen poikansa oli Ulam ja Rakem. **17** Mutta Bedam
oli Ulamin poika. Nämät ovat Gileadin lapset, Makirin pojan
Manassen pojan. **18** Ja hänen sisarensa Moleeket synnytti
Ishudin, Abieserin ja Mahlan. **19** Ja Semidalla olivat nämät
lapset: Ahjan, Sikem, Likhi ja Aniam. **20** Nämät ovat Ephraimin
lapset: Sutela, ja Bered hänen poikansa, Tahat hänen poikansa,
Elada hänen poikansa, Tahat hänen poikansa, **21** Sabad
hänen poikansa, Sutela hänen poikansa, Eser ja Elad. Ja Gatin
miehet, siinä maassa syntyneet, löivät heidät kuoliaaksi; sillä
he olivat menneet ottamaan heidän karjaansa. **22** Ja heidän
isänsä Ephraim murehti kauvan aikaa; ja hänen veljensä tulivat
lohduttamaan häntä. **23** Ja hän meni emäntänsä tykö, ja hän
siitti ja synnytti pojan, jonka hän kutsui Beria, että hän oli
ollut ahdistuksessa huoneessansa. **24** Hänen tyttärensä oli
Seera, hän rakensi alimaisen ja ylimäisen Bethoronin ja Ussen
Seeran. **25** Hänen poikansa oli Repha ja Reseph, ja Tela hänen
poikansa, Tahan hänen poikansa, **26** Ladan hänen poikansa,
Ammihud hänen poikansa, Elisama hänen poikansa, **27** Nun
hänen poikansa, Josua hänen poikansa. **28** Ja heidän tavaransa
ja asuinsiansa oli Betel, kyläinsä kanssa, ja Naeran itään päin, ja
Geser länteen päin kyläinsä kanssa, Sekem kyläinsä kanssa,

hamaan Assaan asti kyläinsä kanssa; **29** Ja Manassen lasten
poikain tyköä, Betsean kylinensä, Taenak ja hänen kylänsä,
Megiddo ja hänen kylänsä. Näissä asuivat Josephin Israelin
pojan lapset. **30** Asserin lapset: Jimna, Jisva, Jisvi, Beria ja Sera
heidän sisarensa. **31** Berian lapset olivat: Heber ja Makiel, se on
Bersavitin isä. **32** Ja Heber siitti Japhletin, Somerin, Hotamin, ja
Suan heidän sisarensa. **33** Japhletin lapset: Pasak, Bimhal ja
Asvat: ne olivat Japhletin lapset. **34** Somerin lapset: Ahi, Rahga,
Jehubba ja Aram. **35** Ja hänen veljensä Helemin lapset: Zopha,
Jimna, Seles ja Amal. **36** Zophan lapset: Sua, Harnepher, Sual,
Beri ja Jimra, **37** Betser, Hod, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.
38 Jeterin lapset: Jephunne, Phispa ja Ara. **39** Ullan lapset:
Arah, Hanniel ja Ritsja. **40** Nämät olivat kaikki Asserin lapset,
valitut päämiehet heidän isäinsä huoneessa, väkevät miehet ja
päämiesten pääruhtinaat, ja luettiin polvittain sotajoukkoon, ja
heidän lukunsa oli kuusikolmattakymmentä tuhatta miestä.

8 Benjamin siitti Belan ensimäisen poikansa, Asbalin toisen,
Ahran kolmannen, **2** Noan neljännen, Raphan viidennen. **3** Ja
Belalla oli lapsia, Addar, Gera, Abihud, **4** Abisua, Naaman ja
Ahoa, **5** Gera, Sephupham ja Huram. **6** Nämät ovat Ehudin
lapset, jotka olivat isäin päämiehet niiden seassa, jotka asuivat
Gebassa; ja hän vei heitä Manahatiin, **7** Naaman, Ahia ja Gera,
hän vei heidät pois, ja siitti Ussan ja Ahihudin. **8** Ja Saharaim
siitti Moabin maalla, sittekuin hän heidät tyköänsä laskenut oli,
Husimista ja Baerasta hänen emännistänsä. **9** Ja hän siitti
emännästänsä Hodesta, Jobabin, Zibian, Mesan ja Malkamin,
10 Jeusin, Sobjan ja Mirman. Nämät ovat hänen lapsensa,
isäin päämiehet. **11** Husimista siitti hän Abitobin ja Elpaalin.
12 Elpaalin lapset olivat: Eber, Miseam ja Semer: se rakensi

Onon ja Lodin, ja hänen kylänsä. **13** Ja Beria ja Sama olivat
isäin päämiehet, niiden, jotka asuivat Ajalonissa: ne ajoivat niitä
takaa, jotka asuivat Gatissa. **14** Ja Ahio, Sasak ja Jeremot, **15**
Sebadia, Arad, Ader, **16** Mikael, Jispa ja Joha, Berian lapset. **17**
Sebadia, Mesullam, Hiski, Heber, **18** Jismerai, Jislia ja Jobab,
Elpaanin lapset. **19** Jakim, Sikri ja Saddi, **20** Elienai, Zilletai ja
Eliel, **21** Adaja, Beraja ja Simrat, Simein lapset. **22** Jispan, Eber
ja Eliel. **23** Abdon, Sikri ja Hanan, **24** Hananja, Elam ja Antotia,
25 Jiphdeja ja Penuel, Sasakin lapset. **26** Samserai, Seharia ja
Atalia, **27** Jaeresia, Elia ja Sikri, Jerohamin lapset. **28** Nämät
ovat isäin päämiehet heidän sukukunnissansa; ja he asuivat
Jerusalemissa. **29** Mutta Gibeonissa asui Gibeonin isä; ja hänen
emäntänsä nimi oli Maeka. **30** Ja hänen ensimäinen poikansa oli
Abdon, sitte oli Zur, Kis, Baal ja Nadab, **31** Gedor, Ahio ja Seker.
32 Mutta Miklot siitti Simean; ja he asuivat myös Jerusalemissa
veljeinsä kohdalla heidän kanssansa. **33** Ner siitti Kisin; Kis siitti
Saulin; Saul siitti Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin.
34 Jonatanin poika oli Meribbaal; Meribbaal siitti Miikan. **35**
Miikan lapset olivat: Piton, Melek, Taerea ja Ahas. **36** Ahas siitti
Joaddan; Joadda siitti Alemetin, Asmavetin ja Simrin; Simri siitti
Motsan. **37** Motsa siitti Binean; hänen poikansa oli Rapha, hänen
poikansa Elasa, hänen poikansa Atsel. **38** Mutta Atselilla oli
kuusi poikaa, joiden nimet olivat: Esrikam, Bokru, Ismael, Searia,
Obadia ja Hanan. Nämät kaikki olivat Atselin pojat. **39** Esekin
hänen veljensä lapset: Ulam hänen ensimäinen poikansa, Jeus
toinen, Eliphelet kolmas. **40** Mutta Ulamin lapset olivat vahvat
miehet ja jalot joutsimiehet, ja heillä oli paljo poikia ja poikain
poikia, sata ja viisikymmentä. Nämät kaikki ovat Benjaminin
lapsista.

9 Ja koko Israel luettiin polviluvun jälkeen, ja katso, he ovat
kirjoitetut Israelin kuningasten kirjaan; ja Juuda vietiin Babeliin
pahain tekoinsa tähden. **2** Mutta ne ensimäiset asujamet,
jotka tulivat perintöönsä ja kaupunkeihinsa, olivat Israel, papit,
Leviläiset ja Netinimit. **3** Ja silloin asuivat Jerusalemissa Juudan
lapsista, Benjaminin lapsista, ja Ephraimin ja Manassen lapsista:
4 Utal Ammihudin poika, Omrin pojan, Imrin pojan, Banin pojan,
Peretsin Juudan pojan lapsista. **5** Mutta Silonilaisista Asaja
ensimäinen poika, ja hänen poikansa. **6** Seran lapsista, Jeguel
veljinensä; kuusisataa ja yhdeksänkymmentä. **7** Benjaminin
lapsista, Sallu Mesullamin poika, Hodavian pojan, Hassenuan
pojan, **8** Ja Jibneja Jerohamin poika, ja Ela Ussin poika, Mikrin
pojan, ja Mesullam Sephatian poika, Reguelin pojan, Jibnejan
pojan; **9** Niin myös heidän veljensä sukukuntainsa jälkeen
yhdeksänsataa ja kuusikuudettakymmentä: nämät kaikki ovat
olleet isäin päämiehet heidän isäinsä huoneessa. **10** Papeista:
Jedaja, Jojarib ja Jakin, **11** Ja Asaria Hilkian poika, Mesullamin
pojan, Zadokin pojan, Merajotin pojan, Ahitobin pojan, Jumalan
huoneen päämies, **12** Ja Adaja Jerohamin poika, Pashurin
pojan, Malkian pojan, ja myös Maesai Adielin poika, Jahseran
pojan, Mesullamin pojan. Mesillemitin pojan, Immerin pojan;
13 Niin myös heidän veljeinsä päämiehet isäinsä huoneessa,
tuhannen seitsemänsataa ja kuusikymmentä väkevää miestä,
toimittamaan viran menoja Jumalan huoneessa. **14** Mutta
Leviläisistä, jotka olivat Merarin lapsia, Semaja Hassubin poika,
Asrikamin pojan, Hasabian pojan; **15** Ja Bakbakkar, Heres, ja
Galal, ja Mattania Miikan poika, Sikrin pojan, Asaphin pojan; **16**
Ja Obadia Semajan poika, Galalin pojan, Jedutunin pojan, ja
Berekia Asan poika, Elkanan pojan, joka asui Netophatilaisten

kylissä. **17** Ja ovenvartiat olivat Sallum, Akkub, Talmon, Ahiman
ja heidän veljensä: Sallum oli ylimmäinen. **18** Sillä he olivat
tähän saakka vartioineet itäisellä puolella kuninkaan porttia: ne
olivat ovenvartiat Levin poikain seassa. **19** Ja Sallum Koren
poika Ebjasaphin pojan, Koran pojan ja hänen veljensä hänen
isänsä huoneesta, ne Korhilaiset, heidän virkansa menoissa,
vartioitsemaan seurakunnan majan ovipieleen; ja heidän isänsä
pitää vartioitseman Herran leirissä sisällekäymistä. **20** Mutta
Pinehas Eleasarin poika oli ennen ollut heidän päämiehensä;
sillä Herra oli hänen kanssansa. **21** Ja Sakaria Meselemian poika
oli vartia seurakunnan majan ovella. **22** Kaikki nämät olivat valitut
ovea vartioitsemaan, kaksisataa ja kaksitoistakymmentä, jotka
olivat luetut polviluvun jälkeen heidän kylissänsä. Ja David ja
Samuel, näkiä, asettivat heitä virkaan heidän uskollisuudessansa,
23 Niin että he ja heidän lapsensa ottivat Herran huoneesta
vaarin, seurakunnan majan huoneesta, että he sitä vartioitsivat.
24 Ja ovenvartiat olivat asetetut neljää ilmaa kohden: itään,
länteen, pohjaan ja etelään päin. **25** Mutta heidän veljensä olivat
maakylissänsä, niin kuitenkin, että heidän piti tuleman sisälle
seitsemäntenä päivänä, ja ajasta niin aikaan heidän tykönänsä
oleman. **26** Sillä Leviläiset olivat uskotut olemaan neljäksi
ylimmäiseksi ovenvartiaksi; ja he olivat myös kätkyin ja Herran
huoneen tavarain päällä. **27** Ja he olivat yötä Jumalan huoneen
ympärillä; sillä heidän piti sitä vartioitseman, ja avajaman joka
aamu. **28** Ja muutamat olivat heistä viran asetten päällä;
sillä heidän piti ne kantaman ulos ja sisälle luvun jälkeen. **29**
Ja muutamat heistä olivat asetetut astiain ja pyhäin kaluin
päälle, sämpyläjauhoin, viinan, öljyn, pyhän savun ja myös
yrttein päälle. **30** Mutta muutamat pappein lapsista tekivät hyvin

valmistettuja voiteita. **31** Ja Mattitjalle Leviläisistä, Sallumin
Korhilaisten ensimäiselle pojalle oli uskottu mitä pannuissa
valmistettiin. **32** Ja Kahatilaisista heidän veljistänsä olivat asetetut
katsomusleipäin yli, että he niitä valmistaisivat joka sabbattina.
33 Nämät ovat veisaajat, Leviläisten isäin päämiehet vapaat
heidän kammioissansa; sillä he olivat siellä askareissansa päivää
ja yötä. **34** Nämät olivat ylimmäiset Leviläisten isät, päämiehet
sukukunnissansa; he asuivat Jerusalemissa. **35** Jegil Gibeonin
isä asui Gibeonissa; hänen emäntänsä nimi oli Maeka, **36**
Ja hänen ensimäinen poikansa Abdon, Zur, Kis, Baal, Ner ja
Nadab, **37** Gedor, Ahio, Sakaria ja Miklot. **38** Mutta Miklot siitti
Simeamin; jotka myös asuivat veljeinsä kohdalla, veljinensä
Jerusalemissa. **39** Ja Ner siitti Kisin; Kis siitti Saulin; Saul siitti
Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin, Esbaalin. **40** Ja Meribbaal
oli Jonatanin poika; ja Meribbaal siitti Miikan. **41** Miikan pojat
olivat Piton, Melek ja Tahrea. **42** Ahas siitti Jaeran; Jaera siitti
Alemetin, Asmavetin ja Simrin; Simri siitti Motsan. **43** Motsa siitti
Binejan; ja Rephaja oli hänen poikansa, Eleasa hänen poikansa,
Atsel hänen poikansa. **44** Ja Atselilla oli kuusi poikaa, ja nämät
olivat heidän nimensä: Asrikam, Bokru, Ismael, Searia, Obadia
ja Hanan: ne olivat Atselin pojat.

10 Mutta Philistealaiset sotivat Israelia vastaan; ja Israel pakeni
Philistealaisia, ja he lankesivat lyötynä Gilboan vuorella. **2** Ja
Philistealaiset kovin ajoivat Saulia ja hänen poikiansa takaa, ja
Philistealaiset löivät Jonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin
pojat. **3** Ja sota oli ankara Saulia vastaan, ja joutsimiehet tulivat
hänen päällensä, ja hän haavoitettiin ampujilta. **4** Niin sanoi Saul
aseensa kantajalle: vedä miekkas ulos ja pistä minut lävitse,
ettei nämät ympärileikkaamattomat tulisi ja tekisi häpiällisesti

minulle. Mutta hänen aseensa kantaja ei tahtonut; sillä hän
pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja heittäysi siihen. **5** Kuin
hänen aseensa kantaja näki Saulin kuolleeksi, heittäysi myös
hän miekkaan ja kuoli. **6** Ja niin Saul kuoli, ja kolme hänen
poikaansa, ja koko hänen huoneensa kuoli yhtä haavaa. **7** Kuin
Israelin miehet, jotka laaksossa olivat, näkivät heidän paenneeksi
ja Saulin poikinensa kuolleeksi, jättivät he kaupunkinsa ja
pakenivat. Ja Philistealaiset tulivat ja asuivat niissä. **8** Toisena
päivänä tulivat Philistealaiset riisumaan lyötyjä, ja he löysivät
Saulin poikinensa makaavan Gilboan vuorella. **9** Ja sittekuin
he hänen riisuneet olivat, ottivat he hänen päänsä ja aseensa,
ja lähettivät Philistealaisten maan ympäri, ja antoivat ilmoittaa
epäjumalillensa ja kansalle, **10** Ja panivat hänen aseensa
jumalansa huoneesen, ja hänen päänsä löivät he kiinni Dagonin
huoneen päälle. **11** Kuin kaikki Gileadin Jabeksessa kuulivat
kaikki, mitä Philistealaiset Saulille tehneet olivat, **12** Nousivat
kaikki väkevät miehet ja ottivat Saulin ja hänen poikansa ruumiit,
ja veivät ne Jabekseen, ja hautasivat heidän luunsa tammen alle
Jabeksessa, ja paastosivat seitsemän päivää. **13** Ja niin kuoli
Saul pahoissa teoissansa, joita hän Herraa vastaan tehnyt oli,
ettei hän pitänyt Herran sanaa, ja että hän myös etsi velhovaimoa
kysyäksensä häneltä, **14** Ja ei kysynyt Herralta; sentähden
tappoi hän hänen, ja käänsi valtakunnan Davidille Isain pojalle.

11 Ja koko Israel kokoontui Davidin tykö Hebroniin ja sanoi:
katso, me olemme sinun luus ja lihas. **2** Ja aina ennenkin, Saulin
ollessa kuninkaana, johdatit sinä Israelin ulos ja sisälle. Ja Herra
sinun Jumalas on sanonut sinulle: sinun pitää kaitseman kansaani
Israelia ja sinun pitää oleman kansani Israelin päämiehen. **3** Ja
kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebroniin, ja

David teki liiton heidän kanssansa Herran edessä Hebronissa. Ja
he voitelivat Davidin Israelin kuninkaaksi Herran sanan jälkeen
Samuelin kautta. **4** Sitten meni David ja koko Israel Jerusalemiin,
se on Jebus; sillä Jebusilaiset asuivat siinä maassa. **5** Ja
Jebuksen asuvaiset sanoivat Davidille: sinun ei pidä tuleman
tänne; mutta David voitti Zionin linnan, se on Davidin kaupunki.
6 Ja David sanoi: joka Jebusilaiset ensin lyö, hänen pitää oleman
pään ja ylimmäisen. Niin Joab Zerujan poika astui ensin ylös ja
tuli päämieheksi. **7** Ja David asui linnassa; sentähden kutsuivat
he sen Davidin kaupungiksi. **8** Ja hän rakensi kaupungin ympäri
Millosta ja sitte kaiken ympäri. Ja Joab jätti ne elämään, jotka
jääneet olivat kaupunkiin. **9** Ja niin David menestyi ja tuli
väkeväksi, ja Herra Zebaot oli hänen kanssansa. **10** Nämät ovat
ylimmäiset Davidin väkevimpäin seassa, jotka miehuullisesti
hänen kanssansa pitivät hänen valtakunnassansa koko Israelin
tykönä, niin että hän tehtiin kuninkaaksi Herran sanan jälkeen
Israelin ylitse. **11** Ja tämä on Davidin sankarien luku: Jasobeam
Hakmonin poika ylimmäinen päämiesten seassa. Hän nosti
keihäänsä ja löi kerralla kolmesataa. **12** Hänen jälkeensä oli
Eleasar, Dodon Ahohilaisen poika, hän oli kolmen sankarin
seassa. **13** Tämä oli Davidin kanssa Pasdammimissa, kuin
Philistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotaan. Ja oli kappale
peltoa ohraa täynnä, ja kansa pakeni Philistealaisia. **14** Ja he
astuivat keskelle peltoa, ja varjelivat sen, ja löivät Philistealaiset.
Ja Herra antoi heille suuren autuuden. **15** Ja kolme niistä
kolmestakymmenestä ylimmäisestä tulivat kalliolle alas Davidin
tykö Adullamin luolaan. Mutta Philistealaisten leiri oli Rephaimin
laaksossa. **16** Ja David oli silloin linnassa; ja Philistealaisten
kansa oli silloin Betlehemissä. **17** Ja David himoitsi ja sanoi:

kuka antais minun juoda sitä vettä, joka on kaivossa Betlehemin
portin tykönä? **18** Niin ne kolme juoksivat Philistealaisten leiriin,
ja ammunsivat vettä kaivosta Betlehemin portin tyköä, ottivat ja
kantoivat Davidille; mutta ei David tahtonut sitä juoda, vaan kaasi
sen Herran eteen, **19** Ja sanoi: Jumala antakoon sen kaukana
olla minusta, että minä tämän tekisin! pitäiskö minun juoman
näiden miesten verta heidän henkensä vaarassa? sillä he ovat
sen tuoneet henkensä vaaralla; sentähden ei hän tahtonut sitä
juoda. Sen tekivät ne kolme sankaria. **20** Abisai Joabin veli,
hän oli ylimmäinen kolmesta, ja hän nosti keihäänsä ja löi
kolmesataa, ja hän ylistettiin niiden kolmen seassa. **21** Ja hän oli
kolmen seassa kuuluisampi kahta ja oli heidän päämiehensä;
mutta kolmen tykö ei hän tullut. **22** Benaja Jojadan poika
väkevän miehen poika, joka suuria töitä tehnyt oli, Kabtseelista:
hän löi kaksi Moabilaisten jalopeuraa; ja hän meni alas ja löi
jalopeuran keskellä kaivoa lumen aikana. **23** Hän löi myös
Egyptin miehen, joka oli viisi kyynärää pitkä, ja Egyptiläisen
kädessä oli keihäs niinkuin kankaan puu, mutta hän meni alas
hänen tykönsä sauvalla, tempasi keihään Egyptiläisen kädestä
ja tappoi hänen omalla keihäällänsä. **24** Näitä teki Benaja
Jojadan poika; ja hän ylistettiin kolmen uljasten seassa, **25** Ja oli
kuuluisampi niitä kolmeakymmentä; mutta kolmen tykö ei hän
tullut. Ja David teki hänen salaiseksi neuvonantajaksensa. **26** Niin
myös sotasankarit: Asahel Joabin veli, Elhanan Dodonin poika
Betlehemistä, **27** Samot Harorilainen, Heles Pelonilainen, **28** Ira
Ikeksen Tekoalaisen poika, Abieser Antotilainen. **29** Sibbekai
Husatilainen, Ilai Ahohilainen, **30** Maherai Netophatilainen,
Heled Baenan Netophatilaisen poika, **31** Ittai Ribain poika
Gibeasta, BenJaminin lapsista, Benaja Pirtagonilainen, **32** Hurai

Gasin pojista, Abiel Arbatilainen, **33** Asmavet Baharumilainen,
Eliahba Saalbonilainen; **34** Hasemin Gisonilaisen lapset: Jonatan
Sagen Hararilaisen poika, **35** Ahiam Sakarin Hararilaisen
poika, Eliphal Urin poika, **36** Hepher Makeratilainen, Ahia
Pelonilainen, **37** Hetsro Karmelilainen, Naerai Asbain poika, **38**
Joel Natanin veli, Mibhar Hagrin poika, **39** Zelek Ammonilainen,
Naherai Berotilainen, Joabin Zerujan pojan aseenkantaja, **40**
Ira Jetriläinen, Gareb Jetriläinen, **41** Uria Hetiläinen, Sabad
Ahelain poika, **42** Adina Sisan Rubenilaisen poika, Rubenilaisten
päämies, ja kolmekymmentä oli hänen kanssansa; **43** Hanan
Maekan poika, Josaphat Mitniläinen, **44** Ussia Asteratilainen,
Sama ja Jeiel Hotamin Aroerilaisen pojat, **45** Jediael Simrin
poika, Joha hänen veljensä, Titsiläinen, **46** Eliel Maheavilainen,
Jeribai ja Josavia Elnaamin pojat, Itma Moabilainen, **47** Eliel,
Obed ja Jaesiel Mesobajasta.

12 Nämät tulivat Davidin tykö Ziklagiin, kuin hän vielä oli
suljettu Saulin Kisin pojan edestä; ja he olivat myös sankarein
seassa, jotka sotaan auttivat, **2** Ja olivat soveliaat ampujat
joutsella molemmin käsin, kivillä, nuolilla ja joutsilla: Saulin
veljistä, BenJaminista: **3** Ahieser päämies ja Joas, Semajan
Gibealaisen pojat, Jesiel ja Pelet Asmavetin pojat, Baraka ja Jehu
Antonilainen, **4** Jesmaja Gibeonilainen, väkevä kolmenkymmenen
seassa ja ylitse kolmenkymmenen, Jeremia, Jahesiel, Johanan
ja Josabad Gederalainen, **5** Elusai, Jerimot, Bealia, Semaria ja
Saphatia Harophilainen, **6** Elkana, Jesija, Asareel, Joeser ja
Jasobeam Korhilainen, **7** Joela ja Sedadia Jerohamin lapset
Gedorista. **8** Gadilaisista eroittivat heitänsä Davidin tykö linnaan
korvessa väkevät sankarit ja sotamiehet, jotka kilpeä ja keihästä
kantoivat; ja heidän kasvonsa olivat niinkuin jalopeuran kasvot, ja

nopiat niinkuin metsävuohet vuorilla: **9** Ensimäinen Eser, toinen
Obadia, kolmas Eliab, **10** Neljäs Mismanna, viides Jeremia,
11 Kuudes Attai, seitsemäs Eliel, **12** Kahdeksas Johanan,
ykdeksäs Elsabad, **13** Kymmenes Jeremia, yksitoistakymmenes
Mahbanai. **14** Nämät olivat Gadin lapsista sodan päämiehet:
vähin sadan päälle ja suurin tuhannen päälle. **15** Nämät ovat
ne jotka menivät Jordanin ylitse ensimäisenä kuuna, kuin se
oli täysi kaikkiin reunoihinsa asti; ja he ajoivat pakoon kaikki,
jotka asuivat laaksossa, itään ja länteen päin. **16** Ja sinne
myös tulivat BenJaminin lapsista ja Juudasta, Davidin tykö
linnaan. **17** Ja David meni ulos heidän tykönsä, ja vastasi ja
sanoi heille: jos tulitte rauhan kanssa minun tyköni auttamaan
minua, niin olkoon sydämeni teidän kanssanne: vaan jos tulitte
pettämään minua vihollisilleni, vaikka ei vääryyttä ole minussa,
niin meidän isäimme Jumala nähköön ja rangaiskoon; **18** Ja
henki vaikutti Amasain, päämiehen kolmenkymmenen seassa:
Sinun me olemme, David, ja pidämme sinun kanssas, Isain
poika, rauha, rauha olkoon sinulle, rauha olkoon sinun auttajilles!
sillä sinun Jumalas auttaa sinua. Niin otti David heidät tykönsä ja
asetti heidät sotaväen päämiehiksi. **19** Ja Manassesta tuli väkeä
Davidin puolelle, kuin hän meni Philistealaisten kanssa Saulia
vastaan sotaan, vaikka ei he auttaneet heitä; sillä Philistealaisten
päämiehet antoivat neuvonpiteestä hänen tyköänsä mennä
pois, ja sanoivat: jos hän lankee herransa Saulin tykö, niin se
tulee henkemme vaaraksi. **20** Kuin hän meni Ziklagiin, tulivat
hänen tykönsä Manassesta Adna, Josabad, Jediael, Mikael,
Josabad, Elihu ja Ziltai, tuhanten päämiehet Manassesta. **21** Ja
he auttivat Davidia sotajoukkoa vastaan; sillä he olivat kaikki
väkevät miehet ja olivat päämiehet sodassa. **22** Ja joka päivä

tuli muutamia Davidin tykö auttamaan häntä, siihenasti että
se tuli suureksi sotajoukoksi, niinkuin Jumalan sotajoukoksi.
23 Ja tämä on sotaan hankittuin päämiesten luku, jotka tulivat
Davidin tykö Hebroniin, kääntämään Saulin valtakuntaa hänen
tykönsä, Herran sanan jälkeen: **24** Juudan lapsista, jotka
kantoivat kilpeä ja keihästä, oli kuusituhatta ja kahdeksansataa
sotaan hankittua; **25** Simeonin lapsista väkevät miehet sotimaan,
seitsemäntuhatta ja sata; **26** Levin lapsista neljätuhatta ja
kuusisataa; **27** Ja Jojada niiden päämies, jotka olivat Aaronista,
ja hänen kanssansa oli kolmetuhatta ja seitsemänsataa; **28**
Ja Zadok väkevä nuorukainen, ja hänen isänsä huoneen
kanssa oli kaksikolmattakymmentä päämiestä; **29** Ja BenJaminin
lapsista Saulin veljistä kolmetuhatta; sillä siihenasti piti heistä
sangen monta vielä Saulin huoneen kanssa; **30** Ja Ephraimin
lapsista kaksikymmentä tuhatta ja kahdeksansataa, väkevät
ja ylistetyt miehet heidän isäinsä huoneessa; **31** Ja puolesta
Manassen sukukunnasta kahdeksantoistakymmentä tuhatta,
jotka olivat nimeltänsä nimitetyt tulemaan ja tekemään Davidia
kuninkaaksi; **32** Ja Isaskarin lapsista, jotka olivat taitavat aikain
tietäjät ymmärtämään, mitä Israelin tekemän piti, kaksisataa
heidän päämiestänsä, ja kaikki heidän veljensä tekivät heidän
käskynsä jälkeen; **33** Sebulonista, jotka menivät sotimaan,
hankitut sotaan kaikkinaisilla sota-aseilla, viisikymmentä
tuhatta, asettamaan itsensä yksimielisesti järjestykseen; **34**
Naphtalista tuhannen päämiestä, ja seitsemänneljättäkymmentä
tuhatta heidän kanssansa, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä;
35 Danista hankitsivat sotaan kahdeksankolmattakymmentä
tuhatta ja kuusisataa; **36** Asserista, jotka menivät hankittuina
sotimaan, neljäkymmentä tuhatta; **37** Tuolta puolelta Jordania:

Rubenilaisista, Gadilaisista ja puolesta Manassen sukukunnasta,
kaikkinaisilla aseilla sotaan, sata ja kaksikymmentä tuhatta.
38 Kaikki nämät sotamiehet sodan toimittajat tulivat täydestä
sydämestä Hebroniin, tekemään Davidia koko Israelin
kuninkaaksi: niin myös kaikilla muilla Israelissa oli yksi mieli
tehdä Davidia Israelin kuninkaaksi. **39** Ja he olivat siellä Davidin
tykönä kolme päivää, söivät ja joivat; sillä heidän veljensä olivat
valmistaneet heidän eteensä. **40** Ja ne myös, jotka likin olivat
heidän ympärillänsä Isaskariin, Sebuloniin ja Naphtaliin asti, he
toivat leipiä aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härjillä, syötäviä
jauhoja, fikunoita, rusinoita, viinaa, öljyä, härkiä ja lampaita
viljalta; sillä ilo oli Israelissa.

13 Ja David piti neuvoa tuhanten ja satain pääruhtinain
ja kaikkein päämiesten kanssa. **2** Ja David sanoi kaikelle
Israelin joukoille: jos teille kelpaa, ja jos se on Herralta meidän
Jumalaltamme, niin toimittakaamme kaikella muotoa menemään
muiden meidän veljeimme tykö koko Israelin maahan, ja pappein
ja Leviläisten tykö kaupunkeihin, joissa esikaupungit ovat,
että he kokoontuisivat meidän tykömme, **3** Ja noutakaamme
Jumalamme arkki meidän tykömme; sillä emme Saulin aikana
siitä lukua pitäneet. **4** Niin kaikki joukko vastasi, että niin
piti tehtämän; sillä se kelpasi kaikelle kansalle. **5** Niin David
kokosi kaiken Israelin, Egyptin Siihorista aina Hamatiin asti,
noutamaan Jumalan arkkia Kirjatjearimista. **6** Ja David meni
ja kaikki Israel Baalatiin, Kirjatjearimiin, joka on Juudassa,
noutamaan sieltä Herran Jumalan arkkia, joka Kerubimin päällä
istuu, jonka nimeä rukoillaan. **7** Ja he panivat Jumalan arkin
uuteen vaunuun, veivät sen Abinadabin huoneesta, ja Ussa
ja Ahio ajoivat vaunua. **8** Mutta David ja kaikki Israel iloitsivat

Jumalan edessä kaikesta voimastansa, lauluilla, kanteleilla,
psaltareilla, trumpuilla, symbaleilla ja basunilla. **9** Ja he tulivat
Kidonin lakeudelle, niin ojensi Ussa kätensä arkkia pitelemään;
sillä härjät poikkesivat sivulle. **10** Niin Herran viha julmistui Ussan
päälle ja löi häntä, että hän ojensi kätensä arkkia pitämään,
niin että hän siinä kuoli Jumalan edessä. **11** Niin David tuli
murheelliseksi, että Herra Ussan repäisi rikki. Ja hän kutsui sen
paikan Perets-ussa tähän päivään asti, **12** Ja David pelkäsi
Jumalaa sinä päivänä ja sanoi: kuinka minun pitää viemän
Jumalan arkin minun tyköni? **13** Sentähden ei David antanut
viedä Jumalan arkkia tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan antoi
poiketa Obededomin Gatilaisen huoneesen. **14** Ja Jumalan
arkki viipyi Obededomin tykönä hänen huoneessansa kolme
kuukautta. Ja Herra siunasi Obededomin huoneen ja kaikki mitä
hänellä oli.

14 Ja Hiram Tyron kuningas lähetti sanansaattajat Davidin
tykö, ja sedripuita, muuraajia ja puuseppiä, rakentamaan
hänelle huonetta. **2** Ja David ymmärsi, että Herra oli hänen
vahvistanut Israelin kuninkaaksi; sillä hänen valtakuntansa
korkeni hänen kansansa Israelin tähden. **3** Ja David otti vielä
emäntiä Jerusalemissa, ja hän siitti vielä poikia ja tyttäriä. **4**
Ja niiden nimet, jotka hänelle olivat syntyneet Jerusalemissa,
olivat: Sammua, Sobab, Natan ja Salomo, **5** Jibhar, Elisua ja
Elpalet, **6** Noga, Nepheg ja Japhia, **7** Elisama, Baeljada ja
Eliphalet. **8** Ja kuin Philistealaiset kuulivat Davidin voidelluksi
koko Israelin kuninkaaksi, nousivat kaikki Philistealaiset Davidia
etsimään. Kun David sen kuuli, meni hän heitä vastaan. **9** Ja
Philistealaiset tulivat ja levisivät Rephaimin laaksoon. **10** Mutta
David kysyi neuvoa Jumalalta ja sanoi: pitääkö minun menemän

ylös Philistealaisia vastaan, ja tahdotkos heitä antaa minun
käsiini? Herra sanoi hänelle: mene, ja minä tahdon antaa heidät
sinun käsiis. **11** Ja kuin he menivät ylös Baalperatsimiin päin,
löi David heidät siellä; ja David sanoi: Jumala on hajoittanut
vihamieheni minun käteni kautta, niinkuin vesi hajoitetaan;
sentähden kutsuivat he sen paikan nimen Baalperatsim. **12**
Ja he jättivät sinne jumalansa, ja Davidin käskyn jälkeen
poltettiin ne tulessa. **13** Mutta Philistealaiset kokoontuivat
jälleen ja asettivat itsensä alas laaksoon. **14** Ja David kysyi
jälleen neuvoa Jumalalta, ja Jumala sanoi hänelle: ei sinun
pidä menemän heidän jälkeensä; mutta poikkea heistä, ettäs
tulisit metsäfikunapuiden kohdalla heitä vastaan. **15** Ja kuin
kuulet metsäfikunapuiden latvat havisevan, niin mene sotimaan;
sillä Jumala on mennyt sinun edelläs lyömään Philistealaisten
sotajoukkoa. **16** Ja David teki niinkuin Jumala hänelle oli
käskenyt; ja he löivät Philistealaisten sotajoukot Gibeonista niin
Gaseriin asti. **17** Ja Davidin nimi kuului kaikissa maissa; ja Herra
antoi hänen pelkonsa tulla kaikkein pakanain päälle.

15 Ja hän rakensi itsellensä huoneita Davidin kaupunkiin, ja
valmisti sian Jumalan arkille, ja valmisti sille majan. **2** Silloin
sanoi David: ei yhdenkään pidä kantaman Jumalan arkkia, vaan
Leviläiset; sillä Herra on heidät valinnut kantamaan Jumalan
arkkia ja palvelemaan häntä ijankaikkisesti. **3** Sentähden
kokosi David koko Israelin Jerusalemiin, kantamaan Herran
arkkia ylös siihen paikkaan, jonka hän hänelle valmistanut
oli. **4** Ja David antoi myös tulla kokoon Aaronin lapset
ja Leviläiset: **5** Kahatin lapsista päämiehen Urielin, sadan
ja kahdenkymmenen veljensä kanssa; **6** Merarin lapsista
päämiehen Asajan, kahdensadan ja kahdenkymmenen veljensä

kanssa; **7** Gersomin lapsista päämiehen Joelin, sadan ja
kolmenkymmenen veljensä kanssa; **8** Elitsaphanin lapsista
päämiehen Semajan, kahdensadan veljensä kanssa; **9** Hebronin
lapsista päämiehen Elielin, kahdeksankymmenen veljensä
kanssa; **10** Ussielin lapsista päämiehen Amminadabin, sadan ja
kahdeksantoistakymmenen veljensä kanssa. **11** Ja David kutsui
papit Zadokin ja Abjatarin, ja Leviläiset, Urielin, Asajan, Joelin,
Semajan, Elielin ja Amminadabin, **12** Ja sanoi heille: te kuin
olette isäin päämiehet Leviläisten seassa, pyhittäkäät teitänne
veljeinne kanssa kantamaan ylös Herran Israelin Jumalan arkkia
siihen siaan, jonka minä hänelle valmistanut olen. **13** Sillä
ennen kuin ette läsnä olleet, teki Herra meidän Jumalamme
raon meissä, ettemme häntä etsineet, niinkuin meidän tekemän
piti. **14** Niin papit ja Leviläiset pyhittivät itsensä Herran Israelin
Jumalan arkkia kantamaan. **15** Ja Leviläisten pojat kantoivat
Jumalan arkin, niinkuin Moses Herran sanan jälkeen käskenyt
oli, olallansa korennoilla, jotka siinä olivat. **16** Ja David sanoi
Leviläisten päämiehille, että he asettaisivat veljistänsä veisaajia
harpuilla, psaltareilla, kanteleilla ja symbaleilla, niin että he olisivat
kuultut veisaavan korkialla äänellä ilon kanssa. **17** Niin Leviläiset
asettivat Hemanin Joelin pojan ja hänen veljistänsä Asaphin
Berekian pojan, ja Merarin pojista heidän veljistänsä Etanin
Kusajan pojan, **18** Ja heidän kanssansa heidän veljensä toisesta
vuorosta, Sakarian, Benin, Jaeselin, Semiramotin, Jehielin,
Unnin, Eliabin, Benajan, Maesejan, Mattitjan, Eliphelehun,
Miknejan, Obededomin ja Jeielin, ovenvartiat. **19** Sillä Heman,
Asaph ja Etan olivat veisaajat vaskisymbaleilla, helistäin heliällä
äänellä; **20** Mutta Sakaria, Ussiel, Semiramot, Jehiel, Unni,
Eliab, Maesia ja Benaja psaltarilla alamotin päällä; **21** Vaan

Mattitja ja Eliphelehu ja Mikneja, ja Obededom, Jeiel ja Ahasia
veisasivat kahdeksan kielisillä kanteleilla heidän edellänsä. **22**
Mutta Kenania Leviläisten päämies, veisumestari, piti neuvoman
heitä ylhäisesti veisaamaan; sillä hän oli sangen taitava. **23** Ja
Berekia ja Elkana olivat arkin ovenvartiat. **24** Mutta papit Sebania,
Josaphat, Netaneel, Amasai, Sakaria, Benaja ja Elieser soittivat
basunilla Jumalan arkin edessä; ja Obededom ja Jehija olivat
arkin ovenvartiat. **25** Niin meni David ja Israelin vanhimmat ja
tuhanten päämiehet noutamaan Herran liitonarkkia Obededomin
huoneesta ilolla. **26** Ja koska Jumala autti Leviläisiä, jotka
kantoivat Herran liitonarkkia, uhrasivat he seitsemän mullia ja
seitsemän oinasta. **27** Ja David oli puettu liinavaatteella, ja
kaikki Leviläiset, jotka arkkia kantoivat, ja veisaajat, ja Kenania
veisumestari veisaajain kanssa; oli myös Davidin yllä liinainen
päällisvaate. **28** Niin saatti koko Israel Herran liitonarkin ilolla,
basunain, trometein, heliäin symbalein, psaltarein ja kantelein
kanssa. **29** Kuin Herran liitonarkki tuli Davidin kaupunkiin, katsoi
Mikal Saulin tytär akkunasta ja näki Davidin hyppäävän ja
soittavan, niin hän katsoi hänen sydämessänsä ylön.

16 Kuin he Jumalan arkin olivat kantaneet sisälle, asettivat he
sen keskelle majaa, jonka David oli valmistanut, ja uhrasivat
polttouhria ja kiitosuhria Jumalan edessä. **2** Ja kuin David oli
täyttänyt polttouhrit ja kiitosuhrit, siunasi hän kansaa Herran
nimeen, **3** Ja jakoi jokaiselle Israelissa sekä miehille että
vaimoille, jokaiselle leivän ja kappaleen lihaa ja mitan viinaa. **4**
Ja hän asetti Herran arkin eteen muutamia Leviläisiä palveliaksi,
ylistämään, kiittämään ja kunnioittamaan Herraa Israelin Jumalaa.
5 Ne olivat: Asaph ensimäinen, Sakaria toinen, Jeiel, Semiramot,
Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja, Obededom ja Jeiel, psaltarein ja

harppuin kanssa; mutta Asaph kiliseväisten symbalein kanssa; **6**
Ja Benaja ja Jehasiel papit, vaskitorvilla, aina Jumalan liitonarkin
edessä. **7** Sinä päivänä asetti David ensisti kiittämään Herraa,
Asaphin ja hänen veljeinsä kautta. **8** Kiittäkäät Herraa ja
saarnatkaat hänen nimeänsä, julistakaat hänen töitänsä kansain
seassa; **9** Veisatkaat hänelle, soittakaat hänelle, puhukaat
kaikista hänen ihmeellisistä töistänsä! **10** Ylistäkäät hänen pyhää
nimeänsä, niiden sydän iloitkaan, jotka etsivät Herraa! **11** Etsikäät
Herraa ja hänen voimaansa, etsikäät hänen kasvojansa alati! **12**
Muistakaat hänen ihmeellisiä töitänsä, jotka hän tehnyt on, hänen
ihmeitänsä ja suunsa tuomioita, **13** Te Israelin hänen palveliansa
siemen, te Jakobin hänen valittunsa lapset! **14** Hänpä on Herra
meidän Jumalamme, hän tuomitsee kaikessa maailmassa. **15**
Muistakaat ijankaikkisesti hänen liittoansa, mitä hän on käskenyt
tuhannelle sukukunnalle, **16** Jonka hän teki Abrahamin kanssa
ja hänen valaansa Isaakin kanssa; **17** Ja sääsi sen Jakobille
säädyksi ja Israelille ijankaikkiseksi liitoksi, **18** Ja sanoi: sinulle
minä annan Kanaanin maan, teidän perimisenne arvan; **19**
Koska te vähät ja harvat olitte, ja muukalaiset siinä. **20** Ja he
vaelsivat kansasta kansaan, ja yhdestä valtakunnasta toiseen
kansaan. **21** Eipä hän sallinut kenenkään heitä vahingoittaa,
vaan rankaisi kuninkaat heidän tähtensä. **22** Älkäät ruvetko
minun voideltuihini, ja älkäät pahaa tehkö minun prophetailleni!
23 Veisatkaat Herralle kaikki maa, julistakaat päivä päivältä hänen
autuuttansa! **24** Luetelkaat pakanain seassa hänen kunniaansa,
kaikkein kansain seassa hänen ihmeitänsä! **25** Sillä Herra on
suuri ja sangen kiitettävä, peljättävä kaikkein jumalain seassa;
26 Sillä kaikki pakanain jumalat ovat epäjumalat; mutta Herra on
taivaat tehnyt. **27** Kaunistus ja kunnia on hänen edessänsä, ja

väkevyys ja ilo on hänen siassansa. **28** Te kansain sukukunnat,
tuokaat Herralle, tuokaat Herralle kunnia ja voima! **29** Tuokaat
Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaat lahjoja ja tulkaat hänen
eteensä. Kumartakaat Herraa pyhässä kaunistuksessa! **30**
Peljätkäät häntä kaikki maailma; hän on maan vahvistanut, ettei
se liiku. **31** Taivaat iloitkaan ja maa riemuitkaan, sanottakaan
pakanain seassa, että Herra hallitsee! **32** Meri pauhatkaan ja
mitä siinä on, kedot iloitkaan ja kaikki, mitä sen päällä on. **33** Ja
ihastukaan kaikki puut metsissä Herran edessä; sillä hän tulee
tuomitsemaan maata. **34** Kiittäkäät Herraa, sillä hän on hyvä,
ja hänen laupiutensa on ijankaikkinen! **35** Ja sanokaat: auta
meitä Jumala, meidän vapahtajamme, ja kokoa meitä ja kehitä
meitä pakanoista, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäs ja
kerskaisimme sinun kiitoksessas. **36** Kiitetty olkoon Herra Israelin
Jumala ijankaikkisesta ijankaikkiseen; ja kaikki kansa sanokaan:
amen! ja kiittäkään Herraa! **37** Näin jätti hän Herran liitonarkin
eteen Asaphin ja hänen veljensä, palvelemaan alinomati arkin
edessä jokapäiväisessä työssä; **38** Mutta Obededomin ja hänen
kahdeksan veljeänsä seitsemättäkymmentä, ja Obededomin
Jeditunin pojan ja Hossan, ovenvartiaksi. **39** Ja papin Zadokin ja
papit hänen veljensä pani hän Herran majan eteen Gibeonin
korkeudelle, **40** Tekemään päivä päivältä Herralle polttouhria
polttouhrin alttarilla aamulla ja ehtoolla; kaiketi niinkuin kirjoitettu
on Herran laissa, ja hän Israelille käskenyt oli; **41** Ja Hemanin ja
Jedutunin heidän kanssansa, ja muut valitut, nimeltänsä nimitetyt,
kiittämään Herraa, että hänen laupiutensa on ijankaikkisesti;
42 Ja Hemanin ja Jedutunin heidän kanssansa, vaskitorvilla ja
symbaleilla soittamaan, ja Jumalan kanteleilla. Mutta Jedutunin

pojat pani hän ovenvartiaksi. **43** Ja näin matkusti kaikki kansa
kukin kotiansa; David myös palasi siunaamaan huonettansa.

17 Ja tapahtui, kuin David asui huoneessansa, sanoi hän
propheta Natanille: katso, minä asun sedrihuoneessa, ja Herran
liitonarkki on vaatetten alla. **2** Natan sanoi Davidille: kaikki mikä
sinun sydämessäs on, tee, sillä Herra on sinun kanssas. **3** Mutta
sinä yönä tuli Jumalan sana Natanin tykö ja sanoi: **4** Mene ja
sano palvelialleni Davidille: näin sanoo Herra: ei sinun pidä
minulle rakentaman huonetta asuakseni; **5** Sillä en minä ole
asunut yhdessäkään huoneessa siitä päivästä, kuin minä Israelin
lapset johdatin ulos, tähän päivään asti, vaan minä olen aina ollut
majoissa ja tabernaklissa. **6** Kuhunka ikänä minä vaelsin koko
Israelissa, olenko minä puhutellut jotakuta tuomaria Israelissa,
jonka minä olen käskenyt kaita minun kansaani, ja sanonut:
miksi ette ole minulle rakentaneet sedrihuonetta? **7** Niin sano nyt
näin palvelialleni Davidille: näin sanoo Herra Zebaot: minä olen
ottanut sinun kedolta, kussas lampaita kaitsit, kansani Israelin
päämieheksi, **8** Ja olen ollut sinun kanssas, kuhunkas ikänä
vaelsit, ja olen hävittänyt kaikki vihamiehes edestäs, ja olen
tehnyt sinulle nimen, niiden suurten nimien jälkeen, jotka maan
päällä ovat; **9** Mutta minä panen kansalleni Israelille paikan ja
istutan sen niin, että se siinä asuu ja ei enään liikuteta, ja pahan
kansan ei pidä enää sitä vaivaaman niinkuin ennen. **10** Ja siitä
ajasta, jona minä asetin tuomarit kansalleni Israelille, painoin
minä kaikki sinun vihamiehes alas: ja minä ilmoitan sinulle
Herran rakentavan sinulle huoneen. **11** Ja pitää tapahtuman,
kuin sinun aikas on täytetty, että sinä menet isäis tykö, niin
minä herätän sinun siemenes sinun jälkees, joka pitää oleman
sinun pojistas, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa. **12** Hän

rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen istuimensa
ijankaikkisesti. **13** Minä olen hänen isänsä, ja hän on minun
poikani: ja en minä käännä laupiuttani häneltä pois, niinkuin minä
sen käänsin häneltä pois, joka sinun edelläs oli; **14** Mutta minä
asetan hänen minun huoneeseni ja valtakuntaani ijankaikkisesti,
niin että hänen istuimensa on pysyväinen ijankaikkisesti. **15** Ja
kuin Natan kaikkein näiden sanain jälkeen ja kaiken tämän näyn
jälkeen Davidin kanssa puhunut oli, **16** Niin tuli kuningas David
ja oli Herran edessä, ja sanoi: kuka olen minä, Herra Jumala? ja
mikä on minun huoneeni, ettäs olet saattanut minun tähän asti?
17 Ja tämä on vähä ollut sinun silmäis edessä, Jumala, mutta
sinä olet myös puhunut sinun palvelias huoneelle kaukaisista
asioista, ja olet katsellut minun niinkuin ihmisen hahmossa, joka
on Herra Jumala korkeudessa. **18** Mitä enempää David mahtaa
anoa sinulta, ettäs kunnioittaisit palvelias? sillä sinä tunnet
palvelias. **19** Herra, palvelias tähden ja sinun sydämes jälkeen
olet sinä kaikki nämät suuret asiat tehnyt, ilmoittaakses kaikki ne
suuret työt. **20** Herra, ei ole sinun kaltaistas ja ei ole Jumalaa
paitsi sinua, kaiken senjälkeen, minkä me korvillamme kuulleet
olemme. **21** Ja mikä kansa maan päällä on niinkuin kansas
Israel, jota Jumala mennyt on vapahtamaan itsellensä kansaksi,
ja tekemään itsellensä nimeä suurista ja hirmuisista töistä, ajain
pakanat ulos kansas edestä, jonkas Egyptistä vapahtanut olet?
22 Ja olet tehnyt kansas Israelin itselles ijankaikkiseksi kansaksi,
ja sinä Herra olet heidän Jumalaksensa tullut. **23** Nyt Herra, se
sana, jonkas puhunut olet palveliastas ja hänen huoneestansa,
vahvistukoon ijankaikkisesti! ja tee niinkuin sinä puhunut olet. **24**
Vahvistukoon ja suureksi tulkoon sinun nimes ijankaikkisesti!
että sanottaisiin: Herra Zebaot, Israelin Jumala, on Jumala

Israelissa, ja palvelias Davidin huone olkoon pysyväinen sinun
edessäs! 25 Sillä sinä, Jumalani, olet ilmoittanut palvelias korvain
kuullen, ettäs rakennat hänelle huoneen, sentähden on palvelias
aikonut rukoilla sinun edessäs. 26 Nyt Herra, sinä olet Jumala,
ja sinä olet tätä hyvää puhunut palvelialles; 27 Niin rupee nyt
siunaamaan palvelias huonetta, että se pysyis ijankaikkisesti
sinun edessäs; sillä sinä Herra olet siunannut sen, niin olkoon se
siunattu ijankaikkisesti!

18 Sitte löi David Philistealaiset ja vaati allensa heidät, ja hän
otti Gatin kylinensä Philistealaisten kädestä. 2 Hän löi myös
Moabilaiset, niin että he tulivat Davidille alamaisiksi ja veivät
hänelle lahjoja. 3 David löi myös Hadareserin Zoban kuninkaan
Hamatissa, silloin kuin hän meni asettamaan sotajoukkoansa
Phratin veden tykö. 4 Ja David voitti häneltä tuhannen
vaunua, seitsemäntuhatta hevosmiestä ja kaksikymmentätuhatta
jalkamiestä. Ja David raiskasi kaikki vaunut, ja piti heistä
tallella sata vaunua. 5 Ja Syrialaiset Damaskusta tulivat
Hadareserin Zoban kuninkaan apuun; mutta David löi Syrialaisista
kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä. 6 Ja David asetti
vartiat Syrian Damaskuun, niin että Syrialaiset tulivat Davidin
alamaisiksi ja veivät hänelle lahjoja; sillä Herra autti Davidia,
kuhunka ikänä hän vaelsi. 7 Ja David otti ne kultaiset kilvet,
jotka olivat Hadareserin palvelioilla, ja vei ne Jerusalemiin.
8 Otti myös David Hadareserin kaupungeista Tibehatista ja
Kunista juuri paljon vaskea, josta Salomo teki vaskimeren,
patsaat ja vaskiastioita. 9 Ja kuin Togu Hematin kuningas
kuuli Davidin lyöneen kaiken Hadareserin Zoban kuninkaan
sotajoukon, 10 Lähetti hän poikansa Hadoramin kuningas
Davidin tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja siunaamaan

häntä, että hän Hadareserin kanssa sotinut ja hänen lyönyt oli;
sillä Togulla oli sota Hadareserin kanssa: niin myös kaikellaisia
kultaisia, hopiaisia ja vaskisia asioita (lähetti hän). **11** Ja
kuningas David pyhitti ne Herralle sen sen hopian ja kullan
kanssa, jonka hän oli ottanut kaikilta pakanoilta, Edomilaisilta,
Moabilaisilta, Ammonin lapsilta, Philistealaisilta ja Amalekilaisilta.
12 Ja Abisai Zerujan poika löi Suolalaaksossa Edomilaisista
kahdeksantoistakymmentä tuhatta, **13** Ja asetti vartiat Edomiin,
niin että kaikki Edomilaiset olivat Davidin alamaiset; sillä Herra
autti Davidia, kuhunka ikänä hän vaelsi. **14** Ja niin hallitsi David
kaiken Israelin, ja hän teki oikeuden ja hurskauden kaikelle
kansallensa. **15** Joab Zerujan poika oli sotajoukon päällä,
Josaphat Ahiludin poika oli kansleri. **16** Zadok Ahitobin poika ja
Abimelek Abjatarin poika olivat papit, Sausa oli kirjoittaja. **17**
Benaja Jojadan poika oli Kretin ja Pletin päällä. Ja Davidin pojat
olivat ensimäiset kuninkaan käsillä.

19 Sen jälkeen tapahtui, että Nahas Ammonin lasten kuningas
kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **2** Niin
David sanoi: minä osoitan laupiuden Hanunille Nahaksen pojalle;
sillä hänen isänsä on tehnyt laupiuden minun kohtaani. Ja David
lähetti sanansaattajat lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden.
Ja Davidin palveliat tulivat Ammonin lasten maalle Hanunin
tykö, lohduttamaan häntä. **3** Niin sanoivat Ammonin lasten
ylimmäiset Hanunille: luuletkos Davidin kunnioittavan isääs
sinun silmäis edessä, että hän lähetti lohduttajat sinun tykös?
ja eikö hänen palveliansa tulleet sinun tykös tutkistelemaan,
kukistamaan ja vakoomaan maata? **4** Silloin otti Hanun Davidin
palveliat, ajeli heidät ja leikkasi puolen heidän vaatteistansa liki
kupeisiin asti, ja päästi heidät menemään. **5** Ja he menivät, ja

se tehtiin Davidille tiettäväksi niistä mieheistä. Ja hän lähetti
heitä vastaan (sillä miehet olivat sangen suuresti häväistys),
ja kuningas sanoi: olkaat siihenasti Jerihossa kuin teidän
partanne kasvaa, tulkaat sitte jälleen. **6** Mutta kuin Ammonin
lapset näkivät haisevansa Davidin edessä, lähetti Hanun ja
Ammonin lapset tuhannen leiviskää hopiaa, palkataksensa
vaunuja ja hevosmiehiä Mesopotamiasta ja Syrian Maekasta ja
Sobasta. **7** Ja he palkkasivat kaksineljättäkymmentä tuhatta
vaunua, ja Maekan kuninkaan väkinensä. He tulivat ja sioittivat
itsensä Medban eteen. Ja Ammonin lapset kokoontuivat myös
kaupungeistansa ja tulivat sotaan. **8** Kuin David sen kuuli,
lähetti hän Joabin ulos ja koko sankarein sotajoukon. **9** Ja
Ammonin lapset olivat lähteneet ja hankitsivat heitänsä sotaan
kaupungin portin edessä; mutta kuninkaat, jotka tulleet olivat,
olivat kedolla erinänsä. **10** Kuin Joab näki sodan sekä edessänsä
että takanansa nousevan häntä vastaan, valitsi hän kaikki
parhaat miehet Israelista ja asetti ne Syrialaisia vastaan. **11**
Muun väen antoi hän veljensä Abisain käden alle, ja he varustivat
itsensä Ammonin lapsia vastaan. **12** Ja hän sanoi: jos Syrialaiset
tulevat minua väkevämmäksi, niin tule minun avukseni; ja jos
Ammonin lapset tulevat sinua väkevämmäksi, niin minä autan
sinua. **13** Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat kansamme
edestä ja Jumalamme kaupunkein edestä: mutta Herra tehköön
niinkuin hänelle otollinen on! **14** Ja Joab lähestyi sillä väellä,
joka hänen kanssansa oli, sotimaan Syrialaisia vastaan; ja ne
pakenivat häntä. **15** Kuin Ammonin lapset näkivät Syrialaisten
pakenevan, pakenivat hekin Abisaita hänen veljeänsä ja menivät
kaupunkiin; ja Joab meni Jerusalemiin. **16** Kuin Syrialaiset
näkivät itsensä Israelilta lyödyksi, lähettivät he sanansaattajat ja

toivat Syrialaiset tuolta puolelta virtaa. Ja Sophak Hadareserin
sodanpäämies meni heidän edellänsä. **17** Kuin se oli Davidille
sanottu, kokosi hän koko Israelin ja meni Jordanin ylitse. Ja
kuin hän tuli heidän tykönsä, asettui hän heitä vastaan; ja David
asetti itsensä Syrialaisia vastaan sotaan, ja ne sotivat hänen
kanssansa. **18** Mutta Syrialaiset pakenivat Israelia. Ja David
tappoi Syrialaisista seitsemäntuhatta vaunua ja neljäkymmentä
tuhatta jalkamiestä, hän tappoi myös Sophakin sodanpäämiehen.
19 Ja koska Hadareserin palveliat näkivät itsensä lyödyksi
Israelilta, tekivät he rauhan Davidin kanssa, ja olivat hänen
palveliansa; ja Syrialaiset ei tahtoneet enää auttaa Ammonin
lapsia.

20 Ja kuin ajastaika kulunut oli siihen aikaan kuin kuninkaat
lähtevät ulos, johdatti Joab sotajoukon ja hävitti Ammonin lasten
maan, tuli ja piiritti Rabban; mutta David oli Jerusalemissa. Ja
Joab löi Rabban ja kukisti sen. **2** Ja David otti heidän kuninkaansa
kruunun hänen päästänsä ja löysi sen painavan leiviskän kultaa,
ja siinä oli kalliita kiviä, ja se pantiin Davidin päähän. Hän toi
myös sangen paljon saalista kaupungista. **3** Mutta väen, joka
siellä oli, toi hän ulos ja siirsi heidät sahoihin ja rautahaudoille ja
kirvestöihin. Niin teki David kaikkein Ammonin lasten kaupunkein
kanssa. Ja David palasi sitte kaiken väen kanssa Jerusalemiin.
4 Sitte nousi sota taas Gaserissa Philistealaisten kanssa. Silloin
löi Sibbekai Husatilainen Sippain, joka oli Raphan lapsia, ja he
lannistettiin. **5** Ja vielä nousi sota Philistealaisten kanssa. Silloin
löi Elhanan Jairin poika Lahemin Goljatin Gatilaisen veljen, jonka
keihään varsi oli niinkuin kankaan puu. **6** Ja taas nousi sota
Gatissa; siellä oli suuri mies, ja hänellä oli kuusi sormea ja
kuusi varvasta, se on neljäkolmattakymmentä. Ja hän myös

oli syntynyt Raphan pojista. 7 Ja hän pilkkasi Israelia; mutta
Jonatan Simean poika, Davidin veljen poika, löi hänen. 8 Nämät
olivat syntyneet Raphalle Gatissa; ja he lankesivat Davidin käden
ja hänen palveliainsa kätten kautta.

21 Ja saatana seisoi Israelia vastaan ja kehoitti Davidin
lukemaan Israelia. 2 Ja David sanoi Joabille ja kansan
ylimmäisille: menkäät ja lukekaat Israel Bersebasta Daniin
saakka, ja tuokaat minulle, että minä tietäisin heidän lukunsa. 3
Joab sanoi: Herra enentäköön kansansa sata kertaa suuremmaksi
kuin se nyt on. Herrani kuningas, eikö nämät kaikki ole herrani
palveliat? miksi siis herrani kysyy sitä? miksi se tulis synniksi
Israelille? 4 Mutta kuninkaan sana voitti Joabin. Ja Joab
meni ja vaelsi koko Israelin ympäri, ja tuli Jerusalemiin. 5 Ja
Joab antoi Davidille luetun kansan luvun: ja koko Israelissa oli
yksitoistakymmentä kertaa satatuhatta miestä, jotka miekkaa ulos
vetivät. Ja Juudassa neljäsataa tuhatta ja seitsemänkymmentä
tuhatta miekan vetävää miestä. 6 Mutta Leviä ja BenJaminia
ei hän näiden sekaan lukenut; sillä Joab kauhistui kuninkaan
sanasta. 7 Mutta asia oli paha Jumalan silmäin edessä; ja hän
löi Israelin. 8 Ja David sanoi Jumalalle: minä olen raskaasti
syntiä tehnyt, että minä sen tehnyt olen: mutta ota palvelias
vääryys pois; sillä minä olen sangen tyhmästi tehnyt. 9 Ja
Herra puhui Gadille, Davidin näkiälle, sanoen: 10 Mene ja puhu
Davidille, sanoen: näin sanoo Herra: kolme minä panen sinun
etees: valitse yksi niistä, ja minä teen sen sinulle. 11 Ja kuin
Gad tuli Davidin tykö, sanoi hän hänelle: näin sanoo Herra:
valitse sinulles: 12 Taikka kolme nälkävuotta, taikka kolmen
kuukauden pako vihollistes edessä ja vainollises miekan edessä,
että se on käsittävä sinun, eli kolmeksi päiväksi Herran miekka ja

ruttotauti maalle, niin että Herran enkeli kadottaa kaikki Israelin
rajoilla. Niin ajattele siis nyt, mitä minun pitää häntä vastaamaan,
joka minun on lähettänyt. **13** David sanoi Gadille: minulla on
suuri ahdistus; kuitenkin tahdon minä langeta Herran käsiin,
sillä hänen laupiutensa on sangen suuri, en tahdo langeta
ihmisten käsiin. **14** Ja Herra antoi ruttotaudin tulla Israeliin, niin
että Israelista lankesi seitsemänkymmentä tuhatta miestä. **15**
Ja Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin hukuttamaan sitä; ja
hukuttaissa katsoi Herra siihen ja katui sitä pahaa, ja sanoi
enkelille, joka hukutti: nyt on kyllä, pidä kätes ylös! Mutta Herran
enkeli seisoi Ornanin Jebusilaisen riihen tykönä. **16** Ja David
nosti silmänsä ja sai nähdä Herran enkelin seisovan maan
ja taivaan välillä, ja ulosvedetyn miekan hänen kädessänsä
ojennetun Jerusalemin päälle. Niin lankesi David ja vanhimmat
kasvoillensa, puetetut säkeillä. **17** Ja David sanoi Jumalalle:
enkö minä se ole, joka annoin lukea kansan? minä se olen, joka
syntiä tein ja aivan pahoin tein. Mitä nämät lampaat tehneet
ovat? Herra Jumalani, anna kätes olla minun ja minun isäni
huoneen päälle, ja ei sinun kansalles vaivaksi. **18** Ja Herran
enkeli sanoi Gadille että hän sanois Davidille, että David menis
ja rakentais Herralle alttarin Ornanin Jebusilaisen riiheen. **19**
Ja David meni Gadin sanan jälkeen, jonka hän Herran nimeen
puhunut oli. **20** Vaan kuin Ornan käänsi itsensä ja näki neljän
poikansa kanssa enkelin, lymyttivät he heitänsä; sillä Ornan
tappoi nisuja. **21** Kuin David meni Ornanin tykö, näki Ornan ja
havaitsi Davidin, ja meni riihestä ulos ja lankesi kasvoillensa
Davidin eteen maahan. **22** Ja David sanoi Ornanille: anna minulle
sen riihen sia, rakentaakseni siihen Herralle alttarin; anna se
minulle täyden rahan edestä, että vitsaus lakkais kansasta. **23** Ja

Ornan sanoi Davidille: ota sinulles ja tee, herrani kuningas, kuin
sinulle kelpaa. Katso, minä annan myös härkiä polttouhriksi ja
aseita puiksi, ja nisuja ruokauhriksi: kaikki minä annan. **24** Mutta
kuningas David sanoi Ornanille: ei niin, vaan minä tahdon peräti
ostaa sen täydellä rahalla; sillä en minä ota sitä, mikä sinun
on, Herralle ja tee polttouhria maksamata. **25** Niin David antoi
Ornanille sen sian edestä kuudensadan siklin painon kultaa. **26**
Ja David rakensi siinä Herralle alttarin ja uhrasi polttouhria ja
kiitosuhria, ja rukoili Herraa; ja hän kuuli hänen tulella taivaasta
polttouhrin alttarilla. **27** Ja Herra sanoi enkelille, että hän pistäis
miekkansa tuppeensa. **28** Kuin David näki Herran kuulleeksi
häntä Ornanin Jebusilaisen riihessä, uhrasi hän siellä. **29** Sillä
Herran maja, jonka Moses oli tehnyt korvessa, ja polttouhrin
alttari olivat silloin Gibeonin korkeudella. **30** Ja ei David taitanut
mennä sen eteen kysymään Jumalaa; sillä hän oli peljästynyt
Herran enkelin miekkaa.

22 Ja David sanoi: tässä pitää oleman Herran huone, ja
tämä alttari Israelin polttouhria varten. **2** Ja David käski koota
muukalaiset, jotka Israelin maalla olivat: ne asetti hän kivien
vuoliaksi, vuolemaan kiviä Jumalan huoneen rakennukseksi. **3**
Ja David valmisti paljon rautaa porttein ovien nauloiksi, ja mitä
yhteen naulittaa tarvittiin, ja niin paljo vaskea, ettei se punnittaa
taidettu; **4** Ja sedripuita epäluvun; sillä Sidonilaiset ja Tyrolaiset
toivat paljon sedripuita Davidille. **5** Ja David ajatteli: minun
poikani Salomo on nuori ja heikko, mutta huone, joka pitää
Herralle rakettaman, pitää niin suuri oleman, että sen nimi ja
kunnia korotetaan kaikissa maissa; sentähden valmistan minä nyt
hänelle varaksi. Näin valmisti David paljon ennen kuolemaansa.
6 Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen rakentaa

huoneen Herralle Israelin Jumalalle. **7** Ja David sanoi Salomolle:
poikani, minun mieleni oli rakentaa Herralle minun Jumalalleni
huonetta; **8** Mutta Herran sana tuli minun tyköni ja sanoi: sinä
olet paljon verta vuodattanut ja suurta sotaa pitänyt; sentähden
ei sinun pidä rakentaman minun nimelleni huonetta, ettäs niin
paljon verta olet vuodattanut maan päälle minun edessäni. **9**
Katso, poika, joka sinulle syntyy, on oleva levollinen mies; sillä
minä annan levon kaikilta vihollisiltansa hänen ympärillänsä:
sentähden pitää hänen nimensä oleman Salomo; sillä minä
annan rauhan ja levon Israelille hänen elinaikanansa. **10** Hänen
pitää rakentaman minun nimelleni huoneen, hänen pitää oleman
minun poikani, ja minä olen hänen isänsä: ja minä vahvistan
hänen valtakuntansa istuimen Israelissa ijankaikkisesti. **11** Niin
on nyt, minun poikani, Herra sinun kanssas: sinä menestyt ja
rakennat Herralle sinun Jumalalles huoneen, niinkuin hän sinusta
puhunut on. **12** Kuitenkin antakoon Herra sinulle ymmärryksen ja
toimen, ja asettakoon sinun Israelia hallitsemaan ja pitämään
Herran sinun Jumalas lain! **13** Silloin sinä menestyt, koskas
ahkeroitset pitää niitä säätyjä ja oikeuksia, jotka Herra Moseksen
kautta on käskenyt Israelille. Ole vahva ja hyvässä turvassa,
älä pelkää, älä myös vavahdu. **14** Katso, minä olen vaivassani
valmistanut Herran huoneesen satatuhatta leiviskää kultaa ja
tuhannen kertaa tuhannen leiviskää hopiaa, niin myös vaskea
ja rautaa määrättömästi (sillä niitä on ylen paljo): minä olen
myös toimittanut hirsiä ja kiviä, joihin vielä lisätä taidat. **15**
Niin on sinulla paljo työntekiöitä, kivenhakkaajia ja puuseppiä,
ja kaikkia taitavia kaikkinaisiin töihin. **16** Kullalla, hopialla,
vaskella ja raudalla ei ole lukua: nouse siis ja tee se, Herra on
sinun kanssas. **17** Ja David käski kaikkia Israelin ylimmäisiä

auttamaan poikaansa Salomoa. **18** Eikö Herra teidän Jumalanne
ole teidän kanssanne ja ole antanut teille levon joka taholta?
Sillä hän on antanut maan asujamet minun käsiini, ja maa
on voitettu Herran ja hänen kansansa edessä. **19** Sentähden
antakaat sydämenne ja sielunne etsiä Herraa teidän Jumalaanne;
nouskaat ja rakentakaat Herralle Jumalalle pyhä, kannettaa
siihen Herran liitonarkki ja pyhät Jumalan astiat huoneesen, joka
Herran nimeen rakennetaan.

23 Kuin David oli vanha ja elämästä kyllänsä saanut, asetti
hän poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi, **2** Ja kokosi
kaikki ylimmäiset Israelissa, ja papit ja Leviläiset, **3** Että
Leviläiset luettaisiin hamasta kolmestakymmenestä ajastajasta
ja sen ylitse. Ja heidän lukunsa oli päästä päähän, väkeviä
miehiä, kahdeksanneljättäkymmentä tuhatta, **4** Joista oli
neljäkolmattakymmentä tuhatta teettäjää Herran huoneessa,
ja kuusituhatta virkamiestä ja tuomaria; **5** Ja neljätuhatta
ovenvartiaa ja neljätuhatta niitä, jotka Herralle kiitosta veisasivat
kanteleilla, jotka minä pannut olen kiitosta veisaamaan. **6** Ja
David teki järjestyksen Levin lapsille, Gersonille, Kahatille ja
Merarille. **7** Gersonilaisia olivat Laedan ja Simei. **8** Laedanin
lapset: ensimäinen Jehieli, Setam ja Joel, kolme; **9** Simein
lapset: Salomit, Hasiel ja Haran, kolme. Nämät olivat Laedanin
isäin ylimmäiset. **10** Olivat myös nämät Simein lapset: Jahat,
Sina, Jeus ja Beria. Nämät neljä olivat Simein lapset. **11** Jahat oli
ensimäinen, Sina toinen. Mutta Jeuksella ja Berialla ei ollut monta
lasta, sentähden luettiin ne yhdeksi isän huoneeksi. **12** Kahatin
lapset: Amram, Jitshar, Hebron ja Ussiel, neljä. **13** Amramin
lapset: Aaron ja Moses. Mutta Aaron eroitettiin, koska oli pyhitetty
kaikkein pyhimmälle, hän ja hänen poikansa ijankaikkisesti,

kantamaan suitsutusta Herran edessä, ja palvelemaan häntä, ja
siunaamaan hänen nimeensä ijankaikkisesti. **14** Ja Moseksen
Jumalan miehen lapset luettiin Leviläisten sukukuntain sekaan.
15 Moseksen lapset olivat: Gersom ja Elieser. **16** Gersomin
lapset: ensimäinen oli Sebuel. **17** Elieserin lapset: ensimäinen oli
Rehabia. Ja Elieserillä ei ollut muita lapsia, vaan Rehabeamin
lapsia oli paljon enempi. **18** Jitsharin lapset: Selomit ensimäinen.
19 Hebronin lapset: Jeria ensimäinen, Amaria toinen, Jahasiel
kolmas ja Jakneam neljäs. **20** Ussielin lapset: Miika ensimäinen
ja Jissia toinen. **21** Merarin lapset: Maheli ja Musi. Mahelin
lapset: Eleasar ja Kis. **22** Mutta Eleasar kuoli, ja ei ollut
hänellä poikia, vaan tyttäriä, jotka heidän veljensä Kisin pojat
naivat. **23** Musin lapset: Maheli, Eder ja Jeremot, kolme. **24**
Nämät ovat Levin lapset heidän isäinsä huoneen jälkeen, isäin
päämiehet, jotka nimien luvun jälkeen päästä päähän luetut
olivat, jotka tekivät viran töitä Herran huoneen palveluksessa,
kahdenkymmenen ajastaikaisista ja sen ylitse. **25** Sillä David
sanoi: Herra Israelin Jumala, joka on asuva Jerusalemissa
ijankaikkisesti, on antanut kansallensa levon. **26** Ja ei Leviläiset
tarvinneet kantaa majaa kaikkein hänen kaluinsa kanssa
palvelukseen. **27** Ja Levin lapset luettiin Davidin viimeisten
sanain jälkeen Leviläisten sekaan, kahdenkymmenen vuotisista
ja sen ylitse, **28** Että heidän piti seisoman Aaronin lasten sivussa
palvelemassa Herran huoneessa, kartanoilla ja kammioissa, ja
kaikkinaisissa pyhitetyn puhdistuksissa, ja kaikissa viran töissä
Herran huoneessa; **29** Ja oleman näkyleipäin, sämpyläjauhoin,
ruokauhrein, happamattomain kyrsäin, pannuin, halstarien ja
kaikkein vaakain ja mittain päällä; **30** Ja seisoman joka aamulla,
kiittämässä ja ylistämässä Herraa, niin myös ehtoolla, **31** Ja

uhraamassa Herralle kaikkinaiset polttouhrit sabbateina, uudelle
kuulla ja juhlapäivinä, luvun ja tavan jälkeen, alati Herran edessä,
32 Ja ottamassa vaarin seurakunnan majasta ja pyhyyden
vartiosta, ja Aaronin lasten heidän veljeinsä vartiosta, Herran
huoneen palveluksessa.

24 Mutta tämä oli Aaronin lasten järjestys: Aaronin pojat oli:
Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar. **2** Mutta Nadab ja Abihu kuolivat
isänsä edessä, ja ei heillä ollut lasta. Ja Eleasar ja Itamar tulivat
papeiksi. **3** Ja David määräsi heitä näin: Zadokin Eleasarin
lapsista ja Ahimelekin Itamarin lapsista, heidän virkansa jälkeen
heidän palveluksessansa. **4** Ja usiammat väkevät päämiehet
löydettiin Eleasarin kuin Itamarin lapsista, koska he heitä niin
määräsivät: Eleasarin lapsista oli siellä kuusitoistakymmentä
ylimmäistä heidän isäinsä huoneessa, ja kahdeksan Itamarin
lapsista, heidän isäinsä huoneessa. **5** Ja he määräsivät heitä
arvalla sekä näitä että niitä; sillä molemmat Eleasarin ja Itamarin
lapset olivat päämiehet pyhässä ja päämiehet Jumalan edessä.
6 Ja Semaja kirjoittaja, Netaneelin poika Leviläisistä, kirjoitti
heidät kuninkaan edessä, ja päämiesten ja papin Zadokin,
ja Ahimelekin Abjatarin pojan, ja pappein ja Leviläisten, ja
ylimmäisten isäin edessä: yksi isän huone otettiin Eleasarin
edestä ja toinen otettiin sitte Itamarin edestä. **7** Ja ensimäinen
arpa lankesi Jojaribin päälle, toinen Jedatjan, **8** Kolmas
Harimin, neljäs Seorimin, **9** Viides Malkian, kuudes Mijamin,
10 Seitsemäs Hakkotsin, kahdeksas Abian, **11** Yhdeksäs
Jesuan, kymmenes Sekanian, **12** Yksitoistakymmenes Eliasibin,
kaksitoistakymmenes Jakimin, **13** Kolmastoistakymmenes
Huppan, neljästoistakymmenes Jesebabin, **14**
Viidestoistakymmenes Bilgan, kuudestoistakymmenes Immerin,

15 Seitsemästoistakymmenes Hesirin, kahdeksastoistakymmenes
Happitsetsin, **16** Yhdeksästoistakymmenes Petahian,
kahdeskymmenes Jeheskelin, **17** Ensimäinenkolmattakymmentä
Jakinin, toinenkolmattakymmentä Gamulin, **18**
Kolmaskolmattakymmentä Delajan, neljäskolmattakymmentä
Maasian. **19** Tämä on heidän järjestyksensä heidän virkansa
jälkeen, menemään Herran huoneesen tapansa jälkeen, isänsä
Aaronin käden alla; niinkuin Herra Israelin Jumala heidän oli
käskenyt. **20** Muiden Levin lasten seassa oli Amramin lapsista
Subael, Subaelin lapsista Jehdeja. **21** Rehabian lapsista: Jissia
oli heistä ensimäinen. **22** Mutta Jitseharilaisista oli Selomot,
Selomotin lapsista Jahat. **23** (Hebronin lapset) Jerija ensimäinen,
Amaria toinen, Jahasiel kolmas, Jekameam neljäs. **24** Ussielin
lapset: Miika. Miikan lapsista Samir. **25** Jesija oli Miikan veli;
Jesijan lapsista Sakaria. **26** Merarin lapset: Maheli ja Musi;
Jaesijan hänen poikansa lapset. **27** Merarin lapset Jaesijasta,
hänen poikansa oli Soham, Sakkur ja Ibri. **28** Mutta Mahelilla oli
Eleasar, ja hänellä ei ollut yhtään poikaa. **29** Kisistä, Kisin lapset:
Jerahmeel. **30** Musin lapset: Maheli, Eder ja Jeremot. Ne ovat
Leviläisten lapset heidän isäinsä huoneen jälkeen. **31** Ja nämät
myös heittivät arpaa veljeinsä Aaronin lasten kanssa kuningas
Davidin edessä, ja Zadokin ja Ahimelekin, ja ylimmäisten isäin
edessä, pappein ja Leviläisten seassa; ylimmäinen isäin seassa
pienimmänkin veljensä kanssa.

25 Ja David sodanpäämiesten kanssa eroitti virkoihin Asaphin,
Hemanin ja Jedutunin lapset, jotka propheterasivat harpuilla,
psaltareilla ja symbaleilla. Ja he luettiin töihin heidän virkansa
jälkeen. **2** Asaphin lapsista: Sakkur, Joseph, Netania, Asarela,
Asaphin pojat, Asaphin käden alla, jotka ennustivat kuninkaan

tykönä. **3** Jedutunista, Jedutunin lapset: Gedalia, Zeri, Jesaja,
Hasabia ja Mattitia, kuusi isänsä Jedutunin johdon alla harpuilla,
jotka ennustivat, kiittivät ja ylistivät Herraa. **4** Hemanista: Hemanin
lapset, Bukkia, Mattania, Ussiel, Sebuel ja Jerimot, Hanania,
Hanani, Eliata, Giddalti ja Romamtieser, Josbekaja, Malloti, Hotir,
Mahasiot; **5** Nämät olivat kaikki Hemanin lapset, kuninkaan
näkiän Jumalan sanassa, ylentämään sarvea; sillä Jumala
oli antanut Hemanille neljätoistakymmentä poikaa ja kolme
tytärtä. **6** Nämät kaikki olivat isänsä käden alla, veisaamassa
Herran huoneessa symbaleilla, psaltareilla ja harpuilla, Jumalan
huoneen virassa, kuninkaan, Asaphin, Jedutunin ja Hemanin
asetuksen jälkeen. **7** Ja heidän ja heidän veljeinsä luku
kaikki yhteen, jotka olivat oppineet ja ymmärtäväiset Herran
veisussa, oli kaksisataa ja kahdeksanyhdeksättäkymmentä. **8**
Ja heittivät arpaa vartioistansa niin pieni kuin suuri, ja oppinut
niinkuin opetuslapsi. **9** Ja ensimäinen arpa lankesi Asaphin
Josephille, toinen Gedalialle ja hänen veljillensä ja pojillensa:
ja heitä oli kaksitoistakymmentä: **10** Kolmas Sakkurin, hänen
poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **11**
Neljäs Jitsrin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli
kaksitoistakymmentä; **12** Viides Netanian, hänen poikainsa ja
veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **13** Kuudes
Bukkian, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli
kaksitoistakymmentä; **14** Seitsemäs Jesarelan, hänen poikainsa
ja veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **15**
Kahdeksas Jesaian, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja
heitä oli kaksitoistakymmentä; **16** Yhdeksäs Mattanian, hänen
poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä;
17 Kymmenes Simein, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja

heitä oli kaksitoistakymmentä; **18** Ensimäinentoistakymmentä
Asareelin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli
kaksitoistakymmentä; **19** Toinentoistakymmentä Hasabian, hänen
poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä;
20 Kolmastoistakymmentä Subaelin, hänen poikainsa ja veljeinsä
päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **21** Neljästoistakymmentä
Mattitjan, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli
kaksitoistakymmentä; **22** Viidestoistakymmentä Jeremotin, hänen
poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä;
23 Kuudestoistakymmentä Hananian, hänen poikainsa ja
veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **24**
Seitsemästoistakymmentä Josbekasan, hänen poikainsa ja
veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **25**
Kahdeksastoistakymmentä Hananin, hänen poikainsa ja
veljeinsä päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **26**
Yhdeksästoistakymmentä Mallotin, hänen poikainsa ja veljeinsä
päälle: ja heitä oli kaksitoistakymmentä; **27** Kahdeskymmenes
Elijatan, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä
oli kaksitoistakymmentä; **28** Ensimäinenkolmattakymmentä
Hotirin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä
oli kaksitoistakymmentä; **29** Toinenkolmattakymmentä
Giddaltin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä
oli kaksitoistakymmentä; **30** Kolmaskolmattakymmentä
Mahesjotin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja
heitä oli kaksitoistakymmentä; **31** Neljäskolmattakymmentä
Romamtieserin, hänen poikainsa ja veljeinsä päälle: ja heitä oli
kaksitoistakymmentä.

26 Ovenvartiain järjestyksessä: Korhilaisista oli Meselemia,
Koren poika, Asaphin lapsista. **2** Meselemian lapset olivat nämät:

hänen esikoisensa Sakaria, toinen Jediael, kolmas Sebadia,
neljäs Jatniel, **3** Viides Elam, kuudes Johanan, seitsemäs
Eljoenai. **4** Mutta Obededomin lapset olivat nämät: hänen
esikoisensa Semaja, toinen Josabad, kolmas Joa, neljäs Sakar,
viides Netaneel, **5** Kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar, kahdeksas
Pegultai; sillä Jumala oli siunannut hänen. **6** Ja hänen poikansa
Semaja siitti myös poikia, jotka isänsä huoneessa hallitsivat; sillä
he olivat väkevät sankarit. **7** Semajan lapset: Otni, Rephael,
Obed ja Elsabad, jonka veljet olivat väkevät miehet, Elihu ja
Semakia. **8** Nämät kaikki olivat Obededomin lapset, he ja
heidän lapsensa ja veljensä olivat väkevät miehet virassa:
kaksiseitsemättäkymmentä Obededomista. **9** Meselemialla oli
lapsia ja veljiä, väkeviä miehiä kahdeksantoistakymmentä. **10**
Mutta Hosalla Merarin lapsista oli poikia: kaikkein jaloin oli Simri,
vaikka ei hän ollut esikoinen, kuitenkin asetti hänen isänsä hänen
päämieheksi; **11** Toinen Hilkia, kolmas Tebalia, neljäs Sakaria:
kaikki Hosan lapset ja veljet kolmetoistakymmentä. **12** Tämä on
ovenvartiain järjestys väkeväin päämiesten seassa, vartioissa
heidän veljeinsä kohdalla, palvelemaan Herran huoneessa. **13** Ja
arpa oli heitetty pienten niinkuin suurtenkin välillä, heidän isäinsä
huoneessa, jokaisen portin eteen. **14** Arpa itään päin lankesi
Selemian päälle; mutta hänen poikansa Sakaria, joka toimellinen
neuvossa oli, heitti arvan, ja hänen arpansa lankesi pohjaan
päin; **15** Mutta Obededomin etelään päin, ja hänen poikainsa
Asuppimin huoneen tykö. **16** Ja Suppim ja Hosa saivat lännen
puolelle, Salleketin portille, josta korkian ahteen päälle mennään,
jossa vartiat seisovat toinen toistansa vastaan. **17** Itään päin
oli kuusi Leviläistä, pohjaan päin neljä joka päivä, etelään päin
neljä joka päivä, mutta Asuppimin tykönä kaksi ja kaksi; **18**

Parbarin tykönä länteen päin neljä joka haarassa, ja kahdet
Parbarin tykönä. **19** Tämä on ovenvartiain järjestys, Korhilaisten
ja Merarin lasten seassa. **20** Leviläisistä oli Ahia Jumalan
huoneen tavarain päällä ja pyhyyden tavarain päällä; **21** Laedanin
lapset, Gersonin lapset Laedanista: Laedanin Gersonilaisen,
isäin päämiehet Jehieliläiset; **22** Jehieliläisten lapset: Setam
ja hänen veljensä Joel, Herran huoneen tavarain päällä; **23**
Amramilaisista, Jitseharilaisista, Hebronilaisista ja Ussielilaisista
24 Oli Sebuel Gersomin poika, Moseksen pojan poika, päämies
tavarain päällä. **25** Mutta hänen veljellänsä Elieserillä oli poika
Rehabia, ja hänen poikansa Jesaja, hänen poikansa Joram,
hänen poikansa Sikri, ja hänen poikansa Selomit. **26** Selomit
ja hänen veljensä olivat kaikkein pyhäin tavarain päällä, jotka
David kuningas oli pyhittänyt, ja ylimmäiset isät, tuhanten ja
satain päämiehet sotajoukon päällä. **27** Sodasta ja saaliista
ovat he pyhittäneet Herran huoneen parannukseksi; **28** Kaikki
myös mitä näkiä Samuel, ja Saul Kisin poika, ja Abner Nerin
poika, ja Joab Zerujan poika olivat pyhittäneet, ja kaikki mitkä
pyhitetyt olivat, olivat Selomitin ja hänen veljeinsä käden alla. **29**
Jitseharilaisista olivat Kenania poikinensa asetetut ulkonaisen
työn haltiaksi ja tuomariksi Israelissa; **30** Hebronilaisia Hasabia
ja hänen veljensä, väkevät miehet, tuhannen ja seitsemänsataa,
asetetut virkaan Israelissa, tuolla puolella Jordania länteen päin,
kaikkinaisiin Herran asioihin ja kuninkaan palvelukseen. **31**
Hebronilaisia oli myös Jerijah, Hebronilaisten päämies, heidän
sukukuntainsa ja isäinsä seassa. Ja neljäntenäkymmenentenä
kuningas Davidin valtakunnan vuonna etsittiin ja löydettiin heidän
seassansa väkevät miehet Gileadin Jaeserissa. **32** Ja hänen
veljensä olivat väkevät miehet, kaksituhatta ja seitsemänsataa

isäin päämiehiä. Ja David kuningas asetti heitä Rubenilaisten,
Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan päälle, kaikkiin
Jumalan ja kuninkaan asioihin.

27 Mutta Israelin lapset heidän lukunsa jälkeen olivat: isäin
päämiehet, tuhanten ja satain ruhtinaat, ja virkamiehet,
jotka ottivat kuninkaasta vaarin, heidän järjestyksensä
jälkeen, vaeltamaan sinne ja tänne jokainen kuukautenansa,
joka kuukautena ajastajassa; ja jokaisessa joukossa oli
neljäkolmattakymmentä tuhatta. **2** Ensimäisen joukon päällä
ensimäisenä kuukautena oli Jasobeam Saddielin poika, ja
hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta. **3** Mutta
Peretsin lapsista oli ylimmäinen kaikkein sodanpäämiesten
päällä, ensimäisenä kuukautena. **4** Toisen kuukauden joukon
päällä oli Dodai Ahohilainen, ja Miklot päämies hänen joukkonsa
päällä, ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta.
5 Kolmannen joukon päämies kolmantena kuukautena oli
Benaja papin Jojadan poika, ja hänen joukossansa oli
neljäkolmattakymmentä tuhatta. **6** Tämä on Benaja väkevä
kolmenkymmenen seassa ja kolmenkymmenen päällä, ja
hänen joukkonsa oli hänen poikansa Ammisabadin alla. **7**
Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel Joabin veli, ja hänen
jälkeensä Sebadia hänen poikansa, ja hänen joukossansa
neljäkolmattakymmentä tuhatta. **8** Viides, viidentenä kuukautena,
oli päämies Samehut Jesrahilainen, ja hänen joukossansa
oli neljäkolmattakymmentä tuhatta. **9** Kuudes, kuudentena
kuukautena, oli Ira Ikeksen Thekoalaisen poika, ja hänen
joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta. **10** Seitsemäs,
seitsemäntenä kuukautena, oli Heles Pelonilainen Ephraimin
lapsia, ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä

tuhatta. **11** Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli
Sibbekai Hussatilainen Sarhilaisista, ja hänen joukossansa oli
neljäkolmattakymmentä tuhatta. **12** Yhdeksäs, yhdeksäntenä
kuukautena, oli Abieser Antotilainen Jeminin lapsista, ja hänen
joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta. **13** Kymmenes,
kymmenentenä kuukautena, oli Maherai Netophatilainen
Sarhilaisista, ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä
tuhatta. **14** Ensimäinentoistakymmentä, ensimäisenä kuukautena
toistakymmentä, oli Benaja Pirtagonilainen Ephraimin lapsista,
ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta. **15**
Toinentoistakymmentä, toisena kuukautena toistakymmentä,
oli Heldai Netophatilainen Otnielista, ja hänen joukossansa
neljäkolmattakymmentä tuhatta. **16** Israelin sukukuntain päällä:
Rubenilaisten päämies oli Elieser Sikrin poika; Simeonilaisten
seassa Sephatia Maekan poika; **17** Leviläisten seassa, Hasabia
Kemuelin poika; Aronilaisten seassa Zadok; **18** Juudan seassa,
Elihu Davidin veljistä; Isaskarin seassa, Omri Mikaelin poika; **19**
Sebulonin seassa, Jismaja Obadian poika; Naphtalin seassa,
Jerimot Asrielin poika; **20** Ephraimin lasten seassa, Hosea
Asasian poika; puolen Manassen sukukunnan seassa, Joel
Pedajan poika; **21** Puolen Manassen sukukunnan seassa
Gileadissa, Jiddo Sakarian poika; BenJaminin seassa, Jaasiel
Abnerin poika; **22** Danin seassa, Asareel Jerohamin poika.
Nämät ovat Israelin sukukuntain päämiehet. **23** Mutta David ei
lukenut niitä, jotka kahdenkymmenen vuotiset ja sitä nuoremmat
olivat; sillä Herra oli luvannut enentää Israelin niinkuin tähdet
taivaissa. **24** Mutta Joab Zerujan poika oli ruvennut lukemaan ja
ei sitä täyttänyt, ja viha tuli siitä Israelin päälle: ja ei se luku tullut
kuningas Davidin aikakirjaan. **25** Kuninkaan tavarain päällä oli

Asmavet Adielin poika, ja tavarain päällä, jotka olivat maalla,
kaupungeissa, kylissä ja linnoissa, oli Jonatan Ussian poika.
26 Talonpoikain päällä, jotka maata viljelivät, oli Esri Kelubin
poika. **27** Viinamäkein päällä oli Simei Ramalainen; viinakellarein
ja viinatavarain päällä Sabdi Siphmiläinen. **28** Öljypuiden ja
metsäfikunapuiden päällä, jotka olivat laaksossa, oli BaalHanan
Gadarilainen; öljytavarain päällä Joas. **29** Laidunhärkäin päällä
Saronissa oli Sitrai Saronilainen; mutta härkäin päällä laaksossa
Saphat Adlain poika; **30** Kamelein päällä Obil Ismaelilainen;
aasein päällä Jehedia Meronotilainen; **31** Lammasten päällä
Jasis Hagarilainen: nämät kaikki olivat päämiehet kuningas
Davidin omaisuuden päällä. **32** Mutta Davidin setä Jonatan
oli neuvonantaja, toimellinen mies ja hyvin oppinut. Jehiel
Hakmonin poika oli kuninkaan lasten tykönä. **33** Ahitophel oli
myös kuninkaan neuvonantaja; Husai Arkilainen oli kuninkaan
ystävä. **34** Ja Ahitophelin jälkeen oli Jojada Benajan poika ja
Ebjatar. Mutta Joab oli kuninkaan sodan päämies.

28 Ja David kokosi kaikki Israelin päämiehet, sukukuntain
päämiehet ja niiden joukkoin päämiehet, jotka kuningasta
palvelivat, päämiehet tuhanten ja satain päällä, kuninkaan
ja hänen poikainsa omaisuuden ja tavaran päämiehet
kamaripalveliain kanssa, ja uljaat ja kaikki väkevät sotamiehet
Jerusalemiin. **2** Ja kuningas David nousi seisoalle ja sanoi: veljeni
ja kansani, kuulkaat minua: minä olen aikonut rakentaa Herran
liitonarkin lepohuoneen ja Jumalamme jalkain astinlaudan, ja olen
valmistanut rakennuksen varaa. **3** Mutta Jumala sanoi minulle:
ei sinun pidä rakentaman nimelleni huonetta; sillä sinä olet
sotamies ja olet paljon verta vuodattanut. **4** Herra Israelin Jumala
on valinnut minun koko isäni huoneesta Israelin kuninkaaksi

ijankaikkisesti; sillä hän on Juudan valinnut hallitsiaksi, ja
Juudan huoneesta minun isäni huoneen; ja minä olen ollut isäni
lapsista hänelle niin kelvollinen, että hän teki minun koko Israelin
kuninkaaksi. **5** Ja kaikkein poikaini seassa (sillä Herra on antanut
minulle monta poikaa) on hän valinnut poikani Salomon istumaan
Herran valtakunnan istuimella Israelin ylitse, **6** Ja on puhunut
minulle: poikas Salomo pitää rakentaman minun huoneeni ja
kartanoni; sillä minä olen hänen valinnut pojakseni, ja minä olen
hänen isänsä, **7** Ja vahvistan hänen valtakuntansa ijankaikkisesti,
ja hän vahvana pysyy, pitäen minun käskyni ja oikeuteni, niinkuin
tänäpänäkin; **8** Nyt siis, koko Herran kokouksen Israelin silmäin
edessä ja meidän Jumalamme korvissa, pitäkäät ja tutkistelkaat
kaikki Herran teidän Jumalanne käskyt, että te omistaisitte tämän
hyvän maan ja jättäisitte sen teidän lapsillenne perinnöksi teidän
jälkeenne ijankaikkisesti. **9** Ja sinä, poikani Salomo! tunne
isäs Jumala ja palvele häntä kaikesta sydämestä ja hyvällä
mielellä; sillä Herra tutkistelee kaikki sydämet ja ymmärtää
kaikkein ajatusten aikomiset; jos etsit häntä, niin sinä löydät
hänen; jos hylkäät hänen, niin hän sinun hylkää ijankaikkisesti.
10 Niin katso nyt, koska Jumala on sinun valinnut rakentamaan
huonetta pyhäksi siaksi: ole vahva ja tee niin. **11** Ja David antoi
pojallensa Salomolle pihan muodon ja hänen huonettensa ja
tavarahuoneiden, salien ja sisimäisten kammioin, ja armoistuimen
huoneen muodon, **12** Ja vielä kaikkein niiden muodon, jotka
hänen mielessänsä olivat, Herran huoneen kartanoista ja kaikista
huoneista ympäri, Jumalan huoneen tavaroista ja pyhitetyistä
tavaroista, **13** Pappein ja Leviläisten järjestyksen, ja kaikkein
Herran huoneen virkain töiden, ja kaikkein astiain muodon,
Herran huoneen palveluksessa. **14** Kultaa hän antoi kullan painon

jälkeen kaikkinaisiksi astioiksi joka virassa, antoi myös hopiaa
jokaiseen hopia-astiaan painonsa, jokaisen virka-astian jälkeen;
15 Ja kultaa kultaisille kynttiläjaloille ja kultaisille lampuille,
jokaiselle kynttiläjalalle ja hänen lampullensa hänen painonsa.
Niin antoi hän myös hopiaa hopiakynttiläjaloille ja heidän heidän
lampuillensa, jokaisen kynttiläjalan viran jälkeen; **16** Niin myös
kultaa näkyleipäin pöydiksi, jokaiselle pöydälle painonsa, ja myös
hopiaa hopiapöydiksi; **17** Ja puhdasta kultaa kolmihaaraisiksi
hangoiksi, maljoiksi ja kannuiksi: kultaa myös kultapikareiksi,
jokaiselle pikarille painonsa, hopiaa hopiapikareiksi, jokaiselle
pikarille painonsa: **18** Ja savu-alttariksi kaikkein puhtaimpaa
kultaa painonsa: ja kultaisten Kerubimein ratasten muodon,
jotka levittivät siipensä ja peittivät Herran liitonarkin. **19** Kaikki
nämät kirjoitettuina Herran kädeltä, joka minun antoi ymmärtää
kaikkein töiden muodon. **20** Ja David sanoi pojallensa Salomolle:
ole vahva ja miehuullinen, ja tee niin, älä pelkää, älä myös
hämmästy; sillä Herra Jumala minun Jumalani on sinun kanssas,
ja ei ota kättänsä pois sinulta, eikä hylkää sinua, siihenasti
ettäs kaiken viran työt Jumalan huoneessa päättänyt olet.
21 Ja katso, pappein ja Leviläisten järjestykset pitää oleman
kaikessa Jumalan huoneen palveluksessa ja sinun kanssas on
hyväntahtoisia ja ymmärtäväisiä kaikkeen virkaan; niin myös
päämiehet ja kaikki kansa, kaikissa sinun asioissas.

29 Ja kuningas David sanoi koko joukolle: Salomon, yhden
minun pojistani, on Jumala valinnut, joka vielä nuori ja heikko
on, mutta työ on suuri; sillä ei se ole ihmisen asumasia, vaan
Herran Jumalan. **2** Ja minä olen kaikesta voimastani valmistanut
Jumalani huoneelle kultaa kultakaluiksi, hopiaa hopiaisiksi,
vaskea vaskisiksi, rautaa rautaisiksi, puita puuaseiksi, ja onikin

kiviä, kiinniliitetyitä rubineja, monen-pilkullisia kiviä, ja kaikkinaisia
kalliita kiviä, ja marmorikiviä sangen paljon. **3** Ja olen vielä antanut
hyvästä tahdostani Jumalani huoneesen mitä minun omani on,
kultaa ja hopiaa, ylitse sen kaiken, minkä minä olen valmistanut
pyhän huoneesen: **4** Kolmetuhatta leiviskää ophirin kultaa ja
seitsemäntuhatta leiviskää puhdasta hopiaa, silata huonetten
seiniä, **5** Kultaa kultaisiin, ja hopiaa hopiaisiin ja kaikkinaisiin
töihin, tekiäin käden kautta. Ja kuka on hyväntahtoinen
täyttämään kättänsä tänäpänä Herralle? **6** Niin isäin päämiehet
ja Israelin sukukuntain päämiehet, niin myös tuhanten ja satain
päämiehet, ja kuninkaan töiden päämiehet olivat hyväntahtoiset,
7 Ja antoivat Jumalan huoneen palvelukseen viisituhatta leiviskää
kultaa, ja kymmenentuhatta kultapenninkiä, ja kymmenentuhatta
leiviskää hopiaa, kahdeksantoistakymmentä tuhatta leiviskää
vaskea, ja satatuhatta leiviskää rautaa. **8** Ja joiden tyköä kiviä
löydettiin, ne he antoivat Herran huoneen tavaroihin, Jehielin
Gersonilaisen käden alle. **9** Ja kansa iloitsi, että he niin hyvästä
tahdosta antoivat; sillä he antoivat Herralle vaasta sydämestä,
vapaasta tahdostansa. Ja kuningas David oli myös sangen
suuresti iloissansa. **10** Ja David kiitti Herraa kaiken kansan edestä
ja sanoi: kiitetty ole sinä Herra, Israelin meidän isämme Jumala
ijankaikkisesta ijankaikkiseen! **11** Sillä sinun, Herra, on suuruus,
ja voima, ja kunnia, ja voitto, ja kiitos; sillä kaikki, mitä taivaassa
ja maan päällä on, se on sinun. Sinun Herra on valtakunta, ja
sinä olet korotettu kaikkein päämiesten ylitse. **12** Rikkaus ja
kunnia ovat sinun edessäs, ja sinä hallitset kaikki kappaleet,
ja sinun kädessäs on väki ja voima: sinun kädessäs on kaikki
suureksi ja väkeväksi tehdä. **13** Ja nyt meidän Jumalamme! me
kiitämme sinua, ja ylistämme sinun kunnias nimeä. **14** Sillä mikä

minä olen, ja mikä on minun kansani, että me olemme niin paljon
voineet antaa hyvällä mielellä, niinkuin se nyt tapahtuu? sillä se
on kaikki sinulta tullut, ja sinun kädestäs olemme me antaneet
sinulle sen. **15** Sillä me olemme muukalaiset ja oudot sinun
edessäs, niinkuin kaikki meidän isämmekin: meidän ikämme on
maan päällä niinkuin varjo, ja ei täällä ole yhtään viipymystä. **16**
Herra meidän Jumalamme! kaikki tämä kalun paljous, jonka me
olemme valmistaneet sinun pyhälle nimelles rakentaa huonetta,
se on kaikki tullut sinun kädestäs, ja ne ovat kaikki sinun. **17**
Minun Jumalani! minä tiedän, ettäs tutkistelet sydämen ja tahdot
vakuutta. Sentähden olen myös minä kaikki nämät yksivakaisesta
sydämestä antanut vapaalla mielellä. Ja minä näin nyt ilolla
tämän sinun kansas, joka tässä on, että se on hyvällä mielellä
sinulle antanut. **18** Herra meidän isäimme Abrahamin, Isaakin
ja Israelin Jumala! pidä ijankaikkisesti tämänkaltainen mieli
ja tahto kansas sydämessä, ja valmista heidän sydämensä
sinun tykös. **19** Ja pojalleni Salomolle anna täydellinen sydän
pitämään sinun käskys, todistukses ja säätys, niin että hän
ne kaikki tekis ja rakentais tämän asuinsian, jonka minä olen
valmistanut. **20** Ja David sanoi kaikelle kansalle: kiittäkäät
Herraa teidän Jumalaanne! ja kaikki kansa kiitti Herraa isäinsä
Jumalaa, kumarsivat ja rukoilivat Herraa ja kuningasta, **21**
Ja he uhrasivat Herralle uhrin, ja toisena päivänä uhrasivat
he polttouhrin Herralle, tuhannen mullia, tuhannen oinasta,
tuhannen karitsaa, ja heidän juomauhrinsa, ja monta muuta uhria
kaiken Israelin edessä. **22** Ja he söivät ja joivat sinä päivänä
sangen suurella ilolla Herran edessä, ja tekivät Salomon Davidin
pojan toisen kerran kuninkaaksi ja voitelivat hänen Herralle
hallitsiaksi ja Zadokin papiksi. **23** Ja niin Salomo istui Herran

istuimelle kuninkaaksi isänsä Davidin siaan, ja oli onnellinen; ja
koko Israel oli hänelle kuuliainen. **24** Niin myös kaikki päämiehet
ja voimalliset, ja kaikki kuningas Davidin lapset antoivat itsensä
kuningas Salomon alle. **25** Ja Herra teki Salomon enemmin
ja enemmin suuremmaksi kaiken Israelin edessä, ja antoi
hänelle kuuluisan valtakunnan, jonkakaltaista ei yhdelläkään
kuninkaalla Israelissa hänen edellänsä ole ollut. **26** Ja niin
oli David, Isain poika, koko Israelin kuningas. **27** Mutta aika,
jonka hän oli Israelin kuninkaana, oli neljäkymmentä ajastaikaa.
Hebronissa hän hallitsi seitsemän ajastaikaa ja Jerusalemissa
kolmeneljättäkymmentä. **28** Ja hän kuoli hyvällä ijällä, ravittuna
elämästä, rikkaudesta ja kunniasta; ja hänen poikansa Salomo
tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **29** Mutta kuningas Davidin teot
ensimäiset ja viimeiset, katso, ne ovat kirjoitetut näkiän Samuelin
teoissa, ja prophetan Natanin teoissa, ja näkiän Gadin teoissa, **30**
Kaiken hänen valtakuntansa, väkevyytensä ja aikainsa kanssa,
jotka hänen ja Israelin, ja kaikkein maan valtakuntain aikana
kuluneet ovat.

2 Aikakirja

1 Ja Salomo Davidin poika vahvisti itsensä valtakuntaansa; ja
Herra hänen Jumalansa oli hänen kanssansa ja teki hänen aina
suuremmaksi. **2** Ja Salomo puhui koko Israelin kanssa tuhanten
ja satain päämiesten kanssa, tuomarein ja kaikkien esimiesten
kanssa Israelissa, ja ylimmäisten isäin kanssa. **3** Ja he menivät,
sekä Salomo että koko joukko korkeudelle, joka oli Gibeonissa;
sillä siellä oli Jumalan seurakunnan maja, jonka Moses Herran
palvelia teki korvessa. **4** Mutta Jumalan arkin oli David vienyt
Kirjatjearimista sinne, johon David oli sille sian valmistanut; sillä
hän oli rakentanut sille majan Jerusalemissa. **5** Ja vaskialttari,
jonka Betsaleel Urin poika Hurin pojan poika rakentanut oli, oli
siellä Herran asuinsian edessä. Ja Salomo ja koko joukko etsivät
sitä. **6** Ja Salomo nousi sinne ylös vaskialttarin tykö Herran
eteen, joka siellä seurakunnan majassa oli, ja uhrasi sen päällä
tuhannen polttouhria. **7** Sinä yönä ilmestyi Jumala Salomolle
ja sanoi hänelle: ano, mitä minä sinulle antaisin. **8** Ja Salomo
sanoi Jumalalle: sinä olet tehnyt suuren armon isälleni Davidille,
ja olet tehnyt minun hänen siaansa kuninkaaksi: **9** Olkoon nyt,
Herra Jumala, sanas totinen minun isälleni Davidille; sillä sinä
olet tehnyt minun niin paljon kansan kuninkaaksi, kuin tomua
on maan päällä; **10** Niin anna minulle nyt taito ja ymmärrys,
käydäkseni tämän kansan edessä ulos ja sisälle; sillä kuka voi
tuomita tätä suurta kansaas? **11** Niin sanoi Jumala Salomolle:
että se on sinun mielessäs, ja et anonut rikkautta, tavaraa eli
kunniaa, eli vihamiestes sieluja, etkä anonut pitkää ikää, vaan
anoit taitoa ja ymmärrystä, tuomitakses minun kansaani, joiden
kuninkaaksi minä olen sinun pannut; **12** Niin olkoon sinulle taito
ja ymmärrys annettu: vielä sitte annan minä sinulle rikkautta,

ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei sinun vertaistas kuningasten
seassa ennen sinua ole ollut, eikä myös sinun jälkees tule. **13**
Ja Salomo tuli korkeudelta, joka oli Gibeonissa, Jerusalemiin,
seurakunnan majasta, ja hallitsi Israelia. **14** Ja Salomo kokosi
itsellensä rattaita ja hevosmiehiä, niin että hänellä oli neljäsataa
toistatuhatta ratasta ja kaksitoistakymmentä tuhatta hevosmiestä,
ja antoi heidän olla rataskaupungeissa ja kuninkaan tykönä
Jerusalemissa. **15** Ja kuningas toimitti niin että hopiaa ja
kultaa oli Jerusalemissa niin paljo kuin kiviäkin, ja sedripuita
kuin metsäfikunapuitakin laaksoissa. **16** Ja Salomolle vietiin
hevosia Egyptistä ja kudotuskaluja. Ja kuninkaan kauppamiehet
ostivat ne kudotuskalut. **17** Ja he menivät ylös ja veivät ne
Egyptistä, ja jokainen ratas maksoi kuusisataa hopiapenninkiä, ja
hevonen sata ja viisikymmentä. Ja niin vietiin niitä myös kaikkein
Hetiläisten ja Syrian kuninkaiden tykö heidän kättensä kautta.

2 Ja Salomo aikoi rakentaa Herran nimelle huoneen ja myös
valtakunnallensa huonetta. **2** Ja Salomo luki seitsemänkymmentä
tuhatta miestä kuormain kantajiksi ja kahdeksankymmentä
tuhatta hirtten hakkaajiksi vuorille, ja kolmetuhatta ja kuusisataa
teettäjää heidän ylitsensä. **3** Ja Salomo lähetti kuningas Hiramin
tykö Tyroon ja käski hänelle sanoa: niinkuin sinä minun isäni
Davidin kanssa teit ja lähetit hänelle sedripuita, rakentaaksensa
itsellensä huonetta, jossa hänen asuman piti: **4** Katso, minä
rakennan Herran minun Jumalani nimelle huoneen, että se
hänelle pyhitettäisiin, suitsutettaa hyvän hajun uhria hänen
edessänsä, ja aina valmistettaa näkyleipiä ja polttouhria, aamulla
ja ehtoolla, lepopäivinä ja uusilla kuilla, ja Herran meidän
Jumalamme juhlina: ijankaikkisesti pitää tämä oleman Israelin
edessä. **5** Ja huone, jonka minä rakennan, pitää oleman

suuri; sillä meidän Jumalamme on suurempi kaikkia jumalia.
6 Mutta kuka on niin voimallinen, että hän rakentaa hänelle
huoneen? sillä taivaat ja taivasten taivaat ei taida käsittää
häntä: mikä siis minä olen rakentamaan hänelle huonetta?
mutta ainoastaan suitsuttamaan hänen edessänsä. **7** Niin lähetä
nyt minulle taitava mies työtä tekemään kullasta, hopiasta,
vaskesta, raudasta, purpurasta, tulipunaisista ja sinisistä villoista,
ja joka taitaa kaivaa, taitavain kanssa, jotka minun tykönäni
ovat Juudassa ja Jerusalemissa, jotka minun isäni David on
valmistanut. **8** Ja lähetä minulle sedripuita ja honkia, ja Heben
puita Libanonista; sillä minä tiedän sinun palvelias taitavan
hakata puita Libanonissa. Ja katso, minun palveliani pitää
oleman sinun palveliais kanssa, **9** Että he valmistaisivat minulle
paljon puita; sillä huone, jonka minä rakennan, pitää oleman
suuri ja ihmeellinen. **10** Ja katso, minä annan sinun palvelioilles,
hirsimiehille, jotka puita hakkaavat, kaksikymmentä tuhatta
koria survottuja nisuja, kaksikymmentä tuhatta koria ohria, ja
kaksikymmentä tuhatta batia viinaa, ja kaksikymmentä tuhatta
batia öljyä. **11** Ja Hiram Tyron kuningas vastasi kirjoituksella
ja lähetti Salomolle: koska Herra rakastaa kansaansa, on hän
sinun tehnyt heidän kuninkaaksensa. **12** Ja Hiram sanoi vielä:
kiitetty olkoon Herra Israelin Jumala, joka taivaan ja maan tehnyt
on, että hän on antanut kuningas Davidille viisaan, toimellisen
ja ymmärtäväisen pojan, joka Herralle huoneen rakentaa ja
valtakunnallensa huoneen! **13** Niin lähetän minä nyt taitavan ja
toimellisen miehen, jolla ymmärrys on, nimittäin Huramabin, **14**
Joka on vaimon poika Danin tyttäristä, ja hänen isänsä on ollut
Tyrolainen; hän taitaa työtä tehdä kullasta, hopiasta, vaskesta,
raudasta, kivestä, puusta, purpurasta, sinisistä villoista, kalliista

liinasta, tulipunaisesta, ja kaikkinaisia kaivaa, ja ajatella ylös
kaikkinaisia taitavasti, mitä hänen eteensä pannaan, sinun
taitavais kanssa ja herrani kuningas Davidin sinun isäs taitavain
kanssa. **15** Niin lähettäkään nyt herrani nisuja, ohria, öljyä ja
viinaa palvelioillensa, niinkuin hän on sanonut; **16** Niin me
hakkaamme puita Libanonissa kaiketi niin paljon kuin sinä
tarvitset, ja viemme ne merelle lautoilla Japhoon; anna sinä ne
noutaa sieltä Jerusalemiin. **17** Ja Salomo luki kaikki muukalaiset
Israelin maalla, sen luvun jälkeen, kuin hänen isänsä David ne
luki; ja siellä löydettiin sata ja viisikymmentä tuhatta, kolmetuhatta
ja kuusisataa. **18** Ja hän asetti niistä seitsemänkymmentä tuhatta
vetäjiksi ja kahdeksankymmentä tuhatta hakkaajiksi vuorella,
ja kolmetuhatta ja kuusisataa teettäjiksi, joiden kansaa piti
teettämän.

3 Ja Salomo rupesi rakentamaan Herran huonetta
Jerusalemissa, Morian vuorelle, joka Davidille hänen isällensä
neuvottu oli, Davidin paikkaan, jonka hän oli valmistanut Ornanin
Jebusilaisen luvaan. **2** Ja hän rupesi rakentamaan toisena
kuukautena, toisena päivänä, neljäntenä valtakuntansa vuonna.
3 Ja Salomo laski perustuksen, Jumalan huonetta rakentaa,
ensisti pituudelle kuusikymmentä kyynärää, ja leveydelle
kaksikymmentä kyynärää; **4** Mutta esihuoneen pituudelta
huoneen leveyden jälkeen kaksikymmentä kyynärää, ja korkeus
oli sata ja kaksikymmentä kyynärää; ja hän silasi sen sisältä
puhtaalla kullalla. **5** Mutta suuren huoneen peitti hän hongalla ja
silasi sen päältä parhaalla kullalla, ja teki siihen päälle palmuin
ja käädyin kaltaiset työt, **6** Ja peitti huoneen kalliilla kivillä
kaunistukseksi; ja kulta oli Parvaimin kulta. **7** Ja hän silasi
huoneen kaaret, pihtipielet, seinät ja ovet kullalla, ja antoi leikata

Kerubimeja seiniin. **8** Teki hän myös kaikkein pyhimmän huoneen,
jonka pituus oli kaksikymmentä kyynärää, huoneen leveyden
jälkeen, ja hänen leveytensä oli kaksikymmentä kyynärää, ja
silasi sen parhaalla kullalla, kuudellasadalla leiviskällä. **9** Niin
myös nauloihin antoi hän viisikymmentä sikliä kultaa, painon
jälkeen; ja silasi salit kullalla. **10** Niin teki hän myös kaikkein
pyhimpään huoneeseen kaksi Kerubimia liikkeillä olevalla teolla;
ja he silasivat ne kullalla. **11** Ja pituus oli Kerubimein siivillä
kaksikymmentä kyynärää; niin että yksi siipi oli viisi kyynärää ja
ulottui huoneen seinään, ja toinen siipi oli myös viisi kyynärää
ja ulottui hamaan toisen Kerubimin siipeen. **12** Niin myös oli
toisen Kerubimin siipi viisi kyynärää pitkä ja ulottui huoneen
seinään, ja toinen siipi myös oli viisi kyynärää pitkä ja riippui
toisessa Kerubimin siivessä; **13** Niin että nämät Kerubimein
siivet olivat levitettyinä kaksikymmentä kyynärää leveydelle;
ja ne seisoivat jalkainsa päällä, ja heidän kasvonsa olivat
käännetyt huoneesen päin. **14** Hän teki myös esiripun sinisistä,
purpuraisista ja tulipunaisista villoista ja kalliista liinasta, ja teki
Kerubimit siihen päälle. **15** Ja hän teki huoneen eteen kaksi
patsasta, viisineljättäkymmentä kyynärää korkiaksi, ja niiden
päälle kruunun viisi kyynärää korkian, **16** Ja käädyin kaltaiset
työt kuoriin, ja sovitti ne patsasten päälle, ja teki sata granatin
omenaa, ja asetti ne käädytekoin päälle. **17** Ja pystytti patsaat
templin eteen, yhden oikialle ja toisen vasemmalle puolelle, ja
kutsui sen nimen, joka oikialla puolella oli, Jakin, ja sen nimen,
joka vasemmalla puolella oli, Boas.

4 Ja hän teki myös vaskisen alttarin, kaksikymmentä kyynärää
pitkän ja kaksikymmentä kyynärää leviän, ja kymmenen kyynärää
korkian. **2** Ja hän teki valetun meren, kymmenen kyynärää leviän

toisesta reunasta niin toiseen, ympyriäiseksi, viisi kyynärää
korkian; ja juonne kävi ympäri, kolmekymmentä kyynärää pitkä.
3 Ja härkäin kuvat olivat sen alla, kiertäen sitä yltympäri;
kymmenen kyynärää, piiritti ne meren ympärinsä, kaksi riviä
valettuja härkiä oli siinä samaa valantoa kuin sekin. **4** Ja se seisoi
kahdentoistakymmenen härjän päällä, että kolme kääntyivät
heistä pohjoiseen päin, kolme länteen, kolme etelään ja kolme
itään päin, ja meri oli ylhäällä heidän päällänsä, ja kaikki heidän
takaiset puolensa olivat sisälle päin. **5** Ja se oli kämmenen
leveyttä paksu, ja hänen reunansa niinkuin maljan reuna ja kuin
kukoistava kukkainen, ja se veti kolmetuhatta batia. **6** Ja hän
teki kymmenen kattilaa, ja pani niistä viisi oikialle puolelle ja viisi
vasemmalle, että niissä pestäisiin kaikkia niitä, kuin polttouhriksi
tarvittiin, ja niihin heitettäisiin; mutta meren, pappein pestä
itsensä. **7** Ja hän teki myös kymmenen kultaista kynttilänjalkaa,
niinkuin ne oleman piti, ja pani templiin, viisi oikialle puolelle
ja viisi vasemmalle. **8** Ja hän teki kymmenen pöytää ja pani
templiin, viisi oikialle ja viisi vasemmalle puolelle; ja hän teki sata
kultaista maljaa. **9** Hän teki myös pappein esihuoneen ja suuren
esihuoneen, ja esihuoneen ovet, ja silasi ovet vaskella, **10** Ja
pani meren oikialle sivulle, itään ja etelään päin. **11** Ja Huram
teki patoja, lapioita ja maljoja. Ja niin Huram lopetti sen työn,
jonka hän teki kuningas Salomolle Jumalan huoneesen: **12** Kaksi
patsasta, ja kaksi ympyriäistä kruunua kahden patsaan päällä,
ja kaksi verkkoa peittämään kahta ympyriäistä kruunua, jotka
patsasten päässä olivat. **13** Ja neljäsataa granatin omenaa oli
niiden kahden verkon päällä, kaksi riviä granatin omenia kunkin
verkon päällä, peittämään kahta ympyriäistä kruunua, jotka olivat
patsasten päässä. **14** Ja hän teki istuimia, teki myös kattiloita

istuinten päälle, **15** Ja meren ja kaksitoistakymmentä härkää sen
alle; **16** Siihen myös patoja, lapioita ja hankoja; ja kaikki heidän
astiansa teki Huramabi kuningas Salomolle Herran huoneeseen
puhtaasta vaskesta. **17** Jordanin kedolla antoi kuningas ne
valaa savisessa töyrässä, Sukkotin ja Saredatan vaiheella.
18 Ja Salomo teki kaikki nämät astiat suuressa paljoudessa;
sillä ei vasken painoa kysytty. **19** Ja Salomo teki kaikki astiat
Jumalan huoneesen, niin myös kultaisen alttarin ja pöydät,
näkyleipiä pidettää, **20** Kynttiläjalat lamppuinensa puhtaasta
kullasta, palamaan kuorin edessä soveliaasti, **21** Ja kukkaiset ja
lamput, ja kynttilän niistimet olivat kullasta: ne olivat kokonansa
kullasta; **22** Ja veitset, maljat, lusikat ja sammuttimet olivat
puhtaasta kullasta, ja läpikäytävä, ja hänen ovensa sisimäiseltä
puolelta sitä kaikkein pyhintä, ja ovet templin huoneesen olivat
kullasta.

5 Ja kuin kaikki työ täytettiin minkä Salomo teki Herran
huoneesen, niin antoi Salomo sinne tuottaa kaikki, mitä hänen
isänsä David pyhittänyt oli: hopian, kullan, ja kaikki astiat, ja
pani ne Jumalan huoneen tavarain sekaan. **2** Silloin kutsui
Salomo kaikki vanhimmat Israelissa kokoon, ja kaikki sukukuntain
päämiehet, Israelin lasten isäin esimiehet, Jerusalemiin, tuomaan
Herran liitonarkkia Davidin kaupungista, se on Zion. **3** Ja kaikki
Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan tykö juhlapäivinä, joka oli
seitsemäntenä kuukautena. **4** Ja kaikki vanhimmat Israelista
tulivat; ja Leviläiset nostivat arkin ylös, **5** Ja kantoivat arkin ylös
ja seurakunnan majan, ja kaikki pyhät astiat, jotka majassa
olivat: ne kantoivat papit ja Leviläiset ylös. **6** Mutta kuningas
Salomo ja kaikki Israelin kokous, joka oli tullut kokoon hänen
tykönsä arkin eteen, uhrasivat lampaita ja härkiä niin monta,

ettei yksikään lukea eli laskea taitanut. **7** Ja papit kantoivat
Herran liitonarkin siallensa huoneen kuoriin, kaikkein pyhimpään,
Kerubimein siipein alle. **8** Niin että Kerubimit levittivät siipensä
arkin paikan päälle. Ja Kerubimit peittivät arkin korentoinensa
ylhäältä päin. **9** Mutta korennot olivat niin pitkät, että niiden päät
näkyivät kuorin eteen arkista, mutta ei heitä ulkoiselta puolelta
näkynyt; ja ne ovat siellä tähän päivään asti. **10** Ja arkissa ei ollut
muuta mitään, vaan kaksi taulua, jotka Moses oli sinne pannut
Horebissa, Herran tehdessä liittoa Israelin lasten kanssa, kuin
he Egyptistä läksivät. **11** Ja tapahtui, kuin papit tulivat pyhästä
ulos; (sillä kaikki papit, jotka silloin läsnä olivat, pyhittivät itsensä,
niin ettei heidän järjestyksestänsä eroitusta pitänyt pidettämän.
12 Ja Leviläiset veisaajat kaikki Asaphin, Hemanin, Jedutunin, ja
heidän lapsensa ja veljensä, olivat puetetut kalliilla liinavaatteella,
soittivat symbaleilla, psaltareilla, harpuilla, ja seisoivat itään päin
alttaria, ja heidän tykönänsä sata ja kaksikymmentä pappia, jotka
puhalsivat vaskitorviin). **13** Ja soittajain ja veisaajain ääni kuului
soveliaasti yhteen niinkuin yhden ääni, kiittäin ja kunnioittain
Herraa; ja kuin vaskitorven, symbalein ja muiden harppuin ääni
hänensä korotti, kiittäissä Herraa, että hän on hyvä, ja hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkiseen, silloin Herran huone täytettiin
pilvellä, **14** Niin ettei papit saaneet seisoa ja palvella pilven
tähden; sillä Herran kunnia täytti Jumalan huoneen.

6 Silloin sanoi Salomo: Herra on sanonut tahtovansa asua
pimeydessä. **2** Minä tosin rakensin sinulle asuinhuoneen ja sian
asuakses ijankaikkisesti. **3** Ja kuningas käänsi kasvonsa ja
siunasi koko Israelin joukkoa; ja kaikki Israelin joukko seisoi.
4 Ja hän sanoi: kiitetty olkoon Herra Israelin Jumala, joka
suullansa on puhunut isälleni Davidille, ja kädellänsä täyttänyt,

sanoen: **5** Siitä päivästä, jona minä kansani Egyptin maalta
johdatin, en ole minä yhtään kaupunkia valinnut kaikista Israelin
sukukunnista, rakentaakseni huonetta minun nimeni asuinsiaksi,
enkä ole yhtään miestä valinnut kansani Israelin hallitsiaksi;
6 Vaan Jerusalemin olen minä valinnut nimeni asuinsiaksi. Ja
Davidin olen minä valinnut kansani Israelin päälle. **7** Ja kuin
isäni David aikoi rakentaa Herran Israelin Jumalan nimelle
huonetta, **8** Sanoi Herra isälleni Davidille: sinä olet aikonut
rakentaa minun nimelleni huonetta: sinä olet hyvin tehnyt, ettäs
sitä olet aikonut; **9** Ei kuitenkaan pidä sinun rakentaman sitä
huonetta, vaan poikas, joka kupeistas tuleva on, rakentaa minun
nimelleni huoneen. **10** Niin on Herra vahvistanut sanansa, jonka
hän puhunut on; sillä minä olen tullut isäni Davidin siaan, ja
istun Israelin istuimella, niinkuin Herra sanonut on, ja olen
rakentanut huoneen Herran Israelin Jumalan nimelle. **11** Ja
minä olen pannut sinne arkin, jossa Herran liitto on, jonka
hän Israelin lasten kanssa tehnyt oli. **12** Ja hän seisoi Herran
alttarin edessä, koko Israelin kokouksen läsnä ollessa, ja ojensi
kätensä. **13** Sillä Salomo oli tehnyt vaskikattilan ja pannut sen
keskelle esihuonetta, viisi kyynärää pitkäksi ja viisi kyynärää
leviäksi, ja kolme kyynärää korkiaksi. Sen tykönä seisoi hän ja
lankesi polvillensa kaiken Israelin kokouksen edessä, ja ojensi
kätensä taivaasen päin, **14** Ja sanoi: Herra Israelin Jumala!
ei ole yhtään jumalaa sinun vertaistas, taivaissa eli maassa:
sinä joka pidät liiton ja laupiuden palveliais kanssa, jotka sinun
edessäs vaeltavat kaikesta sydämestänsä. **15** Sinä olet pitänyt
palvelialles Davidille minun isälleni, mitäs hänelle puhunut olet:
suullas olet sinä sen puhunut ja kädelläs täyttänyt, niinkuin se
tänäpäivänä tapahtunut on. **16** Nyt Herra Israelin Jumala, pidä

palvelialles Davidille minun isälleni, mitäs hänelle puhunut olet ja
sanonut: ei sinusta pidä puuttuman mies minun edessäni, joka
Israelin istuimella istuu: ainoastaan että sinun poikas kätkevät
tiensä; että he vaeltavat minun laissani, niinkuin sinä minun
edessäni vaeltanut olet. **17** Nyt Herra Israelin Jumala, anna
sanas tosi olla, jonka sinä palvelialles Davidille puhunut olet. **18**
Sillä luuletko Jumalan asuvan ihmisten tykönä maassa? katso,
taivas ja taivasten taivaat ei käsitä sinua: kuinkasta se huone
sen tekis; jonka minä rakentanut olen? **19** Mutta käännä sinuas,
Herra minun Jumalani, sinun palvelias rukoukseen ja hänen
anomisensa puoleen, kuulemaan sitä anomusta ja rukousta,
jonka sinun palvelias rukoilee sinun edessäs! **20** Ja että sinun
silmäs olisivat avoinna tämän huoneen puoleen yötä ja päivää,
sitä paikkaa päin, jostas sanonut olet, tahtovas asettaa sinun
nimes sinne ja kuulevas sen rukouksen, jonka sinun palvelias
siinä paikassa rukoileva on. **21** Niin kuule nyt palvelias ja kansas
Israelin rukous, jonka he tässä paikassa rukoilevat, ja kuule se
sinun asumises paikasta taivaista, ja koska sinä sen kuulet, niin
ole armollinen. **22** Jos joku rikkoo lähimmäistänsä vastaan, ja
vala pannaan hänen eteensä, jonka hänen vannoman pitää,
ja se vala tulee sinun alttaris eteen tässä huoneessa; **23**
Että sinä kuulisit taivaissa ja saattaisit palvelioilles oikeuden,
kostaisit jumalattomalle ja antaisit hänen tiensä tulla hänen
päänsä päälle, julistaen vanhurskaan vanhurskaaksi ja antaen
hänelle hänen vanhurskautensa jälkeen. **24** Jos kansas Israel
vihollisiltansa lyödään, että he sinua vastaan rikkoneet ovat,
ja he kääntävät itsensä, tunnustaen sinun nimes, rukoilevat ja
anteeksi anovat sinun edessäs tässä huoneessa; **25** Että sinä
kuulisit taivaissa, ja olisit kansas Israelin synneille armollinen, ja

antaisit heidän tulla jälleen siihen maahan, jonka heille ja heidän
isillensä antanut olet. **26** Jos taivas suljettu on, niin ettei sada,
että he sinua vastaan rikkoneet ovat, ja he rukoilevat tässä
paikassa ja tunnustavat sinun nimes, kääntyen synneistänsä,
sitte kuin sinä heitä kurittanut olet; **27** Että kuulisit taivaissa, ja
olisit palveliais ja kansas Israelin rikokselle armollinen, koskas
heille olet osoittanut hyvän tien, jota heidän vaeltaman pitää, ja
antaisit sateen maalle, jonka kansalles antanut olet perinnöksi.
28 Kuin kallis aika tulee maalle, eli rutto tulee, eli kuivuus, ruoste,
heinäsirkat eli jyvämadot tulevat; taikka jos heidän vihollisensa
piirittävät maakunnassa heidän porttinsa, eli kaikkinainen vaiva
taikka sairaus tulee: **29** Kaikki rukoukset, kaikki anomiset,
jotka kaikki ihmiset, kaikki sinun kansas Israel, pitävät, koska
kukin rangaistuksensa ja murheensa tuntee ja ojentaa kätensä
tämän huoneen puoleen; **30** Että kuulisit taivaista asumasias
istuimelta, ja olisit armollinen, antaen jokaiselle kaiken hänen
tiensä jälkeen, sen jälkeen kuin sinä tunnet hänen sydämensä;
sillä sinä ainoastaan tunnet ihmisten lasten sydämet; **31** Että
he pelkäisivät sinua, ja vaeltaisivat sinun teissäs joka päivä,
niin kauvan kuin he elävät sillä maalla, jonka meidän isillemme
antanut olet. **32** Ja jos myös joku muukalainen, joka ei ole
sinun kansastas Israelista, tulee vieraalta maalta sinun suuren
nimes ja voimallisen kätes, ja ojennetun käsivartes tähden, ja
tulee ja rukoilee tässä huoneessa; **33** Ettäs kuulisit taivaista
asumises istuimelta, ja tekisit kaiken sen, jota muukalainen
sinulta anoo; että kaikki kansat maan päällä tuntisivat sinun
nimes ja pelkäisivät sinua niinkuin kansas Israel, ja tietäisivät,
että sinun nimeäs avuksihuudetaan tässä huoneessa, jonka minä
rakentanut olen. **34** Jos sinun kansas lähtee sotaan vihollistansa

vastaan sitä tietä, jotas heitä lähettävä olet, ja he rukoilevat
sinua sillä tiellä, sitä kaupunkia päin, jonkas valinnut olet, ja sen
huoneen puoleen, jonka minä sinun nimelles rakentanut olen; **35**
Ettäs kuulisit heidän rukouksensa ja anomisensa taivaista, ja
auttaisit heitä heidän oikeuteensa. **36** Kuin he rikkovat sinua
vastaan (sillä ei yhtään ihmistä ole, joka ei syntiä tee), ja
sinä vihastut heidän päällensä, ja annat heitä vihamiestensä
alle, vietäviksi vankina johonkuhun maahan kauvas eli lähes;
37 Ja he tekevät sydämestänsä parannuksen siinä maassa,
jossa he vankina ovat, ja he kääntyvät, ja rukoilevat sinua
vankeutensa maalla ja sanovat: me olemme rikkoneet, väärin
tehneet ja olleet jumalattomat; **38** Ja kääntyvät sinun tykös
kaikesta sydämestänsä, ja kaikesta sielustansa vankeutensa
maalla, jossa heitä vankina pidetään, ja he rukoilevat sillä
tiellä maansa puoleen, jonka heidän isillensä antanut olet,
ja sitä kaupunkia päin, jonka valinnut olet, ja sen huoneen
puoleen, jonka minä nimelles rakentanut olen; **39** Ettäs kuulisit
heidän rukouksensa ja anteeksi anomisensa taivaista asumasias
istuimelta, ja auttaisit heitä oikeuteensa, ja olisit kansalles
armollinen, jotka sinua vastaan syntiä tehneet ovat. **40** Niin
anna nyt, minun Jumalani, sinun silmäs avoinna olla, ja sinun
korvas ottakoon vaarin rukouksesta tässä paikassa. **41** Niin
nouse nyt, Herra Jumala, sinun lepoos, sinä ja sinun voimas
arkki: anna pappis, Herra Jumala, olla puetettuna autuudella, ja
anna pyhäs iloita hyvyydessä. **42** Herra Jumala! älä käännä pois
sinun voideltus kasvoja: muista sen armon päälle, jonka sinä
Davidille sinun palvelialles lupasit!

7 Ja kuin Salomo oli päättänyt rukouksensa, lankesi tuli taivaasta
ja kulutti polttouhrit ja muut uhrit, ja Herran kunnia täytti huoneen,

2 Niin ettei papit saaneet mennä Herran huoneesen, sillä
Herran kunnia täytti Herran huoneen. **3** Ja kaikki Israelin
lapset näkivät tulen alas lankeevan, ja Herran kunnian huoneen
ylitse, ja kumarsivat kasvoilla maahan permannolla, rukoilivat
ja kiittivät Herraa, että hän on hyvä ja hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **4** Ja kuningas ja kaikki kansa uhrasivat
uhria Herran edessä. **5** Ja kuningas Salomo uhrasi uhriksi
kaksikolmattakymmentä tuhatta härkää, sata ja kaksikymmentä
tuhatta lammasta; ja he vihkivät Jumalan huoneen, kuningas ja
kaikki kansa. **6** Mutta papit seisoivat vartioissansa ja Leviläiset
Herran veisun kanteleissa, jotka kuningas David oli antanut tehdä
Herraa kiitettää, että hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti,
niinkuin David kiitti heidän kättensä kautta. Ja papit puhalsivat
vaskitorviin heidän kohdallansa, ja koko Israel seisoi. **7** Ja
Salomo pyhitti keskikartanon, joka Herran huoneen edessä oli,
että hän oli siellä tehnyt polttouhrit ja kiitosuhrin lihavuuden; sillä
vaskialttari, jonka Salomo oli antanut tehdä, ei vetänyt kaikkia
polttouhria, ruokauhria ja lihavuutta. **8** Ja Salomo piti siihen
aikaan juhlaa seitsemän päivää, ja koko Israel hänen kanssansa,
sangen suuri kansanpaljous, Hematin rajasta Egyptin ojaan asti;
9 Ja piti kahdeksantena päivänä päätösjuhlan, sillä he pitivät
alttarin vihkimistä seitsemän päivää ja juhlaa myös seitsemän
päivää. **10** Mutta kolmannella päivällä kolmattakymmentä
seitsemännellä kuukaudella laski hän kansan menemään heidän
majoillensa, iloiten ja hyvässä mielessä siitä hyvyydestä, jonka
Herra Davidille ja Salomolle ja kansallensa Israelille tehnyt oli. **11**
Ja näin päätti Salomo Herran huoneen ja kuninkaan huoneen, ja
kaiken sen, mikä hänen mieleensä tullut oli, tehdäksensä Herran
huoneessa ja hänen huoneessansa: sen hän onnellisesti teki. **12**

Ja Herra ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: minä olen
kuullut rukoukses, ja valinnut itselleni tämän sian uhrihuoneeksi.
13 Katso, jos minä suljen taivaan, niin ettei sada, ja katso, jos
minä käsken heinäsirkkain syödä maan, eli annan tulla ruton
minun kansani sekaan; **14** Ja minun kansani nöyryyttää itsensä,
joka minun nimeni jälkeen nimitetty on, ja he rukoilevat ja etsivät
minun kasvojani, ja kääntyvät pois pahoilta teiltänsä; niin minä
kuulen heitä taivaista, ja annan heidän syntinsä anteeksi, ja
parannan heidän maansa; **15** Niin minun silmäni ovat auki, ja
korvani ottavat heidän rukouksistansa vaarin tässä paikassa. **16**
Niin olen minä nyt valinnut ja pyhittänyt tämän huoneen, että
minun nimeni pitää oleman siinä ijankaikkisesti, ja minun silmäni
ja sydämeni pitää oleman siellä ainiaan. **17** Ja jos sinä vaellat
minun edessäni, niinkuin sinun isäs David vaeltanut on, niin
ettäs teet kaikki, mitä minä sinulle käskenyt olen, ja pidät minun
säätyni ja oikeuteni; **18** Niin minä vahvistan valtakuntas istuimen,
niinkuin minä isälles Davidille luvannut olen, sanoen: ei sinulta
pidä pois otettaman mies, joka on oleva Israelin hallitsia. **19**
Mutta jos te käännytte pois ja hylkäätte minun säätyni ja käskyni,
jotka minä teille antanut olen, menette myös ja palvelette vieraita
jumalia, ja kumarratte heitä; **20** Niin minä hävitän heitä minun
maaltani, jonka minä heille antanut olen; ja tämän huoneen,
jonka minä nimelleni pyhittänyt olen, heitän minä pois kasvoini
edestä, ja annan sen sananlaskuksi ja jutuksi kaikkein kansain
seassa. **21** Ja tätä huonetta, jota kaikkein korkeimmaksi tullut
on, pitää kaikkein, jotka käyvät sen ohitse, hämmästymän ja
sanoman: miksi Herra näin teki tälle maalle ja tälle huoneelle?
22 Niin sanotaan: että he hylkäsivät Herran isäinsä Jumalan, joka
heidät Egyptin maalta oli johdattanut ulos, ja olivat mielistyneet

vieraisiin jumaliin, ja rukoilleet ja palvelleet heitä; sentähden on
hän saattanut kaiken tämän pahan heidän päällensä.

8 Ja kahdenkymmenen vuoden perästä, sittekuin Salomo
rakensi Herran huoneen ja oman huoneensa, **2** Rakensi hän
myös ne kaupungit, jotka Hiram antoi Salomolle, ja antoi
Israelin lapset asua niissä. **3** Ja Salomo meni Hematsobaan,
ja sai sen allensa. **4** Rakensi hän myös Tadmorin korvessa ja
kaikki tavarakaupungit, jotka hän rakensi Hematissa. **5** Hän
rakensi myös ylimmäisen ja alimmaisen Bethoronin sangen
vahvoiksi kaupungeiksi, muureilla, porteilla ja salvoilla, **6** Ja
Baelatin ja kaikki tavarakaupungit, jotka Salomolla olivat, ja
kaikki vaunukaupungit ja ratsasmiesten kaupungit, ja kaikki
mitä ikänä Salomon mieli oli rakentaa sekä Jerusalemissa että
Libanonissa ja koko maassa, joka hänen vallassansa oli. **7** Ja
kaiken sen kansan, joka jäänyt oli Hetiläisistä, Amorilaisista,
Pheresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, jotka ei Israelin
lapsia olleet, **8** Ja heidän lapsensa, jotka jäivät heistä maalle,
joita Israelin lapset ei hävittäneet: ne laski Salomo verollisiksi
tähän päivään asti. **9** Mutta Israelin lapsista ei tehnyt Salomo
yhtään orjaksi työhönsä; vaan he olivat sotamiehet, hänen
huovinsa päämiehet, hänen vaunuinsa ja hevosmiestensä päällä.
10 Ja kuningas Salomon ylimmäiset virkamiesten päämiehet,
jotka kansaa hallitsivat, oli kaksisataa ja viisikymmentä. **11** Ja
Salomo antoi tuoda Pharaon tyttären ylös Davidin kaupungista
siihen huoneesen, jonka hän hänelle rakentanut oli; sillä hän
sanoi: emäntäni ei pidä Davidin Israelin kuninkaan huoneessa
asuman; sillä se on pyhä, että Herran arkki on siihen tullut.
12 Sitte uhrasi Salomo Herralle polttouhria Herran alttarilla,
jonka hän rakentanut oli esihuoneen eteen; **13** Kunkin uhrin

päivänänsä Moseksen käskyn jälkeen, sabbatina, uudella kuulla
ja juhlapäivinä, kolmasti vuodessa, makian leivän juhlana,
viikkojuhlana ja lehtimajan juhlana. **14** Ja hän asetti papit heidän
järjestyksissänsä heidän virkoihinsa, niinkuin hänen isänsä
David oli asettanut, ja Leviläiset heidän vartioonsa, kiittämään
ja palvelemaan pappein edessä, senjälkeen kuin jokapäivä
tarvittiin, ja portinvartiat heidän järjestykseensä, kunkin hänen
porttiinsa; sillä David Jumalan mies oli niin käskenyt. **15** Ja ei
yksikään heistä horjahtanut kuninkaan käskyistä, jotka hän antoi
papeille ja Leviläisille, kaikissa asioissa ja tavaroissa. **16** Ja
kaikki Salomon teot tulivat valmiiksi siitä päivästä, jona Herran
huone perustettu oli, siihenasti kuin se oli täytetty; niin että
Herran huone täydellisesti valmis oli. **17** Silloin meni Salomo
Etseongeberiin ja Elotiin, meren rannalle, Edomin maalle. **18** Ja
Hiram lähetti hänelle haaksia palveliainsa kätten kautta, jotka
taitavat merimiehet olivat; ja he menivät Salomon palveliain
kanssa Ophiriin, ja toivat sieltä neljäsataa ja viisikymmentä
leiviskää kultaa ja veivät kuningas Salomolle.

9 Ja rikkaan Arabian kuningatar kuuli Salomosta sanoman, ja
tuli sangen suuren joukon kanssa Jerusalemiin, ja kamelein
kanssa, jotka kantoivat yrttejä ja paljon kultaa, ja kalliita kiviä,
koettelemaan Salomoa tapauksilla. Ja kuin hän tuli Salomon
tykö, puhui hän hänen kanssansa kaikki, mitä hän sydämessänsä
aikonut oli. **2** Ja Salomo ilmoitti hänelle kaikki hänen sanansa; ja
ei ollut mitään Salomolta salattu, jota ei hän ilmoittanut hänelle.
3 Ja kuin rikkaan Arabian kuningatar näki Salomon taidon ja
huoneen, jonka hän rakentanut oli, **4** Ja ruat hänen pöydällänsä,
ja hänen palveliainsa asuinsiat, niin myös hänen palveliainsa
viran ja heidän vaatteensa, hänen juomansa laskiat vaatteinensa,

ja solan, josta Herran huoneesen käytiin; niin ei hän taitanut
itsiänsä enää pitää. **5** Ja hän sanoi kuninkaalle: se on tosi, minkä
minä kuullut olen minun maalleni sinun menostas ja taidostas; **6**
Vaan en minä uskonut heidän sanojansa ennenkuin minä itse
tulin, ja minun silmäni nähneet ovat: ja katso, ei ole minulle
puoliakaan sanottu sinun suuresta taidostas: sinulla on enempi,
kuin se sanoma on, jonka minä kuulin. **7** Autuaat ovat sinun
miehes, autuaat ovat myös nämät sinun palvelias, jotka joka
hetki sinun edessäs seisovat ja kuultelevat taitoas. **8** Herra sinun
Jumalas olkoon kiitetty, joka sinuun mielistynyt on, ja pannut
sinun istuimellensa Herralle sinun Jumalalles kuninkaaksi. Että
Jumala rakastaa Israelia, vahvistaaksensa häntä ijankaikkisesti,
on hän sinun asettanut heidän kuninkaaksensa, tekemään
oikeutta ja vanhurskautta. **9** Ja hän antoi kuninkaalle sata ja
kaksikymmentä leiviskää kultaa ja ylen paljon yrttejä ja kalliita
kiviä. Ja ei senkaltaisia yrttejä ollut, kuin ne olivat, jotka rikkaan
Arabian kuningatar antoi kuningas Salomolle. **10** Veivät myös
Hiramin ja Salomon palveliat kultaa Ophirista, ja Hebenin puita
ja kalliita kiviä. **11** Ja Salomo antoi tehdä astuimet Hebenin
puista Herran huoneesen ja kuninkaan huoneesen, ja kanteleita
ja psaltareita veisaajille. Ei yhtään senkaltaista ennen ollut
nähty Juudan maalla. **12** Ja kuningas Salomo antoi rikkaan
Arabian kuningattarelle kaikkia, mitä hän pyysi ja anoi, paitsi
sitä, mitä hän kuninkaalle tuonut oli. Ja hän palasi ja matkusti
omalle maallensa palvelioinensa. **13** Ja kulta, joka vuosittain
tuotiin Salomolle, oli kuusisataa ja kuusiseitsemättäkymmentä
leiviskää. **14** Paitsi mitä kauppamiehet ja yrttein myyjät toivat. Ja
kaikki Arabian kuninkaat ja maan herrat veivät kultaa ja hopiaa
Salomolle. **15** Niin antoi kuningas Salomo tehdä kaksisataa kilpeä

parhaasta kullasta, niin että kuusisataa kappaletta kultaa tuli
jokaiseen keihääseen. **16** Teki hän myös kolmesataa vähempää
kilpeä parhaasta kullasta, niin että kolmesataa kappaletta
kultaa tuli jokaiseen kilpeen. Ja kuningas pani ne Libanonin
metsähuoneesen. **17** Ja kuningas teki suuren istuimen elephantin
luista ja kultasi sen puhtaalla kullalla. **18** Ja istuimessa oli
kuusi astuinta, ja kultainen astinlauta istuimen edessä, ja kaksi
käsipuuta molemmin puolin istuinta, ja kaksi jalopeuraa seisoi
käsipuiden tykönä, **19** Ja kaksitoistakymmentä jalopeuraa seisoi
niillä kuudella astuimella, molemmilla puolilla; senkaltaista ei
ole tehty yhdessäkään valtakunnassa. **20** Ja kaikki kuningas
Salomon juoma-astiat olivat kullasta, ja kaikki astiat Libanonin
metsähuoneessa puhtaasta kullasta; sillä ei hopiaa miksikään
luettu Salomon aikana. **21** Sillä kuninkaan haahdet menivät
Tarsikseen Hiramin palveliain kanssa, ja tulivat kerran joka
kolmantena vuotena, ja toivat kultaa, hopiaa, elephantin luita,
apinoita ja riikinkukkoja. **22** Ja kuningas Salomo tuli suuremmaksi
kaikkia kuninkaita maan päällä rikkaudessa ja viisaudessa. **23** Ja
kaikki kuninkaat maan päällä himoitsivat nähdä Salomon kasvoja
ja kuulla hänen taitoansa, jonka Jumala hänen sydämeensä
antanut oli. **24** Ja he veivät hänelle kukin lahjansa, hopia-
astioita, kulta-astioita, vaatteita, sota-aseita, yrttejä, hevosia ja
muuleja, joka vuosi. **25** Ja Salomolla oli neljätuhatta hevoskorsua
ja kaksitoistakymmentä tuhatta ratsasmiestä, ja ne pantiin
vaunukaupunkeihin ja kuninkaan tykö Jerusalemiin. **26** Ja hän oli
kaikkein kuningasten haltia, hamasta virrasta niin Philistealaisten
maahan asti, Egyptin maan rajaan saakka. **27** Ja kuningas saatti
niin paljon hopiaa Jerusalemiin kuin kiviä, ja niin paljon sedripuita
toimitti hän kuin metsäfikunapuita laaksossa. **28** Ja Salomolle

vietiin hevosia Egyptistä ja kaikista maakunnista. **29** Mitä
enempää Salomon asioista sanomista on, sekä ensimäisistä että
viimeisistä: eikö ne ole kirjoitetut Natan prophetan aikakirjassa,
ja Ahian Silonilaisen prophetiassa, niin myös Jeddin näkiän
näyssä, Jerobeamia Nebatin poikaa vastoin. **30** Ja Salomo
hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä ajastaikaa.
31 Ja Salomo nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänen
isänsä Davidin kaupunkiin; ja Rehabeam hänen poikansa tuli
kuninkaaksi hänen siaansa.

10 Ja Rehabeam meni Sikemiin; sillä kaikki Israel oli tullut
Sikemiin tekemään häntä kuninkaaksi. **2** Ja kuin Jerobeam,
Nebatin poika sen kuuli joka oli Egyptissä, johonka hän oli
paennut kuningas Salomon edestä, niin hän tuli Egyptistä
jälleen. **3** Sillä he lähettivät ja antoivat hänen kutsuttaa. Ja
Jerobeam tuli ja kaikki Israel; ja he puhuivat Rehabeamille ja
sanoivat: **4** Sinun isäs teki meidän ikeemme ylen kovaksi; niin
huojenna nyt isäs kova palvelus ja se raskas ijes, jonka hän
laski meidän päällemme, niin me olemme sinun alamaises. **5**
Ja hän sanoi heille: tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena
päivänä; ja kansa meni pois. **6** Ja kuningas Rehabeam kysyi
neuvoa vanhimmilta, jotka seisoivat hänen isänsä Salomon
edessä hänen eläissänsä, ja sanoi: mitä te neuvotte vastaamaan
tätä kansaa? **7** He puhuivat hänen kanssansa ja sanoivat: jos
olet tälle kansalle ystävällinen ja suosittelet heitä, puhutellen
heitä hyvillä sanoilla, niin he ovat aina sinulle alamaiset. **8**
Mutta hän hylkäsi vanhimpain neuvon, jonka he antoivat hänelle,
ja piti neuvoa nuorukaisten kanssa, jotka hänen kanssansa
kasvaneet olivat ja seisoivat hänen edessänsä, **9** Ja sanoi
heille: mitä te neuvotte vastaamaan tätä kansaa, joka minun

kanssani puhui ja sanoi: huojenna se ijes, jonka isäs laski meidän
päällemme? **10** Ja nuorukaiset, jotka olivat kasvaneet hänen
kanssansa, puhuivat hänelle ja sanoivat: sano näin kansalle,
joka puhui kanssas ja sanoi: isäs teki meidän ikeemme ylen
raskaaksi, huojenna sinä se; ja sano heille: minun pienin sormeni
pitää oleman paksumpi isäni kupeita. **11** Jos minun isäni on
laskenut raskaan ikeen teidän päällenne, niin minä vielä lisään
teidän ikeesenne: minun isäni rankaisi teitä ruoskilla, mutta
minä skorpioneilla. **12** Kuin Jerobeam ja kaikki kansa tulivat
jälleen Rehabeamin tykö kolmantena päivänä, niinkuin kuningas
puhunut oli, sanoen: tulkaat minun tyköni kolmantena päivänä
jälleen; **13** Niin kuningas vastasi heitä kovasti; ja kuningas
Rehabeam hylkäsi vanhimpain neuvon, **14** Ja puhui heidän
kanssansa nuorukaisten neuvon jälkeen ja sanoi: isäni on teidän
ikeenne raskaaksi tehnyt, mutta minä lisään siihen: isäni on
rangaissut teitä ruoskilla, mutta minä skorpioneilla. **15** Ja ei
kuningas kuullut kansaa; sillä se oli niin asetettu Jumalalta,
että Herra tahtoi vahvistaa sanansa, jonka hän puhui Ahian
Silonilaisen kautta Jerobeamille Nebatin pojalle. **16** Ja kuin
kaikki Israel näki, ettei kuningas kuullut heitä, niin vastasi kansa
kuningasta ja sanoi: mikä osa meillä on Davidissa? Ei meillä ole
yhtään perimystä Isain pojassa: kukin majaansa, Israel! niin
katso nyt David huonettas! Ja kaikki Israel meni majoillensa.
17 Ja Rehabeam hallitsi ainoastaan niitä Israelin lapsia, jotka
asuivat Juudan kaupungeissa. **18** Ja kuningas Rehabeam lähetti
Hadoramin matkaan, joka oli veron päällä; mutta Israelin lapset
kivittivät hänen kuoliaaksi. Ja kuningas Rehabeam astui nopiasti
vaunuun pakenemaan Jerusalemiin. **19** Niin luopui Israel Davidin
huoneesta tähän päivään asti.

11 Ja kuin Rehabeam tuli Jerusalemiin, niin hän kokosi Juudan
ja BenJaminin huoneen, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta
valittua sotamiestä, sotimaan Israelia vastaan, saattaaksensa
valtakuntaa Rehabeamille jälleen. **2** Mutta Herran sana tuli
Semajan Jumalan miehen tykö, sanoen: **3** Puhu Rehabeamille,
Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, ja kaikelle Israelille, jotka
Juudassa ja BenJaminissa ovat, sanoen: **4** Näin sanoo Herra: ei
teidän pidä nouseman eikä sotiman veljiänne vastaan, vaan
palatkaat jokainen kotianne; sillä se on minulta niin tapahtunut.
He olivat kuuliaiset Herran sanalle ja palasivat menemästä
Jerobeamia vastaan. **5** Mutta Rehabeam asui Jerusalemissa, ja
rakensi Juudan kaupungit vahvaksi, **6** Ja rakensi Betlehemin,
Etamin ja Tekoan, **7** Betsurin, Sokon, ja Adullamin, **8** Gatin,
Maresan ja Siphin, **9** Adoraimin, Lakiksen ja Asekan, **10** Zorgan,
Ajalonin ja Hebronin, jotka olivat kaikkein vahvimmat kaupungit
Juudassa ja BenJaminissa. **11** Ja hän teki ne vahvaksi ja pani
niihin hallitsiat, ja elatuksen varaa, öljyä ja viinaa. **12** Ja hän
toimitti kaikkiin kaupunkeihin kilvet ja keihäät, ja teki ne sangen
vahvaksi. Ja Juuda ja BenJamin olivat hänen allansa. **13** Ja papit
ja Leviläiset kaikesta Israelista tulivat hänen tykönsä kaikista
maansa rajoista. **14** Sillä Leviläiset hylkäsivät esikaupunkinsa ja
saamansa ja tulivat Juudaan ja Jerusalemiin; sillä Jerobeam ja
hänen poikansa ajoivat heidät pois, ettei he olisi saaneet tehdä
Herralle papin palvelusta. **15** Mutta hän asetti papit itsellensä
kukkuloille ja perkeleille, ja vasikoille, jotka hän tehdä antoi. **16** Ja
monta kaikista Israelin sukukunnista, jotka sydämestänsä etsivät
Herraa Israelin Jumalaa, tulivat heidän perässänsä Jerusalemiin,
uhraamaan Herralle isäinsä Jumalalle, **17** Ja vahvistivat Juudan
valtakunnan, ja vahvistivat Rehabeamin Salomon pojan kolmena

ajastaikana; sillä he vaelsivat Davidin ja Salomon tietä kolme
ajastaikaa. **18** Ja Rehabeam otti Mahelatin, Jerimotin Davidin
pojan tyttären, emännäksensä, niin myös Abihailin, Eliabin
tyttären, Isain pojan, **19** Joka hänelle synnytti nämät pojat:
Jeuksen, Semarian ja Sahamin. **20** Sitte otti hän Maekan,
Absalomin tyttären, joka hänelle synnytti Abian, Attain, Sisan ja
Selomitin. **21** Mutta Rehabeam piti Maekan, Absalomin tyttären,
rakkaampana kaikkia muita emäntiänsä ja jalkavaimojansa; sillä
hänellä oli kahdeksantoistakymmentä emäntää ja kuusikymmentä
jalkavaimoa, ja hän siitti kahdeksankolmattakymmentä poikaa ja
kuusikymmentä tytärtä. **22** Ja Rehabeam asetti Abian, Maekan
pojan, veljeinsä pääksi ja hallitsiaksi; sillä hän mieli tehdä hänen
kuninkaaksi. **23** Ja hän teki toimellisesti ja jakoi poikansa Juudan
ja BenJaminin maahan kaikkiin vahvoihin kaupunkeihin, ja antoi
heille yltäkyllä viljaa, ja havitteli monta emäntää.

12 Ja kuin Rehabeamin valtakunta tuettu ja hän vahvistettu oli,
hylkäsi hän Herran lain, ja kaikki Israel hänen kanssansa. **2**
Mutta viidentenä kuningas Rehabeamin vuotena meni Sisak
Egyptin kuningas ylös Jerusalemiin (sillä he olivat rikkoneet
Herraa vastaan), **3** Tuhannen ja kahdensadan vaunun ja
kuudenkymmenen tuhannen hevosmiehen kanssa; ja se kansa oli
lukematoin, jotka häntä seurasivat Egyptistä, Libiasta, Sukimista
ja Etiopiasta. **4** Ja hän voitti ne vahvat kaupungit Juudassa, ja
tuli Jerusalemiin. **5** Silloin tuli Semaja propheta Rehabeamin ja
päämiesten tykö Juudassa, jotka olivat kokoontuneet Sisakin
tähden Jerusalemiin, ja sanoi heille: näin sanoo Herra: te
olette hyljänneet minun, sentähden olen minä myös hyljännyt
teidät Sisakin käteen. **6** Niin Israelin ylimmäiset nöyryyttivät
itsensä kuninkaan kanssa ja sanoivat: Herra on vanhurskas.

7 Koska Herra näki heidän nöyryyttävän itsensä, tuli Herran
sana Semajan tykö ja sanoi: he ovat itsensä nöyryyttäneet,
sentähden en minä heitä kadota, vaan minä annan kohta heille
pelastuksen, niin ettei minun vihani vuotais Jerusalemin päälle
Sisakin käden kautta. **8** Mutta heidän pitää kuitenkin hänelle
alamaiset oleman, että he tietäisivät, mikä se on, palvella
minua, ja palvella valtakuntia maan päällä. **9** Niin Sisak Egyptin
kuningas meni Jerusalemiin ja otti Herran huoneen tavarat
ja kuninkaan huoneen tavarat: ne kaikki otti hän pois. Ja
hän otti myös ne kultakilvet, jotka Salomo oli tehdä antanut.
10 Joiden siaan kuningas Rehabeam teetti vaskiset kilvet ja
antoi vartiain päämiehille tallelle, jotka kuninkaan huoneen
ovea vartioitsivat. **11** Ja niin usein kuin kuningas meni Herran
huoneesen, tulivat vartiat ja kantoivat niitä, ja veivät ne sitte
jälleen vartiain huoneesen. **12** Ja koska hän nöyryytti itsensä,
sentähden Herran viha kääntyi hänestä pois, niin ettei hän
peräti kadotettu; sillä vielä jotain hyvää löydettiin Juudassa. **13**
Niin kuningas Rehabeam vahvistui Jerusalemissa, ja hallitsi. Ja
Rehabeam oli yhden ajastaikainen viidettäkymmentä tullessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoistakymmentä
ajastaikaa, siinä kaupungissa, jonka Herra kaikista Israelin
sukukunnista valinnut oli, asettaaksensa siihen nimensä. Ja
hänen äitinsä nimi oli Naema Ammonilainen. **14** Ja hän teki
pahoin, ettei hän valmistanut sydäntänsä Herraa etsimään.
15 Ja Rehabeamin teot, ensimäiset ja viimeiset, eikö ne ole
kirjoitetut Semajan prophetan ja Iddon näkiän sanoissa, joissa
kirjoitetaan sukukunnat, niin myös Rehabeamin ja Jerobeamin
sodat kaikkina aikoina. **16** Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa

ja haudattiin Davidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Abia tuli
kuninkaaksi hänen siaansa.

13 Kuningas Jerobeamin kahdeksantena vuotena
toistakymmentä tuli Abia Juudan kuninkaaksi, **2** Ja hallitsi kolme
ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Mikaja, Urielin
tytär Gibeasta. Ja sota nousi Abian ja Jerobeamin välillä. **3** Ja
Abia alkoi sodan neljänsadan tuhannen juuri väkevän ja valitun
sotamiehen kanssa. Ja Jerobeam valmisti sotaa heitä vastaan
kahdeksansadan tuhannen valitun ja urhoollisen sotamiehen
kanssa. **4** Ja Abia nousi ylös Semaraimin vuorelle, joka oli
Ephraimin vuorella, ja sanoi: kuulkaat minua, Jerobeam ja koko
Israel! **5** Ettekö te tiedä Herran Israelin Jumalan antaneeksi
Davidille kuninkaan valtakuntaa Israelissa ijankaikkisesti, hänelle
ja hänen pojillensa suola liitolla? **6** Mutta Jerobeam Nebatin
poika, Salomon Davidin pojan palvelia, nosti kapinan herraansa
vastaan, **7** Ja hänen tykönsä kokoontui joutilaita miehiä ja
Belialin lapsia, ja he vahvistivat itsensä Rehabeamia Salomon
poikaa vastaan; sillä Rehabeam oli nuori ja pehmiä sydämestä,
niin ettei hän voinut vahvistaa itsiänsä heitä vastaan. **8** Mutta
te ajattelette vahvistaa teitänne Herran valtakuntaa vastaan,
joka on Davidin poikain kädessä, että teitä on suuri joukko,
ja pidätte kultaisia vasikoita, jotka Jerobeam teille jumaliksi
tehnyt on. **9** Ettekö te ole ajaneet Herran pappeja Aaronin
poikia ja Leviläisiä pois, ja olette itse teillenne tehneet pappeja,
niinkuin kansat maakunnissa? Jokainen, joka tulee käsiänsä
täyttämään nuorella mullilla ja seitsemällä oinaalla, se tulee
papiksi niille, jotka ei jumalia ole. **10** Mutta Herra on meidän
Jumalamme, jota emme hylkää; ja papit, jotka Herraa palvelevat,
ovat Aaronin pojat, ja Leviläiset ovat heidän työssänsä, **11**

Ja sytyttävät Herralle polttouhrin joka aamuna ja ehtoona,
niin myös yrttein suitsutuksen, ja valmistavat leipiä puhtaalle
pöydälle ja kultakynttilänjalan lamppuinensa, niin että ne joka
ehtoo sytytetään; sillä me pidämme Herran meidän Jumalamme
vartiota; mutta te olette hänen hyljänneet. **12** Ja katso, meidän
kanssamme on Jumala esipäässä, ja hänen pappinsa pyhillä
torvilla soittamassa teitä vastaan. Te Israelin lapset! älkäät sotiko
Herraa isäinne Jumalaa vastaan; sillä se ei menesty. **13** Ja
Jerobeam asetti väijytyksen ympäri, tullaksensa takaa heidän
päällensä, niin että he olisivat itse Juudan edessä ja väijytys
heidän takanansa. **14** Kuin Juuda katsoi ympärinsä, katso, niin
oli sota sekä edessä että takana. Niin he huusivat Herran tykö,
ja papit soittivat vaskitorvilla. **15** Ja joka mies huusi Juudassa.
Ja kuin joka mies niin Juudassa huusi, löi Jumala Jerobeamin ja
koko Israelin Abian ja Juudan edessä. **16** Ja Israelin lapset
pakenivat Juudan edellä, ja Jumala antoi heitä heidän käsiinsä,
17 Niin että Abia löi väkinensä heitä suurella lyömisellä. Ja
Israelissa lankesi lyötynä viisisataa tuhatta valittua sotamiestä.
18 Ja niin Israelin lapset nöyryytettiin siihen aikaan, ja Juudan
lapset vahvistettiin; sillä he turvasivat Herraan isäinsä Jumalaan.
19 Ja Abia ajoi Jerobeamia takaa, ja voitti häneltä kaupungeita;
Betelin kylinensä, Jesanan kylinensä ja Ephronin kylinensä; **20**
Niin ettei Jerobeam enää tullut voimaansa, niinkauvan kuin
Abia eli: ja Herra rankaisi häntä, niin että hän kuoli. **21** Kuin
Abia vahvistui, otti hän neljätoistakymmentä emäntää ja siitti
kaksikolmattakymmentä poikaa ja kuusitoista tytärtä. **22** Mitä
enempi Abiasta sanomista on, ja hänen teistänsä ja teoistansa,
se on kirjoitettu Iddon prophetan tietokirjassa.

14 Ja Abia nukkui isäinsä kanssa ja he hautasivat hänen
Davidin kaupunkiin; ja Asa hänen poikansa tuli kuninkaaksi
hänen siaansa. Hänen aikanansa oli maa levossa kymmenen
ajastaikaa. **2** Ja Asa teki sitä mikä hyvä ja oikia oli Herran hänen
Jumalansa edessä, **3** Ja otti vieraat alttarit pois ja korkeudet, ja
rikkoi patsaat, ja maahan hakkasi metsistöt, **4** Ja sanoi Juudalle,
että he etsisivät Herraa, isäinsä Jumalaa, ja tekisivät lain ja
käskyn jälkeen. **5** Ja hän otti pois korkeudet ja epäjumalat
kaikista Juudan kaupungeista; ja valtakunta oli levossa hänen
allansa. **6** Ja hän rakensi vahvat kaupungit Juudassa; sillä
maa oli levossa, ja ei ollut sotaa häntä vastaan niinä vuosina;
sillä Herra antoi hänelle levon. **7** Ja hän sanoi Juudalle:
rakentakaamme nämät kaupungit, ja tehkäämme muurit niiden
ympäri, ja tornit, ja portit, ja salvat, niin kauvan kuin maa on
meidän edessämme; sillä me olemme etsineet Herraa meidän
Jumalaamme, häntä me olemme etsineet, ja hän on antanut
meille levon jo joka taholta. Niin he rakensivat, ja se menestyi. **8**
Ja Asalla oli suuri sotajoukko, jotka kantoivat kilpiä ja keihäitä:
Juudasta kolmesataa tuhatta, ja BenJaminista, jotka kilpiä
kantoivat ja joutsia jännittivät, kaksisataa ja kahdeksankymmentä
tuhatta. Ja nämät olivat kaikki väkevät sotamiehet. **9** Ja Sera
Etiopialainen meni heitä vastaan suuren sotajoukon kanssa,
jossa oli kymmenen kertaa satatuhatta miestä ja kolmesataa
vaunua, ja tuli Maresaan asti. **10** Ja Asa meni häntä vastaan. Ja
he hankitsivat sotimaan Zephatan laaksossa Maresan tykönä.
11 Ja Asa huusi Herran Jumalansa tykö ja sanoi: Herra! et sinä
väliä pidä auttaissas monen kautta, taikka kussa ei yhtäkään
voimaa ole. Auta meitä, Herra meidän Jumalamme! sillä me
turvaamme sinuun, ja olemme tulleet sinun nimees tätä suurta

joukkoa vastaan; sinä olet Herra meidän Jumalamme, ei yksikään
ihminen voi mitään sinua vastaan. **12** Ja Herra löi Etiopialaisia
Asan ja Juudan edessä, niin että Etiopialaiset pakenivat. **13** Ja
Asa ja hänen väkensä, jotka olivat hänen kanssansa, ajoivat
heitä Gerariin asti takaa. Ja Etiopialaiset kaatuivat, niin ettei
yhtään heistä eläväksi jäänyt, vaan he tapettiin Herran ja hänen
sotaväkensä edessä. Ja he veivät sieltä paljon saalista. **14** Ja he
löivät kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä maahan; sillä Herran
pelko tuli heidän päällensä. Ja he ryöstivät kaikki kaupungit; sillä
niissä oli paljo saalista. **15** Ja he löivät navetat maahan, ja veivät
ylen paljon lampaita ja kameleja, ja tulivat jälleen Jerusalemiin.

15 Ja Jumalan henki tuli Asarian, Obedin pojan päälle. **2** Ja
hän meni Asaa vastaan ja sanoi hänelle: kuulkaat minua, Asa, ja
koko Juuda ja Benjamin: Herra on teidän kanssanne, että te
olette hänen kanssansa; ja koska te etsitte häntä, antaa hän
itsensä teiltä löyttää; mutta jos te hylkäätte hänen, niin hän hylkää
myös teidät. **3** Monta päivää on Israelissa, ettei yhtään oikiaa
Jumalaa ole, eikä yhtään pappia, joka opettaa, eli yhtään lakia.
4 Ja kuin he tuskissansa kääntyvät Herran Israelin Jumalan tykö
ja etsivät häntä, niin hän löydetään heiltä. **5** Niinä aikoina ei ole
rauhaa niillä, jotka käyvät sisälle ja ulos; sillä suuri meteli tulee
kaikkein maan asuvaisten päälle. **6** Ja yksi kansa musertaa
toisen, ja yksi kaupunki toisen: sillä Jumala hämmästyttää heitä
kaikkinaisilla ahdistuksilla. **7** Mutta te vahvistakaa teitänne,
ja älkäät lievittäkö käsiänne; sillä teidän työllänne on hänen
palkkansa. **8** Kuin Asa kuuli nämät sanat ja prophetan Obedin
ennustuksen, vahvistui hän, ja otti kauhistukset pois kaikelta
Juudan ja Benjaminin maalta, ja kaupungeista, jotka hän oli
voittanut Ephraimin vuorelta, ja uudisti Herran alttarin, joka

Herran esihuoneen edessä oli, **9** Ja kokosi kaiken Juudan
ja Benjaminin, ja muukalaiset, jotka heidän tykönänsä olivat
Ephraimista, Manassesta ja Simeonista; sillä hänen tykönsä tuli
monta Israelista, koska he näkivät Herran hänen Jumalansa
olevan hänen kanssansa. **10** Ja he tulivat Jerusalemiin kokoon
kolmantena kuukautena, Asan valtakunnan viidentenä vuonna
toistakymmentä. **11** Ja he uhrasivat sinä päivänä Herralle siitä
saaliista, jonka he kotiansa tuoneet olivat, seitsemänsataa härkää
ja seitsemäntuhatta lammasta. **12** Ja He tekivät liiton, että heidän
piti etsimän Herraa, isäinsä Jumalaa, kaikesta sydämestänsä
ja kaikesta sielustansa. **13** Ja kuka ikänä ei tahtonut etsiä
Herraa Israelin Jumalaa, hänen piti kuoleman: pienen ja suuren,
miehen ja vaimon. **14** Ja he vannoivat Herralle korkealla äänellä,
ilohuudolla, vaskitorvilla ja basunilla. **15** Ja koko Juuda iloitsi
siitä valasta; sillä he olivat vannoneet kaikesta sydämestänsä, ja
etsivät häntä kaikesta tahdostansa, ja hän löydettiin heiltä; ja
Herra antoi heille levon joka paikassa heidän ympäristöllänsä.
16 Ja kuningas Asa pani äitinsä Maekan pois vallan päältä; sillä
hän oli asettanut Mipletsetin metsistöön. Ja Asa hävitti hänen
Mipletsetinsä, ja löi sen rikki ja poltti Kidronin ojan vieressä. **17**
Mutta korkeudet ei olleet vielä pannut pois Israelista; kuitenkin
oli Asan sydän vakaa, niinkauvan kuin hän eli. **18** Ja hän antoi
tuoda Jumalan huoneesen, mitä hänen isänsä pyhittänyt oli ja
mitä hän itse pyhittänyt oli, hopiaa, kultaa ja astioita. **19** Ja ei
ollut yhtään sotaa hamaan viidenteenneljättäkymmentä Asan
valtakunnan ajastaikaan asti.

16 Asan valtakunnan kuudentena vuonna neljättäkymmentä
nousi Baesa Israelin kuningas Juudaa vastaan, ja rakensi Raman,
estääksensä Asan Juudan kuninkaan ulos- ja sisällekäymistä. **2**

Vaan Asa otti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen tavaroista
hopiaa ja kultaa, ja lähetti Benhadadille Syrian kuninkaalle, joka
asui Damaskussa, ja käski sanoa hänelle: **3** Liitto on minun
ja sinun vaiheellas, minun ja sinun isäs vaiheella: katso, minä
lähetin sinulle hopiaa ja kultaa, ettäs Baesan Israelin kuninkaan
liiton särkisit, että hän menis pois minun tyköäni. **4** Benhadad
oli kuningas Asalle kuuliainen ja lähetti sodanpäämiehet, jotka
hänellä olivat, Israelin kaupungeita vastaan; he löivät Ijonin,
Danin ja Abelmajimin, ja kaikki Naphtalin jyväkaupungit. **5**
Kuin Baesa sen kuuli, lakkasi hän rakentamasta Ramaa ja jätti
työnsä. **6** Vaan kuningas Asa otti tykönsä koko Juudan, ja he
ottivat kivet ja hirret Ramasta, joista Baesa rakensi. Ja hän
rakensi niistä Geban ja Mitspan. **7** Siihen aikaan tuli Hanani
näkiä Asan Juudan kuninkaan tykö ja sanoi hänelle: koskas
turvasit Syrian kuninkaasen ja et turvannut Herraan Jumalaas,
sentähden on Syrian kuninkaan väki päässyt pois sinun käsistäs.
8 Eikö Etiopialaiset ja Libialaiset olleet suuri joukko monien
vaunuin ja hevosmiesten kanssa? Kuitenkin, koskas Herraan
turvasit, antoi hän heidät sinun käsiis. **9** Sillä Herran silmät
katselevat kaikki maat, vahvistaaksensa niitä, jotka pysyvät
hänen tykönänsä kaikesta sydämestänsä. Sinä olet tyhmästi
tehnyt, sentähden sinun pitää tästedeskin sotia saaman. **10**
Niin Asa vihastui näkiän päälle ja heitti hänen vankeuteen;
sillä hän kovin suuttui hänen päällensä tästä asiasta. Ja Asa
ahdisti muutamia kansasta siihen aikaan. **11** Ja katso, Asan
työt, sekä ensimäiset että viimeiset, katso, ne ovat kirjoitetut
Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. **12** Ja Asa tuli kipiäksi
jaloista yhdeksäntenäneljättäkymmentä valtakuntansa vuotena,
ja hänen tautinsa kovin eteni, ja ei hän kuitenkaan etsinyt

Herraa taudissansakaan, vaan lääkäreitä. **13** Niin Asa nukkui
isäinsä kanssa ja kuoli valtakuntansa ensimäisenä vuotena
viidettäkymmentä. **14** Ja hän haudattiin omaan hautaansa, jonka
hän oli antanut kaivaa Davidin kaupungissa. Ja he panivat
hänet leposiaansa, joka täytettiin hyvänhajullisilla ja kaikkinaisilla
kalliilla yrteillä, jotka olivat valmistetut apotekarein tavalla, ja
polttivat hänelle sangen suurella polttamisella.

17 Ja Josaphat hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa;
ja hän tuli väkeväksi Israelia vastaan. **2** Ja hän asetti sotaväen
kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkeihin, ja pani esimiehiä
Juudan maalle ja Ephraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä
Asa oli voittanut. **3** Ja Herra oli Josaphatin kanssa; sillä hän
vaelsi isänsä Davidin tiellä, ja ei etsinyt Baalia; **4** Vaan hän
etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyissänsä, ja ei Israelin
töiden jälkeen. **5** Sentähden vahvisti Herra hänelle valtakunnan,
ja kaikki Juuda antoi Josaphatille lahjoja; ja hänellä oli rikkautta
ja kunniaa yltäkyllä. **6** Ja kuin hänen sydämensä tuli rohkiaksi
Herran teissä, otti hän korkeudet ja metsistöt Juudasta pois. **7**
Ja kolmantena valtakuntansa vuonna lähetti hän päämiehensä
Benhailin, Obadian, Sakarian, Netaneelin ja Mikajan, opettamaan
Juudan kaupungeissa, **8** Ja Leviläiset heidän kanssansa:
Semajan, Netanian, Sebadian, Asaelin, Semiramotin, Jonatanin,
Adonijan, Tobijan ja Tobadonijan, Leviläiset; ja heidän kanssansa
papit, Elisamin ja Joramin. **9** Ja he opettivat Juudassa, ja
pitivät Herran lakikirjan myötänsä, ja vaelsivat ympäri kaikki
Juudan kaupungit, ja opettivat kansaa. **10** Ja Herran pelko tuli
kaikkein valtakuntain päälle, niissä maakunnissa, jotka olivat
Juudan ympäristöllä, niin ettei he sotineet Josaphatia vastaan.
11 Ja Philistealaiset toivat Josaphatille lahjoja ja rahaveron; ja

Arabialaiset toivat myös hänelle pientä karjaa, seitsemäntuhatta
ja seitsemänsataa oinasta, ja seitsemäntuhatta ja seitsemänsataa
kaurista. **12** Niin menestyi Josaphat ja tuli aina suuremmaksi.
Ja hän rakensi Juudassa linnoja ja tavarakaupungeita. **13** Ja
hänellä oli paljo varaa Juudan kaupungeissa, ja sotamiehiä ja
väkevää kansaa Jerusalemissa. **14** Ja tämä on järjestys heidän
isäinsä huoneen vaiheella, jotka Juudassa tuhanten päämiehet
olivat: päämies Adna, ja hänen kanssansa kolmesataa tuhatta
väkevää sotamiestä. **15** Lähin häntä oli päämies Johanan, ja
hänen kanssansa kaksisataa ja kahdeksankymmentä tuhatta. **16**
Häntä likin Amasia Sikrin poika, joka itsensä hyvällä tahdolla
antoi Herralle, ja hänen kanssansa kaksisataa tuhatta vahvaa
sotamiestä. **17** Benjaminin lapsista Eljada, väkevä sotamies,
ja hänen kanssansa varustettuja joutsilla ja kilvillä kaksisataa
tuhatta. **18** Häntä likin oli Josabad, ja hänen kanssansa sata ja
kahdeksankymmentä tuhatta valmista sotamiestä. **19** Nämät
ottivat kuninkaasta vaarin, paitsi niitä, jotka kuningas oli asettanut
vahvoihin kaupunkeihin koko Juudassa.

18 Ja Josaphatilla oli suuri rikkaus ja kunnia; ja hän teki
nuoteutta Ahabin kanssa. **2** Ja jonkun vuoden perästä sen
jälkeen meni hän Ahabin tykö Samariaan. Ja Ahab antoi
teurastaa hänelle ja hänen väellensä, joka oli hänen kanssansa,
monta lammasta ja härkää; ja hän yllytti hänen menemään
ylös Gileadin Ramotiin. **3** Ja Ahab Israelin kuningas sanoi
Josaphatille Juudan kuninkaalle: menetkös minun kanssani
Gileadin Ramotiin? Hän sanoi hänelle: minä olen niinkuin sinä,
ja minun kansani niinkuin sinun kansas: me tahdomme sinun
kanssas sotaan. **4** Mutta Josaphat sanoi Israelin kuninkaalle:
kyseles tänäpänä Herran sanaa. **5** Ja Israelin kuningas kokosi

prophetaita neljäsataa miestä ja sanoi heille: menemmekö me
sotimaan Gileadin Ramotiin, vai ei? He sanoivat: mene, Jumala
antaa heidät kuninkaan käteen. **6** Silloin sanoi Josaphat: eikö
tässä ole joku Herran propheta, kysyäksemme häneltä? **7**
Israelin kuningas sanoi Josaphatille: tässä on vielä yksi mies,
jonka kautta taidettaisiin kysellä Herraa, vaan minä vihaan
häntä; sillä ei hän ennusta minulle mitään hyvää, mutta aina
pahaa: se on Miika Jimlan poika. Josaphat sanoi: älköön
kuningas niin puhuko. **8** Ja Israelin kuningas kutsui yhden
kamaripalvelioistansa ja sanoi: nouda nopiasti Miika Jimlan
poika. **9** Ja Israelin kuningas ja Josaphat Juudan kuningas
istui kumpikin istuimellansa puettuna vaatteisiin Samarian portin
lakeudella, ja kaikki prophetat ennustivat heidän edessänsä. **10**
Ja Zidkija Kenaanan poika teki itsellensä rautasarvet ja sanoi:
näin sanoo Herra: näillä sinä pusket Syrialaisia, siihenasti ettäs
heidät hävität. **11** Ja kaikki prophetat ennustivat niin ja sanoivat:
mene Gileadin Ramotiin, ja se menestyy sinulle: Herra antaa
heidät kuninkaan käteen. **12** Ja sanansaattaja, joka oli mennyt
kutsumaan Miikaa, puhui hänen kanssansa ja sanoi: katso,
prophetain puhe on yksimielisesti hyvä kuninkaan edessä: anna
sinun sanas olla myös niinkuin heidänkin, ja puhu hyvää. **13**
Ja Miika sanoi: niin totta kuin Herra elää, minä puhun, mitä
minun Jumalani sanoo. **14** Ja kuin hän tuli kuninkaan tykö, sanoi
kuningas hänelle: Miika, menemmekö me sotimaan Gileadin
Ramotia vastaan, eli ei? Hän sanoi: menkäät, se menestyy teille,
he annetaan teidän käsiinne. **15** Niin kuningas sanoi hänelle:
kuinka usein minä vannotan sinua, ettet sinä sanois minulle
muuta kuin totuutta Herran nimeen? **16** Niin hän sanoi: minä
näin kaiken Israelin hajoitettuna vuorella, niinkuin lampaat, joilla

ei yhtään paimenta ole: ja Herra sanoi: eikö näillä ole yhtään
Herraa? palatkaan kukin kotiansa rauhassa. **17** Niin sanoi Israelin
kuningas Josaphatille: enkö minä sanonut sinulle, ettei hän
minulle ennusta hyvää vaan pahaa. **18** Ja hän sanoi: sentähden
kuulkaat Herran sanaa; minä näin Herran istuvan istuimellansa,
ja koko taivaallisen sotajoukon seisovan hänen oikialla ja
vasemmalla puolellansa. **19** Ja Herra sanoi: kuka viettelis Ahabin
Israelin kuninkaan, että hän menis ylös ja lankeaisi Gileadin
Ramotissa? Ja kuin yksi sanoi niin, ja toinen näin, **20** Niin tuli
yksi henki ja seisoi Herran edessä, ja sanoi: minä viettelen
hänen. Ja Herra sanoi hänelle: millä? **21** Hän sanoi: minä menen
ja olen valheen henki kaikkein hänen prophetainsa suussa.
Ja hän sanoi: viettele häntä ja sinä myös taidat: mene ja tee
niin. **22** Nyt siis katso, Herra on antanut valheen hengen näiden
sinun prophetais suuhun, ja Herra on puhunut pahaa sinua
vastaan. **23** Niin astui Zidkija Kenaanan poika edes ja löi Miikaa
poskelle, ja sanoi: minkä tien kautta on Herran henki mennyt
minun tyköäni pois, sinua puhuttelemaan? **24** Miika sanoi:
katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä, jona käyt majasta
majaan, lymytäkses. **25** Niin sanoi Israelin kuningas: ottakaat
Miika ja viekäät jälleen häntä kaupungin päämiehen Amonin
tykö ja Joaksen kuninkaan pojan tykö, **26** Ja sanokaat: näin
sanoo kuningas: pankaat tämä vankihuoneesen, ja ruokkikaat
häntä murheen leivällä ja murheen vedellä, siihenasti että minä
tulen jälleen rauhassa. **27** Miika sanoi: jos sinä toki palajat
rauhassa, niin ei ole Herra puhunut minun kauttani. Ja hän
sanoi: kuulkaat, kaikki kansat. **28** Niin meni Israelin kuningas ja
Josaphat Juudan kuningas Gileadin Ramotia vastaan. **29** Ja
Israelin kuningas sanoi Josaphatille: minä muutan vaatteeni ja

tulen sotaan, mutta pidä sinä omat vaattees; ja Israelin kuningas
muutti vaatteensa, ja he menivät sotaan. **30** Ja Syrian kuningas
käski vaunuin päämiehille, jotka hänellä olivat, ja sanoi: ei
teidän pidä sotiman pientä eli suurta vastaan, vaan ainoastaan
Israelin kuningasta vastaan. **31** Ja tapahtui, kuin vaunuin
päämiehet näkivät Josaphatin, että he sanoivat: se on Israelin
kuningas; ja he käänsivät itsensä sotimaan häntä vastaan. Ja
Josaphat huusi, ja Herra autti häntä, ja Jumala käänsi heidät
pois hänestä. **32** Sillä kuin vaunuin päämiehet näkivät, ettei hän
ollut Israelin kuningas, käänsivät he itsensä pois hänestä. **33**
Niin yksi mies jännitti joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui
Israelin kuningasta rautapaidan jatkoon. Niin hän sanoi vaununsa
ajajalle: käänä kätes ja vie minua ulos sotaväestä; sillä minä
olen haavoitettu. **34** Ja sota tuli suureksi sinä päivänä, ja Israelin
kuningas seisoi vaunuissa Syrialaisia vastaan ehtoosen asti; ja
hän kuoli auringon laskeissa.

19 Mutta Josaphat Juudan kuningas palasi kotia rauhassa
Jerusalemiin. **2** Ja Jehu Hananin poika näkiä meni häntä
vastaan ja sanoi kuningas Josaphatille: pitääkö sinun auttaman
jumalatointa ja rakastaman niitä, jotka Herraa vihaavat? ja
sentähden on Herran viha sinun päälläs; **3** Niin on kuitenkin
jotain hyvää löydetty sinun tykönäs, ettäs olet hävittänyt metsistöt
maalta ja olet aikonut sydämestäs Jumalaa etsiä. **4** Niin Josaphat
jäi Jerusalemiin. Ja hän meni jälleen ulos kansan seassa
Bersabasta hamaan Ephraimin vuorelle, ja palautti heidät jälleen
Herran heidän isäinsä Jumalan tykö. **5** Ja hän asetti tuomarit
maalle, kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkeihin, muutaman
kuhunkin kaupunkiin. **6** Ja hän sanoi tuomareille: katsokaat, mitä
teette; sillä ette pidä tuomiota ihmisten, vaan Herran edessä. Ja

hän on teidän kanssanne tuomiossa. 7 Sentähden antakaat
Herran pelvon olla teidän tykönänne, ja karttakaat teitänne
ja tehkäät se; sillä Herran meidän Jumalamme tykönä ei ole
yhtään vääryyttä, ei myös hän katso muotoa, eikä ota lahjoja.
8 Ja Josaphat asetti myös Jerusalemiin Leviläisiä ja pappeja,
ja Israelin isäin ylimmäisiä Herran tuomion ja asiain päälle;
ja he palasivat Jerusalemiin. 9 Ja hän käski heitä, sanoen:
tehkäät näin Herran pelvossa uskollisesti ja vaalla sydämellä: 10
Kaikissa riita-asioissa, jotka tulevat teidän eteenne veljiltänne,
jotka kaupungeissansa asuvat, veren ja veren välillä, lain ja
käskyn välillä, säätyin ja oikeutten välillä, pitää teidän neuvoman
heitä, ettei he syntiä tekisi Herraa vastaan ja saattaisi vihaa
teidän ja veljeinne päälle; tehkäät siis kaikki näin, niin ette syntiä
tee. 11 Katso, Amaria pappi on kaikkein ylimmäinen teidän
ylitsenne kaikissa Herran asioissa. Niin on Sebadia Ismaelin
poika hallitsia Juudan huoneessa kaikissa kuninkaan asioissa,
niin ovat myös teillä virkamiehet Leviläiset: olkaat hyvässä
turvassa ja tehkäät tämä, ja Herra on hyväin kanssa.

20 Sitte tulivat Moabilaiset, Ammonilaiset ja heidän kanssansa
myös muita, paitsi Ammonilaisia, sotimaan Josaphatia vastaan.
2 Niin tultiin ja ilmoitettiin Josaphatille, sanoen: sinua vastaan
tulee sangen suuri sotajoukko Syriasta, tuolta puolelta meren; ja
katso, he ovat HatsetsonTamarissa: se on Engeddi. 3 Mutta
Josaphat pelkäsi, ja asetti kasvonsa etsimään Herraa, ja antoi
kuuluttaa paaston koko Juudassa. 4 Ja Juuda tuli kokoon
etsimään Herralta; tultiin myös kaikista Juudan kaupungeista
etsimään Herraa. 5 Ja Josaphat seisoi Juudan ja Jerusalemin
seurakunnassa, Herran huoneessa, uuden pihan edessä. 6 Ja
hän sanoi: Herra meidän isäimme Jumala! etkös ole Jumala

taivaissa, joka hallitset kaikkein pakanain valtakunnissa? Ja
sinun kädessäs on väki ja voima, ja ei ole yhtään, joka voi olla
sinua vastaan. **7** Etkös sinä, meidän Jumalamme, ole ajanut
tämän maan asujamia kansas Israelin edestä pois? ja olet sen
antanut Abrahamin sinun ystäväs siemenelle ijankaikkisesti; **8**
Niin että he ovat asuneet siinä, ja ovat rakentaneet sinun nimelles
pyhän, sanoen: **9** Kuin joku onnettomuus, rangaistusmiekka,
rutto eli kallis aika meille tulee, niin pitää meidän seisoman
tässä huoneessa sinun edessäs (sillä sinun nimes on tässä
huoneessa) ja huutaman sinua tuskassamme, niin sinä kuulet
ja autat. **10** Ja nyt katso, Ammonin lapset, Moab ja Seirin
vuorelaiset, joidenka kautta et sinä antanut Israelin lasten
mennä, vaeltaissansa Egyptistä; vaan heidän täytyi palata pois
heidän tyköänsä, eikä hävittäneet heitä; **11** Ja katso, he kostavat
sen meille; ja he tulevat meitä ajamaan perinnöstäs pois,
jonka meille perinnöksi antanut olet. **12** Meidän Jumalamme!
etkös heitä tuomitse? Sillä ei ole meillä yhtään voimaa tätä
suurta joukkoa vastaan, joka tulee meitä vastaan: emme tiedä,
mitä me teemme, vaan meidän silmämme katselevat sinun
puolees. **13** Ja kaikki Juuda seisoi Herran edessä, lapsinensa,
vaimoinensa ja poikinensa. **14** Ja Jehasielin Sakarian pojan,
Benajan pojan, Jehielin pojan, Mattanjan pojan päälle, Leviläisen
Asaphin lapsista, tuli Herran henki seurakunnan keskellä, **15**
Ja sanoi: kuulkaat, koko Juuda ja Jerusalemin asuvaiset, ja
kuningas Josaphat! Näin sanoo Herra teille: älkäät peljätkö,
älkäät vavisko tätä suurta joukkoa, sillä te ette sodi, vaan Jumala.
16 Huomenna pitää teidän menemän alas heidän tykönsä, ja
katso, he menevät ylös Zitsin paltaan, ja te löydätte heidät ojan
lopulla kohdastansa Jeruelin korven edessä. **17** Ei teidän pidä

sotiman tässä asiassa, ainoastansa käykäät edes, seisokaat ja
katsokaat Herran autuutta, joka on teidän kanssanne: Juuda
ja Jerusalem, älkäät peljätkö ja älkäät hämmästykö, menkäät
huomenna ulos heitä vastaan, Herra on teidän kanssanne.
18 Silloin kumarsi Josaphat kasvoillensa maahan; ja kaikki
Juuda ja Jerusalemin asuvaiset lankesivat Herran eteen ja
rukoilivat Herraa. **19** Ja Leviläiset Kahatilaisten lapsista ja
Korhilaisten lapsista nousivat kiittämään Herraa Israelin Jumalaa
kovalla äänellä korkeuteen päin. **20** Ja he nousivat varhain
huomeneltain ja menivät Tekoan korpeen. Ja heidän lähteissänsä
seisoi Josaphat ja sanoi: kuulkaat minua, Juuda ja Jerusalemin
asujamet, uskokaat Herran teidän Jumalanne päälle, niin te
olette hyvässä turvassa, ja uskokaat hänen prophetansa,
niin te menestytte. **21** Ja hän keskusteli kansan kanssa, ja
asetti veisaajat Herralle, kiittämään pyhässä kaunistuksessa,
mennessä hankitun sotaväen edellä, jotka sanoivat: kiittäkäät
Herraa, sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **22** Ja
sittekuin he rupesivat kiittämään ja ylistämään, antoi Herra
väijyjät tulla Ammonin, Moabin ja Seirin vuorelaisten päälle,
jotka Juudaa vastaan tulleet olivat; ja he löivät heidät. **23**
Niin nousivat Ammonin ja Moabin lapset Seirin vuoren asuvia
vastaan, tappamaan ja hävittämään heitä. Ja sittekuin he olivat
lopettaneet Seirin asuvaiset, autti kukin lähimmäistänsä toinen
toistansa tappamaan. **24** Mutta kuin Juuda tuli Mitspaan, joka on
korven tykönä, käänsivät he heitänsä joukkoa päin, ja katso,
silloin makasivat kuolleet ruumiit maassa, niin ettei yksikään
heistä ollut päässyt. **25** Ja Josaphat tuli väkinensä jakamaan
heidän saalistansa, ja he löysivät siellä ruumisten seassa
tavaraa ja kallista kalua, ja he ottivat heiltä niin paljon, ettei he

voineet kantaa; ja he ottivat siitä saaliista kolme päivää; sillä
sitä oli sangen paljo. **26** Neljäntenä päivänä tulivat he kokoon
Kiitoslaaksoon, sillä siinä he kiittivät Herraa; siitä kutsutaan se
paikka Kiitoslaaksoksi tähän päivään asti. **27** Ja kaikki Juuda
ja Jerusalem palasivat takaperin, ja Josaphat kaikkein ensin,
niin että he menivät ilolla Jerusalemiin; sillä Herra oli antanut
heille ilon heidän vihollisistansa. **28** Ja he menivät Jerusalemiin
psaltareilla, harpuilla ja basunilla, Herran huoneesen. **29** Ja
Jumalan pelko tuli kaikkein valtakuntain päälle maalla, sittekuin
he kuulivat Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan. **30** Ja
niin Josaphatin valtakunta oli levossa; ja Jumala antoi hänelle
levon ympäristöllänsä. **31** Ja Josaphat hallitsi Juudaa, ja oli
viiden ajastaikainen neljättäkymmentä tullessansa kuninkaaksi ja
hallitsi Jerusalemissa viisikolmattakymmentä ajastaikaa; hänen
äitinsä nimi oli Asuba Silhin tytär. **32** Ja hän vaelsi isänsä Asan
teillä ja ei siitä horjahtanut, ja teki sitä mikä Herralle otollinen oli;
33 Paitsi ettei korkeudet tulleet otetuiksi pois; sillä ettei kansa
vielä asettanut sydäntänsä Herran isänsä Jumalan tykö. **34**
Mitä enempi Josaphatin töistä sanomista on, sekä ensimäisistä
että viimeisistä: katso, ne ovat kirjoitetut Jehun Hananin pojan
teoissa, jotka hän oli kirjoittanut Israelin kuningasten kirjaan. **35**
Senjälkeen yhdisti Josaphat Juudan kuningas itsensä Ahasian
Israelin kuninkaan kanssa, joka oli jumalatoin menoissansa. **36** Ja
hän suostui hänen kanssansa haaksia tekemään, vaeltaaksensa
Tarsikseen. Ja he tekivät haaksia EtseonGeberissä. **37** Mutta
Elieser Dodavan poika Maresasta ennusti Josaphatia vastaan ja
sanoi: että olet suostunut Ahasiaan, on Herra särkenyt sinun
työs; ja haahdet menivät rikki, ja ei he saaneet enää Tarsikseen
kulkea.

21 Ja Josaphat nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä tykö
Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Joram tuli kuninkaaksi
hänen siaansa. **2** Ja hänellä oli veljiä Josaphatin poikia, Asaria,
Jehiel, Sakaria, Asaria, Mikael ja Sephatia. Nämät kaikki olivat
Josaphatin Israelin kuninkaan pojat. **3** Ja heidän isänsä antoi
heille monta lahjaa hopiasta, kullasta ja kalliista kappaleista,
vahvain Juudan kaupunkein kanssa. Mutta Joramille antoi hän
valtakunnan; sillä hän oli esikoinen. **4** Kuin Joram korotettiin
isänsä valtakuntaan ja tuli voimalliseksi, tappoi hän kaikki
veljensä miekalla ja muutamia Israelin ylimmäisistä. **5** Ja
Joram oli kahden ajastajan vanha neljättäkymmentä tullessansa
kuninkaaksi; ja hän hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa,
6 Ja hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, niinkuin Ahabin
huone teki; sillä Ahabin tytär oli hänen emäntänsä; ja hän teki
pahaa Herran edessä. **7** Mutta ei Herra tahtonut hukuttaa
Davidin huonetta, sen liiton tähden, jonka hän tehnyt oli Davidin
kanssa, ja niinkuin hän puhunut oli antaaksensa hänelle ja
hänen lapsillensa valkeuden joka aika. **8** Hänen aikanansa
luopuivat Edomilaiset Juudan vallan alta ja tekivät itsellensä
kuninkaan. **9** Niin Joram meni ylitse ylimmäistensä kanssa, ja
kaikki vaunut hänen kanssansa; ja hän valmisti itsensä yöllä ja löi
kaikki Edomilaiset ympäristöltänsä, ja myös vaunuin päämiehet.
10 Ja Edomilaiset luopuivat Juudan vallan alta tähän päivään
asti; silloin luopui myös Libna hänestä; sillä hän hylkäsi Herran
isäinsä Jumalan. **11** Ja hän teki korkeuksia Juudan vuorilla, ja
saatti Jerusalemin asuvaiset huorin tekemään ja vietteli Juudan.
12 Ja kirjoitus tuli hänelle Elialta prophetalta, joka näin oli:
näin sanoo Herra sinun isäs Davidin Jumala: ettes vaeltanut
isäs Josaphatin teillä, etkä Aksan Juudan kuninkaan teillä;

13 Mutta vaellat Israelin kuningasten tiellä, ja saatat Juudan
ja Jerusalemin asuvaiset huorin tekemään Ahabin huoneen
huoruuden jälkeen, ja olet tappanut veljes isäs huoneesta, jotka
sinua paremmat olivat; **14** Katso, niin Herra lyö sinua kovin ja
sinun kansaas, lapsias, emäntiäs ja kaikkea hyvyyttäs. **15** Ja
sinun sisällyksissäs pitää oleman monta sairautta, siihenasti
että sisällykses sinusta päivä päivältä sairauden tähden käyvät
ulos. **16** Niin Herra herätti Joramia vastaan Philistealaisten ja
Arabialaisten hengen, jotka ovat Etiopialaisten tykönä. **17** Ja he
menivät ylös Juudaan, ja hävittivät sen ja veivät pois kaiken
kalun, joka kuninkaan huoneessa oli, niin myös hänen poikansa
ja emäntänsä; niin ettei hänelle yhtään poikaa jäänyt, paitsi
Joahasta nuorinta poikaansa. **18** Ja kaiken sen jälkeen rankaisi
Herra häntä hänen sisällyksissänsä senkaltaisella taudilla, jota ei
taidettu parantaa. **19** Ja se tapahtui päivä päivältä, siihenasti kuin
kahden vuoden aika kulunut oli, että hänen sisällyksensä kävivät
ulos hänestä, hänen tautinsa kanssa; ja hän kuoli pahoista
taudeista. Ja he ei tehneet yhtään suitsutusta hänelle, niin kuin
he olivat tehneet hänen esi-isillensä. **20** Hän oli kahden ajastajan
vanha neljättäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi
kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa, ja vaelsi kelvottomasti; ja
he hautasivat hänen Davidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten
hautain sekaan.

22 Ja Jerusalemin asuvaiset asettivat Ahasian hänen
nuorimman poikansa kuninkaaksi hänen siaansa; sillä se
sotaväki, joka Arabiasta tuli, oli tappanut kaikki vanhemmat;
sentähden tuli Ahasia Joramin poika Juudan kuninkaaksi. **2** Ja
Ahasia oli kahden ajastajan vanha viidettäkymmentä tullessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi ajastajan Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä

nimi oli Atalia Omrin tytär. **3** Hän vaelsi myös Ahabin huoneen
teillä; sillä hänen äitinsä neuvoi häntä jumalattomuuteen. **4**
Sentähden hän myös teki sitä, joka ei Herralle kelvannut, niinkuin
Ahabinkin huone; sillä he olivat hänen neuvonantajansa hänen
isänsä kuoleman jälkeen, hukuttamaan häntä. **5** Hän vaelsi
myös heidän neuvonsa jälkeen, ja meni pois Joramin Israelin
kuninkaan pojan kanssa sotaan Hasaelia Syrian kuningasta
vastaan, Gileadin Ramotiin. Mutta Syrialaiset löivät Joramin. **6**
Niin että hän palasi antamaan itsiänsä parantaa Jisreelissä; sillä
hänellä oli haavat, jotka hän oli saanut Ramassa soteissansa
Hasaelin Syrian kuninkaan kanssa. Ja Asaria Joramin poika
Juudan kuningas meni sinne katsomaan Joramia Ahabin poikaa,
joka sairasti Jisreelissä. **7** Sillä se onnettomuus oli Jumalalta
Ahasian päälle pantu, että hän tuli Joramin tykö, ja että hän
tultuansa meni Joramin kanssa Jehua Nimsin poikaa vastaan,
jonka Herra voidellut oli Ahabin huonetta hävittämään. **8** Ja kuin
Jehu rupesi rankaisemaan Ahabin huonetta, löysi hän muutamia
ylimmäisiä Juudasta ja Ahasian veljein lapsista, jotka Ahasiaa
palvelivat, ja tappoi ne. **9** Ja hän etsi Ahasiaa; ja he saivat
hänen kiinni Samariassa, johon hän itsensä lymyttänyt oli, ja he
veivät hänen Jehun eteen, ja he tappoivat hänen, ja hautasivat
hänen; sillä he sanoivat: hän on Josaphatin poika, joka on etsinyt
Herraa kaikesta sydämestänsä. Ja ei sitte yhtään ollut Ahasian
huoneesta, joka taisi kuninkaaksi tulla. **10** Kuin Atalia Ahasian
äiti näki poikansa kuolleeksi, nousi hän ja murhasi kaiken
kuninkaallisen siemenen Juudan huoneessa. **11** Mutta Josabeath
kuninkaan tytär otti Joaksen Ahasian pojan varkain kuninkaan
lasten seasta, jotka tapettiin, ja pani hänen imettäjänsä kanssa
makaushuoneesen; ja näin lymytti Josabeath kuningas Joramin

tytär, papin Jojadan emäntä, hänen Athalian edestä; (sillä hän
oli Ahasian sisar) niin ettei hän tapettu. 12 Ja hän oli heidän
kanssansa Jumalan huoneessa kätkettynä kuusi vuotta. Ja
Athalia hallitsi maalla.

23 Seitsemäntenä vuonna rohkaisi Jojada itsensä ja otti
sodanpäämiehet, Asarian Jerohamin pojan, Ismaelin Johananin
pojan, Asarian Obedin pojan, Maesejan Adajan pojan ja
Elisaphatin Sikrin pojan liittoon kanssansa; 2 Jotka kävivät Juudan
ympäri ja kokosivat Leviläisiä kaikista Juudan kaupungeista,
ja ylimmäiset Israelin isät, tulemaan Jerusalemiin. 3 Ja kaikki
seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan huoneessa.
Ja hän sanoi heille: katso, kuninkaan poika pitää kuningas
oleman, niinkuin Herra Davidin lapsista sanonut on. 4 Näin
pitää teidän tekemän: kolmas osa teistä, jotka käyvät sisälle
sabbatina papeista ja Leviläisistä, pitää oleman oven tykönä
vartiana; 5 Ja kolmas osa kuninkaan huoneessa, ja kolmas osa
perustuksen portissa; mutta kaikki kansa pitää oleman Herran
huoneen pihalla. 6 Ettei yksikään mene Herran huoneesen,
vaan papit ja Leviläiset, jotka siellä palvelevat, niiden pitää
sisälle menemän; sillä he ovat pyhät; mutta kaikki muu kansa
vartioitkaan Herran vartiota. 7 Ja Leviläisten pitää piirittämän
kuninkaan jokainen aseensa kanssa kädessänsä. Ja jos joku
muu menee huoneesen, hänen pitää kuoleman. Ja teidän pitää
oleman kuninkaan tykönä, kuin hän käy sisälle ja ulos. 8 Ja
Leviläiset kaiken Juudan kanssa tekivät kaiketi niinkuin pappi
Jojada käskenyt oli. Ja jokainen otti väkensä, jotka menivät
sabbatille, niiden kanssa jotka menivät pois sabbatilta; sillä
pappi Jojada ei antanut niiden eritä toinen toisestansa. 9
Ja Jojada pappi antoi sodanpäämiehille keihäät ja kilvet ja

kuningas Davidin aseet, jotka Jumalan olivat. **10** Ja asetti kaiken
kansan, itsekunkin aseinensa kädessänsä, oikiasta huoneen
loukkaasta niin vasempaan loukkaasen, alttarin ja huoneen
tykö, kuningasta ympäri. **11** Ja he toivat kuninkaan pojan edes,
panivat kruunun hänen päähänsä, ja todistuksen, ja tekivät
hänen kuninkaaksi. Ja Jojada ja hänen poikansa voitelivat
hänen, ja sanoivat: menestyköön kuningas! **12** Kuin Atalia kuuli
kansan äänen, jotka juoksivat ylistäen kuningasta, niin hän
meni kansan tykö Herran huoneesen. **13** Ja hän näki, ja katso,
kuningas seisoi patsaansa tykönä läpikäytävässä, ja ylimmäiset
ja vaskitorvet kuninkaan ympärillä, ja kaikki maan kansa oli
iloinen, ja puhalsivat vaskitorviin, ja veisaajat kaikkinaisten
kanteleiden kanssa, taitavat kiittämään. Silloin repäisi Atalia
vaatteensa ja sanoi: kapina, kapina! **14** Mutta Jojada pappi meni
sodanpäämiesten kanssa ulos, jotka olivat sotajoukon päällä, ja
sanoi heille: taluttakaat häntä ulos joukon lävitse: ja joka häntä
seuraa, se pitää miekalla tapettaman; sillä pappi oli käskyn
antanut, ettei häntä pitänyt Herran huoneessa tapettaman.
15 Ja he panivat kätensä hänen päällensä, ja kuin hän tuli
hevosportin läpikäytävään, joka oli kuninkaan huoneen tykönä,
tappoivat he hänen siellä. **16** Ja Jojada teki liiton itsensä, kaiken
kansan ja kuninkaan vaiheella, että he olisivat Herran kansa. **17**
Silloin meni kaikki kansa Baalin huoneesen ja kukistivat sen, ja
särkivät hänen alttarinsa ja kuvansa, ja tappoivat Mattanin Baalin
papin alttarien edessä. **18** Ja Jojada pani Herran huoneen virat
pappein ja Leviläisten käsiin, jotka David oli asettanut Herran
huoneesen tekemään Herran polttouhria, niinkuin kirjoitettu on
Moseksen laissa, ilolla ja veisulla Davidin asetuksen jälkeen; **19**
Ja asetti portinvartiat Herran huoneen portteihin, ettei mitään

saastaisuutta sisälle tulisi missään kappaleessa. **20** Ja hän otti
sadanpäämiehet, ja voimalliset, ja kansan hallitsiat, ja kaiken
maan kansan, ja vei kuninkaan Herran huoneesta alas ja he
menivät ylimmäisen portin lävitse kuninkaan huoneesen; ja he
antoivat kuninkaan istua valtakunnan istuimelle. **21** Ja kaikki
maan kansa oli iloinen, ja kaupunki oli levossa, sittekuin Atalia
tapettiin miekalla.

24 Joas oli seitsemän ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi,
ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen
äitinsä nimi oli Zibia Bersabasta. **2** Ja Joas teki sitä, mikä
oikein oli Herran edessä, niinkauvan kuin pappi Jojada eli.
3 Ja Jojada otti hänelle kaksi emäntää ja hän siitti poikia ja
tyttäriä. **4** Ja tapahtui sen jälkeen, että Joas aikoi uudistaa
Herran huonetta. **5** Ja hän kokosi papit ja Leviläiset ja sanoi
heille: menkäät ulos Juudan kaupunkeihin ja kootkaat rahaa
kaikelta Israelilta, vuosi vuodelta, teidän Jumalanne huoneen
parannukseksi, ja kiiruhtakaat tekemään sitä; mutta Leviläiset
ei kiiruhtaneet. **6** Silloin kutsui kuningas Jojadan, ylimmäisen
papin, ja sanoi hänelle: miksi et ota vaaria Leviläisistä, että he
toisivat veron Juudasta ja Jerusalemista, jonka Moses Herran
palvelia pani päälle, kuin piti Israelista koottaman todistuksen
majaksi? **7** Sillä jumalatoin Atalia on poikinensa särkenyt
Jumalan huoneen, ja kaiken Herran huoneesen pyhitetyn olivat
he tehneet Baalille. **8** Niin kuningas käski; ja he tekivät arkun,
jonka he panivat Herran huoneen portin ulkoiselle puolelle. **9**
Ja he kuuluttivat Juudassa ja Jerusalemissa tuomaan Herralle
veroa, jonka Jumalan palvelia Moses oli pannut Israelin päälle
korvessa. **10** Silloin iloitsivat kaikki päämiehet ja kaikki kansa; ja
he toivat ja panivat arkkuun, siihenasti että se tuli täyteen. **11** Ja

kuin aika tuli, että arkku kannettiin edes Leviläisiltä kuninkaan
käskyn jälkeen (ja he näkivät siinä olevan paljon rahaa), tuli
kuninkaan kirjoittaja ja se joka ylimmäiseltä papilta uskottu oli, ja
he tyhjensivät arkun ja kantoivat sen jälleen siallensa. Näin he
tekivät joka päivä siihenasti että he kokosivat paljon rahaa. **12**
Ja kuningas ja Jojada antoivat ne teettäjille Herran huoneen
palvelukseksi; ne palkkasivat kivenhakkaajia ja rakentajia,
uudistamaan Herran huonetta, niin myös rauta- ja vaskiseppiä,
parantamaan Herran huonetta. **13** Ja työmiehet tekivät työtä, niin
että parannustyö menestyi heidän kättensä kautta; ja he saivat
Jumalan huoneen kokonansa valmiiksi ja hyvin rakennetuksi. **14**
Ja kuin he sen olivat päättäneet, veivät he liian rahan kuninkaan
ja Jojadan eteen; siitä tehtiin astioita Herran huoneesen, astioita
palvelukseen ja polttouhriin, lusikoita, kulta- ja hopia-astioita; ja
uhrasivat polttouhria Herran huoneen tykönä alati niinkauvan
kuin Jojada eli. **15** Ja Jojada tuli vanhaksi ja ijällä ravituksi
ja kuoli; ja hän oli sadan ja kolmenkymmenen ajastaikainen
kuollessansa. **16** Ja he hautasivat hänen Davidin kaupunkiin
kuningasten sekaan; sillä hän oli tehnyt hyvin Israelissa Jumalaa
ja hänen huonettansa kohtaan. **17** Ja Jojadan kuoleman jälkeen
tulivat Juudan ylimmäiset ja rukoilivat kuningasta. Niin kuningas
kuuli heitä. **18** Ja he hylkäsivät Herran isäinsä Jumalan huoneen
ja palvelivat metsistöitä ja epäjumalia. Niin tuli viha Juudan ja
Jerusalemin päälle tämän heidän syntinsä tähden. **19** Ja hän
lähetti heille prophetat palauttamaan heitä Herran tykö; ja he
todistivat heille, mutta ei he totelleet. **20** Ja Jumalan henki puetti
Sakarian papin Jojadan pojan; hän astui kansan eteen ja sanoi
heille: näin sanoo Jumala: miksi te rikotte Herran käskyn? Ei
se pidä teille menestymän; koska te olette hyljänneet Herran,

niin hylkää hän jälleen teidät. **21** Mutta he tekivät liiton häntä
vastaan ja kivittivät hänen kuoliaaksi kuninkaan käskyn jälkeen,
Herran huoneen pihalla. **22** Ja kuningas Joas ei ajatellut sitä
laupiutta, jonka Jojada hänen isänsä hänelle tehnyt oli, mutta
tappoi hänen poikansa. Ja hän sanoi kuollessansa: Herra on
näkevä ja etsivä. **23** Ja tapahtui kuin ajastaika oli kulunut,
että Syrian sotajoukko nousi häntä vastaan ja tuli Juudaan ja
Jerusalemiin, ja surmasivat kaikki ylimmäiset kansan seasta, ja
lähettivät kaiken saaliinsa Damaskun kuninkaalle. **24** Vaikka
Syrian sotajoukko tuli vähällä väellä, kuitenkin antoi Herra
sangen suuren joukon heidän käsiinsä, että he Herran isäinsä
Jumalan hyljänneet olivat. Ja niin he myös rankaisivat Joaksen.
25 Ja kuin he läksivät hänen tyköänsä, jättivät he hänen suureen
sairauteen. Ja hänen palveliansa tekivät liiton häntä vastaan,
Jojadan papin lasten veren tähden, ja tappoivat hänen omalla
vuoteellansa, ja hän kuoli; ja he hautasivat hänen Davidin
kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautain sekaan. **26** Ne jotka
liiton olivat tehneet häntä vastaan, olivat nämät: Sabad Simeatin
Ammonilaisen poika, ja Josabad Simritin Moabilaisen poika. **27**
Mutta hänen poikainsa ja hänen aikanansa koottujen verojen
luku, ja Jumalan huoneen rakennus, katso, ne ovat kirjoitetut
kuningasten historiakirjassa. Ja hänen poikansa Amatsia tuli
kuninkaaksi hänen siaansa.

25 Amatsia oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksänkolmattakymmentä
ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Joaddan
Jerusalemista. **2** Ja hän teki, mitä Herralle oli otollinen, vaan ei
täydestä sydämestä. **3** Kuin hänen valtakuntansa vahvistettiin,
tappoi hän palveliansa, jotka tappoivat kuninkaan hänen isänsä.

4 Mutta heidän lapsiansa ei hän tappanut; sillä näin on kirjoitettu
laissa Moseksen raamatussa, jossa Herra kieltää, sanoen:
ei tule isäin kuolla lasten edestä, eikä lasten isäin edestä;
mutta jokaisen pitää kuoleman syntinsä tähden. 5 Ja Amatsia
kokosi Juudan ja asetti heidät isäinsä huoneen jälkeen, tuhanten
ja satain päämiehet koko Juudassa ja Benjaminissa, ja luki
kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, ja löysi heitä
kolmesataa tuhatta valittua, jotka olivat kelvolliset sotaan,
kantamaan keihästä ja kilpeä. 6 Hän palkkasi myös Israelista
satatuhatta vahvaa sotamiestä sadalla leiviskällä hopiaa. 7
Niin tuli Jumalan mies hänen tykönsä ja sanoi: kuningas,
älä salli Israelin sotajoukon tulla kanssas; sillä ei Herra ole
Israelin kanssa, eikä kaikkein Ephraimin lasten kanssa. 8
Sillä jos sinä tulet osoittamaan sinun rohkeuttas sodassa, niin
Jumala antaa sinun kaatua vihamiestes eteen; sillä Jumalalla on
voima auttaa ja langettaa. 9 Amatsia sanoi Jumalan miehelle:
mitäs sadan leiviskän kanssa tehdään, jotka minä Israelin
sotamiehille annoin? Jumalan mies sanoi: Herralla on varaa
antaa sinulle paljon enemmän kuin se on. 10 Niin eroitti Amatsia
ne sotamiehet tyköänsä, jotka Ephraimista olivat hänen tykönsä
tulleet, menemään siallensa. Niin he närkästyivät sangen suuresti
Juudan päälle ja menivät kotiansa vihoissansa. 11 Ja Amatsia
tuli rohkiaksi ja johdatti kansansa ulos, ja meni Suolalaaksoon,
ja löi siellä Seirin lapsista kymmenentuhatta. 12 Ja Juudan
lapset veivät pois elävältä vankina kymmenentuhatta, ja veivät
heidät kallion kukkulalle ja sysäsivät heidät kukkulalta maahan,
niin että he kaikki musertuivat liivaksi. 13 Mutta sotamiehet,
jotka Amatsia oli antanut mennä takaisin, niin ettei ne hänen
kanssansa päässeet menemään sotaan, hajoittivat itsensä

Juudan kaupunkeihin Samariasta Bethoroniin asti, ja löivät
heistä kolmetuhatta, ja ottivat paljon saalista. **14** Ja kuin Amatsia
palasi Edomilaisten taposta, toi hän myötänsä Seirin lasten
epäjumalat ja asetti ne itsellensä jumaliksi, kumarsi niiden
edessä ja teki heille suitsutusta. **15** Niin Herran viha julmistui
Amatsian päälle, ja hän lähetti prophetan hänen tykönsä, joka
sanoi: miksis etsit sen kansan jumalia, jotka kansaansa ei
taitaneet auttaa sinun käsistäs? **16** Kuin hän puhui hänen
kanssansa, sanoi hän hänelle: oletkos asetettu kuninkaan
neuvonantajaksi? lakkaa, miksis tahdot antaa sinuas lyödä?
Niin propheta lakkasi ja sanoi: minä ymmärrän, että Jumala
on aikonut sinua turmella, koskas sen tehnyt olet, ja et totellut
minun neuvoani. **17** Ja Amatsia Juudan kuningas piti neuvoa,
ja lähetti Joaksen Joahaksen pojan, Jehun pojan Israelin
kuninkaan tykö, ja käski sanoa hänelle: tule, katselkaamme
toinen toistamme. **18** Mutta Joas Israelin kuningas lähetti
Amatsian Juudan kuninkaan tykö, sanoen: orjantappurapensas
Libanonissa lähetti sedripuun tykö Libanonissa, sanoen hänelle:
anna tyttäres minun pojalleni emännäksi; mutta pedot Libanonissa
juoksivat orjantappurapensaan päälle ja tallasivat sen. **19** Sinä
ajattelet, katso, sinä olet lyönyt Edomilaiset, siitä sinun sydämes
paisuu kerskaamaan itsiäs: pysy kotonas, miksis etsit vahinkoa,
langetakses sekä itse että Juuda sinun kanssas? **20** Mutta
ei Amatsia totellut, sillä se tapahtui Jumalalta, että he piti
annettaman käsiin; sillä he olivat etsineet Edomilaisten jumalia.
21 Niin Joas Israelin kuningas meni ylös, ja he katselivat toinen
toistansa, hän ja Amatsia Juudan kuningas, Betsemeksessä, joka
on Juudassa. **22** Mutta Juuda lyötiin Israelilta, ja kukin pakeni
majoillensa. **23** Ja Joas Israelin kuningas käsitti Amatsian Juudan

kuninkaan Joaksen pojan Joahaksen pojan Betsemeksessä
ja vei Jerusalemiin, ja särki Jerusalemin muurin Ephraimin
portista kulmaporttiin asti, neljäsataa kyynärää. **24** Ja hän
otti kaiken kullan ja hopian, ja kaikki astiat jotka löydettiin
Jumalan huoneessa Obededomin tykönä, ja kuninkaan huoneen
tavarat ja (otti) lapset pantiksi ja palasi Samariaan. **25** Ja
Amatsia Joaksen poika Juudan kuningas eli Joaksen Joahaksen
pojan Israelin kuninkaan kuoleman jälkeen viisitoistakymmentä
ajastaikaa. **26** Mitä enempää Amatsian menoista sanomista on,
sekä ensimäisistä että viimeisistä: eikö se ole kirjoitettu Juudan
ja Israelin kuningasten kirjassa? **27** Ja siitä ajasta, jona Amatsia
luopui Herrasta, tekivät he häntä vastaan liiton Jerusalemissa;
mutta hän pakeni Lakikseen. Niin lähettivät he hänen perässänsä
Lakikseen ja tappoivat hänen siellä. **28** Ja he veivät hänen
hevosilla ja hautasivat hänen isäinsä tykö Juudan kaupunkiin.

26 Mutta koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli
kuudentoistakymmenen ajastaikainen, ja asettivat hänen
kuninkaaksi isänsä Amatsian siaan. **2** Hän rakensi Elotin, ja saatti
sen jälleen Juudalle, sitte kuin kuningas oli nukkunut isäinsä
kanssa. **3** Kuudentoistakymmenen vuotinen oli Ussia tullessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa kuudettakymmentä
Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Jekolia Jerusalemista. **4**
Ja hän teki, mitä otollinen oli Herran edessä, kaiketi niinkuin hänen
isänsä Amatsia oli tehnyt. **5** Ja hän etsi Jumalaa, niinkauvan kuin
Sakaria eli, opettaja Jumalan näyissä. Ja niinkauvan kuin hän etsi
Herraa, antoi Jumala hänen menestyä. **6** Sillä hän läksi ja soti
Philistealaisia vastaan, ja kukisti Gatin muurin, ja Jabnen muurin,
ja Asdodin muurin, ja rakensi kaupungeita Asdodin ympärille ja
Philistealaisten keskelle; **7** Sillä Jumala autti häntä Philistealaisia,

Arabialaisia, Gurbaalin asuvia ja Meunilaisia vastaan. **8** Ja
Ammonilaiset antoivat Ussialle lahjoja; ja hän tuli kuuluisaksi
hamaan siihen saakka, josta Egyptiin mennään; sillä hän tuli
aina väkevämmäksi. **9** Ja Ussia rakensi tornit Jerusalemissa
Kulmaportin ja Laaksoportin päälle, ja muihin kulmiin, ja vahvisti
niitä. **10** Hän rakensi torneja myös korpeen ja kaivoi monta
kaivoa; sillä hänellä oli paljo karjaa laaksoissa ja tasaisella
kedolla, ja peltomiehiä ja viinamiehiä vuorilla ja Karmelissa;
sillä hän rakasti peltoja. **11** Ussialla oli myös hyvin harjoitettu
sotajoukko, jotka sotaan menivät joukottain, heidän lukunsa
jälkeen, niinkuin he olivat luetut Jejelin kirjoittajan ja Maesejan
virkamiehen kautta, Hananian käden alla, joka oli kuninkaan
päämiehiä. **12** Ja ylimmäisten isäin luku väkevistä sotamiehistä
oli kaksituhatta ja kuusisataa, **13** Ja heidän allansa sotajoukko
kolmesataa tuhatta ja seitsemäntuhatta, ja viisisataa väkevää ja
urhoollista sotamiestä, joiden piti kuningasta auttaman vihamiehiä
vastaan. **14** Ja Ussia valmisti koko sotajoukolle kilpiä ja keihäitä,
rautalakkeja ja rautapaitoja, joutsia ja vielä kiviäkin linkoja varten.
15 Hän teki myös Jerusalemissa varustukset sangen taitavasti,
jotka piti oleman tornein päällä ja kulmain päällä, joista piti
ammuttaman nuolilla ja suurilla kivillä. Ja hänen sanomansa
kuului sangen leviälle; sillä hän tuli ihmeellisesti autetuksi, siihen
asti että hän väkeväksi tuli. **16** Kuin hän oli väkeväksi tullut,
paisui hänen sydämensä omaksi kadotukseksensa, ja rikkoi
Herraa Jumalaansa vastaan, ja meni Herran templiin sisälle,
suitsuttamaan pyhän savun alttarilla. **17** Ja Asaria pappi meni
hänen perässänsä, ja hänen kanssansa kahdeksankymmentä
Herran pappia, väkeviä miehiä, **18** Ja seisoivat kuningas Ussiaa
vastaan ja sanoivat hänelle: Ussia, ei sinun sovi suitsuttaa

Herralle, vaan pappein, Aaronin poikain, jotka ovat pyhitetyt
suitsuttamaan: mene ulos pyhästä, sinä olet väärin tehnyt, ei se
tule sinulle kunniaksi Herran Jumalan edessä. **19** Mutta Ussia
vihastui, ja piti kädessänsä pyhän savun astian suitsuttaaksensa.
Vaan kuin hän vihastui pappeja vastaan, kävi spitali hänen
otsastansa ulos pappein edessä Herran huoneessa, pyhän
savun alttarin edessä. **20** Niin katsoi ylimmäinen pappi Asaria
hänen puoleensa, ja kaikki muut papit, ja katso, hän oli spitalinen
otsassansa. Ja he hoputtivat hänen sieltä ulos, ja hän riensi myös
itsekin; sillä hän oli Herralta rangaistu. **21** Ja niin oli kuningas
Ussia spitalinen hamaan kuolemaansa asti, ja asui erinäisessä
huoneessa spitalisena, sillä hän oli eroitettu Herran huoneesta.
Mutta Jotam hänen poikansa hallitsi kuninkaan huoneen ja
tuomitsi kansaa maalla. **22** Mitä enempää Ussian menoista
sanomista on, sekä ensimäisistä että viimeisistä, on propheta
Jesaia Amotsin poika kirjoittanut. **23** Ja Ussia nukkui isäinsä
kanssa, ja he hautasivat hänen isäinsä kanssa kuningasten
hautapeltoon; sillä he sanoivat: hän on spitalinen. Ja Jotam
hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

27 Jotam oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä tulessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä ajastaikaa
Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi oli Jerusa Zadokin tytär.
2 Ja hän teki mitä Herralle oli kelvollinen, kaiketi niinkuin
hänen isänsä Ussia tehnyt oli, paitsi sitä, ettei hän käynyt
Herran templissä, ja kansa turmeli vielä itsensä. **3** Hän rakensi
ylisen portin Herran huoneesen, ja Ophelin muuria hän paljon
rakensi. **4** Ja hän rakensi kaupungit Juudan vuorelle, ja
metsiin rakensi hän linnat ja tornit. **5** Ja hän soti Ammonin
lasten kuninkaan kanssa, ja voitti heidät, niin että Ammonin

lapset antoivat sinä vuonna hänelle sata leiviskää hopiaa,
kymmenentuhatta koria nisuja ja kymmenentuhatta koria ohria.
Niin paljon antoivat myös Ammonin lapset hänelle toisena
ja kolmantena vuonna. 6 Näin tuli Jotam voimalliseksi; sillä
hän toimitti tiensä oikein Herran Jumalan edessä. 7 Mitä
enempää Jotamista sanomista on, ja kaikista hänen sodistansa ja
teistänsä: katso, ne ovat kirjoitetut Israelin ja Juudan kuningasten
kirjassa. 8 Viidenkolmattakymmenen vuoden vanha oli hän
tulessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä vuotta
Jerusalemissa. 9 Ja Jotam nukkui isäinsä kanssa, ja he
hautasivat hänen Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Ahas
tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

28 Ahas oli kahdenkymmenen ajastaikainen tullessansa
kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä ajastaikaa
Jerusalemissa, ja ei tehnyt, mitä Herralle kelvollinen oli, niinkuin
hänen isänsä David; 2 Vaan hän vaelsi Israelin kuningasten
teillä, ja teki myös Baalille valetuita kuvia. 3 Ja hän suitsutti
Hinnomin poikain laaksossa, ja poltti poikansa tulella pakanain
kauhistusten jälkeen, jotka Herra Israelin lasten edestä oli ajanut
pois. 4 Ja hän uhrasi ja suitsutti korkeuksilla ja kukkuloilla, ja
kaikkein viheriäisten puiden alla. 5 Sentähden antoi Herra hänen
Jumalansa hänen Syrian kuninkaan käsiin, niin että he löivät
häntä, ja veivät heistä suuren joukon vangiksi Damaskuun. Hän
annettiin myös Israelin kuninkaan käsiin, joka heistä sangen
paljon tappoi. 6 Sillä Peka Remalian poika löi Juudasta sata ja
kaksikymmentä tuhatta yhtenä päivänä, jotka kaikki väkevät
miehet olivat, että he hylkäsivät Herran isäinsä Jumalan. 7 Ja
Sikri Ephraimin väkevä tappoi kuninkaan pojan Maesejan, ja
Asrikamin kuninkaan huoneen päämiehen, ja Elkanan, joka

kuningasta lähimmäinen oli. **8** Ja Israelin lapset veivät vankina
veljistänsä kaksisataa tuhatta, vaimoja, poikia ja tyttäriä, ja
ryöstivät myös heiltä paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.
9 Ja siellä oli Herran propheta, jonka nimi oli Obed, hän läksi
sitä joukkoa vastaan, joka Samariaan tuli, ja sanoi heille: katso,
Herra teidän isäinne Jumala on vihastunut Juudan päälle, ja on
heidät antanut teidän käsiinne; mutta te olette kiukussa heitä
tappaneet, niin että se taivaasen kuuluu, **10** Niin te luulette
nyt polkevanne teidän allenne Juudan lapset ja Jerusalemin,
teidän palvelioiksenne ja piioiksenne. Eikö teissä vika ole Herraa
teidän Jumalaanne vastaan? **11** Niin kuulkaat nyt minua ja
viekäät ne vangit sinne jälleen, jotka te otitte teidän veljistänne;
sillä Herran viha julmistui teidän päällenne. **12** Silloin nousivat
muutamat Ephraimin lasten ylimmäisistä: Asaria Johanan poika,
Berekia Mesillemotin poika, Jehiskia Sallumin poika ja Amasa
Hadlain poika, niitä vastaan, jotka sodasta tulivat, **13** Ja sanoivat
heille: ei teidän pidä niitä vankeja tuoman tänne; sillä ette sillä
muuta saata kuin vikaa meidän päällemme Herran edessä,
lisätäksenne meidän syntejämme ja rikoksiamme; sillä meidän
vikamme on paljo, ja viha julmistuu Israelin päälle. **14** Niin
sotaväki päästi vangit vallallensa ja asetti saaliin ylimmäisten ja
kaiken kansan eteen. **15** Ja ne miehet nousivat, jotka nimeltänsä
nimitetyt olivat, ja ottivat vangit ja kaikki jotka heidän seassansa
alasti olivat, ja vaatettivat siitä saaliista. Ja kuin he heidät
olivat vaatettaneet ja kengittäneet, antoivat he heille ruokaa ja
juomaa, ja voitelivat heitä, ja veivät kaikki ne aasein päällä jotka
heikoimmat olivat, ja saattivat heidät Jerihon Palmukaupunkiin
veljeinsä tykö, ja palasivat sitte Samariaan. **16** Siihen aikaan
lähetti kuningas Ahas Assurin kuningasten tykö, että he olisivat

auttaneet häntä; **17** Sillä Edomilaiset tulivat vielä, ja löivät Juudan
ja veivät heitä vankina pois. **18** Ja Philistealaiset hajoittivat
itsensä ketokaupunkeihin, etelän puolelle Juudaa, ja voittivat
Betsemeksen, Ajalonin, Gederotin ja Sokon kylinensä, ja Timnan
kylinensä ja Gimson kylinensä, ja asuivat siellä. **19** Sillä Herra
nöyryytti Juudaa Ahaksen Israelin kuninkaan tähden, että hän oli
vietellyt Juudan, ja teki väärin Herraa vastaan. **20** Ja hänen
tykönsä tuli TiglatPilsener Assurin kuningas, joka piiritti hänen,
ja ei häntä voittanut. **21** Sillä Ahas otti yhden osan Herran
huoneesta ja kuninkaan ja ylimmäisten huoneesta, jotka hän
antoi Assyrin kuninkaalle, vaan ei se häntä mitään auttanut.
22 Silloin teki kuningas Ahas vielä enemmän väärin Herraa
vastaan tuskassansa, **23** Ja uhrasi Damaskun epäjumalille, jotka
olivat lyöneet häntä, ja sanoi: koska Syrian kuningasten jumalat
auttivat heitä, sentähden minä uhraan heille, että he myös
minua auttaisivat; mutta he olivat hänelle ja kaikelle Israelille
lankeemiseksi. **24** Ja Ahas kokosi astiat Jumalan huoneesta ja
särki Jumalan huoneen astiat, ja sulki Herran huoneen ovet,
ja teki itsellensä alttareita joka nurkkaan Jerusalemissa. **25** Ja
myös kaikissa Juudan kaupungeissa teki hän korkeuksia siellä
ja täällä, suitsuttaaksensa vieraille jumalille, ja vihoitti Herran
isäinsä Jumalan. **26** Mitä enempi hänestä on sanomista, ja
kaikista hänen teistänsä, ensimäisistä ja viimeisistä: katso, se on
kirjoitettu Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. **27** Ja Ahas
nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänen Jerusalemin
kaupunkiin; mutta ei he panneet häntä Israelin kuningasten
sekaan. Ja hänen poikansa Jehiskia tuli kuninkaaksi hänen
siaansa.

29 Jehiskia oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksänkolmattakymmentä
ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Abia Sakarian
tytär. **2** Ja hän teki, mitä Herralle oli otollinen, kaiketi niinkuin
hänen isänsä David. **3** Hän avasi Herran huoneen ovet
ensimäisenä valtakuntansa kuukautena ensimäisenä vuonna,
ja vahvisti ne. **4** Ja saatti papit ja Leviläiset sinne, ja kokosi
heidät itäiselle kadulle, **5** Ja sanoi heille: kuulkaat minua
Leviläiset: pyhittäkäät nyt teitänne, ja pyhittäkäät Herran teidän
isäinne Jumalan huone, ja kantakaat saastaisuus ulos pyhästä!
6 Sillä meidän isämme ovat menetelleet väärin, ja tehneet
pahaa Herran Jumalamme edessä, ja hyljänneet hänen; sillä he
ovat kasvonsa kääntäneet pois Herran majasta, ja kääntäneet
selkänsä sen puoleen; **7** Ovat myös sulkeneet esihuoneen ovet,
ja sammuttaneet lamput, ja ei suitsuttaneet suitsutusta, eikä
uhranneet polttouhria Israelin Jumalalle pyhässä. **8** Siitä on
Herran viha Juudan ja Jerusalemin päälle tullut, ja on antanut
heidän hämmästykseksi ja hävitykseksi, ja viheltämiseksi,
niikuin te näette silmillänne. **9** Sillä katso, sentähden ovat
meidän isämme langenneet miekan kautta, meidän poikamme,
tyttäremme ja emäntämme ovat viedyt pois. **10** Nyt olen
minä aikonut tehdä Herran Israelin Jumalan kanssa liiton, että
hän vihansa hirmuisuuden kääntäis meidän päältämme pois.
11 Nyt minun poikani, älkäät siekailko; sillä Herra on teidät
valinnut seisomaan edessänsä palveluksessa, ja olemaan hänen
palveliansa, ja suitsuttamaan. **12** Niin nousivat Leviläiset: Mahat
Amasain poika, ja Joel Asarian poika Kahatilaisten lapsista; ja
Merarin lapsista: Kis Abdin poika, ja Atsaria Jahalleleelin poika;
ja Gersonilaisista: Joa Simman poika, ja Eden Joan poika; **13** Ja

Elitsaphanin lapsista: Simri ja Jejel; Asaphin lapsista: Zakaria
ja Mattania; **14** Hemanin lapsista: Jehiel ja Simei; Jedutunin
lapsista: Semaja ja Ussiel. **15** Ja he kokosivat veljensä ja
pyhittivät itsensä, ja menivät kuninkaan käskystä Herran sanan
jälkeen puhdistamaan Herran huonetta. **16** Ja papit menivät
sisälle Herran huoneesen puhdistamaan sitä, ja kantoivat ulos
kaiken saastaisuuden, jonka löysivät Herran templistä, Herran
huoneen kartanolle. Ja Leviläiset ottivat sen ja kantoivat Kidronin
ojaan. **17** Ensimäisenä päivänä ensimäisestä kuusta rupesivat
he pyhittämään itseänsä, ja kahdeksantena päivänä siitä kuusta
menivät he Herran esihuoneesen ja pyhittivät Herran huonetta
kahdeksan päivää, ja päättivät sen kuudentena toistakymmentä
ensimäisellä kuulla. **18** Ja he menivät sisälle kuningas Jehiskian
tykö ja sanoivat: me olemme puhdistaneet kaiken Herran
huoneen ja polttouhrin alttarin, ja kaikki sen astiat, ja näkyleipäin
pöydän ja kaikki sen astiat; **19** Kaikki myös ne astiat, jotka
kuningas Ahas oli hyljännyt kuninkaana olessansa, koska hän
väärin teki, ne olemme me valmistaneet ja pyhittäneet: ja katso,
ne ovat Herran alttarin edessä. **20** Niin kuningas Jehiskia
nousi varhain aamulla ja kokosi kaupungin ylimmäiset, ja meni
Herran huoneesen. **21** Ja toivat seitsemän mullia, ja seitsemän
oinasta, ja seitsemän karitsaa, ja seitsemän kaurista syntiuhriksi,
valtakunnan edestä, pyhän edestä, ja Juudan edestä. Ja hän
sanoi papeille Aaronin lapsille, että he uhraisivat ne Herran
alttarilla. **22** Niin he teurastivat härjät, ja papit ottivat veren ja
priiskottivat alttarille; ja he teurastivat oinaat ja priiskottivat veren
alttarille, ja teurastivat myös karitsat ja priiskottivat veren alttarille;
23 Ja toivat kauriit syntiuhriksi kuninkaan ja seurakunnan eteen,
ja panivat kätensä niiden päälle. **24** Ja papit teurastivat ne ja

priiskottivat veren alttarille, sovittamaan kaikkea Israelia; sillä
kuningas oli heidän käskenyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin
kaiken Israelin edestä. **25** Ja hän asetti Leviläiset Herran
huoneesen symbaleilla, psaltareilla ja harpuilla, niinkuin David
käskenyt oli ja Gad kuninkaan näkiä, ja Natan propheta; sillä se
oli Herran käsky hänen prophetainsa kautta. **26** Ja Leviläiset
seisoivat Davidin harppuin kanssa ja papit basunain kanssa. **27**
Ja Jehiskia käski heidän uhrata polttouhria alttarilla. Ja ruvetessa
uhraamaan polttouhria, ruvettiin myös veisaamaan Herralle
basunilla ja moninaisilla Davidin Israelin kuninkaan kanteleilla.
28 Ja koko seurakunta kumarsi. Ja veisaajain veisuu ja basunan
soittajain ääni kuului, siihenasti että kaikki polttouhri täytettiin.
29 Koska polttouhri uhrattu oli, notkisti kuningas ja kaikki ne,
jotka hänen kanssansa olivat, polviansa ja kumarsivat. **30** Ja
kuningas Jehiskia ja kaikki ylimmäiset käskivät Leviläisten kiittää
Herraa Davidin ja näkiän Asaphin sanoilla. Ja kiittivät häntä
suurella ilolla, ja kallistivat päätänsä ja kumarsivat. **31** Niin
Jehiskia vastaten sanoi: nyt te olette täyttäneet kätenne Herralle,
käykäät ja kantakaat uhria ja kiitosuhria Herran huoneesen. Ja
seurakunta vei uhria ja kiitosuhria, ja jokainen hyväntahtoinen
sydämestä polttouhria. **32** Ja polttouhrin luku, jonka seurakunta
vei, oli seitsemänkymmentä härkää, sata oinasta ja kaksisataa
karitsaa; ja nämät kaikki veivät he polttouhriksi Herralle. **33** Ja
he pyhittivät kuusisataa härkää ja kolmetuhatta lammasta. **34**
Vaan pappeja oli vähimmäksi, niin ettei he voineet ottaa pois
vuotia kaikilta polttouhreilta, sentähden auttivat heitä heidän
veljensä Leviläiset, siihenasti että työ täytettiin ja niin kauvan
kuin papit pyhittivät itsiänsä; sillä Leviläiset olivat vireämmät
pyhittämässä itsiänsä kuin papit. **35** Ja polttouhria oli paljo

kiitosuhrin lihavuuden kanssa, ja juomauhria polttouhriksi. Näin
virka valmistettiin Herran huoneessa. **36** Ja Jehiskia riemuitsi ja
kaikki kansa siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut; sillä se
tapahtui sangen kiiruusti.

30 Ja Jehiskia lähetti kaiken Israelin ja Juudan tykö, ja kirjoitti
kirjat Ephraimille ja Manasselle, että heidän piti tuleman Herran
huoneesen Jerusalemiin, pitämään Herralle Israelin Jumalalle
pääsiäistä. **2** Ja kuningas piti neuvoa ylimmäistensä kanssa ja
koko seurakunnan kanssa Jerusalemissa, pääsiäisen pitämisestä
toisena kuukautena. **3** Sillä ei he taitaneet sitä pitää siihen
aikaan, sillä papit ei olleet vielä täydellisesti pyhittäneet itseänsä,
eikä kansa ollut tullut kokoon Jerusalemiin. **4** Ja tämä kelpasi
kuninkaalle ja koko seurakunnalle. **5** Ja he toimittivat niin,
että se kuulutettiin kaikessa Israelissa Bersebasta Daniin asti,
tulemaan ja pitämään Herralle Israelin Jumalalle pääsiäistä
Jerusalemissa; sillä ei se pidetty suureen aikaan, niinkuin
kirjoitettu on. **6** Ja sanansaattajat menivät kirjain kanssa,
kuninkaan ja hänen päämiestensä kädestä, kaiken Israelin
ja Juudan lävitse kuninkaan käskystä, ja sanoivat: te Israelin
lapset, kääntäkäät teitänne Herran Abrahamin, Isaakin ja Israelin
Jumalan tykö, niin hän kääntää itsensä päässeiden tykö, jotka
vielä ovat jääneet Assyrian kuninkaan kädestä. **7** Ja älkäät olko
niinkuin isänne ja niinkuin veljenne, jotka väärin tekivät Herraa
isäinsä Jumalaa vastaan; ja hän antoi heidät hävitykseksi,
niinkuin te itse näette. **8** Niin älkäät nyt olko uppiniskaiset, niinkuin
teidän isänne, mutta antakaat kättä Herralle ja tulkaat hänen
pyhäänsä, jonka hän on pyhittänyt ijankaikkisesti, ja palvelkaat
Herraa Jumalaanne, niin hänen vihansa julmuus kääntyy teistä
pois. **9** Sillä jos te käännytte Herran tykö, niin veljenne ja

lapsenne saavat armon niiden edessä, jotka heitä vankina
pitävät, että he tulevat tähän maahan jälleen; sillä Herra teidän
Jumalanne on armollinen ja laupias, ja ei käännä kasvojansa
pois teistä, jos te käännytte hänen tykönsä. **10** Ja sanansaattajat
menivät yhdestä kaupungista niin toiseen Ephraimin ja Manassen
maalla Sebuloniin asti; mutta ne nauroivat ja pilkkasivat heitä.
11 Kuitenkin muutamat Asserista, Manassesta ja Sebulonista
nöyryyttivät itsensä ja tulivat Jerusalemiin. **12** Ja Jumalan käsi
tuli myös Juudaan, että hän antoi heille yksimielisen sydämen,
tekemään kuninkaan ja ylimmäisten käskyä, Herran sanan
jälkeen. **13** Ja paljo kansaa tuli Jerusalemiin kokoon, pitämään
happamattoman leivän juhlapäivää, toisena kuukautena, sangen
suuri kokous. **14** Ja he nousivat ja kukistivat alttarit, jotka olivat
Jerusalemissa, ja ottivat kaikki suitsutukset pois ja heittivät
Kidronin ojaan, **15** Ja teurastivat pääsiäisen neljäntenä päivänä
toisena kuukautena. Ja papit ja Leviläiset häpesivät, ja pyhittivät
itsensä, ja kantoivat polttouhria Herran huoneesen, **16** Ja
seisoivat järjestyksessänsä niinkuin pitikin, Moseksen Jumalan
miehen lain jälkeen. Ja papit priiskottivat Leviläisten kädestä. **17**
Sillä monta oli seurakunnassa, jotka ei olleet pyhittäneet itsiänsä;
sentähden teurastivat Leviläiset pääsiäisen kaikkein niiden
edestä, jotka ei olleet puhtaat, pyhittääksensä heitä Herralle. **18**
Sillä paljo kansaa oli, suuri joukko Ephraimista, Manassesta,
Isaskarista ja Sebulonista, jotka ei itsiänsä puhdistaneet, vaan
söivät pääsiäislampaan, ei niinkuin kirjoitettu on. Mutta Jehiskia
rukoili heidän edestänsä ja sanoi: Herra, joka on hyvä, hän olkoon
armollinen heille. **19** Kaikille, jotka sydämensä asettivat etsimään
Herraa isäinsä Jumalaa, vaikka ei he ole pyhän puhtauden
jälkeen. **20** Ja Herra kuuli Jehiskian rukouksen ja paransi

kansan. **21** Niin Israelin lapset, jotka olivat Jerusalemissa, pitivät
happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää suurella ilolla.
Ja papit ja Leviläiset kiittivät Herraa joka päivä Herran väkevillä
kanteleilla. **22** Ja Jehiskia puhui ystävällisesti kaikkein Leviläisten
kanssa, joilla oli hyvä ymmärrys Herrasta; ja söivät juhlaa koko
seitsemän päivää, ja uhrasivat kiitosuhria, ja kiittivät Herraa
isäinsä Jumalaa. **23** Ja koko seurakunta mielistyi pitämään vielä
toiset seitsemän päivää, ja he pitivät myös ne seitsemän päivää
ilolla. **24** Sillä Jehiskia Juudan kuningas antoi ylennykseksi
kansalle tuhannen mullia ja seitsemäntuhatta lammasta. Ja
ylimmäiset antoivat ylennykseksi kansalle tuhannen mullia ja
kymmenentuhatta lammasta; ja monta pappia pyhitti itsensä. **25**
Ja koko Juudan seurakunta iloitsi ja papit ja Leviläiset, ja koko
seurakunta, joka oli tullut Israelista, niin myös muukalaiset, jotka
olivat tulleet Israelin maalta, ja ne kuin asuivat Juudassa. **26** Ja
silloin oli suuri ilo Jerusalemissa, että Salomon Davidin pojan
Israelin kuninkaan ajasta ei ole senkaltaista ollut Jerusalemissa.
27 Ja papit ja Leviläiset nousivat ja siunasivat kansaa, ja heidän
äänensä kuultiin, ja heidän rukouksensa tuli hänen pyhään
asumiseensa taivaasen.

31 Kuin nämät kaikki päätetyt olivat, läksivät kaikki Israelilaiset
ulos, jotka Juudan kaupungeissa olivat, ja rikkoivat patsaat,
ja hakkasivat maahan metsistöt, ja kukistivat korkeudet ja
alttarit koko Juudasta, Benjaminista, Ephraimista ja Manassesta,
siihenasti että ne peräti hävittivät. Ja Israelin lapset palasivat
jokainen omainsa tykö kaupunkeihinsa. **2** Mutta Jehiskia asetti
papit ja Leviläiset järjestykseensä, kunkin virkansa jälkeen, sekä
papit että Leviläiset, polttouhrilla ja kiitosuhrilla, palvelemaan,
kiittämään ja kunnioittamaan Herran leirien porteissa. **3** Ja

kuningas antoi osan tavarastansa huomeneltain ja ehtoona
polttouhriksi, ja sabbatin, uuden kuun ja juhlapäivän polttouhriksi,
niinkuin kirjoitettu on Herran laissa. **4** Ja hän sanoi kansalle,
joka asui Jerusalemissa, että heidän piti antaman osan papeille
ja Leviläisille, että he olisivat vireämmät Herran laissa. **5** Ja
kuin se sanottu oli, antoivat Israelin lapset paljon uutista jyvistä,
viinasta, öljystä, hunajasta ja kaikkinaisesta pellon kasvusta,
ja kymmenykset kaikista runsaasti. **6** Ja Israelin ja Juudan
lapset, jotka Juudan kaupungeissa asuivat, toivat myöskin
kymmenykset karjasta ja lampaista ja pyhitetystä, jonka he
Herralle Jumalallensa pyhittäneet olivat, ja asettivat eri läjiin.
7 Kolmantena kuukautena rupesivat he panemaan läjiin, ja
seitsemäntenä kuukautena päättivät. **8** Ja kuin Jehiskia tuli
ylimmäisten kanssa ja näki läjät, kiittivät he Herraa ja hänen
kansaansa Israelia. **9** Ja Jehiskia kysyi papeilta ja Leviläisiltä
läjistä. **10** Ja Asaria, ylimmäinen pappi Zadokin huoneesta, puhui
hänelle, sanoen: siitä ajasta, kuin he rupesivat ylennystä tuomaan
Herran huoneesen, olemme me syöneet ja tulleet ravituiksi, ja
tässä on vielä paljo tähteinä; sillä Herra on siunannut kansaansa,
sentähden on tämä paljous jäänyt. **11** Niin kuningas käski
valmistaa kammiot Herran huoneesen; ja he valmistivat, **12** Ja
panivat niihin ylennyksen ja kymmenykset, ja sen mikä pyhitetty
oli, uskollisesti. Ja Kanania Leviläinen oli asetettu päämieheksi
sen päälle ja Simei hänen veljensä toiseksi; **13** Ja Jehiel,
Asasia, Nabat, Asahel, Jerimot, Josabad, Eliel, Jismakia, Mahat
ja Benaja, asetetut Kananialta, ja hänen veljeltänsä Simeiltä,
kuningas Jehiskian käskyn jälkeen, ja Asarialta Jumalan huoneen
päämieheltä; **14** Ja Kore Jimnan poika Leviläinen, ovenvartia idän
puolella, oli Jumalan vapaaehtoisten lahjain päällä jakamassa

niitä, mitkä Herralle annetut olivat ylennykseksi, ja kaikkein
pyhimmän päällä. **15** Ja hänen kätensä alla olivat Eden, Miniamin,
Jesua, Semaja, Amaria ja Sakania, pappein kaupungeissa:
että heidän piti uskollisesti antaman osan veljillensä heidän
järjestyksensä jälkeen, pienimmälle niinkuin suurimmallekin;
16 Niin myös niille, jotka luettiin miehenpuolesta, kolmesta
ajastajastansa ja sen ylitse, kaikkein niiden seassa, jotka
Herran huoneesen menivät, kukin päivänänsä heidän virkansa,
vartionsa ja järjestyksensä jälkeen; **17** Niin myös niille, jotka
olivat pappein luvussa heidän isäinsä huoneissa, ja Leviläiset
kahdestakymmenestä ajastajastansa ja sen ylitse, heidän
vartioissansa, heidän järjestyksensä jälkeen; **18** Sitte niille, jotka
luetut olivat lastensa, vaimoinsa, poikainsa ja tytärtensä seassa,
koko seurakunnan seassa; sillä he pyhittivät uskollisesti sen
pyhitetyn; **19** Niin myös papeille Aaronin pojille esikaupunkein
kedolla heidän kaupungeissansa, kussakin kaupungissa miehet
nimiltänsä nimitetyt, että heidän piti osan antaman kaikille
miehenpuolille pappein seassa ja kaikille niille, jotka Leviläisten
sekaan luetut olivat. **20** Näin teki Jehiskia kaikessa Juudassa; ja
hän teki mikä hyvä, oikia ja totuus oli Herran hänen Jumalansa
edessä. **21** Ja kaikissa teoissansa, jotka hän alkoi Jumalan
huoneen palveluksessa, lain ja käskyn jälkeen, etsiäksensä
Jumalaansa: sen teki hän kaikesta sydämestänsä, sentähden
hän myös menestyi.

32 Näiden tekoin ja tämän totuuden jälkeen tuli Sanherib
Assurin kuningas ja meni Juudaan, ja sioitti itsensä vahvain
kaupunkein eteen, ja ajatteli ne itsellensä voitaaksensa. **2** Kuin
Jehiskia näki Sanheribin tulevan, ja että hänen kasvonsa olivat
käännetyt sotimaan Jerusalemia vastaan, **3** Piti hän neuvoa

ylimmäistensä ja väkeväinsä kanssa, tukitaksensa vesilähteet,
jotka ulkona kaupungista olivat; ja he auttivat häntä. **4** Sillä paljo
kansaa kokoontui, ja he tukitsivat kaikki lähteet ja vuotavan ojan
keskellä maata, ja sanoivat: miksi Assurin kuninkaat tultuansa
pitäis paljon vettä löytämän? **5** Ja hän vahvisti itsensä ja rakensi
kaikki rauvenneet muurit, ja korotti tornin tasalle, ja vielä sitte
(rakensi) ulkonaiselle puolelle toisen muurin, ja vahvisti Millon
Davidin kaupungissa, ja antoi tehdä paljon aseita ja kilpiä,
6 Ja asetti sodanpäämiehet kansan päälle, ja kokosi heitä
tykönsä kaupungin portin kadulla, ja puhui sydämellisesti heidän
tykönsä ja sanoi: **7** Olkaat rohkiat ja hyvässä turvassa, älkäät
peljätkö ja älkäät vavahtuko Assurin kuningasta ja kaikkea sitä
joukkoa, joka hänen kanssansa on; sillä meidän kanssamme
on enempi kuin hänen kanssansa. **8** Hänen kanssansa on
lihallinen käsivarsi, vaan meidän kanssamme on Herra meidän
Jumalamme, auttamassa meitä ja sotimassa meidän edestämme.
Ja kansa luotti Jehiskian Juudan kuninkaan sanoihin. **9** Sitte
lähetti Sanherib Assurin kuningas palveliansa Jerusalemiin, (sillä
hän oli Lakiksen edessä ja kaikki hänen sotaväkensä hänen
kanssansa) Jehiskian Juudan kuninkaan tykö ja koko Juudan
tykö, joka Jerusalemissa oli, ja antoi heille sanoa: **10** Näin sanoo
Sanherib Assurin kuningas: mihinkä te uskallatte, jotka olette
piiritetyssä Jerusalemissa? **11** Eikö Jehiskia petä teitä, saattain
teitä kuolemaan nälästä ja janosta, ja sanoen: Herra meidän
Jumalamme pelastaa meitä Assurin kuninkaan kädestä? **12**
Eikö hän ole se Jehiskia, joka hänen korkeutensa ja alttarinsa
on heittänyt pois, ja puhunut Juudalle ja Jerusalemille sanoen:
teidän pitää rukoileman yhden alttarin edessä ja sen päällä
suitsuttaman? **13** Ettekö te tiedä, mitä minä ja isäni tehneet

olemme kaikille kansoille maakunnissa? ovatko pakanain jumalat
maakunnissa joskus voineet pelastaa maansa minun kädestäni?
14 Kuka on kaikista pakanain jumalista, jotka isäni kironneet
ovat, joka on voinut ottaa ulos kansansa minun kädestäni, että
teidän Jumalanne vois ottaa ulos teitä minun kädestäni? **15** Niin
älkäät siis nyt antako Jehiskian vietellä teitänne, älkään myös
uskottako teitä, ja älkäät te uskoko häntä; sillä jos ei kaikkein
pakanain valtakuntain jumalat ole voineet auttaa ulos kansaansa
minun kädestäni ja isäni kädestä, paljo vähemmin myös teidän
Jumalanne ottaa ulos teitä minun kädestäni. **16** Ja vielä hänen
palveliansa puhuivat enemmän Herraa Jumalaa vastaan ja
hänen palveliaansa Jehiskiaa vastaan. **17** Hän kirjoitti myös kirjat
häväistäksensä Herraa Israelin Jumalaa, ja puhui häntä vastaan
ja sanoi: niinkuin maakuntain pakanain jumalat ei ole auttaneet
kansaansa minun kädestäni, niin ei pidä Jehiskiankaan Jumalan
pelastaman kansaansa minun kädestäni. **18** Ja he huusivat
korkialla äänellä Juudan kielellä Jerusalemin kansalle, joka
muurin päällä olivat, peljättääksensä ja hämmästyttääksensä
heitä, että he olisivat voittaneet kaupungin. **19** Ja he puhuivat
Jerusalemin Jumalaa vastaan, niinkuin maan kansain jumalia
vastaan, jotka ihmisten käsiteot olivat. **20** Mutta kuningas
Jehiskia ja Jesaia propheta Amotsin poika rukoilivat sitä vastaan
ja huusivat taivaasen. **21** Ja Herra lähetti enkelin, joka surmasi
kaikki väkevät sotajoukosta ja päämiehet ja ylimmäiset Assurin
kuninkaan leirissä, niin että hän häpiällä palasi maallensa. Ja
kuin hän meni jumalansa huoneesen, tappoivat ne, jotka hänen
ruumiistansa tulleet olivat, hänen siellä miekalla. **22** Ja niin autti
Herra Jehiskiaa ja Jerusalemin kaupungin asuvaisia Sanheribin
Assurin kuninkaan kädestä ja kaikkein muiden kädestä, ja

varjeli heitä kaikilta, jotka ympäristöllä olivat. **23** Ja moni kantoi
Herralle lahjoja Jerusalemiin ja Jehiskialle Juudan kuninkaalle
kalliita kaluja; ja niin hän sitte korotettiin kaikkein pakanain
edessä. **24** Siihen aikaan sairasti Jehiskia kuolemantautia, ja hän
rukoili Herraa; ja hän puhui hänelle ja antoi hänelle ihmeen. **25**
Vaan Jehiskia ei maksanut mitä hänelle annettu oli; sillä hänen
sydämensä oli paisunut; sentähden tuli viha hänen päällensä
ja Juudan ja Jerusalemin päälle. **26** Mutta Jehiskia nöyryytti
itsensä sydämensä ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asuvaiset;
sentähden ei Herran viha tullut heidän päällensä Jehiskian
elinaikana. **27** Ja Jehiskialla oli rikkautta ja kunniaa sangen
paljo; sillä hän teki itsellensä suuret tavarat hopiasta, kullasta ja
kalliista kivistä, jaloista yrteistä, kilvistä ja kaikkinaisista kalliista
kaluista, **28** Ja aittoja jyviä, viinaa ja öljyä varten, ja pihatot
kaikinaisille eläimille ja karsinat lampaille, **29** Ja rakensi itsellensä
kaupungeita, ja hänellä oli karjaa, lampaita ja härkiä kyllä;
sillä Jumala antoi hänelle sangen paljon rikkautta. **30** Hän on
se Jehiskia, joka tukitsi ylimmäisen vesijuoksun Gihonissa ja
johdatti sen alaskäsin länteen päin Davidin kaupunkiin; sillä
Jehiskia oli onnellinen kaikissa teoissansa. **31** Mutta kuin
Babelin päämiesten lähetyssana oli hänen tykönsä lähetetty,
kysymään sitä ihmettä, joka maalla tapahtunut oli, hylkäsi Jumala
hänen, kiusataksensa häntä, että kaikki tiedettäisiin, mitä hänen
sydämessänsä oli. **32** Mitä enempi Jehiskiasta sanomista on ja
hänen laupiudestansa: katso, se on kirjoitettu Jesaian prophetan
Amotsin pojan näyssä, ja Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.
33 Ja Jehiskia nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänen
ylemmä Davidin lasten hautoihin. Ja kaikki Juuda ja Jerusalemin

asuvaiset tekivät hänelle kunniaa hänen kuollessansa. Ja hänen
poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen siaansa.

33 Manasse oli kahdentoistakymmenen ajastaikainen
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisi ajastaikaa
kuudettakymmentä Jerusalemissa, **2** Ja teki pahaa Herran
edessä, pakanain kauhistusten jälkeen, jotka Herra Israelin
lasten edestä oli ajanut pois. **3** Ja hän rakensi jälleen korkeudet,
jotka hänen isänsä Jehiskia kukistanut oli, ja rakensi Baalille
alttareita, ja teki metsistöt, ja kumarsi kaikkea taivaallista
sotaväkeä, ja palveli niitä. **4** Ja hän rakensi myös alttareita
Herran huoneesen, josta Herra sanonut oli: Jerusalemissa
pitää minun nimeni oleman ijankaikkisesti. **5** Ja hän rakensi
alttareita kaikelle taivaalliselle sotaväelle molempiin Herran
huoneen pihoihin. **6** Ja hän käytti poikiansa tulessa Hinnomin
poikain laaksossa, ja valitsi itsellensä päivät, ja otti vaarin lintuin
lauluista, ja noitui, ja sääsi velhot ja merkkein tulkitsiat, ja teki
paljon pahaa Herran silmäin edessä, kehoittaaksensa häntä
vihaan. **7** Hän asetti myös valetuita kuvia, jotka hän tehdä antoi
Jumalan huoneesen, josta Jumala oli sanonut Davidille ja hänen
pojallensa Salomolle: tähän huoneesen ja Jerusalemiin, jonka
minä valinnut olen kaikista Israelin sukukunnista, panen minä
minun nimeni ijankaikkisesti. **8** Enkä enää Israelin lasten jalkoja
tästä maasta siirrä, jonka minä teidän isillenne säätänyt olen; jos
he muutoin pitävät kaikkia, mitä minä heille Moseksen kautta
käskenyt olen kaikessa laissa, ja säädyissä ja oikeuksissa.
9 Mutta Manasse vietteli Juudan ja Jerusalemin asuvaiset
tekemään pahemmin kuin pakanat, jotka Herra Israelin lasten
edestä hävittänyt oli. **10** Ja kuin Herra puhui Manasselle ja
hänen kansallensa, eikä he sitä totelleet, **11** Niin saatti Herra

heidän päällensä Assurin kuninkaan sodanpäämiehet; he
ottivat Manassen kiinni orjantappurain seasta, ja sitoivat hänen
kaksilla vaskikahleilla ja veivät Babeliin. **12** Ja kuin hän oli
siinä ahdistuksessa, rukoili hän Herraa Jumalaansa ja nöyryytti
itsensä suuresti isäinsä Jumalan edessä. **13** Ja rukoili häntä
hartaasti; ja hän kuuli laupiaasti hänen hartaan rukouksensa
ja johdatti hänen jälleen valtakuntaansa Jerusalemiin. Niin
Manasse ymmärsi, että Herra on Jumala. **14** Senjälkeen rakensi
hän ulkomaisen muurin Davidin kaupunkiin, lännen puoleen,
Gihonin laaksoon, josta Kalaporttiin mennään, ja Ophelin ympäri,
ja teki sen sangen korkiaksi, ja asetti sodanpäämiehet kaikkiin
Juudan vahvoihin kaupunkeihin, **15** Ja otti vieraat jumalat ja
epäjumalat pois Herran huoneesta, ja kaikki alttarit, jotka hän
rakentanut oli Herran huoneen vuorelle ja Jerusalemiin, ja heitti
ne kaupungista ulos. **16** Ja uudisti Herran alttarin, ja uhrasi
siellä kiitosuhria ja ylistysuhria, ja käski Juudan palvella Herraa
Israelin Jumalaa. **17** Mutta kansa uhrasi vielä korkeuksilla,
kuitenkin Herralle Jumalallensa. **18** Mitä enempää Manassesta
sanomista on, ja hänen rukouksestansa Jumalan tykö, ja
näkiäin puheesta, jotka Herran Israelin Jumalan nimeen hänen
kanssansa puhuneet olivat: katso, ne ovat (kirjoitetut) Israelin
kuningasten teoissa. **19** Ja hänen rukouksensa, ja kuinka
häntä kuultiin, ja kaikki hänen syntinsä ja väärät tekonsa,
ja paikat, joihin hän korkeudet rakensi ja asetti metsistöt ja
valetut epäjumalat, ennenkuin hän nöyryytti itsensä: katso, ne
ovat kirjoitetut näkiäin teoissa. **20** Ja Manasse nukkui isäinsä
kanssa, ja he hautasivat hänen omaan huoneeseensa. Ja
hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen siaansa. **21**
Amon oli kahden ajastaikainen kolmattakymmentä tullessansa

kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa Jerusalemissa, **22** Ja teki
pahaa Herran edessä, niinkuin hänen isänsäkin Manasse tehnyt
oli; ja Amon uhrasi kaikille epäjumalille, jotka hänen isänsä
Manasse tehnyt oli, ja palveli niitä. **23** Mutta ei hän nöyryyttänyt
itseänsä Herran edessä, niinkuin hänen isänsä Manasse itsensä
nöyryyttänyt oli; vaan tämä Amon teki paljon syntiä. **24** Ja hänen
palveliansa kapinoivat häntä vastaan ja tappoivat hänen omassa
huoneessansa. **25** Niin maan kansa tappoi kaikki ne, jotka olivat
liiton tehneet kuningas Amonia vastaan. Ja maan kansa teki
hänen poikansa Josian kuninkaaksi hänen siaansa.

34 Josia oli kahdeksan ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi,
ja hallitsi yhden vuoden neljättäkymmentä Jerusalemissa, **2**
Ja teki oikein Herran kasvoin edessä, ja vaelsi isänsä Davidin
teillä ja ei poikennut oikialle eikä vasemmalle puolelle. **3**
Mutta kahdeksantena valtakuntansa vuonna, vielä nuorukaisna
ollessansa rupesi hän etsimään isänsä Davidin Jumalaa, ja
toisena vuonna toistakymmentä rupesi hän puhdistamaan Juudaa
ja Jerusalemia korkeuksista ja metsistöistä, ja epäjumalista ja
valetuista kuvista. **4** Ja he kukistivat hänen edessänsä Baalin
alttarit, ja hän rikkoi kuvat jotka niiden päällä olivat; hän hakkasi
myös metsistöt pois, ja löi epäjumalat ja valetut kuvat murskaksi,
ja hajoitti niiden haudoille, jotka niille uhranneet olivat, **5** Ja poltti
pappein luut heidän alttarinsa päällä; ja niin puhdisti hän Juudan
ja Jerusalemin; **6** Niin myös Manassen, Ephraimin ja Simeonin
kaupungeissa, hamaan Naphtaliin asti, heidän korvessansa
ympäristöltä. **7** Ja sitte kuin hän oli kukistanut alttarit, metsistöt
ja epäjumalat murskaksi musertanut, ja oli kaikki kuvat koko
Israelin maalla maahan hakannut, palasi hän Jerusalemiin. **8**
Mutta valtakuntansa kahdeksantena vuonna toistakymmentä,

sittekuin hän maakunnan ja huoneen puhdistanut oli, lähetti hän
Saphanin Atsalian pojan, ja Maejesan kaupungin päämiehen,
ja Joan Joahaksen pojan, kanslerin, parantamaan Herran
Jumalansa huonetta. **9** Niin he tulivat Hilkian ylimmäisen papin
tykö ja antoivat hänelle rahan, joka Jumalan huoneesen viety
oli, jonka ovenvartiat Leviläiset koonneet olivat Manassesta,
Ephraimista, ja kaikilta jääneiltä Israelista ja kaikelta Juudalta ja
Benjaminilta, ja Jerusalemin asuvaisilta. **10** Ja niin he antoivat
sen Herran huoneen teettäjille; ne taas antoivat niille, jotka
Herran huoneessa työtä tekivät huoneen rakentamisessa ja
parantamisessa; **11** Ne sitte antoivat sen sepille ja rakentajille,
ostaa hakatuita kiviä ja puita liitteiksi, kaariksi ja maloiksi
huoneisiin, jotka Juudan kuninkaat olivat hävittäneet. **12** Ja
miehet tekivät työtä uskollisesti. Ja heidän ylitsensä asetettiin
Jahat ja Obadia Leviläiset Merarin lapsista, Sakaria ja Mesullam
Kahatilaisten lapsista, työtä kiiruhtamaan. Ja jokainen Leviläinen
taisi soittaa kanteletta. **13** Kantajain ja kaikkinaisen työn teettäjäin
päällä kaikissa viroissa olivat Leviläisistä kirjoittajat, esimiehet
ja ovenvartiat. **14** Ja kuin he ottivat rahan ulos, joka Herran
huoneesen pantu oli, löysi Hilkia Herran lakikirjan, joka Moseksen
kautta annettu oli. **15** Ja Hilkia vastasi ja sanoi Saphanille
kirjoittajalle: minä löysin lakikirjan Herran huoneesta; ja Hilkia
antoi kirjan Saphanille. **16** Niin Saphan vei kirjan kuninkaalle,
ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: kaikki mitä palvelias käsiin
annettu on, sen he tekevät. **17** Ja he kokosivat rahan, joka
Herran huoneesta löydetty oli, ja antoivat sen teettäjille ja
tekijöille. **18** Niin Saphan kirjoittaja ilmoitti kuninkaalle, sanoen:
pappi Hilkia antoi minulle yhden kirjan; ja Saphan luki siitä
kuninkaan edessä. **19** Ja kuin kuningas kuuli lain sanat, repäisi

hän vaatteensa. **20** Niin kuningas käski Hilkian ja Ahikamin
Saphanin pojan, ja Abdonin Miikan pojan, ja Saphanin kirjoittajan,
ja Asajan kuninkaan palvelian ja sanoi: **21** Menkäät ja kysykäät
Herralta minun edestäni ja niiden edestä, jotka vielä jääneet ovat
Israelissa ja Juudassa, kirjan sanoista, joka löydetty on; sillä
Herran viha on hirmuinen, joka meihin on syttynyt, ettei isämme
ole pitäneet Herran sanaa ja tehneet niinkuin tässä kirjassa
kirjoitettu on. **22** Niin Hilkia meni niiden kanssa, jotka kuninkaalta
lähetetyt olivat, prophetissan Huldan, Sallumin Takehatin pojan,
Hasran pojanpojan, vaatetten kätkiän emännän tykö, joka asui
toisella puolella Jerusalemissa, ja puhuivat sitä hänelle. **23** Ja
hän sanoi heille: näin sanoo Herra Israelin Jumala: sanokaat sille
miehelle, joka teidät minun tyköni lähettänyt on: **24** Näin sanoo
Herra: katso, minä saatan onnettomuuden tämän paikan päälle
ja sen asuvaisten päälle, ja kaikki kiroukset, jotka siinä kirjassa
kirjoitetut ovat, joka Juudan kuninkaan edessä luettiin; **25** Että
he ovat hyljänneet minun ja suitsuttaneet vieraille jumalille,
vihoittaaksensa minua kaikilla kättensä töillä, ja minun vihani
syttyy tämän paikan päälle ja ei pidä sammutettaman. **26** Ja
teidän pitää näin sanoman Juudan kuninkaalle, joka teidät
lähettänyt on kysymään Herralta: näin sanoo Herra Israelin
Jumala: näistä sanoista, jotka sinä kuulit: **27** Että sinun sydämes
on pehmentynyt ja sinä olet sinus nöyryyttänyt Jumalan edessä,
koskas hänen sanansa kuulit tätä paikkaa vastaan ja sen
asuvaisia vastaan, ja olet itses nöyryyttänyt minun edessäni,
repinyt vaattees ja itkenyt minun edessäni, niin minä myös olen
sinua kuullut, sanoo Herra. **28** Katso, minä kokoon sinun isäis
tykö, ettäs kootaan hautaas rauhassa, ettei sinun silmäs pidä
näkemän kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tämän paikan

päälle ja sen asuvaisten päälle saatan. Ja he sanoivat sen
kuninkaalle jälleen. **29** Niin kuningas lähetti ja kokosi kaikki
vanhimmat Juudasta ja Jerusalemista. **30** Ja kuningas meni
ylös Herran huoneesen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin
asuvaiset, ja papit ja Leviläiset, ja kaikki kansa, sekä suuret
että pienet; ja luettiin heidän korvainsa kuullen kaikki liitonkirjan
sanat, joka oli löydetty Herran huoneesta. **31** Niin kuningas seisoi
siallansa ja teki liiton Herran edessä, että heidän piti vaeltaman
Herran jälkeen ja pitämän hänen käskynsä, todistuksensa ja
säätynsä kaikesta sydämestänsä ja kaikesta sielustansa, ja
tekemän kaikkein liiton sanain jälkeen, kuin ovat kirjoitetut tässä
kirjassa. **32** Ja hän antoi seisoa kaikki, jotka olivat Jerusalemissa
ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin asuvaiset tekivät Jumalan,
isäinsä Jumalan liiton jälkeen. **33** Ja Josia otti kaikki kauhistukset
pois kaikesta maasta, joka Israelin lasten oma oli, ja vaati kaikkia,
jotka Israelista löydettiin, palvelemaan Herraa Jumalaansa;
kaikkena hänen elinaikanansa ei he luopuneet Herrasta isäinsä
Jumalasta.

35 Ja Josia piti Jerusalemissa pääsiäistä Herralle ja he
teurastivat pääsiäisen neljäntenä päivänä toistakymmentä,
ensimmäisellä kuulla. **2** Ja hän asetti papit vartioihinsa ja vahvisti
heitä virkaansa Herran huoneessa. **3** Ja hän sanoi Leviläisille,
jotka koko Israelia opettivat ja Herran pyhitetyt olivat: pankaat
pyhä arkki huoneesen, jonka Salomo Davidin poika Israelin
kuningas on rakentaa antanut, ja ei teidän pidä sitä kantaman
teidän olallanne. Niin palvelkaat nyt Herraa teidän Jumalaanne
ja hänen kansaansa Israelia. **4** Ja valmistakaat teitänne isäinne
huoneen järjestyksen jälkeen, niinkuin se on kirjoitettu Davidilta
Israelin kuninkaalta, ja niinkuin se on kirjoitettu hänen pojaltansa

Salomolta. **5** Ja seisokaat pyhässä, isäin huoneen järjestyksen
jälkeen, teidän veljeinne seassa, jotka ovat kansasta syntyneet,
ja Leviläisten isäin huoneen järjestyksen jälkeen. **6** Teurastakaat
pääsiäinen ja pyhittäkäät teitänne, valmistakaat myös veljenne,
tekemään Herran sanan jälkeen Moseksen kautta. **7** Ja Josia
antoi ylennysuhriksi yhteisen kansan edestä karitsoita ja vohlia,
(kaikki pääsiäiseksi niille, jotka läsnä olivat,) kolmekymmentä
tuhatta, niin myös kolmetuhatta härkää. Ja nämät olivat kuninkaan
hyvyydestä. **8** Ja hänen päämiehensä antoivat myös mielellänsä
kansan edestä ylennykseksi papeille ja Leviläisille, (jotka olivat:
Hilkia, Sakaria ja Jehiel päämiehet Jumalan huoneessa, papeille
antoivat he) pääsiäisuhriksi, kaksituhatta ja kuusisataa (karitsaa
ja vohlaa), niin myös kolmesataa härkää. **9** Mutta Kanania
ja Semaja, ja Netaneel hänen veljensä, ja Hasabia, Jejel ja
Josabad Leviläisten ylimmäiset antoivat ylennyksen Leviläisille
pääsiäisuhriksi, viisituhatta (karitsaa ja vohlaa), niin myös
viisisataa härkää. **10** Ja niin palvelus asetettiin; ja papit seisoivat
siassansa ja Leviläiset järjestyksessänsä, kuninkaan käskyn
jälkeen. **11** Ja he teurastivat pääsiäisen, ja papit priiskottivat
niiden veren, ja Leviläiset ottivat pois nahan. **12** Ja he eroittivat
polttouhrin, antaaksensa isäin huonetten järjestyksen jälkeen
yhteiselle joukolle, uhrattaa Herralle, niinkuin kirjoitettu on
Moseksen kirjassa; niin tekivät he myös härkäin kanssa. **13** Ja
he paistivat pääsiäislampaan tulella, lain jälkeen, mutta pyhitetyn
keittivät he padoissa, kattiloissa ja pannuissa, ja tekivät sen
kiiruusti tariten kaikelle kansalle. **14** Sitte valmistivat he itsellensä
ja papeille; sillä papeilla Aaronin pojilla oli tekemistä polttouhrin
ja lihavuuden kanssa, hamaan yöhön asti; sentähden Leviläisten
piti itsellensä ja papeille Aaronin pojille jotain valmistaman. **15** Ja

viesaajat Asaphin lapset seisoivat siassansa Davidin käskyn
jälkeen, ja Asaphin ja Hemanin ja Jedutunin kuninkaan näkiän,
ja ovenvartiat jokaisen oven tykönä, eikä lähteneet virastansa,
sillä Leviläiset heidän veljensä valmistivat heidän eteensä. **16**
Niin oli kaikki Herran palvelus toimitettu sinä päivänä, pidettää
pääsiäistä ja uhrata polttouhria Herran alttarilla, kuningas Josian
käskyn jälkeen. **17** Niin pitivät Israelin lapset, jotka siinä läsnä
olivat, pääsiäistä siihen aikaan, ja happamattoman leivän juhlaa,
seitsemän päivää. **18** Ei yhtään senkaltaista pääsiäistä ollut
Israelissa pidetty, niinkuin tämä, hamasta Samuel prophetan
ajasta. Ja ei yksikään kuningas Israelissa ollut senkaltaista
pääsiäistä pitänyt, kuin Josia piti, ja papit, Leviläiset ja koko
Juuda, ne jotka läsnä olivat Israelista ja asuivat Jerusalemissa.
19 Josian valtakunnan kahdeksantena vuonna toistakymmentä
pidettiin tämä pääsiäinen. **20** Kaikkein näiden jälkeen, kuin
Josia oli valmistanut huoneen, meni Neko Egyptin kuningas
sotimaan Karkemesta vastaan Phratin tykönä, ja Josia meni
häntä vastaan. **21** Mutta hän lähetti sanan hänen tykönsä ja käski
hänelle sanoa: mitä minun on sinun kanssas tekemistä, Juudan
kuningas? En minä tule sinua vastaan tänäpänä, mutta sitä
huonetta, joka sotii minua vastaan. Ja Jumala on sanonut, että
minun pitää rientämän: lakkaa tekemästä Jumalaa vastaan, joka
minun kanssani on, ettei hän sinua hukuttaisi. **22** Mutta ei Josia
kääntänyt kasvojansa hänestä, vaan asetti itsensä sotimaan
häntä vastaan, ja ei totellut Nekon sanoja Jumalan suusta,
vaan tuli sotimaan Megiddon kedolle. **23** Ja ampujat ampuivat
kuningas Josiaa. Ja kuningas sanoi palvelioillensa: viekäät minut
tästä pois, sillä minä olen sangen pahoin haavoitettu. **24** Ja
hänen palveliansa ottivat hänen vaunusta ja panivat hänen

toiseen vaunuunsa, ja veivät hänen Jerusalemiin. Ja hän kuoli
ja haudattiin isäinsä hautoihin. Ja koko Juuda ja Jerusalem
itkivät Josiaa. **25** Ja Jeremia itki Josiaa, ja kaikki laulajat, miehet
ja vaimot, murehtivat häntä itkuvirsillä hamaan tähän päivään
asti. Ja he tekivät siitä tavan Israelissa; katso, se on kirjoitettu
valitusvirsissä. **26** Mitä enempää Josiasta sanomista on ja hänen
laupiudestansa kirjoituksen jälkeen Herran laissa, **27** Ja hänen
teoistansa, ensimäisistä ja viimeisistä: katso, se on kirjoitettu
Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

36 Ja maan kansa otti Joahaksen Josian pojan, ja tekivät
hänen kuninkaaksi isänsä siaan Jerusalemiin. **2** Kolmen vuotinen
kolmattakymmentä oli Joahas tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi
kolme kuukautta Jerusalemissa. **3** Sillä Egyptin kuningas pani
hänen pois Jerusalemista, ja sakotti maan sataan leiviskään
hopiaa ja leiviskään kultaa. **4** Ja Egyptin kuningas teki Eliakimin
hänen veljensä Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi, ja muutti
hänen nimensä Jojakimiksi. Mutta Neko otti hänen veljensä
Joahaksen ja vei Egyptiin. **5** Viiden vuotinen kolmattakymmentä
oli Jojakim tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoistakymmentä
vuotta Jerusalemissa, ja teki pahaa Herran Jumalansa edessä.
6 Ja Nebukadnetsar Babelin kuningas meni häntä vastaan, ja
sitoi hänen kaksilla vaskikahleilla viedäksensä Babeliin. **7** Ja
Nebukadnetsar vei muutamia Herran huoneen astioita Babeliin
ja pani ne templiinsä Babelissa. **8** Mitä muuta Jojakimista
sanomista on, ja hänen kauhistuksistansa, jotka hän teki
ja hänessä löydetty oli: katso, ne ovat kirjoitetut Israelin ja
Juudan kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Jojakin tuli
kuninkaaksi hänen siaansa. **9** Kahdeksan vuotinen oli Jojakin
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta ja kymmenen

päivää Jerusalemissa, ja teki pahaa Herran edessä. **10** Kuin
vuosi kulunut oli, lähetti Nebukadnetsar ja antoi tuoda hänen
Babeliin, kallisten Herran huoneen astiain kanssa, ja teki Zidkian
hänen veljensä Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi. **11** Yhden
vuotinen kolmattakymmentä oli Zidkia tullessansa kuninkaaksi,
ja hallitsi yksitoistakymmentä vuotta Jerusalemissa, **12** Ja teki
pahaa Herran Jumalansa edessä ja ei nöyryyttänyt itsiänsä
prophetan Jeremian edessä, joka puhui Herran suusta. **13**
Hän luopui myös Nebukadnetsarista Babelin kuninkaasta, joka
häntä Jumalan kautta vannottanut oli, ja tuli uppiniskaiseksi ja
kovetti sydämensä, niin ettei hän ollenkaan tahtonut itsiänsä
kääntää Herran Israelin Jumalan tykö. **14** Ja kaikki pappein
päämiehet ja kansa tekivät myös syntiä suuresti kaikkinaisten
pakanain kauhistusten jälkeen, ja saastuttivat Herran huoneen,
jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa. **15** Ja Herra heidän
isäinsä Jumala lähetti heidän tykönsä varhain ja usiasti sanansa
saattajain kautta; sillä hän armahti kansansa ja majansa päälle.
16 Mutta he pilkkasivat Jumalan lähetyssanoja, ja katsoivat hänen
sanansa ylön, ja häpäisivät hänen prophetaitansa, siihenasti että
Herran viha kasvoi hänen kansansa päälle, niin ettei heillä enää
parannusta ollut. **17** Niin hän saatti heidän ylitsensä Kaldealaisten
kuninkaan, ja hän antoi tappaa heidän nuorukaisensa miekalla
heidän pyhänsä huoneessa, eikä armahtanut nuorukaisia eli
neitseitä, taikka vanhoja eli ijällisiä isiä; kaikki antoi hän hänen
käteensä. **18** Ja kaikki Jumalan huoneen astiat, suuret ja pienet,
ja Herran huoneen tavarat, kuninkaan ja hänen päämiestensä
tavarat: ne kaikki vei hän pois Babeliin. **19** Ja he polttivat Jumalan
huoneen ja kukistivat Jerusalemin muurin, ja kaikki heidän
koriat huoneensa poltettiin tulella, niin että kaikki heidän kalliit

kalunsa hukutettiin. **20** Ja ne, jotka olivat miekalta päässeet,
vietiin Babeliin; ja he olivat hänen ja hänen poikainsa orjat,
siihenasti että Persian valtakunta hallitsi. **21** Että täytettäisiin
Herran sana, puhuttu Jeremian suun kautta, ja siihenasti sai
maa kyllä sabbatinsa; sillä koko hävityksen aikana oli lepo,
siihenasti kuin seitsemänkymmentä ajastaikaa täytettiin. **22**
Mutta ensimäisenä Persian kuninkaan Koreksen vuonna, (että
täytettäisiin Herran sana, sanottu Jeremian suun kautta), herätti
Herra Koreksen Persian kuninkaan hengen, että hän antoi
kuuluttaa koko valtakunnassansa, niin myös kirjoitusten kautta,
ja sanoi: **23** Näin sanoo Kores Persian kuningas: Herra taivaan
Jumala on antanut minulle kaikki valtakunnat maalla, ja on
käskenyt minun rakentaa hänellensä huoneen Jerusalemissa,
joka on Juudassa. Kuka nyt on teidän seassansa kaikesta hänen
kansastansa? Herra hänen Jumalansa olkoon hänen kanssansa,
ja hän menköön sinne ylös!

Esran

1 Ensimäisenä Koreksen Persian kuninkaan vuonna, että
Herran sana täytettäisiin, joka oli puhuttu Jeremian suun kautta,
herätti Herra Koreksen Persian kuninkaan hengen kuuluttamaan
koko valtakunnassansa, ja myös kirjoituksella, sanoen: **2**
Näin sanoo Kores Persian kuningas: Herra taivaan Jumala on
antanut minulle kaikki maan valtakunnat ja käskenyt minun
rakentaa hänellensä huoneen Jerusalemiin, joka on Juudassa.
3 Kuka on teidän seassanne kaikesta hänen kansastansa?
hänen Jumalansa olkoon hänen kanssansa! ja hän menköön
Jerusalemiin, joka on Juudassa, ja rakentakaan Herran Israelin
Jumalan huoneen, hän on Jumala, joka Jerusalemissa on. **4**
Ja kaikkia jääneitä kaikissa paikoissa, kussa he muukalaisina
ovat, pitää mielellänsä autettaman sen paikan kansalta hopialla
ja kullalla, tavaralla ja juhdilla Jumalan huoneesen, joka on
Jerusalemissa. **5** Niin valmistivat itsensä isäin päämiehet
Juudasta ja Benjaminista, niin myös papit ja Leviläiset, kaikki,
jotka Jumalan henki kehoitti menemään ylös, rakentamaan
Herran huonetta, joka on Jerusalemissa. **6** Ja kaikki, jotka
olivat heidän ympärillänsä, vahvistivat heidän kätensä hopia- ja
kulta- astioilla, tavaralla ja juhdilla ja kalliilla kaluilla, paitsi mitä
he mielellänsä uhrasivat. **7** Kuningas Kores myös toi Herran
huoneen astiat, jotka Nebukadnetsar oli ottanut Jerusalemista
ja pannut jumalansa huoneesen. **8** Mutta Kores, Persian
kuningas, otti ne ulos rahanhaltian Mitridatin käden kautta, joka
ne luki Juudan päämiehelle Sesbatsarille. **9** Ja tämä on niiden
luku: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhannen hopiamaljaa, ja
yhdeksänkolmattakymmentä veistä, **10** Kolmekymmentä kultaista
kuppia, ja toisia hopeaisia maljoja neljäsataa ja kymmenen,

ja muita astioita tuhannen. **11** Niin että kaikkia astioita, sekä
kullasta että hopiasta, oli viisituhatta ja neljäsataa: ne kaikki vei
Sesbatsar niiden kanssa, jotka Babelin vankeudesta menivät
Jerusalemiin.

2 Nämä ovat maakunnan lapset jotka läksivät vankeudesta
jotka Nebukadnetsar Babelin kuningas oli vienyt Babeliin, ja
tulivat Jerusalemiin ja Juudaan jälleen, kukin kaupunkiinsa,
2 Jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemian, Serajan,
Reellajan, Mordekain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin
ja Baanan kanssa; tämä on Israelin kansan miesten luku: **3**
Paroksen lapset, kaksituhatta, sata ja kaksikahdettakymmentä;
4 Sephatian lapset, kolmesataa ja kaksikahdeksattakymmentä;
5 Aran lapset, seitsemänsataa ja viisikahdeksattakymmentä;
6 Pahatmoabin lapset, Jesuan ja Joabin lasten seassa,
kaksituhatta, kahdeksansataa ja kaksitoistakymmentä; **7** Elamin
lapset, tuhannen kaksisataa ja neljäkuudettakymmentä; **8**
Sattun lapset, yhdeksänsataa ja viisiviidettäkymmentä; **9**
Sakkain lapset, seitsemänsataa ja kuusikymmentä; **10** Banin
lapset, kuusisataa ja kaksiviidettäkymmentä; **11** Bebain lapset,
kuusisataa ja kolmekolmattakymmentä; **12** Asgadin lapset,
tuhannen, kaksisataa ja kaksikolmattakymmentä; **13** Adonikamin
lapset, kuusisataa ja kuusiseitsemättäkymmentä; **14** Bigvain
lapset, kaksituhatta ja kuusikuudettakymmentä; **15** Adinin
lapset, neljäsataa ja neljäkuudettakymmentä; **16** Aterin lapset
Jehiskiasta, yhdeksänkymmentä ja kahdeksan; **17** Betsain
lapset, kolmesataa ja kolmekolmattakymmentä; **18** Joran lapset,
sata ja kaksitoistakymmentä; **19** Hasumin lapset, kaksisataa ja
kolmekolmattakymmentä; **20** Gibbarin lapset, yhdeksänkymmentä
ja viisi; **21** Betlehemin lapset, sata ja kolmekolmattakymmentä;

22 Netophan miehet, kuusikuudettakymmentä; **23** Anatotin
miehet, sata ja kahdeksankolmattakymmentä; **24** Asmavetin
lapset, kaksiviidettäkymmentä; **25** Kirjatjearimin lapset Kephiran
ja Berotin, seitsemänsataa ja kolmeviidettäkymmentä; **26**
Raman ja Gabaan lapset, kuusisataa ja yksikolmattakymmentä;
27 Mikmaan miehet, sata ja kaksikolmattakymmentä; **28**
Betelin ja Ain miehet, kaksisataa ja kolmekolmattakymmentä;
29 Nebon lapset, kaksikuudettakymmentä; **30** Magbiksen
lapset, sata kuusikuudettakymmentä; **31** Toisen Elamin
lapset, tuhannen, kaksisataa ja neljäkuudettakymmentä;
32 Harimin lapset, kolmesataa ja kaksikymmentä; **33**
Lodin, Hadidin ja Onon lapset, seitsemänsataa ja
viisikolmattakymmentä; **34** Jerihon lapset, kolmesataa ja
viisiviidettäkymmentä; **35** Senaan lapset, kolmetuhatta,
kuusisataa ja kolmekymmentä; **36** Papit: Jedajan lapset Jesuan
huoneesta, yhdeksänsataa ja kolmekahdeksattakymmentä; **37**
Immerin lapset, tuhannen ja kaksikuudettakymmentä; **38** Pashurin
lapset, tuhannen, kaksisataa ja seitsemänviidettäkymmentä;
39 Harimin lapset, tuhannen ja seitsemäntoistakymmentä; **40**
Leviläiset: Jesuan ja Kadmielin lapset, Hodavian lapsista,
neljäkahdeksattakymmentä; **41** Veisaajat: Asaphin lapset,
sata ja kahdeksankolmattakymmentä; **42** Ovenvartiain lapset:
Salumin lapset, Aterin lapset, Talmonin lapset, Akkubin
lapset, Hatitan lapset ja Sobain lapset, kaikkiansa sata ja
yhdeksänneljättäkymmentä; **43** Netinimit: Zihan lapset, Hasuphan
lapset, Tabaotin lapset, **44** Keroksen lapset, Siahan lapset,
Padonin lapset, **45** Lebanan lapset, Hagaban lapset, Akkubin
lapset, **46** Hagabin lapset, Samlain lapset, Hananin lapset,
47 Giddelin lapset, Gaharin lapset, Reajan lapset, **48** Resinin

lapset, Rekodan lapset, Gassamin lapset, **49** Ussan lapset,
Pasean lapset, Besain lapset, **50** Asnan lapset, Meunimin
lapset, Rephusimin lapset, **51** Bakbukin lapset, Hakuphan
lapset, Harhurin lapset, **52** Batslutin lapset, Mehidan lapset,
Harsan lapset, **53** Barkoksen lapset, Siseran lapset, Taman
lapset, **54** Netsian lapset, Hatiphan lapset; **55** Salomon palveliain
lapset: Sotain lapset, Sopheretin lapset, Perudan lapset, **56**
Jaelan lapset, Darkonin lapset, Giddelin lapset, **57** Sephatian
lapset, Hattilin lapset, PokeretZebaimin lapset, Amin lapset:
58 Kaikki Netinimit ja Salomon palveliain lapset kolmesataa,
yhdeksänkymmentä ja kaksi. **59** Nämät myös menivät ylös
Telmelasta, Telharsasta: Kerub, Addani ja Immer, jotka ei tietäneet
isäinsä huonetta sanoa ja siementänsä, olivatko Israelista: **60**
Delajan lapset, Tobijan lapset, Nekodan lapset, kuusisataa
ja kaksikuudettakymmentä; **61** Ja pappein lapsista: Habajan
lapset, Hakotsin lapset, Barsillain lapset, joka otti itsellensä
emännän Barsillain Gileadilaisen tyttäristä, ja kutsuttiin heidän
nimellänsä. **62** Nämä etsivät sukukuntansa polvilukukirjaa, ja ei
sitä löydetty, sentähden he pantiin pois pappeudesta. **63** Ja Tirsata
sanoi heille, ettei heidän pitänyt syömän kaikkein pyhimmästä,
ennenkuin pappi seisois valkeudessa ja täydellisyydessä. **64** Koko
joukko yhteen oli kaksiviidettäkymmentä tuhatta, kolmesataa ja
kuusikymmentä, **65** Paitsi heidän palvelioitansa ja piikojansa, joita
oli seitsemäntuhatta, kolmesataa ja seitsemänneljättäkymmentä;
ja heillä oli veisaajia, miehiä ja vaimoja, kaksisataa; **66**
Seitsemänsataa ja kuusineljättäkymmentä heidän hevostansa;
kaksisataa ja viisiviidettäkymmentä heidän muuliansa; **67**
Neljäsataa ja viisineljättäkymmentä heidän kameliansa;
kuusituhatta, seitsemänsataa ja kaksikymmentä aasia. **68**

Ja monikahdat isäin päämiehistä, kuin he menivät Herran
huoneesen, joka on Jerusalemissa, uhrasivat hyvällä
mielellä Jumalan huoneen rakennukseksi paikallensa. **69**
Ja he antoivat varansa jälkeen rakennuksen tavaraksi
yhdenseitsemättäkymmentä tuhatta kultapenninkiä, ja viisituhatta
leiviskää hopiaa, ja sata papin hametta. **70** Niin papit, Leviläiset,
ja muutamat kansasta, veisaajat, ja ovenvartiat ja Netinimit
asuivat kaupungeissansa, ja koko Israel myös kaupungeissansa.

3 Kuin seitsemäs kuukausi oli tullut ja Israelin lapset olivat
kaupungeissansa, tuli kansa kokoon niinkuin yksi mies
Jerusalemiin. **2** Niin nousi Jesua Jotsadakin poika, ja papit
hänen veljensä, ja Serubbabel Sealtielin poika ja hänen veljensä
ja rakensivat Israelin Jumalan alttarin uhrataksensa sen päällä
polttouhria, niinkuin kirjoitettu on Moseksen, Jumalan miehen,
laissa. **3** Ja he laskivat alttarin perustuksensa päälle, vaikka he
pelkäsivät sen maan kansoja; ja he uhrasivat sen päällä Herralle
polttouhria aamulla ja ehtoolla. **4** Ja he pitivät lehtimajan juhlaa
niinkuin kirjoitettu on, ja tekivät polttouhria joka päivä, sen luvun
jälkeen kuin tapa oli, kunkin päivänänsä, **5** Senjälkeen alinomaisia
polttouhreja, ja uuden kuun, ja kaikkein Jumalalle pyhitettyin
juhlain, ja kaikkinaisia mieliuhreja, joita he hyvällä mielellä
tekivät Herralle. **6** Seitsemännen kuukauden ensimäisenä
päivänä rupesivat he uhraamaan Herralle polttouhria; mutta ei
Herran templin perustus ollut vielä laskettu. **7** Ja he antoivat
kivenhakkaajille ja taitavaille työväelle rahaa, ja ruokaa ja
juomaa, ja öljyä Sidonilaisille ja Tyrolaisille, että he toisivat heille
sedripuita Libanonista Japhoon merta myöten, Koreksen Persian
kuninkaan suomasta, **8** Mutta toisena vuonna sittekuin he tulivat
Jerusalemiin Herran huoneen tykö, toisena kuukautena, rupesi

Serubbabel Sealtielin poika, ja Jesua Jotsadakin poika, ja muut
heidän jääneet veljensä, papit ja Leviläiset, ja kaikki, jotka
vankeudesta tulivat Jerusalemiin, ja panivat kahdenkymmenen
ajastaikaiset ja sitä vanhemmat Leviläiset Herran huoneen työn
teettäjiksi. **9** Ja Jesua seisoi poikinensa ja veljinensä, ja Kadmiel
poikinensa, ja Juudan lapset, niinkuin yksi mies teettämässä
työväkeä Herran huoneessa, Henadadin lapset poikinensa,
ja Leviläiset veljinensä. **10** Ja kuin rakentajat laskivat Herran
templin perustuksen, asettivat he papit puetettuina, vaskitorvien
kanssa, ja Leviläiset Asaphin pojat kanteleilla, kiittämään Herraa
Davidin Israelin kuninkaan sanoilla. **11** Ja he veisasivat vuorottain
ylistäissänsä ja kiittäissänsä Herraa, että hän on hyvä ja hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti Israelin ylitse. Ja kaikki kansa
huusi korkialla äänellä ja kiitti Herraa, että Herran huoneen
perustus oli laskettu. **12** Mutta moni vanhoista papeista, ja
Leviläisistä ja isäin päämiehistä, jotka olivat nähneet ensimäisen
huoneen perustuksellansa, niin myös tämän huoneen silmäinsä
edessä, itkivät suurella äänellä; ja moni huusi korkialla äänellä
ilon tähden; **13** Että se huuto oli niin suuri, ettei kansa eroittanut
ilon ääntä itkun äänestä; sillä kansa huusi korkialla äänellä, että
se ääni kauvas kuului.

4 Mutta kuin Juudan ja Ben-Jaminin vihamiehet kuulivat, että ne,
jotka vankeudesta olivat lähteneet, rakensivat Herralle Israelin
Jumalalle templiä; **2** Tulivat he Serubbabelin ja isäin päämiesten
tykö ja sanoivat heille: me rakennamme teidän kanssanne;
sillä me etsimme teidän Jumalaanne niinkuin tekin, ja emme
ole sitte uhranneet kuin Asserhaddon Assurin kuningas meidät
tänne vei. **3** Mutta Serubbabel ja Jesua ja muut Israelin isäin
päämiehet vastasivat: ei sovi teidän ja meidän rakentaa meidän

Jumalallemme huonetta; mutta me rakennamme yksin Herralle
Israelin Jumalalle huoneen, niinkuin Kores Persian kuningas
meitä käski. **4** Niin sen maakunnan väki heikensi Juudan kansan
kädet ja peljätti rakentamasta, **5** Ja palkkasivat neuvonantajia
heitä vastaan, estämään heidän neuvoansa, niinkauvan kuin
Kores Persian kuningas eli, Dariuksen Persian kuninkaan
valtakuntaan asti. **6** Mutta kuin Ahasverus tuli kuninkaaksi,
hänen valtakuntansa alussa, kirjoittivat he kanteen Juudan ja
Jerusalemin asujamia vastaan. **7** Ja Artahsastan aikana kirjoitti
Bislam, Mitridat, Tabeel ja muut heidän seurastansa Artahsastalle
Persian kuninkaalle. Ja kirja oli kirjoitettu Syrian kielellä ja
tulkittu Syrian kielellä. **8** Rehum kansleri ja Simsai kirjoittaja
kirjoittivat kirjan Jerusalemia vastaan kuningas Artahsastalle
näin: **9** Rehum kansleri ja Simsai kirjoittaja, ja muut heidän
kanssaveljensä Dinasta, Apharsakista ja Tarpelasta, Persiasta,
Arakasta, Babelista, Susanista, Dehasta ja Elamista, **10** Ja
muut kansat, jotka suuri ja kuuluisa Asnappar toi tänne, ja pani
heidät asumaan Samarian kaupunkeihin, ja ne muut toisella
puolen virtaa, sillä ajalla. **11** Ja kirja, jonka he lähettivät kuningas
Artahsastalle, oli näin kirjoitettu: palvelias, miehet, jotka asuvat
toisella puolella virtaa, jotka siihen aikaan olivat. **12** Se olkoon
kuninkaalle tiettävä, että Juudalaiset, jotka sinun tyköäs tulivat
meidän tykömme Jerusalemiin, rakentavat kapinallista ja pahaa
kaupunkia, ja ovat perustaneet ja korottaneet muurit. **13** Niin
olkoon nyt kuninkaalle tiettävä, että jos se kaupunki rakennetaan
ja muurit perustetaan, niin ei he sinulle anna tullia, veroa ja
ajastaikaista ulostekoa; ja sinä vahingoitset kuningasten veron.
14 Nyt siis, että meillä on ravinto kuninkaan huoneesta, ei sovi
meidän nähdä kuninkaan ylönkatsetta; sentähden olemme me

lähteneet matkaan, ilmoittamaan sitä kuninkaalle, **15** Ettäs etsisit
isäis aikakirjoista, ja sinä löydät niistä ja saat tietää tämän olevan
kapinallisen ja vahingollisen kaupungin kuninkaille ja maakunnille,
joka saatti jo vanhasta muutkin luopumaan; jonkatähden myös
tämä kaupunki on autioksi tehty. **16** Sentähden me annamme
kuninkaan tietää, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit
tehdään, niin et sinä toista puolta virtaa saa pitää. **17** Niin
kuningas lähetti vastauksen Rehumille kanslerille ja Simsaille
kirjoittajalle, ja muille heidän kanssaveljillensä, jotka Samariassa
asuivat, ja muille, jotka toisella puolella virtaa olivat: rauhaa
tällä ajalla! **18** Lähetyskirja, jonka te meidän tykömme lähetitte,
on luettu julkisesti minun edessäni. **19** Ja on minulta käsketty
etsittää, ja on löydetty sen kaupungin jo vanhaan nousseen
kuninkaita vastaan, ja luopuneen, niin että kapina on siinä
noussut. **20** Ja että Jerusalemissa ovat olleet väkevät kuninkaat
ja vallinneet kaikki toisella puolella virtaa, ja heille on annettu
tulli, vero ja ajastaikainen ulosteko. **21** Tehkäät siis tämän käskyn
jälkeen: estäkäät niitä miehiä rakentamasta kaupunkia, siihenasti
kuin minä annan käskyn. **22** Niin karttakaat teitänne erehdyksestä
tässä asiassa. Miksi semmoinen turmelus pitäis valtaa saaman
kuninkaille vahingoksi? **23** Kuin kuningas Artahsastan kirja
luettiin Rehumin, Simsain kirjoittajan ja heidän kanssaveljeinsä
edessä, menivät he kiiruusti Jerusalemiin Juudalaisten tykö ja
estivät heidät käsivarrella ja väkevyydellä. **24** Silloin lakattiin
Jumalan huoneen työstä Jerusalemissa, niin että se jäi Dariuksen
Persian kuninkaan toiseen vuoteen asti.

5 Ja prophetat Haggai ja Sakaria, Iddon poika, ennustivat
Juudalaisille, jotka olivat Juudassa ja Jerusalemissa, Israelin
Jumalan nimeen. **2** Silloin nousivat Serubbabel Sealtielin poika,

Jesua Jotsadakin poika ja rupesivat rakentamaan Jumalan
huonetta Jerusalemissa ja Jumalan prophetat heidän kanssansa,
auttain heitä. **3** Siihen aikaan tuli Tatnai heidän tykönsä, joka
oli maaherra toisella puolella virtaa, ja Setarbosnai, ja heidän
kanssaveljensä, ja sanoivat näin heille: kuka on käskenyt
rakentaa tätä huonetta ja näitä muureja perustaa? **4** Niin
me sanoimme heille, mitkä niiden miesten nimet olivat, jotka
tätä rakennusta rakensivat. **5** Ja heidän Jumalansa silmä tuli
Juudan vanhimpain päälle, ettei sitä heiltä niinkauvaksi estetty,
kuin sanoma vietiin Dariuksen tykö; ja lähetyskirja tuli siitä
asiasta takaperin jälleen. **6** Ja kirja, jonka Tatnai maaherra
toisella puolella virtaa, ja Setarbosnai, ja hänen kanssaveljensä
Apharsakista, jotka olivat toisella puolella virtaa, lähettivät
kuningas Dariukselle, **7** Ja sanat, jotka he lähettivät hänelle olivat
näin kirjoitetut: kuninkaalle Dariukselle (toivotetaan) kaikkea
rauhaa! **8** Olkoon kuninkaalle tiettävä, että me tulimme Juudan
maakuntaan, kaikkein suurimman Jumalan huoneen tykö; ja sitä
rakennetaan jaloista suurista kivistä, hirret pannaan seiniin, ja
työ joutuu ja menestyy heidän käsissänsä. **9** Niin me kysyimme
vanhimmilta ja sanoimme heille: kuka teille antoi käskyn rakentaa
tätä huonetta ja näitä muureja perustaa? **10** Me kysyimme myös
heiltä heidän nimensä, antaaksemme sinulle ne tietää, ja me
kirjoitimme niiden miesten nimet, jotka heidän päämiehensä
olivat. **11** Ja senkaltaisen sanan he meille vastasivat, sanoen:
me olemme taivaan ja maan Jumalan palveliat, ja rakennamme
tätä huonetta, joka ennen monta vuotta oli rakennettu, jonka
väkevä Israelin kuningas oli rakentanut ja pannut ylös. **12**
Mutta sittekuin meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan, antoi
hän heidät Nebukadnetsarin käsiin, Kaldealaisten kuninkaan

Babelista; hän jaotti tämän huoneen ja vei kansan Babeliin. **13**
Mutta ensimäisenä Koreksen, Babelin kuninkaan vuonna, käski
kuningas Kores tämän Jumalan huoneen rakentaa. **14** Ja ne
kulta astiat ja hopia astiat, mitkä olivat siinä Jumalan huoneessa,
jotka Nebukadnetsar otti Jerusalemin templistä ja vei Babelin
templiin, ne otti kuningas Kores Babelin templistä ja antoi yhdelle
Sesbatsar nimeltä, jonka hän pani heidän päämieheksensä, **15**
Ja sanoi hänelle: ota nämät astiat, mene ja vie ne Jerusalemin
templiin, ja anna Jumalan huone rakennettaa paikallensa. **16**
Silloin tuli se Sesbatsar ja laski Jumalan huoneen perustuksen
Jerusalemissa; ja siitä ajasta niin tähän asti on sitä rakennettu,
ja ei ole vielä täytetty. **17** Nyt siis jos kuninkaalle kelpaa, niin
antakaan etsiä kuninkaan tavarahuoneessa, joka on Babelissa,
jos se on käsketty Kores kuninkaalta, heidän rakentaa tätä
Jumalan huonetta, joka on Jerusalemissa, ja antakoon tästä
asiasta meidän tietää kuninkaan tahdon.

6 Niin Darius kuningas käski etsiä kantselissa, kuninkaan
tavarahuoneessa Babelissa. **2** Silloin löydettiin Ahmetan linnasta,
joka on Median maakunnassa, kirja, jossa oli näin muistoksi
kirjoitettu: **3** Ensimäisenä kuningas Koreksen vuonna käski
kuningas Kores rakentaa Jumalan huoneen Jerusalemissa
paikaksi, jossa uhrataan, ja laskea perustuksen, kuusikymmentä
kyynärää korkiaksi ja kuusikymmentä kyynärää leviäksi; **4**
Kolme seinää vuolluista kivistä ja yksi seinä uusista puista;
ja että kuninkaan huoneesta piti annettaman ylöspitämys; **5**
Piti myös Jumalan huoneen hopiaiset ja kultaiset astiat, jotka
Nebukadnetsar oli ottanut Jerusalemin kirkosta ja vienyt Babeliin,
annettaman ja vietämän jälleen templiin, Jerusalemiin, pantavaksi
siallensa Jumalan huoneesen. **6** Niin olkaat nyt erinänne heistä,

sinä Tatnai maaherra sillä puolella virtaa, ja sinä Setarbosnai, ja
teidän kanssaveljenne Apharsakista, te jotka olette sillä puolella
virtaa. **7** Antakaat heidän tehdä työtä Jumalan huoneessa,
että Juudalaisten päämies ja heidän vanhimpansa saisivat
Jumalan huoneen rakennetuksi entiselle paikallensa. **8** On myös
käsketty minulta, mitä Juudan vanhimmille pitää annettaman,
että he rakentaisivat tämän Jumalan huoneen, nimittäin: että sille
väelle pitää juuri kiiruusti ylöspitämys annettaman kuninkaan
verokalusta siltä puolelta virtaa, ja ei heitä estettämän. **9** Ja
mitä tarvitaan mullia, ja oinaita, ja karitsoita uhriksi taivaan
Jumalalle, nisuja, suoloja, viinaa ja öljyä, Jerusalemin pappein
tavan jälkeen, niin pitää heille annettaman joka päivä ilman
yhdettäkään erehdyksetä. **10** Että he uhraisivat taivaan Jumalalle
makiaa hajua, ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen lastensa elämän
edestä. **11** Tämä käsky on minulta annettu, että kuka ikänä nämät
sanat muuttaa, hänen huoneestansa pitää yksi hirsi reväistämän,
joka pitää nostettaman ylös, ja hän siihen ripustettaman, ja
hänen huoneensa pitää lokaläjäksi tehtämän sen työn tähden. **12**
Jumala, joka on nimensä pannut asumaan siinä, tappakoon kaikki
ne kuninkaat ja kansat, jotka ojentavat kätensä muuttamaan
taikka särkemään tätä Jumalan huonetta, joka on Jerusalemissa.
Minä Darius olen tämän käskyn antanut, ja se pitää juuri nopiasti
tehtämän. **13** Silloin Tatnai maaherra sillä puolella virtaa, ja
Setarbosnai ja heidän kanssaveljensä, joiden tykö kuningas
Darius oli lähettänyt, tekivät sen nopiasti. **14** Ja Juudalaisten
vanhimmat rakensivat, ja se menestyi, Haggain prophetan ja
Sakarian Iddon pojan ennustuksen jälkeen; ja he rakensivat
ja päättivät sen Israelin Jumalan käskyn jälkeen; ja Koreksen,
Dariuksen ja Artahsastan Persian kuninkain käskyn jälkeen. **15**

Ja huone päätettiin täydellisesti kolmanteen päivään asti Adarin
kuuta, kuudentena kuningas Dariuksen valtakunnan vuonna. **16**
Ja Israelin lapset, papit, Leviläiset ja muut, jotka vankeudesta
tulleet olivat, pitivät ilolla Jumalan huoneen vihkimistä, **17** Ja
uhrasivat tässä Jumalan huoneen vihkimyksessä sata mullia,
kaksisataa oinasta, neljäsataa karitsaa ja kaksitoistakymmentä
kaurista, koko Israelin syntein edestä, Israelin sukukuntain
luvun jälkeen, **18** Ja asettivat papit vuoroonsa ja Leviläiset
järjestykseensä, palvelemaan Jumalaa, joka on Jerusalemissa,
niinkuin Moseksen kirjassa on kirjoitettu. **19** Ja ne, jotka
vankeudesta olivat tulleet, pitivät pääsiäistä neljäntenä päivänä
toistakymmentä ensimäisestä kuukaudesta. **20** Sillä papit ja
Leviläiset olivat puhdistaneet itsensä, niin että he kaikki olivat
puhtaat niinkuin yksi mies; ja he teurastivat pääsiäislampaan
kaikkein vankeuden lasten edestä, ja pappein heidän veljeinsä
edestä ja itse edestänsä. **21** Ja Israelin lapset jotka vankeudesta
palanneet olivat, söivät, ja kaikki, jotka itsensä olivat eroittaneet
maan pakanain saastaisuudesta heidän tykönsä, etsimään
Herraa Israelin Jumalaa, **22** Ja pitivät happamattoman leivän
juhlaa ilolla seitsemän päivää; sillä Herra oli heidät iloittanut,
ja kääntänyt Assurin kuninkaan sydämen heidän puoleensa,
että he tulivat vahvistetuksi Jumalan huoneen työssä, joka on
Israelin Jumala.

7 Mutta näiden jälkeen Artahsastan Persian kuninkaan hallitessa
oli Esra Serajan poika, Asarian pojan, Hilkian pojan, **2** Sallumin
pojan, Zadokin pojan, Ahitobin pojan, **3** Amarian pojan,
Asarian pojan, Merajotin pojan, **4** Serahian pojan, Ussin pojan,
Bukkin pojan, **5** Abisuan pojan, Pinehaan pojan, Eleatsarin
pojan, ylimmäisen papin Aaronin pojan. **6** Tämä Esra meni

ylös Babelista, joka oli toimellinen kirjanoppinut Moseksen
laissa, jonka Herra Israelin Jumala oli antanut. Ja kuningas
antoi hänelle kaikki, mitä hän anoi, Herran hänen Jumalansa
käden jälkeen, joka hänen ylitsensä oli. **7** Ja siinä meni
muutamia Israelin lapsista ja papeista ja Leviläisistä, veisaajista,
ovenvartioista ja Netinimeistä ylös Jerusalemiin, seitsemäntenä
Artahsastan kuninkaan vuonna. **8** Ja hän tuli Jerusalemiin
viidentenä kuukautena, se oli seitsemäs kuninkaan vuosi. **9**
Sillä ensimäisenä päivänä ensimäistä kuuta alkoi hän lähteä
Babelista, ja ensimäisenä päivänä viidennettä kuuta tuli hän
Jerusalemiin, Jumalan hyvän käden kautta, joka hänen ylitsensä
oli. **10** Sillä Esra oli valmistanut sydämensä etsimään Herran
lakia, ja tekemään sitä ja opettamaan Israelille säätyjä ja oikeutta.
11 Ja näin on se kirja, jonka Artahsasta antoi papille Esralle,
kirjanoppineelle, joka oli opettaja Herran käskysanoissa ja
säädyissä Israelille: **12** Artahsasta kuningasten kuningas Esralle
papille ja kirjanoppineelle taivaan Jumalan laissa: rauhaa tällä
ajalla! **13** Minä olen käskenyt, että kenenkä ikänä kelpaa minun
valtakunnassani Israelin kansasta, papeista ja Leviläisistä mennä
kanssas Jerusalemiin, niin menkään. **14** Sinä olet lähetetty
kuninkaalta ja seitsemältä neuvonantajalta etsimään Juudaa ja
Jerusalemia, sinun Jumalas lain jälkeen, joka käsissäs on; **15**
Ja ettäs otat myötäs sen hopian ja kullan, minkä kuningas ja
hänen neuvonantajansa hyvällä mielellä ovat uhranneet Israelin
Jumalalle, jonka maja on Jerusalemissa. **16** Ja kaikkinaisen
hopian ja kullan, minkä sinä saat koko Babelin maakunnasta,
kuin kansa ja papit hyvällä mielellä antavat Jumalan huoneesen,
joka on Jerusalemissa. **17** Sentähden osta nopiasti sillä rahalla
mullia, oinaita ja karitsoita, ja ruokauhria ja juomauhria, ja uhraa

ne teidän Jumalanne huoneen alttarilla, joka on Jerusalemissa.
18 Mutta mitä sinun ja sinun veljes siitä rahasta kelpaa tehdä,
joka liiaksi on, se tehkäät teidän Jumalanne tahdon jälkeen. **19** Ja
astiat, jotka sinun haltuus ovat annetut sinun Jumalas huoneen
palvelukseksi, anna ne pois Jumalan eteen Jerusalemiin. **20** Ja
mitä enempää tarvitaan sinun Jumalas huoneesen ja sinä kulutat,
niin anna se kuninkaan tavarahuoneesta. **21** Minä kuningas
Artahsasta olen käskenyt veronhaltioille sillä puolella virtaa,
että mitä ikänä Esra pappi ja kirjanoppinut taivaan Jumalan
laissa teiltä anoo, se tehkäät nopiasti, **22** Hamaan sataan
leiviskään hopiaa, ja sataan koriin nisuja, ja sataan tynnyriin
viinaa, ja sataan tynnyriin öljyä, ja suoloja ilman mittaa. **23**
Kaikkia mitä taivaan Jumalan laki anoo, se pitää taivaan Jumalan
huoneelle juuri nopiasti tehtämän, ettei hänen vihansa tulisi
kuninkaan valtakunnan ja hänen lastensa päälle. **24** Ja se pitää
oleman teille kaikille tiettävä, ettei teillä ole valtaa panna jotakin
veroa, tullia eli ajastaikaista ulostekoa yhdenkään papin päälle,
Leviläisen, veisaajan, ovenvartijan, Netinimin, tämän Jumalan
huoneen palveliain päälle, **25** Ja sinun, Esra, pitää Jumalas
viisauden jälkeen, joka sinulla on, paneman tuomarit ja oikeuden
tekiät, tuomitsemaan kaiken kansan, joka toisella puolella virtaa
on, että kaikki taitaisivat sinun Jumalas lain; ja sitä, joka ei
taida, pitää teidän opettaman. **26** Ja jokainen, joka ei tee visusti
sinun Jumalas lakia ja kuninkaan lakia, hänen pitää saaman
tuomionsa työnsä jälkeen, joko se on kuolemaan, eli maan
kulkemukseen, eli rahasakkoon, taikka vankeuteen. **27** Kiitetty
olkoon Herra, meidän isäimme Jumala, joka tainkaltaisen asian
on antanut kuninkaan sydämeen, että hän kaunistaa Herran
huonetta Jerusalemissa! **28** Ja hän on kääntänyt laupiuden

minun päälleni kuninkaan ja hänen neuvonantajainsa ja kaikkein
kuninkaan voimallisten päämiesten edessä. Ja minä vahvistettiin
Herran minun Jumalani kädellä, joka oli minun ylitseni, ja kokosin
päämiehet Israelista menemään ylös minun kanssani.

8 Nämät ovat niiden isäin päämiehet, ja heidän polvilukunsa,
jotka läksivät minun kanssani Babelista kuningas Artahsastan
hallitessa: **2** Pinehaan pojista, Gersom; Itamarin pojista, Daniel;
Davidin pojista, Hattus; **3** Sekanian pojista, Paroksen lapsista,
Sakaria, ja hänen kanssansa luettu sata ja viisikymmentä
miestä; **4** Pahatmoabin pojista, Eljoenai Serahian poika, ja hänen
kanssansa kaksisataa miestä; **5** Sekanian pojista, Jehasielin
poika, ja hänen kanssansa kolmesataa miestä; **6** Adinin pojista,
Ebed Jonatanin poika, ja hänen kanssansa viisikymmentä miestä;
7 Elamin pojista, Jesaia Atalian poika, ja hänen kanssansa
seitsemänkymmentä miestä; **8** Sephatian pojista, Sebadia
Mikaelin poika, ja hänen kanssansa kahdeksankymmentä
miestä; **9** Joabin pojista, Obadia Jehielin poika ja hänen
kanssansa kaksisataa ja kahdeksantoistakymmentä miestä;
10 Selomitin pojista, Josiphian poika, ja hänen kanssansa
sata ja kuusikymmentä miestä; **11** Bebain pojista, Sakaria
Bebain poika, ja hänen kanssansa kahdeksankolmattakymmentä
miestä; **12** Asgadin pojista, Johanan nuorin poika, ja hänen
kanssansa sata ja kymmenen miestä; **13** Adonikamin viimeisistä
pojista, joiden nimet ovat: Eliphelet, Jehiel ja Semaja, ja heidän
kanssansa kuusikymmentä miestä; **14** Bigvain pojista, Utai ja
Sabbud ja heidän kanssansa seitsemänkymmentä miestä. **15**
Ja minä kokosin heidät sen virran tykö, joka tulee Ahavaan, ja
oleskelimme siinä kolme päivää. Ja kuin minä visusti katselin
kansan ja papit, en minä löytänyt yhtäkään Leviläistä. **16** Niin minä

lähetin Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaribin, Elnatanin,
Natanin, Sakarian ja Mesullamin, päämiehet, ja Jojaribin ja
Elnatanin, opettajat; **17** Ja lähetin ne Iddon tykö, joka oli
päämies Kasiphian paikkakunnassa, tuomaan meille palvelioita
Jumalamme huoneesen, ja minä panin heidän suuhunsa sanat,
mitä heidän piti Iddolle puhuman ja hänen veljillensä Netinimeille
Kasiphian paikkakunnassa. **18** Ja he toivat meille, Jumalamme
hyvän käden jälkeen meidän ylitsemme, viisaan miehen, Mahelin
pojista Levin pojan, Israelin pojan, ja Serebian hänen poikainsa
ja veljeinsä kanssa, kahdeksantoistakymmentä; **19** Ja Hasabian
ja Jesaian hänen kanssansa, Merarin pojista, hänen veljensä ja
heidän poikainsa kanssa kaksikymmentä; **20** Ja Netinimeistä,
jotka David ja päämiehet olivat panneet Leviläisiä palvelemaan,
kaksisataa ja kaksikymmentä Netinimiä; kaikki nimeltänsä
nimitetyt. **21** Ja minä kuulutin siellä paaston Ahavan virran
tykönä, nöyryyttääksemme mieltämme Jumalamme edessä, ja
kysyäksemme häneltä oikiaa tietä meille ja meidän lapsillemme
ja kaikille meidän kaluillemme. **22** Sillä en minä rohjennut
anoa kuninkaalta sutaväkeä ja huovia varjelemaan meitä tiellä
vihollisilta; sillä me olimme sanoneet kuninkaalle, että meidän
Jumalamme käsi on hyväksi kaikkein ylitse, jotka häntä etsivät;
mutta hänen väkevyytensä ja vihansa on kaikkein niiden päällä,
jotka hänen hylkäävät. **23** Niin me paastosimme ja rukoilimme
meidän Jumalaamme sen edestä; ja hän kuuli meitä. **24** Ja minä
valitsin ylimmäisistä papeista kaksitoistakymmentä: Serebian ja
Hasabian, ja kymmenen heidän veljistänsä heidän kanssansa;
25 Ja minä punnitsin heille hopian ja kullan, ja ylennysastiat
meidän Jumalamme huoneesen, mitkä kuningas ja hänen
neuvonantajansa ja päämiehensä, ja koko Israel, joka saapuvilla

oli, olivat antaneet ylennykseksi. **26** Ja punnitsin heidän käteensä
hopiaa kuusisataa ja viisikymmentä leiviskää, ja hopia- astioita
sata leiviskää, ja sata leiviskää kultaa, **27** Ja kaksikymmentä
kultaista maljaa, jotka painoivat tuhannen kultapenninkiä, ja
kaksi kallista vaskiastiaa, niin kirkasta kuin kulta. **28** Ja minä
sanoin heille: te olette pyhät Herralle, niin myös ovat astiat
pyhät, ja kulta ja hopia on hyvällä mielellä annettu Herralle
isäinne Jumalalle. **29** Valvokaat siis ja pitäkäät ne niinkauvan
tallella, että te ne jälleen punnitsette ulos pappein ja Leviläisten,
päämiesten ja Israelin ylimmäisten isäin edessä, Jerusalemissa,
Herran huoneen arkkuihin. **30** Niin papit ja Leviläiset ottivat
vastaan punnitun hopian ja kullan ja astiat, viedäksensä
Jerusalemiin Jumalamme huoneeseen. **31** Ja me läksimme
Ahavan virran tyköä, toisena päivänä toistakymmentä ensimäistä
kuuta, menemään Jerusalemiin. Ja meidän Jumalamme käsi oli
meidän päällämme, joka meitä pelasti vihollistemme käsistä ja
väijymisestä tiellä. **32** Ja me tulimme Jerusalemiin ja oleskelimme
siellä kolme päivää. **33** Mutta neljäntenä päivänä punnittiin
hopia ja kulta, ja astiat meidän Jumalamme huoneesen, papin
Urian pojan Meremotin käden alla, ja hänen kanssansa oli
Eleatsar Pinehaan poika ja heidän kanssansa Josabad Jesuan
poika ja Noadia Binnuin poika, Leviläiset. **34** Jokaisen luvun ja
painon jälkeen; ja kaikki se paino kirjoitettiin siihen aikaan. **35** Ja
vankeuden lapset, jotka olivat tulleet vankeudesta, uhrasivat
Israelin Jumalalle polttouhria, kaksitoistakymmentä mullia,
koko Israelin edestä, yhdeksänkymmentä ja kuusi oinasta,
seitsemänkahdeksattakymmentä karitsaa, kaksitoistakymmentä
kaurista syntiuhriksi, kaikki tyynni polttouhriksi Herralle. **36** Ja he
antoivat kuninkaan kirjat ja käskyn kuninkaan maaherroille ja

päämiehille tällä puolella virtaa, ja korottivat kansan ja Jumalan huoneen.

9 Kuin nämät kaikki olivat päätetyt, niin tulivat päämiehet minun tyköni ja sanoivat: Israelin kansa ja papit ja Leviläiset ei ole erinneet maan kansain, Kanaanealaisten, Hetiläisten, Pheresiläisten, Jebusilaisten, Ammonilaisten, Moabilaisten, Egyptiläisten ja Amorilaisten kauhistuksesta. **2** Sillä he ovat ottaneet heidän tyttäriänsä itsellensä ja pojillensa ja ovat sekoittaneet pyhän siemenen maan kansain kanssa; ja heidän päämiehensä ja esivaltansa ovat kaikkein ensimäiset siinä pahassa teossa. **3** Kuin minä sen kuulin, repäisin minä vaatteeni ja hameeni, ja repelin hiuksiani päästäni ja partaani ja istuin hämmästyksissä. **4** Ja kaikki, jotka pelkäsivät Herran Israelin Jumalan sanaa, tulivat kokoon minun tyköni, jälleen tulleiden synnin tähden; ja minä istuin hämmästyksissä hamaan ehtoouhriin asti. **5** Ja ehtoouhrin aikana nousin minä surkeudestani; ja kuin minä repäisin vaatteeni ja hameeni, lankesin minä polvilleni ja hajoitin käteni Herran minun Jumalani tykö, **6** Ja sanoin: minun Jumalani! minä häpeen ja en kehtaa silmiäni nostaa sinun tykös, minun Jumalani; sillä meidän syntimme ovat enentyneet päämme ylitse ja meidän pahat tekomme ovat kasvaneet hamaan taivaaseen asti. **7** Hamasta isäimme ajasta niin tähän päivään saakka olemme me olleet suurissa synneissä; ja meidän pahain töidemme tähden olemme me ja meidän kuninkaamme ja pappimme annetut maan kuningasten käsiin, ja miekkaan, ja vankeuteen ja ryöstöksi, ja meidän kasvomme häpiään, niinkuin tänäkin päivänä. **8** Mutta nyt vähällä ajan rahdulla on meille armo tapahtunut Herralta meidän Jumalaltamme, että vielä on muutamia meistä jäljellä ja päässeitä, että hän antoi vielä

vaarnan meille pyhään siaansa, että meidän Jumalamme valistais
silmämme ja antais meille vähän virvoituksen orjuudessamme. **9**
Sillä me olemme orjat; ja orjuudessamme ei hyljännyt meitä
meidän Jumalamme; ja hän on kääntänyt laupiuden meidän
tykömme Persian kuningasten edessä, että he antoivat meidän
elää, ja korottaa meidän Jumalamme huoneen, ja korjata
jaonneet paikat, ja antoi meille aidan Juudassa ja Jerusalemissa.
10 Mitä me siis sanomme, meidän Jumalamme, tästälähin?
että me olemme hyljänneet sinun käskys, **11** Joita sinä olet
käskenyt palveliais prohetain kautta, sanoen: maa, johon te
menette omistamaan sitä, on saastainen maa, maan kansain
saastaisuuden tähden, niiden kauhistusten tähden, joilla he ovat
sen täyttäneet saastaisuudellansa, sekä siellä että täällä. **12**
Niin ei teidän pidä nyt antaman tyttäriänne heidän pojillensa,
ja ei teidän pidä ottaman heidän tyttäriänsä pojillenne; älkäät
myös etsikö heidän rauhaansa ja hyväänsä ijankaikkisesti,
että vahvistuisitte, ja söisitte maan hyvyyttä, ja saisitte antaa
sen teidän lapsillenne ijankaikkiseksi perimiseksi. **13** Ja niiden
kaikkein jälkeen mitkä meidän päällemme tulleet ovat, pahain
tekoimme tähden ja suurten synteimme tähden, niin olet sinä
meidän Jumalamme säästänyt meidän pahoja töitämme ja
antanut meille vapahduksen, niinkuin nyt on. **14** Pitäiskö
meidän taas sinun käskys käymän ylitse ja tekemän lankoutta
tämän ilkiän kansan kanssa? Etkös mahda vihastua meidän
päällemme, siihenasti että peräti hukutat, ettei ketään jää, eikä
ole pääsemystä? **15** Herra Israelin Jumala! sinä olet vanhurskas.
Sillä me olemme jääneet vapahdettaa, niinkuin se tänäpänä on.
Katso, me olemme sinun edessäs synneissämme; sentähden ei
kenkään voi edessäs pysyä.

10 Kuin Esra näin rukoili ja tunnusti, itki ja makasi Jumalan
huoneen edessä, kokoontui suuri joukko Israelista hänen tykönsä,
miehistä, vaimoista ja lapsista, ja kansa itki sangen kovin. **2**
Ja Sekania Jehielin poika, Elamin lapsista, vastasi Esraa ja
sanoi: me olemme rikkoneet Jumalaamme vastaan, että me
olemme ottaneet muukalaiset vaimot maan kansoista; mutta
vielä on toivo sen vuoksi Israelissa. **3** Niin tehkäämme nyt liitto
meidän Jumalamme kanssa ajaaksemme kaikki vaimot pois ja
ne, jotka heistä syntyneet ovat, Herran neuvon jälkeen ja niiden,
jotka pelkäävät meidän Jumalamme käskyä; ja tapahtukoon
lain jälkeen. **4** Niin nouse, sillä sinun se tulee, me olemme
sinun kanssas; ole hyvässä turvassa ja tee niin. **5** Silloin nousi
Esra ja vannotti ylimmäiset papit ja Leviläiset, ja koko Israelin,
tekemään tämän sanan jälkeen; ja he vannoivat. **6** Ja Esra
nousi Jumalan huoneen edestä ja meni Johananin Eliasibin
pojan kammioon; ja kuin hän sinne tuli, ei hän syönyt leipää
eikä juonut vettä; sillä hän murehti heidän rikostensa tähden,
jotka olivat olleet vankeudessa. **7** Ja he kuuluttivat Juudassa
ja Jerusalemissa kaikille lapsille, jotka vankina olivat olleet,
tulemaan kokoon Jerusalemiin. **8** Ja joka ei kolmena päivänä
tullut päämiesten ja vanhimpain neuvon jälkeen, niin kaikki hänen
tavaransa piti kirottu oleman, ja hän itse piti eroitettaman niiden
joukosta, jotka vankina olivat olleet. **9** Niin tulivat kaikki Juudan
ja Benjaminin miehet Jerusalemiin kolmessa päivässä kokoon,
se on, kahdentenakymmenentenä päivänä yhdeksännessä
kuussa; ja kaikki kansa istui kadulla Herran huoneen edessä, ja
värisivät siitä asiasta ja sateen tähden. **10** Ja pappi Esra nousi
ja sanoi heille: te olette rikkoneet, naidessanne muukalaisia
vaimoja, ja lisänneet Israelin synnit. **11** Niin tunnustakaat nyt

se Herralle isäinne Jumalalle, ja tehkäät sitä, kuin hänelle
kelpaa, ja eroittakaat teitänne maan kansoista ja muukalaisista
vaimoista. **12** Niin vastasi koko seurakunta ja sanoi korkialla
äänellä: se pitää niin tapahtuman, kuin sinä meille olet sanonut.
13 Mutta kansaa on paljo, ja on sadeilma, ja ei voi ulkona
seisoa, eikä tämä ole yhden eli kahden päivän työ; sillä meitä
on paljo, jotka olemme siinä asiassa sangen suuresti syntiä
tehneet. **14** Anna meidän päämiestemme koko seurakunnassa
toimittaa, että kaikki, jotka meidän kaupungeissamme ovat
naineet muukalaisia vaimoja, tulevat tänne määrättynä päivänä,
jokaisen kaupungin vanhimpain ja tuomarein kanssa, siihenasti
kuin meidän Jumalamme viha kääntyy meistä tämän syyn
tähden. **15** Niin astuivat ainoastaan Jonatan Asahelin poika ja
Jahasia Tikvan poika tähän toimitukseen; ja Metullam ja Sabtai,
Leviläiset, auttivat heitä. **16** Ja vankeuden lapset tekivät niin; ja
eroitettiin Esra pappi ja päämiehet heidän isäinsä sukukuntain
seassa, ja kaikki, kuin nimitetyt ovat, ja he istuivat ensimäisenä
päivänä kymmenennessä kuukaudessa tutkistelemaan sitä.
17 Ja he toimittivat sen kaikkein miesten kanssa, joilla olivat
muukalaiset vaimot, ensimäiseen päivään asti ensimäisessä
kuussa. **18** Ja pappein poikain seasta löydettiin, jotka olivat
ottaneet muukalaisia vaimoja: Jesuan Jotsadakin pojan lasten
seassa, ja hänen veljeinsä Maeseja, Elieser, Jarib ja Gedalia. **19**
Ja he antoivat kätensä, ajamaan vaimonsa ulos ja antamaan
jäärän rikosuhriksensa rikoksensa edestä; **20** Immerin lasten
seassa: Hanani ja Sebadia; **21** Harimin lasten seassa: Maeseja,
Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia; **22** Pashurin lasten seassa: Eljoenai,
Maaseja, Ismael, Netaneel, Josabad ja Eleasa; **23** Leviläisistä:
Josabad, Simei ja Kelaja, se on Kelita, Petakia, Juuda ja Elieser;

24 Veisaajain seassa: Eljasib; ovenvartijain seassa: Sallum,
Telem ja Uri. **25** Israelista Paroksen lasten seassa: Ramia,
Jesia, Malkia, Mejamin, Eleasar, Malkia ja Benaja; **26** Elamin
lasten seassa: Mattania, Sakaria, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia;
27 Sattun lasten seassa: Eljoenai, Eljasib, Mattania, Jeremot,
Sabad ja Asisa; **28** Bebain lasten seassa: Johanan, Hanania,
Sebai ja Atlai; **29** Banin lasten seassa: Mesullam, Malluk,
Adaja, Jasub, Seal ja Jeramoth; **30** Pahatmoabin lasten seassa:
Adna ja Kelal, Benaja, Maeseja, Mattania, Betsaleel, Binnui
ja Manasse; **31** Harimin lasten seassa: Elieser, Jesia, Malkia,
Semaja, Simeon, **32** Benjamin, Malluk ja Semaria; **33** Hasumin
lasten seassa: Mattenai, Mattatta, Sabad, Eliphelet, Jeremai,
Manasse ja Simei; **34** Banin lasten seassa: Maadai, Amram,
Uel, **35** Benaja, Bedeja, Keluhi, **36** Vania, Meremot, Eljasib **37**
Mattania, Mattenai, Jaasav, **38** Bani, Binnui, Simei, **39** Selemia,
Natan, Adaja, **40** Maknadbai, Sasai, Sarai, **41** Asareel, Selemia,
Semaria, **42** Sallum, Amaria ja Joseph; **43** Nebon lasten seassa:
Jejel, Mattitia, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel ja Benaja. **44** Nämät
kaikki olivat ottaneet muukalaisia vaimoja, ja olivat monikahdat
niistä vaimoista, joiden kanssa he olivat siittäneet lapsia.

Nehemian

1 Nämät ovat Nehemian Hakalian pojan teot. Tapahtui Kislevin
kuulla, kahdentenakymmenentenä vuonna, kuin minä olin
Susanin linnassa, **2** Niin tuli Hanani, yksi veljistäni muutamain
Juudan miesten kanssa; ja minä kysyin heiltä Juudalaisista,
jotka vankeudesta jääneet ja päässeet olivat, ja Jerusalemin
menoista. **3** Ja he sanoivat minulle: ne, jotka jäljelle jääneet ovat
vankeudesta, ovat siellä maassa suuressa onnettomuudessa ja
häpiässä; Jerusalemin muurit ovat jaotetut ja sen portit tulella
poltetut. **4** Kuin minä senkaltaiset sanat kuulin, niin minä istuin ja
murehdin muutamat päivät, paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan
edessä, **5** Ja sanoin: Oi Herra, taivaan Jumala, suuri ja peljättävä
Jumala, joka pidät liiton ja laupiuden niille, jotka sinua rakastavat
ja pitävät sinun käskys! **6** Anna korvas kuulla ja silmäs avoinna
olla, kuulemaan palvelias rukousta, kuin minä nyt rukoilen sinun
edessäs yöt ja päivät palveliais Israelin lasten edessä; ja minä
tunnustan Israelin lasten synnit, jotka me olemme tehneet sinua
vastaan; ja minä ja minun isäni huone olemme syntiä tehneet. **7**
Me olemme kovin turmelleet itsemme, ettemme ole pitäneet
sinun käskyjäs, säätyjäs ja oikeuttas, joitas olet palvelialles
Mosekselle käskenyt. **8** Mutta muista kuitenkin sitä sanaa,
jonka sinä käskit Mosekselle palvelialles ja sanoit: koska te
rikotte, niin minä hajoitan teidät kansain sekaan. **9** Mutta jos te
palajatte minun tyköni, ja pidätte minun käskyni ja teette ne: ja
jos te ajetaan hamaan taivaan ääriin, niin minä sieltäkin teidät
kokoon ja vien siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut nimeni
asumasiaksi. **10** He ovat kuitenkin sinun palvelias ja sinun
kansas, jotkas vapahdit suurella voimallas ja väkevällä kädelläs.
11 O Herra! olkoon korvas avoinna palvelias rukoukseen ja sinun

palveliais rukouksiin, jotka pyytävät peljätä sinun nimeäs, ja
anna palvelias tänäpänä menestyä, ja anna heille armo tämän
miehen edessä! Sillä minä olin kuninkaan juomanlaskia.

2 Ja tapahtui kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä
vuonna, Nisanin kuulla, kuin viina oli hänen edessänsä, ja
että minä otin viinan ja annoin kuninkaalle; mutta en minä
ollut (ennen) murheellinen hänen edessänsä. **2** Niin kuningas
sanoi minulle: miksi niin pahoin katsot, ja et kuitenkaan kipeä
ole? Ei se muu ole, mutta murhe on sinun sydämessäs. Ja
minä pelkäsin sangen kovin. **3** Niin minä sanoin kuninkaalle:
eläköön kuningas ijankaikkisesti! Eikö kasvoni mahda olla
murheelliset, kuin se kaupunki, jossa isäni hautaushuone on,
kylmillä on, ja sen portit ovat tulella kulutetut? **4** Niin sanoi
kuningas minulle: mitäs siis anot? Niin minä rukoilin Taivaan
Jumalaa, **5** Ja sanoin kuninkaalle: jos kelpaa kuninkaalle, ja jos
palvelias on sinun edessäs kelvollinen: ettäs lähettäisit minut
Juudaan, isäni hautauskaupunkiin, rakentamaan sitä. **6** Niin
sanoi kuningas minulle ja kuningatar, joka hänen vieressänsä
istui: kuinka kauvan sinä matkassa olet, ja koska sinä palajat?
Ja se kelpasi kuninkaalle, ja hän lähetti minun, kuin minä
ajan hänelle määrännyt olin. **7** Ja minä sanoin kuninkaalle:
jos kuninkaan tahto niin on, niin annettakoon minulle kirjat
päämiesten tykö toisella puolella virtaa, että he vievät minun
ylitse, siihenasti kuin minä tulen Juudaan, **8** Ja kirjan Asaphille,
joka on kuninkaan metsänvartia, että hän lähettää minulle hirsiä
salin porttein vuolteiksi, kuin on huoneen tykönä, ja kaupungin
muuriin ja siihen huoneesen, johon minä menen. Ja kuningas
antoi minulle niinkuin Jumalani hyvä käsi oli minun ylitseni. **9**
Ja kuin minä tulin sille puolelle virtaa päämiesten tykö, niin

minä annoin heille kuninkaan kirjan; kuningas lähetti myös
minun kanssani sodanpäämiehiä ja hevosmiehiä. **10** Mutta
kuin Sanballat Horonilainen ja palvelia Tobia Ammonilainen
sen kuulivat, panivat he pahaksensa sangen kovin, että joku
ihminen tuli, joka Israelin lasten parasta katsoi. **11** Ja kuin
minä tulin Jerusalemiin ja olin siellä ollut kolme päivää, **12**
Nousin minä yöllä ja vähä väkeä minun kanssani; sillä en
minä sanonut kellenkään, mitä minun Jumalani oli antanut
sydämeeni, tehdäkseni Jerusalemissa; ja ei minulla ollut yhtään
juhtaa myötäni, muuta kuin se, jonka päällä minä istuin. **13** Ja
minä ajoin Laaksoportista ulos yöllä, Kärmelähteen kohdalle
Sontaporttiin asti ja katselin Jerusalemin muureja, jotka olivat
jaotetut, ja portteja, jotka olivat tulella kulutetut. **14** Ja minä
menin vielä Lähdeporttiin ja Kuninkaan vesilammin tykö; ja ei
ollut sielä siaa, että minun juhtani sai käydä minun allani. **15**
Kuitenkin menin minä yöllä ojaa myöten ja koettelin muuria; sitte
palasin minä ja tulin jälleen Laaksoporttiin. **16** Ja ei ylimmäiset
tietäneet, kuhunka minä menin, taikka mitä minä tein; sillä en
minä vielä siihenasti ilmoittanut mitään kellenkään, Juudalaisille
eikä papeille, ylimmäisille taikka esivallalle, ja muille työn tekiöille.
17 Ja minä sanoin heille: te näette tämän onnettomuuden, jossa
me olemme, että Jerusalem on autiona, ja sen portit ovat tulella
kulutetut: tulkaat ja rakentakaamme Jerusalemin muurit, ettemme
enää häpiänä olisi. **18** Ja minä ilmoitin heille minun Jumalani
käden, joka oli hyvä minun päälläni, ja myös kuninkaan sanat,
jotka hän sanoi minulle. Ja he sanoivat: nouskaamme siis ja
rakentakaamme. Ja heidän kätensä vahvistuivat hyvyyteen. **19**
Mutta kun Sanballat Horonilainen, ja palvelia Tobia Ammonilainen,
ja Gesem Arabialainen sen kuulivat, häpäisivät he meitä ja

katsoivat meidät ylön ja sanoivat: mikä se on, jota te teette?
tahdotteko te luopua jälleen kuninkaasta? **20** Niin minä vastasin
heitä ja sanoin heille: taivaan Jumala antaa meille menestyksen,
sillä me hänen palveliansa olemme valmistaneet itsemme ja
rakennamme; mutta ei teillä ole yhtäkään osaa eli oikeutta,
taikka muistoa Jerusalemissa.

3 Ja Eljasib, ylimmäinen pappi, nousi pappein veljeinsä kanssa,
rakensivat Lammasportin ja pyhittivät sen, ja panivat siihen ovet;
ja he pyhittivät sen Mean torniin asti, hamaan Hananeelin torniin
saakka. **2** Ja Jerihon miehet rakensivat hänen vieressänsä,
ja Sakkur Imrin poika rakensi hänen vieressänsä. **3** Mutta
Senaan lapset rakensivat Kalaportin, ja kattivat sen, ja panivat
siihen ovet, lukot ja teljet. **4** Ja Meremot Urian poika, Hakkotsin
pojan, rakensi heidän vieressänsä, ja Mesullam Berekian poika,
Mesesabelin pojan, rakensi heidän vieressänsä; Zadok Baenan
poika rakensi heidän vieressänsä. **5** Niiden tykönä rakensivat
Tekoan miehet; mutta heidän sankarinsa ei kääntäneet kaulaansa
Herransa palvelukseen. **6** Vanhan portin rakensi Jojada Passean
poika ja Mesullam Besodian poika, ja kattivat sen, ja panivat
siihen ovet, lukot ja teljet. **7** Melatia Gibeonilainen ja Jadon
Meronotilainen rakensi heidän vieressänsä, Gibeonin ja Mitspan
miehet, päämiehen istuimen tykönä, sillä puolella virtaa. **8** Hänen
vieressänsä rakensi Ussiel Harhakan kultasepän poika; hänen
vieressänsä rakensi Hanania yrtteinmyyjän poika; ja he rakensivat
Jerusalemia leviään muuriin asti. **9** Hänen vieressänsä rakensi
Rephaja Hurin poika, puolen Jerusalemin päämies. **10** Heidän
vieressänsä rakensi Jedaja Harumaphin poika, huoneensa
kohdalla; hänen vieressänsä rakensi Hattus, Hasabnejan poika.
11 Mutta Malkia Harimin poika ja Hasub Pahatmoabin poika

rakensivat toista kulmaa, niin myös Pätsitornin. **12** Hänen
vieressänsä rakensi Sallum Haloeksen poika, puolen Jerusalemin
päämies: hän itse ja hänen tyttärensä. **13** Laaksoportin rakensi
Hanun ja Sanoan asujamet; ne rakensivat sen ja panivat siihen
ovet, lukot ja teljet, ja tuhannen kyynärää muuria Sontaporttiin
asti. **14** Mutta Malkia Rekabin poika, viinamäen kulmakunnan
päämies, rakensi Sontaportin, hän rakensi sen ja pani siihen
ovet, lukot ja teljet. **15** Mutta Lähdeportin rakensi Sallun
Kolhosen poika, Mitspan kulmakunnan päämies; hän rakensi
ja katti sen, ja pani siihen ovet, lukot ja teljet; niin myös Selan
lammin muurin kuninkaan yrttitarhan tykönä, niihin astuimiin asti,
jotka tulevat alas Davidin kaupungista. **16** Hänen vieressänsä
rakensi Nehemia Asbukin poika, puolen Betsuurin päämies, aina
Davidin hautain kohdalle, ja kaivettuun lammikkoon asti väkeväin
huoneeseen asti. **17** Häntä likimpänä rakensivat Leviläiset,
Rehum Banin poika; hänen vieressänsä rakensi Hasabia, puolen
Kegilan päämies kulmakuntansa puolesta. **18** Häntä likimpänä
rakensivat heidän veljensä Bavai Hanadadin poika, toisen
puolen Kegilan päämies. **19** Hänen vieressänsä rakensi Eser
Jesuan poika, Mitspan päämies, toisen osan siinä kulmassa,
asehuoneen puolessa. **20** Häntä likinnä rakensi Baruk Sabbain
poika kiivaasti toisen osan kulmasta Eljasibin ylimmäisen papin
huoneen oveen asti. **21** Häntä likinnä rakensi Meremot Urian
poika, Hakkotsin pojan, toisen osan, Eljasibin huoneen ovesta
Eljasibin huoneen loppuun asti. **22** Ja hänen jälkeensä rakensivat
papit, miehet lakeudelta. **23** Heidän jälkeensä rakensi Benjamin
ja Hassub oman huoneensa kohdalla; heidän perässänsä rakensi
Asaria Maesejan poika, Ananian pojan, huoneensa tykönä.
24 Hänen jälkeensä rakensi Binnui Henadadin poika, toisen

osan, Asarian huoneesta niin loukkaasen ja hamaan kulmaan
asti. **25** Palal Usain poika loukasta vastaan ja tornia, joka
menee kuninkaan ylisestä huoneesta, joka oli vankikartanon
tykönä; hänen jälkeensä Pedaja Paroksen poika. **26** Mutta
Netinimit asuivat Ophelin tykönä Vesiporttiin asti itään päin,
josta torni käy ulos. **27** Sitälikin rakensivat Tekoalaiset toisen
osan, isoa tornia päin, kuin näkyy ulos, Opelin muuriin asti,
28 Mutta Hevosportin yläpuolelta rakensivat papit, jokainen
huoneensa kohdalla. **29** Heidän jälissänsä rakensi Zadok Immerin
poika, huoneensa kohdalla; hänen jälissänsä rakensi Semaja
Sekanian poika, Itäportin vartia. **30** Hänen jälissänsä rakensi
Hananian Selemian poika, ja Hanun kuudes Salaphin poika,
toisen osan; hänen jälissänsä rakensi Mesullam Berekian poika,
makaushuoneensa kohdalla. **31** Hänen jälissänsä rakensi Malkia
kultasepän poika, Netinimein ja kauppamiesten huoneesen
asti, Käräjäportin kohdalla, hamaan Kulmasaliin saakka. **32**
Kultasepät ja kauppamiehet rakensivat Kulmasalin välillä ja
Lammasporttiin asti.

4 Kuin Sanballat kuuli meidän muuria rakentavan, syttyi hän
vihaan ja närkästyi sangen suuresti, ja häpäisi Juudalaisia,
2 Ja puhui veljeinsä ja voimallisten edessä Samariassa ja
sanoi: mitä nämät voimattomat Juudalaiset tekevät? pitääkö
heille niin sallittaman? pitääkö heidän uhraaman? pitääkö
heidän sen täyttämän yhtenä päivänä? pitääkö heidän kiviä
eläväksi tekemän, jotka ovat tuhkaläjä ja palaneet? **3** Ja Tobia
Ammonilainen sanoi hänen jälkeensä: rakentakoot vapaasti;
jos ketut sinne menisivät, niin he kyllä jaottaisivat heidän
kivimuurinsa. **4** Kuule meidän Jumalamme, kuinka me olemme
katsotut ylön, ja käännä heidän häväistyksensä heidän päänsä

päälle, ja saata heitä häpiään vankeuden maassa. **5** Älä peitä
heidän pahoja tekojansa ja älä pyyhi heidän syntiänsä kasvois
edestä; sillä he ovat vihan matkaan saattaneet, rakentajain
läsnäollessa. **6** Mutta me rakensimme muurin ja panimme hänen
kaiketi yhteen hamaan puoliväliin asti; ja kansa sai sydämen
työtä tehdäksensä. **7** Kuin Sanballat ja Tobia ja Arabialaiset
ja Ammonilaiset ja Asdodilaiset kuulivat Jerusalemin muurit
korotetuksi, ja ruvetuksi haljenneita parantamaan, vihastuivat
he sangen suuresti. **8** Ja he kaikki tekivät liiton keskenänsä
tullaksensa sotimaan Jerusalemia vastaan, ja tekemään heille
kapinaa. **9** Mutta me rukoilimme meidän Jumalaamme ja
panimme vartiat öin ja päivin heitä vastaan, heidän tähtensä. **10**
Ja Juuda sanoi: kantajain voima on heikoksi tullut ja multaa
on niin paljo, ettemme saa rakentaa muuria. **11** Ja meidän
vihollisemme sanoivat: ei heidän pidä tietämän eli näkemän,
ennenkuin me olemme juuri heidän keskellänsä, tapamme
heidät ja estämme työn. **12** Ja kuin ne Juudalaiset, jotka
heidän tykönänsä asuivat, tulivat ja sanoivat meille kymmenen
kertaa: joka paikasta te vielä meidän tykömme palajatte; **13**
Niin minä lähetin kansan alas muurin taa tuiviin paikkoihin,
heidän sukukuntainsa jälkeen, miekkoinensa, keihäinensä ja
joutsinensa. **14** Ja minä katselin ja valmistin itseni, ja sanoin
ylimmäisille ja päämiehille, ja muulle kansalle: älkäät peljätkö
heitä, muistakaat suurta ja peljättävää Herraa, ja sotikaat teidän
veljeinne, poikainne, tytärtenne, emäntäinne ja kotonne edestä.
15 Mutta kuin meidän vihollisemme sen kuulivat, että me olimme
tietää saaneet, niin Jumala teki heidän neuvonsa tyhjäksi: ja
me palasimme kaikki muurin tykö, jokainen työhönsä. **16** Ja
tapahtui siitä päivästä, että toinen puoli nuoria miehiäni teki

työtä, ja toinen puoli piti keihäitä, kilpiä, joutsia ja rautapaitoja. Ja
päämiehet seisoivat koko Juudan huoneen takana. **17** Ne, jotka
rakensivat muuria ja kantoivat kuormia, ja jotka sälyttivät, yhdellä
kädellä he tekivät työtä ja toisessa pitivät aseen. **18** Ja jokaisella
joka siellä rakensi, oli miekka sidottu vyölle, ja niin he rakensivat.
Ja se joka soitti vaskitorvea, oli minun tykönäni. **19** Ja minä
sanoin ylimmäisille ja päämiehille ja muulle kansalle: työ on suuri
ja avara, ja me olemme hajalla muurin päällä, kaukana toinen
toisestamme; **20** Millä paikalla te kuulette vaskitorven äänen,
tulkaat sinne kokoon meidän tykömme: meidän Jumalamme sotii
meidän edestämme. **21** Niin tehkäämme siis työtä; ja toinen puoli
heistä piti keihäitä päivän koittamasta niin siihen saakka, että
tähdet näkyivät. **22** Ja minä myös sanoin siihen aikaan kansalle:
jokainen olkaan yötä palveliainsa kanssa keskellä Jerusalemia,
niin että me yöllä ottaisimme vaarin vartiosta ja päivällä työstä.
23 Mutta minä ja minun veljeni, ja minun palveliani ja vartiat, jotka
minua seurasivat, emme riisuneet vaatteitamme; ja jokaisella oli
hänen aseensa ja vesi.

5 Ja tapahtui sangen suuri kansan ja heidän vaimonsa huuto
Juudalaisia heidän veljiänsä vastaan. **2** Ja oli muutamia,
jotka sanoivat: meillä on poikia ja tyttäriä, ottakaamme siis
(niiden hinnalla) jyviä syödäksemme, että me eläisimme. **3**
Mutta monikahdat sanoivat: pankaamme meidän peltomme,
viinamäkemme ja huoneemme pantiksi, ja ottakaamme jyviä
tällä kalliilla ajalla. **4** Ja monikahdat sanoivat: me otimme rahaa
lainaksi kuninkaan veroksi, meidän peltoimme ja viinamäkeimme
päälle; **5** Sillä meidän ruumiimme on niinkuin veljeimmekin
ruumis ja meidän lapsemme niinkuin heidänkin lapsensa; mutta
katso, me heitämme poikamme ja tyttäremme orjuuteen, ja jo

parhaallansa ovat muutamat meidän tyttäristämme sorretut,
ja ei ole voimaa meidän käsissämme; meidän peltomme ja
viinamäkemme ovat joutuneet muille. **6** Kuin minä tämän puheen
ja heidän huutonsa kuulin, vihastuin minä sangen kovin. **7** Ja
minä ajattelin sydämessäni, ja nuhtelin ylimmäisiä ja päämiehiä
ja sanoin heille: tahdotteko te kukin veljeltänne korkoa ottaa?
Ja minä vein suuren joukon heitä vastaan, **8** Ja sanoin heille:
me olemme ostaneet veljemme Juudalaiset jälleen, jotka olivat
myydyt pakanoille, varamme jälkeen; ja te vielä nyt tahdotte
myydä veljenne, jotka meille myydyt ovat; niin he vaikenivat ja ei
taitaneet vastata. **9** Niin minä sanoin: ei se ole hyvä, minkä
te teette; eikö teidän pitäisi vaeltaman meidän Jumalamme
pelvossa, pakanain meidän vihollistemme häväistyksen tähden?
10 Minä myös ja minun veljeni ja palveliani olemme lainanneet
heille rahaa ja jyviä; mutta jättäkäämme pois tämä korko.
11 Antakaat heille tänäpänä heidän peltonsa, viinamäkensä,
öljypuunsa, huoneensa ja sadas osa rahasta, jyvistä, viinasta
ja öljystä, jonka te olette heiltä koroksi vaatineet. **12** Niin he
sanoivat: me annamme jälleen, ja emme ano heiltä mitään; me
teemme niinkuin sinä olet sanonut. Ja minä kutsuin papit ja
vannotin heitä, että heidän piti niin tekemän. **13** Minä pudistin
myös helmani ja sanoin: noin Jumala pudistakoon jokaisen
miehen huoneestansa ja työstänsä, joka ei tätä sanaa pidä, ja
tulkoon niin pudistetuksi ja tyhjäksi. Ja kansa sanoi: amen! Ja he
kiittivät Herraa; ja kansa teki niin. **14** Ja siitä ajasta, kuin minua
käskettiin olla heidän päämiehensä Juudan maassa, joka oli siitä
kahdestakymmenennestä vuodesta niin toiseenneljättäkymmentä
kuningas Artahsastan vuoteen, kahdestatoistakymmenessä
ajastajassa, minä ja minun veljeni emme syöneet päämiehen

ruokaa. **15** Sillä ne päämiehet, jotka ennen minua olivat, ne
olivat raskauttaneet kansaa ja ottaneet leipää ja viinaa heiltä,
ja vielä sitte neljäkymmentä sikliä hopiaa, ja olivat antaneet
palveliainsa tehdä väkivaltaa kansalle; mutta en minä niin tehnyt
Jumalan pelvon tähden. **16** Ja minä tein myös työtä muurissa, ja
en ostanut yhtään peltoa; ja kaikkein minun palveliaini täytyi tulla
sinne kokoon työhön. **17** Vielä päälliseksi oli myös Juudalaisia ja
ylimmäisiä sata ja viisikymmentä minun pöytäni tykönä, jotka
olivat tulleet minun tyköni pakanoista, jotka ovat tässä meidän
ympärillämme. **18** Ja minulle valmistettiin joka päivä yksi härkä,
ja kuusi valittua lammasta, ja lintuja, ja erilaisia viinoja yltäkyllä
joka kymmenes päivä; ja en minä kuitenkaan anonut päämiehen
ruokaa, sillä raskas orjuus oli tällä kansalla. **19** Minun Jumalani,
muista minulle hyväksi kaikki, minkä minä olen tehnyt tälle
kansalle.

6 Kuin Sanballat, Tobia ja Gesem Arabialainen, ja muut meidän
vihollisemme kuulivat minun muurit rakentaneeksi, ja ettei yhtään
rakoa siihen jäänyt, (vaikka en minä vielä ollut pannut portteja
siallensa); **2** Niin Sanballat ja Gesem lähettivät minun tyköni
nämät sanat: tule, ja kokoontukaamme maakyliin Onon laaksoon;
mutta he ajattelivat minulle tehdä pahaa. **3** Mutta minä lähetin
heille sanansaattajat, sanoen: minulla on sangen suuri työ
tehtävänä, en minä saa tulla alas. Miksi pitäis työ lakkaaman,
minun jättäissäni sitä ja tullessani alas teidän tykönne? **4**
Ja he lähettivät minun tyköni täyttä neljä kertaa sillä tavalla;
ja minä vastasin heitä jälleen sillä tavalla. **5** Niin Sanballat
lähetti viidennen kerran palveliansa minun tyköni avoimen kirjan
kanssa kädessänsä, **6** Jossa näin oli kirjoitettu: se on pakanain
eteen tullut, ja Gasmu on sanonut, että sinä ja Juudalaiset

ajattelette luopua pois: ja sentähden sinä rakennat muureja;
ja sinä tahdot olla heidän kuninkaansa tässä asiassa. **7** Ja
sinä olet toimittanut prophetat jotka sinua pitää kuuluttaman
Jerusalemissa ja sanoman: hän on Juudalaisten kuningas. Ja
nyt pitää se asia tuleman kuninkaan eteen; sentähden tule nyt
ja pitäkäämme neuvoa toinen toisemme kanssa siitä asiasta.
8 Mutta minä lähetin hänen tykönsä ja annoin hänelle sanoa:
ei se ole niin tapahtunut kuin sinä sanot; vaan sinä olet sen
ajatellut omasta sydämestäs. **9** Sillä he kaikki tahtoivat meitä
peljättää, ja ajattelivat: heidän kätensä pitää väsymän työstä,
ettei he enää työtä tekisi. Nyt siis vahvista minun käteni! **10**
Ja minä tulin Semajan huoneesen, Delajan pojan, Mehetabelin
pojan, joka oli sulkenut itsensä sisälle. Ja hän sanoi: käykäämme
kokoon Jumalan huoneesen keskelle templiä ja sulkekaamme
templin ovet; sillä he tulevat tappamaan sinua, ja he tulevat
yöllä sinua tappamaan. **11** Minä vastasin; pitääkö senkaltaisen
miehen kuin minä olen pakeneman? ja kuka olis niinkuin minä,
joka menis templiin, että hän sais elää? En minä mene sinne.
12 Sillä katso, minä ymmärsin hyvin, ettei Jumala ollut häntä
lähettänyt; vaan hän ennusti minua vastaan, sillä Tobia ja
Sanballat olivat palkanneet hänen. **13** Sentähden hän oli palkattu,
että minä olisin peljännyt ja olisin niin tehnyt, ja syntiä tehnyt,
että he olisivat saaneet pahan huudon, jolla he olisivat minua
häväisseet. **14** Minun Jumalani! muista Tobiaa ja Sanballatia
näiden heidän töidensä jälkeen, ja Noadiaa naisprophetaa ja
muita prophetaita jotka minua tahtoivat peljättää. **15** Ja muuri tuli
valmiiksi viidennellä päivällä kolmattakymmentä Elulin kuuta,
kahden päivän kuudettakymmentä kuluttua. **16** Niin tapahtui,
että kuin kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, niin kaikki

pakanat pelkäsivät, jotka meidän ympärillämme olivat, ja he
hämmästyivät kovin keskenänsä; sillä he ymmärsivät tämän työn
olevan meidän Jumalaltamme. **17** Ja siihen aikaan oli monta
Juudan ylimmäisistä siellä, joiden kirjat menivät usein Tobialle ja
Tobian kirjat heidän tykönsä. **18** Sillä monta oli Juudalaisista,
jotka olivat vannoneet hänen kanssansa; sillä hän oli Sekanian
Aran pojan vävy, ja hänen pojallansa Johananilla oli Mesullamin
Berekian pojan tytär. **19** Ja he puhuivat hyvin minun edessäni
hänestä ja veivät minun puheeni hänen tykönsä; niin Tobia
lähetti kirjan minulle peljättääksensä minua.

7 Mutta sittekuin muurit olivat rakennetut, panin minä portit; ja
toimitettiin ovenvartiat, veisaajat ja Leviläiset. **2** Ja minä käskin
veljeäni Hanania, ja Hananiaa, linnan vanhinta Jerusalemissa
(sillä hän oli uskollinen ja Jumalaa pelkääväinen mies monen
suhteen), **3** Ja sanoin heille: ei Jerusalemin portteja ennen
pidä avattaman, kuin aurinko lämpiää, ja kuin vielä työtä
tehdään, niin pitää portit pantaman kiinni ja teljettämän. Ja
vartiat asetettiin Jerusalemin asuvaisista jokainen paikkaansa,
ja kukin oman huoneensa kohdalle; **4** Sillä kaupunki oli avara
ja suuri, mutta kansaa oli siinä vähän; ja ei olleet huoneet
rakennetut. **5** Ja minun Jumalani lykkäsi mieleeni, että minä
kokosin ylimmäiset ja päämiehet ja kansan, ja luin heidät;
ja minä löysin heidän mieslukunsa kirjan, jotka ennen olivat
tulleet vankeudesta, ja minä löysin siinä kirjoitettuna. **6** Nämät
ovat maakunnan lapset, jotka palasivat poisviedyistä vangeista,
jotka Nebukadnetsar Babelin kuningas oli vienyt pois; ja he
palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, jokainen kaupunkiinsa, **7**
Jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemia, Asarian, Raamian,
Nahamanin, Mordekain, Bilsan, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja

Baenan kanssa. Tämä on Israelin miesten luku: **8** Baroksen
lapsia, kaksituhatta, sata ja kaksikahdeksattakymmentä; **9**
Sephatian lapsia, kolmesataa ja kaksikahdeksattakymmentä;
10 Aran lapsia, kuusisataa ja kaksikuudettakymmentä; **11**
Pahatmoabin lapsia, Jesuan ja Joabin lasten seassa, kaksituhatta,
kahdeksansataa ja kahdeksantoistakymmentä; **12** Elamin lapsia,
tuhannen, kaksisataa ja neljäkuudettakymmentä; **13** Sattun lapsia,
kahdeksansataa ja viisiviidettäkymmentä; **14** Sakkain lapsia
seitsemänsataa ja kuusikymmentä; **15** Binnuin lapsia, kuusisataa
ja kahdeksanviidettäkymmentä; **16** Bebain lapsia, kuusisataa ja
kahdeksankolmattakymmentä; **17** Asgadin lapsia, kaksituhatta,
kolmesataa ja kaksikolmattakymmentä; **18** Adonikamin lapsia,
kuusisataa ja seitsemänseitsemättäkymmentä; **19** Bigvain lapsia,
kaksituhatta ja seitsemänseitsemättäkymmentä; **20** Adinin
lapsia, kuusisataa ja viisikuudettakymmentä; **21** Aterin lapsia
Hiskiasta, yhdeksänkymmentä ja kahdeksan; **22** Hasumin
lapsia, kolmesataa ja kahdeksankolmattakymmentä; **23** Besain
lapsia, kolmesataa ja neljäkolmattakymmentä; **24** Hariphin
lapsia, sata ja kaksitoistakymmentä; **25** Gibeonin lapsia,
yhdeksänkymmentä ja viisi; **26** Betlehemin ja Netophan miehiä
sata ja kahdeksanyhdeksättäkymmentä; **27** Anatotin miehiä,
sata ja kahdeksankolmattakymmentä; **28** Betasmavetin miehiä,
kaksiviidettäkymmentä; **29** Kirjatjearimin, Kaphiran ja Beerotin
miehiä, seitsemänsataa ja kolmeviidettäkymmentä; **30** Raman
ja Gabaan miehiä, kuusisataa ja yksikolmattakymmentä; **31**
Mikmaan miehiä, sata ja kaksikolmattakymmentä; **32** Betelin
ja Ain miehiä, sata ja kolmekolmattakymmentä; **33** Toisen
Nebon miehiä, kaksikuudettakymmentä; **34** Toisen Elamin
lapsia, tuhannen, kaksisataa ja neljäkuudettakymmentä; **35**

Harimin lapsia, kolmesataa ja kaksikymmentä; **36** Jerihon lapsia,
kolmesataa ja viisiviidettäkymmentä; **37** Lodin, Hadadin ja
Onon lapsia, seitsemänsataa ja yksikolmattakymmentä; **38**
Senaan lapsia, kolmetuhatta, yhdeksänsataa ja kolmekymmentä;
39 Papit: Jedajan lapsia Jesuan huoneesta, yhdeksänsataa
ja kolmekahdeksattakymmentä; **40** Immerin lapsia, tuhannen
ja kaksikuudettakymmentä; **41** Pashurin lapsia, tuhannen,
kaksisataa ja seitsemänviidettäkymmentä; **42** Harimin
lapsia, tuhannen ja seitsemäntoistakymmentä; **43** Leviläiset:
Jesuan lapsia Kadmielista Hodevan lasten seasta,
neljäkahdeksattakymmentä; **44** Veisaajat: Asaphin lapsia,
sata ja kahdeksanviidettäkymmentä; **45** Ovenvartiat olivat
Sallumin lapset, Aterin lapset, Talmonin lapset, Akkubin
lapset, Hatitan lapset, Sobain lapset, (kaikki yhteen) sata
ja kahdeksanneljättäkymmentä; **46** Netinimit: Zihan lapset,
Hasuphan lapset, Taboatin lapset, **47** Keroksen lapset, Sian
lapset, Padonin lapset, **48** Libanan lapset, Hagaban lapset,
Salmain lapset, **49** Hananin lapset, Giddelin lapset, Gaharin
lapset, **50** Reajan lapset, Resinin lapset, Nekodan lapset, **51**
Gassamin lapset, Ussan lapset, Passean lapset, **52** Besain
lapset, Megunimin lapset, Nephusesimin lapset, **53** Bakbukin
lapset, Haguphan lapset, Harhurin lapset, **54** Batslitin lapset,
Mehidan lapset, Harsan lapset, **55** Barkoksen lapset, Siseran
lapset, Thaman lapset, **56** Netsian lapset, Hatiphan lapset. **57**
Salomon palveliain lapsia oli: Sotain lapset, Sopheretin lapset,
Peridan lapset, **58** Jaelan lapset, Darkonin lapset, Giddelin lapset,
59 Sephatian lapset, Hattilin lapset, PokeretZebaimin lapset,
Amonin lapset. **60** Kaikkia Netinimein ja Salomon palveliain
lapsia oli (yhteen) kolmesataa, yhdeksänkymmentä ja kaksi. **61**

Ja nämä menivät ylös Telmelasta, Telharsasta: Kerubi, Addon ja
Immer; mutta ei he tietäneet isäinsä huonetta taikka siementänsä,
olivatko he Israelista: **62** Delajan lapset, Tobian lapset, Nekodan
lapset, kuusisataa ja kaksiviidettäkymmentä; **63** Ja papeista:
Hobajan lapset, Hakkotsin lapset, Barsillain lapset, joka otti
emännän Barsillain Gileadilaisen tyttäristä, ja kutsuttiin sitte
heidän nimellänsä. **64** Nämä etsivät sukukuntansa polvilukukirjaa;
ja ettei sitä löydetty, hyljättiin he pappeudesta. **65** Ja Tirsata sanoi
heille, ettei heidän pitänyt syömän siitä kaikkein pyhimmästä,
ennenkuin pappi seisois valkeudessa ja täydellisyydessä.
66 Koko joukko yhteen oli kaksiviidettäkymmentä tuhatta,
kolmesataa ja kuusikymmentä, **67** Paitsi heidän palvelioitansa
ja piikojansa, joita oli seitsemäntuhatta, kolmesataa ja
seitsemänneljättäkymmentä. Niin myös heidän seassansa oli
veisaajia, miehiä ja vaimoja, kaksisataa ja viisiviidettäkymmentä;
68 Seitsemänsataa ja kuusineljättäkymmentä hevoista;
kaksisataa ja viisiviidettäkymmentä muulia; **69** Neljäsataa ja
viisineljättäkymmentä kamelia; kuusituhatta, seitsemänsataa ja
kaksikymmentä aasia. **70** Ja muutamat ylimmäistä isistä antoivat
rakennukseen: Tirsata antoi tavaraksi tuhannen kultapenninkiä,
viisikymmentä maljaa, viisisataa ja kolmekymmentä papin
hametta. **71** Ja muutamat ylimmäisistä isistä antoivat rakennuksen
tavaraksi kaksikymmentä tuhatta kultapenninkiä, kaksituhatta
ja kaksisataa leiviskää hopiaa. **72** Ja muu kansa antoi
kaksikymmentä tuhatta kultapenninkiä, ja kaksituhatta leiviskää
hopiaa, ja seitsemänseitsemättäkymmentä papin hametta. **73** Ja
papit, Leviläiset, ovenvartiat, veisaajat, ja muutamat kansasta ja
Netinimit ja koko Israel asuivat kaupungeissa. Ja seitsemännen
kuukauden lähestyessä olivat Israelin lapset kaupungeissa.

8 Sitte kokoontui kaikki kansa niinkuin yksi mies sille kadulle,
joka on Vesiportin edessä, ja sanoivat Esralle, kirjanoppineelle,
että hän tois Moseksen lakikirjan, jonka Herra oli Israelille
käskenyt. **2** Ja Esra pappi toi lakikirjan kansan eteen, sekä
miesten että vaimoin, ja kaikkein jotka ymmärtää ja kuulla
taisivat, ensimäisenä päivänä seitsemättä kuuta. **3** Ja hän luki
siitä kadulla Vesiportin edessä aamusta hamaan puolipäivään
asti miesten ja vaimoin edessä, ja jokaisen joka ymmärtää taisi;
ja kaiken kansan korvat olivat lakikirjaan käännetyt. **4** Ja Esra,
kirjanoppinut, seisoi korkialla puuistuimella, jonka he sitä varten
olivat tehneet; ja Mattitia, Sema, Anaja, Uria, Hilkia ja Maeseja
seisoivat hänen vieressänsä hänen oikialla puolellansa; ja
hänen vasemmalla puolellansa seisoivat Pedaja, Misael, Malkia,
Hasum, Hasbaddana, Sakaria ja Mesullam. **5** Ja Esra avasi
kirjan kaiken kansan edessä; sillä hän seisoi ylempänä kaikkea
kansaa. Ja kuin hän sen avasi, niin seisoi kaikki kansa. **6** Ja Esra
kiitti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kansa vastasi nostetuilla
käsillä: amen! ja he kumarsivat ja rukoilivat Herraa kasvoillansa
maassa. **7** Ja Jesua, Bani, Serebia, Jamin, Akub, Sabtai, Hodija,
Maeseja, Kelita, Asaria, Josabad, Hanan, Pelaja ja Leviläiset
opettivat kansan lakia ymmärtämään; ja kansa seisoi alallansa. **8**
Ja he lukivat Jumalan lakikirjan selkiästi ja niin ymmärrettävästi,
että he ymmärsivät, mitä luettiin. **9** Ja Nehemia, joka on Tirsata,
ja Esra pappi, kirjanoppinut, ja Leviläiset jotka kansan opettivat
ymmärtämään, sanoivat kansalle: tämä päivä on pyhä Herralle
teidän Jumalallenne: älkäät murehtiko ja älkäät itkekö! sillä
kuin kansa kuuli lain sanat, niin he kaikki itkivät. **10** Ja hän
sanoi heille: menkäät ja syökäät lihavaa, ja juokaat makiaa, ja
lähettäkäät niille myös osa, joilla ei mitään ole valmistettu; tämä

päivä on pyhä meidän Herrallemme, sentähden älkäät murehtiko;
sillä Herran ilo on teidän väkevyytenne. **11** Ja Leviläiset vaikittivat
kaiken kansan ja sanoivat: olkaat ääneti, sillä tämä päivä on
pyhä, älkäät murehtiko! **12** Ja kaikki kansa meni syömään ja
juomaan, ja lähettämään osia ulos, ja tekivät suuren ilon; sillä
he olivat ymmärtäneet ne sanat, jotka heille olivat ilmoitetut.
13 Toisena päivänä tulivat ylimmäiset isät kaikesta kansasta,
papit ja Leviläiset kokoon, Esran kirjanoppineen tykö, oppimaan
lain sanoja. **14** Ja he löysivät laissa kirjoitetun, että Herra oli
käskenyt Moseksen kautta Israelin lasten asua lehtimajoissa
seitsemännen kuun juhlalla. **15** Ja he antoivat sen julkisesti
ilmoittaa ja kuuluttaa kaikissa kaupungeissansa ja Jerusalemissa,
ja sanoa: menkäät ulos vuorelle ja tuokaat öljypuun oksia,
balsamipuun oksia, myrrhamipuun oksia, palmupuun oksia ja
paksuista puista oksia, tehdäksenne majoja, niinkuin kirjoitettu
on. **16** Ja kansa menivät ulos ja toivat, ja tekivät itsellensä
lehtimajoja, jokainen kattonsa päälle ja kartanoihinsa, ja Jumalan
huoneen kartanoihin, ja Vesiportin kadulle, ja Ephraimin portin
kadulle. **17** Ja kaikki kansa, joka palannut oli vankeudesta, teki
lehtimajoja ja asui niissä; sillä ei Israelin lapset niin olleet tehneet
hamasta Josuan Nunin pojan ajasta niin siihen päivään asti.
Ja siinä oli sangen suuri ilo. **18** Ja luettiin joka päivä Jumalan
lakikirjaa, ensimmäisestä päivästä niin viimeiseen. Ja he pitivät
juhlaa seitsemän päivää ja kahdeksantena päivänä päätöksen,
tavan jälkeen.

9 Neljäntenä päivänä kolmattakymmentä tätä kuuta tulivat
Israelin lapset kokoon, paastoten, säkeissä, ja multaa päällänsä.
2 Ja he eroittivat Israelin siemenen kaikista muukalaisista
lapsista; ja he tulivat edes ja tunnustivat syntinsä ja isäinsä pahat

teot. **3** Ja he nousivat ylös siallensa, ja heidän edessänsä luettiin
neljä kertaa päivässä Herran heidän Jumalansa lakikirjasta; ja
he tunnustivat, ja rukoilivat Herraa Jumalaansa neljä kertaa
päivässä. **4** Ja Leviläisten korkopaikalle nousivat Jesua, Bani,
Kadmiel, Sebania, Bunni, Serebia, Bani ja Kenani, ja huusivat
suurella äänellä Herran Jumalansa tykö. **5** Ja Leviläiset
Jesua, Bani, Kadmiel, Hasabnea, Serebia, Hodia, Sebania ja
Petahia sanoivat: nouskaat, kiittäkäät Herraa teidän Jumalaanne
ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Ja sinun kunnias nimi kiitetään,
joka on korotettu ylitse kaiken siunauksen ja kiitoksen. **6** Sinä olet
Herra yksinäs, sinä olet luonut taivaat ja taivasten taivaat kaiken
heidän sotaväkensä kanssa, maan ja kaikki, mitä sen päällä on,
meret ja kaikki, mitä niissä on; ja sinä teet kaikki nämät eläväksi;
ja taivaan sotajoukot kumartaen rukoilevat sinua. **7** Sinä olet
Herra Jumala, joka valitsit Abramin, ja johdatit hänen Kaldean
Uurista ja nimitit hänet Abrahamiksi, **8** Ja löysit hänen sydämensä
uskolliseksi sinun edessäs, ja teit liiton hänen kanssansa,
antaakses hänen siemenellensä Kanaanealaisten, Hetiläisten,
Amorilaisten, Pheresiläisten, Jebusilaisten ja Girgasilaisten
maan, ja olet pitänyt sanas, sillä sinä olet vanhurskas; **9** Ja sinä
näit isäimme viheliäisyyden Egyptissä, ja kuulit heidän huutonsa
Punaisen meren tykönä, **10** Ja teit tunnustähtejä ja ihmeitä
Pharaolle, ja kaikissa hänen palvelioissansa, ja kaikessa hänen
maansa kansassa; sillä sinä tiesit heidän ylpiäksi heitä vastaan;
ja teit itselles nimen, niinkuin se tänäkin päivänä on. **11** Ja sinä
jaoit meren heidän edessänsä, niin että he kuivalla menivät
keskitse meren; ja heidän vainoojansa heitit sinä syvyyteen,
niinkuin kiven väkeviin vesiin. **12** Ja päivällä sinä johdatit heitä
pilven patsaalla ja yöllä tulen patsaalla, valaisten heille tietä, jota

he vaelsivat. **13** Sinä tulit Sinain vuorelta alas ja puhuit heidän
kanssansa taivaasta, ja annoit heille oikiat tuomiot ja totisen lain,
hyvät säädyt ja käskyt, **14** Ja ilmoitit heille pyhän sabbatis, ja
annoit heille käskyt, säädyt ja lain palvelias Moseksen kautta. **15**
Ja annoit heille leipää taivaasta, kuin he isosivat, ja annoit veden
vuotaa kalliosta, kuin he janosivat; ja puhuit heille, että heidän
piti menemän ja omistaman maan, jonka tähden sinä nostit kätes
antaakses sen heille. **16** Mutta he ja meidän isämme tulivat
ylpeiksi ja kovakorvaisiksi, ettei he totelleet sinun käskyjäs. **17**
Ja eipä he tahtoneet kuullakaan, ja ei he ajatelleet niitä ihmeitä,
jotka sinä teit heidän kanssansa; vaan he tulivat uppiniskaisiksi
ja asettivat päämiehen palataksensa takaperin orjuuteensa,
vastahakoisuudessansa; mutta sinä Jumala olet anteeksiantaja,
armollinen, laupias ja pitkämielinen, sangen suuri laupiudesta, ja
et sinä heitä hyljännyt. **18** Vaikka he tekivät valetun vasikan ja
sanoivat: tämä on sinun Jumalas, joka sinun johdatti Egyptistä,
ja tekivät suuren häväistyksen; **19** Et sinä kuitenkaan heitä
hyljännyt korvessa, sinun suuren laupiutes tähden. Ja pilven
patsas ei mennyt heiltä pois päivällä, johdattamasta heitä tiellä,
eikä tulen patsas yöllä, valaisemasta heille tietä, jota he vaelsivat.
20 Ja sinä annoit heille hyvän henkes opettamaan heitä; et
sinä myös kieltänyt mannaas heidän suustansa, ja sinä annoit
heille vettä heidän janossansa. **21** Sinä ravitsit heitä korvessa
neljäkymmentä ajastaikaa, ettei heiltä mitään puuttunut; ei heidän
vaatteensa vanhentuneet, eikä heidän jalkansa ajettuneet. **22**
Sinä annoit heille valtakunnat ja kansat, ja jaoit heidät sinne
ja tänne, omistamaan Sihonin maata, ja Hesbonin kuninkaan
maata ja Ogin Basanin kuninkaan maata. **23** Ja sinä enensit
heidän lapsensa niinkuin tähdet taivaassa, ja veit heidät siihen

maahan, josta sinä heidän isillensä sanonut olit, että heidän
piti sinne menemän ja omistaman. **24** Ja lapset menivät ja
omistivat maan; ja sinä nöyryytit Kanaanealaisten maan asujamet
heidän edessänsä, ja annoit heitä heidän käsiinsä, niin myös
heidän kuninkaansa ja maan kansat, tehdä heille oman tahtonsa
perään. **25** Ja he voittivat vahvat kaupungit ja lihavan maan,
ja omistivat huoneet täynnä kaikkinaista viljaa, vuojonkivisiä
kaivoja, viinamäkiä ja öljymäkiä ja paljon hedelmällisiä puita.
Ja he söivät ja ravittiin, ja lihoivat, ja elivät herkullisesti sinun
suuresta hyvyydestäs. **26** Mutta he tulivat tottelemattomiksi ja
vastahakoisiksi sinua vastaan, ja heittivät sinun lakis selkänsä
taa, ja tappoivat sinun prophetas, jotka heidän edessänsä
todistivat, että he olisivat kääntyneet sinun tykös; ja he suuresti
häpäisivät sinua. **27** Sentähden sinä annoit heitä vihollistensa
käsiin, jotka heitä ahdistivat. Ja he huusivat sinua ahdistuksensa
aikana, ja sinä kuulit taivaasta heitä, ja laupiutes tähden annoit
sinä heille pelastajat, jotka heitä auttivat vihollistensa käsistä. **28**
Mutta kun he lepoon tulivat, palasivat he pahaa tekemään sinun
edessäs: niin sinä hylkäsit heitä vihollistensa käsiin, jotka heitä
hallitsivat. Niin he käänsivät heitänsä ja taas huusivat sinua, ja
sinä kuulit heitä taivaasta ja pelastit heitä monta aikaa, sinun
suuren laupiutes tähden. **29** Ja sinä annoit heille tiettäväksi
tehdä, että heidän piti kääntämän itsensä sinun lakis tykö; mutta
he olivat ylpiät ja ei totelleet sinun käskyjäs, ja syntiä tekivät
sinun tuomiotas vastaan, joita jos ihminen tekee, hän elää
niissä; ja he käänsivät hartionsa ja kovensivat niskansa, ja ei
totelleet. **30** Ja sinä kärsit heitä monta ajastaikaa, ja annoit
heille tehdä tiettäväksi henkes kautta sinun prophetaissas;
mutta ei he ottaneet korviinsa; sentähden sinä annoit heitä

maan kansain käsiin. **31** Mutta suuren laupiutes tähden et sinä
heitä peräti teloittanut eli hyljännyt; sillä sinä olet armollinen ja
laupias Jumala. **32** Nyt meidän Jumalamme! sinä suuri Jumala,
väkevä ja peljättävä, joka pidät liiton ja laupiuden, älä vähäksy
kaikkia niitä vaivoja, jotka meille ja meidän kuninkaillemme,
päämiehillemme, papeillemme, prophetaillemme, isillemme ja
kaikelle sinun kansalles, Assurin kuninkaan ajasta niin tähän
päivään asti, tapahtuneet ovat. **33** Sinä olet vanhurskas kaikissa
niissä, mitkä sinä meidän päällemme olet tuonut; sillä sinä olet
oiken tehnyt, mutta me olemme olleet jumalattomat. **34** Ja
meidän kuninkaamme, päämiehemme, meidän pappimme ja
isämme ei ole tehneet sinun lakis jälkeen, eikä lukua pitäneet
sinun käskyistäs ja todistuksistas, joita annoit heille ilmoitettaa.
35 Ja ei he palvelleet sinua valtakunnassansa ja sinun suuressa
hyvyydessäs, jonka sinä annoit heille, ja siinä avarassa ja
lihavassa maassa, jonkas annoit heidän eteensä; ja ei he
palanneet pahoista töistänsä. **36** Katso, me olemme palveliat
tänäpänä; ja siinä maassa, jonka annoit meidän isillemme,
että he olisivat syöneet hänen hedelmiänsä ja hyvyyttänsä,
katso, siinä me olemme palveliat. **37** Ja se enentää tulonsa
kuninkaille, jotka panit meidän päällemme meidän synteimme
tähden; ja he hallitsevat meidän ruumiimme ja karjamme oman
tahtonsa jälkeen, ja me olemme juuri suuressa tuskassa. **38**
Ja näissä kaikissa teemme me vahvan liiton, ja kirjoitamme
sen, ja annamme meidän päämiestemme, Leviläistemme sen
sinetillänsä vahvistaa.

10 Ja ne, jotka sinettinsä painoivat, olivat Nehemia Tirsata
Hakalian poika, ja Zidkia, **2** Seraja, Asaria, Jeremia, **3** Pashur,
Amaria, Malkia, **4** Hattus, Sebania, Malluk, **5** Harim, Meremot,

Obadia, **6** Daniel, Ginnetun, Baruk, **7** Mesullam, Abia, Mijamin,
8 Maasia, Bilgai ja Semaja: ne olivat papit. **9** Mutta Leviläiset
olivat: Jesua Asanian poika, Binnui, Henadadin lapsista, Kadmiel,
10 Ja heidän veljensä: Sebania, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
11 Miika, Rehob, Hasabia, **12** Sakkur, Serebia, Sebania, **13**
Hodia, Bani ja Beninu, **14** Kansan päämiehet olivat: Paros,
Pahatmoab, Elam, Sattu, Bani, **15** Bunni, Asgad, Bebai, **16**
Adonia, Bigvai, Adin, **17** Ater, Hiskia, Assur, **18** Hodia, Hasum,
Betsai, **19** Hariph, Anatot, Neubai, **20** Magpias, Mesullam, Hesir,
21 Mesesabel, Zadok, Jaddua, **22** Pelatia, Hanan, Anaja, **23**
Hosea, Hanania, Hasub, **24** Halohes, Pilha, Sobek, **25** Rehum,
Hasabna, Maeseja, **26** Ahia, Hanan, Anan, **27** Malluk, Harim ja
Baena; **28** Ja muu kansa, papit, Leviläiset, ovenvartiat, veisaajat,
Netinimit ja kaikki, jotka olivat erinneet maan kansoista Jumalan
lain tykö vaimoinsa, poikainsa ja tytärtensä kanssa, ja kaikki,
jotka sen ymmärtää taisivat. **29** Ja heidän voimallisensa ottivat
veljeinsä puolesta sen vastaan. Ja he tulivat vannomaan ja
lupaamaan valallansa, vaeltaaksensa Jumalan laissa, joka heille
oli annettu Moseksen Jumalan palvelian kautta, pitääksensä ja
tehdäksensä kaikki Herran meidän Jumalamme käskyt, tuomiot
ja säädyt; **30** Ja ettei meidän pidä antaman maan kansoille
tyttäriämme, emmekä myös ota pojillemme heidän tyttäriänsä.
31 Ja jos maan kansa tuo sabbatina kauppakalua ja kaikkinaista
vuoden tuloa myytäväksi, niin emme ota heiltä sabbatina ja
pyhäpäivänä; ja että me seitsemännen vuoden annamme olla
vapaana kaikista rasituksista; **32** Ja panemme käskyn itse
päällemme, että annamme kolmannen osan yhdestä siklistä
ajastajasta Jumalamme huoneen palvelukseen: **33** Näkyleiväksi,
alinomaiseksi ruokauhriksi, alinomaiseksi polttouhriksi, sabbatina,

uusilla kuilla ja juhlapäivinä, ja pyhitetyille, ja syntiuhriksi,
jolla Israel sovitetaan, ja kaikkinaiseksi tarpeeksi Jumalamme
huoneessa. **34** Ja me heitimme arpaa pappein, Leviläisten
ja kansan välillä halkouhrista, joita joka vuosi piti vietämän
meidän Jumalamme huoneesen, isäimme huonetten jälkeen,
määrätyillä ajoilla poltettaa Herran meidän Jumalamme alttarilla,
niinkuin laissa kirjoitettu on; **35** Ja että me joka vuosi
tuomme maamme esikoisia ja kaikkinaisten puiden ensimäisiä
hedelmiä Herran huoneesen; **36** Ja esikoiset pojistamme
ja eläimistämme, niinkuin laissa kirjoitettu on; ja esikoiset
härjistämme ja lampaistamme, että meidän pitää viemän meidän
Jumalamme huoneesen papeille, jotka palvelevat Jumalamme
huoneessa. **37** Ja meidän pitää viemän taikinasta ensimäisen,
ja ylennyksemme, ja kaikkinaisia puun hedelmiä, viinaa ja
öljyä papeille, meidän Jumalamme huoneen kammioihin, ja
Leviläisille kymmenykset meidän maastamme, että Leviläiset
kaikissa kaupungeissa pitää saaman kymmenykset meidän
työstämme. **38** Ja papin Aaronin pojan pitää myös saaman
Leviläisten kanssa heidän kymmenyksistänsä, ja Leviläisten
pitää viemän kymmenyksistänsä kymmenennen osan meidän
Jumalamme huoneesen, tavarahuoneen kammioihin. **39** Sillä
Israelin lapset ja Levin lapset piti myös viemän jyväin, viinan ja
öljyn ylennyksen kammioihin; ja siellä pitää oleman pyhät astiat,
ja papit, jotka palvelevat, ja ovenvartiat, ja veisaajat. Ja emme
luovu meidän Jumalamme huoneesta.

11 Ja kansan päämiehet asuivat Jerusalemissa; mutta
muu kansa heitti arpaa, saattaaksensa yhden kymmenestä
asumaan Jerusalemiin, siihen pyhään kaupunkiin, mutta
yhdeksän osaa kaupungeissa. **2** Ja kansa siunasi kaikkia

niitä miehiä, jotka mielistyivät asumaan Jerusalemissa. **3**
Nämä ovat maakunnan päämiehet, jotka asuivat Jerusalemissa;
mutta Juudan kaupungeissa asui itsekukin omaisuuudessansa
kaupungeissansa: Israel, papit, Leviläiset, Netinimit ja Salomon
palveliain lapset. **4** Ja Jerusalemissa asuivat muutamat Juudan
ja Benjaminin lapsista. Juudan lapsista: Ataja Ussian poika,
Sakarian pojan, Amarian pojan, Sephatian pojan, Mahalaleelin
pojan, Peretsen lapsista, **5** Ja Maeseja Barukin poika, Kolhosen
pojan, Hasajan pojan, Adajan pojan, Jojaribin pojan, Sakarian
pojan, Silomin pojan, **6** Kaikki Peretsen lapset, jotka asuivat
Jerusalemissa, neljäsataa ja kahdeksanseitsemättäkymmentä
vahvaa miestä. **7** Nämät olivat Benjaminin lapset: Sallu
Mesullamin poika, Joedin pojan, Pedajan pojan, Kolajan pojan,
Maasejan pojan, Itielin pojan, Jesajan pojan; **8** Ja hänen jälkeensä
Gabbai, Sallai, yhdeksänsataa ja kahdeksankolmattakymmentä;
9 Ja Joel Sikrin poika oli heidän esimiehensä, ja Juuda Senuan
poika oli toisena kaupungin päällä. **10** Papeista, Jedaja Jojaribin
poika, Jakin, **11** Seraja Hilkian poika, Mesullamin pojan, Zadokin
pojan, Merajotin pojan, Ahitobin pojan, Jumalan huoneen
päämies, **12** Ja heidän veljiänsä, jotka huoneessa työtä tekivät, oli
kahdeksansataa ja kaksikolmattakymmentä; ja Adaja Jerohamin
poika, Pelalian pojan, Amsin pojan, Sakarian pojan, Pashurin
pojan, Malkian pojan, **13** Ja hänen veljensä isäin päämiehet
kaksisataa ja kaksiviidettäkymmentä; ja Amasia Asareelin poika,
Ahasain pojan, Mesillemotin pojan, Immerin pojan, **14** Ja heidän
veljensä, väkevät miehet, sata ja kahdeksankolmattakymmentä;
ja Sabdiel Gedolimin poika oli heidän esimiehensä. **15**
Leviläisistä: Semaja Hasubin poika, Asrikamin pojan, Hasabian
pojan, Bunnin pojan; **16** Ja Sabtai ja Josabad, Leviläisten

päämiehistä, Jumalan huoneen ulkonaisessa työssä; **17** Ja
Mattania Miikan poika, Sabdin pojan, Asaphin pojan, joka oli
ylimmäinen kiitosta alkamaan rukouksessa; ja Bakbukia toinen
veljeinsä keskellä, ja Abda Sammuan poika, Galalin pojan,
Jedutunin pojan. **18** Leviläisiä oli kaikkiansa pyhässä kaupungissa
kaksisataa ja neljäyhdeksättäkymmentä; **19** Ja ovenvartiat:
Akkub, Talmon ja heidän veljensä, jotka porteissa vartioitsivat,
sata ja kaksikahdeksattakymmentä. **20** Mutta muut Israelista,
papit ja Leviläiset olivat kaikissa Juudan kaupungeissa, jokainen
omassa perinnössänsä. **21** Ja Netinimit asuivat Ophelissa: ja
Ziha ja Gispa olivat Netinimein päällä. **22** Mutta Leviläisten
esimies oli Jerusalemissa, Ussi Banin poika, Hasabian pojan,
Mattanian pojan, Miikan pojan; veisaajat olivat Asaphin pojista,
Jumalan huoneen työn tykönä. **23** Sillä se oli kuninkaan käsky
heille, että veisaajille piti oleman päiväinen määrä. **24** Ja Petaja
Mesesabeelin poika Seran lapsista, Juudan pojan, oli kuninkaan
käskyläinen kaikissa asioissa kansan tykö. **25** Ja Juudan lapset,
ne jotka ulkona olivat kylissä heidän maassansa; muutamat
asuivat Kirjatarbassa ja sen kylissä, ja Dibonissa ja sen kylissä,
ja Kabseelissa ja sen kylissä, **26** ja Jesuassa, Moladassa,
Betpaletissa, **27** Ja Hasarsualissa, Bersebassa ja sen kylissä, **28**
Ja Ziklagissa ja Mekonassa ja sen kylissä, **29** Ja Enrimmonissa,
Zorgassa, Jarmutissa, **30** Zanoassa, Adullamissa ja sen kylissä,
Lakiksessa ja sen kedolla Asekassa ja sen kylissä. Ja he
oleskelivat hamasta Bersebasta niin Hinnomin laaksoon asti. **31**
Mutta Benjaminin lapset Gabaasta asuivat Mikmassa, Ajassa ja
Betelissä ja niiden kylissä, **32** Anatotissa, Nobissa, Ananiassa,
33 Hatsorissa, Ramassa, Gittaimissa, **34** Hadidissa, Ziboimissa,

Neballatissa, **35** Lodissa ja Onossa, Seppäin laaksossa. **36** Ja
muutamat Leviläiset asuivat Juudan ja Benjaminin rajoilla.

12 Nämät ovat papit ja Leviläiset, jotka menivät ylös
Serubbabelin Sealtielin pojan ja Jesuan kanssa: Seraja, Jeremia,
Esra, **2** Amaria, Malluk, Hattus, **3** Sekania, Rehum, Meremot, **4**
Iddo, Ginetoi, Abia, **5** Mijamin, Maadia, Bilga, **6** Semaja, Jojarib,
Jedaja, **7** Sallu, Amok, Hilkia ja Jedaja: nämät olivat pappein
ja heidän veljeinsä päämiehet Jesuan aikana. **8** Ja Leviläiset:
Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebia, Juuda ja Mattania kiitosvirtten
päällä, hän ja hänen veljensä; **9** Bakbukia ja Unni veljinensä olivat
vartiana heidän tykönänsä. **10** Jesua siitti Jojakimin, Jojakim siitti
Eljasibin, Eljasib siitti Jojadan, **11** Jojada siitti Jonatanin, Jonatan
siitti Jadduan. **12** Ja Jojakimin aikana olivat nämät ylimmäiset
isät pappein seassa: Serajasta Meraja, Jeremiasta Hanania,
13 Esrasta oli Mesullam, Amariasta Johanan, **14** Mallukista
Jonatan, Sebaniasta Joseph, **15** Harimista Adna, Merajotista
Helkai, **16** Iddosta Sakaria, Ginthonista Mesullam, **17** Abiasta
Sikri, Minjaminista ja Moadiasta Piltai, **18** Bilgasta Sammua,
Semajasta Jonatan, **19** Jojaribista Matnai, Jedajasta Ussi, **20**
Sallaista Kallai, Amakista Eber, **21** Hilkiasta Hasabia, Jedajasta
Natanael. **22** Leviläiset Eljasibin, Jojadan, Johanan ja Jadduan
aikana, kirjoitetut isäin päämiehet; niin myös papit, Dariuksen
Persialaisen valtakuntaan asti. **23** Levin lapset, ylimmäiset isät,
ovat kirjoitetut Aikakirjaan, Johananin Eljasibin pojan aikaan asti.
24 Ja Leviläisten päämiehet: Hasabia, Serebia ja Jesua Kadmielin
poika, ja heidän veljensä heidän vieressänsä, ylistämässä
ja kiittämässä, niinkuin David Jumalan mies oli käskenyt,
yksi vartia toisen kohdalla. **25** Mattania, Bakbukia, Obadia,
Mesullam, Talmon ja Akkub olivat ovenvartiat, tavaraporttein

vartioitsemisessa. **26** Nämät olivat Jojakimin Jesuan pojan
Jotsadakin pojan aikana, ja Nehemian maanvanhimman, ja
Esran papin, kirjanoppineen, aikana. **27** Ja Jerusalemin muurin
vihkimiselle etsivät he Leviläisiä kaikista heidän paikoistansa,
tuodaksensa heitä Jerusalemiin pitämään vihkimistä ilolla,
kiitoksella, virsillä, symbaleilla, psalmeilla ja harpuilla. **28** Ja
veisaajain lapset tulivat kokoon Jerusalemin ympäristöltä ja
Netophatin kylistä, **29** Ja Gilgalin huoneesta, ja Gibean ja
Asmavetin pelloilta; sillä veisaajat olivat rakentaneet itsellensä
taloja Jerusalemin ympärillä. **30** Ja papit ja Leviläiset puhdistivat
itsensä: he puhdistivat myös kansan ja portit ja muurit. **31**
Ja minä annoin Juudan päämiehet mennä ylös muurille, ja
asetin kaksi suurta laulukuntaa ja juhlasaattoa muurin päälle:
(yhden) oikialle puolelle Sontaporttia. **32** Ja Hosaja ja toinen
puoli Juudan päämiehistä kävivät heidän perässänsä, **33** Ja
Asaria, Esra, Mesullam, **34** Juuda, Benjamin, Semaja ja Jeremia,
35 Ja muutamat pappein lapsista vaskitorvein kanssa: Sakaria
Jonatanin poika, Semajan pojan, Mattanian pojan, Mikajan pojan,
Sakkurin pojan, Asaphin pojan; **36** Ja hänen veljensä Semaja,
Asareel, Milalai, Gilalai, Maai, Netaneel, Juuda, Hanani, Davidin
Jumalan miehen kanteleiden kanssa, ja Esra kirjanoppinut
heidän edellänsä. **37** Ja Lähdeporttia päin menivät he ylös
heidän kohdallansa astuimia myöten Davidin kaupunkiin, (ja
siitä) astuimilla muurein päälle, Davidin huoneesta Vesiporttiin
asti itään päin. **38** Ja toinen laulukunta kävi vastaan, ja minä
sen perässä, ja toinen puoli kansaa muurin päällä, Pätsitornista
leviään muuriin saakka, **39** Ja Ephraimin portista, Vanhan
portin ja Kalaportin ja Hananeelin tornin ja Mean tornin ohitse
Lammasporttiin asti; ja seisahtivat Vankiportissa. **40** Ja ne kaksi

kiitoskuoria seisoivat Jumalan huoneessa, ja minä ja toinen
puoli ylimmäisiä minun kanssani, **41** Ja papit Eliakim, Maeseja,
Minjamin, Mikaja, Eljoenai, Sakaria, Hanania olivat vaskitorvein
kanssa, **42** Ja Maeseja, Semaja, Eleatsar, Ussi, Johanan, Malkia,
Elam ja Asar. Ja veisaajat veisasivat korkiasti, ja Jisrahia oli
esimiehenä. **43** Ja he uhrasivat sinä päivänä suuret uhrit, ja
olivat iloiset; sillä Jumala oli heitä iloittanut suurella ilolla, että
myös vaimot ja lapsetkin iloitsivat, ja Jerusalemin ilo kuului
kauvas. **44** Siihen aikaan asetettiin miehet tavarakammioin
päälle, joissa ylennykset, ensimäiset hedelmät ja kymmenykset
olivat, joita heidän piti kokooman kaupunkein pelloista, papeille
ja Leviläisille jaettaa lain jälkeen; sillä Juudalaisilla oli ilo papeista
ja Leviläisistä, jotka seisoivat. **45** Ja he pitivät vaarin Jumalan
vartiosta ja puhdistuksen vartiosta, niin myös veisaajista ja
ovenvartioista, Davidin ja Salomon hänen poikansa käskyn
jälkeen, **46** Sillä Davidin ja Asaphin aikana olivat muinen asetetut
ylimmäiset veisaajat, ja kiitosvirret ja kiitokset Jumalalle. **47** Mutta
koko Israel antoi veisaajille ja ovenvartioille osan, Serubbabelin
ja Nehemian aikana, joka päivä heidän osansa; ja pyhittivät sen
Leviläisille, ja Leviläiset pyhittivät Aaronin lapsille.

13 Siihen aikaan luettiin Moseksen kirjaa kansan edessä,
ja siinä löydettiin kirjoitettuna, ettei kukaan Ammonilainen ja
Moabilainen saa ikänänsä tulla Jumalan seurakuntaan; **2** Sillä
ei he tulleet Israelin lapsia vastaan leivällä ja vedellä, vaan
palkkasivat Bileamin heitä vastaan, kiroomaan heitä; mutta
meidän Jumalamme käänsi kirouksen siunaukseksi. **3** Kuin he
sen lain kuulivat, niin he eroittivat kaiken sekalaisen kansan
Israelista. **4** Ja sitä ennen oli pappi Eljasib pantu meidän Jumalan
huoneen kammioin päälle, Tobian lähimmäinen; **5** Ja hän oli

tehnyt hänelle suuren kammion, johon he ennen olivat panneet
ruokauhria, pyhää savua, astioita ja kymmenykset jyvistä, viinasta
ja öljystä, jotka olivat käsketyt annettaa Leviläisille, veisaajille ja
ovenvartioille, ja pappein ylennykset. **6** Mutta en minä ollut silloin
Jerusalemissa, kuin he kaikkia näitä tekivät; sillä Artahsastan
Babelin kuninkaan toisena vuonna neljättäkymmentä tulin minä
kuninkaan tykö, ja sain jonkun ajan perästä kuninkaalta luvan,
7 Ja tulin Jerusalemiin ja ymmärsin sen pahuuden, minkä
Eljasib oli tehnyt Tobian tähden, että hän oli tehnyt hänelle
kammion Jumalan huoneen kartanolle. **8** Ja minä paheksuin
sitä kovin, ja heitin kaikki Tobian huoneen astiat kammiosta
ulos, **9** Ja käskin puhdistaa kammiot, ja panin niihin jälleen
Jumalan huoneen astiat, ruokauhrit ja pyhän savun. **10** Ja
minä ymmärsin, ettei Leviläisille ollut annettu heidän osaansa,
sentähden olivat Leviläiset ja veisaajat paenneet tekemään työtä
kukin pellollensa. **11** Niin minä nuhtelin esimiehiä ja sanoin:
miksi me Jumalan huoneen hylkäämme? Mutta minä kokosin
heitä ja asetin siallensa. **12** Niin koko Juuda toi kymmenykset
jyvistä, viinasta ja öljystä tavarakammioihin, **13** Ja minä panin
sen tavaran päälle papin Selemian ja Zadokin, kirjanoppineen, ja
Leviläisistä Padajan, ja heidän kätensä alla oli Hanan Sakkurin
poika, Mattanian pojan: sillä he pidettiin uskollisina, ja he
käskettiin jakaa veljillensä. **14** Minun Jumalani, muista minua
sen edestä, ja älä pyyhi laupiuttani pois, minkä minä olen tehnyt
Jumalani huoneelle ja hänen vartiollensa! **15** Silloin näin minä
Juudassa tallattavan viinakuurnia sabbatina ja kannettavan
viljalyhteitä, ja ajettavan aaseilla viinaa, viinamarjoja, fikunia, ja
kaikkinaisia kuormia, ja tuotavan Jerusalemiin sabbatin päivänä:
ja minä todistin heille sinä päivänä, jona he myivät ruokakalua.

16 Siinä asui myös Tyrolaisia, jotka toivat kaloja ja kaikkinaista
kauppakalua, ja myivät Juudan lapsille Jerusalemissa sabbatina.
17 Niin minä nuhtelin Juudan päämiehiä ja sanoin heille: mikä
paha se on, jonka te teette, ja rikotte sabbatin päivän? **18** Eikö
teidän isänne niin tehneet? ja meidän Jumalamme toi kaiken
tämän onnettomuuden meidän päällemme ja tämän kaupungin
päälle; ja te saatatte vielä nyt vihan enemmäksi Israelin päälle,
että te rikotte sabbatin. **19** Ja kuin varjo peitti Jerusalemin portin
ennen sabbatia, käskin minä ne sulkea, ja kielsin avaamasta
ennenkuin jälkeen sabbatin. Ja minä panin muutamia palvelioitani
portteihin, ettei yhtään kantamusta olisi tuotu sisälle sabbatin
päivänä. **20** Niin kauppamiehet ja kaikkinaisten kaluin myyjät
olivat ulkona Jerusalemista yötä kerran eli kaksi. **21** Niin minä
todistin heidän edessänsä ja sanoin heille: miksi te olette yötä
ympäri muurin? Jos te vielä kerran sen teette, niin minä lasken
käteni teidän päällenne. Ja siitä ajasta ei he sabbatina tulleet.
22 Ja minä sanoin Leviläisille, jotka puhtaat olivat: tulkaat ja
ottakaat porteista vaari, ja pyhittäkäät sabbatin päivä. Minun
Jumalani, muista minua senkin edestä, ja säästä minua suuren
laupiutes tähden! **23** Minä näin myös silloin Juudalaiset ottavan
Asdodilaisia, Ammonilaisia ja Moabilaisia vaimoja. **24** Ja heidän
lapsensa puhuivat puolittain Asdodin kielellä, ja ei taitaneet
puhua Juudan kielellä, mutta jokaisen kansan kielellä. **25** Ja
minä nuhtelin heitä ja kirosin heitä, ja löin muutamia miehiä, ja
repelin hiuksia heidän päästänsä, ja vannotin heitä Jumalan
kautta: ei teidän pidä antaman tyttäriänne heidän pojillensa, eikä
ottaman heidän tyttäriänsä teidän pojillenne eli itse teillenne.
26 Eikö Salomo Israelin kuningas niiden kanssa syntiä tehnyt?
Ja ei kuitenkaan ollut yhtään kuningasta hänen vertaistansa

monen pakanan seassa, ja hän oli rakas Jumalallensa, ja
Jumala pani hänen koko Israelin kuninkaaksi; kuitenkin saattivat
muukalaiset hänenkin syntiä tekemään. **27** Ettekö te sitä ole
kuulleet, koska te kaikkea tätä suurta pahuutta teette, että te
rikotte Jumalaamme vastaan, ottaissanne muukalaisia vaimoja?
28 Ja yksi Jojadan lapsista, Eljasibin ylimmäisen papin poika,
oli Sanballatin Horonilaisen vävy; mutta minä ajoin hänen pois
minun tyköäni. **29** Muista heitä minun Jumalani, jotka turmelevat
pappiuden, ja pappien ja Leviläisten liiton! **30** Niin minä puhdistin
heidät kaikista muukalaisista, ja asetin pappein ja Leviläisten
vartiat, kunkin palvelukseensa, **31** Ja uhrihalkoja määrätyillä
ajoilla, ja ensimäisiä hedelmiä. Minun Jumalani, muista minua
hyvyydellä!

Esterin

1 Siihen aikaan, kuin Ahasverus hallitsi Indiasta Etiopiaan asti,
sataa ja seitsemääkolmattakymmenta maakuntaa, **2** Ja kuin hän
istui valtakuntansa istuimella, Susanin linnassa, **3** Kolmantena
hallituksensa vuonna, teki hän pidot kaikille päämiehillensä
ja palvelioillensa, Persian ja Median sodanpäämiehille ja
maakuntain hallitsioille hänen edessänsä, **4** Näyttäin heille
valtakuntansa kunnian rikkaudet ja herrautensa kalliit kaunistukset
monta päivää, sata ja kahdeksankymmentä päivää. **5** Ja kuin
ne päivät olivat täytetyt, teki kuningas kaikelle kansalle, joka
Susanin linnassa oli, sekä suurille että pienille pidot seitsemäksi
päiväksi, kuninkaallisen huoneen yrttitarhan salissa. **6** Siellä
riippuivat valkiat, viheriäiset ja sinertävät seinävaatteet, yhteen
sidotut kalliilla liinaisilla ja purppuraisilla siteillä hopiarenkaissa,
marmorikivisten patsasten päällä; vuoteet olivat kullasta ja
hopiasta, permanto oli laskettu viheriäisistä, valkeista, keltaisista
ja mustista marmorikivistä. **7** Ja juomaa kannettiin kultaisilla
astioilla, ja aina toisilla ja toisilla astioilla, ja kuninkaallista viinaa
yltäkyllä, kuninkaan varan perään. **8** Ja juominen tapahtui
säädöksen jälkeen, niin ettei yksikään toistansa vaatinut; sillä
kuningas oli niin käskenyt kaikille edeskäyville huoneessansa,
tehdä jokaisen mielen nouteeksi. **9** Ja kuningatar Vasti teki
myös pidot vaimoille kuningas Ahasveruksen kuninkaallisessa
huoneessa. **10** Ja seitsemäntenä päivänä, kuin kuningas oli
iloinen viinasta, käski hän Mehumanin, Bistan, Harbonan,
Bigtan, Abagtan, Setarin ja Karkaan, seitsemän kamaripalveliaa,
jotka palvelivat kuningas Ahasverusta, **11** Tuomaan kuningatar
Vastia kuninkaan eteen hänen kuninkaallisella kruunullansa,
näyttääksensä kansalle ja päämiehille hänen kauneuttansa;

sillä hän oli kaunis. **12** Mutta kuningatar Vasti ei tahtonut tulla
kuninkaan käskyn jälkeen, kuin hän oli käskenyt kamaripalveliain
kautta. Niin kuningas vihastui kovin, ja hänen vihansa syttyi
hänessä. **13** Kuningas sanoi viisaille, jotka ymmärsivät maan
tavat (sillä kuninkaan asia piti ratkaistaman kaikkein lain ja
oikeuden ymmärtäväisten edessä; **14** Ja lähin häntä olivat:
Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan,
seitsemän Persian ja Median päämiestä, jotka näkivät kuninkaan
kasvot ja istuivat ylimmäisinä valtakunnassa:) **15** Mitä kuningatar
Vastille pitää tehtämän oikeuden jälkeen, ettei hän tehnyt
kuningas Ahasveruksen sanan jälkeen, hänen kamaripalveliainsa
kautta? **16** Niin sanoi Memukan kuninkaan ja päämiesten
edessä: kuningatar Vasti ei ole ainoastansa tehnyt pahoin
kuningasta vastaan, mutta myös kaikkia päämiehiä ja kaikkia
kansoja vastaan, jotka ovat kaikissa kuningas Ahasveruksen
maakunnissa. **17** Sillä tämä kuningattaren teko hajoo kaikkein
vaimoin tykö, niin että hekin katsovat miehensä ylön silmäinsä
edessä, ja sanovat: kuningas Ahasverus käski kuningatar Vastin
tulla eteensä, mutta ei hän tullut. **18** Niin Persian ja Median
päämiesten emännät sanovat tänäpänä kaikille kuninkaan
päämiehille, kuin he kuulevat tämän kuningattaren teon; niin siitä
tulee kyllä ylönkatsetta ja vihaa. **19** Jos siis kuninkaalle kelpaa,
niin antakaan kuninkaallisen käskyn käydä ulos ja kirjoittaa
Persian ja Median lakiin jota ei kenkään rikkoa tohdi: ettei Vasti
pidä enää tuleman kuningas Ahasveruksen eteen, ja antakaan
kuningas hänen valtakuntansa hänen lähimmäisellensä, joka on
parempi häntä. **20** Ja tämä kuninkaan kirja, joka nyt tehdään,
kuulukoon ympärinsä koko hänen valtakuntansa, joka suuri
on: että jokainen vaimo pitäis miehensä kunniassa, suurten ja

pienten seassa, **21** Tämä kelpasi kuninkaalle ja päämiehille; ja
kuningas teki Memukanin sanan jälkeen. **22** Niin kirjat lähetettiin
kaikkiin kuninkaan maakuntiin, jokaiseen maakuntaan heidän
kirjoituksensa jälkeen, ja kaikkein kansain tykö heidän kielellänsä:
että jokainen mies on hallitsia huoneessansa, ja antoi puhuttaa
kansansa kielellä.

2 Näiden jälkeen, sittekuin kuningas Ahasveruksen viha asettui,
muisti hän, mitä Vasti oli tehnyt, ja mitä hänestä päätetty oli. **2** Niin
sanoivat kuninkaan palveliat, jotka häntä palvelivat: etsittäköön
kuninkaalle kauniita nuoria neitseitä, **3** Ja lähettäköön kuningas
katsojat kaikkiin valtakuntansa maakuntiin, kokoomaan kaikkia
kauniita nuoria neitseitä Susanin linnaan, vaimoin huoneesen,
Hegen, kuninkaan kamaripalvelian käden alle, joka vaimoista
piti vaarin ja antoi heille heidän kaunistuksensa; **4** Ja piika,
joka kuninkaalle kelpaa, tulkoon kuningattareksi Vastin siaan.
Tämä kelpasi kuninkaalle, ja hän teki niin. **5** Ja Susanin
linnassa oli Juudalainen, jonka nimi oli Mordekai Jairin poika,
Simein pojan, Kisin pojan, Jeminin mies, **6** Joka oli viety
Jerusalemista sen joukon kanssa, joka vietiin Jekonian Juudan
kuninkaan kanssa, jonka Nebukadnetsar Babelin kuningas vei
pois. **7** Ja hän oli Hadassan, se on, Esterin, setänsä tyttären
holhoja; sillä ei hänellä ollut isää eikä äitiä; ja hän oli kaunis ja
hyvänmuotoinen piika; ja kuin hänen isänsä ja äitinsä kuolivat,
otti Mordekai hänen tyttäreksensä. **8** Kuin kuninkaan käsky ja
laki ilmoitettiin, ja monta piikaa koottiin Susanin linnaan, Hegen
käden alle, otettiin myös Ester kuninkaan huoneeseen, Hegen
käden alle, joka oli vaimoin vartia. **9** Ja piika kelpasi hänelle, ja
hän löysi laupiuden hänen edessänsä, ja hän joudutti hänen
kaunistustensa kanssa, antaaksensa hänelle hänen osansa

ja siihen seitsemän kaunista piikaa kuninkaan huoneesta; ja
hän muutti hänen piikoinensa parhaasen paikkaan vaimoin
huoneesen. **10** Ja ei Ester ilmoittanut hänelle kansaansa ja
sukuansa; sillä Mordekai oli häntä kieltänyt ilmoittamasta. **11** Ja
Mordekai käyskenteli joka päivä neitsytten huoneen porstuan
edessä, että hän olis saanut tietää, kävikö Esterille hyvin ja
mitä hänelle tapahtuis. **12** Ja kuin itsekunkin piian määrätty
aika tuli mennä kuningas Ahasveruksen tykö, sittekuin hän
oli ollut kaksitoistakymmenta kuukautta vaimoin tavan jälkeen
kaunistuksessa; (sillä heidän kaunistuksellansa piti oleman niin
paljo aikaa: kuusi kuukautta myrhamiöljyllä, ja kuusi kuukautta
kalliilla voiteilla, ja muilla vaimoin kaunistuksilla:) **13** Niin
piika meni kuninkaan tykö; ja jonka hän tahtoi, se piti hänelle
annettaman, joka piti hänen kanssansa menemän vaimoin
huoneesta kuninkaan huoneesen. **14** Ehtoona hän tuli, ja
huomeneltain palasi toiseen vaimoin huoneesen, Saasgaksen,
kuninkaan kamaripalvelian käden alle, joka oli vaimoin vartia.
Ja ei hänen pitänyt palajaman kuninkaan tykö, muutoin jos
kuningas häntä tahtoi ja kutsutti häntä nimeltänsä. **15** Kuin
Esterin, Abihailin, Mordekain sedän, tyttären (jonka hän oli
ottanut tyttäreksensä) aika joutui tulla kuninkaan tykö, ei hän
mitään muuta anonut, vaan mitä Hege kuninkaan kamaripalvelia,
vaimoin vartia, sanoi; ja Ester löysi armon kaikkein edessä, jotka
hänen näkivät. **16** Ja Ester otettiin kuningas Ahasveruksen tykö
kuninkaalliseen huoneesen kymmenentenä kuukautena, joka
kutsutaan Tebet, seitsemäntenä hänen valtakuntansa vuonna.
17 Ja kuningas rakasti Esteriä enempi kuin kaikkia muita vaimoja,
ja hän löysi armon ja laupiuden hänen edessänsä enempi kuin
kaikki muut neitseet; ja hän pani kuninkaallisen kruunun hänen

päähänsä ja teki hänen kuningattareksei Vastin siaan. **18** Ja
kuningas teki kaikille päämiehillensä ja palvelioillensa suuret
pidot, ja ne pidot olivat Esterin tähden; ja hän teki maakunnille
levon, ja antoi lahjoja kuninkaan varan jälkeen. **19** Ja kuin
neitseet toisen kerran koottiin, istui Mordekai kuninkaan portissa.
20 Ja ei Ester ollut vielä ilmoittanut sukuansa eikä kansaansa,
niinkuin Mordekai hänelle oli käskenyt; sillä Ester teki Mordekain
sanan jälkeen, niinkuin silloinkin, kuin hän hänen kasvatti.
21 Silloin kuin Mordekai istui kuninkaan portissa, vihastuivat
kaksi kuninkaan kamaripalveliaa, Bigtan ja Teres, ovenvartiat,
ja aikoivat heittää kätensä kuningas Ahasveruksen päälle. **22**
Ja Mordekai sai sen tietää ja ilmoitti kuningatar Esterille; ja
Ester sanoi Mordekain puolesta sen kuninkaalle. **23** Ja kuin
sitä tutkisteltiin, löydettiin se todeksi, ja he hirtettiin molemmat
puuhun. Ja se kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan edessä.

3 Kuin nämät olivat tapahtuneet, teki kuningas Ahasverus
Hamanin, Medatan pojan, Agagilaisen, suureksi, ja korotti hänen,
ja pani hänen istuimensa ylemmäksi kaikkia päämiehiä, jotka
hänen tykönänsä olivat. **2** Ja kaikki kuninkaan palveliat, jotka
kuninkaan portissa olivat, notkistivat polviansa ja kumarsivat
Hamania; sillä niin oli kuningas käskenyt; mutta Mordekai ei
notkistanut polviansa eikä kumartanut. **3** Niin kuninkaan palveliat,
jotka kuninkaan portissa olivat, sanoivat Mordekaille: miksi sinä
rikot kuninkaan käskyn? **4** Ja koska he joka päivä sitä hänelle
sanoivat, ja ei hän totellut heitä, ilmoittivat he sen Hamanille,
nähdäksensä, olisiko senkaltainen Mordekain työ pysyväinen;
sillä hän oli sanonut itsensä Juudalaiseksi. **5** Ja kuin Haman
näki, ettei Mordekai notkistanut polviansa hänen edessänsä
eikä kumartanut häntä, tuli hän kiukkua täyteen. **6** Ja hän luki

vähäksi laskea ainoastansa Mordekain päälle kättänsä; sillä
he olivat hänelle tiettäväksi tehneet Mordekain kansan; mutta
Haman pyysi teloittaa kaikkea Mordekain kansaa, Juudalaisia,
jotka olivat koko kuningas Ahasveruksen valtakunassa. **7**
Ensimäisellä kuulla, se on Nisan kuu, kuningas Ahasveruksen
toisena vuonna toistakymmentä, heitettiin Pur, se on arpa,
Hamanin edessä, päivä päivältä, ja kuukaudelta niin toiseen
kuuhun toistakymmentä, se on kuu Adar. **8** Ja Haman sanoi
kuningas Ahasverukselle: yksi kansa on hajoitettu ja jaettu
kansain sekaan kaikissa sinun valtakuntas maakunnissa; ja
heidän lakinsa on toisin kuin kaikkein kansain, ja ei he tee
kuninkaan lain jälkeen; ei se ole kuninkaalle hyödyllinen,
että heidän niin olla annetaan. **9** Jos kuninkaalle kelpaa,
niin kirjoitettakoon, että ne hukutettaisiin; niin minä tahdon
punnita kymmenentuhatta leiviskää hopiaa virkamiesten käsiin,
vietää kuninkaan tavaroihin. **10** Silloin kuningas otti sormuksen
sormestansa ja antoi sen Hamanille, Medatan Agagilaisen pojalle,
Juudalaisten vihamiehelle. **11** Ja kuningas sanoi Hamanille: se
hopia olkoon annettu sinulle, niin myös kansa, tehdäkses heille,
mitäs tahdot. **12** Niin kuninkaan kirjoittajat kutsuttiin kolmantena
päivänä toistakymmentä ensimäistä kuuta, ja kirjoitettiin niinkuin
Haman käski kuninkaan ylimmäisten ja maaherrain tykö, sinne ja
tänne maakuntiin, ja jokaisen kansan päämiesten tykö siellä ja
täällä, itsekunkin kansan kirjoituksen jälkeen ja heidän kielellänsä;
kuningas Ahasveruksen nimellä oli se kirjoitettu ja kuninkaan
sormuksella lukittu. **13** Ja kirjat lähetettiin juoksijain kautta kaikkiin
kuninkaan maakuntiin, hukuttamaan, tappamaan ja teloittamaan
kaikkia Juudalaisia, nuoria ja vanhoja, lapsia ja vaimoja yhtenä
päivänä, kuin oli kolmastoistakymmenes päivä toista kuuta

toistakymmentä, se on kuu Adar, ja ryöstämään heidän saaliinsa.
14 Kirja oli näin: käsky on annettu kaikkiin maakuntiin, julistettaa
kaikille kansoille, että heidän piti oleman sinä päivänä valmiit.
15 Ja juoksijat menivät kiiruusti kuninkaan käkskyn jälkeen; ja
käsky annettiin Susanin linnassa. Ja kuningas ja Haman istuivat
ja joivat; mutta Susanin kaupunki oli hämmästyksissä.

4 Kuin Mordekai ymmärsi kaikki mitä tapahtunut oli, repäisi
hän vaatteensa, ja puetti itsensä säkillä ja tuhalla, ja meni
keskelle kaupunkia ja huusi suurella äänellä ja surkiasti, **2** Ja tuli
kuninkaan portin eteen; sillä ei ollut luvallinen yhdenkään mennä
kuninkaan portista sisälle, jonka yllä säkki oli. **3** Ja Juudalaisilla
oli suuri parku kaikissa maakunnissa, joihon kuninkaan sana ja
käsky tuli, ja moni paastosi, itki ja murehti, ja makasi säkissä ja
tuhassa. **4** Niin Esterin piiat ja hänen kamaripalveliansa tulivat ja
ilmoittivat sen hänelle. Niin kuningatar peljästyi kovin, ja lähetti
vaatteet Mordekain yllensä pukea, ja käski säkin panna yltänsä
pois; mutta ei hän ottanut. **5** Niin Ester kutsui Hatakin kuninkaan
kamaripalvelian, joka hänen edessänsä seisoi, ja käski hänen
Mordekain tykö tiedustelemaan, mikä se on ja minkätähden
hän niin teki? **6** Niin Hatak meni Mordekain tykö kaupungin
kadulle kuninkaan portin eteen. **7** Ja Mordekai sanoi hänelle
kaikki, mitä hänelle tapahtunut oli, ja sen hopian, jonka Haman
oli luvannut punnita kuninkaan tavaroihin Juudalaisten tähden,
että he surmattaisiin. **8** Ja hän antoi hänelle kirjoituksen siitä
käskystä, joka Susanissa oli annettu, että he piti teloitettaman,
osoittaaksensa sen Esterille ja antaaksensa hänelle tietää,
että hän käskis hänen mennä kuninkaan tykö ja rukoilla häntä
hartaasti kansansa edestä. **9** Ja kuin Hatak tuli ja ilmoitti Esterille
Mordekain sanat, **10** Puhui Ester Hatakille ja käski hänen

Mordekaille (sanoa): **11** Kaikki kuninkaan palveliat ja kuninkaan
maakuntain kansa tietävät, että kuka ikänä mies eli vaimo menee
kuninkaan tykö sisimäiselle kartanolle, joka ei ole kutsuttu,
hänen tuomionsa on, että hänen pitää kuoleman muutoin jos
kuningas ojentaa kultaisen valtikan hänen puoleensa, että hän
eläis; ja en minä ole kutsuttu kolmenakymmenenä päivänä
kuninkaan tykö. **12** Ja kuin Esterin sanat sanottiin Mordekaille, **13**
Käski hän sanoa Esterille jälleen: älä luulekaan, ettäs vapahdat
henkes paremmin kuin kaikki muut Juudalaiset, vaikka kuninkaan
huoneessa olet. **14** Sillä jos sinä tähän aikaan peräti vaikenet,
niin Juudalaiset saavat kuitenkin avun ja pelastuksen muualta, ja
sinä ja isäs huone pitää sitte hukkuman. Ja kuka tietää, ehkä olet
sinä tämän ajan tähden tullut kuninkaan valtakuntaan? **15** Ester
käski Mordekaita vastata: **16** Mene ja kokoo kaikki Juudalaiset,
jotka Susanissa ovat, ja paastotkaat minun edestäni, ettette syö
ettekä juo kolmena päivänä yöllä eli päivällä; minä paastoon
myös piikoineni, ja niin minä menen kuninkaan tykö käskyäkin
vastaan; jos minä hukun, niin minä hukun. **17** Mordekai meni ja
teki kaikki niinkuin Ester hänelle käski.

5 Ja kolmantena päivänä puetti Ester itsensä kuninkaallisiin
vaatteisiin ja meni kartanoon kuninkaan huoneen tykö, sisälliselle
puolelle kuninkaan huoneen kohdalle. Ja kuningas istui
kuninkaallisella istuimellansa kuninkaallisessa huoneessansa,
juuri huoneen oven kohdalla. **2** Ja kuin kuningas näki kuningatar
Esterin seisovan kartanolla, löysi hän armon hänen edessänsä;
ja kuningas ojensi kultaisen valtikan, joka oli hänen kädessänsä,
Esterin puoleen; niin Ester astui edes ja rupesi valtikan päähän.
3 Ja kuningas sanoi hänelle: kuningatar Ester! mikä sinun on?
ja mitäs anot? Puoleen minun valtakuntaani asti pitää sinulle

annettaman. **4** Ester sanoi: jos kuninkaalle kelpaa, niin tulkoon
kuningas ja Haman tänäpänä pitoihin, jotka minä olen valmistanut
hänelle. **5** Ja kuningas sanoi: kiiruhtakaat, että Haman tekis, mitä
Ester on sanonut. Niin kunigas ja Haman tulivat pitoihin, jotka
Ester oli valmistanut. **6** Ja kuningas sanoi Esterille, sittekuin hän
oli viinaa juonut: mitä pyydät, se pitää sinulle annettaman, ja mitä
anot, vaikka se olis puoli valtakunnasta, se pitää tapahtuman.
7 Niin Ester vastasi ja sanoi: minun rukoukseni ja anomiseni
on: **8** Jos minä olen löytänyt armon kuninkaan edessä, ja
jos se kelpaa kuninkaalle antaa minulle minun rukoukseni
ja tehdä minun anomiseni, niin tulkoon kuningas ja Haman
pitoihin, jotka minä valmistan heille, niin minä teen huomenna
niinkuin kuningas on sanonut. **9** Niin Haman meni ulos sinä
päivänä iloissansa ja rohkialla sydämellä. Ja kuin hän näki
Mordekain kuninkaan portissa, ettei hän noussut eikä siastansa
liikahtanut hänen edessänsä, tuli hän täyteen vihaa Mordekain
päälle. **10** Mutta Haman pidätti itsensä; ja kuin hän tuli kotiansa,
lähetti hän ja antoi kutsua ystävänsä ja emäntänsä Sereksen.
11 Ja Haman luetteli heille rikkautensa kunnian, ja lastensa
paljouden, ja kaikki, kuinka kuningas oli hänen tehnyt niin
suureksi, ja että hän oli korotettu kuninkaan päämiesten ja
palveliain ylitse. **12** Sanoi myös Haman: ja kuningatar Ester
ei antanut yhtäkään kutsua kuninkaan kanssa pitoihin, jotka
hän valmisti, paitsi minua; ja minä olen myös huomeneksi
kutsuttu hänen tykönsä kuninkaan kanssa. **13** Mutta kaikista
näistä ei minulle mitäkään kelpaa niinkauvan kuin minä näen
Juudalaisen Mordekain istuvan kuninkaan portissa. **14** Niin sanoi
hänen emäntänsä Seres ja kaikki hänen ystävänsä hänelle:
valmistettakoon puu, viisikymmentä kyynärää korkia, ja sano

huomenna kuninkaalle, että Mordekai siihen hirtettäisiin, niin sinä
menet iloissas kuninkaan kanssa pitoihin. Se kelpasi Hamanille,
ja puu valmistettiin.

6 Ja sinä yönä ei saanut kuningas unta, ja hän käski tuotaa aika-
ja muistokirjat, ja ne luettiin kuninkaan edessä. **2** Niin löydettiin
kirjoitettuna, kuinka Mordekai oli tietää antanut, että kaksi
kuninkaan kamaripalveliaa, Bigtana ja Teres, ovenvartiat, olivat
aikoneet heittää kätensä kuningas Ahasveruksen päälle, **3** Ja
kuningas sanoi: mitä kunniaa eli hyvää me olemme Mordekaille
sen edestä tehneet? Niin sanoivat kuninkaan palveliat, jotka
häntä palvelivat: ei ole hänelle mitään tapahtunut. **4** Ja kuningas
sanoi: kuka kartanolla on? ja Haman käveli ulkona kartanolla
kuninkaan huoneen edessä, sanoaksensa kuninkaalle, että
Mordekai piti hirtettämän siihen puuhun, jonka hän oli häntä
varten valmistanut. **5** Ja kuninkaan palveliat sanoivat hänelle:
katso, Haman seisoo pihalla. Kuningas sanoi: tulkaan sisälle. **6** Ja
kuin Haman tuli, sanoi kuningas hänelle: mitä sille miehelle pitää
tehtämän, jota kuningas tahtoo kunnioittaa? Ja Haman ajatteli
sydämessänsä: ketäpä kuningas paremmin tahtoo kunnioittaa
kuin minua? **7** Ja Haman sanoi kuninkaalle: se mies, jota
kuningas tahtoo kunnioittaa, **8** Pitää puetettaman kuninkaallisilla
vaatteilla, joita kuningas itse pitää, ja tuotaman se hevonen,
jolla kuningas ajaa, ja että kuninkaallinen kruunu pantaisiin
hänen päähänsä. **9** Ja vaatteet ja hevonen pitää annettaman
yhden kuninkaan päämiehen käteen, joka on ylimmäisistä
päämiehistä, että hän puettais sen miehen, jota kuningas tahtoo
kunnioittaa, ja antais hänen ajaa hevosen selässä kaupungin
kaduilla, ja huutaa hänen edellänsä: näin pitää sille miehelle
tehtämän, jota kuningas tahtoo kunnioittaa. **10** Kuningas sanoi

Hamanille: kiiruhda, ota vaatteet ja hevonen, niinkuin sinä olet
sanonut, ja tee niin Mordekain Juudalaisen kanssa, joka istuu
kuninkaan portissa; ja älä anna mitään puuttua kaikista näistä,
mitä sinä puhunut olet. **11** Niin Haman otti vaatteet ja hevosen
ja puetti Mordekain, ja antoi hänen ajaa kaupungin kaduilla,
ja huusi hänen edellänsä: näin sille miehelle tehdään, jota
kuningas tahtoo kunnioittaa. **12** Ja Mordekai palasi kuninkaan
porttiin; mutta Haman meni kiiruusti kotiansa, murehtien ja
peitetyllä päällä. **13** Ja Haman jutteli emännällensä Serekselle
ja kaikille ystävillensä kaikki, mitä hänelle tapahtunut oli. Niin
sanoivat hänen viisaansa ja hänen emäntänsä Seres hänelle:
Jos Mordekai on Juudalaisten siemenestä, jonka edessä sinä
olet ruvennut lankeemaan, niin et sinä voi mitään häntä vastaan,
vaan sinun täytyy peräti hänen edessänsä langeta. **14** Kuin he
vielä parhaallaansa hänen kanssansa puhuivat, tulivat kuninkaan
kamaripalveliat ja kiiruhtivat Hamania pitoihin, jotka Ester oli
valmistanut.

7 Kuin kuningas tuli ja Haman pitoon kuningatar Esterin tykö, **2**
Sanoi kuningas taas toisena päivänä Esterille, sittekuin hän oli
viinaa juonut: mitäs rukoilet, kuningatar Ester, sinulles annettaa,
ja mitäs anot? ehkä se olis puoli kuninkaan valtakuntaa, se
pitää tapahtuman. **3** Kuningatar Ester vastasi ja sanoi: o
kuningas, jos minä olen löytänyt armon sinun edessäs ja
jos kuninkaalle kelpaa, niin suokoon minulle henkeni minun
rukoukseni tähden, ja kansani minun anomiseni tähden! **4**
Sillä me olemme myydyt, minä ja minun kansani, teloitettaviksi,
surmattaviksi ja hukutettaviksi. Ja jos me olisimme myydyt orjiksi
ja piioiksi, niin minä olisin vaiti, eikä vihamies sittekään palkitsisi
kuninkaalle sitä vahinkoa. **5** Kuningas Ahasverus puhui ja sanoi

kuningatar Esterille: kuka se on, eli kussa se on, joka tohtii
senkaltaista ajatella tehdäksensä? **6** Ester sanoi: se vihamies ja
vainooja on tämä paha Haman; ja Haman peljästyi kuninkaan
ja kuningattaren edessä. **7** Ja kuningas nousi vieraspidosta ja
viinan tyköä vihoissansa ja meni salin yrttitarhaan; ja Haman
nousi ja rukoili kuningatarta henkensä edestä; sillä hän näki
hänellensä olevan valmistetun onnettomuuden kuninkaalta. **8** Ja
kuin kuningas tuli jälleen salin yrttitarhasta siihen huoneesen,
jossa he olivat viinaa juoneet, nojasi Haman sille vuoteelle, jolla
Ester istui. Niin sanoi kuningas: tahtooko hän kuningattarelle
tehdä myös väkivaltaa minun läsnäollessani huoneessa? Kuin
se sana tuli kuninkaan suusta ulos, peittivät he Hamanin kasvot.
9 Ja Harbona, kuninkaan kamaripalvelijoista, sanoi kuninkaalle:
katso, Hamanin kartanolla seisoo puu viisikymmentä kyynärää
korkea, jonka hän teki Mordekaita varten, joka hyvää puhui
kuninkaan edestä. Niin sanoi kuningas: hirtettäkään hän siihen.
10 Niin he hirttivät Hamanin siihen puuhun, jonka hän teki
Mordekaita varten; ja niin asettui kuninkaan viha.

8 Sinä päivänä antoi kuningas Ahasverus kuningatar Esterille
Hamanin Juudalaisten vihollisen huoneen. Ja Mordekai tuli
kuninkaan eteen; sillä Ester ilmoitti, mikä hän hänelle oli. **2** Ja
kuningas otti sormuksensa, jonka hän oli antanut Hamanilta pois
ottaa, ja antoi Mordekaille. Ja Ester pani Mordekain Hamanin
kartanon päälle. **3** Ja Ester puhui vielä kuninkaalle, ja lankesi
hänen jalkainsa juureen, itki ja rukoili häntä palauttamaan
Hamanin Agagilaisen pahuutta ja hänen aikomustansa, jonka hän
oli ajatellut Juudalaisia vastaan. **4** Niin kuningas ojensi kultaisen
valtikan Esterin puoleen. Ja Ester nousi ja seisoi kuninkaan
edessä, **5** Ja sanoi: jos kuninkaalle kelpaa, ja jos minä olen armon

löytänyt hänen edessänsä, ja jos se on kuninkaalle sovelias, ja
minä kelpaan hänelle; niin kirjoitettakoon ja otettakoon takaperin
kaikki Hamanin Medatan Agagilaisen pojan aikomuskirjat,
jotka hän on kirjoittanut, että kaikki Juudalaiset surmattaisiin
kaikissa kuninkaan maakunnissa. **6** Sillä kuinka minä voin
nähdä sitä pahuutta, joka minun kansalleni tulis? ja kuinka minä
voin nähdä, että minun sukukuntani niin teloitetaan. **7** Niin
kuningas Ahasverus sanoi kuningatar Esterille ja Mordekaille
Juudalaiselle: katso minä olen antanut Esterille Hamanin
huoneen, ja hän hirtettiin puuhun, että hän laski kätensä
Juudalaisten päälle. **8** Niin kirjoittakaat siis te Juudalaisten
puolesta kuninkaan nimeen, niinkuin te itse tahdotte, ja painakaat
sinetti kuninkaan sormuksella; sillä sitä kirjoitusta, joka kuninkaan
nimellä kirjoitetaan, ja kuninkaan sormuksella sinetti painetaan,
ei taideta otettaa takaperin. **9** Silloin kutsuttiin kuninkaan
kirjoittajat kolmantena kuukautena, se on Sivan kuu, kolmantena
päivänä kolmattakymmentä, ja kirjoitettiin juuri niinkuin Mordekai
käski Juudalaisten tykö, ja hallitsiain tykö, maanvanhimpien ja
maakuntain päämiesten tykö, Indiasta Etiopiaan asti, joita oli sata
ja seitsemänkolmattakymmentä maakuntaa, kunkin maakunnan
kirjoituksen jälkeen, jokaisen kansan tykö heidän kielellänsä,
ja Juudalaisten tykö heidän kirjoituksensa jälkeen ja heidän
kielellänsä. **10** Ja kirjoitettiin kuningas Ahasveruksen nimellä,
ja sinetti painettiin kuninkaan sormuksella; ja hän lähetti kirjat
hevosilla, nopeimmilla orheilla ja nuorilla muuleilla ajavaisten
kautta, **11** Että kuningas salli Juudalaiset kussakin kaupungissa
koota heitänsä, ja varjella henkensä, ja teloittaa, tappaa ja
hukuttaa kaikkein kansain ja maakuntain sotaväen, jotka heitä
vaivasivat, lapsinensa, ja vaimoinensa, ja ryöstää heidän

saaliinsa, **12** Yhtenä päivänä kaikissa kuningas Ahasveruksen
maakunnissa, kolmantenatoistakymmenentenä päivänä toista
kuuta toistakymmentä, se on kuu Adar. **13** Ja kirjoissa oli,
että käsky oli annettu kaikkiin maakuntiin julistettaa kaikille
kansoille, että Juudalaiset olisivat sinä päivänä valmiit kostamaan
vihollisillensa. **14** Ja liukkailla orheilla ja karkaavaisilla muuleilla
ajavaiset sanansaattajat ajoivat nopiasti ja kiiruusti kuninkaan
sanan jälkeen; ja se käsky lyötiin Susanin linnassa ylös. **15**
Ja Mordekai läksi kuninkaan tyköä kuninkaallisissa vaatteissa,
sinisissä ja valkeissa, ja suurella kultakruunulla, ja kalliilla
liinaisella hameella ja purpuralla. Ja Susanin kaupunki iloitsi ja
riemuitsi. **16** Sillä sinne oli tullut valkeus ja ilo, riemu ja kunnia
Juudalaisille. **17** Ja kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa,
joihin kuninkaan sana ja käsky tuli, oli ilo ja riemu Juudalaisten
keskellä, pito ja hyvät päivät. Ja monta maan kansasta tuli
Juudalaiseksi; sillä Juudalaisten pelko tuli heidän päällensä.

9 Ja toisena kuukautena toistakymmentä, Adarin kuulla,
kolmantena päivänä toistakymmentä, jona kuninkaan sana
ja käsky oli tullut, että toimitus piti tapahtuman, juuri sinä
päivänä jona Juudalaisten viholliset toivoivat vallitsevansa heitä,
kääntyi niin, että Juudalaiset vallitsivat vihollisiansa: **2** Niin
Juudalaiset kokoontuivat kaupunkeihinsa kaikissa kuningas
Ahasveruksen maakunnissa, laskemaan kätensä niiden päälle,
jotka heille pahuutta tahtoivat, ja ei yksikään voinut seisoa
heitä vastaan; sillä kaikki kansa pelkäsi heitä. **3** Ja kaikki
maakuntain päämiehet ja hallitsiat, ja maan vanhimmat ja
kuninkaan virkamiehet ylistivät Juudalaisia; sillä Mordekain pelko
tuli heidän päällensä. **4** Sillä Mordekai oli suuri kuninkaan
huoneessa, ja hänen sanomansa kuului kaikkiin maakuntiin,

kuinka Mordekai menestyi ja tuli suureksi. **5** Niin Juudalaiset
löivät kaikki vihamiehensä miekalla, tappoivat ja hukuttivat heidät,
ja tekivät niiden kanssa, jotka heitä vihasivat, oman tahtonsa
jälkeen. **6** Ja susanin linnassa löivät Juudalaiset viisisataa miestä
kuoliaaksi, ja hukuttivat heidät. **7** Vielä päälliseksi tappoivat he
Parsandatan, Dalphonin, Aspatan, **8** Poratan, Adalian, Aridatan,
9 Parmastan, Arisain, Aridain, Vajesatan, **10** Kymmenen Hamanin
poikaa, joka oli Medatanin poika, Juudalaisten vihamies; mutta
ei he ruvenneet heidän saaliisensa. **11** Silloin tuli tapettuin
luku Susanin linnaan, kuninkaan eteen. **12** Ja kuningas sanoi
kuningatar Esterille: Susanin kaupungissa ovat Juudalaiset
tappaneet ja hukuttaneet viisisataa miestä ja kymmenen Hamanin
poikaa: mitäs luulet heidän muissa kuninkaan maakunnissa
tehneen? mitäs pyydät sinulles annettaa? ja mitäs vielä anot
sinulles tehtää? **13** Ester sanoi: jos kuninkaalle kelpaa, niin
antakoon Juudalaisten myös huomenna tehdä Susanissa tämän
päiväisen käskyn jälkeen; että he hirttäisivät kymmenen Hamanin
poikaa puuhun. **14** Ja kuningas käski niin tehdä: ja se käsky
lyötiin Susanissa ylös; ja kymmenen Hamanin poikaa hirtettiin.
15 Ja Juudalaiset, jotka Susanissa olivat, kokoontuivat neljäntenä
päivänä toistakymmentä Adar kuuta, ja tappoivat kolmesataa
miestä Susanissa; mutta heidän saaliisensa ei he ruvenneet. **16**
Mutta muut Juudalaiset kuninkaan maakunnissa tulivat kokoon
ja varjelivat henkeänsä, saadaksensa lepoa vihollisiltansa,
ja tappoivat vihollisiansa viisikahdeksattakymmentä tuhatta,
mutta ei he ruvenneet saaliisen. **17** (Se tapahtui)
kolmantenatoistakymmenentenä päivänä Adar kuuta. Ja he
lepäsivät neljäntenätoistakymmenentenä päivänä sitä kuuta;
sen he tekivät pito- ja ilopäiväksi. **18** Mutta Juudalaiset, jotka

Susanissa olivat, tulivat kokoon kolmantenatoistakymmenentenä
ja neljäntenätoistakymmenentenä päivänä, ja lepäsivät
viidentenätoistakymmenentenä päivänä; ja tekivät sen
päivän pito- ja ilopäiväksi. **19** Sentähden Juudalaiset,
jotka asuivat maakylissä ja vähissä kaupungeissa, tekivät
neljännentoistakymmenennen päivän Adar kuuta ilo- ja
pitopäiväksi, ja lähettivät lahjoja toinen toisellensa. **20** Ja
Mordekai kirjoitti nämät teot, ja lähetti kirjat kaikille Juudalaisille,
jotka olivat kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa, sekä
lähes että kauvas, **21** Ja asetti heille, että he pitäisivät joka vuosi
neljännentoistakymmenennen ja viidennentoistakymmenennen
päivän Adar kuuta, **22** Niiden päiväin jälkeen, joina Juudalaiset
olivat tulleet lepoon vihollistensa edestä, ja sen kuukauden,
jona heidän surunsa on iloksi kääntynyt ja heidän murheensa
hyviksi päiviksi: että he ne pitäisivät pito- ja ilopäivinä, ja
lähettäisivät lahjoja toinen toisellensa, ja jakaisivat vaivaisille.
23 Ja Juudalaiset ottivat vastaan tehdäksensä sen, minkä he
ennen olivat ruvenneet, ja Mordekai heidän tykönsä kirjoitti. **24**
Sillä Haman Medatan Agagilaisen poika, kaikkein Juudalaisten
vihollinen, oli ajatellut hukuttaa kaikkia Juudalaisia, ja antoi
heittää Pur, se on arpaa, murentaaksensa ja hukuttaaksensa
heitä. **25** Ja kuin Ester oli mennyt kuninkaan tykö; ja hän
puhunut, että hänen paha aikomisensa, jonka hän oli ajatellut
Juudalaisia vastaan, käännettiin kirjoitusten kautta hänen oman
päänsä päälle, ja kuinka hän ja hänen poikansa ripustettiin
puuhun; **26** Siitä he nämät päivät kutsuivat Purim, arvan nimen
jälkeen, sekä sen että kaiken tämän kirjan sanan jälkeen, ja
mitä he olivat itse nähneet, ja kuinka heille on tapahtunut. **27** Ja
Juudalaiset sääsivät sen, ja ottivat päällensä ja siemenensä

päälle, ja kaikkein niiden päälle, jonka itsensä antoivat heidän
tykönsä, ettei ne hylkää niitä kahta päivää, vaan pitävät ne
joka vuosi, heidän kirjoituksensa ja aikansa jälkeen. **28** Ettei
näitä päiviä pitänyt unhotettaman, mutta pidettämän heidän
lastensa lapsilta ja kaikilta heidän sukukunniltansa, kaikissa
maakunnissa ja kaupungeissa. Nämät ovat Purimin päivät, joita
ei pidä hyljättämän Juudalaisten seassa, ja heidän muistonsa ei
pidä unhotettaman heidän siemenessänsä. **29** Ja Ester Abihailin
tytär ja Mordekai Juudalainen kirjoittivat kaikella voimalla toisen
kerran, vahvistaaksensa Purimin kirjan. **30** Ja lähetti kirjat
kaikille Juudalaisille sataan ja seitsemäänkolmattakymmeneen
Ahasveruksen valtakunnan maakuntaan, rauhan ja totuuden
sanoilla, **31** Vahvistaaksensa näitä Purimin päiviä heidän
määrätyillä ajoillansa, niinkuin Mordekai Juudalainen ja kuningatar
Ester olivat heille säätäneet, niinkuin he olivat itse päällensä
ottaneet ja siemenensä päälle, sen määrätyn paaston ja heidän
huutonsa. **32** Ja Ester käski ja vahvisti nämät Purimin menot, ja
että ne piti kirjaan kirjoittettaman.

10 Ja kuningas Ahasverus laski veron maan päälle ja luotoin
päälle merellä. **2** Mutta kaikki hänen työnsä, voimansa ja
väkevyytensä, ja Mordekain suuri kunnia, kuin kuningas hänen
suureksi teki: eikö ne ole kirjoitetut Median ja Persian kuningasten
aikakirjassa? **3** Sillä Mordekai, Juudalainen, oli toinen kuningas
Ahasveruksesta, ja väkevä Juudalaisten seassa, ja otollinen
veljeinsä paljouden keskellä, joka etsi kansansa parasta ja puhui
parhain päin kaiken siemenensä puolesta.

Jobin

1 Yksi mies oli Utsin maalla nimeltä Job; ja se mies oli vakaa ja
hurskas, ja Jumalaa pelkääväinen, ja vältti pahaa. **2** Ja hänelle
oli syntynyt seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. **3** Ja hänen
karjansa oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia,
viisisataa paria härkiä ja viisisataa aasia, ja myös sangen paljo
perhettä. Ja se mies oli voimallisempi kuin kaikki, jotka itäisellä
maalla asuivat. **4** Ja hänen poikansa menivät ja tekivät pidon
huoneessansa itsekukin päivänänsä, ja lähettivät ja antoivat
kutsua kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa. **5**
Ja kuin pitopäivät olivat kuluneet, lähetti Job ja pyhitti heitä,
ja nousi aamulla varhain ja uhrasi polttouhria kaikkein heidän
lukunsa jälkeen. Sillä Job ajatteli: minun poikani ovat taitaneet
syntiä tehdä ja unohtaneet Jumalan sydämessänsä. Näin teki
Job joka päivä. **6** Mutta tapahtui yhtenä päivänä, että Jumalan
lapset tulivat ja astuivat Herran eteen, ja tuli myös saatana
heidän kanssansa. **7** Mutta Herra sanoi saatanalle: kusta
sinä tulet? Saatana vastasi Herraa ja sanoi: minä olen käynyt
ja vaeltanut ympäri maan. **8** Niin sanoi Herra saatanalle:
etkö ole ottanut vaaria palveliastani Jobista? sillä ei hänen
vertaistansa ole maalla: hän on vakaa ja hurskas, Jumalaa
pelkääväinen mies, ja välttää pahaa. **9** Saatana vastasi Herraa
ja sanoi: turhaanko Job pelkää Jumalaa? **10** Etkös ole piirittänyt
häntä, hänen huonettansa ja kaikkia mitä hänellä on ympäri?
sinä olet siunannut hänen käsialansa, ja hänen tavaransa on
levitetty maassa. **11** Mutta ojenna kätes ja tartu kaikkeen hänen
saatuunsa, mitämaks hän luopuu sinusta kasvois edessä. **12**
Herra sanoi saatanalle: katso, kaikki hänen tavaransa olkoon
sinun kädessäs, ainoastaan älä häneen kättäs satuta. Silloin

läksi saatana Herran tyköä. **13** Mutta sinä päivänä, kuin hänen
poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viinaa vanhimman veljensä
huoneessa, **14** Tuli sanansaattaja Jobin tykö ja sanoi: härjillä
kynnettiin, ja aasit kävivät läsnä laitumella; **15** Niin he tulivat
rikkaasta Arabiasta ja ottivat ne, ja löivät palveliat miekan terällä;
ja minä ainoastaan yksin pääsin sanomaan sinulle. **16** Kuin hän
vielä puhui, tuli toinen ja sanoi: Jumalan tuli putosi taivaasta
ja sytytti lampaat ja palveliat, ja poltti ne; ja minä ainoastaan
yksin pääsin sanomaan sinulle. **17** Kuin hän vielä puhui, tuli
yksi ja sanoi: Kaldealaiset tekivät kolme joukkoa ja hyökkäsivät
kamelein päälle, ja ottivat ne pois, ja löivät miekan terällä; ja
minä ainoastaan yksin pääsin sanomaan sinulle. **18** Kuin hän
vielä puhui, tuli yksi ja sanoi: sinun poikas ja tyttäres söivät
ja joivat viinaa vanhimman veljensä huoneessa. **19** Ja katso,
suuri tuulispää tuli korvesta ja sysäsi neljään huoneen nurkkaan,
ja se kaatui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat; ja minä
ainoastaan yksin pääsin sanomaan sinulle. **20** Silloin Job nousi
ja repäisi vaatteensa, ja repi päätänsä, ja heittäysi maahan ja
rukoili. **21** Ja sanoi: alasti olen minä tullut äitini kohdusta ja alasti
pitää minun sinne jälleen menemän; Herra antoi ja Herra otti:
Herran nimi olkoon kiitetty! **22** Näissä kaikissa ei rikkonut Job,
eikä tehnyt tyhmästi Jumalaa vastaan.

2 Ja tapahtui yhtenä päivänä, kuin Jumalan lapset tulivat ja
astuivat Herran eteen, että saatana myös tuli heidän kanssansa
ja astui Herran eteen. **2** Silloin sanoi Herra saatanalle: kusta
tulet? Saatana vastasi Herraa ja sanoi: minä olen käynyt ja
vaeltanut ympäri maan. **3** Ja Herra sanoi saatanalle: etkös ole
ottanut vaaria palveliastani Jobista? sillä ei hänen vertaistansa
ole maalla: hän on vakaa ja hurskas ja Jumalaa pelkääväinen

mies, ja välttää pahaa ja pysyy vielä vakuudessansa, ja sinä yllytit
minua häntä hävittämään ilman syytä. **4** Saatana vastasi Herraa
ja sanoi: nahka nahasta, ja kaikki, mitä ihmisessä on, antaa hän
henkensä edestä. **5** Mutta ojenna kätes ja rupee hänen luihinsa
ja lihaansa; mitämaks hän luopuu sinusta kasvois edessä. **6**
Herra sanoi saatanalle: katso, hän olkoon sinun kädessäs;
kuitenkin säästä hänen henkeänsä. **7** Silloin läksi saatana
Herran tyköä ja löi Jobin pahoilla paisumilla, hänen kantapäästä
kiireesen asti. **8** Ja hän otti saviastian ja kaapi itseänsä sillä, ja
istui tuhassa. **9** Ja hänen emäntänsä sanoi hänelle: Vieläkös
pysyt vakuudessas? siunaa Jumalaa ja kuole. **10** Mutta hän
sanoi hänelle: sinä puhut niinkuin tyhmät vaimot puhuvat.
Jos me olemme hyvää saaneet Jumalalta, eikö myös meidän
pidä ottaman pahaa vastaan? Kaikissa näissä ei Job syntiä
tehnyt huulillansa. **11** Kuin Jobin kolme ystävää kuulivat kaiken
sen onnettomuuden, joka hänelle tullut oli, tulivat he itsekukin
paikkakunnastansa: Eliphas Temanista, Bildad Suasta ja Zophar
Naemasta, ja kokoontuivat ynnä tulemaan, armahtelemaan ja
lohduttamaan häntä. **12** Ja kuin he nostivat taampaa silmänsä,
ei he häntä tunteneet, ja korottivat äänensä ja itkivät; ja jokainen
repäisi vaatteensa, ja heittivät tomua päänsä päälle taivasta
kohden, **13** Ja istuivat hänen kanssansa maan päällä seitsemän
päivää ja seitsemän yötä, ja ei sanaakaan hänen kanssansa
puhuneet; sillä he näkivät hänen kipunsa sangen suureksi.

3 Sitte avasi Job suunsa ja kirosi päivänsä. **2** Ja Job vastasi ja
sanoi: **3** Se päivä olkoon kadotettu, jona minä syntynyt olen,
ja se yö, jona sanottiin: mies on siinnyt. **4** Se päivä olkoon
pimiä, ja älköön Jumala kysykö ylhäältä sen perään: älköön
kirkkaus paistako hänen päällensä. **5** Pimeys ja kuolon varjo

peittäköön hänen, olkoon pilvi hänen päällänsä; ja musta päivän
sumu tehkään hänen kauhiaksi. **6** Sen yön käsittäköön pimeys,
ja älkään iloitko vuosikausien päiväin seassa, ja älkään tulko
kuukausien lukuun. **7** Katso, olkoon se yö yksinäinen ja älköön
yhtäkään iloa tulko siihen. **8** Ne jotka päivää kiroovat, he
kirotkoot sitä, ne jotka ovat valmiit herättämään Leviatania. **9**
Sen tähdet olkoot pimiät hämärässänsä, odottakoot valkeutta,
ja ei tulko, ja älkööt nähkö aamuruskon silmäripsiä, **10** Ettei
se sulkenut minun kohtuni ovea, ja ei kätkenyt onnettomuutta
silmäini edestä. **11** Miksi en minä kuollut äitini kohdussa? Miksi
en minä läkähtynyt äitini kohdusta tultuani? **12** Miksi he ovat
ottaneet minun helmaansa? Miksi minä olen nisiä imenyt? **13**
Niin minä nyt makaisin, olisin alallani, lepäisin, ja minulla olis
lepo. **14** Maan kuningasten ja neuvojain kanssa, jotka heillensä
rakentavat sitä mikä kylmillä on; **15** Eli päämiesten kanssa,
joilla kultaa on, ja joiden huoneet ovat täynnä hopiaa; **16** Eli
niinkuin keskensyntyneet kätketyt; ja en oliskaan: niinkuin nuoret
lapset, jotka ei koskaan valkeutta nähneet. **17** Siellä täytyy
jumalattomain lakata väkivallastansa; siellä ovat ne levossa,
jotka paljon vaivaa nähneet ovat; **18** Siellä on vangeilla rauha
muiden kanssa, ja ei kuule vaatian ääntä; **19** Siellä ovat sekä
pienet että suuret, ja palveliat vapaat isännistänsä: **20** Miksi
valkeus on annettu vaivaisille, ja elämä murheellisille sydämille?
21 Niille, jotka odottavat kuolemaa, ja ei se tule, ja kaivaisivat
sitä ennen kuin aarnihautaa? **22** Niille, jotka kovin iloitsevat
ja riemuitsevat, että he saisivat haudan? **23** Ja sille miehelle,
jonka tie kätketty on, ja hänen edestänsä Jumalalta peitetty?
24 Sillä minun leipäni tykönä minä huokaan, ja minun parkuni
vuodatetaan niinkuin vesi, **25** Sillä jota minä pelkäsin, se tuli

minun päälleni, ja mitä minä kartin, tapahtui minulle. **26** Enkö
minä ollut onnellinen? enkö minä ollut rauhassa? eikö minulla
ollut hyvä lepo? ja nyt senkaltainen levottomuus tulee.

4 Ja Eliphas Temanilainen vastasi ja sanoi, **2** Jos joku sinun
kanssas rupeis puhumaan: mitämaks et sinä sitä kärsi; mutta
kuka taitaa vaiti olla? **3** Katso, sinä olet monta neuvonut, ja
vahvistanut väsyneitä käsiä. **4** Sinun puhees on ojentanut
langenneita, ja vapisevaisia polvia vahvistanut. **5** Mutta että se
nyt tulee sinun päälles, niin sinä väsyit, ja että se lankesi sinun
päälles, niin sinä peljästyit. **6** Tämäkö on sinun (Jumalan) pelkos,
sinun uskallukses, sinun toivos ja sinun vakuutes? **7** Muistele
nyt, kussa joku viatoin on hukkunut? eli kussa hurskaat ovat
joskus hävinneet? **8** Niinkuin minä kyllä nähnyt olen, ne jotka
kyntävät vääryyden, ja onnettomuuden kylvävät, sitä he myös
niittävät. **9** He ovat Jumalan puhalluksen kautta kadonneet,
ja hänen vihansa hengeltä hukatut. **10** Jalopeuran kiljumus,
ja julma jalopeuran ääni, ja nuorten jalopeurain hampaat ovat
lovistetut. **11** Vanha jalopeura hukkuu, ettei hänellä ole saalista;
ja jalopeuran pojat hajoitetaan. **12** Ja minun tyköni on tullut
salainen sana; ja minun korvani on saanut vähäisen siitä. **13**
Kuin minä ajattelin yönäkyjä, kuin uni lankee ihmisten päälle,
14 Niin pelko ja vavistus tuli minun päälleni, ja kaikki minun
luuni peljätettiin; **15** Ja henki meni minun sivuitseni; kaikki
minun karvani nousivat ruumiissani. **16** Silloin seisoi kuva minun
silmäini edessä, jonka kasvoja en minä tuntenut; ja minä kuulin
hiljaisen hyminän äänen: **17** Kuinka on ihminen hurskaampi kuin
JumaIa? eli joku mies puhtaampi kuin se, joka hänen tehnyt
on? **18** Katso, palveliainsa seassa ei löydä hän uskollisuutta
ja enkeleissänsä löytää hän tyhmyyden: **19** Kuinka enemmin

niissä jotka asuvat savihuoneissa, niissä jotka ovat perustetut
maan päälle, jotka toukkain tavalla murentuvat? **20** Se pysyy
aamusta ehtoosen asti, niin he muserretaan; ja ennenkuin he
sen havaitsevat, he ijankaikkisesti hukkuvat. **21** Eikö heidän
jälkeenjääneensä pois oteta? he kuolevat, vaan ei viisaudessa.

5 Nimitä siis, jos joku on, joka kanssas todistaa, ja kenen tykö
pyhistä sinä itses käännät? **2** Mutta tyhmän tappaa viha, ja
taitamattoman kuolettaa kiivaus. **3** Minä näin tyhmän juurtuneen,
ja kirosin kohta hänen huonettansa. **4** Hänen lapsensa pitää
oleman kaukana terveydestä; ja pitää rikki murrettaman portissa,
kussa ei yhtään auttajaa ole. **5** Hänen elonsa pitää isoovaisen
syömän, ja orjantappuroista sen ottaman; ja hänen kalunsa
pitää ryövärien nielemän. **6** Sillä ei vaiva käy ylös tomusta;
ja onnettomuus ei kasva maasta. **7** Vaan ihminen syntyy
onnettomuuteen; niinkuin kuumain hiilten kipinät sinkoilevat
ylöskäsin. **8** Kuitenkin tahdon minä Jumalasta tutkistella:
Jumalasta minä tahdon puhua, **9** Joka voimallisia töitä tekee,
joita ei tutkia taideta, ja ihmeitä, joita ei lukea taideta; **10** Joka
antaa sateen maan päälle, ja antaa tulla veden teiden päälle; **11**
Joka ylentää nöyrät korkeuteen, ja korottaa sorrettuja autuuteen.
12 Hän tekee kavalain aivoitukset tyhjäksi, ettei heidän kätensä
mitään toimittaa taida. **13** Hän käsittää taitavat kavaluudessansa,
ja pahain neuvo kukistetaan, **14** Että he päivällä juoksevat
pimeydessä, ja koperoitsevat puolipäivänä niinkuin yöllä. **15** Ja
hän auttaa köyhää miekasta, ja heidän suustansa, ja voimallisten
kädestä. **16** Ja hän on köyhän turva, että vääryys pitäis suunsa
kiinni. **17** Katso, autuas on se ihminen, jota Jumala kurittaa;
sentähden älä hylkää Kaikkivaltiaan kuritusta. **18** Sillä hän
haavoittaa ja sitoo; hän lyö ja hänen kätensä terveeksi tekee. **19**

Kuudesta murheesta päästää hän sinun; ja seitsemännestä ei
tule mitään pahaa sinulle. **20** Kalliilla ajalla vapahtaa hän sinun
kuolemasta, ja sodassa miekasta. **21** Hän peittää sinun kielen
ruoskalta; ja ei sinun pidä pelkäämän hävitystä, koska se tulee.
22 Hävityksessä ja nälässä sinä naurat; ja et pelkää metsän
petoja. **23** Sillä sinun liittos pitää oleman kivien kanssa kedolla,
ja maan pedot pitää sinun kanssas rauhallisesti oleman. **24**
Sinä ymmärrät, että sinun majas on rauhassa, ja sinä oleskelet
asuinsiassas ilman syntiä. **25** Ja sinä saat ymmärtää, että
siemenes on suureksi tuleva, ja vesas niinkuin ruoho maassa. **26**
Ja sinä tulet vanhalla ijällä hautaan, niinkuin elositoma ajallansa
korjataan. **27** Katso, sitä me olemme tutkineet, ja se on niin:
kuule sitä, ja tunne sinä myös se hyväkses.

6 Niin Job vastasi ja sanoi: **2** Jos minun surkeuteni punnittaisiin,
ja minun kärsimiseni yhtä haavaa laskettaisiin vaa´an päälle,
3 Niin se olis raskaampi kuin santa meressä; sentähden ovat
minun sanani nielletyt ylös. **4** Sillä Kaikkivaltiaan nuolet ovat
minussa, joiden myrkky särpää minun henkeni; ja Jumalan
kauhistus tarkoittaa minua. **5** Huutaako metsä-aasi, kuin hänellä
ruohoja on? ammuuko härkä, kuin hänellä on ruokaa? **6**
Syödäänkö mautointa ilman suolaa? eli maistaako valkuainen
munan ruskuaisen ympäriltä? **7** Jota minun sieluni ennen kuoitti,
se on nyt minun ruokani minun kipuni tähden. **8** Jospa minun
rukoukseni tapahtuis, ja Jumala antais minulle, mitä minä toivon!
9 Että Jumala tahtois ja löis minun rikki, ja päästäis kätensä
särkemään minua; **10** Niin olis minulla vielä sitte lohdutus, ja
minä vahvistuisin sairaudessani, ellei hän säästäisi minua: en
ole mitään kuitenkaan kieltänyt pyhän puhetta. **11** Mikä on minun
väkeni, että minä voisin toivoa? ja mikä on minun loppuni, että

minun sieluni vois kärsiväinen olla? **12** Onko minun väkeni
kivinen? eli minun lihani vaskinen? **13** Ei ole minulla missään
apua; ja minun saatuni on pois ajettu minulta. **14** Joka ei osoita
lähimmäisellensä laupiutta, hän hylkää Kaikkivaltiaan pelvon.
15 Minun veljeni ovat rikkoneet minua vastaan, niinkuin oja ja
niinkuin väkevä virta ohitse menneet, **16** Jotka ovat kauhiat
jäästä, ja jotka lumi peittää. **17** Kuin helle heitä ahdistaa, pitää
heidän nääntymän, ja kuin palava on, pitää heidän katooman
paikastansa. **18** Heidän polkunsa poikkeevat pois; he raukeevat
tyhjään ja hukkuvat. **19** He katsoivat Temanin tietä, rikkaan
Arabian polkuja he toivoivat. **20** Mutta heidän pitää häpiään
tuleman, ratki surutoinna ollessansa; ja heidän pitää häpeemän
siihen tultuansa. **21** Sillä ette nyt mitään ole; ja että te näette
surkeuden, pelkäätte te. **22** Olenko minä sanonut: Tuokaat
minulle! eli antakaat minun edestäni lahjoja teidän tavarastanne?
23 Ja pelastakaat minua vihollisten kädestä, ja vapahtakaat
minua tyrannein käsistä? **24** Opettakaat minua, minä olen ääneti,
ja jota en minä tiedä, niin neuvokaat minua. **25** Kuinka vahvat
ovat oikeuden puheet? kuka teissä on se, joka sitä laittaa taitaa?
26 Te ajattelette sanoja, ainoastaan nuhdellaksenne, ja teette
sanoillanne epäileväisen mielen. **27** Te karkaatte köyhän orvon
päälle, ja kaivatte lähimmäisellenne kuoppaa. **28** Mutta että
te nyt tahdotte, niin katsokaat minun päälleni, jos minä teidän
edessänne valhettelen. **29** Palatkaat nyt, olkoon pois vääryys:
Tulkaat jälleen; minun vastaukseni pitää oikia oleman. **30** Onko
minun kielessäni vääryyttä? eikö minun suulakeni ymmärrä
vaivoja?

7 Eikö ihminen aina pidä oleman sodassa maan päällä; ja hänen
päivänsä ovat niinkuin orjan päivät? **2** Niinkuin palvelia halajaa

varjoa, ja orja työnsä loppua, **3** Niin olen minä minulleni saanut
turhat kuukaudet, ja minulla on monta murheellista yötä ollut. **4**
Kuin minä levätä panin, sanoin minä: Koskahan minä nousen? ja
sitte lueskelen, koska ehtoo tullee: minä olen ravittu kävellyksistä
hamaan pimeyteen asti. **5** Minun lihani on puetettu madoilla ja
maan tomulla; minun nahkani on ahvettunut ja hyljätyksi tullut. **6**
Minun päiväni ovat lentäneet nopiammasti pois kuin syöstävä ja
kuluneet ilman viivytystä. **7** Muista, että minun elämäni on tuuli,
ja minun silmäni ei palaja hyvää näkemään. **8** Ja ei yksikään
silmä, joka minun nyt näkee, pidä minua enempi näkemän.
Sinun silmäs katsokoon minua, sitte minä hukun. **9** Pilvi raukee
ja menee pois: niin myös se, joka menee alas hautaan, ei nouse
jälleen, **(Sheol h7585)** **10** Eikä palaja jälleen huoneesensa, ei
myös hänen siansa häntä enää tunne. **11** Sentähden en minä
estä suutani; minä puhun henkeni ahtaudessa, ja juttelen sieluni
murheessa. **12** Olenko minä meri eli valaskala, että sinä minun
niin kätket? **13** Kuin minä ajattelin: minun vuoteeni lohduttaa
minun, ja minun kehtoni saattaa minulle levon, koska minä
itselleni puhun; **14** Niin sinä peljätät minua unilla, ja kauhistat
minua näyillä, **15** Että minun sieluni sois itsensä hirtetyksi, ja
minun luuni kuolleiksi. **16** Minä kauhistun, enkä pyydä silleen
elää: lakkaa minusta, sillä minun päiväni ovat turhat. **17** Mikä on
ihminen, ettäs hänen suurena pidät, ja panet hänen sydämees?
18 Sinä etsit häntä joka päivä, ja koettelet häntä aina. **19** Miksi et
minusta luovu, ja päästä minua, siihen asti että minä sylkeni
nielisin? **20** Minä olen syntiä tehnyt; mitä minun pitää sinulle
tekemän, o sinä ihmisten vartia? miksis minun teit sinulles
loukkaukseksi ja itselleni kuormaksi? **21** Ja miksi et minun pahaa
tekoani anna anteeksi ja ota pois minun vääryyttäni? Sillä nyt

pitää minun makaaman mullassa: ja jos minua aamulla etsit, niin
en minä enää ole.

8 Niin vastasi Bildad Suasta ja sanoi: **2** Kuinka kauvan sinä
tahdot näitä puhua? ja sinun suus puheet ovat niinkuin väkevä
tuuli? **3** Väärinkö Jumala tuomitsee, eli rikkooko Kaikkivaltias
oikeuden? **4** Jos poikas ovat syntiä tehneet hänen edessänsä,
niin hän on hyljännyt heitä heidän pahain tekoinsa tähden. **5**
Mutta jos sinä aikanansa etsit Jumalaa, ja rukoilet Kaikkivaltiasta
hartaasti, **6** Ja jos sinä olet puhdas ja hyvä, niin hän herättää
sinun, ja taas tekee rauhalliseksi hurskautes majan. **7** Ja kussa
sinulla oli ennen vähä, pitää tästedes sinulle sangen paljon
lisääntymän. **8** Sillä kysy nyt entisiltä sukukunnilta, ja rupee
kysymään heidän isiltänsä. **9** Sillä me olemme niinkuin eilen
tulleet, ja emme mitään tiedä: meidän elämämme on niinkuin
varjo maan päällä. **10** Heidän pitää opettaman sinua, ja sanoman
sinulle, ja tuoman puheensa edes sydämestänsä. **11** Kasvaako
kaisla, ellei seiso loassa? eli kasvaako ruoho ilman vettä? **12**
Koska se vielä kukoistaa ennenkuin se niitetään, kuivettuu
se ennenkuin heinä korjataan. **13** Niin käy kaikkein niiden,
jotka Jumalan unhottavat, ja ulkokullattuin toivo katoo. **14** Sillä
hänen toivonsa tulee tyhjäksi, ja hänen uskalluksensa niinkuin
hämähäkin verkko. **15** Hän luottaa huoneensa päälle, ja ei se
pidä seisoman; hän turvaa siihen, ja ei se pidä pysyväinen
oleman. **16** Se viheriöitsee kyllä ennen auringon nousemaa, ja
sen heikot oksat kasvavat hänen yrttitarhassansa. **17** Hänen
juurensa seisoo paksuna lähteen tykönä, ja huoneet kivien
päällä. **18** Mutta koska hän nielee sen paikastansa, kieltää hän
sen, niinkuin ei olis nähnytkään sitä. **19** Katso, tämä on hänen
menonsa riemu; ja toiset taas kasvavat tuhasta. **20** Sentähden

katso, ei Jumala hyviä hylkää, eikä vahvista pahain kättä, **21** Siihen asti että sinun suus naurulla täytetään ja huules riemulla. **22** Mutta ne jotka sinua vihaavat, pitää häpiään tuleman; ja jumalattomain asuinsia ei pidä pysyväinen oleman.

9 Job vastasi ja sanoi: **2** Minä kyllä sen tiedän, että niin on, ettei ihminen taida hurskas olla Jumalan edessä. **3** Jos hän tahtois riidellä hänen kanssansa, ei hän taitais vastata häntä yhtä tuhanteen. **4** Hän on viisas ja voimallinen: kenenkä siitä on hyvää ollut, kuin häntä vastaan on itsensä asettanut? **5** Hän siirtää vuoret ennenkuin he sen ymmärtävät, jotka hän vihassansa kukistaa. **6** Hän liikuttaa maan siastansa, niin että sen patsaat vapisevat. **7** Hän puhuu auringolle, niin ei se nouse; ja hän lukitsee tähdet. **8** Hän yksin levittää taivaat, ja käy meren aaltoin päällä. **9** Hän tekee Otavan ja Kointähden, Seulaiset ja ne tähdet etelään päin. **10** Hän tekee suuria töitä, joita ei taideta tutkia, ja epälukuisia ihmeitä. **11** Katso, hän käy minun ohitseni ennenkuin minä sen havaitsen, ja menee pois ennenkuin minä sen ymmärrän. **12** Katso, jos hän menee äkisti, kuka noutaa hänen jälleen? kuka sanoo hänelle: mitäs teet? **13** Hän on Jumala, hänen vihaansa ei yksikään aseta; hänen allensa pitää itsensä kumartaman ylpiätkin herrat. **14** Kuinka minun pitäisi häntä vastaaman, ja löytämän sanoja häntä vastaan? **15** Ehkä minulla vielä oikeus olis, niin en kuitenkaan taida minä häntä vastata; vaan täytyis oikeudessa rukoilla. **16** Ja ehkä minä vielä häntä avuksihuutaisin, ja hän kuulis minua, niin en minä uskoisi, että hän kuultelis minun ääntäni; **17** Sillä hän hän runtelee minun tuulispäällä, ja enentää minun haavani ilman syytä. **18** Ei hän anna minun henkeni virota, vaan täyttää minun murheella. **19** Jos joku tahtoo voimaa, katso, hän on voimallinen; jos joku tahtoo

oikeutta, kuka todistaa minun kanssani? **20** Jos minä sanoisin:
minä olen oikia, niin minun suuni kuitenkin tuomitsee minun: eli
minä olen vakaa, niin hän kuitenkin tekee minun pahaksi. **21**
Ehkä minä vielä vakaa olisin, niin en minä kuitenkaan tunne
itsiäni; vaan minä suutun elämääni. **22** Se on se ainoa minkä
minä sanonut olen, hän kadottaa hyvän ja jumalattoman. **23** Kuin
hän rupee lyömään, niin hän tappaa äkisti, ja pilkkaa viattomain
kiusausta. **24** Maa annetaan jumalattoman käsiin, hän peittää
sen tuomarien kasvot: ellei se niin ole, kuinka se myös toisin
on? **25** Minun päiväni ovat olleet nopiammat kuin juoksia: ne
ovat paenneet, ja ei mitään hyvää nähneet. **26** Ne ovat pois
menneet kuin joutuva haaksi, kuin kotka lentää rualle. **27** Koska
minä ajattelen: minä unhotan valitukseni, ja muutan kasvoni ja
virvoitan minuni: **28** Niin minä pelkään kaikkia minun kipujani,
tietäen, ettes anna minun olla viatoinna. **29** Jos olen jumalatoin,
miksi minä nyt itsiäni hukkaan vaivaan? **30** Vaikka minä pesisin
itseni lumivedessä ja puhdistaisin käteni saippualla, **31** Niin
sinä kuitenkin pistäisit minun lokaan; ja minun vaatteeni olisivat
minulle kauhistukseksi. **32** Sillä ei hän ole minun vertaiseni, jota
minä vastata taidan, että me ynnä tulisimme oikeuden eteen. **33**
Ei ole joka meitä eroittaa, joka laskis kätensä meidän kahden
välillemme. **34** Hän ottakoon vitsansa pois minusta, ja älköön
hänen hirmuisuutensa peljättäkö minua; **35** Että minä puhuisin ja
en pelkäisi häntä; sillä en minä mitään kanssani tiedä.

10 Minun sieluni suuttuu elämästä; minun valitukseni minusta
annan minä olla ja puhun sieluni murheessa. **2** Sanon Jumalalle:
älä minua tuomitse: anna minun tietää, minkätähden sinä riitelet
minun kanssani. **3** Onko sinulla ilo siitä, ettäs väkivaltaa teet,
ja hylkäät minun, joka käsialas olen, ja annat jumalattomain

aivoitukset kunniaan tulla? **4** Onko sinulla lihalliset silmät? eli
katsotkos niinkuin ihminen katsoo? **5** Onko sinun päiväs niinkuin
ihmisen päivät? eli vuotes niinkuin ihmisen vuodet? **6** Ettäs
kysyt minun vääryyttäni, ja tutkit pahaa tekoani, **7** Vaikka tiedät,
etten minä ole jumalatoin; ehkei yhtään ole, joka taitaa sinun
kädestäs vapauttaa. **8** Sinun kätes ovat minun valmistaneet ja
tehneet minun kaikki ympäri, ja sinä tahdot hukuttaa minun?
9 Muista siis, että olet minun tehnyt niinkuin saven, ja annat
minun tulla maaksi jälleen. **10** Etkös minua ole lypsänyt kuin
rieskaa, ja antanut minun juosta niinkuin juustoa? **11** Sinä olet
minun puettanut nahalla ja lihalla: luilla ja suonilla olet sinä
minun peittänyt. **12** Elämän ja hyvän työn olet sinä minulle
osoittanut, ja sinun katsomises minun henkeni kätkee. **13** Ja
vaikka sinä nämät salaat sydämessäs, niin minä tiedän sen
kuitenkin, ettäs sen muistat, **14** Jos minä pahaa teen, niin sinä
kohta havaitset, ja et jätä minun pahaa tekoani rankaisemata. **15**
Jos minä olen jumalatoin, voi minua! jos minä olen hurskas,
niin en minä kuitenkaan uskalla nostaa ylös päätäni. Minä olen
täynnä ylönkatsetta, katsos minun viheliäisyyttäni. **16** Noustessa
sinä ajat minua takaa niinkuin jalopeura, ja taas ihmeellisesti
minun kanssani menettelet. **17** Sinä uudistat todistukses minua
vastaan, ja vihastut kovin minun päälleni. Minua vaivaa yksi
toisensa jälkeen niinkuin sota. **18** Miksis minun annoit lähteä
äitini kohdusta? jospa minä olisin kuollut, ettei yksikään silmä
olisi minua nähnyt! **19** Niin minä olisin kuin en olisikaan ollut,
kannettu äitini kohdusta hautaan. **20** Eikö minun ikäni lyhyt ole?
Lakkaa ja päästä minua, ja luovu minusta, että minä vähänkin
virvoitusta saisin, **21** Ennenkuin minä menen, enkä palaja,
pimeyden ja kuolon varjon maalle, **22** Joka on pimeyden maa

ja synkiä kuolon varjo, jossa ei yhtään järjestystä ole, joka
paisteessansa on niinkuin synkeys.

11 Niin vastasi Zophar Naemasta ja sanoi: **2** Kuin joku on
kauvan puhunut, eikö häntä pitäis vastattaman? eli pitääkö
suupaltilla oikeus oleman? **3** Pitääkö sinun jaarituksiis ihmisten
vaikeneman, että sinä pilkkaat, eikä yksikään sinua häpäisisi? **4**
Sinä sanot: minun opetukseni on selkiä, ja minä olen puhdas
sinun silmäis edessä. **5** Jospa Jumala puhuis ja avais huulensa
sinua vastaan, **6** Ja ilmoittais sinulle salaisen tiedon! sillä hänellä
olis vielä enempi tekemistä, että tietäisit, ettei hän muistele
kaikkia sinun pahoja töitäs. **7** Luuletkos tutkistellessas Jumalan
löytäväs? ja Kaikkivaltiaan täydellisesti löytäväs. **8** Hän on
korkiampi kuin taivas, mitäs tahdot tehdä? syvempi kuin helvetti,
kuinkas taidat tuta? **(Sheol h7585)** **9** Pitempi kuin maa, ja laviampi
kuin meri. **10** Jos hän sen ylösalaisin kääntäis, eli kätkis, eli
heittäis kokoon; kuka hänen estäis? **11** Sillä hän tuntee turhatkin
ihmiset, ja näkee vääryydet; ja ei hänen pitäis ymmärtämän? **12**
Turha ihminen ylpeilee, ja syntynyt ihminen on niinkuin metsä-
aasin varsa. **13** Jos olisit valmistanut sydämes, ja nostanut kätes
hänen tykönsä; **14** Jos vääryys on sinun kädessäs, niin heitä se
kauvas, ettei yhtään vääryyttä asuisi majassas: **15** Niin sinä
ylennät kasvos ilman laitosta, ja olet vahva ja ei pelkääväinen.
16 Niin sinä myös unhotat vaivan; ja niinkuin ohitse juossut
vesi, tulee se mielees. **17** Ja sinun elämäs aika pitää käymän
ylös niinkuin puolipäivä, ja pimeys niinkuin kirkas aamu. **18**
Ole hyvässä turvassa, vielä nyt toivo on; sillä vaikkas nyt olet
häpiässä, niin sinä kuitenkin olet rauhassa lepäävä. **19** Sinä
olet makaava, ja ei kenkään sinua peljätä: monen pitää sinua
kunnioittaman. **20** Mutta jumalattomain silmät pitää nääntymän,

ja ei voi päästää; sillä heidän toivonsa pitää puuttuman heidän
sieluiltansa.

12 Niin vastasi Job ja sanoi: **2** Te olette miehet; taito kuolee
teidän kanssanne. **3** Minulla on niin sydän kuin teilläkin, enkä
ole alemmaisempi teitä: kuka se on, joka ei näitä tiedä? **4**
Joka lähimmäiseltänsä pilkataan, niinkuin minä, hän rukoilee
Jumalaa, ja hän kuulee häntä: hurskas ja vakaa pilkataan. **5** Hän
on ylönkatsottu kynttiläinen ylpeiden ajatuksissa, valmistettu,
että he siihen loukkaavat jalkansa, **6** Ryövärein majoissa on
kyllä, ja he härsyttelevät rohkiasti Jumalaa, ehkä Jumala on sen
antanut heidän käteensä. **7** Kysy siis eläimiltä, ja he opettavat
sinua, ja taivaan linnuilta, ja he sanovat sinulle. **8** Taikka puhu
maan kanssa, ja hän opettaa sinua; ja kalat meressä ilmoittavat
sinulle. **9** Kuka se on, joka ei kaikkia näitä tiedä, että Herran käsi
on ne tehnyt? **10** Että hänen kädessänsä on kaikkein elävien
sielu, ja kunkin lihan henki? **11** Eikö korva koettele puhetta,
ja suu maista ruokaa? **12** Vanhoilla on taito, ja pitkä-ijällisillä
ymmärrys. **13** Hänen tykönänsä on taito ja voima; hänen on
neuvo ja ymmärrys. **14** Katso, koska hän kukistaa, niin ei auta
rakentamaan: koska hän jonkun salpaa, niin ei kenkään taida
avata. **15** Katso, koska hän pidättää veden, niin kaikki kuivettuu,
ja koska hän laskee, niin se kääntää maan. **16** Hän on vahva Ja
pysyväinen: hänen on se joka eksyy, ja se joka eksyttää. **17** Hän
johdattaa kavalat niinkuin saaliin, ja saattaa tuomarit tyhmäksi.
18 Hän päästää kuningasten siteet, ja vyöttää heidän kupeensa.
19 Papit vie hän niinkuin saaliin, ja väkevät kukistaa. **20** Hän
vääntää pois totisten huulet, vanhain toimen ottaa hän pois.
21 Hän kaataa ylönkatseen päämiesten päälle, ja voimallisten
väkevyyden hajoittaa. **22** Hän ilmoittaa pimiät perustukset, ja

kuoleman varjon saattaa hän valkeuteen. **23** Hän saattaa kansat
suureksi, ja taas hukuttaa heidät; hän levittää kansan, ja taas
vie pois heidät. **24** Hän ottaa pois maan kansan ruhtinasten
sydämet, ja eksyttää heitä korvessa, jossa ei tietä ole. **25** Ja he
koperoitsevat pimeydessä ilman valkeutta; ja hän eksyttää heitä
kuin juopuneita.

13 Katso, kaikkia näitä ovat silmäni nähneet, ja korvani kuulleet,
ja on ne ymmärtänyt. **2** Jota te tiedätte, sitä minäkin tiedän,
enkä ole halvempi teitä. **3** Minä puhun siis Kaikkivaltiaan tykö,
ja mielin kamppailla Jumalan kanssa. **4** Sillä te olette valheen
saarnaajat, ja kaikki kelvottomat lääkärit. **5** Jospa te voisitte
juuri ääneti olla, niin te olisitte taitavat. **6** Kuulkaat siis minun
kamppaustani, ja ottakaat vaari asiasta, kuin minä puhun. **7**
Tahdotteko te Jumalan puolesta vastata vääryydellä? ja hänen
puolestansa puhua petosta? **8** Tahdotteko te katsoa hänen
mieltänsä? Tahdotteko te riidellä Jumalan puolesta? **9** Pitääkö
se teille menestymän, koska hän teitä etsii? luuletteko te hänen
pettävänne, niinkuin joku pettää ihmisen? **10** Hän kovin nuhtelee
teitä, jos te salaisesti mieliä katsotte. **11** Eikö hänen korkeutensa
teitä peljätä? ja hänen pelkonsa lankee teidän päällenne? **12**
Teidän muistonne vedetään tuhan verraksi, ja teidän selkänne
pitää oleman niinkuin saviroukkio. **13** Olkaat ääneti minun
edessäni, minä puhun, tapahtukoon minulle mitä hyvänsä. **14**
Miksi minun pitää pureman lihaani hampaillani, ja asettaman
sieluni minun käsiini? **15** Katso, vaikka hän minun tappais, enkö
minä vielä sittenkin toivoisi? kuitenkin minä nuhtelen teitäni
hänen edessänsä. **16** Hän on kuitenkin minun autuuteni; sillä
ei yksikään ulkokullattu tule hänen eteensä. **17** Kuulkaat juuri
visusti minun puhettani, ja minun selitystäni teidän korvainne

edessä. **18** Katso, jo minä olen tuomion sanonut: Minä tiedän,
että minä olen hurskas. **19** Kuka tahtoo käydä oikeudelle minun
kanssani? Mutta minun täytyy nyt ääneti olla, ja loppua. **20**
Ainoastaan älä tee minulle kahta, niin en minä kätke itsiäni
sinun edestäs. **21** Anna kätes olla kaukana minusta, ja sinun
kauhistukses älköön minua peljättäkö. **22** Kutsu minua, ja minä
vastaan: eli minä puhun, ja vastaa sinä minua. **23** Kuinka usiat
ovat minun vääryyteni ja pahat tekoni? anna minun saada tietää
minun syntini ja rikokseni. **24** Miksi sinä peität kasvos, ja pidät
minua vihollisena? **25** Tahdotkos niin kova olla lentävää lehteä
vastaan, ja vainota kuivaa oljen kortta? **26** Sillä sinä kirjoitat
minulle murhetta, ja annat minun periä nuoruuteni syntejä. **27**
Sinä olet pannut minun jalkani jalkapuuhun, ja otat kaikista
minun poluistani vaarin, ja katsot kaikkia minun askeleitani; **28**
Joka kuitenkin hukun niinkuin mädännyt raato, ja niinkuin koilta
syöty vaate.

14 Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa, ja on täynnä
levottomuutta, **2** Kasvaa niinkuin kukkanen, ja kaatuu; pakenee
niinkuin varjo, ja ei pysy. **3** Ja senkaltaisen päälle sinä avaat
silmäs, ja vedät minun kanssasi oikeuden eteen. **4** Kuka löytää
puhtaan niiden seassa, kussa ei puhdasta ole? **5** Hänellä on
määrätty aika, hänen kuukauttensa luku on sinun tykönäs: sinä
olet määrän asettanut hänen eteensä, jota ei hän taida käydä
ylitse. **6** Luovu hänestä, että hän sais levätä, niinkauvan kuin
hänen aikansa tulee, jota hän odottaa niinkuin palkollinen. **7**
Puulla on toivo, ehkä se hakattaisiin, että se uudistetaan, ja sen
vesat kasvavat jälleen: **8** Ehkä sen juuret vanhenevat maassa,
ja kanto mätänee mullassa, **9** Kuitenkin se versoo jälleen veden
märkyydestä, ja kasvaa niinkuin se istutettu olis. **10** Mutta kussa

ihminen on, koska hän kuollut, hukkunut ja pois on? **11** Niinkuin
vesi juoksee ulos merestä, ja oja kureentuu ja kuivettuu, **12** Niin
on ihminen, kuin hän kuollut on, ei hän nouse: niinkauvan kuin
taivas pysyy, ei he virkoo eikä herää unestansa. **13** O jospa sinä
minun hautaan kätkisit ja peittäisit minun, niinkauvan kuin vihas
menis pois, ja asettaisit minulle määrän muistaakses minua.
(Sheol h7585) **14** Luuletkos kuolleen ihmisen tulevan eläväksi
jälleen? Minä odotan joka päivä niinkauvan kuin minä sodin,
siihenasti että minun muutteeni tulee, **15** Että sinä kutsuisit
minua, ja minä vastaisin sinua, ja ettes hylkäisi käsialaas; **16**
Sillä sinä olet jo lukenut kaikki minun askeleeni: etkös ota
vaaria minun synneistäni? **17** Minun rikokseni olet sinä lukinnut
lyhteesen, ja pannut kokoon minun vääryyteni. **18** Jos tosin vuori
kaatuu ja katoo, ja vaha siirtyy sialtansa, **19** Vesi kuluttaa kivet,
ja virta vie maan pois, ja mitä sen päällä itse kasvaa: niin sinä
myös ihmisen toivon kadotat. **20** Sinä olet häntä voimallisempi
ijankaikkisesti, ja hänen täytyy mennä pois. Sinä muutat hänen
kasvonsa, ja annat hänen mennä. **21** Ovatko hänen lapsensa
kunnniassa, sitä ei hän tiedä, taikka ovatko he ylönkatseessa,
sitä ei hän ymmärrä. **22** Kuitenkin niinkauvan kuin hän kantaa
lihaa, täytyy hänen olla vaivassa, ja niinkauvan kuin hänen
sielunsa on hänessä, täytyy hänen murhetta kärsiä.

15 Niin vastasi Eliphas Temanilainen ja sanoi: **2** Pitääkö
taitavan niin tuuleen puhuman, ja täyttämän vatsansa tuulella?
3 Sinä nuhtelet kelvottomilla sanoilla ja puheilla, joista ei ole
hyödytystä. **4** Sinä olet hyljännyt pelvon, ja puhut ylönkatseella
Jumalan edessä. **5** Sillä sinun pahuutes opettaa niin sinun
suus; ja sinä olet valinnut viekasten kielen. **6** Sinun suus pitää
tuomitseman sinun, ja en minä: sinun huules pitää todistaman

sinua vastaan: **7** Oletkos ensimäinen ihminen, joka syntynyt
on? eli ennen (kaikkia) vuoria luotu? **8** Oletko sinä kuullut
Jumalan salaisen neuvon? ja onko taito halvempi sinua? **9**
Mitä sinä tiedät, jota emme tiedä; mitäs ymmärrät, joka ei ole
meidän tykönämme? **10** Harmaapäät ja vanhat ovat meidän
tykönämme, jotka ennen ovat eläneet kuin sinun isäs. **11** Pitäiskö
Jumalan lohdutukset oleman halvat sinulle? Eli onko jotakin
salaista tykönäs? **12** Mitä sinun sydämes aikoi? ja mitäs vilkutat
silmiäs? **13** Kuinka sinä asetat mieles Jumalaa vastaan? että
sinä senkaltaiset sanat suustas päästät. **14** Mikä on ihminen, että
hän olis puhdas? ja että hän olis hurskas, joka vaimosta syntynyt
on? **15** Katso, hänen pyhäinsä seassa ei ole yhtään nuhteetointa;
ja taivaat ei ole puhtaat hänen edessänsä. **16** Kuinka paljon
enemmin ihminen on kauhia ja ilkiä, joka juo vääryyttä niinkuin
vettä? **17** Minä osoitan sinulle sen, kuule minua: minä luettelen
sinulle, mitä minä nähnyt olen: **18** Mitä taitavat sanoneet
ovat, jota ei yksikään heidän isistänsä ole salannut. **19** Joille
ainoille maa annettu on, niin ettei yksikään outo saanut käydä
heidän keskellänsä. **20** Jumalatoin vapisee kaiken elinaikansa,
ja tyrannin vuosiluku on peitetty. **21** Pelvon ääni on hänen
korvissansa, että rauhassakin pitää hävittäjä tuleman hänen
päällensä. **22** Ei hän usko palajavansa pimeydestä, ja varoo aina
miekkaa. **23** Kuin hän lähtee sinne ja tänne elatuksensa jälkeen,
niin hän luulee aina pimeyden päivän käsissänsä olevan. **24**
Ahdistus ja hätä peljättävät häntä, ja yllyttävät hänen, niinkuin
kuningas valmis sotaan. **25** Sillä hän on ojentanut kätensä
Jumalaa vastaan, ja vahvistanut itsensä Kaikkivaltiasta vastaan.
26 Hän juoksee päätäpäin häntä vastaan, ja seisoo ynseästi
häntä vastaan. **27** Hän on peittänyt kasvonsa lihavuudellansa, ja

lihoittanut ja paisuttanut itsensä. **28** Mutta hänen pitää asuman
hävitetyssä kaupungissa ja asumattomissa huoneissa, jotka
roukkioksi riutumallansa ovat. **29** Ei hänen pidä rikastuman, eikä
hänen tavaransa pysymän, eikä hänen onnensa pidä leviämän
maassa. **30** Ei hänen pidä pääsemän pimeydestä: tulen liekki
kuivaa hänen oksansa, ja hänen suunsa hengellä katoo. **31**
Ei hän taida uskaltaa turhuuteen, että hän on petetty; sillä
turhuus on hänen palkkansa. **32** Hän loppuu ennen aikaansa, ja
hänen oksansa ei pidä vihoittaman. **33** Hän poimitaan niinkuin
kypsymätöin marja viinapuusta, ja niinkuin öljypuu varistaa
kukoistuksensa. **34** Sillä ulkokullattuin kokous pitää oleman
yksinäinen, ja tulen pitää polttaman lahjain ottajan huoneen, **35**
Hän siittää onnettomuuden, ja synnyttää vaivaisuuden; ja heidän
vatsansa valmistaa petoksen.

16 Sitte vastasi Job ja sanoi: **2** Minä olen usein senkaltaista
kuullut: te olette kaikki häijyt lohduttajat. **3** Koska siis nämät
tyhjät puheet loppuvat? eli mikä sinun niin rohkaisee puhumaan?
4 Minä taitaisin myös puhua niinkuin tekin. Minä soisin teidän
sielunne olevan minun sieluni siassa, niin minä löytäisin myös
sanoja teitä vastaan, ja taitaisin vääntää päätäni teitä vastaan. **5**
Minä tahtoisin vahvistaa teitä suullani, ja lohduttaa huulillani.
6 Mutta ehkä minä puhuisin, niin ei kuitenkaan minun vaivani
lakkaa: jos minä vaikenen, niin ei se kuitenkaan mene minusta
pois. **7** Mutta nyt hän saattaa minulle vaivaisuuden: sinä hävität
koko minun seurani. **8** Sinä olet tehnyt minun ryppyiseksi, että
olis todistus minua vastaan: minun laihuuteni nousee minua
vastaan, ja sanoo minua vastaan. **9** Hänen vihansa repäisee
minun, ja joka minua vihaa, kiristelee hampaitansa minun
päälleni; ja minun viholliseni silmät kiiluvat minun päälleni. **10** He

ammottivat suunsa minua vastaan, ja ovat minua häpiällisesti
poskelle piesseet: he ovat sammuttaneet vihansa minun päälleni.
11 Jumala on minun hyljännyt väärille, ja antanut minun tulla
jumalattomain käsiin. **12** Minä olin rauhassa, vaan hän on minun
murentanut, hän on tarttunut minun kaulaani, ja särkenyt minun,
ja pannut minun hänellensä maaliksi. **13** Hänen ampujansa ovat
piirittäneet minun: hän on reväissyt minun munaskuuni, eikä
säästänyt: hän on vuodattanut minun sappeni maan päälle: **14**
Hän on haavoittanut minun yhdellä haavalla toisen perään: Hän
karkasi minun päälleni niinkuin joku väkevä. **15** Minä ompelin
säkin minun nahkani päälle, ja laskin sarveni multaan. **16** Minun
kasvoni ovat soaistut itkusta, ja silmälautani päällä on kuoleman
varjo. **17** Ehkei kuitenkaan minun kädessäni ole vääryys, ja
minun rukoukseni on puhdas. **18** Maa, älä peitä minun vertani, ja
älkään olko minun huudolleni siaa. **19** Ja katso, minun todistajani
on taivaassa, ja joka minun tuntee, on korkeudessa. **20** Minun
ystäväni ovat minun pilkkaajani; mutta minun silmäni vuodattavat
kyyneliä Jumalan tykö, **21** Joka ihmisen puolesta vastaa Jumalan
tykönä, niinkuin ihmisen lapsi lähimmäisensä puolesta. **22** Mutta
määrätyt vuodet ovat tulleet, ja minä menen sitä tietä pois, jota
en minä jälleen palaja.

17 Minun henkeni on heikko, minun päiväni ovat lyhetyt, ja
hauta on käsissä. **2** En minä ketäkään pettänyt, ja kuitenkin
minun silmäni täytyy olla murheessa. **3** Nyt siis taivuta sinus,
ja ole itse minun takaukseni! kukas muu olis, joka minua
takais? **4** Ymmärryksen olet sinä heidän sydämistänsä kätkenyt,
sentähden et sinä korota heitä. **5** Hän kerskaa ystävillensä
saaliistansa, mutta hänen lastensa silmät pitää vaipuman. **6**
Hän on minun pannut sananlaskuksi kansain sekaan, ja ääniksi

heidän keskellensä. **7** Minun silmäni ovat pimenneet minun
suruni tähden, ja kaikki minun jäseneni ovat niinkuin varjo. **8**
Tästä hurskaat hämmästyvät, ja viattomat asettavat heitänsä
ulkokullatuita vastaan. **9** Hurskas pysyy tiellänsä: ja jolla on
puhtaat kädet, se pysyy vahvana. **10** Kääntäkäät siis teitänne
kaikki ja tulkaat nyt: en minä kuitenkaan löydä yhtään taitavaa
teidän seassanne. **11** Minun päiväni ovat kuluneet: minun
aivoitukseni ovat hajoitetut, jotka minun sydämessäni olivat, **12**
Ja ovat yöstä päivän, ja valkeuden pimeydestä tehneet. **13** Ja
ehkä minä kauvan odottaisin, niin on kuitenkin hauta minun
huoneeni, ja minä olen vuoteeni pimeydessä tehnyt. **(Sheol h7585)**
14 Mätänemisen minä kutsuin isäkseni, ja madot äidikseni ja
sisarekseni. **15** Kussa on nyt minun odottamiseni? ja kuka ottaa
minun toivostani vaarin? **16** Hautaan se menee, ja makaa minun
kanssani mullassa. **(Sheol h7585)**

18 Niin vastasi Bildad Suasta ja sanoi: **2** Koska te lakkaatte
puhumasta? ymmärtäkäät ensin, ja puhukaamme sitte. **3**
Miksi me pidetään niinkuin juhdat, ja olemme niin saastaiset
teidän silmäinne edestä? **4** Tahdotkos revetä kiukussas?
luuletkos, että maa sinun tähtes hyljätään ja kallio siirretään
siastansa? **5** Jumalattoman valkeus pitää myös sammutettaman,
ja hänen valkiansa kipinä ei pidä paistaman. **6** Hänen
majassansa pitää valkeus tuleman pimeydeksi, ja hänen
kynttilänsä pitää siinä sammutettaman. **7** Hänen voimansa
askeleet pitää ahdistettaman; ja hänen neuvonsa pitää hänen
maahan sysäämän. **8** Sillä hän on viety jalkoinensa paulaan, ja
vaeltaa verkossa. **9** Paula pitää pitämän hänen kantapäänsä,
ja ryövärit pitää hänen käsittämän. **10** Hänen paulansa on
viritetty maan päälle, ja hänen satimensa hänen polullensa. **11**

Kaikin tahoin pitää kauhistukset häntä peljättämän, ja hänen
jalkansa eksyttämän. **12** Nälkä pitää oleman hänen tavaransa,
ja onnettomuus pitää oleman valmistettu hänen kylkeensä.
13 Hänen nahkansa vahvuus pitää kulutettaman, ja hänen
väkevyytensä pitää kuoleman esikoisen syömän. **14** Hänen
toivonsa pitää revittämän ylös juurinensa hänen majastansa, ja
hän pitää ajettaman pelkoin kuninkaan tykö. **15** Se on asuva
hänen majassansa hänen puutteensa tähden: hänen majansa
päälle pitää tulikiveä viskottaman. **16** Alhaalta pitää hänen
juurensa kuivettuman, ja ylhäältä hänen elonsa niitettämän.
17 Hänen muistonsa pitää hukkuman maan päältä, ja ei pidä
ensinkään hänellä nimeä oleman kadulla. **18** Hän pitää ajettaman
valkeudesta pimeyteen, ja pitää maalta heitettämän pois. **19**
Ei hänellä pidä yhtään lasta oleman, eikä lasten lasta hänen
kanssansa; ja ei pidä yhtään hänen asuinsioihinsa jäämän.
20 Ne jotka hänen perässänsä tulevat, pitää hämmästymän
hänen päivästänsä, ja ne jotka hänen edellänsä ovat olleet, pitää
peljästymän. **21** Tämä on jumalattoman maja, ja tämä on sen
sia, joka ei Jumalasta mitään tiedä.

19 Mutta Job vastasi ja sanoi: **2** Kuinka kauvan te vaivaatte
minun sieluani? ja runtelette minua sanoilla? **3** Te olette nyt
kymmenen kertaa pilkanneet minua; ja ette häpee minua niin
vaivata. **4** Jos minä erehdyn, niin minä itselleni erehdyn. **5** Mutta
te tosin nousette minua vastaan, ja soimaatte minun pilkkaani. **6**
Niin tietäkäät nyt, että Jumala hukuttaa minun, ja on piirittänyt
minun verkkoihinsa. **7** Katso, ehkä minä vielä väkivallan tähden
huutaisin, niin ei kuitenkaan kuulla minua: jos minä parkuisin, niin
ei tässä ole oikeutta. **8** Hän on aidannat minun tieni, etten minä
taida sitä käydä, ja pannut pimeyden minun poluilleni. **9** Hän on

riisunut minun kunniani minulta, ja ottanut pois kruunun minun
päästäni. **10** Hän on maahan kukistanut minun joka kulmalta, ja
laskenut minun menemään; ja on reväissyt ylös minun toivoni
niinkuin puun. **11** Hän on hirmuisesti vihastunut minun päälleni,
ja pitää minun vihamiehenänsä. **12** Hänen sotajoukkonsa ovat
kokoontuneet, ja asettaneet tiensä minua kohden, ja piirittäneet
minun majani. **13** Hän on eroittanut minun veljeni kauvas minusta,
ja minun tuttavani ovat minulle muukalaisiksi tulleet. **14** Minun
lähimmäiseni piiloivat minua, ja minun ystäväni ovat unhottaneet
minun. **15** Minun huonekuntalaiseni ja piikani pitävät minua
vieraana, minä olen tuntemattomaksi tullut heidän silmäinsä
edessä. **16** Minä huusin palveliaani, ja ei hän vastannut minua:
minun täytyy rukoilla häntä omalla suullani. **17** Minun emäntäni
vieroi minun henkeäni, ja minun täytyy palvella omia lapsiani.
18 Ja nuoretkin lapset minun katsovat ylön: jos minä nousen,
niin he puhuvat minua vastaan. **19** Kaikki uskolliset ystäväni
kauhistuvat minua; ja joita minä rakastin, ovat kääntäneet
itsensä minua vastaan. **20** Minun luuni tarttuivat minun nahkaani
ja lihaani, ja en minä taida nahallani peittää hampaitani. **21**
Armahtakaat minun päälleni, armahtakaat minun päälleni, te
minun ystäväni! sillä Jumalan käsi on minuun sattunut! **22**
Miksi te vainootte minua niinkuin Jumalakin, ja ette taida minun
lihastani ravittaa? **23** Jospa minun puheeni kirjoitettaisiin! jospa
ne kirjaan pantaisiin, ja painettaisiin! **24** Raudalla kaivettaisiin
lyijy ijankaikkiseksi muistoksi kiveen. **25** Sillä minä tiedän
minun Lunastajani elävän: ja hän on tästälähin maan päällä
seisova. **26** Ja vaikka vihdoin minun nahkani ja tämä (ruumis)
lakastuu, saan minä kuitenkin minun lihassani nähdä Jumalan.
27 Hänen minä olen minulleni näkevä, ja minun silmäni katsovat

häntä, ja ei kenkään outo. Minun munaskuuni ovat kuluneet
minun helmassani. **28** Tosin teidän pitäis sanoman: Miksi me
vainoamme häntä? sillä tämän puheen perustus löytyy minun
tykönäni. **29** Peljätkäät siis miekkaa, sillä viha on pahain töiden
kostomiekka, että te tietäisitte kurituksen tulevan.

20 Silloin Zophar Naemasta vastasi ja sanoi: **2** Minun ajatakseni
vaativat siis minua vastaamaan, ja en minä taida itsiäni pidättää.
3 Minä tahdon kuulla, jos joku minua nuhtelee ja laittaa; sillä
minun ymmärrykseni benki vastaa minun puolestani. **4** Etkös
tiedä sen aina niin käyneen siitä ajasta kuin ibminen on pantu
maan päälle, **5** Että jumalattomien kerskaus ei ulotu kauvas;
ulkokullattuin ilo on silmänräpäykseksi. **6** Jos hänen korkeutensa
ulottuis taivaasen, ja hänen päänsä sattuis pilviin; **7** Niin pitää
hänen viimein katooman niinkuin loka, niin että ne jotka hänen
ovat näneet, sanovat: kussa hän on? **8** Niinkuin uni katoo,
niin ei pidä häntä löydettämän, ja niinkuin yönäkö pitää hänen
raukeaman. **9** Se silmä, joka hänen nähnyt on, ei pidä häntä
enää näkemän, ja hänen paikkansa ei pidä häntä enää näkemän.
10 Hänen lapsensa pitää kerjääjiä palveleman, ja hänen kätensä
pitää jälleen hänelle antaman, mitä hän ryövännyt on. **11**
Hänen luunsa pitää maksaman hänen salaiset syntinsä, ja pitää
makaaman maassa hänen kanssansa. **12** Ehkä vielä pahuus
maistais makiasti hänen suussansa, kuitenkin pitää hänen sen
kätkemän kielensä päälle. **13** Hän säästää, ja ei hylkää sitä, vaan
pitää sen suussansa. **14** Hänen ruokansa pitää muuttuman hänen
vatsassansa, kärmeen sapeksi hänen sisälmyksissänsä. **15** Sen
tavaran jonka hän niellyt on, pitää hänen ylös oksentaman; ja
Jumala ajaa ne ulos hänen vatsastansa. **16** Hänen pitää imemän
kärmeen myrkkyä, ja kyykärmeen kieli on hänen tappava. **17** Ei

hänen pidä näkemän ojia ja virtoja, joista hunaja ja voi vuotavat.
18 Hän tekee työtä, ja ei saa nautita, ja hänen kalunsa pitää
toisen saaman, niin ettei hänellä pidä niistä iloa oleman. **19** Sillä
hän on polkenut ja hyljännyt köyhän, hän on repinyt itsellensä
huoneita, joita ei hän ole rakentanut. **20** Sillä hänen vatsansa
ei ole taitanut täyteen tulla, ja hänen kalliit kalunsa ei taida
häntä pelastaa. **21** Hänen ruastansa ei pidä mitään jäämän;
sentähden ei pidä hänen hyvät päivänsä pysyväiset oleman. **22**
Ehkä hänellä olis yltäkyllä, niin pitää hänellä kuitenkin ahdistus
oleman: kaikki käden vaiva pitää hänen päällensä tuleman. **23**
Hänen vatsansa pitää vihdoin täyteen tuleman, ja hänen pitää
lähettämän vihansa hirmuisuuden hänen päällensä: hän antaa
sataa sotansa hänen päällensä. **24** Hänen pitää pakeneman
rautaisia sota-aseita, ja vaskijoutsen pitää hänen lävitsensä
käymän. **25** Avoin miekka pitää käymän hänen lävitsensä, ja
miekan välkkynä, joka hänelle pitää karvas oleman, pitää pelvolla
hänen päällensä tuleman. **26** Koko pimeys on hänelle kätketty
tavaraksi; tuli pitää hänen kuluttaman, joka ei puhallettu ole, ja
sille, joka jää hänen majaansa, pitää pahoin käymän. **27** Taivaan
pitää ilmoittaman hänen pahuutensa, ja maan pitää asettaman
itsensä häntä vastaan. **28** Hänen huoneensa hedelmä pitää
vietämän pois, ja hajoitettaman hänen vihansa päivänä. **29** Tämä
on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, ja hänen puheensa
perintö Jumalalta.

21 Job vastasi ja sanoi: **2** Kuulkaat visusti minun puhettani, ja
antakaat neuvoa teitänne. **3** Kärsikäät minua, että minä myös
puhuisin: ja kuin minä puhunut olen, pilkkaa sitte. **4** Puhunko
minä ihmisen kanssa? miksi ei minun henkeni pitäisi tästä
murehtiman? **5** Katsokaat minun päälleni, ja hämmästykäät, ja

pankaat kätenne suun eteen. **6** Koska minä sitä ajattelen, niin
minä peljästyn, ja vavistus tulee minun lihani päälle. **7** Miksi
jumalattomat elävät, tulevat vanhaksi ja lisääntyvät tavarassa?
8 Heidän siemenensä on pysyväinen heidän ympärillänsä, ja
heidän sikiänsä ovat läsnä heitä. **9** Heidän huoneensa ovat
vapaat pelvosta, ja Jumalan vitsa ei ole heidän päällänsä. **10**
Heidän sonninsa päästetään, ja ei käy väärin, heidän lehmänsä
poikivat, ja ei ole hedelmättömät. **11** Heidän nuoret lapsensa
käyvät ulos niinkuin lauma, ja heidän lapsensa hyppäävät. **12**
He riemuitsevat trumpuilla ja kanteleilla, ja iloitsevat huiluilla. **13**
He vanhenevat hyvissä päivissä, ja menevät silmänräpäyksessä
helvettiin. **(Sheol h7585)** **14** Jotka sanovat Jumalalle: mene pois
meidän tyköämme; sillä emme tahdo tietää sinun tietäs. **15**
Kuka on Kaikkivaltias, että meidän pitää häntä palveleman?
eli mitä meidän siitä hyvää on, että me häntä rukoilemme?
16 Mutta katso, heidän tavaransa ei ole heidän kädessänsä:
jumalattomain neuvo pitää kaukana minusta oleman. **17** Kuinka
jumalattoman kynttilä sammuu, ja heidän kadotuksensa tulee
heidän päällensä? Hänen pitää jakaman surkeutta vihassansa.
18 Heidän pitää oleman niinkuin korsi tuulessa, ja niinkuin
akanat, jotka tuulispää vie salaisesti pois. **19** Jumala säästää
hänen onnettomuutensa hänen lapsillensa; koska hän maksaa
hänelle, silloin hänen pitää tietämän. **20** Hänen silmänsä pitää
näkemän hänen kadotuksensa, ja Kaikkivaltiaan vihasta pitää
hänen juoman. **21** Sillä mitä hän tottelee hänen huonettansa
hänen jälkeensä? Ja hänen kuukauttensa luku tuskin tulee
puolillensa. **22** Kuka tahtoo opettaa Jumalaa, joka korkiatkin
tuomitsee? **23** Tämä kuolee vauraana ja terveenä, rikkaana
ja onnellisena. **24** Hänen piimäastiansa ovat täynnä rieskaa,

ja hänen luunsa ovat täynnä ydintä. **25** Mutta toinen kuolee
murheellisella mielellä, ja ei koskaan syönyt ilossa. **26** Ja he
makaavat ynnä maassa, ja madot peittävät heidät. **27** Katso,
minä tunnen teidän ajatuksenne ja teidän väärän aivoituksenne
minua vastaan. **28** Sillä te sanotte: kussa ruhtinaan huone on?
ja kussa ovat majat, joissa jumalattomat asuiva? **29** Ettekö ole
tutkineet vaeltavaisilta? ja ettekö tiedä hänen merkkejänsä?
30 Sillä paha säästetään kadotuksen päivään, ja hän pysyy
hamaan vihan päivään asti. **31** Kuka sanoo hänen edessänsä
hänen tiensä? ja kuka kostaa hänelle sen minkä hän tehnyt
on? **32** Mutta hän viedään hautaan, ja täytyy joukossa pysyä.
33 Ojan multa kelpasi hänelle, ja kaikki ihmiset viedään hänen
perässänsä; ja ne jotka ovat hänen edellänsä olleet, ovat
epälukuiset. **34** Miksi te minua lohdutatte turhaan? ja teidän
vastauksenne löydetään vääräksi.

22 Silloin vastasi Eliphas Temanilainen, ja sanoi: **2** Mitä
mies taitaa Jumalalle hyödyllinen olla? vaan itsiänsä taitaa
ymmärtäväinen hyödyttää. **3** Luuletkos Kaikkivaltiaalle kelpaavan,
että sinus luet hurskaaksi? eli mitä se auttais, ehkä sinun
ties olisivat ilman rikosta? **4** Luuletkos, että hän pelkää sinua
rangaista ja käydä oikeudelle kanssas? **5** Eikö sinun pahuutes
ole suuri? Ja sinun vääryydelläs ei ole loppua. **6** Sinä olet ottanut
pantin veljeltäs ilman syytä, ja olet riisunut vaatteen alastomalta.
7 Et sinä ole antanut väsyneelle vettä juoda; sinä olet kieltänyt
isoovaiselta leivän. **8** Mutta voimallinen sai omistaa maan, ja
arvossa pidettävä sai siinä asua. **9** Lesket olet sinä laskenut
tyhjänä, ja taittanut orpoin käsivarret. **10** Sentähden olet sinä
kierretty pauloilla, ja hämmästys on sinun äkisti peljättänyt, **11** Eli
pimeys, ettes näkisi; ja vedenpaljous on peittänyt sinun. **12** Eikö

Jumala ole ylhäällä taivaissa? Ja katsos ylimmäisiä tähtiä, että
ne korkiat ovat. **13** Ja sinä sanot: mitä Jumala tietää? taitaneeko
hän tuomita sitä, mikä pimeydessä on? **14** Pilvet peittävät hänen,
ettei hän näe: hän vaeltaa taivaan ympäristöllä. **15** Tahdotkos
tuta maailman polkuja, joita väärät ihmiset käyneet ovat? **16**
Jotka ennen aikaansa hukkuneet ovat, ja vesi on liottanut heidän
perustuksensa. **17** Ne jotka sanovat Jumalalle: mene meistä
pois! mitä Kaikkivaltias taitais heidän tehdä. **18** Vaikka hän on
täyttänyt heidän huoneensa tavaralla; mutta jumalattomain neuvo
olkoon kaukana minusta. **19** Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat,
ja viatoin pilkkaa heitä. **20** Meidän varamme ei pidä hukkuman,
vaan heidän tähteensä pitää tulen polttaman. **21** Niin sovi nyt
hänen kanssansa, ja ole rauhallinen; siitä saat paljon hyvää. **22**
Kuule lakia hänen suustansa, ja käsitä hänen puheensa sinun
sydämees. **23** Jos sinä käännät sinus Kaikkivaltiaan tykö, niin
sinä rakennetaan, ja saatat vääryyden kauvas majastas. **24**
Niin sinä annat kullan mullasta, ja ojan kivistä kalliin kullan.
25 Kaikkivaltias on sinun kultas, ja hopiaa pitää sinulla paljo
oleman. **26** Silloin sinun ilos pitää oleman Kaikkivaltiaassa, ja
nostaman kasvos Jumalan tykö. **27** Sinä rukoilet häntä, ja hän
kuulee sinua, ja sinä maksat lupaukses. **28** Mitä aioit, sen hän
antaa sinulle menestyä; ja valkeus paistaa sinun teilläs. **29** Sillä
ne jotka itsensä nöyryyttävät, korottaa hän, ja se joka silmänsä
painaa alas, vapautetaan. **30** Sekin, joka ei viatoin ole, autetaan
ja pelastetaan sinun kättes puhtauden tähden.

23 Job vastasi ja sanoi: **2** Minun puheeni on vielä murheellinen,
ja minun voimani on heikko huokausteni tähden. **3** Jospa minä
tietäisin, kuinka minä hänen löytäisin, ja tulisin hänen istuimensa
tykö! **4** Ja asettaisin oikeuden hänen eteensä, ja täyttäisi suuni

perustuksilla, **5** Tietäisin, mitä hän vastais minua, ja ymmärtäisin,
mitä hän minulle sanova olis. **6** Riiteleekö hän suurella voimalla
minun kanssani? Ei, vaan itse antaa minulle voimaa. **7** Sillä minä
vakuuteni osoittaisin hänen edessänsä, ja pääsisin ijäti vapaaksi
siitä, joka minun tuomitsee. **8** Mutta jos minä kohdastansa käyn,
niin ei hän ole siellä; jos minä menen takaperin, niin en minä
häntä havaitse. **9** Jos hän on vasemmalla puolella, niin en minä
häntä käsitä; jos hän kätkee itsensä oikialle puolelle, niin en
minä häntä näe. **10** Mutta hän tuntee minun tieni; koetelkaan
minua, niin minä löydetään niinkuin kulta; **11** Sillä minä panen
jalkani hänen askeleillensa, pidän hänen tiensä, ja en poikkee
siitä. **12** Ja en poikkee hänen huultensa käskyistä, ja kätken
hänen suunsa sanat, niinkuin minun tapani on. **13** Hän on
itse ainoa, kuka estää häntä? hän tekee, mitä hän tahtoo. **14**
Sillä hän täyttää aivoitukseni minusta; ja tainkaltaisia on paljo
hänen tykönänsä. **15** Sentähden olen minä hämmästynyt hänen
edessänsä, ja koska minä sen ymmärrän, niin minä pelkään
häntä. **16** Ja Jumala on tehnyt minun sydämeni pehmiäksi,
ja Kaikkivaltias on minun peljättänyt. **17** Sillä pimeys ei luovu
minusta, ja synkeys ei kätketä minulta.

24 Siksi ei Kaikkivaltiaalta ole ajat salatut? ja ne, jotka hänen
tuntevat, ei näe hänen päiviänsä? **2** He siirtävät rajan, he
ryöväävät lauman ja ruokkivat sen. ' **3** He ajavat orpoin aasit
pois, ja ottavat leskein härjät pantiksi. **4** Köyhäin täytyy tiellä
paeta heitä, ja siviät maan päällä lymyttävät itsensä. **5** Katso,
niinkuin metsä-aasit korvessa, lähtevät he ulos ja samoovat
varhain saaliin perään: korvessa on jokaiselle heistä ruokaa,
niin myös nuorukaisille. **6** He niittävät pellolla hänen tulonsa, ja
poimivat ja hakevat jumalattoman viinamäessä. **7** Alastoman

antavat he maata ilman vaatetta ja peittämättä pakkasessa. **8**
Vuorten vuotamisesta tulevat he märäksi; ja ettei heillä yhtään
turvaa ole, turvaavat he mäkiin. **9** He repivät orvot nisistä, ja
panttaavat köyhän. **10** Alastoman antavat he käydä verhotta,
ja ottavat isoovaiselta jalalliset pois. **11** He pusertavat öljyä
huonettensa vaiheella, ja janoovat viinaa kuurnitessa. **12** He
saattavat kansan kaupungissa huokaamaan, ja tapettuin sielut
huutamaan: ja ei Jumala heitä rankaise. **13** Sentähden ovat
he vilpistyneet valkeudesta, ja ei tunne sen tietä, ja ei palaja
sen poluille. **14** Murhaaja nousee varhain ja tappaa köyhän ja
tarvitsevan, ja on yöllä niinkuin varas. **15** Salavuoteisen silmät
vartioitsevat hämärää, ja sanoo: ei minua yksikään silmä näe;
ja luulee itsensä peitetyksi. **16** Pimeässä hän kaivaa itsensä
huoneisiin, jotka he päivällä ovat itsellensä merkinneet, ja ei
tahdo tietää valkeutta. **17** Sillä vaikka aamu heille tulis, on se
heille niinkuin pimeys; sillä hän tuntee pimeyden kauhistuksen.
18 Hän on keviä veden päällä, heidän osansa pitää kirotun
oleman maalla; ja ei hän katso viinamäkien tietä. **19** Helvetti ottaa
syntiset pois niinkuin pouta, ja niinkuin kuivuus kuluttaa lumisen
veden. **(Sheol h7585)** **20** Laupius pitää unhottaman hänen, madot
syövät hänen makeutensa, ei häntä pidä muistettaman; hän pitää
särjettämän niinkuin lahopuu. **21** Hän on saattanut murheelliseksi
hedelmättömän, joka ei synnytä, ja ei tehnyt leskelle mitään
hyvää. **22** Ja on vetänyt voimalliset allensa väellänsä; koska
hän seisoo, ei pidä hänen tietämän elämästänsä. **23** Hän tekee
itsellensä levon, johon hän luottaa, ja hänen silmänsä katsovat
heidän teitänsä. **24** He ovat vähän aikaa korotetut, vaan he
tulevat tyhjään, ja kukistetaan, ja saavat lopun niinkuin kaikki
kappaleet, ja niinkuin oas tähkäpäästä, lyödään he pois. **25** Eikö

se niin ole? kuka nuhtelee minua valhetteliaksi, ja minun sanani
tyhjäksi tekee?

25 Silloin vastasi Bildad Suasta ja sanoi: **2** Hallitus ja pelko
on hänen tykönänsä, joka tekee rauhan korkeittensa seassa.
3 Kuka voi lukea hänen joukkonsa? ja kenen päälle ei paista
hänen valkeutensa? **4** Kuinka on ihminen hurskas Jumalan
edessä? eli kuinka vaimon lapsi on puhdas? **5** Katso, kuu ei
valaise vielä, eikä tähdet ole vielä kirkkaat hänen silmäinsä
edessä: **6** Kuinka paljo vähemmin ihminen, se mato, ja ihmisen
lapsi se toukka?

26 Job vastasi ja sanoi: **2** Ketäs autat? sitäkö, jolla ei voimaa
ole? autatkos sitä, jolla ei voimaa ole käsivarressa? **3** Ketäs
neuvot? sitäkö, joka ei mitään tiedä, ja opetat voimallista
toimittamaan? **4** Kenen edessä sinä puhut, ja kenen edessä
henkes käy ulos? **5** Uljaat huokaavat, niin myös ne, jotka
veden alla asuvat. **6** Helvetti on avoinna hänen edessänsä,
ja kadotuksella ei ole peitettä. **(Sheol h7585)** **7** Hän venyttää
pohjoisen tyhjän päälle, ja maa riippuu tyhjän päällä. **8** Vedet
hän kokoo pilviinsä, ja pilvet ei repee niiden alla. **9** Hän pitää
istuimensa, ja levittää pilvensä sen päälle. **10** Hän on asettanut
määrän vetten ympärille, siihenasti kuin valkeus ja pimeys
loppuvat. **11** Taivaan patsaat vapisevat ja hämmästyvät hänen
kurituksestansa. **12** Voimallansa on hän halaissut meren, ja
hänen ymmärryksestänsä tyventyy meren ylpeys. **13** Taivas tulee
kirkkaaksi hänen ilmansa kautta, ja hän valmistaa kädellänsä
pitkän kärmeen. **14** Katso, näin tapahtuu hänen tekoinsa kanssa,
mutta näistä olemme me vähän kuulleet; vaan kuka voi ymmärtää
hänen väkevyytensä jylinän?

27 Ja Job puhui vielä sananlaskunsa ja sanoi: **2** Niin totta kuin
Jumala elää, joka minun oikeuteni kieltää, ja Kaikkivaltias, joka
minun sieluni murheelliseksi saattaa: **3** Niinkauvan kuin minun
henkeni on minussa, ja Jumalalta puhallus minun sieraimissani,
4 Ei pidä minun huuleni vääryyttä puhuman, ja minun kieleni ei
pidä petosta ottaman eteensä. **5** Pois se minusta, että minä
sanoisin teidät hurskaaksi, siihenasti kuin minun loppuni tulee, en
minä luovu jumalisuudestani. **6** Minun oikeudestani, jonka minä
pidän, en minä luovu. Minun omatuntoni ei kalva minua koko
elinaikani. **7** Mutta minun viholliseni löydetään jumalattomaksi, ja
minun vastahakoiseni vääräksi. **8** Sillä mikä on ulkokullatun toivo,
että hän niin ahne on, koska Jumala ottaa hänen sielunsa pois?
9 Luuletkos Jumalan kuulevan hänen huutoansa, kuin hänelle
ahdistus tulee? **10** Kuinka hänellä taitaa olla ilo Kaikkivaltiaalta?
ja rukoilla Jumalaa joka aika? **11** Minä opetan teitä Jumalan
kädestä, ja mitä Kaikkivaltiaalle kelpaa, en minä salaa. **12** Katso,
te olette kaikki taitavinanne; miksi siis te senkaltaisia turhia
asioita otatte eteenne? **13** Tämä on Jumalalta jumalattoman
palkka, ja tyrannein perimys, jonka he Kaikkivaltiaalta saavat: **14**
Jos hän saa paljon lapsia, niin ne hukataan miekalla, ja hänen
sikiänsä ei ravita leivällä. **15** Hänen jälkeenjääneensä pitää
haudattaman kuolemaan, ja hänen leskensä ei pidä itkemän. **16**
Jos hän kokoo rahaa niinkuin tuhkaa, ja valmistaa hänellensä
vaatteita niinkuin lokaa, **17** Niin hänen pitää kyllä valmistaman,
mutta hurskas pukee ne yllensä, ja viatoin jakaa rahan. **18** Hän
rakentaa huoneensa niinkuin toukka, ja niinkuin vartia tekee
itsellensä lakan. **19** Rikas kuolee, vaan ei koota: koska joku
silmänsä avaa, niin ei häntä enää löydetä. **20** Hänen päällensä
lankee pelko niinkuin vesi; rajuilma ottaa varkain hänen yöllä

pois. **21** Itätuuli vie hänen pois, että hän hukkuu, ja tuulispää
siirtää hänen sialtansa. **22** Nämät Jumala hänelle lähettää, ja ei
säästä häntä: kaikki pitää hänen kädestänsä puuttuman. **23**
Hänen tähtensä pitää käsiä paukutettaman ja vihellettämän,
kussa hän on ollut.

28 Hopialla on hänen lähtemisensä, ja kullalla sia, jossa
valetaan. **2** Rauta otetaan maasta, ja kivistä vaski valetaan. **3**
Pimeydelle asetti hän lopun, ja kaiken täydellisyyden hän tutki,
niin myös kiven, joka paksussa pimeydessä on, ja kuoleman
varjon. **4** Siitä vuotaa senkaltainen osa, että ympäriasuvaiset ei
taida siitä jalkaisin käydä ylitse: se tyhjetään ihmisiltä ja vuotaa
pois. **5** Vilja kasvaa maasta, jonka alla se muutetaan niinkuin
tuulelta. **6** Saphiri löydetään muutamista paikoista, ja maan
kokkareita, joissa kultaa on. **7** Sitä polkua ei ole yksikään lintu
tuntenut, eikä variksen silmä nähnyt. **8** Ne ylpiät sikiät ei ole sitä
sotkuneet, eikä jalopeura käynyt sen päällä. **9** Kädellä kallioon
ruvetaan, ja vuoret ylösalaisin kukistetaan. **10** Ojat lasketaan
kallioista, ja kaikkein kalliimmatkin näkee silmä. **11** Virrat estetään
juoksemasta, ja ne ilmoitetaan, mitkä näissä peitetyt ovat. **12**
Mutta kusta taito löydetään, ja kussa on ymmärryksen sia? **13**
Ei yksikään ihminen tiedä hänen siaansa, eikä löydeta elävien
maasta. **14** Syvyys sanoo: ei se ole minussa, ja meri sanoo: ei
se ole minun tykönäni. **15** Ei hänestä anneta kultaa, eikä hopiaa
punnita sen hinnaksi. **16** Ei Ophirin kulta, eli kalliit Onikin ja
Saphirin kivet ole verratut hänen kanssansa. **17** Kulta ja kallis kivi
ei taideta siihen verrattaa, eikä se taideta vaihetettaa kultaisiin
astioihin. **18** Ramot ja Gabis ei ole mitään sen suhteen: se
pidetään kalliimpana päärlyjä. **19** Topatsi Etiopiasta ei ole siihen
verrattava, ja puhtain kulta ei maksa mitään sen suhteen. **20**

Kusta siis taito tulee? ja kussa on ymmärryksen sia? **21** Hän on
peitetty kaikkein elävien silmistä, ja salattu taivaan linnuiltakin.
22 Kadotus ja kuolema sanovat: me olemme korvillamme kuulleet
hänen sanomansa. **23** Jumala tietää hänen tiensä, ja hän tuntee
hänen siansa. **24** Sillä hän katselee maan ääriin, ja näkee kaikki,
mitä taivaan alla on, **25** Niin että hän antaa tuulelle hänen
painonsa ja vedelle hänen mittansa. **26** Koska hän asetti sateelle
määrän ja pitkäisen tulen leimauksille hänen tiensä, **27** Silloin
näki hän sen ja luki sen: hän valmisti sen ja myös tutki sen, **28**
Ja sanoi ihmiselle: katso, Herran pelko on taito; ja karttaa pahaa
on ymmärrys.

29 Job puhui taas sananlaskunsa ja sanoi: **2** Ah jos minä olisin
niinkuin entisinä kuukausina! niinä päivinä, joina Jumala minun
kätki, **3** Koska hänen valkeutensa paisti minun pääni päälle, ja
minä kävin pimeissä hänen valkeudessansa, **4** Niinkuin minä
olin nuorena olessani; koska Jumalan salaisuus oli minun majani
päällä; **5** Koska Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani, ja minun
nuorukaiseni minun ympärilläni; **6** Koska minä pesin minun
tieni voilla, ja kallio vuoti minulle öljy-ojat; **7** Koska minä menin
kaupunin porteille, ja annoin valmistaa istuimeni kujille; **8** Kuin
nuoret näkivät minun, niin he pakenivat, ja vanhat nousivat ja
seisoivat minun edessäni, **9** Ylimmäiset lakkasivat puhumasta, ja
panivat kätensä suunsa päälle, **10** Ruhtinasten ääni kätkeysi, ja
heidän kielensä suun lakeen tarttui. **11** Sillä kenen korva minun
kuuli, se kiitti minua onnelliseksi, ja jonka silmä minun näki, se
todisti minusta. **12** Sillä minä autin köyhää, joka huusi, ja orpoa,
jolla ei auttajaa ollut. **13** Niiden siunaus, jotka katoomallansa
olivat, tuli minun päälleni; ja minä ilahutin leskein sydämen. **14**
Vanhurskaus oli minun pukuni, jonka minä päälleni puin, ja minun

oikeuteni oli minulle niinkuin hame ja kaunistus. **15** Minä olin
sokian silmä ja ontuvan jalka. **16** Minä olin köyhäin isä, ja jonka
asiaa en minä ymmärtänyt, sen minä visusti tutkin. **17** Minä särjin
väärän syömähampaat, ja otin saaliin hänen hampaistansa, **18**
Minä ajattelin: minä riuduin pesässäni, ja teen päiväni moneksi
niinkuin sannan. **19** Minun juureni putkahti veden tykönä, ja kaste
pysyi laihoni päällä. **20** Minun kunniallisuuteni uudistui minun
edessäni, ja minun joutseni muuttui uudeksi minun kädessäni.
21 He kuulivat minua ja odottivat, ja vaikenivat minun neuvooni.
22 Minun sanani jälkeen ei yksikään enempää puhunut, ja minun
puheeni tiukkui heidän päällensä. **23** He odottivat minua niinkuin
sadetta, ja avasivat suunsa niinkuin ehtoosadetta vastaan. **24**
Jos minä nauroin heidän puoleensa, ei he luottaneet sen päälle,
eikä tahtoneet minua murheesen saattaa. **25** Kuin minä tulin
heidän kokouksiinsa, niin minun täytyi istua ylimpänä: ja asuin
niinkuin kuningas sotaväen keskellä, lohduttaissani murheellisia.

30 Nyt minun nuorempani nauravat minua, joiden isiä en minä
olisi pannut minun laumani koirain sekaan; **2** Joiden voiman
minä tyhjänä pidin, jotka ei ijällisiksi tulleet; **3** Ne jotka nälän ja
tuskan tähden pakenivat erinänsä korpeen, äsken turmeltuneet
ja köyhtyneet, **4** Jotka nukulaisia repivät pensasten ympäri;
ja katajan juuret olivat heidän ruokansa: **5** He ajettiin ulos, ja
huudettiin heitä vastaan niinkuin varasta. **6** He asuivat kauhiain
ojain tykönä maan luolissa ja vuorten rotkoissa. **7** Pensasten
keskellä he huusivat, ja ohdakkein sekaan he kokosivat itsensä,
8 Turhain ja hyljättyin ihmisten lapset, jotka halvimmat olivat
maan päällä. **9** Ja nyt minä olen heidän lauluksensa tullut, ja
minun täytyy heidän juttunansa olla. **10** He kauhistavat minua,
ja erkanevat kauvas minusta; ja ei he häpee sylkeä minun

kasvoilleni. **11** Sillä hän on minun köyteni päästänyt, ja on
nöyryyttänyt minun: He ovat suitset minun edestäni heittäneet
pois. **12** Oikialle puolelle nousivat nuorukaiset: He lykkäsivät
pois minun jalkani, ja tekivät tien minua kohden, hukuttaaksensa
minua. **13** He ovat kukistaneet minun polkuni: se oli huokia heille
minua vahingoittaa, ilman kenenkään avuta. **14** He ovat tulleet
sisälle niinkuin suurten rakoin lävitse, ja ovat sekaseuraisin
karaneet sisälle. **15** Pelko on kääntynyt minua vastaan, ja
niinkuin tuuli vainonnut minun kunniaani, ja niinkuin pilvi, on
minun autuuteni mennyt ohitse. **16** Mutta nyt kääntää minun
sieluni itsensä minua vastaan, ja minun murhepäiväni ovat minun
käsittäneet. **17** Yöllä minun luuni lävistettiin kaikin paikoin lävitse,
ja minun suoneni ei saa lepoa. **18** Suuren voiman kautta minun
vaatteeni muutetaan, ja hän on vyöttänyt minun niinkuin hameeni
pään lävellä. **19** Minä sotkutaan lokaan, ja verrataan tomuun ja
tuhkaan. **20** Jos minä hudan sinun tykös, niin et sinä vastaa
minua: jos minä käyn edes, niin et sinä minusta tietävinäs ole. **21**
Sinä olet muuttunut minulle hirmuiseksi, ja vainoot minua kätes
voimalla. **22** Sinä nostat minun tuuleen, ja annat minun ajaa sen
päällä, ja sulaat minun voimallisesti. **23** Sillä minä tiedän, ettäs
annat minun kuolemaan, joka on se huone, joka kaikille eläville
on asetettu. **24** Ei hän kuitenkaan ojenna kättänsä luutarhaan,
eikä he huuda kadotuksestansa. **25** Minä itkin kovana aikana, ja
minun sieluni armahti köyhää. **26** Minä odotin hyvää, ja paha
tuli: minä odotin valkeutta, ja pimeys tuli. **27** Minun sisällykseni
kiehuvat lakkaamatta: Murheen aika on minun ennättänyt. **28**
Minä käyn mustettuna, ehkei aurinko minua ruskoittanut: minä
nousen kansan seassa ja huudan. **29** Minä olen kärmetten veli,
strutsilinnun poikain kumppani. **30** Minun nahkani minun päälläni

on mustettunut, ja minun luuni ovat helteestä palaneet. **31** Minun
kanteleeni on muuttunut valitukseksi, ja minun huiluni itkuksi.

31 Minä olen tehnyt liiton silmäini kanssa, etten minä katsoisi
neitseen päälle. **2** Mutta mitä Jumala ylhäältä antaa minulle
osaksi ja Kaikkivaltias korkialta perinnöksi? **3** Eikö väärän pitäisi
näkemän senkaltaista vaivaisuutta, ja pahantekiän senkaltaista
surkeutta kärsimän? **4** Eikö hän näe minun teitäni ja lueskele
kaikkia minun askeleitani? **5** Olenko minä vaeltanut turhassa
menossa, eli minun jalkani kiiruhtaneet petokseen? **6** Punnitkaan
hän minua oikialla vaa'alla, niin Jumala ymmärtää minun
vakuuteni. **7** Jos minun askeleeni ovat poikenneet tieltä, ja
minun sydämeni seurannut silmiäni, ja jotakin riippunut minun
käsissäni, **8** Niin minä kylväisin ja toinen söis, ja minun sikiäni
hukkuis juurinensa. **9** Jos minun sydämeni on vietelty vaimon
perään, ja olen väijynyt lähimmäiseni ovella, **10** Niin minun
emäntäni häväistäkään muilta, ja muut maatkaan hänen; **11**
Sillä se on häpiä ja paha työ tuomarien edessä; **12** Sillä se olis
tuli joka polttais kadotukseen, ja kaiken minun saatuni peräti
hukuttais. **13** Jos olen katsonut ylön palveliani eli palkkapiikani
oikeuden, riidellessänsä minun kanssani, **14** Mitä minä sitte
tekisin kuin Jumala nousee? eli mitä minä vastaisin häntä, kuin
hän kostaa? **15** Eikö hän ole tehnyt häntä, joka minunkin äitini
kohdussa teki? ja on meidät molemmat kohdussa valmistanut.
16 Olenko minä kieltänyt tarvitsevaisilta, mitä he minulta ovat
pyytäneet, ja antanut leskein silmät heikoksi tulla? **17** Olenko
minä syönyt palani yksinäni, ettei orpo ole myös siitä syönyt?
18 Sillä nuoruudestani olen minä ollut niinkuin isä, ja hamasta
äitini kohdusta olen minä mielelläni holhonnut. **19** Jos minä
olen nähnyt jonkun hukkuvan, ettei hänellä ollut vaatetta, ja

sallinut käydä köyhän peittämättä; **20** Jos ei hänen lanteensa ole
siunannut minua, kuin hän minun lammasnahoillani lämmitettiin;
21 Jos olen nostanut käteni orpoja vastaan, ehkä minä näin
minun voimallisena porteissa olevan; **22** Niin kaatukoon minun
hartiani lapaluiltani, ja minun käsivarteni särkyköön luinensa.
23 Sillä Jnmalan rangaistus on minulle vavistukseksi, ja en
taida hänen korkeuttansa välttää. **24** Olenko minä asettanut
kullan turvakseni? ja sanonut puhtaalle kullalle: sinä olet minun
uskallukseni? **25** Olenko minä iloinnut tavarani paljoudesta,
ja että käteni paljon riistaa koonneet ovat? **26** Olenko minä
katsonut valkeutta, koska se kirkkaasti paisti, ja kuuta, koska
se täydellinen oli? **27** Onko minun sydämeni salaa minua
vietellyt, suuta antamaan kädelleni? **28** Joka myös vääryys
on tuomarien edessä; sillä niin olisin minä kieltänyt Jumalan
ylhäältä. **29** Olenko minä iloinnut viholliseni vastoinkäymisestä?
taikka riemuinnut, että onnettomuus tuli hänen päällensä? **30**
Sillä en minä antanut minun suuni syntiä tehdä, sadatellakseni
hänen sieluansa. **31** Eivätkö miehet, jotka minun majassani
ovat, sanoisi: jospa emme hänen lihastansa ravittaisi? **32**
Muukalaisen ei pitänyt yötä ulkona oleman; vaan vaellusväelle
avasin minä oveni. **33** Olenko minä niinkuin ihminen peittänyt
minun pahuuteni, salatakseni minun vääryyttäni? **34** Olenko
minä hämmästynyt suurta joukkoa? eli olenko minä sukulaisteni
ylönkatsetta peljännyt? ollut ääneti, ja en mennyt ovesta ulos?
35 Kuka antais minulle kuultelian, että Kaikkivaltias kuulis minun
pyyntöni, että joku kirjoittais kirjan minun asiastani; **36** Niin minä
ottaisin sen hartioilleni, ja sitoisin ympärilleni niinkuin kruunun.
37 Minä ilmoittaisin hänelle minun askeleini luvun, ja niinkuin
ruhtinas kantaisin sen edes. **38** Jos minun maani huutais minua

vastaan, ja sen vaot kaikki ynnä itkisivät; **39** Jos minä olen sen
hedelmän maksamatta syönyt, ja tehnyt peltomiesten elämän
työlääksi; **40** Niin kasvakoon minulle nisuista orjantappuria ja
ohrista pahoja ruohoja. Jobin sanat loppuvat.

32 Niin ne kolme miestä lakkasivat vastaamasta Jobia, että hän
piti itsensä hurskaana. **2** Mutta Elihu Barakelin poika Busista,
Ramin sukukunnasta, vihastui Jobin päälle, että hän piti sielunsa
hurskaampana Jumalaa, **3** Ja närkästyi kolmen ystävänsä päälle,
ettei he mitään vastausta löytäneet, ja kuitenkin tuomitsivat
Jobin. **4** Sillä Elihu odotti niinkauvan kuin he puhuivat Jobin
kanssa, että he olivat vanhemmat häntä. **5** Kuin Elihu näki,
ettei vastausta ollut kolmen miehen suussa, vihastui hän. **6** Ja
näin vastasi Elihu Barakelin poika Busista ja sanoi: minä olen
nuori, ja te olette vanhat, sentähden minä häpesin ja pelkäsin
osoittaa teille minun taitoani. **7** Minä ajattelin: puhukaan vuodet,
ja vanhuus osoittakoon taitonsa. **8** Mutta henki on ihmisessä; ja
Kaikkivaltiaan henki tekee hänen ymmärtäväiseksi. **9** Suuret
ei ole taitavimmat, eikä vanhat ymmärrä, mikä oikeus on. **10**
Sentähden minäkin puhun. Kuulkaat minua: minäkin osoitan
tietoni. **11** Katso, minä olen odottanut teidän puhuissanne, minä
olen ottanut teidän ymmärryksestänne vaarin, siihenasti että te
olisitte osanneet oikeuden. **12** Ja minä olen ottanut teistä vaarin;
ja katso, ei ole yksikään teistä Jobia nuhdellen voittanut, eli
hänen sanaansa vastata taitanut. **13** Ettette sanoisi: me olemme
löytäneet taidon; että Jumala on hänen hyljännyt, ja ei yksikään
muu. **14** Sillä ei hän ole minua vastaan puhunut, enkä minä
vastaa häntä niinkuin te puhuitte. **15** He pelkäävät, ja ei taida
silleen mitään vastata, eikä mitään puhua. **16** Että minä olen
odottanut, ja ei he taida mitään puhua; vaan he vaikenivat, ja ei

enää vastaa mitään. **17** Niin minä vastaan kuitenkin osani, ja
osoitan tietoni. **18** Sillä minä olen niin täynnä sanoja, että minun
henkeni ahdistaa minun vatsaani. **19** Katso, minun vatsani on
niinkuin viina, jonka henki ei avattu ole, joka uudet leilit särkee.
20 Minun täytyy puhua, että minä saisin henkeni vetää: minun
täytyy avata huuleni ja vastata. **21** En minä muotoa katso, enkä
ihmisen mielen perään puhu. **22** Sillä en minä tiedä (jos minä
niin teen), että minun Luojani tempaa äkisti minun pois.

33 Kuule siis, Job, minun puhettani, ja ota vaari kaikista
sanoistani! **2** Katso, minä avaan suuni, ja kieleni puhuu minun
suussani. **3** Minun sydämeni puhuu oikeuden, ja minun huuleni
sanoo puhtaan ymmärryksen. **4** Jumalan henki on tehnyt minun,
ja Kaikkivaltiaan henki on minulle antanut elämän. **5** Jos taidat,
niin vastaa minua; valmista itses, ja tule minun eteeni. **6** Katso,
minä olen Jumalan oma niinkuin sinäkin, ja savesta olen minä
myös tehty. **7** Katso, ei sinun tarvitse hämmästyä minua, ja
minun käteni ei ole sinulle raskas. **8** Sinä olet puhunut minun
korvaini kuullen: sinun ääntäs täytyy minun kuulla: **9** Minä olen
puhdas ja ilman laitosta, viatoin ja synnitöin. **10** Katso, hän
on löytänyt syyn minua vastaan, sentähden pitää hän minun
vihollisenansa. **11** Hän on pannut minun jalkani jalkapuuhun, ja
kätkenyt minun tieni. **12** Katso, juuri siitä minä päätän, ettes
ole hurskas; sillä Jumala on suurempi kuin yksikään ihminen.
13 Miksis riitelet hänen kanssansa, ettei hän tee sinulle lukua
kaikista töistänsä? **14** Jos Jumala vihdoin jotakin käskee, ei hän
sitä jälistä ajattele. **15** Uninäössä yöllä, kuin uni tulee ihmisten
päälle, kuin he makaavat vuoteessa, **16** Silloin hän ilmoittaa
ihmisten korviin, ja vahvistaa sen heidän nuhtelemisellansa,
17 Kääntääksensä ihmistä aivoituksestansa, ja varjellaksensa

ylpeydestä. **18** Hän säästää hänen sieluansa turmeluksesta, ja
hänen elämäänsä, ettei se miekkaan lankeaisi. **19** Ja kurittaa
häntä kivulla vuoteessansa, ja kaikki hänen luunsa väkevällä
kivulla, **20** Ja niin toimittaa hänen kauhistumaan ruokaa, ja
hänen mielensä kyylyttämään ravintoa; **21** Että hänen lihansa
surkastuu, niin ettei sitä nähdä, ja hänen luunsa särkyvät, niin
ettei niitä mielellä katsella; **22** Että hänen sielunsa lähenee
turmelusta, ja hänen elämänsä kuolemaa. **23** Kuin siis hänen
tykönsä tulee enkeli, välimies, joka ainoa on enempi tuhansia,
ilmoittamaan sille ihmiselle vanhurskauttansa, **24** Ja armahtaa
häntä, ja sanoo: pelasta häntä menemästä alas turmelukseen;
sillä minä olen löytänyt sovinnon; **25** Niin hänen lihansa tuorehtii
enemmin kuin lapsuudessa ja tulee taas niinkuin nuoruutensa
aikana. **26** Hän rukoilee Jumalaa, joka hänelle osoittaa armon:
hän antaa kasvonsa nähdä ilolla, ja maksaa ihmiselle hänen
vanhurskautensa. **27** Hän tunnustaa ihmiselle ja sanoo: minä
olen syntiä tehnyt ja oikeuden vääntänyt; vaan ei se minua
auttanut. **28** Hän pelasti minun sieluni, ettei se tulisi turmelukseen,
vaan että minun elämäni näkis valkeuden. **29** Katso, nämät
kaikki tekee Jumala itsekullekin kolme kertaa, **30** Tuodaksensa
heidän sielunsa jälleen turmeluksesta ja valaistaksensa elävien
valkeudella. **31** Job, ota tästä vaari ja kuule, ole myös ääneti,
että minä puhuisin! **32** Mutta jos sinulla on jotakin puhumista, niin
vastaa minua. Puhu! sillä minä tahdon, ettäs olisit vanhurskas.
33 Jos ei, niin kuule sinä minua, ja ole ääneti; minä opetan sinulle
taidon.

34 Ja Elihu vielä sanoi: **2** Te taitavat, kuulkaat minun puhettani,
ja te ymmärtäväiset, ottakaat korviinne. **3** Sillä korva koettelee
puheen, ja suu maistaa ruan. **4** Valitkaamme meillemme oikeus,

tietääksemme keskenämme, mikä hyvä on. **5** Sillä Job on
sanonut: minä olen hurskas, ja Jumala on kieltänyt minulta
oikeuteni. **6** Minun täytyy valhetella, ehkä minulla vielä oikeus
olis: minä vaivataan ilman ansiota minun nuoliltani. **7** Kuka
on Jobin vertainen, joka irvistystä juo niinkuin vettä, **8** Ja
käy pahantekiäin kanssa tiellä, niin että vaeltaa jumalattomain
kanssa? **9** Sillä hän on sanonut: Ei se auta ihmistä, että hän
pyytää Jumalalle kelvata. **10** Sentähden, te toimelliset, kuulkaat
minua. Pois se, että Jumala olis jumalatoin ja Kaikkivaltias väärä.
11 Sillä hän antaa itsekullekin ihmiselle ansionsa jälkeen, ja
maksaa tiensä jälkeen. **12** Ilman epäilemätä, ei Jumala tuomitse
ketään vääryydellä, eikä Kaikkivaltias käännä oikeutta. **13** Kuka
on asettanut ne mitkä maan päällä ovat, ja kuka on pannut koko
maanpiirin? **14** Jos hän tahtois, niin hän vois kaikkein hengen ja
elämän koota tykönsä. **15** Kaikki liha kuolis yhteen, ja ihminen
tulis tuhaksi jälleen. **16** Onko sinulla ymmärrystä, niin kuule näitä,
ja ota vaari puheeni äänestä. **17** Taivuttaisko joku sentähden
oikeuden, että hän vihaa häntä, ja tahtoisitkos hurskaan ja jalon
tuomita jumalattomaksi? **18** Pitäiskö sanottaman kuninkaalle:
sinä Belial! ja ruhtinaille: te jumalattomat! **19** Joka ei kuitenkaan
katso ruhtinain muotoa, eikä pidä eroitusta rikkaan ja köyhän
välillä; sillä he ovat kaikki hänen käsialansa. **20** Pikaisesti täytyy
heidän kuolla vielä puoliyönäkin: kansan täytyy hämmästyä
ja hukkua: väkevä voimatoinna otetaan pois. **21** Sillä hänen
silmänsä näkevät jokaisen tien, ja hän katsoo kaikki heidän
askeleensa. **22** Ei pimiä eikä kuoleman varjo ole siellä, että
pahantekiät itsensä siinä salaisivat. **23** Sillä ei ole yhdellekään
sallittu, että hän tulis Jumalan kanssa oikeudelle. **24** Hän
musertaa monta epälukuista tuimaa, ja asettaa muita heidän

siaansa; **25** Että hän tuntee heidän työnsä, ja kukistaa heitä
yöllä, että he muserretaan rikki. **26** Hän heittää jumalattomat
ilmeisesti kokoon, **27** Ettei he häntä seuranneet, ja ei tahtoneet
ymmärtää hänen teitänsä; **28** Että vaivaisten hunto tulis hänen
eteensä ja hän kuulis viheliäisten huudon. **29** Jos hän antaa
rauhan, kuka tahtoo kadottaa? ja jos hän peittää kasvonsa, kuka
taitaa katsoa hänen päällensä, kansan ja ihmisten seassa? **30**
Niin ei hän anna ulkokullatun hallita, kansan lankeemuksen
tähden. **31** Minä puhun Jumalan edessä, joka sanoo: minä olen
säästänyt, en minä turmele. **32** Ellen minä ole osannut, niin
opeta sinä minua: jos minä olen tehnyt väärin, niin en minä sitä
silleen tee. **33** Onko joku, joka vastaa sinun puolestas, koska et
sinä tahdo? se on sinun ehdossas, ja ei minun. Jos sinä nyt
jotakin tiedät, niin puhu. **34** Toimellisten miesten sallin minä kyllä
puhua minulleni. Ja taitava mies kuulee minua. **35** Mutta Job
puhuu tyhmästi, ja hänen puheessansa ei ole ymmärrystä. **36**
Minun isäni! anna Jobia koeteltaa loppuun asti, että hän kääntää
itsensä vääräin ihmisten tykö. **37** Hän on paitsi entisiä syntejänsä
vielä nyt pilkannut: anna hänen meidän edessämme lyödyksi
tulla, ja sitte hän riidelkään kyllä sanoillansa Jumalan edessä.

35 Ja Elihu vastasi ja sanoi: **2** Luuletkos sen oikiaksi, ettäs
sanot: minä olen hurskaampi Jumalaa? **3** Sillä sinä sanot: mitä
siitä hyvää on, mitä se auttaa, jos joku välttää syntiä? **4** Minä
vastaan sinua sanoilla, ja sinun ystäviäs sinun kanssas. **5**
Katso taivaasen ja näe, ja katso pilviin, että ne ovat korkiammat
sinua. **6** Jos sinä syntiä teet, mitäs taidat hänelle tehdä? ja
jos sinun pahuutes on suuri, mitäs taidat hänelle tehdä? **7**
Ja jos sinä olet hurskas, mitäs taidat hänelle antaa? eli mitä
hän ottaa sinun kädestäs? **8** Ihmiselle sinun kaltaiselles tekee

sinun pahuutes jotakin, ja ihmisen lapselle sinun hurskautes. **9**
Ne huutavat, kuin heille paljo väkivaltaa tapahtuu, ja valittavat
voimallisten käsivartta, **10** Jotka ei sano: Kussa on Jumala,
minun Luojani, joka yöllä tekee virret? **11** Joka meitä tekee
oppineemmaksi eläimiä maan päällä, ja taitavammaksi taivaan
lintuja. **12** Mutta he valittavat pahain ylpeyttä; ja ei hän kuule
heitä. **13** Sillä ei jumala kuule turhaa, ja Kaikkivaltias ei katso
sitä. **14** Nyt sinä sanot: et sinä näe häntä; mutta tuomio on
hänen edessänsä, vaan odota häntä. **15** Jos ei hänen vihansa
niin äkisti kosta, ja ei ole tietävinänsä, että siinä niin monta
rikosta on; **16** Sentähden on Job turhaan suunsa avannut ja
taitamattomia puheita puhunut.

36 Elihu puhui vielä ja sanoi: **2** Odota vielä vähä, minä osoitan
sinulle sen; sillä minulla on vielä nyt jotakin Jumalan puolesta
sanomista. **3** Minä tuon minun ymmärrykseni kaukaa, ja osoitan,
että minun Luojani on hurskas. **4** Sillä minun puheessani ei tosin
ole petosta, minun ymmärrykseni on vilpitöin sinun edessäs.
5 Katso, Jumala on voimallinen, ei kuitenkaan hän ketään
hylkää: Hän on voimallinen sydämensä väestä. **6** Jumalatointa
ei hän varjele, vaan auttaa köyhää oikeuteen. **7** Ei hän käännä
silmiänsä pois hurskaasta: hän on myös kuningasten kanssa
istuimella: hän antaa heidän pysyä alinomati, että he korkiaksi
tulevat. **8** Ja ehkä vangit olisivat jalkapuussa, ja sidottuna
surkeuden köysillä: **9** Niin hän ilmoittaa heille heidän työnsä
ja rikoksensa, että he ovat tehneet väkivaltaa, **10** Ja avaa
heidän korvansa kuritukseen, ja sanoo heille, että he kääntyisivät
pois vääryydestä. **11** Jos he kuulevat ja palvelevat häntä, niin
he hyvissä päivissä vanhenevat ja ilolla elävät. **12** Jos ei he
kuule, niin he kaatuvat miekalla, ja hukkuvat ennenkuin he sen

havaitsevat. **13** Ulkokullatut kartuttavat vihan: ei he huuda, kuin
he vankina ovat; **14** Niin heidän sielunsa kuolee nuoruudessa, ja
heidän elämänsä huorintekiäin seassa. **15** Mutta vaivaista auttaa
hän vaivaisuudessa, ja avaa köyhäin korvan murheessa. **16** Hän
tempaa sinunkin ahdistuksen kidasta avaruuteen, jolla ei pohjaa
ole; ja sinun pöydälläs on lepo, täytetty kaikella hyvällä. **17** Ja
sinä olet täydellisesti havaitseva jumalattoman tuomion; mutta
tuomio ja oikeus vahvistaa sinun. **18** Katso, ettei viha ole vietellyt
sinua voimassas, eli suuret lahjat ole kääntäneet sinua. **19**
Luuletkos hänen huolivan jalouttas, kultaa eli jonkun väkevyyttä
ja varaa? **20** Ei sinun tarvitse ikävöidä yötä, karatakses ihmisten
päälle siallansa. **21** Kavahda sinuas, ja älä käännä sinuas
vääryyteen, niikuin sinä surkeuden tähden ruvennut olet. **22**
Katso, Jumala on korkia voimassansa: kuka on senkaltainen
opettaja kuin hän on? **23** Kuka tutkii hänen tiensä? ja kuka sanoo
hänelle: sinä teet väärin? **24** Muista, ettäs ylistät hänen töitänsä,
niinkuin ihmiset veisaavat. **25** Sillä kaikki ihmiset sen nähneet
ovat: Ihmiset näkevät sen kaukaa. **26** Katso, Jumala on suuri, ja
emme tiedä sitä: hänen vuosilukunsa ovat arvaamattomat. **27**
Sillä hän tekee veden pieniksi pisaroiksi, ja ajaa pilvensä kokoon
sateeksi, **28** Että pilvet pisaroitsevat ja vuotavat vahvasti ihmisten
päälle. **29** Koska hän aikoo hajoittaa pilvensä ja majansa jylinän.
30 Katso, niin hän levittää valkeutensa sen päälle, ja peittää
meren syvyyden. **31** Sillä näillä tuomitsee hän kansan; ja antaa
ruokaa runsaasti. **32** Hän kätkee valkeuden käsissänsä, ja
käskee sen palata. **33** Sen ilmoittaa hänen lähimmäisensä, joka
on pitkäisen viha pilvissä.

37 Siitä myös hämmästyy minun sydämeni ja vapisee. **2**
Kuulkaat visusti hänen vihansa huutoa, ja puhetta, joka hänen

suustansa käy ulos. **3** Hän toimittaa sen oikeuden kaikkein
taivasten alla; ja hänen leimauksensa paistaa maan ääristä. **4**
Senjälkeen kuuluu pitkäisen jylinä, ja se jylisee suurella äänellä;
ja koska hänen jylinänsä kuullaan, ei sitä taideta estää. **5**
Jumala jylistää pauhinallansa ihmeellisesti, ja tekee suuria ja
tutkimattomia töitä. **6** Hän puhuu lumelle, ja se kohta tulee
maan päälle, ja sadekuurolle, ja niin sadekuurolla on voima.
7 Hänen kädessänsä ovat kaikki ihmiset kätketyt, että kaikki
tuntisivat hänen tekonsa. **8** Metsän pedot pakenevat varjoon
ja pysyvät asumapaikoissansa. **9** Etelästä tulee tuulispää
ja pohjasta kylmä. **10** Jumalan hengestä tulee pakkanen ja
ahdistaa laviat vedet. **11** Seijes myös hajoittaa pilvet, ja hänen
valkeutensa levittää itsensä pilvien lävitse. **12** Hän kääntää
pilvensä kuhunka hän tahtoo, tekemään kaikkia, mitä hän tahtoo
maan piirin päällä. **13** Jos se tapahtuu yhdelle sukukunnalle eli
maakunnalle, koska hän löydetään laupiaaksi. **14** Kuules näitä
Job: seiso ja ota vaari Jumalan ihmeellisistä töistä. **15** Tiedätkös,
koska Jumala saattaa nämät heidän päällensä, ja koska hän
antaa pilviensä valkeuden paistaa? **16** Tiedätkös, kuinka pilvet
hajoittavat heitänsä? täydellisen viisauden ihmeellisiä töitä? **17**
Että sinun vaattees lämpeevät, kuin ilma tyventyy etelästä? **18**
Levitätkö sinä hänen kanssansa pilviä, jotka vahvat ovat niinkuin
valettu peili? **19** Ilmoita sinä meille, mitä meidän pitäis hänelle
sanoman; sillä emme ulotu hänen tykönsä pimeydeltä. **20** Kuka
luettelee hänelle, mitä minä puhun? jos joku puhuu, niin hän
niellään. **21** Ei nähdä nyt valkeutta, joka pilvissä leimahtaa;
vaan kuin tuuli puhaltaa, niin seijestyy. **22** Pohjoisesta tulee
kulta peljättävän Jumalan kunniaksi. **23** Mutta Kaikkivaltiasta
emme taida löytää, joka on niin suuri voimassa; ja ei hän tarvitse

vastata oikeudessansa ja suuressa vanhurskaudessansa. **24**
Sentähden täytyy ihmisten häntä peljätä: ja ei hän katso yhtään
taitavaa sydämestä.

38 Ja Herra vastasi Jobia tuulispäästä ja sanoi: **2** Kuka on
se, joka taidossansa niin eksyy ja puhuu niin taitamattomasti?
3 Vyötä nyt kupees niin kuin mies: Minä kysyn sinulta, opeta
minua. **4** Kussas silloin olit, koska minä maan perustin? Ilmoita
se, jos sinulla se ymmärrys on. **5** Tiedätkös, kuka hänen
määränsä asettanut on? eli kuka on vetänyt ojennusnuoran
hänen päällensä? **6** Mihinkä ovat hänen jalkansa vajotetut, eli
kuka on hänen kulmakivensä laskenut? **7** Kuin aamutähdet
ynnä minua kiittivät, ja kaikki Jumalan lapset riemuitsivat. **8**
Kuka on sulkenut meren ovinensa, koska se ratkesi ja lähti
ulos niinkuin äidin kohdusta? **9** Kuin minä puetin sen pilvillä,
ja käärin synkeydellä niinkuin kapaloilla; **10** Kuin minä estin
sen paisumisen säädylläni, ja asetin siihen teljen ja ovet eteen,
11 Ja sanoin: tähän asti pitää sinun tuleman ja ei edemmäksi:
tässä pitää sinun korkiat aaltos asettuman. **12** Oletkos eläissäs
käskenyt aamulle, ja aamuruskolle osoittanut hänen siansa? **13**
Käsittää maan ääriä, ja puhdistaa siitä jumalattomat. **14** Se pitää
muutettaman niinkuin sinetin savi; niin että he tulevat niinkuin
vaate. **15** Ja jumalattomilta otetaan pois heidän valkeutensa, ja
ylpeiden käsivarsi rikotaan. **16** Oletkos tullut meren pohjaan, ja
vaeltanut syvyyden jälkiä? **17** Onko kuoleman ovet koskaan
auvenneet etees, eli oletkos nähnyt kuoleman varjon ovet?
18 Oletkos ymmärtänyt, kuinka leviä maa on? annas kuulla,
tiedätkös kaikki nämät. **19** Mikä tie on sinne, kussa valkeus asuu?
ja kuka on pimeyden sia? **20** Ettäs saattaisit hänen rajoillensa
ja osaisit polut hänen huoneesensa. **21** Tiesitkös, koska sinä

syntyvä olit ja kuinka paljo sinulla päiviä olis? **22** Oletkos siellä
ollut, kusta lumi tulee? eli oletkos nähnyt, kusta rakeet tulevat?
23 Jotka minä olen tallella pitänyt murhepäivään asti, sodan ja
tappeluksen päivään asti. **24** Minkä tien kautta valkeus hajoittaa
hänensä, ja itätuuli tuulee maan päälle? **25** Kuka on sadekuurolle
jakanut juoksunsa, ja pitkäisen valkialle ja jylinälle hänen tiensä?
26 Niin että se sataa senkin maan päälle, jossa ei ketään ole,
korvessa, jossa ei yhtään ihmistä ole; **27** Että se täyttäis erämaan
ja korven, ja saattais ruohot vihottamaan. **28** Onko sateella isää?
eli kuka on synnyttänyt kasteen pisarat? **29** Kenen kohdusta jää
on tullut? ja kuka on härmän synnyttänyt taivaan alla? **30** Vedet
kätkevät itsensä niinkuin kivi, ja syvyydet päältä kiinnitetään. **31**
Taidatkos sitoa Seulaisen siteet, eli päästää Kointähden siteet?
32 Taidatkos tuoda taivaan merkit edes aikanansa, eli johdattaa
Otavan lastensa kanssa? **33** Tiedätkös, kuinka taivas hallitaan?
eli taidatkos hänen hallituksensa toimittaa maan päällä? **34**
Taidatkos korottaa äänes ylös pilviin, että veden paljous sinun
peittäis? **35** Taidatkos lähettää pitkäisen leimaukset matkaan
menemään ja sanomaan sinulle: tässä me olemme? **36** Kuka on
asettanut taidon salaisuuteen eli kuka on ajatukselle antanut
toimen? **37** Kuka on niin taitava, että hän pilvet lukea taitaa?
ja kuka taitaa tukita vesitydyt taivaassa? **38** Kuin tomu kastuu
ja juoksee yhteen, ja kokkareet ryhtyvät toinen toiseensa. **39**
Taidatkos jalopeuralle antaa hänen saaliinsa ajaaksensa takaa?
ja ravita nuoret jalopeurat? **40** Niin että he makaavat sioillansa,
ja lepäävät luolissansa, joissa he väijyvät. **41** Kuka valmistaa
kaarneelle ruan, kuin hänen poikansa huutavat Jumalaa, ja ei he
tietä eksyksissä, kussa heidän ruokansa on?

39 Tiedätkös, koska metsävuohet poikivat, eli oletkos havainnut
peurat käyvän tiineenä? **2** Oletkos lukenut heidän kuukautensa,
koska ne täydellänsä ovat? eli tiedätkös ajan, koska he poikivat?
3 He kumartavat heitänsä poikiessansa, ja ajavat sen pois, josta
heillä kipu on. **4** Heidän poikansa vahvistuvat ja kasvavat jyvistä:
ne menevät ulos, ja ei palaja heidän tykönsä. **5** Kuka on metsä-
aasin antanut niin vapaana käydä? kuka on metsä-aasin siteen
päästänyt? **6** Jolle minä olen erämaan huoneeksi antanut ja
korven asuinsiaksi. **7** Hän katsoo ylön kaupungin pauhinaa:
vartian huutoa ei hän kuule. **8** Hän katsoo vuorella laiduntansa,
ja etsii kussa viheriäistä on. **9** Luuletkos yksisarvisen palvelevan
sinuas, ja makaavan yötä sinun seimelläs? **10** Taidatkos sitoa
yksisarvisen vaolle köydellä, niin että hän kiskois ketoa laaksossa
sinun perässäs? **11** Taidatkos sinus luottaa häneen, ehkä
hän paljon voi, ja jättää työs hänen haltuunsa? **12** Uskotkos
hänen siemenes kotia tuovan, ja riihees kokoovan? **13** Ovatko
riikinkukkoin sulat kauniimmat kuin nälkäkurjen sulat? **14** Joka
munansa jättää maahan, ja antaa maan lämpimän hautoa niitä.
15 Hän unohtaa ne tallattavan, ja että peto kedolla ne rikkois. **16**
Hän on niin kova poikiansa vastaan, kuin ei ne hänen olisikaan:
Ei hän tottele turhaan työtä tehdä. **17** Sillä Jumala on häneltä
taidon ottanut pois, ja ei ole antanut hänelle ymmärrystä. **18** Kuin
hän ylentää itsensä korkeuteen, nauraa hän hevosta ja miestä.
19 Taidatkos antaa hevoselle väen, eli taidatkos kaunistaa hänen
kaulansa hirnumisella? **20** Taidatkos peljättää hänen niinkuin
heinäsirkan? peljättävä on hänen sieramiensa päristys. **21** Hän
kaivaa maata kavioillansa, on riemuinen väkevyydessänsä,
ja menee sota-aseita vastaan. **22** Hän nauraa pelkoa ja ei
hämmästy, eikä pakene miekkaa. **23** Ehkä vielä viini kalisis

häntä vastaan, ja keihäät ja kilvet välkkyisivät; **24** Hän korskuu,
pudistelee ja kaivaa maata, ja ei tottele vasikitorven helinää. **25**
Kuin vaskitorvi heliästi soi, luihkaa hän: hui, ja haastaa sodan
taampaa, niin myös päämiesten huudon ja riemun. **26** Lentääkö
haukka sinun ymmärryksestäs, ja hajoittaa siipensä etelään
käsin? **27** Lentääkö kotka sinun kädestäs niin korkialle, että hän
tekee pesänsä korkeuteen? **28** Hän asuu vuorilla ja yöttelee
vuorten kukkuloilla ja vahvoissa paikoissa. **29** Sieltä hän katsoo
ruan perään, ja hänen silmänsä näkevät kauvas. **30** Hänen
poikansa särpävät verta; ja kussa raato on, siellä myös hän on.

40 Ja Herra vastasi Jobia ja sanoi: **2** Joka riitelee Kaikkivaltiaan
kanssa, eikö hänen pitäis sitä vahvistaman? ja se joka nuhtelee
Jumalaa, eikö hänen pitäis vastaaman? **3** Job vastasi Herraa ja
sanoi: **4** Katso, minä olen halpa, mitä minä sinua vastaan? minä
lasken käteni suuni päälle. **5** Minä olen kerran puhunut, en minä
enempää vastaa, enkä toiste sitä enää tee. **6** Ja Herra vastasi
Jobia tuulispäästä ja sanoi: **7** Vyötä kupees niinkuin mies: Minä
kysyn sinulta, ja vastaa sinä minua. **8** Pitäiskö sinun minun
tuomioni tyhjäksi tekemän, ja minua vääräksi soimaaman, ettäs
itse olisit hurskas? **9** Onko sinulla käsivarsi niinkuin Jumalalla?
ja taidatkos yhdenkaltaisella äänellä jylistää hänen kanssansa.
10 Kaunista sinus suurella kunnialla ja korkeudella: pueta sinus
kiitoksella ja kunnialla, **11** Hajoita sinun julmuutes viha, ja katso
kaikkia ylpeitä ja nöyryytä heitä. **12** Katso kaikkia ylpeitä, ja
alaspaina heitä, ja kukista jumalattomat paikastansa. **13** Hautaa
heitä kaikkia maahan, ja upota heidän jaloutensa kätköön. **14**
Niin minä tunnustan sinun oikian kätes auttavan sinua. **15**
Katso nyt Behemotia, jonka minä sinun vierees tehnyt olen, joka
syö heiniä niinkuin härkä. **16** Katso, hänen väkensä on hänen

kupeissansa, ja hänen voimansa hänen vatsansa navassa. **17**
Hänen häntänsä ojentuu niinkuin sedripuu, ja hänen salaisen
kalunsa suonet ovat niinkuin puun oksat. **18** Hänen luunsa
ovat vahvat niinkuin vaski, hänen ruotonsa niinkuin rautaiset
seipäät. **19** Hän on alku Jumalan teistä; joka hänen tehnyt on,
hän voittaa hänen miekallansa. **20** Vuori kantaa hänelle ruohot;
ja kaikki pedot leikitsevät siellä. **21** Hän makaa mielellänsä
varjossa, lymyssä kaisloissa ja mudassa. **22** Pensas peittää
hänen varjollansa, ja ojan halavat peittävät hänen. **23** Katso,
koska virta ylöttää häntä, niin ei hän pelkää: hän on rohkia,
vaikka Jordan hänen suuhunsa asti kuohuis. **24** Hän saavutetaan
nähtensä, ja pauloilla pistetään hänen nenänsä lävitse.

41 Taidatkos vetää Leviatanin ongella, ja sitoa hänen kielensä
nuoralla? **2** Taidatkos panna ongen hänen sierameensa, ja hänen
leukaluunsa pistää naskalilla lävitse? **3** Luuletkos, että hän sinua
paljon rukoilee, ja liehakoitsee sinun edessäs? **4** Luuletkos, että
hän tekee liiton sinun kanssas, saadakses häntä alinomaiseksi
orjakses? **5** Taidatkos leikitä hänen kanssansa niinkuin linnun
kanssa, eli sitoa hänen sinun piikais sekaan? **6** Luuletkos hänen
kumppaneilta leikattaman, jaettaa kauppamiehille. **7** Taidatkos
täyttää koko verkkohuoneen hänen nahallansa, eli kalamiesten
kokkoin hänen päällänsä. **8** Koska sinä häneen rupeet kädelläs,
niin muista, ettäs tulet sotaan, josta et sinä mitään voita. **9**
Katso, hänen toivonsa pettää hänen; sillä koska hän hänen
näkee, mukeltaneeko hän pois? **10** Ei ole niin rohkiaa, kuin
tohtii hänen herättää: kuka siis seisoo minun edessäni? **11**
Kuka on minulle jotakin ennen antanut, että minä sen hänelle
maksaisin? Minun ovat kaikki, mitä kaikkein taivasten alla on. **12**
Minun täytyy puhua kuinka suuri, kuinka väkevä ja kuinka kaunis

hän on. **13** Kuka riisuu hänen vaatteensa? Kuka tohtii ruveta
hänen hampaisiinsa? **14** Kuka voi avata hänen leukaluunsa,
jotka ovat hirmuiset hänen hammastensa ympäri? **15** Hänen
suomuksensa ovat pulskiat, kiinnitetyt toinen toiseensa, niinkuin
sinetti. **16** Yksi on kiinni toisessa, niin ettei tuuli pääse lävitse. **17**
Ne ovat kiinni toinen toisessansa ja pysyvät yhdessä, ettei heitä
taideta eroittaa. **18** Hänen aivastamisestansa kiiltää valkeus, ja
hänen silmänsä ovat niinkuin aamuruskon silmälaudat. **19** Hänen
sunstansa käyvät tulisoitot ulos, ja tuliset kipinät sinkoilevat. **20**
Hänen sieraimistansa käy ulos savu, niinkuin kiehuvasta padasta
ja kattilasta. **21** Hänen henkensä on niinkuin tulinen hiili, ja hänen
suustansa käy liekki ulos. **22** Hänen kaulansa on vahva; ja se on
hänen ilonsa, kuin hän tekee jotakin vahinkoa. **23** Hänen lihansa
jäsenet ovat kiinni toinen toisessansa, ne ovat hänessä kiinni,
ettei hän liikuteta. **24** Hänen sydämensä on kova niinkuin kivi, ja
niin vahva kuin alimmainen myllyn kivi. **25** Kuin hän korottaa
itsensä, niin väkevät peljästyvät; kuin hän joutuu edes, niin ei
siellä armoa ole. **26** Jos hänen tykönsä mennään miekalla eli
keihäällä, aseilla eli haarniskoilla, niin ei hän itsiänsä liikuta. **27**
Ei hän rautaa tottele enempi kuin kortta, eikä vaskea enempi
kuin lahopuuta. **28** Ei häntä nuolet karkota, ja linkokivet ovat
hänelle niinkuin akanat. **29** Vasara on hänen edssänsä niinkuin
korsi; hän pilkkaa liehuvia keihäitä. **30** Ja hän taitaa maata
terävällä kivellä, hän makaa terävällä niinkuin sontatunkiolla. **31**
Hän saattaa syvän meren kiehumaan niinkuin padan, ja liikuttaa
yhteen niinkuin voiteen. **32** Hänen jälkeensä polku valkenee;
hän tekee syvyydet sangen harmaaksi. **33** Ei ole maalla hänen
vertaistansa; hän on tehty pelkäämättömäksi. **34** Hän katsoo
kaikki korkiat ylön; hän on kaikkein ylpeiden kuningas.

42 Ja Job vastasi Herraa ja sanoi: **2** Minä tiedän sinun kaikki
voivan: ja ei ole sinulta yksikään ajatus peitetty. **3** Se on turha
ihminen, joka ajattelee peittää neuvonsa: sentähden tunnustan
minä, että minä taitamattomasti puhunut olen sitä, joka on
minun tietoni ylitse ja jota en minä ymmärrä. **4** Niin kuules nyt,
anna mimun puhua: minä kysyn sinulta, opeta minua. **5** Minä
olen kuullut sinua tarkoilla korvilla, ja minun silmäni ovat nyt
nähneet sinun. **6** Sentähden pidän minä itseni viallisena, ja
kadun tomussa ja tuhassa. **7** Kuin Herra nämät sanat oli Jobille
puhunut, sanoi Herra Eliphaalle Temanilaiselle: minun vihani on
julmistunut sinun ja kahden sinun ystäväs päälle; sillä ette ole
oikein puhuneet minusta, niinkuin minun palveliani Job. **8** Niin
ottakaat nyt seitsemän mullia ja seitsemän oinasta, ja menkäät
palveliani Jobin tykö, ja uhratkaat polttouhria teidän edestänne,
ja palveliani Job rukoilkaan teidän edestänne; sillä hänen
puoleensa minä katson, niin etten minä tee teille tyhmyytenne
jälkeen; sillä ette ole oikein puhuneet minusta, niinkuin minun
palveliani Job. **9** Niin menivät Eliphas Temanilainen, Bildad
Suasta ja Zophar Naemasta, ja tekivät niinkuin Herra heille
sanonut oli. Ja Herra katsoi Jobin puoleen. **10** Ja Herra käänsi
Jobin vankeuden, koska hän rukoili ystäviensä edestä. Ja Herra
antoi Jobille kaksi sen vertaa kaikista mitä hänellä ennen ollut oli.
11 Ja hänen tykönsä tulivat kaikki hänen veljensä, ja kaikki hänen
sisarensa, ja kaikki ne jotka hänen ennen tunsivat, ja söivät
hänen kanssansa, ja hänen huoneessansa ja käänsivät heitänsä
hänen puoleensa, ja lohduttivat häntä kaikesta siitä pahasta,
minkä Herra oli antanut tulla hänen päällensä. Ja itsekukin heistä
antoi hänelle yhden rahan ja kultarenkaan. **12** Ja Herra siunasi
Jobia sitte enempi kuin ennen, että hän sai neljätoistakymmentä

tuhatta lammasta, ja kuusituhatta kamelia, ja tuhannen paria
härkiä ja tuhannen aasia. **13** Ja hän sai seitsemän poikaa ja
kolme tytärtä, **14** Ja kutsui ensimäisen nimen Jemina, toisen
Ketsia ja kolmannen Kerenhapuk. **15** Ja ei löydetty niin kauniita
vaimoja kaikessa maassa, kuin Jobin tyttäret olivat. Ja heidän
isänsä antoi heille perimisen heidän veljeinsä kanssa. **16** Ja Job
eli sitte sata ja neljäkymmentä vuotta, niin että hän sai nähdä
lapsensa ja lastensa lapset hamaan neljänteen polveen. **17** Ja
Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena

Psalmien

1 Autuas on se, joka ei vaella jumalattomain neuvossa, eikä
seiso syntisten tiellä, eikä istu kussa pilkkaajat istuvat; **2** Vaan
rakastaa Herran lakia, ja ajattelee hänen lakiansa päivät ja yöt. **3**
Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka hedelmänsä
antaa ajallansa, ja hänen lehtensä ei varise, ja kaikki menestyy,
mitä hän tekee. **4** Mutta jumalattomat ei ole niin, vaan niinkuin
akana, jonka tuuli hajoittelee. **5** Sentähden ei jumalattomat kestä
tuomiota, eikä syntiset vanhurskasten seuraa. **6** Sillä Herra
tietää vanhurskasten tien; mutta jumalattomain tie hukkuu.

2 Miksi pakanat kiukuitsevat, ja kansat turhia ajattelevat? **2**
Maan kuninkaat hankitsevat itseänsä, ja päämiehet keskenänsä
neuvoa pitävät Herraa ja hänen voideltuansa vastaan. **3**
Katkaiskaamme heidän siteensä, ja heittäkäämme meistä pois
heidän köytensä. **4** Mutta joka taivaissa asuu, nauraa heitä:
Herra pilkkaa heitä. **5** Kerran hän puhuu heille vihoissansa,
ja hirmuisuudessansa peljättää heitä. **6** Mutta minä asetin
kuninkaani Zioniin, pyhälle vuorelleni. **7** Minä tahdon saarnata
senkaltaisesta säädystä, josta Herra minulle sanoi: Sinä olet
minun poikani, tänäpänä minä sinun synnytin. **8** Ano minulta, niin
minä annan pakanat perinnökses ja maailman ääret omakses.
9 Sinun pitää särkemän heitä rautaisella valtikalla, ja niinkuin
savisen astian heitä murentaman. **10** Nyt te kuninkaat, siis
ymmärtäkäät, ja te maan tuomarit, antakaat teitänne kurittaa.
11 Palvelkaat Herraa pelvossa, ja iloitkaat vavistuksessa. **12**
Antakaat suuta pojalle, ettei hän vihastuisi, ja te hukkuisitte tiellä;
sillä hänen vihansa syttyy pian. Mutta autuaat ovat kaikki ne,
jotka häneen uskaltavat.

3 Davidin Psalmi, kuin hän pakeni poikaansa Absalomia. Voi
Herra! kuinka monta on minulla vihollista, ja niin usiat karkaavat
minua vastaan. **2** Moni puhuu minun sielustani: ei ole hänellä
apua Jumalan tykönä, (Sela) **3** Mutta sinä, Herra, olet minun
kilpeni, joka minun kunniaan saatat, ja minun pääni kohennat. **4**
Äänelläni minä huudan Herraa; ja hän kuulee minua pyhästä
vuorestansa, (Sela) **5** Minä makaan ja nukun: minä herään myös;
sillä Herra tukee minua. **6** En minä pelkää kymmentätuhatta
kansoista, jotka minua piirittävät. **7** Nouse, Herra, ja auta minua,
minun Jumalani! sillä sinä lyöt kaikkia minun vihollisiani poskelle:
sinä murennat jumalattomain hampaat. **8** Herran tykönä apu
löydetään: sinun kansas päällä on sinun siunaukses, (Sela)

4 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, kanteleilla. Rukoillessani
kuule minua, vanhurskauteni Jumala, joka minua lohdutat
ahdistuksessani: ole minulle armollinen, ja kuule rukoukseni. **2** Te
uljaat miehet, kuinka kauvan pitää minun kunniani pilkattaman?
miksi te rakastatte turhuutta ja kysytte valhetta? (Sela) **3** Niin
tuntekaat, että Herra vie pyhänsä ihmeellisesti: Herra kuulee, kuin
minä häntä rukoilen. **4** Jos te vihastutte, niin älkäät syntiä tehkö:
puhukaat sydämissänne, teidän vuoteissanne, ja odottakaat,
(Sela) **5** Uhratkaat vanhurskauden uhria, ja toivokaat Herran
päälle. **6** Moni sanoo: kuka osoittais meille hyvää? Mutta nosta
sinä Herra meidän päällemme sinun kasvois paiste. **7** Sinä
ilahutat minun sydämeni; ehkä muilla on jyviä ja viinaa kyllä. **8**
Minä makaan ja lepään juuri rauhassa; sillä sinä Herra yksinäs
autat minua turvassa asumaan.

5 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, perimisestä. Herra, ota
minun sanani korviis, havaitse minun puheeni. **2** Ota vaari
minun huudostani, minun Kuninkaani ja minun Jumalani; sillä

sinua minä rukoilen. **3** Herra kuultele varhain minun ääntäni:
varhain hankitsen minä itseni sinun tykös, ja siitä otan vaarin.
4 Sillä et sinä ole se Jumala, jolle jumalatoin meno kelpaa:
joka paha on, ei se pysy edessäs. **5** Öykkärit ei pysy sinun
silmäis edessä: kaikkia pahantekiöitä sinä vihaat. **6** Sinä kadotat
valhetteliat: Herra kauhistuu murhaajia ja viekkaita. **7** Mutta
minä menen sinun huoneeses sinun suuressa laupiudessas,
ja kumarran sinun pyhään templiis päin sinun pelvossas. **8**
Herra saata minua vanhurskaudessas, minun vihollisteni tähden:
ojenna ties minun eteeni. **9** Sillä heidän suussansa ei ole mitään
totuutta, heidän sisällyksensä on sydämen kipu; heidän kitansa
on avoin hauta, ja kielellänsä he liehakoitsevat. **10** Nuhtele
heitä Jumala, että he lankeisivat ajatuksistansa: syökse heitä
ulos heidän suurten ylitsekäymistensä tähden; sillä he ovat
sinulle vastahakoiset. **11** Iloitkaan kaikki, jotka sinuun uskaltavat,
anna heidän riemuita ijankaikkisesti; sillä sinä varjelet heitä:
iloitkaan sinussa ne, jotka sinun nimeäs rakastavat. **12** Sillä
sinä Herra siunaat vanhurskaita: sinä kaunistat heitä armollas
niinkuin kilvellä.

6 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, kahdeksalla kielellä. Oi
Herra, älä rankaise minua vihassas, ja älä minua julmuudessas
kurita. **2** Herra, ole minulle armollinen, sillä minä olen heikko:
paranna Herra minua, sillä minun luuni ovat peljästyneet. **3** Ja
minun sieluni on sangen kovin hämmästynyt, voi Herra, kuinka
kauvan! **4** Käännä sinuas, Herra, ja pelasta sieluni; auta minua
sinun hyvyytes tähden. **5** Sillä ei kuolemassa kenkään muista
sinua, kuka kiittää sinua tuonelassa? **(Sheol h7585)** **6** Minä olen
niin väsynyt huokauksista: minä uitan vuoteeni yli yötä, ja kastan
leposiani kyynelilläni. **7** Minun muotoni on muuttunut murheesta,

ja on vanhentunut; sillä minä ahdistetaan kaikilta puolilta. **8**
Eritkäät minusta, kaikki pahointekiät; sillä Herra kuulee minun
itkuni. **9** Herra kuulee minun rukoukseni: anomiseni Herra ottaa
vastaan. **10** Kaikki minun viholliseni saakoon häpiän, ja suuresti
peljättäköön; kääntyköön takaperin, ja nopiasti häväistäköön.

7 Davidin viattomuus, josta hän Herralle veisasi, Kuusin Jeminin
pojan sanan tähden: Sinuun, Herra minun Jumalani, minä
uskallan: auta minua kaikista minun vainollisistani, ja pelasta
minua; **2** Ettei he repisi minun sieluani niinkuin jalopeura, ja
sätkisi ilman holhojaa. **3** Herra minun Jumalani, jos minä sen
tein ja jos vääryys on minun käsissäni; **4** Jos minä pahalla
kostanut olen niille, jotka minun kanssani rauhassa elivät; vaan
minä olen niitä pelastanut, jotka ilman syytä minua vihasivat; **5**
Niin vainotkaan viholliseni minun sieluani ja käsittäköön sen, ja
poljeskelkaan maahan elämäni, ja painakaan kunniani tomuun,
(Sela) **6** Nouse Herra vihassas, korota sinuas ylitse vihollisteni
hirmuisuuden, heräjä minun puoleeni; sillä sinä olet käskenyt
oikeuden, **7** Että kansat kokoontuisivat jälleen sinun tykös; ja
tule heidän tähtensä taas ylös, **8** Herra on kansain tuomari:
tuomitse Herra minua vanhurskauteni ja vakuuteni jälkeen. **9**
Loppukoon jumalattomain pahuus, ja holho vanhurskaita; sillä
sinä, vanhurskas Jumala, tutkit sydämet ja munaskuut. **10** Minun
kilpeni on Jumalan tykönä, joka vaat sydämet auttaa. **11** Jumala
on oikia tuomari; ja Jumala, joka joka päivä uhkaa. **12** Ellei he
palaja, niin hän on miekkansa teroittanut, joutsensa jännittänyt,
ja tarkoittaa, **13** Ja on pannut sen päälle surmannuolet; hän
on valmistanut vasamansa kadottamaan. **14** Katso, hänellä
on pahaa mielessä: hän on onnettomuutta raskas, mutta hän
synnyttää puuttumisen. **15** Hän kaivoi haudan ja valmisti, ja

on kaatunut siihen kuoppaan, jonka hän oli tehnyt. **16** Hänen
onnettomuutensa pitää hänen päänsä päälle tuleman, ja hänen
vääryytensä pitää hänen päänsä laelle lankeeman. **17** Minä
kiitän Herraa hänen vanhurskautensa tähden, ja kunnioitan
ylimmäisen Herran nimeä.

8 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, Gittitin päällä. Herra meidän
Herramme! kuinka ihmeellinen on sinun nimes kaikessa maassa,
joka panit kunnias taivasten ylitse. **2** Nuorten lasten ja imeväisten
suusta perustit sinä voiman, vihollistes tähden, ettäs vihollisen ja
kostajan murentaisit. **3** Sillä minä näen taivaat, sinun sormeis
teot, kuun ja tähdet, jotka valmistit. **4** Mikä on ihminen, ettäs
häntä muistat? eli ihmisen poika, ettäs häntä etsiskelet? **5** Sinä
teit hänen vähää vähemmäksi enkeleitä; vaan sinä kaunistat
hänen kunnialla ja kaunistuksella. **6** Sinä asetat hänen sinun
käsitekois herraksi: kaikki olet sinä hänen jalkainsa alle heittänyt:
7 Lampaat ja kaikki karjat, ja myös metsän eläimet, **8** Linnut
taivaan alla ja kalat meressä ja mitä meressä vaeltaa. **9** Herra
meidän Herramme, kuinka ihmeellinen on sinun nimes kaikessa
maassa!

9 Davidin Psalmi, kauniista nuoruudesta, edelläveisaajalle.
Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni, ja luettelen kaikki
sinun ihmees. **2** Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, ja veisaan
kiitosta sinun nimelles, sinä kaikkein ylimmäinen, **3** Ettäs minun
viholliseni olet ajanut takaperin: he lankesivat ja hukkuivat sinun
etees. **4** Sillä sinä saatat minun oikeuteni ja asiani toimeen:
sinä istuit istuimelle, vanhurskauden tuomari. **5** Sinä nuhtelet
pakanoita, ja kadotat jumalattomat: sinä pyyhit heidän nimensä
pois aina ja ijankaikkisesti. **6** Vihollisten hävitykset ovat lopetetut
ijäisesti, ja kaupungit sinä kukistit heidän muistonsa on heidän

kanssansa kadonnut. **7** Mutta Herra pysyy ijankaikkisesti: hän
on valmistanut istuimensa tuomioon. **8** Ja hän tuomitsee maan
piirin vanhurskaudessa, ja hallitsee kansat oikein. **9** Ja Herra
on köyhän turva: hän on turva hädän aikana. **10** Sentähden
he sinuun toivovat, jotka sinun nimes tuntevat; sillä et sinä
niitä hylkää, jotka sinua, Herra, etsivät. **11** Veisatkaat Herralle,
joka Zionissa asuu: julistakaat kansoissa hänen tekonsa. **12**
Sillä se joka kostaa verenvikoja, muistaa heitä, eikä unohda
köyhäin parkumista. **13** Herra ole minulle armollinen, katso
minun ahdistustani niiltä, jotka minua vihaavat, sinä joka ylennät
minun surman porteista; **14** Että minä luettelisin kaikki sinun
kiitokses Zionin tytärten porteissa, ja iloitsisin sinun avustas. **15**
Pakanat ovat vajonneet siihen hautaan, jonka he valmistivat:
heidän jalkansa on käsitetty siinä verkossa, jonka he virittivät. **16**
Niin ymmärretään Herran tekevän oikeuden, koska jumalatoin
juuri omissa kättensä töissä käsitetään; se on tutkisteltava asia,
(Sela) **17** Jospa jumalattomat palajaisivat helvettiin, ja kaikki
pakanat, jotka Jumalan unohtavat. **(Sheol h7585)** **18** Sillä ei hän
köyhää peräti unohda, ja raadollisten toivo ei huku ijankaikkisesti.
19 Nouse, Herra, ettei ihminen saisi valtaa: anna kaikki pakanat
edessäs tuomittaa. **20** Herra, anna heille opettaja, että pakanat
tuntisivat itsensä ihmisiksi, (Sela)

10 Miksis Herra niin kaukana seisot, ja tuskan ajalla sinus
peität? **2** Ylpeydessänsä jumalatoin vainoo köyhää: käsitettäköön
he heidän juonissansa, joita he ajattelevat. **3** Sillä jumalatoin
itse kerskaa omaa mielivaltaansa: ahne siunailee itsiänsä, ja
vihoittaa Herran. **4** Jumalatoin on koria ja vihainen, ettei hän
ketään tottele: ei hän Jumalaa olevankaan luule. **5** Hänen
tiensä menestyvät joka aika, sinun tuomios on kaukana hänestä:

hän ylpeilee kaikkein vihollistensa edessä. **6** Sillä hän puhuu
sydämessänsä: en minä ikänä kukisteta, ei sukukunnasta
sukukuntaan hätää ole. **7** Jonka suu on täynnä kirouksia,
kavaluutta ja viettelystä, hänen kielensä saattaa vaivan ja
työn. **8** Hän istuu ja väijyy kartanoissa, murhataksensa salaa
viatointa; hänen silmänsä palaa köyhän puoleen. **9** Hän väijyy
salaa niinkuin jalopeura luolassansa, hän väijyy raadollista
käsittääksensä, ja hän käsittää hänen, kuin hän tempaa sen
verkkoihinsa. **10** Hän paiskaa ja polkee alas, ja sysää köyhän
väkivallalla maahan. **11** Hän sanoo sydämessänsä: Jumala on
hänen unhottanut, ja verhonnut kasvonsa, ei hän ikänä näe. **12**
Nouse, Herra! Jumala, ylennä kätes ja älä köyhää unohda. **13**
Miksi jumalatoin pilkkaa Jumalaa ja sanoo sydämessänsä: et
sinä sitä tottele? **14** Katso siis; sillä sinä näet tuskat ja surut, se
on sinun käsissäs: sinuun köyhä itsensä luottaa, ja sinä olet
orpolasten holhoja. **15** Särje jumalattoman käsivarsi, ja etsi
pahan jumalattomuutta, niin ettei sitä enää löydettäisi. **16** Herra
on kuningas aina ja ijankaikkisesti: pakanain pitää häviämän
hänen maastansa. **17** Köyhäin halauksen sinä, Herra, kuulet:
heidän sydämensä sinä vahvistat, että sinun korvas siitä ottaa
vaarin; **18** Ettäs oikeuden saatat orvoille ja köyhille, ettei ihminen
enää ylpeile heitä vastaan maan päällä.

11 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Herraan minä uskallan:
kuinka te sanotte sielulleni, että hän lentäis niinkuin lintu teidän
vuoreltanne? **2** Sillä katsos, jumalattomat jännittävät joutsen ja
panevat nuolensa jänteelle, salaisesti ampuaksensa hurskaita. **3**
Sillä he rikkoivat perustuksen: mitä vanhurskas taitaa toimittaa? **4**
Herra on pyhässä templissänsä, Herran istuin on taivaissa; hänen
silmänsä ottavat vaarin, ja hänen silmänsä laudat koettelevat

ihmisten lapsia. **5** Herra koettelee vanhurskasta; hänen sielunsa
vihaa jumalatointa, ja jotka vääryyttä rakastavat. **6** Hän antaa
sataa jumalattomain päälle pitkäisen leimauksia, tulta ja tulikiveä,
ja antaa heille tuulispäät palkaksi. **7** Sillä Herra on vanhurskas ja
rakastaa vanhurskautta, että hänen kasvonsa katsovat oikeutta.

12 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, kahdeksalla kielellä. Auta,
Herra; sillä pyhät ovat vähentyneet, ja uskolliset ovat harvat
ihmisten lasten seassa. **2** Jokainen puhuu lähimmäisensä
kanssa valhetta: he liehakoitsevat ja opettavat eripuraisuutta
sydämistä. **3** Katkokoon Herra kaikki ulkokullaiset huulet ja
ylpiästi puhuvaiset kielet, **4** Jotka sanovat: meidän kielemme
pitää voittaman, meidän tulee puhua: kuka meidän herramme
on? **5** Että köyhät hävitetään ja vaivaiset huokaavat, niin minä
nyt nousen, sanoo Herra: minä saatan avun, että rohkiasti pitää
opetettaman. **6** Herran puheet ovat kirkkaat, niinkuin selitetty
hopia saviastioissa, seitsemän kertaa koeteltu. **7** Sinä Herra,
kätke ne, ja varjele meitä tästä suvusta ijankaikkisesti. **8** Sillä
joka paikka on jumalattomia täynnä, koska huonot ihmisten
lasten seassa korotetaan.

13 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. **2** Kuinka kauvan sinä
Herra peräti tahdot minua unhottaa? kuinka kauvan sinä peität
kasvos minusta? **3** Kuinka kauvan minä neuvoa pidän sielussani?
ja ahdistetaan sydämessäni joka päivä? kuinka kauvan minun
viholliseni yltyy minua vastaan? **4** Katso siis ja kuule minua,
Herra minun Jumalani: valista silmäni etten minä koskaan
kuolemaan nukkuisi; **5** Ettei viholliseni sanoisi: minä voitin hänen,
ja minun sortajani iloitsisi, koska minä kompastun. **6** Mutta minä
turvaan sinun armoos: minun sydämeni riemuitsee, ettäs niin

mielelläs autat: minä veisaan Herralle, että hän minulle niin
hyvästi tekee.

14 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Tyhmät sanovat
sydämessänsä: ei Jumalaa olekaan; ei he mitään kelpaa, ja
ovat ilkiät menoissansa; ei ole joka hyvää tekee. **2** Herra katsoi
taivaasta ihmisten lapsia, nähdäksensä, jos joku ymmärtäis
eli etsis Jumalaa. **3** Mutta he ovat kaikki poikenneet pois, ja
kaikki ovat kelvottomat: ei ole yksikään, joka hyvää tekee, ei
ainoakaan. **4** Eikö siis kenkään pahointekiöistä sitä havaitse?
jotka minun kansaani syövät niinkuin he söisivät leipää; vaan ei
he rukoile Herraa. **5** Siellä he kovin pelkäsivät; sillä Jumala on
läsnä vanhurskasten sukua. **6** Te häpäisette köyhän neuvon;
mutta Jumala on hänen turvansa. **7** Oi jos apu tulis Israelille
Zionista! sillä koska Herra päästää vangitun kansansa, niin
Jakob iloitsee ja Israel riemuitsee.

15 Davidin Psalmi. Herra, kuka asuu sinun majassas? eli
kuka on pysyväinen sinun pyhällä vuorellas? **2** Joka vaeltaa ja
tekee oikeuden, ja puhuu totuuden sydämestänsä; **3** Joka ei
kielellänsä panettele, eikä lähimmäisellensä mitään pahaa tee,
ja ei häpäise lähimmäistänsä; **4** Joka jumalattomat katsoo ylön,
vaan kunnioittaa Jumalaa pelkääväisiä; joka lähimmäisellensä
vannoo ja pitää. **5** Joka ei anna rahaansa korolle, eikä ota
lahjoja viatointa vastaan. Joka näin tekee, ei hän horjahda
ijankaikkisesti.

16 Davidin kultainen kappale. Kätke minua Jumala; sillä minä
uskallan sinuun. **2** Sinä olet Herralle sanonut: sinä olet minun
Herrani: minun hyvätyöni ei ole sinun tähtes, **3** Vaan pyhäin
tähden, jotka maan päällä ovat, ja kunniallisten tähden, joissa
kaikki minun mielisuosioni on. **4** Mutta jotka toisen jälkeen

rientävät, niillä pitää suuri sydämen kipu oleman: en minä
uhraa heidän juomauhriansa verestä, enkä mainitse heidän
nimiänsä suussani. **5** Mutta Herra on minun tavarani ja osani:
sinä tähteelle panet minun perimiseni. **6** Arpa lankesi minulle
kauniimmissa: minä olen jalon perimisen saanut. **7** Minä kiitän
Herraa, joka minua on neuvonut: niin myös minun munaskuuni
ovat yöllä kurittaneet. **8** Minä pidän aina Herran kasvoini edessä,
sillä hän on minun oikialla puolellani, sentähden en minä horju.
9 Sentähden minun sydämeni reimuitsee ja minun kunniani on
iloinen, ja minun lihani lepää toivossa. **10** Sillä et sinä hyljää
sieluani helvetissä, etkä salli sinun pyhäs näkevän turmelusta.
(Sheol h7585) **11** Sinä osoitat minulle elämän tien, sinun kasvois
edessä on täydellinen ilo, ja riemullinen meno oikialla kädelläs
ijankaikkisesti.

17 Davidin rukous. Kuule, Herra, oikeutta, havaitse minun
huutoni, ota vaari minun rukouksestani, joka ei viekkaasta suusta
lähde. **2** Puhu sinä minun asiassani, ja sinun silmäs katsokaan
oikeutta. **3** Sinä koettelet minun sydämeni, ja etsiskelet sitä
yöllä, ja tutkit minua, ja et mitään löydä; minä olen aikonut,
ettei minun suuni missäkään riko. **4** Minä varjelen minuni sinun
huultes sanoissa, ihmisten töistä, murhaajan tiellä. **5** Hallitse
minun käyntöni poluillas, ettei minun askeleeni liukahtaisi. **6**
Minä huudan sinua, ettäs, Jumala, minua kuulisit: kallista korvas
minun puoleeni, kuule minun puheeni. **7** Osoita ihmeellinen
hyvyytes, sinä niiden vapahtaja, jotka sinuun uskaltavat, niitä
vastaan, jotka sinun oikiaa kättäs vastaan ovat. **8** Varjele
minua niinkuin silmäterää: suojele minua siipeis varjon alla. **9**
Jumalattomista, jotka minua hävittävät, vihollisistani, jotka minun
sieluuni piirittävät. **10** Heidän lihavansa yhtä pitävät: he puhuvat

suullansa ylpiästi. **11** Kuhunka me menemme, niin he meitä
piirittävät: siihen he silmänsä tarkoittavat meitä kukistaaksensa
maahan, **12** Niinkuin jalopeura saalista himoitsee, niinkuin nuori
jalopeura, joka luolasta väijyy. **13** Nouse, Herra, ennätä hänen
kasvonsa, ja polje häntä; vapahda minun sieluni miekallas
jumalattomista, **14** Sinun kädelläs ihmisistä, Herra, tämän
maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä, ja joiden
vatsan sinä täytät tavarallas: heidän lapsensa ravitaan, ja he
jättävät tähteensä lapsukaisillensa. **15** Mutta minä saan nähdä
sinun kasvos vanhurskaudessa: minä ravitaan herättyäni sinun
kuvas jälkeen.

18 Edelläveisaajalle, Davidin Herran palvelian Psalmi, joka
Herralle nämät veisun sanat puhui sinä päivänä, jona Herra
hänen vapahti kaikkein vihollistensa käsistä ja Saulin käsistä.
Ja hän sanoi: minä rakastan sydämestäni sinua, Herra, minun
voimani. **2** Herra, minun kallioni, minun linnani ja minun
vapahtajani; minun Jumalani on minun vahani, johon minä
turvaan: minun kilpeni, ja minun autuuteni sarvi, ja minun
varjelukseni. **3** Minä kiitän ja avukseni huudan Herraa, niin
minä vapahdetaan vihollisistani. **4** Sillä kuoleman siteet olivat
käärineet minun ympäri, ja Belialin ojat peljättivät minun. **5**
Helvetin siteet kietoivat minun: kuoleman paulat ennättivät
minun. **(Sheol h7585)** **6** Ahdistuksessani minä avukseni huudan
Herraa, ja minun Jumalani tykö minä huudan: niin hän kuulee
ääneni templistänsä, ja minun huutoni hänen edessänsä tulee
hänen korviinsa. **7** Maa liikkui ja vapisi, ja vuorten perustukset
liikkuivat: he värisivät, koska hän vihastui. **8** Savu suitsi hänen
sieraimistansa ja kuluttava tuli hänen suustansa, niin että hiilet
siitä syttyivät. **9** Hän notkisti taivaat ja astui alas, ja synkiä

pimeys oli hänen jalkainsa alla. **10** Hän astui Kerubimin päälle ja
lensi, ja hän lensi tuulen sulkain päällä. **11** Hän pani pimeyden
majansa ympärille, ja mustat paksut pilvet, jossa hän lymyssä
oli. **12** Kirkkaudesta hänen edessänsä hajosivat pilvet rakeilla
ja leimauksilla. **13** Ja Herra jylisti taivaissa, Ylimmäinen antoi
pauhinansa, rakeilla ja leimauksilla. **14** Hän ampui nuolensa ja
hajoitti heitä: hän iski kovat leimaukset, ja peljätti heitä, **15** Ja
niin ilmestyivät vetten kuljut, ja maan perustukset ilmaantuivat,
Herra, sinun kovasta nuhtelemisestas ja sinun sieraimies hengen
puhalluksesta. **16** Hän lähetti korkeudesta ja otti minun, ja veti
minun ulos suurista vesistä. **17** Hän vapahti minun voimallisista
vihollisistani, jotka minua väkevämmät olivat. **18** Ne ennättivät
minun tuskapäivänäni; mutta Herra tuli minun turvakseni. **19** Ja
hän vei minun lakialle: hän tempasi minun ulos; sillä hän mielistyi
minuun. **20** Herra maksoi minulle minun vanhurskauteni jälkeen:
hän antoi minulle kätteni puhtauden jälkeen. **21** Sillä minä pidän
Herran tiet, ja en ole Jumalaani vastaan. **22** Sillä kaikki hänen
oikeutensa ovat silmäini edessä, ja hänen käskyjänsä en minä
tyköäni hylkää. **23** Vaan olen vakaa hänen edessänsä ja vältän
vääryyttä. **24** Sentähden Herra kostaa minulle vanhurskauteni
perästä, kätteni puhtauden jälkeen, silmäinsä edessä. **25** Pyhäin
kanssa sinä pyhä olet, ja toimellisten kanssa toimellinen. **26**
Puhdasten kanssa sinä puhdas olet, ja nurjain kanssa sinä
nurja olet. **27** Sillä sinä vapahdat ahdistetun kansan, ja korkiat
silmät sinä alennat. **28** Sillä minun kynttiläni sinä valaiset; Herra
minun Jumalani valaisee minun pimeyteni. **29** Sillä sinun kauttas
minä sotaväen murran, ja minun Jumalassani karkaan muurin
ylitse. **30** Jumalan tie on täydellinen. Herran puheet tulella
koetellut: hän on kaikkein kilpi, jotka häneen uskaltavat. **31**

Sillä kuka on Jumala, paitsi Herraa? ja kuka on kallio, paitsi
Jumalaamme? **32** Jumala vyöttää minun voimalla, ja panee
minun tieni viattomaksi. **33** Hän tekee jalkani niinkuin peurain
jalat, ja asettaa minun korkeudelle. **34** Hän opettaa käteni
sotimaan, ja käsivarteni vaskijoutsea vetämään. **35** Ja sinä
annoit minulle autuutes kilven, ja sinun oikia kätes vahvistaa
minun: ja koskas minun alennat, niin sinä teet minun suureksi. **36**
Sinä levitit minun askeleeni minun allani, ettei minun kantapääni
livistyneet. **37** Minä ajan vihollisiani takaa ja käsitän heitä, ja
en palaja, ennenkuin minä heidät hukutan. **38** Minä runtelen
heitä, ettei he taida nousta: heidän täytyy kaatua jalkaini alla.
39 Sinä valmistat minun voimalla sotaan: sinä taivutat minun
alleni ne, jotka nousevat minua vastaan. **40** Sinä annat minulle
viholliseni kaulan, ja minä kadotan vainoojani. **41** He huutavat,
vaan ei ole auttajaa: Herran tykö, mutta ei hän vastaa heitä. **42**
Minä survon heitä niinkuin maan tomun tuulen edessä, ja heitän
pois niinkuin loan kaduilta. **43** Sinä pelastat minua riitaisesta
kansasta: sinä asetat minun pakanain pääksi; se kansa, jota en
minä tuntenut, palvelee minua. **44** Se kuultelee minua kuuliaisilla
korvilla: muukalaiset lapset kieltävät minun. **45** Muukalaiset
lapset vaipuvat ja vapisevat siteissänsä. **46** Herra elää, ja kiitetty
olkoon minun kallioni, ja minun autuuteni Jumala olkoon ylistetty!
47 Jumala, joka minulle koston antaa, ja vaatii kansat minun
alleni; **48** Joka minua auttaa vihollisistani: sinä korotat myös
minun niistä, jotka karkaavat minua vastaan: sinä pelastat minua
väkivaltaisesta miehestä. **49** Sentähden minä kiitän sinua, Herra,
pakanain seassa, ja veisaan nimelles kiitoksen, **50** Joka suuren
autuuden kuninkaallensa osoittaa, ja tekee hyvästi voidellullensa,
Davidille, ja hänen siemenellensä ijankaikkisesti.

19 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Taivaat ilmoittavat Jumalan
kunnian, ja vahvuus julistaa hänen kättensä teot. **2** Päivä
sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle tiedon. **3** Ei ole kieltä eikä
puhetta, kussa ei heidän äänensä kuulu. **4** Heidän nuoransa
käy ulos kaikkiin maihin, ja heidän puheensa maailman ääreen
asti: auringolle hän pani majan heissä. **5** Ja hän käy ulos
kammiostansa niinkuin ylkä, ja riemuitsee niinkuin sankari tietä
juostaksensa. **6** Hän käy ylös taivasten lopulta ja juoksee ympäri
hamaan niiden loppuun jälleen; ja ei ole mitään peitetty hänen
lämpimänsä edestä. **7** Herran laki on täydellinen ja virvoittaa
sielut: Herran todistus on vahva ja tekee yksinkertaiset taitaviksi.
8 Herran käskyt ovat oikiat ja ilahuttavat sydämet: Herran käskyt
ovat kirkkaat ja valistavat silmät. **9** Herran pelko on puhdas ja
pysyy ijankaikkisesti: Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni
vanhurskaat, **10** Ne ovat kalliimmat kultaa ja kaikkein parasta
kultaa, ja makeammat hunajaa ja mesileipiä. **11** Sinun palvelias
myös niissä opetetaan: ja joka niitä pitää, hänellä on suuri
palkka. **12** Erhetykset kuka ymmärtää? anna minulle anteeksi
salaiset rikokset. **13** Varjele myös palvelias ylpeistä, ettei he
minua hallitsisi; niin minä olen viatoin ja nuhteetoin suuresta
pahasta teosta. **14** Kelvatkoon sinulle minun suuni puheet, ja
minun sydämeni ajatukset sinun edessäs, Herra, minun vahani
ja minun Lunastajani!

20 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Herra kuulkoon sinua
hädässäs, Jakobin Jumalan nimi sinua varjelkoon! **2** Hän
lähettäköön sinulle apua pyhästä ja Zionista sinua vahvistakoon!
3 Hän muistakoon kaikki ruokauhris, ja sinun polttouhris olkoon
lihavat, (Sela) **4** Hän antakoon sinulle, mitä sinun sydämes
anoo, ja päättäköön kaikki aivoitukses! **5** Me kerskaamme

sinun avustas, ja meidän Jumalamme nimessä me ylennämme
lippumme: Herra täyttäköön kaikki sinun rukoukses! **6** Nyt minä
tunnen Herran voideltuansa auttavan, ja häntä kuulevan pyhästä
taivaastansa: hänen oikia kätensä auttaa voimallisesti. **7** Nämät
uskaltavat rattaisiin ja oreihin; mutta me muistamme Herran
Jumalamme nimeä. **8** He ovat kukistetut ja langenneet; mutta
me nousemme ja pystyällä seisomme. **9** Auta Herra! Kuningas
meitä kuulkaan, kuin me huudamme.

21 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Herra, Kuningas
riemuitsee sinun voimassas: ja kuinka suuresti hän iloitsee
avustas! **2** Hänen sydämensä halun sinä annat hänelle, etkä
kiellä, mitä hänen suunsa anoo, (Sela) **3** Sillä sinä ennätät
hänen hyvällä siunauksella: sinä panet kultaisen kruunun hänen
päähänsä. **4** Hän anoi elämää sinulta, niin sinä annoit hänelle
pitkän ijän aina ja ijankaikkisesti. **5** Hänellä on suuri kunnia
sinun avustas: sinä panet ylistyksen ja kaunistuksen hänen
päällensä. **6** Sillä sinä asetat hänen siunaukseksi ijankaikkisesti:
sinä ilahutat hänen kasvois edessä ilolla. **7** Sillä Kuningas
turvaa Herraan: ja Ylimmäisen laupiudessa ei hän horju. **8**
Sinun kätes löytää kaikki vihollises: sinun oikia kätes löytää ne,
jotka sinua kadehtivat. **9** Sinä panet heitä niinkuin kuumaan
pätsiin sinun vihas aikana: Herra nielee heitä vihassansa, ja tuli
syö heitä. **10** Heidän hedelmänsä sinä kadotat maan päältä,
ja heidän siemenensä ihmisten lapsista. **11** Sillä he ajattelivat
tehdä sinulle pahaa: he pitivät neuvoa, jota ei he voineet täyttää.
12 Sillä sinä teet heitä olkapääksi: sinä tarkoitat jänteelläs heidän
kasvojansa vastaan. **13** Herra, ylennä sinuas väkevyydessäs;
niin me veisaamme ja kiitämme sinun voimaas.

22 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, peurasta, jota varhain
väijytään. Minun Jumalani, minun Jumalani! miksis minun
hylkäsit? minä parun, vaan minun apuni on kaukana. **2** Minun
Jumalani! päivällä minä huudan, ja et sinä vastaa, ja en yölläkään
vaikene. **3** Sinä olet pyhä, joka asut Israelin kiitoksessa. **4**
Meidän isämme toivoivat sinuun: ja kuin he toivoivat, niin sinä
vapahdit heitä. **5** Sinua he huusivat, ja vapahdettiin: sinuun he
turvasivat, ja ei tulleet häpiään. **6** Mutta minä olen mato ja en
ihminen, ihmisten pilkka ja kansan ylönkatse. **7** Kaikki, jotka
minun näkevät, häpäisevät minua: he vääristelevät huuliansa ja
päätänsä vääntelevät. **8** Hän valittaa Herralle, hän vapahtakoon
hänen: hän auttakoon häntä, jos hän mielistyy häneen. **9** Sillä
sinä olet minun vetänyt ulos äitini kohdusta: sinä olit minun
turvani, ollessani vielä äitini rinnalla. **10** Sinun päälles minä
olen heitetty äitini kohdusta: sinä olet minun Jumalani hamasta
äitini kohdusta. **11** Älä ole kaukana minusta; sillä ahdistus on
läsnä, ja ei ole auttajaa, **12** Suuret mullit ovat minun piirittäneet,
lihavat härjät kiertäneet minun ympäri. **13** Kitansa avasivat he
minua vastaan, niinkuin raateleva ja kiljuva jalopeura. **14** Minä
olen kaadettu ulos niinkuin vesi, ja luuni ovat kaikki hajoitetut:
minun sydämeni on niinkuin salattu vedenvaha ruumiissani. **15**
Minun voimani on kuivettunut niinkuin kruusin muru, ja minun
kieleni tarttuu suuni lakeen; ja sinä panet minun kuoleman
tomuun. **16** Sillä koirat ovat minun piirittäneet: julmain parvi
saartain lävistänyt kuin jalopeura käteni ja jalkani. **17** Minä lukisin
kaikki minun luuni; mutta he katselivat ja näkivät ihastuksensa
minusta. **18** He jakavat itsellensä minun vaatteeni ja heittävät
hameestani arpaa. **19** Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana!
minun väkevyyteni, riennä avukseni! **20** Pelasta minun sieluni

miekasta, ja ainokaiseni koirilta. **21** Vapahda minua jalopeuran
suusta, ja päästä minua yksisarvillisista. **22** Minä saarnaan
sinun nimeäs veljilleni: minä ylistän sinua seurakunnassa. **23**
Ylistäkäät Herraa te, jotka häntä pelkäätte: koko Jakobin siemen
kunnioittakoon häntä, ja kavahtakoon häntä kaikki Israelin
siemen! **24** Sillä ei hän hyljännyt eikä katsonut ylön köyhän
raadollisuutta, eikä kääntänyt kasvojansa hänestä pois; vaan
kuin se häntä huusi, kuuli hän sitä. **25** Sinua minä ylistän
suuressa seurakunnassa: minä maksan lupaukseni heidän
edessänsä, jotka häntä pelkäävät. **26** Raadolliset syövät ja
ravitaan, ja jotka Herraa etsivät, pitää häntä ylistämän: teidän
sydämenne pitää elämän ijankaikkisesti. **27** Kaikki maailman
ääret muistakaan ja kääntykään Herran tykö, ja kumartakaan
sinun edessäs kaikki pakanain sukukunnat. **28** Sillä Herralta on
valtakunta, ja hän vallitsee pakanoita. **29** Kaikki lihavat maan
päällä pitää syömän ja kumartaman, hänen edessänsä polviansa
notkistaman kaikki, jotka tomussa makaavat ja jotka surussansa
elävät. **30** Hänen pitää saaman siemenen, joka häntä palvelee:
Herrasta pitää ilmoitettaman lasten lapsiin. **31** He tulevat ja
hänen vanhurskauttansa saarnaavat syntyvälle kansalle, että
hän sen tekee.

23 Davidin Psalmi. Herra on minun paimeneni: ei minulta
mitään puutu. **2** Hän kaitsee minua viheriäisessä niityssä, ja vie
minua virvoittavan veden tykö. **3** Minun sieluni hän virvoittaa:
hän vie minun oikialle tielle, nimensä tähden. **4** Ja vaikka minä
vaeltaisin pimiässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahuutta,
ettäs olet kanssani: sinun vitsas ja sauvas minun tukevat. **5** Sinä
valmistat minulle pöydän vihollisteni kohdalle: sinä voitelet minun
pääni öljyllä, ja minun maljani on ylitsevuotavainen. **6** Hyvyys ja

laupius noudattavat minua kaiken elinaikani, ja minä saan asua
Herran huoneessa ijankaikkisesti.

24 Davidin Psalmi. Herran on maa, ja kaikki mitkä siinä ovat,
maan piiri ja ne jotka sen päällä asuvat. **2** Sillä hän on perustanut
sen merten päälle, ja virtain päälle sen vahvistanut. **3** Kuka
astuu Herran vuorelle? ja kuka taitaa seisoa hänen pyhässä
siassansa? **4** Jolla viattomat kädet ovat ja on puhdas sydämestä,
joka ei halaja turhuutta eikä vanno väärin, **5** Se saa siunauksen
Herralta, ja vanhurskauden autuutensa Jumalalta. **6** Tämä on se
sukukunta, joka häntä etsii, joka kysyy sinun kasvojas, Jakob,
(Sela) **7** Tehkäät portit avaraksi ja ovet maailmassa korkiaksi,
kunnian Kuninkaan mennä sisälle. **8** Kuka on kunnian Kuningas?
se on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra voimallinen sodassa.
9 Tehkäät portit avaraksi ja ovet maailmassa korkiaksi, kunnian
Kuninkaan mennä sisälle! **10** Kuka on kunnian Kuningas? se on
Herra Zebaot, hän on kunnian Kuningas, (Sela)

25 Davidin Psalmi. Sinun tykös, Herra, ylennän minä sieluni. **2**
Minun Jumalani! sinuun minä turvaan, älä salli minua häväistä,
ettei minun viholliseni iloitsisi minusta. **3** Sillä ei yksikään tule
häpiään, joka sinua odottaa; mutta irralliset pilkkaajat saavat
häpiän. **4** Herra, osoita minulle sinun ties, ja opeta minulle sinun
polkus. **5** Johdata minua totuudessas, ja opeta minua; sillä sinä
olet Jumala, joka minua autat, yli päivää minä odotan sinua. **6**
Muista, Herra, laupiuttas ja hyvyyttäs, joka maailman alusta on
ollut. **7** Älä muista nuoruuteni syntejä ja ylitsekäymistäni; mutta
muista minua sinun laupiutes jälkeen, sinun hyvyytes tähden,
Herra! **8** Herra on hyvä ja vakaa, sentähden saattaa hän syntiset
tielle. **9** Hän johdattaa oikeudella raadollisen, ja opettaa siveille
hänen tiensä. **10** Kaikki Herran tiet ovat hyvyys ja totuus niille,

jotka hänen liittonsa ja todistuksensa pitävät. **11** Sinun nimes
tähden, Herra, ole armollinen minun pahalle teolleni, joka suuri
on. **12** Kuka on se mies, joka Herraa pelkää? sillä hän opettaa
parhaan tien. **13** Hänen sielunsa asuu hyvyydessä, ja hänen
sikiänsä omistaa maan. **14** Herran salaisuus on niillä, jotka häntä
pelkäävät, ja liittonsa ilmoittaa hän heille. **15** Minun silmäni
katsovat alati Herraa, sillä hän kirvoittaa minun jalkani verkosta.
16 Käännä sinuas minun puoleeni, ja ole minulle armollinen; sillä
minä olen yksinäinen ja raadollinen. **17** Minun sydämeni murheet
ovat moninaiset: vie siis minua ulos tuskistani. **18** Katsos minun
vaivaisuuteni ja raadollisuuteni puoleen, ja anna kaikki minun
syntini anteeksi. **19** Katsos, kuinka monta vihollista minulla on?
ja sulasta kateudesta he minua vihaavat. **20** Varjele minun
sieluni ja vapahda minua, älä laske minua häpiään; sillä sinuun
minä turvaan. **21** Vakuus ja oikeus varjelkoon minua; sillä minä
odotan sinua. **22** Jumala, vapahda Israel kaikista tuskistansa.

26 Davidin Psalmi. Tuomitse minua, Herra; sillä minä olen
vakuudessani vaeltanut: ja minä toivon Herraan, sentähden
en minä livistele. **2** Koettele minua, Herra, ja kiusaa minua:
puhdista minun munaskuuni ja sydämeni. **3** Sillä sinun hyvyytes
on silmäini edessä, ja minä vaellan sinun totuudessas. **4** En
minä istu turhain ihmisten seassa, enkä seuraa petollisia. **5** Minä
vihaan pahain seurakuntaa, enkä istu jumalattomain tykönä. **6**
Minä pesen käteni viattomuudessa, ja oleskelen, Herra, alttaris
tykönä, **7** Kussa kiitossanan ääni kuullaan, ja kaikki sinun ihmees
saarnataan. **8** Herra, minä rakastin sinun huonees asuinsiaa
ja sitä siaa, jossa sinun kunnias asuu. **9** Älä tempaa minun
sieluani pois syntisten kanssa ja henkeäni verikoirain kanssa, **10**
Jotka pahanjuoniset ovat ja mielellänsä lahjoja ottavat. **11** Mutta

minä vaellan viattomuudessani: vapahda minua ja ole minulle
armollinen! **12** Minun jalkani käy oikiasti: minä kiitän Herraa
seurakunnissa.

27 Davidin Psalmi. Herra on minun valistukseni ja autuuteni,
ketä minä pelkään? Herra on henkeni väkevyys, ketä minä
vapisen? **2** Sentähden, vaikka pahat, vainolliseni ja viholliseni,
lähestyvät minun lihaani syömään, täytyy heidän kuintenkin
itseänsä loukata ja langeta. **3** Ja vaikka sotaväki saartais minua,
niin ei sydämeni sentähden pelkäisi; ja jos sota nousis minua
vastaan, minä turvaan sittekin häneen. **4** Yhtä minä Herralta
anon, sitä minä pyydän, asuakseni Herran huoneessa kaiken
elinaikani: että minä näkisin Herran kauniin jumalanpalveluksen,
ja hänen templiänsä etsisin. **5** Sillä hän peittää minua majassansa
pahana aikana: hän kätkee minun salaiseen majaansa, ja
korottaa minun kalliolle. **6** Ja hän korottaa nytkin minun pääni
vihollisteni ylitse, jotka ympärilläni ovat; niin minä uhraan hänen
majassansa kiitosuhria: minä veisaan ja laulan Herralle. **7**
Herra, kuule minun ääneni, koska minä huudan: ole minulle
armollinen, ja kuultele minua. **8** Minun sydämeni sanoo sinulle
tämän sinun sanas: etsikäät minun kasvojani! sentähden minä
etsin, Herra, sinun kasvojas. **9** Älä peitä kasvojas minulta, ja
älä sysää pois palveliaas vihassas; sillä sinä olet minun apuni:
älä minua hylkää, älä myös minua anna ylön, minun autuuteni
Jumala. **10** Sillä minun isäni ja äitini hylkäsivät minun; mutta
Herra korjasi minun. **11** Herra, osoita minulle sinun ties, ja
johdata minua oikiaa polkua, minun vihollisteni tähden. **12** Älä
anna minua vihollisteni tahtoon; sillä väärät todistukset seisovat
minua vastaan ja tekevät häpeemättä vääryyttä. **13** Mutta minä
uskon kuitenkin näkeväni Herran hyvyyttä eläväin maalla, **14**

Odota Herraa, ole hyvässä turvassa, ja hän vahvistaa sinun
sydämes: ja odota Herraa.

28 Davidin Psalmi. Koska minä huudan sinua, Herra,
uskallukseni, niin älä vaikene minulle; etten, koska sinä vaikenisit
minulle, minä tulisi niiden kaltaiseksi, jotka hautaan menevät.
2 Kuule minun rukoukseni ääni, koska minä huudan sinua,
kuin minä nostan käteni sinun pyhää kuorias päin. **3** Älä
anna minun tulla jumalattomain ja pahointekiäin sekaan, jotka
lähimmäistensä kanssa puhuvat ystävällisesti, vaan pahuutta on
heidän sydämissänsä, **4** Anna heille heidän työnsä jälkeen ja
heidän pahan menonsa perään: anna heille heidän kättensä
töiden perään, maksa heille heidän ansionsa perästä. **5** Sillä
ei he ota vaaria Herran töistä, eikä hänen käsi-aloistansa;
sentähden rikkoo hän heitä ja ei rakenna heitä. **6** Kiitetty olkoon
Herra; sillä hän on kuullut minun rukoukseni äänen. **7** Herra on
minun väkevyyteni ja kilpeni, häneen minun sydämeni toivoo,
ja minä olen autettu; ja minun sydämeni riemuitsee, ja minä
kiitän häntä veisullani. **8** Herra on heidän väkevyytensä; hän on
väkevä, joka voideltuansa auttaa. **9** Auta kansaas ja siunaa
perimistäs, ja ravitse heitä ja korota heitä ijankaikkisesti.

29 Davidin Psalmi. Tuokaat Herralle, te väkevät, tuokaat
Herralle kunnia ja väkevyys. **2** Tuokaat Herralle hänen nimensä
kunnia: kumartakaat Herraa pyhässä kaunistuksessa. **3** Herran
ääni käy vetten päällä: kunnian Jumala pauhaa, suurten vetten
päällä. **4** Herran ääni käy voimassa: Herran ääni käy suuressa
kunniassa. **5** Herran ääni särkee sedripuut, ja Herra särkee
sedripuut Libanonissa. **6** Hän hyppäyttää heitä niinkuin vasikan,
sekä Libanonin että Sirionin, niinkuin nuoren yksisarvisen. **7**
Herran ääni leikkaa niinkuin tulen liekki. **8** Herran ääni häälyttää

korven, ja Herra liikuttaa Kadeksen korven. **9** Herran ääni saattaa
peurat poikimaan, ja paljastaa metsät: ja hänen templissänsä
pitää koko hänen joukkonsa sanoman hänelle kunnian. **10**
Herra istuu vedenpaisumisen päällä: Herra pysyy Kuninkaana
ijankaikkisesti. **11** Herra antaa kansallensa väkevyyden: Herra
siunaa kansaansa rauhalla.

30 Psalmi, veisattava Davidin huoneen vihkimisessä. Minä
ylistän sinua, Herra, sillä sinä olet korottanut minua: et myös
salli viholliseni iloita minusta. **2** Herra minun Jumalani, kuin
minä huusin sinua, niin sinä teit minun terveeksi. **3** Herra,
sinä veit sieluni ulos helvetistä: sinä olet minun elävänä pitänyt
niiden mennessä kuoppaan. **(Sheol h7585)** **4** Pyhät, veisatkaat
kiitosta Herralle, ja kiittäkäät hänen pyhyytensä muistoksi. **5**
Sillä hänen vihansa viipyy silmänräpäyksen, ja hän ihastuu
elämästä: ehtoona on itku, mutta aamulla ilo. **6** Mutta minä
sanoin myötäkäymisessäni: en minä ikänä kukistu. **7** Sillä sinä,
Herra, olet hyvässä tahdossas vuoreni vahvistanut; mutta kuin
sinä kasvos peitit, niin minä hämmästyin. **8** Sinua, Herra, minä
huudan, ja Herraa minä rukoilen. **9** Mitä hyvää minun veressäni
on, kuin minä hautaan alas menen? kiittäneekö tomukin sinua, ja
ilmoittaneeko se sinun totuuttas? **10** Herra, kuule, ja ole minulle
armollinen: Herra, ole minun auttajani. **11** Sinä olet muuttanut
minun valitukseni iloksi: sinä olet riisunut minun säkkini, ja
vyötit minun riemulla, **12** Että minun kunniani veisais sinulle
kiitosta ja ei vaikenisi, Herra minun Jumalani, minä kiitän sinua
ijankaikkisesti!

31 Davidin Psalmi edelläveisaajalle. Herra, sinuun minä
uskallan, etten minä ikänä häpiään tulisi: vapahda minua sinun
vanhurskautes kautta. **2** Kallista korvas minun puoleeni, auta

minua äkisti: ole minulle vahva kallio ja linna minua auttamaan;
3 Sillä sinä olet minun kallioni ja minun linnani, ettäs siis sinun
nimes tähden minua taluttaisit ja veisit; **4** Ettäs minun kirvottaisit
verkosta, jonka he minun eteeni virittivät; sillä sinä olet minun
väkevyyteni. **5** Sinun käsiis annan minä henkeni, sinä olet minun
lunastanut, Herra, sinä totinen Jumala. **6** Minä vihaan niitä,
jotka pitävät väärää oppia; mutta minä uskallan Herraan. **7**
Minä ihastun ja riemuitsen sinun hyvyytes tähden, ettäs katsot
minun raadollisuuttani, ja tunnet minun sieluni tuskassa. **8** Ja et
sinä sulje minua vihollisteni käsiin: sinä asetat minun avaraan
paikkaan. **9** Herra, ole minulle armollinen, sillä minä ahdistetaan;
minun kasvoni ovat muuttuneet murheesta, niin myös minun
sieluni ja vatsani. **10** Sillä minun elämäni on kulutettu murheesta,
ja minun vuoteni huokauksesta: minun voimani on rauvennut
pahain tekoin kautta, ja minun luuni ovat muserretut. **11** Minä olen
pilkaksi tullut kaikille vihamiehilleni ja kylällisilleni ylönpalttisesti,
ja hämmästykseksi tuttavilleni: jotka minun ulkona näkevät,
pakenevat minua. **12** Minä olen sydämestä unhotettu niinkuin
kuollut: minä olen niinkuin rikottu astia. **13** Sillä minä kuulen
monen häväistyksen, että jokainen karttaa minua: he pitävät
keskenänsä neuvoa minusta, ja tahtovat ottaa minun henkeni.
14 Mutta minä toivon sinuun, Herra, ja sanon: sinä olet minun
Jumalani! **15** Minun aikani ovat sinun käsissäs: pelasta minua
vihollisteni kädestä ja niistä, jotka minua vainoovat. **16** Anna
kasvos paistaa palvelias päälle: auta minua laupiutes kautta. **17**
Herra, älä minun anna häpiään tulla; sillä sinua minä avuksi
huudan: jumalattomat tulkoon häpiään, vaijetkoon helvetissä.
(Sheol h7585) **18** Tulkoon mykäksi väärät suut, jotka puhuvat
vanhurskasta vastaan kovasti ylpeydestä ja ylönkatseesta. **19**

Kuinka suuri on sinun hyvyytes, jonka panit tallelle niille, jotka
sinua pelkäävät! ja jonka niille osoitat, jotka sinuun uskaltavat,
ihmisten lasten edessä! **20** Sinä kätket heitä tykönäs salaisesti
jokaisen haastosta: sinä peität heitä majassas riiteleväisistä
kielistä. **21** Herra olkoon kiitetty, että hän on minulle osoittanut
ihmeellisen hyvyyden, vahvassa kaupungissa. **22** Sillä minä
sanoin pikaisuudessani: minä olen sinun silmäis edestä sysätty
pois: kuitenkin kuulit sinä rukoukseni äänen, koska minä sinun
tykös huusin. **23** Rakastakaat Herraa, kaikki hänen pyhänsä;
Herra varjelee uskollisia ja runsaasti kostaa niille, jotka ylpeyttä
harjoittelevat. **24** Olkaat hyvässä turvassa, ja hän vahvistaa
teidän sydämenne, kaikki jotka Herraa odotatte.

32 Davidin opetus. Autuas on se, jonka pahat teot ovat annetut
anteeksi ja jonka synnit peitetyt ovat. **2** Autuas on se ihminen,
jolle Herra ei soimaa vääryyttä, jonka hengessä ei vilppiä ole. **3**
Sillä koska minä tahdoin sitä vaieta, musertuivat minun luuni
jokapäiväisestä itkustani, **4** Sillä sinun kätes oli yöllä ja päivällä
raskas minun päälläni, niin että nesteeni kuivui: niinkuin kesällä
kuivuu, (Sela) **5** Sentähden minä tunnustan sinun edessäs
syntini, ja en peitä pahoja tekojani. Minä sanoin: minä tunnustan
Herralle pahat tekoni; niin sinä annoit anteeksi syntini vääryyden,
(Sela) **6** Tämän tähden pitää kaikkein pyhäin sinua rukoileman
oikialla ajalla: sentähden kuin suuret vedenpaisumiset tulevat,
ei he niihin ulotu. **7** Sinä olet minun varjelukseni, kätke minua
murheesta, että minä pelastettuna sangen riemuisesti kerskaisin,
(Sela) **8** Minä neuvon sinua ja osoitan sinulle tien, jotas vaellat:
minä johdatan sinun silmilläni. **9** Älkäät olko niinkuin orhiit ja
muulit, joilla ei ymmärrystä ole, joille pitää suitset ja ohjat suuhun
pantaman, ellei he lähene sinua. **10** Jumalattomalla on monta

vitsausta; mutta joka Herraan toivoo, hänen hyvyys ympäri
piirittää. **11** Riemuitkaat teitänne Herrassa, ja olkaat iloiset, te
vanhurskaat, ja kerskatkaat, kaikki te yksivakaiset.

33 Riemuitkaat, te vanhurskaat, Herrassa; vakain pitää häntä
kauniisti kiittämän. **2** Kiittäkäät Herraa kanteleilla, veisatkaat
hänelle kiitosta kymmenkielisellä psaltarilla. **3** Veisatkaat hänelle
uusi virsi: veisatkaat jalosti kielten leikissä, helisemisellä. **4** Sillä
Herran sana on totinen, ja mitä hän lupaa, sen hän vahvana
pitää. **5** Hän rakastaa vanhurskautta ja tuomiota; maa on
täynnänsä Herran laupiutta. **6** Herran sanalla ovat taivaat tehdyt,
ja kaikki heidän joukkonsa hänen suunsa hengellä. **7** Hän pitää
koossa veden meressä niinkuin roukkiossa, ja kätkee syvyydet.
8 Peljätköön Herraa kaikki maa; häntä peljätköön kaikki maan
piirin asuvaiset. **9** Sillä koska hän sanoo, niin se tapahtuu;
jos hän käskee, niin se on tehty. **10** Herra tekee pakanain
neuvot tyhjäksi; hän saattaa kansain ajatukset turhaksi. **11** Mutta
Herran neuvo pysyy ijankaikkisesti, hänen sydämensä ajatukset
sukukunnasta sukukuntaan. **12** Autuas on se kansa, jonka Herra
on Jumala, se kansa, jonka hän itsellensä on perinnöksi valinnut.
13 Herra katsoi taivaasta alas, ja näki kaikki ihmisten lapset. **14**
Vahvalta istuimeltansa katsoi hän kaikkia, jotka maan päällä
asuvat. **15** Hän valmistaa kaikkein heidän sydämensä: hän
ymmärtää kaikki heidän työnsä. **16** Ei kuningasta auta hänen
suuri väkensä, eikä sankari vapahdeta suurella voimallansa. **17**
Orhiit ei myös auta; ja heidän suuri väkevyytensä ei pelasta.
18 Katso, Herran silmät katsovat niitä, jotka häntä pelkäävät,
jotka hänen laupiuteensa toivovat, **19** Että hän pelastais heidän
sielunsa kuolemasta, ja elättäis heitä nälän aikana. **20** Meidän
sielumme odottaa Herraa, joka on meidän apumme ja kilpemme!

21 Sillä meidän sydämemme iloitsee hänessä, ja me toivomme
hänen pyhään nimeensä. **22** Olkoon sinun laupiutes, Herra,
meidän päällämme, niinkuin me sinuun uskallamme!

34 Davidin Psalmi, koska hän muotonsa muutti Abimelekin
edessä, joka hänen ajoi pois tyköänsä ja hän meni pois. Minä
kiitän Herraa aina: hänen kiitoksensa on alati minun suussani. **2**
Minun sieluni kerskaa Herrassa, että raadolliset sen kuulevat ja
iloitsevat. **3** Ylistäkäät Herraa minun kanssani, ja korottakaamme
ynnä hänen nimeänsä. **4** Kuin minä Herraa etsin, kuuli hän minun
rukoukseni, ja pelasti minun kaikista vavistuksistani. **5** Jotka
häntä katsovat, ne valaistaan: heidän kasvonsa ei tule häpiään.
6 Kuin raadollinen huusi, kuuli Herra häntä, ja autti hänen kaikista
tuskistansa. **7** Herran enkeli piirittää niitä, jotka häntä pelkäävät,
ja pelastaa heitä. **8** Maistakaat ja katsokaat, kuinka Herra on
suloinen: autuas on se, joka häneen turvaa. **9** Peljätkään Herraa
kaikki hänen pyhänsä; sillä jotka häntä pelkäävät, ei niiltä mitään
puutu. **10** Nuorten jalopeurain pitää tarvitseman ja isooman;
mutta jotka Herraa etsivät, ei heiltä mitään hyvää puutu. **11**
Tulkaat tänne, lapset, kuulkaat minua: Herran pelvon minä teille
opetan. **12** Kuka on, joka (hyvää) elämää pyytää? ja pitäis
mielellänsä hyviä päiviä? **13** Varjele kieles pahuudesta, ja huules
vilppiä puhumasta. **14** Lakkaa pahasta ja tee hyvää: etsi rauhaa
ja noutele häntä. **15** Herran silmät katsovat vanhurskaita, ja
hänen korvansa heidän huutoansa. **16** Mutta Herran kasvot ovat
pahointekiöitä vastaan, hukuttamaan maasta heidän muistoansa.
17 Kuin (vanhurskaat) huutavat, niin Herra kuulee, ja pelastaa
heitä kaikista heidän tuskistansa. **18** Herra on juuri läsnä niitä,
joilla on murheellinen sydän, ja auttaa niitä, joilla on surkia
mieli. **19** Vanhurskaalle tapahtuu paljo pahaa; mutta Herra hänen

niistä kaikista päästää. **20** Hän kätkee kaikki hänen luunsa, ettei
yhtäkään niistä murreta. **21** Pahuus tappaa jumalattoman, ja
jotka vanhurskasta vihaavat, ne hukutetaan. **22** Herra lunastaa
palveliansa sielut; ja kaikki, jotka häneen toivovat, ei pidä
hukkuman.

35 Davidin Psalmi. Riitele, Herra, riitaveljeini kanssa: sodi
vihollisiani vastaan. **2** Tempaa kilpi ja keihäs, ja nouse minua
auttamaan. **3** Sivalla ase ja suojele minua sortajiani vastaan:
sano sielulleni: minä olen apus. **4** Häpiään ja pilkkaan tulkoon
kaikki, jotka sieluani väijyvät: palatkoon takaperin ja nauruksi
tulkoon, jotka minulle pahaa suovat. **5** Olkoon he niinkuin akanat
tuulessa; ja Herran enkeli sysätköön heitä pois. **6** Heidän tiensä
olkaan pimiä ja niljakas; ja Herran enkeli vainotkoon heitä. **7** Sillä
he ovat ilman syytä verkkonsa virittäneet minua kadottaaksensa,
ja ilman syytä ovat sielulleni kaivaneet haudan. **8** Tulkoon
hänelle vaiva, jota ei hän tiedä, ja verkko, jonka hän viritti,
käsittäköön hänen: siihen hän langetkoon. **9** Mutta minun sieluni
iloitkoon Herrassa ja riemuitkaan hänen avustansa. **10** Kaikki
minun luuni sanokaan: Herra, kuka on sinun vertaises? sinä
joka päästät nöyrän väkevämmän käsistä, raadollisen ja köyhän
raatelialtansa. **11** Väärät todistajat astuvat edes, jotka minua
niihin soimaavat, joista en mitään tiedä. **12** He tekevät minulle
pahaa hyvästä, minulle mielikarvaudeksi. **13** Mutta minä, kuin
he sairastivat, puin säkin päälleni, vaivasin itsiäni paastolla, ja
rukoilin sydämestäni; **14** Minä käytin itseni kuin he olisivat olleet
minun ystäväni ja veljeni: niinkuin se joka äitiänsä murehtii, kävin
minä kumarruksissa murhevaatteissa. **15** Mutta he iloitsevat
minun vahingostani ja kokoontuvat: ontuvat myös kokoovat
heitänsä havaitsematta minua vastaan, he repivät ja ei lakkaa.

16 Ulkokullattuin seassa, jotka leipäkyrsänkin tähden pilkkaavat,
kiristävät he hampaitansa minun päälleni. **17** Herra, kuinka kauvan
sinä tätä katselet? Päästä siis sieluni heidän hävityksestänsä, ja
yksinäiseni nuorista jalopeuroista. **18** Minä kiitän sinua suuressa
seurakunnassa; paljon kansan keskellä minä sinua ylistän. **19**
Älä salli niiden iloita minusta, jotka syyttömästi minun viholliseni
ovat, eli silmää iskeä, jotka minua ilman syytä vihaavat. **20**
Sillä ei he puhu ystävällisesti, vaan etsivät vääriä syitä hiljaisia
vastaan maan päällä, **21** Ja levittävät kitansa avaralta minua
vastaan, ja sanovat: niin, niin: sen me mielellämme näemme.
22 Herra, sinä sen myös näet, älä siis vaiti ole: Herra, älä
kaukana ole minusta. **23** Herää ja nouse katsomaan minun
oikeuttani ja asiatani, minun Jumalani ja Herrani. **24** Herra
minun Jumalani, tuomitse minua vanhurskautes jälkeen, ettei he
riemuitsisi minusta. **25** Älä salli heidän sydämissänsä sanoa: niin,
niin me tahdomme; ja älä anna heidän sanoa: me olemme hänen
nielleet. **26** Häväistäköön ja nauruksi joutukoon kaikki, jotka
onnettomuudestani iloitsevat: puetettakoon häpiällä ja pilkalla,
jotka itsiänsä minusta kerskaavat. **27** Iloitkaan ja riemuitkaan,
jotka minun vanhurskauttani rakastavat, ja sanokaan aina: Herra
olkoon suuresti kiitetty, joka suo palveliallensa rauhan. **28** Ja
minun kieleni puhuu sinun vanhurskauttas, ja kiittää sinua joka
päivä.

36 Davidin, Herran palvelian Psalmi, edelläveisaajalle. Se on
sydämestäni sanottu jumalattomain menosta: ei he ensinkään
Jumalaa pelkää. **2** Sillä hän suosittelee itsiänsä silmäinsä
edessä, niinkauvan kuin hän löytää pahuutensa, saattaaksensa
vihaa matkaan. **3** Hänen suunsa sanat ovat vääryys ja petos; ei
hän tahdo enempää ymmärtää, että hän jotakin hyvää tekis,

4 Mutta ajattelee vuoteessansa vahinkoa, ja pysyy vahvasti
pahalla tiellä; ja ei he mitään pahaa hylkää. **5** Herra, sinun
laupiutes ulottuu niin leviältä kuin taivas on, ja sinun totuutes niin
avaralta kuin pilvet juoksevat. **6** Sinun vanhurskautes on niinkuin
Jumalan vuoret, ja sinun oikeutes niinkuin suuri syvyys: Herra,
sinä autat sekä ihmiset että eläimet. **7** Kuinka kallis on sinun
hyvyytes, Jumala! että ihmisten lapset sinun siipeis varjon alle
uskaltavat. **8** He juopuvat sinun huonees runsaasta tavarasta,
ja sinä juotat heitä hekumallas niinkuin virralla. **9** Sillä sinun
tykönäs on elävä lähde, ja sinun valkeudessas me näemme
valkeuden. **10** Levitä laupiutes niille, jotka sinun tuntevat, ja
sinun vanhurskautes toimellisille. **11** Älä salli minua tallattaa
ylpeiltä; ja jumalattomain käsi älköön minua kukistako. **12** Vaan
anna pahointekiät siihen langeta, että he syöstäisiin pois, ja ei
seisoalla pysyisi.

37 Davidin Psalmi. Älä vihastu pahain tähden, ja älä kadehdi
pahantekiöitä. **2** Sillä niinkuin heinä he pian hakataan pois,
ja lakastuvat niinkuin vihoittava ruoho. **3** Toivo Herraan ja tee
hyvää: asu maassa ja elätä itses vakuudella. **4** Iloitse Herrassa,
ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämes halajaa. **5** Anna
ties Herran haltuun, ja toivo hänen päällensä; kyllä hän sen
tekee. **6** Ja hän tuo edes vanhurskautes niinkuin valkeuden,
ja oikeutes niinkuin puolipäivän. **7** Tyydy Herraan, ja odota
häntä: älä kiivoittele sitä, jonka tie menestyy ja sitä ihmistä, joka
vääryyttä tekee. **8** Lakkaa vihasta ja hylkää tuimuus: älä niin
vihastu, ettäs itsekin pahaa teet. **9** Sillä pahat hävitetään; mutta
Herraa odottavaiset perivät maan. **10** Vielä vähä hetki on, niin ei
jumalatoin olekaan; ja kuin sinä katsot hänen siaansa, niin hän
on poissa. **11** Mutta siviät perivät maan, ja iloitsevat suuressa

rauhassa. **12** Jumalatoin uhkaa vanhurskasta, ja kiristelee
hampaitansa hänen päällensä. **13** Mutta Herra nauraa häntä;
sillä hän näkee hänen päivänsä joutuvan. **14** Jumalattomat
vetävät miekkansa ja jännittävät joutsensa, kukistaaksensa
raadollista ja köyhää, ja teurastaaksensa hurskaita heidän
teissänsä. **15** Mutta heidän miekkansa pitää käymän heidän
sydämeensä; ja heidän joutsensa pitää särkymän. **16** Se vähä,
mikä vanhurskaalla on, on parempi kuin monen jumalattoman
suuret tavarat. **17** Sillä jumalattoman käsivarsi pitää rikottaman;
mutta Herra vahvistaa vanhurskaat. **18** Herra tietää hurskasten
päivät, ja heidän perimisensä pysyy ijankaikkisesti. **19** Ei he tule
häpiään pahalla ajalla; ja nälkävuosina pitää heillä kyllä oleman.
20 Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset, ehkä he
olisivat niinkuin ihana niitty, niin heidän pitää kuitenkin niinkuin
savu katooman. **21** Jumalatoin ottaa lainan ja ei maksa; mutta
hurskas on laupias ja runsas. **22** Sillä hänen siunattunsa perivät
maan; mutta hänen kirottunsa pitää hävitettämän. **23** Herralta
senkaltaisen miehen vaellus hallitaan; ja hänen tiensä kelpaa
hänelle. **24** Jos hän lankee, niin ei häntä hyljätä; sillä Herra
tukee hänen kätensä. **25** Minä olin nuori, ja vanhennuin, ja en
ikänä nähnyt vanhurskasta hyljätyksi, enkä hänen siemenensä
kerjäävän leipää. **26** Hän on aina laupias, ja lainaa mielellänsä; ja
hänen siemenensä on siunattu. **27** Vältä pahaa, ja tee hyvää, ja
pysy ijankaikkisesti. **28** Sillä Herra rakastaa oikeutta, ja ei hylkää
pyhiänsä: ne kätketään ijankaikkisesti; mutta jumalattomain
siemen pitää hävitettämän. **29** Hurskaat perivät maan, ja asuvat
siinä ijankaikkisesti. **30** Vanhurskaan suu puhuu viisautta, ja
hänen kielensä opettaa oikeutta. **31** Hänen Jumalansa laki
on hänen sydämessänsä; ja ei hänen askeleensa livisty. **32**

Jumalatoin väijyy vanhurskasta, ja etsii häntä tappaaksensa; **33**
Mutta ei Herra jätä häntä hänen käsiinsä, ja ei tuomitse häntä,
koska hän tuomitaan. **34** Odota Herraa, ja kätke hänen tiensä,
niin hän sinun korottaa, ettäs perit maan: ja sinä saat nähdä
jumalattomat hävitettävän. **35** Minä näin jumalattoman, sangen
jalon ja valtiaan, joka levitti itsensä, ja vihotti niinkuin viheriäinen
laakeripuu. **36** Ja hän meni pois, ja katso ei hän enää ollut; ja
minä kysyin häntä, ja ei häntä mistään löydetty. **37** Ole viatoin,
ja pidä sinus oikein; sillä senkaltaiset viimein menestyvät; **38**
Mutta väärät pitää ynnä hukkuman, ja jumalattomat pitää viimein
hävitettämän. **39** Mutta Herra auttaa vanhurskaita: hän on heidän
väkevyytensä tuskan ajalla. **40** Ja Herra auttaa heitä ja päästää
heitä: hän pelastaa heitä jumalattomista ja vapahtaa heitä; sillä
he uskalsivat häneen.

38 Davidin Psalmi muistoksi. Herra, älä rankaise minua
vihassas, ja älä kurita minua hirmuisuudessas! **2** Sillä sinun
nuoles ovat minuun kiinnitetyt, ja sinun kätes painaa minua. **3** Ei
ole terveys minun ruumiissani, sinun uhkauksestas: ja ei ole
rauhaa minun luissani, minun synteini tähden. **4** Sillä minun
syntini käyvät pääni ylitse; niinkuin raskas kuorma ovat he ylen
raskaaksi tulleet. **5** Minun haavani haisevat ja mätänevät minun
hulluuteni tähden. **6** Minä käyn kymärässä ja kumarruksissa: yli
päivää minä käyn murheissani. **7** Sillä minun kupeeni peräti
kuivettuvat, ja ei ole mitään tervettä minun ruumiissani. **8** Minä
olen ylen paljon runneltu ja lyöty rikki: minä myrisen minun
sydämeni kivusta. **9** Herra, sinun edessäs on kaikki minun haluni,
ja minun huokaukseni ei ole sinulta salattu. **10** Minun sydämeni
värisee, minun voimani on minusta luopunut, ja minun silmäini
valkeus ei ole minun tykönäni. **11** Minun ystäväni ja lähimmäiseni

ovat kohdastansa minua vastaan, ja minun omaiseni seisovat
kaukana. **12** Jotka minun sieluani etsivät, ne virittelevät paulat
minun eteeni, ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat sulaa
pahuutta, ja petosta joka päivä ajattelevat. **13** Mutta minun
täytyy olla niinkuin kuuron, ja ei mitään kuuleman, ja niinkuin
mykän, joka ei avaja suutansa, **14** Ja minun täytyy olla niinkuin
se, joka ei mitään kuule, ja jonka suussa ei ole vastausta. **15**
Mutta minä odotan sinua, Herra; sinä, Herra, minun Jumalani,
kuultelet minua. **16** Sillä minä ajattelen, ettei heidän suinkaan
pidä minusta iloitseman: jos minun jalkani kompastuis, niin he
kerskaisivat sangen paljon minusta. **17** Sillä minä olen tehty
kärsimään, ja minun kipuni on alati minun edessäni. **18** Sillä
minä julistan pahan tekoni, ja murehdin syntini tähden. **19** Mutta
minun viholliseni elävät ja ovat väkevät: ne ovat suuret, jotka
minua syyttömästi vihaavat. **20** Ja ne, jotka minulle maksavat
pahalla hyvän, asettavat heitänsä minua vastaan, että minä
hyvää noudatan. **21** Älä hylkää minua, Herra: minun Jumalani,
älä ole kaukana minusta! **22** Riennä minua auttamaan, Herra,
minun autuuteni!

39 Davidin Psalmi, Jedutunilta, edelläveisaajalle. Minä olen
sanonut: minä tahdon pitää vaarin teistäni, etten minä tekisi
syntiä kielelläni: minä hallitsen suuni niinkuin suitsilla, niin
kauvan kuin minä näen jumalattoman edessäni. **2** Minä tulin
mykäksi, vaikenemisella vaikenin hyvästä; mutta minun murheeni
lisääntyi. **3** Minun sydämeni on palava minussa, ja kuin minä
sitä ajattelen, niin minä sytyn: minä puhun kielelläni. **4** Herra,
opeta minua ajattelemaan minun loppuani, ja mikä mitta minun
elämälläni on, tietääkseni, että minä erkanen täältä. **5** Katso,
minun päiväni ovat kämmenen leveys tykönäs, ja minun elämäni

on niinkuin ei mitään sinun edessäs: kuinka aivan turhat ovat
kaikki ihmiset, jotka kuitenkin niin suruttomasti elävät (Sela)
6 Vaan he menevät pois niinkuin varjo, ja tekevät itsellensä
hukkaan suuren murheen: he kokoovat ja ei tiedä, kuka sen
saa. **7** Ja nyt Herra, mihinkä minä luotan? sinuun minä toivon. **8**
Vapahda minua kaikista synneistäni, ja älä anna minun tulla
hulluin pilkaksi. **9** Minä vaikenen ja en avaa suutani; kyllä sinä
sen teet. **10** Käännä sinun rangaistukses pois minusta; sillä
minä olen nääntynyt sinun kätes pieksämisestä. **11** Koskas
jonkun rankaiset synnin tähden, niin hänen kaunistuksensa
kulutetaan niinkuin koilta; tosin aivan turhat ovat kaikki ihmiset,
(Sela) **12** Kuule minun rukoukseni, Herra, ja ota minun huutoni
korviis, ja älä vaikene minun kyynelteni tähden; sillä minä olen
muukalainen sinun tykönäs ja vieras, niinkuin kaikki minun isäni.
13 Luovu minusta, että minä virkoaisin, ennenkuin minä menen
pois, ja en silleen tässä ole.

40 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Minä hartaasti odotin
Herraa: ja hän kallisti itsensä minun tyköni, ja hän kuuli minun
huutoni. **2** Ja hän veti minun ylös hirmuisesta haudasta ja
sontaisesta loasta, ja asetti minun jalkani kalliolle, ja hallitsi
minun käymiseni. **3** Ja hän antoi minun suuhuni uuden veisun,
kiittämään meidän Jumalaamme. Sen pitää monen näkemän, ja
pelkäämän Herraa, ja toivoman häneen. **4** Autuas on se ihminen,
joka panee uskalluksensa Herraan, ja ei käänny ylpeiden tykö
ja niiden, jotka valheella vaeltavat. **5** Herra, minun Jumalani,
suuret ovat sinun ihmees ja ajatukses, jotka sinä meille osoitat:
ei ole mitään sinun vertaas; minä ilmoitan niitä ja sanon, vaikka
ne ovat epälukuiset. **6** Uhri ja ruokauhri ei sinulle kelpaa,
vaan korvat sinä minulle avasit: et sinä tahdo polttouhria eli

syntiuhria. **7** Silloin minä sanoin: katso, minä tulen: Raamatussa
on minusta kirjoitettu. **8** Sinun tahtos, minun Jumalani, teen minä
mielelläni; ja sinun lakis on minun sydämessäni. **9** Minä saarnaan
sinun vanhurskauttas suuressa seurakunnassa: katso, en minä
anna tukita suutani; Herra, sinä sen tiedät. **10** En minä salaa
vanhurskauttas sydämessäni: minä puhun sinun totuudestas ja
autuudestas: en minä peitä laupiuttas ja vakuuttas suuressa
seurakunnassa. **11** Mutta sinä, Herra, älä käännä laupiuttas
minusta pois: sinun laupiutes ja vakuutes aina minua varjelkoon.
12 Sillä lukemattomat vaivat ovat minun piirittäneet: minun syntini
ovat minun ottaneet kiinni, niin etten minä nähdä taida: ne
ovat usiammat kuin hiukset päässäni, ja minun sydämeni on
minussa vaipunut. **13** Kelvatkoon se sinulle, Herra, ettäs minun
vapahdat: riennä, Herra, minua auttamaan! **14** Hävetköön ja
kaikki pilkaksi tulkoon, jotka minun sieluani väijyvät hukataksensa
sitä: palatkoon takaperin ja häpiään tulkoon, jotka minulle pahaa
suovat. **15** Hämmästyköön häpiässänsä, jotka minulle sanovat:
niin, niin. **16** Iloitkaan ja riemuitkaan kaikki sinussa, jotka sinua
etsivät, ja jotka sinun autuuttas rakastavat, sanokaan aina:
Herra olkoon korkiasti ylistetty! **17** Minä olen köyhä ja vaivainen,
mutta Herra pitää minusta murheen: sinä olet minun auttajani ja
vapahtajani: minun Jumalani, älä viivy.

41 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Autuas on, joka köyhää
holhoo: häntä Herra auttaa pahana päivänä. **2** Herra kätkee
hänen ja pitää hänen elävänä, että hän menestyy maan päällä,
ja ei hylkää häntä vihollistensa tahtoon. **3** Herra virvoittaa
häntä tautivuoteessansa: sinä autat hänen kaikesta hänen
sairaudestansa. **4** Minä sanoin: Herra, ole minulle armollinen,
paranna minun sieluni; sillä minä tein syntiä sinua vastaan. **5**

Minun viholliseni puhuivat pahaa minua vastaan: koska hän
kuollee ja hänen nimensä kadonnee? **6** Ja kuin he tulevat
katselemaan, niin he puhuvat valhetta: heidän sydämensä kokoo
vääryyttä; niin he menevät pois ja sitä panettelevat. **7** Kaikki,
jotka minua vihaavat, kuiskuttelevat keskenänsä minua vastaan,
ja ajattelevat pahaa minua vastaan. **8** Paha asia on hänen
päällensä tullut; ja koska hän makaa, niin ei hän nouse jälleen.
9 Niin myös minun ystäväni, johon minä uskalsin, joka sai minun
leipääni, se tallasi minun jalkainsa alle. **10** Mutta sinä, Herra, ole
minulle armollinen ja auta minua, niin minä sen heille kostan. **11**
Siitä minä ymmärrän, ettäs suot minulle hyvää, ettei viholliseni
saa kerskata minusta. **12** Mutta minua sinä holhot viattomuuteni
tähden, ja asetat minun kasvois eteen ijankaikkisesti. **13** Kiitetty
olkoon Herra Israelin Jumala, ijankaikkisesta ijankaikkiseen!
Amen, amen.

42 Koran lasten opetus, edelläveisaajalle. Niinkuin peura
himoitsee tuoretta vettä, niin minun sieluni himoitsee sinua,
Jumala. **2** Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa: koska
minä tulen Jumalan kasvoja näkemään? **3** Minun kyyneleeni
ovat minun ruokani päivällä ja yöllä, että joka päivä minulle
sanotaan: kussa nyt on Jumalas? **4** Koska minä näitä muistelen,
niin minä vuodatan ulos sydämeni itsessäni; sillä minä menisin
mielelläni joukon kanssa, ja vaeltaisin heidän kanssansa Jumalan
huoneeseen: ihastuksella ja kiitoksella joukon seassa, jotka
juhlaa pitävät. **5** Mitäs murehdit, sieluni, ja olet niin levotoin
minussa? Turvaa Jumalaan; sillä minä vielä nytkin häntä kiitän,
että hän minua auttaa kasvoillansa. **6** Minun Jumalani! sieluni
on murheissansa minussa; sentähden minä muistan sinua
Jordanin ja Hermonin maalla, sillä vähällä vuorella. **7** Sinun

virtas pauhaavat kovin, niin että yksi syvyys pauhaa tässä ja
toinen syvyys siellä: kaikki sinun vesilainees ja aaltos käyvät
minun ylitseni. **8** Päivällä on Herra luvannut hyvyytensä, ja
yöllä minä hänelle veisaan, ja rukoilen elämäni Jumalaa. **9**
Minä sanon Jumalalle minun kalliolleni: miksi sinä olet minun
unohtanut? miksi minä käyn niin murheissani, koska minun
viholliseni minua ahdistaa? **10** Se on niinkuin murha minun
luissani, että minun viholliseni häpäisevät minua, koska he
jokapäivä sanovat minulle: kussa nyt on Jumalas? **11** Mitäs
murehdit, sieluni, ja olet minussa niin levotoin? Turvaa Jumalaan;
sillä minä vielä nytkin häntä kiitän, että hän on minun kasvoini
apu ja minun Jumalani.

43 Tuomitse minua, Jumala, ja ratkaise minun asiani armotointa
kansaa vastaan, ja päästä minua kavaloista ja vääristä ihmisistä.
2 Sillä sinä olet minun väkevyyteni Jumala, miksis syökset
minun pois? miksis minun annat murheissani käydä, koska
vihollinen minua ahdistaa? **3** Lähetä valkeutes ja totuutes minua
saattamaan, ja tuomaan sinun pyhän vuores tykö ja sinun
asumises tykö. **4** Ja minä kävisin sisälle Jumalan alttarin tykö,
sen Jumalan tykö, joka minun iloni ja riemuni on, ja kiittäisin
sinua kanteleilla, Jumalani, minun Jumalani. **5** Mitäs murehdit,
sieluni, ja olet minussa niin levotoin? Turvaa Jumalaan; sillä
minä vielä nytkin häntä kiitän, että hän on minun kasvoini apu ja
minun Jumalani.

44 Koran lasten opetus, edelläveisaajalle. Jumala! me olemme
korvillamme kuulleet, meidän isämme ovat meille luetelleet,
mitäs heidän aikanansa ja muinen tehnyt olet. **2** Sinä olet ajanut
pakanat pois kädelläs; mutta heidät sinä olet istuttanut siaan:
sinä olet kansat kadottanut, mutta heitä sinä olet levittänyt. **3** Sillä

ei he ole miekallansa maata omistaneet, ja heidän käsivartensa
ei auttaneet heitä, vaan sinun oikia kätes ja sinun käsivartes, ja
sinun kasvois valkeus; sillä sinä mielistyit heihin. **4** Jumala, sinä
olet minun kuninkaani, joka autuuden Jakobille lupaat. **5** Sinun
kauttas me vihollisemme paiskaamme maahan; sinun nimessäs
me tallaamme vastaankarkaajamme. **6** Sillä en minä luota
joutseeni, eikä miekkani auta minua. **7** Mutta sinä autat meitä
vihollisistamme, ja saatat niitä häpiään, jotka meitä vihaavat. **8**
Jumalasta me kerskaamme joka päivä, ja kiitämme sinun nimeäs
ijankaikkisesti, (Sela) **9** Miksi sinä nyt sysäät meitä pois, ja
annat meidän häpiään tulla, etkä lähde meidän sotajoukkomme
kanssa? **10** Sinä annat meidän paeta vihollistemme edessä,
että ne raatelisivat meitä, jotka meitä vihaavat. **11** Sinä annat
meitä syötäviksi niinkuin lampaita, ja hajoitat pakanain sekaan.
12 Sinä myit kansas ilman hintaa, ja et mitään siitä ottanut.
13 Sinä panet meitä häpiäksi läsnä-asuvaisillemme, pilkaksi
ja nauruksi niille, jotka meidän ympärillämme ovat. **14** Sinä
teet meitä sananlaskuksi pakanain seassa, ja että kansat
vääntelevät päätänsä meidän tähtemme. **15** Joka päivä on
minun häväistykseni minun edessäni; ja minun kasvoini häpiä
peittää minun, **16** Että minun pitää pilkkaajia ja laittajia kuuleman,
ja viholliset ja tylyt kostajat näkemän. **17** Nämät kaikki ovat
tulleet meidän päällemme; ja emme sentähden ole sinua
unhottaneet, emmekä petollisesti sinun liittoas vastaan tehneet.
18 Ja ei meidän sydämemme takaperin kääntynyt, eikä meidän
käymisemme poikennut sinun tiestäs; **19** Ettäs meitä niin löit
rikki lohikärmeiden seassa ja peitit meitä kuoleman varjolla. **20**
Jos me olisimme meidän Jumalamme nimen unhottaneet, ja
meidän kätemme nostaneet vieraalle Jumalalle, **21** Eikö Jumala

sitä etsisi? vaan hän itse tietää meidän sydämemme pohjan.
22 Sillä sinun tähtes me surmataan joka päivä: ja me luetaan
teuraslampaiksi. **23** Herää, Herra, miksis makaat? valvo, ja älä
meitä sysää pois kaiketikaan. **24** Miksis peität kasvos, ja unohdat
meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme? **25** Sillä meidän
sielumme on painettu alas maahan asti: meidän vatsamme
riippuu maassa. **26** Nouse, auta meitä, ja lunasta meitä laupiutes
tähden!

45 Morsiamen opetusvirsi kukkasesta Koran lapsilta
edelläveisaajalle. Minun sydämeni ajattelee kauniin laulun: minä
veisaan kuninkaasta, minun kieleni on jalon kirjoittajan kynä.
2 Sinä olet kaikkein kaunein ihmisten lasten seassa: armo on
vuodatettu sinun huulissas; sentähden siunaa Jumala sinua
ijankaikkisesti. **3** Pane miekkas vyölles, sinä sankari, ja kaunista
itses kunniallisesti. **4** Menesty sinun kauneudessas, kiiruhda
sinus sanan totuuden, siveyden ja vanhurskauden tähden, niin
sinun oikia kätes ihmeellisiä osoittaa. **5** Terävät ovat sinun
nuoles, että kansat lankeevat etees maahan, jotka sydämestänsä
kuninkaan viholliset ovat. **6** Jumala, sinun istuimes pysyy aina ja
ijankaikkisesti; sinun valtakuntas valtikka on oikeuden valtikka.
7 Sinä rakastit vanhurskautta, ja vihasit jumalatointa menoa:
sentähden, oi Jumala, on sinun Jumalas voidellut sinua ilo-öljyllä
enempi kuin sinun osaveljes. **8** Kaikki sinun vaattees ovat sula
Mirrham, Aloe ja Ketsia. Kuin sinä elephantin luisesta tuvastas
lähdet, niin he ilahuttavat sinun. **9** Sinun kaunistuksessas käyvät
kuningasten tyttäret: morsian seisoo oikialla kädelläs sulassa
kalliimmassa kullassa. **10** Kuule, tytär, katso, ja kallista korvas:
unohda kansas ja isäs huone, **11** Niin kuningas saa halun
kauneutees; sillä hän on sinun herras, ja sinun pitää häntä

kumartaman. **12** Tyron tytär lahjoinensa, rikkaat kansan seassa
sinua imartelevat. **13** Kuninkaan tytär on kokonansa kunniallinen
sisältä: hän on kultaisessa vaatteessa puetettu. **14** Hän viedään
monella tavalla kudotuissa vaatteissa kuninkaan tykö: neitseet,
hänen ystävänsä, jotka häntä seuraavat, tuodaan sinun tykös.
15 Ne viedään ilolla ja riemulla, ja he menevät kuninkaan tupaan.
16 Sinun isäis siaan pitää sinun lapsia saaman, jotka asetat
päämiehiksi kaikkeen maailmaan. **17** Minä tahdon muistaa sinun
nimeäs sukukunnasta niin sukukuntaan: sentähden pitää kansat
sinua kiittämän aina ja ijankaikkisesti.

46 Koran lasten veisu nuoruudesta, edelläveisaajalle. Jumala
on meidän turvamme ja väkevyytemme, joka on sangen sovelias
apu tuskissa. **2** Sentähden emme pelkää, jos vielä maailma
hukkuis, ja vuoret keskelle merta vajoisivat, **3** Vaikka vielä
meri pauhais ja lainehtis, niin että siitä pauhinasta mäet
kukistuisivat, (Sela) **4** Kuitenkin on Jumalan kaupunki ihana
virtoinensa, jossa Korkeimman pyhät asumiset ovat. **5** Jumala
on hänen keskellänsä, sentähden se kyllä pysyy: Jumala auttaa
häntä varhain. **6** Pakanain pitää hämmästymän ja valtakunnat
lankeeman; ja maa hukkuu, kuin hän äänensä antaa. **7** Herra
Zebaot on meidän kanssamme, Jakobin Jumala on meidän
tukemme, (Sela) **8** Tulkaat ja katsokaat Herran tekoja, joka
maan päällä senkaltaiset hävitykset tekee, **9** Joka hallitsee sodat
kaikessa maailmassa, joka joutsen särkee ja rikkoo keihään,
ja rattaat tulessa polttaa. **10** Lakatkaat ja tietäkäät, että minä
olen Jumala: minä olen voittava kunnian pakanain seassa ja
minä ylennetään maan päällä. **11** Herra Zebaot on meidän
kanssamme: Jakobin Jumala on meidän tukemme, (Sela)

47 Koran lasten Psalmi, edelläveisaajalle. Kaikki kansat,
paukuttakaat käsiänne, ja ihastukaat Jumalalle iloisella äänellä.
2 Sillä Herra kaikkein korkein on hirmuinen, suuri kuningas
koko maan päällä. **3** Hän vaatii kansat allemme, ja pakanat
meidän jalkaimme alle. **4** Hän valitsee meille perimisemme,
Jakobin kunnian, jota hän rakastaa, (Sela) **5** Jumala astui ylös
riemulla, ja Herra helisevällä basunalla. **6** Veisatkaat, veisatkaat
Jumalalle: veisatkaat, veisatkaat kuninkaallemme. **7** Sillä Jumala
on koko maan kuningas: veisatkaat hänelle taitavasti. **8** Jumala
on pakanain kuningas: Jumala istuu pyhällä istuimellansa. **9**
Kansain päämiehet ovat kokoontuneet Abrahamin Jumalan
kansan tykö; sillä maan edesvastaajat ovat Jumalan: hän on
sangen suuresti ylennetty.

48 Koran lasten Veisu-Psalmi. Suuri on Herra, ja sangen
kiitettävä, meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa.
2 Zionin vuori on kauniilla paikalla, koko maan ilo, pohjan
puolella, suuren kuninkaan kaupunki. **3** Jumala on tunnettu
huoneessansa, että hän sen varjelia on. **4** Sillä katso,
kuninkaat olivat kokoontuneet, ja ynnä menivät ohitse. **5** He
ihmettelivät, kuin he tämän näkivät: he hämmästyivät, ja kiiruhtivat
pois, **6** Vavistus on heidät siellä käsittänyt, ahdistus niinkuin
synnyttäväisen. **7** Sinä särjet haahdet meressä itätuulella. **8**
Niinkuin me kuulimme, niin me sen näemme Herran Zebaotin
kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa: Jumala sen
vahvistaa ijankaikkisesti, (Sela) **9** Jumala! me odotamme sinun
hyvyyttäs sinun templissäs. **10** Jumala! niinkuin sinun nimes on,
niin myös on sinun kiitokses hamaan maailman ääreen: sinun
oikia kätes on täynnä vanhurskautta. **11** Riemuitkaan Zionin
vuori, ja Juudan tyttäret iloitkaan sinun oikeuttes tähden. **12**

Menkäät Zionin ympäri ja piirittäkäät häntä: lukekaat hänen
torninsa. **13** Turvatkaat hänen muurinsa, vahvistakaat hänen
salinsa, että te sitä juttelisitte tulevaisille sukukunnille. **14** Sillä
tämä Jumala on meidän Jumalamme aina ja ijankaikkisesti: hän
johdattaa meitä kuolemaan asti.

49 Koran lasten Psalmi, edelläveisaajalle. Kuulkaat tätä, kaikki
kansat, ottakaat korviinne, kaikki maan asuvaiset, **2** Sekä
yhteinen kansa että herrat, niin rikkaat kuin köyhät. **3** Minun
suuni puhuu viisautta, ja minun sydämeni sanoo ymmärryksen.
4 Minä tahdon kallistaa korvani vertauksiin, ja minun tapaukseni
kanteleella soittaa. **5** Miksi minun pitäis pelkäämän pahoina
päivinä, kuin minun sortajani vääryys käy minua ympäri? **6**
Jotka luottavat tavaroihinsa, ja suuresti kerskaavat paljosta
rikkaudestansa. **7** Ei velikään taida ketään lunastaa, eikä
Jumalalle ketään sovittaa. **8** Sillä heidän sielunsa lunastus
on ylen kallis, niin että se jää tekemättä ijankaikkisesti, **9**
Vaikka hän vielä kauvankin eläis ja ei näkisi hautaa. **10** Sillä
hänen täytyy nähdä, että viisasten pitää kuoleman, niin myös
tyhmän ja taitamattoman pitää hukkuman, ja pitää vieraille
tavaransa jättämän. **11** Heidän sydämensä ajatus on, että heidän
huoneensa pitää ijankaikkisesti pysymän, ja heidän majansa
suvusta sukuun, ja heidän nimensä kuuluisaksi tulemaan maan
päällä. **12** Mutta ei ihminen taida pysyä kunniassa, vaan verrataan
eläimiin, jotka hukkuvat. **13** Tämä heidän tiensä on sula hulluus;
kuitenkin, heidän jälkeentulevaisensa sitä suullansa kiittävät,
(Sela) **14** He makaavat helvetissä niinkuin lampaat, kuolema
heitä kalvaa; mutta hurskasten pitää varhain heitä hallitseman,
ja heidän öykkäyksensä pitää hukkuman, ja heidän täytyy jäädä
helvettiin. **(Sheol h7585)** **15** Kuitenkin vapahtaa Jumala minun

sieluni helvetin vallasta; sillä hän korjasi minun, (Sela) **(Sheol h7585)** **16** Älä sitä tottele, koska joku rikastuu, eli jos hänen huoneensa kunnia suureksi tulee. **17** Sillä kuin hän kuolee, niin ei hän mitään myötänsä vie, eikä hänen kunniansa mene alas hänen kanssansa. **18** Sillä hän kiittää sieluansa elämästänsä: ja he ylistävät sinua, jos sinä itselles hyvää teet. **19** Niin he menevät isäinsä perästä, ja ei saa nähdä ikänä valkeutta. **20** Koska ihminen on kunniassa, ja ei ole ymmärrystä, niin hän on verrattu eläimiin, jotka hukkuvat.

50 Asaphin Psalmi. Herra, väkevä Jumala, puhuu, ja kutsuu maailman hamasta auringon koitosta niin laskemiseen asti. **2** Zionista antaa Jumala täydellisen kirkkauden paistaa. **3** Meidän Jumalamme tulee, ja ei vaikene: kuluttavainen tuli käy hänen edellänsä, ja hänen ympärillänsä väkevä ilma. **4** Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan, tuomitaksensa kansaansa. **5** Kootkaat minulle minun pyhäni, jotka liitostani enemmän pitävät kuin uhrista. **6** Ja taivaat pitää hänen vanhurskauttansa ilmoittaman; sillä Jumala on tuomari, (Sela) **7** Kuule, kansani! minä tahdon puhua, ja sinun seassas, Israel, todistaa: minä Jumala olen sinun Jumalas, **8** Uhreistas en minä sinua nuhtele; sillä sinun polttouhris ovat alati minun edessäni. **9** En minä ota härkiä sinun huoneestas, enkä kauriita navetastas; **10** Sillä kaikki metsän eläimet ovat minun, ja eläimet vuorilla tuhansin. **11** Minä tunnen kaikki linnut vuorten päällä, ja metsän pedot ovat minun edessäni. **12** Jos minä isoon, en minä sitä sano sinulle; sillä maan piiri on minun, ja kaikki mitä siinä on. **13** Luuletkos minun syövän härjän lihaa? ja kauristen verta juovan? **14** Uhraa Jumalalle kiitosuhri, ja maksa Ylimmäiselle lupaukses; **15** Ja avukses huuda minua hädässäs, niin minä tahdon auttaa sinua,

ja sinun pitää kunnioittaman minua. **16** Mutta jumalattomalle
sanoo Jumala: miksi sinä ilmoitat minun säätyjäni? ja otat minun
liittoni suulles? **17** Ettäs kuritusta vihaat, ja heität minun sanani
taakses. **18** Koskas varkaan näet, niin sinä juokset hänen
kanssansa, ja pidät yhtä huorintekiäin kanssa. **19** Sinun suus
sallit sinä pahaa puhua, ja kieles saattaa petosta matkaan. **20**
Sinä istut ja puhut veljeäs vastaan, äitis poikaa sinä pilkkaat. **21**
Näitä teet, ja minä olen vaiti; niin sinä luulet, että minä olen sinun
kaltaises; mutta minä nuhtelen sinua ja asetan näitä silmäis
eteen. **22** Ymmärtäkäät siis näitä te, jotka Jumalan unhotatte;
etten minä tempaisi joskus pois, ja ei olisi vapahtajaa. **23** Joka
kiitosta uhraa, se ylistää minua, ja siinä on se tie, että minä
osoitan hänelle Jumalan autuuden.

51 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, Kuin propheta Natan
tuli hänen tykönsä, sittekuin hän Batseban tykönä käynyt oli.
Jumala, ole minulle armollinen sinun hyvyytes tähden: pyyhi
pois minun syntini suuren laupiutes tähden. **2** Pese minua hyvin
vääryydestäni, ja puhdista minua synnistäni. **3** Sillä minä tunnen
pahat tekoni, ja minun syntini on aina edessäni. **4** Sinua, sinua
ainoaa vastaan minä syntiä tein, ja pahasti tein sinun edessäs,
ettäs olisit oikia sanoissas ja puhdas tuomitessas. **5** Katso,
minä olen synnissä syntynyt, ja minun äitini on synnissä minun
siittänyt. **6** Katso, sinä halajat totuutta, joka salaudessa on, ja
ilmoitat salatun viisauden minulle. **7** Puhdista minua isopilla, että
minä puhdistuisin: pese minua, että minä lumivalkiaksi tulisin.
8 Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ne luut ihastuisivat,
jotka särkenyt olet. **9** Peitä kasvos minun synneistäni, ja pyyhi
pois kaikki pahat tekoni. **10** Jumala, luo minuun puhdas sydän,
ja anna minulle uusi vahva henki. **11** Älä heitä minua pois

kasvois edestä, ja älä minulta ota pois sinun Pyhää Henkeäs. **12** Anna minulle taas sinun autuutes ilo, ja sillä hyvällä hengelläs tue minua. **13** Minä tahdon väärille opettaa sinun ties, että syntiset tykös palajaisivat. **14** Päästä minua veren vioista, Jumala, minun autuuteni Jumala, että minun kieleni ylistäis sinun vanhurskauttas. **15** Avaa, Herra, minun huuleni, että minun suuni ilmoittais sinun kiitokses. **16** Sillä ei sinulle kelpaa uhri, että minä sen antaisin; ja ei polttouhri sinulle ensinkään kelpaa. **17** Ne uhrit, jotka Jumalalle kelpaavat, ovat murheellinen henki: ahdistettua ja särjettyä sydäntä et sinä, Jumala, hylkää. **18** Tee Zionille hyvästi sinun armos jälkeen; rakenna Jerusalemin muurit. **19** Silloin sinulle kelpaavat vanhurskauden uhrit, polttouhrit ja muut uhrit: silloin sinun alttarillas härkiä uhrataan.

52 Davidin opetus, edelläveisaajalle, Kuin Edomilainen Doeg tuli ja ilmoitti Saulille, ja sanoi hänelle: David on tullut Ahimelekin huoneeseen. Mitäs kerskaat pahuudessas, sinä väkevä? Jumalan laupius pysyy joka päivä. **2** Sinun kieles ajattelee vahinkoa ja leikkaa valheellansa niinkuin terävä partaveitsi. **3** Sinä rakastat enempi pahaa kuin hyvää, ja puhut valhetta pikemmin kuin oikeutta, (Sela) **4** Sinä puhut mielelläs kaikkia murhasanoja väärällä kielellä. **5** Niin Jumala myös kukistaa sinun ijankaikkisesti: hän murentaa sinun, ja majasta tempaa sinun ulos, ja juurittaa sinun ulos eläväin maalta, (Sela) **6** Ja vanhurskasten pitää sen näkemän ja pelkäämän; ja he nauravat häntä. **7** Katso, tämä on se mies, joka ei pitänyt Jumalaa turvanansa, vaan uskalsi suureen rikkauteensa: hän on vahvistunut pahuudessansa. **8** Mutta minä olen niinkuin viheriäinen öljypuu Herran huoneessa: minä uskallan Jumalan laupiuteen aina ja ijankaikkisesti. **9** Minä tahdon sinua kiittää

ijankaikkisesti, ettäs sen teit, ja odottaa sinun nimeäs; sillä se on
hyvä sinun pyhäis edessä.

53 Davidin opetus, edelläveisaajalle, Mahelatin päällä. Tyhmät
sanovat sydämessänsä: ei Jumalaa olekaan; ei he mitään
kelpaa, ja ovat ilkiät menoissansa: ei ole joka hyvää tekee.
2 Jumala katsoi taivaasta ihmisten lapsia, nähdäksensä, jos
joku ymmärtäis, joku Jumalaa etsis. **3** Mutta he ovat kaikki
vilpistelleet, ja kaikki ovat kelvottomiksi tulleet: ei ole yksikään,
joka hyvää tekee, ei ainoakaan. **4** Eivätkö pahantekiät sitä
huomaitse? jotka minun kansaani syövät, niinkuin he söisivät
leipää; vaan ei he Jumalaa avuksensa huuda. **5** Siellä he
kovin pelkäsivät, kussa ei mitään peljättävää ollut; sillä Jumala
hajoittaa niiden luut, jotka sinua ahdistavat: sinä saatat heitä
häpiään, sillä Jumala hylkää heidät. **6** Oi, jos apu tulis Zionista
Israelille! Kuin Jumala vangitun kansansa päästää, niin Jakob
iloitsee ja Israel riemuitsee.

54 Davidin opetus, edelläveisaajalle, kanteleilla, Kuin Siphiläiset
tulivat ja sanoivat Saulille: David on lymyttänyt itsensä meidän
tykönämme. Auta minua Jumala sinun nimelläs, ja saata minulle
oikeus sinun väkevyydelläs. **2** Jumala, kuule minun rukoukseni,
ota korviis minun suuni sanat. **3** Sillä muukalaiset karkasivat
minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyivät minun sieluani: ei he
pitäneet Jumalaa silmäinsä edessä, (Sela) **4** Katso, Jumala
auttaa minua: Herra tukee minun sieluani. **5** Hän kostaa minun
vihollisteni pahuuden: hajoita ne totuudessas. **6** Niin minä
mielelläni sinulle uhraan: minä kiitän, Herra, sinun nimeäs, sillä
se on hyvä. **7** Sillä hän on pelastanut minun kaikesta hädästä; ja
minun silmäni ovat nähneet minun viholiseni.

55 Davidin opetus, edelläveisaajalle, kanteleilla. Jumala, kuule
minun rukoukseni, ja älä peitä sinuas minun rukoukseni edestä.
2 Ota minusta vaari ja kuule minua; että minä surkeasti valitan
rukouksissani ja parun; **3** Että vihamies niin huutaa, ja jumalatoin
ahdistaa; sillä he kääntävät valheen minun päälleni, ja asettavat
itsensä vihassansa minua vastaan. **4** Minun sydämeni vapisee
minussa, ja kuoleman pelko lankesi minun päälleni. **5** Pelko ja
vavistus tulivat minun päälleni, ja kauhistus peitti minun. **6** Ja
minä sanoin: jospa minulla olisi siivet niinkuin mettisellä, että
minä lentäisin, ja (joskus) lepäisin! **7** Katso, niin minä kauvas
pakenisin, ja oleskelisin korvessa, (Sela) **8** Minä rientäisin, että
minä pääsisin tuulen puuskasta ja tuulispäästä. **9** Turmele,
Herra, ja sekoita heidän kielensä; sillä minä näin väkivallan
ja riidan kaupungissa. **10** He käyvät sen ympäri päivällä ja
yöllä hänen muurinsa päällä: vääryys ja vaiva on sen keskellä.
11 Vääryys on sen keskellä: valhe ja petos ei luovu hänen
kaduiltansa. **12** Sillä jos minun vihamieheni häpäisis minua, sen
minä kärsisin: ja jos minun vainoojani nousis minua vastaan,
niin minä kätkisin itseni hänen edestänsä. **13** Vaan sinä olet
minun kumppanini, minun johdattajani ja minun tuttavani: **14** Me
jotka ystävällisesti keskenämme neuvoa pidimme, ja vaelsimme
Jumalan huoneesen joukossa. **15** Langetkoon kuolema heidän
päällensä, ja he menkään elävänä alas helvettiin; sillä sula
pahuus on heidän asuinsioissansa heidän keskellänsä. **(Sheol
h7585)** **16** Mutta minä huudan Jumalan tykö; ja Herra auttaa
minua. **17** Ehtoona, aamulla ja puolipäivänä minä valitan ja
itken; ja hän kuulee minun ääneni. **18** Hän lunastaa minun
sieluni niistä, jotka sotivat minua vastaan, ja saattaa hänelle
rauhan; sillä monta on minua vastaan. **19** Jumala kuulkoon, ja

heitä nöyryyttäköön, joka alusta ollut on, (Sela) jotka ei paranna
heitänsä, eikä pelkää Jumalaa. **20** He laskevat kätensä hänen
rauhallistensa päälle, ja turmelevat hänen liittonsa. **21** Heidän
suunsa on liukkaampi kuin voi, ja sota on heidän sydämessänsä:
heidän sanansa ovat sileämmät kuin öljy, ja ne ovat paljaat
miekat. **22** Heitä surus Herran päälle, hän sinusta murheen pitää,
ja ei salli vanhurskaan olla kulkiana ijankaikkisesti. **23** Mutta
sinä, Jumala, syökset heitä syvään kuoppaan: murhamiehet ja
pettäjät ei pidä tuleman puoli-ikäänsä; vaan minä toivon sinuun.

56 Davidin kultainen kappale mykästä mettisestä muukalaisten
seassa, kuin Philistealaiset käsittivät hänen Gatissa. Jumala,
ole minulle armollinen; sillä ihmiset tahtovat minua niellä ylös:
joka päivä he sotivat ja ahdistavat minua. **2** Minun kadehtiani
tahtovat joka päivä minua niellä ylös; sillä moni sotii ylpiästi
minua vastaan. **3** Kuin minä pelkään, niin minä toivon sinuun. **4**
Jumalassa minä kerskaan hänen sanaansa: Jumalaan minä
toivon, en minä pelkää: mitä liha minun tekis? **5** Joka päivä
he minun sanojani kääntelevät; kaikki heidän ajatuksensa ovat
pahuuteen minua vastaan. **6** He pitävät yhtä, ja väijyvät, ja
ottavat minun askeleistani vaarin, kuinka he minun sieluni
käsittäisivät. **7** Pitäiskö heidän vääryydestänsä pääsemän?
Syökse, Jumala, se kansa alas vihassas. **8** Sinä olet lukenut
minun kulkemukseni: sinä panet minun kyyneleeni leiliis: eikö
ne ole sinun kirjassas? **9** Silloin pitää viholliseni kääntämän
heitänsä takaperin, sinä päivänä, kuin minä huudan: sen minä
tiedän, ettäs minun Jumalani olet. **10** Jumalassa minä kerskaan
hänen sanaansa: Herrassa minä kerskaan hänen sanaansa. **11**
Jumalaan minä toivon, en minä pelkää: mitä ihminen tekis? **12**
Minä olen sinulle, Jumala, luvannut, minä tahdon sinua kiittää.

13 Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun
jalkani lankeemisesta; että minä vaeltaisin Jumalan edessä
eläväin valkeudessa.

57 Davidin kultainen kappale, edelläveisaajalle, ettei hän
hukkunut, kuin hän Saulin edestä pakeni luolaan. Jumala,
ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun
minun sieluni uskaltaa, ja sinun siipeis varjon alle minä turvaan
siihenasti, että ahdistukset ohitse käyvät. 2 Minä huudan
korkeimman Jumalan tykö, sen Jumalan tykö, joka minun vaivani
päälle lopun tekee. 3 Hän lähettää taivaasta, ja varjelee minua,
ja antaa ne häpiään tulla, jotka minua tahtovat niellä ylös,
(Sela) lähettäköön Jumala armonsa ja totuutensa. 4 Minun
sieluni makaa jalopeurain keskellä, jotka ovat niinkuin tulen
liekki; ihmisten lapset, joiden hampaat ovat keihäs ja nuolet,
ja heidän kielensä terävä miekka. 5 Korota itses, Jumala,
taivasten ylitse ja sinun kunnias ylitse kaiken maan. 6 Verkon he
virittivät minun käymiseni eteen, ja minun sieluni vältti: kuopan
he kaivoivat minun eteeni, ja siihen he itse lankesivat, (Sela) 7
Valmis on sydämeni, Jumala, valmis on sydämeni veisaamaan ja
kiittämään. 8 Herää kunniani, herää psaltari ja kantele, varhain
minä tahdon herätä. 9 Herra, sinua minä tahdon kiittää kansain
seassa, ja veisata pakanain seassa. 10 Sillä sinun armos on
suuri hamaan taivaisiin asti, ja sinun totuutes pilviin asti. 11
Korota itses, Jumala, taivasten ylitse, ja sinun kunnias ylitse
kaiken maan.

58 Davidin kultainen kappale, edelläveisaajalle, ettei hän
hukkunut. Oletteko te juuri niin mykät, ettette puhu sitä mikä
oikeus on, ettekä tuomitse, mikä kohtuus on, te ihmisten lapset?
2 Sydämestänne te myös vääryyttä teette, ja maakunnassa

käsillänne väkivaltaa toimitatte. **3** Jumalattomat ovat kääntyneet
pois jo äitinsä kohdusta, valhetteliat ovat eksyneet hamasta
äitinsä kohdusta. **4** Heidän kiukkunsa on niinkuin kärmeen
kiukku, niinkuin kuuron kyykärmeen, joka korvansa tukitsee,
5 Ettei hän kuulisi lumojain ääntä, sen joka viisaasti lumota
taitaa. **6** Jumala, särje heidän hampaansa heidän suuhunsa:
murenna, Herra, nuorten jalopeurain syömähampaat. **7** Heidän
pitää sulaman niinkuin vesi: he ampuvat nuolillansa, mutta ne
käyvät rikki. **8** He hukkuvat, niinkuin näkin kota raukee, niinkuin
vaimon keskeneräinen, eikä saa nähdä aurinkoa. **9** Ennenkuin
teidän orjantappuranne puuksi kasvavat, niin pitää vihan heitä
elävänä repäisemän pois. **10** Vanhurskaan pitää iloitseman,
koska hän koston näkee, ja pesemän jalkansa jumalattoman
veressä, **11** Että jokaisen pitää sanoman: vanhurskaalla on
kuitenkin hedelmä; Jumala on kuitenkin se, joka tuomitsee maan
päällä.

59 Davidin kultainen kappale, ettei hän hukkunut, kuin Saul
lähetti hänen huonettansa piirittämään, saadaksensa häntä
tappaa. Pelasta minua vihollisistani, Jumala, ja varjele minua
niistä, jotka itseänsä asettavat minua vastaan. **2** Pelasta minua
pahointekiöistä, ja auta minua murhamiehistä; **3** Sillä katso,
Herra, he väijyvät sieluani: väkevät kokoontuvat minua vastaan,
ilman minun syytäni ja rikostani. **4** He juoksevat ilman syytä,
ja valmistavat itseänsä: nouse tulemaan minua vastaan ja
katsomaan. **5** Ja sinä, Herra Jumala Zebaot, Israelin Jumala,
herää etsimään kaikkia pakanoita: älä ketään heistä armahda,
jotka niin väkivaltaisesti vääryyttä tekevät, (Sela) **6** He tulkoon
taas ehtoona, ja ulvokaan niinkuin koira, ja samotkaan ympäri
kaupungin. **7** Katso, he puhuvat suullansa: miekat ovat heidän

huulissansa, kuka sen kuulis. **8** Mutta sinä, Herra, naurat heitä,
ja pilkkaat kaikkia pakanoita. **9** Heidän väkevyytensä edestä
minä turvaan sinun tykös; sillä Jumala on minun varjelukseni. **10**
Jumala osoittaa minulle runsaasti laupiutensa, Jumala antaa
minun nähdä koston vihollisistani. **11** Älä heitä tapa, ettei minun
kansani sitä unohtaisi: hajoita heitä voimallas, ja lyö heitä
maahan, Herra meidän kilpemme. **12** Heidän huultensa puhe
on heidän suunsa synti: ja he käsitetään ylpeydessänsä: ja he
juttelevat kirouksia ja valhetta. **13** Pyyhi heitä pois vihassas,
pyyhi heitä pois, ettei he olisikaan; että he ymmärtäisivät sen,
että Jumala hallitsee Jakobissa, hamaan maailman ääriin asti,
(Sela) **14** He tulkoon taas ehtoona, ja ulvokaan niinkuin koira,
ja samotkaan ympäri kaupungin. **15** Anna heidän juosta sinne
ja tänne ruoan tähden; ja ulvokaan, koska ei he ravituksi tule.
16 Mutta minä veisaan sinun väkevyyttäs, ja varhain kerskaan
sinun laupiuttas; sillä sinä olet minun varjelukseni ja turvani
minun hädässäni. **17** Sinä olet minun väkevyyteni, sinulle minä
kiitosta veisaan; sillä sinä Jumala olet minun varjelukseni ja
minun armollinen Jumalani.

60 Davidin kultainen kappale, edelläveisaajalle, kultaisesta
seppeleen kukkaisesta opettamaan, Kuin hän oli
sotinut Syrialaisten kanssa Mesopotamiasta, ja Zoban
Syrialaisten kanssa; kuin Joab palasi, ja löi Suolalaaksossa
kaksitoistakymmentä tuhatta Edomilaista. Jumala, sinä joka olet
meitä lykännyt pois, hajoittanut meitä ja ollut vihainen, palaja
taas meidän tykömme. **2** Sinä joka maan liikuttanut ja halaissut
olet, paranna hänen rakonsa, joka niin haljennut on. **3** Sinä olet
kansalles kovuutta osoittanut, ja meitä kompastuksen viinalla
juottanut. **4** Sinä annoit lipun niille, jotka sinua pelkäävät, jolla he

itsensä ojensivat ylös, totuuden tähden, (Sela) **5** Että sinun
ystäväs vapahdetuksi tulisivat: niin auta nyt oikialla kädelläs, ja
kuule meidän rukouksemme. **6** Jumala on puhunut pyhässänsä,
siitä minä iloitsen: minä tahdon jakaa Sikemin ja mitata Sukkotin
laakson. **7** Gilead on minun, minun on Manasse, Ephrain on
minun pääni voima: Juuda on minulle lainopettaja. **8** Moab on
minun pesinpatani, Edomin ylitse heitän minä kenkäni: sinä
Philistea, iloitse minusta. **9** Kuka vie minun vahvaan kaupunkiin?
kuka johdattaa minun Edomiin? **10** Etkös sinä, Jumala, joka
meitä lykkäsit pois? ja etkö sinä, Jumala, lähde ulos meidän
sotaväkemme kanssa? **11** Saata meille apu tuskasta; sillä
ihmisten apu on turha. **12** Jumalassa tahdomme me voimalliset
työt tehdä: ja hän tallaa alas meidän vihollisemme.

61 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle, kanteleilla. Kuule, Jumala,
minun huutoni: ota vaari minun rukouksestani. **2** Maan äärestä
minä huudan sinun tykös, koska minun sydämeni näännyksissä
on: vie minua siis korkialle kalliolle. **3** Sillä sinä olet minun
turvani, vahva torni vihollisten edessä. **4** Minä tahdon asua
sinun majassas ijankaikkisesti, ja uskaltaa sinun siipeis varjon
alle, (Sela) **5** Sillä sinä, Jumala, kuulet minun lupaukseni, ja
annat perinnön niille, jotka sinun nimeäs pelkäävät. **6** Sinä
annat kuninkaalle pitkän ijän, että hänen vuotensa olisivat
suvusta sukuun. **7** Että hän alati pysyis Jumalan edessä: osoita
hänelle laupiutta ja totuutta, jotka häntä varjelisivat. **8** Niin minä
veisaan kiitosta sinun nimelles ijankaikkisesti, maksaakseni
minun lupaustani päivä päivältä.

62 Davidin Psalmi Jedutunin edestä, edelläveisaajalle. Minun
sieluni odottaa ainoastaan Jumalaa, joka minua auttaa. **2** Hän
ainoastaan on kallioni, minun autuuteni, minun varjelukseni, etten

minä kovin kompastuisi. **3** Kuinka kauvan te yhtä väijytte, että te
kaikin häntä surmaatte, niinkuin kallistuvaa seinää ja raukeevaa
muuria? **4** Kuitenkin he neuvoa pitävät, kukistaaksensa häntä
korkeudestansa; he rakastavat valhetta: suullansa he siunaavat,
ja sydämessänsä kiroilevat, (Sela) **5** Minun sieluni odottaa
ainoastaan Jumalaa; sillä hän on minun toivoni. **6** Hän ainoastaan
on kallioni ja autuuteni, hän varjelukseni, en minä kaadu.
7 Jumalassa on minun autuuteni, minun kunniani, minun
väkevyyteni kallio, minun turvani on Jumalassa. **8** Te kansat,
toivokaat häneen joka aika, vuodattakaat teidän sydämenne
hänen eteensä: Jumala on meidän turvamme, (Sela) **9** Mutta
ihmiset ovat kuitenkin turhat, voimalliset myös puuttuvat: he
painavat vähemmän kuin ei mitään, niin monta kuin heitä on. **10**
Älkäät luottako vääryyteen ja väkivaltaan; älkäät turvatko niihin,
mitkä ei mitään ole; jos rikkaudet teidän tykönne lankeevat, niin
älkäät panko sydäntänne niiden päälle. **11** Jumala on kerran
puhunut, sen olen minä kahdesti kuullut: että Jumala (yksinänsä)
väkevä on. **12** Ja sinä Jumala olet armollinen; sillä sinä maksat
jokaiselle työnsä jälkeen.

63 Davidin Psalmi, kuin hän oli Juudan korvessa. Jumala, sinä
olet minun Jumalani! Varhain minä sinua etsin: sinua minun
sieluni janoo, minun lihani halaa sinua karkiassa ja kuivassa
maassa, joka vedetöin on. **2** Niinkuin minä näin sinun pyhässä,
katsellakseni sinun voimaas ja kunniaas; **3** Sillä sinun laupiutes
on parempi kuin elämä: minun huuleni pitää sinua kiittämän.
4 Niin minä tahdon kunnioittaa sinua minun elinaikanani, ja
minun käteni nostaa ylös sinun nimees. **5** Niinkuin lihavuudella
ja rasvalla pitää minun sieluni ravittaman: ja minun suuni
pitää kiittämän iloisilla huulilla. **6** Kuin minä vuoteeseni lasken,

niin minä muistan sinua: kuin minä herään, niin minä puhun
sinusta. 7 Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipeis varjon
alla minä kerskaan. 8 Minun sieluni riippuu sinussa: sinun
oikia kätes minun tukee. 9 Mutta he etsivät kadottaaksensa
minun sieluni: heidän täytyy maan alle mennä. 10 Heidän
pitää miekkaan lankeeman, ketuille osaksi tuleman. 11 Mutta
kuninkaan pitää iloitseman Jumalassa: joka hänen kauttansa
vannoo, se kunnioitetaan; sillä valhetteliain suu pitää tukittaman.

64 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Kuule, Jumala, ääntäni,
minun valituksessani: varjele elämäni vihollisen pelvosta. 2 Peitä
minua pahain neuvosta, väärintekiäin metelistä, 3 Jotka kielensä
hiovat niinkuin miekan: he ampuvat myrkyllisillä sanoillansa
niinkuin nuolilla; 4 Että he salaisesti ampuisivat viatointa: he
ampuvat häntä äkisti ilman pelvota. 5 He vahvistavat itsensä
pahoissa juonissansa ja puhuvat, kuinka he paulat virittäisivät,
ja sanovat: kuka taitaa ne nähdä? 6 He ajattelevat vääryyttä,
ja täyttävät sen minkä he ajatelleet ovat; viekkaat ihmiset ja
salakavalat sydämet. 7 Mutta Jumala ampuu heitä; äkillinen
nuoli on heidän rangaistuksensa. 8 Heidän oma kielensä pitää
heitä langettaman, että jokainen, joka heidät näkee, pakenee
heitä. 9 Ja kaikkein ihmisten pitää pelkäämän, ja Jumalan työtä
ilmoittaman, ja hänen työnsä ymmärtämän. 10 Vanhurskaat pitää
Herrassa riemuitseman, ja häneen uskaltaman; ja kaikki vaat
sydämet kerskatkoon siitä.

65 Davidin Psalmi ja veisu, edelläveisaajalle. Jumala, sinua
kiitetään Zionissa hiljaisuudessa; ja sinulle maksetaan lupaus. 2
Sinä kuulet rukouksen; sentähden tulee kaikki liha sinun tykös. 3
Meidän pahat tekomme meitä kovin raskauttavat; mutta anna
sinä meille synnit anteeksi. 4 Autuas on se, jonkas valitset ja

otat tykös, asumaan kartanoissas: hän ravitaan sinun huonees
ja pyhän templis hyvyydestä. **5** Kuule meitä ihmeellisestä
vanhurskaudesta, meidän autuutemme Jumala, kaikkein turva
maan päällä ja kaukana meressä, **6** Joka vuoret vahvistat
voimallas, ja olet hankittu väkevyydellä, **7** Sinä joka asetat meren
pauhinan ja hänen aaltoinsa pauhinan, ja kansain metelin; **8**
Että ne hämmästyisivät, jotka niissä maan äärissä asuvat, sinun
ihmeitäs. Sinä iloitat kaikki liikkuvaiset aamulla ja ehtoona. **9**
Sinä etsiskelet maan ja liotat sen ja teet sen ylen rikkaaksi:
Jumalan virta on vettä täynnä: sinä kasvatat heidän jyvänsä,
ettäs näin maan valmistat. **10** Sinä juotat hänen vakonsa ja
kastat hänen kyntönsä: sateella sinä ne pehmität, ja siunaat
hänen laihonsa. **11** Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläs, ja sinun
askelees tiukkuvat rasvasta. **12** Korven laitumet myös tiukkuvat,
ja kukkulat ovat ympäri iloissansa. **13** Kedot ovat laumaa täynnä,
ja laaksossa on tihkiältä jyviä, niin että siitä ihastutaan ja myös
lauletaan.

66 Davidin Psalmi ja veisu, edelläveisaajalle. Ihastukaa
Jumalalle, kaikki maa. **2** Veisatkaat kiitosta hänen nimensä
kunniaksi, ylistäkäät häntä suuresti. **3** Sanokaat Jumalalle: kuinka
ihmeelliset ovat sinun työs! sinun vihollisiltas pitää puuttuman,
sinun suuren väkes tähden. **4** Kaikki maa kumartakoon sinua,
ja veisatkaan kiitosta sinun nimelles, (Sela) **5** Tulkaat ja
katsokaat Jumalan tekoja, joka niin ihmeellinen on töissänsä
ihmisten lasten seassa. **6** Hän muuttaa meren kuivaksi, niin että
jalkaisin käydään veden ylitse: siitä me hänessä iloitsemme. **7**
Hän hallitsee voimansa kautta ijankaikkisesti, hänen silmänsä
katselevat kansoja: eripuraiset ei pidä voiman korottaa itseänsä,
(Sela) **8** Kiittäkäät te pakanat, meidän Jumalaamme: kajahtakaan

hänen kiitoksensa ääni kauvas, **9** Joka meidän sielumme elättää,
eikä salli jalkamme liukastella. **10** Sillä sinä, Jumala, olet meitä
koetellut, ja valanut meitä niinkuin hopia valetaan. **11** Sinä veit
meitä vankeuteen, ja panit kuorman meidän lanteillemme. **12**
Sinä olet antanut ihmiset meidän päämme päällitse mennä:
me olemme tuleen ja veteen tulleet, mutta sinä veit meitä
ulos, ja virvoitit. **13** Sentähden minä menen polttouhrilla sinun
huoneeses, ja maksan sinulle lupaukseni, **14** Joita minun huuleni
lupasivat, ja minun suuni puhunut on tuskassani. **15** Lihavat
polttouhrit minä teen sinulle oinasten suitsutuksella: minä uhraan
sinulle naudat kauristen kanssa, (Sela) **16** Tulkaat, kuulkaat te
kaikki, jotka Jumalaa pelkäätte: minä ilmoitan, mitä hän minun
sielulleni on tehnyt. **17** Häntä minä suullani huusin, ja ylistin
kielelläni. **18** Jos minä jotakin vääryyttä pitäisin sydämessäni, niin
ei Herra minua kuulisi. **19** Sentähden Jumala on minua kuullut,
ja ottanut vaarin minun rukoukseni äänestä. **20** Kiitetty olkoon
Jumala, joka ei hylkää rukoustani, eikä käännä laupiuttansa pois
minusta!

67 Psalmi ja veisu, edelläveisaajalle, kanteleilla. Jumala olkoon
meille armollinen, ja siunatkoon meitä! hän valistakoon kasvonsa
aina meidän päällemme, (Sela) **2** Että me maan päällä tuntisimme
sinun ties, ja kaikkein pakanain seassa sinun autuutes. **3** Sinua,
Jumala, kansat kiittäköön: sinua kaikki kansat kiittäköön. **4**
Kansat iloitkaan ja riemuitkaan, ettäs kansat oikein tuomitset,
ja hallitset kansat maan päällä, (Sela) **5** Sinua, Jumala,
kansat kiittäköön: sinua kaikki kansat kiittäköön. **6** Maa antaa
hedelmänsä; siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme. **7**
Siunatkoon meitä Jumala, ja kaikki maailma peljätköön häntä.

68 Davidin Psalmi ja veisu, edelläveisaajalle. Nouskaan
Jumala, että hänen vihollisensa hajoitettaisiin; ja jotka häntä
vihaavat, paetkaat hänen edestänsä. **2** Aja heitä pois, niinkuin
savu ajetaan pois; niinkuin vedenvaha sulaa tulen edessä,
niin hukkukaan jumalattomat Jumalan kasvoin edessä. **3**
Mutta vanhurskaat riemuitkaan ja iloitkaan Jumalan edessä, ja
riemuitkaan ilossa. **4** Veisatkaan Jumalalle, veisatkaat kiitosta
hänen nimellensä; tehkäät hänelle tietä, joka istuu ylimmäisten
taivasten päällä; hänen nimensä on Herra, ja iloitkaat hänen
edessänsä. **5** Joka on orpoin isä ja leskein tuomari: hän on
Jumala pyhässä asumisessansa. **6** Jumala, joka yksinäisten
antaa asua huoneessa, ja vie vangit ulos oikeudella; mutta
vastahakoiset asuvat kuivassa. **7** Jumala, koskas kävit kansas
edellä, koskas vaelsit korvessa, (Sela) **8** Niin maa vapisi ja
taivaat tiukkuivat Jumalan edessä: tämä Sinai, Jumalan edessä,
joka Israelin Jumala on. **9** Mutta nyt sinä, Jumala, annat
armollisen sateen, ja virvoitat perimises, joka väsynyt on. **10**
Että sinun laumas siinä asuis: Jumala, sinä virvoitat hyvyydelläs
raadolliset. **11** Herra antaa sanan suurella evankelistain joukolla.
12 Sotaväen kuninkaat pakenevat, he pakenevat; ja kotona
asuva jakaa saaliit. **13** Kuin te tarhain välissä makaatte, niin
mettisen sulat ovat silatut hopialla, ja hänen siipensä ruskialla
kullalla. **14** Kuin Kaikkivaltias siinä joka paikassa kuninkaat
levittää, niin Zalmonissa valaisee kuin lumi. **15** Jumalan vuori
on hedelmällinen vuori: korkia vuori on se hedelmällinen vuori.
16 Miksi te, suuret vuoret, kippaatte? Tämä on Jumalan vuori,
jossa hän mielistyy asumaan; ja Herra asuu siellä ijankaikkisesti.
17 Jumalan rattaita on monta tuhatta kertaa tuhatta: Herra on
heissä, pyhässä Sinaissa. **18** Sinä astuit ylös korkeuteen, ja olet

vangiksi ottanut vankeuden. Sinä olet lahjoja saanut ihmisille:
vastahakoiset myös, että Herra Jumala siellä kumminkin asuu.
19 Kiitetty olkoon Herra joka päivä! Jumala panee kuorman
meidän päällemme; mutta hän myös auttaa meitä, (Sela) **20**
Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka
kuolemasta vapahtaa. **21** Mutta Jumala särkee vihollistensa pään
heidän päänlakeinsa kanssa, jotka pysyvät heidän synneissänsä.
22 Herra sanoo: minä palautan (muutamat) lihavista; meren
syvyydestä minä heitä palautan, **23** Että sinun jalkas tulis
painetuksi veressä, ja koirais kieli sinun vihollisistas. **24** He
näkivät, Jumala, kuinkas vaellat; kuinkas, minun Jumalani ja
kuninkaani, pyhässä vaellat: **25** Laulajat käyvät edellä, ja sitte
leikarit piikain seassa, jotka kanteleita soittavat. **26** Kiittäkäät
Herraa Jumalaa seurakunnissa, te Israelin lähteestä. **27** Siellä
hallitsee heitä vähä Benjamin, Juudan päämiehet joukkoinensa,
Zebulonin päämiehet, Naphtalin päämiehet. **28** Sinun Jumalas
on käskenyt sinun olla väkevän: vahvista Jumala se, minkä
sinä meissä tehnyt olet. **29** Sinun templis tähden, joka on
Jerusalemissa, pitää kuninkaat sinulle lahjoja viemän. **30** Nuhtele
ruovon petoa, härkäin laumaa kansain vasikkain kanssa, jotka
kumartaen tuovat hopeakankeja: hajoittanut on hän kansat,
jotka mielellänsä sotivat. **31** Egyptin päämiehet tulevat: Etiopia
ojentaa käsiänsä Jumalalle. **32** Te maan valtakunnat, veisatkaat
Jumalalle, veisatkaat kiitosta Herralle, (Sela) **33** Sille joka asuu
taivaissa joka paikassa, hamasta alusta: katso, hän antaa jylinälle
voiman. **34** Antakaat Jumalalle voima: hänen herrautensa on
Israelissa, ja hänen voimansa pilvissä. **35** Jumala on ihmeellinen
pyhässänsä, hän on Israelin Jumala: hän antaa kansalle väen ja
voiman: kiitetty olkoon Jumala!

69 Davidin Psalmi kukkasista, edelläveisaajalle. Jumala, auta
minua; sillä vedet käyvät hamaan minun sieluuni asti. **2** Minä
vajoon syvään mutaan, jossa ei pohjaa ole: minä olen tullut
syviin vesiin, ja virta upottaa minun. **3** Minä väsyn huutamisesta:
minun kurkkuni kuivettuu: minun näkyni vaipuu, toivoissani minun
Jumalani päälle. **4** Niitä on enempi kuin päässäni hiuksia, jotka
ilman syytä minua vihaavat, jotka syyttömästi minun viholliseni
ovat, ja minua hukuttavat, ovat väkevät: niitä täytyy minun
maksaa, joita en minä ryövännyt. **5** Jumala, sinäpä tiedät minun
tyhmyyteni, ja minun rikokseni ei ole sinulta salatut. **6** Älä salli
heitä häpiään tulla minun tähteni, jotka sinua odottavat, Herra,
Herra Zebaot: älä anna heitä häväistä minun tähteni, jotka sinua
etsivät, Israelin Jumala. **7** Sillä sinun tähtes minä pilkkaa kärsin;
minun kasvoni ovat täynnä häpiää. **8** Minä olen muukalaiseksi
veljilleni tullut, ja oudoksi äitini lapsille. **9** Sillä sinun huonees
kiivaus syö minua: ja heidän pilkkansa, jotka sinua pilkkasivat,
lankesi minun päälleni. **10** Minä itkin ja paastosin hartaasti,
ja minä pilkattiin päälliseksi. **11** Ja minä puin säkin ylleni, ja
olin heille sananlaskuksi. **12** Jotka portissa istuvat, ne minusta
jaarittelevat, ja juodessansa he minusta lauleskelevat. **13** Mutta
minä rukoilen sinua, Herra, otollisella ajalla, Jumala, sinun
suuren laupiutes puolesta: kuule minua sinun autuutes totuuden
tähden. **14** Pelasta minua loasta, etten minä vajoaisi; että
minä pelastettaisiin vihollisistani ja syvistä vesistä. **15** Ettei vuo
minua upottaisi ja syvyydet minua lainoaisi, eikä kaivon suu
suljettaisi minun päälleni. **16** Kuule minua, Herra; sillä sinun
laupiutes on hyvä: käännä sinuas minun puoleeni, sinun suuren
laupiutes tähden. **17** Ja älä peitä kasvojas palvelialtas; sillä
minä ahdistetaan: kuultele minua nopiasti. **18** Lähene minun

sieluani, ja lunasta häntä: minun vihollisteni tähden pelasta
minua. **19** Sinäpä tiedät pilkkani, häpiäni ja häväistykseni:
kaikki minun viholliseni ovat edessäs. **20** Pilkka särkee minun
sydämeni ja vaivaa minua: minä odotan, jos joku armahtais,
ja ei ole kenkään, ja lohduttajia, vaan en ketään löydä. **21** Ja
he antoivat minulle sappea syödäkseni, ja etikkaa juodakseni
minun janossani. **22** Heidän pöytänsä olkoon heille paulaksi,
sekä kostoksi että lankeemiseksi. **23** Tulkoon heidän silmänsä
pimiäksi, ettei he näkisi, ja salli heidän lanteensa aina horjua.
24 Vuodata närkästykses heidän päällensä, ja hirmuinen vihas
käsittäköön heitä, **25** Olkoon heidän huoneensa kylmillä; ja
ei kenkään olko, joka heidän majassansa asuis. **26** Sillä he
vainoovat sitä, jota lyönyt olet, ja juttelevat niiden kipua, joita
haavoittanut olet. **27** Salli heitä langeta synnistä syntiin, ettei
he tulisi sinun vanhurskautees. **28** Pyyhi heitä eläväin kirjasta,
ettei he kirjoitettaisi vanhurskasten kanssa. **29** Mutta minä olen
raadollinen ja murheellinen: Jumala, sinun autuutes suojelkoon
minua! **30** Minä kiitän Jumalan nimeä veisuulla, ja suuresti ylistän
häntä kiitoksella. **31** Se kelpaa paremmin Herralle kuin härkä
taikka mulli, jolla ovat sarvet ja sorkat. **32** Raadolliset näkevät
sen ja iloitsevat, ja jotka Jumalaa etsivät, heidän sydämensä
pitää elämän. **33** Sillä Herra kuulee köyhiä, ja ei hän vankiansa
katso ylön. **34** Kiittäkään häntä taivaat ja maa, meri, ja kaikki kuin
niissä liikkuvat. **35** Sillä Jumala auttaa Zionia ja rakentaa Juudan
kaupungit, että siellä asutaan, ja se perinnöllä omistetaan. **36**
Ja hänen palveliainsa siemen sen perii: ja ne, jotka hänen
nimeänsä rakastavat, pitää asuman siinä.

70 Davidin Psalmi edelläveisaajalle, muistoksi. Riennä, Jumala,
minua vapahtamaan: kiiruhda, Herra, minua auttamaan. **2**

Häpiään tulkoon ja hävetköön, jotka minun sieluani väijyvät:
ajettakoon takaperin ja tulkoon häväistyksi, jotka minulle pahaa
suovat; **3** Että he jälleen häpiään tulisivat, jotka minua pitittävät.
4 Iloitkaan ja riemuitkaan sinussa kaikki, jotka sinua etsivät;
ja jotka sinun autuuttas rakastavat, sanokaan aina: Jumala
olkoon suuresti ylistetty! **5** Mutta minä olen raadollinen ja köyhä,
riennä, Jumala, minun tyköni; sillä sinä olet minun auttajani ja
pelastajani, Herra, älä viivyttele.

71 Sinuun, Herra, minä uskallan: älä anna minua ikänä häväistä.
2 Vapahda minua vanhurskaudessa ja pelasta minua: kallista
korvas minun puoleeni ja auta minua. **3** Ole minulle vahva turva,
johon minä aina pakenisin: sinä olet luvannut minua auttaa; sillä
sinä olet minun kallioni ja linnani. **4** Minun Jumalani, auta minua
jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kädestä. **5** Sillä
sinä olet minun turvani, Herra, Herra: minun toivoni hamasta
minun nuoruudestani. **6** Sinuun minä olen luottanut hamasta
äitini kohdusta, sinä minun vedit ulos äitini kohdusta: sinusta
on aina minun kerskaukseni. **7** Minä olen monelle ihmeeksi
tullut; mutta sinä olet minun vahva turvani. **8** Täytä minun
suuni sinun kiitoksestas ja sinun kunniastas joka päivä. **9** Älä
minua heitä pois minun vanhuudessani: älä minua hylkää, kuin
minä heikoksi tulen. **10** Sillä minun viholliseni puhuvat minua
vastaan: ja jotka minun sieluani väijyvät, he keskenänsä neuvoa
pitävät, **11** Ja sanovat: Jumala hylkäsi hänen; ajakaat takaa ja
käsittäkäät häntä, sillä ei ole vapahtajaa. **12** Jumala, älä erkane
kauvas minusta: minun Jumalani, riennä minua auttamaan. **13**
Hävetköön ja hukkukoon, jotka minun sieluani vastaan ovat:
häpiän ja häväistyksen alle tulkoon, jotka minulle pahaa suovat.
14 Mutta minä odotan aina, ja korotan aina sinun kiitokses.

15 Minun suuni pitää ilmoittaman sinun vanhurskauttas, joka
päivä sinun autuuttas, joita en minä voi kaikkia lukea. **16** Minä
vaellan Herran, Herran väkevyydessä: minä tahdon muistaa
ainoastaan sinun vanhurskauttas. **17** Jumala, sinä olet minua
nuoruudestani opettanut, sentähden minä julistan sinun ihmeitäs.
18 Ja minun vanhuudessani ja harmaaksi tultuani älä, Jumala,
minua hylkää, siihenasti kuin minä ilmoitan sinun käsivartes
lasten lapsille, ja sinun väkevyytes kaikille tulevaisille. **19** Ja
tosin, Jumala, sinun vanhurskautes on sangen korkia, sinä teet
suuria: Jumala, kuka on sinun vertaises? **20** Sillä sinä annat
minun nähdä paljon ja suuria ahdistuksia, ja virvoitat minua
jälleen; ja taas sinä haet minua ulos maan syvyydestä. **21** Sinä
teet minun sangen suureksi, ja lohdutat minua jälleen. **22** Niin
minäkin kiitän sinua psaltarilla, sinun totuuttas, minun Jumalani:
minä veisaan kiitosta sinulle kanteleilla, sinä pyhä Israelissa. **23**
Minun huuleni pitää kiittämän, koska minä sinulle veisaan, ja
minun sieluni, jonkas lunastit. **24** Ja minun kieleni puhuu myös
joka päivä sinun vanhurskaudestas; sentähden hävetkään he ja
häpiään tulkoon, jotka minulle pahaa suovat.

72 Salomon. Jumala, anna tuomios kuninkaalle, ja
vanhurskautes kuninkaan pojalle, **2** Että hän veis sinun kansas
vanhurskauteen, ja auttais sinun raadollistas. **3** Vuoret tuokaan
rauhan kansalle, ja kukulat vanhurskauden. **4** Hänen pitää
raadollisen kansan oikeudessa pitämän, ja köyhäin lapsia
auttaman ja särkemän pilkkaajat. **5** Sinua peljätään, niinkauvan
kuin aurinko ja kuu ovat, lapsista niin lasten lapsiin. **6** Hän
laskee alas niinkuin sade heinän sängelle, niinkuin pisarat, jotka
maan lioittavat. **7** Hänen aikanansa vanhurskas kukoistaa, ja
on suuri rauha siihen asti, ettei kuuta enää olekaan. **8** Hän

hallitsee merestä mereen ja virrasta maailman ääriin. **9** Häntä
pitää korven asuvaiset kumartaman, ja hänen vihollisensa pitää
tomun nuoleman. **10** Kuninkaat meren tyköä ja luodoista pitää
lahjoja kantaman: kuninkaat rikkaasta Arabiasta ja Sebasta pitää
annot tuoman. **11** Kaikki kuninkaat pitää häntä kumartaman, ja
kaikki pakanat pitää häntä palveleman. **12** Sillä hän vapahtaa
huutavaisen köyhän, ja raadollisen, jolla ei ole auttajaa. **13** Hän
on armollinen vaivaiselle ja köyhälle, ja köyhäin sielua hän auttaa.
14 Hän lunastaa heidän sielunsa petoksesta ja väkivallasta, ja
heidän verensä luetaan kalliiksi hänen silmäinsä edessä. **15** Ja
hän elää ja hänelle pitää annettaman kultaa rikkaasta Arabiasta,
ja häntä alati kumartaen rukoiltaman, joka päivä pitää häntä
kiitettämän. **16** Pivo jyviä pitää niin oleman maassa ja vuorten
kukkuloilla, että sen hedelmä pitää häälymän niinkuin Libanon;
ja kaupungin asuvaiset pitää kukoistaman niinkuin ruoho maan
päällä. **17** Hänen nimensä pysyy ijankaikkisesti: niinkauvan kuin
aurinko on, ulottuu hänen nimensä jälkeentulevaisille; ja he
tulevat siunatuksi hänen kauttansa: kaikki pakanat ylistävät häntä.
18 Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, joka yksinänsä
ihmeitä tekee! **19** Ja kiitetty olkoon hänen kunniansa nimi
ijankaikkisesti; ja kaikki maa täytettäköön hänen kunniastansa,
amen! amen! **20** Davidin, Isain pojan, rukoukset loppuvat.

73 Asaphin Psalmi. Totta on Jumala hyvä Israelille, niille, jotka
puhtaat sydämestä ovat. **2** Mutta minä olisin pian jaloillani
horjunut: minun askeleeni olisivat lähes liukastuneet. **3** Sillä minä
närkästyin öykkäreistä, että minä näin jumalattomat menestyvän.
4 Sillä ei he ole missään kuoleman hädässä, vaan heidän
voimansa pysyy vahvana. **5** Ei he ole vastoinkäymisessä niinkuin
muut ihmiset, ja ei heitä vaivata niinkuin muita ihmisiä. **6**

Sentähden on heidän ylpeytensä koria, ja heidän väkivaltansa
kaunistaa heitä. **7** Heidän silmänsä paisuvat lihavuudesta: he
tekevät mitä ainoastansa heille kelpaa. **8** Kaikkia he katsovat
ylön, ja sitte pahasti puhuvat: he puhuvat ja laittavat ylpiästi.
9 Mitä he puhuvat, sen täytyy olla taivaasta puhuttu: mitä
he sanovat, sen täytyy maan päällä kelvata. **10** Sentähden
noudattaa heitä yhteinen kansa, ja kokoontuvat heidän tykönsä
niinkuin vedet, **11** Ja sanovat: mitä Jumalan pitäis heitä kysymän?
mitä pitäis korkeimman heistä lukua pitämän? **12** Katso, ne
ovat jumalattomat: he ovat onnelliset maailmassa ja rikastuvat.
13 Pitäiskö siis sen turhaan oleman, että minun sydämeni
nuhteetoinna elää, ja minä pesen viattomuudessa minun käteni?
14 Ja minä ruoskitaan joka päivä, ja minun rangaistukseni on
joka aamu käsissä? **15** Minä olisin lähes niin sanonut kuin hekin;
mutta katso, niin minä olisin tuominnut kaikki sinun lapses, jotka
ikänänsä olleet ovat. **16** Minä ajattelin sitä tutkia; mutta se oli
minulle ylen raskas, **17** Siihenasti kuin minä menin Jumalan
pyhään, ja ymmärsin heidän loppunsa. **18** Tosin sinä asetit
heitä liukkaalle, ja syöksit heitä pohjaan. **19** Kuinka he niin pian
hukkuvat: he hukkuvat ja saavat kauhian lopun. **20** Niinkuin
uni, koska joku herää, niinpä sinä, Herra teet heidän kuvansa
kaupungissa ylönkatsotuksi. **21** Vaan kuin se karvasteli minun
sydämessäni ja pisti minun munaskuitani, **22** Silloin olin minä
tyhmä ja en mitään tietänyt: minä olin niinkuin nauta sinun
edessäs. **23** Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäs; sillä sinä
pidät minun oikiasta kädestäni. **24** Sinä talutat minua neuvollas,
ja korjaat minua viimein kunnialla. **25** Kuin sinä ainoastansa
minulla olisit, niin en minä ensinkään sitte taivaasta eli maasta
tottelisi. **26** Vaikka vielä minun ruumiini ja sieluni vaipuis, niin

sinä, Jumala, kuitenkin olet aina minun sydämeni uskallus ja
minun osani. **27** Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat:
sinä kadotat kaikki, jotka sinua vastaan huorin tekevät. **28** Mutta
se on minun iloni, että minä itseni Jumalan tykö pidän, ja panen
toivoni Herran, Herran päälle, ilmoittamaan kaikkia sinun töitäs.

74 Asaphin opetus. Jumala, miksis meitä niin ratki pois syökset?
ja olet niin hirmuisesti vihainen sinun laitumes lampaille? **2**
Muista seurakuntaas, jonkas muinen omistit ja sinulle perimiseksi
lunastanut olet, Zionin vuorta, jossas asuit. **3** Tallaa heitä jaloillas,
ja sysää heitä ijäiseen hävitykseen: vihollinen on raiskannut
kaikki pyhässä. **4** Sinun vihollises kiljuvat sinun huoneessas, ja
asettavat epäjumalansa siihen. **5** Kirveet näkyvät välkkyvän
ylhäällä, niinkuin metsässä hakattaisiin, **6** Ja hakkaavat rikki
kaikki hänen kuvainsa kaunistukset, sekä keihäillä että kirveillä.
7 He polttavat sinun pyhäs, ja turmelevat sinun nimes asuinsian
maan päällä. **8** He puhuvat sydämessänsä: raadelkaamme heitä
ynnä; he polttavat kaikki Jumalan huoneet maalla. **9** Emme
näe meidän ihmeitämme, eikä silleen prophetaa ole: ei myös
ketään meidän seassamme ole, joka ymmärtää kuinka kauvan.
10 Jumala, kuinka kauvan vihamies häpäisee ja vihollinen sinun
nimeäs ratki niin pilkkaa? **11** Miksis käännät pois sinun kätes? ja
oikian kätes niin ratki sinun povestas? **12** Mutta Jumala on alusta
minun kuninkaani, joka kaikkinaisen autuuden matkaan saattaa
maan päällä. **13** Sinä hajoitat meren voimallas: sinä murennat
lohikärmeiden päät vesissä. **14** Sinä murensit valaskalain päät,
ja annat ne kansalle ruaksi metsän korvessa. **15** Sinä kuohutat
lähteet ja virrat: sinä kuivaat väkevät kosket. **16** Päivä ja yö
ovat sinun: sinä rakennat valkeuden ja auringon. **17** Sinä sovitit
jokaisen maan rajat: sinä teet suven ja talven. **18** Niin muista

siis, että vihollinen häpäisee Herraa, ja hullu kansa pilkkaa sinun
nimeäs. **19** Älä siis anna pedolle mettises sielua, ja älä niin
ratki unohda sinun köyhäis joukkoa. **20** Muista liittoa; sillä maa
on joka paikassa surkiasti hävitetty, ja huoneet ovat täynnä
vääryyttä. **21** Älä anna köyhän mennä pois häpiällä; sillä köyhät
ja raadolliset kiittävät sinun nimeäs. **22** Nouse, Jumala, ja aja
asias: muista niitä häväistyksiä, jotka sinulle joka päivä hulluilta
tapahtuvat. **23** Älä unohda vihollistes ääntä: sinun vainollistes
meteli tulee aina suuremmaksi.

75 Asaphin Psalmi ja veisu, ettei hän hukkunut,
edelläveisaajalle. Me kiitämme sinua, ja ilmoitamme ihmeitäs,
että sinun nimes on niin läsnä. **2** Sillä ajallansa minä oikein
tuomitsen. **3** Maa vapisee ja kaikki, jotka sen päällä asuvat;
mutta minä vahvistan lujasti hänen patsaansa, (Sela) **4** Minä
sanoin öykkäreille: älkäät niin kerskatko, ja jumalattomille: älkäät
vallan päälle haastako. **5** Älkäät niin pahoin haastako teidän
valtanne päälle: älkäät puhuko niin niskuristi, **6** Niinkuin ei mitään
hätää olisi, eikä idästä eikä lännestä, taikka vuorilta korvessa. **7**
Sillä Jumala on tuomari, joka tämän alentaa ja toisen ylentää. **8**
Sillä Herran kädessä on malja täynnä, väkevällä viinalla täytetty,
ja siitä hän panee sisälle; vaan sen rahkan täytyy kaikkein
jumalattomain maan päällä juoda, ja ryypätä ulos. **9** Mutta minä
ilmoitan ijankaikkisesti, ja veisaan kiitosta Jakobin Jumalalle.
10 Ja minä tahdon särkeä kaiken jumalattomain vallan, että
vanhurskasten valta korotettaisiin.

76 Asaphin Psalmi ja veisu, kanteleilla, edelläveisaajalle.
Jumala on tuttu Juudassa, Israelissa on hänen suuri nimensä. **2**
Salemissa on hänen majansa, ja Zionissa hänen asumisensa.
3 Siellä hän särkee joutsen nuolet, kilvet, miekan ja sodan,

(Sela) **4** Sinä olet kirkkaampi ja väkevämpi kuin ryöstövuoret. **5**
Urhoolliset pitää ryöstettämän ja uneensa nukkuman; ja kaikki
sotamiehet täytyy käsistänsä hermottomaksi tulla. **6** Sinun
rangaistuksestas, Jakobin Jumala, vajoo uneen orhi ja ratas,
7 Sinä olet peljättävä: kuka voi seisoa sinun edessäs, koskas
vihastut? **8** Koskas tuomion annat kuulua taivaasta, niin maa
vapisee ja vaikenee; **9** Koska Jumala nousee tuomitsemaan,
että hän auttais kaikkia raadollisia maan päällä, (Sela) **10** Kuin
ihmiset kiukuitsevat sinua vastaan, niin sinä voitat kunnian,
ja kuin he vielä enemmin kiukuitsevat, niin sinä olet valmis.
11 Luvatkaat ja antakaat Herralle teidän Jumalallenne kaikki,
jotka hänen ympärillänsä olette, viekäät lahjoja peljättävälle, **12**
Joka päämiehiltä ottaa pois rohkeuden, ja on peljättävä maan
kuninkaille.

77 Asaphin Psalmi, Jedutunin edestä, edelläveisaajalle. Minä
huudan äänelläni Jumalaa: Jumalaa minä huudan, ja hän
kuultelee minua. **2** Minun hätä-ajallani etsin minä Herraa: minun
käteni on yöllä ojettu, ja ei lakkaa; sillä ei minun sieluni salli
itseänsä lohduttaa. **3** Minä ajattelen tosin Jumalan päälle,
olen kuitenkin murheissani: minä tutkin, ja henkeni on sittekin
ahdistuksessa, (Sela) **4** Sinä pidät minun silmäni, että he
valvovat: minä olen niin voimatoin, etten minä voi puhua. **5** Minä
ajattelen vanhoja aikoja, entisiä vuosia: **6** Minä muistan yöllä
minun kantelettani: minä puhun sydämelleni, ja minun henkeni
tutkii: **7** Heittäneekö Jumala pois ijankaikkisesti, ja ei yhtään
armoa silleen osoittane? **8** Puuttuneeko hänen laupiutensa
ijankaikkisesti, ja olleeko lupauksella jo loppu suvusta sukuhun?
9 Onko Jumala unohtanut olla armollinen? ja sulkenut laupiutensa
vihan tähden? (Sela) **10** Minä sanoin: se on minun heikkouteni;

mutta Ylimmäisen oikia käsi voi kaikki muuttaa. **11** Sentähden
minä muistan Herran töitä, ja minä ajattelen entisiä ihmeitäs,
12 Ja puhun kaikista sinun töistäs, ja sanon sinun teoistas. **13**
Jumala, sinun ties on pyhä: kussa on niin väkevää Jumalaa kuin
sinä Jumala? **14** Sinä olet se Jumala, joka ihmeitä tekee: sinä
osoitit voimas kansain seassa. **15** Sinä lunastit sinun kansas
käsivarrellas, Jakobin ja Josephin lapset, (Sela) **16** Vedet näkivät
sinun, Jumala, vedet näkivät sinun ja vapisivat, ja syvyydet
pauhasivat, **17** Paksut pilvet kaasivat vettä, pilvet jylisivät ja
nuolet lensivät sekaan. **18** Se jylisi taivaassa, ja sinun leimaukses
välkkyi maan piirin päälle: maa liikkui ja värisi siitä. **19** Sinun
ties oli meressä, ja sinun polkus olivat suurissa vesissä, ja ei
sinun jälkiäs kenkään tuntenut. **20** Sinä veit kansas niinkuin
lammaslauman, Moseksen ja Aaronin kautta.

78 Asaphin opetus. Kuule, kansani, minun lakini: kallistakaat
korvanne minun suuni sanoihin. **2** Minä avaan suuni
sananlaskuun, ja vanhat tapaukset mainitsen, **3** Jotka me kuulleet
olemme ja tiedämme, ja meidän isämme meille jutelleet ovat,
4 Ettemme sitä salaisi heidän lapsiltansa, jälkeentulevaiselta
sukukunnalta, julistain Herran kiitoksia, ja hänen voimaansa
ja ihmeitänsä, jotka hän on tehnyt. **5** Hän sääsi todistuksen
Jakobissa, ja antoi lain Israelissa, jonka hän käski meidän
isäimme opettaa lapsillensa, **6** Että vastatulevaiset oppisivat, ja
lapset, jotka vielä syntyvät: kuin he kasvavat, että hekin myös
ilmoittaisivat lapsillensa; **7** Että he panisivat toivonsa Jumalaan
ja ei unohtaisi Jumalan tekoja, vaan pitäisivät hänen käskynsä,
8 Ja ei olisi niinkuin heidän isänsä, vastahakoinen ja kankia
suku, joka ei vahvistanut sydäntänsä, ja heidän henkensä ei
riippunut uskollisesti Jumalassa; **9** Niinkuin Ephraimin lapset,

sota-aseilla varustetut joutsimiehet, pakenivat sodan ajalla. **10** Ei
he pitäneet Jumalan liittoa, ja ei vaeltaneet hänen laissansa. **11**
Ja he unohtivat hänen tekonsa ja ihmeensä, jotka hän heille
osottanut oli. **12** Heidän isäinsä edessä teki hän ihmeitä, Egyptin
maassa, Zoanin kedolla. **13** Hän halkasi meren ja vei heitä sen
lävitse, ja asetti vedet niinkuin roukkion. **14** Ja hän talutti heitä
yli päivää pilvellä, yli yötä tulen valolla. **15** Hän halkasi kalliot
korvessa, ja juotti heitä vedellä yltäkyllä. **16** Ja hän laski ojat
vuotamaan kalliosta, niin että vedet siitä vuosivat niinkuin virrat.
17 Ja vielä he sittenkin syntiä tekivät häntä vastaan, ja vihoittivat
korkeimman korvessa. **18** He kiusasivat Jumalaa sydämessänsä,
anoen ruokaa sielullensa. **19** He puhuivat Jumalaa vastaan
ja sanoivat: voineeko Jumala valmistaa pöydän korvessa? **20**
Katso, kyllä tosin hän kallioon löi, ja vedet vuosivat, ja ojat
juoksivat; mutta voineeko hän myös leipää antaa, eli kansallensa
lihaa toimittaa? **21** Kuin Herra sen kuuli, vihastui hän: ja tuli
sytytettiin Jakobissa, ja julmuus tuli Israelin päälle, **22** Ettei he
uskoneet Jumalan päälle, ja ei uskaltaneet hänen apuunsa.
23 Ja hän käski pilviä ylhäältä, ja avasi taivaan ovet, **24** Ja
antoi sataa heille mannaa syödäksensä, ja antoi heille taivaan
leipää. **25** He söivät väkeväin leipää: hän lähetti heille kyllä
ruokaa ravinnoksi. **26** Hän antoi itätuulen puhaltaa taivaan alla,
ja väkevyydellänsä kehoitti hän etelätuulen, **27** Ja antoi sataa,
niinkuin tomua, lihaa heille, ja lintuja niinkuin santaa meressä, **28**
Ja salli langeta keskelle heidän leiriänsä, joka paikassa kuin he
asuivat. **29** Niin he söivät ja yltäkyllä ravittiin: ja hän antoi heille
heidän himonsa, **30** Kuin ei he vielä lakanneet himoitsemasta, ja
ruoka oli vielä heidän suussansa, **31** Tuli Jumalan viha heidän
päällensä, ja tappoi jaloimmat heidän seastansa, ja parahimmat

Israelissa hän maahan löi. **32** Mutta vielä sittenkin kaikissa näissä he syntiä tekivät ja ei uskoneet hänen ihmeitänsä. **33** Sentähden lopetti hän heidän päivänsä turhuudessa, ja heidän vuotensa kiiruhtain. **34** Kuin hän heitä tappoi, etsivät he häntä: ja he palasivat ja tulivat varhain Jumalan tykö, **35** Ja muistelivat, että Jumala on heidän turvansa, ja Jumala korkein heidän lunastajansa. **36** Ja he puhuivat hänelle ulkokullaisesti suullansa, ja valehtelivat hänelle kielellänsä. **37** Mutta heidän sydämensä ei ollut oikia hänen puoleensa, ja ei he pitäneet uskollisesti hänen liittoansa. **38** Mutta hän oli armollinen, ja antoi pahat teot anteeksi, ja ei hukuttanut heitä; ja hän käänsi pois usein vihansa, ettei hän laskenut kaikkea vihaansa menemään. **39** Sillä hän muisti heidän lihaksi, tuuleksi, joka menee pois ja ei palaja. **40** Kuinka usein he vihoittivat hänen korvessa ja kehoittivat hänen erämaassa? **41** Ja he kiusasivat taas Jumalaa joka aika, ja laittivat pyhää Israelissa. **42** Ei he muistaneet hänen kättänsä sinä päivänä, jona hän lunasti heitä vihollisista: **43** Niinkuin hän oli merkkinsä Egyptissä tehnyt, ja ihmeensä Zoanin kedolla, **44** Koska hän heidän virtansa vereksi muutti, ettei he ojistansa taitaneet juoda: **45** Koska hän turilaat heidän sekaansa lähetti, jotka heitä söivät, ja sammakot, jotka heitä hukuttivat; **46** Ja antoi heidän tulonsa ruohomadoille, ja heidän työnsä heinäsirkoille; **47** Koska hän rakeilla heidän viinapuunsa löi, ja heidän metsäfikunansa jääkivillä; **48** Koska hän löi heidän karjansa rakeilla, ja heidän laumansa pitkäisen tulella; **49** Hän lähetti heidän päällensä vihansa, närkästyksen, julmuuden ja ahdistuksen, pahain enkelien lähettämisellä; **50** Hän päästi vihansa heidän sekaansa, ja ei päästänyt heidän sielujansa kuolemasta, ja heidän eläimensä rutolla kuoletti; **51** Koska

hän kaikki esikoiset löi Egyptissä, ensimäiset perilliset Hamin
majoissa, **52** Ja antoi kansansa vaeltaa niinkuin lampaat, ja vei
heidät niinkuin lauman korvessa, **53** Ja saatti heitä turvallisesti,
ettei he peljänneet; vaan heidän vihollisensa peitti meri. **54** Ja
hän vei heitä pyhänsä rajoihin, tämän vuoren tykö, jonka hänen
oikia kätensä saanut oli. **55** Ja hän ajoi pois heidän edestänsä
pakanat, ja jakoi heille perimisen arvalla: ja niiden majoissa
antoi hän Israelin sukukunnat asua. **56** Mutta he kiusasivat ja
vihoittivat korkian Jumalan, ja ei pitäneet hänen todistuksiansa.
57 Vaan he palasivat takaperin ja petollisesti luopuivat pois
niinkuin heidän isänsäkin: poikkesivat pois niinkuin hellinnyt
joutsi. **58** Ja he vihoittivat hänen korkeuksillansa ja kehoittivat
häntä epäjumalainsa kuvilla. **59** Ja kuin Jumala sen kuuli, niin
hän närkästyi, ja hylkäsi kovin Israelin, **60** Niin että hän luopui
asuinsiastansa Silossa, siitä majasta, jonka hän ihmisten sekaan
asetti, **61** Ja antoi heidän voimansa vankeuteen, ja heidän
kauneutensa vihollisten käsiin. **62** Ja hän hylkäsi kansansa
miekan alle, ja närkästyi perimistänsä vastaan. **63** Heidän
parhaat nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitseensä ei tulleet
häävirsillä kunnioitetuksi. **64** Heidän pappinsa kaatuivat miekalla;
ja heidän leskensä ei itkeneet, **65** Ja Herra heräsi niinkuin joku
makaavainen, niinkuin joku väkevä luihkaaja viinan juomisesta,
66 Ja löi vihollistansa perävieriin, ja pani ijankaikkisen häpiän
heidän päällensä, **67** Ja heitti Josephin majan pois, ja ei valinnut
Ephraimin sukukuntaa. **68** Vaan hän valitsi Juudan sukukunnan,
Zionin vuoren, jota hän rakasti, **69** Ja rakensi pyhänsä korkialle,
niinkuin ijankaikkisesti pysyväisen maan, **70** Ja valitsi palveliansa
Davidin, ja otti hänen lammashuoneesta. **71** Imettävistä lampaista
haki hän hänen, että hän hänen kanssansa Jakobin kaitsis,

ja Israelin hänen perimisensä. **72** Ja hän kaitsi heitä kaikella
sydämensä vakuudella, ja hallitsi heitä kaikella ahkeruudella.

79 Asaphin Psalmi. Jumala, pakanat ovat perikuntaas
karanneet: he ovat saastuttaneet pyhän temppelis, ja
Jerusalemista kiviraunion tehneet. **2** He antoivat sinun palveliais
ruumiit linnuille taivaan alla ruaksi, ja pyhäis lihan maan
pedoille. **3** He vuodattivat heidän verensä niinkuin veden
Jerusalemin ympärille, ja ei kenkään haudannut. **4** Me olemme
läsnäasuvaisillemme nauruksi tulleet, häväistykseksi ja pilkaksi
niille, jotka meidän ympärillämme ovat. **5** Herra, kuinka kauvan
sinä taukoomata niin vihainen olet? ja annat kiivautes palaa
niinkuin tulen? **6** Vuodata vihas pakanain päälle, jotka ei sinua
tunne, ja niiden valtakuntain päälle, jotka ei sinun nimeäs avuksi
huuda; **7** Sillä he ovat Jakobin syöneet, ja hänen huoneensa
hävittäneet. **8** Älä muistele meidän entisiä pahoja tekojamme:
armahda sinuas nopiasti meidän päällemme; sillä me olemme
sangen viheliäisiksi tulleet. **9** Auta meitä, meidän autuutemme
Jumala, sinun nimes kunnian tähden: pelasta meitä, ja anna
meille synnit anteeksi sinun nimes tähden. **10** Miksis sallit
pakanain sanoa: kussa on nyt heidän Jumalansa? ilmoitettakaan
pakanain seassa, meidän silmäimme edessä, sinun palveliais
veren kosto, joka vuodatettu on! **11** Anna etees tulla vankein
huokaukset: suuren käsivartes kautta, korjaa kuoleman lapset, **12**
Ja kosta meidän läsnäasuvaisillemme seitsemin kerroin heidän
helmaansa heidän pilkkansa, jolla he sinua, Herra, pilkanneet
ovat. **13** Mutta me sinun kansas, ja sinun laitumes lauma,
kiitämme sinua ijankaikkisesti, ja julistamme sinun kiitostas
suvusta sukuun.

80 Asaphin Psalmi, kultasesta kukkaisesta, edelläveisaajalle.
Kuules, Israelin paimen, joka saatat Josephin niinkuin lampaat:
ilmoita sinus, joka istut Kerubimin päällä. **2** Herätä voimas,
sinä joka Ephraimin, Benjaminin ja Manassen edessä olet, ja
tule meidän avuksemme. **3** Jumala, käännä meitä, ja anna
kasvos paistaa, niin me tulemme autetuksi. **4** Herra Jumala
Zebaot, kuinka kauvan sinä vihastut kansas rukouksiin? **5**
Sinä ruokit heitä kyyneleiden leivällä, ja juotat heitä suurella
mitalla, täynnä kyyneleitä, **6** Sinä olet meidät pannut riidaksi
läsnäasuvaisillemme; ja meidän vihollisemme pilkkaavat meitä.
7 Jumala Zebaot, käännä meitä, ja anna kasvos paistaa, niin me
autetuksi tulemme. **8** Sinä toit viinapuun Egyptistä, olet pakanat
karkoittanut ulos, ja sen istuttanut. **9** Sinä perkasit tien hänen
eteensä, ja annoit hänen hyvästi juurtua, niin että se täytti maan.
10 Vuoret ovat sen varjolla peitetyt, ja hänen oksillansa Jumalan
sedripuut. **11** Sinä levitit hänen oksansa hamaan mereen asti,
ja hänen haaransa hamaan virran tykö. **12** Miksis siis särjit
hänen aitansa, että sitä kaikki ohitsekäyvät repivät. **13** Metsäsika
on sen kaivanut ylös, ja metsän pedot sen syövät. **14** Jumala
Zebaot, käännä siis sinuas, katso alas taivaasta ja näe, ja etsi
sitä viinapuuta, **15** Ja pidä se kiintiänä, jonka sinun oikia kätes on
istuttanut, (ihmisen) pojan tähden, jonka sinulles lujasti valinnut
olet. **16** Se on poltettu tulella ja revitty: sinun uhkauksestas he
ovat hukkuneet. **17** Sinun kätes varjelkoon oikian kätes kansan,
ja ihmisen pojan, jonka sinulles lujasti valinnut olet. **18** Niin
emme sinusta luovu: suo meidän elää, niin me sinun nimeäs
avuksi huudamme. **19** Herra Jumala Zebaot, käännä meitä:
anna kasvos paistaa, niin me autetuksi tulemme.

81 Gittitin päällä, edelläveisaajalle, Asaphin (Psalmi.) Veisatkaat
iloisesti Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme: ihastukaat
Jakobin Jumalalle. **2** Ottakaat psalmit ja tuokaat kanteleet,
iloiset harput ja psaltari. **3** Soittakaat pasunilla uudessa kuussa,
meidän lehtimajamme juhlapäivänä. **4** Sillä se on tapa Israelissa,
ja Jakobin Jumalan oikeus. **5** Sen hän pani Josephissa
todistukseksi, koska he Egyptin maalta läksivät, ja oudon
kielen kuulleet olivat. **6** Minä olen heidän olkansa kuormasta
vapahtanut; ja heidän kätensä pääsivät tiiliä tekemästä. **7** Koska
sinä tuskassas minua avukses huusit, niin minä autin sinua: minä
kuulin sinua, koska tuulispää tuli sinun päälles, ja koettelin sinua
riitaveden tykönä, (Sela) **8** Kuule, minun kansani, minä todistan
sinun seassas: Israel, jospa sinä minua kuulisit! **9** Ei pidä sinun
seassas muukalainen jumala oleman, ja ei pidä sinun vierasta
jumalaa kumartaman. **10** Minä olen Herra sinun Jumalas, joka
sinun vein ulos Egyptin maalta: levitä suus, niin minä sen
täytän. **11** Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, ja
Israel ei totellut minua. **12** Niin minä laskin heitä sydämensä
pahuuteen, vaeltamaan neuvonsa jälkeen. **13** Jos minun kansani
kuulis minua, ja Israel minun teissäni kävis, **14** Niin minä pian
heidän vihollisensa painaisin alas, ja käteni kääntäisin heidän
vihollistensa päälle, **15** Ja Herran viholliset hukkaan tulisivat;
mutta heidän aikansa olisi ijankaikkisesti pysyvä, **16** Ja minä
ruokkisin heitä parhailla nisuilla, ja ravitsisin heitä hunajalla
kalliosta.

82 Asaphin Psalmi. Jumala seisoo Jumalan seurakunnassa:
hän on tuomari Jumalain seassa. **2** Kuinka kauvan te väärin
tuomitsette, ja jumalattoman muotoa katsotte? (Sela) **3** Tehkää
oikeus köyhälle ja orvolle, ja auttakaat raadolliset ja vaivaiset

oikeudelle. **4** Pelastakaat ylönkatsottua ja köyhää, ja päästäkäät
häntä jumalattoman kädestä. **5** Mutta ei he tottele eikä lukua
pidä: he käyvät lakkaamata pimeässä: sentähden täytyy kaikki
maan perustukset kaatua. **6** Minä tosin sanoin: te olette jumalat,
ja kaikki Korkeimman lapset; **7** Kuitenkin täytyy teidän kuolla
niinkuin ihmiset, ja niinkuin tyrannit hukkua. **8** Nouse, Jumala, ja
tuomitse maa; sillä kaikki pakanat ovat sinun omas.

83 Asaphin Psalmi ja veisu. Jumala, älä niin ratki vaikene,
ja älä niin ääneti ole: Jumala, älä sitä niin kärsi. **2** Sillä
katso, Sinun vihollises kiukuitsevat, ja jotka sinua vihaavat,
ylentävät päänsä. **3** He pitävät kavaloita juonia sinun kansaas
vastaan, ja pitävät neuvoa sinun salatuitas vastaan, **4** Sanoen:
tulkaat, hävittäkäämme heitä, niin ettei he ensinkään kansa
olisikaan, ettei Israelin nimeä silleen muisteltaisi. **5** Sillä he
ovat sydämessänsä panneet neuvonsa yhteen, ja tehneet liiton
sinua vastaan: **6** Edomilaiset ja Ismaelilaiset majat, Moabilaiset
ja Hagarilaiset, **7** Gebalilaiset, Ammonilaiset ja Amalekilaiset,
Philistealaiset ja Tyron asuvaiset. **8** Assur on myös itsensä
heihin liittänyt, auttamaan Lotin lapsia, (Sela) **9** Tee niille niinkuin
Midianilaisille, niinkuin Siseralle, niinkuin Jabinille Kisonin ojan
tykönä; **10** Jotka mestattiin Endorin tykönä, ja tulivat loaksi maan
päälle. **11** Tee heidän pääruhtinaansa niinkuin Orebin ja Seebin,
ja kaikki heidän ylimmäisensä niinkuin Seban ja Salmunnan, **12**
Jotka sanovat: me omistamme meillemme Jumalan huoneet. **13**
Jumala, tee heitä niinkuin rattaan, niinkuin korren tuulen edessä.
14 Niinkuin kulo metsän polttaa, ja niinkuin liekki mäet sytyttää;
15 Vainoo juuri niin heitä sinun rajuilmallas, ja hämmästytä heitä
tuulispäälläs. **16** Täytä heidän kasvonsa häpiällä, että he sinun
nimeäs, Herra, etsisivät. **17** Hävetköön he ja hämmästyköön

ijankaikkisesti, ja häpiään tulkoon ja hukkukoon. **18** Niin he saavat
tuta, että sinä, jonka ainoan nimi on Herra, olet ylimmäinen
kaikessa maailmassa.

84 Koran lasten Psalmi, Gittitin päällä, edelläveisaajalle. Kuinka
ihanat ovat sinun asuinsijas, Herra Zebaot! **2** Minun sieluni
ikävöitsee ja halajaa Herran esikartanoihin: minun ruumiini ja
sieluni iloitsee elävässä Jumalassa. **3** Sillä lintu on huoneen
löytänyt, ja pääskynen pesänsä, johonka he poikansa laskevat:
sinun alttaris, Herra Zebaot, minun kuninkaani ja minun Jumalani.
4 Autuaat ovat, jotka sinun huoneessas asuvat: he kiittävät sinua
ijankaikkisesti, (Sela) **5** Autuaat ovat ne ihmiset, jotka sinun
pitävät väkenänsä, ja sydämestänsä vaeltavat sinun jälkees, **6**
Jotka käyvät itkun laakson lävitse, ja tekevät siellä kaivoja; ja
opettajat monella siunauksella kaunistetaan. **7** He saavat yhden
voiton toisen jälkeen, että tunnettaisiin oikia Jumala Zionissa. **8**
Herra Jumala Zebaot, kuule minun rukoukseni: ota, Jakobin
Jumala, tätä korviis, (Sela) **9** Katsele siis, Jumala, meidän
kilpemme, katso sinun voideltus kasvoja. **10** Sillä yksi päivä
esikartanoissas on parempi kuin tuhannen muualla: ennen minä
olisin ovenvartia Jumalani huoneessa, kuin asuisin jumalattomain
majoissa. **11** Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi: Herra antaa
armon ja kunnian: ei hän anna hurskailta mitään hyvää puuttua.
12 Herra Zebaot, autuas on se ihminen, joka sinuun uskaltaa.

85 Koran lasten Psalmi, edelläveisaajalle. Herra, sinä kuin
(muinen) olit armollinen sinun maakunnalles, ja Jakobin vangit
lunastit, **2** Sinä anteeksi annoit kansas pahat teot, ja kaikki
heidän syntinsä peitit, (Sela) **3** Sinä lepytit kaiken vihas, ja
käänsit sinuas vihas julmuudesta. **4** Käännä meitä, meidän
autuutemme Jumala, ja pane pois vihas meistä. **5** Tahdotkos siis

ijankaikkisesti olla vihainen meidän päällemme? eli vihas pitää
sukukunnasta sukukuntaan? **6** Etkös käänny, ja meitä virvoita,
että kansas sinussa iloitsis? **7** Herra, osoita meille armos, ja
sinun autuutes anna meille. **8** Jospa minä kuulisin, mitä Herra
Jumala puhuu, että hän rauhan lupasi kansallensa ja pyhillensä,
ettei he hulluuteen joutuisi. **9** Kuitenkin on hänen apunsa
niiden tykönä, jotka häntä pelkäävät, että meidän maallamme
kunnia asuis; **10** Että laupius ja totuus keskenänsä kohtaisivat:
vanhurskaus ja rauha toinen toisellensa suuta antaisivat; **11** Että
totuus maasta vesois, ja vanhurskaus taivaasta katsois; **12** Että
myös meille Herra hyvin tekis, ja meidän maamme hedemänsä
antais; **13** Että vanhurskaus sittenkin hänen edessänsä pysyis ja
menestyis.

86 Davidin rukous. Kallista, Herra, korvas ja kuule minua; sillä
minä olen raadollinen ja köyhä. **2** Kätke minun sieluni; sillä
minä olen pyhä. Auta minua, minun Jumalani, palveliaas, joka
sinuun luotan. **3** Herra, ole minulle armollinen; sillä minä huudan
ylipäivää sinua. **4** Ilahuta palvelias sielu; sillä sinun tykös, Herra,
minä ylennän sieluni. **5** Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja armollinen,
sangen laupias kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat. **6** Ota
korviis, Herra, minun rukoukseni, ja ota vaari minun rukoukseni
äänestä. **7** Tuskassani minä sinua rukoilen, ettäs minun kuulisit.
8 Herra! ei ole yksikään jumalista sinun kaltaises, ja ei ole
kenkään, joka niin tehdä taitaa kuin sinä. **9** Kaikki pakanat, jotka
tehnyt olet, pitää tuleman ja kumartaman sinua, Herra, ja sinun
nimeäs kunnioittaman, **10** Ettäs niin suuri olet, ja teet ihmeitä; ja
sinä olet yksinäs Jumala. **11** Osoita minulle, Herra, sinun ties,
vaeltaakseni sinun totuudessas: kiinnitä minun sydämeni siihen
yhteen, että minä sinun nimeäs pelkäisin. **12** Minä kiitän sinua,

Herra minun Jumalani, kaikesta sydämestäni, ja kunnioitan sinun
nimeäs ijankaikkisesti. **13** Sillä sinun hyvyytes on suuri minussa,
ja sinä olet pelastanut sieluni syvimmästä helvetistä. **(Sheol h7585)**
14 Jumala! ylpiät karkaavat minua vastaan, ja julmain joukot
väijyvät minun sieluani, ja ei pidä sinua silmäinsä edessä. **15**
Mutta sinä, Herra Jumala, olet armollinen ja laupias, kärsiväinen
ja sangen hyvä ja vakaa. **16** Käännä itses minuun päin, ole
minulle armollinen; vahvista palveliaas sinun voimallas, ja auta
piikas poikaa. **17** Tee merkki minun kanssani, että minulle hyvin
kävis, ja he sen näkisivät, jotka minua vihaavat, ja häpeäisivät,
että sinä Herra autat ja lohdutat minua.

87 Psalmi, Koran lasten veisu. Hän on vahvasti perustettu
pyhäin vuorten päälle. **2** Herra rakastaa Zionin portteja enempi
kuin kaikkia Jakobin asuinsioja. **3** Korkiat ja kunnialliset asiat
sinussa saarnataan, sinä Jumalan kaupunki, (Sela) **4** Minä
annan saarnata Rahabin ja Babelin edessä, että he minun
tuntevat: katso, Philistealaiset, Tyrolaiset ja Etiopialaiset syntyvät
siellä. **5** Zionille pitää sanottaman, että kaikkinaiset kansat siellä
syntyvät, ja että Korkein sitä rakentaa. **6** Herra antaa saarnata
kirjoituksessa kaikkinaisilla kielillä, että myös muutamat heistä
siellä syntyvät, (Sela) **7** Ja veisaajat niinkuin tanssissa, kaikki
minun lähteeni sinussa.

88 Psalmi, Koran lasten veisu, edelläveisaajalle, raadollisten
heikkoudesta, Hemanin Esrahilaisen oppi. Herra, minun autuuteni
Jumala, minä huudan päivällä ja yöllä sinun edessäs, **2** Anna
minun rukoukseni etees tulla: kallista korvas huutoni puoleen.
3 Sillä minun sieluni on surkeutta täynnä, ja minun elämäni
on juuri liki helvettiä. **(Sheol h7585)** **4** Minä olen arvattu niiden
kaltaiseksi, jotka hautaan menevät: minä olen niinkuin se mies,

jolla ei yhtään apua ole. **5** Minä makaan hyljättynä kuolleiden
seassa, niinkuin haavoitetut, jotka haudassa makaavat, joita et
sinä enää muista, ja jotka kädestäs eroitetut ovat. **6** Sinä olet
painanut minun alimmaiseen kaivoon, pimeyteen ja syvyyteen. **7**
Sinun hirmuisuutes ahdistaa minua, ja pakottaa minua sinun
aalloillas, (Sela) **8** Sinä eroitat kauvas ystäväni minusta: sinä
olet minun tehnyt heille kauhistukseksi: minä makaan vangittuna,
etten minä voi päästä ulos. **9** Minun kasvoni ovat surkiat
raadollisuuden tähden: Herra, minä avukseni huudan sinua joka
päivä: minä hajoitan käteni sinun puolees. **10** Teetkös siis ihmeitä
kuolleiden seassa? eli nousevatko kuolleet sinua kiittämään?
(Sela) **11** Luetellaanko haudoissa sinun hyvyyttäs? ja totuuttas
kadotuksessa? **12** Tunnetaanko sinun ihmees pimiässä? eli
vanhurskautes siinä maassa, jossa kaikki unohdetaan? **13** Mutta
minä huudan sinua, Herra, ja minun rukoukseni tulee varhain
sinun etees. **14** Miksis, Herra, heität pois sieluni, ja peität kasvos
minulta? **15** Minä olen raadollinen ja väetöin, että minä niin
hylätty olen: minä kärsin sinun hirmuisuuttas, että minä lähes
epäilen. **16** Sinun vihas tulee minun päälleni: sinun pelkos
likistää minua. **17** Ne saartavat minua joka päivä niinkuin vesi,
ja ynnä minua piirittävät. **18** Sinä teet, että minun ystäväni ja
lähimmäiseni erkanevat kauvas minusta, ja minun tuttavilleni
olen minä pimeydessä.

89 Etanin sen Esrahilaisen opetus. Minä veisaan Herran armoja
ijankaikkisesti, ja ilmoitan sinun totuuttas suullani suvusta sukuun,
2 Ja sanon: ijankaikkinen armo käy ylös: sinä pidät uskollisesti
totuutes taivaissa. **3** Minä olen liiton tehnyt valittuini kanssa: minä
olen vannonut Davidille palvelialleni: **4** Hamaan ijankaikkisuuteen
vahvistan minä sinun siemenes, ja rakennan sinun istuimes

suvusta sukuun, (Sela) **5** Ja taivaat pitää ylistämän, Herra, sinun
ihmeitäs, niin myös totuuttas pyhäin seurakunnassa. **6** Sillä kuka
taidetaan pilvissä verrattaa Herraan? ja kuka on Herran kaltainen
jumalain lasten seassa? **7** Jumala on sangen väkevä pyhäinsä
kokouksissa, ja ihmeellinen kaikkein seassa, jotka ovat hänen
ympärillänsä. **8** Herra Jumala Zebaot, kuka on niinkuin sinä,
väkevä Jumala? ja sinun totuutes on sinun ympärilläs. **9** Sinä
vallitset pauhaavaisen meren: sinä hillitset paisuvaiset aallot. **10**
Sinä lyöt Rahabin kuoliaaksi: sinä hajoitat vihollises urhoollisella
käsivarrellas. **11** Taivaat ovat sinun, maa myös on sinun: sinä
olet perustanut maan piirin, ja mitä siinä on. **12** Pohjan ja etelän
olet sinä luonut: Tabor ja Hermon kiittävät sinun nimeäs. **13**
Sinulla on voimallinen käsivarsi: väkevä on sinun kätes, ja
korkia on oikia kätes. **14** Vanhurskaus ja tuomio on istuimes
vahvistus: armo ja totuus ovat sinun kasvois edessä. **15** Autuas
on se kansa, joka ihastua taitaa: Herra, heidän pitää vaeltaman
sinun kasvois valkeudessa. **16** Heidän pitää iloitseman joka
päivä sinun nimestäs, ja sinun vanhurskaudessas kunnialliset
oleman. **17** Sillä sinä olet heidän väkevyytensä kerskaus, ja
sinun armos kautta nostat sinä ylös meidän sarvemme. **18**
Sillä Herra on meidän kilpemme, ja pyhä Israelissa on meidän
kuninkaamme. **19** Silloin sinä puhuit näyissä pyhilles ja sanoit:
minä olen sankarin herättänyt auttamaan: minä olen korottanut
valitun kansasta. **20** Minä olen löytänyt palveliani Davidin: minä
olen hänen voidellut pyhällä öljylläni. **21** Minun käteni tukee
häntä, ja minun käsivarteni vahvistaa häntä. **22** Ei pidä viholliset
häntä voittaman, ja väärät ei pidä häntä sulloman. **23** Vaan
minä lyön hänen vihollisensa hänen edestänsä; ja niitä, jotka
häntä vihaavat, tahdon minä vaivata. **24** Mutta minun totuuteni ja

armoni pitää hänen tykönänsä oleman, ja hänen sarvensa pitää
minun nimeeni nostettaman ylös. **25** Minä asetan hänen kätensä
mereen, ja hänen oikian kätensä virtoihin. **26** Näin hänen pitää
minun kutsuman: sinä olet minun Isäni, Jumalani ja turvani, joka
minua auttaa. **27** Ja minä asetan hänen esikoiseksi, kaikkein
korkeimmaksi kuningasten seassa maan päällä. **28** Minä pidän
hänelle armoni tähteellä ijankaikkisesti, ja minun liittoni pitää
hänelle vahva oleman. **29** Minä annan hänelle ijankaikkisen
siemenen, ja vahvistan hänen istuimensa niinkauvan kuin taivaat
pysyvät. **30** Mutta jos hänen lapsensa minun lakini hylkäävät, ja ei
vaella minun oikeudessani, **31** Jos he minun säätyni turmelevat,
ja ei minun käskyjäni pidä; **32** Niin minä heidän syntinsä vitsalla
rankaisen, ja heidän pahat tekonsa haavoilla. **33** Mutta armoani
en minä hänestä käännä pois, enkä salli totuuteni vilpistellä.
34 En minä riko liittoani, ja mitä minun suustani käynyt on, en
minä muuta. **35** Minä olen vihdoin vannonut pyhyyteni kautta:
en minä Davidille valehtele. **36** Hänen siemenensä on oleva
ijankaikkisesti, ja hänen istuimensa minun edessäni niinkuin
aurinko. **37** Ja niinkuin kuu, vahvistetaan se ijankaikkisesti, ja
on vahvana niinkuin todistus pilvissä, (Sela) **38** Vaan nyt sinä
syökset ja heität pois, ja vihastut voidellulles. **39** Sinä särjet
palvelias liiton, ja tallaat hänen kruununsa maahan. **40** Sinä rikot
hänen muurinsa, ja annat hänen linnansa särjettää. **41** Häntä
raatelevat kaikki ohitsekäyväiset: hän on tullut läsnäolevaisillensa
nauruksi. **42** Sinä korotat hänen vihollistensa oikian käden, ja
ilahutat kaikki hänen vainollisensa. **43** Hänen miekkansa voiman
olet sinä myös ottanut pois, ja et salli hänen voittaa sodassa,
44 Sinä hävitit hänen puhtautensa, ja annoit hänen istuimensa
kaatua maahan. **45** Sinä lyhennät hänen nuoruutensa ajat,

ja peität hänen häpiällä, (Sela) **46** Herra, kuinka kauvan sinä
sinus niin salaat? ja annat hirmuisuutes palaa niinkuin tulen? **47**
Muista, kuinka lyhyt minun elämäni on: miksis tahdoit kaikki
ihmiset hukkaan luoda? **48** Kuka elää, ja ei näe kuolemaa? kuka
sielunsa tuonelan käsistä pelastaa? (Sela) **(Sheol h7585)** **49** Herra,
kussa ovat sinun entiset armos, jotkas Davidille vannonut olet
totuudessas? **50** Muista, Herra, palveliais pilkkaa, jonka minä
kannan helmassani, kaikista niin monista kansoista, **51** Joilla,
Herra, vihollises pilkkaavat, joilla he pilkkaavat voideltus askelia.
52 Kiitetty olkoon Herra ijankaikkisesti, amen! ja amen!

90 Moseksen Jumalan miehen rukous. Herra, sinä olet meidän
turvamme, suvusta sukuun. **2** Ennenkuin vuoret olivat, eli maa ja
maailma luotiin, olet sinä Jumala ijankaikkisesta ijankaikkiseen,
3 Sinä, joka annat ihmiset kuolla, ja sanot: tulkaat jälleen, te
ihmisten lapset. **4** Sillä tuhat ajastaikaa ovat sinun edessäs
niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin vartio yöllä.
5 Sinä vuodatat heitä niinkuin kosken, ja he ovat niinkuin
uni, niinkuin ruoho aamulla, joka kohta lakastuu, **6** Joka
aamulla kukoistaa ja nopiasti kuivuu, ja ehtoona leikataan ja
kuivettuu. **7** Sen tekee sinun vihas, että me niin hukumme,
ja sinun hirmuisuutes, että me niin äkisti täältä temmataan.
8 Sillä meidän pahat tekomme sinä asetat etees, meidän
tuntemattomat syntimme valkeuteen sinun kasvois eteen. **9**
Sentähden kuluvat kaikki meidän päivämme sinun vihastas:
meidän vuotemme loppuvat pikemmin kuin juttu. **10** Meidän
elinaikamme on seitsemänkymmentä vuotta, taikka enintään
kahdeksankymmentä vuotta: ja kuin se paras on ollut, niin
on se tuska ja työ ollut: sillä se leikataan pois. niinkuin me
lentäisimme pois. **11** Mutta kuka uskoo sinun niin raskaasti

vihastuvan? ja kuka pelkää senkaltaista hirmuisuuttas? **12** Opeta meitä ajattelemaan, että meidän pitää kuoleman, että me ymmärtäväisiksi tulisimme. **13** Herra! käännä siis itses taas meidän puoleemme, ja ole palvelioilles armollinen. **14** Täytä meitä pian armoillas, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkena meidän elinaikanamme. **15** Ilahuta nyt meitä jälleen, että meitä niin kauvan vaivannut olet, että me niin kauvan onnettomuutta kärsineet olemme. **16** Osoita palvelialles sinun tekos, ja kunnias heidän lapsillensa. **17** Ja, Herra meidän Jumalamme olkoon meille leppyinen, ja vahvistakoon meidän kättemme teot meissä: jaa, meidän kättemme teot hän vahvistakoon!

91 Joka Korkeimman varjeluksessa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa oleskelee, **2** Hän sanoo Herralle: minun toivoni ja linnani, minun Jumalani, johon minä uskallan. **3** Sillä hän pelastaa sinun väijyjän paulasta, ja vahingollisesta ruttotaudista. **4** Hän sulillansa sinua varjoo, ja sinun turvas on hänen siipeinsä alla: hänen totuutensa on keihäs ja kilpi; **5** Ettes pelkäisi yön kauhistusta, ja nuolia, jotka päivällä lentävät, **6** Sitä ruttoa, joka pimeässä liikkuu, ja sairautta, joka puolipäivänä turmelee. **7** Vaikka tuhannen lankeisi sivullas, ja kymmenentuhatta sinun oikiallas, niin ei se sinuun satu. **8** Ja tosin sinun pitää silmilläs näkemän ja katsoman, kuinka jumalattomille kostetaan. **9** Sillä Herra on sinun toivos, ja Ylimmäinen on sinun turvas. **10** Ei sinua pidä mikään paha kohtaaman, ja ei yhtään vaivaa pidä sinun majaas lähestymän. **11** Sillä hän on antanut käskyn enkeleillensä sinusta, että he kätkevät sinua kaikissa teissäs, **12** Että he kantavat sinua käsissä, ettes jalkaas kiveen loukkaisi. **13** Sinä käyt jalopeuran ja kyykäärmeen päällä, ja tallaat nuoren jalopeuran ja lohikäärmeen. **14** Että hän minua halasi, niin

minä hänen päästän: hän tuntee minun nimeni, sentähden minä
varjelen häntä. **15** Hän avuksihuutaa minua, sentähden minä
kuulen häntä; hänen tykönänsä olen minä tuskassa; siitä minä
hänen tempaan pois ja saatan hänen kunniaan. **16** Minä ravitsen
hänen pitkällä ijällä, ja osoitan hänelle autuuteni.

92 Psalmi sabbatina veisattava. Hyvä on Herraa kiittää, ja
veisata kiitosta sinun nimelles, sinä kaikkein Ylimmäinen. **2**
Aamulla julistaa armoas, ja ehtoolla totuuttas, **3** Kymmenkielisellä
ja psaltarilla, soittain kanteleilla. **4** Sillä sinä ilahutit minua, Herra,
sinun teoissas: ja minä iloiten kerskaan kättes töitä. **5** Herra,
kuinka sinun tekos ovat niin suuret? Sinun ajatukses ovat ylen
syvät. **6** Hullu ei usko sitä, ja tomppeli ei ymmärrä niitä. **7**
Jumalattomat viheriöitsevät niinkuin ruoho, ja pahointekiät kaikki
kukoistavat, siihenasti kuin he hukkuvat ijankaikkisesti. **8** Mutta
sinä, Herra, olet korkein, ja pysyt ijankaikkisesti. **9** Sillä katso,
sinun vihollises, Herra, katso, sinun vihollises pitää katooman,
ja kaikki pahantekiät pitää hajoitettaman. **10** Mutta minun
sarveni tulee korotetuksi niinkuin yksisarvisen, ja minä voidellaan
tuoreella öljyllä, **11** Ja minun silmäni näkevät viholliseni, ja minun
korvani kuulevat pahoja, jotka heitänsä asettavat minua vastaan.
12 Vanhurskaan pitää viheriöitsemän niinkuin palmupuu, ja
kasvaman niinkuin sedripuu Libanonissa. **13** Jotka ovat istutetut
Herran huoneessa, pitää viheriöitsemän meidän Jumalamme
kartanoissa. **14** Heidän pitää vesoman vielä vanhuudessansa,
hedelmälliset ja vihannat oleman, **15** Ja julistaman, että Herra
on niin hurskas, minun turvani, ja ei ole hänessä vääryyttä.

93 Herra on kuningas: hän on pukenut yllensä suuren kunnian:
Herra on pukenut ja vyöttänyt itsensä väkevyydellä, ja on
vahvistanut maan piirin, ettei sen pidä liikkuman. **2** Siitä

ajasta pysyy sinun istuimes vahvana: sinä olet ijankaikkinen. **3**
Herra, vesikosket paisuvat, vesikosket paisuttavat pauhinansa,
vesikosket paisuttavat aaltonsa. **4** Aallot meressä ovat suuret
ja pauhaavat hirmuisesti; mutta Herra on vielä väkevämpi
korkeudessa. **5** Sinun todistukses ovat aivan lujat: pyhyys on
sinun huonees kaunistus, Herra, ijankaikkisesti.

94 Herra Jumala, jonka kostot ovat, Jumala, jonka kostot ovat,
selkiästi itses näytä. **2** Korota sinuas, maailman tuomari: maksa
ylpeille, mitä he ansainneet ovat. **3** Herra, kuinka kauvan pitää
jumalattomain, kuinka kauvan pitää jumalattomain riemuitseman?
4 Tiuskuman ja puhuman niin ylpiästi, ja kaikki pahantekiät niin
kerskaaman? **5** Herra, he polkevat alas sinun kansas, ja sinun
perimistäs he vaivaavat. **6** Lesket ja muukalaiset he tappavat, ja
orvot he kuolettavat, **7** Ja sanovat: ei Herra sitä näe, ja Jakobin
Jumala ei sitä tottele. **8** Ymmärtäkäät siis, te hullut kansan
seassa! ja, te tyhmät, koska te taitaviksi tulette? **9** Joka korvan
on istuttanut, eikö hän kuule? eli joka silmän loi, eikö hän näe?
10 Joka pakanoita kurittaa, eikö hän rankaise, joka ihmisille
opettaa tiedon? **11** Mutta Herra tietää ihmisten ajatukset, että ne
turhat ovat. **12** Autuas on se, jota sinä, Herra, kuritat, ja opetat
sinun laistas, **13** Että hänellä kärsivällisyys olis, koska vastoin
käy, siihenasti kuin jumalattomalle hauta valmistetaan. **14** Sillä ei
Herra heitä kansaansa pois, eli hylkää perimistänsä. **15** Sillä
oikeuden pitää sittekin oikeuden oleman, ja kaikki hurskaat
sydämet sitä seuraavat. **16** Kuka seisoo minun kanssani pahoja
vastaan? kuka astuu minun tyköni pahointekiöitä vastaan?
17 Ellei Herra minua auttaisi, niin minun sieluni makais lähes
hiljaisuudessa. **18** Minä sanoin: minun jalkani on horjunut, vaan
sinun armos, Herra, minun tukesi. **19** Minulla oli paljo surua

sydämessäni; mutta sinun lohdutukses ilahutti minun sieluni.
20 Etpäs mielisty koskaan tosin vahingolliseen istuimeen, joka
lain häijysti opettaa. **21** He kokoovat joukkonsa vanhurskaan
sielua vastaan, ja tuomitsevat viattoman veren kadotukseen,
22 Mutta Herra on minun varjelukseni: minun Jumalani on
minun uskallukseni turva, **23** Ja hän kostaa heidän vääryytensä,
ja hukuttaa heitä heidän pahuutensa tähden: Herra, meidän
Jumalamme, hukuttaa heitä.

95 Tulkaat, veisatkaamme kiitosta Herralle, ja iloitkaamme
meidän autuutemme turvalle! **2** Tulkaamme hänen kasvoinsa
eteen kiitoksella, ja riemuitkaamme hänelle lauluilla! **3** Sillä
Herra on suuri Jumala, ja suuri kuningas kaikkein jumalain ylitse.
4 Sillä hänen kädessänsä on kaikki, mitä maa kantaa, ja vuorten
kukkulat ovat myös hänen. **5** Sillä hänen on meri, ja hän on sen
tehnyt, ja hänen kätensä ovat kuivan valmistaneet. **6** Tulkaat,
kumartakaamme ja polvillemme langetkaamme, ja maahan
laskeukaamme Herran meidän Luojamme eteen! **7** Sillä hän on
meidän Jumalamme ja me hänen elatuskansansa, ja hänen
kättensä lauma. Tänäpänä, jos kuulette hänen äänensä, **8** Niin
älkäät paaduttako sydämiänne, niinkuin Meribassa tapahtui,
niinkuin kiusauksen päivänä korvessa, **9** Kussa isänne minua
kiusasivat, koettelivat minua, ja näkivät myös minun tekoni; **10**
Että minä neljäkymmentä ajastaikaa suutuin tähän kansaan, ja
sanoin: se on senkaltainen kansa, jonka sydämet aina eksyä
tahtovat, ja jotka minun tietäni ei tahtoneet oppia; **11** Joille minä
vihoissani vannoin: ettei heidän pidä minun lepooni tuleman.

96 Veisatkaat Herralle uusi veisu: veisatkaat Herralle, kaikki
maa! **2** Veisatkaat Herralle, ja kiittäkäät hänen nimeänsä:
julistakaat päivä päivältä hänen autuuttansa. **3** Luetelkaat

pakanain seassa hänen kunniaansa, kaikkein kansain seassa
hänen ihmeitänsä! **4** Sillä Herra on suuri ja sangen kiitettävä,
ihmeellinen kaikkein jumalain seassa. **5** Sillä kaikki kansain
jumalat ovat epäjumalat; mutta Herra on taivaat tehnyt. **6**
Kunnia ja kaunistus ovat hänen edessänsä, väkevyys ja kauneus
hänen pyhässänsä. **7** Kansain sukukunnat, tuokaat Herralle,
tuokaat Herralle kunnia ja voima! **8** Tuokaat Herralle hänen
nimensä kunnia: tuokaat lahjoja ja tulkaat hänen esihuoneisiinsa!
9 Kumartakaat Herraa pyhässä kaunistuksessa: peljätkään
häntä kaikki maailma! **10** Sanokaat pakanain seassa: Herra
on kuningas, joka maan piirin on vahvistanut, ettei se liiku, ja
tuomitsee kansan oikeudella. **11** Taivaat riemuitkaan, ja maa
iloitkaan: meri pauhatkaan ja mitä siinä on. **12** Kedot olkaan iloiset,
ja kaikki mitkä hänessä ovat, ja kaikki puut ihastukaan metsissä,
13 Herran edessä; sillä hän tulee, hän tulee tuomitsemaan
maata. Hän tuomitsee maan piirin vanhurskaudessa ja kansat
totuudessansa.

97 Herra on kuningas, siitä maa iloitkaan: olkoon saaret
riemuiset, niin monta kuin heitä on. **2** Pilvet ja pimeys ovat hänen
ympärillänsä: vanhurskaus ja tuomio ovat hänen istuimensa
vahvistus. **3** Tuli käy hänen edellänsä ja polttaa ympärillä
hänen vihollisensa. **4** Hänen leimauksensa välkkyvät maan piirin
päällä: maa näkee sen ja vapisee. **5** Vuoret sulavat niinkuin
vedenvaha Herran edessä, koko maailman Herran edessä.
6 Taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat
näkevät hänen kunniansa. **7** Hävetkäät kaikki, jotka kuvia
palvelevat, ja kerskaavat epäjumalista: kumartakaat häntä kaikki
enkelit. **8** Zion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret ovat
riemuissansa, Herra, sinun hallituksestas. **9** Sillä sinä, Herra,

olet Korkein kaikissa maakunnissa: sinä olet sangen suuresti
korotettu kaikkein jumalain ylitse. **10** Te kuin Herraa rakastatte,
vihatkaat pahaa! hän kätkee pyhäinsä sielut: jumalattomain
käsistä hän heitä pelastaa. **11** Vanhurskaalle koittaa valkeus,
ja ilo hurskaille sydämille, **12** Vanhurskaat iloitkaat Herrassa,
kiittäkäät hänen pyhyytensä muistoksi.

98 Psalmi. Veisatkaat Herralle uusi veisu; sillä hän tekee ihmeitä.
Hän saa voiton oikialla kädellänsä ja pyhällä käsivarrellansa.
2 Herra antaa tiettäväksi tehdä autuutensa: kansain edessä
hän ilmoittaa vanhurskautensa. **3** Hän muistaa armonsa ja
totuutensa Israelin huoneelle: kaikki maailman ääret näkevät
meidän Jumalamme autuuden. **4** Riemuitkaat Herralle kaikki
maa: veisatkaat, ylistäkäät ja kiittäkäät. **5** Kiittäkäät Herraa
kanteleella, kanteleella ja psalmilla, **6** Vaskitorvilla ja basunilla:
riemuitkaat Herran, kuninkaan, edessä. **7** Meri pauhatkaan ja
kaikki, mitä hänessä on, maan piiri ja jotka asuvat sen päällä. **8**
Kosket pauhatkaan ilosta, ja kaikki vuoret olkaan iloiset, **9** Herran
edessä; sillä hän tulee maata tuomitsemaan: hän tuomitsee
maan piirin vanhurskaudella ja kansat oikeudella.

99 Herra on Kuningas, kansat kiukuitsevat: hän istuu Kerubimin
päällä, sentähden liikkuu maailma. **2** Suuri on Herra Zionissa, ja
korkein kaikkein kansain ylitse. **3** Kiittäkään he sinun suurta
ja ihmeellistä nimeäs, joka pyhä on. **4** Ja Kuninkaan voima
rakastaa oikeutta: sinä toimitat oikeuden, sinä saatat tuomion
ja vanhurskauden Jakobissa. **5** Korottakaat Herraa meidän
Jumalaamme, ja kumartakaat hänen astinlautansa juuressa,
sillä hän on pyhä. **6** Moses ja Aaron hänen pappeinsa seassa,
ja Samuel niiden seassa, jotka hänen nimeänsä avuksensa
huutavat: he avuksensa huutavat Herraa, ja hän kuulee heidän

rukouksensa. 7 Hän puhui heille pilven patsaasta: he pitivät
hänen todistuksensa ja säätynsä, jonka hän heille antoi. 8
Herra, sinä olet Jumalamme, sinä kuulit heidän rukouksensa:
sinä, Jumala, annoit heille anteeksi, ja laitit heidän työnsä. 9
Korottakaat Herraa meidän Jumalaamme, ja kumartakaat hänen
pyhällä vuorellansa; sillä Herra meidän Jumalamme on pyhä.

100 Kiitos-Psalmi. Riemuitkaat Herralle, kaikki maa! 2
Palvelkaat Herraa ilolla: tulkaat hänen kasvoinsa eteen riemulla!
3 Tietäkäät, että Herra on Jumala: hänpä meidän teki, ja emme
itse meitämme, kansaksensa ja laitumensa lampaiksi. 4 Menkäät
hänen porttiinsa kiitoksella, hänen esihuoneisiinsa veisulla:
kiittäkäät häntä ja ylistäkäät hänen nimeänsä! 5 Sillä Herra
on hyvä, ja hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti, ja hänen
totuutensa sukukunnasta sukukuntaan.

101 Davidin Psalmi. Minä veisaan armosta ja oikeudesta:
sinulle, Herra, minä veisaan. 2 Minä tahdon vaarin ottaa oikiasta
tiestä, koskas minun tyköni tulet: minä tahdon vaeltaa sydämeni
vakuudessa minun huoneessani. 3 En minä ota pahaa asiaa
eteeni: minä vihaan väärintekiöitä, ja en salli heitä olla tykönäni.
4 Nurja sydän olkoon minusta pois: en minä kärsi pahaa. 5 Joka
lähimmäistänsä salaa panettelee, sen minä hukutan: en minä
kärsi ylpeitä ja röyhkeitä. 6 Minun silmäni katsovat uskollisia
maan päällä, että he asuisivat minun tykönäni: joka vaeltaa
oikialla tiellä, se pitää oleman minun palveliani. 7 Petollisia
ihmisiä en minä pidä huoneessani: ei valehteliat menesty minun
tykönäni. 8 Varhain minä hukutan kaikki jumalattomat maasta,
hävittääkseni kaikkia pahantekiöitä Herran kaupungista.

102 Raadollisen rukous, kuin hän murheissansa on, ja
valituksensa Herran eteen vuodattaa. Herra, kuule minun

rukoukseni, ja anna minun huutoni tykös tulla! **2** Älä kasvojas
minulta peitä hädässä: kallista korvas minun puoleeni; koska
minä sinua rukoilen, niin kuule pian minun rukoukseni. **3** Sillä
minun päiväni ovat kuluneet niinkuin savu, ja minun luuni ovat
poltetut niinkuin kekäle. **4** Minun sydämeni on lyöty ja kuivettunut
niinkuin heinä, niin että minä myös unohdan leipäni syödä. **5**
Minun luuni tarttuvat lihaani huokauksestani. **6** Minä olen niinkuin
ruovonpäristäjä korvessa: minä olen niinkuin hyypiä hävitetyissä
kaupungeissa. **7** Minä valvon, ja olen niinkuin yksinäinen lintu
katon päällä. **8** Joka päivä häpäisevät viholliseni minua, ja jotka
minua syljeskelevät, vannovat minun kauttani. **9** Sillä minä
syön tuhkaa niinkuin leipää, ja sekoitan juomani itkulla, **10**
Sinun uhkaukses ja vihas tähden, ettäs minun nostanut olet ja
paiskannut maahan. **11** Minun päiväni ovat kuluneet niinkuin
varjo, ja minä kuivetun niinkuin ruoho. **12** Mutta sinä, Herra, pysyt
ijankaikkisesti, ja sinun muistos sukukunnasta sukukuntaan. **13**
Nouse siis ja armahda Zionia; sillä aika on häntä armahtaa, ja
aika on tullut. **14** Sillä sinun palvelias halajavat sitä rakentaa, ja
näkisivät mielellänsä, että hänen kivensä ja kalkkinsa valmiit
olisivat, **15** Että pakanat Herran nimeä pelkäisivät, ja kaikki
kuninkaat maan päällä sinun kunniaas. **16** Kuin Herra rakentaa
Zionin, niin hän nähdään kunniassansa. **17** Hän kääntää itsensä
hyljättyjen rukouksen puoleen, ja ei katso heidän rukoustansa
ylön. **18** Se pitää kirjoitettaman tulevaisille sukukunnille, ja se
kansa, joka luodaan, pitää kiittämän Herraa. **19** Sillä hän katselee
pyhästä korkeudestansa: Herra näkee taivaasta maan päälle,
20 Että hän kuulee vankein huokaukset, ja kirvoittaa kuoleman
lapset; **21** Että he saarnaavat Herran nimeä Zionissa, ja hänen
kiitostansa Jerusalemissa, **22** Koska kansat ynnä kokoontuvat, ja

valtakunnat, Herraa palvelemaan. **23** Hän nöyryyttää tiellä minun
voimani: hän lyhentää minun päiväni. **24** Minä sanoin: minun
Jumalani, älä minua ota pois keski-ijässäni: sinun ajastaikas
pysyvät suvusta sukuun. **25** Sinä olet muinen maan perustanut,
ja taivaat ovat sinun käsialas. **26** Ne katoovat, mutta sinä pysyt:
ne kaikki vanhenevat niinkuin vaate: ne muuttuvat niinkuin vaate,
koska sinä heitä muuttelet. **27** Mutta sinä pysyt niinkuin sinä
olet, ja sinun vuotes ei lopu. **28** Sinun palveliais lapset pysyvät ja
heidän sikiänsä sinun edessäs menestyvät.

103 Davidin Psalmi. Kiitä Herraa, sieluni, ja kaikki mitä minussa
on, hänen pyhää nimeänsä! **2** Kiitä Herraa, sieluni, ja älä
unohda, mitä hyvää hän minulle tehnyt on, **3** Joka sinulle
kaikki syntis antaa anteeksi, ja parantaa kaikki rikokses; **4** Joka
henkes päästää turmeluksesta, joka sinun kruunaa armolla ja
laupiudella; **5** Joka suus täyttää hyvyydellä, että sinun nuoruutes
uudistetaan niinkuin kotkan. **6** Herra saattaa vanhurskauden
ja tuomion kaikille, jotka vääryyttä kärsivät. **7** Hän on tiensä
Mosekselle tiettäväksi tehnyt, Israelin lapsille tekonsa. **8** Laupias
ja armollinen on Herra, kärsiväinen ja aivan hyvä. **9** Ei hän aina
riitele, eikä vihastu ijankaikkisesti. **10** Ei hän synteimme perästä
tee meille, eikä kosta meille pahain tekoimme jälkeen. **11** Sillä
niin korkia kuin taivas on maasta, antaa hän armonsa lisääntyä
niille, jotka häntä pelkäävät. **12** Niin kaukana kuin itä on lännestä,
siirsi hän meistä pahat tekomme. **13** Niinkuin isä armahtaa
lapsia, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä; **14** Sillä hän
tietää, minkäkaltainen teko me olemme: hän muistaa meidät
tomuksi. **15** Ihminen on eläissänsä niinkuin ruoho: hän kukoistaa
niinkuin kukkanen kedolla: **16** Kuin tuuli käy sen päällitse, niin ei
hän enään kestä, eikä hänen siansa tunne häntä ensinkään.

17 Mutta Herran armo pysyy ijankaikkisesta ijankaikkiseen,
hänen pelkääväistensä päälle, ja hänen vanhurskautensa lasten
lapsiin, **18** Niille, jotka hänen liittonsa pitävät, ja muistavat
hänen käskyjänsä, tehdäksensä niitä. **19** Herra on valmistanut
istuimensa taivaassa, ja hänen valtakuntansa hallitsee kaikkia.
20 Kiittäkäät Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit,
jotka hänen käskynsä toimitatte, että hänen sanansa ääni
kuultaisiin. **21** Kiittäkäät Herraa, kaikki hänen sotaväkensä, te
hänen palveliansa, jotka teette hänen tahtonsa. **22** Kiittäkäät
Herraa, kaikki hänen työnsä, kaikissa hänen valtansa paikoissa:
kiitä, sieluni, Herraa.

104 Kiitä Herraa, sieluni! Herra, minun Jumalani, sinä olet
sangen suuresti kunnioitettu, suurella kunnialla ja kaunistuksella
olet sinä puetettu. **2** Sinä puetat itses valkeudella niinkuin
vaatteella: sinä levität taivaat niinkuin peitteen. **3** Sinä peität sen
päällyksen vedellä: sinä menet pilvissä niinkuin ratasten päällä, ja
käyt tuulen siipein päällä. **4** Sinä teet enkelis hengeksi ja palvelias
liekitseväiseksi tuleksi. **5** Sinä joka maan perustit perustuksensa
päälle, ettei sen pidä liikkuman ijankaikkisesti. **6** Syvyydellä
sinä sen peität niinkuin vaatteella, ja vedet seisovat vuorilla. **7**
Mutta sinun nuhtelemisestas he pakenevat: sinun jylinästäs he
menevät pois. **8** Vuoret astuvat ylös, ja laaksot astuvat alas
siallensa, johon heidät perustanut olet. **9** Määrän sinä panit, jota
ei he käy ylitse, eikä palaja maata peittämään. **10** Sinä annat
lähteet laaksoissa kuohua, niin että ne vuorten välitse vuotavat;
11 Että kaikki eläimet metsässä joisivat, ja että pedot janonsa
sammuttaisivat. **12** Heidän tykönänsä istuvat taivaan linnut, ja
visertävät oksilla. **13** Sinä liotat vuoret ylhäältä: sinä täytät maan
hedelmällä, jonka sinä saatat. **14** Sinä kasvatat ruohon karjalle,

ja jyvät ihmisten tarpeeksi, tuottaakses leipää maasta. **15** Ja että
viina ihmisen sydämen ilahuttaa, ja hänen kasvonsa kaunistuu
öljystä: ja leipä vahvistaa ihmisen sydämen. **16** Että Herran puut
nesteestä täynnä olisivat: Libanonin sedripuut, jotka hän on
istuttanut; **17** Siellä linnut pesiä tekevät, ja haikarat hongissa
asuvat. **18** Korkiat vuoret ovat metsävuohten turva, ja kivirauniot
kaninein. **19** Sinä teet kuun aikoja jakamaan, ja aurinko tietää
laskemisensa. **20** Sinä teet pimeyden ja yö tulee: silloin kaikki
metsän eläimet tulevat ulos. **21** Nuoret jalopeurat saaliin perään
kiljuvat, ja elatustansa Jumalalta etsivät. **22** Mutta kuin aurinko
koittaa, niin he kokoontuvat, ja luolissansa makaavat. **23** Niin
menee myös ihminen työhönsä, ja askareillensa ehtoosen asti.
24 Herra, kuinka suuret ja monet ovat sinun käsialas? Sinä olet
kaikki taitavasti säätänyt, ja maa on täynnä sinun tavaraas. **25**
Tämä meri, joka niin suuri ja lavia on, siinä epälukuiset liikuvat,
sekä pienet että suuret eläimet; **26** Siellä haahdet kuljeskelevat:
siinä valaskalat ovat, jotkas tehnyt olet, leikitsemään hänessä.
27 Kaikki odottavat sinua, ettäs heille antaisit ruan ajallansa.
28 Koskas heille annat, niin he kokoovat: koskas kätes avaat,
niin he hyvyydellä ravitaan. **29** Jos sinä kasvos peität, niin he
hämmästyvät: koska sinä otat heidän henkensä pois, niin he
hukkuvat, ja tomuksi tulevat jälleen. **30** Sinä lähetät ulos henkes,
niin he luoduksi tulevat, ja sinä uudistat maan muodon. **31**
Herran kunnia pysyy ijankaikkisesti: Herra iloitsee töissänsä. **32**
Hän katsahtaa maan päälle, niin se vapisee: hän rupee vuoriin,
niin ne suitsevat. **33** Minä veisaan Herralle minun elinaikanani, ja
kiitän minun Jumalaani niinkauvan kuin minä olen. **34** Minun
puheeni kelpaa hänelle, ja minä iloitsen Herrassa. **35** Syntiset

maalta lopetetaan, ja jumalattomat ei pidä silleen oleman: kiitä
Herraa, sieluni, Halleluja!

105 Kiittäkäät Herraa, ja saarnatkaat hänen nimeänsä,
julistakaat hänen töitänsä kansain seassa! **2** Veisatkaat hänelle,
soittakaat hänelle, puhukaat kaikista hänen ihmeistänsä. **3**
Ylistäkäät hänen pyhää nimeänsä: niiden sydän iloitkaan, jotka
etsivät Herraa! **4** Kysykäät Herraa ja hänen voimaansa, etsikäät
alati hänen kasvojansa! **5** Muistakaat hänen ihmeellisiä töitänsä,
jotka hän tehnyt on, hänen ihmeitänsä ja hänen sanojansa. **6**
Te Abrahamin hänen palveliansa siemen, te Jakobin hänen
valittunsa lapset. **7** Hänpä on Herra meidän Jumalamme:
hän tuomitsee kaikessa maailmassa. **8** Hän muistaa liittonsa
ijankaikkisesti, sanansa, jonka hän on käskenyt tuhannelle
sukukunnalle, **9** Jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja valansa
Isaakin kanssa. **10** Ja pani sen Jakobille säädyksi ja Israelille
ijankaikkiseksi liitoksi, **11** Ja sanoi: sinulle minä annan Kanaanin
maan, teidän perimisenne arvan. **12** Koska heitä vähä ja harvat
olivat, ja he olivat muukalaiset siinä, **13** Ja vaelsivat kansasta
kansaan ja valtakunnasta toiseen kansaan: **14** Ei hän sallinut
yhdenkään ihmisen heitä vahingoittaa, vaan rankaisi kuninkaat
heidän tähtensä. **15** Älkäät ruvetko minun voideltuihini, ja älkäät
tehkö pahaa minun prophetailleni. **16** Ja hän kutsui nälän maan
päälle, ja vei kaiken leivän varan pois. **17** Hän lähetti miehen
heidän eteensä: Joseph myytiin orjaksi. **18** He ahdistivat hänen
jalkansa jalkapuuhun: hänen ruumiinsa täytyi raudoissa maata,
19 Siihenasti että hänen sanansa tuli, ja Herran puhe koetteli
hänen. **20** Niin lähetti kuningas ja päästi hänen: kansain päämies
laski hänen vallallensa, **21** Ja asetti hänen huoneensa herraksi,
ja kaiken tavaransa haltiaksi, **22** Opettamaan päämiehiänsä

oman tahtonsa jälkeen, ja vanhimmille viisautta. **23** Ja Israel
meni Egyptiin, ja Jakob tuli muukalaiseksi Hamin maalle.
24 Ja hän antoi kansansa sangen suuresti kasvaa, ja teki
heitä väkevämmäksi kuin heidän vihollisensa. **25** Hän käänsi
heidän sydämensä vihaamaan hänen kansaansa, ja hänen
palvelioitansa viekkaudella painamaan alas. **26** Hän lähetti
palveliansa Moseksen, ja Aaronin, jonka hän valitsi. **27** Ne tekivät
hänen merkkinsä heidän seassansa, ja hänen ihmeensä Hamin
maalla. **28** Hän antoi pimeyden tulla, ja sen pimeytti; ja ei olleet
he hänen sanoillensa kuulemattomat. **29** Hän muutti heidän
vetensä vereksi ja kuoletti heidän kalansa. **30** Heidän maansa
kuohutti sammakoita, heidän kuningastensa kammioissa. **31**
Hän sanoi, niin turilaat ja täit tulivat heidän maansa ääriin. **32**
Hän antoi rakeet heille sateeksi, tulen liekit heidän maallensa,
33 Ja löi heidän viinapuunsa ja fikunapuunsa, ja särki puut
heidän maansa äärissä. **34** Hän sanoi, niin tulivat epälukuiset
paarmat ja vapsaiset, **35** Ja ne söivät kaiken ruohon heidän
maaltansa, ja ne söivät heidän maansa hedelmän. **36** Ja hän löi
kaikki esikoiset heidän maallansa, ensimäiset kaikesta heidän
voimastansa, **37** Ja vei heitä hopialla ja kullalla ulos: ja ei ollut
heidän sukukunnissansa yksikään sairas. **38** Egypti iloitsi heidän
lähtemisestänsä; sillä heidän pelkonsa oli tullut heidän päällensä.
39 Hän levitti pilven verhoksi ja tulen yötä valistamaan. **40** He
anoivat, niin antoi hän metsäkanat tulla, ja ravitsi heitä taivaan
leivällä. **41** Hän avasi kallion, niin vesi vuoti, ja virrat juoksivat
kuivaa myöten. **42** Sillä hän muisti pyhän sanansa, jonka hän
palveliallensa Abrahamille puhunut oli, **43** Ja vei kansansa ilolla
ulos, ja valittunsa riemulla, **44** Ja antoi heille pakanain maan,

niin että he kansain hyvyydet omistivat heillensä. **45** Että he
pitäisivät hänen säätynsä, ja hänen lakinsa kätkisivät, Halleluja!

106 Halleluja. Kiittäkäät Herraa! sillä hän on hyvä, ja hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **2** Kuka taitaa puhua ulos Herran
suurta voimaa, ja ylistää kaikkia hänen kiitettäviä tekojansa?
3 Autuaat ovat, jotka käskyn pitävät ja aina vanhurskauden
tekevät. **4** Herra, muista minua armos perästä, jonkas kansalles
luvannut olet: opi minua sinun autuudellas, **5** Että minä näkisin
valittujes menestyksen, ja iloitsisin kansas ilossa, ja kerskaisin
perimises kanssa. **6** Me teimme syntiä meidän isäimme kanssa:
me teimme väärin, ja olemme olleet jumalattomat. **7** Ei meidän
isämme tahtoneet ymmärtää Egyptissä sinun ihmeitäs, eikä
muistaneet sinun suurta laupiuttas, ja olivat meren tykönä
tottelemattomat, Punaisen meren tykönä. **8** Kuitenkin autti hän
heitä nimensä tähden, niin että hän voimansa osoitti. **9** Ja hän
uhkasi Punaista merta, niin se kuivui; ja vei heitä syvyyden
lävitse, niinkuin korvessa, **10** Ja vapahti heitä niiden käsistä,
joka heitä vihasivat, ja lunasti heitä vihollistensa käsistä. **11** Ja
vedet peittivät heidän vainollisensa, niin ettei yksikään eläväksi
jäänyt. **12** Silloin he uskoivat hänen sanansa, ja veisasivat hänen
kiitoksensa. **13** Mutta he unohtivat pian hänen työnsä, ja ei
ottaneet hänen neuvoansa. **14** He kiehuivat himosta korvessa,
ja kiusasivat Jumalaa erämaassa. **15** Mutta hän antoi heille
heidän anomisensa, ja lähetti heille laihuuden heidän himonsa
tähden. **16** Ja he asettuivat Mosesta vastaan leirissä, Aaronia
Herran pyhää vastaan. **17** Maa aukeni ja nieli Datanin, ja
peitti Abiramin joukon, **18** Ja tuli syttyi heidän joukossansa,
ja liekki poltti jumalattomat. **19** He tekivät vasikan Horebissa,
ja kumarsivat valettua kuvaa. **20** Ja he muuttelivat kunniansa

härjän muotoon, joka heiniä syö. **21** He unohtivat Jumalan,
vapahtajansa, joka oli niin suuria töitä tehnyt Egyptissä, **22**
Ihmeitä Hamin maalla, ja peljättäviä töitä Punaisen meren tykönä.
23 Ja hän sanoi heitä hukuttavansa, ellei Moses hänen valittunsa
olisi seisonut siinä välissä, ja palauttanut hänen vihaansa,
ettei hän ratki heitä kadottanut. **24** Ja he katsoivat sen ihanan
maan ylön, eikä uskoneet hänen sanaansa, **25** Ja napisivat
majoissansa, eikä olleet kuuliaiset Herran äänelle. **26** Ja hän nosti
kätensä heitä vastaan, maahan lyödäksensä heitä korvessa,
27 Ja heittääksensä heidän siemenensä pakanain sekaan, ja
hajoittaaksensa heitä maakuntiin. **28** Ja he ryhtyivät BaalPeoriin,
ja söivät kuolleiden (epäjumalain) uhreista, **29** Ja vihoittivat hänen
töillänsä; niin tuli myös rangaistus heidän sekaansa. **30** Niin
Pinehas astui edes, ja lepytti asian, ja rangaistus lakkasi. **31** Ja se
luettiin hänelle vanhurskaudeksi, suvusta sukuun ijankaikkisesti.
32 Ja vihoittivat hänen riitaveden tykönä ja tapahtui Mosekselle
pahoin heidän tähtensä; **33** Sillä he saattivat hänen sydämensä
murheelliseksi, niin että hän sanoissansa eksyi. **34** Ei he
hukuttaneet pakanoita, niinkuin Herra heille käskenyt oli, **35** Vaan
sekaantuivat pakanain sekaan, ja oppivat heidän töitänsä, **36** Ja
palvelivat heidän epäjumaliansa; ja ne tulivat heille paulaksi.
37 Ja he uhrasivat poikansa ja tyttärensä perkeleille, **38** Ja
vuodattivat viattoman veren, poikainsa ja tyttäriensä veren, jotka
he uhrasivat Kanaanealaisten epäjumalille, niin että maa veren
vioilla turmeltiin, **39** Ja saastuttivat itsensä omissa töissänsä, ja
tekivät huorin teoissansa. **40** Niin julmistui Herran viha kansansa
päälle, ja hän kauhistui perimistänsä, **41** Ja hylkäsi ne pakanain
käsiin, että ne vallitsivat heitä, jotka heitä vihasivat. **42** Ja heidän
vihollisensa ahdistivat heitä, ja he painettiin heidän kätensä

alle. **43** Hän monesti heitä pelasti; mutta he vihoittivat hänen
neuvoillansa, ja he painettiin alas pahain tekoinsa tähden. **44** Ja
hän näki heidän tuskansa, kuin hän heidän valituksensa kuuli, **45**
Ja muisti liittonsa, jonka hän heidän kanssansa tehnyt oli, ja katui
sitä suuresta laupiudestansa, **46** Ja antoi heidän löytää armon
kaikkein edessä, jotka heitä vanginneet olivat. **47** Auta meitä,
Herra meidän Jumalamme, ja kokoa meitä pakanoista, että
kiittäisimme sinun pyhää nimeäs, ja kehuisimme sinun kiitostas.
48 Kiitetty olkoon Herra Israelin Jumala, ijankaikkisuudesta niin
ijankaikkisuuteen: ja sanokaan kaikki kansa: Amen, Halleluja!

107 Kiittäkäät Herraa; sillä hän on hyvä, ja hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **2** Sanokaan Herran lunastetut, jotka hän
on tuskasta vapahtanut, **3** Ja jotka hän on maakunnista koonnut,
idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, **4** Jotka eksyksissä
vaelsivat korvessa umpitietä, ja ei he löytäneet kaupunkia
asuaksensa, **5** Isoovaiset ja janoovaiset; ja heidän sielunsa vaipui
heissä. **6** Ja he huusivat Herraa tuskissansa, ja hän pelasti heitä
heidän hädistänsä, **7** Ja vei heitä oikiaa tietä, että he menivät
asuinkaupunkiin. **8** Kiittäkään he siis Herraa hänen laupiutensa
edestä, ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten
kohtaan tekee: **9** Että hän ravitsee himoitsevaisen sielun ja
täyttää isoovaisen sielun hyvyydellä. **10** Jotka istuvat pimeässä
ja kuoleman varjossa, vangitut ahdistuksessa ja raudoissa:
11 Että he olivat Jumalan käskyä vastaan kovakorvaiset, ja
olivat katsoneet ylön ylimmäisen lain; **12** Sentähden täytyi
heidän sydämensä onnettomuudella vaivattaa, niin että he
lankesivat, ja ei kenkään heitä auttanut. **13** Ja he huusivat
Herraa tuskissansa, ja hän autti heitä heidän hädistänsä, **14** Ja
vei heitä pimeydestä ulos ja kuoleman varjosta, ja särki heidän

siteensä. **15** Kiittäkään he siis Herraa hänen laupiutensa edestä,
ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten kohtaan
tekee: **16** Että hän särkee vaskiportit, ja rikkoo rautaiset salvat.
17 Hullut, jotka rangaistiin ylitsekäymisensä tähden, ja synteinsä
tähden, **18** Heidän sielunsa kauhistui kaikkea ruokaa, ja saivat
kuolintautinsa. **19** Ja he huusivat Herraa tuskissansa, ja hän autti
heitä heidän hädistänsä. **20** Hän lähetti sanansa ja paransi heitä,
ja pelasti heitä, ettei he kuolleet. **21** Kiittäkään he siis Herraa
hänen laupiutensa edestä, ja hänen ihmeittensä tähden, jotka
hän ihmisten lasten kohtaan tekee, **22** Ja uhratkaan kiitosuhria,
ja luetelkaan hänen tekojansa ilolla. **23** Jotka haaksilla meressä
vaeltavat, ja asiansa toimittavat suurilla vesillä, **24** He näkivät
Herran työt, ja hänen ihmeensä syvyydessä. **25** Kuin hän
sanoi, ja paisutti suuren ilman, joka aallot nosti ylös, **26** Niin he
menivät ylös taivasta kohden ja menivät syvyyteen alas, että
heidän sielunsa ahdistuksesta epäili, **27** Että he horjuivat ja
hoipertelivat niinkuin juopuneet, ja ei silleen neuvoa tietäneet; **28**
Ja he huusivat Herraa tuskissansa, ja hän autti heitä heidän
hädistänsä. **29** Ja hän hillitsi kovan ilman, että aallot asettuivat.
30 Ja he tulivat iloisiksi, että tyveni, ja hän vei heitä satamaan
heidän mielensä jälkeen. **31** Kiittäkään he siis Herraa hänen
laupiutensa edestä, ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän
ihmisten lasten kohtaan tekee. **32** Ja ylistäkään häntä kansan
seurakunnassa, ja kiittäkään häntä vanhimpain seassa, **33**
Joka virrat teki erämaaksi, ja vesilähteet kuivaksi maaksi, **34**
Ettei hedelmällinen maa mitään kantanut, heidän pahuutensa
tähden, jotka siinä asuivat. **35** Erämaan teki hän vesilammiksi ja
kuivan maan vesilähteeksi, **36** Ja asetti sinne isoovaiset; ja he
valmistivat siihen kaupunkia, jossa he asuivat, **37** Ja kylvivät

pellot ja viinapuita istuttivat, ja saivat jokavuotisen hedelmän.
38 Ja hän siunasi heitä ja he sangen suuresti enenivät, ja
hän antoi paljon karjaa heille; **39** Jotka olivat painetut alas ja
sorretut pahain väkivallalta ja ahdistukselta, **40** Koska ylönkatse
päämiesten päälle vuodatettu oli, ja kaikki maa eksyksissä ja
autiona oli. **41** Ja hän varjeli köyhää raadollisuudesta, ja enensi
hänen sukunsa niinkuin lauman. **42** Näitä vanhurskaat näkevät
ja iloitsevat, ja jokainen paha suu pitää tukittaman. **43** Kuka
on taitava ja näitä kätkee, se ymmärtää Herran moninaisen
laupiuden.

108 Psalmi, Davidin veisu. Jumala! minun sydämeni on
valmis: minä veisaan ja kiitän, niin myös minun kunniani. **2**
Nouse, psaltari ja kantele; minä nousen varhain. **3** Sinua,
Herra, minä kiitän kansain seassa: minä veisaan sinulle kiitosta
sukukunnissa. **4** Sillä sinun armos on suuri ylitse taivasten, ja
sinun totuutes hamaan pilviin asti. **5** Korota sinuas, Jumala,
taivasten ylitse ja kunnias kaiken maan ylitse, **6** Että sinun
rakkaat ystäväs vapaaksi tulisivat; auta oikialla kädelläs, ja
kuule minun rukoukseni. **7** Jumala on puhunut pyhässänsä, siitä
minä iloitsen: minä jaan Sikemin, ja mittaan Sukkotin laakson.
8 Gilead on minun, Manasse on myös minun, ja Ephraim on
minun pääni väkevyys: Juuda on minun päämieheni; **9** Moab
on minun pesinastiani, minä venytän kenkäni Edomin päälle:
Philistealaisten ylitse minä iloitsen. **10** Kuka vie minua vahvaan
kaupunkiin? kuka vie minua Edomiin? **11** Etkös sinä, Jumala, joka
meitä heittänyt olet pois? Ja etkös mene ulos, Jumala, meidän
sotaväkemme kanssa? **12** Saata meille apua tuskissamme; sillä
ihmisten apu on turha. **13** Jumalassa me tahdomme urhoollisia
töitä tehdä; ja hän polkee meidän vihollisemme alas.

109 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Jumala, minun
kiitokseni, älä vaikene. **2** Sillä he ovat jumalattoman ja pettäväisen
suunsa avanneet minua vastaan: he puhuvat minun kanssani
viekkaalla kielellä, **3** Ja myrkyllisillä sanoilla ovat he minun
piirittäneet, ja sotivat minua vastaan ilman syytä. **4** Että minä
heitä rakastan, ovat he minua vastaan; mutta minä rukoilen. **5**
He osoittavat minulle pahaa hyvän edestä ja vihaa rakkauden
edestä. **6** Aseta jumalattomat hänen päällensä, ja perkele
seisokaan hänen oikialla kädellänsä. **7** Koska hän tuomitaan,
niin lähtekään siitä ulos jumalattomana, ja hänen rukouksensa
olkoon synti. **8** Olkoon hänen päivänsä harvat, ja hänen virkansa
ottakoon toinen. **9** Hänen lapsensa olkoon orvot, ja hänen
emäntänsä leski. **10** Käykään hänen lapsensa kulkiana, ja
kerjätkään, ja etsikään elatuksensa köyhyydessänsä. **11** Kaikki
mitä hänellä on, korkorahainen ottakoon, ja muukalaiset repikään
hänen hyvyytensä. **12** Älköön kenkään hänelle hyvää tehkö, eikä
yksikään armahtako hänen orpojansa. **13** Hänen sukunsa olkoon
hävitetty: heidän nimensä olkoon toisessa polvessa pyyhitty pois.
14 Hänen isäinsä pahat teot tulkaan muistoksi Herran edessä, ja
hänen äitinsä synti ei pidä pyyhittämän pois. **15** Olkoon ne alati
Herran kasvoin edessä, ja hukkukoon heidän muistonsa maan
päältä, **16** Ettei hänellä ensinkään laupiutta ollut, vaan vainosi
raadollista ja köyhää, ja murheellista tappaaksensa. **17** Ja hän
tahtoi kirousta, sen myös pitää hänelle tuleman: ei hän tahtonut
siunausta, sen pitää myös hänestä kauvas erkaneman. **18** Ja
hän puki kirouksen päällensä niinkuin paitansa ja se meni hänen
sisällyksiinsä niinkuin vesi, ja hänen luihinsa niinkuin öljy. **19**
Se olkoon hänelle niinkuin vaate, jolla hän itsensä verhottaa,
ja niinkuin vyö, jolla hän aina itsensä vyöttää. **20** Aivan näin

tapahtukoon heille Herralta, jotka ovat minua vastaan, ja puhuvat
pahoin minun sieluani vastaan. **21** Mutta sinä, Herra, Herra,
tee minun kanssani sinun nimes tähden; sillä sinun armos on
hyvä, pelasta minua. **22** Sillä minä olen köyhä ja raadollinen:
minun sydämeni on särjetty minussa. **23** Minä menen pois
niinkuin varjo, koska se kulkee pois, ja pudistetaan ulos niinkuin
kaskaat. **24** Minun polveni ovat heikoksi tulleet paastosta, ja
minun lihani on laihtunut lihavuudesta. **25** Ja minun täytyy olla
heidän pilkkansa: koska he minun näkevät, niin he päätänsä
pudistavat. **26** Auta minua, Herra minun Jumalani: auta minua
sinun armos perästä, **27** Että he tuntisivat sen sinun kädekses,
ja että sinä Herra sen teet. **28** Koska he sadattavat, niin siunaa
sinä: koska he karkaavat minua vastaan, niin tulkoon he häpiään,
mutta sinun palvelias iloitkaan. **29** Olkoon minun vainolliseni
häväistyksellä puetut, ja olkoon häpiällänsä verhotetut niinkuin
hameella. **30** Minä kiitän suuresti Herraa suullani, ja ylistän häntä
monen seassa. **31** Sillä hän seisoo köyhän oikialla kädellä,
auttamassa häntä niistä, jotka hänen sieluansa tuomitsevat.

110 Davidin Psalmi. Herra sanoi minun Herralleni: istu oikialle
kädelleni, siihenasti kuin minä panen sinun vihollises sinun
jalkais astinlaudaksi. **2** Herra lähettää sinun väkevyytes valtikan
Zionista: vallitse vihollistes seassa. **3** Sinun voittos päivänä
palvelee sinun kansas sinua mielellänsä pyhissä kaunistuksissa:
sinun lapses synnytetään sinulle niinkuin kaste aamuruskosta. **4**
Herra on vannonut, ja ei kadu sitä: sinä olet pappi ijankaikkisesti,
Melkisedekin säädyn jälkeen. **5** Herra on sinun oikialla kädelläs:
hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä. **6** Hän tuomitsee
pakanain seassa, hän täyttää maakunnat ruumiilla: hän musertaa

monen maakunnan pään. 7 Hän juo ojasta tiellä; sen tähden
korottaa hän päänsä.

111 Halleluja! Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni,
hurskasten neuvossa ja seurakunnassa. 2 Suuret ovat Herran
työt: joka niistä ottaa vaarin, hänellä on sula riemu niistä.
3 Mitä hän asettaa, se on kunniallinen ja jalo, ja hänen
vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti. 4 Hän on säätänyt
ihmeittensä muiston: armollinen ja laupias on Herra. 5 Hän antaa
ruan pelkääväisillensä: hän muistaa liittonsa ijankaikkisesti. 6
Hän ilmoittaa kansallensa väkevät työnsä, antaaksensa heille
pakanain perimisen. 7 Hänen kättensä työt ovat totuus ja
oikeus: kaikki hänen käskynsä ovat toimelliset. 8 Ne pysyvät
vahvana aina ja ijankaikkisesti: ne ovat tehdyt totuudessa ja
oikeudessa. 9 Hän lähetti kansallensa lunastuksen, hän lupaa
liittonsa pysymään ijankaikkisesti: pyhä ja peljättävä on hänen
nimensä. 10 Herran pelko on viisauden alku: se on hyvä
ymmärrys kaikille, jotka sen tekevät: hänen kiitoksensa pysyy
ijankaikkisesti.

112 Halleluja! Autuas on, joka pelkää Herraa: joka hänen
käskyjänsä sangen himoitsee. 2 Hänen siemenensä on valtias
maan päällä: hurskasten suku pitää siunatuksi tuleman. 3 Rikkaus
ja runsaus on hänen huoneessansa, ja hänen vanhurskautensa
pysyy ijankaikkisesti. 4 Hurskaille koittaa valkeus pimeässä,
armolliselta, laupiaalta ja vanhurskaalta. 5 Hyvä ihminen on
laupias ja mielellänsä lainaa, ja toimittaa asiansa toimellisesti. 6
Sillä hän pysyy ijankaikkisesti: ei vanhurskas ikänä unhoteta. 7
Koska rangaistus tulee, niin ei hän pelkää: hänen sydämensä
uskaltaa lujasti Herran päälle. 8 Hänen sydämensä on vahvistettu
ja ei pelkää, siihenasti kuin hän näkee ilonsa vihollisistansa.

9 Hän jakaa ja antaa vaivaisille: hänen vanhurskautensa
pysyy ijankaikkisesti: hänen sarvensa korotetaan kunnialla. 10
Jumalatoin näkee sen ja närkästyy: hän pureskelee hampaitansa
ja nääntyy; sillä mitä jumalattomat halajavat, se tyhjäksi tulee.

113 Halleluja! Kiittäkäät te, Herran palveliat, kiittäkäät Herran
nimeä! 2 Kiitetty olkoon Herran nimi, nyt ja ijankaikkisesti! 3
Auringon koitosta hänen laskemiseensa asti olkoon Herran nimi
kiitetty! 4 Herra on korkia ylitse kaikkein pakanain, ja hänen
kunniansa ylitse taivasten. 5 Kuka on niinkuin Herra meidän
Jumalamme, joka niin korkialla asuu? 6 Ja kuitenkin katsoo
alimmaisia taivaassa ja maassa; 7 Joka köyhän tomusta ylentää,
ja vaivaisen loasta korottaa, 8 Istuttaaksensa häntä päämiesten
sivuun, kansansa päämiesten sivuun; 9 Joka hedelmättömät
saattaa huoneesen asumaan, että hän riemuiseksi lasten äidiksi
tulee. Halleluja!

114 Kuin Israel Egyptistä läksi, Jakobin huone muukalaisesta
kansasta, 2 Niin Juuda tuli hänen pyhäksensä: Israel hänen
vallaksensa. 3 Sen meri näki ja pakeni: Jordan palasi takaperin,
4 Vuoret hyppäsivät niinkuin oinaat, ja kukkulat niinkuin nuoret
lampaat. 5 Mikä sinun oli meri, ettäs pakenit? ja sinä Jordan,
ettäs palasit takaperin? 6 Te vuoret, että te hyppäsitte niinkuin
oinaat? te kukkulat niinkuin nuoret lampaat? 7 Herran edessä
vapisi maa, Jakobin Jumalan edessä, 8 Joka kalliot muuttaa
vesilammiksi, ja kiven vesilähteeksi.

115 Ei meille, Herra, ei meille, vaan sinun nimelles anna
kunnia, sinun armos ja totuutes tähden. 2 Miksi pakanat sanovat:
kussa on nyt heidän Jumalansa? 3 Mutta meidän Jumalamme
on taivaissa: mitä ikänä hän tahtoo, sen hän tekee. 4 Vaan
heidän epäjumalansa ovat hopia ja kulta, ihmisten käsillä tehdyt.

5 Heillä on suu, ja ei puhu: heillä ovat silmät, ja ei näe. **6** Heillä
ovat korvat, ja ei kuule: heillä ovat sieraimet, ja ei haista. **7**
Heillä ovat kädet, ja ei rupee: heillä ovat jalat, ja ei käy; ja ei
puhu kurkustansa. **8** Jotka niitä tekevät, ovat niiden kaltaiset, ja
kaikki, jotka heihin uskaltavat. **9** Mutta Israel toivokaan Herran
päälle: hän on heidän apunsa ja heidän kilpensä. **10** Aaronin
huone toivokaan Herran päälle: hän on heidän apunsa ja heidän
kilpensä. **11** Jotka Herraa pelkäävät, toivokaan myös Herran
päälle: hän on heidän apunsa ja heidän kilpensä. **12** Herra
muistaa meitä ja siunaa meitä: hän siunaa Israelin huoneen,
hän siunaa Aaronin huoneen. **13** Hän siunaa ne, jotka Herraa
pelkäävät, sekä pienet että suuret. **14** Herra siunatkoon teitä
enemmin ja enemmin, teitä ja teidän lapsianne. **15** Te olette
Herran siunatut, joka taivaat ja maan on tehnyt. **16** Taivasten
taivaat ovat Herran; mutta maan on hän ihmisten lapsille antanut.
17 Kuolleet ei taida Herraa kiittää, eikä ne, jotka menevät alas
hiljaisuuteen. **18** Mutta me kiitämme Herraa, hamasta nyt ja
ijankaikkiseen, Halleluja!

116 Sitä minä rakastan, että Herra kuulee minun rukoukseni
äänen; **2** Että hän korvansa kallistaa minun puoleeni; sentähden
minä avukseni huudan häntä elinaikanani. **3** Kuoleman paulat
ovat minun piirittäneet, ja helvetin ahdistukset ovat minun
löytäneet: minä tulin vaivaan ja tuskaan. **(Sheol h7585)** **4** Mutta
minä avukseni huudan Herran nimeä: o Herra, pelasta minun
sieluni! **5** Herra on armollinen ja vanhurskas, ja meidän
Jumalamme on laupias. **6** Herra kätkee yksinkertaiset: kuin minä
olin kovin vaivattu, niin hän minua autti. **7** Palaja taas, minun
sieluni, sinun lepoos; sillä Herra tekee hyvästi sinulle. **8** Sillä
sinä olet sieluni temmannut pois kuolemasta, silmäni kyynelistä,

jalkani kompastuksesta. **9** Minä vaellan Herran edessä eläväin
maassa. **10** Minä uskon, sentähden minä puhun; mutta minä
sangen vaivataan. **11** Minä sanoin hämmästyksessä: kaikki
ihmiset ovat valehteliat. **12** Kuinka minä maksan Herralle kaikki
hänen hyvät tekonsa, jotka hän minulle teki? **13** Minä otan sen
autuaallisen kalkin, ja saarnaan Herran nimeä. **14** Minä maksan
lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä. **15** Hänen
pyhäinsä kuolema on kallis Herran edessä. **16** O Herra! minä
olen sinun palvelias, minä olen sinun palvelias, sinun piikas
poika: sinä olet minun siteeni vallallensa päästänyt. **17** Minä
uhraan sinulle kiitosuhria, ja Herran nimeä saarnaan. **18** Minä
maksan Herralle lupaukseni kaiken hänen kansansa edessä,
19 Herran huoneen esikartanoissa, keskellä sinua, Jerusalem.
Halleluja!

117 Kiittäkäät Herraa, kaikki pakanat: ylistäkäät häntä kaikki
kansat! **2** Sillä hänen armonsa on voimallinen meidän päällemme,
ja Herran totuus ijankaikkisesti. Halleluja!

118 Kiittäkäät Herraa; sillä hän on hyvä, ja hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **2** Sanokaan nyt Israel: hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **3** Sanokaan nyt Aaronin huone: hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **4** Sanokaan nyt kaikki, jotka
Herraa pelkäävät: hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **5**
Tuskissani minä Herraa avukseni huusin, ja Herra kuuli minua,
ja pelasti minun. **6** Herra on minun kanssani; sentähden en
minä pelkää, mitä ihmiset minulle tekisivät. **7** Herra on minun
kanssani auttamassa minua, ja minä tahdon nähdä iloni minun
vihollisistani. **8** Parempi on uskaltaa Herran päälle, kuin luottaa
ihmisiin. **9** Parempi on uskaltaa Herran päälle, kuin luottaa
päämiehiin. **10** Kaikki pakanat piirittävät minua; mutta Herran

nimeen minä heitä lyön maahan. **11** He piirittävät minua joka
kulmalta; mutta Herran nimeen minä heitä lyön maahan. **12** He
piirittävät minua niinkuin kimalaiset, ja he sammuvat niinkuin tuli
orjantappuroissa; mutta Herran nimeen minä heitä lyön maahan.
13 Minua kovin sysätään lankeemaan; mutta Herra auttaa minua.
14 Herra on minun väkevyyteni, ja minun virteni, ja on minun
autuuteni. **15** Ilon ja autuuden ääni on vanhurskasten majoissa:
Herran oikia käsi saa voiton. **16** Herran oikia käsi on koroitettu:
Herran oikia käsi saa voiton. **17** En minä kuole, vaan elän, ja
Herran tekoja luettelen. **18** Kyllä Herra minua kurittaa, vaan ei
hän minua kuolemalle anna. **19** Avatkaat minulle vanhurskauden
portit, minun käydäkseni sisälle, kiittämään Herraa. **20** Tämä on
Herran portti: vanhurskaat siitä käyvät sisälle. **21** Minä kiitän
sinua, että minun rukoukseni kuulit, ja autit minua. **22** Se kivi,
jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. **23** Herralta se
on tapahtunut, ja on ihme meidän silmäimme edessä. **24** Tämä
on se päivä, jonka Herra teki: iloitkaamme ja riemuitkaamme
hänessä. **25** O Herra, auta, o Herra, anna menestyä! **26** Siunattu
olkoon se, joka tulee Herran nimeen! me siunaamme teitä
Herran huoneesta. **27** Herra on Jumala, joka meitä valistaa:
kaunistakaat juhlalehdillä hamaan alttarin sarviin asti. **28** Sinä
olet minun Jumalani, ja minä kiitän sinua; minun Jumalani! sinua
minä ylistän. **29** Kiittäkäät Herraa; sillä hän on hyvä, ja hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti.

119 Autuaat ovat ne, jotka viattomasti elävät, ja jotka Herran
laissa vaeltavat. **2** Autuaat ovat ne, jotka hänen todistuksiansa
pitävät, ja kaikesta sydämestä häntä etsivät. **3** Sillä, jotka
hänen teissänsä vaeltavat, ei he tee mitään pahaa. **4** Sinä
olet käskenyt sangen visusti pitää sinun käskys. **5** O jospa

minun tieni ojennettaisiin pitämään sinun säätyjäs! **6** Koska
minä katson kaikkia sinun käskyjäs, niin en minä tule häpiään.
7 Minä kiitän sinua oikiasta sydämestä, ettäs opetat minulle
vanhurskautes oikeudet. **8** Sinun säätys minä pidän, älä minua
ikänä hylkää. **9** Kuinka nuorukainen tiensä puhdistais? kuin
hän itsensä käyttää sinun sanas jälkeen. **10** Minä etsin sinua
kaikesta sydämestäni: älä salli minun eksyä sinun käskyistäs.
11 Minä pidän sydämessäni sinun sanas, etten minä rikkoisi
sinua vastaan. **12** Kiitetty ole, sinä Herra: opeta minulle sinun
säätyjäs! **13** Minä luettelen huulillani kaikki sinun suus oikeudet.
14 Minä iloitsen sinun todistustes tiellä, niinkuin kaikkinaisesta
rikkaudesta. **15** Minä tutkistelen sinun käskyjäs, ja katselen
sinun teitäs. **16** Minä halajan sinun oikeuttas, ja en unohda
sinun sanojas. **17** Tee hyvästi palvelialles, että minä eläisin ja
sinun sanas pitäisin. **18** Avaa minun silmäni näkemään ihmeitä
sinun laistas. **19** Minä olen vieras maan päällä: älä peitä minulta
käskyjäs. **20** Minun sieluni on muserrettu rikki ikävöitsemisestä,
alati sinun oikeutes jälkeen. **21** Sinä rankaiset ylpiät kirotut, jotka
sinun käskyistäs poikkeevat. **22** Käännä minusta pois pilkka ja
ylönkatse; sillä minä pidän sinun todistukses. **23** Istuvat myös
päämiehet ja puhuvat minua vastaan; mutta sinun palvelias
tutkistelee sinun säätyjäs. **24** Sinun todistukses ovat minun iloni,
ne ovat minun neuvonantajani. **25** Minun sieluni tomussa makaa:
virvoita minua sanas jälkeen. **26** Minä luen minun teitäni, ja
sinä kuulet minua: opeta minulle sinun säätys. **27** Anna minun
ymmärtää sinun käskyis tie, niin minä puhun sinun ihmeistäs.
28 Niin minä suren, että sydän sulaa minussa: vahvista minua
sinun sanas jälkeen. **29** Käännä minusta pois väärä tie, ja suo
minulle sinun lakis. **30** Totuuden tien minä olen valinnut, oikeutes

olen minä asettanut eteeni. **31** Minä riipun sinun todistuksissas:
Herra, älä salli minun häpiään tulla. **32** Koskas minun sydämeni
vahvistat, niin minä juoksen sinun käskyis tietä myöten. **33**
Opeta minulle, Herra, sinun säätyis tie, että minä sen loppuun
asti kätkisin. **34** Anna minulle ymmärrys, kätkeäkseni sinun
lakias, ja pitääkseni sitä koko sydämestäni. **35** Anna minun
käydä sinun käskyis tietä; sillä niihin minä halajan. **36** Kallista
minun sydämeni sinun todistuksiis, ja ei ahneuden puoleen. **37**
Käännä minun silmäni pois katselemasta turhuutta; vaan virvoita
minua sinun tiehes. **38** Anna palvelias lujasti sinun käskys pitää,
että minä sinua pelkäisin. **39** Käännä minusta pois se pilkka,
jota minä pelkään; sillä sinun oikeutes ovat suloiset. **40** Katso,
minä pyydän sinun käskyjäs: virvoita minua vanhurskaudellas.
41 Herra, anna armos minulle tapahtua, autuutes sinun sanas
jälkeen, **42** Että minä voisin vastata minun pilkkaajiani; sillä
minä luotan sinun sanaas. **43** Älä ota totuuden sanaa peräti
pois minun suustani; sillä minä toivon sinun oikeuttas. **44** Minä
pidän alati sinun lakis, aina ja ijankaikkisesti, **45** Ja vaellan
ilossa, sillä minä etsin sinun käskyjäs, **46** Ja puhun sinun
todistuksistas kuningasten edessä, ja en häpee, **47** Ja iloitsen
sinun käskyistäs, joita minä rakastan, **48** Ja nostan käsiäni sinun
käskyihis, joita minä rakastan, ja puhun sinun säädyistäs. **49**
Muista sanaas sinun palvelialles, jota sinä annoit minun toivoa.
50 Tämä on minun turvani minun vaivassani, että sinun sanas
virvoittaa minun. **51** Ylpiät irvistelevät minua sangen; en minä
sentähden sinun laistas poikkee. **52** Herra, kuin minä ajattelen,
kuinka sinä maailman alusta toiminut olet, niin minä lohdutetaan.
53 Minä hämmästyin jumalattomain tähden, jotka sinun lakis
hylkäävät. **54** Sinun oikeutes ovat minun veisuni vaellukseni

huoneessa. **55** Herra, minä ajattelen yöllä sinun nimeäs, ja
pidän sinun lakis. **56** Se olis minun tavarani, että minä sinun
käskys pitäisin. **57** Minä olen sanonut: Herra, se on minun
perimiseni, että minä pidän sinun sanas. **58** Minä rukoilen sinun
kasvois edessä täydestä sydämestä: ole minulle armollinen
sinun sanas jälkeen. **59** Minä tutkin teitäni, ja käännän jalkani
sinun todistustes puoleen. **60** Minä riennän, ja en viivy, sinun
käskyjäs pitämään. **61** Jumalattomain joukko raatelee minua;
mutta en minä unohda sinun lakias. **62** Puoliyöstä minä nousen
sinua kiittämään, sinun vanhurskautes oikeuden tähden. **63**
Minä olen heidän kumppaninsa, jotka sinua pelkäävät ja sinun
käskyjäs pitävät, **64** Herra! maa on täynnä sinun hyvyyttäs: opeta
minulle sinun säätyjäs. **65** Hyvästi teit sinun palveliaas kohtaan,
Herra, sinun sanas jälkeen. **66** Opeta minulle hyviä tapoja
ja taitoa; sillä minä uskon sinun käskys. **67** Ennenkuin minä
nöyryytettiin, eksyin minä; mutta nyt minä pidän sinun sanas.
68 Sinä olet hyvä ja teet hyvin: opeta minulle sinun säätyjäs.
69 Ylpiät ajattelevat valheen minun päälleni; mutta minä pidän
täydestä sydämestä sinun käskys. **70** Heidän sydämensä on
lihava niinkuin rasva; mutta minä iloitsen sinun laistas. **71** Se on
minulle hyvä, ettäs minun nöyryytit, että minä sinun säätyjäs
oppisin. **72** Sinun suus laki on minulle otollisempi kuin monta
tuhatta kappaletta kultaa ja hopiaa. **73** Sinun kätes ovat minun
tehneet ja valmistaneet: anna minulle ymmärrystä oppiakseni
sinun käskyjäs. **74** Jotka sinua pelkäävät, ne minun näkevät ja
iloitsevat; sillä minä toivon sinun sanaas. **75** Herra! minä tiedän
sinun tuomios vanhurskaaksi, ja sinä olet minua totuudessa
nöyryyttänyt. **76** Olkoon siis sinun armos minun lohdutukseni,
niinkuin sinä palvelialles luvannut olet. **77** Anna minulle sinun

laupiutes tapahtua, että minä eläisin; sillä sinun lakis on minun
iloni. **78** Jospa ylpiät häpiään tulisivat, jotka minua painavat alas
valheellansa; mutta minä ajattelen sinun käskyjäs. **79** Tulkaan ne
minun tyköni, jotka sinua pelkäävät, ja sinun todistukses tuntevat.
80 Olkoon minun sydämeni toimellinen sinun säädyissäs, etten
minä häväistäisi. **81** Minun sieluni ikävöitsee sinun autuuttas:
minä toivon sinun sanas päälle. **82** Minun silmäni hiveltyvät
sinun sanas jälkeen, ja sanovat: koskas minua lohdutat? **83**
Sillä minä olen niinkuin nahka savussa: en minä unohda sinun
säätyjäs. **84** Kuinka kauvan sinun palvelias odottaa? koskas
tuomitset minun vainoojani? **85** Ylpiät minulle kuoppia kaivavat,
jotka ei ole sinun lakis perään. **86** Kaikki sinun käskys ovat sula
totuus: he valheella minua vaivaavat: auta minua. **87** He olisivat
juuri lähes minun maan päällä hukuttaneet; mutta en minä sinun
käskyjäs hyljännyt. **88** Virvoita minua sinun armoillas, että minä
pitäisin sinun suus todistuksen. **89** Herra! sinun sanas pysyy
ijankaikkisesti taivaissa. **90** Sinun totuutes pysyy suvusta sukuun:
sinä perustit maan, ja se pysyy. **91** Ne pysyvät tähän päivään
asti sinun asetukses jälkeen; sillä kaikki sinua palvelevat. **92**
Ellei sinun lakis olisi ollut minun lohdutukseni, niin minä olisin
raadollisuudessani hukkunut. **93** En minä ikänä unohda sinun
käskyjäs; sillä niillä sinä minua lohdutat. **94** Sinun minä olen:
auta minua! sillä minä etsin sinun käskyjäs. **95** Jumalattomat
minua vartioitsevat hukuttaaksensa; mutta sinun todistuksistas
minä otan vaarin. **96** Kaikista kappaleista minä olen lopun
nähnyt; mutta sinun käskys ovat määrättömät. **97** Kuinka minä
rakastan sinun lakias? Joka päivä minä sitä ajattelen. **98** Sinä teit
minun taitavammaksi käskyilläs kuin minun viholliseni ovat; sillä
se on minun ijankaikkinen tavarani. **99** Minä olen oppineempi

kuin kaikki minun opettajani; sillä sinun todistukses ovat minun
ajatukseni. **100** Enemmän minä ymmärrän kuin vanhemmat;
sillä minä pidän sinun käskys. **101** Minä estän jalkani kaikista
pahoista teistä, että minä sinun sanas pitäisin. **102** En minä
poikkee sinun oikeudestas; sillä sinä opetat minua. **103** Sinun
sanas ovat minun suulleni makiammat kuin hunaja. **104** Sinun
käskys tekevät minun ymmärtäväiseksi; sentähden minä vihaan
kaikkia vääriä teitä. **105** Sinun sanas on minun jalkaini kynttilä,
ja valkeus teilläni. **106** Minä vannon, ja sen vahvana pidän,
että minä sinun vanhurskautes oikeudet pitää tahdon. **107** Minä
olen sangen kovin vaivattu: Herra, virvoita minua sinun sanas
perästä. **108** Olkoon sinulle, Herra, otolliset minun suuni mieluiset
uhrit, ja opeta minulle sinun oikeutes. **109** Minun sieluni on alati
minun käsissäni, ja en unohda sinun lakias. **110** Jumalattomat
virittävät minulle paulan; mutta en minä eksy sinun käskyistäs.
111 Sinun todistukses ovat minun ijankaikkiset perimiseni; sillä ne
ovat minun sydämeni ilo. **112** Minä kallistan minun sydämeni
tekemään sinun säätys jälkeen, aina ja ijankaikkisesti. **113** Minä
vihaan viekkaita henkiä, ja rakastan sinun lakias. **114** Sinä olet
minun varjelukseni ja kilpeni: minä toivon sinun sanas päälle.
115 Poiketkaat minusta, te pahanilkiset; ja minä pidän minun
Jumalani käskyt. **116** Tue minua sanallas, että minä eläisin, ja
älä anna minun toivoni häpiään tulla. **117** Vahvista minua, että
minä autetuksi tulisin, niin minä halajan alati sinun säätyjäs.
118 Sinä tallaat alas kaikki, jotka sinun säädyistäs horjuvat;
sillä heidän viettelyksensä on sula valhe. **119** Sinä heität pois
kaikki jumalattomat maan päältä niinkuin loan; sentähden minä
rakastan sinun todistuksias. **120** Minä pelkään sinua, niin että
minun ihoni värisee, ja vapisen sinun tuomioitas. **121** Minä teen

oikeuden ja vanhurskauden: älä minua hylkää niille, jotka minulle
väkivaltaa tekevät. **122** Vastaa palvelias edestä, ja lohduta
häntä, ettei ylpiät tekisi minulle väkivaltaa. **123** Minun silmäni
hiveltyvät sinun autuutes perään, ja sinun vanhurskautes sanan
jälkeen. **124** Tee palvelias kanssa sinun armos jälkeen, ja opeta
minulle sinun säätyjäs. **125** Sinun palvelias minä olen: anna
minulle ymmärrystä, että minä tuntisin sinun todistukses. **126**
Jopa aika on, että Herra siihen jotakin tekis: he ovat sinun
lakis särkeneet. **127** Sentähden minä rakastan sinun käskyjäs,
enempi kuin kultaa ja parasta kultaa. **128** Sentähden minä pidän
visusti kaikkia sinun käskyjäs: minä vihaan kaikkia vääriä teitä.
129 Ihmeelliset ovat sinun todistukses; sentähden minun sieluni
ne pitää. **130** Kuin sinun sanas julistetaan, niin se valistaa ja
antaa yksinkertaisille ymmärryksen. **131** Minä avaan suuni ja
huokaan; sillä minä halajan sinun käskys. **132** Käännä sinuas
minun puoleeni, ja ole minulle armollinen, niinkuin sinä olet
niille tottunut tekemään, jotka sinun nimeäs rakastavat. **133**
Vahvista minun käymiseni sinun sanassas, ja älä anna väkivallan
minua vallita. **134** Lunasta minua ihmisten väkivallasta, niin
minä pidän sinun käskys. **135** Valista sinun kasvos palvelias
päälle, ja opeta minulle sinun säätys. **136** Minun silmäni vettä
vuotavat, niinkuin virta, ettei sinun käskyjäs pidetä. **137** Herra!
sinä olet vanhurskas ja sinun tuomios ovat oikiat. **138** Sinä olet
vanhurskautes todistukset ja totuuden visusti käskenyt. **139**
Minä olen lähes surmakseni kiivannut, että minun viholliseni
ovat sinun sanas unohtaneet. **140** Sinun puhees on sangen
koeteltu, ja sinun palvelias sen rakkaana pitää. **141** Minä olen
halpa ja ylönkatsottu, mutta en minä unohda sinun käskyjäs. **142**
Sinun vanhurskautes on ijankaikkinen vanhurskaus, ja sinun

lakis on totuus. **143** Ahdistus ja tuska ovat minun saavuttaneet;
mutta minä iloitsen sinun käskyistäs. **144** Sinun todistustes
vanhurskaus pysyy ijankaikkisesti: anna minulle ymmärrys, niin
minä elän. **145** Minä huudan kaikesta sydämestäni: kuule, Herra,
minua, että minä sinun säätys pitäisin. **146** Sinua minä huudan,
auta minua, että minä sinun todistukses pitäisin. **147** Varhain
minä ennätän, ja huudan: sinun sanas päälle minä toivon. **148**
Varhain minä herään, tutkistelemaan sinun sanojas. **149** Kuule
minun ääneni sinun armos jälkeen: Herra, virvoita minua sinun
oikeutes jälkeen. **150** Pahanilkiset vainoojat karkaavat minun
päälleni, ja ovat kaukana sinun laistas. **151** Herra, sinä olet
läsnä, ja sinun käskys ovat sula totuus. **152** Mutta minä sen aikaa
tiesin, että sinä olet todistukses ijankaikkisesti perustanut. **153**
Katso minun raadollisuuttani, ja pelasta minua; sillä enpä minä
unohda sinun lakias. **154** Toimita minun asiani ja päästä minua:
virvoita minua sinun sanas kautta. **155** Autuus on kaukana
jumalattomista, sillä ei he tottele säätyjäs. **156** Herra, sinun
laupiutes on suuri: virvoita minua sinun oikeutes jälkeen. **157**
Minun vainoojaani ja vihollistani on monta; mutta en minä poikkee
sinun todistuksistas. **158** Minä näen ylönkatsojat, ja siihen
suutun, ettei he sinun sanaas pidä. **159** Katso, minä rakastan
sinun käskyjäs: Herra, virvoita minua sinun armos jälkeen. **160**
Sinun sanas on alusta totuus ollut: kaikki sinun vanhurskautes
oikeudet pysyvät ijankaikkisesti. **161** Päämiehet vainoovat minua
ilman syytä; mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojas. **162**
Minä iloitsen sinun puheestas, niinkuin se joka suuren saaliin
löytänyt on. **163** Valhetta minä vihaan ja kauhistun; mutta sinun
lakias minä rakastan. **164** Seitsemästi päivässä minä kiitän sinua
sinun vanhurskautes oikeuden tähden. **165** Suuri rauha on niillä,

jotka sinun lakias rakastavat, ja ei he itsiänsä loukkaa. **166** Herra!
minä odotan sinun autuuttas, ja teen sinun käskys. **167** Minun
sieluni pitää sinun todistukses, ja minä rakastan niitä sangen
suuresti. **168** Minä pidän sinun käskys ja todistukses; sillä kaikki
minun tieni ovat edessäs. **169** Herra! anna minun huutoni tulla
sinun etees: anna minulle ymmärrystä sinun sanas jälkeen.
170 Anna minun rukoukseni tulla sinun etees: pelasta minua
sinun sanas jälkeen. **171** Minun huuleni kiittävät, koskas minulle
opetat sinun säätys. **172** Minun kieleni puhuu sinun sanastas;
sillä kaikki sinun käskys ovat vanhurskaat. **173** Olkoon sinun
kätes minulle avullinen; sillä minä olen valinnut sinun käskys.
174 Herra, minä ikävöitsen sinun autuuttas, ja halajan sinun
lakias. **175** Anna minun sieluni elää, että hän sinua kiittäis, ja
sinun oikeutes auttakoon minua! **176** Minä olen eksyvä niinkuin
kadotettu lammas, etsi sinun palveliaas; sillä en minä unohda
sinun käskyjäs.

120 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Minä huudan Herraa
minun tuskissani, ja hän kuulee minun rukoukseni. **2** Herra,
pelasta minun sieluni valhettelevista suista ja vääristä kielistä? **3**
Mitä väärä kieli taitaa sinulle tehdä? ja mitä se taitaa toimittaa?
4 Se on niinkuin väkevän terävät nuolet, niinkuin tuli katajissa. **5**
Voi minua, että minä olen muukalainen Mesekin seassa! minun
täytyy asua Kedarin majain seassa. **6** Se tulee minun sielulleni
ikäväksi, asua niiden tykönä, jotka rauhaa vihaavat. **7** Minä
pidän rauhan, mutta kuin minä puhun, niin he sodan nostavat.

121 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Minä nostan silmäni mäkiin
päin, joista minulle apu tulee. **2** Minun apuni tulee Herralta, joka
taivaan ja maan tehnyt on. **3** Ei hän salli jalkas horjua; eikä se
torku, joka sinua kätkee. **4** Katso, joka Israelia varjelee, ei se

torku eli makaa. **5** Herra kätkeköön sinua: Herra on sinun varjos,
sinun oikialla kädelläs, **6** Ettei aurinko sinua polttaisi päivällä,
eikä kuu yöllä. **7** Herra kätkeköön sinun kaikesta pahasta: hän
kätkeköön sinun sielus! **8** Herra kätkeköön sinun uloskäymises
ja sisällekäymises, hamasta nyt ja ijankaikkiseen!

122 Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa. Minä iloitsen niistä,
jotka minulle sanovat: että me menemme Herran huoneeseen,
2 Ja että meidän jalkamme pitää seisoman sinun porteissas,
Jerusalem. **3** Jerusalem on rakennettu kaupungiksi, johon on
tuleminen kokoon, **4** Että sukukunnat astuisivat sinne ylös,
Herran sukukunnat, Israelille todistukseksi, kiittämään Herran
nimeä. **5** Sillä siellä ovat istuimet rakennetut tuomittaa, Davidin
huoneen istuimet. **6** Toivottakaat Jerusalemille rauhaa: he
menestyköön, jotka sinua rakastavat! **7** Rauha olkoon sinun
muureis sisällä, ja onni sinun huoneissas! **8** Minun veljieni ja
ystäväini tähden minä toivotan nyt sinulle rauhaa! **9** Herran
meidän Jumalamme huoneen tähden etsin minä sinun parastas.

123 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Minä nostan silmäni
sinun tykös, joka asut taivaissa. **2** Katso, niinkuin palveliain
silmät katsovat isäntänsä käsiin, niinkuin piikain silmät katsovat
emäntäinsä käsiin, niin meidänkin silmämme katsovat Herraa
meidän Jumalaamme, siihenasti että hän meitä armahtaa. **3** Ole
meille armollinen, Herra, ole meille armollinen! sillä me olemme
sangen täytetyt ylönkatseesta; **4** Sangen täynnä on meidän
sielumme rikasten pilkkaa ja ylpeiden ylönkatsetta.

124 Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa. Ellei Herra olisi
meidän kanssamme, niin sanokaan Israel: **2** Ellei Herra olisi
meidän kanssamme, koska ihmiset karkaavat meitä vastaan, **3**
Niin he nielisivät meidät elävältä, kuin heidän vihansa julmistuu

meidän päällemme; **4** Niin vesi meitä upottais: kosket kävisivät
sieluimme ylitse: **5** Niin ylpiät veden aallot kävisivät sielumme
ylitse. **6** Kiitetty olkoon Herra, joka ei meitä anna raatelukseksi
heidän hampaillensa! **7** Meidän sielumme pääsi niinkuin lintu
lintumiehen paulasta. Paula on särjetty, ja me olemme päästetyt.
8 Meidän apumme on Herran nimessä, joka taivaan ja maan
tehnyt on.

125 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Jotka Herran päälle
uskaltavat, ei he lankee, vaan pysyvät ijankaikkisesti niinkuin
Zionin vuori. **2** Jerusalemin ympäri ovat vuoret, ja Herra on
kansansa ympärillä, hamasta nyt ja ijankaikkiseen. **3** Sillä
jumalattomain valtikka ei pidä pysymän vanhurskasten joukon
päällä, ettei vanhurskaat ojentaisi käsiänsä vääryyteen. **4**
Herra, tee hyvästi hyville ja hurskaille sydämille. **5** Mutta jotka
poikkeevat vääriin teihinsä, niitä Herra ajaa pois pahantekiäin
kanssa; mutta rauha olkoon Israelille!

126 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Koska Herra päästää
Zionin vangit, niin me olemme niinkuin unta näkeväiset. **2** Silloin
meidän suumme naurulla täytetään, ja kielemme on täynnä
riemua; silloin sanotaan pakanoissa: Herra on suuria heidän
kohtaansa tehnyt. **3** Herra on suuria tehnyt meidän kohtaamme:
siitä me olemme iloiset. **4** Herra! käännä meidän vankiutemme,
niinkuin virrat etelässä. **5** Jotka kyyneleillä kylvävät, ne ilolla
niittävät. **6** He menevät matkaan ja itkevät, ja vievät ulos kalliin
siemenen, ja tulevat riemulla, ja tuovat lyhteensä.

127 Salomon veisu korkeimmassa Kuorissa. Jos ei Herra
huonetta rakenna, niin hukkaan työtä tekevät, jotka sitä
rakentavat: jos ei Herra kaupunkia varjele, niin vartiat hukkaan
valvovat. **2** Se on turha, että te varhain nousette ja hiljain maata

menette, ja syötte leipänne surulla; sillä hän antaa ystävillensä
heidän maatessansa. 3 Katso, lapset ovat Herran lahja, ja
kohdun hedelmä on anto. 4 Kuin nuolet väkevän kädessä, niin
ovat nuorukaiset. 5 Autuas on se, jonka viini on niitä täynnänsä:
ei ne häväistä, kuin heillä vihollistensa kanssa portissa tekemistä
on.

128 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Autuas on jokainen, joka
Herraa pelkää, ja hänen tiellänsä vaeltaa. 2 Sillä sinä elätät
itses kättes töistä: autuas sinä olet, ja sinulle käy hyvästi. 3
Sinun emäntäs on niinkuin hedelmällinen viinapuu huonees
sisimmäisissä loukkaissa: sinun lapses niinkuin öljypuun vesat,
pöytäs ympärillä. 4 Katsos, näin se mies siunataan, joka Herraa
pelkää. 5 Herra siunaa sinua Zionista, ettäs näet Jerusalemin
onnen kaikkena elinaikanas, 6 Ja saat nähdä lastes lapset:
rauha olkoon Israelille!

129 Veisu korkeimmassa Kuorissa. He ovat usein minua
ahdistaneet, hamasta nuoruudestani, sanokaan nyt Israel; 2
He ovat usein minua ahdistaneet, hamasta nuoruudestani;
mutta ei he minua voittaneet. 3 Kyntäjät ovat minun selkäni
päällä kyntäneet, ja vakonsa pitkäksi vetäneet. 4 Herra, joka
vanhurskas on, on jumalattomain köydet katkonut. 5 Tulkoon
häpiään ja kääntyköön takaperin kaikki, jotka Zionia vihaavat.
6 Olkoon niinkuin ruoho kattojen päällä, joka kuivettuu ennen
kuin se reväistään ylös, 7 Joista niittäjä ei kättänsä täytä, eikä
lyhteensitoja syliänsä; 8 Eikä yksikään ohitsekäypä sano: olkoon
Herran siunaus teidän päällänne: me siunaamme teitä Herran
nimeen.

130 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Syvyydessä minä huudan
sinua, Herra. 2 Herra, kuule minun ääneni: vaarinottakaan korvas

rukousteni äänestä. 3 Jos sinä, Herra, soimaat syntiä: Herra,
kuka siis pysyy? 4 Sillä sinun tykönäs on anteeksi antamus, että
sinua peljättäisiin. 5 Minä odotan Herraa: sieluni odottaa, ja
minä toivon hänen sanansa päälle. 6 Sieluni vartioitsee Herraa
huomenvartiosta toiseen huomenvartioon asti. 7 Israel toivokaan
Herran päälle; sillä Herralla on armo, ja runsas lunastus hänellä.
8 Ja hän lunastaa Israelin kaikista synneistänsä.

131 Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa. Herra! ei minun
sydämeni ole paisunut, eikä minun silmäni ole ylpiät; enkä
minä vaella suurissa asioissa, jotka minulle työläät ovat. 2
Kuin en minä sieluani asettanut ja vaikittanut, niin minun sieluni
tuli vieroitetuksi, niinkuin lapsi äidistänsä vieroitetaan. 3 Israel
toivokaan Herran päälle, hamasta nyt ja ijankaikkiseen.

132 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Muista, Herra, Davidia,
ja kaikkia hänen vaivojansa, 2 Joka Herralle vannoi, ja lupasi
lupauksen Jakobin väkevälle: 3 En mene huoneeni majaan,
enkä vuoteeseeni pane maata; 4 En anna silmäini unta saada,
enkä silmälautaini torkkua, 5 Siihenasti kuin minä löydän sian
Herralle, Jakobin väkevän asumiseksi. 6 Katso, me kuulimme
hänestä Ephratassa: me olemme sen löytäneet metsän kedoilla.
7 Me tahdomme hänen asuinsioihinsa mennä, ja kumartaa hänen
jalkainsa astinlaudan edessä. 8 Nouse, Herra, sinun lepoos,
sinä ja sinun väkevyytes arkki. 9 Anna pappis pukea heitänsä
vanhurskaudella ja sinun pyhäs riemuitkaan. 10 Älä käännä
pois voideltus kasvoja, sinun palvelias Davidin tähden. 11 Herra
on vannonut Davidille totisen valan, ja ei hän siitä vilpistele:
sinun ruumiis hedelmästä minä istutan istuimelles. 12 Jos sinun
lapses minun liittoni pitävät, ja minun todistukseni, jotka minä
heille opetan, niin heidän lapsensa myös pitää sinun istuimellas

istuman ijankaikkisesti. **13** Sillä Herra on Zionin valinnut, ja tahtoo
sitä asuinsiaksensa. **14** Tämä on minun leponi ijankaikkisesti:
tässä minä tahdon asua; sillä se minulle kelpaa. **15** Minä hyvästi
siunaan hänen elatuksensa, ja hänen köyhillensä kyllä annan
leipää. **16** Hänen pappinsa minä puetan autuudella; ja hänen
pyhänsä pitää ilolla riemuitseman. **17** Siellä minä annan puhjeta
Davidin sarven: minä valmistan kynttilän voidellulleni. **18** Hänen
vihollisensa minä häpiällä puetan; mutta hänen päällänsä pitää
hänen kruununsa kukoistaman.

133 Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa. Katsos kuinka hyvä
ja kuinka suloinen se on, että veljekset sovinnossa keskenänsä
asuvat. **2** Niinkuin kallis voide, joka Aaronin päästä vuotaa koko
hänen partaansa, joka vuotaa hänen vaatettensa liepeesen; **3**
Niinkuin Hermonin kaste, joka tulee alas Zionin vuorelle; sillä
siellä lupaa Herra siunauksen ja elämän alati ja ijankaikkisesti.

134 Veisu korkeimmassa Kuorissa. Katso, kiittäkäät Herraa,
kaikki Herran palveliat, jotka yöllä seisotte Herran huoneessa! **2**
Nostakaat kätenne pyhään päin, ja kiittäkäät Herraa. **3** Herra
siunatkoon sinua Zionista, joka taivaan ja maan tehnyt on.

135 Halleluja! Ylistäkäät Herran nimeä, kiittäkäät, Herran
palveliat. **2** Te kuin seisotte Herran huoneessa, meidän
Jumalamme esihuoneissa. **3** Kiittäkäät Herraa, sillä Herra on
hyvä, ja veisatkaat kiitosta hänen nimellensä; sillä se on suloinen.
4 Sillä Herra on itsellensä valinnut Jakobin, Israelin omaksensa.
5 Minä tiedän, että Herra on suuri, ja meidän Jumalamme
kaikkein jumalain ylitse. **6** Kaikki, mitä Herra tahtoo, niin hän
tekee, taivaassa ja maassa, meressä ja kaikessa syvyydessä; **7**
Joka pilvet nostaa maan ääristä, joka pitkäisen leimauksesta
sateen saattaa, ja tuulen tuo ulos tavaroistansa; **8** Joka esikoiset

Egyptissä löi, sekä ihmisistä että karjasta, **9** Ja antoi merkkinsä
ja ihmeensä tulla Egyptin keskelle, Pharaolle ja kaikille hänen
palvelioillensa; **10** Joka monet pakanat löi, ja tappoi väkevät
kuninkaat: **11** Sihonin Amorilaisten kuninkaan, ja Ogin Basanin
kuninkaan, ja kaikki Kanaanin valtakunnat, **12** Ja antoi heidän
maansa perimiseksi, Israelille kansallensa perimiseksi. **13** Herra,
sinun nimes pysyy ijankaikkisesti: Herra, sinun muistos pysyy
suvusta sukuun. **14** Sillä Herra tuomitsee kansansa, ja on
palvelioillensa armollinen. **15** Pakanain epäjumalat ovat hopia ja
kulta, ihmisten käsillä tehdyt. **16** Heillä on suu, ja ei puhu: heillä
ovat silmät, ja ei näe; **17** Heillä ovat korvat, ja ei kuule: eikä
ole henkeä heidän suussansa. **18** Jotka niitä tekevät, he ovat
niiden kaltaiset, ja kaikki, jotka heihin uskaltavat. **19** Te Israelin
huoneesta, kiittäkäät Herraa! te Aaronin huoneesta, kiittäkäät
Herraa! **20** Te Levin huoneesta, kiittäkäät Herraa! te jotka Herraa
pelkäätte, kiittäkäät Herraa! **21** Kiitetty olkoon Herra Zionista,
joka Jerusalemissa asuu! Halleluja!

136 Kiittäkäät Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **2** Kiittäkäät kaikkein jumalain Jumalaa; sillä
hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **3** Kiittäkäät kaikkein
herrain Herraa; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti, **4**
Joka yksinänsä suuret ihmeet tekee; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti; **5** Joka taivaat toimellisesti on tehnyt; sillä
hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **6** Joka maan on levittänyt
veden päälle; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti;
7 Joka suuret valkeudet on tehnyt; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti; **8** Auringon päivää hallitsemaan; sillä
hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **9** Kuun ja tähdet
yötä hallitsemaan; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti;

10 Joka Egyptin esikoiset löi: sillä hänen laupiutensa pysyy
ijankaikkisesti; **11** Ja vei Israelin ulos heidän keskeltänsä;
sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **12** Väkevällä
kädellä ja ojennetulla käsivarrella; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **13** Joka Punaisen meren jakoi kahtia;
sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **14** Ja antoi
Israelin käydä sen keskeltä; sillä hänen laupiutensa pysyy
ijankaikkisesti; **15** Joka Pharaon sotaväkinensä Punaiseen
mereen upotti; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **16**
Joka johdatti kansansa korven lävitse; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti; **17** Joka suuret kuninkaat löi; sillä
hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **18** Ja tappoi väkevät
kuninkaat; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **19**
Sihonin Amorilaisten kuninkaan; sillä hänen laupiutensa pysyy
ijankaikkisesti; **20** Ja Ogin Basanin kuninkaan; sillä hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **21** Ja antoi heidän maansa
perimiseksi; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **22**
Perimiseksi palveliallensa Israelille; sillä hänen laupiutensa
pysyy ijankaikkisesti. **23** Hän muisti meitä, kuin me olimme
painetut alas; sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti; **24**
Ja lunasti meitä vihollisistamme; sillä hänen laupiutensa pysyy
ijankaikkisesti; **25** Joka antaa kaikelle lihalle ruan; sillä hänen
laupiutensa pysyy ijankaikkisesti. **26** Kiittäkäät taivaan Jumalaa!
sillä hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti.

137 Babelin virtain tykönä me istuimme ja itkimme, kuin me
Zionin muistimme. **2** Kanteleemme me ripustimme pajuihin, jotka
siellä olivat. **3** Siellä he käskivät meidän veisata, jotka meitä
vankina pitivät, ja iloita meidän itkussamme: Veisatkaat meille
Zionin virsiä. **4** Kuinka me veisaisimme Herran veisun vieraalla

maalla? **5** Jos minä unohdan sinua, Jerusalem, niin olkoon
oikia käteni unohdettu. **6** Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen
minä sinua muista, ellen minä tee Jerusalemia ylimmäiseksi
ilokseni. **7** Herra, muista Edomin lapsia Jerusalemin päivänä,
jotka sanovat: repikäät maahan hamaan hänen perustukseensa
asti. **8** Sinä hävitetty tytär, Babel; autuas on, se joka sinulle
kostaa, niinkuin sinä meille tehnyt olet. **9** Autuas on se, joka
piskuiset lapses ottaa ja paiskaa kiviin.

138 Davidin. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni: jumalain
edessä minä sinulle kiitosta veisaan. **2** Minä tahdon kumartaen
rukoilla sinun pyhän templis puoleen, ja kiittää sinun nimeäs,
sinun armos ja totuutes tähden; sillä sinä teit nimes ja sanas
suureksi kaikkein ylitse. **3** Koska minä sinua avukseni huudan,
niin sinä kuulet minua, ja annat sielulleni suuren väkevyyden.
4 Herra! sinua kiittävät kaikki kuninkaat maan päällä, että he
kuulevat sinun suus sanoja, **5** Ja veisaavat Herran teille,
että Herran kunnia on suuri. **6** Sillä Herra on korkia, ja
katselee nöyriä, ja ylpiät tuntee kaukaa. **7** Jos minä vaeltaisin
ahdistuksen keskellä, niin sinä virvoitat minua, ja lähetät kätes
vihollisteni vihan päälle: sinun oikia kätes varjelee minua. **8**
Herra tekee siihen lopun minun tähteni: Herra, sinun laupiutes
on ijankaikkinen, älä käsialaas hylkää!

139 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Herra! sinä tutkit minua,
ja tunnet minun. **2** Joko minä istun eli nousen, niin sinä sen
tiedät: sinä ymmärrät taampaa ajatukseni. **3** Joko minä käyn eli
makaan, niin sinä olet ympärilläni, ja näet kaikki tieni. **4** Sillä
katso, ei ole sanaakaan kieleni päällä, joita et sinä Herra kaikkia
tiedä. **5** Sinä olet tehnyt jälkimäiseni ja ensimäiseni, ja pidät
sinun kätes minun päälläni. **6** Senkaltainen tieto on minulle

ylen ihmeellinen ja ylen korkia, etten minä voi sitä käsittää. **7**
Kuhunka minä menen sinun hengestäs? ja kuhunka minä sinun
kasvois edestä pakenen? **8** Jos minä astuisin ylös taivaaseen,
niin sinä siellä olet: jos minä vuoteeni helvetissä rakentaisin,
katso, sinä myös siellä olet. **(Sheol h7585)** **9** Jos minä ottaisin
aamuruskon siivet, ja asuisin meren äärissä, **10** Niin sinun kätes
sielläkin minua johdattais, ja sinun oikia kätes pitäis minun. **11**
Jos minä sanoisin: pimeys kuitenkin peittää minun, niin on myös
yö valkeus minun ympärilläni. **12** Sillä ei pimeys sinun edessäs
pimitä, ja yö valistaa niinkuin päivä; pimeys on niinkuin valkeus.
13 Sinun hallussas ovat minun munaskuuni: sinä peitit minun
äitini kohdussa. **14** Minä kiitän sinua sen edestä, että minä niin
aivan ihmeellisesti tehty olen: ihmeelliset ovat sinun tekos, ja
sen minun sieluni kyllä tietää. **15** Ei minun luuni olleet sinulta
salatut, kuin minä siinä salaisesti tehty olin, kuin minä maan
sisällä niin taitavasti koottu olin. **16** Sinun silmäs näkivät minun,
kuin en vielä valmistettu ollut, ja kaikki päivät sinun kirjaas
olivat kirjoitetut, jotka vielä oleman piti, joista ei yksikään silloin
vielä tullut ollut. **17** Mutta kuinka kalliit ovat minun edessäni,
Jumala, sinun ajatukses? kuinka suuri on heidän lukunsa? **18**
Jos minä heitä lukisin, niin ne olisivat usiammat kuin santa:
kuin minä herään, olen minä vielä tykönäs. **19** Jumala, jospa
tappaisit jumalattomat, ja verikoirat minusta poikkeisivat. **20**
Sillä he puhuvat sinusta häpiällisesti, ja sinun vihollises turhaan
lausuvat (sinun nimes). **21** Herra, minä tosin vihaan niitä, jotka
sinua vihaavat, ja minä närkästyn heistä, jotka karkaavat sinua
vastaan. **22** Täydestä todesta minä heitä vihaan; sentähden
ovat he minulle viholliset. **23** Tutki minua, Jumala, ja koettele
sydämeni: kiusaa minua, ja ymmärrä, kuinka minä ajattelen.

24 Ja katsos, jos minä pahalla tiellä lienen, niin saata minua
ijankaikkiselle tielle.

140 Davidin Psalmi, edelläveisaajalle. Herra, pelasta minua
pahoista ihmisistä: varjele minua vääristä miehistä, **2** Jotka pahaa
ajattelevat sydämissänsä, ja joka päivä sotaan hankitsevat. **3** He
hiovat kieltänsä niinkuin kärme: kyykärmeen myrkky on heidän
huultensa alla, (Sela) **4** Varjele minua, Herra, jumalattomain
käsistä, varjele minua vääristä ihmisistä, jotka ajattelevat minun
käymiseni kukistaa. **5** Ylpiät asettavat paulat ja nuorat minun
eteeni, ja venyttävät verkot tien viereen: minun eteeni panevat
he paulan, (Sela) **6** Mutta minä sanoin Herralle: sinä olet
minun Jumalani: Herra, kuule minun rukoukseni ääni. **7** Herra,
Herra, väkevä apuni! sinä varjelet minun pääni sodan aikana. **8**
Herra, älä salli jumalattomalle hänen himoansa: älä vahvista
hänen pahaa tahtoansa, ettei hän ylpeytyisi, (Sela) **9** Heidän
sappensa, jotka minua piirittävät, ja heidän huultensa vaiva
langetkoon heidän päällensä. **10** Tuliset hiilet pitää heidän
päällensä putooman: hän antaa heidän langeta tuleen ja syvään
kuoppaan, ettei heidän pidä nouseman ylös. **11** Kielilakkarin ei
pidä menestymän maan päällä: häijy väärä ihminen karkoitetaan
ja kukistetaan. **12** Sillä minä tiedän, että Herra raadollisen asian
ja köyhän oikeuden toimittaa. **13** Tosin vanhurskaat kiittävät
sinun nimeäs, ja vakaat asuvat sinun kasvois edessä.

141 Davidin Psalmi. Herra, minä avukseni huudan sinua:
riennä minun puoleeni: ota korviis minun ääneni, koska minä
sinua huudan. **2** Kelvatkoon minun rukoukseni sinun edessäs
niinkuin savu-uhri, minun kätteni ylennys niinkuin ehtoo-uhri. **3**
Herra, varjele minun suuni ja varjele minun huuleni. **4** Älä kallista
minun sydäntäni mihinkään pahuuteen, pitämään jumalatointa

menoa pahointekiäin kanssa, etten minä söisi niitä, mitkä
heille kelpaavat. **5** Vanhurskas lyökään minua ystävällisesti,
ja nuhdelkaan minua, se olkoon niinkuin öljy minun pääni
päällä; sillä minä vielä rukoilen heidän pahuuttansa vastaan.
6 Heidän opettajansa sysättäköön kiveen, niin sitte kuullaan
minun opetukseni suloiseksi. **7** Meidän luumme ovat hajoitetut
haudan reunalle, niinkuin joku maan repis ja kaivais. **(Sheol**
h7585) **8** Sillä sinua, Herra, Herra, minun silmäni katsovat:
minä uskallan sinuun, älä minun sieluani hylkää. **9** Varjele
minua siitä paulasta, jonka he asettivat eteeni, ja pahointekiäin
ansasta. **10** Jumalattomat lankeevat toinen toisensa kanssa
omiin verkkoihinsa, siihenasti kuin minä pääsen ohitse.

142 Davidin oppi ja rukous, kuin hän luolassa oli. Minä huudan
Herran tykö äänelläni, ja rukoilen Herraa äänelläni. **2** Minä
vuodatan ajatukseni hänen edessänsä, ja osoitan hänelle hätäni,
3 Koska henkeni on ahdistuksessa, niin sinä tiedät käymiseni:
tielle, jota minä vaellan, asettavat he paulat eteeni. **4** Katsele
oikialle puolelle ja näe, siellä ei yksikään tahdo minua tuta: en
minä taida paeta, ei tottele kenkään minun sieluani. **5** Herra,
sinua minä huudan ja sanon: sinä olet minun toivoni ja minun
osani elävien maalla. **6** Ota vaari minun rukouksestani, sillä
minua vaivataan sangen: pelasta minua vainollisistani; sillä he
ovat minua väkevämmät. **7** Vie minun sieluni vankeudesta ulos
kiittämään sinun nimeäs: vanhurskaat kokoontuvat minun tyköni,
koskas minulle hyvästi teet.

143 Davidin Psalmi. Herra! kuule minun rukoukseni, ota
anomiseni korviis, sinun totuutes tähden, kuule minua sinun
vanhurskautes tähden, **2** Ja älä käy tuomiolle palvelias kanssa;
sillä ei yksikään elävä ole vakaa sinun edessäs. **3** Sillä vihollinen

vainoo minun sieluani, ja lyö minun elämäni rikki maahan asti:
hän panee minun pimeyteen, niinkuin kuolleet maailmassa. **4**
Minun henkeni on minussa ahdistettu: sydämeni on minussa
kulutettu. **5** Minä muistelen entisiä aikoja: minä ajattelen kaikkia
sinun tekojas, ja tutkistelen sinun kättes töitä. **6** Minä levitän
käteni sinun puolees: minun sieluni janoo sinua, niinkuin karkia
maa, (Sela) **7** Herra, kuule minua nopiasti, henkeni katoo:
älä kasvojas minulta kätke, etten minä niiden kaltaiseksi tulisi,
jotka hautaan menevät. **8** Suo minun varhain kuulla sinun
armojas, sillä sinuun minä toivon: ilmoita minulle tie, jota minä
käyn; sillä minä ylennän sieluni sinun tykös. **9** Pelasta minua,
Herra, vihollisistani! sinun tykös minä pakenen. **10** Opeta minua
tekemään sinun suosios jälkeen; sillä sinä olet minun Jumalani:
sinun hyvä henkes viekään minua tasaista tietä. **11** Herra,
virvoita minua nimes tähden: vie sieluni hädästä ulos sinun
vanhurskautes tähden. **12** Ja teloita viholliseni sinun laupiutes
tähden, ja kadota kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat, sillä
minä olen palvelias.

144 Davidin Psalmi. Kiitetty olkoon Herra, minun turvani,
joka käteni opettaa sotimaan, ja sormeni tappelemaan, **2**
Minun laupiuteni ja minun linnani, minun varjelukseni ja minun
vapahtajani, minun kilpeni, johon minä uskallan, joka minun
kansani minun alleni vaatii. **3** Herra, mikä on ihminen, ettäs
häntä korjaat? eli ihmisen poika, ettäs hänestä otat vaarin? **4**
On sittekin ihminen tyhjän verta: hänen aikansa katoo niinkuin
varjo. **5** Herra, kallista sinun taivaas, ja astu alas: rupee vuoriin,
että he suitsisivat. **6** Anna leimaukset iskeä, ja hajoita heitä:
ammu nuolias ja kauhistuta heitä. **7** Lähetä kätes ylhäältä, ja
kirvota minua, ja pelasta minua suurista vesistä ja muukalaisten

lasten käsistä, **8** Joiden suu puhuu valhetta, ja heidän oikia
kätensä on petollinen oikia käsi. **9** Jumala, minä veisaan sinulle
uuden virren: minä soitan sinulle kymmenkielisellä psaltarilla, **10**
Sinä joka kuninkaille voiton annat, ja palvelias Davidin vapahdat
murhamiekasta. **11** Päästä myös minua ja pelasta minua
muukalaisten kädestä, joiden suu puhuu valhetta, ja heidän
oikia kätensä on petollinen oikia käsi, **12** Että meidän pojat
kasvaisivat nuoruudessansa niinkuin vesat, ja meidän tyttäret,
niinkuin templin kaunistetut seinät. **13** Meidän aittamme olkoon
täynnä, jotka runsaat elatukset antaisivat toinen toisensa perästä,
että meidän lampaamme poikisivat tuhannen, ja sata tuhatta,
kylissämme; **14** Että härkämme olisivat vahvat työhön; ettei
yhtään vahinkoa, eikä valitusta eli kannetta olisi kaduillamme. **15**
Autuas on se kansa, jolle niin käy; vaan autuas on se kansa,
jonka Jumalana Herra on.

145 Davidin kiitos. Minä ylistän sinua, Jumalani, sinä kuningas,
ja kiitän sinun nimeäs aina ja ijankaikkiseti. **2** Joka päivä minä
kunnioitan sinua, ja kiitän sinun nimeäs aina ja ijankaikkisesti. **3**
Suuri on Herra, ja sangen kunniallinen, ja hänen suuruutensa
on sanomatoin. **4** Suku pitää suvulle jutteleman sinun töitäs,
ja sinun voimastas puhuman. **5** Minä ajattelen sinun suuren
kunnias kauneutta ja sinun ihmeitäs; **6** Että puhuttaisiin sinun
ihmeellisten töittes voimasta: ja sinun suurta herrauttas minä
juttelen; **7** Että sinun suuren hyvyytes muisto ylistettäisiin, ja
sinun vanhurskautes kiitettäisiin. **8** Armollinen ja laupias on
Herra, hidas vihaan ja sangen hyvä. **9** Suloinen on Herra kaikille,
ja armahtaa kaikkia tekojansa. **10** Kiittäkään sinua, Herra, kaikki
sinun tekos, ja sinun pyhäs kiittäkään sinua; **11** Julistakaan
sinun valtakuntas kunniaa, ja puhukaa sinun voimastas. **12**

Että sinun voimas tulis ihmisten lapsille tiettäväksi, ja sinun
valtakuntas suuri kunnia. **13** Sinun valtakuntas on ijankaikkinen
valtakunta, ja sinun herrautes pysyy suvusta sukuun. **14** Herra
tukee kaikkia kaatuvaisia, ja nostaa kaikkia sullotuita. **15** Kaikkein
silmät vartioitsevat sinua, ja sinä annat heille ruan ajallansa.
16 Sinä avaat kätes, ja ravitset kaikki, kuin elävät, suosiolla.
17 Vanhurskas on Herra kaikissa teissänsä, ja laupias kaikissa
töissänsä. **18** Läsnä on Herra kaikkia, jotka häntä avuksensa
huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat.
19 Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset halajavat, ja kuulee heidän
huutonsa, ja auttaa heitä. **20** Herra varjelee kaikkia, jotka häntä
rakastavat, ja hukuttaa kaikki jumalattomat. **21** Minun suuni pitää
puhuman Herran kiitoksen, ja kaikki liha kunnioittakaan hänen
pyhää nimeänsä, aina ja ijankaikkisesti.

146 Halleluja! Kiitä Herraa, minun sieluni. **2** Minä kiitän Herraa
niinkauvan kuin minä elän, ja Jumalalleni kiitoksen veisaan,
niinkauvan kuin minä täällä olen. **3** Älkäät uskaltako päämiehiin;
ihmiset he ovat, ei he voi mitään auttaa. **4** Sillä ihmisen henki
pitää erkaneman, ja hänen täytyy maaksi tulla jälleen: silloin
ovat kaikki hänen aivoituksensa hukassa. **5** Autuas on se,
jonka apu Jakobin Jumala on, jonka toivo Herrassa hänen
Jumalassansa on; **6** Joka taivaan ja maan, meren ja kaikki, jotka
niissä ovat, tehnyt on, joka totuuden pitää ijankaikkisesti; **7** Joka
oikeuden saattaa niille, jotka väkivaltaa kärsivät, joka isoovaiset
ravitsee. Herra kirvottaa vangitut: **8** Herra avaa sokian silmät:
Herra nostaa kukistetut: Herra rakastaa vanhurskaita. **9** Herra
varjelee vieraat, ja holhoo orpoja ja leskiä, ja jumalattomain tien
hajoittaa. **10** Herra on kuningas ijankaikkisesti, sinun Jumalas,
Zion, suvusta sukuun, Halleluja!

147 Kiittäkäät Herraa! sillä Jumalaamme kiittää on kallis asia:
kiitos on suloinen ja kaunis. **2** Herra rakentaa Jerusalemin,
ja kokoo hajoitetut Israelilaiset. **3** Hän parantaa murretut
sydämet, ja sitoo heidän kipunsa. **4** Hän lukee tähdet, ja kutsuu
heitä kaikkia nimeltänsä. **5** Suuri on meidän Herramme, ja
suuri hänen voimansa, ja hänen viisautensa on määrätöin. **6**
Herra ojentaa raadolliset, ja jumalattomat maahan paiskaa. **7**
Vuoroin veisatkaat Herralle kiitossanalla, ja veisatkaat meidän
Herrallemme kanteleella; **8** Joka taivaan pilvillä peittää ja antaa
sateen maan päälle; joka ruohot vuorilla kasvattaa; **9** Joka
eläimille antaa heidän ruokansa, ja kaarneen pojille, jotka häntä
avuksensa huutavat. **10** Ei hän mielisty hevosten väkevyyteen,
eikä hänelle kelpaa miehen sääriluut. **11** Herralle kelpaavat ne,
jotka häntä pelkäävät, ja jotka hänen laupiuteensa uskaltavat.
12 Ylistä, Jerusalem, Herraa: kiitä, Zion, sinun Jumalaas! **13**
Sillä hän vahvistaa sinun porttis salvat, ja siunaa sinussa sinun
lapses. **14** Hän saattaa rauhan sinun ääriis, ja ravitsee sinua
parhailla nisuilla. **15** Hän lähettää puheensa maan päälle: hänen
sanansa nopiasti juoksee. **16** Hän antaa lumen niinkuin villan;
hän hajoittaa härmän niinkuin tuhan. **17** Hän heittää rakeensa
niinkuin palat; kuka hänen pakkasensa edessä kestää? **18** Hän
lähettää sanansa, ja sulaa ne; hän antaa tuulen puhaltaa, niin
vedet juoksevat. **19** Hän ilmoittaa Jakobille sanansa, ja Israelille
säätynsä ja oikeutensa. **20** Ei hän niin tehnyt kaikille pakanoille;
eikä he tiedä hänen oikeuttansa, Halleluja!

148 Halleluja! Kiittäkäät Herraa taivaissa, kiittäkäät häntä
korkeudessa. **2** Kiittäkäät häntä kaikki hänen enkelinsä: kiittäkäät
häntä kaikki hänen sotaväkensä. **3** Kiittäkäät häntä aurinko ja
kuu: kiittäkäät häntä kaikki kirkkaat tähdet. **4** Kiittäkäät häntä, te

taivasten taivaat, ja vedet, jotka taivasten päällä ovat. **5** Heidän
pitää Herran nimeä kiittämän; sillä hän käski, ja ne luoduksi
tulivat. **6** Hän pitää ylös ne aina ja ijankaikkisesti: hän asettaa
heitä, ettei heidän toisin käymän pitäisi. **7** Kiittäkäät Herraa maan
päällä, te valaskalat ja kaikki syvyydet; **8** Tuli ja rakeet, lumi ja
sumu, tuulispää, jotka hänen sanansa toimittavat, **9** Vuoret ja
kaikki kukkulat, hedelmälliset puut ja kaikki sedripuut; **10** Pedot
ja kaikki eläimet, madot ja siivelliset linnut; **11** Maan kuninkaat
ja kaikki kansat, päämiehet ja kaikki tuomarit maan päällä; **12**
Nuorukaiset ja neitseet, vanhat nuorten kanssa: **13** Kiittäkään
Herran nimeä; sillä hänen ainoan nimensä on korotettu, ja hänen
suuri kunniansa ylitse maan ja taivaan. **14** Ja hän korottaa
sarven kansallensa: kaikki hänen pyhänsä kiittäkäät, Israelin
lapset, kansa joka häntä lähin on, Halleluja!

149 Halleluja! Veisatkaat Herralle uusi veisu: pyhäin
seurakunnan pitää häntä kiittämän. **2** Iloitkaan Israel tekiässänsä:
Zionin lapset riemuitkaan Kuninkaastansa. **3** Heidän pitää
tanssissa hänen nimeänsä kiittämän: harpuilla ja kanteleilla
pitää heidän soittaman. **4** Sillä Herra rakastaa kansaansa:
hän kunnioittaa nöyriä autuudella. **5** Pyhäin pitää iloitseman
kunnialla, ja kiittämän vuoteissansa. **6** Heidän suussansa
pitää Jumalan ylistys oleman, ja kaksiteräiset miekat heidän
käsissänsä, **7** Kostamaan pakanoille, ja rankaisemaan kansoja, **8**
Heidän kuninkaitansa sitomaan kahleisiin, ja heidän jaloimpiansa
rautakahleisiin, **9** Ja tekemään heille kirjoitetun oikeuden: tämä
kunnia pitää kaikille hänen pyhillensä oleman, Halleluja!

150 Halleluja! Kiittäkäät Herraa hänen pyhässänsä: kiittäkäät
häntä hänen väkevyytensä avaruudessa! **2** Kiittäkäät häntä
hänen voimallisten tekoinsa tähden: kiittäkäät häntä ylenpalttisen

suuruutensa tähden! **3** Kiittäkäät häntä basunilla: kiittäkäät häntä
psaltareilla ja kanteleilla! **4** Kiittäkäät häntä harpuilla ja tanssilla:
kiittäkäät häntä harpun kielillä ja huiluilla! **5** Kiittäkäät häntä
kilisevillä symbaleilla! **6** Kaikki, joilla henki on, kiittäkään Herraa,
Halleluja!

Sananlaskujen

1 Salomon, Davidin pojan, Israelin kuninkaan sananlaskut;
2 Oppia viisautta ja kuritusta, ymmärtää tiedon puhetta, **3**
Vastaanottaa ymmärryksen neuvoa, vanhurskautta, oikeutta ja
siveyttä; **4** Että tyhmät viisaaksi tulisivat ja nuorukaiset taidon ja
ymmärryksen saisivat. **5** Joka viisas on, se kuulkaan, että jän
viisaammaksi tulis; ja joka toimellinen on, se ottakoon neuvon, **6**
Että hän ymmärtäis sananlaskut ja niiden selityksen, viisasten
opin ja heidän tapauksensa. **7** Herran pelko on viisauden alku;
tyhmät hylkäävät viisauden ja opin. **8** Poikani kuule isäs kuritusta,
ja älä hylkää äitis käskyä! **9** Sillä se on sinun sinun pääs
päällä otollinen kaunistus, ja käädyt kaulassas. **10** Poikani! jos
pahanjuoniset sinua sinua houkuttelevat, niin älä heihin suostu.
11 Jos he sanovat: käy meidän kanssamme: me väijymme verta,
ja viritämme pauloja nuhteettoman eteen ilman syytä; **12** Me
nielemme hänen, niinkuin helvetti elävältä, ja hurskaan niinkuin
hautaan pudotamme; **(Sheol h7585)** **13** Me löydämme kaikellaista
kallista tavaraa, ja täytämme huoneemme saaliista; **14** Koettele
meidän kanssamme: meillä kaikilla pitää yksi kukkaro oleman:
15 Poikani! älä vaella heidän kanssansa: estä jalkas heidän
retkiltänsä. **16** Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, ja he
kiiruhtavat verta vuodattamaan. **17** Sillä turhaan verkot viritetään
lintuin silmäin edessä. **18** Itse he myös väijyvät toinen toisensa
verta, ja petoksella seisovat toinen toisensa hengen perään. **19**
Niin kaikki ahneet tekevät, ja ahneus on isännillensä surmaksi.
20 Viisaus ulkona valittaa, ja kadulla äänensä ilmoittaa. **21**
Hän huutaa kansan edessä portissa, ja tuottaa sanansa edes
kaupungissa, sanoen: **22** Kuinka kauvan te tyhmät tahdotte olla
taitamattomat, ja pilkkakirveet rakastaa naurua? ja te hullut vihata

opetusta? **23** Kääntäkäät itsenne minun kuritukseni puoleen:
katso, ja minä tuon teille henkeni edes, ja ilmoitan teille sanani;
24 Että minä kutsuin teitä, ja te estelitte teitänne: minä kokotin
käteni, ja ei yksikään ottanut siitä vaaria, **25** Te hylkäsitte kaiken
neuvoni, ja ette tahtoneet kuritustani; **26** Niin minä myös nauran
teidän vahinkoanne, ja pilkkaan teitä, kuin teidän päällenne tulee
se, jota te pelkäätte, **27** Kuin se tulee, jota te pelkäätte, niinkuin
rajuilma, ja tuska niinkuin tuulispää; kuin teidän päällenne tulee
ahdistus ja vaiva. **28** Silloin he minua avuksensa huutavat, ja en
minä kuule heitä: varhain he etsivät minua, ja ei löydä minua.
29 Että he vihasivat opetusta, ja ei ottaneet vastaan Herran
pelkoa, **30** Eikä tyytyneet minun neuvooni, mutta laittivat kaiken
kuritukseni; **31** Niin pitää heidän syömän tiensä hedelmästä, ja
neuvostansa ravituksi tuleman. **32** Sillä tyhmäin himo tappaa
heidät, ja hulluin onni kadottaa heidät. **33** Mutta joka minua
kuulee, hän asuu turvallisesti, ja ei mitään pahaa pelkää.

2 Poikani, jos otat minun puheeni, ja käskyni kätket; **2** Niin
anna korvas kuulla viisautta, ja taivuta sydämes ymmärrykseen.
3 Sillä jos ymmärrystä ahkerasti halajat, ja rukoilet taitoa; **4**
Jos sitä etsit niinkuin hopiaa, ja pyörit sen perään niinkuin
tavaran; **5** Niin sinä ymmärrät Herran pelvon, ja Herran tunnon
löydät. **6** Sillä Herra antaa viisauden, ja hänen suustansa tulee
taito ja ymmärrys. **7** Hän antaa toimellisten hyvin käydä, ja
suojelee niitä, jotka viattomasti vaeltavat, **8** Varjelee hurskaat, ja
holhoo pyhäinsä retket. **9** Silloin sinä ymmärrät vanhurskauden
ja tuomion, oikeuden ja kaiken hyvän tien. **10** Jos viisaus
sydämees tulee, ja taito on sinulle kelvollinen, **11** Niin hyvä neuvo
sinua varjelee, ja ymmärrys kätkee sinun, **12** Tempaamaan
sinun pois pahalta tieltä, ja niiden seurasta, jotka toimettomia

puhuvat, **13** Ja hylkäävät oikian tien, ja vaeltavat pimeitä retkiä;
14 Jotka iloitsevat pahoista töistänsä, ja riemuitsevat pahoista
menoistansa; **15** Joiden tiet ovat vastahakoiset, ja retket väärär
ja häpiälliset: **16** Ettet sinä ryhtyisi vieraaseen vaimoon, joka
ei sinun ole, joka suloisilla sanoilla puhuttelee, **17** Ja hylkää
nuoruutensa johdattajan, ja unohtaa Jumalansa liiton. **18** Sillä
hänen huoneensa kallistuu kuolemaan, ja hänen askeleensa
kadotettuin tykö. **19** Jokainen joka menee hänen tykönsä, ei
palaja, eikä elämän tielle joudu; **20** Ettäs vaeltasit hyvää tietä, ja
pitäisit hurskasten tiet. **21** Sillä vanhurskaat asuvat maassa, ja
vakaat siinä pysyvät; **22** Mutta jumalattomat hukutetaan maasta,
ja ylönkatsojat siitä teloitetaan.

3 Poikani, älä unohda minun lakiani, mutta sinun sydämes
pitäköön käskyni. **2** Sillä ne saatavat sinulle pitkän ijän, hyvät
vuodet ja rauhan. **3** Armo ja totuus ei sinua pidä hylkäämän:
ripusta ne kaulaas, ja kirjoita sydämes tauluun, **4** Niin sinä
löydät armon ja hyvän toimen, Jumalan ja ihmisten edessä. **5**
Luota Herraan kaikesta sydämestäs, ja älä luota ymmärryksees;
6 Mutta ajattele häntä kaikissa teissäs, niin hän sinua oikein
johdattaa. **7** Älä ole viisas mielestäs, vaan pelkääerraa, ja vältä
pahaa. **8** Sillä se on navalles terveellinen, ja virvoittaa luus. **9**
Kunnioita Herraa tavarastas, ja kaikista vuoden tulos esikoisista;
10 Niin sinun riihes täytetään kyllyydellä, ja sinun viinakuurnas
vuotaa ylitse. **11** Poikani, älä Herran kuritusta hylkää, ja älä
ole kärsimätön, kuin hän sinua rankaisee, **12** Sillä, jota Herra
rakastaa, sitä hän rankaisee, ja on hänelle otollinen niinkuin
poika isällensä. **13** Autuas on se ihminen, joka viisauden löytää,
ja se ihminen, joka ymmärryksen käsittää. **14** Sillä parempi on
kaupita häntä kuin kaupita hopiaa, ja hänen hedelmänsä on

parempi kuin kulta. **15** Hän on kalliimpi kuin päärlyt, eikä hänen
vertaansa mitään toivottaa taideta. **16** Pitkä ikä on hänen oikialla
kädellänsä, rikkaus ja kunnia hänen vasemmallansa. **17** Hänen
tiensä ovat iloiset, ja kaikki hänen askeleensa rauha. **18** Hän on
elämän puu niille, jotka häneen rupeevat; ja autuaat ovat ne, jotka
hänen pitävät. **19** Sillä Herra on viisaudella maan perustanut,
ja taivaat toimella valmistanut. **20** Hänen viisaudessansa ovat
syvyydet eroitetut, ja pivet pisaroivat kasteen. **21** Poikani, älä salli
näitä silmistäs tulla pois, niin sinä tulet onnelliseksi ja viisaaksi.
22 Se on sinun sielus elämä; ja sinun suus on otollinen. **23** Silloin
sinä murheetoinna vaellat teissäs, ettet jalkaas loukkaa. **24** Et
sinä pelkää maata pantuas, mutta makaat; ja sinun unes on
sinulle makia, **25** Ettei sinun tarvitse peljätä äkillistä hirmua,
eikä jumalattomain hävitystä, kuin se tulee. **26** Sillä Herra on
sinun lohdutukses; hän varjelee sinun jalkas, ettei sitä saavuteta.
27 Älä estele tarvitsevalle hyvää tehdä, jos sinulla on varaa,
ettäs sen tehdä taidat. **28** Älä sano ystävälle: mene ja tule
jälleen, huomenna minä sinulle annan; koska sinulla on. **29** Älä
pyydä sinun ystäväs vahinkoa, joka hyvässä toivossa asuu sinun
tykönäs. **30** Älä kenenkään kanssa toru ilman syytä, jos hän ei
mitään pahaa sinulle tehnyt ole. **31** Älä kiivoittele väärää miestä,
älä noudata hänen retkiänsä. **32** Sillä pahanilkiset ovat Herralle
kauhistus; mutta hänen salaisuutensa on hurskasten tykönä. **33**
Jumalattoman huoneessa on Herran kirous; muttavanhurskaan
maja siunataan. **34** Hän pilkkaa pilkkaajia; mutta nöyrille hän
antaa armon. **35** Viisaat kunnian perivät, mutta tyhmät häpiän
saavat.

4 Kuulkaat, lapseni, isänne kuritusta, ja ottakaa vaari,
oppiaksenne ja viisaammaksi tullaksenne. **2** Sillä minä annan

teille hyvän opetuksen; älköät hyljätkö minun lakiani. **3** Sillä minä
olin isäni poika, hoikka ja ainoa äidilläni. **4** Ja hän opetti minua,
ja sanoi minulle; anna sydämes ottaa minun sanani vastaan:
pidä minun käskyni, niin sinä elää saat. **5** Osta viisaus, osat
ymmärrys: älä unohda, älä myös poikkee minun puheestani.
6 Älä häntä hylkää, niin hän sinut kätkee: rakasta häntä, niin
hän sinua varjelee. **7** Sillä viisauden alku on, ostaa viisautta,
ja kaikella saadullas ostaa taitoa. **8** Pidä häntä korkiassa
kunniassa, niin hän sinua korottaa, ja saattaa kunniaan, jos sinä
häntä rakastat. **9** Hän sinun pääs jalosti kaunistaa, ja kunnioittaa
sinua ihanalla kruunulla. **10** Kuule siis, poikani, ja ota minun
puheeni, niin ikäs vuotta on monta. **11** Minä johdatan sinua
viisauden tielle, ja saatan sinua käymään oikialla retkellä, **12**
Niin että koskas vaellat, ei sinun käymises ole ahdas; ja koskas
juokset, niin et sinä loukkaa sinuas. **13** Pidä kuritus, älä hylkää
häntä: kätke häntä; sillä hän on sinun elämäs. **14** Älä mene
jumalattomain askelille, ja älä astu pahain tielle; **15** Jätä se
pois, ja älä käy siinä; karta sitä, ja mene ohitse. **16** Sillä ei he
makaa, jollei he ole pahoin tehneet, eikä lepää, jollei he ole
vahinkoa tehneet. **17** Sillä he syövät jumalattomuuden leipää, ja
juovat vääryyden viinaa. **18** Mutta vanhurskasten retki paistaa
niinkuin valkeus, käy edes, ja valistaa hamaan isoon päivään
asti. **19** Mutta jumalattomain tie on niinkuin pimeys; ja ei he
tiedä, kussa he lankeevat. **20** Poikani, ota vaari sanoistani, ja
kallista korvas puheisiini. **21** Älä niiden anna tulla pois silmistäs:
pidä ne sydämessäs. **22** Sillä ne ovat niiden elämä, jotka niitä
ovat löytäneet, ja ovat terveelliset koko heidän ruumiillensa. **23**
Varjele sydämes kaikella ahkeruudella: sillä siitä elämä tulee. **24**
Pane pois paha suu, ja väärät huulet anna olla sinustas kaukana.

25 Katsokoon silmäs oikein eteensä, ja sinun silmäs laudat olkoot
oikiat edessäs. **26** Koettele jalkais askeleet, niin kaikki sinun ties
vahvistuvat. **27** Älä poikkee oikialle eli vasemmalle puolelle:
tempaa jalkas pois pahuudesta.

5 Poikani, ota vaari viisaudestani: kallista korvas oppiini, **2**
Ettäs pitäisit hyvän neuvon, ja sinun huules pitäis toimen. **3**
Sillä porton huulet ovat niin kuin mesileipä, ja hänen kitansa
liukkaampi kuin öljy; **4** Mutta viimeiseltä karvas kuin koiruoho, ja
terävä kuin kaksiteräinen miekka. **5** Hänen jalkansa menevät
alas kuolemaan, ja hänen askeleensa joutuvat helvettiin. **(Sheol
h7585)** **6** Ei hän käy kohdastansa elämän tielle: huikentelevaiset
ovat hänen astumisensa, niin ettei hän tiedä, kuhunka hän
menee. **7** Niin kuulkaat nyt minua, lapseni, ja älkäät poiketko
minun puheistani. **8** Olkoon sinun ties kaukana hänestä, ja älä
lähesty hänen hänen huoneensa ovea, **9** Ettes antaisi kunniaas
muukalaisille, ja vuosias julmille; **10** Ettei muukalaiset ravittaisi
sinun varastas, ja sinun työs olis toisen huoneessa, **11** Ja sinä
viimein huokaisit, koska elämäs ja hyvyytes tuhlannut olet, **12**
Ja sanoisit: voi! kuinka minä olen vihannut hyvää neuvoa, ja
sydämeni on hyljännyt kurituksen! **13** Ja en kuullut opettajani
ääntä, enkä kallistanut korvaani opettajaini puoleen! **14** Minä
olen lähes kaikkeen pahuuteen joutunut, kaiken kansan ja
seurakunnan keskellä. **15** Juo vettä kaivostas, ja mitä lähteestäs
vuotaa. **16** Anna luontolähtees vuotaa ulos, ja vesiojas kujille.
17 Mutta pidä ne yksinäs, ja ei yksikään muukalainen sinun
kanssas. **18** Sinun kaivos olkoon siunattu, ja iloitse nuoruutes
vaimosta. **19** Se on suloinen niinkuin naaras hirvi, ja otollinen
niinkuin metsävuohi: hänen rakkautensa sinua aina ravitkoon;
ja iloita itseäs aina hänen rakkaudestansa. **20** Poikani, miksis

annat muukalaisen sinuas pettää, ja halajat vierasta syliä? **21**
Sillä Herran edessä ovat kaikkien ihmisten tiet, ja hän tutkii
kaikki heidän askeleensa. **22** Jumalattoman vääryys käsittää
hänen, ja hänen syntinsä paulat ottavat hänet kiinni. **23** Hänen
pitää kuoleman, ettei hän antanut opettaa itsiänsä, ja suuressa
tyhmyydessänsä tulee hän petetyksi.

6 Poikani, jos sinää takaat lähimmäises, niin sinä olet kiinnittänyt
kätes muukalaiseen. **2** Sinun sanoissas olet sinä paulaan istunut:
sinä olet saavutettu puheissas. **3** ee siis, poikani, näin: pelasta
itses: sillä olet tullut lähimmäises käsiin: joudu, nöyryytä itses ja
vaadi lähimmäistäs. **4** Älä anna silmilles unta, eikä silmälautas
torkkua. **5** Kirvoita itses niinkuin metsävuohi pois käsistä, niinkuin
lintu pyytäjänsä käsistä. **6** Mene laiska myyriäisen tykö, katso
hänen menoansa ja opi. **7** Vaikka ei hänelläyhtään hallitsiaa,
teettäjää ja isäntää ole, **8** Kuitenkin valmistaa hän elatuksensa
suvella, ja koo ruokansa eloaikana. **9** Kuinka kauan sinä laiska
makaat? koskas nouset unesta? **10** Makaa vielä vähä, ota
vielä unta päähäs; laske kätes vähä yhteen, ettäs vielä levätä
voisit; **11** Niin köyhyys äkisti tulee päälles niinkuin matkamies,
ja vaivaisuus niinkuin varustettu mies. **12** Jumalatoin ihminen,
vahingollinen mies, kävelee suunsa vääryydellä, **13** Iskee silmää,
nyhtää jalvoillansa, kokottelee sormillansa. **14** Vääryys on hänen
sydämessänsä, ja aikoo pahaa: hän saattaa riidat matkaan. **15**
Sentähden tulee pikaisesti hänen kadotuksensa, ja hän äkisti
muserretaan rikki, niin ettei hänellä yhtään parannusta ole.
16 Kuusi on, joita Herra vihaa, ja seitsemää kauhistuu hänen
sielunsa: **17** Ylpiät silmät, petollinen kieli, kädet, jotka vuodattavat
viatonta verta; **18** Sydän, joka vahingollisia ajattelee, jalat, jotka
ovat nopsat pahuuteen juoksemaan; **19** Väärä todistaja, joka

valheita tuottaa, ja se, joka saattaa riidan veljesten välille. **20**
Poikani, pidä isäs käskyt, ja älä hylkää äitis lakia. **21** Sido ne alati
yhteen sydämes päälle, ja ripusta ne kaulaas. **22** Koskas vaellat,
niin ne johdattavat sinua; koskas lepäät, niin he varjelevat sinua;
koskas heräät, niin he puhuttelevat sinua. **23** Sillä käsky on
niinkuin kynttilä, ja laki niinkuin valkeus, ja opin kuritus elämän tie,
24 Ettäs varjeltaisiin pahasta vaimosta, ja muukalaisen makiasta
kielestä. **25** Älä himoitse sydämessäs hänen kauneuttansa, ettes
vieteltäisi hänen silmäinsä kiillosta. **26** Sillä portto saattaa leivältä
pois; mutta aviovaimo saattaa kauniin elämän. **27** Taitaako
joku kätkeä tulen poveensa, ettei hänen vaattensa pala? **28** Eli
taitaako joku hiilten päällä kävellä, ettei hän jalkojansa polta? **29**
Niin sille tapahtuu, joka lähimmäisensä vaimoa lähentelee; ei se
pääse rankaisematta, joka häneen ryhtyy. **30** Ei se ole varkaalle
niin suuri häpiä, jos hän varastaa henkensä piteeksi, koska nälkä
on: **31** Jos hän käsitetään, antaa hän sen seitsemänkertaisesti
jälleen, ja kaiken huoneensa saadun; **32** Mutta joka vaimon
janssa huoruuteen lankee, se on tyhmä, ja joka sielunsa kadottaa
tahtoo, se niin tekee. **33** Rangaistus ja häpiä tulee hänen
päällensä, ja hänen häväistyksensä ei pyyhitä pois. **34** Sillä
miehen vihalla on kiivaus: ei hän säästä häntä koston päivänä:
35 Ei hän lukua pidä sovittajasta, eikä ota lahjoja, vaikka paljon
antaisit.

7 Poikani! kätke minun sanani, ja pidä tykönäs minun käskyni.
2 Ota vaari minun käskyistäni, niin sinä elää saat, ja minun
laistani, niinkuin silmäs terästä. **3** Sido ne sormiis, kirjoita ne
sydämes tauluun. **4** Sano viiisaudelle: sinä olet sisareni, ja
kutsu toimi ystäväkses, **5** Että hän sinua varjelis muukalaisesta
vaimosta, ja vieraasta, jonka sanat sileät ovat. **6** Sillä minä

kurkistelin huoneeni akkunasta läpi häkin. **7** Ja näin tyhmän
nuorukaisen taitamattomain seassa, ja äkkäsin hänen poikain
joukossa; **8** Joka käveli kaduilla hänen nurkkainsa taitse, ja
asteli sitä tietä, joka meni hänen huoneeseensa. **9** Hämärissä,
kuin päivä ehtoolla oli, ja jo yö ja pimiä tuli: **10** Ja katso, häntä
kohtasi vaimo porton vaatteilla, kavala, **11** Tuima ja hillimätöin,
jonka jalat ei pysyneet huoneessansa. **12** Nyt on hän ulkona, nyt
kaduilla, ja väijyy joka nurkassa. **13** Hän otti hänen kiinni, ja
suuta antoi hänen ja sanoi häpeemättä: **14** Minä olen tehnyt
kiitosuhrin, ja olen tätäpänä täyttänyt lupaukseni: **15** Sentähden
olen minä tullut sinua vastaan, varhain sinua etsimään, ja olen
nyt sinut löytänyt. **16** Minä olen koreasti valmistanut vuoteeni
Egyptin kirjavalla vaatteella, **17** Ja olen hyvänhajuiseksi tehnyt
kammioni mirhamilla, aloella ja kanelilla. **18** Tule, harjoittakaamme
kyllin hekumaa aamuun asti, ja huvitelkaammme meitämme
keskenämme rakkaudella. **19** Sillä mies ei ole kotona: hän on
pitkälle matkalle mennyt. **20** Hän on ottanut rahasäkin myötänsä,
ja tulee kotia äsken määrätyllä päivällä. **21** Ja niin hän houkutteli
monelöla sanalla, ja vaati häntä makialla puheella. **22** Hän
meni hänen kanssansa nopiasti, niinkuin teurastettava härkä,
ja niinkuin jalkapuuhun, jolla tyhmät rangoitaan. **23** Siihenasti
kuin hän nuolilla ampuu hänen maksansa lävitse: ja niinkuin
lintu itsensä kiiruhtaa paulaan, ja ei tiedä sitä hengellensä
vaaralliseksi. **24** Niin kuulkaat siis minua, minun lapseni, ja
ottakaat vaari minun suuni sanoista. **25** Älköön sydämes poiketko
hänen tiellensä: älä salli sinuas vietellä hänen retkillensä. **26**
Sillä hän on monta haavoittanut ja langettanut, ja kaikkinaiset
voimalliset ovat häneltä tapetut. **27** Hänen huoneensa ovat

helvetin tiet, jotka menevät alas kuoleman kammioihin. **(Sheol h7585)**

8 Eikö viisaus huuda, ja toimi julista ääntänsä? **2** Korkialla paikalla seisoo hän, teiden ja kujain vieressä. **3** Porteilla, kaupungin ovilla, joista sisälle käydään, hän huutaa: **4** Te miehet! minä huudan teitä, ja minun ääneni on teidän tykönne, te ihmisten lapset; **5** Ymmärtäkäät te tyhmät viisautta, ja te houkkiot pankaat sydämiinne. **6** Kuulkaat, sillä minä puhun sitä, mikä korkia on, opetan sitä, mikä oikia on. **7** Sillä minun suuni puhuu totuutta, ja minun huuleni vihaa jamalatointa. **8** Kaikki minun puheeni ovat oikiat: ei ole siinä mitään petosta eli vääryyttä. **9** Ne kaikki ovat selkiät niille, jotka niitä ymmärtävät, ja oikiat niille, jotka taidon löytävät. **10** Ottakaat minun kuritukseni ennenkuin hopia, ja pitäkäät korkiampana minun oppini kuin kallein kulta. **11** Sillä viisaus on parempi kuin päärlyt, ja kaikki, mitä ihminen itsellensä toivottaa, ei ole hänen vertaisensa. **12** Minä viisaus asun toimen tykönä, ja minä taidan antaa hyvän neuvon. **13** Se on Herran pelko: vihata pahaa, ylpeyttä, tuimuutta ja pahoja teitä; sentähden vihaan minä petollista suuta. **14** Minun on neuvo ja voima, minun on toimi ja väkevyys. **15** Minun kauttani kuninkaat hallitsevat, ja neuvonantajat oikeutta saattavat; **16** Minun kauttani päämiehet vallitsevat, valtamiehet ja kaikki maan tuomarit. **17** Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, jotka varhain minua etsivät, ne löytävät minun. **18** Rikkaus ja kunnia on minun tykönäni, pysyväinen tavara ja vanhurskaus. **19** Minun hedelmäni on parempi kuin kulta ja rikkain kulta, ja minun tuloni parempi kuin valittu hopia. **20** Minä vaellan vanhurskaudentietä ja oikeuden askeleilla, **21** Että minä pysyväisen perinnön saattaisin niille, jotka minua rakastavat,

ja täyttäisin heidän tavaransa. **22** Minä olen ollut Herran oma
hänen teidensä alussa: ennenkuin mitään tehty oli, olin minä. **23**
Jo ijankaikkisuudesta olen minä asetettu, alussa, ennenkuin
maa oli. **24** Kuin ei syvyys vielä ollut, silloin minä olin jo syntynyt,
kuin ei lähteet vielä vettä kuohuneet. **25** Ennen kuin vuoret olivat
perustetut, ja kukkulat valmistetut, olen minä syntynyt; **26** Ei hän
ollut vielä maata luonut, ja mitä sen päällä on, eikä maan piirin
vuoria. **27** Kuin hän valmisti taivaan, olin minä siellä, kuin hän
syvyyden visusti mittasi. **28** Kuin hän pilvet rakensi ylhäällä, ja
sääsi syvyyden lähteet; **29** Kuin hän meren ääret määräsi, ja
vetten eteen asetti määrän, ettei he astuisi rantansa ylitse; kuin
hän maan perustukset laski, **30** Silloin minä hänen kanssansa
vaikutin, ja iloitsin joka päivä, ja leikitsin hänen hänen edessänsä
joka aika; **31** Ja leikitsin maan piirin päällä; ja minun iloni on olla
ihmisten lasten kanssa. **32** Niin kuulkaat siis minua, te lapset:
autuaat ovat ne, jotka minun tieni pitävät. **33** Kuulkaat kuritusta,
olkaat viisaat, ja älkäät hylätkö sitä. **34** Autuas on se ihminen,
joka minua kuulee, joka minun ovellani valvoo joka päivä, ja
vartioitsee minun pihtipielissäni. **35** Sillä joka minun löytää, hän
elämän löytää, ja on Herralle otollinen; **36** Mutta, joka minua
vastaan syntiä tekee, hän vahingoitsee sielunsa: jokainen joka
minua vihaa, hän rakastaa kuolemaa.

9 Viisaus rakensi huoneensa, ja vuoli siihen seitsemän patsasta,
2 Ja teurasti teuraansa, sekoitti viinansa ja valmisti pöytänsä, **3**
Ja lähetti piikansa, korkeista kaupungin saleista kutsumaan:
4 Joka tyhmä on, hän tulkaan tänne; ja hulluille sanoi hän: **5**
Tulkaat ja syökäät minun leivästäni, ja juokaat viinaa, jonka minä
sekoitin. **6** Hylätkää hullu meno, niin te saatte elää, ja käykää
ymmärryksen tiellä. **7** Joka pilkkaajaa kurittaa, hän saa häpiän,

ja joka jumalatointa nuhtelee, hän häväistään. **8** Älä rankaise
pilkkaajaa, ettei hän sinua vihaisi: nuhtele viisasta, ja hän
rakastaa sinua. **9** Anna viisaalle, niin hän viisaammaksi tulee:
opeta vanhurskasta, niin hän opissaan etenee. **10** Viisauden
alku on Herran pelko, ja pyhäin tieto on ymmärrys. **11** Sillä minun
kauttani sinun päiväs enennetään, ja ikäs vuodet lisätään. **12** Jos
sinä olet viisas, niin sinä itselles viisas olet; mutta jos sinä olet
pilkkaaja, niin sinä itse sen kannat. **13** Hullu, huikentelevainen
vaimo, mieletöin ei tiedä mitään, **14** Istuu huoneensa ovella,
korkialla istuimella, ylimmäisessä siassa kaupungissa, **15** Että
hän houkuttelis kaikkia, jotka siitä käyvät ohitse, ja tietänsä
vaeltavat: **16** Se joka tyhmä on, hän tulkoon tänne; ja hullulle
sanoo hän: **17** Varastettu vesi on makia, ja salattu leipä suloinen;
18 Vaan ei hän tiedä, että siellä kuolleet ovat: hänen vieraansa
ovat helvetin syvyydessä. **(Sheol h7585)**

10 Salomon sananlaskut. Viisas poika on isänsä ilo, mutta
hullu poika on äidillensä murheeksi. **2** Väärin saatu tavara ei ole
hyödyllinen; mutta vanhurskaus vapauttaa kuolemasta. **3** Ei Herra
anna vanhurskasten sielun nälkää kärsiä, mutta jumalattomain
väärin saadut hän hajoittaa. **4** Petollinen käsi tekee köyhäksi,
mutta ahkera saattaa rikkaaksi. **5** Joka suvella kokoo, hän on
toimellinen, mutta joka elonaikana makaa, hän tulee häpiään. **6**
Siunaus on vanhurskaan pään päällä, mutta jumalattoman suun
peittää vääryys. **7** Vanhurskaan muisto pysyy siunauksessa,
vaan jumalattomain nimi mätänee. **8** Joka sydämestänsä viisas
on, hän ottaa käskyt vastaan; mutta jolla hullut huulet ovat,
se saa haavoja. **9** Joka nuhteettomasti vaeltaa, hän elää
murheetoinna; mutta joka väärällä tiellä vaeltaa, hän tulee ilmi.
10 Joka silmää iskee, hän vaivaa matkaan saattaa, ja jolla hullut

huulet ovat, hän saa haavoja. **11** Vanhurskaan suu on elämän
lähde, mutta jumalattoman suun peittää vääryys. **12** Viha riidan
saattaa, mutta rakkaus peittää kaikki rikokset. **13** Toimellisten
huulissa löydetään viisaus, vaan tyhmäin selkään tarvitaan vitsa.
14 Viisaat opin kätkevät, vaan hulluin suu on täynnä vahinkoa.
15 Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa; mutta köyhyys
tekee köyhän pelkuriksi. **16** Vanhurskaus tekee työtä hengen
ylöspitämiseksi, mutta jumalattoman saalis on symmiksi. **17**
Joka kurituksen ottaa vastaan, hän on elämän tiellä; mutta joka
rangaistuksen heittää pois, hän menee väärin. **18** Petolliset suut
peittävät vainon, ja joka panettelee, hän on tyhmä. **19** Jossa
paljo puhutaan, siitä ei synti ole kaukana; mutta joka huulensa
hillitsee, hän on toimellinen. **20** Vanhurskaan kieli on kalliimpi
hopiaa, mutta jumalattoman sydän on miinkuin ei mitään. **21**
Vanhurskaan huulet monta ravitsevat, mutta hullut kuolevat
hulluudessa. **22** Herran siunaus tekee rikkaaksi ilman vaivaa.
23 Hullu tekee pahaa ja nauraa sitä, vaan viisas pitää siitä
vaarinsa. **24** Mitä jumalatoin pelkää, se hänelle tapahtuu, ja mitä
vanhurskaat himoitsevat, sitä heille annetaan. **25** Jumalatoin on
niinkuin tuulispää, joka menee ohitse ja tyhjiksi raukee; mutta
vanhurskas pysyy ijankaikkisesti. **26** Niin kuin etikka tekee pahaa
hampaille ja savu silmille, niin on laiska niiden mielestä paha,
jotka hänen lähettävät. **27** Herran pelko enentää päiviä, vaan
jumalattomain vuodet vähennetään. **28** Vanhurskaan toivo on ilo,
mutta jumalattomain toivo katoo. **29** Herran tie on hurskasten
väkevyys, mutta pahointekiät ovat pelkurit. **30** Vanhurskas pysyy
aina kohdallansa kukistamatta, mutta jumalattoman ei pidä
asuman maan päällä. **31** Vanhurskaan suu tuottaa viisauden,

vaan vääräin kieli hukutetaan. **32** Vanhurskaan huulet opettavat
terveellisiä asioita, vaan jumalattoman suu on täynnä vääryyttä.

11 Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta oikia puntari on
hänelle otollinen. **2** Kussa ylpeys on, siinä on myös ylönkatse;
mutta viisaus on nöyräin tykönä. **3** Viattomuus johdattaa siviät,
vaan pahuus kukistaa pilkkaajat. **4** Ei rakkaus auta vihan
päivänä, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. **5** Viattoman
vanhurskaus tekee hänen tiensä tasaiseksi, mutta jumalatoin
lankee jumalattomassa menossansa. **6** Jumalisten vanhurskaus
pelastaa heitä, vaan väärintekiät käsitetään viekkaudessansa.
7 Kuin jumalatoin ihminen kuolee, niin ei ole yhtään toivoa:
ja jota väärintekiät odottavat, se tulee tyhjäksi. **8** Vanhurskas
vapahdetaan vaivasta, ja jumalatoin tuleehänen siaansa. **9**
Ulkokullatun ihmisen suun kautta petetään hänen lähimmäisensä;
vaan vanhurskaat ymmärtävät sen, ja pelastetaan. **10** Kaupunki
iloitsee, koska vanhurskaan hyvin käy, ja riemuitsee, koska
jumalatoin hukkuu. **11** Vanhurskasten siunauksen kautta kaupunki
korotetaan, vaan jumalattoman suun kautta kukistetaan. **12**
Joka lähimmäistänsä häpäisee, se on hullu, mutta toimellinen
mies on vaiti. **13** Panettelia ilmoittaa salaisuuden, vaan jolla
on uskollinen sydän, hän salaa sen. **14** Jossa ei neuvoa ole,
siinä kansa hukkuu; vaan jossa monta neuvonantajaa on, siinä
hyvin käy. **15** Joka toisen takaa, hän tulee vahinkoon; vaan
joka siitä itsensä pitää pois, hän on murheetoin. **16** Vaimo, joka
otollinen on, pitää kunnian; vaan väkevät pitävät rikkauden.
17 Armias mies tekee ruumiillensa hyvää; vaan se, joka julma
on, saattaa lihansa murheelliseksi. **18** Jumalattoman työ on
turha, vaan joka vanhurskautta kylvää, sillä on hyvä palkka. **19**
Sillä vanhurskaus saattaa elämän, vaan joka pahaa pyytää, hän

saattaa kuoleman. **20** Petollinen sydän on kauhistus Herralle,
Vaan viattoman tie on hänelle otollinen. **21** Ei jumalattoimia auta,
vaikka kaikki kätensä yhteen pistäisivät, mutta vanhurskaan
siemen pelastetaan. **22** Kaunis vaimo ilman taidota on niinkuin
sika, jolla olis kultainen käädy kuonossa. **23** Vanhurskasten himo
on ainoastaan hyvä, vaan jumalattomain odotus on kiukku. **24**
Muutama jakaa omastansa, ja saa enemmän; toinen säästää,
jossa ei pitäisi, ja tulee köyhemmäksi. **25** Sielu, joka siunaa, tulee
rikkaaksi: ja joka juottaa, se myös juotetaan. **26** Joka jyvät salaa,
häntä kansa kiroilee; mutta joka myy, hänelle tulee siunaus. **27**
Joka varhain hyvää etsii, hänelle hyvin menestyy; mutta joka
pahaa noudattaa, hänelle pahoin tapahtuu. **28** Joka rikkauteensa
luottaa, hän hukkuu, vaan vanhurskaat viheriöitsevät niinkuin
lehti. **29** Joka huoneensa murheelliseksi tekee, hän saa tuulen
perinnöksi: ja hullun täytyy viisasta palvella. **30** Vanhurskaan
hedelmä on elämän puu: joka viisas on, hän kääntää sielut.
31 Koska vanhurskas paljon kärsii, kuinka paljoa enemmin
jumalatoin ja syntinen?

12 Joka itsensä mielellänsä kurittaa antaa, se tulee toimelliseksi;
mutta joka rankaisematta olla tahtoo, se on tyhmä. **2** Hyvä
saa lohdutuksen Herralta, mutta häijy mies hyljätään. **3** Ei
ihminen vahvistu jumalattomuudessa, vaan vanhurskaan juuri
on pysyväinen. **4** Ahkera vaimo on miehensä kruunu, vaan
häijy on niinkuin märkä hänen luissansa. **5** Vanhurskasten
ajatukset ovat vilpittömät, vaan jumalattomain aivoitus on
petollinen. **6** Jumalattomain sanat väijyvät verta, vaan hurskasten
suu vapahtaa heitä. **7** Jumalattomat kaatuvat, ja ei ole sitte
enää, mutta vanhurskasten huone pysyy. **8** Toimellinen mies
neuvossansa ylistetään, vaan petollinen tulee katsotuksi ylön. **9**

Parempi on nöyrä, joka omansa katsoo, kuin se, joka tahtoo
iso olla, ja kuitenkin puuttuu leipää. **10** Vanhurskas armahtaa
juhtaansa, mutta jumalattoman sydän on halutoin. **11** Joka
peltonsa viljelee, se saa leipää yltäkylläisesti; vaan joka turhia
ajelee takaa, se on tyhmä. **12** Jumalatoin halajaa aina pahaa
tehdä, mutta vanhurskaan juuri kantaa hedelmää. **13** Ilkiä
käsitetään omissa sanoissansa, vaan vanhurskas pääsee
hädästä. **14** Suun hedelmästä tulee paljon hyvää; ja niinkuin
kukin käsillänsä tehnyt on, kostetaan hänelle. **15** Tyhmäin
mielestä on hänen tiensä otollinen, mutta viisas ottaa neuvon. **16**
Tyhmä osoittaa kohta vihansa, vaan joka peittää vääryyden, se
on kavala. **17** Joka totuuden puhuu, se vanhurskauden ilmoittaa;
mutta joka väärin todistaa, hän pettää. **18** Joka ajattelematta
puhuu, hän pistää niinkuin miekalla; vaan viisasten kieli on
terveellinen. **19** Totinen suu pysyy vahvana ijankaikkisesti, vain
väärä kieli ei pysy kauvan. **20** Jotka pahaa ajattelevat, niiden
sydämessä on petos; vaan jotka rauhaa neuvovat, niillä on ilo.
21 Ei vanhurskaalle mitään vaaraa tapahdu; vaan jumalattomat
pahuudella täytetään. **22** Petolliset huulet ovat Herralle kauhistus;
vaan jotka oikein tekevät, ovat hänelle otolliset. **23** Kavala
salaa taitonsa, vaan hulluin sydän ilmoittaa hulluutta. **24** Ahkera
käsi saa hallita, vaan laiskan täytyy veronalaiseksi tulla. **25**
Sydämellinen murhe kivistelee, vaan lohdullinen sana iloittaa, **26**
Vanhurskas on parempi lähimmäistänsä, mutta jumalattoman tie
viettelee hänen **27** Ei petollinen asia menesty, mutta ahkera saa
hyvän tavaran. **28** Vanhurskauden tiellä on elämä, ja hänen
poluillansa ei ole kuolemaa.

13 Viisas poika ottaa isänsä kurituksen, mutta pilkkaaja ei
tottele rangaistusta. **2** Suunsa hedelmästä kukin nautitsee

hyvää, vaan jumalattomain sielu vääryyttä. **3** Joka suunsa
hallitsee, hän saa elää; vaan joka suunsa toimettomasti avajaa,
se tulee hämmästykseen. **4** Laiska pyytää ja ei saa, mutta
viriät saavat yltäkylläisesti. **5** Vanhurskas vihaa valhetta, mutta
jumalatoin häpäisee ja pilkkaa itsiänsä. **6** Vanhurskaus varjelee
nuhteettoman, mutta jumalatoin meno kukistaa syntisen. **7** Moni
on köyhä suuressa rikkaudessa, ja moni rikas köyhyydessänsä.
8 Rikkaudellansa taitaa joku lunastaa henkensä; mutta joka
köyhä on, ei hän kuule kuritusta. **9** Vanhurskasten valkeus tekee
iloiseksi, vaan jumalattomain kynttilä sammuu. **10** Ylpeiden
seassa on aina riita, mutta viisaus saattaa ihmisen toimelliseksi.
11 Rikkaus vähenee tuhlatessa, vaan koossa pitäin se enenee.
12 Viivytetty toivo vaivaa sydäntä; vaan kuin se tulee, jota hän
toivoo, se on elämän puu. **13** Joka sanan katsoo ylön, hän
turmelee itsensä; mutta joka käskyä pelkää, hän rauhassa
vaeltaa. **14** Viisaan oppi on elämän lähde, Välttämään kuoleman
paulaa. **15** Hyvä neuvo on otollinen; vaan ylönkatsojain tie on
kova. **16** Viisas tekee kaiken toimellisesti, vaan hullu ilmoittaa
tyhmyyden. **17** Jumalatoin sanansaattaja lankee onnettomuuteen,
vaan totinen lähetys on terveellinen. **18** Joka kurituksen hylkää,
hänellä on köyhyys ja häpiä; vaan joka antaa itsensä rangaista,
hän tulee kunniaan. **19** Kun toivo tulee täytetyksi, niin sydän
iloitsee; mutta joka pahuutta välttää; on hulluille kauhistukseksi.
20 Joka viisasten kanssa käyskentelee, hän tulee viisaaksi; vaan
joka hulluin kumppani on, hän tulee vahinkoon. **21** Pahuus
noudattaa syntisiä, mutta vanhurskaille kostetaan hyvyydellä.
22 Hyvällä on perilliset lasten lapsissa; vaan syntisen tavara
vanhurskaalle säästetään. **23** Paljo ruokaa on köyhän kynnössä;
vaan jotka vääryyttä tekevät, ne hukkuvat. **24** Joka vitsaansa

säästää, hän vihaa lastansa; vaan joka häntä rakastaa, hän
aikanansa sitä kurittaa. **25** Vanhurskas syö, että hänen sielunsa
ravittaisiin; vaan jumalattomain vatsa on tyytymätöin.

14 Viisas vaimo rakentaa huoneensa, vaan hullu kukistaa sen
teollansa. **2** Joka vaeltaa oikiaa tietä, se pelkää Herraa; mutta
se, joka poikkee pois tieltänsä, ylönkatsoo hänen. **3** Tyhmän
suussa on ylpeyden vitsa; vaan viisasten huulet varjelevat heitä.
4 Jossa ei härkiä ole, siinä seimet puhtaana ovat; vaan jossa
juhdat työtä tekevät, siinä tuloa kyllä on. **5** Totinen todistaja
välttää valhetta; vaan väärä todistaja rohkiasti valhettelee. **6**
Pilkkaaja etsii viisautta, ja ei löydä; vaan toimelliset viisauden
huokiasti saavat. **7** Mene pois tyhmän tyköä; sillä et sinä opi
mitään häneltä. **8** Toimellisen viisaus on teistänsä ottaa vaarin;
vaan tyhmäin hulluus on sula petos. **9** Tyhmä nauraa syntiä,
mutta hurskasten välillä on hyvä suosio. **10** Koska sydän on
murheellinen, niin ei auta ulkonainen ilo. **11** Jumalattomain
huoneet kukistetaan, vaan jumalisten majat viheriöitsevät. **12**
Monella on tie mielestänsä oikia, vaan viimeiseltä johdattaa se
kuolemaan. **13** Naurun jälkeen tulee murhe, ja ilon perästä suru.
14 Tyhmälle tapahtuu laittamisensa jälkeen, vaan hyvä ihminen
asetetaan hänen ylitsensä. **15** Taitamatoin uskoo kaikki, mutta
ymmärtäväinen ottaa teistänsä vaarin. **16** Viisas pelkää ja karttaa
pahaa, vaan tyhmä päätähavin menee. **17** Äkillinen ihminen
tekee hullun töitä, ja kavala ihminen tulee vihattavaksi. **18**
Taitamattomat perivät tyhmyyden; vaan se on toimellisten kruunu,
että he toimellisesti tekevät. **19** Häijyn täytyy kumartaa hyviä,
ja jumalattomat vanhurskasten porteissa. **20** Köyhää vihaavat
hänen lähimmäisensäkin; vaan rikkaalla on monta ystävää.
21 Joka katsoo lähimmäisensä ylön. hän tekee syntiä; vaan

autuas on se, joka viheliäistä armahtaa. **22** Jotka viekkaudessa
vaeltavat, niiltä puuttuu; mutta jotka hyvää ajattelevat, niille
tapahtuu hyvyys ja uskollisuus. **23** Jossa työtä tehdään, siinä
kyllä on; vaan joka tyhjiin puheisiin tyytyy, siinä on köyhyys. **24**
Viisasten rikkaus on heidän kruununsa, mutta tyhmäin hulluus
on hulluus. **25** Uskollinen todistaja vapahtaa hengen, vaan väärä
todistaja pettää. **26** Joka Herraa pelkää, hänellä on vahva linna,
ja hänen lapsensa varjellaan. **27** Herran pelko on elämän lähde,
että kuoleman nuora välttää taidetaan. **28** Koska kuninkaalla
on paljo väkeä, se on hänen kunniansa; vaan koska vähä on
väkeä, se tekee päämiehen kehnoksi. **29** Joka on pitkämielinen,
se on viisas; vaan joka äkillinen on, se ilmoittaa tyhmyyden.
30 Leppyinen sydän on ruumiin elämä; vaan kateus on märkä
luissa. **31** Joka köyhälle tekee väkivaltaa, hän laittaa hänen
luojaansa; vaan joka armahtaa vaivaista, se kunnioittaa Jumalaa.
32 Pahuutensa tähden jumalatoin kukistetaan; vaan vanhurskas
on kuolemassakin rohkia. **33** Toimellisen sydämessä lepää
viisaus; mutta mitä tyhmäin mielessä on, se tulee ilmi. **34**
Vanhurskaus korottaa kansan, vaan synti on kansan häpiä. **35**
Toimellinen palvelia on kuninkaalle otollinen; vaan häpiällistä
palveliaa ei hän kärsi.

15 Suloinen vastaus hillitse vihan, mutta kova sana saattaa
mielen karvaaksi. **2** Viisasten kieli saattaa opetuksen suloiseksi,
vaan tyhmäin suu aina hulluuta sylkee. **3** Herran silmät katselevat
joka paikassa, sekä pahat että hyvät. **4** Terveellinen kieli on
elämän puu: vaan valhettelevainen saattaa sydämen kivun. **5**
Tyhmä laittaa isänsä kurituksen; vaan joka rangaistuksen ottaa,
hän tulee taitavaksi. **6** Vanhurskaan huoneessa on yltäkyllä;
vaan jumalattoman saalis on hävintö. **7** Viisasten huulet jakavat

neuvoa; vaan tyhmäin sydän ei ole niin. **8** Jumalattoman
uhri on Herralle kauhistus; vaan jumalisten rukous on hänelle
otollinen. **9** Jumalattoman tie on Herralle kauhistus; vaan joka
vanhursjautta noudattaa, on hänelle rakas. **10** Kuritus on sille
paha, joka hylkää tiensä: ja joka rangaistusta vihaa, hänen pitää
kuoleman. **11** Helvetti ja kadotus on Herran edessä: kunka
paljon enemmin ihmisten lasten sydämet. **(Sheol h7585)** **12** Ei
pilkkaaja rakasta sitä, joka häntä rankaisee, ja ei hän mene
viisasten tykö. **13** Iloinen sydän tekee iloiset kasvot; vaan koska
sydän on surullinen, niin rohkeus raukee. **14** Ymmärtäväinen
sydän etsii viisautta; vaan tyhmäin suu tyhmyydellä ravitaan. **15**
Surullisella ihmisellä ei ole koskaan hyvää päivää; vaan jolla
hyvä sydän on, hänellä on joka päivä vieraspito. **16** Parempi on
vähä Herran pelvossa, kuin suuri tavara ilman lepoa. **17** Parempi
on ateria kaalia rakkaudessa, kuin syötetty härkä vihassa. **18**
Vihainen mies saattaa toran matkaan; mutta kärsivällinen asettaa
riidan. **19** Laiskan tie on orjantappurainen; vaan hurskasten tie
on tasainen. **20** Viisas poika iloittaa isänsä, ja hullu ihminen
häpäisee äitinsä. **21** Hulluulle on tyhmyys iloksi; vaan toimellinen
mies pysyy oikialla tiellä. **22** Aivoitus raukee ilman neuvoaa;
vaan jossa monta neuvonantajaa on, se on vahva. **23** Se
on ihmisen ilo, että hän toimella vastata taitaa, ja aikanansa
sanottu sana on otollinen. **24** Elämän tie johdattaa viisaan
ylöspäin, välttämään helvettiä, joka alhaalla on. **(Sheol h7585)** **25**
Herra ylpeiden huoneet kukistaa, ja vahvistaa lesken rajat. **26**
Ilkiäin aivoitukset ovat Herralle kauhistukseksi; vaan toimellinen
puhe on otollinen. **27** Ahneudella voitetut kukistavat oman
huoneensa; vaan joka lahjoja vihaa, saa elää. **28** Vanhurskaan
sydän ajattelee vastausta; vaan jumalattoman suu ammuntaa

pahaa. **29** Herra on kaukana jumalattomista; vaan hän kuulee
vanhurskasten rukoukset. **30** Suloinen kasvo iloittaa sydämen:
hyvä sanoma tekee luut lihaviksi. **31** Korva, joka kuulee elämän
rangaistusta, on asuva viisasten seassa. **32** Joka ei itsiänsä salli
kurittaa, se katsoo ylön sielunsa; vaan joka rangaistusta kuulee,
hän tulee viisaaksi. **33** Herran pelko on kuritus viisauteen, ja
kunnian edellä käy nöyryys.

16 Ihminen aikoo sydämessänsä; vaan Herralta tulee kielen
vastaus. **2** Jokaisen mielestä on hänen tiensä puhdas; mutta
Herra tutkistelee sydämet. **3** Anna Herran haltuun sinun työs,
niin sinun aivoitukses menestyy. **4** Herra tekee kaikki itse
tähtensä, niin myös jumalattoman pahaksi päiväksi. **5** Jokainen
ylpiä on Herralle kauhistus, ja ei pääse rankaisematta, ehkä he
kaikki yhtä pitäisivät. **6** Laupiuden ja totuuden kautta pahateko
sovitetaan, ja Herran pelvolla paha vältetään. **7** Jos jonkun
tiet ovat Herralle kelvolliset, niin hän myös kääntää hänen
vihamiehensä rauhaan. **8** Parempi on vähä vanhurskaudessa,
kuin suuri saalis vääryydessä. **9** Ihmisen sydän aikoo tiensä;
vaan Herra johdattaa hänen käymisensä. **10** Ennustus on
kuninkaan huulissa: ei hänen suunsa puhu tuomiossa väärin. **11**
Oikia puntari ja vaaka on Herralta, ja kaikki painokivet kukkarossa
ovat hänen tekoansa. **12** Kuninkaan edessä on kauhistus väärin
tehdä; sillä vanhurskaudella istuin vahvistetaan. **13** Oikia neuvo
on kuninkaalle otollinen; ja joka oikein puhuu, häntä rakastetaan.
14 Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja; ja viisas mies
lepyttää hänen. **15** Kuin kuninkaan kasvo on leppyinen, siinä on
elämä, ja hänen armonsa on niinkuin hiljainen sade. **16** Ota
viisautta tykös, sillä se on parempi kultaa: ja saada ymmärrystä
on kalliimpi hopiaa. **17** Siviän tiet välttävät pahaa, ja joka sielunsa

varjelee, se tiestänsä ottaa vaarin. **18** Joka alennetaan, se
ensisti tulee ylpiäksi; ja ylpeys on aina lankeemuksen edellä. **19**
Parempi on nöyränä olla siveiden kanssa, kuin jakaa suurta
saalista ylpeiden kanssa. **20** Joka jonkun asian viisaasti alkaa,
hän löytää onnen; ja se on autuas, joka luottaa Herraan. **21**
Toimellinen mies ylistetään viisautensa tähden; ja suloinen puhe
lisää oppia. **22** Viisaus on elämän lähde hänelle, joka sen
saanut on, vaan tyhmäin oppi on hulluus. **23** Viisas sydän puhuu
toimellisesti, ja hänen huulensa opettavat hyvin. **24** Suloiset
sanat ovat mesileipää; ne lohduttavat sielua, ja virvoittavat luut.
25 Monella on tie mielestänsä oikia, vaan se johdattaa viimein
kuolemaan. **26** Moni tulee suureen vahinkoon oman suunsa
kautta. **27** Jumalatoin ihminen kaivaa onnettomuutta, ja hänen
suussansa palaa niinkuin tuli. **28** Väärä ihminen saattaa riidan,
ja panettelia tekee ruhtinaat eripuraisiksi. **29** Viekas ihminen
houkuttelee lähimmäistänsä, ja johdattaa hänen pahalle tielle.
30 Joka silmää iskee, ei se hyvää ajattele, ja joka huuliansa
pureskelee, se pahaa matkaan saattaa. **31** Harmaat hiukset
ovat kunnian kruunu, joka löydetään vanhurskauden tiellä. **32**
Kärsivällinen on parempi kuin väkevä; ja joka hillitsee mielensä,
on parempi, kuin se joka kaupungin voittaa. **33** Arpa heitetään
syliin, vaan Herralta tulee kaikki sen meno.

17 Kuiva pala, siinä jossa rauha on, on parempi kuin huone
teurasta täynnä riidassa. **2** Toimellinen palvelia hallitsee
häpiällisiä lapsia, ja hän jakaa perintöä veljein välillä. **3** Niinkuin
tuli koettelee hopian ja ahjo kullan, niin Herra tutkistelee sydämet.
4 Paha ottaa pahoista suista vaarin, ja petollinen kuuntelee
mielellänsä vahingollista kieltä. **5** Joka köyhää syljeskelee, se
häpäisee Luojaansa; ja joka iloitsee toisen vahingosta, ei pääse

rankaisematta. **6** vanhain kruunu ovat lasten lapset, ja lasten
kunnia ovat heidän isänsä. **7** Ei sovi tyhmäin puhua korkeista
asioista, paljoa vähemmin päämiehen valhetella. **8** Jolla vara
on lahja antaa, se on niinkuin kallis kivi: kuhunka hän itsensä
kääntää, niin hän viisaana pidetään. **9** Joka syntiä peittää, se
saattaa itsellensä ystävyyden; vaan joka asian ilmoittaa, se
saattaa ruhtinaat eripuraisiksi. **10** Sanat vaikuttavat enemmän
toimellisen tykönä, kuin sata haavaa tyhmän tykönä. **11** Niskuri
tosin etsii vahinkoa, vaan julma enkeli lähetetään häntä vastaan.
12 Parempi on kohdata karhua, jolta pojat ovat otetut pois, kuin
hullua hulluudessansa. **13** Joka kostaa hyvän pahalla, ei hänen
huoneestansa pidä pahuus luopuman. **14** Riidan alku on niinkuin
vewsi, joka itsensä leikkaa ulos: lakkaa riidasta ennenkuin sinä
siihen sekaannut. **15** Joka jumalattoman hurskaaksi sanoo, ja
joka vanhurskaan soimaa jumalattomaksi, ne molemmat ovat
Herralle kauhistus. **16** Mitä tyhmä tekee kädessänsä rahalla,
ettei hänellä ole sydäntä ostaa viisautta? **17** Ystävä rakastaa
ainian, ja veli tulee julki hädässä. **18** Se on tyhmä ihminen,
joka kätensä taritsee, ja takaa lähimmäisensä. **19** Joka toraa
rakastaa, se rakastaa syntiä; ja joka ovensa korottaa, se etsii
onnettomuutta. **20** Häijy sydän ei löydä mitään hyvää; ja jolla
paha kieli on, se lankee onnettomuuteen. **21** Joka tyhmän
synnyttää, hänellä on murhe, ja tyhmän isällä ei ole iloa. **22**
Iloinen sydän tekee elämän suloiseksi, vaan surullinen sydän
kaivaa luut. **23** Jumalatoin ottaa mielellänsä salaisesti lahjoja,
mutkataksensa lain teitä. **24** Toimellinen mies laittaa itsensä
viisaasti, vaan tyhmä heittelee silmiänsä sinne ja tänne. **25**
Hullu popika on isänsä suru, ja äidillensä murhe, joka hänen
synnyttänyt on. **26** Ei ole se hyvä, että vanhurskalle tehdään

väärin, taikka että sitä ruhtinasta lyödään, joka oikein tuomitsee.
27 Toimellinen mies taitaa puheensa tallella pitää, ja taitava
mies on kallis sielu. **28** Jos tyhmä vaiti olis, niin hän viisaaksi
luettaisiin, ja toimelliseksi, jos hän suunsa pitäis kiinni.

18 Eripurainen etsii mitä hänelle kelpaa, ja sekoittaa itsensä
kaikkiin asioihin. **2** Tyhmällä ei ole himo ymmärrykseen, vaan niitä
ilmoittamaan, mitkä ovat hänen sydämessänsä. **3** Jumalattoman
tullessa tulee ylönkatse, pilkka ja häpiä. **4** Sanat ihmisen suussa
ovat niinkuin syvät vedet, ja viisauden lähde on täynnä virtaa. **5**
Ei ole hyvä katsoa jumalattomain muotoa, ja sortaa vanhurskasta
tuomiossa. **6** Tyhmän huulet saattavat toran, ja hänen suunsa
noudattaa haavoja. **7** Tyhmän suu häpäisee itsensä, ja hänen
huulensa ovat paula omalle omalle sielulle. **8** Panetteian sanat
ovat haavat, ja käyvät läpi sydämen. **9** Joka laiska on työssänsä,
hän on sen veli, joka vahinkoa tekee. **10** Herran nimi on vahva
linna: vanhurskas juoksee sinne, ja tulee varjelluksi. **11** Rikkaan
tavara on hänelle vahva kaupunki, ja niinkuin korkea muuri
hänen mielestänsä. **12** Kuin joku lankee, niin hänen sydämensä
ensisti tulee ylpiäksi, ja ennenkuin joku kunniaan tulee, pitää
hänen nöyrän oleman. **13** Joka vastaa ennekuin hän kuulee,
se on hänelle hulluudeksi ja häpiäksi. **14** Ihmisen henki pitää
ylös hänen heikkoutensa; vaan murheellista henkeä kuka voi
kärsiä? **15** Ymmärtäväinen sydän saa viisauden, ja viisasten
korva etsii taitoa. **16** Ihmisen lahja tekee hänelle avaran sian, ja
saattaa suurten herrain eteen. **17** Jokaisella on ensisti omassa
asiassansa oikeus; vaan kuin hänen lähimmäisensä tulee, niin
se löydetäään. **18** Arpa asettaa riidan, ja eroitaa voimallisten
vaiheella. **19** Vihoitettu veli pitää puoltansa lujemmin kuin vahva
kaupunki; ja riita pitää kovemmin puolensa kuin telki linnan

edessä. **20** Sen jälkeen kullekin maksetaan, kuin hänen suunsa
on puhunut; ja hän ravitaan huultensa hedelmästä. **21** Kuolema
ja elämä on kielen voimassa: joka häntä rakastaa, se saa syösä
hänen hedelmästänsä. **22** Joka aviovaimon osaa, hän löytäää
hyvän kappaleen, ja saa mielisuosionsa Herralta. **23** Köyhä mies
puhuu nöyrästi, vaan rikas vastaa ylpiästi. **24** Ihminen, jolla on
ystävä, pitää oleman ystävällinen; sillä ystävä pitää lujemmin
hänen kanssansa kuin veli.

19 Köyhä joka siveydessä vaeltaa, on parempi kuin väärä
huulissansa, joka kuitenkin tyhmä on. **2** Joka ei toimella laita, ei
hänelle hyvin käy; ja joka on nopsa jaloista, se loukkaa itsensä.
3 Ihmisen tyhmyys eksyttää hänen tiensä, niin että hänen
sydämensä vihastuu Herraa vastaan. **4** Tavara tekee monta
ystävää, vaan köyhä hyljätään ystäviltä. **5** Ei väärä todistaja pidä
pääsemän rankaisematta; joka rohkiasti valehtelee, ei hänen
pidä selkeemän. **6** Moni rukoilee päämiestä, ja jokainen on
hänen ystävänsä, joka lahjoja jakaa. **7** Köyhää vihaavat kaikki
hänen veljensä, ja hänen ystävänsä vetäytyvät taamma hänestä;
ja joka sanoihin luottaa, ei hän saa mitään. **8** Joka viisas on, hän
rakastaa henkeänsä, ja joka toimellinen on, se löytää hyvän. **9**
Väärä todistaja ei pidä pääsemän rankaisematta; ja joka rohkiasti
valehtelee, se kadotetaan. **10** Ei hullulle sovi hyvät päivät, paljoa
vähemmin palvelian päämiehiä hallita. **11** Joka on kärsivällinen,
se on toimellinen ihminen; ja se on hänelle kunniaksi, että hän
viat välttää. **12** Kuninkaan viha on niinkuin nuoren jalopeuran
kiljuminen; mutta hänen ystävyytensä on niinkuin kaste ruoholle.
13 Hullu poika on isänsä murhe, ja riitainen vaimo on niinkuin
alinomainen pisaroitseminen. **14** Huoneet ja tavarat peritään
vanhemmilta, vaan toimellinen emäntä tulee Herralta. **15**

Laiskuus tuo unen, ja joutilas sielu kärsii nälkää. **16** Joka käskyt
pitää, hän on vapahtanut henkensä; vaan joka tiensä hylkää,
hänen pitää kuoleman. **17** Jöka köyhää armahtaa, hän lainaa
Herralle, joka hänen hyvän työnsä hänelle jälleen maksava on.
18 Kurita lastas, koska vielä toivo on; mutta älä pyydä häntä
tappaa; **19** Sillä suuri julmuus saattaa vahingon: sentähden
laske vallallensa, ja kurita häntä toistamiseen. **20** Kuule neuvoa
ja ota kuritus vastaan, tullakses vihdoinkin viisaaksi. **21** Monet
aivoitukset oavt miehen sydämessä; mutta Herran neuvo on
pysyväinen. **22** Ihmiselle kelpaa hänen laupeutensa, ja köyhä
mies on parempi kuin valehtelia. **23** Herran pelko saattaa elämän,
ja se pysyy ravittuna, ettei mikään paha häntä lähesty. **24** Laiska
kätkee kätensä poveensa, ja ei vie sitä jälleen suuhunsa. **25**
Jos pilkkaajaa lyödään, niin taitamatoin tulee viisaaksi; ja jos
toimellista lyödään, niin hän tulee toimelliseksi. **26** Joka vaivaa
isäänsä, ja ajaa ulos äitinsä, hän on häpeemätöin ja kirottu
lapsi. **27** Lakkaa poikani, kuuntelemasta sitä neuvoa, joka sinua
viettelee pois toimellisesta opista. **28** Väärä todistus häpäisee
tuomion, ja jumalattomain suu nielee vääryyden. **29** Pilkkaajille
on rangaistus valmistettu, ja haavat hulluin selkään.

20 Viina tekee pilkkaajaksi, ja väkevät juotavat tekevät tyhmäksi:
joka niitä halajaa, ei hän ikinä viisaaksi tule. **2** Kuninkaan
peljättämys on niinkuin nuoren jalopeuran kiljuminen: joka hänen
vihoittaa, hän tekee omaa henkeänsä vastoin. **3** Miehen kunnia
on olla ilman riitaa; vaan jotka mielellänsä riitelevät, ovat kaikki
tyhmät. **4** Kylmän tähden ei tahdo laiska kyntää; sentähden
hän elonaikana kerjää, ja ei saa mitään. **5** Neuvo on miehen
sydämessä niinkuin syvä vesi; mutta toimellinen ammuntaa sen
ylös. **6** Monta ihmistä kerskataan hyväksi; vaan kuka löytää

jonkun, joka todella hyvä on? **7** Vanhurskas siveydessä vaeltaa;
hänen lastensa käy hyvin hänen perässänsä. **8** Kuningas, joka
istuu istuimella tuomitsemaan, hajoittaa kaikki, jotka pahat ovat,
silmillänsä. **9** Kuka sanoo: minä olen puhdas sydämessäni, ja
vapaa synnistäni? **10** Monenlainen vaaka ja mitta ovat molemmat
kauhistus herralle. **11** Nuorukainen tunnetaan menostansa,
jos hän siviäksi ja toimelliseksi tuleva on. **12** Kuulevaisen
korvan ja näkeväisen silmän on Herra molemmat tehnyt. **13** Älä
rakasta unta, ettes köyhtyisi: avaa silmäs, niin sinä saat kyllän
leipää. **14** Paha, paha, sanoo ostaja; mutta mentyänsä pois
hän kerskaa. **15** Kultaa ja kalliita kiviä löydetään kyllä, vaan
toimellinen suu on kallis kappale. **16** Ota hänen vaattensa joka
muukaisen takaa: ja ota häneltä pantti tuntemattoman edestä.
17 Varastettu leipä maistuu miehelle hyvin; vaan sitte pitää hänen
suunsa oleman täynnä teräviä kiviä. **18** Aivoitukset menestyvät,
kuin ne neuvotella toimitetaan, ja sodat myös pitää toimella
pidettämän. **19** Älä sekoita sinuas sen kanssa, joka salaisuuden
ilmoittaa, ja joka panettelee, ja jolla petollinen suu on. **20** Joka
isäänsä ja äitiänsä kiroilee, hänen kynttilänsä pitää sammuman
synkiässä pimeydessä. **21** Perintö, johon varhain kiiruhdetaan,
on viimeiseltä ilman siunausta. **22** Älä sano: minä kostan pahan;
odota Herraa, hän auttaa sinua. **23** Monenlaiset puntarit ovat
Herralle kauhistus, ja väärä vaaka ei ole hyvä. **24** Jokaisen
retket tulevat Herralta: kuka ihminen taitaa ymmärtää tiensä?
25 Se on ihmiselle paula, kuin hän pilkkaa pyhää, ja etsii sitte
lupauksia. **26** Viisas kuningas hajoittaa jumalattomat, ja antaa
ratasten käydä heidän päällitsensä. **27** Herran kynttilä on ihmisen
henki: hän käy läpi koko sydämen. **28** Laupius ja totuus varjelee
kuninkaan, ja hän vahvistaa istuimensa laupiudella. **29** Nuorten

miesten väkevyys on heidän kunniansa, ja harmaat karvat on
vanhain kaunistus. **30** Haavoilla pitää pahuus ajettaman pois, ja
koko sydämen kivulla.

21 Kuninkaan sydän on Herran kädessä, niinkuin vesiojat,
ja hän taittaa sen kuhunka tahtoo. **2** Jokainen luulee tiensä
oikiaksi, vaan Herra koettelee sydämet. **3** Hyvin ja oikein tehdä,
on Herralle otollisempi kuin uhri. **4** Ylpiät silmät ja paisunut
sydän, ja jumalattomain kynttilä on synti. **5** Ahkeran miehen
aivoitukset tuovat yltäkylläisyyden; vaan joka pikainen on, se
tulee köyhäksi. **6** Joka tavaran kokoo valheella, se on kulkeva
turhuus, niiden seassa, jotka kuolemaa etsivät. **7** Jumalattomain
raatelemus pitää heitä peljättämän; sillä ei he tahtoneet tehdä,
mitä oikia on. **8** Jumalattoman ihmisen tie on outo; mutta
puhtaan työ on oikia. **9** Parempi on asua katon kulmalla, kuin
riitaisen vaimon kanssa yhdessä huoneessa. **10** Jumalattoman
sielu toivottaa pahaa, ja ei suo lähimmäisellensä mitään. **11**
Kuin pilkkaaja rangaistaan, niin tyhmät viisaaksi tulevat, ja kuin
viisas tulee opetetuksi, niin hän ottaa opin. **12** vanhurskas
pitää itsensä viisaasti jumalattoman huonetta vastaan; vaan
jumalattomat kietovat itsensä onnettomuuteen. **13** Joka tukitsee
korvansa köyhän huudolta, hänen pitää myös huutaman, ja ei
kuultaman. **14** Salainen lahja asettaa vihan, ja helmaan anto
lepyttä suurimman kiukun. **15** Se on vanhurskaille ilo, tehdä
mikä oikia on, vaan pahantekiöillä on pelko. **16** Ihminen joka
poikkee viisauden tieltä, pitää oleman kuolleiden joukossa. **17**
Joka hekumaa rakastaa, se tulee köyhäksi; ja joka viinaa ja öljyä
rakastaa, ei hän tule rikkaaksi. **18** Jumalatoin pitää annettaman
ulos vanhurskaan siaan, ja ylönkatsoja siveiden edestä. **19**
Parempi on asua autiossa maassa kuin riitaisen ja vihaisen

vaimon kanssa. **20** Viisaan huoneessa on suloinen tavara ja
öljy, vaan tyhmä ihminen sen tuhlaa. **21** Joka vanhurskautta
ja hyvyyttä noudattaa, hän löytää elämän, vanhurskauden ja
kunnian. **22** Viisas mies voittaa väkeväin kaupungin, ja kukistaa
heidän uskalluksensa vahvuuden. **23** Joka suunsa ja kielensä
hillitsee, hän varjelee sielunsa ahdistuksesta. **24** Joka ynseä ja
ylpiä on, hän kutsutaan pilkkaajaksi, joka vihassa ynseytensä
näyttää. **25** Laiskan himo tappaa hänen, ettei hänen kätensä
tahtoneet mitään tehdä: **26** Hän himoitsee suuresti kaiken päivän;
muuta vanhurskas antaa, ja ei kiellä. **27** Jumalattomain uhri on
kauhistus, semminkin kuin se synnissä uhrataan. **28** Väärän
todistajan pitää hukkuman; vaan joka tottelee, hän saa aina
puhua. **29** Jumalatoin juoksee päätähavin lävitse: mutta hurskas
ojentaa tiensä. **30** Ei yksikään viisaus, eli ymmärrys, eikä neuvo,
auta herraa vastaan. **31** Hevoset valmistetaan sodan päiväksi;
mutta voitto tulee herralta.

22 Hyvä sanoma on kalliimpi kuin suuri rikkaus, ja suosio on
parempi kuin hopia ja kulta. **2** Rikas ja köyhä tulevat toinen
toistansa vastaan: ja Herra on ne kaikki tehnyt. **3** Viisas näkee
pahan, ja karttaa; taitamattomat juoksevat lävitse, ja saavat
vahingon. **4** Nöyryyden ja Herran pelvon palkka on rikkaus,
kunnia ja elämä. **5** Orjantappurat ja paulat ovat väärän tiellä;
vaan joka siitä taamma vetäytyy, hän varjelee henkensä. **6**
Niinkuin sinä lapsen totutat nuoruudessa, niin ei hän siitä luovu,
kuin hän vanhenee. **7** Rikas vallitsee köyhiä, ja joka lainaksi
ottaa, hän on lainaajan orja. **8** Joka vääryyttä kylvää, se niittäää
vaivan, ja hänen pahuutensa hukkuu vitsalla. **9** Laupiaat silmät
siunataan, sillä hän antaa leivästä köyhälle. **10** Aja pilkkaaja pois,
niin riita asettuu, ja tora ja häväistys lakkaa. **11** Joka sydämen

puhtautta rakastaa, sen huulet ovat otolliset, ja kuningas on
hänen ystävänsä. **12** Herran silmät varjelevat hyvän neuvon,
ja kukistavat ylönkatsojan sanat. **13** Laiska sanoo: jalopeura
on ulkona, ja minä tapetaan kadulla. **14** Porttoin suu on syvä
kuoppa: joka ei Herran suosiossa ole, hän lankee siihen. **15**
Hulluus riippuu nuorukaisen sydämessä, vaan kurituksen vitsa
ajaa sen kauvas hänestä. **16** Joka köyhälle tekee vääryyttä
enentääksensä tavaraansa, hänen pitää itse rikkaalle antaman,
ja tosin köyhäksi tuleman. **17** Kallista korvas ja kuule viisasten
sanat, ja pane minun oppini sydämees. **18** Sillä se on sinulle
suloinen, jos sinä pidät sen mielessäs, ja ne sovitetaan yhteen
sinun huulilles. **19** Että sinun toivos olis Herrassa, olen minä
sinua tänäpänä neuvonut; niin ota myös sinä näistä vaari.
20 Enkö minä ole suurista asioista kirjoittanut sinun etees,
neuvoin ja opettain? **21** Osoittaakseni sinulle vahvan totuuden
perustuksen, vastatakses niitä oikein, jotka sinun lähettävät. **22**
Älä ryöstä köyhää, vaikka hän köyhä on, ja älä solvaise vaivaista
portissa. **23** Sillä Herra ajaa heidän asiansa, ja sortaa heidän
soortajansa. **24** Älä antaudu vihaisen miehen seuraan, ja älä ole
julman tykönä, **25** Ettes oppisi hänen teitänsä, ja saisi sielulles
paulaa. **26** Älä ole niiden tykönä, jotka kättä lyövät ja velkaa
takaavat; **27** Sillä jos sinulla ei ole varaa maksaa, niin vuotees
otetaan altas pois. **28** Älä siirrä takaperin entisiä rajoja, jotka esi-
isäs tehneet ovat. **29** Jos sinä näet nopsan miehen asiassansa,
sen pitää seisoman kuninkaan edessä: ei hänen pidä seisoman
halpain edessä.

23 Koskas istus ja syöt jonkun herran kanssa, niin ota visu
vaari, kuka edessäs on. **2** Ja pane veitsi kaulaas, jos sinä
tahdot henkes pitää. **3** Älä himoitse hänen herkustansa; sillä se

on petollinen leipä. **4** Älä vaivaa sinuas tullakses rikkaksi, ja
lakkaa sinun viisaudesta. **5** Älä lennätä silmiäs sen jälkeen,
jota et sinä taida saada; sillä se tekee itsellensä siivet niinkuin
kotka, ja lentää taivasta päin. **6** Älä syö leipää kateen kanssa,
ja älä himoitse hänen hänen herkkuansa. **7** Sillä niinkuin hän
itse sydämessänsä ajattelee, niin se on; hän sanoo sinulle: syö
ja juo, ja ei kuitenkaan ole hänen mielensä sinun kanssas. **8**
Sinun palas, jotka syönyt olet, pitää sinun oksentaman, ja sinun
ystävälliset puhees pitää hukkaan tuleman. **9** Älä puhu hullun
korvissa; sillä hän katsoo sinun toimellisen puheen ylön. **10** Älä
siirrä takaperin entisiä rajoja, ja älä mene orpoin pellolle. **11**
Sillä heidän lunastajansa on voimallinen: hän toimittaa heidän
asiansa sinua vastaan. **12** Anna sydämes kuritukseen, ja korvas
toimelliseen puheesen. **13** Älä lakkaa lasta kurittamasta; sillä jos
sinä häntä vitsalla lyöt, niin ei hän kuole. **14** Sinä lyöt häntä
vitsalla, vaan sinä vapahdat hänen sielunsa helvetistä. **(Sheol
h7585)** **15** Poikani, jos sinä viisas olet, niin myös sydämeni
iloitsee. **16** Ja minun munaskuuni ovat riemuiset, koska sinun
huules puhuvat, mikä oikia on. **17** Älköön sinun sydämes
kiivoitelko syntisiä, vaan olkoon Herran pelvossa joka päivä.
18 Sillä se on sinulle viimein hyväksi, ja ei sinun odottamises
puutu. **19** Kuule, poikani, ja ole viisas, ja johdata sydämes tielle.
20 Älä ole juomarien ja syömärien seassa. **21** Sillä juomarit
ja syömärit köyhtyvät, ja unikeko pitää ryysyissä käymän. **22**
Kuule isääs, joka sinun siittänyt on, ja älä katso äitiäs ylön, kuin
hän vanhaksi tulee. **23** Osta totuutta, ja älä sitä myy, niin myös
viisautta, oppia ja ymmärrystä. **24** Vanhurskaan isä suuresti
riemuitsee; ja joka viisaan siittänyt on, hän iloitsee hänestä. **25**
Anna isäs ja äitis iloita; ja riemuitkaan se, joka sinun synnyttänyt

on. **26** Anna minulle, poikani, sydämes, ja sinun silmäs pitäköön
minun tieni. **27** Sillä portto on syvä kuoppa, ja vieras vaimo on
ahdas kaivo. **28** Ja hän väijyy niinkuin saalista, ja saattaa monta
tottelemattomaksi ihmisten seassa. **29** Kussa on kipu? kussa
murhe? kussa tora? kussa valitus? kenellä haavat ilman syytä?
kenellä punaiset silmät? **30** Siinä, kussa viinan tykönä viivytään,
ja tullaan tyhjentämään, mitä sisälle pantu on. **31** Älä katsele
viinaa, vaikka se punoittaa, ja on selkiänä lasissa, ja huokiasti
menee alas; **32** Vaan viimeiseltä puree se niinkuin käärme, ja
pistää niinkuin kyykäärme. **33** Niin katsovat sinun silmäs muita
vaimoja, ja sinun sydämes puhuu toimettomia asioita, **34** Ja
sinä tulet niinkuin se, joka makaa keskellä merta, ja niinkuin se
joka makaa ylhäällä haahden pielen päässä. **35** Sinä sanot; he
löivät minua, vaan en minä kipua tuntenut; he sysivät minua, ja
en minä tiennyt. Kuin minä herään, niin tahdon minä vielä niin
tehdä, ja sitä enempi etsiä.

24 Älä ole kiivas pahain ihmisten kanssa, ja älä himoitse olla
heitä läsnä; **2** Sillä heidän sydämensä pyytää vahingoittaa, ja
heidän huulensa neuvovat pahuuteen. **3** Viisaudella raknnetaan
huone, ja toimella se vahvistetaan. **4** Taidolla kammio täytetään
kaikkinaisista kalliista ja jaloista tavaroista. **5** Viisas mies on
väkevä, ja toimellinen mies on voimallinen väestä. **6** Sillä
neuvolla sodatkin pidetään: ja jossa monta neuvonantajaa on,
siinä on voitto. **7** Viisaus on hullulle ylen korkia, ei hän tohdi
avata suutansa portissa. **8** Joka ajattelee pahaa tehdäksensä,
se kutsutaan pahain ajatusten päämieheksi. **9** Tyhmäin ajatus
on synti, ja pilkkaaja on kauhistus ihmisille. **10** Ei se ole väkevä,
joka ei tuskassa vahva ole. **11** Auta niitä, joita tappaa tahdotaan,
ja älä vedä sinuas pois pois niiden tyköä, jotka kuoletetaan. **12**

Jos sinä sanot: katso, emme ymmärrä sitä! luuletkos, ettei se,
joka sydämet tutkii, sitä ymmärrä? ja se, joka sielustas ottaa
vaarin, tunne sitä ja kosta ihmiselle tekonsa jälkeen? **13** Syö,
poikani, hunajaa; sillä se on hyvä, ja mesileupä on makia suus
laelle. **14** Niin on myös viisauden oppi sielulles: koskas sen
löydät, niin sinun viimein käy hyvin, ja ei sinun toivos ole turha.
15 Älä vartioitse vanhurskaan huonetta, sinä jumalatoin, älä
hukkaa hänen lepoansa. **16** Sillä vanhurskas taitaa langeta
seitsemän kertaa, ja nousee jälleen; mutta jumalattomat kaatuvat
onnettomuuteen. **17** Älä iloitse vihamiehes vahingosta, ja älköön
sinun sydämes riemuitko hänen onnettomuudestansa, **18** Ettei
Herra näkisi sitä, ja se olis hänelle kelvotoin, ja hän kääntäis
vihansa pois hänen päältänsä. **19** Älä vihastu pahain päälle, älä
myös ole kiivas jumalattomain tähden; **20** Sillä ei häijyllä ole
mitään toivomista, ja jumalattomain kynttilä pitää sammuman.
21 Poikani, pelkää Herraa ja kuningasta, ja älä sekoita sinuas
kapinan nostajain kanssa. **22** Sillä heidän kadotuksensa nousee
äkisti: ja kuka tietää, koska kummankin onnetomuus tulee? **23**
Nämä ovat myös viisasten: ei ole hyvä katsoa muotoa tuomiossa.
24 Joka jumalattomalle sanoo: sinä olet hurskas! häntä kiroovat
ihmiset, ja kansa vihaa häntä. **25** Mutta jotka rankaisevat, he
ovat otolliset, ja runsas siunaus tulee heidän päällensä. **26**
Toimellinen vastaus on niinkuin suloinen suun antamus. **27**
Toimita työs ulkona, ja valmista peltos, ja rakenna sitte huonees.
28 Älä todista lähimmäistäs vastaan ilman syytä, ja älä petä
suullas. **29** Älä sano: niinkuin hän teki minulle, niin minä teen
hänelle: minä kostan jokaiselle hänen tekonsa jälkeen. **30** Minä
kävin laiskan pellon ohitse, ja tyhmän viinamäen sivuitse, **31**
Ja katso, siinä olivat paljaat ohdakkeet kasvaneet, ja se oli

nukulaista täynnä, ja aidat olivat kaatuneet. **32** Kuin minä sen
bäin, panin minä sen sydämeeni, katselin ja opin siitä. **33** Sinä
tahdot vielä vähä maata ja unelias olla, ja enempi käsiäs yhteen
panna lepäämään; **34** Mutta köyhyytes pitää sinulle tuleman
niinkuin matkamies, ja vaivaisuus niinkuin varustettu mies.

25 Nämät ovat myös Salomon sananlaskut, jotka Hiskian ja
Juudan kuninkaan miehet ovat tähän panneet tykö. **2** Se on
Jumalan kunnia, salata asiaa; mutta kuninkaan kunnia, tutkia
asiaa. **3** Taivas on korkia ja maa syvä, ja kuninkaan sydän
on tutkimatoin. **4** Raiska otetaan hopiasta pois, niin siitä tulee
puhdas astia. **5** Jos jumalatoin otetaan pois kuninkaan kasvoin
edestä, niin hänen istuimensa vanhurskaudella vahvistetaan.
6 Älä koreile kuninkaan nähden, ja älä astu suurten sialle. **7**
Sillä se on sinulle parempi, koska sinulle sanotaan: astu tänne
ylemmä! kuin ettäs ruhtinaan edessä alennettaisiin, jota sinun
silmäs näkisivät. **8** Älä ole pikainen riitelemään, ettes tiedä
mitäs teet, koska lähimmäiseltäs häväisty olet? **9** Toimita asias
lähimmmäises kanssa, älä ilmoita toisen salaisuutta, **10** Ettei se,
joka sen kuulee, sinua häpäisisi, ja ettei sinun paha sanomas
lakkaa. **11** Sana, aikanansa puhuttu, on niinkuin kultainen
omena hopiamaljassa. **12** Koska viisas rankaisee sitä, jaka
häntä kuulee, se on niinkuin korvarengas, ja niinkuin kaunistus
parhaasta kullasta. **13** Niinkuin lumen kylmä elonaikana, niin
on uskollinen sanansaattaja sille, joka hänen lähettänyt on, ja
virvoittaa herransa sielun. **14** Joka paljon puhuu ja vähän pitää,
hän on niinkuin tuuli ja pilvi ilman sadetta. **15** Kärsivällisyydellä
päämies lepytetään, ja siviä kieli pehmittää kovuuden. **16** Jos
sinä löydät hunajaa, niin syö tarpeekses, ettes ylönpalttisesti
tulisi ravituksi, ja antaisi sitä ylen. **17** Anna jalkas harvoin tulla

lähimmäises huoneeseen, ettei hän suuttuis sinuun, ja vihaisi
sinua. **18** Joka väärää todistusta puhuu lähimmäistänsä vastaan,
hän on vasara, miekka ja terävä nuoli. **19** Pilkkaajan toivo hädän
aikana on niinkuin murrettu hammas, ja vilpisteleväinen jalka.
20 Joka murheellisen sydämen edessä virsiä veisaa, hän on
niinkuin se, joka vaatten tempaa pois talvella, ja etikka pleikun
päällä. **21** Jos sinun vihamiehes isoo, niin ravitse häntä leivällä:
jos hän janoo, niin juota häntä vedellä; **22** Sillä sinä kokoot hiilet
hänen päänsä päälle, ja Herra kostaa sen sinulle. **23** Pohjatuuli
tuottaa sateen, ja salainen kieli saattaa kasvot vihaisiksi. **24**
Parempi on istus katon kulmalla, kuin riitaisen vaimon kanssa
yhdessä huoneessa. **25** Hyvä sanoma kaukaiselta maalta on
kylmän veden kaltainen janoovaiselle sielulle. **26** Vanhurskas,
joka jumalattoman eteen lankee, on niinkuin sekoitettu kaivo ja
turmeltu lähde. **27** Joka paljon hunajaa syö, ei se ole hyvä, ja
joka työtläitä asioita tutkii, se tulee hänelle työlääksi. **28** Joka ei
taida hillitä henkeänsä, hän on niinkuin hävitetty kaupunki ilman
muuria.

26 Niinkuin lumi suvella ja sede elonaikana, niin ei sovi tyhmälle
kunnia. **2** Niinkuin lintu menee pois, ja pääskynen lentää, niin ei
sovi salvaa kirous ilman syytä. **3** Hevoselle ruoska ja aasille
ohjat, ja hullulle vitsa selkään. **4** Älä vastaa tyhmää hänen
tyhmyytensä jälkeen, ettes myös sinä hänen kaltaiseksensa tulisi.
5 Vastaa tyhmää hänen tyhmyytensä jälkeen, ettei hän näkyisi
viisaaksi silmissänsä. **6** Joka tyhmäin sanansaattajain kautta
asian toimittaa, hän on niinkuin rampa jaloista, ja saa vahingon.
7 Niinkuin nilkku voi hypätä, niin tyhmä taitaa puhua viisaudesta.
8 Joka tyhmälle taritsee kunniaa, on niinkuin joku heittäisi kalliin
kiven kiviroukkioon. **9** Sananlasku on tyhmäin suussa niinkuin

orjantappura, joka juopuneen käsiin pistelee. **10** Taitava ihminen
tekee kappaleen oikein; vaan joka taitamattoman palkkaa, hän
sen turmelee. **11** Niinkuin koira syö oksennuksensa, niin on hullu
joka hulluutensa kertoo. **12** Koskas näet jonkun, joka luulee
itsensä viisaaksi, enempi on silloin toivoa tyhmästä kuin hänestä.
13 Laiska sanoo: nuori jalopeura on tiellä, ja jalopeura kujalla. **14**
Laiska kääntelee itsiänsä vuoteella niinkuin ovi saranassa. **15**
Laiska panee kätensä poveensa: ja se tulee hänelle työlääksi
saattaa suuhunsa jälleen. **16** Laiska luulee itsensä viisaammaksi
kuin seitsemän, jotka hyviä tapoja opettavat. **17** Joka käy
ohitse ja sekoittaa itsensä muiden riitoihin, hän on senkaltainen,
joka koiraa korvista vetää. **18** Niinkuin se, joka salaa ampuu,
tarkoittaa joutsella ja tappaa, **19** Niin on petollinen ihminen
hänen lähimmäisillensä, ja sanoo: leikillä minä sen tein. **20** Kuin
halot loppuvat, niin tuli sammuu, ja kuin kielikellot pannaan pois,
niin riidat lakkaavat. **21** Niinkuin hiilet tuleen, ja puut liekkiin,
niin riitainen ihminen saattaa metelin. **22** Panettelian sanat
ovat niinkuin haavat, ja käyvät läpi sydämen. **23** Viekas kieli ja
paha sydän on niinkuin saviastia hopian savulla juotettu. **24**
Vihamien teeskelee itsensä toisin puheellansa; mutta petos
on hänen sydämessänsä. **25** Kuin hän liehakoitsee makeilla
puheillansa, niin älä usko häntä; sillä seitsemän kauhistusta on
hänen sydämessänsä. **26** Joka pitää salavihaa, tehdäksensä
vahinkoa, hänen pahuutensa tulee ilmi kokouksissa. **27** Joka
kuopan kaivaa, hän lankee siihen, ja joka kiven vierittää, se
kierittää sen itse päällensä. **28** Petollinen kieli vihaa rangaistusta,
ja suu, joka myötäkielin puhuu, saattaa kadotukseen.

27 Älä kehu huomisesta päivästä; sillä et sinä tiedä, mitä
tänäpänä tapahtuu. **2** Anna toisen sinuas kiittää, ja ei sinun oman

suus, muukalaisen, ja ei omin huultes. **3** Kivi on raskas ja santa
painaa; vaan tyhmän viha on raskaampi kuin ne molemmat.
4 Viha on julma kappale ja karvas mieli on myrsky; ja kuka
taitaa olla kateutta vastaan? **5** Julkinen kuritus on parempi
kuin salainen rakkaus. **6** Hyvänsuovan haavat ovat paremmet
kuin petolliset Vainoojain suunantamiset. **7** Ravittu sielu polkee
hunajaa; vaan isoovaiselle sielulle ovat kaikki karvaatkin makiat.
8 Niinkuin lintu, joka pesästänsä kulkee, niin on se mies, joka
siastansa siirtää. **9** Voiteesta ja suitsutuksesta sydän iloitsee,
ja ystävän hyvä neuvo on sielulle otollinen. **10** Älä hylkää
ystävääs, ja isäs ystäviä, ja älä mene veljes huoneesen, kuin
sinun väärin käy; sillä parempi on kylänmies, joka läsnä on,
kuin veli, joka taampana on. **11** Ole viisas, poikani, ja iloita
sydämeni, että minä taitaisin vastata sitä, joka minua pilkkaa. **12**
Viisas näkee vaaran, ja lymyttää itsensä; vaan tyhmät menevät
siihen, ja saavat vahingon. **13** Ota hänen vaattensa, joka
toisen takaa, ja ota häneltä pantti muukalaisen edestä. **14** Joka
lähimmäistänsä siunaa korkialla äänellä, ja nousee varhain, se
luetaan hänelle kiroukseksi. **15** Riitainen vaimo, ja alinomainen
tiukkuminen suuresta sateesta, nämät oikein yhteen verrataan.
16 Joka häntä tahtoo kätkeä, hän käsittelee tuulta, ja pivo öljyä
kädessänsä. **17** Veitsi hioo veitsen, ja mies teroittaa ystävänsä.
18 Joka fikunapuunsa varjelee, se syö siitä hedelmän, ja joka
herraansa vartioitsee, se kunnioitetaan. **19** Niinkuin varjo on
vedessä ihmisen kasvon suhteen, niin on ihmisen sydän toisia
vastaan. **20** Helvetti ja kadotus ei tule ikänä täyteen, ja ihmisen
silmät ovat tyytymättömät. **(Sheol h7585)** **21** Mies tulee kiusatuksi
kiittäjän suun kautta, niinkuin hopia ahjossa ja kulta pätsissä. **22**
Jos sinä huhmaressa survoisit tyhmän niinkuin ryynit, niin ei

kuitenkaan hänen hulluutensa hänestä erkane. **23** Ota ahkera
vaari lampaistas, ja pidä murhe laumastas; **24** Sillä ei tavara ole
ijankaikkisesti, eikä kruunu suvusta sukuun. **25** Ruoho käy ylös
ja kukkaset puhkeevat, ja heinät vuorilla kootaan. **26** Lampaat
vaatettavat sinua, ja kauriit antavat pellon vuoron. **27** Sinulla on
vuohten rieskaa kyllä sekä omaksi settä huonees ravinnoksi, ja
piikais elatukseksi.

28 Jumalatoin pakenee, ja ei kenkään aja häntä takaa; vaan
jumalinen on rohkia niinkuin nuori jalopeura. **2** Maakunnan synnin
tähden tulee valtakuntaan monta päämiestä; vaan toimellisten ja
ymmärtäväisten ihmisten tähden pysyy se kauvan. **3** Nälkäinen,
joka köyhiä vaivaa, on niinkuin sadekuuro, joka hedelmän
turmelee. **4** Jotka lain hylkäävät, ne ylistävät jumalattomia;
vaan jotka lain kätkevät, ovat heille vihaiset. **5** Ei pahat ihmiset
oikeudesta lukua pidä; vaan jotka Herraa etsivät, he ottavat
kaikista vaarin. **6** Parempi on köyhä joka vakuudessansa
vaeltaa, kuin rikas, joka väärillä teillä käyskentelee. **7** Joka lain
kätkee, se on toimellinen lapsi; mutta joka tuhlaajaa ruokkii, se
häpäisee isänsä. **8** Joka tavaransa enentää korolla ja voitolla, se
kokoo köyhäin tarpeeksi. **9** Joka korvansa kääntää pois lain
kuulosta, hänen rukouksensakin on kauhistus. **10** Joka jumaliset
saattaa väärälle tielle, hän lankee omaan kuoppaansa; mutta
hurskaat perivät hyvyyden. **11** Rikas luulee itsensä viisaaksi,
vaan toimellinen köyhä ymmärtää hänen. **12** Kuin vanhurskaat
vallitsevat, niin käy sangen hyvin; vaan koska jumalattomat
hallitsevat, niin muuttet ovat kansan seassa. **13** Joka pahan
tekonsa kieltää, ei hän menesty; vaan joka sen tunnustaa ja
hylkää, hänelle tapahtuu laupius. **14** Autuas on se ihminen,
joka aina pelkää; vaan joka sydämensä paaduttaa, se lankee

onnettomuuteen. **15** Jumalatoin päämies, joka köyhää kansaa
hallitsee, on kiljuva jalopeura ja ahne karhu. **16** Kuin hallitsia on
ilman toimeta, niin paljon vääryyttä tapahtuu; vaan joka vihaa
ahneutta, hän saa kauvan elää. **17** Ihminen, joka jonkun sielun
veressä vääryyttä tekee, ei pääse, vaikka hän hamaan hautaan
pakenis. **18** Joka vakuudessa vaeltaa, se on tallessa; mutta
joka käy pahaa tietä, hänen täytyy joskus langeta. **19** Joka
peltonsa viljelee, hän saa leipää yltäisesti; vaan joka pyytää
joutilaana käydä, se ravitaan köyhyydellä. **20** Uskollinen mies
runsaasti siunataan; vaan joka pyrkii rikkauden perään, ei hän
ole viaton. **21** Ei ole se hyvä, että joku katsoo muotoa; sillä
ihminen taitaa tehdä leivän kappaleen tähden väärin. **22** Joka
äkisti rikkautta pyytää, ja on kade, hänelle tulee köyhyys, ettei
hän tiedäkään. **23** Joka ihmistä rankaisee, hän löytää paremman
ystävyyden kuin se, joka puhuu ymötämielin. **24** Joka ottaa
isältänsä ja äidiltänsä, ja sanoo; ei se ole synti, hän on hävittäjän
kanssaveli. **25** Ylpiä ihminen saattaa riidan; mutta joka luottaa
Herraan, hän kostuu. **26** Joka omaan sydämeensä uskaltaa, hän
on tyhmä; mutta joka viisaudessa vaeltaa, hän vapahdetaan. **27**
Joka vaivaiselle antaa, ei häneltä puutu; vaan joka silmänsä
hänestä kääntää, se tulee pahasti kirotuksi. **28** Kuin jumalattomat
tulevat, niin kansa itsensä kätkee; mutta kuin ne hukkuvat, niin
vanhurskaat enenevät.

29 Joka kuritukselle on uppiniskainen, hän äkisti kadotetaan
ilman yhdetäkään avuta. **2** Kuin vanhurskaita monta on,
niin kansa iloitsee; vaan kuin jumalatoin hallitsee, niin kansa
huokaa. **3** Joka viisautta rakastaa, hän iloittaa isänsä; mutta joka
huoria elättää, hän tuhlaa tavaraansa. **4** Kuningas rakentaa
oikeudella valtakunnan; vaan lahjain ottaja sen turmelee. **5**

Joka lähimmäisensä kanssa liehakoitsee, hän hajoittaa verkon
jalkainsa eteen. **6** Kuin paha syntiä tekee, niin hän hänensä
paulaan sekoittaa; vaan vanhurskas riemuitsee, ja hänellä on
ilo. **7** Vanhurskas tuntee köyhän asian; vaan jumalatoin ei
ymmärrä viisautta. **8** Pilkkaajat hajoittavat kaupungin; vaan
viisaat asettavat vihan. **9** Kuin viisas tulee tyhmän kanssa
oikeutta käymään, joko hän on vihainen eli iloinen, niin ei
ole hänellä yhtään lepoa. **10** Verikoirat vihaavat siviää; vaan
vanhurskaat holhovat häntä. **11** Tyhmä vuodattaa kaiken
henkensä; vaan viisas sen pidättää. **12** Päämies, joka valhetta
rakastaa, hänen palveliansa ovat kaikki jumalattomat. **13** Köyhä
ja rikas kohtasivat toinen toisensa: Herra valaisee heidän
molempain silmänsä. **14** Kuningas, joka uskollisesti tuomitsee
köyhiä, hänen istuimensa vahvistetaan ijankaikkisesti. **15** Vitsa
ja rangaistus antaa viisauden; vaan itsevaltainen lapsi häpäisee
äitinsä. **16** Jossa monta jumalatointa on, siinä on monta syntiä;
vaan vanhurskaat näkevät heidän lankeemisensa. **17** Kurita
poikaas, niin hän sinua virvoitaa, ja saattaa sielus iloiseksi.
18 Kuin ennustukset loppuvat, niin kansa hajoitetaan; vaan
autuas kätkee lain. **19** Palvelia ei anna itsiänsä kurittaa sanoilla;
sillä vaikka hän sen ymmärtää, niin ei hän vastaa. **20** Jos
sinä näet jonkun, joka on nopsa puhumaan: enempi on toivoa
tyhmästä kuin hänestä. **21** Jos palvelia nuoruudesta herkullisesti
pidetään, niin hän tahtoo sitte poikana olla. **22** Vihainen mies
saattaa riidan, ja kiukkuinen tekee monta syntiä. **23** Ylpeys
kukistaa ihmisen; vaan kunnia korottaa nöyrän. **24** Joka varkaan
kanssa on osallinen, hän vihaa sieluansa, niin myös se, joka
kuulee kirouksen ja ei ilmoita. **25** Joka pelkää ihmistä, hän tulee
lankeemukseen; mutta joka luottaa Herraan, hän tulee pidetyksi

ylös. **26** Moni etsii päämiehenkasvoja; mutta jokaisen tuomio
tulee Herralta. **27** Jumalatoin ihminen on vanhurskaille kauhistus;
ja joka oikialla tiellä on, hän on jumalattomalle kauhistus.

30 Agurin Jakenin pojan pojan sanat ja opetus, jonka se mies
pujui Itielille, Itielille ja Ukkalille. **2** Minä olen kaikkein hulluin,
ja ihmisten ymmärrys ei ole minussa. **3** En minä ole oppinut
viisautta, ja en tiedä pyhäin taitoa. **4** Kuka taivaaseen menee ylös
ja tulee alas? kuka käsittää tuulen pivoonsa? kuka sitoo veden
vaatteeseen? kuka on asttanut kaikki maan ääret? mikä on hänen
nimensä? kuinka hänen poikansa kutsutaan? tiedätkös? **5** Kaikki
Jumalan sanat ovat kirkastetut, ja ovat kilpi niille, jotka uskovat
hänen päällensä. **6** Älä lisää hänen sanoihinsa, ettei hän sinua
rankaisisi, ja sinä löyttäisiin valehteliaksi. **7** Kahta minä sinulta
anon, ettes minulta niitä kieltäisi, ennenkuin minä kuolen: **8** Väärä
oppi ja valhe olkoon minusta kaukana: köyhyyttä ja rikkautta älä
minulle anna; vaan anna minun saada määrätty osani ravinnosta.
9 Etten minä, jos minä ylen ravituksi tulisin, kieltäisi sinua ja
sanoisi: kuka on Herra? eli, jos minä ylen köyhäksi tulisin,
varastaisi, ja syntiä tekisi Jumalani nimeä vastaan. **10** Älä kanna
palvelian päälle hänen isäntänsä edessä, ettei hän sinua kiroilisi
ja sinä niin nuhteeseen tulet. **11** On niitä, jotka kiroilevat isäänsä
ja ei siunaa äitiänsä. **12** On niitäkin, jotka luulevat itsensä
puhtaaksi, ja ei ole kuitenkaan saastaisuudestansa pestyt. **13**
Ovat myös, jotka silmänsä nostavat, ja silmälautansa korottavat;
14 Ja ovat, joilla on miekka hammasten siassa, ja veitset heidän
syömähampainansa, ja syövät vaivaiset maan päältä, ja köyhät
ihmisten seasta. **15** Verenimijällä on kaksi tytärtä: tuo tänne, tuo
tänne. Kolme on tyytymätöintä, ja tosin neljä ei sano kyllä olevan:
16 Helvetti, vaimon suljettu kohtu, maa, joka ei vedellä täytetä: ja

tuli ei sano: jo kyllä on. **(Sheol h7585)** **17** Silmä joka häpäisee
isäänsä, ja katsoo ylön totella äitiänsä, sen kaarneet ojan tykönä
hakkaavat ulos, ja kotkan pojat syövät. **18** Kolme minulle ovat
ihmeelliset, ja neljää en minä tiedä: **19** Kotkan tiet taivaan alla,
käärmeen retket kalliolla, haahden jäljet meren keskellä, ja
miehen jäljet piian tykö. **20** Niin on myös porton polut: hän syö ja
pyyhkii suunsa, ja sanoo: en minä mitään pahaa ole tehnyt. **21**
Kolmen kautta maakunta tulee levottomuuteen, ja tosin neljää
hän ei voi kärsiä: **22** Kuin palvelia rupee hallitsemaan, kuin
hullu ylen ravituksi tulee, **23** Kuin ilkiä naitetaan, ja kuin piika
tulee emäntänsä perilliseksi. **24** Neljä on pientä maan päällä, ja
ovat toimellisemmat viisaita. **25** Myyriäiset, heikko väki, jotka
kuitenkin elatuksensa suvella toimittavat; **26** Kaninit, heikko väki,
jotka kuitenkin pesänsä kalliolle tekevät; **27** Heinäsirkoilla ei ole
kuningasta, kuitenkin he lähtevät kaikki ylös joukossansa; **28**
Hämähäkki kehrää käsillänsä, ja on kuninkaan linnoissa. **29**
Kolmella on jalo käyntö, ja tosin neljä astuu hyvin: **30** Jalopeura,
voimallinen petoin seassa, joka ei palaja kenenkään edestä; **31**
Hurtta, jolla vahvat sivut ovat, ja kauris, ja kuningas, jota vastaan
ei kenkään tohdi. **32** Jos sinä olet tyhmästi tehnyt, ja korottanut
sinuas, ja jos sinä olet jotakin pahaa ajatellut, niin laske käsi
suus päälle. **33** Joka rieskaa kirnuu, hän tekee voita: ja jokaa
nenää pusertaa, hän vaatii ulos veren: ja joka vihaa kehoittaa,
hän vaatii riitaan.

31 Kuningas Lemuelin sanat: oppi, jonka hänen äitinsä hänelle
opetti: **2** Ah minun poikani, ah minun kohtuni poika, ah minun
toivottu poikani! **3** Älä anna vaimon saada tavaraas, ja älä käy
niillä retkillä, joissa kuninkaat turmeltuvat. **4** Ei kuningasten, o
Lemuel, ei sovi kuningasten viinaa juoda, eli ruhtinasten väkeviä

juotavia, **5** Ettei he joisi, ja oikeutta unohtaisi, ja vääntelisi köyhäin
asiaa. **6** Antakaat väkeviä juotavia niille, jotka hukkumallnsa ovat,
ja viinaa murheellisille sieluille, **7** Että he joisivat, ja unohtaisivat
ahdistuksensa, ja ei enää johdattaisi mieleensä viheliäisyyttänsä.
8 Avaa suus mykän edessä, ja auta hyljättyin asiaa. **9** Avaa
suus, ja tuomitse oikein, ja pelasta vaivainen ja köyhä. **10** Joka
toimellisen vaimon löytää, se on kalliimpi kuin kaikkein kallimmat
päärlyt: **11** Hänen miehensä sydän uskaltaa häneen: hänen
elatuksensa ei puutu häneltä. **12** Hän tekee hänelle hyvää ja
ei pahaa kaikkena elinaikanansa. **13** Hän harjoittaa itsensä
villoissa ja pellavissa, ja tekee mielellänsä työtä käsillänsä. **14**
Hän on niinkuin kauppamiehen haaksi, joka elatuksensa tuo
kaukaa. **15** Hän nousee yöllä, ja antaa perheellensä ruokaa,
ja piioillensa heidän osansa. **16** Hän pyytää peltoa ja saa
sen, ja istutaa viinapuita kättensä hedelmästä. **17** Hän vyöttää
kupeensa väkevydellä, ja vahvistaa käsivartensa. **18** Hän näkee
askareensa hyödylliseksi: hänen kynttiläänsä ei sammuteta
yöllä. **19** Hän ojentaa kätensä rukkiin, ja tarttuu sormillansa
kehrävarteen. **20** Hän kohottaa kätensä köyhille, ja ojentaa
kätensä tarvitseville. **21** Ei hän pelkää lunta huoneessansa; sillä
kaikella hänen perheellänsä ovat kaksinkertaiset vaatteet. **22** Hän
tekee itsellensä makausvaatteita: valkia kallis liina ja purppura
ovat hänen pukunsa. **23** Hänen miehensä on tuttu porteissa,
istuissansa maan vanhimpain tykönä. **24** Hän tekee kallista liinaa
ja myy sitä, ja antaa vyön kauppaajalle. **25** Väkevyys ja kunnia
on hänen pukunsa, ja hän nauraa seuraavaiselle ajalle. **26** Hän
avaa suunsa viisaudessa, ja hänen kielensä on suloinen oppi.
27 Hän katselee kurkistellen, kuinka hänen huoneessansa kaikki
asiat ovat, ja ei syö laiskuudessa leipäänsä. **28** Hänen poikansa

tulevat ja ylistävät häntä autuaaksi: hänen miehensä kiittää
häntä sanoen: **29** Moni tytär käyttää itsensä kauniisti; mutta
sinä käyt ylitse heidän kaikkein. **30** Otollinen olla on petollisuus,
ihana olla on turha; vaan vaimo, joka Herraa pelkää, ylistetään.
31 Antakaat hänelle kättensä hedelmästä, ja hänen kättensä työt
kiittäkään häntä porteissa.

Saarnaajan

1 Saarnaajan sanat, Daavidin pojan, joka oli kuninkaana
Jerusalemissa. **2** Turhuuksien turhuus, sanoi saarnaaja,
turhuuksien turhuus; kaikki on turhuutta! **3** Mitä hyötyä on
ihmiselle kaikesta vaivannäöstänsä, jolla hän vaivaa itseänsä
auringon alla? **4** Sukupolvi menee, ja sukupolvi tulee, mutta
maa pysyy iäti. **5** Ja aurinko nousee, ja aurinko laskee ja
kiiruhtaa sille sijallensa, josta se jälleen nousee. **6** Tuuli menee
etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään, ja
samalle kierrollensa tuuli palajaa. **7** Kaikki joet laskevat mereen,
mutta meri ei siitänsä täyty; samaan paikkaan, johon joet ovat
laskeneet, ne aina edelleen laskevat. **8** Kaikki tyynni itseänsä
väsyttää, niin ettei kukaan sitä sanoa saata. Ei saa silmä
kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttänsä kuulemisesta. **9** Mitä
on ollut, sitä vastakin on; ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin
tapahtuu. Ei ole mitään uutta auringon alla. **10** Jos jotakin on,
josta sanotaan: "Katso, tämä on uutta", niin on sitä kuitenkin
ollut jo ennen, ammoisina aikoina, jotka ovat olleet ennen meitä.
11 Ei jää muistoa esi-isistä; eikä jälkeläisistäkään, jotka tulevat,
jää muistoa niille, jotka heidän jälkeensä tulevat. **12** Minä,
saarnaaja, olin Israelin kuningas Jerusalemissa. **13** Ja minä
käänsin sydämeni viisaudella tutkimaan ja miettimään kaikkea,
mitä auringon alla tapahtuu. Tämä on vaikea työ, jonka Jumala
on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa.
14 Minä katselin kaikkia tekoja, mitä tehdään auringon alla, ja
katso, se on kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. **15** Väärä ei
voi suoristua, eikä vajaata voi täydeksi laskea. **16** Minä puhuin
sydämessäni näin: Minä olen hankkinut suuren viisauden ja
sitä yhä lisännyt, jopa yli kaikkien, jotka ovat ennen minua

Jerusalemissa hallinneet, ja paljon on sydämeni nähnyt viisautta
ja tietoa. **17** Ja minä käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja
tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja minä tulin tietämään, että
sekin oli tuulen tavoittelemista. **18** Sillä missä on paljon viisautta,
siinä on paljon surua; ja joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

2 Minä sanoin sydämessäni: Tule, minä tahdon koetella sinua
ilolla, nauti hyvää. Mutta katso, sekin oli turhuutta. **2** Naurusta
minä sanoin: "Mieletöntä!" ja ilosta: "Mitä se toimittaa?" **3** Minä
mietin mielessäni virkistää ruumistani viinillä - kuitenkin niin, että
sydämeni harrastaisi viisautta - ja noudattaa tyhmyyttä, kunnes
saisin nähdä, mikä olisi ihmislapsille hyvä, heidän tehdäksensä
sitä taivaan alla lyhyinä elämänsä päivinä. **4** Minä tein suuria
töitä: rakensin itselleni taloja, istutin itselleni viinitarhoja. **5** Minä
laitoin itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikkinaisia
hedelmäpuita. **6** Minä tein itselleni vesilammikoita kastellakseni
niistä metsiköitä, joissa puita kasvoi. **7** Minä ostin orjia ja
orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli; myös oli minulla
karjaa, raavaita ja lampaita, paljon enemmän kuin kenelläkään
niistä, jotka olivat olleet ennen minua Jerusalemissa. **8** Minä
kokosin itselleni myöskin hopeata ja kultaa ja kuninkaitten ja
maakuntien aarteita ja hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja
ihmislasten iloja, vaimon, jopa vaimoja. **9** Minä tulin suureksi ja
yhä suuremmaksi, yli kaikkien, jotka olivat olleet ennen minua
Jerusalemissa. Sen ohessa pysyi minussa viisauteni. **10** Enkä
minä pidättänyt silmiäni mistään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt
sydämeltäni mitään iloa, sillä minun sydämeni iloitsi kaikesta
vaivannäöstäni, ja se oli minun osani kaikesta vaivannäöstäni.
11 Mutta kun minä käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita minun
käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni

niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen
tavoittelua; eikä ole hyötyä mistään auringon alla. **12** Kun minä
käännyin katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä -
sillä mitä taitaa ihminen, joka tulee kuninkaan jälkeen, muuta
kuin tehdä, mitä jo ennen on tehty? - **13** niin minä näin, että
viisaus on hyödyllisempi tyhmyyttä, niinkuin valo on pimeyttä
hyödyllisempi. **14** Viisaalla on silmät päässänsä, tyhmä taas
vaeltaa pimeässä; mutta minä tulin tietämään myös sen, että
toisen käy niinkuin toisenkin. **15** Ja minä sanoin sydämessäni:
Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin; miksi olen sitten niin
tuiki viisaaksi tullut? Ja minä sanoin sydämessäni: Tämäkin on
turhuutta. **16** Sillä ei jää viisaasta, niinkuin ei tyhmästäkään,
ikuista muistoa, kun kerran tulevina päivinä kaikki unhotetaan;
ja eikö kuole viisas niinkuin tyhmäkin? **17** Niin minä kyllästyin
elämään, sillä minusta oli pahaa se, mikä tapahtuu auringon
alla, koskapa kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua. **18** Ja
minä kyllästyin kaikkeen vaivannäköön, jolla olin vaivannut
itseäni auringon alla, koska minun täytyy se jättää ihmiselle,
joka tulee minun jälkeeni. **19** Ja kuka tietää, onko hän viisas vai
tyhmä? Mutta hallitsemaan hän tulee kaikkia minun vaivannäköni
hedelmiä, joiden tähden minä olen vaivannut itseäni ja ollut
viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta. **20** Niin minä annoin
sydämeni vaipua epätoivoon kaikesta vaivannäöstäni, jolla olin
vaivannut itseäni auringon alla. **21** Sillä niin on: ihmisen, joka on
vaivaa nähnyt toimien viisaudella, tiedolla ja kunnolla, täytyy
antaa kaikki ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt, hänen
osaksensa. Sekin on turhuutta ja on suuri onnettomuus. **22**
Sillä mitä saa ihminen kaikesta vaivannäöstänsä ja sydämensä
pyrkimyksestä, jolla hän vaivaa itseänsä auringon alla? **23**

Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä
surua, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on
turhuutta. **24** Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja
antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa; mutta minä
tulin näkemään, että sekin tulee Jumalan kädestä. **25** - "Sillä
kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?" - **26** Sillä hän
antaa ihmiselle, joka on hänelle otollinen, viisautta, tietoa ja iloa;
mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa annettavaksi
sille, joka on otollinen Jumalalle. Sekin on turhuutta ja tuulen
tavoittelua.

3 Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.
2 Aika on syntyä ja aika kuolla. Aika on istuttaa ja aika repiä
istutus. **3** Aika on surmata ja aika parantaa. Aika on purkaa ja
aika rakentaa. **4** Aika on itkeä ja aika nauraa. Aika on valittaa ja
aika hypellä. **5** Aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet. Aika on
syleillä ja aika olla syleilemättä. **6** Aika on etsiä ja aika kadottaa.
Aika on säilyttää ja aika viskata pois. **7** Aika on reväistä rikki ja
aika ommella yhteen. Aika on olla vaiti ja aika puhua. **8** Aika
on rakastaa ja aika vihata. Aika on sodalla ja aika rauhalla.
9 Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, mistä hän näkee vaivaa?
10 Minä olen katsonut sitä työtä, minkä Jumala on antanut
ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa. **11** Kaiken hän
on tehnyt kauniisti aikanansa, myös iankaikkisuuden hän on
pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä
tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua. **12** Minä
tulin tietämään, ettei heillä ole muuta onnea kuin iloita ja tehdä
hyvää eläessänsä. **13** Mutta jokaiselle ihmiselle on sekin, että
hän syö ja juo ja nauttii hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa,
Jumalan lahja. **14** Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala

tekee, pysyy iäti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä.
Ja Jumala on sen niin tehnyt, että häntä peljättäisiin. **15** Mitä nyt
on, sitä on ollut jo ennenkin; ja mitä vasta on oleva, sitä on ollut
jo ennenkin. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyttä. **16**
Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siinä oli vääryys,
ja vanhurskauden paikan, ja siinä oli vääryys. **17** Minä sanoin
sydämessäni: Vanhurskaan ja väärän tuomitsee Jumala, sillä
siellä on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. **18** Minä
sanoin sydämessäni: Ihmislasten tähden se niin on, jotta Jumala
heitä koettelisi ja he tulisivat näkemään että he omassa olossaan
ovat eläimiä. **19** Sillä ihmislasten käy niinkuin eläintenkin; sama
on kumpienkin kohtalo. Niinkuin toiset kuolevat, niin toisetkin
kuolevat; yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään
etua eläinten edellä, sillä kaikki on turhuutta. **20** Kaikki menee
samaan paikkaan. Kaikki on tomusta tullut, ja kaikki palajaa
tomuun. **21** Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoaako se ylös,
ja eläimen hengestä, vajoaako se alas maahan? **22** Niin minä
tulin näkemään, että ei ole mitään parempaa, kuin että ihminen
iloitsee teoistansa, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuo hänet
takaisin näkemään iloksensa sitä, mikä tulee hänen jälkeensä?

4 Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon
alla, ja katso, siinä on sorrettujen kyyneleet, eikä ole heillä
lohduttajaa; väkivaltaa tekee heidän sortajainsa käsi, eikä ole
heillä lohduttajaa. **2** Ja minä ylistin vainajia, jotka ovat jo
kuolleet, onnellisemmiksi kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa,
3 ja onnellisemmaksi kuin nämä kumpikaan sitä, joka ei vielä
ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mikä tapahtuu
auringon alla. **4** Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn
kunnollisuudesta, että se on toisen kateutta toista kohtaan. **5**

Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. Tyhmä panee kädet
ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. **6** Parempi on pivollinen lepoa
kuin kahmalollinen vaivannäköä ja tuulen tavoittelua. **7** Taas
minä näin turhuuden auringon alla: **8** Tuossa on yksinäinen, ei
ole hänellä toista, ei poikaa, ei veljeäkään ole hänellä; mutta ei
ole loppua kaikella hänen vaivannäöllänsä, eikä hänen silmänsä
saa kylläänsä rikkaudesta. Ja kenen hyväksi minä sitten vaivaa
näen ja pidätän itseni nautinnoista? Tämäkin on turhuutta ja
on paha asia. **9** Kahden on parempi kuin yksin, sillä heillä on
vaivannäöstänsä hyvä palkka. **10** Jos he lankeavat, niin toinen
nostaa ylös toverinsa; mutta voi yksinäistä, jos hän lankeaa! Ei
ole toista nostamassa häntä ylös. **11** Myös, jos kaksi makaa
yhdessä, on heillä lämmin; mutta kuinka voisi yksinäisellä olla
lämmin? **12** Ja yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi
pitää sille puolensa. Eikä kolmisäinen lanka pian katkea. **13**
Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä
kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta vaaria. **14**
Sillä vankilasta tuo toinen lähti tullaksensa kuninkaaksi, vaikka
oli hänen kuninkaana ollessaan syntynyt köyhänä. **15** Minä
näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan
nuorukaisen puolella, tuon toisen, joka oli astuva hänen sijaansa.
16 Ei ollut loppua kaikella sillä väellä, niillä kaikilla, joita hän johti;
mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Sillä sekin on turhuutta ja
tuulen tavoittelemista.

5 Varo jalkasi, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan
on parempi kuin tyhmäin teurasuhrin-anto, sillä he ovat
tietämättömiä, ja niin he tekevät pahaa. **2** Älä ole kerkeä suultasi,
älköönkä sydämesi kiirehtikö lausumaan sanaa Jumalan edessä,
sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä; sentähden

olkoot sanasi harvat. **3** Sillä paljosta työstä tulee unia, ja
missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä. **4** Kun teet
lupauksen Jumalalle, niin täytä se viivyttelemättä; sillä ei ole
hänellä mielisuosiota tyhmiin: täytä, mitä lupaat. **5** On parempi,
ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. **6** Älä anna suusi saattaa
ruumistasi syynalaiseksi, äläkä sano Jumalan sanansaattajan
edessä: "Se oli erehdys"; miksi pitäisi Jumalan vihastua sinun
puheestasi ja turmella sinun kättesi työt? **7** Sillä paljot unet
ovat pelkkää turhuutta; samoin paljot puheet. Mutta pelkää
sinä Jumalaa. **8** Jos näet köyhää sorrettavan sekä oikeutta
ja vanhurskautta poljettavan maakunnassa, niin älä sitä asiaa
ihmettele; sillä ylhäistä vartioitsee vielä ylhäisempi, ja sitäkin
ylhäisemmät heitä molempia. **9** Ja maalle on kaikessa hyödyksi,
että viljellyllä maalla on kuningas. **10** Joka rakastaa rahaa, ei
saa rahaa kylläksensä, eikä voittoa se, joka rakastaa tavaran
paljoutta. Sekin on turhuutta. **11** Omaisuuden karttuessa karttuvat
sen syöjätkin; ja mitä muuta etua siitä on haltijallensa, kuin että
silmillään sen näkee? **12** Työntekijän uni on makea, söipä hän
vähän tai paljon; mutta rikkaan ei hänen yltäkylläisyytensä salli
nukkua. **13** On raskas onnettomuus, jonka minä näin auringon
alla: rikkaus, joka on säilytetty onnettomuudeksi haltijallensa. **14**
Se rikkaus katoaa onnettoman tapauksen kautta; ja jos hänelle
on syntynyt poika, ei sen käsiin jää mitään. **15** Niinkuin hän tuli
äitinsä kohdusta, niin on hänen alastonna jälleen mentävä pois,
samoin kuin tulikin; eikä hän vaivannäöstänsä saa mitään, minkä
veisi täältä kädessänsä. **16** Raskas onnettomuus tämäkin on:
aivan niinkuin hän tuli, on hänen mentävä; ja mitä hyötyä hänellä
sitten on siitä, että on vaivaa nähnyt tuulen hyväksi? **17** Myös
kuluttaa hän kaikki päivänsä pimeydessä; ja surua on hänellä

paljon, kärsimystä ja mielikarvautta. **18** Katso, minkä minä olen
tullut näkemään, on hyvää ja kaunista syödä ja juoda ja nauttia
hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla ihminen itseänsä
vaivaa auringon alla lyhyinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on
hänelle antanut; sillä se on hänen osansa. **19** Sekin on Jumalan
lahja, jos Jumala kenelle ihmiselle antaa rikkautta ja tavaraa ja
sallii hänen syödä siitä ja saada osansa ja iloita vaivannäkönsä
ohessa. **20** Sillä hän ei tule niin paljon ajatelleeksi elämänsä
päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

6 On onnettomuus tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja
joka raskaasti painaa ihmistä: **2** että Jumala antaa miehelle
rikkautta ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei hänen sielultaan puutu
mitään kaikesta siitä, mitä hän halajaa, mutta Jumala ei salli
hänen nauttia sitä, vaan sen nauttii vieras. Se on turhuutta ja
raskas kärsimys. **3** Vaikka syntyisi miehelle sata lasta ja hän
eläisi vuosia paljon ja paljot olisivat hänen vuottensa päivät,
mutta hän ei saisi tyydyttää omaa haluaan omaisuudellansa eikä
saisi edes hautaustakaan, niin minä sanon, että keskoinen olisi
onnellisempi kuin hän. **4** Sillä se turhaan tulee ja pimeyteen
menee, ja pimeyteen peittyy sen nimi. **5** Ei se ole aurinkoa
nähnyt eikä tuntenut. Sen lepo on parempi kuin hänen. **6** Ja
vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhannen vuotta, mutta ei saisi
onnea nähdä - eikö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?
7 Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa
hyväksi, ja kuitenkaan ei halu täyty. **8** Sillä mitä etua on viisaalla
tyhmän edellä, ja mitä kurjalla siitä, että hän osaa oikein vaeltaa
elävitten edessä? **9** Parempi silmän näkö kuin halun haihattelu.
Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. **10** Mitä olemassa on,
sille on pantu nimi jo ammoin; ja edeltä tunnettua on ollut, mitä

ihmisestä on tuleva. Ei voi hän riidellä väkevämpänsä kanssa.
11 Sillä niin on: puheen paljous enentää turhuutta. Mitä etua
on ihmisellä siitä? **12** Sillä kuka tietää, mikä on ihmiselle hyvä
elämässä, hänen elämänsä lyhyinä, turhina päivinä, jotka hän
viettää kuin varjo; ja kuka ilmaisee ihmiselle, mitä on tuleva
hänen jälkeensä auringon alla?

7 Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy, ja kuolinpäivä parempi
kuin syntymäpäivä. **2** Parempi kuin pitotaloon on mennä
surutaloon, sillä siinä on kaikkien ihmisten loppu, ja elossa oleva
painaa sen mieleensä. **3** Suru on parempi kuin nauru, sillä
sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset. **4** Viisaitten
sydän on surutalossa, tyhmien sydän ilotalossa. **5** Parempi on
kuulla viisaan nuhdetta, kuin olla kuulemassa tyhmien laulua; **6**
sillä niinkuin orjantappurain rätinä padan alla, on tyhmän nauru.
Ja sekin on turhuutta. **7** Sillä väärä voitto tekee viisaan hulluksi,
ja lahja turmelee sydämen. **8** Asian loppu on parempi kuin
sen alku, ja pitkämielinen on parempi kuin korkeamielinen. **9**
Älköön mielesi olko pikainen vihaan, sillä viha majautuu tyhmäin
poveen. **10** Älä sano: "Mikä siinä on, että entiset ajat olivat
paremmat kuin nykyiset?" Sillä sitä et viisaudesta kysy. **11**
Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja on etu niille, jotka ovat
näkemässä aurinkoa. **12** Sillä viisauden varjossa on kuin rahan
varjossa, mutta tieto on hyödyllisempi: viisaus pitää haltijansa
elossa. **13** Katso Jumalan tekoja; sillä kuka voi sen suoristaa,
minkä hän on vääräksi tehnyt? **14** Hyvänä päivänä ole hyvillä
mielin, ja pahana päivänä ymmärrä, että toisen niinkuin toisenkin
on Jumala tehnyt, koskapa ihminen ei saa mitään siitä, mikä
hänen jälkeensä tulee. **15** Kaikkea olen tullut näkemään turhina
päivinäni: on vanhurskaita, jotka hukkuvat vanhurskaudessaan,

ja on jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessaan. **16** Älä ole
kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit
itsesi? **17** Älä ole kovin jumalaton, äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit
ennen aikaasi? **18** Hyvä on, että pidät kiinni toisesta etkä
hellitä kättäsi toisestakaan, sillä Jumalaa pelkääväinen selviää
näistä kaikista. **19** Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin
kymmenen vallanpitäjää, jotka ovat kaupungissa. **20** Sillä ei
ole maan päällä ihmistä niin vanhurskasta, että hän tekisi vain
hyvää eikä tekisi syntiä. **21** Älä myöskään pane mieleesi kaikkia
puheita, mitä puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi sinua kiroilevan.
22 Sillä oma sydämesikin tietää, että myös sinä olet monta kertaa
kiroillut muita. **23** Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä
sanoin: "Tahdon tulla viisaaksi", mutta se pysyi minusta kaukana.
24 Kaukana on kaiken olemus ja syvällä, syvällä; kuka voi sen
löytää? **25** Minä ryhdyin sydämessäni oppimaan, miettimään ja
etsimään viisautta ja tutkistelun tuloksia, tullakseni tuntemaan
jumalattomuuden typeryydeksi ja tyhmyyden mielettömyydeksi.
26 Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen,
joka on verkko, jonka sydän on paula ja jonka kädet ovat
kahleet. Se, joka on otollinen Jumalan edessä, pelastuu hänestä,
mutta synnintekijä häneen takertuu. **27** Katso, tämän minä olen
löytänyt, sanoi saarnaaja, pyrkiessäni asia asialta löytämään
tutkistelun tulosta; **28** mitä sieluni on yhäti etsinyt, mutta mitä en
ole löytänyt, on tämä: olen löytänyt tuhannesta yhden miehen,
mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista. **29**
Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt
ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia.

8 Kuka on viisaan vertainen, ja kuka taitaa selittää asian?
Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa

kovuus muuttuu. **2** Minä sanon: Ota vaari kuninkaan käskystä,
varsinkin Jumalan kautta vannotun valan tähden. **3** Älä ole
kerkeä luopumaan hänestä, äläkä asetu pahan asian puolelle,
sillä hän tekee, mitä vain tahtoo. **4** Sillä kuninkaan sana on
voimallinen, ja kuka voi sanoa hänelle: Mitäs teet? **5** Joka käskyn
pitää, ei tiedä pahasta asiasta; ja viisaan sydän tietää ajan ja
tuomion. **6** Sillä itsekullakin asialla on aikansa ja tuomionsa;
ihmistä näet painaa raskaasti hänen pahuutensa. **7** Hän ei tiedä,
mitä tuleva on; sillä kuka ilmaisee hänelle, miten se on tuleva? **8**
Ei ole ihminen tuulen valtias, niin että hän voisi sulkea tuulen, ei
hallitse kukaan kuoleman päivää, ei ole pääsyä sodasta, eikä
jumalattomuus pelasta harjoittajaansa. **9** Kaiken tämän minä
tulin näkemään, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkea,
mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista
ihmistä hänen onnettomuudekseen. **10** Sitten minä näin, kuinka
jumalattomat haudattiin ja menivät lepoon, mutta ne, jotka olivat
oikein tehneet, saivat lähteä pois pyhästä paikasta ja joutuivat
unhotuksiin kaupungissa. Sekin on turhuus. **11** Milloin pahan
teon tuomio ei tule pian, saavat ihmislapset rohkeutta tehdä
pahaa, **12** koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää
kauan; tosin minä tiedän, että Jumalaa pelkääväisille käy hyvin,
sentähden että he häntä pelkäävät, **13** mutta että jumalattomalle
ei käy hyvin eikä hän saa jatkaa päiviään pitkiksi kuin varjo,
sentähden ettei hän pelkää Jumalaa. **14** On turhuutta sekin, mitä
tapahtuu maan päällä, kun vanhurskaita on, joiden käy, niinkuin
olisivat jumalattomain tekoja tehneet, ja jumalattomia on, joiden
käy, niinkuin olisivat vanhurskaitten tekoja tehneet. Minä sanoin:
sekin on turhuutta. **15** Ja minä ylistin iloa, koska ei ihmisellä
auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla

iloinen; se seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen
elämänsä päivinä, jotka Jumala on antanut hänelle auringon
alla. **16** Kun minä käänsin sydämeni oppimaan viisautta ja
katsomaan työtä, jota tehdään maan päällä saamatta untakaan
silmiin päivällä tai yöllä, **17** niin minä tulin näkemään kaikista
Jumalan teoista, että ihminen ei voi käsittää sitä, mitä tapahtuu
auringon alla; sillä ihminen saa kyllä nähdä vaivaa etsiessään,
mutta ei hän käsitä. Ja jos viisas luuleekin tietävänsä, ei hän
kuitenkaan voi käsittää.

9 Niin minä painoin mieleeni kaiken tämän ja pyrin saamaan
kaikkea tätä selville, kuinka näet vanhurskaat ja viisaat ja
heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkauskaan eikä viha
ole ihmisen tiedettävissä; kaikkea voi hänellä olla edessä. **2**
Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla
ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla
ja uhraamattomalla; hyvän käy niinkuin syntisenkin, vannojan
niinkuin valaa pelkäävänkin. **3** Se on onnettomuus kaikessa, mitä
tapahtuu auringon alla, että kaikilla on sama kohtalo, ja myös se,
että ihmislasten sydän on täynnä pahaa ja että mielettömyys on
heillä sydämessä heidän elinaikansa; ja senjälkeen - vainajien
tykö! **4** Onhan sillä, jonka vielä on suotu olla kaikkien eläväin
seurassa, toivoa. Sillä elävä koira on parempi kuin kuollut
leijona. **5** Sillä elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta
kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa, vaan heidän
muistonsa on unhotettu. **6** Myös heidän rakkautensa, vihansa
ja intohimonsa on jo aikoja mennyt, eikä heillä ole milloinkaan
enää osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla. **7** Tule siis, syö
leipäsi ilolla ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikaa on Jumala
hyväksynyt nuo tekosi. **8** Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy

älköön puuttuko päästäsi. **9** Nauti elämää vaimon kanssa, jota
rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle
antanut auringon alla - kaikkina turhina päivinäsi, sillä se on
sinun osasi elämässä ja vaivannäössäsi, jolla vaivaat itseäsi
auringon alla. **10** Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei
ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne
olet menevä. **(Sheol h7585)** **11** Taas minä tulin näkemään auringon
alla, että ei ole juoksu nopsain vallassa, ei sota urhojen, ei
leipä viisaitten, ei rikkaus ymmärtäväisten eikä suosio taitavain
vallassa, vaan aika ja kohtalo kohtaa kaikkia. **12** Sillä ei ihminen
tiedä aikaansa, niinkuin eivät kalatkaan, jotka tarttuvat pahaan
verkkoon, eivätkä linnut, jotka käyvät kiinni paulaan; niinkuin ne,
niin pyydystetään ihmislapsetkin pahana aikana, joka yllättää
heidät äkisti. **13** Tämänkin minä tulin näkemään viisaudeksi
auringon alla, ja se oli minusta suuri: **14** Oli pieni kaupunki ja
siinä miehiä vähän. Ja suuri kuningas tuli sitä vastaan, saarsi sen
ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja. **15** Mutta siellä oli
köyhä, viisas mies, ja hän pelasti kaupungin viisaudellaan. Mutta
ei kukaan ihminen muistanut sitä köyhää miestä. **16** Niin minä
sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta
halveksitaan, eikä hänen sanojansa kuulla. **17** Viisaitten sanat,
hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmäin päämiehen
huuto. **18** Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa
syntinen saattaa hukkaan paljon hyvää.

10 Myrkkykärpäset saavat haisemaan ja käymään
voiteentekijän voiteen. Pieni tyhmyys painaa enemmän kuin
viisaus ja kunnia. **2** Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän
vasemmalle. **3** Tietä käydessäkin puuttuu tyhmältä mieltä:
jokaiselle hän ilmaisee olevansa tyhmä. **4** Jos hallitsijassa

nousee viha sinua kohtaan, niin älä jätä paikkaasi; sillä sävyisyys
pidättää suurista synneistä. **5** On onnettomuus se, minkä olen
nähnyt auringon alla, vallanpitäjästä lähtenyt erehdys: **6** tyhmyys
asetetaan arvon korkeuksiin, ja rikkaat saavat istua alhaalla.
7 Minä olen nähnyt palvelijat hevosten selässä ja ruhtinaat
kävelemässä kuin palvelijat maassa. **8** Joka kuopan kaivaa, se
siihen putoaa; joka muuria purkaa, sitä puree käärme. **9** Joka
kiviä louhii, se niihin loukkaantuu; joka puita halkoo, se joutuu
siinä vaaraan. **10** Jos rauta on tylsynyt eikä teränsuuta tahkota,
täytyy ponnistaa voimia; mutta hyödyllinen kuntoonpano on
viisautta. **11** Jos käärme puree silloin, kun sitä ei ole lumottu,
ei lumoojalla ole hyötyä taidostaan. **12** Sanat viisaan suusta
saavat suosiota, mutta tyhmän nielevät hänen omat huulensa.
13 Hänen suunsa sanain alku on tyhmyyttä, ja hänen puheensa
loppu pahaa mielettömyyttä. **14** Tyhmä puhuu paljon; mutta
ihminen ei tiedä, mitä tuleva on. Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä
hänen jälkeensä tulee? **15** Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän,
joka ei osaa kaupunkiinkaan kulkea. **16** Voi sinua, maa, jolla on
kuninkaana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamulla aterioita
pitävät! **17** Onnellinen sinä, maa, jolla on jalosukuinen kuningas
ja jonka ruhtinaat pitävät aterioita oikeaan aikaan, miehekkäästi
eikä juopotellen! **18** Missä laiskuus on, siinä vuoliaiset vaipuvat;
ja missä kädet velttoina riippuvat, tippuu huoneeseen vettä. **19**
Hauskuudeksi ateria laitetaan, ja viini ilahuttaa elämän; mutta
raha kaiken hankkii. **20** Älä ajatuksissasikaan kiroile kuningasta,
äläkä makuukammiossasikaan kiroile rikasta, sillä taivaan linnut
kuljettavat sinun äänesi ja siivelliset ilmaisevat sinun sanasi.

11 Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen
jälleen. **2** Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et tiedä,

mitä onnettomuutta voi tulla maahan. **3** Jos pilvet tulevat täyteen
sadetta, valavat ne sen maahan. Ja jos puu kaatuu etelää kohti
tai pohjoista, niin mihin paikkaan puu kaatui, siihen se jää. **4**
Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä; ja joka pilviä pälyy, ei leikkaa. **5**
Niinkuin et tiedä tuulen teitä etkä luitten rakentumista raskaana
olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, hänen,
joka kaikki tekee. **6** Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi
ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko
kumpikin yhtä hyvä. **7** Suloinen on valo, ja silmille tekee hyvää
nähdä aurinkoa. **8** Niin, jos ihminen elää vuosia paljonkin,
iloitkoon hän niistä kaikista, mutta muistakoon pimeitä päiviä,
sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta. **9** Iloitse,
nuorukainen, nuoruudessasi, ja sydämesi ilahuttakoon sinua
nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun
mukaan; mutta tiedä: Jumala tuo sinut tuomiolle kaikesta tästä.
10 Karkoita suru sydämestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä
nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

12 Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät
tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: **2** "Nämä
eivät minua miellytä"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo,
kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin - **3** jolloin
huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet käyvät koukkuisiksi
ja jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat menneet vähiin, ja
akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään, **4** ja kadulle vievät
ovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja noustaan linnun
lauluun ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; **5** myös peljätään
mäkiä, ja tiellä on kauhuja, ja mantelipuu kukkii, ja heinäsirkka
kulkee kankeasti, ja kapriisinnuppu on tehoton; sillä ihminen
menee iankaikkiseen majaansa, ja valittajat kiertelevät kaduilla **6**

ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy ja vesiastia
rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa
kaivoon. **7** Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki
palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin. **8** Turhuuksien
turhuus, sanoi saarnaaja; kaikki on turhuutta! **9** Sen lisäksi, että
saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi,
harkitsi ja sommitteli sananlaskuja paljon. **10** Saarnaaja koki
löytää kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden
sanoja. **11** Viisaitten sanat ovat kuin tutkaimet ja kootut lauseet
kuin isketyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia. **12** Ja
vielä näiden lisäksi: Poikani, ota varoituksesta vaari; paljolla
kirjaintekemisellä ei ole loppua, ja paljo tutkistelu väsyttää
ruumiin. **13** Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää
Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen
tehdä. **14** Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa
kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

Laulujen laulu

1 Salomon korkea veisu. **2** Hän suuta antakoon minun, suunsa
antamisella; sillä sinun rakkautesi on suloisempi kuin viina, **3**
Sinun hyväin voidettes hajuin tähden. Sinun nimes on vuodatettu
öljy; sen piikaiset sinua rakastavat. **4** Vedä minua, niin me
juoksemme perässäs: Kuningas vie minun kammioonsa: Me
iloitsemme ja riemuitsemme sinusta, me muistamme sinun
rakkauttas enempi kuin viinaa: hurskaat rakastavat sinua. **5**
Minä olen musta, mutta sangen otollinen, te Jerusalemin tyttäret,
niinkuin Kedarin majat, niinkuin Salomon kirjoiteltu vaate. **6**
Älkäät sitä katsoko, että minä niin musta olen; sillä päivä on
minun polttanut: minun äitini lapset vihastuivat minun päälleni:
he ovat asettaneet minun viinamäen vartiaksi, mutta en minä
varjellut viinamäkeäni. **7** Sano minulle sinä, jota minun sieluni
rakastaa: kussas laidunta pidät, ja kussas lounaalla lepäät? ettei
minun pitäisi poikkeeman kumppanies lauman tykö. **8** Jos et sinä
sinuas tunne, sinä kaikkein ihanaisin vaimoin seassa, niin mene
lammasten jäljille, ja kaitse vohlias paimenien huonetten tykönä. **9**
Minä vertaan sinun, ystäväni, ratsaskaluihini, Pharaon vaunuihin.
10 Sinun sasupääs ovat ihanat pankkuin keskellä, ja sinun
kaulas kultakäädyissä. **11** Me teemme sinulle kultaiset pankut,
hopianastoilla. **12** Kuin kuningas istui pöytänsä tykönä, antoi
nardukseni hajunsa. **13** Ystäväni on minun mirrhamkimppuni,
joka minun rinnoillani riippuu. **14** Minun ystäväni on minulle
Kyprin viinamarjan rypäle, Engeddin viinamäessä. **15** Katso,
armaani, sinä olet ihana: katso, sinä olet ihana, silmäs ovat
niinkuin kyhkyläisen silmät. **16** Katso, ystäväni, sinä olet ihana ja
suloinen, ja meidän vuoteemme myös viheriöitsee. **17** Meidän
huoneemme kaaret ovat sedripuusta, vuolteet hongasta.

2 Minä olen Saronin kukkanen, ja kukoistus laaksossa. **2**
Niinkuin ruusu orjantappuroissa, niin on armaani tytärten seassa.
3 Niinkuin omenapuu metsäpuiden seassa, niin on ystäväni
poikain seassa: minä istun hänen varjossansa, jota minä anon,
ja hänen hedelmänsä on minun suussani makia. **4** Hän johdattaa
minua viinakellariinsa; ja rakkaus on hänen lippunsa minun
päälläni. **5** Virvoittakaat minua viinaleileillä, ja vahvistakaat minua
omenilla; sillä minä olen sairas rakkaudesta. **6** Hänen vasen
kätensä on minun pääni alla, hänen oikia kätensä halaa minua.
7 Minä vannotan tietä, Jerusalemin tyttäret, metsävuohten eli
naaraspeurain kautta kedolla, ettette herätä eli vaivaa armastani,
siihen asti kuin hän itse tahtoo. **8** Tämä on ystäväni ääni,
katso, hän tulee: hän hyppää vuorilla ja karkaa kukkuloille. **9**
Ystäväni on metsävuohen eli nuoren peuran kaltainen: katso,
hän seisoo seinän takana, ja katsoo akkunasta sisälle, ja
kurkistelee häkin lävitse. **10** Ystäväni vastaa ja sanoo minulle:
nouse armaani, ihanaiseni, ja tule. **11** Sillä katso, talvi on kulunut,
ja sade lakannut ja mennyt pois: **12** Kukkaset ovat puhjenneet
kedolla, kevät on tullut, ja toukomettisen ääni kuuluu meidän
maassamme; **13** Fikunapuut puhkeevat, viinapuut kukoistavat
ja antavat hajunsa: nouse, armaani, ihanaiseni, ja tule. **14**
Kyhkyläiseni vuoren raossa ja kivirauniossa, anna minun nähdä
kasvos, anna minun kuulla äänes; sillä sinun äänes on suloinen,
ja kasvos ihanainen. **15** Ottakaat meille ketut kiinni, ne vähät
ketut, jotka turmelevat viinamäet; sillä meidän viinamäkemme
ovat röhkäleillä. **16** Ystäväni on minun, ja minä hänen, joka
kaitsee kukkasten keskellä, **17** Siihenasti että päivä jäähtyy ja
varjot kulkevat pois. Palaja, ole niinkuin metsävuohi, ystäväni, eli
niinkuin nuori peura Eroitusvuorilla.

3 Minä etsin yöllä vuoteessani, jota minun sieluni rakastaa:
minä etsin häntä, mutta en löytänyt häntä. **2** Nyt minä nousen, ja
käyn kaupunkia ympäri, kaduilla ja kujilla, ja etsin, jota minun
sieluni rakastaa: minä etsin häntä, mutta en minä häntä löytänyt.
3 Vartiat, jotka käyvät kaupunkia ympäri, löysivät minun. Oletteko
nähneet, jota minun sieluni rakastaa? **4** Kuin minä heistä vähä
erkausin, löysin minä, jota minun sieluni rakastaa; minä tartuin
häneen, ja en tahdo häntä laskea, siihenasti että minä hänen
saatan äitini huoneesen, äitini kammioon. **5** Minä vannotan teitä,
Jerusalemin tyttäret, metsävuohten eli naaraspeurain kautta
kedolla, ettette herättäisi armastani eli vaivaisi häntä, siihenasti
kuin hän tahtoo. **6** Kuka on tämä, joka lähtee korvesta, niinkuin
nouseva savu, mirrhamin suitsutus, pyhä savu ja kaikkinaiset
apotekarin yrtit? **7** Katso, Salomon vuoteen ympärillä seisovat
kuusikymmentä väkevää, Israelin väkevistä. **8** He pitävät kaikki
miekkaa ja ovat soveliaat sotaa; jokaisella on hänen miekkansa
vyöllänsä pelvon tähden yöllä. **9** Kuningas Salomo antoi tehdä
itsellänsä lepokammion Libanonin puista: **10** Sen patsaat hän
teki hopiasta, ja sen peitteen kullasta, istuimen purpurasta, ja
permannon soveliaasti lasketun, Jerusalemin tytärten tähden. **11**
Lähtekäät ulos, te Zionin tyttäret, ja katselkaat kuningas Salomoa
siinä kruunussa, jolla hänen äitinsä hänen kruunannut on, hänen
hääpäivänsä, ja hänen sydämensä ilopäivänä.

4 Katso, armaani! sinä olet ihanainen, katso, ihanainen sinä olet:
sinun silmäs ovat niinkuin mettisen silmät palmikkos välillä; sinun
hiukses ovat niinkuin vuohilauma, jotka ovat kerityt Gileadin
vuorella. **2** Sinun hampaas ovat niinkuin laumat kerittyin villain
kanssa, jotka pesosta tulevat, jotka kaikki kaksoisia kantavat, ei
myös yksikään heistä ole hedelmätöin. **3** Sinun huules ovat

niinkuin tulipunainen rihma, ja sinun puhees ovat suloiset; sinun
poskes ovat niinkuin granatin omenan lohko, sinun palmikkos
välillä. **4** Sinun kaulas on niinkuin Davidin torni, joka on rakennettu
vahvalla muurilla, jossa tuhannen kilpeä riippuu, ja kaikkinaiset
väkeväin sota-aseet. **5** Sinun kaksi rintaas ovat niinkuin kaksi
nuorta metsävohlaa, jotka kukkasten seassa laitumella käyvät.
6 Siihenasti että päivä soipeemmaksi tulee, ja varjo katoo:
minä menen mirrhamin vuorelle, ja pyhän savun kukkulalle.
7 Sinä olet kokonas ihana, minun armaani, ja ei sinussa ole
yhtään virhettä. **8** Tule kanssani, morsiameni, Libanonista,
tule kanssani Libanonista, mene sisälle, astu tänne Amanan
kukkulalta, Senirin Hermonin niskalta, jalopeuran luolasta ja
leopardein vuorelta. **9** Sinä olet ottanut minun sydämeni pois,
sisareni, rakas morsiameni: sinä olet ottanut sydämeni pois
yhdellä silmälläs ja yhdellä kaulakäädylläs. **10** Kuinka ihana on
sinun rakkautes, sisareni, rakas morsiameni: sinun rakkautes on
suloisempi kuin viina, ja sinun voitees haju voittaa kaikki yrtit.
11 Sinun huules, morsiameni, ovat niinkuin valuva mesileipä:
mesi ja maito on sinun kieles alla, ja sinun vaattees haju on
niinkuin Libanonin haju. **12** Minun sisareni, rakas morsiameni,
sinä olet suljettu kryytimaa, lukittu lähde, kiinnipantu kaivo. **13**
Sinun istutukses ovat niinkuin yrttitarha granatomenista, kalliin
hedelmän kanssa, syprit narduksen kanssa; **14** Nardukset
saframin kanssa, kalmus ja kaneli, kaikkinaisen pyhän savun
puiden kanssa, mirrham ja aloes kaikkein parasten yrttein
kanssa. **15** Niinkuin kryytimaan kaivo, ja elävänveden lähde,
joka Libanonista vuotaa. **16** Nouse pohjatuuli, ja tule lounatuuli
ja puhalla yrttitarhani lävitse, että sen yrtit vuotaisivat. Ystäväni
tulkoon kryytimaahansa, ja syökään hänen kalliita hedelmiänsä.

5 Minä tulin, sisareni, rakas morsiameni, yrttitarhaani, ja olen
mirrhamini ja yrttini leikannut ylös. Minä olen syönyt mesileipäni
hunajan kanssa: minä olen juonut viinani minun maitoni kanssa:
syökäät armaani, ja juokaat ystäväni, ja juopukaat. **2** Minä
makaan, ja minun sydämeni valvoo; se on ystäväni ääni, joka
kolkuttaa. Avaa minun eteeni, sisareni, armaani, kyhkyläiseni,
ihanaiseni; sillä minun pääni on täynnä kastetta, ja minun
palmikkoni täynnä yön pisaria. **3** Minä olen riisunut hameeni,
kuinka minun pitäis taas pukeman ylleni? Minä olen viruttanut
jalkani, kuinka minun pitäis sokaiseman ne jälleen? **4** Mutta
minun ystäväni pisti kätensä lävestä, ja minun sisällykseni
vapisivat siitä. **5** Silloin nousin minä avaamaan ystävälleni. Minun
käteni tiukkuivat mirrhamia, ja mirrham valui minun sormistani
lukon salvan päälle. **6** Ja kuin minä ystävälleni avasin, oli
ystäväni mennyt pois ja vaeltanut ohitse; niin läksi sieluni ulos
hänen sanansa jälkeen; minä etsin häntä, mutta en löytänyt
häntä: minä huusin, mutta ei hän minua vastannut. **7** Vartiat,
jotka käyvät kaupunkia ympäri, löysivät minun, löivät minua ja
haavoittivat minun; ja vartiat muurin päällä ottivat pois minun
pääliinani. **8** Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, jos te
löydätte minun ystäväni, niin ilmoittakaat hänelle, että minä olen
sairas rakkaudesta. **9** Millinen on sinun ystäväs muiden ystävien
suhteen, sinä kaikkein ihanaisin vaimoin seassa? Minkäkaltainen
on sinun ystäväs muiden ystävien suhteen, ettäs meitä olet
niin vannottanut? **10** Minun ystäväni on valkia ja punainen,
kaunistettu kymmenentuhannen seassa. **11** Hänen päänsä on
paras ja kallein kulta; hänen hiuksensa ovat kaharat ja mustat
niinkuin kaarne. **12** Hänen silmänsä ovat niinkuin mettisen
silmät, vesiojan tykönä, rieskalla pestyt, ja ovat täynnä. **13**

Hänen poskensa ovat niinkuin kaunistettu ryytimaa, niinkuin
yrttein kukkaset; hänen huulensa ovat niinkuin ruusut, jotka
vuotavat mirrhamin pisaroita. **14** Hänen kätensä ovat niinkuin
kultaiset sormukset, täynnä turkosia; hänen ihonsa on niinkuin
puhdas elephantin luu, saphirilla kaunistettu. **15** Hänen jalkansa
ovat niinkuin marmoripatsaat, perustetut kultaisten jalkain päälle;
hänen hahmonsa on niinkuin Libanon ja valittu sedri. **16**
Hänen suunsa on suloinen, ja hän itse kokonansa ihanainen.
Senkaltainen on minun ystäväni, minun rakkaani on senkaltainen,
te Jerusalemin tyttäret.

6 Kuhunka ystäväs on mennyt, o sinä kaikkein kaunein
vaimoin seassa! kuhunka ystäväs on kääntänyt itsensä? Me
etsimme häntä sinun kanssas. **2** Minun ystäväni on mennyt
kryytimaahansa, yrttisarkoihinsa, että hän siellä kryytimaassa
kaitsis laumaansa, ja hakis ruusuja. **3** Minun ystäväni on minun
ja minä olen hänen, joka kaitsee kukkasten keskellä. **4** Sinä olet
ihana, minun kultani, niinkuin Tirtsa, kaunis niinkuin Jerusalem,
peljättävä niinkuin sotajoukko. **5** Käännä silmäs pois minusta;
sillä ne minun sytyttävät; sinun hiukses ovat niinkuin vuohilauma,
jotka Gileadin vuorella kerityt ovat. **6** Sinun hampas ovat niinkuin
lammaslauma, jotka pesosta nousevat, ja kaikki kaksoisia
kantavat, ja ei yksikään ole heistä hedelmätöin. **7** Sinun kasvos
ovat niinkuin granatomenan lohkot sinun palmikkois välillä. **8**
Kuusikymmentä on drottninkia ja kahdeksankymmentä vaimoa,
ja neitseet ovat epälukuiset; **9** Mutta yksi on minun kyhkyläiseni
ja minun täydelliseni; yksi on äitinsä rakkain ja synnyttäjänsä
valittu: koska tyttäret hänen näkivät, ylistivät he hänen autuaaksi,
kuningattaret ja vaimot ylistivät häntä. **10** Kuka on tämä, joka
nähdään niinkuin aamurusko, ihana niinkuin kuu, valittu niinkuin

aurinko, peljättävä niinkuin sotajoukko? **11** Minä olen mennyt alas
yrttitarhaani, katsomaan vesoja ojan reunalla, kurkistelemaan,
jos viinapuut kukoistivat, jos granatomenat viheriöitsivät. **12** En
minä tiennyt, että minun sieluni minun hamaan minun mieluisen
kansani vaunuihin asti asettanut oli. **13** Palaja, palaja Sulamit:
palaja, palaja nähdäksemme sinua. Mitä te näitte Sulamitissa,
paitsi sotajoukkoin tanssia?

7 Kuinka ihana on sinun käyntös kengissäs, sinä päämiehen
tytär; sinun molemmat lantees ovat yhtäläiset niinkuin kaksi
käätyä, jotka taitavan kädet tehneet ovat. **2** Sinun napas niinkuin
ympyriäinen malja, josta ei koskaan juoma puutu; sinun vatsas
on niinkuin nisuläjä, istutettu ympäri ruusuilla. **3** Sinun molemmat
rintas ovat niinkuin kaksi nuorta metsävuohen kaksoista. **4**
Sinun kaulas on niinkuin elephantinluinen torni; sinun silmäs
ovat niinkuin Hesbonin kalalammikot Batrabbimin portissa; sinun
nenäs on niinkuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskuun päin.
5 Sinun pääs on niinkuin Karmeli, sinun pääs hiukset niinkuin
kuninkaan purpura, poimuineen. **6** Kuinka ihana ja suloinen
olet sinä minun armaani hekumassa. **7** Sinun vartes on niinkuin
palmupuu, ja sinun rintas ovat viinimarjarypälten kaltaiset. **8**
Minä sanoin: minun täytyy astua palmupuuhun ja ruveta sen
oksiin: anna sinun rintas olla niinkuin viinapuun marjarypäleet,
sinun sierantes haju on niinkuin omenain (haju), **9** Ja sinun suus
niinkuin paras viina, joka huokiasti menee ystävääni, ja saattaa
uneliasten huulet puhumaan. **10** Minun ystäväni on minun,
ja hän himoitsee minua. **11** Tule, ystäväni, käykäämme tästä
kedolle, ja viipykäämme maakylissä. **12** Että me nousisimme
varhain viinamäkeen ja näkisimme, jos viinapuut kukoistavat
ja puhkeemaan rupeevat, jos granatomenat ovat tulleet ulos:

siellä minä annan sinulle minun rakkauteni. **13** Kukkaset antavat
hajunsa, ja meidän ovemme edessä ovat kaikkinaiset hyvät
hedelmät: minun ystäväni, minä olen sinulle tallelle pannut sekä
uudet että vanhat.

8 Jospa minä sinun löytäisin ulkona, minun veljeni, sinä joka
minun äitini nisiä imenyt olet, ja sinun suuta antaisin, ja ettei
kenkään minua pilkkaisi. **2** Mitä ottaisin sinun ja saattaisin
sinua minun äitini huoneesen, jossa minua opettaisit; ja minä
annan sinulle kryydättyä viinaa ja granatomenan makiaa viinaa.
3 Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikia
kätensä halaa minua. **4** Minä vannotan teitä, Jerusalemin
tyttäret, ettette armastani herätä, eli vaivaa häntä siihenasti
kuin hän itse tahtoo. **5** Kuka on se, joka korvesta tulee, ja
nojaa ystävänsä päälle? Omenapuun alla minä sinua herätän,
jossa sinun äitis sinun synnyttänyt on, jossa hän sinun siitti,
joka sinun synnytti. **6** Pane minua niinkuin sinetti sydämees,
ja niinkuin sinetti käsivartees; sillä rakkaus on väkevä niinkuin
kuolema, ja kiivaus on vahva niinkuin helvetti: hänen hiilensä
hehkuvat ja ovat Herran tuli; **(Sheol h7585)** **7** Niin ettei vedenkään
paljous taida rakkautta sammuttaa, eli virrat sitä upottaa. Jos
joku antais kaiken taloinsa tavaran rakkaudesta, niin ei se
mitään maksaisi. **8** Meidän sisaremme on vähä, ja ei hänellä ole
rintoja. Mitä meidän pitää tekemän sisarellemme sinä päivänä,
jona hänestä puhutaan? **9** Jos hän on muuri, niin me teemme
hopialinnan sen päälle: jos hän on ovi, niin me vahvistamme
sen sedrilaudoilla. **10** Minä olen muuri, ja minun rintani ovat
niinkuin tornit; siitä minä olen hänen silmäinsä edessä niinkuin
rauhan löytäjä. **11** Salomolla on viinamäki BaalHamonissa:
sen viinamäen antoi hän vartioille, että jokainen antais hänen

hedelmistänsä tuhannen hopiapenninkiä. **12** Minun viinamäkeni,
joka on minun omani, on minun edessäni. Sinulle Salomo tulee
tuhannen, mutta kaksisataa hedelmäin vartioille. **13** Sinä, joka
asut yrttitarhassa, anna minun kuulla sinun äänes: kuulkaan
kumppanit päältä. **14** Pakene, ystäväni, ja ole metsävuohen
kaltainen, eli nuoren peuran yrttivuorilla.

Jesajan

1 Jesaian, Amotsin pojan näky, jonka hän näki Juudasta ja
Jerusalemista, Ussian, Jotamin, Ahaksen ja Jehiskian, Juudan
kuningasten aikana. **2** Kuulkaat taivaat, ja maa ota korviis,
sillä Herra puhuu: minä olen lapsia kasvattanut ja korottanut,
ja he ovat minusta luopuneet. **3** Härkä tuntee omistajansa ja
aasi isäntänsä seimen; mutta Israel ei tunne, ja minun kansani
ei ymmärrä. **4** Voi syntistä kansaa, kansaa suuresta pahasta
teosta, pahanilkistä siementä, vahingollisia lapsia, jotka Herran
hylkäsivät ja Israelin Pyhää pilkkasivat, he poikkesivat takaperin.
5 Mitä varten teitä enempi lyödään, koska te aina harhailette?
Koko pää on sairas, ja koko sydän on väsynyt. **6** Hamasta
kantapäästä niin kiireeseen asti ei hänessä ole tervettä; vaan
haavat, sinimarjat ja veripahat, jotka ei ole puserretut, eikä
sidotut, taikka öljyllä sivellyt. **7** Teidän maanne on autiona, teidän
kaupunkinne ovat tulella poltetut; muukalaiset syövät peltonne
silmäin edessä; ja on autio, niinkuin se, joka muukalaisilta
raadeltu on. **8** Mutta mitä vielä Zionin tyttärestä jäänyt on, se on
niinkuin maja viinamäessä, ja niinkuin hakomaja yrttitarhassa,
niinkuin hävitetty kaupunki. **9** Ellei Herra Zebaot meille jotakin
vähää jättäisi, niin me olisimme kuin Sodoma, ja olisimme
Gomorran kaltaiset. **10** Te Sodoman päämiehet, kuulkaat
Herran sanaa: ottakaat korviinne meidän Jumalamme laki, sinä
Gomorran kansa. **11** Mitä minulle on teidän uhrienne paljoudesta?
sanoo Herra: minä olen oinasten polttouhrista ja syöttiläin
rasvasta ravittu, ja en tottele vasikkain, lammasten ja kauristen
verta. **12** Kuin te tulette ja ilmestytte minun kasvoini eteen,
kuka senkaltaisia vaatii teidän käsistänne, että te vaeltaisitte
minun esihuoneessani? **13** Älkäät silleen turhaa ruokauhrianne

tuoko edes, se suitsutus on minulle kauhistus: uudella kuulla ja
sabbatina, kuin kokous kuulutetaan, en minä voi kärsiä vääryyttä
ja julhapäivää yhdessä. **14** Minun sieluni vihaa uusia kuitanne
ja juhlapäiviänne, minä olen niistä suuttunut; minä väsyn niitä
kärseissäni. **15** Ja kuin te parhaallansa käsiänne nostatte, niin
minä kuitenkin käännän silmäni teistä pois; ja vaikka te paljon
rukoilisitte, en minä kuitenkaan teitä kuule; teidän kätenne ovat
verenvikoja täynnä. **16** Peskäät teitänne, puhdistakaat teitänne,
pankaat paha menonne pois minun silmäini edestä, lakatkaat
pahaa tekemästä. **17** Oppikaat tekemään hyvää, ja etsikäät
oikeutta, auttakaat alaspainettua, saattakat orvoille oikeus, ja
auttakaat lesken asiaa. **18** Ja sitte tulkaat, ja katsokaamme,
kummalla oikeus on, sanoo Herra. Jos teidän syntinne veriruskiat
olisivat, niin heidän pitää lumivalkiaksi tuleman; ja vaikka he
olisivat niinkuin ruusunkarvaiset, pitää heidän kuitenkin niinkuin
villa tuleman. **19** Jos te tahtoisitte ja (minua) kuulisitte, niin te
maan hyvyyden nautita saisitte. **20** Mutta jos te estelette teitänne
ja olette kovakorvaiset, niin miekan pitää teitä syömän; sillä
Herran suu puhuu sen. **21** Kuinka se tapahtuu, että hurskas
kaupunki on portoksi tullut? Hän oli täynnä oikeutta, vanhurskaus
asui hänessä; mutta nyt murhaajat. **22** Sinun hopias on karreksi
tullut, sinun juomas on vedellä sekoitettu. **23** Sinun päämiehes
ovat vilpistelleet ja varasten kumppanit; kaikki he mielellänsä
lahjoja ottavat, ja pyytävät antimia. Ei he orvoille oikeutta tee,
ja leskein asia ei tule heidän eteensä. **24** Sentähden sanoo
Herra, Herra Zebaot, väkevä Israelissa: voi! minä tahdon itseni
lohduttaa vihollisistani, ja vihamiehissäni vihani sammuttaa; **25**
Ja käännän käteni sinua vastaan, ja sinun kartes puhtaammaksi
selitän, ja vien pois kaiken sinun tinas. **26** Ja saatan sinun

tuomaris entisellensä, ja neuvonantajas niinkuin alustakin: sitte
sinä kutsutaan vanhurskaaksi ja uskolliseksi kaupungiksi. **27** Zion
lunastetaan oikeudella, ja sen kääntyväiset vanhurskaudella, **28**
Että ylitsekäymärit ja syntiset ynnä särjetään, ja jotka Herran
hylkäävät, hukutetaan. **29** Sillä heidän täytyy häpiään tulla
tammien tähden, joita he himoitsevat, ja häväistyksi tuleman
yrttitarhain tähden, jotka he valitsivat. **30** Ja te tulette niinkuin
joku tammi surkastuneilla lehdillä, ja niinkuin joku vedetöin
yrttitarha. **31** Ja väkevä tulee niinkuin rohdin, ja hänen tekonsa
niinkuin kipinä. Ja he sytytetään ynnä molemmat, jota ei kenkään
sammuta.

2 Tämä on se, minkä Jesaia Amotsin poika näki Juudasta
ja Jerusalemista. **2** Viimeisenä aikana pitää sen vuoren,
jolla Herran huone on, vahvan oleman, korkiampi kuin kaikki
vuoret, ja korotettaman kukkulain ylitse; ja kaikki pakanat pitää
sinne juokseman. **3** Ja paljo kansaa pitää sinne menemän, ja
sanoman: tulkaat, astukaamme ylös Herran vuorelle, Jakobin
Jumalan huoneeseen, että hän opettais meille teitänsä, ja me
vaeltaisimme hänen poluillansa; sillä Zionista on laki tuleva, ja
Herran sana Jerusalemista. **4** Ja hän tuomitsee pakanain seassa,
ja rankaisee monta kansaa. Silloin heidän pitää miekkansa
vannaksi tekemän, ja keihäänsä vikahteeksi; sillä ei yhdenkään
kansan pidä toista kansaa vastaan miekkaa nostaman, eikä
silleen tottuman sotimaan. **5** Tulkaat, te Jakobin huoneesta,
vaeltakaamme Herran valkeudessa. **6** Mutta sinä olet sinun
kansas Jakobin huoneen hyljännyt; sillä he rikkovat enemmän
kuin itäläiset, ja ovat päiväin valitsiat, niinkuin Philistealaiset, ja
sallivat muukalaiset lapset moneksi tulla. **7** Heidän maansa on
täynnä hopiaa ja kultaa, ja heidän rikkaudellansa ei ole loppua;

heidän maansa on täynnä hevosia, ja heidän rattaillansa ei
ole loppua. **8** Heidän maansa on myös täynnä epäjumalia; he
kumartavat käsialaansa, jotka heidän sormensa tehneet ovat.
9 Siellä yhteinen kansa kumartelee, siellä sankarit heitänsä
nöyryyttävät, joka et heille anna anteeksi. **10** Mene kallioon,
ja kätke sinuas maahan, Herran pelvon edestä, ja hänen
kunniallisen majesteettinsa edestä. **11** Sillä kaikki korkiat silmät
alennetaan, ja jotka jaloimmat kansoissa ovat, täytyy itsensä
notkistaa; sillä Herra on yksinänsä sinä aikana korkein. **12** Sillä
Herran Zebaotin päivä käy kaiken koreuden ja korkeuden ylitse, ja
kaikkein paisuneiden ylitse, että ne alennettaisiin, **13** Ja kaikkein
korkiain ja korotettuin sedrein ylitse Libanonissa, ja kaikkein
tammein ylitse Basanissa; **14** Niin myös kaikkein korkiain vuorten
ylitse, ja kaikkein korotettuin kukkulain ylitse, **15** Ja jokaisen
korkian tornin ylitse, ja kaikkein vahvain muurein ylitse; **16** Niin
myös kaikkein haahtein ylitse meressä, ja kaiken kauniin käsialan
ylitse; **17** Että kaikki ihmisten korkeus pitää notkistaman hänensä,
ja nöyryyttämän itsensä, mitä ihmisessä korkiaa on; ja Herra yksin
on silloin korkia oleva. **18** Ja epäjumalain pitää ratki hukkuman.
19 Silloin mennään vuorten rotkoihin ja maan kuoppiin, Herran
pelvon tähden, ja hänen kunniallisen majesteettinsa tähden,
kuin hän nousee maata peljättämään. **20** Silloin pitää jokaisen
hopiaiset ja kultaiset epäjumalansa heittämän pois, jotka hän on
teettänyt kumartaaksensa, myyräin ja yökköin kuvat, **21** Että
he menevät kivien rakoihin ja vuorten rotkoihin, Herran pelvon
tähden, ja hänen kunniallisen majesteettinsa tähden, kuin hän
nousee maata peljättämään. **22** Niin lakatkaat siis ihmisestä,
jonka sieramissa henki on; sillä ette tiedä, missä arviossa hän
on.

3 Sillä katso, Herra, Herra Zebaot ottaa pois Jerusalemista ja
Juudasta kaikkinaisen varan, kaiken leivän varan, ja kaiken veden
varan; **2** Väkevät sotamiehet, tuomarit, prophetat, tietäjät ja
vanhimmat; **3** Viidenkymmenen päämiehet, ja kunnialliset miehet,
neuvonantajat, ja taitavat virkamiehet, ja toimella puhuvaiset
miehet. **4** Ja tahtoo heille antaa nuorukaiset pääruhtinaiksi,
ja lapset heitä hallitsemaan. **5** Ja kansan pitää ryöstämän
toinen toistansa, ja jokaisen lähimmäistänsä; ja nuoremman
pitää ylpiä oleman vanhaa vastaaan, ja ylönkatsotun kunniallista
vastaan. **6** Silloin tarttuu veli veljeensä isänsä huoneesta:
sinulla on vaatteet, ole meidän hallitsiamme, auta sinä tätä
lankeemusta. **7** Mutta silloin hän vannoo ja sanoo: en minä taida
parantaa, ei kotonani ole leipää eikä vaatteita: älkäät minun
panko kansan hallitsiaksi. **8** Sillä Jerusalem kaatuu, ja Juuda käy
ylösalaisin; että heidän kielensä ja tekonsa on Herraa vastaan,
niin että he hänen majesteettinsa silmiä vastoin sotivat. **9** Heidän
kasvoinsa hahmo todistaa heitä vastaan: ja he kerskaavat
rikoksistansa, niinkuin Sodoma, ja ei salaa niitä. Voi heidän
sielujansa! sillä he itse saattavat pääällensä onnettomuuden. **10**
Sanokaat vanhurskaalle, että hänen käy hyvin; sillä hän saa
syödä töidensä hedelmän. **11** Mutta voi jumalattomia; sillä he
ovat pahat, ja heille maksetaan niinkuin he ansaitsevat. **12**
Lapset ovat minun kansani vaivaajat, ja vaimot vallitsevat heitä.
Minun kansani, sinun lohduttajas häiritsevät sinun, ja turmelevat
tien, jota sinun käymän pitäis. **13** Mutta Herra seisoo siellä
oikeudella, ja on seisahtanut tuomitsemaan kansoja. **14** Herra
tulee tuomiolle kansansa vanhimpain kanssa ja pääruhtinasten
kanssa; sillä te olette turmelleet viinamäen, ja köyhäin ryöstö on
teidän huoneessanne. **15** Miksi tallaatte kansaani, ja runtelette

köyhää? sanoo Herra, Herra Zebaot. **16** Ja Herra sanoo: että
Zionin tyttäret ovat ylpiät, ja käyvät kenossa kauloin, kiilusilminä,
kävelevät ja koriasti astelevat, niinkuin jalat sidotut olisivat; **17**
On siis Herra tekevä Zionin tytärten päät rupisiksi, ja Herra on
paljastava heidän häpiänsä. **18** Silloin on Herra ottava kenkäin
kaunistuksen pois, ja koriasti kudotut rihmat ja soljet, **19** Käädyt,
ja rannerenkaat ja seppelit, **20** Kalliit pääliinat, ja polukset, ja
päärihmat, ja lemausastiat, ja korvarenkaat, **21** Sormukset ja
otsalehdet, **22** Juhlavaatteet, ja kaaput, ja timpit, ja kukkarot, **23**
Peilit ja pienet liinavaatteet, ja lakit ja suvihameet. **24** Ja pitää
häijy löyhkä hyvän hajun edestä oleman, ja nuora vyön edestä,
ja paljas pää kaharain hiusten edestä, ja ahdas säkki avaran
hameen edestä. Nämät kaikki sinun kauneutes siaan. **25** Sinun
miehes kaatuvat miekan kautta, ja sinun väkeväs sodassa. **26**
Ja heidän porttinsa pitää murehtiman ja valittaman: ja heidän
pitää vaikiasti istuman maan päällä.

4 Ja seitsemän vaimoa tarttuvat silloin yhteen mieheen, ja
sanovat: me tahdomme itseämme elättää ja vaatettaa; anna
meitä ainoastaan sinun nimelläs nimitettää, että häväistyksemme
otettaisiin meiltä pois. **2** Sinä päivänä on Herran vesa oleva
rakas ja kallis; ja maan hedelmä jalo ja kaunis niiden tykönä,
jotka Israelista vapahdetaan. **3** Ja on tapahtuva, että se
joka Zionissa jäljellä on, ja se joka Jerusalemissa jäänyt on,
pitää pyhäksi kutsuttaman; jokainen kuin kirjoitettu on eläväin
seassa Jerusalemissa. **4** Silloin Herra pesee Zionin tytärten
saastaisuuden, ja viruttaa Jerusalemin verenviat hänestä pois,
tuomitsevan ja polttavan hengen kautta. **5** Ja Herra saattaa
kaiken Zionin vuoren asumisen ylitse, ja kussa ikänä se koottu
on, päivällä pilven ja savun, ja tulen paisteen yöllä palamaan;

sillä suojelus pitää oleman kaiken kunnian ylitse. **6** Ja maja
pitää oleman päivän varjoksi hellettä vastaan, ja turva ja varjelus
rajuilmaa ja sadetta vastaan.

5 Minä veisaan ystävästä, ystäväni veisun hänen
viinamäestänsä. Ystävälläni on viinamäki lihavassa paikassa.
2 Ja hän aitasi sen ympärinsä, ja perkasi kivet pois, ja istutti
parhaat viinapuut, ja rakensi myös siihen tornin, ja pani sinne
viinakuurnan, ja odotti sen viinamarjoja kantavan; vaan se kantoi
pahoja marjoja. **3** Te Jerusalemin asujat ja Juudan miehet,
tuomitkaat siis nyt minun ja viinamäkeni välillä. **4** Mitä olis
enempi viinamäelleni tekemistä, jota en minä hänessä tehnyt
ole? Miksi hän kantoi pahoja marjoja, kuin minä odotin hänen
viinamarjoja kantavan? **5** Ja nyt minä tahdon teille ilmoittaa, mitä
minä tahdon viinamäelleni tehdä: hänen aitansa pitää otettaman
pois, että hänen pitää autiona oleman, ja hänen muurinsa pitää
särjettämän, että hän tallattaisiin. **6** Minä tahdon sen saattaa
autioksi, ettei kenkään pidä hänessä leikkaaman eli kaivaman,
vaan ohdakkeita ja orjantappuroita pitää hänessä kasvaman: ja
tahdon pilviä kieltää satamasta hänen päällensä. **7** Mutta Herran
Zebaotin viinamäki on Israelin huone, ja Juudan miehet hänen
suloinen istuttamansa. Hän odottaa oikeutta, ja katso, ei ole
muuta kuin väkivaltaa, vanhurskautta, niin on sula valitus. **8**
Voi niitä, jotka yhden huoneen toisen tykö vetävät, ja yhden
pellon toisen tykö saattavat, siihen asti ettei enää siaa ole,
asuaksenne yksinänne maan päällä! **9** Nämä ovat (sanoo)
Herra Zebaot minun korvilleni tulleet: mitämaks, ellei ne monet
huoneet tule kylmille, ja ne suuret ja kauniit jää ilman asujia; **10**
Sillä kymmenen viinamäen sarkaa pitää vaivoin yhden batin
antaman; ja gomer siemeniä tekee ainoastaan ephan. **11** Voi

niitä, jotka varhain huomeneltain ylhäällä ovat, juopumusta
noutelemaan, ja istuvat hamaan yöhön asti, että he viinasta
palavaksi tulisivat! **12** Joilla ovat kanteleet, harput, rummut,
huilut, ja viinaa heidän pidoissansa; ja ei katso Herran tekoa,
eikä tottele hänen käsialaansa. **13** Sentähden pitää minun
kansani vietämän vankeuteen, ettei heillä ole ymmärrystä; ja
hänen kunniallistensa täytyy nälkää kärsiä, ja heidän yhteinen
kansansa kuivua janoon. **14** Sitä varten on helvetti sielunsa
lavialta avannut, ja hänen kitansa on ammollansa ilman määrää,
mennä sinne alas sekä heidän kunniallisensa että yhteisen
kansansa, sekä heidän rikkaansa että riemullisensa; **(Sheol h7585)**
15 Että jokainen itsensä notkistais ja kukin nöyryytettäisiin;
ja koreiden silmät myös nöyryytetyksi tulisivat. **16** Mutta
Herra Zebaot pitää tuomiossa ylistettämän, ja pyhä Jumala
pitää vanhurskaudessa pyhitettävän. **17** Silloin pitää lampaat
tavallansa kaittaman, ja muukalaiset pitää itsensä elättämän
lihavain aukiudessa. **18** Voi niitä, jotka itsensä sitovat valheen
nuoralla yhteen vääryyttä tekemään, ja niinkuin ratasten köydellä
syntiä tekemään! **19** Ja sanovat: anna hänen tekonsa rientää ja
pian tulla, sitä nähdäksemme: lähestyköön ja tulkoon Israelin
pyhän aivoitus, että me sen tietäisimme. **20** Voi niitä, jotka
pahan hyväksi ja hyvän pahaksi sanovat; jotka pimeydestä
valkeuden, ja valkeudesta pimeyden tekevät, jotka karvaasta
makian, ja makiasta karvaan tekevät. **21** Voi niitä, jotka viisaat
olevinansa ovat, ja itsensä toimellisina pitävät! **22** Voi niitä, jotka
jalot ovat viinaa juomaan, ja juomassa kilvoittelevat! **23** Jotka
jumalattoman lahjain tähden vanhurskauttavat, ja kääntävät
vanhurskasten oikeuden pois heiltä: **24** Sentähden niinkuin tulen
hehku korren kuluttaa, ja liekki sivaltaa akanat pois: aivan niin

pitää heidän juurensa mätänemän, ja heidän vesansa hajooman
pois niinkuin tomu; sillä he katsovat Herran Zebaotin lain ylön, ja
pilkkaavat Israelin pyhän sanat. **25** Sentähden Herran viha
julmistuu kansansa päälle, ja hän ojentaa kätensä heidän
päällensä, ja lyö heitä, niin että vuoret vapisevat ja heidän
ruumiinsa on niinkuin loka kadulla. Ja kaikissa näissä ei hänen
vihansa lakkaa, vaan hänen kätensä on vielä ojennettu. **26** Sillä
hän nostaa lipun ylös kaukana pakanain seassa, ja viheltää niille
maan ääristä: ja katso, he tulevat äkisti ja nopiasti. **27** Ei ole
kenkään heistä väsynyt eli heikko, eikä kenkään torku eli makaa;
ei myös päästä kenkään vyötä lanteestansa, eikä kenenkään
kengänrihmoja rikota. **28** Sillä heidän nuolensa ovat terävät, ja
kaikki heidän joutsensa jännitetyt; heidän orittensa kaviot ovat
niinkuin limsiä, ja heidän ratastensa pyörät niinkuin tuulispää.
29 He kiljuvat niinkuin jalopeurat, ja kiljuvat niinkuin nuoret
jalopeurat. He kilistelevät ja tempaavat saaliin, ja omistavat sen,
ettei kenkään sitä saa jälleen. **30** Ja silloin pauhataan heidän
ylitsensä niinkuin meri pauhaa. Koska silloin katsotaan maan
päälle, katso, niin on pimeys ahdistuksesta, ja ei valkeus paista
silleen heidän ylitsensä.

6 Sinä vuonna, jona kuningas Ussia kuoli, näin minä Herran
istuvan korkialla ja korotetulla istuimella, ja hänen vaatteensa
liepeet täyttivät templin. **2** Seraphit seisoivat häntä ylempänä, ja
kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella
jalkansa, ja kahdella he lensivät. **3** Ne huusivat toinen toisellensa
ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä, Herra Zebaot: kaikki maa on
täynnä hänen kunniaansa; **4** Niin että pihtipielet vapisivat heidän
huutonsa äänestä, ja huone täytettiin savulla. **5** Niin minä sanoin:
voi minuani! minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet,

ja asun sen kansan seassa, jolla on saastaiset huulet; sillä
minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Zebaotin. **6**
Niin lensi yksi Seraphimeista minun tyköni, jolla oli kädessä
tulinen hiili, jonka hän otti hohtimilla alttarilta, **7** Ja rupesi minun
suuhuni, ja sanoi: katso, tällä olen minä ruvennut huuliis, että
sinun pahat tekos otettaisiin sinulta pois, ja sinun rikokses olis
sovitettu. **8** Ja minä kuulin Herran äänen, että hän sanoi: kenenkä
minä lähetän? kuka tahtoo olla meidän sanansaattajamme?
Mutta minä sanoin: tässä minä olen, lähetä minua. **9** Ja hän
sanoi: mene ja sano tälle kansalle, kuulten kuulkaat, ja älkäät
ymmärtäkö, nähden nähkäät, ja älkäät tähtäkö. **10** Paaduta
tämän kansan sydän, ja anna heidän korvansa paksuksi tulla, ja
sokaise heidän silmänsä, ettei he näkisi silmillänsä, eikä kuulisi
korvillansa, eli myös ymmärtäisi sydämellänsä, eli kääntäisi
itsiänsä ja parannetuksi tulisi. **11** Mutta minä sanoin: Herra,
kuinka kauvan? Hän sanoi: siihenasti kuin kaupungit tulevat
kylmille ja ilman asujia, ja huoneet ilman väetä, ja maa on peräti
autiona. **12** Sillä Herra ajaa väen kauvas, niin että maa tulee
peräti hyljätyksi. **13** Ja ehkä kymmenes osa siihen vielä jää, niin
sekin taas hävitetään; kuitenkin niinkuin tammelle ja tuomelle
jää kanto, vaikka heidän lehtensä varistetaan, niin pitää myös
pyhällä siemenellä kanto oleman.

7 Sitte tapahtui Ahaksen Jotamin pojan, Ussian pojan, Juudan
kuninkaan aikana, että Retsin Syrian kuningas, ja Peka Remalian
poika, Israelin kuningas, vaelsivat Jerusalemiin, sotimaan sitä
vastaan; mutta ei he taitaneet sitä voittaa. **2** Silloin sanottiin
Davidin huoneelle: Syrialaiset luottavat Ephraimiin. Silloin vapisi
hänen sydämensä ja hänen kansansa sydän, niinkuin puut
vapisevat metsässä tuulesta. **3** Mutta Herra puhui Jesaialle:

mene nyt Ahasta vastaan, sinä ja poikas SearJasub, ylimmäisen
vesilammikon kanavan päähän, tiellä vanuttajakedolle. **4** Ja
sano hänelle: kavahda ja pysy alallas, älä pelkää, älköön myös
sydämes vapisko näitä kahta suitsevan kekäleen päätä, Retsinin
ja Syrialaisten, ja Remalian pojan vihaa. **5** Että Syrialaiset
ovat pitäneet pahoja juonia sinua vastaan, niin myös Ephraim
ja Remalian poika, ja sanovat: **6** Me tahdomme mennä ylös
Juudaan, ja herättää häntä, ja jakaa sen keskenämme, ja tehdä
siihen Tabealin pojan kuninkaaksi. **7** Sillä näin sanoo Herra,
Herra: ei sen pidä pysymän, eikä näin oleman. **8** Vaan niinkuin
Damasku on Syrian pää, niin pitää Retsinin oleman Damaskun
pään. Ja viiden ajastajan perästä seitsemättäkymmentä, pitää
Ephraimin tuleman perikatoon, niin ettei heidän enään pidä
kansana oleman. **9** Ja niinkuin Samaria on Ephraimin pää, niin
pitää Remalian poika oleman Samarian pään. Jollette usko,
niin ette vahvistu. **10** Ja Herra puhui taas Ahakselle ja sanoi:
11 Pyydä siunulles merkkiä Herralta sinun Jumalaltas, taikka
alhaalle syvyyteen, eli ylhäälle korkeuteen. **(Sheol h7585)** **12** Niin
Ahas sanoi: en ano ja en tahdo Herraa kiusata. **13** Niin hän
sanoi: kuulkaat siis te Davidin huone: vähäkö se teille on, että
te ihmisiä vastoin teette, mutta myös teette minun Jumalaani
vastoin? **14** Sentähden antaa itse Herra teille merkin: katso,
neitsy siittää ja synnytää pojan, sen nimi pitää kutsuttaman
Immanuel. **15** Voita ja hunajaa hän syö, tietääksensä hyljätä
pahaa ja valita hyvää. **16** Sillä ennenkuin poikainen oppii
hylkäämään pahaa ja valitsemaan hyvää, pitää se maa, jotas
kauhistut, kahdelta kuninkaalta hyljättämän. **17** Mutta Herra
antaa sinun, sinun kansas ja isäs huoneen päälle tulla, Assyrian
kuninkaan kautta, ne päivät, jotka ei sitte tulleet ole, kuin Ephraim

erkani Juudasta. **18** Ja tapahtuu, että Herra viheltää sinä päivänä
kärpäsiä Egyptin virtain äärestä, ja kimalaisia Assurin maalta;
19 Että he tulevat ja sioittavat kaikki tyynni itsensä hävinneihin
laaksoihin, ja kiven rakoihin, ja kaikkiin mättäisiin ja pensaisiin.
20 Silloin Herra ajelee pään ja karvat jaloista, ja ottaa pois
parran palkatulla partaveitsellä, niiden kautta, jotka silä puolella
virtaa ovat, Assyrian kuninkaan kautta. **21** Siihen aikaan pitää
yhden miehen yhtä lehmää ja kahta lammasta kaitseman, **22** Ja
saaman niin paljon rieskaa, että hän saa syödä voita; sillä se
joka jää maahan, saa voita ja hunajaa syödä. **23** Sillä siihen
aikaan tapahtuu, että kussa nyt on tuhannen viinapuuta, jotka
maksavat tuhannen hopiapenninkiä, siellä pitää orjantappurat ja
ohdakkeet oleman. **24** Ja sinne mennään nuolella ja joutsella;
sillä koko maassa pitää oleman orjantappurat ja ohdakkeet;
25 Niin ettei taideta tulla kaikkiin niihin mäkiin, joita lapiolla
kaivetaan, orjantappurain, mätästen ja ohdakkeiden tähden;
vaan härjät annetaan siinä käydä, ja lampaat sitä tallata.

8 Ja Herra sanoi minulle: ota suuri kirja etees, ja kirjoita siihen
ihmisen kirjoituksella: ryöstä nopiasti, riennä saaliille. **2** Ja
minä otin tyköni uskolliset todistajat: papin Urijan, ja Sakarian
Jeberekjan pojan, **3** Ja menin prophetissan tykö, se tuli raskaaksi
ja synnytti pojan; ja Herra sanoi minulle: nimitä se: ryöstä pian,
ja riennä jakoon. **4** Sillä ennenkuin poikainen taitaa sanoa:
isäni, äitini, viedään Damaskun tavarat ja Samarian saalis
pois Assyrian kuninkaan edellä. **5** Ja Herra puhui vielä minun
kanssani ja sanoi: **6** Että tämä kansa hylkää Siloan veden, joka
hiljaksensa juoksee, ja turvaa Retsiniin ja Remalian poikaan; **7**
Katso, niin Herra antaa tulla hänen päällensä paljon ja väkevän
virtaveden, Assyrian kuninkaan, ja kaiken hänen kunniansa, että

se nousee kaikkein parrastensa yli, ja käypi kaikkein rantainsa
yli; **8** Ja käypi Juudan lävitse, tulvaa ja nousee, siihenasti
kuin se ulottuu kaulaan asti; ja levittää siipensä, niin että ne
täyttävät sinun maas, o Immanuel, niin leviä kuin se on. **9**
Kokoontukaat kansat, ja paetkaat kuitenkin; kuulkaat kaikki, jotka
olette kaukaisissa maakunnissa: hankkikaat sotaan ja paetkaat
kuitenkin, hankkikaat ja paetkaat kuitenkin. **10** Päättäkäät
neuvo, ja ei se miksikään tule; puhukaat keskenänne, ja ei
sekään seiso, sillä tässä on Immanuel. **11** Sillä näin sanoi
Herra minulle, kuin hän käteeeni rupesi, ja neuvoi minua, etten
minä vaeltaisi tämän kansan tiellä, ja sanoi: **12** Älkäät sanoko
liitoksi, mitä tämä kansa liitoksi sanoo: älkäät te peljätkö, niinkuin
he tekevät, älkäät myös vapisko. **13** Vaan pyhittäkäät Herra
Zebaot; ja hän olkoon teidän pelkonne, hän olkoon teidän
vapistuksenne; **14** Niin hän on pyhitys; mutta loukkauskivi ja
kompastuskallio kahdelle Israelin huoneelle, paulaksi ja ansaksi
Jerusalemin asuville, **15** Niin että moni heistä loukkaa itsensä, ja
lankeevat, särjetään, kiedotaan ja vangitaan. **16** Sido todistus
kiinni, lukitse laki minun opetuslapsissani. **17** Sillä minä toivon
Herraan, joka kasvonsa Jakobin huoneelta kätkenyt on; mutta
minä odotan häntä. **18** Katso, tässä minä olen, ja ne lapset,
jotka Herra minulle antanut on merkiksi ja ihmeeksi Israelissa
Herralta Zebaotilta, joka Zionin vuorella asuu. **19** Kuin siin he
teille sanovat: kysykäät noidilta ja tietäjiltä, jotka kuiskuttelevat
ja tutkivat, (niin sanokaat:) eikö kansan pidä Jumalaltansa
kysymän? (eikö ole parempi kysyä) eläviltä kuin kuolleilta?
20 (Ja pikemmin) lain jälkeen ja todistuksen? Ellei he tämän
sanan jälkeen sano, niin ei heidän pidä aamuruskoa saaman.
21 Vaan heidän pitää kävelemän maakunnassa vaivattuina ja

nälkäisinä; mutta kuin he nälkää kärsivät, niin he vihastuvat ja
kiroilevat kuningastansa ja Jumalaansa, ja katsovat ylöspäin, **22**
Ja katselevat maata, vaan ei muuta mitään löydä, kuin murheet
ja pimeydet; sillä he ovat pimitetyt ahdistuksessa, ja eksyvät
pimeydessä.

9 Sillä ei ole sillä (maakunnalla) yhtään pääsinpäivää, koska
hän ahdistuksessa on; niinkuin entiseen aikaan Sebulonin ja
Naphtalin maalle lievitys tapahtui, ja tulivat viimein kunnioitetuksi;
niin myös ne meritien vieressä, tällä puolella Jordanin pakanain
Galileassa. **2** Kansa, joka pimeydessä vaelsi, näki suuren
valkeuden, ja jotka asuivat kuoleman varjon maassa, niiden
ylitse se kirkkaasti paistaa. **3** Sinä lisäät kansaa, ja lisäät hänelle
iloa; sinun edessäs iloitaan, niinkuin elonaikana iloitaan, niinkuin
saaliin jaossa iloitaan: **4** Sillä sinä olet heidän kuormansa ikeen,
heidän olkainsa vitsan, ja heidän vaatiansa sauvan särkenyt,
niinkuin Midianin aikana. **5** Sillä kaikki sota ja meteli, ja veriset
vaatteet pitää poltettaman ja tulella kulutettaman. **6** Sillä meille on
lapsi syntynyt, ja poika on meille annettu, jonka hartioilla herraus
on; ja hänen nimensä kutsutaan Ihmeellinen, Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, Ijankaikkinen Isä, Rauhan päämies: **7** Että
hänen herrautensa pitää suureksi tuleman, ja ei rauhalla loppua,
Davidin istuimelle ja hänen valtakunnallensa, valmistamaan
sitä ja vahvistamaan tuomiolla ja vanhurskaudella: hamasta
nyt niin ijankaikkiseen on Herran Jumalan Zebaotin kiivaus
tämän tekevä. **8** Herra on lähettänyt sanan Jakobissa, ja
se on langennut Israelissa; **9** Että kaiki Ephraimin kansa ja
Samarian asuvaiset pitää sen tietää saaman, jotka ylpeydessä ja
korialla mielellä sanovat: **10** Tiilikivet ovat pudonneet, mutta me
tahdomme sen rakentaa vuojonkivillä jälleen: Muulbärin puut ovat

hakatut maahan, mutta me panemme siaan sedripuita. **11** Sillä
Herra tahtoo korottaa Retsinin sotaväen heitä vastaan, ja heidän
vihollisensa nivoa yhteen, **12** Syrialaiset eteen ja Philistealaiset
taa, että he söivät Israelin täydellä suulla. Näissä kaikissa
ei lakkaa vielä hänen vihansa, vaan hänen kätensä on vielä
ojennettu. **13** Ei myös kansa käännä itseinsä hänen tykönsä,
joka heitä lyö, eikä kysy Herraa Zebaotia. **14** Sentähden karsii
Herra Israelilta pois, yhtenä päivänä, pään ja hännän, oksat ja
kannon. **15** Vanhat kunnialliset ihmiset ovat pää; mutta prophetat,
jotka opettavat väärin, ovat häntä. **16** Sillä tämän kansan
johdattajat ovat pettäjät, ja ne, jotka sallivat itsensä johdattaa,
ovat kadotetut. **17** Sentähden ei Herra taida iloita heidän nuorista
miehistänsä, eikä armahda heidän orpolapsiansa ja leskiänsä;
sillä he ovat kaiki ulkokullatut ja pahat, ja jokaisen suu puhuu
hulluutta; näissä kaikissa ei lakkaa vielä hänen vihansa, vaan
hänen kätensä on vielä ojennettu. **18** Sillä jumalatoin meno on
sytytetty niinkuin tuli, ja kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet; joka
palaa niinkuin paksussa metsässä, ja nostaa savun korkialle. **19**
Sillä maa on pimennyt Herran Zebaotin vihasta; niin että kansa
on niinkuin tulen ruoka, ja ei yksikään armaitse toista. **20** Jos
he ryöstävät oikialla puolella, niin he nälkää näkevät; jos he
syövät vasemmalla puolella, niin ei he tule ravituksi: jokainen syö
käsivartensa lihaa. **21** Manasse Ephraimia, Ephraim Manassea,
ja ne molemmat yhdestä puolesta Juudaa vastaan. Ei vielä
näissä kaikissa hänen vihansa asetu, vaan hänen kätensä on
vielä ojennettu.

10 Voi kirjanoppineita, jotka väärän lain tekevät ja väärän
tuomion kirjoittavat, **2** Että he vääntelisivät köyhän asian, ja
tekisivät väkivaltaa raadolliselle oikeudessa, minun kansassani;

niin että lesket ovat heidän saaliinsa, ja orpoja he raatelevat.
3 Mitä te tahdotte tehdä etsikkopäivänä, ja hävityksessä, joka
kaukaa tulee? kenen tykö te pakenette apua saamaan? ja
kuhunka te tahdotte panna teidän kunnianne? **4** Ettette vangittuin
kanssa taivutettaisi, ja lyötyin seassa lankeaisi; näissä kaikissa
ei ole hänen vihansa asetettu, vaan hänen kätensä on vielä
nyt ojennettu. **5** Voi Assur, joka minun vihani vitsa on; joiden
käsissä minun julmuuteni sauva on. **6** Minä tahdon lähettää
hänen ulkokullattua kansaa vastaan, ja antaa hänelle käskyn
vihani kansaa vastaan, sitä täydellisesti ryöstämään, ja saalista
jakamaan, ja tallaamaan sitä niinkuin lokaa kujilla. **7** Vaikka ei hän
sitä niin luule, eikä hänen sydämensä niin ajattele; vaan hänen
sydämensä on turmelemaan ja hävittämään monta kansaa. **8**
Sillä hän sanoo: eikö kaikki minun pääruhtinaani ole kuninkaat?
9 Eikö Kalno ole niinkuin Karkemis? Eikö Hamat ole niinkuin
Arpad? Eikö Samaria ole niinkuin Damasku. **10** Niinkuin minun
käteni on löytänyt epäjumalain valtakunnat, niin myös heidän
epäjumalansa, jotka Jerusalemissa ja Samariassa ovat. **11** Eikö
minun tule tehdä Jerusalemille, ja hänen epäjumalillensa, niinkuin
minä Samariallekin ja hänen epäjumalillensa tein? **12** Mutta
koska Herra on kaikki tekonsa Zionin vuorella ja Jerusalemissa
toimittanut, niin minä tahdon etsiä Assurin kuninkaan ylpeän
sydämen hedelmää, ja hänen ylpeiden silmäinsä koreutta;
13 Että hän sanoo: minä olen sen toimittanut minun käteni
voimalla ja minun taitoni kautta; sillä minä olen taitava: minä
olen kansain rajat siirtänyt, ja heidän tavaransa ryöstänyt, ja
niinkuin voimallinen lyönyt heidän asujansa maahan. **14** Ja
minun käteni on löytänyt kansain tavaran niinkuin linnunpesän,
niin että minä olen kaiken maan koonnut niinkuin hyljätyt munat

kootaan, kussa ei yhtään ole, joka siipeänsä liikuttaa, nokkansa
avaa, eli kirkaisee. **15** Taitaako kirves kerskata sitä vastaan, joka
hänellä hakkaa, eli saha taistella sen kanssa, joka häntä vetää?
Se olis niinkuin sauva tahtois liikuttaa sitä, joka sen kantaa, ja
sauva nostais itsensä niinkuin ei se puu oliskaan. **16** Sentähden
on Herra, Herra Zebaot, lähettävä laihuuden hänen lihavainsa
sekaan, ja sytyttävä hänen kunniansa palamaan kuin tulipalon.
17 Ja Israelin valkeus on tuleva tuleksi, ja hänen pyhänsä liekiksi,
ja pitää palaman, ja kuluttaman hänen orjantappuransa ja
ohdakkeensa yhtenä päivänä. **18** Ja hänen metsänsä ja ketonsa
kunnia pitää tyhjään raukeneman, sekä sielu että ruumis, ja pitää
tuleman niinkuin koska lipunkantaja nääntyy; **19** Niin että hänen
metsänsä jääneet puut lukea taidetaan, ja että lapsikin ne pyältää
taitaa. **20** Silloin ei pidä jääneet Israelissa, ja ne jotka tallella ovat
Jakobin huoneesta, enää turvaaman häneen, joka heitä lyö; vaan
pitää todella turvaaman Herraan Israelin pyhään. **21** Jääneet
pitää kääntymän, Jakobin jääneet, väkevän Jumalan tykö. **22**
Sillä jos sinun kansas, o Israel, on niinkuin hiekka meressä, niin
kuitenkin heidän jääneensä kääntyvät; sillä estetty hävitys pitää
vuotaman yltäkylläisen vanhurskauden. **23** Että Herra, Herra
Zebaot, antaa tulla aivotun hävityksen koko maahan, ja hallitsee
sen. **24** Sanoo siis Herra, Herra Zebaot: älä pelkää kansani, joka
Zionissa asut, Assuria. Hän lyö sinua vitsalla, ja nostaa sauvansa
sinua vastaan niinkuin Egyptissä. **25** Sillä aivan vähän ajan
perästä pitää armottomuus ja minun vihani täytettämän heidän
kadotukseksensa. **26** Silloin on Herra Zebaot nostava ruoskan
heidän päällensä, niinkuin Midianin tapossa Orebin kalliolla, ja
on ylentävä sauvansa meren yli, niinkuin Egyptissä. **27** Silloin
pitää hänen kuormansa pakeneman pois sinun hartioiltas, ja

hänen ikeensä sinun kaulastas, sillä ikeen pitää pirstaantuman
lihavuudesta. **28** Hän tulee Ajatiin, hän vaeltaa Migronin lävitse,
hän katselee aseensa Mikmaassa. **29** He vaeltavat luotuspaikan
ylitse; he pitävät yösiaa Gebaassa; Raama peljästyy, Saulin
Gibea pakenee. **30** Sinä tytär Gallim, huuda vahvasti: ota vaari
Laiksesta; sinä raadollinen Anatot. **31** Madmena menee pois
tieltä, Gebimin asuvaiset juoksevat matkaansa. **32** Ollaan vielä
päiväkunta Nobissa; niin hän on kääntävä kätensä Zionin tyttären
vuoreen päin, ja Jerusalemin korkeuden puoleen. **33** Katso,
Herra, Herra Zebaot, on hakkaava oksat väellä, ja lyhentävä
sitä korkiaa; ja korkiat pitää alennettaman. **34** Ja tihkiä metsä
pitää raudalla maahan hakattaman; ja Libanon pitää voimallisen
kautta kaatuman.

11 Ja vitsa on putkahtava Isain kannosta, ja vesa on
hedelmöitsevä hänen juurestansa, **2** Jonka päällä Herran henki
lepää, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja väkevyyden
henki, taidon ja Herran pelvon henki. **3** Ja hänen haistamisensa
on Herran pelvossa oleva: ei hän tuomitse silmäinsä näön
jälkeen, eikä nuhtele korvainsa kuulon jälkeen, **4** Vaan hän
tuomitsee köyhiä vanhurskaudessa, ja nuhtelee maan raadollisia
oikeudella, ja lyö maata suunsa sauvalla, ja huultensa hengellä
tappaa hän jumalattoman. **5** Vanhurskaus on hänen kupeinsa
vyö, ja usko hänen munaskuinsa side. **6** Sudet asuvat lammasten
seassa, ja pardi makaa vohlain kanssa; vasikka myös ja nuori
jalopeura, ja syötinnaudat käyvät yhdessä, ja vähä poikainen
kaitsee heitä. **7** Niin myös lehmät ja karhut käyvät yhdellä
laitumella, ja heidän vasikkansa myös ynnä makaavat; jalopeura
syö olkia niinkuin härkä. **8** Ja imevä lapsi ihastuu vaskikäärmeen
lävestä; ja vieroitettu lapsi pistää kätensä basiliskin luolaan. **9** Ei

kenkään vahingoitse eikä turmele kaikella pyhyyteni vuorella;
sillä maa on täynnä Herran tuntoa, niinkuin meri vedellä peitetty.
10 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Isain juurta, joka seisoo kansan
lippuna, pitää pakanain etsimän; ja hänen leponsa on kunniallinen
oleva. **11** Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra vielä toisen kerran
kokottaa kätensä ostamaan kansansa tähteitä, jotka jääneet
ovat, Assyriasta, Egyptistä, Patroksesta, Etiopista, Elamista,
Sinearista, Hamatista ja meren luodoista. **12** Ja hän nostaa
lipun pakanoissa, tuodaksensa Israelin pakolaiset, ja myös
kootaksensa Juudan hajoitetut, neljästä maan äärestä. **13** Ja
kiivaus Ephraimia vastaan pitää lakkaaman, ja Juudan viholliset
pitää peräti katooman, niin ettei Ephraimin pidä kadehtiman
Juudaa, ja Juudan ei pidä ahdistaman Ephraimia. **14** Mutta
heidän pitää karkaaman Philistealaisten niskaan, länteen päin, ja
ryöstämän idän puolella asuvaiset; Edom ja Moab pitää heidän
käsiinsä lankeeman, ja Ammonin pojat pitää heille kuuliaiset
oleman. **15** Ja Herra on kiroova Egyptin meren lahden, ja
liikuttava kätensä virtaa vastaan, tuulensa väkevyydessä; ja hän
lyö sen seitsemäksi ojaksi, niin että kengässä käydään ylitse. **16**
Ja rata on oleva hänen jääneelle kansallensa, joka Assyrialaisilta
jätetty oli; niinkuin Israelille silloin tapahtui, kuin hän Egyptistä
läksi.

12 Silloin pitää sinun sanoman: minä kiitän sinua, Herra, ettäs
vihainen olet ollut minun päälleni; mutta sinun vihas on palannut,
ja sinä lohdutat minua. **2** Katso, Jumala on minun autuuteni, minä
olen turvassa ja en mitään pelkää; sillä Herra, Herra on minun
väkevyyteni, ja minun virteni, ja hän on minun autuuteni. **3** Teidän
pitää ammuntaman vettä ilolla autuuden lähteistä. **4** Ja silloin
te sanotte: kiittäkäät Herraa, ja saarnatkaat hänen nimeänsä,

julistakaat kansoissa hänen tekojansa, muistakaat kuinka korkia
hänen nimensä on. **5** Veisatkaat kiitosta Herralle, sillä hän
on voimallisesti itsensä asettanut; se olkoon tiettävä kaikessa
maassa. **6** Korota äänes ja veisaa, sinä Zionin asuvainen, sillä
Israelin pyhä on suuri sinun keskelläs.

13 Babelin kuorma, jonka Jesaia Amotsin poika näki. **2**
Nostakaat lippu korkialle vuorelle, huutakaat kovin heitä vastaan;
nostaaat kätenne ylös, antakaat pääruhtinasten mennä porteista
sisälle. **3** Minä olen käskenyt pyhitetyilleni, ja kutsunut väkeväni
minun vihaani, jotka iloitsevat minun kunniassani. **4** Siellä on
suuren joukon huuto vuorilla, niinkuin paljon kansan huuto,
niinkuin humaus pakanain kootusta valtakunnasta: Herra Zebaot
varustaa joukon sotaan, **5** Jotka kaukaiselta maalta tulevat,
taivaan ääristä: tosin itse Herra vihansa joukolla, hävittämään
koko maata. **6** Valittakaat, että Herran päivän on juuri läsnä; hän
tulee niinkuin hävitys Kaikkivaltiaalta. **7** Sentähden pitää kaikki
kädet lankeeman maahan, ja kaikki ihmisten sydämet vaipuman.
8 Hämmästys, tuska ja kipu pitää tuleman heidän päällensä; heillä
pitää oleman tuska ninkuin lapsen synnyttäväisellä: yhden pitää
toista kauhistuman, heidän kasvonsa pitää oleman punaisen
niinkuin tulen. **9** Sillä katso, Herran päivä tulee kauhiasti vihaisna
ja julmana, hävittämään maata, ja siitä teloittamaan syntisiä, **10**
Ettei tähdet taivaassa, ja hänen kointähtensä paista kirkkaasti;
aurinko ylenee synkiästi, ja kuu paistaa pimiästi. **11** Minä tahdon
rangaista maan piirin hänen pahuutensa tähden ja jumalattomat
heidän vikainsa tähden, ja tahdon lopettaa koreiden ylpeyden,
ja nöyryyttää jaloin ynseyden; **12** Niin että mies pitää oleman
kalliimpi puhdasta kultaa, ja ihminen enempi kunnioitettu kuin
kappale Ophirin kultaa. **13** Sentähden minä liikutan taivaan,

niin että maan pitää vapiseman paikastansa Herran Zebaotin
vihan kautta, ja hänen julman vihansa päivän kautta. **14** Ja
hänen pitää oleman niinkuin pois ajetun metsävuohen, ja niinkuin
lauman ilman paimenta; niin että jokaisen pitää palajaman
kansansa tykö, ja jokaisen pakeneman maallensa; **15** Että
jokainen, joka löydetään, pitää pistettämän lävitse, ja jokainen,
joka siellä läsnä on, pitää miekalla lankeeman. **16** Pitää myös
heidän lapsensa heidän silmäinsä edessä tapettaman, heidän
huoneensa ryöstettämän, ja heidän emäntänsä häväistämän.
17 Katso, minä herätän Mediläiset heidän päällensä, jotka ei
etsi hopiaa, eikä kysy kultaa; **18** Vaan ampuvat nuoria miehiä
kuoliaaksi joutsilla, ja ei armahda äidin kohdun hedelmää,
eikä säästä lastakaan. **19** Näin pitää Babeli, se kaikkein
kaunein valtakuntain seassa, Kaldealaisten koreus, tuleman;
niinkuin Jumala kukisti Sodoman ja Gomorran; **20** Niin ettei
siellä enää pidä asuttaman ajankaikkisesti, eikä siellä asuntoa
pidettämän suvusta sukuun. Niin ettei myös Arabialaisten sinne
pidä yhtään majaa tekemän, eikä paimenten pidä siellä lounalla
makaaman. **21** Vaan metsän pedot pitää siellä makaaman, ja
heidän huoneensa oleman täynnä kauheita petoja, ja yköt pitää
siellä asuman, ja siellä liekkiöt hyppelemän, **22** Ja tarhapöllöt
laulaman hänen kaunistetuissa huoneissansa, ja lohikäärmeet
iloisissa linnoissa. Ja hänen aikansa on pian tuleva, ja hänen
päivänsä ei pidä viipymän.

14 Sillä Herra armahtaa Jakobia ja valitsee vielä nyt Israelin, ja
panee heitä heidän maahansa; ja muukalaisten pitää antaman
itsensä heidän allensa, ja suostuman Jakobin huoneeseen. **2**
Ja kansat ottavat heidät, ja vievät heitä heidän paikkaansa, ja
Israelin huone on omistava heitä Herran maassa palvelioiksi ja

piioiksi; ja pitää heitä vankina pitämän, joilta he olivat vangitut, ja
niin he vallitsevat vaivaajiansa. **3** Ja pitää tapahtuman siihen
aikaan kuin Herra on antava sinulle levon sinun surustas ja
vaivastas, ja siitä kovasta orjuudesta, jossas orjana pidettiin;
4 Että sinun pitää puhuman näin Babelin kuningasta vastaan
ja sanoman: kuinka vaivaaja on tullut perikatoon, ja veron
laskemus on loppuun joutunut. **5** Herra on taittanut jumalattomain
sauvan, vallitsiain vitsan. **6** Joka löi kansaa julmuudessa ilman
lakkaamata, ja vallitsi pakanoita ankaruudella, ja vaivasi heitä
ilman laupiutta. **7** Nyt on kuitenkin koko maailmalla lepo, ja on
alallansa ja riemuitsee ilossa. **8** Ja hongat myös riemuitsevat
sinusta, ja sedrit Libanonissa, (ja sanovat): ettäs makaat, niin
ei nouse yhtään, joka meitä maahan hakkaa. **9** Helvetti vapisi
alhaalla sinua, sinun tulemisestas; se herättää sinulle kuolleet,
kaiken maailman päämiehet, ja käski kaikkia pakanain kuninkaita
nousta heidän istuimiltansa. **(Sheol h7585)** **10** Kaikkein pitää
vastaaman ja sanoman sinulle: sinä olet myös lyöty niinkuin
mekin, ja sinun kätees käy niinkuin meidänkin. **11** Sinun ylpeytes
on joutunut helvettiin alas, sinun kanteleis kilisemisellä; koin
pitää oleman sinun vuotees, ja madot sinun peittees. **(Sheol
h7585)** **12** Kuinka sinä kaunis kointähti olet pudonnut taivaasta?
kuinkas olet maan päälle langennut, joka pakanat teit heikoksi?
13 Vaan sinä ajattelit sydämessäs: minä astun taivaaseen, ja
korotan istuimeni Jumalan tähtien ylitse: minä istutan itseni
todistuksen vuorelle, sille puolelle pohjaa päin. **14** Minä tahdon
vaeltaa korkeiden pilvien päällä, ja olla kaikkein Korkeimman
vertainen. **15** Kuitenkin sinä sysätään helvettiin, luolan puolelle.
(Sheol h7585) **16** Joka sinun näkee, hänen pitää katseleman sinua
ja katsoman päälles, (ja sanoman): onko tämä se mies, joka

maailman saatti värisemään, ja valtakunnat vapisemaan? **17**
Joka maan piirin autioksi saatti, ja kukisti siellä kaupungit, ja
ei päästänyt vankejansa kotia? **18** Kaikki pakanain kuninkaat
makaavat kuitenkin kunnialla, jokainen huoneessansa; **19** Mutta
sinä olet hyljätty haudastas niinkuin kauhia vesa, niinkuin lyötyin
vaatteet, jotka miekalla ovat kuoliaaksi pistetyt, jotka menevät
alas kivikuoppaan, niinkuin tallattu raato. **20** Ei sinua pidä niin
haudattaman kuin ne; sillä sinä olet hävittänyt maas, ja tappanut
kansas; sentähden ei pidä ikänä muistettaman ilkiäin siementä.
21 Valmistakaat teurastamaan hänen lapsiansa, heidän isäinsä
pahain tekoin tähden, ettei he nousisi eli perisi maata, eikä
täyttäisi maan piiriä kaupungeilla. **22** Ja minä tulen heidän
päällensä, sanoo Herra Zebaot, ja hävitän Babelissa hänen
nimensä, hänen jääneensä, sikiänsä ja sukukuntansa, sanoo
Herra, **23** Ja teen hänen tarhapöllöin perinnöksi ja vesikuljuksi;
ja käväisen hänen hävityksen luudalla, sanoo Herra Zebaot. **24**
Herra Zebaot on vannonut ja sanonut: mitämaks, että sen pitää
niin tapahtuman kuin minä ajattelen, ja pitää niin pysymän kuin
minun mielessäni on: **25** Että Assur telataan minun maassani, ja
minä tallaan hänen minun vuorellani; että hänen ikeensä heiltä
otettaisiin, ja hänen kuormansa heidän kaulastansa tulis pois.
26 Nämät ovat hänen juonensa, joita hän pitää kaikissa maan
paikoissa; ja se on se kohotettu käsi kaikkein pakanain ylitse.
27 Sillä Herra Zebaot on sen päättänyt, kuka tahtoo tyhjäksi
tehdä? ja hänen kätensä on kokotettu, kuka voi sen vääntää
pois? **28** Sinä vuonna kuin kuningas Ahas kuoli, nähtiin tämä
kuorma: **29** Sinä Philistea, älä niin kovin riemuitse, että se vitsa,
joka sinua löi, on taitettu; sillä käärmeen juuresta on tuleva
basiliski, ja hänen hedelmänsä on tulinen lentävä kärme. **30**

Sillä tarvitsevaisten esikoiset pitää korjaaman itsiänsä, ja köyhät
suruttomasti lepäämän; mutta sinun juures tapan minä nälällä, ja
suretan sinun jäänees. **31** Surkuttele sinuas, portti, huuda sinä
kaupunki, koko Philistealaisten maa on marras! sillä pohjoisesta
tulee savu, ja ei yksikään ole majassansa. **32** Ja mitä pakanain
sanansaattajia vastataan? nimittäin, että Herra on perustanut
Zionin, ja siellä pitää hänen kansansa raadollisilla turva oleman.

15 Tämä on Moabin kuorma: yöllä tulee hävitys Arin Moabissa,
se on jo pois; yöllä tulee hävitys Kirin Moabissa, se on jo pois.
2 Bat ja Dibon menevät ylös kukkulalle itkemään, ja Moab
suremaan Neboa ja Metbaa; kaikki päät ovat ajellut, koko parta
on leikattu. **3** Kaduillansa käyvät he kiedottuina säkkeihin:
kattoinsa päällä ja kaduilla he kaikki itsiänsä surkuttelevat ja
tulevat itkein alas. **4** Hesboni ja Elale huutavat, niin että heidän
äänensä kuuluu hamaan Jahtsaan; sentähden asettenkantajat
surkuttelevat itsiänsä Moabissa, että heidän sielullensa käy
nurin. **5** Minun sydämeni huutaa Moabia, heidän kulkiansa
pakenevat aina Zoariin, kolmikarjaista lehmää; sillä he menevät
Luhitin paltaan ja itkevät, ja tiellä Horonaimiin päin nousee vaikia
huuto. **6** Sillä Nimrimin vedet kuivuvat, niin että heinä siellä
kuivettuu, ja ruoho lakastuu; ja ei yhtään viheriäistä ruohoa
kasva. **7** Sillä ne tavarat, jotka he koonneet ovat, ja kansa, jonka
he varustaneet ovat, viedään pajuojan ylitse. **8** Huuto hajoo
Moabin rajoja ympäri, he itkevät hamaan Eglaimiin, ja itkevät
Elimin kaivon tykönä; **9** Että Dimonin vedet ovat verta täynnä.
Siihen minä tahdon vielä enempi antaa tulla Dimonin päälle, ja
myös heidän päällensä, jotka Moabin jalopeuralta päässeet ovat,
ja jääneiden päälle maassa.

16 Lähettäkäät maaherran karitsat Selasta korven tyköä Zionin
tyttären vuorelle. **2** Mutta niinkuin lintu lentää pois, joka
pesästänsä ajettu on, niin pitää Moabin tyttärelle tapahtuman
Arnonin luotuspaikoissa. **3** Pitäkäät neuvoa yhdessä, sanokaat
tuomio, tee sinulles puolipäivän varjo niinkuin yö; kätke pois
ajetut, ja älä ilomoita kulkioita. **4** Anna minun pois ajettuni asua
tykönäs; ole Moab heidän varjeluksensa hävittäjää vastaan; niin
vaivaaja saa lopun, kukistaja lakkaa, ja sotkuja taukoo maassa.
5 Mutta istuin valmistetaan armosta yhdelle istua, totuudessa,
Davidin majassa, tuomita ja etsiä oikeutta, ja pikaisesti toimittaa
vanhurskautta. **6** Mutta me kuulemme Moabin ylpeydestä, että
hän on aivan ylpeä, niin että hänen ylpeytensä, koreutensa ja
vihansa on suurempi kuin hänen voimansa. **7** Sentähden pitää
yhden Moabilaisen itkemän toista, heidän pitää kaikkein itkemän;
KirHaresetin (kaupungin) perustuksia pitää teidän huokaaman:
ne ovat peräti kukistetut. **8** Sillä Hesbon on tullut autioksi
maaksi, Sibmassa ovat viinapuut turmellut, pakanain herrat ovat
sotkuneet hänen parhaat viinapuunsa, ja tulleet Jaeseriin asti, ja
vaeltaneet korpea ympäri; hänen viina-oksansa ovat hajoitetut ja
viedyt meren ylitse. **9** Sentähden minä itken Jaeserin tähden,
ja Sibman viinapuun, ja vuodatan monta pisaraa Hesbonin
ja Elalen tähden; sillä huuto on langennut sinun suvees ja
tuloos! **10** Niin että ilo ja riemu lakkaa kedolla, ja ei viinamäissä
iloita eikä huudeta, eli puserreta viinaa kuurnissa; minä olen
lopettanut ilohuudon. **11** Sentähden minun sydämeni kumisee
Moabin tähden kuin kantele, ja minun sisällykseni KirHareksen
tähden. **12** Silloin pitää ilmoitettaman, kuinka Moab on väsynyt
korkeuksissa ja mennyt kirkkoonsa rukoilemaan, ja ei kuitenkaan
ole mitään aikoin saanut. **13** Tämä on se, minkä Herra siihen

aikaan puhui Moabia vastaan. **14** Mutta nyt puhuu Herra ja
sanoo: kolmena vuonna, niinkuin palvelian vuodet ovat, pitää
Moabin kunnian, joka suuri on kaikissa kansoissa, tuleman
pieneksi, niin että aivan vähä pitää jäämän, ja ei paljo.

17 Tämä on Damaskun kuorma: katso, ei Damaskun pidä
enää oleman kaupunkina, vaan rauvenneen kiviroukkion. **2**
Aroerin kaupungeista pitää luovuttaman, niin että karja käy
siellä laitumella, ja ei heitä kenkään aja ulos. **3** Ja Ephraimin
linnat pitää tuleman perikatoon, ja Damaskun valtakunta. Ja
jääneen Syriassa pitää oleman, niinkuin Israelin lasten kunnia,
sanoo Herra Zebaot. **4** Silloin pitää Jakobin kunnian ohukaiseksi
tuleman, ja hänen lihavan ruumiinsa laihaksi. **5** Sillä hänen pitää
silloin tuleman, niinkuin koska joku kokois laihoa elonaikana,
ja niinkuin koska joku korjais tähkäpäitä käsivarrellansa, ja
niinkuin joku noukkis tähkäpäitä Rephaimin laaksossa, **6**
Ja joku jälkinoukkiminen tulis; niinkuin koska joku puhdistaa
öljypuita, ja on kaksi eli kolme marjaa ylhäällä latvassa, eli
niinkuin neljä viisi marjaa riippuvat vielä oksissa, sanoo Herra
Israelin Jumala, **7** Silloin pitää ihmisen pysymän hänessä,
joka hänen tehnyt on, ja hänen silmänsä pitää katseleman
Israelin Pyhää, **8** Ja ei katseleman alttareita, jotka hänen
kätensä ovat tehneet, eikä sitä katsoman, jonka hänen sormensa
tehneet ovat, eli metsistöitä taikka kuvia. **9** Silloin pitää hänen
väkevyytensä kaupungin tuleman niinkuin hyljätyn vesan eli
oksan, joka oli Israelin lasten edestä hyljätty, ja pitää tuleman
autioksi. **10** Sillä sinä olet unhottanut sinun autuutes Jumalan,
ja et ajatellut sinun väkevyytes kalliota; sentähden pitää sinun
istuttaman ihania vesoja, mutta niin sinä olet istuttanut viina-
oksia muukalaisille. **11** Istuttamisen ajalla sinä kyllä ahkeroitset,

että sinun jyväs aikanansa kasvaisivat; mutta syksyllä, kuin sinun
lyhteet korjaaman pitäis, saat sinä surullisen murheen siitä. **12**
Voi sitä peräti paljoa kansaa, se on pauhaava niinkuin meri;
ja kansan hyminä on kohiseva, niinkuin iso vesi pauhaa. **13**
Tosin niinkuin iso vesi pauhaa, niin on kansa karkaava, mutta
hän on kurittava heitä, ja heidän pitää kauvas pakeneman, ja
vainoa kärsimän, niinkuin tomulle tapahtuu vuorella tuulelta, ja
niinkuin ympyriäiselle tapahtuu tuulispäältä. **14** Katso, ehtoona
on peljästys käsillä, ja ennen aamua ei he ensinkään ole. Tämä
on heidän palkkansa, jotka meiltä ryöstävät, ja heidän perintönsä,
jotka meiltä omamme tempaavat.

18 Voi sitä maata, joka vaeltaa siipein varjon alla, tällä puolella
Etiopian virtoja! **2** Joka sanansaattajat lähettää merelle, ja kulkee
vedellä ruokoisessa haahdessa: menkäät nopiasti matkaan,
sanansaattajat, sen kansan tykö, joka reväisty ja ryöstetty on, sen
kansan tykö, joka julmempi on kuin joku muu, sen kansan tykö,
joka siellä ja täällä mitattu ja tallattu on, jonka maa virtain hallussa
on. **3** Te kaikki, jotka asutte maan päällä, ja te, jotka maassa
olette, saatte nähdä, kuinka lippu nostetaan vuorella, ja kuulla,
kuinka vaskitorvella soitetaan. **4** Sillä näin sanoo Herra minulle:
minä olen hiljakseni ja katselen majastani, niinkuin palavuus,
joka sateen kuivaa, ja niinkuin kaste elonajan palavuudessa. **5**
Sillä ennen elonaikaa, kuin tulo valmiiksi tulee, ja rohkamarjat
kypsentyvät, täytyy oksat leikata sirpillä, ja viinapuut hakata ja
heittää pois: **6** Niin että ne jätetään kokonansa linnuille vuorten
päällä ja eläimille maassa; niin että linnut suvella tekevät siihen
pesänsä, ja kaikkinaiset eläimet makaavat siinä talvella. **7** Silloin
se revitty ja ryöstetty kansa, joka julmempi on kuin joku muu,
joka siellä ja täällä mitattu on ja tallattu on, jonka maa virtain

hallussa on, tuo Herralle Zebaotille lahjoja siihen paikkaan, jossa
Herran Zebaotin nimi on, Zionin vuorelle.

19 Tämä on Egyptin maan kuorma: katso, Herra on vaeltava
nopiassa pilvessä, ja tuleva Egyptiin. Silloin pitää epäjumalain
Egyptissä vapiseman hänen edessänsä, ja Egyptiläisten sydämen
pitää vavahtaman. **2** Ja minä yllytän Egyptiläiset toinen toisensa
päälle, niin että yhden pitää sotimaan toista vastaan, yhden
ystävän toista vastaan, yhden kaupungin toista vastaan, ja
yhden valtakunnan toista vastaan. **3** Ja ei Egyptiläisillä pidä
oleman sydäntä, ja minä teen heidän neuvonsa tyhjäksi. Niin
he siis kysyvät epäjumalilta, velhoilta, noidilta, taikureilta ja
tietäjiltä. **4** Mutta minä annan Egyptiläiset julmain herrain käsiin;
ja kovan kuninkaan pitää hallitseman heitä, sanoo Herra, Herra
Zebaot. **5** Ja vesi pitää meressä vähenemän, niin myös virrat
pitää kuivuman ja kureentuman. **6** Järvien pitää juokseman pois,
niin että lampivedet pitää vähenemän ja kuivuman, ruoko ja
kaisla katoaman. **7** Ja ruoho ojain tykönä, virtain reunalla, ja
kaikkinainen jyvä vetten tykönä pitää lakastuman ja tyhjään
tuleman. **8** Ja kalamiesten pitää murehtiman, ja kaikki, jotka
ongen heittävät veteen, pitää valittaman, ja kaikki ne, jotka verkot
veteen laskevat, pitää nääntymän. **9** Niin pitää häväistämän,
jotka hyvää lankaa tekevät ja verkkoa kutovat. **10** Ja ne,
joilla on kala-arkut, kaikkein niiden kanssa, jotka lammikoita
palkan edestä tekevät, pitää sureman. **11** Zoanin pääruhtinaat
ovat tyhmät, Pharaon taitavat neuvonantajat ovat neuvossansa
hulluiksi tulleet; miksi te siis sanotte Pharaosta: minä olen
viisasten poika, ja olen vanhain kuningasten poika? **12** Kussa
siis nyt ovat sinun taitavas? Anna heidän sanoa, ja opettaa
sinuas, mitä Herra Zebaot on Egyptistä aikonut. **13** Mutta

Zoanin pääruhtinaat ovat tulleet tyhmiksi; Nophin pääruhtinaat
ovat petetyt, he peipoittelevat Egyptin sukuin kulmakiven. **14**
Sillä Herra on vuodattanut heidän sekaansa väärän hengen,
pettämään Egyptiä kaikissa, mitä he tekevät, niinkuin juopunut
horjuu oksentaessansa. **15** Ja ei pidä Egyptillä oleman päätä
eli häntää, oksaa eli kantoa. **16** Silloin pitää Egyptin oleman
niinkuin vaimot, pelkäämän ja vavahtuman, koska Herra Zebaot
häälyttää kättänsä heidän päällänsä. **17** Ja Egyptin pitää
pelkäämän Juudan maata, niin että sen, joka sitä ajattelee, pitää
peljästymän Herran Zebaotin neuvoa, jonka hän siitä on pitänyt.
18 Siihen aikaan pitää viisi kaupunkia Egyptissä Kanaanin maan
kielellä puhuman, ja vannoman Herran Zebaotin kautta; jokainen
heistä pitää hävityksen kaupungiksi kutsuttaman. **19** Silloin
pitää Herran Zebaotin alttari keskellä Egyptin maata oleman, ja
Herran vartiovaha hänen äärissänsä, **20** Joka pitää merkiksi ja
todistukseksi oleman Herralle Zebaotille Egyptin maassa; sillä
heidän pitää Herran tykö huutaman vaivaajainsa tähden, niin hän
heille lähettää vapahtajan ja sankarin, joka heitä auttaa. **21** Ja sinä
päivänä pitää Herra tunnettaman Egyptissä ja Egyptiläisten pitää
tunteman Herran. Ja he palvelevat häntä uhrilla ja ruokauhrilla,
ja lupaavat Herralle lupausta, ja sen pitävät. **22** Ja Herra on
vaivaava Egyptiläisiä, hän on vaivaava ja parantava jälleen; sillä
he palajavat Herran tykö, ja he rukoilevat häntä, ja hän parantaa
heitä. **23** Silloin on tie avoin Egyptistä Assyriaan, Assyrialaisten
mennä Egyptiin, ja Egyptiläisten Assyriaan; että Egyptiläiset
ja Assyrialaiset ynnä palvelisivat (Jumalaa). **24** Silloin Israel
pitää itse kolmantena oleman, Assyrialaisten ja Egyptiläisten
kanssa, sen siunauksen kautta, joka on oleva keskellä maata. **25**
Sillä Herra Zebaot on siunaava heitä ja sanova: siunattu olkoon

Egypti minun kansani, ja Assur minun käsialani, ja Israel minun
perimiseni!

20 Sinä vuonna, kuin Tartan tuli Asdodiin, jonka Assyrian
kuningas Sargon oli lähettänyt, ja soti Asdodia vastaan ja voitti
sen: **2** Silloin puhui Herra Jesaian Amotsin pojan kautta ja sanoi:
mene ja riisu säkki kupeistas ja kengät jaloistas: ja hän teki
niin, ja kävi alasti ja paljain jaloin. **3** Sanoi siin Herra: niinkuin
palveliani Jesaia käy alasti ja paljailla jaloilla, kolmen ajastajan
merkiksi ja ihmeeksi Egyptille ja Etiopialle: **4** Niin on Assyrian
kuningas ajava vangittua Egyptiä ja hävitettyä Etiopiaa, sekä
nuoria että vanhoja, alastomia ja paljasjalkaisia, paljastetun
hävyn kanssa, Egyptille hävyksi. **5** Ja heidän pitää peljästyman
ja häpeemän Etiopiaa, johon he luottivat, ja Egyptiläisiä, joista he
kerskasivat. **6** Ja tämän luodon asuvaiset pitää silloin sanoman:
onko tämä meidän turvamme, johon olemme paenneet apua
saamaan, että me Assyrian kuninkaalta pelastettaisiin? kuinka
me olemme päässeet?

21 Tämä on korven kuorma meren tykönä: niinkuin tuulispää
tulee etelästä, joka kääntää ylösalaisin, niin se tulee korvesta,
kauhiasta maasta. **2** Sillä minulle on osoitettu kova näky: pettäjä
tulee toista vastaan, hävittäjä toista vastaan. Mene ylös Elam,
piiritä heitä Madai: minä lopetan kaikki hänen huokauksensa. **3**
Sentähden ovat minun kupeeni täynnä kipua, ja ahdistus on
minun käsittänyt, niinkuin lapsen synnyttäjän ahdistus; minä
kyyristän minuni, koska minä sen kuulen, ja peljästyn, koska
minä sen näen. **4** Minun sydämeni vapisee, kauhistus on minun
peljättänyt; sentähden ei ole minulla ollut suloisella yöllä yhtään
lepoa. **5** Valmista pöytä, anna valvojain valvoa, syö, juo: nouskaat
te pääruhtinaat ja voidelkaat kilvet. **6** Sillä Herra sanoo näin

minulle: mene ja toimita vartio, joka katselis ja ilmoittais. **7** Mutta
hän näki ratsastajat ajavan ja menevän aaseilla ja kameleilla, ja
piti siitä visun vaarin. **8** Ja hän huusi niinkuin jalopeura: Herra,
minä olen vartiolla yli päivää, ja olen minun vartiollani kaikki
yöt: **9** Ja katso, siellä tulee yksi vaunuissa ja kaksi ratsahin,
joka vastaa ja sanoo: kaatunut, kaatunut on Babylon, ja kaikki
hänen jumalainsa kuvat lyötiin maahan. **10** O minun tappamiseni
ja minun riiheni permanto! mitä minä olen Herralta Zebaotilta,
Israelin Jumalalta, kuullut, sen minä teille ilmoitan. **11** Tämä on
Duman kuorma: Seiristä huudetaan minua: vartia, mitä yö kuluu?
vartia, mitä yö kuluu? **12** Vartia sanoi: kuin aamu tulee, niin vielä
yö on; jos te vielä kysytte, niin teidän pitää vielä sitte palajaman
ja taas kysymän. **13** Tämä on Arabian kuorma: teidän pitää
yötymän Arabian metsässä, Dedanimin tiellä. **14** Kantakaat vettä
janoovaa vastaan, te jotka asutte Temanin maassa: taritkaat
pakenevaisille leipää. **15** Sillä he pakenevat miekkaa, paljasta
miekkaa, jännitettyä jousta ja isoa sotaa. **16** Sillä näin sanoo
Herra minulle: vielä nyt vuosi, niinkuin palkollisen vuodet ovat,
niin pitää kaiken Kedarin kunnian hukkuman. **17** Ja jääneet
ampujat, väkevät Kedarin lapsista, pitää vähemmäksi joutuman;
sillä Herra Israelin Jumala on sen sanonut.

22 Tämä on Näkylaakson kuorma: mikä sinun nyt on, että te
niin kaikki olette astuneet kattoin päälle? **2** Sinä olet täynnä
humua: kaupunki täynnä väkeä, iloinen kaupunki: sinun lyötys ei
ole miekalla lyödyt, ja ei ole kuolleet sodassa. **3** Vaan kaikki
sinun päämiehes ovat poikenneet joutsesta pois, ja ovat vangitut;
kaikki kuin sinussa löyttiin, ovat vangitut, ja kauvas paenneet. **4**
Sentähden minä sanon: menkäät pois minun tyköäni, antakaat
minun itkeä vaikiasti; älkäät ahkeroitko lohduttaa, minun kansani

tyttären hävityksen tähden. **5** Sillä se on kapinan, sortamisen
ja surun päivä Herralta, Herralta Zebaotilta, Näkylaaksossa
muurien kukistamisen tähden, ja huudon tähden vuorella; **6**
Että Elam lähtee viinellä, vaunuilla, väellä, ratsasmiehillä, ja Kir
välkkyy kilvistä. **7** Ja tapahtuu, että sinun valitut laaksos ovat
täynnä vaunuja; ja ratsastajat sioittavat itsensä portin eteen. **8**
Silloin pitää Juudan peite avattaman, että aseet nähdään silloin
metsähuoneessa. **9** Ja te olette näkevä monta reikää Davidin
kaupungissa; ja kokootte veden alimmaiseen lammikkoon. **10**
Teidän pitää lukeman huoneet Jerusalemissa, ja teidän pitää
jaottaman huoneet vahvistaaksenne muureja. **11** Ja teidän
pitää tekemän vesihaudan molempain muurien välille, vanhan
kalalammin vedestä; kuitenkin ette katso häntä, joka tämän
tekee, ettekä katsele sitä, joka senkaltaisia on kaukaa toimittanut.
12 Sentähden antaa Herra, Herra Zebaot, silloin julistaa, että
itketään ja murehditaan, ja hiukset ajellaan ja puetaan säkkiin.
13 (Vaikka nyt) katso, ilo ja riemu, teurastaa härkiä, tappaa
lampaita, syödä lihaa, juoda viinaa, (ja sanoa): syökäämme ja
juokaamme, meidän pitää kuitenkin huomenna kuoleman. **14**
Tämä on, (sanoo) Herra Zebaot, minun korvilleni tullut: mitämaks,
jos minä tämän pahan teon annan anteeksi, siihenasti kuin te
kuolette, sanoo Herra, Herra Zebaot. **15** Näin sanoo Herra,
Herra Zebaot: mene tavarahuoneen haltian Sebnan tykö ja
sano hänelle: **16** Mitä sinun tässä on, kenenkä oma sinä olet?
ettäs annat hakata itselles haudan niinkuin se, joka hakkauttaa
itsellensä haudan korkeuteen, ja olet niinkuin se, joka antaa
itsellensä tehdä asumasian vuorelle? **17** Katso, Herra ajaa
sinun pois, niinkuin väkevä mies heittää jonkun pois, ja peittää
sinun kokonansa, **18** Ja pyörittää sinun kohta, ja peräti niinkuin

kierikan aukialle kedolle; siellä sinun pitää kuoleman, siellä pitää
sinun kalliit vaunus, sinun Herras huoneen kanssa, tuleman
häväistykseksi. **19** Ja minä kukistan sinun säädystäs, ja sinä
pannaan pois viraltas. **20** Ja silloin pitää tapahtuman, että minä
kutsun palveliani Eliakimin, Hilkian pojan, **21** Ja panen hänen
yllensä sinun hamees, ja vyötän hänen sinun vyölläs, ja annan
sinun valtas hänelle; että hän on niiden isä, jotka Jerusalemissa
ja Juudan huoneessa asuvat. **22** Ja panen Davidin huoneen
avaimen hänen olallensa, että hän avaa, ja ei kenkään sulje,
että hän sulkee, ja ei kenkään avaa. **23** Ja lyön hänen niinkuin
naulan vahvaan paikkaan; ja hänellä on oleva kunnian istuin,
hänen isänsä huoneessa, **24** Että hänen päällensä ripustetaan
kaikki hänen isänsä huoneen kunnia, lapset ja lasten lapset,
kaikki pienet kappaleet, juoma-astiat, ja kaikkinaiset kanteleet.
25 Silloin, sanoo Herra Zebaot, naula pitää otettaman pois, joka
vahvassa paikassa on, niin että hänen pitää rikkoontuman,
lankeeman, putooman, ja se kuorma kuin hänen päällänsä on,
pitää hukkuman; sillä Herra sen sanoo.

23 Tämä on Tyron kuorma: valittakaat, te haahdet merellä; sillä
se on kukistettu, niin ettei siellä ole yhtään huonetta, eikä sinne
mene kenkään; Kittimin maasta pitää heidän sen äkkäämän. **2**
Olkaat ääneti, te luotoin asuvaiset: Zidonin kauppamiehet, jotka
merellä vaelsivat, täyttivät sinun. **3** Ja kaikkinainen hedelmä,
joka Sihorin tykönä kasvaa, ja jyvät virran tykönä vietiin sinne
veden ylitse; ja on pakanain kaupaksi tullut. **4** Sinä mahdat
kyllä hämmästyä, Zidon; sillä meri lausuu ja vahvin meren
tykönä sanoo: en minä ole silleen raskas, en minä synnytä,
enkä myös kasvata yhtään nuorukaista, enkä ruoki neitsyttä.
5 Niinkuin kuultaissa Egyptistä hämmästyttiin, niin pitää myös

hämmästyttämän, koska Tyrosta kuullaan. **6** Menkäät merille,
valittakaat, jotka luodoissa asutte. **7** Eikö tämä ole teidän
ilokaupunkinne, joka kerskaa itsiänsä vanhuudestansa? Hänen
jalkansa pitää viemän hänen pitkän matkan taa vaeltamaan. **8**
Kuka olis sitä ajatellut, että kruunatulle Tyrolle piti niin käymän?
että sen kauppamiehet ovat pääruhtinaat, ja sen kauppiaat
ylimmäiset maassa? **9** Herra Zebaot on sen niin ajatellut, että
hän kaiki hänen kaunistuksensa prameuden heikoksi tekis; ja
tekis ylönkatsotuksi kaikki kuuluisat maassa. **10** Vaella maas
lävitse niinkuin virta, sinä Tarsiksen tytär; ei siellä ole enään
yhtään vyötä. **11** Hän kokottaa kätensä meren päälle, ja peljättää
valtakunnat; Herra käski Kananin hävittämään sen linnat, **12**
Ja sanoi: ei sinun pidä enään iloitseman, sinä häväisty neitsy
Zidonin tytär: nouse ja mene matkaas Kittimiin, ei sinulla pidä
sielläkään lepoa oleman. **13** Katso, Kaldealaisten maassa ei
yhtään kansaa ollut, vaan Assur on sen perustanut korven
asuvaisille, ja rakentanut hänen linnansa, pannut ylös hänen
huoneennsa, ja on kuitenkin pantu kukistettavaksi. **14** Surekaat,
te haahdet merillä; sillä teidän voimanne on tyhjä. **15** Silloin
pitää Tyro unhotettaman seitsemänkymmentä vuotta, niinkauvan
kuin yksi kuningas elää; mutta seitsemänkymmenen vuoden
perästä käypi Tyron niinkuin portosta veisataan: **16** Ota kantele,
mene ympäri kaupunkia, sinä unhotettu portto: soita vahvasti
kantelettas, ja laula lohdullisesti, että sinua taas muistettaisiin.
17 Sillä seitsemänkymmenen vuoden perästä on Herra etsivä
Tyroa, että hän tulis jälleen porttopalkoillensa, ja huorin tekis
kaikkein valtakuntain kanssa maan päällä. **18** Mutta hänen
kauppansa ja porttopalkkansa pitää oleman pyhä Herralle. Ei sitä
koota tavaraksi, eikä salata, vaan jotka asuvat Herran edessä,

niillä pitää hänen kauppakalunsa oleman, siitä syödä, ravita ja
itsiänsä vaatettaa.

24 Katso, Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi, ja kukistaa, mitä
siinä on, ja hävittää sen asuvaiset. **2** Ja papeille tapahtuu niinkuin
kansallekin, herralle niinkuin palveliallekin, emännälle niinkuin
piiallekin, myyjälle niinkuin ostajallekin, lainaajalle niinkuin
lainaksi ottajallekin, korkorahan ottajlle niinkuin antajallekin. **3**
Sillä maan pitää peräti tyhjäksi ja kokonansa ryöstetyksi tuleman;
sillä Herra on tämän sanonut. **4** Maa on surkia ja hävitetään,
maa pelehtyy ja häviää; kansan ylimmäiset nääntyvät maassa.
5 Maa on saastaiseksi tullut asuvaisistansa; sillä he tekevät
lakia vastaan ja muuttavat säädyt, ja luopuvat ijankaikkisesta
liitosta. **6** Sentähden kuluttaa kirous maan ja sen asuvaiset
hävitetään; sentähden maan asuvaiset kuivettuvat, niin että vähä
jää väkeä. **7** Viina katoo, viinapuu surkastuu, ja kaikki, jotka
sydämestänsä iloisina olivat, huokaavat. **8** Vaskirumpuin riemu
taukoo, iloitsevaisten ilo puuttuu, kanteleiden riemu loppuu. **9**
Ei lauleta viinaa juotaissa, ja hyvä juoma on karvas juoville.
10 Tyhjä kaupunki on kukistettu maahan; kaikki huoneet ovat
teljetyt, niin ettei yksikään sinne mene. **11** Viinan puutteen tähden
valitetaan kaduilla: kaikki ilo on pois, kaikki maan riemu on
matkassansa. **12** Ei ole muuta jäänyt kaupunkiin kuin hävitys, ja
portit ovat autiot. **13** Sillä kansalle tapahtuu myös maassa niinkuin
öljypuillekin, koska siitä on poimittu; niinkuin sitte poimittaisiin
kuin oikia viinan kokousaika on pois. **14** Ne korottavat äänensä
ja iloitsevat; Herran kunniasta he iloitsevat, hamasta merestä
asti. **15** Niin kiittäkäät nyt Herraa laaksoissa, luodoissa Herran,
Israelin Jumalan nimeä. **16** Me kuulemme kiitosvirren maailman
äärestä, vanhurskaalle kunniaksi. Ja minun pitää sanoman:

miksi minä olen niin laiha? miksi minä olen niin laiha? voi minua!
sillä ylönkatsojat ylönkatsovat, ja ylönkatsojat ylönkatsovat, **17**
Sentähden tulee teidän asuvainne päälle maassa hämmästys,
kuoppa ja paula. **18** Ja jos joku pakenis hämmästyksen huutoa,
niin hän kuitenkin putoo kuoppaan; ja jos hän pääsee kuopasta
ylös, niin hän kuitenkin käsitetään paulaan, sillä korkeuden
akkunat avataan, ja maan perustukset vapisevat. **19** Maan käy
aivan pahoin: ei sen pidä ollenkaan menestymän, vaan pitää
peräti raukeaman. **20** Maan pitää kovin hoiperteleman niinkuin
juopuneen, ja vietämän pois niinkuin majan; sillä sen pahat
teot painavat sen, niin että sen pitää lankeeman, ja ei enään
nouseman. **21** Silloin on Herra etsivä sitä korkiaa sotaväkeä,
joka korkeudessa on, ja maan kuninkaita, jotka ovat maan
päällä. **22** Että he kootaan yhteen niinkuin kuopassa sidotut, ja
pitää oleman suljetut vankeudessa, ja suuren ajan perästä taas
etsittämän. **23** Ja kuun pitää häpeemän, ja auringon ujoileman,
koska Herra Zebaot on tuleva kuninkaaksi Zionin vuorella ja
Jerusalemissa; ja hänen vanhimpainsa edessä pitää kunnia
oleman.

25 Herra, sinä olet minun Jumalani, sinua minä ylistän, minä
kiitän sinun nimeäs; sillä sinä teet ihmeitä: sinun vanhat
aivoitukses ovat uskolliset ja todet. **2** Sillä sinä teet kaupungin
kivirauniokſi, sen vahvan kaupungin, että hän läjässä on;
muukalaisten palatsit, niin ettei ne enää ole kaupungit, eikä ikänä
enää rakenneta. **3** Sentähden kunnioittaa sinua väkevä kansa,
urhoolliset pakanain kaupungit pelkäävät sinua. **4** Sillä sinä olet
heikkoin väkevyys ja köyhäin vahvuus heidän vaivoissansa:
myrskyssä turva, varjo helteessä, kuin tyrannit julmistuvat niinkuin
raju-ilma seinää vastoin. **5** Sinä nöyryytät muukalaisten metelin,

niinkuin helteen kuivassa paikassa, niinkuin helle pilven varjolla,
niin tyrannein ilo painetaan alas. **6** Ja Herra Zebaot tekee
kaikille kansoille tällä vuorella lihavan pidon, pidon selkiästä
viinasta, rasvasta, ytimestä ja puhtaasta viinasta. **7** Ja tällä
vuorella on hän kääriliinan paneva pois, jolla kaikki ihmiset
kääritytt ovat, ja peittovaatteen, jolla kaikki pakanat peitetyt ovat.
8 Sillä kuolema pitää nieltämän ijankaikkisesti, ja Herra, Herra
on kyyneleet pyyhkivä pois jokaisen kasvoista, ja on ottava
kansansa häväistykset pois kaikissa maakunnissa; sillä Herra
on sen sanonut. **9** Silloin sanotaan: katso, tämä on meidän
Jumalamme jota me odotamme, ja hän auttaa meitä; tämä on
Herra, häntä me odotamme, iloitaksemme ja riemuitaksemme
hänen autuudessansa. **10** Sillä Herran käsi lepää tällä vuorella;
mutta Moab runnellaan sen alla, niinkuin korret sotkutaan
loassa. **11** Ja Herra hajoittaa kätensä heidän sekaansa, niinkuin
uija hajoittaa uidaksensa; ja hän on käsivarrellansa heidän
prameutensa alentava. **12** Ja sinun muuries korkiat vahvistukset
hän kallistaa, alentaa ja heittää tomuun.

26 Siihen aikaan pitää Juudan maassa tämä veisu veisattaman:
meillä on vahva kaupunki, hän pani autuuden muuriksi ja
varjelukseksi. **2** Avatkaat portit, vanhurskaan kansan, joka
uskossa pysyy, käydä sisälle. **3** Sinä pidät aina rauhan,
vahvan lupaukses jälkeen; sillä sinuun turvataan. **4** Sentähden
luottakaat Herraan ijankaikkisesti; sillä Herra, Herra on kallio
ijankaikkisesti. **5** Ja hän notkistaa alas ne, jotka korkialla asuvat,
hän alentaa korotetun kaupungin; hän sysää sen maahan,
niin että se tomussa makaa, **6** Että hän jaloilla poljetaan,
vaivaisten jaloilla ja köyhäin kantapäillä. **7** Mutta vanhurskasten
tie on tasainen; sinä ojennat vanhurskasten polut. **8** Herra, me

odotamme sinua oikeutes tiellä; sydän himoitsee sinun nimeäs ja
muistoas. **9** Minä halajan sinua sydämestäni yöllä, minun henkeni
valvoo myös minussa varhain sinun tykös; sillä kussa sinun
oikeutes maakunnassa on, niin maan piirin asuvaiset oppivat
vanhurskautta. **10** Mutta ehkä jumalattomille armoja tarittaisiin,
niin ei he opi kuitenkaan vanhurskautta, vaan tekevät ainoastaan
pahaa oikeuden maalla; sillä ei he näe Herran kunniaa. **11** Herra,
sinun kätes on ylennetty, vaan ei he sitä näe; mutta kuin he sen
nähdä saavat, niin he häpiään tulevat kansan kiivaudesta, ja
vielä sitte tuli sinun vihollises kuluttaa. **12** Mutta sinä, Herra,
saatat meille rauhan; sillä kaikki, mitä me toimitamme, olet
sinä meille antanut. **13** Herra meidän Jumalamme: muut herrat
tosin meitä myös vallitsevat paitsi sinua; mutta me muistamme
ainoastaan kuitenkin sinussa sinun nimeäs. **14** Ei kuolleet
eläviksi tule ja nukkuneet ei nouse; sillä sinä olet heitä etsinyt ja
hävittänyt, ja kaiken heidän muistonsa kadottanut. **15** Mutta sinä,
Herra, olet lisännyt kansaa, sinä Herra olet lisännyt kansaa,
sinä olet kunnialliseksi tullut; sinä olet pannut heitä kauvas
maailman ääriin. **16** Herra, kuin tuska tulee, niin sinua etsitään:
koskas heitä kuritat, niin he parkuvat surkiasti. **17** Niinkuin
raskaalla vaimolla, kuin hän synnyttämällänsä on, on ahdistus,
ja hän parkuu kivullansa, niin meille myös tapahtuu, Herra,
sinun kasvois edessä. **18** Me olemme raskaat ja meillä on kipu,
niinkuin tuulen synnyttäväisellä; emme kuitenkaan voi maata
auttaa, eikä maan piirin asuvaiset tahtoneet langeta. **19** Mutta
sinun kuollees elävät, ja minun kuolleet ruumiini nousevat jälleen
kuolleista. Herätkäät ja kerskatkaat te, jotka makaatte maan alla;
sillä sinun kastees on viheriäisen kedon kaste, ja maa on kuolleet
itsestänsä antava. **20** Mene, kansani, ja käy sisälle kammioos, ja

sulje sinun oves jälkees; lymytä sinus silmänräpäykseksi, niin
kauvan kuin viha käy ylitse. **21** Sillä katso, Herra on käyvä ulos
siastansa etsimään maan asuvaisten pahuutta heidän päällensä;
niin että maa ilmoittaa heidän verensä, ja ei niitä enää peitä,
jotka hänessä tapetut ovat.

27 Silloin on Herra kovalla, suurella ja väkevällä miekallansa
etsivä Leviatania, joka on pitkä kärme, ja Leviatania, joka on
kiperä kärme; ja on tappava lohikärmeen meressä. **2** Silloin
pitää oleman punaisen viinan viinamäen; laulakaat hänestä: **3**
Minä Herra varjelen hänen, ja kastan hänen aikanansa, ettei
hänen lehtensä hukkuisi, minä varjelen häntä päivällä ja yöllä. **4**
En ole minä vihainen. Voi jos minä saisin sotia ohdakkeiden ja
orjantappurain kanssa! niin minä menisin heidän tykönsä, ja
polttaisin heidät kaikki tyynni. **5** Hän on minua tallella pitävä,
ja toimittava minulle rauhan; rauhan on hän vielä sitte minulle
saattava. **6** Siihen on se kuitenkin joutuva, että Jakob juurtuu ja
Israel vihoittaa ja kukoistaa, niin että he maan piirin hedelmällä
täyttävät. **7** Eikö hän kumminkaan tule lyödyksi, niinkuin hänen
vihollisensa lyövät häntä? ja eikö hän tule tapetuksi, niinkuin
hänen vihollisensa häntä tappavat? **8** Vaan sinä tuomitset heitä
määrällä, ja kirvoitat heitä sittekuin sinä ankaralla tuulellas olet
heitä murheelliseksi saattanut, koska idästä tuulee. **9** Sentähden
pitää Jakobin synti sen kautta anteeksi annettaman; ja se on
siitä kaikki hyödytys, että hänen syntinsä otetaan pois, koska
hän tekee kaikki alttarin kivet niinkuin tuhaksi muserretut kivet,
ettei yhtään metsistöä eli kuvaa pidä enää jäämän. **10** Sillä
vahvan kaupungin pitää yksinänsä oleman, kauniit huoneet
hyljättämän ja jätettämän niinkuin korpi; niin että vasikat käyvät
siellä laitumella, oleskelevat siella ja pureskelevat oksia. **11**

Hänen oksansa pitää murtuman kuivuuden tähden, niin että
vaimot niillä valkeata tekevät; sillä se on ymmärtämätöin kansa,
sentähden ei myös se, joka heidät tehnyt on, armahda heitä, ja
joka heidät luonut on, ei ole heille armollinen. **12** Silloin on Herra
heittävä meren rannasta Egyptin virtaan, ja te Israelin lapset
kootaan yksi toisensa perästä. **13** Silloin soitetaan suurella
basunalla, niin tulevat kadotetut Assyrian maalla, ja karkoitetut
Egyptin malla, ja rukoilevat Herraa pyhällä Jerusalemin vuorella.

28 Voi ylpiää Ephraimin juopuneiden kruunua! jonka kaunis
kunnia on pudonnut kukkanen, joka on ylemmäisellä puolella
lihavaa laaksoa, jossa he viinasta hoipertelevat. **2** Katso, väkevä
ja voimallinen Herralta, niinkuin raesade, niinkuin vahingollinen
tuuli, niinkuin vesimyrsky, joka väkevästi lankee, pitää väkivallalla
maahan päästettämän; **3** Että Ephraimin juopuneiden ylpiä
kruunu jaloilla tallatan. **4** Ja hänen kunniansa kaunistuksen
pudonneet kukkaset, jotka lihavata laaksoa ylemmäisellä puolella
ovat, pitää tuleman niinkuin se, joka varhain suvella kypsyy,
jonka joku nähtyänsä ja käsillä pidellessänsä syö. **5** Silloin
Herra Zebaot on jääneelle kansallensa kunnian kruunu ja kaunis
seppele, **6** Ja tuomion henki hänelle, joka oikeudessa istuu, ja
väkevyys niille, jotka sodasta palaavat portin tykö. **7** Siihen myös
ovat nämät hulluksi tulleet viinasta, ja hoipertelevat väkevistä
juomista; sillä papit ja prohpetat ovat hullut väkevästä juomasta,
he ovat uponneet viinaan, ja hoipertelevat väkevästä juomasta,
he ovat erhettyneet ennustuksessa, ja ei osanneet oikeutta
tuomiossa. **8** Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja
riettautta joka paikassa. **9** Kenelle hän siis opettaa viisautta?
kenenkä hän antaa ymmärtää saarnaa? Vieroitettuin rieskasta,
eroitettuin nisistä. **10** Sillä (he sanovat:) käske, käske vielä,

käske, käske vielä, odota, odota vielä, odota, odota vielä, tässä
vähä, siellä vähä. **11** Sillä hän on vihdoin pilkkaavaisilla huulilla ja
toisella kielellä puhuva kansalle, jolle nyt näitä saarnataan. **12** Niin
saadaan lepo, näin virvoitetaan väsyneet, niin ollaan alallansa; ja
ei kuitenkaan tahdota kuulla (tätä saarnaa). **13** Sentähden pitää
myös Herran sana heille juuri niin oleman: käske, käske vielä,
käske, käske vielä, odota, odota vielä, odota, odota vielä, tässä
vähä, siellä vähä, että heidän pitää menemän pois ja kaatuman
takaperin, musertuman, kiedottaman ja vangiksi tuleman. **14**
Kuulkaat siis Herran sanaa, te pilkkakirveet, jotka vallitsette tätä
kansaa, joka on Jerusalemissa. **15** Sillä te sanotte: me olemme
tehneet liiton kuoleman kanssa ja sovinnon helvetin kanssa.
Kuin rangaistuksen virta tulee, ei hänen pidä meitä kohtaaman;
sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme, ja petoksen
varjelukseksemme. **(Sheol h7585)** **16** Sentähden sanoo Herra,
Herra: katso, minä lasken Zioniin perustuskiven, koetellun kiven,
kalliin kulmakiven, joka hyvin on perustettu: joka uskoo, ei hänen
pidä peljästymän. **17** Ja minä teen tuomion ojennusnuoraksi
ja vanhurskauden mitaksi, niin pitää rakeet karkoittaman pois
väärän turvan, ja veden pitää viemän tulen pois; **18** Että teidän
liittonne kuoleman kanssa pitää tyhjäksi tuleman, ja teidän
sovintonne helvetin kanssa ei pidä vahva oleman; ja koska
rangaistuksen virta tulee, pitää sen tallaaman teitä. **(Sheol h7585)**
19 Niin pian kuin se tulee, niin sen pitää teitä viemän pois: jos se
tulee aamulla, niin tapahtuu se aamulla, niin myös päivällä ja
yöllä; sillä ainoastaan rangaistus opettaa ottamaan sanoista
vaarin. **20** Sillä vuode on niin lyhyt, ettei saa itsiänsä ojentaa, ja
peite on niin soukka, ettei sen alla taida mykärässä olla. **21**
Sillä Herra on nouseva niinkuin Peratsimin vuorella, ja vihastuva

niinkuin Gibeonin laaksossa, että hän tekis työnsä, muukalaisen
työnsä, ja että hän toimittais tekonsa, oudon tekonsa. **22** Pankaat
siis pilkkanne pois, ettei siteenne kovemmaksi tulisi; sillä minä
olen kuullut hävityksen ja teloituksen, joka Herralta, Herralta
Zebaotilta on tapahtuva kaikessa maailmassa. **23** Ottakaat
korviinne ja kuulkaat minun ääneni, ymmärtäkäät ja kuulkaat
minun puheeni. **24** Kyntääkö eli jyrästääkö taikka viljeleekö
peltomies peltonsa aina jyviksi? **25** Eikö niin ole? koska hän
sen on tasoittanut, niin hän kylvää siihen herneitä ja heittää
kuminoita, ja kylvää nisuja, ohria, jokaista kuhunka hän tahtoo, ja
kaurat paikkaansa. **26** Juuri niin kurittaa myös heidän Jumalansa
heitä rangaistuksella, ja opettaa heitä. **27** Sillä ei herneitä tapeta
varstalla, eikä vaunuratas anneta kuminain päällä käydä, vaan
herneet varistetaan sauvalla ja kuminat vitsalla. **28** Se jauhetaan
ja leivotaan, eikä peräti tyhjäksi tapeta, koska se vaunurattaalla
ja hevosilla tapetaan. **29** Näin tekee myös Herra Zebaot; sillä
hänen neuvonsa on ihmeellinen, ja sen jalosti toimittaa.

29 Voi Ariel, Ariel! sinä Davidin leirin kaupunki! te pidätte
vuoden ajat ja pyhäpäivät. **2** Mutta minä vaivaan Arielia, niin
että hänen pitää murehtiman ja sureman ja oleman minulle
oikia Ariel. **3** Sillä minä piiritän sinun joka kulmalta, ja ahdistan
sinun saarrolla, ja annan panna vallit sinun ympärilles. **4**
Silloin pitää sinun itses alentaman, ja maasta puhuman, ja
mutiseman puheellas tomusta; että sinun äänes on niinkuin
noidan maasta, ja sinun puhees pitää oleman niinkuin tomusta
haisevaisen. **5** Ja niitä, jotka sinua hajoittavat, pitää oleman
niin monta kuin pientä tomua, ja tyranneja niin monta kuin
lentäviä akanoita; ja sen pitää ratki äkisti tapahtuman. **6**
Sillä sinun pitää Herralta Zebaotilta etsityksi tuleman pitkäisen

jylinällä, maan järinällä, suurella äänellä, tuulen pyöriäisellä, raju-
ilmalla ja kuluttavaisen tulen liekillä. **7** Mutta niinkuin yön näkö
unessa, niin pitää kaikkein pakanain joukko oleman, jotka sotivat
Arielia vastaan, kaiken joukkonsa ja saartonsa kanssa, ja niitä,
jotka häntä ahdistavat. **8** Sillä niinkuin isoovainen on unessa
syövinänsä, mutta herättyänsä on hänen sielunsa vielä tyhjä;
ja niinkuin janoova on unessa juovinansa, mutta herättyänsä
on hän voimatoin ja janoissansa: juuri niin pitää myös kaikkein
pakanain joukko oleman, jotka sotivat Zionin vuorta vastaan. **9**
Olkaat hitaat ja ihmetelkäät, eläkäät hekumassa, huutakaat,
ja juopukaat, ei kuitenkaan viinasta; horjukaat, ei kuitenkaan
väkevästä juomasta. **10** Sillä Herra on teille raskaan unen hengen
lähettänyt, ja teidän silmänne sulkenut; teidän prophetanne,
päämiehenne ja näkiänne on hän sokaissut; **11** Niin että kaikkein
prophetain näyt ovat heille niinkuin lukitun kirjan sanat. Jos joku
sen antais sille, joka lukea taitaa, ja sanois: lue tätä, ja hän
vastaa: en minä taida, sillä se on lukittu. **12** Eli jos joku antais
sille, joka ei lukea taida, ja sanois: lues tätä, ja hän vastaa: en
minä taida ensinkään lukea. **13** Ja Herra sanoo: että tämä kansa
lähestyy minua suullansa, ja kunnioittaa minua huulillansa; mutta
heidän sydämensä on kaukana minusta, ja pelkäävät minua
ihmisten käskyin jälkeen, joita he opettavat; **14** Niin minä myös
teen tälle kansalle ihmeellisesti, hirmuisesti, ja kamalasti, että
heidän viisastensa viisaus hukkuu, ja heidän ymmärtäväistensä
ymmärrys kätketään. **15** Voi niitä, jotka tahtovat olla salatut
Herran edessä, ja peittää aivoituksensa, ja tekonsa pimeydessä
pitää, ja sanovat: kukapa meidät näkee? eli kuka tuntee meitä?
16 Miksi te niin nurjat olette? Niinkuin savenvalaja pidettäisiin
savena; käsiala puhuis tekiästänsä: ei hän ole minua tehnyt, ja

teko sanois tekiästänsä: ei hän minua tunne. **17** Eikö vähän
hetken perästä Libanonin pidä hedelmälliseksi kedoksi tuleman,
ja hedelmällinen keto metsäksi luettaman? **18** Silloin kuulevat
kuurot tämän kirjan sanoja; ja sokian silmät näkevät synkeydessä
ja pimeydessä. **19** Ja raadolliset saavat ilon Herrasta; ja
köyhät ihmisten seassa riemuitsevat Israelin Pyhässä, **20** Koska
tyrannit hukkuvat, ja pilkkaajat loppuvat, ja ne kaikki teloitetaan,
jotka valvovat pahaa tehdäksensä, **21** Jotka ihmisen tekevät
syntiseksi sanan tähden, ja vainoovat rankaisiaansa portissa,
ja pokkeevat oikeudesta valheen kautta. **22** Sentähden sanoo
Herra, Abrahamin lunastaja, Jakobin huoneelle näin: ei Jakob
tule enää häpiään, eikä hänen kasvonsa ole enää häpeevä. **23**
Sillä koska he saavat lapsensa nähdä, minun käsialani heidän
seassansa, niin he pyhittävät minun nimeni; ja heidän pitää
Jakobin Pyhän pyhittämän, ja Israelin Jumalaa pelkäämän. **24**
Sillä joilla eksyväinen henki on, ne ottavat ymmärryksen; turhan
puhujat sallivat heitänsä opetettaa.

30 Voi luopuvaisia lapsia! sanoo Herra: jotka ilman minua
neuvoa pitävät, ja ilman minun henkeäni varjelusta etsivät,
kokoovat syntiä synnin päälle; **2** Jotka menevät alas Egyptiin,
ja ei kysy minun suutani, varustaaksensa itsiänsä Pharaon
voimalla, ja varjellaksensa itsensä Egyptin varjolla. **3** Ja Pharaon
väkevyys pitää oleman teille häpiäksi, ja Egyptin varjon turva
häväistykseksi. **4** Sillä heidän pääruhtinaansa ovat olleet
Zoanissa; ja heidän sanansaattajansa ovat tulleet Hanekseen.
5 Mutta heidän pitää kaikkein kuitenkin häpiään tuleman, sen
kansan tähden, joka ei heille hyväksi eli avuksi olla taida,
eikä muutoin hyödytykseksi, vaan ainoasti häpiäksi ja myös
pilkaksi. **6** Tämä on niiden petoin kuorma, jotka etelään päin

ovat, kussa vanha ja nuori jalopeura on, tuliset kyykärmeet
ja lentäväiset kärmeet murheen ja ahdistuksen maassa. He
vievät riistansa varsoilla, ja tavaransa kamelein selässä sille
kansalle, joka ei heille ensinkään hyödytykseksi olla taida. **7**
Sillä ei Egypti mitään ole, ja hänen apunsa on turha, sentähden
minä saarnaan siitä näin: alallansa olla on paras. **8** Mene siis
nyt ja kirjoita tämä heidän eteensä tauluun, ja pane kirjaan,
pysymään viimeiseen päivään asti, alati ja ijankaikkisesti. **9**
Sillä se on tottelematoin kansa, ja valhetteliat lapset: lapset,
jotka ei tahdo kuulla Herran lakia. **10** Vaan sanovat näkiöille:
ei teidän pidä näkemän, ja katsojille: ei teidän pidä katsoman
meille oikeutta; mutta saarnatkaat meille suloisesti, katsokaat
petos. **11** Poiketkaat teiltä, luopukaat tästä retkestä: antakaat
Israelin Pyhän lakata meistä. **12** Sentähden sanoo Israelin Pyhä
näin: että te hylkäätte tämän sanan, ja luotatte väkivaltaan ja
vääryyteen, ja kerskaatte siitä; **13** Niin pitää tämän pahan teon
oleman teille niinkuin rako korkiassa muurissa, kuin se rupee
hajoomaan, joka äkisti kaatuu maahan ylösalaisin, ja murentuu.
14 Niinkuin savi-astia muserrettu olis, joka muserretaan ja ei
säästetä, siihenasti ettei siitä löydä niin suurta kappaletta, että
tulta tuotaisiin totoista, eli ammennettaisiin vettä kaivosta. **15**
Sillä näin sanoo Herra, Herra Israelin Pyhä: kääntymisellä ja
hiljaisuudella te tulette autetuksi, hiljaisuudessa ja toivossa te
väkeväksi tulette, mutta ette tahtoneet; **16** Vaan sanoite: ei, vaan
me tahdomme paeta hevosilla; sentähden teidän pitää kulkiana
oleman: ja me tahdomme nopiasti ajaa; sentähden pitää teidän
vainoojanne myös nopiat oleman. **17** Tuhannen teistä pitää
pakeneman yhden miehen uhkauksesta, viiden uhkauksesta
pitää teidän pakeneman, siihenasti että teistä jää niinkuin pielipuu

vuorelle, ja niinkuin lippu korkeudelle. **18** Sentähden Herra
odottaa, että hän olis teille armoinen, ja sentähden on hän
noussut teitä armahtamaan; sillä Herra on oikeuden Jumala.
Autuaat ovat kaikki, jotka häntä odottavat. **19** Sillä Zionin kansa
on asuva Jerusalemissa, ja et sinä ole katkerasti itkevä. Hän
kaiketi armahtaa sinua, kuin sinä huudat; hän vastaa sinua
niin pian kuin hän sen kuulee. **20** Ja Herra antaa teille leipää
tuskassanne ja vettä ahdistuksessanne; sillä ei sinun opettajas
lennä enää pois, vaan sinun silmäs näkevät opettajas. **21** Ja
korvas kuulevat sanan takanas, sanoen: tämä on tie käykäät
sitä, kuin te oikialle eli vasemmalle kädelle eksyneet olette. **22**
Silloin pitää teidän saastuttaman teidän hopialla silatut kuvanne,
ja teidän kuvainne kultaiset vaatteet; ja teidän pitää ne heittämän
pois niinkuin saastaisuuden, ja niille sanoman: mene ulos. **23**
Silloin hän antaa sateen siemenelles, jonka pellolles kylvänyt
olet, ja leipää pellon tulosta ylen runsaasti; ja karjas kaitaan
avaralla kedolla. **24** Härjät ja varsat, jotka peltos kyntävät, syövät
sekoitettuja ohria, jotka viskimellä ja pohtimella ovat pohditut. **25**
Ja kaikkein suurten vuorten päällä, ja kaikkein suurten kukkulain
päällä pitää eroitetut virrat käymän, suuren surmaamisen aikana,
ja kuin tornit kaatuvat. **26** Ja kuun valo on oleva kuin auringon
paiste ja auringon paiste on oleva seitsemän kertaa kirkkaampi
kuin seitsemän päivän kirkkaus; kuin Herra sitoo kansansa
haavat, ja sen loukkaamat parantaa. **27** Katso, Herran nimi tulee
kaukaa, hänen vihansa polttaa ja on sangen raskas; hänen
huulensa ovat hirmuisuutta täynnä, ja hänen kielensä on niinkuin
kuluttava tuli. **28** Ja hänen henkensä niinkuin tulvaava virta,
joka hamaan kurkkuun asti ulottuu, hajoittamaan pakanoita,
siihenasti että he tyhjäksi tulevat, ja ajamaan kansaa sinne

ja tänne, suitsilla heidän suussansa. **29** Silloin pitää teidän
veisaaman niinkuin juhlayönä, ja sydämestänne riemuitseman
niinkuin huiluilla käytäisiin Herran vuorelle, Israelin turvan tykö.
30 Ja Herra kuuluttaa kunniallisen äänensä, että hänen kokotettu
käsivartensa nähtäisiin, vihaisella haastamisella, ja kuluttavaisen
tulen liekillä, säteillä, väkevällä sateella ja rakehilla. **31** Sillä
Assurin pitää peljästymän Herran ääntä, joka häntä lyö vitsalla.
32 Sillä vitsan pitää kyllä sattuman ja koskeman, kuin Herra sen
vie heidän ylitsensä rummuilla ja kanteleilla, ja joka paikassa
sotii heitä vastaan. **33** Sillä kuoppa on jo entisestä valmistettu, ja
se on myös kuninkaalle valmistettu, kyllä syvä ja leviä. Siellä
on asumus, tuli ja paljo puita; Herran Henki on sen sytyttävä
niinkuin jonkun tulikivisen virran.

31 Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin apua kerjäämään, ja
luottavat hevosiin, ja turvaavat vaunuihin, että niitä on monta, ja
ratsasmiehiin, että he juuri väkevät ovat, eivätkä turvaa Israelin
Pyhään, eikä kysy Herraa. **2** Mutta hän on viisas ja antaa tulla
onnettomuuden, ja ei muuta sanojansa; vaan asettaa itsensä
pahain huonetta vastaan, ja pahantekiäin apua vastaan. **3** Sillä
Egypti on ihminen ja ei Jumala, ja heidän hevosensa ovat liha
ja ei henki. Ja Herra on kokottava kätensä, niin että auttajan
pitää hoiperteleman, ja sen, jota autetaan, pitää lankeeman, ja
ynnä molemmat toinen toisensa kanssa hukkuman. **4** Sillä näin
sanoo Herra minulle: niinkuin jalopeura ja nuori jalopeura kiljuu
saaliinsa päällä, kuin paimenten joukko on kokoontunut sitä
vastaan, ei peljästy heidän huudostansa, eikä hämmästy vaikka
heitä monta on: juuri niin on Herra Zebaot menevä alas sotimaan
Zionin vuorella ja sen korkeudella. **5** Niinkuin linnut siivillänsä
tekevät, niin Herra Zebaot on varjeleva Jerusalemin: hän on

suojeleva, auttava, siellä oleva ja holhova häntä. **6** Palatkaat,
te Israelin lapset, sen tykö, josta te peräti harhailleet olette. **7**
Sillä silloin jokainen hylkää hopia- ja kulta-epäjumalansa, joita
omat kätenne ovat tehneet teille synniksi. **8** Ja Assurin pitää
lankeeman, ei miehen miekalla, ja pitää kulutettaman, ei ihmisen
miekalla; ja pitää kuitenkin pakeneman miekkaa, ja hänen
nuorukaisensa pitää verollisiksi tuleman. **9** Ja hänen pitää pelvon
tähden menemän kallionsa ohitse, ja hänen pääruhtinaansa
pitää lippunsa edestä pakoon menemän, sanoo Herra Zebaot,
jolla Zionissa tuli ja Jerusalemissa totto on.

32 Katso, kuningas on hallitseva oikeudella; ja pääruhtinaat
vallitsevat, oikeutta pitämään voimassa. **2** Että jokainen on
niinkuin joku, joka tuulelta varjeltu on, ja niinkuin joku, joka
sadekuurolta on peitetty, niinkuin vesi-ojat kuivassa paikassa,
niinkuin suuren vuoren varjo kuivassa maassa. **3** Ja näkeväiset
silmät ei pidä pimenemän; ja kuulevaisten korvat pitää visun vaarin
ottaman. **4** Ja hulluin pitää oppiman taitoa, ja sopera kieli pitää
selkeäksi tuleman ja selkeästi puhuman. **5** Ei hullua pidä enää
pääruhtinaaksi kutsuttaman, eikä ahnetta herraksi. **6** Sillä tyhmä
puhuu tyhmyydessä, ja hänen sydämensä on pahuudesssa;
että hän olis ulkokullaisuudessa; ja saarnais Herrasta väärin,
että hän sillä isoovaiset sielut nälkään näännyttäis, ja kieltäis
janoovaisilta juoman. **7** Sillä ahneen hallitus ei ole muu kuin
vahinko; sillä hän löytää kavaluuden hävittääksensä raadollisia
väärillä sanoilla, silloinkin kun köyhä oikeuttansa puhuu. **8** Mutta
toimellinen päämies pitää toimellisia neuvoja; ja toimellisissa
menoissa hän vahvana pysyy. **9** Nouskaat, te suruttomat
vaimot, kuulkaat minun ääntäni; te rohkiat tyttäret, ottakaat
korviinne minun puheeni. **10** Ajastajan ja päivän perästä pitää

teidän vapiseman, jotka niin rohkiat olette; sillä ei tule yhtään
viinan eloa, eikä tule yhtään kokoomusta. **11** Peljästykäät, te
suruttomat vaimot, vaviskaat, te rohkiat; te riisutaan, paljastetaan
ja kupeista vyötetään. **12** Rinnoille lyödään valittaen ihanaisista
pelloista ja hedelmällisistä viinapuista. **13** Sillä minun kansani
pellossa pitää orjantappurat ja ohdakkeet kasvaman; niin myös
kaikissa ilohuoneissa, iloisessa kaupungissa. **14** Sillä salit pitää
hyljättämän, ja kansan paljous kaupungissa pitää vähenemän;
niin että tornit ja linnat pitää tuleman ijankaikkiseksi luolaksi,
ja metsän pedoille iloksi, ja laumoille laitumeksi; **15** Siihenasti
että Henki korkeudesta vuodatetaan meidän päällemme: silloin
tulee korpi peltomaaksi, ja peltomaa luetaan metsäksi. **16**
Ja oikeus asuu korvessa, ja vanhurskaus peltomaassas; **17**
Ja vanhurskauden työ on rauha, ja vanhurskauden hyödytys
ijankaikkinen hiljaisuus ja lepo. **18** Niin että minun kansani
on asuva rauhan huoneessa, turvallisissa majoissa ja jalossa
levossa. **19** Mutta rakeet pitää oleman alhaalla metsissä; ja
kaupungin pitää alhaalla mataloissa paikoissa oleman. **20** Hyvin
teidän menestyy, jotka kylvätte joka paikassa vetten tykö; ja
annatte härkäin ja aasein käydä jaloillansa niiden päällä.

33 Voi siunas hävittäjä! luuletkos, ettei sinun pidä hävitetyksi
tuleman? ja sinuas ylönkatsoja! luuletkos, ettei sinua ylönkatsota?
Koska sinä olet täyttänyt hävitykses, niin sinun myös pitää
tuleman hävitetyksi; koska sinä olet täyttänyt ylönkatsees,
niin sinua pitää jälleen katsottaman ylön. **2** Herra, ole meille
armollinen; sillä me odotamme sinua: ole heidän käsivartensa
varhain, niin myös meidän autuutemme murheen ajalla. **3**
Kansat pakenevat sitä suurta pauhinaa; pakanat hajoitetaan,
kuin sinä korotetaan. **4** Silloin pitää teidän saalinne korjattaman

niinkuin perhonen otetaan, ja niinkuin heinäsirkat karkoitetaan,
koska heidän päällensä tullaan. **5** Herra on korotettu; sillä
hän asuu korkeudessa: hän on täyttänyt Zionin oikeudella
ja vanhurskaudella. **6** Ja sinun ajallas pitää oleman usko
ja voima, autuus, tieto, toimi, ja Herran pelko pitää oleman
hänen tavaransa. **7** Katso, heidän sanansaattajansa huutavat
ulkona: rauhan enkelit itkevät haikiasti. **8** Polut ovat autiot,
ei käy yksikään enään tiellä; ei hän pidä liittoa, hän hylkää
kaupungit, ja ei pidä lukua kansasta. **9** Hän murehtii, ja maa
on surkialla muodolla, Libanon on häpiällä hakattu; Saron on
niinkuin tasainen keto, Basan ja Karmeli ovat hävitetyt. **10**
Nyt minä tahdon nousta, sanoo Herra: nyt minä tahdon itseni
korottaa, nyt minä tahdon korkiaksi tulla. **11** Oljista olette te
raskaat, korsia te synnytätte; tulen pitää teitä kuluttaman teidän
ylpeytene kanssa; **12** Sillä kansa pitää poltettaman kalkiksi,
niinkuin hakatut orjantappurat tulelle sytytetään. **13** Niin kuulkaat
nyt te, jotka kaukana olette, mitä minä olen tehnyt; ja te, jotka
olette läsnä, havaitkaat minun väkevyteni. **14** Syntiset Zionissa
ovat peljästyneet, hämmästys on tullut ulkokullattuin päälle
(ja sanovat): kuka on meidän seassamme, joka taitaa asua
kuluttavaisen tulen tykönä? kuka on meidän seassamme, joka
voi asua ijankaikkisten hiilten tykönä? **15** Joka vanhurskaudessa
vaeltaa ja puhuu oikeutta; joka vääryyttä ja ahneutta vihaa, ja
vetää kätensä pois, ettei hän ota lahjoja; joka tukitsee korvansa
kuulemasta veren vikoja, ja peittää silmänsä näkemästä pahaa:
16 Hän on korkeudessa asuva, ja kalliot ovat hänen linnansa
ja tukeensa: hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä hän ole
epäilevä vedestänsä. **17** Sinun silmäs näkevät kuninkaan
kunniassansa: ne näkevät maan levitettynä. **18** Sinun sydämes

ihmettelee, (ja sanoo:) kussa nyt ovat kirjanoppineet? kussa
ovat neuvonantajat? kussa tämän maailman tutkia on? **19** Etkä
myös sinä ole näkevä sitä väkevää kansaa, sitä syväkielistä
kansaa, jota ei ymmärretä, ja oudosta kielestä, jota ei taideta
ymärtää. **20** Katso Zionia, juhlakaupunkiamme; sinun silmäs on
näkevä Jerusalemin kauniin asumuksen, majan, jota ei viedä
pois, jonka paanuja ei ikänä pidä temmattaman ylös, ja jonka
köysiä ei ikänä pidä katkottaman. **21** Sillä Herra on siellä oleva
väkevä meidän tykönämme, ja siellä pitää oleman leviät virrat ja
ojat; ei venheellä taideta mennä sieltä ylitse, eikä laiva taida
sinne purjehtia; **22** Sillä Herra on meidän tuomarimme, Herra
on meidän opettajamme; Herra on meidän kuninkaamme, hän
auttaa meitä. **23** Anna heidän pingoittaa köytensä, ei ne pidä
kuitenkaan pitämän, niin ei pidä myös heidän hajoittaman lippua
pielten päälle; sillä paljo kalliimpi saalis pitää jaettaman, niin että
ontuvat myös ryöstävät. **24** Ja ei yhdenkään asuvaisen pidä
sanoman: minä olen heikko; että kansalla, joka siellä asuu, pitää
oleman syntein päästö.

34 Tulkaat, te pakanat, ja kuulkaat, kansat ottakaat vaari; maa
kuulkaan ja mitä siinä on, maan piiri ja kaikki, mitä siinä syntyy.
2 Sillä Herra on vihainen kaikille pakanoille, ja on närkästynyt
kaikille heidän joukoillensa; hän on heitä kiroova, ja antaa
teurastaa heitä. **3** Heidän lyötynsä pitää heitettämän pois, niin
että pahan hajun pitää tuleman heidän ruumiistansa, ja vuoret
kuohuman heidän verestänsä. **4** Ja koko taivaan joukko pitää
mätänemän, ja taivas pitää käärittämän kokon niinkuin kirja; ja
kaikki hänen joukkonsa putooman niinkuin lehti putoo viinapuusta,
ja niinkuin kuivettunut lehti fikunapuusta. **5** Sillä minun miekkani
on taivaissa juovuksissa; ja katso, sen pitää tuleman alas Edomin

päälle ja kirotun kansan päälle, sitä rankaisemaan. **6** Herran
miekka on verta täynnä, ja on paksu lihavuudesta, karitsain ja
kauristen verestä, ja jääräin munaskuiden lihavuudesta; sillä
Herralla pitää oleman uhri Botsrassa, ja suuri teurastaminen
Edomin maalla. **7** Yksisarvillisten pitää myös kulkeman alas
heidän kanssansa, ja mullit syötettyin härkäin kanssa; sillä heidän
maansa pitää juopuman verestä, ja heidän multansa lihavaksi
tuleman lihavuudesta. **8** Sillä ne ovat Herran kostopäivät, ja
kostamisen vuodet, Zionin tähden. **9** Silloin sen ojat muutetaan
pieksi, ja hänen multansa tulikiveksi; ja sen maakunta pitää
muuttuman palavaksi pieksi, **10** Jonka ei pidä päivällä eikä yöllä
sammuman, mutta savun pitää siitä ijankaikkisesti nouseman;
ja se pitää hävitettämän suvusta sukuun, niin ettei yhdenkään
pidä käymän sen lävitse ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **11** Vaan
ruovonpäristäjäin ja tarhapöllöin pitää sen omistaman, yökköin
ja kaarneitten pitää siellä asuman; sillä hän on vetävä nuoran
sen ylitse, niin että sen pitää autioksi tuleman, ja ojennuskiven,
niin että sen pitää tyhjäksi tuleman. **12** Niin että sen herrat
pitää kutsuttaman herroiksi ilman maakuntaa: ja kaikki sen
pääruhtinaat pitää saaman lopun. **13** Ja orjantappurat pitää
kasvaman hänen salissansa, nokulaiset ja ohdakkeet sen
linnoissa; ja pitää oleman lohikärmeitten asumasia ja yökköin
laitumet. **14** Silloin pitää metsän eläimet kohtaaman toinen
toistansa, yhden liekkiön pitää toista huutaman; ja kauhiat
yölinnut pitää myös siellä asumasiansa saaman ja siellä levon
löytämän. **15** Hyypiän pitää myös siellä pesänsä pitämän ja
muniman, hautoman ja kuoriman sen varjon alla; ja korpihaukat
parinensa pitää myös sinne kokoontuman. **16** Etsikäät nyt Herran
kirjaa ja lukekaat: ei yhtään näistä pidä puuttuman, ei pidä

näistä kaivattaman yhtä eli toista; sillä hän on se, joka minun
suuni kautta käskee, ja hänen henkensä tuo sen kokoon. **17**
Hän heittää arpaa heistä, ja kädellänsä jakaa mitan heidän
seassansa; että heillä pitää siellä oleman perintö ijankaikkisesti,
ja suvusta sukuun siellä asuman.

35 Korvet ja erämaat pitää iloitseman, ja autio sia pitää
iloinen oleman, ja niinkuin kukkanen kukoistaman. **2** Hän
on kasvain vihoittava ja seisova riemuisna kaikessa ilossa ja
riemussa; sillä Libanonin kunnia annetaan hänelle, Karmelin
ja Saronin kaunistus; ja he näkevät Herran kunnian ja meidän
Jumalan kauneuden. **3** Vahvistakaat väsyneet kädet, ja tuetkaat
nääntyneet polvet. **4** Sanokaat heikkomielisille: olkaat turvassa
ja älkäät peljätkö; katso, teidän Jumalanne tulee kostamaan,
Jumala, joka maksaa, hän tulee ja vapahtaa teidät. **5** Silloin
avataan sokiain silmät, ja kuuroin korvat aukenevat. **6** Silloin
rammat hyppäävät niinkuin peurat, ja mykkäin kieli pakahtuu
kiitokseen; sillä korvessa pitää vedet vuotaman, ja virrat
erämaassa. **7** Ja karkia paikka pitää järveksi tuleman, ja kuiva
maa kuohuvaksi vedeksi; ja kuopassa, jossa kärme makasi, pitää
heinän, ruovon ja kaislan oleman. **8** Siinä myös pitää matka ja
tie oleman, joka pitää pyhäksi tieksi kutsuttaman, ettei kenkään
saastainen sitä vaeltaisi, ja se pitää heidän edessänsä oleman;
jota käydään, niin ettei tyhmäkään eksy. **9** Ei siellä jalopeura
oleman pidä, eikä joku julma peto mene sitä myöten, eli sieltä
löydetä; vaan lunastetut sitä vaeltavat. **10** Herran lunastetut
palajavat ja tulevat sen kautta riemulla Zioniin, ja ijankaikkinen
ilo on oleva heidän päänsä päällä. Ilon ja riemun he käsittävät, ja
murhe ja huokaus pitää pakeneman.

36 Ja tapahtui kuningas Hiskian neljännellätoista-
kymmenennellä vuodella, että Assyrian kuningas Sanherib
nousi kaikkia Juudan vahvoja kaupungeita vastaan, ja voitti
ne. **2** Ja Assyrian kuningas lähetti Rabsaken Lakiksesta
Jerusalemiin, kuningas Hiskian tykö, suurella väellä; ja hän astui
edes ylimmäisen vesilammin kanavan päähän tiellä vanuttajan
kedolle. **3** Ja hänen tykönsä menivät ulos Eliakim Hilkian poika,
huoneenhaltia, ja Sebna kirjoittaja, ja Joah Assaphin poika,
kansleri. **4** Ja Rabsake sanoi heille: sanokaat siis Hiskialle:
näin sanoo suuri kuningas, Assyrian kuningas: millainen on
se turva, johonkas turvaat? **5** Minä taidan arvata, että luulet
itselläs vielä olevan neuvoa ja voimaa sotiakses; keneen sinä
siis luotat, ettäs olet minusta luopunut? **6** Katso, luotatkos
musertuneeseen ruokosauvaan Egyptiin? joka silloin kuin
nojataan sen päälle, menee käden lävitse ja pistää sen lävitse:
niin on myös Pharao Egyptin kuningas kaiklle niille, jotka häneen
luottavat. **7** Ja jos sinä tahdot sanoa minulle: me luotamme
Herraan meidän Jumalaamme: eikö hän ole se, jonka korkeudet
ja alttarit Hiskia on heittänyt pois? ja sanonut Juudalle ja
Jerusalemille: tämän alttarin edessä pitää teidän rukoileman.
8 Lyö siis nyt veto herrani Assyrian kuninkaan kanssa; minä
annan sinulle kaksituhatta hevosta, saa nähdä, jos sinä voit
toimittaa niitä tyköäs, jotka niillä ajvat. **9** Kuinka sinä siis tahdot
ajaa takaperin yhden sodanpäämiehen, joka minun herrani
vähimmistä palvelioista on? Mutta sinä luotat Egyptiin, ratasten
ja ratsamiesten tähden. **10** Niin sinä luulet myös, että minä ilman
Herraa olen lähtenyt maakuntaan sitä hävittämään? Herra sanoi
minulle: mene ylös siihen maakuntaan ja hävitä se. **11** Mutta
Eliakim, Sebna ja Joah sanoivat Rabsakelle: puhu palveliais

kanssa Syrian kielellä, sillä me ymmärrämme kyllä sen, ja älä
puhu Juudan kielellä meidän kanssamme, kansan kuullen, joka
muurin päällä on. **12** Niin sanoi Rabsake: luuletkos minun herrani
lähettäneen minun sinun herras, eli sinun tykös näitä sanoja
puhumaan? ja ei paljo enemmin niille miehille, jotka istuvat
muurin päällä, teidän kanssanne syömässä omaa lokaansa,
ja juomassa omaa vettänsä? **13** Ja Rabsake seisoi ja huusi
vahvasti Juudan kielellä, ja sanoi: kuulkaat suuren kuninkaan
sanoja, Assyrian kuninkaan. **14** Näin sanoo kuningas: älkäät
antako Hiskian pettää teitänne; sillä ei hän voi teitä pelastaa. **15**
Ja älkäät antako Hiskian saattaa teidät turvaamaan Herraan,
sanoen: kyllä Herra auttaa meitä: ei tätä kaupunkia anneta
Assyrian kuninkaan käsiin. **16** Älkäät kuulko Hiskiaa; sillä näin
sanoo Assyrian kuningas: olkaat minun mieleni nouteeksi, ja
tulkaat ulos minun tyköni, niin te syötte itsekukin viinapuustansa
ja fikunapuustansa, ja juotte vettä kukin kaivostansa, **17**
Siihenasti että minä tulen ja vien teidät senkaltaiseen maahan
kuin teidänkin maanne on, maahan, jossa jyviä ja viinaa on,
maahan, jossa leipää ja viinamäkiä on. **18** Älkäät antako
Hiskian pettää teitänne, että hän saoo: Herra pelastaa meitä.
Ovatko myös pakanain jumalat jokainen maansa vapahtaneet
Assyrian kuninkaan käsistä? **19** Kussa ovat Hamatin ja Arpadin
Jumalat? ja kussa ovat Sepharvaimin jumalat? ovatko he myös
vapahtaneet Samarian minun kädestäni? **20** Kuka näistä kaikista
maan jumalista on auttanut maansa minun kädestäni? että
Herra pelastais Jerusalemin minun kädestäni? **21** Mutta he
olivat ääneti, ja ei vastanneet häntä mitään; sillä kuningas oli
käskenyt ja sanonut: älkäät häntä mitään vastatko. **22** Niin tulivat
Eliakim Hilkian poika, huoneenhaltia, ja Sebna kirjoittaja ja Joah

Assaphin poika, kansleri, Hiskian tykö, reväistyillä vaatteilla, ja
ilmoittivat hänelle Rabsaken sanat.

37 Kuin kuningas Hiskia tämän kuuli, repäisi hän vaatteensa,
ja kääri säkin ympärillensä, ja meni Herran huoneeseen, **2**
Ja lähetti Eliakimin, huoneenhaltian, ja Sebnan, kirjoittajan,
ylimmäisten pappein kanssa, puettuna säkkeihin, propheta
Jesaian Amotsin pojan tykö, **3** Sanomaan hänelle: näin sanoo
Hiskia: tämä on vaivan, toran ja häväistyksen päivä; sillä lapset
ovat tulleet synnyttämiselle ja ei ole voimaa synnyttää. **4**
Jospa siis Herra sinun Jumalas tahtois kuulla Rabsaken sanat,
jonka hänen herransa Assyrian kuningas lähetti häpäisemään
elävää Jumalaa, ja pilkkaamaan senkaltaisilla sanoilla kuin Herra
sinun Jumalas on kuullut; ja ettäs tahtoisit korottaa rukoukses
jääneiden edestä, jotka vielä käsissä ovat. **5** Ja kuningas
Hiskian palveliat tulivat Jesaian tykö. **6** Mutta Jesaia sanoi
heille: näin sanokaat teidän herrallenne: Herra sanoo näin: älä
pelkää niitä sanoja, joita sinä kuulit, joilla Assyrian kuninkaan
palveliat ovat häväisseet minua. **7** Katso, minä annan hänelle
hengen, ja hänen pitää saaman kuulla sanoman, ja palajaman
omalle maallensa; ja minä tahdon kaataa hänen miekalla hänen
maassansa. **8** Mutta kuin Rabsake palasi, löysi hän Assyrian
kuninkaan sotimasta LIbnaa vastaan; sillä hän oli kuullut hänen
matkustaneen Lakiksesta. **9** Sillä sanoma tuli Tirhakasta Etiopian
kuninkaasta, sanoen: hän on lähtenyt sotimaan sinua vastaan.
Kuin hän tämän kuuli, lähetti hän sanan Hiskialle, ja käski hänelle
sanoa: **10** Sanokaat Hiskialle Juudan kuninkaalle näin: älä
anna sinun Jumalas pettää sinuas, johon sinä luotat, ja sanot:
ei Jerusalem anneta Assyrian kuninkaan käteen. **11** Katso,
sinä olet kuullut, mitä Assyrian kuninkaat kaikille maakunnille

tehneet ovat, ja ne hävittäneet; ja sinä pelastettaisiin? **12** Ovatko
myös pakanain jumalat auttaneet niitä, joita minun isäni ovat
hävittäneet, Gosanin ja Haranin, Resephin, ja Edenin lapset,
jotka Telassarissa olivat? **13** Kussa on Hamatin kuningas, ja
Arphadin kuningas, ja Sepharvaimin, Henan ja Ivvan kaupungin
kuningas? **14** Ja kuin Hiskia oli saanut kirjan sanansaattajalta ja
lukenut sen, meni hän ylös Herran huoneeseen, ja Hiskia levitti
sen Herran eteen. **15** Ja Hiskia rukoili Herraa ja sanoi: **16** Herra
Zebaot, Israelin Jumala, joka istut Kerubimin päällä, sinä, joka
olet ainoa Jumala kaikkein maakuntain ylitse maan päällä: sinä
olet tehnyt taivaan ja maan: **17** Herra, kallista korvas ja kuule,
Herra, avaa silmäs ja näe: kuule siis kaikki Sanheribin sanat,
joka on lähettänyt häpäisemään elävää Jumalaa. **18** Tosi se
on, Herra, että Assyrian kuninkaat ovat autioksi tehneet kaikki
valtakunnat heidän maakuntainsa kanssa, **19** Ja ovat heittäneet
heidän Jumalansa tuleen; sillä ei ne olleet jumalat, vaan ihmisten
kätten työt, puut ja kivet, ja ne he ovat hävittäneet. **20** Mutta
nyt, Herra meidän Jumalamme, auta meitä hänen kädestänsä;
että kaikki valtakunnat maan päällä ymmärtäisivät sinun ainoan
olevan Herran. **21** Silloin lähetti Jesaia Amotsin poika Hiskian
tykö, ja käski hänelle sanoa: näin sanoo Herra Israelin Jumala:
(minä olen kuullut) sen, kuin sinä minua rukoillut olet Assyrian
kuninkaan Sanheribin tähden. **22** Niin on tämä se minkä Herra
hänestä sanoo: neitsy, Zionin tytär katsoo sinun ylön, ja pilkkaa
sinua, ja Jerusalemin tytär vääntelee päätänsä sinun perääs.
23 Ketäs olet pilkannut ja häväissyt? ketä vastaan sinä olet
korottanut äänes? sinä olet nostanut silmäs Israelin Pyhää
vastaan. **24** Sinun palveliais kautta olet sinä häväissyt Herraa, ja
sanonut: minun monilla rattaillani olen minä mennyt ylös vuorten

kukkuloille Libanonin puolelle, ja tahdon hakata maahan hänen
korkiat sedripuunsa ja valitut honkansa, ja mennä kukkulain
ylitse hänen ääreensä, hänen ihanan vainionsa metsään. **25**
Minä olen kaivanut ja juonut vettä; ja minun jalkapöytäni on
kuivannut kaikki piiritetyt ojat. **26** Etkös ole kaukaa kuullut, että
minä muinen juuri niin tehnyt ja sen toimittanut olen, ja vielä nyt
niin teen, että vahvat kaupungit kukistetaan kiviraunioiksi? **27**
Ja heidän asujansa voimattomiksi ja epäileväisiksi tulevat, ja
häpiään joutuvat; ja tulevat niinkuin kedon ruoho ja viheriäinen
ruoho, niinkuin ruoho kattoin päällä, joka ennen kuivettuu kuin
tuleentuu. **28** Mutta minä tiedän sinun asumukses hyvin, sinun
uloslähtemises ja sisällekäymises; ja sinun kiukuitsemises minua
vastaan. **29** Ettäs kiukuitset minua vastaan, ja sinun ylpeytes on
joutunut minun korvilleni, panen minä renkaani sinun sieraimiis
ja suitseni sinun suuhus, ja vien sinun sitä tietä jälleen takaperin,
jotas tullutkin olet. **30** Ja tämä pitää oleman sinulle merkiksi: syö
tänä vuonna, mitä kasvanut on, toisena vuonna, mitä itsestänsä
kasvaa, kolmantena vuonna kylväkäät ja leikatkaat, istuttakaat
viinapuita, ja syökäät heidän hedelmäänsä. **31** Ja pelastettuin
ja jääneiden Juudan huoneesta pitää taas alhaalta juurtuman,
ja ylhäältä kantaman hedelmän. **32** Sillä Jerusalemista pitää
vielä nyt jääneiden tuleman ulos, ja vapahdetut Zionin vuorelta.
Tätä on Herran Zebaotin kiivaus tekevä. **33** Sentähden sanoo
Herra Assyrian kuninkaasta näin: ei hänen pidä tuleman tähän
kaupunkiin, eikä yhtään nuolta sinne ampuman, eli yhtä kilpeä
tuoman sen eteen, taikka yhtään vallia tekemän sen ympärille; **34**
Vaan pitää palajaman sitä tietä takaperin, jota hän tullut on, ja ei
tähän kaupunkiin ensinkään tuleman, sanoo Herra. **35** Sillä minä
varjelen tämän kaupungin, niin että minä autan häntä, minun

tähteni ja minun palveliani Davidin tähden. **36** Silloin läksi Herran
enkeli ja löi Assyrian leirissä sata ja viisiyhdeksättäkymmentä
tuhatta miestä. Ja kuin he varhain huomeneltain nousivat, katso,
ne kaikki olivat kuolleiden ruumiit. **37** Ja Assyrian kuningas
Sanherib läksi matkaansa ja palasi, ja asui Ninivessä. **38** Ja
tapahtui, kuin hän rukoili jumalansa Nisrokin huoneessa, löivät
hänen poikansa Adramelek ja Saretser hänen miekalla, ja
pakenivat Araratin maalle. Ja hänen poikansa Assarhaddon tuli
kuinkaaksi hänen siaansa.

38 Silloin tuli Hiskia kuoleman kieliin. Ja propheta Jesaia
Amotsinpoika tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: näin sanoo
Herra: toimita talos, sillä sinun pitää kuoleman ja ei elämän. **2**
Niin käänsi Hiskia kasvonsa seinään päin, ja rukoili Herraa, **3**
Ja sanoi: ah Herra, muista, kuinka minä sinun edessäs olen
totuudessa ja vaalla sydämellä vaeltanut, ja olen tehnyt mitä
sinulle on ollut otollinen! ja Hiskia itki katkerasti. **4** Ja Herran
sana tuli Jesaian tykä ja sanoi: **5** Mene ja sano Hiskialle: näin
sanoo Herra sinun isäs Davidin Jumala: Minä olen kuullut sinun
rukoukses ja nähnyt sinun kyynelees; katso, minä lisään vielä
nyt sinun päiviis viisitoistakymmentä vuotta, **6** Ja minä vapahdan
sinun ja tämän kaupungin Assyrian kuninkaan kädestä, ja tahdon
hyvin varjella tämän kaupungin. **7** Ja tämä olkoon sinulle merkiksi
Herralta, että Herra on tämän tekevä niinkuin hän on sanonut: **8**
Katso, minä tahdon vetää varjon takaperin Ahaksen Säijäristä,
kymmenen juonta, kuin hän on juossut ylitse; ja niin aurinko
kävi takaperin kymmenen juonta, jotka hän Säijärissä oli juossut
ylitse. **9** Tämä on Hiskian Juudan kuninkaan kirjoitus, kuin hän
sairastanut oli, ja taudistansa terveeksi tullut: **10** Minä sanoin
minun päiviäni lyhennettäissä: nyt minun täytyy mennä haudan

ovelle, ja vuoteni lopettaa. **(Sheol h7585)** **11** Minä sanoin: en
minä enää Herraa näe, Herraa eläväin maassa; en minä enään
ihmisiä näe niiden seassa, jotka maailmassa asuvat. **12** Minun
aikani kului ja on minulta otettu pois, niinkuin paimenen maja;
ja minä leikkasin poikki elämäni niinkuin kankuri. Hän katkaisi
minun niinkuin hienon langan, sinä lopetat minun huomenesta
ehtooseen asti. **13** Minä asetin itseni niinkuin jalopeura aamuun
asti; kuitenkin särki hän kaikki minun luuni; sinä lopetat minun
huomenesta ehtooseen asti. **14** Minä kuikutin niinkuin kurki
ja pääskynen, ja vaikeroitsin ninkuin mettinen; minun silmäni
rupesivat puhkeemaan; Herra, minä kärsin tuskaa, huojenna se
minulta. **15** Mitä minun pitää puhuman, että hän sen minulle
lupasi, ja teki myös sen? Sentähden minä tahdon kaikkena
elinaikanani tämän minun sieluni murheen tähden kartella. **16**
Herra, siitä eletään, ja minun henkeni elämä on siinä kokonansa;
sillä sinä annoit minun nukkua, ja teit minun taas eläväksi. **17**
Katso, suuri hätä oli minulla turvasta; mutta sinä olet minun
sieluni sydämellisesti vapahtanut, ettei se hukkuisi; sillä sinä
heitit kaikki minun syntini selkäs taa. **18** Sillä ei helvetti sinua
kiitä, eikä kuolema sinua ylistä; ei myös ne sinun totuuttas
odota, jotka alas kuoppaan menevät. **(Sheol h7585)** **19** Vaan
ainoastansa elävät kiittävät sinua, niinkuin minäkin nyt teen;
isän pitää lapsillensa sinun totuuttas ilmoittaman. **20** Herra, auta
minua; niin me veisaamme minun veisuni, niinkauvan kuin me
elämme, Herran huoneessa. **21** Ja Jesaia käski ottaa voidetta
fikunista ja panna paisuman päälle, että se tulis terveeksi. **22**
Mutta Hiskia sanoi: mikä merkki on, että minun pitää menemän
ylös Herran huoneeseen?

39 Silloin lähetti Merodak Baladan, Baladanin poika, Babelin
kuningas kirjoituksen ja lahjoja Hiskialle; sillä hän oli kuullut
hänen sairastaneen, ja tulleen terveeksi jälleen. **2** Niin Hiskia tuli
iloiseksi heidän kanssansa, ja näytti heille tavarahuoneensa,
hopian ja kullan, yrtit, kalliit voiteet, ja kaikki asehuoneensa, ja
kaiken tavaran, mikä hänellä oli; ei ollut mitään, jota ei Hiskia
heille näyttänyt, hänen huoneessansa ja hänen takanansa. **3**
Niin tuli propheta Jesaia kunigas Hiskian tykö, ja sanoi hänelle:
mitä nämät miehet ovat sanoneet, ja kusta he sinun tykös ovat
tulleet? Hiskia sanoi: he ovat tulleet kaukaiselta maalta minun
tyköni, aina Babelista. **4** Mutta hän sanoi: mitä he ovat nähneet
sinun huoneessas? Hiskia sanoi: kaikki mitä minun huoneessani
on, ovat he nähneet, ja ei ole mitään minun tavaroissani, jota en
minä ole näyttänyt heille. **5** Ja Jesaia sanoi Hiskialle: kuule Herra
Zebaotin sana. **6** Katso, se aika tulee, että kaikki, mitä sinun
huoneessas on, ja mitä sinun isäs koonneet ovat tähän päivään
asti, pitää vietämän pois Babeliin; niin ettei mitään pidä jäämän,
sanoo Herra. **7** Heidän pitää myös ottaman sinun lapses, jotka
sinusta tulevat, ja sinulle synnytetään; ja heidän pitää oleman
kamaripalvelioina Babelin kuninkaan huoneessa. **8** Ja Hiskia
sanoi Jesaialle: Herran sana on hyvä, jonka sinä puhunut olet.
Ja sanoi: olkoon kuitenkin rauha ja uskollisuus minun päivinäni.

40 Lohduttakaat, lohduttakaat minun kansaani, sanoo teidän
Jumalanne. **2** Puhukaat suloisesti Jerusalemin kanssa, ja
saarnatkaat hänelle, että hänen sotimisensa on täytetty; sillä
hänen rikoksensa on annettu anteeksi, että hän on saanut
kaksinkertaisesti Herran kädestä, kaikkein synteinsä tähden.
3 Huutavaisen ääni on korvessa: valmistakaat Herran tietä,
tehkäät tasaiset polut erämaassa meidän Jumalallemme. **4**

Kaikki laaksot pitää korotettaman, ja kaikki vuoret ja kukkulat
pitää alennettaman, ja mitä on tasoittamatta, pitää tasattaman ja
koliat silitettämän. **5** Sillä Herran kunnia ilmoitetaan: ja kaikki liha
on ynnä näkevä Herran suun puhuvan. **6** Ääni sanoo: saarnaa.
Ja hän sanoi: Mitä minun pitää saarnaaman? Kaikki liha on
ruoho, ja kaikki hänen hyvyytensä niinkuin kedon kukkanen. **7**
Ruoho kuivuu pois ja kukkanen lakastuu, sillä Herra puhalsi
siihen. Kansa tosin on ruoho. **8** Ruoho kuivettuu ja kukkanen
lakastuu; mutta meidän Jumalamme sana pysyy ijankaikkisesti. **9**
Zion, sinä suloinen saarnaaja, astu korkialle vuorelle; Jerusalem,
sinä suloinen saarnaaja, korota äänes väkevästi: korota ja älä
pelkää; sano Juudan kaupungeille: katso, teidän Jumalanne.
10 Sillä katso, Herra, Herra tulee väkevyydessä, ja hänen
käsivartensa on hallitseva: katso, hänen palkkansa on hänen
myötänsä, ja hänen tekonsa on hänen edessänsä, **11** Niinkuin
paimen on hän kaitseva laumaansa, kokoo karitsat syliinsä
ja kantaa helmassansa: tiineet lampaat hän johdattaa. **12**
Kuka on vedet pivollansa mitannut, ja käsittänyt vaaksallansa
taivaat? ja maan tomun sulkenut kolmannekseen? ja vuoret
puntarilla punninnut, ja kukkulat vaalla? **13** Kuka on Herran
henkeä opettanut? eli kuka on hänen neuvonantajansa ollut?
14 Keneltä hän neuvoa kysyy, joka hänelle ymmärrystä antais,
ja opettais hänelle oikeuden tien, ja antais hänelle tiedon, ja
opetais hänelle ymmärryksen tien? **15** Katso, pakanat ovat
niinkuin pisara, joka jää ämpäriin, ja niinkuin rahtu, joka jää
vaakaan; katso, luodot hän kuljettaa niinkuin piskuisen tomun.
16 Libanon olis sangen vähä tuleksi; ja hänen eläimensä ylen
harvat polttouhriksi. **17** Kaikki pakanat ovat niinkuin ei mitään
hänen edessänsä, ja juuri tyhjän ja turhan edestä pidetään

häneltä. **18** Keneenkä te tahdotte verrata Jumalaa? eli mitä
kuvaa te tahdotte hänelle tehdä? **19** Seppä valaa kuvan, ja
hopiaseppä kultaa sen ja tekee siihen hopiakäädyt. **20** Niin myös
jolla vähä vara on tehdä ylennysuhria, hän valitsee puun, joka ei
mätäne, ja etsii siihen taitavan tekiän valmistamaan kuvaa, joka
on kestäväinen. **21** Ettekö te tiedä? ettekö te kuule? eikö tämä
ole ennen teille ilmoitettu? ettekö te ole sitä ymmärtäneet maan
alusta? **22** Hän istuu maan piirin päällä, ja ne, jotka sen päällä
asuvat, ovat niinkuin heinäsirkat; joka taivaan venyttää niinkuin
ohukaisen nahan, ja levittää sen niinkuin teltan, asuttavaksi.
23 Joka pääruhtinaat tyhjäksi tekee, ja hävittää tuomarit maan
päältä, **24** Niinkuin ei he olisi istutetut, eikä kylvetyt, eli heidän
kantonsa juurtuneet maahan; niin että he kuivettuvat, kuin tuuli
heidän päällensä puhaltaa, ja tuulispää vie heidät matkaansa
niinkuin akanat. **25** Keneenkä te siis minun verrata tahdotte,
jonka kaltainen minä olisin? sanoo Pyhä. **26** Nostakaat silmänne
korkeuteen ja katsokaat, kuka ne kappaleet luonut on, ja vie
edes heidän joukkonsa luvulla? kutsuu ne kaikki nimeltänsä?
Hänen varansa ja väkevä voimansa on niin suuri, ettei häneltä
mitään puutu. **27** Miksis siis sinä Jakob sanot, ja sinä Israel
puhut: minun tieni on Herralta salattu, ja minun oikeuteni käy
minun Jumalani ohitse? **28** Etkös tiedä? etkös ole kuullut? Herra
ijankaikkinen Jumala, joka maan ääret on luonut, ei väsy eikä
näänny; hänen ymmärryksensä on tutkimatoin. **29** Hän antaa
väsyneille voiman, ja väettömille kyllä väkeä. **30** Nuorukaiset
väsyvät ja nääntyvät, ja nuoret miehet peräti lankeevat; **31** Mutta
jotka Herraa odottavat, ne saavat uuden voiman, niin että he
menevät siivillä ylös kuin kotkat; että he juoksevat ja ei näänny,
he vaeltavat ja ei väsy.

41 Luodot olkaan ääneti minun edessäni, ja kansa vahvistukoon;
astukaan edes ja puhukaan: käykäämme oikeudelle toinen
toisemme kanssa. **2** Kuka on herättänyt vanhurskaan idästä?
kuka hänen kutsui käymään? kuka antoi pakanat ja kuninkaat
hänen eteensä, että hän tuli voimalliseksi heidän päällensä,
ja antoi heidän hänen miekallensa niinkuin tomun, ja hänen
joutsellensa niinkuin akanat, jotka hajoitetaan? **3** Ja hän ajoi heitä
takaa, ja pääsi rauhassa sitä tietä, jota ei hänen jalkansa ennen
käyneet. **4** Kuka tekee ja toimittaa sen, ja kutsuu sukukunnat
alusta? Minä Herra olen ensimäinen, niin myös viimeinen, itse
minä. **5** Kuin luodot näkivät sen, pelkäsivät he, ja maan ääret
peljästyivät; he lähestyivät ja astuivat edes, **6** Auttivat toinen
toistansa, ja sanoivat lähimmäisellensä: ole hyvässä turvassa. **7**
Puuseppä rohkaisi hopiaseppää, joka tasoitti vasaralla alasimen
päällä, ja sanoi: kyllä se pysyy, ja he vahvistivat sen nauloilla,
ettei se sinne tänne huljuisi. **8** Mutta sinä Israel, minun palveliani
Jakob, jonka minä olen valinnut, sinä Abrahamin minun ystäväni
siemen. **9** Jonka minä olen ottanut maailman äärestä, ja olen
sinun kutsunut hänen voimallisistansa, ja sanoin sinulle: minun
palveliani sinä olet; sillä minä valitsin sinun, ja en hylkää sinua;
10 Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssas; älä harhaile; sillä
minä olen sinun Jumalas: minä vahvistan sinun, minä autan
myös sinua, ja tuen myös sinun vanhurskauteni oikialla kädellä.
11 Katso, kaikki ne jotka ovat ankarat sinua vastaan, pitää
häpiään tuleman ja häpeämän; ja ne miehet, jotka sinun kanssas
riitelevät, pitää joutuman niinkuin tyhjäksi ja hukkuman; **12** Niin
että sinun pitää kysymän heitä, ja ei löytämän. Ne miehet, jotka
sinun kanssas riitelevät, pitää tuleman niinkuin ei mitään, ja ne
miehet, jotka sotivat sinua vastaan, pitää saaman loppunsa. **13**

Sillä minä olen Herra sinun Jumalas, joka tartun sinun oikiaan
kätees ja sanon sinulle: älä pelkää, minä autan sinua. **14** Älä
siis pelkää, sinä mato Jakob, te vähä joukko Israel, minä autan
sinua, sanoo Herra ja sinun vapahtajas, Israelin Pyhä. **15**
Katso, minä olen sinun tehnyt uudeksi teräväksi rautaiseksi
varstaksi, että sinä tapat vuoria, ja muserrat ne, ja teet kukkulat
niinkuin akanaksi. **16** Sinun pitää hajoittaman heitä, niin että
tuuli vie heidät pois, ja tuulispää viskoo heidät sinne ja tänne;
mutta sinä iloitset Herrassa, ja kerskaat Israelin Pyhästä. **17**
Raadolliset ja köyhät etsivät vettä; ja ei ole; heidän kielensä
kuivettuu janosta; mutta minä, Herra, tahdon heitä kuulla, minä
Israelin Jumala en tahdo heitä hyljätä. **18** Vaan minä avaan
virrat korkeilla paikoilla, ja lähteet keskellä ketoja; minä teen
korven vesilammikoksi ja kuivan maan luontolähteiksi. **19** Minä
annan korvessa sedripuita, sittimipuita, myrttejä, ja öljypuita;
minä annan kedolla honkia, böökejä ja buksipuita ynnä, **20**
Nähtää, tuta ja ymmärtää ja huomattaa, että Herran käsi on
nämät tehnyt, ja Israelin Pyhä on nämät luonut. **21** Antakaat
siis teidän asianne tulla edes, sanoo Herra; antakaat teidän
väkevänne tulla edes, sanoo Jakobin kuningas. **22** Anna heidän
astua edes ja ilmoittaa meille tulevaisia asioita, ilmoittakaat ja
ennustakaat jotain edellä, ja me tahdomme ottaa sydämellemme
vaarin ja ajatella, kuinka tästedes tuleva on, eli antakaat meidän
kuulla, mitä tuleman pitää. **23** Ilmoittakaat, mitä tästedes on
tuleva, niin me ymmärrämme teidän olevan jumalat; tehkäät
hyvää eli pahaa, niin me puhumme siitä ja katselemme ynnä. **24**
Katso, te olette tyhjästä, ja teidän tekonne on myös tyhjästä;
ja joka teitä valitsee, se on kauhistus. **25** Mutta minä herätän
yhden pohjasta, ja hän tulee; idästä hän on heille saarnaava

minun nimeeni; ja hän käy voimallisten päällä niinkuin saven, ja
sotkuu savea niinkuin savenvalaja. **26** Kuka taitaa jotain ilmoittaa
alusta, että me ymmärtäisimme? eli ennustaa edellä, että me
sanoa mahtaisimme: sinä olet vanhurskas. Mutta ei tässä ole
yhtään ilmoittajaa, ei yhtään joka jotain antaa kuulla, ei yhtään
joka teidän sanojanne kuulee. **27** Minä olen ensimäinen, joka
sanon Zionille; katso, siellä on se; ja tahdon antaa Jerusalemille
suloisen saarnaajan. **28** Mutta minä katselen, ei siellä ole
ketään, ja katson heidän keskellänsä, mutta ei siellä ole yhtään
neuvonantajaa; minä kysyn heiltä, ja heidän pitäis vastaaman
minua. **29** Katso, se on kaikki vääryys, heidän työnsä on turha;
heidän epäjumalansa ovat tuuli ja tyhjyys.

42 Katso, minun palveliani, minä häntä tuen, ja minun valittuni,
jossa minun sieluni mielistyi. Minä olen hänelle minun Henkeni
antanut, hänen pitää oikeuden saattaman pakanoille. **2** Ei hän
huuda, eikä riitele, ja hänen ääntänsä ei kuulla kaduilla. **3**
Särjettyä ruokoa ei hänen pidä murentaman, ja suitsevaista
kynttilän sydäntä ei pidä hänen sammuttaman; hän saattaa
oikeuden totuudella. **4** Ei hänen pidä nurjan eikä hirmuisen
oleman, sillä hänen pitää oikeuden maan päälle säätämän; ja
luodotkin pitää hänen lakiansa odottaman. **5** Näitä sanoo Herra
Jumala, joka luo taivaat, ja venyttää ne, joka levittää maan, ja
hänen kasvonsa; joka kansalle, joka sen päällä on, hengittämisen
antaa, ja hengen niille, jotka siinä käyvät. **6** Minä Herra olen
sinun kutsunut vanhurskaudessa, ja rupesin sinun kätees, ja
varjelin sinua, ja olen sinun antanut kansoille liitoksi ja pakanoille
valkeudeksi. **7** Avaamaan sokiain silmiä, ja vankeja pelastamaan
vankeudesta, ja tornista niitä, jotka pimeydessä istuvat. **8** Minä
Herra, se on minun nimeni: en minä anna toiselle kunniaani,

enkä ylistystäni epäjumalille. **9** Katso, entiset ovat tapahtuneet,
ja vastuutista minä ilmoitan; ennenkuin se tapahtuu, annan minä
teidän sen kuulla. **10** Veisatkaat Herralle uutta veisua; hänen
ylistyksensä on maailman äärestä, jotka meressä vaellatte,
ja mitä siinä on, luodot, ja jotka niissä asutte. **11** Huutakaat
korkiasti, te korvet ja kaupungit niissä, ja ne kylät, joissa Kedar
asuu; riemuitkaan ne, jotka kallioissa asuvat, ja huutakaan
vuorten kukkuloilta. **12** Antakaan Herralle kunnia, ja hänen
nimensä luodoissa ilmoittakaan. **13** Herra käy niinkuin sankari
ulos, hän herättää kiivautensa niinkuin sotamies; hän riemuitsee
ja huutaa, hän voittaa vihollisensa. **14** Vanhasta minä olen vaiti
ollut, olin hiljainen ja pidätin itseni; mutta nyt minä tahdon huutaa
niinkuin synnyttäjä, minä tahdon hävittää ja kaikki niellä. **15** Minä
hävitän vuoret ja kukkulat, ja annan kaikki heidän ruohonsa
kuivua; minä teen virrat luodoiksi, ja järvet kuivaan pois. **16**
Mutta sokiat minä johdatan sitä tietä, jota ei he tiedä, minä vien
heidät niitä polkuja, joita ei he tunne; minä teen heille pimeyden
valkeudeksi ja kolian tasaiseksi, näitä tahdon minä heille tehdä,
ja en hylkää heitä. **17** Mutta niiden pitää kääntymän takaperin,
ja häpiään tuleman, jotka uskaltavat epäjumaliin ja sanovat
valetuille kuville: te olette meidän Jumalamme. **18** Kuulkaat, te
kuurot, ja katsokaat, te sokiat, että te näkisitte. **19** Kuka on niin
sokia kuin minun palveliani? ja kuka on niin kuuro kuin minun
käskyläiseni, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokia kuin se
täydellinen? ja niin sokia kuin Herran palvelia? **20** Sinä näet
paljon, ja et kuitenkaan pidä; korvat ovat avoimet, ja ei kenkään
kuule. **21** Kuitenkin suo Herra heille hyvää vanhurskautensa
tähden, hän tekee lakinsa suureksi ja kunnialliseksi. **22** Mutta
se on raadeltu ja ryöstetty kansa; he ovat kaikki saadut kiinni

kuopasta, ja vankein huoneeseen lymytetyt; he ovat tehdyt
saaliiksi, eikä ole yhtään auttajaa, raadellut, ja ei kuitenkaan
sano: tuo ne jälleen. **23** Kuka on teidän seassanne, joka näitä
ottaa korviinsa? hän havaitkaan ja kuulkaan, mitä tästedes tulee.
24 Kuka on Jakobin raatelukseksi antanut, ja Israelin ryöväreille?
Eikö Herra itse, jota vastaan me syntiä tehneet olemme? Ja
ei he tahtoneet hänen teillänsä vaeltaa, eikä totelleet hänen
lakiansa. **25** Sentähden on hän heidän päällensä vuodattanut
vihansa hirmuisuuden ja väkevän sodan: ja on heidät sytyttänyt
ympäri, mutta ei he tunteneet, ja hän sytytti heitä, mutta ei he
sitä ottaneet mieleensä.

43 Ja nyt, näin sanoo Herra, joka sinun, Jakob, loi, ja joka
sinun, Israel, teki: älä pelkää; sillä minä olen sinun lunastanut;
minä olen sinun nimeltäs kutsunut, sinä olet minun. **2** Sillä jos
sinä vesissä käyt, niin minä olen tykönäs, ettei virrat sinua upota;
ja jos sinä tulessa käyt, et sinä pala, ja liekin ei pidä sinua
sytyttämän. **3** Sillä minä olen Herra sinun Jumalas, Israelin
Pyhä, sinun vapahtajas. Minä olen Egyptin, Etiopian ja Seban
antanut edestäs sovinnoksi. **4** Ettäs niin kalliiksi olet luettu minun
silmäini edessä, niin sinä olet myös kunniallisena pidetty, ja minä
rakastin sinua, ja annan sentähden ihmiset sinun edestäs, ja
kansat sinun sielus edestä. **5** Älä siis nyt pelkää; sillä minä olen
sinun tykönäs; idästä tahdon minä simenes saattaa, ja lännestä
tahdon sinua koota. **6** Minä tahdon sanoa pohjoiselle: tuo
tänne, ja etelälle: älä kiellä. Tu tänne minun poikani taampaa, ja
minun tyttäreni hamasta maailman ääristä: **7** Kaikki, jotka minun
nimelläni ovat nimitetyt, jotka minä luonut olen, valmistanut
ja tehnyt minun kunniakseni. **8** Tuo edes sokia kansa, jolla
kuitenkin silmät ovat, ja kuurot, joilla kuitenkin korvat ovat. **9**

Anna kaikki pakanat tulla kokoon, ja kansan kokoontua, kuka
on heidän seassansa, joka näitä ilmoittaa tietää, ja kuuluttaa
meille edellä, mitä tapahtuman pitää? Anna heidän tuoda edes
todistuksensa ja asiansa oikiaksi tehdä, niin saadaan kuulla, ja
sanoa: se on totuus. **10** Mutta te olette minun todistajani, sanoo
Herra, ja minun palveliani, jonka minä valitsin, että te tietäisitte,
ja uskoisitte minua, ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ei yhtään
Jumalaa ole minun edelläni tehty, ei myös kenkään tule minun
jälkeeni. **11** Minä, minä olen Herra, ja paitsi minua ei ole yhtään
vapahtajaa. **12** Minä sen olen ilmoittanut, ja olen myös auttanut,
ja olen sen teille antanut sanoa, ja ei ole muukalainen (Jumala)
teidän seassanne: ja te olette minun todistajani, sanoo Herra,
ja minä olen Jumala. **13** Ja minä olen itse ennenkuin joku
päivä olikaan, ja ei kenkään voi minun kädestäni pelastaa; minä
vaikutan, ja kuka tahtoo sitä estää? **14** Näin sanoo Herra teidän
lunastajanne, Israelin Pyhä: teidän tähtenne olen minä lähettänyt
Babeliin, ja olen kukistanut kaikki teljet, ja ajanut murheelliset
Kaldealaiset haaksiin. **15** Minä olen Herra teidän Pyhänne,
joka Israelin luonut olen, teidän Kuninkaanne. **16** Näin sanoo
Herra, joka tien tekee meressä ja polun väkevässä vedessä,
17 Joka vie rattaan ja hevosen, joukon ja voiman, niin että
he yhdessä roukkiossa makaavat, eikä nouse; he sammuvat,
niinkuin kynttilän sydän sammuu. **18** Älkäät muistelko entisiä, ja
älkäät pitäkö lukua vanhoista. **19** Sillä katso, minä teen uutta,
juuri nyt pitää sen tuleman edes; ettekö te ymmärrä sitä? minä
teen tietä korpeen, ja virtoja erämaihin. **20** Että eläimet kedolla
kunnioittavat minua, lohikärmeet ja yköt; sillä minä annan vettä
korvessa, ja virrat erämaassa, antaakseni kansalleni, valituilleni
juoda. **21** Tämän kansan olen minä minulleni valmistanut:

sen pitää minun ylistykseni julistaman. **22** Ja et sinä Jakob
huutanut minua avukses, ja et sinä Israel ole työtä tehnyt
minun tähteni. **23** Etpä sinä minulle tuonut edes polttouhris
lampaita, etkä kunnioittanut minua sinun uhrillas. En minä sinua
saattanut ruokauhrias uhraamaan, enkä myös vaatinut sinua
pyhää savuas tekemään. **24** Etpä sinä minulle ostanut rahalla
hajavaa kalmusta, et myös minua uhris rasvalla täyttänyt; vaan
sinä sait minun työtä tekemään sinun synnissäs, ja olet tehnyt
minulle vaivaa sinun pahoissa teoissas. **25** Minä, minä pyyhin
sinun ylitsekäymises pois minun tähteni, ja en muista sinun
syntejäs. **26** Muistuta minulle, koetelkaamme oikeudella: sano
sinä, millä tavalla sinä tahdot vanhurskaaksi tulla? **27** Sinun
ensimäinen isäs on syntiä tehnyt, ja sinun opettajas ovat minua
vastaan vääryyttä tehneet. **28** Sentähden minä saastutin pyhät
esimiehet, ja olen antanut Jakobin raatelukseksi, ja Israelin
pilkaksi.

44 Niin kuule nyt, minun palveliani Jakob, ja Israel, jonka minä
valitsin. **2** Näin sanoo Herra, joka sinun tehnyt ja valmistanut on
äitis kohdusta, joka sinua auttaa: älä pelkää, minun palveliani
Jakob, ja sinä hurskas, jonka minä valitsin. **3** Sillä minä tahdon
vuodattaa vedet janoovaisen päälle, ja virrat kuivan päälle; minä
tahdon vuodattaa henkeni sinun siemenes päälle, ja siunaukseni
jälkeentulevaistes päälle. **4** Että he kasvaisivat niinkuin ruoho,
ja niinkuin pajut vesivirtain tykönä. **5** Tämän pitää sanoman:
Herran minä olen, ja se pitää Jakobin nimellä kutsuttaman, ja
tämän pitää itsensä omalla kädellänsä Herralle kirjoittaman,
ja pitää nimitettämän Israelin nimellä. **6** Näin sanoo Herra
Israelin kuningas, ja hänen pelastajansa Herra Zebaot: minä
olen ensimäinen ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole

yhtään Jumalaa. **7** Ja kuka on minun kaltaiseni, joka kutsuu
ja ilmoittaa sen, ja sen minulle valmistaa? minä, joka asetan
kansat maailman alusta: anna heidän ilmoittaa merkkejä ja
mitä tuleva on. **8** Älkää peljätkö ja älkäät hämmästykö. Enkö
minä silloin antanut kuulla, ja ilmoittaa sitä sinulle? Sillä te
olette minun todistajani. Onko joku Jumala paitsi minua? Ei
ole yhtään turvaa, en minä tiedä ketään. **9** Epäjumalain tekiät
ovat kaikki turhat, ja joista he paljon pitävät, ei ne ole mitään
tarpeelliset; he ovat heidän todistajansa, ja ei näe mitään, eikä
mitään ymmärrä: sentähden pitää heidän häpiään tuleman. **10**
Kutka ovat ne, jotka Jumalan tekevät, ja valavat epäjumalan,
joka ei mihinkään kelpaa? **11** Katso, kaikki heidän kumppaninsa
tulevat häpiään, sillä he ovat tekiät ihmisistä. Jos he kaikki
kokoontuisivat ja astuisivat edes, niin heidän pitää kuitenkin
pelkäämän ja häpiään tuleman. **12** Rautaseppä tarttuu rautaan
pihdeillä, pitää sen hiilissä ja valmistaa sen vasaralla, ja takoo
sitä kaikella käsivartensa väellä; kärsii myös nälkää, siihenasti
ettei hän enää voi, eikä juo vettä, siihenasti että hän väsyy. **13**
Puuseppä veistelee puuta, ja mittaa sitä nuoralla, ja arvoittelee
sen langalla, ja hakkaa sen, ja piirittää sen sirkkelillä; ja tekee
sen miehen kuvaksi, niinkuin kauniiksi ihmiseksi, jonka pitäis
asuman huoneessa. **14** Hän hakkaa sedripuita, ja ottaa böökiä
ja tammea, joka metsän puiden seassa vahvistuu, ja sedripuuta,
joka istutettu on ja sateesta on kasvanut. **15** Joka kelpaa
ihmiselle polttaa, ja josta lämmitellä saadaan, jonka palamisella
myös leipää kypsennetään; siitä hän myös tekee Jumalan,
ja palvelee sitä; hän tekee siitä epäjumalan ja lankee sen
eteen polvillensa. **16** Puolen polttaa hän tulessa, ja toisen
puolen tykönä syö hän lihaa, hän paistaa paistin ja ravitsee

itsensä, lämmittää myös itsiänsä, ja sanoo: hoi! minä olen
lämmin, että sain nähdä tulen. **17** Mutta mitä siitä jää, siitä
tekee hän jumalan epäjumalaksensa; sen eteen lankee hän
polvillensa, ja kumartelee sitä, rukoilee ja sanoo: vapahda minua,
sillä sinä olet minun jumalani. **18** Ei he tiedä eikä ymmärrä
mitään; sillä he ovat sovaistut, niin että heidän silmänsä ei näe
mitään, ja heidän sydämensä ei äkkää mitään. **19** Ja ei he
johdata sydämeensä, ei ole siinä yhtään tointa eli järkeä, että
he sittenkin ajattelisivat: minä olen puolen polttanut tulessa,
ja olen hiilillä kypsentänyt leipiä, ja paistanut lihaa ja syönyt;
pitäiskö minun nyt tekemän sen, mikä jäänyt on, kauhistukseksi?
ja pitäiskö minun kumartaman kantoa? **20** Hän ravitsee itsiänsä
tuhalla, hänen vimmattu sydämensä pettää hänen, ettei hän
taida sieluansa pelastaa, eikä ajattele: eikö petos ole minun
oikiassa kädessääni? **21** Ajattele näitä, Jakob ja Israel, sillä
sinä olet minun palveliani; minä olen sinun valmistanut, ettäs
minun palveliani olisit, Israel, älä minua unohda. **22** Minä pyyhin
sinun pahat tekos pois niinkuin pilven, ja sinun syntis niinkuin
sumun; käännä sinuas minun puoleeni, sillä minä sinun lunastin.
23 Iloitkaat te taivaat, sillä Herra itse sen teki; riemuitse sinä
maa täällä alhaalla, paukkukaat te vuoret ihastuksella, metsä ja
kaikki hänen puunsa; sillä Herra lunasti Jakobin, ja on Israelissa
kunniallinen. **24** Näitä sanoo Herra sinun lunastajas, joka sinun
äitis kohdusta valmistanut on: minä olen Herra joka kaikki teen,
joka taivaat yksinäni venytän, ja levitän maan ilman apulaista;
25 Joka noitain merkit tyhjäksi teen, ja tietäjät teen hulluksi;
joka viisaat ajan takaperin, ja heidän taitonsa teen hulluudeksi.
26 Mutta hän vahvistaa palveliansa sanan ja käskyläistensä
neuvon täyttää. Joka Jerusalemille sanon: ole asuva: ja Juudan

kaupungeille: olkaat rakennetut, ja heidän aukionsa minä nostan
ylös. **27** Joka syvyydelle sanon: tule kuivaksi: minä tahdon
sinun virtas kuivata. **28** Joka sanon Korekselle: hän on minun
paimeneni, ja hänen pitää kaiken minun tahtoni täyttämän; niin
että Jerusalemille sanotaan: ole rakennettu, ja templille: ole
perustettu.

45 Näin sanoo Herra voidellullensa Korekselle, jonka oikiaan
käteen minä rupeen: minä taivutan pakanat hänen eteensä,
ja päästän kuningasten miekat heidän suoliltansa, että ovet
avataan hänen eteensä, eikä uksia suljeta. **2** Minä tahdon
käydä sinun edelläs, ja tehdä koliat tasaisiksi; minä tahdon
rikkoa vaskiovet, ja särkeä rautateljet; **3** Ja annan sinulle salatut
tavarat ja kätketyt kalliit kalut, että ymmärtäisit minun olevan
Herran Israelin Jumalan, joka sinun nimeltäs kutsun, **4** Jakobin
minun palveliani tähden, ja Israelin minun valittuni tähden: minä
kutsuin sinun nimeltäs, ja nimitin sinun, kuin et sinä minua vielä
tuntenut. **5** Minä olen Herra, ja ei yksikään muu; paitsi minua
ei ole yhtään Jumalaa. Minä varustin sinun, kuin sinä et vielä
minua tuntenut, **6** Että sekä idästä ja lännestä ymmärrettäisiin,
ettei ilman minua mitään ole. Minä olen Herra, ja ei kenkään
muu. **7** Minä joka teen valkeuden ja luon pimeyden, minä
joka annan rauhan ja luon pahan; minä olen Herra, joka kaikki
nämät teen. **8** Te taivaat, tiukkukaat ylhäältä, ja pilvet satakoon
vanhurskauden; maa avatkoon itsensä ja kantakoon autuuden,
ja vanhurskaus kasvakoon myös. Minä Herra luon sen. **9**
Voi sitä, joka riitelee Luojansa kanssa, saviastia savenvalajan
kanssa. Sanoneeko savi savenvalajalle: mitäs teet? et sinä
osoita kättäs sinun teossas. **10** Voi sitä, joka isälle sanoo: miksis
minun olet siittänyt? ja vaimolle: miksis minun synnytit? **11** Näin

sanoo Herra, Israelin Pyhä ja tekiä: anokaat minulta tulevaisia
merkkejä, neuvokaat lapseni ja kätteni työ minun tyköni. **12** Minä
olen tehnyt maan, ja luonut ihmisen sen päälle; minä olen se,
jonka kädet ovat levittäneet taivaan, ja antanut käskyn kaikelle
sen joukolle. **13** Minä olen herättänyt hänen vanhurskaudessa,
ja minä teen kaikki hänen tiensä tasaiseksi. Hänen pitää
rakentaman minun kaupunkini, ja päästämän minun vankini
vallallensa, ei rahan eli lahjan tähden, sanoo Hera Zebaot. **14**
Näin sanoo Herra: Egyptilästen saanto ja Etiopialaisten kauppa,
ja se suuri Seban kansa pitää itsensä antaman sinun alles, ja
oleman sinun omas; heidän pitää noudattaman sinua, jalkapuissa
pitää heidän käymän, ja pitää lankeeman maahan sinun etees,
ja rukoileman sinua, sillä Jumala on sinun tykönäs, ja ei ole
yhtään muuta Jumalaa. **15** Totisesti sinä olet salattu Jumala,
sinä Jumala, Israelin Vapahtaja. **16** Mutta epäjumalain tekiät
täytyy kaikki häpiässä ja häväistyksessä pysyä, ja yksi toisensa
kanssa häväistynä mennä pois. **17** Mutta Israel lunastetaan
Herran kautta ijankaikkisella lunastuksella, eikä tule häpiään
eli pilkkaan koskaan ijankaikkisesti. **18** Sillä näin sanoo Herra,
joka taivaan luonut on, Jumala, joka maan on valmistanut, ja
on sen tehnyt ja vahvistanut sen, ja ei niin sitä tehnyt, että se
olis tyhjänä ollut, vaan valmisti sen että siinä asuttaisiin: Minä
olen Herra, ja ei kenkään muu. **19** En minä ole salaa puhunut,
pimiässä paikassa maan päällä, enkä ole Jakobin siemenelle
sanonut: etsikäät minua hukkaan; sillä minä olen Herra, joka
vanhurskaudesta puhun, ja ilmoitan oikeutta. **20** Anna pakanain
sankarien kokoontua ja tulla yhteen, jotka ei mitään tiedä,
ja kantavat epäjumalansa kannot, ja rukoilevat sitä jumalaa,
joka ei auttaa taida. **21** Ilmoittakaat ja tulkaat tänne, pitäkäät

neuvoa keskenänne, kuka näitä alusta kuulutti, ja silloin on sen
ilmoittanut? Enkö minä Herra? Ja ei ole ensinkään Jumalaa
paitsi minua: hurskas Jumala ja Vapahtaja, ei ole yksikään
paitsi minua. **22** Kääntykäät minun tyköni, niin te autuaaksi
tulette, kaikki maailman ääret; sillä minä olen Jumala, ja ei
kenkään muu. **23** Minä vannon itse kauttani, ja minun suustani
on vanhurskauden sana käyvä ulos, ja sen pitää vahvana
pysymän: minulle pitää kaikki polvet kumartaman, ja kaikki kielet
vannoman, **24** Ja sanoman: Herrassa on minulla vanhurskaus ja
väkevyys; senkaltaiset tulevat hänen tykönsä, mutta kaikki, jotka
seisovat häntä vastaan, ne häpiään tulevat. **25** Sillä Herrassa
kaikki Israelin siemen vanhurskautetaan, ja saavat hänestä
kerskata.

46 Bel kallistuu kovin, Nebo on pudonnut; heidän epäjumalansa
ovat joutuneet eläinten ja juhtain päälle, että he väsyvät teidän
kuormianne kantaissansa. **2** Ja ne notkistuvat ja kallistuvat kaikki
tyynni, ja ei taida kantaa pois kuormaa; vaan heidän sielunsa
pitää käymän vankeudessa. **3** Kuulkaat minua, te Jakobin huone,
ja kaikki Israelin huoneen tähteet, jotka kohdussa kannetaan ja
äidistänne olette. **4** Minä, minä tahdon teitä kantaa hamaan
vanhuuteen, ja siihenasti kuin te harmaaksi tulette; minä sen
teen, minä nostan, kannan ja pelastan. **5** Keneenkä te vertaatte
minun, ja kenenkä kaltaiseksi te teette minun? ja kenen verraksi
te minua mittaatte, jonka kaltainen minä olisin? **6** He kaatavat
kultaa säkistä, ja hopian painolla punnitsevat; ja hopiasepän
palkkaavat, että hän jumalan tekis, jonka eteen he polvillensa
lankeevat ja sitä kumartavat. **7** He nostavat sen hartioillensa ja
kantavat sitä, ja panevat sen siallensa, siinä se seisoo ja ei liiku
siastansa. Jos joku häntä huutaa, niin ei hän vastaa, ja ei auta

häntä hänen tuskastansa. **8** Muistakaat tätä, ja olkaat vahvat: te
väärintekiät, menkäät sydämiinne. **9** Muistakaat entisiä, jotka
vanhasta ovat olleet; sillä minä olen Jumala ja ei ole muuta
Jumalaa, eikä minun vertaistani ole, **10** Joka edellä ennustan,
mitä vasta tuleva on, ja ennenkuin se tapahtuu, sanon minä.
Minun aivoitukseni pysyvät, ja minä teen kaikki mieleni perään.
11 Minä kutsun linnun idästä, ja kaukaiselta maalta miehen, joka
minun aivoitukseni tekee; minä olen sen puhunut, minä tahdon
myös sen tuoda; minä olen sen aikonut ja tahdon myös sen
tehdä. **12** Kuulkaat minua, te ylpiät sydämet, te jotka olette
kaukana vanhurskaudesta: **13** Minä olen vanhurskauteni antanut
lähestyä, ei se ole kaukana, ja ei minun autuuteni viivy; sillä
minä annan autuuden Zionissa, ja kunniani Israelissa.

47 Astu alas, ja istu tomuun, sinä neitsy Babelin tytär; istu
maahan, sillä ei ole yhtään istuinta enään, sinä Kaldean tytär;
sillä ei sinua pidä enää kutsuttaman ihanaiseksi ja iloiseksi.
2 Ota mylly ja jauha jauhoja; päästä hiustes palmikot, riisu
kenkäs, paljasta sääres, mene virran ylitse. **3** Että sinun häpys
ilmoitetuksi, ja sinun riettautes nähdyksi tulis. Minä kostan, ja
ei yksikään ihminen pidä rukouksellansa minua siitä estämän.
4 (Tämän tekee) meidän pelastajamme, Herra Zebaot on
hänen nimensä, Israelin Pyhä. **5** Istu alallas, mene pimeyteen,
sinä Kaldealaisten tytär; sillä ei sinua enää pidä kutsuttaman
valtakuntain kuningattareksi. **6** Sillä kuin minä olin vihainen
kansalleni, turmelin minä perintöni, ja hylkäsin heidät sinun
kätees; mutta et sinä tehnyt heille laupiutta, ja vanhoille teit
sinä ikees peräti raskaaksi, **7** Ja ajattelit: minä olen hallitsia
ijankaikkisesti: et sinä tähän päivään asti vielä ole sitä johdattanut
sydämees, eli ajatellut, kuinka heille viimein on tapahtuva. **8**

Niin kuule nyt tätä, sinä, joka elät hekumassa, ja istut niin
surutoinna, ja sanot sydämessäs: minä olen, ja ei yksikään
muu; en minä leskeksi eli hedelmättömäksi tule. **9** Molemmat
nämät pitää sinua äkisti kohtaaman yhtenä päivänä, ettäs tulet
hedelmättömäksi ja leskeksi; ja ne pitää sinuun täydellisesti
sattuman, sinun monen velhos tähden, ja sinun noitais tähden,
joista suuri paljous on sinun tykönäs. **10** Sillä sinä olet luottanut
pahuutees, koskas ajattelit: ei minua nähdä. Taitos ja tietos on
sinun kukistanut, ettäs sanot sydämessäs: minäpä olen, ja ei
yksikään muu. **11** Sentähden pitää onnettomuuden tuleman
sinun päälles, niin ettei sinun pidä tietämän, koska se tulee, ja
sinun vastoinkäymises pitää lankeeman sinun päälles, jotka ei
sinun pidä taitaman sovittaa; sillä hävitys pitää äkisti tuleman
sinun päälles, jota et sinä edellä tiedä. **12** Käy nyt edes velhois
kanssa, ja sinun monien noitais kanssa, joiden seassa sinä
olet itsiäs nuoruudessas vaivannut: jos taitaisit auttaa itsiäs,
jos taitaisit vahvistaa itsiäs. **13** Sinä olet väsyksissä monen
koettelemukses tähden. Tulkaan nyt edes ja auttakoon sinua ne
taivaan juoksun tietäjät ja tähtein kurkisteliat, jotka kuukausien
jälkeen lukevat, mitä sinulle pitää tapahtuman. **14** Katso, he ovat
niinkuin korret, jotka tuli polttaa, ei he taida pelastaa henkeänsä
liekistä; sillä ei pidä yhtään hiilistöä oleman, jossa joku taitais
itsensä lämmitellä, eli tulta, jonka tykönä istuttaisiin. **15** Juuri
niin ovat ne sinulle, joiden alla sinä sinus vaivannut olet: sinun
kauppamiehes sinun nuoruudestas pitää jokaisen käymän sinne
ja tänne, ja sinulla ei ole yhtään auttajaa.

48 Kuulkaat tätä, te Jakobin huone, te, joita kutsutaan Israelin
nimellä, ja olette kulkeneet Juudan vedestä, te, jotka vannotte
Herran nimeen, ja muistatte Israelin Jumalaa, ei kuitenkaan

totuudessa eikä vanhurskaudessa. **2** Sillä he nimittävät itsensä
pyhästä kaupungista, ja luottavat Israelin Jumalaan, jonka nimi
on Herra Zebaot. **3** Minä olen ennen ilmoittanut tulevaisia, minun
suustani on se lähtenyt, ja minä olen antanut sitä kuulla, ja teen
sen myös äkisti, että se tulee. **4** Sillä minä tiedän sinun kovaksi,
ja sinun niskas on rautasuoni, ja sinun otsas on vaskesta. **5**
Minä olen sen ilmoittanut ennen, ja olen sinun antanut kuulla,
ennenkuin se tulikaan, ettes sasnoisi: epäjumalani sen tekee, ja
kuvani ja epäjumalani on sen käskenyt. **6** Kaikki nämät sinä
kuulit ja näit, ja ette ole sitä ilmoittaneet; sillä minä olen edellä
antanut sinun kuulla uusia ja salaisia, joita et sinä tietänyt. **7**
Mutta nyt on se luotu, ja ei siihen aikaan; ja et sinä ole kuullut
päivääkään ennen, ettei sinun pitäisi sanoman: katso, sen minä
hyvin tiesin; **8** Sillä et sinä sitä kuullut, etkä sinä tietänyt, ja sinun
korvas ei ollut siihen aikaan avattu; sillä minä kyllä tiesin sinun
peräti sen katsovan ylön, joka olet nimitetty rikkojaksi sinun
äitis kohdusta. **9** Minun nimeni tähden olen minä pitkämielinen,
ja minun ylistykseni tähden tahdon minä säästää sinua, ettes
tulisi hävitetyksi. **10** Katso, minä tahdon koetella sinua, mutta
ei niinkuin hopiata, vaan minä teen sinun valituksi murheen
pätsissä. **11** Minun tähteni, tosin minun tähteni tahdon minä
tehdä, etten minä häväistyksi tulisi; sillä en minä anna kunniatani
toiselle. **12** Kuule minua, Jakob, ja sinä minun kutsuttuni Israel:
minä olen, minä olen ensimmäinen ja viimeinen. **13** Minun käteni
on myös perustanut maan ja minun oikia käteni on kämmenellä
mitannut taivaan: mitä minä kutsun, se on kohta valmis. **14**
Kootkaat teitänne kaiki ja kuulkaat, kuka on heidän seassansa
näitä ilmoittanut? Herra rakastaa häntä, sentähden on hän
osoittava tahtonsa Babelissa, ja käsivartensa Kaldealaisissa.

15 Minä, minä olen sen sanonut; minä olen hänen kutsunut,
ja hänen johdattanut, ja hänen tiensä menestyy hänelle. **16**
Tulkaat tänne minun tyköni, ja kuulkaat tätä: en minä ole ennen
salaa puhunut, siitä ajasta, kuin se oli puhuttu, olin minä siellä;
ja nyt lähetti minun Herra, Herra, ja hänen henkensä. **17**
Näin sanoo Herra sinun pelastajas, Israelin Pyhä: minä olen
Herra sinun Jumalas, joka sinulle opetan mikä tarpeellinen
on, ja johdatan sinua tietä, jotas käyt. **18** O jospa sinä pitäisit
minun käskyistäni vaarin! niin sinun rauhas olis niinkuin virta, ja
vanhurskautes niinkuin meren aalto. **19** Ja sinun siemenes olis
niinkuin santa ja kohtus hedelmä niinkuin hänen someronsa;
joiden nimeä ei pitäisi hävitettämän eli pyyhittämän pois minun
edestäni. **20** Lähtekäät Babelista, paetkaat Kaldealaisten tyköä
iloisella äänellä, ilmoittakaat ja kuuluttakaat tätä, viekäät se aina
maailman ääriin, ja sanokaat: Herra on pelastanut palveliansa
Jakobin. **21** Ei heitä jano vaivannut, kuin hän johdatti heitä
korvessa, hän antoi heille vuotaa vettä kalliosta; hän halkasi
kallion, ja siitä vuosi vesi. **22** Mutta jumalattomalla, sanoo Herra,
ei ole rauhaa.

49 Kuulkaat minua, te luodot, ja te kaukaiset kansat, ottakaat
vaari: Herra on minun äidin kohdusta kutsunut, hän muisti
minun nimeni, kuin minä vielä äitini kohdussa olin, **2** Ja teki
minun suuni niinkuin terävän miekan, kätensä varjolla hän minua
peitti; ja pani minun kiiltaväksi nuoleksi; pisti minun viineensä,
3 Ja sanoi minulle: sinä olet minun palveliani; Israel, sinussa
minä kunnioitetaan. **4** Mutta minä sanoin: hukkaan minä työtä
tein, turhaan ja tyhjään minä tässä kulutin väkeni; kuitenkin on
minun asiani Herran kanssa, ja minun työni on minun Jumalani
kanssa. **5** Ja nyt sanoo Herra, joka loi minun äidin kohdusta

itsellensä palveliaksi, palauttamaan Jakobin hänelle, ettei Israel
hukkuisi: sentähden olen minä kaunis Herran edessä, ja minun
Jumalani on minun väkevyyteni. **6** Ja hän sanoi: vähä se on,
ettäs olet minun palveliani, korjaamassa Jakobin sukukuntia,
ja tuomassa jälleen Israelin hajoitettuja; mutta minä panin
sinun myös pakanain valkeudeksi, olemaan minun autuuteni
hamaan maailman ääriin. **7** Näin puhuu Herra Israelin lunastaja,
hänen Pyhänsä, ylönkatsotuille sieluille, sille kansalle, josta
me kauhistumme, sille palvelialle, joka tuimain herrain alla on:
kuningasten pitää näkemän ja nouseman, päämiesten pitää
rukoileman Herran tähden, joka uskollinen on, Israelin Pyhän
tähden, joka sinun valinnut on. **8** Näin sanoo Herra: minä
olen sinun rukoukses otollisella ajalla kuullut, ja olen autuuden
päivänä sinua auttanut; ja olen varjellut sinua, ja liitoksi kansain
sekaan olen sinun säätänyt, korjaamaan maata, ja haaskatuita
perimisiä omistamaan, **9** Sanomaan vangituille: menkäät ulos,
ja jotka pimiässä ovat: tulkaat edes, että he teiden ohessa
heitänsä elättäisivät, ja saisivat joka kukkulalla elatuksensa. **10**
Ei heidän pidä isooman eikä janooman, ei helle eikä aurinko
pidä heitä polttaman; sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä,
ja vie heitä vesilähteille. **11** Ja minä panen kaikki vuoreni tieksi,
ja minun polkuni pitää korotettaman. **12** Katso, nämät tulevat
kaukaa, ja katso, nämät pohjan puolesta, nämät etelän puolesta,
ja muut Sinimin maalta. **13** Iloitkaat te taivaat, riemuitse sinä
maa, kiittäkäät te vuoret ihastuksella; sillä Herra on kansaansa
lohduttanut, ja on raadollisiansa armahtanut. **14** Mutta Zion
sanoo: Herra hylkäsi minun, Herra unohti minun. **15** Unohtaako
vaimo lapsukaisensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa?
ja vaikka hän unohtais, niin en minä kuitenkaan sinua unohda.

16 Katso, käsiini olen minä sinun pyhältänyt; sinun muuris ovat
alati minun silmäini edessä. **17** Sinun rakentajas rientävät; mutta
sinun kukistajas ja hävittäjäs pitää pakeneman sinusta pois. **18**
Nosta silmäs ympäri ja katso, kaikki nämät kootut tulevat sinun
tykös. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, sinun pitää kaikilla
näillä niinkuin kaunistuksella itses puettaman, ja sinä käärit
ne ympärilles niinkuin morsian; **19** Sillä sinun autio, hävitetty
ja turmeltu maas pitää silloin ahdas oleman asuakses, kuin
sinun raatelias sinusta kauvas pakenevat, **20** Niin että sinun
hedelmättömyytes lapset pitää vielä korviis sanoman: ahdas on
minulla sia, istu puolees, että minäkin asuisin sinun tykönäs.
21 Mutta sinä olet sanova sydämessäs: kuka nämät minulle
synnytti? sillä minä olen hedelmätöin, yksinäinen, ajettu pois ja
syösty ulos. Kuka nämät on minulle kasvattanut? katso, minä olen
yksinäni jätetty, kussa nämät silloin olivat? **22** Näin sanoo Herra,
Herra: katso, minä nostan käteni pakanain puoleen, ja korotan
lippuni kansain puoleen, niin he tuovat edes helmassansa sinun
poikias, ja sinun tyttäriäs hartioilla kannetaan. **23** Ja kuninkaat
pitää oleman sinun holhojas, ja heidän kuningattarensa sinun
imettäjäs, heidän pitää lankeeman kasvoillensa maahan sinun
edessäs, ja nuoleskelemaan sinun jalkais tomua. Silloin sinä
tiedät, että minä olen Herra, ja ettei kenkään tule häpiään, joka
minua toivoo. **24** Otetaanko saalis väkevältä pois? taitaako
joku päästää hurskaan vangit? **25** Sillä näin sanoo Herra: nyt
pitää vangit väkevältä otettaman pois, ja tuimain saalis irralle
pääsemän; ja minä tahdon riidellä sinun riitaveljeis kanssa, ja
varjella sinun lapsias. **26** Ja minä annan sinun hävittäjäs syödä
omaa lihaansa, ja heidän pitää juopuman omasta verestänsä,

niinkuin makiasta viinasta; ja kaikki liha pitää tietämän, että minä
olen Herra, sinun auttajas ja sinun lunastajas, Jakobin väkevä.

50 Näin sanoo Herra: kussa on äitinne erokirja, jolla minä
olen hänen hyljännyt? eli kuka on minun korkorahani kantaja,
jolle minä teidät olen myynyt? Katso, te olette synteinne tähden
myydyt, ja äitinne on teidän rikostenne tähden hyljätty. **2** Miksi
minä tulin, ja ei ollut siellä ketään? Minä huusin, ja ei yksikään
vastannut? onko minun käteni niin peräti lyhentynyt, ettei hän
voi pelastaa? ja eikö minulla ole voimaa vapahtaa? Katso,
nuhtelemisellani teen minä meren kuivaksi, ja teen virrat korveksi,
niin että kalat haisevat veden puuttumisen tähden ja kuolevat
janosta. **3** Minä puetan taivaan pimeydellä, ja teen hänen
peitteensä niinkuin säkin. **4** Herra, Herra antoi minulle oppineen
kielen, taitaakseni puhua väsyneille ajallansa. Hän herättää
minun joka aamu, hän herättää minulle korvan kuulemaan
niinkuin opetuslapsen. **5** Herra, Herra avasi minulle korvan, ja
en ole minä tottelematoin, enkä mene takaperin. **6** Minä annoin
selkäni niille, jotka minua pieksivät, ja poskeni niille, jotka minua
repelivät; en minä kääntänyt kasvojani pois häväistyksistä ja
syljestä. **7** Ja Herra, Herra minua auttaa, sentähden en minä
tule häpiään; sentähden panin minä kasvoni niinkuin limsiön,
sillä minä tiedän, etten minä tule häpiään. **8** Se on läsnä, joka
minun vanhurskauttaa; kuka tahtoo riidellä minun kanssani?
Seisokaamme ynnä; kellä on oikeus minua vastaan, se tulkoon
tänne minun tyköni. **9** Katso, Herra, Herra auttaa minua, kuka
tahtoo minua kadottaa? Katso, ne kaikki vanhenevat niinkuin
vaate, koit syövät heidät. **10** Kuka on teidän seassanne, joka
pelkää Herraa, joka hänen palveliansa ääntä kuultelee. Joka
pimeydessä vaeltaa, ja ei näe valkeutta, se toivokaan Herran

nimen päälle, ja luottakaan Jumalansa päälle. **11** Katso, te kaikki,
jotka tulen sytytätte, jotka olette liekillä hankitut, vaeltakaat
teidän tulenne valkeudessa, ja siinä liekissä, jonka te sytytitte.
Se tapahtuu teille minun kädestäni; kivussa täytyy teidän levätä.

51 Kuulkaat minua te, jotka vanhurskautta noudatatte, te jotka
Herraa etsitte. Katsokaat sitä kalliota, josta te lohaistut olette, ja
sitä kaivoa, josta te kaivetut olette. **2** Katsokaat Abrahamia teidän
isäänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti; sillä minä kutsuin hänen,
kuin hän oli vielä yksinäinen, siunasin ja enensin hänen. **3** Sillä
Herra lohduttaa Zionia, hän lohduttaa kaiken hänen aukiutensa,
ja tekee hänen aukiutensa niinkuin Edenin, ja hänen erämaansa
niinkuin Herran yrttitarhan; että siellä löytään ilo ja riemu, kiitos
ja veisun ääni. **4** Ottakaat minusta vaari, minun kansani, ja
kuulkaat minua minun sukukuntani; sillä minulta on laki käyvä
ulos, ja minä panen oikeuteni kansoille valkeudeksi. **5** Minun
vanhurskauteni on läsnä, minun autuuteni käy ulos, ja minun
käsivarteni on kansoja tuomitseva. Luodot odottavat minua, ja
vartioitsevat minun käsivarttani. **6** Nostakaat teidän silmänne
taivaasen, ja katsokaat alas maan päälle; sillä taivas on katoova
niinkuin savu, ja maa vanhenee niinkuin vaate, niin myös sen
asuvaiset kuolevat; mutta minun autuuteni pysyy ijankaikkisesti,
ja minun vanhurskauteni ei ole puuttuva. **7** Kuulkaat minua te,
jotka vanhurskauden tunnette, kansa, jonka sydämessä minun
lakini on. Älkäät peljätkö, kussa ihmiset teitä häpäisevät, ja
älkäät vavisko, kuin he teitä pilkkaavat. **8** Sillä koin pitää heitä
syömän niinkuin vaatetta, ja madot pitää heidän syömän niinkuin
villaisia; mutta minun vanhurskauteni pysyy ijankaikkisesti, ja
minun autuuteni suvusta sukuun. **9** Ylös, ylös, pue päälles
väkevyyttä, sinä Herran käsivarsi; ylös, niinkuin muinen vanhaan

aikaan. Etkös se ole, joka löit ylpiän, ja haavoitit lohikärmeen?
10 Etkös se ole, joka meren, suuren syvän veden kuivasit? joka
syvän meren tieksi teit, että lunastetut kävivät sitä myöten. **11**
Niin Herran lunastetut palajavat ja tulevat Zioniin riemulla, ja
ijankaikkinen ilo on heidän päänsä päällä oleva; ilon ja riemun he
käsittävät, murhe ja huokaus pakenee heitä. **12** Minä, minä olen
teidän lohduttajanne; kuka siis sinä olet, että kuolevaista ihmistä
pelkäät, ja ihmisten lapsia, jotka kulutetaan niinkuin heinä? **13**
Ja unohdat Herran, joka sinun tehnyt on, joka taivaat levittää, ja
maan perustaa? Mutta sinä pelkäät alati yli päivää vaivaajan
julmuutta, kuin hän rupee hukuttamaan. Ja kuhunka jäi vaivaajan
julmuus? **14** Koska hän vaadittiin rientämään ja juoksemaan
ympäri, että hän päästäis, ettei he kuolisi kadotukseen, eikä
hänen leipänsä puuttuisi? **15** Sillä minä olen Herra sinun
Jumalas, joka meren liikutan, että sen aallot pauhaavat: hänen
nimensä on Herra Zebaot. **16** Minä panen sanani sinun suuhus,
ja peitän sinun käteni varjolla, että minä taivaan istuttaisin, ja
maan perustaisin ja sanoisin Zionille: sinä olet minun kansani. **17**
Herää, herää, nouse Jerusalem, joka joit Herran kädestä hänen
vihansa kalkin, sen kompastuskalkin rahkan olet sinä juonut
ja särkenyt ulos. **18** Ei kenkään hänen pojistansa, jotka hän
oli synnyttänyt, häntä holhonnut: eikä kenkään kaikista hänen
lapsistansa, jotka hän oli kasvattanut, hänen käteensä ruvennut.
19 Nämät kaksi sinua kohtasivat, kuka sinua armahti? hävitys,
vahinko, nälkä ja miekka: millä minä sinua lohdutan? **20** Sinun
lapses olivat pintuneet ja makasivat kaikissa katujen päissä,
niinkuin paulalla sidottu metsähärkä, täynnä Herran vihaa ja
sinun Jumalas rangaistusta. **21** Sentähden kuule nyt tätä sinä
raadollinen, ja sinä juopunut ilman viinaa. **22** Näin sanoo Herra,

sinun Herras ja sinun Jumalas, joka kansansa edestä sotii:
katso, minä otan kompastuskalkin sinun kädestäs, ja minun
vihani kalkin rahkan; ei sinun pidä sitä enään juoman. **23** Vaan
minä panen sen sinun raateliais käteen, jotka sanoivat sinun
sielulles: kumarra sinus, että me kävisimme sinun ylitses, ja
pane sinun selkäs maahan, että niinkuin katua myöten sen ylitse
mentäisiin.

52 Nouse, nouse, Zion, pue väkevyytes päälles, kaunista
sinuas jalosti, sinä pyhä kaupunki Jerusalem; sillä ei tästedes
yksikään ympärileikkaamatoin eikä saastainen pidä sinussa
hallitseman. **2** Puhdista itses tomusta, nouse ja istu Jerusalem;
päästä sinuas kahleista, sinä vangittu Zionin tytär. **3** Sillä
näin sanoo Herra: te olette tyhjään myydyt, ja ilman rahaa te
lunastetaan. **4** Sillä näin sanoo Herra, Herra: minun kansani
meni ensin alas Egyptiin, olemaan siellä vieraana; ja Assur on
heille väkivaltaa tehnyt ilman syytä. **5** Vaan mitä nyt minulle
tämän edestä tehdään? sanoo Herra; sillä minun kansani ilman
syytä viedään pois? että ne, jotka heitä hallitsevat, saattavat
heidät itkemään, sanoo Herra, ja minun nimeäni pilkataan päivä
päivältä. **6** Sentähden pitää minun kansani sinä päivänä minun
nimeni tunteman, että minä itse olen se, joka puhun, katso, minä
se olen. **7** O kuinka suloiset ovat evankeliumin saarnaajain
jalat vuorilla, jotka rauhaa julistavat, jotka hyvää saarnaavat,
autuuden ilmoittavat, jotka Zionille sanovat: sinun Jumalas on
kuningas. **8** Sinun vartias huutavat korkiasti ja iloitsevat ynnä,
sillä se nähdään ilmeisesti, koska Herra kääntää Zionin. **9**
Iloitkaat ja riemuitkaat ynnä, te Jerusalemin autiot; sillä Herra on
kansaansa lohduttanut, ja Jerusalemin päästänyt. **10** Herra on
ilmoittanut pyhän käsivartensa kaikkein pakanain silmäin edessä,

niin että kaikki maailman ääret näkevät meidän Jumalamme
autuuden. **11** Paetkaat, paetkaat, lähtekäät sieltä, ja älkäät
mihinkään saastaiseen sattuko; menkäät ulos heidän tyköänsä,
puhdistakaat teitänne, te jotka Herran kalua kannatte. **12** Sillä
ei teidän pidä lähtemän nopiasti, eli vaeltaman pakenemisella;
sillä Herra on lähtevä teidän edellänne, ja Israelin Jumala on
kokoova teitä. **13** Katso, minun palveliani tekee toimellisesti: hän
korotetaan, nostetaan ylös, ja tulee sangen korkiaksi. **14** Niin että
moni sinun ylitses hämmästyy, että hänen muotonsa on rumempi
muita ihmisiä, ja hänen hahmonsa huonompi kuin ihmisten
lasten. **15** Mutta niin on hän monta pakanaa priiskottava, että
myös kuningasten täytyy suunsa hänen edessänsä tukita; sillä
joille ei mitään hänestä ilmoitettu ollut, nekin hänen ilolla näkevät,
ja jota ei he kuulleet ole, sen ne ymmärtävät.

53 Kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi
ilmoitetaan? **2** Sillä hän nousee ylös hänen edessänsä niinkuin
vesa, ja niinkuin juuri kuivasta maasta; ei hänellä ole muotoa,
eikä kauneutta; me näimme hänen, vaan ei ollut hänellä
sitä muotoa, joka meille olis kelvannut. **3** Hän oli kaikkein
ylönkatsottava ja kaikkein halvin, kipua ja sairautta täynnä. Hän
oli niin ylönkatsottu, ettei kenkään kehdannut katsoa hänen
päällensä, sentähden emme häntä minäkään pitäneet. **4** Totisesti
hän kantoi meidän sairautemme, ja meidän kipumme hän sälytti
päällensä; mutta me pidimme hänen Jumalalta rangaistuna,
piestynä ja vaivattuna. **5** Vaan hän on haavoitettu meidän pahain
tekoimme tähden, ja meidän synteimme tähden on hän hosuttu.
Rangaistus on hänen päällänsä, että meillä rauha olis, ja hänen
haavainsa kautta olemme me parannetut. **6** Kaikki me vaelsimme
eksyksissä niinkuin lampaat: itsekukin meistä poikkesi omalle

tiellensä; mutta Herra heitti kaiken meidän vääryytemme hänen
päällensä. **7** Kuin hän rangaistiin ja vaivattiin, niin ei hän suutansa
avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, ja niinkuin
lammas, joka keritsiänsä edessä vaikenee, niin ei hänkään
suutansa avannut. **8** Mutta hän on otettu pois ahdistuksesta
ja tuomiosta; kuka taitaa sanoa hänen elämänsä pituuden?
sillä hän on sivallettu pois eläväin maalta, kuin hän minun
kansani pahain tekoin tähden rangaistiin. **9** Hänen hautansa
aiottiin jumalattomain sekaan, rikkaan tykö tuli hän kuitenkin
kuoltuansa. Ei hän kellenkään vääryyttä tehnyt, eikä petosta
ollut hänen suussansa. **10** Mutta Herra tahtoi hänen niin piestä
sairaudella; koska hän on henkensä vikauhriksi antanut, niin
hän saa nähdä siemenen ja elää kauvan, ja Herran aivoitus on
hänen kädessänsä menestyvä. **11** Että hänen sielunsa on työtä
tehnyt, saa hän ilonsa nähdä, ja tulee ravituksi. Tuntemisensa
kautta minun vanhurskas palveliani monta vanhurskauttaa;
sillä hän kantaa heidän syntinsä. **12** Sentähden annan minä
hänelle osan monessa, ja hänen pitää väkeväin kanssa saalista
jakaman; sentähden että hän antoi henkensä kuolemaan, ja oli
pahantekiäin sekaan luettu, ja hän kantoi monen synnit, ja rukoili
pahantekiäin edestä.

54 Riemuitse sinä hedelmätöin, joka et synnytä: iloitse riemulla
ja ihastu sinä, joka et raskas ole; sillä yksinäisellä on enempi
lapsia kuin sillä, jolla mies on, sanoo Herra. **2** Levitä majas
sia, ja venytä asumises vaate, älä säästä; pitennä köytes, ja
kiinnitä vaajas lujasti. **3** Sillä sinun pitää oikialle ja vasemmalle
puolelle levenemän, ja sinun siemenes pitää pakanat perimän, ja
aukeissa kaupungeissa asuman. **4** Älä pelkää, sillä et sinä tule
häpiään; älä ole kaino, sillä ei sinun pidä häpiään tuleman. Vaan

sinun pitää nuoruutes häpiän unohtaman, ja sinun leskeytes
kainoutta ei enään muistaman. **5** Sillä joka sinun tehnyt on,
hän on sinun miehes, Herra Zebaot on hänen nimensä; ja
Israelin Pyhä sinun lunastajas, joka kaiken maailman Jumalaksi
kutsutaan. **6** Sillä Herra on kutsunut sinun niinkuin hyljätyn
ja sydämestä murheellisen vaimon; ja sinä olit niinkuin nuori
emäntä, joka hyljätty on, sanoo sinun Jumalas. **7** Minä olen
vähäksi silmänräpäykseksi sinun hyljännyt, mutta minä tahdon
sinua suurella laupiudella koota. **8** Minä olen vihassani vähäksi
silmänräpäykseksi kasvoni kätkenyt sinulta; mutta minä tahdon
armahtaa sinua ijankaikkisessa armossa, sanoo Herra, sinun
lunastajas. **9** Sillä tämä on minulle oleva niinkuin Noan vesi,
josta minä vannoin, ettei Noan vedet pitänyt enään käymän
maan ylitse: juuri niin olen minä nyt vannonut, ettei minun
enään pidä sinulle vihastuman, eikä sinua rankaiseman. **10**
Sillä vuoret pitää välttämän ja kukkulat lankeeman; mutta minun
armoni ei pidä sinusta poikkeeman, ja minun rauhani liitto ei
pidä lankeeman pois, sanoo Herra sinun armahtajas. **11** Sinä
raadollinen, kovalta tuulelta häälytetty, ja sinä turvatoin! katso,
minä panen sinun kives niinkuin kaunistuksen, ja tahdon sinun
perustukses saphireilla laskea, **12** Ja sinun akkunas kristallista
rakentaa, ja sinun porttis rubinista, ja kaikki sinun rajas valituista
kivistä. **13** Ja kaikki sinun lapses pitää oleman opetetut Herralta,
ja suuri rauha sinun lapsilles. **14** Vanhurskaudella pitää sinun
valmistetuksi tuleman: sinun pitää oleman kaukana väkivallasta,
ettei sinun pidä pelkäämän, ja hämmästyksestä; sillä ei sen pidä
sinua lähestymän. **15** Katso, kuka tahtoo sinua vastaan koota
ja sortaa sinua, jos he ilman minua kokoontuvat? **16** Katso,
minä teen sepän, joka hiilet tulessa lietsoo, ja tekee aseen

työtänsä varten: niin minä myös teen raatelian hukuttamaan.
17 Ei yksikään ase, joka valmistetaan sinua vastaan, pidä
menestymän; ja kaikki kielet, jotka heitänsä asettavat sinua
vastaan, pitää sinun tuomiollas kadotettaman. Tämä on Herran
palveliain perimys, ja heidän vanhurskautensa minusta, sanoo
Herra.

55 Kaikki janoovaiset, tulkaat vetten tykö, tekin, joilla ei ole
rahaa, tulkaat, ostakaat ja syökäät; tulkaat, ostakaat, ilman
rahaa ja ilman hintaa, viinaa ja rieskaa. **2** Miksi te annatte rahan
siinä, kussa ei leipää ole, ja teidän työnne siinä, kussa ei ole
ravintoa? Kuulkaat minua, ja nauttikaat hyvää, ja teidän sielunne
riemuitkaan lihavuudessa. **3** Kallistakaat korvanne ja tulkaat
minun tyköni, kuulkaat, niin teidän sielunne saa elää; ja minä
teen teidän kanssanne ijankaikkisen liiton, lujat Davidin armot. **4**
Katso, minä panin hänen kansoille todistajaksi, päämieheksi ja
opettajaksi kansoille. **5** Katso, sinun pitää kutsuman pakanat,
joita et sinä tunne, ja ne pakanat, jotka ei sinua tunteneet, pitää
juokseman sinun tykös, Herran sinun Jumalas tähden, ja Israelin
Pyhän tähden, joka sinua kaunisti. **6** Etsikäät Herraa, kuin hän
löytää taitaan: rukoilkaat häntä, koska hän läsnä on. **7** Jumalatoin
hyljätköön tiensä, ja pahointekiä ajatuksensa, ja palatkaan
Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme
tykö, sillä hänen tykönänsä on paljon anteeksiantamusta. **8** Sillä
minun ajatukseni ei ole teidän ajatuksenne, ja teidän tienne
ei ole minun tieni, sanoo Herra. **9** Vaan niin paljo korkeampi
kuin taivas on maasta, niin ovat myös minun tieni korkeammat
teidän teitänne, ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne. **10**
Sillä niinkuin sade ja lumi tulee taivaasta alas, ja ei mene sinne
jälleen, vaan tuorettaa maan, ja tekee sen hedelmälliseksi ja

antaa sen kasvaa, ja antaa siemenen kylvettää ja leivän syötää;
11 Niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee, ei
sen pidä tyhjänä palajaman minun tyköni, vaan tekemän mitä
minulle otollinen on, ja sen pitää menestymän, jota varten minä
sen lähettänytkin olen. **12** Sillä ilossa teidän pitää lähtemän ja
rauhassa saatettaman; vuoret ja kukkulat pitää teidän edessänne
kiitosta veisaaman, ja kaikki puut kedolla käsillänsä yhteen
lyömän. **13** Hongat pitää orjantappurain siassa kasvaman,
ja myrttipuu nukulaisten edestä; ja se pitää oleman Herralle
nimeksi, ijankaikkiseksi merkiksi, jota ei pidä hävitettämän.

56 Näin sanoo Herra: pitäkäät oikeus, ja tehkäät vanhurskautta;
sillä minun autuuteni on läsnä tulemassa, ja minun
vanhurskauteni, että se ilmoitetaan. **2** Autuas on se ihminen,
joka sen tekee, ja se ihmisen lapsi, joka sen käsittää: että hän
pitäis sabbatin, eikä sitä arkioksi tekisi, ja pidättäis kätensä,
ettei hän mitään pahaa tekisi. **3** Ja muukalainen, joka Herraan
on suostunut, ei pidä sanoman: Herra kaiketi eroittaa minun
kansastansa; ja kuohittu ei pidä sanoman: katso, minä olen kuiva
puu. **4** Sillä näin sanoo Herra kuohituille: jotka minun sabbatini
pitävät, ja valitsevat mitä minulle kelpaa, ja lujasti pitävät
minun liittoni: **5** Niin minä annan heille minun huoneessani ja
muurissani paikan, ja paremman nimen kuin pojilla ja tyttärillä on;
ijankaikkisen nimen minä heille annan, jota ei pidä hävitettämän.
6 Ja muukalaisten lapsille, jotka Herraan suostuneet ovat häntä
palvelemaan ja Herran nimeä rakastamaan, ja hänen palveliansa
olemaan: jokainen heistä, joka sabbatin pitää, ettei hän sitä
arkioksi tekisi, vaan pitäis lujasti minun liittoni, **7** Ne minä vien
pyhän vuoreni tykö, ja ilahutan heitä minun rukoushuoneessani;
heidän uhrinsa ja polttouhrinsa pitää minulle otolliset oleman

minun alttarillani; sillä minun huoneeni pitää kutsuttaman kaikkein
kansain rukoushuoneeksi. **8** Herra, Herra, joka Israelin hyljätyt
kokoo, sanoo: minä tahdon vielä enemmän hänen koottuinsa
joukkoon koota. **9** Kaikki pedot kedolla, tulkaat ja syökäät, ja
kaikki pedot metsässä. **10** Kaikki heidän vartiansa ovat sokiat,
eikä tiedä mitään, he ovat kaikki mykät koirat, jotka ei voi haukkua;
he ovat laiskat, he makaavat ja unta rakastavat. **11** Mutta he ovat
häpeemättömät väkevät koirat, jotka ei ikänä taida tulla ravituiksi.
Ei paimenet itsekään tiedä mitään eli ymmärrä; jokainen ottaa
vaarin omasta tiestänsä, kukin noudattaa ahneuttansa hänen
tilassansa. **12** Tulkaat, ottakaamme viinaa ja juopukaamme, ja
olkoon huomenna niinkuin tänäpänäkin, ja vielä paljo enempi.
57 Vanhurskas hukkuu, ja ei ajattele kenkään sitä
sydämessänsä; pyhät miehet temmataan pois, ja ei siitä kenkään
pidä vaaria; sillä vanhurskaat otetaan pois onnettomuudesta, **2**
Ja jotka toimellisesti vaeltaneet ovat, tulevat rauhaan, ja lepäävät
kammioissansa. **3** Tulkaat tänne edes, te noitain lapset, te
huorintekiäin ja porttoin siemenet. **4** Kenenkä kanssa te nyt
tahdotte iloita hekumassa? Kenenkä päälle te nyt tahdotte
suutanne irvistellä, ja kieltänne pistää? Ettekö te ole rikoksen
lapset ja väärä siemen? **5** Te jotka olette hempeät epäjumaliin
kaikkein viheriäisten puiden alla, ja teurastatte lapsia ojain
tykönä vuorten alla. **6** Sinun menos on sileiden kivien seassa,
ojissa, ne ovat sinun osas; niille sinä vuodatat juomauhris, kuin
sinä ruokauhria uhraat: pitäiskö minun siihen mielistymän? **7**
Sinä teet vuotees korkialle jyrkälle vuorelle, ja menet myös itse
sinne ylös uhria uhraamaan. **8** Oven ja pihtipielen taa panet
sinä muistos; sillä sinä vierität sinus pois minun tyköäni, menet
ylös, ja levität vuotees, ja kiinnität itses heihin; sinä rakastat

heidän vuodettansa, kussa ikänä sinä heidät näet. **9** Sinä menet
kuninkaan tykö öljyllä, ja sinulla on moninaiset voiteet: ja lähetät
sanas saattajat kauvas, ja olet alennettu hamaan helvettiin.
(Sheol h7585) **10** Sinä vaivasit itsiäs monissa teissä, ja et sanonut:
minä suutun; vaan ettäs löydät sinun kätes elämän, sentähden
et sinä väsy. **11** Ketäs kartat ja pelkäät? ettäs valheessa olet,
ja et muista minua, etkä johdata mielees; luuletkos minun
ijäti olevan ääneti, ettes minua ensinkään pelkää? **12** Minä
ilmoitan sinun vanhurskautes, ja sinun tekos: ja ne ei sinua pidä
hyödyttämän. **13** Kuin sinä huudat, niin auttakoon sinun joukkos
sinua; mutta tuulen pitää heidät kaikki viemän pois, ja turhuuden
pitää ne ottaman pois; mutta joka minuun uskaltaa, hänen
pitää maan perimän ja omistaman minun pyhän vuoreni, **14** Ja
saoman: tehkäät tietä, tehkää tietä, levittäkäät polku, sysätkäät
loukkaukset minun kansani tieltä pois. **15** Sillä näin sanoo korkia
ja ylistetty, joka asuu ijankaikkisuudessa, ja jonka nimi on Pyhä:
minä asun korkeudessa ja pyhyydessä, ja niiden tykönä, joilla
särjetty ja nöyrä henki on, että minä virvoittaisin nöyryytetyn
hengen, ja saattaisin särjetyn sydämen eläväiseksi. **16** Sillä en
minä ijäti tahdo riidellä, enkä vihastua ijankaikkisesti; vaan minun
kasvoistani on henki lähtevä, ja minä teen hengen. **17** Minä olin
vihainen heidän ahneutensa vääryyden tähden, ja löin heitä,
lymytin itseni ja närkästyin; silloin he menivät eksyksissä oman
sydämensä tiellä. **18** Minä näin heidän tiensä, paransin heidät,
ja johdatin heitä ja lohdutin niitä, jotka heitä murehtivat. **19** Minä
olen luonut huulten hedelmän: rauhan, rauhan sekä kaukaisille
että läheisille, sanoo Herra, ja olen heitä parantanut. **20** Mutta
jumalattomat ovat niinkuin lainehtiva meri, joka ei voi tyventyä;

vaan hänen aaltonsa heittävät loan ja mudan. **21** Jumalattomilla
ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

58 Huuda rohkiasti, älä säästä, korota äänes niinkuin basuna,
ja ilmoita minun kansalleni heidän ylitsekäymisensä, ja Jakobin
huoneelle heidän syntinsä. **2** Minua tosin he etsivät joka
päivä, tahtovat tietää minun tietäni, niinkuin se kansa, joka jo
vanhurskauden tehnyt on, ja ei ole heidän Jumalansa oikeutta
hyljännyt. He kysyvät minulta oikiaa tuomiota, ja tahtovat lähestyä
Jumalaa. **3** Miksi me paastoamme, ja et sinä sitä katso? miksi
me ruumistamme vaivaamme, ja et sinä sitä tahdo tietää? Katso,
kuin te paastootte, niin te teette teidän tahtonne, ja vaaditte
kaikkia teidän velvollisianne. **4** Katso, te paastotte toraksi ja
riidaksi, pieksätte rusikalla jumalattomasti. Älkäät paastotko
niinkuin te nyt teette, että teidän parkunne kuuluu korkeuteen. **5**
Pitäiskö se oleman senkaltainen paasto, jonka minä valitsen: että
ihminen ruumistansa päivällä vaivaa eli kallistaa päänsä niinkuin
kaisla, taikka säkissä eli tuhassa makaa, senkö te paastoksi
kutsutte, ja Herran otolliseksi päiväksi? **6** Mutta tämä on paasto,
jonka minä valitsen: laske ne vallallensa, jotka vääryydellä sidotut
ovat, päästä raskautetut irralle, laske vaivatut vapaaksi, ota pois
kaikkinainen kuorma. **7** Taita isoovalle leipäs, vie raadolliset
kulkiat huoneesees: kuin sinä näet alastoman, niin vaateta häntä,
ja älä käännä itsiäs pois lihas tyköä. **8** Silloin sinun valkeutes
puhkee paistamaan niinkuin aamurusko, ja sinun parannukses
on nopiasti kasvava; ja sinun vanhurskautes vaeltaa sinun
edelläs. ja Herran kunnia on sinun korjaava. **9** Silloin sinä
rukoilet, ja Herra kuulee sinun rukoukses; ja koska sinä huudat,
niin hän sanoo: katso, tässä minä olen. Ellet sinä ketään tykönäs
raskauta, eli sormellas osoita, taikka pahasti puhu. **10** Jos avaat

sydämes isoovaiselle, ja ravitset raadolliset sielut; niin sinun
valkeutes on pimiässä koittava, ja sinun hämäräs on oleva
niinkuin puolipäivä. **11** Ja Herra johdattaa aina sinua, ja ravitsee
sielus poudalla, ja sinun luus vahvistaa; ja sinä olet oleva niinkuin
kasvatettu yrttitarha ja niinkuin lähde, josta ei koskaan vesi
puutu. **12** Ja se rakennetaan sinulta, joka kauvan on autiona
ollut, ja sinä lasket perustuksen, joka pysyy ijankaikkisesti; ja sinä
pitää kutsuttaman rauvenneen tukiaksi, ja teiden parantajaksi,
että siinä saataisiin asua. **13** Jos sinä käännät jalkas sabbatista
pois, niin ettes tee sinun tahtoas minun pyhäpäivänäni, niin
se pitää iloiseksi sabbatiksi kutsuttaman, Herran kunnialliseksi
pyhäksi; sillä niin sinä häntä ylistät, kuin et tee sinun teitäs, etkä
niistä löydetä, jotka sinulle kelpaavat, eli mitä sinä puhut. **14**
Silloin on sinulla ilo oleva Herrassa, ja minä ylennän sinun maan
kukkulain päälle, ja tahdon sinua ruokkia Jakobin sinun isäs
perimisestä; sillä Herran suu on sen puhunut.

59 Katso, ei Herran käsi ole lyhennetty, niin ettei hän voi
auttaa, ja ei hänen korvansa raskaat, ettei hän kuule; **2** Vaan
teidän pahuutenne eroittaa teidät ja teidän Jumalanne toisen
toisestansa, ja teidän syntinne kätkevät pois hänen kasvonsa
teiltä, niin ettei teitä kuulla. **3** Sillä teidän kätenne ovat saastutetut
verellä, ja sormenne vääryydellä; teidän huulenne puhuvat
valhetta, ja kielenne latelevat vääryyttä. **4** Ei ole yhtään, joka
saarnaa vanhurskautta eli tuomitsee uskollisesti. Turhuuteen
luotetaan ja puhutaan kelpaamattomia; onnettomuudesta ovat
he raskaat, ja synnyttävät tuskan. **5** He hautovat basiliskin
munia, ja kutovat hämähäkin verkkoa: jos joku syö hänen
muniansa, niin hänen täytyy kuolla, jos ne rikotaan, niin niistä
tulee kyykärme. **6** Heidän hämähäkkinsä verkot ei kelpaa

vaatteeksi, ja heidän tekonsa ei kelpaa peitteeksi; sillä heidän
työsä ovat väärät työt, ja heidän käsissänsä on väkivalta. **7**
Heidän jalkansa juoksevat pahaan ja ovat nopsat vuodattamaan
viatonta verta; heidän ajatuksensa ovat väärät ajatukset, heidän
teissänsä on hävitys ja vahinko. **8** Ei he tunne rauhan teitä,
eikä ole oikeutta heidän käymisissänsä; heidän polkunsa ovat
karsaat: joka niitä käy, ei hänellä ole ikänä rauhaa. **9** Sentähden
on meistä oikeus kaukana, ja vanhurskaus ei käsitä meitä;
me odotimme valkeutta, katso, niin tulee pimeys: paistetta, ja
katso, me vaellamme sumussa. **10** Me haparoitsimme seiniä
niinkuin sokiat, ja pitelimme niinkuin ne, joilla ei silmiä ole; me
loukkaamme itsemme puolipäivänä niinkuin hämärissä, me
olemme pimeydessä niinkuin kuolleet. **11** Me myrisemme kaikki
niinkuin karhut, ja vaikeroitsemme surkiasti niinkuin mettiset,
sillä me odotamme oikeutta, ja ei sitä olekaan, autuutta, ja se on
meistä kaukana. **12** Sillä meidän rikoksiamme on sinun edessäs
aivan paljo, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan;
sillä meidän rikoksemme on meitä läsnä, ja me tunnemme
pahat tekomme. **13** Rikoksella ja valheella Herraa vastaan
me luovumme meidän Jumalastamme, puhumaan vääryyttä ja
tottelemattomuutta, ajatellaksemme ja ladellaksemme vääriä
sanoja sydämestämme. **14** Sentähden on myös oikeus palannut
takaperin, ja vakuus on kauvas mennyt; sillä totuus putoo
kaduille, ja vakuus ei taida tulla edes. **15** Totuus on pois, ja joka
luopuu pahasta, hänen pitää oleman jokaisen saaliina. Herra
näkee sen, ja se on paha hänen silmäinsä edessä, ettei oikeutta
ole. **16** Ja hän näkee, ettei yhtään miestä ole, ja ihmettelee, ettei
kenkään pyydä sitä sovittaa: niin hänen käsivartensa vapahtaa
hänen, ja hänen vanhurskautensa pitää hänen tallella. **17**

Sillä hän pukee yllensä vanhurskauden niinkuin rautapaidan,
ja panee autuuden rautalakin päähänsä; ja puettaa itsensä
koston vaatteilla niinkuin puvulla, ja pukee yllensä kiivauden
niinkuin hameen: **18** Niinkuin se, joka kostaa vihollisillensa
heidän ansionsa jälkeen ja tahtoo maksaa vihamiehillensä
julmuudella, ja luodoille tahtoo hän maksaa ansion jälkeen, **19**
Että Herran nimeä peljättäisiin lännestä, ja hänen kunniaansa
idästä, kuin hän on tuleva niinkuin tydytetty virta, jonka Herran
tuuli ajaa matkaan. **20** Ja Zionille on tuleva vapahtaja, ja niille,
jotka kääntyvät pois synneistä Jakobissa, sanoo Herra. **21** Ja
minä teen tämän liiton heidän kanssansa, sanoo Herra: minun
henkeni, joka sinun päälläs on, ja minun sanani, jotka minä sinun
suuhus pannut olen, ei pidä lähtemän sinun suustas, eikä sinun
siemenes suusta, ja lastes lasten suusta, sanoo Herra, nyt niin
ijankaikkiseen.

60 Nouse, ole kirkas; sillä sinun valkeutes tulee, ja Herran
kunnia koittaa sinun ylitses. **2** Sillä katso, pimeys peittää maan,
ja synkeys kansan; mutta Herra koittaa sinun ylitses, ja hänen
kunniansa pitää sinun päälläs nähtämän. **3** Ja pakanat pitää
vaeltaman sinun valkeudessas, ja kuninkaat sinun paisteessas,
joka sinun ylitses koittaa. **4** Nosta silmäs, katso ympärilles,
kaikki nämät kootut tulevat sinun tykös; sinun poikas tulevat
kaukaa, ja sinun tyttäres kylkien vieressä kasvatetaan. **5** Silloin
sinä saat sen nähdä ja iloitset, sinun sydämes ihmettelee, ja
levittää itsensä, kuin suuri paljous meren tykönä kääntyy sinun
tykös, ja pakanain voima tulee sinulle. **6** Kamelein paljous on
peittävä sinun, nopsat Midianin ja Ephan kamelit; ne kaikki
tulevat Sabasta; kultaa ja pyhää savua he tuovat, ja he ilmoittavat
Herran kiitoksen. **7** Kaikki Kedarin laumat kokoontuvat sinun

tykös, ja Nebajotin oinaat palvelevat sinua: ne pitää minun
otolliselle alttarilleni uhrattaman, sillä minä tahdon minun kunniani
huoneen kaunistaa. **8** Kutka ovat nuo, jotka lentävät niinkuin
pilvet, ja niinkuin mettiset akkunoillensa? **9** Sillä minua luodot
odottavat, ja haahdet meressä ensimäisinä tuomaan sinun
lapses tähän kaukaa; heidän hopiansa ja kultansa heidän
kanssansa, Herran sinun Jumalas ja Israelin Pyhän nimeen,
joka sinua kunnioitti. **10** Muukalaisten lapset pitää sinun muuris
rakentaman, ja heidän kuninkaansa pitää sinua palveleman;
sillä vihassani löin minä sinua, ja armoissani minä armahdan
sinua. **11** Ja sinun porttis pitää alati avoinna oleman, ja ei pidä
päivällä eikä yöllä suljettaman, että pakanain voima tuotaisiin,
ja heidän kuninkaansa saatettaisiin sinun tykös. **12** Sillä ne
pakanat ja valtakunnat, jotka ei tahdo sinua palvella, pitää
hukkuman, ja pakanat pitää peräti hukutettaman. **13** Libanonin
kunnia pitää tuleman sinun tykös, honka, tammi ja buksipuu
ynnä, kaunistamaan minun pyhää siaani; sillä minä tahdon
jalkani sian kunnioittaa. **14** Heidän pitää myös kumaroissansa
sinun tykös tuleman, jotka sinua sortaneet ovat, ja kaikki, jotka
sinua pilkanneet ovat, pitää lankeeman sinun jalkais eteen, ja
kutsuman sinun Herran kaupungiksi, Israelin Pyhän Zioniksi. **15**
Ettäs olet hyljätty ja vihattu ollut, kussa ei kenkään vaeltanut,
tahdon minä sinua ijankaikkiseksi korkeudeksi tehdä, ja iloksi
suvusta sukuun; **16** Että sinun pitää pakanain rieskaa imemän,
ja kuningasten nisät pitää sinua imettämän: ettäs tuntisit minun
Herraksi sinun vapahtajakses, ja että minä, Jakobin väkevä,
olen sinun lunastajas. **17** Minä tahdon saattaa kultaa vasken
siaan, ja hopiaa raudan siaan, ja vaskea puiden siaan ja
rantaa kivien sijaan ja tahdon tehdä vaivas rauhaksi, ja työs

vanhurskaudeksi. **18** Ei enään sinun maallas vääryyttä kuuluman
pidä, ei vahinkoa, eikä kadotusta sinun äärissäs; vaan sinun
muuris pitää autuudeksi ja sinun porttis kiitokseksi kutsuttaman.
19 Ei auringon pidä enään päivällä sinulle paistaman, eikä kuun
valon sinua valaiseman; vaan Herra on sinun ijankaikkinen
valkeutes, ja sinun Jumalas on sinun ylistykses. **20** Ei sinun
aurinkos enään laske, eikä kuus kadota valoansa; sillä Herra on
sinun ijankaikkinen valkeutes, ja sinun murhepäiväs loppuvat.
21 Ja sinun kansas on kaikki vanhurskas oleva, ja maan piirin
ijankaikkisesti omistava, niinkuin minun istutukseni vesat ja
käsialani ovat minulle ylistykseksi. **22** Vähäinen pitää tuhanneksi
tuleman, ja piskuinen väkeväksi kansaksi: minä Herra tahdon
sen ajallansa toimittaa.

61 Herran, Herran henki on minun päälläni, sentähden on
Herra minua voidellut, saarnaamaan köyhille hyvää sanomaa;
hän on minun lähettänyt parantamaan särjettyjä sydämiä:
saarnaamaan vangeille lunastusta ja sidotuille pääsemistä; **2**
Saarnaamaan Herran otollista vuotta, ja meidän Jumalamme
kostopäivää; lohduttamaan kaikkia murheellisia; **3** Että minä
saattaisin murheellisille Zionissa kaunistuksen tuhan edestä,
ja iloöljyn murheen edestä, ja kauniit vaatteet murheellisen
hengen edestä; että he vanhurskauden puuksi kutsuttaisiin,
Herran istuttamisen ylistykseksi. **4** Ja heidän pitää vanhat
autiot paikat rakentaman, ja parantaman mitä muinen on
hävitetty; heidän pitää autiot kaupungit uudistaman, jotka suvusta
sukuun hävitettynä olivat. **5** Muukalaiset pitää seisoman ja
teidän laumanne kaitseman; ja vierasten lapset pitää teidän
peltomiehenne ja viinamäkenne miehet oleman. **6** Mutta teitä
pitää Herran papiksi kutsuttaman, ja sanottaman: te olette

meidän Jumalamme palveliat, ja teidän pitää pakanain hyvyyden
syömän, ja heidän kunniastansa pitää teidän kerskaaman. **7**
Teidän häpiänne edestä pitää teidän kaksinkertaisesti saaman,
ja häväistyksen edestä pitää heidän riemuitseman osassansa:
sentähden pitää heidän kaksinkertaisesti maansa omistaman:
heillä pitää ijankaikkinen riemu oleman. **8** Sillä minä olen
Herra, joka oikeutta rakastan, ja vihaan ryövättyä polttouhria:
ja tahdon saattaa, ettei heidän työnsä pidä turha oleman,
ja teen ijankaikkisen liiton heidän kanssansa. **9** Ja heidän
siemenensä pitää pakanain seassa tunnettaman, ja heidän
jälkeentulevaisensa kansain seassa; että jokainen, joka heidät
näkee, pitää heidät tunteman, että he ovat siunattu siemen
Herralta. **10** Minä iloitsen suuresti Herrassa, ja minun sieluni
riemuitsee minun Jumalassani; sillä hän puetti minun autuuden
vaatteilla, ja verhoitti minun vanhurskauden hameella: niinkuin
ylkä kaunistettu papillisella kaunistuksella, ja niinkuin morsian
kaunistettu kaunistuksessansa. **11** Sillä niinkuin hedelmä kasvaa
maasta, ja siemen yrttitarhassa putkahtaa, niin antaa Herra,
Herra vanhurskauden ja kiitoksen käydä ylös kaikkein pakanain
edessä.

62 Zionin tähden en minä vaikene, ja Jerusalemin tähden en
minä lakkaa, siihenasti että hänen vanhurskautensa koittaa
niinkuin paiste, ja hänen autuutensa palaa niinkuin tulisoitto. **2**
Että pakanatkin näkisivät sinun vanhurskautes, ja kaikki kunikaat
sinun kunnias. Ja sinä nimitetään uudella nimellä, jonka Herran
suu on nimittävä. **3** Ja sinun pitää oleman kunnian kruunu
Herran kädesssä, ja kuninkaan hiippa sinun Jumalas kädessä. **4**
Et sinä enään kutsuta hyljätyksi, eikä sinun maatas enää sanota
hävitetyksi, vaan sinä kutsutaan: minun suosioni on hänessä, ja

sinun maas asuttavaksi; sillä Herra on mielistynyt sinuun, ja
sinun maallas asutaan. **5** Sillä niinkuin nuorukainen rakastaa
neitsyttä, niin sinun lapses pitää sinua rakastaman; ja niinkuin
ylkä iloitsee morsiamestansa, niin myös sinun Jumalas iloitsee
sinusta. **6** Jerusalem, minä asetan vartiat muuris päälle, jotka ei
ikänä päivällä eikä yöllä vaikene; ja jotka Herran muistatte, ei
teidän pidä vaiti oleman. **7** Ja ei teidän pidä hänestä vaikeneman,
siihenasti että hän sen vahvistaa, ja asettaa Jerusalemin maan
päälle kiitokseksi. **8** Herra vannoo oikian kätensä kautta, ja
voimansa käsivarren kautta: en minä tahdo enään antaa jyviäs
vihollistes syödä, enkä viinaas, jonka tähden sinä työtä teit,
muukalaisten juoda; **9** Vaan jotka sen kokoovat, syövät sitä
ja kiittävät Herraa; ja jotka sitä kokoovat, juovat sitä minun
pyhyyteni esihuoneissa. **10** Menkäät, menkäät porttein kautta,
peratkaat tietä kansalle: silittäkäät, silittäkäät polut, siirtäkäät
kivet pois, ylentäkäät lippu kansain päälle. **11** Katso, Herra
antaa sen kuulua hamaan maailman ääriin asti: sanokaat Zionin
tyttärelle: katso, sinun autuutes tulee, katso, hänen palkkansa
on hänen myötänsä, ja hänen työnsä hänen edessänsä. **12** Ja
he pitää kutsuttaman pyhäksi kansaksi, Herran lunastetuiksi; ja
sinä kutsutaan etsityksi ja ei hyljätyksi kaupungiksi.

63 Kuka on se, joka tulee Edomista, punaisilla vaatteilla
Botsrasta, joka niin on kaunistettu vaatteissansa, ja käy suuressa
voimassansa? Minä joka puhun vanhurskautta, ja taidan kyllä
auttaa. **2** Miksi ovat siis vaattees niin punaiset, ja pukus niinkuin
viinakuurnan sotkujan? **3** Minä sotkun viinakuurnan yksinäni,
ja ei yksikään kansasta minun kanssani. Minä tallaan heitä
vihassani, ja sotkun heitä julmuudessani; siitä on heidän verensä
priiskunut vaatteisiini, ja minä olen saastuttanut kaikki minun

pukuni; **4** Sillä minä olen säätänyt itselleni kostopäivän, ja vuosi
on tullut omiani pelastaa. **5** Sillä minä katsoin ympärilleni, ja
ei ollut auttajaa, ja minä hämmästyin, ja ei kenkään holhonut
minua; vaan minun käsivarteni vapahti minun, ja minun vihani
holhoi minua. **6** Ja minä olen tallannut kansat vihassani, ja
tehnyt heitä juovuksiin minun julmuudessani; ja sysäsin heidän
voittonsa maahan. **7** Minä tahdon Herran laupiutta muistaa, ja
Herran kiitosta kaikista niistä, mitkä Herra meille tehnyt on, ja
sitä suurta hyvyyttä Israelin huoneelle, jonka hän sille tehnyt on,
suuren laupiutensa ja hyvyytensä kautta. **8** Sillä hän sanoo: he
ovat tosin minun kansani, lapset, jotka ei valhetteliat ole; ja hän
oli heidän vapahtajansa. **9** Kaikessa heidän ahdistuksessansa oli
hänellä ahdistus, ja enkeli, joka hänen edessänsä on, autti heitä;
rakkautensa ja armonsa tähden hän lunasti heitä, ja otti heitä
ylös, ja kantoi heitä aina vanhasta tähän asti. **10** Mutta he olivat
vastahakoiset, ja vihoittivat hänen Pyhän Henkensä; sentähden
hän muuttui heidän viholliseksensa, ja soti heitä vastaan. **11** Ja
hänen kansansa muisti taas entisiä Moseksen aikoja. Kussa siis
nyt se on, joka heidät vei ulos merestä laumansa paimenen
kanssa? Kussa on se, joka Pyhän Henkensä heidän sekaansa
antoi; **12** Joka oikialla kädellänsä Moseksen vei, kunniallisella
käsivarrellansa; joka vedet jakoi heidän edellänsä, tehdäksensä
itsellensä ijankaikkista nimeä; **13** Joka heitä vei syvyyden
kautta, niinkuin hevoset korvessa, ilman kompastumata. **14**
Niinkuin karjan, joka kedolle menee, saatti Herran Henki heidät
lepoon, niin sinä myös kansas johdatit, tehdäkses itselles
ijankaikkista nimeä. **15** Niin katso nyt taivasta, ja katso tänne alas
pyhästä ja kunniallisesta asuinsiastas. Kusssa nyt on kiivautes
ja voimas? sinun suuri sydämellinen laupiutes kovennetaan

minua vastaan. **16** Sinä olet kuitenkin meidän Isämme; sillä ei
Abraham meistä mitään tiedä, ja ei Israel meitä tunne; mutta
sinä Herra olet meidän Isämme ja meidän Lunastajamme; ja
se on ijäti sinun nimes. **17** Miksis, Herra, sallit meidän eksyä
sinun teiltäs, ja annoit sydämemme paatua, ettemme sinua
peljänneet? Palaja palveliais tähden ja perimises sukukuntain
tähden. **18** He omistavat lähes kaiken sinun pyhän kansas;
meidän vihollisemme polkevat sinun pyhyytes alas. **19** Me
olemme juuri niinkuin ennenkin, kuin et sinä meitä hallinnut, ja
emme olleetkaan sinun nimees nimitetyt.

64 Jospa sinä taivaat halkaisisit, ja astuisit alas, että vuoret
vuotaisivat sinun edessäs, niinkuin palava vesi kiehuu pois
väkevällä tulella, **2** Että sinun nimes tulis tiettäväksi sinun
vihollisilles, ja että pakanat sinun edessäs vapisisivat. **3** Niiden
ihmeitten tähden, jotka sinä teet, joita ei kenkään toivonut; koska
sinä menit alas, ja vuoret edessäs sulaisivat. **4** Ja ei maailman
alusta kuultu, eikä korville tullut ole, eli yksikään silmä nähnyt ole,
paitsi sinua Jumala, mikä niille tapahtuu, jotka sinua odottavat.
5 Sinä kohtasit niitä iloisna, jotka tekivät vanhurskautta, ja
sinua muistelivat sinun teilläs. Katso, sinä vihastuit, koska me
syntiä teimme ja kauvan niissä viivyimme, mutta kuitenkin meitä
autettiin. **6** Mutta me olemme kaikki saastaiset, ja kaikki meidän
vanhurskautemme on niinkuin saastainen vaate; me olemme
kaikki lakastuneet niinkuin lehdet, ja meidän syntimme viskoivat
meitä niinkuin tuuli. **7** Ja ei ole sitä, joka rukoilee sinun nimeäs, ja
nousee sinuun kiinni tarttumaan; sillä sinä peität kasvos meiltä,
ja annat meidät nääntyä suurissa synneissämme. **8** Mutta nyt
Herra, sinä olet meidän Isämme; me olemme savi, sinä olet
meidän valajamme, ja me olemme kaikki sinun käsialas. **9** Älä,

Herra, niin kovin vihastu, ja älä ijäti ajattele syntiämme; katso
sitä, että me olemme kaikki sinun kansas. **10** Sinun pyhyytes
kaupungit ovat hävitetyt, Zion on autioksi tehty ja Jerusalem on
kylmillä. **11** Meidän pyhyytemme ja kunniamme huone, jossa
meidän isämme sinua kunnioittivat, on tulella poltettu; ja kaikki
meidän kauniimpamme ovat häväistyt. **12** Herra, maltatkos sinus
näistä niin kovana pitää ja vaiti olla, ja lyödä meitä niin kovin
alas.

65 Minä etsitään niiltä, jotka ei kysyneet minua; minä löytään
niiltä, jotka ei minua etsineet; ja pakanoille, jotka ei rukoilleet
minun nimeäni, sanon minä: tässä minä olen, tässä minä olen. **2**
Minä kokotan käteni koko päivän tottelemattomalle kansalle,
joka vaeltaa ajatustensa jälkeen sitä tietä, joka ei hyvä ole; **3**
Sille kansalle, joka vihoittaa minun, on aina minun kasvoini
edessä: uhraa yrttitarhoissa, suitsuttaa tulikivien päällä; **4** Asuu
hautain keskellä, on yötä luolissa, syö sian lihaa, ja heillä
on kauhia liemi heidän padoissansa, **5** Ja sanovat: mene
puolelles, ja älä satu minuun, sillä minä olen pyhempi sinua:
näiden pitää oleman savun minun vihassani, ja tulen, joka palaa
koko päivän. **6** Katso, minun edessäni on kirjoitettu: en minä
tahdo olla ääneti, vaan minä tahdon maksaa, ja maksaa heidän
helmaansa, **7** Sekä teidän pahat tekonne, ja teidän isäinne pahat
teot yhtenänsä, sanoo Herra: ne jotka vuorilla suitsuttaneet, ja
minua kukkuloilla häväisseet ovat; minä tahdon jälleen mitata
heidän entiset työnsä heidän helmaansa. **8** Näin sanoo Herra:
niinkuin viina löytään viinamarjoissa, ja sanotaan: älä sitä hävitä,
sillä siinä on siunaus: juuri niin tahdon minä minun palveliani
tähden tehdä, etten minä sitä kaikkea hävitä. **9** Vaan johdatan
Jakobista siemenen, ja Juudasta sen, joka minun vuorellani

asuman pitää; sillä minun valittuni pitää sen omistaman, ja
minun palveliani siinä asuman. **10** Ja Saaronin pitää oleman
laumain huoneen, ja Akorin laakson karjan pihaton, minun
kansalleni, joka minua etsii. **11** Mutta te, jotka hylkäätte Herran,
ja unohdatte minun pyhän vuoreni, ja nostatte Gadille pöydän ja
panette juomauhria täyteen Menille: **12** Olkaan, minä tahdon
lukea teitä miekkaan, niin että teidän kaikkein pitää lankeeman
teurastamiseen; sillä minä kutsuin, ja ette mitään vastanneet,
minä puhuin, ja ette kuulleet, vaan teitte pahaa minun silmäini
edessä, ja valitsitte mitä en minä tahtonut. **13** Sentähden sanoo
Herra, Herra näin: katso, minun palveliani syövät, mutta teidän
pitää isooman; katso, minun palveliani juovat, mutta teidän
pitää janooman; katso, minun palveliani iloitsevat, mutta teidän
pitää häpiään tuleman. **14** Katso, minun palveliani riemuitsevat
hyvästä mielestä, mutta teidän pitää sydämen kivusta parkuman,
ja hengen ahdistuksessa ulvoman. **15** Ja teidän pitää jättämän
teidän nimenne minun valituilleni valaksi; ja Herra Jumala on
tappava sinun, mutta hänen palveliansa nimitetään toisella
nimellä. **16** Että joka itsensä siunaa maan päällä, hän siunaa
itsensä totisessa Jumalassa, ja joka vannoo maan päällä, se
vannoo totisen Jumalan kautta; sillä entiset ahdistukset ovat
unhotetut, ja ovat minun silmistäni peitetyt. **17** Sillä katso,
minä luon uuden taivaan ja uuden maan, ja entisiä ei pidä
muistettaman, eikä mieleen johdatettaman. **18** Vaan iloitkaat ja
riemuitkaat ijankaikkisesti niissä, kuin minä luon; sillä katso,
minä luon Jerusalemin iloksi ja hänen kansansa riemuksi. **19** Ja
minä tahdon iloita Jerusalemista ja riemuita minun kansastani; ja
ei hänessä enään pidä kuultaman itkun ääntä eikä valituksen
ääntä. **20** Ei siellä pidä enään lapsia oleman, jotka ei päiviinsä

ulotu, eikä vanhoja, jotka ei vuosiansa täytä; sillä sadan vuotiset
lapset pitää kuoleman, ja sadan ajastaikaiset syntiset pitää
kirotut oleman. **21** He rakentavat huoneita, ja niissä asuvat: he
istuttavat viinapuita, ja niiden hedelmistä syövät. **22** Ei heidän
pidä muiden asua rakentaman, eikä istuttaman muiden syödä;
sillä minun kansani päivät pitää oleman niinkuin puun päivät, ja
heidän käsialansa pitää vanheneman minun valittuini tykönä.
23 Ei heidän pidä hukkaan työtä tekemän, eikä turmeluksessa
synnyttämän; sillä he ovat Herran siunattuin siemen, ja heidän
jälkeentulevaisensa heidän kanssansa. **24** Ja tapahtuu, että
ennenkuin he huutavat, tahdon minä vastata; koska he vielä
puhuvat, tahdon minä kuulla. **25** Susi ja lammas pitää ynnä
laitumella käymän, jalopeura ja härkä yhdessä korsia syömän, ja
kärmeet pitää maata syömän. Ei heidän pidä vahinkoa tekemän,
eikä turmeleman koko mimun pyhällä vuorellani, sanoo Herra.

66 Näin sanoo Herra: taivas on minun istuimeni, ja maa minun
jalkaini astinlauta. Mikä siis on se huone, jonka te minulle
rakennatte, eli mikä on minun leposiani? **2** Ja minun käteni on
kaikki nämät tehnyt ja kaikki nämät ovat tehdyt, sanoo Herra;
mutta minä katson sen puoleen, joka raadollinen ja särjetyllä
hengellä on, ja joka vapisee minun sanani edessä. **3** Sillä joka
härjän teurastaa, on niinkuin hän miehenkin tappais; joka lampaan
uhraa, on niinkuin hän koiran niskat taittais; joka ruokauhria tuo,
on niinkuin hän sian verta uhrais; joka pyhää savua muistelee,
on niinkuin hän vääryyttä kiittäis: näitä he valitsevat teissänsä, ja
heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa. **4** Sentähden
tahdon minä myös valita heidän pilkkansa, ja jota he pelkäävät,
sen saatan minä heidän päällensä; sentähden että minä kutsuin,
ja ei kenkään vastannut, minä puhuin, ja ei he kuulleet. Ja he

tekivät pahaa minun silmäini edessä, ja valitsivat, jota en minä
tahtonut. **5** Kuulkaat Herran sanaa te, jotka hänen sanaansa
pelkäätte: teidän veljenne, jotka teitä vihasivat, ja eroittivat
teidät heistänsä minun nimeni tähden, he sanovat: olkoon Herra
ylistetty! vaan ilmaantukaan hän teidän iloonne; mutta heidän
pitää häpiään tuleman. **6** Sillä metelin ääni (pitää kuuluman)
kaupungista, ääni templistä, Herran ääni, joka vihollisensa
kostaa ansion jälkeen. **7** Hän synnyttää ennenkuin hän saa
kivun; hän synnyttää pojan ennenkuin hänen kipunsa tulee. **8**
Kuka on ikänä senkaltaista kuullut? kuka on ikänä senkaltaista
nähnyt? Saaneeko koko maa yhtenä päivänä synnyttämisen
kivun? syntyneekö kaikki kansa yhtä haavaa? kuitenkin on Zion,
saatuansa synnyttämisen kivun, myös synnyttänyt. **9** Eikö minun,
joka muut saatan synnyttämään, pitäisi itse myös synyttämän?
sanoo Herra; pitäiskö minun antaman muiden synnyttää, ja
itse hedelmätöin oleman? sanoo sinun Jumalas. **10** Iloitkaat
Jerusalemin kanssa, ja ihastukaat hänestä kaikki, jotka häntä
rakastatte; iloitkaat suuresti hänen kanssansa kaikki te, jotka
tähänasti olette hänen tähtensä murheelliset olleet. **11** Sillä
teidän pitää imemän ja ravittaman hänen lohdutuksensa nisistä;
teidän pitää lypsämän ja ilahuttaman teitänne hänen kunniansa
kirkkaudesta. **12** Sillä näin sanoo Herra: katso minä levitän
hänen tykönänsä rauhan niinkuin virran, ja pakanain kunnian
niinkuin vuotavan ojan, jota te saatte imeä; ja teitä pitää sylissä
kannettaman, ja polvien päällä ihanteleman. **13** Niinkuin äiti
poikaansa lohduttaa, niin minä tahdon teitä lohduttaa, ja teidän
pitää Jerusalemissa lohdutuksen saaman. **14** Teidän pitää sen
näkemän, ja teidän sydämenne pitää iloitseman, ja teidän luunne
pitää vihoittaman niinkuin ruoho; niin tunnetaan Herran käsi

hänen palvelioissansa, ja hänen vihollisissansa. **15** Sillä katso,
Herra tulee tulella, ja hänen rattaansa ovat niinkuin tuulispää;
että hän kostais vihansa hirmuisuudessa, ja rangaistuksen tulen
liekissä. **16** Sillä Herra on tuomitseva tulella ja miekallansa
kaiken lihan; ja Herralta tapetuita pitää paljo oleman. **17** Jotka
heitänsä pyhittävät ja puhdistavat yrttitarhoissa, yksi täällä,
toinen siellä, ja syövät sian lihaa, kauhistuksia ja hiiriä: kaikki
nämät pitää lopetettaman yhtä haavaa, sanoo Herra. **18** Sillä
minä tahdon tulla ja koota heidän ajatuksensa ja tekonsa, ynnä
kaikkein pakanain ja kielten kanssa, että he tulisivat ja näkisivät
minun kunniani. **19** Ja minä asetan merkin heidän sekaansa, ja
muutamat niistä, kuin pelastetut ovat, lähetän minä pakanoille
meren tykö, joutsimiehen puoleen, Puliin ja Ludiin, Tubaliin
ja Javaan päin, ja niihin kaukaisiin saariin, joissa ei tähänasti
mitään ole minusta kuultu, ja ei ole minun kunniaani nähneet: ja
heidän pitää minun kunniani pakanain seassa ilmoittaman. **20** Ja
tuoman ulos kaikki teidän veljenne kaikista pakanoista, Herralle
ruokauhriksi, hevosilla ja rattailla, paareilla, muuleilla ja liukkailla
juhdilla Jerusalemiin minun pyhän vuoreni puoleen, sanoo Herra:
niinkuin Israelinkin lapset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa
Herran huoneeseen. **21** Ja minä tahdon niistä ottaa papit ja
Leviläiset, sanoo Herra. **22** Sillä niinkuin uudet taivaat ja uusi
maa, jotka minä teen, ovat minun edessäni, sanoo Herra,
juuri niin pitää teidän siemenenne ja nimenne pysymän. **23** Ja
kaikki liha pitää yhdestä kuukaudesta niin toiseen, ja yhdestä
sabbatista niin toiseen, tuleman kumartamaan minun eteeni,
sanoo Herra: **24** Ja heidän pitää menemän ulos, ja katseleman
niiden ihmisten raatoja, jotka minua vastaan väärin tekivät; sillä ei

heidän matonsa pidä kuoleman, eikä heidän tulensa sammuman,

ja heidän pitää kaikelle lihalle kauhistukseksi oleman.

Jeremian

1 Jeremian Hilkian pojan sanat, joka oli Anatotin
papeista, Benjaminin maata, **2** Jolle Herran sana
tapahtui Josian Amonin pojan, Juudan kuninkaan aikana,
kolmantenatoistakymmenentenä hänen valtakuntansa vuonna;
3 Ja sitte Josian pojan, Jojakimin, Juudan kuninkaan
aikana, Zedekian Josian pojan, ensimäisen vuoden loppuun
toistakymmentä, niin Jerusalemin vankiuteen asti, viidentenä
kuukautena. **4** Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **5** Minä
tunsin sinun jo ennenkuin minä sinun valmistin äitis kohdussa,
ja pyhitin sinun ennenkuin sinä äidistäs synnyitkään, ja panin
sinun kansain prophetaksi. **6** Mutta minä sanoin: voi Herra,
Herra! katso en minä kelpaa saarnaamaan; sillä minä olen
nuori. **7** Niin Herra sanoi minulle: älä sano: minä olen nuori;
mutta sinun pitää kaikkiin niihin menemän, mihin minä sinun
lähetän, ja puhuman kaikkia, mitä minä sinulle käsken. **8** Älä
pelkää heitä; sillä minä olen tykönäs, ja pelastan sinun, sanoo
Herra. **9** Ja Herra ojensi kätensä ja tarttui minun suuhuni; ja
Herra sanoi minulle: katso, minä panen minun sanani sinun
suuhus. **10** Katso, minä panen sinun tänäpänä kansain ja
valtakuntain päälle, repimään, särkemään, hukuttamaan ja
kukistamaan: rakentamaan ja istuttamaan. **11** Ja Herran sana
tapahtui minulle ja sanoi: Jeremia, mitäs näet? Minä sanoin:
Minä näen mandelpuisen sauvan. **12** Ja Herra sanoi minulle:
oikein sinä olet nähnyt, sillä minä tahdon kiiruhtaa, tehdäkseni
minun sanani. **13** Ja Herran sana tapahtui toisen kerran minulle
ja sanoi: mitäs näet? Minä sanoin: minä näen kiehuvaisen
padan, joka näkyy pohjan puoleen. **14** Ja Herra sanoi minulle:
pohjasta on paha tuleva kaikkein maan asuvaisten päälle. **15** Sillä

katso, minä kutsun kaikki valtakuntain sukukunnat, jotka ovat
pohjassa, sanoo Herra; ja he tulevat ja kukin asettaa istuimensa
Jerusalemin portin eteen, ja ympäri kaikkia hänen muurejansa,
ja kaikkia Juudan kaupungeita, **16** Ja minä annan oikeuden
käydä heidän päällensä kaiken heidän pahuutensa tähden;
että he ovat minun hyljänneet, ja muille jumalille suitsuttaneet,
ja kumartaneet omaa käsialaansa. **17** Niin vyötä nyt kupees,
nouse ja saarnaa heille kaikki, mitä minä sinun käsken; älä
pelkää heitä, etten minä sinua surmaisi heidän edessänsä.
18 Ja katso, minä teen tänäpänä sinun vahvaksi kaupungiksi,
rautapatsaaksi ja vaskimuuriksi koko maassa: Juudan kuninkaita
ja hänen ruhtinaitansa vastaan, hänen pappejansa ja maan
kansaa vastaan. **19** Ja he sotivat sinua vastaan, ei kuitenkaan
heidän pidä sinua voittaman; sillä minä olen sinun tykönäs,
sanoo Herra, vapahtamassa sinua.

2 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Mene ja saarnaa
julkisesti Jerusalemissa, ja sano: Näin sanoo Herra: minä
ajattelen sitä hyvää työtä, joka sinulle tapahtui nuoruudessas, ja
sitä rakkautta, jonka minä sinulle osoitin, koskas kaunis olit, ja
minua korvessa seurasit, siinä maassa, jossa ei kylvetä; **3** Koska
Israel oli Herran pyhä ja hänen ensimäinen hedelmänsä; jokainen
joka häntä söi, tuli vikapääksi, ja paha tuli hänen päällensä,
sanoo Herra. **4** Kuulkaat Herran sanaa, Jakobin huone ja kaikki
Israelin huoneen sukukunnat. **5** Näin sanoo Herra: mitä vääryyttä
teidän isänne minussa löysivät, että he erkanivat minusta ja
menivät turhuuteen, ja tulivat turhaksi. **6** Ja ei ensinkään
ajatelleet: kussa se Herra on, joka meitä vei ulos Egyptin maalta,
joka johdatti meitä korvessa, autiossa ja erämaassa, kuivassa
ja kuoleman varjon maassa, siinä maassa, jossa ei yksikään

ihminen vaeltanut eikä asunut? **7** Ja minä vein teidät hyvään
maahan, sen hedelmää ja hyvyyttä syömään; mutta kuin te sinne
tulitte, te minun maani ja minun perintöni teitte kauhistukseksi. **8**
Papit ei ajatelleet, kussa Herra on; lainoppineet ei tunteneet
minua, paimenet luopuivat minusta ja prophetat ennustivat Baalin
kautta ja seurasivat kelvottomia. **9** Sentähden minä riitelen vielä
teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa
riitelen minä. **10** Niin menkäät Kittimin luotoihin ja katsokaat,
ja lähettäkäät Kedariin, tutkistelkaat visusti ja katsokaat, onko
siellä niin tapahtunut. **11** Muuttavatko pakanat jumaliansa?
vaikka ei ne jumalat olekaan; ja kuitenkin minun kansani on
muuttanut kunniansa kelvottomaan. **12** Taivaat hämmästykäät
siitä, peljästykäät ja vaviskaat, sanoo Herra. **13** Sillä minun
kansani tekee kahtalaisen synnin: minun, joka olen elävän veden
lähde, he hylkäävät, ja kaivavat itsellensä kaivoja, kelvottomia
kaivoja, joissa ei vesi pysy. **14** Onko Israel ostettu orja eli
kotona syntynyt? miksi hän on joutunut saaliiksi? **15** Sillä nuoret
jalopeurat kiljuvat hänestä ja huutavat: he hävittävät hänen
maansa; ja hänen kaupunkinsa ovat poltetut, niin ettei niissä
kenkään asu. **16** Nophin ja Tahpanheksen lapset musertavat
myös sinun pääs. **17** Näitä sinä itselles teet, ettäs hylkäät Herran,
sinun Jumalas, kuin hän sinua tahtoo viedä oikiaa tietä. **18**
Ja nyt, mitä sinun on Egyptin tiellä, ettäs tahdot juoda Sihorin
vettä? eli mitä sinun on Assyria tiellä, ettäs tahdot juoda virran
vedestä. **19** Sinun pahuutes tähden sinua nuhdellaan, ja sinun
tottelemattomuutes tähden sinua kuritetaan; niin tiedä ja näe,
kuinka viheliäinen ja surkia se on, ettäs hylkäät Herran, sinun
Jumalas, ja et pelkää minua, sanoo Herra, Herra Zebaot. **20**
Sillä minä olen jo vanhasta taittanut sinun ikees, ja särkenyt

sinun juttas, ja sinä sanoit: en minä tahdo enään niitä palvella;
kuitenkin jokaisella korkialla vuorella, ja kaikkein lehtipuiden alla
juoksit sinä salavuoteudessa, **21** Mutta minä olen istuttanut
sinun parhaaksi viinapuuksi ja totiseksi siemeneksi; kuinka sinä
olet nyt muuttunut niin karvaaksi ja metsäviikunapuuksi. **22** Sillä
jos sinä vielä lipiällä pesisit itses ja ottaisit paljon saippuaa,
kuitenkin sinun pahuutes näkyy minun edessäni, sanoo Herra,
Herra. **23** Kuinkas siis sanot: en minä ole saastainen, en minä
seuraa Baalia? Katso tietäs laaksossa, ajattele, kuinkas tehnyt
olet: sinä nopsa naaras kameli, joka sinne ja tänne juokset. **24**
Niinkuin metsä-aasi korvessa, kuin hän helteestä hengittää,
kuka hänen taitaa asettaa? kaikki, jotka häntä etsivät, ei pidä
väsymän; hänen kuukaudessansa hän löydetään. **25** Älä ole
paljasjaloin ja älä janoa kärsi. Mutta sinä sanoit: ei se auta,
vaan minä rakastan muukalaisia ja juoksen heidän perässänsä.
26 Niinkuin varas tulee häpiään, kuin hän saadaan kiinni, niin
pitää myös Israelin huoneen häpiään tuleman, kuningastensa,
valtamiestensä, pappeinsa ja prophetainsa kanssa. **27** Jotka
puulle sanovat: sinä olet isäni, ja kivelle: sinä minun synnytit;
Sillä he kääntävät selkänsä minun puoleeni ja ei kasvojansa;
mutta kuin hätä tulee, sanovat he: nouse ja auta meitä. **28** Kussa
ovat jumalas, jotka sinä itselles tehnyt olet? Nouskaan ne, katso,
taitavatko he sinua auttaa sinun hätäs aikana; sillä niin monta
kuin sinulla, Juuda, on kaupunkia, niin monta on myös sinulla
jumalaa. **29** Miksi te tahdotte vielä riidellä minun kanssani?
Te olette kaikki minusta luopuneet, sanoo Herra. **30** Turhaan
minä rankaisin teidän lapsianne, ei he ota kuritusta; sillä teidän
miekkanne syö teidän prophetanne, niinkuin turmeleva jalopeura.
31 Sinä paha sukukunta, ota vaari Herran sanasta: olenko minä

nyt tullut Israelille korveksi, eli pimiäksi maaksi? Miksi siis minun
kansani sanoo: me olemme herrat, emme enään tule sinun tykös.
32 Unohtaako neitsy kaunistuksensa eli morsian seppeleensä?
Mutta minun kansani unohtaa minun ijankaikkisesti. **33** Mitäs
kaunistat ties, rakkautta etsiäkses? ja myös sentähden totutit
sinun ties pahaksi. **34** Löydetään myös vaivaisten ja viattomain
sieluin veri sinun tykönäs joka paikassa, ja ei ne ole löydetty
kätkettynä, vaan julki kaikissa niissä paikoissa. **35** Ja sinä sanot:
minä olen viatoin, hän kääntäköön vihansa minusta pois. Katso,
minä tahdon oikeudelle käydä sinun kanssas, että sinä sanoit: en
minä ole syntiä tehnyt. **36** Miksi niin horjahtelet ja menet sinne ja
tänne? Mutta sinun pitää Egyptiltä häpiän saaman, niinkuin sinä
Assyrialtakin häpiän sait. **37** Sinä olet myös sieltä lähtevä ja
lyövä kätes yhteen pääs päälle, sillä Herra tekee tyhjäksi sinun
toivos, ja ei sinulla pidä mitään menestystä niissä oleman.

3 Sananlasku on: katso, kuin mies eroittaa vaimonsa tyköänsä,
ja se menee pois hänen tyköänsä, ja ottaa toisen miehen,
ottaako hän hänen jälleen? eikö maa niin peräti saastutettaisi?
Mutta sinä olet huorin tehnyt monen ystäväs kanssa; mutta tule
kuitenkin jälleen minun tyköni, sanoo Herra. **2** Nosta silmäs
ylös korkeuteen ja katso, kuinka sinä jokapaikassa huorin teet.
Sinä istut tiellä, ja odotat heitä niinkuin ryöväri korvessa, ja
saastutat maan huoruudellas ja pahuudellas. **3** Sentähden
pitää aamusateen tuleman pois, eikä ehtoosateen tuleman;
sinulla on porton kasvot, et sinä tahdo ensinkään hävetä. **4** Ja
kuitenkin sinä siitä ajasta huudat minua: minun Isäni, - minun
nuoruuteni johdattaja. **5** Vihastuuko hän ijankaikkisesti, ja ei
käänny julmuudestansa? Katso, sinä opetat, ja teet pahaa ja ei
sinua taideta hillitä. **6** Ja Herra sanoi minulle, kuningas Josian

aikana: oletko sinä nähnyt, mitä vastahakoinen Israel teki? Hän
meni kaikille korkeille vuorille, ja jokaisen viheriäisen puun alle,
ja teki siellä huoruutta. **7** Ja kuin hän näitä kaikkia tehnyt oli,
sanoin minä: käännyt minun tyköni; mutta ei hän kääntynytkään;
ja hänen petollinen sisarensa Juuda näki sen. **8** Ja minä näin,
että vastahakoinen Israel kaikissa teki huorin, ja minä hylkäsin
hänen, ja annoin hänelle erokirjan; ja ei hänen petollinen Juuda
sitä peljännyt, vaan meni ja teki myös huorin. **9** Ja hänen
huoruutensa sanomasta on maakunta saastutettu; sillä hän tekee
huoruutta kiven ja puun kanssa. **10** Ja kaikissa näissä ei hänen
petollinen sisarensa Juuda kääntynyt minun tyköni kaikesta
sydämestänsä, vaan petollisesti, sanoo Herra. **11** Ja Herra
sanoi minulle: vastahakoinen Israel on jaloksi luettava petollisen
Juudan suhteen. **12** Mene ja saarnaa nämät sanat pohjaan päin,
ja sano: käänny, sinä vastahakoinen Israel, sanoo Herra, niin en
minä käännä kasvojani teistä pois; sillä minä olen laupias, sanoo
Herra, ja en vihastu ijankaikkisesti. **13** Tunne ainoastaan sinun
pahat tekos, ja ettäs olet Herraa sinun Jumalaas vastaan syntiä
tehnyt, ja juossut sinne tänne vierasten jumalain tykö, kaikkein
viheriäisten puiden alle; ja ette kuulleet minun ääntäni, sanoo
Herra. **14** Kääntykäät, te vastahakoiset lapset, sanoo Herra; sillä
minä kihlaan teidät minulleni, ja otan teidät yhden kaupungista ja
kaksi koko sukukunnasta, ja tahdon teidät viedä Zioniin. **15** Ja
annan teille paimenet minun sydämeni jälkeen, jotka teitä pitää
ravitseman opilla ja viisaudella. **16** Ja se on silloin tapahtuva,
kuin te moneksi tulette ja kasvatte maassa, ettei siihen aikaan,
sanoo Herra, pidä enään puhuttaman Herran liitonarkista, eikä
ajateltaman, ei myös sitä enään muistettaman, eli etsittämän,
taikka enään tehtämän. **17** Mutta Jerusalem pitää siihen aikaan

kutsuttaman Herran istuimeksi, ja kaikki pakanat pitää sinne
kokoontuman Herran nimeen Jerusalemiin: eikä heidän pidä
enää vaeltaman pahan sydämensä ajatusten jälkeen. **18** Siihen
aikaan pitää Juudan huoneen menemän Israelin huoneen tykö,
ja pitää ynnä tuleman pohjan puoliselta maalta siihen maahan,
jonka minä olen antanut teidän isillenne perinnöksi. **19** Ja minä
sanon: kuinka minä olen monta lasta antava sinulle, ja sen
hyvän maan ja ihanaisen perinnön, pakanain joukon. Ja minä
sanon: sinä olet kutsuva minun Isäkses, etkä luovu minusta.
20 Kuitenkin, niinkuin vaimo pettää rakastajansa, niin olette te
minusta luopuneet, te Israelin huone, sanoo Herra. **21** Sentähden
pitää kuuluman valitus, itku ja parku Israelin lapsilta korkeissa
paikoissa; sillä he ovat tiensä turmelleet, ja Herran Jumalansa
unohtaneet. **22** Niin palatkaat, te vastahakoiset lapset niin minä
parannan teitä teidän tottelemattomuudestanne. Katso, me
tulemme sinun tykös; sillä sinä olet Herra meidän Jumalamme.
23 Totisesti on sula petos kukkuloilla ja kaikilla vuorilla: totisesti
on Israelin autuus (ainoassa) Herrassa meidän Jumalassamme.
24 Ja meidän isäimme asetukset, jotka me nuoruudesta olemme
pitäneet, pitää häpiällä käymän pois, ynnä heidän lammastensa,
karjansa, poikainsa ja tytärtensä kanssa. **25** Meidän täytyy maata
häpiässämme, ja meidän ylönkatseemme peittää meidät; sillä
me teimme syntiä Herraa meidän Jumalaamme vastaan, sekä
me että meidän isämme, meidän hamasta nuoruudestamme niin
tähän päivään asti, ja emme totelleet Herran meidän Jumalamme
ääntä.

4 Jos sinä käännyt, Israel, sanoo Herra, niin käänny minun
tyköni; ja jos sinä panet kauhistukset pois minun kasvoini edestä,
niin et sinä tule ajetuksi pois. **2** Silloin sinä olet vannova: niin totta

kuin Herra elää, totuudessa oikeudessa ja vanhurskaudessa:
ja pakanat siunataan hänessä, ja he kerskaavat hänestä. **3**
Sillä näin sanoo Herra: te Juudan ja Jerusalemin miehet,
kyntäkäät vastuudesta, ja älkäät kylväkö orjantappurain sekaan. **4**
Ympärileikatkaat teitänne Herralle, ja pankaat teidän sydämenne
esinahka pois, te Juudan miehet ja Jerusalemin asuvaiset; ettei
minun julmuuteni pääsisi vallallensa niinkuin tuli, ja niin palaisi,
ettei yksikään sitä sammuttaa taida, teidän pahuutenne tähden.
5 Ilmoittakaat Juudassa ja antakaat kuulla Jerusalemissa, ja
sanokaat: soittakaat vaskitorvea maassa, huutakaat korkialla
äänellä ja sanokaat: kootkaat teitänne, ja käykäämme kaikki
vahvoihin kaupunkeihin. **6** Nostakaat lippu Zionissa, kootkaat
teitänne pakoon ja älkäät viivytelkö; sillä minä annan tulla
onnettomuuden pohjasta ja suuren viheliäisyyden. **7** Jalopeura
nousee luolastansa, ja pakanain hävittäjä sanoo ja lähtee
paikastansa, hävittämään sinun maatas; sinun kaupunkis pitää
kukistettaman, niin ettei kenkään niissä asu. **8** Sentähden
pukekaat säkit yllenne, itkekäät ja parkukaat; sillä Herran julma
viha ei tahdo meistä lakata. **9** Siihen aikaan, sanoo Herra,
pitää kuningasten ja pääruhtinasten sydän lankeeman, pappein
pitää peljästymän ja prophetain hämmästymän. **10** Mutta minä
sanoin: voi! Herra, Herra, sinä olet antanut tämän kansan ja
Jerusalemin suuresti pettää itsensä, sanoen: Teillä on oleva
rauha; ja kuitenkin miekka hamaan sieluun asti lähestyy. **11**
Silloin pitää sanottaman tälle kansalle ja Jerusalemille; kuiva
tuuli on tuleva vuorten ylitse korvesta minun kansani tyttären
tielle, joka ei viskaa eli puhdista. **12** Sangen väkevä tuuli
pitää niistä minulle tuleman. Niin minä myös nyt tahdon puhua
heidän kanssansa oikeutta. **13** Katso, hän nousee niinkuin

pilvi, ja hänen vaununsa niinkuin tuulispää, hänen hevosensa
ovat nopiammat kotkaa. Voi meitä! sillä me hävitetään. **14**
Niin pese nyt, Jerusalem, sinun sydämes pahuudesta, ettäs
autetuksi tulisit; kuinka kauvan pitää pahat ajatukset sinun
tykönäs pysymän? **15** Sillä Daanista kuuluu sanoma ja ahdistus
Ephraimin vuorelta. **16** Sanokaat pakanoille: katso, kuuluttakaat
Jerusalemissa, vartiat tulevat kaukaiselta maalta, jotka luihkaavat
Juudan kaupungeita vastaan. **17** He piirittävät heidän kaikilta
haaroilta, niinkuin vartiat kedolla; sillä he ovat vihoittaneet minun,
sanoo Herra. **18** Sinun ties ja sinun harjoitukses ovat nämä
sinulle tehneet; tämän on sinun pahuutes; että se niin karvas on
ja käy sinun sydämees. **19** Kuinka on minun sydämeni kipiä,
minun sydämeni tykyttää ruumiissani, ja ei ole lepoa; sillä minun
sieluni kuulee vaskitorven äänen ja sodan huudon. **20** Hävitys
kuuluu hävityksen perään, sillä koko maa hajoitetaan; ja minun
majani ja peitteeni pitää sangen äkisti kukistuman. **21** Kuinka
kauvan pitää minun näkemän lippuja ja kuuleman vaskitorven
ääntä? **22** Että minun kansani on hullu, ja ei tunne minua; he
ovat tyhmät lapset, ja ei ymmärrä; viisaat ovat he kyllä pahaa
tekemään, vaan hyvää tehdä ei ole heillä taitoa. **23** Minä katsoin
maan päälle, katso, se oli tyhjä ja autio, ja taivaan päälle, ja se
oli pimiä. **24** Minä katsoin vuorten päälle, ja katso, ne vapisivat,
ja kaikki kukkulat värisivät. **25** Minä näin, ja katso, ei ollut siellä
yhtään ihmistä; kaikki myös taivaan linnut olivat lentäneet pois.
26 Minä katsoin, katso, hedelmällinen pelto oli autiona, ja kaikki
kaupungit olivat kukistetut maahan Herralta, ja hänen julmalta
vihaltansa. **27** Sillä näin sanoo Herra: koko maa pitää kylmille
tuleman; ja en minä kuitenkaan sitä peräti hävitä. **28** Sentähden
pitää maan oleman surullisen, ja taivaan ylhäältä murheellisen;

sillä minä olen sanonut: minä olen sen päättänyt, ja en tahdo sitä
katua, enkä siitä lakata. **29** Kaikki kaupungit pitää pakeneman
hevosmiesten ja joutsimiesten huutoa, ja juokseman tihkuihin
metsiin ja lymyttämän itsensä kiviraunioihin; kaikki kaupungit
pitää oleman kylmillä, niin ettei yksikään niissä asu. **30** Mitäs
tahdot tehdä sinä hävitetty? Jos sinä vielä kaunistaisit sinus
purppuravaatteella ja kultakäädyillä, voitelisit kasvos, niin sinä
kuitenkin sinuas turhaan kaunistelet; sillä ne, jotka nyt ovat
sinua rakastaneet, pitää katsoman sinua ylön, ja väijymän sinun
henkeäs: **31** Sillä minä kuulin huudon, niinkuin synnyttäväiseltä,
tuskan, niinkuin sen, joka ensimäisen lapsen vaivassa on, Zionin
tyttären äänen, joka valittaa ja hajoittaa kätensä: voi minuani!
sillä sieluni on väsynyt surmaajain tähden.

5 Käykäät Jerusalemin katuja ympäri, katsokaat, koetelkaat
ja etsikäät hänen kaduillansa, löydättekö jonkun, joka oikein
tekee ja kysyy totuutta; niin minä olen hänelle armollinen. **2**
Ja jos he vielä sanoisivat: niin totta kuin Herra elää; niin he
kuitenkin vannovat väärin. **3** Herra, eikö sinun silmäs katso
uskoa? Sinä lyöt heitä, ja ei he tunne kipua; sinä vaivaat heitä,
mutta ei he tahdo kuritusta vastaanottaa; heillä on kovempi
kasvo kuin kivi, ja ei tahdo kääntyä. **4** Mutta minä sanoin: se
on vaivainen joukko; he ovat ymmärtämättömät, ja ei tiedä
Herran tietä eikä Jumalansa oikeutta. **5** Minä käyn voimallisten
tykö ja puhun heidän kanssansa; sillä heidän pitää tietämän
Herran tien ja Jumalansa oikeuden. Mutta ne ovat kaikki
ikeen särkeneet, ja katkaisseet siteen. **6** Sentähden pitää
jalopeuran, joka metsästä tulee, repelemän heidät rikki, ja suden
korvesta pitää haaskaaman heitä ja pardin pitää vartioitseman
heidän kaupungeitansa, ja kaikki, jotka niistä tulevat ulos, pitää

raadeltaman; sillä heidän syntejänsä on juuri monta, ja he
ovat paatuneet tottelemattomuudessansa. **7** Kuinka siis minun
pitää sinulle oleman armollinen? että lapses hylkäävät minun
ja vannovat sen kautta, joka ei Jumala olekaan; ja nyt, että
minä olen heitä ravinnut, tekevät he huorin ja kokoontuvat
porton huoneesen joukkoinensa. **8** Kukin hirnuu lähimmäisensä
emäntää, niinkuin hyvin ruokitut joutilaat orhiit. **9** Eikö minun
pitäis heitä senkaltaisista kurittaman, sanoo Herra: ja eikö minun
sieluni pitäis kostaman senkaltaiselle kansalle kuin tämä on?
10 Kukistakaat hänen muurinsa ylösalaisin, ja älkäät peräti
hävittäkö, ottakaat pois hänen torninsa; sillä ei ne ole Herran. **11**
Mutta he ovat petoksella minusta pois luopuneet, sekä Israelin
huone että Juudan huone, sanoo Herra. **12** He kieltävät pois
Herran ja sanovat: ei hän se ole, ei meille käy niin pahoin, ei
miekka ja nälkä tule meidän päällemme. **13** Prophetat puhuvat
tuuleen: ei heillä ole (Jumalan) sanaa: niin heille itselleen
käyköön. **14** Sentähden näin sanoo Herra Jumala Zebaot: että
te senkaltaisia puhutte, katso, niin minä teen minun sanani
sinun suussas tuleksi, ja tämän kansan puuksi, ja hänen pitää
polttaman heidät. **15** Katso, minä annan tulla teidän päällenne,
Israelin huone, sanoo Herra; kaukaa yhden kansan, väkevän
kansan, joka on ollut ensimäinen kansa, kansan, jonka kieltä et
sinä ymmärrä, etkä taida ymmärtää, mitä he sanovat. **16** Heidän
viinensä on avoin hauta; ja he ovat kaikki väkevät. **17** He syövät
sinun tulos ja leipäs, jota sinun poikas ja tyttäres syöneet olisivat;
he nielevät sinun lampaas ja karjas; he syövät sinun viinapuus ja
fikunapuus; ja hävittävät sinun vahvat kaupunkis miekalla, joihin
sinä luotat. **18** Ja en minä silloinkaan, sanoo Herra, peräti hävitä
teitä. **19** Ja jos sanotte: miksi Herra meidän Jumalamme tekee

meille näitä kaikkia? niin vastaa heitä: niinkuin te olette hyljänneet
minun, ja palvelleet vieraita jumalia teidän omassa maassanne,
niin teidän pitää myös palveleman vieraita siinä maassa, joka
ei teidän olekaan. **20** Näitä teidän pitää ilmoittaman Jakobin
huoneessa, ja saarnaaman Juudassa, ja sanoman: **21** Kuulkaat
nyt tätä, te hullu kansa, joilla ei taitoa ole, jolla on silmät, ja ei
näe, korvat, ja ei kuule. **22** Ettekö te tahdo peljätä minua, sanoo
Herra? ja ettekö te pelkää minun kasvoini edessä? joka panen
hiedan meren rajaksi ja ijankaikkiseksi määräksi, jota ei hänen
pidä käymän ylitse; ja vaikka se pauhais, niin ei se kuitenkaan
voi sen ylitse; ja jos hänen aaltonsa paisuvat, niin ei heidän pidä
menemän sen ylitse. **23** Mutta tällä kansalla on vilpisteleväinen
ja tottelematoin sydän; he ovat harhailleet ja menneet pois. **24**
Ja ei sano koskaan sydämessänsä: peljätkäämme nyt Herraa
meidän Jumalaamme, joka antaa meille aamu- ja ehtoosateen
ajallansa, ja varjelee meille joka ajastaika elonajan uskollisesti.
25 Mutta teidän pahat tekonne nämä estävät, ja teidän syntinne
tämän hyvän teiltä kääntävät pois. **26** Sillä minun kansassani
löytyy jumalattomia, jotka paulat ja pyydykset asettavat ihmisiä
käsittääksensä, niinkuin lintumiehet satimella. **27** Ja heidän
huoneensa on täynnä petosta, niinkuin häkki lintuja; siitä he
tulevatväkeviksi ja rikkaiksi. **28** He kiiltävät lihavuudesta; he
säkevät pahan asian, ja ei pidä oikeutta: ei he holho orpoa
hänen asiassansa, ja ei he auta köyhää oikeuteen. **29** Eikö
minun pitäisi sitä kostaman, sanoo Herra, ja eikö minun sieluni
pitäisi kostaman senkaltaiselle kansalle kuin tämä on? **30** Kuinka
julmasti ja kauhiasti eletään maassa? **31** Prophetat opettavat
valhetta, papit ovat herrat virassansa, ja minun kansani tahtoo
sitä mielellänsä. Mitä te viimein teette?

6 Kootkaat teitänne, te Benjaminin lapset, Jerusalemista, ja
puhaltakaat torveen Tekoassa, ja nostakaat lippu Betkeremissä;
sillä pohjasta on pahuus ja suuri viheliäisyys käsissä. **2** Minä
olen verrannut Zionin tyttären kauniisen ja ihanaiseen: **3** Mutta
paimenet tulevat hänen tykönsä laumoinensa; he panevat
majansa hänen ympärillensä, ja kukin kaitsee paikassansa,
4 (Ja sanoo:) pyhittäkäät sota häntä vastaan, nouskaat ja
käykäämme puolipäivänä ylös; voi meitä! sillä ehtoo joutuu ja
varjo tulee suureksi. **5** Nouskaat ja astukaamme ylös yöllä, ja
hävittäkäämme hänen jalot huoneensa. **6** Sillä näin sanoo Herra
Zebaot: kaatakaat puita, ja tehkäät multaseiniä Jerusalemia
vastaan; sillä kaupunki pitää kuritettaman, sen sisällä on sula
vääryys. **7** Niinkuin lähde kuohuttaa vetensä; niin kuohuu myös
hänen pahuutensa; vääryys ja hävitys siinä kuullaan, kitu ja vaiva
on aina minun edessäni. **8** Anna sinuas kurittaa, Jerusalem,
ettei minun sydämeni kääntyisi pois sinusta, etten minä sinua
hävittäisi, niin ettei kenkään asu siinä maassa. **9** Näin sanoo
Herra Zebaot: mitä Israelissa jäänyt on, se pitää myös sulaksi
saaliiksi joutuman niinkuin viinapuu; kokota kätes koriin niinkuin
viinamarjain poimia. **10** Kenelle siis minä puhun ja todistan, että
joku kuulis? Katso, heidän korvansa ovat ympärileikkaamatta
eikä taida kuulla; katso, he pitävät Herran sanan pilkkana
ja ei kärsi sitä. **11** Sentähden olen minä niin täynnä Herran
vihaa, etten minä taida lakata vuodattamasta, sekä lasten päälle
kaduilla, ja myös nuorukaisten kokouksen päälle yhtä haavaa;
sillä sekä mies että vaimo, ijällinen ja ikivanha pitää otettaman
kiinni. **12** Heidän huoneensa pitää tuleman muukalaisten käsiin,
heidän peltonsa ja emäntänsä yhtä haavaa; sillä minä ojennan
käteni maan asujain ylitse, sanoo Herra. **13** Sillä he kaikki

ahnehtivat, sekä pienet että suuret; prophetat ja papit opettavat
väärin, **14** Ja lohduttavat kansaani hänen viheliäisyydessänsä,
sitä halpana pitämään, ja sanovat: rauha, rauha; ja ei rauhaa
olekaan. **15** Sentähden pitää heidän häpiään tuleman, että he
kauhistuksen tekevät; ja vaikka he tahtovat olla häpäisemättä,
eikä taida hävetä, kuitenkin pitää heidän jokaisen lankeeman
toinen toisensa päälle; ja koska minä heitä kuritan, silloin pitää
heidän lankeeman, sanoo Herra. **16** Näin sanoo Herra: seisokaat
teillä, katsokaat ja kysykäät entisiä teitä, kuka oikia tie on,
sitä te vaeltakaat, niin te löydätte levon teidän sieluillenne.
Mutta he sanovat: emme vaella. **17** Ja minä olen pannut teille
vartiat: ottakaat vaari torven äänestä; mutta he sanovat: emme
ota vaaria. **18** Sentähden, te pakanat, kuulkaat, ja ota vaari,
sinä kokous, niistä mitkä heidän seassansa tapahtuu. **19** Maa,
kuule sinä; katso, minä annan tulla kovan onnen tälle kansalle,
heidän ansaitun palkkansa, ettei he pidä lukua minun sanastani,
mutta hylkäävät minun lakini. **20** Mitä minä lukua pidän pyhästä
savusta, joka rikkaasta Arabiasta tulee, eli hyvästä kanelista,
joka kaukaiselta maalta tulee? Teidän polttouhrinne ei ole minulle
otollinen eikä teidän uhrinne kelpaa minulle. **21** Sentähden sanoo
Herra näin: katso, minä annan tälle kansalle lankeemuksen:
siihen pitää sekä isät että lapset kaikki itsensä loukkaaman, ja
kylän miehet pitää hukkuman toinen toisensa kanssa. **22** Näin
sanoo Herra: katso, kansa on tuleva pohjoisesta maakunnasta,
ja suuri kansa on nouseva maan vieristä. **23** Jolla on joutset
ja kilvet, hän on julma ja armotoin; heidän äänensä pauhaa
niinkuin meri; he ajavat hevosilla, he ovat niinkuin varustettu
sotaväki sinua vastaan, sinä tytär Zion. **24** Me olemme kuulleet
heistä sanoman, ja meidän kätemme ovat nääntyneet; tuska ja

ahdistus on meidät käsittänyt niinkuin lapsensynnyttäjän. **25**
Älkään kenkään lähtekö pellolle, ja älköön kenkään tielle menkö;
sillä joka paikassa on rauhattomuus vihollisen miekan tähden.
26 O sinä, minun kansani tytär, pue säkki ylles ja aseta itses
tuhkaan, sure niinkuin ainoaa poikaa suurella murheella; sillä
hävittäjä tulee äkisti meidän päällemme. **27** Minä olen pannut
sinun vartian torniksi ja linnaksi minun kansassani, tietämään
ja koettelemaan heidän teitänsä. **28** He ovat kaikki peräti pois
luopuneet, vaeltain petollisesti; he ovat kaikki turmeltu vaski
ja rauta. **29** Palkeet ovat tulella poltetut, lyijy raukee pois,
sulaaminen on hukassa; sillä ei paha ole eroitettu. **30** Sentähden
he myös kutsutaan hyljätyksi hopiaksi, sillä Herra on heidät
hyljännyt.

7 Tämä on sana tapahtui Herralta Jeremialle, sanoen: **2** Seiso
Herran huoneen portissa, saarnaa siellä tämä sana ja sano:
kuulkaat Herran sanaa, kaikki Juuda, jotka käytte sisälle näistä
porteista rukoilemaan Herraa. **3** Näin sanoo Herra Zebaot,
Israelin Jumala: parantakaat elämänne ja menonne, ja minä
tahdon antaa teidän asua tässä paikassa. **4** Älkäät luottako
valheesen, sanoen: tässä on Herran templi, tässä on Herran
templi, tässä on Herran temppeli. **5** Mutta parantakaat todella
elämänne ja menonne, ja tehkäät jalo oikeus yhden ja toisen
välillä. **6** Muukalaisille, orvoille ja leskille älkäät tehkö väkivaltaa,
älkäät myös vuodattako viatointa verta tässä paikassa, ja älkäät
muita jumalia seuratko itsellenne vahingoksi; **7** Niin minä tahdon
antaa teidän asua tässä paikassa aina ja ijankaikkisesti, tässä
maassa, jonka minä annoin teidän isillenne. **8** Mutta te luotatte
valheesen, joka ei mitään auta. **9** Ja te olette vielä sittenkin
varkaat, murhamiehet, huorintekiät, valapattoiset ja suitsutatte

Baalille, ja noudatatte vieraita jumalia, joita ette tunne. **10** Te
tulette myös ja seisotte minun edessäni tässä huoneessa, joka
minun nimelläni kutsutaan, ja sanotte: ei meidän mitään hätää
ole, vaikka me teemme nämät kauhistukset. **11** Pidättekö te siis
tämän huoneen, joka minun nimelläni nimitetty on, ryövärien
luolana? Katso, kyllä minä sen näen, sanoo Herra. **12** Mutta
menkäät nyt minun paikkaani, joka on Silossa, jossa minun
nimeni ennen asunut on, ja katsokaat, mitä minä siellä tehnyt
olen kansani Israelin pahuuden tähden. **13** Että te nyt kaikkia
näitä töitä teette, sanoo Herra, ja minä olen varhain noussut ja
puhunut teille, ja ette tahdo kuulla, minä huudan, ja ette tahdo
vastata; **14** Niin minä myös tahdon tehdä tämän huoneen kanssa,
joka minun nimelläni nimitetty on, johon te luotatte, ja sen paikan
kanssa, jonka minä teille ja teidän isillenne annoin, niinkuin
minä tein Silon kanssa, **15** Ja heitän teitä pois minun kasvoini
edestä, niinkuin minä heitin pois kaikki teidän veljennekin, kaiken
Ephraimin siemenen. **16** Ja ei sinun pidä rukoileman tämän
kansan edestä, eikä myös yhtäkään valitusta eli rukousta tuoman
edes, eli sinuas minun eteeni heidän tähtensä vaivaaman; sillä
en minä tahdo sinua kuulla. **17** Etkös näe, mitä he tekevät
Juudan kaupungeissa ja kujilla Jerusalemissa? **18** Lapset
kantavat puita, ja isät tekevät valkiaa, ja vaimot tekevät taikinaa
uhrataksensa leipiä taivaan kuningattarelle, ja antaaksensa
juomauhria vieraille jumalille, että he minua vihoittaisivat. **19**
Mutta ei he minulle tee sillä mielikarvautta, sanoo Herra, vaan
itsellensä, ja heidän pitää häpiään tuleman. **20** Sentähden näin
sanoo Herra, Herra: katso, minun vihani ja minun julmuuteni on
vuodatettu tähän paikkaan, sekä ihmisiin että karjaan, puihin
metsässä ja maan hedelmään, joka pitää palaman, niin ettei

yksikään sitä sammuttaa taida. **21** Näin sanoo Herra Zebaot,
Israelin Jumala: kootkaat teidän polttouhrinne ja muut uhrinne ja
syökäät lihaa. **22** Sillä sinä päivänä, jona minä teidän isänne
johdatin Egyptin maalta, en minä sanonut enkä käskyä antanut
heille polttouhrista, enkä muusta uhrista; **23** Vaan minä käskin
heille ja sanoin: kuulkaat minun sanaani, niin minä tahdon olla
teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani; ja vaeltakaat
kaikilla niillä teillä, joita minä käsken, että teille kävis hyvin.
24 Mutta ei he tahtoneet kuulla eikä korviansa kallistaa, vaan
vaelsivat omassa neuvossansa ja pahan sydämensä halussa, ja
kävivät takaperin ja ei edespäin. **25** Ja siitä päivästä, kun teidän
isänne läksivät Egyptin maalta, niin tähän päivään asti, olen minä
lähettänyt joka päivä teille kaikki minun palveliani, prophetat,
minä nousin varhain ja lähetin. **26** Mutta ei he tahtoneet kuulla
eikä korviansa kallistaa; vaan olivat niskurit, ja tekivät pahemmin
kuin heidän isänsä. **27** Ja jos sinä kaikki nämät sanot heille, niin
ei he sittekään kuule sinua; ja jos sinä huudat, niin ei he sittekään
sinua vastaa. **28** Sentähden sano heille: tämä on se kansa,
joka ei Herran Jumalansa ääntä kuule, eikä tahdo kuritusta
vastaan ottaa; totuus on peräti pois ja on temmattu heidän
suustansa. **29** Leikkaa hiukses ja heitä pois tyköäs, ja surkuttele
sinuas valittain korkeuksissa; sillä Herra on hyljännyt ja ajanut
tämän sukukunnan pois, jolta hän on vihoitettu. **30** Sillä Juudan
lapset tekevät pahaa minun silmäini edessä, sanoo Herra; he
panevat siihen huoneesen kauhistuksen, joka minun nimelläni
nimitetty on, saastuttaaksensa sitä. **31** Ja he rakentavat Tophetin
alttarin Hinnomin lasten laaksossa, polttaaksensa poikiansa
ja tyttäriänsä tulessa; jota en minä käskenyt enkä ajatellut
ole. **32** Sentähden katso, se aika tulee, sanoo Herra, ettei se

pidä kutsuttaman Tophetiksi ja Hinnomin lasten laaksoksi, vaan
Murhalaaksoksi; ja Tophetissa pitää haudattaman ruumiita, ettei
enään ole siaa. **33** Ja tämän kansan ruumiit pitää taivaan lintuin
ja maan eläinten ruaksi tuleman, ja ei yksikään pidä heitä siitä
ajaman pois. **34** Ja minä otan pois Juudan kaupungeista ja
Jerusalemin kaduilta ilon ja riemun äänen, yljän ja morsiamen
äänen; sillä maan pitää kylmille tuleman.

8 Siihen aikaan, sanoo Herra, pitää Juudan kuningasten luut,
ja hänen päämiestensä luut, pappein luut, ja prophetain luut,
ja Jerusalemissa asuvaisten luut, heitettämän ulos heidän
haudoistansa **2** Ja ne pitää hajoitettaman auringon, kuun ja
kaiken taivaan sotajoukon alle, joita he rakastaneet, palvelleet,
seuranneet, etsineet ja rukoilleet ovat; ei he pidä enään
koottaman eikä haudattaman, vaan pitää oleman lokana maassa.
3 Ja kaikki jääneet tästä pahasta kansasta, missä ikänä paikassa
he ovat, johon minä heitä ajanut olen, pitää paremmin tahtoman
olla kuolleina kuin elävinä, sanoo Herra Zebaot. **4** Ja sinun
pitää heille sanoman: näin sanoo Herra: kussa on joku, jos hän
lankee, joka ei jälleen mielellänsä nouse? kussa on joku, joka
käy eksyksissä, eikö hän mielellänsä jälleen oikialle tielle tule?
5 Miksi siis tämä Jerusalemin kansa tahtoo käydä eksyksissä
palajamatta? ja riippuvat niin kovin valheessa, ettei he millään
tavalla anna kääntää itseänsä pois? **6** Minä havaitsen ja kuulen,
ettei he oikein opeta; ei ole yhtään, joka katuu pahuuttansa
ja sanoo: mitä minä tein? He juoksevat kaikki juoksuansa
niinkuin ankara hevonen sodassa. **7** Haikara taivaan alla tietää
aikansa, mettinen, kurki ja pääskynen huomaitsevat aikansa,
kuin heidän pitää tuleman jälleen; vaan minun kansani ei
tiedä Herran oikeutta. **8** Kuinka te siis taidatte sanoa: me

olemme viisaat, ja meillä on Herran laki? Katso, se on totisesti
kuitenkin valhe, mitä kirjanoppineet kirjoittavat. **9** Sentähden
pitää senkaltaiset opettajat häväistämän, peljätettämän ja
otettaman kiinni: katso, he ovat hyljänneet Herran sanan, mitä
viisautta pitäis heillä oleman? **10** Sentähden annan minä heidän
emäntänsä muukalaisille ja heidän peltonsa niille, jotka heitä
karkoittavat; sillä he ovat kaikki ahneudelta voitetut, pienimmästä
niin suurimpaan, papit ja prophetat opettavat kaikki valhetta.
11 Ja rohkaisevat minun kansani tytärtä onnettomuudessansa,
sitä turhana pitämään, ja sanovat: rauha, rauha, ja rauhaa ei
olekaan. **12** Sentähden pitää heidän häpiään tuleman, että he
kauhistuksen tekevät; ja vaikka he tahtovat ilman häväistystä
olla, eikä taida hävetä, kuitenkin pitää heidän lankeeman toinen
toisensa päälle, ja kuin minä heitä kuritan, silloin pitää heidän
lankeeman, sanoo Herra. **13** Minä tahdon heitä niin poimia, sanoo
Herra, ettei yhtäkään viinimarjaa pidä viinapuussa oleman, eikä
yhtäkään fiikunapuussa, lehdet pitää variseman; ja se, minkä
minä heille antanut olen, pitää heiltä otettaman pois. **14** Miksi
me niin alallamme istumme? Kootkaat teitänne, käykäämme
vahvoihin kaupunkeihin ja odottakaamme niissä apua: sillä Herra
meidän Jumalamme on meidän käskenyt odottaa, ja juottanut
meitä katkeralla siemenellä, että me niin teimme Herraa vastaan
syntiä. **15** Odota rauhaa ja terveyden aikaa, ehkei mitään
hyvää ole käsissä, ja että te parannettaisiin, ehkei muuta ole
kuin hämmästys. **16** Jo nyt kuuluu hamasta Danista hevosten
hirnuminen, ja heidän orhiinsa korskuvat, niin että kaikki maa
järisee. He tulevat ja syövät maan, ja kaikki mitä siinä on,
kaupungin ja sen asuvaiset. **17** Sillä katso, minä lähetän kärmeet
ja basiliskit teidän sekaanne, joita ei auta lumoomaan; vaan

niiden pitää teitä pistämän, sanoo Herra. **18** Minun virvoitukseni
on murheella sekoitettu, ja minun sydämeni on nääntynyt. **19**
Katso, minun kansani tyttären pitää vieraalta maalta huutaman:
eikö Herra tahdo enään olla Zionissa? eli eikö hänellä enään
ole kuningasta? Miksi he vihoittivat minun kuvillansa ja turhalla
vieraan jumalan palveluksella? **20** Elonaika on mennyt edes, suvi
on loppunut, ja ei meille ei ole apua tullut. **21** Minä suren suuresti,
että minun kansani tytär, niin turmeltu on; minä surkuttelen ja
olen hämmästyksissä. **22** Eikö Gileadissa ole voidetta, eli eikö
siellä ole parantajaa? miksi ei minun kansani tytär ole terveeksi
tehty?

9 Jospa minun päässäni olis kyllä vettä, ja minun silmäni olis
kyynelten lähde, että minä voisin itkeä päivää ja yötä lyötyjä
minun kansastani. **2** Jospa minulla olis matkamiesten maja
korvessa, niin minä jättäisin minun kansani ja menisin pois heidän
tyköänsä; sillä he ovat kaikki huorintekiät ja paha joukko. **3** He
ampuvat kielellänsä niinkuin joutsellansa valhetta ja ei totuutta;
vaeltavat väkivallalla maassa ja menevät yhdestä pahuudesta niin
toiseen, ei totellen minua, sanoo Herra. **4** Jokainen karttakoon
lähimmäistänsä, ja älköön uskoko veljeänsäkään; sillä veli sortaa
ja painaa alas veljensä, ja ystävä pettää ystävänsä. **5** Ystävä
pilkkaa ystäväänsä, ja ei puhu totuutta; he totuttavat kielensä
puhumaan valhetta, ja ahkeroitsevat pahaa tehdä. **6** Sinä asut
petoksen keskellä, ja ei he taida minua tuta petoksen tähden,
sanoo Herra. **7** Sentähden sanoo Herra Zebaot näin: katso,
minä sulaan heitä; ja koettelen heitä; sillä mitä minä muuta teen
minun kansani tyttären tähden? **8** Heidän petolliset kielensä
ovat murhanuolet; suullansa he puhuvat lähimmäisensä kanssa
ystävällisesti, vaan sydämessänsä he väijyvät häntä. **9** Eikö

minun sentähden pitäisi rankaiseman heitä, sanoo Herra? ja eikö
minun sieluni pitäisi kostaman senkaltaiselle kansalle kuin tämä
on? **10** Minä itken ja surkuttelen vuorilla, ja valitan korvessa
laitumilla; sillä he ovat peräti hajoitetut, niin ettei siitä enään
kenkään vaella, ei myös siellä kuulu karjan ääntä; taivaan linnut
ja kaikki karja ovat jo lentäneet ja menneet pois. **11** Ja minä
teen Jerusalemin kivirauniokssi, ja lohikärmeiden pesäksi; ja
minä hävitän Juudan kaupungit, niin ettei niissä yhtäkään pidä
asuman. **12** Joka viisas olis, hän ajattelis sitä, ja ilmoittais, mitä
Herran suu hänelle sanoo. Minkätähden siis maa niin hukutetuksi
ja hävitetyksi tulee, että se on niinkuin erämaa, josta ei yksikään
vaella? **13** Ja Herra sanoi: sentähden, että he hylkäävät minun
lakini, jonka minä heille annoin, ja ei tottele minun ääntäni eikä
elä sen jälkeen, **14** Vaan seuraavat oman sydämensä tahtoa
ja Baalia, niinkuin heidän isänsä heitä opettaneet ovat. **15**
Sentähden näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: katso, minä
syötän tämän kansan koiruoholla, ja annan heidän sappea juoda.
16 Minä hajoitan heidät pakanain sekaan, joita ei he eikä heidän
isänsä tunne, ja lähetän miekan heidän peräänsä, siihenasti
että minä heidät kaikki lopetan. **17** Näin sanoo Herra Zebaot:
tutkikaat tätä; toimittakaat teillenne itkeväisiä vaimoja, että he
tulisivat; ja lähettäkäät niiden perään, jotka taitavat ovat, että
he tulisivat, **18** Ja kiiruhtaisivat meitä valittamaan, että meidän
silmämme kyyneleitä vuodattaisivat, ja meidän silmäripsemme
vettä tiukkuisivat, **19** Että valitus kuuluis Zionissa (näin:) voi
kuinka me olemme näin hävitetyt! me olemme peräti häväistyt,
sillä meidän täytyy maalta paeta, että meidän asuinsiamme
ovat kukistetut. **20** Kuulkaa siis, te vaimot, Herran sanaa,
ja käsittäkäät korviinne hänen suunsa puhe; antakaat teidän

tyttärenne itkeä, ja opettakaan toinen toistansa valittamaan,
(näin:) **21** Kuolema on tullut meidän akkunoistamme sisälle ja
meidän huoneisiimme langennut, lapsia kaduilla tappamaan
ja nuorukaisia kujilla. **22** Näin sanoo Herra: sano: ihmisten
ruumiit pitää, niinkuin loka maan päällä, kaatuman, ja niinkuin
jalalliset jäävät elomiehen perään, jossa ei ole ylösottajaa. **23**
Näin sanoo Herra: älkään viisas kerskatko viisaudestansa,
älkään väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älkään myös rikas
kerskatko rikkaudestansa; **24** Vaan joka tahtoo kerskata, niin
kerskatkaan siitä, että hän tietää ja tuntee minun, että minä olen
Herra, joka teen laupiuden, oikeuden ja vanhurskauden maan
päällä; sillä se minulle kelpaa, sanoo Herra. **25** Katso, se aika
tulee, sanoo Herra, että minä rankaisen kaikki ympärileikatut
ympärileikkaamattomain kanssa: **26** Egyptin, Juudan, Edomin,
Ammonin lapset, ja Moabin ja kaikki, jotka maan äärissä korvessa
asuvat; sillä kaikilla pakanoilla on ympärileikkaamatoin esinahka,
mutta koko Israelin huoneella on ympärileikkaamatoin sydän.

10 Kuulkaat, mitä Herra teille sanoo, te Israelin huone. **2** Näitä
sanoo Herra: ei teidän pidä oppiman pakanain tapaa, eikä teidän
pidä taivaan merkkejä pelkäämän; sillä pakanat niitä pelkäävät.
3 Sillä pakanain asetukset ei ole muu kuin turhuus; sillä he
hakkaavat puun metsästä, ja työmies valmistaa sen kirveellä. **4**
Ja kaunistaa sen hopialla ja kullalla, ja kiinnittää sen nauloilla
ja vasaralla, ettei se järky. **5** Ne ovat tehdyt niinkuin vahvat
palmupuut, vaan ei he taida puhua; ja heitä täytyy myös kantaa,
sillä ei he taida käydä; sentähden ei teidän pidä niitä pelkäämän,
sillä ei ne taida pahaa eikä hyvää tehdä. **6** Mutta Herra, ei
yksikään ole sinun vertaises; sinä olet suuri, ja sinun nimes on
suuri; jonka sinä töilläs taidat osoittaa. **7** Kenenkä ei pitäisi sinua

pelkäämän, sinä pakanain kuningas? Sinua pitää kuultaman;
sillä ei kaikkein pakanain viisasten seassa eikä yhdessäkään
valtakunnassa ole sinun vertaistas. **8** He ovat kaikki tyhmät
ja taitamattomat; sillä puu osoittaa turhuuden. **9** Taottu hopia
tuodaan Tarsiksesta ja kulta Uphasta, valmistettu työmiehiltä ja
hopiasepiltä; he puetetaan sinisillä villoilla ja purpuralla, jotka
kaikki ovat taitavain työt. **10** Mutta Herra on totinen Jumala,
elävä Jumala ja ijankaikkinen kuningas; hänen vihansa edessä
vapisee maa, ja pakanat ei taida kärsiä hänen uhkaustansa.
11 Niin sanokaat siis heille näin: jumalat, jotka ei taivasta eikä
maata tehneet ole, kadotkaan maasta ja taivaan alta. **12** Mutta
hän on tehnyt maan voimallansa, ja vahvistanut maan piirin
viisaudellansa, on myös levittänyt taivaan ymmärryksellänsä. **13**
Koska hän jylistää, silloin on paljo vettä taivaan alla, ja vetää
ylös udun maan ääristä; hän tekee pitkäisen leimauksen sateen
kanssa, ja antaa tuulen tulla kammioistansa. **14** Kaikki ihmiset
ovat tyhmät taidossansa, ja kaikki hopiasepät ovat häpiässä
kuvinensa; sillä heidän kuvansa ovat petos, ja ei niissä ole
henkeä. **15** Se on kaikki turha ja petollinen työ; heidän pitää
hukkuman, kuin heitä etsiskellään. **16** Mutta Jakobin osa ei ole
senkaltainen; vaan hän on se, joka kaikki luonut on, ja Israel on
hänen perintönsä vitsa: Herra Zebaot on hänen nimensä. **17** Ota
sinun kauppas pois maasta, joka asut vahvassa kaupungissa.
18 Sillä näin sanoo Herra: katso, minä heitän lingolla pois maan
asuvaiset tällä erällä, ja vaivaan niin heitä, että heidän pitää sen
tunteman. **19** Voi minun murheeni ja sydämeni suru! vaan minä
luulen, että se on minun vaivani, jonka minun pitää kärsimän.
20 Minun majani on hajoitettu, ja kaikki minun nuorani ovat
katkenneet; minun lapseni ovat pois menneet minun tyköäni, eikä

yhtään enään ole, eikä ole, joka rakentaa minun majani jälleen,
ja ei kenkään pane ylös minun telttaani. **21** Sillä paimenet ovat
tyhmäksi tulleet, eikä kysy Herraa; sentähden ei he ymmärrä,
vaan kaikki heidän laumansa on hajoitettu. **22** Katso, sanoma
tulee ja suuri vavistus pohjan maalta, saattamaan Juudan
kaupungit kylmille ja lohikärmeiden asuinsiaksi. **23** Minä tiedän,
Herra, ettei ihmisen tie ole hänen voimassansa, eikä yhdenkään
miehen vallassa kuinka hän vaeltais ja käymisensä ojentais.
24 Kurita Herra minua, mutta kuitenkin kohtuudella, ja ei sinun
julmuudessas, ettes minua peräti hukuttaisi. **25** Mutta vuodata
vihas pakanain päälle, jotka ei sinua tunne, ja niiden sukuin
päälle, jotka ei sinun nimeäs avuksi huuda; sillä he ovat syöneet
ja nielleet Jakobin, he ovat tehneet hänen kanssansa lopun, ja
hänen asuinsiansa hävittäneet.

11 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle, sanoen:
2 Kuulkaat näitä liiton sanoja, sanoaksemme niitä Juudalaisille ja
Jerusalemin asuvaisille. **3** Ja sano heille: näin sanoo Herra,
Israelin Jumala: kirottu olkoon se, joka ei tottele näitä liiton
sanoja, **4** Jotka minä sinä päivänä teidän isillenne käskin, jona
minä johdatin heitä Egyptin maalta, rautapätsistä, ja sanoin:
kuulkaat minun ääntäni, ja tehkäät niinkuin minä teidän käskenyt
olen, niin teidän pitää minun kansani oleman, ja minä olen
teidän Jumalanne; **5** Että minä vahvistaisin sen valan, jonka
minä teidän isillenne vannonut olen, antaakseni heille maan,
joka rieskaa ja hunajaa vuotaa, niinkuin se tänäpänä on. Minä
vastasin ja sanoin: Amen, Herra! **6** Ja Herra sanoi minulle:
saarnaa kaikki nämät sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin
kaduilla, ja sano: kuulkaat näitä liiton sanoja, ja tehkäät niiden
jälkeen. **7** Sillä minä olen kaikella ahkeruudella todistanut teidän

isillenne siitä päivästä, jona minä heitä johdatin Egyptin maalta,
niin tähän päivään asti, minä nousin varhain, todistin ja sanoin:
kuulkaat minun ääntäni. **8** Mutta ei he kuulleet, eikä kallistaneet
korviansa, vaan kukin meni oman pahan sydämensä tahdon
jälkeen; sentähden annan minä myös kaikki nämät liiton sanat
tulla heidän päällensä, jonka minä käskin pitää, ja ei he sitä
tehneet. **9** Herra sanoi minulle: minä kyllä tiedän, kuinka Juudan
miehet ja Jerusalemin asuvaiset sitovat itsensä yhteen. **10** He
kääntävät itsensä entisten isäinsä synteihin, jotka ei minun
sanojani kuulleet, mutta seurasivat muita jumalia, ja palvelivat
niitä; Israelin ja Juudan huone ovat myös rikkoneet joka paikassa
minun liittoni, jonka minä heidän isäinsä kanssa tehnyt olen. **11**
Sentähden näin sanoo Herra; katso, minä saatan onnettomuuden
heidän päällensä, jota ei heidän pidä saaman välttää; ja kuin
he minua huutavat, niin en minä kuule heitä. **12** Anna siis
silloin Juudan kaupungit ja Jerusalemin asuvaiset mennä ja
huutaa niitä jumalia, joille he suitsuttaneet ovat; vaan ei he taida
heitä auttaa heidän hätänsä aikana. **13** Sillä niin monta kuin
sinulla, Juuda, kaupunkia on, niin monta sinulla jumalaakin on;
ja niin monta kuin katua on Jerusalemissa, niin monta häpiällistä
alttaria olette te rakentaneet, suisuttaaksenne Baalille. **14** Älä
siis rukoile tämän kansan edestä, älä myös huuda eli rukoile
tämän kansan tähden; sillä en minä kuule heitä, kuin he minua
huutavat hädässänsä. **15** Mitä on minun ystävälläni toimittamista
minun huoneessani? He tekevät kaikkinaista koiruutta, ja luulevat
pyhän lihan sen heiltänsä pois ottavan; ja koska sinä pahoin teet,
niin sinä iloitset siitä. **16** Herra kutsui sinun nimes viheriäiseksi,
kauniiksi, hedelmälliseksi öljypuuksi; mutta nyt on hän suurella
murhan äänellä sytyttänyt tulen ympärille, niin että sen oksat

pitää hävitetyksi tuleman. **17** Sillä Herra Zebaot, joka sinun on
istuttanut, uhkasi sinulle pahaa, Israelin huoneen ja Juudan
huoneen pahuuden tähden, jota he tekevät, ja vihoittavat minun
suitsuttaissansa Baalille. **18** Herra on minulle sen ilmoittanut, niin
että minä sen tiedän; silloin sinä osoitit minulle mitä he aikoivat.
19 Ja minä olen niinkuin karitsa ja niinkuin härkä, joka viedään
teurastettaa, ja en minä tietänyt, että he olivat pitäneet neuvoa
minua vastaan, (ja sanoneet:) turmelkaamme puu hedelminensä,
ja temmatkaamme häntä ylös juurinensa eläväin maasta, ettei
hänen nimeänsä ikänä enää muistettaisi. **20** Mutta sinä Herra
Zebaot, sinä oikia tuomari, sinä joka tutkistelet munaskuut ja
sydämen, anna minun nähdä sinun kostos heidän päällensä;
sillä minä olen asiani antanut sinun haltuus. **21** Sentähden sanoo
Herra näin Anatotin miehiä vastaan, jotka sinun henkeäs väijyvät
ja sanovat: älä ennusta meille Herran nimeen, jolles muutoin
tahdo kuolla meidän käsissämme. **22** Sentähden näin sanoo
Herra Zebaot: katso, minä etsin heitä kostolla, nuoret miehet
pitää heistä miekalla tapettaman, heidän poikansa ja tyttärensä
pitää nälässä kuoleman, **23** Niin ettei heistä pidä mitään jäämän;
sillä minä saatan Anatotin miehille onnettomuuden sinä vuonna,
kuin heitä kostolla pitää etsittämän.

12 Herra, jos minä vielä kävisin sinun kanssas oikeudelle,
niin sinä kuitenkin löydetään hurskaaksi; kuitenkin puhun minä
sinun kanssas oikeudesta. Miksi käy jumalattomille niin hyvin, ja
suurilla ylönannetuilla on kaikkinaista kyllä? **2** Sinä istutat heitä
juurtumaan, kasvamaan ja kantamaan hedelmän; sinä olet läsnä
heidän suussansa, vaan kaukana heidän sydämestänsä. **3** Mutta
minun sinä, Herra, tunnet, näet minun ja tutkistelet sydämeni
sinun edessäs; tempaa heitä niinkuin lampaita teuraaksi tehtää,

ja pyhitä heitä tappamisen päiväksi. **4** Kuinka kauvan siis
pitää maan niin surkiasti oleman, ja ruohon kaikissa paikoissa
kedolla kuivuman? asuvaisten pahuuden tähden, että sekä
eläimet että linnut katoovat; sillä he sanovat: hän kyllä vähän
tietää, kuinka meille tästälähin käy. **5** Jos ne, jotka jalkaisin
käyvät, väsyttävät teidät, kuinka siis silloin käy, kuin sinun
täytyy hevosmiesten kanssa juosta? Ja jos sinä etsit niissä
maakunnissa suruttomuutta, joissa rauha on, mitä sinulle on
tapahtuva sen ylpiän Jordanin tykönä? **6** Sillä sinun veljes
ja isäs huone ovat myös sinua vastaan petolliset ja pitittävät
sinua täydellä kurkulla; sentähden älä usko heitä, jos he vielä
ystävällisesti sinun kanssas puhuvat. **7** Minun täytyy antaa
minun huoneeni ylön, ja paeta minun perintöäni, ja antaa minun
rakkaan sieluni vihollisten käsiin. **8** Minun perintöni on tullut
minulle niinkuin jalopeura metsässä, ja räyskyy minua vastaan,
sentähden vihaan minä häntä. **9** Minun perintöni on niinkuin
kirjava lintu, jonka ympärille linnut heitänsä kokoovat; nouskaat
ja kootkaat teitänne kaikki eläimet kedolla, tulkaat ja syökäät.
10 Monet paimenet ovat hävittäneet minun viinamäkeni, ja
sotkuneet minun sarkani; he ovat tehneet minun kauniin sarkani
korveksi ja autioksi. **11** (Minä näen jo kaiketi) kuinka surkiasti hän
on hävitetty, että koko maa on kylmillä; mutta ei yksikään sitä
pannut sydämeensä. **12** Sillä hävittäjät tulevat kaikille kukkuloille
korvessa, ja Herran miekka kuluttaa yhdestä maan äärestä
niin toiseen, ja ei yhdelläkään lihalla pidä rauhaa oleman. **13**
He kylvävät nisuja, mutta heidän pitää ohdakkeita niittämän,
he tekevät itsellensä paljon vaivaa, mutta ei heidän pidä sitä
nautitseman, eikä iloitseman vuoden tulostansa, Herran julman
vihan tähden. **14** Näin sanoo Herra kaikkia minun pahoja kyläni

miehiä vastaan, jotka tarttuvat minun perintööni, jonka minä
kansalleni Israelille jakanut olen: katso, minä revin heitä ylös
heidän maastansa, ja otan ulos Juudan huoneen juuri heidän
keskeltänsä. **15** Ja pitää tapahtuman, että kuin minä olen heidän
ottanut ulos, armahdan minä jälleen heitä, ja annan kullekin
oman perintönsä ja maansa jälleen. **16** Ja se on tapahtuva, jos
he minun kansastani kaiketi oppivat vannomaan minun nimeni
kautta (niin totta kuin Herra elää), niinkuin he ennen minun
kansani opettivat vannomaan Baalin kautta: niin pitää heitä myös
rakennettaman minun kansani seassa. **17** Mutta jollei he kuule,
niin minä totisesti revin ylös sen kansan, ja surmaan sen, sanoo
Herra.

13 Näin sanoo Herra minulle: mene ja osta itselles liinainen
vyö, ja vyötä sillä kupees, ja älä sitä kasta. **2** Ja minä ostin vyön
Herran käskyn jälkeen, ja sidoin sen ympäri minun kupeitani.
3 Niin tapahtui Herran sana toisen kerran minulle ja sanoi: **4**
Ota vyö, jonka ostanut ja ympäri kupeitas sitonut olet; nouse ja
mene Phratiin ja kätke se kiviraunioon. **5** Minä menin ja kätkin
sen Phratin tykö, niinkuin Herra minulle käskenyt oli. **6** Mutta
pitkän ajan perästä tapahtui, että Herra sanoi minulle: nouse ja
mene Phratiin, ja ota se vyö jälleen, jonka minä käskin sinun
sinne kätkeä. **7** Minä menin Phratiin, ja kaivoin sen ylös, ja
otin vyön siitä paikasta, johon minä pannut olin; ja katso, vyö
oli mädäntynyt, niin ettei se mitään enään kelvannut. **8** Niin
tapahtui Herran sana minulle ja sanoi: **9** Näin sanoo Herra: niin
minä myös hävitän Juudan ja Jerusalemin suuren ylpeyden; **10**
Sen pahan kansan, joka ei minun sanaani kuulla tahdo, mutta
menee sydämensä tahdon jälkeen, ja seuraa muita jumalia,
palvellaksensa ja kumartaaksensa niitä: hänen pitää tuleman

niinkuin tämä vyö, joka ei enään kelpaa. **11** Sillä niinkuin mies
sitoo vyön ympäri kupeitansa, niin ikänä olen minä, sanoo
Herra, minun ympärilleni vyöttänyt koko Israelin huoneen ja
koko Juudan huoneen olemaan minulleni kansaksi, nimeksi,
ylistykseksi ja kunniaksi; mutta ei he tahtoneet kuulla. **12** Niin
sano nyt heille tämä sana: näin sanoo Herra, Israelin Jumala:
kaikki leilit pitää viinalla täytettämän. Niin pitää heidän sanoman
sinulle: kuka ei sitä meistä hyvin tiedä, että kaikki leilit pitää
viinalla täytettämän? **13** Niin sano heille: näin sanoo Herra: katso,
minä täytän kaikki ne, jotka tässä maassa asuvat, kuninkaat,
jotka Davidin istuimella istuvat, ja papit ja prophetat, ja kaikki
Jerusalemin asuvaiset, niin että he juopuvat. **14** Ja hajoitan
heitä toiset toisistansa, isät lapsinensa, sanoo Herra, en minä
armahda eli säästä, enkä ole laupias heidän kadotuksessansa.
15 Niin kuulkaat nyt ja ottakaat vaari ja älkäät paisuko; sillä
Herra on sen sanonut. **16** Antakaat Herralle teidän Jumalallenne
kunnia, ennenkuin hän antaa pimeyden tulla, ja ennenkuin teidän
jalkanne loukkaantuu pimiöihin vuoriin, niin että te odotatte
valkeutta, ja hänen pitää sen tekemän kuoleman varjoksi ja
pimeydeksi. **17** Mutta jollette näitä kuule, niin on kuitenkin minun
sieluni salaisesti itkevä senkaltaista ylpeyttä; minun silmäni
on katkerasti ja yltäkyllin vuodattava kyyneleitä, että Herran
lauma vangiksi tulee. **18** Sano kuninkaalle ja kuningattarelle:
nöyryyttäkäät teitänne ja istukaat maahan; sillä kunnian kruunu
on teidän päästänne pudonnut. **19** Kaupungit etelänpuolessa
ovat suljetut, ja ei ole yhtään, joka heitä avaa; koko Juuda on
viety pois, se on peräti viety pois. **20** Nostakaat silmänne ja
katsokaat, kuinka he pohjoisesta tulevat; kussa lauma nyt on,
joka sinun haltuus annettu oli, sinun jalo laumas? **21** Mitäs tahdot

sanoa, kuin hän näin on kostolla etsivä sinua? sillä sinä olet niin
totuttanut heidät sinuas vastaan, että he ruhtinaat ja päämiehet
olla tahtovat; mitämaks, sinulle pitää tuska tuleman, niinkuin
vaimolle lapsen synnyttämisessä. **22** Ja jos sinä sydämessäs
sanoa tahtoisit: minkätähden minulle nämät tapahtuvat? Sinun
moninaisen pahuutes tähden on sinun saumas ratkenneet, ja
sääres väkisin paljastetut. **23** Taitaako musta kansa muuttaa
nahkansa eli pardi pilkkunsa? niin te myös taidatte tehdä jotain
hyvää, että te pahaan tottuneet olette. **24** Sentähden hajoitan
minä heidät niinkuin akanat, jotka tuuli korpeen lennättää. **25**
Se pitää oleman sinun palkkas ja osas, jonka minä sinulle
jakanut olen, sanoo Herra, ettäs minun unhotit ja luotit itses
valheisiin. **26** Sentähden kirvotan minä myös paljon sinun
saumastas, että sinun häpys nähtämän pitää. **27** Sillä minä olen
nähnyt sinun huoruutes, sinun haureutes, sinun häpeemättömän
salavuoteutes ja sinun kauhiutes, sekä kukkuloilla että kedoilla.
Voi sinuas Jerusalem! koskas siis joskus tahdot puhdistaa itses?

14 Tämä on se sana, jonka Herra sanoi Jeremialle, kalliista
ajasta: **2** Juuda murehtii, ja hänen porttinsa ovat hyljätyt,
maassa ollaan surullisesti, ja Jerusalemissa on valitus. **3**
Ylimmäiset lähettävät alamaisensa veden perään, mutta kuin
he tulevat kaivolle, niin ei he löydä vettä, ja kantavat niin
astiansa kotia tyhjänä jälleen; he käyvät surullisina ja häpeevät,
ja peittävät päänsä, **4** Että maa pakahteli, ettei sada maan
päälle, peltomiehet käyvät suruissansa ja peittävät päänsä, **5**
Sillä naaraspeurat, jotka kedolla poikivat, hylkäävät vasikkansa,
ettei ruoho kasva. **6** Ja metsä-aasit seisovat mäillä ja haistelevat
tuulta niinkuin lohikärmeet, ja heidän silmänsä nääntyvät, ettei
heinä kasva. **7** Voi Herra, meidän pahat tekomme ovat sen

kyllä ansainneet, mutta auta kuitenkin sinun nimes tähden; sillä
meidän kovakorvaisuutemme on suuri, kuin me olemme sinua
vastaan syntiä tehneet. **8** Sinä olet Israelin turva ja auttaja
hädässä; miksis olet niinkuin muukalainen maassa, ja niinkuin
vieras, joka siihen ainoasti yötyy? **9** Miksis olet niinkuin mies,
joka on pelkuri, ja niinkuin väkevä, joka ei auttaa taida? Sinä olet
kuitenkin meidän seassamme, Herra, ja me nimitetään sinun
nimelläs; älä meitä hylkää. **10** Näin sanoo Herra tästä kansasta:
he juoksevat mielellänsä sinne ja tänne, eikä pysy alallansa;
sentähden ei he kelpaa Herralle, vaan hän muistaa kyllä heidän
pahuutensa, ja tahtoo etsiä heidän syntejänsä. **11** Ja Herra sanoi
minulle: ei sinun pidä rukoileman tämän kansan edestä heidän
hyväksensä. **12** Sillä jos he paastoavat, en minä sittekään kuule
heidän rukoustansa, ja jos he polttouhria ja ruokauhria uhraavat,
niin ei ne minulle kelpaa; vaan minä lopetan heidät miekalla,
nälällä ja rutolla. **13** Niin minä sanoin: oi Herra, Herra, katso,
prophetat sanovat heille: ei teidän pidä miekkaa näkemän, eikä
saaman kallista aikaa, mutta minä annan teille hyvän rauhan
tässä paikassa. **14** Ja Herra sanoi minulle: prophetat ennustavat
valhetta minun nimeeni, en ole minä heitä lähettänyt enkä
käskenyt, elikkä puhunut heidän kanssansa; he saarnaavat teille
vääriä näkyjä, noituutta, turhuutta ja sydämensä petosta. **15**
Sentähden näin sanoo Herra niistä prophetaista, jotka minun
nimeeni ennustavat: vaikka en minä heitä ole lähettänyt, ja
kuitenkin he sanovat: ei miekan ja kalliin ajan pidä tähän maahan
tuleman; ne prophetat pitää kuoleman miekalla ja nälällä. **16** Ja
kansa, jolle he ennustavat, pitää nälästä ja miekasta siellä ja
täällä Jerusalemin kaduilla makaavan, ja ei heillä pidä yhtään
oleman, joka heitä hautaa, heitä ja heidän vaimojansa, poikiansa

ja tyttäriänsä; ja minä tahdon kaataa heidän pahuutensa heidän
päällensä. **17** Ja sinun pitää sanoman heille tämän sanan: minun
silmäni vuotavat kyyneleitä yli yötä ja päivää, ja ei lakkaa; sillä
neitsy, minun kansani tytär, on hirmuisesti vaivattu ja surkiasti
lyöty. **18** Jos minä menen kedolle, niin katso, siellä makaavat
miekalla lyödyt; jos minä tulen kaupunkiin, niin katso, siellä
makaavat nälästä nääntyneet; sillä prophetat ja papit pitää
myös menemän pois siihen maahan, jota ei he tunne. **19**
Oletkos Juudan peräti hyljännyt, eli ilvottaako sielus Zionia?
miksi sinä olet niin meitä lyönyt, ettei kenkään parantaa taida?
Me toivoimme rauhaa, mutta ei tule mitään hyvää: parantamisen
aikaa, ja katso, tässä on vielä nyt enempi vahinkoa. **20** Herra, me
tunnemme jumalattoman menomme, ja isäimme pahat teot; sillä
me olemme syntiä tehneet sinua vastaan. **21** Mutta sinun nimes
tähden älä anna meitä häväistyksi tulla, älä kunnias istuinta anna
pilkatuksi tulla; muista siis, ja älä anna liittos meidän kanssamme
lakata. **22** Ei ole kuitenkaan pakanain epäjumalain seassa, joka
sateen antaa taitaa, ei taida taivas myöskään sataa; sinä ainoa
olet Herra meidän Jumalamme, jonka päälle me toivomme, sillä
sinä olet kaikki nämät tehnyt.

15 Ja Herra sanoi minulle: Jos Moses ja Samuel seisoisivat
minun edessäni, niin ei sydämeni olisi sittenkään sen kansan
puoleen; aja heitä pois minun edestäni, ja anna heidän mennä.
2 Ja jos he sinulle sanovat: kuhunka meidän pitää menemän?
niin sano heille: näin sanoo Herra: jotka (ovat aiotut) kuolemaan,
ne (menkään) kuolemaan; jotka miekkaan, ne miekkaan; jotka
nälkään, ne nälkään; ja jotka vankiuteen, ne vankiuteen. **3**
Sillä minä tahdon määrätä heille neljä kuritusta, sanoo Herra:
miekan tappamaan, koirat repimään, taivaan linnut ja pedot

syömään ja hukuttamaan. **4** Ja minä tahdon ajaa heitä sinne ja
tänne jokaiseen valtakuntaan maan päällä, Manassen, Hiskian
Juudan kuninkaan pojan tähden, niiden tähden, mitkä hän teki
Jerusalemissa. **5** Sillä kuka tahtoo sinua armahtaa, Jerusalem?
kuka sinua surkuttelee? kuka pitää menemän ja saattaman
rauhaa sinulle? **6** Sinä olet minun hyljännyt, sanoo Herra, ja olet
minusta luopunut; sentähden olen minä ojentanut käteni sinua
vastaan, hukuttaakseni sinua; minä suutun jo armahtamasta. **7**
Minä tahdon viskata heitä viskimellä ulos maakunnan porteista;
ja minun kansani, joka ei tahdo kääntyä menostansa, ne tahdon
minä tehdä kaikki isättömiksi ja kadottaa. **8** Minulla pitää enempi
leskiä oleman heidän seassansa, kuin santaa meressä; minä
tahdon antaa tulla nuoren hävittäjän äitiä vastaan, julkisen
hävittäjän, ja annan äkisti ja tapaturmaisesti langeta kaupungin
päälle: **9** Niin että se, jolla seitsemän lasta on, pitää yksinäiseksi
tuleman, ja sydämestänsä huokaaman; sillä hänen aurinkonsa
pitää varhain päivällä laskeman, että hänen pitää häpiään
tuleman ja häpeemän; ja ne kuin jäävät, tahdon minä antaa
miekan alle heidän vihollisillensa, sanoo Herra." **10** Voi minua,
äitini, ettäs minun synnytit riiteliäksi ja vastustajaksi koko maalle!
En minä ole korkoa ottanut, eikä he ole minua kasvulle antaneet,
kuitenkin kaikki minulle kiroilevat. **11** Herra sanoi: sinun jääneilles
pitää vielä hyvin käymän; minä tahdon joutua avukses hädän
ja ahdistuksen aikana vihollista vastaan. **12** Eikö rauta taitane
särkeä sitä rautaa ja vaskea, joka pohjoisesta tulee? **13** Vaan
minä tahdon (ennen) antaa sinun kalus ja tavaras raatelukseksi,
ilman maksoa; ja se on kaikkein sinun synteis tähden kaikissa
sinun rajoissas. **14** Ja minä tahdon antaa sinun vietää vihollistes
kanssa siihen maahan, jota et sinä tunne; sillä tuli on minun

vihassani syttynyt ja pitää teidän päällänne palaman. **15** Sinä,
Herra, sen tiedät, muista minua ja pidä minusta suru, ja kosta
minun vihollisilleni minun puolestani, älä viivytä vihaas, ota minua
vastaan; sillä sinä tiedät, että minä sinun tähtes häväistään. **16**
Sinun sanas ovat saavutetut, ja minä olen ne käsittänyt, ja sinun
sanas on minulle ilo ja sydämen lohdutus; ja minä olen nimitetty
sinun nimes jälkeen, Herra Jumala Zebaot. **17** En minä anna
itsiäni pilkkaajain pariin, enkä iloitse (heidän kanssansa), vaan
olen yksinänsä sinun kätes pelvon tähden: sillä sinä vihastut
raskaasti minun päälleni. **18** Miksi minun ahdistukseni kestää
niin kauvan, ja minun haavani ovat aivan pahat, niin ettei niitä
kukaan parantaa taida? Sinä olet minulle niin kuin lähde, joka
ei enään vuotaa tahdo. **19** Sentähden sanoo Herra näin: jos
sinä käännyt (minun tyköni), niin minä tahdon kääntää sinun, ja
sinun pitää seisoman minun edessäni; ja jos sinä eroitat hyvän
pahasta, niin sinun pitää oleman niinkuin minun suuni. Heidän
pitää kääntymän sinun tykös, ja et sinä käänny heidän tykönsä.
20 Sillä minä teen sinut vahvaksi vaskiseksi muuriksi tätä kansaa
vastaan, ja he sotivat sinua vastaan, vaan ei heidän pidä sinua
voittaman; sillä minä olen sinun tykönäs auttamassa sinua ja
vapahtamassa sinua, sanoo Herra; **21** Ja tahdon sinun vapahtaa
ilkiäin käsistä, ja pelastaa sinua julmain vallasta.

16 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Ei sinun pidä
ottaman itselles vaimoa, eikä siittämän poikia eli tyttäriä tässä
paikassa. **3** Sillä näin sanoo Herra niistä pojista ja tyttäristä,
jotka tässä paikassa syntyvät, ja äideistä, jotka heitä synnyttävät,
ja heidän isistänsä, jotka heitä tässä maassa siittävät: **4** Heidän
pitää kuoleman sairaudessansa, ja ei heitä pidä itkettämän eli
haudattaman, vaan heidän pitää loaksi kedolle tuleman; ja heidän

pitää vielä sitte miekalla ja nälällä hukkuman, ja heidän ruumiinsa
pitää linnuille taivaan alla ja eläimille maassa ruaksi tuleman. **5**
Sillä näin sanoo Herra: ei sinun pidä menemän murhehuoneesen,
eikä menemän itkemään eli surkuttelemaan heitä; sillä minä
olen ottanut pois minun rauhani tältä kansalta, sanoo Herra,
ja minun armoni ja laupiuteni; **6** Että sekä suuret että pienet
pitää tässä maassa kuoleman, ja ei haudatuksi tuleman, ja ei
yhdenkään pidä itkemän eli repimän itsiänsä, eikä ajeleman
hiuksiansa heidän tähtensä. **7** Ja ei myös pidä (leipää) jaettaman
murheessa, että heitä lohdutettaisiin kuolleen tähden, eikä pidä
annettaman juoda lohdutusmaljasta isänsä tähden ja äitinsä
tähden. **8** Ja ei pidä sinun menemän pitohuoneesen, istumaan
heidän viereensä, syömään ja juomaan. **9** Sillä näin sanoo
Herra Zebaot, Israelin Jumala: katso, minä tahdon ottaa pois
tästä siasta, teidän silmäinne edestä ja teidän eläissänne, ilon ja
riemun äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen. **10** Ja kuin sinä
nämät kaikki tälle kansalle sanonut olet, ja he sanovat sinulle:
miksi Herra uhkaa meille kaikkea tätä suurta onnettomuutta? ja
mikä on meidän pahatekomme ja syntimme, jolla me olemme
rikkoneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan? **11** Niin sinun
pitää sanoman heille: että teidän isänne, sanoo Herra, ovat
hyljänneet minun, ja seuranneet muita jumalia, palvelleet niitä ja
kumartaneet niitä; mutta minun ovat he hyljänneet, ja ei pitäneet
minun lakiani. **12** Ja te teette vielä pahemmin kuin teidän isänne;
sillä katso, kukin elää oman pahan sydämensä sisun jälkeen,
eikä yksikään tottele minua. **13** Sentähden minä tahdon ajaa
teidät pois tästä maasta siihen maahan, josta ette te eikä teidän
isänne mitään tiedä, siellä saatte te palvella muita jumalia yli
päivää ja yötä, ja en minä tahdo siellä armoa näyttää teille. **14**

Sentähden katso, se aika tulee, sanoo Herra, ettei sitte pidä
enään sanottaman: niin totta kuin Herra elää, joka Israelin lapset
Egyptin maalta on johdattanut, **15** Vaan, niin totta kuin Herra
elää, joka Israelin lapset on johdattanut pohjan maasta ja kaikista
maista, joihin hän heitä ajanut oli; sillä minä tahdon antaa heidän
tulla jälleen heidän maahansa, jonka minä heidän isillensä
antanut olen. **16** Katso, minä lähetän monta kalamiestä, sanoo
Herra, heitä onkimaan; ja sitte lähetän minä monta metsämiestä,
heitä käsittämään kaikilla vuorilla, kaikilla kukkuloilla ja kaikissa
kiviraunioissa. **17** Sillä minun silmäni näkee kaikki heidän tiensä,
ja ei ne ole peitetyt minun edessäni; ja heidän pahatekonsa
on minun silmäini edessä salaamatoin. **18** Ensisti pitää minun
kaksinkertaisesti maksaman heidän pahat tekonsa ja syntinsä,
että he ovat saastuttaneet minun maani kauhistustensa raadoilla,
ja kauhistuksellansa täyttivät he minun perintöni. **19** Herra, sinä
olet väkevyyteni ja voimani, ja turvani hädässä; pakanat tulevat
sinun tykös maailman ääristä ja sanovat: meidän isämme ovat
tosin pitäneet vääriä ja turhia jumalia, jotka ei mitään auttaa
taida. **20** Kuinka taitaa ihminen tehdä hänellensä jumalia, jotka ei
kuitenkaan jumalia olekaan? **21** Sentähden katso, minä tahdon
opettaa heitä tällä haavalla, ja tehdä heille minun käteni ja valtani
tiettäväksi; ja heidän pitää ymmärtämän, että minun nimeni on
Herra.

17 Juudan synti on raudalla ja kovalla timantilla kirjoitettu,
ja heidän sydämensä tauluihin kaivettu, ja teidän alttarinne
sarviin, **2** Että heidän lapsensa mieleensä johdattaisivat alttarit
ja metsistöt viheriäisten puiden tykönä korkeilla vuorilla. **3**
Mutta minä olen antava sinun korkeutes ryöviöksi, sekä vuorilla
että kedoilla, sekä riistas, että kaiken sinun tavaras, niiden

syntein tähden, jotka kaikissa sinun maas äärissä on tehty. **4**
Ja sinun pitää tuleman ajetuksi pois sinun perinnöstäs, jonka
minä sinulle antanut olen; ja minä tahdon sinun tehdä vihollisten
orjaksi siinä maassa, jota et sinä tunne; sillä te olette sytyttäneet
vihani tulen, joka ijankaikkisesti palava on. **5** Näin sanoo Herra:
kirottu olkoon se mies, joka luottaa ihmiseen, ja panee lihan
itsellensä käsivarreksi, ja jonka sydän luopuu pois Herrasta.
6 Hänen pitää tuleman niinkuin kanerva korvessa, ja ei pidä
saaman nähdä tulevaista lohdutusta; ja hänen pitää asuman
kuivuudessa korvessa, hedelmättömässä ja autiossa erämaassa.
7 Mutta se mies on siunattu, joka luottaa Herraan; ja Herra on
hänen turvansa. **8** Hän on niinkuin se puu, joka veden reunalle
on istutettu ja ojan viereen juurtunut; sillä jos vielä palavuus
tulee, niin ei hän kuitenkaan pelkää, vaan sen lehdet pysyvät
viheriäisinä, eikä murehdi, kuin kuiva vuosi tulee, mutta kantaa
hedelmän ilman lakkaamatta. **9** Sydän on häijy ja pahanilkinen
kappale ylitse kaikkein; kuka taitaa sitä tutkia? **10** Minä Herra
tahdon tutkia sydämen ja koetella munaskuut ja annan kullekin
hänen töittensä jälkeen ja hänen töittensä hedelmän jälkeen. **11**
Sillä niinkuin lintu hautoo ja ei kuori, niin on myös se, joka väärin
kalua kokoo; sillä hänen pitää jättämän sen kesken aikaansa, ja
viimeiseltä tyhjäksi tuleman. **12** Mutta meidän pyhyytemme sia,
(Jumalan) kunnian istuin, on aina lujana pysynyt. **13** Sinä Herra
olet Israelin toivo; kaikki, jotka sinun hylkäävät, pitää häpiään
tuleman; ne minusta luopuneet pitää maahan kirjoitettaman;
sillä he hylkäävät Herran, joka on elävä vesilähde. **14** Paranna
minua, Herra, niin minä paranen; auta sinä minua, niin minä olen
autettu; sillä sinä olet minun kerskaukseni. **15** Katso, he sanovat
minulle: kussa siis on Herran sana? annas nyt tulla! **16** Mutta en

minä ole paennut sinusta, minun paimeneni, niin en minä ole
myös toivottanut heille surkiaa päivää, sen sinä tiedät; mitä minä
saarnannut olen, se on oikea sinun edessäs. **17** Älä ole minulle
hämmästykseksi; sinä olet minun turvani hädässä. **18** Anna
heidän häpiään tulla, jotka minua vainoovat, ja älä anna minun
häpiään tulla; anna heidän peljästyä, ja älä anna minun peljästyä;
anna onnetoin päivä heille tulla, ja lyö rikki heitä kaksinkertaisesti.
19 Näin sanoi Herra minulle: mene ja seiso kansan portissa, josta
Juudan kuninkaat käyvät ulos ja sisälle, ja kaikissa Jerusalemin
porteissa. **20** Ja sano heille: kuulkaat Herran sanaa, te Juudan
kuninkaat, ja kaikki Juudan ja Jerusalemin asuvaiset, jotka tästä
portista sisälle käytte. **21** Näin sanoo Herra: kavahtakaat teitänne
ja älkäät sabbatina mitään kuormaa kantako, älkäät myös
viekö Jerusalemin porttein lävitse; **22** Ja älkäät viekö yhtään
taakkaa sabbatina ulos teidän huoneistanne, ja älkäät tehkö
mitään työtä; vaan pyhittäkäät sabbatin päivä, niinkuin minä
teidän isillenne käskenyt olen. **23** Mutta ei he kuule eikä kallista
korviansa, vaan tulevat kankiaksi, ettei heidän pitäisi kuuleman,
eikä salliman heitänsä neuvottaa. **24** Ja pitää tapahtuman, että,
jos te uskollisesti kuulette minua, sanoo Herra, niin ettette yhtään
kuormaa kanna sabbatin päivänä tämän kaupungin portin lävitse;
vaan pyhitätte sabbatin päivän, niin ettette myös työtä tee sinä
päivänä; **25** Niin pitää myös tämän kaupungin portista käymän
kuninkaat ja päämiehet ulos ja sisälle, jotka Davidin istuimella
istuvat, ratsastavat ja vaeltavat sekä vaunuilla ja hevosilla he, ja
heidän pääruhtinaansa, Juudan miehet ja Jerusalemin asuvaiset;
ja tässä kaupungissa pitää ijankaikkisesti asuttaman. **26** Ja pitää
tuleman Juudan kaupungeista ja niistä, jotka ympäri Jerusalemin
ovat, ja Benjaminin maasta, laaksoista ja vuorilta, ja lounaasta

päin, ne jotka pitää viemän edes polttouhrit, uhrit, ruokauhrit
ja suitsutuksen, niin myös ne, jotka pitää viemän kiitosuhrit
Herran huoneesen. **27** Mutta jollette minua kuule, niin että
te pyhitätte sabbatin päivän, ja ettette yhtään taakkaa kanna
Jerusalemin porteista sabbatin päivänä: niin minä sytytän tulen
sen portteihin, joka Jerusalemin huoneet kuluttaman pitää, jota
ei pidä sammutettaman.

18 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle, sanoen:
2 Nouse ja mene alas savenvalajan huoneesen; siellä tahdon
minä sinun antaa kuulla minun sanani. **3** Ja minä menin alas
savenvalajan huoneesen; ja katso, hän teki työtä pyöränsä
päällä. **4** Ja astia, jonka hän teki savesta, särkyi savenvalajan
käsissä; niin hän teki taas toisen astian, niinkuin hänelle kelpasi.
5 Niin tapahtui Herran sana minulle ja sanoi: **6** Enkö minä myös
taida niin tehdä teille, te Israelin huone, kuin tämä savenvalaja,
sanoo Herra? Katso, niinkuin savi on savenvalajan kädessä,
niin olette te myös minun kädessäni, Israelin huone. **7** Äkisti
minä puhun kansaa ja valtakuntaa vastaan, kukistaakseni,
hävittääkseni ja hukuttaakseni sitä. **8** Mutta jos se kansa
kääntää itsensä pahuudestansa, jota vastaan minä puhun, niin
minäkin kadun sitä pahaa, jota minä ajattelin heille tehdä. **9** Ja
minä puhun äkisti kansasta ja valtakunnasta, rakentaakseni ja
istuttaakseni sitä. **10** Mutta jos se tekee pahaa minun edessäni,
niin ettei hän kuule minun ääntäni, niin minä kadun myös sitä
hyvää, jota minä heille luvannut olin tehdä. **11** Niin sano nyt
Juudan miehille ja Jerusalemin asuvaisille: näin sanoo Herra:
katso, minä valmistan teille onnettomuuden, ja ajattelen jotakin
teitä vastaan; sentähden kääntäköön kukin itsensä pahalta
tieltänsä, ja parantakaat teidän menonne ja juonenne. **12**

Mutta he sanoivat: ei se tapahdu; vaan me tahdomme vaeltaa
meidän ajatustemme jälkeen, ja tehdä kukin pahan sydämensä
jälkeen. **13** Sentähden, näin sanoo Herra: kysykäät pakanain
seassa, kuka on joskus senkaltaista kuullut, että neitsy Israel
niin kauhian työn tekee? **14** Pitääkö kedon hylkäämän Libanonin
lumen, yhden vahan tähden? Pitääkö juokseva vesi, vieraan
kylmän veden tähden, siirrettämän? **15** Kuitenkin unohtaa minun
kansani minun: he suitsuttavat jumalille, ja pahennuksen matkaan
saattavat ilman lakkaamata, ja käyvät tallaamattomilla teillä.
16 Että heidän maansa pitää autioksi tuleman, heille ijäiseksi
häpiäksi; niin että jokainen, joka vaeltaa ohitse, ihmettelee ja
päätänsä pudistaa. **17** Sillä minä tahdon niinkuin itätuulella
hajoittaa heitä heidän vihollistensa edessä; minä tahdon näyttää
heille selkäni, ja en kasvojani heidän kadotuksensa päivänä. **18**
Mutta he sanoivat: tulkaat, ja käykäämme neuvoa pitämään
Jeremiaa vastaan; sillä ei papit taida väärin mennä laissa,
viisasten neuvo ei puutu, ja ei propheta taida väärin opettaa;
tulkaat, lyökäämme häntä kielellä ja älkäämme totelko, mitä
hän sanoo. **19** Herra, ota vaari minusta, ja kuule vihollisteni
ääni. **20** Onko se oikein, että hyvä kostetaan pahalla? Sillä he
ovat kaivaneet minun sielulleni kuopan; muista siis, kuinka minä
olen seisonut sinun edessäs, ja puhunut heidän parastansa,
ja käänsin sinun julmuutes heidän puolestansa. **21** Rankaise
siis heidän lapsiansa nälällä ja anna heidän miekalla langeta,
että heidän vaimonsa jäisivät lapsettomiksi ja leskiksi, ja heidän
miehensä lyötäisiin kuoliaaksi, ja nuoret miehet sodassa miekalla
tapettaisiin; **22** Että huuto kuuluis heidän huoneistansa, ettäs
niin äkisti olet antanut tulla sotaväen heidän päällensä; sillä he
ovat kaivaneet kuopan minua käsittääksensä, ja ovat virittäneet

paulan minun jalkaini eteen. **23** Ja että sinä, Herra, tiedät kaikki
heidän juonensa minua vastaan, että he tahtovat minua tappaa;
niin älä anna anteeksi heidän pahaa tekoansa, ja älä anna
heidän syntejänsä pyyhittynä olla sinun edessäs; he olkoon
kukistettuna sinun edessäs, ja tee heidän kanssansa sinun vihas
jälkeen.

19 Näin sanoi Herra: mene ja osta savi-astia savenvalajalta,
ja (ota kanssas muutamat) kansan vanhimmista ja pappein
vanhimmista. **2** Ja mene Benhinnomin laaksoon, joka on tiiliportin
edessä, ja saarnaa siellä ne sanat, jotka minä sanon sinulle. **3** Ja
sano: kuulkaat Herran sanaa, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin
asuvaiset: näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: katso, minä
tahdon antaa kovan onnen tulla tälle paikalle, että jokainen, joka
sen kuulee, pitää sen hänen korvissansa soiman: **4** Että he ovat
hyljänneet minun, ja antaneet tämän sian vieraalle (jumalalle) ja
ovat suitsuttaneet siinä muille jumalille, joita ei he, eikä heidän
isänsä eli Juudan kuninkaat tunteneet, ja ovat täyttäneet tämän
sian viattomalla verellä; **5** Sillä he ovat rakentaneet korkeuksia
Baalille, polttaaksensa lapsiansa tulessa Baalille polttouhriksi;
jota en minä ole käskenyt eli siitä puhunut, eikä myös minun
sydämeeni tullut ole. **6** Sentähden katso, se aika pitää tuleman,
sanoo Herra, ettei tätä siaa pidä enään kutsuttaman Tophet,
eli Benhinnomin laaksoksi, vaan Murhalaaksoksi; **7** Sillä minä
tahdon hävittää Juudan ja Jerusalemin neuvon tässä siassa,
ja tahdon antaa heidän langeta miekalla heidän vihollistensa
edessä ja niiden käsiin, jotka seisovat heidän henkensä perään;
ja tahdon antaa heidän ruumiinsa taivaan linnuille ja eläimille
kedolla ruuaksi. **8** Ja tahdon tehdä tämän kaupungin autioksi
ja nauruksi, niin että kaikki, jotka käyvät tästä ohitse, pitää

ihmettelemän ja viheltämän kaikkia hänen vaivojansa. **9** Minä
tahdon antaa heidän syödä poikainsa ja tytärtensä lihaa, ja
heidän pitää syömän toinen toisensa lihaa siinä vaivassa ja
ahdistuksessa, jolla heidän vihollisensa ja ne, jotka seisovat
heidän henkensä perään, heitä ahdistaman pitää. **10** Ja sinun
pitää rikkoman savi-astian, niiden miesten nähden, jotka ovat
menneet sinun kanssas. **11** Ja sano heille: näin sanoo Herra
Zebaot: juuri niinkuin joku rikkoo savenvalajan astian, niin ettei
se taida jälleen terveeksi tulla; niin tahdon minä myös rikki
lyödä tämän kansan ja tämän kaupungin, ja pitää Tophetissa
haudatuksi tuleman, sentähden ettei ole siaa hautaamiseen.
12 Näin tahdon minä tehdä tälle sialle ja asuvaisille, sanoo
Herra, että tämän kaupungin pitää tuleman niinkuin Tophet.
13 Vielä sitte pitää Jerusalemin huoneet ja Juudan kuninkaan
huoneet juuri niin saastaisiksi tuleman, kuin se paikka Tophet,
kaikkein huonetten tähden, joissa he kattoin päällä kaikelle
joukolle suitsuttaneet ja muille jumalille juomauhrin uhranneet
ovat. **14** Ja kuin Jeremia palasi Tophetista, johon Herra hänet
lähettänyt oli ennustamaan, meni hän Herran huoneen pihaan ja
sanoi kaikelle kansalle: **15** Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin
Jumala: katso, minä annan tulla tämän kaupungin ja kaikkein
hänen kaupunkeinsa päälle kaiken sen kovan onnen, jonka minä
olen puhunut heitä vastaan; että he ovat uppiniskaiset, ja ei
tahdo minun sanaani kuulla.

20 Mutta kun Pashur Immerin poika, pappi, joka oli
ylimmäikseksi pantu Herran huoneessa, kuuli Jeremian
ennustavan näitä sanoja, **2** Löi Pashur propheta Jeremiaa,
ja heitti tämän vankiuteen, Benjaminin ylimmäisessä portissa,
joka Herran huoneessa on. **3** Ja toisena päivänä otti Pashur

Jeremian vankiudesta. Niin Jeremia sanoi hänelle: ei Herra kutsu
sinun nimeäs Pashur, vaan Magor joka taholta. **4** Sillä näin
sanoo Herra: katso, minä annan sinun kaikkein sinun ystäväis
kanssa pelkoon, ja heidän pitää kaatuman vihollistensa miekan
kautta, ja sen pitää sinun silmäs näkemän; ja minä olen hylkäävä
koko Juudan Babelin kuninkaan käteen, jonka pitää viemän
heitä Babeliin ja tappaman miekalla. **5** Ja minä olen antava
kaiken tämän kaupungin kalun, ynnä kaiken hänen työnsä
kanssa, ja kaikki kalliit kappaleet, ja kaiken Juudan kuningasten
tavaran, tahdon minä antaa heidän vihollistensa käteen, niin
että heidän pitää heitä ryöstämän, ottaman pois ja viemän
Babeliin. **6** Ja sinä Pashur, sinun pitää kaiken perhees kanssa
menemän vankiuteen, ja menemän Babeliin; siellä pitää sinun
kuoleman ja haudattaman, sinä ynnä kaikkein sinun ystäväis
kanssa, joille sinä valhetta ennustanut olet. **7** Herra, sinä olet
minun yllyttänyt, ja minä olen yltynyt; sinä olet minulle juuri
väkevä ollut, ja olet voittanut; mutta minä olen sentähden tullut
syljetyksi joka päivä, että jokainen nauraa minua. **8** Sillä sittekuin
minä puhunut, huutanut ja saarnannut olen siitä tuskasta ja
hävityksestä, on Herran sana tullut minulle pilkaksi ja nauruksi
joka päivä. **9** Niin minä sanoin: en minä tahdo enään ajatella
hänen päällensä, enkä tahdo enään saarnata hänen nimeensä;
mutta minun sydämessäni oli niinkuin polttavainen tuli, suljettu
minun luissani, niin että minä suutuin kärsimästä, enkä enää
voinut. **10** Sillä minä kuulin monen panetuksen ja pelvon joka
paikasta: kantakaat päälle, me tahdomme vahvasti kantaa hänen
päällensä, sanovat kaikki minun ystäväni ja kumppanini, jos
me taitaisimme voittaa hänen, tulla hänen kanssansa yhteen
ja kostaa hänelle. **11** Mutta Herra on minun kanssani, niinkuin

väkevä sankari; sentähden pitää minun vainoojani lankeeman
ja ei voittaman, vaan pitää suureen häpiään tuleman, että he
niin tyhmästi toimittavat; se häpiä pitää oleman ijankaikkinen,
ja ei pidä unohdettaman. **12** Ja nyt Herra Zebaot, sinä joka
koettelet vanhurskaan, sinä tutkit munaskuut ja sydämen: anna
minun nähdä kostos heistä; sillä minä olen antanut sinun haltuus
minun asiani. **13** Veisatkaat Herralle, kiittäkäät Herraa, joka
auttaa köyhän henkeä pahain käsistä. **14** Kirottu olkoon se
päivä, jona minä syntynyt olen; älköön se päivä olko siunattu,
jona minun äitini on minun synnyttänyt. **15** Kirottu olkoon se
mies, joka minun isälleni sanomaa toi ja sanoi: sinä olet saanut
nuoren pojan; suuresti ilahuttaaksensa häntä. **16** Se mies olkoon
niinkuin ne kaupungit, jotka Herra kukisti, ja ei sitä katunut; hän
kuulkaan huomeneltain parun ja puolipäivänä huudon: **17** Ettes
siis tappanut minua äitini kohdussa, että minun äitini olis ollut
minun hautani, ja hänen kohtunsa olis ijankaikkisesti kantava
ollut. **18** Miksi minä siis olen äitini kohdusta tullut, tuskaa ja
sydämen surua näkemään, ja kuluttamaan päiviäni häpiällä?

21 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle, kuin
kuningas Zedekia lähetti hänen tykönsä Pashurin Malkian pojan,
ja papin Zephanian, Maesejan pojan, ja antoi hänelle sanoa:
2 Kysy Herralta meidän puolestamme; sillä Nebukadnetsar
Babelin kuningas sotii meitä vastaan: jos Herra tahtoo meille
tehdä kaikkein ihmettensä jälkeen, että hän menis pois meidän
tyköämme. **3** Jeremia sanoi heille: näin sanokaat Zedekialle: **4**
Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: katso, minä tahdon kääntää
ne sota-aseet takaperin, jotka teidän käsissänne ovat, joilla te
soditte Babelin kuningasta vastaan ja Kaldealaisia vastaan,
jotka teidän muurinne piirittäneet ovat ympäri, ja tahdon heitä

koota keskelle kaupunkia kokoon. **5** Ja minä tahdon tapella teitä
vastaan ojennetulla kädellä, väkevällä käsivarrella, julmuudella,
närkästyksellä ja suurella vihalla. **6** Ja tahdon lyödä tämän
kaupungin asuvaisia, sekä kansaa että karjaa, niin että heidän
pitää kuoleman suureen ruttoon. **7** Ja sitte, sanoo Herra, tahdon
minä antaa Zedekian, Juudan kuninkaan, palvelioinensa ja
kansoinensa, jotka tähän kaupunkiin rutolta, miekalta ja nälältä
jääneet ovat, Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, käsiin, ja
heidän vihollistensa käsiin, ja niiden käsiin, jotka seisovat heidän
henkensä perään, että hänen pitää lyömän heitä miekan terällä,
ettei siinä yhtään säästetä, eikä armoa eli laupiutta pidä oleman.
8 Ja sano tälle kansalle: näin sanoo Herra: katso, minä panen
teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien. **9** Joka tässä
kaupungissa asuu, hänen pitää kuoleman miekkaan, nälkään ja
ruttoon; mutta joka lähtee ulos ja pakenee Kaldealaisten tykö,
jotka teitä piirittävät, se saa elää ja pitää henkensä niinkuin
saaliin. **10** Sillä minä olen asettanut kasvoni tätä kaupunkia
vastaan onnettomuudeksi ja en hyväksi, sanoo Herra; hän pitää
Babelin kuninkaan haltuun annettaman, että hän polttais hänen
tulella. **11** Ja kuulkaat Herran sanaa, te Juudan kuninkaan
huoneesta. **12** Sinä Davidin huone, näin sanoo Herra: pitäkäät
tuomio aamulla, ja auttakaat poljettua väkivaltaisen kädestä,
ettei minun julmuuteni läksisi ulos niinkuin tuli, ja palaisi, niin
ettei sitä yksikään sammuttaa taida, teidän pahan menonne
tähden. **13** Katso, sanoo Herra, minä sanon sinulle, joka asut
laaksoissa, vuorilla ja tasaisilla kedoilla, ja jotka sanovat: kuka
tahtoo karata meidän päällemme eli tulla meidän linnoihimme?
14 Minä tahdon etsiskellä teitä, sanoo Herra, teidän töidenne

hedelmän jälkeen, ja tahdon tulen sytyttää teidän metsäänne,
kuluttamaan kaikkia, mitä siinä ympärillä on.

22 Näin sanoi Herra: mene alas Juudan kuninkaan huoneeseen,
ja puhu siellä nämät sanat. **2** Ja sano: kuule Herran sanaa,
sinä Juudan kuningas, joka istut Davidin istuimella, sekä sinä
että sinun palvelias, ja sinun kansas, jotka tästä portista sisälle
käytte. **3** Näin sanoo Herra: pitäkäät laki ja oikeus, ja auttakaat
poljettua väkivaltaisen kädestä, ja älkäät vaivatko muukalaista,
orpoja ja leskiä, ja älkäät kellenkään tehkö vääryyttä, ja älkäät
vuodattako viatointa verta tässä paikassa. **4** Sillä jos te kaiketi
tämän teette, niin pitää kuninkaat, jotka Davidin istuimella istuvat,
tämän huoneen portista menemään sisälle, jotka ajavat vaunuilla
ja hevosilla, he itse palvelioinensa ja karjoinensa. **5** Mutta jollette
näitä kuule, niin olen minä itselläni vannonut, sanoo Herra: tämä
huone pitää kukistettaman. **6** Sillä näin sanoo Herra Juudan
kuninkaan huoneesta: Gilead, sinä olet minulle pää Libanonissa:
mitämaks, minä tahdon sinun tehdä kylmille, ja laitan kaupungit
olemaan ilman asuvia. **7** Ja olen määrännyt sinulle hävittäjät,
kukin aseillansa, hakkaamaan maahan sinun valitut sedripuus,
ja heittämään tuleen. **8** Niin pitää monta pakanaa käymän tämän
kaupungin ohitse, ja sanoman keskenänsä: miksi on Herra näin
tehnyt tälle suurelle kaupungille? **9** Ja pitää vastattaman: että he
Herran Jumalansa liiton hyljänneet ovat, ja kumartaneet muita
jumalia, ja palvelleet niitä. **10** Älkäät itkekö kuolleita, älkäät
myös sureko heitä, vaan itkekäät katkerasti sitä, joka menee
pois, ja ei pidä ikinä palajaman isänsä maata näkemään. **11**
Sillä näin sanoo Herra Sallumista Josian, Juudan kuninkaan,
pojasta, joka isänsä Josian siassa on kuningas, ja on lähtenyt
tästä siasta, ettei hänen pidä tähän enään palajaman; **12** Sillä

hänen pitää kuoleman siinä paikassa, johonka hän vangiksi
viety on, ja ei saa tätä maata enää nähdä. **13** Voi sitä, joka ei
vanhurskaudella huonettansa rakenna, vaan sioittaa asuinsiansa
vääryydellä; joka antaa lähimmäisensä ilman mitään työtä
tehdä, ja ei anna hänelle palkkaansa; **14** Vaan ajattelee: minä
tahdon rakentaa minulle suuren huoneen ja avaran salin, ja
antaa hakata akkunat siihen, ja kaarittaa sen sedripuilla, ja
tehdä sen punaiseksi. **15** Ajatteletkos sinä kuningas olla, ettäs
koreilet sedripuilla? Eikö isäs ole myös syönyt ja juonut? ja
pysyi kuitenkin laissa ja oikeudessa, ja menestyi. **16** Hän autti
vaivaista ja köyhää oikeuteen, ja se menestyi hänelle hyvin.
Eikö se ole tuta minua? sanoo Herra. **17** Mutta sinun silmäs
ja sydämes ei niin ole, vaan sinun ahneutes, vuodattaakses
viatonta verta, ja tehdäkses väkivaltaa ja vääryyttä. **18** Sentähden
näin sanoo Herra Jojakimista Josian, Juudan kuninkaan pojasta:
ei häntä pidä itkettämän: voi veljeni! voi sisareni! ei häntä
pidä itkettämän; voi herra! voi kuuluisa mies! **19** Hän pitää
haudattaman niinkuin aasi, riepoitettaman ja heitettämän ulos
Jerusalemin portin eteen. **20** Mene ylös Libanoniin ja huuda,
ja anna äänes kuulua Basanissa, ja huuda Abarimista; sillä
kaikki rakastajas ovat surkiasti surmatut. **21** Minä olen sinulle
sanonut sen, silloin kuin sinun vielä myöten kävi; mutta sinä
sanoit: en minä tahdo kuulla. Juuri näin olet sinä tehnyt hamasta
nuoruudestas, ettes ole kuullut minun ääntäni. **22** Tuuli ajaa pois
kaikki sinun paimenes, ja sinun rakastajas menevät vangiksi;
siinä pitää sinua sitte syljettämän, ja sinun pitää häpiään
tuleman kaiken sinun pahuutes tähden. **23** Sinä, joka nyt asut
Libanonissa, ja siellä pesää pidät sedripuissa; kuinka kauniisti
sinun pitää katsoman, kuin tuska ja kipu sinulle tulee niinkuin

lapsensynnyttäjän? **24** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra:
jos Konia Jojakimin, Juudan kuninkaan, poika olis sinettisormus
minun oikiassa kädessäni, niin minä sittenkin repäisisin sinun
siitä pois, **25** Ja antaisin sinun heidän käsiinsä, jotka seisovat
sinun henkes perään, ja joitas pelkäät, ja Nebukadnetsarin,
Babelin kuninkaan käsiin, ja Kaldealaisten käsiin. **26** Ja tahdon
ajaa sinun ja sinun äitis, joka sinun synnyttänyt on, toiseen
maahsn, jossa ette syntyneet ole; ja siellä pitää teidän kuoleman.
27 Ja siihen maahan, jossa he mielellänsä olisivat, ei pidä heidän
palajaman. **28** Mikä viheliäinen, ylönkatsottu ja hyljätty mies
on Konia? kelvotoin astia. Voi! miksi on hän ynnä siemenensä
kanssa ajettu pois, ja tuntemattomaan maahan hyljätty? **29** Oi
maa, maa, maa, kuule Herran sanaa! **30** Näin sanoo Herra:
kirjoittakaat tämä mies lapsettomaksi ja onnettomaksi kaikkena
hänen elinaikanansa: sillä ei hänellä pidä onnea oleman, että
joku hänen siemenestänsä istuis Davidin istuimella, eli enää
Juudaa hallitsis.

23 Voi teitä paimenet, jotka turmelette ja hajoitatte minun
laitumeni lauman! sanoo Herra. **2** Sentähden näin sanoo
Herra, Israelin Jumala, niistä paimenista, jotka minun kansaani
kaitsevat: te olette hajoittaneet minun laumani ja ajaneet pois, ja
ette etsineet sitä; katso, minä tahdon etsiä teitä teidän pahan
elämänne tähden, sanoo Herra. **3** Ja minä tahdon koota laumani
tähteet kaikista maakunnista, joihin minä heidät ajanut olen,
ja tahdon saattaa heitä kotia jälleen heidän asuinsioihinsa, ja
heidän pitää kasvaman ja enenemän. **4** Ja minä tahdon panna
heille paimenet, joiden pitää heitä kaitseman, ettei heidän enään
pidä pelkäämän eli vapiseman, eikä heitä pidä ahdistettaman,
sanoo Herra. **5** Katso, se aika tulee, sanoo Herra, että minä

herätän Davidille vanhurskaan vesan, joka on kuninkaaksi tuleva,
ja on hyvin hallitseva ja toimittava oikeuden ja vanhurskauden
maan päällä. **6** Hänen aikanansa pitää Juudaa autettaman, ja
Israel hyvässä turvassa asuman; ja tämä on hänen nimensä
oleva kuin häntä kutsutaan: Herra meidän vanhurskautemme. **7**
Sentähden katso, se aika tulee, sanoo Herra, ettei heidän pidä
enään sanoman: niin totta kuin Herra elää, joka Israelin lapset
johdatti Egyptin maalta; **8** Vaan niin totta kuin Herra elää, joka
Israelin huoneen siemenen toi ulos ja johdatti pohjoisesta maasta
ja kaikista maakunnista, joihin minä heidät ajanut olin; niin että
he nyt saavat asua omassa maassansa. **9** Prophetaita vastaan:
Minun sydämeni tahtoo haljeta minussa, kaikki minun luuni
vapisevat. Minä olen niinkuin juopunut mies ja niinkuin se, joka
viinasta horjuu, Herran edessä ja hänen pyhäin sanainsa edessä.
10 Että maa on niin täynnä huorintekiöitä, että maa niin surkia
on, että hän kirottu on, ja kedot metsissä kuivuvat; ja heidän
elämänsä on paha, ja ei heidän hallituksensa mitään kelpaa.
11 Sillä sekä prophetat että papit ovat pahanilkiset; ja minä
löydän heidän pahuutensa minun huoneessanikin, sanoo Herra.
12 Sentähden on heidän tiensä niinkuin liukastus pimiässä,
jossa heidän pitää livistelemän ja lankeeman; sillä minä tahdon
antaa onnettomuuden tulla heille heidän kuritusvuotenansa,
sanoo Herra. **13** Ja Samarian prophetaissa olen minä nähnyt
hulluuden; sillä he ennustivat Baalin kautta, ja hukuttelivat minun
kansani Israelin. **14** Mutta Jerusalemin prophetaissa näen minä
kauhistuksen, kuinka he huorin tekevät ja valheessa vaeltavat,
ja vahvistavat pahoja, ettei yhdenkään pitäisi pahuudestansa
kääntymän; he ovat kaikki minun edessäni niinkuin Sodoma, ja
sen asuvaiset niinkuin Gomorra. **15** Sentähden sanoo Herra

Zebaot prophetaista näin: katso, minä tahdon syöttää heitä
koiruoholla, ja antaa heidän juoda sappea; sillä Jerusalemin
prophetaista tulee ulkokullaisuus koko maalle. **16** Näin sanoo
Herra Zebaot: älkäät kuulko prophetain sanoja, jotka teille
ennustavat; he pettävät teidät, sillä he saarnaavat sydämensä
näkyjä, mutta ei Herran suusta. **17** He sanovat köykäisesti
niille, jotka minua pilkkaavat: Herra on sen sanonut: teillä
pitää rauha oleman; ja kaikille niille, jotka vaeltavat sydämensä
ajatusten jälkeen, sanovat he: ei yksikään onnettomuus tule
teidän päällenne. **18** Sillä kuka on Herran neuvossa ollut, joka
hänen sanansa nähnyt ja kuullut on? kuka kuulteli ja kuuli hänen
sanansa? **19** Katso, Herran tuuli on julmuuden kanssa tuleva,
ja hirmuinen ilma on lankeeva jumalattomain pään päälle. **20**
Ei Herran viha lakkaa, siihenasti kuin hän tekee ja täyttää sen
mikä hänen mielessänsä oli. Viimein pitää teidän sen kyllä
ymmärtämän. **21** En minä lähettänyt prophetaita, kuitenkin
he juoksivat; en minä puhunut heille, kuitenkin he ennustivat.
22 Sillä jos he olisivat pysyneet minun neuvossani, ja olisivat
saarnanneet kansalleni minun sanaani, niin he olisivat heidät
kääntäneet pahasta menostansa ja töidensä pahuudesta. **23**
Enkö minä Jumala, joka läsnä olen, sanoo Herra, ja en ole se
Jumala, joka kaukana on? **24** Luuletkos, että joku taitaa itsensä
niin salaisesti kätkeä, etten minä häntä näe? sanoo Herra; enkö
minä se ole, joka täytän taivaan ja maan? sanoo Herra. **25** Minä
kuulen, että prophetat saarnaavat ja ennustavat valhetta minun
nimeeni, ja sanovat: minä näin unta, minä näin unta. **26** Koska
siis prophetat tahtovat lakata? ne jotka valhetta ennustavat, ja
ennustavat oman sydämensä petoksia, **27** Ja tahtovat, että
minun kansani pitäis unhottaman minun nimeni heidän uniensa

tähden, joita he toinen toisellensa saarnaavat, niinkuin heidän
isänsäkin unhottivat minun nimeni Baalin tähden. **28** Propheta,
jolla unia on, hän saarnatkaan unia; mutta jolla on minun sanani,
hän saarnatkaan minun sanaani oikein. Mitä akanat ovat nisujen
suhteen? sanoo Herra. **29** Eikö minun sanani ole niinkuin tuli,
sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka vuoren murentaa? **30**
Sentähden katso, minä tahdon tehdä niitä prophetaita vastaan,
sanoo Herra, jotka minun sanani toinen toiseltansa varastavat. **31**
Katso, minä tahdon niitä prophetaita vastaan tehdä, sanoo Herra,
jotka omia puheitansa puhuvat ja sanovat: hän on sen sanonut.
32 Katso, minä tahdon tehdä niitä vastaan, jotka pettäväisiä unia
ennustavat, sanoo Herra, ja saarnaavat niitä, vietellen minun
kansani valheillansa ja turhilla jutuillansa, vaikka en minä ole
heitä lähettänyt, enkä heitä käskenyt, ei myös he tälle kansalle
ole ensinkään hyödylliset, sanoo Herra. **33** Jos tämä kansa,
eli joku propheta, taikka pappi kysyy sinulta ja sanoo: Mikä
on Herran kuorma? niin sinun pitää vastaaman heille: mikä
kuorma? Minä tahdon heittää teidät pois, sanoo Herra. **34** Ja jos
joku propheta, taikka pappi, elikkä kansa on sanova: tämä on
Herran kuorma; sitä tahdon minä kurittaa ja hänen huonettansa.
35 Mutta näin pitää kukin puhuman toisellensa ja sanoman
keskenänsä: mitä Herra vastaa? ja mitä Herra sanoo? **36** Ja
älkäät sitä enään kutsuko Herran kuormaksi; sillä kullekin pitää
oma sanansa oleman kuormaksi, että te niin elävän Jumalan,
Herran Zebaotin, meidän Jumalamme sanan käännätte. **37**
Sentähden pitää sinun sanoman prophetalle näin: mitä Herra
vastaa? ja mitä Herra sanoo? **38** Että te sanotte: Herran kuorma,
sentähden sanoo Herra näin: että te kutsutte sanan Herran
kuormaksi, niin minä olen lähettänyt teidän tykönne ja antanut

sanoa, ettei teidän pitänyt sitä kutsuman Herran kuormaksi. **39**
Sentähden katso, minä tahdon teidät peräti unhottaa, ja heittää
teitä pois ynnä kaupunkinne kanssa, jonka minä teille ja teidän
isillenne antanut olen, minun kasvoini edestä; **40** Ja tahdon
saattaa teitä ijankaikkiseksi pilkaksi ja ijankaikkiseksi häpiäksi,
jota ei ikänä pidä unhotettaman.

24 Katso, Herra osoitti minulle kaksi fikunakoria, pantua Herran
templin eteen, sittekuin Nebukadnetsar, Babelin kuningas, oli
vienyt pois Jekonian Jojakimin pojan Juudan kuninkaan, ja
Juudan päämiehet, työmiehet ja sepät Jerusalemista, ja tuonut
Babeliin. **2** Yhdessä korissa olivat aivan hyvät fikunat, niinkuin
ensin kypsyneet fikunat; mutta toisessa korissa olivat aivan
pahat fikunat, niin ettei niitä taidettu syödä, että he olivat niin
pahat. **3** Ja Herra sanoi minulle: Jeremia, mitäs näet? Minä
sanoin: fikunia; hyvät fikunat ovat aivan hyvät, ja pahat ovat
aivan pahat, ettei niitä taideta syödä, niin pahat ne ovat. **4** Ja
Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **5** Näin sanoo Herra
Israelin Jumala; niinkuin nämät fikunat ovat hyvät, niin minä
tahdon myös armollisesti korjata Juudan vankeja, jotka minä
tästä kaupungista olen lähettänyt Kaldean maalle hyväksi; **6**
Ja tahdon armollisesti katsoa heidän puoleensa, ja tuoda heitä
tähän maahan jälleen, ja rakentaa heitä ja en tahdo lyödä
maahan, minä tahdon heitä istuttaa ja en repiä ylös, **7** Ja
antaa heille sydämen, että he minun tuntevat, että minä olen
Herra; ja he ovat minun kansani, ja minä tahdon olla heidän
Jumalansa; sillä heidän pitää kaikesta sydämestänsä minun
tyköni itsensä kääntämän. **8** Mutta niinkuin pahat fikunat ovat
pahat, ettei kukaan niitä syödä taida, sanoo Herra, niin tahdon
minä myös hyljätä Zedekian, Juudan kuninkaan, niin myös

hänen päämiehensä, ja mitä Jerusalemiin jäänyt on, ja jotka
tässä maassa vielä ovat, ja jotka Egyptin maassa asuvat. **9** Minä
tahdon saattaa heille onnettomuuden ja en tahdo antaa heidän
olla jossakussa valtakunnassa maan päällä, niin että heidän
pitää häpiään tuleman, sananparreksi, jutuksi ja kiroukseksi joka
paikassa, kuhunka minä heidät ajava olen. **10** Ja tahdon lähettää
miekan, nälän ja ruton heidän sekaansa, siihenasti kuin heidän
pitää maasta hukkuman, jonka minä heille ja heidän isillensä
antanut olen.

25 Tämä on se sana, joka tapahtui Jeremialle koko Juudan
kansasta, neljäntenä Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan
vuotena, joka oli ensimäinen Nebukadnetsarin, Babelin
kuninkaan, vuosi; **2** Jonka propheta Jeremia puhui kaikelle
Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asuvaisille, ja sanoi: **3**
Herran sana on tapahtunut minulle Josian Amonin pojan, Juudan
kuninkaan, kolmannesta vuodesta toistakymmentä tähän päivään
asti; ja minä olen sitä kolme ajastaikaa kolmattakymmentä teille
ahkerasti saarnannut, vaan ette koskaan tahtoneet kuulla. **4**
Niin on myös Herra lähettänyt teidän tykönne kaikki palveliansa,
prophetat, juuri ahkerasti; mutta ette kuulleet ettekä kallistaneet
korvianne kuulemaan. **5** Koska hän sanoi: kääntäkäät teitänne
kukin pahalta tieltänsä ja teidän pahasta menostanne, niin
teidän pitää pysymän siinä maassa, jonka Herra teille ja teidän
isillenne antanut on, ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **6** Älkäät
muita jumalia seuratko, niin että te palvelette ja kumarratte
heitä; ettette minua teidän kättenne töillä vihoittaisi, ja minä
teille kovan onnen saattaisin. **7** Mutta ette tahtoneet kuulla
minua, sanoo Herra; että te minun kumminkin vihoititte kättenne
töillä omaksi onnettomuudeksenne. **8** Sentähden sanoo Herra

Zebaot: ettette kuulleet minun sanojani, **9** Katso, niin minä
tahdon lähettää ja antaa tulla kaikki kansat pohjoisesta, sanoo
Herra, ja palveliani Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, ja
tuoda hänen tälle maalle niiden päälle, jotka siinä asuvat, ja
kaiken tämän kansan päälle, joka tässä ympäristöllä on; ja
tahdon antaa heidät haaskaksi ja hävitykseksi, ja vihellykseksi ja
ijankaikkiseksi autioksi; **10** Ja tahdon heiltä ottaa pois kaiken
ilon ja riemun äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen, myllyn
äänen, ja kynttilän valistuksen. **11** Että kaikki tämä maa pitää
kylmillä ja hävitettynä oleman, ja nämät kansat pitää Babelin
kuningasta palveleman seitsemänkymmentä ajastaikaa. **12**
Ja pitää tapahtuman, että kuin ne seitsemänkymmentä vuotta
kuluneet ovat, niin minä tahdon kostaa Babelin kuninkaalle ja
tälle kansalle, sanoo Herra, heidän pahain tekoinsa tähden,
siihen myös Kaldealaisten maalle, ja tehdä sen ijankaikkiseksi
autioksi. **13** Ja näin minä tahdon antaa tulla tämän maan päälle
kaikki minun sanani, jotka minä olen puhunut häntä vastaan,
kaiken sen, mikä tässä Raamatussa on kirjoitettu, jonka Jeremia
kaikille kansoille on ennustanut. **14** Ja heidän pitää myös
palveleman, vaikka he voimallinen kansa ja valtiaat kuninkaat
ovat. Näin tahdon minä maksaa heille heidän ansionsa jälkeen ja
heidän kättensä tekoin jälkeen. **15** Sillä näin sanoo Herra, Israelin
Jumala, minulle: ota tämä viinamalja minun kädestäni täynnänsä
vihaa, ja kaada sitä kaikille kansoille, joiden tykö minä sinun
lähetän. **16** Että se joisivat, horjuisivat ja hokariksi tulisivat miekan
edessä, jonka minä heidän sekaansa tahdon lähettää. **17** Ja minä
otin maljan Herran kädestä, ja kaasin kaikille kansoille, joiden
tykö Herra minun lähetti: **18** Jerusalemille, Juudan kaupungeille,
hänen kuninkaillensa ja päämiehillensä, että heidän pitää oleman

pilkkana ja kirouksena, niinkuin tänäpänä on: **19** Pharaolle,
Egyptin kuninkaalle, palvelioinensa, ruhtinainensa ja kaikelle
hänen kansallensa, **20** Kaikille maille etelään päin, kaikille
kuninkaille Utsin maalla, kaikille kuninkaille Philistealaisten
maalla, Askalonin, Gatsan, Akaronin ja Asdodin jääneiden
kanssa, **21** Edomilaisille, Moabilaisille ja Ammonin lapsille, **22**
Kaikille Tyron kuninkaille, kaikille Sidonin kuninkaille, luotoin
kuninkaille sillä puolen merta, **23** Dedanille, Temalle, Busille ja
kaikille maan äärissä asuvaisille, **24** kaikille Arabian kuninkaille,
kaikille kuninkaille lännen puolessa, jotka korvessa asuvat,
25 Kaikille Simrin kuninkaille, kaikille kuninkaille Elamissa,
kaikille kuninkaille Madaissa, **26** Kaikille kuninkaille pohjoisessa,
sekä läsnä että kaukana toinen toisensa kanssa, ja kaikille
valtakunnille maan päällä, jotka maan piirin päällä ovat; ja
kuningas Sesakin pitää juoman näiden jälkeen. **27** Ja sano heille:
näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: juokaat ja juopukaat,
oksentakaat ja langetkaat, ja ette taida nousta miekan edessä,
jonka minä teidän sekaanne lähettää tahdon. **28** Ja jollei he
tahdo ottaa maljaa sinun kädestäs ja juoda, niin sano heille: näin
sanoo Herra Zebaot: teidän pitää kaiketi juoman; **29** Sillä katso,
siinä kaupungissa, joka minun nimelläni nimitetty on, rupeen
minä vaivaamaan; luuletteko että teidän pitää rankaisematta
pääsemän? Ei teidän pidä rankaisematta pääsemän; sillä minä
kutsun miekan kaikkein niiden päälle, jotka maalla asuvat, sanoo
Herra Zebaot. **30** Ja sinun pitää ennustaman heille kaikki nämät
sanat, ja sanoman heille: Herra on kiljuva korkeudesta, ja antava
kuulla äänensä pyhästä asunuinsiastansa, hän on kaiketi kiljuva
majastansa, hän veisaa virren, niinkuin viinan sotkuja, kaikista
maan asuvaisista, **31** Jonka ääni on kuuluva maan ääriin; sillä

Herra toimittaa pakanat oikeuden eteen, ja tahtoo tuomita kaiken
lihan; jumalattomat antaa hän miekan alle, sanoo Herra. **32** Näin
sanoo Herra Zebaot: katso, vaiva tulee kansasta kansaan, ja
suuri ilma nousee maan sivusta. **33** Niin pitää Herralta lyötyjä
sinä päivänä oleman yhdestä maan äärestä niin toiseen asti; ei
pidä heitä itkettämän eikä korjattaman, eli haudattaman, vaan
pitää oleman kedolla ja loaksi tuleman. **34** Parkukaat nyt, te
paimenet, huutakaat ja vieristelkäät teitänne tuhassa, te lauman
valtiaat; sillä aika on tullut teitä teurastaa ja hajoittaa, ja teidän
pitää putooman rikki, niinkuin kallis astia. **35** Ja ei paimenten
pidä taitaman paeta, ja lauman valtiaat ei pidä pääsemän pois.
36 Niin pitää paimenet surkiasti huutaman, ja lauman valtiaat
surkutteleman, että Herra on niin hävittänyt heidän laitumensa.
37 Ja heidän niittynsä, jotka niin kauniit olivat, ovat hävitetyt
Herran julmalta vihalta. **38** Hän on hyljännyt majansa, niinkuin
nuori jalopeura; ja heidän maansa on niin hävitetty hävittäjän
vihalta ja hänen julmalta vihaltansa.

26 Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan, valtakunnan
alussa tapahtui tämä sana Herralta ja sanoi: **2** Näin sanoo
Herra: seiso Herran huoneen kartanolla ja saarnaa kaikkein
Juudan kaupunkien edessä, jotka tänne tulevat rukoilemaan
Herran huoneessa, kaikki ne sanat, jotka minä sinulle käskenyt
olen, sanoakses heille; älä mitään siitä vähennä: **3** Jos he
mitämaks taitavat kuulla ja kääntyä kukin pahasta menostansa,
että minäkin katuisin sitä pahaa, jonka minä heille ajattelin tehdä
heidän pahan menonsa tähden. **4** Ja sano heille: näin sanoo
Herra: jos ette minua kuule, niin että te vaellatte minun laissani,
jonka minä olen pannut teidän eteenne, **5** Että te kuulette minun
palveliaini, prophetain sanat, jotka minä varhain ja usiasti teille

lähettänyt olen, ja ette kuitenkaan tahtoneet kuulla; **6** Niin tahdon
minä tehdä tälle huoneelle niinkuin Silolle, ja tahdon tehdä
tämän kaupungin kaikille pakanaoille maan päällä kiroukseksi. **7**
Kuin papit, prophetat ja kaikki kansa kuulivat Jeremian näitä
sanoja puhuvan Herran huoneessa, **8** Ja kuin Jeremia oli
lopettanut puheensa, kaiken sen, minkä Herra hänen käskenyt
oli sanoa kaikelle kansalle, tarttuivat papit häneen, ja prophetat
ja kaikki kansa, ja sanoivat: sinun pitää kaiketi kuoleman. **9** Miksi
sinä tohdit ennustaa Herran nimeen ja sanoa: niin pitää tälle
huoneelle tapahtuman kuin Silollekin, ja tämä kaupunki pitää niin
kylmille tuleman, ettei siinä kenkään enään asu? Ja kaikki kansa
kokoontui Herran huoneessa Jeremiaa vastaan. **10** Kuin Juudan
ruhtinaat sen kuulivat, menivät he ylös kuninkaan huoneesta
Herran huoneesen, ja istuivat Herran uuden portin eteen. **11**
Ja papit ja prophetat puhuivat ruhtinasten ja kaiken kansan
edessä ja sanoivat: tämä mies on kuolemaan viallinen; sillä hän
on ennustanut tätä kaupunkia vastaan, niinkuin te korvillanne
kuulleet olette. **12** Mutta Jeremia puhui kaikille ruhtinaille ja
kaikelle kansalle, sanoen: Herra on minun lähettänyt kaikkia
näitä, joita te kuulleet olette, ennustamaan tätä huonetta ja
tätä kaupunkia vastaan. **13** Niin parantakaat nyt menonne ja
olonne, ja kuulkaat Herran Jumalanne ääntä; niin tahtoo myös
Herra katua sitä pahaa, jonka hän on puhunut teitä vastaan.
14 Mutta minä, katso, minä olen teidän käsissänne: tehkäät
minun kanssani, niinkuin teille parhain kelpaa. **15** Kuitenkin
pitää teidän täydellisesti tietämän, että jos te minun tapatte,
niin te tuotatte viattoman veren teidän päällenne, ja tämän
kaupungin ja hänen asuvaistensa päälle; sillä Herra on totisesti
minun lähettänyt teidän tykönne, puhumaan näitä kaikkia teidän

korvainne edessä. **16** Silloin sanoivat ruhtinaat ja kaikki kansa
papeille ja prophetaille: ei tämä mies ole viallinen kuolemaan;
sillä hän on puhunut meille Herran Jumalamme nimeen. **17**
Ja muutamat maan vanhimmista nousivat, ja puhuivat kaikelle
kansan joukolle ja sanoivat: **18** Hiskian, Juudan kuninkaan,
aikana oli yksi propheta, nimeltä Miika, Maresasta; hän puhui
kaikelle Juudan kansalle ja sanoi: näin sanoo Herra Zebaot: Zion
pitää kynnettämän niinkuin pelto, ja Jerusalem pitää kivirauniokst
tuleman ja templin vuori metsän kukkulaksi. **19** Antoiko Hiskia,
Juudan kuningas, ja koko Juudan kansa hänen tappaa? eikö he
peljänneet Herraa ja rukoilleet Herran edessä? ja Herra katui
sitä pahaa, minkä hän oli puhunut heitä vastaan; sentähden
me teemme aivan pahoin meidän sielujamme vastaan. **20** Oli
myös yksi mies, joka ennusti Herran nimeen, Uria, Semajan
poika Kirjatjearimista; hän ennusti tätä kaupunkia vastaan ja tätä
maakuntaa vastaan, niinkuin Jeremiakin. **21** Mutta kuin kuningas
Jojakim ja kaikki hänen voimallisensa ja valtamiehensä kuulivat
hänen sanansa, tahtoi kuningas antaa hänen tappaa. Kuin Uria
ymmärsi sen, pelkäsi hän ja pakeni ja meni Egyptiin. **22** Mutta
kuningas Jojakim lähetti miehet Egyptiin, Elnatanin Akborin
pojan, ja muita hänen kanssansa, (jotka menivät) Egyptiin.
23 Ja ne toivat Urian Egyptistä ja veivät kuningas Jojakimin
eteen, ja hän antoi hänen tappaa miekalla, ja heittää hänen
ruumiinsa yhteisen kansan hautoihin. **24** Kuitenkin oli Ahikamin,
Saphanin pojan käsi Jeremian kanssa, ettei hän tullut kansan
käsiin tapettaa.

27 Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan, valtakunnan
alussa tapahtui tämä sana Herralta Jeremialle ja sanoi: **2** Näin
sanoo Herra minulle: tee sinulles siteet ja pane kaulaas, **3** Ja

lähetä ne Edomin kuninkaalle, Moabin kuninkaalle, Ammonin
lasten kuninkaalle, Tyron kuninkaalle ja Sidonin kuninkaalle,
niiden sanansaattajain kanssa, jotka olivat tulleet Zedekian,
Juudan kuninkaan, tykö Jerusalemiin, **4** Ja käske, että he
sanovat herroillensa: näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala:
näin pitää teidän sanoman herroillenne: **5** Minä olen tehnyt maan,
ja ihmisen, ja eläimet, jotka maan päällä ovat, suurella voimallani
ja ojennetulla käsivarrellani, ja annan sen kelle minä tahdon. **6**
Mutta nyt olen minä antanut kaikki nämät maakunnat palveliani
Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, käteen, ja olen myös
antanut hänelle pedot maan päällä, palvelemaan häntä. **7** Ja
kaikki kansat pitää häntä palveleman, hänen poikaansa ja hänen
poikansa poikaa, siihenasti kuin hänenkin maansa aika tulee;
sillä monta kansaa ja suuret kuninkaat pitää häntä palveleman.
8 Vaan sen kansan ja valtakunnan, joka ei tahdo palvella Babelin
kuningasta Nebukadnetsaria, eikä anna niskaansa Babelin
kuninkaan ikeen alle, tahdon minä kurittaa miekalla, nälällä ja
rutolla, sanoo Herra, siihenasti että minä hukutan heidät hänen
kätensä kautta. **9** Sentähden älkäät kuulko prophetaitanne,
ennustajianne, unianne, tietäjiänne ja noitianne, jotka teille
sanovat: ei teidän pidä palveleman Babelin kuningasta. **10**
Sillä he ennustavat teille valhetta, saattaaksensa teitä kauvas
teidän maastanne; ja minä ajan silloin teitä ulos, ja teidän pitää
hukkuman. **11** Sillä kuka kansa kumartaa kaulansa Babelin
kuninkaan ikeen alle ja palvelee häntä, sen tahdon minä antaa
olla maassansa, että he sitä saavat nautita ja siinä asua, sanoo
Herra. **12** Ja minä puhuin kaikki nämät Zedekialle, Juudan
kuninkaalle, ja sanoin: kumartakaat kaulanne Babelin kuninkaan
ikeen alle, ja palvelkaat häntä ja hänen kansaansa, niin te

saatte elää. **13** Miksi te tahdotte kuolla, sinä ja sinun kansas
miekalla, nälällä ja rutolla? niinkuin Herra on siitä kansasta
sanonut, joka ei Babelin kuningasta palvella tahdo. **14** Sentähden
älkäät kuulko prophetainne sanoja, jotka teille sanovat: ei teidän
pidä Babelin kuningasta palveleman; sillä he ennustavat teille
valhetta. **15** Sillä en minä ole heitä lähettänyt, sanoo Herra;
vaan he ennustavat valhetta minun nimeeni, että minä ajaisin
teitä ulos, ja te hukkuisitte ynnä prophetain kanssa, jotka teille
ennustavat. **16** Ja papeille ja kaikelle tälle kansalle puhuin
minä ja sanoin: näin sanoo Herra: älkäät kuulko prophetainne
sanoja, jotka teille ennustavat ja sanovat: katso, Herran huoneen
astiat tulevat nyt kohta jälleen Babelista; sillä he ennustavat
teille valhetta. **17** Älkäät heitä kuulko, vaan palvelkaat Babelin
kuningasta, niin te saatte elää. Miksi pitäis tämän kaupungin
kylmille tuleman? **18** Jos he ovat prophetat, ja jos heillä on
Herran sana, niin rukoilkaat nyt Herralta Zebaotilta, ettei jääneet
astiat Herran huoneessa ja Juudan kuninkaan huoneessa, ja
Jerusalemissa myös vietäisi Babeliin. **19** Sillä näin sanoo Herra
Zebaot patsaista, ja merestä, ja istuimista, ja astioista, jotka
vielä tähän kaupunkiin jääneet ovat, **20** Joita Nebukadnetsar,
Babelin kuningas ei ottanut pois, kuin hän vei pois Juudan
kuninkaan Jekonian Jojakimin pojan Jerusalemista Babeliin,
ja kaikki Juudan ja Jerusalemin valtamiehet: **21** Sillä näin
sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala, niistä astioista, jotka vielä
jääneet ovat Herran huoneesen, ja kuninkaan huoneesen, ja
Jerusalemiin: **22** Ne pitää Babeliin vietämän ja siellä pysymän
siihen päivään asti, että minä etsin heitä, sanoo Herra, ja annan
heidän vietää ylös ja taas tuotaa tähän paikkaan siallensa.

28 Ja tapahtui sinä vuotena, Zedekian Juudan kuninkaan
valtakunnan alussa, viidentenä kuukautena neljännellä vuodella,
että Hanania Assurin poika, Gibeonin propheta, puhui minulle
Herran huoneessa, pappein ja kaiken kansan edessä, ja sanoi:
2 Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala, sanoen: minä olen
taittanut rikki Babelin kuninkaan ikeen, **3** Ja ennenkuin kaksi
ajastaikaa kuluu, tahdon minä antaa tulla jälleen tähän siaan
kaikki Herran huoneen astiat, jotka Nebukadnetsar, Babelin
kuningas, täältä ottanut ja Babeliin vienyt on. **4** Vielä sitte tahdon
minä myös Jekonian Jojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja
kaikki Juudan vangit, jotka Babeliin viedyt ovat, antaa tulla
tähän siaan jälleen, sanoo Herra; sillä minä tahdon taittaa
rikki Babelin kuninkaan ikeen. **5** Niin propheta Jeremia sanoi
propheta Hananialle, pappein ja kaiken joukon läsnä ollessa,
jotka seisoivat Herran huoneessa, **6** Ja propheta Jeremia
sanoi: Amen. Herra tehköön niin! Herra vahvistakoon sinun
sanas, jonka ennustanut olet, että hän antais Herran huoneen
astiat ja kaikki vangit tulla tähän paikkaan jällensä. **7** Mutta
kuule kuitenkin tätä sanaa, jonka minä puhun sinun korvais ja
kaiken kansan korvain edessä puhun: **8** Ne prophetat, jotka
minun edelläni ja sinun edelläs vanhasta olleet ovat, he ovat
ennustaneet monta maakuntaa ja suuria valtakuntia vastaan
sotaa, onnettomuutta ja ruttoa. **9** Mutta kuin propheta ennustaa
rauhaa, niin tunnetaan, kuin hänen sanansa täytetyksi tulee, että
Herra hänen totisesti on lähettänyt. **10** Niin propheta Hanania otti
ikeen propheta Jeremian kaulasta ja taitti sen rikki. **11** Ja Hanania
sanoi kaiken kansan edessä: näin sanoo Herra: niin tahdon minä
myös taittaa rikki Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, ikeen
kaikkein kansain kaulasta, ennenkuin kaksi ajastaikaa kuluneet

ovat. Ja propheta Jeremia meni pois omaa tietänsä. **12** Mutta
Herran sana tapahtui Jeremialle, sittenkuin propheta Hanania oli
rikkonut ikeen propheta Jeremian kaulasta, ja sanoi: **13** Mene ja
sano Hananialle: näin sanoo Herra: sinä olet taittanut rikki puu-
ikeen, niin tee nyt rauta-ijes sen siaan. **14** Sillä näin sanoo Herra
Zebaot Israelin Jumala: minä olen ripustanut rauta-ikeen kaikkien
näiden kansain kaulaan, palvelemaan Nebukadnetsaria, Babelin
kuningasta, ja heidän pitää palveleman häntä; sillä minä olen
myös antanut hänelle pedot kedolta. **15** Ja propheta Jeremia
sanoi propheta Hananialle: kuule nyt Hanania, ei Herra ole sinua
lähettänyt, ja sinä olet tehnyt, että tämä kansa luottaa valheesen.
16 Sentähden sanoo Herra näin: katso, minä tahdon ottaa sinun
pois maasta; tänä vuonna pitää sinun kuoleman, sillä sinä olet
puheellas kääntänyt heidät Herrasta pois. **17** Ja niin propheta
Hanania kuoli sinä vuonna, seitsemännellä kuukaudella.

29 Nämät ovat kirjoituksen sanat, jotka Jeremia propheta lähetti
Jerusalemista jääneille vanhimmille, jotka olivat viedyt pois, ja
papeille, ja prophetaille ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnetsar
oli vienyt Jerusalemista Babeliin, **2** Sittekuin kuningas Jekonia ja
kuningatar, kamaripalveliat, ja Juudan ja Jerusalemin päämiehet
sekä puuseppäin ja seppäin kanssa olivat pois Jerusalemista,
3 Elasan Saphanin pojan ja Gemarjan Hilkian pojan kautta,
jotka Juudan kuningas Zedekia lähetti Nebukadnetsarin, Babelin
kuninkaan, tykö Babeliin; sanoen: **4** Näin sanoo Herra Zebaot,
Israelin Jumala, kaikille vangeille, jotka minä olen antanut viedä
pois Jerusalemista Babeliin: **5** Rakentakaat huoneita, joissa te
taidatte asua, istuttakaat puutarhoja, joissa te saisitte syödä
hedelmiä. **6** Naikaat emäntiä, ja siittäkäät poikia ja tyttäriä, ja
antakaat pojillenne emäntiä, ja naittakaat tyttärenne miehille,

että he synnyttäisivät poikia ja tyttäriä; enentäkäät itsiänne
siellä, ettette vähenisi. **7** Katsokaat sen kaupungin parasta,
johonka minä olen teitä antanut vietää, ja rukoilkaat sen edestä
Herraa; sillä kuin se menestyy, niin myös te menestytte. **8**
Sillä näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: älkäät antako
prophetainne, jotka teidän tykönänne ovat, ja tietäjänne pettää
teitä, ja älkäät totelko unianne, joita te unissanne näette. **9**
Sillä he ennustavat teille valhetta minun nimeeni: en minä ole
heitä lähettänyt, sanoo Herra. **10** Sillä näin sanoo Herra: kuin
Babelissa seitsemänkymmentä vuotta ovat kuluneet, niin minä
tahdon etsiä teitä, ja herättää armollisen sanani teidän päällenne,
niin että minä tahdon antaa teidän tulla tähän paikkaan jällensä.
11 Sillä minä kyllä tiedän, mitkä teistä minun ajatukseni ovat,
sanoo Herra: rauhan ja ei murheen ajatukset; että minä olen
antava teille sen lopun, jonka te toivotte. **12** Ja teidän pitää minua
rukoileman, käymän ja anoman minulta, ja minä kuulen teitä.
13 Teidän pitää etsimän minua ja löytämän minun: sillä jos te
etsitte minua kaikesta sydämestänne, **14** Niin minä tahdon antaa
itseni löytää teiltä, sanoo Herra, ja kääntää teidän vankiutenne,
ja koota teidän kaikesta kansasta ja kaikista paikoista, joihin
minä teidät ajanut olin, sanoo Herra; ja tahdon antaa teidän
tulla jällensä tähän paikkaan, josta minä olen antanut viedä
teitä pois. **15** Mutta jos te ajattelette: Herra on herättänyt
meille prophetaita Babelissa; **16** Niin sanoo Herra näin siitä
kuninkaasta, joka istuu Davidin istuimella, ja kaikesta kansasta,
joka tässä kaupungissa asuu, teidän veljistänne, jotka ei teidän
kanssanne lähteneet vankiuteen, **17** Näin tosin sanoo Herra
Zebaot: katso, minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja
ruton, ja teen heille niinkuin pahoille fikunoille, joita ei syödä

taideta, että ne niin pahat ovat. **18** Ja vainoon heitä miekalla,
nälällä ja rutolla, ja panen heidät kulkiaksi kaikissa valtakunnissa
maan päällä, että heidän pitää tuleman kiroukseksi, ihmeeksi,
häväistykseksi ja pilkaksi kaikkein kansain seassa, kuhunka
minä heidät ajava olen; **19** Ettei he kuulleet minun sanojani,
sanoo Herra, joita minä varhain minun palveliaini prophetain
kanssa heille lähettänyt olen; mutta ette tahtoneet kuulla, sanoo
Herra. **20** Mutta te kaikki, jotka vangittuina olette viedyt pois,
jotka minä olen Jerusalemista antanut mennä Babeliin, kuulkaat
Herran sanaa: **21** Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala,
Ahabia Kolajan poikaa ja Zedekiaa Maasejan poikaa vastaan,
jotka teille minun nimeeni valhetta ennustavat: katso, minä
annan heidät Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, käsiin, hänen
pitää antaman heitä lyödä teidän silmäinne edessä. **22** Ja
heitä pitää sadateltaman kaikkein Juudan vankein seassa, jotka
ovat Babelissa, ja sanottaman: Herra tehköön sinulle niinkuin
Zedekialle ja Ahabille, jotka Babelin kuningas antoi tulessa
paistaa: **23** Että he tekivät hulluuden Israelissa, ja makasivat
muiden emäntiä, ja saarnasivat valhetta minun nimeeni, jota en
minä ollut heille käskenyt. Ja minä sen tiedän ja todistan, sanoo
Herra. **24** Ja Semajaa vastaan Nehalamista pitää sinun puhuman,
sanoen: **25** Näin puhuu Herra Zebaot, Israelin Jumala, sanoen:
että sinä sinun nimelläs olet lähettänyt kirjoituksen kaikelle
kansalle, joka on Jerusalemissa, ja papille Zephanialle Maasejan
pojalle, ja kaikille papeille, ja sanonut: **26** Herra on asettanut
sinun papiksi, papin Jehojadan siaan, olemaan esimiehet Herran
huoneessa, ylitse kaikkein mielipuolten ennustajain, panemaan
heitä vankiuteen ja jalkapuuhun. **27** Miksi et sinä siis nuhtele
Jeremiaa Anatotista, joka teille ennustaa? **28** Sillä hän on

lähettänyt meidän tykömme Babeliin, ja antanut meille sanoa:
vielä nyt pitää oleman aikaa, rakentakaat huoneita ja asukaat
niissä, ja istuttakaat puutarhoja, syödäksenne niistä hedelmiä.
29 Ja kuin pappi Zephania oli lukenut sen kirjoituksen Jeremian
prophetan kuullen, **30** Niin tapahtui Herran sana Jeremialle ja
sanoi: **31** Lähetä kaikkein vankein tykö ja anna heille sanoa:
näin sanoo Herra Semajaa vastaan Nehalamista: että Semaja
ennustaa teille, ja en kuitenkaan minä ole häntä lähettänyt, ja on
tehnyt, että te luotatte valheesen, **32** Sentähden sanoo Herra
näin: katso, minä tahdon kostaa Semajalle Nehalamista ja hänen
siemenellensä, niin ettei yhdenkään pidä hänen omistansa
pysymän tämän kansan seassa, eikä pidä näkemän sitä hyvää,
jonka minä tahdon tehdä kansalleni, sanoo Herra; sillä hän on
puheellansa kääntänyt heidät pois Herrasta.

30 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle, sanoen:
2 Näin sanoo Herra Israelin Jumala, sanoen: kirjoita itselles
kirjaan kaikki ne sanat, jotka minä puhun sinulle. **3** Sillä katso,
se aika tulee, sanoo Herra, että minä tahdon kääntää kansani
vankiuden, sekä Israelin että Juudan, sanoo Herra, ja annan
heidän tulla jälleen siihen maahan, jonka minä heidän isillensä
antanut olen, että he sen omistaman pitää. **4** Ja nämät ovat
ne sanat, jotka Herra puhui Israelista ja Juudasta. **5** Sillä näin
sanoo Herra: me kuulemme pelvon äänen, siellä on sula pelko
ja ei yhtään rauhaa. **6** Kysykäät nyt ja katsokaat, taitaako
miehenpuoli synnyttää? Kuinkasta siis minä näen kaikkein
miesten kädet lanteissansa niinkuin lapsensynnyttäjän, ja että
kaikki kasvot ovat niin valjut? **7** Voi! se on suuri päivä, ja ei ole
senkaltaista ollut; ja murheen aika on Jakobissa, kuitenkin pitää
heitä siitä autettaman. **8** Mutta sen pitää tapahtuman siihen

aikaan, sanoo Herra Zebaot, että minä taitan hänen ikeensä rikki
kaulastas, ja repäisen sinun sitees, niin ettei heidän enään siellä
pidä muukalaisia palveleman; **9** Vaan heidän pitää palveleman
Herraa Jumalaansa ja Davidia kuningastansa, jonka minä heille
herättänyt olen. **10** Sentähden älä pelkää palveliani Jakob, sanoo
Herra, ja Israel älä hämmästy! sillä katso, minä tahdon auttaa
sinua kaukaa, ja sinun siementäs vankiutensa maasta, niin että
Jakobin pitää tuleman jällensä, elämän rauhassa ja oleman
hyvässä levossa, ja ei kenenkään pidä häntä peljättämän. **11**
Sillä minä olen sinun tykönäs, sanoo Herra, auttamassa sinua; ja
teloitan kaikki pakanat, joihin minä olen sinut hajoittanut; mutta
en minä sinua lopeta, vaan tahdon sinua kurittaa kohtuudella,
ja en tahdo sinua peräti viattomana pitää. **12** Sillä näin sanoo
Herra: sinun haavas on kuoleman haava, ja sinun kipus juuri
paha. **13** Ei toimita kenkään sinun asias sortajaa vastaan;
ei kenkään taida sinua parantaa. **14** Kaikki sinun rakastajas
unhottavat sinun, ja ei kysy sinua; sillä minä olen lyönyt sinua,
niinkuin vihollista armottomalla kurituksella, suurten pahaintekois
tähden ja raskasten synteis tähden. **15** Mitäs huudat haavais
tähden ja suuresta kivustas? Minä olen tämän tehnyt sinulle
suurten pahaintekois ja raskasten synteis tähden. **16** Sentähden
kaikki, jotka sinua ovat syöneet, heitä pitää taas syötämän, ja
kaikki sinun vihollises pitää vangiksi tuleman; jotka sinua ovat
ryöstäneet, pitää jälleen ryöstettämän, ja kaikki ne, jotka sinun
ovat ryövänneet, tahdon minä saaliiksi antaa. **17** Mutta sinun
minä jälleen parannan, ja teen terveeksi haavas, sanoo Herra,
sillä he ovat sinun kutsuneet ulosajetuksi ja Zionin siksi, jota
ei kenkään kysy. **18** Näin sanoo Herra: katso, minä käännän
Jakobin majan vankiuden, ja armahdan hänen asumistansa; ja

kaupunki pitää jälleen mäelle rakennettaman, ja kirkon pitää
oleman entisellä muodollansa. **19** Ja kiitoksen ja riemun äänen
pitää siitä kuuluman; sillä minä tahdon heitä enentää ja en
vähentää, minä tahdon heitä kunnioittaa, ja ei heidän pidä
huonoksi tuleman. **20** Hänen poikansa pitää oleman niinkuin
ennenkin, ja hänen yhteinen kansansa pitää menestymän minun
edessäni; sillä minä tahdon rangaista kaikki ne, jotka heitä
vaivaavat. **21** Ja hänen ruhtinaansa pitää itse hänestä syntymän,
ja hänen hallitsiansa tuleman itse hänestä. Ja minä tahdon
antaa hänen lähestyä ja tulla minun eteeni; sillä kuka on se, joka
minua niin sydämellisesti lähestyy? sanoo Herra. **22** Ja teidän
pitää oleman minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne. **23**
Katso, Herran ilma on tuleva julmuudella, kauhia rajuilma on
lankeeva jumalattomain pään päälle. **24** Herran julma viha ei
ole taukoava, siihenasti kuin hän tekee ja toimittaa, mitä hänen
mielessänsä on. Viimein pitää teidän sen kyllä ymmärtämän.

31 Sillä ajalla, sanoo Herra, tahdon minä kaikkein Israelin
sukukuntain Jumala olla; ja heidän pitää minun kansani oleman.
2 Näin sanoo Herra: se kansa, joka miekalta jäi, on armon
korvessa löytänyt siinä, että minä ahkeroitsin saattaa Israelin
lepoon. **3** Herra ilmestyy minulle kaukaa: minä olen ijankaikkisella
rakkaudella sinua rakastanut, sentähden olen minä vetänyt sinua
puoleeni sulasta armosta. **4** Minä tahdon rakentaa sinua jälleen,
ja sinun, neitsy Israel, pitää rakennetuksi tuleman. Sinun pitää
kaunistetuksi tuleman sinun kanteleillas, ja menemän niiden
kanssa, jotka ilossa hyppäävät. **5** Sinun pitää taas istuttaman
viinapuita Samarian vuorilla, istuttaman ja nautitseman. **6** Sillä
vielä on se aika tuleva, että vartiat pitää Ephraimin vuorella
huutaman: nouskaat, käykäämme ylös Zioniin, Herran meidän

Jumalamme tykö. **7** Sillä näin sanoo Herra: huutakaat Jakobista
ilolla, ja ihastukaat pakanain pään tähden: huutakaat korkiasti,
ylistäkäät ja sanokaat: Herra, auta kansaas, Israelin jääneitä. **8**
Katso, minä tahdon antaa heidän tulla pohjoisesta maakunnasta,
ja tahdon heitä koota maan ääristä, sokiat, rammat, raskaat,
synnyttäväiset yhdessä; niin että heidän tänne suuressa joukossa
pitää tuleman jällensä. **9** Heidän pitää itkien ja rukoillen tuleman,
niin minä heitä johdatan. Minä tahdon heitä johdattaa vesiojain
reunalla tasaista tietä, ettei he loukkaisi itseänsä; sillä minä
olen Israelin isä, ja Ephraim on minun esikoiseni. **10** Kuulkaat
pakanat, Herran sanaa, ja julistakaat kaukana luodoissa, ja
sanokaat: joka Israelin hajoitti, se kokoo hänen jälleen, ja on
häntä vartioitva niinkuin paimen laumaansa. **11** Sillä Herra
on lunastava Jaakobin, ja on pelastava häntä sen kädestä,
joka häntä väkevämpi on. **12** He tulevat ja Zionin korkeudella
veisaavat, ja heidän pitää joukolla Herran lahjain tykö tuleman,
jyväin, viinan, öljyn, karitsain ja vasikkain tykö; niin että heidän
sielunsa pitää oleman niinkuin kastettu yrttitarha, eikä enää
surullinen oleman. **13** Silloin pitää neitseet hypyssä iloiset
oleman, siihen myös nuoret miehet ynnä vanhain kanssa; sillä
minä tahdon heidän murheensa iloksi kääntää, ja lohduttaa heitä,
ja ilahutan heitä murheestansa. **14** Ja minä tahdon pappien
sydämet ilolla täyttää, ja minun kansani pitää minun lahjastani
ravittaman, sanoo Herra. **15** Näin sanoo Herra: Raamasta kuuluu
parkuvaisten ääni ja katkera itku; Raakel itkee lapsiansa, ja
ei tahdo itsiänsä lohdutettaa lastensa tähden, ettei he ole. **16**
Näin Herra sanoo näin: lakaa parkumasta ja itkemästä, ja pyyhi
silmistäs kyyneleet; sillä sinun työlläs pitää palkka oleman, sanoo
Herra, ja heidän pitää palajaman vihollisten maasta. **17** Ja sinun

jälkeentulevaisillas pitää toivo oleman, sanoo Herra; sillä sinun
lapses pitää tuleman maallensa jälleen. **18** Kyllä minä olen
kuullut, kuinka Ephraim valittaa: sinä olet minua kurittanut minua,
ja minä olen myös kuritettu, niinkuin hillimätöin vasikka. Palauta
minua, niin minä palajan, sillä sinä, Herra, olet minun Jumalani.
19 Koska minä palautettiin, niin minä kaduin; sillä sittekuin minä
taitavaksi tulin, niin minä löin lanteitani. Minä olin häväisty ja
häpeen myös, sillä minun täytyy kärsiä nuoruuteni pilkkaa. **20**
Eikö Ephraim ole rakas poikani ja ihana lapseni? Sillä minä kyllä
hyvin muistan, mitä minä hänelle puhunut olen; sentähden minun
sydämeni halkee laupiudesta hänen kohtaansa, että minä kaiketi
armahdan häntä, sanoo Herra. **21** Pane sinulles muistomerkit,
ja aseta sinulles murheenmuisto, ja kohenna sydämes oikialle
tielle, jota sinun vaeltaman pitää. Palaja, neitsy Israel, palaja
näiden sinun kaupunkeis tykö. **22** Kuinka kauvan sinä tahdot
eksyksissä käydä, sinä vastahakoinen tytär? Sillä Herra on
jotakin uutta maalla luova, vaimon pitää miestä piirittämän.
23 Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: Vielä täm sana
sanotaan Juudan maassa ja hänen kaupungeissansa, kun minä
heidän vankiutensa kääntävä olen: Herra siunatkoon sinua,
sinä vanhurskauden asumus, sinä pyhä vuori. **24** Ja Juuda
ynnä kaikkein hänen kaupunkeinsa kanssa pitää siellä asuman,
niin myös peltomiehet, ja jotka laumansa kanssa vaeltavat. **25**
Sillä minä tahdon väsyneen sielut virvoittaa, ja murheelliset
sielut ravita. **26** Sentähden minä heräsin ja katselin, jossa
minä olin makiasti maannut. **27** Katso, aika tulee, sanoo Herra,
että minä tahdon Israelin huoneen ja Juudan huoneen kylvää
ihmisen siemenellä ja karjan siemenellä. **28** Ja pitää tapahtuman,
että niinkuin minä olin valpas heitä hävittämään, repimään,

raatelemaan, kadottamaan ja rankaisemaan: niin minä myös
tahdon valpas olla heitä rakentamaan ja istuttamaan, sanoo
Herra. **29** Ei silloin enään pidä sanottaman: isät ovat happamia
viinamarjoja syöneet, ja lasten hampaat ovat huoltuneet. **30**
Vaan jokaisen pitää pahan tekonsa tähden kuoleman, ja kuka
ihminen syö happamia viinamrjoja, hänen hampaansa pitää
huoltuman. **31** Katso, se aika tulee, sanoo Herra, että minä
teen uuden liiton Israelin huoneen kanssa ja Juudan huoneen
kanssa. **32** En senkaltaista kuin entinen liitto oli, jonka minä
heidän isäinsä kanssa tein, kun minä heidän käteensä rupesin,
heitä Egyptin maalta johdattaakseni; jota liittoa ei he pitäneet,
ja minä vallitsin heitä, sanoo Herra. **33** Mutta tämän pitää se
liitto oleman, jonka minä Israelin huoneen kanssa teen tämän
ajan perästä, sanoo Herra: minä tahdon minun lakini antaa
heidän sydämeensä ja sen ehidän mieliinsä kirjoittaa; ja minä
tahdon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää minun kansani
oleman. **34** Ja ei pidä kenenkään lähimmäistänsä opettaman,
eikä veli veljeänsä, ja sanoman: tunne Herraa; sillä heidän pitää
kaikkein minun tunteman, sekä pienten että suurten, sanoo
Herra; sillä minä tahdon hedän pahat tekonsa antaa anteeksi,
ja en ikinä enään muista heidän syntejänsä. **35** Näin sanoo
Herra, joka auringon antaa päivällä valkeudeksi, kuun ja tähtien
järjestyksen yöllä valkeudeksi: joka meren liikuttaa, että hänen
aaltonsa pauhaavat, Herra Zebaot on hänen nimensä: **36** Kun
senkaltaiset säädyt minun edestäni hukkuvat, sanoo Herra,
silloin myös Israelin siemenen pitää puuttuman, ettei se ole
enään kansa minun edessäni ijankaikkisesti. **37** Näin sanoo
Herra: jos taivasta taidetaan ylhäällä mitata, ja maan perustusta
alhaalla tyynni tutkiskella; niin myös minä tahdon heittää pois

koko Israelin siemenen kaikkein, niiden tähden, mitkä he tehneet
ovat, sanoo Herra. **38** Katso, aika tulee, sanoo Herra, että Herran
kaupunki rakennetaan jälleen Hananeelintornista Kulmaporttiin
asti. **39** Ja mittanuora pitää siellä kohdastansa käymänhamaan
Garebin kukkulaan asti, ja käymän ympäri Goaan. **40** Ja kaiken
ruumiisten ja tuhkalaakson, ja kaikki pellot, hamaan Kidronin
ojaan saakka, ja hamaan Hevosportin kulmaan, itään päin, pitää
Herralle pyhä oleman, niin ettei sitä ikänä särjetä eli rikota.

32 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle,
kymmenentenä Zedekian, Juudan kininkaan, vuonna, joka on
Nebukadnetsarin kahdeksastoistakymmenes vuosi. **2** Silloin
Babelin kuninkaan sotajoukko piiritti Jerusalemin; mutta propheta
Jeremia oli vankina pihassa vankihuoneen edessä, joka oli
Juudan kuninkaan huoneessa. **3** Johonka Zedekia, Juudan
kuningas, oli antanut panna hänen, sanoen: miksi sinä ennustat
ja sanot: näitä sanoo Herra: katso, minä annan tämän kaupungin
Babelin kuninkaan käsiin, ja hän on voittava sen? **4** Ja Zedekian,
Juudan kuninkaan, ei pidä kaldealaisilta pääsemän, vaan minä
kaiketi annan hänen Babelin kuninkaan käsiin, niin että hänen
pitää suusta suuhun häntä puhutteleman, ja silmillänsä hänen
silmänsä näkemän. **5** Ja hänen pitää viemän Zedekian Babeliin;
siellä hänen pitää myös pysymän, siihenasti kuin minä etsin
häntä, sanoo Herra. Vaikka te soditte kaldealaisia vastaan, ei sen
kuitenkaan pidä teille menestyvän. **6** Ja Jeremia sanoi: Herran
sana on tapahtunut minulle ja sanoi: **7** Katso, Hanamel Sallumin,
sinun setäs poika, tulee sinun tykös, ja on sanova: osta minun
peltoni Anatotissa, sillä sinulla on lähimmäinen oikeus sitä ostaa.
8 Ja niin Hanamel minun setäni poika tuli minun tyköni, niinkuin
Herra oli sanonut, pihalla vankihuoneen edessä, ja sanoi minulle:

osta minun peltoni Anatotissa, joka on Benjaminin maalla; sillä
sinulla on siihen perintö-oikeus, ja sinä olet lähimmäinen: osta
se sinulles. Niin minä ymmärsin, sen olevan Herran sanan.
9 Ja ostin Hanamelilta minun setäni pojalta pellon, joka on
Anatotissa, ja punnitsin hänelle rahaa seitsemäntoista sikliä ja
kymmenen hopea penninkiä. **10** Ja kirjoitin kirjaan, ja vahvistin
sen sinetillä, ja otin todistukset, ja punnitsin rahan vaa'alla. **11** Ja
otin sinetillä vahvistetun kauppakirjan tyköni, oikeuden ja tavan
jälkeen, ja myös avoimen kirjan, **12** Ja annoin kauppakirjan
Barukille Neerijan pojalle, Mahsejan pojan, Hanamelin, minun
setäni pojan silmäin edessää ja todistajain silmäin edessä, jotka
kauppakirjan allekirjoittaneet olivat, ja kaikkien Juudalaisten
silmäin edessä, jotka pihassa vankihuoneen edessä asuivat. **13**
ja minä käskin Barukia heidän silmäinsä edessä ja sanoin: **14**
Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: ota nämä kirjat, tämä
sinetillä vahvistettu kauppakirja, ja tämä avoin kirja, ja pane ne
saviastiaan, että ne olisivat kauvan aikaa tallella. **15** Sillä näin
sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: vielä nyt pitää ostettaman
huoneita, peltoja ja viinamäkiä tässä maassa. **16** Ja kun minä
olin antanut Baarukille Nerian pojalle kauppakirjan, rukoilin minä
Herraa ja sanoin: **17** Ah Herra, Herra! katso, sinä olet tehnyt
taivaat ja maan suurella voimallas ja ojennetulla käsivarrellas; ei
ole mitään sinulle mahdotonta. **18** Sinä, joka monelle tuhannelle
teet hyvin, ja kostat isäin pahat teot heidän lastensa helmaan
heidän jälkeensä; sinä suuri ja väkevä Jumala, Zebaot on sinun
nimes, **19** Suuri neuvossa ja väkevä töissä, ja sinun silmäs
ovat avoinna kaikkein ihmisten lasten teiden päälle, antaakses
kullekin heidän menonsa jälkeen ja heidän töittensä hedelmän
jälkeen. **20** Sinä, joka Egyptin maalla merkkejä ja ihmeitä teit, ja

aina tähän päivään asti, sekä Israelin että ihmisten kanssa, ja
teit sinulles nimen, niinkuin se tänäpänä on. **21** Sinä veit kansas
Israelin ulos Egyptin maalta merkeillä ja ihmeillä ja väkevällä
kädellä, ojennetulla käsivarrella, ja suurella pelvolla, **22** Ja annoit
heille tämän maan, jonka sinä heidän isillensä vannonut olit,
sen heille antaakses: maan, joka rieskaa ja hunajaa vuosi. **23**
Ja koska he sinne tulivat ja omistivat sen, ei he kuulleet sinun
ääntäs, eikä vaeltaneet sinun lakisi jälkeen; ja kaikkea mitä sinä
käskenyt olit heidän tehdä, ei he sitä tehneet; sentähden sinä
annoit myös kaiken tämän onnettomuuden heille tapahtua. **24**
Katso, tämä kaupunki on piiritetty, niin että se pitää voitettaman,
ja kaupunki annettaman Kaldealaisten käsiin, jotka sotivat sitä
vastaan miekalla, nälällä ja rutolla; ja niinkuin sinä olet sanonut,
niin nyt tapahtuu, sen sinä näet. **25** Ja sinä Herra, Herra, sanoit
minulle: osta sinulles pelto rahalla, ja ota todistukset, vaikka
kaupunki pitää annettaman joutuu Kkaldealaisten käsiin. **26**
Ja Herran sana tapahtui Jeremialle ja sanoi: **27** Katso, minä
Herra olen kaiken lihan Jumala: pitäsikö minulle jotain oleman
mahdotointa? **28** Sentähden sanoo Herra näin: katso, minä
annan tämän kaupungin Kaldealaisten käsiin ja Nebukadnetsarin,
Babelin kuninkaan käteen, ja hän on sen voittava. **29** Ja
kaldealaisten, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, pitää tänne
tuleman, ja sytyttävät tämän kaupungin tuleen ja polttavat
sen niine taloineen, ja tähän kaupunkiin tulen sytyttämän, ja
polttaman sen huoneinensa, kussa he Baalille kattoin pällä
suitsuttaneet, ja muille jumalille juomauhreja uhranneet ovat,
minua vihoittaaksensa. **30** Sillä Israelin lapset ja Juudan lapset
ovat tosin nuoruudestansa tehneet pahaa minun silmäini edessä;
ja Israelin lapset ovat vihoittaneet minun kättensä töillä, sanoo

Herra. **31** Siitä ajasta, kuin tämä kaupunki rakennettiin, niin tähän
päivään asti, on hän tehnyt minun vihaiseksi ja julmaksi, niin että
minun tyätyi heittää hänen pois kasvojeni edestä, **32** Kaikkein
Israelin lasten ja Juudan lasten pahuuden tähden, jonka he
ovat tehneet, minua vihoittaaksensa, he ja heidän kuninkaansa,
ruhtinaansa, pappinsa ja prophetansa, sekä Juudan miehet
ja Jerusalemin asuvaiset. **33** He ovat kääntäneet selkänsä
minulle ja ei kasvojansa; vaikka minä annoin aikanansa ja
alinomaa opettaa heitä, mutta ei he tahtoneet kuulla eikä
oppia ottaa. **34** Päälliseksi he ovat panneet kauhistuksensa
siihen huoneeseen, jolla minusta on nimi, saastuttakksensa
sitä. **35** Ja ovat rakentaneet Baalin korkeuksia Ben-Hinnomin
laaksossa, polttaakseen poikiansa ja tyttäriänsä Molokille, jota
en minä ole heidän käskenyt, eiä myös ole minun mieleeni
johtunut, että heidän tämän kauhistuksen piti tekemän, jolal
he Juudan saattivat syntiä tekemään. **36** Ja nyt sentähden
sanoo Herra, Israelin Jumala näin tästä kaupungista, josta te
sanotte, että hän pitää miekan, nälän ja ruton kautta Babelin
kuninkaan käsiin annettaman. **37** Katso, minä tahdon heidät
koota kaikista maakunnista, joihin minä olen heitä sysännyt pois
suuressa vihassani, hirmuisuudessani ja julmuudessani ja tahdon
tuottaa heitä jälleen tähän paikkaan, että heidän turvallisesti
asuman pitää; **38** Ja heidän pitää minun kansani oleman,
ja minä tahdon olla heidän Jumalansa. **39** Ja tahdon heille
yhden sydämen ja yhden tien antaa, että he pelkäisivät minua
kaikkena elinaikanansa, että heille ja heidän lapsillensa heidän
jälkeensä pitäsi hyvästi käymän. **40** Ja tahdon ijankaikkisen liiton
tehdä heidän kanssansa, niin etten minä lakkaa heille hyvää
tekemästä; ja tahdon minun pelkoni antaa heidän sydämihinsä,

ettei he poikkeaisi minusta. **41** Ja se pitää minun iloni oleman,
että heille hyvää teen; ja tahdon heitä tähän maahan istuttaa
uskollisesti, kaikesta minun sydämestäni ja kaikesta sielustani.
42 Sillä näin sanoo Herra: niinkuin minä olen antanut tulla tämän
kansan päälle kaiken tämän tämän suuren onnettomuuden, niin
myös minä annan tulla heidän päällensä kaiken sen hyvän,
kuin minä olen heille puhunut. **43** Ja vielä nyt pitää peltoja
ostettaman tässä maassa, josta te sanotte: sen pitää autiona
oleman, niin ettei siinä väkeä eli karjaa oleman pidä, ja pitää
Kaldealaisten käsiin annettaman. **44** Kuitenkin pitää pvielä
nyt peltoja ostettaman rahalla ja kirjoituksella, niin sinetillä
vahvistettaman ja todistajilla: Benjaminin maalla, ja ympäri
Jerusalemia, ja Juudan kaupungeissa, jotka vuorilla ovat sillä
minä tahdon kääntää heidän vankiutensa, sanoo Herra.

33 Ja Herran sana tapahtui toisen kerran Jeremialle, kuin hän
oli vielä suljettu vankihuoneen pihassa, ja sanoi: **2** Näin sanoo
Herra, joka sen tekee, Herra, joka sen päättää ja toimittaa,
Herra on hänen nimensä: **3** Huuda minua, niin minä tahdon
kuulla sinua, ja tahdon ilmoittaa sinulle suuria ja voimallisia
asioita, niitä, joita et tiedäkään. **4** Sillä näin sanoo Herra Israelin
Jumala tämän kaupungin huoneista ja Juudan kuningasten
huoneista, jotka ovat maahan kukistetut, niistä teht" multaseiniä
varjelukseksi, **5** Ja niistä, jotka tänne ovat tulleet sotimaan
Kaldealaisia vastaan, että he täyttäisivät ne ihmisten ruumiilla,
jotka minä minun vihassani ja julmuudessani lyövä olen; sillä
minä olen kätkenyt minun kasvoni tämän kaupungin edestä,
kaiken heidän pahuutensa tähden: **6** Katso, minä tahdon sitoa
heidän haavansa ja tehdä heidät terveeksi, ja tahdon kuulla
heidän rukouksensa rauhasta ja uskollisuudesta; **7** Sillä minä

tahdon kääntää Juudan vankiuden ja Israelin vankiuden, ja
rakennan heidät niinkuin alusta. **8** Ja puhdistan heidät kaikesta
pahasta teostansa, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan, ja
tahdon antaa heille anteeksi kaiken pahan teon, joilla he ovat
rikkoneet ja harhailleet minua vastaan. **9** Ja se on oleva minulle
ilonimeksi, ylistykseksi ja kunniaksi kaikkein pakanain seassa
maan päällä, kuin he saavat kuulla kaiken sen hyvän, minkä
minä heille teen; ja heidän pitää peljästymän ja hämmästymän
kaikkea sitä hyvää ja kaikkea sitä rauhaa, jonka minä heille antaa
tahdon. **10** Näin sanoo Herra: tässä paikassa, josta te sanotte:
se on autio, ettei ihmisiä eikä karjaa Juudan kaupungeissa ja
kaduilla Jerusalemissa ole (jotka niin hävitetyt ovat, ettei väkeä
eikä asuvaisia, ei myös karjaa siellä ole,) **11** Pitää vielä nyt
kuultaman riemun ja ilon ääni, yljän ääni ja morsiamen ääni, ja
niiden ääni jotka sanovat: kiittäkäät Herraa Zebaotia, että Herra
on hyvä, ja hänen laupiutensa pysyy ijankaikkisesti, ja niidenkin,
jotka kiitosuhria Herran huoneeseen kantavat; sillä minä käännän
maan vankiuden, niinkuin alusta, sanoo Herra. **12** Näin sanoo
Herra Zebaot: tässä paikassa, joka autiona on, niin ettei ihmisiä
eikä karjaa siinä ole, ja kaikissa hänen kaupungeissansa, pitää
vielä nyt paimenten huoneet oleman, jotka ruokkivat laumoja; **13**
Sekä kaupungeissa, jotka vuorilla ovat, ja laaksokaupungeissa,
jotka Etelämaassa ovat, Benjaminin maalla ja Jerusalemin
ympärillä, ja Juudan kaupungeissa, sieltä pitää vielä menemän
ulos ja sisälle luetut laumat, sanoo Herra. **14** Katso, aika
tulee, sanoo Herra, että minä tahdon sen armollisen sanan
herättää, jonka minä olen Israelin huoneelle puhunut, ja Juudan
huoneelle: **15** Niinä päivinä ja sillä ajalla tahdon minä antaa
Daavidille kasvaa vanhurskauden vesan, ja hän on toimittava

oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. **16** Sillä ajalla pitää
Juuda autetuksi tuleman, ja Jerusalem levossa asuman, ja
häntä kutsutaan: Herra, meidän vanhurskautemme. **17** Sillä näin
sanoo Herra: ein pidä Daavidilta puuttuman mies, joka istuu
Israelin huoneen istuimella; **18** Ei myös pidä koskaan edestäni
puuttuman pappeja ja Leeviläisiä, jotka polttouhria uhraavat ja
ruokauhria sytyttävät, ja uhreja joka aika teurastavat. **19** Herran
sana tapahtui Jeremialle ja sanoi: **20** Näin sanoo Herra: jos te
taidatte lakkauttaa minun liittoni päivän ja yön kanssa, ja ettei
päivä ja yö ole ajallansa: **21** niin ei myös minun liittoni Daavidin
minun palveliani kanssa, pidä miksikään oleman, ettei hänellä
enää ole poikaa kuninkaaksi hänen istuimellansa, ja Leviläisten
ja pappein, minun palveliaini kanssa. **22** Niinkuin ei taivaan
sotaväkeä taideta lukea eikä meren santaa mitata, juuri niin
tahdon minä palveliani Daavidin siemenen enetää ja Leviläiset,
jotka minua palvelevat. **23** Ja Herran sana tapahtui Jeremialle ja
sanoi: **24** Etkös ole nähnyt, mitä tämä kansa puhuu ja sanoo:
Herra on hyljännyt ne kaksi sukukuntaa, jotka hän valinnut oli;
ja he häpäisevät minun kansaani, niinkuin ei he enään minun
kansani heidän edessään olisikaan. **25** Näin sanoo Herra: jos en
minä pidä liittoani päivän ja yön kanssa, ja järjestystäni taivaan ja
maan kanssa: **26** Niin tahdon myös hyljätä Jaakobin ja Daavidin
minun palveliaini siemenen, niin etten minä ota niitä hänen
siemenestänsä, jotka pitää vallitseman Abrahamin, Isaakin ja
Jakobin siementä; sillä minä tahdon kääntää heidän vankiutensa
ja armahtaa heitä.

34 Tämä on sana, joka tapahtui Jeremialle Herralta, kun
Nebukadnetsar, Babelin kuningas, ja kaikki hänen sotajoukkonsa,
ja kaikki valtakunnat maan päällä, jotka hänen vallassansa

olivat, ja kaikki kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia hänen
kaupungeitansa vastaan; ja sanoi: **2** Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: mene ja puhu Zedekian, Juudan kuninkaan kanssa,
ja sano hänelle: näin sanoo Herra: katso, minä annan tämän
kaupungin Babelin kuninkaan käsiin, ja hänen pitää se tulella
polttaman. **3** Ja ei sinun pääsemän hänen kädestänsä, vaan
totisesti käsitettämän ja hänen käteensä annettaman, niin että
sinun pitää silmilläs Babelin kuninkaan silmät näkemän, ja
hän on suusta suuhun sinua puhutteleva, ja sinä olet menevä
Babeliin. **4** Mutta kuule siis sinä, Zedekia, Juudan kuningas,
Herran sanaa: näin sanoo Herra sinusta: ei sinun pidä miekalla
kuoleman. **5** Sinun pitää kuoleman rauhassa, ja niinkuin sinun
isilles, jotka sinun edelläs ovat kuninkaat olleet, on poltettu, niin
pitää myös sinulle poltettaman, ja sinua pitää itkettämän: voi
herra! sillä minä olen sen sanonut, sanoo Herra. **6** Ja propheta
Jeremia puhui kaikki nämä sanat Zedekialle, Juudan kuninkaalle
Jerusalemissa, **7** Kuin Babelin kuninkaan sotajoukko jo soti
Jerusalemia vastaan, ja Juudan jääneitä kaupungeja vastaan,
Lakista ja Asekaa vastaan; sillä nämät vahvat kaupungit olivat
vielä Juudan kaupungeista jääneet. **8** Tämä on sana, joka
tapahtui Herralta Jeremialle, sitten kun kuningas Zedekia oli
tehnyt liiton kaiken kansan kanssa, joka Jerusalemissa oli,
ja luvannut kuuluttaa heille vapautta, **9** Niin että jokaisen piti
päästämän orjansa, joko se oli miehen eli vaimonpuoli, jotka
Hebrealaiset olivat, niin ettei Juudalaisen pitänyt oleman veljensä
orjana. **10** Silloin kaikki ruhtinaat ja kaikki kansa, joka siihen
liittoon oli mielistynyt, olivat hänelle kuuliaiset, että jokaisen
piti päästämän sekä mies- että vaimo-orjansa vapaaksi, ja ei
enään pitämän heitä orjanansa, ja he päästivät heidät. **11** Mutta

vähää jälkeen käänsivät he itsensä, ja ottivat orjat miehen- ja
vaimonpuolista taas tykönsä, jotka he olivat vapaaksi päästäneet,
ja vaativat heitä taas orjaksensa. **12** Silloin tapahtui Herran
sana Jeremialle Herralta ja sanoi: **13** Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: minä olen tehnyt liiton teidän isäinne kanssa, kun
minä vein heidät Egyptin maalta orjuuden huoneista, ja sanoin:
14 Kun seitsemän vuotta ovat kuluneet, pitää jokaisen teistä
päästämän veljensä, joka Hebrealainen on ja on itsensä sinulle
myynyt, ja on jo kuusi vuotta sinua palvellut; ja sinun pitää hänen
vapaaksi päästämän. Mutta ei teidän isänne totelleet minua,
eikä kallistaneet siihen korviansa. **15** Niin te olette nyt tänäpänä
kääntäneet teitänne ja tehneet, mitä minulle kelpaa, että te
olette antaneet kuuluttaa vapautta, jokainen lähimmäisellensä,
ja olette siitä tehneet liiton minun edessäni siinä huoneessa,
joka minun nimelläni nimitetty on. **16** Mutta te olette taas
siitä poikenneet, ja saastuttaneet minun nimeni, että jokainen
on taas ottanut sekä mies- että vaimo-orjansa, jotka te olitte
vapaaksi tehneet, että heidän piti oleman itse omansa, ja vaaditte
heitä taas orjaksenne. **17** Sentähden sanoo Herra näin: ettette
kuulleet minua, että teidän piti kuuluttaman vapautta, jokainen
veljellensä ja lähimmäisellensä; katso, niin minä kuulutan teille
vapauden miekkaan, ruttoon ja nälkään, ja panen teidät kulkiaksi
kaikissa valtakunnissa maan päällä. **18** Ja jotka minun liitostani
harhailevat, eikä pidä liiton sanoja, jonka he minun edessäni
theneet ovat, niin minä teen niinkuin sille vasikalle, jonka
kahdeksi kappaleeksi hakkasivat, ja kävivät molempain kappalten
välitse, **19** Juudan pääruhtinaille, Jerusalemin päämiehille,
kamaripalvelioille, papeille ja kaikelle maan kansalle, jotka
vasikan kappalten välitse käyneet ovat. **20** Ja tahdon antaa

heitä heidän vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka heidän
henkeänsä väijyvät, niin että heidän ruumiinsa pitää tuleman
taivaan linnuille ja maan pedoille ruaksi. **21** Ja Zedekian, Juudan
kuninkaan, ja hänen pääruhtinaansa annan minä vihollisten
käsiin, ja niiden käsiin, jotka heidän henkeänsä väijyvät, ja
Babelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka nyt teidän tyköänne
on mennyt pois. **22** Katso, minä käsken heitä, sanoo Herra, ja
annan taas tulla tämän kaupungin eteen, ja heidän pitää sotiman
sitä vastaan, ja voittaman sen, ja tulella polttaman, ja minä
hävitän Juudan kaupungit, niin ettei kenkään niissä pidä enään
asuman.

35 Tämä on se sana, joka Herralta tapahtui Jeremialle,
Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan, aikana, sanoen: **2**
Mene Rekabilaisten huoneeseen, ja puhu heidän kanssansa, ja
vie heitä Herran huoneeseen, yhteen kammioon, ja anna heille
viinaa. **3** Niin minä otin Jasanin Jeremian pojan, Habatsinin
pojan, sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa, ja koko
Rekabilaisten huoneen, **4** Ja vein heidät Herran huoneeseen,
Hananin lasten, Jigdalian pojan, Jumalan miehen kammioon, joka
päämiesten kammion tykönä on, ylempänä Maasejan Sallumin
pojan, ovenvartian ammiota. **5** Ja minä panin Rekabilaisten
huoneen lasten eteen kannut ja maljat täyteen viinaa, ja sanoin
heille: juokaat viinaa. **6** Mutta he vastasivat: me emme juo
viinaa; sillä meidän isämme Jonadab, Rekabin poika on käskenyt
meitä ja sanonut: te ja teidän lapsenne ei pidä ikänä viinaa
juoman, **7** Ja ei huonetta rakentaman, ei jyviä kylvämän,
ei viinapuuta istuttaman eikä pitämän; vaan pitää asuman
majoissa kaikkena teidän elinaikananne, että te kauvan eläisitte
maassa, jossa te muukalaiset olette. **8** Ja me olemme kuuliaiset

meidän isämme Jonadabin Rekabin pojan äänelle kaikissa,
mitä hän on meille käskenyt, niin ettemme viinaa juo kaikkena
meidän elinaikanmme, me ja meidän emäntämme, poikamme
ja tyttäremme. **9** Ja emme rakenna huonetta asuaksemme;
ja ei meillä ole viinamäkiä eikä peltoja, eli jyviä; **10** Vaan
asumme majoissa, ja olemme kuuliaiset, ja teemme kaikki
niinkuin meidän isämme Jonadab on meille käskenyt. **11** Mutta
kun Nebukadnetsar, Babelin kuningas, meni tänne maahan ylös,
sanoimme me: tulkaat, käykäämme Jerusalemiin Kaldealaisten
ja Syrialaisten sotajoukon edestä; ja niin me olemme sittee olleet
tässä Jerusalemissa. **12** Silloin tapahtui Herran sana Jeremialle,
sanoen: **13** Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: mene
ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asuvaisille: ettekö te
tahdo itseänne parantaa, niin että te tottelette minun sanaani?
sanoo Herra. **14** Jonadabin Rekabin pojan sanat, jotka hän oli
käskenyt lapsillensa, ettei heidän pitänyt viinaa juoman, ettei he
tähän päivään asti juo viinaa, että he isänsä käskyille kuuliaiset
olisivat. Mutta minä olen antanut aikaisin teille sanoa, kuitenkin
ette kuule minua. **15** Niin olen minä myös lähettänyt varhain
ja usein tykönne kaikki minun palveliani prophetat, ja antanut
sanoa: kääntäkää teistä jokainen itsensä pahasta menostansa,
ja parantakaat teidän elämänne, ja älkäät seuratko muita jumalia,
palvelleksanne heitä; niin te saatte olla maassa, jonka minä teille
ja teidän isillenne antanut olen; mutta ette tahtoneet kallistaa
korvianne siihen, ettekä kuulleet minua. **16** Jonadabin Rekabin
pojan lapset ovat pitäneet isänsä käskyn, jonka hän heille oli
käskenyt; , mutta tämä kansa ei kuule minua. **17** Sentähden näin
sanoo Herra Jumala Zebaot, Israelin Jumala: katso, minä annan
tulla Juudan ja kaikein Jerusalemin asuvaisten päälle kaiken

sen onnettomuuden, jonka minä heitä vastaan olen puhunut,
että minä olen heille puhunut, ja ei he tahdo kuulla: minä olen
huutanut, mutta ei he tahdo minua vastata. **18** Ja Rekabilaisten
huoneelle sanoi Jeremia: näin sanoo Herra Zebaot, Israelin
Jumala: että te teidän isänne Jonadabin käskylle olitte kuuliaiset,
ja piditte kaikki hänen käskynsä, ja teitte kaikki, mitä hän teille oli
käskenyt; **19** Sentähden sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala
näin: ei Jonadabilta Rekabin pojalta pidä ikinä puuttuman mies,
joka alati minun edessäni seisoo.

36 Neljäntenä Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan
vuonna, tapahtui tämä sana Herralta Jeremialle, sanoen: **2** Ota
kirja ja kirjoita siihen kaikki se puhe, jonka minä sinulle olen
puhunut Israelista, Juudasta ja kaikesta kansasta, siitä ajasta
kuin minä sinulle olen puhunut, Joosian ajasta, niin tähän päivään
asti. **3** Jos mitämaks Juudan huone, kuin he kuulevat kaiken sen
onnettomuuden, joka minun mielessäni on heille tehdä, on itsensä
kääntavä, jokainen pahasta menostansa, etä minä antasin
anteeksi heidän pahat tekonsa ja rikoksensa. **4** Silloin Jeremia
kutsui Barukin, Nerijan pojan, ja Baruk kirjoitti kirjaan Jeremian
suusta kaikki Herran sanat, jotka hän hänelle oli puhunut. **5** Ja
Jeremia käski Barukia ja sanoi: minä olen vangittu, niin etten
saa mennä Herran huoneeseen. **6** Mutta mene sinä sinne ja
lue kirja, johon sinä Herran sanat minun suustani kirjoittanut
olet, kansan korvain edessä Herran huoneessa, paastopäivänä;
ja sinun pitä myös ne lukeman koko Juudan korvain edessä,
jotka heidän kaupungeistansa tulleet ovat. **7** Jos he mitämaks
nöyryyttävät itsensä rukouksella Herran edessä, ja kääntyvät
jokainen pahasta menostansa; sillä viha ja julmuus on suuri,
jonka Herra on tätä kansaa vastaan puhunut. **8** Ja Baruk Nerijan

poika teki kaikki, mitä propheta Jeremia oli hänelle käskenyt,
ja luki ja luki kirjasta Herran sanat kirjasta Herran huoneessa.
9 Mutta tapahtui Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan,
viidentenä vuonna ja yhdeksäntenä kuukautena, että paasto
kuulutettiin Herran edessä kaikelle kansalle Jerusalemissa, ja
kaikelle kansalle, joka Juudan kaupungeista tuli Jerusalemiin.
10 Ja Baruk luki kirjasta Jeremian sanat Herran huoneessa,
Gemarian, Saphanin pojan kirjoittajan kammiossa, ylemmäisessä
pihassa, Herran huoneen uuden ovein edessä, kaiken kansan
kuullen. **11** Kuin Mikaja Gemarian poika, Saphanin pojan, kaikki
Herran sanat kirjasta oli kuullut, **12** Meni hän alas kuninkaan
huoneeseen, kirjoittajan kammioon, ja katso, siellä istuivat kaikki
pääruhtinaat, Elisama kirjoittaja, Delaja Semajan poika, Elnatan
Akborin poika, Gemaria Saphanin poika, ja Zedekia Hannian
poika, ja päämiehet kaikki. **13** Ja Mikaja sanoi heille kaikki ne
sanat, jotka hän oli kuullut, kuin Baruki luki kirjasta kansan
korvain edessä. **14** Silloin lähettivät kaikki pääruhtinaat Juudin
Netanian pojan, Selemian pojan, Kusin pojan, Barukin perään,
ja käskivät hänelle sanoa: ota myötäs kirja, josta sinä kansan
edessä luit, ja tule tänne. Ja Baruk, Nerijan poika otti kirjan
myötänsä ja tuli heidän tykönsä. **15** Ja he sanoivat hänelle:
istu nyt ja lue, että me saisimme kuulla; ja Baruk luki heidän
korvainsa kuullen. **16** Ja kuin he kaikki sanat olivat kuulleet,
peljästyivät he toinen toisensa kanssa, ja sanoivat Barukille: me
tahdomme kaiketi ilmoittaa kuninkaalle kaikki nämät sanat. **17** Ja
he kysyivät Barukilta, sanoen: sanos meille, kuinka sinä olet
kaikki nämät sanat kirjoittanut hänen suustansa? **18** Baruk sanoi
heille: hän luki minun edessäni kaikki nämät sanat suullansa, ja
minä kirjoitin ne pläkillä kirjaan. **19** Silloin sanoivat pääruhtinaat

Barukille: mene ja lymytä itses Jeremian kanssa, niin ettei
kenkään tiedä, kussa te olette. **20** Ja menivät kuninkaan eteen
esihuoneesen, ja antoivat kirjan jäädä kirjoittajan Elisaman
makaushuoneesen, ja sanoivat kuninkaan edessä kaikki nämät
sanat. **21** Niin kuningas lähetti Juudin kirjaa noutamaan, ja
hän otti sen Elisaman kirjoittajakammiosta; ja Juudi luki sen
kuninkaan edessä ja kaikkein pääruhtinasten, jotka seisoivat
kuninkaan edessä. **22** Mutta kuningas istui talvihuoneessa
yhdeksäntenä kuukautena, ja tuli paloi totossa hänen edessänsä.
23 Kuin Juudi kolme eli neljä kappaletta oli lukenut, leikkasi
hän sen rikki kynäveitsellä ja heitti tuleen, joka totossa oli,
siihenasti että kirja peräti paloi tulessa, joka totossa oli. **24** Ja ei
kenkään peljästynyt eikä vaatteitansa reväissyt rikki, ei kuningas
eikä hänen palveliansa, jotka kuitenkin kaikki nämät sanat
olivat kuulleet. **25** Vaikka Elnatan, Delaja ja Gemaria rukoilivat
kuningasta, ettei hän olisi polttanut kirjaa; ei hän kuitenkaan heitä
totellut. **26** Päälliseksi käski kuningas Jerahmeelin Hammelekin
pojan, Serajan Asrielin pojan, ja Selamian Abdeelin pojan,
käsittämään Barukia kirjoittajaa ja Jeremiaa prophetaa; mutta
Herra oli heidät kätkenyt. **27** Silloin tapahtui Herran sana
Jeremialle, sittekuin kuningas oli polttanut kirjan ja ne sanat, jotka
Baruk Jeremian suusta oli kirjoittanut, ja sanoi: **28** Ota sinulles
taas toinen kirja ja kirjoita siihen kaikki entiset sanat, jotka
ensimäisessäkin kirjassa olivat, jonka Jojakim, Juudan kuningas,
on polttanut. **29** Ja sano Jojakimille, Juudan kuninkaalle: näin
sanoo Herra: sinä olet polttanut sen kirjan ja sanonut; miksi sinä
siihen olet kirjoittanut ja sanonut, että Babelin kuningas on kaiketi
tuleva ja hävittävä tämän maan, ja tekevä niin, ettei ihmistä
eikä karjaa enään siinä pidä oleman? **30** Sentähden sanoo

Herra Jojakimista, Juudan kuninkaasta, ei pidä yhtään hänen
siemenestänsä istuman Davidin istuimella, ja hänen ruumiinsa
pitää heitettämän ulos, makaamaan helteessä päivällä ja vilussa
yöllä. **31** Ja minä tahdon rangaista häntä ja hänen siementänsä,
ja hänen palvelioitansa heidän pahain tekoinsa tähden: ja minä
annan tulla heidän päällensä, ja Jerusalemin asuvaisten päälle,
ja Juudan miesten päälle, kaiken onnettomuuden, jonka minä
heille olen puhunut; ja ei he kuitenkaan tahtoneet kuulla. **32**
Niin Jeremia otti toisen kirjan ja antoi Barukille Nerijan pojalle,
kirjoittajalle. Ja hän kirjoitti siihen Jeremian suusta kaikki ne
sanat, jotka entisessäkin kirjassa olivat, jonka Jojakim, Juudan
kuningas, oli tulessa polttanut; ja siihen oli vielä paljon enempi
senkaltaisia sanoja lisätty.

37 Ja Zedekia Josian poika tuli kuninkaaksi Konian Jojakimin
pojan siaan; sillä Nebukadnetsar, Babelin kuningas, teki hänen
Juudan maan kuninkaaksi. **2** Mutta hän ja hänen palveliansa
ja maan kansa ei totelleet Herran sanaa, jonka hän propheta
Jeremian kautta puhui. **3** Kuitenkin lähetti kuningas Zedekia
Jukalin Selamjan pojan, ja Zephanian Maasejan pojan, papin,
propheta Jeremian tykö sanomaan: rukoile meidän edestämme
Herraa meidän Jumalaamme. **4** Sillä Jeremia kävi ulos ja sisälle
kansan seassa, ja ei kenkään pannut häntä vankiuteen. **5**
Niin oli Pharaon sotajoukko lähtenyt Egyptistä; ja Kaldealaiset,
jotka olivat Jerusalemin piirittäneet, kuulivat heistä sanoman, ja
läksivät pois Jerusalemista. **6** Ja Herran sana tapahtui propheta
Jeremialle ja sanoi: **7** Näin sanoo Herra, Israelin Jumala:
näin sanokaat Juudan kuninkaalle, joka teidät on minun tyköni
lähettänyt kysymään minulta: katso, Pharaon joukko, joka teidän
avuksenne on lähtenyt, pitää jälleen menemän kotiansa Egyptiin.

8 Ja Kaldealaisten pitää palajaman ja sotiman tätä kaupunkia
vastaan, ja voittaman sen, ja polttaman sen tulella. **9** Sentähden
sanoo Herra näin: älkäät pettäkö teidän sielujanne, ajatellen:
Kaldealaiset menevät peräti pois meidän tyköämme, sillä ei
heidän pidä menemän pois. **10** Ja vaikka te vielä löisitte koko
Kaldealaisten sotajoukon, jotka teitä vastaan sotivat, ja muutamat
heistä saisivat haavoja; niin pitäis heidän vielä sittenkin kunkin
majastansa nouseman, ja polttaman tämän kaupungin tulella.
11 Kuin Kaldealaisten sotajoukko oli lähtenyt Jerusalemista,
Pharaon sotajoukon tähden, **12** Meni Jeremia ulos Jerusalemista,
ja tahtoi mennä Benjaminin maalle, ratkaisemaan ja kirvottamaan
itsiänsä siellä kansan seasta. **13** Ja kuin hän tuli Benjaminin
porttiin, niin siellä oli oven vartion päämies, nimeltä Jirja Selemjan
poika, Hananian pojan; se tarttui propheta Jeremiaan, ja sanoi:
sinä tahdot mennä Kaldealaisten tykö. **14** Jeremia sanoi: ei
se ole tosi, en minä mene Kaldealaisten tykö. Mutta ei Jirja
tahtonut häntä kuulla, vaan otti Jeremian kiinni ja vei hänen
pääruhtinasten tykö. **15** Ja pääruhtinaat olivat Jeremialle vihaiset,
ja antoivat lyödä häntä, ja heittivät hänen vankiuteen Jonatanin,
kirjoittajan, huoneesen; sillä sen he panivat vankihuoneeksi. **16**
Niin meni Jeremia luolaan ja vankiuteen, ja oli siellä kauvan
aikaa. **17** Ja kuningas Zedekia lähetti noutamaan häntä, ja
kysyi salaa häneltä huoneessansa ja sanoi: onko nyt joku sana
ilmaantunut Herralta? Jeremia sanoi: on, ja sanoi: sinä pitää
annettaman Babelin kuninkaan käsiin. **18** Ja Jeremia sanoi
kuningas Zedekialle: mitä minä olen rikkonut sinua, palvelioitas ja
tätä kansaa vastaan, että te minun vankiuteen olette heittäneet?
19 Kussa nyt ovat teidän prophetanne, jotka teille ennustivat
ja sanoivat: ei Babelin kuningas tule teidän päällenne, eikä

tämän maan päälle. **20** Ja nyt, herrani kuningas, kuule minua,
ja anna minun rukoukseni tulla sinulta kuulluksi, ja älä minua
taas lähetä Jonatanin, kirjoittajan, huoneesen, etten minä siellä
kuolisi. **21** Silloin käski kuningas Zedekia, että Jeremia piti tallella
pidettämän pihassa vankihuoneen edessä, ja käski hänelle
antaa päiväksi osan leipää Leipojan kujalta, siihenasti kuin
kaikki leivät kaupungista kuluneeksi tulivat. Niin Jeremia siis oli
vankihuoneen pihassa.

38 Mutta Saphatja Mattanin poika ja Gedalia Pashurin poika,
ja Jukal Selamjan poika, ja Pashur Malakian poika kuulivat
ne sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle ja sanoi: **2**
Näin sanoo Herra: joka pysyy tässä kaupungissa, hänen pitää
kuoleman miekkaan, nälkään ja ruttoon; mutta joka menee
Kaldealaisten tykö, hän jää elämään, ja pitää henkensä niinkuin
saaliin, ja saa elää. **3** Sillä näin sanoo Herra: tämä kaupunki pitää
totisesti annettaman Babelin kuninkaan sotajoukolle, jotka sen
voittavat. **4** Silloin sanoivat pääruhtinaat kuninkaalle: anna siis
tappaa tämä mies; sillä tällä tavalla hän peljättää sen sotaväen,
joka vielä on jäljellä tässä kaupungissa, niin myös kaiken
kansan, että hän näitä sanoja heille sanoo; sillä ei se mies etsi
kansan parasta, vaan vahinkoa. **5** Niin kuningas Zedekia sanoi:
katso, hän on teidän käsissänne; sillä ei kuningas voi mitään
teitä vastaan. **6** Niin he ottivat Jeremian ja heittivät Malkian
Hammelekin pojan luolaan, joka pihassa vankihuoneen edessä
oli, ja laskivat Jeremian alas köydellä luolaan, kussa ei vettä
ollut, vaan lokaa; ja Jeremia vajosi lokaan. **7** Kuin Ebedmelek
Etiopialainen, kuninkaan huoneen kamaripalvelia, kuuli Jeremian
luolaan heitetyksi, ja kuningas istui Benjaminin portissa; **8** Niin
Ebedmelek meni kuninkaan huoneesta ja puhui kuninkaalle ja

sanoi: **9** Herrani kuningas, ne miehet tekevät propheta Jeremialle
pahoin, että he ovat hänen luolaan heittäneet, kussa hänen
täytyy nälkään kuolla, sillä ei kaupungissa ole enään leipää. **10**
Silloin käski kuningas Ebedmelekiä Etiopialaista ja sanoi: ota
kolmekymmentä miestä näistä kanssas, ja ota propheta Jeremia
ylös luolasta ennenkuin hän kuolee. **11** Ja Ebedmelek otti miehet
kanssansa, ja meni kuninkaan huoneesen, kaluhuoneen alle, ja
otti sieltä vanhoja rikkinäisiä vaateryysyjä, ja laski ne köydellä
Jeremian tykö luolaan. **12** Ja Ebedmelek Etiopialainen sanoi
Jeremialle: pane nämät vanhat rikkinäiset ryysyt käsivartes alle
köysien alle; ja Jeremia teki niin. **13** Ja he vetivät Jeremian
ylös luolasta köydellä; ja niin Jeremia oli pihassa vankihuoneen
edessä. **14** Ja kuningas Zedekia lähetti noutamaan propheta
Jeremiaa tykönsä, kolmanteen Herran huoneen läpikäytävään;
ja kuningas sanoi Jeremialle: minä tahdon sinulta jotain kysyä,
älä mitään salaa minulta. **15** Jeremia sanoi Zedekialle: jos minä
sinulle jotain sanon, niin sinä tosin tapat minun, ja jos minä sinua
neuvon, niin et sinä tottele. **16** Niin kuningas Zedekia vannoi
Jeremialle salaa ja sanoi: niin totta kuin Herra elää, joka meidän
sielumme on tehnyt, en minä sinua tapa, enkä anna sinua niiden
miesten käsiin, jotka sinun henkeäs väijyvät. **17** Ja Jeremia sanoi
Zedekialle: näin sanoo Herra Jumala Zebaot, Israelin Jumala: jos
sinä menet Babelin kuninkaan pääruhtinasten tykö, niin sinä jäät
henkiin, ja ei tätä kaupunkia pidä tulella poltettaman; vaan sinä
ja sinun huonees jää elämään. **18** Mutta jollet sinä mene Babelin
kuninkaan pääruhtinasten tykö, niin tämä kaupunki annetaan
Kaldealaisten käsiin, ja heidän pitää sen polttaman tulella: ja
et sinäkään pääse heidän käsistänsä. **19** Kuningas Zedekia
sanoi Jeremialle: minä pelkään annettavani Juudalaisten käsiin,

jotka ovat Kaldealaisten tykö menneet, niin että he pilkkaavat
minua. **20** Jeremia sanoi: ei sinua anneta; kuule siis Herran
ääntä, jonka minä sinulle sanon, niin sinä menestyt ja jäät
elämään; **21** Mutta jollet tahdo mennä, niin on tämä se sana,
jonka Herra on minulle osoittanut. **22** Katso, kaikki vaimot, jotka
vielä jäljellä ovat Juudan kuninkaan huoneessa, viedään ulos
Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö; niiden pitää silloin sanoman:
voi! sinun lohduttajas ovat pettäneet ja vietelleet sinun, ja vieneet
sinun alas lokaan, ja menneet pois. **23** Ja pitää vietämän kaikki
sinun emäntäs ja lapses ulos Kaldealaisten tykö ja ei sinun
itseskään pisä taitaman päästä heidän käsistänsä; vaan sinä
pitää Babelin kuninkaalta käsitettämän, ja tämä kaupunki pitää
tulella poltettaman. **24** Ja Zedekia sanoi Jeremialle: katso, ettei
kenkään saa tietää näitä sanoja, niin ei sinua tapeta. **25** Ja jos
ruhtinaat saavat tietää, että minä olen puhunut sinun kanssas, ja
tulevat sinun tykös, ja sanovat: sanos nyt meille, mitä sinä olet
kuninkaan kanssa puhunut: älä meiltä sitä salaa, niin emme
sinua tapa, ja mitä kuningas on puhunut sinun kanssas? **26** Niin
sano heille: minä olen rukoillut kuningasta, ettei hänen pitäisi
antaman minua taas tulla Jonatanin huoneesen, etten minä
siellä kuolisi. **27** Silloin kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian tykö, ja
kysyivät häneltä. Ja hän sanoi heille niinkuin kuningas oli hänen
käskenyt. Niin he vaikenivat ja jättivät hänen, ettei he mitään
häneltä saaneet tietää. **28** Ja Jeremia oli pihassa vankihuoneen
edessä, aina siihen päivään asti kuin Jerusalem voitettiin. Ja se
tapahtui, että Jerusalem voitettiin.

39 Yhdeksäntenä Zedekian, Juudan kuninkaan vuotena,
kymmenentenä kuukautena, tuli Nebukadnetsar, Babelin
kuningas, ja kaikki hänen sotajoukkonsa Jerusalemin eteen

ja piirittivät sen. **2** Ja Zedekian ensimäisenä vuotena
toistakymmentä, yhdeksäntenä päivänä neljäntenä kuukautena,
kukistettiin kaupunki. **3** Ja kaikki Babelin kuninkaan
ruhtinaat menivät sisälle, ja pysähtyivät keskimäiseen porttiin,
Nergalsaretser, Samgarnebo, Sarsekim kamaripalveliain
päämies, Nergalsaretser magilaisten päämies ja kaikki muut
Babelin kuninkaan ruhtinaat. **4** Ja tapahtui, että kuin Zedekia,
Juudan kuningas, ja hänen sotaväkensä heidät näkivät, pakenivat
he yöllä kaupungista, kuninkaan yrttitarhan tietä, portista, joka
oli kahden muurin välillä, ja menivät korven tietä. **5** Mutta
Kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa, ja käsitti Zedekian
Jerikon kedolla, otti hänen ja vei Nebukadnetsarin, Babelin
kuninkaan, tykö Riblatiin, joka on Hamatin maalla; ja hän tuomitsi
hänen. **6** Ja Babelin kuningas antoi tappaa Zedekian lapset
hänen nähtensä Riblatissa; ja kaikki Juudan ruhtinaat antoi
Babelin kuningas tappaa. **7** Ja antoi puhkaista ulos Zedekian
silmät, ja sitoa hänen kaksilla vaskikahleilla, viedäksensä häntä
Babeliin. **8** Ja Kaldealaiset polttivat sekä kuninkaan huoneen että
asuvaisten huoneet, ja jaottivat Jerusalemin muurit. **9** Mutta mitä
jäljellä oli kaupungissa kansasta, ja ne, jotka muutoin olivat hänen
allensa itsensä antaneet, ja jääneen kansan, vei Nebusaradan,
huovinhaltia, Babeliin. **10** Mutta muutamat köyhästä väestä, joilla
ei mitään ollut, antoi Nebusaradan, huovinhaltia, jäädä Juudan
maalle, ja antoi heille viinamäkiä ja peltoja sinä päivänä. **11** Mutta
Nebukadnetsar, Babelin kuningas, oli käskenyt Nebusaradania,
huovinhaltiaa, Jeremiasta ja sanonut: **12** Ota häntä ja katso
hänen parastansa, ja älä hänelle tee mitään pahaa: vaan
niinkuin hän anoo sinulta, niin tee hänelle. **13** Silloin lähetti
Nebusaradan, huovinhaltia, ja Nebusasban kamaripalveliain

päämies, Nergaisaretser magilaisten päämies, ja kaikki Babelin
kuninkaan ruhtinaat, **14** He lähettivät ja antoivat noutaa Jeremian
vankihuoneen pihasta, ja antoivat hänen Gedalian Ahikamin
pojan, Saphanin pojan, haltuun, että hänen piti ottaman hänen
huoneesensa, ja että hän asuis läsnä kansan tykönä. **15**
Oli myös Herran sana tullut Jeremialle, kuin hän vielä oli
vankina vankihuoneen pihassa, ja oli sanonut: **16** Mene ja sano
Ebedmelekille Etiopialaiselle: näin sanoo Herra Zebaot, Israelin
Jumala: katso, minä tahdon antaa minun sanani tulla tähän
kaupunkiin onnettomuudeksi ja ei miksikään hyväksi, ja sinun
pitää se siihen aikaan näkemän. **17** Mutta sinun minä silloin
vapahdan, sanoo Herra, ja en anna sinua niiden miesten käsiin,
joita sinä pelkäät; **18** Sillä minä tahdon sinua totisesti siitä auttaa,
niin ettei sinun pidä miekalla lankeeman, vaan pitämän henkes
niinkuin saaliin, ettäs luotit minuun, sanoo Herra.

40 Tämä on se sana, joka tapahtui Herralta Jeremialle, kuin
Nebusaradan, huovinhaltia, päästi hänen Ramassa vallallensa;
sillä hän oli sidottu kahleilla kaikkien niiden seassa, jotka
Jerusalemissa ja Juudassa vangitut olivat, vietäviksi pois
Babeliin. **2** Kuin huovinhaltia oli antanut noutaa Jeremian
tykönsä, sanoi hän hänelle: Herra, sinun Jumalas on puhunut
tämän onnettomuuden tälle paikalle; **3** Ja on Herra myös
antanut tulla ja tehnyt niinkuin hän on sanonut; sillä te olette
rikkoneet Herraa vastaan, ja ette totelleet hänen ääntänsä,
sentähden on tämä teille tapahtunut. **4** Ja nyt katso, minä olen
sinun tänäpänä päästänyt kahleista, joilla sinun kätes olivat
sidotut. Jos sinulle kelpaa mennä minun kanssani Babeliin, niin
tule, minä tahdon katsoa sinun parastas; ja jollet sinä tahdo
tulla minun kanssani Babeliin, niin anna olla: katso, siellä on

sinulle koko maa edessäs: kussa sinä luulet itselles hyvän
olevan ja sinulle kelpaa, niin mene sinne. **5** Sillä tästedes
ei ole enään yhtään palausta, sentähden sinä mahdat palata
Gedalian Ahikamin pojan, Saphanin pojan, tykö, jonka Babelin
kuningas on pannut Juudan kaupunkein päälle, ja asu hänen
tykönänsä kansan seassa, eli mene sinne, mihinkä sinulle
parahin kelpaa. Ja huovinhaltia antoi hänelle evästä ja lahjoja,
ja antoi hänen mennä. **6** Niin tuli Jeremia Gedalian Ahikamin
pojan tykö Mitspaan, ja asui hänen tykönänsä kansan seassa,
joka vielä maalle jäänyt oli. **7** Kuin kaikki sodanpäämiehet,
jotka kedolla olivat sotaväkensä kanssa, saivat kuulla, että
Babelin kuningas oli pannut Gedalian Ahikamin pojan maata
hallitsemaan, ja että hän oli jättänyt hänen kanssansa sekä
miehiä että vaimoja, lapsia ja pienimpiä, joita ei viety Babeliin; **8**
Tulivat Gedalian tykö Mitspaan Ismael Netanjan poika, Johanan
ja Jonatan Karean pojat, ja Seraja Tanhumetin poika, ja Ephain
pojat Netophatista, Jesania Maakatin poika, he ja heidän
miehensä. **9** Ja Gedalia Ahikamin poika, Saphanin pojan, teki
heille ja heidän miehillensä valan ja sanoi: älkäät peljätkö olla
Kaldealaisille alamaiset, pysykäät maassa ja olkaat Babelin
kuninkaalle alamaiset, niin te menestytte. **10** Ja minä, katso,
minä asun tässä Mitspassa, että minä palvelisin Kaldealaisia,
jotka tulevat meidän tykömme; kootkaat te sentähden viinaa ja
suvituloa ja öljyä ja pankaat teidän astioihinne, ja asukaat teidän
kaupungeissanne, jotka te saaneet olette. **11** Niin myös kaikki
Juudalaiset, jotka Moabissa olivat, ja Ammonin lasten seassa;
ja Edomissa, ja kaikissa maakunnissa, kuin he kuulivat, että
Babelin kuningas oli jättänyt muutamia Juudaan, ja oli pannut
Gedalian Ahikamin pojan, heitä hallitsemaan. **12** Tulivat kaikki

Juudalaiset jälleen kaikista paikoista, sieltä kuhunka he olivat
ajetut ulos, Juudan maahan Gedalian tykö Mitspaan, ja kokosivat
aivan paljon viinaa ja suvituloa. **13** Mutta Johanan Karean poika
ynnä kaikkein sodanpäämiesten kanssa, jotka kedolla olivat
olleet, tulivat Gedalian tykö Mitspaan, **14** Ja sanoivat hänelle:
tiedätkös että Baalis, Ammonin lasten kuningas, on lähettänyt
Ismaelin Netanjan pojan sinua tappamaan? Mutta ei Gedalia
Ahikamin poika uskonut heitä. **15** Silloin sanoi Johanan Karean
poika Gedalialle salaa Mitspassa: minä tahdon nyt mennä ja
lyödä Ismaelin Netanjan pojan kuoliaaksi, niin ettei kenenkään
pidä saamaan tietää. Miksi hänen pitää lyömän sinua, että kaikki
Juudalaiset, jotka sinun tykös ovat kootut, pitää hajoitettaman,
ja ne, jotka vielä Juudasta jääneet ovat, hukkuman? **16** Mutta
Gedalia Ahikamin poika sanoi Johananille Karean pojalle: ei
sinun pidä sitä tekemän; sillä ei se ole tosi, mitä sinä Ismaelista
sanot.

41 Mutta seitsemäntenä kuukautena tuli Ismael Netanjan
poika, Elisaman pojan, kuninkaallisesta suvusta, ynnä kuninkaan
päämiesten kanssa, ja kymmenen miestä hänen kanssansa,
Gedalian Ahikamin pojan tykö Mitspaan; ja he söivät toinen
toisensa kanssa Mitspassa. **2** Mutta Ismael Netanjan poika
nousi, ja ne kymmenen miestä, jotka hänen kanssansa olivat, ja
löivät Gedalian, Ahikamin pojan, Saphanin pojan, kuoliaaksi
miekalla, jonka Babelin kuningas oli pannut koko maan päälle. **3**
Päälliseksi löi Ismael kaikki Juudalaiset, jotka Gedalian tykönä
olivat Mitspassa, ja Kaldealaiset, jotka siellä löydettiin, ja kaikki
sotamiehet. **4** Toisena päivänä kuin Gedalia lyöty oli, ja ei
kenkään sitä vielä tietänyt, **5** Tuli kahdeksankymmentä miestä
Sikemistä, Silosta ja Samariasta, ja olivat ajelleet partansa

ja reväisseet vaatteensa, ja haavoittaneet itsensä, ja toivat
ruokauhrin ja suitsutuksen myötänsä, viedäksensä Herran
huoneesen. **6** Ja Ismael Netanjan poika meni Mitspasta heitä
vastaan, käyskenteli ja itki. Kuin hän tuli heidän tykönsä, sanoi
hän heille: teidän pitää tuleman Gedalian Ahikamin pojan tykö. **7**
Mutta kuin he tulivat keskelle kaupunkia, tappio heidät Ismael
Netanjan poika, ja ne miehet, jotka hänen kanssansa olivat,
kaivon tykönä. **8** Mutta siinä oli seassa kymmenen miestä,
jotka sanoivat Ismaelille: älä meitä tapa, meillä on tavaroita
pelloissa, nisuja, ohria, öljyä ja hunajaa. Ja niin pidätti hän
itsensä, ettei hän heitä heidän veljeinsä kanssa tappanut. **9**
Mutta kaivo, johon Ismael kaikkein kuolleiden ruumiit heitti, jotka
hän oli ynnä Gedalian kanssa tappanut, on se, jonka kuningas
Assa antoi tehdä Baesaa, Israelin kuningasta varten; sen täytti
Ismael Netanjan poika tapetuilla. **10** Ja kaiken kansan, joka oli
jäljellä Mitspassa, kuninkaan tyttäret, ja kaiken kansan, joka
oli Mitspaan jätetty, vei Ismael Netanjan poika pois vangiksi,
joiden päälle Nebusaradan, huovinhaltia, oli pannut Gedalian
Ahikamin pojan, ja Ismael Netanjan poika otti ne vangiksi,
läksi pois ja tahtoi ylitse Ammonin lasten tykö. **11** Mutta kuin
Johanan Karean poika, ja kaikki sodanpäämiehet, jotka hänen
kanssansa olivat, saivat tietää kaiken sen pahan, minkä Ismael
Netanjan poika tehnyt oli, **12** Ottivat he kaiken kansan tykönsä, ja
läksivät Ismaelia Netanjan poikaa vastaan sotaan, ja saavuttivat
hänen Gibeonissa suuren veden tykönä. **13** Kuin kaikki kansa,
joka Ismaelin kanssa oli näki Johanan Karean pojan, ja kaikki
sodanpäämiehet, jotka hänen kanssansa olivat, niin he iloitsivat.
14 Ja kaikki kansa, jonka Ismael oli vienyt Mitspasta, palasi ja
antautui Johanan Karean pojan tykö. **15** Mutta Ismael Netanjan

poika, pääsi Johanan edestä kahdeksan miehen kanssa, ja
pakeni Ammonin lasten tykö. **16** Ja Johanan Karean poika
ynnä kaikkein sodanpäämiesten kanssa, jotka hänen kanssansa
olivat, ottivat kaiken jääneen kansan Mitspasta tykönsä, jonka he
Ismaelilta Netanjan pojalta olivat ottaneet, sittekuin hän Gedalian
Ahikamin pojan oli tappanut, väkevät sotamiehet, vaimot ja
lapset, ja kamaripalveliat, jotka he Gibeonista olivat tuoneet
jällensä; **17** Menivät pois ja tulivat majoille Kinhamiin, Betlehemin
tykö, ja tahtoivat mennä Egyptiin, **18** Kaldealaisten edestä; sillä
he pelkäsivät heitä, että Ismael Netanjan poika oli tappanut
Gedalian Ahikamin pojan, jonka Babelin kuningas on pannut
maata hallitsemaan.

42 Silloin astuivat kaikki sodanpäämiehet edes, Johanan
Karean poika, Jesanja Hosajan poika, ja kaikki kansa sekä
pienet että suuret, **2** Ja sanoivat propheta Jeremialle: annas
meidän rukouksemme tulla kuulluksi sinun edessäs, ja rukoile
meidän edestämme Herraa Jumalaas kaikista näistä jätetyistä;
sillä meitä on harvat monesta jääneet, niinkuin sinä itse meidät
näet silmilläs: **3** Että Herra sinun Jumalas tahtois ilmoittaa meille,
kuhunka meidän vaeltaman ja mitä meidän tekemän pitää. **4** Ja
propheta Jeremia sanoi heille: minä tahdon kuulla teitä: katso,
minä tahdon rukoilla Herraa teidän Jumalaanne, niinkuin te
olette sanoneet, ja kaiken, mitä Herra teille vastaa, sen minä
tahdon teille ilmoittaa, enkä tahdo mitään teiltä salata. **5** Ja
he sanoivat Jeremialle: Herra olkoon vahva ja totinen todistaja
meidän vaiheellamme, jollemme me tee kaikkia, mitä Herra sinun
Jumalas on meitä käskevä. **6** Olkoon hyvä eli paha, niin me
tahdomme olla kuuliaiset Herran Jumalamme äänelle, jonka tykö
me sinun lähetämme, että meille menestyis, koska me Herran

meidän Jumalamme äänelle olemme kuuliaiset. **7** Kymmenen
päivän perästä tapahtui Herran sana Jeremialle. **8** Silloin kutsui
hän Johanan Karean pojan, ja kaikki sodanpäämiehet, jotka
hänen kanssansa olivat, ja kaiken kansan sekä pienet että
suuret, **9** Ja sanoi heille: näin sanoo Herra Israelin Jumala, jonka
tykö te olette minun lähettäneet, että minä teidän rukouksenne
kantaisin hänen eteensä: **10** Jos te pysytte tässä maassa, niin
minä tahdon rakentaa teitä ja en kukistaa: minä tahdon istuttaa
teitä ja en repiä ylös; sillä minä kadun sitä pahaa, jonka minä
teille tehnyt olen. **11** Te saatte olla kyllä Babelin kuninkaalta
rauhassa, jota te pelkäätte; ei teidän pidä häntä pelkäämän,
sanoo Herra; sillä minä tahdon olla teidän tykönänne, niin että
minä autan ja vapahdan teitä hänen kädestänsä. **12** Minä tahdon
osoittaa teille laupiuden, ja armahtaa teitä, ja vien teitä taas
teidän maallenne. **13** Mutta jos te sanotte: emme tahdo asua
tässä maassa, ettette olisi kuuliaiset Herran teidän Jumalanne
äänelle, **14** Sanoen: emme suinkaan, vaan me tahdomme
mennä Egyptin maalle, ettemme kapinaa näkisi, emmekä kuulisi
basunan ääntä, eli kärsisi nälkää leivän puuttumisen tähden:
siellä me tahdomme olla; **15** Kuulkaa siis nyt Herran sanaa, te
jääneet Juudasta, näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala:
jos te panette teidän kasvonne menemään Egyptiin, niin että
te tahdotte siellä olla: **16** Niin miekan, jota te pelkäätte, pitää
sattuman teihin Egyptin maalla, ja nälän, jota te pelkäätte,
pitää teitä siellä noudattaman Egyptissä, ja teidän pitää siellä
kuoleman. **17** Sillä olkoon kutka tahansa, jotka kasvonsa sinne
asettavat, mennäksensä Egyptiin olemaan siellä, heidän pitää
kuoleman miekkaan, nälkään ja ruttoon; ja ei pidä kenenkään
jäämän eli pääsemän siitä pahasta jonka minä annan tulla

heidän päällensä. **18** Sillä näin sanoo Herra Zebaot, Israelin
Jumala; niinkuin minun vihani ja julmuuteni on tullut Jerusalemin
asuvaisten päälle, niin pitää minun vihani myös tuleman teidän
päällenne, jos te menette Egyptiin, että teidän pitää tuleman
kiroukseksi, ihmeeksi, sadatukseksi ja häpiäksi, ja ei pidä teidän
ikänä enään tätä paikkaa saaman nähdä. **19** Herran sana tulee
teihin, te jääneet Juudasta, ettette menisi Egyptiin; sentähden
se täydellisesti tietäkäät, että minä tänäpänä todistan teille. **20**
Sillä te teette pahoin teidän sielullenne, että te lähetitte minun
Herran teidän Jumalanne tykö, ja sanoitte: rukoile Herraa meidän
Jumalaamme meidän edestämme, ja kaikki, mitä Herra meidän
Jumalamme on sanova, niin ilmoita meille, ja me tahdomme
sen jälkeen tehdä. **21** Sen minä olen tänäpänä teidän tietää
antanut; mutta ette ole tahtoneet kuulla Herran teidän Jumalanne
ääntä, eli kaikkia, mitä Hän minun kauttani on teille käskenyt.
22 Niin teidän pitää nyt täydellisesti tietämän, että teidän pitää
miekkaan, nälkään ja ruttoon kuoleman siinä paikassa, kuhunka
te aiotte mennä asumaan.

43 Kuin Jeremia oli kaikki Herran heidän Jumalansa sanat
kaikelle kansalle puhunut, niinkuin Herra heidän Jumalansa
hänen oli lähettänyt sanomaan heille kaikki nämä sanat: **2** Sanoi
Asaria Hosajan poika, ja Johanan Karean poika, ja kaikki ylpiät
miehet Jeremialle ja puhuivat: sinä valehtelet, ei Herra meidän
Jumalamme ole lähettänyt sinua eikä sanonut: ei teidän pidä
menemän Egyptiin asumaan siellä; **3** Mutta Baruk Nerijan poika
yllyttää sinua meitä vastaan, että me annettaisiin Kaldealaisten
käsiin, tapettaa ja vietää Babeliin. **4** Näin ei tahtonut Johanan
Karean poika, ja kaikki sodanpäämiehet, ja kaikki kansa totella
Herran ääntä, että he olisivat pysyneet Juudan maalla. **5**

Vaan Johanan Karean poika ja kaikki sodanpäämiehet ottivat
tykönsä kaikki jääneet Juudasta, ne jotka kaikista kansoista
sinne paenneet ja palanneet olivat asumaan Juudan maalla; **6**
Miehet ja vaimot ja lapset, niin myös kuninkaan tyttäret, ja kaikki
sielut, jotka Nebusaradan, huovinhaltia, Gedalian Ahikamin
pojan, Saphanin pojan, haltuun oli jättänyt, ja propheta Jeremian
ja Barukin Nerijan pojan. **7** Ja menivät Egyptin maalle, sillä ei he
tahtoneet kuulla Herran ääntä, ja tulivat Tahpanhekseen. **8** Ja
Herran sana tapahtui Jeremialle Tahpanheksessa ja sanoi: **9**
Ota kätees suuret kivet, ja kaiva ne maahan tiilipätsiin, joka
on Pharaon huoneen oven kohdalla Tahpanheksessa, niin että
Juudan miehet sen näkevät. **10** Ja sano heille: näin sanoo
Herra Zebaot, Israelin Jumala: katso, minä lähetän ja annan
noutaa palveliani Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, ja asetan
hänen istuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen tähän
maahan kaivanut; ja hän on paneva majansa sen päälle. **11**
Ja hän on tuleva ja lyövä Egyptin maata; jotka kuolemaan
(aiotut ovat), ne (joutuvat) kuolemaan, ja jotka vankiuteen,
ne vankiuteen, ja jotka miekkaan, ne miekkaan. **12** Ja minä
sytytän tulen epäjumalain huoneisiin Egyptissä, niin että hän
polttaa ja vie heidät pois; ja hänen pitää puettaman itsensä
Egyptin maahan, niinkuin paimen puettaa itsensä hameesensa,
ja pitää menemän sieltä matkaansa rauhassa. **13** Ja hänen pitää
murskaksi lyömän Betsemeksen patsaat Egyptissä, ja polttaman
Egyptin epäjumalain huoneet tulella.

44 Tämä on se sana, joka Jeremialle tapahtui, kaikista
Juudalaisista, jotka Egyptin maalla asuivat, jotka asuivat
Migdolissa, Tahpanheksessa, Nophissa, Patroksen maalla, ja
sanoi: **2** Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: te olette

nähneet kaiken sen pahan, jonka minä olen antanut tulla
Jerusalemin päälle, ja kaikkein Juudan kaupunkein päälle; ja
katso, tänäpänä ovat ne hävitettynä, niin ettei kenkään niissä
asu: **3** Heidän pahuutensa tähden, jonka he tekivät vihoittaen
minua, ja menivät ja suitsuttivat ja palvelivat muita jumalia, joita
ei he, eli te, eikä teidän isänne tunteneet. **4** Ja minä lähetin
varhain ja usein teidän tykönne kaikki palveliani prophetat, ja
käskin teille sanoa: älkäät tehkö senkaltaisia kauhistuksia, joita
minä vihaan; **5** Mutta ei he totelleet, eikä kallistaneet korviansa
kääntymään pahuudestansa, ja ei suitsuttamaan muille jumalille.
6 Sentähden syttyi myös minun vihani ja julmuuteni, ja paloi
Juudan kaupunkein päällä, ja Jerusalemin katuin päällä, niin
ne ovat kukistetuiksi ja autioiksi tulleet, niinkuin se tänäpänä
löydetään. **7** Nyt, näin sanoo Herra Jumala Zebaot, Israelin
Jumala: miksi te teette tämän suuren pahan vastaan omaa
henkeänne? että teidän seassanne pitää hävitettämän sekä
mies että vaimo, sekä lapset että imeväiset Juudasta, ja ei pidä
yhtään teistä jäämän, **8** Että te niin vihoitatte minun kättenne
töillä, ja suitsutatte muille jumalille Egyptin maalla, johon te olette
menneet asumaan, että teidän pitää hävitetyksi, ja kiroukseksi ja
häväistykseksi kaikkein pakanain seassa maan päällä tuleman.
9 Oletteko te unhottaneet isäinne onnettomuuden, Juudan
kuningasten onnettomuuden, heidän emäntäinsä onnettomuuden,
niin myös teidän oman onnettomuutenne, ja teidän emäntäinne
onnettomuuden, joka teille on tapahtunut Juudan maalla ja
Jerusalemin kaduilla? **10** Kuitenkin ei he vielä ole tähän päivään
asti itsiänsä nöyryyttäneet, ja ei myös mitään pelkää; ja ei vaella
minun laissani ja säädyissäni, jotka minä teidän eteenne ja
teidän isäinne eteen pannut olen. **11** Sentähden sanoo Herra

Zebaot, Israelin Jumala näin: katso, minä panen minun kasvoni
teitä vastaan onnettomuudeksi, ja koko Juudan pitää hävitetyksi
tuleman. **12** Ja minä otan jääneet Juudasta, jotka ovat kasvonsa
tavoittaneet mennäksensä Egyptin maalle, asumaan siellä,
ja he kaikki pitää lopetettaman, Egyptin maalla pitää heidän
miekalla kaatuman ja nälällä hukkuman, sekä pienet että suuret;
heidän pitää kuoleman miekalla ja nälällä, ja pitää tuleman
sadatukseksi, ihmeeksi, kiroukseksi ja häväistykseksi. **13** Minä
tahdon rangaista Egyptin maan asuvaisia miekalla, nälällä ja
rutolla, niinkuin minä tein Jerusalemille; **14** Niin ettei Juudan
jääneistä ketään pidä pääsemän eikä jäämän, jotka kuitenkin
sitä varten tänne Egyptin maalle asumaan tulleet ovat, että
he taas Juudan maalle palajaisivat, johonka he mielellänsä
jälleen asumaan tulisivat; mutta ei heidän pidä sinne palajaman,
paitsi niitä, jotka täältä pakenevat. **15** Niin kaikki ne miehet
vastasivat Jeremiaa, jotka kyllä tiesivät, että heidän emäntänsä
muille jumalille olivat suitsuttaneet, niin myös kaikki vaimot, joita
siellä suuri joukko oli, ja kaikki kansa, jotka Egyptin maalla,
Patroksessa asuivat, ja sanoivat: **16** Sen sanan jälkeen, jonka
sinä meille Herran nimeen sanot, emme tahdo sinua suinkaan
kuulla; **17** Vaan me tahdomme kaiketi tehdä kaiken sen sanan
perään, joka meidän suustamme käy, ja tahdomme taivaan
kuningattarelle suitsuttaa, ja hänelle juomauhria uhrata, niinkuin
me ja meidän isämme, meidän kuninkaamme ja päämiehemmme
tehneet ovat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla.
Silloin meillä oli leipää kyllä, ja me olimme autuaat, ja emme
nähneet onnettomuutta. **18** Mutta sittekuin kuin me lakkasimme
suitsuttamasta taivaan kuningattarelle, ja juomauhria hänelle
uhraamasta, niin me kaikki köyhiksi tulimme ja olemme miekan

ja nälän kautta hukkuneet. **19** Ja vaikka me taivaan haltiattarelle
suitsuttaisimme ja juomauhria uhraisimme, niin emme sitä
tee ilman meidän miestemme tahtoa, kuin me hänelle leipiä
leivomme ja juomauhria uhraamme. **20** Silloin Jeremia sanoi
kaikelle kansalle, sekä miehille että vaimoille, ja kaikelle kansalle,
joka häntä niin vastannut oli sanoen: **21** Sepä se on, että Herra
on muistanut sen suitsuttamisen, jonka Juudan kaupungeissa
ja Jerusalemin kaduilla tehneet olette, ynnä teidän isäinne,
kuningastenne, päämiestenne ja kaiken maakunnan kansan
kanssa, ja pani sen sydämeensä. **22** Niin ettei Herra voinut
teidän pahaa menoanne enään kärsiä ja niitä kauhistuksia, joita
te teitte; joista myös teidän maanne on autioksi, ihmeeksi ja
kiroukseksi tullut, niin ettei kenkään siinä asu, niinkuin tänäpänä
nähtävä on. **23** että te suitsutitte, ja Herraa vastaan syntiä
teitte, ja ette totelleet Herran ääntä, ette myös hänen laissansa,
säädyissänsä ja todistuksissansa vaeltaneet; sentähden myös
tämä onnettomuus teille tapahtuu, niinkuin tänäpänä nähtävä
on. **24** Ja Jeremia sanoi kaikelle kansalle ja kaikille vaimoille:
kuulkaat Herran sanaa kaikki, jotka Juudasta Egyptin maassa
olette. **25** Näin puhuu Herra Zebaot, Israelin Jumala, sanoen:
te ja teidän vaimonne olette suullanne puhuneet ja käsillänne
täyttäneet, mitä te sanoitte: meidän lupauksemme me kaiketi
tahdomme pitää, jonka me taivaan kuningattarelle luvanneet
olemme, että me hänelle pyhää savua suitsuttaisimme, ja
juomauhria uhraisimme: te olette lupauksenne kyllä pitäneet, ja
lupauksenne työllä täyttäneet. **26** Niin kuulkaat siis Herran sanaa,
kaikki Juudasta, jotka Egyptin maalla asutte: katso, minä vannon
suuren nimeni kautta, sanoo Herra: ettei minun nimeni pidä
enään jonkun ihmisen suusta Juudasta koko Egyptin maassa

nimitettämän, joka sanois: niin totta kuin Herra, Herra elää. **27**
Katso, minä tahdon valvoa heitä vastaan heidän pahaksensa ja
en heidän hyväksensä, niin että jokainen, joka Juudasta Egyptin
maalla on, pitää miekalla ja nälällä hukkuman, siihenasti että he
lopetetuksi tulevat. **28** Mutta jotka miekan välttävät, niiden pitää
kuitenkin Egyptin maalta Juudan maahan vähässä joukossa
palajaman. Ja niin pitää kaikki jääneet Juudasta, jotka Egyptin
maahan asumaan menneet olivat, ymmärtämän, kummanko
sanat todeksi joutuvat, minun vai heidän. **29** Ja tämä olkoon teille
merkiksi, sanoo Herra: sillä minä tahdon teitä tässä paikassa
rangaista, että tietäisitte minun sanani tulevan todeksi, teille
onnettomuudeksi; **30** Näin sanoo Herra: katso, minä tahdon
hyljätä Pharao Hophran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa
käsiin ja niiden käsiin, jotka hänen henkeänsä väijyvät, niinkuin
minä Zedekiankin, Juudan kuninkaan, hylkäsin Nebukadnetsarin,
Babelin kuninkaan, hänen vihollistensa käteen, ja sen joka
hänen henkeänsä väijyi.

45 Tämä on se sana, jonka propheta Jeremia puhui Barukille
Nerijan pojalle, kuin hän nämät sanat kirjoitti kirjaan Jeremian
suusta, neljäntenä Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan
vuonna, ja sanoi: **2** Näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala,
sinusta Baruk: **3** Sinä sanoit: voi nyt minua! kuinka on Herra
vaivaa minun kivulleni lisännyt; minä huokaan minuni väsyksiin,
ja en löydä lepoa. **4** Sano hänelle näin: näin sanoo Herra: katso,
mitä minä rakensin, sen minä kukistan, ja mitä minä istutin, sen
minä hävitän, niin myös koko tämän maan. **5** Ja sinä etsit itselles
suuria kappaleita. Älä niitä pyydä, sillä katso, minä tahdon antaa
tulla onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra; mutta sinun

sielus minä tahdon sinulle niinkuin saaliin antaa joka paikassa,
kuhunka sinä vaellat.

46 Tämä on Herran sana, joka tapahtui propheta Jeremialle,
pakanoita vastaan, **2** Egyptiä vastaan, Pharao Nekon, Egyptin
kuninkaan, joukkoa vastaan, joka on Phratin virran tykönä
Karkemiksessa, jonka Nebukadnetsar, Babelin kuningas, löi
neljäntenä Jojakimin Josian pojan, Juudan kuninkaan, vuonna.
3 Valmistakaat kilpi ja keihäs, ja lähtekäät sotaan. **4** Valjastakaat
hevoset, ja antakaat ratsastajat astua hevosten selkään; pankaat
rautalakit päähänne, teroittakaat keihäät, pukekaat rauthame
yllenne. **5** Mutta kuinka minä näen heidät epäileväiseksi ja
takaperin ajetuksi, ja heidän sankarinsa lyödyksi; he pakenevat,
niin etteivät he katso taaksensa, hämmästys on joka taholta,
sanoo Herra. **6** Nopsa ei taida paeta eikä väkevä päästä:
pohjaan päin Phratin virran tykönä ovat he kaatuneet ja maahan
lyödyt. **7** Kussa on nyt se, joka tänne menee ylös niinkuin virta?
ja hänen aaltonsa nousevat kuin virrat? **8** Egypti menee ylös
niinkuin virta, ja hänen aaltonsa nostavat itsensä niinkuin virrat,
ja sanoo: minä tahdon mennä ylös, ja peittää maan, ja hävittää
kaupungin ynnä niiden kanssa, jotka siinä asuvat. **9** Istukaat
hevosten päälle, samotkaat lentäen vaunuilla, antakaat sankarit
mennä ulos, Etiopialaiset ja Lybiasta kilven kantajat, ja ampujat
Lydiasta. **10** Sillä tämä on Herran, Herran Zebaotin päivä,
kostopäivä, että hän kostais vihollisiansa: miekan pitää syömän
ja heidän verestänsä täyteen tuleman ja juopuman; sillä heidän
pitää tuleman Herralle, Herralle Zebaotille teurasuhriksi pohjan
maalla, Phratin virran tykönä. **11** Mene ylös Gileadiin ja tuo
voidetta, sinä neitsy, Egyptin tytär; mutta se on turha, ettäs paljon
parannusta etsit, et sinä kuitenkaan tule terveeksi. **12** Sinun

häpys on tullut tiettäväksi pakanain seassa, sinun valitustas
on maa täynnänsä; sillä toinen sankari kaatuu toisen päälle, ja
molemmat makaavat yhdessä ylösalaisin. **13** Tämä on Herran
sana, jonka hän puhui propheta Jeremialle, kuin Nebukadnetsar,
Babelin kuningas, läksi matkaan lyömään Egyptin maata: **14**
Ilmoittakaat se Egyptissä ja kuuluttakaat Migdolissa, antakaat
kuulla Nophissa ja Tahpanheksessa, ja sanokaat: seiso, valmista
sinus, sillä miekan pitää syömän kaikki, mitä sinun ympärilläs on.
15 Kuinka se on, että sinun väkeväs kaatuvat maahan, ja ei taida
pysyä seisoalla? sillä Herra on niin lykännyt heidät ylösalaisin.
16 Hän tekee, että monta heistä kaatuvat, että yksi toisen kanssa
makaa maassa ylösalaisin. Niin he sanoivat: ylös, käykäämme
meidän kansamme tykö isäimme maahan jälleen, murhaajan
miekan edestä. **17** Sitä siellä huudettakoon; Pharao Egyptin
kuningas on metelin nostanut: ei hän ole pitänyt määrättyä
aikaansa. **18** Niin totta kuin minä elän, sanoo se Kuningas, jonka
nimi on Herra Zebaot, hänen pitää tuleman niin (korkiana) kuin
Tabor on vuorten seassa, ja niinkuin Karmel on meren tykönä. **19**
Laita itses matkustamaan, sinä tytär, asuvainen Egyptissä; sillä
Nophin pitää autioksi tuleman ja poltettaman, niin ettei kenenkään
pidä siellä asuman. **20** Egypti on juuri kaunis vasikka; mutta
teurastaja tulee kaiketi pohjoisesta. **21** Ja hänen päivämiehensä,
jotka siinä asuvat, ovat myös kuin syötetyt vasikat; mutta heidän
pitää kumminkin palajaman, kaikki tuleman karkuriksi, ja ei
taitaman pysyä; sillä heidän onnettomuuutensa päivä pitää
heidän päällensä tuleman, heidän rangaistuksensa aika. **22**
He tulevat havisten niinkuin kärmeet, ja tulevat sotajoukon
voimalla, ja tulevat kirveillä hänen päällensä, niinkuin puiden
hakkaajat. **23** Heidän pitää hävittämän hänen metsänsä, sanoo

Herra, ettei pidä voitaman lukea; sillä heitä on enempi kuin
heinäsirkkoja, joita ei kenkään lukea taida. **24** Egyptin tytär
häpee, sillä hän on pohjoisen kansan käsiin annettu. **25** Herra
Zebaot, Israelin Jumala sanoo: katso, minä tahdon rangaista
Noon holhojan, ja Pharaon ja Egyptin, heidän jumalainsa ja
kuningastensa kanssa, ja Pharaon kaikkein niiden kanssa, jotka
häneen luottavat: **26** Niin että minä annan heidät niiden käsiin,
jotka heidän henkeänsä väijyvät, ja Nebukadnetsarin, Babelin
kuninkaan käsiin, ja hänen palveliainsa käsiin; ja sitte pitää
(siinä) asuttaman, niinkuin muinenkin, sanoo Herra. **27** Mutta
sinä minun palveliani Jakob, älä mitään pelkää, ja sinä Israel,
älä mitään epäile; sillä katso, minä autan sinua kaukaa, ja sinun
siemenes vankiutensa maasta, niin että Jakobin pitää tuleman
jälleen, ja oleman rauhassa ja levossa, ja ei pidä kenenkään
häntä peljättämän. **28** Sentähden älä mitään pelkää, sinä Jakob
minun palveliani, sanoo Herra, sillä minä olen sinun tykönäs;
sillä minä lopetan kaikki pakanat, kuhunka minä olen sinut
ajanut; mutta en minä sinua lopeta, vaan tahdon kurittaa sinua
kohtuudella, ja en sinua peräti rankaisematta pidä.

47 Tämä on Herran sana, joka tapahtui propheta Jeremialle
Philistealaisia vastaan, ennenkuin Pharao löi Gatsan. **2** Näin
sanoo Herra: katso, vedet pitää nouseman pohjoisesta, josta
pitää tuleman tulvavirta, niin että se käy ylitse maan, ja mitä sen
päällä on, ja kaupungit niiden kanssa, jotka niissä asuvat: ja
ihmisten pitää huutaman, kaikkein maan asuvaisten valittaman,
3 Humun tähden heidän väkevistä hevosistansa, jotka siellä
juoksevat, ja heidän vaununsa töminän tähden, ja heidän
ratastensa kopinan tähden; niin ettei isäin pidä ympärillensä
katsoman lastensa perään, niin epäilyksissä pitää heidän

oleman, 4 Sen päivän tähden, joka tulee kukistamaan kaikki
Philistealaiset, ja hävittämään Tyroa ja Sidonia, ynnä kaikkein
muiden heidän auttajainsa kanssa; sillä Herra on kukistava
Philistealaisia, jääneitä Kaphtorin luodossa. 5 Gatsan pitää
paljaspääksi joutuman, ja Askalon ynnä jääneiden kanssa heidän
laaksoissansa hävitettämän; kuinka kauvan sinä itsiäs repelet?
6 Kuinka kauvan sinä, Herran miekka, et tahdo lakata? mene
jo tuppees, lepää ja ole alallas. 7 Mutta kuinka sinä taidat
lakata, että Herra on antanut sinulle käskyn Askalonia vastaan,
ja asettanut sinun meren satamia vastaan.

48 Moabia vastaan sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala näin:
voi Neboa! sillä se on kukistettu ja on surkiana, Kirjataim
on voitettu: linna on surkialla muodolla, ja on kukistettu. 2
Moabin kerskaaminen on pois, joka hänellä oli Hesbonista; sillä
jotain pahaa hänelle aiotaan: (nimittäin) tulkaat, me tahdomme
hävittää hänen peräti, ettei hän enään pidä kansa oleman;
ja sinun Madmen pitää myös oleman hävitetyn, miekan pitää
sinun perässäs tuleman. 3 Horonaimista kuuluu hävityksen ja
suuren valituksen ääni. 4 Moab on lyöty maahan; hänen nuoret
lapsensa kuuluvat huutavan. 5 Sillä he käyvät itkien tietä myöten
ylös Luhitiin, ja vihollisten hävityshuuto kuullaan tietä myöten
alas Horonaimista: 6 (Nimittäin) rientäkäät pois, ja pelastakaat
henkenne; mutta teidän pitää oleman niinkuin kanerva korvessa.
7 Että sinä luotit rakennuksees ja tavaroihis, pitää sinun myös
tuleman voitetuksi, ja Kamoksen pitää menemän ulos vangittuna
ynnä pappeinsa ja ruhtinastensa kanssa. 8 Sillä hävittäjän pitää
tuleman kaikkiin kaupunkeihin, niin ettei yhtään kaupunkia pidä
pääsemän; siellä pitää sekä laaksot turmeltuman, ja tasaiset
kedot hävitettämän; sillä Herra on sen sanonut. 9 Antakaat

Moabille sulkia; sillä hänen pitää lentäen menemän, ja hänen
kaupunkinsa autioksi tuleman, niin ettei yhdenkään pidä niissä
asuman. **10** Kirottu olkoon, joka tekee Herran työn laiskasti, ja
kirottu olkoon, joka miekkansa antaa lakata verta vuodattamasta.
11 Moab on nuoruudestansa ollut surutoin, ja on rahkansa
päällä alallansa ollut, ja ei ole koskaan vuodatetuksi tullut
yhdestä astiasta niin toiseen, eikä koskaan mennyt vankiuteen:
sentähden on hänellä hänen makunsa tallella, ja hänen hajunsa
ei ole muuttunut. **12** Sentähden katso, se aika tulee, sanoo
Herra, että minä lähetän hänelle vieraita, jotka hänen pitää
laskeman, ja tekemän hänen astiansa tyhjäksi ja rikkoman hänen
leilinsä. **13** Ja Moabin pitää Kamoksen tähden tuleman häpiään,
niinkuin Israelin huone on Betelin tähden häpiään tullut, joihinka
he luottivat. **14** Kuinka te rohkeatte sanoa: me olemme sankarit
ja miehuulliset sotamiehet? **15** Vaikka Moab pitää hävitetyksi
tuleman, ja hänen kaupunkinsa poljettaman, ja hänen parhaat
nuoret miehensä käymän alas tapettaviksi, sanoo Kuningas,
jonka nimi on Herra Zebaot. **16** Sillä Moabin onnettomuus on
pian tuleva, ja hänen kova onnensa on kyllä kiiruhtava. **17**
Surkutelkaat siis häntä kaikki te, jotka hänen ympärillänsä asutte
ja hänen nimensä tunnette, ja sanokaat: kuinka on se vahva
vitsa ja se jalo sauva niin taitettu rikki? **18** Astu alas jaloudesta
ja istu kuivalle, sinä tytär, joka Dibonissa asut; sillä Moabin
hävittäjän pitää tuleman ylös sinun tykös, ja turmeleman sinun
linnas. **19** Seiso tiellä ja katsele, sinä Aroerin asuvainen; kysy
niiltä, jotka pakenivat ja pääsivät, ja sano: mitä on tapahtunut?
20 Moab on häpiään joutunut, sillä hän on turmeltu; valittakaat ja
huutakaat: ilmoittakaat se Arnonissa, että Moab on turmeltu.
21 Rangaistus on tullut tasaiselle kedolle, Holoniin, Jahtsaan,

Mephatiin, **22** Diboniin, Neboon, Betdiblataimiin, **23** Kirjataimiin,
Betgamuliin, Betmeoniin, **24** Keriotiin, Bostraan, ja kaikkiin
Moabin maan kaupunkeihin, joko he kaukana eli läsnä ovat. **25**
Moabin sarvi on lyöty pois, ja hänen käsivartensa on taitettu,
sanoo Herra. **26** Juovuttakaat häntä, sillä hän on korottanut
itsensä Herraa vastaan; että hän oksennuksessansa itseänsä
kääntelis, ja myös pilkaksi tulis. **27** Sillä Israel on ollut sinun
häväistykses, niinkuin hän olis löytty varasten seasta. Ja että
sinä senkaltaisia häntä vastaan olet puhunut, pitää sinä vietämän
myös pois. **28** Te Moabin asuvaiset, jättäkäät kaupungit ja
asukaat vuoren kukkuloilla, ja tehkäät niinkuin kyyhkyinen,
joka pesänsä tekee luolan reunoille. **29** Me olemme kuulleet
Moabin ylpeyden, että hän on juuri ylpiä, hänen korkeutensa,
röyhkeytensä, öykkäämisensä ja sydämensä paisumisen. **30**
Minä kyllä tunnen, sanoo Herra, hänen vihansa, ja ei hänellä
ole voimaa; hän kerskaa, eikä niin taida tehdä. **31** Sentähden
minä valitan Moabin tähden, huudan koko Moabin tähden;
Kirhereksen miehiä pitää murehdittaman. **32** Minä itken sinua yli
Jaeserin itkun, sinä Sibman viinapuu; sinun oksas ovat kulkeneet
meren ylitse ja tulleet Jaeserin mereen saakka; hävittäjä on
hyökännyt sinun eloos ja viinan hakemisees. **33** Ilo ja riemu
on paennut kedolta ja Moabin maalta, ja ei pidä ensinkään
viinaa enään siellä puserrettaman. Viinan polkian ei pidä enään
laulaman ilovirttänsä, ilovirsi ei pidä enään ilovirsi oleman.
34 Hesbonin huudon tähden hamaan Elealeen, joka kuuluu
Jahtsan Zoarista, kolmevuotisesta lehmästä, Horonaimiin asti;
sillä Nimrimin vedet pitää myös kuivuman. **35** Ja minä teen
Moabissa lopun, sanoo Herra, ettei heidän enään pidä uhraaman
kukkuloilla, ja suitsuttaman jumalillensa. **36** Sentähden pauhaa

minun sydämeni Moabia vastaan niinkuin huilu, ja Kirhereksen
miesten päälle pauhaa minun sydämeni niinkuin huilu; he ovat
paljon alkaneet, sentähden pitää heidän hukkuman. **37** Sillä
kaikki päät pitää tuleman paljaaksi ja kaikki parta ajelluksi; kaikki
kädet pitää oleman revityt, ja jokaisen pitää itsensä puettaman
säkkiin. **38** Kaikkein kattoin päällä ja kaduilla joka paikassa
Moabissa pitää itkettämän; sillä minä olen särkenyt Moabin, niin
kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra. **39** Kuinka hän on
turmeltu? kuinka hän valittaa, kuinka hän ripustaa päänsä ja
häpee? ja Moab on tullut nauruksi ja pelvoksi kaikille ympärillä
asuvaisille. **40** Sillä näin sanoo Herra: katso, hän lentää pois
niinkuin kotka, ja ojentaa siipensä Moabin ylitse. **41** Kerijot on
voitettu, ja vahvat kaupungit ovat saadut; ja Moabin sankarien
sydän pitää oleman silloin niinkuin synnyttäväisen vaimon sydän.
42 Sillä Moabin pitää turmelluksi tuleman, niin ettei hänen enään
kansana oleman pidä, että hän on itsensä korottanut Herraa
vastaan. **43** Pelko, luola ja paula tulee sinun päälles, sinä
Moabin asuvainen, sanoo Herra. **44** Joka pääsee pelvosta,
sen pitää putooman luolaan, ja joka luolasta pääsee, se pitää
paulalla saataman. Silloin minä tahdon antaa Moabin päälle
tulla hänen rangaistuksensa vuoden, sanoo Herra. **45** Jotka
taposta pakenevat, pitää etsimän turvaa Hesbonissa; mutta
tulen pitää käymän Hesbonista ja liekin Sihonista, joka Moabin
paikat ja sotivaisen kansan nielemän pitää. **46** Voi sinua Moab!
Kamoksen kansa on kadotettu; sillä sinun poikas ja tyttäres ovat
otetut ja viedyt vangiksi. **47** Mutta viimeisinä aikoina tahdon
minä kääntää Moabin vankiuden, sanoo Herra. Olkoon se niin
sanottu nyt Moabin rangaistuksesta.

49 Ammonin lapsia vastaan sanoo Herra näin: eikö Israelilla
lapsia ole, eli eikö hänellä perillistä ole? Miksi siis Malkom omistaa
Gadin maan ja hänen kansansa asuu hänen kaupungeissansa?
2 Sentähden katso, aika tulee, sanoo Herra, että minä annan
kuulla sotariekunan Ammonin lasten Rabbatin ylitse, että sen
pitää yhdessä koossa autiona oleman, ja kylinensä tulella
poltettaman; mutta Israelin pitää omistaman heidät, joilta he
ovat omistetut olleet, sanoo Herra. **3** Valita, o Hesbon, sillä Ai
on kukistettu; huutakaat, te Rabban kylät, ja pukekaat itsenne
säkkeihin, itkekäät ja juoskaat ympäri muureja; sillä Malkom
viedään vankina pois, pappeinsa ja ruhtinastensa kanssa. **4** Mitä
sinä röyhkeilet laaksoistas? Sinun laaksos ovat upotetut, sinä
tottelematoin tytär, joka luotat tavaroihis, (ja sanot sydämessäs:
) kuka tohtii tulla minun tyköni? **5** Katso, minä annan tulla pelvon
sinun päälles, sanoo Herra, Herra Zebaot, kaikista niistä, jotka
asuvat sinun ympärilläs; niin että te jokainen pitää ajettaman
pois toisensa tyköä, ja ei pidä kenenkään karkureita kokooman.
6 Mutta sitte minä käännän Ammonin lasten vankiuden, sanoo
Herra. **7** Edomia vastaan sanoo Herra Zebaot näin: eikö tietoa
enään ole Temanissa? Eikö neuvoa enään ole taitavilla? joko
heidän tietonsa loppui? **8** Paetkaat, palatkaat ja kätkekäät
teitänne syvälle, Te Dedanin asuvaiset; sillä minä annan Esaulle
tulla onnettomuuden, hänen etsikkonsa ajan. **9** Viinan hakiat
pitää tuleman sinun päälles, joiden ei pidä mitään sinulle jättämän
jälkeensä; ja varkaat pitää yöllä tuleman sinun päälles, heidän
pitää kyllä varastaman. **10** Sillä minä olen paljastanut Esaun, ja
ilmoittanut hänen salaisen paikkansa, niin ettei hän taida itsiänsä
kätkeä; hänen siemenensä, hänen veljensä ja hänen kylänsä
miehet ovat hävitetyt, niin ettei yhtään enään ole. **11** Kuitenkin

niiden, jotka jäävät orvoistas, tahdon minä suoda elää; ja sinun
leskeis pitää minuun luottaman. **12** Sillä näin sanoo Herra:
katso, jotka ei ole syypäät juomaan kalkkia, niiden pitää totisesti
juoman, ja sinun pitäis rankaisematta pääsemän? Ei sinun pidä
rankaisematta pääsemän, vaan sinun pitää kaiketi juoman.
13 Sillä minä olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra, että
Botsran pitää tuleman ihmeeksi, häväistykseksi, hävitykseksi ja
kiroukseksi; ja kaikki hänen kaupunkinsa ijankaikkiseksi autioksi.
14 Minä olen kuullut sanoman Herralta, että sanansaattaja on
lähetetty pakanoille: kootkaat teitänne ja tulkaat tänne häntä
vastaan, ja sotikaat. **15** Sillä katso, minä olen sinun alentanut
pakanain seassa, ja tehnyt sinun ylönkatsotuksi ihmisten seassa.
16 Sinun ylpeytes ja sinun sydämes koreus on sinun pettänyt,
että sinä asut vuorten raoissa ja vallitset korkiat vuoret. Jos
sinä tekisit pesäs niin korkiaksi kuin kotka, niin minä kuitenkin
sieltä sinun kukistan alas, sanoo Herra. **17** Juuri niin pitää
Edom autioksi tuleman; ja kaikkein, jotka siitä käyvät ohitse,
pitää ihmettelemän ja viheltämän kaikkia hänen vaivojansa.
18 Niinkuin Sodoma ja Gomorra lähikyläinsä kanssa kukistetut
ovat, sanoo Herra, niin ettei kenkään siellä asu, eikä joku
ihminen siellä olla taida. **19** Katso, hän tulee ylös niinkuin
jalopeura ylpeästä Jordanista vahvoja majoja vastaan; sillä minä
tahdon antaa hänen nopiasti sieltä juosta, ja kuka tietää sen
nuorukaisen, jonka minä varustan heitä vastaan? Sillä kuka on
minun kaltaiseni? kuka tahtoo minun eteeni panna ajan? Ja
kuka paimen voi olla minua vastaan? **20** Kuulkaat siis Herran
neuvoa, jonka hän piti Edomista, ja hänen ajatuksiansa, jotka
hän ajatteli Temanin asuvaisista: mitämaks että karjalapset
pitää riepoittaman heitä, ja kukistaman heidän asumasiansa;

21 Niin että maan pitää vapiseman heidän lankeemisessansa,
ja heidän parkunsa ja huutonsa pitää kuultaman Punaisessa
meressä. **22** Katso, hän lentää ylös niinkuin kotka, ja hajoittaa
siipensä Botsran ylitse; silloin pitää Edomin sankarien sydän
oleman niinkuin synnyttäväisen vaimon sydän. **23** Damaskua
vastaan: Hematissa ja Arpadissa on surkia meno; he epäilevät,
sillä he kuulevat pahoja sanomia; asuvaiset meren tykönä ovat
hämmästyksissä, niin ettei heillä ole lepoa. **24** Damasku epäilee
ja pakenee: hän vapisee ja on ahdistukssessa ja kivussa, niinkuin
synnyttäväinen. **25** Kuinka? Eikö se kuuluisa kaupunki ole hyljätty,
minun ilokaupunkini? **26** Sentähden pitää hänen nuorukaisensa
lankeeman hänen kaduillansa, ja kaikki hänen sotaväkensä
tapettaman siihen aikaan, sanoo Herra Zebaot. **27** Ja minä
sytytän tulen Damaskun muurien päälle, niin että sen pitää
polttaman Benhadadin huoneet. **28** Kedaria vastaan ja Hatsorin
valtakuntia vastaan, jotka Nebukadnetsar, Babelin kuningas löi.
Näin sanoo Herra: ylös, menkäät Kedariin, ja kukistakaat idän
lapset. **29** Heidän majansa ja laumansa pitää heiltä otettaman
pois, heidän telttansa ja kaikki heidän kappaleensa, ja heidän
kamelinsa pitää heidän ottaman myötänsä; ja pitää julmasti
huutaman heidän tähtensä ympäristöltä. **30** Paetkaat, joutukaat
kiiruusti, menkäät syvään asumaan, te Hatsorin asuvaiset,
sanoo Herra. Sillä Nebukadnetsar, Babelin kuningas, on teistä
neuvoa pitänyt, ja ajattelee ja aikoo jotain teitä vastaan. **31** Ylös,
menkäät kansaa vastaan, joka levossa on ja asuu suruttomasti,
sanoo Herra; ei heillä ole ovea eikä telkeä, ja he asuvat
yksinänsä. **32** Heidän kamelinsa pitää ryöstettämän, ja heidän
karjansa paljous otettaman pois; ja minä hajoitan heidät joka
tuuleen, jotka nurkissa asuvat, ja joka taholta annan minä

heidän onnettomuutensa tulla heidän päällensä, sanoo Herra.
33 Ja Hatsorin pitää tuleman lohikärmetten asumasiaksi ja
ijankaikkiseksi autioksi, niin ettei kenenkään pidä siellä asuman,
ja ei yhdenkään ihmisen siellä oleman. **34** Tämä on Herran
sana, joka tapahtui Jeremialle, prophetalle Elamia vastaan,
Zedekian Juudan kuninkaan valtakunnan alussa, ja sanoi: **35**
Näin sanoo Herra Zebaot: katso, minä taitan Elamin joutsen,
heidän ylimmäisen voimansa. **36** Ja annan tulla Elamin päälle
neljä tuulta neljästä taivaan äärestä, ja hajoitan heidät kaikkiin
niihin tuuliin, niin ettei yhtään kansaa pidä oleman, kuhunka
ei joku Elamin hajoitetuista tule. **37** Ja minä saatan Elamin
epäilemään heidän vihollistensa edessä ja niiden edessä, jotka
väijyvät heidän henkeänsä, ja annan onnettomuuden tulla heidän
päällensä, minun julman vihani, sanoo Herra; ja lähetän miekan
heidän päällensä, siihenasti että minä heidät lopetan. **38** Minun
istuimeni panen minä Elamiin, ja hävitän sieltä sekä kuninkaan
että ruhtinaat, sanoo Herra. **39** Mutta viimeisellä ajalla käännän
minä Elamin vankiuden, sanoo Herra.

50 Nämät ovat ne sanat, jotka Herra on propheta Jeremian
kautta puhunut Babelin ja Kaldealaisten maata vastaan. **2**
Julistakaat pakanain seassa ja tiettäväksi tehkäät, nostakaat
lippu ylös, kuuluttakaat ja älkäät sitä salatko, ja sanokaat: Babel
on voitettu, Bel on häpiään joutunut, Merodak on rikottu, hänen
epäjumalansa ovat häpiään tulleet, ja hänen jumalansa ovat
murskaksi lyödyt. **3** Sillä pohjoisesta nousee kansa heitä vastaan,
jonka pitää heidän maansa hävittämän, niin ettei kenenkään pidä
siinä asuman, vaan sekä ihmiset että eläimet sieltä pakeneman.
4 Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, pitää Israelin
lasten Juudan lasten kanssa tuleman, ja pitää joudukkaasti

käymän ja itkemän, ja etsimän Herraa Jumalaansa. **5** Heidän
pitää kysymän tietä Zioniin ja kääntämän itsensä sinne: tulkaat,
ja me tahdomme pysyä Herrassa ijankaikkisella liitolla, joka ei
ikänä pidä unhotettaman. **6** Minun kansani on tullut kadonneeksi
laumaksi; heidän paimenensa ovat heidät vietelleet ja antaneet
heidän eksyksissä kävellä vuorilla, niin että he ovat vuorilta
menneet kukkuloille, ja ovat unhottaneet majansa. **7** Kuka
ikänä heidän tykönsä tuli, se söi heitä, ja heidän vihollisensa
sanoivat: emmepä me tee väärin, sillä he ovat rikkoneet Herraa
vastaan vanhurskauden asumuksessa, ja Herraa vastaan, joka
heidän isänsä toivo on. **8** Paetkaat Babelista ja lähtekäät
pois Kaldealaisten maasta ulos, ja laittakaat teitänne niinkuin
kauriit lauman edellä. **9** Sillä katso, minä nostan suuren väen
joukoittain pohjan maalta, ja annan heidän tulla Babelin eteen;
heidän pitää varustaman itsensä häntä vastaan, ja voittaman
hänen. Heidän nuolensa ovat niinkuin taitavan sotamiehen,
joka ei tyhjään ammu. **10** Ja Kaldean maa pitää tuleman
saaliiksi, niin että kaikkein, jotka sitä ryöstävät, pitää siitä kyllä
saaman, sanoo Herra. **11** Että te iloitsette siitä ja kerskaatte
itsiänne, että te olette minun perintöni ryöstäneet, ja hyppelette
niinkuin lihavat vasikat, ja hirnutte niinkuin väkevät (hevoset). **12**
Teidän äitinne on suureen häpiään joutunut, ja se häpee, joka
teidät on synnyttänyt; katso, hän on pakanain seassa kaikkein
huonoin, autio, kuiva ja hävinnyt. **13** Herran vihan tähden ei pidä
siinä asuttaman, vaan se kokonansa autiona oleman; niin että
kaikkein, jotka menevät ohitie Babelia, pitää ihmettelemän ja
viheltämän kaikkein hänen vaivainsa tähden. **14** Varustakaat
teitänne Babelia vastaan, joka taholta kaikki ampujat, ampukaat
häntä, älkäät säästäkö nuolia; sillä hän on rikkonut Herraa

vastaan. **15** Riekukaat häntä vastaan joka taholta; hänen pitää
myötä antaman, hänen perustuksensa ovat langenneet, ja hänen
muurinsa hajonneet; sillä se on Herran kosto, kostakaat hänelle,
ja tehkäät hänelle niinkuin hän on tehnyt. **16** Hävittäkäät sekä
kylväjä että se, joka sirppiin rupee elonaikana; niin että jokainen
kääntää itsensä kansansa tykö hävittäjän miekan tähden, ja
jokainen pakenee maallensa. **17** Israelin täytyy olla hajoitetun
lammaslauman, jonka jalopeurat ovat hajoittaneet. Ensisti söi
Assurian kuningas hänen, sitte särki Nebukadnetsar, Babelin
kuningas, hänen luunsa. **18** Sentähden sanoo Herra Zebaot,
Israelin Jumala, näin: minä etsin Babelin kuninkaan ja hänen
maansa, niinkuin minä olen Assurian kuninkaan etsinyt. **19**
Mutta Israelin minä annan tulla jälleen kotia asumasiaansa, niin
että hänen pitää itsensä elättämän Karmelissa ja Basanissa, ja
Ephraimin vuorella, ja Gileadissa pitää hänen sielunsa ravituksi
tuleman. **20** Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, pitää
Israelin pahateko etsittämän, ja ei löyttämän, ja Juudan synti, ja
ei pidä löyttämän; sillä minä olen armollinen niille, jotka minä
jätän. **21** Mene kapinan nostajain maahan, mene sinne ylös, ja
etsi etsikon asuvaisia; hävitä ja tapa heidän jälkeentulevaisensa,
sanoo Herra, ja tee kaikki, mitä minä olen käskenyt sinulle. **22**
Maalla on sodanriekuna ja iso suru. **23** Kuinka se on tullut, että
koko maailman vasara on taitettu ja rikottu? Kuinka Babel on
autioksi joutunut pakanain seassa? **24** Minä olen virittänyt paulan
sinun etees, Babel, sentähden olet sinä myös vangittu, ennen
kuin sinä havaitsitkaan; sinä olet osattu ja olet käsitetty, sillä sinä
olet kehoittanut Herran. **25** Herra on avannut tavarahuoneensa,
ja vetänyt edes vihansa aseet; sillä tämä on Herran, Herran
Zebaotin työ Kaldealaisten maalla. **26** Tulkaat tänne häntä

vastaan, te viimeisistä ääristä, avatkaa hänen jyvähuoneensa,
paiskatkaat häntä kokoon, ja tappakaat häntä, niin ettei hänelle
mitään jää. **27** Surettakaat kaikki hänen mullinsa, viekäät häntä
alas teurastettaa; voi heitä! sillä päivä on tullut, heidän etsikkonsa
aika. **28** Huuto kuuluu paenneilta ja päässeiltä Babelin maasta,
että heidän pitää julistaman Zionissa Herran meidän Jumalamme
kostoa ja hänen kirkkonsa kostoa. **29** Kutsukaat monta Babelia
vastaan, piirittäkäät häntä kaikki joutsenampujat joka taholta
ympäri, ja älkäät yhtään päästäkö; kostakaat hänelle niin kuin hän
on ansainnut; kaiken sen jälkeen kuin hän on tehnyt, niin tehkäät
hänelle jälleen; sillä hän on ylpiästi tehnyt Herraa vastaan, Pyhää
Israelissa. **30** Sentähden pitää hänen nuorukaisensa lankeeman
hänen kaduillansa, ja kaikki hänen sotamiehensä hukkuman
siihen aikaan, sanoo Herra. **31** Katso, sinä ylpeä, minä tahdon
sinun kimppuus, sanoo Herra, Herra Zebaot: sillä sinun päiväs
on tullut, sinun etsikkos aika. **32** Silloin pitää ylpeän itsensä
loukkaaman ja lankeeman, niin ettei kenenkään pidä häntä
auttaman ylös; ja minä sytytän hänen kaupunkinsa palamaan
tulella, jonka pitää kuluttaman kaikki, mitä siinä ympärillä on.
33 Näin sanoo Herra Zebaot: katso, Israelin lasten ja Juudan
lasten pitää ynnä väkivaltaa ja vääryyttä kärsimän; kaikki ne,
jotka heidän ovat vankina vieneet, pitävät heidät, ja ei tahdo
heitä päästää vallallensa. **34** Mutta heidän vapahtajansa on
väkevä, Herra Zebaot on hänen nimensä, hän on niin toimittava
heidän asiansa, että hän saattaa maan lepäämään ja Babelin
asuvaiset värisemään. **35** Miekan pitää tuleman, sanoo Herra,
Kaldealaisten päälle, ja Babelin asuvaisten päälle, ja hänen
ruhtinastensa päälle, ja hänen tietäjäinsä päälle. **36** Miekan
pitää tuleman hänen noitainsa päälle, niin että heidän pitää

tyhmäksi tuleman; miekan pitää tuleman hänen väkeväinsä
päälle, että heidän pitää epäilemän. **37** Miekan pitää tuleman
hänen hevostensa ja ratastensa päälle ja kaiken yhteisen kansan
päälle, joka hänen keskellänsä on, niin että heidän pitää tuleman
niinkuin vaimot; miekan pitää tuleman hänen riistahuoneensa
päälle, niin että ne pitää ryöstetyksi tuleman. **38** Kuivuuden pitää
tuleman hänen vettensä päälle, niin että ne pitää kuivuman;
sillä se on epäjumalain maa, ja he röyhkeilevät kauheista
epäjumalistansa. **39** Sentähden pitää petoin ja julmain lintuin
siellä asuman, ja yökköin pitää myös siellä asuman; ja ei pidä
ikänä enään siinä asuttaman, eikä jonkun siinä oleman suvusta
sukuun. **40** Niinkuin Herra Sodoman ja Gomorran lähikyläinsä
kanssa kukistanut on, sanoo Herra, niin ei siellä kenenkään
asuman pidä, eli jonkun ihmisen siellä oleman. **41** Katso, kansa
tulee pohjoisesta; monta pakanaa ja monta kuningasta pitää
nouseman maan ääristä. **42** Heillä on joutsi ja kilpi, he ovat julmat
ja armottomat; heidän huutonsa on niinkuin meren pauhina; he
ajavat hevosilla niinkuin sotamiehet, varustetut sinua vastaan,
sinä Babelin tytär. **43** Kuin Babelin kuningas on kuuleva heidän
sanomansa, silloin pitää hänen kätensä maahan putooman;
ahdistus pitää tuleman hänen päällensä, niinkuin synnyttäväisen
vaiva. **44** Katso, hän nousee ylös niinkuin jalopeura ylpeästä
Jordanista vahvoja majoja vastaan, sillä minä annan hänen
nopiasti juosta sieltä; ja kuka tietää sen nuorukaisen, jonka minä
olen varustava heitä vastaan? Sillä kuka on minun vertaiseni?
kuka tahtoo minulle ajan määrätä? ja kuka on se paimen, joka
voi olla minua vastaan? **45** Kuulkaat siis nyt Herran neuvoa,
jonka hän piti Babelista, ja hänen ajatuksiansa, jotka hän ajatteli
Kaldean maan asuvaisista: mitämaks että karjalaisten pitää

riepoittaman heitä, ja kukistaman heidän asumansa. **46** Ja maan
pitää vapiseman riekunasta, ja pitää kuuluman pakanain seassa,
kuin Babel voitetaan.

51 Näin sanoo Herra: katso, minä nostan ankaran ilman
Babelia vastaan ja hänen asuvaisiansa vastaan, jotka itsensä
ovat asettaneet minua vastaan. **2** Ja lähetän viskaajat Babeliin,
joiden pitää häntä viskaaman, ja tyhjentämän hänen maansa;
näiden pitää joka paikassa oleman hänen ympärillänsä hänen
onnettomuutensa päivänä. **3** Sillä hänen ampujansa ei pidä
taitaman ampua, ja hänen varustettunsa ei pidä taitaman itsiänsä
varjella. Älkäät siis säästäkö hänen nuorukaisiansa, tappakaat
kaikki hänen sotajoukkonsa. **4** Niin että lyödyt makasivat Kaldean
maalla, ja pistetyt hänen kaduillansa. **5** Sillä Israel ja Juuda ei
pidä Jumalaltansa, Herralta Zebaotilta leskeksi hylkäjättämän;
vaikka heidän maansa on kovin rikkonut Israelin Pyhää vastaan.
6 Paetkaat Babelista, että jokainen pelastais sielunsa, ettette
hukkuisi hänen pahuudessansa; sillä tämä on Herran koston
aika ja hän tahtoo häenlle maksaa hänen ansionsa jälkeen.
7 Kultainen malja on Babel Herran kädessä, joka on koko
maailman juovuttanut; pakanat ovat juoneet hänen viinastansa,
sentähden ovat pakanat niin hulluiksi tulleet. **8** Kuinka pian Babel
on kaatunut ja murskaksi lyöty! valittakaat häntä, ottakaat myös
voidetta hänen haavallensa, jos hän mitämaks taitais parantua.
9 Me paransimme Babelia, mutta ei hän terveeksi tullut; antakaat
siis hänen olla, ja käykäämme itsekukin maallensa; sillä hänen
rangaistuksensa ulottuu hamaan taivaasen, ja astuu pilviin ylös.
10 Herra on tuonut edes meidän vanhurskautemme: tulkaat ja
luetelkaamme Herran meidän Jumalamme töitä Zionissa. **11**
Teroittakaat nuolet, ja valmistakaat kilvet: Herra on herättänyt

Medin kuningasten sydämen; sillä hänen ajatuksensa on Babelia
vastaan, hävittää häntä. Sillä tämä on Herran kosto, hänen
temppelinsä kosto. **12** Ripustakaat lippu ylös Babelin muurille,
asettakaat vartio, pankaat vartiat, toimittakaat väijyjät; sillä
Herra ajattelee jotain, ja on myös täyttävä, mitä hän Babelin
asuvaisia vastaan on puhunut. **13** Sinä, joka suuren veden
tykönä asut, jolla myös ovat suuret tavarat, sinun loppus on
tullut, ja sinun ahneutes on lakannut. **14** Herra Zebaot on
vannonut itse kauttansa: minä tahdon täyttää sinun ihmisillä,
niinkuin ruohomadoilla, heidän pitää laulaman sinusta ilovirren.
15 Joka maan voimallansa tehnyt on, ja maanpiirin viisaudellansa
vahvistanut, ja taivaat toimellisuudellansa venyttänyt. **16** Kuin
hän jylisee, niin on paljo vettä taivaan alla; hän tempaa pilvet
ylös hamasta maan äärestä; hän tekee leimaukset sateessa,
ja tuo tuulen kammioistansa. **17** Kaikki ihmiset ovat tomppelit
taidossansa, ja jokainen kultaseppä häväistään kuvinensa; sillä
heidän kuvansa ovat petos, ja ei ole niissä henkeä. **18** Ne ovat
sula turhuus ja petollinen työ; heidän täytyy hukkua, kuin heitä
etsitään. **19** Mutta Jakobin osa ei ole senkaltainen, vaan hän on
se, joka kaikki luonut on, (Israel on) hänen perimisensä valtikka:
Herra Zebaot on hänen nimensä. **20** Sinä olet minun vasarani,
minun sota-aseeni: ja minä lyön kauttas pakanat ja hävitän
valtakunnat. **21** Minä lyön sinun kauttas hevoset, ratsastajat,
ja rikon sinun kauttas vaunut ja niiden ajajat. **22** Minä lyön
sinun kauttas miehet ja vaimot, ja lyön sinun kauttas vanhat ja
nuoret, ja sinun kauttas nuorukaiset ja neitseet. **23** Minä lyön
sinun kauttas paimenet ja heidän laumansa, minä lyön sinun
kauttas peltomiehet ja juhdat, ja lyön sinun kauttas ruhtinaat ja
päämiehet. **24** Sillä minä tahdon maksaa Babelille ja kaikille

Kaldean asuvaisille kaiken heidän pahuutensa, jonka he ovat
Zionille tehneet, teidän silmänne edessä, sanoo Herra. **25** Katso,
minä tulen sinun tykös, sinä vahingollinen vuori, joka koko
maailman turmelet, sanoo Herra, ja ojennan käteni sinun ylitses,
ja vieritän sinun alas vuorelta, ja teen poltetun vuoren sinusta. **26**
Niin ettei sinusta ei kulmakiviä eikä perustuskiviä taideta ottaa;
vaan sinun pitää oleman ijankaikkisen aution, sanoo Herra. **27**
Nostakaat lippu ylös maalla, soittakaat torvella pakanain seassa,
varustakaat pakanat häntä vastaan, kutsukaat häntä vastaan
(nämät) valtakunnat: Ararat, Minni ja Askenas; toimittakaat
sodanpäämiehet häntä vastaan, tuokaat hevoset niinkuin julmat
vapsaiset. **28** Varustakaat pakanat häntä vastaan, Median
kuninkaat, hänen ruhtinaansa ja kaikki hänen päämiehensä, ja
kaikki hänen valtansa maakunta. **29** Ja maan pitää vapiseman
ja peljästymän; sillä Herran ajatukset tahtovat tulla täytetyksi
Babelia vastaan, niin että hän tekee Babelin maan autioksi,
jossa ei kenenkään pidä asuman. **30** Babelin sankarit ei pidä
uskaltaman mennä sotaan, vaan linnoissa pysymän, heidän
väkevyytensä on pois, ja ovat tulleet niinkuin vaimot; hänen
asumisensa ovat sytytetyt, ja hänen telkensä taitetut rikki.
31 Tässä juoksee yksi toisensa editse, ja yksi sanansaattaja
kohtaa toista, ilmoittamaan Babelin kuninkaalle, että hänen
kaupunkinsa on hamaan loppuun asti voitettu, **32** Ja luotuspaikat
suljetut, ja järvet poltetut, ja sotaväki pelkuriksi tullut. **33** Sillä
näin sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala: Babelin tytär on
niinkuin riihen permanto, hänen tappamisensa aika on tullut;
vielä vähän ajan perästä tulee hänen niittämisensä aika. **34**
Nebukadnetsar, Babelin kuningas on minun syönyt, ja kukistanut
minun; hän on tehnyt minun tyhjäksi astiaksi; hän on niellyt

minun niinkuin lohikärme, hän on täyttänyt vatsansa minun
herkuistani; hän on minun ajanut pois. **35** Mutta nyt löytään
Babelissa se vääryys, jota minulle ja minun lihalleni on tehty,
sanoo Zionin asuva, ja minun vereni Kaldean asuvaisten päälle,
sanoo Jerusalem. **36** Sentähden sanoo Herra näin: katso, minä
toimitan sinun asias, ja kostan sinun kostos; minä kuivaan hänen
merensä, ja annan kuivata hänen kaivonsa. **37** Ja Babelin pitää
tuleman kivirauniokssi ja lohikärmeiden asumasiaksi, ihmeeksi
ja viheltämiseksi, niin ettei kenenkään pidä siellä asuman. **38**
Heidän kaikkein pitää kiljuman niinkuin jalopeurat, ja huutaman
niinkuin nuoret jalopeurat. **39** Minä panen heidän juomisensa
helteesen, ja juovutan heidät, niin että heidän pitää iloiseksi
tuleman, ja makaaman ijankaikkista unta, josta ei heidän ikänä
pidä heräämän, sanoo Herra. **40** Minä vien heidät alas niinkuin
karitsat teurastettaa, niinkuin oinaat ja kauriit. **41** Kuinka Sesak
on niin voitettu, ja ylistetty koko maailmassa niin kiinni otettu?
Kuinka on Babel tullut ihmeeksi pakanain seassa? **42** Meri
on käynyt Babelin ylitse, ja se on peitetty monella aallolla. **43**
Hänen kaupunkinsa ovat hyljätyt, kuivaksi ja kylmäksi maaksi
tulleet, maaksi, jossa ei kenkään asu, ja kussa ei yhtään ihmistä
vaella. **44** Sillä minä etsin Beliä Babelissa, ja repäisen hänen
kurkustansa ulos sen, minkä hän on niellyt; ja pakanain ei pidä
enään juokseman hänen tykönsä; Babelin muurit ovat myös
maahan jaonneet. **45** Lähtekäät sieltä ulos, minun kansani,
ja jokainen pelastakoon sielunsa Herran julmasta vihasta. **46**
Teidän sydämenne taitais muutoin pehmeäksi tulla ja nääntyä
siitä sanomasta, jonka maalla pitää kuuluman; sillä yhtenä
vuonna pitää sanoman kuuluman, niin myös toisena vuonna,
sanoman väkivallasta maalla, ja yhden ruhtinaan oleman toista

vastaan. **47** Sentähden katso, aika tulee, että minä Babelin
epäjumalat etsin, ja koko hänen maansa pitää tuleman häpiään,
ja kaikki hänen lyötynsä pitää siellä makaaman. **48** Taivaan
ja maan ja kaikki, mitä niissä on, pitää iloitseman Babelista,
että hänen kukistajansa ovat tulleet pohjasta, sanoo Herra.
49 Ja niinkuin Babel Israelissa on kaatanut lyödyt, niin pitää
myös lyödyt Babelissa kaattaman kaikessa maassa. **50** Menkäät
siis matkaanne te, jotka olette välttäneet miekan, ja älkäät
kauvan viipykö; ajatelkaat Herran päälle kaukaisella maalla, ja
pitäkäät Jerusalem mielessänne. **51** Me olemme häpiään tulleet,
kuin me kuulimme sen häväistyksen; ja häpiä peitti meidän
kasvomme, kuin muukalaiset tulivat Herran huoneen pyhään.
52 Sentähden katso, aika tulee, sanoo Herra, että minä hänen
epäjumalansa etsin; ja koko maalla pitää kuolemahaavoilla lyödyt
huokaaman. **53** Jos Babel astuis ylös taivaasen ja kiinnittäis
itsensä korkeuteen, niin pitää kuitenkin minulta kukistajat tuleman
hänen päällensä, sanoo Herra. **54** Ääni kuuluu Babelista, suuri
valitus Kaldean maalta. **55** Sillä Herra hävittää Babelin, hän
hävittää hänen niin suurella riekunalla ja kapinalla, että hänen
aaltonsa pauhaavat, niinkuin isot vedet. **56** Sillä hävittäjä on tullut
Babelin päälle, hänen sankarinsa käsitetään, heidän joutsensa
taitetaan; sillä koston Jumala, Herra maksaa täydellisesti hänelle.
57 Minä juovutan hänen ruhtinaansa, tietäjänsä, herransa,
päämiehensä ja voimallisensa, niin että heidän pitää lepäämän
ijankaikkista unta, josta ei heidän enään pidä heräämän, sanoo
Kuningas, jonka nimi on Herra Zebaot. **58** Näin sanoo Herra
Zebaot: suuren Babelin muurit pitää alta kaivettaman, ja hänen
korkiat ovensa tulella poltettaman, että pakanain työn pitää
turhan oleman, ja poltettaman, mitä kansa vaivalla on rakentanut.

59 Tämän on se sana, jonka propheta Jeremia käski Serajalle
Nerijan pojalle, Mahsejan pojan, kuin hän Zedekian, Juudan
kuninkaan kanssa meni Babeliin hänen valtakuntansa neljäntenä
vuotena. Ja Seraja oli rauhallinen ruhtinas. **60** Ja Jeremia
kirjoitti yhteen kirjaan kaiken onnettomuuden, joka piti Babelin
päälle tuleman, kaikki nämät sanat, jotka ovat kirjoitetut Babelia
vastaan. **61** Ja Jeremia sanoi Serajalle: kuin sinä tulet Babeliin,
niin katso ja lue kaikki nämät sanat. **62** Ja sano: Herra! sinä
olet puhunut tätä paikkaa vastaan, hävittääkses sitä, niin ettei
kenenkään pitäisi asuman tässä, ei ihmistä eikä eläintä, vaan
oleman ijankaikkisena autiona. **63** Ja kuin olet lukenut kaiken
tämän kirjan, niin sido siihen kivi, ja paiskaa se keskelle Phratia,
64 Ja sano: näin pitää Babeli upotettaman, ja ei jälleen nouseman
ylös siitä onnettomuudesta, jonka minä tuotan hänen päällensä,
vaan hukkuman. Tähän asti ovat Jeremian sanat.

52 Zedekia oli yhdenkolmattakymmentä vuoden vanha tullessa
kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoistakymmentä vuotta Jerusalemissa.
Hänen äitinsä nimi oli Hamutal Jeremian tytär Libnasta.
2 Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin Jojakimkin
oli tehnyt. **3** Sillä Herran viha oli Jerusalemin ja Juudan
päällä, siihenasti että hän heitti heidät pois kasvoinsa edestä.
Ja Zedekia luopui Babelin kuninkaasta. **4** Ja tapahtui
hänen valtakuntansa yhdeksäntenä vuotena, kymmenentenä
päivänä, kymmenennessä kuukaudessa, että Nebukadnetsar,
Babelin kuningas tuli kaiken joukkonsa kanssa Jerusalemia
vastaan; ja he sioittuivat sen eteen, ja rakensivat saarron sen
ympärille joka taholta. **5** Ja kaupunki oli niin piiritetty hamaan
yhteentoistakymmenenteen kuningas Zedekian vuoteen asti.
6 Yhdeksäntenä päivänä neljännessä kuukaudessa sai nälkä

vallan kaupungissa, ja ei ollut maakunnan kansalla enään mitään
syötävää. **7** Niin kukistettiin kaupunki, ja kaikki sotamiehet
pakenivat ja menivät ulos kaupungista, yöllä, porttitietä, joka
oli kahden muurin välillä kuninkaan yrttitarhaa kohden; mutta
Kaldealaiset makasivat kaupungin ympärillä, ja nämät menivät
pois tietänsä myöten kedolle. **8** Niin ajoi Kaldealaisten sotajoukko
kuningasta takaa, ja saavutti Zedekian Jerikon kedolla, ja kaikki
hänen sotajoukkonsa oli hänestä hajonnut. **9** Ja he ottivat
kuninkaan kiinni ja veivät hänet Babelin kuninkaan tykö Riblatiin,
joka on Hamatin maalla, ja hän sanoi tuomion hänestä. **10** Ja
Babelin kuningas antoi tappaa Zedekian lapset, hänen silmäinsä
edessä; ja tappoi kaikki Juudan ruhtinaat Riblatissa. **11** Mutta
Zedekialta hän antoi puhkaista silmät, ja antoi hänen sidottaa
kaksilla vaskikahleilla; ja Babelin kuningas vei hänen Babeliin,
ja hän pani hänen vankihuoneesen, siihenasti kuin hän kuoli.
12 Kymmenentenä päivänä, viidentenä kuukautena, joka oli
Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan yhdeksästoistakymmenes
vuosi, tuli Nebusaradan, huovinhaltia, joka seisoi Babelin
kuninkaan edessä, Jerusalemiin. **13** Ja poltti Herran huoneen ja
kuninkaan huoneen, ja kaikki huoneet Jerusalemissa; kaikki
suuret huoneet poltti hän tulella. **14** Ja kaikki Kaldealaisten
sotajoukko, joka huovinhaltian kanssa oli, jaotti kaikki muurit
Jerusalemissa joka taholta ympärinsä. **15** Mutta köyhän väen
ja muun kansan, joka oli vielä jäänyt kaupunkiin, ja ne, jotka
olivat itsensä antaneet Babelin kuninkaan alle, ja jääneet
kansasta, vei Nebusaradan, huovinhaltia, vangittuna pois. **16** Ja
Nebusaradan, huovinhaltia, antoi monikahdat köyhästä maan
väestä jäädä viinamäkien ja peltoin rakentajiksi. **17** Mutta
vaskipatsaat, jotka olivat Herran huoneessa, ja istuimet ja

vaskimeren, joka Herran huoneessa oli, rikkoivat Kaldealaiset,
ja veivät kaiken vasken Babeliin. **18** Ja kattilat, lapiot, veitset,
vaskimaljat, lusikat ja kaikki vaski-astiat, joilla palveltiin, ottivat
he pois. **19** Otti myös huovinhaltia pois kaikki, mitkä kullasta ja
hopeasta oli, juoma-astiat, savi-astiat, maljat, kattilat, kynttiläjalat,
lusikat ja kupit. **20** Ne kaksi patsasta, sen yhden meren, ne
kaksitoistakymmentä vaskihärkää, jotka seisoivat jalkain alla,
jotka kuningas Salomo oli antanut tehdä Herran huoneesen,
näistä astioista karttui ylönpalttinen vaski. **21** Mutta patsaat
oli kumpikin kahdeksantoistakymmentä kyynärää korkiat, ja
kaksitoista kyynärää nuoraa oli mitta hänen ympäriltänsä, ja
oli neljän sormenpaksuus, ja avoin sisältä. **22** Ja kruunu sen
päällä oli myös vaskesta, joka oli viisi kyynärää korkia, ja
verkko ja granatin omenat ympäri kruunun olivat kaikki vaskesta;
tainkaltainen oli myös toinen patsas ja granatin omenat. **23** Ja oli
sen päällä yhdeksänkymmentä ja kuusi granatin omenaa; kaikki
granatin omenat olivat sata yhden verkon päällä aina ympärinsä.
24 Ja huovinhaltia otti papin Serajan ensimäisestä järjestyksestä,
ja papin Zephanian toisesta järjestyksestä ja kolme ovenvartiaa.
25 Ja hän otti yhden kamarihaltian kaupungista, joka oli pantu
sotaväen päälle, ja seitsemän miestä niistä, jotka aina seisoivat
kuninkaan edessä, jotka kaupungissa löydettiin, niin myös joukon
ylimmäisen kirjoittajan, joka kirjoitti maan väen, ja kuusikymmentä
miestä maan kansasta, jotka kaupungissa löydettiin; **26** Nämät otti
Nebusaradan, huovinhaltia, ja vei heidät Babelin kuninkaan tykö
Riblatiin. **27** Ja Babelin kuningas tappoi heidät Riblatissa, Hamatin
maalla. Niin Juuda vietiin vankina pois maaltansa. **28** Tämä on
se kansa, jonka Nebukadnetsar vei pois: seitsemäntenä vuonna,
kolmetuhatta ja kolme kolmattakymmentä Juudalaista; **29** Mutta

Nebukadnetsarin kahdeksantenatoistakymmenentenä vuotena,
kahdeksansataa kaksineljättäkymmentä sielua Jerusalemista. **30**
Ja Nebukadnetsarin kolmantena vuonna kolmattakymmenentä
vei Nebusaradan, huovinhaltia, pois seitsemänsataa ja
viisiviidettäkymmentä sielua Juudasta; kaikki sielut ovat
neljätuhatta ja kuusisataa. **31** Mutta seitsemäntenä vuonna
neljättäkymmentä sen jälkeen kuin Jojakin, Juudan kuningas,
oli viety pois, viidentenä päivänä kolmattakymmentä toisessa
kuukaudessa toistakymmentä, nosti Evilmerodak, Babelin
kuningas, sinä vuonna, jona hän tuli kuninkaaksi, Jojakinin
Juudan kuninkaan pään ylös, ja otti hänen vankihuoneesta; **32** Ja
puhui hänen kanssansa ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa
ylemmäksi niiden kuningasten istuimia, jotka hänen tykönänsä
olivat Babelissa; **33** Ja muutti hänen vankiutensa vaatteet; ja
hän söi hänen edessänsä leipää aina kaikkena elinaikanansa.
34 Ja hänelle annettiin alinomaa Babelin kuninkaalta hänen
elatuksensa, niinkuin hänelle oli määrätty kaikeksi hänen
elinajaksensa, aina hänen kuolemaansa asti.

Valitusvirret

1 Kuinka se kaupunki niin yksinäinen on, joka täynnä kansaa
oli? Hän on niinkuin leski. Joka ylimmäinen oli pakanain seassa
ja vallan päällä maakunnissa, sen täytyy nyt veronalaisena olla.
2 Yli yötä hän katkerasti itkee, niin että hänen kyynelensä poskilta
vuotavat; ei hänen ystävistänsä kenkään häntä lohduta, vaan
kaikki hänen lähimmäisensä katsovat hänen ylön, ja ovat hänen
vihollisiksensa tulleet. **3** Juuda on vangittu raadollisuudessa
ja raskaassa orjuudessa; hän asuu pakanain seassa, ja ei
löydä lepoa; kaikki hänen vihollisensa pahasti menevät hänen
kanssansa. **4** Zionin tiet murehtivat, ettei kenkään juhlille
tule; kaikki hänen porttinsa ovat autiona, hänen pappinsa
huokaavat, ja hänen neitseensä surkiasti katsovat, ja hän itse on
murheissansa. **5** Hänen vihollisensa voitti, hänen vihollisillensa
käy hyvästi; sillä Herra on hänen surkeudella täyttänyt hänen
pahain tekoinsa paljouden tähden; hänen lapsensa ovat vankina
menneet pois vihollisten edellä. **6** Ja kaikki kaunistus on Zionin
tyttäriltä lähtenyt pois; hänen päämiehensä ovat niinkuin ne
peurat, jotka ei laidunta löydä, ja voimatoinna käyvät vaatian
edessä. **7** Jerusalem muistaa tällä ajalla, kuinka raadollinen
ja hyljätty hän on, ja kuinka paljo hyvää hänellä vanhaan
aikaan ollut on, että hänen kansansa vihollisen kädessä on,
ja ei kenkään heitä auta; hänen vihollisensa näkevät hänen,
ja nauravat hänen lepoansa. **8** Jerusalem on raskaasti syntiä
tehnyt, sentähden täytyy hänen olla niinkuin saastainen vaimo;
kaikki, jotka häntä kunnioittavat, katsovat hänen ylön, että he
hänen häpiänsä näkevät; mutta hän huokaa ja lankee maahan.
9 Hänen saastaisuutensa tarttuu kiinni hänen liepeesensä; ei
hän olisi luullut, että hänelle näin pitäis viimein käymän; hän on

tosin ylen hirmuisesti kukistettu maahan, ja ei kenkään sittekään
ole, joka häntä lohduttaa: Herra, katso minun raadollisuuttani,
sillä vihollinen suuresti kerskaa. **10** Vihollinen on pannut kätensä
kaikkein hänen kallisten kaluinsa päälle; sillä hänen täytyy
katsoa päältä, että pakanat hänen pyhyytensä kävivät, joista sinä
kieltänyt olet, ettei heidän pitänyt sinun seurakuntaas tuleman.
11 Kaikki hänen kansansa huokaavat, leipää kerjäten; he antoivat
parhaat kappaleensa ruasta, että he sielunsa virvoittaisivat.
Herra, katso siis ja näe, kuinka minä olen halvaksi tullut. **12** Eikö
tämä teihin koske, kaikki jotka tästä käytte ohitse, katsokaat
siis ja nähkäät, jos joku kipu on niinkuin minun kipuni, joka
minua niin syö; sillä Herra täytti minun surulla hirmuisen vihansa
päivänä. **13** Korkeudesta hän lähetti tulen minun luihini, ja antoi
sen voimallisen olla niissä; minun jalkani eteen viritti hän verkon,
ja sysäsi minun takaperin: hän on tehnyt minun autioksi, että
minun ylipäivää täytyy murehtia. **14** Minun syntini ijes on sidottu,
ne ovat väätyt hänen kädessänsä, ja astuneet minun kaulani
päälle; hän on minun voimani heikoksi tehnyt; Herra on antanut
minua niiden käsiin, joista en minä voi nousta ylös. **15** Herra on
tallannut kaikki minun väkeväni alas, jotka minulla olivat, hän on
antanut minusta kokouksen kuuluttaa, minun nuoria miehiäni
kadottamaan; Herra on sotkunut viinakuurnan neitseelle, Juudan
tyttärelle. **16** Sentähden minä niin itken, ja molemmat minun
silmäni vettä vuotavat, että lohduttaja, joka minun sieluani pitäis
virvoittaman, on minusta kaukana; minun lapseni ovat pois, sillä
vihollinen on voittanut. **17** Zion ojentaa kätensä, vaan ei kenkään
ole joka häntä lohduttaa; Herra on käskenyt Jakobista, että
ne, jotka hänen ympärillänsä ovat, hänen vihollisensa olisivat;
sillä Jerusalem pitää heidän seassansa niinkuin saastainen

vaimo oleman. **18** Herra on vanhurskas; sillä minä olen hänen
suullensa tottelematoin ollut. Kuulkaat, kaikki kansat, ja katsokaat
minun kipuani; minun neitseeni ja nuorukaiseni ovat vankiuteen
menneet. **19** Minä kutsuin ystävääni (avukseni), mutta he ovat
minun vietelleet; minun pappini ja vanhimmat kaupungeissa ovat
nääntyneet, sillä he kerjäävät leipää henkeänsä virvoittaaksensa.
20 Herra, katso, kuinka minä olen ahdistuksessa, että se kaikki
minun sisällyksiäni kivistelee, minun sydämeni tykyttää minun
ruumiissani; sillä minä olen täynnä murhetta; ulkona miekka ja
kotona kuolema on minun leskeksi tehnyt. **21** Kyllä se kuuluu,
että minä huokaan, ja ei kuitenkaan minulla ole lohduttajaa;
kaikki minun viholliseni kuulevat minun onnettomuuteni, ja siitä
riemuitsevat, sillä sinä sen teet. Niin anna siis sen päivän tulla,
jonka sinä kuuluttanut olet, että heille kävis kuin minullekin.
22 Anna kaikki heidän pahuutensa tulla sinun etees, ja tee
heille, niinkuin sinä minullekin teit kaikkein minun pahain tekoini
tähden; sillä minun huokaukseni on suuri, ja minun sydämeni on
murheissansa.

2 Kuinka Herra on vihoissansa Zionin tyttären pimittänyt?
Hän on Israelin kunnian heittänyt taivaasta maan päälle. Ei
hän ole muistanut jalkainsa astinlautaa vihapäivänänsä? **2**
Herra on armottomasti kadottanut kaikki Jakobin asumiset;
hän on hirmuisuudessansa Juudan tyttären linnan särkenyt, ja
lyönyt heitä maahan; hän on hyljännyt hänen valtakuntansa ja
päämiehensä. **3** Hän on Israelin kaiken sarven hirmuisessa
vihassansa särkenyt, on oikean kätensä vetänyt takaperin, kuin
vihollinen tuli, ja on Jakobissa niinkuin tulen liekin sytyttänyt,
joka kuluttaa kaikki ympärinsä. **4** Hän on joutsensa jännittänyt,
niinkuin vihollinen; hänen oikean kätensä on hän vienyt, niinkuin

vainollinen, ja on tappanut kaikki mitä suloinen oli nähdä; hän on
vihansa niinkuin tulen vuodattanut Zionin tyttären majaan. **5**
Herra on niinkuin vihollinen, hän on Israelin raadellut, kaikki
hänen huoneensa raadellut, ja hänen linnansa turmellut; hän
on Juudan tyttärelle paljon valitusta ja murhetta tehnyt. **6** Ja
on hajoittanut hänen majansa, niinkuin kryytimaan, ja hänen
kokouksensa turmellut; Herra on antanut unhottaa Zionissa sekä
juhlat että sabbatit, ja antanut hirmuisessa vihassansa häväistä
sekä kuninkaat että papit. **7** Herra on heittänyt alttarinsa pois,
ja pyhyytensä alttiiksi antanut, ja hyljännyt huoneensa muurit
vihollisen käsiin; niin että he ovat Herran huoneessa huutaneet,
niinkuin juhlapäivänä. **8** Herra ajatteli hajoittaaksensa Zionin
tyttären muurit, hän on nuoran vetänyt sen ylitse, ja ei vetänyt
kättänsä takaperin hukuttamasta; vaan on jaottanut vallit, ja
muurit ovat ynnä kukistetut. **9** Hänen porttinsa ovat vajotetut
maahan, hän on särkenyt hänen salpansa, ja tyhjäksi tehnyt.
Hänen kuninkaansa ja päämiehensä ovat pakanain seassa,
jossa ei he lakia saa kuulla, eikä heidän prophetansa löydä
näkyä Herralta. **10** Zionin tyttären vanhimmat makaavat maassa,
ja ovat ääneti, heittävät multaa päänsä päälle, ja ovat puettaneet
itsensä säkkiin; Jerusalemin neitseet käyvät päät alas päin. **11**
Niin olen minä itkenyt, että minun silmäni puhkeevat, sisällykseni
kivistelevät, maksani on vuodatettu maan päälle, kansani tyttären
surkeuden tähden, koska imeväiset ja piskuiset kaupungin
kaduilla nääntyivät, **12** Koska he sanoivat äidillensä: kussa on
leipä ja viina? koska he kaupungin kaduilla nääntyivät, niinkuin
surmaan haavoitetut, ja antoivat henkensä ylön äitinsä syliin. **13**
Voi sinä Jerusalemin tytär, keneen minä vertaan sinun, eli minkä
kaltaisena minä sinun pidän? sinä neitsy Zionin tytär, mihinkä

minä sinua vertaan, jolla minä sinua lohduttaisin? sillä sinun
hävintös on suuri niinkuin meri, kuka taitaa sinua parantaa? **14**
Sinun prophetas ovat sinulle saarnanneet turhuutta ja hulluja
näkyjä, ja ei sinun pahoja tekojas sinulle ilmoittaneet, jolla
he olisivat sinun vankiutes estää taitaneet, vaan ovat sinulle
saarnanneet turhia saarnoja, joilla he saarnasivat sinun ulos
maastas. **15** Kaikki ohitsekäyväiset paukuttavat käsiänsä sinun
tähtes, ja viheltelevät sinua, ja pudistelevat päätänsä Jerusalemin
tyttären ylitse: tämäkö se kaupunki on, josta sanottiin: se
on kaikkein jaloin, josta koko maakunta iloitsee? **16** Kaikki
vihollises ammottelevat suutansa sinua vastaan, viheltelevät
sinua, ja kiristävät hampaitansa, ja sanovat: me olemme hänen
hukuttaneet: tämä on se päivä, jota me halusimme, me olemme
sen saaneet ja nähneet. **17** Sen on Herra tehnyt, kuin hän
oli ajatellut, hän on täyttänyt sanansa, jonka hän aikaa ennen
käskenyt oli; hän on armottomasti hukuttanut, ja on ilahuttanut
vihollisen sinusta, ja sinun vainollistes vallan korottanut. **18**
Heidän sydämensä huutaa Herran tykö: Voi sinä Zionin tyttären
muuri! anna päivällä ja yöllä kyyneleet vuotaa niinkuin ojan,
älä myös lakkaa, ei myös sinun silmämunas mahda lakata. **19**
Nouse ja huuda yöllä, ensimäisessä vartiossa, vuodata sydämes
niinkuin vettä Herran eteen, nosta kätes hänen puoleensa sinun
piskuistes sieluin tähden, jotka nälästä nääntyneet ovat joka
kadun päässä. **20** Herra näe ja katso sitä, jonka sinä niin turmellut
olet; pitääkö siis vaimoin ruumiinsa hedelmän syömän, vähät
lapset, jotka vielä käsillä kannetaan? pitääkö papit ja prophetat
Herran Pyhässä niin tapetuksi tuleman? **21** Kaduilla maassa
makasivat nuoret ja vanhat; minun neitseeni ja nuorukaiseni
ovat miekan kautta langenneet; sinä olet tappanut vihapäivänäs,

sinä olet armottomasti teurastanut. **22** Sinä olet minun viholliseni
ympäristöltä kutsunut kokoon niinkuin juhlapäiväksi, niin ettei
kenkään Herran vihan päivänä ole päässyt eikä jäänyt; sillä jotka
minä kasvatin ja ruokin, ne minun viholliseni on hukuttanut.

3 Minä olen mies, jonka viheliäisyyttä nähdä täytyy hänen
hirmuisuutensa vitsan kautta. **2** Hän johdatti minua ja vei
pimeyteen ja ei valkeuteen. **3** Hän on kätensä kääntänyt minua
vastaan, ja toimittaa toisin aina minun kanssani. **4** Hän on tehnyt
lihani ja nahkani vanhaksi, ja luuni musertanut. **5** Hän rakensi
minua vastaan, ja sapella ja vaivalla hän minua kääri. **6** Hän
on minut pannut pimeyteen, niinkuin aikaa kuolleet. **7** Hän
on minut muurannut sisälle, etten minä pääse ulos, ja minut
kovaan jalkapuuhun pannut. **8** Ja vaikka minä huudan ja parun,
niin hän kuitenkin korvansa tukitsee minun rukouksestani. **9**
Hän on muurannut tieni kiinni vuojonkivillä, ja polkuni sulkenut.
10 Hän on väijynyt minua niinkuin karhu, niinkuin jalopeura
salaisuudessa. **11** Hän on minun antanut tieltä eksyä, ja minut
repinyt säpäleiksi, ja minut autioksi tehnyt. **12** Hän on joutsensa
jännittänyt, ja asettanut minun nuolella tarkoitettavaksi. **13** Hän
ampui minun munaskuihini viinensä nuolet. **14** Minä olen kaiken
minun kansani nauru, ja heidän jokapäiväinen virtensä. **15** Hän
on haikeudella minut ravinnut, ja koiruoholla juovuttanut. **16**
Hän on hampaani somerolla rikki musertanut, hän kieritti minun
tuhassa. **17** Minun sieluni on ajettu pois rauhasta, minun täytyy
hyvän unohtaa. **18** Minä sanoin: minun voimani ja minun toivoni
Herran päälle on kadonnut. **19** Muista siis, kuinka minä niin
raadollinen ja hyljätty, koiruoholla ja sapella juotettu olen. **20**
Minun sieluni sen kyllä muistaa, ja sitä itsellensä tutkistelee. **21**
Minä panen sen sydämeeni; sentähden minä vielä nyt toivon. **22**

Herran laupiudesta se on, ettemme ratki hukkuneet; ei hänen
laupiutensa vielä loppunut. **23** Vaan joka huomen se on uusi, ja
sinun uskollisuutes on suuri. **24** Herra on minun osani, sanoo
minun sieluni; sentähden tahdon minä häneen toivoa. **25** Herra
on hyvä niille, jotka häneen toivovat, ja niille sieluille, jotka häntä
kysyvät. **26** Hyvä on olla kärsivällisenä ja Herralta apua toivoa.
27 Hyvä on ihmiselle ijestä kantaa nuoruudessansa; **28** Että hän
istuu yksinänsä, on vaiti, kuin jotakin hänen päällensä tulee, **29**
Ja panee suunsa tomuun, ja odottaa toivoa, **30** Ja antaa löydä
poskillensa, ja paljon pilkkaa kärsii. **31** Sillä ei Herra syökse
pois ijankaikkisesti. **32** Vaan hän saattaa murheelliseksi, ja taas
armahtaa suuresta laupiudestansa. **33** Sillä ei hän sydämestänsä
ihmisiä kurita eikä murheesen saata, **34** Niinkuin hän tahtois
raadolliset maan päällä ratki jalkainsa alla polkea, **35** Ja antais
jonkun miehen oikeuden Ylimmäisen edessä tulla käännetyksi
pois, **36** Ja ihmistä väärin tuomita asiassansa, niinkuin ei
Herra sitä näkisikään. **37** Kuka tohtii siis sanoa: senkaltaiset
tapahtuvat ilman Herran käskyä? **38** Eikö paha ja hyvä tule
Korkeimman suusta? **39** Miksi siis ihmiset nurisevat eläissänsä?
Jokainen nuriskaan syntejänsä vastaan. **40** Tutkistelkaamme ja
etsikäämme meidän menoamme, ja palatkaamme Herran tykö.
41 Nostakaamme meidän sydämemme ja kätemme taivaasen
päin, Jumalan tykö. **42** Me, me olemme syntiä tehneet ja
kovakorvaiset olleet; (sentähden) et sinä säästänytkään. **43** Vaan
sinä olet vihalla meitä peittänyt ja vainonnut, ja armottomasti
surmannut. **44** Sinä verhoitit itses pilvellä, ettei rukous päässyt
sen lävitse. **45** Sinä olet meitä tunkioksi ja saastaisuudeksi
kansain seassa tehnyt. **46** Kaikki meidän vihollisemme ovat
suutansa ammottaneet meitä vastaan. **47** Me painetaan alas ja

rangaistaan pelvolla ja ahdistuksella. **48** Minun silmäni vuotavat
vesi-ojia minun kansani tyttären surkeuden tähden. **49** Minun
silmäni vuotavat ja ei taida lakata; ei he asetu, **50** Siihenasti
että Herra katsoo taivaasta alas ja näkee. **51** Minun silmäni
kuluttaa minulta elämäni kaikkein minun kaupunkini tytärten
tähden. **52** Minun viholliseni ovat minua kovin ajaneet takaa,
niinkuin lintua ilman syytä. **53** He ovat minun elämäni kuoppaan
salvanneet, ja heittäneet kiven minun päälleni. **54** Ovat myös
vedet minun pääni ylitse käyneet; niin minä sanoin: nyt minä ratki
hukassa olen. **55** Minä huusin avukseni sinun nimeäs, Herra,
alhaalta kuopasta; **56** Ja sinä kuulit minun ääneni, älä korvias
kätke minun huokauksestani ja huudostani. **57** Sinä lähenet
kuin minä sinua huudan, ja sanot: älä pelkää. **58** Sinä, Herra,
ratkaiset minun sieluni asian, ja lunastat minun henkeni. **59** Herra
katso, kuinka minulle niin vääryyttä tehdään, ja tuomitse minun
oikeuteni. **60** Sinä näet kaikki heidän kostonsa ja kaikki heidän
ajatuksensa minusta. **61** Herra, sinä kuulet heidän pilkkansa ja
kaikki heidän ajatuksensa minua vastaan, **62** Minun vainollisteni
huulet ja heidän neuvonsa minua vastaan yli päivää. **63** Katso,
kuin he istuvat eli nousevat, niin he minusta virsiä laulavat. **64**
Kosta heille, Herra, niinkuin he ansainneet ovat, heidän kättensä
töiden jälkeen. **65** Anna heidän sydämensä vavista ja sinun
kiroustas tuta. **66** Vainoo heitä hirmuisuudella, ja hukuta heitä
Herran taivaan alta.

4 Kuinka on kulta niin mustunut, ja jalo kulta niin muuttunut?
pyhät kivet ovat joka kadun päässä hajoitetut. **2** Zionin kempit
pojat, puhtaan kullan verraksi luetut, kuinka ne ovat savi-astian
kaltaiseksi arvatut, jotka savenvalaja tekee? **3** Lohikärmeet
taritsevat nisiä pojillensa ja imettävät heitä; mutta minun kansani

tyttären täytyy armotoinna olla, niinkuin yökkö korvessa. **4**
Imeväisten kieli tarttuu suun lakeen janon tähden; nuoret
lapsukaiset anovat leipää, ja ei ole ketään, joka heille sitä jakaa. **5**
Jotka ennen söivät herkullisesti, ne ovat kadulla nääntyneet; jotka
ennen olivat silkillä vaatetetut, niiden täytyy nyt loassa maata. **6**
Minun kansani tyttären synti on suurempi kuin Sodoman synti,
joka äkisti kukistettiin ja ei yksikään käsi siihen ruvennut. **7** Hänen
nasirinsa olivat puhtaammat kuin lumi ja valkeammat kuin rieska;
heidän ihonsa oli punaisempi kuin koralli, heidän kauneutensa
niinkuin saphir. **8** Mutta nyt on heidän muotonsa niin mustaksi
muuttunut, ettei heitä kaduilla tuta taideta; heidän nahkansa
riippuu heidän luissansa, se kuivettui niinkuin puu. **9** Miekalla
tapetuille oli parempi kuin niille, jotka nälkään kuolivat, jotka
nääntymän ja hukkuman piti maan hedelmän puuttumisesta. **10**
Laupiaammat vaimot ovat omia lapsiansa keittäneet ruaksensa,
minun kansani tyttären surkeudessa. **11** Herra on vihansa
täyttänyt, hän on vuodattanut julman vihansa, ja Zionissa tulen
sytyttänyt, joka myös hänen perustuksensa polttanut on. **12** Ei
kuninkaat maan päällä sitä olisi uskoneet, eikä kaikki maan piirin
asuvaiset, että vihamiehen ja vihollisen piti tuleman Jerusalemin
portista sisälle. **13** Mutta se on hänen prophetainsa syntein
tähden ja hänen pappeinsa pahain tekoin tähden, jotka siinä
vanhurskasten veren vuodattivat. **14** He kävivat sinne ja tänne
kaduilla, niinkuin sokiat, ja olivat itsensä vereen saastuttaneet, ja
ei taitaneet heidän vaatteisiinsa ruveta. **15** Vaan he huusivat
heitä: välttäkäät, saastaiset, välttäkäät, älkäät mihinkään ruvetko;
sillä he välttivät ja pakenivat, niin että myös pakanain seassa
sanottiin: ei he kauvan siellä pysy. **16** Sentähden on Herran
viha heitä hajoittanut, ja ei enään katso heidän päällensä,

ettei he pappeja kunnioittaneet eikä vanhoja armahtaneet. **17**
Kuitenkin meidän silmämme kurkistelevat tyhjäin avun jälkeen,
siihenasti että he väsyivät, kuin me odotimme sitä kansaa, joka
ei meitä auttaa voinut. **18** He väijyvät meidän askeleitamme,
niin ettemme rohkene meidän kaduillamme käydä; meidän
loppumme on lähestynyt, meidän päivämme ovat täytetyt, sillä
meidän loppumme on tullut. **19** Meidän vainoojamme olivat
nopiammat kuin kotka taivaan alla; vuorilla he myös meitä
vainosivat, ja korvessa he meitä vartioitsivat. **20** Herran voideltu,
joka meidän turvamme oli, on vangittu heidän verkkoihinsa, josta
me sanoimme, että me hänen varjonsa alla elämme pakanain
seassa. **21** Iloitse ja riemuitse, sinä Edomin tytär, joka asut Utsin
maalla; sillä sen maljan pitää myös sinulle tuleman, ja sinun
pitää myös juopuman, ja alasti itses riisuman. **22** Mutta sinun
vääryydelläs on loppu, sinä Zionin tytär, ei hän enään anna sinua
viedä pois, mutta sinun vääryytes, Edomin tytär, hän etsii, ja
sinun syntis ilmoittaa.

5 Muista, Herra, kuinka meille tapahtui: katso ja näe meidän
ylönkatsettamme. **2** Meidän perintömme on muukalaisten osaksi
tullut, ja huoneemme ulkonaisten omaksi. **3** Me olemme orvot
ilman isää, ja äitimme ovat niinkuin lesket. **4** Vettä, joka meidän
omamme oli, me joimme rahalla, omat halot me ostimme
hinnalla. **5** kaulallamme me vaivaa kärsimme; ja ehkä me jo
väsyneet olimme, ei kuitenkaan meille lepoa annettu. **6** Meidän
piti Egyptin ja Assyrian alle meitämme antaman, että me sittekin
leipää ravinnoksemme saaneet olisimme. **7** Meidän isämme
ovat syntiä tehneet, ja ei enään ole käsissä; ja meidän pitää
heidän pahoja tekojansa nautitseman. **8** Orjat meitä vallitsevat;
ja ei ole kenkään, joka meitä heidän käsistänsä pelastaa. **9**

Meidän pitää hakeman leipämme hengen paolla, miekan edessä
korvessa. **10** Meidän ihomme on poltettu, niinkuin pätsissä,
hirmuisen nälän tähden. **11** He ovat vaimot Zionissa raiskanneet
ja neitseet Juudan kaupungeissa. **12** Ruhtinaat he ovat hirttäneet,
ja vanhimpia ei he kunnioittaneet. **13** Nuorukaiset piti jauhaman,
ja piskuisten täytyi puita kantaissansa kompastua. **14** Vanhat
puuttuivat porteista, ja nuorukaiset ei enään kanteletta soita. **15**
Meidän sydämemme ilo loppui, meidän tanssimme on kääntynyt
murheeksi. **16** Meidän päästämme on kruunu pudonnut; voi nyt
meitä, että me niin olemme syntiä tehneet! **17** Sentähden on
myös sydämemme murheissansa; niiden tähden ovat meidän
silmämme pimenneet; **18** Zionin vuoren tähden, että se niin
hävitetty on, että ketut hänessä juoksentelevat. **19** Mutta sinä
Herra, joka ijankaikkisesti olet, ja istuimes ijästä ikään! **20**
Miksis meidät ijankaikkisesti unohdat, ja niin kauvan meitä peräti
hylkäät? **21** Palauta, Herra, meitä jälleen sinun tykös, että me
taas palaisimme; uudista meidän päivämme niinkuin ne alusta
olivat. **22** Oletkos meitä peräti heittänyt pois, ja sangen suuresti
vihastunut meidän päällemme?

Hesekielin

1 Kolmantenakymmentenä vuotena, viidentenä päivänä
neljännessä kuussa, kuin minä olin vankein seassa Kebarin
virran tykönä, aukenivat taivaat ja minä näin Jumalan näyt.
2 Viidentenä päivänä kuussa, viidennellä vuodella, sittekuin
Jojakin, Juudan kuningas oli viety vankina pois, **3** Tapahtui
Herran sana Hesekielille, papin Busin pojalle, Kaldean maassa,
Kebarin virran tykönä; siellä tuli Herran käsi hänen päällensä.
4 Ja minä näin, ja katso, siellä tuli rajutuuli pohjan puolesta,
suuren pilven kanssa, täynnänsä tulta, niin että se kuumotti
kaikki ympärinsä, ja tulen keskeltä oli se sangen kirkas. **5**
Ja siinä keskellä oli niinkuin neljä eläintä, ja tämä oli heidän
muotonsa: he olivat ihmisen muotoiset. **6** Ja kullakin heillä oli
neljät kasvot, ja kullakin neljä siipeä. **7** Ja heidän säärensä
seisoivat oikiana, mutta heidän pöytäjalkansa olivat niinkuin
härjän sorkat, ja paistivat niinkuin kiiltävä vaski. **8** Ja ihmisen
kädet olivat heidän siipeinsä alla, heidän neljällä tahollansa, sillä
heillä oli neljät kasvot ja neljä siipeä. **9** Ja heidän siipensä olivat
yhdistetyt toinen toiseensa; ja kuin he kävivät, ei he erinneet
toinen toisestansa; vaan kuhunka he menivät he kohdastansa
eteenpäin. **10** Ja niiden neljän kasvot oikialla puolella olivat
niinkuin ihmisen kasvot ja jalopeuran kasvot; mutta vasemmalla
puolella olivat niillä neljällä kasvot, niinkuin härjän kasvot, ja
kotkan kasvot. **11** Ja niin olivat heidän kasvonsa; mutta heidän
siipensä olivat eroitetut ylhäältä, niin että kaksi siipeä löi juuri
yhteen, ja kahdella siivellä peittivät he ruumiinsa. **12** Kuhunka he
menivät, niin he menivät kohdastansa; ja menivät sinne, kuhunka
henki ajoi, ja ei erinneet täydessänsä toinen toisestansa. **13**
Ja eläimet olivat näköänsä niinkuin tuliset hiilet, jotka palavat

niinkuin tulisoitto, joka kävi eläinten vaiheella; mutta tuli kuumotti,
ja tulesta kävi ulos pitkäisen leimaus. **14** Ja eläimet juoksivat
edes ja takaisin niinkuin pitäisen tuli. **15** Kuin minä näin nämät
eläimet: katso, niin seisoivat siellä yhdet rattaat maan päällä,
neljän eläimen tykönä, ja olivat näköänsä niinkuin neljät rattaat.
16 Ja ne rattaat olivat teostansa niinkuin yksi turkos, ja olivat
kaikki neljä yhden muotoiset; ja ne olivat näköänsä ja tekoansa
niinkuin yhdet rattaat olisivat olleet toinen toisestansa. **17** Kuin
yksi heistä meni, niin menivät kaikki neljä, ja ei erinneet toinen
toisestansa. **18** Niiden pyörät ja korkeus oli sangen ihmeellinen,
ja ne olivat täynnä silmiä kaikki ympäri neljää ratasta. **19** Ja kuin
eläimet kävivät, niin kulkivat myös rattaat heitä myöten; ja kuin
eläimet ylensivät itsensä maasta, niin ylensivät myös rattaat
itsensä. **20** Kuhunka henki meni, sinne menivät he myös, ja
rattaat ylensivät itsensä heidän kanssansa; sillä elävä henki oli
rattaissa. **21** Kuin he menivät, niin menivät nämät myös, kuin he
seisoivat, seisoivat nämät myös; ja kuin he ylensivät itsensä
maasta, niin ylensivät myös rattaat itsensä heitä myöten; sillä
elävä henki oli rattaissa. **22** Mutta eläinten pään päällä oli niinkuin
taivas, kuin peljättävä kristalli, juuri heidän päällitsensä levitetty.
23 Niin että taivaan alla seisoivat heidän siipensä tasaisesti,
yksi juuri toiseen päin; ja kaksi siipeä peitti jokaisen heidän
ruumiinsa. **24** Minä kuulin heidän siipiensä äänen, niinkuin
suurten vetten pauhinan ja niinkuin Kaikkivaltiaan jylinän, kuin
ne liikkuivat, ja pauhinan äänen niinkuin sotajoukon hyminän;
mutta kuin he alallansa seisoivat, niin laskivat he siipensä alas.
25 Ja ääni kuului taivaasta, joka oli heidän päänsä päällä, kuin
he seisoissansa laskivat siipensä alas. **26** Ja taivaan päällä,
joka heidän ylitsensä oli, oli istuin näkyänsä niinkuin saphir, ja

istuimella istui ihmisen muotoinen. **27** Ja minä katsoin hänen
päällensä, ja hän oli kuin kirkas valkeus, ja sisältä oli se kuin
tuli kaikki ympärinsä; hänen kupeistansa ylös ja alas näin minä
niinkuin tulen kuumottavan hänen ympärillänsä. **28** Niinkuin
taivaan kaari näkyy pilvessä, kuin satanut on, niin oli myös sen
kirkkauden näky ympärinsä. Tämä oli Herran kunnian näky. Ja
kuin minä sen nähnyt olin, lankesin minä kasvoilleni, ja kuulin
äänen puhuvan.

2 Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi, seiso jaloillas, niin
minä tahdon puhua sinun kanssas. **2** Ja kuin hän puhui minun
kanssani, niin minä vahvistuin hengessä, ja hän asetti minun
jaloilleni; ja minä kuulteli häntä, joka puhui minun kanssani. **3** Ja
hän sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi, minä lähetän sinun Israelin
lasten tykö, jotka minusta luopuneet ovat, jotka isäinsä kanssa
hamaan tähän päivään asti ovat minua vastaan rikkoneet. **4**
Mutta ne lapset, joiden tykö minä sinun lähetän, ovat niskurit ja
paatuneet sydämestä; niille pitää sinun sanoman; näin sanoo
Herra, Herra: **5** Jos he sen kuulevat, taikka katsovat ylön,
sillä se on tottelematoin huone, niin pitää heidän kuitenkin
tietämän, että propheta heidän seassansa on. **6** Ja sinä ihmisen
lapsi, ei sinun pidä pelkäämän heitä, ei myös heidän sanojansa
pelkäämän, he ovat tosin vastahakoiset ja terävät orjantappurat
sinua vastaan, ja sinä asut skorpionein seassa; mutta ei sinun
pidä pelkäämän heidän sanojansa, eikä hämmästymän heidän
kasvojansa, vaikka he ovat tottelematoin huone. **7** Mutta sinun
pitää sanoman heille minun sanani, jos he sen kuulevat taikka
katsovat ylön; sillä he ovat vastahakoiset. **8** Mutta sinä ihmisen
lapsi, kuules, mitä minä sinulle sanon, ja älä ole tottelematoin
huone. Avaa suus ja syö, mitä minä sinulle annan. **9** Ja minä

näin, ja katso, käsi oli ojennettu minun puoleeni, ja katso, siinä
oli kääritty kirja, **10** Jonka hän avasi minun eteeni, ja se oli
kirjoitettu ulkoa ja sisältä; ja siinä olivat kirjoitetut valitukset, ja
huokaukset, ja voi!

3 Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi, syö mitä sinun
edessäs on: syö tämä kirja, ja mene ja saarnaa Israelin
huoneelle. **2** Niin minä avasin suuni, ja hän antoi sen kirjan
minun syödäkseni, **3** Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi,
sinun pitää tämän kirjan, jonka minä annan sinulle, syömän
ruumises ja täyttämän sillä vatsas. Niin minä söin sen, ja se oli
minun suussani niin makia kuin hunaja. **4** Ja hän sanoi minulle:
sinä ihmisen lapsi, mene Israelin huoneesen ja saarnaa heille
minun sanani. **5** Sillä en minä sinua lähetä sen kansan tykö,
jolla outo puhe ja vieras kieli on, vaan Israelin huoneesen, **6** Ja
en suuren kansan tykö, joilla outo puhe ja vieras kieli olis, joiden
puhetta et sinä ymmärrä. Ja jos minä vielä lähettäisin sinun
niiden tykö, niin pitäis heidän kuitenkin mielellänsä kuuleman
sinua. **7** Mutta Israelin huone ei tahdo sinua kuulla, sillä ei he
tahdo kuulla itse minuakaan; sillä koko Israelin huonella on
kova otsa ja paatunut sydän. **8** Mutta katso, kuitenkin olen
minä tehnyt sinun kasvos lujaksi heidän kasvojansa vastaan
ja sinun otsas lujaksi heidän otsaansa vastaan. **9** Ja minä
olen tehnyt sinun otas niin kovaksi kuin timantin, joka kovempi
on kuin kallio: älä pelkää heitä, älä myös hämmästy heidän
edessänsä, ehkä he ovat tottelematoin huone. **10** Ja hän sanoi
minulle: sinä ihmisen lapsi, kaikki minun sanani, jotka minä
sanoin sinulle, ota sinun sydämees ja pane korviis. **11** Ja mene
pois sinun kansas vankien tykö, ja saarnaa heille, ja sano heille:
näin sanoo Herra, Herra: jos he kuulevat sen, taikka katsovat

ylön. **12** Ja henki otti minun ylös, ja minä kuulin jälissäni suuren
humauksen äänen (sanovan): siunattu olkoon Herran kunnia
hänen siassansa! **13** Ja minä kuulin eläinten siipien äänen, jotka
löivät toiseensa ja ratasten jyrinän, jotka juuri niiden tykönä
olivat, ja suuren humauksen äänen. **14** Niin henki nosti minut
ylös, ja vei minut pois; ja minä menin pois, ja olin suuresti
hämmästynyt mutta Herran käsi piti minun vahvana. **15** Ja
minä tulin vankien tykö Telabibiin, jotka asuivat Kebarin virran
tykönä, ja viivyin heidän tykönänsä, kussa he istuivat, ja olin
siellä seitsemän päivää hämmästyksissä heidän keskellänsä. **16**
Ja kuin ne seitsemän päivää olivat kuluneet, tapahtui Herran
sana minulle ja sanoi: **17** Sinä ihmisen lapsi, minä olen pannut
sinun Israelin huoneen vartiaksi; sinun pitää kuuleman sanan
minun suustani, ja varaaman heitä minun puolestani. **18** Kuin
minä sanon jumalattomalle: sinun pitää totisesti kuoleman, ja
et sinä varaa häntä etkä sano hänelle sitä, että jumalatoin
lakkais jumalattomasta menostansa ja sais elää, niin pitää sen
jumalattoman kuoleman synteinsä tähden; mutta hänen verensä
tahdon minä vaatia sinun kädestäs. **19** Mutta jos sinä varaat
sitä jumalatointa, ja ei hän käänny jumalattomuudestansa ja
jumalattomasta tiestänsä, niin hänen pitää synteinsä tähden
kuoleman; mutta sinä olet sielus vapahtanut. **20** Ja kuin
vanhurskas luopuu vanhurskaudestansa ja tekee pahaa, niin
minä sallin hänen loukata itsensä, ja hänen pitää kuoleman;
sentähden, ettes ole häntä varannut, pitää hänen synteinsä
tähden kuoleman, ja hänen entistä vanhurskauttansa, jonka
hän tehnyt on, ei pidä muistettaman; mutta hänen verensä
tahdon minä vaatia sinun kädestäs. **21** Mutta jos sinä varaat
vanhurskasta, ettei hän syntiä tekisi, ja ei hän myös syntiä tee,

niin pitää hänen totisesti elämän, että hän on neuvon ottanut;
olet sinä myös sielus vapahtanut. **22** Ja siellä tuli Herran käsi
minun päälleni ja sanoi minulle: nouse ja mene ulos kedolle,
siellä tahdon minä puhua sinun kanssas. **23** Ja minä nousin ja
menin ulos kedolle, ja katso, siellä seisoi Herran kunnia, niinkuin
se kunnia, jonka minä Kebarin virran tykönä ennen nähnyt olin;
ja minä lankesin maahan kasvoilleni, **24** Ja tulin virvoitetuksi
hengessä, ja hän asetti minun jaloilleni, ja puhui minun kanssani,
ja sanoi minulle: mene ja sulje itses huoneeses. **25** Ja sinä
ihmisen lapsi, katso, nuorat pitää pantaman sinun päälles, ja he
sitovat sinun niillä, ettei sinun pidä pääsemän heiltä. **26** Ja minä
tahdon sinun kieles antaa tarttua suus lakeen, niin että sinun
pitää tuleman mykäksi, ja ei enään taitaman nuhdella heitä;
sillä se on vastahakoinen huone. **27** Mutta kuin minä puhun
sinun kanssas, niin tahdon minä avata sinun suus, että sinun
heille sanoman pitää: näin sanoo Herra, Herra: joka kuulee, se
kuulkaan, ja joka hylkää, se hyljätkään; sillä se on tottelematoin
huone.

4 Ja sinä ihmisen lapsi, ota sinulles tiilikivi, pane se etees, ja
piirusta sen päälle Jerusalemin kaupunki. **2** Ja lyö leiri sen
ympärille, ja rakenna siihen aita, ja tee siihen valli, ja aseta
siihen sotaväki, ja pane sota-aseet sitä vastaan joka taholta. **3**
Mutta ota etees rautapannu, ja anna sen olla rautaisen seinän
edestä sinun ja kaupungin välillä, ja aseta kasvos häntä vastaan,
niinkuin piiritettävä, ja piiritä se. Se olkoon Israelin huoneelle
merkiksi. **4** Sinun pitää myös makaaman vasemmalla kyljelläs,
ja Israelin huoneen pahat teot paneman sen päälle. Niin monta
päivää kuin sinä makaat sen päällä, niin kauvan pitää sinun
myös kantaman heidän pahoja tekojansa. **5** Mutta minä tahdon

tehdä sinulle heidän pahain tekoinsa vuosikaudet päiviksi:
kolmeksisadaksi ja yhdeksäksikymmeneksi päiväksi; niin kauvan
pitää sinun kantaman Israelin huoneen pahoja töitä. **6** Ja kuin
ne olet täyttänyt, sitte pitää sinun makaaman Juudan huoneen
pahoja töitä neljäkymmentä päivää; sillä minä annan sinulle tässä
myös päivän joka vuoden edestä. **7** Ja aseta kasvos ja paljas
käsivartes ympäri piiritettyä Jerusalemia vastaan, ja ennusta
häntä vastoin. **8** Ja katso, minä panen nuorat sinun päälles, niin
ettei sinun pidä saaman kääntää itsiäs yhdeltä kyljeltä toiselle,
siihenasti että sinä olet lopettanut piirittämises päivät. **9** Niin ota
nyt nisuja, rukiita ja ohria, papuja, herneitä ja kauroja, ja pane ne
yhteen astiaan, ja tee itselles siitä niin monta leipää kuin monta
päivää on, jotka sinun kyljelläs makaaman pitää, että sinulla
olis siitä syömistä kolmeksisadaksi ja yhdeksäksikymmeneksi
päiväksi. **10** Niin että sinun ruokas, jonka sinun kunakin päivänä
syömän pitää, pitää painaman kaksikymmentä sikliä. Tämän
sinun syömän pitää yhdestä päivästä niin toiseen. **11** Vettä
pitää sinun myös juoman määrällä, kuudennen osan hinniä;
ja sen sinun pitää juoman yhdestä päivästä niin toiseen. **12**
Ohraisia leipiä piää sinun syömän, jotka sinun heidän silmäinsä
edessä ihmisen jäljellä kypsentämän pitää. **13** Ja Herra sanoi:
ratki näin pitää Israelin lapset syömän saastaista leipäänsä
pakanain seassa, kuhunka minä heitä ajava olen. **14** Mutta
minä sanoin: voi Herra, Herra, katso, minun sieluni ei ole
koskaan vielä saastutettu; sillä en ole minä ikänä, hamasta
minun nuoruudestani tähän asti, mitään raatoa taikka raadeltua
syönyt, ja ei saastainen liha ole koskaan suuhuni tullut. **15**
Mutta hän sanoi minulle: katso, minä tahdon antaa sinulle karjan
sontaa ihmisen jäljen edestä, jolla sinun leipäs tekemän pitää.

16 Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi, katso, minä tahdon
otaa pois leivän aineen Jerusalemista, niin että heidän pitää
leipää syömän painolla ja murheella, ja juoman vettä määrällä ja
surulla. 17 Että leipä ja vesi puuttuman pitää, ja yhden pitää
sureman toisen kanssa, ja nääntymän pahoissa teoissansa.

5 Ja sinä, ihmisen lapsi, ota sinulles niin terävä miekka kuin
partaveitsi, ja keritse sillä pääs ja partas; ja ota vaaka ja jaa ne
sillä. 2 Kolmannen osan pitää sinun tulella polttaman keskellä
kaupunkia, kuin piirittämisen päivät ovat täytetyt; toinen kolmas
osa ota ja hakkaa miekalla kaupungin ympärillä; viimeinen
kolmas osa heitä tuleen, että minä vetäisin miekan ulos heidän
jälkeensä. 3 Mutta ota vähä niistä luvalla ja sido hamees
kulmaan. 4 Ja ota taas vähä niistä, ja heitä se tuleen, ja polta se
tulessa; siitä pitää tulen tuleman koko Israelin huoneesen. 5 Näin
sanoo Herra, Herra: tämä on Jerusalem, jonka minä pakanain
keskelle asettanut olen, ja maakunnat hänen ympärillensä. 6
Mutta hän on kääntänyt minun oikeuteni jumalattomuudeksi,
enemmin kuin pakanat, ja minun säätyni enemmin kuin ne
maakunnat, jotka hänen ympäristöllänsä ovat; sillä he heittävät
minun oikeuteni pois, ja ei tahdo elää minun säätyini jälkeen. 7
Sentähden sanoo Herra, Herra näin: että te enemmän pahuutta
teette kuin pakanat, jotka ovat teidän ympärillänne, ja ette vaella
minun säädyissäni, ettekä tee minun oikeuteni jälkeen, ette
myös tee pakanainkaan oikeuden jälkeen, jotka ovat teidän
ympärillänne: 8 Sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, minä
tulen sinun tykös, minä myös tulen, ja tahdon tuomita sinun
pakanain silmäin edessä. 9 Ja tahdon niin tehdä sinun kanssas,
kuin en minä ikänä ennen tehnyt ole, enkä myös tästedes tehdä
tahdo, kaikkein sinun kauhistustes tähden. 10 Sentähden pitää

isäin syömän lapsensa sinun keskelläs, ja lasten syömän isänsä.
Ja tahdon sinun niin tuomita, että kaikki sinun jäänees pitää
kaikkiin tuuliin hajoitetuksi tuleman. **11** Sentähden niin totta
kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: ettäs olet saastuttanut
minun Pyhäni kaikilla sinun turmeluksillas ja kaikilla sinun
kauhistuksillas, niin tahdon minä myös hukuttaa sinun pois, ja
minun silmäni ei pidä sinua säästämän, ei myös armahtaman. **12**
Kolmas osa sinusta pitää rutolla kuoleman ja nälkään nääntymän
sinun keskelläs; ja toinen kolmas osa pitää lankeeman miekalla
sinun ympäristölläs; ja sen viimeisen kolmannen osan tahdon
minä hajoittaa kaikkiin tuuliin, ja vetää ulos miekan heidän
jälkeensä. **13** Näin pitää minun vihani täytetyksi tuleman, ja
minun hirmuisuuteni saatan minä heidän päällensä, että minä
saisin lohdutuksen; ja heidän pitää ymmärtämän, että minä Herra
minun kiivaudessani puhunut olen, kuin minä hirmuisuuteni
heissä täyttänyt olen. **14** Minä tahdon saattaa sinun autioksi ja
pilkaksi pakanoille, jotka sinun ympärilläs ovat, kaikkein niiden
silmäin eteen, jotka käyvät sieltä ohitse. **15** Ja se häväistys ja
pilkka pitää oleman opiksi ja ihmeeksi pakanoille, jotka ovat
sinun ympärilläs, kuin minä annan oikeuteni käydä sinun päälles
vihan, julmuuden ja rangaistusten kanssa. Minä Herra olen
sen sanonut. **16** Ja kuin minä ne pahat nälän nuolet heidän
sekaansa lähettävä olen, jotka vahingolliset oleman pitää, jotka
minä lähetän hukkaamaan teitä; ja annan teille nälän enemmäksi
ja enemmäksi tulla, ja ottaman pois leivän aineen. **17** Ja nälän
ja pahat pedot tahdon minä antaa tulla teidän sekaanne, ne
pitää teitä tekemän lapsettomaksi. Ja siellä pitää ruton ja veren
liikkuman sinun seassas ja miekan tahdon minä antaa tulla sinun
päälles. Minä Herra olen sen sanonut.

6 Ja Herran sana tapahtui minulle, sanoen: **2** Sinä ihmisen lapsi,
käännä kasvos Israelin vuoria päin, ja ennusta heitä vastaan,
3 Ja sano: te Israelin vuoret, kuulkaat Herran, Herran sanaa:
näin sanoo Herra, Herra sekä vuorille että mäille, sekä ojille että
laaksoille: katso, minä, minä tahdon antaa tulla miekan teidän
päällenne, ja lyödä teidän kukkulanne maahan; **4** Että teidän
alttarinne pitää kukistetuiksi tuleman, ja teidän epäjumalanne
rikki lyödyksi; ja minä tahdon antaa teidän ruumiinne tapettaa
kuvainne eteen, **5** Ja lyödä maahan Israelin lasten ruumiit
teidän kuvainne eteen, ja hajoittaa teidän luunne ympäri teidän
alttareitanne. **6** Kussa te ikänä asutte, pitää kaupungit kylmille
tuleman, ja kukkulat hävitettämän, että teidän alttarinne pitää
lyötämän maahan ja autioksi tehtämän, ja rikottaman teidän
epäjumalanne ja hävitettämän, ja särjettämän teidän kuvanne
ja teidän työnne tyhjäksi tehtämän. **7** Ja maahan lyödyt pitää
makaaman teidän seassanne, että teidän tietämän pitää minun
olevan Herran. **8** Mutta minä tahdon antaa muutamat teistä jäädä,
jotka pitää miekalta jäämän pakanain sekaan, kuin minä teitä
maakuntiin hajoittanut olen. **9** Jääneet teistä pitää muistaman
minua pakanain seassa, kussa heidän vankina oleman pitää, että
minä olen särjetty heidän haureellisen sydämensä tähden, joka
minusta luopunut on, ja heidän kiiluvain silmäinsä tähden, jotka
ovat katsoneet epäjumaltensa jälkeen; ja niiden pitää suuttuman
itseensä sen pahuuden tähden, jotka he kaikkein kauhistustensa
kautta tehneet ovat. **10** Ja heidän pitää tietämän, että minä olen
Herra; ja en ole hukkaan puhunut, tehdäkseni heille tätä pahaa.
11 Näin sanoo Herra, Herra: lyö käsiäs yhteen, ja tömistä jalkojas,
ja sano: voi! kaikkea pahuuden kauhistusta Israelin huoneessa,
jonka tähden he miekan, nälän ja ruton kautta lankeeman pitää.

12 Se joka kaukana on, hänen pitää ruttoon kuoleman, ja se joka
juuri läsnä on, hänen pitää miekalla lankeeman; mutta se joka jää
ja niistä päässyt on, sen pitää nälkään kuoleman. Näin tahdon
minä täyttää minun hirmuisuuteni heidän seassansa. 13 Ja teidän
pitää tietämän, että minä olen Herra, kuin heidän tapettunsa
pitää makaaman heidän epäjumaltensa seassa ympäri heidän
alttareitansa, kaikilla vuorten kukkuloilla, ja kaikkein viheriäisten
puiden alla, ja kaikkein paksuin tammien alla, joissa paikoissa
he kaikille epäjumalillensa makiaa savu-uhria tehneet ovat.
14 Minä tahdon ojentaa käteni heitä vastaan ja tehdä heidän
maansa tyhjäksi ja autioksi, hamasta Diblatin korvesta, kaikissa
heidän asumasioissansa; ja heidän pitää tietämän, että minä
olen Herra.

7 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: 2 Sinä ihmisten
lapsi, näin sanoo Herra, Herra, Israelin maasta: loppu tulee;
koko neljän maan ääreen loppu tulee. 3 Nyt tulee sinun loppus;
sillä minä tahdon lähettää minun hirmuisuuteni sinun päälles,
ja tuomita sinua, niinkuin sinä ansainnut olet, ja antaa sinulle,
mitä kaikkiin sinun kauhistuksiis tulee. 4 Minun silmäni ei pidä
säästämän sinua, eikä armahtaman; mutta minä tahdon antaa
sinulle, niinkuin sinä ansainnut olet, ja sinun kauhistukses pitää
tuleman sinun sekaas, että teidän tietämän pitää, että minä olen
Herra. 5 Näin sanoo Herra, Herra: katso, yksi onnettomuus
tulee toisen jälkeen. 6 Loppu tulee, loppu tulee; se valvoo sinua
vastaan; katso, se tulee. 7 Se käy jo ylös ja tulee niinkuin aamu
sinun päälles, sinä joka maassa asut; aika tulee, tuskapäivä on
juuri läsnä, ettei vuorilla pidä laulettaman. 8 Nyt tahdon minä
pian vuodattaa minun hirmuisuuteni sinun päälles, ja täyttää
vihani sinussa ja tuomita sinun, niinkuin sinä ansainnut olet, ja

antaa sinulle, mitä kaikkiin sinun kauhistuksiis tulee. **9** Minun
silmäni ei pidä säästämän sinua eikä armahtaman; minä tahdon
antaa sinulle, niinkuin sinä ansainnut olet, ja sinun kauhistukses
pitää tuleman sinun sekaas, että teidän tietämän pitää, että minä
olen Herra, joka teitä lyön. **10** Katsos päivää, katso, se tulee;
aamu tulee edes, vitsa kukoistaa, ja ylpiä viheriöitsee. **11** Tyranni
on itsensä valmistanut jumalattomain vitsaksi, niin ettei kenkään
heitä eli heidän kansaansa taikka heidän joukkoansa pidä
valittaman. **12** Aika tulee, päivä lähestyy, ostaja älköön iloitko, ja
myyjä älköön murehtiko; sillä viha tulee kaiken heidän joukkonsa
päälle. **13** Sillä myyjän ei pidä enään myydyn kalunsa tykö
palajaman, vaikka he vielä hengissäkin olisivat; sillä ennustus
kaikesta heidän paljoudestansa ei pidä käymän takaperin, eikä
kenkään taida vahvistaa elämäänsä pahuutensa kautta. **14**
Soittakaat vaskitorveen, ja valmistakaat kaikki; ei kuitenkaan
yksikään sotaan ole lähtevä; sillä minun vihani tulee kaiken
hänen kansansa päälle. **15** Ulkona liikkuu miekka, sisällä rutto
ja nälkä; se joka kedolla on, hänen pitää miekalla lankeeman,
mutta se joka kaupungissa on, hänen pitää ruttoon ja nälkään
vaipuman. **16** Ja jotka heiltä pääsevät pakoon, pitää oleman
vuorilla niinkuin kyhkyiset laaksoissa, ja kaikkein pitää valittaman,
kukin pahuuttansa. **17** Kaikki kädet pitää nääntymän, ja kaikki
polvet horjuman niinkuin vesi. **18** Ja heidän pitää itsensä säkkiin
puettaman, ja pelko pitää heidät peittämän, ja kaikki kasvot
surkiasti katsoman, ja kaikki päät paljaaksi tuleman. **19** Heidän
pitää hopiansa heittämän kaduille, ja heidän kultansa kauvas
joutuman; sillä heidän hopiansa ja kultansa ei pidä taitaman
auttaa heitä Herran vihan päivänä; ja ei taitaman sieluansa
ravita, eikä vatsaansa täyttää; sillä se on ollut heille pahennus,

heidän pahoihin töihinsä. **20** Kalliista kaluistansa, joilla he
ylpeilivät, ovat he kauhistustensa ja epäjumalainsa kuvat tehneet;
sentähden tahdon minä tehdä heille sen saastaisuudeksi, **21** Ja
antaa sen muukalaisten käsiin, että ne sen ryöväämän pitää, ja
jumalattomille maan päällä saaliiksi, että ne sen saastuttavat. **22**
Minä tahdon minun kasvoni kääntää sieltä pois, että he juuri
minun majani turmelevat; ja ryövärit pitää tuleman sinne, ja
sen saastuttaman. **23** Tee kahleet; sillä maa on täynnä veren
vikoja, ja kaupunki täysi väkivaltaa. **24** Niin tahdon minä antaa
tulla kaikkein pahimmat pakanain seasta, että ne pitää heidän
huoneensa omistaman, ja tahdon lopettaa voimallisten ylpeyden,
ja heidän pyhänsä pitää saastutetuksi tuleman. **25** Hävittäjä
tulee; niin pitää heidän rauhaa etsimän, ja ei se pidä oleman
heillä. **26** Yksi onnettomuus pitää tuleman toisen jälkeen, yksi
sanoma toisen päälle, niin pitää heidän prophetailta näkyä
etsimän; mutta siellä ei laki enään ole pappien tykönä, eikä
neuvo vanhain tykönä. **27** Kuninkaan pitää murheessa oleman
ja päämiehet surullisissa vaatteissa, ja maassa kansan kädet
vapiseman. Minä tahdon niin laittaa itseni heidän kanssansa,
kuin he eläneet ovat, ja tuomita heitä, niinkuin he ansainneet
ovat: ja heidän pitää tietämän, että minä olen Herra.

8 Ja tapahtui kuudentena vuonna, viidentenä päivänä
kuudennetta kuuta, että minä istuin huoneessani, ja Juudan
vanhimmat istuivat minun edessäni: siellä tuli Herran, Herran
käsi minun päälleni. **2** Ja minä näin, ja katso, se mikä oli
hänen kupeensa alla, se oli niinkuin tuli; mutta päältä hänen
kupeensa oli se sangen kirkas, niinkuin kaikkein kirkkain valkeus.
3 Ja hän ojensi ulos niinkuin käden, ja otti minun kiinni pääni
hiuksista; niin otti minun henki ylös maan ja taivaan välille,

ja vei minun Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisällisen oven
tykö, joka pohjan puolessa on, kussa kiivauksen kuva seisoi,
joka kiivauksen kehoitti. **4** Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan
kunnia, niinkuin minä sen ennen nähnyt olin kedolla. **5** Ja hän
sanoi minulle: sinä ihmisen lapsi, nosta nyt silmäs pohjoiseen
päin. Ja kuin minä silmäni nostin pohjan puoleen, katso, niin
seisoi kiivauksen kuva pohjan puolessa alttariportin tykönä,
kusta käydään sisälle. **6** Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen
lapsi, näetkös, mitä nämät tekevät? niitä suuria kauhistuksia,
jotka Israelin huone tässä tekee, että he juuri ajavat minun
kauvas minun Pyhästäni? Mutta sinun pitää vielä nyt näkemän
suuremmat kauhistukset. **7** Ja hän vei minun kartanon porttiin:
siellä minä näin, ja katso, siellä oli läpi seinässä. **8** Ja hän sanoi
minulle: sinä ihmisen lapsi, kaiva nyt seinä lävitse. Ja kuin minä
kaivoin seinän lävitse, katso, niin oli siellä yksi ovi. **9** Ja hän
sanoi minulle: mene sisälle ja katso niitä ilkeitä kauhistuksia,
joita he tässä tekevät. **10** Ja kuin minä menin sisälle ja katsoin,
katso, siellä olivat kaikkinaiset matoin ja eläinten kuvat, kaikki
tyynni kauhistus, ja kaikkinaiset Israelin huoneen epäjumalat,
joka paikkaan ympäri seiniä tehdyt, **11** Joiden edessä seisoivat
seitsemänkymmentä miestä Israelin huoneen vanhimmista,
ja Jasania Saphanin poika seisoi myös heidän seassansa,
ja jokaisella heillä oli pyhän savun astia kädessä, ja paksu
löyhkä kävi ylös savu-uhrista. **12** Ja hän sanoi minulle: sinä
ihmisen lapsi, näetkös, mitä Israelin huoneen vanhimmat tekevät
pimeydessä, itsekukin kauniimmassa kammiossansa? sillä he
sanovat: ei Herra näe meitä, Herra on maan hyljännyt. **13** Ja
hän sanoi minulle: sinun pitää vielä nyt näkemän suurempia
kauhistuksia, joita he tekevät. **14** Ja hän vei minut sen portin

tykö, Herran huoneessa, joka on pohjan puolessa, ja katso,
siellä istuivat vaimot, jotka itkivät Tammusta. **15** Ja hän sanoi
minulle: sinä ihmisen lapsi, näetkös näitä? Mutta sinun pitää
vielä nytkin suurempia kauhistuksia näkemän, kuin nämät ovat.
16 Ja hän vei minun sisälliseen kartanoon Herran huoneesen
päin, ja katso, Herran templin oven edessä, esihuoneen ja
alttarin välillä, oli lähes viisikolmattakymmentä miestä, jotka
olivat kääntäneet selkänsä Herran templin puoleen ja kasvonsa
itään, ja rukoilivat auringon ylenemiseen päin. **17** Ja hän sanoi
minulle: sinä ihmisen lapsi, näetkös näitä? Onko tämä Juudan
huoneelle vähä, että he tässä näitä kauhistuksia tekevät, jotka
myös muutoin koko maan vääryydellä täyttävät, ja asettavat
itsensä minua vihoittamaan? Ja katso, he pitävät viinapuun
oksan nenänsä edessä. **18** Sentähden tahdon minä myös tehdä
minun hirmuisuudessani, ja ei pidä minun silmäni säästämän
enkä minä armahda heitä; ja he huutavat korkialla äänellä minun
korvissani, en minä kuitenkaan kuule heitä.

9 Ja hän huusi korkialla äänellä minun korvissani ja sanoi: se
on jo käsissä, että kaupunki pitää rangaistaman, ja jokaisella
on murha-ase kädessänsä. **2** Ja katso, kuusi miestä tuli
ylimmäisen portin tietä, joka pohjan puolessa on, ja jokaisella
oli vahingollinen ase kädessänsä. Mutta yksi mies heidän
seassansa oli liinavaatteilla vaatetettu, ja kirjoitustaulu hänen
vyöllänsä; ja he menivät sisälle, ja astuivat vaskialttarin tykö.
3 Ja Israelin Jumalan kunnia nousi Kerubimin päältä, jonka
päällä hän oli, ja lähestyi huoneen kynnykseen asti, ja huusi
sitä miestä, jonka yllä oli liinavaate, ja kirjoitustaulu vyöllä. **4** Ja
Herra sanoi hänelle: mene Jerusalemin kaupungin lävitse, ja
kirjoita ne miehet heidän otsissansa, jotka huokaavat ja huutavat

sitä kauhistusta, joka siinä tapahtuu. **5** Mutta muille sanoi hän,
minun kuulteni: menkäät hänen jälissänsä kaupungin lävitse,
ja lyökäät; teidän silmänne ei pidä säästämän, eikä armoa
tekemän. **6** Lyökäät sekä vanhat että nuoret, neitseet, lapset ja
vaimot kuoliaaksi; mutta joiden päällä kirjoitus on, ei yhteenkään
niihin pidä teidän rupeeman. Ruvetkaat ensin minun Pyhästäni.
Ja he rupesivat niistä vanhoista miehistä, jotka huoneen edessä
olivat. **7** Ja hän sanoi heille: saastuttakaat huone, ja täyttäkäät
kartanot tapetuilla, menkäät sitte ulos. Ja he menivät ulos ja
tappoivat kaupungissa. **8** Ja kuin he olivat tappaneet heidät, jäin
minä vielä, ja lankesin kasvoilleni, huusin ja sanoin: ah Herra,
Herra, tahdotkos siis hukuttaa kaikki jäänneet Israelissa, ettäs
niin vuodatat sinun vihas Jerusalemin päälle? **9** Ja hän sanoi
minulle: Israelin ja Juudan huoneen paha työ on sangen suuri,
maa on täytetty murhalla, ja kaupunki täynnä pahuutta. Sillä he
sanovat: Herra on hyljännyt maan, ja ei Herra näe. **10** Sentähden
ei minun silmäni pidä säästämän, enkä minä tahdo armahtaa;
mutta minä tahdon antaa heidän päänsä päälle, niinkuin he
ansainneet ovat. **11** Ja katso, se mies, jonka yllä liinavaate oli, ja
kirjoitustaulu vyöllä, vastasi ja sanoi: minä olen tehnyt, niinkuin
sinä minulle käskenyt olet.

10 Ja minä näin, ja katso, taivaassa oli Kerubimin päällä
niinkuin saphir, ja niiden päällä niinkuin istuin. **2** Ja hän sanoi
sille miehelle, joka oli liinavaatteeissa: mene sisälle ratasten
välille Kerubimin aalle, ja ota kätes täyteen tulisia hiiliä, jotka
Kerubimin välillä ovat, ja hajoita ne kaupungin päälle; ja hän
meni sisälle minun silmäini edessä. **3** Mutta Kerubimit seisoivat
oikialla puolella huoneessa, kuin mies sisälle meni, ja sumu
täytti sisällisen kartanon. **4** Ja Herran kunnia nousi Kerubimin

päältä huoneen kynnykseen asti, ja huone täytettiin sumulla ja
kartano Herran kunnian kirkkaudella. **5** Ja Kerubimin siipein
humaus kuului hamaan ulkonaiseen kartanoon asti, niinkuin
kaikkivaltiaan Jumalan ääni kuin hän puhuu. **6** Ja kuin hän oli
käskenyt miestä, joka oli liinavaatteissa, ja sanonut: ota tulta
ratasten keskeltä Kerubimin alta; niin hän meni sinne sisälle,
ja astui rattaan tykö. **7** Ja Kerubim ojensi kätensä keskellä
Kerubimeja, tuleen päin, joka oli Kerubimin välillä, otti siitä ja
antoi sen miehen käsiin, joka oli liinavaatteissa; ja hän otti sen ja
meni ulos. **8** Ja näkyi Kerubimeissa, niikuin ihmisen käsi heidän
siipeinsä alla. **9** Ja minä näin, ja katso, neljät rattaat seisoivat
Kerubimein tykönä, jokaisen Kerubimin tykönä yhdet rattaat, ja
rattaat olivat näköänsä niinkuin turkos. **10** Ja olivat kaikki ne
neljä yksi niinkuin toinenkin, niinkuin yhdet rattaat olisivat olleet
toisten sisällä. **11** Kuin yksi heistä meni, niin menivät kaikki neljä,
ja ei erinneet toinen toisestansa kulkeissansa; mutta kuhunka
ensimmäinen meni, sinne menivät ne jälissä, ja ei erinneet toinen
toisestansa. **12** Ja heidän koko ruumiinsa, selkänsä, kätensä ja
siipensä, niin myös rattaat olivat täynnä silmiä kaikki ympärinsä,
ne neljät rattaat. **13** Ja rattaille sanottiin: pyörikäät, niin että minä
sen kuulin. **14** Niin oli myös jokaisella eläimellä neljät kasvot:
yhdet kasvot olivat ihmisen kasvot, toiset kasvot olivat ihmisen
kasvot, kolmannet jalopeuran kasvot, ja neljännet kotkan kasvot.
15 Ja Kerubimit korotettiin. Tämä on se eläin, jonka minä näin
Kebarin virran tykönä. **16** Kuin Kerubimit kävivät, niin kulkivat
myös rattaat heitä myöten; ja kuin Kerubimit nostivat siipiänsä,
maasta nousemaan, niin ei myös rattaat heistä erinneet. **17** Kuin
he seisoivat, niin seisoivat nämät myös, kuin he nousivat, niin
nousivat myös nämät; sillä elävä henki oli heissä. **18** Ja Herran

kunnia meni taas huoneen kynnykseltä, ja istui Kerubimein
päälle. **19** Niin ylentelivät Kerubimit siipiänsä, ja nousivat maasta
ylös, minun silmäini edessä; ja kuin he menivät ulos, menivät
rattaat heitä myöten; ja he astuivat idän puoleiselle ovelle Herran
huonetta, ja Israelin kunnia oli heidän päällänsä. **20** Tämä on
se eläin, jonka minä näin Israelin Jumalan alla Kebarin virran
tykönä; ja minä tunsin ne olevan Kerubimit. **21** Jokaisella olivat
neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipein alla niinkuin ihmisen kädet.
22 Heidän kasvonsa olivat niinkuin minä ne näin Kebarin virran
tykönä; ja ne kukin kävivät kohdastansa eteensä päin.

11 Ja henki nosti minun ylös ja vei minun portin eteen Herran
huoneen puoleen, joka itään päin on, ja katso: portissa oli
viisikolmattakymmentä miestä. Ja minä näin niiden seassa
Jasanian Assurin pojan, ja Pelatian Benajan pojan, kansan
päämiehet. **2** Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen poika, näillä
miehillä ovat väärät ajatukset ja vahingolliset neuvot tässä
kaupungissa, **3** Jotka sanovat: ei se vielä niin läsnä ole,
rakentakaamme huoneita; tämä on pata, me olemme liha. **4**
Sentähden ennusta sinä heitä vastaan, ennusta, sinä ihmisen
poika. **5** Ja Herran henki lankesi minun päälleni, ja sanoi
minulle: sano: näin sanoo Herra: te Israelin huoneesta olette niin
puhuneet: minä tiedän kyllä teidän henkenne ajatukset. **6** Te
olette monta tappaneet tässä kaupungissa, ja hänen katunsa
täyttäneet tapetuilla. **7** Sentähden sanoo Herra, Herra näin:
ne jotka te siellä tappaneet olette, ne ovat liha, ja tämä on
pata; mutta minä tahdon teitä viedä tästä ulos. **8** Miekan,
jota te pelkäätte, annan minä tulla teidän päällenne, sanoo
Herra, Herra. **9** Minä tahdon ajaa teitä sieltä ulos, ja antaa
teitä muukalaisten käsiin, ja tehdä teille oikeuden. **10** Teidän

pitää miekalla lankeeman; Israelin maan äärissä minä tahdon
tuomita teitä, ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen
Herra. **11** Mutta ei tämä pidä oleman teidän patanne, ettekä te
lihana siinä; vaan Israelin maan äärissä tahdon minä tuomita
teitä. **12** Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra;
sillä ette ole vaeltaneet minun säätyini jälkeen, ja ette ole
pitäneet minun oikeuksiani, mutta olette tehneet pakanain tavan
jälkeen, jotka teidän ympärillänne ovat. **13** Ja kuin minä näin
ennustin, niin Pelatia Benjan poika kuoli. Ja minä lankesin
kasvoilleni, ja huusin korkialla äänellä ja sanoin: Voi Herra,
Herra, sinä lopetat peräti Israelin jäänneet. **14** Niin tuli Herran
sana minulle ja sanoi: **15** Sinä ihmisen poika, ne ovat sinun
veljes, sinun veljes ja lähimmäiset lankos, ja koko Israelin huone,
joille Jerusalemin asuvaiset sanoneet ovat: menkäät kauvas
Herrasta, maa on meille annettu omaisuudeksi. **16** Sentähden
sano sinä: näin sanoo Herra, Herra: totta minä olen antanut
ajaa heitä kauvas pakanain sekaan, ja olen tosin hajoittanut
heitä maakuntiin, niin tahdon minä kuitenkin äkisti olla heidän
pyhityksensä niissä maakunnissa, joihinka he joutuneet ovat.
17 Sano sentähden: näin sanoo Herra, Herra: minä tahdon
koota teitä niistä kansoista, ja koota teitä niistä maakunnista,
joihinka te hajoitetut olette, ja tahdon antaa teille Israelin maan.
18 Sinne pitää heidän tuleman ja ottaman sieltä ulos kaiken
hänen saastaisuutensa ja kaikki hänen kauhistuksensa. **19** Ja
minä tahdon antaa heille yhden sydämen, ja antaa teihin uuden
hengen, ja tahdon ottaa pois kivisen sydämen heidän lihastansa,
ja antaa heille lihaisen sydämen; **20** Että heidän pitää vaeltaman
minun säädyissäni, ja pitämän minun oikeuteni, ja tekemän
sen jälkeen; ja heidän pitää oleman minun kanssani, ja minä

tahdon olla heidän Jumalansa. **21** Mutta niille, jotka vaeltavat
sydämensä kauhistuksen ja hirmuisuuden jälkeen, niille minä
tahdon panna heidän tekonsa heidän päänsä päälle, sanoo
Herra, Herra. **22** Niin nostivat Kerubimit siipiänsä, ja rattaat
kävivät heidän sivussansa, ja Israelin Jumalan kunnia oli heidän
päällänsä. **23** Ja Herran kunnia kävi keskellä kaupunkia ylös,
ja asettui sille vuorelle, joka on itään päin kaupungista. **24** Ja
henki otti minun, ja johdatti minun näyssä ja Jumalan hengessä
Kaldean maalle vankien tykö; ja se näky, jonka minä näin, katosi
minun edestäni. **25** Ja minä sanoin vangeille kaikki Herran sanat,
jotka hän minulle osoittanut oli.

12 Ja Herran sana tuli minulle ja sanoi: **2** Ihmisen poika,
sinä asut kovakorvaisen kansan seassa, jolla kyllä silmät ovat
nähdä, ja ei kuitenkaan tahdo nähdä, ja korvat kuulla, eikä tahdo
kuitenkaan kuulla; sillä se on tottelematoin huone. **3** Sentähden
sinä ihmisen poika, tee itselles vaellusaseet, ja vaella valkialla
päivällä heidän silmäinsä edessä; sinun pitää vaeltaman siastas
toiseen paikkaan heidän silmäinsä edessä, jos he, mitämaks,
tahtovat ymmärtää, että he kovakorvainen kansa ovat. **4** Ja sinun
pitää tuoman sinun asees edes, niinkuin sinä tahtoisit vaeltaa
valkialla päivällä heidän silmäinsä edessä, niiden uloslähtemisen
tavalla, jotka vaeltaa tahtovat. **5** Ja sinun pitää murtaman sinuas
seinän lävitse heidän silmäinsä edessä, ja menemän siitä ulos.
6 Ja olallas kantaman heidän silmäinsä edessä, ja kuin pimiä
tullut on, menemän matkaas. Sinun pitää kasvos peittämän, ettet
sinä saa nähdä maata; sillä minä olen pannut sinun ihmeeksi
Israelin huoneelle. **7** Ja minä tein, niinkuin minulle käsketty oli,
ja kannoin aseeni edes, niikuin minun piti vaeltaman valkialla
päivällä, ja ehtoona kangotin minä itseni lävitse seinän kädellä.

Ja kuin pimiä oli tullut, otin minä sen olalleni ja kannoin sen
ulos heidän silmäinsä edessä. **8** Ja huomeneltain varhain tuli
Herran sana minulle ja sanoi: **9** Sinä ihmisen poika, eikö Israelin
huone, tottelematoin huone, ole sanonut sinulle: mitä sinä teet?
10 Niin sano siis heille: näin sanoo Herra, Herra: tämä kuorma
tulee päämiehen päälle Jerusalemissa, ja koko Israelin huoneen
päälle, joka siellä on. **11** Sano siis: minä olen teidän ihmeenne:
niinkuin minä tehnyt olen, niin teille tapahtuman pitää, että
teidän pitää vaeltaman ja vankina vietämän pois. **12** Heidän
päämiehensä pitää vietämän pois olkapäillä pimeydessä, ja
pitää käymän ulos seinän lävitse, jonka heidän särkemän pitää,
että heidän pitää vaeltaman sen lävitse; hänen kasvonsa pitää
peitettämän, ettei hän yhdelläkään silmällä näe maata. **13** Minä
tahdon myös heittää minun verkkoni hänen päällensä, että hän
minun verkollani pitää otettaman kiinni; ja minä tahdon antaa
hänen tulla Babeliin Kaldean maalle, jota ei hänen kuitenkaan
näkemän pidä, ja siellä hänen pitää kuoleman. **14** Ja kaikki,
jotka ovat hänen ympärillensä, hänen apumiehensä, ja kaiken
sotajoukkonsa tahdon minä hajoittaa kaikkiin tuuliin, ja vetää ulos
miekan heidän jälkeensä. **15** Ja niin heidän pitää ymmärtämän,
että minä olen Herra, kuin minä ajan heitä pois pakanain sekaan,
ja hajoitan heitä maakuntiin. **16** Mutta minä tahdon muutamia
harvoja heistä tallella pitää miekan, nälän ja ruton edestä; että
heidän pitää jutteleman kaikki kauhistuksensa pakanain seassa,
kuhunka heidän tuleman pitää, ja ymmärtämän, että minä olen
Herra. **17** Ja Herran sana tuli minulle ja sanoi: **18** Sinä ihmisen
poika, sinun pitää syömän leipäs vavistuksella, ja juoman vetes
väristyksellä ja murheella, **19** Ja sanoman maakunnan kansalle:
näin sanoo Herra, Herra Jerusalemin asuvaisista Israelin maalla:

heidän pitää syömän leipänsä murheessa, ja juoman vetensä
vaivaisuudessa; sillä maa pitää hävitetyksi tuleman kaikista,
mitä siinä on, kaikkein asuvaisten pahuuden tähden. **20** Ja
ne kaupungit, jotka hyvin asetetut ovat, pitää tyhjäksi ja maa
kylmille tuleman; ja niin teidän pitää ymmärtämän, että minä
olen Herra. **21** Ja Herran sana tuli minulle ja sanoi: **22** Sinä
ihmisen poika, mikä sananlasku on teillä Israelin maalla, että te
sanotte: että se viipyy niin kauvan, niin kaikki ennustus turhaan
raukee. **23** Sentähden sano heille: näin sanoo Herra, Herra:
minä tahdon hyljätä sen sananlaskun, ettei sitä enään pidä
pidettämän Israelissa; ja sano heille: aika on juuri läsnä, ja kaikki,
mitä ennustettu on. **24** Sillä tästedes ei yksikään näky pidä
puuttuman, eikä ennustus valehteleman Israelin huoneessa.
25 Sillä minä Herra sen puhun, mitä minä puhun, sen pitää
tapahtuman, ja ei edemmä viivytettämän; mutta teidän ajallanne,
sinä tottelematoin huone, pitää minun tekemän sen minkä minä
puhun, sanoo Herra, Herra. **26** Ja Herran sana tuli minulle ja
sanoi: **27** Sinä ihmisen poika: katso, Israelin huone sanoo: se
näky, jonka tämä näkee, on vielä kaukana, ja ennustaa siitä
ajasta, joka vielä nyt kaukana on. **28** Sentähden sano heille:
näin sanoo Herra, Herra: ei yhtään minun sanastani pidä enään
viivytetyksi tuleman; mutta se sana, jonka minä puhun, pitää
tapahtuman, sanoo Herra, Herra.

13 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, ennusta Israelin prophetaita vastaan, jotka ennustavat, ja
sano niille, jotka omasta sydämestänsä ennustavat: kuulkaat
Herran sanaa. **3** Näin sanoo Herra, Herra: voi niitä hulluja
prophetaita, jotka omaa henkeänsä seuraavat, ja ei ole mitään
nähneet. **4** Israel, sinun prophetas ovat niinkuin ketut korvessa.

5 Ei he astu ylös särjetyn paikan eteen, eikä aseta heitänsä
muuriksi Israelin huoneen ympärille, ja ei ole seisovaiset
sodassa Herran päivänä. **6** Heidän näkynsä on tyhjä, ja heidän
ennustuksensa on valhe; he sanovat: Herra on sen sanonut,
vaikka ei Herra ole heitä lähettänyt; ja ahkeroitsevat pitääksensä
sanansa vahvana. **7** Eikö teidän näkynne ole turha, ja teidän
ennustuksenne kaikki tynni valhe? Te sanotte: Herra on sen
sanonut, ja en minä kuitenkaan ole sitä sanonut. **8** Sentähden
sanoo Herra, Herra näin: että te puhutte turhaa ja ennustatte
valhetta, niin minä tahdon teidän tykönne, sanoo Herra, Herra. **9**
Ja minun käteni tulee niiden prophetain päälle, jotka näkevät
turhaa ja ennustavat valhetta. Ei heidän pidä oleman minun
kansani seurakunnassa, ja ei Israelin huoneen kirjoituksessa
kirjoitetut oleman, taikka tuleman Israelin maalle; ja teidän pitää
ymmärtämän, että minä olen Herra, Herra. **10** Sentähden,
tosin sentähden, että he viettelevät minun kansani, sanoen:
rauha, ja ei siellä ole rauhaa; tämä (kansa) rakentaa seinän;
mutta he sivuvat sen sekoittamattomalla kalkilla. **11** Sanos
niille, jotka sekoittamattomalla kalkilla sivuvat, että sen pitää
putooman; sillä iso sade on tuleva, ja suuret rakeet lakeevat, ja
tuulispää sitä syöksemän. **12** Katso, niin pitää seinän lankeeman;
eikö silloin teille sanota: kussa nyt se pyyhkimys on, jonka te
sivunneet olette? **13** Näin sanoo Herra, Herra: minä tahdon antaa
pauhata suuren tuulispään minun julmuudessani, ja ison sateen
minun vihassani, ja suuria raekiviä minun hirmuisuudessani;
ne pitää kaikki maahan lyömän. **14** Ja niin minä lyön seinän
alas, jonka te sekoittamattomalla kalkilla sivunneet olette, ja
heitän sen maahan, niin että sen perustus pitää näkymän, ja
että se maahan kaatuu, ja teidän myös pitää siinä hukkuman,

ja ymmärtämän, että minä olen Herra. **15** Ja niin minä tahdon
täyttää minun hirmuisuuteni seinän päälle ja niiden päälle,
jotka sen sekoittamattomalla kalkilla sivuvat, ja sanoa teille: ei
täällä ole seinää, eikä yhtään sivujaa. **16** Nämät ovat Israelin
prophetat, jotka Jerusalemille ennustavat ja näkevät hänelle
rauhan näkyjä; ja ei siellä rauhaa ole, sanoo Herra. **17** Ja
sinä ihmisen poika, aseta kasvos kansas tyttäriä vastaan, jotka
ennustavat sydämestänsä, ja ennusta heitä vastaan. **18** Ja
sano: näin sanoo Herra, Herra: voi teitä, jotka ompelette ihmisille
pehmityksiä kainalon alle, ja päänalasia sekä nuorille että
vanhoille, käsittääksenne sieluja. Kuin te nyt olette käsittäneet
minun kansani sielut, niin te lupaatte heille elämän; **19** Ja
saastutatte minun, minun kansani seassa, ohrapivon ja leivän
palan tähden, että te tuomitsette ne sielut kuolemaan, jotka
ei pidä kuoleman, ja tuomitsette ne elämään, jotka ei pidä
elämän, teidän valheenne kautta minun kansani seassa, jotka
mielellänsä valhetta kuulevat. **20** Sentähden näin sanoo Herra,
Herra: katso, minä tahdon teidän pehmityksenne tykö, jolla te
sieluja käsitätte ja uskotatte, ja tahdon ne repiä pois teidän
kainalonne alta, ja tahdon pelastaa ne sielut, jotka te käsitätte
ja uskotatte. **21** Ja tahdon teidän päänalaisenne reväistä rikki,
ja pelastaa minun kansani teidän kädestänne, ettei teidän
pidä heitä enään käsittämän; ja teidän pitää ymmärtämän, että
minä olen Herra. **22** Että te petollisesti saatatte surulliseksi
vanhurskaan sydämen, jota en minä ole surulliseksi tehnyt, ja
olette vahvistaneet jumalattoman kädet, niin ettei se palajaisi
pahasta tiestänsä, ja sais elää. **23** Sentähden ei teidän pidä
enään saarnaaman turhaa oppia, eikä ennustusta ennustaman;

mutta minä tahdon vapahtaa minun kansani teidän kädestänne,
ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra.

14 Ja minun tyköni tuli monikahtoja Israelin vanhimpia ja he
istuivat minun tyköni. **2** Niin tapahtui Herran sana minulle
ja sanoi: **3** Sinä ihmisen poika, nämät miehet riippuvat
sydämellänsä epäjumalissansa, ja pysyvät lujana vääryytensä
pahennuksessa: pitäisikö heidän ollenkaan minulta kysymän? **4**
Sentähden puhuttele heitä ja sano heille: näitä sanoo Herra,
Herra: kuka ihminen Israelin huoneesta riippuu sydämellänsä
epäjumalissansa, ja pysyy lujana vääryytensä pahennuksessa,
ja tulee prophetan tykä, niin tahdon minä Herra vastata häntä,
niinkuin hän ansainnut on suurella epäjumalan palveluksellansa,
5 Että Israelin huone pitää vietellyksi tuleman sydämissänsä:
sentähden että he kaikki ovat minusta luopuneet epäjumalainsa
kautta. **6** Sentähden pitää sinun sanoman Israelin huoneelle:
näitä sanoo Herra, Herra: kääntäkäät itsenne ja luopukaat teidän
epäjumalan palveluksestanne, ja kääntäkäät teidän kasvonne
kaikesta teidän kauhistuksestanne. **7** Sillä kuka ihminen Israelin
huoneesta, taikka joku muukalainen, joka Israelissa asuu, luopuu
minusta ja sydämellänsä riippuu epäjumalissa, ja lujana pysyy
epäjumalansa palveluksen pahennuksessa, ja tulee prophetan
tykö kysymään minulta hänen kauttansa, hänelle minä Herra
tahdon itse vastata. **8** Ja tahdon asettaa minun kasvoni häntä
vastaan, ja tehdä häntä autioksi, ihmeeksi ja sananlaskuksi, ja
hävittää hänen minun kansastani: ja teidän pitää ymmärtämän,
että minä olen Herra. **9** Mutta jos vietelty propheta jotakin
saarnaa, hänen minä Herra annan vietellyksi tulla; ja tahdon
ojentaa minun käteni hänen päällensä, ja hävittää hänen minun
kansastani Israelista. **10** Ja niin heidän molempain pitää väärän

tekonsa maksun saaman; niinkuin kysyjän väärä teko, niin pitää
myös prophetan väärä teko oleman, **11** Ettei Israelin huone enään
pidä erhettymän minua seuraamasta, ja ei enempi saastuttaman
itsiänsä kaikissa ylitsekäymisissänsä; mutta heidän pitää oleman
minun kansani, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa, sanoo
Herra, Herra. **12** Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **13**
Sinä ihmisen poika, kuin maakunta syntiä tekee minua vastaan,
ja pyrkii edespäin synnissä, niin minä tahdon ojentaa minun
käteni sen päälle, ja ottaa leivän aineen pois, ja lähettää nälän
sinne, hukuttaakseni siellä sekä ihmiset että eläimet. **14** Ja
jos vielä ne kolme miestä, Noa, Daniel ja Job siellä olisivat,
niin he ainoastaan pelastaisivat sielunsa vanhurskaudellansa,
sanoo Herra, Herra. **15** Ja jos minä antaisin tulle pahat pedot
maakuntaan, jotka sen tekisivät lapsettomaksi ja hävittäisivät,
niin ettei yksikään siellä taitaisi vaeltaa petoin tähden; **16** Ja
nämät kolme miestä olisivat siellä, niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, Herra, ei pitäisi heidän taitaman vapahtaa poikia
eikä tyttäriä; vaan ainoastaan itse vapahdettaman, ja maa
autioksi tuleman. **17** Taikka jos minä antaisin tulla miekan sen
maan päälle, ja sanoisin: miekka, käy maan lävitse, ja niin
tulisivat sekä ihmiset että eläimet hävitetyksi; **18** Ja ne kolme
miestä olisivat siellä, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra,
Herra, ei heidän pitäisi taitaman pelastaa poikia eli tyttäriä, vaan
ainoastaan he itse tulisivat vapahdetuiksi. **19** Taikka jos minä
lähettäisin ruton siihen maakuntaan, ja vuodattaisin minun vihani
sen päälle verellä, hävittämään sieltä ihmisiä ja eläimiä; **20**
Ja Noa, Daniel ja Job olisivat siellä, niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, Herra, ei heidän pitäisi taitaman auttaa poikia eli
tyttäriä, vaan ainoasti vanhurskaudellansa pelastamaan omia

sielujansa. **21** Sillä näin sanoo Herra, Herra: kuin minä lähetän
ne neljä minun pahaa rangaistustani, miekan, nälän ja pahat
pedot, ja ruton Jerusalemiin, hävittämään siellä sekä ihmiset
että eläimet; **22** Ja katsos, niin pitää muutamia sinne jätetyitä
kirvoitettaman, poikia ja tyttäriä; ja katso, heidän pitää tuleman
tänne teidän tykönne, että teidän pitää näkemän, kuinka heidän
käy, ja lohduttaman teitä sen onnettomuuden tähden, jonka minä
Jerusalemille olen antanut tulla, ja kaikkein muiden tähden, jotka
minä olen antanut tulla heidän päällensä. **23** He pitää oleman
teidän lohdutuksenne, kuin te saatte nähdä, kuinka heidän käy,
ja taidatte ymmärtää, etten minä ilman syytä tehnyt ole kaikkia,
mitä minä siellä tehnyt olen, sanoo Herra, Herra.

15 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, mitä on viinapuu parempi muita puita, eli viinapuun oksa
parempi metsäpuita? **3** Otetaanko siitä puu tehtää jotain työtä?
taikka tehdäänkö niistä koukku, johonka jotakin ripustetaan? **4**
Katso, se heitetään tuleen kulutettavaksi, niin että tuli molemmat
päät kuluttaa, ja hänen keskipaikkansa palaa: mihinkä se nyt
pitäis kelpaaman, kelvanneeko se mihinkään? **5** Katso, kuin se
vielä kokonainen oli, ei siitä silloinkaan taidettu mitään tehdä:
kuinka paljo vähemmin taidetaan tästälähin siltä jotakin tehdä,
kuin tuli sen kuluttanut ja polttanut on? **6** Sentähden näin
sanoo Herra, Herra: niinkuin minä annan viinapuun oksat tulella
poltettaa metsäpuiden kanssa, niin pitää myös minun tekemän
Jerusalemin asuvaisille. **7** Ja tahdon asettaa minun kasvoni heitä
vastaan, ettei heidän pidä välttämän tulta; mutta tulen pitää heitä
polttaman. Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra,
kuin minä asetan kasvoni heitä vastaan. **8** Ja teen maakunnan
kylmille, että he ovat pilkaanneet minua, sanoo Herra, Herra.

16 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, ilmoita Jerusalemille hänen kauhistuksensa! **3** Ja sano:
sinun sukus ja syntys on Kanaanealaisten maalta, sinun isäs
Amorilaisista ja sinun äitis Hetiläisistä. **4** Sinun sukus ei ole sinulta
napaa leikanneet, kuin synnyit, ei ole sinua myös saunoitettu
vedellä, ettäs olisit puhtaaksi tullut, eikä suolalla tahottu, eikä
kapaloihin kääritty. **5** Sillä ei kenkään sinua surkutellut, että
hän olis armahtanut sinua, ja osoittanut sinulle yhdenkin näistä,
mutta sinä heitettiin kedolle, niin ylönkatsottu oli sinun sielus,
kuin synnyit. **6** Mutta minä kävin sinun ohitses, ja näin sinun
veressäs makaavan, ja sanoin sinulle: sinun pitää elämän, kuin
sinä niin sinun veressäs makasit; totta sinulle sanoin minä, kuin
niin veressäs makasit: sinun pitää elämän. **7** Ja minä olen
enentänyt sinun moneksi tuhanneksi ja antanut sinun suureksi
tulla, niinkuin hedelmän maan päällä, ja sinä olit kasvanut isoksi
ja aivan kauniiksi tullut, sinun nisäs olivat kasvaneet, ja sinä
olit saanut kauniit pitkät hiukset, mutta sinä olit vielä alastoin ja
kaino. **8** Ja minä kävin ohitses ja katsoin päälles, ja katso, sinä
olit täysikasvuinen, niin minä hajoitin hameeni liepeen sinun
ylitses, ja peitin sinun häpiäs; ja minä vannoin sinulle, ja annoin
itseni liittoon sinun kanssas, sanoo Herra, Herra, että sinun
piti minun oleman. **9** Ja pesin sinun vedellä, ja virutin sinun
verestäs, ja voitelin sinun öljyllä. **10** Ja vaatetin sinun neulotuilla
vaatteilla, ja kengitin sinun Tekasjimin nahalla, ja annoin sinulle
kalliit liinavaatteet, puetin sinun silkkiin. **11** Ja kaunistin sinun
kaunistuksella, ja panin käsirenkaat sinun kätees ja käädyt sinun
kaulaas. **12** Ja annoin otsalehden sinun otsaas, ja korvarenkaat
korviis ja kunnian kruunun päähäs. **13** Niin sinä kaunistettiin
kullalla ja hopialla, ja vaatetettiin kalliilla liinavaatteella, silkillä ja

neulotulla työllä; sinä söit myös sämpyläleipää, hunajaa ja öljyä;
ja olit ylenpaljon kaunistettu, ja sait valtakunnan. **14** Ja sinun
nimes kuului kauvas pakanain seassa sinun kauneutes tähden,
joka juuri täydellinen oli, senkaltaisten kaunistusten kautta, jotka
minä olin pannut päälles, sanoo Herra, Herra. **15** Mutta sinä
uskalsit kauneutees; ja ettäs niin ylistetty olit, teit sinä huorin,
niin että sinä itses teit yhteiseksi jokaiselle, jotka kävivät ohitses,
ja teit hänen tahtonsa. **16** Ja otit sinun vaatteistas, ja teit siitä
kirjavat alttarit itselles, ja teit huoruuttas niiden päällä; joka ei
ikänä tapahtunut ole, eikä pidä tapahtuman. **17** Ja otit sinun
kunniakaluistas, jotka minä sinulle minun kullastani ja hopiastani
antanut olin, ja teit niistä miehen kuvat itselles, ja teit huorin
niiden kanssa. **18** Ja otit neulotut vaattees ja peitit ne niillä, ja
minun öljyni ja suitsutukseni asetit sinä heidän eteensä. **19**
Ruokani, jonka minä annoin syödäkses, sämpylöitä, öljyä ja
hunajaa, asetit sinä heidän eteensä makiaksi hajuksi; ja niin se
oli, sanoo Herra, Herra. **20** Ja sinä otit poikas ja tyttäres, jotka
minulle synnyttänyt olit, ja uhrasit ne heille syötää; luuletkos niin
halvaksi huoruutes? **21** Ja sinä teuraaksi teit minun lapseni, ja
annoit polttaa heitä heidän edessänsä. **22** Et kuitenkaan sinä ole
kaikessa kauhistuksessas ja huoruudessas koskaan ajatellut
nuoruutes aikaa, kuinka paljas ja alastoin sinä olit, ja makasit
veressäs. **23** Joka tapahtui kaiken sinun pahuutes jälkeen.
Voi! voi sinuas! sanoo Herra, Herra. **24** Sinä rakensit itselles
korkeudet, ja teit sinulles kukkulat kaikille kaduille. **25** Ja kaikkein
teiden suihin rakensit sinä kukkulas, ja teit sinun kauneutes
kauhistukseksi; sinä hajoitit jalkas jokaiselle, joka kävi siitä ohitse,
ja teit suurta salavuoteutta. **26** Ensin sinä teit salavuoteutta
lähimmäistes Egyptin lasten kanssa, joilla suuri liha oli, ja teit

suurta salavuoteutta kehoittaakses minua. **27** Ja katso, minä
ojensin käteni sinua vastaan ja hillitsin senkaltaisen tapas, ja
hylkäsin sinun vihollistes Philistealaisten tyttärien tahtoon, jotka
häpesivät sinun häpeemätöntä työtäs. **28** Sitte sinä teit huoruutta
Assurin lasten kanssa, ja et taitanut heistä kyllääs saada; ja kuin
sinä olit tehnyt huoruutta heidän kanssansa, ja et taitanut heistä
kylläänty ä; **29** Enensit sinä vielä sitte sinun huoruuttas Kanaanin
maalla, Kaldeaan asti, ja et sinä vielä sittenkään taitanut silläkään
kylläänty ä. **30** Kuinka siis minun pitäis ympärileikkaaman sinun
sydämes, sanoo Herra, Herra: ettäs senkaltaisen julkihuoran töitä
teet? **31** Siinä, ettäs niin rakennat korkeutes joka tien suuhun, ja
teet kukkulas kaikille kaduille, ja et ole niinkuin muu portto, joka
rahalla ostettaman pitää, **32** Taikka niinkuin joku huorivaimo,
joka miehensä siaan laskee toisen. **33** Kaikille portoille annetaan
lahjoja; mutta sinä annat kaikille sinun värtämiehilles palkan, ja
lahjoitat heitä, että heidän joka paikasta sinun tykös tuleman
pitäis, huoruutta tekemään sinun kanssas. **34** Ja löydetään sinun
tykönäs sinun huotuudessas juuri vastoin sitä mikä tapa on
muiden vaimoin kanssa, ettei sinun perässäs juosta; ja että
sinä palkan annat, ja ei sinulle palkkaa anneta, niin sinä teet
juuri vastahakoisin. **35** Sentähden sinä portto, kuule Herran
sanaa: **36** Näin sanoo Herra, Herra: ettäs niin mielelläs annat
rahaa, ja julistat häpiäs huoruutes kautta värtämiehelles ja
kaiken sinun kauhistukses epäjumalain kanssa, ja vuodatat
lastes veren, jonkas heille uhraat; **37** Sentähden, katso, minä
tahdon koota kaikki sinun värtämiehes, joiden kanssa sinä olet
hekumassa elänyt, ynnä kaikkein niiden kanssa, joita ystävinäs
pidät, ja joita vihaat; ja minä tahdon ne koota sinua vastaan
joka taholta, ja julistaa sinun häpiäs, että heidän kaikki sinun

häpiäs näkemän pitää. **38** Ja minä annan käydä huoran ja
verenvuodattajan oikeuden sinun ylitses, ja annan vuodattaa
sinun veres julmuudella ja kiivaudella. **39** Ja minä annan sinut
heidän käsiinsä, että heidän pitää särkemän sinun korkeutes,
ja kukistaman sinun kukkulas, ja riisuman sinun vaattees, ja
ottaman sinulta pois sinun kunniakappalees, ja antaman istua
sinun alasti ja paljaana. **40** Ja heidän pitää antaman tulla sinun
vastaas suuren väkijoukon, jotka pitää sinua kivittämän kuoliaaksi
ja hakkaaman miekoillansa rikki; **41** Ja tulella polttaman sinun
huonees, ja näyttämän sinulle sinun oikeutes monen vaimon
silmäin edessä; ja minä tahdon tehdä lopun sinun huoruudelles,
ettei sinun enään pidä antaman rahaa. **42** Ja kuin minä olen
antanut minun vihani levätä sinun päälläs, niin pitää minun
kiivauteni sinusta luopuman, että minä mahtaisin olla levossa, ja
en enään vihastua. **43** Ettes muistanut nuoruutes aikaa, vaan
kehoitit minua näillä kaikilla, sentähden tahdon minä myös panna
kaikki sinun menos sinun pääs päälle, sanoo Herra, Herra, ettes
tekisi sitä pahaa kaikkein sinun kauhistustes kanssa. **44** Katso,
kaikki jotka itsiänsä sananlaskussa harjoittavat, ne pitää tämän
sananlaskun sinusta sanoman: tytär on niinkuin äitikin. **45** Sinä
olet äitis tytär, joka hylkäsi miehensä ja lapsensa; ja sinä olet
sisartes sisar, jotka jättivät pois miehensä ja lapsensa; teidän
äitinne on Hetiläinen, ja teidän isänne Amorilainen. **46** Samaria on
sinun vanhempi sisares tyttärinensä, joka vasemmalla puolellas
tykönäs asuu; ja Sodoma on sinun nuorempi sisares tyttärinensä,
joka asuu oikialla puolellas. **47** Vaikka et sinä kuitenkaan heidän
teillänsä vaeltanut, taikka tehnyt heidän kauhistustensa jälkeen,
niin ei siitä paljo puutu, ettet sinä pahempia asioita tehnyt ole
kuin he, kaikissa sinun menoissas. **48** Niin totta kuin minä

elän, sanoo Herra, Herra, Sodoma, sinun sisares tyttärinensä,
ei ole niin tehnyt kuin sinä ja sinun tyttäres. **49** Katso, se oli
sinun sisares, Sodoman synti: ylpeys, ja kaikissa yltäkylläisyys,
ja hyvä rauha, joka hänellä ja hänen tyttärillänsä oli: mutta
köyhiä ja tarvitsevia ei he auttaneet; **50** Mutta he olivat ylpiät,
ja tekivät kauhistuksen minun edessäni; sentähden olen myös
minä heittänyt heidät pois, kuin minä sen näin. **51** Niin ei myös
Samaria ole tehnyt puoliakaan sinun syntejäs; mutta sinä olet
paljon enemmin tehnyt sinun kauheuttas kuin hän, ettäs olet
tehnyt sisares hyväksi kaikkein sinun kauhistustes suhteen, joita
sinä tehnyt olet. **52** Niin kanna myös häpiäs, sinä, joka sisares
hyväksi teet synteis kautta, joissa sinä suuremmat ja olet tehnyt
heitä paremmaksi kuin sinä olet: niin häpee nyt ja kanna häpiäs,
ettäs sisares, hyväksi tehnyt olet. **53** Mutta minä tahdon kääntää
heidän vankiutensa: Sodoman vankiuden ja hänen tytärtensä, ja
Samarian vankiuden ja hänen tytärtensä, ja sinun vankiutes
vangit heidän keskellänsä, **54** Niin että sinun täytyy kantaa sinun
häpiäs ja pilkkas kaiken sen edestä, jonka tehnyt olet, jolla
heitä olet lohduttava. **55** Ja sinun sisares Sodoma ja hänen
tyttärensä pitää käännetyksi tuleman, niinkuin he ennen ovat
olleet, ja Samaria ja hänen tyttärensä pitää käännetyksi tuleman,
niinkuin he ennen ovat olleet; ja sinun myös tytärtes kanssa
pitää käännetyksi tuleman, niinkuin te ennen olleet olette. **56** Ja
ei pidä (enää) Sodoma sinun sisares huutoon tuleman sinun
suussas, (niinkuin) ylpeytes aikana. **57** Kuin pahuutes ei vielä
julki ollut, niinkuin siihen aikaan, kuin Syrian ja Philistealaisten
tyttäret häpäisivät sinua joka paikassa, ja kaikki sen ympäristö
katsoi sinun ylön; **58** Kuin sinun täytyi kantaa pahuuttas ja
kauheuttas, sanoo Herra, Herra. **59** Sillä näin sanoo Herra,

Herra: minä tahdon tehdä sinulle, niinkuin sinä tehnyt olet,
ettäs valan katsoit ylön ja särjit liiton. **60** Mutta minä tahdon
muistaa minun liittoni, jonka minä kanssas tehnyt olen nuoruutes
aikana, ja tahdon tehdä ijankaikkisen liiton sinun kanssas. **61**
Niin sinun pitää mielees johdattaman sinun teitäs, ja häpeemän,
kuin olet ottava tykös vanhemmat ja nuoremmat sisares, jotka
minä sinulle tyttärikses antava olen; vaan ei sinun liitostas. **62**
Mutta minä tahdon tehdä minun liittoni sinun kanssas, että sinun
ymmärtämän pitää, että minä olen Herra: **63** Ettäs sitä ajattelisit
ja häpeäisit, ja et rohkeaisi häpiän tähden suutas avata, koska
minä sinulle anteeksi antava olen kaikki, mitäs tehnyt olet, sanoo
Herra, Herra.

17 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, anna Israelin huoneelle tapaus ja juttele vertaus, **3** Ja
sano: näin sanoo Herra, Herra: suuri kotka suurella lennolla ja
pitkillä siivillä ja täynnä sulkia, jotka olivat kirjavat, tuli Libanonin
päälle, ja otti sedripuun latvan. **4** Ja mursi pois sen pienten vesain
latvan, ja vei sen kauppamaahan, ja pani sen kauppamiesten
kaupunkiin. **5** Ja otti myös siemeniä siitä maakunnasta ja kylvi
ne hyvään peltoon, ja asetti siihen, kussa paljo vettä läsnä oli, ja
istutti sen taitavasti. **6** Ja se kasvoi ja tuli avaraksi viinapuuksi,
vaan matalaksi varreltansa, sillä oksat taittivat itsensä siihen päin,
ja olivat juuret sen alla; ja se tuli jaloksi viinapuuksi, ja kasvoi
oksat, ja putkautti itsestänsä vesat. **7** Ja siellä oli toinen suuri
kotka, jolla olivat isot siivet ja paljo sulkia, ja katso, tämä viinapuu
sovitti juurensa hänen puoleensa, ja ojensi oksansa hänen
puoleensa, että sen piti kastetuksi tuleman hänen ojistansa. **8** Ja
oli kuitenkin hyvällä maalla paljon veden tykönä istutettu, niin
että se kyllä sai kasvaa oksia, hedelmää kantaa ja suureksi

viinapuuksi tulla. **9** Niin sano nyt: näin sanoo Herra, Herra:
pitäisikö sen menestymän? eikö sen juuret pidä reväistämän
ylös, ja sen hedelmät varistettaman, että se kuivettuis? sen pitää
kuivettuman kaikissa vesoissansa, ja ei suuren käsivarren, taikka
paljon kansan kautta, juurinensa revittämän ylös. **10** Katso, se
on istutettu; vaan pitäiskö sen menestymän? ja niin pian kuin
siihen tulee itätuuli, niin pitää sen kuivettuman paikkoinensa.
11 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **12** Sanos tälle
kovakorvaiselle huoneelle: ettekö te tiedä, mikä tämä on? ja
sano: katso, Babelin kuningas tuli Jerusalemiin, ja otti hänen
kuninkaansa ja päämiehensä, ja vei heidät tykönsä Babeliin. **13**
Ja otti yhden kuninkaallisesta siemenestä, ja teki liiton hänen
kanssansa, ja otti valan häneltä; mutta ne jalot maakunnassa otti
hän pois. **14** Että valtakunta piti nöyryytetyksi tuleman, ja ei
itsiänsä paisuttaman, että liitto piti pidettämän ja seisovainen
oleman. **15** Mutta se luopui hänestä, ja lähetti käskyläisensä
Egyptiin, että hänelle piti lähettämän hevosia ja paljon väkeä;
pitäiskö se menestymän hänelle? taikka pitäiskö hänen hyvin
siitä pääsemän, joka senkaltaista tekee? ja se kuin liiton särkee,
pitäiskö sen pääsemän? **16** Niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, Herra: sen kuninkaan paikassa, joka hänen kuninkaaksi
asetti, jonka valan hän katsoi ylön, ja jonka liiton hän särki,
siellä hänen pitää kuoleman Babelissa. **17** Ja Pharaon ei pidä
seisovaisen oleman häntä auttaissansa sodassa, sotajoukolla
ja paljolla väellä, koska vallit pantaman ylös ja multaseinät
rakennettaman pitää, että monta sielua surmattaisiin. **18** Sillä
hän on katsonut valan ylön, ja särkenyt liiton; katso, että hän
on kätensä ojentanut, ja kaikkia näitä tekee, niin ei hänen pidä
pääsemän. **19** Sentähden sanoo Herra, Herra näin: niin totta kuin

minä elän, tahdon minä valani, jonka hän on katsonut ylön, ja
liittoni, jonka hän särkenyt on, antaa tulla hänen päänsä päälle.
20 Sillä minä tahdon heittää verkkoni hänen päällensä, ja hän
pitää minun pyydyksilläni otettaman kiinni; ja minä tahdon antaa
hänen vietää Babeliin, ja tahdon siellä olla oikeudella hänen
kanssansa, että hän niin itsensä on asettanut minua vastaan.
21 Ja kaikki, jotka pakenevat ja hänen puoltansa pitävät, pitää
miekalla lankeeman, ja ne, jotka heistä pääsevät, pitää kaikkiin
tuuliin hajoitetuiksi tuleman; ja teidän pitää ymmärtämän, että
minä Herra olen tämän puhunut. **22** Näin sanoo Herra, Herra:
minä tahdon myös ottaa korkian sedrin latvasta, ja murtaa
nuorten vesain latvan, ja minä tahdon istuttaa sen korkialle
vuorelle. **23** Minä tahdon sen korkialle Israelin vuorelle istuttaa,
että sen pitää oksia saaman, ja hedelmän kantaman, ja suureksi
sedripuuksi tuleman: niin että kaikkinaiset linnut pitää taitaman
asua hänen allansa, ja hänen oksainsa varjon alla lepäämän. **24**
Ja kaikki puut maan päällä pitää tietämän, että minä Herra olen
korkian puun alentanut, ja matalan puun ylentänyt, ja viheriäisen
puun kuivannut, ja kuivan puun viheriäiseksi tehnyt; minä Herra
sen puhun, ja teen sen myös.

18 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Mitä te pidätte
keskenänne Israelin maalla tätä sananlaskua, ja sanotte: isät
ovat syöneet happamia viinamarjoja, mutta lasten hampaat ovat
huoltuneet? **3** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra,
senkaltainen sananlasku ei pidä enään oleman teidän seassanne
Israelissa. **4** Sillä katso, kaikki sielut ovat minun, isän sielu on
niin minun kuin pojankin sielu; se sielu, joka syntiä tekee, sen
pitää kuoleman. **5** Jos joku on hurskas, joka oikein ja hyvin
tekee; **6** Joka ei vuorilla syö, joka ei nosta silmiänsä ylös Israelin

huoneen epäjumalain puoleen, ja ei saastuta lähimmäisensä
emäntää, eikä makaa vaimon kanssa hänen taudissansa; **7** Joka
ei kenellekään vahinkoa tee, joka velkamiehille antaa panttinsa
jälleen, joka ei keltäkään mitään ota pois väkivallalla, joka jakaa
leipänsä isoovaiselle, ja vaatettaa alastoman. **8** Joka ei korolle
anna, joka ei voittoa ota, joka vääryydestä kätensä tempaa pois,
joka ihmisten vaiheella oikein tuomitsee; **9** Joka minun säätyini
jälkeen vaeltaa, ja minun oikeuteni pitää, niin että hän todesta
sen jälkeen tekee; se on hurskas mies, hänen pitää totisesti
saaman elää, sanoo Herra, Herra. **10** Mutta jos hän pojan siittää,
ja se tulee murhaajaksi, joka verta vuodattaa, eli tekee jonkun
näistä kappaleista. **11** Ja ei yhtään niistä muista kappaleista
tee; mutta syö myös vuorilla, ja saastuttaa lähimmäisensä
emännän; **12** Tekee köyhille ja vaivaisille vahinkoa, ottaa
jotain väkivallalla, ei anna panttia jälleen ja nostaa silmänsä
epäjumalain puoleen, jolla hän kauhistuksen tekee, **13** Antaa
kasvulle, ottaa voittoa: pitäisikö hänen elämän? Ei hänen pidä
elämän; mutta että hän senkaltaisen kauhistuksen tehnyt on,
niin hänen pitää totisesti kuoleman, hänen verensä pitää hänen
päällänsä oleman. **14** Mutta jos hän pojan siittää, joka kaikki
näkee, isänsä synnit jotka hän tehnyt on; ja hän pelkää, ja ei
tee niin; **15** Ei syö vuorilla, ei silmäinsä nosta Israelin huoneen
epäjumalain puoleen, ei saastuta lähimmäisensä emäntää;
16 Ei tee kenellekään vahinkoa, ei pidä panttia tykönänsä, ei
mitään ota vääryydellä; jakaa leipänsä isoovaisille, ja vaatettaa
alastoman; **17** Ei vaivaisille tee vääryyttä, ei ota korkoa eikä
voittoa, mutta pitää minun oikeuteni, ja elää minun säätyini
jälkeen: ei hänen pidä kuoleman isäinsä pahan teon tähden,
vaan totisesti elämän. **18** Mutta hänen isänsä, joka paljon

väkivaltaa ja suurta vääryyttä tehnyt on veljeänsä vastaan, ja
kansansa seassa tehnyt on sitä mikä ei kelpaa, katso, hänen
pitää kuoleman pahan tekonsa tähden. **19** Niin te sanotte:
miksi ei pojan pidä kantaman isänsä pahaa tekoa? että hän on
tehnyt oikein ja hyvin, pitänyt ja tehnyt kaikki minun säätyni,
niin hän saa totisesti elää. **20** Sillä se sielu, joka syntiä tekee,
sen pitää kuoleman; ei pojan pidä kantaman isänsä syntiä,
eikä isän pojan syntiä; mutta vanhurskaan vanhurskaus pitää
hänen itse päällänsä oleman, ja väärän pahuus pitää hänen
päällänsä oleman. **21** Mutta jos jumalatoin kääntyy kaikista
synneistänsä, joita hän tehnyt on, ja pitää kaikki minun säätyni,
ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, niin hän saa totisesti
elää, ja ei pidä kuoleman. **22** Kaikkia hänen ylitsekäymisiänsä,
joita hän tehnyt on, ei pidä muistettaman; mutta hän saa elää
vanhurskauden tähden, jonka hän tehnyt on. **23** Luuletkos, että
minulla on joku ilo jumalattoman kuolemasta, sanoo Herra,
Herra, ja ei paljo enempi, että hän palajaa teistänsä, ja saa elää?
24 Ja jos vanhurskas kääntyy vanhurskaudestansa, ja tekee
pahaa, ja elää kaiken sen kauhistuksen jälkeen, jonka jumalatoin
tekee: pitäiskö hänen saaman elää? Ja tosin kaikkea hänen
vanhurskauttansa, jota hän tehnyt on, ei pidä muistettaman;
mutta hänen pitää kuoleman ylitsekäymistensä ja synteinsä
tähden, joita hän tehnyt on. **25** Ja vielä sitte te sanotte: ei
Herra tee oikein. Niin kuulkaat nyt, te Israelin huoneesta: eikö
minulla oikeus ole, ja teillä vääryys? **26** Kuin vanhurskas kääntyy
vanhurskaudestansa, ja tekee pahaa, niin hänen pitää kuoleman;
mutta hänen pitää kuoleman pahuutensa tähden, jonka hän
tehnyt on. **27** Ja koska jumalatoin kääntyy vääryydestänsä,
jonka hän tehnyt on, ja tekee oikeuden ja vanhurskauden,

hän saa pitää sielunsa elävänä. **28** Sillä koska hän näkee, ja
lakkaa pahuudestansa, niin hänen pitää totisesti elämän ja ei
kuoleman. **29** Ja Israelin huone sanoo: ei Herra tee oikein.
Pitäisikö minulla vääryys oleman, te Israelin huone? Eikö teillä
ole vääryys? **30** Sentähden tahdon minä tuomita teitä, te Israelin
huoneesta, jokaisen hänen tiensä jälkeen, sanoo Herra, Herra.
Sentähden kääntykäät, ja palatkaat kaikesta vääryydestänne,
ettette lankeaisi pahan tekonne tähden. **31** Heittäkäät pois
tyköänne kaikki ylitsekäymisenne, jolla te rikkoneet olette, ja
tehkää teillenne uusi sydän ja uusi henki; sillä miksi pitäis teidän
kuoleman, sinä Israelin huone? **32** Sillä ei minulla ole yhtään
iloa hänen kuolemastansa, joka kuolee, sanoo Herra, Herra:
sentähden kääntykäät, niin te saatte elää.

19 Mutta tee sinä valitusitku Israelin päämiehistä. **2** Ja sano:
miksi sinun äitis naaras jalopeura makasi jalopeurain seassa,
ja kasvatti penikkansa nuorten jalopeurain seassa. **3** Yhden
hän niistä kasvatti, ja siitä tuli nuori jalopeura, se tottui julmasti
repimään ja syömään ihmisiä. **4** Kuin pakanat sen hänestä
kuulivat, ottivat he sen kiinni luolassansa, ja veivät sen kahleissa
Egyptin maalle. **5** Kuin nyt äiti sen näki, että hänen toivonsa oli
pois, otti hän toisen pojistansa ja teki siitä nuoren jalopeuran. **6**
Kuin se vaelsi jalopeurain seassa, tuli se nuoreksi jalopeuraksi,
joka myös harjaantui julmasti raatelemaan ja syömään ihmisiä. **7**
Se oppi heidän leskensä tuntemaan ja hävitti heidän kaupunkinsa,
niin että maa ja mitä siinä oli, kauhistui hänen kiljumisensa
ääntä. **8** Niin asettivat pakanat itsensä kaikista maakunnista
hänen ympärillensä, ja heittivät verkkonsa hänen päällensä,
ja käsittivät hänen luolassansa. **9** Ja panivat hänen kahleissa
vankiuteen, ja veivät hänen Babelin kuninkaan tykö; ja hän

vietiin varustuksiin, ettei hänen äänensä pitänyt enää kuultaman
Israelin vuorilla. **10** Sinun äitis on sinun levossas niinkuin
viinapuu veden reunalla istutettu; ja sen hedelmät ja oksat
kasvoivat siitä paljosta vedestä. **11** Että sen oksat niin vahvaksi
tulivat, että ne herrain valtikaksi kelpasivat, ja se tuli korkiaksi
paksuin oksain seassa. Ja kuin se nähtiin, että se niin korkia oli,
ja että hänellä niin monta oksaa oli; **12** Reväistiin se maahan
vihassa, ja heitettiin pois, itätuuli kuivasi hänen hedelmänsä; ja
sen vahvat oksat murrettiin rikki, niin että ne kuivetuksi ja tulelta
poltetuiksi tulivat. **13** Mutta nyt se on istutettu korpeen, kuivaan
ja karkiaan maahan. **14** Ja tuli kävi ulos sen vahvoista oksista,
se söi sen hedelmän, niin ettei sen päällä enään vahvoja oksia
ole herrain valtikaksi. Se on valitettava ja surullinen asia.

20 Ja tapahtui seitsemäntenä vuotena, kymmenentenä päivänä
viidennessä kuukaudessa, että muutamia Israelin vanhimmista
tuli kysymään Herralta; ja he istuivat minun eteeni. **2** Silloin
tapahtui Herran sana minulle ja sanoi: **3** Sinä, ihmisen poika,
puhu Israelin vanhimpain kanssa, ja sano heille: näin sanoo
Herra, Herra: oletteko te tulleet kysymään minulta? Niin totta
kuin minä elän, en tahdo minä teitä vastata, sanoo Herra, Herra.
4 Mutta jos sinä ihmisen poika tahdot tuomita heitä, niin tuomitse
heitä näin: ilmoita heille heidän isäinsä kauhistus. **5** Ja sano
heille: näin sanoo Herra, Herra: siihen aikaan, kuin minä valitsin
Israelin, nostin minä käteni Jakobin huoneen siemenelle, ja
annoin heidän tuta minuani Egyptin maalla; ja tosin minä nostin
käteni heille, ja sanoin: minä olen Herra teidän Jumalanne.
6 Mutta minä nostin heille käteni sillä ajalla, että minun piti
johdattaman heitä Egyptin maalta siihen maakuntaan, jonka
minä heille edes katsonut olin, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa,

joka on paras kaikkein maakuntain seassa. **7** Ja sanoin heille:
heittäkään jokainen kauhistuksen pois silmäinsä edestä, ja
älkäät saastuttako itsiänne Egyptin epäjumalista; sillä minä olen
Herra teidän Jumalanne. **8** Mutta he olivat minulle kovakorvaiset
ja ei tahtoneet kuulla minua; ja ei yksikään heistä heittänyt
kauhistustansa pois silmäinsä edestä, ja ei hyljänneet Egyptin
epäjumalia. Niin minä ajattelin vuodattaa vihani heidän päällensä,
ja antaa minun hirmuisuuteni käydä heidän ylitsensä Egyptin
maassa. **9** Mutta en minä tehnyt sitä minun nimeni tähden,
ettei sen pitänyt saastutetuksi tuleman pakanain edessä, joiden
seassa he olivat, ja joille minä olin itseni ilmoittanut, että minä
heidät tahdoin johdattaa ulos Egyptin maalta. **10** Ja kuin minä
heidät Egyptin maalta olin johdattanut ulos, ja antanut heidän
tulla korpeen: **11** Annoin minä heille minun säätyni, ja minun
oikeuteni heille tiettäväksi tein: se ihminen joka ne tekee, hän
elää niissä. **12** Minä annoin myös heille minun sabbatini merkiksi
minun ja heidän vaiheellansa, että heidän piti tietämän, että minä
olen Herra, joka heitä pyhitän. **13** Mutta Israelin huone oli minulle
kovakorvainen korvessa, ja ei elänyt minun säätyini jälkeen, ja
katsoi minun oikeuteni ylön, joissa se ihminen elää, joka ne
tekee; ja he saastuttivat minun sabbatini sangen suuresti: niin
minä ajattelin vuodattaa minun vihani heidän päällensä korvessa,
ja peräti kadottaa heitä. **14** Mutta en minä sitä tehnyt minun
nimeni tähden, ettei sen pitänyt turmelluksi tuleman pakanain
seassa, joista minä heidät olin johdattanut ulos heidän silmäinsä
edessä. **15** Ja minä nostin käteni heitä vastaan korvessa,
etten minä tahtonut heitä antaa tulla siihen maahan, jonka
minä heille antanut olin, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa, joka
on paras kaikkein maakuntain seassa, **16** Että he katsoivat

minun oikeuteni ylön, ja ei eläneet minun säätyini jälkeen,
ja turmelivat minun sabbatini; sillä heidän sydämensä vaelsi
heidän epäjumalainsa jälkeen. **17** Mutta minun silmäni armahti
heitä, etten minä heitä kadottanut, enkä peräti tyhjäksi tehnyt
heitä korvessa. **18** Ja minä sanoin heidän lapsillensa korvessa:
ei teidän pidä elämän teidän isäinne säätyin jälkeen, eikä
pitämän heidän oikeuksiansa, eli saastuttaman itsiänne heidän
epäjumaliinsa; **19** Sillä minä olen Herra teidän Jumalanne:
minun säätyini jälkeen pitää teidän elämän, ja minun oikeuteni
pitämän, ja niiden jälkeen tekemän. **20** Ja minun sabbatini
pitää teidän pyhittämän, että ne pitää oleman merkiksi minun
ja teidän vaiheellanne, että teidän pitää tietämän, että minä
Herra olen teidän Jumalanne. **21** Mutta lapset olivat minulle
myös kovakorvaiset, ja ei eläneet minun säätyini jälkeen, eikä
pitäneet minun oikeuksiani, tehdäksensä niiden jälkeen, joissa
ihminen elää, joka ne pitää, ja he turmelivat minun sabbatini; niin
minä ajattelin vuodattaa minun vihani heidän päällensä, ja antaa
minun hirmuisuuteni käydä heidän ylitsensä korvessa. **22** Mutta
minä käänsin käteni, ja en tehnyt sitä minun nimeni tähden, ettei
sen pitänyt turmelluksi tuleman pakanain edessä, joista minä
heitä olen johdattanut ulos heidän silmäinsä edessä. **23** Minä
nostin myös minun käteni heitä vastaan korvessa, hajoittaakseni
heitä pakanain sekaan ja maakuntiin, **24** Ettei he pitäneet minun
oikeuksiani, ja katsoivat minun säätyni ylön, ja turmelivat minun
sabbatini, ja katselivat isäinsä epäjumalia. **25** Sentähden annoin
minä heille säädyt, jotka ei hyvät olleet, ja oikeudet, joissa ei
heille ollut elämää, **26** Ja hylkäsin heidän uhrinsa koska he
käyttivät tulessa kaikki esikoiset, että minun piti heitä hävittämän,
ja että heidän piti tietämän, että minä olen Herra. **27** Sentähden

puhu, sinä ihmisen poika, Israelin huoneelle, ja sano heille: näin
sanoo Herra, Herra: teidän isänne ovat vielä enemmin minua
pilkanneet, hyvällä ehdolla minua vastaan rikkoissansa. **28** Sillä
kuin minä olin antanut heidän tulla siihen maahan, jonka ylitse
minä käteni nostanut olin, että minun piti sen antaman heille;
kussa he joskus näkivät korkean vuoren taikka paksuoksaisen
puun, siellä he uhrasivat uhrinsa ja kantoivat sinne uhrinsa
vihan kehoitukseksi, ja suitsuttivat siellä makian hajunsa ja
vuodattivat siellä juomauhrinsa. **29** Mutta minä sanoin heille:
mihinkä pitää siis oleman sen kukkulan, johonka te menette?
Ja siitä kutsutaan se kukkulaksi aina tähän päivään asti. **30**
Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: te
saastutatte itsenne teidän isäinne menoissa, ja teette huorin
heidän kauhistustensa kanssa; **31** Ja saastutatte itsenne teidän
epäjumalissanne, joille te uhraatte teidän lahjanne, ja poltatte
teidän poikanne tulessa hamaan tähän päivään asti: ja minun
pitäis antaman teille vastausta, sinä Israelin huone? Niin totta
kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: en tahdo minä vastausta
antaa teille. **32** Ja se mikä tulee teidän mieleenne, ei siitä pidä
mitään oleman: että te sanotte: me tahdomme tehdä niinkuin
pakanat ja muut kansat maakunnissa, ja palvella kantoja ja
kiviä. **33** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä
tahdon hallita teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella,
ja vuodatetulla hirmuisuudella. **34** Ja tahdon johdattaa teitä
pois kansoista, ja koota teitä niistä maakunnista, joihinka te
hajoitetut olette, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, ja
vuodatetulla hirmuisuudella. **35** Ja tahdon teidän antaa tulla
kansain korpeen, ja olla siellä oikeudella teidän kanssanne,
kasvoista niin kasvoihin. **36** Niinkuin minä teidän isäinne kanssa

Egyptin maan korvessa oikeudella olin: juuri sillä tavalla tahdon
minä olla oikeudella teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra. **37**
Minä tahdon antaa teidän tulla vitsan alle, ja johdattaa teitä
liiton siteellä. **38** Ja tahdon perata pois vastahakoiset ja minusta
luopuvaiset teidän seastanne. Ja tosin minä tahdon johdattaa
heitä ulos asumamaastansa, ja en anna heitä tulla Israelin
maalle, että teidän tietämän pitää, että minä olen Herra. **39**
Sentähden te, Israelin huone, näin sanoo Herra, Herra: ettette
kuitenkaan tahdo kuulla minua, niin tehkäät niinkuin teille kelpaa,
ja jokainen teitä palvelkaan epäjumalaansa tästäkin lähin; mutta
minun pyhä nimeni antakaat tästäedes pilkkaamatta olla teidän
uhreissanne ja epäjumalissanne. **40** Sillä näin sanoo Herra,
Herra: minun pyhällä vuorellani, korkialla Israelin vuorella, siellä
pitää koko Israelin huone ja kaikki, jotka maakunnassa ovat,
palveleman minua; siellä pitää heidän minulle oleman otolliset,
ja siellä minä tahdon anoa teiltä ylennysuhria ja teidän uhrinne
esikoista kaiken sen kanssa, jolla te minua pyhitätte. **41** Te
olette minulle otolliset makialla savulla, kuin minä annan teidän
tulla pois kansoista, ja kokoon teitä siitä maasta, kuhunka te
hajoitetut olette, ja pyhitän itseni teissä, pakanain edessä. **42** Ja
teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra, koska minä
olen antanut teidän tulla Israelin maalle, siihen maahan, josta
minä nostin käteni, että minun piti teidän isillenne sen antaman.
43 Siellä pitää teidän muistaman teidän menonne ja kaikki teidän
tekonne, joilla te itsenne saastuttaneet olette, ja teidän pitää
suuttman itseenne kaiken teidän pahuutenne tähden, jonka te
tehneet olette. **44** Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen
Herra, koska minä teen teidän kanssanne minun nimeni tähden,
ja ei teidän pahan menonne ja vahingollisen työnne jälkeen,

sinä Israelin huone, sanoo Herra, Herra. **45** Ja Herran sana
tapahtui minulle ja sanoi: **46** Sinä, ihmisen poika, aseta kasvos
oikian käden puoleen, ja pisaroitse lounaan puoleen, ja ennusta
metsää vastaan, kedolla lounaan päin, **47** Ja sano lounaan
puoliselle metsälle: kuule Herran sanaa: näin sanoo Herra,
Herra: katso, minä tahdon sinussa tulen sytyttää, sen pitää
sekä tuoreet että kuivat puut polttaman, ettei hänen ankaraa
liekkiänsä taideta sammuttaa, vaan kaikki pitää poltettaman, mitä
lounaasta pohjaan käsin on. **48** Ja kaikki liha pitää näkemän, että
minä Herra sen sytyttänyt olen; ja ei pidä sitä sammutettaman.
49 Ja minä sanoin: ah! Herra, Herra, he sanovat minusta: tämä
puhuu paljaita tapauksia.

21 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, aseta kasvos Jerusalemia vastaan, ja ennusta Israelin
maata vastaan. **3** Ja sano Israelin maalle: näin sanoo Herra:
katso, minä tahdon sinun kimppuus, minä tahdon vetää miekkani
tupesta ulos, ja tahdon sinussa hävittää sekä hurskaat että
väärät. **4** Että minä sinussa sekä hurskaat että väärät hävitän,
niin minun miekkani tupesta lähtee kaiken lihan päälle etelästä
niin pohjoiseen asti. **5** Ja kaikki liha pitää ymmärtämän, että
minä Herra olen vetänyt minun miekkani tupesta ulos; ja ei pidä
enään siihen pistettämän. **6** Ja sinä, ihmisen poika, huokaa
siihenasti että lantees pakottavat ja kipiäksi tulevat: ja sinun
pitää huokaaman, niin että he näkevät sen: **7** Ja kuin he
sinulle sanovat: mitäs huokailet? pitää sinun sanoman: sen
huudon tähden, joka tulee, jota kaikki sydämet hämmästyvät, ja
kaikki kädet putoovat alas, kaikki rohkeus tulee pois, ja kaikki
polvet niinkuin vedet vuotavat: katso, se tulee ja tapahtuu,
sanoo Herra, Herra. **8** Ja Herran sana tapahtui minulle ja

sanoi: **9** Sinä, ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo
Herra: sano: miekka, miekka on teroitettu ja myös hiottu.
10 Se on teroitettu teurastamaan, se on hiottu välkkymään.
Kuinka me taidamme iloita? minun poikani vitsa katsoo kaikki
puut ylön. **11** Mutta hän on miekan hiottaa antanut, että se
käteen otettaman pitää: miekka on teroitettu ja se on hiottu,
tappajan käteen annettaa. **12** Huuda ja ulvo sinä, ihmisen
poika, sillä se tapahtuu minun kansalleni ja kaikille Israelin
haltioille; pelko miekan tähden pitää minun kansani tykönä
oleman; sentähden lyö reisiäs. **13** Sillä hän on heitä koetellut;
vaan mitä se auttaa, jollei ylenkatsova vitsa tule, sanoo Herra,
Herra. **14** Ja sinä ihmisen poika, ennusta ja lyö käsiäs yhteen;
sillä miekka pitää kaksinkertaisesti, vielä kolminkertaisestikin
tuleman, murhamiekka, suuren tapon miekka, niin että se myös
käy lävitse heidän sisimäisiin kammioihinsa. **15** Minä annan sen
miekan helistä, että sydämet pitää hämmästymän, ja monta pitää
kaatuman kaikissa heidän porteissansa: voi kuin se välkkyy, ja
on hiottu tappamaan! **16** Yhdistä sinus, lyö oikialle ja vasemmalle
puolelle, mitä edessäs on. **17** Sillä minä tahdon myös käsilläni
yhteen lyödä siitä, ja antaa minun vihani mennä: minä Herra
olen sen puhunut. **18** Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi:
19 Ja sinä, ihmisen poika, tee kaksi tietä, joita myöten Babelin
kuninkaan miekka tuleman pitää, mutta ne molemmat pitää
tuleman yhdeltä maalta; ja pane viitta tien haaraan kaupunkia
päin, **20** Ja tee tie miekan tulla Ammonin lasten Rabbatiin ja
Juudan vahvaan kaupunkiin, Jerusalemiin. **21** Sillä Babelin
kuningas laittaa itsensä ensimmäiseksi kahden tien haaraan,
tietämään tietäjältä, ampumaan nuolella arvosta, epäjumalilta
kysymään, maksaan katsomaan. **22** Niin pitää arpa lankeeman

hänen oikialle puolellensa Jerusalemia päin, ja hän antaa
sinne viedä sota-aseita, ja läven (muuriin) avata, murhaamaan,
suurella äänellä huutamaan, panemaan sota-aseita porttien
eteen, tekemään saartoa ja rakentamaan multaseiniä. **23** Vaan
se näkyy heille heidän silmäinsä edessä turhaksi aavistukseksi,
vaikka he valan heidän edessänsä vannoisivat: mutta hän
muistaa heidän pahaa tekoansa, että he kiinni otettaisiin. **24**
Sentähden sanoo Herra, Herra näin: että teidän pahat työnne
ovat muistetut, ja teidän kovakorvaisuutenne ilmi on, että
teidän syntinne nähdään kaikissa teidän töissänne; ja että teitä
muistetaan, pitää te käsillä kiinni otettaman. **25** Ja sinä paha ja
jumalatoin Israelin päämies, jonka päivä lähestyy, koska pahat
työt loppuneet ovat. **26** Näin sanoo Herra, Herra: pane kuninkaan
lakki pois, ja ota kruunu pois; sillä ei niitä pidä siellä enään
oleman; alennettu pitää ylennettämän, ja korkia alennettaman.
27 Minä tahdon sen (kruunun) tyhjäksi, tyhjäksi, tyhjäksi tehdä;
ei sen myös pidä oleman siihenasti kuin se tulee, jonka sen
saaman pitää, hänelle minä sen annan. **28** Ja sinä, ihmisen
poika, ennusta ja sano: näin sanoo Herra, Herra, Ammonin
lapsista ja heidän häväistyksestänsä; sano siis: miekka, miekka
on vedetty tappamaan, se on hiottu surmaamaan ja että se on
niin välkkyy; **29** Ettäs petollisia näkyjä sinulles sanoa annat, ja
valhetta ennustaa; että sinä myös hyljättäisiin jumalattomain
tapettujen sekaan, joiden päivä tuli, koska pahat työt loppuneet
olivat. **30** Ja vaikka se tuppeensa jälleen pistettäisiin, niin minä
kuitenkin tuomitsen sinun siinä paikassa, kussas luotu olet, ja
siinä maassa, kussas syntynyt olet; **31** Ja tahdon vuodattaa
minun vihani sinun päälles, minä tahdon minun hirmuisuuteni
tulen sinun päälles puhaltaa, ja tahdon antaa sinun kiukkuisten

miesten käsiin, jotka hukuttamaan tottuneet ovat, jotka polttaa
ja hukuttaa taitavat. **32** Sinun pitää tulen ruaksi tuleman, ja
sinun veres maalla vuodatettaman, ja ei sinua pidä enään
muistettaman; sillä minä Herra olen sen puhunut.

22 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2**
Sinä, ihmisen poika, etkös tahdo nuhdella, etkös tahdo
nuhdella murhakaupunkia ja hänelle näyttää kaikkia hänen
kauhistuksiansa? **3** Sano: näin sanoo Herra, Herra: o sinä
kaupunki, joka omais veren vuodatat, että sinun aikas tulis,
ja sinä, joka epäjumalia tykönäs teet, ettäs itses saastuttaisit!
4 Sinä teet itses vikapääksi siihen vereen, jota vuodatat, ja
saastutat itses jumalissa, joita teet; näillä sinä joudutat sinun
päiväs, ja saatat, että sinun vuotes tuleman pitää; sentähden
tahdon minä sinun nauruksi tehdä pakanain seassa, ja saattaa
pilkaksi kaikissa maakunnissa. **5** Sekä läsnä että kaukana
pitää heidän sinua sylkemän, että sinun häpiällisen sanoman
ja suuren vaivan kärsimän pitää. **6** Katso, Israelin päämiehet
ovat kukin väkevä sinussa verta vuodattamaan. **7** Isänsä ja
äitinsä he katsovat ylön sinussa: muukalaisille he väkivaltaa ja
vääryyttä tekevät; orpoja ja leskiä he sortavat sinussa. **8** Sinä
katsot minun pyhyyteni ylön, ja turmelet minun sabbatini. **9**
Pettäjät ovat sinussa verta vuodattamaan; he syövät vuorilla,
ja tekevät ylöllistä sinussa. **10** He paljastavat isänsä hävyn
sinussa, ja vaivaavat saastaisia vaimoja heidän taudissansa,
11 Ja tekevät kauheutta lähimmäisensä vaimon kanssa: he
häpäisevät omat miniänsä ilkivaltaisesti, he tekevät väkivaltaa
omille sisarillensa, isäinsä tyttärille. **12** He ottavat lahjoja sinussa,
verta vuodattaaksensa; sinä otat koron ja voiton, ja ahnehdit
lähimmäiseltäs väkivallalla, ja näin unohdat minun, sanoo Herra,

Herra. **13** Katso, minä lyön käsiäni yhteen sinun ahneutes
tähden, jotas tehnyt olet, ja sen veren tähden, joka sinussa
vuodatettu on. **14** Mutta luuletkos sinun sydämes voivan kärsiä,
ja sinun kätes kestää niinä päivinä kuin minä sinulle tekevä olen?
Minä Herra olen sen puhunut, minä myös teen sen. **15** Ja tahdon
sinun hajoittaa pakanain sekaan ja ajaa sinun maakuntiin, ja
tahdon sinun saastaisuutes lopettaa; **16** Niin että sinä pakanain
seassa pitää kirottuna pidettämän, ja sinun pitää ymmärtämän
minun olevan Herra. **17** Ja Herran sana tapahtui minulle ja
sanoi: **18** Sinä, ihmisen poika, Israelin huone on minulle karreksi
tullut; kaikki heidän vaskensa, tinansa, rautansa ja lyijynsä on
ahjossa hopian karreksi tullut. **19** Sentähden sanoo Herra, Herra
näin: että te kaikki olette karreksi tulleet, sentähden katso, minä
kokoon teidät Jerusalemiin. **20** Niinkuin hopia, vaski, rauta, lyijy
ja tina ahjoon kootaan, että tuli sen alle puhallettaisiin ja ne
sulaisivat: niin tahdon minä vihassani ja hirmuisuudessani koota,
panna sisälle ja sulata teitä. **21** Ja minä tahdon koota teidät,
ja minun vihani tulen teidän seassanne puhaltaa, että te siellä
sulaisitte. **22** Niinkuin hopia ahjossa sulaa, niin teidän pitää myös
siinä sulaman; ja teidän pitää ymmärtämän, että minä Herra olen
vuodattanut vihani teidän päällenne. **23** Ja Herram sana tapahtui
minulle ja sanoi: **24** Sinä, ihmisen poika, sano heille: sinä olet se
maa, joka ei ole puhdistettu, niinkuin se, joka ei sadetta saa
vihan ajalla. **25** Prophetat, jotka siellä ovat, ovat vannoneet
heitänsä yhteen, niinkuin kiljuva jalopeura, kuin se saaliin saa;
he syövät sieluja, tempaavat tavaran ja rahan, ja tekevät sinne
paljon leskiä. **26** Heidän pappinsa rikkovat minun lakini, ja
turmelevat minun pyhäni; ei he pidä pyhäin ja saastaisten
välillä eroitusta, eikä opeta mikä puhdas ja saastainen on,

eikä tottele minun sabbatiani, ja minä saastutetaan heidän
seassansa. **27** Heidän päämiehensä heidän seassansa ovat
niinkuin raatelevaiset sudet, verta vuodattamaan ja sieluja
surmaamaan ahneutensa tähden. **28** Ja heidän prophetansa
sivuvat heitä sekoittamattomalla kalkilla, saarnaavat turhuutta, ja
ennustavat heille valheita, ja sanovat: näin sanoo Herra, Herra;
vaikka ei Herra sitä puhunut olekaan. **29** Maan kansa tekee
väkivaltaa, ja he ryöstävät ryövyydellä ja sortavat köyhän ja
raadollisen, ja tekevät muukalaiselle väkivaltaa ja vääryyttä. **30**
Minä etsin heidän seassansa sitä miestä, joka aidan panis ja
seisois veräjällä minun edessäni, etten minä maata turmelisi;
mutta en minä ketään löytänyt. **31** Sentähden vuodatan minä
vihani heidän päällensä, ja hirmuisuuteni tulella minä lopetan
heidät, ja annan heidän tiensä heidän päänsä päälle, sanoo
Herra, Herra.

23 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, kaksi vaimoa oli yhden äidin tytärtä: **3** Nämät tekivät huorin
Egyptissä, he tekivät huorin nuoruudessansa; siellä antoivat he
pidellä rintojansa, ja taputellla neitsyytensä nisiä. **4** Suuremman
nimi oli Ohola, ja hänen sisarensa Oholiba. Ja minä otin heidät
aviokseni, ja he synnyttivät poikia ja tyttäriä. Ja Ohola kutsuttiin
Samariaksi ja Oholiba Jerusalemiksi. **5** Ohola teki huorin, kuin
minä hänen ottanut olin, ja rakasti värtämiehiänsä Assyrialaisia,
jotka hänen tykönsä tulivat: **6** Silkillä vaatetettuja päämiehiä ja
esimiehiä, kaikkia nuoria ihanaisia miehiä, hevosmiehiä, jotka
hevosilla ajoivat; **7** Ja makasi kaikkein nuorten miesten kanssa
Assyriasta, ja saastutti itsensä kaikkiin heidän jumaliinsa, kussa
ikänä hän jonkun osasi. **8** Vielä sitte ei hän hyljännyt huoruuttansa
Egyptin kanssa; että he hänen kanssansa maanneet olivat hänen

nuoruudessansa, ja jotka hänen neitsyytensä nisiä taputtelleet,
ja suuressa huoruudessa hänen kanssansa olleet olivat. **9**
Sentähden minä hylkäsin hänet värtämiestensä käsiin, Assurin
lasten käsiin, joita hän himostansa rakasti. **10** He paljastivat
hänen häpynsä, ja ottivat hänen poikansa ja tyttärensä pois,
mutta hänen he miekalla tappoivat. Ja sanoma kuului vaimoin
seassa, että tämä rangaistus oli. **11** Mutta kuin Oholiba, hänen
sisarensa, sen näki, syttyi se rakkaudesta pahemmin kuin
toinen, ja teki enemmin huorin kuin hänen sisarensa huoruus
oli. **12** Ja rakasti Assurin lapsia, päämiehiä ja esimiehiä, jotka
hänen tykönsä tulivat kauniisti vaatetettuna, hevosmiehiä, jotka
hevosilla ajoivat, kaikkia nuoria ihanaisia miehiä. **13** Silloin minä
näin, että he molemmat yhdellä tavalla itsensä saastuttaneet
olivat. **14** Mutta tämä teki vielä enemmin huorin; sillä kuin hän
näki punaisella maalilla maalatuita miehiä seinissä, Kaldealaisten
kuvia, **15** Kupeista vyötetyitä ja kirjavat lakit heidän päässänsä,
jotka kaikki olivat nähdä niinkuin päämiehet, niinkuin Babelin
lapset ja Kaldealaiset pitävät isänsä maalla, **16** Syttyi hän heihin
niin pian kuin hän näki heidät, ja hän lähetti sanansaattajat
heidän tykönsä Kaldeaan. **17** Kuin nyt Babelin lapset hänen
tykönsä tulivat, häntä makaaman hekumassansa, saastuttivat he
hänen huoruudellansa; ja se saastutti itsensä heidän kanssansa,
niin että hän heihin suuttui. **18** Ja kuin hänen huoruutensa
ja häpiänsä niin peräti ilmituli, suutuin minä myös häneen,
niinkuin minä hänen sisareensa suuttunut olin. **19** Mutta hän
teki aina enemmän huorin ja muisti nuoruutensa aikaa, jona
hän Egyptissä huorin tehnyt oli. **20** Ja syttyi himoon heidän
jalkavaimoinsa kanssa, joiden liha on niinkuin aasien liha,
ja heidän himonsa niinkuin hevosten himo. **21** Ja sinä teit

häpiäs, niinkuin nuoruudessas, kuin Egyptissä sinun rintaas
pideltiin, ja sinun nuoruutes nisiä taputeltiin. **22** Sentähden,
Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon sinun
värtämiehes, joihinkas suuttunut olet, kehoittaa sinua vastaan,
ja tahdon heitä tuoda joka taholta sinua vastaan: **23** Babelin
lapset ja kaikki Kaldealaiset, päämiehet, herrat ja valtamiehet, ja
kaikki Assyrialaiset heidän kanssansa, kauniit, nuoret miehet,
kaikki päämiehet ja esimiehet, valtamiehet, ja ylimmäiset, ja
kaikkinaiset hevosmiehet. **24** Ja he tulevat valmistettuna sinun
päälles vaunuilla ja rattailla ja suurella väen joukolla, ja piirittävät
sinun keihäillä, kilvillä ja rautalakeilla joka taholta. Niiden haltuun
minä oikeuden annan, että he sinun tuomitsevat lakinsa jälkeen.
25 Minä annan minun kiivauteni tulla sinun päälles, että he
armottomasti sinun kanssas toimittavat; heidän pitää sinun nenäs
ja korvas leikkaaman, ja mitä jää, pitää miekalla lankeeman.
Heidän pitää sinun poikas ja tyttäres ottaman pois, ja tähteet pitää
poltettaman tulella. **26** Heidän pitää sinun vaattees riisuman,
ja sinun kaunistukses ottaman pois. **27** Näin minä tahdon
sinun haureutes ja sinun huoruutes Egyptin maasta lopettaa,
ettes enää silmiäs nosta heidän peräänsä, etkä Egyptiä enää
muistaman pidä. **28** Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, minä
tahdon sinun niiden haltuun antaa, joita vihaat, ja joihin suuttunut
olet. **29** Ne pitää sinulle tekemän niinkuin viholliset, ja ottaman
kaikki, mitäs koonnut olet, ja sinut alastomaksi ja paljaaksi
jättämän, että sinun saastainen häpiäs ilmi tulis sinun haureutes
ja huoruutes kanssa. **30** Näitä pitää heidän sinulle tekemän sinun
huoruutes tähden, jota sinä pakanain kanssa tehnyt olet, joiden
jumalissa sinä itses saastuttanut olet. **31** Sinä olet käynyt sisares
tietä, sentähden annan minä myös hänen maljansa sinun kätees.

32 Näin sanoo Herra, Herra: sinun pitää juoman sisares maljan,
syvän ja leviän; sinun pitää niin suureksi nauruksi ja pilkaksi
tuleman, että se on ylönpalttinen. **33** Sinun pitää siitä väkevästä
juomasta ja vaivasta itses juovuksiin juoman; sillä sinun sisares
Samarian malja on vaivan ja hävityksen malja. **34** Sen sinun
pitää puhtaaksi juoman, ja lyömän sen kappaleiksi, ja sinun
rintas repimän rikki; sillä minä olen sen puhunut, sanoo Herra,
Herra. **35** Sentähden näin sanoo Herra, Herra: ettäs minun
unhottanut ja minun selkäs taa heittänyt olet, niin kanna nyt sinun
haureuttas ja huoruuttas. **36** Ja Herra sanoi minulle: sinä ihmisen
poika, etkö sinä Oholaa ja Oholibaa nuhdella tahdo? näytä
heille heidän kauhistuksensa, **37** Kuinka he ovat huoruudessa
olleet ja verta vuotaneet, ja avionsa rikkoneet epäjumalainsa
kanssa; niin myös lapsensa, jotka he minulle synnyttäneet olivat,
polttivat he niille uhriksi. **38** Päällisiksi ovat he sen minulle
tehneet, että he ovat silloin minun pyhäni saastuttaneet, ja
minun sabbatini rikkoneet. **39** Sillä kuin he lapsensa epäjumalille
tappaneet olivat, menivät he sinä päivänä minun pyhääni, sitä
saastuttamaan; katso, niin ovat he minun huoneessani tehneet.
40 He ovat myös lähettäneet miesten perään, jotka kaukaisilta
mailta tuleman piti; kuin sana oli lähetetty heidän tykönsä, niin
katso, he tulivat; ja sinä pesit itse heidän tähtensä, ja voitelit
silmäs ja kaunistit sinus kaunistuksella, **41** Ja istuit kauniilla
vuoteella, jonka edessä pöytä oli valmistettu; ja sinä suitsutit
ja uhrasit minun öljyni sen päällä. **42** Siellä oli suruttoman
kansan ääni; ja paitsi niitä miehiä yhteisestä kansasta, tuotiin
myös sinne Sabealaisia korvesta, jotka antoivat renkaita heidän
käsiinsä ja kauniita seppeleitä heidän päähänsä. **43** Mutta minä
ajattelin: se on tottunut huoruuteen vanhuudesta, ei se taida

lakata huoruudestansa. **44** Sillä hänen tykönsä mennään niikuin
huoran tykö; juuri niin mennään Oholan ja Oholiban, hävyttömäin
vaimoin tykö. **45** Sentähden hurskaat miehet rankaisevat heitä,
niinkuin avionsa rikkojat ja veren vuodattajat rangaistaman pitää;
sillä he ovat huorat, ja heidän kätensä on verta täynnä. **46**
Näin sanoo Herra, Herra: vie suuri joukko heidän päällensä,
ja anna heitä ryöstöksi ja saaliiksi, **47** Jotka heidät kivittäisivät
ja heidät miekoillansa pistäisivät lävitse, ja heidän poikansa ja
tyttärensä surmaisivat, ja heidän huoneensa tulella polttaisivat.
48 Näin minä tahdon huoruuden maalta lopettaa; että kaikki
vaimot pitää oppiman, eikä tekemän senkaltaista haureutta. **49**
Ja teidän haureutenne pannaan teidän päällenne, ja teidän pitää
epäjumalainne syntiä kantaman, tietääksenne minun olevan
Herran, Herran.

24 Ja Herran sana tapahtui minulle, yhdeksäntenä vuonna,
kymmenentenä päivänä kymmenennestä kuusta, ja sanoi: **2**
Sinä, ihmisen poika, kirjoita sinulles tämän päivän nimi, juuri tämä
päivä; sillä Babelin kuningas on juuri tänäpäivänä Jerusalemia
vastaan hankinnut. **3** Ja pane tottelemattoman kansan eteen
vertaus, ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra: pane pata
ja valmista, ja pane siihen vettä. **4** Pane kappaleet siihen
kokoon, kaikki ne parhaat kappaleet, reisi ja lapa; ja täytä se
parhailla luukappaleilla. **5** Ota paras laumasta, ja tee valkia
alle luukappaleita keittääkses; ja anna vahvasti kiehua, ja
luukappaleet hyviä kypsyä. **6** Sentähden näin sanoo Herra,
Herra: voi murhakaupunkia! joka senkaltainen pata on, jossa
ruoste riippuu kiinni, niin ettei sen ruoste tahdo eritä. Ota kappale
kappaleen jälkeen siitä ulos, sillä ei tarvita siitä arpaa heittää. **7**
Sillä hänen verensä on siellä, joka paljaalle kalliolle pantu on, ja

ei maan päälle vuodatettu, että se mullalla peitettäisiin. **8** Ja minä
olen myös sentähden heidän antanut sen veren paljaalle kalliolle
vuodattaa, ettei se peitettäisi, että viha tulis heidän päällensä, ja
heille kostettaisiin. **9** Sentähden sanoo Herra, Herra näin: voi
murhakaupunkia! jonka minä suureksi valkiaksi teen. **10** Kanna
vaivoin paljo puita, sytytä tuli, että liha kypsäksi tulis, ja pane
hyvin yrttejä sen päälle, että luukappaleet palaisivat. **11** Pane
myös pata tyhjänä hiilille, että se kuumaksi tulis, ja sen vaski
palais, jos sen saastaisuus sulais, ja sen ruoste läksis. **12** Vaan
ruoste, ehkä se kuinka kovin poltetaan, ei tahdo lähteä, sillä se
on aivan kovin ruostunut, se pitää tulessa sulattaman. **13** Sinun
saastaisuutes on sula ilkeys, että vaikka minä sinua mielelläni
puhdistaisin, et kuitenkaan sinä tahdo itsiäs puhdistaa antaa;
sinun saastaisuudestas et sinä tästedes enää taida puhdistettaa,
siihenasti että minun hirmuisuuteni sinussa sammunut on. **14**
Minä Herra olen sen puhunut; se pitää tuleman, minä tahdon
tehdä, ja en viivyttää, en minä tahdo armahtaa, enkä kadu; vaan
heidän pitää sinun tuomitseman, niinkuin sinä elänyt ja tehnyt
olet, sanoo Herra, Herra. **15** Ja Herran sana tapahtui minulle
ja sanoi: **16** Sinä ihmisen poika, katso, minä tahdon sinulta
silmäis himon ottaa pois rangaistuksen kautta; mutta ei sinun
pidä valittaman, eikä itkemän, eikä kyyneleitä vuodattaman. **17**
Salaa sinä mahdat huoata, mutta kuolleen valitusta ei sinun pidä
pitämän, vaan sinun pitää kaunistukses paneman päälles, ja
kengät jalkaas kenkimän; ei sinun pidä suutas peittämän, eikä
murheellisten leipää syömän. **18** Ja kuin minä huomeneltain
varhain kansalle puhuin, kuoli minulta ehtoona minun emäntäni.
Ja minä tein toisena huomenna, kuin minulle käsketty oli. **19** Ja
kansa sanoi minulle: etkös siis ilmoita meille, mitä tämä meille

ennustaa, minkä sinä teet? **20** Ja minä sanoin heille: Herra on
minun kanssani puhunut ja sanonut: **21** Sano Israelin huoneelle,
että Herra näin sanoo: katso, minä tahdon minun pyhäni, teidän
korkeimman lohdutuksenne, teidän silmäinne himon ja teidän
sydämenne toivon saastuttaa; ja teidän poikanne ja tyttärenne,
jotka teidän hylkäämän pitää, lankeevat miekan kautta. **22** Ja
teidän täytyy tehdä, niinkuin minä tehnyt olen: teidän suutanne
ei teidän pidä peittämän, eikä murheellisen leipää syömän. **23**
Vaan pitää teidän kaunistuksenne teidän päähänne paneman,
ja kenkimän itsenne; ei teidän pidä valittaman eikä itkemän,
vaan teidän synnissänne nääntymän, ja keskenänne toinen
toisenne kanssa huokaileman. **24** Ja pitää niin Hesekiel teillle
ihmeeksi oleman, että teidän tekemän pitää kaiken sen jälkeen,
minkä hän tehnyt on; että kuin se tulee, te ymmärtäisitte, että
minä Herra, Herra olen. **25** Ja sinä, ihmisen poika, silloin kuin
minä heiltä olen ottava pois heidän voimansa ja lohdutuksensa,
heidän silmäinsä himon ja heidän sydämensä toivon, heidän
poikansa ja tyttärensä; **26** Silloin pitää yksi, joka päässyt on,
tuleman sinun tykös, ja sinulle ilmoittaman. **27** Silloin pitää sinun
suus avattaman, ja sen joka päässyt on, että sinun puhuman
pitää, ja ei enää vaikeneman. Ja sinun pitää heille ihmeeksi
oleman, että he ymmärtäisivät minun olevan Herran.

25 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, aseta kasvos Ammonin lasten puoleen, ja ennusta heitä
vastaan, **3** Ja sano Ammonin lapsille: kuulkaat Herran, Herran
sanaa: näin sanoo Herra, Herra: että te minun pyhääni pitititte,
sanoen: jopa se saastutettu on, ja Israelin maata: se on kylmillä,
ja Juudan huonetta, että se on vankina viety pois; **4** Sentähden
katso, minä tahdon sinun antaa itäisen maan lapsille perinnöksi,

että heidän linnojansa sinne rakentaman ja asuinsiansa sinne
tekemän pitää; ja heidän pitää sinun hedelmäs syömän, ja sinun
rieskas juoman. **5** Ja tahdon Rabban kamelein huoneeksi tehdä,
ja Ammonin lapset lammaspihatoksi; ja teidän pitää tietämän,
että minä olen Herra. **6** Sillä näin sanoo Herra, Herra: että
sinä käsiäs paukutit, ja tömistelit jaloillas, ja Israelin maasta
kaikesta sydämestäs niin äikistellen iloitsit, **7** Sentähden katso,
minä tahdon minun käteni ojentaa sinun ylitses, ja antaa sinun
pakanoille ryöstöksi, ja hävittää sinun kansoista, ja maakunnista
surmata; minä kadotan sinun, ja sinun pitää tietämän, että
minä olen Herra. **8** Näin sanoo Herra, Herra: että Moab ja Seir
sanovat: katso, Juudan huone on niinkuin kaikki muutkin pakanat;
9 Sentähden katso, niin minä tahdon Moabin kyljen avata
kaupungeista, hänen kaupungeistansa ja hänen rajoistansa:
sen kalliin maan, Betjesimotin, Baalmeonin ja Kirjataimin, **10**
Itäisen maan lapsille, Ammonin lapsia vastaan, ja annan heidät
heille perinnöksi, ettei Ammonin lapsia enää muistettaman
pidä pakanain seassa; **11** Ja annan tuomita Moabin: ja heidän
pitää tietämän minun olevan Herran. **12** Näin sanoo Herra,
Herra: että Edom Juudan huoneelle ankarasti kostanut on, ja
kostamisellansa itsensä vikapääksi saattanut; **13** Sentähden
sanoo Herra, Herra näin: minä tahdon käteni ojentaa Edomin
päälle, ja tahdon hänestä hävittää sekä ihmiset että eläimet,
ja tahdon sen autioksi tehdä Temanista, ja Dedaniin asti pitää
heidän miekalla kaatuman. **14** Ja kostan jälleen Edomille minun
kansani Israelin kautta, ja heidän pitää Edomin kanssa tekemän
minun vihani ja hirmuisuuteni jälkeen; että heidän minun kostoni
tunteman pitää, sanoo Herra, Herra. **15** Näin sanoo Herra,
Herra: että Philistealaiset kostaneet ovat ja vanhan vihansa

sammuttaneet, kaiketi oman tahtonsa perään (minun kansani)
vahingoksi; **16** Sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, minä
tahdon minun käteni ojentaa Philistealaisten päälle; ja Kretiläiset
hävittää, ja tahdon jääneet meren satamissa surmata; **17** Ja
tahdon heille suuresti kostaa, ja vihassa heitä rangaista, että
heidän ymmärtämän pitää minun olevan Herran, koska minä
heille kostanut olen.

26 Ja tapahtui ensimäisenä vuotena toistakymmentä,
ensimäisenä päivänä (ensimmäisessä kuussa), että Herran
sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen poika, että Tyro
sanoo Jerusalemista: niin piti! Kansan portit ovat särjetyt: se
on kääntynyt minun tyköni; minä täytetään, hän hävitetään;
3 Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon
sinun kimppuus, Tyro, ja tahdon antaa monta pakanaa tulla
sinun päälles, niinkuin meri nousee aaltoinensa. **4** Niin pitää
heidän kaataman muurit Tyrossa, ja kukistaman hänen torninsa,
ja minä tahdon käväistä pois tomunkin siitä, ja tahdon tehdä
hänestä paljaan kallion. **5** Hänen pitää tuleman luodoksi keskellä
merta, jonka päälle kalaverkot hajoitetaan; sillä minä olen sen
puhunut, sanoo Herra, Herra, ja hänen pitää tuleman pakanoille
saaliiksi, **6** Ja hänen tyttärensä, jotka kedolla ovat, pitää miekalla
tapettaman; ja hänen pitää ymmärtämän, että minä olen Herra.
7 Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon antaa tulla
Tyron päälle Nebukadnetsarin, Babelin kuninkaan, pohjoisesta,
kuningasten kuninkaan, hevosilla, vaunuilla, ratsasmiehillä ja
suurella kansan joukolla. **8** Hänen pitää miekalla tappaman
sinun tyttäres, jotka kedolla ovat; mutta sinua vastaan pitää
hänen multaseinät rakentaman ja tekemän saarron, ja ylentämän
kilvet sinua vastaan. **9** Hänen pitää sota-aseilla sinun muuris

maahan sysäämän, ja miekoillansa kukistaman sinun tornis.
10 Hänen monien hevostensa tomun pitää sinun peittämän;
niin pitää myös sinun muuris vapiseman hänen hevostensa,
vaunuinsa ja ratsumiestensä töminästä, kuin hänen sinun
porteistas vaeltaa sisälle, niinkuin siihen kaupunkiin mennään,
joka maahan kukistettu on. **11** Hänen pitää hevostensa kavioilla
tallaaman rikki kaikki sinun katus; sinun kansas hän miekalla
tappaa, ja sinun vahvat patsaas maahan kaataa. **12** Heidän
pitää sinun tavaras ryöstämän, ja sinun kauppas ottaman pois,
sinun muuris kaataman, ja sinun kauniit huonees kukistaman; ja
heittämän sinun kives, puus ja tomus veteen. **13** Niin tahdon
minä lopettaa sinun laulus äänen, ettei enään kuultaman pidä
sinun kantelees helinää. **14** Ja minä tahdon tehdä sinusta paljaan
kallion ja luodon, jonka päälle kalaverkot hajoitetaan, ja ei sinun
pidä enään rakennettaman; sillä minä Herra olen sen puhunut,
sanoo Herra, Herra. **15** Näin sanoo Herra, Herra Tyroa vastaan:
mitämaks että luotoin pitää vapiseman, kuin sinä niin hirmuisesti
kaadut, ja sinun haavoitettus huutavat, jotka sinussa hirmuisesti
tapetaan. **16** Ja kaikki ruhtinaat meren tykönä pitää astuman
alas istuimiltansa, ja riisuman hameensa, ja paneman pois
yltänsä neulotut vaatteet, ja pitää käymän murhevaatteissa ja
istuman maahan, ja pitää hämmästymän ja tyhmistymän, sinun
äkillisestä lankeemisestas. **17** Heidän pitää valittaman sinua, ja
sanoman sinusta: voi, kuinka sinä olet niin peräti autioksi tullut,
sinä kuuluisa kaupunki! sinä joka meren tykönä olit, joka niin
voimallinen olit meren tykönä ynnä sinun asuvaistes kanssa,
että kaiken maan täytyi sinua peljätä. **18** Nyt tyhmistyvät luodot
sinun lankeemistas, ja luotokunnat meressä hämmästyvät sinun
loppuas. **19** Sillä näin sanoo Herra, Herra: minä tahdon sinua

tehdä autioksi kaupungiksi, niinkuin ne kaupungit, joissa ei
kenkään asu, ja annan tulla suuren virran sinun päälles, suuret
vedet sinua peittämään; **20** Ja annan sinun mennä alas niiden
kanssa, jotka menevät alas hautaan, muinaisen kansan tykö, ja
tahdon kukistaa sinut maan alle, ja teen sinut niinkuin ijäiseksi
autioksi niiden kanssa, jotka hautaan menevät, ettei kenenkään
sinussa pidä asuman; ja annan kauneuden eläväin maahan. **21**
Ja teen sinun hämmästykseksi, ettei sinun enää pidä oleman;
niin että kuin sinua kysytään, niin ei ikänä pidä kenenkään sinua
enään löytämän, sanoo Herra, Herra.

27 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, tee valitusitku Tyrosta, **3** Ja sano Tyrolle, joka asuu meren
tykönä ja tekee kauppaa monen luodon kansan kanssa: näin
sanoo Herra, Herra: o Tyro, sinä olet sanonut: minä olen kaikkein
kaunein. **4** Sinun rajas ovat keskellä merta; ja sinun rakentajas
ovat valmistaneet sinun kaikkein kauneimmaksi. **5** Kaikki sinun
lautas on hongasta Seniristä, ja olet antanut tuoda sedripuita
Libanonista tehdäkses sinulles haahden pielen. **6** Sinun airos
olivat tehdyt Basanin tammesta, sinun piittas elephantin luista,
Kittimin luodoista: **7** Sinun purjees oli Egyptin kalliista liinasta
neulottu, sinulle merkiksi; sinun peittees oli sinivilloista ja
Elisan luotoin purpurasta. **8** Zidonista ja Arvadista olivat sinun
haaksimiehes; ja sinulla olivat toimelliset miehet Tyrosta, haahden
haltiat. **9** Vanhimmat ja taitavat Gebalista paransivat sinun laivas.
Kaikki laivat meressä ja haaksimiehet löyttiin sinun tykönäs;
he tekivät kauppaa sinussa. **10** Persiasta, Lydiasta ja Lybiasta
olivat urhoolliset miehet sinun sotajoukossas; jotka kilpensä
ja otansa sinussa ripustivat, ne sinun kaunistivat. **11** Arvadin
lapset olivat sinun sotajoukossas, kaikki ympäri sinun muurias,

ja vartiat sinun tornissas. He ripustivat kilpensä sinun muuris
päälle kaikki ympäri; ne tekivät niin sinun ihanaksi. **12** Tarsis teki
kauppaa sinun kanssas kaikkinaisen kalun paljoudella: hopialla,
raudalla, tinalla ja lyijyllä, joita he toivat sinun markkinoilles. **13**
Javan, Tubal ja Mesek teki kauppaa sinun kanssas, ja toivat
ihmisiä ja vaskiastioita sinun kaupalles. **14** Togarmasta toivat he
hevosia ja vaunuja ja muuleja sinun markkinoilles. **15** Dedanin
lapset olivat sinun kauppamiehes, ja sinä teit kauppaa joka
paikassa luotokunnissa; he antoivat sinulle elephantin luita ja
Hebenpuita hinnaksi. **16** Syrialaiset noutivat sinun töitäs, joitas
teit, toivat rubiinia, purppuraa, tapeteja, silkkiä ja samettia, ja
kristallia sinun markkinoilles. **17** Juuda ja Israelin maa teki
myös kauppaa sinun kanssas, ja toi sinun markkinoilles nisuja
Minnitistä, ja balsamia ja hunajaa, ja öljyä ja mastiksia. **18**
Nouti myös Damasku sinun töitäs sinusta paljoudessa, ja paljon
kaikkinaisia kaluja, väkevän viinan ja kalliin villan edestä. **19** Dan
ja Javanmehusal toivat myös sinun markkinoilles rautakalua,
kassia- ja kalmus-yrttejä sinun kauppaa tehdäkses. **20** Dedan osti
sinulta kalliita vaatteita, joiden päällä ajoissa istutaan. **21** Atabia
ja kaikki Kebarin ruhtinaat kaupitsivat sinulle lampaita, oinaita ja
kauriita; niillä he tekivät sinun kanssas kauppaa. **22** Saban ja
Ragman kauppamiehet tekivät sinun kanssas kauppaa, ja toivat
sinun markkinoilles kaikkinaisia kalliita yrttejä, kalliita kiviä ja
kultaa. **23** Haran ja Kanne, ja Eden ynnä Seban kauppamiesten
kanssa, Assur ja Kilmad olivat myös sinun kauppamiehes.
24 Kaikki nämät kaupitsivat sinulle kalliita vaatteita, silkkiä ja
neulotuita hameita, jotka he kalliissa seder-arkuissa hyvin tallella
pantuna toivat sinun markkinoilles. **25** Mutta Tarsiksen laivat
olivat ylimmäiset sinun kaupassas; niin sinä olet peräti rikkaaksi

ja jaloksi tullut keskellä merta. **26** Ja sinun haaksimiehes toivat
sinun suurilla vesillä; mutta itätuulen pitää sinun musertaman
rikki keskellä merta: **27** Niin että sinun tavaras, kauppakalus,
ostajas, haaksimiehes, laivain haltias, laivain rakentajas ja sinun
kaupitsias, ja kaikki sinun sotamiehes, ja kaikki kanssa sinussa
pitää hukkuman keskellä merta, sinun lankeemises päivänä; **28**
Niin että satamatkin pitää vapiseman sinun haahteis haltiain
huudosta. **29** Ja kaikki, jotka soutavat haaksimiesten ja haahtein
haltiain kanssa, pitää laivoista menemän maalle seisomaan, **30**
Ja pitää kovin huutaman sinun tähtes, ja vaikiasti valittaman, ja
heittämän tomua päänsä päälle, ja tuhkaan itsensä tahraaman.
31 Heidän pitää ajeleman hiukset päästänsä, ja pukeman säkit
yllensä, ja sydämestänsä itkemän sinua, ja haikiasti murehtiman.
32 Heidän pitää valituksessansa sinua itkemän ja surkutteleman:
voi! kuka on ikänä niin pois tullut merellä kuin Tyro! **33** Kuin sinä
kauppaa teit merellä, ravitsit sinä monta kansaa; ja sinun monella
tavarallas ja kaupallas teit sinä maan kuninkaat äveriäiksi. **34**
Mutta nyt sinä olet mereltä sysätty, juuri syvään veteen, niin että
sinun kauppas ja kaikki sinun kansas sinussa on hukkunut. **35**
Kaikki, jotka luodoissa asuvat, hämmästyvät sinua, ja heidän
kuninkaansa tyhmistyvät ja katsovat murheellisesti. **36** Kansain
kauppamiehet viheltävät sinua, että sinä niin äkisti hävinnyt olet,
ja et silleen enään taida tulla ylös ijankaikkisesti.

28 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä ihmisen
poika, sano Tyron ruhtinaalle: näin sanoo Herra, Herra: että
sinun sydämes paisuu, ja sinä sanot: minä olen Jumala, minä
istun Jumalan istuimella keskellä merta; vaikka sinä olet ihminen
ja et Jumala, kuitenkin yltyy sinun sydämes, niin kuin Jumalan
sydän. **3** Katso, sinä olet olevinas viisaampi Danielia, ettei

sinulta mitään salattu olisi; **4** Ja että sinä toimellas ja taidollas
olet sen voiman saanut, ja koonnut sinun tavaroihis kultaa ja
hopiaa, **5** Ja olet sinun suurella viisaudellas ja kaupallas niin
suuren voiman saanut; siitä sinä olet niin ylpiäksi tullut, että
sinä niin voimallinen olet. **6** Sentähden sanoo Herra, Herra
näin: että sinun sydämes ylpeilee, niinkuin sinä Jumala olisit;
7 Sentähden katso, minä tahdon lähettää muukalaiset sinun
päälles, julmat pakanat; heidän pitää miekkansa vetämän sinun
kaunista viisauttas vastaan, ja tekemän sinbun suuren kunnias
häpiäksi. **8** Heidän pitää sinun paiskaaman luolaan, että sinun
pitää kuoleman keskellä merta, niinkuin tapetut. **9** Mitämaks, jos
sinä murhaajalles sanot: minä olen Jumala; vaikka et sinä Jumala
ole, vaan ihminen, ja olet sinun murhaajas kädessä. **10** Sinun
pitää kuoleman, niinkuin ympärileikkaamattomat, muukalaisten
käsiin; sillä minä olen sen sanonut, sanoo Herra, Herra. **11**
Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **12** Sinä, ihmisen
poika, itke valitusitku Tyron kuninkaasta, ja sano hänelle: näin
sanoo Herra, Herra: sinä olet kauniisti tehty sinetti, täynnä
viisautta ja sangen ihana. **13** Sinä olet Edenissä, Jumalan
yrttitarhassa, ja kaunistettu kaikkinaisilla kalliilla kivillä, sardilla,
topasilla, timantilla, turkosilla, onikilla, jaspiksilla, saphirilla,
rubinilla, smaragdilla ja kullalla: sinä päivänä, kuin sinä luotiin,
olivat valmiina sinun tykönäs sinun rumpus ja huilus. **14** Sinä
olet niinkuin Kerub, voideltu peittämään; ja minä olen sinun
asettanut, ja sinä olet Jumalan pyhällä vuorella, että sinun
kuumain kivien seassa vaeltaman pitäis. **15** Ja olit vakaa sinun
teissäs, siitä päivästä kuin sinä luotu olit, siihenasti kuin sinun
pahuutes löydettiin. **16** Sillä sinä olet sisältä täynnä pahuutta
sinun suuresta kaupastas, ja olet syntiä tehnyt: sentähden

tahdon minä sinun eroittaa Jumalan vuorelta, ja tahdon sysätä
pois sinua, sinä peittävä Kerub kuumista kivistä. **17** Ja että sinun
sydämes paisuu, ettäs niin ihana olet, ja olet antanut kavaluutes
sinus pettää koreudessas; sentähden tahdon minä kukistaa
sinun maahan, ja tehdä sinun ihmeeksi kuninkaille. **18** Sillä
sinä turmelit sinun pyhyytes suurella pahuudellas ja väärällä
kaupallas: sentähden tahdon minä antaa tulen sinusta tulla,
joka sinun kuluttaman pitää, ja teen sinun tuhaksi maan päällä
kaikkein niiden silmäin edessä, jotka sinun näkevät. **19** Kaikki,
jotka sinun tuntevat pakanain seassa, pitää hämmästymän sinun
tähtes; sinä olet suureksi pelvoksi, ettes ikänä enään taida tulla
ylös. **20** Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **21** Sinä
ihmisen poika, aseta kasvos Zidonia vastaan, ja ennusta häntä
vastaan, **22** Ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon
sinun kimppuus, Zidon, ja tahdon voittaa kunnian sinusta, että
ymmärrettäisiin, että minä olen Herra, kuin minä annan oikeuden
käydä hänen ylitsensä, ja hänessä osoitan, että minä pyhä
olen. **23** Ja lähetän ruton hänen sekaansa ja veren vuodatuksen
hänen kaduillensa, ja heidän pitää kuolemahaavoissa lankeeman
miekallas, jonka pitää tuleman heidän päällensä joka taholta;
ja heidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra. **24** Ja ei
pidä sitte ympäri Israelin huoneita, joissa heidän vihollisensa
ovat, orjantappuroita, jotka pistävät, eikä ohdakkeita, jotka heitä
vaivaavat, jäämän, että heidän pitää ymmärtämän, että minä
olen Herra, Herra. **25** Näin sanoo Herra, Herra: kuin minä
Israelin huonetta kokoon kansoista, joihin he hajoitetut ovat,
niin minä tahdon heissä osoittaa pakanoille, että minä pyhä
olen; ja heidän pitää asuman maallansa, jonka minä palvelialleni
Jakobille antanut olin. **26** Ja heidän pitää murheetoinna asuman

siinä, ja huoneita rakentaman, ja istuttaman viinapuita, juuri
murheetoinna he asuvat, kuin minä annan oikeuden käydä
kaikkein heidän vihollistensa ylitse heidän ympäristöllänsä;
ja heidän pitää ymmärtämän, että minä Herra olen heidän
Jumalansa.

29 Kymmenentenä vuotena, kymmenentenä päivänä toisessa
kuussa toistakymmentä, tapatui Herran sana minulle ja sanoi: **2**
Sinä, ihmisen poika, aseta kasvos Pharaota, Egyptin kuningasta
vastaan, ja ennusta häntä ja koko Egyptin maakuntaa vastaan.
3 Saarnaa ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon
sinun kimppuus, Pharao, sinä Egyptin kuningas, sinä suuri
lohikärme, joka makaat keskellä virtoja, ja sanot: virta on minun,
minä olen sen minulleni tehnyt. **4** Mutta minä tahdon panna
ongen sinun suuhus, ja tahdon ripustaa kalat sinun virrassas
sinun suomuksiis; ja tahdon vetää sinun ylös virroistas, ynnä
kaikkein kalain kanssa sinun virroissas, jotka sinun suomuksissas
riippuvat. **5** Ja tahdon paiskata sinun korpeen, sinun ja kaikki
sinun virtas kalat; sinun pitää lankeeman kedolla, ja ei jälleen
noudetuksi ja kootuksi tuleman; vaan metsän pedoille ja taivaan
linnuille ruaksi annan minä sinun. **6** Ka kaikki, jotka Egyptissä
asuvat, pitää ymmärtämän, että minä olen Herra, että he Israelin
huoneelle ruokosauvana olivat. **7** Kuin he sinuun rupesivat,
menit sinä rikki, ja viilsit koko heidän kylkensä; kuin he nojasivat
sinun päälles, murruit sinä, ja saatit heidän kupeensa horjumaan.
8 Sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, minä annan miekan
tulla sinun päälles, ja tahdon hävittää sinussa ihmiset ja eläimet.
9 Ja Egyptin maa pitää tuleman tyhjäksi ja autioksi, ja heidän
pitää ymmärtämän, että minä olen Herra, että hän sanoo: virta
on minun, ja minä olen sen tehnyt. **10** Sentähden katso, minä

tahdon sinun ja sinun virtas kimppuun, ja teen Egyptin maan
peräti tyhjäksi ja autioksi, Sevenan tornista Etiopian rajaan asti.
11 Ei sen lävitse pidä ihmisen eikä eläimen jalka käymän, eikä
siinä asuttaman neljässäkymmenessä ajastajassa. **12** Sillä minä
hävitän Egyptin maan hävinneiden maiden keskellä, ja annan
sen kaupungit autioksi tulla hävitettyin kaupunkien keskellä
neljäksikymmeneksi ajastajaksi; ja tahdon hajoittaa Egyptiläiset
pakanain sekaan, ja hajoittaa heitä maakuntiin. **13** Sillä näin
sanoo Herra, Herra: kuin neljäkymmentä ajastaikaa kuluvat,
niin minä taas kokoon Egyptiläiset niistä kansoista, joihinka he
hajoitetut ovat. **14** Ja käännän Egyptin vankiuden, ja tuon heitä
Patroksen maalle jälleen, jossa heidän asuma-maansa on; ja
se pitää oleman halpa valtakunta. **15** Sillä sen pitää oleman
halvan muiden maakuntain suhteen, ja ei enään hallitseman
pakanoita; ja minä tahdon vähentää heitä niin, ettei heidän
vallitseman pidä pakanoita. **16** Ja Israelin huoneen ei pidä enään
luottaman heihin, vaan muistaman syntiänsä, koska he heidän
päällensä katsovat, ja ymmärtävät, että minä olen Herra, Herra.
17 Ja se tapahtui seitsemäntenä vuotena kolmattakymmentä,
ensimäisenä päivänä ensimäisessä kuussa, että Herran sana
tapahtui minulle ja sanoi: **18** Sinä, ihmisen poika, Nebukadnetsar,
Babelin kuningas on vienyt sotajoukkonsa suurella vaivalla Tyron
eteen; niin että koko pää on paljas, ja kaikki olkapäät kuluneet,
ja hänen vaivansa, jonka hän on nähnyt Tyroa vastaan, on vielä
hänelle ja hänen sotajoukollensa maksamatta. **19** Sentähden
sanoo Herra, Herra näin: katso, minä annan Nebukadnetsarille,
Babelin kuninkaalle Egyptin maan, että hänen pitää ottaman pois
kaikki hänen tavaransa, ja peräti ryöstämän ja ryöväämän hänen
saaliinsa, että hän antais sotajoukollensa palkan. **20** Hänen

työstänsä, jonka hän siinä tehnyt on, annan minä hänelle Egyptin
maan; sillä he ovat sen minulle tehneet, sanoo Herra, Herra. **21**
Silloin minä annan Israelin huoneen sarven kasvaa, ja tahdon
avata sinun suus heidän seassansa; että heidän ymmärtämän
pitää, että minä Herra olen.

30 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, ennusta ja sano: näin sanoo Herra, Herra: valittakaat
ja sanokaat: voi sitä päivää! **3** Sillä päivä on sangen läsnä, ja
Herran päivä on lähestynyt, pilvinen päivä: aika on käsissä,
että pakanat tuleman pitää. **4** Ja miekka tulee Egyptin päälle,
Etiopian pitää hämmästymän, kuin lyödyt Egyptissä lankeevat,
ja sen kansa viedään pois, ja sen perustus revitään ylös. **5**
Etiopia, ja Lydia, ja Lydia, kaikki kansoinensa, ja Kub, ja jotka
liiton maakunnasta ovat, kaatuvat miekalla. **6** Näin sanoo Herra,
Herra: Egyptin holhoja lankee, ja sen väkevyyden ylpeys on
hukkuva: Sevenan tornista pitää heidän miekalla lankeeman,
sanoo Herra, Herra. **7** Ja heidän autiot rajansa pitää kylmille
tuleman, hävitettyin maakuntain keskellä, ja heidän kaupunkinsa
hävitettämän muiden autioiden kaupunkien seassa. **8** Että
heidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra, kuin minä
teen tulen Egyptiin, ja kaikki, jotka heitä auttavat, hukkuvat.
9 Silloin sanansaattajat lähtevät ulos minun tyköäni haaksilla,
peljättämään Etiopiaa, joka nyt niin surutoin on; ja hämmästyksen
pitää oleman heidän seassansa, niinkuin se tapahtui Egyptille,
kuin hänen aikansa tuli; sillä katso, se tulee. **10** Näin sanoo Herra,
Herra: minä vähennän sen paljouden Egyptistä Nebukadnetsarin,
Babelin kuninkaan kautta. **11** Sillä hän ja hänen kansansa,
ne pakanain tyrannit, ovat siihen kutsutut hävittämään maata,
ja vetämään miekkansa Egyptiä vastaan, että maakunta piti

lyödyillä täytettämän. **12** Ja minä tahdon kuivata virrat, ja myydä
maan tylyin ihmisten käsiin, ja hävitän maakunnan ja mitä siinä
on, muukalaisten kautta. Minä Herra olen sen puhunut. **13** Näin
sanoo Herra, Herra: minä hävitän kuvat, ja lopetan epäjumalat
Nophista; ja Egyptillä ei pidä ruhtinaita oleman, ja minä lähetän
hämmästyksen Egyptin maahan. **14** Ja teen Patroksen autioksi,
ja sytytän tulen Zoaniin, ja annan oikeuden käydä Noon päälle.
15 Ja kaadan minun julmuuteni Sinin päälle, joka Egyptin vahvuus
on, ja hävitän Noon paljouden. **16** Ja sytytän tulen Egyptissä, ja
Sinissä pitää oleman hädän ja tuskan, ja Noo pitää kukistettaman
maahan: ja Nophilla pitää jokapäiväiset viholliset oleman. **17**
Nuoret miehet Avenissa ja Pibastissa pitää miekalla lankeeman;
ja vaimot vankina vietämän pois. **18** Tahpanheksella pitää oleman
pimiä päivä, kuin minä siellä Egyptin ijestä lyön, niin että hänen
väkevyytensä ylpeys pitää siinä loppuman; hänen pitää pilvellä
peitetyksi tuleman, ja hänen tyttärensä viedään pois vankina. **19**
Ja minä annan oikeuden käydä Egyptin ylitse; ja heidän pitää
ymmärtämän, että minä olen Herra. **20** Ja tapahtui ensimäisenä
vuotena toistakymmentä, seitsemäntenä päivänä ensimäisessä
kuussa, että Herran sana tapahtui minlle, sanoen: **21** Sinä
ihmisen poika, minä taitan rikki Pharaon, Egyptin kuninkaan
käsivarren; ja katso, ei sitä pidä sidottaman, että hän paranis,
eli siteillä käärittämän, että hän vahvistuis, ja miekkaan ruveta
taitais. **22** Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso, minä
tahdon Pharaon, Egyptin kuninkaan kimppuun, ja taitan hänen
käsivartensa rikki, sekä sen vahvan että särjetyn, ja pudotan
miekan hänen kädestänsä. **23** Ja hajoitan Egyptiläiset pakanain
sekaan, ja ajan heitä maakuntiin. **24** Mutta Babelin kuninkaan
käsivarren minä vahvistan, ja annan hänelle minun miekkani

käteensä, ja muserran Pharaon käsivarret rikki, että hänen pitää
huokaaman hänen edessänsä, niinkuin se, joka kuolemahaavan
saanut on. **25** Ja minä vahvistan Babelin kuninkaan käsivarret;
ja Pharaon käsivarret pitää muserrettaman rikki, että heidän
pitää tietämän, että minä olen Herra, kuin minä annan Babelin
kuninkaalle minun miekkani käteen, että hänen sen Egyptiä
vastaan vetämän pitää. **26** Ja minä hajoitan Egyptiläiset pakanain
sekaan, ja ajan heitä maakuntiin, että heidän ymmärtämän pitää,
että minä olen Herra.

31 Ja tapahtui ensimmäisenä vuotena toistakymmentä
ensimmäisenä päivänä kolmannessa kuukaudessa, että Herran
sana tapahtui minulle, sanoen: **2** Sinä, ihmisen poika, sano
Pharaolle, Egyptin kuninkaalle ja hänen kansallensa: kenen
vertaiseksi sinä luulet itses sinun suuruudessas? **3** Katso,
Assur oli niinkuin sedripuu Libanonissa, ihanaisilla oksilla,
paksuilla lehdillä, sangen korkia, että hänen latvansa oli kaikkein
korkein muiden paksuin oksain seassa, **4** Vedet tekivät hänen
suureksi ja syvyys korkiaksi; hänen virtansa kävivät ympäri
hänen kantoansa, ja ojansa antoi hän vuotaa kaikkien puiden
tykö maalla. **5** Sentähden tuli hän muita puita korkiammaksi, ja
sai monta oksaa ja pitkää varpua; sillä hänellä oli kyllä vettä,
itsiänsä levittää. **6** Kaikki taivaan linnut tekivät pesänsä hänen
oksiinsa, ja kaikki pedot kedolla poikivat hänen varpujensa alla,
ja hänen varjonsa alla asuivat kaikki suuret kansat. **7** Hänellä oli
kauniit ja pitkät oksat; sillä hänen juurillansa oli paljon vettä.
8 Ja ei yksikään sedripuu ollut Jumalan puutarhassa hänen
veransa, eikä hongatkaan olleet hänen oksiinsa verrattavat, ei
myös plataneapuut olleet mitään hänen oksainsa suhteen; ja
ei Jumalan puutarhassa ollut yhtään puuta hänen kaltaistansa

kauneudessa. **9** Minä olen sen kauniiksi tehnyt saamaan niin
monta oksaa, että kaikki ihanaiset puut Jumalan puutarhassa
kadehtivat häntä. **10** Sentähden sanoo Herra, Herra näin että
hän niin korkiaksi tullut on, että hänen latvansa seisoi suurten ja
korkiain paksuin oksain seassa, ja hänen sydämensä paisui
hänen korkeutensa tähden: **11** Sentähden annoin minä hänen
kaikkein väkevimmän käsiin pakanain seassa, joka hänen
kanssansa mielensä jälkeen toimittaa; ja minä ajoin hänen
pois, niinkuin hän jumalattomalla menollansa ansainnut oli:
12 Että muukalaiset pakanain tyrannit hänen hävittäisivät, ja
hajoittaisivat hänen, että hänen oksansa vuorella ja kaikissa
laaksoissa makaisivat, ja hänen oksansa murtuneina kaikissa
maan ojissa olisivat; että kaikkein kansain maan päällä täytyy
hänen varjoansa paeta, ja sen jättää. **13** Ja kaikki taivaan
linnut istuivat hänen langenneilla kannoillansa, ja kaikki pedot
kedolla nojasivat hänen oksiinsa. **14** Ettei enään yksikään puu
veden tykönä iso olisi korkeudestansa, eikä sen latva seisoisi
korkiana suurten paksuin oksain seassa, ja ettei yksikään puu
veden tykönä tekisi itsiänsä suuremmaksi muita; sillä heidän
kaikkein pitää maan alle ja kuolemalle annetuksi tuleman,
niinkuin muutkin ihmiset, jotka kuoppaan menevät. **15** Näin
sanoo Herra, Herra: siihen aikaan, kuin hän meni alas helvettiin,
tein minä murheen, ja annoin syvyyden peittää hänen, ja hänen
virtansa piti oleman alallansa, ja ne suuret vedet ei taitaneet
juosta, ja tein, että Libanon murehti hänen tähtensä, ja kaikki
puut kedolla kuivettuivat hänen tähtensä. **(Sheol h7585)** **16** Minä
peljätin pakanat, kuin he kuulivat hänen langenneeksi, ja että
minä syöksin hänen alas helvettiin niiden sekaan, jotka kuoppaan
menevät; ja kaikki ihanaiset puut maassa, parhaat ja jaloimmat

Libanonissa, ja kaikki, jotka olivat seisoneet veden tykönä,
saivat siitä lohdutuksen. **(Sheol h7585)** **17** Sillä heidän piti myös
alas menemän heidän kanssansa helvettiin miekalla tapettuin
tykö, että he hänen käsivartensa varjon alla pakanain seassa
asuneet olivat. **(Sheol h7585)** **18** Kuinka suureksi sinä (Pharao)
luit sinun ylpeytes ja suuruutes niiden ihanain puiden seassa?
Sillä sinun täytyy ihanain puiden kanssa mennä alas maan
alle, ja ympärileikkaamattomain seassa maata, jotka miekalla
tapetut ovat. Niin pitää Pharaolle tapahtuman, ja kaikelle hänen
kansallensa, sanoo Herra, Herra.

32 Ja tapahtui toisena vuotena toistakymmentä, ensimäisenä
päivänä toisessa kuukaudessa toistakymmentä, että Herran
sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen poika, tee
valitus Pharaosta, Egyptin kuninkaasta, ja sano hänelle: sinä
olet niinkuin nuori jalopeura pakanain seassa, ja niinkuin
valaskala meressä, joka juokset sinun virroissas, ja pyörrät
veden jaloissas, ja teet sen virrat sekaisiksi. **3** Näin sanoo Herra,
Herra: minä heitän minun verkkoni sinun päälles suurella kansan
joukolla, jotka sinun minun verkkooni ajavat. **4** Ja minä tahdon
sinun maalle vetää ja kedolle paiskata, ja antaa kaikki linnut
taivaan alla istua sinun päälles, ja kaikki eläimet maalla sinusta
ravituksi tulla. **5** Ja tahdon sinun raatos vuorille heittää, ja sinun
korkeudellas laaksot täyttää. **6** Maan, jossa uit, tahdon minä
sinun verestäs punaiseksi tehdä vuoriin asti, että ojat sinusta
täytettäisiin, **7** Ja koskas peräti jo poissa olet, tahdon minä
taivaan peittää, ja hänen tähtensä pimittää, ja peitän auringon
pilvellä, eikä kuun pidä paistaman, **8** Kaikki taivaan valkeudet
tahdon minä pimiäksi saattaa sinun ylitses, ja pimeyden sinun
maalles lähettää, sanoo Herra, Herra. **9** Tahdon myös monen

kansan sydämet peljättää, kuin minä sinun vaivas pakanoille
tiettäväksi teen, ja monelle maakunnalle, joita et sinä tunne. **10**
Paljo kansaa pitää sinua ihmettelemän, ja heidän kuninkaansa
pitää sinun tähtes kovin pelkäämän, kuin minä annan minun
miekkani heitä vastaan välkkyä; ja heidän pitää äkisti peljästymän
kukin sydämessänsä sinun lankeemises päivänä. **11** Sillä näin
sanoo Herra, Herra: Babelin kuninkaan miekka pitää sinuun
sattuman. **12** Ja minä tahdon sinun väkes langettaa sankarien
miekan kautta ja kaikkinaisten pakanain tyrannein kautta: heidän
pitää Egyptin ylpeyden hävittämän, että kaikki hänen kansansa
teloitettaisiin. **13** Ja tahdon kaikki hänen eläimensä suurten
vetten tyköä peräti hävittää, ettei yhdenkään ihmisen jalka, eikä
yhdenkään eläimen sorkka pidä sitä ollenkaan enään tallaaman.
14 Silloin tahdon minä heidän vetensä selkiäksi tehdä, että
heidän virtansa juoksevat niinkuin öljy, sanoo Herra, Herra;
15 Kuin minä Egyptin maan, ja mitä siinä maassa on, peräti
hävittänyt, ja kaikki jotka siinä asuvat, tappanut olen; että he
ymmärtäisivät, että minä olen Herra. **16** Sepä se surkeus on, jota
kyllä valitetaan, ja monta pakanain tytärtä pitää sitä valittaman;
Egyptiä ja kaikkea hänen kansaansa pitää valitettaman, sanoo
Herra, Herra. **17** Ja tapahtui toisena vuotena toistakymmentä,
viidentenä päivänä toistakymmentä siitä kuukaudesta, että
Herran sana tapahtui minulle, sanoen: **18** Sinä, ihmisen poika,
itke Egyptin kansaa, ja syökse heitä väkeväin sankarien tytärten
kanssa alas maan alle, niiden tykö, jotka kuoppaan menevät.
19 Kenen sinä luulit voittavas ihanaisuudessa? astu alas ja
pane itses ympärileikkaamattomain sekaan. **20** Heidän pitää
surmattuin kanssa miekalla kaatuman; jopa miekka on sivallettu
ulos; viekäät siis häntä pois hänen joukkoinensa. **21** Siitä puhuvat

väkevät sankarit helvetissä apulaistensa kanssa, jotka kaikki
ovat menneet alas, ja makaavat siellä ympärileikkaamattomain
miekalla tapettuin kanssa. **(Sheol h7585)** **22** Siinä Assur makaa
kaiken kansansa kanssa ympäristölle haudattu, jotka kaikki
tapetut ja miekalla kaatuneet ovat. **23** Heidän hautansa ovat
kuopan vieressä, ja hänen kansansa makaa joka paikassa
ympäri haudattuna, jotka kaikki tapetut ja miekalla kaatuneet
ovat, joita myös koko maailma pelkäsi. **24** Siinä myös makaa
Elam koko joukkonsa kanssa ympäristölle haudattu, jotka kaikki
tapetut ja miekalla kaatuneet ovat, ja menneet alas niinkuin
ymprärileikkaamattomat maan alle, joita myös koko maailma
pelkäsi, ja heidän täytyy häpiänsä kantaa niiden kanssa, jotka
kuoppaan alas menevät. **25** He panivat vuoteensa tapettuin
sekaan, ynnä koko joukkonsa kanssa, ja makaavat ympäristölle
haudatut, ja ovat kaikki ympärileikkaamattomat ja miekalla
tapetut, joita myös koko maailma pelkäsi, ja heidän täytyy
häpiänsä kantaa niiden kanssa, jotka kuoppaan menevät, ja
pitää tapettuin seassa oleman. **26** Siinä makaa Mesek ja Tubal
koko joukkonsa kanssa ympäristöllä haudatut, jotka kaikki
ympärileikkaamattomat ja miekalla tapetut ovat, joita myös koko
maailma pelkäsi. **27** Ja ei heidän pidä makaaman sankarien
kanssa, jotka ympärileikkaamattomista kaatuneet ovat, jotka sota-
aseinensa menivät alas helvettiin, ja panivat miekkansa päänsä
alle, ja heidän pahantekonsa oli heidän luissansa, sillä he olivat
voimallisten pelko koko maailmassa. **(Sheol h7585)** **28** Niin sinä
myös kaiketi ympärileikkaamattomain seassa murskaksi lyödään;
ja sinun täytyy niiden seassa maata, jotka miekalla tapetut ovat.
29 Siinä makaa Edom kuninkainensa ja kaikki hänen ruhtinaansa,
jotka väkevyydessänsä ovat annetut miekalla tapettuin sekaan;

ja heidän pitää makaaman ynnä muiden kanssa, jotka kuoppaan
menevät. **30** Sinne pitää myös menemän kaikki päämiehet
pohjoisesta ja kaikki Zidonilaiset, jotka tapettuin kanssa ovat
menneet alas, ja heidän hirmuinen voimansa häpiään tullut, ja
täytyy maata ympärileikkaamattomain seassa ja niiden seassa,
jotka miekalla tapetut ovat, ja heidän häpiänsä kantaa ynnä
niiden kanssa, jotka kuoppaan menevät. **31** Näitä pitää Pharaon
näkemän, ja itsiänsä lohduttaman kaiken kansansa kanssa, jotka
miekalla tapetut ovat, Pharao ja koko hänen sotajoukkonsa,
sanoo Herra, Herra. **32** Sillä koko maailman pitää myös minua
kerran pelkäämän, että Pharao ja koko hänen paljoutensa pitää
ympärileikkaamattomain seassa ja miekalla tapettuin seassa
makaaman, sanoo Herra, Herra.

33 Ja Herran sana tapahtui minulle, sanoen: **2** Sinä ihmisen
poika, saarnaa kansas lapsille ja sano heille: jos minä vetäisin
miekan maakunnan ylitse, ja maan kansa ottais yhden miehen
huonommistansa ja tekis sen vartiaksensa; **3** Ja hän näkis
miekan tulevan maan ylitse, ja soittais vaskitorvea ja varais
kansaa; **4** Joka sitte soittamisen kajahduksen täydellisesti
kuulee, ja ei tahdo itsiänsä kavahtaa, ja miekka tulis ja ottais
hänen pois; sen veri olkoon hänen päänsä päällä. **5** Sillä hän
kuuli soittamisen kajahduksen, ja ei kuitenkaan itsestänsä pitänyt
vaaria, sentähden olkoon hänen verensä hänen päällänsä. Mutta
joka neuvoa tottelee, hän pelastaa henkensä. **6** Mutta jos vartia
näkis miekan tulevan, ja ei soittaisi vaskitorvea, eikä kansa pitäisi
vaaria, ja miekka tulis ja ottais jonkun pois: hän tosin otettaisiin
pois synteinsä tähden, mutta hänen verensä tahdon minä vartian
kädestä vaatia. **7** Ja sinä ihmisen poika, minä olen pannut sinun
Israelin huoneen vartiaksi, kuin sinä jotakin minun suustani

kuulet, että sinun pitäis heitä minun puolestani varaaman. **8** Kuin
minä sanon jumalattomalle: sinä jumalatoin, sinun pitää totisesti
kuoleman, ja et sinä hänelle sitä sano, että jumalatoin ottais
vaarin menostansa; niin pitää jumalattoman syntinsä tähden
kuoleman, mutta hänen verensä tahdon minä sinun kädestäs
vaatia. **9** Mutta jos sinä jumalatointa varoitat hänen tiestänsä,
että hän siitä kääntyis, ja hän ei palaja tiestänsä; niin pitää
hänen syntinsä tähden kuoleman, ja sinä olet pelastanut sielus.
10 Sentähden sinä, ihmisen poika, sano Israelin huoneelle: te
lausutte näin, sanoen: meidän pahatekomme ja rikoksemme
makaavat meidän päällämme, että me niiden alla hukumme,
kuinka me taidamme elää? **11** Niin sano heille: niin totta kuin
minä elän, sanoo Herra, Herra, ei minulle kelpaa jumalattoman
kuolema, mutta että jumalatoin kääntyis tiestänsä ja eläis.
Palatkaat, palatkaat teidän pahoista teistänne! ja miksi teidän
pitäis kuoleman, te Israelin huone? **12** Ja sinä, ihmisen poika,
sano sinun kansas lapsille: sinä päivänä, jona hurskas pahaa
tekee, ei hänen vanhurskautensa pidä häntä auttaman; ja
jumalattoman ei pidä jumalattomuudessansa lankeeman sinä
päivänä, kuin hän itsensä kääntää jumalattomuudestansa; ja
vanhurskas ei taida elää vanhurskautensa tähden sinä päivänä,
jona hän syntiä tekee. **13** Kuin minä hurskaalle sanon: hänen
pitää totisesti elämän, ja hän luottaa vangurskauteensa, ja
tekee pahaa; niin ei pidä hänen vanhurskauttansa ensinkään
muistettaman, mutta hänen pitää kuoleman pahuudessansa,
jonka hän tekee. **14** Ja kuin minä jumalattomalle sanon: sinun
pitää totisesti kuoleman, ja hän parantaa itsensä synnistänsä, ja
tekee oikein ja hyvin, **15** Niin että jumalatoin pantin antaa jälleen,
ja maksaa mitä hän on ryövännyt, ja elämän sanan jälkeen

elää, ettei hän pahaa tee; niin hän saa totisesti elää, ja ei pidä
kuoleman. **16** Kaikki hänen syntinsä, jotka hän tehnyt on, pitää
unhotettaman; sillä hän tekee, mikä hyvä ja oikia on, sentähden
hän saa totisesti elää. **17** Ja sinun kansas lapset sanovat: ei
Herra oikein tuomitse; ja kuitenkin heillä on vääryys. **18** Sillä jos
hurskas kääntää itsensä pois hurskaudestansa, ja tekee pahaa,
niin hän kuolee syystä sentähden. **19** Ja jos jumalatoin parantaa
itsensä jumalattomasta menostansa, ja tekee oikein ja hyvin,
niin hän saa sentähden kaiketi elää. **20** Kuitenkin te sanotte:
ei Herra oikein tuomitse; vaikka minä teille, te Israelin huone,
kullekin menonsa jälkeen tuomitsen. **21** Ja tapahtui toisena
vuotena toistakymmentä meidän vankiudestamme, viidentenä
päivänä kymmennessä kuukaudessa, että minun tyköni tuli yksi
paennut Jerusalemista, ja sanoi: kaupunki lyötiin. **22** Ja Herran
käsi oli minun päälläni ehtoona, ennenkuin se paennut tuli, ja
avasi minun suuni, siksi kuin hän tuli huomeneltain minun tyköni;
ja niin hän avasi minun suuni, etten minä taitanut enää vaiti olla.
23 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **24** Sinä ihmisen
poika, tämän korven asuvaiset Israelin maalla sanovat näin:
Abraham oli ainoasti yksi mies, ja peri tämän maan; mutta meitä
on paljo, niin meillä on siis tämä maa sitä oikeammin. **25** Sano
siis heille: näin sanoo Herra, Herra: te olette verta syönneet,
ja nostaneet teidän silmänne epäjumalain tykö, ja olette verta
vuodattaneet, ja te luulette, että te omistatte maan? **26** Te
seisotte aina miekka kädessä ja teette kauhistuksia, ja toinen
häpäisee toisen emännän ja te luulette, että te omistatte maan?
27 Niin sano heille: näin sanoo Herra, Herra: niin totta kuin minä
elän, niin pitää kaikki, jotka korvessa asuvat, miekan kautta
lankeeman, ja mitä kedolla on, annan minä pedoille syötää, ja ne

jotka linnoissa ja luolissa ovat, pitää ruttoon kuoleman. **28** Sillä
minä tahdon maan peräti hävittää, ja sen ylpeydelle ja voimalle
lopun tehdä, että Israelin vuoret pitää niin autioksi tuleman,
ettei kenenkään pidä vaeltaman siitä ohitse. **29** Ja heidän
pitää tietämän, että minä olen Herra, koska minä olen maan
peräti hävittänyt kaikkein heidän kauhistustensa tähden, joita he
tehneet ovat. **30** Ja sinä ihmisen poika, sinun kansas lapset
puhuvat sinua vastaan siellä ja täällä, seinillä ja ovien edessä, ja
toinen sanoo toisellensa, kukin veljellensä, sanoen: käykäämme
kuulemaan, mitä Herra sanoo. **31** Ja he tulevat sinun tykös
seurakuntaan, ja istuvat sinun edessäs niinkuin minun kansani,
ja kuulevat sinun sanas, mutta ei he tee ensinkään sen jälkeen;
he tekevät tosin ystävyyttä suullansa, mutta sydämellänsä he
seuraavat ahneuttansa. **32** Ja katso, sinun täytyy olla heidän
ilovirtensä, jota he mielellänsä laulavat ja soittavat; niin he sinun
sanas kyllä kuulevat, mutta ei he tee sen jälkeen. **33** Mutta
kuin se tulee, joka tuleva on, katso, niin he saavat nähdä, että
propheta on heidän seassansa ollut.

34 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano
heille, jotka paimenet ovat: näin sanoo Herra, Herra: voi
Israelin paimenia, jotka itsiänsä ruokkivat! eikö paimenten pitäisi
laumaa ruokkiman? **3** Mutta te syötte lihavaa, ja verhoitatte
teitänne villoilla, ja teurastatte syötetyitä; mutta ette tahdo
ruokkia lampaita. **4** Heikkoja ette tue, sairaita ette paranna,
haavoitettuja ette sido, eksyneitä ette palauta, kadonneita ette
etsi; mutta kovin ja ankarasti hallitsette heitä. **5** Ja minun
lampaani ovat hajoitetut, niinkuin ne, joille ei paimenta ole, ja
ovat kaikille pedoille ruaksi tulleet, ja ovat peräti hajoitetut, **6**

Ja käyvät eksyksissä kaikilla vuorilla ja korkeilla kukkuloilla; ja
ovat kaikkeen maahan hajoitetut, ja ei ole ketään, joka heitä
kysyy eli tottelee. **7** Sentähden te paimenet, kuulkaat Herran
sanaa: **8** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: että te
annatte minun lampaani raatelukseksi ja minun laumani kaikille
pedoille ruaksi, ettei heillä ole paimenta, ja minun paimeneni ei
pidä lukua minun laumastani; vaan ovat senkaltaiset paimenet,
jotka itsiänsä ruokkivat, mutta minun lampaitani ei he tahdo
ruokkia; **9** Sentähden, te paimenet, kuulkaat Herran sanaa:
10 Näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon paimenien
kimppuun, ja tahdon minun laumani heidän käsistänsä vaatia,
ja tahdon heitä lopettaa, ettei heidän pidä enään paimenena
oleman eikä itsiänsä ruokkiman; minä tahdon minun lampaani
heidän suustansa temmata ulos, ja ei ne pidä oleman heidän
ruokansa. **11** Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tahdon
itse pitää murheen lampaistani, ja tahdon heitä etsiä. **12** Niinkuin
paimen etsii lampaitansa, kuin he laumastansa eksyneet ovat,
niin tahdon minä myös minun lampaitani etsiä; ja tahdon heitä
kaikista paikoista pelastaa, joihin he hajoitetut ovat, siihen aikaan
kuin sumu ja pimiä oli. **13** Ja tahdon heitä kaikista kansoista viedä
ulos, ja kaikista maakunnista koota, ja heitä omalle maallensa
viedä; ja kaita heitä Israelin vuorilla, ojain tykönä kaikissa
suloisissa paikoissa, **14** Ja heitä parhaalle laitumelle viedä, ja
heidän majansa pitää korkeilla Israelin vuorilla seisoman; siinä
heidän pitää levollisessa varjossa makaaman, ja heillä pitää
oleman lihava laidun Israelin vuorilla. **15** Minä tahdon itse minun
lampaani ruokkia, ja minä tahdon heitä sioittaa, sanoo Herra,
Herra. **16** Kadonneet tahdon minä etsiä ja eksyneet tallelle
tuottaa, haavoitetut sitoa, heikkoja vahvistaa; lihavia ja väkeviä

tahdon minä hävittää, ja kaitsen heitä toimellisesti. **17** Mutta teille,
minun laumani, sanoo Herra, Herra näin: katso, minä tahdon
tuomita lampaan ja lampaan välillä ja oinasten ja kauristen
välillä. **18** Eikö siinä kyllä ole, että teillä niin hyvä laidun on, ja
jääneet teidän laitumistanne te jaloillanne tallaatte, ja niin jalot
lähteet juoda, että te jäänneet jaloillanne tallaatte? **19** Että minun
lampaani pitää syömän sitä, jota te olette jaloillanne sotkuneet,
ja pitää myös juoman sitä, jota te tallanneet olette jaloillanne. **20**
Sentähden näin sanoo Herra, Herra heille: katso, minä tahdon
tuomita lihavain ja laihain lammasten välillä, **21** Että te potkitte
jaloillanne, ja puskette heikkoja sarvillanne, siihenasti kuin te
heidät hajoitatte ulos. **22** Ja minä tahdon auttaa minun laumaani,
ettei sitä pidä enään raatelukseksi annettaman, ja tahdon tuomita
lampaan ja lampaan välillä. **23** Ja minä tahdon yhden ainokaisen
paimenen herättää, joka heitä on ravitseva, palveliani Davidin:
hän on heitä ravitseva ja on heidän paimenensa oleva. **24**
Ja minä Herra tahdon olla heidän Jumalansa, mutta minun
palveliani David on heidän seassansa päämies oleva; minä
Herra olen sen puhunut. **25** Ja minä tahdon rauhan liiton heidän
kanssansa tehdä, ja kaikki pahat eläimet maalta ajaa pois, että
he surutoinna korvessa asuisivat ja metsissä makaisivat. **26**
Ja tahdon heidät ja kaikki minun kukkulani siunata; ja annan
heille sataa oikialla ajalla, joka on armon sade oleva, **27** Että
puut kedolla hedelmänsä kantavat ja maa antaa kasvunsa, ja he
asuvat surutoinna maassa; ja heidän pitää tietämän, että minä
olen Herra, koska minä heidän ikeensä jutan katkaisen, ja heitä
olen pelastanut niiden käsistä, joita heidän pitää palveleman. **28**
Ja ei heidän pidä enään pakanoille raatelukseksi oleman, ja
ei maan pedot pidä enään heitä syömän, mutta heidän pitää

surutoinna ja pelkäämättä asuman. **29** Ja minä tahdon heille
kuuluisan vesan herättää; ettei heidän pidä enään nälkää maalla
kärsimän, eikä heidän pilkkansa pakanain seassa kantaman. **30**
Ja heidän pitää tietämän, että minä Herra, Heidän Jumalansa,
olen heidän tykönänsä, ja Israelin huone on minun kansani,
sanoo Herra, Herra. **31** Ja te ihmiset pitää oleman minun
laitumeni lauma; ja minä tahdon olla teidän Jumalanne, sanoo
Herra, Herra.

35 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, pane kasvos Seirin vuorta vastaan, ja ennusta sitä
vastaan. **3** Ja sano sille: näin sanoo Herra, Herra: katso,
minä tahdon sinun kimppuus, sinä Seirin vuori; ja minun käteni
ojennan minä sinua vastaan, ja tahdon sinun peräti hävittää. **4**
Minä tahdon sinun kaupunkis hävittää, että sinun pitää autioksi
tuleman; ja sinun pitää tietämän, että minä olen Herra. **5** Että te
aina ja alinomaa vihaatte Israelin lapsia, ja ajoitte heitä miekkaan,
kuin heille pahoin kävi, ja heidän rikoksensa loppu; **6** Sentähden,
niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, tahdon minä
sinun myös veriseksi tehdä, ja ei sinun pidä veren vuotamisesta
pääsemän; ja että veri sinulle kelpaa, niin ei sinun pidä verestä
pääsemän. **7** Ja minä tahdon kaiken Seirin vuoren hävittää ja
autioksi tehdä, ettei ketään siitä pidä käymän eikä vaeltaman.
8 Ja minä tahdon hänen vuorensa tapetuilla täyttää; sinun
kukkuloilles, laaksoihis ja kaikkiin sinun virtoihis pitää miekalla
tapetut lankeeman. **9** Minä tahdon sinun tehdä ijankaikkiseksi
hävitykseksi, ettei kenenkään pidä sinun kaupungissas asuman;
ja teidän pitää tietämän, että minä olen Herra. **10** Ja että sinä
sanot: molemmat kansat ja molemmat maakunnat pitää minun
oleman, ja me tahdomme ne ottaa, vaikka Herra niissä asuu;

11 Sentähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra,
tahdon minä sinulle vihas ja vainos jälkeen tehdä, niinkuin sinä
hänelle sulasta vainosta tehnyt olet; ja tahdon heidän seassansa
ilmoitetuksi tulla, kuin minä sinun rangaissut olen. **12** Ja sinun
pitää tietämän, että minä Herra kaikki sinun pilkkas kuullut olen,
jonka sinä Israelin vuoria vastaan puhunut olet, ja sanonut:
he ovat hävitetyt ja meille hävittääksemme annetut. **13** Ja
olette minua vastaan suullanne suuresti kerskanneet, ja tuimasti
puhuneet, jonka minä olen kuullut. **14** Näin sanoo Herra, Herra:
minä teen sinun autioksi, että koko maakunta pitää iloitseman.
15 Niinkuin sinä iloinnut olet Israelin perikuntaa ottaissas, että se
autiona oli; niin tahdon minä sinun kanssas tehdä; että Seirin
vuori pitää autiona oleman, ynnä koko Edomin kanssa, ja heidän
pitää tietämän, että minä olen Herra.

36 Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Israelin vuorille ja sano:
kuulkaat Herran sanaa, te Israelin vuoret! **2** Näin sanoo Herra,
Herra: että vihollinen pitittää, sanoen: ne ijäiset vuoret ovat
meidän perintömme! **3** Sentähden ennusta ja sano: näin
sanoo Herra, Herra: sentähden, ja tosin sentähden, että te
joka paikassa hävitetään ja sorretaan, olette myös jääneille
pakanoille osaksi joutuneet, ja kansan kieliin ja pilkaksi tulleet. **4**
Sentähden kuulkaat, te Israelin vuoret, Herran, Herran sanaa:
näin sanoo Herra, Herra, sekä vuorille että kukkuloille, ojille ja
laaksoille, hävitetylle autiolle ja hyljätyille kaupungeille, jotka
jääneille pakanoille joka taholta ympäri saaliiksi ja nauruksi tulleet
ovat. **5** Sentähden näin sanoo Herra, Herra: minä olen minun
palavassa kiivaudessani puhunut jääneitä pakanoita vastaan,
ja koko Edomia vastaan, jotka ovat ottaneet minun maani
perinnöksensä, sydämellisellä ilolla ja pilkalla sitä hävittääksensä

ja sortaaksensa. **6** Sentähden ennusta Israelin maasta, ja sano
vuorille ja kukkuloille, ojille ja laaksoille: näin sanoo Herra, Herra:
katso, minä olen puhunut minun kiivaudessani ja julmuudessani,
että te olette senkaltaista häväistystä pakanoilta kärsineet. **7**
Sentähden sanoo Herra, Herra näin: minä ylennän minun käteni,
niin että teidän lähimmäisenne, pakanat joka taholta ympäri,
pitää kantaman häpiänsä. **8** Mutta te, Israelin vuoret, teidän
pitää viheriöitsemän, joka pian pitää tapahtuman. **9** Sillä katso,
minä käännän itseni taas teidän tykönne, että te viljeltäisiin
ja kylvettäisiin. **10** Ja teen teidän tykönänne paljon kansaa,
koko Israelin huoneen kaikki tyynni; ja kaupungissa pitää taas
asuttaman, ja autiot rakennettaman. **11** Minä annan teidän
kansanne ja karjanne lisääntyä, niin että te enenette ja kasvatte;
ja panen teidän siihen jälleen asumaan niinkuin muinenkin ja
teen teille enempi hyvää kuin joskus ennen; ja teidän pitää
ymmärtämän, että minä olen Herra. **12** Minä annan kansan tulla
teidän tykönne, minun kansani Israelin, heidän pitää sinussa
asuman, ja sinun pitää oleman heidän perintönsä, ja ei sinun
pidä enään lapsettomaksi tuleman. **13** Näin sanoo Herra: että
sinusta sanotaan: sinä olet syönyt ihmisiä, ja olet tehnyt sinun
kansas lapsettomaksi; **14** Sentähden ei enään sinun pidä syömän
ihmisiä, eli kansaas tekemän lapsettomaksi, sanoo Herra, Herra.
15 Ja en minä tahdo antaa enään sinun kuulla pakanain pilkkaa,
eikä sinun pidä enään kansain häväistystä kantaman, ei myös
sinun kansaas enään lapsettomaksi tekemän, sanoo Herra,
Herra. **16** Ja Herran sana tapahtui vielä minulle ja sanoi: **17** Sinä
ihmisen poika, kuin Israelin huone asui maallansa, ja saastutti
sen menollansa ja töillänsä, niin että heidän menonsa oli minun
edessäni niinkuin vaimon saastaisuus hänen taudissansa; **18**

Silloin minä vuodatin vihani heidän päällensä, sen veren tähden,
jonka he maalla olivat vuodattaneet, ja olivat sen epäjumalillansa
saastuttaneet. **19** Ja minä hajoitin heidät pakanain sekaan, ja he
hajoitettiin maakuntiin; ja minä tuomitsin heitä heidän menonsa
ja tekoinsa jälkeen. **20** Ja kuin he myös tulivat pakanain tykö,
kuhunka he tulivat, häpäisivät he minun pyhän nimeni, että
heistä sanottiin: onko tämä Herran kansa, jonka piti maaltansa
lähtemän? **21** Mutta minä säästin minun pyhän nimeni tähden,
jonka Israelin huone häpäisi pakanain seassa, kuhunka he
tulivat. **22** Sentähden pitää sinun sanoman Israelin huoneelle:
näin sanoo Herra, Herra: en minä sitä tee teidän tähtenne,
te Israelin huone, vaan minun pyhän nimeni tähden, jonka
te pakanain seassa olette häväisseet, joiden tykö te tulleet
olette. **23** Sillä minä tahdon pyhittää minun suuren nimeni, joka
teiltä pakanain seassa suuresti häväisty on, ja pakanain pitää
ymmärtämän minun olevan Herran, sanoo Herra, Herra, koska
minä itseni osoitan teissä heidän edessänsäm että minä olen
pyhä. **24** Sillä minä tuon teidät pakanoista, ja kokoon teitä kaikista
maakunnista, ja annan teidän tulla jälleen teidän maahanne. **25**
Ja priiskotan puhdasta vettä teidän päällenne, niin että te tulette
puhtaaksi; kaikesta teidän saastaisuudestanne ja kaikista teidän
epäjumalistanne puhdistan minä teitä. **26** Ja annan teille uuden
sydämen, ja uuden hengen annan minä teihin; ja otan pois teidän
lihastanne kivisen sydämen, ja annan teille sydämen lihasta. **27**
Ja annan minun henkeni teihin, ja teen niin, että te vaellatte
minun säädyissäni, ja pidätte minun oikeuteni, ja teette niiden
jälkeen. **28** Ja teidän pitää asuman sillä maalla, jonka minä olen
teidän isillenne antanut; ja teidän pitää oleman minun kansani, ja
minä tahdon olla teidän Jumalanne. **29** Minä vapahdan teitä

kaikesta teidän saastaisuudestanne, ja sanon jyvälle, että hänen
pitää hyvin menestymän, enkä anna teidän nähdä nälkää. **30**
Minä enennän hedelmän puissa ja kasvatan tulon kedolla, ettei
pakanain pidä teitä enään nälän tähden pilkkaaman. **31** Silloin
teidän pitää ajatteleman teidän pahaa menoanne ja teidän
töitänne, ettei ne olleet hyvät; ja teidän pitää itseenne suuttuman,
teidän rikostenne ja teidän epäjumalanpalveluksenne tähden. **32**
En minä näitä tee teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra, sen pitää
teidän tietämän; vaan teidän pitää suuresti häpeemän teitänne,
te Israelin huone. **33** Näin sanoo Herra, Herra: sinä päivänä,
kuin minä teitä olen puhdistava kaikista teidän rikoksistanne, niin
minä taas tahdon panna asujat kaupungeihin, ja autiamet pitää
taas rakennettaman. **34** Ja hävitetty maa pitää kynnettämän,
että se oli turmeltu, kaikkein ohitsekäyväisten silmäin edessä. **35**
Ja heidän pitää sanoman: tämä maa oli turmeltu, ja se on nyt
niinkuin Edenin ilotarha; ja nämät kaupungit olivat kukistetut,
jaotetut ja autiot, ja ovat nyt vahvat, ja niissä asutaan. **36**
Ja jääneet pakanat teidän ympärillänne pitää ymmärtämän,
että minä Herra olen jaotetut jälleen rakentanut, ja hävitetyn
istuttanut. Minä Herra sen sanonut ja tehnyt olen. **37** Näin
sanoo Herra, Herra: Israelin huoneen pitää taas minua kysymän,
että minä itseni heille osoitan, ja minä enennän heitä, niinkuin
ihmisten lauman. **38** Niinkuin pyhän lauman, niinkuin Jerusalemin
lauman hänen juhlinansa, niin pitää hävitetyt kaupungit täyteen
tuleman ihmisten laumoista; ja heidän pitää ymmärtämän minun
olevan Herran.

37 Ja Herran käsi rupesi minuun, ja Herra vei minun hengessä
ja asetti minun lakialle kedolle, joka oli luita täynnä. **2** Ja hän
johdatti minun niiden kautta aina ympärinsä; ja katso, siinä oli

sangen paljo luita kedolla, ja katso, ne olivat peräti kuivettuneet.
3 Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen poika, luuletkos nämät luut
jälleen eläväksi tulevan? Ja minä sanoin: sinä Herra, Herra
sen tiedät. **4** Ja hän sanoi minulle: ennusta näistä luista, ja
sano heille: te kuivettuneet luut, kuulkaat Herran sanaa. **5** Näin
sanoo Herra, Herra näistä luista: katso, minä annan tulla teihin
hengen, ja teidän pitää eläväksi tuleman. **6** Ja annan teille
suonet, ja kasvatan lihan teidän päällenne, ja vedän nahan
teidän päällenne, ja annan teille hengen, että te jälleen eläväksi
tulette; ja teidän pitää tietämän, että minä olen Herra. **7** Ja minä
ennustin niinkuin minulle käsketty oli. Niin tuli hyso, ne rupesivat
liikkumaan, ja luut tulivat jälleen yhteen kukin jäseneensä. **8**
Ja minä näin, ja katso, siihen tulivat suonet ja liha päälle, ja
hän peitti ne nahalla; mutta ei niissä vielä henkeä ollut. **9** Ja
hän sanoi minulle: ennusta hengelle, ennusta sinä, ihmisen
poika, ja sano hengelle: näin sanoo Herra, Herra: sinä henki, tule
tähän neljästä tuulesta, ja puhalla näiden tapettuin päälle, että
he jälleen eläväksi tulisivat. **10** Ja minä ennustin niinkuin hän oli
minun käskenyt: niin tuli henki heihin, ja he tulivat eläväksi, ja
seisoivat jaloillansa, ja heitä oli sangen suuri joukko. **11** Ja hän
sanoi minulle: sinä ihmisen poika, nämät luut ovat koko Israelin
huone; katso, he sanovat: meidän luumme ovat kuivuneet,
meidän toivomme on kadonnut, ja me olemme hukkuneet. **12**
Sentähden ennusta ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra:
katso, minä avaan teidän hautanne ja tahdon teitä, minun
kansani, sieltä tuoda ulos, ja saatan teitä Israelin maalle. **13** Ja
teidän pitää tietämän, että minä olen Herra, koska minä olen
teidän hautanne avannut, ja teitä, minun kansani, sieltä tuonut
ulos. **14** Ja minä tahdon antaa minun henkeni teihin, että te

jälleen virkootte, ja tahdon saattaa teitä teidän maallenne; ja
teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Herra. Minä sen puhun,
ja minä myös sen teen, sanoo Herra. **15** Ja Herran sana tapahtui
minulle ja sanoi: **16** Sinä ihmisen poika, ota sinulles yksi puu,
ja kirjoita siihen Juudasta ja heidän kumppaneistansa Israelin
lapsista; ja ota vielä sitte yksi puu, ja kirjoita siihen Josephin ja
Ephraimin suku, ja koko Israelin huone, heidän kumppaninsa.
17 Ja liitä heitä molempia yhteen, sinulle yhdeksi puuksi, niin
että se tulee kaikki yhdeksi kädessäs. **18** Jos siis sinun kansas
lapset puhuvat sinulle, sanoen: etkös tahdo meille ilmoittaa,
mitäs sillä ajattelet? **19** Niin sano heille: näin sanoo Herra, Herra:
katso, minä otan Josephin puun, joka on Ephraimin tykönä, ynnä
heidän kumppaneinsa Israelin sukuin kanssa, ja panen heidät
Juudan puun tykö, ja teen heistä molemmista yhden puun minun
kädessäni. **20** Ja sinun pitää ne puut, joihin sinä kirjoittanut olet,
sinun kädessäs niin pitämän, että he sen näkevät. **21** Ja sinun
pitää heille sanoman: näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tuon
jälleen Israelin lapset pakanoista, joihin he menneet ovat, ja
kokoon heidät joka paikasta, ja annan heidän tulla maallensa
jälleen. **22** Ja teen kaikki yhdeksi kansaksi mmaalla, Israelin
vuorilla; ja heillä kaikilla pitää oleman yksi kuningas, ja ei pidä
enään kaksi kansaa eli kahteen valtakuntaan jaetut oleman. **23** Ei
heidän myös pidä enään saastuttaman itsiänsä epäjumalistansa,
kauhistuksissa ja kaikkinaisissa rikoksissa. Minä autan heitä
kaikista paikoista, joissa he ovat rikkoneet, ja puhdistan heitä,
ja heidän pitää oleman minun kanssani, ja minä tahdon olla
heidän Jumalansa. **24** Ja minun palvelijani David pitää oleman
heidän kuninkaansa, ja kaikkein heidän yksinäinen paimenensa;
ja heidän pitää vaeltaman minun oikeudessani, ja pitämän minun

säätyni, ja tekemän niiden jälkeen. **25** Ja heidän pitää asuman
sillä maalla, jonka minä palvelialleni Jakobille antanut olen,
jossa teidän isänne asuneet ovat; heidän ja heidän lapsensa
ja lastensa lapset pitää siellä ijankaikkisesti asuman; ja minun
palvelijani David pitää oleman heidän ruhtinaansa ijankaikkisesti.
26 Ja minä teen heidän kanssansa rauhan liiton, sen pitää heille
ijankaikkisen liiton oleman; ja holhon heitä, ja enennän heitä, ja
minun pyhäni pitää oleman heidän seassansa ijankaikkisesti.
27 Ja minun majani pitää oleman heidän seassansa, ja minä
tahdon olla heidän Jumalansa; ja heidän pitää oleman minun
kansani. **28** Niin että pakanainkin pitää ymmärtämän, että minä
Herra pyhitän Israelin; ja minun Pyhäni pitää oleman heidän
tykönänsä ijankaikkisesti.

38 Ja Herran sana tapahtui minulle ja sanoi: **2** Sinä, ihmisen
poika, käännä itses Gogia vastaan, joka on Magogin maalla, ja
on ylimmäinen Mesekin ja Tubalin päämies, ja ennusta hänestä,
3 Ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, minä tulen kimppuus,
sinä Gog, joka olet ylimmäinen Mesekin ja Tubalin päämies. **4**
Ja palautan sinun, ja panen suitset sinun suuhus ja vien sinun
ulos kaiken sinun joukkos, hevostes ja ratsasmiestes kanssa,
jotka kaikki ovat jalosti valmistetut, joita on suuri joukko, ja
kantavat kaikki keihäitä, kilpiä ja miekkoja. **5** Sinun myötäs
ovat Persialaiset, Etiopialaiset ja Putilaiset, jotka kaikki kantavat
kilpiä ja rautalakkeja; **6** Gomer ja kaikki hänen joukkonsa, ja
myös Togarman huone, joka pohjaan päin on, kaiken hänen
joukkonsa kanssa; ja sinun myötäs on paljo kansaa. **7** Valmista
itses, varusta itses hyvin, sinä ja kaikki sinun joukkos, joka sinun
myötäs on: ja ole sinä heidän päämiehensä; **8** Sinun pitää
kuitenkin viimein rangaistuksi tuleman. Viimeisellä ajalla pitää

sinun tuleman siihen maahan, joka on jälleen saatu miekalla, on
myös koottu monesta kansasta, Israelin vuorelle, joka kauvan
aikaa on autiona ollut; ja on nyt monesta kansasta johdatettu
ulos, ja kaikki surutoinna asuvat. **9** Sinun pitää menemän
ylös ja tuleman suurella raju-ilmalla, ja sinun pitää oleman
niinkuin pilvi, joka maan peittää; sinä ja sinun joukkos, ja kansan
paljous sinun kanssas. **10** Näin sanoo Herra, Herra: siihen
aikaan pitää sinun senkaltaisia aikoman sinun mielessäs, ja
pitää pahoja juonia ajatteleman; **11** Sinun pitää sanoman: minä
tahdon hyökätä maakyliin, ja menen heidän päällensä, jotka
surutoinna ja murheetoinna asuvat; nämät kaikki asuvat ilman
muuria, joilla ei telkiä eikä porttia ole, **12** Ettäs kovin ryöstäisit ja
julmasti raatelisit, ja antaisit kätes käydä hävitettyjä vastaan, jotka
palaneet ovat, ja sitä kansaa vastaan, joka pakanoista koottu on,
jotka karjaa kaitsevat ja kauppaa tekevät, ja asuvat keskellä
maata. **13** Rikas Arabia, Dedan, ja meren kauppamiehet, ja
kaikki voimalliset, jotka siellä ovat, pitää sinun sanoman: oletkos
ollenkin tullut ryöstämään, ja koonnut joukkos perin raatelemaan,
ottaakses pois hopian ja kullan ja kootakses karjaa ja tavaraa,
ja suurta saalista saadakses? **14** Sentähden ennusta sinä,
ihmisen poika, ja sano Gogille: näin sanoo Herra, Herra: etkös
ymmärrä, koska minun kansani Israel asuu suruttomasti, **15** Niin
sinä tulet silloin paikastas, pohjan ääristä, sinä ja paljo kansaa
kanssas, kaikki hevosilla, suuri ja väkevä sotajoukko? **16** Ja
sinun pitää menemän ylös minun kansaani Israelia vastaan,
niinkuin pilvi, joka maan peittää. Viimeisellä ajalla pitää sinun
oleman, mutta minä tahdon sentähden antaa sinun tulla minun
maalleni, että pakanain pitää oppiman minua tuntemaan, koska
minä sinussa, Gog, pyhitetyksi tulen heidän silmäinsä edessä.

17 Näin sanoo Herra, Herra: sinä olet se, josta minä olen muinen
sanonut minun palvelijaini Israelin prophetain kautta, jotka siihen
aikaan ennustivat, minun tahtovani antaa sinun tulla heidän
päällensä. **18** Ja sen pitää silloin tapahtuman, koska Gog tulee
Israelin maata vastaan sanoo Herra, Herra, pitää minun vihani
nouseman minun julmuudessani. **19** Ja minä puhun näitä minun
kiivaudessani, ja minun vihani tulessa: että silloin pitää suuren
vavistuksen oleman Israelin maalla; **20** Että minun kasvoini
edessä pitää kalat meressä vapiseman, linnut taivaan alla,
eläimet kedolla, ja kaikki, jotka matelevat ja liikkuvat maan
päällä, ja kaikki ihmiset, jotka maan päällä ovat, ja vuoret pitää
kukistettaman, ja seinät ja kaikki muurit maahan putooman.
21 Mutta minä kutsun miekan häntä vastaan kaikilla minun
vuorillani, sanoo Herra, Herra; niin että jokaisen miekan pitää
tuleman toinen toistansa vastaan. **22** Ja minä tuomitsen hänen
rutolla ja verellä; ja annan sataa räntää ja raekiviä, tulta ja
tulikiveä hänen ja hänen joukkonsa päälle, ja sen paljon kansan
päälle, joka hänen kanssansa on. **23** Juuri niin pitää minun
suureksi, pyhäksi ja tutuksi tuleman monien pakanain edessä,
että heidän pitää ymmärtämän minun olevan Herra.

39 Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Gogia vastaan ja sano: näin
sanoo Herra, Herra: katso, minä tulen sinun kimppuus, Gog, sinä
joka olet Mesekin ja Tubalin ylimmäinen päämies; **2** Ja tahdon
sinun palauttaa ja houkutella ulos, ja noudan sinun pohjan
ääristä, ja annan sinun tulla Israelin vuorille: **3** Ja lyön joutsen
pois sinun vasemmasta kädestäs ja heitän sinun nuoles oikiasta
kädestäs. **4** Israelin vuorilla pitää sinun kaatuman, kaiken sinun
joukkos kanssa ja sen väen kanssa, joka sinun tykönäs on. Minä
annan sinun linnuille, kusta ikänä he lentävät, ja eläimille ruaksi.

5 Sinun pitää lankeeman kedolla; sillä minä Herra, Herra olen sen
sanonut. **6** Ja minä heitän tulen Magogin päälle ja niiden päälle,
jotka luodoissa surutoinna asuvat; ja heidän pitää ymmärtämän
minun olevan Herran. **7** Ja minä tahdon tehdä minun pyhän
nimeni tiettäväksi minun kansani Israelin seassa, ja en tahdo
enään antaa minun pyhää nimeäni häväistä; vaan pakanain
pitää ymmärtämän minun olevan Herran Israelin pyhän. **8**
Katso, jos se on parhaallaansa tullut ja tapahtunut, sanoo Herra,
Herra: se on se päivä, josta minä olen puhunut. **9** Ja Israelin
kaupunkien asuvaisten pitää lähtemän ulos, ja tekemän valkian,
ja polttaman sota-aseet, kaikellaiset kilvet, nuolet, seipäät ja
kanget; jotka kestävät palaa seitsemän ajastaikaa. **10** Niin ettei
tarvita hakea puita kedolta, eli pidä metsästä hakattaman; sillä
he polttavat sota-aseita; ja pitää ryöstämän niitä, joilta he ovat
ryöstetyt, ja raateleman niitä, joilta he olivat raadellut, sanoo
Herra, Herra. **11** Ja sen pitää silloin tapahtuman, että minä
annan Gogille paikan hautaamiseksi Israelissa, sen laakson,
josta meren tykö itään päin mennään, niin että ne, jotka siitä
menevät ohitse, pitää sieramensa tukitseman; ja heidän pitää
Gogin joukkoinensa siihen hautaaman, ja se pitää kutsuttaman
Gogin joukon laaksoksi. **12** Mutta Israelin huoneen pitää heitä
hautaaman, että maa sen kautta pitää puhdistettaman koko
seitsemän kuukautta. **13** Ja kaikella maakunnan kansalla pitää
tekemistä oleman heidän hautaamisessansa, ja pitää saaman
siitä kuuluisan nimen; että minä sinä päivänä kunnoitetuksi
tulen, sanoo Herra, Herra. **14** Ja heidän pitää asettaman
miehiä käymään joka päivä maata ympäri, ja heidän kanssansa
kuolleiden hautain kaivajat, hautaaman jääneitä maan päällä, että
se puhdistettaisiin; seitsemän kuukauden perästä pitää heidän

rupeeman sitä tutkistelemaan. **15** Ja ne, jotka maata käyvät
ympäri ja jossakussa paikassa ihmisen luut näkevät, heidän pitää
siihen merkin paneman; siihenasti kuin haudankaivajat ne myös
Gogin joukon laaksoon hautaavat. **16** Kaupunki myös pitää siellä
kutsuttaman Hamonaksi: niin pitää heidän maan perkaaman. **17**
Nyt sinä ihmisen poika, näin sanoo Herra, Herra: sano kaikille
linnuille, kusta ikänä he lentävät, ja kaikille eläimille kedolla:
kokoontukaat ja tulkaat tänne, tulkaat kokoon joka paikasta
ympäriltä minun teurasuhrilleni, jonka minä teille teurastan
suureksi teurasuhriksi Israelin vuorilla, ja syökäät lihaa, ja juokaat
verta. **18** Teidän pitää syömän väkeväin lihaa, ja juoman maan
päämiesten verta; oinaisten, karitsain, kauristen, härkäin, jotka
kaikki lihavat ja hyvin syötetyt ovat. **19** Ja teidän pitää syömän
lihavuutta, niin että te ravituksi tulette, ja juoman verta, niin että te
juovuksiin tulette, siitä teurasuhrista, jonka minä teille teurastan.
20 Ravitkaat teitänne minun pöydälläni hevosista ja ratsastajista,
väkevistä ja kaikkinaisesta sotaväestä, sanoo Herra, Herra.
21 Ja minä annan minun kunniani tulla pakanain sekaan, niin
että kaikki pakanat pitää näkemän minun tuomioni, jonka minä
olen tehnyt, ja minun käteni, jonka minä olen pannut heidän
päällensä. **22** Ja Israelin huoneen pitää ymmärtämän, että minä
Herra olen heidän Jumalansa, siitä päivästä ja aina edemmä. **23**
Niin myös kaikkein pakanain pitää ymmärtämän Israelin huoneen
pahain tekoinsa tähden viedyksi pois, sentähden että he minua
vastaan rikkoneet ovat; ja minä peitin kasvoni heidän edestänsä,
ja annoin heitä vihollistensa käsiin, niin että heidän kaikkein piti
miekan kautta lankeeman. **24** Niinkuin heidän saastaisuutensa ja
pahat tekonsa ansainneet olivat, tein minä heille, ja peitin minun
kasvoni heidän edestänsä. **25** Sentähden näin sanoo Herra,

Herra: nyt minä tahdon pelastaa Jakobin vangit, ja armahtaa
koko Israelin huonetta, ja kiivoitella minun pyhän nimeni tähden.
26 Mutta heidän pitää kantaman häväistyksensä ja rikoksensa,
joilla he ovat rikkoneet minua vastaan, koska he surutoinna
maallansa asuvat, niin ettei kenkään heitä peljätä. **27** Ja minä
olen heidät kansoista jälleen kotia tuonut, ja koonnut heitä
vihollistensa maalta, ja olen heissä pyhitetyksi tullut monien
pakanain silmäin edessä. **28** Ja niin pitää heidän ymmärtämän,
että minä Herra olen heidän Jumalansa, joka olen antanut
viedä heitä pois pakanain sekaan, ja antanut taas koota heitä
maallensa, ja en antanut yhtäkään heistä sinne jäädä. **29** Ja en
minä enään tahdo peittää minun kasvojani heidän edestänsä;
sillä minä olen vuodattanut minun henkeni Israelin huoneen
päälle, sanoo Herra, Herra.

40 Viidentenä vuotena kolmattakymmentä meidän
vankiudestamme, vuoden alussa, kymmenentenä päivänä
ensimmäisessä kuukaudessa, se on neljästoistakymmenes
vuosi, sittekuin kaupunki hävitettiin, juuri sinä päivänä tuli Herran
käsi minun päälleni, ja vei minun sinne. **2** Ja Jumalan näyissä
vei hän minut Israelin maalle ja asetti minun sangen korkialle
vuorelle; ja siellä oli niinkuin rakennettu kaupunki etelään päin.
3 Ja koska näyissä vei hän minut Israelin maalle ja asetti
minun sangen korkialle vuorelle; ja siellä oli niinkuin rakennettu
kaupunki etelään päin. **4** Ja se mies sanoi minulle: sinä, ihmisen
poika, katso silmilläs ja kuule korvillas, ja pane sydämees kaikki,
mitä minä sinulle osoitan; sillä sentähden olen minä sinun tänne
tuonut osoittaakseni sinulle, että kaikki ne, mitkä sinä tässä näet,
Israelin huoneelle ilmoittaisit. **5** Ja katso, muuri oli ulkonaisella
puolella ympäri kaiken huoneen. Ja miehellä oli mittariuku

kädessä, kuusi kyynärää ja kämmenen leveyden pitkä; ja hän
mittasi rakennuksen leveydelle ja korkeudelle, kaikki yhdellä
riuvulla. **6** Ja hän tuli portin tykö, joka oli itään päin, ja meni ylös
hänen astuimistansa; ja mittasi portin kynnyksen, kummankin
yhden riukumitan leveäksi. **7** Ja kammiot, jotka olivat molemmilla
puolilla porttia, mittasi hän myös yhden riukumitan leveäksi,
ja kammioiden välin viisi kyynärää leveäksi, ja hän mittasi
myös portin kynnyksen, esihuoneen portin tykönä sisimäisellä
puolella, yhden riukumitan. **8** Ja mittasi portin esihuoneen
sisimäisellä puolella yhden riukumitan. **9** Ja mittasi esihuoneen
portin kahdeksan kyynärää ja sen kynnykset kaksi kyynärää, ja
esihuoneen portin sisimmäisellä puolella. **10** Ja kammioita oli
kolme kummallakin puolella, portin tykönä itään päin, yksi niin
avara kuin toinenkin. Ja molemmilla puolilla olivat kynnykset,
jotka olivat yhdensuuruiset. **11** Sitte mittasi hän oven leveyden
kymmenen kyynärää ja portin korkeuden kolmetoistakymmentä
kyynärää. **12** Ja kammioin edessä oli sia molemmilla puolilla,
kyynärän leveydeltä; mutta kammiot olivat kuusi kyynärää
molemmille puolille. **13** Ja hän mittasi portin, yhden kammion
katosta toiseen, viisikolmattakymmentä kyynärää leveydelle;
ja ovet olivat suutasuuksin. **14** Hän teki myös oven päälliset
kuusikymmentä kyynärää ja esihuoneen oven päällisen yltäylitse
porttia. **15** Ja portin läpikäytävästä esihuoneen tykö sisimäiseen
porttiin oli viisikymmentä kyynärää. **16** Ja siinä olivat ahtaat
akkunat kammioissa ja päällisissä, sisimäisellä puolella yltäylitse
portin; juuri niin oli myös sisäpuolella kaikki ympäri, ja oven
päällisessä olivat kauniit palmupuut. **17** Ja hän vei minun vielä
edemmäksi äärimäiseen kartanoon, ja katso, siellä olivat majat,
ja permanto laskettu kartanon yli ympäri, ja kolmekymmentä

kammiota permannolla. **18** Ja permanto oli molemmissa
porteissa niin pitkä kuin portitkin olivat; ja tämä oli alimainen
permanto. **19** Ja hän mittasi alimaisesta portista leveyden
sisimäiseen kartanoon asti ulkopuolelta, sata kyynärää itään ja
pohjaan. **20** Niin hän myös mittasi pohjaportin äärimäiseen
kartanoon asti, pituudelle ja leveydelle. **21** Siinä oli myös
jokaisella sivulla kolme kammiota; ja hänen oven päällisensä ja
esihuoneensa olivat yhdensuuruiset, niinkuin entisenkin portin,
viisikymmentä kyynärää pituudelle ja viisikolmattakymmentä
kyynärää leveydelle. **22** Ja hänen akkunansa, esihuoneensa ja
palmupuunsa olivat niinkuin itäisenkin portin, ja siinä oli myös
seitsemän astuinta, joita myöten mentiin ylös, ja esihuone oli
sen edessä. **23** Ja sisimäisen esihuoneen portti oli pohjoisen ja
itäisen portin kohdalla; ja hän mittasi sata kyynärää yhdestä
portista niin toiseen. **24** Sitte vei hän minun myös etelään päin,
ja katso, siellä oli myös yksi portti; ja hän mittasi hänen ovensa
päälliset ja esihuoneensa niin suureksi kuin ne muutkin. **25** Siinä
olivat myös akkunat ja esihuoneet yltympäri niinkuin muutkin
akkunat, viisikymmentä kyynärää pitkät ja viisikolmattakymmentä
kyynärää leveät. **26** Ja siinä oli myös seitsemän astuinta
ylöspäin, ja esihuone sen edessä; ja palmupuut joka sivulla
sen oven päällisissä. **27** Ja hän mittasi myös sisimäisen
kartanon portin etelään päin, sata kyynärää yhdestä eteläportista
toiseen. **28** Ja hän vei minun eteläportin kautta sisimäiseen
kartanoon, ja mittasi sen portin etelään päin, niin suureksi
kuin muutkin, **29** Ja hänen kammionsa, ja oviensa päälliset, ja
esihuoneensa juuri sillä suuruudella ja hänen akkunansa ja
esihuoneensa joka taholta, viisikymmentä kyynärää pituudelle ja
viisikolmattakymmentä kyynärää leveydelle. **30** Ja siinä olivat

esihuoneet ympärillä, viisikolmattakymmentä kyynärää pitkät
ja viisi kyynärää leveät. **31** Ja hänen esihuoneensa olivat
äärimäisen kartanon edessä, ja palmupuut hänen ovensa
päällisissä; ja siinä oli kahdeksan astuinta, joita myöten mentiin
ylös. **32** Sitte vei hän myös minun sisimäiseen porttiin itään
päin ja mittasi sen portin niin suureksi kuin muutkin; **33** Hänen
kammioinsa, oviensa päälliset ja esihuoneensa, ja heidän
akkunansa ja esihuoneensa entisen suuruiseksi ympärinsä,
viisikymmentä kyynärää pitkäksi ja viisikolmattakymmentä
kyynärää leveäksi. **34** Ja hänellä oli myös esihuonee äärimäisen
kartanon kohdalla, ja palmupuita oven päällisissä molemmilla
sivuilla, ja kahdeksan astuinta ylöspäin. **35** Sitte vei hän
minun pohjan puoliseen porttiin; sen hän mittasi niin suureksi
kuin ne muutkin, **36** Hänen kammionsa, oviensa päällisten,
esihuoneidensa ja heidän akkunainsa kanssa siinä ympärillä,
viisikymmentä kyynärää pitkäksi ja viisikolmattakymmentä
kyynärää leveäksi. **37** Hänellä oli myös esihuone äärimäisen
kartanon kohdalla, ja palmupuut ovenpäällisissä molemmilla
puolilla, ja kahdeksan astuinta ylöspäin. **38** Ja siellä oli kammio,
ja sen ovi oli porttien pihtipielissä, kussa polttouhri pestiin. **39**
Mutta esihuoneessa portin edessä oli jokaisella sivulla kaksi
pöytää, joilla polttouhri, rikosuhri ja vikauhri piti teurastettaman.
40 Ja ulkoisella puolella, kussa pohjaporttia päin mennään ylös,
oli myös kaksi pöytää; ja toisella puolella, portin esihuoneen
tykönä, oli myös kaksi pöytää. **41** Niin oli jokaisella sivulla
porttien edessä neljä pöytää, se on kahdeksan pöytää yhteen,
joilla teurastettiin. **42** Ja ne neljä pöytää olivat tehdyt polttouhria
varten vuojonkivistä, puolitoista kyynärää pitkäksi ja puolitoista
kyynärää korkeiksi: joille pantiin kaikkinaiset aseet, joilla myös

polttouhri ja muut uhrit teurastettiin. **43** Ja tottoin kivet olivat
kämmenen korkiat joka taholta; ja niille pöydille piti pantaman
uhriliha. **44** Ja ulkoisella puolella sisällistä porttia olivat kammiot
veisaajilla sisimäisessä kartanossa, yksi sivulla pohjan porttia
päin, joka katsoi etelään, toinen portin sivulla itään päin, se
katsoi pohjaan. **45** Ja hän sanoi minulle: se kammio, joka on
etelään päin, on pappein, joiden pitää huoneessa palveleman;
46 Mutta se kammio pohjaan päin on niiden pappein, jotka
alttarilla palvelevat; ne ovat Zadokin lapset, joiden pitää Levin
lapsista astuman Herran eteen, häntä palvelemaan. **47** Ja hän
mittasi esihuoneen sata kyynärää pitkäksi ja sata kyynärää
leveäksi, nelikulmaiseksi; ja alttari oli juuri templin edessä. **48** Ja
hän vei minun templin esihuoneesen ja mittasi esihuoneen oven
päällisen, viisi kyynrää kummallekin puolelle, ja portin leveyden
kolme kyynärää molemmin puolin. **49** Mutta esihuone oli
kaksikymmentä kyynärää pitkä ja yksitoistakymmentä kyynärää
leveä, ja astuimet, joista mentiin ylös; ja patsaat olivat oven
päällisten tykönä, yksi kummallakin puolella.

41 Ja hän vei minun templin, ja mittasi patsaat seiniä myöten,
ja ne olivat joka taholla kuusi kyynärää leveät, niin leveältä
kuin huone oli. **2** Ja ovi oli kymmenen kyynärää leveä, mutta
kukin seinä molemmin puolin ovea viisi kynärää leveä. Ja
hän mittasi sian templissä, se oli neljäkymmentä kyynärää
pituudelle ja kaksi kymmentä kyynärää leveydelle. **3** Ja hän meni
sisimäiselle puolelle, ja mittasi oven patsaat kaksi kyynärää,
ja ovi oli kuusi kyynärää, ja oven leveys seitsemän kyynärää.
4 Ja hän mittasi sen pituuden kaksikymmentä kyynärää ja
leveyden kaksikymmentä kyynärää templissä, ja sanoi minulle:
tämä on kaikkien pyhin. **5** Ja hän mittasi huoneen seinän

kuusi kyynärää: siellä olivat sivukammiot, neljä kyynärää leveät,
joka paikassa ympäri huonetta; **6** Ja sivulla kammiot kaikilla
puolilla kolmeneljättäkymmentä toinen toisessansa kiinni; ja
siinä olivat patsaat huoneen seinää myöten kaikki ympäri,
jotka niitä kiinnittivät; ja ei kuitenkaan olleet huoneen seinässä
kiinni. **7** Ja ylhäällä näiden päällä olivat vielä usiammat käytävät
ympärinsä, ja ne ylimmäiset käytävät ympäri huoneen olivat
leveämmät, niin että alimmaisesta mentiin keskimmäiseen
ja keskimmäisestä ylimmäiseen. **8** Ja minä näin huoneen
korkeuden joka taholta, ja kammioin perustukset olevan täyttä
mittaa kuusi kyynärää. **9** Ja seinän leveys, joka oli kammion
ulkoisella puolella, oli viisi kyynärää; ne muut olivat huoneen
käytävät sisimäisellä puolella. **10** Ja kammioiden välillä ympäri
huoneen oli leveys kaksikymmentä kyynärää. **11** Ja siellä oli
kaksi ovea, eripaikan kohdalla, yksi pohjoista päin ja toinen
etelää, ja eripaikka viisi kyynärää joka taholta. **12** Ja rakennus
länteen päin oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä, ja seinä
viisi kyynärää leveä ja yhdeksänkymmentä kyynärää pitkä. **13** Ja
hän mittasi huoneen pituuden sata kyynärää, nimittäin, eripaikan,
rakennuksen ja sen seinän pituus oli kaikkiansa sata kyynärää.
14 Ja huoneen leveys edestä, sen eripaikan kanssa itään päin,
oli myös sata kyynärää. **15** Ja hän mittasi rakennuksen pituuden,
eripaikan edestä, yhdestä päästä niin toiseen, joka haaralta sata
kyynärää, sisällisen templin ja esihuoneen kartanon kanssa. **16**
Siinä olivat kynnykset ja ne ahtaat akkunat ja käytävät ympäri,
niiden kolmen edessä, olivat kaunistetut puuteolla yltympäri, aina
maasta akkunoihin asti; itse akkunat myös olivat kaunistetut. **17**
Sitte oven päältä, niin aina kaikkein pyhimpään, ulkonaiselta ja
sisimäiseltä puolelta yltympäri, aina mitalla. **18** Ja se oli tehty

Kerubimeilla ja palmupuilla, niin että yksi palmupuu oli kunkin
Kerubimin välillä, ja Kerubimilla oli kahdet kasvot: **19** Yhdellä
puolella niinkuin ihmisen kasvot palmupuun kohdalla, ja toisella
niinkuin nuoren jalopeuran kasvot palmupuun kohdalla: se oli
niin tehty kaiken huoneen ympärille. **20** Maasta ylimmäisen
oven päälliseen asti olivat Kerubimit ja palmupuut tehdyt, niin
myös templin seiniin. **21** Ja templin ovipielet olivat nelikulmaiset,
ja kaikki pyhässä taitavasti toinen toiseensa sovitetut. **22** Ja
puualttari kolme kyynärää korkia ja kaksi kyynärää pitkä, ja sen
kulmat, leveys ja seinät olivat puusta. Ja hän sanoi minulle:
tämän on pöytä, joka pitää Herran edessä oleman. **23** Ja oli myös
kaksi ovea sekä templiin että kaikkein pyhimpään. **24** Ja taas
olivat kaksinkertaiset ovet, kaksi vähää ovea yhdessä ja kaksi
toisessa. **25** Ja templin oviin olivat tehdyt Kerubimit ja palmupuut,
niinkuin seinissäkin; ja siinä oli paksu puu esihuoneen edessä
ulkoisella puolella. **26** Ja olivat ahtaat akkunat ja paljo palmupuita,
kaikki ympäri esihuoneen; niin myös huoneen kammiot ja malat.

42 Ja hän vei minun ulos äärimäiseen kartanoon, tielle
pohjoista päin, ja vei minun siihen kammioon, joka oli eripaikan
kohdalla, joka oli rakennuksen tykönä pohjoista päin. **2** Ja se
paikka oli sata kyynärää pitkä siitä portista pohjoiseen päin,
ja viisikymmentä kyynärää leveä. **3** Niiden kahdenkymmenen
kyynärän kohdalla sisimmäisessä kartanossa, ja permannon
kohdalla äärimäisessä kartanossa, oli käytävä käytävää vastaan,
aina kolmessa kerrassa. **4** Ja kammioiden edessä oli käytävä
kymmenen kyynärää leveä sisältä, ja tie yksi kyynärä; ja niiden
ovet olivat pohjoista päin. **5** Ja ylimmäiset kammiot olivat
ahtaammat muita; sillä käytäviin oli niistä otettu enempi kuin
huoneen alimaisista ja keskimmäisistä. **6** Se oli kolmen huoneen

korkeus, ja ei ollut niissä patsaita niinkuin kartanoin patsaat;
sentähden ne olivat ahtaammat kuin alimaiset ja keskimäiset
maasta. **7** Ja ulkonainen muuri, joka oli kammioin tykönä,
päin ulkoista kartanoa kammioiden edessä, oli viisikymmentä
kyynärää pitkä. **8** Sillä kammiot, jotka olivat ulkoisella kartanolla,
olivat viisikymmentä kyynärää pitkät; mutta katso, templin edusta
oli sata kyynärää pitkä. **9** Ja alhaalla kammioiden edessä oli
läpikäytävä itään päin, josta äärimmäisestä kartanosta mennään
ulos. **10** Ja esikartanon muurin avaruudessa idän puolella,
eripaikan ja rakennuksen kohdalla, oli myös kammioita. **11**
Ja siinä oli myös eripaikka niiden edessä, niinkuin niidenkin
kammioiden pohjoista päin, ja kaikilla oli yksi pituus ja leveys;
ja kaikki heidän uloskäymisensä heidän muotonsa ja oviensa
jälkeen. **12** Ja niiden kammioiden ovien muodon jälkeen, jotka
etelään päin olivat, oli ovi tien suussa, joka oli sen jalon muurin
edessä, josta itään päin kohdastansa mennään. **13** Ja hän sanoi
minulle: ne kammiot pohjoista päin, ja ne kammiot etelään päin
eripaikan kohdalla ovat kaikkein pyhimmän sian kammiot, kussa
papit pitää syömän, kuin he kaikkein pyhintä uhria Herralle
uhraavat, ruokauhria, syntiuhria ja vikauhria; sillä se on pyhä sia.
14 Ja kuin papit siihen sisälle menevät, niin ei heidän pidä jälleen
tuleman pyhästä ulos äärimäiseen kartanoon, mutta pitää ennen
riisuman vaatteensa, joissa he ovat palvelleet; sillä ne ovat
pyhät. Ja heidän pitää ottaman toiset vaatteet yllensä, ja sitte
menemän kansan sekaan. **15** Ja kuin hän kaiken huoneen oli
sisältä mitannut, vei hän minun ulos porttiin itään päin, ja mittasi
siitä kaiken ympärinsä. **16** Itään päin mittasi hän mittariuvulla
viisisataa riukumittaa joka taholta. **17** Pohjoista päin mittasi
hän myös viisisataa riukumittaa mittariuvulla ympäri. **18** Niin

myös lounaasen päin mittasi hän viisisataa riukumittaa sillä
mittariuvulla. **19** Ja kuin hän tuli länteen päin, mittasi hän myös
viisisataa riukumiittaa sillä mittariuvulla. **20** Näin oli muuri, jonka
hän mittasi, joka neljältä taholta viisisataa riukumittaa pituudelta
ja viisisataa leveydeltä, kaikki ympäri; että pyhä piti oleman
eroitettu pyhättömästä.

43 Ja hän johdatti minun porttiin, siihen porttiin, joka on itään
päin. **2** Ja katso, Israelin Jumalan kunnia tuli itätietä, ja pauhasi,
niinkuin suuri vesi pauhaa; ja maa kirkastui hänen kunniastansa.
3 Ja tämä näky, jonka minä näin, oli senkaltainen kuin sekin
näky, jonka minä näin, kuin minä tulin kaupunkia hävittämään;
ja nämät näyt olivat juuri niinkuin sekin näky, jonka minä näin
Kebarin virran tykönä; ja minä lankesin maahan kasvoilleni.
4 Ja Herran kunnia tuli templiin itäisen portin kautta. **5** Ja
henki otti minun ja vei sisälliseen esikartanoon; ja katso, huone
oli täynnä Herran kunniaa. **6** Ja minä kuulin puheen minun
tyköni huoneesta, ja yksi mies seisoi minun tykönäni, **7** Joka
sanoi minulle: sinä ihmisen poika, tämä on minun istuimeni
paikka ja minun pyötäjalkaini sia, jossa minä tahdon asua
Israelin lasten seassa ijankaikkisesti; ja ei Israelin huone pidä
enään saastuttaman minun pyhää nimeäni, ei he itse eikä
heidän kuninkaansa huoruudellansa, eli kuningastensa raatoin
kautta kukkuloillansa, **8** Jotka asettivat kynnyksensä minun
kynnykseni viereen ja ovensa minun oveni sivuun, ja seinä oli
minun ja heidän vaiheellansa; ja he saastuttivat minun pyhän
nimeni kauhistuksillansa, joita he tekivät, jonkatähden minä heitä
vihassani hukutin. **9** Mutta nyt heidän pitää huoruutensa kauvas
hylkäämän, ja kuningastensa haudat minun tyköäni; niin minä
asun heidän tykönänsä ijankaikkisesti. **10** Sinä, ihmisen poika,

osoita Israelin huoneelle templi, että he häpeäisivät pahoja
töitänsä, ja anna heidän mitata kaikki muoto. **11** Ja kuin he
kaikkia töitänsä häpeevät, niin osoita heille huoneen rakennuksen
muoto, läpikäytävät, kuvat, kaikki menot, järjestykset ja oikeudet;
ja kirjoita heidän eteensä, että he kaikki sen muodot ja kaikki sen
säädyt pitäisivät ja tekisivät. **12** Tämä on huoneen laki: vuorten
kukkuloilla pitää kaikki sen rajat joka taholta pyhimmät oleman;
katso, tämä on huoneen laki. **13** Mutta tämä on alttarin mitta, sen
kyynärän jälkeen, joka on kämmenen leveys pitempi yhteistä
kyynärää: sen jalka oli kyynärää korkia ja kyynärää leveä, ja sen
äärestä reunaan, ympäri yksi vaaksa; ja tämä on alttarin korkeus.
14 Ja jalasta maan päältä eroitukseen oli kaksi kyynärää korkeutta
ja kyynärä leveyttä; mutta vähemmästä eroituksesta enempää,
neljä kyynärää korkeutta ja kyynärä leveyttä. **15** Mutta Harel neljä
kyynärää korkia, ja neljä sarvea ylhäällä Arielista. **16** Ja Ariel oli
kaksitoistakymmentä kyynärää pitkä ja kaksitoistakymmentä
kyynärää leveä, nelikulmainen joka neljältä taholtansa. **17**
Ja alttarin päällinen oli neljätoistakymmentä kyynärää pitkä
ja neljätoistakymmentä kyynärää leveä, nelikulmainen joka
neljätä taholta; ja reuna kävi ympäri, puoli kyynärää leviä, ja
sen jalka kyynärää korkia, ja sen astuimet olivat itään päin. **18**
Ja hän sanoi minulle: sinä ihmisen poika, näin sanoo Herra,
Herra: nämät pitää oleman alttarin säädyt, kuin se tehdään,
jettä uhrattaisiin siinä polttouhria, ja priiskotettaisiin verta sen
päälle. **19** Ja papeille, Leviläisille Zadokin suvusta, jotka minun
edelläni käyvät, palvellen minua, sanoo Herra, Herra, pitää
sinun antaman nuoren härjän syntiuhriksi. **20** Ja sen verta
pitää sinun ottaman ja priiskottaman sillä sen neljä sarvea ja
neljä kulmaa reunan ympäri: sillä pitää sinun sen sovittaman ja

pyhittämän. **21** Ja pitää ottaman syntiuhrihärjän, ja polttaman
sen huoneen eripaikassa, ulkona pyhästä. **22** Ja toisena päivänä
pitää sinun uhraaman virheettömän kauriin syntiuhriksi; ja heidän
pitää puhdistaman alttarin niinkuin härjälläkin puhdistettiin.
23 Kuin se on tapahtunut, niin sinun pitää uhraaman nuoren
virheettömän mullin ja virheettömän oinaan laumasta. **24** Ja
uhraa ne molemmat Herran edessä; ja heittäkään papit siihen
suolaa, ja uhratkaan ne Herran polttouhriksi. **25** Näin sinun pitää
seitsemän päivää uhraaman, kauriin joka päivä syntiuhriksi:
mullin ja oinaan laumasta, jotka molemmat virheettömät olemaan
pitää. **26** Ja näin heidän pitää alttarin sovittaman seitsemän
päivää, ja puhdistaman sen, täyttämän kätensä. **27** Ja niiden
seitsemän päivän perästä pitää papit, kahdeksantena päivänä ja
sitte aina, uhraaman alttarille teidän polttouhrinne ja kiitosuhrinne;
niin minä tahdon teille olla armollinen, sanoo Herra, Herra.

44 Ja hän vei minun jälleen pyhän äärimäisen portin tietä
itään päin; mutta se oli kiinni. **2** Ja Herra sanoi minulle:
tämä portti pitää oleman kiinni, ja ei pidä avattaman, eikä
yksikään pidä siitä käymän; sillä Herra Israelin Jumala on
siitä käynyt; ja pitää vielä sitte oleman kiinni. **3** Päämiehen
se oleman pitää, päämiehen pitää siinä istuman ja syömän
leipää Herran edessä; esihuoneesta pitää hänen menemän
sisälle, ja ja siitä jälleen tuleman ulos. **4** Siitä vei hän minun
pohjoisen portin tietä esihuoneen kohdalle; ja minä näin, ja
katso, Herran huone oli täynnä Herran kunniaa. Ja minä lankesin
kasvoilleni. **5** Ja Herra sanoi minulle: sinä, ihmisen poika, pane
sydämees, ja katso silmilläs, ja kuule korvillas kaikkia, mitä minä
sinulle sanon kaikista Herran huoneen säädyistä ja asetuksista,
ja ota vaari, kuinka (ihmisen) itsensä pyhässä käyttäytymän

pitää. **6** Ja sano kovakorvaiselle Israelin huoneelle: näin sanoo
Herra, Herra: te Israelin huone, olette tähänasti kaikilla teidän
kauhistuksillanne kyllä tehneet: **7** Että te annette muukalaisia,
joilla on ympärileikkaamatoin liha, tulla minun pyhääni, jolla
te minun huoneeni saastutatte, uhratessanne minun leipääni,
lihavuutta ja verta, ja näin rikotte kaikki minun liittoni kaikilla
teidän kauhistuksillanne. **8** Ja ette pidä minun pyhäni tapoja,
mutta olette tehneet itsellenne uuden tavan minun pyhästäni. **9**
Sentähden sanoo Herra, Herra näin: ei yhdenkään vieraan, jolla
on ympärileikkaamatoin sydän ja ympärileikkaamatoin liha, pidä
tuleman minun pyhääni, kaikista muukalaisista, jotka Israelin
lasten seassa ovat. **10** Ja ei myös ne Leviläiset, jotka minusta
luopuneet, ja Israelin kanssa epäjumalainsa jälkeen erehtykseen
menneet ovat; sentähden pitää heidän kantaman omat syntinsä.
11 Mutta heidän pitää vartioitseman minun pyhäni ovea, ja oleman
huoneen palveliat, ja teurastaman polttouhria ja muita uhreja
kansan edestä, ja seisoman heidän edessänsä, palvellen heitä.
12 Että he ovat palvelleet heitä heidän epäjumalansa edessä,
ja ovat antaneet Israelin huoneelle pahennuksen; sentähden
olen minä ojentanut käteni heidän päällensä, sanoo Herra,
Herra, että heidän pitää kantaman heidän syntinsä, **13** Ja ei
pidä uhraaman minun edessäni, eikä oleman minun pappini, ei
myös minun pyhääni tuleman, kaikkein pyhimpään; mutta pitää
kantaman häpynsä ja kauhistuksensa, joita he tehneet ovat.
14 Sentähden olen minä tehnyt heitä huoneen oven vartiaksi
kaikessa sen palveluksessa, ja kaikissa, mitä siinä tehdään.
15 Mutta papit ja Leviläiset Zadokin pojat, jotka minun pyhäni
säädyt pitäneet ovat, kuin Israelin lapset luopuivat minusta, ne
pitää minun edelläni käymän, palvellen minua, ja minun edessäni

seisoman, ja uhraaman minulle lihavuutta ja verta, sanoo Herra,
Herra. **16** Ja heidän pitää menemän minun pyhääni, ja tuleman
minun pöytäni eteen, palvellen minua ja pitäin minun säätyni. **17**
Ja kuin he tahtovat mennä portista sisälliseen kartanoon, niin
heidän pitää pukeman yllensä liinavaatteet, ja ei villoista tehtyjä,
niin kauvan kuin he sisällisessä kartanossa palvelevat. **18** Ja
liinahiipat pitää oleman heidän päässänsä ja liinaiset vaatteet
heidän kupeillansa, ja ei pidä sitoman itsiänsä hikiliinoilla, **19** Ja
kuin he menevät ulkoiseen ja äärimäiseen kartanoon kansan
tykö, niin heidän pitää paneman ne vaatteet pois, joissa he
palveluksen tehneet ovat, ja kätkemän ne pyhiin kammioihin; ja
heidän pitää ottaman toiset vaatteet yllensä, ettei he kansaa
pyhittäisi omissa vaatteissansa. **20** Ei heidän pidä ajeleman
päätänsä, eikä pitkiä hiuksia kasvattaman; mutta pitää antaman
hiuksensa tasaisesti leikata ympäri. **21** Ei myös yksikään pappi
pidä viinaa juoman, kuin hänen sisimäiseen kartanoon sisälle
menemän pitää. **22** Ei myös pidä ottaman yhtään leskeä eli
hyljättyä avioksensa, mutta neitseen Israelin suvusta, eli ottakaan
papin lesken. **23** Ja opettakaan minun kansaani tietämään
eroituksen pyhän ja pyhättömän välillä, että he puhtaan ja
saastaisen välillä eroituksen tietäisivät. **24** Ja kuin riita tulee
heidän eteensä, niin heidän pitää seisoman ja tuomitseman
ja puhuman minun lakini ja säätyni jälkeen, ja pitämän minun
käskyni, ja kaikki minun pyhäpäiväni ja sabbatini pyhittämän.
25 Ja ei pidä menemän yhdenkään kuolleen ihmisen tykö
saastuttamaan itsiänsä; vaan ainoasti isänsä ja äitinsä, poikansa
ja tyttärensä, veljensä ja sisarensa, jolla ei miestä ole ollut, niiden
tähden joku saa itsensä saastuttaa; **26** Mutta että he puhdistavat
itsensä jälleen seitsemän päivää. **27** Ja kuin hän jälleen menee

pyhään, sisimäiseen kartanoon, palvelemaan pyhässä, niin
pitää hänen uhraaman syntiuhrinsa, sanoo Herra, Herra. **28** Ja
se on heille perinnöksi; minä tahdon olla heidän perintönsä;
sentähden ei teidän pidä heille perimistä antaman Israelissa;
sillä minä olen heidän perintönsä. **29** Heidän pitää saaman
elatuksensa ruokauhrista, syntiuhrista ja vikauhrista; ja kaikki
kirotut Israelissa pitää heidän oleman. **30** Ja kaikki ensimmäinen
hedelmä ja esikoiset kaikista teidän ylennysuhreistanne pitää
pappein oleman. Teidän pitää myös antaman papeille esikoiset
teidän taikinastanne, että siunaus olis sinun huoneessas. **31**
Mutta joka kuollut on eli metsän pedolta haaskattu, linnusta eli
eläimestä, sitä ei pidä pappein syömän.

45 Kuin te maata jaatte arvalla, niin teidän pitää eroittman
osan maasta Herralle pyhäksi, viisikolmattakymmentä tuhatta
riukumittaa pituudelle ja kymmenentuhatta leveydelle: se paikka
on pyhä kaikissa rajoissansa ympäri. **2** Ja tästä pitää oleman
pyhään viisisataa riukumittaa, nelikulmainen ympärinsä, ja
esikaupungiksi viisikymmentä kyynärää. **3** Ja sillä paikalla, joka on
viisikolmattakymmentä tuhatta riukua pitkä ja kymmenentuhatta
leveä, pitää pyhän oleman, ja kaikkein pyhimmän. **4** Se
pitää maasta pyhä oleman, ja pitää pappein oleman, jotka
pyhässä palvelevat, ja Herran eteen tulevat palvelemaan häntä,
että heillä pitää oleman sia huoneelle, se pitää myös pyhä
oleman. **5** Mutta Leviläisten, jotka huoneessa palvelevat,
pitää myös saaman viisikolmattakymmentä tuhatta riukua
pituudelle ja kymmenentuhatta leveydelle heidän osaksensa,
kahdellekymmenelle kammiolle. **6** Ja kaupungin omaisuudeksi
pitää teidän yhden paikan jättämän, viisituhatta riukua leveydelle
ja viisikolmattakymmentä tuhatta riukua pituudelle, sen maan

sivusta, joka pyhää ylennysuhria varten eroitettu on: se
pitää kaikelle Israelin huoneelle oleman. **7** Päämiehelle pitää
teidän myös antaman yhden paikan, molemmille puolille
pyhän ylennysuhrin osaa ja kaupungin omaisuutta, juuri pyhän
ylennysuhrin osan ja kaupungin omaisuuden eteen läntisestä
kulmasta niin länteen ja itäisestä kulmasta itään päin; sen
pituus pitää vastaaman yhtä niistä muista osista, länsirajasta
niin itärajaan asti. **8** Se pitää oleman hänen oma osansa
Israelissa; ettei minun päämieheni pidä enempi ottaman minun
kansaltani, joka heidän on, vaan pitää antaman maan Israelin
huoneelle heidän sukukunnissansa. **9** Sillä näin sanoo Herra,
Herra: eikö siinä kyllä ole, te Israelin päämiehet? lakatkaat
kaikesta vääryydestä ja väkivallasta, ja tehkäät oikeus ja
vanhurskaus; ja älkäät enempää rasittako minun kansaani,
sanoo Herra, Herra. **10** Teidän pitää pitämän oikian puntarin, ja
oikian vaa´an, ja oikian mitan. **11** Epha ja bat pitää kaikki yhtä
oleman, niin että bat pitää kymmenen osan homeria, ja epha
kymmenen osan homeria; sillä homerilla pitää ne molemmat
mitattaman. **12** Mutta siklin pitää pitämän kaksikymmentä
geraa; ja kaksikymmentä sikliä, viisikolmattakymmentä sikliä ja
viisitoistakymmentä sikliä tekevät minan. **13** Tämä on ylennysuhri,
jonka teidän antaman pitää: kuudes osa ephaa ja homeria nisuja,
ja kuudes osa ephaa ja homeria ohria. **14** Mutta öljyä, joka
batilla mitataan, pitää teidän antaman batin, joka on kymmenes
osa koria, eli kymmenennes homeria; sillä kymmenen batia
tekevät homerin. **15** Ja yksi uuhinen karitsa kahdestasadasta
lampaasta, Israelin lammaslaitumelta, ruokauhriksi, polttouhriksi,
kiitosuhriksi, sovinnoksi heidän edestänsä, sanoo Herra, Herra.
16 Kaikki maan kansa pitää tuoman ylennysuhrin Israelin

päämiehelle. **17** Ja päämiehen pitää uhraaman polttouhrinsa,
ruokauhrinsa, ja juomauhrinsa juhlapäivänä, uudella kuulla ja
sabbatina, ja kaikkina Israelin huoneen suurina juhlapäivinä;
hänen pitää myös tekemän syntiuhrin ja ruokauhrin, polttouhrin
ja kiitosuhrin, sovinnoksi Israelin huoneen edestä. **18** Näin
sanoo Herra, Herra: ensimäisenä päivänä ensimäistä kuuta
pitää sinun ottaman virheettömän mullin, ja puhdistaman pyhän.
19 Ja pappi ottakaan syntiuhrin verestä, ja priiskottakaan sillä
huoneen pihtipielet ja neljä alttairn kulmaa, niin myös sisimäisen
kartanon portin pihtipielet. **20** Ja näin sinun pitää tekemän
seitsemäntenä päivänä kuuta, jos joku tietämättä erehtynyt on,
että te huoneen pyhittäisitte. **21** Neljäntenätoistakymmenentenä
päivänä ensimäistä kuuta pitää teidän pääsiäistä pitämän, ja
pitämän pyhää seitsemän päivää, ja syömän happamatointa
leipää. **22** Sinä päivänä pitää päämiehen uhraaman itse
edestänsä ja kaiken maan kansan edestä mullin syntiuhriksi.
23 Mutta niinä seitsemänä päivänä, juhlina, pitää hänen
joka päivä tekemän Herralle polttouhria, seitsemän mullia ja
seitsemän oinasta, jotka virheettömät ovat, ja kauriin joka
päivä syntiuhriksi. **24** Mutta ruokauhriksi pitää hänen uhraaman
ephan mullille ja ephan oinaalle, ja hinnin öljyä ephalle. **25**
Viidentenätoistakymmenentenä päivänä seitsemättä kuukautta
pitää hänen pyhänä pitämän seitsemän päivää järjestänsä,
niinkuin ne muutkin seitsemän päivää; ja sillä tavalla pitämän
syntiuhrin kanssa, polttouhrin, ruokauhrin ja myös öljyn kanssa.

46 Näin sanoo Herra, Herra: sisimäisen kartanon portti, joka
itään päin on, pitää kuutena arkipäivänä oleman kiinni, mutta
sabbatina ja uudella kuulla avattaman. **2** Ja päämiehen pitää
menemän ulkoiselle puolelle huoneen porttia ja seisahtaman

portin kynnykselle; ja pappein pitää uhraaman hänen polttouhrinsa
ja kiitosuhrinsa, mutta hänen pitää rukoileman portin kynnyksellä,
ja sitte jälleen menemän ulos; mutta portin pitää ehtoosen
asti avoinna oleman. **3** Maan kansan pitää myös rukoileman
Herran edessä, sen portin ovessa, sabbatina ja uudella kuulla.
4 Mutta polttouhriksi, jonka päämiehen Herralle uhraaman
pitää sabbatina, pitää oleman kuusi virheetöintä karitsaa ja
virheettömän oinaan, **5** Ja ephan sämpyläjauhoja oinaan kanssa
ruokauhriksi, ja karitsain kanssa ruokauhriksi, mitä kukin voi, ja
hinnin öljyä ephaan. **6** Mutta uudella kuulla pitää uhraattaman
nuori virheetöin härkä, ja kuusi karitsaa, ja virheetöin oinas. **7**
Ja epha härjän kanssa, ja epha oinaan kanssa ruokauhriksi;
mutta karitsan kanssa niin paljo kuin hän käteensä saa, ja hinni
öljyä ephaan. **8** Ja kuin päämies sinne menee, niin hänen
pitää menemän portin esihuoneen kautta, ja siitä tuleman ulos
jälleen. **9** Mutta maan kansa, jotka Herran eteen tulevat suurina
juhlapäivinä, ja käyvät pohjoisen portin kautta rukoilemaan, ne
pitää jälleen tuleman ulos eteläportista; ja jotka eteläportista
tulevat, ne pitää käymän ulos pohjoisesta portista. Ja ei pidä
tuleman ulos jälleen siitä portista, josta he ovat menneet
sisälle, mutta kohdastansa toiselta puolelta menemän ulos. **10**
Päämiehen pitää ulos ja sisälle heidän kanssansa käymän. **11**
Ja pyhäpäivinä ja juhlapäivinä pitää uhrattaman ruokauhriksi
mullin kanssa epha, ja oinaan kanssa epha, ja karitsan kanssa
niin paljon kuin hän saa käteensä, ja hinni öljyä ephan kanssa.
12 Mutta kuin päämies tahtoo tehdä vapaaehtoisen polttouhrin eli
kiitosuhrin Herralle, niin hänelle pitää avattaman itäportti, että
hän saa uhrata polttouhrinsa ja kiitosuhrinsa, niinkuin hän sen
sabbatinakin uhraa; ja koska hän jälleen tulee ulos, niin pitää

portti pantaman kiinni hänen jälkeensä. **13** Ja sinun pitää tekemän
Herralle joka päivä polttouhria, vuotisen virheettömän karitsan;
sen pitää sinun uhraaman joka aamulla, **14** Ja joka aamulla
paneman siihen päälle kuudennen osan ephaa ruokauhriksi, ja
kolmannen osan hinniä öljyä, sekoitettu sämpyläjauhoihin: se
pitää oleman jokapäiväinen ruokauhrin sääty Herralle. **15** Ja näin
pitää heidän aina uhraaman karitsan ruokauhrin ja öljyn kanssa
joka aamu alinomaiseksi polttouhriksi. **16** Näin sanoo Herra,
Herra: kuin päämies antaa yhdelle pojistansa lahjan hänen
perinnöstänsä, sen pitää oleman hänen poikansa oma perintö.
17 Mutta jos hän antaa lahjan yhdelle palvelijoistansa hänen
perinnöstänsä, niin se pitää sen oma oleman vapaavuoteen
saakka, ja niin pitää se jälleen päämiehelle tuleman; sillä
hänen osansa pitää ainoasti hänen poikansa perimän. **18** Ja ei
päämiehen pidä mitään ottaman kansan perinnöstä, eli ajaman
heitä pois heidän omastansa; mutta pitää antaman lapsille
heidän perintönsä, ettei minun kansani tulisi hajoitetuksi pois
omaisuudestansa. **19** Ja hän vei minun läpikäytävän sivulle
pohjan porttia päin, pyhän kammioihin, jotka pappein olivat; ja
katso, siellä oli yksi sia kahdessa kulmassa länteen päin. **20**
Ja hän sanoi minulle: tämä on se sia, jossa papit vikauhrin ja
syntiuhrin keittämän pitää, ja leipoman ruokauhrin, ettei heidän
tarvitse niitä ulkonaiselle kartanolle kantaa, pyhittämään kansaa.
21 Ja hän vei minun ulos ulkonaiseen kartanoon, ja johdatti
minun neljään kartanon kulmiin; ja katso, siellä oli esihuone
kussakin kulmassa toinen toisensa edessä. **22** Jokaisessa
neljässä kartanon kulmassa olivat esihuoneet toinen toisensa
kanssa, neljäkymmentä kyynärää pitkät ja kolmekymmentä
kyynärää leveät, eroitetut vähiin paikkoihin, niin leviä yksi kuin

toinenkin. **23** Ja siellä kävi yksi vähä muuri ympäri kaikkia niitä
neljää; ja siellä olivat totot tehdyt alhaalla ympäri muurin. **24** Ja
hän sanoi minulle: nämät ovat keittosiat, joissa palveliat, jotka
huoneessa palvelusta tekevät, keittämän pitää kansan uhrin.

47 Ja hän vei minun jälleen templin oven eteen, ja katso, siellä
juoksi vesi templin kynnyksen alitse itään päin; sillä templin ovi
oli itään päin; ja vesi juoksi templin oikialta puolelta lounaaseen
päin, alttarin ohitse. **2** Ja hän vei minun ulos pohjoista porttia
päin, ja vei minun ympäri sitä tietä ulkoisesta portista itään
päin; ja katso, vesi juoksi oikialta puolelta sieltä ulos. **3** Ja
mies läksi itään päin, ja mittanuora oli hänen kädessänsä, ja
mittasi tuhannen kyynärää, ja hän vei minun veteen minun
pöytäjalkoihini saakka. **4** Ja mittasi vielä tuhannes kyynärää, ja
vei minun veteen polviini saakka; ja mittasi jälleen tuhannen
kyynärää ja antoi minun mennä siihen kupeisiin saakka. **5**
Niin hän mittasi vielä tuhannen, että niin syvä tuli, etten minä
enään pohjaan ulottunut; sillä vesi oli niin syvä, että siinä täytyi
uida, ja ei ulottunut pohjaan. **6** Ja hän sanoi minulle: sinä
ihmisen poika, tämän olet sinä kyllä nähnyt; ja hän vei minun
jälleen ojan reunalle. **7** Ja kuin minä itseni käänsin, katso,
siellä oli sangen monta puuta rannalla molemmilla puolilla.
8 Ja hän sanoi minulle: tämä vesi, joka itään päin juoksee,
pitää juokseman paljaan maan lävitse mereen; ja kuin se tulee
mereen, niin sen vedet terveellisiksi tulevat. **9** Ja kaikki, jotka
siinä elävät ja liikkuvat, kuhunka nämät virrat tulevat, niiden
pitää elämän; ja pitää oleman sangen paljo kaloja; ja kaikki
pitää terveet oleman ja elämän, kuhunka tämä virta tulee. **10**
Siinä pitää oleman kalamiehet; Engeddistä niin Eneglaimiin
asti pitää verkkoja pantaman; sillä siinä pitää oleman lajinsa

jälkeen sangen paljo kaloja, niinkuin suuressakin meressä.
11 Mutta järvet ja suovedet ei pidä oleman terveelliset, mutta
suolaiseksi tuleman. **12** Ja molemmin puolin ojan rantoja pitää
kasvaman kaikkinaisia hedelmällisiä puita, joiden lehdet ei pidä
variseman, eikä hedelmät mätänemän; ja heidän pitää joka kuu
kantaman uuden hedelmän; sillä heidän vetensä vuotaa pyhästä,
heidän hedelmänsä kelpaavat ruoaksi, ja heidän lähteensä
lääkitykseksi. **13** Näin sanoo Herra, Herra: nämät ovat rajat,
joiden jälkeen teidän pitää kahdelletoistakymmenelle Israelin
sukukunnalle maan jakaman; mutta kaksi osaa tulee Josephin
suvulle. **14** Ja teidän pitää sen yhtäläisesti jakaman, niin yhdelle
kuin toisellekin; sillä minä olen vannonut sen antaakseni teidän
isillenne, ja tämä maa pitää tuleman teille perinnöksi. **15** Tämä
on maan raja: pohjaan päin, isosta merestä, Hetlonin tietä
niin aina Zedadiin, **16** Hematiin, Berotoon, Sibraimiin, jotka
Damaskun ja Hematin rajain välillä ovat, ja HatsarTikoniin, joka
Havran rajaan ulottuu. **17** Ja raja merestä niin Hatsar-Enoniin on
Damaskun raja, ja Zaphon pohjaan päin Hamatin raja: ja se on
pohjan puoleinen kulma. **18** Mutta rajan itään päin pitää teidän
mittaaman Havran ja Damaskun väliltä ja Gileadin väliltä, ja
koko Israelin väliltä, Jordanin tykönä, rajasta itämereen saakka;
se pitää oleman raja itään päin. **19** Mutta raja lounaaseen päin
on Tamarista aina Kadekssen riitaveteen saakka, ja virtaan asti
suuren meren tykönä; sen pitää oleman rajan lounaasen päin.
20 Ja raja länteen päin on isosta merestä, rajasta kohdastansa
aina Hamatiin; se on raja länteen päin. **21** Ja näin teidän
pitää jakaman maan teillenne Israelin sukukunnissa. **22** Ja
kuin te arvan heitätte maata jakaissanne teidän välillänne, niin
teidän pitää muukalaisia pitämän, jotka asuvat teitä läsnä, ja

elävät eli siittävät lapsia teidän seassanne, niinkuin he olisivat
Israelin lasten seassa syntyneet lapset. **23** Ja muukalaisten pitää
saaman osansa maasta, kukin sen suvun seassa, jota läsnä hän
asuu, sanoo Herra, Herra.

48 Nämät ovat sukukuntain nimet: pohjoisesta Hetlonin
tien vierestä, siihenasti kuin tullaan Hamatiin, HatsarEnoniin,
Damaskun rajaan pohjaan päin, Hamatin sivulle; sen pitää
Danin pitämän osaksensa, itään ja länteen päin. **2** Likin Danin
rajaa pitää Asserin osa oleman, idän puolesta länteen. **3** Likin
Asseria pitää Naphtalin osa oleman, idän puolesta länteen. **4**
Likin Naphtalin rajaa pitää Manassen osa oleman, idän puolesta
länteen, **5** Likin Manassen rajaa pitää Ephraim osansa saaman,
idän puolesta länteen. **6** Likin Ephraimin rajaa pitää Rubenin
osa oleman, idän puolesta länteen. **7** Likin Rubenin rajaa
pitää Juudan osan oleman, idän puolesta länteen. **8** Mutta
likin Juudan rajaa pitää teidän eroittaman yhden osan idästä
niin länteen, joka on viisikolmattakymmentä tuhatta riukua
pitkä ja leveä, niinkuin muu osa on idästä niin länteen: siinä
pitää pyhän oleman. **9** Ja siitä pitää teidän eroittaman uhriksi
Herralle osan, viisikolmattakymmentä tuhatta riukua pitkän ja
kymmenentuhatta riukua leveän. **10** Ja sen pyhän osan pitää
pappein oleman, viisikolmattakymmentä tuhatta riukua pitkä,
pohjoiseen ja etelään päin, ja kymmenentuhatta leveä, itään
ja länteen päin. Ja Herran pyhän pitää siinä keskellä oleman.
11 Se pitää papeille pyhitetty oleman Zadokin lapsista, jotka
minun säätyni pitäneet ovat, ja ei ole Israelin lasten kanssa
luopuneet, niinkuin Leviläiset luopuivat. **12** Ja sentähden pitää
heillä oleman oma osa eroitetusta maasta, se kaikkein pyhin,
joka on Leviläisten rajan tykönä. **13** Mutta Leviläisillä pitää myös

osa oleman, viisikolmattakymmenentuhatta leveä, pappein rajan
tykönä; sillä kaikki pituus pitää oleman viisikolmattakymmentä
tuhatta riukua ja leveys kymmenentuhatta riukua. **14** Ja
ei pidä siitä mitään muutämän pois eikä vaihetettaman, ei
myös maan uutisesta pidä mitään tuleman pois; sillä se on
pyhitetty Herralle. **15** Mutta ne viisituhatta riukua, jotka jäävät
leveydelle, viidestäkolmattakymmenestä tuhannesta riukumitasta
pituudelle, pitää oleman kaupungille yhteiseksi asuinsijaksi ja
esikaupungiksi; ja sen keskellä pitää kaupungin oleman. **16** Ja
tämän pitää oleman hänen mittansa: neljätuhatta ja viisisataa
riukua pohjoiseen ja lounaaseen päin, niin myös itään ja länteen
päin neljätuhatta ja viisisataa. **17** Mutta esikaupunkia varten
pitää oleman kaksisataa ja viisikymmentä riukua, pohjaan
ja lounaan päin, niin myös itään ja länteen kaksisataa ja
viisikymmentä riukua. **18** Mutta mitä jää pituudesta pyhän
ylennysuhrin osan kohdalle, kymmenentuhatta riukua itään päin
ja kymmenentuhatta riukua länteen päin, juuri pyhän ylennysuhrin
osan kohdalla, sen sisälletulo pitää oleman kaupungin palvelioille
elatukseksi. **19** Ja jotka kaupungissa palvelevat, ne pitää oleman
kaikista Israelin sukukunnista. **20** Ja kaikista näistä eroitetuista
osista, joka on molemmilta puolilta pituudelle ja leveydelle
viisikolmattakymmentä tuhatta riukua, pitää teidän eroittaman
neljännen osan; sen pitää kaupungin oman oleman. **21** Mutta
mitä vielä jää molemmille puolille siitä eroitetusta pyhästä osasta
ja kaupungin osasta, viisikolmattakymmentä tuhatta riukua
sekä itään että länteen, se pitää päämiehen oma oleman;
mutta pyhä maa, jossa pyhä huone on, pitää siitä eroitettu
oleman. **22** Mutta mitä on Leviläisten osan ja kaupungin osan
välillä, joka keskellä on, mitä jää Juudan ja Benjaminin rajan

välille, se pitää päämiehen oma oleman. **23** Sitte pitää muut
sukukunnat oleman: Benjaminin osa idän puolesta länteen. **24**
Mutta Benjaminin rajan tykönä pitää Simeonin osa oleman idän
puolesta länteen. **25** Simeoinin rajan vieressä pitää Isaskarin
osan oleman, idän puolesta länteen. **26** Isaskarin rajalla pitää
Zebulonin osan oleman, idän puolesta länteen. **27** Zebulonin
rajalla pitää Gadin osan oleman, idästä länteen. **28** Mutta likin
Gadia on lounaan raja, Temanin, Tamarista niin Kadeksen
riitaveteen saakka, niin ojaan asti, joka isoon mereen juoksee.
29 Näin pitää maa jaettu oleman Israelin lasten sukukuntain
perinnöksi; ja sen pitää oleman heidän osansa, sanoo Herra,
Herra. **30** Ja näin leveltä pitää kaupungin oleman; neljätuhatta ja
viisisataa riukua pohjoista päin. **31** Ja kaupungin portit pitää
Israelin sukukuntain nimeltä nimitetyt oleman: kolme porttia
pohjoista päin: ensimäinen Rubenin, toinen Juudan, kolmas
Levin. **32** Niin myös itään päin neljätuhatta ja viisisataa riukua, ja
kolme porttia: ensimäinen Josephin, toinen Benjaminin, kolmas
Danin. **33** Etelään päin myös neljätuhatta ja viisisataa riukua, ja
kolme porttia: ensimäinen Simeonin, toinen Isaskarin, kolmas
Zebulonin. **34** Niin myös länteen päin neljätuhatta ja viisisataa
riukua, ja kolme porttia: ensimmäinen portti Gadin, toinen
Asserin, kolmas Naphtalin. **35** Näin pitää tämä kaikki ympäri
oleman, kahdeksantoistakymmentä tuhatta riukua: ja niin pitää
kaupunki tästä päivästä kutsuttaman: tässä on Herra.

Danielin

1 Kolmantena Jojakimin, Juudan kuninkaan, valtakunnan
vuotena tuli Nebukadnetsar, Babelin kuningas Jerusalemin eteen,
ja piiritti sen. **2** Ja Herra antoi Jojakimin, Juudan kuninkaan
hänen käsiinsä, ja muutamia astioita Jumalan huoneesta; ne
antoi hän viedä Sinearin maalle, jumalansa huoneesen, ja pani
ne astiat jumalansa tavarahuoneesen. **3** Ja kuningas sanoi
Aspenaalle, ylimmäiselle kamaripalveliallensa, että hänen piti
Israelin lapsista kuninkaallisesta suvusta ja berrain lapsista
valitseman **4** Virheettömiä poikia, kauniita, toimellisia, viisaita,
ymmärtäväisiä, taitavia, jotka soveliaat olisivat palvelemaan
kuninkaan huoneessa, ja piti opettaman heille Kaldean kirjoituksia
ja kieltä. **5** Niille toimitti kuningas, mitä heille joka päivä
annettaman piti kuninkaan ruasta ja sitä viinaa, jota hän itse joi;
että he niin kolme vuotta kasvatettaman ja sitte kuninkaan edessä
palveleman piti, **6** Joiden seassa olivat Juudan lapsista: Daniel,
Hanania, Misael ja Asaria. **7** Ja ylimmäinen kamaripalvelia
antoi heille nimet, ja nimitti Danielin Belsatsariksi ja Hananian
Sadrakiksi, ja Misaelin Mesakiksi, ja Asarian Abednegoksi. **8**
Mutta Daniel aikoi sydämessänsä, ettei hän kuninkaan rualla
eikä sillä viinalla, jota hän itse joi, itseänsä saastuttaisi; ja rukoili
ylimmäistä kamaripalveliaa, ettei hän itseänsä saastuttaisi. **9** Ja
Jumala antoi Danielille, että ylimmäinen kamaripalvelia oli hänelle
ystävällinen ja armollinen. **10** Ja ylimmäinen kamaripalvelia
sanoi Danielille: minä pelkään minun herraani, kuningasta,
joka teille teidän ruokanne ja juomanne toimittanut on; jos
hän näkis teidän kasvonne laihemmiksi kuin muiden teidän
ikäistenne, niin te minun sitte saatte kuninkaan tykönä pois
hengeltäni. **11** Niin sanoi Daniel Meltsarille. jolle ylimmäinen

kamaripalvelia Danielista, Hananiasta, Misaelista ja Asariasta
käskyn antanut oli: **12** Koettele palvelioitas kymmenen päivää, ja
annettakaan meille puuroa syödäksemme ja vettä juodaksemme.
13 Ja anna niin meidän muotomme ja niiden poikain muoto,
jotka kuninkaan ruasta syövät, katsottaa; ja niinkuin sinä sitte
näet, tee niin palvelioilles. **14** Ja hän totteli heitä siinä, ja
koetteli heitä kymmenen päivää. **15** Ja kymmenen päivän
perästä olivat he kauniimmat ja lihavammat ruumiilta kuin
kaikki nuorukaiset, jotka kuninkaan ruasta söivät. **16** Niin pani
Meltsari pois heidän määrätyn ruokansa ja viinajuomansa, ja
antoi heille puuroa. **17** Vaan näille neljälle nuorukaiselle antoi
Jumala taidon ja ymmärryksen kaikkinaisissa kirjoituksissa ja
viisaudessa; ja Danielille antoi hän ymmärryksen kaikkinaisissa
näyissä ja unissa. **18** Ja kuin se aika kulunut oli, jonka kuningas
määrännyt oli, että he piti tuotaman edes, vei heidät ylimmäinen
kamaripalvelia Nebukadnetsarin eteen. **19** Ja kuningas puhui
heidän kanssansa, ja ei kaikkein seassa yhtäkään löydetty,
joka Danielin, Hananian, Misaelin ja Asarian kaltainen oli; ja
he tulivat kuninkaan palvelioiksi. **20** Ja kuningas löysi heidät,
kuin hän heitä tutkisteli kaikissa asioissa, kymmenen kertaa
toimellisemmiksi ja ymmärtäväisemmiksi kuin kaikki tähtientutkiat
ja viisaat koko valtakunnassansa. **21** Ja Daniel oli siellä hamaan
ensimäiseen Koreksen vuoteen asti.

2 Toisena Nebukadnetsarin valtakunnan vuotena näki
Nebukadnetsar unta, josta hän hämmästyi, niin että hän heräsi. **2**
Ja kuningas käski tähtientutkiat ja viisaat ja noidat ja Kaldealaiset
kutsuttaa kokoon, sanomaan kuninkaalle hänen untansa. Ja he
tulivat ja astuivat kuninkaan eteen. **3** Ja kuningas sanoi heille:
minä näin unta, josta minä peljästyin, ja minä mielelläni tahtoisin

tietää, mikä se uni oli. **4** Niin sanoivat Kaldealaiset kuninkaalle
Syrian kielellä: kuningas eläköön kauvan! sano palvelioilles uni,
niin me tahdomme selittää sen. **5** Kuningas vastasi ja sanoi
Kaldealaisille: minä olen unhottanut; jollette minulle ilmoita unta
ja selitä sitä, niin te pitää kappaleiksi hakattaman, ja teidän
huoneenne lokaläjäksi kukistettaman. **6** Vaan jos te minun tietää
annatte unen ja selityksen, niin teidän pitää saaman lahjoja,
antimia ja suuren kunnian minulta: sentähden sanokaat minulle
uni ja sen selitys. **7** He vastasivat jälleen ja sanoivat: kuningas
sanokaan palvelioillensa unen, me tahdomme sen selittää. **8**
Kuningas vastasi ja sanoi: totisesti minä ymmärrän, että te aikaa
kulutatte, koska te näette minun sen unohtaneeksi. **9** Mutta
jollette minulle unta sano, niin tuomio käy teidän ylitsenne, että te
olette aikoneet minun edessäni puhua vääryyttä, siihenasti että
aika kuluis: sentähden sanokaat minulle uni, niin minä ymmärrän,
että te myös selityksen osaatte. **10** Niin vastasivat Kaldealaiset
kuninkaan edessä ja sanoivat: ei yhtään ihmistä ole maan päällä,
joka sanoa taitaa, mitä kuningas anoo; niin ei ole myös yhtään
kuningasta, kuinka suuri ja voimallinen hän olis, joka senkaltaista
tähtientutkialta, viisaalta eli Kaldealaiselta vaatii. **11** Sillä se,
jota kuningas anoo, on ylen korkia, ja ei yksikään ole, joka sen
kuninkaalle sanoa taitaa, paitsi jumalia, jotka ihmisten seassa ei
asu. **12** Silloin vihastui kuningas sangen suuresti, ja käski kaikki
viisaat Babelissa tapettaa. **13** Ja tuomio annettiin, että viisaat
tapettaman piti; ja Danielia hänen kumppaniensa kanssa myös
etsittiin tapettaviksi. **14** Silloin saatti Daniel toisen neuvon ja
käskyn Ariokille, kuninkaan ylimmäiselle päämiehelle, joka meni
ulos tappamaan viisaita Babelissa. **15** Ja hän vastasi ja sanoi
kuninkaan käskyläiselle Ariokille: miksi niin ankara tuomio on

käynyt ulos kuninkaalta? Ja Ariok antoi Danielin tietää sen asian.
16 Niin meni Daniel ylös ja rukoili kuningasta, että hän antais
hänelle aikaa, sanoaksensa kuninkaalle selitystä. **17** Ja Daniel
meni kotia ja ilmoitti sen kumppaneillensa Hananialle, Misaelille
ja Asarialle, **18** Että he taivaan Jumalalta armoa rukoilisivat
sen salaisen asian tähden, ettei Daniel kumppaninensa ynnä
muiden viisasten kanssa Babelissa hukkuisi. **19** Niin ilmoitettiin
Danielille se salainen asia yöllä näyssä: niin Daniel kiitti Jumalaa
taivaasta, **20** Vastasi ja sanoi: kiitetty olkoon Jumalan nimi
ijankaikkisesta ijankaikkiseen! sillä hänen on viisaus ja väkevyys.
21 Hän muuttaa ajat ja hetket; panee pois kuninkaat ja asettaa
kuninkaat; hän antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille taidon
ja ymmärryksen. **22** Hän ilmoittaa syvät ja salaiset asiat; hän
tietää, mitä pimiässä on, sillä hänen tykönänsä on sula valkeus.
23 Minä kiitän ja ylistän sinua minun isäini Jumala, ettäs minulle
viisautta ja väkevyyttä lainaat, ja nyt minulle ilmoittanut olet,
jota me sinulta rukoilimme; sinä olet meille kuninkaan asian
ilmoittanut. **24** Silloin meni Daniel Ariokin tykö, jolla kuninkaalta
käsky oli viisaita Babelissa hukuttaa; hän meni ja sanoi hänelle
näin: älä tapa viisaita Babelissa, vaan vie minut ylös kuninkaan
tykö, minä tahdon kuninkaalle selityksen sanoa. **25** Ariok vei
Danielin kiiiruusti kuninkaan eteen, ja sanoi hänelle näin: minä
olen löytänyt yhden miehen Juudalaisten vankien seasta, joka
kuninkaalle selityksen sanoa taitaa. **26** Kuningas vastasi ja
sanoi Danielille, joka Belsatsariksi kutsuttiin: oletko sinä se, joka
minulle sen unen, jonka minä nähnyt olen, ja hänen selityksensä
ilmoittaa taidat? **27** Daniel vastasi kuninkaan edessä ja sanoi: sitä
salautta, jota kuningas anoo, ei viisaat, tähtientutkiat, oppineet ja
noidat taida kuninkaalle ilmoittaa. **28** Vaan Jumala on taivaissa,

joka taitaa salaiset asiat julistaa, hän tiettäväksi teki kuningas
Nebukadnetsarille, mitä tulevaisina aikoina tapahtuman pitää.
Tämä on sinun unes ja sinun näkys, kuin sinä makasit. **29**
Sinä kuningas vuoteessas ajattelit mitä tästedes tapahtuman
pitäis; ja se, joka salaiset ilmoittaa, hän on sinulle osoittanut,
kuinka tapahtuman pitää. **30** Niin ovat senkaltaiset asiat minulle
ilmoitetut, ei minun viisauteni tähden, niinkuin se olis suurempi
kuin kaikkein, jotka elävät, vaan sentähden että sen selitys pitäis
kuninkaalle tiettäväksi tuleman, ja sinä saisit sinun sydämes
ajatukset tietää. **31** Sinä kuningas näit, ja katso, suuri ja
korkia kuva seisoi suurella kirkkaudella sinun edessäs; ja se oli
hirmuinen nähdä. **32** Sen kuvan pää oli parhaimmasta kullasta;
mutta sen rinta ja käsivarret olivat hopiasta; sen vatsa ja lanteet
olivat vaskesta. **33** Sen sääret olivat raudasta; sen jalat olivat
puolittain raudasta ja puolittain savesta. **34** Sen sinä näit,
siihenasti kuin yksi kivi temmattiin ilman käsiä, ja löi sen kuvan
jalkoihin, jotka raudasta ja savesta olivat, ja murensi ne rikki. **35**
Silloin tulivat ne kaikki muserretuksi, rauta, savi, vaski, hopia ja
kulta, ja tulivat niinkuin akanat suviriihessä, ja tuuli vei ne pois,
niin ettei niiden siaa ensinkään löydetty; mutta kivi joka kuvaa
löi, tuli suureksi vuoreksi, niin että se kokonaan maan täytti.
36 Tämä on uni; nyt me tahdomme kuninkaalle sen selityksen
sanoa: **37** Sinä kuningas olet kuningasten kuningas, jolle Jumala
taivaasta valtakunnan, voiman, väkevyyden ja kunnian antanut
on; **38** Ja kaikki, joissa ihmisen lapset asuvat, ja eläimet kedolla
ja linnut taivaan alla on hän sinun käsiis antanut, ja sinulle näiden
kaikkein päälle lainasi vallan: sinä se kultainen pää olet. **39**
Sinun jälkees pitää toisen valtakunnan tuleman, halvemman kuin
sinä; sitte se kolmas valtakunta, joka vaskinen on, jonka pitää

kaikki maakunnat hallitseman. **40** Sen neljännen valtakunnan
pitää kovan oleman niinkuin raudan; sillä niinkuin rauta särkee ja
murentaa kaikki, ja niinkuin rauta kaikki rikkoo, juuri niin tämän
piti myös särkemän ja murentaman. **41** Mutta ettäs näit jalat ja
varpaat, puolittain savesta ja puolittain raudasta, sen pitää jaetun
valtakunnan oleman; kuitenkin pitää raudan vahvuudesta siihen
jäämän, niinkuin sinä näit raudan olevan savella sekoitetun. **42** Ja
että varpaat sen jaloissa puolittain rautaa ja puolittain savea oli,
niin sen pitää puolittain vahvan ja puolittain heikon valtakunnan
oleman. **43** Ja ettäs näit raudan sekoitetun savella, niin he kyllä
ihmisen siemenellä sekoitetaan, mutta ei he kuitenkaan riipu
kiinni toinen toisessansa; niinkuin ei rautaa taideta sekoittaa
saven kanssa yhteen. **44** Mutta näiden kuningasten aikana on
Jumala taivaasta yhden valtakunnan asettava, jota ei ikänä
kukisteta, ja hänen valtakuntansa ei pidä toiselle kansalle
annettaman: sen pitää kaikki nämät valtakunnat särkemän ja
hajoittaman, mutta sen pitää ijankaikkisesti pysymän. **45** Niinkuin
sinä näit kiven, ilman käsiä vuoresta temmatun, joka raudan,
vasken, saven, hopian ja kullan murensi: niin on suuri Jumala
kuninkaalle näyttänyt, kuinka tästälähin tapahtuman pitää; ja
tämä on totinen uni ja sen selitys on oikia. **46** Niin lankesi
kuningas Nebukadnetsar kasvoillensa, ja kumarsi Danielia, ja
käski tehdä hänelle ruokauhria ja polttouhria. **47** Ja kuningas
vastasi Danielia ja sanoi: totisesti on teidän Jumalanne kaikkein
jumalain Jumala ja kaikkein kuningasten Herra, joka salaiset
asiat ilmoittaa, ettäs tämän salaisen asian olet ilmoittaa taitanut.
48 Niin kuningas korotti Danielin, ja antoi hänelle suuria ja paljon
lahjoja, ja asetti hänen kaikkein Babelin valtakuntain päälle ja
päämieheksi kaikkein viisasten päälle Babelissa. **49** Ja Daniel

rukoili kuningasta, että hän pani Babelin maakuntain päälle
Sadrakin, Mesakin ja Abednegon; mutta Daniel itse oli kuninkaan
tykönä hänen kartanossansa.

3 Kuningas Nebukadnetsar teetti kultaisen kuvan,
kuusikymmentä kyynärää korkian ja kuusi kyynärää leviän, ja
antoi sen panna Duuran kedolle Babelin maalla. **2** Ja kuningas
Nebukadnetsar lähetti päämiesten, herrain, maanvanhimpain,
tuomarein, käskyläisten, neuvonantajain, virkamiesten ja
kaikkein voimallisten perään maalla, että he tulisivat kokoon
sitä kuvaa vihkimään, jonka kuningas Nebukadnetsar oli
antanut panna ylös. **3** Silloin tulivat kokoon päämiehet,
herrat, maanvanhimmat, tuomarit, käskyläiset, neuvonantajat,
virkamiehet ja kaikki voimalliset maalta kuvaa vihkimään,
jonka kuningas Nebukadnetsar oli antanut panna ylös; ja
heidän piti astuman kuvan eteen, jonka Nebukadnetsar oli
antanut panna ylös. **4** Ja kuuluttaja huusi väkevästi: se
olkoon teille sanottu, te kansat, sukukunnat ja kielet: **5**
Kuin te kuulette basunan helinän, huilut, harput, kanteleet,
psaltarit, trometit ja kaikkinaiset soittamiset, niin teidän pitää
lankeeman maahan, ja kumartaman kultaista kuvaa, jonka
kuningas Nebukadnetsarin on antanut panna ylös. **6** Mutta
joka ei silloin lankee maahan ja kumarra, se pitää kohta pätsiin
heittämän. **7** Kuin he siis kuulivat basunan helinän, huilut,
harput, kanteleet, psaltarit ja kaikkinaiset soittamiset, lankesivat
kaikki kansat, maakunnat ja kielet maahan, ja kumarsivat sitä
kultaista kuvaa, jonka kuningas Nebukadnetsar oli antanut
panna ylös. **8** Kohta sillä hetkellä astuivat monikahdat Kaldean
miehet edes, ja kantoivat Juudalaisten päälle, **9** Ja sanoivat
kuningas Nebukadnetsarille: Kuningas eläköön kauvan! **10** Sinä

kuningas olet antanut yhden käskyn, että kaikki ihmiset, jotka
kuulivat basunan helinän, harput, huilut, kanteleet, psaltarit,
trometit ja kaikkinaiset soittamiset, piti lankeeman maahan,
ja kultaista kuvaa kumartaman. **11** Vaan joka ei lankeaisi
maahan ja kumartaisi, piti tuliseen pätsiin heitettämän. **12**
Nyt on Juudan miehiä, jotkas virkoihin Babelin maakunnassa
asettanut olet, Sadrak, Mesak ja Abednego, ne miehet katsovat
ylön sinun käskys, ja ei kunnioita sinun jumalias, eikä kumarra
kultaista kuvaa, jonkas olet antanut panna ylös. **13** Silloin käski
Nebukadnetsar kiukussa ja vihoissansa, että Sadrak, Mesak ja
Abednego tuotaisiin edes; ja miehet vietiin kuninkaan eteen. **14**
Silloin puhui Nebukadnetsar ja sanoi heille: Kuinka, ettekö te
tahdo, Sadrak, Mesak ja Abednego, minun jumaliani kunnioittaa,
ja kumartaa kultaista kuvaa, jonka minä olen antanut panna
ylös? **15** Nyt siis valmistakaat teitänne, niin pian kuin te kuulette
basunan äänen, trometit, harput, huilut, kanteleet, psaltarit ja
kaikkinaiset soittamiset, niin langetkaat maahan ja kumartakaat
kuvaa, jonka minä olen antanut tehdä. Ja katso, jollette kumarra,
niin te pitää tuliseen pätsiin heitettämän. Annas nähdä, kuka se
Jumala on, joka teitä minun käsistäni pelastaa taitaa. **16** Silloin
vastasivat Sadrak, Mesak ja Abednego ja sanoivat kuninkaalle:
Nebukadnetsar, ei tarvita, että me sinua siihen vastaamme. **17**
Katso, meidän Jumalamme, jota me kunnioitamme, taitaa meitä
kyllä auttaa tulisesta pätsistä, niin myös sinun kädestäs pelastaa.
18 Ja jos ei hän sitä tee, niin tiedä kuitenkin se, kuningas,
ettemme sinun jumalias kunnioita, emmekä sitä kultaista kuvaa,
jonkas olet antanut panna ylös, kumartaa tahdo. **19** Niin
Nebukadnetsar tuli täyteen kiukkua, ja hänen hahmonsa muuttui
Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa vastaan, ja käski, että pätsi

piti seitsemän kertaa kuumemmaksi tehtämän, kuin muulloin
tehtiin. **20** Ja käski väkeviä miehiä, jotka hänen sotajoukossansa
olivat, sitomaan Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa ja tuliseen
pätsiin heittämään. **21** Niin sidottiin nämät miehet hameinensa,
lakkinensa, kenkinensä ja muine vaatteinensa, ja heitettiin
keskelle tulista pätsiä. **22** Sillä kuninkaan käsky piti kiiruusti
tehtämän, ja pätsi oli lämmitetty aivan kovin, että ne miehet,
jotka Sadrakin, Mesakin ja Abednegon sisälle heittivät, kuolivat
tulen liekistä. **23** Mutta ne kolme miestä Sadrak, Mesak ja
Abednego putosivat keskelle tulista pätsiä, niinkuin he sidotut
olivat. **24** Silloin hämmästyi kuningas Nebukadnetsar suuresti ja
meni nopiasti ylös ja sanoi nenvonantajillensa: Emmekö me
kolme miestä sidottuna antaneet tuleen heittää? He vastasivat ja
sanoivat kuninkaalle: Totta, herra kuningas. **25** Hän vastasi ja
sanoi: Katso, ja minä näen neljä miestä vallallansa käyvän tulen
keskellä, ja ovat kulumatta; ja se neljäs on niinkuin Jumalan
poika. **26** Silloin Nebukadnetsar meni tulisen pätsin suulle ja
sanoi: Sadrak, Mesak ja Abednego, te kaikkein korkeimman
Jumalan palveliat. Lähtekäät ulos ja tulkaat tänne; silloin läksi
Sadrak, Mesak ja Abednego ulos tulesta. **27** Ja päämiehet,
herrat, käskyläiset ja kuninkaan neuvonantajat tulivat kokoon, ja
katselivat näitä miehiä, ettei tuli mitään heidän ruumiillensa
tehnyt, eikä heidän hiuskarvaansakaan polttanut, eikä heidän
vaatteitansa muuttanut; eikä myös tulen kartuakaan heissä
tuntunut. **28** Silloin puhui Nebukadnetsar ja sanoi: Kiitetty olkoon
Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumalala, joka enkelinsä
lähetti ja palveliansa pelasti, jotka häneen uskalsivat, ja ei
kuninkaan käskyä pitäneet, vaan antoivat ruumiinsa vaaraan,
ettei he yhtään muuta Jumalaa kunnioittaisi eikä kumartaisi,

vaan ainoastaan Jumalaansa. **29** Niin olkoon nyt tämä minun
käskyni: Kuka ikänä kaikissa kansoissa, sukukunnissa ja
kielissä Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumalaa pilkkaa, hän
pitää kappaleiksi hakattaman, ja hänen huoneensa lokaläjäksi
kukistettaman; sillä ei yhtään muuta Jumalaa ole, joka niin
pelastaa taitaa, kuin tämä. **30** Ja kuningas antoi suuren vallan
Sadrakille, Mesakille ja Abednegolle Babelin maalla.

4 Kuningas Nebukadnetsar kaikille kansoille, sukukunnille ja
kielille, jotka asuvat kaikessa maassa: Teille olkoon paljon
rauhaa! **2** Minä näen sen hyväksi, että minä ilmoitan teille ne
merkit ja ihmeet, jotka korkein JumaIa minulle tehnyt on. **3** Sillä
hänen merkkinsä ovat suuret ja hänen ihmeensä voimalliset;
hänen valtakuntansa on ijankaikkinen valtakunta, ja hänen
valtansa pysyy suvusta sukuun. **4** Minä Nebukadnetsar, hyvässä
levossa ollessani minun huoneessani, ja kuin kaikki hyvin oli
minun linnassani, **5** Näin unta, ja hämmästyin; ja ne ajatukset,
jotka minulla olivat vuoteessani sen näyn tähden, saattivat minut
murheelliseksi. **6** Ja minä käskin kaikki viisaat Babelista tuoda
minun eteeni, sanomaan minulle, mitä se uni tietäis. **7** Niin tulivat
edes tähtientutkiat, viisaat, Kaldealaiset ja tietäjät, joiden edessä
minä unen juttelin; vaan ei he taitaneet sen selitystä minulle
ilmoittaa. **8** Siihenasti että viimein Daniel tuli minun eteeni,
joka minun Jumalani nimen jälkeen Belsatsariksi kutsutaan,
jolla on pyhäin jumalain henki; ja minä juttelin hänelle unen. **9**
Belsatsar, sinä ylimmäinen tähtientutkiain seassa, jolla minä
tiedän pyhäin jumalain hengen olevan, ja sinulta ei mitään
salattu ole; sano minun uneni näky, jonka minä nähnyt olen,
ja mitä se tietää. **10** Tämä on näky, jonka minä nähnyt olen
minun vuoteessani: Katso, keskellä maata seisoi puu, joka

oli sangen korkia. **11** Se oli suuri ja paksu puu. Sen korkeus
ulottui taivaasen asti ja näkyi koko maan ääriin. **12** Sen oksat
olivat kauniit, ja kantoivat paljon hedelmää, josta kaikki syödä
saivat; kaikki eläimet kedolla löysivät varjon sen alla, ja taivaan
linnut istuivat sen oksilla, ja kaikki liha elätti itsensä siitä. **13**
Ja minä näin yhden näyn minun vuoteessani, ja katso, pyhä
vartia tuli alas taivaasta. **14** Se huusi korkiasti ja sanoi näin:
Hakatkaat se puu poikki ja karsikaat oksat ja repikäät lehdet ja
hajoittakaat sen hedelmät, että eläimet sen alta lähtisivät pois,
ja linnut sen oksilta. **15** Kuitenkin jättäkäät kanto juurinensa
maahan, mutta hänen pitää rautaisissa ja vaskisissa kahleissa
kedolla ruohossa käymän. Hänen pitää makaaman taivaan
kasteen alla ja kastuman ja ruokkiman itsensä eläinten kanssa
maan ruohoista. **16** Ja ihmisen sydän pitää otettaman häneltä
pois ja eläimen sydän hänelle jälleen annettaman; siihenasti
että seitsemän aikaa häneltä kuluneet ovat. **17** Se on vartiain
neuvossa päätetty, ja pyhäin kanssa puheessa vahvistettu, että
elävät tuntisivat Ylimmäisellä vallan olevan ihmisten valtakuntain
päälle, ja antavan ne kellenkä hän tahtoo, ja että hän asettaa
kaikkein nöyrimmän ihmisen niiden päälle. **18** Tämän unen olen
minä kuningas Nebukadnetsar nähnyt. Vaan sinä Belsatsar
sano sen selitys; sillä kaikki viisaat minun valtakunnassani ei
taida minulle ilmoittaa sen selitystä; vaan sinä kyllä taidat, sillä
pyhäin jumalain henki on sinun tykönäs. **19** Silloin hämmästyi
Daniel, joka Belsatsariksi kutsuttiin, hetkeksi aikaa, ja hänen
ajatuksensa saattivat hänet murheelliseksi. Mutta kuningas sanoi:
Belsatsar, se uni ja sen selitys ei mahda sinua murheelliseksi
saattaa. Belsatsar vastasi ja sanoi: Ah minun herrani, tämä
uni olkoon sinun vihollisilles ja sen selitys sinun vainoojilles!

20 Se puu, jonkas nähnyt olet, että se suuri ja paksu oli, ja
hänen korkeutensa taivaasen ulottui, ja näytti itsensä kaiken
maan päälle. **21** Ja sen oksat olivat kauniit, ja sen hedelmiä
oli paljo, josta kaikki ravittiin ja eläimet kedolla asuivat sen
alla, ja taivaan linnut istuivat sen oksilla: **22** Se olet sinä,
kuningas, joka niin suuri ja voimallinen olet; sillä sinun voimas
on suuri ja ulottuu taivaasen, ja sinun valtas maailman ääriin. **23**
Mutta että kuningas pyhän vartian nähnyt on taivaasta tulevan
alas ja sanovan: Hakatkaat se puu poikki ja turmelkaat se.
Kuitenkin kanto juurinensa jättäkäät maahan, mutta hänen pitää
rautaisissa ja vaskisissa kahleissa kedolla ruohossa käymän ja
pitää makaaman taivaan kasteen alla ja kastuman ja itsensä
eläinten kanssa kedolla ruokkiman; siihen asti että seitsemän
aikaa häneltä kuluneet ovat. **24** Tämä on selitys, herra kuningas,
ja tämä on sen Korkeimman neuvo, joka tulee minun herralleni
kuninkaalle: **25** Sinä ajetaan pois ihmisten seasta, ja täytyy
eläinten seassa kedolla olla, ja annetaan ruohoja syödäkses
niinkuin härkäin, ja olet makaava taivaan kasteen alla, ja kastuva,
siihenasti kuin seitsemän aikaa sinulta kuluneet ovat, ettäs
tuntisit Korkeimmalla vallan olevan ihmisten valtakuntain päälle,
ja hänen antavan ne kellenkä hän tahtoo. **26** . Mutta että sanottu
on, että kanto kuitenkin juurinensa puulle jäämän pitää, niin
sinun valtakuntas pysyy sinulle, koska tuntenut olet taivaan
vallan. **27** Sentähden, herra kuningas, kelvatkoon sinulle minun
neuvoni, ja päästä itses synnistäs vanhurskaudella, ja vapaaksi
sinun pahoista töistäs laupiudella vaivaisia kohtaan, niin hän
sinun rauhas pitentää. **28** Nämät kaikki tapahtuivat kuningas
Nebukadnetsarille. **29** Sillä kahdentoistakymmenen kuukauden
perästä, kuin hän kuninkaallisessa linnassansa Babelissa

käyskenteli, **30** Puhui kuningas ja sanoi: Eikö tämä ole se suuri
Babel, jonka minä rakentanut olen kuninkaalliseksi huoneeksi,
minun suuren voimani kautta, minun kunniani ylistykseksi? **31**
Ennenkuin kuningas nämät sanat puhunut oli, tuli ääni alas
taivaasta: Sinulle kuningas Nebukadnetsar sanotaan: Sinun
valtakuntas otetaan sinulta pois. **32** Ja sinä ajetaan pois ihmisten
seasta; sinun pitää eläinten seassa kedolla oleman. Ruohoja
sinun annetaan syödä niinkuin härkäin siihenasti että seitsemän
aikaa sinulta kuluneet ovat, ettäs tuntisit Korkeimmalla vallan
olevan ihmisten valtakuntain päälle, ja hänen antavan ne kenelle
hän tahtoo. **33** Kohta sillä hetkellä täytettiin sana kuningas
Nebukadnetsarissa, ja hän ajettiin pois ihmisten seasta ja söi
ruohoja niinkuin härkä, ja hänen ruumiinsa oli taivaan kasteen
alla ja kastui siihen asti, että hänen hiuksensa kasvoivat niin
suuriksi kuin kotkan höyhenet, ja hänen kyntensä niinkuin linnun
kynnet. **34** Sen ajan perästä nostin minä Nebukadnetsar silmäni
taivaasen päin ja tulin jälleen taidolleni, ja kiitin sitä Korkeinta.
Minä ylistin ja kunnioitin sitä, joka elää ijankaikkisesti, jonka valta
on ijankaikkinen valta, ja hänen valtakuntansa pysyy suvusta
sukuun. **35** Jonka suhteen kaikki, jotka asuvat maan päällä, ovat
luetut niinkuin ei mitään. Hän tekee, kuinka hän tahtoo taivaan
sotajoukon kanssa, jotka asuvat maan päällä, ja ei kenkään
taida hänen kättänsä estää, eikä hänelle sanoa: Mitäs teet? **36**
Silloin tulin minä jälleen taidolleni, ja kuninkaalliseen kunniaani
ja jalouteeni ja minun muotooni. Ja minun neuvonantajani ja
voimalliseni etsivät minua, ja minä pantiin jälleen valtakuntaani,
ja sain vielä suuremman kunnian. **37** Sentähden kiitän minä
Nebukadnetsar ja kunnioitan ja ylistän taivaan kuningasta; sillä

kaikki hänen työnsä on totuus ja hänen tiensä oikiat; ja joka ylpiä
on, sen hän taitaa nöyryyttää.

5 Kuningas Belsatsar teki kuuluisan pidon tuhannelle
päämiehellensä, ja joi itsensä viinasta juovuksiin näiden
tuhannen kanssa. **2** Ja kuin hän juopunut oli, käski hän
tuoda ne kultaiset ja hopiaiset astiat, jotka Nebukadnetsar,
hänen isänsä Jerusalemin templistä ottanut oli, juodaksensa
niistä voimallistensa, emäntäinsä ja vaimoinsa kanssa. **3** Niin
tuotiin ne kultaiset astiat, jotka templistä, Jumalan huoneesta,
Jerusalemista otetut olivat; ja kuningas, hänen voimallisensa,
emäntänsä ja vaimonsa joivat niistä. **4** Ja kuin he joivat viinaa,
kiittivät he kultaisia, hopiaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä
jumalia. **5** Juuri sillä hetkellä kävivät sormet niinkuin ihmisen
käsi, kirjoittamaan kynttiläjalan kohdalle seinään kuninkaan
salissa, ja kuningas äkkäsi kirjoittajan käden. **6** Silloin muuttui
kuningas, ja hänen ajatuksensa peljättivät hänen, niin että
hänen lanteensa horjuivat, ja hänen polvensa vapisivat. **7** Ja
kuningas huusi korkiasti, että viisaat, Kaldealaiset ja tietäjät
tuotaisiin; ja käski sanoa viisaille Babelissa: Kuka ikänä tämän
kirjoituksen lukee, ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hän pitää
purpuralla vaatetettaman, ja kultakäädyt kaulassansa kantaman
ja kolmas Herra oleman tässä valtakunnassa. **8** Silloin tulivat
kaikki kuninkaan viisaat edes, vaan ei he taitaneet sitä kirjoitusta
lukea, eikä sen selitystä kuninkaalle ilmoittaa. **9** Siitä hämmästyi
kuningas Belsatsar vielä kovemmin, ja hänen muotonsa muuttui,
ja hänen voimallisensa tulivat murheellisiksi. **10** Sentähden meni
kuningatar kuninkaan ja hänen voimallistensa asian tähden
pitohuoneesen, ja sanoi: Kuningas eläköön kauvan! Älä niin
peljästy sinun ajatuksistas ja älä niin muotoas muuta. **11** Sinun

valtakunnassas on mies, jolla on pyhäin jumalain henki, sillä
sinun isäs aikana löydettiin hänessä valistus, toimi ja viisaus,
niinkuin jumalten viisaus on; ja sinun isäs Nebukadnetsar
pani hänen tähtientutkiain, viisasten, Kaldealaisten ja tietäjäin
päälle. Niin teki kuningas, sinun isäs. **12** Että korkiampi henki
hänen tykönänsä löydettiin, niin myös ymmärrys ja taito unia
selittämään, osaamaan pimeitä puheita ja salaisia asioita
ilmoittamaan. Daniel, jonka kuningas antoi Belsatsariksi nimittää;
niin kutsuttakaan Daniel; hän sanoo, mitä se tietää. **13** Silloin
vietiin Daniel kuninkaan eteen. Ja kuningas puhui ja sanoi
Danielille: Oletko sinä Daniel, yksi Juudalaisista vangeista,
jotka kuningas, minun isäni, Juudeasta tänne tuonut on? **14**
Minä olen kuullut sinusta, että sinulla on pyhäin jumalain
henki, että myös valistus, ymmärrys ja korkia viisaus sinussa
löydetty on. **15** Minä olen antanat kutsua eteeni toimelliset
ja viisaat tätä kirjoitusta lukemaan ja sen selitystä minulle
ilmoittamaan, ja ei he taida sanoa, mitä se tietää. **16** Mutta
minä kuulen sinusta, että sinä taidat pimiät asiat selittää ja
salatut ilmoittaa. Jos sinä nyt taidat tämän kirjoituksen lukea
ja minulle ilmoittaa, mitä se tietää, niin sinä pitää purpuralla
puetettaman ja kultakäädyt kaulassas kantaman ja kolmas herra
oleman tässä valtakunnassa. **17** Niin vastasi Daniel ja sanoi
kuninkaalle: Pidä itse lahjas ja anna antimes muille. Minä luen
kuitenkin kuninkaalle kirjoituksen, ja ilmoitan sen selityksen
hänelle. **18** Herra kuningas, korkein Jumala on sinun isälles
Nebukadnetsarille valtakunnan, voiman, kunnian ja jalouden
antanut. **19** Ja sen voiman tähden, joka hänelle annettu oli,
pelkäsivät ja karttoivat häntä kansat, sukukunnat ja kielet. Hän
tappoi kenen hän tahtoi, hän jätti elämään kenen hän tahtoi, hän

ylensi kenen hän tahtoi, hän alensi kenen hän tahtoi. **20** Mutta
koska hänen sydämensä paisui, ja hänen henkensä ylpeyteen
paisuneeksi tuli, hyljättiin hän kuninkaalliselta istuimelta, ja tuli
pois kunniastansa **21** Ja ajettiin pois ihmisten seasta. Ja hänen
sydämensä tuli eläinten kaltaiseksi, ja täytyi metsän eläinten
kanssa juosta, ja söi ruohoja niinkuin härkä, ja hänen ruumiinsa
oli taivaan kasteen alla, ja kastui, siihenasti, että hän oppi, että
korkeimmalla Jumalalla on valta ihmisten valtakuntain päälle, ja
hän antaa ne kellenkä hän tahtoo. **22** Ja sinä Belsatsar, hänen
poikansa, et ole sydäntäs nöyryyttänyt, ehkäs kaikki kyllä ne
tiesit; **23** Vaan olet itses korottanut taivaan Herraa vastaan. Ja
hänen huoneensa astiat piti kannettaman sinun etees, ja sinä,
sinun voimallises, sinun emäntäs ja vaimos olette niistä viinaa
juoneet. Niin myös hopiaisia, kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia
ja kivisä jumalia kiittäneet, jotka ei näe eikä kuule, eikä tuta
taida. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä sinun henkes on, ja
jonka tykönä kaikki sinun ties ovat, et sinä ole kunnioittanut.
24 Sentähden on häneltä lähetetty tämä käsi, ja tämä kirjoitus
kirjoitettu. **25** Ja tämä on kirjoitus, joka siinä kirjoitettu on: Mene,
Mene, Tekel, Upharsin. **26** Ja tämä on selitys: Mene; se on:
Jumala on sinun valtakuntas lukenut ja lopettanut. **27** Tekel; se
on: Sinä olet vaa'alla punnittu, ja aivan köykäiseksi löydetty.
28 Peres; se on: Sinun valtakuntas on jaettu ja Mediläisille ja
Persialaisille annettu. **29** Silloin käski Belsatsar, että Daniel
purpuralla puetettaman piti, ja kultakäädyt hänen kaulaansa
annettaman, ja antoi hänestä kuuluttaa, että hän kolmas herra
on valtakunnassa. **30** Mutta juuri sinä yönä tapettiin Belsatsar,
Kaldean kuningas. **31** Ja Darius Mediläinen sai valtakunnan,
kuin hän kahdenseitsemättäkymmentä ajastajan vanha oli.

6 Ja Darius näki sen hyväksi panna koko valtakuntaan sata
ja kaksikymmentä maanvanhinta. **2** Näiden päälle pani hän
kolme päämiestä, joista Daniel yksi oli, joille maanvanhimmat
piti luvun tekemän, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. **3** Mutta
Daniel voitti kaikki päämiehet ja maanvanhimmat, sillä hänessä
oli korkiampi henki. Sentähden ajatteli kuningas pannaksensa
hänet koko valtakunnan päälle. **4** Jonka tähden päämiehet ja
maanvanhimmat etsivät syytä Danielia vastaan valtakunnan
puolesta, vaan ei he taitaneet yhtään syytä eikä rikosta löytää,
sillä hän oli uskollinen, ettei hänessä mitään vikaa eikä rikosta
löytää taidettu. **5** Niin sanoivat ne miehet: Emme löydä yhtään
syytä tämän Danielin kanssa, ellemme löydä hänen Jumalansa
palveluksessa. **6** Silloin tulivat päämiehet ja maanvanhimmat
joukoittain kuninkaan eteen ja sanoivat hänelle näin: Kuningas
Darius eläköön kauvan! **7** Valtakunnan päämiehet, herrat,
maanvanhimmat, neuvonantajat ja valtamiehet ovat ajatelleet,
että kuninkaallinen käsky annettaisiin ja ankara kielto, että
jos joku kolmenakymmenenä päivänä joltakulta jumalalta eli
ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, ainoasti jotakin anoo, pitää
jalopeurain luolaan heitettämän. **8** Sentähden, herra kuningas,
vahvista se käsky ja kirjoita alle, ettei sitä jälleen muutettaisi,
Mediläisten ja Persian oikeuden jälkeen, jota ei kenkään
rikkoa tohdi. **9** Niin kirjoitti kuningas Darius sen kirjoituksen ja
käskyn alle. **10** Kuin Daniel sai tietää kirjoitetuksi sen käskyn
alle, meni hän ylös huoneesensa, ja hänen suvihuoneensa
akkunat olivat avoimet Jerusalemia päin, ja lankesi kolme kertaa
päivässä polvillensa; rukoili, kiitti ja ylisti Jumalaansa, niinkuin
hänen tapansa oli ennenkin tehdä. **11** Silloin tulivat ne miehet
joukoittain ja löysivät Danielin rukoilevan ja avuksensa huutavan

Jumalaansa. **12** Niin he astuivat edes ja puhuivat kuninkaan
kanssa siitä kuninkaallisesta käskystä ja sanoivat: Etkös
kirjoittanut käskyn alle, että jos joku ihminen kolmenakymmenenä
päivänä jotakin anova olis joltakulta jumalalta eli ihmiseltä,
paitsi sinulta ainoastansa, kuningas, se pitää jalopeurain luolaan
heitettämän? Kuningas vastasi ja sanoi: Se on tosi, ja Mediläisten
ja Persialaisten oikeutta ei pidä kenenkään rikkoman. **13** He
vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: Daniel, yksi Juudalaisista
vangeista, ei tottele sinua, herra kuningas, eikä sinun käskyäs,
jonka allekirjoittanut olet; sillä hän rukoilee kolmasti päivässä.
14 Kuin Kuningas sen kuuli, tuli hän sangen murheelliseksi
ja ahkeroitsi suuresti, että hän Danielin vapahtais; ja vaivasi
itsiänsä auringon laskemaan asti, että hän hänet pelastais. **15**
Vaan ne miehet tulivat joukoittain kuninkaan tykö ja sanoivat
hänelle: Tiedä, herra kuningas, että Mediläisten ja Persialaisten
oikeus on, että kaikki kiellot ja käskyt, joita kuningas päättänyt
on, pitää muuttumattomat oleman. **16** Silloin kuningas käski, ja
he toivat Danielin edes ja heittivät hänet jalopeurain luolaan.
Mutta kuningas puhui ja sanoi Danielille: Sinun Jumalas, jotas
lakkaamata palvelet, auttakoon Sinua! **17** Ja he toivat kiven ja
panivat luolan ovelle: Sen painoi kuningas omalla sinetillänsä ja
voimallistensa sinetillä, ettei kuninkaan tahto muutettaisi Danielia
vastaan. **18** Ja kuningas meni linnaansa ja kulutti yön syömättä
ja ei antanut mitään huvitusta tuoda eteensä, eikä myös yhtään
unta saanut. **19** Aamulla varhain päivän koittaissa nousi kuningas
ylös ja meni kiiruusti jalopeurain luolan tykö. **20** Ja kuin hän
luolan tykö lähestyi, huusi hän Danielia surkialla äänellä ja
kuningas puhui ja sanoi Danielille: Daniel, sinä elävän Jumalan
palvelia, onko Jumalas, jotas ilman lakkaamata palvelet, voinut

sinut jalopeuroilta pelastaa? **21** Niin Daniel puhui kuninkaan
kanssa sanoen: Kuningas eläköön kauvan! **22** Minun Jumalani
on lähettänyt enkelinsä, joka jalopeurain kidat on pitänyt kiinni,
ettei he minulle mitään pahaa tehneet ole, sillä minä olen
hänen edessänsä viattomaksi löydetty. En myös ole minä sinua
vastaan, herra kuningas, mitään tehnyt. **23** Niin kuningas ihastui
siitä suuresti, ja käski Danielin luolasta ylös ottaa. Ja he ottivat
Danielin ylös luolasta, ja ei hänessä yhtään haavaa löydetty,
sillä hän oli turvannut Jumalaansa. **24** Silloin käski kuningas; ja
ne miehet tuotiin edes, jotka olivat kantaneet Danielin päälle,
ja jalopeurain luolaan heitettiin lapsinensa ja vaimoinensa. Ja
ennenkuin he luolan pohjaan tulivat, tarttuivat heihin jalopeurat
ja murensivat heidän luunsakin. **25** Silloin antoi kuningas Darius
kirjoittaa kaikille kansoille, sukukunnille ja kielille, jotka asuvat
kaikessa maassa: Teille olkoon paljon rauhaa! **26** Se käsky on
minulta asetettu, että kaikessa minun kuninkaan valtakunnassani
Danielin Jumalaa peljättämän ja vavistaman pitää, sillä hän on
elävä Jumala, joka ijankaikkisesti pysyy, ja hänen valtakuntansa
on katoomatoin, ja hänen voimansa loppumatoin. **27** Hän on
vapahtaja ja hädässä auttaja, ja hän tekee tunnustähtiä ja ihmeitä
sekä taivaassa että maan päällä. Hän on Danielin jalopeurain
käsistä pelastanut. **28** Ja Daniel tuli voimalliseksi Dariuksen
valtakunnassa ja Koreksen Persialaisen valtakunnassa.

7 Ensimäisenä Belsatsarin, Babelin kuninkaan vuotena näki
Daniel unen ja näyn vuoteessansa; ja hän kirjoitti sen unen, ja
käsitti sen näin: **2** Daniel puhui ja sanoi: Minä näin näyn yöllä,
ja katso, neljä tuulta taivaan alla pauhasivat toinen toistansa
vastaan suurella merellä. **3** Ja neljä suurta petoa nousi merestä,
aina toinen toisen muotoinen kuin toinen. **4** Ensimäinen niinkuin

jalopeura, jolla olivat kotkan siivet. Ja minä katsoin siihen asti,
että siivet temmattiin pois häneltä ja hän otettiin ylös maasta, ja
seisoi jaloillansa niinkuin ihminen, ja hänelle annettiin ihmisen
sydän. **5** Ja katso, toinen peto oli karhun muotoinen ja seisoi
yhdellä puolella, ja oli hänen suussansa hammastensa seassa
kolme kylkiluuta. Ja hänelle sanottiin: Nouse ja syö paljon lihaa.
6 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, toinen peto oli pardin
muotoinen. Hänellä oli neljä linnun siipeä hänen selässänsä,
ja sillä pedolla oli neljä päätä, ja hänelle annettiin valta. **7**
Senjälkeen minä näin tässä näyssä yöllä, ja katso, neljäs peto
oli kauhia ja hirmuinen ja sangen väkevä, ja hänellä olivat suuret
rautaiset hampaat. Söi ympäriltänsä ja murensi ja liian hän tallasi
jaloillansa. Se oli myös paljon toisin kuin ne muut pedot, jotka
hänen edellänsä olivat, ja hänellä oli kymmenen sarvea. **8** Minä
katselin tarkasti sarvia, ja katso, niiden seassa puhkesi toinen
vähä sarvi, jonka edestä kolme niistä ensimäisistä sarvista
reväistiin pois. Ja katso, sillä sarvella olivat silmät niinkuin
ihmisen silmät ja suu, joka pahui suuria asioita. **9** Nämät minä
näin, siihenasti, että istuimet pantiin. Ja istui vanha-ikäinen,
jonka vaatteet olivat lumivalkiat, ja hänen päänsä hiukset niinkuin
puhdas villa, hänen istuimensa oli niinkuin tulen liekki, ja hänen
rattaansa niinkuin polttava tuli. **10** Tulinen virta juoksi ja kävi ulos
hänen kasvoinsa edestä. Tuhannen kertaa tuhannen palveli
häntä ja sata kertaa tuhannen tuhatta seisoi hänen edessänsä.
Tuomio pidettiin, ja kirjat avattiin. **11** Minä katsoin niiden suurten
puhetten äänen tähden, joita se sarvi puhui; minä katselin, siihen
asti, että peto tapettu oli, ja hänen ruumiinsa hukkui, ja tuleen
palamaan heitettiin. **12** Ja muiden petoin valta myös loppui; sillä
heillä oli määrätty aika ja hetki, kuinka kauvan kukin oleman

piti. **13** Minä näin tässä näyssä yöllä, ja katso; yksi tuli taivaan
pilvissä niinkuin ihmisen poika, ja hän tuli hamaan vanha-ikäisen
tykö, ja vietiin hänen eteensä. **14** Ja hän antoi hänelle voiman,
kunnian ja valtakunnan, että häntä kaikki kansat, sukukunnat ja
kielet palveleman pitää. Hänen valtansa on ijankaikkinen valta,
joka ei huku, ja hänen valtakunnallansa ei ole loppua. **15** Minä
Daniel hämmästyin sitä minun hengessäni, ja ne minun näkyni
peljättivät minua. **16** Ja minä menin yhden tykö niistä, jotka
siinä seisoivat, ja rukoilin häntä, että hän minulle näistä kaikista
tiedon antais. Ja hän puhui minun kanssani, ja ilmoitti minulle
niiden sanain selityksen. **17** Nämät neljä suurta petoa ovat neljä
kuningasta, jotka nousevat maasta. **18** Vaan sen Korkeimman
pyhät pitää valtakunnan omistaman ja pitää siinä asuman
ijankaikkisesti ja ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **19** Sitte minä
olisin mielelläni tahtonut tietää totista tietoa neljännestä pedosta,
joka paljo toisin oli kuin kaikki ne muut; sangen hirmuinen, jolla
rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet olivat; joka ympäriltänsä
söi ja murensi ja liian jaloillansa tallasi; **20** Ja niistä kymmenestä
sarvesta hänen päässänsä ja siitä toisesta, joka putkahti ulos;
jonka edestä putosivat pois kolme; ja siitä sarvesta, jolla silmät
olivat ja suu, joka suuria asioita puhui ja suurempi oli kuin ne,
jotka hänen tykönänsä olivat. **21** Ja minä näin sen sarven sotivan
pyhiä vastaan ja voittavan heidät. **22** Siihen asti, että vanha-
ikäinen tuli, ja tuomio annettiin sen Korkeimman pyhille, ja aika
joutui, että pyhät valtakunnan omistivat. **23** Hän sanoi näin:
Neljäs peto on neljäs valtakunta maailmassa, joka on erinäinen
kaikista valtakunnista. Se syö kaiken maan, tallaa ja turmelee
sen. **24** Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka
siitä valtakunnasta nousevat. Ja niiden jälkeen tulee toinen,

joka erinäinen on entisistä, ja nöyryyttää kolme kuningasta. **25**
Hän puhuu Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhät ja
rohkenee ajat ja lain muuttaa. Mutta he annetaan hänen käsiinsä
yhdeksi hetkeksi ja monikahdoiksi ajoiksi ja puoleksi ajaksi. **26**
Sen jälkeen pidetään tuomio, ja hänen valtansa otetaan pois,
että hän peräti hukutetaan ja kadotetaan. **27** Vaan valtakunta,
valta ja voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhälle
kansalle, jonka valtakunta on ijankaikkinen valtakunta, ja kaikki
vallat pitää häntä palveleman ja kuuleman. **28** Tämä oli sen
puheen loppu. Vaan minä Daniel olin sangen murheellinen minun
ajatuksissani ja minun muotoni muuttui. Kuitenkin minä kätkin
puheet sydämessäni.

8 Kolmantena kuningas Belsatsarin valtakunnan vuotena näin
minä Daniel näyn sen jälkeen, joka minulle ensin näkynyt oli. **2**
Mutta kuin minä näyn näin, olin minä Susanin linnassa Elamin
maalla; ja minä näin näyssäni olevani Ulain virran tykönä. **3** Ja
minä nostin silmäni ja näin, ja katso, oinas seisoi virran tykönä,
jolla oli kaksi korkiaa sarvea, toinen korkiampi kuin toinen, ja
korkiampi puhkesi jälistä ulos. **4** Sitte minä näin oinaan puskevan
sarvillansa länteen päin, pohjaan päin ja etelään päin, ja ei
yksikään peto taitanut seisoa hänen edessänsä, eikä hänen
käsistänsä pelastettaa, vaan hän teki, mitä hän tahtoi ja tuli
suureksi. **5** Ja kuin minä näistä otin vaarin, katso, niin tuli kauris
koko maan päälle, niin ettei hän sattunut maahan, ja kauriilla oli
jalo sarvi silmäinsä välillä. **6** Ja hän tuli hamaan kaksisarvisen
oinaan tykö, jonka minä seisovan näin virran tykönä. Ja hän
juoksi vihoissansa väkevästi hänen tykönsä. **7** Ja minä näin, että
hän tuli tuimasti oinaan tykö, ja julmistui hänen päällensä ja
puski oinasta ja särki hänen molemmat sarvensa. Ja oinaalla ei

ollut voimaa seisoa hänen edessänsä, vaan hän heitti hänet
maahan ja tallasi hänet. Ja ei kenkään taitanut oinasta hänen
käsistänsä pelastaa. **8** Ja kauris tuli sangen suureksi ja kuin hän
väkevämmäksi tullut oli, lohaistiin suuri sarvi, ja sen siaan kasvoi
neljä kaunista jälleen neljää taivaan tuulta kohden. **9** Ja yhdestä
niistä kasvoi yksi vähä sarvi: Se tuli sangen suureksi etelään
päin, itään päin ja ihanaisen maan puoleen. **10** Ja se kasvoi
taivaan sotajoukkoon asti ja heitti monikahdat sotajoukosta ja
tähdeistä maahan ja tallasi ne. **11** Ja se tuli suureksi sotajoukon
päämieheen asti ja otti häneltä pois jokapäiväisen uhrin ja hävitti
hänen pyhänsä huoneen. **12** Vaan senkaltainen voima oli hänelle
annettu jokapäiväistä uhria vastaan synnin tähden, että hän
totuuden maahan löis. Ja hän tekee sen ja menestyy. **13** Mutta
minä kuulin yhden pyhän puhuvan. Ja se pyhä sanoi yhdelle ja
puhui: Kuinka kauvan senkaltainen näky jokapäiväisistä uhreista
viipymän pitää ja synnistä, jonka tähden tämä hävitys tapahtuu,
että sekä pyhä ja sotajoukko tallataan? **14** Ja hän vastasi minua:
Aamusta ehtoosen asti kaksituhatta ja kolmesataa päivää, niin
pyhä jälleen vihitään. **15** Ja kuin minä Daniel sen näyn näin ja
olisin mielelläni ymmärtänyt, katso, niin seisoi minun edessäni
niinkuin miehen muotoinen. **16** Ja minä kuulin Ulain keskellä
ihmisen äänen, joka huusi ja sanoi: Gabriel, selitä hänelle tämä
näky, että hän ymmärtäis. **17** Ja hän tuli juuri liki minua, mutta
minä hämmästyin, kuin hän tuli, ja lankesin kasvoilleni. Ja hän
sanoi minuUe: Ota vaari, ihmisen poika, sillä tämä näky ajallansa
täytetään. **18** Ja kuin hän minun kanssani puhui, putosin minä
näännyksiin maahan kasvoilleni. Ja hän rupesi minuun, ja nosti
minut seisoalle. **19** Ja sanoi: katso, minä tahdon sinulle osoittaa,
kuinka viimeisen vihan aikana käypä on, sillä lopulla on hänen

määrätty aikansa. **20** Kaksisarvinen oinas, jonkas näit, ovat
Median ja Persian kuninkaat. **21** Mutta karvainen kauris on
Grekan maan kuningas, ja se suuri sarvi hänen silmäinsä välillä
on se ensimäinen kuningas. **22** Mutta että neljä nousivat sen
sarven siaan, kuin se särjetty oli, ennustaa, että neljä valtakuntaa
siitä kansasta tulee, vaan ei niin väkevää kuin hän oli. **23** Näiden
valtakuntain jälkeen, kuin pahointekiät vallan saaneet ovat,
nousee häpeemätön kuningas ja kavala tapauksissa. **24** Se on
voimallinen, mutta ei väkensä kautta. Hän hävittää ihmeellisesti
ja menestyy ja toimittaa. Hän hukuttaa väkevät ja pyhän kansan.
25 Ja hänen kavaluutensa kautta menestyy hänen petoksensa.
Ja paisuu sydämessänsä ja myötäkäymisen kautta hän monta
hävittää. Ja hän korottaa itsensä kaikkein ruhtinasten Ruhtinasta
vastaan, vaan ilman käsiä hän pitää rikottaman. **26** Se näky
ehtoosta ja aamusta, joka sinulle sanottu oli, on tosi. Vaan sinun
pitää tämän näyn salassa pitämän, sillä siihen on vielä paljo
aikaa. **27** Ja minä Daniel väsyin ja sairastin monikahdat päivät.
Sen perästä nousin minä ja toimitin kuninkaan askareet. Ja minä
ihmettelin sitä näkyä, ja ei kenkään ollut, joka minua neuvoi.

9 Ensimäisenä Dariuksen Ahasveruksen pojan vuonna
Mediläisten suvusta, joka Kaldean valtakuntaa hallitsi. **2**
Juuri sinä ensimäisenä hänen valtakuntansa vuotena, löysin
minä Daniel kirjoista vuosiluvun, josta Herra puhunut oli
Jeremialle prophetalle, että Jerusalemin hävitys piti täytettämän
seitsemäntenäkymmenentenä ajastaikana. **3** Ja minä käänsin
minuni etsimään Herraa Jumalaa rukouksella ja anomisella,
paastolla säkissä ja tuhassa. **4** Ja rukoilin Herraa minun
Jumalaani, tunnustin ja sanoin: Herra, sinä suuri ja hirmuinen
Jumala, joka liiton ja armon pidät niille, jotka sinua rakastavat ja

sinun käskys pitävät. **5** Me olemme syntiä ja väärin tehneet,
jumalattomat ja tottelemattomat olleet. Me olemme sinun
käskyistäs ja oikeuksistas poikenneet. **6** Emme totelleet sinun
palvelioitas prophetaita, jotka saarnasivat sinun nimees meidän
kuninkaillemme, päämiehillemme ja isillemme ja myös kaikelle
kansalle maakunnassa. **7** Sinä Herra olet vanhurskas. Mutta
meidän täytyy hävetä, niinkuin tänäpänä tapahtuu Juudan
miehille ja Jerusalemin asuvaisille ja kaikelle Israelille, sekä niille,
jotka läsnä että niille, jotka kaukana ovat kaikissa maakunnissa,
kuhunka sinä heitä hyljännyt olet heidän pahain tekoinsa tähden,
joita he ovat tehneet sinua vastaan. **8** Ja Herra; meidän
ja meidän kuninkaamme, meidän päämiehemme ja meidän
isämme täytyy hävetä, että me olemme syntiä tehneet sinua
vastaan. **9** Herra meidän Jumalamme on laupius ja anteeksi
antamus, vaikka me olemme vastahakoiset olleet. **10** Ja emme
totelleet Herran meidän Jumalamme ääntä, että me vaeltaneet
olisimme hänen käskyissänsä, jotka hän meille antoi palveliainsa
prophetain kautta. **11** Vaan koko Israel rikkoi sinun lakis ja suuttui
kuulemasta sinun ääntäs. Sentähden on myös se kirous ja vala
sattunut meihin, joka kirjoitettu on Moseksen Jumalan palvelian
laissa, että me olemme syntiä tehneet häntä vastaan. **12** Ja
hän on sanansa pitänyt, jonka hän puhunut on meitä ja meidän
tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat; että hän niin
suuren onnettomuuden on antanut tulla meidän päällemme,
ettei sen kaltaista kaiken taivaan alla tapahtunut ole kuin
Jerusalemissa tapahtunut on. **13** Niinkuin kirjoitettu on Moseksen
laissa, niin on kaikki tämä onnettomuus meille tapahtunut. Emme
myös rukoilleet Herran meidän Jumalamme edessä, että me
synnistä palajaisimme ja sinun totuutes ymmärtäisimme. **14**

Sentähden on myös Herra valvonut tässä onnettomuudessa,
ja on sen saattanut meidän päällemme. Sillä Herra meidän
Jumalamme on hurskas kaikissa töissänsä, joita hän tekee,
koska emme totelleet hänen ääntänsä. **15** Ja nyt Herra meidän
Jumalamme, joka sinun kansas Egyptistä olet johdattanut ulos
väkevällä kädellä ja tehnyt itselles nimen, niinkuin se tänäpänä
on: Me olemme syntiä tehneet, ja jumalattomat olleet. **16** Ah
Herra! Kaiken sinun vanhurskautes tähden kääntyköön nyt sinun
vihas ja hirmuisuutes pois sinun kaupungistas Jerusalemista
ja sinun pyhästä vuorestas! Sillä meidän syntimme tähden ja
meidän isäimme pahain tekoin tähden häväistään Jerusalem ja
sinun kansas kaikkein seassa, jotka meidän ympärillämme ovat.
17 Ja nyt meidän Jumalamme, kuule palvelias rukous ja anomus,
ja katso armollisesti sinun pyhäs puoleen, joka kukistettu on,
Herran tähden. **18** Kallista korvas, minun Jumalani ja kuule. Ja
avaa silmäs ja näe, kuinka me hävitetyt olemme ja se kaupunki,
joka sinun nimelläs nimitetty on. Sillä emme rukoile sinua meidän
omassa vanhurskaudessamme, vaan sinun suuren laupiutes
tähden. **19** Oi Herra, kuule. Oi Herra, ole armollinen. Oi Herra,
ota vaari ja tee se ja älä viivy itse tähtes, minun Jumalani! Sillä
sinun kaupunkis ja sinun kansas on sinun nimelläs nimitetty. **20**
Kuin minä vielä puhuin ja rukoilin ja minun syntiäni ja minun
kansani Israelin syntiä tunnistin ja olin minun rukouksissani
Herran minun Jumalani edessä, minun Jumalani pyhän vuoren
tähden; **21** Juuri silloin, kuin minä näin rukoilin, lensi äkisti minun
tyköni se mies Gabriel, jonka minä ennen nähnyt olin näyssä,
ja rupesi minuun ehtoouhrin ajalla. **22** Ja hän neuvoi minua,
puhui minun kanssani ja sanoi: Daniel, nyt minä olen lähtenyt
sinua neuvomaan, ettäs ymmärtäisit. **23** Sinun rukoustes alussa

kävi ulos käsky, ja minä tulin sinulle ilmoittamaan, sillä sinä olet
otollinen. Niin ota nyt vaari sanasta, että näyn ymmärtäisit.
24 Seitsemänkymmentä viikkoa on määrätty sinun kansalles ja
pyhälle kaupungilles, niin ylitse käyminen lopetetaan ja synnit
peitetään ja pahat teot sovitetaan ja ijankaikkinen vanhurskaus
tuodaan edes. Ja näky ja ennustus suljetaan ja se kaikkein pyhin
voidellaan. **25** Niin tiedä nyt ja ota vaari, että siitä ajasta kuin
käsky annetaan ulos, että heidän pitää jälleen kotia palajaman ja
Jerusalem rakennettaman, päämieheen Kristukseen asti, on
seitsemän viikkoa. Niin myös kaksiseitsemättäkymmentä viikkoa,
joina kadut ja muurit jälleen rakennetaan, vaikka surkialla ajalla.
26 Ja kahden viikon perästä seitsemättäkymmentä surmataan
Kristus, ja ei enää ole. Ja päämiehen kansa tulee ja kukistaa
kaupungin ja pyhän, niin että ne loppuvat, niinkuin virran kautta.
Ja sodan loppuun asti pitää sen hävitettynä oleman. **27** Mutta
hän monelle liiton vahvistaa yhdessä viikossa. Ja puolessa
viikossa lakkauttaa uhrin ja ruokauhrin. Ja siipien tykönä seisoo
hävityksen julmuus. Ja on päätetty, että se loppuan asti pitää
hävitetty oleman.

10 Kolmantena Koreksen, Persian kuninkaan vuonna,
ilmoitettiin Danielille, joka myös Belsatsariksi kutsuttiin, totinen
asia suuresta sodasta. Ja hän ymmärsi sen asian, ja ymmärrys
oli hänellä näyssä. **2** Siihen aikaan murehdin minä Daniel kolme
viikkoa. **3** En minä syönyt mitään herkullista ruokaa. Liha ja viina
ei tullut minun suuhuni, enkä ollenkaan voidellut itsiäni siihen
asti kuin kolme viikkoa loppuneet olivat. **4** Neljäntenä päivänä
kolmattakymmentä ensimäisessä kuussa olin minä sen suuren
Hiddekelin virran tykönä. **5** Ja nostin silmäni ja näin ja katso,
siinä seisoi yksi mies liinaisissa vaatteissa, ja kultainen vyö oli

hänen suolissansa. **6** Hänen ruumiinsa oli niinkuin turkos, hänen
kasvonsa kuin pitkäisen tuli, hänen silmänsä niinkuin tulisoitot,
hänen käsivartensa ja jalkansa niinkuin kiiltävä vaski, ja hänen
puheensa ääni niinkuin suuri hyminä. **7** Ja minä Daniel näin
sen näyn yksinäni, ja ne miehet, jotka minun tykönäni olivat, ei
sitä nähneet. Kuitenkin tuli suuri pelko heidän päällensä, että
he pakenivat ja lymyttivät heitänsä. **8** Ja minä jäin yksinäni ja
näin tämän suuren näyn, ja ei minuun mitään väkeä jäänyt, ja
minä tulin sangen rumaksi, ja ei minussa enää väkeä ollut. **9**
Ja minä kuulin hänen puheensa äänen. Ja kuin minä kuulin
hänen puheensa äänen, putosin minä näännyksiin kasvoilleni,
ja minun kasvoni olivat maahan päin. **10** Ja katso, yksi käsi
tarttui minuun ja autti minua ylös polvilleni ja minun kätteni
päälle. **11** Ja sanoi minulle: Daniel, sinä otollinen mies. Ota
näistä sanoista vaari, joita minä sinun kanssas puhun ja ojenna
itses seisomaan, sillä minä olen sinun tykös nyt lähetetty. Ja
kuin hän tämän sanan minun kanssani puhui, ojensin minä
itseni ja vapisin. **12** Ja hän sanoi minulle: Älä pelkää Daniel,
sillä siitä ensimäisestä päivästä, kuin sinä sydämestäs pyysit
tietää ja vaivasit sinuas sinun Jumalas edessä, ovat sinun sanas
kuullut. Ja minä olen tullut sinun sanais tähden. **13** Mutta Persian
valtakunnan päämies on ollut minua vastaan yhden päivän
kolmattakymmentä. Ja katso; Mikael, yksi niistä ylimmäisistä
päämiehistä, tuli minun avukseni, niin minä pysyin siellä Persian
kuningasten tykönä. **14** Mutta nyt minä tulen neuvomaan sinua,
kuinka sinun kansalles viimeisinä aikoina tapahtuu, sillä näky
pitää tapahtuman hetken ajan perästä. **15** Ja kuin hän näitä
minun kanssani puhui, käänsin minä kasvoni maahan päin ja
olin ääneti. **16** Ja katso, yksi ihmisen muotoinen rupesi minun

huuliini, niin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin sille, joka
seisoi minun edessäni: Minun herrani, minun jäseneni vapisevat
siitä näystä, ja ei minussa ole enään ensinkään väkeä. **17** Ja
kuinka taitaa minun herrani palvelia puhua minun herrani kanssa,
ettei minussa ensinkään enää väkeä ole, eikä myös minussa
enää henkeä ole. **18** Niin rupesi taas minuun ihmisen muotoinen
ja vahvisti minua. **19** Ja sanoi: Älä pelkää, sinä otollinen mies,
rauha olkoon sinulle! Vahvista sinus ja rohkaise sinus! Ja kuin
hän minun kanssani puhui, vahvistuin minä ja sanoin: Puhu
minun herrani, sillä sinä olet minun vahvistanut. **20** Ja hän sanoi:
Tiedätkös, minkä tähden minä olen tullut sinun tykös? Nyt minä
jälleen menen sotimaan Persian päämiehen kanssa. Mutta kuin
minä menen pois, katso, niin tulee Grekan maan päämies. **21**
Kuitenkin tahdon minä sinulle ilmoittaa, mitä kirjoitettu on, että
se pitää totisesti tapahtuman. Ja ei kenkään ole, joka minua
auttaa häntä vastaan, vaan teidän päämiehenne Mikael!

11 Niin minä myös seisoin hänen kanssansa ensimäisenä
Dariuksen Mediläisen vuotena, auttamassa ja vahvistamassa
häntä. **2** Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso,
kolme kuningasta pitää vielä Persiassa oleman, vaan neljäs
saa enemmän rikkautta, kuin kaikki muut. Ja koska hän
rikkaudessansa väkeväksi tulee, nostaa hän kaikki Grekan
valtakuntaa vastaan. **3** Sen perästä tulee voimallinen kuningas
ja voimallisesti hallitsee. Ja mitä hän tahtoo, sen hän tekee.
4 Ja kuin hän korkeimmalle joutunut on, särjetään hänen
valtakuntansa ja jaetaan neljään taivaan tuuleen. Ei hänen
jälkeen tulevaisillensa eikä senkaltaisella voimalla, mikä hänellä
ollut on, sillä hänen valtakuntansa hävitetään, ja tulee muiden
osaksi. **5** Ja etelän kuningas, joka yksi hänen päämiehistänsä

on, tulee voimalliseksi. Mutta häntä vastaan tulee myös yksi
väkeväksi ja hallitsee, jonka valta on suuri. **6** Mutta monikahtain
vuotten jälkeen yhdistävät he itsensä toinen toisensa kanssa. Ja
etelän kuninkaan tytär tulee pohjan kuninkaan tykö ystävyyttä
tekemään. Mutta ei hän pysy käsivarren voimassa. Eikä hänen
käsivartensa ole pysyväinen, vaan hän hyljätään niiden kanssa,
jotka hänen tuoneet ovat ja sen kanssa, joka hänen siittänyt on
ja niiden kanssa, jotka hänen hetkeksi aikaa vahvistaneet olivat.
7 Mutta vesa tulee hänen suvustansa, joka tulee sotajoukon
voimalla ja menee pohjan kuninkaan vahvoihin paikkoihin ja
toimittaa ja voittaa. **8** Ja vie pois heidän jumalansa ja ruhtinaansa
ja kalliit kappaleensa hopian ja kullan Egyptiin ja menestyy
monikahdat vuodet pohjan kuningasta vastaan. **9** Ja kuin etelän
kuningas on vaeltanut hänen valtakuntansa lävitse, palajaa
hän omalle maallensa. **10** Vaan hänen poikansa vihastuvat ja
kokoovat suuren sotajoukon, ja yksi tulee ja menee edeskäsin
niinkuin virta ja taas kehoittaa muut vihaan valtakuntaansa
vastaan. **11** Silloin julmistuu etelän kuningas ja menee ulos ja
sotii pohjan kuningasta vastaan ja kokoo niin suuren joukon, että
toinen joukko hänen käsiinsä annetaan. **12** Ja hän vie pois sen
suuren joukon ja paisuttaa sydämensä, että hän on lyönyt niin
monta tuhatta maahan. Mutta ei hän siitä väkevämmäksi tule. **13**
Sillä pohjan kuningas tulee jälleen ja kokoo suuremman joukon
kuin entinen oli. Ja monikahtain vuotten perästä tulee hän kaiketi
suuren sotajoukon ja paljon tavaran kanssa. **14** Ja siihen aikaan
asettaa moni itsensä etelän kuningasta vastaan. Korottavat myös
muutamat huikentelevaiset sinun kansastas itsensä ja täyttävät
näyn ja lankeevat. **15** Niin pohjan kuningas tulee ja tekee vallit ja
voittaa vahvat kaupungit ja etelän käsivarret. Ja hänen paras

väkensä ei voi seisoa eikä ole yhtään voimaa vastaan seisoa. **16**
Vaan hän, kuin hän tulee hänen tykönsä, tekee tahtonsa jälkeen.
Ja ei kenkään taida seisoa hänen edessänsä. Ja hän tulee myös
siihen ihanaiseen maahan ja hävittää sen kätensä kautta. **17** Ja
kääntää kasvonsa tullaksensa kaiken valtakuntansa voimalla.
Mutta hän sopii hänen kanssansa ja antaa tyttärensä hänelle
emännäksi, että hän hänen hävittäis. Mutta ei se menesty
hänelle, eikä siitä mitään tule. **18** Sitte kääntää hän itsensä
luotoja vastaan ja monta niistä voittaa. Vaan päämies opettaa
hänen häpiällä lakkaamaan, ettei hän häntä enää häpäisisi. **19**
Ja niin hän jälleen palajaa maansa linnoihin ja loukkaa itsensä ja
lankee, ettei häntä enään löydetä. **20** Ja hänen siaansa tulee
se, joka vaatian antaa käydä ympäri valtakunnalle kunniaksi.
Mutta muutamain päiväin perästä hän särjetään; ei kuitenkaan
vihan eikä sodan kautta. **21** Hänen siaansa tulee kelvotoin mies,
jolle kuninkaallinen kunnia ei ollut aiottu. Hän tulee ja menestyy
ja saa valtakunnan makeilla sanoilla. **22** Ja käsivarret, jotka
niinkuin virta juoksevat, hänen edessänsä virralla voitetaan ja
särjetään. Niin myös se päämies, jonka kanssa liitto tehty oli.
23 Sillä sittekuin hän hänen kanssansa itsensä yhdistänyt on,
tekee hän kavalasti häntä vastaan ja menee ylös ja vähällä
väellä itsensä vahvistaa. **24** Ja hän menestyy, että hän parhaisiin
maan kaupunkeihin tuleva on ja niitä tekee, joita ei hänen isänsä
eikä esivanhempansa tehdä taitaneet. Heidän ryöstämisensä,
saaliinsa ja tavaransa hän hajoittaa ja ajattelee juoniansa heidän
linnojansa vastaan kauvan aikaa. **25** Ja hän kehoittaa voimansa
ja sydämensä etelän kuningasta vastaan suurella sotajoukolla.
Silloin etelän kuningas tulee kehoitetuksi sotaan suuren, väkevän
sotajoukon kanssa. Mutta ei hän voi pysyä, sillä häntä vastaan

pidetään juonia. **26** Ja juuri ne, jotka hänen leipäänsä syövät,
auttavat häntä turmelukseen ja hänen joukkoansa sortamaan,
että sangen paljon lyödyksi tulee. **27** Ja molempain kuningasten
sydän ajattelee, kuinka he toinen toisellensa vahinkoa tekisivät.
Ja yhden pöydän tykönä petollisesti toinen toisensa kanssa
puhuvat, vaan ei se menesty, sillä loppu on vielä toiseksi ajaksi
määrätty. **28** Ja hän menee taas kotiansa suurella tavaralla,
ja asettaa sydämensä sitä pyhää liittoa vastaan. Siinä hän
jotakin toimittaa ja niin hän menee kotia omalle maallensa.
29 Määrätyllä ajalla menee hän jälleen etelään päin, mutta
ei hänelle menesty toisella erällä, niinkuin ensimäisellä. **30**
Sillä Kittimistä tulevat haahdet häntä vastaan, niin että hän
epäilee ja palajaa ja vihastuu sitä pyhää liittoa vastaan. Ja
menestyy ja kääntää itsensä ja suostuu niihin, jotka pyhän liiton
hylkäävät. **31** Ja hänen käsivartensa pitää hänen puolestansa
seisoman. Ne saastuttavat pyhän vahvistuksen ja saattavat pois
jokapäiväisen uhrin ja nostavat hävityksen kauhistuksen. **32**
Ja hän saattaa liiton rikkojat ulkokullatuksi makeilla sanoilla.
Mutta se kansa, joka Jumalansa tuntee, rohkaisee itsensä ja
menestyy. **33** Ja ne ymmärtäväiset kansan seassa opettavat
monta. Sentähden heitä vainotaan miekalla, tulella, vankiudella
ja ryöstämisellä kauvan aikaa. **34** Ja kuin he niin kaatuvat,
tapahtuu heille kuitenkin vähä apua. Mutta monta menevät
heidän tykönsä petollisesti. **35** Ja ymmärtäväisistä muutamat
lankeevat, että he koeteltaisiin, puhtaaksi ja selkiäksi tulisivat
siihenasti, että loppu tulee, sillä se viipyy vielä määrättyyn
aikaan asti. **36** Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo ja korottaa
itsensä ja ylentää itsensä kaikkia vastaan, mikä Jumala on. Ja
puhuu hirmuisesti jumalain Jumalaa vastaan. Ja se on hänelle

menestyvä siihenasti kuin viha täytetään, sillä se on päätetty,
kuinka kauvan se on oleva. **37** Isäinsä Jumalaa ei hän tottele,
eikä vaimoin rakkautta. Eli ei yhdestäkään Jumalasta lukua pidä,
sillä kaikkia vastaan hän itsensä korottaa. **38** Mutta jumalaansa
Maosimia hän palvelee paikallansa, sitä jumalaa, josta ei hänen
isänsä mitään tietäneet, pitää hänen kunnioittaman kullalla,
hopialla, kalliilla kivillä ja kauniilla kaluilla. **39** Ja hän on niille,
jotka häntä auttavat Maosimia vahvistamaan, sen muukalaisen
jumalan kanssa, jonka hän valinnut on, suuren kunnian tekevä.
Ja asettaa heitä monen herraksi ja jakaa heille maan palkaksi.
40 Ja lopun ajalla pitää etelän kuninkaan hänen kanssansa
puskeleman. Ja pohjoisen kuninkaan pitää äkisti karkaaman
häntä vastaan rattailla, ratsasmiehillä ja monella haahdella. Ja
hänen pitää maakuntiin sisälle menemän ja haaskaaman ja
vaeltaman lävitse. **41** Ja ihanaan maahan tuleman, ja monta pitää
lankeeman. Mutta nämät pitää hänen kädestänsä pääsemän:
Edom, Moab ja Ammonin lasten esikoiset. **42** Ja hänen pitää
kätensä maakuntiin ojentaman ja ei Egyptinkään maan pidä
häneltä pääsemän. **43** Vaan hänen pitää omistaman itsellensä
kullan ja hopian ja kaiken Egyptin tavaran. Lybian ja Etiopian
pitää häntä seuraaman. **44** Mutta sanoma idästä ja pohjasta
pitää häntä peljättämän. Ja hän käy ulos suuressa vihassa
monta kadottamaan ja hukuttamaan. **45** Ja hänen pitää majansa
asettaman kahden meren välille, sen ihanan pyhän vuoren tykö
siihen asti kuin hänen loppunsa tulee, ja ei kenkään häntä auta.

12 Silloin nonsee suuri päämies Mikael, joka sinun kansas
lasten edessä seisoo, sillä surkia aika on tuleva, jonka kaltaista
ei ikänä ole ollut sittekuin ihmiset rupesivat olemaan, hamaan
tähän aikaan asti. Sillä ajalla sinun kansas vapahdetaan. Kaikki,

jotka kirjassa kirjoitetut ovat. **2** Ja monta, jotka maan tomussa
makaavat, heräävät, muutamat ijankaikkiseen elämään, ja
muutamat ijankaikkiseen pilkkaan ja häpiään. **3** Mutta opettajat
paistavat, niinkuin taivaan kirkkaus, ja jotka monta opettavat
vanhurskauteen, niinkuin tähdet alati ja ijankaikkisesti. **4** Ja sinä
Daniel, peitä nämät sanat ja sulje kirjaan hamaan viimeiseen
aikaan asti. Siloin pitää sen tykö monta tuleman ja suuren
ymmärryksen löytämän. **5** Ja minä Daniel näin ja katso, kaksi
muuta seisoi siellä, toinen tällä virran reunalla ja toinen toisella
virran reunalla. **6** Ja hän sanoi sille miehelle, joka oli liinaisilla
vaatteilla puetettu, joka seisoi ylempänä virtaa: Koska näiden
ihmetten loppu tulee? **7** Niin minä otin hänestä vaarin, joka
liinaisilla vaatteilla puetettu oli, joka seisoi ylempänä virtaa. Ja
hän nosti oikian ja vasemman kätensä taivaasen päin ja vannoi
sen kautta, joka ijankaikkisesti elää, että sen pitää ajan, ja
muutamat ajat ja puolen aikaa viipymän. Ja kuin pyhän kansan
hajoitus saa lopun, silloin kaikki nämät tapahtuvat. **8** Minä
tosin kuulin tämän, vaan en minä ymmärtänyt. Ja minä sanoin:
Herra, mitä näiden lopulla tapahtunee? **9** Mutta hän sanoi:
Mene Daniel, sillä se on peitetty ja suljettu hamaan viimeiseen
aikaan. **10** Monta puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta
jumalattomat pitävät jumalattoman menon ja jumalattomat ei
näitä tottele, mutta ymmärtäväiset ottavat näistä vaarin. **11**
Ja siitä ajasta, kuin se jokapäiväinen uhri on otettu pois ja
hävityksen kauhistus sinne pannaan, on tuhannen kaksisataa ja
yhdeksänkymmentä päivää. **12** Autuas on, joka odottaa ja ulottuu
tuhanteen kolmeensataan ja viiteen päivään neljättäkymmentä.
13 Mutta sinä mene pois, siihen asti kuin loppu tulee ja lepää,
ettäs nousisit sinun osaas päiväin lopulla.

Hoosean

1 Tämä on Herran sana, joka tapahtui Hosealle, Beerin pojalle,
Ussian, Jotamin, Ahaksen, Hiskian, Juudan kuningasten ajalla,
ja Jerobeamin Joaksen pojan, Israelin kuninkaan ajalla. **2** Kuin
Herra rupesi ensisti Hosean kautta puhumaan, sanoi Herra
Hosealle: Mene, ota portto aviokses, ja porton lapset; sillä
maakunta karkaa pois Herralta huoruuteen. **3** Ja hän meni ja
otti Gomerin, Diblaimin tyttären, joka tuli raskaaksi, ja synnytti
hänelle pojan. **4** Ja Herra sanoi hänelle: Nimitä häntä Jisreeliksi;
sillä vielä on vähän aikaa, ja minä tahdon etsiä veren viat
Jisreelissä, Jehun huoneen päälle, ja lopettaa Israelin huoneen
valtakunnan. **5** Ja siihen aikaan pitää tapahtuman, että minä
tahdon rikkoa Israelin joutsen Jisreelin laaksossa. **6** Ja hän
taas tuli raskaaksi ja synnytti tyttären. Ja hän sanoi hänelle:
Nimitä se Loryhhamaksi; sillä en minä enää armahda Israelin
huonetta, mutta tahdon heidät peräti heittää pois. **7** Juudan
huonetta tahdon minä kuitenkin armahtaa, ja auttaa heitä Herran,
heidän Jumalansa kautta; ja en minä tahdo heitä auttaa joutsella,
miekalla, sodalla, oriilla taikka ratsasmiehillä. **8** Ja kuin hän oli
Loryhhaman vieroittanut, niin hän taas siitti ja synnytti pojan.
9 Ja hän sanoi: Nimitä häntä Loammiksi; sillä ette ole minun
kansani, niin en minäkään ole teidän. **10** Mutta Israelin lasten
luku pitää oleman niinkuin meren hiekka, jota ei mitata eikä
luettaa taideta; ja pitää tapahtuman, että siinä paikassa, missä
heille sanottiin: Ette ole minun kansani, pitää heille sanottaman:
Te elävän Jumalan lapset. **11** Sillä Juudan lapset ja Israelin
lapset pitää kokoontuman ja pitämän heitänsä yhden pään alla,
ja menemän ylös pois maasta; sillä Jisreelin päivä pitää suuri
oleman.

2 Sanokaat teidän veljillenne: He ovat minun kansani, ja teidän
sisarillenne: He ovat armossa. **2** Riidelkäät teidän äitinne kanssa,
riidelkäät, sillä ei hän ole minun emäntäni, enkä minä ole hänen
miehensä, että hän heittäis pois haureutensa kasvoistansa ja
huoruutensa rinnoistansa: **3** Etten minä häntä alasti riisuisi, ja
panisi häntä niinkuin hän syntyissänsä oli, ja panisi myös häntä
niinkuin hävitettyä ja niinkuin karkiaa maata, enkä janoon häntä
kuolettaisi; **4** Ja en armahtaisi hänen lapsiansa; sillä he ovat
huoran lapset. **5** Sillä heidän äitinsä on huorin tehnyt, ja se, joka
heidät siitti, käytti itsensä häpiällisesti, ja sanoi: Minä tahdon
juosta rakastajaini perässä, jotka minulle antavat leipää, vettä,
villoja, pellavia, öljyä ja juomaa. **6** Sentähden katso, minä aitaan
sinun ties orjantappuroilla ja panen aidan eteen, ettei hän löytäisi
polkujansa. **7** Ja kuin hän juoksee rakastajainsa perässä, niin
ei hänen pidä heitä käsittämän, eikä löytämän, kuin hän heitä
etsii; ja hänen pitää sanoman: Minä menen ja palajan entisen
mieheni tykö, sillä silloin oli minun parempi kuin nyt. **8** Ja ei
hän tahdo tietää minua siksi, joka hänelle annoin jyviä, viinaa ja
öljyä, ja että minä annoin hänelle paljon hopiaa ja kultaa, josta
he Baalimit tekivät. **9** Sentähden minä palajan ja otan aikanansa
jälleen minun jyväni, ja minun viinani ajallansa, ja otan pois
villani ja pellavani, joilla hän häpiänsä peittää. **10** Ja minä tahdon
paljastaa hänen häpiänsä, hänen rakastajainsa silmäin eteen; ja
ei pidä kenenkään häntä minun käsistäni päästämän. **11** Ja
minä lakkautan kaiken hänen ilonsa, juhlansa, uuden kuunsa,
lepopäivänsä ja kaikki hänen pyhäpäivänsä. **12** Minä hävitän
myös hänen viinapuunsa ja fikunapuunsa, että hän sanoi: Se on
minun palkkani, jonka minun rakastajani minulle antaneet ovat;
minä teen niistä metsän, että metsän pedot ne syövät. **13** Juuri

niin etsin minä häntä Baalimin päivinä, joina hän heille savu-uhria
sytytti, ja kaunisti itsensä kultalehdillä ja kaulakaunistuksella,
ja juoksi rakastajainsa perässä; ja niin unhotti minun, sanoo
Herra. **14** Sentähden katso, minä tahdon häntä houkutella, viedä
hänen korpeen ja puhua suloisesti hänen kanssansa. **15** Silloin
annan minä hänelle hänen viinamäkensä ja Akorin laakson, ja
tahdon toivon avata; siellä hän on lauleskeleva, niinkuin nuorella
ijällänsä ja niinkuin sinä päivänä, jona hän Egyptin maalta läksi.
16 Ja sinä päivänä pitää tapahtuman, sanoo Herra, ettäs minun
kutsut miehekses, ja et enään minua kutsu Baalimiksi. **17** Sillä
minä tahdon Baalimin nimet ottaa pois hänen suustansa, niin
ettei kenenkään pidä sitä nimeä enään muistaman. **18** Vaan minä
tahdon tehdä heille sillä ajalla liiton, petoin kanssa kedolla, lintuin
kanssa taivaan alla ja matoin kanssa maan päällä; ja tahdon
ottaa pois joutsen, miekan ja sodan maalta, ja annan heidän
asua turvallisesti. **19** Minä kihlaan sinun itselleni ijankaikkisesti;
ja minä kihlaan sinun itselleni vanhurskaudessa, tuomiossa,
armossa ja laupiudessa. **20** Minä kihlaan tosin sinun itselleni
uskossa, ja sinun pitää Herran tunteman. **21** Sillä ajalla, sanoo
Herra; tahdon minä kuulla, minä tahdon taivaasta kuulla, ja
taivaan pitää maata kuuleman. **22** Mutta maan pitää kuuleman
jyviä, viinaa ja öljyä, ja niiden pitää Jisreeliä kuuleman. **23** Ja
minä tahdon sen itselleni pitää siemeneksi maan päälle, ja
tahdon sitä armahtaa, jota ei ole armahdettu. Ja sanon hänelle,
joka ei ollut minun kansani: Sinä olet minun kansani, ja hänen
pitää sanoman: Sinä olet minun Jumalani.

3 Ja Herra sanoi minulle: Mene vielä ja rakasta salavuoteista
vaimoa ja porttoa, niinkuin Herra rakastaa Israelin lapsia,
jotka kuitenkin kääntyivät muukalaisten jumalain tykö, ja

rakastavat viinaleiliä. **2** Ja minä sovin hänen kanssansa,
viiteentoistakymmeneen hopiapenninkiin ja puoleentoista
homeriin ohria. **3** Ja sanoin hänelle: Pidä sinus minun tyköni
monta päivää, ja älä huorin tee ja älä toiseen ryhdy; niin
minä tahdon myös sinun tykös itseni pitää. **4** Sentähden että
Israelin lapset pitää monta päivää ilman kuningasta, ilman
päämiestä, ilman uhria, ilman alttaria, ilman päällishametta ja
ilman epäjumalain kuvia olevan. **5** Sitte Israelin lapset palajavat
ja Herraa heidän Jumalaansa etsivät, ja Davidia kuningastansa;
ja heidän pitää pelvolla tuleman Herran ja hänen hyvyytensä
tykö viimeisillä ajoilla.

4 Kuulkaat Herran sanaa, te Israelin lapset! Sillä Herralla
on syy niitä nuhdella, jotka maassa asuvat; sentähden ettei
totuutta, eikä laupiutta, eikä Jumalan tuntoa ole maassa. **2** Mutta
valapattoisuus, valhe, murha, varkaus ja huoruus, ne ovat vallan
saaneet, ja yksi veren vika tapahtuu toisen jälkeen. **3** Sentähden
pitää maakunnan surkiana oleman, ja kaikki, jotka siinä asuvat,
pitää nääntymän, ynnä eläinten kanssa kedolla ja taivaan lintuin
kanssa; ja kalat meressä pitää myös hukkaantuman. **4** Tosin ei
saa kenkään nuhdella eikä rangaista ketään; sillä sinun kansas
on niinkuin pappein nuhtelia. **5** Sentähden pitää sinun päivällä
lankeeman, ja propheta sinun kanssas yöllä; ja minä tahdon
äitis hukuttaa. **6** Minun kansani on turmeltu, ettei heillä ole
ymmärrystä; että sinä hylkäsit ymmärryksen, tahdon minä myös
sinun hyljätä, ettei sinun pidä enään minun pappini oleman: ja
sinä unohdit sinun Jumalas lain, sentähden tahdon minä myös
unohtaa sinunkin lapses. **7** Jota enempi heitä on, sitä enemmin
he tekevät syntiä minua vastaan; sentähden teen minä heidän
kunniansa häpiäksi. **8** He syövät minun kansani syntiuhria

ja himoitsevat heidän syntejänsä. **9** Kansalle pitää niinkuin
papeillekin tapahtuman; sillä minä tahdon heidän pahat tekonsa
etsiä, ja kostan heille niinkuin he ansainneet ovat; **10** Niin että
he syövät, ja ei tule ravituksi; he tekevät huoruutta, ja ei heidän
pidä menestymän; sillä he ovat hyljänneet Herran, ja ei totelleet
häntä. **11** Huoruus, viina ja väkevä juoma hulluksi saattavat. **12**
Minun kansani kysyy neuvoa puulta ja hänen sauvansa saarnaa
hänelle; sillä huoruuden henki vietteli heitä, niin että he tekivät
huorin Jumalaansa vastaan. **13** Vuorten kukkuloilla he uhraavat,
ja korkeuksilla he suitsuttavat, tammien alla, haapain ja saarnien
alla, että ne antavat suloisen varjon; sentähden tulevat teidän
tyttärenne portoiksi ja teidän morsiamenne huoraksi. **14** En minä
tahdo etsiä teidän tyttäriänne, koska he salavuoteudessa elävät,
enkä teidän morsiamianne, koska he huorin tekevät; sillä he
eroittavat itsensä huorain sekaan, ja porttoin kanssa uhraavat;
ja se ymmärtämätöin kansa saa haavoja. **15** Israel, jos sinä
kuitenkin tahdot huorin tehdä, niin älköön Juuda sentähden
vialliseksi tulko! Älkäät menkö Gilgaliin, ja älkäät tulko ylös
Betaveniin, ja älkäät vannoko: Niin totta kuin Herra elää! **16**
Sillä Israel on hillimätöin niinkuin kiiliväinen lehmä; niin Herra on
myös kaitseva heitä, kuin lammasta avarassa paikassa. **17** Sillä
Ephraim on suostunut epäjumaliin; anna hänen mennä. **18** He
ovat itsensä juopumiseen ja huoruuteen laskeneet, ja heidän
valtamiehensä rakastavat antimia häpiäksi. **19** Tuulispään pitää
siivillänsä heidät sidottuina ajaman pois, ja heidän pitää häpiään
tuleman uhreistansa.

5 Kuulkaat siis papit, ja Israelin huone, ottakaat vaari, ja
ota korviis sinä kuninkaan huone; sillä tuomio pitää tuleman
teidän päällenne, te, jotka Mitspassa paulan ja levitetyn verkon

Taborissa virittäneet olette. **2** Ne luopuvaiset teurastavat sangen
paljon; sentähden tulee minun heitä kaikkia rangaista. **3** Kyllä
minä tunnen Ephraimin, ja ei Israel ole minun edestäni peitetty;
että Ephraim on nyt portto ja Israel saastainen. **4** Ei he
ajattele palata Jumalansa tykö; sillä huoruuden henki on heidän
sydämessänsä, ja ei he tottele Herraa. **5** Sentähden pitää
Israelin ylpeys hänen kasvoinsa edessä nöyryytettämän; ja Israel
ja Ephraim pitää pahain tekoinsa tähden lankeeman; Juudan
pitää myös heidän kanssansa lankeeman. **6** He menevät sitte
etsimään Herraa lampaillansa ja karjallansa, vaan ei heidän
pidä sittekään häntä löytämän; hän on itsensä heiltä kääntänyt
pois. **7** He ovat rikkoneet Herraa vastaan ja synnyttäneet
vieraita lapsia; sentähden pitää myös uuden kuun syömän heitä
ynnä heidän osainsa kanssa. **8** Soittakaat basunaa Gibeassa,
soittakaat torvea Ramassa, huutakaat Betavenissa: Sinun jälkees
Benjamin! **9** Sillä Ephraimin pitää rangaistuksen päivänä kylmillä
oleman; josta minä Israelin sukukuntia uskollisesti olen neuvonut.
10 Juudan päämiehet ovat niinkuin rajan siirtäjät; sentähden
tahdon minä vihani vuodattaa heidän päällensä, niinkuin veden.
11 Ephraim kärsii väkivaltaa ja ahdistetaan, joka hänelle oikein
tapahtuu; sillä hän antoi itsensä (ihmisten) käskyihin. **12** Minä
olin Ephraimille niinkuin koi, ja Juudan huoneelle turmelus. **13**
Mutta kuin Ephraim tunsi sairautensa ja Juuda haavansa, niin
Ephraim meni Assyriaan, ja lähetti kuninkaan Jarebin tykö; vaan
ei hän voinut teitä auttaa, eikä parantaa teidän haavojanne. **14**
Sillä minä olen Ephraimille niinkuin julma jalopeura, ja Juudan
huoneelle niinkuin nuori jalopeura. Minä, minä itse heitä raatelen,
ja menen pois, minä vien heidät pois, ja ei kenkään heitä voi
pelastaa. **15** Minä menen ja palajan taas sijalleni, siihenasti

kuin he syntinsä tuntevat, ja minun kasvojani etsivät; kuin heille
pahoin käy, niin heidän pitää varhain minua etsimän (ja sanoman:
)
6 Kuulkaat ja palatkaamme Herran tykö; sillä hän on meitä
repinyt, hän myös meidät parantaa; hän on meitä lyönyt, hän
myös meitä sitoo. **2** Hän tekee meitä eläväksi kahden päivän
perästä; kolmantena päivänä hän meitä virvoittaa, niin että
me saamme elää hänen edessänsä. **3** Niin me otamme siitä
vaarin, ja sitä pyytelemme, että me Herran tuntisimme; sillä hän
koittaa niinkuin kaunis aamurusko, ja hän tulee meille niinkuin
sade, niinkuin ehtoosade aikanansa maan päälle. **4** Mitä minun
pitäis sinulle Ephraim tekemän? Mitä minun pitäis sinulle Juuda
tekemän? Teidän jumalisuutenne on niinkuin aamullinen pilvi,
ja niinkuin varhainen kaste, joka pois raukee. **5** Sentähden
vuoleskelen minä heitä prophetain kautta, ja kuoletan heitä
minun suuni sanoilla, että sinun Jumalas sanat ilmaantuisivat.
6 Sillä minulle kelpaa armo ja ei uhri; Jumalan tunto ja ei
polttouhri. **7** Mutta he käyvät sen liiton ylitse niinkuin Adam;
siinä he ovat petollisesti tehneet minua vastaan. **8** Sillä Gilead
on kaupunki vääryyttä ja veren vikoja täynnä. **9** Papit ovat
joukkoinensa niinkuin ryövärit, jotka väijyvät; he murhaavat
Sikemin tiellä; sillä he tekevät, mitä he tahtovat. **10** Minä näen
Israelin huoneessa, jota minä kauhistun; sillä Ephraim tekee
huorin, ja Israel saastuttaa itsensä. **11** Juuda on myös sinulle
pannut elon ajan, kuin minä kansani vankiuden palautan.
7 Kuin minä Israelin parantaa tahdon, niin äsken nähdään
Ephraimin vääryys ja Samarian pahuus; sillä he tekevät
petollisuutta: varas menee sisälle, ja ryövärit ulkona ryöstävät. **2**
Ja ei he kuitenkaan ajattele sydämessänsä, että minä muistan

kaiken heidän pahuutensa; nyt ovat heidän työnsä heidän
ympärillänsä, ja ovat julki minun kasvoini edessä. **3** He ilahuttavat
kuninkaan pahuudellansa ja päämiehet valheellansa. **4** Ja ovat
kaikki huorintekiät, niinkuin pätsi, jonka leipoja lämmittää; joka
lakkaa valvomasta, sitte kuin hän on taikinan sotkunut, siihen
asti kuin se happanee. **5** Tänäpänä on meidän kuninkaamme
juhla, ja päämiehet ovat sairaaksi tulleet viinasta; hän kutsuttaa
pilkkaajat tykönsä. **6** Sillä heidän sydämensä on palava niinkuin
pätsi, kuin he väijyvät; mutta heidän leipojansa makaa kaiken
yötä, ja palaa aamulla niinkuin tulen liekki. **7** He ovat kaikki
palavat niinkuin pätsi: he syövät tuomarinsa; kaikki heidän
kuninkaansa lankeevat; ei ole yhtäkään heissä, joka minua
avuksensa huutaa. **8** Ephraim sekoittaa itsensä kansoihin:
Ephraim on niinkuin kyrsä, jota ei kenkään käännä. **9** Vaan
muukalaiset syövät hänen voimansa, jota ei hän kuitenkaan
tottele. Hän on myös harmaat karvat saanut, ei hän sittekään
sitä huoli. **10** Ja Israelin ylpeys nöyryytetään heidän silmäinsä
edessä; vaan ei he käännä itsiänsä Herran Jumalansa tykö,
eikä hänestä pidä lukua näissä kaikissa. **11** Sillä Ephraim on
niinkuin hullu kyhkyinen, joka ei mitään huomaitse; he avuksensa
huutavat Egyptiä, he juoksevat Assuriin. **12** Mutta kuhunka ikänä
he juoksentelevat, heitän minä verkkoni heidän päällensä, ja
tempaan alas niinkuin linnut taivaan alta. Minä tahdon heitä
rangaista, niinkuin he seurakunnissansa kuulleet ovat. **13** Voi
heitä, että he minusta luopuneet ovat! Heidän täytyy turmeltua;
sillä he ovat minua vastaan rikkoneet. Minä olisin heidät kyllä
päästänyt, jollei he olisi valhetta opettaneet minua vastaan.
14 Niin ei he myös minua huuda sydämestänsä, vaan ulvovat
vuoteissansa. He kokoontuvat jyväin ja viinan tähden, ja ovat

minulle kovakorvaiset. **15** Minä kuritan heitä ja vahvistan heidän
käsivartensa; mutta he ajattelevat pahaa minua vastaan. **16**
He palajavat, mutta ei Korkeimman tykö, vaan ovat niinkuin
hellinnyt joutsi; sentähden pitää heidän päämiehensä miekan
kautta lankeeman, heidän uhkauksensa tähden: Tämä on heidän
pilkkansa Egyptin maalla.

8 Huuda selkiästi niinkuin basuna (ja sano): Hän tulee jo Herran
huoneen ylitse niinkuin kotka, että he ovat minun liittoni rikkoneet,
ja ovat minun laistani luopuneet. **2** Niin heidän pitää minua
huutaman: Sinä olet minun Jumalani; me Israel tunnemme
sinun. **3** Israel hylkää hyvän; sentähden pitää vihollisen heitä
vaivaaman. **4** He asettavat kuninkaita ilman minua, he panevat
päämiehiä ilman minun tietämättäni; hopiastansa ja kullastansa
tekevät he epäjumalia, että he juuri nopiasti häviäisivät. **5**
Sinun vasikkas, Samaria, sysää sinun pois; minun vihani on
julmistunut; ei se taida kauvan olla, heitä pitää rangaistaman.
6 Sillä se on myös tullut Israelista, jonka seppä on tehnyt, ja
ei se ole Jumala: Sentähden pitää Samarian vasikka tomuksi
tehtämän. **7** Sillä he kylvivät tuulen; ja heidän pitää jälleen
tuulispään niittämän; ei heidän siemenensä pidä tuleman ylös,
eikä hedelmänsä jauhoja antaman; ja jos hän vielä antais, niin
muukalaiset pitää ne syömän. **8** Israel tulee syödyksi; pakanat
pitävät hänen nyt kelvottomana astiana; **9** Että he juoksivat ylös
Assurin tykö, niinkuin yksinäinen metsä-aasi: Ephraim palkkaa
itsellensä lahjoilla rakastajia. **10** Ja että he lahjoja lähettävät
pakanoille, niin tahdon minä nyt heitä koota; ja heidän pitää
kuninkaan ja päämiesten kuormaan pian suuttuman. **11** Sillä
Ephraim on tehnyt monta alttaria syntiä tehdäksensä; niin pitää
myös alttarit hänelle synniksi luettaman. **12** Vaikka minä paljon

heille minun laistani kirjoitan; niin he lukevat sen kuitenkin
muukalaiseksi opiksi. 13 Ehkä he nyt paljon uhraavat, ja lihaa
tuovat edes ja syövät, niin ei se kuitenkaan ole Herralle otollinen;
mutta hän tahtoo muistaa heidän pahuutensa, ja heidän syntinsä
etsiä, jotka Egyptiin kääntyvät. 14 Israel unhotti Luojansa, ja
rakensi templiä, ja Juuda teki myös monta vahvaa kaupunkia;
mutta minä lasken tulen hänen kaupunkeihinsa, joka hänen
huoneensa polttaman pitää.

9 Älä riemuitse, Israel, äläkä öykkää niinkuin kansat; sillä
sinä olet huorin tehnyt sinun Jumalaas vastaan, sinä etsit
porton palkkaa kaikkein jyväluvain tykönä. 2 Sentähden ei luvat
eikä kuurnat pidä heitä elättämän, eikä viinan pidä hänelle
menestymän. 3 Ja ei heidän pidä asuman Herran maalla;
mutta Ephraimin pitää jälleen menemän Egyptiin, ja pitää
Assyriassa saastaista syömän. 4 Jossa ei taideta Herralle
viinasta juomauhria tehdä, eli muuta tehdä hänen mielensä
nouteeksi; heidän uhrinsa pitää oleman niinkuin murheellisten
leipä, josta kaikki saastuttavat itsensä, jotka sitä syövät; sillä
heidän leipänsä pitää heidän itse syömän, ja ei sitä pidä Herran
huoneesen vietämän. 5 Mitä te silloin tahdotte vuosikauden
pyhinä ja Herran juhlapäivinä tehdä? 6 Sillä katso, heidän pitää
raateliaa pakeneman; Egyptin pitää heidät kokooman, ja Moph
pitää heidät hautaaman. Nukulaiset pitää siellä kasvaman, jossa
nyt heidän rakkaan epäjumalansa hopiat ovat, ja orjantappurat
pitää oleman heidän majoissansa. 7 Etsikon aika on tullut, ja
kostamisen aika on tullut, jonka Israelin pitää kyllä tunteman:
Prophetat ovat tomppelit, ja kerskaajat ovat mielipuolet, sinun
suurten pahain tekois tähden ja suuren vastahakoisuuden
tähden. 8 Vartiat Ephraimissa pitivät heitänsä hetken minun

Jumalani tykö; mutta nyt he ovat prophetat, jotka hänelle paulan
kaikilla hänen teillänsä panevat, sillä vainollisella epäjumalan
palveluksella heidän Jumalansa huoneessa. **9** He ovat syvästi
itsensä turmelleet, niinkuin Gibean aikana; sentähden pitää
hänen heidän pahat tekonsa muistaman, ja heidän syntinsä
etsimän. **10** Minä löysin Israelin niinkuin viinamarjat korvessa,
ja näin teidän isänne niinkuin fikunapuussa uutisfikunat; mutta
he menivät sitte Baalpeorin tykö, ja lupasivat heitänsä sille
häpiälliselle epäjumalalle, ja tulivat niin julmaksi kuin se, jota he
rakastivat. **11** Sentähden pitää Ephraimin kunnian lentämän pois
niinkuin lintu; niin ettei heidän pidä synnyttämän, eikä kantaman
eli siittämän. **12** Ja ehkä vielä lapsiansa kasvattaisivat, niin
minä tahdon kuitenkin heidät lapsettomaksi tehdä, ettei heidän
pidä ensinkään kansa oleman. Voi myös heitä, kuin minä heistä
luovun! **13** Ephraim, jonka minä näen, on istutettu ja kaunis
niinkuin Tyro; mutta hänen täytyy nyt surmaajalle lapsensa
antaa. **14** Herra, anna heille; mutta mitäs tahdot heille antaa?
Anna heille hedelmätöin kohtu ja tyhjät nisät. **15** Kaikki heidän
pahuutensa tapahtuu Gilgalissa; siellä minä heitä vihaan, ja
ajan heidät pois minun huoneestani, heidän pahan menonsa
tähden, enkä tahdo heitä enään rakastaa; sillä kaikki heidän
päämiehensä ovat langenneet pois. **16** Ephraim on lyöty; hänen
juurensa ovat kuivettuneet, ettei ne enään taida hedelmää
kantaa; ja vaikka he vielä kantaisivat, niin minä tahdon kuitenkin
heidän ruumiinsa ihanat hedelmät kuolettaa. **17** Minun Jumalani
on heittävä heidät pois, ettei he häntä kuulleet; ja heidän pitää
pakanain seassa kulkiana vaeltaman.

10 Israel on tyhjä viinapuu, hedelmän hän itsellensä pitää: Ja
niin paljo kuin hänellä hedelmää on, niin monta alttaria hän myös

tekee; siinä, jossa maa paras on, siihen he rakentavat kauniimmat
kuvat. **2** Heidän sydämensä on jaettu; ja he löytävät syntinsä;
mutta hän tahtoo heidän alttarinsa kukistaa, ja heidän kuvansa
hävittää. **3** Sillä nyt pitää heidän sanoman: Ei meillä kuningasta
ole; sillä emme ole Herraa peljänneet, mitä kuninkaan pitäis
meitä auttaman? **4** He vannovat turhaan liittoa tehdessänsä; ja
senkaltainen neuvo vihoittaa niinkuin myrkyllinen ruoho pellon
vaoissa. **5** Samarian asuvaiset pelkäävät Betavenin vasikkain
tähden; sillä hänen kansansa on murehtinut häntä, ja hänen
pappinsa, jotka hänen tähtensä olivat (ennen) riemuinneet,
hänen kunniansa puolesta; sillä hän on viety heiltä pois. **6** Ja
se (vasikka) on viety Assyriaan kuninkaalle Jarebille lahjaksi;
niin pitää myös Ephraimin häpiään tuleman, ja Israelin pitää
häpeemän neuvonsa tähden. **7** Sillä Samarian kuningas on
rauvennut niinkuin vaahto veden päältä. **8** Avenin kukkulat
ovat pyyhityt pois, joilla Israel on syntiä tehnyt. Ohdakkeet ja
orjantappurat kasvavat heidän alttareillansa; ja heidän pitää
sanoman vuorille: peittäkäät meitä, ja kukkuloille: kaatukaat
meidän päällemme. **9** Israel, sinä olet syntiä tehnyt hamasta
Gibean ajasta; siihen myös he ovat jääneet; mutta senkaltainen
sota, mikä pahoja ihmisiä vastaan Gibeassa tapahtui, ei pidä
heitä käsittämän. **10** Vaan minä rankaisen heitä minun mieleni
jälkeen, niin että kansat pitää heidän ylitsensä kokoontuman, kuin
minä heitä rankaisen heidän kahden syntinsä tähden. **11** Ephraim
on vasikka, joka on tottunat mielellänsä riihtä tappamaan, ja
niin minäkin tahdon käydä hänen kauniin kaulansa päällä; minä
ajan Ephraimilla, Juudan pitää kyntämän, ja Jakobin itsellensä
äestämän. **12** Kylväkäät teillenne vanhurskaudeksi, niittäkäät
laupiudeksi, kyntäkäät teillenne kyntö; että nyt on aika Herraa

etsiä, siihen asti kuin hän tulee, ja saattaa teille vanhurskauden.
13 Te kynnätte jumalattomuutta, ja niitätte vääryyttä, ja syötte
valheen hedelmiä. Että sinä turvaat omaan menoos ja sinun
moneen sankariis, **14** Niin pitää meteli nouseman sinun kansas
seassa, ja kaikki sinun linnas pitää hävitettämän, niinkuin Salman
hävitti Arbelin huoneen sodan aikana, ja äiti lapsinensa kuoliaaksi
lyötiin. **15** Niin pitää teillekin Betelissä tapahtuman, teidän suuren
pahuutenne tähden; että Israelin kuningas pitää aamulla varhain
lyötämän maahan.

11 Kuin Israel nuori oli, pidin minä hänen rakkaana, ja minä
kutsuin Egyptistä minun poikani. **2** Mutta kuin heitä nyt kutsutaan,
niin he kääntyvät pois, ja uhraavat Baalimille, ja suitsuttavat
kuville. **3** Minä opetin Ephraimin käymään, ja talutin häntä
käsivarsista, vaan nyt ei he tahdo tietää, että minä heitä
parantanut olen. **4** Minä annoin heidän vetää ihmisen ijestä,
ja käydä rakkauden ohjissa, ja minä autin heitä, otin ikeen
heidän kaulastansa, ja annoin heille elatuksen. **5** Ei heidän pidä
palajaman Egyptin maalle, vaan Assur pitää heidän kuninkaansa
oleman; sillä ei he tahdo itsiänsä kääntää. **6** Sentähden pitää
miekan tuleman heidän kaupunkinsa päälle, ja heidän salpansa
tempaaman ylös, ja syömän ne, heidän neuvonsa tähden. **7**
Minun kansani väsyy kääntymästä minun puoleeni; ehkä kuinka
heille saarnattaisiin, niin ei kenkään hankitse kuulemaan. **8** Mitä
minun pitää sinusta tekemän, Ephraim? Varjelenko minä sinua,
Israel? Pitäiskö minun sinulle tekemän niinkuin Adamalle, ja
asettaman sinun niinkuin Zeboimin? Mutta minun sydämelläni on
toinen mieli, minun laupiuteni on ylen palava: **9** Etten minä tee
hirmuisen vihani jälkeen, enkä palaja Ephraimia kadottamaan;
sillä minä olen Jumala, ja en ihminen, ja olen pyhä teidän

keskellänne, ja en tahdo tulla kaupunkiin. **10** Silloin Herraa
seurataan, ja hän on kiljuva niinkuin jalopeura; ja kuin hän kiljuu,
niin ne peljästyvät, jotka lännessä ovat. **11** Ja Egyptissä ne
myös peljästyvät niinkuin lintu, ja ne Assurin maasta niinkuin
kyhkyinen; ja minä tahdon heitä asettaa huoneisiinsa, sanoo
Herra. **12** Ephraimissa on joka paikassa valhe minua vastaan, ja
Israelin huoneessa petos; mutta Juuda hallitsee vielä Jumalan
kanssa, ja on uskollinen pyhäin kanssa.

12 Ephraim ruokkii itsensä tuulella, ja samoo itätuulen perään,
ja enentää joka päivä valhetta ja vahinkoa. He tekevät Assurin
kanssa liiton, ja vievät öljyä Egyptiin. **2** On myös Herralla riita
Juudan kanssa, etsiä Jakobia hänen menonsa jälkeen, ja kostaa
hänelle hänen ansionsa jälkeen. **3** Hän on äitinsä kohdussa
polkenut alas veljensä, ja kaikella voimallansa Jumalan kanssa
taistellut. **4** Hän paineli myös enkelin kanssa ja voitti; hän itki
ja rukoili häntä; Betelissä löysi hän hänen, ja siellä hän on
puhunut meidän kanssamme. **5** Mutta se Herra on Jumala
Zebaot, Herra on hänen muistonimensä. **6** Niin käänny nyt
sinun Jumalas tykö; tee laupius ja oikeus, ja turvaa alati sinun
Jumalaas. **7** Mutta kauppamiehellä on väärä vaaka kädessä, ja
pettää mielellänsä. **8** Ja Ephraim sanoo: Minä olen rikas, minulla
on kyllä; ei yhdessäkään minun työssäni löydetä pahatekoa,
joka synti olis. **9** Mutta minä olen Herra sinun Jumalas hamasta
Egyptin maasta; minä annan sinun vielä majoissa asua, niinkuin
juhlina tapahtuu. **10** Ja puhun prophetaille, olen myös se, joka
niin monet ennustukset annan, ja prophetain kautta minuni
julistan. **11** Sillä Gileadissa on epäjumalan palvelus, ja Gilgalissa
he uhraavat härkiä hukkaan, ja heillä on niin monta alttaria,
kuin kuhilaita on pellolla. **12** Jakobin täytyy Syrian maahan

paeta, ja Israelin täytyy palvella vaimon tähden; vaimon tähden
tosin täytyy hänen karjaa kaita. **13** Mutta sitte vei Herra Israelin
Egyptistä prophetan kautta, ja antoi prophetan kautta häntä
korjata. **14** Vaan Ephraim vihoittaa hänen nyt epäjumalillansa;
sentähden pitää heidän verensä tuleman heidän päällensä, ja
heidän Herransa on kostava heidän pilkkansa.

13 Kuin Ephraim puhui, niin siitä tuli pelko; hän korotti itsensä
Israelissa, ja teki syntiä Baalimin kautta, ja kuoli. **2** Mutta nyt
he vielä enemmin syntiä tekevät, ja valavat kuvia hopiastansa,
ymmärryksensä jälkeen epäjumalia, joka kaikki sepän työ on;
joista he saarnaavat: Joka tahtoo niiden vasikkain suuta antaa,
sen pitää ihmisiä uhraaman. **3** Sentähden pitää heidän oleman
niinkuin aamu-utu ja varhain lankeeva kaste, joka raukee,
niinkuin akanat, jotka puhalletaan pois luvasta, ja niinkuin savu
totosta. **4** Mutta minä olen Herra sinun Jumalas hamasta Egyptin
maasta; ei tosin sinun pitäisi muuta jumalaa tunteman paitsi
minua, eikä yhtään vapahtajaa, vaan minua ainoaa. **5** Minä
tunsin sinun korvessa, karkiassa maassa. **6** Mutta että he
ovat ravitut, ja kyllänsä saaneet; he saivat kyllänsä ja heidän
sydämensä paisui: Sentähden he minun unhottavat. **7** Minä
myös tahdon olla heidän kohtaansa niinkuin jalopeura, ja tahdon
heitä väijyä niinkuin pardi tiellä. **8** Minä tahdon heitä kohdata
niinkuin karhu, jonka pojat ovat otetut pois, ja reväistä heidän
paatuneen sydämensä rikki, ja tahdon heidät siellä syödä ylös,
niinkuin jalopeura; metsän pedot pitää heidät rikki repimän.
9 Itse sinä olet sinun kadotukses, Israel! Vaan minussa on
sinun apus. **10** Missä on sinun kuninkaas, joka sinua taitais
auttaa kaikissa sinun kaupungeissas? Ja sinun tuomaris, joista
sinä sanoit: Anna minulle kuningas ja päämiehiä. **11** Minä

tosin annoin sinulle kuninkaan minun vihassani, ja otan sen
sinulta pois minun hirmuisuudessani. **12** Ephraimin pahateko
on sidottu kokoon, ja hänen syntinsä ovat salatut. **13** Hänelle
pitää tuleman synnyttäväisen kipu; hän on tyhmä lapsi, sillä ei
hän taida sitä aikaa lasten synnyttämisessä pysyväinen olla. **14**
Mutta minä tahdon heitä päästää helvetin vallasta, ja vapahtaa
heitä kuolemasta. Kuolema, minä tahdon olla sinulle myrkky,
helvetti, minä tahdon olla sinulle surma! Kuitenkin on se lohdutus
minun silmäini edestä peitetty. **(Sheol h7585)** **15** Sillä hänen pitää
veljesten vaiheella hedelmää tekemän: Herran itätuulen pitää
tuleman korvesta, ja hänen kaivonsa pitää kurehtuman, ja hänen
lähteensä kuivuman, sen pitää raateleman kaikkein kalleimmat
kalut ja tavarat. **16** Samaria pitää autioksi tuleman, sillä hän
on Jumalallensa kovakorvainen ollut; heidän pitää miekalla
lankeeman, ja heidän nuoret lapsensa paiskattaman rikki, ja
heidän raskaat vaimonsa pitää reväistämän rikki.

14 Käänny, Israel, Herran sinun Jumalas tykö; sillä sinä olet
langennut sinun pahain tekois tähden. **2** Ottakaat teillenne
nämät sanat, ja kääntykäät Herran tykö, ja sanokaat hänelle:
Anna meille kaikki synnit anteeksi, ja tee meille hyvin, niin me
uhraamme sinulle meidän huultemme mullit. **3** Ei Assur meitä
auta, emme myös tahdo enään astua orhitten päälle, emmekä
sano enään meidän käsialallemme: Te olette meidän jumalamme;
sillä sinun tykönäs löytää orpo armon. **4** Niin minä taas olen
parantava heidän erhetyksensä, mielelläni minä heitä rakastan;
sillä minun vihani on käännetty heistä pois. **5** Minä tahdon
Israelille olla niinkuin kaste, että hän kukoistaa niinkuin kukkanen,
ja hänen juurensa leviävät niinkuin Libanon. **6** Hänen oksansa
pitää hajooman, että hän itse olis ihanainen niinkuin öljypuu,

ja hänen pitää hajuaman niinkuin Libanon. **7** Ja heidän pitää
taas istuman hänen varjonsa alla, ja jyvistä itsensä ravitseman,
ja kukoistuman niinkuin viinapuu. Ja hänen muistonsa pitää
niinkuin Libanonin viina oleman. **8** Ephraim (sanokaan): Mitä
minun on enää epäjumalain kanssa? Minä tahdon häntä kuulla
ja katsoa; minä tahdon olla niinkuin viheriäinen honka; minussa
pitää sinun hedelmäs löydettämän. **9** Kuka on viisas, että hän
näitä ymmärtäis? Ja ymmärtäväinen, joka näitä huomaitsis?
Sillä Herran tiet ovat oikiat, ja vanhurskaat vaeltavat niillä, mutta
ylitsekäymärit niissä lankeevat.

Joelin

1 Tämä on Herran sana, joka tapahtui Joelille Petuelin pojalle.
2 Kuulkaat tätä vanhimmat, ja ottakaat korviinne kaikki maan
asuvaiset; onko tämä teidän eli teidän isäinne aikana tapahtunut.
3 Sanokaat siitä teidän lapsillenne, ja antakaat teidän lastenne sitä
lapsillensa sanoa, ja nekin lapset muille jälkeentulevaisillensa. **4**
Mitä ruohomato jättää, sen heinäsirkka syö, ja mitä heinäsirkka
jättää, sen lehtimato syö, ja mitä lehtimato jättää, sen jyvämato
syö. **5** Herätkäät juopuneet, ja itkekäät ja ulvokaat kaikki viinan
juomarit nuoren viinan tähden; sillä se on temmattu pois teidän
suustanne. **6** Sillä väkevä kansa menee pois minun maani päälle,
joka on lukematoin; hänen hampaansa ovat niinkuin jalopeuran
hampaat, ja syömähampaat niinkuin julmalla jalopeuralla. **7** He
hävittivät minun viinamäkeni, ja minun fikunapuuni kaivoivat,
kuorivat ja heittivät pois, että sen oksat valkiana ovat. **8** Valita
niinkuin neitsyt, joka säkin yllensä pukee nuoruutensa yljän
tähden. **9** Sillä ruokauhri ja juomauhri on pois Herran huoneesta;
ja papit Herran huoneesta; ja papit Herran palveliat murehtivat.
10 Pelto on hävitetty, maa on murheissansa, että jyvät ovat
turmellut, viina on kuivunut pois, ja öljy puuttunut. **11** Peltomiehet
katsovat huonosti, ja viinamäen miehet parkuvat nisuin ja ohrain
tähden, ettei vainiossa ole mitään tuloa. **12** Viinapuu kuivettui
ja fikunapuu on lahonnut; granatipuu, palmupuu, omenapuu
ja kaikki kedon puut ovat kuivettuneet; sillä ihmisten riemu on
surkeudeksi tullut. **13** Sonnustakaat teitänne ja valittakaat, te
papit! parkukaat, te alttarin palveliat, menkäät (templiin), ja
levätkäät, te minun Jumalani palveliat, säkeissä oli yötä; sillä
ruokauhri ja juomauhri on pois teidän Jumalanne huoneesta. **14**
Pyhittäkäät paasto, kutsukaat seurakunta kokoon, ja kootkaat

vanhimmat, ja kaikki maakunnan asuvaiset, Herran teidän
Jumalanne huoneesen, ja huutakaat Herran tykö: **15** Voi, voi sitä
päivää! sillä Herran päivä on juuri läsnä, ja tulee niinkuin kadotus
Kaikkivaltiaalta. **16** Eikö ruoka oteta pois meidän silmäimme
edestä, ja meidän Jumalamme huoneesta ilo ja riemu? **17**
Siemenet mätänivät maassa, jyväaitat ovat hävitetyt, riihet ovat
hajoitetut; sillä elo on kuivunut pois. **18** Voi, kuinka karja huokaa,
ja laumat ammuvat! ettei heillä ole laidunta, ja lammaslaumat
nääntyvät. **19** Herra, sinun tykös minä huudan, että kulo on
polttanut laitumet korvessa, ja liekki on kaikki puut vainiossa
sytyttänyt. **20** Metsän eläimet myös sinun tykös huutavat,
että vesi-ojat kuivuneet ovat, ja että kulo on polttanut laitumet
korvessa.

2 Soittakaat basunalla Zionissa, huutakaat minun pyhällä
vuorellani, vaviskaat kaikki maan asuvaiset; sillä Herran päivä
tulee ja on läsnä: **2** Pimiä päivä, synkiä päivä, sumuinen päivä ja
utuinen päivä; niinkuin aamurusko itsensä levittää vuorten ylitse;
suuri ja väkevä kansa, jonka kaltaista ei ikänä ole ollut, eikä vasta
tule ijankaikkiseen aikaan. **3** Hänen edellänsä käy kuluttavainen
tuli, ja hänen jälissänsä polttavainen liekki. Maa on hänen
edessänsä niinkuin Edenin puutarha, mutta hänen jälissänsä
niinkuin autio erämaa, ja ei pidä kenenkään pääsemän häneltä
pois. **4** Hänen muotonsa on niinkuin hevosten muoto; ja he
karkaavat niinkuin ratsasmiehet. **5** He hyppäävät ylhäällä vuorten
kukkuloilla niinkuin rattaat kitisevät, niinkuin liekki korsissa kihisis;
niinkuin väkevä kansa, joka sotaan on hankittu. **6** Kansat pitää
hänen edessänsä hämmästymän, että kaikki kasvot valjuksi
muuttuvat. **7** He juoksevat niinkuin uljaat, ja karkaavat muurien
ylitse niinkuin sotamiehet; ja kukin käy kohdastansa edes, ja ei

poikkee ulos tiestänsä. **8** Ei estä kenkään kumppaniansa, vaan
kukin matkustaa asetuksessansa; ja kuin he sota-aseiden välistä
tunkevat sisälle, niin ei heitä haavoiteta. **9** He ajelevat ympäri
kaupungissa, ja muurien päällä juoksevat, ja kiipeevät huoneisiin,
ja tulevat akkunoista sisälle, niinkuin varas. **10** Hänen edessänsä
vapisee maa, ja taivas värisee: aurinko ja kuu pimenevät, ja
tähdet peittävät valkeutensa. **11** Sillä Herra on paneva jylinänsä
hänen sotaväkensä edellä; sillä hänen sotaväkensä on sangen
suuri ja väkevä, joka hänen käskynsä toimittaa; sillä Herran päivä
on suuri ja sangen hirmuinen, kuka sitä voi kärsiä? **12** Niin sanoo
nyt Herra: kääntykäät kaikesta sydämestänne minun tyköni,
paastolla, itkulla ja murheella. **13** Leikatkaat teidän sydämenne,
ja älkäät teidän vaatteitannne, ja palatkaat Herran teidän
Jumalanne tykö; sillä hän on armollinen ja laupias, pitkämielinen
ja suuresta hyvyydestä, ja katuu rangaistusta. **14** Kukaties hän
kääntyy ja katuu, ja jättää jälkeensä siunauksen, ruokauhrin
ja juomauhrin Herralle teidän Jumalallenne. **15** Soittakaat
basunalla Zionissa, pyhittäkäät paasto, kutsukaat seurakunta
kokoon. **16** Kootkaat kansa, pyhittäkäät kokous, kutsukaat
yhteen vanhimmat, saattakaat yhteen nuorukaiset ja imeväiset;
ylkä lähtekään kammiostansa, ja morsian makaushuoneestansa.
17 Papit, Herran palveliat, itkekään esihuoneen ja alttarin välillä,
ja sanokaan: armahda, Herra, sinun kansaas, ja älä laske sinun
perikuntaas pilkkaan, niin ettei pakanat saisi valtaa heidän
päällensä! miksi pitäis sanottaman kansain seassa: kussa on
nyt heidän Jumalansa? **18** Niin Herralla on kiivaus maastansa;
ja hän armahtaa kansaansa. **19** Ja Herra vastaa ja sanoo
kansallensa: katso, minä lähetin teille jyviä, viinaa ja öljyä, että
teillä piti niistä kyllä oleman; ja en salli teitä enään häpiään

tulla pakanain sekaan. **20** Ja tahdon sen, joka pohjoisesta
tullut on, teiltä kauvas saattaa, ja ajaa hänen pois korkiaan
ja hävitettyyn maahan, hänen kasvonsa itäistä merta päin, ja
hänen lopppunsa äärimäisen meren puoleen; ja hänen pitää
mätänemän ja haiseman; sillä hän on suuria tehnyt. **21** Älä
pelkää, sinä maa, vaan iloise ja riemuitse; sillä Herra taitaa myös
suuria tehdä. **22** Älkäät peljätkö, te pedot kedolla; sillä laitumet
korvessa pitää viheriöitsemän, ja puut hedelmänsä kantaman,
fikunapuut ja viinapuut kyllä hedelmöitsemän. **23** Ja te, Zionin
lapset, iloitkaat ja riemuitkaat Herrassa teidän Jumalassanne,
joka teille antaa vanhurskauden opettajan, ja laskee alas teille
aamu- ja ehtoosateen niinkuin ennenkin; **24** Että aitat jyviä
täynnä olisivat, ja kuurnat nuoresta viinasta ja öljystä ylitse
vuotaisivat. **25** Ja minä saatan teille jälleen ne vuodet, jotka
heinäsirkka, lehtimato, jyvämato ja ruohomato söi; se minun
suuri sotaväkeni, jonka minä teidän sekaanne lähetin; **26** Että
teidän pitää kyllä syömän ja ravituksi tuleman, ja ylistämän
Herran teidän Jumalanne nimeä, joka teidän seassanne on
ihmeitä tehnyt; ja ei minun kansani pidä ikänä häpiään tuleman.
27 Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen Israelin keskellä,
ja että minä olen Herra teidän Jumalanne ja ei kenkään muu;
eikä minun kansani pidä ikänä häpiään tuleman. **28** Ja sitte
pitää tapahtuman, että minä tahdon vuodattaa minun Henkeni
kaiken lihan päälle; ja teidän poikanne ja tyttärenne pitää
ennustaman, teidän vanhimpanne pitää unia uneksuman, ja
teidän nuorukaisenne pitää näkyjä näkemän. **29** Ja myös niinä
päivinä tahdon minä palveliain ja piikain päälle vuodattaa minun
Henkeni. **30** Ja tahdon antaa tapahtua tunnustähdet taivaassa
ja maassa, veren, tulen ja savun suitsun. **31** Auringon pitää

muuttuman pimiäksi, ja kuun vereksi; ennenkuin se suuri ja
hirmuinen Herran päivä tulee. **32** Ja on tapahtuva, että jokainen,
joka Herran nimeä avuksensa huutaa, se tulee autuaaksi; sillä
Zionin vuorella ja Jerusalemissa on vapaus oleva, niinkuin Herra
on luvannut, ja jääneiden tykönä, jotka Herra kutsuva on.

3 Sillä katso, niinä päivinä ja sillä ajalla, kuin minä Juudan ja
Jerusalemin vankiuden palautan, **2** Tahdon minä koota kaikki
pakanat, ja viedä heitä alas Josaphatin laaksoon; ja tahdon siellä
heidän kanssansa riidellä, minun kansani ja minun perimiseni
Israelin tähden, jonka he pakanain sekaan hajoittivat, ja jakoivat
minun maani itsellensä, **3** Ja ovat minun kansastani arpaa
heittäneet; ja ovat pojan porton edestä antaneet, ja piian myyneet
viinan edestä, ja sen juoneet. **4** Mitä myös minun on teidän
kanssanne, te Tyrosta ja Zidonista, ja te kaikki Philistealaisten
rajat? vai tahdotteko te minulle kaiketi kostaa? Jos te minulle
tahdotte kostaa, niin minä tahdon sen äkisti ja pian kostaa
teidän päänne päälle. **5** Sillä te olette minun hopiani ja kultani
ottaneet, ja minun kauniit kappaleeni teidän kirkkoihinne vieneet;
6 Ja myyneet Juudan ja Jerusalemin lapset Grekiläisille, heitä
kauvas heidän rajoistansa saattaaksenne. **7** Katso, minä tahdon
heidät sieltä herättää, johonka te heidät myyneet olette; ja
tahdon sen kostaa teidän päänne päälle; **8** Ja tahdon myydä
jälleen teidän poikanne ja tyttärenne Juudan lasten kautta;
ne pitää heidät rikkaasen Arabiaan, kaukaisen maan kansalle
myymän; sillä Herra on sen puhunut. **9** Julistakaat näitä pakanain
seassa, pyhittäkäät sota, herättäkäät väkevät, käyköön edes, ja
menköön ylös kaikki sotaväki. **10** Tehkäät vannanne miekoiksi
ja viikahteenne keihäiksi. Ja joka heikko on, se sanokaan:
minä olen väkevä. **11** Kootkaat teitänne, ja tulkaat tänne kaikki

pakanat ympäristöltä, ja kootkaat teitänne; anna, Herra, sinun
väkevät sinne astua alas. **12** Nouskaat pakanat ja menkäät ylös
Josaphatin laaksoon; sillä minä tahdon siellä istua, ja tuomita
kaikki pakanat ympäristöltä. **13** Sivaltakaat viikahteella, sillä elo
on kypsä; tulkaat ja astukaat alas; sillä kuurnat ovat täydet, ja
kuurna-astiat kuohuvat; sillä heidän pahuutensa on suuri. **14** Paljo
kansaa pitää oleman ympärillä joka paikassa Tuomiolaaksossa;
sillä Herran päivä on läsnä Tuomiolaaksossa. **15** Aurinko ja
kuu pimenevät, ja tähdet peittävät valkeutensa. **16** Ja Herra on
Zionista kiljuva, ja antaa kuulla äänensä Jerusalemista, että
taivaan ja maan pitää vapiseman. Mutta Herra on kansansa turva,
ja linna Israelin lapsille. **17** Ja teidän pitää tietämän, että minä
Herra teidän Jumalanne asun Zionissa minun pyhällä vuorellani;
silloin on Jerusalem pyhäksi tuleva, ja ei pidä muukalaisen
käymän enään sen lävitse. **18** Sillä ajalla pitää vuoret makiaa
viinaa tiukkuman, ja kukkulat rieskaa vuotaman, ja kaikki Juudan
ojat pitää vettä täynnä oleman; ja lähde pitää Herran huoneessa
käymän, ja Sittimin ojaan juokseman. **19** Vaan Egyptin pitää
autioksi tuleman, ja Edom synkiäksi erämaaksi; sen vääryyden
tähden, mikä Juudan lapsille tehty on, että he viattoman veren
heidän maassansa vuodattaneet ovat. **20** Mutta Juudassa
pitää ijankaikkisesti asuttaman, ja Jerusalemissa ijankaikkiseen
aikaan. **21** Ja minä tahdon puhdistaa heidän verensä, jota en
minä ennen ole puhdistanut; ja Herra on asuva Zionissa.

Aamoksen

1 Tämä on se, minkä Amos, joka paimenien seassa Tekoassa oli,
näki Israelissa, Ussian Juudan kuninkaan ajalla, ja Jerobeamin
Joaksen pojan, Israelin kuninkaan ajalla, kahta vuotta ennen
maan järistystä. **2** Ja sanoi: Herra on Zionista kiljuva, ja
Jerusalemista antaa hän äänensä kuulla, että paimenien laidun
surkiana oleman pitää, ja Karmeli ylhäältä kuivuman. **3** Näin
sanoo Herra: kolmen ja neljän Damaskun vian tähden en
tahdo minä häntä säästää, että he Gileadin rautaisilla vaunuilla
runtelivat. **4** Vaan minä lähetän tulen Hasaelin huoneesen; sen
pitää Benhadadin huoneet kuluttaman. **5** Ja rikon Damaskun
salvat, ja hävitän Avenin laakson asuvaiset, ja sen, joka valtikkaa
pitää, siitä kauniista huoneesta; niin että Syrian kansa pitää
Kiriin vietämän, sanoo Herra. **6** Näin sanoo Herra: kolmen ja
neljän Gatsan vian tähden en minä tahdo häntä säästää, että he
ovat vangitut vielä vanginneet, ja heidät Edomiin ajaneet. **7**
Vaan minä lähetän tulen Gatsan muuriin, joka heidän huoneensa
pitää kuluttaman. **8** Ja tahdon Asdodin asuvaiset, ja sen, joka
valtikkaa pitää, Askalonista hävittää; ja minun käteni on oleva
Akronia vastaan, niin että hukkuman pitää, mitä Philistealaisista
jäänyt on, sanoo Herra, Herra. **9** Näin sanoo Herra: kolmen
ja neljän Tyron vian tähden en tahdo minä häntä säästää,
että he ovat vangit edemmä Edomin maata ajaneet, ja ei ole
muistaneet veljesten liittoa. **10** Vaan minä tahdon tulen Tyron
muuriin lähettää, jonka pitää kuluttaman hänen huoneensa.
11 Näin sanoo Herra: kolmen ja neljän Edomin vian tähden
en tahdo minä häntä säästää, että hän on veljeänsä miekalla
vainonnut, ja turmellut halunsa, ja on ollut aina hänelle paha
vihoillansa ja alati hirmuisuutensa näyttänyt. **12** Vaan minä

lähetän tulen Temaniin, jonka pitää kuluttaman Botsran huoneet.
13 Näin sanoo Herra: kolmen ja neljän Ammonin lasten vian
tähden en tahdo minä heitä säästää, että he ovat raskaat vaimot
halki leikanneet Gileadissa, levittääksensä rajojansa. **14** Vaan
minä sytytän tulen Rabban muuriin; sen pitää kuluttaman hänen
huoneensa. Niinkuin sodan aikana parutaan, ja niinkuin tuuli
tulee tuulispään aikana: **15** Niin pitää myös heidän kuninkaansa
ja päämiehensä ynnä vietämän pois vangittuina, sanoo Herra.

2 Näin sanoo Herra: kolmen ja neljän Moabin vian tähden
en tahdo minä heitä säästää, että he ovat Edomin kuninkaan
luut tuhaksi polttaneet. **2** Vaan minä tahdon tulen Moabiin
lähettää; sen pitää Kerijotissa huoneet kuluttaman; ja Moab on
metelissä kuoleva, huudossa ja vaskitorven helinässä. **3** Ja
minä tahdon tuomarin temmata pois häneltä, ja tappaa kaikki
hänen päämiehensä ynnä hänen kanssansa, sanoo Herra. **4**
Näin sanoo Herra: kolmen ja neljän Juudan vian tähden en
tahdo minä säästää, että he katsovat Herran lain ylön, ja ei
pitäneet hänen säätyjänsä, ja antavat itseänsä valheella vietellä,
jota heidän isänsä ovat seuranneet. **5** Vaan minä tahdon tulen
Juudaan lähettää; sen pitää Jerusalemin huoneet kuluttaman.
6 Näin sanoo Herra: kolmen ja neljän Israelin vian tähden en
minä tahdo säästää, että he vanhurskaat rahaan ja köyhät
kenkäpariin myyneet ovat. **7** He tallaavat vaivaisen maan
tomuun, ja estävät raadollisia joka paikassa; poika ja isä makaa
yhden vaimon kanssa, jolla he minun pyhän nimeni häpäisevät.
8 Ja jokaisen alttarin tykönä he pitoa pitävät panttivaatteista, ja
juovat viinaa sakkorahoista epäjumalainsa huoneessa. **9** Ja minä
olen kuitenkin Amorilaisen heidän edestänsä kadottanut, jonka
korkeus oli niinkuin sedripuiden korkeus, ja joka oli niin vahva kuin

tammet; ja minä turmelin ylhäältä hänen hedelmänsä, ja hänen
juurensa alhaalta. **10** Minä olen se, joka teitä Egyptin maalta
toin, ja johdattain teitä korvessa neljäkymmentä ajastaikaa, että
te Amorilaisten maan omistitte. **11** Ja olen teidän lapsistanne
prophetat herättänyt, ja teidän nuorukaisistanne nasiirit; eikö se
niin ole, te Israelin lapset? sanoo Herra. **12** Mutta te annoitte
nasiirein viinaa juoda, ja prophetaita te haastoitte, sanoen:
ei teidän pidä ennustaman. **13** Katso, minä tahdon teitä niin
ahdistaa kuin kuorma on kiinnitetty, eloja täynnä; **14** Että se, joka
nopia on, ei pidä pääsemän pakenemaan, eikä väkevä mitään
voiman; ja ei urhoollisen pidä voiman henkeänsä vapahtaa. **15**
Ja ei joutsimiesten pidä seisoman, ja joka nopia on juoksemaan,
ei pidä pääsemän; ja joka hevosella ajaa, ei pidä henkeänsä
vapahtaman. **16** Ja joka väkeväin seassa kaikkein miehuullisin
on, sen pitää alasti pakeneman sillä ajalla, sanoo Herra.

3 Kuulkaat tätä sanaa, jonka Herra puhuu teistä, te Israelin
lapset, kaikista sukukunnista, jotka minä olen vienyt ulos Egyptin
maalta, ja sanoin: **2** Kaikista sukukunnista maan päällä olen
minä teidät ainoastaan korjannut; sen tähden tahdon minä myös
teitä etsiä kaikissa teidän pahoissa töissänne. **3** Taitaako kaksi
yhdessä vaeltaa, ellei he yhteen sovi? **4** Kiljuuko jalopeura
metsässä, jos ei hänellä ruokaa ole? Parkuuko jalopeuran
penikka luolastansa, ellei hän jotakin saanut ole? **5** Menneekö
lintu paulaan maan päällä, kussa ei pyytäjää ole? Ottaneeko hän
paulansa maasta, joka ei mitään vielä saanut ole? **6** Soitetaanko
vaskitorvea kaupungissa, ja ei kansa hämmästy? Onko myös
jotain pahaa kaupungissa, jota ei Herra tee? **7** Sillä ei Herra,
Herra tee mitään, ellei hän ilmoita salauttansa palvelioillensa
prophetaille. **8** Jalopeura kiljuu, kuka ei pelkää? Herra, Herra

puhuu, kuka ei ennusta? **9** Julistakaat Asdodin huoneissa
ja Egyptin maan huoneissa, ja sanokaat: kootkaat teitänne
Samarian vuorille, ja katsokaat, kuinka suuri vääryys ja väkivalta
siellä on. **10** Ei he taida oikeutta tehdä, sanoo Herra; vaan
kokoovat tavaroita huoneissansa väkivallalla ja ryöstämisellä. **11**
Sentähden näin sanoo Herra, Herra: tämä maa piiritetään; ja sinä
paiskataan alas sinun vallastas, ja sinun huonees raadellaan.
12 Näin sanoo Herra: Niinkuin paimen tempaa ulos jalopeuran
suusta kaksi reittä eli korvan kappaleen; niin myös Israelin lapset
pitää temmatuksi tuleman, jotka Samariassa asuvat, vuoteen
loukkaassa ja kehdon kulmassa. **13** Kuulkaat ja todistakaat
Jakobin huoneessa, sanoo Herra, Herra Jumala Zebaot. **14** Sillä
silloin, kuin minä Israelin synnit etsin, tahdon minä myös Betelin
alttarin etsiä; ja alttarin sarvet pitää hakattaman pois, ja ne
lankeeman maahan. **15** Ja tahdon talvihuoneen ja suvihuoneen
maahan lyödä; ja elephantin luiset huoneet pitää hukkuman, ja
paljo huoneita pitää häviämän, sanoo Herra.

4 Kuulkaat tätä sanaa, te lihavat lehmät, jotka Samarian vuorella
olette, ja teette köyhille vääryyttä, ja murennatte vaivaisen, ja
sanotte teidän herroillenne: tuos tänne, anna meidän juoda.
2 Herra, Herra on pyhyytensä kautta vannonut: katso, se
aika pitää tuleman teidän päällenne, että te temmataan pois
orjantappuroilla, ja teidän jälkeentulevaisenne kalain ongella.
3 Ja itsekunkin teistä pitää menemän ulos särjetyn muurin
lävitse, ja ylönantamaan huoneensa, sanoo Herra. **4** Tulkaat
Beteliin, ja tehkäät syntiä, ja Gilgaliin, että te syntiä lisäisitte;
ja tuokaat aamulla teidän uhrinne, ja teidän kymmenyksenne
kolmena päivänä. **5** Ja suitsuttakaat hapatuksesta kiitosuhriksi,
ja kuuluttakaat ja kootkaat vapaaehdon uhreja; sillä niin te

sen mielellänne pidätte, te Israelin lapset, sanoo Herra, Herra.
6 Sentähden minä myös olen kaikissa kaupungeissa teille
joutilaat hampaat antanut, ja leivän puuttumisen jokaisissa teidän
paikoissanne; ja ette sittekään kääntyneet minun tyköni, sanoo
Herra. **7** Olen myös minä pidättänyt teiltä sateen, kuin vielä
kolme kuukautta oli elonaikaan, ja minä annoin sataa yhden
kaupungin päälle, ja toisen kaupungin päälle en antanutkaan
sataa; yhden saran päälle satoi, ja toinen sarka, jonka päälle
ei satanut, kuivettui. **8** Ja kaksi eli kolme kaupunkia meni
yhteen kaupunkiin vettä juomaan, ja ei saaneet tarvettansa; ja
ette sittekään kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **9** Minä
rankaisin teitä poudalla ja nokipäillä, ja ruohomadot söivät kaikki,
mitä teidän yrttitarhoissanne, viinamäissänne, fikunapuissanne
ja öljypuissanne kasvoi; ette sittekään kääntyneet minun tyköni,
sanoo Herra. **10** Minä lähetin ruton teidän sekaanne niinkuin
Egyptiin, ja tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja annoin
viedä pois teidän hevosenne vankina; ja annoin haisun teidän
leirissänne teidän sieramiinne mennä; ette sittekään kääntyneet
minun tyköni, sanoo Herra. **11** Minä kukistin ylösalaisin muutamat
teistä, niinkuin Jumala Sodoman ja Gomorran kukisti, ja te
olitte niinkuin tulesta otettu kekäle; ette sittekään kääntyneet
minun tyköni, sanoo Herra. **12** Sentähden tahdon minä sinulle
näin tehdä, Israel; että minä nyt näin sinulle tehdä tahdon,
niin valmista sinuas, Israel, ja mene Jumalaas vastaan. **13**
Sillä katso, hän on se, joka on tehnyt vuoret, ja luonut tuulen,
ja ilmoittaa ihmiselle, mitä hänen puhuman pitää; hän tekee
aamuruskon ja pimeyden; hän käy maan korkeutten päällä;
hänen nimensä on Herra Jumala Zebaot.

5 Kuulkaat te, Israelin huone, näitä sanoja; sillä minun täytyy
tämän valitusveisun teistä nostaa. **2** Neitsy Israel on langennut,
niin ettei hän voi jälleen nousta ylös; hän on kukistettu maahan,
ja ei kenkään häntä auta ylös. **3** Sillä näin sanoo Herra,
Herra: siihen kaupunkiin, josta tuhannen käy ulos, pitää ainoasti
sata jäämän, ja josta sata käy ulos, pitää kymmenen jäämän,
Israelin huoneesta. **4** Sentähden näin sanoo Herra Israelin
huoneelle: etsikäät minua, niin te saatte elää. **5** Ja älkäät Beteliä
etsikö, ja älkäät tulko Gilgaliin, älkäät myös Bersebaan menkö;
sillä Gilgal pitää vietämän vangittuna pois, ja Betel tyhjäksi
tuleman. **6** Etsikäät Herraa, niin te saatte elää, ettei tuli Josephin
huoneeseen sytytettäisi, ja kuluttais, ja ei olisi sammuttajaa
Betelissä. **7** Te käännätte oikeuden koiruohoksi, ja kukistatte
maahan vanhurskauden. **8** Hän tekee Otavan ja Kointähden, ja
muuttaa kuoleman varjon aamuksi, ja päivästä pimiän yön tekee;
joka vedet meressä kutsuu, ja kaataa ne maan piirin päälle,
hänen nimensä on Herra; **9** Joka raateluksen asettaa väkevän
ylitse, ja että raatelia uskaltaa vahvan kaupungin päälle karata.
10 Mutta he vihaavat sitä, joka heitä julkisesti nuhtelee, ja sitä he
kauhistuvat, joka oikein opettaa. **11** Sentähden, että te köyhää
sorratte, ja otatte häneltä suuret kuormat jyviä, ei pidä teidän
niissä huoneissa asuman, jotka te vuojonkivistä rakentaneet
olette; te olette istuttaneet kauniit viinamäet, vaan ei teidän
pidä niistä viinaa juoman. **12** Sillä minä tiedän teidän pahat
tekonne, joita paljo on, ja teidän syntinne, jotka raskaat ovat:
te ahdistatte vanhurskaita ja otatte sovinnon, vaivaisia myös
tuomion edessä sorratte. **13** Sentähden täytyy ymmärtäväisen
sillä ajalla vaijeta; sillä se on paha aika. **14** Etsikäät hyvää,
ja älkäät pahaa, että te eläisitte; niin Herra Jumala Zebaot on

teidän kanssanne, niinkuin te kerskaattekin. **15** Vihatkaat pahaa,
ja rakastakaat hyvää, toimittakaat oikeus porteissa: niin Herra
Jumala Zebaot on armollinen Josephin jääneille. **16** Sentähden
näin sanoo Herra Jumala, Herra Zebaot: jokaisella kadulla
on parku oleva, ja jokaisessa kujassa sanottava: voi! voi! ja
peltomiehes kutsutaan murheeseen parkumaan niiden kanssa,
jotka valitusveisun taitavat. **17** Niin myös jokaisessa viinamäessä
on parku oleva; sillä minä tahdon sinun kauttas vaeltaa, sanoo
Herra. **18** Voi niitä, jotka Herran päivää pyytävät! Sillä mitä
siitä on teille? Se Herran päivä on pimeys ja ei valkeus. **19**
Niinkuin joku pakenis jalopeuran edestä, ja karhu kohtais häntä;
ja niinkuin joku tulis huoneesen, ja nojais kätensä seinälle, ja
kärmeeltä pistettäisiin. **20** Eikö Herran päivä ole pimiä, ja ei
valkia, synkiä ja ei selkiä? **21** Minä vihaan ja hylkään teidän
juhlapäivänne, en myös tahdo haistaa teidän uhrianne. **22**
Ja vaikka te minulle uhraisitte polttouhria ja ruokauhria, en
minä kuitenkaan ota niitä otolliseksi, enkä katso teidän lihavaa
kiitosuhrianne. **23** Vie pois minun edestäni sinun virtes jyrinä;
sillä en minä voi sinun kanteleittes laulua kuunnella. **24** Mutta
oikeus pitää julistettaman niinkuin vesi, ja vanhurskaus niinkuin
väkevä virta. **25** Oletteko te, Israelin huone, minulle teurasuhria
ja ruokauhria tehneet neljänäkymmenenä vuotena korvessa? **26**
Te kannoitte teidän Melekinne majoja, ja teidän epäjumalainne
kuvia, teidän jumalainne tähteä, jotka te itse teillenne tehneet
olitte. **27** Niin minä siis annan teidän tästä edemmä Damaskua
viedä, sanoo Herra, jonka nimi on Jumala Zebaot.

6 Voi suruttomia Zionissa, ja niitä, jotka Samarian vuoreen
luottavat, jotka kutsutaan ylimmäisiksi pakanain seassa, ja
Israelin huoneessa hallitsevat! **2** Menkäät Kalneen ja katsokaat,

ja menkäät sieltä suureen Hamatin kaupunkiin, ja sieltä
käykäät alas Philistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat kuin
nämät valtakunnat, ovatko heidän rajansa laviammat, kuin
teidän rajanne: **3** Te jotka luulette itsenne kaukana olevan
pahoista päivistä, ja vedätte puoleenne väkivaltaisen istuimen,
4 Ja makaatte elephantin luisessa vuoteessa, ja koreilette
ylönpalttisuudessa teidän makaussiallanne, ja syötte parhaimmat
laumasta ja syötetyt vasikat karjan seasta, **5** Ja soitatte
psaltarilla, ja ajattelette teillenne lauluja niinkuin David, **6** Ja juotte
viinaa maljoista, ja voitelette teitänne parhaalla voiteella; ja ei
kenkään sure Josephin vahinkoa. **7** Sentähden pitää heidän nyt
käymän niiden edellä, jotka viedään pois vangittuna, ja öykkärien
vieraspito on lakkaava. **8** Sillä Herra, Herra on vannonut itse
kauttansa, sanoo Herra Jumala Zebaot: minua kauhistaa Jakobin
ylpeys, ja minä vihaan hänen koreita huoneitansa, ja tahdon
sen kaupungin hyljätä ja kaikki mitä hänessä on. **9** Ja pitää
tapahtuman, että vaikka kymmenen miestä yhteen huoneeseen
jäisi, niin pitää heidän kuitenkin kuoleman, **10** Että hänen setänsä
ja enonsa veis hänen luunsa ulos huoneesta, ja sanois sille, joka
sen huoneen vieressä on: vieläkö sinun tykönäs ketään on?
ja se vastaa: jo ovat kaikki pois. Ja niiden pitää sanoman: ole
vaiti, sillä ei he tahtoneet, että Herran nimeä olis muistutettu.
11 Sillä katso, Herra on käskenyt lyödä suuria huoneita rikki,
ja vähiä huoneita hajoomaan. **12** Taitavatko hevoset kalliolla
samota? taidetaanko sitä härjillä kyntää? sillä te muuttelette
oikeuden sapeksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi, **13** Ja
iloitsette tyhjästä asiasta, ja sanotte: emmekö me kyllä väkevät
ole meidän sarvillamme? **14** Sentähden katso, minä tahdon
teidän päällenne, te Israelin huone, kansan herättää, sanoo

Herra Jumala Zebaot; joka teitä pitää siitä paikasta ahdistaman,
kuin Hamatiin mennään, hamaan korven ojaan asti.

7 Niin Herra, Herra osoitti minulle näyssä; ja katso, yksi seisoi,
joka heinäsirkkoja teki, juuri silloin, kuin oras rupesi käymään
ylös, toisen kerran sittekuin kuningas oli antanut niittää. **2** Kuin
ne niin tahtoivat kaiken tulon syödä maalta, sanoin minä: voi
Herra, Herra, ole armollinen! kuka tahtoo Jakobin taas auttaa?
sillä hän on aivan vähä. **3** Niin Herra katui sitä: ei sen pidä
tapahtuman, sanoi Herra. **4** Niin Herra, Herra osoitti minulla
näyssä, ja katso, Herra, Herra kutsui tulen rankaisemaan, jonka
piti suuren syvyyden syömän, ja se söi jo parhaan osan. **5** Niin
minä sanoin: voi Herra, Herra, lakkaa nyt, kuka tahtoo Jakobia
taas auttaa? sillä hän on aivan vähä. **6** Niin Herra katui myös
sitä: ei senkään pidä tapahtuman, sanoi Herra, Herra. **7** Mutta
hän osoitti minulle tämän näyssä, ja katso, Herra seisoi muurin
päällä, joka mittanuoralla mitattu oli, ja hän piti mittanuoran
kädessänsä. **8** Ja Herra sanoi minulle: mitäs näet, Amos? minä
sanoin: mittanuoran. Herra sanoi: katso, minä tahdon vetää
mittanuoran keskelle minun kansaani Israelia, ja en käy enään
häntä ohitse. **9** Vaan Isaakin korkeudet pitää autioksi tuleman, ja
Israelin pyhyydet pitää hävitettämän; ja minä tahdon nostaa
miekan Jerobeamin huonetta vastaan. **10** Niin Betelin pappi
Amatsia lähetti Israelin kuninkaan tykö, sanoen: Amos tekee
kapinan sinua vastaan Israelin huoneessa, eipä maakaan voi
kaikkia hänen sanojansa kärsiä. **11** Sillä näin sanoo Amos:
Jerobeamin täytyy miekalla kuolla, ja Israel pitää vietämän
vangittuna pois maastansa. **12** Ja Amatsia sanoi Amokselle:
sinä näkiä, mene pois, ja ennusta siellä. **13** Ja älä Betelissä
enään ennusta; se on kuninkaan pyhä sia ja valtakunnan huone.

14 Amos vastasi ja sanoi Amatsialle: en minä ole propheta enkä
prophetan poika, vaan minä olen karjan paimen ja marjain hakia.
15 Mutta Herra otti minun karjasta, ja sanoi minulle: mene ja
ennusta minun kansaani Israelia vastaan. **16** Niin kuule siis
Herran sanaa: sinä sanot: älä ennusta Israelia vastaan, älä myös
puhu Isaakin huonetta vastaan; **17** Sentähden sanoo Herra
näin: sinun emäntäs pitää kaupungissa raiskattaman, ja sinun
poikas ja tyttäres pitää miekalla lankeeman, ja sinun peltos pitää
nuoralla jaettaman; mutta itse sinun pitää saastaisessa maassa
kuoleman, ja Israel pitää ajettaman peräti pois maastansa.

8 Herra, Herra osoitti minulle näyssä, ja katso, siellä oli kori
suvituloa. **2** Ja hän sanoi: mitäs näet, Amos? minä vastasin: korin
suvituloa. Niin Herra sanoi minulle: minun kansani Israelin loppu
on tullut, en minä tahdo enään mennä häntä ohitse. **3** Ja sinä
päivänä pitää veisut templissä itkuksi kääntymän, sanoo Herra,
Herra; monta kuollutta ruumista pitää joka paikassa makaaman,
jotka viedään salassa pois. **4** Kuulkaat tätä te, jotka köyhää
sorratte, ja vaivaisia maakunnassa hävitätte, **5** Ja sanotte: koska
uusi kuu loppuu, että me saisimme jyviä myydä; ja sabbati, että
me ohria kauppaisimme, ja mitan vähentäisimme, ja hinnan
korottaisimme, ja vaa'at vääriksi tekisimme; **6** Että me saisimme
köyhät rahallamme haltuumme ja hätäytyneet kenkäparilla, ja
myisimme akanat jyväin edestä? **7** Herra on vannonut Jakobin
korkeutta vastaan: mitämaks, jos minä ikänä kaikki ne heidän
työnsä unohdan. **8** Eikö maan sentähden pitäisi vapiseman, ja
kaikki sen asuvaiset murehtiman? Ja pitää nouseman kaiken
sen päälle niinkuin virta, vietämän pois ja upotettaman niinkuin
Egyptin virralla. **9** Sillä ajalla, sanoo Herra, Herra, tahdon
minä laskea auringon alas puolipäivästä, ja pimittää maan

valkialla päivällä. **10** Minä tahdon teidän juhlapäivänne kääntää
murheeksi, ja kaikki teidän veisunne valitukseksi, ja tahdon
antaa säkin jokaisen kupeisiin tulla, ja kaikki päät paljaaksi
tehdä; ja tahdon heille murheen saattaa, niinkuin joku ainoaa
poikaa murehtii; ja heidän pitää surkian lopun saaman. **11** Katso,
ne päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, että minä lähetän nälän
maan päälle; ei nälkää leivän perään, eli janoa veden perään,
vaan Herran sanan kuulemisen jälkeen, **12** Niin että heidän
pitää juokseman yhdestä merestä niin toiseen, pohjasta niin
itään; heidän pitää juoksenteleman etsimään Herran sanaa, ja ei
kuitenkaan pidä löytämän. **13** Sinä päivänä pitää kauniit neitseet
ja nuorukaiset nääntymän janosta. **14** Ja jotka nyt Samarian
rikoksen kautta vannovat ja sanovat: niin totta kuin sinun jumalas
Danissa elää, niin totta kuin sinun jumalas Bersebassa elää:
niiden pitää niin lankeeman, ettei he voi jälleen nousta ylös.

9 Minä näin Herran seisovan alttarilla; ja hän sanoi: lyö oven
päälliseen, niin että pihtipielet värisevät; sillä minä tahdon
haavoittaa niitä kaikkia, jotka heille päänä ovat, ja heidän
alamaisensa miekalla tappaa. Ei sen pidä pääsemän, joka
paennut on, eikä itsiänsä pelastaman, jotka välttänyt on. **2** Ja
vaikka he itsiänsä hamaan helvettiin kaivaisivat, niin minun
käteni on kuitenkin heitä sieltäkin hakeva; ja jos he astuisivat
ylös taivaaseen, niin minä kuitenkin tahdon syöstä heidät sieltä
alas. **(Sheol h7585)** **3** Ja jos he lymyttäisivät itsensä Karmelin
kukkulalle, niin minä tahdon heidät sieltäkin etsiä ja temmata
pois; ja jos he itseänsä minun silmäini edestä kätkisivät meren
syvyyteen, niin minä käsken kärmettä, että se heitä siellä
pistäis. **4** Ja jos he vihollisillensa vangiksi tulevat, niin minä
sieltä käsken miekkaa, että se heitä tappais: sillä minä pidän

silmäni heidän ylitsensä pahaksi ja en hyväksi; **5** Sillä kuin
Herra, Herra Zebaot maahan rupee, niin se sulaa, että kaikki
asuvaiset murehtiman pitää; ja että se pitää nouseman sen
päälle niinkuin virta, ja se upotettaman niinkuin Egyptin virralla. **6**
Hän on se, joka salinsa taivaasen rakentaa, ja perustaa majansa
maan päälle; hän kutsuu meren vedet, ja vuodattaa maan
päälle: hänen nimensä on Herra. **7** Ettekö te, Israelin lapset,
minulle ole niinkuin Etiopialaiset? sanoo Herra. Enkö minä vienyt
Israelia ulos Egyptin maalta, ja Philistealaiset Kaphtorista, ja
Syrialaiset Kiiristä? **8** Katso, Herran, Herran silmät näkevät
syntisen valtakunnan, niin että minä sen juuri maan päältä peräti
kadotan; vaikka en minä kuitenkaan Jakobin huonetta ratki
kadota, sanoo Herra. **9** Sillä katso, minä tahdon käskeä, ja
antaa Israelin huoneen kaikkein pakanain seassa seulottaa,
niinkuin seulalla seulotaan, ja ei jyvänkään pidä lankeeman
maan päälle. **10** Kaikki syntiset minun kanssani pitää miekalla
kuoletettaman, jotka sanovat: ei onnettomuus ole niin läsnä,
eikä kohtaa meitä. **11** Sillä ajalla tahdon minä taas kaatuneen
Davidin majan rakentaa, ja hänen reikänsä paikata, ja parantaa
jälleen mitä särjetty on, ja tahdon sen rakentaa, niinkuin se
entisellä ajalla tullut on, **12** Että he saavat nautita Edomin
jääneet ja kaikki pakanat, joiden seassa minun nimeni pitää
saarnattaman; sanoo Herra, joka näitä tekee. **13** Katso, se aika
tulee, sanoo Herra, että yhtä haavaa kynnetään ja niitetään, ja
yhtä haavaa viinamarjat sotkutaan ja kylvetään, ja vuoret makiaa
viinaa tiukkuvat, ja kaikki mäet ovat hedelmälliset. **14** Sillä minä
käännän minun kansani Israelin vankiuden, että he rakentavat
autiot kaupungit, ja niissä asuvat; istuttavat viinapuita, ja niistä
viinaa juovat, tekevät puutarhoja, ja niistä hedelmiä syövät. **15**

Ja minä tahdon heitä heidän maassansa istuttaa; niin ettei heitä enään temmata pois maastansa, jonka minä heille antanut olen, sanoo Herra sinun Jumalas.

Obadjan

1 Tämä on Obadjan näky. Näin sanoo Herra, Herra Edomista:
me olemme Herralta sanoman kuulleet, että sanansaattaja on
pakanain sekaan lähetetty: nouskaat, ja käykäämme häntä
vastaan sotaan! **2** Katso, minä olen sinun alentanut pakanain
seassa, ja sangen ylönkatsotuksi tehnyt. **3** Sinun sydämes
ylpeys on sinun vietellyt, että vuorten rotkoissa asut, sinun
korkeissa linnoissas, ja sanot sydämessäs: kuka taitaa minun
syöstä maahan? **4** Vaikkas ylös korkialle menisit niinkuin kotka,
ja tekisit pesäs tähtien keskelle; niin minä kuitenkin syöksen
sinun alas sieltä, sanoo Herra. **5** Jos varkaat eli raateliat tulevat
yöllä sinun tykös, kuinka sinä niin lyöty olet? Eikö he varasta
niin paljon, että heillä kyllä on? Jos viinanhakiat tulevat sinun
tykös, eikö he jätä viinamarjan oksia? **6** Voi kuinka heidän
pitää Esaun tutkiman, ja hänen kätketyt tavaransa etsimän. **7**
Kaikki, jotka sinun kanssas liitossa ovat, pitää ajaman sinun pois
maaltas; miehet, joihin sinä turvaat, pettävät sinun, ja voittavat
sinun; jotka sinun leipäs syövät, pettävät sinun; ei sinulla ole
ymmärrystä. **8** Mitämaks, sanoo Herra, minä kadotan silloin
Edomin viisaat ja ymmärryksen Esaun vuorelta. **9** Sillä sinun
väkeväs, Teman, pitää hämmästymän, että heidän kaikkein pitää
murhasta Esaun vuorella hukkuman. **10** Sen vääryyden tähden,
jonka sinä veljelles Jakobille tehnyt olet, pitää sinun häpiään
tuleman, ja ijankaikkisesti hävitettämän. **11** Silloin sinä seisoit
häntä vastaan, kuin muukalaiset hänen sotaväkensä veivät pois
vangittuna, ja vieraat menivät sisälle hänen porteistansa, ja
Jerusalemista arvan heittivät; silloin sinä olit niinkuin yksi heistä.
12 Ei sinun pidä mielelläs katseleman veljes viheliäisyyden aikaa,
eikä riemuitseman Juudalaisten surkeuden aikana, ei myös

sinun suus pidä niin suuria sanoja puhuman heidän tuskansa
aikana. **13** Ei sinun pidä menemän sisälle minun kansani
porteista heidän surkeutensa aikana, eikä mielelläs katseleman
heidän onnettomuuttansa heidän vaivansa aikana, eikä kättäs
ojentaman heidän kaluunsa heidän surkeutensa aikana. **14** Ei
sinun pidä teiden haaroissa seisoman, murhaamassa heidän
pakenevaisiansa, ei myös kiinni ottaman heidän jääneitänsä
ahdistuksensa aikana. **15** Sillä Herran päivä on läsnä kaikkia
pakanoita; niinkuin sinä tehnyt olet, niin pitää sinulle jälleen
tapahtuman, ja niinkuin sinä ansainnut olet, niin pitää sinun
pääs päälle jälleen tuleman. **16** Sillä niinkuin te olette minun
pyhällä vuorellani juoneet, niin pitää kaikki pakanat alati juoman,
ryyppäämän ja nielemän, ja oleman niinkuin ei he olleetkaan olisi.
17 Mutta Zionin vuorella pitää vapaus oleman, ja heidän pitää
pyhät oleman, ja Jakobin huoneen pitää perintönsä omistaman.
18 Ja Jakobin huone pitää tuli oleman, ja Josephin huonen tulen
liekki, mutta Esaun huone kortena, jonka heidän pitää sytyttämän
ja kuluttaman, niin ettei Esaun huoneesta pidä mitään jäämän;
sillä Herra on sen puhunut. **19** Ja heidän pitää perimän koko
etelänpuolisen maan, ynnä Esaun vuoren kanssa, ja lakeuden
Philistealaisten kanssa, ja heidän pitää myös Ephraimin ja
Samarian kedon omistaman, ja Benjaminin Gileadin. **20** Ja ne
viedyt pois Israelin lasten sotaväestä, jotka Kanaanealaisten
seassa hamaan Sarpattiin asti ovat, ja ne viedyt pois Jerusalemin
kaupungista, jotka Sepharadissa ovat, pitää kaupungit etelään
päin omistaman. **21** Ja vapahtajat pitää Zionin vuorelle tuleman
tuomitsemaan Esaun vuorta; ja niin pitää valtakunta Herran
oleman.

Joonan

1 Ja Herran sana tapahtui Jonalle Amittain pojalle, sanoen: **2**
Nouse ja mene suureen kaupunkiin Niniveen, ja saarnaa siinä;
sillä heidän pahuutensa on tullut minun kasvoini eteen. **3** Mutta
Jona nousi ja tahtoi paeta Tarsikseen Herran kasvoin edestä.
Ja hän tuli Japhoon, ja kuin hän löysi haahden, joka tahtoi
Tarsikseen mennä, antoi hän palkan, ja astui siihen menemään
heidän kanssansa Tarsikseen Herran kasvoin edestä. **4** Niin
Herra antoi suuren tuulen tulla merelle, ja suuri ilma nousi
merellä, niin että haaksi luultiin rikkaantuvan. **5** Ja haaksimiehet
pelkäsivät, ja kukin huusi jumalansa tykö, ja he heittivät kalut,
jotka haahdessa olivat, mereen keviämmäksi tullaksensa. Mutta
Jona oli astunut alas haahden toiselle pohjalle, ja makasi uneen
nukkuneena. **6** Niin haahdenhaltia meni hänen tykönsä, ja sanoi
hänelle: miksis makaat? nouse, ja rukoile Jumalaas, että Jumala
muistais meitä, ettemme hukkuisi. **7** Niin he sanoivat toinen
toisellensa: tulkaat, ja heittäkäämme arpaa, tietääksemme,
kenenkä tähden tämä onnettomuus meillä on; ja kuin he heittivät
arpaa, lankesi arpa Jonan päälle. **8** Niin he sanoivat hänelle:
ilmoita nyt meille, kenen tähden tämä onnettomuus meillä on?
mikä sinun tekos on, ja kustas tulet? kusta maakunnasta eli
kansasta sinä olet? **9** Hän sanoi heille: minä olen Hebrealainen,
ja minä pelkään Herraa Jumalaa taivaasta, joka meren ja karkian
on tehnyt. **10** Niin ne miehet pelkäsivät suuresti, ja sanoivat
hänelle: miksis näin teit? Sillä ne miehet tiesivät hänen Herran
edestä paenneen; sillä hän oli heille sen sanonut. **11** Niin he
sanoivat hänelle: mitä meidän pitää sinulle tekemän, että meri
meille tyventyis? Sillä meri kävi ja lainehti heidän ylitsensä. **12**
Hän sanoi heille: ottakaat minut ja heittäkäät mereen, niin meri

teille tyvenee; sillä minä tiedän, että tämä suuri ilma tulee teidän
päällenne minun tähteni. **13** Ja miehet koettivat saada haahden
kuivalle; mutta ei he voineet, sillä meri kävi väkevästi heidän
ylitsensä. **14** Niin he huusivat Herran tykö ja sanoivat: voi Herra!
älä anna meidän hukkua tämän miehen sielun tähden, ja älä
lue meillen tätä viatointa verta! sillä sinä, Herra, teet niinkuin
sinä tahdot. **15** Niin he ottivat Jonan ja heittivät mereen; ja meri
asettui lainehtimasta. **16** Ja miehet pelkäsivät Herraa suuresti,
ja tekivät Herralle uhria ja lupausta. **17** Mutta Herra toimitti
suuren kalan, nielemään Jonaa. Ja Jona oli kalan vatsassa
kolme päivää ja kolme yötä.

2 Ja Jona rukoili Herraa Jumalaansa kalan vatsassa, **2** Ja
sanoi: minä huusin Herraa minun ahdistuksessani, ja hän vastasi
minua; minä paruin helvetin vatsasta, ja sinä kuulit minun ääneni.
(Sheol h7585) **3** Sinä heitit minun syvyyteen keskelle merta, niin
että aallot minua pyörsivät ympäriinsä; kaikki sinun lainees ja
aaltos kävivät minun päällitseni. **4** Minä ajattelin minuni hyljätyksi
sinun silmäis edestä; kuitenkin saan minä vielä nähdä sinun
pyhän templis. **5** Vedet piirsivät minua ympäri sieluuni asti;
syvyydet piirittivät minun; kaislisto peitti minun pääni. **6** Minä
vajosin vuorten perustukseen asti; maa salpasi minun teljillänsä
ijankaikkisesti; mutta sinä otit minun elämäni ulos kadotuksesta,
Herra minun Jumalani. **7** Kuin minun sieluni epäili minussa, niin
minä muistin Herraa; ja minun rukoukseni tuli sinun tykös, sinun
pyhään templiis. **8** Mutta jotka luottavat tuhaan valheeseen, ne
hylkäävät laupiuden itse kohtaansa. **9** Mutta minä tahdon uhrata
sinulle kiitoksella, minä tahdon maksaa lupaukseni; Herran
tykönä on apu. **10** Ja Herra sanoi kalalle, että hän oksensi Jonan
maan päälle.

3 Niin Herran sana tapahtui toisen kerran Jonalle ja sanoi: **2**
Nouse, mene suureen kaupunkiin Niniveen, saarnaamaan siellä
sitä saarnaa, jonka minä sinulle sanon. **3** Silloin Jona nousi
ja meni Niniveen Herran sanan jälkeen. Ja Ninive oli Jumalan
suuri kaupunki, kolmen päiväkunnan matka. **4** Ja kuin Jona
rupesi siinä käymään yhden päiväkunnan matkan, huusi hän
ja sanoi: vielä on neljäkymmentä päivää; niin Niniven pitää
hukkuman. **5** Niin Niniven miehet uskoivat Jumalan päälle, ja
antoivat saarnata, että paastottaisiin, ja pukivat säkit yllensä
sekä pienet että suuret. **6** Ja kuin Niniven kuningas sen kuuli,
nousi hän istuimeltansa ja riisui kalliit vaatteensa, kääri itsensä
säkkiin ja istui tuhkaan. **7** Ja antoi kuuluttaa ja sanoa Ninivessä
kuninkaan tahdosta ja hänen sankareinsa käskystä, sanoen:
ettei yksikään ihminen taikka eläin, karja eli lampaat pidä mitään
maistaman eikä laitumelle ajettaman, ja ei vettäkään juoman; **8**
Vaan ihmiset ja eläimet pitää säkkiin puetettaman, ja heidän pitää
lujasti Jumalan tykö huutaman. Ja jokainen palatkaan pahasta
tiestänsä ja kätensä väkivallasta. **9** Kukaties Jumala taitaa
kääntyä ja katua, ja lakata hirmuisesta vihastansa, ettemme
huku. **10** Kuin Jumala näki heidän työnsä, että he palasivat
pahasta tiestänsä, katui Jumala sitä pahaa, jota hän oli puhunut
heille tehdäksensä, ja ei tehnytkään.

4 Niin Jona pani sen kovin pahaksensa, ja vihastui. **2** Rukoili
Herraa ja sanoi: voi Herra! sepä se on, minkä minä sanoin,
kuin minä olin vielä maassani, sentähden minä tahdoin myös
Tarsikseen paeta; sillä minä tiedän, että sinä Jumala olet
armollinen, laupias, pitkämielinen, suuresta hyvyydestä ja kadut
pahaa. **3** Niin ota nyt, Herra, minun sieluni minusta pois; sillä
minä kuolisin paremmin kuin eläisin. **4** Mutta Herra sanoi:

luuletkos oikein vihastunees? **5** Ja Jona läksi kaupungista ja
istui kaupungista itään päin, ja teki siellä itsellensä majan ja istui
sen alla varjossa, siihenasti kuin hän näkis, mitä kaupungille
tapahtuis. **6** Mutta Herra Jumala toimitti yhden pensaan, joka
kasvoi Jonan ylitse, että se olis hänen päänsä varjonnut,
ja virvoittanut häntä hänen vaivassansa; ja Jona riemuitsi
siitä pensaasta suurella ilolla. **7** Mutta Herra toimitti madon
huomeneltain, kuin aamurusko koitti, joka söi sitä pensasta, että
se kuivettui. **8** Mutta kuin aurinko noussut oli, toimitti Jumala
suuren itätuulen, ja aurinko paisti Jonan päähän, että hän tuli
voimattomaksi. Niin hän toivotti sielullensa kuolemaa, ja sanoi:
minä kuolisin ennenkuin minä eläisin. **9** Niin Jumala sanoi
Jonalle: luuletkos oikein vihastunees siitä pensaasta? Ja hän
sanoi: minä vihastun hamaan kuolemaan asti. **10** Ja Herra sanoi:
sinä armahdat pensasta, josta et mitään vaivaa nähnyt, etkä sitä
kasvattanut, joka ynnä kasvoi ja ynnä katosi: **11** Eikö minun
pitänyt armahtaman suurta kaupunkin Niniveä, jossa on enempi
kuin sata tuhatta ja kaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka ei tiedä
eroittaa kumpi oikia eli kumpi vasen käsi on, niin myös paljo
eläimiä?

Miikan

1 Tämä on Herran sana, joka tapahtui Miikalle Moresasta,
Jotamin, Ahaksen ja Jehiskian, Juudan kuningasten aikana, jonka
hän näki Samariasta ja Jerusalemista. **2** Kuulkaat kaikki kansat;
sinä maa, ota vaari, ja kaikki, mitä siinä on; ja Herra Jumala
olkoon todistaja teitä vastaan, Herra pyhästä templistänsä,
3 Katso, Herra lähtee siastansa, astuu alas ja polkee maan
korkeuksia: **4** Niin että vuoret sulavat hänen allansa, ja laaksot
halkeevat, niinkuin medenvaha sulaa tulen edessä, ja niinkuin
vedet, jotka korkialta alas vuotavat. **5** Kaikki nämät tapahtuvat
Jakobin ylitsekäymisen tähden, ja Israelin huoneen syntein
tähden. Kuka siis on Jakobin ylitsekäymys? Eikö Samari? ja
kutka ovat Juudan korkeudet? Eikö Jerusalem? **6** Minä teen
Samarian kivirauniokseksi kedolla, joka pannaan viinamäen ympäri,
ja vieritän hänen kivensä laaksoon, ja särjen perustukseen asti
maahan. **7** Kaikki heidän epäjumalansa pitää rikottaman, ja
kaikki heidän palkkansa tulella poltettaman, ja minä hävitän
kaikki heidän kuvansa; sillä he ovat porton palkasta kootut;
sentähden pitää heidän jälleen porton palkaksi tuleman. **8**
Sitä minun täytyy valittaa ja parkua, minun täytyy riisuttuna
ja alasti käydä; minun pitää valittaman niinkuin lohikärmeet
ja murehtiman niinkuin nälkäkurki. **9** Sillä tähän vitsaukseen
ei ole yhtään neuvoa; joka jo Juudaan asti on tullut, ja pitää
ulottuman minun kansani porttiin asti, Jerusalemiin asti. **10**
Älkäät sitä Gatissa ilmoittako, älkäät antako kuulla teidän
itkuanne; vaan menkäät tuhkahuoneeseen ja istukaat tuhkaan.
11 Lähde pois, sinä kauniin kaupungin asuvainen, häpiällä
paljastettu. Karjakaupungin asuvaiset ei tule ulos, että valitus
on lähipaikoissa, jotka saavat teiltä ylöspitämisensä. **12** Se

surullinen kaupunki murehtii sen hyvän tähden; sillä onnettomuus
pitää Herralta tuleman hamaan Jerusalemiin porttiin. **13** Sinä
kaupunki Lakis, valjasta ratasten eteen liukkaat hevoset, ja mene
matkaas; sinä olet Zionin tyttärelle synnin alku ollut, sillä sinussa
on löydetty Israelin rikoksia. **14** Sinun täytyy niin lahjat antaa
kuin Gatikin; Aksibin huoneen pitää Israelin kuningasten liitosta
luopuman. **15** Minä saatan sinulle, Maresa, oikian perillisen,
ja Israelin kunnian pitää Adullamiin asti tuleman. **16** Tee pääs
paljaaksi, ja keritse sinus, sinun kaunisten lastes tähden; ajele
pääs paljaaksi niinkuin kotka, sillä he ovat viedyt sinulta pois
vangittuina.

2 Voi niitä, jotka vahinkoa ajattelevat, ja pahoja juonia
vuoteissansa ahkeroitsevat! että he sen täyttäisivät kuin aamu
valistaa; sillä heilläpä valta on. **2** He ahnehtivat peltoja, jotka he
väkivallalla ottavat, ja huoneita, jotka he omistavat; ja tekevät
ylöllistä jokaisen huoneen kanssa ja jokaisen perinnön kanssa.
3 Sentähden sanoo Herra näin: katso, minä ajattelen tälle
sukukunnalle pahaa, josta ei teidän pidä voiman vetää pois teidän
kansaanne, eikä teidän pidä niin ylpiästi käymän; sillä paha aika
tulee. **4** Sillä ajalla pitää teistä sananlasku otettaman, ja surkia
valitus valitettaman, sanoen: me olemme peräti hävitetyt; minun
kansani osa on muutettu; kuinka hän meiltä pellot ottaa pois, ja
ne jakaa. **5** Ja tosin ei teillä pidä osaa Herran seurakunnassa
oleman. **6** Ei teidän pidä (sanovat he) saarnaaman, muiden
pitää saarnaaman; ei niiden pidä saarnaaman niinkuin te: emme
niin ratki häpiään tule. **7** Niin Jakobin huone itsensä lohduttaa:
luuletkos Herran hengen lyhennetyksi? eikö hänen näitä pitäisi
tekemän? eikö minun puheeni ole hyvä sille, joka oikein vaeltaa?
8 Mutta minun kansani on jo ennen tätä hankkinut niinkuin

vihollinen; he ryöstävät sekä hameen että päällisvaatteen
niinkuin sodassa niiltä, jotka suruttomasti vaeltavat. **9** Te ajatte
pois minun kansani vaimot kauniista huoneistansa, ja alati
otatte pois heidän nuorukaisiltansa minun kaunistukseni. **10**
Sentähden nouskaat ja menkäät pois; sillä ette saa tässä olla;
saastaisuutensa tähden pitää heidän armottomasti häviämän. **11**
Jos joku lipilaari olis ja valheen saarnaaja, (joka sanois:) minä
tahdon saarnata, kuinka teidän pitää viinaa ja väkevää juomaa
juoman; senkaltainen saarnaaja olis tälle kansalle sovelias. **12**
Mutta minä tahdon sinua, Jadob, kokonansa koota, ja jääneet
Israelissa saattaa kokoon, ja tahdon heitä, niinkuin Botsran
lauman, yhteen saattaa; niinkuin lauma pihatossa, niin myös sen
pitää ihmisistä kopiseman. **13** Yksi särkiä pitää astuman ylös
heidän edellänsä; heidän pitää särkemän lävitse, ja käymän
portista ulos ja sisälle; ja heidän kuninkaansa pitää käymän
heidän edellänsä, ja Herra kaikkein esin heitä.

3 Ja minä sanoin: kuulkaat siis te Jakobin päämiehet, ja te
Israelin huoneen esimiehet: eikö teidän pitäisi oikeutta tietämän?
2 Mutta te vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa; te nyljette heiltä
heidän nahkansa, ja kalvatte lihan heidän luistansa; **3** Ja syötte
minun kansani lihan, ja kuin te olette heiltä nahan nylkeneet, niin
te särjette heidän luunsa, ja hakkaatte rikki ne niinkuin pataan, ja
niinkuin lihan kattilaan. **4** Sentähden kuin te Herran tykö huudatte,
niin ei hän teitä kuule, vaan peittää silloin teiltä kasvonsa,
niinkuin te olette teidän pahalla menollanne ansainneet. **5** Näin
sanoo Herra niistä prophetaista, jotka minun kansaani viettelevät:
he saarnaavat rauhaa, kuin heille syötävää annetaan; mutta
kuin ei heidän suuhunsa mitää anneta, saarnaavat he sodan
tulevan. **6** Sentähden pitää teidän näkynne yöksi, ja teidän

aavistuksenne pimeydeksi tuleman. Auringon pitää laskeman
niiden prophetain ylitse, ja päivän pitää pimenemän heidän
päältänsä. 7 Ja näkiäin pitää häpiään tuleman, ja ennustajain
häpeemän, ja kaikkein täytyy suunsa peittää, ettei siellä ole
Jumalan sanaa. 8 Mutta minä olen täynnä Herran hengen
voimaa, ja oikeutta ja väkevyyttä, että minä tohdin ilmoittaa
Jakobille ylitsekäymisensä ja Israelille syntinsä. 9 Niin kuulkaat
siis tätä, te Jakobin huoneen päämiehet, ja te Israelin huoneen
esimiehet: te, jotka oikeutta kauhistutte, ja käännätte toisin
kaikki, mikä toimellinen on; 10 Te jotka Zionin verellä rakennatte,
ja Jerusalemin vääryydellä. 11 Hänen päämiehensä tuomitsevat
lahjain tähden, hänen pappinsa opettavat palkan tähden, ja
heidän prophetansa aavistavat rahan tähden; luottavat kuitenkin
Herraan, ja sanovat: eikö Herra ole meidän seassamme? Ei
taida onnettomuus meitä käsittää. 12 Sentähden pitää Zion
kynnettämän teidän tähtenne niinkuin pelto, ja Jerusalem pitää
tuleman kiviraunioksi, ja templin vuori metsän kukkulaksi.

4 Mutta viimeisinä päivinä pitää sen vuoren, jolla Herran huone
on, vahvistuman, ja oleman korkeimman kaikkia muita vuoria, ja
korotettaman kukkulain ylitse; ja kansat pitää sinne juokseman.
2 Ja moninaiset pakanat sinne menemän ja sanoman: tulkaat ja
astukaamme ylös Herran vuorelle ja Jakobin Jumalan huoneen
tykö, että hän opettais meille teitänsä, ja me vaeltaisimme
hänen poluillansa. Sillä Zionista on laki tuleva, ja Herran
sana Jerusalemista. 3 Ja hän on tuomitseva paljon kansan
seassa, ja rankaiseva väkevät pakanat kaukaisissa maakunnissa;
silloin pitää heidän miekkansa vannaiksi tekemän ja keihäänsä
viikahteiksi. Ei yhdenkään kansan pidä toista kansaa vastaan
miekkaa nostaman, eikä enään tottuman sotimaan. 4 Jokaisen

pitää viinapuunsa ja fikunapuunsa alla pelkäämättä asuman; sillä
Herran Zebaotin suu on sen puhunut. **5** Jokainen kansa pitää
Jumalansa nimessä vaeltaman; mutta meidän pitää vaeltaman
Herran meidän Jumalamme nimeen, aina ja ijankaikkisesti.
6 Sillä ajalla, sanoo Herra, tahdon minä ontuvaiset koota, ja
saattaa hyljätyt kokoon, ja sen, jota minä vaivannut olen. **7** Ja
tahdon ontuvaiselle perillisiä saattaa, ja heikon suureksi kansaksi
tehdä. Ja Herra on itse oleva heidän kuninkaansa Zionin vuorella
tästä ajasta hamaan ijankaikkisuuteen. **8** Ja sinä Ederin torni,
Zionin tyttären linna, sinun tykös pitää tuleman, ja pitää tuleman
sen entinen esivalta, Jerusalemin tyttären valtakunta. **9** Miksi
sinä nyt niin lakkaamatta huudat? Eikö kuningas ole sinun
kanssas? Ovatko sinun neuvonantajas hukkuneet, että kipu
tarttui sinuun niinkuin synnyttäväiseen? **10** Murehdi ja huokaa
sinä, Zionin tytär, niinkuin synnyttäväinen: sillä sinun täytyy
mennä ulos kaupungista ja kedolla asua, ja mennä hamaan
Babeliin; mutta sinä päästetään taas sieltä, siellä on Herra
sinun päästävä sinun vihollises kädestä. **11** Sillä monet pakanat
pitää kokoontuman sinua vastaan, ja sanoman: hän on alttiiksi
annettu, me tahdomme meidän himomme nähdä Zionista. **12**
Mutta ei he Herran ajatuksista mitään tiedä, eikä ota vaaria
hänen neuvostansa; sillä hän on hakenut heitä kokoon, niinkuin
lyhteet riiheen. **13** Sentähden nouse ja tapa riihtä sinä Zionin
tytär; sillä minä tahdon sinulle tehdä rautaiset sarvet ja vaskiset
kynnet, ettäs paljon kansaa runtelet. Niin minä tahdon myös
heidän tavaransa alttiiksi antaa Herralle, ja heidän hyvyytensä
kaiken maailman hallitsialle.

5 Mutta hankitse nyt, sinä sotanainen: sillä meitä piiritetään; ja
Israelin tuomaria vitsalla poskelle lyödään. **2** Ja sinä, Betlehem

Ephrata, joka vähäinen olet Juudan tuhanten seassa, sinusta
on minulle se tuleva, joka Israelissa on hallitsia oleva, jonka
uloskäymys on ollut alusta ja ijankaikkisuudesta. **3** Hän antaa
heitä siihen aikaan asti vaivattaa, kuin se on synnyttänyt, jonka
pitää synnyttämän; ja jääneet hänen veljistänsä pitää tuleman
jälleen Israelin lasten tykö. **4** Mutta hän on astuva edes, ja
kaitseva Herran väkevyyden kautta, ja Herran Jumalansa nimen
korkeuden kautta, ja heidän pitää levossa asuman; sillä hän
on nyt kuuluisaksi tuleva niin lavialta kuin maailma on. **5** Me
saamme myös rauhan Assurilta, joka nyt meidän maallemme
tullut on, ja meidän huoneemme tallannut on; sillä häntä vastaan
pitää seitsemän paimenta ja kahdeksan päämiestä herätettämän.
6 Jotka Assurin maan miekalla hävittävät, ja Nimrodin maan
heidän omissansa; niin me Assurista päästetyksi tulemme, joka
meidän maallemme tullut on, ja meidän rajamme tallannut on. **7**
Ja jääneet Jakobissa pitää myös monen kansan seassa oleman,
niinkuin kaste Herralta, ja niinkuin sateen pisarat ruoholla, joka
ei ketään odota, eikä ihmistä tottele. **8** Ja jääneet Jakobista
pitää pakanain seassa, monen kansan tykönä oleman, niinkuin
jalopeura metsän petoin seassa, ja niinkuin nuori jalopeura
lammaslauman seassa, jota ei kenkään voi karkottaa, kuin hän
menee lävitse, sotkuu ja repelee. **9** Sinun kätes saa voiton
kaikkia vihollisias vastaan, että kaikki sinun vihollises hävitetään.
10 Sillä ajalla, sanoo Herra, tahdon minä ottaa sinulta pois sinun
hevoses, ja kadottaa sinun rattaas, **11** Ja tahdon sinun maas
kaupungit hävittää, ja kaikki sinun linnas särkeä; **12** Ja tahdon
velhot sinussa hävittää, ettei yksikään tietäjä pidä sinun tykönäs
oleman. **13** Minä tahdon temmata pois sinun kuvas ja epäjumalas
sinusta, ettei sinun pidä enää kumartaman sinun kättes tekoja.

14 Ja tahdon hakata maahan sinun metsistös, ja sinun kaupunkis
hävittää. **15** Ja minä tahdon kostaa hirmuisuudella ja vihalla
kaikki pakanat, jotka ei tahdo kuulla.

6 Kuulkaat siis, mitä Herra sanoo: nouse ja nuhtele vuoria, ja
kuulkaan kukkulat sinun ääntäs. **2** Kuulkaat, te vuoret, Herran
riitaa, ja te väkevät maan perustukset; sillä Herralla on riita
kansansa kanssa, ja Israelin kanssa tahtoo hän kamppailla.
3 Minun kansani, mitä minä olen sinulle tehnyt, eli millä minä
olen sinua raskauttanut? Sano minulle! **4** Minä olen kuitenkin
sinun Egyptin maalta vienyt ylös, ja lunastin sinun orjuuden
huoneesta; ja lähetin sinun etees Moseksen, Aaronin ja Mirjamin.
5 Minun kansani, muista siis, mitä neuvoa Balak Moabin kuningas
piti, ja mitä Bileam Peorin poika häntä vastasi, Sittimistä
hamaan Gilgaliin asti, että te tietäisitte Herran vanhurskaita
töitä. **6** Millä minun pitää Herraa lepyttämän? kumarruksellako
korkian Jumalan edessä? pitääkö minun häntä lepyttämän
polttouhrilla ja vuosikuntaisilla vasikoilla? **7** Luuletkos, että Herra
mielistyy moneen tuhanteen oinaasen, taikka öljyyn, vaikka sitä
epälukuiset virrat täynnä olisivat? Eli pitääkö minun antaman
esikoisen poikani minun ylitsekäymiseni tähden, eli minun
ruumiini hedelmän minun sieluni synnin tähden? **8** Se on sinulle
sanottu, ihminen, mikä hyvä on, ja mitä Herra sinulta vaatii,
nimittäin, ettäs kätket Jumalan sanan, ja harjoitat rakkautta,
ja olet nöyrä sinun Jumalas edessä. **9** Herran äänen pitää
kuuluman kaupungin ylitse, mutta joka sinun nimeäs pelkää, pitää
menestymän: kuulkaat vitsaa, ja kuka sen on toimittanut. **10** Eikö
vielä ole väärä tavara jumalattomain huoneissa, ja vähä mitta
kauhistukseksi? **11** Eli pitäiskö minun väärät vaa'at ja petolliset
puntarit säkeissä kohtuulliseksi arvaaman? **12** Joiden kautta

hänen rikkaansa paljon vääryyttä tekevät, ja hänen asuvaisensa
valhettelevat; ja pettäväinen kieli on heidän suussansa. **13**
Sentähden minä rupeen myös sinua rankaisemaan, ja hävitän
sinua sinun synteis tähden. **14** Sinä syöt, ja et taida ravituksi
tulla, ja sinä pitää sinussas nöyryytettämän. Mitäs kätket, ei sen
pidä pääsemän, ja mitä pääsee, sen minä miekalle annan. **15**
Sinä kylvät, ja et leikkaa; sinä sotkut öljypuita, ja et saa itsiäs
öljyllä voidella, ja kuurnitset viinaa, ja et saa sitä juoda. **16** Sillä
Omrin säädyt ahkerasti pidetään, ja kaikki Ahabin huoneen teot,
ja te vaellatte heidän neuvoissansa; sentähden tahdon minä
sinun autioksi tehdä, ja sen maan asuvaiset pilkaksi, ja teidän
pitää minun kansani häpiän kantaman.

7 Voi minua! sillä minulle tapahtuu niinkuin sille, joka viinamäessä
tähteitä hakee, kussa ei viinamarjoja löytä syötää; ja minun
sieluni himoitsee varhaista hedelmää. **2** Hyvät ovat maasta
kadonneet pois, ja vanhurskaat ei ole enään ihmisten seassa;
kaikki he väijyvät verta vuodattaaksensa, jokainen vakoo toista,
käsittääksensä häntä. **3** Ja luulevat hyvästi tekevänsä, koska he
pahasti tekevät. Mitä päämies tahtoo, sitä tuomari sanoo, että
se hänelle jotakin hyvää jälleen tekis; väkevät puhuvat oman
tahtonsa jälkeen vahingoittaaksensa, ja vääntelevät niinkuin
he tahtovat. **4** Kaikkein paras on heidän seassansa niinkuin
orjantappura, ja kaikkein toimellisin on niinkuin ohdakkeet. Mutta
kuin sinun saarnaajais päivät tulevat, ja sinä tulet rangaistuksi,
silloin ei he tiedä, kuhunka heidän menemän pitää. **5** Älköön
kenkään uskoko lähimmäistänsä; älköön kenkään uskaltako
päämiesten päälle; kätke sinun suus ovi siltä, joka makaa
helmassas. **6** Sillä poika katsoo ylön isänsä, tytär karkaa äitiänsä
vastaan, ja miniä anoppiansa vastaan; ja ihmisen viholliset ovat

hänen oma perheensä. **7** Mutta minä tahdon katsoa Herran
päälle, ja minun autuuteni Jumalaa odottaa; minun Jumalani
on minua kuuleva. **8** Älä iloitse, minun viholliseni, minusta,
että minä lankesin, minä olen taas nouseva, ja vaikka minä
pimeydessä istun, niin Herra on kuitenkin minun valkeuteni.
9 Minä tahdon kantaa Herran vihan, sillä minä olen häntä
vastaan syntiä tehnyt, siihenasti kuin hän minun asiani toimittaa,
ja saattaa minulle oikeuden; hän vie minun ulos valkeuteen,
että minä saan nähdä hänen vanhurskautensa. **10** Minun
viholliseni pitää sen näkemän, ja peräti häpiään tuleman, joka
nyt sanoo minulle: kussa on Herra sinun Jumalas? Minun
silmäni pitää hänen näkemän, että hän pitää niinkuin loka
kaduilla poljettaman. **11** Sillä ajalla pitää rakennettaman jälleen
sinun muuris, ja Jumalan sana lavialta julistettaman. **12** Sillä
ajalla pitää sinun tykös Assyriasta ja vahvoista kaupungeista
tultaman, hamasta vahvoista kaupungeista niin virtaan asti,
yhdestä merestä niin toiseen, yhdestä vuoresta niin toiseen. **13**
Sillä maan pitää autioksi tuleman asuvaistensa tähden, heidän
töittensä hedelmän tähden. **14** Kaitse kansaas sinun sauvallas,
sinun perimises laumaa, joka asuu yksinänsä, metsässä vainioin
keskellä; anna heitä kaita Basanissa ja Gileadissa, niinkuin
entiseen aikaan. **15** Minä annan heidän ihmeitä nähdä, niinkuin
muinen, kuin he Egyptin maalta läksivät. **16** Että pakanat sen
näkisivät, ja kaikki heidän voimallisena häpeäisivät, ja panisivat
kätensä suunsa päälle, ja korvansa tukitsisivat. **17** Heidän
pitää tomua nuoleman niinkuin kärme, ja niinkuin madot maan
päällä pesästänsä liikkuman. Heidän pitää pelkäämän Herraa
meidän Jumalaamme, ja vapiseman sinun edessäs. **18** Kuka on
senkaltainen Jumala kuin sinä olet, joka synnit annat anteeksi?

hän menee ohitse perimisensä jääneiden rikoksia; ei hän pidä
vihaa ijäti, sillä hänellä on halu laupiuteen. **19** Hän kääntyy,
ja armahtaa meidän päällemme, ja polkee alas meidän pahat
tekomme, ja kaikki meidän syntimme meren syvyyteen heittää.
20 Sinä pidät Jakobille uskollisuuden, ja Abrahamille sen armon,
jonka muinen meidän isillemme vannonut olet.

Nahumin

1 Tämä on Niniven kuorma, ja Nahumin Elkosilaisen
ennustuskirja. **2** Herra on kiivas Jumala ja kostaja, ja Herra
on kostaja ja vihainen; Herra on kostaja vihollisiansa vastaan,
joka ei vainollisiansa unohda. **3** Herra on pitkämielinen ja suuri
voimassa, jonka edessä ei kenkään ole viatoin; Herran tie on
tuulessa ja tuulispäässä jonka jalkain tomu pilvi on. **4** Joka
nuhtelee merta, ja kuivaa sen, ja tekee kaikki virrat kuivaksi;
Basan ja Karmel taipuu, ja se nääntyy mitä Libanonin vuorella
kukoistaa. **5** Vuoret vapisevat hänen edessänsä, ja kukkulat
sulavat; maa palaa hänen edessänsä, ja maan piiri, ja kaikki,
jotka siinä asuvat. **6** Ja kuka seisoo hänen vihansa edessä? eli
kuka voi pysyä hänen hirmuisuutensa edessä? hänen vihansa
palaa niinkuin tuli, ja kalliot lohkeevat hänen edessänsä. **7**
Herra on laupias, ja turva hädän aikana; ja tuntee ne, jotka
uskaltavat hänen päällensä. **8** Kuin vedenpaisumus juoksee,
niin hän sen lopettaa; mutta hänen vihollisiansa hän vainoo
pimeydellä. **9** Mitä te ajattelette Herraa vastaan? Hän on se,
joka kuitenkin tekee lopun; ei ahdistus kahdesti tule. **10** Sillä
niinkuin orjantappurat, jotka sekaseuraisin kasvavat ja kaikkein
tuoreimmat ovat, poltetaan niinkuin kuivat korret; **11** Niin pitää
oleman se kavala juoni, joka sinusta tulee ulos, ja pahaa ajattelee
Herraa vastaan. **12** Näin sanoo Herra: vaikka he ovat rauhassa,
ja heitä on tosin monta, kuitenkin heidän pitää maahan hakatuksi
tuleman ja menemän pois; sillä minä olen sinua nöyryyttänyt,
mutta en tahdo kuitenkaan enempää vaivata. **13** Vaan tahdon
silloin hänen ikeensä sinusta särkeä, ja reväistä rikki sinun
sitees. **14** Mutta sinua vastaan on Herra käskenyt, ettei yksikään
sinun nimes siemen pysymän pidä. Sinun Jumalas huoneesta

tahdon minä hukuttaa sinun epäjumalas, ja kuvas tahdon minä
sinulle haudaksi tehdä; sillä sinä olet tyhjäksi tullut. **15** Katso,
suloisten saarnaajain jalat ovat vuorilla, niiden jotka rauhaa
julistavat; pidä sinun juhlapäiväs, Juuda, ja maksa lupaukses;
sillä ei se jumalatoin pidä enään tuleman sinun päälles, joka on
kokonaan hävitetty.

2 Haaskaaja astuu ylös sinua vastaan, ja piirittää linnan; mutta
ota ahkerasti vaari teistäs, hankitse itses jalosti, ja vahvista
sinun voimas väkevästi. **2** Sillä Herra tuo jälleen Jakobin suuren
kunnian, niinkuin Israelinkin suuren kunnian, vaikka ryöstäjät ovat
hänen tyhjentäneet ja viinapuunsa oksat turmelleet. **3** Hänen
väkeväinsä kilvet ovat punaiset, hänen sotaväkensä on niinkuin
purpura; hänen rattaansa valistavat niinkuin tulisoihdut, kuin
sotaan mennään: heidän keihäänsä häälyvät. **4** Rattaat vierivät
kaduilla, ja kolisevat kujilla; he välkkyvät niinkuin tulisoitto, ja
juoksevat niinkuin pitkäisen leimaus. **5** Mutta hän ajattelee
väkeviänsä; kuitenkin heidän pitää lankeeman, vaikka kuhunka
he tahtovat; ja heidän pitää rientämän muureihinsa päin, ja siihen
varjelukseen, kussa he irstaana olisivat. **6** Mutta portit virtain
tykönä kuitenkin avataan, ja huone hajoitetaan. **7** Kuningatar
pitää vietämän pois vangittuna, ja hänen piikansa huokaaman
niinkuin mettiset, ja rintoihinsa lyömän. **8** Ninive on ollut
aikanansa niinkuin kalalammikko vettä täynnä, mutta nyt he
pakenevat. Seisokaat, seisokaat, (pitää heitä huutaman); vaan ei
ole ketään, joka taaksensa katsoo. **9** Niin ryöstäkäät hopiaa,
ryöstäkäät kultaa; sillä tässä on tavaraa ilman loppumata, ja
kaikkinaisten kalliiden kappaleiden paljous. **10** Mutta nyt sen
täytyy tyhjennetyksi, peräti paljastetuksi ja hävitetyksi tulla;
sydän on rauvennut pois, polvet horjuvat, ja kaikki lanteet

vapisevat, ja kaikkein kasvot mustaksi muuttuvat. **11** Kussa
nyt on jalopeurain asuinsia ja nuorten jalopeurain laidun, johon
jalopeura meni, ja naaras jalopeura, jalopeuran penikan kanssa,
ja ei tohtinut kenkään heitä karkottaa? **12** Vaan jalopeura raateli
kyllä penikoillensa ja mursi naarasjalopeuroillensa; ja täytti
luolansa raateluksesta ja pesänsä ryöstämisestä. **13** Katso, minä
tulen sinun tykös, sanoo Herra Zebaot, ja sytytän sinun rattaas
savuun, ja miekan pitää sinun nuoret jalopeuras syömän; ja
minä teen lopun sinun ryöstämisestäs maassa, ettei enään pidä
sinun sanansaattajas ääntä kuuluman.

3 Voi sitä murhakaupunkia, joka on täynnä valhetta ja ryöstöä,
eikä tahdo ryöstöstänsä lakata! **2** Sillä siinä kuullaan ruoskat
vinkuvan ja ratasten pyörät kitisevän, hevoset hirnuvan ja
rattaat vierivän. **3** Hän vie ratsastajat välkkyväisillä miekoilla,
ja kiiltävillä keihäillä; siinä monta tapettua makaa, ja suuret
ruumisten läjät, niin että ruumiit ovat lukemattomat ja niihin täytyy
langeta. **4** Kaikki nämät sen kauniin ja rakkaan porton suuren
huoruuden tähden, joka on taitava noita, joka huoruudellansa
pakanat, ja velhoudellansa maat ja kansat myynyt on. **5** Katso,
minä tulen sinun kimppuus, sanoo Herra Zebaot, minä avaan
sinun vaattees palteen sinun kasvoistas, ja näytän sinun häpys
pakanoille, ja sinun häpiäs valtakunnille osoitan. **6** Ja teen
sinun sangen kauhistavaiseksi, ja häpäisen sinun, ja teen sinun
saastaisuudeksi. **7** Ja pitää tapahtuman, että kaikki, jotka sinun
näkevät, pitää sinua pakeneman, ja sanoman: Ninive on raadeltu,
ja kuka tahtoo häntä armahtaa, ja kusta minun pitäis sinulle
lohduttajaa etsimän? **8** Oletkos parempi kuin hallitsiain kaupunki
No? joka virtain keskellä oli, ja vesi juoksi hänen ympärillänsä,
jonka muurit ja vahvistukset olivat meren reunassa. **9** Etiopia ja

Egypti oli hänen lukematoin väkensä; Put ja Lybia olivat sinun
apunas. **10** Ja kuitenkin hänen täytyi pois ajettuna olla, ja mennä
pois vangittuna; ja hänen lapsensa ovat kaikkein katuin suissa
lyödyt, ja hänen kunniallisistansa heitettiin arpaa, ja kaikki hänen
ylimmäisensä pantiin kahleisiin. **11** Juuri niin täytyy sinun myös
juopua, ja sinuas lymyttää, ja turvaa vihollistes edestä etsiä. **12**
Kaikki sinun vahvat kaupunkis ovat niinkuin fikunapuut, joissa
kypsät fikunat ovat: kuin niitä pudistetaan, niin he putoovat
sen suuhun, joka niitä syödä tahtoo. **13** Katso, sinun kansas
pitää tuleman niinkuin vaimot, ja sinun maas ovet pitää sinun
vihollisilles kokonansa aukeneman, ja tulen pitää sinun salpas
syömän. **14** Ammunna sinulles vettä siinä, missä sinä piiritetään;
vahvista sinun linnas, mene saveen ja sotke sitä, ja tee vahvoja
tiilejä. **15** Mutta tulen pitää sinua syömän, ja miekan sinua
surmaaman; sen pitää sinun syömän niinkuin paarmat; sen pitää
lankeeman sinun päälles niinkuin ruohomadot. **16** Enempi sinulla
on kauppamiehiä kuin tähtiä taivaassa; mutta nyt heidän pitää
itsensä hajoittaman niinkuin paarmat, ja lentämän siitä pois.
17 Sinun ylimmäistäs on niin monta niinkuin ruohomatoja, ja
päämiehiäs niinkuin paarmoja, jotka heitänsä aidoille vilun aikana
sioittavat; mutta kuin aurinko nousee, niin he sieltä lähtevät,
ettei siaakaan tuta, kussa he olivat. **18** Sinun paimenes, sinä
Assurin kunigas, pitää makaaman, ja sinun voimallises pitää
maata paneman; sinun kansas pitää vuorille hajoitettaman, ja ei
pidä kenenkään heitä kokooman. **19** Ei pidä kenenkään sinun
vahinkoas parantaman, eikä sinun rangaistuksestas sureman;
vaan kaikki, jotka näitä sinusta kuulevat, pitää käsiänsä sinusta
yhteen lyömän; sillä ketä ei ole sinun pahuutes ilman lakkaamata
kohdannut.

Habakukin

1 Tämä on se raskaus, jonka propheta Habakuk on nähnyt. **2**
Herra, kuinka kauvan minun pitää huutaman, ja et sinä tahdo
kuulla? kuinka kauvan minun pitää parkuman väkivallan tähden,
ja et sinä tahdo auttaa? **3** Miksis minulle vaivaa ja työtä
osoitat? miksis minun annat nähdä ryövyyttä ja väkivaltaa minun
ympärilläni? riita ja tora saa vallan. **4** Sentähden hyljätään laki,
ja oikeus ei koskaan saa edes käydä; sillä jumalatoin sortaa
vanhurskasta, sentähden tehdään väärät tuomiot. **5** Katsokaat
pakanain seassa, katsokaat ja ihmetelkäät, ja hämmästykäät;
sillä minä teen työn teidän aikananne, jota ei teidän pidä
uskoman, kuin siitä puhutaan. **6** Sillä katso, minä herätän
Kaldealaiset, haikian ja nopian kansan, jonka pitä vaeltaman
niin leviältä kuin maa on, ja omistaman ne asumiset, jotka ei
heidän omansa ole; **7** Joka pitää hirmuinen ja julma oleman,
käskemän ja vaatiman, niinkuin hän tahtoo. **8** Hänen hevosensa
ovat nopiammat kuin pardit, ja purevaisemmat kuin sudet
ehtoolla; hänen ratsasmiehensä vaeltavat lavialta; ja hänen
ratsasmiehensä tulevat kaukaa, ja lentävät, niinkuin kotka rientää
raadolle. **9** He tulevat kaikki vahingoittamaan; he kääntävät
kasvonsa itään päin, ja kokoovat vankeja niinkuin santaa. **10**
Heidän pitää kuninkaita pilkkaaman ja päämiehiä nauraman;
kaikki linnat pitää heidän leikkinänsä oleman; sillä he tekevät
vähät vallit, ja voittavat ne. **11** Silloin he muuttavat mielensä,
ylitsekäyvät ja rikkovat, että he kerskaavat voimansa olevan
jumalansa. **12** Etkös sinä, Herra, ole alusta, minun Jumalani,
minun pyhäni. Älä anna meidän kuolla, vaan anna heidän olla, o
Herra, meille ainoasti rangaistukseksi, ja anna heidän, o meidän
turvamme, meitä ainoasti kurittaa. **13** Sinun silmäs ovat puhtaat,

niin ettes voi pahaa nähdä, ja et tahdo katsoa surkeutta; miksis
katsot siis ylönkatsojia, ja vaikenet, kuin jumalatoin nielee sen,
joka häntä hurskaampi on? **14** Ja miksis teet ihmisen niinkuin
kalat meressä, niinkuin madot, joilla ei haltiaa ole? **15** He onkivat
kaikki ongella, ja vetävät nuotallansa ja saavat verkoillansa;
josta he iloitsevat ja riemuitsevat. **16** Sentähden he uhraavat
nuotillensa ja suitsuttavat verkoillensa; että heidän osansa niiden
kautta lihavaksi tullut on, ja ruokansa herkulliseksi. **17** Sentähden
he vielä alati heittävät nuottansa ulos, eikä lakkaa kansaa
tappamasta.

2 Tässä minä seison minun vartiossani, ja astun minun linnaani;
ja katselen nähdäkseni, mitä minulle sanotaan, ja mitä minulle
sanotaan, ja mitä minä sitä vastaan, joka minua nuhtelee. **2** Mutta
Herra vastasi minua ja sanoi: kirjoita se näky, ja piirrä tauluun,
että ohitsekäypä sen lukis. **3** Sillä se ennustus pitää ajallansa
täytettämän, ja pitää sittekin ilmaantuman ja ei vilpistelemän. Jos
se viipyy, niin odota häntä; hän tulee totisesti, ja ei viivyttele. **4**
Mutta joka sitä vastaan on, ei hänen sielunsa pidä menestymän;
sillä vanhurskas on elävä uskostansa. **5** Mutta viina tekee
ylpiän miehen petolliseksi, ettei hän taida pysyä siassansa; joka
sielunsa levittää niinkuin helvetti, ja on niinkuin kuolema, joka
tyytymätöin on; hän tempaa puoleensa kaikki pakanat, ja kokoo
tykönsä kaikki kansat. **(Sheol h7585)** **6** Mitämaks, nämät kaikki
pitää hänestä sananlaskun tekemän, ja puheen ja tapauksen, ja
sanoman: voi sitä, joka kokoo tavaransa muiden hyvyydestä!
kuinka kauvan se kestää? ja sälyttää paljon lokaa päällensä.
7 Oo kuinka äkisti ne pitää tuleman, jotka sinua purevat, ja
ne heräävät, jotka sinun syöksevät pois? ja sinun täytyy tulla
heille saaliiksi. **8** Että sinä olet monet pakanat ryövännyt, niin

pitää kaikki jääneet kansoista taas sinua ryöväämän, ihmisten
veren tähden, ja maan ja kaupungin ja kaikkein sen asuvaisten
tähden, jotka ryöstetyt ovat. **9** Voi sitä, joka ahne on oman
huoneensa pahuudeksi, että hän panis pesänsä korkeuteen,
ja pelastais itsensä onnettomuudesta. **10** Mutta sinun neuvos
pitää sinun huonees häpiäksi joutuman; sillä sinä olet ylen paljon
kansoja lyönyt, ja ylpiästi syntiä tehnyt. **11** Sillä kivetkin seinässä
pitää huutaman, ja malat harjalta pitää heitä vastaaman. **12** Voi
sitä, joka kaupungin verellä rakentaa, ja valmistaa kaupunkia
vääryydellä. **13** Katso, eikö nämät Herralta Zebaotilta tapahdu?
Mitä kansat ovat sinulle tehneet, se poltetaan tulessa, ja jonka
tähden ihmiset ovat väsytetyt, se täytyy hukutettaa. **14** Sillä
maan pitää oleman täynnä Herran kunnian tuntoa, niinkuin vedet,
jotka meren peittävät. **15** Voi sinua, joka lähimmäiselles panet
sisälle, sekoitat siihen julmuutes ja juovutat häntä, ettäs hänen
häpiänsä näkisit. **16** Sinun pitää häpiällä ravittaman kunnian
edestä: niin juo sinä myös nyt, ettäs häpys paljastaisit; sillä
Herran oikian käden malja pitää sinun tykös poikkeeman, ja
sinun täytyy häpiällisesti oksentaa sinun kunniaas vastaan. **17**
Sillä se väkivalta, joka Libanonissa tehty on, pitää lankeeman
sinun päälles, ja haaskatut eläimet pitää sinua peljättämän,
ihmisten veren tähden, ja maan ja kaupungin ja kaikkein sen
asuvaisten tähden, jotka ryöstetyt ovat. **18** Mitä siis kuva auttaa
taitaa, jonka puuseppä tehnyt on? eli valettu kuva ja valheen
saarnaaja? Miksi se, joka niitä tekee, luottaa siihen, että hän
mykkiä epäjumalia tehdä taitaa? **19** Voi sitä, joka sanoo kannolle:
heräjä! ja mykälle kivelle: nouse! Senkö pitäis opettaman?
Katso, se on kullalla ja hopialla silattu, ja ei ole siinä ensinkään

henkeä. **20** Mutta Herra on pyhässä templissänsä; vaijetkoon
kaikki maailma hänen kasvoinsa edessä.

3 Tämä on propheta Habakukin rukous viattomain edestä.
2 Herra, minä kuulin sinun sanomas, ja hämmästyin. Herra,
virvoita sinun käsialas vuosikautten keskellä, ja tee se tiettäväksi
vuosikautten keskellä; vihassa muista laupiutta. **3** Jumala tuli
etelästä ja pyhä Paranin vuorelta, (Sela) hänen kunniansa peitti
taivaat, ja hänen kiitoksensa täytti maan. **4** Hänen paisteensa oli
niinkuin valkeus, säteet kävivät hänen käsistänsä; siellä oli hänen
väkevyytensä salattu. **5** Hänen edellänsä kävi rutto, ja vitsaus
hänen jalkainsa edessä. **6** Hän seisoi ja mittasi maan, hän katseli
ja hajoitti pakanat, niin että ijankaikkiset vuoret musertuivat, ja
ijäiset kukkulat notkistuivat; kuin hän maailmassa vaelsi. **7** Minä
näin Etiopian majat surkiana, ja Midianilaisten teltat vapisevan.
8 Etkös, Herra, ollut vihainen virrassa, ja sinun hirmuisuutes
vesissä ja närkästykses meressä? kuin ajoit hevosillas, ja sinun
rattaas saivat voiton. **9** Sinä veit sinun joutses edes, niinkuin
sinä olet sukukunnille vannonut ja sanonut, (Sela) ja jaoit virrat
maassa. **10** Vuoret näkivät sinun, ja vapisivat, virta meni pois,
syvyys antoi itsestänsä äänen, ja nosti sivunsa korkeuteen.
11 Aurinko ja kuu seisoivat siallansa; sinun nuoles menivät
kirkkaudella, ja sinun sauvas pitkäisen leimauksella. **12** Sinä
tallasit maan vihassas, ja survoit rikki pakanat hirmuisuudessas.
13 Sinä läksit kansaas auttamaan, auttamaan voideltus kanssa;
sinä särjit jumalattomain huoneessa, ja paljastit perustukset,
kaulaan asti, (Sela) **14** Jospa sinä vielä kiroisit pään valtikkaa
kylinensä! jotka tulevat niinkuin tuulispää minua hajoittamaan,
ja iloitsevat niinkuin he olisivat köyhän syöneet salaisesti. **15**
Sinä ajoit hevosillas meressä suurten vetten loassa. **16** Että

minä sen kuulen, niin minun sydämeni murehtii, minun huuleni
värisevät huudosta; märkä on mennyt minun luihini, minä olen
murheellinen minussani; jospa minä saisin levätä vaivani ajallla,
kuin me menemme sen kansan tykö, joka sotii meitä vastaan.
17 Sillä ei fikunapuun pidä vihoittaman eikä viinapuussa pidä
hedelmää oleman: öljypuiden työ vilpistelee, ja ei pellot anna
elatusta; ja lampaat pitää pihatosta karkoitettaman, eikä karjaa
pidä navetassa oleman. **18** Mutta minä iloitsen Herrassa, ja
riemuitsen Jumalassa minun lunastajassani. **19** Herra, Herra on
minun voimani, joka asettaa minun jalkani niinkuin peuran jalat,
ja vie minun korkialle, niin että minä soitan kanteleitani.

Sefanjan

1 Tämä on Herran sana, joka tapahtui Zephanjalle Kusin pojalle,
Gedalian pojalle, Amarian pojalle, Hiskian pojalle, Josian Amonin
pojan, Juudan kuninkaan ajalla. **2** Minä tahdon kaikki maalta
ottaa peräti pois, sanoo Herra. **3** Minä tahdon ottaa pois
ihmiset ja karjan, linnut taivaan alta ja kalat merestä otan minä
pois, niin myös pahennuksen ja jumalattoman, ja minä tahdon
ihmiset maan päältä hävittää, sanoo Herra. **4** Minä ojennan
minun käteni Juudan päälle ja kaikkein niiden päälle, jotka
Jerusalemissa asuvat, ja hävitän Baalin jääneet, ja munkkien
ja pappien nimen tästä paikasta; **5** Ja ne, jotka kattoin päällä
taivaan sotaväkeä kumartavat, ja jotka kumartavat ja vannovat
Herran kautta, ja vannovat myös Molokinsa kautta; **6** Ja ne,
jotka Herrasta luopuvat, ja jotka ei Herraa ensinkään etsi,
eikä häntä tottele. **7** Vaijetkaat Herran, Herran edessä; sillä
Herran päivä on läsnä, ja Herra on teurasuhrin valmistanut, ja
vieraansa siihen kutsunut. **8** Ja Herran teurasuhrin päivänä on
tapahtuva, että minä etsin päämiehiä ja kuninkaan lapsia, ja
kaikkia, jotka outoja vaatteita kantavat. **9** Minä etsin myös niitä
sillä ajalla, jotka hyppäävät kynnyksen ylitse, jotka herrainsa
huoneet varkaudella ja petoksella täyttävät. **10** Sillä ajalla, sanoo
Herra, pitää huudon ääni kuuluman kalaportissa, ja ulvominen
toisella puolella, ja suuri surkeus kukkuloilla. **11** Ulvokaat te,
jotka myllyssä asutte; sillä kaikki kaupitsia-kansa on hävitetty, ja
kaikki, jotka rahaa kokoovat, ovat kadotetut. **12** Sillä ajalla tahdon
minä Jerusalemin kynttilällä etsiä, ja etsiskellä niitä miehiä,
jotka rahkansa päällä makaavat, ja sanovat sydämessänsä: ei
Herra tee hyvästi eikä pahasti. **13** Ja heidän tavaransa pitää
raatelukseksi tuleman ja huoneensa autioksi; he rakentavat

huonetta, ja ei saa niissä asua, ja istuttavat viinapuita, mutta
ei he saa niistä viinaa juoda. **14** Sillä Herran suuri päivä on
läsnä, se on läsnä sangen kiiruusti; kuin Herran päivän parku on
tuleva, niin väkeväin pitää silloin haikiasti huutaman. **15** Sillä
se päivä on kauheuden päivä, vaivan ja ahdistuksen päivä,
tuulen ja tuulispään päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven
ja sumun päivä, **16** Basunan ja vaskitorven päivä, vahvoja
kaupungeita ja korkeita linnoja vastaan. **17** Minä tahdon ihmisille
ahdistuksen tehdä, ja heidän pitää käymän niinkuin sokiat, että
he ovat Herraa vastaan syntiä tehneet; heidän verensä pitää
vuodatettaman, niinkuin tomu, ja heidän lihansa niinkuin loka. **18**
Ei heidän hopiansa eikä kultansa pidä heitä sinä Herran vihan
päivänä voiman auttaa, vaan koko maa pitää hänen kiivautensa
tulelta kulutettaman; sillä hän tekee nopiasti lopun kaikkein
kanssa, jotka maassa asuvat.

2 Kootkaat teitänne ja tulkaat tänne, te vihattava kansa, **2**
Ennenkuin tuomio tulee: että te sivalletaan päivällä pois niinkuin
akanat, ennekuin Herran hirmuinen vihan tulee teidän päällenne,
ennekuin Herran vihan päivä tulee teidän päällenne. **3** Etsikäät
Herraa, kaikkia siviät maassa, te jotka hänen oikeutensa pidätte;
etsikäät vanhurskautta, etsikäät nöyryyttä, että te Herran vihan
päivänä varjelluksi tulisitte. **4** Sillä Gatsa pitää hyljättämän, ja
Askalon autioksi tehtämän; Asdod pitää puolipäivästä ajettaman
pois, ja Ekron hävitettämän. **5** Voi niitä, jotka meren puolessa
asuvat ja ovat vahvat sotamiehet! Herran sana on tuleva teidän
päällenne, te Kanaanealaiset Philistealaisten maakunnassa;
minä tahdon sinun hukuttaa, ettei kenenkään pidä sinussa
asuman. **6** Se maa merta liki pitää paimenten majoiksi ja
lammasten pihatoiksi ja laitumiksi tuleman. **7** Ja se maa pitää

Juudan huoneen jääneitten oma oleman, joissa heidän pitää
kaitseman, ja Askalonin huoneissa ehtoona makaaman; sillä
Herra, heidän Jumalansa on heitä etsinyt, ja heidän vankiutensa
palauttanut. **8** Minä olen Moabin pilkan ja Ammonin lasten
häväistyksen kuullut, kuin he minun kansaani häväisseet ovat, ja
kerskanneet heidän rajoistansa. **9** Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra Zebaot, Israelin Jumala, Moab pitää tuleman
niinkuin Sodoma, ja Ammonin lapset niinkuin Gomorra, ja niinkuin
nokulaspensaan ja suolakuopan, ja ijankaikkisesti hävitettynä
oleman; jääneet minun kansastani pitää heitä ryöstämän, ja
jääneet minun kansastani pitää heitä perimän. **10** Sen pitää
heille tapahtuman heidän ylpeytensä tähden, että he ovat Herran
Zebaotin kansaa pilkanneet, ja siitä kerskanneet. **11** Herra
on hirmuinen heitä vastaan oleva, sillä hän on kaikki jumalat
maan päältä kadottava; ja kaikki pakanain luodot pitää häntä
kumartaman, kukin paikastansa. **12** Etiopialaiset pitää myös
minun miekallani tapettaman. **13** Ja hänen pitää kätensä pohjaan
päin ojentaman ja Assurin kadottaman; Niniven on hän tekevä
autioksi ja karkiaksi niinkuin korven. **14** Ja laumat pitää keskellä
sitä makaaman, niiden pakanain kaikkinaiset eläimet; niin
myös ruovonpäristäjät ja tarhapöllöt pitää heidän torneissansa
asuman, ja äänen pitää laulaman heidän akkunissansa, ja
hävitys heidän kynnyksillänsä; sillä sedrilaudat pitää revittämän
pois. **15** Tämä on se iloinen kaupunki, joka niin irstaana asui, ja
sanoi sydämessänsä: minä olen, ja ei yksikään muu. Kuinka hän
on niin autioksi tehty, että eläimet siinä makaavat? Ja joka käy
sen ohitse, hän viheltää häntä, ja paukuttaa käsiänsä.

3 Voi sitä kauhiaa, rietasta ja väkivaltaista kaupunkia! **2** Ei
hän tahdo kuulla, eikä antaa itsiänsä kurittaa; ei hän tahdo

uskaltaa Herran päälle, eikä pidä itsiänsä Jumalansa tykö. **3**
Hänen päämiehensä ovat hänessä niinkuin kiljuvat jalopeurat, ja
hänen tuomarinsa niinkuin sudet ehtoolla, jotka ei mitään jätä
huomeneksi. **4** Hänen prophetansa ovat irstaiset ja petturit; hänen
pappinsa saastuttavat pyhyyden, ja kääntävät lain väkivaltaisesti.
5 Mutta Herra, joka heidän seassansa on, on vanhurskas, ja ei
tee mitään väärin; vaan antaa joka aamulla oikeutensa julkisesti
opettaa, eikä lakkaa; vaan väärintekiä ei taida hävetä. **6** Minä
olen antanut pakanat hävittää ja heidän linnansa autioksi tehdä,
ja heidän katunsa niin tyhjentää, ettei kenkään niitä pidä käymän.
Heidän kaupunkinsa ovat hävitetyt, ettei kenenkään pidä niissä
enään asuman. **7** Minä annoin sinulle sanoa: kuitenkin pitää
sinun minua pelkäämän, ja antaman sinuas kurittaa, niin ei pidä
hänen asuinsiansa hävitettämän, eikä mitään, josta minä olen
häntä nuhdellut; mutta he ahkeroitsevat kaikkinaista pahuutta. **8**
Sentähden, sanoo Herra, täytyy myös teidän minua odottaa,
siihenasti kuin minäkin aikanani nousen saaliille; kuin minä myös
tuomitsen, ja kokoon pakanat, ja valtakunnat yhteen saatan
ja vihani heidän päällensä vuodatan, ja kaiken minun vihani
hirmuisuuden; sillä koko maan pitää minun kiivauteni tuli syömän.
9 Silloin minä tahdon kansoille tosin antaa saarnata suloisilla
huulilla, että heidän kaikkein pitää Herran nimeä avuksensa
huutaman, ja häntä yksimielisesti palveleman. **10** Jotka minua
kumartavat, ne hajoitetut siltä puolelta Etiopian virtoja, pitää
minulle lahjaksi tuotaman. **11** Siihen aikaan ei pidä sinun enään
häpeemän kaikkia sinun tekojas, joilla minua vastaan olet syntiä
tehnyt; sillä minä tahdon ylpiät pyhät silloin sinun seastas ottaa
pois, niin ettes enää tohdi itsiäs korottaa minun vuoreni tähden.
12 Minä tahdon sinusta antaa jäädä köyhän ja halvan kansan;

heidän pitää Herran nimeen turvaaman. **13** Jääneet Israelista ei
pidä mitään pahaa tekemän, eikä valhetta puhuman, ja ei heidän
suussansa pidä viekasta kieltä löydettämän; vaan he elätetään
levossa, ja ei ole ketään peljättäjää. **14** Riemuitse, sinä Zionin
tytär, huuda, Israel, iloitse ja riemuitse kaikesta sydämestäs,
sinä tytär Jerusalem. **15** Sillä Herra on sinun rangaistukses
ottanut pois, ja sinun vihollises kääntänyt pois; Herra Israelin
kuningas on sinun tykönäs, ettes enään pelkää onnettomuutta.
16 Siihen aikaan sanotaan Jerusalemille: älä pelkää, ja Zionille:
älä käsiäs laske alas! **17** Sillä Herra sinun Jumalas on sinun
tykönäs, väkevä vapahtaja; hän on sinusta suuresti riemuitseva,
ja on oleva sinulle suloinen, ja antava anteeksi, ja sinusta
pitää kiitoksella riemuittaman. **18** Jotka murehtivat sitä, ettei he
ole tulleet juhlakokoukseen, ja ovat sinusta, ne minä tahdon
koota; tämä pilkka on heille kuormaksi. **19** Katso, minä tahdon
siihen aikaan kaikki lopettaa, jotka sinua vaivaavat, ja tahdon
ontuvaisia auttaa, ja hyljätyt koota, ja saatan heidät kiitokseksi ja
nimeksi kaikessa maassa, jossa he katsottiin ylön. **20** Siihen
aikaan tahdon minä teidät tänne tuoda, ja sillä ajalla teitä koota;
sillä minä asetan teidät nimeksi ja ylistykseksi kaikkein kansain
seassa maan päällä, kuin minä teidän vankiutenne käännän
teidän silmäinne edessä, sanoo Herra.

Haggain

1 Toisena kuningas Dariuksen vuotena, kuudentena kuukautena,
ensimäisenä päivänä kuuta, tapahtui Herran sana prophetan
Haggain kautta Serubbabelille Sealtielin pojalle, Juudan
päämiehelle, ja Josualle Jotsadakin pojalle, ylimmäiselle papille,
ja sanoi: **2** Näin puhuu Herra Zebaot, sanoen: tämä kansa sanoo:
ei aika vielä ole tullut Herran huonetta rakentaa. **3** Ja Herran
sana tapahtui propheta Haggain kautta, sanoen: **4** Kylläpä teidän
aikanne on tullut asua kaunistetuissa huoneissanne, ja tämän
huoneen täytyy autiona olla? **5** Nyt siis sanoo Herra Zebaot
näin: katsokaat, kuinka teidän käy. **6** Te kylvätte paljon, ja vähän
viette aittaan; te syötte, ja ette tule ravituksi; te juotte, ja ette
saa kylläänne; te verhootte teitänne, ja ette tule lämpimäksi; ja
joka rahaa ansaitsee, hän panee sen lävelliseen kukkaroon. **7**
Näin sanoo Herra Zebaot: katsokaat siis, kuinka teidän käy. **8**
Menkäät vuorille ja hakekaat puita, ja rakentakaat huone; se on
minulle otollinen oleva, ja minä tahdon minun kunniani osoittaa.
9 Kyllä tosin te paljon toivotte, vaan se tulee vähäksi; ja vaikka te
parhaallansa kotia veisitte, niin minä sen kuitenkin puhallan pois.
Miksi niin? sanoo Herra Zebaot: minun huoneeni tähden, että se
on autiona, ja kukin teistä rientää oman huoneensa kanssa. **10**
Sentähden on taivas teiltä kasteen pidättänyt, ja maa kieltänyt
hedelmänsä. **11** Ja minä olen poudan kutsunut, sekä maan että
vuorten päälle, jyväin, viinan, öljyn ja kaiken päälle, mitä maasta
tulee, ihmisten ja karjan päälle, ja kaiken kätten työn päälle.
12 Niin kuuli Serubbabel Sealtielin poika, ja Josua Jotsadakin
poika, ylimmäinen pappi, ja kaikki jääneet kansasta, Herran
Jumalansa äänen ja propheta Haggain sanat, niinkuin Herra
heidän Jumalansa hänen lähettänyt oli; ja kansa pelkäsi Herraa.

13 Niin sanoi Haggai, Herran sanansaattaja, Herran käskystä
kansan tykö: minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra. 14 Ja
Herra herätti Serubbabelin Sealtielin pojan, Juudan päämiehen
hengen, ja Josuan Jotsadakin pojan, ylimmäisen papin hengen,
ja kaiken jääneen kansan hengen, tulemaan ja työtä tekemään
Herran Zebaotin heidän Jumalansa huoneessa, 15 Neljäntenä
päivänä kolmattakymmentä, kuudentena kuukautena, kuningas
Dariuksen toisena vuotena.

2 Ensimäisenä päivänä kolmattakymmentä, seitsemäntenä
kuukautena, tapahtui Herran sana propheta Haggain kautta
ja sanoi: 2 Puhu nyt Serubbabelille Sealtielin pojalle, Juudan
päämiehelle, ja Josualle Jotsadakin pojalle, ylimmäiselle papille,
ja jätetylle kansalle, ja sano: 3 Kuka on jääneissä, joka tämän
huoneen entisessä kunniassansa nähnyt on? ja kuinka se nyt
teille näyttää? eikö se ole sen suhteen niinkuin ei mitään teidän
silmäinne edessä? 4 Ja nyt Serubbabel, ole hyvässä turvassa,
sanoo Herra; ole sinäkin hyvässä turvassa, Josua Jotsadakin
poika, ylimmäinen pappi; olkaat kaikka kansa maakunnassa
hyvässä turvassa, sanoo Herra, ja tehkäät työtä; sillä minä olen
teidän kanssanne, sanoo Herra Zebaot. 5 Sen sanan jälkeen kuin
minä tein teidän kanssanne liiton, kuin te Egyptistä vaelsitte, ja
minun henkeni pitää teidän keskellänne pysymän: älkäät peljätkö.
6 Sillä näin sanoo Herra Zebaot: vielä on vähä aikaa, niin minä
taivaan, maan, meren ja mantereen saatan liikkumaan. 7 Ja
tahdon saattaa kaikki pakanat liikkumaan; silloin tulee kaikkein
pakanain toivo, ja minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo
Herra Zebaot. 8 Sillä minun on hopia ja minun on kulta, sanoo
Herra Zebaot. 9 Tämän jälkimäisen huoneen kunnia on suurempi
oleva kuin ensimäisen, sanoo Herra Zebaot; ja minä tahdon

antaa rauhan tälle paikalle, sanoo Herra Zebaot. **10** Neljäntenä
päivänä kolmattakymmentä, yhdeksäntenä kuukautena toisena
Dariuksen vuotena, tapahtui Herran sana propheta Haggaille ja
sanoi: **11** Näin sanoo Herra Zebaot: kysy papeilta lakia ja sano:
12 Jos joku kantais pyhitettyä lihaa helmassansa, ja satuttais
sitte vaatteensa helman leipään, puuroon, viinaan, öljyyn, eli
mikä ruoka se olis, tulisko se myös pyhäksi? ja papit vastasivat
ja sanoivat: ei. **13** Haggai sanoi: jos joku raadosta saastutettu
yhteen näistä sattuis, tulisko se saastaiseksi? Papit vastasivat ja
sanoivat: se tulee saastaiseksi. **14** Niin Haggai vastasi ja sanoi:
juuri niin on tämä kansa, ja nämät ihmiset minun edessäni, sanoo
Herra, ja kaikki heidän kättensä työt, ja mitä he uhraavat, on
saastainen. **15** Ja katsokaat, kuinka teille käynyt on tästä päivästä
ja ennenkuin joku kivi pantiin toisen päälle Herran templissä. **16**
Että kuin joku tuli ohraläjän tykö, jolla piti kaksikymmentä mittaa
oleman, niin siellä oli kymmenen; koska hän tuli viinakuurnan
tykö, ja luuli viisikymmentä aamia täyttävänsä, niin siellä oli
kaksikymmentä. **17** Sillä minä vaivasin teitä poudalla, nokipäillä
ja rakeilla, kaikissa teidän kättenne töissä; ette kuitenkaan
kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **18** Niin pankaat nyt
mieleenne tästä päivästä ja ennen, nimittäin neljännestä päivästä
kolmattakymmentä, yhdeksäntenä kuukautena, hamaan siihen
päivään, jona Herran templi perustettiin, pankaat mieleenne.
19 Sillä siemenet ovat vielä salvossa, ja ei vielä mitään kasva,
ei viinapuu, fikunapuu, granatipuu, eikä öljypuu; mutta tämän
päivän perästä tahdon minä antaa siunauksen. **20** Ja Herran
sana tapahtui toisen kerran Haggaille, neljäntenä päivänä
kolmattakymmentä siinä kuukaudessa, ja sanoi: **21** Sano
Serubbabelille, Juudan päämiehelle: minä tahdon taivaan ja

maan liikuttaa; **22** Ja tahdon valtakuntain istuimet kukistaa, ja
pakanain voimalliset valtakunnat kadottaa; ja kukistan rattaat ja
ratsasmiehet, niin että hevonen ja mies pitää kukistettaman,
kukin kumppaninsa miekalla. **23** Sillä ajalla, sanoo Herra Zebaot,
tahdon minä sinua korjata, sinä Serubbabel Sealtielin poika,
minun palveliani, sanoo Herra, ja tahdon sinun pitää niinkuin
sinettisormuksen; sillä minä olen sinun valinnut, sanoo Herra
Zebaot.

Sakarjan

1 Kahdeksantena kuukautena toisena Dariuksen vuotena,
tapahtui Herran sana Sakarjalle Berekian pojalle, Iddon pojalle,
prophetalle, sanoen: **2** Herra on ollut vihainen teidän isillenne
sangen kovasti. **3** Sano siis heille: näin sanoo Herra Zebaot:
kääntykäät minun tyköni, sanoo Herra Zebaot; niin minä käännyn
teidän tykönne, sanoo Herra Zebaot. **4** Älkäät olko niinkuin
teidän isänne, joille entiset prophetat saarnasivat, sanoen: näin
sanoo Herra Zebaot: palatkaat teidän pahoista teistänne ja
teidän häijystä menostanne; mutta ei he kuulleet, eikä totelleet
minua, sanoo Herra. **5** Kussa nyt ovat teidän isänne? ja
vieläkö prophetat elävät? **6** Eikö niin ole tapahtunut, että minun
sanani ja oikeuteni, jotka minä minun palveliaini prophetain
kautta käskin, ovat teidän isiinne sattuneet? että heidän täytyi
palata ja sanoa: niinkuin Herra Zebaot ajatteli meille tehdä
meidän teittemme ja töittemme jälkeen, niin hän on myös meille
tehnyt. **7** Neljäntenä päivänä kolmattakymmentä ensimäisessä
kuukaudessa toistakymmentä, joka on Sebatin kuu, toisena
Dariuksen vuotena, tapahtui Herran sana Sakarjalle Berekian
pojalle, Iddon pojalle, prophetalle, ja hän sanoi: **8** Minä näin
yöllä, ja katso, mies istui ruskian hevosen päällä, ja seisahti
myrttien sekaan laaksossa, ja hänen takanansa olivat ruskiat ja
maksankarvaiset ja valkiat hevoset. **9** Ja minä sanoin: minun
herrani, kutka nämät ovat? Ja enkeli, joka minun kanssani
puhui, sanoi minulle: minä osoitan sinulle, kutka nämät ovat.
10 Ja mies, joka myrttien seassa oli, vastasi ja sanoi: nämät
ovat ne, jotka Herra on lähettänyt vaeltamaan lävitse maan.
11 Mutta he vastasivat Herran enkelille, joka myrttien seassa
oli, ja sanoivat: me olemme vaeltaneet maan lävitse, ja katso,

kaikki maa istuu alallansa. **12** Niin vastasi Herran enkeli ja
sanoi: Herra Zebaot, kuinka kauvan et sinä tahdo armahtaa
Jerusalemia, ja Juudan kaupungeita, joille vihainen olet ollut
nyt seitsemänkymmentä ajastaikaa? **13** Ja Herra vastasi sille
enkelille, joka minun kanssani puhui, hyvillä ja lohdullisilla
sanoilla. **14** Ja enkeli, joka minua puhutteli, sanoi minulle:
saarnaa ja sano: näin sanoo Herra Zebaot: minä olen suuresti
kiivastunut Jerusalemille ja Zionille; **15** Mutta minä olen juuri
vihainen myös suruttomille pakanoille; sillä minä olin ainoasti
vähän vihainen, mutta he auttivat hävitykseen. **16** Sentähden
näin sanoo Herra: minä palajan Jerusalemiin laupiudella, ja
minun huoneeni pitää hänessä rakennettaman, sanoo Herra
Zebaot; ja Jerusalemin päälle pitää mittanuora vedettämän.
17 Ja saarnaa vielä ja sano: näin sanoo Herra Zebaot: taas
pitää minun kaupungeilleni hyvin käymän, ja Herra on Zionia
taas lohduttava, ja Jerusalem taas valitaan. **18** Ja minä nostin
silmäni ja näin: ja katso, siellä oli neljä sarvea. **19** Ja minä
sanoin enkelille, joka puhui minun kanssani: mitä nämät ovat?
Hän sanoi minulle: nämät ovat ne sarvet, jotka Juudan, Israelin
ja Jerusalemin hajoittaneet ovat. **20** Ja Herra osoitti minulle
neljä seppää. **21** Silloin minä sanoin: mitä ne tahtovat tehdä?
Hän sanoi: ne ovat ne sarvet, jotka Juudan hajoittaneet ovat,
juuri niin, ettei kenkään ole voinut päätänsä nostaa; nämät ovat
tulleet niitä karkottamaan, ja lohkaisemaan pakanain sarvia, jotka
Juudan maan ylitse sarven nostaneet ovat sitä hajoittaaksensa.

2 Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, miehen kädessä oli
mittanuora. **2** Ja minä sanoin: kuhunkas menet? Mutta hän
sanoi minulle: mittaamaan Jerusalemia, ja katsomaan, kuinka
pitkä ja leviä se on oleva. **3** Ja katso, enkeli, joka puhui minun

kanssani, läksi ulos, ja toinen enkeli meni häntä vastaan, **4**
Ja sanoi hänelle: juokse tuonne, ja puhu sille pojalle ja sano:
Jerusalemissa pitää ilman muureja asuttaman, ihmisten ja karjan
paljouden tähden, joka siinä oleva on. **5** Ja minä tahdon olla,
sanoo Herra, tulinen muuri hänen ympärillänsä, ja tahdon itse
olla kunniaksi hänen keskellänsä. **6** Hoi! hoi! paetkaat pohjan
maasta, sanoo Herra; sillä minä hajoitin teitä neljään tuuleen
taivaan alla, sanoo Herra. **7** Hoi Zion, joka asut Babelin tyttären
tykönä! pelasta sinus. **8** Sillä näin sanoo Herra Zebaot: joka
sen (ilmoitetun) kunnian jälkeen lähetti minun niiden pakanain
tykö, jotka teitä raatelivat: joka teihin rupee, se rupee hänen
silmänsä teräänn. **9** Sillä katso, minä nostan käteni heidän
ylitsensä, että heidän pitää oleman niille saaliiksi, jotka ennen
heitä palvelivat; että teidän pitää ymmärtämän Herran Zebaotin
minua lähettäneeksi. **10** Veisaa ja riemuitse, Zionin tytär; sillä
katso, minä tulen ja tahdon asua sinun tykönäs, sanoo Herra. **11**
Silloin pitää paljon pakanoita Herrassa kiinni riippuman, jotka
minun kansani pitää oleman: ja minä tahdon asua sinun tykönäs,
ettäs ymmärtäisit Herran Zebaotin lähettäneen minun sinun
tykös. **12** Ja Herra on perivä Juudan osaksensa siinä pyhässä
maassa, ja on taas Jerusalemin valitseva. **13** Vaijetkoon kaikki
liha Herran edessä; sillä hän on noussut pyhästä asuinsiastansa.

3 Ja hän osoitti minulle ylimmäisen papin Josuan, joka seisoi
Herran enkelin edessä: ja saatana seisoi hänen oikialla
kädellänsä, seisomassa häntä vastaan. **2** Ja Herra sanoi
saatanalle: Herra rangaiskoon sinua, saatana, se Herra sinua
rangaiskoon, joka Jerusalemin valitsi! Eikö tämä ole kekäle,
joka tulesta temmattu on? **3** Ja Josua oli puetettu saastaisilla
vaatteilla, ja seisoi enkelin edessä. **4** Joka vastasi ja sanoi niille,

jotka hänen tykönänsä olivat, sanoen: ottakaat häneltä pois
saastaiset vaatteet; ja hän sanoi hänelle: katso, minä olen ottanut
sinulta pois sinun syntis, ja puettanut sinun juhlavaatteisiin. **5** Ja
sanoi: pankaat puhdas lakki hänen päähänsä. Ja he panivat
puhtaan lakin hänen päähänsä, ja puettivat hänen vaatteisiin. Ja
Herran enkeli seisoi siinä. **6** Ja Herran enkeli todisti Josualle ja
sanoi: **7** Näin sanoo Herra Zebaot: jos sinä vaellat minun teilläni,
ja jos sinä pidät minun vartioni, niin sinä saat minun huonettani
hallita, ja minun kartanoitani varjella; ja minä annan sinulle näistä
muutamia, jotka tässä seisovat, saattamaan sinua. **8** Kuule nyt,
Josua, sinä ylimmäinen pappi, sinä ja sinun ystäväs, jotka sinun
edessäs asuvat; sillä he ovat ihmeelliset miehet: katso, minä
annan palveliani, Vesan tulla. **9** Sillä katso, se on se kivi, jonka
minä panen Josuan eteen, ja sillä yhdellä kivellä on seitsemän
silmää; katso, minä tahdon sen vuolla, sanoo Herra Zebaot, ja
tahdon sen maan synnit ottaa pois yhtenä päivänä. **10** Silloin,
sanoo Herra Zebaot, kukin kutsuu kumppaninsa viinapuunsa ja
fikunapuunsa alle.

4 Ja enkeli, joka minun kanssani puhui, tuli jälleen ja herätti
minun, niinkuin joku unestansa herätettäisiin. **2** Ja sanoi minulle:
mitäs näet? Mutta minä sanoin: minä näen, ja katso, kynttiläjalka
seisoi kokonansa kullasta, ja malja sen pään päällä, ja seitsemän
lamppua oli hänessä, ja seitsemän kauhaa kussakin lampussa,
jotka olivat sen pään päällä. **3** Oli myös sen tykönä kaksi
öljypuuta: yksi maljan oikialla puolella ja toinen vasemmalla. **4**
Ja minä vastasin ja sanoin sille enkelille, joka minun kanssani
puhui, sanoen: minun herrani, mikä se on? **5** Ja enkeli, joka
minun kanssani puhui, vastasi ja sanoi minulle: etkös tiedä, mikä
se on? Mutta minä sanoin: en, minun herrani. **6** Ja hän vastasi ja

puhui minulle, sanoen: se on Herran sana Serubbabelista, joka
sanoo: ei se pidä tapahtuman sotaväellä eikä voimalla, vaan
minun hengelläni, sanoo Herra Zebaot. **7** Kuka sinä olet, suuri
vuori? jonka kuitenkin täytyy Serubbabelin edessä tasaiseksi
kedoksi tulla; ja hänen pitää ensimäisen kiven laskeman, ja
pitää huutaman: armo, armo olkoon hänelle! **8** Ja Herran
sana tapahtui minulle ja sanoi: **9** Serubbabelin kädet ovat
tämän huoneen perustaneet, hänen kätensä pitää myös sen
päättämän, tietääkses, että Herra on minun lähettänyt teidän
tykönne. **10** Sillä kuka on se, joka nämät halvat päivät katsoo
ylön? jossa kuitenkin pitää iloittaman, ja nähtämän muurin luoti
Serubbabelin kädessä, ja ne seitsemän Herran silmää, jotka
katselevat kaikkea maata. **11** Ja minä vastasin ja sanoin hänelle:
mitä nämät kaksi öljypuuta, jotka ovat oikialla ja vasemmalla
puolella kynttilänjalkaa? **12** Ja minä vastasin toisen kerran ja
sanoin hänelle: mitä nämät kaksi öljypuun oksaa, jotka ovat
kahden kultaisen piipun keskellä, joista kultainen öljy vuotaa? **13**
Ja hän sanoi minulle: etkös tiedä, mitä nämät ovat? Ja minä
sanoin; en, minun herrani. **14** Ja hän sanoi: ne ovat kaksi
öljypuuta täynnä öljyä, jotka aina seisovat kaiken maan Herran
tykönä.

5 Ja minä taas nostin silmäni ja näin, ja katso, siinä oli lentävä
kirja. **2** Ja hän sanoi minulle: mitäs näet? Mutta minä sanoin:
minä näen lentävän kirjan, joka on kaksikymmentä kyynärää
pitkä ja kymmenen kyynärää leviä. **3** Ja hän sanoi minulle: se
on se kirous, joka käy kaiken maan ylitse: sillä jokainen varas
tästä (kansasta) niinkuin muistakin sanoo itsensä viattomaksi;
ja kaikki valapattoiset tästä niinkuin muutkin sanovat itseänsä
viattomaksi. **4** Mutta minä tahdon sen tuottaa edes, sanoo Herra

Zebaot, että sen pitää tuleman varkaan huoneesen, ja sen
huoneesen, joka minun nimeni kautta väärin vannoo: ja sen pitää
pysymän heidän huoneessansa; ja se on sen kuluttava puinensa
ja kivinensä. **5** Ja enkeli, joka minun kanssani puhui, läksi ulos,
ja sanoi minulle: nosta nyt silmäs ja katso, mitä sieltä käy ulos. **6**
Ja minä sanoin: mikä se on? Hän sanoi: sieltä käy ephan mitta
ulos; ja sanoi: se on heidän näkönsä kaikessa maassa. **7** Ja
katso, lyijyinen kansi nousi auki; ja siellä istui yksi vaimo keskellä
ephaa. **8** Ja hän sanoi: se on jumalattomuus; ja hän heitti sen
keskelle mittaa, ja laski lyijyn kappaleen myös mitan suulle. **9** Ja
minä nostin silmäni ja näin, ja katso, kaksi vaimoa läksi ulos,
joilla olivat siivet, joita tuuli ajoi, ja heidän siipensä olivat niinkuin
nälkäkurjen siivet, ja ne nostivat ephan mitan maan ja taivaan
välille. **10** Ja minä sanoin enkelille, joka minun kanssani puhui:
kuhunka he sen mitan vievät? **11** Hän sanoi minulle: että hänelle
rakennettaisiin huone Sinearin maalla, ja se valmistettaisiin, ja
asetettaisiin perustuksensa päälle.

6 Ja minä taas nostin silmäni ja näin: ja katso, siellä olivat
neljät rattaat, jotka lähtivät kahden vuoren välistä; ja ne vuoret
olivat vaskiset vuoret. **2** Ensimäisten ratasten edessä olivat
ruskiat orhiit, ja toisten ratasten edessä mustat orhiit; **3** Mutta
kolmanten ratasten edessä valkiat orhiit, ja neljänten ratasten
edessä kirjavat, väkevät orhiit. **4** Ja minä vastasin ja sanoin
enkelille, joka minun kanssani puhui: minun herrani, mitä nämät
ovat? **5** Ja enkeli vastasi ja sanoi minulle: ne ovat neljä tuulta
taivaan alla, jotka tulevat ulos, astumaan kaiken maan hallitsian
eteen. **6** Jossa ne mustat orhiit, ne menivät pohjaa päin, ja
valkiat noudattivat niitä; mutta kirjavat menivät etelää päin. **7** Ja
ne väkevät läksivät ja menivät ympärinsä, niin että he kaikki maat

vaelsivat. Ja hän sanoi: menkäät ja vaeltakaat maata ympäri;
ja he vaelsivat maan lävitse. **8** Ja hän kutsui minua, puhutteli
minua ja sanoi: katso, ne jotka pohjaan menevät, antavat minun
henkeni levätä pohjan maalla. **9** Ja Herran sana tapahtui minulle
ja sanoi: **10** Ota vangeilta, Heldailta ja Tobialta ja Jedajalta,
ja tule jälleen sinä päivänä, ja mene Josian Zephanjan pojan
huoneeseen, jotka Babelista tulleet ovat. **11** Mutta ota hopiaa
ja kultaa, ja tee kruunuja, ja pane Josuan Jotsadakin pojan,
ylimmäisen papin päähän, **12** Ja sano hänelle: näin sanoo Herra
Zebaot: katso, yksi mies on, jonka nimi on Vesa; sillä hänen
allansa pitää kasvaman, ja hän on rakentava Herran templin. **13**
Ja Herran templin on hän rakentava, ja hänen pitää kunnian
kantaman, istuman ja hallitseman istuimellansa, ja oleman papin
istuimellansa, ja heillä pitää molemmilla rauha oleman. **14** Ja
ne kruunut pitää oleman Helemin, Tobian, Jedajan ja Henin,
Zephanjan pojan, muistoksi Herran templissä. **15** Heidän pitää
kaukaa tuleman ja rakentaman Herran templin, ja teidän pitää
ymmärtämän Herran Zebaotin lähettäneen minun teidän tykönne.
Tämä pitää tapahtuman, jos te muutoin Herran teidän Jumalanne
äänelle hyvin kuuliaiset olette.

7 Ja neljäntenä kunigas Dariuksen vuotena tapahtui Herran sana
Sakarjalle, neljäntenä päivänä yhdeksännessä kuukaudessa,
joka kutsutaan Kislev. **2** Kuin he lähettivät Sareserin, ja
Regemmelekin, ja heidän miehensä Jumalan huoneeseen
rukoilemaan Herran eteen, **3** Ja sanomaan papeille, jotka
olivat Herran Zebaotin huoneessa, ja prophetaille: vieläkö
minun nyt pitää itkemän viidentenä kuukautena, ja vaivaaman
minuani, niinkuin minä tähän asti muutamina vuosina tehnyt
olen? **4** Ja Herran Zebaotin sana tapahtui minulle ja sanoi:

5 Puhu kaikelle maan kansalle ja papeille, sanoen: kuin te
paastositte ja paruitte viidennellä ja seitsemännellä kuukaudella,
nyt seitsemänkymmentä vuotta, oletteko te minulle paastonneet?
6 Ja kuin te syötte ja juotte, ettekö te syö ja juo itse teillenne? **7**
Eikö tämä se ole, jota Herra antoi entisten prophetain saarnata,
kuin vielä Jerusalemissa asuttiin, ja oli lepo kaupungeissa
ympärillä, kuin asuttiin sekä etelään päin että laaksoissa? **8**
Ja Herran sana tapahtui Sakarjalle, sanoen: **9** Näin sanoo
Herra Zebaot: tuomitkaat oikein, ja tehkäät jokainen hyvää ja
laupiutta veljellensä. **10** Ja älkäät tehkö vääryyttä leskille ja
orvoille, muukalaisille ja köyhille: ja älkään kenkään ajatelko
pahaa sydämessänsä veljiänsä vastaan. **11** Mutta ei he näistä
tahtoneet ottaa vaaria, vaan käänsivät selkänsä minua vastaan,
ja tukitsivat korviansa, ettei he kuulisi; **12** Ja asettivat sydämensä
niinkuin timantin, ettei he kuulisi lakia ja sanoja, jotka Herra
Zebaot hengellänsä lähetti entisten prophetain kautta: sentähden
on niin suuri viha Herralta Zebaotilta tullut. **13** Ja se on niin
tapahtunut kuin saarnattiinkin; mutta ettei he tahtoneet kuulla,
niin en minäkään tahtonut kuulla, kuin he huusivat, sanoo Herra
Zebaot. **14** Ja niin minä olen heidät hajoittanut kaikkein pakanain
sekaan, joita ei he tunteneet; ja maa on heidän jälkeensä autioksi
jäänyt, ettei kenkään siinä vaella eikä asu; sillä he ovat sen
ihanan maan hävittäneet.

8 Ja Herran Zebaotin sana tapahtui (minulle) ja sanoi: **2**
Näin sanoo Herra Zebaot: minä olen Zionin tähden suuresti
kiivannut, ja olen suuressa vihassa sentähden kiivannut. **3**
Näin sanoo Herra: minä käännyn taas Zionin tykö, ja tahdon
asua Jerusalemin keskellä; niin että Jerusalem pitää totuuden
kaupungiksi kutsuttaman, ja Herran Zebaotin vuori pyhyyden

vuoreksi. **4** Näin sanoo Herra Zebaot: vielä nyt pitää Jerusalemin
kaduilla asuman vanhat miehet ja vaimot, jotka sauvan päälle
nojaavat vanhuutensa tähden. **5** Ja kaupungin kadut pitää
oleman täynnä pieniä poikia ja piikaisia, jotka sen kaduilla
leikitsevät. **6** Näin sanoo Herra Zebaot: jos tämä on ihmeellinen
tämän jääneen kansan silmäin edessä, pitäiskö se sentähden
oleman ihmeellinen minun silmäini edessä? sanoo Herra Zebaot.
7 Näin sanoo Herra Zebaot: katso, minä tahdon lunastaa minun
kansani itäiseltä maalta ja länsimaalta. **8** Ja minä tahdon heitä
saattaa Jerusalemiin asumaan; ja heidän pitää minun kansani
oleman, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa totuudessa ja
vanhurskaudessa. **9** Näin sanoo Herra Zebaot: vahvistakaat
kätenne, te jotka tällä ajalla nämät sanat kuulette prophetain
suun kautta, sinä päivänä, jona Herran Zebaotin huoneen
perustus laskettiin, sen rakennettavaksi. **10** Sillä ennen näitä
päiviä olivat ihmisten työt turhat, ei juhtain työ myös mitään ollut;
eikä ollut niillä rauhaa vihollisilta, jotka menivät ulos ja sisälle;
vaan minä sallin kaikki ihmiset mennä, jokaisen lähimmäistänsä
vastaan. **11** Mutta en minä niin tahdo nyt tehdä tälle jääneelle
kansalle, niinkuin entisinä päivinä, sanoo Herra Zebaot; **12** Vaan
heidän pitää rauhan siemen oleman: viinapuu pitää hedelmänsä
antaman, ja maa kasvunsa, taivas pitää kasteensa antaman,
ja jääneet minun kansastani pitää nämät kaikki omistaman.
13 Ja pitää tapahtuman, että teitä, jotka Juudan ja Israelin
huoneesta olette olleet kirous pakanain seassa, tahdon minä
lunastaa, että teidän pitää siunauksen oleman. Niin älkäät
siis peljätkö, mutta vahvistakaat kätenne. **14** Sillä näin sanoo
Herra Zebaot: niinkuin minä ajattelin teitä kadottaa, kuin teidän
isänne minun vihoittivat, sanoo Herra Zebaot, ja en sitä katunut,

15 Niin minä nyt jälleen ajattelen näinä päivinä tehdä hyvää
Jerusalemille ja Juudan huoneelle. Älkäät peljätkö. **16** Mutta
tämä on se, minkä teidän tekemän pitää: jokainen puhukaan
totuutta lähimmäisensä kanssa; tuomitkaat oikein ja saattakaat
rauha teidän portteihinne. **17** Ja älkään kenkään ajatelko pahaa
sydämessänsä, lähimmäistänsä vastaan, ja älkäät rakastako
vääriä valoja; sillä näitä kaikkia minä vihaan, sanoo Herra. **18**
Ja Herran Zebaotin sana tapahtui minulle ja sanoi: **19** Näin
sanoo Herra Zebaot: neljännen, viidennen, seitsemännen ja
kymmenennen kuukauden paastot pitää kääntymän Juudan
huoneelle iloksi ja riemuksi ja ihanaiseksi vuoden juhlaksi.
Rakastakaat ainoasti totuutta ja rauhaa. **20** Näin sanoo Herra
Zebaot: tästedes pitää vielä paljo kansaa tuleman, ja monen
kaupungin asuvaisia. **21** Ja yhden asuvaiset pitää menemän
toisen tykö ja sanoman; käykäämme vilpittömästi rukoilemaan
Herran kasvoin eteen, ja etsimään Herraa Zebaotia; minä
tahdon myös käydä teidän kanssanne. **22** Niin tulee paljo
kansaa ja pakanat tulevat joukoin, etsimään Herraa Zebaotia
Jerusalemiin, ja rukoilemaan Herran kasvojen eteen. **23**
Näin sanoo Herra Zebaot: sillä ajalla pitää kymmenen miestä
kaikkinaisista pakanain kielistä todella tarttuman yhden Juudan
miehen vaatteen palteesen, ja sanoman: me tahdomme käydän
teidän kanssanne; sillä me kuulimme, että Jumala on teidän
kanssanne.

9 Tämä on Herran sanan kuorma Hadrakin maasta, ja
Damaskusta, jossa se on pysyvä; sillä Herralla on silmä, joka
näkee ihmiset ja kaikki Israelin sukukunnat. **2** Niin myös
Hamatista, joka heidän rajassansa on, ja Tyrosta ja Sidonista,
jotka ylen viisaat ovat. **3** Sillä Tyro rakentaa itsellensä linnaa ja

kokoo hopiaa niinkuin santaa, ja kultaa niinkuin lokaa kaduilta. **4**
Katso, Herra ajaa ulos hänen, ja lyö alas hänen voimansa, joka
hänellä merellä on: ja hän pitää tulella kulutettaman. **5** Kuin
Askalon sen näkee, niin hän peljästyy, ja Gatsan pitää kovin
surullisen oleman, niin myös Ekron, että hänen toivonsa on
häpiään tullut; sillä ei Gatsassa pidä kuningasta oleman, eikä
Askalonissa asuttaman. **6** Asdodissa pitää muukalaisen äpärän
asuman, ja niin pitää Philistealaisten ylpeys lyötämän maahan.
7 Ja minä tahdon ottaa pois heidän verensä heidän suustansa
ja heidän kauhistuksensa heidän hampaistansa; että he myös
jäisivät meidän Jumalallemme, ja olisivat niinkuin päämiehet
Juudassa, ja Ekron olis niinkuin Jebusilaiset. **8** Ja minä tahdon
itse minun huoneeni piirittää sotaväellä, jotka vaeltavat ulos ja
sisälle, ettei heitä enään pidä vaatian vaivaaman; sillä minä
katsoin nyt sitä minun silmilläni. **9** Iloitse, sinä Zionin tytär,
suuresti, ja riemuitse, sinä Jerusalemin tytär! Katso, sinun
kuninkaas tulee sinulle, vanhurskas, ja auttaja, köyhä, ja ajaa
aasilla ja aasin tamman varsalla. **10** Sillä minä tahdon maahan
lyödä rattaan Ephraimista ja hevosen Jerusalemista, ja sodan
joutsi pitää särjettämän; sillä hän puhuu ystävällisesti pakanain
seassa, ja hänen hallituksensa on oleva merestä hamaan mereen
asti, ja virrasta hamaan maailman loppuun asti. **11** Sinä lasket
myös liittos veren kautta vankis ulos vedettömästä kuopasta. **12**
Niin palatkaat siis linnaan, te jotka toivossa vangitut olette; sillä
tänäpänä minä tahdon myös ilmoittaa, ja kaksinkertaisesti sinulle
maksaa. **13** Sillä minä olen Juudan minulleni joutseksi vetänyt,
ja Ephraimin valmistanut; ja tahdon sinun lapses, Zion, herättää
Grekan maan lapsia vastaan, ja asetan sinun niinkuin sankarin
miekan. **14** Herra on heille ilmestyvä, ja hänen nuolensa pitää

lähtemän ulos niinkuin pitkäisen leimaus; ja Herra, Herra, on
basunalla soittava, ja menee niinkuin lounatuulen pyöriäiset. **15**
Herra Zebaot on heitä suojeleva, että he söisivät, ja saisivat
allensa linkokivillä, ja joisivat ja riemuitsisivat niinkuin viinasta,
ja tulisivat täyteen niinkuin malja, ja niinkuin alttarin kulmat.
16 Ja Herra heidän Jumalansa on heitä sillä ajalla auttava,
niinkuin kansansa laumaa; sillä pyhät kivet pitää merkiksi hänen
maallensa nostettaman. **17** Sillä kuinka paljo hyvää heillä on, ja
kuinka suuri kauneus heillä on? Jyvät siittävät nuorukaiset ja
viina neitseet.

10 Anokaat Herralta ehtoo sadetta, niin Herra tekee pilven,
ja antaa teille kyllä sataa, kaikelle kedon kasvulle. **2** Sillä
epäjumalat puhuvat turhuutta, ja aavistajat näkevät valheen;
ja puhuvat turhia unia, ja heidän lohdutuksensa ei ole mitään:
sentähden he käyvät eksyksissä niinkuin lampaat, ja nääntyvät,
ettei heillä ole yhtään paimenta. **3** Minun vihani on julmistunut
paimenten päälle, ja minä tahdon kauriit etsiä; sillä Herran
Zebaot on etsivä laumansa, Juudan huoneen, ja valmistaa heitä
niinkuin hankituita sotahevosia. **4** Häneltä ovat nurkat, häneltä
naulat, häneltä sotajoutsi, häneltä myös ynnä kaikki vaatiat
tulleet. **5** Ja heidän pitää kuitenkin oleman niinkuin sankarit,
jotka loan tallaavat kaduilla sodassa, ja pitää sotiman, sillä Herra
on heidän kanssansa, että ratsasmiehet häpiään tulevat. **6** Ja
minä tahdon vahvistaa Juudan huoneen, ja varjella Josephin
huonetta, ja tahdon heitä asettaa jälleen sijoillensa; sillä minä
armahdan heitä; ja he ovat niinkuin he ennenkin olivat, kuin minä
heidät sysäsin pois; sillä minä Herra heidän Jumalansa tahdon
heitä kuulla. **7** Ja Ephraim on oleva niinkuin sankari, ja heidän
sydämensä on iloitseva niinkuin viinasta; ja heidän lapsensa

saavat myös sen nähdä, ja riemuitsevat, että heidän sydämensä
on iloinen Herrassa. **8** Minä tahdon heille viheltää, ja koota heitä,
sillä minä tahdon heitä lunastaa; ja he lisääntyvät niinkuin he
ennenkin olleet olivat. **9** Ja tahdon kylvää heitä kansain sekaan,
että he muistaisivat minua kaukaisissa maakunnissa, ja eläisivät
lastensa kanssa ja palajaisivat. **10** Sillä minä tahdon heitä tuoda
jälleen Egyptin maalta, ja koota heitä Assyriasta, ja saattaa heitä
Gileadin maahan ja Libanoniin, ja ei siinäkään pidä heillä kyllä
oleman. **11** Ja hänen pitää käymän sen ahtaan meren lävitse,
ja meren aaltoja lyömän, että kaikki ojain syvyydet kuivuisivat;
silloin Assyrian ylpeys alennetaan, ja Egyptin valtikka lakkaa. **12**
Minä tahdon heitä vahvistaa Herrassa, ja heidän pitää vaeltaman
hänen nimeensä, sanoo Herra.

11 Avaa, Libanon, porttis, että tuli sinun sedripuus polttais. **2**
Ulvokaat, te hongat, sillä sedripuut ovat langenneet, ja ylimmäiset
ovat hävitetyt. Ulvokaat, te Basanin tammet; sillä vahva metsä
on hakattu pois. **3** Paimenet kuullaan ulvovan, sillä heidän
väkevänsä ovat hävitetyt; jalopeurain penikkain kiljumus kuullaan,
sillä Jordanin ylpeys on hävitetty. **4** Näin sanoo Herra minun
Jumalani: kaitse teuraslampaita; **5** Sillä heidän omistajansa
teurastavat niitä, ja ei luule siitä syntiä olevan; myyvät niitä, ja
sanovat: kiitetty olkoon Herra, että minä olen rikastunut; ja ei
heidän paimenensa heitä säästä. **6** Sentähden en minä tahdo
enää säästää maan asuvaisia, sanoo Herra; ja katso, minä
jätän ihmisen jokaisen kumppaninsa käsiin, ja heitä kuninkainsa
käsiin, että he maan musertaisivat, enkä tahdo heitä auttaa
heidän käsistänsä. **7** Ja minä kaitsen teuraslampaita, raadollisten
lammasten tähden. Ja minä otin minulleni kaksi sauvaa: yhden
minä kutsuin suloiseksi, mutta toisen sitovaiseksi, ja kaitsin

lampaita. **8** Ja minä hukutin kolme paimenta yhtenä kuukautena;
sillä en minä voinut heitä kärsiä, eikä he minuakaan kärsineet.
9 Ja minä sanoin: en minä tahdo teitä kaita; joka kuolee, se
kuolkaan, joka nääntyy, se nääntyköön, ja jääneet syököön
toinen toisensa lihan. **10** Ja minä otin suloisen sauvani ja särjin
sen, rikkoakseni minun liittoni, jonka minä kaikille kansoille tehnyt
olin. **11** Ja se rikottiin sinä päivänä; ja raadolliset lampaat, jotka
minun kanssani pitivät, tunsivat siitä, että se Herran sana oli. **12**
Ja minä myös sanoin heille: jos teille niin kelpaa, niin tuokaat
tänne niin paljon kuin minä maksan; jollei, niin sallikaat olla; ja
he punnitsivat niin paljon kuin minä maksoin, kolmekymmentä
hopiapenninkiä. **13** Niin sanoi Herra minulle: heitä se pois,
annettavaksi savenvalajalle; sitä suurta hintaa, johon minä heiltä
arvattu olen! Ja minä oltin ne kolmekymmentä hopiapenninkiä
ja heitin Herran huoneeseen, annettavaksi savenvalajalle. **14**
Ja minä särjin minun toisen sitovaisen sauvani, rikkoakseni
veljeyden Juudan ja Israelin vaiheella. **15** Ja Herra sanoi minulle:
ota vielä itselles hullun paimenen aseet. **16** Sillä katso, minä
herätän paimenen maassa, joka ei etsi nääntyvää, ei holho
nuorta heikkoa, ei paranna särjettyä, eikä tottele tervettä; vaan
syö lihavain lihaa, ja repäisee heidän sorkkansa rikki. **17** Voi sitä
kelvotointa paimenta, joka lauman hylkää! tulkaan miekka hänen
käsivarteensa ja oikiaan silmään; kuivukoon hänen käsivartensa
peräti, ja hänen oikea silmänsä tulkoon kokonansa pimiäksi!

12 Tämä on Herran sanan kuorma Israelista: Herra, joka taivaat
venyttää, ja maan perustaa, ja tekee ihmisen hengen hänessä,
sanoo: **2** Katso, minä tahdon Jerusalemin tehdä unimaljaksi
kaikille kansoille siinä ympärillä; sillä sen pitää myös Juudaa
kohtaaman, kuin Jerusalem piiritetään. **3** Ja sillä ajalla tahdon

minä Jerusalemin tehdä kaikille kansoile kuormakiveksi; niin
monta kuin häntä siirtää tahtovat, pitää itsensä siihen rikki
repimän; sillä kaikki pakanat maan päällä kokoontuvat häntä
vastaan. **4** Silloin, sanoo Herra, tahdon minä kaikki hevoset
pelkuriksi saattaa, ja heidän ratsastajansa tyhmäksi; mutta
Juudan huoneelle tahdon minä avata minun silmäni, ja kaikki
kansain hevoset lyödä sokeudella. **5** Ja Juudan päämiesten pitää
sanoman sydämessänsä: olkoon Jerusalemin asuvaiset vain
hyvässä turvassa, Herrassa Zebaotissa, heidän Jumalassansa.
6 Sillä ajalla tahdon minä panna Juudan päämiehet niinkuin
tulipätsiksi puiden sekaan, ja niinkuin tulisoiton jalallisen,
syömään sekä oikialta että vasemmalta puolelta kaikki kansat
ympäriltä; ja Jerusalem asutaan taas siallansa Jerusalemissa. **7**
Ja Herra on vapahtava Juudan majat niinkuin alustakin, ettei
Davidin huoneen kunnia ylen paljo kerskaisi, eikä Jerusalemin
asuvaisen kunnia, Juudaa vastaan. **8** Niinä päivinä on Herra
Jerusalemin asuvaiset varjelevat; ja on tapahtuva, että se, joka
silloin heidän seassansa heikko on, on oleva niinkuin David,
ja Davidin huone on oleva niinkuin Jumalan huone, niinkuin
Herran enkeli heidän edessänsä. **9** Silloin ajattelin minä hukuttaa
kaikkia pakanoita, jotka ovat lähteneet Jerusalemia vastaan.
10 Mutta Davidin huoneelle ja Jerusalemin asuvaisille tahdon
minä vuodattaa armon ja rukouksen hengen; sillä heidän pitää
katsoman minun puoleeni, jonka he lävitse pistäneet ovat; ja
pitää valittaman, niinkuin joku valittaa ainokaista poikaansa, ja
heidän pitää häntä murehtiman, niinkuin joku itkis esikoistansa.
11 Silloin pitää suuren valitusitkun oleman Jerusalemissa, niinkuin
Hadadrimmonin itku Megiddon kedolla. **12** Ja maan pitää
valittaman, jokainen sukukunta erinänsä; Davidin huoneen

sukukunta erinänsä, ja heidän vaimonsa erinänsä; Natanin
huoneen sukukunta erinänsä, ja heidän vaimonsa erinänsä; **13**
Levin huoneen sukukunta erinänsä, ja heidän vaimonsa erinänsä;
Simein huoneen sukukunta erinänsä, ja heidän vaimonsa
erinänsä; **14** Niin myös kaikki muut jääneet sukukunnat, kukin
erinänsä, ja heidän vaimonsa myös erinänsä.

13 Sillä ajalla on avoin lähde Davidin huoneelle ja Jerusalemin
asuvaisille oleva syntiä ja saastaisuutta vastaan. **2** Sillä ajalla,
sanoo Herra Zebaot, tahdon minä epäjumalain nimet maasta
kadottaa, ettei heitä enään pidä muistettaman; tahdon myös
väärät prophetat ja saastaisen hengen ajaa pois maalta. **3** Ja
pitää tapahtuman, että jos joku vielä ennustais, niin hänen isänsä
ja äitinsä, jotka hänen synnyttäneet ovat, pitää hänelle sanoman:
et sinä saa elää, sillä sinä olet valehdellut Herran nimeen. Ja
niin hänen isänsä ja äitinsä, jotka hänen synnyttäneet ovat, pitää
hänen pistämän lävitse, kuin hän ennustaa. **4** Sillä silloin pitää
tapahtuman, että prophetat näkyinsä kanssa tulevat häpiään,
kuin he ennustavat; ja ei heidän pidä enää yllensä pukevan
karvavaatteita, joilla he viettelevät. **5** Mutta pitää sanoman: en
minä ole propheta, vaan minä olen peltomies; sillä minä olen
nuoruudestani orjana ollut. **6** Mutta jos hänelle sanottaisiin: mitkä
haavat ovat sinun käsissäs? niin hänen pitää vastaaman: niin
minä olen haavoitettu niiden huoneessa, jotka minua rakastivat.
7 Herää, miekka minun paimeneni päälle ja sen miehen päälle,
joka minulle lähinen on, sanoo Herra Zebaot: lyö paimenta,
niin lampaat hajoovat! ja niin minä käteni käännän piskuisia
päin. **8** Ja pitää tapahtuman, sanoo Herra, että jokaisessa
maakunnassa kaksi osaa häviää ja hukkuu, ja kolmas osa siihen
jääpi. **9** Ja kolmannen osan tahdon minä viedä tulen lävitse,

ja puhdistaa sen, niinkuin hopia puhdistetaan, ja tahdon sen
kirkastaa, niinkuin kulta kirkastetaan. Nämät minun nimeäni
avuksi huutavat, ja minä tahdon heitä kuulla, ja sanoa: se on
minun kansani; ja heidän pitää sanoman: Herra minun Jumalani.

14 Katso, päivä tulee Herralle, jona sinun saaliis sinussa
jaetaan. **2** Sillä minä olen kokoova kaikkinaiset pakanat sotaan
Jerusalemia vastaan, ja kaupunki voitetaan, huoneet ryöstetään
ja vaimot raiskataan. Puoli osaa kaupunkia viedään vangiksi, ja
jääneitä kansasta ei ajeta ulos kaupungista. **3** Mutta Herra on
lähtevä sotimaan pakanoita vastaan, niinkuin hän on tottunut
sodan ajalla sotimaan. **4** Silloin hänen jalkansa pitää Öljymäellä
seisoman, joka on läsnä Jerusalemia itään päin; ja Öljymäen
pitää halkeeman kekeltä itään ja länteen, sangen leviältä toinen
toisestansa; toinen osa mäkeä pitää erkaneman pohjoiseen
päin ja toinen etelään päin. **5** Ja teidän pitää pakeneman
sitä laaksoa, joka on näiden vuorten vaiheella, sillä se laakso
mäkien vaiheella pitää ulottuman Atsaliin asti; ja pitää paettaman
niinuin muinen paettiin maanjäristyksen tähden, Ussian Juudan
kuninkaan aikana. Silloin Herra minun Jumalani on tuleva,
ja kaikki pyhät hänen kanssansa. **6** Ja siihen aikaan pitää
tapahtuman, ettei valkeus pidä oleman kallis eikä sumuinen. **7**
Ja yksi päivä on oleva, joka Herralle tuttu on, ei päivä eikä yö;
vaan pitää tapahtuman, että ehtoona pitää valkeus oleman. **8**
Silloin pitää Jerusalemista elävät vedet vuotaman, puoli osa
itäistä merta päin, ja toinen puoli hamaan äärimäiseen mereen;
ja sen pitää sekä kesällä että talvella tapahtuman. **9** Ja Herra on
kaiken maan Kuningas oleva; siihen aikaan on ainoastaan yksi
Herra oleva, ja hänen nimensä yksi. **10** Ja koko maakunnassa
pitää käytämän ympäri niinkuin tasaisella kedolla, Gibeasta

niin Rimmoniin asti, lounaan puolella Jerusalemia; sillä se
korotetaan ja asutaan hänen siassansa, Benjaminin portista
hamaan ensimäisen portin paikkaan, hamaan Kulmaporttiin,
ja Hananeelin tornista niin kuninkaan viinakuurniin asti. **11** Ja
hänessä pitää asuttaman, eikä enään pidä yhtään kirousta
oleman, sillä Jerusalemin pitää turvallisesti asuman. **12** Ja tämä
on rangaistus oleva, jolla Herra kaikkia kansoja on rankaiseva,
jotka ovat sotineet Jerusalemia vastaan: heidän lihansa pitää
raukeaman jaloillansa seisoissansa, ja heidän silmänsä pitää
lävissänsä vaipuman, ja heidän kielensä suussansa raukeaman.
13 Siihen aikaan on Herra suuren metelin heidän sekaansa
nostava, että jokainen pitää kumppaninsa käteen rupeeman, ja
paneman kätensä kumppaninsa käden päälle. **14** Sillä Juuda on
myös Jerusalemissa sotiva; ja sen ympärille kootaan kaikkein
pakanain tavarat, kultaa, hopiaa ja sangen paljo vaatteita. **15** Ja
niin on tämä rangaistus tapahtuva hevosille, muuleille, kameleille,
aaseille ja kaikkinaisille eläimille, jotka heidän leirissänsä ovat,
niinkuin tämä rangaistus on. **16** Ja kaikki jääneet kaikkein
pakanain seassa, jotka läksivät Jerusalemia vastaan, menevät
joka vuosi kumartamaan Kuningasta, Herraa Zebaotia, ja
lehtimajan juhlaa pitämään. **17** Ja on tapahtuva, että joka maan
sukukunnista ei mene ylös Jerusalemiin tätä Kuningasta, Herraa
Zebaotia, kumartamaan, ei pidä heille sadetta tuleman. **18**
Ja ellei Egyptiläisten sukukunta menisi ylös ja tulisi, niin ei
heidänkään päällensä pidä sataman; tämä on se rangaistus,
jolla Herra on pakanat rankaiseva, jotka ei tule lehtimajan juhlaa
pitämään. **19** Sillä se on Egyptiläisten synti ja kaikkein pakanain
synti, jotka ei tule lehtimajan juhlaa pitämään. **20** Siihen aikaan
pitää hevosten kelloin päälle (kirjoitettu) oleman: Herran pyhyys;

ja kattilat Herran huoneessa pitää oleman niinkuin maljat alttarin
edessä. **21** Sillä kaikki kattilat Jerusalemissa ja Juudassa pitää
Herralle Zebaotille pyhitetyt oleman; että kaikkein, jotka uhrata
tahtovat, pitää tuleman ja ne ottaman ja niissä keittämän. Ja ei
yksikään Kanaanealainen pidä enää Herran Zebaotin huoneessa
oleman siihen aikaan.

Malakian

1 Tämä on Herran sanan kuorma Israelin tykö, Malakian kautta.
2 Minä rakastin teitä, sanoo Herra. Niin te sanotte: missäs
meitä rakastit? Eikö Esau ole Jakobin veli, sanoo Herra? ja
minä rakastin Jakobia, **3** Ja vihasin Esauta; olen myös autioksi
tehnyt hänen vuorensa, ja hänen perimisensä lohikärmeille
erämaaksi. **4** Ja jos Edom sanois: me olemme köyhtyneet, mutta
me tahdomme autiot jälleen rakentaa; niin sanoo Herra Zebaot
näin: jos he rakentavat, niin minä tahdon maahan kukistaa; ja ne
pitää kutsuttaman jumalattomuuden rajaksi ja siksi kansaksi, jolle
Herra on vihainen ijankaikkisesti. **5** Sen pitää teidän silmänne
näkemän, ja teidän pitää sanoman: Herra on ylistetty Israelin
maan äärissä. **6** Pojan pitää kunnioittaman isäänsä, ja palvelian
isäntäänsä. Jos minä siis isä olen, kussa on minun kunniani? Jos
minä isäntä olen, kussa on minun pelkoni? sanoo Herra Zebaot
teille, papit, jotka katsotte ylön minun nimeni. Niin te sanotte:
missä me katsomme ylön sinun nimes? **7** Silloin kuin te uhraatte
minun alttarilleni saastaista leipää. Niin te sanotte: kuinka me
uhraamme sinulle saastaista? Siinä että te sanotte: Herran pöytä
on katsottu ylön. **8** Ja kuin te uhraatte jotakin, joka sokia on,
niin ette sano sitä pahaksi; ja kuin te uhraatte jotakin ontuvaa
eli sairasta, niin ei sitäkään sanota pahaksi. Vie senkaltaista
sinun päämiehilles, mitämaks, jos sinä olet hänelle otollinen,
eli jos hän katsoo sinun puolees, sanoo Herra Zebaot. **9** Niin
rukoilkaat nyt Jumalaa, että hän armahtais meidän päällemme,
sillä se on tapahtunut teiltä. Luuletteko, että hän katsoo teidän
puoleenne? sanoo Herra Zebaot. **10** Kuka on myös teidän
seassanne, joka sulkee oven (ilman palkkaa)? ette myös viritä
tulta minun alttarilleni ilman mitäkään. Ei minulla ole suosiota

teihin, sanoo Herra Zebaot, ja ruokauhri teidän käsistänne ei
ole minulle otollinen. **11** Vaan hamasta auringon koitosta niin
laskemiseen asti pitää minun nimeni suureksi tuleman pakanain
seassa, ja jokapaikassa pitää minun nimelleni suitsutettaman, ja
puhdas ruokauhri uhrattaman; sillä minun nimeni pitää suureksi
tuleman pakanain seassa, sanoo Herra Zebaot. **12** Mutta te
turmelette sen sillä, kuin te sanotte: Herran pöytä on saastutettu,
ja sen uhri on katsottu ylön ja hänen ruokansa. **13** Ja te sanotte:
katso, se on sula vaiva, ja lyötte sen tuleen, sanoo Herra
Zebaot. Ja te uhraatte ryövättyä, ontuvaa ja sairasta, ja ne te
uhraatte ruokauhriksi. Pitäiskö se minulle otollinen oleman teidän
käsistänne? sanoo Herra. **14** Mutta kirottu olkoon pettäjä, jonka
laumassa on oinas, ja kuin hän tekee lupauksen, niin hän uhraa
Herralle kelvottoman; sillä minä olen suuri kuningas, sanoo
Herra Zebaot, ja minun nimeni on peljättävä pakanain seassa.
2 Ja te papit, tämä käsky tulee nyt teille. **2** Ellette sitä kuule, ja
ellette pane sydämeenne, että te niin antaisitte minun nimelleni
kunnian, sanoo Herra Zebaot, niin minä lähetän teidän sekaanne
kirouksen, ja kiroon teidän siunauksianne; jopa minä olen myös
niitä kironnut, ettette sitä tahtoneet panna sydämeenne. **3** Katso,
minä tahdon turmella teidän siemenenne, ja paiskaan sonnan
teidän kasvoillenne, teidän juhlapäiväinne sonnan, niin että se
ijäksi teihin tarttuu. **4** Niin te saatte tuta, että minä sen käskyn
teille lähettänyt olen, että sen piti minun liittoni Levin kanssa
oleman, sanoo Herra Zebaot. **5** Sillä minun liittoni oli hänen
kanssansa elämään ja rauhaan, ja minä annoin ne pelvoksi
hänelle, pelkäämään minua, ja minun nimeäni hämmästymään.
6 Totuuden laki oli hänen suussansa, ja ei löydetty mitään pahaa
hänen huulissansa; hän vaelsi rauhallisesti ja toimellisesti minun

edessäni, ja käänsi monta pois synnistä. **7** Sillä papin huulet
pitää opin kätkemän, että lakia hänen suustansa kysyttäisiin; sillä
hän on Herran Zebaotin enkeli. **8** Mutta te olette tieltä poikenneet,
pahoitatte monta laissa, ja olette Levin liiton rikkoneet, sanoo
Herra Zebaot. **9** Sentähden olen minä myös tehnyt, että te
olette hyljätyt ja ylönkatsotut kaiken kansan edessä, ettette pidä
minun teitäni, mutta katsotte ihmisten muotoa laissa. **10** Eikö
meillä kaikilla ole yksi Isä? eikö yksi Jumala meitä luonut ole?
Miksi me katsomme ylön toinen toisemme, ja rikomme sen
liiton, joka meidän isäimme kanssa tehty oli? **11** Sillä Juuda on
ylönkatsojaksi tullut, Israelissa ja Jerusalemissa on tapahtunut
kauhistus; sillä Juuda turmelee Herran pyhän, jota hän itse
rakasti, ja ottaa vieraan jumalan tyttäriä emänniksensä. **12** Vaan
Herra hävittää hänen, joka sen tekee, Jakobin majasta, sekä
opettajan että opetuslapsen, ja sen, joka vie Herralle Zebaotille
ruokauhria. **13** Te teette myös sen toisen, että Herran alttarin
edessä ovat kyyneleet, itkut ja huokaukset, niin etten minä
enään tahdo katsoa ruokauhria päin, eli ottaa vastaan jotakin
otollisesti teidän käsistänne. **14** Ja te sanotte: minkätähden?
Sentähden, että Herra on sinun ja sinun nuoruutes vaimon
vaiheella todistanut, jonka katsot ylön, joka on sinun kumppanis
ja sinun vaimos, johon sinä liitolla itses kiinni sitonut olet. **15** Sillä
eikö hän heitä yhdeksi tehnyt, vaikka hänellä olis ollut muita
henkiä? Mutta mitä se yksi tekee? Hän etsii Jumalan siementä.
Sentähden karttakaat teidän henkeänne, ja älköön kenkään
katsoko ylön nuoruutensa vaimoa. **16** Että (Jumala) vihaa sitä
hylkäämistä, sanoo Herra Israelin Jumala, kuin joku peittää
vääryytensä niinkuin vaatteella, sanoo Herra Zebaot: sentähden
karttakaat teidän henkeänne, ja älkäät katsoko heitä ylön. **17** Te

olette Herraa teidän puheellanne vaivanneet; ja te sanotte: missä
me häntä olemme vaivanneet? Siinä kuin te sanotte: jokainen,
joka pahaa tekee, se kelpaa Herralle, ja että senkaltaiset ovat
hänelle otolliset; eli kussa on se Jumala, joka rankaisee?

3 Katso, minä lähetän minun enkelini, joka minun eteeni pitää
tien valmistaman; ja kohta tulee templiinsä se Herra, jota te
etsitte, ja liiton enkeli, jota te tahdotte; katso, hän tulee, sanoo
Herra Zebaot. **2** Mutta kuka voi hänen tulemisensa päivää
kärsiä? ja kuka voi seisoa, kuin hän ilmaantuu? Sillä hän on
niinkuin hopiasepän tuli ja niinkuin pesiän saippua. **3** Hän on
istuva ja sulaava ja selittävä hopian; hän on puhdistava ja
hivuttava Levin pojat, niinkuin kullan ja hopian. Silloin pitää
heidän tuoman Herralle ruokauhria vanhurskaudessa. **4** Ja
Juudan ja Jerusalemin ruokauhrit pitää kyllä Herralle kelpaaman,
niinkuin muinen ja entisinä vuosina. **5** Ja minä tahdon tulla
teidän tykönne ja rangaista teitä, ja tahdon olla nopia todistaja
noitia vastaan, huorintekiöitä ja valapattoisia vastaan, ja niitä
vastaan, jotka palkolliselta palkan pidättävät, leskille ja orvoille
väkivaltaa ja vääryyttä tekevät, ja jotka muukalaista sortavat,
eikä pelkää minua, sanoo Herra Zebaot. **6** Sillä minä olen Herra,
joka en muutu; ja te Jakobin lapset, ette ole hukkuneet. **7**
Te olette hamasta teidän isäinne ajasta alati poikenneet pois
minun säädyistäni, ja ette ole niitä pitäneet; niin kääntykäät nyt
minun tyköni, niin minä tahdon myös kääntyä teidän tykönne,
sanoo Herra Zebaot. Niin te sanotte: missä meidän pitää
meitämme kääntämän? **8** Onko se oikein, että ihminen pettää
Jumalan, niinkuin te minun petätte? niin te sanotte: missä
me sinun petämme? Kymmenyksissä ja ylennysuhrissa. **9**
Sentähden te olette kirouksella kirotut, että te minun petätte,

kaikki kansa. **10** Mutta tuokaat täydelliset kymmenykset minun
aittaani, että minun huoneessani ruokaa olis; ja niin koetelkaat
minua, sanoo Herra Zebaot, ellen minä myös avaa teille taivaan
akkunia, ja vuodata sieltä runsaasti siunausta. **11** Ja minä
tahdon teiltä syöjän rangaista ettei se teiltä maan hedelmää
hukuttaisi, ja ettei viinapuu teidän pellossanne olisi hedelmätöin,
sanoo Herra Zebaot. **12** Niin että kaikki pakanat pitää teidän
autuaaksi sanoman; sillä teidän pitää kallis maa oleman, sanoo
Herra Zebaot. **13** Kovasti te puhutte minua vastaan, sanoo
Herra. Ja te sanotte: mitä me puhumme sinua vastaan? **14**
Te sanotte: se on turha, kuin Jumalaa palvellaan, ja mitä
se auttaa, että me pidämme hänen käskynsä, ja vaivaamme
meidän elämäämme Herran Zebaotin edessä? **15** Sentähden
me ylistämme ylönkatsojia; sillä jumalattomat menestyvät; he
kiusaavat Jumalaa, ja se heille menestyy. **16** Silloin ne, jotka
Herraa pelkäävät, lohduttavat toinen toistansa näin: Herra
ottaa siitä vaarin ja kuulee sen, ja muistokirja on kirjoitettu
hänen eteensä niille, jotka Herraa pelkäävät ja muistavat
hänen nimensä. **17** Niiden pitää, sanoo Herra Zebaot, sinä
päivänä, jonka minä teen, oleman minun omani; ja minä tahdon
heitä armahtaa, niinkuin mies armahtaa poikaansa, joka häntä
palvelee. **18** Ja teidän pitää jälleen sitä vastaan näkemän,
mikä eroitus on vanhurskaan ja jumalattoman vaiheella, ja sen
vaiheella, joka Jumalaa palvelee, ja sen, joka ei häntä palvele.

4 Sillä katso, se päivä tulee, joka on palava niinkuin pätsi: silloin
pitää kaikki ylönkatsojat ja jumalattomat olkena oleman, ja se
tuleva päivä pitää heidät sytyttämän, sanoo Herra Zebaot, ja
ei pidä heille jättämän juurta eikä oksaa. **2** Mutta teille, jotka
minun nimeäni pelkäätte, on vanhurskauden aurinko koittava,

ja autuus hänen siipeinsä alla; ja teidän pitää käymän ulos
ja sisälle, lisääntymän niinkuin syöttiläät vasikat. **3** Teidän
pitää jumalattomat tallaaman; sillä heidän pitää tuhkana teidän
jalkainne alla oleman, sinä päivänä, jonka minä tehdä tahdon,
sanoo Herra Zebaot. **4** Muistakaat Moseksen minun palveliani
lakia, jonka minä hänelle käskin Horebissa, kaikelle Israelille
säädyksi ja oikeudeksi. **5** Katso, minä lähetän teille Elian,
prophetan, ennenkuin se suuri ja hirmuinen Herran päivä tulee.
6 Hän on kääntävä isäin sydämet lasten tykö, ja lasten sydämet
isäinsä tykö, etten minä tulisi ja löisi maahan kirouksella.

UUSI TESTAMENTTI

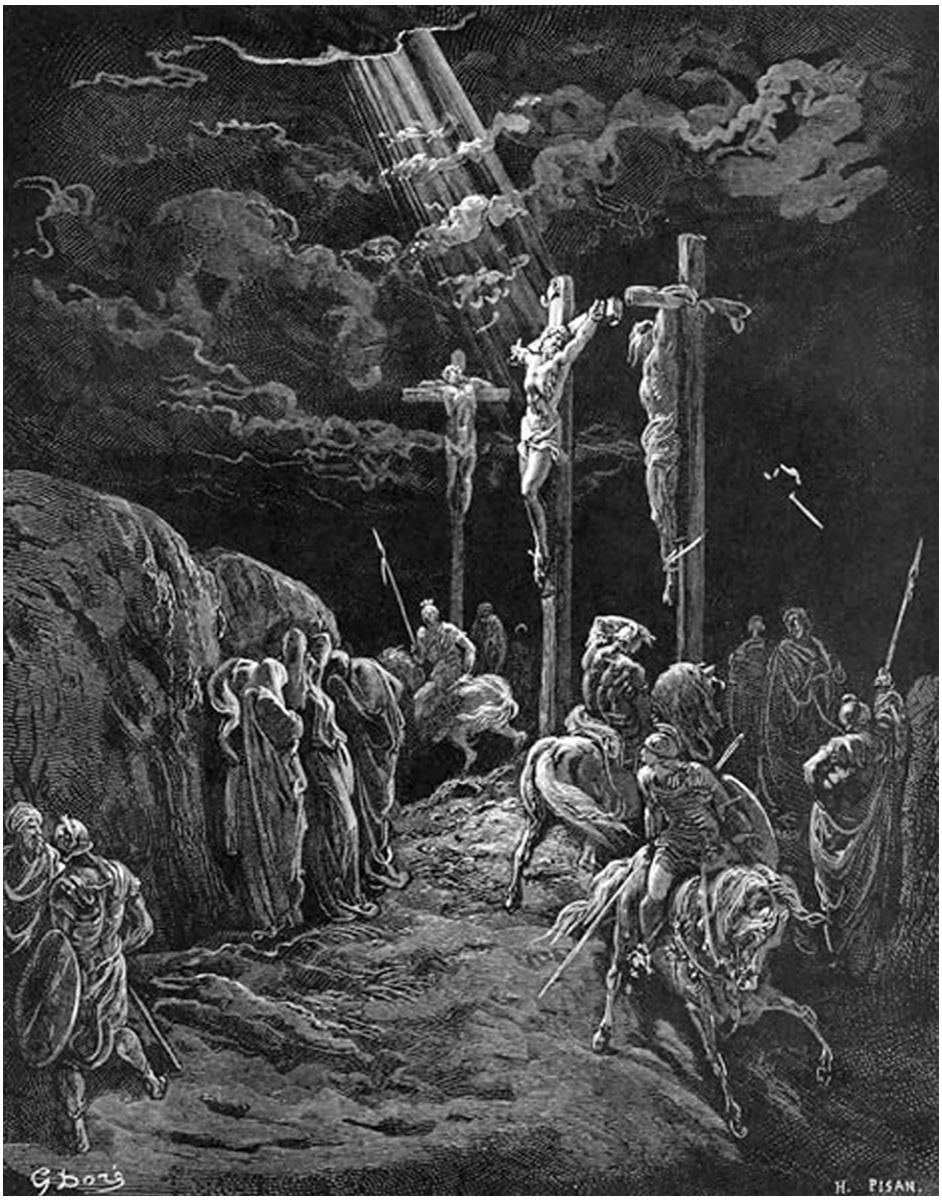

Niin sanoi Jesus: Isä, anna heille anteeksi, sillä ei he tiedä, mitä he tekevät.
Ja he jakoivat hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.
Luukkaan 23:34

Matteuksen

1 Jesuksen Kristuksen syntymäkirja, Davidin pojan, Abrahamin
pojan. **2** Abraham siitti Isaakin. Mutta Isaak siitti Jakobin. Jakob
siitti Juudan, ja hänen veljensä, **3** Juuda siitti Phareksen ja
Saramin Tamarista. Phares siitti Hetsronin. Hetsron siitti Aramin.
4 Aram siitti Aminadabin. Aminadab siitti Nahassonin. Nahasson
siitti Salmonin. **5** Salmon siitti Boaksen Rahabista. Boas siitti
Obedin Ruutista. Obed siitti Jessen. **6** Jesse siitti kuningas
Davidin. Kuningas David siitti Salomonin Urian emännästä. **7**
Salomon siitti Rehabeamin. Rehabeam siitti Abian. Abia siitti
Assan. **8** Assa siitti Josaphatin. Josaphat siitti Joramin. Joram
siitti Ussian. **9** Ussia siitti Jotamin. Jotam siitti Akaksen. Akas
siitti Etsekian. **10** Etsekia siitti Manassen. Manasse siitti Amonin.
Amon siitti Josian. **11** Josia siitti (Jojakimin. Jojakim siitti)
Jekonian ja hänen veljensä, Babelin vankiudessa. **12** Mutta
Babelin vankiuden jälkeen siitti Jekonia Sealtielin. Sealtiel siitti
Zorobabelin. **13** Zorobabel siitti Abiudin. Abiud siitti Eliakimin.
Eliakim siitti Asorin. **14** Asor siitti Sadokin. Sadok siitti Akimin.
Akim siitti Eliudin. **15** Eliud siitti Eleatsarin. Eleatsar siitti
Matanin. Matan siitti Jakobin. **16** Jakob siitti Josephin, Marian
miehen, josta (Mariasta) on syntynyt Jesus, joka kutsutaan
Kristus. **17** Niin ovat kaikki polvet Abrahamista Davidiin asti
neljätoistakymmentä polvea; Davidista Babelin vankiuteen myös
neljätoistakymmentä polvea, ja Babelin vankiudesta Kristukseen
asti neljätoistakymmentä polvea. **18** Jesuksen Kristuksen
syntymys oli näin: koska Maria hänen äitinsä oli Josephiin
kihlattu, ennen kuin he yhteen tulivat, löyttiin hän raskaaksi
Pyhästä Hengestä. **19** Mutta että Joseph hänen miehensä
oli hurskas ja ei tahtonut häntä huutoon saattaa, ajatteli hän

salaisesti hyljätä hänen. **20** Kuin hän näitä ajatteli, katso, niin
Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa ja sanoi: Joseph, Davidin
poika! älä pelkää ottaakses Mariaa puolisoas tykös; sillä se, mikä
hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. **21** Ja hänen pitää
synnyttämän Pojan, jonka nimen sinun pitää kutsuman Jesus;
sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä. **22** Mutta
tämä on kaikki tapahtunut, että täytettäisiin, mitä Herralta on
sanottu prophetan kautta, joka sanoo: **23** Katso, neitseen pitää
raskaaksi tuleman ja synnyttämän Pojan, ja hänen nimensä
pitää kutsuttaman Emmanuel; se on niin paljo sanottu: Jumala
meidän kanssamme. **24** Kuin Joseph unesta heräsi, niin hän teki
kuin Herran enkeli hänen käski, ja otti puolisonsa tykönsä, **25**
Ja ei tuntenut häntä, siihenasti kuin hän poikansa esikoisensa
synnytti, ja kutsui hänen nimensä Jesus.

2 Koska siis Jesus syntynyt oli Betlehemissä Juudan maalla,
kuningas Herodeksen aikaan, katso, tietäjät tulivat idästä
Jerusalemiin ja sanoivat: **2** Kussa on se syntynyt Juudalaisten
kuningas? sillä me näimme hänen tähtensä idässä, ja tulimme
häntä kumartaen rukoilemaan. **3** Kuin kuningas Herodes sen
kuuli, hämmästyi hän ja kaikki Jerusalem hänen kanssansa, **4**
Ja kokosi kaikki ylimmät papit ja kirjanoppineet kansan seassa,
ja kyseli heiltä, kussa Kristuksen syntymän piti. **5** Ja he sanoivat
hänelle: Betlehemissä Juudan maalla; sillä niin on prophetan
kautta kirjoitettu: **6** Ja sinä Betlehem Juudan maassa, et sinä
ole suinkaan vähin Juudan pääruhtinasten seassa; sillä sinusta
on tuleva se Ruhtinas, jonka minun kansaani Israelia pitää
hallitseman. **7** Silloin kutsui Herodes tietäjät salaa, ja tutkisteli
visusti heiltä, millä ajalla tähti ilmestyi, **8** Ja lähetti heidät
Betlehemiin, ja sanoi: menkäät ja kysykäät visusti lapsesta, ja

kuin te löydätte, niin ilmoittakaat minulle, että minäkin tulisin
ja kumartaisin häntä. **9** Kuin he olivat kuninkaan kuulleet,
menivät he matkaansa, ja katso, tähti, jonka he olivat nähneet
idässä, kävi heidän edellänsä, niinkauvan kuin hän edellä
käyden seisahti sen paikan päälle, jossa lapsi oli. **10** Kuin
he tähden näkivät, ihastuivat he sangen suurella ilolla, **11** Ja
menivät huoneeseen, löysivät lapsen äitinsä Marian kanssa,
maahan lankesivat ja rukoilivat häntä, ja avasivat tavaransa,
ja lahjoittivat hänelle kultaa ja pyhää savua ja mirhamia. **12**
Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palajamasta;
ja he menivät toista tietä omalle maallensa. **13** Mutta kuin he
olivat menneet pois, katso, niin Herran enkeli ilmestyi Josephille
unessa, sanoen: nouse ja ota lapsi äitinensä tykös, ja pakene
Egyptiin, ja ole siellä siihen asti kuin minä sinulle sanon; sillä
Herodes on etsivä lasta, hukuttaaksensa häntä. **14** Niin hän
nousi ja otti lapsen äitinensä yöllä tykönsä, ja pakeni Egyptiin,
15 Ja oli siellä Herodeksen kuolemaan asti: että täytettäisiin mitä
sanottu oli Herralta prophetan kautta, joka sanoo: Egyptistä
kutsuin minä poikani. **16** Kuin Herodes näki itsensä tietäjiltä
vietellyksi, vihastui hän sangen kovin, ja lähetti tappamaan
kaikki poikalapset Betlehemissä ja kaikissa sen äärissä, jotka
kaksivuotiset olivat taikka nuoremmat, sen ajan jälkeen, jonka
hän oli tarkasti tietäjiltä tutkinut. **17** Silloin se täytettiin, mitä
Jeremialta prophetalta sanottu oli, joka sanoo: **18** Ramassa
on ääni kuulunut, suuri valitus, itku ja iso parku: Rakel itkee
lapsiansa, ja ei tahtonut itsiänsä antaa lohdutettaa, ettei he
ole. **19** Mutta kuin Herodes oli kuollut, katso, niin Herran enkeli
ilmestyi Josephille unessa Egyptissä ja sanoi: **20** Nouse ja ota
lapsi äitinensä, ja mene Israelin maalle; sillä ne ovat kuolleet,

jotka lapsen henkeä väijyivät. **21** Niin hän nousi ja otti lapsen
äitinensä, ja meni Israelin maalle. **22** Mutta kuin hän kuuli, että
Arkelaus oli kuningas Juudeassa, isänsä Herodeksen siassa,
pelkäsi hän sinne mennä. Ja hän sai Jumalalta käskyn unessa,
ja poikkesi Galilean ääriin, **23** Ja tuli ja asui kaupungissa, joka
kutsutaan Natsaret, että täytettäisiin mitä prophetain kautta
sanottu oli: hän pitää Natsarealaiseksi kutsuttaman.

3 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja, ja saarnasi Juudean
korvessa, **2** Ja sanoi: tehkäät parannus; sillä taivaan valtakunta
on lähestynyt. **3** Sillä tämä on se, josta sanottu on Jesaialta
prophetalta, joka sanoo: huutavan ääni on korvessa, valmistakaat
Herran tietä, tehkäät hänen polkunsa oikiaksi. **4** Mutta
Johanneksella oli vaate kamelin karvoista ja hihnainen vyö hänen
vyöllänsä, ja hänen ruokansa oli heinäsirkat ja metsähunaja.
5 Silloin meni hänen tykönsä Jerusalem, ja koko Juudea,
ja kaikki maakunta Jordanin ympäriltä. **6** Ja he kastettiin
häneltä Jordanissa, ja tunnustivat heidän syntinsä. **7** Mutta kuin
hän monta Pharisealaisista ja Saddukealaisista näki tulevan
kasteensa tykö, sanoi hän heille: te kyykärmetten sikiät, kuka
teitä neuvoi pakenemaan tulevaista vihaa? **8** Tehkäät siis
parannuksen soveliaita hedelmiä. **9** Ja älkäät ajatelko itsellenne
sanoa: Abraham on meidän isämme. Millä minä sanon teille:
Jumala voi näistä kivistä Abrahamille lapset herättää. **10** Mutta jo
myös on kirves pantu puiden juurelle: sentähden jokainen puu,
joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja tuleen heitetään.
11 Minä tosin kastan teitä vedellä parannukseen; mutta se, joka
minun jälkeeni tulee, on väkevämpi minua, jonka kenkiä en minä
ole kelvollinen kantamaan, hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja
tulella. **12** Jonka viskin on hänen kädessänsä, ja hän perkaa

riihensä ja kokoo nisunsa aittaansa, mutta ruumenet polttaa hän
sammumattomalla tulella. **13** Silloin tuli Jesus Galileasta Jordaniin
Johanneksen tykö, kastettaa häneltä; **14** Mutta Johannes kielsi
häneltä, sanoen: minä tarvitsen sinulta kastettaa, ja sinä tulet
minun tyköni? **15** Niin vastasi Jesus ja sanoi hänelle: salli nyt;
sillä näin meidän sopii kaikkea vanhurskautta täyttää. Ja hän
salli hänen. **16** Kuin Jesus kastettu oli, astui hän kohta ylös
vedestä: ja katso, taivaat aukenivat hänelle, ja hän näki Jumalan
Hengen tulevan alas, niinkuin kyyhkyisen, ja tulevan hänen
päällensä, **17** Ja katso, ääni taivaasta sanoi: tämä on se minun
rakas Poikani, johonka minä mielistyin.

4 Silloin vietiin Jesus hengeltä korpeen kiusattaa perkeleeltä. **2** Ja
kuin hän oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä
yötä, sitte hän isosi. **3** Ja kiusaaja tuli hänen tykönsä ja sanoi:
jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano, että nämät kivet leiviksi
tulevat. **4** Mutta hän vastasi ja sanoi: kirjoitettu on: ei ihminen
elä ainoasti leivästä, mutta jokaisesta sanasta, joka Jumalan
suusta lähtee. **5** Silloin otti perkele hänen kanssansa pyhään
kaupunkiin, ja asetti hänen templin harjalle, **6** Ja sanoi hänelle:
jos sinä olet Jumalan Poika, niin laske sinus alaspäin; sillä
kirjoitettu on: hän antaa käskyn enkeleillensä sinusta, ja he
käsissä kantavat sinun, ettet joskus jalkaas kiveen loukkaa.
7 Niin Jesus sanoi hänelle: taas on kirjoitettu: ei sinun pidä
kiusaaman Herraa sinun Jumalaas. **8** Taas vei hänen perkele
sangen korkialle vuorelle, ja osoitti hänelle kaikki maailman
valtakunnat ja niiden kunnian, **9** Ja sanoi hänelle: nämät kaikki
minä annan sinulle, jos sinä lankeat maahan ja rukoilet minua. **10**
Niin sanoi Jesus hänelle: mene pois, saatana! Sillä kirjoitettu on:
Herraa sinun Jumalaas pitää sinun kumartaman, ja häntä ainoaa

palveleman. **11** Silloin jätti hänen perkele; ja katso, enkelit tulivat
ja palvelivat häntä. **12** Mutta kuin Jesus kuuli, että Johannes
oli vankiuteen annettu ylön, poikkesi hän Galileaan, **13** Ja jätti
Natsaretin, tuli ja asui Kapernaumissa, joka on merikaupunki,
Zebulonin ja Naphtalin äärissä; **14** Että täytettäisiin se mikä
sanottu oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo: **15** Zebulonin
maa ja Naphtalin maa, läsnä meritietä, sillä puolella Jordanin,
pakanain Galilea, **16** Kansa, joka pimiässä istui, näki suuren
valkeuden, ja niille, jotka kuoleman maassa ja varjossa istuivat,
koitti valkeus. **17** Siitä ajasta rupesi Jesus saarnaamaan ja
sanomaan: tehtäät parannus; sillä taivaan valtakunta lähestyi.
18 Mutta kuin Jesus käveli Galilean meren tykönä, näki hän
kaksi veljestä, Simonin, joka kutsutaan Pietariksi, ja Andreaksen
hänen veljensä, laskevan verkkoa mereen; (Sillä he olivat
kalamiehet,) **19** Ja sanoi heille: seuratkaat minua, ja minä
teen teidät ihmisten kalamiehiksi. **20** Niin he jättivät kohta
verkot ja seurasivat häntä. **21** Ja kuin hän sieltä edemmä kävi,
näki hän toiset kaksi veljestä, Jakobin Zebedeuksen pojan ja
Johanneksen hänen veljensä, venheessä isänsä Zebedeuksen
kanssa, parantavan verkkojansa; ja hän kutsui heitä. **22** Niin he
kohta jättivät venheen ja isänsä, ja seurasivat häntä. **23** Ja Jesus
vaelsi ympäri kaiken Galilean, ja opetti heidän synagogissansa,
ja saarnasi valtakunnan evankeliumia, ja paransi kaikkinaiset
taudit ja kaiken sairauden kansan seassa. **24** Ja sanoma kuului
hänestä kaikkeen Syrian maahan. Ja he toivat hänen tykönsä
kaikkinaisia sairaita, moninaisilla taudeilla ja kivuilla vaivatuita ja
piruilta riivatuita, ja kuutaudillisia ja halvatuita; ja hän paransi
ne. **25** Ja häntä seurasi paljo väkeä Galileasta ja kymmenestä

kaupungista, ja Jerusalemista ja Juudeasta, ja maakunnista sillä
puolella Jordania.

5 Mutta kuin hän näki kansan, astui hän ylös vuorelle, ja kuin
hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.
2 Niin hän avasi suunsa, opetti heitä ja sanoi: **3** Autuaat ovat
hengellisesti vaivaiset; sillä heidän on taivaan valtakunta. **4**
Autuaat ovat murheelliset; sillä he saavat lohdutuksen. **5** Autuaat
ovat siviät; sillä he saavat maan periä. **6** Autuaat ovat, jotka
isoovat ja janoovat vanhurskautta; sillä he ravitaan. **7** Autuaat
ovat laupiaat; sillä he saavat laupiuden. **8** Autuaat ovat puhtaat
sydämestä; sillä he saavat nähdä Jumalan. **9** Autuaat ovat
rauhan tekiät; sillä ne pitää Jumalan pojiksi kutsuttaman. **10**
Autuaat ovat, jotka vanhurskauden tähden vainotaan; sillä heidän
on taivaan valtakunta. **11** Autuaat olette te, kuin he pilkkaavat ja
vainoovat teitä, ja puhuvat kaikkinaista pahuutta teitä vastaan,
valhetellen minun tähteni. **12** Iloitkaat ja riemuitkaat; sillä teidän
palkkanne on suuri taivaissa. Sillä näin he vainosivat prophetaita,
jotka teidän edellänne olivat. **13** Te olette maan suola: jos siis
suola tulee mauttomaksi, millä sitte suolataan? ei se enään
kelpaa mihinkään, vaan heitettää pois ja ihmisiltä tallattaa. **14**
Te olette maailman valkeus. Ei sitä kaupunkia taideta peittää,
joka vuorella on, **15** Eikä kynttilää sytytetä ja panna vakan
alle, vaan kynttiläjalkaan, valaisemaan kaikkia, jotka huoneessa
ovat. **16** Näin valistakoon teidän valkeutenne ihmisten edessä,
että he näkisivät teidän hyvät työnne, ja kunnioittaisivat teidän
Isäänne, joka on taivaissa. **17** Älkäät luulko, että minä tulin lakia
ja prophetaita päästämään: en minä tullut päästämään, vaan
täyttämään. **18** Sillä totisesti sanon minä teille: siihenasti kuin
taivas ja maa katoo, ei pidä vähinkään piirto eikä joku rahtu laista

katooman, siihenasti kuin kaikki tapahtuvat. **19** Kuka siis jonkun
näistä vähimmistä käskyistä päästää, ja näin ihmisiä opettaa,
hän pitää taivaan valtakunnassa vähimmäksi kutsuttaman;
mutta joka sen tekee ja opettaa, se pitää suureksi taivaan
valtakunnassa kutsuttaman. **20** Sillä minä sanon teille: ellei
teidän vanhurskautenne ole paljoa enempi kuin kirjanoppineiden
ja Pharisealaisten, niin ette tule taivaan valtakuntaan. **21** Te
kuulitte mitä sanottu oli vanhoille: ei sinun pidä tappaman;
mutta jokainen, joka tappaa, hänen pitää tuomioon vikapää
oleman. **22** Mutta minä sanon teille: että jokainen, joka tyhmästi
vihastuu veljellensä, hänen pitää tuomioon vikapää oleman;
mutta jokainen, joka sanoo veljellensä: raka, hänen pitää neuvon
alle vikapää oleman; mutta jokainen, joka sanoo: sinä tyhmä,
hänen pitää helvetin tuleen vikapää oleman. **(Geenna g1067)** **23**
Sentähden, jos sinä uhraat lahjas alttarille, ja siellä muistat,
että veljelläs on jotakin sinua vastaan: **24** Niin jätä sinne lahjas
alttarin eteen, ja mene ensin sopimaan veljes kanssa, ja tule
sitte lahjas uhraamaan. **25** Sovi nopiasti riitaveljes kanssa,
koskas vielä hänen kanssansa tiellä olet, ettei riitaveljes anna
sinua joskus tuomarille, ja tuomari antaa sinun palvelialle, ja
sinä heitetään torniin. **26** Totisesti sanon minä sinulle: et sinä
suinkaan pääse sieltä ulos, siihenasti kuin sinä maksat viimeisen
rovon. **27** Te kuulitte sanotuksi vanhoille: ei sinun pidä huorin
tekemän. **28** Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo
vaimon päälle himoitaksensa häntä, hän teki jo huorin hänen
kanssansa sydämessänsä. **29** Jos oikia silmäs pahentaa sinun,
niin puhkaise se ulos, ja heitä pois tyköäs; sillä parempi on
sinulle, että yksi jäsenistäs hukutetaan, kuin että koko ruumis
pitäis heitettämän helvettiin. **(Geenna g1067)** **30** Ja jos oikia kätes

pahentaa sinun, niin hakkaa se poikki, ja heitä pois tyköäs!
sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäs hukutetaan, kuin
että koko ruumis pitäis helvettiin heitettämän. **(Geenna g1067)**
31 On myös sanottu: jokainen joka emäntänsä hylkää, hän
antakaan hänelle erokirjan. **32** Mutta minä sanon teille: joka
emäntänsä hylkää, muutoin kuin huoruuden tähden, hän saattaa
hänen huorin tekemään; ja joka nai sen hyljätyn, hän tekee
huorin. **33** Taas te kuulitte sanotuksi vanhoille: älä vanno väärin,
vaan pidä valas Herralle. **34** Mutta minä sanon teille: älkäät
ensinkään vannoko, ei taivaan kautta, sillä se on Jumalan istuin;
35 Eikä maan kautta, sillä se on hänen astinlautansa: ei myös
Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki: **36** Ei
sinun myös pidä vannoman pääs kautta, sillä et sinä voi yhtään
hiusta valkiaksi eli mustaksi tehdä. **37** Vaan teidän puheenne
pitää oleman: on, on, ei, ei; mutta mitä siihen lisätään, se on
pahasta. **38** Te kuulitte sanotuksi: silmä silmästä, ja hammas
hampaasta. **39** Mutta minä sanon teille: älkäät olko pahaa
vastaan; vaan joka sinua lyö oikialle poskelle, niin käännä myös
hänelle toinen. **40** Ja joka sinua tahtoo oikeuden eteen, jo ottaa
hamees, niin salli myös hänelle muukin vaate. **41** Ja joka sinua
vaatii peninkulman, mene hänen kanssansa kaksi. **42** Anna
sille, joka sinulta anoo, ja älä käänny siltä pois, joka lainan
pyytää. **43** Te kuulitte sanotuksi: rakasta lähimmäistäs, ja vihaa
vihollistas; **44** Mutta minä sanon teille: rakastakaat vihollisianne;
siunatkaat niitä, jotka teitä sadattavat; tehkäät niille hyvin, jotka
teitä vihaavat, ja rukoilkaat niiden edestä, jotka teitä vainoovat ja
vahingoittavat, **45** Että te olisitte teidän Isänne pojat, joka on
taivaissa; sillä hän sallii aurinkonsa koittaa niin pahain ylitse kuin
hyväinkin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. **46**

Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitäkin rakastavat, mitä teidän
siitä palkkaa on? eikö Publikanit myös niin tee? **47** Ja jos te
ainoastaan veljeinne kanssa soveliaat olette, mitä te sen kanssa
erinomaista teette? eikö Publikanit myös niin tee? **48** Olkaat siis
te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.

6 Kavahtakaat, ettette anna almujanne ihmisten edessä, että
te heiltä nähtäisiin: niin ette saa palkkaa Isältänne, joka on
taivaissa. **2** Kuin siis almua annat, niin älä edelläs torvella
soita, niinkuin ulkokullatut synagogissa ja kujilla tekevät, että he
ihmisiltä kunnioitettaisiin. Totisesti sanon minä teille: he ovat
saaneet palkkansa. **3** Mutta kuin sinä almua annat, niin älköön
vasen kätes tietäkö, mitä oikia kätes tekee, **4** Että almus olis
salaisuudessa, ja Isäs, joka salaisuudessa näkee, maksais
sinulle julkisesti. **5** Ja kuin rukoilet, niin ei sinun pidä oleman
niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellänsä seisovat ja rukoilevat
synagogissa ja kujain kulmissa, että he ihmisiltä nähtäisiin.
Totisesti sanon minä teille: he ovat saaneet palkkansa. **6** Vaan
kuin sinä rukoilet, niin mene kammioos, ja sulje oves, ja rukoile
Isääs, joka on salaisuudessa: ja Isäs, joka salaisuudessa näkee,
maksaa sinulle julkisesti. **7** Ja kuin te rukoilette, niin älkää
olko paljon puhuvaiset, niinkuin pakanat; sillä he luulevat heitä
paljon puheensa tähden kuultavan. **8** Sentähden älkäät olko
heidän kaltaisensa; sillä Isänne tietää kyllä, mitä tarvitsette,
ennen kuin te häneltä rukoilettekaan. **9** Näin teidän siis pitää
rukoileman: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon
sinun nimes. **10** Lähestyköön sinun valtakuntas. Olkoon sinun
tahtos niin maassa kuin taivaassa. **11** Anna meille tänäpäivänä
meidän jokapäiväinen leipämme. **12** Ja anna meille meidän
velkamme anteeksi, niinkuin mekin anteeksi annamme meidän

velvollistemme. **13** Ja älä johdata meitä kiusaukseen. Mutta
päästä meitä pahasta. Sillä sinun on valtakunta, ja voima, ja
kunnia, ijankaikkisesti. Amen! **14** Sillä jos te anteeksi annatte
ihmisille heidän rikoksensa, niin myös teidän taivaallinen Isänne
antaa teille anteeksi. **15** Vaan jollette anteeksi anna ihmisille
heidän rikoksiansa, niin ei myös teidän Isänne anteeksi anna
teidän rikoksianne. **16** Mutta kuin te paastootte, niin älkäät olko
surulliset niinkuin ulkokullatut; sillä he muuttavat muotonsa, että
he ihmisiltä nähtäisiin paastoovan. Totisesti sanon minä teille: he
ovat saaneet palkkansa. **17** Vaan sinä kuin paastoot, niin voitele
pääs ja pese kasvos, **18** Ettet ihmisiltä nähtäis paastoovan,
mutta Isältäs, joka on salaisuudessa: ja Isäs, joka salaisuudessa
näkee, maksaa sinulle julkisesti. **19** Älkäät tavaraa kootko maan
päällä, kussa koi ja ruoste raiskaavat, ja kussa varkaat kaivavat
ja varastavat; **20** Vaan kootkaat teillenne tavaraa taivaassa,
kussa ei koi eikä ruoste raiskaa, ja kussa ei varkaat kaiva eikä
varasta. **21** Sillä kussa teidän tavaranne on, siellä on myös
teidän sydämenne. **22** Silmä on ruumin valkeus; jos siis silmäs
on yksinkertainen, niin koko ruumiis on valaistu. **23** Mutta jos
silmäs on paha, niin koko ruumiis on pimiä. Jos siis se valkeus,
joka sinussa on, on pimeys, kuinka suuri on itse pimeys? **24** Ei
kenkään voi palvella kahta herraa; sillä taikka hän tätä vihaa ja
toista rakastaa, taikka hän tähän suostuu ja toisen ylönkatsoo.
Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. **25** Sentähden sanon
minä teille: älkäät murehtiko henkenne tähden, mitä te syötte ja
mitä te juotte, eikä ruumiinne tähden, millä te teitänne verhootte.
Eikö henki enempi ole kuin ruoka? ja ruumis parempi kuin
vaate? **26** Katsokaat taivaan lintuja, ei he kylvä eikä niitä, ei
myös kokoa riiheen, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii heidät.

Ettekö te paljoa enempi ole kuin he? **27** Mutta kuka teistä voi
surullansa lisätä yhden kyynärän pituudellensa? **28** Ja mitä
te surette vaatteista? Katsokaat kukkasia kedolla, kuinka he
kasvavat: ei he työtä tee, eikä kehrää. **29** Kuitenkin sanon minä
teille, ettei Salomon kaikessa kunniassansa ollut niin vaatetettu
kuin yksi heistä. **30** Jos Jumala näin vaatettaa pellon ruohon,
joka tänäpänä seisoo ja huomenna pätsiin heitetään, eikö hän
paljoa enemmin teidän sitä tee, te vähäuskoiset? **31** Älkäät
siis surulliset olko, sanoen: mitä me syömme, taikka mitä me
juomme? eli millä me meitämme verhoomme? **32** Sillä kaikkia
näitä pakanat etsivät; sillä teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää
teidän kaikkia näitä tarvitsevan. **33** Vaan etsikäät ensin Jumalan
valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, ja niin kaikki nämät teille
annetaan. **34** Älkäät sentähden sureko huomisesta päivästä;
sillä huomisella päivällä on suru itsestänsä. Tyytykään kukin
päivä surullensa.

7 Älkäät tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. **2** Sillä millä tuomiolla
te tuomitsette, pitää teitä tuomittaman, ja sillä mitalla, jolla te
mittaatte, pitää teille jälleen mitattaman. **3** Miksis siis näet
raiskan, joka on veljes silmässä, ja et äkkää malkaa omassa
silmässäs? **4** Taikka, kuinka sinä sanot veljelles: pidäs, minä
otan raiskan silmästäs; ja katso, malka on omassa silmässäs?
5 Sinä ulkokullattu, heitä ensin malka ulos sinun silmästäs, ja
katso sitte, kuinka saisit raiskan ulos veljes silmästä. **6** Älkäät
antako koirille pyhää, ja älkäät päärlyjänne heittäkö sikain eteen,
ettei he niitä joskus tallaa jaloillansa, ja käännä itsiänsä, ja repele
teitä. **7** Anokaat, niin teille annetaan: etsikäät, niin te löydätte:
kolkuttakaat, niin teille avataan. **8** Sillä jokainen, joka anoo, hän
saa, ja joka etsii, hän löytää, ja kolkuttavalle avataan. **9** Eli onko

teistä joku ihminen, jolta hänen poikansa anois leipää: antaisko
hän hänelle kiven? **10** Eli jos hän kalaa anois: antaisko hän
hänelle käärmeen? **11** Jos siis te, jotka pahat olette, taidatte
hyviä lahjoja antaa teidän lapsillenne, kuinka paljoa enempi
teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa niille hyviä, jotka häneltä
anovat? **12** Kaikki siis, mitä te tahdotte, että ihmiset pitää
teille tekemän, niin te myös heille tehkäät; sillä tämä on laki ja
prophetat. **13** Menkäät ahtaasta portista sisälle; sillä se portti
on lavia ja avara tie, joka vie kadotukseen, ja niitä on monta,
jotka siitä sisälle menevät; **14** Ja se portti on ahdas, ja tie kaita,
joka vie elämään, ja harvat ovat, jotka sen löytävät. **15** Mutta
kavahtakaat teitänne vääristä prophetaista, jotka teidän tykönne
lammasten vaatteilla tulevat, mutta sisältä he ovat raatelevaiset
sudet. **16** Heidän hedelmistänsä te tunnette heidät: hakeeko joku
viinamarjoja orjantappuroista, taikka fikunia ohdakkeista? **17** Niin
jokainen hyvä puu kasvaa hyvät hedelmät; mutta mädännyt puu
kasvaa häijyt hedelmät. **18** Hyvä puu ei taida häijyjä hedelmiä
kasvaa, eikä mädännyt puu hyviä hedelmiä kasvaa. **19** Jokainen
puu, joka ei kasva hyvää hedelmää, hakataan pois, ja tuleen
heitetään. **20** Sentähden tuntekaat heitä hedelmistänsä. **21**
Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra! pidä tuleman
taivaan valtakuntaan; mutta joka tekee minun isäni tahdon,
joka on taivaissa. **22** Moni sanoo minulle sinä päivänä: Herra,
Herra! emmekö me sinun nimes kautta ennustaneet, ja sinun
nimelläs ajaneet ulos perkeleitä, ja ole sinun nimes kautta
monta väkevää työtä tehneet? **23** Ja silloin minä tunnustan,
en minä teitä ikänä tuntenut: menkäät pois minun tyköäni,
te väärintekiät. **24** Sentähden jokaisen, joka minulta nämät
puheet kuulee ja ne tekee, vertaan minä toimelliseen mieheen,

joka huoneensa kalliolle rakensi. **25** Ja sade lankesi, ja virrat
tulivat, ja tuulet puhalsivat, ja sitä huonetta sysäsivät, joka ei
kuitenkaan kukistunut; sillä se oli kalliolle perustettu. **26** Ja
jokainen, joka kuulee minulta nämä puheet, ja ei tee niitä, hän
verrataan tyhmään mieheen, joka huoneensa sannalle rakensi.
27 Ja sade lankesi, ja virrat tulivat, ja tuulet puhalsivat, ja sitä
huonetta sysäsivät, joka kukistui, ja sen lankeemus oli suuri.
28 Ja se tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut nämät puheet, että
kansat hämmästyivät hänen oppiansa. **29** Sillä hän opetti heitä
voimallisesti, ja ei niinkuin kirjanoppineet.

8 Kuin hän astui alas vuorelta, seurasi häntä paljo kansaa.
2 Ja katso, niin tuli spitalinen mies, kumarsi häntä ja sanoi:
Herra, jos sinä tahdot, niin sinä voit minun puhdistaa. **3** Niin
Jesus ojensi kätensä ja rupesi häneen, sanoen: minä tahdon,
ole puhdas. Ja hän puhdistettiin kohta spitalistansa. **4** Ja Jesus
sanoi hänelle: katso, ettet kenellekään sano: mutta mene ja
näytä itses papille, ja uhraa lahjas, jonka Moses on käskenyt,
heille todistukseksi. **5** Mutta kuin Jesus meni Kapernaumiin, tuli
sadanpäämies hänen tykönsä, ja rukoili häntä, **6** Ja sanoi: Herra!
minun palveliani sairastaa kotona halvattuna, ja kovin vaivataan.
7 Jesus sanoi hänelle: minä tulen ja parannan hänen. **8** Niin
sadanpäämies vastasi ja sanoi: Herra, en ole minä mahdollinen,
että sinä tulet minun kattoni alle; vaan sano ainoasti sana, niin
palveliani paranee. **9** Sillä minä olen myös ihminen toisen vallan
alla, ja minun allani on sotamiehiä, ja sanon tälle: mene! ja hän
menee, ja toiselle: tule! ja hän tulee, ja palvelialleni: tee tämä! ja
hän tekee. **10** Kuin Jesus tämän kuuli, ihmetteli hän, ja sanoi
heille, jotka seurasivat: totisesti sanon minä teille: en ole minä
löytänyt senkaltaista uskoa Israelissa. **11** Mutta minä sanon

teille: monta tulevat idästä ja lännestä, ja pitää Abrahamin,
Isaakin ja Jakobin kanssa taivaan valtakunnassa istuman. **12**
Mutta valtakunnan lapset heitetään ulkonaiseen pimeyteen:
siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys. **13** Ja Jesus sanoi
sadanpäämiehelle: mene, ja niinkuin sinä uskoit, niin sinulle
tapahtukoon. Ja sillä hetkellä parani hänen palveliansa. **14** Ja
kuin Jesus tuli Pietarin huoneeseen, näki hän hänen anoppinsa
makaavan ja sairastavan vilutautia. **15** Niin hän tarttui hänen
käteensä, ja vilutauti luopui hänestä. Ja hän nousi, ja palveli
heitä. **16** Mutta kuin ehtoo tuli, niin he toivat hänen tykönsä
monta pirulta riivattua; ja hän ajoi ulos sanalla henget, ja teki
kaikkinaisia sairaita terveeksi; **17** Että täytettäisiin, mitä sanottu
oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo: hän on ottanut meidän
heikkoutemme, ja hän kantoi meidän tautimme. **18** Kuin Jesus
näki paljon kansaa ympärillänsä, käski hän mennä toiselle
puolelle (merta). **19** Ja kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: Mestari,
minä tahdon sinua seurata, kuhunka ikänä sinä menet. **20** Niin
Jesus sanoi hänelle: ketuilla ovat luolat, ja taivaan linnuilla
ovat pesät; mutta Ihmisen Pojalla ei ole, kuhunka hän päänsä
kallistaa. **21** Toinen hänen opetuslapsistansa sanoi hänelle:
Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isääni. **22** Niin
Jesus sanoi hänelle: seuraa minua, ja anna kuolleet haudata
kuolleitansa. **23** Ja kuin hän oli haahteen astunut, seurasivat
häntä hänen opetuslapsensa. **24** Mutta katso, suuri ilma nousi
merellä, niin että haaksi aalloilta peitettiin. Mutta hän makasi.
25 Niin tulivat hänen opetuslapsensa ja herättivät hänen, ja
sanoivat: Herra, auta meitä, me hukumme. **26** Ja hän sanoi
heille: te heikko-uskoiset, miksi te olette pelkurit? Niin hän
nousi ja asetti tuulen ja meren, ja tuli juuri tyveneksi. **27** Niin

ihmiset ihmettelivät, sanoen: millainen tämä on? sillä tuulet
ja meri ovat myös hänelle kuuliaiset. **28** Ja kuin hän tuli sille
puolelle merta, Gerasalaisten maakuntaan, niin häntä vastaan
juoksi kaksi pirulta riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet,
ja olivat sangen hirmuiset, niin ettei kenkään taitanut sitä tietä
vaeltaa. **29** Ja katso, he huusivat sanoen: Jesus, Jumalan
Poika, mitä meidän on sinun kanssas? Oletkos tullut tänne
meitä vaivaamaan ennen aikaa? **30** Ja kaukana heistä kävi
sangen suuri sikalauma laitumella. **31** Niin perkeleet rukoilivat
häntä ja sanoivat: jos ajat meidät ulos, niin salli meidän mennä
sikalaumaan. **32** Ja hän sanoi heille: menkäät. Niin he läksivät
ulos ja menivät sikalaumaan; ja katso, koko sikalauma syöksi
äkisti itsensä jyrkältä mereen ja upposi. **33** Mutta paimenet
pakenivat ja menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, ja kuinka
pirulta riivatuille oli tapahtunut. **34** Ja katso, koko kaupunki meni
ulos Jesusta vastaan. Ja kuin he hänen näkivät, rukoilivat he
häntä menemään pois heidän maansa ääristä.

9 Ja hän astui haahteen, meni jälleen ylitse ja tuli omaan
kaupunkiinsa. **2** Ja katso, he toivat hänen eteensä halvatun,
joka makasi vuoteella. Ja kuin Jesus näki heidän uskonsa,
sanoi hän halvatulle: poikani, ole hyvässä turvassa, syntis
annetaan anteeksi sinulle. **3** Ja katso, muutamat kirjanoppineista
sanoivat keskenänsä: tämä pilkkaa (Jumalaa). **4** Ja kuin Jesus
näki heidän ajatuksensa, sanoi hän: miksi ajattelette pahaa
sydämessänne? **5** Sillä kumpi on keviämpi sanoa: synnit
annetaan anteeksi sinulle, taikka sanoa: nouse ja käy? **6**
Mutta että teidän pitää tietämän Ihmisen Pojalla olevan vallan
maan päällä synnit anteeksi antaa, (niin sanoi hän halvatulle:
) nouse ja ota vuotees, ja mene kotias. **7** Ja hän nousi ja

meni kotiansa. **8** Ja kuin kansa sen näki, ihmettelivät he ja
kunnioittivat Jumalaa, joka oli ihmisille antanut senkaltaisen
vallan. **9** Ja kuin Jesus sieltä kävi ohitse, näki hän ihmisen
istuvan tullihuoneessa, nimeltä Matteus, ja sanoi hänelle: seuraa
minua. Niin hän nousi ja seurasi häntä. **10** Ja tapahtui, kuin hän
atrioitsi huoneessa, katso, niin tuli monta Publikania ja syntistä, ja
atrioitsivat Jesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. **11** Ja kuin
Pharisealaiset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsillensa:
miksi teidän Mestarinne syö Publikanien ja syntisten kanssa? **12**
Mutta kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän heille: ei terve tarvitse
parantajaa, vaan sairaat. **13** Mutta menkäät ja oppikaat, mikä
se on: laupiutta minä tahdon, enkä uhria; sillä en minä tullut
vanhurskaita kutsumaan, vaan syntisiä parannukseen. **14** Silloin
tulivat Johanneksen opetuslapset hänen tykönsä, ja sanoivat:
minkätähden me ja Pharisealaiset niin paljo paastoomme, mutta
ei sinun opetuslapses paastoo? **15** Niin Jesus sanoi heille:
taitaako hääjoukko niinkauvan murehtia, kuin ylkä on heidän
kanssansa? mutta päivät tulevat, että ylkä otetaan heiltä pois, ja
silloin heidän pitää paastooman. **16** Mutta ei kenkään paikkaa
vanhaa vaatetta uuden veran tilalla; sillä paikka repee pois
vaatteesta, ja läpi tulee pahemmaksi. **17** Ei myös pane kenkään
nuorta viinaa vanhoihin leileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viina
vuotaa pois, ja leilit turmellaan; vaan nuorta viinaa lasketaan
uusiin leileihin, ja niin he molemmat tähdellä ovat. **18** Kuin hän
nämät heille puhunut oli, katso, niin päämies tuli ja kumarsi
häntä, sanoen: nyt on minun tyttäreni kuolemallansa; mutta tule
ja pane kätes hänen päällensä, niin hän virkoaa. **19** Niin Jesus
nousi ja seurasi häntä, ja hänen opetuslapsensa. **20** Ja katso,
vaimo, joka oli kaksitoistakymmentä ajastaikaa punaista tautia

sairastanut, kävi takana, ja tarttui hänen vaatteensa liepeeseen;
21 Sillä hän oli itsellensä sanonut; jos minä ainoastaan rupeen
hänen vaatteesensa, niin minä tulen terveeksi. **22** Niin Jesus
käänsi itsensä, näki hänen ja sanoi: ole hyvässä turvassa,
tyttäreni! sinun uskos on sinun terveeksi tehnyt. Ja vaimo tuli sillä
hetkellä terveeksi. **23** Ja kuin Jesus tuli päämiehen huoneeseen,
ja näki pillein soittajat ja kansan hymisevän, **24** Sanoi hän heille:
menkäät pois; sillä ei piika ole kuollut, vaan hän makaa. Ja
he nauroivat häntä. **25** Mutta kuin kansa oli ajettu ulos, meni
hän sisälle ja tarttui hänen käteensä, ja piika nousi. **26** Ja sen
sanoma kuului kaikkeen siihen maahan. **27** Ja kuin Jesus sieltä
läksi, seurasi häntä kaksi sokiaa, huutain ja sanoen: Davidin
poika, armahda meitä. **28** Ja kuin hän tuli huoneeseen, tulivat
sokiat hänen tykönsä, ja Jesus sanoi heille: uskotteko minun sen
voivan teille tehdä? He sanoivat hänelle: Herra, me uskomme.
29 Niin hän rupesi heidän silmiinsä, sanoen: tapahtukoon teille
uskonne jälkeen. **30** Ja heidän silmänsä aukenivat. Niin Jesus
haastoi heitä, sanoen: katsokaat, ettei kenkään saa tätä tietää.
31 Vaan kuin he menivät pois, niin he julistivat hänen sanomansa
kaikessa siinä maassa. **32** Kuin nämät olivat menneet ulos,
katso, niin he toivat mykän ja pirulta riivatun ihmisen hänen
eteensä. **33** Ja kuin perkele oli ajettu ulos, niin mykkä puhui.
Ja kansa ihmetteli ja sanoi: ei senkaltaista ole ikänä Israelissa
nähty. **34** Mutta Pharisealaiset sanoivat: hän ajaa ulos perkeleet
perkeleitten pääruhtinasten kautta. **35** Ja Jesus kävi kaikkia
kaupungeita ja kyliä ympäri, ja opetti heidän synagogissansa,
ja saarnasi valtakunnan evankeliumia, ja paransi kaikkinaisia
tauteja ja kaikkea sairautta kansassa. **36** Ja kuin hän näki kansat,
armahti hän heidän päällensä, että he olivat niin nääntyneet ja

hajoitetut kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. **37** Silloin hän
sanoi opetuslapsillensa: eloa on tosin paljo, mutta työväkeä on
vähä. **38** Rukoilkaat sentähden elon Herraa, että hän työväkeä
lähettäis eloonsa.

10 Ja hän kutsui tykönsä kaksitoistakymmentä opetuslastansa,
ja antoi heille vallan riettaisia henkiä vastaan, niitä ajaa ulos, ja
parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkea sairautta. **2** Mutta nämät
ovat kahdentoistakymmenen apostolin nimet: ensimmäinen
Simon, joka Pietariksi kutsutaan, ja Andreas, hänen veljensä,
Jakobus Zebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä, **3**
Philippus ja Bartolomeus, Tomas ja Matteus, Publikani, Jakobus
Alpheuksen poika, ja Lebbeus, liialta nimeltä Taddeus, **4** Simon
Kananeus ja Juudas Iskariot, joka myös hänen petti. **5** Nämät
kaksitoistakymmentä lähetti Jesus, joille hän oli käskenyt, sanoen:
älkäät menkö pakanain teille, ja Samarialaisten kaupunkiin älkäät
sisälle menkö; **6** Mutta menkäät paremmin kadotettuin lammasten
tykö Israelin huoneesta. **7** Niin menkäät ja saarnatkaat, sanoen:
taivaan valtakunta on lähestynyt. **8** Sairaita parantakaat, spitalisia
puhdistakaat, kuolleita herättäkäät, perkeleitä ajakaat ulos.
Lahjaksi te saitte, niin myös lahjaksi antakaat. **9** Ei teidän
pidä varustaman itsiänne kullalla eikä hopialla, eikä vaskella
teidän vyöllenne, **10** Eikä evässäkillä matkalle, eikä kahdella
hameella, eikä kengillä, eikä sauvalla; sillä työmies on ruokansa
ansainnut. **11** Vaan kuhunka ikänä kaupunkiin taikka kylään
te sisälle menette, niin kyselkäät, kuka siinä on mahdollinen,
ja olkaat siellä siihenasti kuin te lähdette. **12** Mutta kuin te
huoneeseen sisälle menette, niin tervehtikäät sitä (ja sanokaat:
rauha olkoon tälle huoneelle!) **13** Ja jos huone on mahdollinen,
niin tulkaan teidän rauhanne hänelle; jollei hän ole mahdollinen,

niin teidän rauhanne teille palajaa. **14** Ja kussa ei kenkään
ota teitä vastaan eikä kuule teidän sanojanne, niin menkäät
ulos siitä huoneesta taikka siitä kaupungista, ja puhdistakaat
tomu jaloistanne. **15** Totisesti sanon minä teille: huokeampi pitää
oleman Sodoman ja Gomorran maalle tuomiopäivänä kuin sille
kaupungille. **16** Katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat
sutten keskelle: olkaat sentähden taitavat niinkuin käärmeet, ja
vakaat niinkuin kyyhkyiset. **17** Mutta kavahtakaat ihmisiä; sillä he
ylönantavat teidät raastupiinsa, ja synagogissansa he hosuvat
teitä. **18** Te viedään myös päämiesten ja kuningasten eteen
minun tähteni, heille ja pakanoille todistukseksi. **19** Kuin he
teitä ylönantavat, älkäät murehtiko, kuinka eli mitä teidän pitää
puhuman; sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän pitää
puhuman. **20** Sillä ette te ole, jotka puhutte, vaan teidän Isänne
Henki, joka teissä puhuu. **21** Mutta veli antaa ylön veljensä
kuolemaan, ja isä pojan, ja lapset karkaavat vanhempia vastaan,
ja antavat tappaa heitä, **22** Ja te tulette vihattavaksi kaikilta minun
nimeni tähden. Mutta joka loppuun asti vahvana pysyy, hän tulee
autuaaksi. **23** Mutta koska he teitä siinä kaupungissa vainoovat,
niin paetkaat toiseen. Totisesti sanon minä teille: ette ehdi
kaikkia Israelin kaupungeita toimittaa, siihenasti kuin Ihmisen
Poika tulee. **24** Ei ole opetuslapsi parempi opettajaansa, eikä
palvelia parempi isäntäänsä. **25** Siinä on opetuslapselle kyllä,
että hän on niinkuin hänen opettajansa, ja palvelia niinkuin hänen
isäntänsä. Jos he ovat itse isännän beelsebubiksi kutsuneet,
kuinka paljoa ennemmin he hänen perheensä kutsuvat? **26**
Älkäät sentähden heitä peljätkö; sillä ei ole mitään peitetty, joka
ei pidä ilmoitettaman, ja salattu, joka ei tule tiettäväksi. **27** Jota
minä teille pimeissä sanon, sitä sanokaat valkeudessa, ja mitä te

korvissanne kuulette, sitä saarnatkaat kattoin päällä. **28** Ja älkäät
peljätkö niitä, jotka ruumiin tappavat, ja ei voi sielua tappaa;
mutta peljätkäät enemmin sitä, joka voi sekä sielun että ruumiin
helvetissä hukuttaa. **(Geenna g1067)** **29** Eikö kaksi varpusta yhteen
ropoon myydä? ja yksi heistä ei putoo maan päälle ilman teidän
Isättänne; **30** Niin ovat myös kaikki teidän päänne hiukset luetut.
31 Älkäät siis peljätkö: te olette paremmat, kuin monta varpusta.
32 Sentähden jokainen joka minun tunnustaa ihmisten edessä,
sen tunnustan myös minä Isäni edessä, joka on taivaissa. **33**
Mutta joka minun kieltää ihmisten edessä, hänen minä myös
kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa. **34** Älkäät luulko, että
minä olen tullut rauhaa lähettämään maan päälle: en ole minä
tullut rauhaa, vaan miekkaa lähettämään. **35** Sillä minä tulin
ihmistä isäänsä vastaan riitaiseksi tekemään, ja tytärtä äitiänsä
vastaan ja miniää anoppiansa vastaan. **36** Ja ihmisen vihamiehet
on hänen perheensä. **37** Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä
enempi kuin minua, ei se ole minulle sovelias; joka rakastaa
poikaansa taikka tytärtänsä enempi kuin minua, ei se ole minulle
sovelias. **38** Ja kuka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, ei se ole
minulle sovelias; **39** Joka löytää henkensä, hänen pitää sen
hukuttaman, ja joka henkensä hukuttaa minun tähteni, hänen
pitää sen löytämän. **40** Joka teitä holhoo, hän holhoo minua,
ja joka minua holhoo, hän holhoo sitä, joka minun lähetti. **41**
Joka prophetaa holhoo prophetan nimellä, hän saa prophetan
palkan, ja joka vanhurskasta holhoo vanhurskaan nimellä, hän
saa vanhurskaan palkan. **42** Ja kuka ikänä juottaa yhden näistä
vähimmistä kylmällä vesipikarilla ainoastaan, opetuslapsen
nimellä, totisesti sanon minä teille: ei hän pidä palkatta oleman.

11 Ja tapahtui, kuin Jesus lakkasi senkaltaisia
kadelletoistakymmenelle opetuslapsellensa käskemästä, meni
hän sieltä edemmä opettamaan ja saarnaamaan heidän
kaupunkeihinsa. **2** Mutta kuin Johannes vankiudessa kuuli
Kristuksen työt, lähetti hän kaksi opetuslastansa, **3** Sanomaan
hänelle: oletko sinä se tuleva, eli pitääkö meidän toista
odottaman? **4** Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: menkäät
ja sanokaat jälleen Johannekselle, ne mitkä te kuulette ja
näette: **5** Sokiat saavat näkönsä, ja ontuvat käyvät, spitaliset
puhdistetaan, ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, ja köyhille
saarnataan evankeliumi, **6** Ja autuas on se, joka ei pahene
minusta. **7** Kuin he menivät pois, rupesi Jesus sanomaan
kansalle Johanneksesta: mitä te läksitte korpeen katsomaan?
ruokoako, joka tuulelta häälytetään? **8** Taikka mitä te läksitte
katsomaan? ihmistäkö, vaatetettua pehmeillä vaatteilla? Katso,
jotka pehmeitä kantavat, ne ovat kuningasten huoneissa. **9**
Taikka mitä te läksitte katsomaan? Prophetaako? totisesti
sanon minä teille: tämä on jalompi kuin propheta. **10** Sillä
tämä on se, josta kirjoitettu on: katso, minä lähetän enkelini
sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun etees.
11 Totisesti sanon minä teille: kaikkein niiden seassa, jotka
vaimoista syntyneet ovat, ei ole yhtäkään suurempaa kuin
Johannes Kastaja tullut; mutta kuitenkin se, joka vähin on
taivaan valtakunnassa, on häntä suurempi. **12** Mutta hamasta
Johannes Kastajan päivistä, niin tähän asti, kärsii taivaan
valtakunta väkivaltaa, ja väkevät repivät sen itsellensä. **13** Sillä
kaikki prophetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet. **14**
Ja jos te tahdotte ottaa vastaan: hän on se Elias, joka tuleva on.
15 Jolla on korvat kuulla, se kuulkaan! **16** Vaan minkä verraksi

minä tämän sukukunnan vedän? hän on lasten vertainen, jotka
turulla istuvat ja huutavat kumppaneillensa, **17** Ja sanovat:
me soitimme huilua teidän edessänne, ja ette hypänneet: me
olemme veisanneet teille murhevirsiä, ja ette itkeneet. **18** Sillä
Johannes tuli ei syöden eikä juoden, ja he sanovat: hänellä on
perkele. **19** Ihmisen Poika tuli syöden ja juoden, ja he sanovat:
katso ihmistä, syömäriä ja viinan juomaria, Publikanein ja
syntisten ystävää. Mutta viisaus vanhurskautetaan lapsiltansa.
20 Silloin hän rupesi soimaamaan niitä kaupungeita, joissa
olivat tehdyt usiammat hänen väkevät työnsä, ettei he itsiänsä
parantaneet. **21** Voi sinuas Koratsin, voi sinus Betsaida! Jos
senkaltaiset väkevät työt olisivät tehdyt Tyrossa ja Sidonissa
kuin teissä tehdyt ovat, niin he olisivat aikaa säkissä ja tuhassa
tehneet parannuksen. **22** Jonka tähden sanon minä teille: Tyrolle
ja Sidonille pitää oleman huokiamman tuomiopäivänä kuin teille.
23 Ja sinä Kapernaum, joka olet korotettu taivaaseen asti!
sinä pitää hamaan helvettiin sysättämän; sillä jos Sodomassa
olisivat senkaltaiset väkevät työt tehdyt kuin sinussa, niin
he vielä tänäpänä seisoisivat. **(Hadēs g86)** **24** Jonka tähden
sanon minä teille: Sodoman maalle pitää huokiamman oleman
tuomiopäivänä kuin sinulle. **25** Sillä ajalla vastasi Jesus ja sanoi:
minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, ettäs olet kätkenyt
nämät viisailta ja toimellisilta, ja olet ne ilmoittanut pienille. **26**
Tosin Isä, sillä niin oli sinun hyvä tahtos. **27** Kaikki ovat minulle
annetut minun Isältäni, ja ei kenkään tunne Poikaa, mutta Isä;
eikä Isää tunne yksikään, mutta Poika, ja kenelle ikänä Poika
tahtoo sen ilmoittaa. **28** Tulkaat minun tyköni kaikki, jotka työtä
teette ja olette raskautetut, ja minä tahdon teitä virvoittaa. **29**
Ottakaat minun ikeeni teidän päällenne, ja oppikaat minusta,

että minä olen siviä ja nöyrä sydämestä: ja te löydätte levon
teidän sieluillenne; **30** Sillä minun ikeeni on sovelias ja minun
kuormani on keviä.

12 Siihen aikaan kävi Jesus sabbatina laihoin lävitse; niin hänen
opetuslapsensa isosivat, ja rupesivat tähkäpäitä noukkimaan ja
syömään. **2** Mutta kuin Pharisealaiset sen näkivät, sanoivat
he hänelle: katso, sinun opetuslapses tekevät sitä, mitä ei
sovi sabbatina tehdä. **3** Mutta hän sanoi heille: ettekö te ole
lukeneet, mitä David teki, kuin hän isosi, ja ne, jotka hänen
kanssansa olivat? **4** Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja
söi näkyleivät, joita ei hänen sopinut syödä, eikä niidenkään,
jotka hänen kanssansa olivat, mutta ainoastaan pappein? **5**
Taikka ettekö te laissa ole lukeneet, että papit sabbatina rikkovat
templissä sabbatin, ja ovat kuitenkin nuhteettomat? **6** Mutta
minä sanon teille: tässä on se, joka on suurempi kuin templi. **7**
Mutta jos te tietäisitte, mikä se on: laupiutta minä tahdon, ja en
uhria, sitte ette suinkaan tuomitsisi viattomia. **8** Sillä Ihmisen
Poika on myös sabbatin Herra. **9** Ja hän läksi sieltä, ja tuli
heidän synagogaansa. **10** Ja katso, siellä oli ihminen, jolla
oli kuivettunut käsi. Ja he kysyivät häneltä, sanoen: sopiiko
sabbatina parantaa? että he olisivat saaneet kantaa hänen
päällensä. **11** Niin hän sanoi heille: kuka on teistä ihminen, jolla
olis yksi lammas, ja jos se sabbatina putoais kaivoon, eikö hän
tarttuisi siihen ja vetäisi ylös? **12** Kuinka paljoa jalompi on ihminen
kuin lammas? Sentähden sopii kyllä sabbatina hyvää tehdä. **13**
Niin hän sanoi sille ihmiselle: ojenna kätes! ja hän ojensi, ja se
tuli terveeksi niinkuin toinenkin. **14** Mutta Pharisealaiset menivät
ja neuvoa pitivät häntä vastaan, kuinka he hänen hukuttaisivat.
15 Mutta kuin Jesus sen ymmärsi, meni hän sieltä pois, ja paljo

kansaa seurasi häntä, ja hän teki kaikki terveeksi. **16** Ja hän
haastoi heitä, häntä ilmoittamasta, **17** Että täytettäisiin, mitä
sanottu oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo: **18** Katso,
minun palveliani, jonka minä valitsin, minun rakkaani, johonka
minun sieluni mielistyi: minä panen hänen päällensä minun
henkeni, ja hänen pitää tuomion pakanoille julistaman. **19** Ei
hän riitele eikä huuda, eikä yhdenkään pidä kuuleman hänen
ääntänsä kujilla. **20** Särjettyä ruokoa ei hänen pidä murentaman
ja suitsuvaista kynttilän sydäntä ei hänen pidä sammuttaman,
siihenasti kuin hän saattaa tuomion voitoksi, **21** Ja hänen
nimensä päälle pitää pakanain toivoman. **22** Silloin tuotiin hänen
tykönsä pirulta riivattu, sokia ja mykkä; ja hän paransi hänen,
niin että sokia ja mykkä sekä puhui että näki. **23** Ja kaikki kansa
hämmästyi ja sanoi: olleeko tämä se Davidin poika? **24** Mutta
kuin Pharisealaiset sen kuulivat, sanoivat he: ei tämä aja ulos
perkeleitä, vaan beelsebubin, perkeleitten päämiehen, kautta.
25 Mutta kuin Jesus tiesi heidän ajatuksensa, sanoi hän heille:
jokainen valtakunta, itsiänsä vastaan erinnyt, tulee kylmille, ja
jokainen kaupunki taikka huone, itsiänsä vastaan erinnyt, ei
seiso. **26** Ja jos saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on erinnyt
itsiänsä vastaan: kuinka siis hänen valtakuntansa seisois? **27** Ja
jos minä beelsebubin kautta ajaisin perkeleitä ulos, kenenkä
kautta siis poikanne ajavat niitä ulos? Sentähden pitää heidän
oleman teidän tuomarinne. **28** Mutta jos minä ajan ulos perkeleitä
Jumalan Hengellä, niin Jumalan valtakunta tuli teidän tykönne.
29 Taikka kuinka joku taitaa jonkun väkevän huoneeseen mennä,
ja hänen kaluansa ryöstää, ellei hän ensin sido väkevää, ja sitte
ryöstä hänen huonettansa? **30** Joka ei ole minun kanssani,
hän on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoo, hän

hajoittaa. **31** Sentähden sanon minä teille: kaikki synnit ja pilkka
annetaan ihmisille anteeksi; mutta pilkkaa Henkeä vastaan
ei anteeksi anneta ihmisille. **32** Ja kuka ikänä sanoo jonkun
sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se hänelle anteeksi annetaan;
mutta joka sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, ei sitä hänelle
anteeksi anneta, ei tässä eikä tulevaisessa maailmassa. **(aiōn**
g165) **33** Taikka tehkäät hyvä puu, niin hänen hedelmänsä tulee
hyväksi, taikka tehkäät mädännyt puu, niin hänen hedelmänsä
tulee mädänneeksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan. **34** Te
kyykärmetten sikiät, kuinka te taidatte hyvää puhua, koska te
itse pahat olette? sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. **35** Hyvä
ihminen tuo edes hyvästä sydämen tavarasta hyviä, ja paha
ihminen tuo edes pahasta tavarasta pahoja. **36** Mutta minä
sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat,
pitää heidän luvun tekemän tuomiopäivänä; **37** Sillä sanoistas
sinä hurskaaksi tehdään, ja sanoistas sinä tuomitaan. **38** Silloin
vastasivat muutamat kirjanoppineista ja Pharisealaisista, sanoen:
Mestari, me tahdomme nähdä sinulta merkkiä. **39** Niin hän
vastasi ja sanoi heille: tämä häijy ja huorintekiä suku etsii
merkkiä, ja ei hänelle pidä merkkiä annettaman, vaan Jonan
prophetan merkki. **40** Sillä niinkuin Jona oli valaskalan vatsassa
kolme päivää ja kolme yötä, niin pitää myös Ihmisen Pojan maan
sydämessä kolme päivää ja kolme yötä oleman. **41** Niniven
miehet pitää nouseman tuomiolle tämän suvun kanssa ja hänen
tuomitseman; sillä he paransivat heitänsä Jonan saarnasta. Ja
katso, tässä on enempi kuin Jona. **42** Etelän kuningatar on
nouseva tuomiolle tämän suvun kanssa ja hänen tuomitseva;
sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomonin viisautta. Ja
katso, tässä on enempi kuin Salomon. **43** Mutta kuin rietas henki

on lähtenyt ihmisestä, niin hän vaeltaa lävitse kuivia paikkoja,
etsein lepoa, ja ei löydä. **44** Silloin hän sanoo: minä palajan
jälleen minun huoneeseeni, kusta minä läksin. Ja kuin hän tulee,
niin hän löytää sen tyhjäksi, käväistyksi ja kaunistetuksi. **45**
Silloin hän menee ja ottaa kanssansa seitsemän muuta henkeä,
itseänsä pahempaa, ja ne sisälle menevät ja asuvat siellä, ja
sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimäiset. Näin
myös tapahtuu tälle pahalle sukukunnalle. **46** Kuin hän vielä
kansalle puhui, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona
ja pyysivät häntä puhutella. **47** Niin yksi sanoi hänelle: katso,
äitis ja veljes seisovat ulkona, ja tahtovat sinua puhutella. **48** Niin
hän vastasi ja sanoi sille, joka hänelle sitä sanoi: kuka on minun
äitini ja kutka ovat minun veljeni? **49** Ja hän ojensi kätensä
opetuslastensa puoleen ja sanoi: minun äitini ja minun veljeni.
50 Sillä jokainen, joka tekee Isäni tahdon, joka on taivaissa, hän
on minun veljeni, ja sisareni, ja äitini.

13 Mutta sinä päivänä läksi Jesus huoneesta ja istui meren
tykönä. **2** Ja hänen tykönsä kokoontui paljo kansaa, niin että
hän meni haahteen, ja istui: ja kaikki kansa seisoi rannalla. **3** Ja
hän puhui heille paljon vertauksilla, sanoen: katso, kylväjä meni
kylvämään. **4** Ja hänen kylväissänsä lankesivat muutamat tien
oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. **5** Muutamat taas lankesivat
kivistöön, kussa ei heillä ollut paljo maata, ja nousivat pian päälle,
ettei heillä ollut syvää maata; **6** Mutta kuin aurinko nousi, niin he
poudittiin, ja ettei heillä ollut juurta, niin he kuivettuivat. **7** Mutta
muutamat lankesivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kävivät
ylös, ja tukahuttivat ne. **8** Muutamat taas lankesivat hyvään
maahan, ja tekivät hedelmän, muutama satakertaisen, muutama
kuudenkymmenen kertaisen ja muutama kolmenkymmenen

kertaisen. **9** Jolla on korvat kuulla, se kuulkaan! **10** Niin
opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: miksi sinä puhut heille
vertauksilla? **11** Mutta hän vastasi ja sanoi: teille on annettu tuta
taivaan valtakunnan salaisuudet, vaan ei heille ole annettu. **12**
Sillä jolla on, hänelle pitää annettaman, ja hänellä pitää kyllä
oleman; mutta siltä, jolla ei ole, pitää sekin otettaman pois, mikä
hänellä on. **13** Sentähden minä puhun heille vertauksilla, ettei he
nähden näe, eikä kuullen kuule, ei myös ymmärrä. **14** Ja heissä
täytetään Jesaiaan ennustus, joka sanoo: korvillanne pitää
teidän kuuleman, ja ei ymmärtämän, ja nähden näkemän, ja ei
äkkäämän. **15** Sillä tämän kansan sydän on kovettunut, ja he
korvillansa työläästi kuulivat, ja silmänsä panivat umpeen, ettei
he joskus näkisi silmillänsä, ja kuulisi korvillansa, ja ymmärtäisi
sydämellänsä, ja palajaisivat, ja minä parantaisin heitä. **16**
Mutta autuaat ovat teidän silmännne, sillä he näkevät, ja teidän
korvanne, sillä he kuulevat. **17** Sillä totisesti sanon minä teille:
monta prophetaa ja vanhurskasta pyysi nähdä, joita te näette,
ja ei nähneet, ja kuulla, joita te kuulette, ja ei kuulleet. **18** Niin
kuulkaat siis te kylväjän vertaus: **19** Kuin joku kuulee valtakunnan
sanan ja ei ymmärrä, niin tulee pahuus ja tempaa pois sen mikä
hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, joka tien oheen oli
kylvetty. **20** Mutta kivistöön kylvetty on se, joka kuulee sanan, ja
kohta ilolla sen vastaan ottaa; **21** Mutta ei ole hänellä juurta
itsessänsä, vaan ajan pysyy: kuin siis vaiva eli vaino tulee sanan
tähden, niin hän kohta pahenee. **22** Mutta orjantappurain sekaan
kylvetty on se, joka sanan kuulee; ja tämän mailman suru ja
rikkauden petos tukahuttaa sanan, ja hän tulee hedelmättömäksi.
(aiōn g165) **23** Mutta hyvään maahan kylvetty on se, joka
kuulee sanan ja ymmärtää, joka tosin tuottaa hedelmän ja

tekee, muutama satakertaisen, muutama kuudenkymmenen
kertaisen, muutama kolmenkymmenen kertaisen. **24** Toisen
vertauksen pani hän heidän eteensä, sanoen: taivaan valtakunta
on ihmisen vertainen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.
25 Mutta ihmisten maatessa tuli hänen vihollisensa ja kylvi
ohdakkeita nisuin sekaan, ja meni pois. **26** Mutta kuin oras rupesi
kasvamaan ja hedelmän kantoi, silloin näkyivät myös ohdakkeet.
27 Mutta perheen isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle:
Herra, etkös hyvää siementä kylvänyt peltoos? kusta siis sillä
on ohdakkeet? **28** Niin sanoi hän heille: vihamies sen teki.
Mutta palveliat sanoivat hänelle: tahdotkos, että me menemme
ja kokoomme ne? **29** Mutta hän sanoi: en, ettette ohdakkeita
kootessanne myös tempaisi ynnä heidän kanssansa nisuja pois.
30 Sallikaat molemmat kasvaa elon-aikaan asti; ja elon-ajalla
sanon minä elomiehille: kootkaat ensin ohdakkeet, ja sitokaat
heitä lyhteisiin poltettaa, mutta nisut kootkaat minun aittaani. **31**
Toisen vertauksen pani hän heidän eteensä, sanoen: taivaan
valtakunta on sinapin siemenen vertainen, jonka ihminen otti
ja kylvi peltoonsa; **32** Joka on pienin kaikkia siemeniä, mutta
kuin se kasvanut on, niin hän on suurin kaalein seassa, ja tulee
puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen
oksille. **33** Toisen vertauksen sanoi hän heille: taivaan valtakunta
on hapatuksen vertainen, jonka vaimo otti, ja sekoitti kolmeen
vakkaan jauhoja, siihen asti kuin kaikki happani. **34** Nämät kaikki
puhui Jesus kansalle vertauksilla, ja ilman vertauksia ei hän
mitään puhunut heille, **35** Että täytettäisiin mitä oli prophetan
kautta sanottu, joka sanoo: minä avaan suuni vertauksiin ja
puhun ulos salatut maailman alusta. **36** Silloin laski Jesus kansan
menemään, ja tuli kotia. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen

tykönsä, sanoen: selitä meille sen vertaus pellon ohdakkeista. **37**
Niin hän vastasi ja sanoi heille: joka kylvää hyvän siemenen, se
on Ihmisen Poika. **38** Mutta pelto on maailma; vaan hyvä siemen,
ne ovat valtakunnan lapset; mutta ohdakkeet ovat pahan lapset.
39 Vihollinen, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman
loppu; mutta elomiehet ovat enkelit. **(aiōn g165)** **40** Niinkuin
siis ohdakkeet haetaan kokoon ja tulella poltetaan, niin pitää
myös tämän maailman lopulla oleman. **(aiōn g165)** **41** Ihmisen
Poika lähettää enkelinsä, ja heidän pitää kokooman hänen
valtakunnastansa kaikki pahennukset, ja ne jotka vääryyttä
tekevät, **42** Ja heittävät heidät tuliseen pätsiin: siellä pitää
oleman itku ja hammasten kiristys. **43** Silloin pitää vanhurskaat
kiiltämän niinkuin aurinko isänsä valtakunnassa. Jolla on korvat
kuulla, se kuulkaan! **44** Taas on taivaan valtakunta tavaran
vertainen, joka on peltoon kätketty, jonka ihminen löysi, ja kätki
sen: ja ilon tähden, mikä hänellä siitä oli, meni hän pois ja myi
kaikki mitä hänellä oli ja osti sen pellon. **45** Taas on taivaan
valtakunta kauppamiehen vertainen, joka etsi hyviä päärlyjä.
46 Ja kuin hän löysi yhden kalliin päärlyn, meni hän pois, myi
kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen. **47** Taas on taivaan valtakunta
verkon vertainen, joka on mereen heitetty, ja kaikenlaisia kokosi.
48 Kuin se täyteen tuli, vetivät he sen rannalle, ja istuivat ja
eroittivat hyvät astioihinsa, mutta mädänneet he heittivät pois.
49 Näin on tapahtuva maailman lopulla: Enkelit menevät ulos
ja eroittavat pahat vanhurskasten keskeltä, **(aiōn g165)** **50** Ja
heittävät heidät tuliseen pätsiin: siellä pitää oleman itku ja
hammasten kiristys. **51** Sanoi Jesus heille: ymmärsittekö te
nämät kaikki? He sanoivat hänelle: ymmärsimme, Herra. **52**
Mutta hän sanoi heille: sentähden jokainen kirjanoppinut, joka on

taivaan valtakuntaan oppinut, se on perheenisännän vertainen,
joka tavarastansa tuo edes uusia ja vanhoja. **53** Ja tapahtui, kuin
Jesus lopetti nämät vertaukset, läksi hän sieltä. **54** Ja kuin hän
tuli isänsä maalle, opetti hän heitä heidän synagogassansa, niin
että he hämmästyivät ja sanoivat: kusta tällä on tämä viisaus
ja nämät väkevät työt? **55** Eikö tämä ole tuo sepän poika?
eikö hänen äitinsä kutsuta Mariaksi ja hänen veljensä Jakob
ja Joses, ja Simon ja Juudas? **56** Ja hänen sisarensa, eikö
ne kaikki ole meidän tykönämme? Kusta siis tällä on nämät
kaikki? **57** Ja he pahenivat hänessä. Niin sanoi Jesus heille: ei
prophetaa kussakaan halvempana pidetä kuin isänsä maalla
ja kotonansa. **58** Ja ei hän siellä monta väkevää työtä tehnyt,
heidän epäuskonsa tähden.

14 Siihen aikaan kuuli Herodes tetrarka Jesuksen sanoman,
2 Ja sanoi palvelioillensa: tämä on Johannes Kastaja: hän
on noussut kuolleista, ja sentähden tekee hän senkaltaisia
väkeviä töitä. **3** Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni,
sitonut ja vankiuteen pannut, Herodiaksen, veljensä Philippuksen
emännän tähden. **4** Sillä Johannes oli hänelle sanonut: ei sinulle
ole luvallinen häntä pitää. **5** Ja kuin hän tahtoi hänen tappaa,
pelkäsi hän kansaa; sillä he pitivät hänen prophetana. **6** Mutta
kun Herodeksen syntymäjuhlaa pidettiin, hyppäsi Herodiaksen
tytär heidän edessänsä; ja se kelpasi Herodekselle. **7** Sentähden
lupasi hän hänelle vannotulla valalla antaa, mitä hän anois. **8**
Mutta niinkuin hän äidiltänsä ennen neuvottu oli, anna minulle,
hän sanoi, tässä vadissa Johannes Kastajan pää. **9** Ja kuningas
tuli murheelliseksi; mutta kuitenkin valan tähden ja niiden,
jotka ynnä atrioitsivat, käski hän antaa hänelle, **10** Ja lähetti
leikkaamaan Johanneksen kaulaa tornissa. **11** Ja hänen päänsä

kannettiin vadissa ja annettiin piialle, ja hän vei sen äidillensä. **12**
Ja hänen opetuslapsensa tulivat, ja ottivat pois hänen ruumiinsa,
ja hautasivat sen; ja menivät ja ilmoittivat Jesukselle. **13** Ja kuin
Jesus sen kuuli, meni hän sieltä pois haahdella erämaahan
yksinänsä. Ja kuin kansa se kuuli, noudattivat he häntä jalkaisin
kaupungeista. **14** Ja Jesus meni ulos, ja näki paljon kansaa, ja
armahti heidän päällensä, ja paransi heidän sairaitansa. **15** Mutta
kun ehtoo tuli, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä, ja
sanoivat: tämä on erämaa, ja aika on jo kulunut: laske kansa,
että he menisivät kyliin itsellensä ruokaa ostamaan. **16** Niin
Jesus sanoi heille: ei tarvitse heidän mennä pois: antakaat te
heidän syödä. **17** Mutta he sanoivat hänelle: ei meillä ole tässä
enempi kuin viisi leipää ja kaksi kalaa. **18** Hän sanoi: tuokaat
minulle ne tänne. **19** Ja hän käski kansan istua ruoholle, ja otti
ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsahti ylös taivaasen, kiitti, ja
mursi, ja antoi leivät opetuslapsille, ja opetuslapset antoivat
kansalle. **20** Ja he söivät kaikki, ja ravittiin. Niin he kokosivat
tähteistä muruja, kaksitoistakymmentä koria täyteen. **21** Mutta
niitä, jotka olivat syöneet, oli lähes viisituhatta miestä, ilman
vaimoja ja lapsia. **22** Ja kohta vaati Jesus opetuslapsiansa
haahteen astumaan, ja menemään hänen edellään toiselle
rannalle, niinkauvan kuin hän kansan olis tyköänsä laskenut. **23**
Ja kuin hän oli kansan laskenut, astui hän yksinänsä vuorelle
rukoilemaan. Ja kuin ehtoo joutui, oli hän siellä yksinänsä. **24**
Mutta haaksi oli jo keskellä merta, ja ahdistettiin aalloilta; sillä
vastatuuli oli. **25** Mutta yöllä, neljännessä vartiossa, tuli Jesus
heidän tykönsä, käyden merellä. **26** Ja kuin opetuslapset näkivät
hänen merellä käyvän, peljästyivät he, ja sanoivat: kyöpeli se
on; ja huusivat pelvon tähden. **27** Niin Jesus puhui kohta heille

ja sanoi: olkaat hyvässä turvassa! minä olen: älkäät peljästykö.
28 Niin vastasi Pietari häntä ja sanoi: Herra, jos sinä olet, niin
käske minun tulla tykös vetten päällä. **29** Niin hän sanoi: tule!
Ja Pietari astui ulos haahdesta ja kävi vetten päällä, että hän
menis Jesuksen tykö. **30** Ja kuin hän näki ankaran tuulen, niin
hän peljästyi, ja rupesi vajoomaan, huusi sanoen: Herra, auta
minua! **31** Niin Jesus ojensi kohta kätensä, ja tarttui häneen, ja
sanoi hänelle: oi sinä heikko-uskoinen, miksis epäilit? **32** Kuin
he astuivat haahteen, niin tuuli tyveni. **33** Mutta ne, jotka olivat
haahdessa, tulivat ja kumarsivat häntä, ja sanoivat: totisesti
olet sinä Jumalan Poika. **34** Ja kuin he olivat menneet ylitse,
tulivat he Genesaretin maalle. **35** Ja kuin sen paikan miehet
tunsivat hänen, lähettivät he ympäri kaikkea sitä maata, ja toivat
hänen tykönsä kaikkinaisia sairaita, **36** Ja rukoilivat häntä, että
he ainoastaan hänen vaatteensa palteeseen saisivat ruveta. Ja
kaikki, jotka siihen rupesivat, tulivat terveiksi.

15 Silloin tulivat Jesuksen tykö kirjanoppineet ja Pharisealaiset
Jerusalemista, ja sanoivat: **2** Miksi sinun opetuslapses rikkovat
vanhinten säädyn? sillä ei he pese käsiänsä leipää syödessänsä.
3 Niin hän vastaten sanoi heille: miksi tekin rikotte Jumalan
käskyn, teidän säätynne tähden? **4** Sillä Jumala käski, sanoen:
kunnioita isääs ja äitiäs: ja joka kiroilee isää eli äitiä, hänen pitää
kuolemalla kuoleman. **5** Mutta te sanotte: jokainen sanokaan
isälle taikka äidille: se on uhrattu, jolla sinua piti minulta
autettaman: ja ei ensinkään kunnoittaisi isäänsä eikä äitiänsä. **6**
Ja te olette rikkoneet Jumalan käskyn teidän säätynne tähden. **7**
Te ulkokullatut! Jesaias ennusti teistä oikein, sanoen: **8** Tämä
kansa lähestyy minua suullansa, ja kunnioittaa minua huulillansa;
mutta heidän sydämensä on kaukana minusta. **9** Vaan turhaan

he minua palvelevat, opettain niitä opetuksia, jotka ovat ihmisten
käskyt. **10** Ja hän kutsui kansan tykönsä, ja sanoi heille: kuulkaat
ja ymmärtäkäät! **11** Ei se ihmistä saastuta, mikä suusta menee
sisälle, mutta se, mikä suusta tulee ulos, saastuttaa ihmisen. **12**
Niin tulivat hänen opetuslapsensa, ja sanoivat hänelle: tiesitkös,
että Pharisealaiset pahenivat, kuin he tämän puheen kuulivat?
13 Mutta hän vastasi ja sanoi: jokainen istutus, jota ei minun
taivaallinen Isäni ole istuttanut, pitää juurinensa revittämän ylös.
14 Antakaat heidän olla: he ovat sokiat sokiain taluttajat; jos
sokia sokiaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeevat. **15**
Niin vastasi Pietari ja sanoi hänelle: selitä meille tämä vertaus.
16 Niin Jesus sanoi: vieläkö tekin olette ymmärtämättömät? **17**
Ettekö te vielä ymmärrä, että kaikki, mitä suuhun sisälle menee,
se menee vatsaan, ja sillä on luonnollinen uloskäyminen. **18**
Mutta jotka suusta tulevat ulos, ne lähtevät sydämestä ulos,
ja saastuttavat ihmisen. **19** Sillä sydämestä tulevat ulos pahat
ajatukset, murhat, salavuoteudet, huoruudet, varkaudet, väärät
todistukset, pilkat: **20** Nämät ovat ne, jotka saastuttavat ihmisen;
mutta pesemättömillä käsillä syödä, ei saastuta ihmistä. **21** Ja
Jesus läksi sieltä ja poikkesi Tyron ja Sidonin maan ääriin. **22**
Ja katso, Kanaanean vaimo, joka niistä maan ääristä oli tullut,
huusi häntä, sanoen: Herra, Davidin poika, armahda minua:
minun tyttäreni vaivataan hirmuisesti perkeleeltä. **23** Mutta ei hän
sanaakaan häntä vastannut. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja
rukoilivat häntä, sanoen: eroita häntä sinustas; sillä hän huutaa
meidän jälkeemme. **24** Niin hän vastaten sanoi: en ole minä
lähetetty, vaan kadotettuin lammasten tykö Israelin huoneesta.
25 Mutta se tuli ja kumarsi häntä, sanoen: Herra, auta minua.
26 Niin hän vastaten sanoi: ei ole sovelias ottaa lasten leipää

ja heittää penikoille. **27** Niin se vastasi: totta Herra, syövät
kuitenkin penikatkin niistä muruista, jotka heidän herrainsa
pöydältä putoovat. **28** Silloin Jesus vastaten sanoi hänelle: oi
vaimo, suuri on sinun uskos, tapahtukoon sinulle niinkuin sinä
tahdot. Ja hänen tyttärensä tuli sillä hetkellä terveeksi. **29** Ja
Jesus läksi sieltä ja tuli Galilean meren tykö, ja astui vuorelle,
ja istui siihen. **30** Ja paljo kansaa tuli hänen tykönsä, ja toivat
kanssansa ontuvia, sokeita, mykkiä, raajarikkoja ja paljon muita,
ja laskivat Jesuksen jalkain eteen; ja hän paransi heidät. **31** Niin
että kansa ihmetteli, kuin he näkivät mykät puhuvan, raajarikot
terveinä, ontuvat käyvän ja sokiat näkevän, ja kunnioittivat
Israelin Jumalaa. **32** Ja Jesus kutsui opetuslapsensa tykönsä, ja
sanoi: minä armahdan kansaa, että he ovat jo kolme päivää
minun tykönäni viipyneet, ja ei ole heillä mitään syötävää: ja
en minä tahdo heitä tyköäni syömättä laskea pois, ettei he
tiellä vaipuisi. **33** Niin sanoivat hänen opetuslapsensa hänelle:
kusta me saamme tässä erämaassa niin monta leipää, että me
ravitsemme niin paljon kansaa? **34** Ja Jesus sanoi heille: kuinka
monta leipää teillä on? He sanoivat: seitsemän, ja vähä kalasia.
35 Niin hän käski kansan istua maan päälle atrioitsemaan.
36 Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja
antoi opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle. **37**
Ja he söivät kaikki ja ravittiin, ja ottivat ylös mitä liiaksi jäi,
seitsemän täysinäistä koria muruja. **38** Mutta niitä jotka söivät,
oli neljätuhatta miestä, ilman vaimoja ja lapsia. **39** Ja kuin hän oli
kansan tyköänsä laskenut, astui hän haahteen, ja tuli Magdalan
rajoille.

16 Niin tulivat hänen tykönsä Pharisealaiset ja Saddukealaiset
ja kiusaten anoivat häneltä, että hän merkin taivaasta osoittais

heille. **2** Niin hän vastasi ja sanoi heille: kuin ehtoo tulee, niin te
sanotte: seijes tulee; sillä taivas ruskottaa, **3** Ja huomeneltain:
tänäpänä tulee kova ilma; sillä taivas ruskottaa ja on valju. Te
ulkokullatut! te taidatte taivaan muodon tuomita, mutta aikain
merkkejä ette taida tuomita? **4** Tämä häijy ja huorintekijä
sukukunta etsii merkkiä, ja ei hänelle pidä merkkiä annettaman,
vaan Jonan prophetan merkki. Ja hän jätti heidät, ja meni pois. **5**
Ja kuin hänen opetuslapsensa olivat tulleet ylitse toiselle rannalle,
olivat he unohtaneet ottaa leipiä myötänsä. **6** Mutta Jesus
sanoi heille: katsokaat ja kavahtakaat teitänne Pharisealaisten ja
Saddukealaisten hapatuksesta. **7** Niin he ajattelivat itsellensä,
sanoen: se on, ettemme ottaneet leipiä myötämme. **8** Mutta
kuin Jesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: te vähäuskoiset! mitä
te ajattelette keskenänne, ettette leipiä myötänne ottaneet?
9 Ettekö vielä ymmärrä, taikka ettekö te muista niitä viittä
leipää viidelletuhannelle, ja kuinka monta koria te korjasitte? **10**
Niin myös niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle, ja kuinka
monta koria te korjasitte? **11** Kuinka ette ymmärrä, etten minä
leivästä teille sitä sanonut, että teidän pitäis kavahtaman teitänne
Pharisealaisten ja Saddukealaisten hapatuksesta? **12** Silloin
he ymmärsivät, ettei hän käskenyt heitä kavahtamaan itsiänsä
leivän hapatuksesta, vaan Pharisealaisten ja Saddukealaisten
opista. **13** Mutta kuin Jesus tuli Kesarean maan ääriin, joka
kutsutaan Philippuksen, kysyi hän opetuslapsiltansa ja sanoi:
kenenkä sanovat ihmiset minun, Ihmisen Pojan, olevan? **14** Niin
he sanoivat: monikahdat Johannes Kastajan; mutta muutamat
Eliaan; muutamat taas Jeremiaan, taikka jonkun prophetaista.
15 Sanoi hän heille: mutta kenenkä te sanotte minun olevan?
16 Vastasi Simon Pietari ja sanoi: sinä olet Kristus, elävän

Jumalan Poika. **17** Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: autuas
olet sinä, Simon Jonan poika! sillä ei liha eikä veri ilmoittanut
sitä sinulle, vaan Isäni, joka on taivaissa. **18** Mutta minä myös
sanon sinulle: sinä ole Pietari, ja tämän kallion päälle tahdon
minä rakentaa minun seurakuntani, ja helvetin portit ei pidä
häntä voittaman. **(Hadēs g86)** **19** Ja minä annan sinulle taivaan
valtakunnan avaimet: ja mitä sinä maan päällä sidot, pitää sidotun
oleman taivaissa, ja mitä sinä päästät maan päällä, sen pitää
oleman päästetyn taivaissa. **20** Niin hän haastoi opetuslapsiansa
kellenkään sanomasta, että hän oli Jesus Kristus. **21** Siitä
ajasta rupesi Jesus julistamaan opetuslapsillensa, että hänen
piti Jerusalemiin menemän, ja paljon vanhimmilta ja pappein
päämiehiltä ja kirjanoppineilta kärsimän, ja tapettaman, ja
kolmantena päivänä ylösnouseman. **22** Ja Pietari otti hänen
erinänsä, rupesi häntä nuhtelemaan, sanoen: armahda itsiäs,
Herra: älköön sinulle se taphtuko! **23** Niin hän käänsi itsensä
ympäri ja sanoi Pietarille: mene pois minun tyköäni, saatana!
sinä olet minulle pahennukseksi: ettes ymmärrä niitä, jotka
Jumalan ovat, mutta ne, jotka ihmisen ovat. **24** Silloin Jesus
sanoi opetuslapsillensa: jos joku tahtoo minun perässäni tulla,
hän kieltäkään itsensä, ja ottakaan ristinsä, ja seuratkaan minua;
25 Sillä joka tahtoo henkensä vapahtaa, hän hukuttaa sen; mutta
joka henkensä hukuttaa minun tähteni, hän löytää sen. **26** Sillä
mitä se auttaa ihmistä, jos hän kaiken maailman voittais, ja
sielullensa sais vahingon? taikka mitä antaa ihminen sielunsa
lunastukseksi? **27** Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kunniassa
enkelittensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin töittensä
jälkeen. **28** Totisesti minä sanon teille: muutamat seisovat tässä,

joiden ei suinkaan pidä kuolemaa maistaman, siihenasti kuin he
näkevät Ihmisen Pojan tulevan hänen valtakunnassansa.

17 Ja kuuden päivän perästä otti Jesus Pietarin ja Jakobin ja
Johanneksen hänen veljensä, ja vei heidät erinänsä korkialle
vuorelle. **2** Ja kirkastettiin heidän edessänsä, ja hänen kasvonsa
paistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkiaksi
niinkuin valkeus. **3** Ja katso, heille näkyivät Moses ja Elias,
jotka puhuivat hänen kanssansa. **4** Niin vastasi Pietari ja sanoi
Jesukselle: Herra, meidän on tässä hyvä olla: jos sinä tahdot,
niin me teemme tähän kolme majaa, sinulle yhden, ja Mosekselle
yhden, ja Eliaalle yhden. **5** Vielä hänen puhuissansa, katso,
paistava pilvi ympäri varjosi heidät, ja katso, ääni pilvestä
sanoi: tämä on minun rakas Poikani, johonka minä mielistyin:
kuulkaat häntä. **6** Ja kuin opetuslapset sen kuulivat, lankesivat
he kasvoillensa, ja peljästyivät sangen kovin. **7** Ja Jesus
tuli, ja rupesi heihin, ja sanoi: nouskaat, ja älkäät peljätkö. **8**
Mutta kuin he silmänsä nostivat, ei he ketään nähneet, vaan
Jesuksen yksinänsä. **9** Ja kuin he menivät vuorelta alas,
haastoi Jesus heitä, sanoen: älkäät kellenkään tätä näkyä
sanoko, siihenasti kuin Ihmisen Poika kuolleista nousee. **10**
Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: miksi siis
kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää ennen tuleman? **11** Niin
Jesus vastaten sanoi heille: Elias tosin tulee ennen, ja kohentaa
kaikki. **12** Mutta minä sanon teille: Elias on jo tullut; ja ei he
tunteneet häntä, mutta tekivät hänelle mitä he tahtoivat. Niin
myös Ihmisen Poika on heiltä kärsivä. **13** Silloin ymmärsivät
opetuslapset hänen Johannes Kastajasta sanoneen heille. **14**
Ja kuin he kansan tykö tulivat, tuli yksi mies hänen tykönsä ja
lankesi polvillensa hänen eteensä, **15** Ja sanoi: Herra, armahda

minun poikaani, sillä hän on kuutaudillinen ja kovin vaivataan;
sillä hän lankee usein tuleen ja usein veteen. **16** Ja minä toin
hänen opetuslastes tykö, ja ei he voineet häntä parantaa. **17** Niin
Jesus vastaten sanoi: oi epäuskoinen ja nurja sukukunta! kuinka
kauvan minun pitää teidän kanssanne oleman? kuinka kauvan
minun pitää teitä kärsimän? Tuokaat häntä minulle tänne. **18** Ja
Jesus rankaisi sitä, ja perkele meni hänestä ulos; ja poika parani
sillä hetkellä. **19** Silloin menivät opetuslapset Jesuksen tykö
erinänsä, ja sanoivat: miksi emme voineet sitä ajaa ulos? **20**
Niin Jesus sanoi heille: epäuskonne tähden. Sillä totisesti minä
sanon teille: jos teillä olis usko niinkuin sinapin siemen, niin te
taitaisitte sanoa tälle vuorelle: siirry tästä sinne, niin se siirtyis, ja
ei teille mitään olisi mahdotointa. **21** Vaan tämä suku ei mene
muutoin ulos kuin rukouksella ja paastolla. **22** Kuin he asuivat
Galileassa, sanoi Jesus heille: tapahtuva on, että Ihmisen Poika
annetaan ylön ihmisten käsiin; **23** Ja he tappavat hänen, ja
kolmantena päivänä hän nousee ylös. Ja he tulivat sangen
murheellisiksi. **24** Mutta kuin he menivät Kapernaumiin, tulivat
verorahan ottajat Pietarin tykö, ja sanoivat: eikö Mestarinne ole
tottunut verorahaa maksamaan? **25** Sanoi hän: on. Ja kuin hän
tuli huoneeseen, ennätti hänen Jesus, ja sanoi: mitäs luulet,
Simon? keiltä maan kuninkaat ottavat tullin eli veron? omilta
lapsiltansa, taikka vierailta? **26** Pietari sanoi hänelle: vierailta.
Sanoi Jesus hänelle: niin lapset ovat vapaat. **27** Mutta ettemme
heitä pahentaisi, niin mene merelle, heitä onkes, ja ota se kala,
joka ensin tulee ylös, ja avaa hänen suunsa, niin sinä löydät
rahan: ota se, ja anna heille minun ja sinun edestäs.

18 Sillä hetkellä tulivat opetuslapset Jesuksen tykö, sanoen:
kuka siis on suurin taivaan valtakunnassa? **2** Ja Jesus kutsui

tykönsä lapsen, ja asetti sen heidän keskellensä, **3** Ja sanoi:
totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule niinkuin lapset,
niin ette suinkaan tule sisälle taivaan valtakuntaan. **4** Sentähden
joka itsensä alentaa niinkuin tämä lapsi, se on suurin taivaan
valtakunnassa. **5** Ja joka holhoo senkaltaisen lapsen minun
nimeeni, hän holhoo minun. **6** Mutta joka pahentaa yhden
näistä pienimmistä, jotka uskovat minun päälleni, parempi hänen
olis, että myllyn kivi ripustettaisiin hänen kaulaansa, ja hän
upotettaisiin meren syvyyteen. **7** Voi maailmaa pahennusten
tähden, sillä pahennukset kumminkin tulevat! Voi kuitenkin
sitä ihmistä, jonka kautta pahennus tulee! **8** Mutta jos kätes
taikka jalkas pahentaa sinun, niin leikkaa ne pois, ja heitä pois
tyköäs. Parempi on sinun elämään sisälle mennä ontuvana
taikka raajarikkona, kuin että sinulla olis kaksi kättä eli kaksi
jalkaa, ja sinä heitettäisiin ijankaikkiseen tuleen. **(aiōnios g166)** **9**
Ja jos silmäs pahentaa sinun, niin puhkaise se ulos, ja heitä pois
tyköäs. Parempi on sinun silmäpuolena elämään sisälle mennä,
kuin että sinulla olis kaksi silmää, ja sinä heitettäisiin helvetin
tuleen. **(Geenna g1067)** **10** Katsokaat, ettette katso ylön yhtäkään
näistä pienimmistä; sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä
taivaissa näkevät aina minun isäni kasvot, joka on taivaissa. **11**
Sillä Ihmisen Poika tuli autuaaksi tekemään sitä, mikä kadonnut
oli. **12** Mitä te luulette? jos jollakin ihmisellä olis sata lammasta,
ja yksi heistä eksyis: eikö hän jättäisi yhdeksänkymmentä ja
yhdeksän, ja menis vuorelle, ja etsis eksynyttä? **13** Ja jos
niin tapahtuu, että hän löytää sen, totisesti sanon minä teille:
hän iloitsee enemmin siitä kuin yhdeksästäkymmenestä ja
yhdeksästä, jotka ei eksyneet. **14** Niin ei ole myös teidän Isänne
tahto, joka on taivaissa, että joku näistä pienimmistä hukkuis. **15**

Mutta jos sinun veljes rikkoo sinua vstaan, niin mene ja nuhtele
häntä kahden kesken yksinänsä. Jos hän sinua kuulee, niin sinä
olet veljes voittanut. **16** Mutta jos ei hän sinua kuule, niin ota
vielä yksi eli kaksi kanssas, että kaikki asia kahden eli kolmen
todistajan suussa olis. **17** Mutta ellei hän niitä tahdo kuulla, niin
sano seurakunnalle; ellei hän seurakuntaa tottele, niin pidä häntä
pakanana ja Publikanina. **18** Totisesti sanon minä teille: kaikki,
mitä te maan päällä sidotte, pitää myös oleman sidotut taivaissa:
ja kaikki, mitä te päästätte maan päällä, pitää myös oleman
päästetyt taivaassa. **19** Taas sanon minä teille: missä ikänä
asiassa kaksi teistä sopivat maan päällä; jota he rukoilevat,
sen heidän pitää saaman minun Isältäni, joka on taivaissa. **20**
Sillä kussa kaksi taikka kolme tulevat kokoon minun nimeeni,
siinä minä olen heidän keskellänsä. **21** Silloin Pietari tuli hänen
tykönsä, ja sanoi: Herra, kuinka usein minun pitää veljelleni, joka
rikkoo minua vastaan, antaman anteeksi? onko seitsemässä
kerrassa kyllä? **22** Sanoi Jesus hänelle: en minä sano sinulle
ainoastaan seitsemän kertaa, mutta seitsemänkymmentä kertaa
seitsemän. **23** Sentähden on taivaan valtakunta kuninkaaseen
verrattu, joka tahtoi lukua laskea palveliainsa kanssa. **24** Ja kuin
hän rupesi laskemaan, tuli yksi hänen eteensä, joka oli hänelle
velkaa kymmenentuhatta leiviskää. **25** Mutta ettei hänellä ollut
varaa maksaa, käski hänen herransa hänen myytää, ja hänen
emäntänsä ja lapsensa, ja kaikki mitä hänellä oli, ja maksettaa.
26 Niin palvelia lankesi maahan ja rukoili häntä, sanoen: herra,
ole kärsivällinen minun kanssani, ja minä maksan kaikki sinulle.
27 Niin armahti herra palveliaa, päästi hänen, ja antoi hänelle
velan anteeksi. **28** Niin palvelia meni ulos, ja löysi yhden
kanssapalvelioistansa, joka hänelle oli velkaa sata penninkiä;

ja hän tarttui häneen, ja kiristi häntä kurkusta, sanoen: maksa
minulle velkas. **29** Niin hänen kanssapalveliansa lankesi maahan
hänen jalkainsa juureen, ja rukoili häntä, sanoen: ole kärsivällinen
minun kanssani, ja minä maksan kaikki sinulle. **30** Mutta ei hän
tahtonut, vaan meni ja heitti hänen torniin, siihenasti kuin hän
velan maksais. **31** Mutta kuin muut hänen kanssapalveliainsa
näkivät mitä tehtiin, murehtivat he sangen kovin, tulivat ja
ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä tehty oli. **32** Silloin kutsui
herra hänen eteensä, ja sanoi hänelle: sinä paha palvelia, minä
annoin sinulle anteeksi kaiken velan, ettäs minua rukoilit: **33**
Eikö myös sinun pitänyt armahtaman kanssapalveliaas, niinkuin
minäkin armahdin sinua? **34** Ja hänen herransa vihastui, ja
antoi hänen pyöveleille, siihenasti kuin hän maksais kaikki, mitä
hän oli hänelle velkaa. **35** Niin myös minun taivaallinen Isäni
tekee teille, jollette kukin veljellensä teidän sydämistänne anna
anteeksi heidän rikoksiansa.

19 Ja tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut nämät puheet, läksi hän
Galileasta ja tuli Juudean maan rajoille, sille puolelle Jordania. **2**
Ja paljo kansaa seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä. **3**
Ja Pharisealaiset tulivat hänen tykönsä, kiusasivat häntä, ja
sanoivat hänelle: saako mies eritä vaimostaan kaikkinaisen
syyn tähden? **4** Niin hän vastasi ja sanoi heille: ettekö te ole
lukeneet: joka alusta ihmisen teki, mieheksi ja vaimoksi hän
heidät teki? **5** Ja sanoi: sentähden pitää ihmisen luopuman
isästänsä ja äidistänsä, ja vaimoonsa sidottu oleman, ja ne
kaksi tulevat yhdeksi lihaksi: **6** Niin ei he ole enään kaksi, mutta
yksi liha. Jonka siis Jumala yhteen sovitti, ei pidä ihmisen sitä
eroittaman. **7** He sanoivat hänelle: miksi Moses käski antaa
erokirjan ja hyljätä hänen? **8** Sanoi hän heille: teidän sydämenne

kovuuden tähden salli Moses teidän eritä vaimoistanne; vaan
ei alusta niin ollut. **9** Mutta minä sanon teille: kuka ikänä
hylkää vaimonsa muutoin kuin huoruuden tähden, ja nai toisen,
hän tekee huorin; ja joka hyljätyn ottaa, hän tekee huorin. **10**
Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: jos miehen asia niin
on vaimon kanssa, ei sitte ole hyvä naida. **11** Niin hän sanoi
heille: ei tätä sanaa kaikki käsitä, vaan ne, joille se annettu
on. **12** Sillä muutamat ovat kuohitut, jotka äitinsä kohdusta
niin syntyneet ovat: ja ovat kuohitut, jotka ihmisiltä kuohitut
ovat: ja ovat kuohitut, jotka taivaan valtakunnan tähden itse
kuohinneet ovat. Joka sen taitaa käsittää, se käsittäkään. **13**
Silloin vietiin hänen tykönsä lapsia, että hän laskis kätensä
heidän päällensä ja rukoilis; mutta opetuslapset nuhtelivat heitä.
14 Mutta Jesus sanoi: sallikaat lasten olla, ja älkäät kieltäkö
heitä tulemasta minun tyköni: sillä senkaltaisten on taivaan
valtakunta. **15** Ja kuin hän oli pannut kätensä heidän päällensä,
meni hän sieltä pois. **16** Ja katso, yksi tuli ja sanoi hänelle:
hyvä Mestari! mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin
ijankaikkisen elämän? **(aiōnios g166)** **17** Niin hän sanoi hänelle:
miksi sinä kutsut minun hyväksi? Ei ole kenkään hyvä, vaan
yksi, Jumala. Mutta jos sinä tahdot elämään sisälle tulla, niin
pidä käskyt. **18** Hän sanoi hänelle: kutka? Jesus sanoi: ei sinun
pidä tappaman: ei sinun pidä huorin tekemän: ei sinun pidä
varastaman: ei sinun pidä väärin todistaman: **19** Kunnioita isääs
ja äitiäs: ja sinun pitää rakastaman lähimmäistäs niinkuin itse
sinuas. **20** Sanoi nuorukainen hänelle: kaikki nämät olen minä
pitänyt nuoruudestani; mitä vielä minulta puuttuu? **21** Sanoi
Jesus hänelle: jos sinä tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy
mitä sinulla on, ja anna vaivaisille: ja sinun pitää saaman tavaran

taivaassa; ja tule ja seuraa minua. **22** Mutta kuin nuorukainen
kuuli sen puheen, meni hän pois murheissansa; sillä hänellä oli
paljo tavaraa. **23** Mutta Jesus sanoi opetuslapsillensa: totisesti
sanon minä teille: rikas tulee työläästi taivaan valtakuntaan. **24**
Ja taas sanon minä teille: huokiampi on kamelin käydä neulan
silmän lävitse, kuin rikkaan tulla Jumalan valtakuntaan. **25**
Mutta koska hänen opetuslapsensa sen kuulivat, peljästyivät
he sangen kovin, sanoen: kuka siis taitaa autuaaksi tulla? **26**
Niin Jesus katsahti heidän päällensä ja sanoi heille: ihmisten
tykönä on se mahdotoin, mutta Jumalan tykönä ovat kaikki
mahdolliset. **27** Silloin vastasi Pietari ja sanoi hänelle: katso,
me luovuimme kaikista ja seuraamme sinua: mitä siis meidän
siitä on? **28** Niin sanoi Jesus heille: totisesti sanon minä
teille, te, jotka minua olette seuranneet, uudessa syntymisessä,
kuin Ihmisen Poika istuu kunniansa istuimella, pitää myös
teidän istuman kahdellatoistakymmenellä istuimella, tuomiten
kahtatoistakymmentä Israelin sukukuntaa. **29** Ja jokainen, joka
luopui huoneista, taikka veljistä, taikka sisarista, taikka isästä,
taikka äidistä, taikka emännästä, taikka lapsista, taikka pellosta,
minun nimeni tähden, hänen pitää satakertaisesti saaman, ja
ijankaikkisen elämän perimän. **(aiōnios g166)** **30** Mutta monta
ensimäistä tulee viimeiseksi ja viimeistä ensimäiseksi.

20 Sillä taivaan valtakunta on perheenisännän vertainen,
joka varhain huomeneltain läksi ulos palkkaamaan työväkeä
viinamäkeensä. **2** Ja kuin hän oli sopinut työmiesten kanssa
päiväpenningistä, lähetti hän heidät viinamäkeensä. **3** Ja hän
meni ulos liki kolmannella hetkellä, ja näki muita seisovan turulla
joutilaina, **4** Ja sanoi heille: menkäät tekin viinamäkeen, ja mitä
kohtuullinen on, minä annan teille. Niin he menivät. **5** Taas hän

meni ulos liki kuudennella ja yhdeksännellä hetkellä, ja teki
myös niin. **6** Mutta yhdellätoistakymmenennellä hetkellä läksi
hän ulos, ja löysi muita joutilaina seisomasta, ja sanoi heille:
miksi te tässä kaiken päivän joutilaina seisotte? **7** He sanoivat
hänelle: sillä ei ole kenkään meitä palkannut. Hän sanoi heille:
menkäät tekin minun viinamäkeeni, ja mitä kohtuus on, pitää
teidän saaman. **8** Mutta kuin ehtoo tuli, sanoi viinamäen isäntä
perheensä haltialle: kutsu työväki, ja maksa heidän palkkansa,
ruveten viimeisistä ensimäisiin asti. **9** Ja kuin ne tulivat, jotka
liki yhdellätoistakymmenennellä hetkellä tulleet olivat, saivat he
kukin penninkinsä. **10** Mutta kuin ensimäiset tulivat, luulivat he
enemmän saavansa; ja he myös saivat kukin penninkinsä. **11** Ja
kuin he saivat, napisivat he perheenisäntää vastaan, **12** Sanoen:
nämät viimeiset ovat yhden hetken työtä tehneet, ja sinä teit
heidät meidän verraksemme, jotka olemme kantaneet päivän
kuorman ja helteen. **13** Niin hän vastasi ja sanoi yhdelle heistä:
ystäväni, en tee minä sinulle vääryyttä; etkös sopinut minun
kanssani määrätystä penningistä? **14** Ota se, mikä sinun tulee, ja
mene matkaas; mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa niinkuin
sinullekin. **15** Vai enkö minä saa tehdä minun kalustani mitä
minä tahdon? taikka katsotkos sentähden karsaasti, että minä
hyvä olen? **16** Niin viimeiset tulevat ensimäisiksi ja ensimäiset
viimeisiksi. Sillä monta ovat kutsutut, mutta harvat valitut. **17**
Ja Jesus meni ylös Jerusalemiin, ja otti kaksitoistakymmentä
opetuslastansa erinänsä tiellä tykönsä, ja sanoi heille: **18** Katso,
me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika ylönannetaan
pappein päämiehille ja kirjanoppineille; ja he tuomitsevat hänen
kuolemaan, **19** Ja antavat ylön hänen pakanoille pilkattaa, ja
ruoskittaa, ja ristiinnaulittaa: ja kolmantena päivänä on hän

nouseva ylös. **20** Silloin tuli hänen tykönsä Zebedeuksen poikain
äiti poikinensa, kumarsi ja anoi jotakin häneltä. **21** Vaan hän
sanoi hänelle: mitäs tahdot? Sanoi hän hänelle: sano, että
nämät kaksi minun poikaani istuisivat, yksi sinun oikialla kädelläs
ja toinen vasemmallas, sinun valtakunnassas. **22** Niin Jesus
vastaten sanoi: ette tiedä, mitä te anotte. Voitteko juoda sen
kalkin, jonka minun pitää juoman, ja kastettaa sillä kasteella,
jolla minä kastetaan? He sanoivat hänelle: me voimme. **23** Ja
hän sanoi heille: minun kalkkini tosin te juotte ja sillä kasteella,
jolla minä kastetaan, te kastetaan; mutta istua minun oikialla
kädelläni, taikka vasemmalla, ei ole minun antamisellani, vaan
joille se on valmistettu minun Isältäni. **24** Ja kuin ne kymmenen
sen kuulivat, närkästyivät he niistä kahdesta veljeksestä. **25**
Mutta Jesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: te tiedätte, että
kansain päämiehet vallitsevat heitä, ja ylimmäisillä on valta
heidän ylitsensä. **26** Vaan ei niin pidä oleman teidän keskenänne;
mutta joka tahtoo teidän seassanne suurin olla, se olkoon teidän
palvelianne; **27** Ja joka tahtoo teidän seassanne ensimäinen
olla, se olkoon teidän palvelianne. **28** Niinkuin ei Ihmisen Poika
tullut, että häntä piti palveltaman, mutta että hän palvelis, ja
antais henkensä lunastukseksi monen edestä. **29** Ja heidän
lähteissänsä Jerikosta, seurasi häntä paljo kansaa. **30** Ja katso,
kaksi sokiaa istuivat tien ohessa. Kuin he kuulivat, että Jesus
kävi ohitse, huusivat he, sanoen: Herra, Davidin Poika, armahda
meitä! **31** Niin kansa torui heitä vaikenemaan. Mutta he huusivat
enemmin, sanoen: Herra, Davidin Poika, armahda meitä! **32**
Ja Jesus seisahti, ja kutsui heidät tykönsä, ja sanoi: mitä te
tahdotte, että minun pitää teille tekemän? **33** Sanoivat he hänelle:
Herra, että meidän silmämme aukenisivat. **34** Niin Jesus armahti

heitä ja tarttui heidän silmiinsä, ja he saivat kohta näkönsä ja
seurasivat häntä.

21 Ja kuin he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Betphageen
öljymäen tykö, lähetti Jesus kaksi opetuslasta, **2** Sanoen
heille: menkäät kylään, joka on edessänne, ja te löydätte kohta
aasintamman sidottuna, ja varsan hänen kanssansa: päästäkäät
ne ja tuokaat minulle. **3** Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin
sanokaat: Herra niitä tarvitsee, ja kohta hän laskee heidät. **4**
Mutta tämä kaikki tapahtui, että täytettäisiin, mikä sanottu oli
prophetan kautta, joka sanoo: **5** Sanokaat Zionin tyttärelle:
katso, sinun Kuninkaas tulee sinulle siviä, istuen aasintamman
päällä ja ikeen alaisen aasin varsan päällä. **6** Niin opetuslapset
menivät ja tekivät niinkuin Jesus heille käskenyt oli, **7** Ja taluttivat
aasintamman ja varsan, ja panivat niiden päälle vaatteensa, ja
istuttivat hänen niiden päälle. **8** Niin enin osa kansasta hajoitti
vaatteensa tielle, ja muut karsivat oksia puista ja hajoittivat tielle.
9 Mutta kansa, joka edellä kävi, ja jotka seurasivat, huusivat,
sanoen: hosianna Davidin Pojalle! kiitetty olkoon se, joka tulee
Herran nimeen! hosianna korkeudessa! **10** Ja kuin hän tuli
Jerusalemiin, nousi koko kaupunki, sanoen: kuka on tämä? **11**
Niin kansa sanoi: tämä on Jesus, propheta Galilean Natsaretista.
12 Ja Jesus meni sisälle Jumalan templiin, ja ajoi ulos kaikki, jotka
myivät ja ostivat templissä, ja vaihettajain pöydät ja kyyhkyisten
kaupitsiain istuimet hän kukisti, **13** Ja sanoi heille: kirjoitettu on:
minun huoneeni pitää rukoushuoneeksi kutsuttaman; mutta te
olette sen tehneet ryöväritten luolaksi. **14** Ja hänen tykönsä
tulivat sokiat ja ontuvat templissä, ja hän paransi heidät. **15**
Mutta kuin pappein päämiehet ja kirjanoppineet näkivät ne
ihmeet, jotka hän teki, ja lapset templissä huutavan ja sanovan:

hosianna Davidin Pojalle! närkästyivät he, **16** Ja sanoivat hänelle:
kuuletkos, mitä nämät sanovat? Niin Jesus sanoi heille: kuulen
kyllä. Ettekö te koskaan ole lukeneet: lasten ja imeväisten suusta
olet sinä kiitoksen valmistanut? **17** Ja hän luopui heistä, ja
meni ulos kaupungista Betaniaan, ja oli siellä yötä. **18** Mutta
huomeneltain kaupunkiin palatessansa isosi hän. **19** Ja kuin hän
näki fikunapuun tien ohessa, meni hän sen tykö, ja ei löytänyt
siinä mitään muuta kuin lehdet ainoastaan; ja hän sanoi sille:
älköön ikänä tästäkään edes sinusta hedelmää kasvako. Ja
fikunapuu kohta kuivettui. **(aiōn g165)** **20** Ja kuin opetuslapset sen
näkivät, ihmettelivät he, sanoen: kuinka fikunapuu niin kohta
kuivettui? **21** Jesus vastaten sanoi heille: totisesti sanon minä
teille: jos teillä olis usko, ja ette epäilisi, niin ette ainoastaan tätä
tekisi, mikä fikunapuulle tapahtui, vaan myös jos te sanoisitte
tälle vuorelle: siirry ja kukistu mereen, niin se tapahtuis. **22** Ja
kaikki, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, sen te saatte. **23**
Ja kuin hän meni templiin, tulivat hänen opettaissansa hänen
tykönsä pappein päämiehet ja kansan vanhimmat, sanoen:
millä voimalla sinä näitä teet? taikka kuka sinulle antoi sen
voiman? **24** Niin Jesus vastaten sanoi heille: minä tahdon myös
teiltä kysyä yhden sanan: jos te sen minulle sanotte, niin minä
myös teille sanon, millä voimalla minä näitä teen: **25** Kusta
Johanneksen kaste oli, taivaastako taikka ihmisistä? Niin he
ajattelivat isellensä, sanoen: jos me sanomme: taivaasta, niin
hän sanoo meille: miksi ette siis häntä uskoneet? **26** Mutta jos
me sanomme: se oli ihmisistä, niin me pelkäämme kansaa;
sillä kaikki pitivät Johanneksen prophetana. **27** Ja he vastaten
sanoivat Jesukselle: emme tiedä. Sanoi hän heille: en minä
myös sano teille, millä voimalla minä näitä teen. **28** Mutta

kuinka te luulette? Yhdellä miehellä oli kaksi poikaa, ja hän meni
ensimmäisen tykö, ja sanoi: poikani, mene tänäpänä tekemään
työtä minun viinamäkeeni. **29** Niin hän vastaten sanoi: en tahdo.
Mutta sitte katui hän, ja meni. **30** Niin hän meni toisen tykö, ja
sanoi myös niin. Mutta hän vastaten sanoi: kyllä minä menen,
herra, ja ei mennytkään. **31** Kumpi näistä kahdesta teki isänsä
tahdon? He sanoivat hänelle: ensimäinen. Sanoi Jesus heille:
totisesti sanon minä teille: Publikanit ja portot käyvät teidän
edellänne Jumalan valtakuntaan. **32** Sillä Johannes tuli teidän
tykönne vanhurskauden tiessä, ja ette häntä uskoneet: mutta
Publikanit ja portot uskoivat hänen. Mutta te, jotka sen näitte, ette
sittenkään parannusta tehneet, että te häntä olisitte uskoneet. **33**
Kuulkaat toinen vertaus: oli perheenisäntä, joka istutti viinamäen,
ja pani aidan sen ympärille, ja kaivoi siihen viinakuurnan, ja
rakensi tornin, ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja vaelsi
muille maille. **34** Mutta kuin hedelmäin aika lähestyi, lähetti
hän palveliansa peltomiesten tykö, ottamaan sen hedelmiä. **35**
Ja peltomiehet ottivat kiinni hänen palveliansa, ja yhden he
pieksivät, toisen he tappoivat, kolmannen he kivittivät. **36** Taas
hän lähetti toiset palveliat, usiammat kuin ensimäiset, ja he
tekivät heille myös niin. **37** Mutta viimein lähetti hän heidän
tykönsä poikansa, sanoen: he karttavat poikaani. **38** Mutta kuin
peltomiehet näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: tämä on
perillinen; tulkaat, tappakaamme häntä, ja niin me saamme
hänen perintönsä. **39** Ja he ottivat hänen kiinni, sysäsivät ulos
viinamäestä ja tappoivat. **40** Kun siis viinamäen isäntä tulee,
mitä hän niiden peltomiesten tekee? **41** He sanoivat hänelle:
ne pahat hän pahasti hukuttaa, ja antaa viinamäkensä toisille
viinamäen miehille, jotka hänelle antavat hedelmät ajallansa. **42**

Sanoi Jesus heille: ettekö te ikänä Raamatuissa ole lukeneet:
jonka kiven rakentajat hylkäsivät, se on tullut kulmakiveksi.
Herralta on se tapahtunut, ja on ihmeellinen meidän silmäimme
edessä. **43** Sentähden sanon minä teille: Jumalan valtakunta
pitää teiltä otettaman pois ja annettaman pakanoille, jotka
sen hedelmän tekevät. **44** Ja joka lankee tähän kiveen, hän
runnellaan. Mutta jonka päälle hän lankee, sen hän murentaa.
45 Ja kuin pappein päämiehet ja Pharisealaiset kuulivat hänen
vertauksensa, ymmärsivät he, että hän heistä sanoi. **46** Ja kuin
he pyysivät häntä ottaa kiinni, pelkäsivät he kansaa, sillä he
pitivät hänen prophetana.

22 Ja Jesus vastaten puhui taas heille vertauksilla, sanoen:
2 Taivaan valtakunta on kuninkaan vertainen, joka teki häitä
pojallensa, **3** Ja lähetti palveliansa kutsumaan kutsutuita häihin,
ja ei he tahtoneet tulla. **4** Taas hän lähetti toiset palveliat,
sanoen: sanokaat kutsutuille: katso, minä valmistin atriani,
härkäni ja syöttilääni ovat tapetut, ja kaikki ovat valmistetut:
tulkaat häihin! **5** Mutta he katsoivat ylön, ja menivät pois, yksi
pellollensa, toinen kaupallensa. **6** Mutta muut ottivat kiinni
hänen palveliansa, ja pilkkasivat heitä, ja tappoivat. **7** Mutta
kuin kuningas sen kuuli, vihastui hän, ja lähetti sotaväkensä, ja
hukutti ne murhamiehet, ja heidän kaupunkinsa poltti. **8** Silloin
hän sanoi palvelioillensa: häät tosin ovat valmistetut, mutta
kutsutut ei olleet mahdolliset. **9** Menkäät siis teiden haaroihin, ja
kaikki, jotka te löydätte, kutsukaat häihin. **10** Ja palveliat menivät
ulos teille, ja kokosivat kaikki, jotka he löysivät, pahat ja hyvät; ja
häähuone täytettiin vieraista. **11** Niin kuningas meni katsomaan
vieraita, ja näki siellä yhden ihmisen, joka ei ollut vaatetettu
häävaatteilla. **12** Niin hän sanoi hänelle: ystäväni, kuinkas tänne

tulit, ja ei sinulla ole häävaatteita? Mutta hän vaikeni. **13** Silloin
sanoi kuningas palvelioille: sitokaat hänen kätensä ja jalkansa,
ottakaat ja heittäkäät häntä ulkoiseen pimeyteen; siellä pitää
oleman itku ja hammasten kiristys. **14** Sillä monta on kutsuttu,
mutta harvat ovat valitut. **15** Silloin Pharisealaiset menivät
pitämään neuvoa, kuinka he hänen sanoissa solmeaisivat. **16**
Ja he lähettivät hänen tykönsä opetuslapsensa Herodilaisten
kanssa, sanoen: Mestari, me tiedämme sinun totiseksi, ja sinä
opetat Jumalan tien totuudessa, et myös tottele ketään; sillä et
sinä katso ihmisten muotoa. **17** Sano siis meille, kuinkas luulet:
sopiiko keisarille antaa veroa taikka ei? **18** Mutta kuin Jeesus
ymmärsi heidän pahuutensa, sanoi hän: mitä te ulkokullatut
kiusaatte minua? **19** Osoittakaat minulle veroraha. Niin he
antoivat hänelle verorahan. **20** Ja hän sanoi heille: kenenkä
on tämä kuva ja päällekirjoitus? **21** He sanoivat hänelle:
keisarin. Niin hän sanoi heille: antakaat keisarille, mitkä keisarin
ovat, ja Jumalalle, mitkä Jumalan ovat. **22** Ja kuin he nämät
kuulivat, ihmettelivät he, ja luopuivat hänestä, ja menivät pois.
23 Sinä päivänä tulivat Saddukealaiset hänen tykönsä, jotka
sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja kysyivät häneltä, **24**
Sanoen: Mestari! Moses sanoi: jos joku kuolee lapsetoinna, niin
hänen veljensä pitää naiman hänen emäntänsä ja herättämän
veljellensä siemenen. **25** Niin oli meidän seassamme seitsemän
veljestä, ja kuin ensimäinen nai, niin se kuoli. Ja ettei hänellä
ollut siementä, jätti hän emäntänsä veljellensä. **26** Niin myös
toinen ja kolmas, hamaan seitsemänteen asti. **27** Mutta kaikkein
viimein kuoli myös se vaimo. **28** Kenenkä emännän siis näistä
seitsemästä pitää hänen ylösnousemisessa oleman? Sillä kaikki
ovat häntä pitäneet. **29** Niin Jesus vastaten sanoi heille: te

eksytte ja ette tiedä Raamatuita, eikä Jumalan voimaa. **30** Sillä
ylösnousemisessa ei naida eikä huolla, mutta he ovat niinkuin
Jumalan enkelit taivaassa. **31** Mutta ettekö te ole lukeneet
kuolleitten ylösnousemisesta, mitä teille on Jumalalta sanottu,
joka sanoo: **32** Minä olen Abrahamin Jumala, ja Isaakin Jumala,
ja Jakobin Jumala? Ei ole Jumala kuolleiden Jumala, mutta
elävien. **33** Ja kuin kansa sen kuuli, hämmästyivät he hänen
oppiansa. **34** Mutta kuin Pharisealaiset sen kuulivat, että hän
oli Saddukealaisten suun tukinnut, kokoontuivat he yhteen. **35**
Ja yksi lain-opettaja heistä kysyi häneltä, kiusaten häntä, ja
sanoi: **36** Mestari, mikä on suurin käsky laissa? **37** Niin Jesus
sanoi hänelle: sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas,
kaikesta sydämestäs, ja kaikesta sielustas, ja kaikesta mielestäs:
38 Tämä on ensimäinen ja suurin käsky. **39** Toinen on tämän
kaltainen: sinun pitää rakastaman lähimmäistäs niinkuin itse
sinuas. **40** Näissä kahdessa käskyssä kaikki laki ja prophetat
riippuvat. **41** Koska Pharisealaiset koossa olivat, kysyi heiltä
Jesus, **42** Sanoen: mitä teille näkyy Kristuksesta, kenenkä poika
hän on? he sanoivat hänelle: Davidin. **43** Hän sanoi heille: kuinka
siis David kutsuu hengessä hänen Herraksi? sanoen: **44** Herra
sanoi minun Herralleni: istu minun oikealla kädelläni, siihenasti
kuin minä panen vihollises sinun jalkais astinlaudaksi. **45** Jos siis
David kutsuu hänen Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?
46 Ja ei kenkään taitanut häntä mitään vastata: ei myös yksikään
rohjennut sen päivän perästä häneltä enempää kysyä.

23 Silloin Jesus puhui kansalle ja hänen opetuslapsillensa,
2 Sanoen: Moseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja
Pharisealaiset: **3** Kaikki siis, mitä he teidän käskevät pitää,
se pitäkäät ja tehkäät; mutta heidän töittensä jälkeen älkäät

te tehkö, sillä he sanovat, ja ei tee. **4** Sillä he sitovat raskaat
kuormat, joita ei voida kantaa, ja panevat ne ihmisten olille, mutta
ei he sormellansakaan itse tahdo niitä liikuttaa. **5** Mutta kaikki
työnsä tekevät he, että ne ihmisiltä nähtäisiin. He levittelevät
muistokirjansa, ja tekevät suureksi vaatteensa liepeet, **6** Ja
rakastavat ylimmäisiä sijoja pidoissa ja ylimmäisiä istuimia
synagogissa, **7** Ja tervehdyksiä turulla, ja tahtovat kutsuttaa
ihmisiltä: rabbi, rabbi. **8** Mutta älkäät te antako teitä kutsuttaa
rabbiksi; sillä yksi on teidän Mestarinne, joka on Kristus, mutta te
olette kaikki veljekset. **9** Ja älkäät ketäkään kutsuko isäksenne
maan päällä; sillä yksi on Isänne, joka on taivaissa. **10** Ja
älkäät antako teitä kutsuttaa mestariksi; sillä yksi on teidän
Mestarinne, joka on Kristus. **11** Joka teistä suurin on, se
olkoon teidän palvelianne. **12** Mutta joka itsensä ylentää, se
alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään. **13** Mutta
voi teitä, kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka
suljette taivaan valtakunnan ihmisten edestä; sillä ette itse
sinne mene, ettekä salli meneväisiä sinne mennä. **14** Voi teitä
kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka syötte
leskein huoneet, ja muodoksi pidätte pitkät rukoukset: sentähden
te saatte sitä kovemman kadotuksen. **15** Voi teitä kirjanoppineet
ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka merta ja mannerta ympäri
vaellatte, tehdäksenne yhtä uutta Juudalaista; ja kuin se tehty
on, niin te hänestä teette kaksikertaa enemmän helvetin lapsen
kuin te itse olette. **(Geenna g1067)** **16** Voi teitä, te sokiat taluttajat!
jotka sanotte: joka vannoo templin kautta, ei se mitään ole,
mutta joka vannoo templin kullan kautta, se on velvollinen. **17** Te
hullut ja sokiat! sillä kumpi on suurempi: kulta, eli templi, joka
kullan pyhittää? **18** Ja joka vannoo alttarin kautta, ei se mitään

ole; mutta joka vannoo lahjan kautta, joka sen päällä on, se
on velvollinen. **19** Te hullut ja sokiat! sillä kumpi on suurempi:
lahja, eli alttari, joka lahjan pyhittää? **20** Joka siis vannoo alttarin
kautta, hän vannoo sen kautta ja kaikkein, mikä sen päällä on.
21 Ja joka vannoo templin kautta, se vannoo hänen kauttansa ja
sen kautta, joka siinä asuu. **22** Ja joka vannoo taivaan kautta,
se vannoo Jumalan istuimen kautta ja hänen kauttansa, joka
sen päällä istuu. **23** Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset,
te ulkokullatut! jotka kymmenykset teette mintuista, tilleistä
ja kuminoista, ja jätätte pois ne raskaammat laista, tuomion,
laupiuden ja uskon: näitä piti tehtämän, ja toisia ei jätettämän.
24 Te sokiat taluttajat! te kuurnitsette hyttysen ja kamelin nielette.
25 Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka
puhdistatte juoma-astian ja ruoka-astian ulkoiselta puolelta,
mutta sisältä ovat ne täynnä raatelemista ja tyytymättömyyttä. **26**
Sinä sokia Pharisealainen! puhdista ensin juoma-astia ja ruoka-
astia sisältä, että myös ulkonainenkin puoli puhtaaksi tulis. **27** Voi
teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut; sillä te olette
valkiaksi sivuttuin hautain kaltaiset, jotka ulkoa kauniit ovat, mutta
sisältä ovat he täynnä kuolleiden luita ja kaikkea riettautta. **28**
Niin myös te olette ulkoa tosin nähdä ihmisten edessä hurskaat,
mutta sisältä te olette täynnä ulkokullaisuutta ja vääryyttä. **29**
Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka
rakennatte prophetain hautoja ja kaunistatte vanhurskasten
hautoja, **30** Ja sanotte: jos me olisimme olleet meidän isäimme
aikoina, emme olisi olleet osalliset heidän kanssansa prophetain
veressä. **31** Niin te siis itseänne tunnustatte, että olette niiden
lapset, jotka tappoivat prophetat. **32** Niin tekin täyttäkäät teidän
isäinne määrä. **33** Te kärmeet, te kyykärmetten sikiät! kuinka te

vältätte helvetin kadotuksen? **(Geenna g1067)** **34** Sentähden, katso,
minä lähetän teille prophetat, ja viisaat, ja kirjanoppineet; ja niistä
te muutamat tapatte ja ristiinnaulitsette, ja muutamat te pieksätte
teidän synagogissanne, ja vainootte kaupungista kaupunkiin.
35 Että teidän päällenne pitää tuleman kaikki vanhurskas veri,
joka vuodatettu on maan päälle hamasta vanhurskaan Abelin
verestä niin Sakariaan, Barakiaan pojan vereen asti, jonka te
tapoitte templin ja alttarin vaiheella. **36** Totisesti sanon minä teille:
kaikki nämät pitää tuleman tämän suvun päälle. **37** Jerusalem,
Jerusalem, sinä joka tapat prophetat ja kivillä surmaat ne, jotka
sinun tykös lähetetyt ovat! kuinka usein minä tahdoin koota
sinun lapses, niinkuin kana kokoo poikansa siipeinsä alle? ja
ette tahtoneet. **38** Katso, teidän huoneenne pitää teille jäämän
kylmille. **39** Sillä minä sanon teille: ette suinkaan minua tästedes
näe, siihenasti kuin te sanotte: kiitetty olkoon se, joka tulee
Herran nimeen!

24 Ja Jesus meni ulos ja läksi pois templistä, ja hänen
opetuslapsensa tulivat osoittamaan hänelle templin rakennuksia.
2 Niin sanoi Jesus heille: ettekö te kaikkia näitä näe? Totisesti
sanon minä teille: ei pidä tässä jätettämän kiveä kiven päälle,
joka ei maahan jaoteta. **3** Mutta kuin hän istui Öljymäellä,
menivät opetuslapset hänen tykönsä erinänsä ja sanoivat: sano
meille: koska tämä tapahtuu, ja mikä sinun tulemises ja maailman
lopun merkki ollee? **(aiōn g165)** **4** Ja Jesus vastasi ja sanoi heille:
katsokaat, ettei kenkään teitä viettele. **5** Sillä monta tulevat
minun nimeeni, sanoen: minä olen Kristus! ja viettelevät monta.
6 Niin te saatte kuulla sotia ja sanomia sodista. Katsokaat, ettette
peljästy; sillä kaikki nämät pitää tapahtuman, mutta ei vielä
ole loppu. **7** Sillä kansan pitää kansaa vastaan nouseman ja

valtakunnan valtakuntaa vastaan, ja tulee ruttotauti ja nälkä
ja maanjäristys moneen paikkaan. **8** Mutta kaikki nämät ovat
murhetten alku. **9** Silloin he ylönantavat teitä vaivaan ja tappavat
teidät, ja te tulette vihattavaksi kaikilta pakanoilta minun nimeni
tähden. **10** Ja silloin monta pahenevat, ja keskenänsä pettävät
toinen toisensa, ja vihaavat toinen toistansa keskenänsä. **11** Ja
monta väärää prophetaa nousevat ja viettelevät monta. **12** Ja
että vääryys saa vallan, niin rakkaus monessa kylmenee. **13**
Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi. **14**
Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa
maailmassa, kaikille pakanoille todistukseksi; ja silloin tulee
loppu. **15** Kuin te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta
sanottu on Daniel prophetan kautta, seisovan pyhässä siassa;
(joka tämän lukee, hän ymmärtäköön!) **16** Silloin ne, jotka
Juudeassa ovat, paetkoot vuorille. **17** Ja joka katon päällä on,
älköön astuko alas ottamaan jotakin huoneestansa. **18** Ja joka
pellolla on, älköön palatko vaatteitansa ottamaan. **19** Voi raskaita
ja imettäväisiä niinä päivinä! **20** Mutta rukoilkaat, ettei teidän
pakonne tapahtuisi talvella eikä sabbatina; **21** Sillä silloin pitää
suuren vaivan oleman, jonka kaltaista ei ole ollut maailman
alusta niin tähän asti, ei myös tule. **22** Ja ellei ne päivät olisi
lyhennetyt, niin ei yksikään liha tulisi autuaaksi; mutta valittuin
tähden pitää ne päivät lyhennettämän. **23** Silloin jos joku teille
sanois: katso, tässä on Kristus taikka siellä! älkäät uskoko. **24**
Sillä väärät Kristukset ja väärät prophetat nousevat, ja tekevät
suuria ihmeitä ja merkkejä: niin että myös, jos taitais tapahtua,
valitutkin eksytettäisiin. **25** Katso, minä olen teille sen ennen
sanonut. **26** Jos he siis teille sanovat: katso, hän on korvessa!
niin älkäät menkö ulos; katso, hän on kammiossa! älkäät uskoko.

27 Sillä niinkuin pitkäisen tuli leimahtaa idästä ja näkyy hamaan
länteen, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus. **28** Sillä kussa
raato on, siihen kotkat kokoontuvat. **29** Mutta kohta sen ajan
vaivan jälkeen aurinko pimenee, ja kuu ei anna valoansa, ja
tähden putoavat taivaasta, ja taivaan voimat pitää liikutettaman.
30 Ja silloin näkyy Ihmisen Pojan merkki taivaassa, ja silloin
kaikki sukukunnat maassa parkuvat ja saavat nähdä Ihmisen
Pojan tulevan taivaan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla.
31 Ja hän lähettää enkelinsä suurella basunan äänellä, ja he
kokoovat hänen valittunsa neljästä tuulesta, yhdestä taivasten
äärestä niin toiseen. **32** Mutta oppikaat fikunapuusta vertaus:
kuin sen oksa on tuores ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte
suven läsnä olevan: **33** Niin myös te, kuin te näette nämät kaikki,
tietäkäät, että se on läsnä, oven edessä. **34** Totisesti sanon minä
teille: ei suinkaan tämän sukukunnan pidä hukkuman ennen kuin
kaikki nämät tapahtuvat. **35** Taivas ja maa pitää hukkuman, mutta
minun sanani ei pidä suinkaan hukkaantuman. **36** Vaan siitä
päivästä ja hetkestä ei tiedä kenkään, ei taivaan enkelitkään,
vaan minun Isäni yksinänsä. **37** Mutta niinkuin Noan ajat olivat,
niin pitää myös Ihmisen Pojan tulemus oleman. **38** Sillä niinkuin
he niinä päivinä vedenpaisumisen edellä olivat, söivät ja joivat,
naivat ja huolivat, hamaan siihen päivään asti, jona Noa arkkiin
sisälle meni, **39** Ja ei tietäneet ennen kuin vedenpaisumus tuli, ja
otti pois kaikki: niin pitää myös Ihmisen Pojan tulemus oleman.
40 Silloin on kaksi kedolla: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.
41 Kaksi jauhavat myllyssä: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.
42 Valvokaat siis; sillä ette tiedä, millä hetkellä teidän Herranne
on tuleva. **43** Mutta se tietäkäät: jos perheenisäntä tietäis, millä
hetkellä varas on tuleva, kaiketi hän valvois, eikä sallisi kaivaa

huonettansa. **44** Sentähden olkaat te myös valmiit; sillä millä
hetkellä ette luulekaan, tulee Ihmisen Poika. **45** Kuka siis on
uskollinen ja toimellinen palvelia, jonka Herra pani perheensä
päälle, antamaan heille ruokaa ajallansa? **46** Autuas on se
palvelia, jonka Herra löytää niin tehneeksi, kuin hän tulee. **47**
Totisesti sanon minä teille: hän panee hänen kaiken hyvyytensä
päälle. **48** Mutta jos paha palvelia sanoo sydämessänsä: minun
Herrani viipyy tulemasta; **49** Ja rupee pieksämään leipäveljiänsä,
niin myös syömään ja juomaan juomarien kanssa: **50** Niin sen
palvelian Herra tulee sinä päivänä, jona ei hän luulekaan, ja sillä
hetkellä, jolla ei hän tiedä. **51** Ja hän eroittaa hänen, ja antaa
hänelle osan ulkokullattuin kanssa: siellä pitää oleman itku ja
hammasten kiristys.

25 Silloin pitää taivaan valtakunta oleman kymmenen neitseen
kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja menivät ulos ylkää vastaan.
2 Mutta viisi heistä oli taitavaa, ja viisi tyhmää. **3** Tyhmät ottivat
lamppunsa, ja ei ottaneet öljyä myötänsä; **4** Mutta taitavat ottiva
öljyä astioihinsa, ynnä lamppunsa kanssa. **5** Kuin ylkä viipyi,
tulivat he kaikki uneliaiksi ja makasivat. **6** Mutta puoli-yönä tuli
huuto: katso, ylkä tulee, menkäät ulos häntä vastaan. **7** Niin
nousivat kaikki nämät neitseet ja valmistivat lamppunsa. **8** Mutta
tyhmät sanoivat taitaville: antakaat meille öljystänne; sillä meidän
lamppumme sammuvat. **9** Niin vastasivat taitavat, sanoen: ei
suinkaan, ettei meiltä ja teiltä puuttuisi; mutta menkäät paremmin
niiden tykö, jotka myyvät, ja ostakaat itsellenne. **10** Mutta kuin
he menivät ostamaan, tuli ylkä. Ja jotka valmiit olivat, ne menivät
hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. **11** Viimein tulivat
nekin toiset neitseet, ja sanoivat: Herra, Herra, avaa meidän
eteemme. **12** Mutta hän vastasi ja sanoi: totisesti sanon minä

teille: en tunne minä teitä. **13** Valvokaat sentähden, sillä ette
tiedä päivää eikä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee. **14** Sillä
niinkuin ihminen matkusti kauvas ja kutsui palveliansa, ja antoi
heille tavaransa: **15** Ja antoi yhdelle viisi leiviskää, toiselle kaksi
ja kolmannelle yhden, jokaiselle varansa jälkeen: ja meni kohta
matkaansa; **16** Niin meni se, joka viisi leiviskää oli ottanut, teki
niillä kauppaa ja voitti toiset viisi leiviskää. **17** Niin myös se, joka
kaksi oli ottanut, voitti myös toiset kaksi. **18** Mutta joka yhden
oli ottanut, hän meni pois ja kaivoi maahan, ja kätki herransa
rahan. **19** Niin pitkän ajan perästä tuli palveliain herra ja laski
lukua heidän kanssansa. **20** Ja tuli se, joka oli ottanut viisi
leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää, sanoen: herra, viisi leiviskää
sinä annoit minulle, katso, minä olen toiset viisi leiviskää niillä
voittanut. **21** Sanoi hänen herransa hänelle: hyvin, sinä hyvä
ja uskollinen palvelia! vähän päällä sinä olit uskollinen, minä
panen sinun paljon päälle: mene sinun herras iloon. **22** Niin
tuli se, joka oli kaksi leiviskää ottanut, ja sanoi: herra, kaksi
leiviskää sinä annoit minulle, katso, toiset kaksi olen minä niillä
voittanut. **23** Sanoi hänen herransa hänelle: hyvin, sinä hyvä
ja uskollinen palvelia! vähän päällä sinä olit uskollinen, minä
panen sinun paljon päälle: mene sinun herras iloon. **24** Niin
myös se tuli, joka yhden leiviskän oli ottanut, ja sanoi: herra,
minä tiesin sinun kovaksi mieheksi: sinä niität siitä, kuhunkas et
kylvänyt, ja siitä sinä kokoot, kuhunka sinä et hajoittanut. **25**
Ja minä peljäten menin pois ja kätkin sinun leiviskäs maahan:
katso, tässä on sinun omas. **26** Mutta hänen herransa vastasi
ja sanoi hänelle: sinä paha ja laiska palvelia! jos tiesit minun
siitä niittävän, kuhunka en minä kylvänyt, ja sieltä kokoovan,
johonka en minä ole hajoittanut, **27** Niin sinun siis olis tullut

antaa minun rahani vaihettajille, ja minä tultuani olisin omani
jälleen saanut kasvun kanssa. **28** Ottakaat siis häneltä leiviskä,
ja antakaat sille, jolla on kymmenen leiviskää. **29** (Sillä jokaiselle,
jolla on, pitää annettaman, ja hänellä pitää kyllä oleman; mutta
jolla ei ole, sekin kuin hänellä on, pitää häneltä otettaman pois).
30 Ja heittäkäät se kelvotoin palvelia ulkonaiseen pimeyteen:
siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys. **31** Mutta kuin
Ihmisen Poika tulee kunniassansa ja kaikki pyhät enkelit hänen
kanssansa, silloin hän istuu kunniansa istuimella, **32** Ja hänen
eteensä kootaan kaikki kansat. Ja hän eroittaa toiset toisistansa,
niinkuin paimen eroittaa lampaat vuohista, **33** ja asettaa lampaat
tosin oikialle puolellensa, mutta vuohet vasemmallensa. **34**
Silloin sanoo kuningas niille, jotka hänen oikialla puolellansa
ovat: tulkaat, minun Isäni siunatut, omistakaat se valtakunta,
joka teille on valmistettu maailman alusta. **35** Sillä minä isosin, ja
te ruokitte minun: minä janosin, ja te juotitte minun: minä olin
outo, ja te minun huoneeseen otitte: **36** Alasti, ja te vaatetitte
minun: sairaana, ja te opitte minua: minä olin vankina, ja te
tulitte minun tyköni. **37** Silloin vanhurskaat häntä vastaavat ja
sanovat: Herra, koska me näimme sinun isoovan, ja ruokimme
sinun? taikka janoovan, ja annoimme sinun juoda? **38** Mutta
koska me näimme sinun outona, ja huoneeseen otimme sinun?
taikka alastoinna, ja vaatetimme sinua? **39** Eli koska me näimme
sinun sairaana, taikka vankina, ja tulimme sinun tykös? **40** Niin
vastaa kuningas ja sanoo heille: totisesti sanon minä teille:
sen minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä minun
veljistäni, sen te teitte minulle. **41** Silloin hän myös sanoo niille,
jotka vasemmalla ovat: menkäät pois minun tyköäni, te kirotut,
ijankaikkiseen tuleen, joka valmistettu on perkeleelle ja hänen

enkeleillensä. **(aiōnios g166)** **42** Sillä minä isosin, ja ette minua
ruokkineet: minä janosin, ja ette minua juottaneet: **43** Minä
olin outo, ja ette minua huoneeseen ottaneet: alastoin, ja ette
minua vaatettaneet: sairas ja vankina, ja ette minua oppineet. **44**
Silloin nekin häntä vastaavat, sanoen: Herra, koska me näimme
sinun isoovan, taikka janoovan, taikka outona, eli alastoinna,
eli sairaana, taikka vankina, ja emme sinua palvelleet? **45**
Silloin hän vastaa heitä, sanoen: totisesti sanon minä teille,
mitä ette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sitä ette tehneet
minulle. **46** Ja niiden pitää menemän ijankaikkiseen vaivaan,
mutta vanhurskaat ijankaikkiseen elämään. **(aiōnios g166)**

26 Ja tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut kaikki nämät puheet,
sanoi hän opetuslapsillensa: **2** Te tiedätte, että kahden päivän
perästä tulee pääsiäinen, ja Ihmisen Poika ylönannetaan
ristiinnaulittaa. **3** Silloin kokoontuivat pappein päämiehet ja
kirjanoppineet ja kansan vanhimmat ylimmäisen papin saliin,
joka kutsuttiin Kaiphas. **4** Ja neuvoa pitivät, kuinka he Jesuksen
kavalluksella kiinniottaisivat ja tappaisivat. **5** Mutta he sanoivat,
ei juhlapäivänä, ettei kansassa tule meteli. **6** Kuin Jesus oli
Betaniassa, spitaalisen Simonin huoneessa, **7** Tuli vaimo hänen
tykönsä, jolla oli lasi kallista voidetta, ja kaasi sen hänen päänsä
päälle atrioitessansa. **8** Mutta kuin hänen opetuslapsensa
sen näkivät, närkästyivät he ja sanoivat: mihinkä kelpaa tämä
haaskaus? **9** Sillä tämä voide olis kalliisti taittu myytää ja
annettaa vaivaisille. **10** Mutta kuin Jesus sen ymmärsi, sanoi hän
heille: mitä te vaivaatte tätä vaimoa? Sillä hän teki hyvän työn
minun kohtaani. **11** Sillä teidän tykönänne ovat aina vaivaiset;
mutta en minä teillä aina ole. **12** Sillä että hän kaasi sen voiteen
minun ruumiini päälle, sen on hän tehnyt minun hautaamisekseni.

13 Totisesti sanon minä teille: kussa ikänä tämä evankeliumi
saarnataan kaikessa maailmassa, niin tämä myös, minkä hän
teki, pitää mainittaman hänen muistoksensa. **14** Silloin yksi
kahdestatoistakymmenestä, joka kutsuttiin Juudas Iskariot, läksi
pois pappein päämiesten tykö, **15** Ja sanoi: mitä te tahdotte
minulle antaa, ja minä teille hänen saatan? Ja he määräsivät
hänelle kolmekymmentä hopiapenninkiä. **16** Ja siitä ajasta etsi
hän soveliasta aikaa pettääksensä häntä. **17** Mutta ensimäisen
makian leivän päivänä tulivat opetuslapset Jesuksen tykö, sanoen
hänelle: kussas tahdot, että meidän pitää sinulle valmistaman
pääsiäislampaan syötää? **18** Niin hän sanoi: menkäät kaupunkiin
yhden tykö, ja sanokaat hänelle: Mestari sanoo: minun aikani
on läsnä, sinun tykönäs tahdon minä pääsiäistä pitää minun
opetuslasteni kanssa. **19** Ja opetuslapset tekivät niinkuin Jesus
oli heitä käskenyt, ja valmistivat pääsiäislampaan. **20** Mutta
kuin ehtoo tuli, istui hän pöydän tykönä kahdentoistakymmenen
kanssa. **21** Ja heidän syödessänsä sanoi hän: totisesti sanon
minä teille: yksi teistä minun pettää. **22** Ja he tulivat sangen
murheellisiksi, ja rupesi jokainen heistä sanomaan hänelle:
Herra, lienenkö minä se? **23** Mutta hän vastasi ja sanoi: joka
minun kanssani pistää kätensä vatiin, se pettää minun. **24**
Ihmisen Poika tosin menee, niinkuin hänestä on kirjoitettu;
mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika petetään!
parempi olis sille ihmiselle ollut, jos ei hän olisi syntynyt. **25**
Niin vastasi Juudas, joka hänen petti, ja sanoi: Mestari, olenko
minä se? hän sanoi hänelle: sinäpä sen sanoit. **26** Mutta kuin he
söivät, otti Jesus leivän, ja kiitti, mursi ja antoi opetuslapsille, ja
sanoi: ottakaat, syökäät: tämä on minun ruumiini. **27** Ja hän
otti kalkin, ja kiitti, antoi heille ja sanoi: juokaat tästä kaikki;

28 Sillä tämä on minun vereni, sen uuden Testamentin, joka
monen tähden vuodatetaan syntein anteeksi antamiseksi. **29**
Mutta minä sanon teille: en suinkaan minä silleen juo tästä
viinapuun hedelmästä, siihen päivään asti kuin minä juon teidän
kanssanne sen uuden minun Isäni valtakunnassa. **30** Ja kuin
he olivat kiitosvirren veisanneet, menivät he ulos Öljymäelle.
31 Silloin sanoi Jesus heille: tänä yönä te kaikki pahenette
minussa; sillä kirjoitettu on: minä lyön paimenta, ja lampaat
laumasta pitää hajoitettaman. **32** Mutta sittenkuin minä nousen
ylös, käyn minä teidän edellänne Galileaan. **33** Niin vastasi
Pietari ja sanoi hänelle: jos vielä kaikki sinussa pahenisivat,
en minä ikänä pahene. **34** Jesus sanoi hänelle: totisesti sanon
minä sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, kolmasti sinä
minun kiellät. **35** Pietari sanoi hänelle: ja vaikka minun pitäis
sinun kanssas kuoleman, en kiellä minä sinua. Niin sanoivat
myös kaikki opetuslapset. **36** Silloin tuli Jesus heidän kanssansa
kylään, jota kutsutaan Getsemaneksi, ja sanoi opetuslapsillensa:
istukaat tässä, niinkauvan kuin minä menen ja rukoilen tuolla.
37 Ja hän otti tykönsä Pietarin ja kaksi Zebedeuksen poikaa,
rupesi murehtimaan ja vapisemaan. **38** Niin sanoi Jesus helle:
minun sieluni on suuresti murheissansa kuolemaan asti; olkaat
tässä ja valvokaat minun kanssani. **39** Ja hän meni vähän
taamma, lankesi kasvoillensa, rukoillen ja sanoen: minun Isäni!
jos mahdollinen on, niin menkään pois minulta tämä kalkki: ei
kuitenkaan niinkuin minä tahdon, mutta niinkuin sinä. **40** Ja
hän tuli opetuslasten tykö, ja löysi heidät makaamasta, ja sanoi
Pietarille: niin ette voineet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani. **41**
Valvokaat ja rukoilkaat, ettette kiusaukseen lankeaisi. Henki tosin
on altis, mutta liha on heikko. **42** Taas meni hän toisen kerran

ja rukoili, sanoen: minun Isäni! ellei tämä kalkki taida mennä
pois minulta, muutoin jos en minä sitä juo, niin tapahtukoon
sinun tahtos. **43** Ja hän tuli ja löysi taas heidät makaamasta;
sillä heidän silmänsä olivat raskaat. **44** Ja hän jätti heidät, meni
taas ja rukoili kolmannen kerran, ja sanoi entisen sanan. **45**
Silloin hän tuli opetuslastensa tykö, ja sanoi heille: maatkaat
vielä ja levätkäät! katso, hetki on lähestynyt, ja Ihmisen Poika
annetaan ylön syntisten käsiin. **46** Nouskaat, käykäämme: katso,
se lähestyi, joka minun pettää. **47** Ja vielä hänen puhuessansa,
katso, Juudas, yksi kahdestatoistakymmenesta, tuli ja hänen
kanssansa paljo väkeä miekoilla ja seipäillä, pappein päämiehiltä
ja kansan vanhimmilta. **48** Mutta se, joka hänen petti, oli
antanut heille merkin, sanoen: kenenkä minä suuta annan,
se on, kiinniottakaat häntä. **49** Ja hän astui kohta Jesuksen
tykö ja sanoi: terve, Rabbi! ja suuta antoi hänen. **50** Niin
sanoi Jesus hänelle: ystäväni! mitä varten sinä tulit? Silloin he
astuivat edes ja laskivat kätensä Jesuksen päälle, ja ottivat
hänen kiinni. **51** Ja katso, yksi niistä, jotka olivat Jesuksen
kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa, ja löi ylimmäisen papin
palveliaa, ja hakkasi pois hänen korvansa. **52** Niin Jesus sanoi
hänelle: pistä miekkas siallensa; sillä kaikki, jotka miekkaan
rupeevat, ne miekkaan hukkuvat. **53** Taikka luuletkos, etten
minä voisi vielä rukoilla minun Isääni, lähettämään minulle
enemmän kuin kaksitoistakymmentä legiota enkeleitä? **54**
Kuinka siis Raamattu täytetään, että niin pitää tapahtuman?
55 Sillä hetkellä sanoi Jesus joukolle: niinkuin ryövärin tykö
te läksitte miekoilla ja seipäillä minua kiinniottamaan: minä
istuin teidän tykönänne joka päivä, opettain templissä, ja ette
minua kiinniottaneet. **56** Mutta tämä on kaikki tapahtunut, että

prophetain kirjoitukset täytettäisiin. Silloin kaikki opetuslapset
jättivät hänen ja pakenivat. **57** Mutta ne, jotka Jesuksen olivat
kiinniottaneet, veivät hänen Kaiphaan, ylimmäisen papin, tykö,
kussa kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. **58** Mutta
Pietari seurasi häntä taampana hamaan ylimmäisen papin salin
porstuaan, ja meni sisälle, ja istui palveliain sekaan, näkemään
loppua. **59** Mutta pappein päämiehet ja vanhimmat ja kaikki
raati etsivät väärää todistusta Jesusta vastaan, saadaksensa
häntä tappaa; **60** Ja ei löytäneet. Ja vaikka monta väärää
todistajaa tuli, niin ei he sittenkään löytäneet. Mutta viimein tuli
kaksi väärää todistajaa, **61** Ja sanoivat: tämä on sanonut: minä
voin maahan jaottaa Jumalan templin, ja kolmena päivänä sen
rakentaa ylös. **62** Ja pappein päämies nousi ja sanoi hänelle:
etkös mitään vastaa, mitä nämät sinua vastaan todistavat? **63**
Mutta Jesus oli ääneti. Ja pappein päämies vastasi ja sanoi
hänelle: minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, ettäs
sanot meille, jos olet Kristus, Jumalan Poika. **64** Sanoi Jesus
hänelle: sinäpä sen sanoit; kuitenkin sanon minä teille: tästedes
pitää teidän näkemän Ihmisen Pojan istuvan voiman oikialla
puolella ja tulevan taivaan pilvissä. **65** Silloin repäisi pappein
päämies vaatteensa, sanoen: hän on pilkannut (Jumalaa); mitä
me silleen todistajia tarvitsemme? Katso, nyt te kuulitte hänen
pilkkansa. **66** Mitä te luulette? Mutta he vastasivat ja sanoivat:
hän on vikapää kuolemaan. **67** Silloin he syljeskelivät hänen
kasvoillensa ja löivät häntä poskelle, ja muutamat pieksivät
häntä sauvoillansa. **68** Sanoen: arvaa meille, Kristus, kuka on,
joka sinua löi? **69** Mutta Pietari istui ulkona salista, ja hänen
tykönsä tuli yksi piika ja sanoi: sinä olit myös Jesuksen kanssa
Galileasta. **70** Mutta hän kielsi kaikkein edessä ja sanoi: en minä

tiedä, mitäs sanot. **71** Kuin hän läksi ulos ovesta, näki hänen
toinen piika ja sanoi niille, jotka siellä olivat: ja tämä oli Jesuksen
Natsaretilaisen kanssa. **72** Ja hän kielsi taas vannotulla valalla:
en tunne minä sitä ihmistä. **73** Mutta vähän hetken perästä
tulivat ne, jotka siellä seisoivat ja sanoivat Pietarille: totisesti
olet sinä myös yksi heistä; sillä sinun puheeskin ilmoittaa sinun.
74 Niin hän rupesi itsiänsä sadattelemaan ja vannomaan: en
tunne minä sitä ihmistä. Ja kohta kukko lauloi. **75** Niin Pietari
muisti Jesuksen sanan, joka oli hänelle sanonut: ennenkuin
kukko laulaa, kolmasti sinä minun kiellät. Ja hän meni ulos ja itki
katkerasti.

27 Mutta kuin aamu tuli, pitivät kaikki pappein päämiehet
ja kansan vanhimmat neuvoa Jesusta vastaan, häntä
kuolettaaksensa, **2** Ja sitoivat hänen, menivät pois ja ylönantoivat
hänen maaherralle Pontius Pilatukselle. **3** Kuin Juudas, joka
hänen petti, näki hänen kuolemaan tuomituksi, katui hän, ja toi
jälleen ne kolmekymmentä hopiapenninkiä pappein päämiehille
ja vanhimmille, **4** Sanoen: minä pahasti tein, että minä petin
viattoman veren. Mutta he sanoivat: mitä meidän siihen tulee?
katso itsiäs. **5** Ja hän heitti hopiapenningit templiin, läksi sieltä,
meni pois ja hirtti itsensä. **6** Mutta pappein päämiehet ottivat
hopiapenningit ja sanoivat: ei näitä sovi panna uhriarkkuun;
sillä se on veren hinta. **7** Niin he pitivät neuvoa, ja ostivat niillä
savenvalajan pellon, vierasten hautaamiseksi. **8** Sentähden
se pelto on kutsuttu tähän päivään asti veripelloksi. **9** Silloin
täytettiin se mikä sanottu oli Jeremias prophetalta, joka sanoo:
ja he ottivat kolmekymmentä hopiapenninkiä, sen arvatun
hinnan, jonka he arvasivat Israelin lapsilta, **10** Ja antoivat ne
savenvalajan pellosta, niinkuin Herra on minun käskenyt. **11**

Mutta Jesus seisoi maaherran edessä. Niin maaherra kysyi
häneltä, sanoen: oletkos sinä Juudalaisten kuningas? Jesus
sanoi hänelle: sinäpä sen sanot. **12** Ja kuin hänen päällensä
kannettiin pappein päämiehiltä ja vanhimmilta, ei hän mitään
vastannut. **13** Silloin sanoi Pilatus hänelle: etkös kuule, kuinka
paljon he sinua vastaan todistavat? **14** Ja ei hän vastannut
häntä yhtäkään sanaa, niin että maaherra suuresti ihmetteli. **15**
Mutta juhlana oli maaherra tottunut päästämään kansalle jonkun
vangin irralle, jonka he tahtoivat. **16** Niin oli heillä silloin yksi
kuuluisa vanki sidottuna, joka kutsuttiin Barabbas. **17** Kuin he
siis koossa olivat, sanoi Pilatus heille: kumman te tahdotte, että
minä päästän teille? Barabbaan, taikka Jesuksen, joka kutsutaan
Kristus? **18** Sillä hän tiesi, että he hänen kateuden tähden olivat
antaneet ylön. **19** Mutta kuin hän tuomio-istuimelle istui, lähetti
hänen emäntänsä hänen tykönsä, sanoen: älä sinä mitään tee
sille vanhurskaalle; sillä minä olen paljon kärsinyt tänäpänä
unessani hänen tähtensä. **20** Mutta pappein päämiehet ja
vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta Jesusta
hukkaamaan. **21** Niin vastasi maaherra ja sanoi heille: kumman
näistä kahdesta te tahdotte, että minä päästän teille? mutta he
sanoivat: Barabbaan. **22** Pilatus sanoi heille: mitä siis minun
pitää tekemän Jesukselle, joka kutsutaan Kristus? Sanoivat he
kaikki hänelle: ristiinnaulittakaan. **23** Niin sanoi maaherra: mitä
hän pahaa teki? Mutta he huusivat sitä enemmin ja sanoivat:
ristiinnaulittakaan. **24** Kuin Pilatus näki, ettei hän mitään auttaa
taitanut, mutta enempi pauhina tuli, otti hän vettä ja pesi kätensä
kansan edessä, sanoen: viatoin olen minä tämän vanhurskaan
vereen: katsokaat itsiänne. **25** Ja kaikki kansa vastasi ja sanoi:
hänen verensä tulkaan meidän päällemme ja lastemme päälle.

26 Silloin päästi hän heille Barabbaan; mutta Jesuksen, kuin
hän hänen ruoskinut oli, antoi hän ylön ristiinnaulittaa. **27** Silloin
maaherran huovit veivät Jesuksen raastupaan, ja kokosivat
hänen tykönsä kaiken joukon. **28** Ja kuin he olivat hänen
riisuneet, puettivat he hänen purpuraiseen kaapuun, **29** Ja
tekivät orjantappuroista kruunun ja panivat hänen päähänsä ja
ruovon hänen oikiaan käteensä, ja kumarsivat polviansa hänen
edessänsä, pilkkasivat häntä ja sanoivat: terve, Juudalaisten
kuningas! **30** Ja kuin he olivat sylkeneet hänen päällensä,
ottivat he ruovon ja löivät häntä päähän. **31** Ja sittekuin he
olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä kaapun, ja puettivat
hänen omiin vaatteisiinsa, ja veivät hänen ristiinnaulittaa. **32**
Mutta kuin he menivät ulos, löysivät he yhden miehen Kyrenistä,
nimeltä Simon: sen he vaativat hänen ristiänsä kantamaan. **33** Ja
tulivat siihen paikkaan, joka kutsutaan Golgata, se on: pääkallon
paikka. **34** He antoivat hänelle etikkaa juoda sapella sekoitettua;
ja kuin hän maisti, niin ei hän tahtonut juoda. **35** Mutta sitte kuin
he olivat hänen ristiinnaulinneet, jakoivat he hänen vaatteensa
ja heittivät arpaa, että täytettäisiin, mitä sanottu oli prophetan
kautta; he ovat minun vaatteeni jakaneet, ja minun vaatteistani
ovat he heittäneet arpaa. **36** Ja istuen he vartioitsivat häntä
siinä. **37** Ja he panivat hänen päänsä päälle hänen syynsä
kirjoitetun: TÄMÄ ON JESUS, JUUDALAISTEN KUNINGAS.
38 Silloin ristiinnaulittiin kaksi ryöväriä hänen kanssansa, yksi
oikialle puolelle ja toinen vasemmalle. **39** Mutta ohitsekäyväiset
pilkkasivat häntä, vääntelivät päätänsä, **40** Ja sanoivat: sinä
joka maahan jaotat Jumalan templin ja kolmena päivänä sen
rakennat, auta itsiäs: jos olet Jumalan Poika, niin astu alas
rististä. **41** Niin myös pappein päämiehet, kirjanoppineitten ja

vanhimmitten kanssa, pilkkasivat häntä ja sanoivat: **42** Muita
hän on auttanut, itsiänsä ei hän voi auttaa. Jos hän on Israelin
kuningas, niin astukaan nyt alas rististä, niin me uskomme
hänen. **43** Hän turvasi Jumalaan: päästäköön nyt hänen, jos
hän mielistyy häneen. Sillä hän sanoi: Jumalan Poika minä
olen. **44** Sitä myös ryövärit hänelle soimasivat, jotka olivat
ristiinnaulitut hänen kanssansa. **45** Mutta kuudennesta hetkestä
hamaan yhdeksänteen asti oli pimiä kaikessa maassa. **46** Ja liki
yhdeksättä hetkeä huusi Jesus suurella äänellä, sanoen: Eli,
Eli, lamma sabaktani? se on: minun Jumalani, minun Jumalani,
miksis minun ylenannoit? **47** Mutta muutamat niistä, jotka siinä
seisoivat, kuin he sen kuulivat, sanoivat: Eliasta hän huutaa. **48**
Ja kohta juoksi yksi heistä ja otti sienen, ja täytti sen etikalla,
pani sen ruovon päähän, ja antoi hänen juoda. **49** Mutta muut
sanoivat: pidäs, katsokaamme, jos Elias tulee häntä päästämään.
50 Niin Jesus taas huusi suurella äänellä, ja antoi henkensä. **51**
Ja katso, templin esivaate repesi kahtia ylhäältä hamaan alas, ja
maa järisi, ja kalliot halkesivat, **52** Ja haudat aukenivat, ja monta
pyhäin ruumista, jotka maanneet olivat, nousi ylös, **53** Ja läksivät
ulos haudoista, hänen ylösnousemisensa jälkeen, tulivat pyhään
kaupunkiin, ja ilmestyivät monelle. **54** Mutta kuin sadanpäämies
ja ne, jotka hänen kanssansa olivat vartioitsemassa Jesusta,
näkivät maan järinän ja ne, mitkä tapahtuivat, pelkäsivät he
suuresti ja sanoivat: totisesti oli tämä Jumalan Poika. **55**
Mutta siellä oli paljo vaimoja taampana katselemassa, jotka
Jesusta olivat seuranneet Galileasta, palvellen häntä, **56** Joiden
seassa oli Maria Magdalena, ja Maria Jakobin ja Joseen äiti,
ja Zebedeuksen poikain äiti. **57** Mutta kuin ehtoo tuli, tuli yksi
rikas mies Arimatiasta, jonka nimi oli Joseph, joka myös itse oli

Jesuksen opetuslapsi. **58** Tämä meni Pilatuksen tykö ja pyysi
Jesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski annettaa ruumiin. **59**
Ja kuin Joseph oli ruumiin ottanut, kääri hän sen puhtaasen
liinaan, **60** Ja pani omaan uuteen hautaansa, jonka hän oli
hakannut kallioon, ja vieritti suuren kiven haudan ovelle, ja meni
pois. **61** Silloin olivat siellä Maria Magdalena ja toinen Maria, ja
istuivat haudan kohdalla. **62** Mutta toisena päivänä valmistuksen
päivästä kokoontuivat pappein päämiehet ja Pharisealaiset
Pilatuksen tykö, **63** Sanoen: herra, me muistamme sen vietteliän
sanoneen eläissänsä: kolmen päivän perästä minä nousen.
64 Käske siis varjeltaa hautaa kolmanteen päivään asti, ettei
hänen opetuslapsensa tulisi yöllä ja varastaisi häntä, ja sanoisi
kansalle: hän nousi kuolleista: ja niin jälkimäinen villitys tulee
pahemmaksi kuin ensimäinen. **65** Pilatus sanoi heille: teillä on
vartiat: menkäät, vartioitkaat niinkuin te tiedätte. **66** Mutta he
menivät pois, ja vahvistivat haudan vartiain kanssa, ja lukitsivat
kiven sinetillänsä.

28 Mutta sabbatin päivän lopulla, joka rupesi valaisemaan
toista sabbatia, tuli Maria Magdalena ja toinen Maria katsomaan
hautaa. **2** Ja katso, suuri maanjäristys tapahtui; sillä Herran
enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven ovelta, ja istui
sen päälle. **3** Ja hän oli nähdä niinkuin pitkäisen tuli ja hänen
vaatteensa olivat valkiat niinkuin lumi. **4** Mutta hänen pelvostansa
hämmmästyivät vartiat ja tulivat niinkuin he olisivat kuolleet.
5 Mutta enkeli vastasi ja sanoi vaimoille: älkäät peljätkö, sillä
minä tiedän teidän etsivän ristiinnaulittua Jesusta. **6** Ei hän ole
tässä; sillä hän nousi ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaat, katsokaat
siaa, kuhunka Herra pantu oli. **7** Ja menkäät pian ja sanokaat
hänen opetuslapsillensa, että hän nousi kuolleista. Ja katso, hän

menee teidän edellänne Galileaan: siellä teidän pitää hänen
näkemän, katso, minä sen teille sanoin. **8** Ja he menivät nopiasti
haudalta suurella pelvolla ja ilolla, ja juoksivat ilmoittamaan hänen
opetuslapsillensa. **9** Mutta heidän mennessänsä ilmoittamaan
hänen opetuslapsillensa, katso, niin tuli Jesus heitä vastaan ja
sanoi: terve teille! Niin he tulivat ja rupesivat hänen jalkoihinsa, ja
kumartaen rukoilivat häntä. **10** Silloin sanoi Jesus heille: älkäät
peljätkö! menkäät, ilmoittakaat minun veljilleni, että he menisivät
Galileaan: siellä he saavat minun nähdä. **11** Mutta kuin he
menivät pois, katso, niin tulivat muutamat vartioista kaupunkiin
ja ilmoittivat ylimmäisille papeille kaikki, mitä tapahtunut oli. **12**
Niin he kokoontuivat vanhimpain kanssa, ja neuvoa pitivät, ja
antoivat sotamiehille paljon rahaa, **13** Sanoen: sanokaat, että
hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänen meidän
maatessamme. **14** Ja jos se tulee maaherran korville, niin me
tahdomme hänen lepyttää ja saattaa teidät suruttomaksi. **15**
Ja he ottivat rahan, ja tekivät niinkuin he olivat opetetut. Ja
tämä puhe on ääneksi otettu Juudalaisten seassa hamaan
tähän päivään asti. **16** Mutta ne yksitoistakymmentä opetuslasta
menivät Galileaan, sille mäelle, jonka Jesus oli heille määrännyt.
17 Ja kuin he näkivät hänen, kumarsivat he häntä, mutta
muutamat epäilivät. **18** Ja Jesus tuli ja puhutteli heitä, sanoen:
minulle on annettu kaikki voima taivaassa ja maan päällä. **19**
Menkäät siis ja opettakaat kaikkea kansaa, ja kastakaat heitä
nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen, **20** Ja opettakaat heitä
pitämään kaikki, mitä minä olen teille käskenyt. Ja katso, minä
olen teidän kanssanne joka päivä, maailman loppuun asti. Amen!
(aiōn g165)

Markuksen

1 Jesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku. **2**
Niinkuin prophetaissa kirjoitettu on: katso, minä lähetän minun
enkelini sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun
etees. **3** Huutavan ääni on korvessa: valmistakaat Herran tietä,
tehkäät hänen polkunsa oikiaksi. **4** Johannes kasti korvessa ja
saarnasi parannuksen kastetta syntein anteeksi antamiseksi.
5 Ja hänen tykönsä meni ulos koko Juudean maakunta ja
Jerusalemin asuvaiset, ja kastettiin kaikki häneltä Jordanin
virrassa, tunnustain syntinsä. **6** Ja Johannes oli puetettu kamelin
karvoilla, ja ympäri hänen suoliansa oli hihnainen vyö, ja söi
heinäsirkkoja ja metsähunajaa, **7** Ja saarnasi, sanoen: se
tulee minun jälkeeni, joka on minua väkevämpi, jonka en minä
ole kelvollinen kumarruksissa kenkäin rihmaa päästämään. **8**
Minä tosin kastan teitä vedellä; mutta hän kastaa teitä Pyhällä
Hengellä. **9** Ja tapahtui niinä päivinä, että Jesus tuli Galilean
Natsaretista ja kastettiin Johannekselta Jordanissa. **10** Ja kohta
kuin hän astui vedestä ylös, näki hän taivaat aukenevan ja
Hengen tulevan alas hänen päällensä niinkuin kyyhkyisen, **11** Ja
ääni tuli taivaasta: sinä olet minun rakas Poikani, johonka minä
mielistyin. **12** Ja Henki ajoi hänen kohta korpeen. **13** Ja hän oli
siellä korvessa neljäkymmentä päivää, ja kiusattiin perkeleeltä,
ja oli petoin seassa; ja enkelit palvelivat häntä. **14** Mutta sitte
kuin Johannes oli vankiuteen annettu ylön, tuli Jesus Galileaan,
saarnaten Jumalan valtakunnan evankeliumia, **15** Ja sanoi:
aika on täytetty, ja Jumalan valtakunta on lähestynyt: tehkäät
parannus ja uskokaat evankeliumi. **16** Ja kuin hän käveli Galilean
meren tykönä, näki hän Simonin ja Andreaksen hänen veljensä
laskevan verkkoa mereen: (sillä he olivat kalamiehet:) **17** Ja

Jesus sanoi heille: seuratkaat minua, ja minä teen teidät, että te
tulette ihmisten kalamiehiksi. **18** Ja he jättivät kohta verkkonsa ja
seurasivat häntä. **19** Ja kuin hän sieltä vähää edemmä kävi,
näki hän Jakobin Zebedeuksen pojan ja Johanneksen, hänen
veljensä, parantavan venheessä verkkojansa. **20** Ja hän kutsui
kohta heitä. Ja he jättivät isänsä Zebedeuksen venheeseen
palkollisten kanssa, ja seurasivat häntä. **21** Ja he menivät sisälle
Kapernaumiin; ja hän meni kohta lepopäivinä synagogaan,
ja opetti. **22** Ja he hämmästyivät hänen opetustansa; sillä
hän opetti heitä voimallisesti, ja ei niinkuin kirjanoppineet. **23**
Ja heidän synagogassansa oli ihminen riivattu saastaiselta
hengeltä, ja hän huusi, **24** Sanoen: voi, mitä meidän on sinun
kanssas, Jesus Natsarealainen! tulitkos meitä hukuttamaan?
Minä tunnen sinun, kukas olet, Jumalan pyhä. **25** Ja Jesus
nuhteli häntä, sanoen: vaikene ja mene ulos hänestä. **26** Ja kuin
se saastainen henki repäisi häntä ja huusi suurella äänellä, niin
hän läksi ulos hänestä. **27** Ja he hämmästyivät kaikki, niin että
he kyselivät keskenänsä, sanoen: mitä tämä on? mikä uusi oppi
tämä on? Sillä hän käskee myös voimalla saastaisia henkiä,
ja he kuulevat häntä. **28** Ja hänen sanomansa kuului kohta
ympäri kaiken Galilean lähimaakunnan. **29** Ja he menivät kohta
ulos synagogasta ja tulivat Simonin ja Andreaksen huoneeseen,
Jakobin ja Johanneksen kanssa. **30** Mutta Simonin anoppi
makasi vilutaudissa, ja he sanoivat hänestä kohta hänelle. **31** Ja
hän meni ja nosti häntä, ja rupesi hänen käteensä, ja vilutauti
jätti hänen kohta; ja hän palveli heitä. **32** Mutta ehtoona, kuin
aurinko laski, toivat he hänen tykönsä kaikkinaisia sairaita ja
perkeleiltä riivatuita, **33** Ja koko kaupunki tuli kokoon oven eteen.
34 Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja

hän ajoi ulos paljon perkeleitä, eikä sallinut perkeleiden puhua;
sillä he tunsivat hänen. **35** Ja huomeneltain sangen varhain
ennen päivää, kuin hän nousi, meni hän ulos. Ja Jesus meni
erinäiseen asiaan ja rukoili siellä. **36** Ja Simon riensi hänen
perässänsä ja ne jotka hänen kanssansa olivat. **37** Ja kuin he
löysivät hänen, sanoivat he hänelle: jokainen etsii sinua. **38**
Ja hän sanoi heille: menkäämme lähimmäisiin kyliin, että minä
sielläkin saarnaisin; sillä sitä varten olen minä tullut. **39** Ja hän
saarnasi heidän synagogissansa, koko Galileassa, ja ajoi ulos
perkeleitä. **40** Ja hänen tykönsä tuli spitalinen, rukoili häntä,
lankesi polvillensa hänen eteensä ja sanoi hänelle: jos sinä
tahdot, niin sinä voit minun puhdistaa. **41** Ja Jesus armahti
häntä ja ojensi kätensä, rupesi häneen ja sanoi hänelle: minä
tahdon, ole puhdas. **42** Ja kuin hän sen oli sanonut, niin spitali
läksi hänestä kohta pois, ja hän tuli puhtaaksi. **43** Ja Jesus
haasti häntä, ja lähetti hänen kohta pois tyköänsä, **44** Ja sanoi
hänelle: katso, ettes kellenkään mitään sano, mutta mene, osoita
itses papille ja uhraa puhdistukses edestä ne, mitkä Moses
käski, heille todistukseksi. **45** Mutta kuin hän meni ulos, rupesi
hän paljon saarnaamaan ja ilmoittamaan sitä asiaa, niin ettei
hän sitte taitanut julkisesti kaupunkiin mennä; mutta oli ulkona
erinäisissä paikoissa, ja joka taholta tultiin hänen tykönsä.

2 Ja taas muutamain päiväin jälkeen meni hän Kapernaumiin,
ja se kuultiin, että hän huoneessa oli, **2** Ja kohta kokoontuivat
monta, niin ettei enää siaa ollut, ei ovenkaan tykönä; ja hän
puhui heille sanan. **3** Ja hänen tykönsä tulivat, jotka toivat
yhtä halvattua, joka neljältä kannettiin. **4** Ja kuin ei he saaneet
häntä lähestyä kansan tähden, niin he kiskoivat huoneen katon,
jossa hän oli, ja kaivoivat lävitse, ja laskivat vuoteen alas, jossa

halvattu makasi. **5** Mutta kuin Jesus näki heidän uskonsa, sanoi
hän halvatulle: poikani, sinun syntis annetaan sinulle anteeksi.
6 Niin siellä olivat muutamat kirjanoppineista, jotka istuivat ja
ajattelivat sydämessänsä: **7** Mitä tämä niin pilkkaa puhuu? Kuka
voi synnit antaa anteeksi paitsi ainoaa Jumalaa? **8** Ja kohta kuin
Jesus tunsi hengessänsä, että he niin itsellänsä ajattelivat, sanoi
hän heille: mitä te näitä ajattelette teidän sydämessänne? **9**
Kumpi on keviämpi, sanoa halvatulle: synnit annetaan sinulle
anteeksi, taikka sanoa: nouse, ja ota sinun vuotees ja käy? **10**
Mutta että teidän pitää tietämän Ihmisen Pojalla olevan vallan
maan päällä synnit anteeksi antaa, (sanoi hän halvatulle:) **11**
Minä sanon sinulle: nouse ja ota vuotees, ja mene kotias. **12** Ja
hän nousi kohta ja otti vuoteen ja meni ulos kaikkein nähden,
että he kaikki hämmästyivät ja kunnioittivat Jumalaa, sanoen:
emme ole ikänä sen muotoista nähneet. **13** Ja hän läksi taas
ulos meren puoleen, ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja
hän opetti heitä. **14** Ja kuin hän meni ohitse, näki hän Levin
Alphein pojan istuvan tullihuoneessa, ja sanoi hänelle: seuraa
minua. Ja hän nousi ja seurasi häntä. **15** Ja tapahtui, kuin hän
atrioitsi hänen huoneessansa, atrioitsi myös monta Publikania ja
syntistä Jesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä niitä oli
paljo, jotka häntä olivat seuranneet. **16** Ja kuin kirjanoppineet ja
Pharisealaiset näkivät hänen syövän Publikanien ja syntisten
kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsillensa: miksi hän syö
ja juo Publikanien ja syntisten kanssa? **17** Ja kuin Jesus
sen kuuli, sanoi hän heille: ei terveet tarvitse parantajaa,
vaan sairaat: en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan
syntisiä parannukseen. **18** Ja Johanneksen ja Pharisealaisten
opetuslapset paastosivat; niin he tulivat ja sanoivat hänelle:

miksi Johanneksen ja Pharisealaisten opetuslapset paastoovat,
mutta ei sinun opetuslapses paastoo? **19** Ja Jesus sanoi heille:
kuinka hääjoukko taitaa paastota, niinkauvan kuin ylkä on heidän
kanssansa? Niinkauvan kuin ylkä on heidän kanssansa, ei
he voi paastota. **20** Mutta ne päivät tulevat, että ylkä heiltä
otetaan pois, ja niinä päivinä pitää heidän paastooman. **21** Ja
ei ompele kenkään uutta paikkaa vanhaan vaatteeseen; sillä
uusi paikka repäisee itsensä kuitenkin vanhasta, ja läpi tulee
pahemmaksi. **22** Ja ei pane kenkään nuorta viinaa vanhoihin
leileihin; muutoin nuori viina särkee leilit, ja niin viina vuotaa
pois, ja leilit turmellaan; mutta nuori viina pitää uusiin leileihin
pantaman. **23** Ja tapahtui, että hän kävi sabbatina laihoin lävitse,
niin hänen opetuslapsensa rupesivat käydessänsä tähkäpäitä
katkomaan. **24** Ja Pharisealaiset sanoivat hänelle: katso miksi
he tekevät sabbatina, jota ei sovi? **25** Ja hän sanoi heille:
ettekö te ole ikänä lukeneet, mitä David teki hädillänsä, kuin hän
isosi ja ne, jotka hänen kanssansa olivat? **26** Kuinka hän meni
Jumalan huoneeseen, ylimmäisen papin Abjatarin aikana, ja söi
näkyleivät, joita ei sopinut syödä, vaan ainoasti pappein, ja hän
antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat. **27** Ja hän sanoi
heille: sabbati on ihmistä varten tehty ja ei ihminen sabbatia
varten. **28** Niin on myös Ihmisen poika sabbatin Herra.

3 Ja hän meni sisälle jälleen synagogaan, ja siellä oli ihminen,
jolla oli kuivettunut käsi. **2** Ja he ottivat hänestä vaarin, jos hän
hänen sabbatina parantais, kantaaksensa hänen päällensä.
3 Ja hän sanoi sille ihmiselle, jolla kuivettunut käsi oli: astu
edes! **4** Ja hän sanoi heille: sopiiko sabbatina hyvää tehdä
eli pahaa tehdä? henkeä vapahtaa taikka tappaa? Mutta he
vaikenivat. **5** Niin hän katsoi heidän päällensä vihaisesti ja oli

murheissansa heidän sydämensä kovuuden tähden, ja sanoi
ihmiselle: ojenna kätes! ja hän ojensi, ja käsi tuli terveeksi
niinkuin toinenkin. **6** Ja Pharisealaiset menivät ulos ja pitivät
kohta Herodilaisten kanssa neuvoa häntä vastaan, kuinka he
hänen hukuttaisivat. **7** Mutta Jesus poikkesi opetuslastensa
kanssa meren tykö, ja paljo kansaa seurasi häntä Galileasta ja
Juudeasta, **8** Ja Jerusalemista, ja Idumeasta, ja tuolta puolen
Jordania, ja jotka Tyron ja Sidonin ympärillä asuivat, suuri
joukko: jotka hänen tekonsa kuulivat, ne tulivat hänen tykönsä.
9 Ja hän sanoi opetuslapsillensa, että venhe olis aina häntä
läsnä kansan tähden, ettei he häntä ahdistaisi. **10** Sillä hän
oli monta parantanut, niin että kaikki, joita vaivattiin, tunkivan
hänen päällensä rupeemaan häneen. **11** Ja kuin saastaiset
henget näkivät hänen, lankesivat he hänen eteensä maahan,
huusivat, sanoen: sinä olet Jumalan Poika. **12** Ja hän haasti
heitä kovin häntä ilmoittamasta. **13** Ja hän astui ylös vuorelle ja
kutsui tykönsä, jotka hän itse tahtoi, ja he tulivat hänen tykönsä.
14 Ja hän sääsi ne kaksitoistakymmentä olemaan tykönänsä,
että hän heitä lähettäis saarnaamaan; **15** Ja että heillä piti
voima oleman taudit parantaa ja perkeleitä ajaa ulos. **16** Ja pani
Simonille nimen Pietari, **17** Ja Jakobille Zebedeuksen pojalle ja
Johannekselle Jakobin veljelle: (ja antoi heille nimet Boanerges,
se on, pitkäisen pojat), **18** Ja Andreaksen, ja Philippuksen,
ja Bartolomeuksen, ja Matteuksen, ja Toomaan, ja Jakobin
Alphein pojan, ja Taddeuksen, ja Simonin Kananealaisen, **19**
Ja Juudaan Iskariotilaisen, joka myös hänen petti. **20** Ja he
tulivat huoneeseen; ja kansa taas kokoontui, niin ettei heillä
ollut tilaa syödäkään. **21** Ja kuin hänen omaisensa sen kuulivat,
menivät he ulos ottamaan häntä kiinni; sillä he sanoivat: hän on

mielettömäksi tullut. **22** Mutta kirjanoppineet, jotka Jerusalemista
olivat tulleet alas, sanoivat: hänellä on beelsebub, ja perkeleiden
pääruhtinaan kautta hän ajaa ulos perkeleitä. **23** Ja hän kutsui
heidät tykönsä, ja sanoi heille vertauksilla: kuinka taitaa saatana
saatanan ajaa ulos? **24** Ja jos valtakunta erkanee itsiänsä
vastaan, niin ei se valtakunta taida seisoa. **25** Ja jos huone
erkanee itsiänsä vastaan, niin ei se huone taida seisoa. **26** Ja
jos saatana karkaa ja eroittaa itsensä itsiänsä vastaan, niin
ei hän taida seisoa, mutta saa lopun. **27** Ei taida kenkään
väkevän huoneeseen mennä ja hänen kaluansa ryöstää, ellei
hän ensin sido väkevää kiinni, ja sitte ryöstä hänen huonettansa.
28 Totisesti sanon minä teille: kaikki synnit annetaan anteeksi
ihmisten lapsille, pilkatkin, joilla he Jumalaa pilkkaavat, **29**
Mutta joka puhuu pilkkaa Pyhää Henkeä vastaan, ei hän saa
ijankaikkisesti anteeksi, vaan hän on vikapää ijankaikkiseen
tuomioon. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** Sillä he sanoivat: hänellä
on saastainen henki. **31** Niin tuli hänen veljensä ja äitinsä ja
seisoivat ulkona, ja lähettivät hänen tykönsä kutsumaan häntä.
32 Ja kansa istui hänen ympärillänsä ja sanoivat hänelle: katso,
äitis ja veljes kysyvät sinua ulkona. **33** Ja hän vastasi heitä,
sanoen: kuka on minun äitini taikka minun veljeni? **34** Ja kuin
hän oli ympäri katsonut niiden päälle, jotka hänen ympärillänsä
istuivat, sanoi hän: katso, minun äitini ja minun veljeni. **35** Sillä
joka tekee Jumalan tahdon, hän on veljeni sisareni ja äitini.

4 Ja hän rupesi taas opettamaan meren tykönä, ja paljo
kansaa kokoontui hänen tykönsä, niin että hänen piti astuman
haahteen ja istuman merellä, ja kaikki kansa oli maalla meren
tykönä. **2** Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla, ja sanoi
opettaissansa: **3** Kuulkaat: katso, kylväjä meni ulos kylvämään.

4 Ja kylväissä tapahtui, että muutama lankesi tien oheen, niin
tulivat taivaan linnut ja söivät sen. **5** Muutama lankesi kivistöön,
jossa ei paljo maata ollut; joka kohta nousi päälle, ettei sillä
ollut syvää maata. **6** Kuin aurinko nousi, niin se pouditiin; ja
ettei sillä ollut juurta, niin se kuivettui. **7** Ja muutama lankesi
orjantappuroihin, ja orjantappurat kävivät ylös ja tukahuttivat sen,
eikä kantanut hedelmää. **8** Ja muutama lankesi hyvään maahan,
ja kantoi hedelmän, joka kävi ylös ja kasvoi. Ja muutama kantoi
kolmenkymmenen kertaiset, ja muutama kuudenkymmenen
kertaiset, ja muutama sadan kertaiset. **9** Ja hän sanoi heille: jolla
on korvat kuulla, se kuulkaan. **10** Mutta kuin hän yksinänsä oli,
kysyivät ne, jotka hänen ympärillänsä kahdentoistakymmenen
kanssa olivat, häneltä sitä vertausta. **11** Ja hän sanoi heille: teille
on annettu tuta Jumalan valtakunnan salaisuus; mutta niille,
jotka ulkona ovat, tapahtuvat kaikki vertausten kautta: **12** Että he
nähden näkisivät ja ei huomaitsisi, ja kuullen kuulisivat ja ei
ymmärtäisi: ettei he joskus palajaisi, ja heille annettaisiin synnit
anteeksi. **13** Ja sanoi heille: ettekö te tiedä tätä vertausta? ja
kuinka te kaikki vertaukset ymmärtäisitte? **14** Kylväjä kylvää
sanan. **15** Mutta nämä ovat, ne jotka tien vieressä ovat: kussa
sana kylvetään, ja kuin he sen ovat kuulleet, tulee kohta saatana
ja ottaa pois sanan, joka heidän sydämiinsä kylvetty oli. **16** Ja ne
ovat senkaltaiset, jotka kivistöön kylvetyt ovat: kuin he sanan
kuulleet ovat, ottavat he sen kohta ilolla vastaan: **17** Ja ei ole
heissä juurta, mutta ovat ajalliset; sitte kuin murhe taikka vaino
tulee sanan tähden, niin he kohta pahenevat. **18** Ja muutamat
ovat, jotka orjantappuroihin kylvetyt ovat: ne kuulevat sanan, **19**
Ja tämän maailman suru, ja rikkauden viettelys ja muut himot
tulevat ja tukahuttavat sanan, ja saatetaan hedelmättömäksi.

(aiōn g165) 20 Ja ne ovat, jotka hyvään maahan kylvetyt ovat: jotka
kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan, ja hedelmän kantavat,
muutama kolminkymmenin, ja muutama kuusinkymmenin, ja
muutama sadoin kerroin. 21 Ja hän sanoi heille: sytytetäänkö
kynttilä pantaa vakan alle eli pöydän alle? eikö, että se pantaisiin
kynttilänjalkaan. 22 Sillä ei ole mitään peitetty, jota ei ilmoiteta,
eikä ole salaista, vaan että se julki tulis. 23 Jos jollakin on korvat
kuulla, se kuulkaan. 24 Ja hän sanoi heille: katsokaat, mitä
te kuulette. Jolla mitalla te mittaatte, pitää teille mitattaman,
ja vielä lisätään teille, jotka kuulette. 25 Sillä jolla on, hänelle
annetaan; ja jolla ei ole, sekin, mitä hänellä on, otetaan häneltä
pois. 26 Ja hän sanoi: niin on Jumalan valtakunta kuin jos
ihminen heittäis siemenen maahan, 27 Ja makais, ja nousis
yöllä ja päivällä: ja siemen puhkeais ulos ja kasvais ylös, koska
ei hän tiedäkään. 28 Sillä maa kantaa hedelmän itsestänsä,
ensin oraan, sitte tähkäpään, ja niin täyden jyvän tähkäpäässä.
29 Mutta kuin hedelmä tulee edes, lähettää hän kohta sinne
sirpin; sillä elonaika on läsnä. 30 Ja hän sanoi: mihinkä me
Jumalan valtakunnan vertaamme? eli millä vertauksella me sen
vertaamme? 31 Niinkuin sinapin siemeneen: kuin se maahan
kylvetään, on se vähin kaikkia siemeniä, mitä maassa on; 32 Ja
kuin hän kylvetty on, niin hän nousee, ja tulee suuremmaksi
kaikkia kaaleja, ja tekee suuret oksat, niin että taivaan linnut
hänen varjonsa alle taitavat pesät tehdä. 33 Ja sen muotoisilla
monilla vertauksilla puhui hän heille sanan, sen perästä kuin
he voivat kuulla. 34 Mutta ei hän ilman vertausta mitään heille
puhunut, vaan selitti kaikki opetuslapsillensa erinänsä. 35 Ja hän
sanoi heille sinä päivänä, kuin ehtoo tuli: menkäämme ylitse. 36
Ja he laskivat kansan, ja ottivat hänen, kuin hän oli haahdessa;

oli myös muita venheitä hänen kanssansa. **37** Ja suuri tuulispää
nousi ja aallot löivät sisälle haahteen, niin että se jo täytettiin. **38**
Ja hän oli perällä ja makasi päänalaisen päällä. Ja he herättivät
hänen ja sanoivat hänelle: Mestari, etkös sitä tottele, että me
hukumme? **39** Ja kuin hän herätettiin, nuhteli hän tuulta ja
sanoi merelle: vaikene, ole ääneti. Niin tuuli asettui ja tuli juuri
tyveneksi. **40** Ja hän sanoi heille: mitä te niin pelkurit olette?
Kuinka ei teillä ole uskoa? **41** Ja he peljästyivät sangen suuresti
ja sanoivat keskenänsä: kuka tämä on? sillä tuuli ja meri ovat
hänelle kuuliaiset.

5 Ja he tulivat ylitse meren Gadaralaisten maakuntaan. **2**
Ja kuin hän läksi haahdesta, kohtasi häntä kohta haudoista
ihminen, jossa oli saastainen henki. **3** Jolla oli maja haudoissa,
ja ei voinut kenkään häntä kahleilla sitoa; **4** Sillä hän oli usein
jalkapuissa ja kahleissa sidottuna, ja hän oli särkenyt kahleet ja
jalkapuut rikkonut, ja ei kenkään voinut häntä asettaa. **5** Ja hän
oli aina yötä ja päivää vuorissa ja haudoissa, ja parkui, ja hosui
itsiänsä kivillä. **6** Mutta kuin hän näki taampana Jesuksen, juoksi
hän ja lankesi maahan hänen eteensä, **7** Ja huutain suurella
äänellä sanoi: mitä minun on sinun kanssas, Jesus, korkeimman
Jumalan Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, ettet
minua vaivaisi. **8** (Sillä hän sanoi hänelle: lähde ulos saastainen
henki ihmisestä.) **9** Ja hän kysyi häneltä: mikä nimes on? Ja hän
vastasi, sanoen: legio on minun nimeni; sillä meitä on monta. **10**
Ja hän rukoili häntä suuresti, ettei hän lähettäisi heitä ulos siitä
maakunnasta. **11** Niin oli siinä vuorten tykönä suuri sikalauma
laitumella. **12** Ja kaikki ne perkeleet rukoilivat häntä, sanoen:
laske meitä sikoihin, että me heihin menisimme sisälle. **13** Ja
Jesus salli kohta heidän. Ja saastaiset henget läksivät ulos ja

menivät sikain sisälle. Ja lauma syöksi itsensä kohdastansa
mereen (mutta heitä oli lähes kaksituhatta), ja he upposivat
mereen. **14** Mutta sikain kaitsiat pakenivat ja saattivat sanoman
kaupunkiin ja kyliin. Ja he menivät ulos katsomaan, mikä se oli
joka tapahtui, **15** Ja tulivat Jesuksen tykö ja näkivät sen, joka
perkeleeltä riivattu oli, istuvan ja vaatetettuna ja toimellisena,
jossa legio oli ollut; ja he pelkäsivät, **16** Ja ne, jotka sen nähneet
olivat, juttelivat heille, kuinka perkeleeltä riivatulle tapahtunut oli,
ja sioista. **17** Ja he rupesivat häntä rukoilemaan menemään pois
heidän maaltansa. **18** Ja kuin hän astui haahteen, niin se, joka
perkeleeltä riivattu oli, rukoili, että hän sais hänen kanssansa
olla. **19** Mutta ei Jesus häntä sallinut, vaan sanoi hänelle: mene
kotias omaistes tykö, ja ilmoita heille, kuinka suuret työt Herra on
sinulle tehnyt, ja on sinua armahtanut. **20** Ja hän meni ja rupesi
saarnaamaan niissä kymmenessä kaupungissa, kuinka suuret
työt Jesus oli hänelle tehnyt; ja he kaikki ihmettelivät. **21** Ja kuin
Jesus taas meni haahdella ylitse, kokoontui paljo kansaa hänen
tykönsä, ja hän oli läsnä merta. **22** Ja katso, synagogan päämies,
Jairus nimeltä, tuli, ja kuin hän näki hänen, lankesi hän hänen
jalkainsa tykö, **23** Ja rukoili häntä suuresti, sanoen: minun vähä
tyttäreni on viimeisillänsä; tule ja pane kätes hänen päällensä,
että hän paranis ja eläis. **24** Niin hän meni hänen kanssansa; ja
paljo kansaa seurasi häntä, ja ahdistivat häntä. **25** Ja vaimo, joka
oli sairastanut punaista tautia kaksitoistakymmentä ajastaikaa,
26 Ja oli paljon kärsinyt monelta parantajalta, ja oli kuluttanut
kaiken hyvyytensä, eikä mitään apua tuntenut, vaan tullut paljon
pahemmaksi; **27** Kuin hän kuuli Jesuksesta, tuli hän kansan
seassa takaa ja rupesi hänen vaatteisiinsa; **28** Sillä hän sanoi:
jos minä ainoasti saan ruveta hänen vaatteisiinsa, niin minä

paranen. **29** Ja hänen verilähteensä kohta kuivettui, ja hän tunsi
ruumiissansa, että hän oli vitsauksestansa parantunut. **30** Ja
Jesus tunsi kohta itsessänsä voiman, joka hänestä lähtenyt oli,
ja käänsi itsensä kansan seassa ja sanoi: kuka rupesi minun
vaatteisiini? **31** Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle:
sinä näet, että kansa sinua ahdistaa ympäri, ja sinä sanoit:
kuka minuun rupesi? **32** Ja hän katsoi ympärinsä, että hän sen
näkis, joka sen teki. **33** Mutta vaimo pelkäsi ja vapisi, että hän
tiesi, mitä hänen kohtaansa tapahtunut oli, tuli ja lankesi hänen
eteensä, ja sanoi hänelle kaiken totuuden. **34** Mutta hän sanoi
hänelle: tyttäreni, sinun uskosi paransi sinun; mene rauhaan ja
ole terve vitsauksestas. **35** Kuin hän vielä puhui, tulivat muutamat
synagogan päämieheltä, jotka sanoivat: sinun tyttäres on kuollut:
mitäs silleen Mestaria vaivaat? **36** Mutta Jesus kohta kuultuansa
sen sanan sanottavan, sanoi synagogan päämiehelle: älä pelkää,
ainoastaan usko. **37** Ja ei hän sallinut kenenkään itsiänsä
seurata, vaan Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen, Jakobin
veljen. **38** Ja hän tuli synagogan päämiehen huoneeseen, ja
näki pauhinan ja ne, jotka itkivät ja porasivat paljon. **39** Ja hän
meni sisälle, ja sanoi heille: mitä te pauhaatte ja itkette? Lapsi ei
ole kuollut, vaan makaa. **40** Ja he nauroivat häntä. Mutta kuin
hän oli kaikki ajanut ulos, otti hän lapsen isän ja äidin kanssansa
ja ne, jotka hänen kanssansa olivat, ja meni sisälle, kussa lapsi
makasi, **41** Ja tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: talita kumi,
se on sanottu: piikainen, (sinulle minä sanon), nouse ylös. **42** Ja
kohta piika nousi ja kävi; sillä hän oli kahdentoistakymmenen
ajastaikainen. Ja he hämmästyivät suurella hämmästyksellä. **43**
Ja hän haasti heitä kovin, ettei kenkään sitä saisi tietää, ja hän
käski antaa hänelle syötävää.

6 Ja hän läksi sieltä ja meni isänsä maalle, ja hänen
opetuslapsensa seurasivat häntä. **2** Ja kuin sabbati tuli,
rupesi hän synagogassa opettamaan; ja monta, jotka kuulivat,
hämmästyivät, sanoen: kusta tällä nämät ovat? ja mikä viisaus
hänelle annettu on, että myös senkaltaiset väkevät työt hänen
kättensä kautta tapahtuvat? **3** Eikö tämä ole se seppä, Marian
poika, Jakobin ja Joseen ja Juudaan ja Simonin veli? eikö myös
hänen sisarensa ole tässä meidän kanssamme? ja he pahenivat
hänessä. **4** Mutta Jesus sanoi heille: ei propheta muualla
ole katsottu ylön kuin isänsä maalla ja lankoinsa seassa ja
kotonansa. **5** Ja ei hän voinut siellä yhtään väkevää työtä tehdä,
vaan ainoastaan pani kätensä harvain sairasten päälle ja paransi
heitä; **6** Ja ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäri
kyliä, opettain ympäristöllä, **7** Ja kutsui ne kaksitoistakymmentä,
ja rupesi niitä kaksin ja kaksin lähettämään, ja antoi heille
voiman saastaisia henkiä vastaan. **8** Ja kielsi heitä mitään
ottamasta tielle, mutta ainoasti sauvan, ei evässäkkiä, ei leipää,
ei rahaa kukkaroon; **9** Mutta olemaan kengässä, ja ettei he
pukisi kahta hametta yllensä. **10** Ja hän sanoi heille: kussa ikänä
te huoneeseen menette sisälle, niin olkaat siinä, niinkauvan kuin
te sieltä menette pois. **11** Ja jotka ei teitä vastaan ota, eikä
kuule teitä, niin menkäät pois sieltä ja pyyhkikäät tomu, joka
teidän jalkainne alla on, heille todistukseksi. Totisesti sanon minä
teille: Sodomalle ja Gomorralle on tuomiopäivänä huokiampi
kuin sille kaupungille. **12** Ja he läksivät ulos ja saarnasivat, että
he parannuksen tekisivät, **13** Ja ajoivat ulos monta perkelettä, ja
voitelivat öljyllä monta sairasta, ja paransivat. **14** Ja kuningas
Herodes sai sen kuulla (sillä hänen nimensä oli jo julistettu), ja
sanoi: Johannes, joka kastoi, on noussut kuolleista, ja sentähden

voimat vaikuttavat hänessä. **15** Muut sanoivat: se on Elias: mutta
toiset sanoivat: se on propheta, taikka niinkuin joku prophetaista.
16 Mutta kuin Herodes se kuuli, sanoi hän: se on Johannes,
jonka kaulan minä annoin leikata, hän on kuolleista noussut. **17**
Sillä Herodes oli lähettänyt Johannesta ottamaan kiinni, ja pani
hänen torniin, Herodiaksen, veljensä Philippuksen emännän
tähden, jonka hän oli nainut. **18** Sillä Johannes oli Herodekselle
sanonut: ei sinulle ole luvallista pitää veljes emäntää. **19** Ja
Herodias väijyi häntä, ja tahtoi häntä tappaa; mutta ei hän
saanut. **20** Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, että hän tiesi
hänen hurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja otti vaarin hänestä, ja
kuuli häntä monessa asiassa, ja kuulteli häntä mielellänsä. **21**
Ja kuin sovelias päivä tuli, että Herodes syntymäpäivänänsä
teki ehtoollisen ylimmäisillensä ja päämiehille ja esimiehille
Galileassa, **22** Ja Herodiaksen tytär tuli sisälle ja hyppäsi, ja
se kelpasi Herodekselle ja ynnä atrioitseville, sanoi kuningas
piialle: ano minulta mitäs tahdot, ja minä annan sinulle. **23** Ja
hän vannoi hänelle: mitä ikänä sinä minulta anot, niin minä
annan sinulle, puoleen minun valtakuntaani asti. **24** Mutta se
meni ulos ja sanoi äidillensä: mitä minun pitää anoman? vaan
se sanoi: Johannes Kastajan päätä. **25** Ja hän kohta meni
sisälle kiiruusti kuninkaan tykö, anoi sanoen: minä tahdon, ettäs
minulle annat juuri nyt Johannes Kastajan pään vadissa. **26** Niin
kuningas tuli sangen murheelliseksi; kuitenkin valan tähden ja
niiden, jotka ynnä atrioitsivat, ei tahtonut häneltä kieltää. **27** Ja
kuningas lähetti kohta murhaajan, ja käski hänen päänsä tuoda.
28 Niin se meni ja leikkasi hänen kaulansa tornissa, ja toi hänen
päänsä vadissa, ja antoi sen piialle; ja piika antoi sen äidillensä.
29 Ja kuin hänen opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja

ottivat hänen ruumiinsa, ja panivat sen hautaan. **30** Ja apostolit
kokoontuivat Jesuksen tykö, ja ilmoittivat hänelle kaikki sekä ne,
mitkä he tekivät, ja mitä he opettivat. **31** Ja hän sanoi heille:
tulkaat te yksinänne erinäiseen paikkaan ja levätkäät vähä;
sillä monta oli, jotka tulivat ja menivät, niin ettei he syödäkään
joutaneet. **32** Ja he menivät korpeen haahdella erinänsä. **33** Ja
kansa näki heidän menevän, ja moni tunsi hänen, ja juoksivat
sinne jalkaisin kaikista kaupungeista, ja he ennättivät heitä, ja he
kokoontuivat hänen tykönsä. **34** Ja Jesus läksi ulos ja näki paljon
kansaa, ja hän armahti heitä; sillä he olivat niinkuin lampaat,
joilla ei ole paimenta, ja rupesi heitä opettamaan paljon. **35**
Ja kuin päivä paljon kulunut oli, tulivat hänen opetuslapsensa
hänen tykönsä, sanoen: tämä on erämaa, ja aika on jo kulunut.
36 Laske heitä, että he menisivät ympäri kyliin ja majoihin,
ostamaan itsellensä leipiä; sillä ei heillä ole syötävää. **37** Mutta
hän vastaten sanoi heille: antakaa te heille syötävää. Ja he
sanoivat hänelle: pitääkö meidän menemän kahdellasadalla
penningillä leipiä ostamaan, ja antamaan heidän syödä? **38**
Mutta hän sanoi heille: kuinka monta leipää teillä on? menkäät
ja katsokaat. Ja kuin he katsoivat, sanoivat he: viisi, ja kaksi
kalaa. **39** Ja hän käski heidän istuttaa kaikki atrioitsemaan eri
joukkoihin viheriäisen ruohon päälle. **40** Ja he istuivat joukoissa
sadoin ja viisinkymmenin. **41** Ja kuin hän otti ne viisi leipää ja
kaksi kalaa, katsoi hän taivaaseen, kiitti ja mursi leivät, ja antoi
opetuslapsillensa pantaa niiden eteen: ja ne kaksi kalaa jakoi
hän kaikille. **42** Ja he söivät kaikki ja ravittiin. **43** Ja he korjasivat
kaksitoistakymmentä täysinäistä koria muruja, ja myös kaloista.
44 Ja niitä, kuin söivät, oli lähes viisituhatta miestä. **45** Ja hän ajoi
kohta opetuslapsensa astumaan haahteen ja edellä menemään

meren ylitse Betsaidaan, siihenasti kuin hän päästäis kansan. **46**
Ja kuin hän oli päästänyt heidät, meni hän vuorelle rukoilemaan.
47 Ja kuin ehtoo tuli, oli haaksi keskellä merta, ja hän yksinänsä
maalla. **48** Ja hän näki heidän olevan hädässä soutamisessa;
(sillä heillä oli vastainen). Ja liki neljäntenä yön vartiona tuli
hän heidän tykönsä, käyden meren päällä, ja tahtoi mennä
heidän ohitsensa. **49** Mutta kuin he näkivät hänen käyvän meren
päällä, luulivat he olevan kyöpelin ja huusivat. **50** (Sillä kaikki
näkivät hänen ja hämmästyivät.) Ja hän puhui kohta heidän
kanssansa ja sanoi heille: olkaat hyvässä turvassa, minä olen,
älkäät peljätkö. **51** Ja hän astui heidän tykönsä haahteen, ja
tuuli heikkeni. Ja he paljoa enemmän keskenänsä hämmästyivät
ja ihmettelivät; **52** Sillä ei he ymmärtäneet leivistäkään, vaan
heidän sydämensä oli paatunut. **53** Ja kuin he olivat meneet
ylitse, tulivat he Genesaretin maalle ja laskivat satamaan. **54** Ja
kuin he menivät ulos haahdesta, niin he kohta tunsivat hänen,
55 Ja juoksivat ympäri kaiken sen ympäristön, ja rupesivat
sairaita viemään vuoteissansa, kussa he kuulivat hänen olevan.
56 Ja kuhunka hän meni sisälle kyliin eli kaupunkeihin taikka
majoihin, niin he panivat kujille sairaita, ja rukoilivat häntä, että
he ainoastaan hänen vaatteensa palteeseen saisivat ruveta, ja
niin monta kuin häneen rupesi, ne paranivat.

7 Ja hänen tykönsä kokoontuivat Pharisealaiset ja muutamat
kirjanoppineista, jotka Jerusalemista tulleet olivat. **2** Ja kuin
he näkivät muutamat hänen opetuslapsistansa yhteisillä (se
on: pesemättömillä) käsillä syövän leipää, laittivat he sitä. **3**
Sillä pharisealaiset ja kaikki Juudalaiset ei syö, ellei he usein
pese käsiänsä, pitäin vanhimpain säätyä. **4** Ja kuin he turulta
tulevat, ei he syö pesemättä. Ja monta muuta on, jotka he ovat

ottaneet pitääksensä, jota on: juoma-astiain, kivi-astiain, ja vaski-
astiain ja pöytäin pesemiset. **5** Sitte kysyivät Pharisealaiset
ja kirjanoppineet häneltä: miksi ei sinun opetuslapses vaella
vanhinpain säädyn jälkeen, vaan syövät pesemättömillä käsillä
leipää? **6** Mutta hän vastaten sanoi heille: Jesaias on hyvästi
teistä ulkokullaisista ennustanut, niinkuin kirjoitettu on: tämä
kansa kunnioittaa minua huulilla, vaan heidän sydämensä on
kaukana minusta. **7** Mutta turhaan he minua palvelevat, opettain
sitä oppia, joka on ihmisten käskyjä. **8** Sillä te hylkäätte Jumalan
käskyn, ja pidätte ihmisten säädyn, kivi-astiain ja juoma-astiain
pesemiset, ja muita senkaltaisia te paljon teette. **9** Ja hän
sanoi heille: hyvin te hylkäätte Jumalan käskyn, että te teidän
säätynne pitäisitte. **10** Sillä Moses sanoi: kunnioita isääs ja
äitiäs! ja joka kiroilee isää eli äitiä, hänen pitää kuolemalla
kuoleman. **11** Mutta te sanotte: jos ihminen sanoo isälle taikka
äidille: korban, (se on uhrattu) jolla sinua piti minulta autettaman.
12 Ja ette salli hänen mitään tehdä isällensä taikka äidillensä.
13 Ja hylkäätte Jumalan sanan teidän säädyllänne, jonka te
säätäneet olette, ja senkaltaisia paljon te teette. **14** Ja hän
kutsui tykönsä kaiken kansan ja sanoi heille: kuulkaat kaikki
minua, ja ymmärtäkäät. **15** Ei ole ulkona ihmisestä mitään,
joka häneen menee sisälle, ja taitaa hänen saastuttaa; mutta
ne, mitkä hänestä tulevat ulos, ne ovat ne, jotka saastuttavat
ihmisen. **16** Jos jollakin on korvat kuulla, se kuulkaan. **17**
Ja kuin hän kansan tyköä meni huoneeseen, kysyivät hänen
opetuslapsensa häneltä tästä vertauksesta. **18** Ja hän sanoi
heille: oletteko tekin niin ymmärtämättömät? ettekö ymmärrä,
että kaikki mikä ulkoa menee ihmiseen, ei se häntä taida
saastuttaa? **19** Sillä ei se mene hänen sydämeensä, vaan

vatsaan, ja menee luonnollisesti ulos, kaikki ruat puhdistain. **20**
Ja hän sanoi: mitä ihmisestä tulee ulos, se saastuttaa ihmisen.
21 Sillä sisältä ihmisten sydämestä tulevat ulos pahat ajatukset,
huoruudet, salavuoteudet, miestapot, **22** Varkaudet, ahneudet,
pahat juonet, petos, irstaisuus, pahansuomuus, Jumalan pilkka,
ylpeys, hulluus. **23** Kaikki nämät pahuudet sisältä tulevat ulos ja
saastuttavat ihmisen. **24** Niin hän nousi ja meni sieltä Tyron ja
Sidonin maan ääriin, ja meni sisälle huoneeseen, eikä tahtonut
sitä kenellekään antaa tietää: ja ei hän taitanut salaa olla. **25**
Sillä kuin yksi vaimo kuuli hänestä, jonka vähällä tyttärellä oli
saastainen henki, niin se tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen,
26 (Mutta vaimo oli Gregiläinen, Syrophenisiassa syntynyt) ja
hän rukoili häntä ajamaan pois perkelettä hänen tyttärestänsä.
27 Niin Jesus sanoi hänelle: salli ensin lapset ravittaa; sillä ei
se ole kohtuullinen, ottaa lasten leipää ja heittää penikoille. **28**
Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: tosin Herra: syövät penikatkin
pöydän alla lasten muruista. **29** Ja hän sanoi hänelle: tämän
puheen tähden mene: perkele läksi ulos sinun tyttärestäs. **30** Ja
kuin hän meni kotiansa, löysi hän perkeleen lähteneeksi ulos
ja tyttärensä makaavan vuoteessa. **31** Ja taas kuin hän läksi
Tyron ja Sidonin maan ääristä, tuli hän Galilean meren tykö,
kymmenen kaupungin maan äärten keskitse. **32** Ja he toivat
hänen tykönsä kuuron, joka myös mykkä oli, ja he rukoilivat
häntä panemaan kätensä hänen päällensä, **33** Ja hän otti hänen
erinänsä kansasta ja pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja
rupesi hänen kieleensä, **34** Ja katsahtain taivaaseen huokasi, ja
sanoi hänelle; ephphata, se on: aukene. **35** Ja kohta aukenivat
hänen korvansa, ja hänen kielensä side pääsi vallallensa ja
puhui selkiästi. **36** Ja hän haasti heidät kellenkään sanomasta.

Mutta jota enemmän hän haasti, sitä enemmin he ilmoittivat. **37**
Ja he suuresti hämmästyivät, sanoen: hyvästi hän kaikki teki:
kuurot hän tekee kuulemaan ja mykät puhumaan.

8 Niinä päivinä, koska sangen paljo kansaa oli, eikä ollut
heillä mitään syömistä, kutsui Jesus opetuslapsensa tykönsä
ja sanoi heille: **2** Minä surkuttelen kansaa; sillä he ovat jo
kolme päivää viipyneet minun tykönäni, ja ei ole heillä, mitä he
söisivät. **3** Ja jos minä päästän heidät kotiansa syömättä, niin
he vaipuvat tiellä; sillä muutamat heistä olivat kaukaa tulleet.
4 Niin vastasivat häntä hänen opetuslapsensa: kusta joku voi
näitä ravita leivillä tässä erämaassa? **5** Ja hän kysyi heiltä:
kuinka monta leipää teillä on? He sanoivat: seitsemän. **6** Ja
hän käski kansan istua atrioitsemaan maan päälle. Ja hän
otti ne seitsemän leipää, kuin hän kiittänyt oli, mursi ja antoi
opetuslapsillensa, että he olisivat panneet eteen; ja he panivat
kansan eteen. **7** Ja heillä oli myös vähä kalasia; ja hän kiitti, ja
käski ne myös pantaa eteen. **8** Niin he söivät ja ravittiin; ja he
korjasivat tähteet, jotka jääneet olivat, seitsemän koria muruja. **9**
Ja niitä jotka söivät, oli liki neljätuhatta; ja hän päästi heidät.
10 Ja hän astui kohta opetuslastensa kanssa haahteen, ja tuli
Dalmanutan maan ääriin. **11** Ja Pharisealaiset tulivat ja rupesivat
kamppailemaan hänen kanssansa, pyytäen häneltä merkkiä
taivaasta, kiusaten häntä. **12** Ja hän huokasi hengessänsä ja
sanoi: miksi tämä suku merkkiä pyytää? Totisesti sanon minä
teille: ei tälle sukukunnalle anneta merkkiä. **13** Ja hän jätti
heidät, ja astui taas haahteen, ja meni ylitse. **14** Ja he olivat
unohtaneet ottaa leipiä, eikä ollut heillä enempi kuin yksi leipä
haahdessa myötänsä. **15** Ja hän käski heitä, sanoen: katsokaat ja
karttakaat teitänne Pharisealaisten hapatuksesta ja Herodeksen

hapatuksesta. **16** Ja he ajattelivat keskenänsä, sanoen: ei meillä
ole leipiä. **17** Ja kun Jesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: mitä
te ajattelette, ettei teillä ole leipää? ettekö te vielä huomaitse,
ettekä ymmärrä? vieläkö teillä nyt on paatunut sydän? **18** Silmät
teillä on ja ette näe? ja korvat teillä on, ja ette kuule? ettekö
myös muista? **19** Kuin minä viisi leipää mursin viidelletuhannelle,
kuinka monta täysinäistä koria te tähteitä korjasitte? He sanoivat:
kaksitoistakymmentä. **20** Niin myös kuin minä ne seitsemän
mursin neljälletuhannelle, kuinka monta täysinäistä koria tähteitä
te korjasitte? he sanoivat: seitsemän. **21** Ja hän sanoi heille:
miksi ette siis ymmärrä? **22** Ja hän tuli Betsaidaan, ja he toivat
sokian ja rukoilivat häntä, että hän rupeais häneen. **23** Ja hän
tarttui sokian käteen, ja vei ulos hänen kylästä, ja sylki hänen
silmiinsä, ja pani kätensä hänen päällensä, ja kysyi häneltä,
josko hän jotakin näkis. **24** Niin hän katsoi ylös ja sanoi: minä
näen ihmiset niinkuin puut käyskentelevän. **25** Sitte hän taas
pani kätensä hänen silmäinsä päälle, ja antoi hänen taas katsoa.
Ja se tuli parannetuksi, niin että hän näki kaikki kaukaa ja
selkiästi. **26** Ja hän lähetti hänen kotiansa, sanoen: älä mene
kylään sisälle, älä myös kellenkään tätä kylässä sano. **27** Ja
Jesus meni ulos ja hänen opetuslapsensa Kesarean kyliin,
joka kutsutaan Philippi; ja hän kysyi tiellä opetuslapsiltansa,
sanoen heille: kenenkä sanovat ihmiset minun olevan? **28**
Niin he vastasivat: Johannes Kastajan, ja muutamat Eliaan,
vaan muutamat jonkun prophetaista. **29** Ja hän sanoi heille:
kenenkäs te sanotte minun olevan? Pietari vastasi ja sanoi
hänelle: sinä olet Kristus. **30** Ja hän haasti heitä kellenkään
hänestä sanomasta. **31** Ja hän rupesi heitä opettamaan, että
Ihmisen Pojan pitää paljo kärsimän, ja hyljättämän vanhimmilta

ja ylimmäisiltä papeilta ja kirjanoppineilta, ja tapettaman, ja
kolmantena päivänä ylösnouseman. **32** Ja hän puhui sen
puheen julki rohkiasti. Ja Pietari otti hänen tykönsä, rupesi
häntä nuhtelemaan. **33** Mutta hän käänsi itsensä ja katsoi
opetuslastensa puoleen, nuhteli Pietaria, sanoen: mene pois
minun tyköäni, saatana; sillä et sinä ymmärrä niitä, mitkä Jumalan
ovat, vaan niitä, mitkä ihmisten ovat. **34** Ja hän kutsui tykönsä
kansan ja opetuslapsensa, ja sanoi heille: kuka ikänä tahtoo tulla
minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ja ottakoon ristinsä,
ja seuratkoon minua. **35** Sillä kuka ikänä tahtoo henkensä
vapahtaa, hän hukuttaa sen; mutta joka ikänä henkensä hukuttaa
minun ja evankeliumin tähden, hän vapahtaa sen. **36** Sillä
mitä se auttaa ihmistä, jos hän voittais kaiken maailman, ja
sais sielullensa vahingon? **37** Eli mitä ihminen antaa sielunsa
lunastukseksi? **38** Sillä joka häpee minua ja minun sanojani
tässä huorintekiässä ja syntisessä suvussa, sitä myös pitää
Ihmisen Pojan häpeemän, koska hän tulee Isänsä kunniassa
pyhäin enkelien kanssa.

9 Ja hän sanoi heille: totisesti sanon minä teille: muutamat
näistä, jotka tässä seisovat, ei pidä kuolemaa maistavan siihen
asti kuin he näkevät Jumalan valtakunnan voimalla tulevan. **2** Ja
kuuden päivän perästä, otti Jesus tykönsä Pietarin ja Jakobin ja
Johanneksen, ja vei heidät erinänsä korkialle vuorelle yksinänsä:
ja hän kirkastettiin heidän edessänsä, **3** Ja hänen vaatteensa
tulivat kiiltäväksi ja sangen valkiaksi niinkuin lumi, ettei yksikään
vaatteen painaja taida niin valkiaksi painaa maan päällä. **4** Ja
heille ilmestyi Elias Moseksen kanssa, jotka puhuivat Jesuksen
kanssa. **5** Ja Pietari vastaten sanoi Jesukselle: Rabbi, hyvä on
meidän tässä olla: tehkäämme siis tähän kolme majaa, sinulle

yhden, Mosekselle yhden ja Eliaalle yhden. **6** Vaan ei hän
tietänyt, mitä hän puhui; sillä he olivat hämmästyneet. **7** Ja pilvi
tuli, joka ympäri varjosi heidät, ja ääni tuli pilvestä, sanoen: tämä
on minun rakas Poikani, kuulkaat häntä. **8** Ja kohta kuin he
ympäri katsahtivat, ei he enään ketään nähneet, vaan Jesuksen
yksin heidän kanssansa. **9** Mutta kuin he menivät alas vuorelta,
kielsi hän heidät kellenkään niitä sanomasta, mitä he näkivät,
vaan sitte kuin Ihmisen Poika on kuolleista noussut. **10** Ja
he pitivät sanan mielessänsä, ja tutkivat keskenänsä, mitä se
olis, nousta ylös kuolleista. **11** Ja he kysyivät häneltä sanoen:
mitä kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää ensin tuleman?
12 Mutta hän vastaten sanoi heille: Elias tosin tulee ensin ja
ojentaa kaikki: ja niinkuin on Ihmisen Pojasta kirjoitettu, että
hänen pitää paljon kärsimän ja katsottaman ylön. **13** Mutta minä
sanon teille, että Elias on myös tullut, ja he tekivät hänelle, mitä
he tahtoivat, niinkuin hänestä kirjoitettu oli. **14** Ja kuin hän tuli
opetuslasten tykö, näki hän paljon kansaa heidän ympärillänsä,
ja kirjanoppineet kamppailevan heidän kanssansa. **15** Ja kohta
kuin kaikki kansa näki hänen, hämmästyivät he ja juosten tykö
tervehtivät häntä. **16** Ja hän kysyi kirjanoppineilta: mitä te
kamppailette keskenänne? **17** Niin yksi kansan seasta vastasi ja
sanoi: Mestari, minä toin sinun tykös poikani, jolla on mykkä
henki. **18** Ja kuin hän rupee hänen kimppuunsa, niin hän repelee
häntä, ja hän vaahtuu, ja kiristelee hampaitansa, ja kuivettuu.
Ja minä sanoin sinun opetuslapsilles, että he ajaisivat hänen
ulos, ja ei he voineet. **19** Niin hän vastasi ja sanoi: oi sinä
uskotoin sukukunta! kuinka kauvan minun pitää oleman teidän
kanssanne? kuinka kauvan minä teitä kärsin? Tuokaat häntä
minun tyköni. **20** Ja he toivat sen hänen tykönsä. Ja kuin hän

näki hänen, repäisi kohta henki häntä, ja hän lankesi maahan, ja
kieritteli itsiänsä ja vaahtui. **21** Ja hän kysyi hänen isältänsä:
kuinka paljon aikaa sitte on kuin tämä on hänelle tullut? Hän
sanoi: lapsuudesta; **22** Ja hän heitti hänen usein tuleen ja
vesiin, että hän hukuttais hänen. Mutta jos sinä jotakin voit,
niin auta meitä ja armahda meidän päällemme. **23** Niin sanoi
Jesus hänelle: jos sinä sen voit uskoa, kaikki ovat uskovaiselle
mahdolliset. **24** Ja kohta pojan isä huusi itkien ja sanoi: Herra,
minä uskon, auta minun epäuskoani. **25** Mutta kuin Jesus sen
näki, että kansa ynnä juoksi tykö, nuhteli hän sitä saastaista
henkeä, sanoen hänelle: sinä mykkä ja kuuro henki! minä käsken
sinua, mene ulos hänestä, ja älä tästedes hänen sisällensä
mene. **26** Niin se huusi ja repeli kovin häntä, ja läksi ulos. Ja
se tuli niinkuin kuollut, niin että moni sanoi: hän on kuollut. **27**
Mutta Jesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänen, ja hän nousi.
28 Ja kuin hän oli huoneeseen mennyt sisälle, kysyivät hänen
opetuslapsensa häneltä erinänsä: miksi emme voineet häntä
ajaa ulos? **29** Ja hän sanoi heille: tämä suku ei taida millään
muulla kuin rukouksella ja paastolla mennä ulos. **30** Ja he
läksivät ulos sieltä ja vaelsivat Galilean lävitse, ja ei hän tahtonut
sitä kenenkään tietää. **31** Sillä hän opetti opetuslapsiansa ja
sanoi heille: Ihmisen Poika annetaan ylön ihmisten käsiin, ja he
tappavat hänen; ja kuin hän on tapettu, niin hän kolmantena
päivänä nousee ylös. **32** Mutta ei he ymmärtäneet sitä mitä hän
sanoi, ja pelkäsivät häneltä kysyä. **33** Ja hän tuli Kapernaumiin,
ja kotona ollessa kysyi hän heiltä: mitä te tiellä keskenänne
kamppailitte? **34** Mutta he vaikenivat; sillä he olivat kamppailleet
tiellä keskenänsä, kuka heistä suurin olis. **35** Ja kuin hän istui,
kutsui hän ne kaksitoistakymmentä ja sanoi heille: jos joku

tahtoo ensimmäinen olla, sen pitää oleman kaikkein viimeinen ja
kaikkein palvelian. **36** Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän
keskellensä. Ja kuin hän otti sen syliinsä, sanoi hän heille: **37**
Kuka ikänä yhden tainkaltaisen lapsen korjaa minun nimeeni,
se korjaa minun: ja joka minun korjaa, ei hän minua korjaa,
vaan sen, joka minun lähetti. **38** Mutta Johannes vastasi häntä
sanoen: Mestari, me näimme yhden sinun nimelläs perkeleitä
ajavan ulos, joka ei seuraa meitä, ja me kielsimme häntä, ettei
hän seuraa meitä. **39** Niin Jesus sanoi: älkäät häntä kieltäkö;
sillä ei ole ketään, joka tekee voimallisen työn minun nimeni
kautta, ja taitaa kohta pahasti puhua minusta. **40** Sillä joka ei
ole meitä vastaan, se on meidän edestämme. **41** Sillä kuka
ikänä juottaa teitä vesipikarilla minun nimeeni, että te olette
Kristuksen, totisesti sanon minä teille: ei hän suinkaan kadota
palkkaansa. **42** Ja kuka ikänä pahentaa yhden vähimmistä, jotka
uskovat minun päälleni, parempi olis hänelle, jos myllyn kivi
pantaisiin hänen kaulaansa ja heitettäisiin mereen. **43** Jos kätes
on sinulle pahennukseksi, niin hakkaa se pois: parempi on sinun
käsipuolena elämään mennä, kuin jos sinulla olis kaksi kättä ja
menisit helvettiin, sammumattomaan tuleen, **(Geenna g1067)** **44**
Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli sammuteta. **45** Ja jos
jalkas on sinulle pahennukseksi, hakkaa se pois: parempi on
sinulle, että ontuvana elämään menet, kuin jos sinulla olis kaksi
jalkaa ja heitettäisiin helvettiin, sammumattomaan tuleen, **(Geenna
g1067)** **46** Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli sammuteta.
47 Ja jos silmäs on sinulle pahennukseksi, niin heitä se pois:
parempi on sinun silmäpuolena Jumalan valtakuntaan sisälle
mennä, kuin jos sinulla olis kaksi silmää ja heitettäisiin helvetin
tuleen, **(Geenna g1067)** **48** Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli

sammuteta. **49** Sillä kaikki pitää tulella suolattaman, ja jokainen
uhri pitää suolalla suolattaman. **50** Suola on hyvä; mutta jos
suola tulee mauttomaksi, millä te sen höystätte? Pitäkäät itse
teissänne suola, ja rauha teidän keskenänne.

10 Ja kuin hän sieltä läksi, tuli hän Juudan maan äärille sen
maakunnan kautta, joka on sillä puolella Jordania. Ja kansa
kokoontui taas hänen tykönsä, ja niinkuin hän oli tottunut, niin
hän taas opetti heitä. **2** Ja Pharisealaiset tulivat ja kysyivät
häneltä: saako mies vaimonsa hyljätä? kiusaten häntä. **3** Mutta
hän vastaten sanoi heille: mitä Moses teille käski? **4** He sanoivat:
Moses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä. **5** Ja Jesus vastaten
sanoi heille: teidän sydämenne kovuuden tähden kirjoitti hän
teille sen käskyn. **6** Mutta luomisen alusta on Jumala heidät
luonut mieheksi ja vaimoksi. **7** Sentähden pitää ihmisen eriämän
isästänsä ja äidistänsä, ja pitää vaimoonsa yhdistymän. **8** Ja niin
tulevat kaksi yhdeksi lihaksi, niin ettei he ole silleen kaksi, mutta
yksi liha. **9** Mitä siis Jumala on yhteen sovittanut, ei ihmisen
pidä sitä eroittaman. **10** Ja hänen opetuslapsensa kysyivät taas
häneltä kotona siitä asiasta. **11** Ja hän sanoi heille: kuka ikänä
hylkää vaimonsa, ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan.
12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja huolee toiselle, hän tekee
huorin. **13** Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän heihin
rupeais; niin opetuslapset nuhtelivat niitä, jotka heitä toivat.
14 Mutta kuin Jesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille:
sallikaat lasten tulla minun tyköni, ja älkäät kieltäkö heitä; sillä
senkaltaisten on Jumalan valtakunta. **15** Totisesti sanon minä
teille: jokainen, joka ei Jumalan valtakuntaa ota vastaan niinkuin
lapsi, ei hän suinkaan siihen tule sisälle. **16** Ja hän otti heitä
syliinsä, ja pani kätensä heidän päällensä, ja siunasi heitä. **17** Ja

kuin hän oli lähtenyt ulos tielle, tuli yksi juosten, lankesi polvillensa
hänen eteensä ja kysyi häneltä: hyvä Mestari! mitä minun pitää
tekemän, että minä ijankaikkisen elämän perisin? **(aiōnios g166)**
18 Niin Jesus sanoi hänelle: miksis sanot minun hyväksi? Ei
kenkään ole hyvä, vaan yksin Jumala. **19** Kylläs käskyt tiedät: ei
sinun pidä huorin tekemän: ei sinun pidä tappaman: ei sinun
pidä varastaman: ei sinun pidä väärää todistusta sanoman:
ei sinun pidä pettämän: kunnioita isääs ja äitiäs. **20** Mutta se
vastasi ja sanoi hänelle: Mestari, nämä kaikki olen minä pitänyt
hamasta minun nuoruudestani. **21** Mutta kuin Jesus katsahti
hänen päällensä, rakasti hän häntä, ja sanoi hänelle: yksi sinulta
puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna vaivaisille; ja
sinulla pitää oleman tavara taivaassa: ja tule, seuraa minua,
ottain risti. **22** Mutta hän tuli siitä puheesta murheelliseksi, ja
meni pois murheissansa; sillä hänellä oli paljo tavaraa. **23** Ja kuin
Jesus katsahti ympärillensä, sanoi hän opetuslapsillensa: kuinka
työläästi ne, joilla varaa on, tulevat Jumalan valtakuntaan! **24**
Mutta opetuslapset hämmästyivät näistä hänen sanoistansa. Niin
Jesus taas vastaten sanoi: rakkaat pojat! kuinkas työläs on niiden
tulla Jumalan valtakuntaan, jotka tavaroihinsa uskaltavat. **25**
Huokiampi on kamelin käydä neulan silmän lävitse, kuin rikkaan
Jumalan valtakuntaan sisälle tulla. **26** Mutta he hämmästyivät
vielä sitte sangen suuresti, sanoen keskenänsä: ja kuka taitaa
autuaaksi tulla? **27** Niin Jesus katsahti heidän päällensä, ja sanoi:
ihmisten tykönä on se mahdotoin, mutta ei Jumalan tykönä; sillä
kaikki ovat Jumalan tykönä mahdolliset. **28** Niin Pietari rupesi
sanomaan hänelle: katso, me olemme kaikki antaneet ylön, ja
seuranneet sinua. **29** Mutta Jesus vastasi ja sanoi: totisesti
sanon minä teille: ei ole kenkään, joka jätti huoneen, taikka veljet

eli sisaret, taikka isän eli äidin, taikka vaimon eli lapset, taikka
pellot, minun ja evankeliumin tähden, **30** Ellei hän saa jälleen
satakertaisesti nyt tällä ajalla huoneita ja veljiä, ja sisaria, ja äitejä,
ja lapsia, ja peltoja vastoinkäymisillä, ja tulevaisessa maailmassa
ijankaikkisen elämän. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Mutta monta
ensimäistä tulee jälkimäiseksi, ja jälkimäistä ensimäiseksi. **32**
Mutta he olivat tiellä menemässä ylös Jerusalemiin; ja Jesus
kävi heidän edellänsä, ja he hämmästyivät, ja seurasivat häntä
ja pelkäsivät. Ja hän otti taas ne kaksitoistakymmentä tykönsä ja
rupesi heille sanomaan, mitä hänelle tapahtuva oli: **33** Katso, me
menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylön
pappein päämiehille ja kirjanoppineille, ja he tuomitsevat hänen
kuolemaan ja antavat ylön hänen pakanoille; **34** Ja he pilkkaavat
häntä, ja pieksävät hänen, ja sylkevät hänen päällensä, ja
tappavat hänen; ja kolmantena päivänä hän nousee ylös. **35**
Niin tuli hänen tykönsä Jakob ja Johannes, Zebedeuksen pojat,
sanoen: Mestari! me tahdomme, ettäs meille tekisit, mitä me
anomme. **36** Niin hän sanoi heille: mitä te tahdotte minua teillenne
tekemään? **37** Vaan he sanoivat hänelle: anna toisen meistä
istua oikialla ja toisen vasemmalla puolellas sinun kunniassas.
38 Mutta Jesus sanoi heille: ette tiedä, mitä te anotte. Voitteko
juoda sen kalkin, jonka minä juon, ja sillä kasteella kastettaa,
jolla minä kastetaan? **39** Vaan he sanoivat hänelle: voimme.
Niin sanoi Jesus heille: sen kalkin tosin te juotte, jonka minä
juon, ja sillä kasteella te kastetaan, jolla minä kastetaan; **40**
Mutta istua minun oikialla ja vasemmalla puolellani, ei ole minun
antamisellani, mutta niille, joille se valmistettu on. **41** Ja kuin ne
kymmenen sen kuulivat, rupesivat he närkästymään Jakobin
ja Johanneksen tähden. **42** Mutta kuin Jesus kutsui heidät

tykönsä, sanoi hän heille: te tiedätte, että ne, jotka ovat asetetut
kansain päämiehiksi, hallitsevat heitä, ja heidän ylimmäisillänsä
on valta heidän ylitsensä. **43** Mutta ei niin pidä oleman teidän
keskenänne; vaan joka teidän seassanne tahtoo suurin olla,
se olkaan teidän palvelianne. **44** Ja joka teistä tahtoo tulla
ensimäiseksi, hän olkaan kaikkein orja; **45** Sillä ei myös Ihmisen
Poika ole tullut, että häntä palveltaisiin, mutta palvelemaan ja
antamaan henkensä lunastuksen hinnaksi monen edestä. **46**
Ja he tulivat Jerikoon. Ja kuin hän läksi Jerikosta ja hänen
opetuslapsensa ja paljo kansaa, niin istui tien ohessa sokia,
Bartimeus Timein poika, kerjäten. **47** Ja kuin hän kuuli, että
se oli Jesus Natsaretista, rupesi hän huutamaan ja sanomaan:
Jesus, Davidin poika, armahda minua. **48** Ja moni nuhteli häntä,
että hän olis ollut ääneti. Mutta hän huusi paljoa enemmin:
Davidin Poika, armahda minua. **49** Ja Jesus seisahti ja käski
kutsua häntä. Ja he kutsuivat sokian ja sanoivat hänelle: ole
hyvällä mielellä, nouse! hän kutsuu sinua. **50** Niin hän heitti pois
vaatteensa yltänsä, nousi ja tuli Jesuksen tykö. **51** Ja Jesus
vastaten sanoi hänelle: mitäs tahdot, että minä sinulle tekisin?
Niin sokia sanoi hänelle: Rabboni, että minä saisin näköni. **52**
Mutta Jesus sanoi hänelle: mene, sinun uskos vapahti sinun. Ja
hän sai kohta näkönsä jälleen, ja seurasi Jesusta tiellä.

11 Ja kuin he lähestyivät Jerusalemia, Betphageen ja Betaniaan,
Öljymäen tykö, lähetti hän kaksi opetuslapsistansa, **2** Ja sanoi
heille: menkäät kylään, joka on teidän edessänne, ja kohta kuin
te siihen tulette sisälle, löydätte te varsan sidottuna, jonka päällä
ei yksikään ihminen istunut ole; päästäkäät se ja tuokaat tänne.
3 Ja jos joku teille sanoo: miksi te sen teette? niin sanokaat:
Herra sitä tarvitsee; ja kohta hän laskee hänen tänne. **4** Niin he

menivät, ja löysivät varsan sidottuna ulkona oven tykönä tien
haarassa, ja he päästivät sen vallallensa. **5** Ja muutamat niistä,
jotka siellä seisoivat, sanoivat heille: mitä te teette, että te varsan
päästätte? **6** Mutta he sanoivat heille, niinkuin Jesus oli käskenyt;
niin he päästivät heidät. **7** Ja he toivat varsan Jesuksen tykö ja
heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen päälle. **8** Mutta
moni hajoitti vaatteensa tielle, ja ne muut karsivat oksia puista ja
hajoittivat tielle. **9** Ja jotka edellä kävivät ja myös seurasivat,
huusivat, sanoen: hosianna, hyvästi siunattu olkoon se, joka tulee
Herran nimeen! **10** Hyvästi siunattu olkoon Davidin meidän isän
valtakunta, joka tulee Herran nimeen: hosianna korkeudessa!
11 Ja Jesus meni Jerusalemiin ja templiin, ja kuin hän kaikki
ympäri katseli, koska jo ehtooaika oli, läksi hän ulos Betaniaan
kahdentoistakymmenen kanssa. **12** Ja toisena päivänä, kuin he
Betaniasta läksivät, isosi hän, **13** Ja näki taampana fikunapuun,
jolla olivat lehdet, niin hän meni lähes, jos hän jotakin hänestä
löytänyt olis. Ja kuin hän tuli tykö, ei hän muuta löytänyt kuin
lehtiä; sillä ei ollut vielä fikunain aika. **14** Ja Jesus vastaten
sanoi hänelle: älköön tästedeskään kenkään sinusta syökö
hedelmää ijankaikkisesti. Ja hänen opetuslapsensa kuulivat
sen. **(aiōn g165)** **15** Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja Jesus meni
templiin, rupesi ajamaan ulos kaupitsioita ja ostajia templissä,
ja vaihettajain pöydät ja kyhkyläisten myyjäin istuimet hän
kukisti. **16** Ei hän myös sallinut jonkun kantaa astiaa templin
lävitse. **17** Ja hän opetti, sanoen heille: eikö kirjoitettu ole:
minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi kaikille
kansoille? mutta te olette sen tehneet ryövärien luolaksi. **18** Ja
kirjanoppineet ja pappein päämiehet kuulivat sen, ja etsivät,
kuinka he olisivat hänen hukuttaneet; sillä he pelkäsivät häntä,

että kaikki kansa hämmästyi hänen oppiansa. **19** Ja kuin ehtoo
tuli, meni Jesus ulos kaupungista. **20** Ja kuin he aamulla kävivät
ohitse, näkivät he fikunapuun kuivettuneen juurinensa. **21** Ja
Pietari muisti, ja sanoi hänelle: Rabbi, katso, fikunapuu, jotas
kirosit, on kuivettunut. **22** Niin vastasi Jesus ja sanoi heille:
pitäkäät usko Jumalan päälle. **23** Sillä totisesti sanon minä
teille: jokainen, joka tälle vuorelle sanois: siirrä itses ja kukistu
mereen! eikä epäilisi sydämessänsä, vaan uskois ne tapahtuvan
mitä hän sanoo; niin hänelle tapahtuu, mitä hän sanoo. **24**
Sentähden sanon minä teille: kaikki, mitä te rukoillen anotte, se
uskokaat saavanne; niin se tapahtuu teille. **25** Ja kuin te seisotte
ja rukoilette, niin anteeksi antakaat, jos teillä on jotakin jotakuta
vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antais
teille anteeksi teidän rikoksenne. **26** Mutta jos ette anteeksi
anna, ei myös teidän Isänne, joka on taivaissa, anna anteeksi
teidän rikoksianne. **27** Ja he tulivat taas Jerusalemiin; ja kuin
hän käveli templissä, tulivat hänen tykönsä pappein päämiehet,
kirjanoppineet ja vanhimmat, **28** Ja sanoivat hänelle: millä
voimalla sinä näitä teet? ja kuka antoi sinulle sen voiman, ettäs
näitä teet? **29** Mutta Jesus vastaten sanoi heille: minä myös
kysyn teiltä yhden sanan: vastatkaat siis minua, niin minäkin
sanon teille, millä voimalla minä näitä teen: **30** Johanneksen
kaste, oliko se taivaasta, eli ihmisiltä? vastatkaat minua. **31** Niin
he ajattelivat keskenänsä, sanoen: jos me sanomme: taivaasta,
niin hän sanoo: miksi ette siis häntä uskoneet? **32** Mutta jos me
sanomme: ihmisiltä, niin me pelkäämme kansaa: sillä kaikki
pitivät Johanneksen totisena prophetana. **33** Ja he vastasivat,
sanoen Jesukselle: emme tiedä. Ja Jesus vastasi ja sanoi heille:
en minäkään sano teille, millä voimalla minä näitä teen.

12 Ja hän rupesi heille puhumaan vertauksilla: ihminen istutti
viinamäen, ja pani aidan sen ympärille, ja kaivoi kuopan, ja
rakensi tornin, ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja matkusti
muille maille, **2** Ja lähetti ajallansa palveliansa peltomiesten
tykö, ottamaan peltomiehiltä viinamäen hedelmää. **3** Mutta he
ottivat hänen kiinni, hosuivat hänen ja lähettivät hänen pois
tyhjänä. **4** Ja taas lähetti hän heidän tykönsä toisen palvelian,
ja sen he kivittivät ja pään särkivät, ja lähettivät hänen pois
pilkattuna. **5** Ja hän lähetti taas toisen; sen he tappoivat: ja
monta muuta, muutamat he hosuivat, ja muutamat tappoivat. **6**
Niin hänellä oli vielä rakas ainoa poikansa; hän lähetti myös
sen viimeiseksi heidän tykönsä, sanoen: he karttavat minun
poikaani. **7** Mutta ne peltomiehet sanoiat keskenänsä: tämä on
perillinen: tulkaat, tappakaamme häntä, niin perintö jää meille. **8**
Ja he ottivat hänen ja tappoivat, ja heittivät ulos viinamäestä.
9 Mitäs viinamäen Herra on tekevä? Hän tulee ja hukkaa ne
peltomiehet, ja antaa viinamäen muille. **10** Ettekö te ole lukeneet
tätä kirjoitusta: jonka kiven rakentajat hylkäsivät, se on tullut
nurkkakiveksi. **11** Herralta on tämä tullut, ja on ihmeellinen
meidän silmissämme. **12** Ja he etsivät häntä kiinni ottaaksensa,
ja pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän heille tämän
vertauksen sanonut oli. Ja he jättivät hänen ja menivät pois. **13**
Ja he lähettivät hänen tykönsä muutamat Pharisealaisista ja
Herodilaisista, solmeamaan häntä sanoissa. **14** Ja he tulivat
ja sanoivat hänelle: Mestari, me tiedämme, ettäs olet totinen
ja et tottele ketään; sillä et sinä katso ihmisten muotoa, mutta
opetat Jumalan tien totuudessa. Sopiiko keisarille antaa veron,
taikka ei? Pitääkö meidän antaman, taikka ei antaman? **15** Niin
hän tiesi heidän viekkautensa, ja sanoi heille: mitä te kiusaatte

minua? Tuokaat minulle raha nähdäkseni. **16** Niin he toivat. Ja
hän sanoi heille: kenenkä on tämä kuva ja päällekirjoitus? He
sanoivat hänelle: keisarin. **17** Niin Jesus vastasi ja sanoi heille:
antakaat keisarille, kuin keisarin ovat, ja Jumalalle, kuin Jumalan
ovat. Ja he ihmettelivät häntä. **18** Niin hänen tykönsä tulivat
Saddukealaiset, jotka sanovat, ettei nousemusta ole, ja kysyivät
häneltä sanoen: **19** Mestari! Moses kirjoitti meille: jos jonkun veli
kuolis, ja jättäis vaimon, ja ei lapsia, niin hänen veljensä pitää
ottaman hänen vaimonsa ja herättämän veljellensä siemenen.
20 Niin oli seitsemän veljeä. Ja ensimäinen otti vaimon, ja ei
jättänyt kuoltuansa siementä. **21** Ja toinen otti hänen, ja kuoli,
ja ei hänkään jättänyt siementä. Niin myös kolmas. **22** Ja
hänen ottivat ne seitsemän, ja ei jättäneet siementä. Kaikkein
viimein kuoli vaimo. **23** Sentähden ylösnousemisessa, kuin he
nousevat ylös, kenenkä heistä vaimo pitää oleman? Sillä hän
oli niille seitsemälle emäntänä. **24** Ja Jesus vastaten sanoi
heille: ettekö te sentähden eksy, ettette tiedä kirjoituksia, eikä
Jumalan voimaa? **25** Sillä kuin he kuolleista nousevat ylös,
ei he nai eikä huole, mutta ovat niinkuin enkelit, jotka ovat
taivaissa. **26** Mutta kuolleista, että he nousevat, ettekö te ole
lukeneet Moseksen Raamatussa, kuinka Jumala pensaassa
hänelle puhui, sanoen: minä olen Abrahamin Jumala, ja Isaakin
Jumala, ja Jakobin Jumala? **27** Ei Jumala ole kuolleiden, vaan
elävien Jumala: te sentähden suuresti eksytte. **28** Ja kuin yksi
kirjanoppineista tuli, joka kuuli heidän kamppailevan keskenänsä,
ja näki, että hän hyvästi vastasi heitä, kysyi hän häneltä: kuka on
kaikkein suurin käsky? **29** Mutta Jesus vastasi häntä: tämä on
kaikkein suurin käsky: kuule, Israel, Herra meidän Jumalamme
on yksi Herra. **30** Ja sinun pitää rakastaman Herraa sinun

Jumalaas kaikesta sydämestäs, ja kaikesta sinun sielustas, ja
kaikesta sinun mielestäs, ja kaikesta sinun voimastas. Tämä
on suurin käsky. **31** Ja toinen senkaltainen on tämä: sinun
pitää rakastaman sinun lähimmäistäs niinkuin itse sinuas. Ei
ole näitä suurempaa käskyä. **32** Ja kirjanoppinut sanoi hänelle:
oikein, Mestari, sinä sanoit totuuden; sillä yksi on Jumala,
ja ei ole toista paitsi häntä: **33** Ja rakastaa häntä kaikesta
sydämestä, ja kaikesta ymmärryksestä, ja kaikesta sielusta ja
kaikesta väestä, ja rakastaa lähimmäistä niinkuin itsiänsä, se
on enempi kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit. **34** Ja koska
Jesus näki, että hän toimellisesti vastasi, sanoi hän hänelle:
et sinä ole kaukana Jumalan valtakunnasta. Ja ei tohtinut
kenkään sitte häneltä enempää kysyä. **35** Ja Jesus vastasi
ja sanoi, opettain templissä: kuinka sanovat kirjanoppineet,
että Kristus on Davidin poika? **36** Sillä David sanoi itse Pyhän
Hengen kautta: Herra sanoi minun Herralleni: istu minun oikialle
kädelleni siihenasti kuin minä panen sinun vihollises sinun
jalkas astinlaudaksi. **37** Itse siis David sanoo hänen Herraksi;
kuinka hän siis on hänen poikansa? Ja paljo kansaa kuuli häntä
mielellänsä. **38** Ja hän opetti heitä ja sanoi heille: kavahtakaat
kirjanoppineita, jotka mielellänsä pitkissä vaatteissa käyvät, ja
antavat itseänsä turulla tervehtiä, **39** Ja rakastavat ylimmäisiä
istuimia kokouksissa ja ensimäisiä sijoja ehtoollisissa, **40** Jotka
syövät leskein huoneet, ja muodoksi pitävät pitkät rukoukset.
Nämät saavat sitä raskaamman kadotuksen. **41** Ja kuin Jesus
istui uhri-arkun kohdalla ja katseli, kuinka kansa pani rahaa
uhri-arkkuun, ja monta rikasta pani paljon, **42** Niin tuli köyhä
leski, ja pani kaksi ropoa, se on kuusinainen. **43** Niin hän kutsui
opetuslapsensa tykönsä, ja sanoi heille: Totisesti sanon minä

teille: tämä köyhä leski pani enemmän uhri-arkkuun kuin kaikki
ne, jotka siihen panivat. **44** Sillä he ovat kaikki panneet siitä,
mitä heille liiaksi oli; mutta tämä köyhyydestänsä pani kaiken,
mitä hänellä oli, kaiken tavaransa.

13 Ja kuin hän meni ulos templistä, sanoi yksi hänen
opetuslapsistansa: Mestari! katso, minkäkaltaiset kivet ja
minkäkaltaiset rakennukset ovat nämät. **2** Ja Jesus vastaten
sanoi hänelle: näetkös nämä suuret rakennukset? Ei näistä
jätetä kiveä kiven päälle, jota ei maahan jaoteta. **3** Ja kuin hän
istui Öljymäellä, templin kohdalla, kysyivät häneltä erinänsä
Pietari ja Jakob, ja Johannes ja Andreas: **4** Sano meille, koska
nämä tapahtuvat? Ja mikä merkki on, koska nämät kaikki
päätetään? **5** Niin Jesus, vastaten heitä, rupesi sanomaan:
katsokaat, ettei joku teitä petä. **6** Sillä monta tulevat minun
nimeeni, sanoen: minä olen, ja pettävät monta. **7** Mutta kuin te
kuulette sotia ja sotain sanomia, niin älkäät hämmästykö; sillä ne
pitää tapahtuman; vaan ei vielä loppu ole. **8** Sillä kansa pitää
nouseman kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja
maanjäristykset pitää oleman jokaisessa paikassa, ja tulee nälkä
ja metelit. **9** Nämät ovat murhetten alut. Mutta kavahtakaat itse
teitänne; sillä he antavat ylön teidät raastupiin ja synagogiin.
Ja te pieksetään ja johdatetaan päämiesten ja kuningasten
eteen minun tähteni, heille todistukseksi. **10** Ja ennen pitää
saarnattaman evankeliumi kaikessa kansassa. **11** Kuin he niin
teitä vievät ja antavat ylön, niin älkäät edellä murehtiko, mitä
teidän puhuman pitää, älkäät myös ennen ajatelko: vaan mitä
teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaat; sillä ette te ole,
jotka puhutte, vaan Pyhä Henki. **12** Niin on veli antava ylön
veljensä kuolemaan, ja isä pojan; ja lapset nousevat vanhempia

vastaan, ja antavat tappaa heitä. **13** Ja tulette vihattavaksi
kaikilta minun nimeni tähden; vaan joka vahvana pysyy loppuun
asti, se tulee autuaaksi. **14** Mutta kuin te saatte nähdä hävityksen
kauhistuksen, josta Daniel prophetan kautta sanottu on, seisovan
kussa ei pitäisi: (joka sen lukee, hän ymmärtäköön;) silloin,
jotka Juudeassa ovat, ne paetkaan vuorille. **15** Ja joka katon
päällä on, älköön astuko alas huoneeseen, ja älköön menkö
sisälle jotakin ottamaan huoneestansa. **16** Ja joka pellolla on,
älköön palatko takaisin ottamaan vaatettansa. **17** Voi raskaita
vaimoja ja imettäväisiä niinä päivinä! **18** Mutta rukoilkaat, ettei
pakonne tapahtuisi talvella. **19** Sillä niinä aikoina pitää oleman
senkaltainen vaiva, jonka kaltaista ei ole ollut luomisen alusta,
kuin Jumala luonut on, niin tähän asti, eikä tuleman pidä. **20**
Ja ellei Herra olisi lyhentänyt niitä päiviä, niin ei yksikään liha
tulisi autuaaksi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut,
lyhensi hän ne päivät. **21** Ja silloin, jos joku sanoo teille: katso,
tässä on Kristus, taikka: katso, siellä; niin älkäät uskoko. **22** Sillä
väärät Kristukset ja väärät prophetat nousevat, ja merkkejä ja
ihmeitä tekevät, pettääksensä, jos mahdollinen olis, valituitakin.
23 Mutta te kavahtakaat: katso, minä olen teille kaikki ennen
sanonut. **24** Mutta niinä päivinä, sen vaivan jälkeen, pitää
auringon pimenemän ja kuu ei anna valoansa. **25** Ja taivaan
tähdet pitää putooman, ja taivasten voimat pitää liikutettaman.
26 Ja silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvissä
suurella voimalla ja kunnialla. **27** Ja silloin hän lähettää enkelinsä,
ja kokoo valittunsa neljästä tuulesta, hamasta maan äärestä niin
taivaan ääreen asti. **28** Mutta fikunapuusta oppikaat vertaus:
kuin sen oksa on tuores ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että
suvi on läsnä. **29** Niin myös te, kuin te nämät näette tapahtuvan,

niin tietäkäät, että se on läsnä oven edessä. **30** Totisesti sanon
minä teille: ei suinkaan tämän sukukunnan pidä hukkuman
ennen kuin kaikki nämät tapahtuvat. **31** Taivas ja maa pitää
hukkuman; mutta minun sanani ei pidä suinkaan hukkuman. **32**
Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kenkään, ei enkelitkään,
jotka ovat taivaassa, ei Poikakaan, vaan Isä. **33** Kavahtakaat,
valvokaat ja rukoilkaat, sillä ette tiedä, koska se aika tulee. **34**
Niinkuin ihminen, joka muille maille vaelsi, jätti huoneensa ja
antoi palveliainsa haltuun, ja kullekin hänen askareensa, ja käski
ovenvartiain valvoa; **35** Niin valvokaat siis: (sillä ette tiedä, koska
huoneen Herra tuleva on, ehtoona, taikka puoliyönä, eli kukon
laulaissa, eli aamulla:) **36** Ettei hän äkisti tullessansa löytäisi
teitä makaamasta. **37** Mutta mitä minä teille sanoin, sen minä
kaikille sanon: valvokaat!

14 Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja makianleivän
päivät. Ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka he
kavaluudella hänen kiinniottaisivat ja tappaisivat. **2** Mutta he
sanoivat: ei juhlapäivänä, ettei kapina nousisi kansassa. **3** Ja
kuin hän oli Betaniassa spitalisen Simonin huoneessa, ja atrioitsi,
niin tuli yksi vaimo, jolla oli lasi turmelematointa ja kallista
nardusvoidetta, ja hän särki lasin ja vuodatti hänen päänsä
päälle. **4** Niin muutamat närkästyivät itsellensä ja sanoivat:
mihinkä on tapahtunut tämä voiteen haaskaus? **5** Sillä tämä olis
taidettu myytää enempää kuin kolmeensataan penninkiin, ja
annettaa vaivaisille. Ja he napisivat häntä. **6** Niin Jesus sanoi:
sallikaat hänen olla rauhassa! miksi te häntä vaivaatte? Hän teki
hyvän työn minun kohtaani. **7** Sillä teillä ovat aina vaivaiset,
ja koska ikänä te tahdotte, niin te saatte heille hyvin tehdä.
Mutta en minä teillä aina ole. **8** Tämä teki, mitä hän voi, ja

ennätti voitelemaan minun ruumistani hautaamiseksi. **9** Totisesti
sanon minä teille: kussa ikänä tämä evankeliumi saarnataan
kaikessa maailmassa, niin myös tämä, minkä hän teki, pitää
mainittaman hänen muistoksensa. **10** Ja Juudas Iskariot, yksi
kahdestatoistakymmenestä, meni ylimmäisten pappein tykö, että
hän pettäis hänen heille. **11** Kuin he sen kuulivat, ihastuivat
he, ja lupasivat hänelle rahaa antaa. Ja hän etsi, kuinka hän
soveliaalla ajalla hänen pettäis. **12** Ja ensimäisenä makian leivän
päivänä, kuin pääsiäislammas teurastettiin, sanoivat hänelle
hänen opetuslapsensa: kussas tahdot, että me menemme ja
valmistamme syödäkses pääsiäislampaan? **13** Ja hän lähetti
kaksi opetuslapsistansa, ja sanoi heille: menkäät kaupunkiin,
ja yksi ihminen kohtaa teitä, kantain vesiastiaa; noudattakaat
häntä. **14** Ja kuhunka hän menee sisälle, sanokaat perheen
isännälle: Mestari sanoo: kussa on vierasten huone, jossa
minä opetuslasteni kanssa söisin pääsiäislampaan? **15** Ja
hän osoittaa teille suuren salin, rakennetun ja valmistetun,
valmistakaat siellä meille. **16** Ja hänen opetuslapsensa menivät
ja tulivat kaupunkiin, ja löysivät niinkuin hän oli heille sanonut,
ja valmistivat pääsiäislampaan. **17** Ja kuin ehtoo tuli, tuli hän
kahdentoistakymmenen kanssa. **18** Ja kuin he istuivat pöydän
tykönä ja söivät, sanoi Jesus: totisesti sanon minä teille: yksi
teistä, joka syö minun kanssani, on minun pettävä. **19** Mutta
he rupesivat murehtimaan ja yksi toisen jälkeen sanomaan:
ollenko minä se? ja toinen ollenko minä se? **20** Hän vastasi
ja sanoi heille: yksi kahdestatoistakymmenestä, joka minun
kanssani vatiin rupee. **21** Ihmisen Poika tosin menee, niinkuin
hänestä on kirjoitettu; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen
Poika petetään! se olis hänelle parempi, jos ei se ihminen

olis syntynyt. **22** Ja heidän syödessänsä otti Jesus leivän,
kiitti, mursi ja antoi heille, ja sanoi: ottakaat, syökäät: tämä on
minun ruumiini. **23** Ja hän otti kalkin, kiitti ja antoi heille. Ja
he joivat siitä kaikki. **24** Ja hän sanoi heille: tämä on minun
vereni, sen Uuden Testamentin, joka monen edestä vuodatetaan.
25 Totisesti sanon minä teille: en minä suinkaan silleen juo
viinapuun hedelmästä, siihen päivään asti kuin minä sen juon
uuden, Jumalan valtakunnassa. **26** Ja kuin he kiitosvirren olivat
sanoneet, menivät he ulos Öljymäelle. **27** Ja Jesus sanoi heille:
kaikki te tänä yönä pahenette minussa, niinkuin kirjoitettu on:
minä lyön paimenta, ja lampaat hajoitetaan. **28** Mutta sitte kuin
minä nousen ylös, niin minä käyn teidän edellänne Galileaan. **29**
Niin Pietari sanoi hänelle: ja jos vielä kaikki muut pahenisivat, en
kuitenkaan minä pahene. **30** Ja Jesus sanoi hänelle: totisesti
sanon minä sinulle: tänäpänä, tänä yönä, ennenkuin kukko
kahdesti laulaa, sinä kolmasti minun kiellät. **31** Mutta hän
sanoi vielä enemmin: jos minun pitäis kuoleman sinun kanssas,
en minä ikänä kiellä sinua. Niin sanoivat myös kaikki. **32** Ja
he tulivat kylään, jonka nimi oli Getsemane. Ja hän sanoi
opetuslapsillensa: istukaat tässä niinkauvan kuin minä rukoilen.
33 Ja hän otti Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen kanssansa, ja
rupesi vapisemaan ja kauhistumaan. **34** Ja sanoi heille: minun
sieluni on suuresti murheissansa kuolemaan asti. Olkaat tässä
ja valvokaat. **35** Ja hän kävi vähää edemmä, lankesi maahan ja
rukoili, jos mahdollinen olis, että aika hänen ohitsensa kävis. **36**
Ja sanoi: Abba minun Isäni! kaikki ovat sinulle mahdolliset: ota
pois minulta tämä kalkki, ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon,
mutta niinkuin sinä. **37** Ja hän tuli ja löysi heidät makaamasta ja
sanoi Pietarille: Simon, makaatkos? Etkös voinut yhtä hetkeä

valvoa? **38** Valvokaat, ja rukoilkaat, ettette tulisi kiusaukseen.
Henki tosin on altis, mutta liha on heikko. **39** Niin hän taas meni
pois ja rukoili, sanoen entisen sanan. **40** Ja palatessansa löysi
taas heidät makaamasta, (sillä heidän silmänsä olivat raskaat,)
eikä tietäneet, mitä heidän piti häntä vastaaman. **41** Ja hän tuli
kolmannen kerran ja sanoi heille: maatkaat vielä ja levätkäät!
jo nyt kyllä on, hetki on tullut: katso, Ihmisen Poika annetaan
ylön syntisten käsiin. **42** Nouskaat, käykäämme: katso, joka
minun pettää, se lähestyi. **43** Ja kohta vielä hänen puhuissansa
tuli Juudas, joka oli yksi kahdestatoistakymmenestä, ja hänen
kanssansa paljo väkeä miekoilla ja seipäillä, ylimmäisiltä papeilta
ja kirjanoppineilta ja vanhimmilta. **44** Mutta se, joka hänen petti,
oli antanut heille yhteisen merkin, sanoen: kenenkä minä suuta
annan, se on: kiinni ottakaat häntä, ja viekäät pois visusti. **45** Ja
kuin hän tuli, astui hän kohta hänen tykönsä ja sanoi: Rabbi! ja
antoi hänen suuta. **46** Mutta ne panivat kätensä hänen päällensä,
ja ottivat hänen kiinni. **47** Niin yksi niistä, jotka siinä läsnä
seisoivat, veti ulos miekkansa ja löi ylimmäisen papin palveliaa,
ja hakkasi pois hänen korvansa. **48** Ja Jesus vastaten sanoi
heille: niinkuin ryövärin tykö te tulitte ulos miekoilla ja seipäillä
minua kiinni ottamaan. **49** Minä olen joka päivä ollut teidän
tykönänne ja opettanut templissä, ja ette minua ottaneet kiinni.
Mutta nämät tapahtuvat, että Raamattu täytettäisiin. **50** Ja kaikki
antoivat ylön hänen ja pakenivat. **51** Ja yksi nuorukainen seurasi
häntä, jolla oli liinainen vaate paljaan ihon päällä. Ja nuoret
miehet ottivat hänen kiinni. **52** Mutta hän jätti liinaisen vaatteen
ja pakeni alasti heiltä. **53** Ja he veivät pois Jesuksen ylimmäisen
papin tykö, jonka tykö kaikki ylimmäiset papit ja vanhimmat ja
kirjanoppineet olivat kokoon tulleet. **54** Mutta Pietari noudatti

häntä taampana, hamaan ylimmäisen papin salin porstuaan, ja
istui ynnä palveliain kanssa ja lämmitteli valkian tykönä. **55** Mutta
ylimmäiset papit ja kaikki raati etsivät todistusta Jesusta vastaan,
että he hänen kuolemaan saattaisivat, ja ei löytäneet. **56** Sillä
moni todisti väärin häntä vastaan, mutta ei heidän todistuksensa
olleet soveliaat. **57** Ja muutamat nousivat ja todistivat väärin
häntä vastaan, sanoen: **58** Me olemme kuulleet hänen sanovan:
minä tahdon tämän templin, joka käsillä tehty on, maahan jaottaa
ja kolmena päivänä toisen rakentaa ylös, joka ei ole käsillä tehty.
59 Ja ei niinkään ollut heidän todistuksensa sovelias. **60** Ja
ylimmäinen pappi astui edes, ja kysyi Jesukselta, sanoen: etkös
mitään vastaa? mitä nämät sinua vastaan todistavat? **61** Mutta
hän oli ääneti, eikä mitään vastannut. Taas ylimmäinen pappi
kysyi häneltä ja sanoi hänelle: oletkos sinä Kristus, sen siunatun
Poika? **62** Niin Jesus sanoi: minä olen. Ja teidän pitää näkemän
Ihmisen Pojan istuvan voiman oikialla puolella, ja tulevan taivaan
pilvissä. **63** Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi:
mitä me silleen todistuksia tarvitsemme? **64** Te olette kuulleet
Jumalan pilkan. Mitä te luulette? Niin he kaikki tuomitsivat
hänen olevan vikapään kuolemaan. **65** Ja muutamat rupesivat
sylkemään hänen päällensä, ja peittämään hänen kasvojansa,
ja lyömään häntä poskelle, ja sanomaan hänelle: arvaa! Ja
palveliat pieksivät häntä sauvoilla. **66** Ja Pietari oli alhaalla
salissa, niin tuli yksi ylimmäisen papin piioista, **67** Ja koska hän
näki Pietarin lämmittelevän, katsahti hän hänen päällensä ja
sanoi: ja sinäkin olit Jesuksen Natsarealaisen kanssa? **68** Mutta
hän kielsi sanoen: en tunne minä häntä, enkä tiedä, mitäs sanot.
Ja hän meni ulos porstuaan; ja kukko lauloi. **69** Ja piika näki
taas hänen ja rupesi sanomaan niille, jotka siinä seisoivat: tämä

on yksi heistä. **70** Mutta hän kielsi jälleen. Ja taas vähän hetken
perästä sanoivat Pietarille ne, jotka läsnä seisoivat: totisesti olet
sinä yksi heistä; sillä sinä olet Galilealainen, ja sinun puhees
on senkaltainen. **71** Niin hän rupesi itsiänsä sadattelemaan ja
vannomaan: en tunne minä sitä ihmistä, jota te sanotte. **72** Ja
kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti sen sanan, minkä
Jesus hänelle sanonut oli: ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä
kolmasti minun kiellät. Ja hän kiiruusti läksi ulos ja itki.

15 Ja kohta aamulla varhain pitivät ylimmäiset papit neuvoa
vanhimpain ja kirjanoppineitten kanssa ja kaikki raati, ja veivät
pois Jesuksen sidottuna ja antoivat ylön Pilatukselle. **2** Ja Pilatus
kysyi häneltä: oletkos sinä Juudalaisten kuningas? Hän vastasi ja
sanoi hänelle: sinäpä sen sanot. **3** Ja ylimmäiset papit kantoivat
hänen päällensä paljon. **4** Niin Pilatus kysyi taas häneltä ja sanoi:
etkös mitään vastaa? Katso, kuinka paljon he sinua vastaan
todistavat. **5** Mutta ei Jesus sitte ensinkään vastannut, niin että
Pilatus ihmetteli. **6** Mutta juhlana päästi hän heille yhden vangin
irralle, kenenkä he anoivat. **7** Niin oli yksi nimeltä Barabbas, joka
oli sidottu kapinan nostajitten kanssa, jotka kapinassa murhan
tehneet olivat. **8** Ja kansa huusi ja rupesi häntä rukoilemaan, että
hän tekis niinkuin hän aina heille tehnyt oli. **9** Niin Pilatus vastasi
heitä, sanoen: tahdotteko, että minä päästän teille Juudalaisten
kuninkaan? **10** (Sillä hän tiesi, että ylimmäiset papit olivat hänen
kateudesta antaneet ylön.) **11** Mutta ylimmäiset papit yllyttivät
kansaa, että hän heille ennen päästäis Barabbaan. **12** Niin
Pilatus vastasi ja taas sanoi heille: mitä te siis tahdotte, että
minun pitää tälle tekemän, jonka te Juudalaisten kuninkaaksi
kutsutte? **13** Niin he taas huusivat: ristiinnaulitse häntä. **14**
Mutta Pilatus sanoi heille: mitäs hän pahaa on tehnyt? Mutta he

huusivat vielä kovemmin: ristiinnaulitse häntä. **15** Mutta Pilatus
tahtoi kansan mielen noutaa ja päästi heille Barabbaan. Ja
Jesuksen, kuin hän hänen ruoskinut oli, antoi ylös ristiinnaulittaa.
16 Niin huovit veivät hänen raastupaan ja kutsuivat kokoon
kaiken joukon, **17** Ja puettivat hänen purpuraan ja panivat
hänen päähänsä väännetyn orjantappuraisen kruunun, **18** Ja
rupesivat häntä tervehtimään: terve Juudalaisten kuningas! **19**
Ja he löivät häntä päähän ruovolla ja sylkivät hänen päällensä,
panivat polvillensa ja kumartaen rukoilivat häntä. **20** Ja kuin he
olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purpuran, ja puettivat
hänen omiin vaatteisiinsa, ja veivät hänen ulos ristiinnaulittaa.
21 Ja niin he vaativat yhden, joka ohitse kävi (ja tuli pellolta,
Simonin Kyreniläisen, Aleksanderin ja Rufin isän), kantamaan
hänen ristiänsä. **22** Ja he veivät hänen siihen paikkaan, joka
kutsutaan Golgata, se on niin paljo kuin Pääkallon paikka, **23**
Ja he antoivat hänelle viinaa juoda myrrhamilla sekoitettua.
Vaan ei hän ottanut. **24** Ja kuin he olivat hänen ristiinnaulinneet,
jakoivat he hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa, mitä
kunkin piti saaman. **25** Mutta se oli kolmas hetki, kun he
hänen ristiinnaulitsivat. **26** Ja oli päällekirjoitettu hänen syynsä
kirjoitus: JUUDALAISTEN KUNINGAS. **27** Ja he ristiinnaulitsivat
kaksi ryöväriä hänen kanssansa, yhden hänen oikialle ja toisen
vasemmalle puolellensa. **28** Ja niin täytettiin se kirjoitus, joka
sanoo: ja hän on pahantekiäin sekaan luettu. **29** Ja ne, jotka siitä
ohitse kävivät, pilkkasivat häntä ja vääntelivät päätänsä, sanoen:
voi sinuas, joka templin maahan jaotat ja kolmena päivänä
rakennat ylös! **30** Vapahda itses ja astu alas rististä. **31** Niin myös
ylimmäiset papit pilkkasivat häntä keskenänsä kirjanoppineiden
kanssa, sanoen: muita hän autti, ei hän voi itsiänsä auttaa.

32 Kristus, Israelin kuningas, astukaan nyt alas rististä, että
me näkisimme ja uskoisimme. Ja ne, jotka hänen kanssansa
ristiinnaulitut olivat, pilkkasivat häntä. **33** Mutta kuin kuudes
hetki tuli, tuli pimeys kaiken maan päälle hamaan yhdeksänteen
hetkeen asti. **34** Ja yhdeksännellä hetkellä huusi Jesus suurella
äänellä, sanoen: Eli, Eli, lamma sabaktani? se on niin paljo kuin:
minun Jumalani, minun Jumalani, miksis minut annoit ylön? **35**
Ja kuin muutamat, jotka siinä seisoivat, sen kuulivat, sanoivat
he: katso, hän huutaa Eliasta. **36** Niin juoksi yksi ja täytti sienen
etikalla ja pani sen ruovon ympärille, taritsi hänen juoda, sanoen:
pidäs! katsokaamme, tuleeko Elias häntä ottamaan pois. **37**
Mutta Jesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä. **38** Ja
templin esivaate repesi kahtia, ylhäältä hamaan alas. **39** Mutta
kuin päämies, joka siinä hänen kohdallansa seisoi, näki, että
hän niin huutain henkensä antoi, sanoi hän: totisesti oli tämä
ihminen Jumalan Poika. **40** Ja siellä oli myös vaimoja, jotka
taampaa katselivat, joiden seassa oli Maria Magdalena ja Maria,
vähemmän Jakobin ja Joseen äiti, ja Salome, **41** Jotka myös
häntä Galileassa seuranneet ja palvelleet olivat; ja monta muuta,
jotka hänen kanssansa Jerusalemiin menneet olivat. **42** Ja kuin
jo ehtoo tuli (että valmistuspäivä oli, joka on esisabbatti), **43** Tuli
Joseph Arimatiasta, kunniallinen raatimies, joka myös odotti
Jumalan valtakuntaa, hän rohkeni mennä Pilatuksen tykö ja
anoi Jesuksen ruumista. **44** Niin Pilatus ihmetteli, että hän jo
kuollut oli, ja kutsui tykönsä päämiehen ja kysyi häneltä, oliko
hän jo aikaa kuollut. **45** Ja kuin hän asian päämiehiltä ymmärsi,
antoi hän Josephille ruumiin. **46** Ja hän osti liinavaatteen, otti
hänen alas ja kääri liinavaatteeseen, ja pani hänen hautaan, joka

kallioon hakattu oli, ja vieritti kiven haudan ovelle. **47** Mutta Maria
Magdalena ja Joseen Maria katselivat, kuhunka hän pantiin.

16 Ja kuin sabbatti kulunut oli, osti Maria Magdalena ja
Maria Jakobin ja Salome hyvänhajullisia voiteita, tullaksensa
voitelemaan häntä. **2** Ja tulivat haudalle ensimäisenä sabbatin
päivänä sangen varhain auringon noustessa. **3** Ja puhuivat
keskenänsä: kuka meille vierittää kiven haudan ovelta? **4**
Ja kuin he katsoivat, näkivät he kiven vieritetyksi; sillä se oli
sangen suuri. **5** Ja kuin he olivat hautaan menneet sisälle,
näkivät he yhden nuorukaisen istuvan oikealla puolella, joka oli
vaatetettu pitkällä valkialla vaatteella; ja he hämmästyivät. **6**
Mutta hän sanoi heille: älkäät hämmästykö! te etsitte Jesusta
Natsarealaista, joka ristiinnaulittu oli. Hän nousi ylös, ei hän ole
täällä: katso siaa, kuhunka he hänen panivat; **7** Mutta menkäät
ja sanokaat hänen opetuslapsillensa ja Pietarille, että hän käy
teidän edellänne Galileaan: siellä te hänen näette, niinkuin hän
sanoi teille. **8** Ja he menivät nopiasti ulos ja pakenivat haudalta;
sillä vapistus ja suuri hämmästys oli heidän päällensä tullut, ei
he myös kellenkään mitään sanoneet; sillä he pelkäsivät. **9** **(note:
The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-
20.)** Mutta kuin Jesus oli varhain ensimäisenä sabbatin päivänä
noussut ylös, ilmestyi hän ensin Maria Magdalenalle, josta hän
seitsemän perkelettä oli ajanut ulos. **10** Se meni ja ilmoitti niille,
jotka hänen kanssansa olleet olivat, jotka murehtivat ja itkivät.
11 Ja kuin he kuulivat hänen elävän, ja että hän häneltä nähty
oli, ei he uskoneet. **12** SItte kuin kaksi heistä vaelsi, ilmestyi hän
heille toisenmuotoisena, kuin he maakylään menivät. **13** Ne
myös menivät ja julistivat muille. Ja ei he niitäkään uskoneet. **14**
Viimein, kuin yksitoistakymmentä atrioitsivat, ilmestyi hän, ja

soimasi heidän epäuskoansa ja heidän sydämensä kankiutta,
ettei he uskoneet niitä, jotka nänen nähneet olivat nousseeksi
ylös. **15** Ja sanoi heille: menkäät kaikkeen maailmaan, ja
saarnatkaat evankeliumia kaikille luoduille. **16** Joka uskoo ja
kastetaan, se tulee autuaaksi; mutta joka ei usko, se kadotetaan.
17 Mutta nämä ovat ne merkit, jotka niitä seuraavat, jotka uskovat:
minun nimeni kautta pitää heidän perkeleet ajaman ulos, uusilla
kielillä puhuman, **18** Käärmeet ajaman pois, ja jos he jotakin
myrkkyä juovat, niin ei heille mitään vahingoita; sairasten päälle
pitää heidän kätensä paneman, ja ne paranevat. **19** Ja Herra,
sitte kuin hän oli heille puhunut, otettiin ylös taivaaseen ja istui
Jumalan oikialle kädelle. **20** Mutta he menivät ja saarnasivat
joka paikassa, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti
sanan seuraavaisten merkkien kautta.

Luukkaan

1 Että moni on ruvennut järjestänsä kirjoittamaan niistä asioista,
joista meillä täydellinen tieto on, **2** Niinkuin ne meille sanoneet
ovat, jotka sen alusta itse nähneet ja sananpalveliat olleet ovat:
3 Näkyy myös minulle se hyväksi, sitte kuin minä alusta kaikki
visusti tutkinut olen, että minä niitä järjestänsä sinulle kirjoittaisin,
hyvä Teophilus: **4** Ettäs ymmärtäisit selkiästi niiden asiain vahvan
totuuden, joista sinä opetettu olet. **5** Herodeksen, Juudean
kuninkaan, aikana oli pappi, Sakarias nimeltä, Abian vuorosta; ja
hänen emäntänsä Aaronin tyttäristä, ja hänen nimensä Elisabet.
6 Ja he olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltavaiset
kaikissa Herran käskyissä ja säädyissä laittamattomasti, **7** Ja
heillä ei ollut lasta; sillä Elisabet oli hedelmätöin, ja he olivat jo
molemmat ijälliset. **8** Ja tapahtui, kuin hän vuorollansa papin
virkaa toimitti Jumalan edessä, **9** Papin viran tavan jälkeen,
lankesi arpa hänelle, että hänen piti suitsuttaman, sitte kuin hän
oli mennyt sisälle Herran templiin. **10** Ja kaikki kansan paljous
rukoili ulkona suitsutuksen aikana. **11** Mutta hänelle ilmestyi
Herran enkeli, seisoin suitsutusalttarin oikealla puolella. **12** Ja
kuin Sakarias hänen näki, hämmästyi hän ja pelko lankesi hänen
päällenssä. **13** Mutta enkeli sanoi hänelle: älä pelkää, Sakarias!
sillä sinun rukoukses on kuultu ja sinun emäntäs Elisabet
synnyttää sinulle pojan, ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä
Johannes. **14** Ja sinulle tulee ilo ja ihastus, ja monta iloitsevat
hänen syntymisestänsä. **15** Sillä hän tulee suureksi Herran
edessä, ja viinaa ja väkevää juomaa ei hän juo, ja hän täytetään
Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta. **16** ja hän kääntää monta
Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö. **17** Ja hän käy
edellä hänen edessänsä Eliaan Hengellä ja voimalla, kääntäin

isäin sydämet lasten tykö ja tottelemattomat hurskasten toimen
tykö, toimittaakseen Herralle valmistetun kansan. **18** Ja Sakarias
sanoi enkelille: mistä minä sen ymmärrän? sillä minä olen vanha
ja emäntäni on jo ijällinen. **19** Niin enkeli vastasi ja sanoi hänelle:
minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja olen lähetetty
puhumaan sinulle ja saattamaan näitä iloisia sanomia sinulle. **20**
Ja katso, sinä tulet kielettömäksi ja et saa puhua hamaan siihen
päivään asti, jona nämä tapahtuvat, ettet uskonut sanojani,
jotka ajallansa täytetään. **21** Mutta kansa odotti Sakariasta, ja
ihmettelivät, että hän niin templissä viipyi. **22** Vaan kuin hän tuli
ulos, niin ei hän saanut puhua heille. Ja he ymmärsivät, että hän
oli näyn templissä nähnyt. Ja hän viittasi heille, ja jäi mykäksi.
23 Ja tapahtui, että hänen virkansa päivät olivat täytetyt, niin
hän meni kotiansa. **24** Mutta niiden päiväin jälkeen tuli hänen
emäntänsä Elisabet raskaaksi ja salasi itsensä viisi kuukautta,
sanoen: **25** Ja näin on Herra minulle tehnyt niinä päivinä,
kuin hän minun puoleeni katsoi, että hän ottais pois minun
ylönkatseeni ihmisten seassa. **26** Mutta kuudentena kuukautena
lähetettiin enkeli Gabriel Jumalalta Galilean kaupunkiin, jonka
nimi oli Nasaret, **27** Neitseen tykö, joka oli kihlattu miehelle, jonka
nimi oli Joseph, Davidin huoneesta; ja neitseen nimi oli Maria.
28 Ja enkeli tuli sisälle hänen tykönsä ja sanoi: terve, armoitettu!
Herra on sinun kanssas: siunattu sinä vaimoin seassa! **29** Mutta
kuin hän näki hänen, hämmästyi hän hänen puheestansa ja
ajatteli, millinen se tervehdys oli. **30** Ja enkeli sanoi hänelle: älä
pelkää, Maria! sillä sinä löysit armon Jumalan tykönä. **31** Ja
katso, sinä siität kohdussas ja synnytät Pojan, ja sinun pitää
kutsua hänen nimensä Jesus. **32** Sen pitää oleman suuren
ja pitää kutsuttaman Ylimmäisen Pojaksi. Ja Herra Jumala

antaa hänelle Davidin hänen isänsä istuimen, **33** Ja hänen
pitää Jakobin huoneen kuningas ijankaikkisesti oleman ja hänen
valtakunnallansa ei pidä loppua oleman. **(aiōn g165)** **34** Niin sanoi
Maria enkelille: kuinka tämä tulee, sillä en minä miehestä mitään
tiedä? **35** Ja enkeli vastasi ja sanoi hänelle: Pyhä Henki tulee
sinun päälles ja Ylimmäisen voima varjoo sinun: sentähden
myös se pyhä, joka sinusta syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan
Pojaksi. **36** Ja katso, Elisabet sinun lankos siitti myös pojan
vanhalla ijällänsä, ja tämä on kuudes kuukausi hänelle, joka
kutsuttiin hedelmättömäksi. **37** Sillä ei Jumalan edessä ole
yhtään asiaa mahdotointa. **38** Niin sanoi Maria: katso, Herran
piika! tapahtukoon minulle sinun sanas jälkeen! Ja enkeli läksi
hänen tyköänsä. **39** Mutta Maria nousi niinä päivinä ja meni
kiiruusti ylös mäkikyliin Juudan kaupunkiin. **40** Ja tuli Sakariaan
huoneeseen ja tervehti Elisabetia. **41** Ja tapahtui, kuin Elisabet
kuuli Marian tervehdyksen, hyppäsi lapsi hänen kohdussansa.
Ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä, **42** Ja hän huusi suurella
äänellä ja sanoi: siunattu olet sinä vaimoin seassa, ja siunattu
on sinun kohtus hedelmä! **43** Ja kusta se minulle tulee, että
minun Herrani äiti tulee minun tyköni? **44** Sillä katso, kuin sinun
tervehdykses ääni tuli minun korviini, hyppäsi lapsi ilosta minun
kohdussani. **45** Ja autuas sinä, joka uskoit; sillä ne täytetään,
mitkä sinulle ovat sanotut Herralta. **46** Ja Maria sanoi: Minun
sieluni suuresti ylistää Herraa, **47** Ja minun henkeni iloitsee
Jumalassa, minun vapahtajassani, **48** Että hän katsoi piikansa
nöyryyttä; sillä katso, tästedes pitää kaikkein sukukuntain minua
autuaaksi kutsuttaman: **49** Sillä Voimallinen on suuria ihmeitä
tehnyt minun kohtaani, ja hänen nimensä on pyhä, **50** Ja hänen
laupiutensa pysyy suvusta sukuun niille, jotka häntä pelkäävät.

51 Hän osoitti voiman käsivarrellansa ja hajotti koriat heidän
sydämensä mielestä. **52** Voimalliset on hän kukistanut istuimelta
ja korotti nöyrät. **53** Isoovat täytti hän hyvyydellä ja jätti rikkaat
tyhjäksi. **54** Hän korjasi palvelijansa Israelin, muistain omaa
laupiuttansa, **55** (Niinkuin hän on puhunut meidän isillemme,
Abrahamille ja hänen siemenellensä) ijankaikkisesti. **(aiōn g165)**
56 Ja Maria oli hänen tykönänsä lähes kolme kuukautta ja palasi
kotiansa. **57** Mutta Elisabetin synnyttämisen aika täytettiin, ja
hän synnytti pojan. **58** Ja hänen kylällisensä ja lankonsa kuulivat,
että Herra oli tehnyt suuren laupiuden hänen kanssansa, ja
he iloitsivat hänen kanssansa. **59** Ja tapahtui kahdeksantena
päivänä, että he tulivat lasta ympärileikkaamaan, ja kutsuivat
hänen isänsä nimeltä Sakarias. **60** Niin vastasi hänen äitinsä ja
sanoi: ei suinkaan; vaan hän pitää kutsuttaman Johannes. **61** Ja
he sanoivat hänelle: ei ole ketään sinun sukukunnassas, joka
kutsutaan sillä nimellä. **62** Niin he viittasivat hänen isällensä,
miksi hän tahtoi hänen nimittää. **63** Ja hän anoi taulua ja
kirjoitti: Johannes on hänen nimensä. Ja kaikki ihmettelivät. **64**
Niin kohta aukeni hänen suunsa ja hänen kielensä, ja puhui
kiittäin Jumalaa. **65** Ja pelko tuli kaikkein heidän kylällistensä
päälle, ja kaikissa Juudean mäkikylissä ilmoitettiin kaikki nämä
sanat. **66** Ja kaikki, jotka tämän kuulivat, panivat sydämiinsä,
sanoen: minkäs luulet tästä lapsesta tulevan? Sillä Herran
käsi oli hänen kanssaan. **67** Ja Sakarias ja hänen isänsä
täytettiin Pyhällä Hengellä ja ennusti, sanoen: **68** Kiitetty
olkoon Herra, Israelin Jumala! sillä hän on etsinyt ja lunastanut
kansansa, **69** Ja on meille korottanut autuuden sarven, Davidin
palveliansa huoneessa, **70** Niinkuin hän on muinen puhunut
pyhäin prophetainsa suun kautta, **(aiōn g165)** **71** Vapahtaaksensa

meitä meidän vihollisiltamme ja kaikkein kädestä, jotka meitä
vihaavat: **72** Osoittaaksensa laupiutta meidän isillemme ja
muistaaksensa pyhää liittoansa, **73** Ja sitä valaa, jonka hän
vannoi Abrahamille, meidän isällemme, meille antaaksensa: **74**
Että me, vapahdetut vihollistemme kädestä, häntä pelkäämättä
palvelesimme, **75** Pyhyydessä ja hurskaudessa hänen edessänsä
kaikkena meidän elinaikanamme. **76** Ja sinä poikainen pitää
kutsuttaman Ylimmäisen prophetaksi; sillä sinun pitää käymän
Herran kasvoin edessä, valmistamaan hänen teitänsä, **77** Ja
antaman autuuden tunnon hänen kansallensa, heidäin synteinsä
anteeksi saamiseksi, **78** Meidän Jumalan sydämellisen laupiuden
kautta, jolla meitä on etsinyt koitto ylhäältä, **79** Valaisemaan
niille, jotka pimeissä ja kuolon varjoissa istuvat, ja ojentamaan
meidän jalkamme rauhan tielle. **80** Mutta lapsi kasvoi ja vahvistui
hengessä, ja oli korvessa siihen päivään asti, jona hänen piti
Israelin kansan eteen tuleman.

2 Mutta niinä päivinä tapahtui, että käsky kävi ulos keisrilta
Augustukselta, että kaikki maailma piti verolliseksi laskettaman.
2 Ja tämä veron-laskemus oli ensimmäinen, joka tapahtui
silloin, kun Kyrenius oli maaherra Syriassa. **3** Ja kukin meni
kaupunkiinsa antamaan itsiänsä arvattaa. **4** Niin myös Joseph
Galileasta, Natsaretin kaupungista, meni ylös Juudeaan, Davidin
kaupunkiin, joka kutsutaan Betlehem, (sillä hän oli Davidin
huoneesta ja suvusta) **5** Antamaan itsiänsä arvattaa, Marian,
kihlatun emäntänsä kanssa, joka raskas oli. **6** Niin tapahtui
heidän siellä ollessaan, että hänen synnyttämisensä päivät tulivat
täytetyksi, **7** Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloitsi
hänen ja pani seimeen, ettei heillä ollut siaa majassa. **8** Ja
paimenet valvoivat siinä paikkakunnassa ja vartioitsivat yöllä

laumaansa. **9** Ja katso, Herran enkeli seisoi heidän tykönänsä ja
Herran kirkkaus ympäri valaitsi heitä, ja he suuresti peljästyivät.
10 Ja enkeli sanoi heille: älkäät peljätkö! sillä katso, minä ilmoitan
teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: **11** Teille on
tänäpäivänä syntynyt vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Davidin
kaupungissa. **12** Ja tämä on teille merkiksi: te löydätte lapsen
kapaloituna makaavan seimessä. **13** Ja kohta oli enkelin kanssa
suuri taivaalisen sotaväen joukko, jotka kiittivät Jumalaa ja
sanoivat: **14** Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, ja maassa
rauha, ja ihmisille hyvä tahto! **15** Ja tapahtui, että enkelit
menivät heidän tyköänsä taivaaseen, niin ne paimenet puhuivat
keskenänsä: käykäämme Betlehemiin ja katsokaamme sitä
mikä tapahtunut on, jonka Herra meille ilmoitti. **16** Ja he tulivat
kiiruhtain, ja löysivät Marian ja Josephin, niin myös lapsen, joka
makasi seimessä. **17** Kuin he tämän nähneet olivat, julistivat
he sen sanoman, joka heille tästä lapsesta sanottu oli, **18** Ja
kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät niitä, mitä heille paimenilta
sanottu oli. **19** Mutta Maria kätki kaikki nämät sanat, tutkistellen
sydämessänsä, **20** Ja paimenet palasivat, ylistäin ja kunnioittain
Jumalaa kaikista, mitä he kuulleet ja nähneet olivat, niinkuin heille
sanottu oli. **21** Ja kuin kahdeksan päivää kulunut oli, että lapsi
piti ympärileikattaman, kutsuttiin hänen nimensä Jesus, joka niin
oli enkeliltä kutsuttu jo ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.
22 Ja kuin heidän puhdistuspäivänsä olivat täytetyt Moseksen
lain jälkeen, veivät he hänet Jerusalemiin, asettaaksensa häntä
Herran eteen, **23** (Niinkuin kirjoitettu on Herran laissa: kaikki
miehenpuoli, joka ensin avaa äitinsä kohdun, pitää kutsuttaman
Herralle pyhäksi,) **24** Ja uhrataksensa, niinkuin sanottu on
Herran laissa, pari mettistä eli kaksi kyhkyläisen poikaa. **25** Ja

katso, mies oli Jerusalemissa, jonka nimi oli Simeon: tämä oli
hurskas ja jumalinen mies, odottain Israelin lohdutusta, ja Pyhä
Henki oli hänessä. **26** Ja hänelle oli sanottu Pyhältä Hengeltä,
ettei hänen pitänyt ennen kuolemaa näkemän, kuin hän näkis
Herran Kristuksen. **27** Ja hän tuli Hengen kautta templiin. Ja
kuin vanhemmat toivat lapsen Jesuksen sisälle, tehdäksensä
hänen edestänsä lain tavan jälkeen, **28** Niin hän otti hänen
syliinsä, ja kiitti Jumalaa ja sanoi: **29** Nyt sinä, Herra, lasket
palvelias rauhaan menemään, sanas jälkeen; **30** Sillä minun
silmäni ovat nähneet sinun autuutes, **31** Jonka sinä valmistit
kaikkein kansain eteen, **32** Valkeudeksi valistamaan pakanoita
ja sinun kansas Israelin kunniaksi. **33** Ja Joseph ja hänen
äitinsä ihmettelivät niitä, joita hänestä sanottiin. **34** Simeon
siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidillensä: katso, tämä
on pantu lankeemiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa,
ja merkiksi, jota vastaan sanotaan: **35** (Ja sinunkin sielus
lävitse pitää miekan käymän:) että monen sydämen ajatukset
ilmoitettaisiin. **36** Ja Anna prophetissa, Phanuelin tytär, Asserin
suvusta, se oli joutunut pitkälle ijälle ja elänyt miehensä kanssa
seitsemän ajastaikaa neitsyestänsä, **37** Ja oli leskenä lähes
neljäyhdeksättäkymmentä ajastaikaa, ja ei lähtenyt templistä,
palvelemasta Jumalaa paastoissa ja rukouksissa yötä ja päivää.
38 Ja tämä tuli sillä hetkellä siihen ja kunnioitti myös Herraa, ja
puhui hänestä kaikille, jotka lunastusta Jerusalemissa odottivat.
39 Ja sittekuin he olivat kaikki tehneet Herran lain jälkeen,
palasivat he Galileaan, kaupunkiinsa Natsaretiin. **40** Mutta
lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä, ja täytettiin viisaudella, ja
Jumalan armo oli hänen kanssansa. **41** Ja hänen vanhempansa
vaelsivat joka vuosi pääsiäisjuhlille Jerusalemiin. **42** Ja kuin

hän kahdentoistakymmenen ajastajan vanha oli, menivät he
Jerusalemiin juhlapäivän tavan jälkeen. **43** Ja kuin ne päivät
olivat kuluneet, siinä kuin he palasivat, jäi poikainen Jesus
Jerusalemiin: jota ei Joseph ja hänen äitinsä huomanneet, **44**
Vaan luulivat hänen olevan seurassa. Ja he kävivät yhden
päivän matkan, ja etsivät häntä lankoin ja tuttavien seassa. **45**
Ja kuin ei he häntä löytäneet, palasivat he Jerusalemiin, etsien
häntä. **46** Ja tapahtui kolmen päivän perästä, että he löysivät
hänen templissä istuvan opettajain keskellä, kuultelevan heitä ja
kysyvän heiltä. **47** Ja kaikki, jotka hänen kuulivat, hämmästyivät
hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa. **48** Ja kuin he hänen
näkivät, niin he hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle:
Poikani, miksis meille näin teit? katso, sinun isäs ja minä olemme
murehtien etsineet sinua. **49** Ja hän sanoi heille: mitäs te minua
etsitte? ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, jotka
minun Isäni ovat? **50** Ja ei he ymmärtäneet sitä sanaa, jonka
hän heille sanoi. **51** Ja hän meni alas heidän kanssansa ja tuli
Natsaretiin, ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki
nämät sanat sydämeensä. **52** Ja Jesus menestyi viisaudessa ja
ijässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Mutta viidennellätoistakymmenellä keisari Tiberiuksen
hallituksen vuodella, kuin Pontius Pilatus oli Juudean maaherra, ja
Herodes tetrarka Galileassa, ja hänen veljensä Philippus tetrarka
Itureassa ja Trakonitin maakunnassa, ja Lysanias oli tetrarka
Abilenessä, **2** Kuin Hannas ja Kaiphas ylimmäiset papit olivat:
silloin tapahtui Jumalan sana Johannekselle Sakariaan pojalle
korvessa, **3** Ja hän tuli kaikkiin maan paikkoihin Jordanin ympäri
ja saarnasi parannuksen kastetta syntein anteeksi antamiseksi,
4 Niinkuin kirjoitettu on Jesaias prophetan saarnaraamatussa,

joka sanoo: huutavan ääni on korvessa: valmistakaat Herran
tietä ja tehkäät hänen polkunsa oikiaksi. **5** Kaikki laaksot pitää
täytettämän ja kaikki vuoret ja mäet alennettaman, väärät pitää
ojennettaman, ja koliat tasaiseksi tieksi tehtämän, **6** Ja kaikki liha
pitää näkemän Jumalan autuuden. **7** Niin hän sanoi kansalle,
joka tuli antamaan itsiänsä kastaa häneltä: te kyykärmetten
sikiät, kuka teitä neuvoi välttämään tulevaista vihaa? **8** Tehkäät
siis soveliaat parannuksen hedelmät ja älkäät ruvetko sanomaan
itsellänne: Abraham on meidän isämme; sillä minä sanon teille,
että Jumala taitaa näistä kivistä herättää Abrahamille lapset.
9 Mutta jo on myös kirves pantu puiden juurelle; sentähden
jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja
tuleen heitetään. **10** Ja kansa kysyi häneltä, sanoen: mitä meidän
pitää tekemän? **11** Niin hän vastaten sanoi heille: jolla on kaksi
hametta, antakaan sille, jolla ei yhtään ole, ja jolla on ruokaa, hän
tehkään myös niin. **12** Mutta Publikanit tulivat myös antamaan
heitänsä kastaa ja sanoivat hänelle: Mestari, mitä meidän pitää
tekemän? **13** Vaan hän sanoi heille: älkäät enempää vaatiko
kuin teille säätty on. **14** Niin kysyivät myös häneltä sotamiehet,
sanoen: mitä myös meidän pitää tekemän? Ja hän sanoi heille:
älkäät kenellekään väkivaltaa taikka vääryyttä tehkö, ja tyytykäät
palkkaanne. **15** Mutta kuin kansa odotti, ja kaikki ajattelivat
sydämessänsä Johanneksesta: lieneekö hän Kristus? **16** Vastasi
Johannes, sanoen kaikille: minä tosin kastan teitä vedellä; mutta
minua väkevämpi tulee, jonka kengän nauhoja en minä ole
kelvollinen päästämään: hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja
tulella. **17** Jonka viskin on hänen kädessänsä, ja hän perkaa
riihensä ja kokoo nisunsa aittaansa, mutta ruumenet polttaa
hän sammumattomalla tulella. **18** Monta tosin myös muuta hän

neuvoi ja saarnasi kansalle. **19** Mutta kun Herodes tetrarka
nuhdeltiin häneltä, Herodiaksen veljensä Philippuksen emännän
tähden ja kaikesta pahuudesta, jota Herodes teki, **20** Niin hän
ylitse kaikkein teki myös sen, että hän salpasi Johanneksen
vankiuteen. **21** Ja tapahtui, kuin kaikki kansa kastettiin, ja Jesus
myös oli kastettu, ja hän rukoili, niin taivas aukeni, **22** Ja Pyhä
Henki tuli alas ruumiillisella muodolla hänen päällensä niinkuin
kyyhkynen, ja ääni tuli taivaasta, joka sanoi: sinä olet minun
rakas Poikani, sinuun minä mielistyin. **23** Ja Jesus oli lähes
kolmenkymmenen vuotinen, joka oli (niinkuin luultiin) Josephin
poika, Elin pojan, **24** Joka oli Mattatin poika, joka oli Levin poika,
joka oli Melkin poika, joka oli Jannan poika, joka oli Josephin
poika, **25** Joka oli Mattatian poika, joka oli Amoksen poika, joka
oli Naumin poika, joka oli Eslin poika, joka oli Naggain poika, **26**
Joka oli Maatin poika, joka oli Mattatian poika, joka oli Semein
poika, joka oli Josephin poika, joka oli Juudan poika, **27** Joka
oli Joannan poika, joka oli Resan poika, joka oli Zorobabelin
poika, joka oli Salatielin poika, joka oli Nerin poika, **28** Joka oli
Melkin poika, joka oli Addin poika, joka oli Kosamin poika, joka
oli Elmodamin poika, joka oli Eerin poika, **29** Joka oli Josen
poika, joka oli Elieserin poika, joka oli Jorimin poika, joka oli
Mattatin poika, joka oli Levin poika, **30** Joka oli Simeonin poika,
joka oli Juudan poika, joka oli Josephin poika, joka oli Jonain
poika, joka oli Eliakimin poika, **31** Joka oli Melean poika, joka oli
Mainanin poika, joka oli Mattatan poika, joka oli Natanin poika,
joka oli Davidin poika, **32** Joka oli Jessen poika, joka oli Obedin
poika, joka oli Bootsin poika, joka oli Salmonin poika, joka oli
Naassonin poika, **33** Joka oli Aminadabin poika, joka oli Aramin
poika, joka oli Esromin poika, joka oli Phareksen poika, joka oli

Juudan poika, **34** Joka oli Jakobin poika, joka oli Isaakin poika,
joka oli Abrahamin poika, joka oli Taran poika, joka oli Nahorin
poika, **35** Joka oli Sarukin poika, joka oli Ragaun poika, joka
oli Phalekin poika, joka oli Eberin poika, joka oli Salan poika,
36 Joka oli Kainanin poika, joka oli Arphaksadin poika, joka oli
Semin poika, joka oli Noan poika, joka oli Lamekin poika, **37**
Joka oli Matusalan poika, joka oli joka oli Enokin poika, joka oli
Jaredin poika, joka oli Maleleelin poika, joka oli Kainanin poika,
38 Joka oli Enoksen poika, joka oli Setin poika, joka oli Adamin
poika, joka oli Jumalan.

4 Niin Jesus täynnänsä Pyhää Henkeä palasi Jordanista ja
vietiin Hengeltä korpeen, **2** Ja kiusattiin neljäkymmentä päivää
perkeleeltä, eikä syönyt mitään niinä päivinä; mutta kuin ne
kuluneet olivat, sitte hän isosi. **3** Niin perkele sanoi hänelle:
jos sinä olet Jumalan Poika, niin sanos tälle kivelle, että se
leiväksi tulis. **4** Ja Jesus vastasi, sanoen hänelle: kirjoitettu on: ei
ihminen elä ainoasti leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta.
5 Ja perkele vei hänen korkialle vuorelle ja osoitti hänelle kaikki
maan piirin valtakunnat silmänräpäyksellä, **6** Ja perkele sanoi
hänelle: kaiken tämän vallan ja heidän kunniansa minä annan
sinulle; sillä minun haltuuni ovat ne annetut, ja minä annan ne
kenelle minä tahdon. **7** Jos sinä siis kumarrat ja rukoilet minua,
ne kaikki pitää sinun omas oleman. **8** Ja Jesus vastaten sanoi
hänelle: mene matkaas minun tyköäni, saatana! sillä kirjoitettu
on: Herraa sinun Jumalaas pitää sinun kumartaman ja häntä
ainoaa palveleman. **9** Ja hän vei hänen Jerusalemiin ja asetti
hänen templin harjalle, ja sanoi hänelle: jos sinä olet Jumalan
Poika, niin laske tästä itses alas; **10** Sillä kirjoitettu on: hän antaa
käskyn enkeleillensä sinusta varjelemaan sinua, **11** Ja että he

käsissä kantavat sinua, ettet joskus jalkaas kiveen loukkaa.
12 Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: sanottu on: ei sinun pidä
kiusaaman Herraa sinun Jumalaas. **13** Ja kuin kaikki kiusaus
oli päätetty, meni perkele pois hetkeksi hänen tyköänsä. **14**
Ja Jesus palasi Hengen väessä taas Galileaan, ja sanoma
kuului hänestä ympäri kaiken lähimaakunnan. **15** Ja hän opetti
heidän synagogissansa, ja kunnioitettiin kaikkialta, **16** Ja tuli
Natsaretiin, kussa hän kasvatettu oli, ja meni tapansa jälkeen
sabbatin päivänä synagogaan, ja nousi lukemaan. **17** Ja hänelle
annettiin Jesaias prophetan Raamattu. Ja kuin hän Raamatun
avasi, löysi hän sen paikan, kussa kirjoitettu on: **18** Herran Henki
on minun päälläni, sentänden on hän minut voidellut ja lähettänyt
minun saarnaamaan köyhille hyvää sanomaa, parantamaan
särjetyitä sydämiä, saarnaamaan vangeille lunastusta ja sokeille
näkönsä jälleen saamista, särjetyitä vapauteen saattamaan,
19 Saarnaamaan Herran otollista vuotta. **20** Ja kun hän pani
Raamatun kiinni, antoi hän sen palvelialle ja istui, ja kaikkein
silmät, jotka synagogassa olivat, katselivat hänen päällensä.
21 Ja hän rupesi heille sanomaan: tänäpänä on tämä kirjoitus
täytetty, jonka te nyt kuulette. **22** Ja kaikki antoivat hänelle
todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen
suustansa läksivät ulos, ja he sanoivat: eikö tämä ole Josephin
poika? **23** Ja hän sanoi heille: sanokaat kaiketi minulle tämä
sananlasku: parantaja, paranna itses; ne mitkä me kuulimme
tapahtuneen Kapernaumissa, tee myös tässä isäs maalla! **24**
Mutta hän sanoi: totisesti sanon minä teille: ei yksikään propheta
ole isänsä maalla otollinen. **25** Vaan minä sanon teille totuudessa:
monta leskeä oli Israelissa Eliaan ajalla, kuin taivas oli suljettu
kolme vuotta ja kuusi kuukautta, niin että suuri nälkä tapahtui

kaikessa maakunnassa, **26** Ja ei Elias lähetetty yhdenkään
heidän tykönsä, vaan leskivaimon tykö Sidonin Sareptaan. **27**
Ja monta spitalista oli Israelissa Elisa prophetan ajalla, ja ei
yksikään heistä puhdistettu, vaan Naeman Syrialainen. **28** Ja
kaikki jotka synagogassa olivat, tulivat vihoja täyteen, kuin he
nämät kuulivat, **29** Ja he nousivat ylös ja ajoivat hänen ulos
kaupungista, ja veivät hänen hamaan vuoren kukkulalle, jonka
päälle heidän kaupunkinsa rakettu oli, syöstäksensä häntä
alas. **30** Mutta hän kävi ohitse heidän keskeltänsä ja meni
pois, **31** Ja meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja
opetti heitä siellä sabbatin päivinä. **32** Ja he hämmästyivät
hänen opetustansa; sillä hänen puheensa oli voimallinen. **33** Ja
synagogassa oli ihminen, jolla oli riettaisen perkeleen henki, ja
hän huusi suurella äänellä, **34** Sanoen: voi! mitä sinun on meidän
kanssamme, Jesus Natsarealainen? tulitkos meitä hukuttamaan?
minä tiedän, kukas olet, Jumalan pyhä. **35** Ja Jesus nuhteli
häntä, sanoen: vaikene ja mene ulos hänestä. Ja kuin perkele oli
hänen heidän keskellänsä heittänyt, niin hän meni ulos hänestä
ja ei häntä vahingoittanut mitään. **36** Ja pelko tuli kaikkein päälle,
ja puhuivat keskenänsä, sanoen: mitä tämä lieneekään? sillä
hän haastaa väellä ja voimalla riettaisia henkiä, ja lähtevät ulos.
37 Ja sanoma hänestä kaikui ympäri kaikkiin sen maakunnan
lähipaikkoihin. **38** Mutta kuin hän läksi synagogasta, meni hän
Simonin huoneeseen sisälle; mutta Simonin anoppi sairasti
kovin vilutautia, ja he rukoilivat häntä hänen edestänsä. **39** Ja
hän seisoi hänen tykönänsä, ja nuhteli vilutautia, ja se luopui
hänestä; ja hän nousi kohta ja palveli heitä. **40** Mutta kuin
aurinko laski, niin kaikki, joilla oli sairaita moninaisissa taudeissa,
veivät ne hänen tykönsä. Ja hän pani jokaisen päälle kätensä ja

paransi heidät. **41** Ja monesta läksivät myös perkeleet, huutain
ja sanoen: sinä olet Kristus, Jumalan Poika. Niin hän nuhteli
niitä eikä sallinut heidän puhua, sillä he tiesivät hänen olevan
Kristuksen. **42** Mutta kuin päivä tuli, meni hän erämaahan, ja
kansa etsi häntä, ja he menivät hänen tykönsä, ja pidättivät
hänen, ettei hän heidän tyköänsä olisi mennyt pois. **43** Vaan hän
sanoi heille: minun pitää myös muillekin evankeliumia Jumalan
valtakunnasta saarnaaman; sillä sitä varten minä olen lähetetty.
44 Ja hän saarnasi Galilean synagogissa.

5 Niin tapahtui, kuin kansa tunki hänen tykönsä, kuulemaan
Jumalan sanaa, että hän seisoi Genesaretin meren tykönä. **2**
Ja näki kaksi venhettä olevan meren tykönä; mutta kalamiehet
olivat niistä lähteneet ja pesivät verkkoja. **3** Niin hän meni yhteen
venheeseen, joka oli Simonin, ja käski hänen vähän maasta
laskea ulos; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä. **4** Mutta
kuin hän lakkasi puhumasta, sanoi hän Simonille: vie syvälle,
ja heittäkää verkkonne apajalle. **5** Ja Simon vastaten sanoi
hänelle: Mestari! me olemme kaiken yön työtä tehneet ja emme
mitään saaneet; mutta sinun käskystäs minä heitän ulos verkon.
6 Ja kuin he sen tekivät, sulkivat he suuren kalain paljouden, ja
heidän verkkonsa repesi. **7** Ja he viittasivat kumppaneillensa,
jotka olivat toisessa venheessä, tulemaan ja auttamaan heitä. Ja
he tulivat ja täyttivät molemmat venheet, niin että he rupesivat
vajoomaan. **8** Kuin Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jesuksen
polvien tykö, sanoen: Herra, mene pois minun tyköäni, sillä minä
olen syntinen ihminen. **9** Sillä hämmästys oli hänen käsittänyt
ja kaikki, jotka hänen kanssaan olivat, kalan saaliin tähden,
jonka he saaneet olivat, **10** Niin myös Jakobin ja Johanneksen,
Zebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppanit. Ja Jesus

sanoi Simonille: älä pelkää, tästedes sinä saat ihmisiä. **11** Ja
he vetivät venheet maalle ja antoivat ylön kaikki, ja seurasivat
häntä. **12** Ja tapahtui, kuin hän oli yhdessä kaupungissa, katso,
niin siinä oli mies spitalia täynnä; ja kuin hän näki Jesuksen,
lankesi hän kasvoillensa, rukoili häntä, sanoen: Herra, jos
sinä tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa. **13** Ja hän ojensi
kätensä ja rupesi häneen, sanoen: minä tahdon, ole puhdas! Ja
kohta spitali läksi hänestä. **14** Ja hän kielsi hänen kellenkään
sanomasta: vaan mene, (sanoi hän) ja osoita itses papille,
ja uhraa sinun puhditukses edestä, niin kuin Moses käski,
heille todistukseksi. **15** Niin sanoma levisi enemmin hänestä, ja
paljo kansaa kokoontui kuulemaan ja että he parannettaisiin
häneltä taudeistansa. **16** Mutta hän meni korpeen, ja rukoili. **17**
Ja tapahtui yhtenä päivänä, kuin hän opetti, ja Pharisealaiset
myös istuivat ja lainopettajat, jotka tulleet olivat jokaisesta
Galilean ja Juudean kylästä ja Jerusalemista: ja Herran voima oli
parantamassa heitä; **18** Ja katso, miehet kantoivat vuoteessa
ihmisen, joka oli halvattu, ja he pyysivät häntä viedä sisähälle
ja panna hänen eteensä. **19** Ja kuin ei he löytäneet kansan
tähden, kusta puolesta he olisivat hänen saaneet sisälle, astuivat
he katon päälle ja laskivat hänen lävitse katon vuoteinensa
juuri Jeesuksen eteen. **20** Ja kuin hän näki heidän uskonsa,
sanoi hän sille: ihminen, sinun syntis anteeksi annetaan sinulle.
21 Ja kirjanoppineet ja Pharisealaiset rupesivat ajattelemaan,
sanoen: kuka tämä on, joka pilkkasanoja puhuu? kuka voi synnit
antaa anteeksi, paitsi ainoastaan Jumala? **22** Mutta kuin Jesus
tunsi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: mitä te
ajattelette sydämessänne? **23** Kumpi on keveämpi? sanoa:
sinun syntis anteeksi annetaan sinulle! taikka sanoa: nouse ja

käy! **24** Vaan että te tietäisitte Ihmisen Pojalla olevan vallan
maan päällä synnit anteeksi antaa (sanoi hän halvatulle:) minä
sanon sinulle: nouse ja ota vuotees, ja mene kotias! **25** Ja hän
nousi kohta heidän nähtensä ja korjasi vuotehensa, jossa hän
maannut oli, ja meni kotiansa, kunnioittain Jumalaa. **26** Ja suuri
hämmästys tuli kaikkiin ja kunnioittivat Jumalaa, ja he täytettiin
pelvolla, sanoen: me näimme tänäpänä kamalia. **27** Sitte läksi
hän ulos ja näki Publikanin nimeltä Levin, istuvan tullihuoneessa,
ja sanoi hänelle: seuraa minua! **28** Ja hän antoi ylön kaikki,
nousi ja seurasi häntä. **29** Ja Levi teki hänelle kotonansa
suuren pidon, ja paljo Publikaneja ja muita atrioitsivat heidän
kanssansa. **30** Ja heidän kirjanoppineensa ja Pharisealaiset
napisivat hänen opetuslapsiansa, sanoen: miksi te Publikanien
ja syntisten kanssa syötte ja juotte? **31** Ja Jesus vastaten sanoi
heille: ei terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. **32** En ole minä
tullut vanhurskaita kutsumaan, vaan syntisiä parannukseen.
33 Niin he sanoivat hänelle: miksi Johanneksen opetuslapset
usein paastoavat ja rukouksia pitävät, niin myös Pharisealaisten
(opetuslapset), mutta sinun syövät ja juovat? **34** Mutta hän sanoi
heille: ette voi hääjoukkoa niinkauvan paastoomaan vaatia,
kuin ylkä on heidän kanssansa. **35** Mutta päivät tulevat, että
ylkä otetaan heiltä pois, silloin pitää heidän paastooman niinä
päivinä. **36** Mutta hän sanoi myös heille vertauksen: ei paikkaa
kenkään uuden veran tilalla vanhaa vaatetta: muutoin myös se
uusi repäisee, ja uusi paikka ei sovi vanhaan. **37** ja ei pane
kenkään nuorta viinaa vanhoihin leileihin: muutoin nuori viina
rikkoo leilit, ja se vuotaa ulos, ja leilit turmellaan. **38** Mutta nuorta
viinaa pitää pantaman uusiin leileihin: niin ne molemmat tallella

ovat. **39** Ja ei tahdo kenkään, joka juo vanhaa viinaa, kohta
nuorta juoda; sillä hän sanoo: vanha on parempi.

6 Ja tapahtui jälkisabbattina, että hän kävi laihon lävitse, ja hänen
opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä ja hiersivät käsillänsä, ja
söivät. **2** Niin muutamat Pharisealaiset sanoivat heille: miksi te
teette, jota ei sovi sabbatina tehdä? **3** Ja Jesus vastaten sanoi
heille: ettekö te ole lukeneet, mitä David teki, kuin hän isosi, ja
ne, jotka hänen kanssaan olivat? **4** Kuinka hän meni Jumalan
huoneeseen, ja otti näkyleivät, ja söi, ja antoi myös niille, jotka
hänen kanssaan olivat; joita ei muiden kuin pappein syödä
sopinut. **5** Ja hän sanoi heille: Ihmisen Poika on myös sabbatin
Herra. **6** Niin tapahtui myös toisena sabbatina, että hän meni
synagogaan sisälle ja opetti; ja siellä oli ihminen, jonka oikea käsi
oli kuivettunut. **7** Niin kirjanoppineet ja Pharisealaiset vartiotsivat
häntä, josko hän sabbatina parantais, että he olisivat löytäneet
kanteen häntä vastaan. **8** Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja
sanoi sille ihmiselle, jolla kuivettunut käsi oli: nouse ja tule edes!
Niin hän nousi ja seisoi. **9** Niin Jesus sanoi hänelle: minä kysyn
teiltä: mitä sabbatina sopii, hyvää tehdä, taikka pahaa tehdä?
henkeä vapahtaa eli kadottaa? **10** Ja kuin hän katsahti ympäri
heidän kaikkain päällensä, sanoi hän sille ihmiselle: ojenna
kätes! ja se teki niin, ja hänen kätensä tuli terveeksi niinkuin
toinenkin. **11** Mutta he tulivat tyhmyyttä täyteen ja puhuivat
keskenänsä, mitä heidän pitäis Jesukselle tekemän. **12** Mutta
niinä päivinä tapahtui, että hän meni vuorelle rukoilemaan, ja
hän oli yli yötä Jumalan tykö rukouksessa. **13** Ja kuin päivä tuli,
kutsui hän opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoistakymmentä,
jotka hän myös apostoleiksi nimitti: **14** Simonin, jonka hän myös
Pietariksi kutsui, ja Andreaksen, hänen veljensä, Jakobin ja

Johanneksen, Philippuksen ja Bartolomeuksen, **15** Matteuksen
ja Toomaan, Jakobin Alphein pojan, ja Simonin, joka kutsutaan
Zelotes, **16** Juudaan Jakobin pojan, ja Juudas Iskariotin, joka
myös oli pettäjä. **17** Ja kuin hän meni alas heidän kanssansa,
seisoi hän lakialla paikalla, ja hänen opetuslastensa joukko,
ja suuri kansan paljous kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista,
ja rantalaiset Tyrosta ja Sidonista, jotka olivat tulleet häntä
kuulemaan, ja että he parannettaisiin taudeistansa, **18** Ja jotka
vaivattiin riettasilta hengiltä; ja he paranivat. **19** Ja kaikki kansa
pyysi häneen ruveta; sillä voima läksi hänestä ja paransi kaikki.
20 Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen, ja sanoi:
autuaat te vaivaiset; sillä teidän on Jumalan valtakunta. **21**
Autuaat, jotka nyt isootte; sillä teidät ravitaan. Autuaat, jotka
nyt itkette; sillä teidän pitää nauraman. **22** Autuaat olette te,
kuin ihmiset vihaavat teitä, ja eroittavat teidät, ja pilkkaavat
teitä, ja hylkäävät teidän nimenne niinkuin kelvottoman, Ihmisen
Pojan tähden. **23** Iloitkaat sinä päivänä ja riemuitkaat, sillä
katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; niin tekivät myös
heidän isänsä prophetaille. **24** Mutta voi teitä rikkaita! sillä
teillä on teidän lohdutuksenne. **25** Voi teitä, jotka ravitut olette!
sillä teidän pitää isooman. Voi teitä, jotka nyt nauratte! sillä
teidän pitää murehtiman ja itkemän. **26** Voi teitä, kuin kaikki
ihmiset teitä kiittävät! sillä niin tekivät myös heidän isänsä
väärille prophetoille. **27** Mutta minä sanon teille, jotka kuulette:
rakastekaa vihollisianne: tehkäät hyvää niille, jotka teitä vihaavat:
28 Siunatkaat niitä, jotka teitä kiroilevat: rukoilkaat niiden edestä,
jotka teitä vahingoittavat. **29** Ja joka sinua lyö poskelle, taritse
myös hänelle toinen, ja joka sinulta vie kaapun, älä myös häneltä
kiellä hametta. **30** Vaan anna jokaiselle, joka sinulta anoo, ja

siltä, joka sinun omas ottaa, älä jälleen ano. **31** Ja niinkuin
te tahdotte, että ihmisten pitää teille tekemän, niin tehkäät te
heillekin. **32** Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä
kiitos teille siitä on? sillä syntisetkin rakastavat niitä, joilta he
rakastetaan. **33** Ja jos te teette hyvää hyväntekijöillenne, mikä
kiitos teillä siinä on? sillä syntiset sen myös tekevät. **34** Ja jos te
lainaatte niille, joilta te toivotte jälleen saavanne, mikä kiitos teillä
siitä on? sillä syntisetkin lainaavat syntisille, että he tasan jälleen
saisivat. **35** Kuitenkin rakastakaat teidän vihollisianne ja tehkäät
hyvää, ja lainatkaat, ja älkäät mitään siitä toivoko: niin teidän
palkkanne on suuri, ja teidän pitää oleman Ylimmäisen pojat;
sillä hän on laupias kiittämättömiä ja pahoja kohtaan. **36** Olkaat
sentähden laupiaat, niinkuin teidän Isännekin laupias on. **37**
Älkäät tuomitko, ettei teitä tuomittaisi: älkäät sadatelko, ettei teitä
sadateltaisi: anteeksi antakaat, niin teille anteeksi annetaan. **38**
Antakaat, ja teille annetaan: hyvän mitan, likistetyn ja sullotun,
ja ylitsevuotavan he antavat teidän helmaanne; sillä juuri sillä
mitalla, jolla te mittaatte, pitää teille jälleen mitattaman. **39** Mutta
hän sanoi heille vertauksen: taitaako sokia sokiaa taluttaa?
eikö he molemmat hautaan lankee? **40** Ei ole opetuslapsi
ylitse mestarinsa, mutta jokainen on täydellinen, kuin hän on
niinkuin hänen mestarinsa. **41** Mutta kuinkas näet raiskan, joka
on veljes silmässä, vaan et havaitse malkaa, joka on omassa
silmässäs? **42** Eli kuinkas taidat sanoa veljelles: veljeni, pidä,
minä otan raiskan, joka on silmässäs, ja et itse näe malkaa,
joka on omassa silmässäs? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka
omasta silmästäs, ja katso sitte, jos taidat ottaa raiskan, joka on
veljes silmässä. **43** Sillä ei ole se hyvä puu, joka tekee pahan
hedelmän, eikä paha puu, joka tekee hyvän hedelmän. **44** Sillä

jokainen puu tunnetaan hedelmästänsä; sillä ei orjantappuroista
koota fikunia, eikä ohdakkeista haeta viinamarjoja. **45** Hyvä
ihminen tuottaa edes sydämensä hyvästä tavarasta hyvää, ja
paha ihminen sydämensä pahasta tavarasta tuottaa edes pahaa.
Sillä sydämen kyllyydestä hänen suunsa puhuu. **46** Mitä te siis
minua kutsutte Herra, Herra! ja ette tee, mitä minä sanon? **47**
Kuka ikänä tulee minun tyköni, ja kuulee minun sanani, ja tekee
ne, sen minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. **48** Hän
on sen ihmisen kaltainen, joka huoneensa rakensi, ja kaivoi
syvään, ja pani perustuksen kallion päälle. Kuin siis vuo tuli,
sysäsi virta sitä huonetta, ja ei voinut häntä liikuttaa; sillä se oli
perustettu kallion päälle. **49** Mutta joka kuulee ja ei tee, se on
sen ihmisen kaltainen, joka huoneensa rakensi maan päälle
ilman perustusta, jota virta sysäsi, ja se kohta kukistui: jonka
huoneen lankeemus oli suuri.

7 Mutta kuin hän kansan kuullen oli päättänyt kaikki sanansa,
meni hän Kapernaumiin. **2** Ja yhden sadanpäämiehen palvelia
sairasti kuolemallansa, josta hän paljon piti. **3** Kuin hän siis
Jesuksesta kuuli, lähetti hän Juudalaisten vanhimmat hänen
tykönsä rukoilemaan häntä, että hän tulis ja parantais hänen
palveliansa. **4** Kuin he tulivat Jesuksen tykö, rukoilivat he häntä
hartaasti ja sanoivat: hän on mahdollinen, ettäs hänelle sen
teet; **5** Sillä hän rakastaa meidän kansaamme ja rakensi meille
synagogan. **6** Niin Jesus meni heidän kanssansa. Ja kuin ei
hän silleen ollut kaukana huoneesta, lähetti sadanpäämies
ystäviänsä hänen tykönsä, sanoen hänelle: Herra, älä vaivaa
sinuas; sillä en ole minä mahdollinen, ettäs minun kattoni alle
tulisit. **7** Sentähden en minä myös itsiäni lukenut mahdolliseksi
tuleman sinun tykös; mutta sano sanalla, niin minun palveliani

paranee. **8** Sillä minä olen myös ihminen vallan alle asetettu, ja
minun allani on sotamiehiä, ja sanon tälle: mene! niin hän menee,
ja toiselle: tule! ja hän tulee, ja minun palvelialleni: tee se! ja hän
tekee. **9** Mutta kuin Jesus sen kuuli, ihmetteli hän häntä, kääntyi
ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: minä sanon teille: en ole
minä Israelissa senkaltaista uskoa löytänyt. **10** Ja kuin ne, jotka
lähetetyt olivat, kotia palasivat, löysivät he palvelian terveenä,
joka sairastanut oli. **11** Ja tapahtui sen jälkeen, että hän meni
kaupunkiin, joka Nain kutsutaan, ja hänen kanssansa meni
monta hänen opetuslastansa ja paljo väkeä. **12** Mutta kuin hän
kaupungin porttia lähestyi, katso, kuollut kannettiin ulos, joka oli
äitinsä ainoa poika, ja se oli leski. Ja paljo kaupungin kansasta
kävi hänen kanssansa. **13** Kuin Herra hänen näki, armahti hän
hänen päällensä ja sanoi hänelle: älä itke! **14** Ja meni ja rupesi
paariin (ja kantajat seisahtivat,) ja hän sanoi: nuorukainen, minä
sanon sinulle: nouse ylös! **15** Ja kuollut nousi istualle ja rupesi
puhumaan. Ja hän antoi sen äidillensä. **16** Ja pelko tuli kaikille,
ja kunnioittivat Jumalaa, sanoen: suuri propheta on noussut
meidän sekaamme, ja Jumala on kansaansa etsinyt. **17** Ja
tämä sanoma kuului hänestä kaikkeen Juudeaan ja kaiken sen
lähimaakunnan ympäri. **18** Ja Johannekselle ilmoittivat hänen
opetuslapsensa näistä kaikista. Ja Johannes kutsui tykönsä
kaksi opetuslastansa, **19** Ja lähetti Jesuksen tykö, sanoen: oletko
se tuleva, eli pitääkö meidän toista odottaman? **20** Kuin nämät
miehet tulivat hänen tykönsä, sanoivat he: Johannes Kastaja
lähetti meidät sinun tykös, sanoen: oletkos sinä se tuleva, eli
pitääkö meidän toista odottaman? **21** Sillä hetkellä paransi
hän monta taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja
antoi monelle sokialle näön. **22** Ja Jesus vastasi ja sanoi heille:

menkäät ja sanokaat jälleen Johannekselle, mitä te nähneet ja
kuulleet olette: sokiat saavat näkönsä, ontuvat käyvät, spitaliset
puhdistetaan, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille
saarnataan evankeliumi, **23** Ja autuas on se, joka ei pahene
minusta. **24** Ja kuin Johanneksen sanansaattajat menivät pois,
rupes hän sanomaan Johanneksesta kansalle: mitä te läksitte
korpeen katsomaan? ruokoako, joka tuulelta häälytetään? **25** Eli
mitä te läksitte katsomaan? ihmistäkö, pehmeisiin vaatteisiin
puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa ovat ja herkullisesti
elävät, ovat kuninkaallisissa kartanoissa. **26** Taikka mitä te
menitte katsomaan? prophetaako? minä sanon teille: ja enempi
kuin propheta. **27** Tämä on se, josta kirjoitettu on: katso, minä
lähetän minun enkelini sinun kasvois eteen, valmistamaan sinun
tietäs sinun etees. **28** Sillä minä sanon teille: niiden seassa, jotka
vaimoista syntyneet ovat, ei ole yhtään suurempaa prophetaa
kuin Johannes Kastaja: kuitenkin se, joka vähempi on Jumalan
valtakunnassa, on suurempi häntä. **29** Ja kaikki kansa, joka
hänen kuuli, ja Publikanit antoivat Jumalalle oikeuden ja kastettiin
Johanneksen kasteella. **30** Mutta Pharisealaiset ja lainoppineet
katsoivat ylön Jumalan neuvon itseänsä kohtaan, ja ei heitä
kastettu häneltä. **31** Niin Herra sanoi: keneen siis minä tämän
sukukunnan ihmiset vertaan? Ja kenenkä kaltaiset he ovat? **32**
Ne ovat niiden lasten kaltaiset, jotka turulla istuvat ja huutavat
toinen toisellensa ja sanovat: me olemme huilua soittaneet teidän
edessänne, ja ette hypänneet: me olemme teille veisanneet
murhevirsiä, ja ette itkeneet. **33** Sillä Johannes Kastaja tuli, ja ei
syönyt leipää eikä juonut viinaa, ja te sanotte: hänellä on perkele.
34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: katso ihmistä,
syömäriä ja viinan juomaria, Publikanien ja syntisten ystävää:

35 Ja viisaus on vanhurskautettu kaikilta hänen lapsiltansa. **36**
Niin yksi Pharisealaisista rukoili häntä ruualle kanssansa. Ja
hän meni Phariseuksen huoneeseen ja aterioitsi. **37** Ja katso,
yksi vaimo oli kaupungissa, joka oli syntinen, ja kuin hän sai
kuulla, että hän aterioitsi Pharisealaisen huoneessa, toi hän lasin
kallista voidetta. **38** Ja seisoi takana hänen jalkainsa juuressa
itkien, ja rupesi kyyneleillänsä kastamaan hänen jalkojansa, ja
niitä päänsä hiuksilla kuivasi, ja suuta antoi hänen jalkainsa, ja
voiteli ne voiteella. **39** Mutta kuin Pharisealainen sen näki, joka
hänen kutsunut oli, sanoi hän itsellensä: jos tämä olis propheta,
niin hän tietäis, mikä ja millinen tämä vaimo on, joka häneen
rupee, että hän on syntinen. **40** Ja Jesus vastaten sanoi hänelle:
Simon, minulla on jotakin sinulle sanomista. Hän sanoi: Mestari,
sanos. **41** Kaksi valkamiestä oli yhdellä lainaajalla: yksi oli velkaa
viisisataa penninkiä ja toinen viisikymmentä. **42** Koska ei heillä
ollut varaa maksaa, antoi hän molempain anteeksi. Sano siis,
kumpi näistä häntä enemmän rakastaman pitää? **43** Simon
vastaten sanoi: minä luulen, että se, jolle hän enemmän anteeksi
antoi; hän sanoi: oikein sinä tuomitsit. **44** Ja hän käänsi itsensä
vaimoa päin, ja sanoi Simonille: näetkös tämän vaimon? minä
tulin sinun huoneeses, etkä sinä antanut vettä minun jaloilleni;
mutta tämä kyynelillä kasti minun jalkani ja ne hiuksillansa
kuivasi. **45** Et sinä minun suuta antanut, mutta tämä, sittenkuin
hän tähän tuli, ei ole lakannut minun jalkaini suuta antamasta. **46**
Et sinä minun päätäni öljyllä voidellut; mutta tämä voiteella minun
jalkani voiteli. **47** Minä sanon sinulle: sentähden että hänelle
paljo syntiä anteeksi annettiin, niin hän paljon rakasti; mutta jolle
vähempi anteeksi annetaan, se vähemmän rakastaa. **48** Niin
hän sanoi hänelle: sinun syntis ovat anteeksi annetut. **49** Niin

rupesivat ne, jotka myös aterioitsivat, sanomaan keskenänsä:
kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa? **50** Niin hän sanoi
vaimolle: sinun uskos on sinun vapaaksi tehnyt: mene rauhaan.

8 Ja sitte tapahtui, että hän vaelsi lävitse kaupungeita ja kyliä
saarnaten ja ilmoittain evankeliumia Jumalan valtakunnasta,
ja ne kaksitoistakymmentä hänen kanssansa, **2** Ja muutamat
vaimot, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista,
nimittäin: Maria, joka kutsuttiin Magdalena, josta seitsemän
perkelettä oli lähtenyt ulos, **3** Ja Johanna, Kusaan, Herodeksen
voudin emäntä, ja Susanna ja monta muuta, jotka tavarastansa
häntä palvelivat. **4** Mutta kuin paljo kansaa kokoontui, ja he
riensivät jokaisesta kaupungista hänen tykönsä, sanoi hän
vertauksella: **5** Kylväjä meni ulos siementänsä kylvämään; ja
kuin hän kylvi, lankesi muutama tien oheen, ja se tallattiin, ja
taivaan linnut söivät sen. **6** Ja muutama lankesi kivistöön, ja
kuin se tuli ylös, kuivettui se, ettei ollut märkyyttä. **7** Ja muutama
lankesi orjantappuroihin, ja orjantappurat ynnä kävivät ylös ja
tukahduttivat sen. **8** Ja muutama lankesi hyvään maahan, ja
kuin se kävi ylös, teki se satakertaisen hedelmän. Kuin hän
tämän sanoi, huusi hän: jolla on korvat kuulla, se kuulkaan. **9**
Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: mikä olis
tämä vertaus? **10** Niin hän sanoi: teille on annettu tuta Jumalan
valtakunnan salaudet, mutta muille vertausten kautta, ettei
heidän sitä pitäis näkemän, vaikka näkisivät, eikä ymmärtämän,
vaikka he kuulisivat. **11** Mutta tämä on vertaus: siemen on
Jumalan sana. **12** Mutta jotka tien oheen, ovat ne, jotka kuulevat;
sitte tulee perkele ja ottaa sanan heidän sydämestänsä, ettei
he uskoisi ja vapaaksi tulisi. **13** Mutta jotka kivistöön, ovat ne,
kuin he kuulevat, ottavat he sanan ilolla vastaan; ja ei heillä

ole juurta, hetkeksi he uskovat, ja kiusauksen ajalla lankeevat
pois. **14** Mutta se mikä orjantappuroihin lankesi, ovat ne, jotka
kuulevat, ja menevät pois, ja tukahutetaan surusta, rikkaudesta ja
elämän hekumasta, eikä kanna hedelmää. **15** Mutta jotka hyvään
maahan, ovat ne, jotka sanan kuulevat ja kätkevät hyvällä ja
toimellisella sydämellä, ja saattavat hedelmän kärsivällisyydessä.
16 Niin ei kenkään, joka kynttilän sytyttää, peitä sitä astialla eli
pane pöydän alle; mutta panee sen kynttilänjalkaan, että sisälle
tulevaiset näkisivät valkeuden. **17** Sillä ei ole mitään salattu,
joka ei ilmi tule, eikä peitetty, joka ei tiettäväksi ja julki tule. **18**
Katsokaat siis, kuinka te kuulette; sillä jolla on, hänelle pitää
annettaman: jolla taas ei ole, sekin kuin hänellä näkyy olevan,
otetaan häneltä pois. **19** Niin tulivat hänen äitinsä ja veljensä
hänen tykönsä, eikä saaneet häntä puhutella kansalta. **20** Ja se
ilmoitettiin hänelle, sanoen: sinun äitis ja veljes seisovat ulkona ja
tahtovat sinua nähdä. **21** Niin hän vastasi ja sanoi heille: minun
äitini ja veljeni ovat ne, jotka Jumalan sanan kuulevat ja tekevät
sen. **22** Ja yhtenä päivänä tapahtui, että hän haahteen astui
ja hänen opetuslapsensa, ja sanoi heille: menkäämme ylitse
toiselle rannalle, ja he menivät. **23** Mutta kuin he purjehtivat, niin
hän nukkui, ja tuulispää nosti aallon meressä; ja he laineilta
täytettiin, ja olivat suuressa hädässä. **24** Niin he menivät ja
herättivät häntä sanoen: Mestari, Mestari! me hukumme. Niin
hän nousi ylös, nuhteli tuulta ja veden aaltoa; ja ne lakkasivat, ja
tuli tyveneksi. **25** Niin hän sanoi heille: kussa teidän uskonne
on? Mutta he peljästyivät ja ihmettelivät, sanoen keskenänsä:
kuka siis tämä on? sillä hän käskee myös tuulta ja vettä, ja nekin
ovat hänelle kuuliaiset. **26** Ja he purjehtivat Gadaralaisten maan
puoleen, ja joka on Galilean kohdalla. **27** Ja kuin hän maalle

meni, kohtasi hänen kaupungista mies, jolla olivat perkeleet
jo kauvan aikaa olleet, ja joka ei pukenut vaatteita yllensä,
eikä ollut huoneessa, vaan haudoissa. **28** Mutta kuin hän näki
Jesuksen, huusi hän ja lankesi hänen eteensä maahan, ja
sanoi suurella äänellä: mitä minun on sinun kanssas, Jesus,
ylimmäisen Jumalan Poika? Minä rukoilen sinua, älä minua
vaivaa. **29** Sillä hän oli käskenyt riettaisen hengen ihmisestä
mennä ulos, joka kauvan aikaa oli häntä vaivannut: ja hän oli
kahleilla sidottu, ja jalkaraudoissa pidetty, ja rikkoi siteet, ja vietiin
perkeleeltä korpeen. **30** Mutta Jesus kysyi häneltä ja sanoi:
mikä sinun nimes on? hän sanoi: legio; sillä monta perkelettä
oli häneen mennyt sisälle. **31** Ja he rukoilivat häntä, ettei hän
käskisi heitä syvyyteen mennä. **(Abyssos g12)** **32** Niin siellä oli
suuri lauma sikoja syömässä vuorella. Ja he rukoilivat häntä,
että hän sallis heidän niihin mennä. Ja hän salli heidät. **33** Niin
perkeleet läksivät ulos ihmisestä ja menivät sikoihin, ja lauma
syöksi itsensä äkisti jyrkältä mereen ja läkähtyi. **34** Mutta kuin
paimenet näkivät, mitä tapahtui, pakenivat he, menivät pois
ja ilmoittivat sen kaupungissa ja kylissä. **35** Niin he menivät
ulos katsomaan sitä, mikä tapahtunut oli, ja tulivat Jesuksen
tykö, ja löysivät sen ihmisen, josta perkeleet lähteneet olivat,
istuvan vaatetettuna ja taidossansa Jesuksen jalkain juuressa;
ja he pelkäsivät. **36** Mutta myös ne, jotka sen nähneet olivat,
ilmoittivat heille, kuinka se perkeleeltä riivattu oli terveeksi tullut.
37 Ja kaikki Gadaralaiset lähimaakunnan joukko rukoili häntä
menemään pois heidän tyköänsä; sillä heidän päällensä oli tullut
suuri pelko. Niin hän meni haahteen ja tuli jälleen takaisin. **38**
Mutta mies, josta perkeleet olivat lähteneet ulos, rukoili häntä,
että hän sais olla hänen kanssansa. Mutta Jesus laski hänen

pois, sanoen: **39** Palaja kotias ja ilmoita, kuinka suuret työt
Jumala sinulle teki. Ja hän meni pois ja saarnasi ympäri kaiken
kaupungin, kuinka suuret työt Jesus hänelle teki. **40** Ja tapahtui,
kuin Jesus palasi, otti kansa hänen vastaan; sillä kaikki odottivat
häntä. **41** Ja katso, mies tuli, jonka nimi oli Jairus, ja se oli
synagogan päämies, ja lankesi Jesuksen jalkain juureen ja
rukoili häntä tulemaan huoneesensa. **42** Sillä hänellä oli ainoa
tytär, lähes kahdentoistakymmenen vuotinen, ja se kuoli. Mutta
hänen mennessänsä ahdisti kansa häntä. **43** Ja yksi vaimo, joka
oli punaista tautia kaksitoistakymmentä vuotta sairastanut, ja
oli kaiken saatunsa parantajille kuluttanut, ja ei voitu keltään
parannettaa; **44** Mutta kuin hän kävi takana ja rupesi hänen
vaatteensa palteesen, niin kohta hänen verensä juoksu asettui.
45 Ja Jesus sanoi: kuka on se, joka minuun rupesi? Mutta kuin he
kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka hänen kanssansa olivat:
Mestari, kansa ahdistaa ja tunkee sinua, ja sinä sanot: kuka
minuun rupesi? **46** Mutta Jesus sanoi: joku minuun rupesi, sillä
minä tunsin voiman minusta lähteneen ulos. **47** Mutta kuin vaimo
näki, ettei se salaa ollut, tuli hän vapisten, ja maahan lankesi
hänen eteensä, ja julisti kaikelle kansalle, minkä syyn tähden
hän oli häneen ruvennut, ja kuinka hän niin äkisti terveeksi tuli.
48 Mutta hän sanoi hänelle: ole hyvässä turvassa, tyttäreni,
sinun uskos on sinua auttanut: mene rauhaan! **49** Kuin hän vielä
puhui, tuli yksi synagogan päämiehiltä, sanoen hänelle: sinun
tyttäres on kuollut: älä Mestaria vaivaa. **50** Vaan kuin Jesus sen
kuuli, vastasi hän häntä, sanoen: älä pelkää: usko ainoastaan,
niin hän paranee. **51** Mutta kuin hän huoneesen tuli sisälle; niin
ei hän sallinut ketään tulla sisälle, vaan Pietarin ja Jakobin ja
Johanneksen, ja sen lapsen isän ja äidin. **52** Ja he kaikki itkivät

ja parkuivat häntä. Vaan hän sanoi: älkäät itkekö: ei hän ole
kuollut, vaan makaa. **53** Ja he nauroivat häntä, tietäen, että se
kuollut oli. **54** Niin hän ajoi kaikki ulos, rupesi hänen käteensä ja
huusi, sanoen: piikainen, nouse ylös! **55** Ja hänen henkensä
palasi, ja hän kohta nousi ylös. Ja käski hänelle antaa ruokaa.
56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät: mutta hän haastoi
heitä kellekään sanomasta sitä mikä tapahtui.

9 Mutta hän kutsui kokoon kaksitoistakymmentä opetuslastansa,
ja antoi heille voiman ja vallan kaikkein perkeleiden ylitse,
ja taudit parantaa, **2** Ja lähetti heitä saarnaamaan Jumalan
valtakuntaa ja parantamaan sairaita. **3** Ja sanoi heille: älkäät
ottako mitään myötänne tielle, ei sauvoja, eikä myös säkkiä,
eikä leipää, eikä rahaa: älkää myös kahta hametta pitäkö. **4**
Ja johon huoneesen te tulette sisälle, siinä te olkaat ja siitä
lähtekäät ulos. **5** Ja kuka ikänä ei teitä ota vastaan, niin menkäät
pois siitä kaupungista ja puhdistakaat tomu teidän jaloistanne,
todistukseksi heitä vastaan. **6** Ja he menivät ulos ja vaelsivat
kylissä, saarnaten evankeliumia, ja paransivat joka paikassa. **7**
Mutta Herodes tetrarka kuuli kaikki, mitä häneltä tehty oli, ja
hän epäili, että muutamat sanoivat Johanneksen nousseeksi
kuolleista. **8** Muutamat taas Eliaan ilmaantuneen, ja muut,
että joku prophetaista oli noussut ylös. **9** Ja Herodes sanoi:
Johanneksen kaulan minä leikkasin; vaan kuka tämä lienee,
josta minä senkaltaisia kuulen? Ja hän pyysi nähdä häntä. **10**
Ja apostolit palasivat, ja juttelivat hänelle kaikki, mitä he olivat
tehneet. Ja hän otti heidät tykönsä ja meni erinänsä Betsaidan
kaupungin erämaahan. **11** Kuin kansa sen ymmärsi, seurasivat
he häntä, ja hän otti heitä vastaan, ja puhui heille Jumalan
valtakunnasta, ja jotka parannusta tarvitsivat, teki hän terveeksi.

12 Mutta päivä rupesi jo laskemaan ja ne kaksitoistakymmentä
tulivat ja sanoivat hänelle: päästä kansa menemään lähikyliin
ja majoihin poikkeamaan, ruokaa saamaan; sillä me olemme
täällä eramaassa. **13** Niin hän sanoi heille: antakaat te heille
syötävää; mutta he sanoivat: ei meillä enempi ole kuin viisi
leipää ja kaksi kalaa, ellemme mene ja osta ruokaa kaikelle
tälle kansalle; **14** Sillä heitä oli lähes viisituhatta miestä. Niin
hän sanoi opetuslapsillensa: pankaat heitä istumaan kuhunkin
joukkoon viisikymmentä. **15** Ja he tekivät niin ja asettivat heidät
kaikki aterioitsemaan. **16** Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi
kalaa, ja katsoi taivaasen ja siunasi niitä, ja mursi ja antoi
opetuslapsille panna kansan eteen. **17** Ja he söivät kaikki ja
ravittiin; ja koottiin tähteitä, jotka jäi, kaksitoistakymmentä koria
muruja. **18** Ja tapahtui, kuin hän yksinänsä rukoilemassa oli,
olivat myös opetuslapset hänen kanssansa, ja hän kysyi heiltä,
sanoen: kenenkä sanoo kansa minun olevan? **19** Mutta ha
vastasivat ja sanoivat: Johannes Kastajan, ja muutamat Eliaan,
muutamat taas jonkun vanhoista prophetaista nousseen ylös. **20**
Niin hän sanoi heille: kenenkäs te sanotte minun olevan? Vastasi
Pietari ja sanoi: sinä olet Jumalan Kristus. **21** Ja hän haastoi
heitä, ja kielsi heidät kellekään sitä sanomasta. **22** Ja sanoi:
Ihmisen Pojan pitää paljo kärsimän, ja hyljättämän vanhimmita
ja pappein päämiehiltä ja kirjanoppineilta, ja tapettaman, ja
kolmantena päivänä hän on nouseva ylös. **23** Niin hän sanoi
kaikille: jos joku tahtoo minun perässäni tulla, hän kieltäkään
itsensä, ja ottakaan ristinsä joka päivä, ja seuratkaan minua.
24 Sillä joka henkensä tähdellä pitää tahtoo, hänen pitää sen
kadottaman; mutta joka henkensä kadottaa minun tähteni, hän
pitää sen tallella. **25** Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, jos hän

kaiken maailman voittais, ja itsensä kadottais, eli vahinkoon
saattais? **26** Sillä kuka ikänä minua häpee ja minun sanojani,
sitä Ihmisen Pojan pitää häpeemän, kuin hän ole tuleva hänen
ja Isän ja pyhäin enkelien kunniassa. **27** Mutta minä totisesti
sanon teille: muutamat ovat, jotka tässä seisovat, jotka ei maista
kuolemaa, siihen asti kuin he näkevät Jumalan valtakunnan. **28**
Ja tapahtui kahdeksan päivän perästä näiden sanain jälkeen,
että hän otti tykönsä Pietarin ja Johanneksen ja Jakobin, ja meni
ylös vuorelle rukoilemaan. **29** Ja kuin hän rukoile, muuttui hänen
kasvonsa ja hänen vaatteensa tulivat valkiaksi ja kiiltäväksi.
30 Ja katso, kaksi miestä puhui hänen kanssansa, jotka olivat
Moses ja Elias, **31** Jotka näkyivät kunniassa ja ja puhuivat hänen
menostansa, jonka hän täyttävä oli Jerusalemissa. **32** Mutta
Pietari ja jotka hänen kanssansa olivat, olivat unesta raskautetut;
mutta koska he heräsivät, näkivät he hänen kunniansa ja ne kaksi
miestä, jotka seisoivat hänen tykönänsä. **33** Ja tapahtui, kuin
he läksivät hänen tyköänsä, sanoi Pietari Jesukselle: Mestari,
hyvä on meidän tässä olla, tehkäämme tähän kolme majaa,
sinulle yhden, Mosekselle yhden ja Eliaalle yhden; eikä tietänyt,
mitä sanoi. **34** Ja hänen näitä puhuissansa, tuli pilvi ja varjosi
ympäri heidät; mutta he peljästyivät, koska tulivat pilven sisälle.
35 Ja ääni tuli pilvestä, sanoen: tämä on minun rakas Poikani,
kuulkaat häntä. **36** Ja kuin ääni parhaallansa kuului, löysivät he
Jesuksen yksin. Ja he vaikenivat, eikä mitään kellenkään niinä
päivinä jutelleet niistä, mitkä he nähneet olivat. **37** Mutta tapahtui
toisena päivänä, kuin he menivät alas vuorelta, kohtasi heitä
paljo väkeä. **38** Ja katso, yksi mies huusi kansasta, sanoen:
Mestari! minä rukoilen sinua, katso minun poikani puoleen; sillä
hän on minulle ainokainen. **39** Ja katso, henki ottaa hänen,

ja hän huutaa kohta, ja se repii häntä, niin että hän vaahtuu,
ja se luopuu tuskalla hänestä, kuin hän häntä runtelee. **40** Ja
minä rukoilin sinun opetuslapsias häntä ajamaan ulos, mutta
ei he voineet. **41** Niin Jesus vastasi ja sanoi: oi uskomatoin ja
nurja sukukunta! kuinka kauvan minun pitää teidän tykönänne
oleman ja teitä kärsimän? Tuo poikas tänne. **42** Ja kuin hän
vielä tulossa oli, repeli häntä perkele ja muserteli; mutta Jesus
nuhteli rietasta henkeä, ja paransi pojan, ja antoi hänen jälleen
isällensä. **43** Niin he kaikki hämmästyivät Jumalan kunniallista
voimaa. Mutta koska kaikki ihmettelivät kaikkia niitä, mitä Jesus
teki, sanoi hän opetuslapsillensa: **44** Pankaat te nämät puheet
korviinne; sillä tuleva on, että Ihmisen Poika annetaan ylön
ihmisten käsiin. **45** Mutta ei he ymmärtäneet sitä sanaa, ja se oli
heiltä peitetty, niin ettei he sitä ymmärtäneet; ja he pelkäsivät
kysyä sitä sanaa häneltä. **46** Niin tuli myös kamppaus heidän
keskenänsä, kuka heistä suurin olis. **47** Kuin Jesus näki heidän
sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti tykönsä, **48** Ja
sanoi heille: kuka ikänä tämän poikaisen ottaa vastaan minun
nimeeni, hän ottaa vastaan minun; ja kuka ikänä minun ottaa
vastaan, hän ottaa vastaan sen, joka minun lähetti. Sillä joka
vähin on teidän keskenänne, se pitää oleman suurin. **49** Niin
Johannes vastasi ja sanoi: Mestari! me näimme yhden sinun
nimes kautta perkeleitä ajavan ulos, ja me kielsimme häntä; sillä
ei hän seuraa meitä. **50** Ja Jesus sanoi hänelle: älkäät kieltäkö;
sillä joka ei ole meitä vastaan, hän on meidän puolestamme.
51 Mutta tapahtui, kuin aika täytetty oli, että hän piti täältä
otettaman ylös, käänsi hän kasvonsa menemään Jerusalemin
puoleen, **52** Ja lähetti sanansaattajat edellänsä, ja he menivät
yhteen Samarialaisten kylään, majaa hänelle valmistamaan.

53 Ja ei ne häntä ottaneet vastaan, että hänen kasvonsa oli
käännetty menemään Jerusalemia päin. **54** Mutta kuin hänen
opetuslapsensa Jakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he:
Herra, tahdotkos, niin me sanomme, että tuli tulee taivaasta ja
kadottaa heidät, niinkuin Eliaskin teki? **55** Mutta Jesus kääsi
itsensä ja nuhteli heitä, sanoen: ette tiedä, minkäkaltaisen
hengen te olette. **56** Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut kadottamaan
ihmisten sieluja, mutta vapahtamaan. Ja he menivät toiseen
kylään. **57** Ja tapahtui heidän vaeltaissansa, että yksi tiellä sanoi:
minä seuraan sinua, kuhunkas ikänä menet, Herra. **58** Ja Jesus
sanoi hänelle: ketuilla ovat luolat ja taivaan linnuilla pesät; mutta
ei ihmisen Pojalla ole, kuhunka hän päänsä kallistaa. **59** Mutta
hän sanoi toiselle: seuraa minua! niin se sanoi: Herra, salli minun
ensin mennä hautaamaan isääni. **60** Niin Jesus sanoi hänelle:
anna kuolleet haudata kuolleitansa; mutta mene sinä ja julista
Jumalan valtakuntaa. **61** Ja toinen myös sanoi: Herra, minä
seuraan sinua, mutta salli minun ensin mennä hyvästi jättämään
niitä, jotka kotonani ovat. **62** Mutta Jesus sanoi hänelle: kuka
ikänä kätensä auraan laskee ja taaksensa katsoo, ei se ole
sovelias Jumalan valtakuntaan.

10 Niin asetti Herra toiset seitsemänkymmentä, ja lähetti heitä
kaksin ja kaksin edellänsä joka kaupunkiin ja paikkaan, kuhunka
hän itse oli tuleva. **2** Niin hän sanoi heille: eloa tosin on paljo,
vaan työväkeä on vähä: rukoilkaat siis elon Herraa, työväkeä
lähettämään eloonsa. **3** Menkäät: katso, minä lähetän teidät
niinkuin karitsat sutten keskelle. **4** Älkäät ottako säkkiä, eikä
kukkaroa, eikä kenkiä, ja älkäät ketään tervehtikö tiellä. **5** Mutta
kuhunka huoneesen te menette sisälle, niin sanokaat ensisti:
rauha olkoon tälle huoneelle! **6** Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin

teidän rauhanne jää hänen päällensä; mutta jos ei, niin se palajaa
teille. **7** Mutta siinä huoneessa viipykäät, syökäät ja juokaat sitä,
mitä heillä on; sillä työmies on palkkansa ansiollinen. Älkäät
huoneesta huoneeseen käykö. **8** Mutta kuhunka kaupunkiin
te tulette sisälle, ja he teitä ottavat vastaan, niin syökäät mitä
teidän eteenne pannaan, **9** Ja parantakaat sairaita, joita siinä
on, ja sanokaat heille: Jumalan valtakunta on teitä lähestynyt.
10 Mutta kuhunka kaupunkiin te tulette sisälle, ja ei he teitä
ota vastaan, niin menkäät ulos sen kaduille, ja sanokaat:
11 Tomunkin, joka teidän kaupungistanne tarttui meihin, me
pudistamme teille: kuitenkin se tietäkäät, että Jumalan valtakunta
oli teitä lähestynyt. **12** Minä sanon teille: Sodomalle pitää sinä
päivänä huokiampi oleman kuin sille kaupungille. **13** Voi sinua
Koratsin! voi sinua Betsaida! sillä jos Tyrossa ja Sidonissa
olisivat senkaltaiset voimalliset työt tehdyt kuin teidän tykönänne
ovat tehdyt, niin he olisivat jo aikaa säkissä ja tuhassa istuneet
ja parannuksen tehneet. **14** Kuitenkin Tyrolle ja Sidonille pitää
huokiampi tuomiolle oleman kuin teille. **15** Ja sinä Kapernaum,
joka olet taivaasen asti korotettu, sinä pitää hamaan helvettiin
alas sysättämän. **(Hadēs g86)** **16** Joka teitä kuulee, se minua
kuulee, ja joka teidät katsoo ylön, se katsoo ylön minun; mutta
joka minun katsoo ylön, hän katsoo ylön sen, joka minun lähetti.
17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat ilolla, sanoen: Herra,
perkeleetkin ovat sinun nimes kautta meidän allemme annetut.
18 Niin hän sanoi heille: minä näin saatanan taivaasta lankeevan
niinkuin pitkäisen tulen. **19** Katso, minä annan teille vallan tallata
käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vaihollisen voimaa, ja ei
teitä mikään ole vahingoitseva, **20** Kuitenkin älkäät siitä iloitko,
että henget teidän allenne annetaan; vaan iloitkaat paremmin,

että teidän nimenne ovat kirjoitetut taivaissa. **21** Sillä hetkellä
riemuitsi Jesus hengessä ja sanoi: minä kiitän sinua, Isä, taivaan
ja maan Herra, että nämät salasit viisailta ja toimellisilta, ja olet
ne ilmoittanut pienille: tosin, Isä, niin oli sinun hyvä tahtos. **22**
Kaikki ovat minulle annetut Isältäni: ja ei tiedä kenkään, kuka on
Poika, vaan Isä: ja kuka on Isä, vaan Poika ja kelle Poika tahtoo
ilmoittaa. **23** Ja hän kääntyi opetuslastensa puoleen erinänsä, ja
sanoi: autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, joita te näette: **24**
Sillä minä sanon teille: monta prophetaa ja kuningasta tahtoivat
nähdä, joita te näette, ja ei nähneet, ja kuulla, joita te kuulette,
ja ei kuulleet. **25** Ja katso, yksi lainoppinut nousi ja kiusasi
häntä, sanoen: Mestari, mitä minun pitää tekemän, että minä
ijankaikkisen elämän perisin? **(aiōnios g166)** **26** Mutta hän sanoi
hänelle: mitä laissa on kirjoitettu? kuinkas luet? **27** Ja hän vastasi
ja sanoi: sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas kaikesta
sinun sydämestäs, ja kaikesta sinun sielustas, ja kaikesta sinun
voimastas, ja kaikesta sinun mieleltäs: ja sinun lähimmäistäs
niinkuin itsiäs. **28** Niin hän sanoi hänelle: oikein sinä vastasit; tee
se, niin sinä saat elää. **29** Mutta hän tahtoi itsensa vanhurskaaksi
tehdä ja sanoi Jesukselle: kukas minun lähimmäiseni on? **30**
Jesus vastasi ja sanoi: yksi ihminen meni alas Jerusalemista
Jerikoon, ja tuli ryövärien käsiin, jotka hänen alasti riisuivat
ja haavoittivat, menivät pois ja jättivät hänen puolikuolleeksi.
31 Niin tapahtui, että yksi pappi sitä tietä vaelsi, ja kuin hän
hänen näki, meni hän ohitse. **32** Niin myös Leviläinen, kuin hän
tuli sille paikalle, ja näki hänen, ja meni ohitse. **33** Mutta yksi
Samarialainen vaelsi, ja tuli hänen tykönsä, ja kuin hän näki
hänen, armahti hän häntä, **34** Ja tuli ja sitoi hänen haavansa
ja vuodatti siihen öljyä ja viinaa, ja pani juhtansa päälle, ja vei

hänen majaan, ja korjasi häntä. **35** Ja toisena päivänä matkusti
hän, ja otti kaksi pennikiä ja antoi isännälle, ja sanoi hänelle:
korjaa häntä, ja jos sinä enemmän kulutat, niin minä palatessani
maksan sinulle. **36** Kuka siis näistä kolmesta oli sinun nähdäkses
hänen lähimmäisensä, joka ryövärien käsiin oli tullut? **37** Niin hän
sanoi: joka laupiuden teki hänen kohtaansa. Niin sanoi Jesus
hänelle: mene ja tee sinä myös niin. **38** Niin tapahtui, kuin he
vaelsivat, meni hän yhteen kylään, ja yksi vaimo, Martta nimeltä,
otti hänen huoneesensa, **39** Ja hänellä oli sisar, joka kutsuttiin
Maria, joka myös istui Jesuksen jalkain juureen ja kuulteli hänen
puhettansa. **40** Mutta Martta teki paljon askareita palvellen heitä;
hän tuli ja sanoi: Herra, etkös tottele, että minun sisareni jätti
minun yksin askaroitsemaan? Sano siis hänelle, että hän minua
auttais. **41** Niin Jesus vastasi ja sanoi hänelle: Martta, Martta,
paljon sinä suret ja pyrit. **42** Vaan yksi on tarpeellinen: Maria on
hyvän osan valinnut, joka ei häneltä pidä otettaman pois.

11 Ja tapahtui, että hän rukoili yhdessä paikassa, ja kuin hän
lakkasi, sanoi hänelle yksi hänen opetuslapsistansa: Herra, opeta
meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsensa.
2 Niin hän sanoi heille: kuin te rukoilette, niin sanokaat: Isä
meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimes.
Lähestyköön sinun valtakuntas. Tapahtukoon sinun tahtos niin
maassa, kuin taivaassa. **3** Anna meille tänäpäivänä meidän
jokapäiväinen leipämme. **4** Ja anna meille meidän syntimme
anteeksi, sillä mekin kaikille meidän velvollisillemme anteeksi
annamme. Ja älä johdata meitä kiusaukseen. Mutta päästä
meitä pahasta. **5** Ja hän sanoi heille: kellä teistä on ystävä, ja
menee puoliyöstä hänen tykönsä, ja sanoo hänelle: ystäväni,
lainaas minulle kolme leipää; **6** Sillä minun ystäväni tuli matkasta

minun tyköni, ja ei minulla ole, mitä minä panen hänen eteensä.
7 Ja hän vastaa huoneestansa ja sanoo: älä minua vaivaa! ovi
on jo suljettu, ja minun lapseni minun kanssani ovat vuoteessa:
en minä voi nousta sinulle antamaan. **8** Minä sanon teille: ellei
hän nouse ja anna hänelle, että hän on hänen ystävänsä, niin
hän kuitenkin hänen ahkeruutensa tähden nousee ja antaa
hänelle niin monta kuin hän tarvitsee. **9** Ja minä myös sanon
teille: anokaat, niin teille annetaan: etsikäät, niin te löydätte:
kolkuttakaat niin teille avataan. **10** Sillä jokainen joka anoo,
se saa, ja joka etsii, se löytää, ja joka kolkuttaa, sille avataan.
11 Kuka teista on isä, jolta poika anoo leipää, antaako hän
hänelle kiven? eli jos hän anoo kalaa, antaako hän kalan edestä
hänelle kärmeen? **12** Eli jos hän anoo munaa, antaako hän
hänelle skorpionin? **13** Jos siis te, jotka pahat olette, taidatte
hyviä lahjoja antaa teidän lapsillenne, paljoa enemmin teidän
taivaallinen Isänne antaa Pyhän Hengen sitä anovaisille. **14** Ja
hän ajoi ulos perkeleen, joka oli mykkä. Ja tapahtui, kuin perkele
oli ajettu ulos, niin mykkä puhui ja kansa ihmetteli. **15** Mutta
muutamat heistä sanoivat: hän ajaa ulos perkeleitä beelsebubun,
perkeliden päämiehen kautta. **16** Mutta muut kiusasivat häntä ja
anoivat häneltä tunnustähteä taivaasta. **17** Mutta että hän tiesi
heidän ajatuksensa, sanoi hän heille: jokainen valtakunta, joka
erkanee itsiänsä vastaan, se tulee kylmille, ja huone lankee
huoneen päälle. **18** Jos myös saatana on erinnyt itsiänsä
vastaan, kuinka hänen valtakuntansa on seisovainen? että te
sanotte minun perkeleitä belsebubin kautta ajavan ulos. **19**
Mutta jos minä perkeleitä belsebubin kautta ajan ulos, kenenkä
kautta teidän poikanne niitä ajavat ulos? Sentähden heidän
pitää oleman teidän tuomarinne. **20** Mutta jos minä Jumalan

sormella perkeleitä ajan ulos, niin tosin on Jumalan valtakunta
teidän tykönne tullut. **21** Kuin väkevä haarniskoitu kotonsa
varjelee, niin hänen omansa ovat rauhassa. **22** Mutta kuin häntä
väkevämpi tulee ja voittaa hänen, niin hän ottaa pois kaikki
hänen sota-aseensa, joihin hän turvasi, ja jakaa hänen saaliinsa,
23 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka
ei minun kanssani kokoo, hän hajoittaa. **24** Kuin rietas henki
lähtee ihmisestä, niin hän vaeltaa karkeita paikkoja, ja etsii
lepoa; ja kuin ei hän löydä, niin hän sanoo: minä palajan minun
huoneeseni, josta minä läksin. **25** Ja kuin hän tulee, löytää hän
sen luudilla lakaistuksi ja kaunistetuksi. **26** Silloin hän menee ja
ottaa kanssansa seitsemän muuta häntä pahempaa henkeä, ja
kuin he sinne tulevat, asuvat he siellä: ja sen ihmisen viimeiset
tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset. **27** Ja tapahtui, kuin hän
näitä sanoi, korotti yksi vaimo kansan seasta äänensä ja sanoi:
autuas on se kohtu, joka sinun kantanut on, ja ne nisät, joitas
imit. **28** Niin hän sanoi: ja tosin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat
Jumalan sanan ja kätkevät sen. **29** Mutta kuin kansa kokoon tuli,
rupesi hän sanomaan: tämä sukukunta on paha, etsii merkkiä, ja
ei hänelle anneta merkkiä, vaan Jonan prophetan merkki. **30** Sillä
niinkuin Jona oli Niniveläisille merkiksi, niin pitää myös Ihmisen
Poika oleman tälle sukukunnalle. **31** Etelän kuningatar pitää
nouseman tuomiolle tämän sukukunnan miesten kanssa, ja heitä
tuomitseman: sillä hän oli maan ääristä kuuleman Salomonin
viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomon. **32** Niniven
miehet pitää tuleman tuomiolle tämän sukukunnan kanssa, ja
sen kadottaman; sillä he tekivät parannuksen Jonan saarnasta,
ja katso tässä on enempi kuin Jona. **33** Ei sytytä kenkään
kynttilää ja pane kätköön eikä vakan alle, mutta kynttiläjalkaan,

että sisälle tulevaiset valkeuden näkisivät. **34** Silmä on ruumiin
valkeus: kuin siis sinun silmäs on yksinkertainen, niin myös
koko sinun ruumiis on valaistu; mutta kuin se paha on, niin
myös sinun ruumiis on pimiä. **35** Katso siis, ettei se valkeus,
joka sinussa on, olisi pimeys. **36** Sentähden jos koko sinun
ruumiis on valaistu, ja ei ole siinä yhtään pimiää paikkaa, niin se
tulee kokonansa valaistuksi, koska valkeus niinkuin kirkkaalla
leimauksella sinun valaisee. **37** Ja hänen puhuissansa rukoili
häntä yksi Pharisealainen ruoalle kanssansa; niin hän meni
ja atrioitsi. **38** Mutta kuin Pharisealainen näki, ihmetteli hän,
ettei hän ensin itsiänsä pessyt ennen ruan aikaa. **39** Niin sanoi
Herra hänelle: nyt te Pharisealaiset, ulkoa te maljan ja vadin
puhdistatte, mutta sisälliset teissä ovat täynnä raatelusta ja
pahuutta. **40** Te hullut, eikö se, joka ulkoisen puolen teki, tehnyt
myös sisälmäistä puolta? **41** Kuitenkin antakaa almua niistä,
mitä teillä on, ja katso, niin teille ovat kaikki puhtaat. **42** Mutta voi
teitä, te Pharisealaiset! että te kymmenykset teette mintuista ja
ruutasta, ja kaikkinaisista kaaleista, ja jätätte pois tuomion ja
Jumalan rakkauden: näitä piti tehtämän, ja toisia ei jätettämän.
43 Voi teitä, te Pharisealaiset! jotka rakastatte ylimmäisiä istuimia
synagogissa ja tervehdyksiä turulla. **44** Voi teitä, te kirjanoppineet
ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! sillä te olette niinkuin peitetyt
haudat, joiden päällä ihmiset tietämättä käyvät. **45** Niin vastasi
yksi lainoppineista ja sanoi hänelle: Mestari, näillä sanoilla
sinä myös meitä pilkkaat. **46** Niin hän sanoi: voi teitäkin, te
lainoppineet! sillä te raskautatte ihmiset kuormilla, jotka ovat
työläät kantaa, ja ette itse yhdellä sormellannekaan tahdo niihin
kuormiin ruveta. **47** Voi teitä, että te rakennatte prophetain
hautoja, mutta tiedän isänne tappoivat ne. **48** Niin te tosin

todistatte ja suostutte teidän isäinne töihin; sillä he tappoivat
ne, mutta te rakennatte niiden haudat. **49** Sentähden myös
Jumalan viisaus sanoi: minä lähetän heidän tykönsä prophetat ja
apostolit, ja muutamat niistä he tappavat ja vainoovat: **50** Että
tältä sukukunnalta pitää etsittämän kaikkein prophetain veri,
joka on vuodatettu maailman alusta, **51** Abelin verestä hamaan
Sakariaan vereen asti, joka hukattiin alttarin ja templin vaiheella;
tosin minä sanon teille, se pitää etsittämän tältä sukukunnalta.
52 Voi teitä lainoppineet! sillä te olette ottaneet taidon avaimen:
itse ette menneet sisälle, ja sisälle meneväisiä te kielsitte. **53**
Mutta kuin hän oli nämät heille sanonut, rupesivat lainoppineet
ja Pharisealaiset kovin häntä ahdistamaan ja viettelemään häntä
puhumaan monesta, **54** Ja väijyivät häntä ja pyysivät jotakin
onkia hänen suustansa, kantaaksensa hänen päällensä.

12 Kuin monta tuhatta ihmistä kokoontuivat, niin että he toinen
toistansa tallasivat, rupesi hän sanomaan opetuslapsillensa:
kavahtakaat ensisti Pharisealaisten hapatusta, joka on
ulkokullaisuus; **2** Sillä ei ole mitään peitetty, joka ei ilmi tule, eikä
ole salattu, mikä ei tiettäväksi tule. **3** Sentähden ne, mitä te
pimeydessä sanotte, pitää valkeudessa kuultaman, ja mitä te
korvaan puhuneet olette kammioissa, se pitää saarnattaman
kattoin päällä. **4** Mutta minä sanon teille, minun ystävilleni:
älkäät niitä peljätkö, jotka ruumiin tappavat, ja ei ole heidän sitte
enempää tekemistä. **5** Mutta minä tahdon osoittaa teille, ketä
teidän tulee peljätä: peljätkää sitä, jolla on valta, sittekuin hän
tappanut on, myös helvettiin sysätä; totta minä sanon teille: sitä
te peljätkäät. **(Geenna g1067)** **6** Eikö viisi varpusta myydä kahteen
ropoon? ja ei yksikään heistä ole Jumalan edessä unohdettu.
7 Ovat myös kaikki teidän päänne hiukset luetut. Älkäät siis

peljätkö: te olette paremmat kuin monta varpusta. **8** Mutta minä
sanon teille: jokainen joka minun tunnustaa ihmisten edessä, sen
myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä: **9**
Mutta joka minun kieltää ihmisten edessä, se pitää kiellettämän
Jumalan enkelien edessä. **10** Ja joka puhuu sanan Ihmisen
Poikaa vastaan, se hänelle anteeksi annetaan; mutta joka Pyhää
Henkeä pilkkaa, ei sitä anteeksi anneta. **11** Kuin he teitä vetävät
synagogiin, esivallan ja valtamiesten eteen, niin älkäät murehtiko,
kuinka taikka mitä teidän edestänne vastaaman pitää, eli mitä
teidän pitää sanoman. **12** Sillä Pyhä Henki opettaa teitä sillä
hetkellä, mitä teidän tulee sanoa. **13** Niin sanoi hänelle yksi
kansasta: Mestari, sanos minun veljelleni, että hän jakais minun
kanssani perinnön. **14** Mutta hän sanoi hänelle: ihminen, kuka
pani minun tuomariksi eli jakomieheksi teidän välillänne? **15**
Ja hän sanoi heille: katsokaat ja kavahtakaat ahneutta; sillä ei
jonkun elämä siinä seiso, että hänellä paljo kalua on. **16** Niin
hän sanoi heille vertauksen, sanoen: yhden rikkaan miehen maa
kasvoi hyvin. **17** Ja hän ajatteli itsellänsä ja sanoi: mitä minä teen,
ettei minulla ole, kuhunka minä kokoon eloni? **18** Ja sanoi: sen
minä teen: minä maahan jaotan aittani, ja rakennan suuremmat,
ja kokoon sinne kaiken tuloni ja hyvyyteni, **19** Ja sanon sielulleni:
sielu, sinulla on pantu paljo hyvyyttä moneksi vuodeksi: lepää,
syö, juo, riemuitse. **20** Mutta Jumala sanoi hänelle: sinä tyhmä!
tänä yönä sinun sielus sinulta pois otetaan: kuka ne sitte saa,
joita sinä valmistanut olet? **21** Niin on myös se, joka itsellensä
tavaraa kokoo, ja ei ole rikas Jumalassa. **22** Niin hän sanoi
opetuslapsillensa: sentähden sanon minä teille: älkäät murehtiko
elämästänne, mitä teidän pitä syömän, eikä ruumiistanne, millä
te itseänne verhoitatte. **23** Henki on enempi kuin ruoka, ja ruumis

parempi kuin vaate. **24** Katselkaat kaarneita: ei he kylvä eikä
niitä, ei heillä ole myös kellaria eikä aittaa, ja Jumala elättää
heidät: kuinka paljoa paremmat te olette kuin linnut? **25** Mutta
kuka teistä murheellansa voi lisätä varrellensa yhden kyynärän?
26 Sentähden ellette siis voi sitä, mikä vähin on, miksi te muista
murehditte? **27** Katselkaat kukkasia, kuinka ne kasvavat: ei he
työtä tee, eikä kehrää; ja minä sanon teille: ei Salomo kaikessa
kunniassansa niin ollut vaatetettu kuin yksi heistä. **28** Jos siis
ruohon, joka tänäpänä kedolla seisoo jo huomenna pätsiin
heitetään, Jumala niin vaatettaa, eikö hän paljoa enemmin teidän
sitä te, te vähäuskoiset? **29** Sentähden, älkäät etsikö, mitä
teidän syömän eli juoman pitää, ja älkäät surulliset olko. **30**
Sillä näitä kaikkia pakanat maailmassa pyytävät; mutta teidän
Isänne tietää, että te näitä tarvitsette. **31** Vaan paremmin etsikäät
Jumalan valtakuntaa, niin nämät kaikki teille annetaan. **32**
Älä pelkää, piskuinen lauma; sillä teidän Isällänne on hyvä
tahto antaa teille valtakunnan. **33** Myykäät, mitä teillä on,
ja antakaat almua. Tehkäät teillenne säkit, jotka ei vanhene,
puuttumatoin tavara taivaissa, kuhunka ei varas ulotu, ja kusssa
ei koi raiskaa. **34** Sillä kussa teidän tavaranne on, siellä on myös
teidän sydämenne. **35** Olkoon teidän kupeenne vyötetyt ja teidän
kynttilänne sytytetyt. **36** Ja olkaat te niiden ihmisten kaltaiset,
jotka odottavat Herraansa häistä palajavan: että kuin hän tulee ja
kolkuttaa, niin he hänelle avaavat. **37** Autuaat ovat ne palveliat,
jotka Herra tultuansa löytää valvomasta. Totisesti sanon minä
teille: hän sonnustaa itsensä ja asettaa heidät aterioitsemaan, ja
tulee ja palvelee heitä. **38** Ja jos hän tulee toisessa vartiossa, eli
kolmannessa vartiossa tulee, ja näin löytää, autuaat ovat ne
palvelia. **39** Mutta se tietäkäät, että jos perheen-isäntä tietäis,

millä hetkellä varas on tuleva, tosin hän valvois eikä sallisi
huonettansa kaivettaa. **40** Sentähden olkaat te myös valmiit:
sillä, millä hetkellä ette luulekaan, tulee Ihmisen Poika. **41** Niin
sanoi Pietari hänelle: Herra, sanotkos tämän vertauksen meille,
eli myös kaikille? **42** Mutta Herra sanoi: kuka on uskollinen
ja toimellinen perheenhaltia, jonka Herra asettaa perheensä
päälle, oikialla ajalla määrättyä osaa antamaan. **43** Autuas on se
palvelia, jonka Herra tultuansa niin löytää tehneen. **44** Totisesti
sanon minä teille: hän asettaa hänen kaiken tavaransa päälle.
45 Mutta jos palvelia sanoo sydämessänsä: minun Herrani viipyy
tulemasta, ja rupee palkollisia hosumaan, ja syömään ja juomaan
ja juopumaan, **46** Niin tulee palvelian herra sinä päivänä, jona
ei hän luulekaan, ja sillä hetkellä, jota ei hän tiedä, ja eroittaa
hänen, ja antaa hänelle osan uskottomain kanssa. **47** Mutta sen
palvelian, joka tiesi Herransa tahdon, ja ei itsiänsä valmistanut
eikä tehnyt hänen tahtonsa jälkeen, täytyy paljon haavoja kärsiä.
48 Joka taas ei tietänyt, ja kuitenkin teki haavain ansion, sen
pitää vähemmän haavoja kärsimän; sillä kenelle paljo annettu
on, siltä paljon etsitään, ja jonka haltuun paljo on annettu, sitä
enempi anotaan. **49** Minä tuli sytyttämään tulta maan päälle, ja
mitä minä tahdon, vaan että se jo palais? **50** Mutta minun pitää
kasteella kastettaman, ja kuinka minä ahdistetaan siihenasti että
se täytetään? **51** Luuletteko, että minä tulin rauhaa lähettämään
maan päälle? En, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta. **52**
Sillä tästedes pitää viisi oleman eroitetut yhdessä huoneessa,
kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan. **53** Isä eroitetaan
poikaansa vastaan ja poika isää vastaan, äiti tytärtä vastaan ja
tytär äitiä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan, miniä anoppiansa
vastaan. **54** Niin hän sanoi myös kansalle: kuin te näette pilven

lännestä nousevan, niin te kohta sanotte: sade tulee; niin myös
tuleekin. **55** Ja kuin te näette etelän tuulevan, niin te sanotte:
helle tulee; niin myös tuleekin. **56** Te ulkokullatut, maan ja taivaan
muodon te taidatte koetella, miksi ette siis tätä aikaa koettele?
57 Minkätähden siis ette myös itsestänne tuomitse, mikä oikia
on? **58** Sillä kuin sinä menet riitaveljes kanssa esivallan eteen,
niin pyydä tiellä hänestä päästä; ettei hän sinua tuomarin eteen
vetäisi, ja tuomari antais sinua ylön pyövelille, ja pyöveli heittäis
sinun torniin. **59** Minä sanon sinulle: et sinä sieltä ennen pääse
ulos, kuin sinä viimeisen rovon maksat.

13 Ja olivat muutamat sillä ajalla siinä, jotka ilmoittivat hänelle
Galilealaisista, joiden veren Pilatus oli heidän uhriensa kanssa
sekoittanut. **2** Ja Jesus vastasi ja sanoi heille: luuletteko, että
nämät Galilealaiset olivat syntiset kaikkein Galilealaisten suhteen,
että heidän senkaltaista täytyi kärsiä? **3** Ei suinkaan, sanon minä
teille, vaan ellette paranna teitänne, niin te kaikki niin hukkaan
tulette. **4** Taikka luuletteko, että ne kahdeksantoistakymmentä,
joiden päälle Siloan torni lankesi ja tappoi heidät, olivat vialliset
kaikkein ihmisten suhteen, jotka Jerusalemissa asuvat? **5** Ei
suinkaan, sanon minä teille, vaan ellette paranna teitänne, niin te
kaikki niin hukkaan tulette. **6** Mutta hän sanoi tämän vertauksen:
yhdellä oli fikunapuu, hänen viinamäessänsä istutettu, ja hän
tuli etsein hedelmää hänestä ja ei löytänyt. **7** Niin hän sanoi
viinamäen rakentajalle: katso, minä olen kolme vuotta tullut ja
etsinyt hedelmää tästä fikunapuusta, ja en löydä, hakkaa se pois:
miksi se myös maata turmelee? **8** Mutta hän vastasi ja sanoi
hänelle: herra, anna hänen vielä tämä vuosi olla, niin kauvan
kuin minä kaivan hänen ympärinsä ja sonnitan: **9** Jos hän
sittekin hedelmän tekis; jollei, niin hakkaa se sitte pois. **10** Mutta

hän opetti sabbatina yhdessä synagogassa, **11** Ja katso, siellä
oli vaimo, jolla oli sairauden henki kahdeksantoistakymmentä
vuotta ollu, ja kävi kumarruksissa, eikä voinut ikänä itsiänsä
ojentaa. **12** Mutta kuin Jesus sen näki, kutsui hän hänen tykönsä
ja sanoi hänelle: vaimo, sinä olet päässyt taudistas. **13** Ja hän
pani kätensä hänen päällensä, ja kohta se ojensi ylös itsensä ja
kiitti Jumalaa. **14** Niin vastasi synagogan päämies ja närkästyi,
että Jesus paransi sabbatina, ja sanoi kansalle: kuusi päivää
ovat, joina sopii työtä tehdä; niinä te tulkaat ja antakaat teitä
parantaa, ja ei sabbatin päivänä. **15** Niin vastasi häntä Herra
ja sanoi: sinä ulkokullattu! eikö kukin teistä päästä nautaansa
eli aasiansa sabbatina seimestä ja johdata juomaan? **16** Eikö
myös tämä Abrahamin tytär pitäisi sabbatina päästettämän tästä
siteestä, jonka, katso, saatana on kahdeksantoistakymmentä
vuotta sitonut? **17** Ja kuin hän näitä sanoi, niin häpesivät
kaikki, jotka häntä vastaan olivat. Ja kaikki kansa iloitsi kaikista
kunniallisista töistä, joita häneltä tehtiin. **18** Niin hän sanoi:
kenenkä vertainen on Jumalan valtakunta, ja kenenkä kaltaiseksi
minä sen teen? **19** Se on sinapin siemenen vertainen, jonka
ihminen otti ja kylvi yrttitarhaansa; ja se kasvoi ja tuli suureksi
puuksi ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille. **20** Ja hän
taas sanoi: kenenkä vertaiseksi minä Jumalan valtakunnan teen?
21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka vaimo otti, ja pani sen
kolmeen jauhovakkaan, siihenasti kuin se kaikki happani. **22**
Ja hän vaelsi kaupunkien ja kyläin kautta opettain, ja matkusti
Jerusalemia päin. **23** Niin sanoi yksi hänelle: Herra, vähäkö niitä
on, jotka autuaaksi tulevat? Ja hän sanoi heille: **24** Pyytäkäät
ahtaasta portista mennä sisälle, sillä monta on, sanon minä teille,
jotka pyytävät mennä sisälle, ja ei taida. **25** Kuin perheenisäntä

on noussut ja oven sulkenut, ja te rupeette ulkona seisomaan
ja oven päälle kolkuttamaan ja sanomaan: Herra, Herra, avaa
meille! ja hän vastaa ja sanoo teille: en minä teitä tunne, kusta
te olette; **26** Niin te rupeette sanomaan: me olemme syöneet ja
juoneet sinun edessäs, ja meidän kaduillamme sinä opetit. **27** Ja
hän on sanova: minä sanon teille: en minä teitä tunne, kusta te
olette; menkäät pois minun tyköäni, kaikki te väärintekiät. **28**
Siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys, kuin te näette
Abrahamin ja Isaakin ja Jakobin ja kaikki prophetat Jumalan
valtakunnassa, mutta itsenne ajettavan ulos. **29** Ja heidän
pitää tuleman idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja
Jumalan valtakunnassa istuman. **30** Ja katso, ne ovat viimeiset,
jotka tulevat ensimäsiksi, ja ne ovat ensimäiset, jotka tulevat
viimeisiksi. **31** Sinä päivänä tulivat muutamat Pharisealaiset ja
sanoivat hänelle: lähde ulos ja mene täältä pois; sillä Herodes
tahtoo sinua tappaa. **32** Ja hän sanoi heille: menkäät ja sanokaat
sille ketulle: katso, minä ajan ulos perkeleitä, ja parannan
tänäpänä ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä lopetetaan.
33 Kuitenkin pitää minun tänäpänä ja huomenna ja toisena
huomenna vaeltaman; sillä ei tapahdu, että propheta muualla
hukataan kuin Jerusalemissa. **34** Jerusalem, Jerusalem, joka
tapat prophetat ja kivität niitä, jotka sinun tykös lähetetään,
kuinka usein minä tahdoin koota sinun lapses, niinkuin kana
kokoo poikansa siipiensä alle, ja ette tahtoneet? **35** Katso, teidän
huoneenne jätetään teille kylmille. Totisesti sanon minä teille: ei
teidän pidä minua näkemän, siihenasti kuin se aika tulee, jona te
sanotte: siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimeen!

14 Ja tapahtui, että hän tuli yhden Pharisealaisten päämiehen
huoneesen sabbatina rualle, ja he vartioitsivat häntä. **2** Ja katso,

siinä oli vesitautinen ihminen hänen edessänsä. **3** Niin Jesus
vastaten sanoi lainoppineille ja Pharisealaisille: sopiiko sabbatina
parantaa? Niin he vaikenivat. **4** Mutta hän rupesi häneen, ja
paransi hänen, ja pääsi menemään. **5** Ja hän vastaten sanoi
heille: kenenkä teistä nauta eli aasi putoo kaivoon, eikö hän
kohta sabbatin päivänä häntä ota ylös? **6** Ja ei he taitaneet häntä
tähän vastata. **7** Mutta hän sanoi vieraille vertauksen, koska hän
ymmärsi, kuinka he valitsivat ylimmäisiä istuimia, sanoen heille:
8 Kuinka joltakulta häihin kutsuttu olet, niin älä istu ylimmäiseen
siaan, ettei joku kunniallisempi sinua ole häneltä kutsuttu, **9**
Ja tulee se, joka sinun ja hänen on kutsunut, ja sanoo sinulle:
anna tälle siaa! ja niin sinä häpiällä menet alemma istumaan. **10**
Mutta kuin kutsuttu olet, niin mene ja istu alemmaiseen siaan,
että se, joka sinun kutsunut on, tulis ja sanois sinulle: ystäväni,
nouse ylemmä; silloin on sinulle kunnia niiden edessä, jotka
ynnä kanssas atrioitsevat. **11** Sillä jokainen, joka itsensä ylentää,
se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään. **12** Mutta
hän sanoi myös sille, joka hänen kutsunut oli: kuin päivällistä tai
ehtoollista teet, niin älä kutsu ystäviäs, eli veljiäs, ei lankojas,
taikka rikkaita kylänmiehiäs: ettei he joskus sinua myös jälleen
kutsu, ja sinulle maksa. **13** Mutta kuin pidot teet, niin kutsut
köyhiä, raajarikkoja, ontuvia, sokeita: **14** Niin sinä olet autua; sillä
ei heillä ole varaa sinulle maksaa, sillä sinulle pitää maksettaman
vanhurskasten ylösnousemisessa. **15** Mutta kuin yksi ynnä
atrioitsevista nämät kuuli, sanoi hän hänelle: autuas on se, joka
syö leipää Jumalan valtakunnassa. **16** Niin hän sanoi hänelle:
yksi ihminen teki suuren ehtoollisen ja kutsui monta, **17** Ja lähetti
palveliansa ehtoollisen hetkellä sanomaan kutsutuille: tulkaat,
sillä kaikki ovat valmistetut. **18** Ja he rupesivat järjestänsä kaikki

itseänsä estelemään: ensimäinen sanoi hänelle: minä ostin
pellon, ja minun pitää menemän sitä katsomaan: minä rukoilen
sinua, sano minun esteeni. **19** Ja toinen sanoi: minä ostin viisi
paria härkiä, ja menen niitä koettelemaan: minä rukoilen sinua,
sano minun esteeni. **20** Ja kolmas sanoi: minä olen emännän
nainut, ja en taida sentähden tulla. **21** Ja kuin se palvelia tuli,
sanoi hän nämät herrallensa. Silloin perheenisäntä vihastui ja
sanoi palveliallensa: mene nopiasti kaupungin kaduille ja kujille
ja saata tänne vaivaiset ja raajarikot, ontuvat ja sokiat. **22** Ja
palvelia sanoi: herra, minä olen tehnyt niinkuin sinä käskit, ja
vielä nyt siaa on. **23** Ja herra sanoi palvelialle: men maanteille ja
aidoille, ja vaadi heitä sisälle tulemaan, että minun huoneeni
täytettäisiin. **24** Sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä
miehistä, jotka kutsuttiin, pidä maistaman minun ehtoollistani.
25 Niin vaelsi paljo väkeä hänen kanssansa, ja hän kääntyi
ja sanoi heille: **26** Jos joku tulee minun tyköni, ja ei vihaa
isäänsä ja äitiänsä, ja emäntäänsä ja lapsiansa, ja veljiänsä
ja sisariansa, ja päälliseksi omaa henkeänsä, ei se taida olla
minun opetuslapseni. **27** Ja joka ei kanna ristiänsä ja seuraa
minua, ei se taida olla minun opetuslapseni. **28** Sillä kuka
teistä on, joka tahtoo tornia rakentaa; eikö hän ennen istu ja
laske kulutusta, jos hänellä on varaa sitä täyttää? **29** Ettei,
kuin hän perustuksen laskenut on, ja ei voi sitä täyttää, kaikki,
jotka sen näkevät, rupee pilkkaamaan häntä, **30** Sanoen: tämä
ihminen rupesi rakentamaan, ja ei voinut täyttää. **31** Taikka kuka
kuningas tahtoo mennä sotimaan toista kuningasta vastaan; eikö
hän ennen istu ja ajattele, jos hän voi kymmenellä tuhannella
kohdata sen, joka häntä vastaan tulee kahdellakymmenellä
tuhannella? **32** Muutoin, kuin hän vielä kaukana on, niin hän

lähettää hänelle sanan ja rukoilee rauhaa. **33** Niin siis jokainen
teistä, joka ei luovu kaikista mitä hänellä on, ei se taida olla
minun opetuslapseni. **34** Suola on hyvä; mutta jos suola tulee
mauttomaksi, milläs sitte suolataan? **35** Ei se maahan eikä
sontaan ole sovelias: he heittävät sen pois. Jolla on korvat
kuulla, se kuulkaan.

15 Mutta hänen tykönsä tulivat kaikki Publikanit ja syntiset,
kuulemaan häntä. **2** Ja Pharisealaiset ja kirjanoppineet napisivat
ja sanoivat: tämä syntisiä vastaan ottaa ja syö heidän kanssansa.
3 Niin hän sanoi heille tämän vertauksen, sanoen: **4** Kuka on
teistä se ihminen, jolla on sata lammasta, ja jos hän yhden niistä
kadottaa, eikö hän jätä yhdeksänkymmentä ja yhdeksän korpeen,
ja mene sen jälkeen, joka kadonnut on, siihenasti että hän sen
löytää? **5** Ja kuin hän sen löytää, niin hän panee sen olallensa,
iloiten. **6** Ja kuin hän tulee kotiansa, niin hän kutsuu kokoon
ystävänsä ja kylänsä miehet, ja sanoo heille: iloitkaat minun
kanssani: sillä minä löysin lampaani, joka kadonnut oli. **7** Minä
sanon teille: niin pitää ilo oleman taivaassa yhdestä syntisestä,
joka itsensä parantaa, enemmin kuin yhdeksästäkymmenestä ja
yhdeksästä hurskaasta, jotka ei parannusta tarvitse. **8** Taikka
kuka vaimo on, jolla on kymmenen penninkiä, jos hän yhden
niistä kadottaa, eikö hän sytytä kynttilää, ja lakaise huonetta, ja
etsi visusti niinkauvan kuin hän sen löytää? **9** Ja kuin hän sen
löytänyt on, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja kylänsä vaimot, ja
sanoo: iloitkaat minun kanssani; sillä minä löysin penninkini,
jonka minä kadotin. **10** Niin myös, sanon minä teille, pitää ilo
oleman Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka itsensä
parantaa. **11** Ja hän sanoi: yhdellä miehellä oli kaksi poikaa,
12 Ja nuorempi heistä sanoi isällensä: isä, anna minulle osa

tavarasta, joka minulle tulee. Ja hän jakoi heille tavaran. **13** Ja
ei kauvan sen jälkeen, kuin nuorempi poika oli kaikki koonnut,
meni hän kaukaiselle maakunnalle, ja hukkasi siellä tavaransa
irstaisuudessa. **14** Mutta kuin hän kaikki oli tuhlannut, niin
tuli suuri nälkä kaikkeen siihen maakuntaan; ja hän rupesi
hätääntymään, **15** Ja meni pois ja suostui yhteen sen maakunnan
kauppamieheen, joka hänen lähetti maakyliinsä kaitsemaan
sikojansa. **16** Ja hän pyysi vatsaansa ravalla täyttää, jota siat
söivät, ja ei kenkään hänelle sitäkään antanut. **17** Mutta kuin
hän mielensä malttoi, sanoi hän: kuinka monella minun isäni
palkollisella on kyllä leipää, ja minä kuolen nälkään! **18** Minä
nousen ja käyn minun isäni tykö ja sanon hänelle: isä, minä
olen syntiä tehnyt taivasta vastaan ja sinun edessäs, **19** Ja en
ole silleen mahdollinen sinun pojakses kutsuttaa: tee minua
niinkuin yhden palkollisistas. **20** Ja hän nousi ja tuli isänsä tykö.
Mutta kuin hän vielä taampana oli, näki hänen isänsä hänen, ja
armahti hänen päällensä, ja juosten lankesi hänen kaulaansa,
ja suuta antoi hänen. **21** Mutta poika sanoi hänelle: isä, minä
olen syntiä tehnyt taivasta vastaan ja sinun edessäs, ja en ole
mahdollinen tästedes sinun pojakses kutsuttaa. **22** Niin sanoi isä
palvelioillensa: tuokaat tänne ne parhaat vaatteet, ja pukekaat
hänen yllensä, ja antakaat sormus hänen käteensä, ja kengät
hänen jalkoihinsa, **23** Ja tuokaat syötetty vasikka, ja tappakaat
se, ja syökäämme ja riemuitkaamme; **24** Sillä tämä minun
poikani oli kuollut, ja virkosi jälleen: hän oli kadonnut, ja on taas
löydetty; ja rupesivat riemuitsemaan. **25** Mutta hänen vanhempi
poikansa oli pellolla, ja kuin hän tuli ja huonettä lähestyi, kuuli
hän laulun ja hypyt. **26** Niin hän kutsui yhden palvelioistansa ja
kysyi: mikä se on? **27** Niin se sanoi hänelle: sinun veljes tuli, ja

isäs antoi tappaa syötetyn vasikan, että hän sai hänen terveenä
jälleen. **28** Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; hänen
isänsä meni siis ulos, ja neuvoi häntä. **29** Mutta hän vastasi ja
sanoi isällensä: katso, niin monta vuotta minä palvelen sinua, ja
en ole koskaan sinun käskyäs käynyt ylitse, ja et sinä ole minulle
vohlaakaan antanut, riemuitakseni ystäväini kanssa. **30** Mutta
että tämä sinun poikas tuli, joka tavaransa on tuhlannut porttoin
kanssa, tapoit sinä hänelle syötetyn vasikan. **31** Mutta hän sanoi
hänelle: poikani! sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki mitä
minun on, se on sinun. **32** Niin piti sinunkin riemuitseman ja
iloitseman; sillä tämä sinun veljes oli kuollut ja virkosi jälleen,
hän oli kadonnut ja on taas löydetty.

16 Mutta hän sanoi myöskin opetuslapsillensa: oli rikas mies,
jolla oli huoneenhaltia, ja hänen edessänsä kannettiin hänen
päällensä, että hän oli hukuttanut hänen hyvyytensä. **2** Ja hän
kutsui hänen ja sanoi hänelle: miksi minä sinusta sen kuulen?
tee luku hallituksestas; sillä et sinä saa tästedes hallita. **3** Niin
huoneenhaltia sanoi itsellensä: mitä minä teen, sillä minun herrani
ottaa minulta pois hallituksen? en minä voi kaivaa, häpeen minä
kerjätä. **4** Minä tiedän, mitä minä teen, että kuin minä viralta
pannaan pois, niin he korjaavat minun huoneesensa. **5** Ja hän
kutsui tykönsä kaikki herransa velvolliset ja sanoi ensimäiselle:
kuinka paljo sinä olet minun herralleni velkaa? **6** Mutta se sanoi:
sata tynnyriä öljyä. Ja hän sanoi hänelle: ota kirjas ja istu pian,
ja kirjoita viisikymmentä. **7** Sitte hän sanoi toiselle: kuinka paljon
sinä olet velkaa? ja se sanoi: sata puntaa nisuja. Hän sanoi
hänelle: ota kirjas ja kirjoita kahdeksankymmentä. **8** Ja herra kiitti
väärää huoneenhaltiata, että hän toimellisesti teki; sillä tämän
maailman lapset ovat toimellisemmat kuin valkeuden lapset

heidän sukukunnassansa. **(aiōn g165)** **9** Ja minä myös sanon
teille: tehkäät teillenne ystäviä väärästä mammonasta, että
kuin te tarvitsette, niin he korjaavat teitä ijankaikkisiin majoihin.
(aiōnios g166) **10** Joka vähemmässä on uskollinen, se on myös
paljossa uskollinen, ja joka vähemmässä on väärä, se on myös
paljossa petollinen. **11** Jollette siis ole olleet uskolliset väärässä
mammonassa, kuka teille sitä uskoo, mikä oikia on? **12** Ja
ellette ole olleet toisen omassa uskolliset, kuka teille antaa sen,
mikä teidän omanne on? **13** Ei yksikään palvelia taida kahta
herraa palvella; sillä taikka hän yhtä vihaa ja toista rakastaa,
eli yhdessä hän kiinni riippuu ja toisen katsoo ylön. Ette taida
palvella Jumalaa ja mammonaa. **14** Mutta kaikki nämät kuulivat
nekin Pharisealaiset, jotka ahneet olivat, ja pilkkasivat häntä. **15**
Ja hän sanoi heille: te olette ne, jotka itsenne hurskaiksi teette
ihmisten edessä; mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä
se mikä ihmisille on korkia, se on Jumalan edessä kauhistus.
16 Laki ja prophetat ovat Johannekseen asti, ja siitä ajasta
ilmoitetaan Jumalan valtakunta, ja jokainen siihen itseänsä väellä
tunkee. **17** Pikemmin taivas ja maa hukkuu, kuin rahtukaan
laista putoo. **18** Joka emäntänsä hylkää ja nai toisen, hän tekee
huorin, ja joka sen mieheltä hyljätyn nai, hän tekee huorin. **19**
Oli yksi rikas mies, joka vaatetti itsensä purpuralla ja kalliilla
liinavaatteilla, ja eli joka päivä ilossa herkullisesti. **20** Oli myös
kerjääjä, nimeltä Latsarus, joka makasi hänen ovensa edessä
täynnänsä paisumia, **21** Ja pyysi ravittaa niistä muruista, jotka
rikkaan pöydältä putosivat; mutta koirat myös tulivat ja nuolivat
hänen paisumansa. **22** Niin tapahtui, että kerjääjä kuoli ja vietiin
enkeleiltä Abrahamin helmaan: niin kuoli myös rikas ja haudattiin.
23 Ja kuin hän helvetissä vaivassa oli, nosti hän silmänsä ja näki

Abrahamin taampana ja Latsaruksen hänen helmassansa. **(Hadēs g86)** **24** Ja hän huusi, sanoen: isä Abraham, armahda minun
päälleni ja lähetä Latsarus kastamaan sormensa pää veteen,
että hän jäähdyttäis minun kieleni; sillä minä kovin vaivataan
tässä liekissä. **25** Niin sanoi Abraham: poikani, muista, että sinä
sait sinun hyvääs elämässä, niin myös Latsarus pahaa. Mutta
nyt hän lohdutetaan, ja sinä vaivataan. **26** Ja paitsi kaikkia näitä
on meidän ja teidän välillä suuri juopa kiinnitetty, että ne, jotka
tahtovat, ei he voi, eikä sieltä tännekään tulla. **27** Niin hän sanoi:
minä rukoilen siis sinua, isä, ettäs lähetät hänen minun isäni
kotoon; **28** Sillä minulla on viisi veljeä, todistamaan heille, ettei
hekin tulisi tähän vaivan siaan. **29** Sanoi hänelle Abraham: heillä
on Moses ja prophetat; kuulkoot niitä. **30** Mutta hän sanoi: ei, isä
Abraham: vaan jos joku kuolleista menis heidän tykönsä, niin he
parannuksen tekisivät. **31** Hän sanoi hänelle: ellei he Mosesta
ja prophetaita kuule, niin ei he myös usko, jos joku kuolleista
nousis ylös.

17 Niin hän sanoi opetuslapsillensa: se on mahdotoin, ettei
pahennukset tule. Mutta voi häntä, jonka kautta ne tulevat! **2**
Se olis hänelle parempi, että myllyn kivi ripustettaisiin hänen
kaulaansa, ja heitettäisiin mereen, kuin että hän jonkun näistä
pienistä pahentais. **3** Kavahtakaat teitänne. Jos veljes rikkoo
sinua vastaan, niin nuhtele häntä: ja jos hän itsensä parantaa,
niin anna hänelle anteeksi. **4** Ja jos hän seitsemän kertaa
päivässä rikkoo sinua vastaan, ja seitsemän kertaa päivässä
sinun tykös palajaa, sanoen: minä kadun; niin anna hänelle
anteeksi. **5** Ja apostolit sanoivat Herralle: lisää meille uskoa. **6**
Mutta Herra sanoi: jos teillä olis usko niinkuin sinapin siemen, ja
te sanoisitte tälle metsäfikunalle: nouse ylös juurines ja istuta

sinus mereen, niin se kuulis teitä. **7** Mutta kenellä teistä on
palvelia, joka kyntää taikka karjaa kaitsee, ja kuin hän metsästä
kotia tulee, että hän sanoo kohta hänelle: mene rualle? **8** Vaan
eikö hän pikemmin sano hänelle: valmista minulle ehtoollista,
sonnusta sinus, ja palvele minua, niinkauvan kuin minä syön ja
juon; ja syö ja juo sinä sitte? **9** Vai kiittääkö hän palveliaansa,
että hän teki, mitä hänelle käsketty oli? En luule. **10** Niin myös te,
kuin te olette kaikki tehneet, mitä teille käsketty on, niin sanokaat:
me olemme kelvottomat palveliat: me teimme sen, minkä meidän
piti tekemän. **11** Ja tapahtui, kuin hän meni Jerusalemia päin,
että hän matkusti keskeltä Samarian ja Galilean. **12** Ja kuin hän
tuli yhteen kylään, kohtasivat häntä kymmenen spitalista miestä,
jotka taampana seisoivat, **13** Ja korottivat äänensä, sanoen:
Jesus, rakas Mestari, armahda meidän päällemme! **14** Ja kuin
hän ne näki, sanoi hän heille: menkäät ja osoittakaat teitänne
papeille. Ja tapahtui, että he mennessänsä tulivat puhtaiksi. **15**
Niin yksi heistä, kuin hän näki, että hän parantunut oli, palasi
jälleen ja kunnioitti Jumalaa suurella äänellä, **16** Ja lankesi
kasvoillensa hänen jalkainsa juureen ja kiitti häntä. Ja se oli
Samarialainen. **17** Mutta Jesus vastaten sanoi: eikö kymmenen
puhdistettu? kussa yhdeksän ovat? **18** Ei ole muita löydetty,
jotka palasivat Jumalaa kunnioittamaan, kuin tämä muukalainen.
19 Ja hän sanoi hänelle: nouse ja mene! sinun uskos on
sinun vapahtanut. **20** Ja Pharisealaiset kysyivät häneltä: koska
Jumalan valtakunta olis tuleva? Vastasi hän heitä ja snaoi: ei
Jumalan valtakunta tule niin, että se taidettaisiin nähdä. **21** Ei
myös heidän pidä sanoman: katso tässä, katso siellä; sillä katso,
Jumalan valtakunta on teidän keskellänne. **22** Niin hän sanoi
opetuslapsille: se aika tulee, että te halajatte nähdä yhtäkin

Ihmisen Pojan päivää, ja ette saa nähdä. **23** Ja he sanovat
teille: katso tässä, katso siellä: älkäät menkö ulos, älkäät myös
seuratko. **24** Sillä niinkuin pitkäisen tuli taivaan alla leimahtaa ja
paistaa kaikkein päälle, mitkä taivaan alla ovat, niin on myös
Ihmisen Pojan päivänänsä oleva. **25** Mutta ennen tulee hänen
paljo kärsiä ja hyljättää tältä sukukunnalta. **26** Ja niinkuin tapahtui
Noan päivinä, niin myös tapahtuu Ihmisen Pojan päivinä. **27** He
söivät, joivat, naivat ja huolivat, hamaan siihen päivään asti,
jona Noa arkkiin meni sisälle, ja vedenpaisumus tuli ja hukutti
kaikki. **28** Niin myös tapahtui Lotin päivinä: he söivät, joivat,
ostivat, myivät, istuttivat, rakensivat. **29** Mutta sinä päivänä, kuin
Lot Sodomasta läksi, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja hukutti
kaikki. **30** Niin pitää myös sinä päivänä oleman, jona Ihmisen
Poika ilmoitetaan. **31** Joka sinä päivänä katon päällä on, ja
hänen kalunsa ovat huoneessa, niin älköön astuko alas niitä
ottamaan. Ja joka pellolla on, niin älköön myös palatko takaisin.
32 Muistakaa Lotin emäntää. **33** Jokainen joka pyytää henkensä
vapahtaa, hän sen kadottaa, ja jokainen joka sen kadottaa, hän
saattaa sen elämään. **34** Minä sanon teille: sinä yönä ovat kaksi
yhdellä vuoteella, yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään. **35** Kaksi
ynnä jauhavat: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään. **36** Kaksi
ovat kedolla: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään. **37** Ja he
vastaten sanoivat hänelle: Herra, kussa siis? Niin sanoi hän
heille: kussa raato on, sinne myös kotkat kokoontuvat.

18 Niin hän sanoi myös heille vertauksen, että aina tulee rukoilla
ja ei väsyä, **2** Sanoen: yksi tuomari oli yhdessä kaupungissa, joka
ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä. **3** Niin oli myös yksi
leski siinä kaupungissa, joka tuli hänen tykönsä, sanoen: auta
minua riitaveljeltäni. **4** Ja ei hän tahtonut kauvan aikaa. Mutta

viimein sanoi hän itsellensä: vaikka en minä Jumalaa pelkää,
enkä häpee ihmisiä, **5** Kuitenkin, että tämä leski vaivaa minua,
tahdon minä häntä auttaa, ettei hän viimein tulisi ja nurisisi
minua. **6** Niin Herra sanoi: kuulkaat, mitä tämä väärä tuomari
sanoo: **7** Eikös Jumalan pitäisi valituita auttaman, jotka yötä ja
päivää häntä huutavat, pitäiskö hänen sitä kärsimän? **8** Minä
sanon teille: hän auttaa heitä pian. Kuitenkin, kuin Ihmisen Poika
on tuleva, löytäneekö hän uskoa maan päältä? **9** Niin hän myös
sanoi muutamille, jotka itse päällensä uskalsivat, että he olivat
hurskaat, ja muita katsoivat ylön, tämän vertauksen: **10** Kaksi
ihmistä meni ylös templiin rukoilemaan, yksi Pharisealainen
ja toinen Publikani. **11** Pharisealainen seisoi ja rukoili näin
itsellensä: minä kiitän sinua, Jumala, etten minä ole niinkuin
muut ihmiset, ryöväri, väärä, huorintekiä, taikka myös niinkuin
tämä Publikani. **12** Kahdesti viikossa minä paastoon, ja annan
kymmenykset kaikista mitä minulla on. **13** Ja Publikani seisoi
taampana, eikä tahtonut silmiänsäkään nostaa ylös taivaasen
päin, mutta löi rintoihinsa ja sanoi: Jumala, armahda minun
syntisen päälleni! **14** Minä sanon teille: tämä meni kotiansa
hurskaampana kuin toinen; sillä jokainen joka itsensä ylentää,
se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään. **15** Niin he
toivat myös hänen tykönsä lapsia, että hän heihin rupeais. Mutta
kuin opetuslapset sen näkivät, nuhtelivat he niitä. **16** Mutta kuin
Jesus oli heitä kutsunut tykönsä, sanoi hän: sallikaat lasten
tulla minun tyköni, ja älkäät heitä kieltäkö; sillä senkaltaisten on
Jumalan valtakunta. **17** Totisesti sanon minä teille: joka ei ota
vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, ei hän ikinä siihen
tule siihen sisälle. **18** Ja häneltä kysyi yksi päämiehistä ja sanoi:
hyvä Mestari, mitä minun pitää tekemän, että minä ijankaikkisen

elämän saisin? **(aiōnios g166)** **19** Niin Jesus sanoi hänelle: mitäs
minua hyväksi kutsut? Ei ole kenenkään hyvä, vaan yksi, Jumala.
20 Käskysanat sinä tiedät: ei sinun pidä huorin tekemän: ei
sinun pidä tappaman: ei sinun pidä varastaman: ei sinun pidä
väärää todistusta sanoman: kunnioita isääs ja äitiäs. **21** Niin
hän sanoi: nämät kaikki olen minä minun nuoruudestani pitänyt.
22 Kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: yksi sinulta vielä
puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on ja vaivaisille, niin sinulla pitä
oleman tavara taivaassa: ja tule, seuraa minua. **23** Vaan kuin
hän sen kuuli, tuli hän murheelliseksi; sillä hän oli sangen rikas.
24 Mutta kuin Jesus näki hänen murheissansa olevan, sanoi
hän: kuinka työläästi rikkaat tulevat Jumalan valtakuntaan; **25**
Sillä huokiampi on kamelin käydä neulan silmän lävitse, kuin
rikkaan tulla Jumalan valtakuntaan. **26** Niin he sanoivat, jotka
sen kuulivat: ja kuka taitaa autuaaksi tulla? **27** Mutta hän sanoi:
ne mitkä ovat mahdottomat ihmisten tykönä, ne ovat mahdolliset
Jumalan tykönä. **28** Niin Pietari sanoi: katso, me jätimme kaikki
ja seurasimme sinua. **29** Vaan hän sanoi heille: totisesti sanon
minä teille: ei ole kenkään, joka jätti huoneen taikka vanhemmat
taikka veljet taikka emännän taikka lapset Jumalan valtakunnan
tähden, **30** Joka ei paljoa enempää saa tällä ajalla jällensä,
ja tulevaisessa maailmassa ijankaikkisen elämän. **(aiōn g165,**
aiōnios g166) **31** Ja hän otti tykönsä ne kaksitoistakymmentä, ja
sanoi heille: katso, me menemme Jerusalemiin, ja kaikki pitää
täytettämän mitkä prophetailta Ihmisen Pojasta kirjoitetut ovat.
32 Sillä hän annetaan ylön pakanoille, ja pilkataan, ja häväistään,
ja syljetään. **33** Ja kuin he ovat hänen ruoskineet, tappavat he
hänen, ja kolmantena päivänä on hän nouseva ylös. **34** Ja ei he
mitään näistä ymmärtäneet. Ja tämä puhe oli heiltä niin peitetty,

ettei he ymmärtäneet, mitä sanottiin. **35** Niin tapahtui, kuin hän
Jerikoa lähestyi, että yksi sokia istui tien vieressä kerjäten, **36** Ja
kuin hän kuuli kansan käyvän ohitse, kysyi hän, mikä se olis?
37 He sanoivat hänelle: Jesus Natsarealainen tästä meni. **38**
Ja hän huusi ja sanoi: Jesus, Davidin Poika, armahda minua!
39 Niin ne, jotka menivät ohitse, toruivat häntä vaikenemaan.
Mutta hän huusi sitä enemmin: Davidin Poika, armahda minua!
40 Niin Jesus seisahti ja käski häntä taluttaa tykönsä. Ja kuin
hän lähestyi, kysyi hän häneltä, **41** Sanoen: mitäs tahdot, että
minun pitää sinulle tekemän? Hän sanoi: Herra, että minä näköni
jälleen saisin. **42** Ja Jesus sanoi hänelle: ole näkevä! sinun
uskos autti sinua. **43** Ja hän sai kohta näkönsä, ja seurasi häntä,
ja kunnioitti Jumalaa. Ja kaikki kansa, jotka sen näkivät, kiittivät
Jumalaa.

19 Ja hän meni sisälle ja vaelsi Jerikon lävitse. **2** Ja katso,
yksi mies oli nimeltä Zakeus, joka oli Publikanien päämies ja
hän oli rikas, **3** Ja hän pyysi nähdä Jesusta, kuka hän olis,
eikä saanut kansalta; sillä hän oli varttansa vähäinen. **4** Ja hän
samosi edelle, meni ylös yhteen metsä-fikunapuuhun, että hän
olis saanut hänen nähdä; sillä sen kautta oli hän vaeltava. **5** Ja
kuin hän tuli siihen paikkaan, katsoi Jesus ylös, ja näki hänen,
ja sanoi hänelle: Zakeus, astu nopiasti alas! sillä minun pitää
tänäpänä oleman sinun huoneessas. **6** Ja hän astui nopiasti
alas ja otti hänen iloiten vastaan. **7** Ja kuin he sen näkivät,
napisivat he kaikki, että hän meni sisälle syntisen miehen tykö
olemaan. **8** Mutta Zakeus seisoi ja sanoi Herralle: katso, Herra,
puolen minun tavaraani annan minä vaivaisille; ja jos minä
jonkun pettänyt olen, sen minä neljäkertaisesti jälleen annan. **9**
Niin Jesus sanoi hänelle: tänäpänä on tälle huoneelle autuus

tapahtunut, että hänkin on Abrahamin poika. **10** Sillä Ihmisen
Poika tuli etsimään ja vapahtamaan sitä, mikä kadonnut oli.
11 Mutta kuin he nämät kuulleet olivat, sanoi hän vielä yhden
vertauksen: että hän oli juuri läsnä Jerusalemia, ja että he luulivat
Jumalan valtakunnan kohta ilmoitettavan. **12** Sanoi hän siis:
yksi herrasmies matkusti kaukaiseen maakuntaan, itsellensä
valtakuntaa ottamaan, ja aikoi jälleen palata: **13** Niin hän kutsui
tykönsä kymmenen palveliaansa ja antoi heille kymmenen
leiviskää, ja sanoi heille: tehkäät kauppaa niinkauvan kuin minä
tulen. **14** Mutta hänen kylänsä asujat vihasivat häntä, ja lähettivät
sanansaattajat hänen jälkeensä, sanoen: emme tahdo, että tämä
meitä vallitsee. **15** Ja tapahtui kuin hän palasi, sitte kuin hän
sai valtakunnan, käski hän kutsua ne palveliat tykönsä, joille
hän oli rahansa antanut, tietääksensä, mitä kukin kaupallansa
toimittanut oli. **16** Niin tuli ensimäinen ja sanoi: herra, sinun
leiviskäs on kymmenen leiviskää kasvattanut. **17** Ja hän sanoi
hänelle: oikein, hyvä palvelia, ettäs vähässä olit uskollinen,
sinulla pitää valta kymmenen kaupungin päälle oleman. **18**
Toinen myös tuli ja sanoi: herra, sinun leiviskäs on viisi leiviskää
kasvattanut. **19** Niin hän myös sanoi hänelle: ole sinäkin viiden
kaupungin haltia. **20** Ja kolmas tuli ja sanoi: herra, katso, tässä
on sinun leiviskäs, joka minulla hikiliinassa kätketty oli; **21** Sillä
minä pelkäsin sinua, ettäs kova mies olet; sinä otat, jota et
tallelle pannut, ja niität, jota et kylvänyt. **22** Hän sanoi hänelle:
sinun suustas minä sinun tuomitsen, sinä paha palvelia, sinä
tiesit minun kovaksi mieheksi, joka otan, jota en minä tallelle
pannut, ja leikkaan, jota en minä kylvänyt: **23** Ja miksi et sinä
antanut minun rahaani vaihetuspöydälle? ja minä olisin tultuani
sen kasvun kanssa jälleen saanut. **24** Niin hän sanoi tykönä

seisoville: ottakaat pois leiviskä häneltä, ja antakaat sille, jolla
kymmenen leiviskää on. **25** Niin he sanoivat hänelle: herra,
hänellä on kymmenen leiviskää. **26** Sillä minä sanon teille, jolla
on, hänelle pitää annettaman, ja häneltä, jolla ei ole, sekin,
mikä hänellä on, pitää otettaman pois. **27** Kuitenkin ne minun
viholliseni, jotka ei tahtoneet minun antaa vallita heitä, tuokaat
tänne ja mestatkaa heitä minun edessäni. **28** Ja kuin hän nämät
puhunut oli, meni hän edellä ja vaelsi ylös Jerusalemia päin. **29**
Ja tapahtui, kuin hän lähestyi Betphagea ja Betaniaa, ja tuli sen
vuoren tykö, joka öljymäeksi kutsutaan kutsutaan, lähetti hän
kaksi opetuslapsistansa, **30** Sanoen: menkäät kylään, joka on
teidän edessänne, ja kuin te siihen tulette sisälle, niin te löydätte
varsan sidottuna, jonka päällä ei yksikään ihminen koskaan
istunut ole: päästäkäät se ja tuokaat tänne. **31** Ja jos joku teiltä
kysyy: miksi te sitä päästätte? niin sanokaat hänelle: Herra tätä
tarvitsee. **32** Niin lähetetyt menivät ja löysivät niinkuin hän oli
heille sanonut. **33** Kuin he nyt päästivät varsaa, sanoi sen isäntä
heille: miksi te päästätte varsaa? **34** Vaan he sanoivat: Herra
tätä tarvitsee. **35** Ja he veivät sen Jesuksen tykö, ja panivat
vaatteensa varsan päälle, ja istuttivat Jesuksen se päälle. **36** Ja
kuin hän matkusti, levittivät he vaatteensa tielle. **37** Ja kuin hän
jo lähestyi menemään alas Öljymäeltä, rupesi koko opetuslasten
joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikistä niistä
voimallisista töistä, jotka he nähneet olivat, **38** Sanoen: siunattu
olkoon se, joka tulee, kuningas Herran nimeen! rauha taivaassa
ja kunnia korkeuksissa! **39** Ja muutamat Pharisealaisista kansan
seasta sanoivat hänelle: Mestari, nuhtele opetuslapsias. **40**
Ja hän vastaten sanoi heille: minä sanon teille: jos nämät
vaikenevat, niin kivet pitää huutaman. **41** Ja kuin hän lähemmä

tuli, katsoi hän kaupungin päälle, itki häntä, **42** Ja sanoi: jos
sinäkin tietäisit, niin sinä ajattelisit tosin tällä sinun ajallas, mitä
sinun rauhaas sopis. Mutta nyt ovat ne kätketyt sinun silmäis
edestä. **43** Sillä ne päivät pitää tuleman sinun ylitses, että
sinun vihollises skantsaavat sinun, ja ympäri piirittävät sinun, ja
ahdistavat sinun joka kulmalta, **44** Ja maahan tasoittavat sinun
ja sinun lapses, jotka sinussa ovat, ja ei jätä sinussa kiveä kiven
päälle; ettet etsikkos aikaa tuntenut. **45** Ja hän meni sisälle
templiin, rupesi ajamaan siitä ulos ostajia ja myyjiä, **46** Sanoen
heille: kirjoitettu on: minun huoneeni on rukoushuone; mutta te
olette sen tehneet ryövärien luolaksi. **47** Ja hän opetti joka päivä
templissä, mutta pappein päämiehet ja kirjanoppineet ja kansan
vanhimmat etsivät häntä surmataksensa, **48** Ja ei tietäneet,
mitä heidän piti tekemän; sillä kaikki kansa riippui hänessä, ja
kuulivat häntä.

20 Ja tapahtui yhtenä niistä päivistä, kuin hän kansaa opetti
templissä ja saarnasi evankeliumia, tulivat ylimmäiset papit ja
kirjanoppineet ja vanhimmat, **2** Ja puhuivat hänelle, sanoen:
sanos meille, millä vallalla sinä tätä teet? eli kuka sinulle tämän
vallan on antanut? **3** Niin Jesus vastaten sanoi heille: minä kysyn
myös teiltä yhtä asiaa, vastatkaat minua. **4** Oliko Johanneksen
kaste taivaasta, vaiko ihmisiltä? **5** Niin he ajattelivat itsellänsä,
sanoen: jo me sanomme: taivaasta, niin hän sanoo: miksi ette siis
uskoneet? **6** Mutta jos me sanomme: ihmisiltä, niin kaikki kansa
kivittää meidät; sillä he uskoivat, että Johannes oli propheta. **7**
Ja he vastasivat, ettei he tietäneet, kusta se oli. **8** Niin sanoi
Jesus heille: en minä myös sano teille, millä voimalla minä näitä
teen. **9** Niin hän rupesi sanomaan kansalle tämän vertauksen:
yksi mies istutti viinamäen ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja

meni muille maille kauvaksi aikaa. **10** Ja ajallansa lähetti hän
palvelian peltomiesten tykö, että he antaisivat hänelle viinamäen
hedelmästä. Mutta ne peltomiehet pieksivät sen ja lähettivät pois
tyhjänä. **11** Ja hän lähetti vielä toisen palvelian; mutta he myös
sen pieksivät, ja pilkkasivat, ja lähettivät pois tyhjänä. **12** Ja
hän lähetti vielä kolmannen. Mutta he myös sen haavoittivat ja
syöksivät ulos. **13** Niin viinamäen isäntä sanoi: mitä minä teen?
minä lähetän minun rakkaan poikani: kuin he hänen näkevät,
niin he karttavat häntä. **14** Mutta kuin peltomiehet sen näkivät,
ajattelivat he itsellänsä, sanoen: tämä on perillinen: tulkaat,
tappakaamme häntä, että perintö tulis meidän omaksemme.
15 Ja he syöksivät ulos hänen viinamäestä ja tappoivat. Mitä
viinamäen isäntä on tekevä heille? **16** Hän tulee ja hukkaa nämät
peltomiehet, ja antaa viinamäen muille. Kuin he sen kuulivat,
sanoivat he: pois se! **17** Mutta hän katsahti heidän päällensä ja
sanoi: mitä se on, mikä kirjoitettu on: Se kivi, jonka rakentajat
hylkäsivät, on tullut nurkkakiveksi? **18** Jokainen joka lankee sen
kiven päälle, se runnellaan; mutta jonka päälle se lankee, sen hän
musertaa. **19** Ja pappein päämiehet ja kirjanoppineet pyysivät
häntä sillä hetkellä kiinni ottaa, vaan he pelkäsivät kansaa; sillä
he ymmärsivät, että hän heille tämän vertauksen sanonut oli. **20**
Ja he vartioitsivat häntä ja lähettivät väijyjät, jotka piti itsensä
hurskaiksi teettelemän, että he hänen puheessa saisivat kiinni, ja
antaisivat ylön esivallalle ja maanvanhimman haltuun. **21** Ja he
kysyivät häneltä ja sanoivat: Mestari, me tiedämme, ettäs oikein
sanot ja opetat, etkä katso ihmisen muotoa, vaan opetat Jumalan
tien totuudessa. **22** Sopikko meidän antaa keisarille veroa,
taikka ei? **23** Mutta kuin hän ymmärsi heidän kavaluutensa,
sanoi hän heille: mitä te minua kiusaatte? **24** Osoittakaat minulle

veroraha, kenenkä kuva ja päällekirjoitus siinä on? He vastasivat
ja sanoivat: keisarin. **25** Niin hän sanoi heille: antakaat keisarille,
mitkä keisarin ovat, ja Jumalalle, mitkä Jumalan ovat. **26** Ja
ei he taitaneet hänen puhettansa kansan edessä laittaa, vaan
ihmettelivät hänen vastaustansa, ja vaikenivat. **27** Niin tulivat
muutamat Saddukealaisista, (jotka kieltävät ylösnousemisen,)
ja kysyivät häneltä, **28** Sanoen: Mestari, Moses kirjoitti meille:
jos jonkun veli kuolee, jolla emäntä oli, ja se kuolis lapsetonna,
niin hänen veljensä pitää sen vaimon ottaman ja veljellensä
siemenen herättämän. **29** Niin oli seitsemän veljeä: ensimäinen
otti emännän ja kuoli lapsetonna. **30** Ja toinen otti sen vaimon,
ja se myös kuoli lapsetonna. **31** Ja kolmas otti myös sen: ja niin
kaikki seitsemän, eikä jättäneet lapsia, ja kuolivat. **32** Kaikkein
viimein kuoli myös vaimo. **33** Sentähden ylösnousemisessa,
kenenkä heistä vaimo pitää oleman? sillä kaikki seitsemän ovat
sen vaimonansa pitäneet. **34** Ja Jesus vastaten sanoi heille:
tämän maailman lapset naivat ja huolevat; **(aiōn g165)** **35** Mutta
ne, jotka otolliseksi tulevat sille maailmalle ja ylösnousemiselle
kuolleista, ei he nai eikä huole; **(aiōn g165)** **36** Sillä ei he enään
kuolla taida; sillä he ovat enkelien kaltaiset, ja he ovat Jumalan
lapset, että he ovat ylösnousemisen lapset. **37** Mutta että kuolleet
ylösnousevat, sen on myös Moses pensaan tykönä osoittanut,
kuin hän sanoi Herran Abrahamin Jumalaksi ja Isaakin Jumalaksi
ja Jakobin Jumalaksi. **38** Mutta ei Jumala ole kuolleiden Jumala,
vaan elävien; sillä kaikki hänelle elävät. **39** Niin vastasivat
muutamat kirjanoppineista ja sanoivat: Mestari, oikein sinä
sanoit. **40** Ja ei he rohjenneet häneltä mitään enempää kysyä.
41 Niin hän sanoi heille: kuinka he sanovat Kristuksen Davidin
pojaksi? **42** Ja David itse sanoo Psalmiraamatussa: Herra sanoi

minun Herralleni: istu minun oikialle kädelleni, **43** Siihenasti
kuin minä panen sinun vihollises sinun jalkais astinlaudaksi.
44 Koska siis David kutsuu hänen Herraksensa, kuin hän on
hänen Poikansa? **45** Mutta kuin kaikki kansa sen kuuli, sanoi
hän opetuslapsillensa: **46** Kavahtakaat kirjanoppineita, jotka
tahtovat käydä pitkissä vaatteissa ja ottavat hyväksi tervehdykset
turulla, ja ylimmäiset istuimet synagogissa, ja ylimmäiset siat
ehtoollisissa, **47** Jotka syövä leskein huoneet, ja muodoksi
pitävät pitkät rukoukset: heidän pitää saaman sitä raskaamman
tuomion.

21 Mutta kuin hän katsoi, näki hän rikkaat panevan lahjojansa
uhri-arkkkuun. **2** Hän näki myös köyhän lesken panevan siihen
kaksi ropoa. **3** Ja sanoi: totisesti sanon minä teille: tämä köyhä
leski pani enemmän kuin nämät kaikki. **4** Sillä kaikki nämät
panivat siitä, mitä heillä liiaksi oli, Jumalan uhriski, vaan tämä
pani köyhyydestänsä kaiken tavaransa, mikä hänellä oli. **5** Ja
kuin muutamat sanoivat hänelle templistä, kuinka kauniilla kivillä
ja kappaleilla se kaunistettu oli, niin hän sanoi: **6** Näitäkö te
katselette? Ne päivät pitää tuleman, joina ei pidä kiveä kiven
päälle jätettämän, jota ei maahan jaoteta. **7** Niin he kysyivät
häneltä ja sanoivat: Mestari, koskas nämät tapahtuvat? ja mikä
merkki on, koska nämät tulevat? **8** Hän sanoi: katsokaat, ettei
teitä petetä; sillä moni tulee minun nimeeni ja sanoo: minä se
olen! aika on kyllä läsnä, älkäät kuitenkaan heitä seuratko. **9**
Mutta kuin te kuulette sotia ja kapinoita, niin älkäät peljästykö;
sillä nämät pitää ensin tapahtuman, vaan ei kohta loppu ole.
10 Niin hän sanoi heille: kansa nousee kansaa vastaan, ja
valtakunta valtakuntaa vastaan. **11** Ja suuret maan vapistukset
pitä joka paikassa tuleman, nälkä ja rutto, kauhistukset ja suuret

ihmeet taivaasta tapahtuvat. **12** Mutta ennen näitä kaikkia
heittävät he kätensä teidän päällenne, vainoovat ja antavat ylön
teitä synagogiin ja vankiuteen, ja vetävät teitä kuningasten ja
esimiesten eteen, minun nimeni tähden. **13** Mutta se tapahtuu
teille todistukseksi. **14** Niin pankaat nyt se teidän sydämeenne,
ettette ennen ajattelisi, kuinka teidän pitää edestänne vastaaman:
15 Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota ei he voi
puhua vastaan eikä seisoa vastaan, kaikki jotka teitä vastaan
ovat. **16** Niin te myös annetaan ylön vanhimmilta, veljiltä,
langoilta ja ystäviltä, ja muutamat teistä he tappavat, **17** Ja te
tulette vihattaviksi kaikilta, minun nimeni tähden. **18** Vaan ei
hiuskarvakaan pidä teidän päästänne hukkuman. **19** Pitäkäät
teidän sielunne kärsivällisyydessä. **20** Mutta kuin te näette
Jerusalemin sotaväeltä piiritettävän, niin tietäkäät, että hänen
perikatonsa on lähestynyt. **21** Silloin ne, jotka Juudeassa ovat,
paetkaan vuorille, ja jotka hänen keskellänsä ovat, ne lähtekään
sieltä ulos, ja jotka maalla ovat, älkään häneen menkö sisälle. **22**
Sillä ne ovat kostopäivät, että kaikki täytettäisiin, mitkä kirjoitetut
ovat. **23** Mutta voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä
suuri vaiva pitää maan päällä oleman ja viha tämän kansan
päällä. **24** Ja heidän pitää lankeeman miekan terään, ja he
viedään vangiksi kaikkinaisen kansan sekaan. Ja Jerusalem
pitää tallattaman pakanoilta, siihen asti kuin pakanain aika
täytetään. **25** Ja merkit pitää oleman auringossa ja kuussa ja
tähdissä, ja maassa kansalla ahdistus epäilyksen tähden. Ja
meri ja aallot pitää pauhaaman. **26** Ja ihmiset maassa pitää
nääntymän pelvon ja odottamisen tähden niitä, mitkä maan piirin
päälle tulevat; sillä taivaan voimat pitää liikutettaman. **27** Ja
silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvissä

suurella voimalla ja kunnialla. **28** Mutta kuin nämät rupeevat
tapahtumaan, niin katsokaat, ja nostakaat päänne ylös; sillä
teidän lunastuksenne silloin lähestyy. **29** Ja hän sanoi heille
vertauksen: katsokaat fikunapuuta ja kaikkia puita. **30** Kuin ne jo
puhkeevat, niin te näette ja itse teistänne ymmärrätte, että suvi
on jo läsnä. **31** Niin myös te, kuin te näette nämät tapahtuvan,
tietäkäät, että Jumalan valtakunta on läsnä. **32** Totisesti minä
sanon teille: ei tämän sukukunnan pidä suinkaan hukkuman,
siihenasti kuin nämät kaikki tapahtuvat. **33** Taivas ja maa on
hukkuva, vaan minun sanani ei pidä ikänä hukkaantuman. **34**
Mutta kavahtakaat, ettei teidän sydämenne koskaan raskauteta
ylönsyömisestä ja juopumisesta ja elatuksen murheesta, ja se
päivä tulee äkisti teidän päällenne. **35** Sillä se tulee niinkuin paula
kaikkein ylitse, jotka koko maan päällä asuvat. **36** Sentähden
valvokaat ja aina rukoilkaat, että te mahdolliset olisitte kaikkia
näit välttämään, jotka pitää tapahtuman, ja seisomaan Ihmisen
Pojan edessä. **37** Ja hän opetti päivällä templissä, mutta yöllä
meni hän ulos ja oli yötä vuorella, joka kutsutaan Öljymäeksi.
38 Ja kaikki kansa tuli varhain hänen tykönsä templiin, häntä
kuulemaan.

22 Niin lähestyi makian leivän juhlapäivä, joka pääsiäiseksi
kutsutaan. **2** Ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka
he olisivat hänen saaneet tappaa. Mutta he pelkäsivät kansaa.
3 Niin saatana oli mennyt Juudaan sisälle, jonka liikanimi oli
Iskariot, joka oli kahdentoistakymmenen luvusta. **4** Ja hän
meni pois ja puhutteli ylimmäisiä pappeja ja päämiehiä, kuin
hän oli hänen heille pettävä. **5** Ja he ihastuivat ja lupasivat
hänelle rahaa. **6** Ja hän lupasi sen heille, ja etsi soveliasta
aikaa, saadaksensa häntä pettää ilman hasuta. **7** Niin makian

leivän päivä tuli, jona pääsiäislammas piti teurastettaman,
8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen, sanoen: menkäät
valmistamaan meille pääsiäislammas syödäksemme. **9** Niin
he sanoivat hänelle: kussas tahdot meitä valmistamaan? **10**
Hän sanoi heille: katso, kuin te kaupunkiin tulette sisälle,
kohtaa teitä ihminen, kantain vesiastiaa: seuratkaat häntä siihen
huoneesen, johonka hän menee. **11** Ja sanokaat sen huoneen
perheenisännälle: Mestari sanoo sinulle: kussa on maja, jossa
minä syön pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa? **12** Ja hän
osoittaa teille suuren salin rakennetun; valmistakaat siellä. **13**
Niin he menivät ja löysivät niinkuin hän heille sanonut oli, ja
valmistivat pääsiäislampaan. **14** Ja kuin jo aika tullut oli, istui
hän pöydän tykönä ja kaksitoistakymmentä apostolia hänen
kanssansa. **15** Ja hän sanoi heille: minä olen halulla halainnut
syödä tätä pääsiäislammasta teidän kanssanne, ennekuin minä
kärsin. **16** Sillä minä sanon teille, etten minä suinkaan silleen
siitä syö, siihenasti kuin se täytetään Jumalan valtakunnassa. **17**
Ja hän otti kalkin, kiitti, ja sanoi: ottakaat ja jakakaat keskenänne.
18 Sillä minä sanon teille, etten minä suinkaan juo viinapuun
hedelmää, siihenasti kuin Jumalan valtakunta tulee. **19** Ja hän
otti leivän, kiitti ja mursi, ja antoi heille, sanoen: tämä on minun
ruumiini, joka teidän edestänne annetaan: se tehkäät minun
muistokseni; **20** Niin myös kalkin ehtoollisen jälkeen, sanoen:
tämä kalkki on uusi Testamentti, minun veressäni, joka teidän
edestänne vuodatetaan. **21** Kuitenkin, katso, minun pettäjäni
käsi on minun kanssani pöydällä. **22** Ja tosin Ihmisen Poika
menee niinkuin päätetty on: kuitenkin voi sitä ihmistä, jolta
hän petetään! **23** Ja he rupesivat kyselemään keskenänsä:
kuka olis se heistä, joka sen tekevä olis? **24** Mutta heidän

välillänsä tuli myös riita, kuka heistä näkyis suurin olevan.
25 Niin hän sanoi heille: kansain kuninkaat vallitsevat heitä,
ja joilla valta on heidän ylitsensä, ne kutsutaan armollisiksi
herroiksi. **26** Mutta ette te niin: vaan joka teistä suurin on,
se olkoon niinkuin nuorin, ja joka ylimmäinen on, se olkoon
niinkuin se, joka palvelee. **27** Sillä kumpi suurempi on: se joka
atrioitsee, taikka se joka palvelee? eikö se joka atrioitsee? mutta
minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee. **28**
Mutta te olette ne, jotka minun kiusauksissani minun kanssani
pysyitte. **29** Ja minä säädin teille, niinkuin minun Isäni sääsi
minulle, valtakunnan: **30** Että teidän pitää syömän ja juoman
minun pöydälläni minun valtakunnassani, ja istuman istuimilla,
ja tuomitseman kaksitoistakymmentä Israelin sukukuntaa. **31**
Niin sanoi myös Herra: Simon, Simon, katso, saatana on teitä
pyytänyt seuloaksensa niinkuin nisuja. **32** Vaan minä rukoilin
sinun edestäs, ettei sinun uskos puuttuman pidä. Ja kuin sinä
kerran palajat, niin vahvista veljiäs. **33** Niin hän sanoi hänelle:
Herra, minä olen valmis sinun kanssas sekä vankiuteen että
kuolemaan menemään. **34** Mutta hän sanoi: Pietari, minä sanon
sinulle, ei laula tänäpänä kukko ennen kuin sinä kolmasti kiellät
tuntevas minua. **35** Ja hän sanoi heille: kuin minä lähetin teidät
ilman säkkiä ja kukkaroa ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään? He
sanoivat: ei mitään. **36** Niin hän sanoi heille: vaan nyt, jolla
säkki on, ottakoon sen, niin myös kukkaren; ja jolla ei ole, se
myykään hameensa ja ostakaan miekan. **37** Sillä minä sanon
teille: vielä sekin mikä kirjoitettu on, pitää minussa täytettämän:
hän on pahantekiäin sekaan luettu; sillä ne, mitkä minusta
kirjoitetut ovat, pitää loppuman. **38** Niin he sanoivat: Herra,
katso, tässä on kaksi miekkaa. Hän sanoi heille: kyllä siinä

on. **39** Ja hän läksi ulos ja meni, niinkuin hänen tapansa oli,
Öljymäelle; niin seurasivat myös häntä hänen opetuslapsensa.
40 Ja kuin hän siihen paikkaan tuli, sanoi hän heille: rukoilkaat,
ettette tulisi kiusaukseen. **41** Ja hän erkani heistä lähes kivellä
heittää ja laski polvillensa, rukoili, **42** Sanoen: Isä, jos sinä
tahdot, niin ota pois minulta tämä kalkki, kuitenkin ei minun
tahtoni, mutta sinun olkoon. **43** Niin enkeli taivaasta ilmestyi
hänelle ja vahvisti häntä. **44** Ja kuin hän sangen suuress
ahdistuksessa oli, rukoili hän hartaammin. Ja oli hänen hikensä
niinkuin verenpisarat, jotka maan päälle putosivat. **45** Ja kuin
hän nousi rukoilemasta ja tuli opetuslastensa tykö, löysi hän ne
murheen tähden makaamasta, **46** Ja hän sanoi heille: mitä te
makaatte? nouskaat ja rukoilkaat, ettette kiusaukseen lankeaisi.
47 Vielä hänen puhuissansa, katso, joukko ja se, joka kutsuttiin
Juudas, yksi kahdestatoistakymmenestä, kävi heidän edellänsä,
ja lähestyi Jesusta suuta antamaan hänen. **48** Niin Jesus sanoi
hänelle: Juudas, suun antamisellako sinä Ihmisen Pojan petät?
49 Kuin ne, jotka hänen ympärillänsä olivat, näkivät, mitä tuleva
oli, sanoivat he hänelle: Herra, emmekö me lyö miekalla? **50**
Ja yksi heistä löi pappein päämiehen palveliaa ja hakkasi pois
hänen oikian korvansa. **51** Mutta Jesus vastaten sanoi: sallikaat
tähän asti tulla. Ja kuin hän rupesi hänen korvaansa, paransi hän
sen. **52** Mutta Jesus sanoi niille, jotka häntä vastaan olivat tulleet,
ylimmäisille papeille ja templin haltioille ja vanhimmille: niinkuin
ryövärin tykö te läksitte miekoilla ja seipäillä. **53** Minä olin joka
päivä teidän kanssanne templissä, ja ette ojentaneet kättä minun
päälleni; mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta. **54**
Niin he kiinni ottivat hänen ja taluttivat, ja veivät hänen sisälle
ylimmäisen papin huoneesen. Mutta Pietari seurasi taampana.

55 Ja niin he virittivät valkian keskelle kartanoa, ja ynnä yhdessä
istuivat, istui myös Pietari heidän seassansa. **56** Mutta kuin
yksi piika näki hänen valkian tykönä istuvan, katsoi hän hänen
päällensä, ja sanoi: tämä oli myös hänen kanssansa. **57** Vaan
hän kielsi hänen ja sanoi: vaimo, en minä tunne häntä. **58** Ja
vähän hetken perästä näki toinen hänen, ja sanoi: sinä myös
olet yksi heistä. Pietari sanoi: ihminen, en ole. **59** Ja lähes yhden
hetken perästä todisti myös toinen, sanoen: totisesti tämä oli
myös hänen kanssansa; sillä hän on Galileasta. **60** Niin Pietari
sanoi: ihminen, en minä tiedä, mitäs sanot. Ja kohta, vielä hänen
puhuissansa, lauloi kukko. **61** Ja Herra käänsi itsensä ja katsoi
Pietarin päälle, ja Pietari muisti Herran puheen, kuin hän hänelle
sanoi: ennenkuin kukko laulaa, kolmasti sinä minun kiellät. **62** Ja
Pietari meni ulos ja itki katkerasti. **63** Mutta miehet, jotka Jesusta
kiinni pitivät, pilkkasivat häntä ja löivät häntä, **64** Peittivät hänen
silmänsä, ja löivät häntä poskelle, ja kysyivät häneltä, sanoen:
arvaa, kuka se on, joka sinua löi. **65** Ja paljon muuta pilkkaa
sanoivat he häntä vastaan. **66** Ja kuin päivä tuli, kokoontuivat
kansan vanhimmat ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet ja veivät
hänen oikeutensa eteen, **67** Sanoen: oletkos Kristus? sano
meille. Niin hän sanoi heille: jos minä sanon teille, ette usko,
68 Ja jos minä myös kysyn, niin ette vastaa minua, ette myös
päästä minua. **69** Tästedes istuu Ihmisen Poika Jumalan voiman
oikialla kädellä. **70** Niin he sanoivat kaikki: sinä olet siis Jumalan
Poika? sanoi hän heille: tepä sen sanotte, että minä olen. **71**
Niin he sanoivat: mitä me silleen todistusta tarvitsemme, sillä me
olemme sen kuulleet hänen omasta suustansa.

23 Ja kaikki heidän joukkonsa nousi ylös, ja he veivät hänen
Pilatuksen tykö. **2** Ja he rupesivat kantamaan hänen päällensä,

sanoen: tämän me löysimme kansaa viettelevän ja kieltävän
keisarille veroa antamasta ja sanovan itsensä olevan kuninkaan
Kristuksen. **3** Niin Pilatus kysyi häneltä, sanoen: oletkos
Juudalaisten kuningas? Hän vastasi häntä ja sanoi: sinäpä sen
sanot. **4** Mutta Pilatus sanoi pappein päämiehille ja kansalle: en
minä löydä yhtään vikaa tässä ihmisessä. **5** Mutta he kävivät
päälle, sanoen: hän kehoittaa kansan, opettain koko Juudeassa,
ja on ruvennut Galileasta hamaan tähän asti. **6** Mutta kuin Pilatus
kuuli Galileaa manittavan, kysyi hän, josko hän Galileasta oli. **7**
Ja kuin hän ymmärsi, että hän Herodeksen läänistä oli, lähetti
hän hänen Herodeksen tykö, joka myös silloin oli Jerusalemissa.
8 Kuin Herodes näki Jesuksen, ihastui hän sangen suuresti;
sillä hän oli jo kauvan aikaa häntä halainnut nähdäksensä, että
hän oli paljon hänestä kuullut, ja toivoi häneltä jonkun ihmeen
näkevänsä, **9** Ja kysyi häneltä moninaisista; mutta ei hän mitään
häntä vastannut. **10** Niin ylimmäiset papit ja kirjanoppineet
seisoivat ja kantoivat kovin hänen päällensä. **11** Mutta Herodes
huovinensa katsoi hänen ylön, ja pilkkasi häntä, pani hänen
päällensä valkian vaatteen, ja lähetti jälleen Pilatuksen tykö.
12 Sinä päivänä tuli Pilatus ja Herodes ystäviksi keskenänsä;
sillä he olivat ennen vihamiehet olleet keskenänsä. **13** Niin
Pilatus kutsui kokoon ylimmäiset papit ja valtamiehet ja kansan.
14 Ja sanoi heille: te olette tämän ihmisen minulle tuoneet
niinkuin kansan häiritsiän, ja katso, minä olen häntä tutkinut
teidän edessänne ja en löydä yhtään vikaa tässä ihmisessä,
joista te kannatte hänen päällensä, **15** Eikä Herodeskaan;
sillä minä lähetin teidät hänen tykönsä, ja katso, ei häneltä
yhtään hengen rikosta ole tehty. **16** Sentähden tahdon minä
hänen rangaistuna päästää. **17** Mutta hänen piti joka juhlana

päästämän heille yhden vallallensa. **18** Niin koko joukko huusi
ja sanoi: ota tämä pois, ja päästä meille Barabbas, **19** Joka
oli kapinan ja miestapoin tähden, kuin kaupungissa tapahtunut
oli, vankiuteen heitetty. **20** Niin Pilatus taas puhui heille ja
tahtoi Jesuksen päästää. **21** Mutta he huusivat sitä vastaan,
sanoen: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse häntä! **22** Mutta hän sanoi
kolmannen kerran heille: mitäs hän pahaa teki? en minä löydä
yhtään hengenrikosta hänessä: sentähden tahdon minä häen
rangaistuna päästää. **23** Mutta he kävivät päälle suurella äänellä,
pyytäin häntä ristiinnaulittaa. Ja heidän ja ylimmäisten pappein
ääni sai vallan. **24** Ja Pilatus tuomitsi heidän anomisensa jälkeen,
25 Ja päästi sen heille, joka kapinan ja miestapon tähden oli
vankiuteen heitetty, jota he anoivat; mutta Jesuksen antoi hän
heidän haltuunsa. **26** Ja kuin he hänen veivät ulos, käsittivät he
yhden, Simonin Kyrenistä, joka maalta tuli, ja panivat hänen
päällensä ristin, sitä Jesuksen jäljessä kantamaan. **27** Mutta
häntä seurasi suuri joukko kansaa ja vaimoja, jotka häntä itkivät
ja parkuivat. **28** Niin Jesus käänsi itsensä heidän puoleensa, ja
sanoi: Jerusalemin tyttäret, älkäät minua itkekö, vaan itkekäät
itse teitänne ja teidän lapsianne; **29** Sillä katso, päivät tulevat,
joina he sanovat: autuaat ovat hedelmättömät, ja ne kohdat,
jotka ei synnyttäneet, ja ne nisät, jotka ei imettäneet. **30** Silloin
he rupeevat sanomaan vuorille: langetkaat meidän päällemme,
ja kukkuloille: peittäkäät meitä. **31** Sillä jos he nämät tekevät
tuoreessa puussa, mitä sitte kuivassa tapahtuu? **32** Niin vietiin
myös hänen kanssansa kaksi muuta pahantekiää surmattaa.
33 Ja kuin he siihen siaan tulivat, joka Pääkallon paikaksi
kutsutaan, siinä he hänen ristiinnaulitsivat ja ne pahantekiät,
yhden oikialle ja toisen vasemmalle puolelle. **34** Niin sanoi

Jesus: Isä, anna heille anteeksi, sillä ei he tiedä, mitä he tekevät.
Ja he jakoivat hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. **35**
Ja kansa seisoi ja katseli, mutta päämiehet pilkkasivat häntä
heidän kanssansa ja sanoivat: muita hän vapahti, vapahtakaan
itsensä, jos hän on Kristus, Jumalan valittu. **36** Ja huovit myös
pilkkasivat häntä, menivät ja kokottivat hänelle etikkaa, **37** Ja
sanoivat: jos olet Juudalaisten kuningas, niin vapahda itse sinus.
38 Oli myös hänestä päällekirjoitus Grekan, Latinan ja Hebrean
puustaveilla kirjoitettu: Tämä on Juudalaisten kuningas. **39** Niin
yksi pahantekiöistä, jotka ripustetut olivat, pilkkasi häntä ja sanoi:
jos sinä olet Kristus, niin vapahda sinus ja meitä. **40** Mutta toinen
vastasi ja nuhteli häntä sanoen: etkö sinäkään Jumalaa pelkää,
ettäs olet yhdessä kadotuksessa? **41** Ja tosin me olemme
oikein siinä, sillä me saamme meidän töidemme ansion jälkeen;
mutta ei tämä mitään pahaa tehnyt. **42** Ja sanoi Jesukselle:
Herra, muista minua, kuin tulet valtakuntaas. **43** Niin Jesus
sanoi hänelle: totisesti sanon minä sinulle: tänäpänä pitää sinun
oleman minun kanssani paradisissa. **44** Ja se oli lähes kuudes
hetki, ja pimeys tuli kaiken maan päälle, hamaan yhdeksänteen
hetkeen asti. **45** Ja aurinko pimeni, ja templin esivaate repesi
kahtia, **46** Ja Jesus huusi suurella äänellä ja sanoi: Isä, sinun
käsiis minä annan henkeni. Ja kuin hän sen oli sanonut, antoi
hän henkensä. **47** Mutta kuin sadanpäämies näki, mitä tapahtui,
kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: tosin oli tämä ihminen hurskas.
48 Ja kaikki kansa, joka sinne katselemaan meni, kuin he näkivät,
mitä siellä tapahtui, löivät rintoihinsa ja palasivat kotiansa. **49**
Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taampana ja vaimot,
jotka häntä Galileasta seuranneet olivat, näkivät nämät. **50** Ja
katso, raatimie, nimeltä Joseph, joka oli jalo ja hurskas mies, **51**

Joka ei ollut mieltynyt heidän neuvoonsa ja tekoonsa, syntynyt
Arimatiassa, Juudalaisten kaupungissa, joka myös itse odotti
Jumalan valtakuntaa: **52** Tämä meni Pilatuksen tykö ja anoi
Jesuksen ruumista, **53** Ja otti sen alas ja kääri liinavaatteesen ja
pani sen hautaan, joka kallioon hakattu oli, johonka ei yksikään
ennen pantu ollut. **54** Ja se oli valmistuspäivä, ja sabbati lähestyi.
55 Niin vaimot seurasivat jäljestä, jotka hänen kanssansa tulleet
olivat Galileasta, ja katselivat hautaa, ja kuinka hänen ruumiinsa
pantu oli. **56** Mutta he palasivat ja valmistivat hyvänhajuisia
yrttejä ja voiteita; vaan sabbatina he lepäsivät lain käskyn
jälkeen.

24 Mutta ensimäisenä sabbatin päivänä, sangen varhain, tulivat
he haudalle ja kantoivat hyvänhajuisia yrttejä, jotka he olivat
valmistaneet, ja muutamat heidän kanssansa, **2** Niin he löysivät
kiven haudalta vieritetyksi pois, **3** Ja menivät siihen sisälle
eikä löytäneet Herran Jesuksen ruumista. **4** Ja tapahtui, kuin
he siitä epäilivät, katso, kaksi miestä seisoi heidän tykönänsä
kiiltävissä vaatteissa. **5** Niin he peljästyivät ja löivät kasvonsa
maata päin. He sanoivat heille: miksi te elävää kuolleiden
seassa etsitte? **6** Ei hän ole täällä, mutta nousi ylös; muistakaat,
kuinka hän teille sanoi, kuin hän vielä Galileassa oli, **7** Sanoen:
Ihmisen Poika pitää annettaman ylön syntisten ihmisten käsiin,
ja ristiinnaulittaman, ja kolmantena päivänä nouseman ylös. **8** Ja
he muistivat hänen sanansa, **9** Ja palasivat jälleen haudalta
ja ilmoittivat kaikki nämät yhdelletoistakymmenelle ja kaikille
muille. **10** Ja ne olivat Maria Magdalena ja Johanna ja Maria,
Jakobin äiti, ja muita heidän kanssansa, jotka näitä apostoleille
ilmoittivat. **11** Ja heidän puheensa näkyi heille houraukseksi, eikä
he uskoneet heitä. **12** Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja

kuin hän kurkisti sisälle, näki hän ainoasti liinavaatteet pantuna,
ja meni pois ihmetellen itsellänsä sitä, mikä tapahtunut oli.
13 Ja katso, kaksi heistä meni sinä päivänä yhteen kylään,
joka oli Jerusalemista kuudenkymmenen vakomitan päässä,
Emaus nimeltä, **14** Ja puhuivat keskenänsä kaikista niistä,
mitkä tapahtunut oli. **15** Ja tapahtui heidän puhuissansa ja
tutkistellessansa keskenänsä, että Jesus itse heitä lähestyi ja
matkusti heidän kanssansa. **16** Mutta heidän silmänsä pidettiin,
ettei he häntä tunteneet. **17** Niin hän sanoi heille: mitkä puheet
ne ovat, joita te pidätte keskenänne käydessänne, ja olette
murheelliset? **18** Niin vastasi yksi, Kleopas nimeltä, ja sanoi
hänelle: oletkos ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä,
mitä siellä näinä päivinä tapahtui? **19** Ja hän sanoi heille:
mitä? He sanoivat hänelle: Jesuksesta Natsarealaisesta, joka
oli väkevä propheta töissä ja sanoissa, Jumalan ja kaiken
kansan edessä. **20** Kuinka meidän ylimmäiset papit ja päämiehet
antoivat ylön hänen kuoleman kadotukseen, ja ristiinnaulitsivat
hänen. **21** Mutta me luulimme hänen siksi, joka Israelin piti
lunastaman. Ja paitsi kaikkia näitä on jo kolmas päivä tänäpänä,
kuin nämät tapahtuivat. **22** Mutta myös muutamat vaimot meistä
ovat meitä peljättäneet, jotka varhain aamulla tulivat haudalle,
23 Ja kuin ei löytäneet hänen ruumistansa, tulivat he ja sanoivat,
että he enkeleinkin näyn nähneet olivat, jotka sanoivat hänen
elävän. **24** Ja muutamat niistä, jotka meidän kanssamme olivat,
menivät haudalle ja löysivät niinkuin vaimot olivat sanoneet;
mutta ei he häntä nähneet. **25** Ja hän sanoi heille: oi te tomppelit
ja hitaan sydämestä uskomaan niitä kaikkia, mitä prophetat
puhuneet ovat! **26** Eikö Kristuksen pitänyt näitä kärsimän ja
kunniaansa käymän sisälle? **27** Ja hän rupesi Moseksesta ja

kaikista prophetaista, ja selitti heille kirjoitukset, jotka hänestä
olivat. **28** Ja he lähestyivät kylää, johonka he menivät, ja hän
teetteli itsensä edemmä käymään. **29** Ja he vaativat häntä,
sanoen: ole meidän kanssamme, sillä ehtoo joutuu ja päivä
on laskenut; ja hän meni olemaan heidän kanssansa. **30** Ja
tapahtui, kuin hän atrioitsi heidän kanssansa, otti hän leivän,
kiitti, mursi ja antoi heille. **31** Niin heidän silmänsä aukenivat ja
he tunsivat hänen. Ja hän katosi heidän edestänsä. **32** Ja he
sanoivat keskenänsä: eikö meidän sydämemme meissä palanut,
kuin hän tiellä meitä puhutteli ja selitti meille kirjoitukset? **33** Ja
he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin, ja löysivät ne
yksitoistakymmentä koossa ja ne, jotka niiden kanssa olivat,
34 Jotka sanoivat: Herra on totisesti noussut ylös ja ilmaantui
Simonille. **35** Ja he juttelivat heille, mitä tiellä tapahtunut oli,
ja kuinka hän heiltä oli tuttu leivän murtamisessa. **36** Mutta
kuin he näitä puhuivat, seisoi itse Jesus heidän keskellänsä
ja sanoi heille: rauha olkoon teille! **37** Niin he hämmästyivät
ja peljästyivät, ja luulivat näkevänsä hengen. **38** Ja hän sanoi
heille: mitä te pelkäätte? ja miksi senkaltaiset ajatukset tulevat
sydämeenne? **39** Katsokaat käsiäni ja jalkojani, että minä itse
olen: ruvetkaat minuun ja katsokaat; sillä ei hengellä ole lihaa
eikä luita, niinkuin näette minulla olevan. **40** Ja kuin hän nämät
sanonut oli, osoitti hän heille kätensä ja jalkansa. **41** Mutta koska
ei he vielä uskoneet ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän
heille: onko teillä tässä mitään syötävää? **42** Niin he panivat
hänen eteensä kappaleen paistettua kalaa ja vähän kimalaisen
hunajaa. **43** Ja hän otti sen ja söi heidän nähtensä. **44** Niin hän
sanoi heille: nämät ovat ne sanat, jotka minä puhuin teille, kuin
minä vielä tiedän kanssanne olin; sillä kaikki pitää täytettämän,

mitä kirjoitettu on Moseksen laissa ja prophetaissa ja psalmeissa
minusta. **45** Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä, kirjoituksia
ymmärtämään, **46** Ja sanoi heille: niin on kirjoitettu, ja niin tuli
Kristuksen kärsiä ja nousta kuolleista kolmantena päivänä, **47** Ja
saarnattaman hänen nimeensä parannusta ja syntein anteeksi
antamusta kaikissa kansoissa, ruveten Jerusalemista. **48** Mutta
te olette näiden todistajat. **49** Ja katso, minä lähetän minun
Isäni lupauksen teidän päällenne. Mutta te olkaat Jerusalemissa
siihenasti kuin te puetetaan voimalla korkeudesta. **50** Niin hän vei
heidät ulos hamaan Betaniaan, ja nosti kätensä ja siunasi heitä.
51 Ja tapahtui, kuin hän heitä siunannut oli, erkani hän heistä ja
meni ylös taivaasen. **52** Mutta kuin he häntä kumartaneet ja
rukoilleet olivat, palasivat he Jerusalemiin suurella ilolla, **53** Ja
olivat aina templissä, kiittivät ja kunnioittivat Jumalaa. Amen!

Johanneksen

1 Alussa oli sana, ja se Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala
oli se Sana. **2** Tämä oli alussa Jumalan tykönä. **3** Kaikki ovat
sen kautta tehdyt, ja ilman sitä ei ole mitään tehty, joka tehty
on. **4** Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus, **5** Ja
valkeus paistaa pimeydessä, jota ei pimeys käsittänyt. **6** Yksi
mies oli lähetetty Jumalalta, jonka nimi oli Johannes: **7** Se tuli
valkeudesta todistamaan, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa.
8 Ei hän ollut valkeus, mutta hän oli lähetetty valkeudesta
todistamaan. **9** Se oli totinen valkeus, joka valistaa kaikki ihmiset,
jotka maailmaan tulevat; **10** Se oli maailmassa, ja maailma
oli hänen kauttansa tehty, ja ei maailma häntä tuntenut. **11**
Hän tuli omillensa, ja ei hänen omansa häntä ottaneet vastaan,
12 Mutta niille, jotka hänen ottivat vastaan, antoi hän voiman
Jumalan lapsiksi tulla, jotka uskovat hänen nimensä päälle, **13**
Jotka ei verestä eikä lihan tahdosta ei myös miehen tahdosta,
mutta Jumalasta syntyneet ovat. **14** Ja Sana tuli lihaksi ja asui
meidän seassamme, (ja me näimme hänen kunniansa niinkuin
ainoan Pojan kunnian Isästä,) täynnä armoa ja totuutta. **15**
Johannes todisti hänestä, ja huusi, sanoen: tämä oli se, josta
minä sanoin: minun jälkeeni on tuleva, joka minun edelläni on
ollut; sillä hän oli ennen kuin minä. **16** Ja me olemme kaikki
hänen täydellisyydestänsä saaneet ja armon armosta. **17** Sillä
laki on Moseksen kautta annettu: armo ja totuus on Jesuksen
Kristuksen kautta tullut. **18** Ei ole kenkään koskaan Jumalaa
nähnyt: ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, hän ilmoitti
meille. **19** Ja tämä on Johenneksen todistus, kuin Juudalaiset
lähettivät Jerusalemista papit ja Leviläiset kysymään häneltä:
kukas olet? **20** Ja hän todisti ja ei kieltänyt, ja hän todisti, sanoen:

en minä ole Kristus. **21** Ja he kysyivät häneltä: kukas siis?
oletkos Elias? Hän sanoi: en. Oletkos propheta? Hän vastasi: en.
22 Niin he sanoivat hänelle: kukas olet? että me antaisimme niille
vastauksen, jotka meidät lähettivät: mitäs sanot itsestäs? **23** Hän
sanoi: minä olen huutava ääni korvessa: valmistakaat Herran
tietä, niinkuin Jesaias propheta sanoi. **24** Ja jotka lähetetyt olivat,
olivat Pharisealaisista. **25** Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat
hänelle: miksi siis sinä kastat, jos et ole Kristus, etkä Elias, etkä
propheta? **26** Johannes vastasi heitä ja sanoi: minä kastan
vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo, jota ette tunne: **27** Hän
on se, joka minun jälkeeni tulee, joka minun edelläni on ollut,
jonka kengän rihmoja en minä ole kelvollinen päästämään. **28**
Nämät tapahtuivat Betabarassa, sillä puolella Jordania, kussa
Johannes kasti. **29** Toisena päivänä näki Johannes Jesuksen
tykönsä tulevan, ja sanoi: katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa
maailman synnin! **30** Tämä on se, josta minä sanoin: minun
jälkeeni tulee mies, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli
ennen kuin minä. **31** Ja en minä häntä tuntenut; mutta että hän
ilmestyisi Israelissa, sentähden tulin minä vedellä kastamaan.
32 Ja Johannes todisti, sanoen: minä näin Hengen taivaasta
tulevan alas niinkuin kyyhkyisen ja seisahtavan hänen päällensä.
33 Ja en minä häntä tuntenut; mutta joka minun lähetti vedellä
kastamaan, se sanoi minulle: jonka päälle sinä näet Hengen
tulevan alas ja seisahtavan hänen päällesä, hän on se, joka
kastaa Pyhällä Hengellä. **34** Ja minä näin sen ja todistin hänen
olevan Jumalan Pojan. **35** Toisena päivänä seisoi Johannes
taas ja kaksi hänen opetuslapsistansa, **36** Ja kuin hän näki
Jesuksen käyvän, sanoi hän: katso, Jumalan Karitsa! **37** Ja ne
kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan, ja seurasivat Jesusta.

38 Mutta Jesus käänsi itsensä ja näki ne seuraavan, ja sanoi
heille: Mitä te etsitte? Niin he sanoivat hänelle: Rabbi (se on niin
paljo sanottu: opettaja) kussas asut? **39** Hän sanoi heille: tulkaat
ja katsokaat; ja he tulivat ja näkivät, kussa hän asui, ja olivat sen
päivän hänen tykönänsä, ja se oli lähes kymmenes hetki. **40**
Andreas, Simon Pietarin veli, oli yksi niistä kahdesta, jotka sen
Johannekselta kuulleet olivat ja häntä seurasivat. **41** Tämä löysi
ensin veljensä Simonin, ja sanoi hänelle: me löysimme Messiaan;
se on niin paljo kuin: voideltu. **42** Ja hän toi hänen Jesuksen
tykö. Mutta kuin Jesus katsoi hänen päällensä, sanoi hän: sinä
olet Simon Jonan poika, ja sinä pitää kutsuttaman Kephas;
se on niin paljo kuin: kallio. **43** Toisena päivänä tahtoi Jesus
mennä Galileaan, ja löysi Philippuksen ja sanoi hänelle: seuraa
minua! **44** Mutta Philippus oli Betsaidasta, Andreaksen ja Pietarin
kaupungista. **45** Philippus löysi Natanaelin ja sanoi hänelle: me
olemme löytäneet sen, josta Moses kirjoitti laissa ja prophetat,
Jesuksen, Josephin pojan Natsaretista. **46** Ja Natanael sanoi
hänelle: tulleeko Natsaretista jotain hyvää? Philippus sanoi
hänelle: tule ja katso. **47** Jesus näki Natanaelin tykönsä tulevan,
ja sanoi hänestä: katso, totisesti oikia Israelilainen, jossa ei
petosta ole. **48** Natanael sanoi hänelle: mistäs minut tunnet?
Jesus vastasi ja sanoi hänelle: ennen kuin Philippus kutsui sinua
fikunapuun alla ollessas, näin minä sinun. **49** Vastasi Natanael ja
sanoi hänelle: Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin
kuningas. **50** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: sinä uskot, että minä
sanoin sinulle: minä näin sinut fikunapuun alla. Sinä saat vielä
suurempia nähdä. **51** Ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon
minä teille: tästedes pitää teidän näkemän taivaan avoinna, ja

Jumalan enkelit astuvan ylös ja tulevan alas Ihmisen Pojan
päälle.

2 Ja kolmantena päivänä olivat häät Galilean Kaanassa, ja
Jesuksen äiti oli siellä; **2** Niin Jesus ja hänen opetuslapsensa
kutsuttiin myös häihin. **3** Ja kun viina puuttui, sanoi Jesuksen
äiti hänelle: ei heillä ole viinaa. **4** Jesus sanoi hänelle: vaimo!
mitä minun on sinun kanssas? ei minun aikani ole vielä tullut.
5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: mitä hän teille sanoo, se
tehkäät. **6** Niin siellä oli kuusi kivistä vesi-astiaa pantuna
Juudalaisten puhdistamisen tavan jälkeen, ja kukin veti kaksi
eli kolme mittaa. **7** Jesus sanoi heille: täyttäkäät vesi-astiat
vedellä. Ja he täyttivät ne ylen täyteen. **8** Ja hän sanoi heille:
pankaat nyt sisälle ja viekäät edeskäyvälle. Ja he veivät. **9**
Mutta kuin edeskäypä maisti sitä vettä, joka viinaksi tullut oli,
(eikä tietänyt, kusta se tuli, mutta palveliat tiesivät, jotka veden
ammensivat,) kutsui edeskäypä yljän, **10** Ja sanoi hänelle:
jokainen antaa ensisti hyvää viinaa, ja kuin juovutaan, niin sitte
huonompaa: sinä kätkit hyvän viinan tähän asti. **11** Tämä on
ensimäinen tunnustähti, jonka Jesus teki Galilean Kaanassa, ja
ilmoitti kunniansa. Ja hänen opetuslapsensa uskoivat hänen
päällensä. **12** Sitte meni hän alas Kapernaumiin ja hänen äitinsä
ja hänen veljensä ja hänen opetuslapsensa, eikä siellä kauvan
viipyneet. **13** Ja Juudalaisten pääsiäinen oli läsnä, ja Jesus meni
ylös Jerusalemiin, **14** Ja löysi templissä istuvan ne, jotka karjaa,
lampaita ja kyykyläisiä myyskentelivät, ja vaihettajat. **15** Ja hän
teki ruoskan köysistä, ja ajoi ulos ne kaikki temppelistä ja lampaat
ja karjan, ja heitti pois vaihettajain rahat ja maahan kukisti pöydät.
16 Ja sanoi niille, jotka kyhkyisiä myivät: viekäät nämät täältä
pois ja älkäät tehkö minun Isäni huonetta kauppahuoneeksi.

17 Mutta hänen opetuslapsensa muistivat kirjoitetuksi: sinun
huonees kiivaus on minun syönyt. **18** Niin vastasivat Juudalaiset
ja sanoivat hänelle: mitä merkkiä sinä meille osoitat, ettäs
näitä teet? **19** Jesus vastasi ja sanoi heille: jaottakaat maahan
tämä templi, ja minä tahdon sen kolmantena päivänä rakentaa
ylös. **20** Niin Juudalaiset sanoivat: tätä templiä on rakennettu
kuusiviidettäkymmentä ajastaikaa, ja sinä rakennat sen kolmena
päivänä? **21** Mutta hän sanoi ruumiinsa templistä. **22** Kuin hän
siis oli kuolleista noussut, muistivat hänen opetuslapsensa hänen
sen heille sanoneeksi, ja uskoivat Raamatun ja puheen, minkä
Jesus oli puhunut. **23** Mutta kuin hän pääsiäis-juhlapäivänä
oli Jerusalemissa, uskoivat monta hänen nimensä päälle, kuin
he näkivät ne tunnustähdet mitkä hän teki. **24** Mutta ei Jesus
uskonut itsiänsä heille; sillä hän tunsi heidät kaikki, **25** Ja ei
tarvinnut, että joku olis ihmisestä todistanut; sillä hän tiesi, mitä
ihmisessä oli.

3 Niin oli yksi mies Pharisealaisista, Nikodemus nimeltä,
Juudalaisten ylimmäinen. **2** Se tuli yöllä Jesuksen tykö ja sanoi
hänelle: Mestari, me tiedämme, että sinä olet Jumamalasta
opettajaksi tullut; sillä ei taida kenkään niitä tunnustähtiä tehdä,
joita sinä teet, jollei Jumala ole hänen kanssansa. **3** Jesus vastasi
ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku
vastuudesta synny, ei hän taida Jumalanmalan valtakuntaa
nähdä. **4** Nikodemus sanoi hänelle: kuinka taitaa ihminen
vanhana syntyä? taitaako hän äitinsä kohtuun jälleen mennä, ja
syntyä? **5** Jesus vastasi: totisesti, totisesti sanon minä sinulle:
ellei joku synny vedestä ja Hengestä ei hän taida Jumalan
valtakuntaan sisälle tulla. **6** Mitä lihasta syntynyt on, se on liha,
ja mitä Hengestä syntynyt on se on henki. **7** Älä ihmettele, että

minä sanoin sinulle: teidän pitää uudesta syntymän. **8** Tuuli
puhaltaa, kussa hän tahtoo, ja sinä kuulet hänen humunsa, ja
et tiedä, kusta hän tulee taikka kuhunka hän menee: näin on
jokainen, joka Hengestä syntynyt on. **9** Vastasi Nikodemus ja
sanoi hänelle: kuinka ne taitavat tapahtua? **10** Jesus vastasi ja
sanoi hänelle: sinä olet mestari Israelissa, ja et näitä tiedä! **11**
Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: me puhumme, mitä me
tiedämme, ja todistamme, mitä me näemme, ja ette ota vastaan
meidän todistustamme. **12** Jos minä maallisia teille sanoin,
ja ette usko: kuinka te uskoisitte, jos minä taivaallisia teille
sanoisin? **13** Ei astu kenkään ylös taivaasen, vaan joka taivaasta
astui alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa. **14** Ja niinkuin
Moses ylensi kärmeen korvessa, niin myös Ihmisen Poika pitää
ylennettämän. **15** Että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei
pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman. **(aiōnios**
g166) **16** Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei
pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman. **(aiōnios**
g166) **17** Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan,
tuomitsemaan maailmaa, mutta että maailma pitää hänen
kauttansa vapahdettaman. **18** Joka hänen päällensä uskoo, ei
häntä tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu; sillä ei hän
uskonut Jumalan ainoan Pojan nimen päälle. **19** Mutta tämä
on tuomio: että valkeus tuli maailmaan, ja ihmiset rakastivat
enemmin pimeyttä kuin valkeutta; sillä heidän työnsä olivat
pahat. **20** Sillä jokainen, joka pahaa tekee, se vihaa valkeutta
eikä tule valkeuteen, ettei hänen töitänsä pitäisi laitettaman.
21 Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen
työnsä nähtäisiin; sillä ne ovat Jumalassa tehdyt. **22** Sitte tuli

Jesus ja hänen opetuslapsensa Juudean maahan, ja asui siellä
heidän kanssansa, ja kasti. **23** Mutta Johannes kasti myös
Enonissa läsnä Salimia, sillä siellä oli palto vettä; ja he tulivat
ja kastettiin. **24** Sillä ei Johannes ollut vielä silloin vankiuteen
heitetty. **25** Niin tuli kysymys Johanneksen opetuslasten ja
Juudalaisten välillä puhdistuksesta. **26** Ja he tulivat Johanneksen
tykö ja sanoivat hänelle: opettaja, se joka sinun kanssas oli
toisella puolella Jordania, josta sinä todistit, katso, hän kastaa, ja
jokainen menee hänen tykönsä. **27** Johannes vastasi ja sanoi:
ei ihminen taida mitään ottaa, ellei hänelle anneta taivaasta.
28 Te olette itse minun todistajani, että minä olen sanonut: en
minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellänsä lähetetty. **29**
Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo
ja kuultelee häntä, se iloittaa itsiänsä yljän äänestä sangen
suuresti; sentähden on tämä minun iloni täytetty. **30** Hänen tulee
kasvaa, mutta minun pitää vähenemän. **31** Joka ylhäältä tulee,
se on kaikkein päällä, ja joka maasta on, se on maasta ja puhuu
maasta. Joka taivaasta tulee, hän on kaikkein ylin. **32** Ja mitä
hän nähnyt ja kuullut on, sen hän todistaa, ja ei kenkään ota
vastaan hänen todistustansa. **33** Joka hänen todistuksensa otti
vastaan, se päätti Jumalan olevan totisen. **34** Sillä jonka Jumala
lähetti, se puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä
mitalla. **35** Isä rakastaa Poikaa, ja antoi kaikki hänen käteensä.
36 Joka uskoo Pojan päälle, hänellä on ijankaikkinen elämä;
mutta joka ei usko Pojan päälle, ei hänen pidä elämää näkemän,
mutta Jumalan viha pysyy hänen päällänsä. **(aiōnios g166)**

4 Kuin siis Herra ymmärsi Pharisealaisten kuulleeksi, että Jesus
teki enemmin opetuslapsia ja kasti kuin Johannes; **2** (Vaikka
ei Jesus itse kastanut, mutta hänen opetuslapsensa,) **3** Jätti

hän Juudean ja meni jälleen Galileaan. **4** Mutta hänen piti
Samarian kautta vaeltaman. **5** Niin hän tuli Samarian kaupunkiin,
joka kutsuttiin Sikar, lähes sitä maakartanoa, jonka Jakob oli
pojallensa Josephille antanut. **6** Niin siellä oli Jakobin lähde.
Kuin Jesus matkasta oli vasynyt, istui hän lähteen päälle, ja se
oli liki kuudetta hetkeä. **7** Niin tuli yksi Samarian vaimo vettä
ammentamaan, ja Jesus sanoi hänelle: anna minun juodakseni.
8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat menneet kaupunkiin ruokaa
ostamaan. **9** Sanoi Samarian vaimo hänelle: kuinka sinä minulta
juoda anot, joka olet Juudalainen, ja minä olen Samarialainen?
sillä ei Juudalaiset pidä yhtään kanssakäymistä Samarialaisten
kanssa. **10** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jos sinä tietäisit
Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: anna minun
juodakseni! niin sinä anoisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää
vettä. **11** Sanoi vaimo hänelle: Herra, eipä sinulla ole, milläs
ammennat, ja lähde on syvä: kusta siis sinulla on elävää vettä?
12 Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme Jakob, joka meille
tämän kaivon antoi? ja hän joi itse siitä, ja hänen lapsensa, ja
hänen karjansa. **13** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jokainen, joka
juo tästä vedestä, hän janoo jälleen; **14** Mutta joka siitä vedestä
juo, jonka minä hänelle annan, ei hän janoo ijankaikkisesti; vaan
se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden
lähteeksi, joka kuohuu ijankaikkiseen elämään. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** **15** Sanoi vaimo hänelle: Herra, anna minulle sitä vettä,
etten minä janoaisi enkä tarvitsisi tulla tänne ammentamaan.
16 Jesus sanoi hänelle: mene, kutsu miehes, ja tule tänne. **17**
Vaimo vastasi ja sanoi hänelle: ei minulla ole miestä. Sanoi
Jesus hänelle: oikein sinä sanoit: ei minulla ole miestä. **18** Sillä
viisi miestä on sinulla ollut, ja se joka sinulla nyt on, ei ole sinun

miehes. Sen sinä oikein sanoit. **19** Vaimo sanoi hänelle: Herra,
minä näen, että sinä olet propheta. **20** Meidän isämme ovat tällä
vuorella kumartaneet ja rukoilleet, ja te sanotte: Jerusalemissa
on se sia, jossa pitää rukoiltaman. **21** Jesus sanoi hänelle:
vaimo, usko minua: se aika tulee, ettette tällä vuorella eikä
Jerusalemissa Isää rukoile. **22** Ette tiedä, mitä te rukoilette,
mutta me tiedämme, mitä me rukoilemme; sillä autuus on
Juudalaisista. **23** Mutta hetki tulee, ja jo nyt on, että totiset
rukoiliat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä Isä tahtoo
myös senkaltaisia, jotka häntä rukoilevat. **24** Jumala on Henki, ja
jotka häntä rukoilevat, niiden pitää hengessä ja totuudessa häntä
rukoileman. **25** Vaimo sanoi hänelle: minä tiedän, että Messias
on tuleva, joka kutsutaan Kristus: kuin hän tulee, niin hän
ilmoittaa meille kaikki. **26** Jesus sanoi hänelle: minä olen se, joka
sinun kanssas puhun. **27** Silloin tulivat hänen opetuslapsensa
ja ihmettelivät, että hän sitä vaimoa puhutteli: ei kuitenkaan
kenkään sanonut: mitäs kysyt? eli mitäs häntä puhuttelet? **28**
Niin vaimo jätti vesi-astiansa, ja meni kaupunkiin, ja sanoi niille
ihmisille: **29** Tulkaa katsomaan sitä ihmistä, joka minulle sanoi
kaikki, mitä minä tehnyt olen: olleeko hän Kristus? **30** Niin he
läksivät kaupungista ja menivät hänen tykönsä. **31** Mutta sillä
välillä rukoilivat opetuslapset häntä, sanoen: Rabbi, syö. **32** Vaan
hän sanoi heille: minulla on ruokaa syödäkseni, jota ette tiedä.
33 Niin opetuslapset sanoivat keskenänsä: lieneekö joku hänelle
syötävää tuonut? **34** Jesus sanoi heille: minun ruokani on se,
että minä teen hänen tahtonsa, joka minun lähetti, ja täytän
hänen tekonsa. **35** Ettekö te sano: vielä ovat neljä kuukautta ja
elonaika tulee? katso, minä sanon teille: nostakaat silmänne
ylös ja katsokaat vainioita: sillä ne ovat jo valkiat elonajaksi. **36**

Ja joka niittää, hän saa palkan ja kokoo hedelmän ijankaikkiseen
elämään: että kylväjä ja niittäjä ynnä iloitsisivat. **(aiōnios g166)** **37**
Sillä tässä on se sana tosi; toinen on, joka kylvää, ja toinen,
joka niittää. **38** Minä lähetin teidät niittämään, jossa ette ole
työtä tehdeet: muut ovat työtä tehneet ja te olette heidän työnsä
päälle tulleet. **39** Mutta monta Samarialaista siitä kaupungista
uskoivat hänen päällensä sen vaimon puheen tähden, joka
sanoi: hän on minulle kaikki sanonut, mitä minä tehnyt olen. **40**
Kuin siis Samarialaiset tulivat hänen tykönsä, rukoilivat he häntä
viipymään heidän tykönänsä. Ja hän viipyi siellä kaksi päivää.
41 Ja paljo usiammat uskoivat hänen sanansa tähden. **42** Ja
sanoivat sille vaimolle: emme nyt silleen usko sinun puhees
tähden; sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että hän on
totisesti Kristus, maailman Vapahtaja. **43** Mutta kahden päivän
perästä läksi hän sieltä ja meni Galileaan. **44** Sillä Jesus todisti
itse, ettei propheta maksa isänsä maalla mitään. **45** Kuin hän
siis tuli Galileaan, ottivat Galilealaiset hänen vastaan, jotka
olivat nähneet kaikki ne, mitä hän Jerusalemissa juhlana tehnyt
oli: sillä he olivat myös juhlalle tulleet. **46** Niin Jesus tuli taas
Galilean Kaanaan, kussa hän meden viinaksi tehnyt oli. Ja oli
kuninkaan mies, jonka poika sairasti Kapernaumissa. **47** Kuin
hän kuuli, että Jesus oli tullut Juudeasta Galileaan, meni hän
hänen tykönsä ja rukoili häntä tulemaan alas ja parantamaan
hänen poikansa, joka oli kuolemallansa. **48** Sanoi siis Jesus
hänelle: ellette näe tunnustähtiä ja ihmeitä, niin ette usko. **49**
Sanoi kuninkaan mies hänelle: Herra, tule alas ennenkuin minun
poikani kuolee. **50** Jesus sanoi hänelle: mene, sinun poikas elää.
Ja mies uskoi sanan, jonka Jesus sanoi hänelle, ja meni. **51**
Niin hänen mennessänsä, kohtasivat hänen palveliansa hänen

ja ilmoittivat hänelle, sanoen: sinun poikas elää. **52** Niin hän
tutki heiltä hetkeä, jolla hän parani, ja he sanoivat hänelle: eilen
seitsemännellä hetkellä antoi vilutauti hänen ylön. **53** Niin isä
ymmärsi sen siksi hetkeksi, jolla Jesus sanoi hänelle: sinun
poikas elää. Ja hän uskoi ja koko hänen huoneensa. **54** Tämä
on toinen tunnustähti, jonka Jesus teki tullessansa Juudeasta
Galileaan.

5 Sitte oli Juudalaisten juhlapäivä, ja Jesus meni ylös
Jerusalemiin. **2** Mutta Jerusalemissa on Lammasportin tykönä
lammikko, joka Hebrean kielellä kutsutaan Betesda, jossa oli viisi
vajaa, **3** Joissa makasi suuri joukko sairaita, sokeita, ontuvia,
halvatuita, jotka veden liikuttamista odottivat. **4** Sillä enkeli
tuli alas määrätyllä ajalla lammikkoon ja sekoitti veden: joka
siis ensimäisenä veteen astui, kuin se sekoitettu oli, niin se
parani, ehkä missä ikänä taudissa hän oli. **5** Niin oli siellä mies,
joka kahdeksanneljättäkymmentä ajastaikaa oli sairastanut. **6**
Kuin Jesus hänen näki makaavan ja tunsi hänen jo kauvan
sairastaneen, sanoi hän hänelle: tahdotkos tulla terveeksi? **7**
Sairas vastasi häntä: Herra, ei ole minulla sitä ihmistä, joka
minun vie, kuin vesi sekoitettu on, lammikkoon; mutta kuin minä
tulen, niin on toinen minun edelläni siihen astunut. **8** Jesus
sanoi hänelle: nouse, ota vuotees ja käy. **9** Ja kohta parani se
ihminen, ja otti vuoteensa ja kävi. Ja se päivä oli sabbati. **10**
Sanoivat siis Juudalaiset paratulle: nyt on sabbati, ei sinun sovi
vuodetta kantaa. **11** Hän vastasi heitä: joka minun paransi, se
sanoi minulle: ota vuotees ja käy. **12** Niin he kysyivät häneltä:
kuka on se ihminen, joka sinulle sanoi: ota vuotees ja käy? **13**
Mutta ei parattu tietänyt, kuka se oli; sillä Jesus oli mennyt pois
kansan tähden, joka siinä paikassa oli. **14** Sitte löysi Jesus hänen

templissä ja sanoi hänelle: katso, sinä olet parattu: älä silleen
syntiä tee, ettei jotain pahempaa sinulle tapahtuisi. **15** Niin se
ihminen meni pois ja ilmoitti Juudalaisille, että Jesus oli se, joka
hänen parantanut oli. **16** Ja Juudalaiset vainosivat sentähden
Jesusta ja etsivät häntä tappaaksensa, että hän senkaltaisia
teki sabbatina. **17** Niin Jesus vastasi heitä: minun isäni tekee
työtä hamaan tähän asti, ja minä myös teen työtä. **18** Sentähden
etsivät Juudalaiset häntä vielä enemmin tappaaksensa, ettei
hän ainoastaan sabbatia rikkonut, mutta myös sanoi Jumalan
isäksensä, ja teki itsensä Jumalan kaltaiseksi. **19** Niin Jesus
vastasi ja sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ei
taida Poika itsestänsä mitään tehdä, ellei hän näe Isän tekevän;
sillä mitä ikänä hän tekee, sitä myös Poika niin tekee. **20** Sillä
Isä rakastaa Poikaa ja osoittaa hänelle kaikki, mitä hän itse
tekee, ja hän on vielä suurempia töitä hänelle osoittava, kuin
nämät ovat, että teidän pitää ihmettelemän. **21** Sillä niinkuin Isä
herättää ja virvoittaa kuolleita, niin myös Poika virvoittaa, joita
hän tahtoo. **22** Sillä ei Isä ketään tuomitse, vaan antoi kaiken
tuomion Pojalle: **23** Että kaikki Poikaa kunnioittaisivat, niinkuin he
Isää kunnioittavat. Joka ei Poikaa kunnioita, ei se kunnioita Isää,
joka hänen lähetti. **24** Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka
kuulee minun sanani ja uskoo sen, joka minun lähetti, hänellä
on ijankaikkinen elämä, ja ei hän tule tuomioon, vaan menee
kuolemasta elämään. **(aiōnios g166)** **25** Totisesti, totisesti sanon
minä teille: hetki tulee, ja nyt jo on, että kuolleet saavat kuulla
Jumalan Pojan äänen; ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää. **26**
Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, niin antoi hän myös
elämän Pojalle itsessänsä olemaan, **27** Ja on hänellä myös
antanut vallan tuomita, että hän on Ihmisen Poika. **28** Älkää tätä

ihmetelkö; sillä hetki tulee, jona kaikki ne, jotka haudoissa ovat,
saavat kuulla hänen äänensä. **29** Ja pitää tuleman edes ne, jotka
hyvää tehneet ovat, elämän ylösnousemiseen, mutta jotka pahaa
tehneet ovat, tuomion ylösnousemiseen. **30** En minä itsestäni
taida mitään tehdä: niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen, ja
minun tuomioni on oikia; sillä en minä etsi minun tahtoani, vaan
Isän tahtoa, joka minun lähetti. **31** Jos minä itsestäni todistaisin,
niin ei minun todistukseni olisi tosi. **32** Toinen on, joka todistaa
minusta, ja minä tiedän, että hänen todistuksensa on tosi, jonka
hän minusta todistaa. **33** Te lähetitte Johanneksen tykö, ja hän
todisti totuuden. **34** Mutta en minä ihmiseltä todistusta ota;
vaan minä sanoin näitä, että te autuaaksi tulisitte. **35** Hän oli
palavainen ja paistavainen kynttilä; mutta te tahdoitte ainoastaan
vähän aikaan riemuita hänen valkeudessansa. **36** Mutta minulla
on suurempi todistus kuin Johanneksen; sillä ne työt, jotka Isä
antoi minulle täyttääkseni, ne työt, jotka minä teen, todistavat
minusta, että Isä minun lähetti, **37** Ja Isä, joka minun lähetti, hän
todistaa minusta. Ette ole koskaan hänen ääntänsä kuulleet eli
hänen muotoansa nähneet, **38** Ja ei teillä ole hänen sanansa
pysyväinen; sillä ette usko sitä, jonka hän lähetti. **39** Tutkikaat
Raamatuita; sillä niissä te luulette teillänne ijankaikkisen elämän
olevan, ja ne ovat, jotka todistavat minusta. **(aiōnios g166)** **40** Ja
ette tahdo tulla minun tyköni, että te saisitte elämän. **41** En minä
pyydä kunniaa ihmisiltä; **42** Vaan minä tunnen teidät, ettei teissä
ole Jumalan rakkaus. **43** Minä tulin Isäni nimeen, ja ette minua
ota vastaan; jos joku tulee omalla nimellänsä, niin te sen otatte
vastaan. **44** Kuinka te taidatte uskoa, jotka otatte kunnian toinen
toiseltanne, ja sitä kunniaa, joka ainoalta Jumalalta tulee, ette
etsi? **45** Älkäät luulko, että minä minä kannan Isän edessä teidän

päällenne: se on, koka teidän päällenne kantaa, Moses, johonka
te turvaatte. **46** Sillä jos te olisitte Moseksen uskoneet, niin te
olisitte minun uskoneet; sillä minusta on hän kirjoittanut. **47** Jos
ette hänen kirjoitksiansa usko, kuinkas te minun sanani uskotte?

6 Sitte meni Jesus Galilean meren ylitse, joka on Tiberiaan, **2** Ja
häntä seurasi paljo kansaa, että he näkivät hänen merkkinsä, joita
hän teki sairaissa. **3** Niin Jesus meni ylös vuorelle ja istui siellä
opetuslastensa kanssa. **4** Ja lähestyi pääsiäinen, Juudalaisten
juhla. **5** Kuin siis Jesus nosti silmänsä ja näki tulevan paljon
kansaa tykönsä, sanoi hän Philippukselle: kusta me ostamme
leipiä näiden syödä? **6** (Mutta sen hän sanoi, kiusaten häntä:
sillä hän tiesi, mitä hän tekevä oli.) **7** Vastasi Philippus häntä:
kahdensadan penningin leivät ei täytyisi heille, että kukin heistä
vähänkin sais. **8** Sanoi yksi hänen opetuslapsistansa hänelle:
Andreas, Simon Pietarin veli: **9** Tässä on poikainen, jolla on
viisi ohrasta leipää ja kaksi kalaista; vaan mitä ne ovat näin
paljolle? **10** Mutta Jesus sanoi: asettakaat kansa atrioitsemaan.
ja siinä aikassa oli paljo ruohoa. Niin atrioitsi lähes viisituhatta
miestä. **11** Ja Jesus otti leivät, kiitti ja antoi opetuslapsille,
mutta opetuslapset jakoivat atrioitseville, niin myös kaloista niin
paljo kuin hän tahtoi. **12** Mutta kuin he ravitut olivat, sanoi
hän opetuslapsillensa: kootkaat murut, jotka jäivät, ettei mitään
hukkuisi. **13** Niin he kokosivat ja täyttivät kaksitoistakymmentä
koria muruilla, viidestä ohraisesta leivästä, jotka niiltä liiaksi
olivat, jotka atrioitsivat. **14** Kuin siis ne ihmiset sen merkin
näkivät, minkä Jesus teki, sanoivat he: tämä on totisesti se
Propheta, joka maailmaan tuleva oli. **15** Kuin Jesus ymmärsi,
että he tahtoivat tulla ja väkivallalla tehdä hänen kuninkaaksi,
meni hän pois taas vuorelle yksinänsä. **16** Mutta kuin ehtoo

tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas meren tykö, **17** Ja
astuivat haahteen ja menivät ylitse meren Kapernaumia päin. Ja
jo oli pimiä tullut, ja ei Jesus tullut heidän tykönsä. **18** Niin meri
nousi, että suuri tuuli puhalsi. **19** Ja kuin he olivat soutaneet
lähes viisikolmattakymmentä eli kolmekymmentä vakomittaa,
näkivät he Jesuksen käyvän meren päällä ja lähenevän haahta;
ja he peljästyivät. **20** Niin hän sanoi heille: minä olen; älkäät
peljätkö. **21** Niin he tahtoivat ottaa hänen haahteen; ja haaksi oli
jo sen maan tykönä, johonka he menivät. **22** Toisena päivänä,
kuin kansa, joka sillä puolella merta oli, näki, ettei siellä muuta
venhettä ollut kuin se yksi, johonka hänen opetuslapsensa olivat
astuneet, ja ettei Jesus ollut astunut haahteen opetuslastensa
kanssa, vaan hänen opetuslapsensa olivat ainoastaan matkaan
lähteneet; **23** Mutta muut venheet tulivat Tiberiaasta, lähes
sitä paikkaa, jossa he olivat leipää syöneet, sitte kuin Herra oli
kiittänyt; **24** Koska kansa sen näki, ettei Jesus siellä ollut eikä
hänen opetuslapsensa, asutivat he myös haaksiin ja menivät
Kapernaumiin etsein Jesusta. **25** Ja kuin he hänen siltä puolen
merta löysivät, sanoivat he hänelle: Rabbi, koskas tänne tulit?
26 Jesus vastasi heitä ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä
teille: ette etsi minua, että te näitte ihmeen, vaan että te saitte
leipää syödä ja olette ravitut. **27** Älkäät tehkö sitä ruokaa, joka
on katoovainen, vaan sitä ruokaa, joka pysyy ijankaikkiseen
elämään, jonka Ihmisen Poika teille antava on; sillä Isä Jumala
on sen vahvistanut. **(aiōnios g166)** **28** Niin he sanoivat hänelle:
mitä meidän pitää tekemän, että me taitaisimme Jumalan töitä
tehdä? **29** Jesus vastasi ja sanoi heille: se on Jumalan työ, että te
uskotte sen päälle, jonka hän lähetti. **30** Niin he sanoivat hänelle:
mitä ihmettä siis sinä teet, että me näkisimme ja uskoisimme

sinun päälles? Mitä työtä sinä teet? **31** Meidän isämme söivät
mannaa korvessa, niinkuin kirjoitettu on: hän antoi heille leipää
taivaasta syödäksensä. **32** Niin Jesus sanoi heille: totisesti,
totisesti sanon minä teille: ei Moses sitä leipää antanut teille
taivaasta; mutta minun Isäni antaa totisen leivän taivaasta. **33**
Sillä Jumalan leipä on se, joka taivaasta tulee alas ja antaa
maailmalle elämän. **34** Niin he sanoivat hänelle: Herra, anna
meille aina sitä leipää. **35** Jesus sanoi heille: minä olen elämän
leipä: joka tulee minun tyköni, ei hän suinkaan isoo, ja joka
uskoo minun päälleni, ei hän koskaan janoo. **36** Mutta minä
sanoin teille, että te näitte minun, ette sittekään usko. **37** Kaikki,
mitä minun Isäni antaa minulle, se tulee minun tyköni: ja joka
minun tyköni tulee, sitä en minä heitä ulos. **38** Sillä minä tulin
taivaasta alas, en tekemään minun tahtoani, vaan sen tahtoa,
joka minun lähetti. **39** Mutta se on Isän tahto, joka minun lähetti,
ettei minun pidä yhtäkään niistä kaikista kadottaman, jotka hän
minulle antoi, mutta olen ne herättävä viimeisenä päivänä. **40**
Tämä on sen tahto, joka minun lähetti, että jokainen koka näkee
Pojan ja uskoo hänen päällensä, hänellä pitää ijankaikkinen
elämä oleman, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä.
(aiōnios g166) **41** Niin Juudalaiset napisivat sitä, kuin hän sanoi:
minä olen se leipä, joka taivaasta tuli alas, **42** Ja sanoivat:
eikö tämä ole Jesus, Josephin poika, jonka isän ja äidin me
tunnemme? Kuinkas hän sanoo: minä olen tullut taivaasta alas.
43 Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: älkäät napisko keskenänne.
44 Ei taida kenkään minun tyköni tulla, ellei Isä, joka minun
lähetti, vedä häntä, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä.
45 Se on prophetaissa kirjoitettu: heidän pitää kaikki Jumalalta
opetetuksi tuleman. Sentähden jokainen, joka sen on Isältä

kuullut ja oppinut, hän tulee minun tyköni. **46** Ei niin, että joku on
Isän nähnyt, vaan joka on Jumalasta, se on Isän nähnyt. **47**
Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni,
hänellä on ijankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **48** Minä olen
elämän leipä. **49** Teidän isänne söivät mannaa korvessa ja
kuolivat. **50** Tämä on se leipä, joka taivaasta tuli alas, ja joka
siitä syö, ei hänen pidä kuoleman. **51** Minä olen elävä leipä,
joka taivaasta tuli alas: se joka tästä leivästä syö, hän elää
ijankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani,
jonka minun pitää antaman maailman elämän edestä. **(aiōn
g165)** **52** Niin Juudalaiset riitelivät keskenänsä, sanoen: kuinka
tämä taitaa antaa lihansa meille syödä? **53** Jesus sanoi heille:
totisesti, totisesti sanon minä teille: ellette syö Ihmisen Pojan
lihaa ja juo hänen vertansa, niin ei ole elämä teissä. **54** Joka
syö minun lihani ja juo minun vereni, hänellä on ijankaikkinen
elämä, ja minä olen herättävä hänen viimeisenä päivänä. **(aiōnios
g166)** **55** sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on
totinen juoma. **56** Joka syö minun lihani ja juo minun vereni,
hän on minussa ja minä hänessä. **57** Niinkuin elävä Isä minun
lähetti ja minä elän Isäni tähden, niin myös se, joka minua syö,
hän elää minun tähteni. **58** Tämä on se leipä, joka taivaasta
tuli alas: ei niinkuin teidän isänne söivät mannaa ja kuolivat:
Joka tätä leipää syö, hän saa elää ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **59**
Näitä sanoi hän synagogassa, opettaissansa Kapernaumissa.
60 Niin monta hänen opetuslapsistansa, kuin he tänän kuulivat,
sanoivat: tämä on kova puhe: kuka voi sitä kuulla? **61** Mutta
kuin Jesus tiesi itsestänsä, että hänen opetuslapsensa siitä
napisivat, sanoi hän heille: pahoittaako tämä teitä? **62** Mitä sitte,
jos te näette Ihmisen Pojan sinne menevän ylös, kussa hän

ennen oli? **63** Henki on se, joka eläväksi tekee, ei liha mitään
auta: ne sanat, jotka minä teille puhun, ovat henki ja elämä.
64 Mutta muutamat teistä ovat, jotka ei usko. Sillä Jesus tiesi
alusta, kutka ovat, jotka ei uskoneet, ja kuka hänen oli pettävä.
65 Ja hän sanoi: sentähden sanoin minä teille: ei taida kenkään
tulla minun tyköni, ellei se ole annettu hänelle minun Isältäni.
66 Siitä ajasta luopuivat monta hänen opetuslastansa hänestä
ja menivät pois, eikä hänen kanssansa enempi vaeltaneet.
67 Niin Jesus sanoi niille kahdelletoistakymmenelle: ettekö te
myös tahdo mennä pois? **68** Simon Pietari vastasi häntä: Herra,
kenenkäs tykö me menemme? sinulla on ijankaikkisen elämän
sanat, **(aiōnios g166)** **69** Ja me uskomme ja olemme ymmärtäneet,
että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika? **70** Jesus vastasi
heitä: enkö minä ole teitä kahtatoistakymmentä valinnut? ja yksi
teistä on perkele. **71** Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simonin
pojasta Iskariotista; sillä hän oli hänen pettävä, ja oli yksi niistä
kahdestatoistakymmenestä.

7 Ja sitte vaelsi Jesus Galileassa; sillä ei hän tahtonut vaeltaa
Juudeassa, että Juudalaiset pyysivät häntä tappaa. **2** Niin
Juudalaisten lehtimajan juhla oli läsnä. **3** Ja hänen veljensä
sanoivat hänelle: lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös
sinun opetuslapses näkisivät sinun työs, joita sinä teet. **4** Sillä ei
kenkään tee mitään salaa, ja tahtoo itse julki olla. Jos siis sinä
näitä teet, niin julista itses maailman edessä. **5** Sillä ei hänen
veljensäkään uskoneet hänen päällensä. **6** Niin Jesus sanoi
heille: ei ole minun aikani vielä tullut; vaan teidän aikanne on aina
valmis. **7** Ei maailma taida teitä vihata, mutta minua hän vihaa;
sillä minä todistan hänestä, että hänen työnsä ovat pahat. **8**
Menkäät te ylös juhlalle: en minä vielä tälle juhlalle mene, sillä ei

minun aikani ole vielä täytetty. **9** Ja kuin hän näitä heille puhunut
oli, niin hän jäi Galileaan. **10** Mutta kuin hänen veljensä olivat
menneet ylös, meni hän myös juhlalle, ei julki, vaan niinkuin
salaa. **11** Niin Juudalaiset etsivät häntä juhlana ja sanoivat:
kussa hän on? **12** Ja suuri napina oli hänestä kansan seassa;
sillä muutamat sanoivat: hän on hyvä, mutta toiset sanoivat: ei,
vaan hän viettelee kansan. **13** Ei kuitenkaan yksikään hänestä
julkisesti puhunut; sillä he pelkäsivät Juudalaisia. **14** Mutta kuin jo
puoli juhlaa oli kulunut, meni Jesus ylös templiin, ja opetti. **15** Ja
Juudalaiset ihmettelivät, sanoen: kuinka tämä taitaa kirjaa, joka
ei ole oppinut? **16** Vastasi Jesus ja sanoi heille: ei minun oppini
ole minun, mutta sen, joka minun lähetti. **17** Jos joku tahtoo tehdä
hänen tahtonsa, niin hänen pitää tietämän tästä opista, josko se
on Jumalasta, eli jos minä itsestäni puhun. **18** Joka itsestänsä
puhuu, se etsii omaa kunniaansa: mutta joka etsii sen kunniaa,
joka hänen lähetti, se on vakaa ja ei hänessä ole vääryyttä.
19 Eikö Moses antanut teille lakia, ja ei kenkään teistä lakia
taytä? Miksi te etsitte minua tappaaksenne? **20** Vastasi kansa ja
sanoi: sinulla on perkele: kuka sinua etsii tappaaksensa? **21**
Jesus vastasi ja sanoi heille: yhden työn minä tein, ja te kaikki
ihmettelette. **22** Sentähden antoi Moses teille ympärileikkauksen,
(ei että se Mosekselta oli, vaan isiltä), ja te ympärileikkaatte
sabbatina ihmisen. **23** Jos ihminen sabbatina ympärileikataan,
ettei Moseksen laki rikottaisi: närkästyttekö te minusta, että
minä koko ihmisen sabbatina paransin? **24** Älkäät tuomitko
näkemisen jälkeen, vaan sanokaat oikia tuomio. **25** Sanoivat siis
muutamat Jerusalemin asuvaisista: eikö tämä se ole, jota he
etsivät tappaaksensa? **26** Ja katso, hän puhuu rohkiasti, ja ei he
hänelle mitään puhu: tietänevätkö ylimmäiset oikein, että hän

on totisesti Kristus? **27** Mutta me kyllä tiedämme, kusta tämä
on: vaan kusta Kristus tulee ja kusta hän on, ei kenkään tiedä.
28 Niin Jesus huusi templissä, opetti ja sanoi: ja te tunnette
minun, ja tiedätte, kusta minä olen: ja en minä ole tullut itsestäni,
mutta hän on vakaa, joka minun lähetti, jota ette tunne. **29**
Mutta minä tunnen hänen, sillä minä olen hänestä, ja hän lähetti
minun. **30** Niin he etsivät häntä käsittääksensä; vaan ei kenkään
laskenut kättänsä hänen päällensä, sillä ei hänen aikansa ollut
vielä tullut. **31** Mutta paljo kansasta uskoivat hänen päällensä ja
sanoivat: kuin Kristus tulee, tehneekö hän enemmän ihmeitä
kuin tämä on tehnyt? **32** Pharisealaiset kuulivat kansan hänestä
senkaltaisia napisevan, ja Pharisealaiset ja ylimmäiset papit
lähettivät palveliat häntä ottamaan kiinni. **33** Niin Jesus sanoi
heille: minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja menen
sitte hänen tykönsä, joka minun lähetti. **34** Teidän pitää minua
etsimän ja ei löytämän, ja kussa minä olen, ette taida sinne tulla.
35 Niin Juudalaiset sanoivat keskenänsä: kununkas hän menee,
ettemme häntä löydä? meneekö hän Grekiläisten sekaan, jotka
sinne ja tänne hajoitetut ovat, Grekiläisiä opettamaan? **36** Mikä
puhe se on, minkä hän sanoi: teidän pitää etsimän minua ja ei
löytämän, ja kussa minä olen, ette taida sinne tulla? **37** Mutta
viimeisenä suurena juhlapäivänä seisoi Jesus ja huusi, sanoen:
joka janoo, se tulkaan minun tyköni ja juokaan. **38** Joka uskoo
minun päälleni, niinkuin Raamattu sanoo, hänen kohdustansa
pitää vuotaman elämän veden virrat. **39** (Mutta sen hän sanoi
siitä hengestä, jonka niiden piti saaman, jotka uskovat hänen
päällensä; sillä ei Pyhä Henki vielä silloin saapuvilla ollut, ettei
Jesus ollut vielä kirkastettu.) **40** Monta siis kansasta, jotka tämän
puheen kuulivat, sanoivat: tämä on totisesti propheta. **41** Muut

sanoivat: tämä on Kristus; mutta muutamat sanoivat: tulleeko
Kristus Galileasta? **42** Eikö Raamattu sano Davidin siemenestä
ja Betlehemin kaupungista, kussa David oli, Kristuksen tulevan?
43 Niin nousi riita kansan seassa hänen tähtensä. **44** Mutta
muutamat tahtoivat hänen ottaa kiinni, ja ei kuitenkaan kenkään
laskenut käsiänsä hänen päällensä. **45** Niin palveliat tulivat
Pharisealaisten ja ylimmäisten pappein tykö, ja he sanoivat
heille: miksi ette häntä tänne tuoneet? **46** Palveliat vastasivat: ei
ole ihminen ikänä niin puhunut kuin se ihminen. **47** Pharisealaiset
vastasivat heitä: oletteko te myös vietellyt? **48** Onko joku
päämiehistä taikka Pharisealaisista uskonut hänen päällensä?
49 Vaan tämä kansa, joka ei tiedä lakia, on kirottu. **50** Niin
sanoi heille Nikodemus, joka yöllä oli hänen tykönsä tullut, ja oli
yksi heistä: **51** Tuomitseeko meidän lakimme jonkun ihmisen,
ennenkuin kuullaan eli tietää saadaan, mitä hän teki? **52** He
vastasivat ja sanoivat hänelle: oletko sinäkin Galilealainen? tutki
ja näe, ettei Galileasta ole yhtään prophetaa tullut. **53** Ja niin
kukin meni kotiansa.

8 Mutta Jesus meni Öljymäelle, **2** Ja tuli varhain huomeneltain
jälleen templiin ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän istui
ja opetti heitä. **3** Mutta kirjanoppineet ja Pharisealaiset toivat
vaimon hänen tykönsä huoruudesta otetun kiinni. Ja kuin he
olivat sen hänen eteensä asettaneet, **4** Sanoivat he hänelle:
Mestari, tämä vaimo on läydetty itse työssä, kuin hän teki huorin.
5 Mutta Moses on laissa meitä käskenyt, että senkaltaiset
kivillä surmattaisiin. Mitäs sinä sanot? **6** Mutta sen he sanoivat,
kiusaten häntä, kantaaksensa hänen päällensä. Mutta Jesus
kumarsi ja kirjoitti sormellansa maahan. **7** Mutta kuin he seisoivat
kysymyksensä päälle, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: joka

teistä on synnitön, se heittäkään ensin häntä kivellä. **8** Ja hän
kumarsi taas ja kirjoitti maahan. **9** Kuin he tämän kuulivat
ja olivat omaltatunnoltansa voitetut, läksivät he ulos yksittäin,
ruveten vanhimmista, viimeisiin asti; ja Jesus jäi yksinänsä, ja
vaimo seisoi siinä. **10** Mutta kuin Jesus ojensi itsensä, ja ei
nähnyt ketään paitsi vaimoa, sanoi hän hänelle: vaimo, kussa
ovat sinun päällekantajas? Onko sinua kenkään tuominnut? **11**
Hän sanoi: Herra, ei kenkään. Niin Jesus sanoi: en minä myös
sinua tuomitse: mene, ja älä silleen syntiä tee. **12** Niin Jesus
puhui taas heille ja sanoi: minä olen maailman valkeus: joka
minua seuraa, ei hän pimeydessä vaella, mutta saa elämän
valkeuden. **13** Pharisealaiset sanoivat hänelle: sinä todistat
itsestäs; ei sinun todistukses ole tosi. **14** Jesus vastasi ja sanoi
heille: vaikka minä itsestäni todistan, niin minun todistukseni on
tosi; sillä minä tiedän, kusta minä tulin ja kuhunka minä menen;
mutta ette tiedä, kusta minä tulin ja kuhunka minä menen. **15**
Te tuomitsette lihan jälkeen, en minä ketään tuomitse. **16** Ja
vaikka minä tuomitsisin, niin minun tuomioni on tosi; sillä en
minä ole yksinäni, vaan minä ja Isä, joka minun lähetti. **17**
Ja teidän laissanne on myös kirjoitettu, että kahden ihmisen
todistus on tosi. **18** Minä olen se, joka itsestäni todistan, ja Isä,
joka minun lähetti, todistaa myös minusta. **19** Niin he sanoivat
hänelle: kussas Isäs on? Jesus vastasi: ette tunne minua ettekä
minun Isääni: jos te tuntisitte minun, niin te tuntisitte myös
minun Isäni. **20** Nämät sanat puhui Jesus uhri-arkun tykönä,
opettain tenplissä, ja ei häntä kenkään ottanut kiinni; sillä ei
hänen aikansa ollut vielä tullut. **21** Niin Jesus sanoi taas heille:
minä menen pois, ja te etsitte minua, ja teidän pitää kuoleman
teidän synneissänne. Kuhunka minä menen, ette sinne taida

tulla. **22** Niin sanoivat Juudalaiset; tappaneeko hän itsensä, sillä
hän sanoo: kuhunka minä menen, ette sinne taida tulla. **23**
Ja hän sanoi heille: te olette alhaalta, ja minä olen ylhäältä:
te olette maailmasta, en minä ole maailmasta. **24** Sentähden
sanoin minä teille: teidän pitää kuoleman synneissänne; sillä
jos ette usko, että minä se olen, niin teidän pitää kuoleman
synneissänne. **25** Niin he sanoivat hänelle: kuka sinä olet? Jesus
sanoi heille: se kuin minä alusta puhuin teille. **26** Minulla on
paljon teistä puhumista ja tuomitsemista, vaan se on totinen, joka
minun lähetti; ja mitä minä olen häneltä kuullut, niitä minä puhun
maailmalle. **27** Mutta ei he ymmärtäneet, että hän puhui heille
Isästä. **28** Sanoi siis Jesus heille: kuin te olette Ihmisen Pojan
ylentäneet, niin te ymmärrätte, että minä se olen, ja etten minä
tee itsestäni mitään, vaan niinkuin Isä on minun opettanut, niitä
minä puhun. **29** Ja se, joka minun lähetti, on minun kanssani.
Ei Isä jättänyt minua yksinäni, sillä minä teen aina niitä, mitkä
hänelle kelvolliset ovat. **30** Kuin hän näitä puhui, niin moni
uskoi hänen päällensä. **31** Niin Jesus sanoi niille Juudalaisille,
jotka hänen uskoivat: jos te pysytte minun puheessani, niin te
totisesti minun opetuslapseni olette. **32** Ja teidän pitää totuuden
ymmärtämän, ja totuuden pitää teidät vapahtaman. **33** Niin he
vastasivat häntä: me olemme Abrahamin siemen, emmekä ole
koskaan kenenkään orjina olleet; kuinka siis sinä sanot: teidän
pitää vapaiksi tuleman? **34** Jesus vastasi heitä ja sanoi: totisesti,
totisesti sanon minä teille: jokainen, joka tekee syntiä, hän on
synnin orja. **35** Mutta ei orja pysy ijankaikkisesti huoneessa; vaan
Poika pysyy ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **36** Jos siis Poika teidät
vapaiksi tekee, niin te totisesti olette vapaat. **37** Minä tiedän, että
te olette Abrahamin siemen, vaan te etsitte kuolettaaksenne

minua; sillä ei minun puheellani ole teissä siaa. **38** Minä puhun,
mitä minä olen isäni tykönä nähnyt, ja te teette, mitä te olette
nähneet teidän isänne tykönä. **39** He vastasivat ja sanoivat
hänelle: Abraham on meidän isämme. Jesus sanoi heille: jos
te olisitte Abrahamin lapset: niin te tekisitte Abrahamin töitä.
40 Mutta nyt te etsitte minua tappaaksenne, sitä ihmistä, joka
totuuden on teille puhunut, jonka hän on Jumalalta kuullut: sitä
ei Abraham tehnyt. **41** Te teette teidän isänne tekoja. Niin he
sanoivat hänelle: emme ole äpärinä syntyneet: meillä on yksi Isä,
Jumala. **42** Jesus sanoi heille: jos Jumala olis teidän Isänne, niin
te tosin rakastaisitte minua; sillä minä läksin ja tulin Jumalasta,
en minä itsestäni tullut, vaan hän lähetti minun. **43** Miksi ette
ymmärrä tätä minun puhettani? Ette taida kuulla sitä minun
sanaani. **44** Te olette isästä perkeleestä, ja teidän isänne himoja
te tahdotte tehdä. Hän on ollut murhaaja alusta, ja ei pysynyt
totuudessa; sillä ei totuus ole hänessä. Kuin hän puhuu valhetta,
niin hän puhuu omastansa; sillä hän on valehtelia ja valheen isä.
45 Mutta että minä sanon totuuden, niin ette usko minua. **46**
Kuka teistä nuhtelee minua synnin tähden? jos minä sanon teille
totuuden, miksi ette usko minua? **47** Joka on Jumalasta, se
kuulee Jumalan sanat; sentähden ette kuule, ettette Jumalasta
ole. **48** Niin vastasivat Juudalaiset ja sanoivat hänelle: emmekö
me oikein sano, että sinä olet Samarialainen, ja sinulla on
perkele? **49** Jesus vastasi: ei minulla ole perkele, vaan minä
kunnioitan minun Isääni, ja te häpäisette minua. **50** En minä
etsi omaa kunniaani, yksi on, joka sitä kysyy ja tuomitsee. **51**
Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka tätkee minun sanani, ei
hänen pidä näkemän kuolemaa ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **52**
Niin Juudalaiset sanoivat hänelle: nyt me ymmärsimme, että

sinulla on perkele. Abraham on kuollut ja prophetat, ja sinä
sanot: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä maistaman
kuolemaa ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **53** Oletkos sinä suurempi
kuin meidän isämme Abraham, joka kuollut on? ja prophetat
ovat kuolleet: miksi sinä itses teet? **54** Jesus vastasi: jos minä
itsiäni kunnioitan, niin ei minun kunniani ole mitään: minun Isäni
on se, joka kunnioittaa minua, jonka te teidän Jumalaksenne
sanotte. **55** Ja ette tunne häntä, mutta minä tunnen hänen:
ja jos minä sanoisin, etten minä häntä tuntisi, niin minä olisin
valehtelia kuin tekin; mutta minä tunnen hänen ja kätken hänen
sanansa. **56** Abraham teidän isänne iloitsi, nähdäksensä minun
päiväni; hän näki sen, ja ihastui. **57** Niin Juudalaiset sanoivat
hänelle: et sinä ole vielä viidenkymmenen ajastajan vanha ja
olet nähnyt Abrahamin? **58** Jesus sanoi heille: totisesti, totisesti
sanon minä teille: ennenkuin Abraham olikaan, olen minä. **59**
Niin he poimivat kiviä, laskettaaksensa häntä. Mutta Jesus lymyi
ja läksi ulos templistä, käyden heidän keskeltänsä; ja niin hän
pääsi ulos.

9 Ja Jesus, käyden ohitse, näki ihmisen, joka oli sokiana
syntynyt. **2** Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen:
Mestari, kuka syntiä teki, tämäkö eli hänen vanhempansa,
että hänen piti sokiana syntymän? **3** Jesus vastasi: ei tämä
syntiä tehnyt eikä hänen vanhempansa; mutta että Jumalan työt
hänessä ilmoitettaisiin. **4** Minun tulee tehdä hänen töitänsä,
joka minun lähetti, niin kauvan kuin päivä on. Yö tulee, koska
ei kenkään taida työtä tehdä. **5** Niinkauvan kuin minä olen
maailmassa, niin olen minä maailman valkeus. **6** Kuin hän
tämän sanonut oli, sylki hän maahan ja teki loan syljestä ja
voiteli sokian silmät loalla, **7** Ja sanoi hänelle: mene ja pese

itses lammikossa Siloam, se on niin paljo kuin: lähetetty. Niin
hän meni ja pesi itsensä ja tuli näkemään. **8** Niin kylän miehet ja
ne, jotka hänen ennen olivat nähneet sokiana, sanoivat: eikö
tämä se ole, joka istui ja kerjäsi? **9** Muutamat vastasivat: hän
se on. Mutta muut sanoivat: hän on sen muotoinen; vaan hän
itse sanoi: minä se olen. **10** Niin he sanoivat hänelle: kuinka
sinun silmäs aukenivat? **11** Vastasi hän ja sanoi: se ihminen,
joka Jesukseksi kutsutaan, teki loan, ja voiteli minun silmäni,
ja sanoi minulle: mene ja pese Siloamin lammikossa. Ja kuin
minä menin ja pesin, niin minä sanin näköni. **12** Niin he sanoivat
hänelle: kussas hän on? Hän sanoi: en minä tiedä. **13** Niin
he veivät sen, joka ennen sokiana ollut oli, Pharisealaisten
tykö. **14** Ja se oli sabbatin päivä, jona Jesus teki loan ja avasi
hänen silmänsä. **15** Niin kysyivät taas häneltä Pharisealaiset,
kuinka hän näkönsä saanut oli. Hän sanoi heille: hän pani loan
minun silmäini päälle, ja minä pesin, ja näen. **16** Niin muutamat
Pharisealaisista sanoivat: ei se ihminen ole Jumalasta, ettei
hän pidä sabbatia. Muut sanoivat: kuinka taitaa joku syntinen
ihminen senkaltaisia ihmeitä tehdä? Ja riita oli heillä keskenänsä.
17 He sanoivat taas sokiallle: mitä sinä hänestä sanot, joka
sinun silmäs avasi? Hän sanoi: hän on propheta. **18** Mutta ei
Juudalaiset sitä uskoneet, että hän oli sokiana ollut ja näkemään
tullut, siihenasti kuin he kutsuivat sen vanhemmat, joka näkönsä
saanut oli. **19** Ja he kysyivät heiltä, sanoen: onko tämä teidän
poikanne, jonka te sanotte sokiana syntyneen? kuinka siis
hän nyt näkee? **20** Hänen vanhempansa vastasivat heitä ja
sanoivat: me tiedämme tämän meidän pojaksemme, ja että
hän sokiana syntynyt on. **21** Mutta kuika hän nyt näkee, sitä
emme tiedä, ja kuka hänen silmänsä avasi, emme tiedä; hänellä

on kyllä ikää, kysykäät häneltä; puhukaan itsestänsä. **22** Niin
sanoivat hänen vanhempansa, sillä he pelkäsivät Juudalaisia;
sillä Juudalaiset olivat jo niin keskenänsä päättäneet, että jos
joku hänen tunnustais Kristukseksi, sen piti synagogasta oleman
suljettu ulos. **23** Sentähden sanoivat hänen vanhempansa:
hänellä on kyllä ikää, kysykäät häneltä. **24** Niin he kutsuivat
toisen kerran sen ihmisen, joka sokiana oli ollut, ja sanoivat
hänelle: anna Jumalalle kunnia! me tiedämme sen ihmisen
syntiseksi. **25** Hän vastasi ja sanoi: jos hän on syntinen, sitä
en minä tiedä: vaan sen minä ainoasti tiedän, että minä, joka
sokia olin, nyt näen. **26** He sanoivat taas hänelle: mitä hän
sinulle teki? kuika hän sinun silmäs avasi? **27** Hän vastasi: jo
minä sanoin teille, ettekö te kuulleet? Miksi te taas sitä tahdotte
kuulla? Tahdotteko te myös hänen opetuslapsiksensa? **28** Niin
he kiroilivat häntä ja sanoivat: sinä olet hänen opetuslapsensa;
mutta me olemme Moseksen opetuslapset. **29** Me tiedämme
Jumalan Mosesta puhutelleen: mutta kusta tämä on, emme tiedä.
30 Niin ihminen vastasi ja sanoi heille: se on tosin ihmeellinen,
ettette tiedä, kusta hän on, ja kuitenkin hän avasi minun silmäni.
31 Mutta me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on
Jumalan palvelia ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. **32** Ei
ole maailman alusta kuultu, että joku on sen silmät avannut, joka
sokiana syntynyt on. **(aiōn g165)** **33** Ellei hän olisi Jumalasta, niin
ei hän taitaisi mitään tehdä. **34** He vastasivat ja sanoivat hänelle:
sinä olet päänänsä synnissä syntynyt, ja sinä opetat meitä? Ja
he ajoivat hänen ulos. **35** Ja Jesus sai sen kuulla, että he olivat
hänen ajaneet ulos, ja kuin hän löysi hänen, sanoi hän hänelle:
uskotkos sinä Jumalan Pojan päälle? **36** Hän vastasi ja sanoi:
Herra, kuka se on, että minä hänen päällensä uskoisin? **37** Niin

Jesus sanoi hänelle: sinä olet hänen nähnyt, ja hän on se, joka
puhuu sinun kanssas. **38** Niin hän sanoi: Herra, minä uskon.
Ja hän kumarsi ja rukoili häntä. **39** Ja Jesus sanoi: minä tulin
tuomiolle tähän maailmaan, että ne, jotka ei näe, pitää näkemän,
ja ne, jotka näkevät, pitää sokiaksi tuleman. **40** Ja muutamat
Pharisealaisista, jotka hänen tykönänsä olivat, kuulivat nämät
ja sanoivat hänelle: olemmeko mekin sokiat? **41** Jesus sanoi
heille: jos te sokiat olisitte, niin ei olisi teillä syntiä; mutta että te
sanotte: me näemme, sentähden teidän syntinne pysyy.

10 Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka ei ovesta mene
sisälle lammashuoneesen, vaan astuu siihen muualta, se on
varas ja ryöväri. **2** Mutta joka oven kautta sisälle menee, se on
lammasten paimen: **3** Sille ovenvartia avaa, ja lampaat kuulevat
hänen äänensä. Ja omia lampaitansa kutsuu hän nimeltänsä, ja
vie heidät ulos. **4** Ja kuin hän omat lampaansa päästää ulos,
käy hän heidän edellänsä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä he
tuntevat hänen äänensä. **5** Mutta ei he muukalaita seuraa, vaan
pakenevat häntä; sillä ei he tunne muukalaisten ääntä. **6** Tämän
tapauksen sanoi Jesus heille; mutta ei he niitä ymmärtäneet,
mitä hän heille sanoi. **7** Niin Jesus sanoi taas heille: totisesti,
totisesti sanon minä teille: minä olen lammasten ovi. **8** Kaikki,
jotka minun edelläni ovat tulleet, ovat varkaat ja ryövärit: vaan ei
lampaat kuulleet heitä. **9** Minä olen ovi: jos joku minun kauttani
menee sisälle, se tulee autuaaksi, ja menee sisälle ja ulos, ja
löytää laitumen. **10** Ei varas tule muuta kuin varastamaan ja
tappamaan ja kadottamaan: minä tulin, että heillä pitää elämä
oleman ja yltäkyllä oleman. **11** Minä olen hyvä paimen: hyvä
paimen antaa henkensä lammasten edestä. **12** Mutta palkollinen,
joka ei ole paimen, eikä lampaat ole hänen omansa: kuin hän

näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi
raatelee ja haaskaa lampaat. **13** Mutta palkollinen pakenee,
sillä hän on palkollinen, eikä tottele lampaista. **14** Minä olen
hyvä paimen, joka tunnen omani, ja minä tunnetaan myös
omiltani, **15** Niinkuin Isä minun tuntee, ja minä tunnen Isän: ja
panen henkeni lammasten edestä. **16** Minulla on myös muita
lampaita, jotka ei ole tästä lammashuoneesta: ne pitää minun
myös tänne saattaman: ja he saavat kuulla minun ääneni; ja
pitää oleman yksi lammashuone ja yksi paimen. **17** Sentähden
Isä minua rakastaa, sillä minä panen henkeni, että minä sen
jälleen otan. **18** Ei ota kenkään sitä minulta, vaan minä panen
sen itsestäni. Minulla on valta sitä panna, ja minulla on valta
sitä taas ottaa. Sen käskyn minä sain Isältäni. **19** Niin tuli
taas riita Juudalaisten keskellä näiden puhetten tähden. **20**
Ja moni heistä sanoi: hänellä on perkele, ja hän on mieletöin:
mitä te häntä kuultelette? **21** Mutta muut sanoivat: ei ne ole
riivatun puheet: taitaako perkele sokian silmät avata? **22** Ja
Jerusalemissa oli kirkkomessu, ja talvi oli, **23** Ja Jesus käveli
templissä Salomon esihuoneessa. **24** Niin Juudalaiset piirittivät
hänen ja sanoivat hänelle: kuinka kauvan sinä meitä pidät ylös?
Jos olet Kristus, niin sano meille selkiästi. **25** Jesus vastasi
heitä: minä olen sen teille sanonut, ja ette usko: ne työt, jotka
minä teen Isäni nimeen, todistavat minusta. **26** Mutta ette usko:
sillä ette ole minun lampaistani, miinkuin minä teille sanoin. **27**
Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät,
ja he seuraavat minua: **28** Ja minä annan heille ijankaikkisen
elämän, ja ei heidän pidä hukkuman ijankaikkisesti, eikä pidä
yhdenkään repäisemän heitä minun kädestäni. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** **29** Minun isäni, joka ne minulle antoi, on suurempi kaikkia:

ja ei kenkään taida heitä reväistä minun Isäni kädestä. **30** Minä
ja Isä olemme yhtä. **31** Niin Juudalaiset poimivat taas kiviä
häntä kivittääksensä. **32** Jesus vastasi heitä: minä osoitin teille
Isältäni monta hyvää työtä: minkä työn tähden niistä te siis minun
kivitätte? **33** Juudalaiset vastasivat häntä, sanoen: emme sinua
hyvän työn tähden kivitä, vaan pilkan tähden, ja että sinä, joka
ihminen olet, teet itses Jumalaksi. **34** Jesus vastasi heitä: eiko
teidän laissanne ole kirjoitettu: minä sanon, te olette jumalat?
35 Jos hän ne kutsui jumaliksi, joille Jumalan sana tapahtui, ja
ei kirjoitus taideta rikottaa: **36** Ja te sanotte hänelle, jonka Isä
on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: sinä pilkkaat Jumalaa,
että minä sanoin: minä olen Jumalan Poika. **37** Ellen minä tee
minun Isäni töitä, niin älkäät minua uskoko. **38** Mutta jos minä
niitä teen, ja jos ette minua usko, niin uskokaat ne työt, että te
tuntisitte ja uskoisitte Isän olevan minussa ja minun hänessä. **39**
Niin he etsivät taas häntä kiinni ottaaksensa, mutta hän läksi
heidän käsistänsä, **40** Ja meni jälleen toiselle puolelle Jordania,
siihen paikkaan, jossa Johannes ensin kasti, ja viipyi siinä. **41** Ja
monta tuli hänen tykönsä, ja sanoivat: ei Johannes yhtäkään
ihmettä tehnyt; mutta kaikki mitä Johannes tästä sanoi, ne ovat
todet. **42** Ja monta uskoi sillä hänen päällensä.

11 Niin mies sairasti, nimeltä Latsarus, Betaniasta, Marian ja
hänen sisarensa Martan kylästä. **2** Mutta Maria oli se, joka
voiteli Herran voiteella ja hänen jalkansa hiuksillansa kuivaksi,
jonka veli Latsarus sairasti. **3** Niin hänen sisarensa lähettivät
hänen tykönsä, ja sanoivat: Herra, katso, se sairastaa, jotas
rakastat. **4** Kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän: ei tämä tauti ole
kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen
kautta kunnioittettaisiin. **5** Mutta Jesus rakasti Marttaa, ha

hänen sisartansa, ja Latsarusta. **6** Kuin hän siis kuuli hänen
sairastavan, niin hän viipyi siinä paikassa kaksi päivää. **7** Sitte
sanoi hän opetuslapsillensa: menkäämme jälleen Juudeaan. **8**
Sanoivat hänelle opetuslapset: Rabbi, äsken etsivät Juudalaiset
sinua kivittääksensä, ja sinä menet taas sinne. **9** Vastasi Jesus:
eikö kaksitoistakymmentä ole päivän hetkeä? Jos joku päivällä
vaeltaa, ei hän loukkaa itsiänsä; sillä hän näkee tämän maailman
valkeuden. **10** Mutta jos joku yöllä vaeltaa, hän loukkaa itsensä;
sillä ei valkeus ole hänessä. **11** Näitä hän puhui, ja sanoi sitte
heille: ystävämme Latsarus makaa, mutta minä menen häntä
unesta herättämään. **12** Niin sanoivat hänen opetuslapsensa:
Herra, jos hän makaa, kyllä hän paranee. **13** Mutta Jesus sanoi
hänen kuolemastansa; vaan he luulivat hänen sanovan unen
makaamisesta. **14** Niin Jesus sanoi heille selkiästi: Latsarus on
kuollut. **15** Ja minä iloitsen teidän tähtenne, etten minä siellä ollut,
että te uskoisitte. Mutta menkäämme hänen tykönsä. **16** Niin
sanoi Toomas, joka kutsutaan kaksoiseksi, muille opetuslapsille:
käykäämme myös me, että me kuolisimme hänen kanssansa. **17**
niin Jesus tuli ja löysi hänen jo neljä päivää maanneen haudassa.
18 Mutta Betania oli läsnä Jerusalemia, lähes viisitoitakymmentä
vakomittaa. **19** Ja monta Juudalaisista oli tullut Martan ja Marian
tykö, lohduttamaan heitä heidän veljensä tähden. **20** Kuin Martta
kuuli Jesuksen tulevan, juoksi hän häntä vastaa; mutta Maria
istui kotona. **21** Niin Martta sanoi Jesukselle: Herra, jos sinä
olisit täällä ollut, niin ei minun veljeni olisi kuollut. **22** Mutta minä
tiedän vielä, että kaikki, mitä sinä anot Jumalalta, ne Jumala
sinulle antaa. **23** Jesus sanoi hänelle: sinun veljes on nouseva
ylös. **24** Martta sanoi hänelle: minä tiedän hänen nousevan
ylösnousemisessa viimeisenä päivänä. **25** Sanoi Jesus hänelle:

minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minun päälleni,
hän elää, ehkä hän olis kuollut. **26** Ja jokainen, joka elää ja uskoo
minun päälleni, ei hänen pidä kuoleman ijankaikkisesti: uskotkos
sen? **(aiōn g165)** **27** Hän sanoi hänelle: jaa Herra, minä uskon
sinun Kristukseksi, Jumalan Pojaksi, joka tuleva oli maailmaan.
28 Ja kuin hän näitä sanonut oli, meni hän pois ja kutsui sisarensa
Marian salaa, sanoen: Mestari on tullut ja kutsuu sinua. **29**
Kuin hän sen kuuli, nousi hän kohta ja tuli hänen tykösä. **30**
(Sillä ei Jesus ollut vielä kylään tullut, vaan oli siinä paikassa,
jossa Martta oli hänen kohdannut.) **31** Kuin siis Juudalaiset,
jotka hänen kanssansa huoneessa olivat lohduttamassa häntä,
näkivät Marian nousevan ja menevän ulos, seurasivat he häntä,
sanoen: hän menee haudalle itkemään. **32** Kuin Maria sinne
tuli, kussa Jesus oli, ja näki hänen, lankesi hän hänen jalkainsa
juureen ja sanoi hänelle: Herra, jos olisit täällä ollut, ei olisi minun
veljeni kuollut. **33** Kuin Jesus näki hänen itkevän ja Juudalaiset,
jotka hänen kanssansa tulleet olivat, itkevän, kauhistui hän
hengessä ja tuli sangen murheelliseksi, **34** Ja sanoi: kuhunka te
hänen panitte? He sanoivat hänelle: Herra, tule ja katso. **35**
Ja Jesus itki. **36** Niin sanoivat Juudalaiset: katso, kuinka hän
rakasti häntä. **37** Mutta muutamat heistä sanoivat: eikö tämä,
joka sokian silmät avasi, tainnut tehdä, ettei tämäkään kuollut
olisi? **38** Niin Jesus kauhistui taas itsessänsä, ja tuli haudan tykö.
Mutta siinä oli kuoppa, ja kivi sen päälle pantu. **39** Jesus sanoi:
ottakaat kivi pois. Sanoi hänelle Martta, sen sisar, joka kuollut
oli: Herra, jo hän haisee, sillä hän on neljä päivää kuolleena
ollut. **40** Jesus sanoi hänelle: enkö minä sinulle sanonut: jos sinä
uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kunnian. **41** Ja he ottivat kiven
pois sialtansa, johon kuollut pantu oli. Niin Jesus nosti silmänsä

ylös ja sanoi: Isä, minä kiitän sinua, että minua kuulit. **42** Mutta
minä tiedän myös, että aina minua kuulet; vaan kansan tähden,
joka tässä ympäri seisoo, sanon minä, että he uskoisivat sinun
minun lähettäneeksi. **43** Ja kuin hän nämät sanonut oli, huusi
hän suurella äänellä: Latsarus, tule ulos. **44** Ja se kuollut tuli ulos
sidottuna käsistä ja jaloista kääriliinalla, ja hänen kasvonsa olivat
sidotut ympäri hikiliinalla. Jesus sanoi heille: päästäkäät häntä ja
antakaat hänen mennä. **45** Niin monta Juudalaista, jotka olivat
Marian tykö tulleet, ja näkivät mitä Jesus teki, uskoivat hänen
päällensä. **46** Mutta muutamat heistä menivät Pharisealaisten
tykö ja ilmoittivat heille, mitä Jesus oli tehnyt. **47** Niin ylimmäiset
papit ja Pharisealaiset kokosivat neuvon, ja sanoivat: mitä me
teemme? sillä tämä ihminen tekee monta ihmiettä. **48** Jos me
sallimme hänen niin olla, niin kaikki uskovat hänen päällensä,
ja Roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä meidän maamme
että kansamme. **49** Mutta yksi heistä, Kaiphas nimeltä, joka oli
sinä vuonna ylimmäinne pappi, sanoi heille: ette mitään tiedä:
50 Ette myös ajattele, että se on meille tarpeellinen, että yksi
ihminen kuolee kansan tähden, ettei kaikki kansa hukkuisi. **51**
Mutta ei hän sitä itsestänsä sanonut; vaan että hän oli sinä
vuonna ylimmäinen pappi, niin hän ennusti, että Jesuksen piti
kuoleman kansan tähden, **52** Ja ei ainoastaan kansan tähden,
mutta että hänen piti ne Jumalan lapset, jotka hajoitetut olivat,
yhteen kokooman. **53** Mutta siitä päivästä pitivät he yhteen
neuvoa, kuolettaaksensa häntä. **54** Ei siis Jesus vaeltanut
enää Juudalaisten seassa julkisesti, vaan meni sieltä yhteen
maan paikkaan lähes korpea, siihen kaupunkiin, joka kutsutaan
Epharaim, ja oleskeli siellä opetuslastensa kanssa. **55** Mutta
Juudalaisten pääsiäinen lähestyi, ja monta siitä maakunnasta

meni pääsiäisen edellä Jerusalemiin puhdistamaan itsiänsä.
56 Niin he etsivät Jesusta ja puhuivat keskenänsä, seisoen
templissä: mitä te luulette, ettei hän ole juhlalle tullut? **57** Ja
ylimmäiset papit ja Pharisealaiset olivat käskyn antaneet, että
jos joku tietäis, kussa hän olis, niin hänen piti sen ilmoittaman,
että he ottaisivat hänen kiinni.

12 Kuusi päivää enne pääsiäistä tuli Jesus Betaniaan, jossa
Latsarus oli, joka kuollut oli, jonka hän kuolleista herätti. **2** Niin
he valmistivat hänelle siellä ehtoollisen, ja Martta palveli; mutta
Latsarus oli yksi niistä, jotka hänen kanssansa atrioitsivat. **3**
Niin Maria otti naulan turmelematointa ja kallista nardusvoidetta,
ja voiteli Jesuksen jala, ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillansa.
Ja huone täytettiin voiteen hajusta. **4** Niin sanoi yksi hänen
opetuslapsistansa, Juudas Simonin poika Iskariot, joka hänen
sitte petti: **5** Miksi et tätä voidetta myyty kolmeensataan pennikiin,
ja annettu vaivaisille? **6** Mutta hän sanoi sen, ei että hän
murhetta piti vaivaisista, vaan että hän oli varas, ja hänellä
oli kukkaro, jossa hän sen kantoi, mikä siihen pantu oli. **7**
Niin Jesus sanoi: anna hänen olla, hän on sen kätkenyt minun
hautaamiseni päiväksi. **8** Sillä teidän kykönänne ovat aina
vaivaiset, mutta en minä aina teillä ole. **9** Niin paljo kansaa
Juudalaisista ymmärsi hänen siellä olevan, ja tulivat sinne,
ei ainoastaan Jesuksen tähden, vaan että he olisivat myös
Latsaruksen nähneet, jonka hän oli kuolleista herättänyt. **10** Mutta
ylimmäiset papit pitivät neuvoa myös Latsarusta tappaaksensa;
11 Sillä monta Juudalaisista meni sinne hänen tähtensä, ja uskoi
Jesuksen päälle. **12** Toisena päivänä, kuin paljon kansaa, joka
juhlalle tullut oli, kuuli Jesuksen tulleen Jerusalemiin, **13** Ottivat
he palmu-oksia, menivät häntä vastaan ja huusivat: Hosianna!

siunattu on se, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas! **14**
Mutta Jesus sai yhden aasin ja istui sen päälle, niinkuin kirjoitettu
on: **15** Älä pelkää, Sionin tytär! katso, sinun Kuninkaas tulee ja
istuu aasin varsan päällä. **16** Mutta ei hänen opetuslapsensa
näitä ensinti ymmärtäneet; vaan sittekuin Jesus oli kirkastettu,
silloin he muistivat, että nämät ovat hänestä kirjoitetut, ja että
he näitä hänelle tehneet olivat. **17** Mutta se kansa todisti, joka
hänen kanssansa oli, että hän Latsaruksen haudasta kutsui
ja kuolleista herätti. **18** Sentähden myös kansa meni häntä
vastaan, että he kuulivat hänen sen ihmeen tehneeksi. **19** Niin
Pharisealaiset sanoivat keskenänsä: te näette, ettette mitään
aikoihin saa; katso, koko maailma juoksee hänen perässänsä.
20 Mutta muutamat Grekiläiset olivat niistä, jotka menivät ylös
juhlana rukoilemaan. **21** Niin he menivät Philippuksen tykö,
joka oli Galilean Betsaidasta, ja rukoilivat häntä, sanoen: herra,
me tahdomme nähdä Jesusta. **22** Philippus meni ja sanoi
sen Andreakselle, ja Andreas taas ja Philippus sanoivat sen
Jesukselle. **23** Mutta Jesus vastasi heitä ja sanoi: aika on tullut,
että Ihmisen Poika pitää kirkastettaman. **24** Totisesti, totisesti
sanon minä teille: ellei maahan pudonnut nisun jyvä kuole,
niin se jää yksinänsä; mutta jos se kuolee, niin se tuo paljon
hedelmää. **25** Joka rakastaa henkeänsä, hän kadottaa sen;
mutta joka tässä maailmassa vihaa henkeänsä, hän tuottaa
sen ijankaikkiseen elämään. **(aiōnios g166)** **26** Jos joku minua
palvelee, hän seuratkaan minua: ja kussa minä olen, siellä
pitää myös minun palveliani oleman: ja jos joku minua palvelee,
häntä on Isä kunnioittava. **27** Nyt on minun sieluni suuresti
murheissansa, ja mitä minun pitää sanoman? Isä, vapahda
minun tästä hetkestä: kuitenkin olen minä sentähden tähän

hetkeen tullut. **28** Isä, kirkasta sinun nimes. Niin ääni tuli
taivaasta ja sanoi: minä olen sen kirkastanut, ja tahdon vielä
nyt kirkastaa. **29** Niin kansa, joka läsnä seisoi ja sen kuuli,
sanoi pitkäisen jylisseen. Muut sanoivat: enkeli puhutteli häntä.
30 Jesus vastasi ja sanoi: ei tämä ääni tullut minun, vaan
teidän tähtenne. **31** Nyt tämä maailma tuomitaan: nyt tämän
maailman päämies pitää heittämän ulos. **32** Ja kuin minä
maasta nostetaan ylös, niin minä vedän kaikki minun tyköni. **33**
(Mutta sen hän sanoi, muistuttain millä kuolemalla hänen piti
kuoleman.) **34** Niin kansa vastasi häntä ja sanoi: me olemme
laista kuulleet Kristuksen pysyvän ijankaikkisesti: ja kuinka
sinä sanot, että Ihmisen Poika pitää nostettaman ylös? Kuka
on se Ihmisen Poika? **(aiōn g165)** **35** Niin Jesus sanoi heille:
valkeus on vielä vähän aikaa teidän kanssanne, vaeltakaat
niinkauvan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys teitä käsittäisi.
Joka pimeydessä vaeltaa, ei hän tiedä, kuhunka hän menee. **36**
Uskokaat valkeuden päälle, niinkauvan kuin teillä valkeus on,
että te tulisitte valkeuden lapsiksi. Näitä puhui Jesus ja meni
pois, ja lymyi heitä. **37** Ja vaikka hän teki monta ihmettä heidän
nähtensä, ei he kuitenkaan uskoneet hänen päällensä, **38** Että
Jesaias prophetan puhe täytettäisiin, jonka hän sanoi: Herra,
kuka uskoi meidän saarnamme? ja kenelle on Herran käsivarsi
ilmoitettu? **39** Sentähden ei he tainneet uskoa, sillä Jesaias
on taas sanonut: **40** Hän sokaisi heidän silmänsä, ja paadutti
heidän sydämensä, ettei he näkisi silmillä, eikä ymmärtäisi
sydämellä, ja kääntäisi itsiänsä, ja minä parantaisin heitä. **41**
Nämät sanoi Jesaias, koska hän näki hänen kunniansa ja puhui
hänestä. **42** Kuitenkin monta myös ylimmäisistä uskoivat hänen
päällensä; vaan ei he Pharisealaisten tähden sitä tunnustaneet,

ettei he olisi pannaan kuulutettu. **43** Sillä he rakastivat enemmin
ihmisten kunniaa, kuin Jumalan kunniaa. **44** Mutta Jesus huusi
ja sanoi: joka uskoo minun päälleni, ei se usko minun päälleni,
vaan sen päälle, joka minun lähetti. **45** Ja joka minun näkee,
hän näkee sen, joka minun lähetti. **46** Minä tulin valkeudeksi
maailmaan, että jokainen, joka uskoo minun päälleni, ei pidä
pimeissä oleman. **47** Mutta jos joku minun sanani kuulee, ja ei
usko, en minä häntä tuomitse; sillä en minä tullut maailmaa
tuomitsemaan, vaan vapahtamaan. **48** Joka minun katsoo ylön,
ja ei ota vastaan minun sanojani, hänellä on se, joka hänen
tuomitsee: se puhe, jonka minä puhuin, pitää hänen tuomitseman
viimeisenä päivänä. **49** Sillä en minä ole itsestäni puhunut; vaan
Isä, joka minun lähetti, hän on minulle käskyn antanut, mitä
minun tekemän ja puhuman pitää. **50** Ja minä tiedän, että hänen
käskynsä on ijankaikkinen elämä. Sentähden mitä minä puhun,
sen minä puhun, niinkuin Isä on minulle sanonut. **(aiōnios g166)**

13 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kuin Jesus tiesi hetkensä
tulleeksi, että hänen piti tästä maailmasta Isän tykö menemän,
niinkuin hän oli rakastanut omiansa, jotka olivat maailmassa, niin
hän loppuun asti rakasti heitä. **2** Ja ehtoolisen jälkeen, (kuin
perkele oli jo Juudaan Simonin Iskarjotin sydämeen lykännyt,
että hänen piti hänen pettämän,) **3** Tiesi Jesus Isän kaikki
hänen käsiinsä antaneen, ja että hän oli Jumalasta lähtenyt
ulos ja oli Jumalan tykö menevä: **4** Nousi hän ehtoolliselta ja
riisui vaatteensa, ja otti liinaisen, ja vyötti itsensä. **5** Pani hän
sitte vettä maljaan, ja rupesi pesemään opetuslasten jalkoja, ja
kuivasi ne sillä liinaisella, jolla hän vyötetty oli. **6** Niin hän tuli
Simon Pietarin tykö, joka sanoi hänelle: Herra, sinäkö minun
jalkani peset? **7** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: mitä minä

teen, et sinä sitä nyt tiedä, mutta tästedes saat sinä sen tietää.
8 Pietari sanoi hänelle: ei sinun pidä ikänä pesemän minun
jalkojani. Vastasi häntä Jesus: ellen minä sinua pese, niin ei
sinulla ole osaa minun kanssani. **(aiōn g165)** **9** Simon Pietari
sanoi hänelle: Herra, ei ainoastaan minun jalkojani, mutta myös
kädet ja pää. **10** Sanoi Jesus hänelle: joka pesty on, ei se
muuta tarvitse, vaan että jalat pestään, ja niin hän on kokonansa
puhdas: ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki. **11** Sillä hän
tiesi pettäjänsä; sentähden hän sanoi: ette kaikki ole puhtaat. **12**
Sittekuin hän oli pessyt heidän jalkansa ja vaatteensa ottanut,
istui hän taas ja sanoi heille: tiedättekö, mitä minä teille tehnyt
olen? **13** Te kutsutte minun Mestariksi ja Herraksi, ja te sanotte
oikein; sillä minä myös olen. **14** Sentähden, jos minä, joka olen
Herra ja Mestari, olen teidän jalkanne pessyt, niin pitää myös
teidänkin toinen toisenne jalat pesemän. **15** Sillä minä annoin
teille esikuvan, että te niin tekisitte, kuin minä tein teille. **16**
Totisesti, totisesti sanon minä teille: ei ole palvelia suurempi
herraansa, eikä sanansaattaja suurempi kuin se, joka hänen
lähetti. **17** Jos te nämät tiedätte, te olette autuaat, jos te niitä
teette. **18** En minä kaikista teistä puhu: minä tiedän ne, jotka
minä valitsin: mutta että Raamattu täytettäisiin: joka syö leipää
minun kanssani, hän tallasi minun jalallansa. **19** Nyt minä sanon
teille ennenkuin se tapahtuu, että sittekuin se tapahtunut on, te
uskoisitte minun siksi. **20** Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka
korjaa sen, jonka minä lähetän, hän korjaa minun; mutta joka
minun korjaa, hän korjaa sen, joka minun lähetti. **21** Kuin Jesus
nämät oli sanonut, tuli hän murheelliseksi hengessä, ja todisti ja
sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: yksi on teistä minun
pettävä. **22** Niin opetuslapset katselivat toinen toisensa päälle, ja

epäilivät, kenestä hän sanoi. **23** Ja yksi hänen opetuslapsistansa
istui pöydän tykönä Jesuksen helmassa, jota Jesus rakasti. **24**
Niin Simon Pietari viittasi sille, visusti kysymään, kuka se olis,
josta hän sanoi. **25** Kuin hän nojasi Jesuksen rintaa vastaan,
sanoi hän hänelle: Herra, kuka se on? **26** Jesus vastasi: se on
se, jolle minä kastetun palan annan. Ja kuin hän oli kastanut
leivän, antoi hän sen Juudaalle Simon Iskariotille. **27** Ja sen
palan jälkeen meni silloin häneen perkele. Niin Jesus sanoi
hänelle: mitäs teet, niin tee pikemmin. **28** Mutta sitä ei yksikään
atrioitsevista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hänelle sanoi. **29**
Sillä muutamat luulivat, koska Juudaalla oli kukkaro, Jesuksen
hänelle sanovan: osta, mitä me juhlapäiväksi tarvitsemme, eli
että hän vaivaisille jotakin antais. **30** Kuin hän siis sen palan
ottanut oli, meni hän kohta ulos; ja yö oli. **31** Kuin hän oli mennyt
ulos, sanoi Jesus: nyt on Ihmisen Poika kirkastettu, ja Jumala
on kirkastettu hänessä. **32** Jos Jumala on kirkastettu hänessä,
niin on myös Jumala kirkastava hänen itsessänsä, ja kirkastaa
hänen pian. **33** Rakkaat lapsukaiset, minä olen vielä vähän
aikaa teidän kanssanne: teidän pitää minua etsimän, ja niinkuin
minä sanoin Juudalaisille: ette taida sinne tulla, kuhunka minä
menen, niin minä sanon myös nyt teille. **34** Uuden käskyn minä
teille annan, että te rakastaisitte teitänne keskenänne, niinkuin
minä teitä rakastin, että te myös toinen toistanne rakastaisitte.
35 Siitä pitää kaikkein tunteman teidät minun opetuslapsikseni,
jos te keskenänne rakkauden pidätte. **36** Sanoi Simon Pietari
hänelle: Herra, kuhunkas menet? Jesus vastasi häntä: kuhunka
minä menen, et sinä taida nyt minua seurata, mutta tästälähin
sinä olet minua seuraava. **37** Pietari sanoi hänelle: Herra, miksi
en minä nyt taida sinua seurata? minä panen henkeni sinun

edestäs. **38** Jesus vastasi häntä: sinä panet henkes minun
edestäni? Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ei laula kukko
ennenkuin sinä olet kolmasti minun kieltänyt.

14 (Ja hän sanoi opetuslapsillensa:) älköät teidän sydämenne
murheellinen olko; jos te uskotte Jumalan päälle, niin uskokaat
myös minun päälleni. **2** Minun Isäni huoneessa on monta
asuinsiaa; jos ei niin olisi, niin minä sanoisin teille: minä
menen valmistamaan teille siaa. **3** Ja vaikka minä menen pois
valmistamaan teille siaa, niin minä tulen jälleen ja otan teidät
tyköni, että kussa minä olen, siellä pitää myös teidän oleman. **4**
Ja kuhunka minä menen, te tiedätte, ja tien te myös tiedätte. **5**
Sanoi Toomas hänelle: Herra, emme tiedä, kuhunkas menet:
kuinka siis me taidamme tietää tien? **6** Jesus sanoi hänelle:
minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kenkään tule Isän tykö, vaan
minun kauttani. **7** Jos te tuntisitte minun, niin te tosin myös
tuntisitte Isäni; ja nyt te tunnette hänen, ja te näette hänen.
8 Philippus sanoi hänelle: Herra, osoita meille Isä, niin me
tyydymme. **9** Jesus sanoi hänelle: minä olen niin kauvan aikaa
teidän tykönänne, ja et sinä minua tunne? Philippus, joka näki
minun, hän näki myös Isän: kuinka siis sinä sanot: osoita minulle
Isä? **10** Etkös usko minun olevan Isässä ja Isän minussa? Ne
sanat, jotka minä teille puhun, en minä itsestäni puhu: mutta Isä,
joka minussa on, hän tekee työt. **11** Uskokaat minua, että minä
olen Isässä ja Isä on minussa; mutta jos ei, niin töiden tähden
uskokaat minua. **12** Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka
uskoo minun päälleni, ne työt, joita minä teen, hän on myös
tekevä, ja suurempia, kuin ne ovat, on hän tekevä; sillä minä
menen Isäni tykö. **13** Ja mitä ikänä te anotte minun nimeeni,
sen minä teen: että Isä kunnioitettaisiin Pojan kautta. **14** Mitä te

anotte minun nimeeni, sen minä teen. **15** Jos te rakastatte minua,
niin pitäkäät minun käskyni. **16** Ja minä olen rukoileva Isää, ja
hän antaa teille toisen Lohduttajan, että hän teidän kanssanne
olis ijankaikkisesti: **(aiōn g165)** **17** Totuuden Hengen, jota ei
maailma taida ottaa vastaan, sillä ei he näe häntä, eikä tunne
häntä: mutta te tunnette hänen, sillä hän pysyy teidän tykönänne
ja on teissä oleva. **18** En minä jätä teitä orvoiksi, vaan minä tulen
teidän tykönne. **19** Vielä on vähän aikaa, ja ei maailma silleen
minua näe, mutta te näette minun; sillä minä elän, ja te myös
elätte. **20** Sinä päivänä pitää teidän ymmärtämän, että minä olen
Isässä, ja te minussa ja minä teissä. **21** Jolla minun käskyni ovat
ja ne kätkee, se rakastaa minua: mutta joka minua rakastaa, hän
rakastetaan minun Isältäni, ja minä tahdon häntä rakastaa, ja
ilmoitan itseni hänelle. **22** Sanoi hänelle Juudas: (ei se Iskariot)
Herra, kuinka se tulee, ettäs tahdot meille itses ilmoittaa, ja
et maailmalle? **23** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: joka minua
rakastaa, se pitää minun sanani; ja minun Isäni rakastaa häntä,
ja me tulemme hänen tykönsä, ja asumme hänen tykönänsä. **24**
Joka ei minua rakasta, ei se minun sanojani kätke: ja se sana,
jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän joka minun lähetti. **25**
Näitä olen minä teille puhunut, ollessani teidän kanssanne. **26**
Mutta Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun
nimeeni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teille kaikki, mitä
minä teille sanonut olen. **27** Rauhan minä jätän teille, minun
rauhani minä annan teille: en minä anna teille niinkuin maailma
antaa. Älkään teidän sydämenne murheellinen olko, älkään
myös peljätkö. **28** Te kuulitte minun sanovan: minä menen pois
ja tulen jälleen teidän tykönne. Jos te minua rakastaisitte, niin
te tosin iloitsisitte, että minä sanoin: minä menen Isän tykö;

sillä Isä on suurempi minua. **29** Ja nyt minä sanon teille ennen
kuin se tapahtuu, että te uskoisitte, kuin se tapahtunut on. **30**
En minä tästedes puhu paljon teidän kanssanne; sillä tämän
maailman päämies tulee, jolla ei ole mitään minussa. **31** Mutta
että maailma ymmärtäis minun Isää rakastavan, ja niinkuin Isä
minulle käski, niin minä myös teen. Nouskaat, lähtekäämme
täältä!

15 Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on peltomies: **2**
Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii
pois, ja jokaisen, joka hedelmän kantaa, hän puhdistaa, että se
kantais runsaamman hedelmän. **3** Te olette nyt puhtaat, sen
sanan tähden, jonka minä teille puhuin. **4** Pysykäät te minussa,
ja minä teissä. Niinkuin ei oksa taida itsestänsä hedelmää
kantaa, ellei hän viinapuussa kiinni ole, niin ette tekään, jollette
minussa pysy. **5** Minä olen viinapuu, te olette oksat: joka minussa
pysyy ja minä hänessä, hän kantaa paljon hedelmää; sillä
ilman minua ette voi mitään tehdä. **6** Jos ei joku minussa pysy,
se heitetään ulos niinkuin oksa, ja kuivettuu, ja ne sidotaan
kokoon, ja heitetään tuleen, ja palavat. **7** Jos te minussa pysytte
ja minun sanani pysyvät teissä, mitkä ikänä te tahdotte, niin
anokaat, ja te saatte. **8** Siinä minun Isäni kunnioitetaan, että te
paljon hedelmää kantaisitte, ja tulette minun opetuslapsikseni.
9 Niinkuin Isä rakasti minua, niin minä myös rakastin teitä:
kysykäät minun rakkaudessani. **10** Jos te minun käskyni pidätte,
niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä pidän Isäni
käskyn ja pysyn hänen rakkaudessansa. **11** Näitä olen minä
teille puhunut, että minun iloni teissä pysyis ja teidän ilonne tulis
täydelliseksi. **12** Se on minun käskyni, että te rakastatte teitänne
keskenänne, niinkuin minä teitä rakastin. **13** Ei ole kellään sitä

suurempaa rakkautta, kuin että joku panis henkensä ystäväinsä
edestä. **14** Te olette minun ystäväni, jos te teette, mitä minä
teidän käsken. **15** En minä tästedes sano teitä palvelijoiksi;
sillä ei palvelia tiedä, mitä hänen herransa tekee; mutta minä
kutsun teitä ystäviksi, sillä kaikki, mitä minä Isältäni kuulin, ne
minä teille ilmoitin. **16** Ette minua valinneet, vaan minä valitsin
teidät, ja sääsin teidät, että te menisitte hedelmää tekemään
ja teidän hedelmänne pysyis: että mitä te anotte Isältä minun
nimeeni, sen hän antaa teille. **17** Näitä minä käsken teille, että
te toinen toistanne rakastaisitte. **18** Jos maailma teitä vihaa,
niin tietäkäät hänen ennen minua vihanneen kuin teitä. **19**
Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastais;
mutta ette ole maailmasta, vaan minä valitsin teidät maailmasta,
sentähden maailma vihaa teitä. **20** Muistakaat sitä sanaa, jonka
minä teille sanoin: ei ole palvelia suurempi herraansa. Jos he
minua vainosivat, niin he myös teitä vainoovat: jos he minun
sanani kätkivät, niin he teidänkin sananne kätkevät. **21** Mutta
kaikkia näitä tekevät he teille minun nimeni tähden; sillä ei he
tunne sitä, joka minun lähetti. **22** Jos en minä olisi tullut ja heitä
puhutellut, niin ei heillä olisi syntiä; mutta nyt ei heillä ole, millä
he syntinsä verhoovat. **23** Joka minua vihaa, hän vihaa myös
minun Isääni. **24** Ellen minä olisi niitä töitä heidän seassansa
tehnyt, joita ei kenkään muu ole tehnyt, niin ei heillä olisi syntiä;
mutta nyt he näkivät, ja vihasivat sekä minua että minun Isääni.
25 Vaan (se tapahtui) että se täytettäisiin, mitä heidän laissansa
on kirjoitettu: he vihasivat minua ilman syytä. **26** Mutta kuin
Lohduttaja tulee, jonka minä teille Isältä lähetän, totuuden Henki,
joka Isästä käy ulos, se on minusta todistava. **27** Ja teidän pitää
myös todistaman; sillä te olette alusta minun kanssani.

16 Näitä olen minä puhunut teille, ette pahenisi. **2** He panevat
teitä pannaan. Ja aika tulee, että jokainen, joka teidät tappaa, se
luulee tekevänsä Jumalalle palveluksen. **3** Ja näitä he tekevät
teille, ettei he tunne Isää eikä minua. **4** Vaan minä puhuin näitä
teille, että kuin se aika tulee, te niistä muistaisitte, että minä
teille sanonut olen; mutta en minä ole teille näitä alusta sanonut,
sillä minä olin teidän kanssanne. **5** Mutta nyt minä menen
sen tykö, joka minun lähetti, ja ei teistä minulta kenkään kysy:
kuhunkas menet? **6** Vaan että minä olen näitä teille puhunut,
niin murhe täyttää teidän sydämenne. **7** Kuitenkin sanon minä
teille totuuden: se on teille tarpeellinen, että minä menen pois;
sillä ellen minä mene pois, niin ei Lohduttaja tule teidän tykönne;
mutta jos minä menen pois, niin minä hänen teille lähetän. **8** Ja
kuin hän tulee, niin hän nuhtelee maailmaa synnin tähden, ja
vanhurskauden tähden, ja tuomion tähden. **9** Synnin tähden
tosin, ettei he usko minun päälleni; **10** Mutta vanhurskauden
tähden, että minä menen Isäni tykö, ja ettette minua silleen
näe; **11** Mutta tuomion tähden, että tämän maailman päämies
on tuomittu. **12** Minulla on vielä paljo sanomista, mutta ette
voi nyt kantaa. **13** Vaan kuin se tulee, totuuden Henki, hän
johdattaa teitä kaikkeen totuuteen; sillä ei hän puhu itsestänsä,
vaan mitä hän kuulee, sitä hän puhuu, ja tulevaisia hän teille
ilmoittaa. **14** Hän on minua kunnioittava; sillä hän ottaa minun
omastani ja ilmoittaa teille. **15** Kaikki, mitä Isällä on, ne ovat
minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani
ja ilmoittaa teille. **16** Vähän ajan perästä ja ette näe minua,
ja taas vähän ajan perästä te näette minun; sillä minä menen
Isäni tykö. **17** Niin muutamat hänen opetuslapsistansa puhuivat
keskenänsä: mikä se on, kuin hän sanoo meille: vähän ajan

perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan perästä ja te
näette minun, ja: minä menen Isän tykö? **18** Niin he sanoivat:
mikä se on, kuin hän sanoo: vähän ajan perästä? emme tiedä,
mitä hän puhuu. **19** Niin Jesus ymmärsi, että he tahtoivat kysyä
häneltä, ja sanoi heille: sitä te kysytte keskenänne, että minä
sanoin: vähän ajan perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan
perästä ja te näette minun. **20** Totisesti, totisesti sanon minä
teille: teidän pitää itkemän ja parkuman, mutta maailma iloitsee:
te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne käännetään
iloksi. **21** Kuin vaimo synnyttää, niin hänellä on kipu, sillä hänen
hetkensä tuli; mutta kuin hän on lapsen synnyttänyt, niin ei hän
enään muista vaivaansa ilon tähden, että ihminen on syntynyt
maailmaan. **22** Niin teillä on myös nyt murhe; mutta minä tahdon
teitä jällensä nähdä, ja teidän sydämenne on iloitseva, ja ei
kenenkään pidä teidän iloanne teiltä ottaman pois. **23** Ja sinä
päivänä ette mitään kysy minulta. Totisesti, totisesti sanon minä
teille: mitä ikänä te anotte Isältä minun nimeeni, niin hän antaa
teille. **24** Ette ole mitään minun nimeeni tähän asti anoneet:
rukoilkaat, niin te saatte, että teidän ilonne olis täydellinen. **25**
Näitä olen minä teille puhunut tapauksissa; mutta aika tulee,
etten minä silleen puhu teille tapauksissa, vaan ilmoitan julkisesti
teille minun Isästäni. **26** Sinä päivänä pitää teidän rukoileman
minun nimeeni. Ja en minä sano teille, että minä rukoilen Isää
teidän tähtenne; **27** Sillä Isä rakastaa itse teitä, että te minua
rakastitte ja uskoitte minun Jumalasta lähteneen. **28** Minä läksin
Isästä ja tulin maailmaan: taas minä jätän maailman ja menen
Isän tykö. **29** Sanoivat hänen opetuslapsensa hänelle: katso,
nyt sinä julkisesti puhut, ja et yhtään tapausta sano. **30** Nyt
me tiedämme sinun kaikki tietävän, ja et sinä tarvitse, että

joku sinulta kysyy, sentähden me uskomme sinun Jumalasta
lähteneen. **31** Jesus vastasi heitä: nyt te uskotte. **32** Katso, aika
tulee, ja nyt tuli, että te jokainen hajoitetaan omillensa, ja minun
te yksinäni jätätte. En minä kuitenkaan yksinäni ole, sillä Isä on
minun kanssani. **33** Näitä olen minä teille puhunut, että teillä
minussa rauha olis. Maailmassa on teillä tuska; mutta olkaat
hyvässä turvassa, minä voitin maailman.

17 Näitä puhui Jesus, ja nosti silmänsä taivasta päin ja sanoi:
Isä, hetki tuli, kirkasta sinun Poikas, että sinun Poikas kirkastais
myös sinun! **2** Niinkuin sinä annoit hänelle vallan kaiken lihan
päälle, antaa ijankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä hänelle
annoit. **(aiōnios g166)** **3** Mutta tämä on ijankaikkinen elämä, että
he sinun ainoan totisen Jumalan tuntisivat, ja jonkas lähetit,
Jesuksen Kristuksen. **(aiōnios g166)** **4** Minä kirkastin sinun maan
päällä: minä täytin sen työn, jonkas minulle annoit tehdäkseni. **5**
Ja nyt Isä, kirkasta sinä minua itse tykänäs sillä kirkkaudella,
joka minulla sinun tykönäs oli ennenkuin tämä maailma olikaan.
6 Minä ilmoitin sinun nimes ihmisille, jotkas minulle maailmasta
annoit: he olivat sinun, ja minulle sinä ne annoit, ja sinun sanas
he kätkivät. **7** He tiesivät nyt kaikki olevan sinusta, mitkä sinä
minulle annoit. **8** Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, annoin
minä heille; ja he ne ottivat vastaan, ja totisesti tunsivat minun
sinusta lähteneen, ja uskoivat, että sinä minun lähetit. **9** Minä
rukoilen heidän edestänsä: en minä maailman edestä rukoile,
vaan niiden edestä, jotka sinä minulle annoit, että he ovat sinun
omas. **10** Ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omas ovat
minun: ja minä olen kirkastettu heissä. **11** En minä silleen ole
maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun
tykös. Pyhä Isä! kätke niitä, jotka sinä minulle annoit, sinun

nimes tähden, että he olisivat yksi niinkuin mekin! **12** Kuin minä
olin heidän kanssansa maailmassa, niin minä kätkin heitä sinun
nimessäs: ne, jotkas minulle annoit, kätkin minä, ja ei niistä
kenkään kadonnut, vaan se kadotuksen lapsi, että Raamattu
täytettäisiin. **13** Mutta nyt minä tulen sinun tykös ja puhun näitä
maailmassa, että heissä olis minun iloni täydellinen. **14** Minä
annoin heille sinun sanas, ja maailma vihasi heitä; sillä ei he
ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. **15** En
minä rukoile, ettäs heitä ottaisit pois maailasta, vaan ettäs heitä
pahasta varjelisit. **16** Ei he ole maailmasta, niinkuin en minäkään
maailmasta ole. **17** Pyhitä heitä totuudessas! Sinun puhees on
totuus. **18** Niinkuin sinä minun lähetit maailmaan, niin minä
myös lähetin heidät maailmaan, **19** Ja minä pyhitän itseni heidän
tähtensä, että hekin olisivat totuudessa pyhitetyt. **20** Mutta
en minä ainoasti heidän edestänsä rukoile, vaan myös niiden
edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minun päälleni:
21 Että he kaikki yhtä olisivat, niinkuin sinä Isä minussa olet ja
minä sinussa, että hekin meissä niin yhtä olisivat: että maailma
uskois sinun minua lähettäneeksi. **22** Ja minä annoin heille sen
kunnian, jonka sinä minulle annoit, että he yhtä olisivat, niinkuin
mekin yhtä olemme. **23** Minä olen heissä ja sinä minussa, että
he niin yhdessä täydelliset olisivat, ja maailma tietäis, että sinä
minun lähetit, ja että sinä heitä rakastit, niinkuin sinä minua
rakastit. **24** Isä, minä tahdon, että kussa minä olen, siellä nekin
olisivat minun kanssani, jotka sinä minulle antanut olet: että
he minun kunniani näkisivät, jonkas minulle annoit; sillä sinä
rakastit minua ennenkuin maailman perustus laskettu oli. **25**
Vanhurskas Isä! ei maailma sinua tuntenut, mutta minä tunsin
sinun, ja nämät ymmärsivät, että sinä minun lähetit. **26** Ja minä

julistin heille sinun nimes, ja vielä julistan: että se rakkaus, jolla
sinä minua rakastit, heissä olis, ja minä myös heissä.

18 Kuin Jesus nämät oli sanonut, meni hän ulos opetuslastensa
kanssa Kedronin ojan ylitse: siellä oli yrttitarha, johon hän
meni sisälle ja hänen opetuslapsensa. **2** Mutta Juudas, joka
hänen petti, tiesi myös sen paikan; sillä Jesus tuli sinne usein
opetuslastensa kanssa. **3** Kuin siis Juudas oli joukon kanssansa
ottanut ja palveliat ylimmäisiltä papeilta ja Pharisealaisilta,
tuli hän sinne lyhdyillä, tulisoitoilla ja sota-aseilla. **4** Kuin siis
Jesus tiesi kaikki, mitä hänelle tapahtuman piti, niin hän läksi
ja sanoi heille: ketä etsitte? **5** He vastasivat häntä: Jesusta
Natsaretilaista. Sanoi Jesus heille: minä olen! Mutta Juudas,
jonka hänen petti, seisoi myös heidän kanssansa. **6** Kuin siis
Jesus sanoi heille: minä olen, astuivat he takaperin ja lankesivat
maahan. **7** Niin hän taas kysyi heiltä: ketä te etsitte? Mutta
he sanoivat: Jesusta Natsarealaista. **8** Jesus vastasi: minä
sanoin teille, että minä olen. Jos te siis minua etsitte, niin
antakaat näiden mennä, **9** Että se puhe täytettäisiin, jonka hän
oli sanonut: en minä niistä yhtään kadottanut, jotka sinä minulle
annoit. **10** Niin Simon Pietarilla oli miekka, jonka hän veti ulos,
ja löi ylimmäisen papin palveliaa ja hakkasi pois hänen oikian
korvansa; jonka palvelian nimi oli Malkus. **11** Niin Jesus sanoi
Pietarille: pistä miekkas tuppeen: eikö minun pidä juoman sitä
kalkkia, jonka Isä minulle antoi? **12** Niin joukko ja ylimmäinen
päämies ja Juudalaisten palveliat ottivat kiinni Jesuksen ja
sitoivat hänen, **13** Ja veivät ensin Hannaksen tykö, sillä hän
oli Kaiphaan appi, joka oli sinä vuonna ylimmäinen pappi. **14**
Ja Kaiphas oli se, joka Juudalaisille oli neuvon antanut, että
yhtä ihmistä olis tarpeellinen kuolettaa kansan edestä. **15** Ja

Simon Pietari seurasi Jesusta, ja toinen opetuslapsi. Mutta se
opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni sisälle Jesuksen
kanssa ylimmäisen papin saliin. **16** Mutta Pietari jäi ulos oven
eteen. Niin toinen opetuslapsi, joka ylimmäisen papin tuttava oli,
meni ulos ja puhui ovenvartialle, ja toi Pietarin sisälle. **17** Niin
sanoi ovenvartiapiika Pietarille: etkö sinäkin olen tämän miehen
opetuslapsia? Hän sanoi: en ole. **18** Mutta palveliat, jotka hiilistä
olivat tulen tehneet, sillä kylmä oli, seisoivat ja lämmittelivät. Ja
Pietari seisoi myös heidän kanssansa ja lämmietteli. **19** Niin
ylimmäinen pappi kysyi Jesukselta hänen opetuslapsestansa ja
opetuksestansa. **20** Jesus vastasi häntä: minä olen maailman
edessä julkisesti puhunut: minä olen synagogassa opettanut ja
templissä, johonka Juudalaiset joka paikasta kokoon tulevat,
ja en ole mitään salaisuudessa puhunut. **21** Mitäs minulta
kysyt? Kysy niiltä, jotka kuulivat, mitä minä heille puhunut
olen. Katso, ne tietävät, mitä minä sanonut olen. **22** Mutta
kuin hän näitä puhui, antoi yksi niistä palvelioita, jotka läsnä
seisoivat, Jesukselle korvapuustin ja sanoi: niinkö sinä vastaat
ylimmäistä pappia! **23** Jesus vastasi häntä: jos minä pahasti
puhuin, niin tunnusta se pahaksi, mutta jos minä oikein puhuin,
miksis minua lyöt? **24** Niin Hannas lähetti hänen sidottuna
ylimmäisen papin Kaiphaan tykö. **25** Mutta Simon Pietari seisoi
ja lämmitteli. Niin he sanoivat hänelle: etkö sinä ole myös hänen
opetuslapsiansa? Hän kielsi ja sanoi: en ole. **26** Sanoi hänelle
yksi ylimmäisen papin palvelioista, sen lanko, jonka korvan
Pietari hakkasi pois: enkö minä sinua nähnyt yrttitarhassa hänen
kanssansa? **27** Niin Pietari taas kielsi, ja kohta kukko lauloi.
28 Niin he veivät Jesuksen Kaiphaan tyköä raastupaan. Mutta
se oli aamu, ja ei he menneet raastupaan, ettei he itsiänsä

saastuttaisi, vaan söisivät pääsiäislampaan. **29** Niin Pilatus
meni ulos heidän tykönsä ja sanoi: mitä kannetta te tuotte tätä
miestä vastaan? **30** He vastasivat ja sanoivat hänelle: ellei hän
pahantekiä olisi, emme olisi häntä sinun haltuus antaneet. **31**
Niin Pilatus sanoi heille: ottakaat te häntä ja tuomitkaat häntä
teidän lakinne jälkeen. Juudalaiset sanoivat siis hänelle: meidän
ei sovi ketään tappaa; **32** Että jesuksen puhe täytettäisiin, kuin
hän sanoi, merkiten, millä kuolemalla hänen piti kuoleman. **33**
Niin Pilatus taas meni raastupaan, kutsui Jesuksen ja sanoi
hänelle: oletkos sinä Juudalaisten kuningas? **34** Jesus vastasi
häntä: sanotko sinä sen itsestäs, eli ovatko muut sen minusta
sinulle sanoneet? **35** Pilatus vastasi: olenko minä Juudalainen?
Sinun kansas ja ylimmäiset papit antoivat ylön sinun minulle:
mitäs tehnyt olet? **36** Jesus vastasi: ei minun valtakuntani ole
tästä maailmasta. Jos minun valtakuntani olis tästä maailmasta,
niin tosin minun palveliani olisivat sotineet, etten minä olisi tullut
annetuksi ylön Juudalaisille; mutta ei minun valtakuntakuntani
ole täältä. **37** Niin Pilatus sanoi hänelle: niin sinä olet kuningas?
Jesus vastasi: sinä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä
varten olen minä syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että
minä totuden tunnustan. Jokainen, joka on totuudesta, se kuulee
minun ääneni. **38** Pilatus sanoi hänelle: minä on totuus? Ja kuin
hän sen sanonut oli, meni hän taas ulos Juudalaisten tykö ja
sanoi heille: en minä löydä yhtään syytä hänessä. **39** Mutta teillä
on tapa, että minun pitää teille päästämän yhden pääsiäisenä:
tahdotteko siis, että minä päästän teille Juudalaisten kuninkaan?
40 Niin he huusivat taas kaikki, sanoen: ei tätä, vaan Barabbasta.
Mutta Barabbas oli ryöväri.

19 Niin Pilatus otti silloin Jesuksen ja ruoskitsi hänen, **2** Ja
sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen
hänen päähänsä ja puettivat hänen purpuravaatteesen, **3**
Ja sanoivat: terve, Juudalaisten kuningas! ja antoivat hänelle
korvapuusteja. **4** Taas tuli Pilatus ulos ja sanoi heille: katsokaat,
minä tuon hänen teille ulos, että te tietäisitte, etten minä
löydä yhtään syytä hänessä. **5** Niin Jesus meni ulos, kantain
orjantappuraista kruunua ja purpuraista vaatetta. Ja hän sanoi
heille: katso ihmistä! **6** Mutta kuin ylimmäiset papit ja palveliat
hänen näkivät, huusivat he, sanoen: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse
häntä! Pilatus sanoi heille: ottakaat te häntä ja ristiinnaulitkaat;
sillä en minä löydä yhtään syytä hänessä. **7** Vastasivat häntä
Juudalaiset: meillä on laki, ja meidän lakimme jälkeen pitää
hänen kuoleman, että hän teki itsensä Jumalan Pojaksi. **8** Kun
siis Pilatus tämän puheen kuuli, pelkäsi hän vielä enemmin **9** Ja
meni taas raastupaan ja sanoi Jesukselle: kusta sinä olet? Mutta
ei Jesus vastannut häntä. **10** Niin Pilatus sanoi hänelle: etkös
mitään minulle puhu? Etkös tiedä, että minulla on valta sinua
ristiinnaulita ja valta sinua päästää? **11** Jesus vastasi: ei sinulla
olisi yhtään valtaa minua vastaan, jos ei se olisi sinulle annettu
ylhäältä: sentähden on hänellä suurempi synti, joka minun sinulle
antoi ylön. **12** Ja siitä ajasta pyysi Pilatus häntä päästää. Mutta
Juudalaiset huusivat, sanoen: jos sinä hänen päästät, niin et sinä
ole keisarin ystävä; sillä jokainen, joka itsensä tekee kuninkaaksi,
hän on keisaria vastaan. **13** Kuin Pilatus tämän puheen kuuli, vei
hän Jesuksen ulos ja istui tuomio-istuimelle, siihen paikkaan,
joka kutsutaan Litostroton, mutta Hebreaksi Gabbata. **14** Mutta
se oli pääsiäisen valmistuspäivä, lähes kuudennella hetkellä. Ja
hän sanoi Juudalaisille: katso, teidän kuninkaanne. **15** Mutta he

huusivat: ota pois, ota pois, ristiinnaulitse häntä! Pilatus sanoi
heille: pitääkö minun ristiinnaulitseman teidän kuninkaanne?
Ylimmäiset papit vastasivat: ei meillä ole kuningasta, vaan
keisari. **16** Niin silloin hän antoi hänen heille ristiinnaulittaa.
Mutta he ottivat Jesuksen ja veivät pois. **17** Ja hän kantoi
ristiänsä ja meni siihen paikkaan, joka kutsutaan Pääkallon
paikaksi, mutta Hebreaksi Golgata. **18** Siellä he ristiinnaulitsivat
hänen ja kaksi muuta hänen kanssansa kahden puolen, mutta
Jesuksen keskelle. **19** Niin Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen
ja pani ristin päälle, ja oli näin kirjoitettu: JESUS NATSARENUS
JUUDALAISTEN KUNINGAS. **20** Tämän päällekirjoituksen
luki monta Juudalaisista; sillä se paikka oli läsnä kaupunkia,
jossa Jesus ristiinnaulittiin. Ja oli kirjoitettu Hebreaksi, Grekaksi
ja Latinaksi. **21** Niin sanoivat Juudalaisten ylimmäiset papit
Pilatukselle: älä kirjoita: Juudalaisten kuningas; vaan että hän on
sanonut: minä olen Juudalaisten kuningas. **22** Pilatus vastasi:
mitä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin. **23** Kuin siis sotamiehet
olivat Jesuksen ristiinnaulinneet, ottivat he hänen vaatteensa
(ja tekivät neljä osaa, kullekin sotamiehelle osan), ja hameen;
mutta hame ei ollut ommeltu, vaan kokonansa ylhäältä (alaspäin)
kudottu. **24** Niin he sanoivat keskenänsä: älkäämme tätä
rikkoko, vaan heittäkäämme tästä arpaa, kenenkä se pitää
oleman: että Raamattu täytettäisiin, joka sanoo: he ovat minun
vaatteeni itsellensä jakaneet ja ovat heittäneet minun hameestani
arpaa. Ja sotamiehet tosin näin tekivät. **25** Mutta Jesuksen
ristin tykönä seisoi hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar Maria,
Kleopaan emäntä, ja Maria Magdalena. **26** Kuin siis Jesus
näki äidin ja opetuslapsen siinä sesovan, jota hän rakasti,
sanoi hän äidillensä: vaimo, katso sinun poikaas. **27** Sitte sanoi

hän opetuslapselle: katso sinun äitiäs. Ja siitä hetkestä otti
opetuslapsi hänen tykönsä. **28** Sitte, kuin Jesus tiesi jo kaikki
täytetyksi, ja että Raamattu täytettäisiin, sanoi hän: minä janoon.
29 Oli siis yksi astia pantu etikkaa täyteen, ja he täyttivät sienen
etikalla ja panivat sen ympärille isoppia, ja panivat sen hänen
suunsa eteen. **30** Kuin siis Jesus oli etikkaa ottanut, sanoi hän:
se on täytetty! ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. **31** Mutta että
valmistuspäivä oli, ja ei ruumiit pitänyt ristissä oleman sabbatina,
(sillä se sabbatin päivä oli suuri,) rukoilivat siis Juudalaiset
Pilatusta, että heidän sääriluunsa piti rikottaman ja he otettaman
alas. **32** Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat ensimmäisen luut ja
toisen, joka hänen kanssansa oli ristiinnaulittu; **33** Mutta kuin
he tulivat Jesuksen tykö ja näkivät hänen jo kuolleeksi, niin ei
he rikkoneet hänen luitansa; **34** Vaan yksi sotamiehistä avasi
hänen kylkensä keihäällä, josta kohta vuoti veri ja vesi. **35** Ja
joka tämän näki, hän on sen todistanut ja hänen todistuksensa
on tosi, ja hän tietää totta sanovansa, että te myös uskoisitte.
36 Sillä nämät ovat tapahtuneet, että Raamattu täytettäisiin:
ei teidän pidä luuta rikkoman hänessä. **37** Ja taas toinen
kirjoitus sanoo: he saavat nähdä, ketä he ovat pistäneet. **38**
Mutta sen jälkeen rukoili Pilatusta Joseph Arimatiasta, (joka oli
Jesuksen opetuslapsi, vaan salaa Juudalaisten pelvon tähden),
että hän olis saanut ottaa Jesuksen ruumiin; ja Pilatus salli
sen. Niin hän tuli ja otti Jesuksen ruumiin. **39** Niin tuli myös
Nikodemus, (joka oli ensin yöllä Jesuksen tykö tullut,) ja toi
mirhamia ja aloeta sekoitettua, lähes sata naulaa, **40** Niin
he ottivat Jesuksen ruumiin ja käärivät sen liinaiseen, hyvän-
hajullisten yrttein kanssa, niinkuin Juudalaisten tapa on haudata.
41 Mutta siinä paikassa, jossa hän ristiinnaulittiin, oli yrttitarha, ja

yrttitarhassa uusi hauta, johonka ei vielä kenkään ollut pantu:
42 Siihen he panivat Jesuksen Juudalaisten valmistuspäivän
tähden, että se hauta oli läsnä.

20 Mutta ensimmäisenä päivänä viikossa tuli Maria Magdalena
varhain, kuin vielä pimiä oli, haudalle ja näki kiven otetuksi pois
haudalta. **2** Niin hän juoksi ja tuli Simon Pietarin tykö ja sen
opetuslapsen tykö, jota Jesus rakasti, ja sanoi heille: he ovat
Herran ottaneet pois haudasta, ja emme tiedä, kuhunka he hänen
panivat. **3** Niin Pietari meni ulos ja toinen opetuslapsi, ja tulivat
haudalle. **4** Mutta he juoksivat kahden ynnä, ja toinen opetuslapsi
juoksi edellä nopeammin kuin Pietari, ja tuli ensin haudalle. **5** Ja
kuin hän itsensä kumarsi, näki hän liinaiset pantuna, mutta ei
hän kuitenkaan mennyt sisälle. **6** Niin Simon Pietari tuli seuraten
häntä, ja meni hautaan, ja näki kääriliinat pantuna. **7** Ja hikiliinan,
joka hänen päänsä päällä oli ollut, ei kääriliinan kanssa, vaan
erinänsä käärittynä yhteen paikkaan. **8** Niin meni myös toinen
opetuslapsi sisälle, joka ensin haudalle tullut oli, ja näki sen ja
uskoi. **9** Sillä ei he vielä Raamattua ymmärtäneet, että hän oli
nouseva kuolleista. **10** Niin ne opetuslapset menivät taas yhteen.
11 Mutta Maria seisoi ulkona haudan edessa ja itki. Ja kuin hän
niin itki, kumarsi hän itsensä hautaan. **12** Ja näki kaksi enkeliä
valkeissa vaatteissa istuvan, yhden pään puolessa ja toisen
jalkain puolessa, siinä missä Jesuksen ruumis pantu oli. **13** Ne
sanoivat hänelle: vaimo, mitäs itket? Hän sanoi heille: he ovat
minun Herrani ottaneet pois, ja en tiedä, kuhunka he hänen ovat
panneet. **14** Ja kuin hän nämät sanonut oli, käänsi hän itsensä
taapäin, ja näki Jesuksen seisovan, eikä tietänyt, että se oli
Jesus. **15** Sanoi Jesus hänelle: vaimo, mitäs itket? ketäs etsit?
Mutta hän luuli sen yrttitarhan haltiaksi, ja sanoi hänelle: Herra,

jos sinä hänen kannoit pois, niin sano minulle, kuhunkas hänen
panit, ja minä tahdon hänen ottaa. **16** Jesus sanoi hänelle:
Maria! niin hän käänsi itsensä ja sanoi hänelle: Rabboni, se
on: Mestari. **17** Jesus sanoi hänelle: älä minuun rupee; sillä en
minä ole vielä mennyt ylös minun Isäni tykö, vaan mene minun
veljeini tykö ja sano heille: minä menen ylös minun Isäni tykö ja
teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne
tykö. **18** Maria Magdalena tuli ja ilmoitti opetuslapsille, että
hän oli nähnyt Herran, ja että hän näitä hänelle sanoi. **19** Kuin
siis sen sabbatin päivän ehtoo oli, ja ovet olivat suljetut, jossa
opetuslapset kokoontuneet olivat Juudalaisten pelvon tähden,
tuli Jesus ja seisoi heidän keskellänsä ja sanoi heille: rauha
olkoon teille! **20** Ja kuin hän sen sanonut oli, osoitti hän heille
kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset ihastuivat, että he näkivät
Herran. **21** Ja Jesus taas sanoi heille: rauha olkoon teille! niinkuin
Isä minun lähetti, niin minä myös lähetän teidät. **22** Ja kuin
hän nämät sanonut oli, puhalsi hän heidän päällensä ja sanoi
heille: ottakaat Pyhä Henki: **23** Joille te synnit anteeksi annatte,
niille ne anteeksi annetaan, ja joille te ne pidätte, niille ne ovat
pidetyt. **24** Mutta Toomas, yksi kahdestatoistakymmenestä, joka
kaksoiseksi kutsutaan, ei ollut heidän kanssansa, kuin Jesus tuli.
25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: me näimme Herran.
Mutta hän sanoi heille: ellen minä näe hänen käsissänsä naulan
reikää, ja pistä sormeani naulain siaan, ja pistä kättäni hänen
kylkeensä, en minä usko. **26** Ja kahdeksan päivän perästä olivat
opetuslapset taas sisällä, ja Toomas heidän kanssansa. Niin
Jesus tuli, kuin ovet suljetut olivat, ja seisoi heidän keskellänsä,
ja sanoi: rauha olkoon teille! **27** Sitte sanoi hän Toomaalle: pistä
sormes tänne, ja katso minun käsiäni, ja ojenna tänne kätes, ja

pistä minun kylkeeni, ja älä ole epäuskoinen, vaan uskovainen.
28 Toomas vastasi ja sanoi hänelle: minun Herrani ja minun
Jumalani! **29** Jesus sanoi hänelle: ettäs näit minun, Toomas, niin
sinä uskoit: autuaat ovat ne, jotka ei näe, ja kuitenkin uskovat.
30 Niin teki myös Jesus monta muuta merkkiä opetuslastensa
nähden, jotka ei tässä kirjassa ole kirjoitetut. **31** Mutta nämät
ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jesus on Kristus, Jumalan
Poika, ja että te saisitte elämän uskon kautta hänen nimeensä.

21 Sitte ilmoitti Jesus taas itsensä opetuslapsille Tiberiaan
meren tykönä, ja hän ilmoitti itsensä näin: **2** Simon Pietari ja
Toomas, joka kaksoiseksi kutsutaan, olivat ynnä ja Natanael,
joka oli Galilean Kaanasta, ja Zebedeuksen pojat ja kaksi
muuta hänen opetuslapsistansa. **3** Sanoi Simon Pietari heille:
minä menen kalaan: ne sanoivat hänelle: me menemme myös
kanssas. Niin he menivät ja astuivat kohta venheesen, ja ei he
sinä yönä mitään saaneet. **4** Mutta kuin jo aamu oli, niin Jesus
seisoi rannalle; mutta ei opetuslapset tietäneet, että se oli Jesus.
5 Niin sanoi Jesus heille: lapset, onko teillä mitään syötävää? He
vastasivat häntä: ei. **6** Hän sanoi heille: laskekaat verkko oikialle
puolelle venhettä, niin te löydätte. Niin he laskivat, ja tuli niin
paljo kaloja, ettei he voineet vetää. **7** Niin sanoi se opetuslapsi,
jota Jesus rakasti, Pietarille: Herra se on. Kuin Simon Pietari sen
kuuli, että se oli Herra, vyötti hän hameen ympärillensä, (sillä hän
oli alasti,) ja heitti itsensä mereen. **8** Mutta muut opetuslapset
tulivat venheellä, (sillä ei he olleet kaukanan maalta, vaan lähes
kaksisataa kyynärää,) ja vetivät verkon kaloinensa. **9** Kuin he
siis olivat maalle tulleet, näkivät he hiilet ja kalan, niiden päällä
pantuna, ja leivän. **10** Jesus sanoi heille: tuokaat tänne niistä
kaloista, jotka te nyt saitte. **11** Simon Pietari meni ja veti verkon

maalle, täynnä suuria kaloja, sata ja kolmekuudettakymmentä.
Ja vaikka niitä niin monta oli, ei kuitenkaan verkko revennyt. **12**
Jesus sanoi heille: tulkaat rualle; mutta ei yksikään opetuslapsista
uskaltanut häntä kysyä: kukas olet? sillä he tiesivät sen olevan
Herran. **13** Niin Jesus tuli, otti leivän ja antoi heille, niin myös
kalan. **14** Tämä on kolmas kerta, kuin Jesus opetuslapsillensa
ilmestyi, sitte kuin hän oli noussut ylös kuolleista. **15** Kuin he siis
syöneet olivat, sanoi Jesus Simon Pietarille: Simon Jonan poika!
rakastatkos minua enempi kuin nämät? Hän sanoi: jaa, Herra,
sinä tiedät, että minä sinua rakastan. Hän sanoi hänelle: ruoki
minun karitsoitani. **16** Ja sanoi taas toisen kerran hänelle: Simon
Jonan poika! rakastatkos minua? Hän vastasi: jaa, Herra, sinä
tiedät, että minä sinua rakastan. Sanoi hän hänelle: kaitse minun
lampaitani. **17** Hän sanoi kolmannen kerran hänelle: Simon
Jonan poika! rakastatkos minua? Pietari tuli murheelliseksi, että
hän kolmannen kerran sanoi hänelle: rakastatkos minua? ja
sanoi hänelle: Herra, sinä tiedät kaikki: sinä tiedät, että minä
rakastan sinua. Jesus sanoi hänelle: ruoki minun lampaitani.
18 Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: kuin sinä olit nuori,
niin sinä vyötit itses ja menit, kuhunkas tahdoit; mutta kuin
vanhenet, niin sinä ojennat kätes, ja toinen vyöttää sinun, ja
vie, kuhunka et sinä tahdo. **19** Mutta sen hän sanoi, antain
tietää, millä kuolemalla hänen piti kunnioittaman Jumalaa. Ja
kuin hän sen sanonut oli, sanoi hän hänelle: seuraa minua. **20**
Pietari käänsi itsensä, ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota
Jesus rakasti, joka myös oli Jesuksen rinnoilla ehtoollisessa
maannut, ja sanonut: Herra, kuka se on, joka sinun pettää?
21 Kuin siis Pietari hänen näki, sanoi hän Jesukselle: Herra,
mitästä tämä? **22** Jesus sanoi hänelle: jos minä tahtoisin hänen

siihenasti olevan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee? Seuraa
sinä minua. **23** Niin veljesten seassa kävi ulos se puhe, ettei
sen opetuslapsen pitänyt kuoleman. Mutta ei Jesus hänelle
sanonut: ei hän kuole, vaan: jos minä tahdon hänen siihenasti
olevan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee? **24** Tämä on
se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämät kirjoittanut,
ja me tiedämme hänen todistuksensa todeksi. **25** On myös
paljon muuta, mitä Jesus teki, jos ne erinänsä kirjoitettaisiin, en
minä luulisi koko maailman käsittävän niitä kirjoja, joita pitäis
kirjoitettaman. Amen.

Teot

1 Ennen olen minä tosin, oi Teophilus, puhunut kaikista niistä,
mitä Jesus rupesi sekä tekemään että opettamaan, **2** Hamaan
siihen päivään asti, jona hän otettiin ylös, sitte kuin hän
apostoleille, jotka hän valinnut oli, Pyhän Hengen kautta oli
käskyn antanut; **3** Joille hän myös kärsimisensä jälkeen oli
itsensä eläväksi osoittanut moninaisilla merkeillä, ja näkyi heille
neljäkymmentä päivää, ja puhui heille Jumalan valtakunnasta.
4 Ja kuin hän heidät oli koonnut, kielsi hän heitä lähtemästä
Jerusalemista, vaan että he Isän lupausta odottaisivat, josta
te olette (sanoi hän) kuulleet minulta. **5** Sillä Johannes tosin
kasti vedellä, mutta te kastetaan Pyhällä Hengellä, ei monen
päivän perästä. **6** Kuin he siis kokoontuneet olivat, kysyivät he
häneltä, sanoen: Herra, tällä ajallakos Israelille valtakunnan
jälleen rakennat? **7** Mutta hän sanoi heille: ei teidän tule tietää
aikaa eikä hetkeä, jotka Isä on omaan voimaansa pannut. **8**
Vaan teidän pitää saaman Pyhän Hengen voiman, joka on
tuleva teidän päällenne, ja teidän pitää minun todistajani oleman,
sekä Jerusalemissa, että koko Juudeassa ja Samariassa, ja
sitte maailman ääreen. **9** Ja kuin hän nämät sanonut oli,
otettiin hän ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänen ylös heidän
silmäinsä edestä. **10** Ja kuin he katselivat taivaaseen, hänen
mennessänsä, katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä
valkeissa vaatteissa, **11** Jotka myös sanoivat: Galilean miehet,
mitä te seisotte ja katsotte taivaasen? Tämä Jesus, joka teiltä
otettiin ylös taivaasen, on niin tuleva kuin te hänen taivaasen
menevän näitte. **12** Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta,
joka Öljymäeksi kutsutaan ja on läsnä Jerusalemia sabbatin
matkan. **13** Ja kuin he tulivat sisälle, niin he astuivat ylös saliin,

kussa he oleskelivat: Pietari ja Jakob, ja Johannes ja Andreas,
Philippus ja Toomas, Bartolomeus ja Matteus, Jakob Alphein
poika ja Simon Zelotes, ja Juudas Jakobin. **14** Nämät kaikki
olivat yksimielisesti pysyväiset rukouksessa ja anomisessa,
vaimoin kanssa ja Marian Jesuksen äidin ja hänen veljeinsä
kanssa. **15** Ja niinä päivinä nousi Pietari opetuslasten keskellä
ja sanoi: (ja joukko oli nimiltä yhteen lähes kaksikymmentä toista
sataa:) **16** Te miehet ja veljet! se kirjoitus piti täytettämän, jonka
Pyhä Henki oli Davidin suun kautta Juudaasta ennen sanonut,
joka niiden johdattajaksi tuli, jotka Jesuksen ottivat kiinni. **17**
Sillä hän oli meidän lukuumme luettu, ja oli tämän viran meidän
kanssamme saanut. **18** Hän siis on ansainnut pellon vääryyden
palkasta, ja kuin hän pudotettiin alas, on hän keskeltä kahtia
pakahtunut, että kaikki hänen sisällyksensä läksivät ulos. **19** Ja
se oli tiettävä kaikille, jotka Jerusalemissa asuvat, että se pelto
heidän kielellänsä kutsutaan Akeldama, se on: veripelto. **20** Sillä
se on kirjoitettu Psaltari-raamatussa: hänen kotonsa tulkoon
kylmille eikä siinä pidä asujanta oleman, ja toisen pitää hänen
piispautensa saaman. **21** Niin pitää näistä miehistä, jotka meidän
kanssamme olleet ovat kaiken sen ajan kuin Herra Jesus meidän
kanssamme ulos ja sisälle kävi, **22** Ruveten Johanneksen
kasteesta hamaan siihen päivään asti, jona hän meiltä otettiin
ylös, yksi tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi ynnä
meidän kanssamme. **23** Ja he asettivat kaksi ehdolle: Josephin,
joka kutsuttiin Barsabas ja liialta nimeltä Justus, ja Mattiaan. **24**
Ja he rukoilivat ja sanoivat: sinä Herra, joka kaikkein sydämet
tiedät! osoita, kumman sinä näistä kahdesta olet valinnut, **25**
Saamaan tämän palveluksen ja apostolin viran arpaa, josta
Juudas on vilpistynyt pois, menemään pois siallensa. **26** Ja he

heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaan päälle, ja hän
valittiin yksimielisesti yhdentoistakymmenen apostolin sekaan.

2 Ja kuin viideskymmenes päivä täytettiin, olivat he kaikki
yksimielisesti koossa. **2** Ja humaus tapahtui äkisti taivaasta,
niinkuin suuri tuulispää olis tullut, ja täytti koko huoneen, kussa
he olivat istumassa. **3** Ja heille näkyivät viileskellyt kielet, niinkuin
tuliset, ja istuivat kunkin heidän päällensä. **4** Ja he täytettiin
kaikki Pyhällä Hengellä ja rupesivat puhumaan muilla kielillä,
senjälkeen kuin Henki antoi heidän puhua. **5** Niin Jerusalemissa
asui Juudalaisia, Jumalaa pelkääväisiä miehiä, kaikkinaisesta
kansasta, joka taivaan alla on. **6** Ja kuin tämä ääni tapahtui, niin
kokoontui suuri kansan paljous, ja hämmästyivät; sillä kukin
kuuli niiden puhuvan omalla kielellänsä. **7** Ja he tyhmistyivät
kaikki ja ihmettelivät, sanoen keskenänsä: katso, eikö nämät
kaikki, jotka puhuvat, ole Galilealaiset? **8** Ja kuinka me kukin
kuulemme heidän puhuvan meidän omalla kielellämme, jossa me
syntyneet olemme? **9** Partilaiset ja Mediläiset ja Elamilaiset, ja
jotka asumme Mesopotamiassa ja Juudeassa ja Kappadokiassa,
Pontossa ja Asiassa, **10** Phrygiassa ja Pamphiliassa, Egyptissä
ja Libian maan rajoilla, liki Kyreniä, ja muukalaiset Roomista,
Juudalaiset ja uudet Juudalaiset. **11** Kretalaiset ja Arabialaiset,
me kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan
suuria tekoja. **12** Niin he kaikki tyhmistyivät ja epäilivät, sanoen
toinen toisellensa: mitäs luulet tämän olevan? **13** Vaan muut
nauroivat heitä ja sanoivat: he ovat täynnänsä makiaa viinaa.
14 Niin Pietari seisoi yhdentoistakymmenen kanssa, korotti
äänensä ja puhui heille: te Juudan miehet ja kaikki, jotka asutte
Jerusalemissa! tämä olkoon teille tiettävä, ja ottakaat minun
sanani teidän korviinne. **15** Sillä ei nämät juovuksissa ole,

niinkuin te luulette; sillä nyt on kolmas hetki päivästä. **16** Vaan
tämä on se, mikä ennen sanottu on Joelin prophetan kautta: **17**
Ja pitää tapahtuman viimeisinä päivinä (sanoo Jumala), että
minä tahdon vuodattaa minun Hengestäni kaiken lihan päälle:
ja teidän poikanne ja tyttärenne pitää ennustaman, ja teidän
nuorukaisenne pitää näkyjä näkemän, ja teidän vanhimpanne
pitää unia uneksuman. **18** Ja myös minun palveliaini päälle
ja minun piikaini päälle niinä päivinä vuodatan minä minun
Hengestäni, ja heidän pitää ennustaman. **19** Ja minä annan
tunnustähtiä ylhäällä taivaassa ja merkkejä alhaalla maan päällä,
veren ja tulen ja savun ja suitsun. **20** Auringon pitää muuttuman
pimeydeksi ja kuun vereksi, ennenkuin se suuri ja julkinen
Herran päivä on tuleva. **21** Ja pitää tapahtuman, että jokainen,
joka avuksi huutaa Herran nimeä, se tulee autuaaksi. **22** Te
Israelin miehet! kuulkaat näitä sanoja: Jesuksen Natsarelaisen,
sen miehen, joka teidän tykönänne on Jumalalta vahvistettu
voimallisten tekoin, ihmetten ja merkkein kanssa, jotka Jumala
hänen kauttansa teidän keskellänne teki, niinkuin te itsekin
tiedätte, **23** Sen, joka Jumalan aivotun neuvon ja säännön
jälkeen oli annettu ulos, te otitte ja vääräin miesten kätten kautta
ristiinnaulitsitte ja surmasitte, **24** Jonka Jumala herätti ylös ja
päästi kuoleman kivuista, että se oli mahdotoin, että hän piti
siltä pidettämän. **25** Sillä David sanoo hänestä: minä olen aina
Herran minun kasvoini eteen pannut, sillä hän on minun oikialla
puolellani, etten minä horjahtaisi. **26** Sentähden iloitsi minun
sydämeni, ja minun kieleni riemuitsi, ja minun lihani on myös
lepäävä toivossa. **27** Sillä et sinä anna ylön minun sieluani
helvetissä, etkä salli sinun pyhäs näkevän turmelusta. **(Hadēs g86)**
28 Sinä olet minulle tiettäväksi tehnyt elämän tiet, sinä täytät

minun ilolla sinun kasvois edessä. **29** Te miehet, rakkaat veljet,
olkoon lupa rohkiasti teille puhua patriarkasta Davidista! hän
on sekä kuollut että haudattu ja hänen hautansa on meidän
tykönämme hamaan tähän päivään asti: **30** Että hän siis oli
propheta ja tiesi Jumalan hänelle valalla vannoneen, että hän oli
hänen kupeensa hedelmästä lihan jälkeen herättävä Kristuksen
hänen istuimellansa istumaan, **31** Näki hän ennen ja puhui
Kristuksen ylösnousemisesta, ettei hänen sieluansa annettu
ylön helvetissä, eikä hänen lihansa nähnyt turmelusta. **(Hadēs
g86)** **32** Tämän Jesuksen on Jumala herättänyt, jonka todistajat
me kaikki olemme. **33** Hän on siis Jumalan oikialle kädelle
korotettu ja on Isältä saanut lupauksen Pyhästä Hengestä: hän
on tämän vuodattanut, kuin te nyt näette ja kuulette. **34** Sillä
ei David ole taivaasen astunut, vaan hän sanoo: Herra sanoi
minun Herralleni: istu minun oikialle kädelleni, **35** Siihenasti
kuin minä panen sinun vihollises sinun jalkais astinlaudaksi. **36**
Niin pitää siis totisesti kaiken Israelin huoneen tietämän, että
Jumala on tämän Jesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte, Herraksi ja
Kristukseksi tehnyt. **37** Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se läpi
heidän sydämensä, ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: te
miehet, rakkaat veljet! mitä meidän pitää tekemän? **38** Vaan
Pietari sanoi heille: tehkäät parannus, ja antakaan jokainen
itsensä kastaa Jesuksen Kristuksen nimeen, syntein anteeksi
antamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. **39** Sillä teille
ja teidän lapsillenne on tämä lupaus annettu, ja kaikille, jotka
taampana ovat, kutka ikänä Herra meidän Jumalamme kutsuu.
40 Ja monilla muillakin sanoilla todisti hän, ja neuvoi heitä,
sanoen: antakaat teitänne autettaa tästä pahanilkisestä suvusta.
41 Jotka siis mielellänsä hänen sanansa ottivat vastaan, ne

kastettiin; ja sinä päivänä lisääntyi lähes kolmetuhatta sielua.
42 Ja he pysyivät alati apostolien opissa ja osallisuudessa, ja
leivän murtamisessa ja rukouksissa. **43** Mutta jokaiselle sielulle
tuli pelko; ja tehtiin apostolien kautta monta ihmettä ja merkkiä.
44 Mutta kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikki
yhteisenä. **45** Ja he myivät hyvyytensä ja tavaransa, ja jakoivat
ne kaikille, sen jälkeen kuin kukin tarvitsi. **46** Ja he pysyivät joka
päivä yksimielisesti templissä, ja mursivat huoneessa leipää, ja
ottivat ruokaa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, **47** Ja
kiittäin Jumalaa olivat kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi
joka päivä autuaaksi tulevaisia seurakunnalle.

3 Niin Pietari ja Johannes menivät ynnä ylös templiin
yhdeksännellä rukouksen hetkelle, **2** Ja mies, saattamatoin
hamasta äitinsä kohdusta, kannettiin; jonka he panivat joka päivä
sen templin oven eteen, joka kutsutaan Kauniiksi, anomaan
niiltä almua, jotka templiin menivät. **3** Kuin hän näki Pietarin ja
Johanneksen tahtovan mennä templiin, anoi hän heiltä almua.
4 Niin Pietari Johanneksen kanssa katsoi hänen päällensä,
ja sanoi: katso meidän päällemme. **5** Ja hän katseli heidän
päällensä, toivoen heiltä jotakin saavansa. **6** Niin Pietari sanoi:
hopiaa ja kultaa ei minulla ole; vaan sitä mitä minulla on, annan
minä sinulle: Jesuksen Kristuksen Natsarealaisen nimeen nouse
ja käy. **7** Ja hän tarttui hänen oikiaan käteensä ja ojensi hänen,
ja kohta hänen säärensä ja kantansa vahvistuivat. **8** Ja hän
karkasi ylös, seisoi ja kävi, ja meni heidän kanssansa templiin,
käyden ja hypäten ja kiittäen Jumalaa. **9** Ja kaikki kansa näki
hänen käyvän ja kiittävän Jumalaa, **10** Ja tunsi hänen siksi, joka
almun tähden istui templin Kauniin oven edessä; ja he olivat
täynnänsä pelkoa ja suurta hämmästystä siitä, mitä hänelle

tapahtunut oli. **11** Mutta kuin tämä saattamatoin, joka parannettu
oli, piti itsensä Pietarin ja Johanneksen tykö, juoksi kaikki kansa
hämmästyksissä heidän tykönsä porstuaan, joka kutsutaan
Salomon porstuaksi. **12** Kuin Pietari sen näki, vastasi hän
kansalle: Israelin miehet! mitä te tätä ihmettelette? eli mitä te
meidän päällemme katsotte, niinkuin me olisimme meidän omalla
voimallamme eli jumalisuudellamme tämän käymään saattaneet?
13 Abrahamin ja Isaakin ja Jakobin Jumala, meidän isäimme
Jumala, on Poikansa Jesuksen kirkastanut, jonka te annoitte
ylön ja kielsitte Pilatuksen edessä, kuin hän tuomitsi, että hän piti
päästettämän. **14** Mutta te kielsitte pyhän ja hurskaan, ja anoitte
teillenne murhamiestä annettaa; **15** Mutta elämän Pääruhtinaan
te tapoitte: sen on Jumala kuolleista herättänyt, jonka todistajat
me olemme. **16** Ja uskon kautta hänen nimensä päälle on
hän tässä, jonka te näette ja tunnette, nimensä vahvistanut: ja
usko hänen kauttansa antoi tälle terveytensä, kaikkein teidän
nähtenne. **17** Ja nyt rakkaat veljet! minä tiedän, että te sen
tyhmyydestä tehneet olette, niinkuin teidän ylimmäisennekin.
18 Mutta Jumala, mitä hän kaikkein prophetainsa suun kautta
oli ennustanut, että hänen Kristuksensa piti kärsimän, sen hän
täytti. **19** Niin tehkäät parannus ja palatkaat, että teidän syntinne
pyyhittäisiin pois, kuin virvoittamisen ajat tulevat Herran kasvoin
edestä, **20** Ja hän lähettää sen, josta teille ennen saarnattu on,
Jesuksen Kristuksen, **21** Jonka tosin tulee omistaa taivas, niihin
aikoihin asti kuin ne kaikki jälleen asetetaan, mitkä Jumala on
puhunut kaikkein pyhäin prophetainsa suun kautta, hamasta
maailman alusta. **(aiōn g165)** **22** Sillä Moses on tosin isille sanonut:
Herra teidän Jumalanne on teille herättävä Prophetan teidän
veljistänne, niinkuin minun: kuulkaat häntä kaikissa, mitä hän

teille sanoo, **23** Ja pitää tapahtuman, että jokainen sielu, joka
ei tätä Prophetaa kuule, pitää hävitettämän pois kansasta. **24**
Ja kaikki prophetat hamasta Samuelista, ja sitte edespäin,
niin monta, jotka puhuneet ovat, ovat myös kaikki näitä päiviä
ennustaneet. **25** Te olette prophetain ja sen liiton lapset, jonka
Jumala meidän isäimme kanssa teki, sanoen Abrahamille: ja
sinun siemenessäs pitää kaikki kansat maan päällä siunattaman.
26 Teille on Jumala ensin Poikansa Jesuksen herättänyt ja
on hänen lähettänyt teitä siunaamaan, että te kukin teidän
pahuudestanne palajaisitte.

4 Mutta kuin he kansalle puhuivat, niin papit ja templin esimies
ja Saddukealaiset tulivat sinne, **2** Ja närkästyivät, että he
kansaa opettivat ja ilmoittivat Jesuksen kautta ylösnousemisen
kuolleista, **3** Ja heittivät kätensä heidän päällensä ja panivat
heidät huomeneksi kiinni; sillä jo oli ehtoo. **4** Mutta monta
niistä, jotka sanan kuulivat, uskoivat ja miesten luku tuli lähes
viisituhatta. **5** Mutta toisena päivänä tapahtui, että heidän
ylimmäisensä ja vanhimpansa kokoontuivat ja kirjanoppineet
Jerusalemissa, **6** Ja Hannas ylimmäinen pappi, ja Kaiphas, ja
Johannes, ja Aleksander, ja niin monta kuin ylimmäisten pappein
suvusta oli, **7** Ja asettivat heidät keskellensä ja kysyivät heiltä:
millä voimalla taikka kenenkä nimeen te olette tämän tehneet? **8**
Niin Pietari, täynnänsä Pyhää Henkeä, sanoi heille: te kansan
ylimmäiset ja Israelin vanhimmat! **9** Jos me tänäpänä tuomitaan
sen hyvän työn edestä sille sairaalle miehelle, jonka kautta hän
parannettu on, **10** Niin olkoon teille ja kaikelle Israelin kansalle
tiettävä, että Jesuksen Kristuksen Natsarealaisen nimeen, jonka
te ristiinnaulitsitte, jonka Jumala kuolleista herätti, sen kautta
tämä seisoo teidän edessänne terveenä. **11** Hän on se kivi, joka

teiltä rakentajilta hyljätty on, joka on nurkkakiveksi tullut. **12** Ja
ei yhdessäkään toisessa ole autuutta; sillä ei myös ole muuta
nimeä taivaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitää autuaaksi
tuleman. **13** Mutta kuin he näkivät Pietarin ja Johanneksen
puheen rohkeuden, sillä he ymmärsivät heidät oppimattomiksi ja
kirjantaitamattomiksi miehiksi, ihmettelivät he ja tunsivat heidät,
että he Jesuksen kanssa olleet olivat. **14** Mutta kuin he näkivät
sen ihmisen seisovan heidän kanssansa, joka parannettu oli, ei
he taitaneet mitään sitä vastaan puhua. **15** Mutta he käskivät
heitä ulos raadista mennä pois, ja pitivät neuvoa keskenänsä,
16 Sanoen: mitä me näille miehille teemme? Sillä julkinen
merkki on heidän kauttansa tehty, joka kaikille Jerusalemin
asuvaisille tiettävä on, ja emme taida kieltää. **17** Mutta ettei
se enempi kansan keskelle hajoisi, niin haastakaamme heitä
kovin, ettei he tästedes yhdellekään ihmiselle tästä nimestä
puhuisi. **18** Ja he kutsuivat heidät ja kaiketi kielsivät heitä
puhumasta ja opettamasta Jesuksen nimeen. **19** Mutta Pietari ja
Johannes vastasivat heitä ja sanoivat: tuomitkaat itse, jos se
on oikia Jumalan edessä, että me teitä enemmän kuulemme
kuin Jumalaa. **20** Sillä emme taida niitä puhumatta olla, joita me
nähneet ja kuulleet olemme. **21** Mutta he uhkasivat heitä, ja
antoivat heidän mennä, ja ei löytäneet mitään, josta he olisivat
heitä vaivanneet, kansan tähden; sillä kaikki kiittivät Jumalaa
sen edestä mikä tapahtunut oli. **22** Sillä se ihminen oli ylitse
neljänkymmenen ajastajan vanha, jossa tämä parantamisen
tunnusmerkki tehty oli. **23** Mutta kuin he päästetyt olivat, tulivat he
omainsa tykö ja ilmoittivat, mitä pappein päämiehet ja vanhimmat
heille sanoneet olivat. **24** Kuin he sen kuulivat, korottivat he
yksimielisesti äänensä Jumalan tykö ja sanoivat: Herra, sinä olet

Jumala, joka taivaan ja maan ja meren, ja kaikki, mitä niissä on,
tehnyt olet, **25** Joka Davidin sinun palvelias suun kautta puhunut
olet: miksi pakanat kiukuitsevat ja kansat turhaa aikovat? **26**
Vaan kuninkaat yhteen menevät ja päämiehet kokoovat heitänsä
Herraa vastaan ja hänen Kristustansa vastaan? **27** Sillä he
ovat tosin kokoontuneet sinun pyhää Poikaas Jesusta vastaan,
jonka sinä voitelit, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain
ja Israelin kansan kanssa, **28** Tekemään mitä sinun kätes
ja neuvos ennen aikonut oli, että tapahtuman pitäis. **29** Ja
nyt Herra, katso heidän uhkaustansa ja anna sinun palveliais
kaikella uskalluksella sinun sanaas puhua. **30** Ja ojenna kätes
parantamaan, ja että merkit ja ihmeet sinun pyhän Poikas
Jesuksen nimen kautta tehtäisiin. **31** Ja kuin he rukoilleet olivat,
liikkui se paikka, jossa he koossa olivat, ja he täytettiin kaikki
Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa uskalluksella. **32** Ja
niiden paljoudessa, jotka uskoivat, oli yksi sydän ja yksi sielu, ei
myös kenkään heistä sanonut mitään omaksensa, mitä hänellä
oli, vaan kaikki olivat heillä yhteiset. **33** Ja apostolit todistivat
suurella voimalla Herran Jesuksen ylösnousemisesta, ja suuri
armo oli kaikkein heidän päällänsä. **34** Ja ei myös ollut yhtään
tarvitsevaa heissä; sillä niin monta, joilla pellot eli huoneet olivat,
ne myivät ja toivat myytyin hinnan, **35** Ja panivat apostolien
jalkain eteen: ja jokaiselle jaettiin niinkuin kukin tarvitsi. **36** Mutta
Joses, joka liialta nimeltä apostoleilta kutsutaan Barnabas (se on
niin paljo sanottu kuin lohdutuksen poika) Leviläinen, Kypristä
sukuisin, **37** Hänellä oli pelto, sen hän myi, ja toi hinnan ja pani
apostolitten jalkain eteen.

5 Mutta mies, Ananias nimeltä, emäntänsä Saphiran kanssa
myi tavaransa, **2** Ja kätki jotain hinnasta emäntänsä tieten, ja toi

osan edes ja pani apostolitten jalkain eteen. **3** Niin Pietari sanoi:
Ananias, miksi saatana täytti sinun sydämes Pyhän Hengen
edessä valhettelemaan, että jotakin pellon hinnasta kätkit? **4**
Etkös olisi saanut sitä pitää, kuin se sinulla oli, ja se myytykin oli
sinun hallussas? miksis senkaltaista olet sydämees päästänyt?
Et sinä ole ihmisten, vaan Jumalan edessä valehdellut. **5**
Kuin Ananias nämät sanat kuuli, lankesi hän maahan ja antoi
henkensä. Ja suuri pelko tuli kaikkein niiden päälle, jotka tämän
kuulivat. **6** Niin nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänen, veivät
pois ja hautasivat hänen. **7** Mutta tapahtui liki kolmen hetken
perästä, että myös hänen emäntänsä tuli sisälle eikä tietänyt,
mitä tapahtunut oli. **8** Niin Pietari vastasi häntä: sanos minulle:
oletteko sen pellon siihen hintaan myyneet? mutta hän sanoi:
olemme niinkin siihen hintaan. **9** Sanoi Pietari hänelle: miksi te
olette mielistyneet keskenänne Herran Henkeä kiusaamaan?
Katso, niiden jalat, jotka sinun miehes hautasivat, ovat oven
edessä ja vievät pois sinun. **10** Ja hän kohta lankesi maahan
hänen jalkainsa eteen ja antoi henkensä. Niin nuoret miehet
tulivat sisälle ja löysivät hänen kuolleena, ja he veivät hänen
ulos ja hautasivat miehensä tykö. **11** Ja suuri pelko tuli koko
seurakunnalle ja kaikille niille, jotka tämän kuulivat. **12** Ja
apostolitten kätten kautta tehtiin monta merkkiä ja ihmettä kansan
seassa. Ja olivat kaikki yksimielisesti Salomon esihuoneessa. **13**
Mutta ei niistä muista uskaltanut yksikään itsiänsä antaa heidän
sekaansa; vaan kansa piti paljon heistä. **14** Ja joukko paljon
eneni miehistä ja vaimoista, jotka Herran päälle uskoivat: **15** Niin
että he kantoivat sairaita kaduille ja panivat niitä vuoteille ja
paareille, että Pietarin tullessa ainoasti hänen varjonsa jonkun
heistä olis varjonnut. **16** Ja tuli myös suuri joukko kokoon

lähimmäisistä kaupungeista Jerusalemiin, ja toviat sairaita ja
saastaisilta hengiltä vaivatuita, jotka kaikki parannettiin. **17**
Niin nousi ylimmäinen pappi, ja kaikki, jotka hänen kanssansa
olivat, Saddukealaisten lahko, ja olivat täynnänsä kiivautta, **18**
Ja paiskasivat kätensä apostolitten päälle ja panivat heidät
yhteiseen vankihuoneesen. **19** Mutta Herran enkeli avasi yöllä
tornin oven, ja vei heidät sieltä ulos ja sanoi: **20** Menkäät,
seisokaat ja puhukaat templissä kansalle kaikki tämän elämän
sanat. **21** Mutta kuin he sen kuulivat, menivät he varhain
aamulla templiin ja opettivat. Niin ylimmäinen pappi tuli, ja
ne, jotka hänen kanssansa olivat, kutsuivat raadin kokoon ja
kaikki Israelin lasten vanhimmat, ja lähettivät vankihuoneesen
heitä noutamaan. **22** Kuin palveliat menivät, eikä heitä tornista
löytäneet, niin he palasivat ja ilmoittivat, **23** Sanoen: tornin me
tosin löysimme kyllä visusti suljetuksi ja vartiat ulkona oven
edessä seisovan; mutta kuin me sen avasimme, emme ketään
sieltä löytäneet. **24** Kuin ylimmäinen pappi ja templin esimies ja
pappein päämiehet nämät kuulivat, epäilivät he heistä, miksi se
viimeinkin tulis. **25** Niin tuli yksi ja ilmoitti heille, sanoen: katso,
ne miehet, jotka te torniin panitte, ovat templissa ja seisovat
opettamassa kansaa. **26** Niin esimies meni palvelijoinensa
ja toi heidät suosiolla sieltä (sillä he pelkäsivät kansan heitä
kivittävän). **27** Ja kuin he toivat heidät, asettivat he heidät raadin
eteen. Ja ylimmäinen pappi kysyi heiltä, **28** Sanoen: emmekö
ole kovasti teitä kieltäneet puhumasta kansalle tähän nimeen?
Ja katso, te olette Jerusalemin täyttäneet teidän opetuksellanne,
ja tahdotte tämän ihmisen veren vetää meidän päällemme. **29**
Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: enempi
tulee kuulla Jumalaa kuin Ihmisiä. **30** Meidän isäimme Jumala

herätti Jesuksen, jonka te tapoitte ja ripustitte puuhun. **31**
Sen on Jumala korottanut oikialle kädellensä Päämieheksi ja
Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntein anteeksi
antamusta. **32** Ja me olemme näiden sanain todistajat, ja
myös Pyhä Henki, jonka Jumala on niille antanut, jotka häntä
kuulevat. **33** Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se lävitse
heidän sydämensä, ja he pitivät neuvoa tappaaksensa heitä.
34 Niin nousi raadista yksi Pharisealainen, nimeltä Gamaliel,
lainopettaja, josta kaikki kansa paljon piti: se käsi apostoleita
pikimältänsä viedä ulos, **35** Ja sanoi heille: Israelin miehet!
kavahtakaat itseänne, mitä te mielitte tehdä näille miehille. **36**
Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas ja sanoi itsensä joksikin,
niin hänen tykönsä tuli lähes neljäsataa miestä: joka sitte tapettiin
ja kaikki, jotka häneen mielistyivät, ne hajoitettiin ja hävitettiin. **37**
Tämän jälkeen nousi Juudas Galileasta veronlaskemisen päivinä
ja käänsi paljon kansaa jälkeensä; hän myös hukkui ja kaikki,
jotka häneen mielistyivät, hajoitettiin. **38** Ja nyt sanon minä teille:
lakatkaat näistä miehistä ja sallikaat heidän olla; sillä jos tämä
neuvo eli teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukee; **39** Vaan jos
se on Jumalalta, niin ette voi sitä tyhjäksi tehdä, ettette myös
löydettäisi sotineen jumalaa vastaan. **40** Niin kaikki mielistyivät
hänen neuvoonsa; ja kuin he apostolit sisälle kutsuivat, niin he
hosuivat heitä ja kielsivät heitä Jesuksen nimeen puhumasta, ja
päästivät heidät menemään. **41** Niin he menivät pois raadin
edestä, iloiten että he olivat mahdolliset pilkkaa kärsimään hänen
nimensä tähden, **42** Ja ei lakanneet joka päivä templissä ja
joka huoneessa opettamasta ja saarnaamasta evankeliumia
Jesuksesta Kristuksesta.

6 Mutta niinä päivinä, koska opetuslasten luku eneni,
napisivat Grekiläiset Hebrealaisia vastaan, että heidän leskensä
katsottiin ylön jokapäiväisessä palveluksessa. **2** Niin ne kaksi
toistakymmentä kutsuivat kokoon opetuslasten joukon, ja
sanoivat: ei se ole kohtuullinen, että me annamme ylön Jumalan
sanan, ja pöytäin edessä palvelemme. **3** Sentähden, rakkaat
veljet, valitkaat teistä seitsemän miestä joista hyvä todistus
on, jotka ovat Pyhää Henkeä ja viisautta täynnänsä, joiden
haltuun me tämän viran annamme. **4** Mutta me tahdomme
rukouksessa ja sanan palveluksessa pysyväiset olla. **5** Ja se
puhe kelpasi kaikelle joukolle, ja he valitsivat Stephanin, miehen
täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Philippuksen, ja Prokoron,
ja Nikanorin, ja Timonin, ja Parmenaan, ja Nikolaon, uuden
Juudalaisen Antiokiasta. **6** Nämät he asettivat apostoleitten
eteen: ja rukoilivat, ja panivat kätensä heidän päällensä. **7**
Ja Jumalan sana kasvoi ja opetuslasten luku tuli sangen
suureksi Jerusalemissa; ja suuri joukko pappeja oli myös uskolle
kuuliainen. **8** Mutta Stephanus, joka oli uskoa täynnänsä ja
väkevyyttä, teki ihmeitä ja suuria tunnustähtiä kansan seassa. **9**
Niin nousivat muutamat Libertinein synagogasta, ja Kyreniläisten,
ja Aleksandrialaisten, ja jotka Kilikiasta ja Asiasta olivat, ja
riitelivät Stephanin kanssa. **10** Ja eivät voineet sitä viisautta
vastaan olla ja sitä Henkeä, jonka kautta hän puhui. **11** Niin
he sääsivät miehiä, jotka sanoivat: me olemme hänen kuulleet
puhuvan pilkkasanoja Mosesta ja Jumalaa vastaan. **12** Niin he
yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet, ja menivät ja
ottivat hänen kiinni, ja veivät hänen raadin eteen, **13** Ja asettivat
väärät todistajat sanomaan: ei tämä mies lakkaa puhumasta
pilkkasanoja tätä pyhää siaa ja lakia vastaan. **14** Sillä me

olemme kuulleet hänen sanovan: Jesus Natsarealainen hävittää
tämän sian, ja muuttaa säädyt, jotka Moses meille antoi. **15** Ja
kaikki ne, jotka raadissa istuivat, katsoivat hänen päällensä ja
näkivät hänen kasvonsa niinkuin enkelin kasvot.

7 Niin ylimmäinen pappi sanoi: lienevätkö nämät näin? **2** Vaan
hän sanoi: miehet, rakkaat veljet ja isät, kuulkaat: kunnian
Jumala ilmestyi Abrahamille meidän isällemme, kuin hän oli
Mesopotamiassa, ennenkuin hän Haranissa asui, **3** Ja sanoi
hänelle: lähde sinun maaltas ja suvustas, ja tule siihen maahan,
jonka minä sinulle osoitan. **4** Silloin hän läksi Kaldeasta, ja asui
Haranissa. Ja kuin hänen isänsä kuollut oli, toi hän hänen sieltä
tähän maahan, jossa te nyt asutte. **5** Ja ei antanut hänelle siinä
perintöä, ei jalankaan leveyttä; ja hän lupasi hänelle sen antaa
asuaksensa, ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä, kuin
ei hänellä vielä lasta ollut. **6** Ja Jumala puhui hänelle näin:
sinun siemenes pitää oleman muukalainen vieraalla maalla,
ja heidän pitää sen orjaksi tekemän, ja pahasti sen kanssa
menemän neljäsataa ajastaikaa. **7** Ja sen kansan, jota he
palvelevat, tahdon minä tuomita, sanoi Jumala, ja sitte pitää
heidän lähtemän ja minua tässä siassa palveleman. **8** Ja hän
antoi hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin hän siitti Isaakin, ja
ympärileikkasi hänen kahdeksantena päivänä. Ja Isaak siitti
Jakobin, ja Jakob kaksitoistakymmentä patriarkkaa. **9** Ja ne
patriarkat myivät kateudesta Josefin Egyptiin. Ja Jumala oli
hänen kanssansa, **10** Ja pelasti hänen kaikista tuskistansa, ja
antoi hänelle armon ja viisauden Pharaon, Egyptin kuninkaan,
kasvoin edessä, ja hän pani hänen Egyptin valtamieheksi ja
kaiken huoneensa päälle. **11** Mutta nälkä tuli kaikkeen Egyptiin ja
Kanaanin maahan, ja suuri tuska; ja ei meidän isämme löytäneet

ravintoa. **12** Mutta kuin Jakob kuuli Egyptissä jyviä olevan, lähetti
hän sinne meidän isämme ensimmäisen kerran. **13** Ja kuin
hän toistamiseen heidät lähetti, tunnettiin Joseph veljiltänsä;
ja Josephin suku tuli Pharaolle tiettäväksi. **14** Niin Joseph
lähetti ja antoi tuoda isänsä Jakobin ja kaiken hänen sukunsa,
viisi sielua kahdeksattakymmentä. **15** Ja Jakob meni alas
Egyptiin, ja hän kuoli, niin myös meidän isämme. **16** Ja he vietiin
Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli Hemorin
lapsilta rahalla ostanut Sikemissä. **17** Mutta kuin lupauksen
aika lähestyi, josta Jumala oli Abrahamille vannonut, kasvoi ja
eneni kansa Egyptissä, **18** Siihenasti kuin toinen kuningas tuli,
joka ei Josephista mitään tietänyt. **19** Tämä meidän sukuamme
kavalasti juonitteli, ja meni pahasti meidän isäimme kanssa, niin
että heidän piti nuoret lapsensa heittämän pois, ettei he olisi
saaneet elää. **20** Siihen aikaan syntyi Moses, ja hän oli Jumalalle
otollinen, ja elätettiin kolme kuukautta isänsä huoneessa. **21**
Mutta kuin hän heitetty oli ulos, otti Pharaon tytär hänen ja
kasvatti itsellensä pojaksi. **22** Ja Moses opetettiin kaikessa
Egyptiläisten viisaudessa, ja oli voimallinen sanoissa ja töissä.
23 Mutta kuin hän oli neljänkymmenen ajastajan vanha, joukahtui
hänen sydämeensä mennä katsomaan veljiänsä Israelin lapsia.
24 Ja kuin hän näki yhdelle vääryyttä tehtävän, autti hän häntä
ja kosti hänen puolestansa, joka vääryyttä kärsi, ja löi Egyptin
miehen. **25** Mutta hän luuli veljiensä sen ymmärtävän, että
Jumala hänen kätensä kautta oli heille vapauden antava; vaan
eivät he ymmärtäneet. **26** Ja hän tuli toisena päivänä heidän
tykönsä, jotka keskenänsä riitelivät, ja sovitti heitä, sanoen:
rakkaat miehet, te olette veljekset: miksi te toinen toisellenne
vääryyttä teette? **27** Mutta se, joka lähimmäisellensä vääryyttä

teki, lykkäsi häntä, sanoen: kuka sinun on pannut päämieheksi
ja tuomariksi meidän ylitsemme? **28** Vai tahdotkos sinä minua
niin tappaa, kuin sinä Egyptiläisen eilen tapoit? **29** Niin Moses
pakeni tämän puheen tähden, ja oli Madiamin maakunnassa
muukalainen, jossa hän kaksi poikaa siitti. **30** Ja neljänkymmenen
ajastajan perästä ilmestyi hänelle Herran enkeli korvessa, Sinain
vuorella, pensaan tulen liekissä. **31** Mutta kuin Moses sen näki,
ihmetteli hän sitä näkyä, ja kuin hän meni lähes katsomaan,
niin tapahtui Herran ääni hänelle: **32** Minä olen sinun isäis
Jumala, Abrahamin Jumala, ja Isaakin Jumala, ja Jakobin
Jumala. Niin Moses vapisi eikä tohtinut sinne katsoa. **33** Ja
Herra sanoi hänelle: riisu kenkäs jaloistas; sillä sia, jossas seisot,
on pyhä maa. **34** Minä olen nähden nähnyt kansani tuskan
Egyptissä, ja olen heidän huokauksensa kuullut, ja tulin alas
heitä ottamaan ulos: tule siis nyt tänne, minä lähetän sinun
Egyptiin. **35** Tämän Moseksen, jota he kielsivät, sanoen: kuka
sinun on pannut päämieheksi ja tuomariksi? tämän on Jumala
lähettänyt päämieheksi ja vapahtajaksi, enkelin käden kautta,
joka hänelle pensaassa ilmestyi. **36** Tämä johdatti heitä ulos, ja
teki ihmeitä ja merkkejä Egyptin maassa ja Punaisessa meressä
ja korvessa, neljäkymmentä ajastaikaa. **37** Tämä on se Moses,
joka sanoi Israelin lapsille: Herra teidän Jumalanne herättää teille
teidän veljistänne yhden Prophetan, niinkuin minun, jota teidän
pitää kuuleman. **38** Tämä oli seurakunnassa enkelin kanssa
korvessa, joka puhui hänen kanssansa Sinain vuorella, ja meidän
isäimme kanssa. Tämä sai elämän puheen meille antaaksensa,
39 Jota ei meidän isämme totelleet, vaan sysäsivät pois sen
tyköänsä, ja palasivat sydämessänsä Egyptiin, **40** Sanoen
Aaronille: tee meille jumalia, jotka meidän edellämme kävisivät;

sillä emme tiedä, mitä Mosekselle, joka meidän Egyptin maasta
toi ulos, on tapahtunut. **41** Ja niinä päivinä tekivät he vasikan, ja
uhrasivat epäjumalille uhria, ja riemuitsivat kättensä töistä. **42** Niin
Jumala käänsi itsensä, ja antoi ylön heidät palvelemaan taivaan
sotajoukkoa, niinkuin prophetain Raamatussa on kirjoitettu:
oletteko te Israelin huoneesta minulle teurasuhria ja ruokauhria
tehneet neljänäkymmenenä ajastaikana korvessa? **43** Ja te
kannoitte Molokin majaa ja teidän jumalanne Remphan tähteä,
joita kuvia te teitte kumartaaksenne niitä, ja minä tahdon teidät
viedä pois edemmä Babelia. **44** Meidän isillä oli todistuksen
maja korvessa, niinkuin se oli säätänyt, joka Moseksen kanssa
puhui, että hänen piti sen tekemän sen esikuvan perään, jonka
hän nähnyt oli; **45** Jonka myös meidän isämme vastaan ottivat,
ja veivät Josuan kanssa siihen maahan, jossa pakanat asuivat,
jotka Jumala hävitti meidän isäimme kasvoin edestä, hamaan
Davidin aikaan asti, **46** Joka löysi armon Jumalan tykönä, ja anoi,
että hän olis majan löytänyt Jakobin Jumalalle. **47** Mutta Salomo
rakensi hänelle huoneen. **48** Vaan se kaikkein Ylimmäinen ei
asu käsillä tehdyissä templeissä, niinkuin propheta sanoo: **49**
Taivas on minun istuimeni ja maa jalkaini astinlauta. Minkä
huoneen te siis tahdotte minulle rakentaa, sanoo Herra, eli kuka
on minun leposiani? **50** Eikö minun käteni ole kaikkia näitä
tehnyt? **51** Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämestä ja
korvista! te olette aina Pyhää Henkeä vastaan, niinkuin teidän
isänne, niin myös tekin. **52** Ketä prophetaista ei teidän isänne
vainonneet? Ja he tappoivat ne, jotka vanhurskaan tulemista
ennustivat, jonka pettäjät ja murhaajat te nyt olitte, **53** Jotka
saitte lain enkelien asetuksen kautta, jota ette pitäneet. **54**
Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se läpi heidän sydämensä, ja

kiristelivät hampaitansa hänen päällensä. **55** Mutta että hän
oli täynnä Pyhää Henkeä, katsahti hän ylös taivaasen, näki
Jumalan kunnian ja Jesuksen seisovan Jumalan oikialla kädellä,
56 Ja sanoi: katso, minä näen taivaat avoinna, ja Ihmisen Pojan
seisovan Jumalan oikialla kädellä. **57** Niin he huusivat suurella
äänellä, ja tukitsivat korviansa, ja karkasivat kaikki yksimielisesti
hänen päällensä, **58** Ja ajoivat hänen ulos kaupungista, ja
kivittivät. Ja todistajat panivat vaatteensa nuorukaisen jalkain
juureen, joka kutsuttiin Saulus. **59** Ja he kivittivät Stephanin, joka
rukoili ja sanoi: Herra Jesus, ota minun henkeni. **60** Niin hän
pani polvillensa, ja huusi suurella äänellä: Herra, älä lue heille
tätä syntiä. Ja kuin hän tämän sanonut oli, niin hän nukkui.

8 Ja Saulus oli myös mielistynyt hänen kuolemaansa. Niin
sinä päivänä nousi suuri vaino seurakuntaa vastaan, joka oli
Jerusalemissa; ja hajosivat kaikki ympäri Juudan ja Samarian
maakuntaa, paitsi apostoleita. **2** Ja muutamat Jumalaa
pelkääväiset miehet korjasivat Stephanin, ja valittivat häntä
suuresti. **3** Mutta Saulus raateli seurakuntaa ja kävi huone
huoneelta, otti miehet ja vaimot ja panetti vankiuteen. **4** Ja ne
hajonneet vaelsivat ympärinsä ja saarnasivat Jumalan sanaa.
5 Niin Philippus tuli Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille
Kristuksesta. **6** Mutta kansa otti vaarin yksimielisesti ja visusti
Philippuksen sanoista, kuullen ja nähden ne merkit, jotka hän
teki: **7** Sillä rumat henget läksivät ulos monesta, huutain suurella
äänellä ja monta halvattua ja saattamatointa parani. **8** Ja suuri ilo
tuli siihen kaupunkiin. **9** Mutta siellä oli mies, Simon nimeltä, joka
siinä kaupungissa ennen noituuden virkaa piti ja oli Samarian
kansan villinnyt, sanoen itsensä olevan jonkun suuren, **10** Jota
kaikki sekä pienet että suuret kuulivat, sanoen: tämä on Jumalan

voima, joka suuri on. **11** Mutta he kuultelivat häntä mielellänsä,
että hän kauvan aikaa oli heitä noituudellansa villinnyt. **12**
Mutta kuin he uskoivat Philippuksen, joka saarnasi Jumalan
valtakunnasta ja Jesuksen Kristuksen nimestä, niin he kastettiin
sekä miehet että vaimot. **13** Niin Simon myös itse uskoi, ja kuin
hän kastettu oli, viipyi hän Philippuksen tykönä. Ja kuin hän
näki ne merkit ja suuret voimalliset työt tapahtuvan, niin hän
hämmästyi. **14** Mutta kuin apostolit, jotka Jerusalemissa olivat,
kuulivat Samarian Jumalan sanan ottaneen vastaan, lähettivät
he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen, **15** Jotka, kuin he
sinne tulivat alas, rukoilivat niiden edestä, että he olisivat saaneet
Pyhän Hengen; **16** (Sillä ei hän ollut vielä yhdenkään niiden
päälle laskettu alas, vaan olivat ainoastaan Herran Jesuksen
nimeen kastetut.) **17** Niin he panivat kätensä heidän päällensä,
ja he saivat Pyhän Hengen. **18** Mutta kuin Simon näki, että
apostolien kätten päälle-panemisen kautta Pyhä Henki annettiin,
taritsi hän heille rahaa, **19** Sanoen: antakaat minullekin se
voima, että kenenkä päälle minä käteni panen, se sais Pyhän
Hengen. **20** Vaan Pietari sanoi hänelle: sinun rahas olkoon
sinun kanssas kadotuksessa, että Jumalan lahjan luulet rahoilla
ostettavan. **21** Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tässä sanassa; sillä
ei sinun sydämes ole oikia Jumalan edessä. **22** Sentähden tee
parannus sinun pahuudestas, ja rukoile Jumalaa, että sydämes
ajatukset sinulle anteeksi annettaisiin. **23** Sillä minä näen sinun
olevan katkerassa sapessa ja vääryyden solmussa. **24** Niin
Simon vastasi ja sanoi: rukoilkaat te Herraa minun edestäni, ettei
mitään näistä, mitä te sanoitte, minun päälleni tulisi. **25** Mutta
kuin he olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanan, palasivat he
Jerusalemiin, ja saarnasivat evankeliumia monessa Samarian

kylässä. **26** Mutta Herran enkeli puhui Philippukselle ja sanoi:
nouse ja mene lounaaseen päin, sitä tietä, joka Jerusalemista
menee alas Gatsaan, joka kylmillä on. **27** Niin hän nousi ja
meni. Ja katso, yksi Etiopian mies, Etiopian kuningattaren
Kandasen voimallinen kamaripalvelia, joka oli pantu kaiken
hänen tavaransa päälle, se oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan, **28**
Ja palasi sieltä, istuen vaunuissansa, ja luki Jesaias prophetaa.
29 Niin Henki sanoi Philippukselle: käy ja mene lähemmä tätä
vaunua. **30** Niin Philippus juoksi lähemmä, ja kuuli hänen lukevan
Jesaias prophetaa, ja sanoi: ymmärrätkös, mitäs luet? **31** Mutta
hän sanoi: kuinka minä taidan ymmärtää, ellei joku minua
johdata? Ja hän rukoili Philippusta, että hän tulis ja istuis hänen
kanssansa. **32** Mutta se, mitä hän Raamatusta luki, oli tämä:
hän on niinkuin lammas teuraaksi talutettu: ja niinkuin karitsa
keritsiänsä edessä ääneti, niin ei hänkään avannut suutansa,
33 Hänen nöyryydessänsä on hänen tuomionsa otettu pois, mutta
kuka taitaa sanoa ulos hänen elämänsä pituuden? sillä hänen
elämänsä otetaan pois maasta. **34** Niin kamaripalvelija vastasi
Philippusta: minä rukoilen sinua, sanos: kenestä propheta näitä
puhuu? itsestäänkö eli jostakin toisesta? **35** Niin Philippus
avasi suunsa ja rupesi tästä kirjoituksesta hänelle saarnaamaan
evankeliumia Jesuksesta. **36** Ja kuin he tiellä vaelsivat, tulivat
he veden tykö, ja kamaripalvelia sanoi: katso, tässä on vesi:
mikä estää minua kastamasta? **37** Mutta Philippus sanoi: jos
sinä kaikesta sydämestä uskot, niin tapahtukoon. Hän vastasi ja
sanoi: minä uskon Jesuksen Kristuksen Jumalan Pojaksi. **38** Niin
hän käski seisahtaa vaunun; ja he astuivat molemmat veteen,
Philippus ja kamaripalvelia, ja hän kasti hänen. **39** Mutta kuin he
vedestä astuivat ylös, tempasi Herran Henki Philippuksen, ja ei

kamaripalvelia häntä enään nähnyt, vaan meni iloiten tietänsä
myöten. **40** Mutta Philippus löydettiin Atsotissa, ja vaelsi ympäri
ja saarnasi joka kaupungissa evankeliumia, siihenasti kuin hän
tuli Kesareaan.

9 Mutta Saulus puskui vielä uhkauksia ja murhaa Herran
opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin tykö, **2** Ja anoi
häneltä kirjaa Damaskuun synagogain tykö, että kutka ikänä
hän sen tien miehistä eli vaimoista löytäis, ne hän olis vienyt
sidottuna Jerusalemiin. **3** Mutta kuin hän matkusti, tapahtui,
että hän Damaskua lähestyi, ja äkisti leimahti valkeus taivaasta
ympäri häntä. **4** Ja hän lankesi maahan ja kuuli äänen hänelle
sanovan: Saul, Saul, miksi vainoot minua? **5** Mutta hän sanoi:
kuka sinä olet, Herra? Ja Herra sanoi: minä olen Jesus, jota sinä
vainoot: työläs on sinun potkia tutkainta vastaan. **6** Niin hän
vapisi, hämmästyi ja sanoi: Herra, mitäs minua tahdot tekemään?
Ja Herra sanoi hänelle: nouse ja mene kaupunkiin; siellä sinulle
sanotaan, mitä sinun pitää tekemän. **7** Mutta ne miehet, jotka
hänen seurassansa olivat, seisoivat hämmästyksissä; he kuulivat
tosin äänen, mutta ei he ketään nähneet. **8** Niin Saulus nousi
maasta ja ei nähnyt ketään avoimilla silmillä; mutta he taluttivat
häntä kädestä ja veivät Damaskuun. **9** Ja hän oli kolme päivää
näkemättä ja ei syönyt eikä juonut. **10** Niin yksi opetuslapsi
oli Damaskussa, Ananias nimeltä, jolle Herra sanoi näyssä:
Ananias! Hän sanoi: Herra, tässä minä olen. **11** Herra sanoi
hänelle: nouse ja mene sille kadulle, joka Oikiaksi kutsutaan, ja
kysy Juudan huoneessa sitä, joka Saulus Tarsilaiseksi kutsutaan;
sillä katso, hän rukoilee. **12** Ja hän näki näyssä yhden miehen,
nimeltä Ananias, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen
päällensä, että hän sais näkönsä jälleen. **13** Niin Ananias

vastasi: Herra, minä olen kuullut monelta tästä miehestä, kuinka
paljon pahaa hän sinun pyhilles on tehnyt Jerusalemissa. **14** Ja
hänellä on nytkin valta ylimmäisiltä papeilta täällä kiinni sitoa
kaikki ne, jotka sinun nimeäs rukoilevat. **15** Niin sanoi Herra
hänelle: mene! sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun
nimeäni pakanain, ja kuningasten, ja Israelin lasten eteen. **16**
Sillä minä tahdon hänelle näyttää, kuinka paljon hänen pitää
kärsimän minun nimeni tähden. **17** Niin Ananias meni sinne ja tuli
huoneeseen sisälle ja pani kätensä hänen päällensä, ja sanoi:
rakas veljeni Saul! se Herra lähetti minun, (Jesus, joka sinulle
ilmestyi tiellä, jotas vaelsit,) että sinä saisit näkös jälleen, ja
Pyhällä Hengellä täytettäisiin. **18** Ja hänen silmistänsä putosivat
kohta niinkuin suomukset, ja hän sai sillä hetkellä näkönsä
jällensä, nousi ja kastettiin. **19** Ja kuin hän otti ruokaa, niin hän
vahvistui. Ja Saulus oli muutamat päivät opetuslasten kanssa,
jotka olivat Damaskussa, **20** Ja saarnasi kohta synagogassa
Kristuksesta, että hän on Jumalan Poika. **21** Niin kaikki, jotka sen
kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: eikö tämä ole se, joka kaikkia
niitä hävitti Jerusalemissa, jotka sitä nimeä rukoilivat, ja tuli
myös tänne sitä varten, että hän ne sidottuna veis ylimmäisille
papeille? **22** Mutta Saulus tuli aina jalommaksi ja ajoi Juudalaisia
takaperin, jotka Damaskussa olivat, täydellisesti vahvistain, että
tämä on Kristus. **23** Ja monen päivän perästä pitivät Juudalaiset
neuvoa keskenänsä tappaaksensa häntä. **24** Mutta Saulukselle
ilmoitettiin heidän väijymisensä. Ja he vartioitsivat portissa yötä
ja päivää tappaaksensa häntä. **25** Niin opetuslapset ottivat hänen
yöllä, päästivät alas ylitse muurin, ja laskivat korissa maahan. **26**
Mutta kuin Saulus tuli Jerusalemiin, tahtoi hän itsiänsä antaa
opetuslasten sekaan, mutta he pelkäsivät kaikki häntä, eikä

uskoneet häntä opetuslapseksi. **27** Vaan Barnabas otti hänen
ja vei apostolien tykö, ja jutteli heille, kuinka hän tiellä Herran
nähnyt oli, ja että hän oli puhunut hänen kanssansa, ja kuinka
hän oli rohkiasti Damaskussa Jesuksen nimestä puhunut. **28**
Ja niin hän oli heidän kanssansa Jerusalemissa, kävi sisälle ja
ulos, ja saarnasi pelkäämättä Herran Jesuksen nimeen. **29** Hän
puhui myös ja kamppaili Grekiläisiä vastaan; mutta ne pyysivät
häntä tappaa. **30** Kuin veljet sen ymmärsivät, niin he veivät
hänen Kesareaan ja lähettivät Tarsiin. **31** Ja niin seurakunnilla
oli rauha kaikessa Juudeassa, ja Galileassa, ja Samariassa, ja
enenivät vaeltain Herran pelvossa, ja täytettiin Pyhän Hengen
lohdutuksella. **32** Niin tapahtui, kuin Pietari vaelsi joka paikassa,
että hän myös tuli pyhäin tykö, jotka Lyddassa asuivat. **33** Niin
hän löysi siellä yhden miehen, Eneas nimeltä, joka jo kahdeksan
ajastaikaa oli vuoteessa halvattuna maannut. **34** Ja Pietari sanoi
hänelle: Eneas, Jesus Kristus sinun paratkoon! nouse ja tee itse
vuotees; ja hän kohta nousi. **35** Ja kaikki Lyddan ja Saronin
asuvaiset näkivät hänen, jotka tulivat käännetyksi Herran tykö.
36 Mutta Jopessa oli yksi opetuspiika, nimeltä Tabita, joka tulkiten
on niin paljon sanottu kuin: metsävuohi (a); tämä oli täynnänsä
hyviä töitä ja almua, joita hän teki. **37** Niin tapahtui niinä päivinä,
että se sairasti ja kuoli; jonka he pesivät ja panivat saliin. **38** Ja
että Lydda oli läsnä Joppea, niin opetuslapset, kuin he kuulivat
Pietarin siellä olevan, lähettivät hänen tykönsä kaksi miestä
rukoilemaan, ettei hän viivyttelisi heidän tykönsä tulla. **39** Niin
Pietari nousi ja tuli heidän kanssansa; ja kuin hän sinne tuli,
veivät he hänen saliin. Ja hänen ympärillänsä seisoivat kaikki
lesket, jotka itkivät ja osoittivat hänelle niitä hameita ja vaatteita,
joita Dorkas heille tehnyt oli, ollessansa heidän kanssansa.

40 Mutta kuin Pietari oli heidät kaikki ajanut ulos, laski hän
polvillensa ja rukoili, ja käänsi itsensä ruumiin puoleen, ja sanoi:
Tabita, nouse ylös! niin se avasi silmänsä; ja kuin hän Pietarin
näki, nousi hän istualle. **41** Ja hän antoi hänelle kättä ja ojensi
hänen, ja kutsui pyhät ja lesket, ja antoi hänen heille elävänä.
42 Ja se tuli kaikelle Jopelle tiettäväksi; ja moni uskoi Herran
päälle. **43** Ja tapahtui, että hän viipyi Jopessa kauvan aikaa
Simon parkkarin tykönä.

10 Niin oli Kesareassa mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies,
Italian joukosta, **2** Jumalinen ja Jumalaa pelkääväinen kaiken
huoneensa kanssa, joka jakoi paljon almua kansalle, ja rukoili
alati Jumalaa. **3** Hän näki julkisesti näyssä, liki yhdeksättä hetkeä
päivästä, Jumalan enkelin tulevan tykönsä ja sanovan hänelle:
Kornelius! **4** Ja hän katseli hänen päällensä, peljästyi ja sanoi:
Herra, mikä on? Hän sanoi hänelle: sinun rukoukses ja almus
ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. **5** Ja nyt lähetä miehiä
Joppeen, ja anna noutaa Simonin, jota Pietariksi kutsutaan.
6 Hän pitää majaa Simon parkkarilla, jonka huone on meren
tykönä; hän sanoo sinulle, mitä sinun pitää tekemän. **7** Ja kuin
enkeli, joka Korneliusta puhutteli, meni pois, kutsui hän kaksi
palveliaansa ja yhden Jumalaa pelkääväisen sotamiehen niistä,
jotka hänen tykönänsä oleskelivat, **8** Ja hän jutteli kaikki nämät
niille, ja lähetti ne Joppeen. **9** Toisena päivänä, kuin he matkassa
olivat ja kaupunkia lähestyivät, meni Pietari ylös katon päälle
rukoilemaan, liki kuudetta hetkeä. **10** Ja kuin hän isosi, tahtoi hän
suurustaa. Mutta kuin he hänelle valmistivat, tuli hän horroksiin,
11 Ja näki taivaan auki, ja tulevan alas tykönsä yhden astian,
niinkuin suuren liinaisen, neljältä kulmalta sidotun, joka laskettiin
alas taivaasta maan päälle, **12** Jossa oli kaikkinaisia nelijalkaisia

maan eläimiä ja metsillisiä, ja matelevaisia, ja taivaan lintuja. **13**
Ja ääni tuli hänelle: Pietari, nouse, tapa ja syö. **14** Pietari sanoi:
en suinkaan, Herra; sillä en ole minä ikänä syönyt mitään yhteistä
eli saastaista. **15** Ja ääni sanoi taas toisen kerran hänelle: mitä
Jumala on puhdistanut, älä sitä sinä sano yhteiseksi. **16** Ja se
tapahtui kolme kertaa ja astia otettiin jälleen ylös taivaaseen. **17**
Ja kuin Pietari itsellänsä epäili, mikä näky se olis, jonka hän näki,
niin katso, miehet, jotka lähetetyt olivat Korneliukselta, kyselivät
Simonin huonetta ja seisoivat oven edessä, **18** Ja kutsuivat
yhden ulos ja kysyivät, pitikö Simon, joka liialta nimeltä Pietariksi
kutsutaan, siellä majaa. **19** Mutta kuin Pietari sitä näkyä ajatteli,
sanoi Henki hänelle: katso, kolme miestä etsivät sinua. **20** Nouse
siis, astu alas ja mene ilman epäilemättä heidän kanssansa; sillä
minä lähetin heidät. **21** Niin Pietari astui alas miesten tykö, jotka
hänen tykönsä Korneliukselta lähetetyt olivat, ja sanoi: katso,
minä se olen, jota te etsitte; mitä varten te tulleet olette? **22**
Mutta he sanoivat: sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa
pelkääväinen mies, jolla on todistus kaikelta Juudan kansalta, on
pyhältä enkeliltä käskyn saanut, että hänen piti sinun antaman
kutsua huoneesensa, sinulta sanoja kuullaksensa, **23** Niin hän
kutsui heitä sisälle, ja otti heidät majaan. Toisena päivänä meni
Pietari heidän kanssansa, ja muutamat veljet Jopesta seurasivat
myös häntä. **24** Ja toisena päivänä tulivat he Kesareaan; ja
Kornelius odotti heitä, ja oli kutsunut kokoon lankonsa ja parhaat
ystävänsä. **25** Mutta kuin Pietari tuli sisälle, meni Kornelius
häntä vastaan, ja lankesi hänen jalkainsa juureen, ja rukoili
häntä. **26** Mutta Pietari nosti häntä ja sanoi: nouse! minäkin olen
ihminen. **27** Ja kuin hän oli häntä puhutellut, meni hän sisälle ja
löysi monta tulleen kokoon. **28** Ja hän sanoi heille: te tiedätte,

ettei ole ollut luvallinen Juudalaisen olla jonkun muukalaisen
tykönä eli hänen tykönsä mennä; mutta minulle osoitti Jumala,
etten minä ketään ihmistä yhteisenä eli saastaisena pitäisi. **29**
Sentähden minä myös epäilemättä tulin, teiltä kutsuttu. Niin
minä siis teiltä kysyn: mitä varten te minua kutsuitte? **30** Ja
Kornelius sanoi: minä olen neljä päivää sitten paastonnut tähän
hetkeen asti, ja rukoilin huoneessani yhdeksännellä hetkellä, ja
katso, mies seisoi kiiltävissä vaatteissa minun edessäni, **31** Ja
sanoi: Kornelius, rukoukses on kuultu ja almus ovat Jumalan
edessä muistetut. **32** Niin lähetä Joppeen ja kutsuta Simonin,
joka Pietariksi kutsutaan; hän pitää majaa Simon Parkkarin
huoneessa, meren tykönä: se puhuttelee sinua, kuin hän tulee.
33 Niin minä lähetin kohta sinun tykös, ja sinä teit hyvin, ettäs
tulit. Ja me olemme siis kaikki nyt Jumalan edessä, kuulemassa
kaikkia, mitä sinulle on Jumalalta käsketty. **34** Niin Pietari avasi
suunsa ja sanoi: nyt minä todeksi löydän, ettei Jumala katso
ihmisen muotoa: **35** Vaan kaikissa kansoissa, joka häntä pelkää
ja tekee vanhurskautta, se on Jumalalle otollinen. **36** Sen
sanan, jonka Jumala Israelin lapsille lähetti ja julisti rauhan
Jesuksen Kristuksen kautta, joka kaikkein Herra on, **37** Te
tiedätte sen sanan, joka on tapahtunut ympäri kaiken Juudean,
ensin alkain Galileasta, sen kasteen jälkeen, josta Johannes
saarnasi: **38** Kuinka Jumala oli voidellut Jesuksen Nasaretista
Pyhällä Hengellä ja voimalla, joka vaelsi ympäri, teki hyvää ja
paransi kaikki, jotka perkeleeltä vaivattiin; sillä Jumala oli hänen
kanssansa. **39** Ja me olemme kaikkien niiden todistajat, mitkä
hän Juudean maakunnassa ja Jerusalemissa teki, jonka he
tappoivat ja ripustivat puuhun: **40** Sen Jumala herätti kolmantena
päivänä, ja ilmoitti hänen, **41** Ei kaikelle kansalle, vaan meille,

jotka Jumala oli ennen todistajiksi valinnut, me jotka söimme
ja joimme hänen kanssansa, sittenkuin hän nousi kuolleista.
42 Ja hän käski meitä kansalle saarnaamaan ja todistamaan,
että hän on se, joka Jumalalta on säätty elävien ja kuolleiden
tuomariksi. **43** Hänestä kaikki prophetat todistavat, että jokainen,
joka uskoo hänen päällensä, pitää hänen nimensä kautta synnit
anteeksi saaman. **44** Kuin Pietari vielä näitä puhui, lankesi Pyhä
Henki kaikkein niiden päälle, jotka puheen kuulivat. **45** Niin ne
uskovaiset ympärileikkauksesta, jotka Pietarin kanssa tulleet
olivat, hämmästyivät, että pakanainkin päälle Pyhän Hengen
lahja vuodatettiin. **46** Sillä he kuulivat heidän kielillä puhuvan ja
Jumalaa ylistävän. Niin vastasi Pietari: **47** Taitaako joku kieltää
näitä, jotka ovat niin Pyhän Hengen saaneet kuin mekin, vedellä
kastamasta? **48** Ja hän käski kastaa heitä Herran nimeen. Silloin
he rukoilivat häntä siellä muutamia päiviä viipymään.

11 Mutta apostolit ja veljet, jotka Juudeassa olivat, kuulivat,
että pakanatkin Jumalan sanan ottivat vastaan. **2** Ja kuin
Pietari tuli ylös Jerusalemiin, riitelivät ne hänen kanssansa, jotka
ympärileikkauksesta olivat, **3** Sanoen: sinä olet mennyt niiden
miesten tykö, joilla esinahka on, ja söit heidän kanssansa. **4**
Niin Pietari rupesi heille järjestänsä luettelemaan, sanoen: **5**
Minä olin Jopen kaupungissa rukouksissa, ja tulin horroksiin, ja
näin näyn, yhden astian tulevan alas, niinkuin suuren liinaisen
neljältä kulmalta lasketun alas taivaasta, joka tuli juuri minun
tyköni. **6** Kuin minä katsoin sen päälle, äkkäsin minä ja näin
maan neljäjalkaisia eläimiä, ja petoja, ja matelevaisia, ja taivaan
lintuja. **7** Mutta minä kuulin äänen minulle sanovan: Pietari,
nouse, tapa ja syö. **8** Mutta minä sanoin: en suinkaan, Herra;
sillä ei ole mitään yhteistä eli saastaista minun suuhuni koskaan

tullut. **9** Mutta ääni vastasi minua toisen kerran taivaasta: mitä
Jumala on puhdistanut, älä sinä sano yhteiseksi. **10** Ja se
tapahtui kolmasti, ja vietiin taas kaikki ylös taivaaseen. **11** Ja
katso, kolme miestä seisoi kohta huoneen edessä, jossa minä
olin, jotka Kesareasta olivat minun perääni lähetetyt. **12** Mutta
Henki käski minun epäilemättä mennä heidän kanssansa; ja
nämät kuusi veljeä seurasivat myös minua, ja me menimme
sen miehen huoneeseen. **13** Ja hän jutteli meille, kuinka
hän oli enkelin nähnyt huoneessansa seisovan ja sanovan
hänelle: lähetä miehiä Joppeen, ja anna noutaa Simonin, joka
Pietariksi kutsutaan: **14** Hän on sanova sinulle ne sanat,
joiden kautta sinä autuaaksi tulet ja kaikki sinun huonees.
15 Mutta kuin minä rupesin puhumaan, lankesi Pyhä Henki
heidän päällensä, niinkuin hän alussa meidänkin päällemme
lankesi. **16** Niin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanonut
oli: Johannes tosin kasti vedellä, mutta te kastetaan Pyhällä
Hengellä. **17** Että nyt Jumala yhdenkaltaisen lahjan heille
antoi kuin meillekin, jotka Herran Jesuksen Kristuksen päälle
uskoimme: mikäs minä olisin, joka voisin kieltää Jumalaa? **18**
Kuin he nämät kuulivat, vaikenivat he ja kunnioittivat Jumalaa,
sanoen: niin on siis Jumala antanut pakanoillekin kääntymyksen
elämään. **19** Ja ne, jotka siitä vainosta hajonneet olivat, joka
Stephanin tähden tapahtui, vaelsivat ympäri hamaan Phenisiaan
ja Kypriin ja Antiokiaan asti, eikä kellenkään sitä sanaa puhuneet,
vaan ainoasti Juudalaisille. **20** Ja oli muutamia miehiä heidän
seassansa Kypristä ja Kyrenistä: kuin ne tulivat Antiokiaan,
puhuivat he Grekiläisille ja saarnasivat evankeliumia Herrasta
Jesuksesta. **21** Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri
joukko uskoi ja kääntyi Herran tykö. **22** Niin tämä sanoma

heistä tuli seurakunnan korville, joka Jerusalemissa oli, ja he
lähettivät Barnabaan Antiokiaan. **23** Kuin hän sinne tuli ja näki
Jumalan armon, ihastui hän, ja neuvoi kaikkia vahvalla sydämellä
Herrassa pysymään; **24** Sillä hän oli jalo mies ja täynnänsä
Pyhää Henkeä ja uskoa, ja suuri joukko kansaa eneni Herralle.
25 Niin Barnabas meni Tarsiin Saulusta etsimään; ja kuin hän
löysi hänen, toi hän hänen Antiokiaan. **26** Ja tapahtui, että he
koko ajastajan kokoontuivat seurakunnassa ja opettivat paljon
kansaa; ja opetuslapsia ruvettiin ensin Antiokiassa kristityiksi
kutsumaan. **27** Ja niinä päivinä tuli prophetaita Jerusalemista
Antiokiaan. **28** Ja yksi heistä, Agabus nimeltä, nousi ja ilmoitti
heille hengen kautta, kaikkeen maailmaan suuren nälän tulevan,
joka myös Klaudius keisarin alla tapahtui. **29** Mutta opetuslapset
sääsivät jotakin lähettää, kuin kullakin varaa oli, veljien avuksi,
jotka Juudeassa asuivat, **30** Niinkuin he tekivätkin, ja lähettivät
vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

12 Mutta sillä ajalla otti kuningas Herodes muutamia
seurakunnasta kiinni, vaivataksensa, **2** Ja mestasi Jakobin,
Johanneksen veljen miekalla. **3** Ja kuin hän näki sen Juudalaisille
kelpaavan, pyysi hän myös Pietaria käsittää, (ja se oli makian
leivän päivänä.) **4** Jonka hän myös käsitti, ja pani vankiuteen, ja
antoi hänen neljän sotamiesten neljänneksen haltuun vartioida
häntä, ja ajatteli pääsiäisen jälkeen asettaa hänen kansan eteen.
5 Niin Pietari pidettiin tornissa; mutta seurakunnassa tapahtuivat
rukoukset hartaasti hänen edestänsä Jumalan tykö. **6** Ja kuin
Herodes tahtoi hänen ottaa edes, makasi Pietari sinä yönä
kahden sotamiehen vaiheella, sidottuna kaksilla kahleilla, ja
vartiat oven edessä vartioitsivat tornia. **7** Ja katso, Herran enkeli
seisoi hänen tykönänsä ja kirkkaus paisti huoneessa, lykkäsi

Pietaria kylkeen, herätti hänen ja sanoi: nouse nopiasti. Ja
kahleet putosivat hänen käsistänsä. **8** Niin enkeli sanoi hänelle:
sonnusta ja kengitä sinus. Ja hän teki niin. Ja hän sanoi vielä
hänelle: pue itses vaatteisiis ja seuraa minua. **9** Ja hän meni ulos
ja seurasi häntä, eikä tietänyt sitä todeksi, mitä enkeliltä tehtiin,
vaan luuli näyn näkevänsä. **10** Mutta kuin he menivät ensimäisen
ja toisen vartion lävitse, ja tulivat rautaiseen porttiin, joka vie
kaupunkiin, niin se aukeni heille itsestänsä; ja he menivät siitä
ulos, käyden katua myöten, ja kohta erkani enkeli hänestä. **11** Ja
kuin Pietari tointui entisellensä, sanoi hän: nyt minä totisesti
tiedän, että Herra on enkelinsä lähettänyt, ja minun Herodeksen
käsistä päästänyt ja kaikesta Juudan kansan toivosta. **12** Ja kuin
hän tätä ajatellut oli, tuli hän Marian, Johanneksen äidin, huoneen
tykö, joka Markukseksi kutsuttiin, jossa monta oli koossa, ja
rukoilivat. **13** Mutta kuin Pietari porstuan oveen kolkutti, tuli
piika, Roode nimeltä, kuultelemaan. **14** Ja kuin hän Pietartin
äänen tunsi, ei hän ovea ilon tähden avannutkaan, vaan juoksi
sisälle ja ilmoitti heille Pietarin porstuan edessä seisovan. **15**
Niin he sanoivat hänelle: oletkos hullu? Vaan hän sanoi totisesti
niin olevan. Niin he sanoivat: se on hänen enkelinsä. **16** Mutta
Pietari kolkutti lakkaamatta. Kuin he avasivat, niin he näkivät
hänen ja hämmästyivät. **17** Mutta hän viittasi kädellänsä heitä
vaikenemaan, ja jutteli heille, kuinka Herra oli hänen vankiudesta
johdattanut ulos, ja sanoi: ilmoittakaat näitä Jakobille ja veljille. Ja
läksi ulos ja meni toiseen paikkaan. **18** Mutta kuin päivä tuli, niin
ei sotamiehillä ollut vähin kapina, kuhunka Pietari tullut oli. **19** Ja
kuin Herodes piti sanan hänen perässänsä, eikä häntä löytänyt,
antoi hän vartiat tutkia ja käski heitä rangaista. Ja meni Juudeasta
alas Kesareaan ja viipyi siellä. **20** Ja Herodes oli vihoissansa

Tyron ja Sidonin asuvaisille; mutta he tulivat yksimielisesti hänen
tykönsä ja lepyttivät kuninkaan kamaripalvelian Blastuksen,
ja anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai kuninkaan
maasta elatuksensa. **21** Mutta määrättynä päivänä oli Herodes
puetettu kuninkaallisissa vaatteissa, istuen tuomioistuimella, ja
piti puheen heidän tykönsä. **22** Mutta kansa huusi: Jumalan
ääni, ja ei ihmisen. **23** Ja Herran enkeli löi kohta häntä, ettei
hän kunniaa Jumalalle antanut. Ja hän syötiin madoilta, ja
antoi henkensä. **24** Mutta Jumalan sana kasvoi ja eneni. **25**
Mutta Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemista, kuin he olivat
palveluksen päättäneet, ja ottivat Johanneksen kanssansa, joka
myös Markukseksi kutsuttiin.

13 Mutta Antiokian seurakunnassa oli muutamia prophetaita
ja opettajia, Barnabas ja Simeon, joka Nigeriksi kutsuttiin, ja
Lukius Kyreniläinen, ja Manahen, joka Herodes tetrarkan kanssa
kasvatettu oli, ja Saulus. **2** Kuin siis nämät Herraa palvelivat ja
paastosivat, sanoi Pyhä Henki: eroittakaat minulle Barnabas
ja Saulus siihen työhön, johon minä heidät olen kutsunut. **3**
Ja kuin he olivat paastonneet ja rukoilleet, ja kätensä heidän
päällensä panneet, päästivät he heidät menemään. **4** Ja kuin
he Pyhältä Hengeltä lähetetyt olivat, menivät he Seleukiaan
ja purjehtivat sieltä Kypriin. **5** Ja kuin he Salaminassa olivat,
ilmoittivat he Jumalan sanan Juudalaisten synagogissa; ja heillä
oli myös Johannes palveliana. **6** Ja kuin he sen luodon lävitse
matkustaneet olivat hamaan Paphoon asti, löysivät he velhon,
väärän prophetan, Juudalaisen, jonka nimi oli Barjesus, **7** Joka
oli maaherran Sergius Pauluksen, toimellisen miehen kanssa.
Se kutsui Barnabaan ja Sauluksen tykönsä, ja halusi kuulla
Jumalan sanaa. **8** Mutta heitä vastaan seisoi Elimas velho (sillä

niin tulkitaan hänen nimensä) ja pyysi kääntää maaherraa pois
uskosta. **9** Mutta Saulus (joka myös Paavaliksi kutsutaan,) oli
täynnä Pyhää Henkeä, katsoi hänen päällensä, **10** Ja sanoi:
voi sinä perkeleen poika, täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, ja
kaiken vanhurskauden vihamies, et sinä lakkaa vääntelemästä
Herran oikeita teitä. **11** Ja nyt katso, Herran käsi on sinun
päälläs; ja sinun pitää sokiana oleman eikä näkemän aurinkoa
hetkessä aikaa. Ja hänen päällensä lankesi kohta synkeys ja
pimeys, ja hän kävi ympäri, etsein kuka häntä kädestä taluttais.
12 Kuin maaherra näki, mitä tapahtui, uskoi hän ja ihmetteli
Herran opetusta. **13** Mutta kuin Paavali ja ne, jotka hänen
kanssansa olivat, Paphosta purjehtivat, tulivat he Pamphilian
Pergeen; mutta Johannes erkani heistä ja palasi Jerusalemiin.
14 Mutta he vaelsivat Pergestä ja tulivat Pisidian Antiokiaan,
ja menivät sabbatina synagogaan, ja istuivat. **15** Ja sitte kuin
laki ja prophetat olivat luetut, lähettivät synagogan päämiehet
heidän tykönsä, sanoen: miehet, rakkaat veljet, onko teillä
mitään kansaa neuvomista, niin sanokaat. **16** Niin Paavali
nousi ja viittasi kädellänsä heitä vaikenemaan, ja sanoi: Israelin
miehet, ja jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaat. **17** Tämän kansan,
Israelin, Jumala valitsi meidän isämme, ja korotti tämän kansan,
muukalaisena ollessa Egyptin maalla, ja toi heidät sieltä ulos
korkialla käsivarrella, **18** Ja kärsi heidän tapojansa korvessa
lähes neljäkymmentä ajastaikaa. **19** Ja perätti kadotti Kanaanin
maalla seitsemän kansaa, ja arvalla jakoi heille niiden maan.
20 Ja sitte lähes neljäsataa ja viisikymmentä ajastaikaa antoi
hän heille tuomarit, Samuel prophetaan asti. **21** Ja he pyysivät
sitte kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kisin pojan,
miehen Benjaminin suvusta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. **22**

Ja kuin hän oli sen pannut pois, herätti hän Davidin heidän
kuninkaaksensa, josta hän myös todisti ja sanoi: minä löysin
Davidin, Jessen pojan, miehen minun sydämeni jälkeen, joka on
kaikki minun tahtoni tekevä. **23** Tämän siemenestä on Jumala
lupauksensa perään herättänyt Jesuksen Israelille Vapahtajaksi,
24 Niinkuin Johannes saarnasi hänen tulemisensa edellä kaikelle
Israelin kansalle parannuksen kastetta. **25** Mutta kuin Johannes
juoksun täyttänyt oli, sanoi hän: kenenkä te luulette minun
olevan? En minä se ole, mutta katso, hän tulee minun jälkeeni,
jonka kenkiä en minä ole kelvollinen jaloista riisumaan. **26**
Miehet, rakkaat veljet, Abrahamin suvun lapset, ja jotka teissä
ovat Jumalaa pelkääväiset, teille on tämän autuuden sana
lähetetty. **27** Sillä Jerusalemin asuvaiset ja heidän ylimmäisensä,
ettei he tätä tunteneet, ovat he myös prophetain äänet, joita
kunakin sabbatina luetaan, tuomitessansa täyttäneet. **28** Ja
vaikka ei he yhtään kuoleman syytä löytäneet, anoivat he
kuitenkin Pilatukselta, että hän piti tapettaman. **29** Ja kuin
he kaikki olivat täyttäneet, mitä hänestä kirjoitettu oli, ottivat
he hänen puun päältä ja panivat hautaan. **30** Mutta Jumala
herätti hänen kuolleista. **31** Ja hän on monta päivää niiltä
nähty, jotka hänen kanssansa Galileasta Jerusalemiin olivat
menneet ylös, jotka ovat hänen todistajansa kansan edessä.
32 Ja me ilmoitamme myös teille sen lupauksen, joka isille
luvattiin, että Jumala on sen meille heidän lapsillensa täyttänyt,
herättäin Jesuksen. **33** Niinkuin toisessa psalmissa kirjoitettu
on: sinä olet minun Poikani, tänäpänä minä sinun synnytin.
34 Mutta siitä, että hän hänen kuolleista herätti, eikä silleen
tule turmelukseen, sanoi hän näin: minä tahdon teille antaa ne
lujat Davidin armot. **35** Sentähden hän myös sanoo toisessa

paikassa: et sinä salli sinun Pyhäs turmelusta näkevän. **36** Sillä
David, kuin hän ajallansa oli Jumalan tahtoa palvellut, nukkui, ja
pantiin isäinsä tykö, ja näki turmeluksen. **37** Mutta se, jonka
Jumala herätti, ei ole nähnyt turmelusta. **38** Sentähden olkoon
teille tiettävä, miehet, rakkaat veljet, että teille tämän kautta
ilmoitetaan syntein anteeksi antamus: **39** Ja kaikista niistä,
joista ette voineet Moseksen lain kautta vanhurskaaksi tulla,
tämän kautta jokainen, joka uskoo, tulee vanhurskaaksi. **40**
Katsokaat siis, ettei teidän päällenne se tule, mitä prophetain
kautta sanottu on: **41** Katsokaat, te ylönkatsojat, ja ihmetelkäät
ja hukkukaat; sillä minä teen yhden työn teidän aikananne,
sen työn, jota ei teidän pidä uskoman, jos joku sanois teille.
42 Kuin Juudalaiset synagogasta läksivät, rukoilivat pakanat,
että sabbatin välissä heille niitä sanoja puhuttaisiin. **43** Ja kuin
synagogan joukko erkani, seurasi monta Juudalaista ja myös
monta jumalista uutta Juudalaista Paavalia ja Barnabasta, jotka
heille puhuivat, ja heitä neuvoivat Jumalan armossa pysymään.
44 Mutta sitte lähimmäisenä lepopäivänä kokoontui lähes kaikki
kaupunki Jumalan sanaa kuulemaan. **45** Kuin Juudalaiset
näkivät kansan, täytettiin he kateudesta, ja sanoivat vastaan
niitä, mitä Paavalilta sanoittiin, sanoen vastaan ja pilkaten. **46**
Niin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkiasti ja sanoivat: teille piti
ensin Jumalan sanaa puhuttaman; vaan että te sen hylkäätte ja
luette itsenne mahdottomaksi ijankaikkiseen elämään, katso,
niinme käännymme pakanain tykö. **(aiōnios g166)** **47** Sillä niin on
Herra meitä käskenyt: minä panin sinun pakanain valkeudeksi,
ettäs olisit autuus, maan ääriin asti. **48** Ja kuin pakanat sen
kuulivat, iloitsivat he ja kunnioittivat Herran sanaa; ja niin monta
uskoi, kuin ijankaikkiseen elämään säädetty oli. **(aiōnios g166)**

49 Ja Herran sana leveni kaikkeen siihen maakuntaan. **50**
Mutta Juudalaiset yllyttivät jumalisia ja kunniallisia vaimoja, niin
myös kaupungin ylimmäisiä, ja kehoittivat vainon Paavalia ja
Barnabasta vastaan; ja he sysäsivät heidät ulos maansa ääristä.
51 Mutta he pudistivat tomun jaloistansa heidän päällensä, ja
tulivat Ikonioon. **52** Niin opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä
Hengellä.

14 Niin Ikoniossa tapahtui, että he ynnä menivät sisälle
Juudalaisten synagogaan, ja niin puhuivat, että suuri joukko
Juudalaisia ja Grekiläisiä uskoi. **2** Mutta uskomattomat Juudalaiset
yllyttivät ja pahoittivat pakanain sielut veljiä vastaan. **3** Niin he
olivat siellä kauvan aikaa ja puhuivat rohkiasti Herrassa, joka
antoi todistuksen armonsa sanoihin, ja antoi merkit ja ihmeet
heidän kättensä kautta tapahtua. **4** Niin sen kaupungin väki
erkani: muutamat pitivät Juudalaisten kanssa, ja muutamat
apostolien kanssa. **5** Kuin siis pakanoilta ja Juudalaisilta kapina
nousi, ynnä heidän päämiestensä kanssa, pilkkaamaan ja
kivittämään heitä, **6** Ja kuin he sen ymmärsivät, pakenivat he
Lykaonian kaupunkeihin Lystraan ja Derbeen, ja ympäri sitä
lähimaakuntaa, **7** Ja saarnasivat niissä evankeliumia. **8** Ja
mies Lystrassa, sairas jaloista, istui, rampa hamasta äitinsä
kohdusta, joka ei ikänänsä ollut käynyt. **9** Tämä kuuli Paavalin
puhuvan; ja kuin hän katsahti hänen päällensä, ja näki hänellä
uskon olevan terveeksi tulla, **10** Sanoi hän suurella äänellä:
ojenna sinus jalkais päälle. Ja hän karkasi ylös ja kävi. **11**
Kuin kansa sen näki, mitä Paavali tehnyt oli, korottivat he
äänensä Lykaonian kielellä sanoen: jumalat ovat ihmisten
hahmolla alas meidän tykömme tulleet. **12** Ja he kutsuivat
Barnabaan Jupiteriksi ja Paavalin Merkuriukseksi; sillä hän oli

sanansaattaja. **13** Ja pappi Jupiterin templissä, joka heidän
kaupunkinsa edessä oli, toi härkiä ja seppeleitä oven eteen, ja
tahtoi ynnä kaupungin väen kanssa uhrata. **14** Kuin apostolit
Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaattensa ja
karkasivat kansan sekaan, huutain, **15** Ja sanoen: miehet,
miksi te tätä teette? Mekin olemme ihmiset, puuttuvaiset kuin
tekin. Ja me saarnaamme teille evankeliumia, että te näistä
turhista kääntyisitte elävän Jumalan tykö, joka teki taivaan,
ja maan, ja meren, ja kaikki mitä niissä on, **16** Joka entisillä
ajoilla antoi kaikki pakanat vaeltaa omilla teillänsä. **17** Vaikka ei
hän itsiänsä antanut olla ilman todistusta, tehden hyvää, antain
meille taivaasta sateen ja hedelmälliset ajat, täyttäin meidän
sydämemme rualla ja ilolla. **18** Ja kuin he näitä sanoivat, saivat
he kansan tuskalla hillityksi, ettei he heille uhranneet. **19** Niin
sinne myös tuli muutamia Juudalaisia Antiokiasta ja Ikoniosta, ja
kuin he kansan olivat saattaneet Paavalia kivittämään, riepoittivat
he hänen ulos kaupungista, ja luulivat hänen kuolleeksi. **20**
Mutta kuin opetuslapset hänen ympärillänsä seisoivat, nousi hän
ja meni kaupunkiin, ja vaelsi toisena päivänä Barnabaan kanssa
Derbeen. **21** Ja kuin he olivat saarnanneet siinä kaupungissa
evankeliumia ja monta opettaneet, palasivat he Lystraan ja
Ikonioon ja Antiokiaan, **22** Vahvistain opetuslasten sieluja, ja
neuvoivat heitä uskossa pysymään (sanoen): että meidän pitää
monen vaivan kautta Jumalan valtakuntaan tuleman sisälle. **23**
Ja kuin he olivat valinneet vanhimmat jokaiselle seurakunnalle,
ja rukoilleet ja paastonneet, antoivat he heidät Herran haltuun,
jonka päälle he uskoivat. **24** Ja he vaelsivat lävitse Pisidian ja
tulivat Pamphiliaan. **25** Ja kuin he olivat saarnanneet sanaa
Pergessä, menivät he alas Attaliaan, **26** Ja purjehtivat sieltä

Antiokiaan, jossa he olivat Jumalan armon haltuun annetut,
siihen työhön, jonka he toimittaneet olivat. **27** Mutta kuin he
sinne tulivat ja seurakunnan kokosivat, ilmoittivat he, kuinka
paljon Jumala oli heidän kanssansa tehnyt ja pakanoille uskon
oven avannut. **28** Ja he viipyivät siellä opetuslasten kanssa
hetken aikaa.

15 Ja muutamat tulivat alas Juudeasta ja opettivat veljiä:
ellei teitä ympärileikata Moseksen tavan jälkeen, niin ette taida
autuaaksi tulla. **2** Koska siis kapina nousi, ja ei ollut vähin
kamppaus Paavalilla ja Barnabaalla heitä vastaan, sääsivät
he, että Paavali ja Barnabas ja muutamia muita heistä, piti
menemän apostolien ja vanhimpain tykö ylös Jerusalemiin
tämän kysymyksen tähden. **3** Ja he saatettiin seurakunnalta,
ja vaelsivat Phenisian ja Samarian lävitse, julistain pakanain
kääntymystä, ja saattivat suuren ilon kaikille veljille. **4** Kuin
he tulivat Jerusalemiin, otettiin he vastaan seurakunnalta ja
apostoleilta ja vanhimmilta, ja he ilmoittivat, kuinka suuria töitä
Jumala heidän kanssansa tehnyt oli. **5** Niin nousivat muutaman
Pharisealaisten lahkokunnassa, jotka uskoneet olivat, sanoen: he
pitää ympärileikattaman ja käskettämän Moseksen lakia pitää. **6**
Niin apostolit ja vanhimmat tulivat kokoon, tätä puhetta tutkimaan.
7 Mutta kuin suuri kamppaus ollut oli, nousi Pietari ja sanoi heille:
miehet, rakkaat veljet! te tiedätte, että Jumala kauvan ennen
tätä aikaa valitsi meidän seassamme, että pakanat piti minun
suuni kautta evankeliumin sanan kuuleman ja uskoman. **8** Ja
Jumala sydänten tutkia todisti heille ja antoi heille Pyhän Hengen
niinkuin meillekin, **9** Ja ei tehnyt yhtään eroitusta meidän ja
heidän välillänsä, puhdistain uskolla heidän sydämensä. **10**
Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa, että te tahdotte opetuslasten

kaulaan panna sen ikeen, jota ei meidän isämme emmekä
me voineet kantaa? **11** Vaan me uskomme Herran Jesuksen
Kristuksen armon kautta autuaaksi tulevamme niinkuin hekin.
12 Ja kaikki joukko vaikeni ja kuulteli Barnabasta ja Paavalia,
jotka juttelivat, kuinka suuret merkit ja ihmeet Jumala oli heidän
kauttansa pakanoissa tehnyt. **13** Vaan sitte kuin he vaikenivat,
vastasi Jakob ja sanoi: miehet, rakkaat veljet, kuulkaat minua!
14 Simon jutteli, kuinka Jumala ensin on etsinyt omistaaksensa
kansaa nimellensä pakanoista. **15** Ja tämän kanssa prophetain
sanat pitävät yhtä, niinkuin kirjoitettu on: **16** Senjälkeen tahdon
minä palata, ja Davidin kaatuneen majan jälleen rakentaa,
ja hänen reikänsä paikata, ja sen ojentaa: **17** Että ne, jotka
ihmisistä jääneet ovat, pitää Herran perään kysymän, niin myös
kaikki pakanat, joissa minun nimeni avuksihuudettu on, sanoo
Herra, joka nämät tekee. **18** Jumalalle ovat kaikki hänen työnsä
tiettävät maailman alusta. **(aiōn g165)** **19** Sentähden minä päätän,
ettemme niitä häiritsisi, jotka pakanoista Jumalan tykö kääntyvät;
20 Vaan kirjoittaisimme heille, että he välttäisivät epäjumalain
saastaisuutta, ja salavuoteutta, ja läkähtynyttä ja verta. **21**
Sillä Moseksella on muinaiselta jokaisessa kaupungissa niitä,
jotka häntä saarnaavat, koska se joka sabbatina synagogassa
luetaan. **22** Silloin kelpasi apostoleille ja vanhimmille, koko
seurakunnan kanssa, joukostansa valita miehiä ja lähettää
Antiokiaan, Paavalin ja Barnabaan kanssa: nimittäin Juudaan,
joka kutsuttiin Barsabas, ja Silaan, ylimmäiset miehet veljesten
seassa. **23** Ja kirjoittivat heidän kättensä kautta tällä tavalla: me
apostolit ja vanhimmat veljet toivotamme veljille, jotka pakanoista
Antiokiassa ja Syriassa ja Kilikiassa ovat, terveyttä! **24** Että me
olemme kuulleet, kuinka muutamat meiltä lähteneet ovat teitä

opillansa eksyttäneet ja teidän sielujanne vaivanneet, sanoen:
teidän pitää itsenne antaman ympärileikata ja lain pitämän;
joille emme ole käskeneet. **25** Niin kelpasi meille yksimielisesti
kokoontuneille valita miehiä ja teidän tykönne lähettää, meidän
rakkaan Barnabaan ja Paavalin kanssa, **26** Jotka miehet ovat
sielunsa meidän Herramme Jesuksen Kristuksen nimen tähden
alttiiksi antaneet. **27** Niin me olemme lähettäneet Juudaan ja
Silaan, jotka myös sen suusanalla teille ilmoittavat. **28** Sillä
niin kelpasi Pyhälle Hengelle ja meille, ettei yhtään enempää
raskautta pidä teidän päällenne pantaman kuin nämät tarpeelliset:
29 Että te vältätte epäjumalain uhria, ja verta, ja läkähtynyttä, ja
salavuoteutta. Jos te niitä vältätte, niin te teette hyvin. Olkaat
hyvästi! **30** Kuin he siis olivat lähteneet, tulivat he Antiokiaan, ja
kokosivat kansan paljouden, ja antoivat heille kirjan. **31** Kuin he
sen olivat lukeneet, ihastuivat he siitä lohdutuksesta. **32** Mutta
Juudas ja Silas, että hekin olivat prophetat, neuvoivat monilla
sanoilla veljiä ja vahvistivat heitä. **33** Ja kuin he siellä hetken
aikaa viipyivät, lähetettiin he veljiltä jälleen rauhassa apostolien
tykö. **34** Niin Silaan kelpasi siellä olla. **35** Mutta Paavali ja
Barnabas viipyivät Antiokiassa opettamassa ja ilmoittamassa
Herran sanaa monen muun kanssa. **36** Mutta muutamain
päiväin perästä sanoi Paavali Barnabaalle: palatkaamme taas
takaperin veljiä katsomaan kaikkiin kaupunkeihin, joissa me
Herran sanaa ilmoittaneet olemme, kuinka he itsensä pitävät. **37**
Mutta Barnabas neuvoi kanssansa ottamaan Johannesta, joka
Markukseksi kutsuttiin. **38** Mutta Paavali päätti sen kohtuulliseksi,
ettei sitä pitänyt kanssa otettaman, joka oli luopunut heistä
Pamphiliassa eikä tullut heidän kanssansa työhön. **39** Ja he
riitelivät niin kovin keskenänsä, että he toinen toisestansa

erkanivat. Ja Barnabas otti Markuksen kanssansa ja purjehti
Kypriin. **40** Mutta Paavali valitsi Silaan ja matkusti, Jumalan
armon haltuun annettu veljiltä, **41** Ja vaelsi Syrian ja Kilikian
kautta, ja vahvisti seurakunnat.

16 Niin hän tuli Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli yksi
opetuslapsi, Timoteus nimeltä, uskovaisen Juudalaisvaimon
poika, mutta isä oli Grekiläinen. **2** Sillä oli hyvä todistus
veljiltä, jotka Lystrassa ja Ikoniossa olivat. **3** Tätä tahtoi Paavali
kanssansa vaeltamaan, otti ja ympärileikkasi hänen Juudalaisten
tähden, jotka niissä paikoissa olivat; sillä he tiesivät kaikki, että
hänen isänsä oli Grekiläinen. **4** Mutta kuin he kaupungeita
lävitse vaelsivat, antoivat he heille pidettäväksi ne säädyt, jotka
asetetut olivat apostoleilta ja vanhimmilta, jotka Jerusalemissa
olivat. **5** Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja heidän
lukunsa eneni joka päivä. **6** Mutta kuin he Phrygian ja Galatian
maakunnan lävitse vaelsivat, kiellettiin heitä Pyhältä Hengeltä
puhumasta Jumalan sanaa Asiassa. **7** Kuin he olivat tulleet
Mysiaan, kiusasivat he vaeltaa Bitynian lävitse; mutta ei Henki
sitä sallinut. **8** Kuin he siis Mysian ohitse vaeltaneet olivat,
menivät he alas Troadiin. **9** Ja Paavali näki näyn yöllä: yksi
Makedonian mies seisoi, rukoili häntä ja sanoi: tule Makedoniaan
ja auta meitä. **10** Ja kuin hän näyn näki, hankitsimme me
kohta Makedoniaan menemään, tietäen täydellisesti Herran
meitä kutsuneen heille evankeliumia saarnaamaan. **11** Kuin me
siis Troadista purjehdimme, niin me juoksimme kohdastansa
Samotrakiaan, ja toisena päivänä Neapoliin, **12** Ja sieltä
Philippiin, joka on Makedonian maakunnan pääkaupunki ja vapaa
kaupunki; ja siinä kaupungissa me muutamia päiviä oleskelimme.
13 Ja me menimme lepopäivänä ulos kaupungista, virran tykö,

kussa tapa oli rukoilla: jossa me istuimme ja puhuttelimme
vaimoja, jotka sinne tulleet olivat. **14** Ja vaimo, Lydia nimeltä,
purpurain myyjä Tyatiron kaupungista, Jumalaa palvelevainen,
kuulteli: jonka sydämen Herra avasi ottamaan vaaria niistä,
mitä Paavalilta sanottiin. **15** Ja kuin hän ja hänen huoneensa
kastettu oli, rukoili hän meitä, sanoen: jos te minun Herralle
uskollisena pidätte, niin tulkaat minun huoneeseeni ja olkaat
siinä. Ja hän vaati heitä. **16** Ja tapahtui, kuin me rukoukseen
menimme, kohtasi meitä piika, jolla noituuden henki oli, joka
isännillensä saatti suuren saaliin noitumisellansa. **17** Tämä
noudatti alati Paavalia ja meitä, ja huusi, sanoen: nämät miehet
ovat korkeimman Jumalan palveliat, jotka meille autuuden tien
ilmoittavat. **18** Ja sitä hän teki monta päivää. Mutta Paavali
otti sen pahaksi, käänsi itsensä ja sanoi sille hengelle: minä
käsken sinun Jesuksen Kristuksen nimeen hänestä mennä ulos;
ja hän läksi ulos sillä hetkellä. **19** Mutta kuin hänen isäntänsä
sen näkivät, että heidän saaliinsa tuli pois, ottivat he Paavalin
ja Silaan kiinni ja veivät heidät turulle päämiesten tykö, **20** Ja
veivät heidän esivallan eteen, ja sanoivat: nämät miehet meidän
kaupungin häiritsevät, jotka ovat Juudalaiset, **21** Ja opettavat
niitä tapoja, joita ei meidän sovi ottaa vastaan eikä tehdä, sillä
me olemme Roomalaiset. **22** Ja kansa nousi ynnä heitä vastaan,
ja esivalta antoi heidän vaatteensa repiä, ja käski heitä piestä.
23 Kuin he olivat heidät juuri pahoin pieksäneet, heittivät he
heidät torniin ja käskivät vartian visusti heitä vartioida, **24** Joka,
kuin hän senkaltaisen käskyn sai, heitti heidät sisimmäiseen
torniin ja pani heidät jalkapuuhun. **25** Mutta puoliyön aikana oli
Paavali ja Silas rukouksissa, ylistäin Jumalaa kiitosvirsillä, ja
vangit, jotka siellä olivat, sen myös kuulivat. **26** Niin tapahtui

äkisti suuri maan järistys, niin että tornin perustus vapisi; ja
kohta kaikki ovet aukenivat, ja jokaisen siteet pääsivät. **27** Kuin
vartia heräsi ja näki tornin ovet avoinna olevan, veti hän ulos
miekkansa ja tahtoi surmata itsensä, ja luuli vangit paenneen
pois. **28** Niin Paavali huusi suurella äänellä ja sanoi: älä itselles
mitään pahaa tee; sillä me olemme kaikki täällä. **29** Niin hän
anoi kynttilää, meni sisälle ja lankesi peljästyksissä Paavalin ja
Silaan jalkain juureen, **30** Ja toi heidät ulos ja sanoi: herrat, mitä
minun pitää tekemän, että minä autuaaksi tulisin? **31** Mutta he
sanoivat: usko Herran Jesuksen Kristuksen päälle, niin sinä
ja sinun huonees autuaaksi tulee. **32** Ja he puhuivat hänelle
Herran sanaa ja kaikille, jotka hänen huoneessansa olivat. **33**
Ja hän otti heidät sillä hetkellä yöstä tykönsä ja pesi heidän
haavansa, ja hän kohta kastettiin ja kaikki hänen perheensä, **34**
Ja vei heidät kotiansa, ja valmisti heille pöydän, ja iloitsi, että hän
koko huoneensa kanssa tuli Jumalan päälle uskovaiseksi. **35** Ja
kuin päivä tuli, niin esivalta lähetti kylänlapset sanomaan: päästä
ne miehet. **36** Niin tornin vartia ilmoitti nämät sanat Paavalille,
sanoen: esivalta on käskenyt päästää teidät: menkäät siis nyt
ulos rauhassa. **37** Mutta Paavali sanoi heille: he ovat julkisesti
tuomitsematta pieksäneet meidät, jotka olemme Roomalaiset, ja
heittäneet torniin, ja nyt salaa tahtoisivat sysätä meidät ulos. Ei
niin, vaan tulkaan he itse meitä ottamaan täältä ulos. **38** Niin
kylänlapset ilmoittivat nämät sanat esivallalle jällensä; ja he
pelkäsivät, että he heidät Roomalaisiksi kuulivat, **39** Ja tulivat ja
rukoilivat heitä, ja veivät heidät ulos, ja käskivät heidän mennä
pois kaupungista. **40** Niin he läksivät tornista ja menivät Lydian
tykö. Ja kuin he veljet nähneet olivat ja heitä lohduttaneet,
vaelsivat he matkaansa.

17 Mutta kuin he Amphipolin ja Apollonian lävitse vaeltaneet
olivat, tulivat he Tessalonikaan, jossa Juudalaisten synagoga
oli. **2** Ja Paavali, tapansa jälkeen, meni sisälle heidän tykönsä
ja jutteli heille kolme lepopäivää Raamatuista, **3** Selitti ne ja
todisti, että Kristuksen tuli kärsiä ja nousta ylös kuolleista, ja että
tämä Jesus, josta minä (sanoi hän,) teille ilmoitan, on Kristus.
4 Ja muutamat suostuivat heihin, antain itsensä Paavalin ja
Silaan seuraan, niin myös suuri joukko jumalisia Grekiläisiä ja
ei vähä ylimmäisiä vaimoja. **5** Mutta epäuskoiset Juudalaiset
kadehtivat sitä ja saattivat tykönsä muutamia pahanilkisiä miehiä
joutoväestä, ja kokoontuivat yhteen joukkoon, nostivat kapinan
kaupungissa ja tunkeutuivat Jasonin huoneeseen, ja etsivät
heitä viedäksensä kansan eteen. **6** Ja ettei he heitä löytäneet,
riepoittivat he Jasonin ja muutamia veljiä kaupungin päämiesten
eteen ja huusivat: nämät koko maan piirin vietteliät ovat myös
täällä, **7** Jotka Jason otti vastaan; ja nämät kaikki tekevät keisarin
käskyä vastaan, sanoen toisen kuninkaan olevan, nimittäin
Jesuksen. **8** Ja he kehoittivat kansan ja kaupungin päämiehet,
jotka näitä kuultelivat. **9** Ja kuin he Jasonilta ja niiltä muilta
olivat puhdistuksen ottaneet, päästivät he heidät. **10** Mutta
veljet lähettivät kohta yöllä Paavalin ja Silaan Bereaan. Kuin
he sinne tulivat, menivät he Juudalaisten synagogaan. **11** Sillä
he olivat jalompaa sukua kuin ne, jotka Tessalonikassa olivat,
ja ottivat juuri mielellänsä sanan vastaan ja tutkivat joka päivä
Raamatuita, jos ne niin olisivat. **12** Niin monta heistä uskoivat,
niin myös kunniallisista Grekiläisvaimoista ja miehistä ei harvat.
13 Kuin Juudalaiset Tessalonikassa ymmärsivät, että Jumalan
sana oli myös Bereassa Paavalilta ilmoitettu, tulivat he sinnekin
ja kehoittivat kansan. **14** Mutta veljet lähettivät kohta Paavalin

ulos menemään hamaan mereen asti; vaan Silas ja Timoteus
jäivät sinne. **15** Ja ne, jotka Paavalia saattivat, johdattivat
hänen hamaan Ateniin. Ja kuin he saivat käskyn Silaan ja
Timoteuksen tykö, että he rientäisivät hänen tykönsä, läksivät
he matkaan. **16** Ja kuin Paavali odotti heitä Atenissa, syttyi
hänen henkensä, että hän näki kaupungin aivan epäjumaliseksi.
17 Niin hän puheli Juudalaisten ja muiden jumalisten kanssa
synagogassa, niin myös turulla joka päivä niiden kanssa, jotka
tulivat hänen tykönsä. **18** Ja muutamat Epikurilaiset ja Stoalaiset
philosophit riitelivät hänen kanssansa, ja muutamat sanoivat:
mitä tämä lipilaari tahtoo sanoa? Mutta muut sanoivat: hän
näkyy tahtovan outoja jumalia ilmoittaa: että hän saarnasi heille
evankeliumia Jesuksesta ja ylösnousemisen kuolleista. **19** Ja he
ottivat hänen ja veivät oikeuden paikkaan ja sanoivat: emmekö
me mahda tietää, mikä uusi opetus tämä on, josta sinä puhut?
20 Sillä sinä tuotat jotakin outoa meidän korvillemme. Sentähden
tahdomme me tietää, mitä ne ovat. **21** (Mutta kaikki Atenalaiset
ja muukalaiset vieraat ei olleet mihinkään muuhun soveliaat kuin
jotakin uutta sanomaan ja kuultelemaan.) **22** Niin Paavali seisoi
keskellä oikeuspaikkaa, ja sanoi: Atenan miehet! minä näen
teidät kaikissa kappaleissa epäjumalisiksi; **23** Sillä minä kävelin
tässä ympäri ja katselin teidän jumalanpalvelustanne, ja löysin
alttarin, jossa oli kirjoitettu: tuntemattomalle Jumalalle. Jota te
siis tietämättä palvelette, sen minä teille ilmoitan. **24** Jumala, joka
maailman teki ja kaikki mitä siinä on, joka on taivaan ja maan
Herra, ei hän asu käsillä rakennetuissa templeissä, **25** Eikä häntä
ihmisten käsillä palvella, niinkuin hän jotakin tarvitsis; sillä hän
itse antaa jokaiselle elämän ja hengen sekä kaikki. **26** Ja hän
on tehnyt kaiken ihmisten sukukunnan yhdestä verestä kaiken

maan piirin päälle asumaan, ja määräsi aivotut ajat ja heidän
asumisensa rajat: **27** Että heidän piti Jumalaa etsimän, jos he
hänen taitaisivat tuta ja löytää; vaikka ei hän tosin ole kaukana
yhdestäkään meistä. **28** Sillä hänessä me elämme, ja liikumme,
ja olemme: niinkuin muutamat teidän runosepistänne sanoneet
ovat: sillä me olemme myös hänen sukunsa. **29** Koska me siis
Jumalan sukua olemme, niin ei meidän pidä luuleman, että
Jumala on kullan eli hopian eli kiven kaltaisen kuvan kaltainen,
joka ihmisen taidon ja ajatuksen jälkeen on kaivettu. **30** Nämät
eksytyksen ajat on tosin Jumala sallinut, ja ilmoittaa nyt kaikille
ihmisille joka paikassa, että he parannuksen tekisivät. **31** Sillä
hän on päivän säätänyt, jona hän on maan piirin tuomitseva
vanhurskaudessa, sen miehen kautta, jonka hän on säätänyt, ja
jokaiselle ilmoittaa uskon, siinä että hän hänen kuolleista herätti.
32 Kuin he kuulivat kuolleiden ylösnousemisen, niin muutamat
nauroivat sitä, vaan toiset sanoivat: me tahdomme sinua siitä
vielä kuunnella. **33** Ja niin Paavali läksi heidän keskeltänsä. **34**
Ja muutamat miehet riippuivat hänessä ja uskoivat: joidenka
seassa myös Dionysius oli, yksi raadista, ja vaimo, nimeltä
Damaris, ja muita heidän kanssansa.

18 Senjälkeen läksi Paavali Atenasta ja tuli Korintoon, **2** Ja
löysi siellä Juudalaisen, Akvila nimeltä, Pontosta sukuisin, joka
äsken Italiasta tullut oli, ja Priskillan hänen emäntänsä, (että
Klaudius oli käskenyt kaikki Juudalaiset Roomista mennä pois,)
joiden tykö hän meni. **3** Ja että hän oli yhdessä ammatissa, viipyi
hän heidän tykönänsä, ja teki työtä; sillä heidän ammattinsa oli
telttoja tehdä. **4** Mutta hän opetti synagogassa joka lepopäivä ja
sai uskomaan sekä Juudalaisia että Grekiläisiä. **5** Mutta kuin
Silas ja Timoteus Makedoniasta tulivat, oli Paavali hengeltä

vaadittu, ja todisti Juudalaisille, että Jesus on Kristus. **6** Kuin he
puhuivat vastaan ja pilkkasivat, pudisti hän vaattensa ja sanoi
heille: teidän verenne olkoon teidän päänne päälle: tästedes
minä menen viatoinna pakanain tykö. **7** Ja hän siirsi itsensä sieltä
ja meni yhden huoneesen, jonka nimi oli Justus: se oli Jumalaa
palvelevainen, jonka huone oli läsnä synagogaa. **8** Mutta
Krispus, synagogan ylimmäinen, uskoi Herran päälle kaiken
huoneensa kanssa. Ja monta Korintolaisista, jotka kuulivat,
uskoivat ja kastettiin. **9** Mutta Herra sanoi yöllä Paavalille näyn
kautta: älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene; **10** Sillä minä
olen sinun kanssas, eikä yhdenkään pidä karkaaman sinun
päälles vahingoittamaan sinua; sillä minulla on paljo kansaa
tässä kaupungissa. **11** Niin hän istui siellä ajastajan ja kuusi
kuukautta, ja opetti heille Jumalan sanaa. **12** Mutta kuin Gallio
oli maanvanhin Akajassa, karkasivat Juudalaiset yksimielisesti
Paavalin päälle ja veivät hänen tuomioistuimen eteen, **13**
Sanoen: tämä neuvoo kansaa palvelemaan Jumalaa vastoin
lakia. **14** Kuin Paavali rupesi suutansa avaamaan, sanoi Gallio
Juudalaisille: jos olis jotakin vääryyttä eli jotakin hirmuista työtä
tehty, oi Juudalaiset, niin olis kohtuullinen, että minä teitä kuulisin;
15 Mutta jos kysymys on opista ja sanoista ja teidän laistanne,
niin katsokaat itse: en minä tahdo niiden tuomari olla. **16** Ja ajoi
pois heidät tuomioistuimen edestä. **17** Niin kaikki Grekiläiset
ottivat kiinni Sosteneen, synagogan päämiehen, ja pieksivät
hänen tuomio-istuimen edessä; ja ei Gallio niitä mitään totellut.
18 Mutta Paavali oli vielä siellä pitkän ajan, ja jätti veljet hyvästi,
ja purjehti Syriaan, ja hänen kanssansa Priskilla ja Akvila, ja
hän ajeli päänsä Kenkreissä; sillä hänellä oli lupaus. **19** Ja tuli
Ephesoon ja jätti ne sinne; mutta itse hän meni synagogaan

ja puhui Juudalaisten kanssa. **20** Ja he rukoilivat häntä, että
hän enemmän aikaa viipyis heidän tykönänsä; vaan ei hän
tahtonut; **21** Mutta jätti heidät hyvästi, sanoen: minun tulee kaiketi
mennä Jerusalemiin tälle juhlalle, joka nyt lähestyy. Mutta sitte
minä palajan, jos Jumala suo, teidän tykönne. Ja niin hän läksi
matkaan Ephesosta, **22** Ja tuli Kesareaan, meni ylös ja tervehti
seurakuntaa, ja meni alas Antioikiaan, **23** Ja vietti siellä hetken
aikaa, ja meni sitten matkaansa, ja vaelsi järjestänsä Galatian ja
Phrygian maakunnan lävitse, vahvistain kaikkia opetuslapsia. **24**
Niin tuli Ephesoon Juudalainen, Apollos nimeltä, Aleksandriasta
sukuisin, puhelias mies ja taitava Raamatuissa. **25** Tämä oli
opetettu Herran tielle ja oli palava hengessä, puhui ja opetti
visusti Herrasta, ja tiesi ainoasti Johanneksen kasteen. **26** Tämä
rupesi rohkiasti synagogassa opettamaan. Kuin Akvila ja Priskilla
hänen kuulivat, ottivat he hänen tykönsä ja selittivät tarkemmasti
hänelle Jumalan tien. **27** Mutta kuin hän tahtoi mennä Akajaan,
kirjoittivat veljet ja neuvoivat opetuslapsia häntä korjaamaan. Ja
kuin hän sinne tuli, autti hän paljon niitä, jotka uskoivat armon
kautta. **28** Sillä hän voitti miehuullisesti Juudalaiset ja osoitti
julkisesti Raamatuista, että Jesus on Kristus.

19 Niin tapahtui, kuin Apollos oli Korintossa, että Paavali
matkusti lävitse ylimaakuntain, ja tuli Ephesoon, ja löysi muutamia
opetuslapsia, **2** Ja sanoi heille: oletteko te saaneet Pyhän
Hengen, sittenkuin te uskoitte? He sanoivat hänelle: emme
ensinkään ole kuulleet, josko Pyhää Henkeä lieneekään. **3**
Ja hän sanoi heille: milläs te olette kastetut? He sanoivat:
Johanneksen kasteella. **4** Niin sanoi Paavali: Johannes tosin
kasti parannuksen kasteella, sanoen kansalle, että heidän piti
uskoman sen päälle, joka hänen jälkeensä tuleva oli, se on,

Kristuksen Jesuksen päälle. **5** Niin ne, jotka sen kuulivat,
kastettiin Herran Jesuksen nimeen. **6** Ja kuin Paavali pani
kätensä heidän päällensä, tuli Pyhä Henki heidän päällensä,
ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. **7** Ja kaikki ne miehet
olivat lähes kaksitoistakymmentä. **8** Niin hän meni synagogaan
ja saarnasi rohkiasti kolme kuukautta, opetti ja neuvoi heitä
Jumalan valtakunnasta. **9** Mutta kuin muutamat heistä paatuivat
ja ei uskoneet, vaan panettelivat Herran tietä yhteiselle kansalle,
meni hän pois heidän tyköänsä, ja eroitti opetuslapset, ja puhui
joka päivä yhden miehen koulussa, joka kutsuttiin Tyrannus. **10**
Ja sitä tehtiin kaksi ajastaikaa, niin että kaikki ne, jota Asiassa
asuivat, saivat kuulla Herran Jesuksen sanan, sekä Juudalaiset
että Grekiläiset. **11** Ja Jumala teki Paavalin kätten kautta ei
vähiä voimallisia töitä, **12** Niin että hikiliinat ja esiliinat hänen
iholtansa sairasten päälle tuotiin, ja taudit luopuivat heistä, ja
pahat henget heistä läksivät ulos. **13** Niin muutamat Juudalaiset,
jotka olivat lumoojat, vaelsivat ympäri, ja kiusasivat mainita
Herran Jesuksen nimeä niiden päälle, joilla pahat henget olivat,
ja sanoivat: me vannotamme teitä Jesuksen puolesta, jota
Paavali saarnaa. **14** Ja muutamat niiden seassa, jotka tätä
tekivät, olivat Skevan, Juudalaisten ylimmäisen papin, seitsemän
poikaa. **15** Mutta paha henki vastasi ja sanoi: Jesuksen minä
tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta mitkä te olette? **16** Ja
ihminen, jossa paha henki oli, karkasi heidän päällensä, ja
voitti heidät ja paiskasi heidät allensa, niin, että he alasti ja
haavoitettuna pääsivät siitä huoneesta ulos pakenemaan. **17** Ja
tämä tuli tiettäväksi sekä kaikille Juudalaisille että Grekiläisille,
jotka Ephesossa asuivat, ja pelko tuli kaikkein päälle ja Herran
Jesuksen nimi suuresti ylistettiin. **18** Ja tuli myös monta niistä,

jotka uskoivat, tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa. **19** Ja monta
niistä, jotka hempeitä juonia harjoitelleet olivat, toivat kirjat ja
polttivat kaikkein nähden. Ja kuin niiden hinnat laskettu oli,
niin löydettiin viisikymmentä tuhatta hopiapenninkiä. **20** Niin
voimallisesti kasvoi Herran sana ja vahvistui. **21** Kuin nämät
toimitetut olivat, aikoi Paavali hengessä Makedonian ja Akajan
lävitse vaeltaa Jerusalemiin, sanoen: sittekuin minä siellä ollut
olen, täytyy minun myös Roomiin mennä. **22** Niin hän lähetti
Makedoniaan kaksi niistä, jotka häntä palvelivat, Timoteuksen ja
Erastuksen, mutta itse hän jäi hetkeksi aikaa Asiaan. **23** Mutta
sillä ajalla nousi ei vähin kapina siitä tiestä. **24** Sillä hopiaseppä,
Demetrius nimeltä, teki hopiaisia Diana-templiä, josta niille, jotka
sitä ammattia pitivät, oli ei vähin voitto. **25** Ne hän kutsui kokoon,
ja jotka senkaltaista työtä tekivät, ja sanoi: miehet, te tiedätte,
että meillä on tästä työstä jalo voitto, **26** Ja te näette ja kuulette,
ettei ainoasti Ephesossa, mutta lähes kaikessa Asiassa on tämä
Paavali uskottanut ja kääntänyt pois paljon kansaa, sanoen,
ettei ne ole jumalat, joita ihmisten käsillä tehdään, **27** Niin ei
ainoasti vaara ole, että tämä meidän elatuksemme häpiään
joutuisi, vaan myös että suuren naisjumalan Dianan tepliä ei
minäkään pidettäisi ja hänen korkia kunniansa hukkuisi, jota
koko Asia ja kaikki maailma palvelee. **28** Mutta kuin he nämät
kuulivat, tulivat he täyteen vihaa ja huusivat, sanoen: suuri on
Ephesiläisten Diana! **29** Ja kaikki kaupunki tuli meteliä täyteen,
ja he karkasivat yksimielisesti katseluspaikkaan, ja ottivat kiinni
Gajuksen ja Aristarkuksen, jotka olivat Makedoniasta Paavalin
matkakumppanit. **30** Mutta kuin Paavali tahtoi kansan sekaan
mennä, niin ei opetuslapset häntä laskeneet. **31** Ja muutamat
päämiehet Asiasta, jotka hänen ystävänsä olivat, lähettivät hänen

tykönsä ja rukoilivat, ettei hänen pitänyt katseluspaikkaan itsiänsä
antaman. **32** Ja muutamat muuta huusivat, niin että joukko
oli peräti sekaseuraisin, ja enin osa ei tietänyt, minkätähden
he olivat tulleet kokoon. **33** Niin väkijoukosta vedettiin edes
Aleksanteri, jonka Juudalaiset eteen syöksivät. Ja Aleksanteri
viittasi kädellänsä, ja tahtoi edestänsä vastata kansan edessä.
34 Kuin he siis ymmärsivät, että hän Juudalainen oli, huusivat
he kaikki yhteen suuhun, lähes kaksi hetkeä, ja sanoivat: suuri
on Ephesiläisten Diana! **35** Mutta kuin kansleri oli hillinnyt
kansan, sanoi hän: Epheson miehet! kuka on se ihminen, joka
ei tiedä, että Epheson kaupunki palvelee suurta Dianaa ja
taivaista pudonnutta kuvaa? **36** Koska ei siis taideta sanoa
sitä vastaan, niin asettakaat teitänne ja älkäät mitään tyhmiä
tehkö. **37** Sillä te olette nämät miehet vetäneet edes, jotka ei
ole kirkon varkaita eikä teidän jumalanne pilkkaajia. **38** Jos siis
Demetriuksella ja niillä, jotka hänen kanssansa työkumppanit
ovat, on jonkun kanssa asiaa, niin pidetään laki ja oikeus; ovat
myös maanvanhimmat: kantakaan toinen toisensa päälle. **39**
Mutta jos teillä on riita muista asioista, niin ratkaistakoon asia
laillisessa kokouksessa. **40** Sillä vaara on, että me nuhteesen
tulemme tämänpäiväisen kapinan tähden, koska ei yhtään syytä
ole, josta me taitaisimme tämän metelin tähden tilin tehdä. **41** Ja
kuin hän nämät sanonut oli, laski hän kansan menemään.

20 Sittekuin kapina lakkasi, kutsui Paavali opetuslapset tykönsä
ja tervehti heitä, ja läksi matkaansa Makedoniaan. **2** Ja kuin
hän ne maakunnat vaelsi, ja oli heitä monilla sanoilla neuvonut,
tuli hän Grekan maalle, **3** Ja viipyi siellä kolme kuukautta,
ja että Juudalaiset väijyivät häntä, kuin hänen piti Syriaan
menemään, aikoi hän palata Makedonian kautta. **4** Mutta Sopater

Bereasta seurasi häntä Asiaan asti, ja Tessalonikasta Aristarkus
ja Sekundus, ja Gajus Derbestä, ja Timoteus; mutta Asiasta
Tykikus ja Trophimus. **5** Nämät läksivät edellä ja odottivat
meitä Troadassa. **6** Mutta me purjehdimme jälkeen pääsiäisen
Philipistä ja tulimme heidän tykönsä Troadaan viitenä päivänä,
ja viivyimme siellä seitsemän päivää. **7** Mutta ensimmäisenä
viikonpäivänä, kuin opetuslapset kokoontuivat leipää taittamaan,
saarnasi heille Paavali, ja aikoen toisena päivänä matkustaa,
pitensi saarnan puoli-yöhön asti. **8** Ja monta kynttilää oli sytytetty
salissa, jossa me olimme koossa. **9** Niin nuorukainen, nimeltä
Eutykus, istui akkunalla, ja raukesi syvään uneen, ja Paavalin
kauvan puhuessa, tuli hän unelta voitetuksi ja putosi alas
kolmannesta ullakosta, ja otettiin kuolleena ylös. **10** Niin Paavali
astui alas, ja laski itsensä hänen päällensä, ja otti syliinsä, ja
sanoi: älkäät kapinoitko; sillä hänen sielunsa on vielä hänessä.
11 Niin hän nousi, ja taitti leipää, ja söi, ja puheli kauvan heidän
kanssansa, päivän koittamaan asti, niin hän läksi matkaansa. **12**
Niin he toivat nuorukaisen elävänä ja tulivat siitä lohdutetuksi. **13**
Mutta me astuimme edellä haahteen ja purhjehdimme Assoon,
aikoen siellä ottaa Paavalin sisälle; sillä hän oli niin käskenyt, ja
tahtoi itse maata myöten mennä. **14** Kuin hän Assossa meidän
kanssamme yhteen tuli, otimme me hänen sisälle ja tulimme
Mityleneen. **15** Sieltä me purhjehdimme ja tulimme toisena
päivänä Kion kohdalle. Ja taas päväa jälkeen tulimme me
Samoon, ja viivyimme Trogylliossa. Ja päivää jälkeen tulimme
me Miletoon. **16** Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Epheson
ohitse, ettei hän Asiassa aikaa kuluttaisi; sillä hän kiiruhti, jos
hänelle olis mahdollinen ollut, helluntaiksi Jerusalemiin. **17** Mutta
hän lähetti Miletosta sanan Ephesoon ja kutsutti seurakunnan

vanhimmat. **18** Kuin he tulivat hänen tykönsä, sanoi hän heille:
te tiedätte, kuinka minä olen ollut kaiken ajan teidän tykönänne
ensimmäisestä päivästä, jona minä Asiaan tulin, **19** Palvellen
Herraa kaikella sydämen nöyryydellä, ja monilla kyyneleillä, ja
kiusauksilla, jotka minulle Juudalaisten väijymisistä tapahtuivat:
20 Etten minä ole mitään tarpeellista teiltä salannut, jota en
minä ole teille ilmoittanut, ja olen teille opettanut julkisesti ja
huone huoneelta, **21** Todistain sekä Juudalaisille että Grekiläisille
sitä kääntymystä, joka Jumalan tykö on, ja sitä uskoa, joka
meidän Herran Jesuksen Kristuksen päälle on. **22** Ja nyt katso,
minä sidottuna hengessä matkustan Jerusalemiin, enkä tiedä,
mitä minulle siellä tapahtuman pitää: **23** Vaan että Pyhä Henki
jokaisessa kaupungissa tunnustaa ja sanoo siteet ja murheet
minun edessäni olevan. **24** Mutta en minä siitä lukua pidä, enkä
tottele paljon hengestäni: että minä juoksuni päättäisin ilolla ja sen
viran, jonka minä olen Herralta Jesukselta saanut, todistaakseni
evankeliumia Jumalan armosta. **25** Ja nyt katso, minä tiedän,
ettette silleen saa nähdä minun kasvojani, kaikki te, joiden kautta
minä olen vaeltanut ja Jumalan valtakuntaa saarnannut. **26**
Sentähden minä todistan teille tänäpänä, että minä olen viatoin
kaikkein verestä. **27** Sillä en minä ole estänyt itsiäni ilmoittamasta
teille kaikkea Jumalan neuvoa. **28** Niin ottakaat siis itsestänne
vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät piispoiksi
pannut, kaitsemaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla
verellänsä ansainnut on. **29** Sillä minä tiedän minun lähtemiseni
jälkeen tulevan teidän sekaanne hirmuiset sudet, jotka ei laumaa
säästä. **30** Ja itse teistänne nousevat miehet, jotka vääryyttä
puhuvat, vetääksensä pois opetuslapsia peräänsä. **31** Sentähden
valvokaat, muistain etten minä kolmena ajastaikana ole lakannut

yöllä ja päivällä teitä kyyneleillä neuvomasta itsekutakin. **32**
Ja nyt, rakkaat veljet, minä annan teidät Jumalan ja hänen
armonsa sanan haltuun, joka väkevä on teitä rakentamaan ja
antamaan teille perinnön kaikkein pyhitettyin seassa. **33** En minä
ole yhdenkään hopiaa eikä kultaa eikä vaatteita pyytänyt. **34**
Vaan te itse tiedätte, että nämät kädet ovat minua tarpeissani
ja niitä, jotka minun kanssani olivat, palvelleet. **35** Kaikki olen
minä teille osoittanut, että niin pitää työtä tehtämän: heikkoja
korjattaman ja muistettaman Herran Jesuksen sanoja, jotka
hän sanoi: autuaampi on antaa kuin ottaa. **36** Ja kuin hän
nämät sanonut oli, lankesi hän polvillensa ja rukoili kaikkein
heidän kanssansa. **37** Ja suuri itku tuli heille kaikille ja lankesivat
Paavalin kaulaan ja suuta antoivat hänen, **38** Murehtien suuresti
sen sanan tähden, jonka hän oli sanonut, ettei heidän pitänyt
enempi hänen kasvojansa näkemän. Ja he saattivat häntä
haahteen.

21 Kuin siis tapahtui, että me laskimme ulos ja heistä
luovuimme, menimme me kohdastansa Koon saareen, ja toisena
päivänä Rodoon, ja sieltä Pataraan. **2** Ja kuin me sieltä haahden
löysimme, joka Phenikiaan hankitsi, siihen me astuimme, ja
läksimme matkaan. **3** Ja kuin Kypros rupesi näkymään ja me sen
vasemmalle puolelle jättäneet olimme, purjehdimme me Syriaan
ja tulimme Tyroon; sillä siellä piti se haaksi tyhjennettämän.
4 Ja kuin me löysimme opetuslapsia, niin me olimme siellä
seitsemän päivää. Ja ne sanoivat Paavalille hengen kautta, ettei
hänen pitänyt Jerusalemiin menemän. **5** Ja tapahtui, kuin me
ne päivät olimme viettäneet, niin me läksimme matkaan, ja he
saattivat kaikki meitä vaimoin ja lasten kanssa ulos kaupungista,
ja me lankesimme rannassa polvillemme ja rukoilimme. **6** Ja

sittekuin me toinen toistamme tervehdimme, niin me astuimme
haahteen; vaan he palasivat kotiansa. **7** Mutta me päätimme
meidän purjehdusretkemme, tulimme Tyrosta Ptolemaidaan,
tervehdimme veljiä ja olimme päivän heidän tykönänsä. **8** Toisena
päivänä läksimme me matkaan, jotka Paavalin kanssa olimme,
ja tulimme Kesareaan, ja menimme Philippus evankelistan
huoneeseen, (joka oli yksi niistä seitsemästä,) ja jäimme hänen
tykönsä. **9** Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, jotka ennustivat.
10 Ja että me olimme siellä monta päivää, tuli alas Juudeasta
propheta, Agabus nimeltä. **11** Kuin hän tuli meidän tykömme, otti
hän Paavalin vyön, sitoi jalkansa ja kätensä, ja sanoi: näin sanoo
Pyhä Henki: sen miehen, jonka tämä vyö on, pitää Juudalaiset
niin Jerusalemissa sitoman ja antaman ylön pakanain käsiin. **12**
Mutta kuin me sen kuulimme, rukoilimme sekä me että muut,
jotka siinä olivat, ettei hänen pitänyt Jerusalemiin menemän. **13**
Niin Paavali vastasi: mitä te teette, että te itkette ja raskautatte
minun sydäntäni? Sillä minä olen valmis, en ainoasti sidottaa,
mutta myös kuolemaan Jerusalemissa, Herran Jesuksen nimen
tähden. **14** Ja ettei hän antanut itsiänsä puhuttaa ylitse, niin me
siihen tyydyimme, sanoen: tapahtukoon Herran tahto! **15** Ja
niiden päiväin jälkeen tulimme me valmiiksi ja menimme ylös
Jerusalemiin. **16** Ja tulivat muutamat opetuslapset Kesareasta
meidän kanssamme ja toivat vanhan opetuslapsen Kypristä,
nimeltä Mnason, joka meitä piti huoneesensa ottaman. **17**
Vaan kuin me tulimme Jerusalemiin, niin veljet mielellänsä
meidät ottivat vastaan. **18** Toisena päivänä meni Paavali meidän
kanssamme Jakobin tykö, ja kaikki vanhimmat olivat läsnä. **19**
Kuin hän heitä oli tervehtinyt, jutteli hän järjestänsä, mitä Jumala
oli hänen virkansa kutta pakanain seassa tehnyt. **20** Mutta kuin

he nämät kuulivat, kunnioittivat he Herraa ja sanoivat hänelle:
sinä näet, rakas veli, kuinka monta tuhatta Juudalaista ovat
uskoneet, ja ne kaikki lain puolesta kiivaat ovat. **21** Mutta he
ovat sinusta kuulleet, että sinä opetat luopumista Moseksesta
kaikille Juudalaisille, jotka pakanain seassa asuvat, sanoen ettei
heidän pidä ympärileikkaaman lapsiansa eikä säätyin jälkeen
vaeltaman. **22** Mikä siis on? Kaiketi pitää kansan tuleman
kokoon; sillä heidän pitää saaman tietää sinun tulleeksi. **23** Niin
tee siis se, mitä me sinulle sanomme. Meillä on tässä neljä
miestä, joilla on lupaus päällänsä. **24** Ota ne tykös, ja puhdista
itses heidän kanssansa, ja kuluta jotakin heidän tähtensä, että he
ajelisivat päänsä, ja siitä he kaikki ymmärtäisivät, ettei se mitään
ole, mitä he sinusta kuulleet ovat, mutta että sinäkin vaellat,
niinkuin sinä olisit lain pitävä. **25** Mutta niistä, jotka uskoivat
pakanoista, olemme me kirjoittaneet ja päättäneet, ettei heidän
tarvitse näistä mitään pitää, vaan että he niitä välttäisivät, jotka
epäjumalille ovat uhratut, ja verta, läkähtynyttä ja salavuoteutta.
26 Silloin Paavali otti ne miehet tykönsä ja puhdisti itsensä
toisena päivänä heidän kanssansa, ja meni templiin, ja ilmoitti,
että puhdistuksen päivät olivat täytetyt, siihenasti kuin jokaisen
edestä heidän seassansa uhri oli uhrattu. **27** Mutta kuin jo lähes
seitsemän päivää kulunut oli, näkivät hänen Juudalaiset, jotka
Asiasta olivat, templissä ja kehoittivat kaiken kansan, paiskasivat
kätensä hänen päällensä, **28** Huutain: Israelin miehet, auttakaat!
Tämä on se mies, joka kaikkia kaikissa paikoissa opettaa
vastoin tätä kansaa ja lakia ja tätä siaa. Ja vieläkin hän on
vienyt Grekiläisiäkin templiin, ja riivasi tämän pyhän sian. **29**
(Sillä he olivat ennen nähneet Trophimon Ephesosta hänen
kanssansa kaupungissa, ja he luulivat, että Paavali oli hänen

templiin vienyt.) **30** Niin koko kaupunki nosti metelin, ja väki
juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni ja riepoittivat hänen
ulos templistä, ja kohta ovet suljettiin. **31** Ja kuin he tahtoivat
hänen tappaa, niin ylimmäinen sotajoukon päämies sai sanan,
että koko Jerusalem oli kehoitettu. **32** Se otti kohta sotaväkeä ja
sadanpäämiehiä, ja tuli juosten heidän tykönsä. Mutta kuin he
näkivät sodanpäämiehen ja sotaväen, lakkasivat he Paavalia
hosumasta. **33** Kuin päämies lähestyi, otti hän hänen kiinni
ja käski sitoa kaksilla kahleilla, ja kysyi, kuka hän oli, eli mitä
hän oli tehnyt? **34** Mutta kansasta huusi yksi sitä, toinen tätä.
Koska ei hän oikein taitanut ymmärtää huminan tähden, käski
hän hänen vietää leiriin. **35** Ja kuin hän astumien eteen tuli,
kannettiin hän sotamiehiltä kansan väkivallan tähden; **36** Sillä
paljo kansaa noudatti häntä, huutain: ota pois häntä! **37** Ja kuin
Paavali oli leiriin tulemallansa, sanoi hän sodanpäämiehelle:
onko minulla lupa sinulle jotakin sanoa? Hän sanoi: taidatkos
Grekan kielen? **38** Etkös sinä siis ole Egyptin mies, joka
ennen näitä päiviä kapinan nostit ja veit korpeen neljätuhatta
murhamiestä? **39** Niin Paavali sanoi: minä olen Juudalainen
Tarsin, kuuluisan kaupungin asuvainen Kilikiasta. Minä rukoilen
sinua, salli minun puhua kansalle. **40** Ja kuin hän salli, niin
Paavali seisoi astuttavilla ja viittasi kädellänsä kansalle. Kuin
suuri vaikeneminen tuli, puhutteli hän heitä Hebrean kielellä ja
sanoi:

22 Miehet, rakkat veljet ja isät! kuulkaat minun edesvastaustani,
jonka minä teille sanon. **2** (Kuin he kuulivat hänen Hebrean
kielellä heille puhuvan, vaikenivat he enemmin. Ja hän sanoi:)
3 Minä olen Juudalainen, Tarsossa Kilikiassa syntynyt ja tässä
kaupungissa kasvatettu Gamalielin jalkain juuressa, opetettu

visusti vanhimpain laissa, ja olin Jumalan puolesta kiivas, niinkuin
tekin kaikki olette tänäpänä, **4** Ja olen tätä tietä vainonnut
kuolemaan asti, sitoin ja antain ylön vankiuteen sekä miehiä että
vaimoja, **5** Niinkuin myös ylimmäinen pappi ja koko vanhimpain
joukko minun todistajani ovat, joilta minä otin lähetyskirjat veljein
tykö, ja vaelsin Damaskuun, että minä ne, jotka siellä olivat,
olisin sidottuna tuonut Jerusalemiin rangaistaa. **6** Niin tapahtui
minun matkassa ollessani ja lähestyissäni Damaskua puolipäivän
aikaan, että suuri kirkkaus valaisi äkisti taivaasta minua ympäri. **7**
Ja minä lankesin maahan ja kuulin äänen minulle sanovan: Saul,
Saul, miksis minua vainoot? **8** Niin minä vastasin: kuka sinä olet,
Herra? Hän sanoi minulle: minä olen Jesus Natsaretista, jota
sinä vainoot. **9** Mutta ne, jotka minun kanssani olivat, näkivät
kyllä kirkkauden ja peljästyivät, vaan ei he hänen ääntänsä
kuulleet, joka minua puhutteli. **10** Niin minä sanoin: Herra, mitä
minun pitää tekemän? Mutta Herra sanoi minulle: nouse ja mene
Damaskuun, ja siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä sinun on
säätty tehdäkses. **11** Ja koska en minä nähnyt sen valkeuden
kirkkauden tähden, talutettiin minä käsistä niiltä, jotka minun
kanssani olivat, ja tulin Damaskuun. **12** Ja siellä oli jumalinen
mies lain jälkeen, Ananias niemeltä; hänellä oli hyvä todistus
kaikilta Juudalaisilta, jotka siellä asuivat. **13** Hän tuli minun tyköni,
seisoi ja sanoi minulle: rakas veljeni Saul, saa sinun näkös
jälleen. Ja minä katsoin sillä hetkellä hänen päällensä. **14** Niin
hän sanoi: meidän isäimme Jumala on sinun valmistanut, että
sinun pitää tunteman hänen tahtonsa, ja näkemän vanhurskaan,
ja kuuleman ääntä hänen suustansa. **15** Sillä sinun pitää oleman
hänen todistajansa kaikkein ihmisten edessä niistä, joita sinä
nähnyt ja kuullut olet. **16** Ja mitäs nyt viivyttelet? Nouse ja

anna sinus kastettaa ja pestä pois sinun syntis, ja huuda avuksi
Herran nimeä. **17** Niin tapahtui, kuin minä Jerusalemiin palasin
ja rukoilin templissä, että minä tulin horroksiin, **18** Ja näin
hänen minulle sanovan: riennä ja lähde kiiruusti Jerusalemista;
sillä ei he ota vastaan sinun todistustas minusta. **19** Ja minä
sanoin: Herra, itse he tietävät, että minä panin torniin ja pieksin
jokaisessa synagogassa niitä, jotka sinun päälles uskoivat. **20**
Ja kuin Stephanin sinun palvelias veri vuodatettiin, olin minä
myös siinä läsnä, ja mielistyin hänen kuolemaansa, ja vartioitsin
niiden vaatteita, jotka hänen tappoivat. **21** Ja hän sanoi minulle:
mene, sillä minä lähetän sinun kauvas pakanain tykö. **22** Ja he
kuulivat häntä tähän sanaan asti, niin he korottivat äänensä
ja sanoivat: ota pois senkaltainen ihminen maan päältä; sillä
ei hänen ole luvallinen elää. **23** Ja kuin he niin huusivat,
heittelivät vaatteitansa ja paiskasivat tomua tuuleen, **24** Antoi
sodanpäämies hänen viedä leiriin, ja käski piestä ja tutkittaa,
että hän olis saanut tietää, minkätähden hänen päällensä niin
huudettiin. **25** Kuin hän häntä nuorilla sitoi, sanoi Paavali
sadanpäämiehelle, joka läsnä seisoi: onkos teidän kohtuullinen
Roomalaista hosua ilman tuomitsematta? **26** Kuin sadanpäämies
sen kuuli, meni hän sodanpäämiehen tykö, ilmoitti hänelle ja
sanoi: mitäs tahdot tehdä? sillä tämä mies on Roomalainen. **27**
Niin sodanpäämies meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: sanos
minulle, oletko sinä Roomalainen? Hän sanoi: olen niinkin. **28**
Ja sodanpäämies vastasi: minä olen suurella rahalla tämän
kaupungin oikeuden voittanut. Mutta Paavali sanoi: minä olen
myös syntynyt (Roomalainen.) **29** Ja he läksivät kohta hänen
tyköänsä tutkimasta. Ja sodanpäämies rupesi pelkäämään,
sittekuin hän sai tietää, hänen Roomalaisen olevan, että hän

hänen sitonut oli. **30** Mutta toisena päivänä tahtoi hän visummasti
tietää, minkätähden hänen päällensä Juudalaisilta kannettiin, ja
päästi hänen siteistä, ja käski ylimmäiset papit ja kaiken heidän
raatinsa tulla kokoon, ja antoi Paavalin tulla heidän eteensä.

23 Niin Paavali katsahti raadin päälle ja sanoi: miehet, rakkaat
veljet! minä olen kaikella hyvällä tunnolla vaeltanut Jumalan
edessä tähän päivään asti. **2** Niin ylimmäinen pappi Ananias
käski niitä, jotka läsnä seisoivat, lyödä häntä vasten suuta. **3**
Paavali sanoi hänelle: lyköön sinua Jumala, sinä valkeaksi tehty
seinä! istutko sinä ja tuomitset minua lain jälkeen, ja käsket minua
lyödä vastoin lakia? **4** Mutta ne, jotka läsnä seisoivat, sanoivat:
kiroiletko sinä ylimmäistä Jumalan pappia? **5** Paavali sanoi: en
minä tietänyt, rakkaat veljet, häntä ylimmäiseksi papiksi; sillä
kirjoitettu on: sinun kansas ylimmäistä ei sinun pidä kiroileman.
6 Kuin Paavali tiesi, että heitä oli yksi osa Saddukealaisia ja
toinen osa Pharisealaisia, huusi hän raadin edessä: miehet,
rakkaat veljet! minä olen Pharisealainen ja Pharisealaisen poika.
Minun päälleni kannetaan toivon ja kuolleiden ylösnousemisen
tähden. **7** Ja kuin hän sen sanonut oli, tuli riita Pharisealaisten ja
Saddukealaisten välille, ja joukko erkani. **8** Sillä Saddukealaiset
sanovat: ettei kuolleiden ylösnousemista, eikä enkeleitä, eikä
henkeä ole; mutta Pharisealaiset tunnustavat molemmat olevan.
9 Niin tuli suuri huuto, ja kirjanoppineet Pharisealaisten lahkosta
nousivat, kilvoittelivat ja sanoivat: emme mitään pahaa löydä
tässä miehessä: jos henki taikka enkeli on hänelle puhunut,
niin emme mahda Jumalaa vastaan sotia. **10** Ja että suuri
kapina nousi, pelkäsi sodanpäämies, ettei he Paavalia rikki
repäisisi, ja käski sotaväen mennä alas, ja temmata pois häntä
heidän seastansa, ja leiriin viedä. **11** Mutta yöllä sen jälkeen

seisoi Herra hänen tykönänsä ja sanoi: ole vahvassa turvassa,
Paavali! sillä niinkuin sinä olet minusta Jerusalemissa todistanut,
niin sinun pitää Roomissakin todistaman. **12** Ja kuin päivä tuli,
kokoontuivat muutamat Juudalaisista ja sadattelivat itsiänsä,
sanoen, ettei heidän pitänyt ennen syömän eikä juoman, kuin
he Paavalin olisivat tappaneet. **13** Ja niitä oli enempi kuin
neljäkymmentä miestä, jotka tämän valan tehneet olivat. **14** Ne
menivät ylimmäisten pappein ja vanhimpain tykö, ja sanoivat:
me olemme sadatuksilla meitämme kironneet, ei ennen einettä
maistavamme kuin me Paavalin tapamme. **15** Nyt siis ilmoittakaat
sodanpäämiehelle ja raadille, että hän huomenna tois hänen
teidän eteenne, niinkuin te tahtoisitte jotakin todempaa häneltä
tiedustaa; mutta ennenkuin hän lähestyy, olemme me valmiit
häntä tappamaan. **16** Kuin Paavalin sisaren poika heidän
väijymisensä kuuli, meni hän leiriin ja ilmoitti nämät Paavalille.
17 Niin Paavali kutsui yhden sadanpäämiehistä tykönsä ja sanoi:
vie tämä nuorukainen sodanpäämiehen tykö; sillä hänellä on
jotakin hänelle sanomista. **18** Niin hän otti sen ja saatti hänen
sodanpäämiehen tykö, ja sanoi: sidottu Paavali kutsui minun
tykönsä ja rukoili minua tätä nuorukaista sinun tykös saattaa,
jolla on sinulle jotakin sanomista. **19** Niin sodanpäämies rupesi
hänen käteensä, ja vei hänen erinänsä, ja kyseli häneltä: mitä se
on, mitä sinulla on minulle ilmoittamista? **20** Niin hän sanoi:
Juudalaiset ovat päättäneet sinua rukoilla, ettäs huomenna
tuottaisit Paavalin raadin eteen, niinkuin he jotakin todempaa
häneltä kuuntelisivat. **21** Mutta älä heitä tottele; sillä enempi
kuin neljäkymmentä miestä väijyy häntä, jotka ovat heitänsä
sadattaneet, ei ennen syövänsä eikä juovansa, kuin he hänen
tappaisivat: ja he ovat nyt valmiit odottamassa sinun lupaamistas.

22 Niin sodanpäämies laski nuorukaisen matkaansa ja haasti
häntä kellenkään sanomasta, että hän nämät hänelle ilmoittanut
oli. **23** Ja hän kutsui tykönsä kaksi sadanpäämiestä ja sanoi:
valmistakaat kaksisataa sotamiestä menemään Kesareaan, ja
seitsemänkymmentä ratsasmiestä, ja kaksisataa keihäsmiestä
kolmannella hetkellä yöstä. **24** Ja valmistakaat muutamia juhtia,
että he Paavalin niiden päälle istuttavat ja vievät terveenä
maanvanhimman Feliksen tykö. **25** Ja kirjoitti kirjan tällä tavalla:
26 Klaudius Lysias sille jalolle maanvanhimmalle Felikselle
terveyttä! **27** Tämän miehen olivat Juudalaiset ottaneet kiinni ja
tahtoivat hänen tappaa. Niin tulin minä parhaallansa sotaväellä
sekaan ja tempasin hänen pois, että minä ymmärsin hänen
Roomalaisen olevan. **28** Ja kuin minä pyysin syytä tietää,
mistä he häntä nuhtelivat, niin minä vein hänen heidän raatinsa
eteen, **29** Ja löysin kannettavan hänen päällensä heidän lakinsa
kysymyksistä. Ja ei kuitenkaan heillä ollut yhtään kuoleman eli
sidetten syytä. **30** Ja kuin minulle siitä väijymisestä ilmoitettiin, jota
Juudalaiset hänelle valmistivat, lähetin minä kohta hänen sinun
tykös, ja sanoin hänen päällekantajillensa: mitä teillä on häntä
vastaan, niin sanokaat maanvanhimman edessä. Ole hyvästi! **31**
Ja sotamiehet ottivat Paavalin, niinkuin heille käsketty oli, ja
veivät hänen yöllä Antipatrideen. **32** Ja toisena päivän antoivat
he ratsasmiesten häntä seurata ja palasivat leiriin. **33** Kuin he
tulivat Kesareaan ja antoivat kirjan maanvanhimmalle, niin he
asettivat myös Paavalin hänen eteensä. **34** Kuin maanvanhin oli
kirjan lukenut ja kysynyt, kusta maakunnasta hänen piti oleman;
ja että hän ymmärsi hänen Kilikiasta olevan, **35** Minä tahdon
sinua kuulla, sanoi hän, kuin myös sinun päällekantajas tulevat
edes. Ja käski kätkeä hänen Herodeksen raatihuoneeseen.

24 Viiden päivän perästä meni Ananias, ylimmäinen pappi,
vanhimpain ja selväkielisen Tertulluksen kanssa maanvanhimman
tykö Paavalia vastaan. **2** Ja kuin hän oli eteen kutsuttu, rupesi
Tertullus kantamaan, sanoen: **3** Me elämme hyvässä rauhassa
sinun kauttas, ja ne asiat, jotka tässä kansassa oikein ja hyvin
tehnyt ovat sinun toimellas, voimallinen Feliks, me aina ja joka
paikassa hyväksi otamme kaikella kiitoksella. **4** Vaan etten minä
sinua kauvan viivyttäisi, rukoilen minä sinua, ettäs pikimiltäs meitä
kuulisit, sinun vakuutes tähden. **5** Sillä me olemme löytäneet
tämän miehen vahingolliseksi, joka nostaa kapinan kaikille
Juudalaisille ympäri koko maanpiirin, ja on Natsarealaisten
eriseuran päämies. **6** Hän on kiusannut templiäkin riivata;
jonka tähden me otimme hänen kiinni ja tahdoimme tuomita
hänen meidän lakimme jälkeen. **7** Mutta sodanpäämies Lysias
tuli suurella väellä siihen sekaan ja päästi hänen meidän
käsistämme, **8** Ja käski hänen päällekantajansa tulla sinun
tykös; josta sinä taidat itse tutkien ymmärtää kaikista niistä, joita
me hänen päällensä kannamme. **9** Ja Juudalaiset tähän myös
mielistyivät, sanoen niin olevan. **10** Niin Paavali vastasi, kuin
maanvanhin häntä viittasi puhumaan: että minä tiedän sinun
monta ajastaikaa olleen tämän kansan tuomarina, tahdon minä
pelkäämättä edestäni vastata. **11** Sillä sinä taidat ymmärtää,
ettei enempi ole kuin kaksitoistakymmentä päivää, sittekuin
minä menin ylös Jerusalemiin rukoilemaan. **12** Ja ei he ole
minua templissäkään löytäneet kamppailemasta yhdenkään
kanssa, ei kapinaa nostamasta kansan seassa, ei synagogissa,
eikä kaupungissa. **13** Ei he myös taida niitä vahvistaa, mitä
he nyt minun päälleni kantavat. **14** Mutta sen minä sinulle
tunnustan, että minä tämän tien kautta, jonka he eriseuraksi

kutsuvat, niin palvelen minun isäini Jumalaa, että minä uskon
kaikki, mitkä laissa ja prophetaissa kirjoitetut ovat, **15** Ja pidän
sen toivon Jumalan puoleen, jota hekin itse odottavat, että
kuolleiden ylösnousemus pitää oleman, sekä vanhurskasten että
vääräin. **16** Ja sentähden minä harjoitan itsiäni aina pitämään
pahentamattoman omantunnon Jumalan ja ihmisten edessä. **17**
Mutta kuin minä monen ajastajan perästä tulin almua ja uhria
kansalleni tekemään: **18** Joissa muutamat Juudalaiset Asiasta
löysivät minun puhdistettuna templissä, ilman yhtäkään kapinaa
ja meteliä, **19** Joidenka tulis sinun tykönäs läsnä olla ja kantaa, jos
heillä jotakin on minua vastaan. **20** Eli sanokaan nämät itse, jos
he jotakin vääryyttä ovat minussa löytäneet, koska minä seisoin
raadin edessä. **21** Mutta tämän yhden sanan tähden, jonka minä
heidän seassansa seisoissani, kuolleiden ylösnousemisesta,
huusin, minä teiltä tänäpänä tuomitaan. **22** Kuin Feliks tämän
kuuli, viivytti hän heitä; sillä hän tiesi hyvin tämän tien menon, ja
sanoi: kuin Lysias sodanpäämies alas tulee, niin minä tahdon
tutkia teidän asianne. **23** Ja käski sadanpäämiehen kätkeä
Paavalin, ja antoi hänen saada levon, ja ettei yhtäkään hänen
omistansa kiellettäisi häntä palvelemasta taikka käymästä hänen
tykönänsä. **24** Mutta muutamain päiväin perästä tuli Feliks
emäntänsä Drusillan kanssa, joka Juudalainen oli, ja kutsutti
Paavalin eteensä, ja kuulteli häntä uskosta Kristuksen päälle. **25**
Mutta kuin hän puhui vanhurskaudesta ja puhtaasta elämästä ja
tulevaisesta tuomiosta, peljästyi Feliks, ja vastasi: mene tällä
haavalla matkaas; vaan kuin minä saan tilan, niin minä sinun
tyköni kutsutan. **26** Toivoi myös Paavalilta hänellensä rahaa
annettavan, että hän olis hänen päästänyt, jonka tähden hän
myös usein hänen tykönsä kutsutti ja puheli hänen kanssansa.

27 Kuin kaksi ajastaikaa kulunut oli, tuli Porkius Festus Feliksen
siaan. Mutta Feliks tahtoi Juudalaisten mieltä noutaa ja jätti
Paavalin sidottuna.

25 Kuin siis Festus oli tullut maakuntaan, meni hän Kesareasta
kolmannen päivän perästä ylös Jerusalemiin. **2** Niin ylimmäinen
pappi ja ylimmäiset Juudalaisista tulivat hänen eteensä Paavalia
vastaan, ja rukoilivat häntä, **3** Ja pyysivät häneltä suosiota
häntä kohtaan, että hän kutsuttais hänen Jerusalemiin, ja
väijyivät häntä tappaaksensa tiellä. **4** Niin Festus vastasi, että
Paavali piti hyvin kätkettämän Kesareassa, ja että hän tahtoi
itse pian sinne vaeltaa. **5** Jotka siis teidän seassanne, sanoi
hän, voimalliset ovat, ne tulkaan alas meidän kanssamme, ja
jos jotakin vääryyttä on tässä miehessä, niin kantakaan he
hänen päällensä. **6** Kuin hän siis oli heidän tykönänsä viipynyt
enempi kuin kymmenen päivää, läksi hän alas Kesareaan. Ja
toisena päivänä istui hän tuomioistuimelle ja käski Paavalin
tuoda edes. **7** Kuin hän oli tullut edes, seisoivat ne Juudalaiset
ympärillä, jotka olivat Jerusalemista tulleet alas, ja toivat edes
monta ja suurta vikaa Paavalia vastaan, joita ei he voineet
vahvistaa; **8** Sillä hän vastasi edestänsä: en minä ole mitään
rikkonut Juudalaisten lakia, en templiä, enkä keisaria vastaan. **9**
Niin Festus tahtoi Juudalaisten mieltä noutaa, vastasi Paavalia
ja sanoi: tahdotkos mennä ylös Jerusalemiin ja siellä näistä
oikeudella seisoa minun edessäni? **10** Mutta Paavali sanoi: minä
seison keisarin oikeudessa, ja siinä tulee minua tuomita: en
minä ole Juudalaisille mitään vääryyttä tehnyt, kuin sinä itsekin
paremmin tiedät. **11** Sillä jos minä olen jonkun vahingoittanut, eli
minun henkeni rikkonut, niin en minä tahdo välttää kuolemaa:
jos ei taas mitään niistä ole, mitä he minun päälleni kantavat,

niin ei yksikään taida minua antaa heidän käsiinsä: minä turvaan
keisariin. **12** Silloin Festus puhutteli raatia ja vastasi: keisariin
sinä turvasit, keisarin tykö pitää myös sinun menemän. **13** Mutta
kuin muutamat päivät olivat kuluneet, tuli kuningas Agrippa ja
Bernise alas Kesareaan Festusta tervehtimään. **14** Ja kuin
he siellä monta päivää viipyivät, jutteli Festus Paavalin asian
kuninkaalle ja sanoi: yksi mies on jäänyt Felikseltä sidottuna,
15 Josta, kuin minä Jerusalemissa olin, ylimmäiset papit ja
Juudalaisten vanhimmat tulivat ja ilmoittivat minulle, pyytäin
tuomiota hänen ylitsensä. **16** Joille minä vastasin: ei se ole
Roomalaisten tapa, että joku ihminen ennen annetaan surmata,
kuin se, jonka päälle kannetaan, saa päällekantajat rinnallensa
ja saa tilan edestänsä vastata kanteesta. **17** Sentähden kuin
he tänne kokoon tulivat, istuin minä kohta toisena päivänä
viivyttelemättä tuomio-istuimelle, ja käskin miehen tuoda edes.
18 Kuin päällekantajat tulivat, niin ei he yhtään syytä tuoneet
edes niistä, mitä minä luulin. **19** Mutta heillä oli muutamia
kysymyksiä häntä vastaan heidän taikauksistansa ja yhdestä
kuolleesta Jesuksesta, jonka Paavali todisti elävän. **20** Vaan että
minä siitä kysymyksestä epäilin, kysyin minä, josko hän olis
tahtonut mennä Jerusalemiin ja siellä näistä tuomittaa. **21** Mutta
koska Paavali lykkäsi asiansa keisarin tutkimisen alle, annoin
minä hänen kätkettää, siihen asti kuin minä hänen keisarin tykö
lähettäisin. **22** Niin Agrippa sanoi Festukselle: minäkin kuulisin
mielelläni sitä miestä. Hän sanoi: huomenna saat sinä häntä
kuulla. **23** Ja toisena päivänä tuli Agrippa ja Bernise suurella
koreudella, ja menivät raastupaan, päämiesten ja kaupungin
ylimmäisten kanssa, ja Paavali tuotiin edes Festuksen käskyn
jälkeen. **24** Ja Festus sanoi: kuningas Agrippa ja kaikki miehet,

jotka tässä meidän kanssamme olette, te näette sen, josta kaikki
Juudalaisten joukko on minua rukoillut Jerusalemissa ja myös
täällä, huutain, ettei hänen pitäisi enempi elämän. **25** Mutta
kuin minä ymmärsin, ettei hän ollut mitään kuoleman ansiota
tehnyt, ja että hän myös itse turvasi keisariin, niin minä aioin
hänen sinne lähettää. **26** Josta ei minulla ole mitään vahvaa
herralle kirjoittaa: sentähden tuotin minä hänen teidän eteenne,
ja enimmiten sinun etees, kuningas Agrippa, että kuin hänen
asiansa visummasti tutkittaisiin, minulla olis jotakin kirjoittamista;
27 Sillä se on minun nähdäkseni toimetoin, että hän sidottuna
lähetetään, ja ei hänen syytänsä ilmoiteta.

26 Niin Agrippa sanoi Paavalille: sinun on lupa puhua edestäs.
Silloin Paavali ojensi kätensä ja vastasi edestänsä: **2** Minä
pidän itseni onnellisena, rakas kuningas Agrippa, että minä
tänäpänä saan sinun edessäs vastata kaikista niistä, mitä minun
päälleni Juudalaisilta kannetaan, **3** Liiatenkin että sinä tiedät
kaikki tavat ja Juudalaisten kysymykset: sentähden rukoilen
minä sinua, että kärsivällisesti minua kuulisit. **4** Kaikki tosin
Juudalaiset tietävät minun elämäni hamasta nuoruudesta, kuin
se alusta on ollut minun kansani seassa Jerusalemissa: **5**
Jotka minun ennen ovat tunteneet, (jos he tahtoisivat todistaa,
) että minä meidän jumalanpalveluksen kaikkein ahkerimman
eriseuran jälkeen olin Pharisealainen. **6** Ja minä seison nyt
tässä oikeuden edessä toivon tähden sen lupauksen päälle, joka
Jumalalta on meidän isillemme tapahtunut: **7** Johonka meidän
kaksitoistakymmentä sukukuntaa toivovat tulevansa, palvellen
Jumalaa yötä ja päivää. Tämän toivon tähden kannetaan
Juudalaisilta minun päälleni, rakas kuningas Agrippa. **8** Miksi se
luotaan mahdottomaksi uskoa teidän tykönänne, että Jumala

kuolleet herättää? **9** Minä tosin luulin itselläni, että minun piti
paljo vastahakoisuutta tekemän Jesuksen Natsarealaisen nimeä
vastaan, **10** Niinkuin minä myös tein Jerusalemissa, ja salpasin
monta pyhää vankihuoneisiin, kuin minä ylimmäisiltä papeilta
olin saanut vallan; ja kuin he tapettiin, mielistyin minä heidän
tuomioonsa, **11** Ja rankaisin heitä usein jokaisessa synagogassa,
ja vaadin heitä pilkkaamaan, ja olin heitä vastaan ylönpalttisesti
vimmattu, ja vainosin heitä hamaan ulkokaupunkeihin. **12** Jonka
tähden minä myös matkustin Damaskuun ylimmäisten pappein
voimalla ja käskyllä. **13** Puolipäivän aikaan, rakas kuningas,
näin minä tiellä yhden kirkkauden taivaasta, kirkkaamman kuin
auringon paisteen, joka valkeus ympäri valaisi minun ja ne,
jotka minun kanssani vaelsivat. **14** Kuin me siis kaikki maahan
lankesimme, kuulin minä äänen puhuvan minulleni ja sanovan
Hebrean kielellä: Saul, Saul, miksis minua vainoot? työläs on
sinun tutkainta vastaan potkia. **15** Niin minä sanoin: Herra,
kukas olet? Hän sanoi: minä olen Jesus, jota sinä vainoot.
16 Mutta nouse ylös ja seiso jaloillas: sillä sitä varten minä
sinulle ilmestyin, että minä asetan sinun palveliaksi ja niiden
todistajaksi, joita sinä näit, niin myös niiden, joita minä vielä
sinulle ilmoittava olen. **17** Ja tahdon sinun päästää tästä
kansasta ja pakanoista, joiden tykö minä nyt sinun lähetän, **18**
Heidän silmiänsä avaamaan ja heitä pimeydestä valkeuteen
kääntämään, että he eriäisivät saatanan vallasta Jumalan tykö,
saamaan syntein anteeksiantamista ja perimistä ynnä niiden
kanssa, jotka pyhitetään uskon kautta minun päälleni. **19** Niin
siis, rakas kuningas Agrippa! en minä ollut taivaalliselle näylle
kovakorvainen, **20** Vaan ilmoitin ensin niille, jotka Damaskussa
ja Jerusalemissa ovat ja kaikessa Juudan maakunnassa, ja

myös pakanoille, että he parannuksen tekisivät, ja kääntyisivät
Jumalan puoleen, ja tekisivät parannuksen kelvollisia töitä. **21**
Tämän tähden ovat Juudalaiset minun templissä ottaneet kiinni
ja tahtoivat minun surmata. **22** Mutta Jumalan avun olen minä
saanut ja seisonut tähän päivään asti, todistaen sekä pienille
että suurille, enkä mitään muuta sanoen kuin mitä prophetat ja
Moses ovat sanoneet tulevaksi: **23** Että Kristuksen piti kärsimän
ja oleman ensimäisen kuolleiden ylösnousemisesta julistamassa
valkeutta tälle kansalle ja pakanoille. **24** Kuin hän näin edestänsä
vastasi, sanoi Festus suurella äänellä: Paavali, sinä hulluttelet,
suuri oppi hulluttaa sinua. **25** Niin hän sanoi: en minä hulluttele,
voimallinen Festus, vaan totuuden ja toimen sanoja puhun.
26 Sillä kyllä kuningas nämät tietää, jonka tykönä minä myös
rohkiasti puhun, ja en minä luule näistä mitään olevan häneltä
salatun: sillä ei tämä ole loukkaassa tapahtunut. **27** Uskotkos,
kuningas Agrippa, prophetat? minä tiedän, että uskot. **28**
Niin Agrippa sanoi Paavalille: ei paljo puutu, ettes minua saa
kristityksi. **29** Paavali sanoi: minä toivoisin Jumalalta, joko siitä
puuttuis vähä eli paljo, että et ainoasti sinä, mutta myös kaikki,
jotka minua tänäpänä kuulevat, tulisivat senkaltaiseksi kuin
minäkin olen, paitsi näitä siteitä. **30** Ja kuin hän nämät sanonut
oli, nousi kuningas ylös, ja maanvanhin, ja Bernise, ja jotka
heidän kanssansa istuneet olivat. **31** Ja kuin he menivät pois,
puhuivat he keskenänsä, sanoen: eipä tämä mies ole mitään
tehnyt, mikä kuoleman eli siteet ansainnut on. **32** Mutta Agrippa
sanoi Festukselle: kyllä tämä mies olis taidettu päästää, ellei hän
olisi keisariin turvannut.

27 Mutta sittenkuin päätetty oli, että meidän piti Italiaan
purjehtiman, antoivat he Paavalin muiden vankien kanssa

yhden sadanpäämiehen haltuun, joka kutsuttiin Julius, keisarin
sotajoukosta. **2** Kuin me siis astuimme Adramytin haahteen,
ja meidän piti purjehtiman Asian ohitse, laskimme me ulos
maalta. Ja meidän kanssamme oli Aristarkus, Makedonian mies,
Tessalonikasta. **3** Ja me tulimme toisena päivänä Sidoniin.
Ja Julius meni hyvästi Paavalin kanssa, ja salli hänen mennä
ystäväinsä tykö ja heiltä holhottaa. **4** Ja kuin me sieltä laskimme
ulos, niin me purjehdimme Kyprin ohitse, että vastatuulet olivat.
5 Ja kuin me olimme purjehtineet yli meren, joka Kilikian ja
Pamphilian kohdalla on, ja tulimme Myraan, joka on Lykiassa, **6**
Niin löysi sadanpäämies siellä yhden Aleksandrialaisen haahden,
joka Italiaan purjehti, ja pani meidät siihen. **7** Kuin me monta
päivää hitaasti purjehdimme ja tuskalla Knidon saavutimme,
ettemme päässeet tuulelta, niin me purjehdimme Kretan alle,
Salmoneen päin. **8** Ja kuin me tuskin sen ohitse pääsimme,
niin me tulimme yhteen paikkaan, joka Kauniiksi satamaksi
kutsutaan, jota läsnä oli Lasean kaupunki. **9** Koska paljo aikaa oli
kulunut, ja purjehdus oli vaarallinen, ja paaston aika oli jo kulunut,
neuvoi Paavali heitä, **10** Sanoen: armaat miehet! minä näen, että
purjehdus tulee vaaralliseksi ja vahingolliseksi, ei ainoastaan
kalulle ja haahdelle, mutta myös meidän hengellemme. **11** Mutta
sadanpäämies uskoi enemmin haahdenhaltiaa ja peränpitäjää
kuin Paavalin sanoja. **12** Ja kuin ei satama ollut sovelias yli
talvea olla, niin he enimmitten mielistyivät siihen neuvoon,
että sieltä piti laskettaman pois, jos he jollakin muotoa olisivat
voineet tulla Phoinikaan talvea pitämään, joka on Kretan satama,
etelälänteä ja luodepohjaa päin. **13** Mutta kuin etelätuuli rupesi
puhaltamaan, luulivat he aikomisensa käyvän edes, läksivät
matkaan ja purjehtivat Kretan ohitse lähempänä maata. **14**

Mutta ei kauvan aikaa jälkeen löi sen päälle ankara puuskatuuli,
joka itäpohjaksi kutsutaan. **15** Ja kuin haaksi tuli sen valtaan
eikä voinut tuulta vastaan seisoa, laskimme me sen tuulen
haltuun kulkemaan. **16** Ja kuin me tulimme yhden vähän saaren
alle, joka kutsutaan Klauda, saimme me tuskalla venheesen
ruveta, **17** Jonka me otimme avuksemme ja sidoimme haahteen,
peljäten, ettei sen pitänyt kariin sattuman; ja he laskivat alas
purheen ja antoivat kulkea. **18** Mutta koska suuri ilma kävi
päälle, heittivät he toisena päivänä kalun ulos. **19** Ja kolmantena
päivänä heitimme me omilla käsillämme ulos haahden kaluja.
20 Mutta kuin emme monena päivänä aurinkoa emmekä tähtiä
nähneet, eikä vähin ilma meidän päällemme käynyt, niin meidän
elämämme toivo oli jo kaikki pois. **21** Ja koska me kauvan
aikaa olimme syömättä, silloin seisoi Paavali heidän keskellänsä
ja sanoi: miehet, teidän olis tullut minua kuulla ja ei Kretasta
laskea ulos, että me olisimme välttäneet tainkaltaisen tuskan
ja vahingon. **22** Ja nytkin minä neuvon teitä, olkaat hyvässä
uskalluksesta, ei teistä yksikään huku, vaan ainoastaan haaksi.
23 Sillä minun tykönäni seisoi tänä yönä Jumalan enkeli, jonka
oma minä olen, jota minä myös palvelen, **24** Ja sanoi: älä
pelkää, Paavali, sinä pitää keisarin eteen asetettaman, ja katso,
Jumala on sinulle lahjoittanut ne kaikki, jotka sinun kanssas
purjehtivat. **25** Sentähden miehet, olkaat hyvässä uskalluksessa!
Sillä minä uskon Jumalan päälle, että se niin tapahtuu, kuin
minulle sanottu on. **26** Mutta yhteen luotoon pitää meidän
kulkeman. **27** Kuin neljästoistakymmenes yö joutui, ja me
ajeltiin Adrian merellä, äkkäsivät haaksimiehet puoliyön aikaan
jonkun maan heitä lähestyvän, **28** Ja heittivät ulos luotirihman
ja löysivät kaksikymmentä kyynärää syväksi; kuin he tulivat

vähää edemmä, heittivät he taas ulos luotirihman ja löysivät
viisitoistakymmentä kyynärää. **29** Niin he pelkäsivät joutuvansa
johonkuhun kariin, ja heittivät ulos neljä ankkuria perältä haahta,
ja toivoivat päivän koittavan. **30** Mutta kuin haaksimiehet pyysivät
haahdesta paeta, ja lykkäsivät venheen mereen, sanoen että he
tahtoivat ankkuria viedä ulos haahden keulasta, **31** Niin Paavali
sanoi sadanpäämiehelle ja sotamiehille: ellei nämät haahdessa
pysy, ette suinkaan henkeänne pelasta. **32** Niin sotamiehet
hakkasivat poikki venheen pestin, ja antoivat sen pudota. **33** Ja
kuin päivä rupesi valkenemaan, neuvoi Paavali kaikkia heitä
ruokaa ottamaan, sanoen: tänäpänä on neljästoistakymmenes
päivä, kuin te odottaneet olette, ja syömättä olleet, ja ette
mitään ole tykönne ottaneet: **34** Sentähden neuvon minä teitä
ruokaa ottamaan, joka on teille terveydeksi; sillä ei yhdenkään
teidän päästänne ole hiuskarva putoova. **35** Ja kuin hän sen oli
sanonut, otti hän leivän, ja kiitti Jumalaa kaikkein nähden, mursi,
ja rupesi syömään. **36** Ja kuin he kaikki itsensä vahvistivat,
rupesivat he myös syömään. **37** Mutta meitä oli haahdessa kaikki
yhteen kaksisataa ja kuusikahdeksattakymmentä henkeä. **38** Ja
kuin he olivat ravitut, kevensivät he haahden ja heittivät jyvät
mereen. **39** Mutta kuin päivä tuli, niin ei he tunteneet maata,
mutta havaitsivat lahden, jossa ranta oli, jonka päälle he mielivät
antaa haahden ajaa, jos he olisivat taitaneet. **40** Ja kuin he
ankkurit olivat ottaneet ylös, läksivät he mereen ja päästivät
perälautain siteet, ja asettivat purjeen tuuleen, ja antoivat juosta
rantaa kohden. **41** Vaan kuin me tulimme yhden niemen tykö,
loukkaantui haaksi, ja sen keula tarttui kiinni ja jäi seisomaan,
mutta kastari tuli valallensa aaltoin väestä. **42** Mutta sotamiesten
neuvo oli vankeja tappaa, ettei joku uiden olisi karannut pois. **43**

Mutta sadanpäämies tahtoi Paavalia vapahtaa, ja esti heidät
siitä neuvosta, ja käski niitä, jotka uida taisivat, että he ensin
itsensä antaisivat ulos ja maalle pääsisivät. **44** Mutta muita
lautain päällä, muutamia taas haahden kappaleilla (kulkea). Ja
niin tapahtui, että jokainen tuli hengissä maalle.

28 Ja kuin he terveinä päässeet olivat, tunsivat he, että se
luoto Meliteksi kutsutaan. **2** Mutta se kansa osoitti meille ei
vähintä rakkauden halua; sillä he tekivät meille valkian, ja
kaikki ottivat vastaan meidät, sen sateen ja vilun tähden, joka
meidän päällemme tuli. **3** Mutta kuin Paavali kokosi kasan
risuja ja pani valkialle, tuli yksi kärme palavuudesta ja karkasi
hänen käteensä. **4** Kuin kansa näki kärmeen riippuvan hänen
kädessänsä, sanoivat he keskenänsä: kaiketi tämä ihminen on
miehentappaja, jota ei koston jumalatar saali elää, vaikka hän on
meren hädästä päässyt. **5** Mutta hän pudisti kärmeen tuleen eikä
mitään kipua tuntenut. **6** Mutta he odottivat hänen ajettuvan eli
kohta maahan lankeevan ja kuolevan; vaan kuin he kauvan sitä
odottivat ja näkivät, ettei hänelle mitään vahinkoa tapahtunut,
saivat he toisen mielen ja sanoivat hänen jumalaksi. **7** Mutta
vähän matkan takana siitä olivat sen luodon päämiehellä, jonka
nimi oli Publius, maakartanot, joka meitä otti vastaan ja piti
meidän kunniallisesti vierainansa kolme päivää. **8** Niin tapahtui,
että Publiuksen isä sairasti vilutautia ja vatsankipua, jonka tykö
Paavali meni, rukoili ja pani kätensä hänen päällensä, ja paransi
hänen. **9** Kuin siis se oli tehty, tulivat myös muut sairaat siitä
luodosta, ja parannettiin, **10** Jotka myös meille tekivät paljon
kunniaa, ja kuin me sieltä purjehdimme, panivat he meidän
myötämme, mitä me tarvitsimme. **11** Mutta kolmen kuukauden
perästä purjehdimme me sieltä Aleksandrian haahdessa, joka

sen luodon tykönä oli talvea pitänyt, jolla oli lipun merkki
kaksoinen. **12** Ja kuin me tulimme Syrakusaan, olimme me
siellä kolme päivää. **13** Ja kuin me sieltä ympäri purjehdimme
ja tulimme Regioon, ja päivää jälkeen puhalsi lounatuuli, niin
että me toisena päivänä tulimme Puteoliin. **14** Kuin me sieltä
löysimme veljet, niin meitä rukoiltiin olemaan heidän tykönänsä
seitsemän päivää; ja niin me tulimme Roomiin. **15** Ja kuin
siellä veljet kuulivat meistä, tulivat he meitä vastaan hamaan
Appiforuun ja Tretaberniin. Kuin Paavali heidät näki, kiitti hän
Jumalaa ja sai uskalluksen. **16** Mutta kuin me Roomiin tulimme,
antoi sadanpäämies vangit sodanpäämiehen haltuun. Mutta
Paavali sallittiin olevan itsellänsä yhden sotamiehen kanssa,
joka hänestä otti vaarin. **17** Niin tapahtui kolmen päivän jälkeen,
että Paavali kutsui kokoon ylimmäiset Juudalaisista. Ja kuin he
tulivat kokoon, sanoi hän heille: miehet, veljet, vaikka en minä
ole mitään tehnyt kansaa eli isäin säätyjä vastaan, kuitenkin
olen minä sidottuna annettu Jerusalemista Roomalaisten käsiin,
18 Jotka, koska he olivat minun tutkineet, tahtoivat minua
päästää, ettei yhtään hengen rikosta minussa ole. **19** Mutta
koska Juudalaiset sitä vastaan sanoivat, täytyi minun turvata
keisariin, ei niin, että minulla olis jotakin kantamista minun
kansani päälle. **20** Tämän syyn tähden olen minä kutsunut
teitä, että minä saisin teitä nähdä ja puhutella; sillä minä olen
Israelin toivon tähden tällä kahleellä sidottu. **21** Niin he sanoivat
hänelle: emme ole kirjaa saaneet sinusta Juudeasta, ei myös
yksikään veljistä ole sieltä tullut ja meille ilmoittanut, eikä jotakuta
pahuutta sinusta puhunut. **22** Mutta me tahdomme sinulta
kuulla, mitä sinun mielessäs on; sillä tästä seurasta on meille
tiettävä, että sitä vastaan joka paikassa sanotaan. **23** Ja kuin

he olivat hänelle päivän määränneet, niin tuli monta hänen
tykönsä majaan, joille hän selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta,
ja opetti heille Jesuksesta, Moseksen laista ja prophetaista
huomenesta ehtoosen asti. **24** Ja muutamat uskoivat ne, mitkä
sanottiin, mutta muutamat ei uskoneetkaan. **25** Mutta kuin
he tulivat riitaisiksi keskenänsä, menivät he matkaansa, että
Paavali oli yhden sanan sanonut: Pyhä Henki on oikein meidän
isillemme Jesaias prophetan kautta puhunut, **26** Sanoen: mene
tämän kansan tykö ja sano: korvillanne pitää teidän kuuleman
ja ei ymmärtämän, ja silmillänne pitää teidän näkemän ja ei
tunteman; **27** Sillä tämän kansan sydän on kovettunut, ja he
kuulevat raskaasti korvillansa, ja panevat silmänsä umpeen,
ettei he joskus silmillänsä näkisi, eikä korvillansa kuulisi, ei myös
ymmärtäisi sydämellänsä, eikä kääntäisi heitänsä, että minä heitä
parantaisin. **28** Niin olkoon se teille tiettävä, että tämä Jumalan
autuus on lähetetty pakanoille, ja he myös sen kuulevat. **29** Ja
kuin hän näitä puhunut oli, läksivät Juudalaiset pois ja riitelivät
paljo keskenänsä. **30** Mutta Paavali oli täyttä kaksi ajastaikaa
omassa palkkahuoneessansa ja otti kaikki vastaan, jotka hänen
tykönsä tulivat, **31** Ja saarnasi Jumalan valtakunnasta, ja opetti
Herrasta Jesuksesta Kristuksesta kaikella uskalluksella, ja ei
häntä yksikään kieltänyt.

Roomalaisille

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen palvelia, kutsuttu apostoliksi,
eroitettu Jumalan evankeliumiin, **2** (Jonka hän on ennen
prophetainsa kautta pyhissä Raamatuissa luvannut,) **3** Hänen
Pojassansa, (joka on Davidin siemenestä lihan puolesta syntynyt,
4 Ja on väkevästi ilmoitettu Jumalan Pojaksi pyhityksen hengen
jälkeen, että hän on noussut ylös kuolleista,) se on, Jesuksesta
Kristuksesta meidän Herrastamme, **5** Jonka kautta me olemme
armon ja apostolin viran saaneet, uskon kuuliaisuudeksi, kaikkein
pakanain seassa, hänen nimensä päälle, **6** Joista tekin olette
Jesuksen Kristuksen kutsutut: **7** Kaikille, jotka Roomissa ovat,
Jumalan rakkaille ja kutsutuille pyhille: armo olkoon teidän
kanssanne, ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta
Jesukselta Kristukselta! **8** Ensin kiitän minä Jumalaani, Jesuksen
Kristuksen kautta, teidän kaikkein tähtenne, että teidän uskoanne
kaikessa maailmassa mainitaan. **9** Sillä Jumala on minun
todistajani, jota minä hengessäni hänen Poikansa evankeliumissa
palvelen, että minä lakkaamatta teitä muistan, **10** Rukoillen aina
minun rukouksissani, että minä saisin jollakin tavalla vihdoin
joskus, jos Jumala tahtoo, onnellisen tien tulla teidän tykönne.
11 Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, että minä jotain hengellistä
lahjaa teille jakaisin, että te vahvistetuksi tulisitte, **12** Se on,
että minä saisin ynnä teidän kanssanne lohdutuksen, uskon
kautta, joka meillä keskenämme on, sekä teidän että minun. **13**
Mutta en minä tahdo salata teiltä, rakkaat veljet, että minä olen
usein aikonut tulla teidän tykönne, (ja olen tähän asti estetty)
että minä teidänkin seassanne jonkun hedelmän saisin, niinkuin
muidenkin pakanain seassa. **14** Minä olen velkapää Grekiläisille
ja muukalaisille, viisaille ja tyhmille. **15** Sentähden niin paljo kuin

minussa on, olen minä teillekin, jotka Roomissa olette, valmis
evankeliumia saarnaamaan. **16** Sillä en minä häpee Kristuksen
evankeliumia; sillä se on Jumalan voima itsekullekin uskovaiselle
autuudeksi. Ensin Juudalaiselle, niin myös Grekiläiselle. **17** Sillä
siinä se vanhurskaus, joka Jumalan edessä kelpaa, ilmoitetaan
uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: vanhurskaan pitää
elämän uskosta. **18** Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaiken
ihmisten jumalattomuuden ja vääryyden tähden, jotka totuuden
vääryydessä pitävät. **19** Sentähden se, mikä taidetaan Jumalasta
tuta, on heille tiettävä; sillä Jumala ilmoitti sen heille. **20** Sillä
hänen näkymättömät menonsa, nimittäin, ijankaikkinen voimansa
ja jumaluutensa nähdään hamasta maailman luomisesta, jotka
ymmärretään niistä, jotka tehdyt ovat: ettei he taitaisi itseänsä
syyttömiksi sanoa. **(aïdios g126)** **21** Että he tunsivat Jumalan,
ja ei ylistäneet häntä niinkuin Jumalaa eikä kiittäneet, vaan
vilpistelivät omissa ajatuksissansa, ja heidän järjetöin sydämensä
on pimennyt. **22** Kuin he itsensä viisaiksi luulivat, niin he ovat
tyhmiksi tulleet, **23** Ja ovat katoomattoman Jumalan kunnian
muuttaneet katoovaisen ihmisen ja lintuin ja neljäjalkaisten
ja matelevaisten kuvan muotoiseksi. **24** Sentähden on myös
Jumala heidät laskenut sydämensä himoihin, saastauteen,
häpäisemään keskenänsä omaa ruumistansa, **25** Jotka Jumalan
totuuden ovat valheeksi muuttaneet ja ovat kunnioittaneet ja
palvelleet enemmän luontokappaletta kuin Luojaa, joka on
siunattu ijankaikkisesti, amen! **(aiōn g165)** **26** Sentähden on
Jumala heidät antanut ylön häpiällisiin himoihin, että myös heidän
vaimonsa ovat muuttaneet luonnollisen tavan luontoa vastaan,
27 Niin myös miehet ovat antaneet ylön vaimon luonnollisen
pitämisen, toinen toisensa puoleen himoissansa palaneet, miehet

miesten kanssa riettauden tehneet ja saaneet, niinkuin pitikin,
eksymisensä palkan itsessänsä. **28** Ja niinkuin ei he tahtoneet
Jumalaa tuta, niin Jumala laski heidät häijyyn mieleen tekemään
niitä, mitä ei sovi tehdä, **29** Täynnänsä kaikkea vääryyttä,
salavuoteutta, koiruutta, ahneutta, pahuutta: täynnä kateutta,
murhaa, riitaa, petosta, pahan suomuutta: **30** Korvankuiskutteliat,
panetteliat, Jumalaa vihaajat, häpäisiät, ylpiät öykkärit, pahain
neuvoin pesät, vanhemmillensa tottelemattomat, **31** Tomppelit,
liiton rikkojat, haluttomat, sovittamattomat, armottomat. **32** Jotka
Jumalan oikeuden tietävät, (että ne, jotka näitä tekevät, ovat
kuoleman ansainneet) ei ainoastaan niitä tee, mutta myös
suostuvat niihin, jotka niitä tekevät.

2 Sentähden, oi ihminen, et sinä taida itsiäs syyttömäksi tehdä,
vaikka kuka sinä olet, joka tuomitset; sillä jossa sinä toista
tuomitset, siinä sinä itses tuomitset, ettäs niitä teet, joita sinä
tuomitset. **2** Mutta me tiedämme, että Jumalan tuomio on
oikia niiden ylitse, jotka senkaltaisia tekevät. **3** Eli luuletkos,
ihminen, sinä joka niitä tuomitset, jotka senkaltaisia tekevät,
ja itse myös niitä teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?
4 Eli katsotkos ylön hänen hyvyytensä, kärsiväisyytensä ja
pitkämielisyytensä rikkauden, ettet tiedä, että Jumalan hyvyys
vetää sinua parannukseen? **5** Mutta kovuutes ja katumattoman
sydämes jälkeen kartutat sinä vihan itselles vihan päivänä,
kuin Jumalan oikia tuomio ilmaantuu, **6** Joka antaa itsekullekin
hänen töittensä jälkeen, **7** Niille, jotka pyytävät ylistystä,
kunniaa ja katoomatointa menoa kärsiväisyydellä hyvissä töissä,
ijankaikkisen elämän; **(aiōnios g166)** **8** Mutta niille, jotka riitaiset
ovat, eikä kuule totuutta, vaan kuulevat vääryyttä, on tuleva
närkästys ja viha. **9** Murhe ja vaiva kunkin ihmisen sielun päälle,

joka pahaa tekee, ensisti Juudalaisen, niin myös Grekiläisen;
10 Mutta ylistys, kunnia ja rauha jokaiselle, joka hyvää tekee,
ensisti Juudalaiselle, niin myös Grekiläiselle. **11** Sillä ei Jumala
katso ihmisen muodon jälkeen. **12** Kaikki, jotka ilman lakia
ovat syntiä tehneet, niiden pitää myös ilman lakia hukkuman,
ja kaikki, jotka laissa ovat syntiä tehneet, ne pitää lain kautta
tuomittaman. **13** Sillä ei ne ole Jumalan edessä vanhurskaat,
jotka lain kuulevat; mutta ne, jotka lain töillänsä täyttävät, ne
pitää vanhurskaaksi tuleman. **14** Sillä koska pakanat, joilla
ei lakia ole, tekevät luonnostansa sitä, mitä laki anoo, niin
he, vaikka ei heillä lakia ole, ovat itsellensä laki, **15** Että he
osoittavat lain työn olevan kirjoitetun sydämiinsä, ja niin heidän
omatuntonsa ynnä todistaa, ja heidän ajatuksensa keskenänsä
itse päällensä kantavat eli myös heitänsä syyttömäksi tekevät, **16**
Sinä päivänä, jona Jumala ihmisten salaisuudet on tuomitseva,
minun evankeliumini perästä Jesuksen Kristuksen kautta. **17**
Katso, sinä kutsutaan Juudalaiseksi, ja sinä luotat lakiin ja
kerskaat Jumalasta, **18** Ja tiedät hänen tahtonsa, ja että sinä
olet laista neuvottu, niin sinä koettelet ne parhaat, **19** Ja
luulet itses sokiain johdattajaksi ja niiden valkeudeksi, jotka
pimeydessä ovat, **20** Ja tyhmäin kurittajaksi, ja lasten opettajaksi,
ja sinullas olevan tunnon ja totuuden muodon laissa. **21**
Sinä joka siis opetat toista ja et itsiäs opeta; joka saarnaat:
ei pidä varastaman, ja sinä itse varastat; **22** Joka sanot: ei
pidä huorin tehtämän, ja sinä itse teet huorin; joka kauhistut
epäjumalia, ja raatelet sitä Jumalalta, mikä hänelle tulee; **23**
Joka kerskaat laista ja häpäiset Jumalaa lain ylitsekäymisellä?
24 Sillä teidän tähtenne tulee Jumalan nimi pilkatuksi pakanain
seassa, niinkuin kirjoitettu on. **25** Sillä ympärileikkaus kelpaa,

jos sinä lain pidät; mutta jos sinä olet lain rikkoja, niin sinun
ympärileikkaukses on esinahaksi tullut. **26** Jos siis esinahka
lain oikeuden pitää, eikö hänen esinahkansa pidä luettaman
hänelle ympärileikkaukseksi? **27** Ja se joka luonnostansa
esinahka on ja täyttää lain, pitää sinun tuomitseman, joka
puustavin ja ympärileikkauksen lain käyt ylitse? **28** Sillä ei se
ole Juudalainen, joka ulkonaisesti (Juudalainen) on: ei myös
se ole ympärileikkaus, mikä ulkonaisessa lihassa tapahtuu; **29**
Mutta se on Juudalainen, joka sisällisesti salattu on, ja sydämen
ympärileikkaus on ympärileikkaus, joka hengessä tapahtuu, ei
puustavissa; jonka ylistys ei ole ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3 Mitäs siis Juudalainen on parempi? Eli mitä ympärileikkaus
auttaa? **2** Tosin sangen paljo. Sillä ensin on se, että heille
on uskottu, mitä Jumala puhunut on. **3** Mutta ettei muutamat
niitä uskoneet, mikä siitä on? Pitäiskö heidän epäuskonsa
Jumalan uskon turhaksi tekemän? **4** Pois se! vaan paremmin,
olkoon Jumala totinen, vaan jokainen ihminen valehtelia, niinkuin
kirjoitettu on: ettäs olisit oikia sanoissas ja voittaisit, kuin sinä
tuomitaan. **5** Jos siis meidän vääryytemme Jumalan oikeutta
ylistää, mitäs me sanomme? Onko Jumala väärä, että hän siitä
vihastuu? (minä puhun ihmisten tavalla.) **6** Pois se! kuinka
Jumala sitte taitais maailmaa tuomita? **7** Sillä jos Jumalan
totuus minun valheeni kautta kunniallisemmaksi tulis, hänen
ylistykseksensä, minkätahden pitäis vielä sitte minä niinkuin
syntinen tuomittaman? **8** Ja ei, (niinkuin meitä pilkataan ja
niinkuin muutamat puhuvat meidän sanovan,) että meidän pitäis
tekemän pahaa, että siitä hyvää tulis? Joiden kadotus on oikia. **9**
Mitäs siis? Olemmeko me paremmat kuin he? Emme ensinkään;
sillä me olemme ennen osoittaneet, että sekä Juudalaiset ja

Grekiläiset ovat kaikki synnin alla, **10** Niinkuin kirjoitettu on:
ei ole kenkään vanhurskas, ei yksikään; **11** Ei ole yhtäkään
ymmärtäväistä, ei ole ketään, joka etsii Jumalaa. **12** Kaikki ovat
poikenneet pois ja ynnä kelvottomaksi tulleet: ei ole yhtään,
joka hyvää tekee, ei yhtäkään. **13** Heidän kurkkunsa on avoin
hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkky on heidän
huultensa alla, **14** Joiden suu on täynnänsä kirousta ja haikeutta.
15 Heidän jalkansa ovat nopiat verta vuodattamaan. **16** Heidän
teissänsä on sula tuska ja sydämen kipu. **17** Ja ei he rauhan tietä
tunteneet. **18** Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä. **19**
Mutta sen me tiedämme, että kaikki, mitä laki sanoo, sen hän
sanoo niille, jotka lain alla ovat: että jokainen suu pitää tukittaman
ja kaiken maailman pitää Jumalan edessä vikapää oleman, **20**
Sentähden ettei yksikään liha taida lain töiden kautta hänen
edessänsä vanhurskautetuksi tulla; sillä lain kautta synnin tunto
tulee. **21** Mutta nyt on se vanhurskaus, joka Jumalan edessä
kelpaa, ilman lakia julistettu, lain ja prophetain kautta todistettu;
22 Se Jumalan vanhurskaus, (sanon minä), joka tulee Jesuksen
Kristuksen uskon kautta, kaikkein tykö ja kaikkein päälle, jotka
uskovat: sillä ei ole yhtään eroitusta. **23** Sillä kaikki ovat he syntiä
tehneet ja ei heillä ole mitään kerskattavaa Jumalan edessä. **24**
He tulevat ilman ansiotansa vanhurskaaksi, hänen armostansa,
sen lunastuksen kautta, joka on Jesuksessa Kristuksessa,
25 Jonka Jumala on armonistuimeksi asettanut, uskon kautta
hänen veressänsä, osoittaaksensa sitä vanhurskautta, joka
hänen edessänsä kelpaa, edelläkäyväisten syntein anteeksi
antamisen kautta, **26** Joita Jumala kärsinyt on, osoittaaksensa
vanhurskauttansa tällä ajalla: että hän itse vanhurskas olis ja sen
vanhurskaaksi tekis, joka Jesuksen uskosta on. **27** Kussa siis

on kerskaus? Se on suljettu ulos. Minkä lain kautta? Töidenkö
lain kautta? Ei, vaan uskon lain kautta. **28** Niin me siis sen
siksi pidämme, että ihminen tulee vanhurskaaksi uskon kautta,
ilman lain töitä. **29** Eli onko Jumala ainoastaan Juudalaisten
Jumala? eikö hän ole myös pakanain Jumala? Tosin pakanainkin
Jumala, **30** Että yksi on Jumala, joka ympärileikkauksen tekee
vanhurskaaksi uskosta, ja esinahan uskon kautta. **31** Teemmekö
me lain tyhjäksi uskon kautta? Pois se; vaan me vahvistamme
lain.

4 Mitäs me siis sanomme meidän isämme Abrahamin lihan
puolesta löytäneen? **2** Sillä jos Abraham on töiden kautta
vanhurskaaksi tullut, niin hänellä on kerskaamista, vaan ei
Jumalan edessä. **3** Mutta mitä Raamattu sano: Abraham
uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. **4**
Mutta sille, joka työtä tekee, ei lueta palkkaa armosta, vaan
ansiosta. **5** Mutta joka ei työtä tee, vaan uskoo sen päälle, joka
jumalattoman vanhurskaaksi tekee, hänen uskonsa luetaan
hänelle vanhurskaudeksi. **6** Niinkuin myös David sanoo:
autuus on sen ihmisen, jolle Jumala vanhurskauden lukee
ilman töitä: **7** Autuaat ovat ne, joidenka vääryydet ovat
anteeksi annetut, ja joidenka synnit peitetyt ovat. **8** Autuas
on se mies, jolle Jumala ei syntiä lue. **9** Lieneekö siis tämä
autuus ainoastaan ympärileikkaukselle tullut, elikkä myös
esinahalle? Niinpä me sanomme: Abrahamille luettiin usko
vanhurskaudeksi. **10** Kuinkas se hänelle luettiin: koska hän oli
ympärileikkauksessa, eli esinahassa? Ei ympärileikkauksessa,
vaan esinahassa, **11** Ja hän sai ympärileikkauksen merkin
vahvistukseksi, että hän oli uskon kautta vanhurkaaksi tehty,
joka hänellä esinahassa oli, että hänen piti oleman kaikkein

uskovaisten isä esinahassa, että se niillekin vanhurskaudeksi
luettaisiin, **12** Ja hän tulis myös ympärileikkauksen isäksi, ei
ainoasti niiden, jotka ympärileikatuista syntyneet ovat, mutta
myös niiden, jotka sen uskon jälkiä vaeltavat, joka meidän isän
Abrahamin esinahassa oli. **13** Sillä se lupaus, että hänen piti
maailman perilliseksi tuleman, ei ole Abrahamille eikä hänen
siemenellensä lain kautta tapahtunut, vaan uskon vanhurskauden
kautta. **14** Sillä jos ne, jotka laista ovat, ovat perilliset, niin usko
on turha ja lupaus on hukkaan tullut. **15** Sillä laki kehoittaa vihan;
sillä kussa ei lakia ole, ei siellä ole myös ylitsekäymistä. **16**
Sentähden tulee se uskosta, että sen pitää armosta oleman:
että se lupaus pitää vahva oleman kaikelle siemenelle, ei sille
ainoastaan, joka lain alla on, mutta myös sille, joka Abrahamin
uskosta on, joka on meidän kaikkein isämme, **17** (Niinkuin
kirjoitettu on: minä asetin sinun monen pakanan isäksi) Jumalan
edessä, jonka hän uskonut on, joka kuolleet eläväksi tekee ja
kutsuu ne, jotka ei ole, niinkuin ne olisivat. **18** Ja hän uskoo
sen toivon, jossa ei toivoa ollut, että hänen piti oleman monen
pakanan isän, sen jälkeen kuin hänelle sanottu oli: niin pitää
sinun siemenes oleman. **19** Ja ei hän tullut heikoksi uskossa
eikä katsonut kuollutta ruumistansa, ehkä hän jo lähes sadan
ajastajan vanha oli, eikä Saaran kuollutta kohtua. **20** Mutta ei
hän epäillyt ensinkään Jumalan lupauksesta epäuskolla, vaan oli
vahva uskossa ja antoi Jumalalle kunnian, **21** Ja oli täydellisesti
vahva siitä, että mitä Jumala lupaa, sen hän myös voi tehdä. **22**
Sentähden se on myös hänelle vanhurskaudeksi luettu. **23** Niin
ei se ole ainoastaan hänen tähtensä kirjoitettu, että se hänelle
luettu oli, **24** Vaan myös meidän tähtemme, joille se myös pitää
luettaman, kuin me sen päälle uskomme, joka meidän Herran

Jesuksen kuolleista herätti, **25** Joka meidän synteimme tähden
on annettu ulos, ja meidän vanhurskauttamisemme tähden
herätetty ylös.

5 Että me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä
on rauha Jumalan kanssa meidän Herran Jesuksen Kristuksen
kautta, **2** Jonka kautta myös meillä oli tykökäymys uskossa tähän
armoon, jossa me seisomme ja kerskaamme Jumalan kunnian
toivosta. **3** Mutta ei ainoasti siitä, vaan me kerskaamme myös
vaivoissa; sillä me tiedämme, että vaiva saattaa kärsivällisyyden,
4 Mutta kärsivällisyys koettelemuksen, koettelemus toivon. **5**
Mutta toivo ei anna häpiään tulla, että Jumalan rakkaus on
vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka
meille annettu on. **6** Sillä Kristus, kuin me vielä heikot olimme, on
ajallansa jumalattomain edestä kuollut. **7** Tuskalla nyt joku kuolis
vanhurskaan edestä, ehkä hyvän edestä mitämaks joku tohtis
kuolla. **8** Mutta Jumala ylistää rakkauttansa meidän kohtaamme,
että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme
kuollut. **9** Niin me siis paljoa enemmin varjellaan hänen kauttansa
vihan edestä, että me nyt hänen verensä kautta vanhurskaiksi
tulleet olemme. **10** Sillä jos me Jumalan kanssa olimme
sovitetut hänen Poikansa kuoleman kautta, kuin me vielä hänen
vihollisensa olimme, paljoa ennemmin me autuaiksi tulemme
hänen elämänsä kautta, että me sovitetut olemme. **11** Mutta ei
ainoasti siitä, vaan me kerskaamme myös Jumalasta, meidän
Herran Jesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme
sovinnon saaneet. **12** Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta
on synti maailmaan tullut ja synnin kautta kuolema, niin on
kuolema tullut kaikkein ihmisten päälle, että kaikki ovat syntiä
tehneet. **13** Sillä lakiin asti oli synti maailmassa; mutta kussa

ei lakia ole, ei siellä syntiä lueta. **14** Vaan kuolema vallitsi
Adamista Mosekseen asti niitäkin, jotka ei syntiä tehneet olleet
senkaltaisella ylitsekäymisellä kuin Adam, joka on sen esikuva,
joka jälkeen tuleva oli. **15** Mutta ei niin lahjan kanssa ole kuin
synnin; sillä jos monta ovat sen yhden synnin tähden kuolleet,
niin on paljoa enemmin Jumalan armo ja lahja sen yhden ihmisen
Jesuksen Kristuksen armossa monen päälle runsaasti tullut. **16**
Ja ei niinkuin (se tuli) yhden kautta, joka syntiä teki, niin myös
lahja; sillä tuomio on tosin yhdestä kadotukseen, mutta lahja
monesta synnistä vanhurskauteen. **17** Sillä jos kuolema on
yhden synnin tähden vallinnut sen yhden kautta, paljoa enemmin
ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan yltäkylläisyyden,
pitää vallitsemassa elämässä yhden Jesuksen Kristuksen kautta.
18 Niinkuin siis yhden synnin kautta on kadotus tullut kaikkein
ihmisten päälle, niin on myös yhden vanhurskauden kautta
elämän vanhurskaus tullut kaikkein ihmisten päälle. **19** Sillä
niinkuin yhden ihmisen kuulemattomuuden tähden monta ovat
syntisiksi tulleet, niin myös monta tulevat yhden kuuliaisuuden
tähden vanhurskaiksi. **20** Mutta laki on myös tähän tullut, että
synti suuremmaksi tuttaisiin; mutta kussa synti on suureksi tuttu,
siinä on armo ylönpalttiseksi tuttu: **21** Että niinkuin synti on
vallinnut kuolemaan, niin myös armo on vallitseva vanhurskauden
kautta ijankaikkiseen elämään, Jesuksen Kristuksen meidän
Herramme kautta. **(aiōnios g166)**

6 Mitäs siis meidän pitää sanoman? Pitääkö meidän vielä
synnissä oleman, että armo suuremmaksi tulis? **2** Pois se!
Me, jotka synnille kuolleet olemme, kuinkas meidän vielä
pitäis siinä elämän? **3** Ettekö te tiedä, että me kaikki, jotka
olemme Jesuksessa Kristuksessa kastetut, me olemme hänen

kuolemaansa kastetut? **4** Niin me olemme siis hänen kanssansa
haudatut kasteen kautta kuolemaan: että niinkuin Kristus on
kuolleista Isän kunnian kautta herätetty, niin pitää meidänkin
uudessa elämässä vaeltaman. **5** Sillä jos me ynnä hänen
kanssansa olemme istutetut yhdenkaltaiseen kuolemaan, niin
me myös tulemme yhdenkaltaiseksi ylösnousemisessa, **6**
Tietäen sen, että meidän vanha ihminen on ristiinnaulittu hänen
kanssansa, että synnin ruumis pitää turmeltaman, ettemme
tästedes syntiä palvelisi. **7** Sillä se, joka kuollut on, hän on
synnistä vanhurskaaksi tehty. **8** Mutta jos me olemme Kristuksen
kanssa kuolleet, niin me uskomme, että me saamme myös
elää hänen kanssansa, **9** Ja tiedämme, ettei Kristus, joka
kuolleista herätetty on, silleen kuole, eikä kuolema saa tästedes
hänen päällensä valtaa. **10** Sillä sen, kuin hän kuollut on,
sen hän synnille kuoli yhden kerran; vaan sen, kuin hän
elää, sen hän elää Jumalalle. **11** Niin myös te siksi teitänne
pitäkäät, että te olette kuolleet synnille, mutta elätte Jumalalle,
Jesuksen Kristuksen meidän Herran kautta. **12** Niin älkäät
salliko synnin vallita kuolevaisessa ruumiissanne, niin että te
häntä kuulisitte hänen himoissansa. **13** Ja älkäät antako teidän
jäseniänne vääryyden sota-aseiksi synnille, mutta antakaat
teitänne Jumalalle, niinkuin kuolleista eläviksi tulleet, ja teidän
jäsenenne Jumalalle vanhurskauden sota-aseiksi. **14** Sillä ei
synnin pidä teitä vallitseman, ettette ole lain, vaan armon alla. **15**
Kuinkas siis? Pitääkö meidän syntiä tekemän, ettemme lain alla
ole, vaan armon? Pois se! **16** Ettekö te tiedä, että jolle te annatte
itsenne palvelioiksi kuulemaan, sen palveliat te olette, jolle te
kuuliaiset olette, taikka synnille kuolemaksi eli kuuliaisuudelle
vanhurskaudeksi? **17** Mutta Jumalan olkoon kiitos, että olitte

synnin palveliat, mutta nyt te olette sydämestänne kuuliaiset sen
opin esikuvalle, johonka te annetut olette. **18** Ja että te olette
vapahdetut synnistä, niin te olette vanhurskauden palvelioiksi
tulleet. **19** Minä puhun ihmisten tavalla, teidän lihanne heikkouden
tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuutta
ja vääryyttä palvelemaan vääryyteen, niin antakaat nyt jäsenenne
vanhurskautta palvelemaan pyhitykseen. **20** Sillä koska te olitte
synnin palveliat, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. **21** Mitä
hedelmää siis teidän silloin niistä oli, joita te nyt häpeätte?
Sillä niiden loppu on kuolema. **22** Mutte että te nyt olette
synnistä vapautetut ja Jumalan palvelioiksi tulleet, niin teillä
on teidän hedelmänne pyhyyteen, mutta lopuksi ijankaikkinen
elämä. **(aiōnios g166)** **23** Sillä kuolema on synnin palkka, mutta
ijankaikkinen elämä on Jumalan lahja Jesuksessa Kristuksessa
meidän Herrassamme. **(aiōnios g166)**

7 Ettekö te tiedä, rakkaat veljet, (sillä minä puhun lain taitaville)
että laki vallitsee ihmistä niinkauvan kuin hän elää? **2** Sillä
vaimo, joka miehen hallussa on, niinkauvan kuin mies elää, on
häneen lailla sidottu, mutta jos mies kuolee, niin hän on miehen
laista vapaa. **3** Sentähden jos hän toisen miehen kanssa on
miehensä eläissä, niin hän huoraksi kutsutaan; mutta jos mies
kuolee, niin hän on laista vapaa, ettei hän huoraksi tule, jos
hän toisen miehen kanssa on. **4** Niin olette te myös, minun
veljeni, laille kuoletetut Kristuksen ruumiin kautta, että teidän
pitää toisen kanssa oleman, joka on noussut kuolleista, että
me Jumalalle hedelmän kantaisimme. **5** Sillä kuin me lihassa
olimme, niin ne syntein himot, jotka lain kautta olivat meidän
jäsenissämme, vaikuttivat kuolemalle hedelmää saattamaan. **6**
Mutta nyt me olemme laista vapahdetut ja hänelle kuolleet, jossa

me pidettiin kiinni: että me palvelisimme hengen uudistuksessa
ja ei puustavin vanhuudessa. **7** Mitäs me siis sanomme? Onko
laki synti? Pois se! Mutta en minä muutoin syntiä olisi tuntenut,
ellei lain kautta; sillä en minä olisi himoistakaan mitään tiennyt,
ellei laki olisi sanonut: ei sinun pidä himoitseman. **8** Mutta synti
otti tilan käskystä ja kehoitti minussa kaikkinaisen himon; sillä
ilman lakia oli synti kuollut. **9** Mutta minä elin muinen ilman lakia.
Kuin siis käsky tuli, niin synti taas virkosi, **10** Ja minä kuolin: ja
niin löydettiin, että käsky, joka minulle oli elämäksi, tuli minulle
kuolemaksi. **11** Sillä synti, joka otti tilan käskystä, petti minun
ja tappoi sen kautta. **12** Laki on kuitenkin itsestänsä pyhä ja
käsky on myös pyhä, oikia ja hyvä. **13** Onko siis se, mikä hyvä
on, minulle kuolemaksi tullut? Pois se! Mutta että synti synniksi
nähtäisiin, on hän minulle hyvän kautta kuoleman saattanut, että
synti ylitse määrän synniksi tulis, käskyn kautta. **14** Sillä me
tiedämme, että laki on hengellinen: vaan minä olen lihallinen,
synnin alle myyty. **15** Sillä en minä tiedä, mitä minä teen, etten
minä tee sitä, mitä minä tahdon, vaan sitä, mitä minä vihaan,
teen minä. **16** Mutta jos minä teen, jota en minä tahdo, niin
minä suostun lakiin, että se on hyvä. **17** Niin en minä sitä enää
tee, vaan synti, joka minussa asuu. **18** Sillä minä tiedän, ettei
minussa (se on: minun lihassani) mitään hyvää asu. Sillä tahto
minulla on, vaan täyttää hyvää, en minä sitä löydä. **19** Sillä
hyvää, jota minä tahdon, en minä tee, vaan pahaa, jota en minä
tahdo, teen minä. **20** Mutta jos minä teen, jota en minä tahdo,
niin en minä sitä enää tee, vaan synti, joka minussa asuu. **21**
Niin minä löydän itsessäni lain, joka tahtoo hyvää tehdä, että
minussa pahuus riippuu kiinni. **22** Sillä minulla on halu Jumalan
lakiin, sisällisen ihmisen puolesta; **23** Mutta minä näen toisen

lain minun jäsenissäni, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja
ottaa minun vangiksi synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.
24 Minä viheliäinen ihminen: kuka päästää minun tästä kuoleman
ruumiista? **25** Minä kiitän Jumalaa Jesuksen Kristuksen meidän
Herramme kautta. Niin minä itse palvelen nyt mielellä Jumalan
lakia, mutta lihalla synnin lakia.

8 Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jesuksessa
Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen. **2**
Sillä hengen laki, joka eläväksi tekee Kristuksessa Jesuksessa,
on minun synnin ja kuoleman laista vapahtanut. **3** Sillä se, mikä
laille oli mahdotoin, että hän lihan kautta oli heikoksi tullut, sen
Jumala teki, ja lähetti Poikansa syntisen lihan hahmossa ja
tuomitsi synnin lihassa, synnin kautta: **4** Että lain vanhurskaus
täytetyksi tulis meissä, jotka emme lihan jälkeen vaella, vaan
hengen jälkeen. **5** Sillä ne, jotka lihan jälkeen ovat, ajattelevat
niitä, mitkä lihan ovat; mutta ne, jotka hengen jälkeen ovat,
ajattelevat hengellisiä. **6** Sillä lihan halu on kuolema, ja hengen
halu on elämä ja rauha. **7** Että lihan halu on viha Jumalaa
vastaan, ettei se ole Jumalan laille kuuliainen, sillä ei se voikaan.
8 Mutta jotka lihassa ovat, ei ne taida olla Jumalalle otolliset. **9**
Mutta ette ole lihassa, vaan hengessä, jos muutoin Jumalan
Henki asuu teissä; mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei se ole
hänen omansa. **10** Jos siis Kristus teissä on, niin ruumis tosin on
kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden
tähden. **11** Jos nyt sen Henki, joka Jesuksen kuolleista herätti,
asuu teissä, niin myös se, joka Kristuksen kuolleista herätti,
on teidän kuolevaiset ruumiinne eläväksi tekevä, sen teissä
asuvaisen hengen kautta. **12** Niin emme nyt ole, rakkaat veljet,
velkapäät lihalle, lihan jälkeen elämään. **13** Sillä jos te lihan

jälkeen elätte, niin teidän pitää kuoleman; mutta jos te lihan työt
hengen kautta kuoletatte, niin te saatte elää. **14** Sillä kaikki,
jotka Jumalan Hengeltä vaikutetaan, ne ovat Jumalan lapset. **15**
Sillä ette ole saaneet orjuuden henkeä, että teidän vielä pitäis
pelkäämän, mutta te olette saaneet valittuin lasten hengen, jossa
me huudamme: Abba, rakas Isä. **16** Se Henki todistaa meidän
henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapset. **17** Jos
me olemme lapset, niin me olemme myös perilliset, nimittäin
Jumalan perilliset ja Kristuksen kanssaperilliset: jos me muutoin
ynnä kärsimme, että me ynnä hänen kanssansa kunniaan
tulisimme. **18** Sillä siksi minä sen pidän, ettei tämän nykyisen
ajan vaivat ole sen kunnian vertaa, joka meille ilmoitetaan.
19 Sillä ikävä luontokappaleen ikävöitsemys odottaa Jumalan
lasten ilmoitusta, **20** Että luontokappale on turmeluksen alle
annettu, ei mielellänsä, vaan sentähden, joka ne alle antanut on,
21 Toivossa, että myös itse luontokappale pitää turmeluksen
orjuudesta vapaaksi tuleman, Jumalan lasten kunnian vapauteen.
22 Sillä me tiedämme, että jokainen luontokappale huokaa ja
ahdistetaan aina tähän asti meidän kanssamme. **23** Mutta ei
ainoastaan ne, vaan myös itse me, joilla hengen uutiset ovat,
huokaamme itsellämme, odottain sitä lapseksi ottamista, meidän
ruumiimme lunastusta. **24** Sillä me olemme toivossa vapahdetut.
Mutta jos toivo näkyy, niin ei se ole toivo; sillä kuinka joku
taitaa toivoa jota hän näkee? **25** Mutta jos me sitä toivomme,
jota emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydessä. **26**
Mutta niin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme; sillä
emmepä me tiedä mitään rukoilla niinkuin tulis, vaan Henki
rukoilee meidän edestämme sanomattomilla huokauksilla. **27**
Mutta joka sydämet tutkii, hän tietää, mitä Hengen mielessä

on; sillä hän rukoilee pyhäin edestä Jumalan tahdon jälkeen.
28 Mutta me tiedämme niille, jotka Jumalaa rakastavat, kaikki
kappaleet ynnä parhaaksi kääntyvän, niille, jotka aivoituksen
jälkeen kutsutut ovat. **29** Sillä jotka hän on katsonut edes, ne hän
on Poikansa kuvan kaltaiseksi säätänyt, että hän olis esikoinen
monen veljen keskellä. **30** Mutta jotka hän on säätänyt, ne hän
on myös kutsunut, ja jotka hän kutsunut on, ne hän on myös
vanhurskaiksi tehnyt, ja jotka hän vanhurskaiksi teki, ne hän on
myös kunniallisiksi tehnyt. **31** Mitäs me siis näihin sanomme?
Jos Jumala on meidän edestämme, kuka voi meitä vastaan olla?
32 Joka ei omaakaan Poikaansa armahtanut, vaan antoi hänen
kaikkein meidän edestämme, eikös hän myös lahjoita meille
kaikkia hänen kanssansa? **33** Kuka tahtoo Jumalan valittuin
päälle kantaa? Jumala on, joka tekee vanhurskaaksi. **34** Kuka
on, joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut. Ja, hän on myös
herätetty ylös, on myös Jumalan oikialla kädellä, joka myös
rukoilee meidän edestämme. **35** Kuka pitää meitä Kristuksen
rakkaudesta eroittaman? vaivako, eli ahdistus, eli vaino, eli
nälkä, eli alastomuus, eli hätä, eli miekka? **36** Niinkuin kirjoitettu
on: sinun tähtes me kuoletetaan yli päivää: me pidetään niinkuin
teurastettavat lampaat. **37** Mutta niissä kaikissa me voitamme
hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. **38** Sillä minä olen
vahva siitä, ettei kuolema, eikä elämä, eikä enkelit, eikä esivallat,
eikä väkevyydet, eikä nykyiset, eikä tulevaiset, **39** Eikä korkeus,
eikä syvyys, eli joku muu luontokappale taida meitä Jumalan
rakkaudesta eroittaa, joka on Jesuksessa Kristuksessa, meidän
Herrassamme.

9 Minä sanon totuuden Kristuksessa ja en valehtele, (niinkuin
minun omatuntoni minun kanssani Pyhässä Hengessä todistaa,)

2 Että minulla on suuri murhe ja alinomainen kipu sydämessäni.
3 Minä olen pyytänyt kirottuna olla Kristukselta minun veljieni
tähden, jotka lihan puolesta minun lankoni ovat, **4** Jotka ovat
Israelilaiset, joiden on lasten oikeus ja kunnia, ja liitot ja laki, ja
jumalanpalvelus ja lupaukset, **5** Joiden myös isät ovat, joista
Kristus lihan puolesta syntynyt on, joka on Jumala ylitse kaikkein
ylistetty ijankaikkisesti, amen! **(aiōn g165)** **6** Mutta ei niin, että
Jumalan sana on hukkunut; sillä ei ne ole kaikki Israelilaiset, jotka
Israelista ovat. **7** Ei myös ne ole kaikki lapset, jotka Abrahamin
siemen ovat; vaan Isakissa pitää sinulle siemen kutsuttaman. **8**
Se on: ei ne ole Jumalan lapset, jotka lihan puolesta lapset ovat;
mutta ne, jotka lupauksen lapset ovat, ne siemeneksi luetaan. **9**
Sillä tämä on lupauksen sana: tällä ajalla minä tulen ja Saaralla
pitää poika oleman. **10** Mutta ei se ainoastaan, mutta myös
Rebekka siitti yhdestä Isaakista meidän isästämme. **11** Sillä
ennen kuin lapset syntyivätkään ja kuin ei he vielä hyvää eikä
pahaa tehneet olleet, että Jumalan aivoitus pitäis valitsemisen
jälkeen seisovainen oleman, ei töiden tähden, vaan kutsujan
armosta, **12** Sanottiin hänelle: suuremman pitää vähempää
palveleman. **13** Niinkuin kirjoitettu on: Jakobia minä rakastin,
mutta Esauta vihasin. **14** Mitäs me siis sanomme? Onko Jumalan
tykönä vääryyttä? Pois se! **15** Sillä hän sanoo Mosekselle: jota
minä armahdan, sitä minä tahdon armahtaa, ja tahdon olla
laupias, jolle minä laupias olen. **16** Niin ei se nyt ole sen, joka
tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan sen, joka armahtaa, nimittäin
Jumalan. **17** Sillä Raamattu sanoo Pharaolle: juuri sentähden
olen minä sinun herättänyt, osoittaakseni minun voimani sinussa,
että minun nimeni kaikessa maassa julistettaisiin. **18** Niin hän siis
armahtaa, ketä hän tahtoo, ja paaduttaa, kenenkä hän tahtoo.

19 Niin sinä sanot minulle: mitä hän siis nuhtelee? sillä kuka
taitaa hänen tahtoansa vastaan olla? **20** Ja tosin, oi ihminen,
kuka sinä olet, joka Jumalaa vastaan riitelet? Sanooko työ
tekiällensä: miksis minut tainkaltaiseksi tehnyt olet? **21** Eli eikö
savenvalajalla ole saven päälle valtaa, yhdestä kappaleesta
tehdä yhtä astiaa kunnialliseksi ja toista huonoksi? **22** Sentähden,
jos Jumala tahtoo vihansa osoittaa ja voimansa ilmoittaa, on
hän suurella kärsivällisyydellä kärsinyt vihansa astioita, jotka
ovat kadotukseen valmistetut. **23** Ja että hän tiettäväksi tekis
kunniansa rikkauden laupiutensa astioille, jotka hän kunniaan on
valmistanut, **24** Jotka hän myös kutsunut on, nimittäin meitä, ei
ainoasti Juudalaisista, vaan myös pakanoista, **25** Niinkuin hän
myös Hosean kautta sanoo: minä tahdon kutsua sen minun
kansakseni, joka ei ollut minun kansani, ja minun rakkaakseni,
joka ei minun rakkaani ollut. **26** Ja pitää tapahtuman, että
siinä paikassa, missä heille sanottiin: ette ole minun kansani,
siellä pitää heitä elävän Jumalan lapsiksi kutsuttaman. **27**
Mutta Jesaias huutaa Israelin edestä: jos Israelin lasten luku
olis niinkuin santa meressä, niin kuitenkin tähteet autuaaksi
tulevat. **28** Sillä kuluttamus ja lyhentämys pitää tapahtuman
vanhurskaudeksi, että Herra tekee hävityksen maan päällä,
29 Ja niinkuin Jesaias ennen sanoi: ellei Herra Zebaot olisi
meille siementä jättänyt, niin me olisimme olleet kuin Sodoma ja
senkaltaiset kuin Gomorra. **30** Mitäs me siis sanomme? (Me
sanomme:) pakanat, jotka ei ole vanhurskautta etsineet, ovat
saaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka uskosta
on: **31** Mutta Israel, joka vanhurskauden lakia on etsinyt, ei ole
vanhurskauden lakia saanut. **32** Minkätähden? Ettei he sitä
uskosta, mutta niinkuin lain töistä etsivät. Sillä he ovat loukanneet

itsensä loukkauskiveen. **33** Niinkuin kirjoitettu on: katso, minä
panen Zioniin loukkauskiven ja pahennuksen kallion, ja jokainen,
joka hänen päällensä uskoo, ei pidä häpiään tuleman.

10 Veljet, minun sydämeni halu ja rukous on Jumalan tykö
Israelin edestä, että he autuaaksi tulisivat. **2** Sillä minä annan
heille todistuksen, että heillä on kiivaus Jumalan puoleen, mutta
ei taidon jälkeen. **3** Sillä ei he ymmärrä Jumalan vanhurskautta,
vaan pyytävät omaa vanhurskauttansa vahvistaa, eikä ole
Jumalan vanhurskaudelle kuuliaiset: **4** Sillä Kristus on lain loppu,
jokaiselle uskovaiselle vanhurskaudeksi. **5** Sillä Moses kirjoittaa
siitä vanhurskaudesta, joka laista on, että kuka ihminen ne
tekee, hänen pitää niissä elämän. **6** Mutta se vanhurskaus, joka
uskosta on, sanoo näin: älä sano sydämessäs: kuka tahtoo
astua ylös taivaasen? se on Kristusta tänne tuoda alas. **7** Eli
kuka tahtoo astua alas syvyyteen: se on: Kristusta kuolleista
jälleen tuoda? **(Abyssos g12)** **8** Vaan mitä hän sanoo? Se sana on
juuri sinun tykönäs, nimittäin sinun suussas ja sydämessäs.
Tämä on se sana uskosta, jota me saarnaamme. **9** Sillä, jos sinä
suullas tunnustat Herran Jesuksen ja uskot sydämessäs, että
Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä tulet autuaaksi;
10 Sillä sydämen uskolla me vanhurskaaksi tulemme, ja suun
tunnustuksella me autuaaksi tulemme. **11** Sillä Raamattu sanoo:
jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä häpiään tuleman.
12 Ei ole yhtään eroitusta Juudalaisen ja Grekiläisen välillä;
sillä yksi on kaikkein Herra, rikas kaikkein kohtaan, jotka häntä
rukoilevat. **13** Sillä jokainen, joka Herran nimeä avuksensa
huutaa, tulee autuaaksi. **14** Mutta kuinka he sitä avuksensa
huutavat, jonka päälle ei he uskoneet? Ja kuinka he sen
uskovat, josta ei he ole kuulleet? Mutta kuinka he kuulevat

ilman saarnaajaa? **15** Ja kuinka he saarnaavat, ellei heitä
lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: oi kuinka suloiset ovat niiden
jalat, jotka rauhaa julistavat, niiden jotka hyvää julistavat. **16**
Mutta ei he ole kaikki evankeliumille kuuliaiset; sillä Jesaias
sanoo: Herra, kuka uskoo meidän saarnamme? **17** Niin tulee siis
usko kuulosta, mutta kuulo Jumalan sanan kautta. **18** Mutta
minä sanon: eikö he sitä ole kuulleet? Heidän äänensä tosin
on lähtenyt kaikkeen maailmaan ja heidän sanansa maailman
ääriin. **19** Vaan minä sanon: eikös Israel tietänyt? Ensimäinen
Moses sanoo: minä tahdon teitä yllyttää kateuteen sen kansan
kautta, joka ei minun kansani ole, ja tyhmän kansan kautta
tahdon minä teitä härsytellä. **20** Mutta Jesaias on rohkia ja
sanoo: minä olen niiltä löydetty, jotka ei minua etsineet, ja olen
niille ilmaantunut, jotka ei minua kysyneet. **21** Mutta Israelille hän
sanoo: koko päivän olen minä käteni ojentanut tottelemattomalle
ja vastahakoiselle kansalle.

11 Niin minä siis sanon: onkos Jumala kansansa hyljännyt? Pois
se! sillä minä olen myös Israelilainen, Abrahamin siemenestä,
Benjaminin suvusta. **2** Ei Jumala ole kansaansa hyljännyt,
jonka hän ennen on tuntenut. Ettekö te tiedä, mitä Raamattu
Eliaasta sanoo? kuinka hän rukoilee Jumalaa Israelia vastaan,
sanoen: **3** Herra, he ovat tappaneet sinun prophetas ja sinun
alttaris kukistaneet, ja minä yksinäni jäin, ja he etsivät minunkin
henkeäni. **4** Mutta mitä Jumalan vastaus sanoo hänelle? Minä
olen itselleni jättänyt seitsemäntuhatta miestä, jotka ei ole Baalille
polviansa taivuttaneet. **5** Niin ovat jääneet tälläkin ajalla armon
valitsemisen jälkeen. **6** Mutta jos se armosta on, niin ei se ole
enään töistä, sillä ei armo muutoin armo olisikaan. Mutta jos se
on töistä, niin ei se silleen armo ole; muutoin ei työ enään ole

työ. **7** Kuinkas siis? Jota Israel etsii, sitä ei hän ole saanut; mutta
valitut sen ovat saaneet ja ne muut ovat paatuneet, **8** (Niinkuin
kirjoitettu on: Jumala on antanut heille uppiniskaisen hengen,
silmät, ettei he näkisi, ja korvat, ettei he kuulisi) tähän päivään
asti. **9** Ja David sanoo: heidän pöytänsä tulkoon heille paulaksi,
ja satimeksi, ja pahennukseksi, ja kostoksi. **10** Heidän silmänsä
soetkoon, ettei he näkisi, ja taita aina heidän selkänsä! **11** Niin
minä siis sanon: ovatko he sentähden itsensä loukanneet, että
heidän piti lankeeman? Pois se! vaan heidän lankeemisestansa
tapahtui pakanoille autuus, että hän sais heitä kiivaaksi heidän
tähtensä. **12** Mutta jos heidän lankeemisensa on maailman
rikkaus ja heidän vähennöksensä on pakanain rikkaus; kuinka
paljoa enemmin heidän täydellisyytensä? **13** Sillä teille pakanoille
minä puhun: että minä pakanain apostoli olen, ylistän minä minun
virkaani. **14** Jos minä taitaisin jollakin tavalla niitä, jotka minun
lihani ovat, kiivaaksi saada ja muutamatkin heistä autuaaksi
saattaa. **15** Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailman sovinto,
mitäs heidän korjaamisensa muuta on kuin elämä kuolleista? **16**
Sillä jos alku on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on
pyhä, niin ovat myös oksat. **17** Mutta jos muutamat oksista ovat
murtuneet, ja sinä, joka metsä-öljypuu olit, olet niihin istutettu, ja
olet öljypuun juuresta ja lihavuudesta osalliseksi tullut, **18** Niin
älä ylpeile oksia vastaan; mutta jos sinä heitä vastaan ylpeilet,
niin tiedä, ettet sinä juurta kanna, vaan juuri kantaa sinua. **19**
Niin sanot; oksat ovat murtuneet, että minun piti siihen jälleen
istutettaman. **20** Oikein: he ovat murtuneet epäuskonsa tähden,
mutta sinä pysyt uskon kautta: älä ole röyhkeä, vaan pelkää.
21 Sillä jos ei Jumala luonnollisia oksia armahtanut, katso, ei
hän sinuakaan armahda. **22** Sentähden katso tässä Jumalan

hyvyyttä ja ankaruutta: ankaruutta niissä, jotka lankesivat, mutta
hyvyyttä itse sinussas, jos sinä ainoastaan hyvyydessä pysyt;
muutoin sinäkin leikataan pois. **23** Ja ne jälleen istutetaan,
ellei he epäuskossansa pysy; sillä Jumala on voimallinen heitä
jälleen istuttamaan. **24** Sillä jos sinä olet luonnollisesta metsä-
öljypuusta karsittu, ja olet vastoin luontoa hyvään öljypuuhun
istutettu, kuinka paljon enemmin ne, jotka luonnolliset ovat,
omaan öljypuuhunsa istutetaan? **25** Sillä en minä tahdo salata
teiltä, rakkaat veljet, tätä salaisuutta, (ettette itsellänne ylpeilisi,
) että paatumus on puolittain Israelille tullut, siihenasti kuin
pakanain täydellisyys tulis. **26** Ja niin kaikki Israel pitää autuaaksi
tuleman, niinkuin kirjoitettu on: se tulee Zionista, joka päästää ja
jumalattoman menon Jakobista kääntää pois. **27** Ja tämä on
minun liittoni heidän kanssansa, kuin minä otan pois heidän
syntinsä. **28** Evankeliumin puolesta tosin ovat he viholliset teidän
tähtenne; mutta valitsemisen puolesta rakastetaan heitä isäin
tähden. **29** Sillä ei Jumala lahjojansa ja kutsumistansa kadu.
30 Sillä niinkuin ette tekään muinen Jumalan päälle uskoneet,
mutta olette nyt laupiuden heidän epäuskonsa kautta saaneet;
31 Niin ei he ole myös nyt uskoneet sitä laupiutta, joka teille
on tapahtunut, että heillekin laupius tapahtuis. **32** Sillä Jumala
on kaikki epäuskon alle sulkenut, että hän kaikkia armahtais.
(eleēsē g1653) **33** Oi sitä Jumalan rikkauden, ja viisauden, ja
tunnon syvyyttä! kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja
käsittämättömät hänen tiensä! **34** Sillä kuka on Herran mielen
tietänyt? Eli kuka on hänen neuvonantajansa ollut? **35** Eli kuka
on hänelle jotakin ennen antanut, jota hänelle pitäis jälleen
maksettaman. **36** Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja hänessä

ovat kaikki: hänelle olkoon kunnia ijankaikkisesti, amen! **(aiōn g165)**

12 Niin neuvon minä teitä, rakkaat veljet, Jumalan sydämellisen laupiuden kautta, että te antaisitte teidän ruumiinne eläväksi, pyhäksi ja Jumalalle otolliseksi uhriksi, joka on teidän toimellinen jumalanpalveluksenne. **2** Ja älkäät sovittako teitänne tämän maailman muodon jälkeen, vaan muuttakaat teitänne teidän mielenne uudistuksen kautta, että te koettelisitte, mikä Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto olis. **(aiōn g165)** **3** Sillä minä sanon siitä armosta, joka minulle annettu on, jokaiselle, joka teidän seassanne on, ettei yksikään itsestänsä enempää pitäisi kuin hänen tulee pitää; vaan pitäkään kohtuullisesti itsestänsä sen jälkeen kuin Jumala on kullekin uskon mitan jakanut. **4** Sillä niinkuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä, mutta ei kaikilla jäsenillä ole yhtäläinen työ, **5** Niin mekin olemme monta yksi ruumis Kristuksessa, mutta keskenämme olemme me toinen toisemme jäsenet. **6** Ja meillä ovat moninaiset lahjat siitä armosta, kuin meille annettu on. Jos jollakin on prophetia, niin olkoon uskon kanssa yhteinen. **7** Jos jollakin on joku virka, niin pitäkään virastansa vaarin. Jos joku opettaa, niin ottakaan opetuksestansa vaarin. **8** Jos joku neuvoo, niin pitäkään neuvostansa vaarin. Jos joku antaa, niin antakaan yksinkertaisuudessa. Jos joku hallitsee, niin pitäkään siitä murheen. Jos joku armahtaa, niin tehkään sen ilolla, **9** Olkoon rakkaus vilpitöin. Vihatkaat pahaa ja riippukaat kiinni hyvässä. **10** Veljellinen rakkaus olkoon sydämellinen teidän keskenänne. Ennättäkään toinen toisensa kunniaa tekemässä. **11** Älkäät olko hitaat töissänne. Olkaat palavat hengessä. Palvelkaat Herraa. **12** Olkaat toivossa iloiset, kärsivälliset murheessa.

Olkaat alati rukouksissa. **13** Jakakaat omanne pyhäin tarpeeksi.
Ottakaat mielellänne huoneesen. **14** Siunatkaat vainollisianne:
siunatkaat ja älkäät sadatelko. **15** Iloitkaat iloisten kanssa, ja
itkekäät itkeväisten kanssa. **16** Olkaat keskenänne yksimieliset.
Älkäät itsestänne paljon pitäkö, vaan pitäkäät teitänne nöyräin
kaltaisena. Älkäät itsiänne ylen viisaina pitäkö. **17** Älkäät
kellenkään pahaa pahalla kostako. Ahkeroitkaat sitä, mikä
kunniallinen on kaikkein ihmisten edessä. **18** Jos mahdollinen
on, niin paljo kuin teissä on, niin pitäkäät rauha kaikkein ihmisten
kanssa. **19** Älkäät itse kostako, minun rakkaani, vaan antakaat
(Jumalan) vihan siaa saada. Sillä kirjoitettu on: minun on kosto,
minä tahdon kostaa, sanoo Herra. **20** Sentähden, jos vihollises
isoo, niin syötä häntä, ja jos hän janoo, niin juota häntä; sillä
koskas tämän teet, niin sinä tuliset hiilet hänen päänsä päälle
kokoot. **21** Älä anna sinuas voitettaa pahalta, vaan voita sinä
paha hyvällä.

13 Jokainen olkoon esivallalle, jolla valta on, alamainen; sillä
ei esivalta ole muutoin kuin Jumalalta: ne vallat, jotka ovat,
Jumalalta ne säädetyt ovat. **2** Sentähden jokainen, joka itsensä
esivaltaa vastaan asettaa, se on Jumalan säätyä vastaan; mutta
ne, jotka vastaan ovat, saavat tuomion päällensä. **3** Sillä ne, jotka
vallan päällä ovat, ei ole hyvintekiöille, vaan pahoille pelvoksi.
Ellet tahdo esivaltaa peljätä, niin tee hyvää, ja sinä saat häneltä
kiitoksen. **4** Sillä hän on Jumalan palvelia sinun hyväkses.
Vaan jos sinä pahaa teet, niin pelkää; sillä ei hän miekkaa
hukkaan kanna; sillä hän on Jumalan palvelia ja kostaja sille
rangaistukseksi, joka pahaa tekee. **5** Sentähden tulee alamainen
olla, ei ainoastaan vihan tähden, vaan myös omantunnon
tähden. **6** Sillä sentähden te myös veron maksatte; sillä he ovat

Jumalan palveliat, joiden senkaltaisista tulee lukua pitää. **7** Niin
antakaat siis kaikille, mitä te velvolliset olette: sille vero, jolle
vero tulee; sille tulli, jolle tulli tulee; sille pelko, jolle pelko tulee;
sille kunnia, jolle kunnia tulee. **8** Älkäät kellenkään velvolliset
olko, vaan ainoastaan että te toinen toistanne rakastatte; sillä
joka toista rakastaa, se on täyttänyt lain. **9** Sillä se: ei sinun
pidä huorin tekemän; ei sinun pidä tappaman; ei sinun pidä
varastaman; ei sinun pidä väärää todistusta sanoman; ei sinun
pidä himoitseman, ja mitä muuta käskyä on, se tähän sanaan
suljetaan: sinun pitää rakastaman lähimmäistäs niinkuin itsiäs.
10 Ei rakkaus tee lähimmäiselle mitään pahaa; sentähden on
rakkaus lain täyttämys. **11** Ja että me sen tiedämme, nimittäin
ajan, että nyt on aika unesta nousta; sillä meidän autuutemme
on nyt lähempänä kuin silloin, kuin me uskoimme. **12** Yö on
kulunut ja päivä on tullut; sentähden hyljätkäämme pimeyden
työt ja pukekaamme meitämme valkeuden sota-aseilla. **13**
Vaeltakaamme soveliaasti, niinkuin päivällä: ei ylönsyömisessä,
eikä juopumisessa, ei kammioissa, eikä haureudessa, ei riidassa
ja kateudessa, **14** Vaan pukekaat päällenne Herra Jesus Kristus
ja älkäät holhoko ruumistannen haureuteen.

14 Heikkouskoista korjatkaat, ei kamppausten riidoissa. **2**
Yksi kyllä uskoo saavansa kaikkinaista syödä, vaan heikko syö
kaalia. **3** Joka syö, älkään sitä katsoko ylön, joka ei syö; ja
se, joka ei syö, älkään tuomitko sitä, joka syö; sillä Jumala on
hänen ottanut vastaan. **4** Kuka sinä olet, joka toisen palveliaa
tuomitse? Omalle isännällensä hän seisoo eli lankee. Mutta
hän taidetaan ojentaa ylös; sillä Jumala on voimallinen häntä
ojentamaan. **5** Yksi eroittaa yhden päivän toisesta, toinen pitää
kaikki päivät yhtäläisenä: jokainen olkoon vahva mielessänsä. **6**

Joka päivää tottelee, sen hän Herralle tekee; ja joka ei päivää
tottele, se myös sen Herralle tekee. Joka syö, hän syö Herralle;
sillä hän kiittää Jumalaa: ja joka ei syö, se ei syö Herralle,
ja kiittää Jumalaa. **7** Sillä ei yksikään meistä itsellensä elä,
eikä yksikään itsellensä kuole. **8** Sillä jos me elämme niin me
Herralle elämme; jos me kuolemme, niin me Herralle kuolemme.
Sentähden joko me elämme tai kuolemme, niin me Herran omat
olemme. **9** Sillä sentähden on myös Kristus kuollut ja noussut
ylös ja jälleen eläväksi tullut, että hän olis kuolleiden ja elävien
Herra. **10** Mutta miksi sinä veljes tuomitset? Eli miksi sinä veljes
katsot ylön? sillä me asetetaan kaikki Kristuksen tuomio-istuimen
eteen. **11** Sillä kirjoitettu on: niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, minua pitää kaikki polvet kumartaman, ja kaikki kielet
pitää Jumalaa tunnustaman. **12** Sentähden jokaisen meistä pitää
edestänsä Jumalalle luvun tekemän. **13** Älkäämme siis tästedes
toinen toistamme tuomitko, vaan tuomitkaat paremmin niin, ettei
yksikään veljensä eteen pane loukkausta eli pahennusta. **14**
Minä tiedän ja olen vahva Herrassa Jesuksessa, ettei mitään
itsestänsä yhteistä ole, vaan joka jotakin yhteiseksi luulee,
hänelle se on yhteinen. **15** Mutta jos sinun veljes sinun ruastas
surulliseksi tulee, niin et sinä enään vaella rakkaudessa. Älä sitä
ruallas kadota, jonka tähden Kristus on kuollut. **16** Sentähden
sovittakaat niin, ettei teidän hyvyyttänne laitettaisi. **17** Sillä ei
Jumalan valtakunta ole ruoka ja juoma, mutta vanhurskaus, ja
rauha, ja ilo Pyhässä Hengessä. **18** Sillä joka niissä Kristusta
palvelee, hän on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen. **19**
Sentähden noudattakaamme niitä, mitkä rauhaan sopivat, ja
sitä, mikä keskenämme parannukseksi tulee. **20** Älä ruan tähden
Jumalan työtä turmele. Kaikki tosin ovat puhtaat; vaan sille

ihmiselle on se paha, joka syö omantuntonsa pahennuksen
kanssa. **21** Se on hyvä, ettet lihaa söisi etkä viinaa joisi eli
jotakin, josta veljes loukkaantuu, taikka pahenee, elikkä heikoksi
tulee. **22** Jos sinulla on usko, niin pidä se itsessäs Jumalan
edessä. Autuas on, joka ei tee itsellensä omaatuntoa niissä,
mitkä hän koettelee. **23** Mutta joka siitä epäilee ja kuitenkin syö,
se on kadotettu; sillä ei hän syönyt uskossa, mutta kaikki, mikä
ei uskosta ole, se on synti.

15 Mutta meidän, jotka väkevät olemme, tulee heikkoin
voimattomuutta kärsiä, eikä itsellemme kelvata. **2** Niin jokainen
meistä kelvatkoon lähimmäisellensä siinä, mikä hyvä on,
parannukseksi. **3** Sillä ei Kristuskaan itsellensä kelvannut,
vaan niinkuin kirjoitettu on: heidän pilkkansa, jotka sinua
pilkkasivat, lankesivat minun päälleni. **4** Sillä mitä ennen
kirjoitettu on, se on meille opiksi kirjoitettu, että meillä
kärsivällisyyden ja Raamattuin lohdutuksen kautta toivo olis. **5**
Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala antakoon teille,
että te keskenänne yksimieliset olisitte Jesuksen Kristuksen
perään: **6** Että te yksimielisesti yhdestä suusta kiittäisitte Jumalaa
ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isää. **7** Sentähden
korjatkaat toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on meitä Jumalan
kunniaksi korjannut. **8** Mutta minä sanon: Jesus Kristus on
ollut ympärileikkauksen palvelia Jumalan totuuden tähden,
vahvistamaan sitä lupausta, joka isille tapahtunut oli. **9** Mutta
että pakanat laupiuden edestä Jumalaa kiittäisivät, niinkuin
kirjoitettu on: sentähden kiitän minä sinua pakanain seassa ja
veisaan sinun nimelles. **10** Ja taas hän sanoo: iloitkaat pakanat
hänen kansansa kanssa! **11** Ja taas: kiittäkäät Herraa, kaikki
pakanat, ja kaikki kansa ylistäkään häntä! **12** Ja taas sanoo

Jesaias: sen pitää oleman Jessen juuren, joka on nouseva
pakanoita hallitsemaan, jonka päälle pakanat toivoman pitää. **13**
Mutta toivon Jumala täyttäköön teitä kaikella riemulla ja rauhalla
uskossa, että teillä Pyhän Hengen voiman kautta yltäkylläinen
toivo olis. **14** Mutta minä tiedän hyvästi, rakkaat veljeni, teistä,
että te olette hyvyyttä täynnä, kaikella tuntemisella täytetyt, että te
voitte toinen toistanne neuvoa. **15** Minä olen kuitenkin puolittain
rohkiasti teidän tykönne, rakkaat veljet, kirjoittanut, niinkuin
muistuttain teille sen armon puolesta, joka minulle Jumalalta on
annettu. **16** Että minun pitää oleman pakanain seassa Jesuksen
Kristuksen palvelian, Jumalan evankeliumia uhraamassa, että
pakanatkin olisivat Jumalalle otollinen uhri, Pyhän Hengen kautta
pyhitetty. **17** Sentähden minulla on se, josta minä Jesuksessa
Kristuksessa kerskaan, niissä mitkä Jumalan ovat. **18** Sillä
en minä rohkene mitään puhua niistä, mitä ei Kristus minun
kauttani vaikuttanut pakanain kuuliaisuudeksi, sanalla ja työllä,
19 Merkkien ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen väellä; niin
että minä hamasta Jerusalemista ja niissä ympäri Illyrikoon asti
olen kaikki Kristuksen evankeliumilla täyttänyt. **20** Ja minä olen
ollut ahkera evankeliumia saarnaamaan, joissa Kristuksen nimi
ei mainittu ollut, etten minä muukalaisen perustuksen päälle
rakentaisi; **21** Vaan niinkuin kirjoitettu on: joille ei ensinkään
hänestä julistettu ollut, niiden pitää sen näkemän, ja jotka ei
kuulleet ole, niiden pitää ymmärtämän. **22** Sentähden myös
minä olen usein estetty teidän tykönne tulemasta. **23** Mutta
nyt, ettei minulla ole näissä maakunnissa enempi siaa ja
minä olen jo monta vuotta halainnut teidän tykönne tulla,
24 Sentähden kuin minä Hispaniaan vaellan, niin minä tulen
teidän tykönne; sillä minä toivon, että kuin minä sen kautta

matkustan, niin minä saan teidät nähdä, ja niin teiltä sinne
saatettaisiin; kuitenkin, että minä ennen saisin kerran minuni
teistä ilahuttaa. **25** Mutta nyt minä vaellan Jerusalemiin pyhille
palvelusta tekemään; **26** Sillä ne Makedoniasta ja Akajasta
ovat mielellänsä Jerusalemin köyhiä pyhiä varten yhteisen avun
koonneet. **27** He ovat sen mielellänsä tehneet, niinkuin he
siihen heille velkapäätkin ovat; sillä jos pakanat ovat heidän
hengellisestä tavarastansa osallisiksi tulleet, niin on kohtuullinen,
että he myös heitä ruumiillisella tavarallansa palvelevat. **28** Kuin
minä siis sen asian päättänyt olen ja heille tämän hedelmän
lukinnut, tahdon minä teidän kauttannen Hispaniaan palata. **29**
Mutta minä tiedän, kuin minä teidän tykönne tulen, että minä
tulen Kristuksen evankeliumin täydellisellä siunauksella. **30**
Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jesuksen
Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta, että te minun
kanssani kilvoittelisitte rukouksissa minun edestäni Jumalan
tykö: **31** Että minä Juudeassa epäuskoisista pelastettaisiin, ja
että minun palvelukseni Jerusalemissa olis pyhille otollinen; **32**
Että minä ilolla teidän tykönne tulisin Jumalan tahdon kautta, ja
minuani ynnä teidän kanssanne virvoittaisin. **33** Mutta rauhan
Jumala olkoon teidän kaikkein kanssanne! Amen.

16 Minä annan teidän haltuunne Pheben, meidän sisaremme,
joka on Kenkrean seurakunnan palveluspiika: **2** Että te häntä
ottaisitte vastaan Herrassa, niinkuin pyhäin sopii. Ja olkaat
hänelle kaikissa asioissa avulliset, joissa hän teitä tarvitsee; sillä
hän on monelle avullinen ollut ja itse minulle. **3** Tervehtikäät
Priskillaa ja Akvilaa, minun auttajiani Kristuksessa Jesuksessa,
4 (Jotka ovat kaulansa minun henkeni tähden alttiiksi antaneet:
joita en minä ainoasti kiitä, vaan kaikki pakanainkin seurakunnat.)

5 Niin myös sitä seurakuntaa, joka heidän huoneessansa on.
Tervehtikäät Epenetusta, minun rakkaintani, joka on Akajasta
uutinen Kristuksessa. **6** Tervehtikäät Mariaa, joka paljon vaivaa
meistä näki. **7** Tervehtikäät Andronikusta ja Juniaa, minun
lankojani ja kanssavankejani, jotka ovat kuuluisat apostolien
seassa, jotka myös olivat ennen minua Kristuksessa. **8**
Tervehtikäät Ampliaa, minun rakastani Herrassa. **9** Tervehtikäät
Urbanusta, meidän auttajaamme Kristuksessa, ja Stakya,
minun rakastani. **10** Tervehtikäät Apellesta, joka on koeteltu
Kristuksessa. Tervehtikäät Aristobulin perhettä. **11** Tervehtikäät
Herodionia, minun lankoani. Tervehtikäät Narkissuksen perhettä,
jotka ovat Herrassa. **12** Tervehtikäät Tryphenaa ja Tryphosaa,
jotka työtä tekevät Herrassa. Tervehtikäät Persistä, minun
rakastani, joka paljon työtä tehnyt on Herrassa. **13** Tervehtikäät
Rufusta, valittua Herrassa, ja hänen ja minun äitiäni. **14**
Tervehtikäät Asynkritusta ja Phlegonia, Hermasta, Patrobasta,
Hermestä ja veljiä, jotka heidän kanssansa ovat. **15** Tervehtikäät
Philologusta ja Juliaa, Nereusta, ja hänen sisartansa, ja Olympaa,
ja kaikkia pyhiä, jotka ovat heidän kanssansa. **16** Tervehtikäät
teitänne keskenänne pyhällä suunantamisella. Kristuksen
seurakunnat tervehtivät teitä. **17** Mutta minä neuvon teitä, rakkaat
veljet, että te kavahtaisitte eripuraisuuden ja pahennuksen
matkaan saattajia sitä oppia vastaan, jonka te oppineet olette: ja
välttäkäät niitä. **18** Sillä ei senkaltaiset Herraa Jesusta Kristusta
palvele, vaan omaa vatsaansa ja viettelevät makeilla puheillansa
ja liehakoitsemisellansa yksinkertaisten sydämet. **19** Sillä teidän
kuuliaisuutenne on kaikille julistettu, jonka tähden minä iloitsen
teidän ylitsenne. Mutta minä tahdon, että teidän pitää hyvässä
viisaat oleman ja pahuudessa yksinkertaiset. **20** Mutta rauhan

Jumala on tallaava saatanan pian teidän jalkainne alle. Meidän
Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne!
Amen. **21** Teitä tervehtivät Timoteus, minun auttajani, ja Lukius,
ja Jason ja Sosipater, minun lankoni. **22** Minä Tertius, joka
tämän lähetyskirjan kirjoitin, tervehdin teitä Herrassa. **23** Teitä
tervehtii Gajus, minun ja kaiken seurakunnan holhoja. Teitä
tervehtii Erastus, kaupungin rahanhaltia, ja Kvartus veli. **24**
Meidän Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkein
kanssanne! Amen. **25** Mutta hänelle, joka voi teitä vahvistaa
minun evankeliumini ja Jesuksen Kristuksen saarnan jälkeen,
sen salaisuuden ilmestyksen jälkeen, joka ijäisiin aikoihin on
salattu ollut, **(aiōnios g166)** **26** Mutta nyt ilmoitettu ja tiettäväksi
tehty prophetain Raamattuin kautta, ijankaikkisen Jumalan
käskyn jälkeen, uskon kuuliaisuudeksi kaikkein pakanain seassa:
(aiōnios g166) **27** Jumalalle, joka yksinänsä viisas on, olkoon
kunnia Jesuksen Kristuksen kautta ijankaikkisesti! Amen! **(aiōn
g165)**

1 Korinttilaisille

1 Paavali, kutsuttu Jesuksen Kristuksen apostoliksi Jumalan
tahdon kautta, ja Sostenes veli, **2** Sille Jumalan seurakunnalle,
joka on Korintossa, pyhitetyille Kristuksessa Jesuksessa,
kutsutuille pyhille ynnä kaikkein niiden kanssa, jotka meidän
Herran Jesuksen Kristuksen nimeä avuksensa huutavat,
jokaisessa heidän ja meidän siassamme. **3** Armo olkoon teille
ja rauha Jumalalta, meidän isältämme, ja Herralta Jesukselta
Kristukselta. **4** Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne, sen
Jumalan armon edestä, joka teille Jesuksessa Kristuksessa
annettu on: **5** Että te olette kaikissa rikkaaksi tehdyt hänessä,
kaikessa opissa ja kaikessa tuntemisessa. **6** Sillä todistus
Kristuksesta on teissä vahvistettu, **7** Niin ettei teiltä jossakussa
lahjassa mitään puutu, jotka odotatte meidän Herran Jesuksen
Kristuksen ilmoitusta, **8** Joka myös teitä loppuun asti vahvistaa,
että te olisitte nuhteettomat meidän Herran Jesuksen Kristuksen
päivänä. **9** Sillä Jumala on uskollinen, jonka kautta te kutsutut
olette hänen Poikansa Jesuksen Kristuksen, meidän Herramme
yhteyteen. **10** Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet, meidän
Herran Jesuksen Kristuksen nimen kautta, että te kaikki
yhdenkaltaisen puheen pitäisitte, ja ettei teidän seassanne
eriseuroja olisi, vaan olkaat sovitetut yhdessä mielessä ja yhdessä
neuvossa. **11** Sillä minun korvilleni on tullut teistä, rakkaat veljet,
Kloen perheen kautta, että riidat ovat teillä keskenänne. **12** Niin
minä sanon sitä, että kukin teistä sanoo: minä olen Paavalin,
minä olen Apollon, minä Kephaan, minä Kristuksen. **13** Lieneekö
Kristus jaettu, vai onko Paavali teidän edestänne ristiinnaulittu?
eli oletteko te Paavalin nimeen kastetut? **14** Minä kiitän Jumalaa,
etten minä ole yhtään teistä kastanut, vaan Krispuksen ja

Gajuksen: **15** Ettei kenkään saa sanoa, että minä minun nimeeni
ketään kastin. **16** Minä kastin myös Stephanaan perheen;
sitte en minä tiedä, jos minä jonkun muun kastanut olen. **17**
Sillä ei Kristus minua lähettänyt kastamaan, vaan evankeliumia
saarnaamaan, ei sanan viisaudella, ettei Kristuksen risti turhaan
menisi. **18** Sillä se puhe rististä on niille hulluus, jotka kadotetaan;
mutta meille, jotka autuaaksi tulemme, on se Jumalan voima.
19 Sillä kirjoitettu on: minä kadotan viisasten viisauden, ja
ymmärtäväisten ymmärryksen minä hylkään. **20** Kussas on
viisas? kussas on kirjanoppinut? kussas tämän maailman tutkia
on? Eikö Jumala ole tämän maailman viisautta hulluudeksi
tehnyt? **(aiōn g165)** **21** Sillä että Jumalan viisaudessa ei maailma
tuntenut Jumalaa viisauden kautta, niin kelpasi Jumalalle tyhmän
saarnan kautta niitä vapahtaa, jotka sen uskovat, **22** Sentähden
että Juudalaiset merkkiä anovat ja Grekiläiset viisautta etsivät;
23 Mutta me saarnaamme ristiinnaulitun Kristuksen Juudalaisille
pahennukseksi ja Grekiläisille hulluudeksi. **24** Mutta kutsutuille
sekä Juudalaisille että Grekiläisille saarnaamme me Kristuksen
Jumalan voimaksi ja Jumalan viisaudeksi. **25** Sillä Jumalan
hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on
väkevämpi kuin ihmiset. **26** Te näette, rakkaat veljet, teidän
kutsumisenne, ettei monta lihallista viisasta, ei monta voimallista,
ei myös monta suuresta suvusta, **27** Vaan ne, jotka maailman
edessä hullut ovat, on Jumala valinnut, että hän viisaat häpiään
saattais; ja ne, jotka heikot ovat maailman edessä, on Jumala
valinnut, että hän väkevät häpiään saattais; **28** Ja ne alimmaisesta
suvusta ja ylönkatsotut maailmassa on Jumala valinnut, ja ne,
jotka ei mitään ole, että hän ne, jotka jotakin ovat, turhaksi
tekis; **29** Ettei hänen edessänsä yksikään liha kerskaisi. **30**

Mutta te olette hänestä Kristuksessa Jesuksessa, joka meille on
Jumalalta tehty viisaudeksi, ja vanhurskaudeksi, ja pyhitykseksi
ja lunastukseksi: **31** Että niinkuin kirjoitettu on: joka itsiänsä
kerskaa, hän kerskatkaan itsiänsä Herrassa.

2 Ja, rakkaat veljet, kuin minä teidän tykönne tulin, en minä
tullut korkeilla sanoilla enkä syvällä viisaudella ilmoittamaan
teille Jumalan todistusta. **2** Sillä en minä itsiäni pitänyt
teidän seassanne mitäkään tietämäni, vaan ainoasti Jesuksen
Kristuksen ja sen ristiinnaulitun. **3** Ja minä olin teidän kanssanne
heikkoudessa, ja pelvossa, ja suuressa vapistuksessa. **4** Ja
minun puheeni ja saarnani ei ollut kaunistetuissa sanoissa
ihmisten viisauden jälkeen, mutta hengen ja voiman osoituksessa,
5 Ettei teidän uskonne olisi ihmisten viisaudessa, vaan Jumalan
voimassa. **6** Mutta me puhumme siitä viisaudesta, joka on
täydellisten tykönä, ei tämän maailman viisaudesta, eikä tämän
maailman päämiesten, jotka hukkuvat. **(aiōn g165)** **7** Vaan me
puhumme siitä salatusta Jumalan viisaudesta, jonka Jumala on
ennen maailman alkua säätänyt meidän kunniaksemme, **(aiōn
g165)** **8** Jota ei yksikään tämän maailman päämiehistä tuntenut;
sillä jos he olisivat tunteneet, niin ei he olisi kunnian Herraa
ristiinnaulinneet. **(aiōn g165)** **9** Vaan niinkuin kirjoitettu on: joita ei
silmä ole nähnyt, eikä korva ole kuullut, ja ei ihmisen sydämeen
ole astunut, joita Jumala on niille valmistanut, jotka häntä
rakastavat. **10** Mutta meille on Jumala sen ilmoittanut Henkensä
kautta; sillä Henki kaikki tutkistelee, Jumalan syvyydetkin. **11**
Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, vaan ihmisen
henki, joka hänessä on? Niin myös ei yksikään tiedä, mitä
Jumalassa on, vaan Jumalan Henki. **12** Mutta emme ole saaneet
tämän maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka Jumalasta on,

että me tietäisimme, mitä meille Jumalalta annettu on, **13** Jota
me myös puhumme, ei niillä sanoilla, joita inhimillinen viisaus
opettaa, vaan niillä, joita Pyhä Henki opettaa, ja me tuomitsemme
hengelliset asiat hengellisesti. **14** Mutta ei luonnollinen ihminen
ymmärrä niitä, mitkä Jumalan Hengen ovat; sillä ne ovat hänelle
hulluus, ja ei taida käsittää, sillä ne hengellisesti tuomitaan. **15**
Mutta hengellinen tuomitsee tosin kaikkia, vaan ei hän keltäkään
tuomita. **16** Sillä kuka on tietänyt Herran mielen, joka tahtoo
hänelle neuvoa antaa? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3 Ja, rakkaat veljet! en minä taitanut teille puhua niinkuin
hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin lapsille Kristuksessa.
2 Rieskaa minä olen teille juoda antanut, ja en ruokaa; sillä ette
sitä vielä voineet, ja ette vielä nytkään voi. **3** Sillä te olette vielä
lihalliset, sillä niinkauvan kuin teidän seassanne kateus ja riita ja
eripuraisuus on, ettekö te ole lihalliset ja vaella ihmisten tavan
jälkeen? **4** Sillä koska joku sanoo: minä olen Paavalin, ja toinen:
minä Apollon: ettekö te siis ole lihalliset? **5** Mitäs Paavali on ja
mikä Apollo muuta kuin palveliat, joiden kautta te olette uskoneet,
ja niinkuin Jumala kullekin antanut on? **6** Minä olen istuttanut,
Apollo on kastanut mutta Jumala on kasvun antanut. **7** Niin ei se
mitään ole, joka istuttaa, eikä se, joka kastaa, vaan Jumala, joka
kasvun on antaa. **8** Mutta se, joka istuttaa, ja se, joka kastaa,
ovat yhtä: kumpikin saa palkkansa työnsä jälkeen. **9** Sillä me
olemme Jumalan apulaiset: te olette Jumalan pelto ja Jumalan
rakennus. **10** Sen Jumalan armon jälkeen, joka minulle annettu
on, olen minä perustuksen laskenut, niinkuin taitava rakentaja,
vaan toinen sen päälle rakentaa; mutta katsokaan jokainen,
kuinka hän sen päälle rakentaa. **11** Sillä muuta perustusta, ei
taida yksikään panna, vaan sen, joka pantu on, joka on Jesus

Kristus. **12** Jos nyt joku rakentaa tämän perustuksen päälle
kultaa, hopiaa, kalliita kiviä, puita, heiniä, olkia: **13** Jokainen
teko tulee julkiseksi; sillä se päivä sen on selittävä, joka tulessa
ilmaantuu: ja minkäkaltainen kunkin teko on, sen tuli koettelee.
14 Jos jonkun teko pysyy, jonka hän sen päälle rakentanut on,
niin hän saa palkan: **15** Jos jonkun teko palaa, niin hän saa
vahingon; mutta hän tulee itse autuaaksi, kuitenkin niinkuin
tulen kautta. **16** Ettekö te tiedä teitänne Jumalan templiksi, ja
että Jumalan Henki asuu teissä? **17** Jos joku Jumalan templin
turmelee, sen Jumala turmelee; sillä Jumalan templi on pyhä,
niinkuin tekin olette. **18** Älkään kenkään itseänsä pettäkö: jos
joku teistä luulee itsensä viisaaksi tässä maailmassa, se tulkoon
tyhmäksi, että hän viisaaksi tulis. **(aiōn g165)** **19** Sillä tämän
maailman viisaus on hulluus Jumalan tykönä. Sillä kirjoitettu on:
hän käsittää taitavat heidän kavaluudessansa, **20** Ja taas: Herra
tietää viisasten ajatukset, että ne turhat ovat. **21** Sentähden
älkään yksikään ihmisistä kerskatko; sillä kaikki ovat teidän
omanne: **22** Joko se olis Paavali eli Apollo, eli Kephas, taikka
maailma, eli elämä, eli kuolema, taikka nykyiset eli tulevaiset:
kaikki ovat teidän, **23** Mutta te olette Kristuksen, vaan Kristus on
Jumalan.

4 Jokainen pitäköön meitä Kristuksen palvelioina ja Jumalan
salaisuutten huoneenhaltioina. **2** Mutta ainoastaan se
huoneenhaltiain seassa etsitään, että joku uskolliseksi
löydettäisiin. **3** Mutta vähän minä sitä tottelen, että minä teiltä
tuomitaan eli inhimilliseltä päivältä: ja en minä itsekään tuomitse
minuani; **4** Sillä en minä tiedä mitään kanssani; mutta en
minä sentähden vanhurskautettu ole, vaan Herra on se, joka
minun tuomitsee. **5** Sentähden älkäät tuomitko ennen aikaa,

siihenasti kuin Herra tulee, joka nekin valkeuteen saattaa, mitkä
pimeydessä peitetyt ovat, ja ilmoittaa sydänten aivoitukset: ja
silloin kukin saa kunnian Jumalalta. **6** Mutta näitä, rakkaat veljet,
olen minä minustani ja Apollosta ulostoimittanut teidän tähtenne,
että te meistä oppisitte, ettei kenkään enempää itsestänsä
ajattelisi kuin kirjoitettu on, ettei yksikään teistä toistansa vastaan
pidä jonkun tähden itsiänsä paisuttaman. **7** Sillä kuka sinun
eroittaa? Taikka mitä sinulla on, jota et sinä ole saanut? Jos
siitä siis saanut olet, mitäs kerskaat niinkuin et sinä saanut
olisi? **8** Jo te olette ravitut, jo te olette rikastuneet, ilman meitä
te vallitsette: ja oi jospa te tosin vallitsisitte, että mekin teidän
kanssanne vallitsisimme! **9** Sillä minä luulen, että Jumala on
meitä apostoleita viimeisiksi asettanut, niinkuin surmattaviksi;
sillä me olemme maailmalle, ja enkeleille, ja ihmisille ihmeeksi
tulleet. **10** Me olemme tomppelit Kristuksen tähden, mutta
te toimelliset Kristuksessa: me heikot, mutta te väkevät: te
kunnialliset, mutta me katsotut ylön. **11** Hamaan tähän hetkeen
asti kärsimme me nälkää ja janoa, ja olemme alasti, ja meitä
lyödään korvalle ja ei meillä ole vahvaa asuinsiaa: **12** Ja me
näemme vaivaa, työtä tehden omilla käsillämme. Kuin meitä
soimataan, niin me hyvästi lausumme: kuin meitä vainotaan, niin
me kärsimme. **13** Kuin meitä pilkataan, niin me rukoilemme:
me olemme tulleet niinkuin maailman tunkioksi ja kaikkein
saastaisuudeksi tähän päivään asti. **14** En minä näitä kirjoita
häväistäkseni teitä, vaan minä neuvon teitä niinkuin rakkaita
lapsiani. **15** Sillä ehkä teillä olis kymmenentuhatta opettajaa
Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä
olen teitä Kristuksessa Jesuksessa siittänyt evankeliumin kautta.
16 Sentähden neuvon minä teitä, olkaat minun tavoittajani. **17**

Sentähden lähetin minä teille Timoteuksen, joka on minun rakas
ja uskollinen poikani Herrassa, jonka pitää muistuttaman teille
minun tieni, jotka ovat Kristuksessa, niinkuin minä joka paikassa
kaikissa seurakunnissa opetan. **18** Mutta muutamat ovat teistä
paisuneet, niinkuin en minä teidän tykönne tuleva oliskaan. **19**
Mutta ennen paljoa aikaa tulen minä teidän tykönne, jos Herra
tahtoo, ja tahdon tietää, ei paisuneitten sanojen, vaan voimaa.
20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole puheessa, vaan voimassa. **21**
Kumman te tahdotte: että minä tulen vitsalla teidän tykönne,
taikka rakkaudella ja hengen siveydellä?

5 Täydellisesti kuuluu teidän seassanne huoruus, ja senkaltainen
huoruus, josta ei pakanatkaan sanoa tiedä, niin että joku
isänsä emäntää pitää. **2** Ja te olette paisuneet, ja miksi ette
enemmin murehtineet, että se, joka senkaltaisen työn tehnyt
on, teidän seastanne otettaisiin pois. **3** Mutta minä tosin, joka
niinkuin ruumiin puolesta poissa ollen, kuitenkin hengessä
tykönä ollen, olen jo niinkuin tykönä oleva sen tuominnut,
että hän, joka sen niin tehnyt on, **4** Meidän Herran Jesuksen
Kristuksen nimeen, teidän kokoontulemisessanne, ynnä minun
henkeni kanssa, meidän Herran Jesuksen Kristuksen voimalla,
5 Annetaan saatanan haltuun lihan kadotukseksi, että henki
autuaaksi tulis Herran Jesuksen päivänä. **6** Ei ole teidän
kerskauksenne hyvä: ettekö te tiedä, että vähä hapatus kaiken
taikinan hapattaa? **7** Sentähden peratkaat se vanha taikina, että
te olisitte uusi taikina, niinkuin te happamattomat olette; sillä
meidän pääsiäislampaamme on meidän edestämme uhrattu,
joka on Kristus. **8** Sentähden pitäkäämme juhlaa, ei vanhassa
hapatuksessa, eikä pahuuden ja vääryyden hapatuksessa,
vaan vakuuden ja totuuden happamattomassa taikinassa. **9**

Minä olen teille lähetyskirjassa kirjoittanut, ettei teidän pitäisi
sekaantuman huorintekiäin kanssa. **10** Ja ei kaiketi tämän
maailman huorintekiäin kanssa, eli ahneitten, eli raateliain, eli
epäjumalain palveliain; sillä niin tulis teidän maailmasta paeta
pois. **11** Mutta nyt minä olen kirjoittanut, ettei teidän pidä heihin
sekaantuman, jos joku, joka veljeksi kutsutaan, olis huorintekiä,
taikka ahne, eli epäjumalain palvelia, taikka pilkkaaja, eli juomari,
taikka raatelia; älkäät senkaltaisen kanssa syökö; **12** Sillä mitä
minun tulee tuomita niitä, jotka ulkona ovat? Ettekö te niitä
tuomitse, jotka sisällä ovat? **13** Mutta Jumala ne tuomitsee, jotka
ulkona ovat. Ajakaat itsekin paha pois tyköänne.

6 Miksi joku teistä, jolla on toisen kanssa jotakin asiaa, rohkenee
riidellä vääräin ja ei pyhäin edestä? **2** Ettekö te tiedä, että
pyhät pitää maailmaa tuomitseman? Ja jos maailma pitää teidän
kauttanne tuomittaman, ettekö siis te kelpaa pienempiä asioita
tuomitsemaan? **3** Ettekö te tiedä, että meidän pitää enkeleitäkin
tuomitseman? kuinka siis ei ajallisia asioita? **4** Kuin siis teillä
on jotakuta asiaa ajallisesta hyvyydestä, niin te otatte ne, jotka
seurakunnassa ovat katsotut ylön, ja asetatte tuomariksi. **5**
Teille minä sanon näitä häpiäksi: eikö niin yhtään viisasta ole
teidän seassanne, joka taitais tuomita veljiensä välillä? **6** Vaan
veli riitelee veljensä kanssa, ja sittenkin uskottoman edessä.
7 Niin on siis kaiketi vika teidän seassanne, että te toinen
toisenne kanssa käytte oikeuden eteen. Miksi ette paremmin
vääryyttä kärsi? miksi ette ennen suo teitänne vahingoittaa?
8 Vaan te itse vääryyden ja vahingon teette, ja semminkin
teidän veljillenne. **9** Ettekö te tiedä, ettei väärät pidä Jumalan
valtakuntaa perimän? Älkäät eksykö; ei huorintekiäin, eikä
epäjumalten palvelijain, eikä salavuoteisten, eikä pehmiäin, eikä

miesten kanssa makaajain, **10** Eikä varasten, eikä ahnetten,
eikä juomarien, eikä pilkkaajain eikä raateliain pidä Jumalan
valtakuntaa perimän. **11** Ja senkaltaiset te muutamat olitte; mutta
te olette pestyt, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskaaksi tulleet
Herran Jesuksen nimen kautta ja meidän Jumalamme hengen
kautta. **12** Kaikissa on minulla valta, vaan ei kaikki ole hyväksi:
kaikissa on minulla valta, mutta en minä kenenkään alamainen
ole. **13** Ruoka on vatsalle säätty ja vatsa rualle; mutta Jumala
on tämän ja sen hukuttava. Ei ruumis ole säätty huoruuteen,
vaan Herralle, ja Herra ruumiille. **14** Mutta Jumala on Herran
herättänyt, niin hän on myös meitäkin voimallansa herättävä. **15**
Ettekö te tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäsenet?
Pitäiskö siis minun Kristuksen jäsenet ottaman ja porton jäseniksi
tekemän? Pois se! **16** Taikka ettekö te tiedä, että se, joka
porttoon ryhtyy, hän on yksi ruumis sen kanssa? Sillä he tulevat,
sanoo hän, kaksi yhdeksi lihaksi. **17** Mutta joka Herraan ryhtyy,
se on yksi henki hänen kanssansa. **18** Välttäkäät huoruutta.
Kaikki synnit, joita ihminen tekee, ovat ulkona ruumiista; vaan
joka huorin tekee, tekee syntiä omassa ruumiissansa. **19** Vai
ettekö te tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen templi,
joka teissä on, jonka te Jumalalta saitte, ja ettepä te ole teidän
omanne? **20** Sillä te olette kalliisti ostetut; kunnioittakaat siis
Jumalaa teidän ruumiissanne ja teidän hengessänne, jotka
Jumalan ovat.

7 Mutta niistä, joita te minulle kirjoititte, hyvä on miehelle,
ettei hän vaimoon ryhdy. **2** Mutta huoruuden tähden pitäköön
kukin oman vaimonsa, ja jokainen pitäköön oman miehensä.
3 Mies antakoon vaimolle velvollisen mielisuosion, niin myös
vaimo miehelle. **4** Ei ole vaimolla valtaa omalle ruumiillensa,

vaan miehellä: ei myös miehellä ole valtaa ruumiillensa, vaan
vaimolla. **5** Älkäät toinen toistanne vältkö, jollei se ole molempain
suosiosta hetkeksi, että teillä jouto olis paastota ja rukoilla:
ja tulkaat jälleen yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän
himonne hillimättömyyden puolesta. **6** Mutta sen sanon minä
teille suomisen ja ei käskyn jälkeen. **7** Sillä minä tahtoisin, että
kaikki ihmiset niin olisivat kuin minäkin olen; mutta jokaisella
on oma lahja Jumalalta, yhdellä niin ja toisella näin. **8** Vaan
minä sanon naimattomille ja leskille: se on heille hyvä, jos he
ovat niinkuin minäkin. **9** Vaan ellei he voi itsiänsä pidättää, niin
naikaan; sillä parempi on naida kuin palaa. **10** Mutta naineelle
käsken, en minä, vaan Herra, ettei vaimon pidä miehestänsä
eriämän. **11** Mutta jos hän eriää, niin olkoon naimatta taikka
sopikaan miehensä kanssa, ja älköön mies hyljätkö vaimoansa.
12 Vaan muille sanon minä ja ei Herra: jos jollakin veljellä on
uskotoin vaimo, ja se mielistyy hänen kanssansa asumaan,
älköön sitä itsestänsä eroittako. **13** Ja jos jollakin vaimolla on
uskotoin mies, ja hän tahtoo sen kanssa asua, älköön häntä
itsestänsä eroittako. **14** Sillä uskotoin mies on vaimonsa kautta
pyhitetty, ja uskotoin vaimo on pyhitetty miehensä kautta: Muutoin
olisivat teidän lapsenne saastaiset, vaan nyt ne ovat pyhitetyt.
15 Mutta jos uskotoin itsensä eroittaa, niin olkoot eroitetut. Eipä
veli taikka sisar ole sidottu orjuuteen senmuotoisissa menoissa;
mutta rauhassa on Jumala meitä kutsunut. **16** Sillä kuinkas
tiedät, vaimo, jos sinä miehes taidat autuaaksi saattaa? Eli sinä
mies, kuinkas tiedät, jos sinä taidat vaimos autuaaksi saattaa?
17 Kuitenkin niinkuin Jumala kullekin on jakanut: jokainen niin
vaeltakaan, kuin Herra on hänen kutsunut: ja niin minäkin kaikissa
seurakunnissa säädän. **18** Jos joku ympärileikattu on kutsuttu,

älkään se esinahkaa pyytäkö: jos joku on esinahasta kutsuttu,
älkään se antako itsiänsä ympärileikata. **19** Ympärileikkaus ei
ole mitään, eikä esinahka mitään ole, vaan Jumalan käskyin
pitämys. **20** Jokainen pysyköön siinä kutsumisessa, johonka
hän kutsuttu on. **21** Jos sinä olet orjaksi kutsuttu, älä sitä
murehdi: kuitenkin jos sinä taidat vapaaksi tulla, miin nautitse
sitä paremmin. **22** Sillä joka orjaksi on Herrassa kutsuttu, se
on Herran vapaa: niin myös joka vapaaksi on kutsuttu, hän on
Kristuksen orja. **23** Te olette kalliisti ostetut! älkäät ihmisten
orjat olko! **24** Itsekukin, rakkaat veljet, jossa hän kutsuttu on,
olkaan siinä Jumalan tykönä. **25** Mutta neitseistä ei ole minulla
Herran käskyä; kuitenkin sanon minä minun neuvoni niinkuin
laupiuden saanut Herralta uskollisena ollakseni. **26** Minä luulen
siis sen hyväksi, nykyisen tuskan tähden, että ihmisen on niin
hyvä olla. **27** Jos sinä olet vaimoon sidottu, älä pyydä eroa; jos
sinä olet vaimotoin, niin älä pyydä vaimoa. **28** Mutta jos sinä
myös olet nainut, et sinä syntiä tehnyt, ja jos neitsy huoli, ei
hänkään syntiä tehnyt. Kuitenkin senkaltaiset saavat vaivan
ruumiisensa. Mutta minä säästäisin mielelläni teitä. **29** Mutta
sen minä sanon, rakkaat veljet, aika on lyhetty. Mitä enempi?
Joilla vaimot ovat, olkaan niinkuin ei heillä olisikaan, **30** Ja jotka
itkevät, niinkuin ei he itkisikään: ja jotka iloitsevat, niinkuin ei
iloitsisikaan: ja jotka ostavat, niinkuin ei nautitsisikaan; **31** Ja
jotka tätä maailmaa viljelevät, ettei he sitä väärin käyttäisi; sillä
tämän maailman meno on menevä. **32** Mutta minä tahtoisin,
että te ilman murhetta olisitte: naimatoin tottelee niitä, jotka
Herran ovat, kuinka hänen pitää Herralle kelpaaman. **33** Mutta
joka nai, hän suree maailmallisista, kuinka hän emännällensä
kelpais. **34** Nämät ovat eroitetut, vaimo ja neitsy, joka ei naitu

ole, se murehtii niitä, jotka Herran ovat, että hän pyhä olis
sekä ruumiilla että hengellä; mutta se, joka naitu on, murehtii
maailmallisista, kuinka hänen pitää miehellensä kelpaaman. **35**
Mutta senkaltaista sanon minä teidän tarpeeksenne: ei, että
minä paulan teidän päällenne heittäisin, vaan että te soveliaasti
ja hyvin Herrassa riippuisitte, ilman eroittamatta. **36** Mutta jos
joku luulee, ettei se sovi hänen neitseellensä, sittekuin hän
jo naitavissa on, eikä saa toisin olla, niin tehkään, mitä hän
tahtoo, ei hän syntiä tee; sallikaan hänen huolla. **37** Mutta joka
seisoo vahvana sydämessänsä ja ei ole vaadittu, vaan hänellä
on oma ehtonsa ja päättää sen sydämessänsä, että hän tahtoo
neitseensä pitää, se tekee hyvin. **38** Sentähden joka naittaa,
se tekee hyvin; mutta joka ei naita, hän tekee paremmin. **39**
Vaimo on sidottu lakiin, niinkauvan kuin hänen miehensä elää;
vaan kuin hänen miehensä kuollut on, niin hän on vapaa toiselle
huolemaan, kelle hän tahtoo; ainoasti että se Herrassa tapahtuu.
40 Vaan hän on autuaampi, minun luullakseni, jos hän sillänsä
pysyy; sillä minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8 Epäjumalain uhreista me tiedämme, että kaikilla meillä on
tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa. **2** Mutta jos joku
luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä mitään tiedä, kuin hänen
tulis tietää. **3** Mutta jos joku Jumalaa rakastaa, se on tuttu
häneltä. **4** Niin me nyt tiedämme siitä ruasta, joka epäjumalille
uhrataan, ettei yhtään epäjumalaa maailmassa olekaan, ja ettei
yhtään muuta Jumalaa ole kuin yksi; **5** Ja vaikka muutamat ovat,
jotka jumaliksi kutsutaan, olkoon se taivaassa eli maan päällä,
(niinkuin monta jumalaa ja monta herraa on:) **6** Niin on kuitenkin
meillä yksi Jumala, Isä, josta kaikki ovat, ja me hänessä, ja
yksi Herra Jesus Kristus, jonka kautta kaikki ovat, ja me hänen

kauttansa. **7** Mutta ei jokaisella ole tietoa; sillä muutamat
tekevät itsellensä omantunnon epäjumalista ja syövät niinkuin
epäjumalille uhrattua, ja että heidän omatuntonsa on heikko,
niin se saastutetaan. **8** Mutta ei ruoka meitä saata otolliseksi
Jumalan edessä; jos me syömme, emme siitä rikkaammaksi tule;
ellemme taas syö, emmepä me sentähden köyhemmäksi tule. **9**
Vaan katsokaat, ettei tämä teidän vapautenne tulisi heikoille
pahennukseksi; **10** Sillä jos joku näkee sinun, jolla tieto on,
atrioitsevan epäjumalain huoneissa, eikö siitä omatunto, joka
heikko on, yllytetä epäjumalain uhria syömään? **11** Ja niin sinun
tietos kautta sinun veljes hukkaantuu, joka heikko on, jonka
tähden Kristus on kuollut. **12** Mutta kuin te niin syntiä teette
veljiänne vastaan ja särjette heidän heikon omantuntonsa, niin
te Kristusta vastaan syntiä teette. **13** Sentähden jos ruoka minun
veljeni pahentais, niin en minä ikänäni söisi lihaa, etten minä
veljeäni pahentaisi. **(aiōn g165)**

9 Enkö minä ole apostoli? Enkö minä vapaa ole? Enkö minä
meidän Herraa Jesusta Kristusta nähnyt? Ettekö te ole minun
työni Herrassa? **2** Ellen minä ole muille apostoli, niin minä tosin
teille olen; sillä te olette minun apostolivirkani sinetti Herrassa. **3**
Niille, jotka minulta kysyvät, on tämä minun edesvastaukseni: **4**
Eikö meillä ole valta syödä ja juoda? **5** Eikö meillä ole valta
sisarta vaimona kanssamme ympäri viedä, niinkuin muillakin
apostoleilla, ja Herran veljillä, ja Kephaalla? **6** Eli minullako yksin
ja Barnabaalla ei ole valtaa olla työtä tekemättä? **7** Kuka sotii
koskaan omalla kulutuksellansa? Kuka istuttaa viinatarhan ja ei
syö sen hedelmästä? Eli kuka karjaa kaitsee ja ei syö karjan
rieskasta? **8** Puhunenko minä näitä ihmisten tavalla? Eikö myös
laki sitä sano? **9** Sillä Moseksen laissa on kirjoitettu: Ei sinun

pidä sitoman kiinni riihtä tappavan härjän suuta. Sureneeko
Jumala härkiä? **10** Taikka, eikö hän sitä kaiketi meidän tähtemme
sano? sillä meidän tähtemme on se kirjoitettu: että se joka
kyntää, hänen pitää toivossa kyntämän, ja joka riihtä tappaa,
hänen pitää toivossa riihtä tappaman, että hän toivostansa
osalliseksi tulis. **11** Jos me olemme teille hengellisiä kylväneet;
paljoko se on, jos me teidän ruumiillisianne niitämme? **12**
Jos muut ovat tässä vallassa osalliset teidän tykönänne, miksi
emme siis paljoa enemmin? mutta emmepä me ole sitä valtaa
pitäneet, vaan me kärsimme kaikkinaisia, ettemme Kristuksen
evankeliumille mitään estettä tekisi. **13** Ettekö te tiedä, että ne,
jotka uhraavat, ne syövät uhrista, ja ne, jotka alttaria valmistavat,
ne alttarista osalliseksi tulevat? **14** Niin on myös Herra säätänyt,
että ne, jotka evankeliumia ilmoittavat, pitää evankeliumista
elatuksensa saaman. **15** Mutta en minä ole kuitenkaan mitään
näistä tehnyt. Vaan en minä sentähden sitä kirjoita, että niin pitäis
minun kanssani tapahtuman. Parempi olis minun kuolla kuin että
joku minun kerskaamiseni tyhjäksi tekis. **16** Mutta että minä
evankeliumia saarnaan, niin ei minun tarvitse siitä öykätä; sillä
minun tulee se tehdä. Voi minua, ellen minä evankeliumia ilmoita!
17 Sillä jos minä sen mielelläni teen, niin minulla on palkka;
mutta jos minä ylönmielin sen teen, niin on se virka kuitenkin
minulle uskottu. **18** Mitäs siis minun palkkani on? että minä
Kristuksen evankeliumia saarnaan, ja teen sen ilman vapauttani
evankeliumissa. **19** Sillä ehkä minä olen vapaa jokaisesta, niin
minä olen kuitenkin minuni tehnyt jokaisen palveliaksi, että minä
sitä usiammat voittaisin. **20** Ja olen Juudalaisille tehty niinkuin
Juudalainen, että minä Juudalaiset voittaisin; niille jotka lain
alla ovat, niinkuin lain alainen, että minä ne, jotka lain alla ovat,

voittaisin; **21** Niille jotka ilman lakia ovat, niinkuin minä ilman
lakia olisin, (vaikka en minä ilman lakia Jumalan edessä ole,
vaan olen Kristuksen laissa,) että minä ne, jotka ilman lakia
ovat, voittaisin; **22** Heikoille olen minä tehty niinkuin heikko,
että minä heikot voittaisin. Minä olen kaikille tehty kaikiksi, että
minä kaiketi muutamat autuaaksi saattaisin. **23** Mutta sen minä
teen evankeliumin tähden, että minä siitä osalliseksi tulisin.
24 Ettekö te tiedä, että ne, jotka kiistassa juoksevat, kaikki
tosin he juoksevat, vaan yksi palkan ennättää? Juoskaat siis
niin, että te käsittäisitte. **25** Mutta jokainen joka kilvoittelee,
kaikista hän itsensä pitää pois. Ne tosin sitä varten, että he
katoovaisen kruunun saisivat; mutta me katoomattoman. **26**
Mutta en minä niin juokse kuin tietämättömän puoleen, ja minä
kilvoittelen, ei niinkuin tuulta pieksäin. **27** Vaan minä kuritan
ruumistani ja painan sitä alas, etten minä, joka muille saarnaan,
itse hyljättäväksi tulisi.

10 Mutta en minä tahdo sitä teiltä, rakkaat veljet, salata, että
meidän isämme ovat kaikki pilven alla olleet ja kaikki meren
lävitse vaeltaneet, **2** Ja kaikki Mosekseen kastetut pilvessä
ja meressä. **3** Ja ovat kaikki yhtäläistä hengellistä ruokaa
syöneet, **4** Ja kaikki yhtäläistä hengellistä juomaa juoneet;
sillä he joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi;
mutta se kallio oli Kristus. **5** Mutta ei heistä monta olleet
Jumalalle otolliset; sillä he maahan lyötiin korvessa. **6** Mutta
nämä olivat meille esikuvaksi, ettemme pahaa himoitsisi, niinkuin
he himoitsivat. **7** Älkäät siis olko epäjumalain palveliat, niinkuin
muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: kansa istui syömään ja
juomaan, ja nousi mässäämään. **8** Älkäämme huorin tehkö,
niinkuin muutamat heistä itsensä huoruudella saastuttivat ja

lankesivat yhtenä päivänä kolmekolmattakymmentä tuhatta. **9**
Älkäämme Kristusta kiusatko, niinkuin myös muutamat heistä
kiusasivat ja surmattiin kärmeiltä. **10** Älkäät napisko, niinkuin
muutamat heistä napisivat ja hukattiin kadottajalta. **11** Mutta
kaikki nämä tulivat heidän kohtaansa esikuvaksi; vaan se on
kirjoitettu meille karttamiseksi, joidenka päälle maailman loput
tulleet ovat. **(aiōn g165)** **12** Sentähden joka luulee seisovansa,
katsokaan, ettei hän lankee. **13** Eipä yksikään kiusaus ole
teitä käsittänyt, vaan inhimillinen; mutta Jumala on uskollinen,
joka ei salli teitä kiusattaa ylitse teidän voimanne; vaan hän
tekee myös kiusauksesta lopun, että te sen voisitte kärsiä. **14**
Sentähden, minun rakkaani, paetkaat epäjumalain palvelusta!
15 Minä puhun niinkuin toimellisille: tuomitkaat te, mitä minä
sanon. **16** Se siunattu kalkki, jota me siunaamme, eikö se ole
Kristuksen veren osallisuus? Se leipä, jonka me murramme, eikö
se ole Kristuksen ruumiin osallisuus? **17** Sillä se on yksi leipä,
niin mekin monta olemme yksi ruumis; sillä me kaikki yhdestä
leivästä olemme osalliset. **18** Katsokaat Israelia lihan jälkeen:
eikö ne, jotka uhria syövät, ole alttarista osalliset? **19** Mitäs siis
minä sanon, että epäjumalat jotakin ovat, eli jos epäjumalain uhri
jotakin on? **20** Mutta sen minä sanon: mitä pakanat uhraavat,
sen he perkeleille uhraavat ja ei Jumalalle. En minä tahdo, että
teidän pitää oleman perkeleistä osalliset. **21** Ette taida Herran
kalkkia juoda ja perkeleiden kalkkia. Ette taida osalliset olla
Herran pöydästä ja perkeleiden pöydästä. **22** Eli tahdommeko me
Herraa härsytellä? Olemmeko me häntä väkevämmät? **23** Kaikki
tosin ovat minulle luvalliset, vaan ei kaikki ole tarpeelliset. Kaikki
ovat minulle luvalliset, mutta ei kaikki tapahdu parannukseksi.
24 Älkään kenkään omaa parastansa katsoko, vaan toisen. **25**

Kaikkea, mitä teurashuoneessa myydään, syökäät ja älkäät
omantunnon tähden kyselkö. **26** Sillä maa on Herran, ja kaikki
mitä siinä on. **27** Mutta kuin joku uskomatoin teitä vieraaksi
kutsuu ja te mennä tahdotte, niin syökäät kaikkia, mitä teidän
eteenne tuodaan ja älkäät omantunnon tähden kyselkö. **28** Mutta
jos joku silloin teille sanois: tämä on epäjumalain uhri, niin älkäät
syökö, hänen tähtensä, joka sen ilmoitti, ja omantunnon tähden.
Sillä maa on Herran ja kaikki mitä siinä on. **29** Mutta minä
sanon omastatunnosta: ei sinun, vaan toisen; sillä minkätähden
minun vapauteni tuomitaan toisen omaltatunnolta? **30** Sillä
koska minä sen kiitoksella nautitsen, miksis minua pilkataan
sen edestä, josta minä kiitän? **31** Jos te nyt syötte eli juotte, eli
mitä te teette, niin tehkäät kaikki Jumalan kunniaksi. **32** Olkaat
ilman pahennusta sekä Juudalaisille että Grekiläisille ja Jumalan
seurakunnalle, **33** Niinkuin minä kaikissa kaikille kelpaan ja en
etsi omaa parastani, vaan monen, että he autuaaksi tulisivat.

11 Olkaat minun seuraajani, niinkuin minäkin Kristuksen. **2**
Mutta minä kiitän teitä, rakkaat veljeni, että te minua kaikissa
muistatte, ja että te pidätte ne säädyt, jotka minä teille annoin. **3**
Mutta minä tahdon, että teidän pitää tietämän, että Kristus on
jokaisen miehen pää; mutta mies on vaimon pää, ja Jumala on
Kristuksen pää. **4** Jokainen mies, joka rukoilee eli propheteeraa,
ja pitää jotakin päänsä päällä, se häpäisee päänsä. **5** Mutta
jokainen vaimo, joka rukoilee eli propheteeraa peittämättömällä
päällä, se häpäisee päänsä; sillä se on niinkuin se ajeltu olis. **6**
Sillä ellei vaimo anna itsiänsä peittää, niin kerittäkään myös
hänen hiuksensa; vaan että se on ruma, että vaimon pitäis keritty
eli ajeltu oleman, niin peittäkään päänsä. **7** Mutta ei miehen pidä
päätänsä peittämän, sillä hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta

vaimo on miehen kunnia. **8** Sillä ei mies ole vaimosta, mutta
vaimo on miehestä. **9** Ja ei mies ole luotu vaimon tähden, mutta
vaimo on luotu miehen tähden. **10** Sentähden pitää vaimon
pitämän voiman päänsä päällä enkelitten tähden; **11** Muutoin ei
ole mies paitsi vaimoa, eikä vaimo paitsi miestä, Herrassa, **12**
Sillä niinkuin vaimo on miehestä, niin on myös mies vaimon
kautta; mutta kaikki Jumalasta. **13** Tuomitkaat itse keskenänne:
onko se kaunis, että vaimo avopäin Jumalaa rukoilee? **14** Eikö
luontokin sitä teille opeta, että se on miehelle häpiäksi, jos
hänellä on pitkät hiukset? **15** Mutta vaimolle on se kunniaksi,
että hänellä on pitkät hiukset; sillä hiukset ovat hänelle peitteeksi
annetut. **16** Mutta jos joku näkyy riitainen olevan, ei meillä eikä
Jumalan seurakunnilla se tapa ole. **17** Mutta kuin minä tätä teille
ilmoitan, en minä teitä kiitä, ettette kokoon tule parannukseksi,
vaan pahennukseksi. **18** Sillä ensin, kuin te seurakuntaan tulette,
niin minä kuulen eripuraisuudet olevan seassanne; jonka minä
myös puolittain uskon. **19** Sillä teidän seassanne pitää myös
eriseurat oleman, että ne, jotka koetellut ovat, teidän seassanne
ilmoitettaisiin. **20** Kuin te siis kokoon tulette yhteen, ei se ole
Herran ehtoollista pitää. **21** Sillä jokainen ennättää syödä oman
ehtoollisensa, yksi isoo, toinen juovuksissa on. **22** Vai eikö teillä
huoneita ole, joissa te syödä ja juoda saatte? Taikka katsotteko
te ylön Jumalan seurakunnan ja häpäisette ne, joilla ei mitään
ole? Mitä minun pitää teille sanoman? Pitääkö minun teitä
kiittämän? Tässä en minä kiitä. **23** Sillä minä olen sen Herralta
saanut, jonka minä myös teille annoin. Sillä Herra Jesus, sinä
yönä, jona hän petettiin, otti leivän, **24** Ja kiitti, mursi ja sanoi:
ottakaat, syökäät! tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne
murretaan: se tehkäät minun muistokseni; **25** Niin myös kalkin

ehtoollisen jälkeen ja sanoi: tämä kalkki on se Uusi Testamentti
minun veressäni; se tehkäät, niin usein kuin te juotte, minun
muistokseni. **26** Sillä niin usein kuin te syötte tästä leivästä ja
juotte tästä kalkista, pitää teidän Herran kuoleman julistaman,
siihenasti kuin hän tulee. **27** Sentähden joka kelvottomasti syö
tästä leivästä ja juo Herran kalkista, se on vikapää Herran
ruumiiseen ja vereen. **28** Mutta koetelkaan ihminen itsiänsä, ja
niin syökään tästä leivästä ja juokaan tästä kalkista. **29** Sillä joka
syö taikka juo kelvottomasti, hän syö ja juo tuomion itsellensä,
ettei hän Herran ruumista eroita. **30** Sentähden on myös monta
heikkoa ja sairasta teidän seassanne, ja moni makaa. **31** Sillä
jos me itsemme tuomitsisimme, niin emme ensinkään tuomittaisi.
32 Vaan kuin me tuomitaan, niin me Herralta kuritetaan, ettemme
maailman kanssa kadotettaisi. **33** Sentähden, rakkaat veljeni!
kuin te kokoon tulette syömään, niin odottakaat toinen toistanne.
34 Mutta jos joku isoo, hän syköön kotonansa, ettette kokoon
tulisi kadotukseksi. Ne muut minä tultuani tahdon toimittaa.

12 Mutta hengellisistä lahjoista, rakkaat veljet, en minä tahdo
teiltä salata. **2** Te tiedätte, että te olette pakanat olleet ja käyneet
mykkäin epäjumalain tykö, niinkuin te viedyt olitte. **3** Sentähden
teen minä teille tiettäväksi, ettei yksikään, joka Jumalan Hengen
kautta puhuu, Jesusta kiroile: ja ei yksikään taida Jesusta kutsua
Herraksi, vaan Pyhän Hengen kautta. **4** Lahjat ovat moninaiset,
mutta yksi on Henki; **5** Ja virat ovat moninaiset, mutta yksi on
Herra. **6** Ja voimat ovat moninaiset, mutta yksi on Jumala, joka
kaikki kaikissa vaikuttaa. **7** Mutta jokaiselle annetaan Hengen
ilmoitus hyödytykseksi. **8** Sillä yhdelle annetaan Hengen kautta
puhua viisaudesta, toiselle puhua tiedosta, sen yhden Hengen
kautta: **9** Mutta toiselle usko siitä yhdestä Hengestä: toiselle

lahjat terveeksi tehdä siinä yhdessä Hengessä: **10** Toiselle
voimallisia töitä tehdä, toiselle ennustus, toiselle henget eroittaa,
toiselle moninaiset kielet, toiselle moninaisten kielten selitys.
11 Mutta nämät kaikki se yksi Henki vaikuttaa, jakaen kullekin
omansa niinkuin hän tahtoo. **12** Sillä niinkuin ruumis on yksi, ja
hänellä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, ehkä
heitä on usia, ovat kuitenkin yksi ruumis; niin on myös Kristus.
13 Sillä me olemme myös yhdessä Hengessä kaikki yhdeksi
ruumiiksi kastetut, sekä Juudalaiset että Grekiläiset, sekä orjat
että vapaat, ja kaikki me olemme yhteen Henkeen juotetut. **14**
Sillä ei ruumis ole yksi jäsen, vaan usia. **15** Jos jalka sanois:
en minä ole käsi, sentähden en minä ole ruumiista: eikö hän
senvuoksi ole ruumiista? **16** Ja jos korva sanois: en minä ole
silmä, sentähden en minä ole ruumiista: eikö hän senvuoksi
ruumiista ole? **17** Jos koko ruumis silmänä olis, kussas siis
kuulo? Jos se kaikki kuulona, kussas siis haisto? **18** Mutta nyt
on Jumala pannut jäsenet erinänsä itsekunkin ruumiissa niinkuin
hän on tahtonut. **19** Vai jos kaikki olisivat yksi jäsen, kussa sitte
ruumis olis? **20** Mutta nyt on monta jäsentä, vaan yksi ruumis.
21 Mutta ei silmä taida kädelle sanoa: en minä sinua tarvitse, eli
taas pää jaloille: en minä teitä tarvitse. **22** Vaan paljoa enemmin
ne ruumiin jäsenet, jotka heikommaksi näkyvät, ovat tarpeelliset.
23 Ja jotka me luulemme häpiällisemmäksi ruumiissa, niiden
päälle me enimmän kunnian panemme; ja jotka häijymmäksi
näkyvät, niillä on enin kaunistusta: **24** Sillä jotka meissä kauniit
ovat, ei ne mitään tarvitse; mutta Jumala on ruumiin kokoon
liittänyt ja sille puuttuvaiselle enemmän kunnian antanut, **25** Ettei
eripuraisuutta ruumiissa olisi; vaan kaikki jäsenet pitää toinen
toisestansa surun pitämän. **26** Ja jos yksi jäsen kärsii jotakin, niin

kaikki muut jäsenet kanssa kärsivät, ja jos yksi jäsen kunniassa
pidetään, niin kaikki jäsenet myös riemuitsevat. **27** Mutta te olette
Kristuksen ruumis ja jäsenet, jokainen osansa jälkeen. **28** Ja
Jumala on pannut seurakuntaan ensin apostolit, sitte prophetat,
senjälkeen opettajat, sitte voimalliset työt, jälleen parantamisen
lahjat, avut, hallitukset, moninaiset kielet. **29** Ovatko kaikki
apostolit? Ovatko kaikki prophetat? Ovatko kaikki opettajat?
Onko kaikilla voimalliset työt? **30** Onko kaikilla parantamisen
lahjat? Puhuvatko kaikki moninaisilla kielillä? Taitavatko kaikki
selittää? **31** Mutta noudattakaat te paraita lahjoja. Ja vielä minä
teille korkiamman tien osoitan.

13 Jos minä ihmisten ja enkelein kielillä puhuisin, ja ei minulla
olisi rakkautta, niin minä olisin kuin helisevä vaski tai kilisevä
kulkuinen. **2** Ja jos minä propheteerata taitaisin, ja kaikki
salaisuudet tietäisin ja kaiken tiedon, ja minulla olis kaikki usko,
niin että minä vuoret siirtäisin, ja ei olisi minulla rakkautta, niin
en minä mitään olisi. **3** Ja jos minä kaiken tavarani kuluttaisin
köyhäin ravinnoksi, ja jos minä antaisin ruumiini poltettaa, ja ei
olisi minulla rakkautta, niin ei se olisi minulle mitään hyödyllinen.
4 Rakkaus on kärsivällinen ja laupias. Ei rakkaus kadehdi,
ei rakkaus ole tyly, ei hän paisu: **5** Ei hän käytä itsiänsä
sopimattomasti, ei omaansa etsi, ei hän vihaan syty, ei hän
pahaa ajattele, **6** Ei hän vääryydestä iloitse, mutta hän iloitsee
totuudesta: **7** Kaikki hän peittää, kaikki hän uskoo, kaikki hän
toivoo, kaikki hän kärsii. **8** Ei rakkaus koskaan väsy; vaikka
prophetiat lakkaavat, ja kielet vaikenevat, ja tieto katoo. **9** Sillä
me ymmärrämme puolittain, ja propheteeraamme puolittain. **10**
Mutta kuin täydellinen tulee, sitte vajaa lakkaa. **11** Kuin minä
olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja

ajattelin kuin lapsi; mutta sitte kuin minä mieheksi tulin, niin minä
hylkäsin lapselliset. **12** Sillä nyt me näemme niinkuin peilistä
tapauksessa, mutta silloin kasvoista kasvoihin: nyt minä tunnen
puolittain, vaan silloin minä tunnen niiinkuin minä tuttu olen.
13 Mutta nyt pysyvät usko, toivo, rakkaus, nämät kolme; vaan
rakkaus on suurin niistä.

14 Noudattakaat rakkautta, olkaat ahkerat hengellisten lahjain
perään; mutta enemmin propheteeraamaan. **2** Sillä joka kielillä
puhuu, ei hän ihmisille puhu, vaan Jumalalle; sillä ei kenkään
kuule, vaan hän puhuu salaisuudet hengessä. **3** Mutta joka
propheteeraa, se puhuu ihmisille parannukseksi ja neuvoksi ja
lohdutukseksi. **4** Joka kielillä puhuu, hän parantaa itsensä; mutta
joka propheteeraa, hän seurakunnan parantaa. **5** Mutta minä
tahtoisin, että te kaikki kielillä puhuisitte, mutta paljoa enemmin,
että te propheteeraisitte; sillä se, joka propheteeraa, on suurempi
kuin se, joka kielillä puhuu, paitsi sitä jos hän sen selittää, että
seurakunta sais siitä parannuksen. **6** Vaan nyt, rakkaat veljeni!
jos minä tulen teidän tykönne kielillä puhuen, mitä minä olisin
teille hyödyllinen, ellen minä puhuisi teille eli ilmoituksen kautta,
eli tiedon kautta, eli prophetian kautta, taikka opin kautta? **7**
Kuitenkin ne hengettömät, jotka äänen antavat, joko se on huilu
eli kantele, koska ei ne anna eri ääntä itsestänsä, kuinka se
tiedetään, mitä huilulla eli mitä kanteleella soitettu on? **8** Ja jos
vaskitorvi antaa ymmärtämättömän äänen itsestänsä, kuka tietää
sotaan hankita? **9** Niin myös te, jos te kielillä puhutte ja ette
puhu selkiästi; kuinka se ymmärretään, mitä puhuttu on? Sillä te
puhutte tuuleen. **10** Moninaiset tosin ovat äänet maailmassa, ja
ei yhtään niistä ole äänetöintä; **11** Sentähden, ellen minä tiedä
äänen tointa, niin minä olen puhujalle outo, ja se, joka puhuu, on

myös minulle outo. **12** Niin tekin, koska te ahkerasti hengellisiä
lahjoja etsitte, niin ahkeroitkaaat seurakunnan parannukseksi,
että teillä kyllä olis. **13** Sentähden, joka kielillä puhuu, se
rukoilkaan, että hän sen taitais myös selittää. **14** Sillä jos minä
kielillä rukoilen, niin minun henkeni rukoilee, mutta minun mieleni
on hedelmätöin. **15** Kuinkas se siis on? Minä rukoilen hengessä,
ja rukoilen myös mielessäni: minä veisaan hengessä, ja veisaan
myös mielessäni. **16** Mutta koska sinä hengessä siunaat, kuinkas
se, joka oppimattoman siassa on, pitää sinun kiitoksees amen
sanoman? sillä ei hän ymmärrä, mitäs sanot. **17** Sinä tosin
hyvästi kiität, vaan ei se toinen siitä parane. **18** Minä kiitän
minun Jumalaani, että minä taidan usiammalla kielellä puhua
kuin te kaikki. **19** Mutta seurakunnassa tahdon minä paremmin
viisi sanaa puhua minun mielestäni, muita neuvoakseni, ennen
kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. **20** Rakkaat veljet, älkäät
olko lapset taidossa; vaan olkaat lapset pahuudessa, mutta
olkaat taidossa täydelliset. **21** Laissa on kirjoitettu: minä tahdon
puhua tälle kansalle toisilla kielillä ja toisilla huulilla, ja ei he
sittekään minua kuule, sanoo Herra. **22** Niin siis kielet ovat
merkiksi, ei niille, jotka uskovat, vaan niille, jotka ei usko; mutta
ei prophetiat ole uskottomain, vaan uskovaisten tähden. **23**
Sentähden jos koko seurakunta yhteen paikkaan kokoontuis ja
kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisivat oppimattomat taikka
uskottomat; eikö he teitä mielipuoleksi sanoisi? **24** Mutta jos te
kaikki propheteeraisitte, ja sinne tulis joku uskomatoin taikka
oppimatoin, ja hän nuhdeltaisiin kaikilta ja tuomittaisiin kaikilta,
25 Ja niin hänen sydämensä salaudet julki tulisivat, ja hän
lankeais kasvoillensa ja rukoilis Jumalaa, tunnustain että Jumala
olis totisesti teissä. **26** Kuinkas se on, rakkaat veljet? Koska

te kokoon tulette, niin kullakin teistä on psalmi, hänellä on
opetus, hänellä on kieli, hänellä on ilmoitus, hänellä on selitys:
ne tapahtukoon kaikki parannukseksi. **27** Jos joku kielillä puhuu,
se puhukaan itse toisena, taikka ensinnäkin itse kolmantena, ja
vuorottain, ja yksi sen selittäkään. **28** Ellei hän selittäjä ole, niin
olkaan seurakunnassa ääneti ja puhukaan itsellensä ja Jumalalle.
29 Mutta prophetat puhukaan itse toisena, eli itse kolmantena,
ja ne muut tuomitkaan. **30** Ja jos jollekulle tykönä istuvalle
ilmoitus tapahtuu, niin olkaan ensimäinen ääneti. **31** Sillä kyllä te
kaikki propheteerata taidatte, yksi toisenne perään, että kaikki
oppisivat ja tulisivat neuvotuksi. **32** Ja prophetain henget ovat
prophetaille alamaiset. **33** Sillä ei Jumala ole sekaseuraisuuden,
vaan rauhan Jumala, niinkuin kaikissa pyhäin seurakunnissa. **34**
Teidän vaimonne pitää seurakunnissa ääneti oleman; sillä ei
heille ole sallittu puhua, vaan että he ovat alamaiset, niinkuin
myös laki sanoo. **35** Mutta jos he jotain oppia tahtovat, niin
kysyköötmiehiltänsä kotona; sillä häijysti se vaimoille sopii,
että he seurakunnassa puhuvat. **36** Eli onko Jumalan sana
teistä tullut? Taikka onko se ainoasti teidän tykönne tullut?
37 Jos joku luulee itsensä prophetaksi, eli hengelliseksi, se
tutkikaan, mitä minä teille kirjoitan, että ne ovat Herran käskyt.
38 Mutta jos joku on tietämätöin, se olkoon tietämätöin. **39**
Sentähden rakkaat veljet, ahkeroitkaat propheteerata ja älkäät
kieltäkö kielillä puhumasta. **40** Kaikki tapahtukoon soveliaasti ja
säädyllisesti.

15 Mutta minä teen teille tiettäväksi, rakkaat veljet, sen
evankeliumin, jonka minä teille ilmoitin, jonka te myös saaneet
olette, jossa te myös seisotte, **2** Jonka kautta te myös autuaaksi
tulette, jos te sen pidätte, minkä minä teille olen ilmoittanut,

ellette hukkaan ole uskoneet. **3** Sillä minä olen sen ensin teille
antanut, jonka minä myös saanut olen, että Kristus on kuollut
meidän synteimme tähden, Raamattuin jälkeen, **4** Ja että hän oli
haudattu ja nousi ylös kolmantena päivänä Raamattuin jälkeen,
5 Ja että hän nähtiin Kephaalta ja sitte kahdeltatoistakymmeneltä.
6 Senjälkeen hän nähtiin usiammalta kuin viideltäsadalta veljeltä
yhdellä haavalla, joista monta vielä elävät, mutta muutamat
ovat nukkuneet. **7** Sitälähin nähtiin hän Jakobilta ja sen jälkeen
kaikilta apostoleilta. **8** Vaan kaikkein viimein on hän myös minulta
nähty, niinkuin keskensyntyneeltä. **9** Sillä minä olen kaikkein
huonoin apostolitten seassa enkä ole kelvollinen apostoliksi
kutsuttaa, että minä olen Jumalan seurakuntaa vainonnut. **10**
Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä minä olen, ja hänen
armonsa minun kohtaani ei ole tyhjä ollut, vaan minä olen
enemmän työtä tehnyt kuin muut kaikki; mutta en kuitenkaan
minä, vaan Jumalan armo, joka minussa on. **11** Olisin siis minä
eli he, näin me saarnaamme ja näin te olette myös uskoneet.
12 Mutta jos Kristus saarnataan kuolleista nousseeksi ylös;
miksi siis teidän seassanne muutamat sanovat, ettei kuolleitten
ylösnousemista ole? **13** Mutta ellei kuolleitten ylösnousemus ole,
niin ei Kristuskaan noussut ylös. **14** Mutta jollei Kristus noussut
ylös, niin on meidän saarnamme turha ja teidän uskonne on
myös turha, **15** Ja me löydetään Jumalan vääriksi todistajiksi, että
me Jumalaa vastaan todistaneet olemme, että hän on herättänyt
ylös Kristuksen, jota ei hän ole herättänyt ylös, ellei kuolleet
nouse ylös. **16** Sillä jollei kuolleet nouse ylös, eipä Kristuskaan
noussut ole. **17** Mutta ellei Kristus ole noussut ylös, niin on
teidän uskonne turha, ja te olette vielä teidän synneissänne,
18 Niin ovat myös ne, jotka Kristuksessa nukkuneet ovat,

kadotetut. **19** Jos meillä ainoastaan tässä elämässä on toivo
Kristuksen päälle, niin me olemme viheliäisemmät kaikkia muita
ihmisiä. **20** Mutta nyt on Kristus kuolleista noussut ylös ja
on tullut uutiseksi nukkuneiden seassa. **21** Sillä että ihmisen
kautta kuolema on, niin on myös ihmisen kautta kuolleitten
ylösnousemus. **22** Sillä niinkuin kaikki Adamissa kuolevat, niin he
myös kaikki pitää Kristuksessa eläväksi tehtämän, **23** Mutta kukin
järjestyksessänsä: uutinen Kristus, sitte ne, jotka Kristuksen
omat ovat, hänen tulemisessansa. **24** Sitte on loppu, koska hän
antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, ja panee pois kaiken
herrauden ja kaiken vallan ja voiman. **25** Sillä hänen tulee hallita,
siihenasti kuin hän kaikki vihollisensa panee hänen jalkainsa alle.
26 Viimeinen vihollinen, joka pannaan pois, on kuolema. **27** Sillä
hän on kaikki hänen jalkainsa alle heittänyt. Mutta koska hän
sanoo, että kaikki hänen allensa heitetyt ovat, niin on julki, että
se on eroitettu, joka hänelle kaikki heitti alle. **28** Kuin nyt kaikki
hänen allensa heitetyksi tulevat, silloin myös itse Poika hänen
allensa heitetään, joka kaikki hänen allensa heitti, että Jumala
kaikki kaikessa olis. **29** Mitä ne muutoin tekevät, jotka itsensä
kastaa antavat kuolleitten päälle, jollei kuolleet nouse ylös? Miksi
he siis antavat kuolleitten päälle itseänsä kastaa? **30** Miksi myös
me joka aika vaarassa olemme? **31** Minä kuolen joka päivä
meidän kerskaamisen puolesta, joka minulla on Kristuksessa
Jesuksessa meidän Herrassamme. **32** Jos minä olen ihmisten
tavalla Ephesossa petoin kanssa sotinut, mitä se minua auttaa,
ellei kuolleet nouse ylös? Syökäämme ja juokaamme; sillä
huomenna me kuolemme. **33** Älkäät antako pettää teitänne:
pahat jaaritukset turmelevat hyvät tavat. **34** Herätkäät ylös
hurskaasti ja älkäät syntiä tehkö; sillä ei muutamat Jumalasta

mitään tiedä. Häpiäksi minä näitä teille sanon. **35** Vaan joku
taitais sanoa: kuinkas kuolleet nousevat? ja minkäkaltaisilla
ruumiilla he tulevat? **36** Sinä tomppeli! Se, minkä sinä kylvät, ei
tule eläväksi, ellei hän (ensin) kuole. **37** Ja jonka sinä kylvät,
ei se ole se ruumis, joka tuleva on, vaan paljas jyvä, nimittäin
nisun jyvä eli joku muu. **38** Mutta Jumala antaa hänelle ruumiin
niinkuin hän tahtoi, ja kullekin siemenelle oman ruumiinsa. **39**
Ei kaikki liha ole yhtäläinen liha; vaan toinen on ihmisten liha,
toinen on karjan liha, toinen on kalain, toinen on lintuin; **40**
Ja ovat taivaalliset ruumiit ja maalliset ruumiit; mutta toinen
kirkkaus on taivaallisilla ja toinen maallisilla. **41** Toinen kirkkaus
on auringolla ja toinen kirkkaus kuulla, ja toinen kirkkaus
tähdillä; sillä yksi tähti voittaa toisen kirkkaudessa. **42** Niin
myös kuolleitten ylösnousemus: se kylvetään turmeluksessa ja
nousee ylös turmelematoin, **43** Se kylvetään huonona ja nousee
ylös kunniassa, se kylvetään heikkoudessa ja nousee ylös
väkevyydessä, **44** Se kylvetään luonnollinen ruumis ja nousee
hengellinen ruumis. Meillä on luonnollinen ruumis, on myös
hengellinen ruumis. **45** Niinkuin myös kirjoitettu on: ensimäinen
ihminen Adam on tehty eläväksi sieluksi, ja viimeinen Adam
eläväksi tekeväiseksi hengeksi. **46** Mutta hengellinen ei ole
ensimäinen, vaan luonnollinen, senjälkeen hengellinen. **47**
Ensimäinen ihminen on maasta ja maallinen, toinen ihminen
on itse Herra taivaasta. **48** Minkäkaltainen maallinen on,
senkaltaiset ovat myös maalliset, ja minkäkaltainen taivaallinen
on, senkaltaiset ovat myös taivaalliset. **49** Ja niinkuin me
olemme kantaneet maallisen kuvaa, niin pitää myös meidän
kantaman taivaallisen kuvaa. **50** Mutta minä sanon, rakkaat
veljet, ei liha ja veri taida Jumalan valtakuntaa periä, ja ei

turmeltu pidä turmelematointa perimän. **51** Katso, minä sanon
teille salaisuuden: emme tosin kaikki nuku, vaan kaikki me
muutetaan, **52** Ajan rahdussa, silmänräpäyksessä, viimeisellä
basunalla; sillä basuna soi, ja kuolleet pitää turmelematoinna
nouseman ylös ja me tulemme muutetuksi. **53** Sillä tämä
katoova pitää pukeman päällensä katoomattomuuden ja kuoleva
pukee päällensä kuolemattomuuden. **54** Mutta koska katoova
pukee päällensä katoomattomuuden ja kuoleva pukee päällensä
kuolemattomuuden, silloin täytetään se sana, joka kirjoitettu on:
kuolema on nielty voitossa. **55** Kuolema, kussa on sinun otas?
Helvetti, kussa on sinun voittos? **(Hadēs g86)** **56** Mutta kuoleman
ota on synti ja synnin voima on laki. **57** Mutta kiitos olkoon
Jumalan, joka meille voiton antanut on meidän Herran Jesuksen
Kristuksen kautta! **58** Sentähden, minun rakkaat veljeni, olkaat
vahvat, järkähtymättä ja aina yltäkylläiset Herran töissä, tietäen,
ettei teidän työnne ole turha Herrassa.

16 Mutta avun hakemisessa pyhiä varten, niinkuin minä Galatin
seurakunnille säätänyt olen, niin te myös tehkäät. **2** Ensimäisenä
sabbattina ottakaan jokainen teistä tykönsä jotakin ja kootkaan
varansa jälkeen, ettei äsken silloin, kuin minä tulen, niitä
hakemaan ruveta. **3** Mutta kuin minä tullut olen, jotka te kirjoilla
valitsette, ne minä tahdon lähettää viemään teidän lahjojanne
Jerusalemiin. **4** Jos taas niin on sovelias, että minä itse sinne
vaellan, niin he saavat minun kanssani vaeltaa. **5** Mutta minä
tahdon teidän tykönne tulla, kuin minä Makedonian kautta
vaellan. (Sillä minun pitää Makedonian lävitse vaeltaman.) **6**
Mutta teidän tyköänne minä mitämaks viivyn eli myös talvea
pidän, että te minua saattaisitte, kuhunka minä matkustan. **7**
Sillä en minä nyt mennessäni tahdo teitä nähdä; sillä minä

toivon saavani jonkun ajan viipyä teidän tykönänne, jos Herra
sallii. **8** Mutta minä tahdon Ephesossa viipyä helluntaihin asti;
9 Sillä minulle on suuri ja väkevä ovi avattu, ja on monta
vastaanseisojaa. **10** Mutta jos Timoteus tulee, niin katsokaat,
että hän pelkäämättä olis teidän tykönänne; sillä hän tekee
myös Herran työtä niinkuin minäkin. **11** Älkään häntä kenkään
katsoko ylön, mutta saattakaat häntä rauhassa minun tyköni
tulemaan; sillä minä odotan häntä veljien kanssa. **12** Mutta
veljestä Apollosta tietäkäät, että minä olen häntä paljon neuvonut
veljien kanssa teidän tykönne tulemaan, mutta ei hän nyt tahtonut
tulla; kuitenkin on hän tuleva, kuin hänellä sovelias aika on. **13**
Valvokaat, pysykäät uskossa, olkaat urhoolliset, olkaat vahvat! **14**
Kaikki teidän menonne tapahtukoon rakkaudessa. **15** Mutta minä
neuvon teitä, rakkaat veljet: te tunnette Stephanaan perheen, että
he ovat alkeet Akajassa ja ovat ruvenneet pyhiä palvelemaan:
16 Että te myös olisitte senkaltaisille alamaiset ja jokaiselle
apulaiselle ja auttajalle. **17** Mutta minä iloitsen Stephanaan,
Fortunatuksen ja Akaikuksen tulemisesta; sillä he ovat teidän
puuttumisenne täyttäneet. **18** Sillä he virvoittivat minun henkeni
ja teidän; sentähden tuntekaat senkaltaiset. **19** Teitä tervehtivät
Asian seurakunnat. Teitä tervehtivät suuresti Akvila ja Priskilla
Herrassa, ja seurakunta, joka heidän huoneessansa on. **20**
Teitä tervehtivät kaikki veljet. Tervehtikäät toinen toistanne
pyhällä suunantamisella. **21** Minä Paavali tervehdin teitä omalla
kädelläni. **22** Joka ei Herraa Jesusta Kristusta rakasta, se olkoon
anatema maranata. **23** Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon
teidän kanssanne! **24** Minun rakkauteni olkoon kaikkein teidän
kanssanne Kristuksessa Jesuksessa! Amen!

2 Korinttilaisille

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta,
ja Timoteus veli, Jumalan seurakunnalle, joka on Korintossa, ja
kaikille pyhille, jotka koko Akajassa ovat: **2** Armo olkoon teille
ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jesukselta
Kristukselta! **3** Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jesuksen
Kristuksen Isä, laupiuden Isä, ja kaiken lohdutuksen Jumala!
4 Joka meitä lohduttaa kaikessa meidän vaivassamme, että
me taitaisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa vaivassa
ovat, sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä lohduttaa. **5** Sillä
niinkuin Kristuksen kärsimys on paljo tullut meidän päällemme,
niin myös meille tulee paljo lohdutusta Kristuksen kautta. **6**
Mutta jos meitä vaivataan, niin se tapahtuu teille lohdutukseksi
ja autuudeksi, joka vaikuttaa niiden vaivain kärsivällisyydessä,
joita myös me kärsimme, eli jos meitä lohdutetaan, niin se tulee
teille lohdutukseksi ja autuudeksi; ja meidän toivomme on vahva
teistä: **7** Että me tiedämme, että niinkuin te olette kärsimisessä
osalliset, niin te myös tulette lohdutuksesta osalliseksi. **8** Sillä
emme tahdo salata teiltä, rakkaat veljet, meidän vaivaamme,
joka meille Asiassa tapahtui: että me olimme sangen suuresti
rasitetut ylitse meidän voimamme, niin että me jo meidän
hengestämme epäilimme. **9** Mutta me itsellämme juuri niin
päätimme, että meidän piti kuoleman, ettei meidän pitäisi itse
päällemme uskaltaman, vaan Jumalan päälle, joka kuolleetkin
herättää, **10** Joka meitä niin suuresta kuolemasta päästi ja
päästää; ja me turvaamme hänen päällensä, että hän tästedeskin
meitä päästää, **11** Ynnä myös teidän rukoustenne avulla meidän
edestämme, että meidän tähtemme, siitä lahjasta, joka meille
annettu on, pitäis monelta ihmiseltä kiitos tehtämän. **12** Sillä se

on meidän kerskauksemme, nimittäin meidän omantuntomme
todistus, että me yksinkertaisuudessa ja Jumalan vakuudessa,
ei lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa olemme
maailmassa vaeltaneet, mutta enimmästi teidän tykönänne.
13 Sillä emmepä me muuta teille kirjoita, vaan sitä, mitä te
luette eli myös tiedätte; mutta minä toivon, että te myös
loppuun asti tiedätte. **14** Niinkuin te puolittain meidät tietäneet
olette, että me olemme teidän kerskaamisenne, niinkuin tekin
meidän kerskauksemme Herran Jesuksen päivänä olette. **15**
Ja senkaltaisella uskalluksella tahdoin minä ennen tulla teidän
tykönne, että te toisen kerran olisitte saaneet minulta jonkun
hyvän työn, **16** Ja minä olisin vaeltanut teidän kauttanne
Makedoniaan, ja Makedoniasta teidän tykönne takaperin tullut,
ja niin teiltä Juudeaan johdatetuksi. **17** Koska minä tätä ajattelin,
lienenkö minä sen tehnyt hempeydestä? Eli ovatko minun
aivoitukseni, joita minä aivon, lihalliset? että minun tykönäni
olis niin, niin, ja ei, ei. **18** Mutta Jumala on vakaa, ettei meidän
puheemme ole teille niin ja ei ollut. **19** Sillä Jumalan Poika, Jesus
Kristus, joka teidän seassanne meiltä saarnattu on, nimittäin
minulta ja Silvanukselta ja Timoteukselta, ei ollut niin ja ei, vaan
oli hänessä niin. **20** Sillä kaikki Jumalan lupaukset ovat niin
hänessä ja ovat amen hänessä, Jumalan kunniaksi meidän
kauttamme. **21** Mutta Jumala on se, joka meitä teidän kanssanne
Kristuksessa vahvistaa, ja on meitä voidellut, **22** Joka myös on
meitä lukinnut, ja antoi Hengen pantiksi meidän sydämiimme. **23**
Mutta minä ruokoilen Jumalaa todistajaksi sieluni päälle, että
minä olen säästänyt teitä, etten minä vielä ole Korintoon tullut.
24 Ei niin, että me hallitsisimme teidän uskoanne, vaan me
olemme auttajat teidän iloonne, sillä te seisotte uskossa.

2 Mutta sitä minä olen itselläni aikonut, etten minä taas murheella
teidän tykönne tulisi. **2** Sillä jos minä teidät murheeseen saatan,
kukas minua ilahuttaa, vaan se, joka minulta on murheelliseksi
tehty? **3** Ja sen minä olen teille kirjoittanut, etten minä tultuani
saisi niistä murhetta, joista minun tulis ilo saada; sillä minulla on
senkaltainen uskallus kaikkein teidän tykönne, että minun iloni
kaikkein teidän ilonne on. **4** Sillä minä kirjoitin teille suuressa
vaivassa ja sydämen kivussa, monilla kyyneleillä, ei, että teidän
pitäis murehtiman, vaan että te ymmärtäisitte sen erinomaisen
rakkauden, joka minulla on teidän kohtaanne. **5** Jos joku on
murheen matkaan saattanut, ei hän ole minua murheelliseksi
saattanut, vaan puolittain, etten minä teitä kaikkia rasittaisi. **6**
Mutta kyllä siinä on, että se monelta niin rangaistu on: **7** Että te
tästedes sitä enemmän häntä armahtaisitte ja lohduttaisitte, ettei
hän uppoaisi ylönpalttisessa murheessa. **8** Sentähden neuvon
minä teitä, että te hänen kohtaansa rakkautta osoittaisitte;
9 Sillä sentähden minä myös olen kirjoittanut, koetellakseni
teitä, jos te olette kaikkiin kuuliaiset, **10** Mutta joille te jotain
anteeksi annatte, sen minä myös anteeksi annan; sillä jolle
minä jotain anteeksi annoin, sen minä anteeksi annoin teidän
tähtenne Kristuksen puolesta, ettemme saatanalta voitetuksi
tulisi; **11** Sillä eipä meiltä ole salattu, mitä hänen mielessänsä
on. **12** Mutta kuin minä tulin Troadaan Kristuksen evankeliumia
saarnaamaan, ja minulle avattiin ovi Herrassa, niin ei minulla
ollut yhtään lepoa hengessäni, etten minä Titusta minun veljeäni
löytänyt. **13** Mutta kuin minä olin heidän hyvästi jättänyt, menin
minä sieltä Makedoniaan. **14** Mutta kiitetty olkoon Jumala, joka
aina antaa meille voiton Kristuksessa, ja julistaa joka paikassa
hänen tuntemisensa hajun meidän kauttamme! **15** Sillä me

olemme Jumalalle yksi hyvä haju Kristuksessa, sekä niiden
seassa, jotka autuaaksi tulevat, että myös niiden seassa, jotka
hukkuvat; **16** Näille tosin surman haju kuolemaksi, mutta toisille
elämän haju elämäksi: ja kuka on nyt tähän kelvollinen? **17** Sillä
emmepä me ole senkaltaiset kuin muutamat, jotka Jumalan
sanaa myyskentelevät; vaan vakuudesta ja niinkuin Jumalasta
me puhumme Jumalan kasvoin edessä, Kristuksessa.

3 Rupeemmeko me siis itsiämme taas kehumaan? eli
tarvitsemmeko me, niinkuin muutamat, kiitoskirjaa teidän tykönne,
eli kiitoskirjaa teiltä? **2** Te olette meidän kirjamme, meidän
sydämiimme kirjoitetut, joka kaikilta ihmisiltä tunnetaan ja luetaan.
3 Ja te olette ilmoitetut, että te Kristuksen lähetyskirja olette,
meidän palveluksemme kautta valmistettu, ei pläkillä kirjoitettu,
vaan elävän Jumalan hengellä, ei kivisiin tauluihin, vaan lihallisiin
sydämen tauluihin. **4** Mutta senkaltainen uskallus on meillä
Kristuksen kautta Jumalan puoleen. **5** Ei niin, että me olemme
itse meistämme soveliaat jotakin ajattelemaan, niinkuin itse
meistämme, vaan jos me olemme johonkuhun soveliaat, niin
on se Jumalalta, **6** Joka meitä soveliaiksi tehnyt on Uuden
Testamentin virkaa pitämään, ei puustavin, vaan Hengen; sillä
puustavi kuolettaa, vaan Henki tekee eläväksi. **7** Mutta jos sillä
viralla, joka puustavin kautta kuolettaa ja kiviin kuvattu oli, oli
senkaltainen kirkkaus, niin ettei Israelin lapset taitaneet katsoa
Moseksen kasvoihin, hänen kasvoinsa kirkkauden tähden, joka
kuitenkin katoo: **8** Miksi ei siis paljoa enemmin sillä viralla, joka
hengen antaa, pitäisi kirkkaus oleman? **9** Sillä, jos viralla, joka
kadotuksesta saarnaa, kirkkaus oli, paljoa enemmin sillä viralla,
joka vanhurskaudesta saarnaa, on ylönpalttinen kirkkaus; **10**
Sillä se toinen, joka kirkastettu oli, ei ole ensinkään kirkkaudeksi

luettava, sen ylönpalttisen kirkkauden suhteen. **11** Sillä jos sillä
oli kirkkaus, joka katoo, paljoa enemmin on sillä kirkkaus, joka
pysyy. **12** Että meillä siis senkaltainen toivo on, niin me puhumme
rohkiasti, **13** Ja emme tee niinkuin Moses, joka kasvoillensa
peitteen pani, ettei Israelin lapset taitaneet sen loppua katsoa,
joka katoo. **14** Vaan heidän taitonsa olivat paatuneet. Sillä
tähän päivään asti, kuin vanhaa Testamenttia luetaan, pysyy
se peite ottamatta pois, joka Kristuksessa lakkaa. **15** Mutta
tähän päivään asti, kuin Mosesta luetaan, riippuu se peite heidän
sydämensä edessä. **16** Mutta kuin he palajavat Herran puoleen,
niin peite otetaan pois. **17** Sillä Herra on Henki; mutta kussa
Herran Henki on, siinä on vapaus. **18** Mutta me kaikki avoimilla
kasvoilla Herran kirkkautta katselemme, niinkuin peilissä, ja me
muutetaan siihen kuvaan kirkkaudesta niin kirkkauteen niinkuin
Herran Hengestä.

4 Sentähden, että meillä senkaltainen virka on, sen jälkeen kuin
armo meidän kohtaamme tapahtunut on, niin emme suutu, **2** Vaan
vältämme salaiset häpiät ja emme vaella kavaluudella, emmekä
petoksella Jumalan sanaa turmele, vaan me ilmoitamme totuuden
ja meitämme julkisesti kaikkein ihmisten omaatuntoa kohtaan
Jumalan edessä osoitamme. **3** Jos nyt meidän evankeliumimme
on peitetty, niin se on niille peitetty, jotka kadotetaan, **4**
Joissa tämän maailman jumala on uskottomain taidot soaissut,
ettei evenkeliumin paiste heille pitäisi Kristuksen kirkkaudesta
valistaman, joka on Jumalan kuva. **(aiōn g165)** **5** Sillä emme itse
meistämme saarnaa, vaan Kristuksesta Jesuksesta, että hän on
Herra; mutta me olemme teidän palvelianne Jesuksen tähden. **6**
Että Jumala, joka käski valkeuden pimeydestä paistaa, se paisti
tunnon valkeuden meidän sydämissämme Jumalan kirkkaudesta

Jesuksen Kristuksen kasvoissa. **7** Mutta meillä on tämä tavara
savisissa astioissa, että se ylönpalttinen voima pitää oleman
Jumalalta ja ei meistä. **8** Meillä on joka paikassa ahdistus, mutta
emme sitä sure: meillä on pakko, mutta emme epäile. **9** Me
kärsimme vainoa, mutta ei meitä anneta ylön; me painetaan alas,
mutta emme huku. **10** Me viemme ympäri aina Herran Jesuksen
kuoleman meidän ruumiissamme, että Herran Jesuksen elämäkin
meidän ruumiissamme ilmoitettaisiin. **11** Sillä me, jotka elämme,
annetaan ylön aina kuolemaan Jesuksen tähden, että Jesuksen
elämäkin meidän kuolevaisessa lihassamme ilmoitettaisiin. **12**
Sentähden on kuolema meissä voimallinen, mutta teissä elämä.
13 Mutta että meillä on yksi uskon henki, niinkuin kirjoitettu on:
minä uskoin, sentähden minä puhuin; niin me myös uskomme,
ja sentähden me myös puhumme, **14** Ja tiedämme sen, että
joka Herran Jesuksen herätti, hän meidätkin Jesuksen kautta
herättää ja asettaa meitä teidän kanssanne. **15** Sillä kaikki teidän
tähtenne tapahtuu, että se ylönpalttinen armo monen kiitoksen
kautta runsaasti Jumalan ylistykseksi tulis. **16** Sentähden emme
väsy; sillä vaikka meidän ulkonainen ihminen turmellaan, niin
sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistetaan; **17** Sillä meidän
vaivamme, joka ajallinen ja keviä on, saattaa meille ijankaikkisen
ja määrättömän kunnian: **(aiōnios g166)** **18** Jotka emme näkyväisiä
katso, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajalliset, mutta
näkymättömät ijankaikkiset. **(aiōnios g166)**

5 Sillä me tiedämme, että jos tämän majan meidän maallinen
huone puretaan, meillä olevan rakennuksen Jumalalta, huoneen,
ei käsillä tehdyn, joka on ijankaikkinen taivaissa; **(aiōnios g166)**
2 Jota me myös huokaamme, ikävöiden, että me meidän
majallamme, joka taivaasta on, puetetuksi tulisimme, **3** Jos

me muutoin puetettuna, ja ei alasti löydettäisiin. **4** Sillä me,
jotka tässä majassa olemme, huokaamme, että me rasitetut
olemme, jossa emme tahdo riisuttuna, vaan puetettuna olla, että
se kuolevainen elämältä nieltäisiin. **5** Mutta joka meitä siihen
valmistaa, se on Jumala, joka myös Hengen on meille pantiksi
antanut. **6** Niin me olemme sentähden aina hyvässä turvassa
ja tiedämme, että niinkauvan kuin me ruumiissa asumme,
niin me olemme kaukana Herrasta. **7** (Sillä me vaellamme
uskossa ja emme katsomisessa.) **8** Mutta meillä on turva, ja
paljo halaamme enemmin olla kaukana pois ruumiista ja mennä
asumaan Herran tykö. **9** Sentähden, joko me kotona olemme
eli ulkona vaellamme, niin me ahkeroitsemme siitä, että me
hänelle kelpaisimme. **10** Sillä meidän kaikkein pitää ilmestymän
Kristuksen tuomio-istuimen eteen, että jokainen sais senjälkeen
mitä hän ruumiissansa tehnyt on, olkoon se hyvä eli paha.
11 Että me siis tiedämme, että Herraa pitää peljättämän, niin
me neuvomme ihmisiä, mutta Jumalalle olemme me julkiset:
kuitenkin minä toivon, että me olemme myös julki teidänkin
omassatunnossanne. **12** Emme taas kerskaa itsiämme teidän
edessänne; vaan me annamme teille tilan kerskataksenne
meistä, että teilläkin olis kerskaamista niitä vastaan, jotka itsiänsä
kasvoin jälkeen kerskaavat ja ei sydämen jälkeen. **13** Sillä
jos me tyhmistyneet olemme, niin me sen Jumalalle olemme,
eli jos me taidossa olemme, niin me teille taidossa olemme.
14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, **15** Että me sen niin
pidämme, että jos yksi on kuollut kaikkein edestä, niin he kaikki
ovat kuolleet, ja hän on sentähden kaikkein edestä kuollut, että
ne, jotka elävät, ei nyt enään eläisi itsellensä, vaan hänelle,
joka heidän edestänsä kuollut ja noussut on ylös. **16** Sentähden

emme tästedes lihan puolesta ketään tunne. Ja jos me olemme
Kristuksen lihan puolesta tunteneet, niin emme kuitenkaan
silleen tunne. **17** Sentähden jos joku on Kristuksessa, niin hän
on uusi luontokappale; sillä vanhat ovat kadonneet, katso, kaikki
ovat uudeksi tulleet. **18** Mutta ne kaikki ovat Jumalasta, joka
meitä on itse kanssansa sovittanut Jesuksen Kristuksen kautta,
ja antoi meille viran sovinnosta saarnata. **19** Sillä Jumala oli
Kristuksessa ja sovitti maailman itse kanssansa, ja ei lukenut
heille heidän syntiänsä, ja on meissä sovintosaarnan säätänyt.
20 Niin olemme me Kristuksen puolesta käskyläiset; sillä Jumala
neuvoo meidän kauttamme. Niin me rukoilemme siis Kristuksen
puolesta, että te Jumalan kanssa sovitte. **21** Sillä hän on sen,
joka ei mitään synnistä tietänyt, meidän edestämme synniksi
tehnyt, että me hänessä tulisimme siksi vanhurskaudeksi, joka
Jumalan edessä kelpaa.

6 Mutta me niinkuin apulaiset neuvomme teitä, ettette Jumalan
armoa hukkaan ottaisi. **2** Sillä hän sanoo: minä olen otollisella
ajalla sinua kuullut ja olen sinua autuuden päivänä auttanut. Katso,
nyt on otollinen aika, katso, nyt on autuuden päivä. **3** Älkäämme
kellenkään jossakussa pahennusta antako, ettei meidän
virkaamme laitettaisi; **4** Vaan osoittakaamme meitämme kaikissa
asioissa niinkuin Jumalan palveliat: suuressa kärsivällisyydessä,
vaivoissa, hädissä, suruissa, **5** Haavoissa, vankiuksissa,
kapinoissa, töissä, valvomisissa, paastoissa, **6** Puhtaassa
elämässä, taidossa, pitkämielisyydessä, suloisuudessa, Pyhässä
Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa. **7** Totuuden sanassa,
Jumalan väessä vanhurskauden sota-aseiden kautta oikialla ja
vasemmalla puolella, **8** Kunnian kautta ja pilkan, panetuksen ja
kiitoksen kautta, niinkuin vietteliät ja kuitenkin vakaat, **9** Niinkuin

tuntemattomat ja kuitenkin tutut, niinkuin kuolevaiset ja katso,
me elämme, niinkuin rangaistut ja ei kuitenkaan tapetut, **10**
Niinkuin murheelliset ja kuitenkin aina iloiset, niinkuin köyhät,
mutta kuitenkin monta rikkaaksi tekeväiset, niinkuin ne, joilla ei
mitään ole ja joiden kuitenkin kaikki omat ovat. **11** Te Korintilaiset!
meidän suumme on hänensä avannut teidän kohtaanne, meidän
sydämemme on levinnyt. **12** Ette ole ahtaalla meissä; mutta itse
teissänne te ahtaalla olette. **13** Minä sanon niinkuin lapsilleni, että
te myös minua vastaan teitänne niin asettaisitte, ja levittäkäät
teitänne. **14** Älkäät vetäkö ijestä epäuskoisten kanssa; sillä mitä
oikeuden on vääryyden kanssa tekemistä? eli mitä osallisuutta on
valkeudella pimeyden kanssa? **15** Ja mikä sovinto on Kristuksella
belialin kanssa? taikka mikä osa on uskovaisella uskottoman
kanssa? **16** Eli kuinka Jumalan templi sopii epäjumalain kanssa?
Sillä te olette elävän Jumalan templi, niinkuin Jumala sanoo:
minä tahdon heissä asua ja heissä vaeltaa, ja minä tahdon olla
heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun kansani. **17**
Sentähden paetkaat heidän seastansa ja eroittakaat teitänne,
sanoo Herra: ja älkäät saastaiseen ruvetko, ja niin minä korjaan
teitä, **18** Ja olen teidän Isänne, ja teidän pitää oleman minun
poikani ja tyttäreni, sanoo kaikkivaltias Herra.

7 Että meillä nyt senkaltaiset lupaukset ovat, minun rakkaani,
puhdistakaamme siis itsemme kaikesta lihan ja hengen
saastaisuudesta, täyttäin pyhyyttä Jumalan pelvossa. **2** Ottakaat
meitä vastaan: emme kellenkään vääryyttä tehneet, emme
ketään turmelleet, emme keneltäkään mitään vaatineet. **3**
Senkaltaista en sano minä teille kadotukseksi; sillä minä olen
ennen sanonut, että te olette meidän sydämessämme ynnä
kuolla ja ynnä elää. **4** Minä puhun teille suurella rohkeudella,

minä kerskaan paljon teistä, minä olen lohdutuksella täytetty,
minä olen ylönpalttisessa ilossa kaikessa meidän vaivassamme.
5 Sillä kuin me Makedoniaan tulimme, ei meidän lihallamme
ollut yhtään lepoa, vaan kaikissa paikoissa olimme me vaivatut,
ulkona sota, sisällä pelko. **6** Mutta Jumala, joka nöyriä lohduttaa,
hän lohdutti meitä Tituksen tulemisella, **7** Vaan ei ainoastaan
hänen tulemisellansa, mutta myös sillä lohdutuksella, jonka hän
teiltä saanut oli, ja ilmoitti meille teidän halunne, teidän itkunne ja
teidän kiivautenne minusta, niin että minä vielä enemmin ihastuin.
8 Sillä jos minä lähetyskirjallani saatinkin teitä murheesen, enpä
minä sitä kadu, ehkä minä olisin katunut; sillä minä näen sen
lähetyskirjan teitä hetken aikaa murheessa pitäneen. **9** Nyt
minä iloitsen, en siitä, että te murheissa olitte, vaan että te olitte
murheissa parannukseksi; sillä te olitte murheelliset Jumalan
mielen jälkeen, ettei teillä meistä missään vahinkoa olis. **10**
Sillä se murhe, joka Jumalan mielen jälkeen tapahtuu, saattaa
katumisen autuudeksi, jota ei yksikään kadu; mutta maailman
murhe saattaa kuoleman. **11** Sillä katso, että te olitte Jumalan
mielen jälkeen murheelliset, kuinka suuren ahkeruuden se on
teissä vaikuttanut! Ja tosin edesvastauksen, närkästyksen,
pelvon, ikävöitsemisen, kiivauden ja koston. Te olette kaikissa
teitänne puhtaiksi osoittaneet tässä asiassa. **12** Sentähden
vaikka minä teille kirjoitin, niin ei se ole kuitenkaan sen tähden
tapahtunut, joka rikkonut oli, eikä sen tähden, jolle vääryys
tehtiin, mutta sentähden, että teidän ahkeruutenne meidän
kohtaamme Jumalan edessä julkiseksi tulis. **13** Sentähden
me olemme saaneet lohdutuksen, että tekin olette lohdutetut.
Mutta vielä enemmin iloitsimme me Tituksen ilosta; sillä hänen
henkensä oli teiltä kaikilta virvoitettu. **14** Ja mitä minä hänen

edessänsä teistä kerskannut olen, en minä sitä häpee; vaan niinkuin kaikki ovat todet, mitkä minä teille puhunut olen, niin on myös meidän kerskauksemme Tituksen edessä todeksi tullut. **15** Ja hänellä on sangen suuri sydämellinen halu teidän puoleenne, kuin hän kaikkein teidän kuuliaisuutenne muistaa, kuinka te pelvolla ja vavistuksella häntä otitte vastaan. **16** Minä siis iloitsen, että minä kaikissa asioissa teihin taidan luottaa.

8 Mutta minä teen teille tiettäväksi, rakkaat veljet, Jumalan armon, joka Makedonian seurakuntiin annettu on; **2** Sillä heidän ilonsa oli ylönpalttinen, kuin heitä monen vaivan kautta koeteltiin, ja vaikka he sangen köyhät olivat, ovat he kuitenkin runsaasti kaikessa yksinkertaisuudessa antaneet. **3** Sillä he olivat kaikesta voimastansa (sen minä todistan) ja ylitsekin voimansa hyväntahtoiset, **4** Ja meitä suurella ahkeruudella rukoilivat, että me ottaisimme vastaan sen hyvän työn ja sen palveluksen osallisuuden, joka pyhäin varaksi koottu oli. **5** Ja ei niinkuin me toivoimme, vaan he antoivat itsensä ensisti Herralle ja (sitte) meille Jumalan tahdon kautta. **6** Että meidän pitäis Titusta neuvoman, että, niinkuin hän oli ennen ruvennut, hänen pitäis senkaltaisen hyvän työn niin teidän seassanne päättämän; **7** Mutta niinkuin te olette kaikissa rikkaat, uskossa ja sanassa, ja taidossa ja kaikkinaisessa ahkeruudessa, ja teidän rakkaudessanne meidän kohtaamme, (niin sovittakaat siis), että te myös tässä armossa rikkaat olisitte. **8** Enpä minä vaatimisesta sitä sano, vaan muiden ahkeruudesta koettelen minä myös teidän rakkautenne vakuutta. **9** Sillä te tiedätte meidän Herran Jesuksen Kristuksen armon, että hän rikkaana ollessansa tuli kuitenkin teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyytensä kautta rikkaaksi tulisitte. **10** Minun neuvoni minä

tästä annan; sillä se on teille hyödyllinen, että te olette ennen
ruvenneet ei ainoasti sitä tekemään, vaan jo menneenä vuonna
tahdoitte sitä. **11** Täyttäkäät siis nyt se työ, jonka te rupesitte,
että niinkuin tahto valmis oli, te myös sen voimanne perästä
täyttäisitte. **12** Sillä jos joku edellä mielellinen on, niin hän on
otollinen varansa jälkeen, ja ei sen jälkeen, joka ei hänellä
ole. **13** Ei niin luullen, että muilla pitää oleman huojennus ja
teillä ahdistus, vaan että se tasan olis, niin palvelkaan teidän
rikkautenne heidän köyhyyttänsä tällä ajalla, **14** Että myös
heidän rikkautensa teidän puuttumistanne palvelis, että tasan
tapahtuis, **15** Niinkuin kirjoitettu on: joka paljon kokosi, ei
hänellä ollut liiaksi, ja joka vähän kokosi, ei häneltä mitään
puuttunut. **16** Mutta Jumalan olkoon kiitos, joka senkaltaisen
ahkeruuden antoi Tituksen sydämeen teidän tähtenne! **17** Sillä
hän otti sen neuvon hyväksi, ja tosin oli sitä ahkerampi, että hän
läksi mielellänsä teidän tykönne. **18** Mutta me olemme hänen
kanssansa lähettäneet veljen, jota evankeliumissa kiitetään
kaikissa seurakunnissa. **19** (Mutta ei se ainoasti, vaan hän
on myös säätty seurakunnilta meidän matkakumppaniksemme
tämän armon kanssa, joka meidän kauttamme Herran kunniaksi
toimitetaan, ja teidän hyvän tahtonne koettelemiseksi,) **20**
Karttain sitä, ettei kenkään meitä panettelisi senkaltaisen rikkaan
avun puolesta, joka meidän kauttamme toimitetaan. **21** Sillä me
ahkeroitsemme sitä, mikä kunniallinen on, ei ainoasti Herran
edessä, vaan myös ihmisten edessä. **22** Ja me olemme heidän
kanssansa lähettäneet meidän veljemme, jonka me monessa
olemme usiasti koetelleet, että hän ahkera on, ja vielä nyt paljoa
ahkerampi, suurella uskalluksella, joka on teidän tykönne, **23**
Sekä Tituksen puolesta, joka minun kumppanini on ja apulaiseni

teidän seassanne, että myös meidän veljeimme tähden, jotka
ovat seurakuntain apostolit, Kristuksen kunnia. **24** Osoittakaat
siis teidän rakkautenne merkki ja meidän kerskaamisemme
teistänne niitä kohtaan, julkisesti seurakunnankin edessä.

9 Sillä siitä avusta, joka pyhille annetaan, ei tarvitse minun
teille kirjoittaa. **2** Sillä minä tiedän teidän hyvä tahtonne,
jota minä teidän tähtenne kehun Makedonialaisille, että Akaja
on ollut jo ajastajan valmis ja että te olette monta siihen
kiivaudellanne kehoittaneet. **3** Kuitenkin minä olen tämän veljen
sentähden lähettänyt, ettei meidän kerskaamisemme teistä
tässä asiassa tyhjäksi tulisi, että (niinkuin minä sanoin) te
valmiit olisitte, **4** Ettemme, jos Makedonialaiset minun kanssani
tulevat, ja ei löydä teitä valmiina, me silloin (en minä sano:
te) senkaltaisesta kerskauksesta häpiään tulisi. **5** Sentähden
näin minä tarpeelliseksi veljiä neuvoa, että he ensin menevät
teidän tykönne ja edellä valmistavat teidän ennen luvatun hyvän
lahjanne, että se valmis olis, niinkuin hyvä teko ja ei niinkuin
vaatimus. **6** Mutta sen minä sanon: joka tiiviisti kylvää, sen
pitää myös tiiviisti niittämän, joka siunauksessa kylvää, sen
pitää myös siunauksessa niittämän, **7** Kukin sydämensä ehdon
jälkeen, ei ylönmielin eli vaatein; sillä iloista antajaa Jumala
rakastaa. **8** Mutta Jumala on väkevä niin sovittamaan, että
kaikkinainen armo teidän seassanne ylönpalttiseksi tulis, että
teillä kaikissa aina yltäkyllä olis, ja olisitte rikkaat kaikkiin hyviin
töihin; **9** (Niinkuin kirjoitettu on: hän on hajoittanut ja antanut
köyhille: hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti. **(aiōn
g165)** **10** Mutta joka siemenen kylväjälle antaa, hän teillekin
antaa leivän syödäksenne, ja lisää teidän siemenenne, ja
kasvattaa teidän vanhurskautenne hedelmän,) **11** Että te

kaikissa rikkaaksi tulisitte, kaikella yksinkertaisuudella, joka
meidän kauttamme Jumalalle kiitoksen vaikuttaa. 12 Sillä tämän
viran palvelus ei ainoastaan täytä sitä, mikä pyhiltä puuttuu, vaan
on siihen yltäkylläinen, että moni kiittää Jumalaa, 13 (Tämän
palveluksen koettelemuksen kautta ylistäin Jumalaa teidän
nöyrän tunnustuksenne tähden Kristuksen evankeliumissa, ja
myös teidän yksinkertaisen tasajaon tähden, heidän ja kaikkein
kohtaan,) 14 Ja heidän rukouksissansa teidän edestänne, jotka
teitä ikävöitsevät, sen ylönpalttisen Jumalan armon tähden, joka
teissä on. 15 Mutta kiitos olkoon Jumalan hänen sanomattoman
lahjansa edestä!

10 Mutta minä Paavali neuvon teitä Kristuksen siveyden ja
vakuuden tähden, minä, joka teidän tykönänne ollessani kehno
olen, vaan poissa ollessani olen rohkia teitä vastaan. 2 Mutta
minä rukoilen teitä, ettei minua vaadittaisi rohkiaksi tykönä
ollessani, niinkuin minulla luullaan rohkeus muutamia vastaan
olevan, jotka meidän luulevat lihan jälkeen vaeltavan. 3 Sillä
ehkä me lihassa vaellamme, emmepä me sentähden lihan
jälkeen sodi. 4 Sillä meidän sota-aseemme ei ole lihalliset,
vaan väkevät Jumalan edessä kukistamaan varjeluksia. 5 Ja
me maahan lyömme aivoitukset ja kaiken korkeuden, joka
hänensä korottaa Jumalan tuntemista vastaan, ja vangiksi
otamme kaiken ajatuksen Kristuksen kuuliaisuuden alle, 6 Ja
olemme valmiit kostamaan kaikkea kovakorvaisuutta, kuin teidän
kuuliaisuutenne täytetään. 7 Katsotteko te niiden jälkeen, mitkä
silmäin edessä ovat? Jos joku uskaltaa sen päälle, että hän
on Kristuksen oma, se ajatelkaan itsellänsä, että niinkuin hän
on Kristuksen oma, niin olemme mekin Kristuksen omat. 8
Sillä jos minä vielä enemmän kerskaisin meidän vallastamme,

jonka Herra meille antanut on teidän parannukseksenne, ja ei
kadotukseksenne, enpä minä häpeäisi, **9** Etten minä näkyisi
teitä lähetyskirjoilla peljättäväni. **10** Sillä lähetyskirjat (sanovat
he) ovat raskaat ja väkevät, mutta ruumiillinen läsnäolemus on
heikko ja puhe on ylönkatsottu. **11** Senkaltainen ajatelkaan,
että niinkuin me olemme lähetysvirkain kautta sanoissa poissa-
ollessamme, niin me myös olemme itse työllä läsnä-ollessamme.
12 Sillä emmepä me rohkene meitämme lukea eli verrata niihin,
jotka itsiänsä ylistävät; mutta että he itse heillänsä heitänsä
mittaavat ja pitävät ainoastaan itse heistänsä, niin ei he mitään
ymmärrä. **13** Mutta emme meitämme kerskaa ylitse määrän,
vaan ainoastaan kohtuullisen määrätyn mitan jälkeen, jonka
Jumala meille mitannut on, joka myös teihinkin ulottuu. **14**
Sillä emmepä me itsiämme leviämmältä anna ulos kuin sopii,
niinkuin emme oliskaan teihin ulottuneet; sillä me olemme jo
hamaan teidän tykönne Kristuksen evankeliumilla tulleet. **15** Ja
emme kerskaa meitämme ylitse määrän vieraissa töissä; vaan
me toivomme, kuin teidän uskonne kasvaa teissä, että mekin
meidän määrämme jälkeen tahdomme levitä yltäkylläisesti,
16 Evankeliumia saarnaamaan niille, jotka tuolla puolen teitä
asuvat: emmekä meitämme kerskaa niistä, jotka vieraan mitan
jälkeen valmistetut ovat. **17** Mutta joka kerskaa, se kerskatkaan
Herrassa; **18** Sillä joka itsiänsä kiittää, ei se ole koeteltu, vaan
se, jota Herra kiittää.

11 Oi jospa te vähänkin minun tyhmyyttäni kärsisitte! Ja tosin
te minua kärsitte. **2** Sillä minä kiivaan teitä Jumalan kiivaudella.
Sillä minä olen teitä kihlannut yhdelle miehelle, että minä
puhtaan neitseen Kristukselle tuottaisin. **3** Mutta minä pelkään,
että niinkuin kärme vietteli Evan kavaluudellansa, niin myös

teidän taitonne turmellaan siitä yksinkertaisuudesta, joka on
Kristuksessa. **4** Sillä jos se, joka teidän tykönne tulee, toisesta
Jesuksesta teille saarnaa, josta emme saarnanneet, taikka
jos te toisen hengen saatte, jota ette ole saaneet, eli toisen
evankeliumin, jota ette ole ottaneet vastaan, niin te sen oikein
kärsitte. **5** Sillä minä arvaan, etten minä ole ollut halvempi niitä
kaikkein korkeimpia apostoleita. **6** Ja ehkä minä olen puheessa
yksinkertainen, niin en minä ole tiedossa yksinkertainen; kuitenkin
olemme me kyllä kaikille teille tiettävät. **7** Eli olenko minä syntiä
tehnyt, että minä olen itseni alentanut, että te ylennettäisiin, että
minä olen teille Jumalan evankeliumia ilman palkkaa ilmoittanut?
8 Ja olen muut seurakunnat ryöstänyt, ja heiltä palkan ottanut,
jolla minä teitä palvelin? Ja kuin minä olin teidän tykönänne
ja minulta jotakin puuttui, enpä minä ketään rasittanut. **9** Sillä
mitä minulta puuttui, sen veljet täyttivät, jotka Makedoniasta
tulivat. Ja niin minä pidin itseni kaikissa, etten minä kenenkään
kuormana ollut, ja tahdon vieläkin minuni niin pitää. **10** Niin totta
kuin Kristuksen totuus minussa on, niin ei tämä kerskaus pidä
minulta Akajan maakunnissa otettaman pois. **11** Minkätähden?
Senkötähden, etten minä teitä rakasta? Sen Jumala tietää. **12**
Mutta mitä minä teen, sen minä tahdon tehdä, että minä heiltä
tilan ottaisin pois, jotka etsivät tilaa kerskata, että he ovat niin kuin
me. **13** Sillä senkaltaiset väärät apostolit ja petolliset työntekijät
teeskelevät itsensä Kristuksen apostoleiksi. **14** Ei myös ihmekään
ole; sillä itse saatana muuttaa itsensä valkeuden enkeliksi. **15** Ei
siis se ole suuri, jos myös hänen palveliansa itsensä asettelevat
niinkuin he olisivat vanhurskauden saarnaajat, joiden loppu
pitää oleman heidän töittensä perään. **16** Taas sanon minä,
ettei yhdenkään pidä minua tyhmäksi luuleman; vaan ellei niin

ole, niin ottakaat minua vastaan niinkuin tyhmääkin, että minä
myös vähä kerskaisin. **17** Sitä mitä minä nyt puhun, en minä
puhu niinkuin Herrassa, vaan niinkuin tyhmyydessä, että me
nyt kerskaamaan ruvenneet olemme. **18** Koska moni kerskaa
lihan jälkeen, niin minäkin tahdon kerskata. **19** Sillä te kärsitte
mielellänne tyhmiä, että te viisaat olette. **20** Te kärsitte, jos joku
teitä orjuuteen vaatii, jos joku teitä syö, jos joku teiltä jotakin
ottaa, jos joku itsensä korottaa, jos joku teitä lyö kasvoille.
21 Sen minä sanon häväistyksen tähden, niinkuin me heikot
olisimme: mihinkä joku uskaltaa, (minä puhun tyhmyydessä,)
siihen minäkin uskallan. **22** He ovat Hebrealaiset, minä myös.
He ovat Israelilaiset, minä myös. He ovat Abrahamin siemen,
minä myös. **23** He ovat Kristuksen palveliat, (minä puhun
tyhmästi,) paljoa enemmin minä olen. Minä olen enemmän
työtä tehnyt. Minä olen enemmän haavoja kärsinyt. Minä olen
useammin vankina ollut. Usein olen kuoleman hädässä ollut. **24**
Juudalaisilta olen minä viidesti neljäkymmentä haavaa saanut,
yhtä vailla. **25** Kolmasti olen vitsoilla piesty. Olin kerran kivitetty.
Kolmasti olen minä tullut haaksirikkoon. Yön ja päivän olin minä
meren syvyydessä. **26** Minä olen usein vaeltanut, minä olen
ollut veden hädässä, ryövärien keskellä, hädässä Juudalaisten
keskellä, hädässä pakanain keskellä, hädässä kaupungeissa,
hädässä korvessa, hädässä merellä, hädässä viekasten veljien
seassa, **27** Työssä ja tuskassa, paljossa valvomisessa, nälässä
ja janossa, paljossa paastossa, vilussa ja alastomuudessa, **28**
Ilman niitä mitkä muutoin tapahtuvat, nimittäin, että minua joka
päivä vaivataan ja pidän surun kaikista seurakunnista. **29** Kuka
on heikko, ja en minä myös heikoksi tule? Kuka pahoitetaan, ja
en minä pala? **30** Että minun pitää nyt kerskaaman, niin minä

kerskaan heikkoudestani. **31** Jumala ja meidän Herran Jesuksen
Kristuksen Isä, joka olkoon ylistetty ijankaikkisesti! tietää, etten
minä valehtele. **(aiōn g165)** **32** Damaskussa Aretaan kuninkaan
maanvanhin vartioitsi Damaskun kaupunkia ja tahtoi minun ottaa
kiinni. **33** Ja minä laskettiin maahan muurin akkunasta korissa,
ja pääsin niin hänen käsistänsä.

12 Ei minun ole hyvää kerskaamisestani; tulen kuitenkin
näkyihin ja Herran ilmoituksiin. **2** Minä tunnen ihmisen
Kristuksessa ennen neljäätoistakymmentä ajastaikaa, (oliko hän
ruumiissa, en minä tiedä, eli oliko hän ulkona ruumiista, en
minä sitäkään tiedä; Jumala sen tietää:) se temmattiin ylös
hamaan kolmanteen taivaasen. **3** Ja minä tunnen sen ihmisen,
(jos hän ruumiissa taikka ulkona ruumiista oli, en minä tiedä;
Jumala sen tietää:) **4** Hän temmattiin ylös paradisiin ja kuuli
sanomattomia sanoja, joita ei yhdenkään ihmisen sovi puhua.
5 Siitä minä kerskaan; mutta en minä itsestäni kerskaa, vaan
minun heikkoudestani. **6** Sillä jos minä tahtoisin kerskata, niin
en minä tekisi tyhmästi; sillä minä tahdon totuuden sanoa.
Mutta kuitenkin minä itseni siinä pidätän, ettei joku minua
korkiammaksi lukisi, kuin hän minun näkee eli minusta kuulee. **7**
Ja ettei ilmoitusten ylönpalttisuus minua ylen paljon korottaisi,
on pistin annettu minun lihaani, nimittäin saatanan enkeli,
rusikoitsemaan minua, etten minä itsiäni ylen paljon korottaisi. **8**
Sentähden olen minä kolmasti Herraa rukoillut, että hän läksis
minusta. **9** Ja hän sanoi minulle: tyydy minun armooni; sillä
minun voimani on heikoissa väkevä. Sentähden minä mielelläni
kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima minussa asuis.
10 Sentähden iloitsen minä heikkoudessa, ylönkatseissa, hädissä,
vainoissa ja ahdistuksissa Kristuksen tähden; sillä koska minä

heikko olen, niin minä väkeväkin olen. **11** Minä olen tällä
kerskaamisella tyhmäksi tullut; te olette minua siihen vaatineet.
Sillä minua piti teiltä kiitettämän, etten minä ensinkään vähempi
ole kuin korkeimmatkaan apostolit, ehken minä mitään ole. **12**
Niin ovat tosin apostolin merkit teidän seassanne tapahtuneet
kaikella kärsivällisyydellä, merkeillä, ihmeillä ja voimallisilla töillä.
13 Mitäs te muita seurakuntia huonommat olette, paitsi sitä, etten
minä itse teidän kuormananne ollut? Antakaat minulle se vääryys
anteeksi. **14** Katso, minä olen valmis kolmannen kerran teidän
tykönne tulemaan, ja en tahdo ensinkään teitä rasittaa; sillä enpä
minä etsi teidän omaanne, vaan teitä; sillä ei lasten pidä tavaraa
kokooman vanhempainsa varaksi, vaan vanhemmat lapsillensa.
15 Mutta mielelläni minä tahdon kuluttaa ja itseni annettaa ulos
teidän sieluinne edestä, vaikka te vähän minua rakastatte, joka
kuitenkin sangen paljon teitä rakastan. **16** Mutta olkoon sillänsä,
etten minä ole teitä raskauttanut; mutta että minä olin kavala,
niin minä olen teidät petoksella saavuttanut. **17** Olenko minä
keltään mitään vaatinut niiden tähden, jotka minä teille lähettänyt
olen? **18** Minä olen Titusta neuvonut, ja lähetin hänen kanssansa
yhden veljen: onkos Titus jotakin teiltä vaatinut? Emmekö me ole
yhdessä hengessä vaeltaneet? Emmekö me ole yksiä jälkiä
myöten käyneet? **19** Luuletteko taas, että me vastaamme
edestämme teidän edessänne? Me puhumme Kristuksessa,
Jumalan edessä; mutta kaikki nämät, rakkaat veljet, teidän
parannukseksenne; **20** Sillä minä pelkään, etten minä tultuani
teitä löydä senkaltaisena kuin minä tahdon, ja te myös löydätte
minun, ei niinkuin te tahtoisitte: ettei siellä riidat, kateudet, vihat,
torat, panetukset, parjaukset, paisumiset ja kapinat olisi: **21**
Ettei taas minun palattuani minun Jumalani teidän tykönänne

minua nöyryyttäisi ja minun pitäis monen tähden murehtiman,
jotka ennen rikkoneet ovat ja ei ole itsiänsä parantaneet siitä
saastaisuudesta ja huoruudesta ja haureudesta, jota he tehneet
ovat.

13 Nyt minä kolmannen kerran tulen teidän tykönne. Niin pitää
kahden eli kolmen suun kautta kaikkinaiset asiat kiinnitettämän.
2 Minä olen ennenkin sen teille sanonut ja vieläkin edellä sanon,
niinkuin toisella kerralla läsnäollessani, ja kirjoitan nyt poissa-
ollessani niille, jotka ennen syntiä tehneet olivat, ja muille kaikille,
että jos minä sinne tulen, niin en minä säästä, **3** Että te kerran
saatte tietää, kuka minussa puhuu, nimittäin Kristus, joka ei
suinkaan ole heikko teidän kohtaanne, vaan hän on väkevä
teissä. **4** Ja ehkä hän oli ristiinnaulittu heikkoudessa, niin hän
kuitenkin elää Jumalan voimassa; sillä myös me olemme heikot
hänessä, mutta meidän pitää elämän hänen kanssansa Jumalan
voimassa teidän tykönänne. **5** Koetelkaat teitänne, jos te olette
uskossa, kokekaat teitänne: eli ettekö te itsiänne tunne, että
Jesus Kristus on teissä? ellei niin ole, että te kelvottomat olette.
6 Mutta minä toivon, että te tunnette, ettemme kelvottomat ole.
7 Ja minä rukoilen Jumalaa, ettette mitään pahaa tekisi, ei
että me kelvolliseksi näkyisimme, vaan että te hyvää tekisitte
ja me olisimme niinkuin kelvottomat. **8** Sillä emme mitään
voi totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta. **9** Mutta me
iloitsemme, kuin me heikot olemme ja te voimalliset olette,
jota me myös toivotamme, nimittäin teidän täydellisyyttänne.
10 Sentähden minä myös poissa-ollessani näitä kirjoitan, ettei
minun pitäisi läsnä-ollessani kova oleman, sen voiman jälkeen,
jonka Herra antoi minulle rakennukseksi ja ei kukistukseksi. **11**
Viimein, rakkaat veljet, iloitkaat, olkaat täydelliset, lohduttakaat

teitänne, olkaat yksimieliset, olkaat rauhalliset, niin rakkauden ja
rauhan Jumala on teidän kanssanne. **12** Tervehtikäät teitänne
keskenänne pyhällä suunantamisella. **13** Kaikki pyhät teitä
tervehtivät. **14** Meidän Herran Jesuksen Kristuksen armo ja
Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkein
teidän kanssanne! Amen.

Galatalaisille

1 Paavali, apostoli, (ei ihmisiltä eikä ihmisten kautta, vaan
Jesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka hänen
kuolleista herättänyt on,) **2** Ja kaikki veljet, jotka minun kanssani
ovat, Galatian seurakunnille: **3** Armo olkoon teille ja rauha
Isältä Jumalalta ja meidän Herralta Jesukselta Kristukselta! **4**
Joka itsensä meidän synteimme edestä antanut on, että hän
meitä vapahtais tästä nykyisestä pahasta maailmasta, Jumalan
ja meidän Isämme tahdon jälkeen, **(aiōn g165)** **5** Jolle olkoon
kiitos ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)** **6** Minä
ihmettelen, että te niin pian annatte teitänne kääntää pois siitä,
joka teitä Kristuksen armoon kutsunut on, toiseen evankeliumiin,
7 Joka ei muuta ole, vaan että muutamat eksyttävät teitä ja
tahtovat Kristuksen evankeliumia toisin kääntää. **8** Mutta ehkä
me taikka joku enkeli taivaasta saarnais teille toisin evankeliumia,
kuin me olemme teille saarnanneet, se olkoon kirottu! **9** Niinkuin
me ennen sanoimme, niin minä vielä sanon: jos joku teille
toisin saarnaa evankeliumia, kuin te ottaneet olette, olkoon
kirottu! **10** Saarnaanko minä nyt ihmisten eli Jumalan mielen
jälkeen? eli pyydänkö minä ihmiselle kelvata? Sillä jos minä
tähän asti olisin tahtonut ihmisille kelvata, niin en minä olisi
Kristuksen palvelia. **11** Mutta minä teen teille tiettäväksi, rakkaat
veljet, ettei se evankeliumi, joka minulta saarnattu on, ole
ihmisen jälkeen. **12** Sillä en minä ole sitä ihmiseltä saanut enkä
oppinut, vaan Jesuksen Kristuksen ilmoituksesta. **13** Sillä te
olette kuulleet minun muinaisen olentoni Juudalaisten tavoissa,
kuinka ylönpalttisesti minä Jumalan seurakuntaa vainosin ja
hävitin sitä, **14** Ja menestyin Juudalaisten menoissa, ylitse
monen minun vertaiseni minun suvussani, ja olin ylen kiivas

isäin säätyin tähden. **15** Mutta koska Jumala tahtoi, joka minun
oli eroittanut äitini kohdusta, ja armonsa kautta kutsui, **16** Että
hän Poikansa minun kauttani ilmoittais, ja minä julistaisin hänen
evakeliumin kautta pakanain seassa, niin en minä ensinkään
lihan ja veren kautta tutkinut, **17** En myös Jerusalemiin niiden
tykö palannut, jotka ennen minua apostolit olivat; vaan menin
pois Arabiaan ja palasin jällensä Damaskuun. **18** Sitte kolmen
vuoden perästä tulin minä Jerusalemiin Pietaria oppimaan ja
olin hänen kanssansa viisitoistakymmentä päivää. **19** Mutta en
minä muita apostoleita yhtään nähnyt paitsi Jakobia, Herran
veljeä. **20** Mutta sen, mitä minä teille kirjoitan, katso, Jumala
tietää, etten minä valehtele. **21** Sitte tulin minä Syrian ja Kilikian
maakuntiin. **22** Ja minä olin tuntematoin kasvoista niille Juudean
seurakunnille, jotka olivat Kristuksessa. **23** Mutta he olivat
ainoastaan kuulleet, että se, joka meitä muinen vainosi, hän
saarnaa nyt uskoa, jota hän muinen hävitti, **24** Ja kiittivät minun
tähteni Jumalaa.

2 Sitte neljäntoistakymmenen vuoden perästä menin minä taas
Barnabaan kanssa ylös Jerusalemiin ja otin Tituksen kanssani, **2**
Ja minä menin ylös ilmoituksen jälkeen ja asetin heidän eteensä
sen evankeliumin, jota minä pakanain seassa julistan: mutta
erinomaisesti niiden eteen, jotka jonakin pidetään, etten minä
hukkaan juoksisi elikkä olisi jo juossut. **3** Mutta ei Titustakaan,
joka minun kanssani oli, vaadittu itsiänsä ympärileikkauttamaan,
vaikka hän Grekiläinen oli. **4** Sillä kuin muutamat väärät veljet
tunkeutuivat sisälle, ja jo olivat tulleet sisälle koettelemaan
meidän vapauttamme, joka meillä Kristuksessa Jesuksessa
on, että he meitä orjuuteen vaatisivat; **5** Emmepä me tosin
niille hetkeksikään myöntyneet kuuliaisuuteen, että evankeliumin

totuus teidän tykönänne pysyväinen olis. **6** Mutta niihin, jotka
jonakin pidetään, minkäkaltaiset he muinen olivat, ei minun
mitään tule: ei Jumala katso ihmisen muotoa; sillä ne, jotka
jonakin pidetään, ei minulle mitään opettaneet. **7** Vaan sitä
vastaan, kuin he näkivät, että minulle evankeliumi esinahan
puoleen uskottu oli, niinkuin Pietarille ympärileikkauksen puoleen;
8 (Sillä joka Pietarin kanssa oli voimallinen apostolin virassa
ympärileikkauksen seassa, se on minunkin kanssani pakanain
seassa voimallinen ollut,) **9** Ja kuin he tunsivat sen armon, joka
minulle annettu oli, niin Jakob ja Kephas ja Johannes, jotka
patsaina pidettiin, antoivat minulle ja Barnabaalle kättä ja sopivat
niin meidän kanssamme, että meidän pakanain seassa ja heidän
ympärileikkauksen seassa saarnaaman piti, **10** Ainoastaan että
meidän piti vaivaisia muistaman, jota minä myös olen ahkeroinut
tehdä. **11** Mutta kuin Pietari Antiokiaan tuli, niin minä olin julkisesti
häntä vastaan, että kanne oli tullut hänen päällensä. **12** Sillä
ennenkuin joku Jakobin tyköä tuli, söi hän pakanain kanssa;
vaan kuin ne tulivat, vältti hän, ja eroitti itsensä heistä, peljäten
niitä, jotka ympärileikkauksesta olivat, **13** Ja muutkin Juudalaiset
viekastelivat hänen kanssansa, niin että Barnabaskin vieteltiin
heidän ulkokullaisuudellansa. **14** Mutta kuin minä sen näin, ettei
he oikein vaeltaneet evankeliumin totuuden jälkeen, sanoin minä
Pietarille julkisesti kaikkein kuullen: jos sinä, joka Juudalainen
olet, pakanain tavalla elät ja et Juudalaisten, miksis vaadit
pakanoita Juudalaisten tavalla elämään? **15** Me jotka olemme
Juudalaiset luonnon puolesta ja emme syntiset pakanoista: **16**
Että me tiedämme, ettei ihminen lain töiden kautta vanhurskaaksi
tule, vaan uskon kautta Jesuksen Kristuksen päälle: niin me
myös olemme uskoneet Jesuksen Kristuksen päälle, että me

vanhurskaaksi tulemme uskon kautta Kristuksen päälle, ja emme
lain töiden kautta, sentähden ettei yksikään liha tule lain töiden
kautta vanhurskaaksi. **17** Mutta jos me, koska me tahdomme
Kristuksen kautta vanhurskaaksi tulla, löydetään myös itse
syntisiksi, onko siis Kristus synnin palvelia? Pois se! **18** Sillä jos
minä sitä taas rakennan, jota minä särkenyt olen, niin minä teen
itseni ylitsekäyväksi. **19** Mutta minä olen lain kautta laista kuollut
pois, että minä Jumalassa eläisin. **20** Minä olen Kristuksen
kanssa ristiinnaulittu. Mutta minä elän, en silleen minä, vaan
Kristus elää minussa; sillä jota minä nyt elän lihassa, sen minä
elän Jumalan Pojan uskossa, joka on minua rakastanut ja antoi
itsensä minun edestäni. **21** En minä hylkää Jumalan armoa; sillä
jos vanhurskaus tulee laista, niin on Kristus hukkaan kuollut.

3 Te hullut Galatalaiset! kuka teidät on vimmannut totuutta
uskomasta? joiden silmäin eteen Jesus Kristus kirjoitettu oli,
teidän seassanne ristiinnaulittu. **2** Sen tahdon minä ainoastaan
teiltä tietää: oletteko te Hengen saaneet lain töiden kautta eli
uskon saarnaamisen kautta? **3** Oletteko te niin tomppelit?
Hengessä te olette alkaneet, tahdotteko te nyt lihassa lopettaa?
4 Oletteko te niin paljon hukkaan kärsineet? Jos se muutoin
hukassa on. **5** Joka siis teille hengen antaa ja tekee voimalliset
työt teidän seassanne, tekeekö hän sen lain töiden kautta eli
uskon saarnaamisen kautta? **6** Niinkuin Abraham oli Jumalan
uskonut, ja se on luettu hänelle vanhurskaudeksi, **7** Niin te
myös jo tiedätte, että jotka uskossa ovat, ne ovat Abrahamin
lapset. **8** Mutta Raamattu oli sitä jo ennen katsonut, että Jumala
pakanatkin uskon kautta vanhurskaaksi tekee; sentähden hän
edellä ilmoitti Abrahamille: sinussa (sanoo hän) kaikki pakanat
pitää siunatut oleman. **9** Niin tulevat kaikki ne, jotka uskosta

ovat, siunatuksi uskovaisen Abrahamin kanssa. **10** Sillä niin
monta, jotka lain töissä riippuvat, ovat kirouksen alla; sillä
kirjoitettu on: kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikissa mitä
lakiraamatussa kirjoitettu on, että hän niitä tekis. **11** Mutta ettei
kenkään vanhurskaaksi tule Jumalan edessä lain kautta, se on
tiettävä; sillä vanhurskaan pitää elämän uskosta. **12** Mutta laki ei
ole uskosta, vaan ihminen, joka ne tekee, hän elää niissä. **13**
Mutta Kristus on meitä lunastanut lain kirouksesta, koska hän
tuli kiroukseksi meidän edestämme; sillä kirjoitettu on: kirottu
on jokainen, joka puussa riippuu, **14** Että Abrahamin siunaus
pitäis pakanain ylitse Jesuksessa Kristuksessa tuleman, ja me
niin saisimme uskon kautta sen luvatun Hengen. **15** Rakkaat
veljet! minä puhun ihmisten tavalla. Ei yksikään riko ihmisen
testamenttia, koska se vahvistettu on, eikä siihen mitään lisää.
16 Lupaukset ovat tosin Abrahamille ja hänen siemenellensä
annetut; ei hän sano: ja siemenille, niinkuin monesta, vaan
niinkuin yhdestä: ja sinun siemenessäs, joka on Kristus. **17** Mutta
sen minä sanon: testamenttia, joka Jumalalta on vahvistettu
Kristuksen päälle, ei rikota, ettei lupaus turhaan raukeaisi lain
kautta, joka sitte neljänsadan ja kolmenkymmenen vuoden
perästä annettu oli. **18** Sillä jos perintö on laista, niin ei se
silleen ole lupauksesta; mutta Jumala on sen Abrahamille
lupauksen kautta lahjoittanut. **19** Mihinkä siis laki? Hän on tullut
ylitsekäymisten tähden, siihenasti kuin siemen oli tuleva, jolle
lupaus tapahtunut oli, ja on enkeleiltä asetettu välimiehen käden
kautta. **20** Mutta välimies ei ole yhden, vaan Jumala on yksi. **21**
Onko siis laki Jumalan lupauksia vastaan? Pois se! Sillä jos
laki olis annettu eläväksi tekemään, niin tosin vanhurskaus tulis
laista. **22** Mutta Raamattu on kaikki sulkenut synnin alle, että

lupaus annettaisiin uskon kautta Jesuksen Kristuksen päälle
uskovaisille. **23** Mutta ennenkuin usko tuli, olimme me lain alla
kätketyt ja siihen uskoon suljetut, joka piti ilmoitettaman. **24** Niin
on laki ollut meidän opettajamme Kristuksen tykö, että me uskon
kautta vanhurskaaksi tulisimme. **25** Mutta sitte kuin usko tuli, niin
emme enempi ole sen opettajan alla. **26** Sillä te olette kaikki
Jumalan lapset uskon kautta Jesuksen Kristuksen päälle. **27**
Sillä niin monta kuin te Kristukseen kastetut olette, niin te olette
Kristuksen päällenne pukeneet. **28** Ei ole tässä Juudalainen eli
Grekiläinen, ei orja eli vapaa, ei mies eli vaimo; sillä te olette
kaikki yksi Kristuksessa Jesuksessa. **29** Mutta jos te olette
Kristuksen, niin te olette myös Abrahamin siemen ja lupauksen
jälkeen perilliset.

4 Mutta minä sanon: niin kauvan kuin perillinen on lapsi, ei
ole hänen ja palvelian välillä eroitusta, vaikka hän on kaiken
tavaran herra; **2** Vaan hän on esimiesten ja haltiain hallussa,
isältä määrättyyn aikaan asti. **3** Niin myös me, kuin me olimme
lapset, niin me olimme vaaditut orjuuteen ulkonaisten säätyin
alle. **4** Mutta koska aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa,
syntyneen vaimosta, lain alaiseksi tehdyn, **5** Että hän ne,
jotka lain alaiset olivat, lunastais, että me hänen lapsiksensa
luettaisiin. **6** Mutta että te olette lapset, lähetti Jumala Poikansa
Hengen teidän sydämiinne, joka huutaa: Abba, rakas Isä! **7**
Niin ei silleen ole orja, vaan poika; mutta jos poika, niin myös
Jumalan perillinen Kristuksen kautta. **8** Mutta sillä ajalla, koska
ette Jumalaa tunteneet, palvelitte te niitä, jotka ei luonnostansa
jumalat olleetkaan. **9** Mutta nyt, sittekuin te Jumalan tunnette ja
tosin enemmin Jumalalta tutut olette, kuinka te siis käännytte
jälleen heikkoihin ja köyhiin säätyihin, joita te vasta-uudesta

palvella tahdotte? **10** Te otatte vaarin päivistä, ja kuukausista, ja
ajoista, ja vuosista. **11** Minä pelkään teidän tähtenne, etten minä
turhaan olisi teidän tähtenne työtä tehnyt. **12** Olkaat niinkuin minä
olen, että minäkin olen niinkuin te. Rakkaat veljet! minä rukoilen
teitä: ette ole mitään minua vastaan tehneet; **13** Mutta te tiedätte,
että minä olen lihan heikkoudessa teille ensisti evankeliumia
saarnannut, **14** Ja minun kiusaustani, jota minä lihan puolesta
kärsin, ette ole katsoneet ylön ettekä hyljänneet, vaan korjasitte
minun niinkuin Jumalan enkelin, niinkuin Kristuksen Jesuksen.
15 Kuinka autuaat te silloin olitte! Minä olen teidän todistajanne,
että jos se olis mahdollinen ollut, niin te olisitte teidän silmänne
kaivaneet ulos ja minulle antaneet. **16** Olenko minä siis nyt teidän
viholliseksenne tullut, että minä teille totuuden sanon? **17** Ei he
teitä oikein kiivaudesta rakasta, vaan he tahtovat teitä minusta
pois kääntää, että te heitä kiivaudessa rakastaisitte. **18** Kyllä
kiivaten rakastaa hyvä on, aina hyvyydessä, ja ei ainoastaan
silloin, kuin minä teidän tykönänne olen. **19** Minun rakkaat
lapseni, jotka minun täytyy vasta-uudesta kivulla synnyttää,
siihenasti kuin Kristus teissä jonkun muodon sais! **20** Mutta minä
soisin olevani teidän tykönänne, että minä taitaisin äänenikin
muuttaa; enpä minä tiedä, mitä minä tästedes teen teidän
kanssanne. **21** Sanokaat minulle te, jotka lain alla olla tahdotte:
ettekö te lakia kuule? **22** Sillä kirjoitettu on: Abrahamilla oli kaksi
poikaa, yksi palkkavaimosta ja yksi vapaasta. **23** Mutta joka
palkkavaimosta oli, se oli lihan jälkeen syntynyt, ja joka vapaasta
oli, se oli lupauksen kautta. **24** Nämät jotakin merkitsevät; sillä
nämät ovat ne kaksi Testamenttia: yksi Sinain vuoresta, joka
orjuuteen synnyttää, joka on Agar. **25** Sillä Agar on Sinain vuori
Arabiassa ja ulottuu hamaan Jerusalemiin, joka nyt on, ja on

lastensa kanssa orjana. **26** Mutta se Jerusalem, joka ylhäältä on,
on vapaa, joka on kaikkein meidän äitimme. **27** Sillä kirjoitettu
on: iloitse, sinä hedelmätöin, joka et synnytä, pakahda ja huuda
sinä, joka et raskas ole; sillä yksinäisellä on enempi lapsia kuin
sillä, jolla mies on. **28** Mutta me, rakkaat veljet, olemme niinkuin
Isaakikin, lupauksen lapset. **29** Mutta niinkuin se silloin, joka lihan
jälkeen syntynyt oli, vainosi sitä, joka hengen jälkeen syntynyt
oli, niin se nytkin tapahtuu. **30** Mutta mitä Raamattu sanoo? aja
palkkavaimo poikinensa ulos; sillä ei palkkavaimon pojan pidä
perimän vapaan pojan kanssa. **31** Niin me siis olemme, rakkaat
veljet, emme palkkavaimon poikia, vaan vapaan.

5 Niin pysykäät siis siinä vapaudessa, jolla Kristus meitä
vapahtanut on, ja älkäät taas teitänne sekoittako orjuuden
ikeeseen. **2** Katso, minä Paavali sanon teille: jos te annatte
ympärileikata teitänne, niin ei ole Kristus teille hyödyllinen. **3** Mutta
minä taas todistan, että jokainen ihminen, joka ympärileikataan,
se on kaikkea lakia velkapää pitämään. **4** Te olette Kristuksen
kadottaneet, jotka lain töillä tahdotte vanhurskaiksi tulla, ja olette
armosta luopuneet. **5** Mutta me odotamme hengessä uskon
kautta vanhurskauden toivoa. **6** Sillä ei Kristuksessa Jesuksessa
ympärileikkaus eikä esinahka mitään kelpaa, vaan usko, joka
rakkauden kautta työtä tekee. **7** Te juoksitte hyvin; kukas teidät
esti totuutta uskomasta? **8** Ei senkaltainen yllytys ole hänestä,
joka teitä kutsuu. **9** Vähä hapatus kaikentaikinan hapattaa.
10 Minä turvaan teihin Herrassa, ettette toista mieltä ottaisi;
mutta joka teitä eksyttää, hänen pitää tuomionsa kantaman,
olkaan kuka hän olis. **11** Mutta jos minä vielä, rakkaat veljet,
ympärileikkausta saarnaan, minkätähden minä siis vainoa
kärsin? Ja niin olis ristin pahennus hävinnyt. **12** Oi jospa

ne eroitettaisiin, jotka teitä houkuttelevat! **13** Sillä te, rakkaat
veljet, olette vapauteen kutsutut; ainoastaan karttakaat, ettette
salli vapauden lihalle tilaa antaa, vaan palvelkaat rakkaudessa
toinen toistanne. **14** Sillä kaikki laki yhdessä sanassa täytetään,
nimittäin: rakasta lähimmäistäs niinkuin itsiäs. **15** Mutta jos te
toinen toistanne purette ja syötte, niin katsokaat, ettette toinen
toiseltanne syödyksi tule. **16** Mutta minä sanon: vaeltakaat
Hengessä, niin ette lihan himoa täytä; **17** Sillä liha himoitsee
Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan: nämät ovat vastaan
toinen toistansa, niin ettette tee, mitä te tahdotte. **18** Mutta
jos te Hengeltä hallitaan, niin ette ole lain alla. **19** Mutta lihan
työt ovat julkiset, kuin on huoruus, salavuoteus, saastaisuus,
haureus, **20** Epäjumalain palvelus, noituus, vaino, riita, kateus,
viha, torat, eripuraisuus, eriseura, **21** Pahansuomuus, murha,
juopumus, ylönsyömyys ja muut senkaltaiset, joista minä teille
edellä sanon, niinkuin minä ennenkin sanonut olen, että ne,
jotka senkaltaisia tekevät, ei pidä Jumalan valtakuntaa perimän.
22 Mutta Hengen hedelmä on: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys,
ystävyys, hyvyys, usko, hiljaisuus, puhtaus. **23** Senkaltaisia
vastaan ei ole laki. **24** Mutta jotka Kristuksen omat ovat, ne ovat
ristiinnaulinneet lihansa, himoin ja haluin kanssa. **25** Jos me
Hengessä elämme, niin vaeltakaamme myös Hengessä. **26**
Älkäämme turhaa kunniaa pyytäkö, vihoittain ja kadehtien toinen
toistamme.

6 Rakkaat veljet! jos ihminen osaa johonkuhun vikaan tulla,
niin te, jotka hengelliset olette, ojentakaat senkaltaista siveyden
hengessä: ja katso itsiäs, ettes sinä myös kiusattaisi. **2**
Kantakaat toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia
täyttäkäät. **3** Sillä jos joku luulee itsensä jotakin olevan, joka ei

kuitenkaan mitään ole, hän viettelee itsensä. **4** Mutta koetelkaan
kukin oman tekonsa, ja sitte hän taitaa ainoasti itsestänsä
kerskata, ja ei yhdessäkään muussa; **5** Sillä kukin pitää oman
kuormansa kantaman. **6** Joka sanalla neuvotaan, se jakakaan
kaikkea hyvää sille, joka häntä neuvoo. **7** Älkäät eksykö; ei
Jumala anna itsiänsä pilkata: sillä mitä ihminen kylvää, sitä
hän myös niittää. **8** Joka lihassansa kylvää, se lihastansa
turmeluksen niittää; mutta joka hengessä kylvää, se hengestä
ijankaikkisen elämän niittää. **(aiōnios g166)** **9** Ja koska me
hyvää teemme, niin älkäämme suuttuko; sillä aikanansa mekin
saamme niittää ilman lakkaamatta. **10** Koska siis meillä aika on,
niin tehkäämme jokaiselle hyvää, mutta enimmiten niille, jotka
meidän kanssaveljemme uskossa ovat. **11** Katsokaat, kuinka
suuren lähetyskirjan minä olen teille omalla kädelläni kirjoittanut!
12 Jotka tahtovat myös näön jälkeen lihassa kelvata, ne teitä
ympärileikkaukseen vaativat, ainoastaan ettei heitä Kristuksen
ristillä vainottaisi. **13** Sillä ei nekään, jotka ympärileikataan,
lakia pidä; vaan he tahtovat teidät ympärileikata, että he teidän
lihastanne kerskata saisivat. **14** Mutta pois se minusta, että
minä muusta kerskaisin, vaan ainoastansa meidän Herran
Jesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma minulle
ristiinnaulittu on ja minä maailmalle. **15** Sillä Kristuksessa
Jesuksessa ei ympärileikkaus eikä esinahka mitään kelpaa, vaan
uusi luontokappale. **16** Ja niin monta, jotka tämän ojennusnuoran
jälkeen vaeltavat, heidän päällänsä olkoon rauha ja laupius, ja
Jumalan Israelin päällä! **17** Älköön yksikään tästälähin minua
silleen vaivatko; sillä minä kannan minun ruumiissani meidän
Herran Jesuksen Kristuksen arvet. **18** Meidän Herran Jesuksen

Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, rakkaat veljet,

amen!

Efesolaisille

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta,
pyhille, jotka Ephesossa asuvat ja Kristuksen Jesuksen päälle
uskovat: **2** Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän
Isältämme ja Herralta Jesukselta Kristukselta! **3** Kiitetty olkoon
Jumala ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isä, joka meitä on
siunannut kaikkinaisella hengellisellä siunauksella taivaallisissa
Kristuksen kautta. **4** Niinkuin hän meitä on sen kautta valinnut,
ennenkuin maailman perustus laskettu oli, että me olisimme
pyhät ja laittamattomat rakkaudessa hänen edessänsä, **5** Ja on
säätänyt meitä korjattaa lapsiksensa, Jesuksen Kristuksen kautta,
hyvän tahtonsa jälkeen, **6** Kunniallisen armonsa kiitokseksi,
jonka kautta hän on meitä otolliseksi tehnyt siinä rakkaassa,
7 Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, nimittäin
syntein anteeksi-antamus, hänen armonsa rikkauden jälkeen,
8 Jonka hän meille runsaasti kaikkinaisen viisauden ja taidon
kautta antanut on, **9** Ja on meille tahtonsa salaisuuden hyvästä
suomastansa tiettäväksi tehnyt, ja sen hänen kauttansa tuottanut
edes, **10** Kuin aika täytetty oli, että hän kaikki kappaleet päältä-
iskein Kristuksessa yhdistäis, sekä ne, jotka taivaassa, että
myös ne, jotka maan päällä ovat, **11** Hänessä, jonka kautta me
myös perillisiksi tulleet olemme, jo ennen hänen aivoituksensa
jälkeen säädetyt, joka kaikki kappaleet oman tahtonsa neuvon
jälkeen vaikuttaa. **12** Että me olisimme hänen kunniansa
kiitokseksi, me jotka ennen Kristuksen päälle toivoimme, **13**
Jonka kautta te myös totuuden sanan kuulleet olette, nimittäin
evankeliumin teidän autuudestanne: jonka kautta te myös,
sittekuin te uskoitte, kiinnitetyt olette lupauksen Pyhällä Hengellä,
14 Joka meidän perintömme pantti on meidän lunastukseemme,

että me hänen omaisensa olisimme, hänen kunniansa kiitokseksi.
15 Sentähden minäkin, sittekuin minä kuulin siitä uskosta, joka
teillä Herran Jesuksen päälle on, ja teidän rakkaudestanne
kaikkein pyhäin tykö, **16** En lakkaa kiittämästä Jumalaa teidän
edestänne, ajatellen aina teitä minun rukouksissani: **17** Että
meidän Herran Jesuksen Kristuksen Jumala, kunnian Isä, antais
teille viisauden ja ilmoituksen hengen hänen tuntemiseensa,
18 Ja valaisis teidän ymmärryksenne silmät, että te tietäisitte,
minkä hänen kutsumisensa toivo on ja mikä hänen kunniansa
perimisen rikkaus on hänen pyhissänsä, **19** Ja kuinka suuri
hänen voimansa meidän kohtaamme on, jotka hänen väkevän
voimansa vaikuttamisen jälkeen uskomme, **20** Jonka hän
Kristuksessa vaikutti, kuin hän hänen kuolleista herätti ja pani
istumaan oikialle kädellensä taivaissa, **21** Kaiken hallituksen ja
vallan ja väkevyyden ja herrauden päälle, ja kaiken sen päälle,
joka nimittää taidetaan ei ainoastaan tässä maailmassa, mutta
myös tulevaisessa, **(aiōn g165)** **22** Ja on kaikki pannut hänen
jalkainsa alle, ja on myös hänen pannut pääksi kaikkein päälle
seurakunnalle, **23** Joka on hänen ruumiinsa, sen täyttämys, joka
kaikki kaikissa täyttää.

2 Ja myös (herätti) teidät, kuin te kuolleet olitte ylitsekäymisten
ja syntein tähden, **2** Joissa te muinen vaelsitte, tämän maailman
juoksun jälkeen ja sen pääruhtinaan, jolla tuulessa valta on,
nimittäin sen hengen jälkeen, joka nyt epäuskoisissa lapsissa
vaikuttaa, **(aiōn g165)** **3** Joiden seassa me myös kaikki muinen
meidän lihamme himoissa vaelsimme ja teimme lihan ja toimen
tahdon jälkeen, ja me olimme luonnostamme vihan lapset
niinkuin muutkin. **4** Mutta Jumala, joka rikas on laupiudesta,
suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, **5** Ja

kuin me vielä synnissä kuolleet olimme, on hän meitä Kristuksen
kanssa eläväksi tehnyt; (sillä armosta olette te autuaiksi tulleet:)
6 Ja on meidät ynnä hänen kanssansa herättänyt, ja istuttanut
taivaallisiin menoihin Kristuksessa Jesuksessa, **7** Että hän
tulevaisilla ajoilla ylönpalttisen armonsa rikkauden hyvyydestänsä
meidän kohtaamme Kristuksessa Jesuksessa osoittais. **(aiōn**
g165) **8** Sillä armosta te olette autuaiksi tulleet, uskon kautta,
ja ette itse teissänne: Jumalan lahja se on: **9** Ei töistä, ettei
yksikään kerskaisi. **10** Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut
Kristuksessa Jesuksessa hyviin töihin, joihin Jumala meidät on
jo ennen vaeltamaan valmistanut. **11** Sentähden muistakaat,
että te olitte muinen pakanat lihan jälkeen, ja niiltä kutsuttiin
esinahaksi, jotka lihan jälkeen ympärileikkaukseksi kutsuttiin,
joka käsillä tehdään, **12** Että te siihen aikaan ilman Kristusta
olitte muukalaiset Israelin kyläkunnasta, ja vieraat lupauksen
Testamentista, ja ei teillä toivoakaan ollut, ja olitte maailmassa
ilman Jumalaa; **13** Mutta nyt te Kristuksessa Jesuksessa olette.
Jotka muinen taampana olitte, nyt te Kristuksen veren kautta
olette lähes päässeet; **14** Sillä hän on meidän rauhamme,
joka molemmista on yhden tehnyt ja vaihe-aidan särkenyt,
15 Että hän lihansa kautta vihan otti pois, nimittäin lain, joka
käskyihin päätetty oli; että hän kahdesta yhden uuden ihmisen
lois itsessänsä, ja tekis rauhan, **16** Ja että hän ne molemmat
Jumalan kanssa yhdessä ruumiissa ristin kautta sovittais, ja on
vihan itse kauttansa kuolettanut, **17** Ja on tullut evankeliumin
kautta rauhaa ilmoittamaan teille, jotka taampana olitte, ja niille,
jotka läsnä olivat. **18** Sillä hänen kauttansa me molemmin
yhdessä hengessä saamme Isää lähestyä. **19** Niin ettepä te
silleen ole vieraat ja muukalaiset, vaan pyhäin kylänmiehet

ja Jumalan perhe, **20** Apostolein ja prophetain perustuksen
päälle rakennetut, jossa Jesus Kristus paras kulmakivi on,
21 Jonka päälle kaikki rakennus toinen toiseensa liitetään ja
kasvaa pyhäksi templiksi Herrassa, **22** Jonka päälle te myös
rakennetaan Jumalalle asuinsiaksi Hengessä.

3 Sentähden minä Paavali, Jesuksen Kristuksen vanki, teidän
pakanain tähden; **2** Jos te muutoin kuulleet olette Jumalan
armon huoneenhallituksesta, joka minulle teidän puoleenne
annettu on, **3** Että minulle on tämä salaus ilmoituksen kautta
tiettäväksi tehty, niinkuin minä jo ennen lyhykäisesti kirjoitin,
4 Josta te lukein taidatte minun ymmärrykseni Kristuksen
salaisuudessa tuta, **5** Joka ei ole entisiin aikoihin niin ihmisten
lapsille tiettäväksi tehty, kuin se nyt hänen pyhille apostoleillensa
ja prophetaillensa Hengen kautta ilmoitettu on: **6** Nimittäin, että
pakanat pitää kanssaperilliset ja yksi ruumis oleman ja osalliset
hänen lupauksestansa Kristuksessa, evankeliumin kautta, **7**
Jonka palveliaksi minä tullut olen Jumalan armon lahjan kautta,
joka hänen voimansa vaikutuksesta minulle annettu on. **8**
Minulle, joka kaikkein vähin pyhäin seassa olen, on tämä armo
annettu, että minä pakanain seassa tutkimattoman Kristuksen
rikkauden julistaisin, **9** Ja jokaiselle valkeuteen saattaisin, mikä
osallisuus siinä salaisuudessa on, joka ijankaikkisesti on salattu
ollut Jumalassa, joka kaikki Jesuksen Kristuksen kautta luonut
on: **(aiōn g165)** **10** Että nyt haltioille ja esivalloille taivaallisissa
Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta tiettäväksi tulis,
11 Sen ijankaikkisen aivoituksen jälkeen, jonka hän Kristuksessa
Jesuksessa meidän Herrassamme osoittanut on, **(aiōn g165)**
12 Jonka kautta meillä on uskallus ja tykökäymys kaikella
rohkeudella, uskon kautta hänen päällensä. **13** Sentähden minä

rukoilen, ettette minun vaivaini tähden väsyisi, joita minä teidän
edestänne kärsin, joka teidän kunnianne on. **14** Sentähden
kumarran minä polveni meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isän
puoleen, **15** Joka kaikkein oikia Isä on, jotka taivaissa ja maassa
lapsiksi kutsutaan, **16** Että hän antais teille voimaa kunniansa
rikkauden jälkeen, että te hänen Henkensä kautta väkeväksi
tulisitte sisällisessä ihmisessä; **17** Ja että Kristus asuis uskon
kautta teidän sydämissänne; **18** Että te olisitte rakkauden kautta
juurtuneet ja perustetut; että te selkiästi käsittäisitte kaikkein
pyhäin kanssa, mikä leveys ja pituus, ja syvyys ja korkeus olis, **19**
Ja Kristuksen rakkauden tuntisitte, joka kaiken tuntemisen ylitse
käy; että te olisitte kaikella Jumalan täydellisyydellä täytetyt.
20 Mutta hänelle, joka kaikki ylönpalttisesti voi tehdä, kaiken
senkin ylitse, kuin me rukoilemme taikka ymmärrämme, sen
voiman jälkeen, joka meissä vaikuttaa, **21** Hänelle olkoon kunnia
seurakunnassa, joka on Kristuksessa Jesuksessa, kaikkiin
aikoihin ijankaikkisesta niin ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)**

4 Niin minä vangittu Herrassa neuvon teitä, että te siinä
kutsumisessa, johon te kutsutut olette, niin vaeltaisitte kuin sopii,
2 Kaikella nöyryydellä, siveydellä ja pitkämielisyydellä, ja kärsikäät
toinen toistanne rakkaudessa. **3** Ahkeroitkaat myös pitämään
hengen yhteyttä rauhan siteen kautta: **4** Yksi ruumis ja yksi henki,
niinkuin tekin olette teidän kutsumisessanne yhdenkaltaiseen
toivoon kutsutut, **5** Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste, **6** Yksi
Jumala ja kaikkein Isä, joka kaikkein päällä on, ja kaikkein kautta,
ja teissä kaikissa. **7** Mutta jokaiselle meille on armo annettu
Kristuksen lahjan mitan jälkeen. **8** Sentähden hän sanoo: hän
on astunut ylös korkeuteen, ja on vankiuden vangiksi vienyt, ja
ihmisille lahjoja antanut. **9** Mutta se, että hän astui ylös, ei ole

mikään muu kuin että hän ennen tänne astui alas, alimmaisiin
maan paikkoihin. **10** Joka on astunut alas, hän on se, joka
kaikkein taivasten päälle astui ylös, että hän kaikki täyttäis, **11** Ja
hän on pannut muutamat apostoleiksi, muutamat prophetaiksi,
muutamat evankelistaiksi, muutamat paimeniksi ja opettajiksi. **12**
Pyhäin täydellisyyteen, palveluksen työhön ja Kristuksen ruumiin
rakennukseen, **13** Siihenasti kuin me kaikki tulemme uskon
ja Jumalan Pojan tuntemisen yhteydessä täydeksi mieheksi,
Kristuksen täydellisen varren mitan jälkeen: **14** Ettemme silleen
lapset olisi, jotka horjuisimme ja kaikkinaisilta opetuksen tuulilta
vieteltäisiin, ihmisten koiruuden ja kavaluuden kautta, jolla he
meitä käyvät ympäri, saadaksensa pettää; **15** Mutta olkaamme
toimelliset rakkaudessa ja kasvakaamme kaikissa, hänessä,
joka pää on, Kristus, **16** Josta koko ruumis on koottu ja yhteen
liitetty, kaiken yhdistyksen kautta, joka siihen lisääntyy, sen
vaikutuksen ja määrän jälkeen, joka kullakin jäsenellä on,
siitä kasvaa ruumis omaksi rakennukseksensa rakkaudessa.
17 Niin minä nyt sanon ja todistan Herrassa, ettette silleen
vaella niinkuin muut pakanat vaeltavat mielensä tyhmyydessä,
18 Joiden ymmärrys pimitetty on ja ovat vieraantuneet siitä
elämästä, joka Jumalasta on, tyhmyyden kautta, joka heissä on,
ja heidän sydämensä kovuuden kautta, **19** Jotka, sitten kuin he
olivat paatuneet, antoivat ylön heitänsä haureuteen ja tekivät
kaikkinaista saastaisuutta ylönpalttisessa himossa. **20** Mutta ette
niin Kristusta ole oppineet. **21** Jos te muutoin hänestä kuulleet
olette ja hänessä opetetut olette, niinkuin totuus Jesuksessa
on, **22** Niin pankaat pois vanha ihminen, jonka kanssa te ennen
vaelsitte, joka himoin kautta eksyksissä itsensä turmelee; **23**
Mutta uudistakaat teitänne teidän mielenne hengessä, **24** Ja

pukekaat päällenne uusi ihminen, joka Jumalan jälkeen luotu on,
totisessa vahurskaudessa ja pyhyydessä. **25** Sentähden pankaat
pois valhe, ja puhukaan jokainen lähimmäisensä kanssa totuutta;
sillä me olemme jäsenet keskenämme. **26** Vihastukaat ja älkäät
syntiä tehkö, älkäät antako auringon laskea ylitse teidän vihanne,
27 Älkäät antako laittajalle siaa. **28** Joka varastanut on, älkään
silleen varastako, vaan paremmin tehkään työtä ja toimittakaan
käsillänsä jotakin hyvää, että hänellä olis tarvitsevalle jakamista.
29 Älköön yksikään rietas puhe teidän suustanne lähtekö, vaan
mitä sovelias on parannuksen tarpeeksi, että se kelvollinen
kuulla olis. **30** Ja älkäät Jumalan Pyhää Henkeä murheelliseksi
saattako, jossa te lunastuksen päivään asti kiinnitetyt olette.
31 Kaikki haikeus, ja närkästys, ja viha, ja huuto, ja sadatus
olkoon kaukana teistä kaiken pahuuden kanssa. **32** Mutta olkaat
keskenänne ystävälliset ja laupiaat, ja anteeksi antakaat toinen
toisellenne niinkuin Jumala teillekin Kristuksen kautta anteeksi
antanut on.

5 Niin olkaat siis Jumalan seuraajat, niinkuin rakkaat lapset, **2**
Ja vaeltakaat rakkaudessa, niinkuin myös Kristus meitä rakasti
ja antoi itsensä ulos meidän edestämme lahjaksi, uhriksi ja
Jumalalle makiaksi hajuksi. **3** Mutta huoruutta ja kaikkea riettautta
eli ahneutta älkäät antako teidän seassanne mainitakaan,
niinkuin pyhäin sopii, **4** Ja häpiällisiä sanoja ja hulluja puheita
eli jaarituksia, jotka ei mihinkään kelpaa, vaan paremmin
kiitossanoja. **5** Sillä se te tietäkäät, ettei yksikään huorintekiä,
taikka saastainen, eli ahne, joka epäjumalan palvelia on, ole
Kristuksen ja Jumalan valtakunnan perillinen. **6** Älkäät antako
yhdenkään pettää teitänne turhilla puheilla; sillä sentähden
Jumalan viha epäuskoisten päälle tulee. **7** Älkäät sentähden

olko heidän osaveljensä. **8** Sillä muinen te olitte pimeys, mutta
nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaat niinkuin valkeuden
lapset; **9** (Sillä Hengen hedelmä on kaikessa hyvyydessä ja
vanhurskaudessa ja totuudessa,) **10** Ja koetelkaat, mikä Herralle
otollinen on. **11** Älkäät olko osalliset pimeyden hedelmättömissä
töissä, vaan paremmin nuhdelkaat. **12** Sillä mitä salaa heilta
tapahtuu, se on häpiä sanoakin; **13** Mutta kaikki ne ilmi tulevat,
kuin he valkeudelta rangaistaan; sillä kaikki, mikä ilmi tulee, se
on valkeus. **14** Sentähden hän sanoo: heräjä sinä, joka makaat,
ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee. **15** Niin katsokaat,
että te visusti vaellatte, ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat.
16 Ja hankitkaat teitänne ajallansa; sillä aika on paha. **17**
Älkäät sentähden olko taitamattomat, vaan ymmärtäväiset, mikä
Herran tahto on. **18** Ja älkäät juopuko viinasta, josta paha meno
tulee, vaan olkaat täytetyt (Pyhällä) Hengellä. **19** Ja puhukaat
keskenänne psalmeilla, ja kiitosvirsillä, ja hengellisillä lauluilla,
veisaten ja soittain Herralle teidän sydämessänne, **20** Kiittäin
aina Jumalaa ja Isää, jokaisen edestä, meidän Herran Jesuksen
Kristuksen nimeen. **21** Ja olkaat toinen toisellenne alamaiset
Jumalan pelvossa. **22** Vaimot olkaat omille miehillenne alamaiset
niinkuin Herralle. **23** Sillä mies on vaimon pää, niinkuin Kristus on
seurakunnan pää, ja hän on ruumiin vapahtaja. **24** Mutta niinkuin
seurakunta on Kristukselle alamainen, niin myös vaimot pitää
miehillensä kaikissa alamaiset oleman. **25** Miehet, rakastakaat
teidän vaimojanne, niinkuin myös Kristus seurakuntaa rakasti ja
antoi ulos itsensä hänen edestänsä, **26** Että hän sen pyhittäis, ja
on sen jo puhdistanut veden pesossa sanan kautta: **27** Että hän
saattais itsellensä kunniallisen seurakunnan, jolla ei saastaisuutta
eikä ryppyä ole eli jotakuta muuta senkaltaista, vaan että hän

pyhä ja laittamatoin olis. **28** Miehet pitää vaimojansa rakastaman
niinkuin omia ruumiitansa; joka vaimoansa rakastaa, se rakastaa
itsiänsä. **29** Sillä ei yksikään ole omaa lihaansa koskaan vihannut,
vaan elättää ja holhoo sitä, niinkuin myös Herra seurakuntaa. **30**
Sillä me olemme hänen ruumiinsa jäsenet, hänen lihastansa ja
luistansa. **31** Sentähden pitää ihmisen antaman ylön isänsä
ja äitinsä, ja vaimoonsa sidottu oleman, ja ne kaksi tulevat
yhdeksi lihaksi. **32** Tämä salaisuus on suuri; mutta minä puhun
Kristuksesta ja seurakunnasta. **33** Kuitenkin rakastakaan myös
kukin teistä vaimoansa niinkuin itsiänsä; mutta peljätköön vaimo
miestänsä.

6 Lapset, olkaat kuuliaiset teidän vanhemmillenne Herrassa;
sillä se on oikein. **2** Kunnioita isääs ja äitiäs, (joka on ensimäinen
käsky, jolla lupaus on,) **3** Ettäs menestyisit ja kauvan eläisit
maan päällä. **4** Ja te isät, älkäät yllyttäkö lapsianne vihaan,
vaan kasvattakaat heitä kurituksessa ja Herran nuhteessa.
5 Palveliat, olkaat kuuliaiset teidän ruumiillisille isännillenne,
pelvolla ja vapistuksella, teidän sydämenne yksinkertaisuudessa,
niinkuin Kristukselle, **6** Ei silmäin edessä palvellen, niinkuin
ihmisten mieltä noutain, vaan niinkuin Kristuksen palveliat,
tehden sydämestä, mitä Jumala tahtoo. **7** Hyvällä mielellä
palvellen Herraa, ja ei ihmisiä. **8** Tietäen, että mitä hyvää
kukin tekee, sen hän on jälleen Herralta saapa, olkoon orja eli
vapaa. **9** Ja te isännät, tehkäät myös niin heitä kohtaan, ja
pankaat pois uhkaukset, tietäen, että teidän Herranne on myös
taivaissa, jonka edessä ei ole ihmisen muodon katsomusta.
10 Viimein, rakkaat veljeni, olkaat väkevät Herrassa ja hänen
väkevyytensä voimassa. **11** Pukekaat päällenne kaikki Jumalan
sota-aseet, että te perkeleen kavalia päällekarkaamisia voisitte

seisoa vastaan. **12** Sillä ei meillä ole sota verta ja lihaa vastaan,
vaan pääruhtinaita ja valtoja vastaan, maailman herroja vastaan,
jotka tämän maailman pimeydessä vallitsevat, pahoja henkiä
vastaan taivaan alla. **(aiōn g165)** **13** Sentähden ottakaat kaikki
Jumalan sota-aseet, että te voisitte pahana päivänä seisoa
vastaan ja kaikissa asioissa pysyväiset olisitte. **14** Niin seisokaat
vyötetyt kupeista totuudella, ja vanhurskauden rintaraudalla
puetetut, **15** Ja jalat valmiiksi kengitetyt, saarnaamaan rauhan
evankeliumia. **16** Mutta kaikissa ottakaat uskon kilpi, jolla te
voitte sammuttaa kaikki ruman tuliset nuolet. **17** Ja ottakaat
päähänne autuuden rautalakki, ja hengen miekka, joka on
Jumalan sana, **18** Ja rukoilkaat joka aika kaikella rukoilemisella
ja anomisella hengessä, ja siinä valvokaat kaikella ahkeruudella
ja rukouksella kaikkein pyhäin tähden, **19** Ja minunkin tähteni,
että minulle puhetta annettaisiin avoimella suulla rohkiasti
puhuakseni, ja niin tiettäväksi tekisin evankeliumin salaisuuden.
20 Jonka käskyläinen minä näissä kahleissa olen, että minä
niissä rohkiasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee. **21** Mutta
että te myös tietäisitte minun tilani ja mitä minä teen, kaiken sen
on Tykikus, minun rakas veljeni ja uskollinen palvelia Herrassa,
teille tiettäväksi tekevä, **22** Jonka minä teidän tykönne lähetin sen
syyn tähden, että te saisitte tietää meidän tilamme ja hän teidän
sydämenne lohduttais. **23** Rauha olkoon veljille, ja rakkaus uskon
kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jesukselta Kristukselta! **24**
Armo olkoon kaikkein kanssa, jotka meidän Herraa Jesusta
Kristusta lakkaamatta rakastavat, amen!

Filippiläisille

1 Paavali ja Timoteus, Jesuksen Kristuksen palveliat, kaikille
pyhille Kristuksessa Jesuksessa, jotka Philipissä ovat, ynnä
piispoille ja palvelioille: **2** Armo olkoon ja rauha Jumalalta, meidän
Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta! **3** Minä kiitän
minun Jumalaani, niin usein kuin minä teitä muistan, **4** (Aina
kaikissa minun rukouksissani teidän edestänne, ja rukoilen ilolla,
) **5** Että te olette evankeliumista osalliseksi tulleet, ensimäisestä
päivästä niin tähän asti, **6** Sen totisesti tietäen, että se, joka teissä
on hyvän työn alkanut, on sen Jesuksen Kristuksen päivään asti
päättävä: **7** Niinkuin minulle on myös kohtuullinen teistä kaikista
niin ajatella, sentähden, että minä teidät sydämessäni pidän,
sekä minun kahleissani, että evankeliumin edesvastauksessa
ja vahvistuksessa, te kaikki, jotka minun kanssani armosta
osalliset olette. **8** Sillä Jumala on minun todistajani, että
minä sydämen pohjasta kaikkia teitä Jesuksessa Kristuksessa
halajan, **9** Ja sitä rukoilen, että teidän rakkautenne enemmin
ja enemmin yltäkylläiseksi tulis kaikkinaisessa tuntemisessa ja
ymmärryksessä, **10** Että te koettelisitte, mikä paras olis, ja olisitte
vilpittömät, ei kellenkään pahennukseksi Kristuksen päivään asti,
11 Täytetyt vanhurskauden hedelmillä, jotka Jesuksen Kristuksen
kautta teissä tapahtuvat, Jumalan kiitokseksi ja kunniaksi. **12**
Mutta minä tahdon, että te, rakkaat veljet, tietäisitte, että ne,
mitkä minulle tapahtuneet ovat, ovat enemmäksi evankeliumin
menestykseksi tulleet, **13** Niin että minun siteeni ovat ilmi tulleet
Kristuksessa koko raastuvassa ja myös kaikille muille. **14** Ja että
monta veljeä Herrassa, minun siteistäni vahvistetut, ovat paljoa
rohkiammaksi tulleet pelkäämättä sanaa puhumaan. **15** Muutamat
tosin saarnaavat Kristusta kateudesta ja riidasta, mutta muutamat

hyvästä tahdosta. **16** Ne ilmoittavat Kristusta eripuraisuudesta,
ei puhtaalla sydämellä, vaan luulevat niin lisäävänsä minun
siteihini murhetta. **17** Mutta nämät rakkaudesta; sillä he tietävät
minun olevan pantuna evankeliumin edesvastaamiseksi. **18**
Mitäs siis? Että Kristus kuitenkin ilmoitetaan, ehkä kuinka se
tapahtuu, joko se olis muodoksi, eli totuudella; niin minä siitä
iloitsen ja vielä tahdon iloita. **19** Sillä minä tiedän sen minulleni
joutuvan autuudeksi teidän rukouksenne ja Jesuksen Kristuksen
hengen avun kautta. **20** Niinkuin minä ikävöiden odotan ja toivon,
etten minä missään häpiään tule, vaan että Kristus nyt, niinkuin
ainakin, kaikella vapaudella minun ruumiissani ylistetään, joko
elämän eli kuoleman kautta; **21** Sillä Kristus on minulle elämä,
ja kuolema on minulle voitto. **22** Mutta jos lihassa elää, se on
minulle tarpeellinen, ja mitä minä valitsen, en minä tiedä. **23**
Sillä molemmilta minä ahdistetaan: minä halajan täältä eritä ja
olla Kristuksen kanssa; sillä se paljoa parempi olis. **24** Mutta
paljoa tarpeellisempi on lihassa olla teidän tähtenne. **25** Ja
minä tiedän totisesti, että minun pitää oleman ja teidän kaikkein
kansanne pysymän, teidän menestykseksenne ja uskonne iloksi,
26 Että teidän kerskaamisenne olis yltäkylläinen Kristuksessa
Jesuksessa minusta, minun läsnäolemiseni kautta taas teidän
tykönänne. **27** Ainoastaan käyttäkäät itsenne niinkuin Kristuksen
evankeliumille sovelias on, että jos minä tulen ja näen teidät
eli poissa ollessani saan kuulla teistä, että te olette yhdessä
hengessä ja yhdessä sielussa meidän kanssamme evankeliumin
uskossa kilvoitelleet. **28** Ja älkäät antako missään peljättää
teitänne vastaanseisojilta, joka tosin heille kadotuksen merkki
on, mutta teille autuudeksi, ja se on Jumalalta. **29** Sillä teille on
lahjaksi annettu Kristuksen puolesta, ei ainoasti että te hänen

päällensä uskotte, mutta myös kärsitte hänen tähtensä, **30** Ja pysytte siinä kilvoituksessa, jonka te minussa näitte ja nyt minusta kuulette.

2 Jos siis joku neuvo on teidän tykönänne Kristuksessa, jos joku rakkauden lohdutus, jos joku hengen osallisuus, jos joku sydämellinen rakkaus ja laupius, **2** Niin täyttäkäät minun iloni, että teillä olis yksi mieli, yhtäläinen rakkaus, ja te olisitte yksimieliset ja yhtäpitäväiset. **3** Älkäät tehkö mitään riidan eli turhan kunnian kautta, vaan nöyryydessä pitäin toinen toisensa parempana kuin itsensä. **4** Ja älkään jokainen omaa parastansa katsoko, vaan myös toisen parasta. **5** Kullakin olkoon se ajatus, joka Kristuksella Jesuksella oli, **6** Joka, vaikka hän oli Jumalan muodossa, ei lukenut saaliiksi Jumalan kaltainen olla, **7** Vaan alensi itsensä, otti orjan muodon päällensä ja tuli muiden ihmisten vertaiseksi, **8** Ja löydettiin menoissa niinkuin ihminen, nöyryytti itsensä ja oli kuolemaan saakka kuuliainen, ja ristin kuolemaan asti. **9** Sentähden on Jumala hänen myös korottanut ja antanut hänelle nimen, joka kaikkia nimiä suurin on: **10** Että Jesuksen nimeen pitää kaikki polvet heitänsä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat, **11** Ja kaikki kielet pitää tunnustaman, että Jesus Kristus on Herra, Isän Jumalan kunniaksi. **12** Sentähden, minun rakkaani, niinkuin te aina olette kuuliaiset olleet, (ei ainoastansa minun läsnäollessani, mutta nyt paljoa enemmin minun poissa-ollessani), laittakaat pelvolla ja vapistuksella, että te autuaaksi tulisitte. **13** Sillä Jumala vaikuttaa teissä sekä tahdon että toimituksen, hyvän suosionsa jälkeen. **14** Tehkäät kaikki napisematta ja kamppailematta. **15** Että te olisitte laittamattomat ja yksivakaiset, nuhteettomat Jumalan lapset pahanilkisen ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden seassa

te paistakaat niinkuin kynttilät maailmassa, **16** Että te elämän
sanassa pysytte, minulle Kristuksen päivänä kerskaamiseksi,
etten minä hukkaan juossut olisi eli turhaan työtä tehnyt. **17** Ja
jos minä uhrattaisiin teidän uhrin ja uskon palveluksenne tähden,
niin minä iloitsen ja riemuitsen kaikkein teidän kanssanne.
18 Sentähden tekin minun kanssani iloitkaat ja riemuitkaat.
19 Mutta minä toivon Herrassa Jesuksessa, että minä pian
Timoteuksen teidän tykönne lähetän, että minäkin ihastuisin, kuin
minä tietää saan, kuinka teidän tilanne on. **20** Sillä ei minulla ole
ketään, jolla yksi mieli minun kanssani on ja joka niin visusti
murheen teistä pitää. **21** Sillä he etsivät kaikki omaansa ja ei
niitä mitkä Jesuksen Kristuksen ovat. **22** Mutta te tiedätte hänen
koettelemuksensa; sillä niinkuin lapsi isänsä kanssa on, niin
on hän minun kanssani evankeliumissa palvellut. **23** Tämän
siis minä toivon lähettäväni, kuin minä olen asiani toimittanut.
24 Mutta minä uskallan Herran päälle, että minä itsekin olen
pian tuleva. **25** Vaan minä olen nähnyt tarpeelliseksi teidän
tykönne lähettää veljeä Epaphroditusta, joka minun virkaveljeni
ja sotakumppanini ja teidän myös apostolinne on, joka minua
myös tarpeessani autti; **26** Sillä hän ikävöitsi kaikkia teitä, ja oli
kovin suruissansa, että te hänen sairaaksi kuulleet olitte. **27** Ja
tosin hän oli jo kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti hänen
päällensä, ja ei ainoastaan hänen, vaan myös minun päälleni,
etten minä murhetta murheen päälle olisi saanut. **28** Sentähden
olen minä hänen sitä pikemmin lähettänyt, että te taas hänen
saisitte nähdä ja iloitsisitte, ja minulla myös vähempi murhetta
olis. **29** Niin ottakaat häntä Herrassa vastaan kaikella ilolla ja
pitäkäät senkaltaiset kunniassa; **30** Sillä Kristuksen työn tähden

oli hän niin kuolemaa lähestynyt, ettei hän hengestänsä totellut,
että hän olis minua teidän puolestanne palvellut.

3 Vielä, minun veljeni, iloitkaat Herrassa. Että minä teille yhdellä
tavalla kirjoitan, en minä siitä suutu; sillä se tekee teidän
vahvemmaksi. **2** Kavahtakaat teitänne koirilta, kavahtakaat
teitänne pahoilta työmiehiltä, kavahtakaat poisleikkaamisesta. **3**
Sillä me olemme se ympärileikkaus, jotka Jumalaa hengessä
palvelemme ja kerskaamme meitämme Kristuksessa Jesuksessa,
ja emme turvaa lihaan, **4** Ehkä minulla on, johon minä lihassakin
turvaan. Jos joku näkyy lihaan uskaltavan, minä paljoa enemmin.
5 Joka kahdeksantena päivänä ympärileikattu olen, Israelin
kansasta, Benjaminin suvusta, Hebrealainen Hebrealaisista, lain
jälkeen Pharisealainen, **6** Kiivaudesta seurakunnan vainooja,
vanhurskaudessa, joka laista tulee, laittamatoin. **7** Mutta ne,
mitkä minulla olivat voittona, olen minä Kristuksen tähden
vahingoksi lukenut; **8** Sillä minä luen kaikki vahingoksi sen
ylönpalttisen Kristuksen Jesuksen, minun Herrani tuntemisen
suhteen, jonka tähden minä olen kaikki vahingoksi lukenut, ja ne
raiskana pidän, että minä Kristuksen voittaisin, **9** Ja hänessä
löydettäisiin, ettei minun vanhurskauteni laista olisi, vaan joka
tulee uskosta Kristuksen päälle, nimittäin se vanhurskaus, joka
Jumalalta uskolle omistetaan, **10** Häntä tutakseni, ja hänen
ylösnousemisensa voimaa ja kärsimisensä osallisuutta, koska
minä tulen hänen kuolemansa kaltaiseksi; **11** Jolla muodolla
minä kuolleitten ylösnousemisessa tuleva olen. **12** Ei niin, että
minä sen jo käsittänyt olen, eli jo täydellinen olen; mutta minä
ahkeroitsen suuresti, että minä sen myös käsittäisin, niinkuin
minäkin Jesuksessa Kristuksessa käsitetty olen. **13** Minun
veljeni! enpä minä pidä itseni sitä käsittäneen; **14** Mutta yksi on

se: minä unohdan ne, mitkä takaperin ovat, ja kokotan niiden
perään, jotka edessä ovat, ja samoan eteenpannun määrän
jälkeen, sen kalliin tavaran jälkeen, joka Jumalan kutsumisen
kautta ylhäältä Kristuksessa Jesuksessa ilmoitetaan. **15** Niin
monta siis, jotka meistä täydellistä on, ajatelkaamme niin, ja
jos te toisin ajattelette, niin Jumala on sen teille ilmoittava.
16 Kuitenkin että me yhden mitan jälkeen siinä vaellamme,
johon me joutuneet olemme, ja että me yksimieliset olisimme.
17 Seuratkaat, rakkaat veljet, minua ja katsokaat niitä, jotka
niin vaeltavat, kuin me teille esikuva olemme. **18** Sillä monta
vaeltavat, joista minä jo usein olen teille sanonut, ja nytkin itkien
sanon: he ovat Kristuksen ristin viholliset, **19** Joidenka loppu
on kadotus, ja heidän vatsansa on heidän jumalansa ja heidän
kunniansa joutuu heille häpiäksi, jotka maallisia rakastavat. **20**
Mutta meidän menomme on taivaissa, josta me myös lunastajaa
Herraa Jesusta Kristusta odotamme, **21** Joka meidän heikon
ruumiimme kirkastaa, että se hänen kirkkaan ruumiinsa kaltainen
olis, sillä voimalla, jolla hän myös voi kaikki itsellensä alamaiseksi
tehdä.

4 Sentähden minun rakkaat ja ihanat veljeni, minun iloni ja
minun kruununi, seisokaat niin Herrassa, minun rakkaani.
2 Euodiaa minä neuvon ja Syntykeä minä neuvon, että he
Herrassa yksimieliset olisivat. **3** Ja minä rukoilen sinua, minun
uskollinen kumppanini, ole niille avullinen, jotka minun kanssani
evankeliumissa kilvoitelleet ovat, ynnä Klementin ja muiden
minun auttajaini kanssa, joiden nimet elämän kirjassa ovat. **4**
Iloitkaat aina Herrassa, ja taas minä sanon: iloitkaat. **5** Olkoon
teidän siveytenne kaikille ihmisille tiettävä: Herra on läsnä. **6**
Älkäät mistään murehtiko, vaan olkoon teidän anomuksenne

kaikissa asioissa Jumalalle tiettävä, kaikella rukouksella ja
pyytämisellä kiitoksen kanssa. **7** Ja Jumalan rauha, joka ylitse
kaiken ymmärryksen käy, varjelkoon teidän sydämenne ja teidän
taitonne Kristuksessa Jesuksessa. **8** Vielä, rakkaat veljet, mikä
tosi, mikä kunniallinen, mikä oikein, mikä puhdas, mikä otollinen
on, mikä hyvin kuuluu, jos joku hyvä tapa ja jos joku kiitos on,
ajatelkaat niitä. **9** Mitä te myös opitte, ja saitte, ja kuulitte, ja
nähneet olette minussa, se tehkäät, niin rauhan Jumala on
teidän kanssanne. **10** Mutta minä olen suuresti iloinen Herrassa,
että te olette taas virvonneet minusta murhetta pitämään, ehkä
te sen tehneetkin olette, vaan ei teillä ollut tilaa. **11** Enpä minä
sitä sentähden sano, että minulta jotakin puuttuu; sillä minä
olen oppinut, joissa minä olen, niihin tyytymään. **12** Minä taidan
nöyrä olla ja taidan myös korkia olla, minä olen aina ja kaikissa
harjoitettu, taidan ravittu olla ja isota, hyötyä ja köyhtyä. **13** Minä
voin kaikki sen kautta, joka minun väkeväksi tekee, Kristuksen.
14 Kuitenkin te teitte hyvin, että te minun murheeni päällenne
otitte. **15** Mutta te Philippiläiset tiedätte, ettei ensin evankeliumin
alusta, kuin minä Makedoniasta läksin, yksikään seurakunta
minulle mitään ollut jakanut antamisessa ja ottamisessa, vaan
ainoastaan te; **16** Sillä kuin myös minä Tessalonikassa olin,
lähetitte te kerran ja kaksi minun tarpeeni. **17** Ei niin, että minä
lahjoja pyydän, vaan ahkeroitsen sitä, että teidän luvussanne
ylitsevuotava hedelmä olis. **18** Sillä minulla on kaikki ja yltäkyllä,
minä olen täytetty, sitte kuin minä Epaphroditukselta sain sen,
mikä teiltä lähetetty oli, makian hajun, otollisen ja Jumalalle
kelvollisen uhrin. **19** Mutta minun Jumalani on teille antava,
rikkaudestansa kaikki teidän tarpeenne, kunniassa, Jesuksen
Kristuksen kautta. **20** Mutta Jumalalle ja meidän Isällemme

olkoon kunnia ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)**

21 Tervehtikäät jokaista pyhää Kristuksessa Jesuksessa. Teitä tervehtivät ne veljet, jotka minun kanssani ovat. **22** Teitä tervehtivät kaikki pyhät, erinomattain ne, jotka keisarin huoneesta ovat. **23** Meidän Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkein teidän kanssanne, amen!

Kolossalaisille

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta,
ja veli Timoteus, **2** Niille, jotka ovat Kolossissa, pyhille ja
uskollisille veljille Kristuksessa: armo olkoon teille ja rauha
Jumalalta meidän isältämme ja Herralta Jesukselta Kristukselta!
3 Me kiitämme Jumalaa ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen
Isää, ja rukoilemme aina teidän edestänne, **4** Sittekuin me
kuulimme teidän uskonne Kristuksessa Jesuksessa ja teidän
rakkautenne kaikkia pyhiä kohtaan, **5** Sen toivon tähden,
joka teille taivaissa tallelle pantu on, josta te ennen sen
totisen evankeliumin saarnan kautta kuulleet olette, **6** Joka
teidän tykönne tullut on, niinkuin myös kaikkeen maailmaan, ja
hedelmän kantaa, niinkuin teissäkin hamasta siitä päivästä, jona
te sen kuulleet olette ja Jumalan armon totuudessa tunsitte;
7 Niinkuin te myös meidän rakkaalta kanssa palvelialtamme
Epaphraalta opitte, joka teidän edestänne Kristuksen uskollinen
palvelia on, **8** Joka myös on meille ilmoittanut teidän rakkautenne
hengessä. **9** Sentähden myös me siitä päivästä, jona me sen
kuulimme, emme lakanneet teidän edestänne rukoilemasta
ja anomasta, että te hänen tahtonsa tuntemisella täytettäisiin
kaikkinaisessa hengellisessä viisaudessa ja toimessa, **10**
Että te soveliaasti vaeltaisitte, kelvaten kaikissa Herralle, ja
hedelmän tekisitte kaikissa hyvissä töissä ja kasvaisitte Jumalan
tuntemisessa, **11** Ja vahvistetuksi tulisitte kaikella voimalla,
hänen kunniansa väkevyyden jälkeen, kaikkeen kärsivällisyyteen
ja pitkämielisyyteen ilon kanssa. **12** Ja kiittäkäät Isää, joka
meitä soveliaaksi tehnyt on pyhäin perimisen osallisuuteen
valkeudessa, **13** Joka meitä pimeyden vallasta pelasti ja on
meidät siirtänyt rakkaan Poikansa valtakuntaan, **14** Jonka

kautta meillä on lunastus hänen verensä kautta, nimittäin
syntein anteeksi antamus, **15** Joka näkymättömän Jumalan
kuva on, esikoinen ennen kaikkia luontokappaleita. **16** Sillä
hänen kauttansa ovat kaikki luodut, jotka taivaassa ja maan
päällä ovat, näkyväiset ja näkymättömät, thronit ja herraudet,
vallat ja hallitukset: ne ovat kaikki hänen kauttansa ja häneen
luodut. **17** Ja hän on ennen kaikkia ja kaikki ovat hänessä. **18**
Ja hän on ruumiin, nimittäin seurakunnan pää, joka on alku
ja esikoinen kuolleista, että hän kaikkein ylitse kävis; **19** Sillä
niin kelpasi Isälle, että hänessä kokonainen täydellisyys asuis,
20 Ja kaikki olisivat hänen kauttansa hänen itse kanssansa
sovitetut, sekä ne jotka maassa että ne jotka taivaissa ovat; sillä
hän teki verensä kautta ristin päällä rauhan, itse kauttansa. **21**
Ja te olitte muinen oudot ja viholliset ymmärryksen puolesta,
pahoissa töissä; mutta nyt hän on teidät sovittanut, **22** Lihansa
ruumiissa kuoleman kautta, että hän teidät saattais pyhäksi,
laittamattomaksi ja nuhteettomaksi kasvoinsa edessä. **23**
Jos te muutoin uskossa pysytte perustettuna ja vahvana ja
horjumattomana evakeliumin toivosta, jonka te kuulitte, joka on
saarnattu kaikkein luontokappalten edessä, jotka taivaan alla
ovat; jonka palveliaksi minä Paavali tullut olen, **24** Joka nyt
minun vaivoistani iloitsen, jotka minä kärsin teidän edestänne, ja
täytän Kristuksen kärsimiset minun lihassani hänen ruumiinsa
edestä, joka on seurakunta, **25** Jonka palveliaksi minä tullut
olen Jumalan toimituksen jälkeen, joka minulle teidän kohtaanne
annettu on, täyttämään Jumalan sanaa; **26** Sitä salaisuutta,
joka ijankaikkisesta ja sukukunnista on salattu ollut, mutta
nyt hänen pyhillensä ilmoitettu, **(aiōn g165)** **27** Joille Jumala
tahtoi sen julistaa, mikä tämän salaisuuden kunniallinen rikkaus

pakanain seassa on, joka on Kristus teissä, kunnian toivo, **28**
Jonka me ilmoitamme, ja kaikkia ihmisiä neuvomme, ja kaikkia
ihmisiä kaikkinaisessa viisaudessa opetamme, että me jokaisen
ihmisen Kristuksessa Jesuksessa täydelliseksi saattaisimme: **29**
Jota minä myös ahkeroitsen ja hänen vaikutuksensa jälkeen
kilvoittelen, joka minussa väkevästi vaikuttaa.

2 Sillä minä soisin teidän tietävän, kuinka suuri kilvoitus minulla
on teistä ja niistä, jotka Laodikeassa ovat, ja kaikista niistä, jotka
ei minun kasvojani lihassa nähneet: **2** Että heidän sydämensä
saisivat lohdutuksen ja liitetyksi tulisivat rakkaudessa kaikkeen
rikkauteen, täydellisessä ymmärryksessä Jumalan ja Isän ja
Kristuksen salaisuuden tuntemiseen, **3** Jossa kaikki viisauden
ja taidon tavarat kätketyt ovat. **4** Mutta sen minä sanon, ettei
joku teitä viettelisi kavalalla puheella. **5** Sillä vaikka en minä
lihassa läsnä ole, niin minä kuitenkin hengessä teidän tykönänne
olen, iloitsen ja näen teidän toimellisuutenne ja teidän vahvan
uskonne Kristuksen päälle. **6** Niinkuin te nyt Herran Jesuksen
Kristuksen olette ottaneet vastaan, niin vaeltakaat hänessä, **7** Ja
olkaat hänessä juuritetut ja rakennetut ja uskossa vahvistetut,
niinkuin te oppineet olette, ja olkaat siinä runsaasti kiitolliset.
8 Katsokaat, ettei joku teitä viettele philosophian ja turhain
jaaritusten kautta, ihmisten opin ja maailmallisten säätyin jälkeen,
ja ei Kristuksen jälkeen. **9** Sillä hänessä asuu koko jumaluuden
täydellisyys ruumiillisesti, **10** Ja te olette hänessä täydelliset,
joka kaiken herrauden ja esivallan pää on, **11** Jonka kautta te
myös ympärileikatut olette sillä ympärileikkauksella, joka käsittä
tapahtuu, syntisen ruumiin pois panemisen kautta, lihassa,
Kristuksen ympärileikkauksella, **12** Ynnä hänen kanssansa
kasteen kautta haudatut, jossa te myös hänen kanssansa olette

nousseet ylös uskon kautta, jonka Jumala vaikuttaa, joka hänen
kuolleista herättänyt on, **13** Ja on teidät hänen kanssansa
eläväksi tehnyt, kuin te synnissä kuolleet olitte, ja teidän lihanne
esinahassa, ja on meille kaikki synnit anteeksi antanut. **14** Ja on
pyyhkinyt pois sen käsikirjoituksen, joka säätyin kautta meitä
vastaan oli ja oli meille vastahakoinen: sen hän otti pois ja naulitsi
ristiin, **15** Ja on ryöstänyt vallitukset ja väkevyydet, ja toi heidät
näkyviin, ja sai heistä voittokunnian itse kauttansa. **16** Älkään siis
kenkään teitä tuomitko ruasta eli juomasta, taikka määrätyistä
pyhäpäivistä, ei uudesta kuusta, eikä sabbateista, **17** Jotka ovat
tulevaisten varjo, mutta itse ruumis on Kristuksessa. **18** Älkäät
antako kenenkään voittaa teidän kilvoituksenne palkkaa, joka
tahtoo teitä nöyryyteen ja enkelien palvelukseen, vaeltain niissä,
joita ei hän nähnyt ole, ja on tyhmästi lihallisessa mielessänsä
paisunut, **19** Ja ei riipu kiinni Päässä, josta koko ruumis jäsenistä
ja ravioista saa väkevyyden ja kokoon liitetty on, ja niin siinä
lisäämisessä kasvaa, jonka Jumala antaa. **20** Jos te siis olette
Kristuksen kanssa maailman säädyistä kuolleet, miksi te teitänne
annatte säädyillä solmita, niinkuin te maailmassa eläisitte? **21**
Älä siihen rupee, (sanovat ne,) älä maista, älä pitele, **22** Jotka
kaikki kulumisessa hukkuvat, ja ihmisten käskyt ja opit ovat, **23**
Joilla kyllä viisauden muoto on itsevalitussa palveluksessa ja
nöyryydessä, ja siinä, ettei he ruumistansa armahda eikä tee
lihalle kunniaa hänen tarpeissansa.

3 Jos te siis Kristuksen kanssa olette nousseet ylös, niin etsikäät
niitä, jotka ylhäällä ovat, kussa Kristus istuu Jumalan oikialla
kädellä. **2** Pyrkikäät niiden perään, jotka ylhäällä ovat, ja ei
niiden, jotka maan päällä ovat. **3** Sillä te olette kuolleet ja teidän
elämänne on kätketty Kristuksen kanssa Jumalassa. **4** Kuin

Kristus, meidän elämämme, ilmoitetuksi tulee, silloin tekin hänen
kanssansa kunniassa ilmoitetaan. **5** Niin kuolettakaat sentähden
teidän jäsenenne, jotka maan päällä ovat, huoruus, saastaisuus,
häpiällinen himo, rietas halaus ja ahneus, joka on epäjumalan
palvelus, **6** Joidenka tähden Jumalan viha epäuskoisten lasten
päälle tulee; **7** Joissa tekin muinen vaelsitte, kuin te niissä
elitte. **8** Mutta nyt pankaat myös te pois nämät kaikki, viha,
närkästys, pahuus, pilkka, ilkiät sanat, teidän suustanne. **9**
Älkäät valehdelko keskenänne, ja riisukaat pois teistänne vanha
ihminen tekoinensa, **10** Ja pukekaat päällenne uusi, joka
hänen tuntemiseensa uudistetaan, hänen kuvansa jälkeen, joka
sen luonut on. **11** Kussa ei ole Grekiläinen ja Juudalainen,
ympärileikkaus ja esinahka, Barbarus ja Skyta, orja ja vapaa, vaan
kaikki ja kaikissa Kristus. **12** Niin pukekaat siis teitänne niinkuin
Jumalan valitut, pyhät ja rakkaat, sydämellisellä laupiudella,
ystävyydellä, nöyryydellä, hiljaisuudella ja pitkämielisyydellä,
13 Ja kärsikäät toinen toistanne ja anteeksi antakaat toinen
toisellenne, jos jollakin on kannetta toista vastaan; niinkuin
myös Kristus teille on anteeksi antanut, niin myös tekin tehkäät.
14 Mutta ylitse näiden kaikkein pukekaat päällenne rakkaus,
joka on täydellisyyden side. **15** Ja Jumalan rauha hallitkoon
teidän sydämissänne, johonka te myös kutsutut olette yhteen
ruumiiseen, ja olkaat kiitolliset. **16** Asukaan Jumalan sana
runsaasti teissä, kaikella viisaudella. Opettakaat ja neuvokaat
teitänne keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä
lauluilla, veisaten armon kautta Herralle teidän sydämissänne.
17 Ja kaikki, mitä te teette puheella eli työllä, niin tehkäät
kaikki Herran Jesuksen nimeen, ja kiittäkäät Jumalaa ja Isää
hänen kauttansa. **18** Vaimot, olkaat teidän miehillenne alamaiset

Herrassa, niinkuin kohtuullinen on. **19** Miehet, rakastakaat
vaimojanne, ja älkäät olko tylyt heitä vastaan. **20** Lapset, olkaat
kuuliaiset vanhemmillenne kaikissa; sillä se on Herralle hyvin
otollinen. **21** Isät, älkäät kehoittako teidän lapsianne vihaan,
ettei he araksi tulisi. **22** Palveliat, olkaat kuuliaiset kaikissa
teidän ruumiillisille isännillenne, ei silmäin edessä palvellen,
niinkuin ne, jotka ihmisten mieltä noutavat, vaan sydämen
yksinkertaisuudessa ja Jumalan pelvossa, **23** Ja kaikki, mitä te
teette, se tehkäät sydämestänne, niinkuin Herralle ja ei ihmisille,
24 Ja tietäkäät, että te saatte Herralta perimisen palkan; sillä te
palvelette Herraa Kristusta. **25** Mutta joka väärin tekee, sen
pitää saaman sen jälkeen kuin hän väärin tehnyt on, ja ei pidä
muotoa katsottaman.

4 Isännät, se mikä oikeus ja kohtuus on, osoittakaat palvelioille,
tietäen, että teilläkin on Herra taivaissa. **2** Olkaat alinomaisesti
rukouksissa, valvoin niissä kiitoksen kanssa, **3** Rukoillen ynnä
meidänkin edestämme, että Jumala meille sanansa oven
avais, Kristuksen salaisuutta puhumaan, jonka tähden minä
myös sidottu olen: **4** Että minä sen julistaisin, niinkuin minun
puhua tulee. **5** Vaeltakaat viisaasti niiden kanssa, jotka ulkona
ovat, ja ottakaat ajasta vaari. **6** Teidän puheenne olkoon
aina otollinen ja suolalla sekoitettu, että te tietäisitte, kuinka
teidän pitää jokaista vastaaman. **7** Kaikista minun menoistani
pitää Tykikuksen, rakkaan veljen ja uskollisen palvelian ja
kanssapalvelian Herrassa, teille tiettäväksi tekemän, **8** Jonka
minä sitä varten lähetin teidän tykönne, että minä saisin tietää
teidän tilanne, ja että hän teidän sydämenne lohduttais, **9** Ynnä
Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka yksi
teistä on: kuinka kaikki täällä ovat, he teillä tiettäväksi tekevät.

10 Aristarkus, minun kanssavankini, tervehtii teitä, ja Markus,
Barnabaan nepas, josta te käskyt saaneet olette: jos hän tulee
teidän tykönne, niin ottakaat häntä vastaan, **11** Ja Jesus, joka
Justukseksi kutsutaan, jotka ympärileikkauksesta ovat: nämät
ainoat ovat minun auttajani Jumalan valtakuntaan, jotka minulle
lohdutukseksi olleet ovat. **12** Teitä tervehtii Epaphras, joka on
teistä Kristuksen palvelia, ja rukoilee ahkerasti teidän edestänne,
että te täydelliset olisitte, kaikella Jumalan tahdolla täytetyt.
13 Sillä minä todistan hänestä, että hän suuren kiivauden
teistä pitää ja niistä, jotka Laodikeassa ja Hierapolissa ovat.
14 Teitä tervehtii Luukas lääkäri, se rakas, ja Demas. **15**
Tervehtikäät veljiä, jotka ovat Laodikeassa, ja Nymphaa, ja sitä
seurakuntaa, joka hänen huoneessansa on. **16** Ja kuin tämä
lähetyskirja on teidän edessänne luettu, niin laittakaat, että se
Laodikeankin seurakunnassa luettaisiin, ja että tekin sen lukisitte,
joka Laodikeasta kirjoitettu on, **17** Ja sanokaat Arkippukselle:
pidä virastas vaaria, jonkas Herrassa saanut olet, ettäs sen
toimittaisit. **18** Tervehdys minun, Paavalin, kädelläni. Muistakaat
minun siteitäni. Armo olkoon teidän kanssanne! Amen.

1 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikan seurakunnalle,
Isässä Jumalassa ja Herrassa Jesuksessa Kristuksessa: armo
olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta
Jesukselta Kristukselta! **2** Me kiitämme aina Jumalaa kaikkein
teidän edestänne ja muistamme meidän rukouksissamme
teitä, **3** Ja lakkaamatta muistamme teidän tekojanne uskossa,
ja teidän töitänne rakkaudessa, ja teidän kärsivällisyyttänne
toivossa, joka on meidän Herramme Jesuksen Kristuksen päälle
Jumalan ja meidän Isämme edessä. **4** Sillä, rakkaat veljet,
Jumalalta rakastetut, me tiedämme, kuinka te valitut olette, **5** Että
meidän evankeliumi on teidän tykönänne ollut, ei ainoastansa
puheessa, vaan myös voimassa ja Pyhässä Hengessä, ja
vahvassa tiedossa; niinkuin te tiedätte, minkäkaltaiset me teidän
tykönänne teidän tähtenne olimme. **6** Ja te olette meitä ja Herra
seuraamaan ruvenneet ja olette sanan monessa vaivassa, ilolla
Pyhässä Hengessä, ottaneet vastaan, **7** Niin että te olette tulleet
esikuvaksi kaikille uskovaisille Makedoniassa ja Akajassa. **8** Sillä
teistä on Herran sana kajahtanut, ei ainoastaan Makedoniassa ja
Akajassa, mutta myös joka paikassa on teidän uskonne Jumalan
tykö kuulunut, niin ettei meidän tarvitse mitään puhua. **9** Sillä
he itse ilmoittavat meistä, minkäkaltainen tulemus meillä on
ollut teidän tykönne, ja kuinka te Jumalan tykö epäjumalista
käännetyt olette, elävää ja totista Jumalaa palvelemaan, **10** Ja
hänen Poikaansa taivaista odottamaan, jonka hän on kuolleista
herättänyt, Jesuksen, joka meitä tulevaisesta vihasta vapahtaa.

2 Sillä te tiedätte, rakkaat veljet, meidän tulemisemme teidän
tykönne, ettei se ole turha ollut; **2** Vaan niinkuin me ennen
kärsineet ja häväistyt olimme Philipissä, niinkuin te tiedätte,

kuitenkin olimme me rohkiat meidän Jumalassamme, puhumaan
teille Jumalan evankeliumia suuressa kilvoittelemisessa. **3** Sillä
ei meidän neuvomme ollut eksytyksessä, eikä saastaisuudessa,
ei myös petoksessa; **4** Vaan niinkuin me Jumalalta koetellut
olemme, ja meille on evankeliumi uskottu, niin me myös
puhumme; ei niin että me tahtoisimme ihmisille kelvata, vaan
Jumalalle, joka meidän sydämemme koettelee. **5** Sillä emmepä
me koskaan vaeltaneet liukkailla sanoilla, niinkuin te tiedätte,
emmekä ahneuden tilalla; Jumala on todistaja. **6** Emme myös
ole ihmisiltä kunniaa pyytäneet, ei teiltä eikä muilta, vaikka me
olisimme taitaneet teitä rasittaa, niinkuin Kristuksen apostolit; **7**
Mutta me olimme hienot teidän keskellänne: niinkuin imettäjä
lapsiansa holhoo, **8** Niin oli myös meidän sydämemme halu
teihin, jakamaan teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia,
mutta myös meidän henkeämme; sillä te olette meille rakkaiksi
tulleet. **9** Sillä te muistatte, rakkaat veljet, meidän työmme ja
vaivamme; sillä yöllä ja päivällä me työtä teimme, ettemme
ketään teistä rasittaisi, ja saarnasimme Jumalan evankeliumia
teidän edessänne. **10** Siihen te olette todistajat ja Jumala,
kuinka pyhästi, hurskaasti ja nuhteettomasti me olimme teidän
tykönänne, jotka uskotte. **11** Niinkuin te tiedätte, kuinka me
jokaista teitä niinkuin isä lapsiansa olemme neuvoneet ja
lohduttaneet, **12** Ja todistaneet, että te otollisesti Jumalan
edessä vaeltaisitte, joka teitä valtakuntaansa ja kunniaansa
kutsunut on. **13** Sentähden me myös lakkaamatta kiitämme
Jumalaa, että kuin te saitte sen sanan Jumalasta, jonka te meiltä
kuulitte, niin te sen otitte vastaan, ei niinkuin ihmisen sanan,
vaan (niinkuin se totisesti on) kuin Jumalan sanan, joka myös
teissä uskovaisissa vaikuttaa. **14** Sillä te olette tulleet, rakkaat

veljet, Jumalan seurakuntain, jotka ovat Juudeassa, tavoittajaksi,
Kristuksessa Jesuksessa, että te olette myös niitä kärsineet
teidän omilta langoiltanne, niinkuin hekin Juudalaisilta, **15** Jotka
myös tappoivat Herran Jesuksen ja omat prophetansa, ja ovat
meitä vainonneet, ja ei he Jumalalle kelpaa, ja ovat kaikille
ihmisille vastahakoiset; **16** Jotka meidän kieltävät pakanoille
puhumasta, että he autuaiksi tulisivat, että he aina syntinsä
täyttäisivät; sillä viha on jo peräti heidän päällensä tullut. **17**
Mutta me, rakkaat veljet, sitte kuin me hetkeksi olemme teiltä
otetut pois, näkyvistä, ei sydämestä, niin me olemme sitä
enemmin suurella halulla pyytäneet teidän kasvojanne nähdä. **18**
Sentähden tahdoimme me tulla teidän tykönne, (minä Paavali,)
kerran ja kaksi, mutta saatana esti meitä. **19** Sillä mikä on meidän
toivomme taikka ilomme, eli meidän kerskauksemme kruunu?
Ettekö myös te meidän Herran Jesuksen Kristuksen edessä
hänen tulemisessansa? **20** Sillä te olette meidän kunniamme ja
ilomme.

3 Sentähden emme saaneet sitä enempi viivyttää, vaan olemme
mielistyneet jäämään Atenaan yksinänsä, **2** Ja lähetimme
Timoteuksen, meidän veljemme, Jumalan palvelian ja meidän
apulaisemme Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan ja
lohduttamaan teitä teidän uskossanne: **3** Ettei kenkään näissä
vaivoissa murehtisi; sillä te tiedätte, että me olemme sitä
varten pannut. **4** Ja tosin, kuin me olimme teidän tykönänne,
niin me sen teille edellä sanoimme, että meidän piti vaivaa
kärsimän, niinkuin te tapahtuneenkin tiedätte. **5** Sentähden
myös minä en taitanut enään malttaa itsiäni, mutta lähetin
tietämään teidän uskoanne, ettei kiusaaja olisi teitä kiusannut, ja
niin meidän työmme turhaksi tullut. **6** Mutta nyt, kuin Timoteus

tuli teiltä meidän tykömme ja ilmoitti meille teidän uskonne
ja rakkautenne, että te aina meitä hyvässä muistossa pidätte
ja halajatte meitä nähdä, niinkuin mekin teitä, **7** Niin me
saimme teistä, rakkaat veljet, lohdutuksen kaikessa meidän
vaivassamme ja tuskassamme, teidän uskonne tähden; **8** Sillä
nyt me elämme, jos te Herrassa pysytte. **9** Minkä kiitoksen siis
me taidamme Jumalalle antaa teidän tähtenne, kaikesta tästä
ilosta, jolla me iloitsemme teistä meidän Jumalamme edessä?
10 Yötä ja päivää rukoillen ahkerasti, että me teidän kasvonne
näkisimme ja täyttäisimme, mitä teidän uskostanne puuttuu. **11**
Mutta itse Jumala ja meidän Isämme, ja meidän Herra Jesus
Kristus saattakoon meidän tiemme teidän tykönne. **12** Mutta
Herra lisätköön teitä ja antakoon rakkauden yltäkylläisen olla
teidän seassanne ja jokaista kohtaan, niinkuin mekin teille
olemme: **13** Että hän teidän laittamattomat sydämenne vahvistais
pyhyydessä, Jumalan ja meidän Isämme edessä meidän Herran
Jesuksen Kristuksen tulemisessa, kaikkein hänen pyhäinsä
kanssa.

4 Vielä siis, rakkaat veljet, rukoilemme me teitä ja neuvomme
Herrassa Jesuksessa, niinkuin te meiltä saaneet olette, kuinka
teidän vaeltaman ja Jumalalle kelpaaman pitää, että te
täydellisemmäksi tulisitte. **2** Sillä te tiedätte ne käskyt, jotka
me Herran Jesuksen kautta teille annoimme. **3** Sillä se on
Jumalan tahto, teidän pyhyytenne, että te huoruutta vältätte, **4**
Että jokainen tietäis pitää astiansa pyhyydessä ja kunniassa,
5 Ei himoin halauksissa niinkuin pakanat, jotka ei Jumalasta
mitään tiedä, **6** Ja ettei yksikään sortaisi eikä pettäisi veljeänsä
jossakussa asiassa; sillä Herra on kaikkein näiden kostaja, kuin
me myös teille ennen sanoneet ja todistaneet olemme. **7** Sillä ei

Jumala ole meitä kutsunut saastaisuuteen, vaan pyhyyteen. **8**
Joka siis nämät katsoo ylön, ei hän katso ylön ihmistä, vaan
Jumalan, joka myös Pyhän Henkensä meihin antanut on. **9** Mutta
veljellisestä rakkaudesta ei minun tarvitse teille kirjoittaa; sillä te
olette itse Jumalalta opetellut rakastamaan toinen toistanne, **10**
Ja sen te myös kaikille veljille teette, jotka koko Makedoniassa
ovat; mutta me neuvomme teitä, rakkaat veljet, että te vielä
täydellisemmäksi tulisitte, **11** Ja pyytäkäät olla levolliset ja
ottakaat vaari omista askareistanne, tehden työtä käsillänne,
niinkuin me käskeneet olemme, **12** Että te itsenne kunniallisesti
ulkonaisten kohtaan käyttäisitte, ettette mitään tarvitsisi. **13**
Mutta emme myös tahdo teiltä salata, rakkaat veljet, niistä, jotka
nukkuneet ovat, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa
ole: **14** Sillä jos me uskomme, että Jesus on kuollut ja noussut
ylös, niin on Jumala myös ne, jotka nukkuneet ovat, Jesuksen
kautta tuova edes hänen kanssansa. **15** Sillä sen me sanomme
teille Herran puolesta: että me, jotka elämme ja jälkeen jäämme
Herran tulemiseen, emme suinkaan ennätä niitä, jotka nukkuneet
ovat. **16** Sillä itse Herra astuu alas taivaasta, suurella huudolla,
ja ylimmäisen enkelin äänellä ja Jumalan basunalla, ja kuolleet
Kristuksessa ensin nousevat ylös. **17** Sitte me, jotka elämme ja
jälkeen jäämme, temmataan ynnä heidän kanssansa pilvihin,
Herraa vastaan tuulihin, ja niin me aina Herran kanssa olemme.
18 Lohduttakaat siis teitänne keskenänne näillä sanoilla.

5 Mutta ajoista ja hetkistä, rakkaat veljet, ei teille tarvitse
kirjoittaa; **2** Sillä te itse visusti tiedätte, että Herran päivä on
tuleva niinkuin varas yöllä. **3** Sillä kuin he sanovat: nyt on rauha
ja ei mitään hätää, silloin kadotus lankee äkisti heidän päällensä,
niinkuin raskaan vaimon kipu, ja ei he suinkaan saa paeta.

4 Mutta te, rakkaat veljet, ettepä te ole pimeydessä, ettei se
päivä teitä käsittäisi niinkuin varas. **5** Te olette kaikki valkeuden
lapset ja päivän lapset: emme ole yön emmekä pimeyden. **6**
Niin älkäämme siis maatko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja
olkaamme raittiit. **7** Sillä jotka makaavat, ne yöllä makaavat,
ja ne, jotka juopuvat, ne yöllä juovuksissa ovat. **8** Mutta me,
jotka päivän lapset olemme, olkaamme raittiit, puetut uskon ja
rakkauden rintaraudalla ja autuuden toivon rautalakilla. **9** Sillä ei
Jumala ole meitä pannut vihaan, vaan autuutta omistamaan,
meidän Herran Jesuksen Kristuksen kautta, **10** Joka meidän
edestämme kuollut on: että jos me valvomme eli makaamme,
me ynnä hänen kanssaan eläisimme. **11** Sentähden neuvokaat
teitänne keskenänne ja rakentakaat toinen toistanne, niinkuin te
myös teette. **12** Mutta me rukoilemme teitä, rakkaat veljet, että
te ne tuntisitte, jotka teidän seassanne työtä tekevät, ja teidän
esimiehenne ovat Herrassa, ja teitä neuvovat. **13** Pitäkäät heitä
sitä rakkaampana heidän tekonsa tähden. Olkaat rauhalliset
keskenänne. **14** Mutta me neuvomme teitä, rakkaat veljet:
neuvokaat tavattomia, lohduttakaat heikkomielisiä, holhokaat
heikkoja, olkaat kärsiväiset jokaisen kanssa, **15** Katsokaat,
ettei joku pahaa pahalla kosta, vaan noudattakaat hyvää, sekä
keskenänne, että jokaista kohtaan. **16** Olkaat aina iloiset. **17**
Rukoilkaat lakkaamatta. **18** Kiittäkäät kaikkein edestä; sillä se on
Jumalan tahto teistä Kristuksessa Jesuksessa. **19** Älkäät henkeä
sammuttako. **20** Älkäät prophetiaa katsoko ylön. **21** Koetelkaat
kaikki, ja pitäkäät se mikä hyvä on. **22** Välttäkäät kaikkea, mikä
pahaksi näkyy. **23** Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teitä
kokonansa, että koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne
meidän Herran Jesuksen Kristuksen tulemisessa nuhteetoinna

pidettäisiin. **24** Hän on uskollinen, joka teitä kutsunut on ja sen
myös täyttää. **25** Rakkaat veljet, rukoilkaat meidän edestämme.
26 Tervehtikäät kaikkia veljiä pyhällä suunannolla. **27** Minä
vannotan teitä Herran kautta, että te tämän lähetyskirjan kaikkein
pyhäin veljein edessä lukea annatte. **28** Meidän Herran Jesuksen
Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne, amen!

2 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikan seurakunnalle
Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jesuksessa
Kristuksessa: **2** Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän
Isältämme ja Herralta Jesukselta Kristukselta! **3** Meidän pitää
aina teidän edestänne, rakkaat veljet, Jumalaa kiittämän,
niinkuin kohtuullinen on: sillä teidän uskonne kasvaa jalosti
ja kaikkein teidän rakkautenne lisääntyy jokaista kohtaan, **4**
Niin että me teistä Jumalan seurakunnissa kerskaamme, teidän
kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikessa teidän vainossanne
ja vaivassanne, jota te kärsitte: **5** Jotka osoittavat, että Jumala on
oikein tuomitseva, ja te Jumalan valtakuntaan soveliaaksi tulette,
jonka tähden te myös kärsitte, **6** Että se on oikein Jumalan
edessä niitä taas vaivata, jotka teitä vaivaavat; **7** Mutta teille,
jotka vaivataan, antaa levon meidän kanssamme, kuin Herra
Jesus taivaasta ilmaantuu, voimansa enkelien kanssa. **8** Ja tulen
leimauksella, joka niille kostaa, jotka ei Jumalaa tunteneet, ja
niille, jotka ei meidän Herran Jesuksen Kristuksen evankeliumia
tottele, **9** Jotka vaivaa kärsimän pitää, ijankaikkisen kadotuksen,
Herran kasvoista ja hänen kunniansa väkevyydestä: **(aiōnios**
g166) **10** Kuin hän tuleva on, kirkastettaa pyhäinsä kanssa,
ja ihmeelliseksi tulemaan kaikkein uskovaisten kanssa; sillä
meidän todistuksemme teidän tykönne siitä päivästä olette
te uskoneet. **11** Ja sentähden me myös aina rukoilemme
teidän edestänne, että meidän Jumalamme teitä otolliseksi
tekis siihen kutsumiseen, ja täyttäis kaiken hyvyyden suosion ja
uskon vaikutuksen, voimassa: **12** Että meidän Herran Jesuksen
Kristuksen nimi teissä ylistettäisiin, ja te taas hänessä, meidän
Jumalan ja Herran Jesuksen Kristuksen armon kautta.

2 Mutta me rukoilemme teitä, rakkaat veljet, meidän Herran
Jesuksen Kristuksen tulemisen ja meidän kokoontumisemme
kautta hänen tykönsä, **2** Ettette aivan nopiasti teitänne salli teidän
mielestänne kääntää pois eli peljätettää, ei hengen, eikä puheen,
eikä kirjan kautta, niin kuin se meiltä lähetetty olis, niinkuin
Kristuksen päivä jo käsissä olis. **3** Älkäät antako kenenkään
teitänne vietellä millään tavalla; sillä ei hän ennen tule kuin
luopumus tapahtuu ja synnin ihminen ilmoitetaan, kadotuksen
lapsi, **4** Joka on vastaanseisoja, ja korottaa itsensä kaikkein
päälle, mikä jumalaksi taikka jumalanpalveluksi kutsutaan, niin
että hän istuttaa itsensä Jumalan templiin niinkuin Jumala, ja
tekee itsensä jumalaksi. **5** Ettekö te muista, että minä teidän
tykönänne ollessani näitä jo teille sanoin? **6** Ja mikä nyt estää,
te tiedätte, että hän pitää ajallansa ilmoitettaman. **7** Sillä hän
nyt pahuutta vaikuttaa salaisesti, ainoastaan että se, mikä nyt
estää, tulee pois. **8** Ja silloin se pahanilkinen ilmoitetaan, jonka
Herra suunsa hengellä tappaa, ja tekee hänen kanssansa lopun,
tulemisensa ilmoituksen kautta, **9** Jonka tulemus saatanan
vaikutuksen jälkeen tapahtuu, kaikella voimalla ja merkeillä ja
petollisilla ihmeillä, **10** Ja kaikella vääryyden petoksella niiden
seassa, jotka kadotukseen tulevat, ettei he rakkautta totuuden
puoleen ottaneet, autuaaksi tullaksensa. **11** Sentähden on
Jumala heille lähettävä väkevän eksytyksen, niin että he valheen
uskovat: **12** Että ne kaikki tuomittaisiin, jotka ei totuutta uskoneet,
vaan vääryyteen suostuvat. **13** Mutta meidän pitää aina teidän
edestänne Jumalaa kiittämän, rakkaat veljet Herrassa, että
Jumala on teidät alusta autuuteen valinnut, Hengen pyhityksen
kautta ja totuuden uskossa, **14** Johonka hän teitä meidän
evankeliumin kautta kutsunut on, meidän Herran Jesuksen

Kristuksen kunnian omaisuuteen. **15** Niin olkaat siis, rakkaat
veljet, pysyväiset ja pitäkäät ne säädyt, jotka te oppineet olette,
olkoon se meidän saarnastamme taikka kirjastamme. **16** Mutta
itse meidän Herra Jesus Kristus, ja Jumala ja meidän Isämme,
joka meitä rakasti ja antoi meille ijankaikkisen lohdutuksen ja
hyvän toivon armon kautta, **(aiōnios g166)** **17** Lohduttakoon teidän
sydämenne, ja teitä kaikkinaisessa opissa ja hyvässä työssä
vahvistakoon!

3 Vielä, rakkaat veljet, rukoilkaat meidän edestämme, että Herran
sana menestyis ja niin kunnioitettaisiin kuin teidänkin tykönänne,
2 Ja että me häijyistä ja pahoista ihmisistä pelastettaisiin; sillä
ei usko ole joka miehen. **3** Mutta Herra on uskollinen, joka
teitä vahvistaa ja pahasta varjelee. **4** Mutta me toivomme
Herrassa teistä, että te teette ja tekeväiset olette, mitä me teille
olemme käskeneet. **5** Mutta Herra ojentakoon teidän sydämenne
Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen! **6** Mutta
me käskemme teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jesuksen
Kristuksen nimeen, että te teitänne eroittaisitte jokaisesta
veljestä, joka häijysti itsensä käyttää ja ei sen säädyn jälkeen,
jonka hän meiltä saanut on. **7** Sillä te itse tiedätte, kuinka
teidän meitä seuraaman pitää: emmepä me ole tavattomasti
teidän seassanne olleet. **8** Emme myös ole leipää keltään
ilman ottaneet, vaan työllä ja hiellä: yöllä ja päivällä olemme me
työtä tehneet, ettemme kellenkään teidän seassanne kuormaksi
olisi. **9** Ei, ettei meillä se valta olisi, vaan että me itsemme
opiksi teille antaisimme, seurataksenne meitä. **10** Ja kuin me
teidän tykönänne olimme, niin me senkaltaisia teille käskimme,
että jos ei joku tahdo työtä tehdä, niin ei hänen syömänkään
pidä. **11** Sillä me kuulemme, että muutamat teidän seassanne

tavattomasti vaeltavat, ja ei tee työtä, vaan joutilaina ovat.
12 Mutta senkaltaisia me käskemme ja neuvomme meidän
Herran Jesuksen Kristuksen kautta, että he hiljaisuudessa työtä
tekisivät ja omaa leipäänsä söisivät. **13** Mutta te, rakkaat veljet,
älkäät väsykö hyvää tekemästä. **14** Ellei siis joku tottele meidän
sanaamme lähetyskirjan kautta, niin merkitkäät se ja älkäät
kanssakäymistä pitäkö hänen kanssansa, että hän häpeäis,
15 Ja älkäät häntä pitäkö niinkuin vihollisena, vaan neuvokaat
niinkuin veljeä. **16** Mutta itse rauhan Herra antakoon teille
rauhan aina kaikella tavalla! Herra olkoon teidän kanssanne! **17**
Tervehdys minun Paavalin kädelläni, joka on merkki kaikissa
lähetyskirjoissa: näin minä kirjoitan. **18** Meidän Herran Jesuksen
Kristuksen armo olkoon kaikkein teidän kanssanne, amen!

1 Timoteukselle

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan meidän
Lunastajamme asetuksen jälkeen, ja Herran Jesuksen Kristuksen,
joka meidän toivomme on, **2** Timoteukselle, minun vakaalle
pojalleni uskossa, armo, laupius ja rauha Jumalalta, meidän
Isältämme, ja meidän Herralta Jesukselta Kristukselta! **3** Niinkuin
minä Makedoniaan lähteissäni käskin sinun olla Ephesossa, niin
neuvo muutamia, ettei he toisin opettaisi, **4** Eikä juttuja tottelisi ja
polvilukuja, joilla ei loppua ole, jotka enemmin tutkimiset matkaan
saattavat kuin parannuksen Jumalan tykö, joka on uskossa. **5**
Mutta käskyn päätös on rakkaus puhtaasta sydämestä, ja hyvästä
omastatunnosta, ja vilpittömästä uskosta. **6** Joista muutamat
ovat hairahtuneet ja ovat turhiin jaarituksiin kääntyneet, **7** Ja
tahtovat lainopettajat olla, ja ei ymmärrä, mitä he puhuvat eli
päättävät. **8** Mutta me tiedämme lain hyväksi, jos se oikein
käytetään, **9** Tietäen sen, ettei vanhurskaalle ole laki pantu,
vaan väärille ja tottelemattomille, jumalattomille ja syntisille,
pakanallisille ja kelvottomille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille,
miehentappajille, **10** Huorintekiöille, miesten kanssa makaajille,
ihmisten varkaille, valehtelijoille, valapattoisille, ja mitä muuta
senkaltaista sitä terveellistä oppia on: **11** Autuaan Jumalan
kunniallisen evankeliumin jälkeen, joka minulle uskottu on.
12 Ja minä kiitän meidän Herraamme Kristusta Jesusta, joka
minun voimalliseksi tehnyt on, ja luki minun uskolliseksi, asettain
tähän virkaan, **13** Joka ennen pilkkaaja ja vainooja ja häpäisiä
olin, mutta minulle on laupius tapahtunut; sillä minä tein sitä
tietämättä epäuskossa. **14** Mutta meidän Herramme armo oli
sitä runsaampi, uskon ja rakkauden kanssa, joka Kristuksessa
Jesuksessa on. **15** Se on totinen sana ja kaiketi mahdollinen

ottaa vastaan, että Kristus Jesus on tullut maailmaan syntisiä
vapahtamaan, joista minä suurin olen: **16** Mutta sentähden om
minulle laupius tapahtunut, että Jesus Kristus minussa ensin
osoittais kaiken pitkämielisyyden niille esikuvaksi jotka hänen
päällensä pitää uskoman ijankaikkiseen elämään. **(aiōnios g166)**
17 Mutta Jumalalle, ijankaikkiselle kuninkaalle, kuolemattomalle
ja näkymättömälle, ja ainoalle viisaalle olkoon kunnia ja ylistys
ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)** **18** Tämän
käskyn minä annan sinulle, minun poikani Timoteus, entisten
ennustusten jälkeen sinusta, että niissä sotisit niinkuin jalo
sotamies, **19** Ja pitäisit uskon ja hyvän omantunnon, jonka
muutamat ovat hyljänneet ja ovat uskon puolesta haaksirikkoon
tulleet, **20** Joista on Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen
saatanan haltuun antanut, että he tulisivat kuritetuksi enempi
pilkkaamasta.

2 Niin minä siis neuvon, että ennen kaikkia pidettäisiin
rukoukset, anomiset, toivotukset ja kiitokset kaikkein ihmisten
edestä: **2** Kuningasten ja kaiken esivallan edestä, että me
rauhassa ja levossa eläisimme, kaikessa jumalisuudessa ja
kunniallisuudessa; **3** Sillä se on hyvä ja otollinen Jumalan meidän
Vapahtajamme edessä, **4** Joka tahtoo kaikkia ihmisiä autuaaksi,
ja että he totuuden tuntoon tulisivat. **5** Sillä yksi on Jumala,
ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus
Jesus, **6** Joka itsensä kaikkein edestä lunastuksen hinnaksi
on antanut, että senkaltaista piti ajallansa saarnattaman: **7**
Johonka minä myös olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu
(minä sanon toden Kristuksessa ja en valehtele,) pakanain
opettajaksi uskossa ja totuudessa. **8** Niin minä tahdon siis, että
miehet rukoilisivat joka paikassa ja nostaisivat ylös pyhät kädet,

ilman vihaa ja epäilystä, **9** Niin myös että vaimot kohtuullisissa
vaatteissa olisivat ja kaunistaisivat itsensä hävyllä ja kainoudella,
ei kahara-hiuksilla, eli kullalla, eli päärlyillä, eli kalliilla vaatteilla,
10 Vaan niinkuin niille vaimoille sopii, jotka jumalisuuden hyväin
töiden kautta osoittavat. **11** Oppikaan vaimo hiljaisuudessa,
kaikella nöyryydellä. **12** Mutta en minä salli vaimon opettaa enkä
miestänsä vallita, vaan että hän on hiljaisuudessa. **13** Sillä Adam
on ensin luotu ja sitte Eva. **14** Ja ei Adam petetty; mutta vaimo
petettiin ja saatti ylitsekäymisen. **15** Mutta kuitenkin hän lasten
synnyttämisen kautta autuaaksi tulee, jos hän pysyy uskossa ja
rakkaudessa ja pyhyydessä siveyden kanssa.

3 Se on totinen sana: jos joku piispan virkaa pyytää, hän hyvää
työtä halajaa. **2** Niin pitää siis piispan oleman nuhteettoman,
yhden emännän miehen, valppaan, raittiin, siviän, vierasten
holhojan, opettavaisen. **3** Ei juomarin, ei tappelian, ei ilkiän
voiton pyytäjän, vaan armeliaan, ei riitaisen eikä ahneen, **4**
Joka oman huoneensa hyvin hallitsee, jolla kuuliaiset lapset
ovat, kaikella kunniallisuudella: **5** (Mutta jos joku ei taida
omaa huonettansa hallita, kuinkas hän Jumalan seurakunnan
taitaa hallita?) **6** Ei äsken kristityn, ettei hän paisuneena
laittajan tuomioon lankeaisi. **7** Mutta hänellä pitää myös hyvä
todistus oleman niiltä, jotka ulkona ovat, ettei hän laittajan
pilkkaan ja paulaan lankeaisi. **8** Niin pitää myös seurakunnan
palveliat toimelliset oleman, ei kaksikieliset, ei juomarit, ei
häpiällisen voiton pyytäjät, **9** Jotka uskon salaisuuden puhtaassa
omassatunnossa pitävät, **10** Jotka pitää ensin koeteltaman, ja
palvelkaan sitte kuin he nuhteettomiksi löydetään. **11** Heidän
emäntänsä pitää myös siviät oleman, ei laittajat, vaan raittiit,
kaikissa uskolliset. **12** Seurakunnan palveliat olkoon yhden

emännän miehet, jotka lapsensa ja oman huoneensa hyvin
hallitsevat. **13** Sillä jotka hyvin palvelevat, he hyvän menestyksen
ansaitsevat ja suuren vapauden uskossa, joka on Kristuksessa
Jesuksessa. **14** Näitä minä kirjoitan sinulle, ja toivon pian tulevani
sinun tykös; **15** Mutta jos minä viivyn, että tietäisit kuinka
sinun pitää Jumalan huoneessa vaeltaman, joka on elävän
Jumalan seurakunta, totuuden patsas ja perustus. **16** Ja se on
julkisesti suuri jumalisuuden salaisuus, että Jumala on ilmoitettu
lihassa, vanhurskautettu hengessä, nähty enkeleiltä, saarnattu
pakanoille, uskottu maailmassa ja otettu ylös kunniaan.

4 Mutta Henki sanoo selkiästi, että viimeisillä ajoilla muutamat
luopuvat uskosta ja ottavat vaarin viettelevistä hengistä ja
perkeleiden opetuksista, **2** Niiden kautta, jotka ulkokullaisuudessa
valheenpuhujat ovat, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty,
3 Ja kieltävät naimasta ja ottamasta ruokaa, jonka Jumala
loi uskollisille kiitoksella nautittavaksi ja niille, jotka totuuden
ymmärtäneet ovat. **4** Sillä kaikki, mitä Jumala luonut on, on hyvää,
ja ei ole mitään hyljättävää, kuin se kiitoksella nautitaan. **5** Sillä se
Jumalan sanalla ja rukouksella pyhitetään. **6** Kuin nyt senkaltaista
veljille opetat, niin sinä Jesuksen Kristuksen uskollinen palvelia
olet, uskon sanoissa, hyvässä opissa kasvatettu, jotka sinä
seurannut olet. **7** Mutta vältä kelvottomia ämmän juttuja, ja
harjoita sinuas jumalisuuteen. **8** Sillä ruumiillinen harjoitus vähän
kelpaa; mutta jumalisuus on tarpeellinen kaikissa asioissa, jolla on
sekä nykyisen että tulevaisen elämän lupaus. **9** Tämä on totinen
sana, ja kaiketi mahdollinen ottaa vastaan; **10** Sillä sitä vasten
me työtäkin teemme ja meitä pilkataan, että me elävän Jumalan
päälle toivoneet olemme, joka kaikkein ihmisten vapahtaja on,
erinomattain uskovaisten. **11** Näitä sinä neuvo ja opeta. **12**

Älköön kenkään sinun nuoruuttas katsoko ylön, vaan ole sinä
uskovaisille esikuva sanassa, kanssakäymisessä, rakkaudessa,
hengessä, uskossa, puhtaudessa. **13** Ota lukemisesta, neuvosta
ja opista vaari, siihenasti kuin minä tulen. **14** Älä unohda sitä
lahjaa, joka sinulle prophetian kautta annettu on, vanhimpain
kätten päällepanemisessa. **15** Ota näistä vaari, pysy näissä, että
sinun menestykses kaikille julistetuksi tulis. **16** Ota itsestäs vaari
ja opista, pysy alati näissä; sillä jos sinä sen teet, niin sinä itses
autuaaksi saatat ja ne, jotka sinua kuulevat.

5 Älä vanhaa kovin nuhtele, vaan neuvo häntä niinkuin isää,
nuoria niinkuin veljiä, **2** Vanhoja vaimoja niinkuin äitejä, nuoria
niinkuin sisaria, kaikella puhtaudella. **3** Kunnioita niitä leskiä,
jotka oikiat lesket ovat. **4** Mutta jos jollakulla leskellä lapsia on eli
lasten lapsia, ne oppikaan ensin oman huoneensa jumalisesti
hallitsemaan ja vanhempainsa hyvän työn maksamaan; sillä se
on hyvin tehty ja Jumalalle otollinen. **5** Ja se on oikia leski, joka
yksinänsä on ja asettaa toivonsa Jumalan päälle, pysyin aina
rukouksissa ja avuksihuutamisessa yötä ja päivää; **6** Mutta joka
hekumassa elää, se on elävältä kuollut. **7** Senkaltaisia neuvo,
että he nuhteettomat olisivat. **8** Mutta jos ei joku omistansa,
liiatenkin perheestänsä, murhetta pidä, se on uskon kieltänyt ja
on pakanaa pahempi. **9** Älä salli nuorempaa leskeä otettaa kuin
kuudenkymmenen ajastaikaista, joka yhden miehen emäntä
on ollut, **10** Ja jolla on hyvistä töistä todistus, jos hän lapsia
kasvattanut on, jos hän vierasten holhooja ollut on, jos hän
pyhäin jalkoja pessyt on, jos hän murheellisia auttanut on,
jos hän on kaikessa hyvässä työssä ahkera ollut. **11** Mutta
nuoret lesket hylkää; sillä koska he suuttuvat Kristukseen, niin
he tahtovat huolla, **12** Joilla on heidän tuomionsa, että he

sen ensimäisen uskon rikkoneet ovat. **13** Niin myös joutilaina
ollessansa oppivat he huoneita ympärinsä juoksentelemaan;
vaan ei he ainoastaan ole joutilaat, mutta myös kielevät, hempeät
ja puhuvat luvattomia. **14** Sentähden minä tahdon, että nuoret
lesket huolisivat, lapsia kasvattaisivat, huoneen hallituksesta
vaaria pitäisivät, eikä antaisi tilaa vastaanseisojille pahoin puhua.
15 Sillä muutamat ovat jo saatanan jälkeen palanneet. **16**
Jos nyt jollakin uskollisella miehellä eli vaimolla leskiä on, se
heitä holhokoon ja älkään seurakuntaa rasittako, että oikeille
leskille täytyis. **17** Vanhimmat, jotka hyvin hallitsevat, pitää
kaksinkertaisessa kunniassa pidettämän, erinomattain ne, jotka
sanassa ja opissa työtä tekevät. **18** Sillä Raamattu sanoo:
ei sinun pidä riihtä tappavan härjän suuta sitoman kiinni, ja
työmies on palkkansa ansainnut. **19** Älä salli vanhinta vastaan
yhtään kannetta, vaan kahden eli kolmen todistuksen kautta. **20**
Nuhtele niitä, jotka syntiä tekevät, kaikkein kuullen, että muutkin
pelkäisivät. **21** Minä rukoilen Jumalan ja Herran Jesuksen
Kristuksen ja valittuin enkelien edessä, ettäs nämät pidät ilman
valitsemista, ja älä mitään tee toisen puolta pitäin. **22** Älä
pikaisesti jonkun päälle käsiäs pane, ja älä ole muiden synneistä
osallinen: pidä itses puhtaana. **23** Älä silleen vettä juo, vaan
nautitse jotakin viinaa sydämes tähden ja ettäs myös usein
sairastat. **24** Muutamain ihmisten synnit ovat kyllä julkiset, että
ne ennen tuomita taidetaan; mutta muutamain äsken jälistä
julkiseksi tulevat. **25** Niin myös muutamat hyvät työt ovat jo ennen
julkiset, ja ne mitkä muutoin tapahtuvat, ei taideta salattaa.

6 Palveliat, jotka ikeen alla ovat, pitää isäntänsä kaikessa
kunniassa pitämän, ettei Jumalan nimi ja oppi pilkatuksi tulisi.
2 Mutta joilla uskolliset isännät ovat, niin älköön niitä katsoko

ylön, että he veljekset ovat; vaan olkoon sitä kuuliaisemmat,
että he uskolliset ovat ja rakkaat, jotka hyvästä työstä osalliset
ovat. Näitä opeta ja neuvo. **3** Jos joku toisin opettaa, ja ei pysy
meidän Herran Jesuksen Kristuksen terveellisissä sanoissa
ja siinä opissa, joka jumalisuudesta on, **4** Hän on paisunut
ja ei taida mitään, vaan on sairas kysymyksissä ja sanain
kilvoituksissa, joista kateus, riita, häväistys ja pahat luulot tulevat,
5 Häijyt kamppaukset niiden ihmisten seassa, jotka mielessänsä
riivatut ovat, ja joilta totuus otettu pois on, jotka jumalisuuden
voitoksi luulevat. Eroita sinus senkaltaisista. **6** Mutta se on
suuri voitto, olla jumalinen ja tyytyä onneensa. **7** Sillä emmepä
me ole mitään maailmaan tuoneet, on siis tiettävä, ettemme
myös mitään täältä taida viedä ulos. **8** Mutta koska meillä on
elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. **9** Mutta ne, jotka
rikastua tahtovat, lankeevat kiusaukseen ja paulaan ja moniin
tyhmiin ja vahingollisiin himoihin, jotka ihmiset vahinkoon ja
kadotukseen upottavat. **10** Sillä ahneus on kaiken pahuuden
juuri, jota muutamat ovat himoinneet, ja ovat uskosta eksyneet
ja itsellensä paljon murhetta saattaneet. **11** Mutta sinä, Jumalan
ihminen, karta niitä ja noudata vanhurskautta, jumalisuutta,
uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta. **12** Kilvoittele
hyvä uskon kilvoitus, käsitä ijankaikkinen elämä, johonka sinä
kutsuttu olet, ja olet tunnustanut hyvän tunnustuksen monen
todistajan edessä. **(aiōnios g166)** **13** Minä käsken sinua Jumalan
edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Jesuksen Kristuksen
edessä, joka Pontius Pilatuksen alla hyvän todistuksen tunnusti,
14 Ettäs käskyn saastatoinna ja nuhteetoinna pidät, hamaan
meidän Herran Jesuksen Kristuksen ilmoitukseen asti, **15**
Jonka meille aikanansa osoittaa se autuas ja ainoa valtias,

kuningasten Kuningas ja kaikkein herrain Herra, **16** Jolla ainoalla
on kuolemattomuus, joka asuu kirkkaudessa, johon ei yksikään
tulla taida, jota ei yksikään ihminen nähnyt ole eikä taida nähdä:
jolle olkoon kunnia ja ijankaikkinen voima, amen! **(aiōnios g166)**
17 Käske niitä, jotka rikkaat tässä maailmassa ovat, ettei he
ylpeilisi eikä panisi toivoansa katoovaisen rikkauden, vaan elävän
Jumalan päälle, joka meille antaa nautitaksemme runsaasti
kaikkinaista: **(aiōn g165)** **18** Että he tekisivät hyvää ja hyvissä
töissä rikastuisivat, antaisivat hyvällä mielellä, olisivat avulliset,
19 Ja tallelle panisivat itsellensä hyvän perustuksen edespäin,
käsittääksensä ijankaikkista elämää. **20** Oi Timoteus! kätke se,
mikä sinulle uskottu on, ja vältä turhia ja kelvottomia juttuja ja
niitä riitoja, jotka väärin kerskatusta taidosta tulevat, **21** Josta
muutamat paljon pitävät, ja uskosta eksyneet ovat. Armo olkoon
sinun kanssas, amen!

2 Timoteukselle

1 Paavali, Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta
elämän lupauksen jälkeen, joka on Kristuksessa Jesuksessa: **2**
Minun rakkaalle pojalleni Timoteukselle armo, laupius ja rauha
Isältä Jumalalta ja Jesukselta Kristukselta meidän Herraltamme! **3**
Minä kiitän Jumalaa, jota minä hamasta minun esivanhemmistani
palvelen puhtaalla omallatunnolla, että minä lakkaamatta sinua
yöllä ja päivällä minun rukouksissani muistan, **4** Ja haluan sinua
nähdä, koska minä sinun kyynelees muistan, että minä ilolla
täytettäisiin, **5** Kuin minun mieleeni tulee se vilpitön usko, joka
sinussa on, joka ennen sinun isossa äidissäs Loidassa myös
asui ja sinun äidissäs Eunikassa ja, kuin minä totisesti tiedän,
sinussakin. **6** Jonka tähden minä sinua neuvon, ettäs herätät sen
Jumalan lahjan, joka sinussa on, minun kätteni päällepanemisen
kautta; **7** Sillä ei Jumala ole meille antanut pelvon henkeä, vaan
väkevyyden, rakkauden ja raittiuden. **8** Sentähden älä häpeä
meidän Herran Jesuksen Kristuksen todistusta eikä minua, joka
hänen vankinsa olen; vaan ole osallinen evankeliumin vaivassa,
Jumalan voiman jälkeen, **9** Joka meitä on autuaaksi tehnyt ja
pyhällä kutsumisella kutsunut, ei meidän töidemme perästä,
vaan aivoituksensa ja armonsa jälkeen, joka meille Kristuksessa
Jesuksessa ennen ijankaikkisia aikoja annettu on, **(aiōnios**
g166) **10** Mutta nyt meidän Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen
ilmestyksen kautta julistettu, joka kuoleman otti pois ja elämän
ja kuolemattomuuden toi evankeliumin kautta valkeuteen, **11**
Johonka minä olen pantu saarnaajaksi ja apostoliksi ja pakanain
opettajaksi. **12** Jonka tähden minä myös näitä kärsin, ja en
kuitenkaan häpee; sillä minä tiedän, kenen päälle minä uskon, ja
olen luja, että hän voi minulle kätkeä minun uskotun kaluni siihen

päivään asti. **13** Pysy siis niiden terveellisten sanain muodossa,
jotka sinä minulta kuullut olet, uskossa ja rakkaudessa, joka on
Kristuksessa Jesuksessa. **14** Tämä hyvä uskottu kalu kätke
Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu. **15** Sinä tiedät sen, että
kaikki, jotka Asiassa ovat, luopuivat minusta, joista on Phygellus
ja Hermogenes. **16** Herra antakoon laupiutensa Onesiphorin
perheelle, joka minun usein virvoittanut on ja ei minun kahleitani
hävennyt, **17** Vaan etsi minua visusti Roomissa ollessansa, ja
löysi minun. **18** Herra antakoon hänen löytää laupiuden sinä
päivänä Herran tykönä! Ja kuinka monessa asiassa hän minulle
Ephesossa oli avullinen, sinä parhain tiedät.

2 Vahvista siis sinus, minun poikani, sen armon kautta, joka
Jesuksessa Kristuksessa on. **2** Ja mitä sinä olet minulta monen
todistajan kautta kuullut, niin käske uskollisille ihmisille, jotka
myös muita olisivat soveliaat opettamaan. **3** Kärsi vaivaa niinkuin
luja Jesuksen Kristuksen sotamies. **4** Ei yksikään sotamies
sekoita itsiänsä elatuksen menoihin, sille kelvataksensa, joka
hänen sotaan ottanut on. **5** Ja jos joku kilvoittelee, niin ei
hän kruunata, ellei hän toimellisesti kilvoittele. **6** Peltomiehen,
joka pellon rakentaa, pitää ensin hedelmästä nautitseman. **7**
Ymmärrä, mitä minä sanon: Herra antakoon sinulle ymmärryksen
kaikissa; **8** Muista Jesuksen Kristuksen päälle, joka kuolleista
noussut on: Davidin siemenestä minun evankeliumini jälkeen, **9**
Jossa minä vaivaa kärsin kahleisiin asti niinkuin pahantekiä; vaan
ei Jumalan sana ole sidottu. **10** Sentähden minä kärsin kaikki
valittuin tähden, että hekin saisivat Jesuksessa Kristuksessa
autuuden, ijankaikkisen kunnian kanssa. **(aiōnios g166)** **11** Se on
totinen sana: jos me ynnä olemme kuolleet, niin me myös ynnä
elämme; **12** Jos me kärsimme, niin me myös ynnä hallitsemme;

jos me hänen kiellämme, niin hän meidätkin kieltää; **13** Ellemme
usko, niin hän pysyy kuitenkin uskollisena, joka ei itsiänsä
kieltää taida. **14** Näitä neuvo ja todista Herran edessä, ettei
he sanoista riitelisi, joka ei mihinkään kelpaa, vaan ainoastaan
luovuttamaan niitä jotka kuulevat. **15** Pyydä itses Jumalalle
osoittaa toimelliseksi ja laittamattomaksi työntekijäksi, joka oikein
totuuden sanan jakaa. **16** Mutta siivottomat ja kelvottomat
sanat hylkää, jotka paljon jumalatointa menoa saattavat. **17**
Ja heidän puheensa syö ympäriltänsä niinkuin ruumiin mato;
joista on Hymeneus ja Philetus, **18** Jotka totuudesta ovat
erehtyneet, sanoen ylösnousemisen jo tapahtuneen, ja ovat
muutamat uskosta kääntäneet. **19** Mutta Jumalan vahva perustus
kuitenkin pysyy, joka tällä kiinnitetty on: Herra tuntee omansa:
ja lakatkaan jokainen vääryydestä, joka Kristuksen nimeä
mainitsee. **20** Mutta suuressa huoneessa ei ole ainoastaan
kultaiset ja hopiaiset astiat, vaan myös puiset ja saviset, ja
muutamat tosin kunniaksi, mutta muutamat häpiäksi. **21** Jos joku
itsensä senkaltaisista ihmisistä puhdistaa, se tulee kunniaan
pyhitetyksi astiaksi, perheenisännälle tarpeelliseksi ja kaikkiin
hyviin töihin valmistetuksi. **22** Nuoruuden himot vältä; mutta
noudata vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa kaikkein
niiden kanssa, jotka puhtaasta sydämestä Herraa rukoilevat. **23**
Hullut ja turhat kysymykset hylkää, tietäen, että ne ainoastaan
riidat synnyttävät. **24** Mutta ei Herran palvelian tule riitaisen olla,
vaan siviän jokaista kohtaan, opettavaisen, pahoja kärsiväisen.
25 Hiljaisuudessa nuhtelevaisen vastahakoisia; jos Jumala heille
joskus antais parannuksen totuutta ymmärtämään, **26** Ja he
jälleen katuisivat ja perkeleen paulasta pääsisivät, jolta he hänen
tahtonsa jälkeen vangitut ovat.

3 Mutta sen sinun pitää tietämän, että viimeisinä päivinä
vaaralliset ajat lähenevät; **2** Sillä ne ihmiset, jotka itsiänsä
rakastavat, ahneet, kerskaajat, ylpiät, pilkkaajat, vanhemmillensa
tottelemattomat, kiittämättömät, jumalattomat, **3** Haluttomat,
sopimattomat, laittajat, irtaalliset, kiukkuiset, kateet, **4** Pettäjät,
tuimat, paisuneet, jotka enemmin hekumaa kuin Jumalaa
rakastavat, **5** Joilla on jumalinen meno olevinansa, mutta sen
voiman he kieltävät pois. Karta siis senkaltaisia. **6** Sillä ne
ovat niitä, jotka huoneesta huoneeseen juoksevat ja vaimoväen
vangiksi vievät, jotka synneillä rasitetut ovat ja moninaisten
himoin kanssa käyvät, **7** Aina oppivaiset, ja ei koskaan totuuden
tuntoon tulevaiset. **8** Mutta niinkuin Jannes ja Jambres olivat
Mosesta vastaan, niin nämätkin ovat totuutta vastaan: ne
ovat ihmiset taidosta turmellut ja kelvottomat uskoon. **9** Mutta
ei heidän pidä silleen menestymän; sillä heidän hulluutensa
pitää kaikille julki tuleman, niinkuin niidenkin oli. **10** Mutta
sinä olet seurannut minun opetustani, säätyäni, aivoitustani,
uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni, **11**
Vainoomisiani, vaivojani, jotka minulle Antiokiassa, Ikoniossa ja
Lystrassa tapahtuivat, jotka vainoomiset minä kärsin, ja kaikista
on minun Herra päästänyt. **12** Mutta myös kaikkein, jotka
jumalisesti Jesuksessa Kristuksessa elää tahtovat, pitää vainoa
kärsimän. **13** Mutta pahoille ja petollisille ihmisille on tapahtuva
jota edemmä sitä pahemmin, sekä vietteliöille että vietellyille. **14**
Mutta pysy niissä, joita sinä oppinut olet ja sinulle uskottu on,
tietäen keneltäs oppinut olet, **15** Ja ettäs jo lapsuudesta olet
Pyhän Raamatun taitanut, joka sinun taitaa autuuteen neuvoa,
sen uskon kautta, joka on Kristuksessa Jesuksessa. **16** Sillä
kaikkinainen kirjoitus on Jumalalta annettu, ja tarpeellinen opiksi,

nuhteeksi, ojennukseksi, kuritukseksi, joka on vanhurskaudessa:
17 Että Jumalan ihminen täydellinen olis, ja kaikkiin hyviin töihin
sovelias.

4 Niin minä siis todistan Jumalan ja Herran Jesuksen Kristuksen
edessä, joka on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, hänen
ilmestyksessänsä ja valtakunnassansa: **2** Saarnaa sanaa, pidä
päälle sekä hyvällä että sopimattomalla ajalla, rankaise, nuhtele,
neuvo kaikella siveydellä ja opetuksella; **3** Sillä aika tulee, jona
ei he voi terveellistä oppia kärsiä, vaan omain himoinsa jälkeen
kokoovat itsellensä opettajat, että heidän korvansa syyhyvät,
4 Ja kääntävät korvansa pois totuudesta, ja turhiin juttuihin
poikkeevat. **5** Mutta valvo sinä kaikissa, kärsi ja kestä vaivoissa,
tee evankeliumin saarnaajan työ ja toimita virkas täydellisesti. **6**
Sillä minä jo uhrataan ja minun pääsemiseni aika lähestyy. **7**
Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon
pitänyt. **8** Tästedes on minulle tallelle pantu vanhurskauden
kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, sinä päivänä minulle
antaa, mutta ei ainoastansa minulle, vaan myös kaikille, jotka
hänen ilmestystänsä rakastavat. **9** Ahkeroitse, ettäs pian minun
tyköni tulet; **10** Sillä Demas antoi minun ylön ja halasi tätä
maailmaa ja meni Tessalonikaan, Kreskens Galatiaan, Titus
Dalmatiaan. **(aiōn g165)** **11** Ainoastaan Luukas on minun kanssani.
Ota Markus tykös ja tuo häntä kanssas; sillä hän on sangen
tarpeellinen minulle palvelukseen. **12** Tykikuksen minä lähetin
Ephesoon. **13** Se hame, jonka minä Troadassa Karpuksen
tykö jätin, tuo tullessas ja kirjat, mutta liiatenkin pärmäkirjat. **14**
Aleksander vaskiseppä on minulle paljon pahaa tehnyt: Herra
maksakoon hänelle hänen työnsä jälkeen! **15** Jota sinä kavahda;
sillä hän on kovin meidän saarnojamme vastaan ollut. **16** Minun

ensimäisessä edesvastauksessani ei yksikään minun kanssani
ollut, vaan kaikki antoivat ylön minun; (älköön se heille olko
soimattu!) **17** Mutta Herra oli minun puolellani ja vahvisti minun,
että saarna minun kauttani piti vahvistettaman, ja kaikki pakanat
piti sen kuuleman; ja minä pelastettiin jalopeuran suusta. **18**
Ja Herra pelastaa minun kaikesta pahasta teosta, ja auttaa
taivaalliseen valtakuntaansa, jolle olkoon kunnia ijankaikkisesta
ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)** **19** Tervehdi Priskaa ja Akvilaa ja
Onesiphorin perhettä. **20** Erastus jäi Korintiin, mutta Trophimon
minä jätin Miletoon sairastamaan. **21** Ahkeroitse ennen talvea
tulla. Sinua tervehtii Eubulus, ja Pudens, ja Linus, ja Klaudia,
ja kaikki veljet. **22** Herra Jesus Kristus olkoon sinun henkes
kanssa! Armo olkoon teidän kanssanne, amen!

Titukselle

1 Paavali, Jumalan palvelia ja Jesuksen Kristuksen apostoli,
Jumalan valittuin uskon jälkeen ja totuuden tunnon, joka
jumalisuuden jälkeen on, **2** Ijankaikkisen elämän toivoon, jonka
Jumala, joka ei valehdella taida, ennen ijankaikkisia aikoja
luvannut on, **(aiōnios g166)** **3** Mutta ajallansa sanansa ilmoitti
saarnan kautta, joka minulle uskottu on, Jumalan meidän
Vapahtajamme käskyn jälkeen, **4** Titukselle, toimelliselle pojalleni,
meidän molempain uskomme jälkeen: armo, laupius, rauha
Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jesukselta
Kristukselta! **5** Sentähden minä sinun Kretaan jätin, että sinun
pitää toimittaman, mitä vielä puuttuu, ja pappeja kuhunkin
kaupunkiin asettamaan, niinkuin minä sinulle käskenyt olen: **6**
Jos joku nuhteetoin ja yhden emännän mies on, jolla uskolliset
lapset ovat, ei juomariksi eli kankeiksi soimatut. **7** Sillä piispan
tulee nuhteettoman olla, niinkuin Jumalan huoneen haltian,
ei röyhkiän, ei tylyn, ei juomarin, ei tappelian, ei ilkiän voiton
pyytäjän, **8** Mutta vierasten holhojan, hyväntahtoisen, siivollisen,
hurskaan, pyhän ja puhtaan, **9** Ja kiinnipitävän puhtaasta
ja opettavaisesta sanasta, että hän olis väkevä terveellisen
opin kautta neuvomaan ja vastaanseisojia voittamaan. **10** Sillä
monta on tottelematointa, turhan puhujaa ja mielen kääntäjää,
enimmästi ne, jotka ympärileikkauksesta ovat, **11** Joidenka suu
pitää tukittaman, jotka koko huoneet kääntävät pois ja häpiällisen
voiton tähden kelvottomia opettavat. **12** Yksi heistä sanoi, heidän
oma prophetansa: Kretalaiset ovat aina valehteliat, pahat pedot
ja laiskat vatsat. **13** Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele
heitä kovin, että he uskossa terveet olisivat, **14** Eikä Juudalaisten
turhia juttuja ja ihmisten käskyjä tottelisi, jotka itsensä totuudesta

kääntävät pois. **15** Kaikki ovat puhtaille puhtaat, mutta saastaisille
ja uskottomille ei mikään puhdas ole, vaan sekä heidän mielensä
että omatuntonsa on saastainen. **16** He sanovat tuntevansa
Jumalan, mutta töillänsä he sen kieltävät, ja ovat kauhiat ja
kovakorvaiset ja kaikkiin hyviin töihin kelvottomat.

2 Mutta puhu sinä niitä, mitkä ovat terveelliseen oppiin soveliaat:
2 Että vanhat olisivat raittiit, kunnialliset, siivolliset, lujat uskossa,
rakkaudessa ja kärsivällisyydessä; **3** Vanhat vaimot myös
käyttäisivät itsensä niin kuin pyhäin sopii, ei panetteliat, eikä
juomarit, mutta hyvin opettavaiset: **4** Että nuoret vaimot heiltä
hyviä tapoja oppisivat, miehiänsä rakastaisivat, lapsensa rakkaina
pitäisivät, **5** Olisivat siviät, puhtaat, kotonansa pysyväiset, hyvät,
miehillensä alamaiset, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi. **6**
Neuvo myös nuoria miehiä siviästi olemaan. **7** Aseta itses
kaikissa hyväin töiden esikuvaksi, vilpittömällä opetuksella ja
kunniallisuudella, **8** Terveellisellä ja nuhteettomalla sanalla, että
se, joka itsensä vastaan panee, häpeäis eikä mitään löytäisi
meistä pahoin puhuaksensa. **9** Neuvo palvelioita isännillensä
alamaiset olemaan, ja kaikissa kelvolliseksi, ei vastaan sanojat,
10 Ei pettäväiset, vaan kaiken hyvän uskollisuuden näyttäväiset,
että he Jumalan meidän Vapahtajamme opin kaikissa kaunistavat.
11 Sillä Jumalan armo, kaikille ihmisille terveellinen, on ilmestynyt.
12 Joka meidät opettaa kaiken jumalattoman menon hylkäämään
ja maailmalliset himot, ja tässä maailmassa siviästi ja hurskaasti
ja jumalisesti elämään, **(aiōn g165)** **13** Ja odottamaan autuaallista
toivoa, ja suuren Jumalan ja meidän Lunastajamme Jesuksen
Kristuksen ilmestystä, **14** Joka itsensä antoi meidän edestämme,
että hän meitä kaikesta vääryydestä lunastais ja itsellensä
erinomaiseksi kansaksi puhdistais, ahkeraksi hyviin töihin. **15**

Näitä sinä puhu ja neuvo, ja kaikella todella nuhtele: ei myös
kenenkään pidä sinun katsoman ylön.

3 Neuvo heitä, että he päämiehille ja esivallalle kuuliaiset
olisivat, että he kaikkiin hyviin töihin valmiit olisivat: **2** Ettei he
ketään pilkkaisi, eikä riitaiset olisi, vaan sopivaiset, osoittain
kaikille ihmisille siveyttä. **3** Sillä me olimme myös muinen
taitamattomat, kovakorvaiset, eksyväiset, palvellen himoja ja
moninaisia hekumia, ja vaelsimme pahuudessa ja kateudessa,
vainoten ja vihaten toinen toistamme. **4** Mutta sittekuin Jumalan
meidän Vapahtajamme hyvyys ja rakkaus ihmisille ilmestyi,
5 Ei vanhurskauden töiden kautta, joita me tehneet olemme,
vaan laupiutensa kautta hän meidät autuaaksi teki, uuden
syntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, **6**
Jonka hän meidän päällemme, Jesuksen Kristuksen meidän
Vapahtajamme kautta, runsaasti vuodattanut on: **7** Että me
hänen armonsa kautta vanhurskaiksi tulisimme ja ijankaikkisen
elämän perillisiksi toivon jälkeen. **(aiōnios g166)** **8** Tämä on
totinen sana ja näitä minä tahdon sinun vahvasti opettaman,
että ne, jotka Jumalan päälle uskoneet ovat, ahkeroitsisivat
hyvissä töissä muiden edellä käydä: nämät ovat ihmisille hyvät
ja tarpeelliset. **9** Mutta hulluja tutkimisia, polvilukuja, riitoja ja
kilvoituksia laista vältä; sillä ne ovat turhat ja kelvottomat. **10**
Eriseuraista ihmistä pakene, kun häntä kerta taikka kahdesti
neuvottu on, **11** Tietäen, että senkaltainen on käännetty pois ja
syntiä tekee, niinkuin se, joka itsensä tuominnut on. **12** Kuin
minä Artemaan eli Tykikuksen sinun tykös lähetän, niin riennä
sinä minun tyköni Nikopoliin; sillä minä olen aikonut siellä talvea
pitää. **13** Lähetä Zenas, lainoppinut, ja Apollo visusti matkaan,
ettei heiltä mitään puuttuisi. **14** Mutta anna myös niidenkin, jotka

meidän ovat, oppia hyvissä töissä muiden edellä käymään,
kussa niin tarvitaan, ettei hekään hedelmättömät olisi. **15** Sinua
tervehtivät kaikki, jotka minun kanssani ovat. Tervehdi niitä,
jotka meitä uskossa rakastavat. Armo olkoon teidän kaikkein
kanssanne, amen!

Filemonille

1 Paavali, Kristuksen Jesuksen vanki, ja veli Timoteus, rakkaalle
Philemonille, ja meidän apulaisellemme, **2** Ja rakkaalle Appialle
ja Arkippukselle, meidän kanssapalveliallemme, ja seurakunnalle,
joka sinun huoneessas on: **3** Armo olkoon teille ja rauha
Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jesukselta Kristukselta!
4 Minä kiitän minun Jumalaani ja muistan aina sinua minun
rukouksissani, **5** Että minä kuulen siitä rakkaudesta ja uskosta,
joka sinulla Herran Jesuksen päälle on ja kaikkein pyhäin tykö:
6 Että sinun uskos, joka meille yhteinen on, tulis sinussa kaiken
hyvyyden tuntemisen kautta voimalliseksi, joka teillä Kristuksessa
Jesuksessa on. **7** Sillä meillä on suuri ilo ja lohdutus sinun
rakkaudestas, että pyhäin sydämet sinun kauttas, rakas veljeni,
virvoitetut ovat. **8** Sentähden vaikka minulla on suuri uskallus
Kristuksessa käskeä sinua, mitä sinun tehdä tulee, **9** Niin minä
kuitenkin tahdon rakkauden puolesta ennen rukoilla, minä, joka
tainkaltainen olen, nimittäin vanha Paavali, mutta nyt myös
Jesuksen Kristuksen vanki. **10** Niin minä siis neuvon sinua,
minun poikani Onesimuksen puolesta, jonka minä siteissäni
siitin, **11** Joka sinulle muinen kelvotoin oli, mutta nyt sinulle ja
minulle kyllä tarpeellinen, jonka minä nyt olen lähettänyt jälleen.
12 Mutta ota häntä vastaan; sillä hän on minun oma sydämeni.
13 Minä tahdoin häntä pitää minun tykönäni, että hän minua
sinun puolestas evankeliumin siteissä palvelis. **14** Mutta en
minä tahtonut mitään ilman sinun suosiotas tehdä, ettei sinun
hyvyytes pitänyt oleman niinkuin vaadittu, vaan vapaamielinen.
15 Sillä sentähden hän hetkeksi sinulta läksi, ettäs hänen ijäksi
saisit jällensä, **(aiōnios g166)** **16** Ei nyt silleen niinkuin palvelian,
vaan enemmin palvelian ja niinkuin rakkaan veljen, erinomattain

minulle, mutta kuinka paljoa enemmin sinulle, sekä lihan kautta
että Herrassa. **17** Jos sinä siis minun kumppaninas pidät, niin ota
häntä vastaan niinkuin minuakin. **18** Mutta jos hän jotakin sinua
vahingoittanut on eli on sinulle velkaa, niin sano minun syykseni.
19 Minä Paavali olen tämän omalla kädelläni kirjoittanut ja tahdon
sen sinulle maksaa, etten minä sinulle sanoisi, ettäs myös
sinun itses minulle velkapää olet. **20** Armas veljeni! suo minun
ihastua sinusta Herrassa, virvoita minun sydämeni Herrassa. **21**
Minä kirjoitin sinulle luottain sinun kuuliaisuutees, tietäen sinun
enemmin tekevän kuin minä sanonkaan. **22** Valmista myös
minulle majaa; sillä minä toivon, että minä teidän rukoustenne
kautta teille lahjoitetaan. **23** Sinua tervehtivät Epaphras, (minun
kanssavankini Kristuksessa Jesuksessa,) **24** Markus, Aristarkus,
Demas, Luukas, minun apulaiseni. **25** Meidän Herran Jesuksen
Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, amen!

Heprealaisille

1 Jumala puhui muinen usein ja monella muotoa isille prophetain
kautta; **2** näinä viimeisinä päivinä on hän meille puhunut
Poikansa kautta, Jonka on hän kaikkein perilliseksi pannut, ja
on myös hänen kauttansa maailman tehnyt; **(aiōn g165)** **3** Joka,
että hän on hänen kunniansa kirkkaus ja hänen olemuksensa
juurikuva, ja kantaa kaikki voimansa sanalla, ja on itse kauttansa
meidän synteimme puhdistuksen tehnyt, ja istunut majesteetin
oikialla puolella korkeuksissa: **4** On tullut niin paljoa paremmaksi
enkeleitä, että hän ylimmäisemmän nimen on heidän suhteensa
perinyt. **5** Sillä kenelle hän on koskaan enkeleistä sanonut: sinä
olet minun Poikani, tänäpänä minä sinun synnytin! ja taas: minä
olen hänen Isänsä ja hän on minun Poikani! **6** Ja taas: koska hän
tuo esikoisen maailmaan, sanoo hän: häntä pitää kaikki Jumalan
enkelit kumartaen rukoileman? **7** Mutta enkeleistä hän sanoo:
hän tekee enkelinsä hengeksi ja palveliansa tulenleimaukseksi.
8 Mutta Pojalle: Jumala! sinun istuimes pysyy ijankaikkisesta
ijankaikkiseen: sinun valtakuntas valtikka on oikeuden valtikka.
(aiōn g165) **9** Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit vääryyttä,
sentähden on sinun, oi Jumala, sinun Jumalas voidellut ilo-
öljyllä enempi kuin sinun osaveljes. **10** Ja: sinä Herra olet alusta
maan perustanut, ja taivaat ovat sinun käsialas: **11** Ne katoovat,
mutta sinä pysyt; ja he kaikki vanhenevat niinkuin vaate. **12**
Ja niinkuin puvun sinä heitä muuttelet, ja he muuttuvat: mutta
sinä kohdallasi pysyt ja ei sinun ajastaikas puutu. **13** Mutta kelle
enkeleistä on hän koskaan sanonut: istu minun oikialle kädelleni,
siihenasti kuin minä panen vihollises sinun jalkais astinlaudaksi?
14 Eikö he kaikki ole palvelevaiset henget, palvelukseen lähetetyt
niille, jotka autuuden perimän pitää?

2 Sentähden pitää meidän sitä visummin niistä vaarin ottaman,
joita me kuulleet olemme, ettemme joskus pahenisi. **2** Sillä
jos se sana oli vahva, joka enkelitten kautta puhuttiin, ja kaikki
ylitsekäymys ja tottelemattomuus on jo ansaitun palkkansa
saanut: **3** Kuinkas me välttäisimme, jos me senkaltaisen
autuuden katsomme ylön? joka sitte, kuin se ensin Herralta
saarnattu oli, meissä vahvistetuksi tuli niiden kautta, jotka sen
kuulleet olivat. **4** Ja Jumala on siihen todistuksensa antanut sekä
ihmeillä että tunnustähdillä, niin myös moninaisilla voimallisilla
töillä ja Pyhän Hengen jakamisilla tahtonsa jälkeen. **5** Sillä ei
hän ole enkelitten alle antanut tulevaista maailmaa, josta me
puhumme. **6** Mutta yksi sen todistaa toisessa paikassa ja sanoo:
mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, eli ihmisen poika, ettäs
häntä etsiskelet? **7** Sinä olet hänen vähäksi hetkeksi enkelitten
suhteen alentanut: sinä olet hänen kunnialla ja ylistyksellä
kaunistanut, ja asettanut kättes töiden päälle. **8** Kaikki olet sinä
heittänyt hänen jalkainsa alle. Sillä siinä, että hän kaikki on hänen
allensa heittänyt, ei hän mitään jättänyt, jota ei hän ole hänen
allensa heittänyt; mutta nyt emme vielä näe kaikkia hänen allensa
heitetyksi. **9** Vaan Jesuksen, joka vähäksi hetkeksi enkelitten
suhteen alennettu oli, näemme me kuoleman kärsimisen kautta
kaunistetuksi kunnialla ja ylistyksellä, että hänen piti Jumalan
armosta kaikkein edestä kuolemaa maistaman. **10** Sillä se sopi
hänen, jonka tähden kaikki ovat ja jonka kautta kaikki ovat,
joka paljon lapsia kunniaan saattaa, että hän heidän autuutensa
Pääruhtinaan kärsimisen kautta täydelliseksi tekis. **11** Sillä
ne kaikki yhdestä ovat, sekä se, joka pyhittää, että ne, jotka
pyhitetään, jonka tähden ei hän myös häpee heitä veljiksensä
kutsua, **12** Sanoen: minä julistan sinun nimes minun veljilleni ja

keskellä seurakuntaa sinua veisulla ylistän; **13** Ja taas: minä
turvaan häneen; ja taas: katso, minä ja ne lapset, jotka Jumala
minulle antanut on, **14** Että siis lapsilla on liha ja veri, niin on
hän myös niistä osalliseksi tullut, että hän olis kuoleman kautta
hukuttanut sen, jolla kuoleman valta oli, se on: perkeleen, **15** Ja
päästänyt ne, jotka kuoleman pelvosta piti kaiken ikänsä orjana
oleman. **16** Sillä ei tosin hän koskaan enkeleitä päällensä ota,
vaan Abrahamin siemenen hän päällensä ottaa, **17** Josta hänen
kaiketi piti veljiensä kaltainen oleman, että hän armollinen ja
uskollinen ylimmäinen Pappi Jumalan edessä olis, sovittamaan
kansan syntejä. **18** Sillä siitä, että hän kärsinyt on ja on kiusattu,
taitaa hän myös niitä auttaa, jotka kiusataan.

3 Sentähden pyhät veljet, jotka taivallisessa kutsumisessa
osalliset olette! ottakaat vaari siitä apostolista ja ylimmäisestä
Papista, jonka me tunnustamme, Kristuksesta Jesuksesta, **2** Joka
on uskollinen sille, joka hänen tehnyt oli, niinkuin Moseskin koko
hänen huoneeseensa. **3** Mutta tämä on sitä suuremman kunnian
ansainnut kuin Moses, että sillä suurempi kunnia huoneesta olis,
joka sen rakensi, kuin itse huoneella. **4** Sillä jokainen huone on
joltakin rakennettu; mutta joka kaikki rakensi, se on Jumala. **5**
Ja Moses tosin oli uskollinen kaikessa hänen huoneessansa,
niinkuin palvelia, niiden todistukseksi, joita sitte sanottaman piti;
6 Mutta Kristus niinkuin Poika ylitse huoneensa, jonka huone me
olemme, jos me muutoin uskalluksen ja toivon kerskaamisen
loppuun asti vahvana pidämme. **7** Sentähden, niinkuin Pyhä
Henki sanoo: tänäpänä, jos te kuulette hänen äänensä, **8**
Niin älkäät paaduttako sydämiänne, niinkuin haikeudessa
tapahtui kiusauksen päivänä korvessa, **9** Kussa teidän isänne
minua kiusasivat: he koettelivat minua, ja näkivät minun työni

neljäkymmentä ajastaikaa. **10** Sentähden minä närkästyin tämän
sukukunnan päälle ja sanoin: aina he eksyvät sydämellänsä,
mutta ei he tunteneet minun teitäni, **11** Niin että minä vannoin
minun vihassani: ei heidän pidä minun lepooni tuleman. **12**
Katsokaat, rakkaat veljet, ettei teissä joskus olisi kelläkään
paha, uskotoin sydän, joka elävästä Jumalasta luopuis, **13** Vaan
neuvokaat teitänne keskenänne joka päivä, niinkauvan kuin
tänäpänä sanotaan, ettei joku teistä synnin petoksen kautta
paatuisi. **14** Sillä me olemme Kristuksesta osallisiksi tulleet, jos
me muutoin aljetun uskon loppuun asti vahvana pidämme, **15**
Kuin sanotaan: tänäpänä, jos te kuulette hänen äänensä; niin
älkäät paaduttako sydämiänne, niinkuin haikeudessa tapahtui.
16 Sillä koska muutamat sen kuulivat, niin he vihoittivat hänen,
vaan ei kaikki, jotka Egyptistä Moseksen kautta läksivät ulos. **17**
Mutta keille hän neljäkymmentä ajastaikaa vihainen oli? eikö
niille, jotka syntiä tekivät, joiden ruumiit korvessa hukkuivat? **18**
Mutta keille hän vannoi, ettei heidän pitänyt hänen lepoonsa
tuleman? eikö uskomattomille? **19** Ja me näemme, ettei he
voineet epäuskon tähden sinne tulla.

4 Niin peljätkäämme siis, ettemme joskus hänen lepoonsa
tulemisen lupausta hylkäisi, ja ettei kenkään meistä takaperin
jäisi; **2** Sillä se on meille ilmoitettu niinkuin heillekin; mutta ei
heitä sanan kuulo mitään auttanut, koska ei he niitä uskoneet,
jotka sen kuulivat. **3** Sillä me, jotka uskoimme, tulemme lepoon,
niinkuin hän sanoi: niinkuin minä vannoin minun vihassani: ei
heidän pidä minun lepooni tuleman; ja tosin, koska työt maailman
alusta täytetyt olivat. **4** Sillä hän sanoi yhdessä paikassa
seitsemännestä päivästä näin: ja Jumala lepäsi seitsemäntenä
päivänä kaikista töistänsä; **5** Ja taas tässä: ei heidän pidä

minun lepooni tuleman. **6** Että siis se vielä edespäin on, että
muutamain pitää siihen tuleman, ja ne, joille se ensin ilmoitettu
oli, ei ole siihen tulleet epäuskon tähden, **7** Määrää hän taas
yhden päivän, niin pitkän ajan perästä, ja Davidin kautta sanoo:
tänäpänä, (niinkuin sanottu on) tänäpänä, jos te kuulette hänen
äänensä, niin älkäät paaduttako teidän sydämiänne. **8** Sillä jos
Josua olis heidät lepoon saattanut, niin ei hän olisi toisesta
päivästä puhunut. **9** Sentähden on Jumalan kansalle yksi lepo
vielä tarjona. **10** Sillä joka hänen lepoonsa jo tullut on, se
lepää töistänsä, niinkuin Jumalakin lepää töistänsä. **11** Niin
ahkeroitkaamme siis siihen lepoon tulla, ettei joku samaan
epäuskon esikuvaan lankeaisi. **12** Sillä Jumalan sana on elävä
ja voimallinen, ja terävämpi kuin joku kaksiteräinen miekka,
ja tunkee lävitse, siihenasti kuin se sielun ja hengen eroittaa,
ja jäsenet ja ytimet, ja on ajatusten ja sydämen aivoitusten
tuomari, **13** Ja ei ole yhtään luontokappaletta hänen edessänsä
näkymättä, mutta kaikki ovat paljaat ja julki hänen silmäinsä
edessä, josta me puhumme. **14** Että siis meillä suuri ylimmäinen
Pappi on, Jesus Jumalan Poika. joka taivaisiin mennyt on, niin
pysykäämme siinä tunnustuksessa; **15** Sillä ei meillä ole se
ylimmäinen pappi, joka ei taida meidän heikkouttamme armahtaa,
vaan se, joka kaikissa kiusattu on, niin kuin mekin, kuitenkin
ilman syntiä. **16** Sentähden käykäämme edes uskalluksella
armoistuimen tykö, että me laupiuden saisimme ja löytäisimme
silloin armon, kuin me apua tarvitsemme.

5 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, otettu ihmisistä, pannaan
ihmisten edestä niissä asioissa, jotka Jumalalle tulevat,
uhraamaan lahjoja ja uhreja syntein edestä, **2** Joka niitä
armahtaisi, jotka taitamattomat ja eksyväiset ovat, että hän

itsekin heikkoudella ympärikääritty on, **3** Ja tämän tähden tulee
hänen niinkuin kansan edestä, niin itsensäkin edestä uhrata
syntein edestä. **4** Ja ei yksikään omista itsellensä sitä kunniaa,
vaan se, joka Jumalalta kutsutaan, niinkuin myös Aaron. **5** Niin
myös Kristus ei ole itsiänsä kunnioittanut, että hän ylimmäiseksi
Papiksi oli tuleva, mutta se, joka hänelle sanoi: sinä olet minun
Poikani, tänäpänä minä sinun synnytin. **6** Niinkuin hän sanoo
toisessa paikassa: sinä olet Pappi ijankaikkisesti, Melkisedekin
säädyn jälkeen. **(aiōn g165)** **7** Joka lihansa päivinä on uhrannut
rukoukset ja nöyrät anomiset, väkevällä huudolla ja kyyneleillä
sen tykö, joka hänen voi kuolemasta pelastaa, ja on myös kuultu,
että hän Jumalaa kunnioitti. **8** Ja vaikka hän (Jumalan) Poika oli,
on hän kuitenkin niistä, joita hän kärsi, kuuliaisuuden oppinut. **9**
Ja kuin hän täydelliseksi tuli, on hän kaikille niille, jotka hänelle
kuuliaiset ovat, syy ijankaikkiseen autuuteen, **(aiōnios g166)** **10**
Ja on Jumalalta ylimmäiseksi Papiksi nimitetty, Melkisedekin
säädyn jälkeen, **11** Josta meillä on paljo sanomista, ja se on
työläs selittää; sillä te olette kovakorvaisiksi tulleet. **12** Sillä
te, joiden piti alkaa opettajat oleman, tarvitsette taas, että me
teille ensimäiset puustavit Jumalan sanan opista opettaisimme,
ja olette tulleet niiksi, jotka tarvitsevat rieskaa ja ei vahvaa
ruokaa. **13** Sillä jolle vielä rieskaa pitää annettaman, se on
harjoittamatoin vanhurskauden sanaan; (sillä hän on lapsi;) **14**
Mutta täydellisten sopii vahva ruoka, joilla ovat tottumisen kautta
harjoitetut mielet hyvää ja pahaa eroittamaan.

6 Sentähden antakaamme Kristuksen opin alun sillänsä olla,
ja ruvetkaamme niihin, jotka täydellisyyteen saattavat: ei
vasta-uudesta perustusta laskein parannukseen kuolevaisista
töistä ja uskoon Jumalan päälle, **2** Kasteen oppiin, kätten

päällepanemiseen, kuolleitten ylösnousemiseen ja ijankaikkiseen
tuomioon. **(aiōnios g166)** **3** Ja sen me tahdomme tehdä, jos
Jumala muutoin sallii. **4** Sillä se on mahdotoin, että ne, jotka
kerran valaistus ovat, ja sitä taivaallista lahjaa maistaneet, ja ovat
Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet, **5** Ja maistaneet Jumalan
hyvää sanaa, ja tulevaisen maailman voimaa, **(aiōn g165)** **6**
Jos he lankeevat pois, että he vasta-uudesta parannukseen
uudistettaisiin, jotka toistamiseen itsellensä Jumalan Pojan
ristiinnaulitsevat ja pilkkana pitävät. **7** Sillä maa, joka sateen
sisällensä särpää, joka usein sen päälle tulee, ja kasvaa
tarpeellisia ruohoja niille, jotka sitä viljelevät, se saa siunauksen
Jumalalta. **8** Mutta joka orjantappuroita ja ohdakkeita kasvaa, se
on kelvotoin ja lähin kirousta, jonka loppu on, että se poltetaan.
9 Mutta me toivomme teiltä rakkahimmat, parempaa ja sitä, mikä
autuuteen sopii, ehkä me näin puhumme. **10** Sillä ei Jumala ole
väärä, että hän unohtais teidän tekonne ja työnne rakkaudessa,
jonka te hänen nimellensä osoititte, koska te pyhiä palvelitte ja
vielä palvelette. **11** Mutta me halajamme, että jokainen teistä sen
ahkeruuden osoittais, pitäin toivon vahvuuden hamaan loppuun
asti, **12** Ettette hitaiksi tulisi, vaan olisitte niiden seuraajat, jotka
uskon ja pitkämielisyyden kautta luvatun perimisen saavat. **13**
Sillä Jumala, joka Abrahamille lupauksen antoi, koska ei hän
taitanut yhdenkään suuremman kautta vannoa, niin hän vannoi
itse kauttansa, **14** Sanoen: totisesti tahdon minä siunaten siunata
sinua ja enentäen enentää sinua. **15** Ja että hän kärsivällisesti
odotti, niin hän sai lupauksen. **16** Sillä ihmiset tosin vannovat
sen kautta, joka suurempi on kuin he, ja se on kaiken heidän
riitansa loppu, jos se valalla vahvistetaan. **17** Jossa Jumala
tahtoi lupauksen perillisille neuvonsa vahvuuden yltäkylläisesti

osoittaa, vannoi hän valan: **18** Että me kahden liikkumattoman
kappaleen kautta, joissa mahdotoin on Jumalan valehdella, juuri
vahvan uskalluksen pitäisimme, me jotka siihen turvaamme, että
me taritun toivon saisimme, **19** Jonka me pidämme vahvana ja
lujana meidän sielumme ankkurina, joka ulottuu sisälle hamaan
niihinkin asti, jotka esiripun sisälmäisellä puolella ovat, **20**
Johonka edelläjuoksia on meidän edellämme mennyt sisälle,
Jesus, Melkisedekin säädyn jälkeen, ylimmäiseksi Papiksi tehty
ijankaikkisesti. **(aiōn g165)**

7 Sillä tämä Melkisedek oli Salemin kuningas, kaikkein
korkeimman Jumalan pappi, joka Abrahamia vastaan meni,
kuin hän palasi kuningasten taposta, ja siunasi häntä, **2**
Jolle myös Abraham jakoi kymmenykset kaikista. Ensin hän
tulkitaan vanhurskauden kuninkaaksi, vaan sen jälkeen Salemin
kuninkaaksi, se on: rauhan kuningas, **3** Ilman isää, ilman
äitiä, ilman sukua, ja ei hänellä ole päiväin alkua eikä elämän
loppua; mutta hän on Jumalan Poikaan verrattu ja pysyy
pappina ijankaikkisesti. **4** Mutta katsokaat, kuinka suuri tämä
on, jolle Abraham patriarkka saaliista kymmenykset antoi. **5**
Ja ne, jotka Levin pojista papin viran ottavat, niin heillä on
käsky kymmenyksiä kansalta ottaa lain jälkeen, se on: heidän
veljiltänsä, vaikka ne Abrahamin kupeista tulleet ovat. **6** Mutta
se, jonka sukua ei heidän seassansa lueta, otti Abrahamilta
kymmenykset ja siunasi häntä, jolla lupaukset olivat. **7** Mutta ei
yksikään sitä kiellä, että vähempi siunataan siltä, joka enempi on.
8 Ja tässä tosin kuolevaiset ihmiset kymmenyksiä ottavat; mutta
siellä hän todistaa hänen elävän. **9** Ja (että minun niin sanoman
pitää,) Levin, joka tottui kymmenyksiä ottamaan, täytyi myös
Abrahamissa kymmenyksiä antaa; **10** Sillä hän oli vielä isäinsä

kupeissa, kuin Melkisedek häntä vastaan meni. **11** Sentähden,
jos täydellisyys on Levin pappeuden kautta tapahtunut; (sillä sen
alla on kansa lain saanut,) mitä sitte oli tarvetta sanoa, että
toinen pappi oli Melkisedekin säädyn jälkeen tuleva, ja ei Aaronin
säädyn jälkeen? **12** Sillä kussa pappeus muutetaan, siinä pitää
myös laki muutettaman. **13** Sillä se, josta näitä sanotaan, on
toisesta suvusta, josta ei yksikään alttaria palvellut. **14** Sillä se
on julkinen, että meidän Herramme on Juudan sukukunnasta
tullut, jolle sukukunnalle ei Moses ole mitään pappeudesta
puhunut; **15** Ja se on vielä selkeämpi, jos Melkisedekin säädyn
jälkeen toinen pappi tulee ylös, **16** Joka ei lihallisen käskyn
lain jälkeen tehty ole, vaan loppumattoman elämän voiman
jälkeen. **17** Sillä näin hän todistaa: sinä olet pappi ijankaikkisesti
Melkisedekin säädyn jälkeen. **(aiōn g165)** **18** Sillä ensimäinen laki
lakkaa, sen heikkouden ja kelvottomuuden tähden; **19** Sillä ei
se laki taitanut täydelliseksi tehdä, vaan se oli sisällejohdatus
parempaan toivoon, jonka kautta me Jumalaa lähenemme, **20**
(Ja niin paljoa enempi, ettei ilman valaa; **21** Sillä ne olivat tosin
ilman valaa papiksi tulleet, mutta tämä valalla, hänen kauttansa,
joka hänelle sanoi: Herra on vannonut ja ei sitä kadu: sinä olet
pappi Melkisedekin säädyn jälkeen ijankaikkisesti,) **(aiōn g165)**
22 Ja näin paljoa paremman Testamentin toimittajaksi on Jesus
tullut. **23** Ja niitä tosin monta papiksi tuli, ettei kuolema sallinut
heidän pysyä; **24** Mutta tällä, että hän pysyy ijankaikkisesti, on
katoomatoin pappeus, **(aiōn g165)** **25** Josta hän myös taitaa ne
ijankaikkisesti autuaiksi tehdä, jotka hänen kauttansa Jumalan
tykö tulevat, ja elää aina ja rukoilee alati heidän edestänsä. **26**
Sillä senkaltainen ylimmäinen Pappi meille sopii, pyhä, viatoin,
saastatoin, syntisistä eroitettu ja korkeammaksi taivaita tullut, **27**

Jolla ei olisi joka päivä tarve, niinkuin muut ylimmäiset papit,
ensin omain synteinsä edestä uhraamaan, sitte kansan syntein
edestä; sillä sen hän on jo silloin tehnyt, kuin hän itsensä uhrasi.
28 Sillä laki asettaa ihmiset ylimmäiseksi papiksi, joilla heikkous
on; mutta valan sana, joka lain jälkeen sanottiin, asettaa Pojan
ijankaikkisesti täydelliseksi. **(aiōn g165)**

8 Mutta tämä on pääkappale niistä, joita me puhumme: meillä
on senkaltainen ylimmäinen Pappi, joka istuu oikialla kädellä
majesteetin istumella taivaissa, **2** Ja on pyhäin lahjain palvelia,
ja sen totisen majan, jonka Jumala asetti ja ei ihminen. **3** Sillä
jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja
uhreja: sentähden tarvitaan, että tälläkin olis jotakin uhraamista.
4 Sillä jos hän nyt maan päällä olis, niin ei hän olisi pappi;
sillä papit ovat, jotka lain jälkeen lahjoja uhraavat, **5** Jotka
palvelevat taivaallisten esikuvaa ja varjoa, niinkuin jumalallinen
vastaus Mosekselle sanoi, kuin hänen piti majan päättämän:
katso, sanoo hän, ettäs kaikki teet sen kuvan jälkeen, mikä
sinulle vuorella osoitettu on. **6** Mutta nyt on hän paremman viran
saanut, niinkuin hän paremman Testamentinkin välimies on,
joka parempain lupausten päällä seisoo. **7** Sillä jos entinen olis
puuttumatoin ollut, niin ei toiselle olisi siaa tehty; **8** Sillä hän
nuhtelee heitä ja sanoo: katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
että minä Israelin huoneelle ja Juudan huoneelle tahdon Uuden
Testamentin päättää, **9** En sen Testamentin jälkeen, jonka
minä heidän isillensä sinä päivänä annoin, kuin minä heidän
käteensä rupesin, heitä Egyptin maalta johdattaakseni; sillä ei
he pysyneet minun Testamentissani, niin en minäkään ole heistä
lukua pitänyt, sanoo Herra. **10** Sillä tämä on se Testamentti,
jonka minä tahdon säätää Israelin huoneelle, niiden päiväin

jälkeen, sanoo Herra: minä tahdon antaa minun lakini heidän
mieleensä, ja tahdon ne kirjoittaa heidän sydämiinsä, ja tahdon
olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun kansani. **11**
Ja ei yhdenkään pidä lähimmäistänsä opettaman eikä veljeänsä,
ja sanoman: tunne Herra! sillä kaikki pitää minun tunteman,
hamasta pienestä heidän seassansa niin suurimpaan asti. **12**
Sillä minä tulen lepytetyksi heidän vääryydestänsä ja heidän
synneistänsä, ja heidän vääryyttänsä en minä tahdo enempi
muistaa. **13** Siinä kuin hän sanoo: uusi, vanhensi hän entisen;
sillä joka vanha ja ijällinen on, se on läsnä loppuansa.

9 Niin oli tosin entiselläkin majalla jumalanpalveluksen oikeus ja
ulkonainen pyhyys. **2** Sillä ensimäinen maja oli rakennettu, jossa
olivat kynttiläjalka, ja pöytä, ja katselmusleivät, joka pyhäksi
kutsuttiin. **3** Mutta toisen esiripun takana oli se maja, joka
kaikkein pyhimmäksi kutsuttiin, **4** Jossa oli kultainen pyhän
savun astia ja Testamentin arkki kaikkialta kullalla silattu, siinä
myös oli kultainen astia, jossa oli manna, ja kukoistavainen
Aaronin sauva ja Testamentin taulut. **5** Mutta sen päällä olivat
kunnian Kerubimit, jotka armo-istuimen varjosivat; joista ei nyt
ole erinomattain sanomista. **6** Mutta kuin ne näin asetetut olivat,
menivät papit aina siihen ensimäiseen majaan ja toimittivat
jumalanpalveluksen; **7** Vaan toiseen meni ainoasti ylimmäinen
pappi kerran vuodessa yksinänsä, ei ilman verta, jonka hän
uhrasi omainsa ja kansan rikosten edestä: **8** Jolla Pyhä Henki
ilmoitti, ettei pyhityksen tietä niinkauvan julistettu, kuin se entinen
maja seisoo, **9** Joka sillä ajalla oli esikuva, jossa lahjat ja
uhrit uhrattiin, jotka ei voineet omantunnon perään täydelliseksi
tehdä sitä, joka jumalanpalvelusta teki. **10** Ainoastaan ruilla ja
juomilla, ja moninaisilla pesemisillä ja lihan säädyissä, jotka

ojennuksen aikaan asti olivat päälle pannut. **11** Mutta Kristus
on tullut tulevaisten tavarain ylimmäiseksi Papiksi, suuremman
ja täydellisemmän majan kautta, joka ei käsillä tehty ole, se
on: joka ei näin ole rakennettu; **12** Eikä kauristen taikka
vasikkain veren kautta, vaan hän on kerran oman verensä kautta
mennyt pyhään, ja ijankaikkisen lunastuksen löytänyt. **(aiōnios**
g166) **13** Sillä jos härkäin ja kauristen veri, ja hehkoisen tuhka,
priiskotettu saastaisten päälle, pyhittää lihalliseen puhtauteen,
14 Kuinka paljoa enemmin Kristuksen veri, joka itsensä ilman
kaiketa viata iankaikkisen hengen kautta Jumalalle uhrannut
on, on puhdistava omantuntomme kuolevaisista töistä, elävää
Jumalaa palvelemaan? **(aiōnios g166)** **15** Ja sentähden on hän
myös Uuden Testamentin välimies, että ne, jotka kutsutut
ovat, sen luvatun ijankaikkisen perimisen saisivat, että hänen
kuolemansa siinä välillä kävi niiden ylitsekäymisten lunastukseksi,
jotka entisen Testamentin alla olivat. **(aiōnios g166)** **16** Sillä
kussa Testamentti on, siinä pitää myös hänen kuolemansa
oleman, joka Testamentin teki. **17** Sillä kuolemalla testamentti
vahvistetaan, joka ei ole niin kauvan vahva, kuin se elää,
joka sen teki. **18** Sentähden ei se entinenkään ilman verta
säätty. **19** Sillä kuin Moses oli puhunut kaikelle kansalle jokaisen
käskyn lain jälkeen, otti hän vasikkain ja kauristen verta veden
kanssa, ja purpuravilloja, ja isoppia, ja priiskotti sekä Raamatun
että kaiken kansan, **20** Sanoen: tämä on sen Testamentin
veri, jonka Jumala teille käskenyt on. **21** Ja majan ja kaikki
jumalanpalveluksen astiat priiskotti hän myös verellä. **22** Ja
lähes kaikki verellä lain jälkeen puhdistetaan, ja paitsi veren
vuodatusta ei yhtään anteeksiantamusta tapahdu. **23** Niin siis
tarvitaan, että taivaallisten kuvat senkaltaisilla puhdistetaan;

mutta itse taivaalliset pitää paremmilla uhreilla puhdistettaman
kuin ne olivat. **24** Sillä ei Kristus mennyt käsillä tehtyyn pyhään,
joka totisen kuva on, vaan hän meni itse taivaasen, että hän nyt
Jumalan kasvoin edessä meidän tähtemme ilmestyis; **25** Ei, että
hänen pitää useimmin itsensä uhraaman, niinkuin ylimmäinen
pappi joka vuosi meni muukalaisella verellä pyhään: **26** (Muutoin
olis hänen useammin tullut jo maailman alusta kärsiä,) mutta nyt
kerran maailman lopulla on hän oman uhrinsa kautta ilmestynyt
synnin poispanemiseksi. **(aiōn g165)** **27** Ja niinkuin kaikkein
ihmisten pitää kerran kuoleman, mutta senjälkeen tuomio, **28**
Niin on myös Kristus kerran uhrattu monen syntejä ottamaan
pois; mutta toisella haavalla on hän ilman syntiä ilmestyvä niille,
jotka häntä odottavat autuudeksi.

10 Sillä lailla on tulevaisten tavarain varjo, ei itse hyvyyden
olento; niillä uhreilla, joita he joka vuosi alinomaa uhraavat, ei se
ikänä taida niitä täydelliseksi tehdä, jotka uhraavat. **2** Muutoin olis
uhraamasta lakattu, jos ei niillä, jotka uhrasivat, synneistä silleen
omaatuntoa olisi, koska he kerran puhdistetut ovat. **3** Vaan sillä
tapahtuu joka vuosi synnin muistuttamus. **4** Sillä mahdotoin on
härkäin ja kauristen veren kautta syntejä ottaa pois. **5** Sentähden,
kuin hän maailmaan tuli, sanoi hän: uhria ja lahjaa et sinä
tahtonut, mutta ruumiin olet sinä minulle valmistanut; **6** Polttouhrit
ja syntiuhrit ei ole sinun mieleises. **7** Silloin minä sanoin: katso,
minä tulen, (Raamatussa on minusta kirjoitettu,) että minun
pitää tekemän sinun tahtos, Jumala. **8** Niinkuin hän ennen sanoi:
uhria ja lahjaa, ja polttouhria ja syntiuhria et sinä tahtonut, ei
myös ne sinulle kelvanneet, (jotka lain jälkeen uhrataan,) **9**
Silloin hän sanoi: katso, minä tulen tekemään, Jumala, sinun
tahtos. Hän ottaa pois entisen, että hän toisen asettais. **10** Jonka

tahdon kautta me kerran pyhitetyt olemme, Jesuksen Kristuksen
ruumiin uhraamisella. **11** Ja jokainen pappi on siihen pantu,
että hänen joka päivä jumalanpalvelusta tekemän pitää ja usein
yhtäläistä uhria uhraaman, jotka ei koskaan voi syntejä ottaa
pois. **12** Mutta kuin tämä oli yhden ijankaikkisesti kelpaavan uhrin
syntein edestä uhrannut, istuu hän nyt Jumalan oikialla kädellä,
13 Ja odottaa, että hänen vihollisensa pannaan hänen jalkainsa
astinlaudaksi. **14** Sillä yhdellä uhrilla on hän ijankaikkisesti
täydelliseksi tehnyt ne, jotka pyhitetään. **15** Mutta sen todistaa
myös meille itse Pyhä Henki, sillä että hän ennen sanoi: **16**
Tämä on se Testamentti, jonka minä tahdon heille tehdä niiden
päiväin jälkeen, sanoo Herra: minä tahdon antaa minun lakini
heidän sydämiinsä, ja heidän mieliinsä minä ne kirjoitan, **17**
Ja heidän syntejänsä ja vääryyttänsä en minä enempi tahdo
muistaa. **18** Mutta kussa näiden anteeksiantamus on, siinä ei
silleen uhria syntein edestä ole. **19** Että siis meillä, rakkaat veljet,
on vapaus mennä pyhään, Jesuksen veren kautta. **20** Jonka
hän meille on valmistanut uudeksi ja eläväksi tieksi, esiripun
kautta, se on: hänen lihansa kautta, **21** Ja meillä on yksi suuri
Pappi, Jumalan huoneen haltia; **22** Niin käykäämme hänen
tykönsä totisella sydämellä, täydellä uskolla, priiskotetut meidän
sydämissämme, (ja päästetyt) pahasta omastatunnosta, **23**
Ja pestyt ruumiin puolesta puhtaalla vedellä, ja pitäkäämme
horjumatoin toivon tunnustus: (sillä se on uskollinen, joka ne
lupasi), **24** Ja ottakaamme vaari toinen toisestamme, että me
ahkeroitsemme rakkaudesta ja hyvistä töistä, **25** Ei antain
ylön yhteistä seurakuntaa, niinkuin muutamain tapa on, vaan
neuvokaat teitänne keskenänne, ja sitä enemmin kuin te näette
sen päivän lähestyvän. **26** Sillä jos me ehdollamme sitte syntiä

teemme, kuin me olemme totuuden tuntoon tulleet, niin ei meillä
ole enään yhtään uhria syntein edestä, **27** Vaan hirmuinen
tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka vastahakoiset syövä on.
28 Jos joku Moseksen lain rikkoo, hänen pitää ilman armoa
kuoleman kahden taikka kolmen todistajan kautta. **29** Kuinka
paljoa enemmän rangaistuksen te luulette sen ansainneen, joka
Jumalan Pojan jaloilla tallaa ja Testamentin veren saastuttaa,
jonka kautta hän pyhitetty on, ja armon Henkeä pilkkaa? **30** Sillä
me tunnemme hänen, joka sanoi: minun on kosto, minä tahdon
kostaa, sanoo Herra; ja taas: Herra on kansansa tuomitseva.
31 Hirmuinen on langeta elävän Jumalan käsiin. **32** Muistakaa
siis entisiä päiviä, joina te valistetut olitte ja kärsitte monen
vaivan kilvoituksen: **33** Puolittain silloin, kuin te sekä pilkkain
että tuskain kautta kaikille ihmeeksi olitte: puolittain, kuin te
niiden kanssa osalliset olitte, joille myös niin kävi. **34** Sillä te
olette myös niistä vaivoista, jotka minun siteistäni tapahtuivat,
osalliset olleet, ja teidän hyvyytenne raatelemisen olette te ilolla
kärsineet, tietäen, että teillä on parempi ja pysyväisempi tavara
taivaissa. **35** Älkäät siis heittäkö pois teidän uskallustanne,
jolla suuri palkan makso on. **36** Sillä kärsivällisyys on teille
tarpeellinen, tehdäksenne Jumalan tahtoa, että te lupauksen
saisitte. **37** Sillä vähän hetken perästä tulee se, joka tuleva on,
ja ei viivyttele. **38** Mutta vanhurskas elää uskosta: ja joka välttää,
siihen ei minun sieluni mielisty. **39** Mutta emme ole ne, jotka
meitämme kadotukseen vältämme, vaan jotka uskomme sielun
tallella pitämiseen.

11 Mutta usko on vahva uskallus niihin, joita toivotaan, ja ei
näkymättömistä epäile. **2** Sen kautta ovat vanhat todistuksen
saaneet. **3** Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on

Jumalan sanalla valmistettu, ja että kaikki, mitä me näemme,
ne ovat tyhjästä tehdyt. **(aiōn g165)** **4** Uskon kautta Abel
uhrasi Jumalalle suuremman uhrin kuin Kain, jonka kautta hän
sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kuin Jumala hänen
lahjoistansa todisti; ja sen kautta hän vielä puhuu, vaikka hän
kuollut on. **5** Uskon kautta Enok otettiin pois, ettei hän kuolemaa
nähnyt, ja ei ole löydetty, että Jumala hänen otti pois; sillä
ennenkuin hän otettiin pois, oli hänellä todistus, että hän kelpasi
Jumalalle. **6** Sillä ilman uskoa on mahdotoin kelvata (Jumalalle);
sillä joka Jumalan tykö tulla tahtoo, sen pitää uskoman, että hän
on, ja on niille kostaja, jotka häntä etsivät. **7** Uskon kautta sai
Noa Jumalan käskyn niistä, jotka ei vielä näkyneet, pelkäsi ja
valmisti arkin huoneensa autuudeksi; jonka kautta hän maailman
tuomitsi, ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka uskon
kautta tulee. **8** Uskon kautta tuli Abraham kuuliaiseksi, kuin
hän kutsuttiin menemään siihen maahan, jonka hän oli perivä,
ja hän meni eikä tietänyt kuhunka hän tuleva oli. **9** Uskon
kautta oli hän muukalainen luvatussa maassa, niinkuin vieraalla
maalla, ja asui majoissa Isaakin ja Jakobin kanssa, jotka olivat
sen lupauksen kanssaperilliset. **10** Sillä hän oli odottanut sitä
kaupunkia, jolla perustus oli, jonka rakentaja ja luoja on Jumala.
11 Uskon kautta myös Saara sai voiman siittääksensä, ja synnytti
jälkeen ikänsä ajan; sillä hän piti sen uskollisena, joka sen
hänelle luvannut oli. **12** Sentähden myös yhdestä, joka niin jo
kuollut oli, syntyi monta, niinkuin tähtiä on taivaassa ja niinkuin
santaa meren rannassa, joka epälukuinen on. **13** Nämät kaikki
ovat uskossa kuolleet ja ei ole niistä lupauksista saaneet, vaan
ainoastansa taampaa nähneet ja kuitenkin niihin turvanneet ja
hyvin tyytyivät ja tunnustivat, että he vieraat ja muukalaiset maan

päällä olivat. **14** Sillä ne, jotka näitä sanovat, he osoittavat, että
he isänmaata etsivät. **15** Ja jos he sitte muistaneet olisivat,
kusta he lähteneet olivat, olis heillä kyllä aikaa palata ollut. **16**
Mutta he pyytävät parempaa, se on: taivaallista. Sentähden ei
Jumala häpee kutsuttaa heidän Jumalaksensa; sillä hän valmisti
heille kaupungin. **17** Uskon kautta uhrasi Abraham Isaakin, kuin
hän kiusattiin, ja uhrasi ainokaisensa, kuin hän jo oli lupaukset
saanut, **18** Josta sanottu oli: Isaakissa kutsutaan sinulle siemen,
19 Ja ajatteli, että Jumala voi kuolleistakin herättää; josta hän
myös hänen niinkuin yhdessä esikuvassa jälleen sai. **20** Uskon
kautta siunasi Isaak tulevaisista asioista Jakobia ja Esauta. **21**
Uskon kautta siunasi Jakob kuollessansa molemmat Josephin
pojat, rukoili ja nojasi sauvansa pään päälle. **22** Uskon kautta
puhui Joseph kuollessansa Israelin lasten lähtemisestä ja antoi
käskyn luistansa. **23** Uskon kautta Moses, kuin hän syntynyt
oli, salattiin kolme kuukautta vanhemmiltansa, että he näkivät,
kuinka kaunis poikainen hän oli, ja ei peljänneet kuninkaan
haastoa. **24** Uskon kautta Moses, kuin hän jo suureksi tuli,
kielsi kutsuttaa itsensä Pharaon tyttären pojaksi, **25** Ja valitsi
paljoa paremmaksi kärsiä vaivaa Jumalan joukon kanssa, kuin
ajallista tarvetta synnissä nautita, **26** Ja luki suuremmaksi
rikkaudeksi Kristuksen pilkan, kuin Egyptin tavarat; sillä hän
katsoi palkan maksoa. **27** Uskon kautta jätti hän Egyptin ja ei
peljännyt kuninkaan hirmuisuutta; sillä hän riippui hänessä, jota
ei hän nähnyt, niinkuin hän jo olis hänen nähnyt. **28** Uskon
kautta piti hän pääsiäistä ja veren vuodatusta, ettei se, joka
esikoiset tappoi, olisi ruvennut heihin. **29** Uskon kautta kävivät ne
Punaisen meren lävitse niinkuin kuivaa maata myöten, jota myös
Egyptiläiset koettelivat ja upposivat. **30** Uskon kautta Jerikon

muurit lankesivat, kuin niitä seitsemän päivää käytiin ympäri.
31 Uskon kautta ei portto Rahab hukkunut uskomattomain
kanssa, koska vakoojat rauhallisesti huoneeseensa korjasi. 32
Ja mitä minun pitää enempi sanoman? Sillä aika tulis minulle
lyhyeksi, jos minun pitäis luetteleman Gideonista, ja Barakista,
ja Simsonista, ja Jephtasta, ja Davidista, ja Samuelista, ja
prophetaista, 33 Jotka uskon kautta ovat valtakunnat voittaneet,
tehneet vanhurskautta, saaneet lupaukset, tukkineet jalopeurain
suut, 34 Sammuttaneet tulen voiman, välttäneet miekan terän,
ovat väkeväksi heikkoudesta tulleet ovat voimalliseksi sodassa
tulleet, muukalaisten sotajoukot maahan lyöneet. 35 Vaimot
ovat kuolleensa ylösnousemisesta jälleen saaneet; mutta muut
ovat rikki revityt, ja ei pelastusta ottaneet vastaan, että heidän
paremman ylösnousemisen saaman piti. 36 Muutamat taas
ovat pilkkoja ja haavoja kärsineet, ja vielä sittekin kahleet
ja vankiuden, 37 Ovat kivitetyt, rikki hakatut, lävitse pistetyt,
miekalla surmatut, vaeltaneet ympäri lammasten ja vuohten
nahoissa, ovat olleet köyhät, ahdistetut, vaivatut. 38 (Joille
maailma oli mahdotoin), ovat korvessa eksyneet ja vuorilla, ja
mäen rotkoissa ja maan kuopissa. 39 Ja kaikki nämät ovat uskon
kautta todistuksen saaneet, eikä saaneet sitä lupausta: 40 Että
Jumala on jotakin paremmin meille edeskatsonut, ettei he ilman
meitä täydelliseksi tulleet olisi.

12 Sentähden myös me, että meillä on näin suuri todistusten
joukko meidän ympärillämme, niin pankaamme pois kaikki
kuorma ja synti, joka aina meihin tarttuu ja hitaaksi tekee, ja
juoskaamme kärsivällisyyden kautta siinä kilvoituksessa, joka
meidän eteemme pantu on, 2 Ja katsokaamme uskon alkajan ja
päättäjän Jesuksen päälle, joka, vaikka hän olis kyllä taitanut

iloita, kärsi ristiä, ei totellut pilkkaa, ja nyt istuu oikialla kädellä
Jumalan istuimella. **3** Niin muistakaat häntä, joka senkaltaisen
vastahakoisuuden on syntisiltä itse vastaansa kärsinyt, ettette
väsy teidän mielessänne ja lakkaa. **4** Sillä ette ole vielä hamaan
vereen asti kilvoitellen syntiä vastaan olleet, **5** Ja te olette
jo unohtaneet sen manauksen, joka teille niin. kuin lapsille
puhuu: minun poikani, älä katso ylön Herran kuritusta, ja älä
näänny, koskas häneltä rangaistaan, **6** Sillä jota Herra rakastaa,
sitä hän myös rankaisee; mutta jokaista poikaa hän pieksää,
jonka hän korjaa. **7** Jos te kurituksen kärsitte, niin Jumala
taritsee itsensä teille niinkuin lapsillensa; sillä kuka on se poika,
jota ei isä kurita? **8** Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta
kaikki ovat osalliset olleet, niin te olette äpärät ja ette lapset.
9 Ja kuin meillä ovat lihalliset isät olleet kurittajana, niin me
olemme niitä kavahtaneet: eikö meidän siis paljoa enemmin pidä
hengelliselle Isälle alamaiset oleman, että me eläisimme? **10** Sillä
ne tosin ovat meitä kurittaneet harvoina päivinä luulonsa jälkeen;
mutta tämä meidän tarpeeksemme, että me hänen pyhyytensä
saisimme. **11** Mutta koska kaikkinainen rangaistus käsissä on,
niin ei se näy meille iloksi, vaan murheeksi; mutta sitte antaa hän
rauhallisen vanhurskauden hedelmän niille, jotka siinä harjoitetut
ovat. **12** Sentähden ojentakaat vaipuneet kätenne ja väsyneet
polvenne, **13** Ja astukaat vilpittömät askeleet jaloillanne, ettei
joku kompastuisi niinkuin ontuva, vaan paljoa enemmin terveeksi
tulis. **14** Noudattakaat rauhaa kaikkein kanssa ja pyhyyttä,
paitsi jota ei yksikään saa Herraa nähdä, **15** Ja ottakaat vaari,
ettei joku Jumalan armosta tulisi pois, ettei joskus kasvaisi
joku karvas juuri jotakuta vastahakoisuutta tekemään ja monta
sen kautta tulisi saastutetuksi; **16** Ettei joku olisi huorintekiä

eli jumalatoin niinkuin Esau, joka yhden atrian tähden myi pois
esikoisuutensa oikeuden. **17** Sillä te tiedätte, että kuin hän sitte
tahtoi periä siunausta, tuli hän hyljätyksi; sillä ei hän löytänyt
yhtään parannuksen siaa, vaikka hän sitä kyyneleillä etsi. **18** Sillä
ette ole käyneet sen vuoren tykö, johon ei ruveta saa, ja joka
tulesta paloi, ette myös käyneet siihen synkeyteen ja pimeyteen,
ja sen hirmuisen ilman tykö, **19** Sen basunan kajauksen ja sanain
äänen tykö, josta ne, jotka sen kuulivat, rukoilivat, ettei se sana
pitänyt heille sanottaman. **20** Sillä ei he voineet kärsiä niitä, mitkä
siinä sanottiin, ja jos joku peto siihen vuoreen sattui, niin se piti
kivitettämän eli nuolella ammuttaman lävitse. **21** Niin hirmuinen
sen näky oli, että Moseskin sanoi: minä olen hämmästyksissä
ja vapisen. **22** Vaan te olette käyneet Zionin vuoren tykö, ja
elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, ja monen
tuhannen enkelitten joukon tykö, **23** Yhteisen kokouksen ja
esikoisten seurakunnan tykö, jotka taivaissa kirjoitetut ovat, ja
Jumalan, kaikkein tuomarin tykö ja täydellisten vanhurskasten
henkein tykö, **24** Ja uuden Testamentin välimiehen Jesuksen
tykö, ja priiskotusveren tykö, joka parempia puhuu kuin Abelin
(veri). **25** Katsokaat, ettette häntä kiellä pois, joka puhuu; sillä
jos ei ne paeta saaneet, jotka kielsivät sen, joka maan päällä
käskyn antoi, paljoa vähemmin me, jos me sitä pyydämme
karttaa, joka taivaasta puhuu, **26** Jonka ääni silloin maata
järisti; mutta nyt hän lupaa ja sanoo: vielä minä nytkin kerran
tahdon järistää, en ainoastansa maata, mutta myös taivasta. **27**
Mutta kuin hän sanoo: vielä kerran, tahtoo hän osoittaa, että
järiseväiset pitää muutettaman niinkuin ne, jotka rakennetut ovat,
että järisemättömät pysyisivät. **28** Sentähden saamme me sen
valtakunnan, joka ei järistä taida, meillä on armo, jonka kautta

me Jumalaa palvelemme, hänen mielensä nouteeksi, siveydellä
ja pelvolla **29** Sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

13 Pysykäät vahvana veljellisessä rakkaudessa. **2** Huoneesen
ottamista älkäät unohtako; sillä sen kautta ovat muutamat
tietämättä enkeleitäkin huoneeseensa ottaneet. **3** Muistakaat
sidotuita, niin kuin te heidän kanssansa sidotut olisitte, ja niitä,
jotka murhetta kärsivät, niinkuin te itse vielä lihassa olisitte.
4 Aviokäsky pitää kunniallisesti kaikkein seassa pidettämän
ja aviovuode saastatoinna; mutta huorintekiät ja salavuoteiset
Jumala tuomitsee. **5** Teidän menonne olkoon ilman ahneutta, ja
tyytyvät niihin, mitkä teillä on; sillä hän on sanonut: en suinkaan
minä sinua anna ylön, enkä ikänä sinua hylkää; **6** Niin että me
hyvässä turvassa sanomme: Herra on minun auttajani, enkä
minä pelkää, mitä ihminen minulle tekis. **7** Muistakaat teidän
opettajianne, jotka teille Jumalan sanaa puhuneet ovat, joiden
uskoa te seuratkaat, ja ottakaat vaari, millainen loppu heidän
menollansa oli. **8** Jesus Kristus sama eilen ja tänäpänä ja
myös ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **9** Älkäät antako vietellä teitänne
moninaisilla ja muukalaisilla opetuksilla; sillä se on hyvä, että
sydän vahvistuu armolla ja ei rualla, joista ei ne mitään hyötyneet,
jotka niissä vaelsivat. **10** Meillä on alttari, Josta ei ole niiden
lupa syödä, jotka majassa palvelevat. **11** Sillä joiden eläinten
veren ylimmäinen pappi vie pyhään syntein edestä, niiden
ruumis ulkona leiristä poltetaan. **12** Sentähden myös Jesus, että
hän oli pyhittävä kansan omalla verellänsä, on ulkona portista
kärsinyt. **13** Niin menkäämme siis hänen tykönsä ulos leiristä,
kantain hänen pilkkaansa. **14** Sillä ei meillä tässä ole pysyväistä
kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme. **15** Niin uhratkaamme siis
aina Jumalalle kiitosuhri hänen kauttansa, se on: niiden huulten

hedelmät, jotka hänen nimensä tunnustavat. **16** Mutta älkäät
hyvin tekemistä ja jakamista unohtako; sillä senkaltaiset uhrit
kelpaavat Jumalalle. **17** Olkaat teidän opettajillenne kuuliaiset ja
seuratkaat heitä; sillä he valvovat teidän sieluanne niinkuin ne,
jotka luvun niistä tekemän pitää; että he sen ilolla tekisivät ja ei
huokauksella; sillä ei se ole teille hyödyllinen. **18** Rukoilkaat
meidän edestämme; sillä se on meidän uskalluksemme, että
meillä on hyvä omatunto, ja että me ahkeroitsemme pitää hyvää
menoa kaikkein seassa. **19** Mutta päälliseksi minä neuvon teidän
näitä tekemään, että minä sitä pikemmin teidän tykönne tulisin.
20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista jälleen tuottanut
suuren lammaspaimenen, ijankaikkisen Testamentin veren
kautta, meidän Herran Jesuksen, **(aiōnios g166)** **21** Saattakoon
teidät kaikessa hyvässä työssä toimellisiksi, tekemään hänen
tahtoansa jaa tehköön teissä, mitä hänen edessänsä otollinen on,
Jesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia ijankaikkisesta
ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)** **22** Minä neuvon teitä, rakkaat
veljet: ottakaat tämä neuvon sana hyväksi; sillä minä olen
lyhykäisesti teille kirjoittanut. **23** Tietäkäät, että meidän veljemme
Timoteus on päässyt, jonka kanssa, jos hän pian tulee, minä
tahdon teitä nähdä. **24** Tervehtikäät kaikkia teidän opettajianne
ja kaikkia pyhiä. Teitä tervehtivät veljet Italiasta. **25** Armo olkoon
kaikkein teidän kanssanne, amen!

Jaakobin

1 Jakob, Jumalan ja Herran Jesuksen Kristuksen palvelia,
kahdelletoistakymmenelle sukukunnalle, jotka hajalla ovat,
toivottaa terveyttä! **2** Minun rakkaat veljeni, pitäkäät se sulana
riemuna, kuin te moninaisiin kiusauksiin lankeatte, **3** Tietäen,
että teidän uskonne koettelemus vaikuttaa kärsivällisyyden. **4**
Mutta olkoon kärsivällisyydellä täydellinen työ, että te täydelliset
ja kokonaiset olisitte ja ei missään puuttuvaiset. **5** Mutta jos
joltain teistä viisautta puuttuis, hän anokaan sitä Jumalalta,
joka hänelle antaa yksinkertaisesti, ja ei soimaa, ja se hänelle
annetaan. **6** Mutta anokaan uskossa epäilemättä; sillä joka
epäilee, se on meren aallon kaltainen, joka tuulelta ajetaan ja
liikutetaan, **7** Älkään se ihminen luulko jotakin Herralta saavansa.
8 Epäileväinen mies horjuu kaikissa teissänsä. **9** Mutta veli, joka
nöyrä on, kehukaan korotuksestansa; **10** Ja taas, joka rikas on,
(se kehukaan) alentamisestansa; sillä niinkuin ruohon kukoistus
pitää hänen katooman pois. **11** Sillä aurinko nousi helteen kanssa
ja kuivasi ruohon, ja sen kukkanen varisi, ja hänen kauneutensa
katosi; niin myös rikkaan pitää teissänsä lakastuman. **12** Autuas
on se mies, joka kiusauksen kärsii; sillä koska hän koeteltu on,
niin hänen pitää elämän kruunun saaman, jonka Herra niille
luvannut on, jotka häntä rakastavat. **13** Älkään kenkään sanoko,
kuin häntä kiusataan, että hän Jumalalta kiusataan; sillä ei
Jumala ole kiusaaja pahuuteen, ja ei hän ketään kiusaa, **14** Vaan
jokainen kiusataan, kuin hän omalta himoltansa vietellään ja
houkutellaan. **15** Sitte kuin himo on siittänyt, niin hän synnyttää
synnin; mutta kuin synti täytetty on, niin se synnyttää kuoleman.
16 Älkäät eksykö, minun rakkaat veljeni! **17** Kaikkinainen hyvä
anto ja kaikkinainen täydellinen lahja tulee ylhäältä valkeuden

Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta eikä valkeuden ja pimeyden
vaihetusta. **18** Hän on meidät synnyttänyt tahtonsa jälkeen
totuuden sanalla, että me uutiset hänen luontokappaleistansa
olisimme. **19** Sentähden, minun rakkaat veljeni, olkoon jokainen
ihminen nopia kuulemaan, (mutta) hidas puhumaan, ja hidas
vihaan; **20** Sillä miehen viha ei tee Jumalan edessä sitä, mikä
oikein on. **21** Sentähden pankaat pois kaikkinainen saastaisuus
ja kaikkinainen pahuus, ja ottakaat sana siveydellä vastaan, joka
teissä istutettu on ja voi teidän sielunne autuaaksi saattaa. **22**
Mutta olkaat myös sanantekiät ja ei ainoastaan kuuliat, pettäin
teitänne. **23** Sillä jos joku on sanan kuulia ja ei tekiä, hän on sen
miehen kaltainen, joka ruumiillisen kasvonsa peilissä kurkistelee,
24 Ja sittekuin hän itsensä kurkistellut on, niin hän menee pois ja
unohtaa kohta, millinen hän oli. **25** Mutta joka katsoo vapauden
täydelliseen lakiin ja pysyy, ja ei ole unohtava kuulia, vaan tekiä,
se tulee hänen teossansa autuaaksi. **26** Mutta jos joku teistä
näkyy jumalinen olevan, ja ei suista kieltänsä, vaan viettelee
sydämensä, sen jumalanpalvelus on turha. **27** Se on Isälle ja
Jumalalle puhdas ja saastatoin jumalanpalvelus: oppia orpoja ja
leskiä heidän murheessansa, ja itsensä saatatoinna maailmassa
pitää.

2 Rakkaat veljeni, älkäät muodonkatsomisessa pitäkö uskoa
kunnian Herran Jesuksen Kristuksen päälle. **2** Sillä jos teidän
seurakuntaanne tulis joku mies, kantain kultasormusta, ja
kiiltävällä vaatteella puetettu; ja tulis myös köyhä ryysyllä, **3** Ja
te katsoisitte sitä, joka kiiltävissä vaatteissa on, ja sanoisitte
hänelle: istu tässä hyvästi; ja sille köyhälle sanoisitte: seiso sinä
siellä, taikka istu tässä minun jaloissani: **4** Niin ette sitä oikein
ajattele, vaan te tulette tuomariksi ja teette pahan eroituksen.

5 Kuulkaat, rakkaat veljeni: eikö Jumala ole tämän maailman
köyhiä valinnut, jotka uskossa rikkaat ja valtakunnan perilliset
ovat, jonka hän lupasi niille, jotka häntä rakastavat? **6** Mutta
te olette häväisseet köyhän. Eikö rikkaat ole väkivaltaiset teitä
polkemaan ja vetämään teitä oikeuden eteen? **7** Eikö he pilkkaa
sitä hyvää nimeä, josta te nimitetyt olette? **8** Jos te kuninkaallisen
lain, Raamatun jälkeen, täytätte: rakasta lähimmäistäs niinkuin
itsiäs, niin te hyvin teette. **9** Mutta jos te ihmisten muotoa
katsotte, niin te syntiä teette ja rangaistaan lailta, niinkuin sen
rikkojat. **10** Sillä jos joku koko lain pitää, ja rikkoo yhdessä, hän
on vikapää kaikissa. **11** Sillä se, joka sanoi: ei sinun pidä huorin
tekemän, hän on myös sanonut: ei sinun pidä tappaman. Jos et
sinä huorin tee, mutta tapat, niin sinä olet lainrikkojaksi tullut. **12**
Näin te puhukaat ja näin te tehkäät, niinkuin ne, jotka vapauden
lain kautta pitää tuomittaman. **13** Sillä armotoin tuomio pitää
hänen päällensä tuleman, joka ei laupiutta tehnyt; ja laupius
kehuu tuomiota vastaan. **14** Mitä se auttaa, rakkaat veljeni, jos
joku sanoo hänellänsä uskon olevan, ja ei hänellä kuitenkaan
ole töitä? Taitaako usko hänen autuaaksi saattaa? **15** Mutta jos
veli taikka sisar alasti olis ja puuttuis jokapäiväistä ravintoa, **16**
Jos joku teistä heille sanois: menkäät rauhassa, lämmittäkäät ja
ravitkaat teitänne; ja ette kuitenkaan anna heille mitään ruumiin
tarvetta: mitä se heitä auttais? **17** Näin myös usko, jos ei hänellä
töitä ole, on kuollut itsessänsä. **18** Mutta sanokaan joku: sinulla
on usko, ja minulla on työt: osoita minulle sinun uskos sinun
töilläs, niin minäkin tahdon minun uskoni osoittaa minun töilläni.
19 Sinä uskot, että yksi Jumala on, sen sinä oikein teet; perkeleet
myös sen uskovat ja vapisevat. **20** Mutta tahdotkos tietää, sinä
turha ihminen, että usko ilman töitä kuollut on? **21** Eikö Abraham,

meidän isämme, töiden kautta vanhurskautetuksi osoitettu, kuin
hän poikansa Isaakin alttarille uhrasi? **22** Näetkös, että usko
on myös vaikuttanut hänen töissänsä, ja että usko on töissä
täydelliseksi tullut? **23** Ja se Raamattu on täytetty, joka sanoo:
Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi,
ja hän kutsuttiin Jumalan ystäväksi. **24** Niin te siis näette, että
ihminen töistä vanhurskautetuksi osoitetaan ja ei ainoastansa
uskosta. **25** Niin myös portto Rahab, eikö hän töiden kautta
vanhurskautetuksi nähty, koska hän korjasi ne vakoojat ja toista
tietä heidät päästi ulos? **26** Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on
kuollut, niin myös usko on ilman töitä kuollut.

3 Älkäät, rakkaat veljeni, jokainen pyytäkö opettajana olla,
tietäen, että me sitä suuremman tuomion saamme. **2** Sillä
moninaisissa me kukin puutumme. Mutta joka ei puheessa
lankee, se on täydellinen mies, joka voi myös koko ruumiinsa
suistaa. **3** Katso, me panemme hevosten suuhun suitset, että
he meitä kuulisivat, ja heidän koko ruumiinsa me käännämme
ympäri. **4** Katso, laivat myös, ehkä kuinka suuret he ovat ja
jaloilta tuulilta ajetaan, kuitenkin he käännetään ympäri vähällä
perälaudalla, kuhunka se tahtoo, joka sitä hallitsee. **5** Niin myös
kieli on piskuinen jäsen, ja kuitenkin suuria asioita toimittaa.
Katso, vähä tuli, kuinka suuren metsän se sytyttää, **6** Ja kieli
on myös tuli, maailma vääryyttä täynnänsä; niin on myös kieli
meidän jäsentemme seassa, joka koko ruumiin saastuttaa, ja
sytyttää kaiken meidän menomme, koska se helvetistä syttyy.
(Geenna g1067) **7** Sillä kaikki luonto, sekä petoin että lintuin
ja kärmetten ja merellisten, tehdään lakiaksi, ja on lakiaksi
tehty inhimilliseltä luonnolta. **8** Mutta kieltä ei taida yksikään
ihminen asettaa, sitä levotointa pahuutta, kuolettavaista myrkkyä

täynnänsä. **9** Sen kautta me kiitämme Jumalaa ja Isää, ja sen
kautta me myös kiroilemme ihmisiä, jotka Jumalan kuvan jälkeen
luodut ovat. **10** Yhdestä suusta kiitos ja kirous käy ulos. Ei
se niin, rakkaat veljeni, oleman pidä. **11** Kuohuuko joku lähde
yhdestä huovosta makiaa ja karvasta vettä? **12** Taitaako, rakkaat
veljeni, fikunapuu kantaa öljyä, taikka viinapuu fikunia? Niin ei
taida myös yksikään lähde suolaista ja makiaa vettä vuotaa.
13 Kuka viisas ja taitava on teidän seassanne, se osoittakaan
hyvällä menollansa työnsä viisauden siveydessä. **14** Mutta
jos teillä on katkera kiivaus ja riita sydämessänne, niin älkäät
kerskatko ja älkäät valehdelko totuutta vastaan; **15** Sillä ei se
ole viisaus, joka ylhäältä tullut on, vaan maallinen, inhimillinen
ja perkeleellinen. **16** Sillä kussa kiivaus ja riita on, siellä on
myös sekaseuraisuus ja kaikki paha meno. **17** Mutta se viisaus,
joka ylhäältä on, se on ensisti tosin puhdas, sitte rauhallinen,
siviä, uskova, täynnä laupiutta ja hyviä hedelmiä, eriseuratoin
ja ulkokullatoin. **18** Mutta vanhurskauden hedelmä rauhassa
kylvetään niille, jotka rauhan pitävät.

4 Kusta sodat ja tappelukset tulevat teidän seassanne? Eikö
siitä, (nimittäin) teidän himoistanne, jotka teidän jäsenissänne
sotivat? **2** Te himoitsette, ja ette saa sillä mitään. Te kadehditte
ja kiivaatte, ja ette sillä voita mitään. Te soditte ja tappelette, ja
ei teillä mitään ole, ettette mitään anokaan. **3** Te anotte, ja ette
saa, että te kelvottomasti anotte, että te teidän himoissanne
sen kuluttaisitte. **4** Te huorintekiät ja huorat! ettekö te tiedä,
että maailman ystävyys on viha Jumalaa vastaan? Joka siis
tahtoo maailman ystävä olla, hän tulee Jumalan vihamieheksi.
5 Eli luuletteko, että Raamattu sanoo turhaan: henki, joka
meissä asuu, himoitsee kateutta vastaan? **6** Ja antaa runsaasti

armon; sentähden hän sanoo: Jumala seisoo ylpeitä vastaan,
mutta nöyrille antaa hän armon. **7** Niin olkaat siis Jumalalle
alamaiset, mutta vastaan seisokaat perkelettä, niin hän teistä
pakenee. **8** Lähestykäät Jumalaa, niin hän lähestyy teitä.
Puhdistakaat kätenne, te syntiset, ja peratkaat teidän sydämenne,
te kaksimieliset. **9** Olkaat surulliset, murehtikaat ja itkekäät.
Teidän naurunne kääntyköön itkuksi ja ilonne murheeksi. **10**
Nöyryyttäkäät teitänne Jumalan kasvoin edessä, niin hän teitä
ylentää. **11** Älkäät toinen toistanne panetelko, rakkaat veljet: joka
veljeänsä panettelee ja veljensä tuomitsee, se panettelee lakia
ja tuomitsee lain. Mutta jos sinä tuomitset lain, niin et sinä ole
lain tekiä vaan tuomari. **12** Yksi on lain antaja, joka voi vapahtaa
ja kadottaa. Kuka sinä olet, joka toista tuomitset? **13** Nyt
hyvin, te jotka sanotte: menkäämme tänäpänä taikka huomenna
siihen eli siihen kaupunkiin, ja viettäkäämme siinä yksi vuosi,
ja tehkäämme kauppaa ja voittakaamme, **14** Jotka ette tiedä,
mitä huomenna tapahtuu. Sillä mikä on teidän elämänne? Se on
löyhkä, joka vähäksi (hetkeksi) näkyy, mutta sitte katoo. **15** Mutta
teidän pitää sanoman: jos Herra tahtoo, ja me elämme, niin me
tätä taikka sitä tahdomme tehdä. **16** Mutta nyt te kerskaatte
teidän ylpeydessänne. Kaikki senkaltainen kerskaus on paha.
17 Sillä joka taitaa hyvää tehdä, ja ei tee, niin se on hänelle
synniksi.

5 Nyt hyvin, te rikkaat! itkekäät ja ulvokaat teidän
viheliäisyyttänne, joka teidän päällenne tuleva on. **2** Teidän
rikkautenne ovat mädänneet, teidän vaatteenne ovat koidellut. **3**
Teidän kultanne ja hopianne ovat ruostuneet, ja niiden ruoste
pitää oleman teille todistukseksi, ja pitää syömän teidän lihanne
niinkuin tuli. Te olette rikkauden koonneet teillenne viimeisinä

päivinä. **4** Katso, työmiesten palkka, jotka teidän maakuntainne
elon niittäneet ovat, joka petoksella teiltä pidetty on, huutaa,
ja elonleikkaajain parut ja huudot ovat tulleet Herran Zebaotin
korville: **5** Te olette herkuissa eläneet maan päällä, ja olette teidän
hekumanne pitäneet, ja teidän sydämenne syötelleet niinkuin
teuraspäivänä. **6** Te olette tuominneet, te olette tappaneet
vanhurskaan, joka ei ole teitä vastaan ollut. **7** Niin olkaat
siis kärsivälliset, rakkaat veljet, Herran tulemiseen asti. Katso,
peltomies odottaa kallista maan hedelmää, ja on kärsivällinen
siihenasti kuin hän saa varhaisen ja hiljaisen sateen. **8** Niin
olkaat te myös kärsivälliset ja vahvistakaat sydämenne; sillä
Herran tulemus lähestyy. **9** Älkäät huoatko, rakkaat veljet, toinen
toistanne vastaan, ettette kadotetuksi tulisi. Katso, tuomari
seisoo oven edessä. **10** Ottakaat, rakkaat veljeni, vaivan ja
kärsivällisyyden esikuva niistä prophetaista, jotka Herran nimeen
puhuneet ovat. **11** Katso, me sanomme ne autuaiksi, jotka
kärsineet ovat. Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet ja Herran
lopun te nähneet olette; sillä Herra on sangen laupias ja
armollinen. **12** Ennen kaikkia, rakkaat veljeni, älkäät vannoko, ei
taivaan kautta eikä maan, ei myös yhtään muuta valaa; mutta
olkoon teidän puheenne niin kuin niin on, ja se olkoon ei kuin ei
on, ettette ulkokullaisuuteen lankeaisi. **13** Jos joku kärsii vaivaa
teidän seassanne, se rukoilkaan, jos joku on hyvällä mielellä,
se veisatkaan virsiä. **14** Jos joku sairastaa teidän seassanne,
hän kutsukaan tykönsä seurakunnan papit, ja ne rukoilkaan
hänen edestänsä, voidellen häntä öljyllä Herran nimeen. **15**
Ja uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra ojentaa hänen, ja
jos hän on syntiä tehnyt, niin ne hänelle anteeksi annetaan. **16**
Tunnustakaat toinen toisellenne teidän rikoksenne ja rukoilkaat

toinen toisenne edestä, että te terveeksi tulisitte. Vanhurskaan
rukous voi paljo, koska se totinen on. **17** Elias oli ihminen,
niissä haluissa vikapää kuin mekin ja hän rukoili rukouksella,
ettei pitänyt sataman, ja ei satanutkaan maan päällä kolmena
vuotena ja kuutena kuukautena, **18** Ja hän taas rukoili, ja taivas
antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä. **19** Rakkaat veljeni, jos
joku teistä eksyis totuudesta ja joku palauttais hänen, **20** Se
tietäkään, että joka syntisen palauttaa tiensä erehdyksestä, se
vapahtaa sielun kuolemasta ja peittää syntein paljouden.

1 Pietarin

1 Pietari, Jesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille,
hajalla asuvaisille Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Asiassa
ja Bityniassa, **2** Isän Jumalan aivoituksen jälkeen Hengen
pyhittämisen kautta, kuuliaisuuteen ja Jesuksen Kristuksen veren
priiskottamiseen: armo ja rauha lisääntyköön teille! **3** Kiitetty
olkoon Jumala ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isä, joka
meitä suuresta laupiudestansa on synnyttänyt jälleen elävään
toivoon, Jesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta kuolleista,
4 Katoomattomaan ja saastuttamattomaan ja turmelemattomaan
perintöön, joka taivaassa tähdelle pantu on teitä varten, **5**
Jotka Jumalan väellä uskon kautta autuuteen kätketään, joka
sitä varten valmistettu on, että se viimeisellä ajalla ilmi tulis. **6**
Jossa te saatte iloita, te, joita nyt vähän aikaa, (jos tarvitaan,
) moninaisilla kiusauksilla vaivataan: **7** Että teidän uskonne
koettelemus paljoa kalliimmaksi löydettäisiin kuin katoova kulta,
joka tulessa koetellaan, kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi,
koska Jesus Kristus ilmaantuu, **8** Jota te rakastatte, vaikka
ette häntä näe, jonka päälle te myös uskotte, ehkette nyt
häntä näe, niin te kuitenkin saatte iloita sanomattomalla ja
kunniallisella ilolla, **9** Ja käsitätte teidän uskonne lopun, sieluin
autuuden, **10** Jota autuutta prophetat ovat etsineet ja tutkineet,
jotka teille tulevaista armoa ennustaneet ovat; **11** Ja ovat
tutkineet, millä taikka minkäkaltaisella ajalla Kristuksen Henki,
joka heissä oli, ilmoitti, joka oli jo ennen todistanut niistä
vaivoista, jotka Kristuksessa ovat, ja siitä kunniasta, joka niiden
jälkeen tapahtuva oli: **12** Joille se ilmoitettu oli, sillä ei he
itseänsä sen kautta palvelleet, vaan meitä, jotka nyt teille niiden
kautta julistetut ovat, jotka teille evankeliumia saarnanneet ovat

Pyhän Hengen kautta, taivaasta lähetetyn, jota enkelit nähdä
himoitsevat. **13** Sentähden vyöttäkäät mielenne kupeet, olkaa
raittiit, pankaat täydellinen toivonne siihen armoon, joka teille
Jesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta taritaan, **14** Niinkuin
kuuliaiset lapset, ei asettaen teitänne niinkuin ennen, kuin te
teidän tyhmyydessänne himoissa elitte, **15** Vaan sen jälkeen,
joka teitä kutsunut on, ja on pyhä, olkaat te myös pyhät kaikissa
teidän menoissanne. **16** Sillä kirjoitettu on: teidän pitää pyhät
oleman, sillä minä olen pyhä. **17** Ja jos te rukoilette sitä Isää,
joka tuomitsee kunkin töidensä jälkeen ilman ihmisten muodon
katsomista, niin katsokaat, että te teidän viipymisenne ajan
pelvossa vaeltaisitte, **18** Tietäen, ettette ole katoovaisella hopialla
eli kullalla lunastetut teidän turhasta menostanne, jonka te isäin
säädystä saitte, **19** Vaan kalliilla Kristuksen verellä, niinkuin
viattoman ja puhtaan Karitsan; **20** Joka tosin jo ennen oli aivottu
kuin maailman perustus pantu oli, mutta ilmoitettu viimeisinä
aikoina teidän tähtenne, **21** Jotka hänen kauttansa uskotte
Jumalan päälle, joka hänen kuolleista herätti ja hänelle kunnian
antoi, että teillä olis usko ja toivo Jumalan päälle. **22** Ja tehkäät
puhtaaksi teidän sielunne totuuden kuuliaisuudessa, Hengen
kautta, veljelliseen rakkauteen, joka vilpitöin olis, ja olkaat
keskenänne palavaisessa rakkaudessa puhtaasta sydämestä, **23**
Niinkuin ne, jotka jälleen syntyneet ovat, ei katoovaisesta, vaan
katoomattomasta siemenestä, elävästä Jumalan sanasta, joka
ijankaikkisesti pysyy. **(aiōn g165)** **24** Sillä kaikki liha on niinkuin
ruoho ja kaikki ihmisen kunnia niinkuin ruohon kukkanen. Ruoho
on kuivunut, ja sen kukkanen lakastunut; **25** Mutta Herran sana
pysyy ijankaikkisesti, ja se on se sana, joka teidän seassanne
saarnattu on. **(aiōn g165)**

2 Niin pankaat pois nyt kaikki pahuus ja kaikki petos, ja
ulkokullaisuus ja kateus, ja kaikki panetus, **2** Ja halaitkaat sitä
terveellistä sanan rieskaa, niinkuin äsken-syntyneet lapsukaiset,
että te sen kautta kasvaisitte. **3** Jos te muutoin maistaneet
olette, että Herra on suloinen, **4** Jonka tykö te myös tulleet
olette niinkuin elävän kiven tykö, joka kyllä ihmisiltä hyljätty on,
mutta Jumalalta valittu, kallis. **5** Ja myös te, niinkuin elävät
kivet, rakentakaat teitänne hengelliseksi huoneeksi ja pyhäksi
pappeudeksi uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jumalalle
Jesuksen Kristuksen kautta otolliset ovat. **6** Sentähden on
myös Raamatussa: katso, minä panen Zioniin valitun kalliin
kulmakiven: joka uskoo hänen päällensä, ei hän suinkaan
tule häpiään. **7** Teille siis, jotka nyt uskotte, on hän kallis;
mutta uskottomille on se kivi, jonka rakentajat hyljänneet ovat,
kulmakiveksi tullut, ja loukkauskiveksi, ja pahennuksen kallioksi,
8 Nimittäin niille, jotka itsensä sanaan loukkaavat, ja ei sitä
usko, johonka he myös asetetut olivat. **9** Mutta te olette valittu
suku, kuninkaallinen pappeus, pyhä kansa, omaisuuden kansa,
ilmoittamaan sen voimaa, joka teitä pimeydestä ihmeelliseen
valkeuteensa kutsunut on, **10** Jotka ette muinen kansa olleet,
mutta nyt olette Jumalan kansa: jotka ette muinen armossa
olleet, mutta nyt te armossa olette. **11** Rakkaat veljet! minä
neuvon teitä, niinkuin outoja ja muukalaisia: välttäkäät lihallisia
himoja, jotka sotivat sielua vastaan, **12** Ja pitäkäät hyvä meno
pakanain seassa, että ne, jotka teitä panettelevat niinkuin
pahointekijöitä, näkisivät teidän hyvistä töistänne ja kiittäisivät
Jumalaa etsikon päivänä. **13** Sentähden olkaat alamaiset kaikelle
inhimilliselle säädylle Herran tähden, olisko se kuninkaalle,
niinkuin ylimmäiselle, **14** Taikka päämiehille, niinkuin niille,

jotka häneltä lähetetyt ovat pahointekiöille rangaistukseksi ja
hurskaille kiitokseksi. **15** Sillä se on Jumalan tahto, että te hyvällä
työllä tukitsette hulluin ja tyhmäin ihmisten suun, **16** Niinkuin
vapaat, ja ei niin, että se vapaus olis niinkuin pahuuden peite,
vaan niinkuin Jumalan palveliat. **17** Olkaat kunnialliset jokaista
kohtaan, rakastakaat veljiä, peljätkäät Jumalaa, kunnioittakaat
kuningasta. **18** Te palveliat! olkaat alamaiset kaikella pelvolla
teidän isännillenne, ei ainoastaan hyville ja siveille, vaan myös
tuimille. **19** Sillä se on armo, jos joku omantuntonsa tähden
Jumalan tykö vaivaa kärsii, ja syyttömästi kärsii. **20** Sillä mikä
kiitos se on, jos te pahain tekoinne tähden piestään, ja te
kärsitte? Mutta kuin te hyvin teette ja kuitenkin vaivataan, ja te
sen kärsitte, niin se on armo Jumalan edessä. **21** Sillä sitä varten
olette te kutsutut, että Kristus myös kärsi meidän edestämme
ja jätti meille esikuvan, että teidän pitää hänen askeleitansa
noudattaman, **22** Joka ei yhtään syntiä tehnyt eikä yhtään
petosta ole hänen suustansa löydetty, **23** Joka ei kironnut, kuin
häntä kirottiin, ei uhannut, kuin hän kärsi; mutta antoi hänelle
koston, joka oikein tuomitsee; **24** Joka meidän syntimme itse
uhrasi omassa ruumiissansa puun päällä, että me synneistä
pois kuolleet eläisimme vanhurskaudelle; jonka haavain kautta
te olette terveiksi tulleet. **25** Sillä te olitte niinkuin eksyväiset
lampaat, vaan nyt te olette palanneet teidän sieluinne paimenen
ja piispan tykö.

3 Niin olkaan vaimot myös miehillensä alamaiset, että nekin,
jotka ei sanaa usko, vaimoin tavoista ilman sanaa voitetuksi
tulisivat, **2** Kuin he teidän puhtaan menonne näkevät pelvossa.
3 Joidenka kaunistus ei pidä oleman ulkonaisissa hiusten
palmikoissa ja kullan ympäri-ripustamisessa eli vaatteen puvussa,

4 Vaan salainen ihminen ilman vikaa sydämessä, lakialla ja
hiljaisella hengellä, se on kallis Jumalan edessä. **5** Sillä näin
ovat pyhätkin vaimot muinen itsensä kaunistaneet, jotka toivonsa
panivat Jumalan päälle ja olivat miehillensä alamaiset, **6** Niinkuin
Sara oli Abrahamille kuuliainen ja kutsui hänen herraksi, jonka
tyttäriksi te tulleet olette, jos te hyvin teette ja pelkäämättä
olette. **7** Te, miehet, myös asukaat heidän kanssansa taidolla
ja antakaat vaimolliselle niinkuin heikommalle astialle hänen
kunniansa, niinkuin myös elämän armon kanssaperillisille, ettei
teidän rukouksenne estetyiksi tulisi. **8** Mutta viimein olkaat
kaikki yksimieliset, ynnä kärsiväiset, pitäin veljellistä rakkautta
keskenänne, laupiaat, ystävälliset, **9** Ei kostain pahaa pahalla,
eikä kirouksella kirousta, vaan paremmin siunatkaat, tietäen,
että te olette kutsutut siunausta perimään. **10** Sillä joka elää
tahtoo ja hyviä päiviä nähdä, hän hillitkään kielensä pahuudesta
ja huulensa vilppiä puhumasta, **11** Hän välttäkään pahaa ja
tehkään hyvää, etsikään rauhaa ja noudattamaan sitä. **12** Sillä
Herran silmät ovat vanhurskasten päälle ja hänen korvansa
heidän rukouksissansa; mutta Herran kasvot ovat pahointekiöitä
vastaan. **13** Ja kuka on, joka taitaa teitä vahingoittaa, jos
te hyvää pyydätte? **14** Ja jos te vielä oikeudenkin tähden
kärsisitte, niin te kuitenkin autuaat olette; mutta älkäät peljätkö
heidän vaatimistansa, alkäät myös heitä hämmästykö. **15** Mutta
pyhittäkäät Herra Jumala teidän sydämissänne. Olkaat myös
aina valmiit vastaamaan jokaista, joka teidän toivonne perustusta
tutkistelee, joka teissä on, hiljaisuudella ja pelvolla, **16** Ja
pitäkäät hyvä omatunto, että ne, jotka teitä panettelevat niinkuin
pahantekiöitä, häpeäisivät, että he ovat häväisseet teidän hyvän
menonne Kristuksessa. **17** Sillä se on parempi, jos Jumalan

tahto niin on, että te hyvän työn tähden kärsitte kuin pahan.
18 Sillä Kristus myös kerran kärsi meidän synteimme tähden,
hurskas vääräin edestä, että hän meitä Jumalalle uhrais: lihan
kautta tosin kuoletettu, mutta Hengen kautta eläväksi tehty, **19**
Jossa hän myös meni pois ja saarnasi hengille vankeudessa,
20 Jotka ei muinen uskoneet, kuin Jumala kerran Noan aikana
odotti ja kärsiväinen oli, kuin arkki valmistettiin, jossa harvat (se
on: kahdeksan sielua) veden kautta päästetyksi tulivat. **21** Se nyt
meitäkin kasteessa autuaaksi tekee, joka sitä aavisti (ei että lihan
saastaisuudet pannaan pois, vaan että se on hyvän omantunnon
liitto Jumalan tykönä) Jesuksen Kristuksen ylösnousemisen
kautta, **22** Joka on Jumalan oikialle kädelle, taivaasen mennyt,
ja hänelle ovat enkelit ja vallat ja voimat alamaiset.

4 Että siis Kristus lihassa meidän edestämme on kärsinyt, niin
te myös varustakaat teitänne sillä mielellä; sillä joka lihassa
kärsii, se lakkaa synnistä, **2** Ettei hän enään sitä aikaa,
jonka hän lihassa edespäin on, ihmisten himon jälkeen, vaan
Jumalan tahdon jälkeen eläisi. **3** Sillä kyllä siinä on, että
me edesmenneen ajan elämästä kulutimme pakanain mielen
jälkeen, vaeltaissamme irstaudessa, himoissa, juopumisessa,
ylönsuömisessä, ylönjuomisessa ja hirmuisissa epäjumalan
palveluksissa. **4** He oudoksuvat, ettette heidän kanssansa juokse
samaan säädyttömän hekuman menoon, ja pilkkaavat. **5** Niiden
pitää luvun tekemän hänelle, joka on valmis tuomitsemaan
eläviä ja kuolleita. **6** Sillä sitä varten evankeliumi kuolleillekin
saarnattu on, että he kyllä tuomittaisiin ihmisten jälkeen lihassa,
mutta Jumalan jälkeen eläisivät hengessä. **7** Mutta nyt kaikkein
loppu lähestyy. Niin olkaat siis raittiit ja valppaat rukoilemaan. **8**
Mutta ennen kaikkia pitäkäät keskenänne palava rakkaus; sillä

rakkaus peittää paljon rikoksia. **9** Olkaat vierasten holhoojat
keskenänne napisematta, **10** Ja palvelkaat toinen toistanne,
jokainen sillä lahjalla, minkä hän saanut on, niinkuin hyvät
Jumalan moninaisen armon huoneenhaltiat. **11** Jos joku puhuu,
hän puhukaan niinkuin Jumalan sanoja: jos jollakin on joku virka,
hän tehkään niinkuin siitä voimasta, jonka Jumala antaa, että
Jumala kaikissa Jesuksen Kristuksen kautta kunnioitettaisiin,
jolla on kunnia ja valta ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! **(aiōn
g165)** **12** Minun rakkaani! älkäät oudoksuko sitä hellettä, joka
teille tapahtuu, että teitä koetellaan, niinkuin teille jotakin outoa
tapahtuis; **13** Vaan iloitkaat, että te Kristuksen kanssa kärsitte,
että tekin ajallansa hänen kunniansa ilmestyksessä iloitsisitte ja
riemuitsisitte. **14** Autuaat olette te, jos teitä Kristuksen nimen
tähden pilkataan; sillä se Henki, joka on kunnian ja Jumalan
Henki, lepää teidän päällänne: heiltä hän pilkataan, vaan teiltä
hän kunnioitetaan. **15** Älkään yksikään teistä kärsikö niinkuin
murhaaja eli varas, taikka pahantekiä, eli niinkuin se, joka toisen
virkaan rupee; **16** Mutta jos hän kärsii niinkuin kristitty, älköön
hävetkö, vaan kiittäkään Jumalaa sen osan tähden. **17** Sillä aika
on, että tuomion pitää Jumalan huoneesta alkaman. Mutta jos se
ensin meistä alkaa, minkäs lopun ne saavat, jotka ei Jumalan
evankeliumia usko? **18** Ja jos hurskas tuskalla vapaaksi tulee,
kussa sitte jumalatoin ja syntinen näkyy? **19** Sentähden ne, jotka
Jumalan tahdon jälkeen kärsivät, antakaan sielunsa niinkuin
uskolliselle Luojalle hyvissä töissä.

5 Vanhoja pappeja teidän seassanne minä neuvon, joka myös
pappi olen ja Kristuksen kärsimisten tunnustaja ja osallinen siitä
kunniasta, joka ilmestyvä on: **2** Kaitkaat Kristuksen laumaa,
joka teidän hallussanne on, ja pitäkäät siitä vaari, ei vaaditut,

vaan hyvällä mielellä, ei turhan voiton tähden, vaan hyvästä
tahdosta, **3** Ei myös niinkuin herrat kansansa päälle, vaan
olkaat laumalle esikuvaksi. **4** Niin te, ylimmäisen Paimenen
ilmestyessä, katoomattoman kunnian kruunun saatte. **5** Niin
myös te nuoret, olkaat vanhoille alamaiset ja olkaat kaikki toinen
toisellenne alamaiset, ja pitäkäät teitänne kiintiästi nöyryyteen;
sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.
6 Nöyryyttäkäät siis teitänne Jumalan väkevän käden alle,
että hän teitä ajallansa korottais. **7** Kaikki teidän murheenne
pankaat hänen päällensä; sillä hän pitää murheen teistä. **8**
Olkaat raittiit, valvokaat; sillä teidän vihollisenne perkele käy
ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, ja etsii, kenen hän nielis. **9** Sitä
te seisokaat vastaan, vahvat uskossa, tietäen, että ne vaivat
tapahtuvat teidän veljillennekin maailmassa. **10** Mutta Jumala,
jolta kaikki armo tulee, joka meitä on kutsunut ijankaikkiseen
kunniaansa Kristuksessa Jesuksessa, teitä, jotka vähän aikaa
kärsitte, valmistaa, vahvistaa, tukee, perustaa, **(aiōnios g166)** **11**
Sille olkoon kunnia ja väkevyys ijankaikkisesta ijankaikkiseen!
amen. **(aiōn g165)** **12** Silvanuksen, teidän uskollisen veljenne
kanssa (niinkuin minä luulen) olen minä teidän tykönne harvoilla
sanoilla kirjoittanut, neuvoen ja tunnustain, että tämä on se
oikia Jumalan armo, jossa te olette. **13** Teitä tervehtivät valitut
Babyloniassa ja minun poikani Markus. **14** Tervehtikäät toinen
toistanne rakkauden suun-annolla. Rauha olkoon teille kaikille,
jotka Kristuksessa Jesuksessa olette, amen!

2 Pietarin

1 Simon Pietari, Jesuksen Kristuksen palvelia ja apostoli,
niille, jotka ovat saaneet meidän kanssamme yhdenkaltaisen
kalliin uskon vanhurskaudessa, jonka meidän Jumalamme
ja Vapahtajamme Jesus Kristus antaa: **2** Armo ja rauha
lisääntyköön teille, Jumalan ja meidän Herran Jesuksen
Kristuksen tuntemisen kautta! **3** Että hänen jumalallinen
voimansa meille kaikkinaiset (jotka elämään ja jumaliseen
menoon sopivat) on lahjoittanut hänen tuntemisensa kautta,
joka meitä kunniaan ja avuun kutsunut on, **4** Joidenka kautta
meille ne suurimmat ja kalliit lupaukset lahjoitetut ovat, että
te niiden kautta Jumalan luonnosta osalliseksi tulisitte, jos te
katoovaisen maailman himon vältätte. **5** Niin ahkeroitkaat kaikella
vireydellä teidän uskonne avua osoittamaan, ja avussa tointa, **6**
Ja toimessa kohtuullisuutta, ja kohtuullisuudessa kärsivällisyyttä,
ja kärsivällisyydessä jumalisuutta, **7** Ja jumalisuudessa veljellistä
rakkautta, ja veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. **8**
Sillä koska nämät täydellisesti teissä ovat, niin ei he teitä salli
löydettää joutilaina eli hedelmättöminä meidän Herran Jesuksen
Kristuksen tuntemisessa. **9** Mutta jolla ei näitä ole, hän on
sokia, ja ei näe mitään kaukaa, ja on unohtanut itsensä olleen
puhdistetun entisistä synneistänsä. **10** Sentähden, rakkaat veljet,
ahkeroitkaat paremmin sitä, että te teidän kutsumisenne ja
valitsemisenne vahvistaisitte; sillä jos te sen teette, niin ette
suinkaan koskaan kompastu. **11** Sillä teidän sallitaan alttiisti
käydä sisälle meidän Herran ja Vapahtajan Jesuksen Kristuksen
ijankaikkiseen valtakuntaan. **(aiōnios g166)** **12** Sentähden en
minä tahdo unohtaa teille aina näistä muistuttaa, vaikka te
tiedätte ja vahvistetut olette tässä nykyisessä totuudessa. **13**

Sillä minä arvaan sen kohtuulliseksi, niinkauvan kuin minä tässä
majassa olen, herättää teitä ja muistuttaa teille; **14** Sillä minä
tiedän, että minun pitää pian tämän minun majani paneman
pois, niinkuin meidän Herra Jesus Kristus minulle ilmoitti. **15**
Mutta minä tahdon myös aina ahkeroida, että te nämät minun
lähtemiseni jälkeen muistossa pidätte. **16** Sillä emmepä me ole
kavaloita juttuja noudatelleet, teille tiettäväksi tehdessämme
meidän Herran Jesuksen Kristuksen voimaa ja tulemista; vaan
me olemme itse nähneet hänen suuren kunniansa, **17** Kuin hän
Isältä Jumalalta sai kunnian ja ylistyksen, äänen kautta, joka
hänelle näin siltä suurelta kunnialta tapahtui: tämä on minun
rakas Poikani, johon minä mielistyin. **18** Ja tämän äänen me
kuulimme tulevan taivaasta, kuin me pyhällä vuorella hänen
kanssansa olimme. **19** Ja meillä on vahva prophetallinen sana,
ja te teette hyvin, että te siitä vaarin otatte niinkuin kynttilästä,
joka pimeässä valistaa, niinkauvan kuin päivä valkenee ja
kointähti koittaa teidän sydämissänne. **20** Ja se tulee teidän
ensin tietää, ettei yksikään prophetia Raamatussa tapahdu
omasta selityksestä. **21** Sillä ei yksikään prophetia ole vielä
ihmisen tahdosta tuotu edes; vaan pyhät Jumalan ihmiset ovat
puhuneet, vaikutetut Pyhältä Hengeltä.

2 Niin oli myös vääriä prophetaita kansan seassa, niinkuin
teidänkin sekaanne vääriä opettajia tulee, jotka vahingolliset
eriseurat tuovat ja kieltävät sen Herran, joka heidät ostanut on,
saattain itsellensä nopian kadotuksen, **2** Ja moni noudattaa
heidän kadotustansa, joiden kautta totuuden tie pilkataan. **3** Ja
ahneudesta ajatelluilla sanoilla pitää heidän teitä kauppaaman,
joiden tuomio ei silleen kauvan viivy, eikä heidän kadotuksensa
makaa. **4** Sillä jos ei Jumala armahtanut niitä enkeleitä,

jotka syntiä tekivät, vaan on pimeyden kahleilla helvettiin
syössyt, ja antoi ylön heidät tuomioon kätkettää, **(Tartaroō**
g5020) **5** Ja ei ole armahtanut entistä maailmaa, vaan vapahti
Noan vanhurskauden saarnaajan itse kahdeksantena, ja toi
vedenpaisumisen jumalattomain maailman päälle; **6** Ja on ne
kaupungit Sodoman ja Gomorran tuhaksi tehnyt, kukistanut
ja kadottanut, ja teki ne jumalattomille peljästykseksi, jotka
sitte tulevat olivat; **7** Ja on pelastanut hurskaan Lotin, joka
riettaisilta ihmisiltä heidän haureutensa menolla vaivattiin; **8**
(Sillä hän oli hurskas ja asui heidän seassansa, ja kuitenkin
senkaltaista piti näkemän ja kuuleman, he vaivasivat sitä
hurskasta sielua joka päivä väärillä töillänsä;) **9** Niin Herra
tietää jumaliset kiusauksista pelastaa, mutta väärät kätkeä
tuomiopäivään asti vaivattaa. **10** Mutta enimmästi ne, jotka
lihan jälkeen saastaisessa himossa vaeltavat ja herrauden
katsovat ylön, rohkiat, itsestänsä paljon pitäväiset, jotka ei
pelkää valtojakaan pilkata. **11** Vaikka ne enkelit, jotka väessä
ja voimassa suuremmat ovat, ei kärsi heitä vastaan Herran
tykönä pilkallista tuomiota, **12** Kuitenkin he niinkuin järjettömät
luontokappaleet, jotka luonnostansa kiiniotettaa ja teurastettaa
tehdyt ovat, pilkkaavat niitä, joita ei he ymmärrä, ja hukkuvat
turmeluksessansa, **13** Ja saavat vääryyden palkan, pitäin sen
hekumana, että he ajallisissa herkuissa elävät, he ovat ilkeydet
ja pilkat, kerskaavat heidän petoksistansa, nautiten herkkuja
teidän kanssanne. **14** Heillä on silmät huoruutta täynnä ja ei
taida synnistä lakata, he houkuttelevat tykönsä horjuvat sielut,
he ovat sydämensä ahneudessa harjaantuneet, kirottu kansa:
15 Jotka antoivat ylön oikian tien ja eksyivät, he noudattavat
Balaamin, Bosorin pojan, tietä, joka vääryyden palkkaa rakasti.

16 Mutta hän rangaistiin vääryydestänsä; mykkä työjuhta puhui
ihmisen äänellä, ja esti prophetan hulluuden. 17 Ne ovat
vedettömät lähteet ja pilvet, jotka tuulispäältä ympäri ajetaan,
joille on kätketty synkiä pimeys ijankaikkisesti. (questioned) 18
Sillä he puhuvat röyhkeitä sanoja, jotka turhat ovat, ja yllyttävät
tavattomuuden kautta lihallisiin himoihin niitä, jotka tosin ovat
niitä välttäneet, kuin eksyksissä vaeltavat, 19 Ja lupaavat heille
vapauden, vaikka he itse turmeluksen palveliat ovat; sillä jolta
joku voitetaan, sen palvelia hän myös on. 20 Ja sittenkuin he
ovat paenneet maailman saastaisuudesta Herran ja Vapahtajan
Jesuksen Kristuksen tuntemiseen, niin he kuitenkin heitänsä
niihin käärivät, ja voitetaan, ja on heille viimeinen pahemmaksi
tullut kuin ensimäinen. 21 Sillä se olis heille parempi ollut, ettei
he vanhurskauden tietä tunteneetkaan olisi, kuin että he tunsivat
sen ja poikkesivat pois pyhästä käskystä, joka heille annettu
oli. 22 Niille on tapahtunut se totinen sananlasku: koira syö
oksennuksensa, ja pesty sika rypee rapakossa jälleen.

3 Tämän nyt toisen lähetyskirjan minä teille, minun rakkaani,
kirjoitan, jolla minä herätän ja neuvon teidän vakaata mieltänne,
2 Että te muistaisitte ne sanat, jotka ennen pyhiltä prophetailta
sanotut ovat, ja myös meidän käskymme, jotka olemme Herran
ja Vapahtajan apostolit. 3 Ja tietäkäät se ensin, että viimeisinä
päivinä tulevat pilkkaajat, jotka oman himonsa jälkeen vaeltavat,
4 Ja sanovat: kussa on lupaus hänen tulemisestansa? Sillä
siitä päivästä, kuin isät ovat nukkuneet, pysyvät kaikki niinkuin
ne luonnon alusta olleet ovat. 5 Mutta tietäen ei he tahdo
tietää, että taivaat muinen olivat, ja maa vedestä, joka vedessä
Jumalan sanan kautta seisoo. 6 Kuitenkin siihen aikaan se
maailma niiden kautta vedenpaisumisella hukkui. 7 Niin myös ne

taivaat ja maa, jotka nyt ovat, hänen sanansa kautta säästetään
tulen varaksi tuomiopäivään asti, jona jumalattomat ihmiset
kadotetaan. **8** Mutta tätä yhtä ei pidä teiltä salattaman, minun
rakkaani: yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhannen
ajastaikaa, ja tuhannen ajastaikaa niinkuin yksi päivä. **9** Ei
Herra viivytä lupaustansa, (niinkuin muutamat sen viipyvän
luulevat,) vaan hän on meidän kanssamme kärsiväinen, ja
ei tahdo, että jonkun pitäis hukkuman, vaan että jokainen
itsensä parannukseen kääntäis. **10** Mutta Herran päivä on
tuleva niinkuin varas yöllä, ja silloin taivaat suurella pauhinalla
menevät pois, mutta elementit pitää palavuudesta sulaman,
ja maa, ja rakennukset, jotka hänessä ovat, pitää palaman
ylös. **11** Että kaikki nämät pitää katooman, minkäkaltaiset tulee
teidän silloin olla pyhissä menoissa ja jumalisuudessa: **12** Niin
että te odotatte ja ikävöitsette Jumalan päivän tulemista, jona
taivaat tulesta raukeevat ja elementit palavuudesta sulavat?
13 Mutta me odotamme uusia taivaita ja uutta maata hänen
lupauksensa jälkeen, joissa vanhurskaus asuu. **14** Sentähden,
minun rakkaani, että te näitä odotatte, niin ahkeroitkaat, että
te hänen edessänsä puhtaiksi ja nuhteettomiksi rauhassa
löydettäisiin; **15** Ja lukekaat meidän Herran Jesuksen Kristuksen
pitkämielisyys teidän autuudeksenne, niinkuin myös meidän
rakas veljemme Paavali siitä viisaudesta, joka hänelle annettu
on, teille on kirjoittanut, **16** Joka myös jokaisessa kirjassansa
näistä puhuu, joissa muutamat ovat työläät ymmärtää, jotka
taitamattomat ja huikentelevaiset turmelevat, niinkuin muutkin
Raamatut, omaksi kadotukseksensa. **17** Nyt että te, minun
rakkaani, sen jo ennen tiedätte, niin karttakaat, ettette vieteltäisi
jumalattomain eksytyksellä ynnä heidän kanssansa, ja lankeaisi

pois omasta vahvuudestanne, **18** Vaan kasvakaat meidän
Herramme ja Vapahtajan Jesuksen Kristuksen armossa ja
tuntemisessa: jolle olkoon kunnia sekä nyt että ijankaikkiseen
aikaan, amen! **(aiōn g165)**

1 Johanneksen

1 Joka alusta oli, jonka me kuulimme, jonka me silmillämme
näimme, jota me katselleet olemme, ja meidän kätemme pidelleet
ovat elämän sanasta, **2** (Ja elämä on ilmestynyt, ja me olemme
nähneet, ja todistamme ja ilmoitamme teille sen elämän, joka
ijankaikkinen on, joka oli Isän tykönä, ja on meille ilmestynyt.)
(aiōnios g166) **3** Mitä me nähneet ja kuulleet olemme, sen me
teille ilmoitamme, että teilläkin meidän kanssamme osallisuus
olis ja meidän osallisuutemme on Isän ja hänen Poikansa
Jesuksen Kristuksen kanssa. **4** Ja näitä me teille kirjoitamme,
että teidän ilonne täydellinen olis. **5** Ja tämä on se ilmoitus,
jonka me häneltä kuulleet olemme, ja teille ilmoitamme, että
Jumala on valkeus, ja ei hänessä ole yhtään pimeyttä. **6** Jos
me sanomme, että meillä on osallisuus hänen kanssansa, ja
vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme ja emme tee
totuutta. **7** Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin
hänkin valkeudessa on, niin meillä on osallisuus keskenämme,
ja Jesuksen Kristuksen, hänen Poikansa veri puhdistaa meitä
kaikesta synnistä. **8** Jos me sanomme, ettei meillä ole syntiä,
niin me petämme itsemme, ja ei ole totuus meissä. **9** Jos
me tunnustamme meidän syntimme, niin hän on uskollinen ja
hurskas, joka meille synnit anteeksi antaa ja puhdistaa meitä
kaikesta vääryydestä, **10** Jos me sanomme: emmepä me syntiä
tehneet ole, niin me teemme hänet valehteliaksi ja ei hänen
sanansa ole meissä.

2 Minun lapsukaiseni! näitä minä teille kirjoitan, ettette syntiä
tekisi. Ja jos joku syntiä tekee, niin meillä on edesvastaaja Isän
tykönä, Jesus Kristus, joka vanhurskas on, **2** Ja hän on sovinto
meidän synteimme edestä, ei ainoastaan meidän, vaan myös

kaiken maailman edestä. **3** Ja siitä me ymmärrämme, että me
hänen tunnemme, jos me hänen käskynsä pidämme. **4** Joka
sanoo: minä tunnen hänen, ja ei pidä hänen käskyjänsä, hän on
valehtelia, ja ei hänessä ole totuus. **5** Mutta joka hänen sanansa
pitää, totisesti on Jumalan rakkaus hänessä täydellinen. Siitä
me tiedämme, että me hänessä olemme. **6** Joka sanoo itsensä
hänessä pysyvän, hänen pitää niin vaeltaman kuin hänkin vaelsi.
7 Rakkaat veljet, en minä uutta käskyä teille kirjoita, vaan vanhan
käskyn, joka teillä alusta oli. Vanha käsky on se sana, jonka
te alusta kuulitte. **8** Minä kirjoitan teille taas uuden käskyn, se
mikä hänessä totinen on, ja teissä myös; sillä pimeys on mennyt
pois ja totinen valkeus nyt paistaa. **9** Joka sanoo valkeudessa
olevansa ja vihaa veljeänsä, hän on vielä pimeydessä. **10** Joka
veljeänsä rakastaa, se pysyy valkeudessa ja ei hänessä ole
pahennusta. **11** Mutta joka veljeänsä vihaa, hän on pimeydessä
ja vaeltaa pimeydessä, eikä tiedä, kuhunka hän menee; sillä
pimeydet ovat hänen silmänsä soaisseet. **12** Rakkaat poikaseni,
minä kirjoitan teille, että teille synnit anteeksi annetaan hänen
nimensä tähden. **13** Minä kirjoitan teille, isät; sillä te tunsitte
hänen, joka alusta on. Minä kirjoitan teille nuorukaiset, sillä te
voititte pahan. Minä kirjoitan teille, lapsukaiseni; sillä te tunsitte
Isän. **14** Minä kirjoitin teille, isät; sillä te tunsitte sen, joka alusta
on. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset; sillä te olette väkevät, ja
Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette pahan voittaneet. **15**
Älkäät maailmaa rakastako eli mitään mitä maailmassa on. Jos
joku maailmaa rakastaa, ei hänessä ole Isän rakkaus. **16** Sillä
kaikki, mitä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän
koreus, ei se ole Isästä, vaan se on maailmasta. **17** Ja maailma
katoo ja hänen himonsa; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se

pysyy ijankaikkisesti. **(aiōn g165)** **18** Lapsukaiset, nyt on viimeinen
aika, ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin nyt
myös monta antikristusta rupee olemaan; sillä me tunnemme,
että viimeinen aika on. **19** He ovat meistä lähteneet, mutta
ei he olleet meistä; sillä jos he meistä olleet olisivat, niin he
tosin olisivat meidän kanssamme pysyneet: mutta että ne julki
tulisivat, ettei he kaikki ole meistä. **20** Ja teillä on voide häneltä,
joka pyhä on, ja te tiedätte kaikki. **21** En minä teille kirjoittanut
niinkuin totuuden tietämättömille, vaan niinkuin sen tietäville, ja
ettei yksikään valhe ole totuudesta. **22** Kuka on valehtelia, vaan
se joka kieltää Jesuksen olevan Kristuksen? Se on antikristus,
joka kieltää Isän ja Pojan. **23** Jokainen joka kieltää Pojan, ei
hänellä Isääkään ole. **24** Mitä te siis alusta kuulitte, se teissä
pysykään: jos se teissä pysyy, minkä te alusta kuulitte, niin te
myös Pojassa ja Isässä pysytte. **25** Ja tämä on se lupaus, jonka
hän meille luvannut on, sen ijankaikkisen elämän. **(aiōnios g166)**
26 Nämät minä teille niistä kirjoitin, jotka teitä viettelevät. **27**
Ja se voide, jonka te häneltä saaneet olette, pysyy teissä, ja
ette tarvitse, että joku teitä opettaa; vaan niinkuin se voide teitä
kaikista opettaa, niin on se tosi ja ei valhe, ja niinkuin se teitä
opetti, niin myös te hänessä pysykäät, **28** Ja nyt, lapsukaiseni,
pysykäät hänessä: että kuin hän ilmestyy, meillä olis turva,
ettemme hänen edessänsä häpiään tulisi hänen tulemisessansa.
29 Jos te tiedätte, että hän vanhurskas on, niin tietäkäät myös,
että jokainen, joka vanhurskautta tekee, se on syntynyt hänestä.

3 Katsokaat, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille osoittanut,
että me Jumalan lapsiksi nimitetään. Sentähden ei maailma
teitä tunne; sillä ei hän häntäkään tunne. **2** Minun rakkaani! nyt
me olemme Jumalan lapset, ja ei ole se vielä ilmestynyt, miksi

me tulemme; mutta me tiedämme, kuin se ilmestyy, niin me
hänen kaltaisiksensa tulemme; sillä me saamme hänen nähdä
niinkuin hän on. **3** Ja jokainen, jolla tämä toivo on hänen tykönsä,
puhdistaa itsensä, niinkuin hänkin puhdas on. **4** Jokainen, joka
syntiä tekee, se myös tekee vääryyttä, ja synti on vääryys. **5**
Ja te tiedätte hänen ilmestyneen, että hän meidän syntimme
ottais pois; ja ei hänessä ole syntiä. **6** Jokainen, joka hänessä
pysyy, ei hän syntiä tee; mutta jokainen, joka syntiä tekee,
ei se ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. **7** Lapsukaiset,
älkäät antako kenenkään teitänne vietellä. Joka vanhurskautta
tekee, se on vanhurskas, niinkuin hänkin vanhurskas on. **8**
Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä; sillä perkele tekee syntiä
alusta. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän perkeleen
työt särkis. **9** Jokainen, joka Jumalasta syntynyt on, ei se
syntiä tee; sillä hänen siemenensä pysyy hänessä, ja ei hän
taida syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. **10** Siitä
ilmaantuvat Jumalan lapset ja perkeleen lapset. Jokainen, joka
ei tee vanhurskautta, ei se ole Jumalasta, ja joka ei rakasta
veljeänsä. **11** Sillä tämä on ilmoitus, jonka te alusta kuulitte, että
me toinen toistamme rakastaisimme. **12** Ei niinkuin Kain, joka
pahasta oli, ja tappoi veljensä; ja minkätähden hän tappoi hänen?
Sillä hänen työnsä olivat pahat, ja hänen veljensä vanhurskaat.
13 Älkäät ihmetelkö, minun veljeni, jos teitä maailma vihaa. **14**
Me tiedämme, että me olemme kuolemasta elämään siirretyt,
sillä me rakastamme veljiä. Joka ei veljeänsä rakasta, se
pysyy kuolemassa. **15** Jokainen, joka veljeänsä vihaa, hän on
murhaaja; ja te tiedätte, ettei yhdessäkään murhaajassa ole
ijankaikkinen elämä pysyvä. **(aiōnios g166)** **16** Siitä me tunsimme
rakkauden, että hän on henkensä meidän edestämme pannut;

niin pitää meidän veljeimme edestä henkemme paneman.
17 Mutta jos jollakin olis tämän maailman hyvyyttä, ja näkis
veljensä tarvitseman, ja sulkee sydämensä häneltä, kuinkas
Jumalan rakkaus pysyy hänessä? **18** Lapsukaiseni, älkäämme
rakastako sanalla eli kielellä, vaan työllä ja totuudella. **19** Siitä
me tiedämme, että me totuudesta olemme ja taidamme hänen
edessänsä meidän sydämemme hillitä, **20** Että jos meidän
sydämemme tuomitsee meitä, niin on Jumala suurempi kuin
meidän sydämemme ja tietää kaikki. **21** Te rakkahimmat! jos
ei meidän sydämemme tuomitse meitä, niin meillä on turva
Jumalaan. **22** Ja mitä me anomme, niin me saamme häneltä,
että me hänen käskynsä pidämme ja teemme, mitä hänelle
kelpaa. **23** Ja tämä on hänen käskynsä, että me hänen Poikansa
Jesuksen Kristuksen nimen päälle uskoisimme, ja rakastaisimme
toinen toistamme, niinkuin hän käskyn meille antoi. **24** Ja joka
hänen käskynsä pitää, se pysyy hänessä ja hän siinä, ja siitä me
tiedämme, että hän meissä pysyy, siitä Hengestä, jonka hän
meille antoi.

4 Te rakkaimmat! älkäät jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaat
henget, josko he Jumalasta ovat; sillä monta väärää prophetaa
ovat tulleet maailmaan. **2** Sillä te tuntekaat Jumalan Henki,
että jokainen henki, joka tunnustaa Jesuksen Kristuksen lihaan
tulleen, se on Jumalasta, **3** Ja jokainen henki, joka ei tunnusta
Jesusta Kristusta lihaan tulleeksi, ei se ole Jumalasta: ja se
on antikristuksen henki, josta te kuulitte, että hän on tuleva,
ja on jo parhaallansa maailmassa. **4** Lapsukaiseni, te olette
Jumalasta ja olette heidät voittaneet; sillä se, joka teissä on, hän
on suurempi kuin se, joka maailmassa on. **5** He ovat maailmasta,
sentähden he puhuvat maailmasta ja maailma kuulee heitä. **6** Me

olemme Jumalasta: ja joka Jumalan tuntee, hän kuulee meitä;
joka ei Jumalasta ole, ei hän kuule meitä. Siitä me tunnemme
totuuden hengen ja eksytyksen hengen. **7** Te rakkahimmat,
rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta:
ja jokainen, joka rakastaa, se on Jumalasta syntynyt ja tuntee
Jumalan. **8** Joka ei rakasta, ei hän tunne Jumalaa; sillä Jumala
on rakkaus. **9** Sen kautta ilmestyi Jumalan rakkaus meidän
kohtaamme, että Jumala lähetti ainoan Poikansa maailmaan,
että me hänen kauttansa eläisimme. **10** Siinä on rakkaus, ei
että me rakastimme Jumalaa, vaan että hän rakasti meitä ja
lähetti Poikansa sovinnoksi meidän synteimme edestä. **11** Te
rakkahimmat, jos Jumala meitä niin rakasti, niin meidän pitää
myös toinen toistamme rakastaman. **12** Ei ole yksikään Jumalaa
koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin
Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on täydellinen
meissä. **13** Siitä me tunnemme, että me pysymme hänessä
ja hän meissä, ja että hän antoi meille Hengestänsä. **14** Ja
me näimme ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa
maailman Vapahtajaksi. **15** Jokainen, joka tunnustaa Jesuksen
Jumalan Pojaksi, hänessä pysyy Jumala ja hän Jumalassa. **16**
Ja me tunsimme ja uskoimme sen rakkauden, jolla Jumala meitä
rakastaa. Jumala on rakkaus, ja joka rakkaudessa pysyy, hän
pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. **17** Siinä täytetään rakkaus
meissä, että meillä olis turva tuomiopäivänä; sillä niinkuin hän
on, niin olemme me myös tässä maailmassa. **18** Ei pelko ole
rakkaudessa, vaan täydellinen rakkaus ajaa pois pelvon, sillä
pelvolla on vaiva; mutta joka pelkää, ei hän ole täydellinen
rakkaudessa. **19** Me rakastamme häntä; sillä hän rakasti meitä
ensin. **20** Jos joku sanoo: minä rakastan Jumalaa, ja vihaa

veljeänsä, se on valehtelia; sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka
hän näkee, kuinka hän taitaa Jumalaa rakastaa, jota ei hän näe?
21 Ja tämä käsky on meillä häneltä: joka Jumalaa rakastaa,
hänen pitää myös veljeänsä rakastaman.

5 Jokainen, joka uskoo, että Jesus on Kristus, hän on Jumalasta
syntynyt, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka synnytti, hän
rakastaa myös sitä, joka hänestä syntynyt on. **2** Siitä me
tunnemme, että me rakastamme Jumalan lapsia, koska me
Jumalaa rakastamme ja hänen käskynsä pidämme. **3** Sillä tämä
on rakkaus Jumalan tykö, että me hänen käskynsä pidämme, ja
hänen käskynsä ei ole raskaat. **4** Sillä kaikki, mitä Jumalasta
syntynyt on, se voittaa maailman, ja meidän uskomme on se
voitto, joka maailman voitti. **5** Kuka siis on, joka voittaa maailman,
mutta se joka uskoo, että Jesus on Jumalan Poika? **6** Tämä on
se, joka vedellä ja verellä tulee, Jesus Kristus, ei ainoastansa
vedellä, vaan vedellä ja verellä. Ja Henki todistaa, että Henki
on totuus. **7** Sillä kolme ovat, jotka todistavat taivaassa: Isä,
Sana ja Pyhä Henki, ja ne kolme yksi ovat: **8** Ja kolme ovat,
jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme
yhdessä ovat. **9** Jos me ihmisten todistuksen otamme, niin on
Jumalan todistus suurempi; sillä tämä on Jumalan todistus, jonka
hän Pojastansa todisti. **10** Joka uskoo Jumalan Pojan päälle,
hänellä on todistus itsessänsä: joka ei usko Jumalaa, hän tekee
hänen valehteliaksi; sillä ei hän uskonut sitä todistusta, jonka
Jumala on Pojastansa todistanut. **11** Ja tämä on se todistus, että
Jumala on meille ijankaikkisen elämän antanut, ja se elämä
on hänen Pojassansa. **(aiōnios g166)** **12** Jolla Jumalan Poika
on, hänellä on elämä; jolla ei Jumalan Poika ole, ei hänellä
ole elämää. **13** Näitä minä teille kirjoitin, jotka Jumalan Pojan

nimen päälle uskotte: että te tietäisitte teillänne ijankaikkisen
elämän olevan, ja että te uskoisitte Jumalan Pojan nimen päälle.
(aiōnios g166) **14** Ja tämä on se turva, joka meillä on häneen,
että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa jälkeen, niin hän
meitä kuulee. **15** Ja jos me tiedämme, että hän meitä kuulee,
mitä ikänä me anomme, niin me tiedämme, että meillä ovat ne
anomiset, joita me häneltä anoimme. **16** Jos joku näkee veljensä
tekevän jonkun synnin, ei kuolemaan, hän rukoilkaan, niin hän
on antava niille elämän, jotka syntiä tekevät, ei kuolemaan.
Jos synti on kuolemaan: senkaltaisista en minä sano, että joku
rukoilis. **17** Kaikki vääryys on synti; on myös muutama synti ei
kuolemaan. **18** Me tiedämme, että jokainen, joka Jumalasta
syntynyt on, ei hän syntiä tee; vaan joka Jumalasta syntynyt on,
se varjelee itsensä, ja paha ei rupee häneen. **19** Me tiedämme,
että me olemme Jumalasta ja koko maailma on pahuudessa.
20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika tuli ja on meille
mielen antanut, että me sen totisen tunnemme, ja olemme
siinä totisessa, hänen Pojassansa Jesuksessa Kristuksessa:
Tämä on totinen Jumala ja ijankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **21**
Lapsukaiset, kavahtakaat epäjumalia, amen!

2 Johanneksen

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä
totuudessa rakastan, ja en ainoastaan minä, mutta myös kaikki,
jotka totuuden tunteneet ovat, **2** Sen totuuden tähden, joka
meissä pysyy ja on meidän kanssamme oleva ijankaikkisesti:
(aiōn g165) **3** Armo, laupius, rauha Isältä Jumalalta ja Herralta
Jesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa
olkoon teidän kanssanne! **4** Minä olen suuresti ihastunut, että
minä löysin sinun lapsistas niitä, jotka totuudessa vaeltavat,
niinkuin me käskyn Isältä saaneet olemme. **5** Ja nyt rukoilen
minä sinua, rouva, en, että minä uutta käskyä sinulle kirjoittaisin,
vaan sen mikä meillä alusta oli, että me toinen toistamme
rakastaisimme. **6** Ja tämä on rakkaus, että me hänen käskynsä
jälkeen vaellamme. Tämä on käsky, jonka te alusta kuulitte, että
te siinä vaeltaisitte. **7** Sillä monta vietteliää on maailmaan tullut,
jotka ei tunnusta Jesusta Kristusta, että hän on lihaan tullut.
Tämä on vietteliä ja antikristus. **8** Katsokaat visusti teitänne,
ettemme kadottaisi, mitä me työtä tehneet olemme, vaan että me
täyden palkan saisimme. **9** Jokainen, joka harhaelee ja ei pysy
Kristuksen opissa, ei hänellä ole Jumalaa: joka pysyy Kristuksen
opissa, hänellä on sekä Isä että Poika. **10** Jos joku tulee teidän
tykönne ja ei tuo tätä opetusta kanssansa, niin älkäät häntä
huoneeseen ottako, älkäät myös häntä tervehtikö. **11** Sillä joka
häntä tervehtii, hän on osallinen hänen pahoista töistänsä. **12**
Minulla olis paljon teille kirjoittamista, mutta en minä tahtonut
paperilla ja läkillä; vaan minä toivon tulevani teidän tykönne, ja
tahdon läsnä ollessani teidän kanssanne puhua, että meidän
ilomme täydellinen olis. **13** Sinua tervehtivät sinun valitun sisares
lapset, amen!

3 Johanneksen

1 Vanhin rakkaalle Gajukselle, jota minä totuudessa rakastan. **2**
Minun rakkaani! ylitse kaikkein minä toivotan, että menestyisit
ja terveenä olisit, niinkuin sinun sielus menestyy. **3** Sillä minä
ihastuin suuresti, kuin veljet tulivat ja todistivat sinun totuudestas,
niinkuin sinä totuudessa vaellat. **4** Ei minulla ole suurempaa
iloa kuin se, että minä kuulen lapseni totuudessa vaeltavan. **5**
Minun rakkaani! sinä teet uskollisesti, mitäs veljille ja vieraille
teet, **6** Jotka myös sinun rakkaudestas seurakunnan edessä
todistaneet ovat. Ja sinä teet hyvin, ettäs heidät kauniisti
lähettänyt olet, Jumalan edessä. **7** Sillä hänen nimensä tähden
he ovat lähteneet, ja ei ole pakanoilta mitään ottaneet. **8** Niin
meidän pitää senkaltaisia korjaaman, että me totuuden apulaiset
olisimme. **9** Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrephes, joka
heidän seassansa tahtoo jalo olla, ei ota meitä vastaan. **10**
Sentähden, jos minä tulen, niin minä tahdon ilmoittaa hänen
työnsä, joita hän tekee, joka pullikoitsee meitä vastaan pahoilla
sanoilla, ja ei niihinkään pysäänny, ja ei hän itse veljiä korjaa,
estää myös muita, jotka niitä korjata tahtovat, ja ajaa heitä
pois seurakunnasta. **11** Minun rakkaani, älä seuraa pahaa,
vaan hyvää: joka hyvin tekee, se on Jumalasta; mutta joka
pahoin tekee, ei se ole nähnyt Jumalaa. **12** Demetriuksella on
jokaiselta todistus, ja itse totuudesta. Ja me myös todistamme,
ja te tiedätte, että meidän todistuksemme on tosi. **13** Minulla olis
paljo sinun tykös kirjoittamista, vaan en minä tahtonut läkillä ja
kynällä kirjoittaa. **14** Mutta minä toivon sinun pian näkeväni,
ja läsnä ollessani me saamme toinen toistamme puhutella.
Rauha olkoon sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä,
kutakin nimeltänsä.

Juudaksen

1 Juudas, Jesuksen Kristuksen palvelia, mutta Jakobin veli,
niille kutsutuille, jotka Isässä Jumalassa pyhitetyt ovat ja
Jesuksessa Kristuksessa vapahdetut: **2** Laupius ja rauha ja
rakkaus lisääntyköön teille! **3** Te rakkaat! että minulla oli suuri
ahkeruus teille yhteisestä autuudesta kirjoittaa, pidin minä sen
tarpeellisena teitä kirjoituksella neuvoa, että te uskon puolesta
kilvoittelisitte, joka kerta pyhille annettu on. **4** Sillä muutamat
ihmiset ovat luikahtaneet sisälle, jo muinen kirjoitetut tähän
tuomioon, jumalattomat, jotka meidän Jumalan armon vetävät
haureuteen ja kieltävät Jumalan, joka ainoa hallitsia on, ja
meidän Herran Jesuksen Kristuksen. **5** Mutta minä tahdon
teille muistuttaa, että te sen kerran tietäisitte, että koska Herra
kansansa Egyptistä terveenä pelastanut oli, hukkasi hän sitte ne,
jotka ei uskoneet. **6** Ja ne enkelit, jotka ei alkuansa pitäneet, vaan
antoivat ylön kotonsa, on hän kätkenyt pimeyteen ijankaikkisilla
kahleilla suuren päivän tuomioon asti, **(aïdios g126)** **7** Niinkuin
Sodoma ja Gomorra ja ne lähikaupungit, jotka sillä muotoa kuin
hekin huorin tehneet olivat ja muukalaisen lihan jälkeen menneet,
ovat pannut muille opiksi, ijankaikkisen tulen vaivaa kärsimään.
(aiōnios g166) **8** Niin ovat myös nämät unennäkiät, jotka lihan
saastuttavat, hallitukset katsovat ylön ja majesteetteja pilkkaavat.
9 Mutta Mikael, ylimmäinen enkeli, kuin hän perkeleen kanssa
riiteli ja kamppaili Moseksen ruumiista, ei rohjennut sanoa sen
pilkan tuomiota, vaan sanoi: Herra sinua rangaiskoon! **10** Mutta
nämät pilkkaavat niitä, joista ei he mitään tiedä; vaan mitä
he luonnon kautta tietävät niinkuin muut järjettömät eläimet,
niissä he turmeltuvat. **11** Voi heitä! sillä he käyvät Kainin
tiellä ja lankeevat Balaamin eksytykseen palkan tähden, ja

hukkuvat Koren kapinassa. **12** Nämät ovat häpiäpilkut vieraana
ollessansa teidän rakkaus-aterioissanne, jotka ravitsevat itsiänsä
pelkäämättä: he ovat vedettömät pilvet, jotka tuulelta ajetaan
ympäri, paljaat, hedelmättömät puut, kahdesti kuolleet, juurinensa
reväistyt ylös; **13** Meren julmat aallot, jotka oman häpiänsä
vaahtuvat; eksyväiset tähdet, joille pimeyden kauheus on
ijankaikkisesti tähdelle pantu. **(aiōn g165)** **14** Niin on myös Enok,
seitsemäs Adamista, senkaltaisista ennustanut ja sanonut: katso,
Herra tulee monen tuhannen pyhäinsä kanssa, **15** Tekemään
kaikkein tuomiota, ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia heidän
seassansa, kaikkein heidän jumalattomain töittensä tähden,
joilla he pahaa tehneet ovat, ja kaikkea sitä kovaa, jota ne
jumalattomat syntiset häntä vastaan puhuneet ovat. **16** Nämät
ovat napisiat ja valittajat, omain himoinsa jälkeen vaeltavaiset, ja
heidän suunsa puhuu röyhkeitä sanoja ja he ihmettelevät ihmisiä
hyödytyksen tähden. **17** Mutta te, rakkaat veljet, muistakaat
niitä sanoja, joita ennen meidän Herran Jesuksen Kristuksen
apostoleilta sanottiin: **18** Että viimeisellä ajalla tulevat pilkkaajat,
jotka jumalattomissa himoissansa vaeltavat. **19** Nämät ovat ne,
jotka eriseurat tekevät, lihalliset, joilla ei henkeä ole. **20** Mutta te,
minun rakkaani! rakentakaat itsiänne teidän kaikkein pyhimmän
uskonne päälle, Pyhän Hengen kautta, ja rukoilkaat, pitäin
teitänne keskenänne Jumalan rakkaudessa, **21** Ja odottakaat
meidän Herran Jesuksen Kristuksen laupiutta ijankaikkiseen
elämään. **(aiōnios g166)** **22** Ja pitäkäät se eroitus, että te muutamia
armahtaisitte, **23** Mutta muutamia pelvolla autuaaksi tekisitte, ja
temmatkaat heitä ulos tulesta, ja vihatkaat sitä lihalta saastutettua
hametta. **24** Mutta hänelle, joka teidät voi viasta varjella ja asettaa
nuhteetoinna kunniansa kasvoin eteen, riemulla, **25** Ainoalle

viisaalle Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, olkoon kunnia, ja majesteetti, ja valta, ja voima, nyt ja kaikessa ijankaikkisuudessa, amen! **(aiōn g165)**

Ilmestys

1 Jesuksen Kristuksen Ilmestys, jonka Jumala hänelle antoi,
ilmoittaa palvelioillensa niitä, mitkä pian tapahtuman pitää, ja on
tiettäväksi tehnyt ja lähettänyt enkelinsä kautta palveliallensa
Johannekselle. **2** Joka todisti Jumalan sanaa, ja sen todistuksen
Jesuksesta Kristuksesta, ja mitä hän nähnyt oli. **3** Autuas on
se, joka lukee, ja ne, jotka kuulevat prophetian sanat ja pitävät
ne, mitkä siinä kirjoitetut ovat; sillä aika on läsnä. **4** Johannes
seitsemälle Asian seurakunnalle: armo olkoon teille ja rauha siltä,
joka on, joka oli, ja joka tuleva on, ja seitsemältä hengeltä, jotka
hänen istuimensa edessä ovat, **5** Ja Jesukselta Kristukselta,
joka se uskollinen todistaja on, ja esikoinen kuolleista, ja maan
kuningasten Päämies: joka meitä rakasti ja on meitä verellänsä
meidän synneistämme pessyt, **6** Ja teki meidät kuninkaiksi ja
papeiksi Jumalan ja Isänsä edessä: hänelle olkoon kunnia ja
valta ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! **(aiōn g165)** **7** Katso,
hän tulee pilvien kanssa, ja jokaisen silmän pitää hänen näkemän
ja ne, jotka häntä pistäneet ovat ja kaikki maan sukukunnat pitää
parkuman. Niin, amen! **8** Minä olen A ja O, alku ja loppu, sanoo
Herra, joka on, joka oli, ja joka tuleva on, kaikkivaltias. **9** Minä
Johannes, teidän veljenne ja osallinen vaivassa ja valtakunnassa
ja kärsivällisyydessä, Jesuksessa Kristuksessa, olin luodossa,
joka kutsutaan Patmos, Jumalan sanan ja Jesuksen Kristuksen
todistuksen tähden. **10** Minä olin hengessä yhtenä sunnuntaina
ja kuulin minun jäljessäni suuren äänen, niinkuin basunan, **11**
Sanovan: minä olen A ja O, ensimäinen ja viimeinen. Mitäs näet,
kirjoita kirjaan ja lähetä Asian seurakunnille, jotka Ephesossa
ovat, ja Smyrnassa, ja Pergamossa, ja Tyatirassa, ja Sardissa, ja
Philadelphiassa, ja Laodikeassa. **12** Ja minä käännyin sitä ääntä

katsomaan, joka minun kanssani puhui, ja minun kääntyessäni
näin minä seitsemän kultaista kynttiläjalkaa, **13** Ja kultaisten
kynttiläjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, vaatetetun
pitkällä hameella ja vyötetyn rinnoilta kultaisella vyöllä. **14** Mutta
hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkiat niinkuin valkia villa
ja niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki, **15**
Ja hänen jalkansa valantovasken kaltaiset, niinkuin pätsissä
palavaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljon veden kuohina.
16 Ja seitsemän tähteä oli hänen oikiassa kädessänsä, ja hänen
suustansa kävi ulos kaksiteräinen terävä miekka, ja hänen
kasvonsa, niinkuin aurinko paistaa voimassansa. **17** Ja kuin minä
hänen näin, lankesin minä hänen jalkainsa eteen niinkuin kuollut,
ja hän pani oikian kätensä minun päälleni ja sanoi minulle: älä
pelkää, minä olen ensimäinen ja viimeinen, **18** Ja elävä, ja olin
kuollut, ja katso, minä olen elävä ijankaikkisesta ijankaikkiseen,
amen! Ja minulla on helvetin ja kuoleman avaimet. **(aiōn g165,
Hadēs g86)** **19** Kirjoita, mitäs nähnyt olet, mitä nyt on, ja mitä
tästälähin tapahtuva on; **20** Se salaisuus niistä seitsemästä
tähdestä, jotka sinä minun oikiassa kädessäni nähnyt olet, ja
seitsemän kultaista kynttiläjalkaa. Ne seitsemän tähteä ovat
seitsemän seurakunnan enkelit: ja ne seitsemän kynttiläjalkaa,
jotka sinä nähnyt olet, ovat seitsemän seurakuntaa.

2 Kirjoita Epheson seurakunnan enkelille: näitä sanoo se, joka
seitsemän tähteä pitää oikiassa kädessänsä, joka käy seitsemän
kultaisen kynttiläjalan keskellä: **2** Minä tiedän sinun työs ja
tekos ja sinun kärsivällisyytes, ettet sinä voi kärsiä pahoja:
sinä olet niitä jo kiusannut, jotka itsensä apostoleiksi sanovat
ja ei ole, ja löysit heidät valehtelioiksi. **3** Ja sinä kannoit ja
kärsit, ja minun nimeni tähden sinä työtä teit ja et väsynyt. **4**

Mutta minulla on sinua vastaan, että sinä sinun ensimäisen
rakkautes annoit ylön. **5** Muista siis, kusta lankesit pois, ja tee
parannus, ja tee niitä ensimäisiä töitä; vaan jos ei, niin minä tulen
sinulle pian ja syöksen kynttiläjalkas pois sialtansa, ellet sinä tee
parannusta. **6** Mutta se sinulla on, ettäs vihaat Nikolailaisten
töitä, joita minäkin vihaan. **7** Jolla korva on, se kuulkaan,
mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, annan minä
elämän puusta syödä, joka keskellä Jumalan paradisia on. **8** Ja
Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo ensimäinen
ja viimeinen, joka oli kuollut ja elää: **9** Minä tiedän sinun tekos ja
vaivas ja köyhyytes, (mutta sinä olet rikas,) ja niiden pilkan, jotka
itsensä Juudalaisiksi sanovat ja ei olekaan, vaan ovat saatanan
joukko. **10** Älä sinä ensinkään pelkää, mitä sinun kärsimän
pitää. Katso, perkele on muutamia teistä heittävä vankiuteen,
kiusattaa; ja teillä pitää oleman vaiva kymmenen päivää. Ole
uskollinen kuolemaan asti, niin minä sinulle elämän kruunun
annan. **11** Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille
sanoo: Joka voittaa, ei se toiselta kuolemalta vahingoiteta. **12**
Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo se,
jolla on kaksiteräinen terävä miekka: **13** Minä tiedän sinun
tekos, ja kussas asut, kussa saatanan istuin on: ja sinä pidät
minun nimeni ja et kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä,
joina Antipas, minun uskollinen todistajani, teidän tykönänne
tapettu on, kussa saatana asuu. **14** Mutta minulla on vähä sinua
vastaan: että sinulla siellä on niitä, jotka Balaamin oppia pitävät,
joka opetti Balakin antamaan pahennusta Israelin lasten edessä,
epäjumalten uhria syödä ja salavuoteudessa maata. **15** Niin
myös sinulla on niitä, jotka Nikolailaisten oppia pitävät, jota minä
vihaan. **16** Tee parannus; vaan jos ei, niin minä tulen sinulle

pian, ja tappelen heidän kanssansa minun suuni miekalla. **17**
Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo:
sen, joka voittaa, annan minä syödä siitä salatusta mannasta, ja
tahdon hänelle hyvän todistuksen antaa, ja sillä todistuksella
uuden kirjoitetun nimen, jota ei yksikään tiedä, vaan se, joka sen
saa. **18** Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo
Jumalan Poika, jonka silmät ovat niinkuin tulen liekki ja hänen
jalkansa valantovasken kaltaiset: **19** Minä tiedän sinun tekos ja
rakkautes, ja palvelukses ja uskos, ja sinun kärsivällisyytes ja
sinun tekos, ja ne viimeiset usiammat kuin ensimäiset. **20** Vaan
minulla on vähä sinua vastaan, ettäs sallit sen vaimon Jesabelin,
joka itsensä prophetaksi sanoo, opettavan ja minun palvelioitani
viettelevän, salavuoteudessa makaavan ja epäjumalan uhria
syövän. **21** Ja minä annoin hänelle ajan parannusta tehdä
salavuoteudestansa, mutta ei hän tehnytkään. **22** Katso, minä
panen hänen vuoteesen ja ne, jotka hänen kanssansa huorin
tekevät, suureen vaivaan, ellei he tee parannusta töistänsä.
23 Ja hänen lapsensa minä tapan kuolemalla. Ja jokaisen
seurakunnan pitää tietämän, että minä olen se, joka munaskuut
ja sydämet tutkin, ja annan kullekin teistä teidän työnne jälkeen.
24 Mutta teille minä sanon ja muille, jotka Tyatirassa olette, joilla
ei tämä oppi ole ja jotka ei saatanan syvyyttä tunteneet, niinkuin
he sanovat: en minä laske teidän päällenne muuta kuormaa; **25**
Kuitenkin se, mikä teillä on, pitäkäät siihenasti kuin minä tulen,
26 Ja joka voittaa ja minun tekoni hamaan loppuun asti pitää,
sille minä annan voiman pakanain ylitse, **27** Ja hänen pitää heitä
rautaisella vitsalla hallitseman ja niinkuin savenvalajan astioita
heitä särkemän, niinkuin minäkin Isältäni sain; **28** Ja annan

hänelle kointähden. **29** Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki
seurakunnille sanoo.

3 Ja kirjoita Sardin seurakunnan enkelille: näitä sanoo se, jolla
ne seitsemän Jumalan henkeä ja ne seitsemän tähteä ovat: minä
tiedän sinun tekos; sillä sinulla on nimi ettäs elät, ja olet kuollut.
2 Ole valpas ja vahvista niitä muita, jotka kuolemallansa ovat;
sillä en minä löytänyt sinun tekojas täydellisiksi Jumalan edessä.
3 Niin ajattele siis, kuinka sinä saanut ja kuullut olet, ja pidä
se, ja tee parannus. Ellet sinä siis valvo, niin minä tulen sinun
päälles niinkuin varas, ja et sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun
päälles tulen. **4** Sinulla on myös muutamat nimet Sardissa, jotka
ei ole vaatteitansa saastuttaneet: niiden pitää minun kanssani
valkeissa vaatteissa vaeltaman; sillä he ovat mahdolliset. **5** Joka
voittaa, se pitää valkeilla vaatteilla puetettaman, ja en minä pyyhi
hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä tahdon tunnustaa
hänen nimensä minun Isäni edessä ja hänen enkeleinsä edessä.
6 Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo. **7**
Ja Philadelphian seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo se
Pyhä, se totinen, jolla on Davidin avain, joka avaa ja ei yksikään
sulje, joka sulkee ja ei yksikään avaa; **8** Minä tiedän sinun tekos:
katso, minä annoin sinun etees aukian oven, ja ei yksikään voi
sitä sulkea; sillä sinulla on vähä voimaa, ja pidät minun sanani,
etkä minun nimeäni kieltänyt. **9** Katso, minä annan sinulle
saatanan joukosta ne, jotka itsensä Juudalaisiksi sanovat, ja ei
olekaan, vaan he valehtelevat. Katso, minä tahdon vaatia heitä
siihen, että heidän pitää tuleman ja kumartaman sinun jalkais
edessä, ja heidän pitää tietämän, että minä sinua rakastin. **10**
Ettäs pidit minun kärsivällisyyteni sanat, niin minä tahdon sinun
varjella kiusauksen hetkestä, joka koko maan piirin päälle tuleva

on, niitä kiusaamaan, jotka maan päällä asuvat. **11** Katso, minä
tulen pian: pidä mitä sinulla on, ettei kenkään sinun kruunuas
ottaisi. **12** Joka voittaa, hänen minä teen patsaaksi minun
Jumalani templissä, ja ei hänen pidä silleen sieltä lähtemän ulos,
ja tahdon kirjoittaa hänen päällensä minun Jumalani nimen ja
minun kaupunkini, uuden Jerusalemin nimen, joka taivaasta
minun Jumalaltani tuli alas, ja minun uuden nimeni. **13** Jolla
korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo. **14** Ja
Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo Amen,
uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luontokappalten alku:
15 Minä tiedän sinun tekos, ettet sinä kylmä etkä palava ole:
oi jospa kylmä taikka palava olisit! **16** Sentähden ettäs pensiä
olet, ja et kylmä etkä palava, rupean minä sinua minun suustani
oksentamaan ulos. **17** Ettäs sanot: minä olen rikas, minä olen
rikastunut ja en minä mitään tarvitse; ja et tiedä, ettäs viheliäinen
ja raadollinen olet, köyhä, sokia ja alastoin. **18** Minä neuvon
sinua minulta ostamaan kultaa tulella selitettyä, ettäs rikastuisit,
ja valkiat vaatteet, joillas sinus pukisit, ettei sinun alastomuutes
häpy näkyisi, ja voitele silmäs silmäin voiteella, ettäs näkisit. **19**
Joita minä rakastan, niitä minä myös nuhtelen ja kuritan; niin ole
siis ahkera ja tee parannus. **20** Katso, minä seison ovessa ja
kolkutan: jos joku minun ääneni kuulee ja avaa oven, sen tykö
minä tahdon mennä sisälle, ja pitää ehtoollista hänen kanssansa
ja hän minun kanssani. **21** Joka voittaa, sen minä annan istua
minun kanssani minun istuimellani, niinkuin minäkin voitin ja olen
minun isäni kanssa hänen istuimellansa istunut. **22** Jolla korva
on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

4 Sitte näin minä, ja katso, ovi avattiin taivaassa, ja ensimäinen
ääni, jonka minä kuulin niinkuin basunan puhuvan minun

kanssani, sanoen: astu tänne ylös, ja minä osoitan sinulle, mitä
tästälähin tapahtuva on. **2** Ja kohta minä olin hengessä, ja katso,
istuin oli pantu taivaasen, ja istuimella oli (yksi) istuva. **3** Ja se,
joka istui, oli näkyänsä kiven jaspiksen ja sardin kaltainen, ja
taivaan kaari istuimen ympäri näkyänsä smaragdin kaltainen. **4**
Ja sen istuimen ympärillä oli neljäkolmattakymmentä istuinta,
ja niillä istuimilla näin minä neljäkolmattakymmentä vanhinta
istuvan, valkeilla vaatteilla puetettuna, ja heidän päässänsä
olivat kultaiset kruunut. **5** Ja istuimesta kävivät ulos leimaukset
ja pitkäiset ja äänet, ja seitsemän tulista lamppua paloi istuimen
edessä, jotka seitsemän Jumalan henkeä ovat. **6** Ja istuimen
edessä oli niinkuin lasinen meri, kristallin muotoinen, ja keskellä
istuinta ja ympäri istuinta neljä eläintä, edestä ja takaa silmiä
täynnänsä. **7** Ja ensimäinen eläin oli jalopeuran muotoinen,
ja toinen eläin vasikan muotoinen, ja kolmannella eläimellä
olivat niinkuin ihmisen kasvot, ja neljäs eläin lentäväisen kotkan
muotoinen. **8** Ja niillä neljällä eläimellä oli kullakin kuusi siipeä
ympärillä, ja he olivat sisältä silmiä täynnänsä; ja ei heillä ollut
lepoa päivällä eikä yöllä, ja sanoivat: pyhä, pyhä, pyhä on Herra
Jumala kaikkivaltias, joka oli, ja joka on, ja joka tuleva on. **9** Ja
kuin ne eläimet antoivat kiitoksen ja kunnian ja siunauksen sille,
joka istuimella istui, joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **(aiōn
g165)** **10** Niin ne neljäkolmattakymmentä vanhinta lankesivat
istuimella istuvaisen eteen, ja kumartaen rukoilivat sitä, joka elää
ijankaikkisesta ijankaikkiseen, ja heittivät kruununsa istuimen
eteen ja sanoivat: **(aiōn g165)** **11** Herra! sinä olet mahdollinen
saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman; sillä sinä olet kaikki
luonut, ja sinun tahdostas he ovat, ja luodut ovat.

5 Ja minä näin istuimella istuvaisen oikiassa kädessä kirjan,
sisältä ja ulkoa kirjoitetun, seitsemällä sinetillä lukitun. **2** Ja
minä näin väkevän enkelin suurella äänellä saarnaavan: kuka
on mahdollinen tätä kirjaa avaamaan ja hänen sinettiänsä
päästämään? **3** Ja ei yksikään voinut, ei taivaassa, eikä maassa,
eikä maan alla, kirjaa avata, eikä siihen katsoa. **4** Ja minä itkin
kovin, ettei yksikään löydetty mahdolliseksi kirjaa avaamaan eikä
sitä näkemään. **5** Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: älä itke!
katso, Jalopeura voitti, joka on Juudan sukukunnasta, Davidin
juuri, avaamaan sitä kirjaa ja päästämään sen seitsemää sinettiä.
6 Ja minä näin, ja katso, keskellä istuinta, ja neljän eläimen
ja vanhimpien keskellä seisoi Karitsa, niinkuin tapettu, jolla oli
seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat seitsemän
Jumalan henkeä kaikelle maalle lähetetyt: **7** Ja se tuli ja otti
kirjan istuimella istuvaisen oikiasta kädestä. **8** Ja kuin hän kirjan
ottanut oli, lankesivat ne neljä eläintä ja neljäkolmattakymmentä
vanhinta Karitsan eteen, ja jokaisella oli kantele ja kultaiset maljat
suitsutusta täynnä, jotka ovat pyhäin rukoukset, **9** Ja veisasivat
uutta virttä, sanoen: sinä olet mahdollinen kirjaa ottamaan
ja sen sineteitä avaamaan; sillä sinä olet tapettu ja verelläs
meitä Jumalalle lunastit kaikkinaisista sukukunnista, ja kielistä,
ja kansoista ja pakanoista, **10** Ja olet meidät tehnyt meidän
Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me saamme vallita
maan päällä. **11** Ja minä näin ja kuulin monen enkelin äänen
istuimen ja eläinten ja vanhimpien ympärillä, ja heidän lukunsa
oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ja tuhannen
kertaa tuhatta, **12** Ja sanoivat suurella äänellä: Karitsa, joka
tapettu on, on mahdollinen ottamaan voiman, ja rikkauden, ja
viisauden, ja kunnian, ja kiitoksen, ja siunauksen. **13** Ja kaikki

luontokappaleet, jotka taivaassa ovat, ja maan päällä, ja maan
alla, ja meressä, ja kaikki, jotka niissä ovat, kuulin minä sille
sanovan, joka istuimella istui, ja Karitsalle: siunaus ja kunnia, ja
ylistys ja voima, ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **(aiōn g165)** **14** Ja
ne neljä eläintä sanoivat: amen! Ja ne neljäkolmattakymmentä
vanhinta lankesivat maahan, kumarsivat ja rukoilivat sitä, joka
elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

6 Ja minä näin, kuin Karitsa ensimäisen sinetin avasi, ja minä
kuulin yhden neljästä eläimestä sanovan, niinkuin pitkäisen
jylinän: tule ja katso! **2** Ja minä näin, ja katso, valkia orhi; ja se,
joka sen päällä istui, piti joutsea, ja hänelle annettiin kruunu,
ja hän läksi voittamaan ja saamaan voittoa. **3** Ja kuin hän
toisen sinetin avasi, kuulin minä toisen eläimen sanovan: tule ja
katso! **4** Ja ruskia orhi meni ulos; ja sille, joka sen päällä istui,
annettiin rauha maasta ottaa pois, että heidän piti keskenänsä
toinen toisensa tappaman; ja hänelle oli suuri miekka annettu. **5**
Ja kuin hän kolmannen sinetin avasi, kuulin minä kolmannen
eläimen sanovan: tule ja katso! Ja minä näin, ja katso, musta
orhi; ja sillä, joka sen päällä istui, oli vaaka kädessä. **6** Ja minä
kuulin äänen neljän eläimen keskeltä sanovan: mitta nisuja
yhteen penninkiin ja kolme mittaa ohria yhteen penninkiin, ja
älä viinaa eikä öljyä vahingoita. **7** Ja kuin hän avasi neljännen
sinetin, kuulin minä neljännen eläimen äänen sanovan: tule ja
katso! **8** Ja minä näin, ja katso, hiirenkarvainen orhi, ja joka
sen päällä istui, sen nimi oli kuolema; ja helvetti noudatti häntä.
Ja hänelle annettiin voima tappaa neljättä osaa maan päältä
miekalla ja nälällä, ja surmalla ja pedoilla maan päällä. **(Hadēs
g86)** **9** Ja kuin hän viidennen sinetin avasi, näin minä alttarin alla
niiden sielut, jotka Jumalan sanan tähden tapetut olivat ja sen

todistuksen tähden, joka heillä oli. **10** Ja he huusivat suurella
äänellä sanoen: sinä pyhä ja totinen Herra! kuinka kauvan et
sinä tuomitse ja meidän vertamme kosta niille, jotka maan päällä
asuvat? **11** Ja kullekin heistä annettiin valkia vaate ja sanottiin
heille, että heidän piti vielä vähän aikaa lepäämän, siihenasti
kuin heidän kanssapalveliainsa ja veljeinsä luku täytetyksi tulis,
jotka piti tapettaman niinkuin hekin. **12** Ja minä näin, kuin hän
kuudennen sinetin avasi, katso, niin tapahtui suuri maanjäristys,
ja aurinko tuli mustaksi niinkuin karvasäkki ja kuu tuli kokonansa
niinkuin veri, **13** Ja tähdet putosivat taivaasta maan päälle,
niinkuin fikunapuu fikunansa varistaa, kuin hän suurelta tuulelta
häälytetään. **14** Ja taivas pakeni niinkuin kämärtynyt kirja, ja
kaikki vuoret ja luodot siirrettiin sioistansa. **15** Ja kuninkaat
maan päällä, ja ylimäiset, ja rikkaat, ja päämiehet, ja väkevät, ja
kaikki orjat, ja kaikki vapaat kätkivät itsensä luoliin ja vuorten
rotkoihin, **16** Ja sanoivat vuorille ja kukkuloille: langetkaat meidän
päällemme ja peittäkäät meitä sen kasvoin edestä, joka istuimella
istuu, ja Karitsan vihasta. **17** Sillä se suuri hänen vihansa päivä
on tullut, ja kuka voi pysyä?

7 Ja sitte näin minä neljä enkeliä seisovan neljän maan
kulman päällä, ja neljää maan tuulta pitävän, ettei tuuli oisi
puhaltanut maan päälle, eikä meren päälle, eikä yhdenkään
puun päälle. **2** Ja minä näin toisen enkelin auringon koitosta
tulevan ylös jolla oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi
suurella äänellä niille neljälle enkelille, joiden maata ja merta
oli annettu vahingoittaa. **3** Ja sanoi: älkäät maata eikä merta
eikä puita vahingoittako siihenasti kuin me merkitsemme meidän
Jumalamme palveliat heidän otsissansa. **4** Ja minä kuulin,
että merkittyin luku oli sata ja neljäviidettäkymmentä tuhatta,

jotka kaikkein Israelin lasten sukukunnista merkityt olivat: **5**
Juudan sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt
Rubenin sukukunnasta kaksitoistakymmentätuhatta merkityt,
Gadin sukukunnasta kaksitoistakymmentätuhatta merkityt: **6**
Asserin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Naphtalin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Manassen sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt:
7 Simeonin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Levin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Isaskarin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt: **8**
Zebulonin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Josephin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt,
Benjaminen sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt.
9 Sen jälkeen näin minä, ja katso, suuri joukko, jota ei yksikään
lukea taitanut, kaikista pakanoista, ja sukukunnista, ja kansoista
ja kielistä, seisovan istuimen edessä ja Karitsan edessä,
valkeilla vaatteilla puetetut, ja palmut heidän käsissänsä. **10** Ja
he huusivat suurella äänellä, sanoen: autuus olkoon meidän
Jumalallemme, joka istuimella istuu, ja Karitsalle! **11** Ja kaikki
enkelit seisoivat ympäri istuinta, ja vanhimpia, ja neljää eläintä,
ja lankesivat kasvoillensa istuimen eteen, kumarsivat ja rukoilivat
Jumalaa, **12** Sanoen: amen! Siunaus, ja ylistys, ja viisaus,
ja kiitos, ja kunnia, ja voima, ja väkevyys olkoon meidän
Jumalallemme ijankaikkisesta ijankaikkiseen. Amen! **(aiōn g165)**
13 Ja yksi vanhimmista vastasi ja sanoi minulle: kutka nämät
valkeilla vaatteilla puetetut ovat, ja kusta he tulleet ovat? **14**
Ja minä sanoin hänelle: herra, sinäpä sen tiedät. Ja hän sanoi
minulle: nämät ovat ne, jotka suuresta vaivasta tulivat, ja he
ovat vaatteensa pesseet ja ovat vaatteensa Karitsan veressä

valaisseet. **15** Sentähden ovat he Jumalan istuimen edessä
ja palvelevat häntä päivällä ja yöllä hänen templissänsä. Ja
se, joka istuimella istuu, asuu heidän päällänsä. **16** Ei heidän
pidä enään isooman, eikä enään janooman, eikä aurinko lankee
heidän päällensä, ei myös yksikään palavuus. **17** Sillä Karitsa,
joka istuimen keskellä on, kaitsee heitä ja johdattaa heitä eläväin
vesilähdetten tykö, ja Jumala on kuivaava kaikki kyyneleet
heidän silmistänsä.

8 Ja kuin hän seitsemännen sinetin avasi, oltiin ääneti taivaassa
lähes puoli hetkeä. **2** Ja minä näin seitsemän enkeliä Jumalan
edessä seisovan, joille seitsemän basunaa annettiin. **3** Ja toinen
enkeli tuli ja seisoi alttarin edessä, ja hänellä oli kultainen pyhän
savun astia, jolle paljo suitsutusta annettiin, kaikkein pyhäin
rukouksiin, kultaiselle alttarille antaaksensa, joka on istuimen
edessä. **4** Ja suitsutuksen savu pyhäin rukouksista nousi enkelin
kädestä Jumalan eteen. **5** Ja enkeli otti pyhän savun astian, ja
täytti sen alttarin tulesta, ja heitti maan päälle, ja niin tapahtuivat
äänet ja pitkäisen jylinät ja leimaukset ja maanjäristykset. **6**
Ja ne seitsemän enkeliä seitsemällä basunalla hankitsivat
basunilla soittamaan. **7** Ja ensimäinen enkeli soitti basunalla,
ja tuli rakeita ja tulta verellä sekoitettuja, jotka maan päälle
heitettiin; ja kolmas osa puista paloi ja kaikki viheriäinen ruoho
paloi. **8** Ja toinen enkeli soitti basunalla, ja mereen heitettiin
niinkuin suuri vuori tulessa palava: ja kolmas osa merestä tuli
vereksi, **9** Ja kolmas osa elävistä luontokappaleista meressä
kuoli ja kolmas osa haaksista hukkui. **10** Ja kolmas enkeli
soitti basunalla, ja suuri tähti lankesi taivaasta, palava niinkuin
tulisoitto, ja lankesi kolmannen osan virtain ja vesilähdetten
päälle. **11** Ja tähti kutsutaan koiruohoksi: ja kolmas osa vesistä

muuttui koiruohoksi, ja monta ihmistä kuoli vetten tähden, että
ne haikiaksi tehdyt olivat. **12** Ja neljäs enkeli soitti basunalla, ja
kolmas osa auringosta lyötiin, ja kolmas osa kuusta, ja kolmas
osa tähdistä, niin että kolmas osa heistä pimeni, ja ei kolmas osa
päivästä valaissut, eikä yöstä. **13** Ja minä näin ja kuulin enkelin
keskelle taivasta lentävän ja suurella äänellä sanovan: voi, voi,
voi, asuvaisia maan päällä, muiden kolmen enkelin basunan
äänistä, jotka vielä basunilla soittaman pitää!

9 Ja viides enkeli soitti basunalla, ja minä näin tähden taivaasta
maan päälle putoovan, ja hänelle annettiin syvyyden kaivon
avain. **(Abyssos g12)** **2** Ja hän avasi syvyyden kaivon, ja kaivon
savu kävi ylös niinkuin suuren pätsin savu, ja aurinko ja ilma pimisi
kaivon savusta. **(Abyssos g12)** **3** Ja savusta läksivät metsäsirkat
maan päälle, ja heille annettiin voima, niinkuin skorpionilla
on voima maan päällä. **4** Ja heille sanottiin, ettei heidän
pitänyt vahingoittaman maan ruohoa eikä mitään viheriäistä, ei
myös yhtään puuta, vaan ainoastaan ihmisiä, joiden otsissa ei
Jumalan sinetti ole. **5** Ja se annettiin heille, ettei heidän pitänyt
heitä tappaman, vaan viisi kuukautta vaivaaman, ja heidän
vaivaamisensa oli niinkuin skorpionin vaivaaminen, kuin hän on
ihmistä pistänyt. **6** Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa,
ja ei löydä häntä, ja pyytää kuolla, vaan kuolema pakenee
heitä. **7** Ja metsäsirkat ovat orhitten kaltaiset, jotka sotaan
valmistetut ovat, ja heidän päässänsä niinkuin kruunut, kullan
muotoiset, ja heidän kasvonsa niinihmisten kasvot. **8** Ja heillä
olivat hiukset, ja heidän hampaansa olivat niinkuin jalopeuran. **9**
Ja heillä oli pantsari niinkuin rautapantsarit; ja heidän siipiensä
havina niinkuin ratasten kituma, kussa monta hevosta sotaan
juoksee. **10** Ja heillä oli pyrstöt niinkuin skorpionilla, ja heidän

pyrstöissänsä olivat neulaiset, ja heidän voimansa oli ihmisiä
viisi kuukautta vahingoittaa. **11** Ja heidän kuninkaansa on
syvyyden enkeli, jonka nimi Hebrean kielellä on Abaddon, ja
Grekan kielellä on hänen nimensä Apollyon. **(Abyssos g12)** **12**
Yksi voi on mennyt edes, katso, vielä kaksi voita sen jälkeen
tulevat. **13** Ja kuudes enkeli soitti basunalla, ja minä kuulin äänen
neljästä kultaisen alttarin sarvesta, joka Jumalan edessä on,
14 Sanovan sille kuudennelle enkelille, jolla basuna oli: päästä
ne neljä enkeliä, jotka suuressa Euphratin virrassa sidottuna
ovat. **15** Ja ne neljä enkeliä päästettiin, jotka olivat valmiit
hetkeksi, ja päiväksi, ja kuukaudeksi ja vuodeksi, tappamaan
kolmatta osaa ihmisistä. **16** Ja ratsasmiesten sotajoukon luku
oli kaksin kerroin kymmentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ja
minä kuulin heidän lukunsa. **17** Ja niin minä näin ne orhiit
näyssä, ja niillä, jotka heidän päällänsä istuivat, olivat tuliset ja
keltaiset ja tulikiviset pantsarit, ja orhitten päät olivat niinkuin
jalopeurain päät, ja heidän suustansa kävi ulos tuli, ja savu,
ja tulikivi. **18** Näillä kolmella vitsauksella tapettiin kolmas osa
ihmisistä, tulella, savulla ja tulikivellä, jotka kävivät ulos heidän
suustansa. **19** Sillä heidän voimansa oli heidän suussansa
ja heidän pyrstöissänsä, ja heidän pyrstönsä olivat kärmetten
muotoiset, heillä olivat päät ja niillä he vahingoitsivat. **20** Ja muut
ihmiset, jotka ei näillä vitsauksilla ole tapetut, ei heidän kättensä
töistä parannusta tehneet: ettei he olisi perkeleitä kumartaneet ja
kultaisia, ja hopiaisia, ja vaskisia, ja kivisiä ja puisia epäjumalia,
jotka ei nähdä taida, eikä kuulla, ei myös käydä. **21** Ja ei
tehneet parannusta murhistansa, eikä velhoudestansa, eikä
huoruudestansa, ei myös varkaudestansa.

10 Ja minä näin toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta,
joka pilvellä puetettu oli, ja taivaan kaari hänen päänsä päällä,
ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa
niinkuin tulen patsaat. **2** Ja hänen kädessänsä oli avoin kirja,
ja hän pani oikian jalkansa meren päälle ja vasemman maan
päälle. **3** Ja huusi suurella äänellä, niinkuin jalopeura kiljuu. Ja
koska hän huusi, puhuivat ne seitsemän pitkäistä äänensä. **4** Ja
kuin ne seitsemän pitkäistä olivat äänensä puhuneet, tahdoin
minä sen kirjoittaa. Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan
minulle: lukitse se, mitä ne seitsemän pitkäistä puhuivat, ja
älä niitä kirjoita. **5** Ja enkelin, jonka minä meren päällä ja
maan päällä näin seisovan, nosti kätensä taivaasen päin, **6**
Ja vannoi sen kautta, joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen,
joka taivaan luonut oli ja ne, mitkä siinä on, ja maan ja ne,
mitkä siinä on, ja meren ja ne, mitkä siinä on, ettei silleen aikaa
enempi oleman pidä: **(aiōn g165)** **7** Vaan seitsemännen enkelin
äänen päivinä, kuin hän rupee basunalla soittamaan, niin pitää
Jumalan salaisuus täytettämän, niinkuin hän on palvelioillensa
prophetaille ilmoittanut. **8** Ja ääni, jonka minä kuulin taivaasta,
puhui taas minun kanssani ja sanoi: mene ja ota avoin kirja
enkelin kädestä, joka meren ja maan päällä seisoo. **9** Ja minä
menin enkelin tykö ja sanoin: anna kirja minulle. Ja hän sanoi
minulle: ota ja syö se! ja se on karvasteleva sinun vatsassas,
vaan sinun suussas pitää sen oleman makian niinkuin hunaja.
10 Ja minä otin kirjan enkelin kädestä ja söin sen, ja se oli makia
minun suussani niinkuin hunaja. Ja kuin minä sen syönyt olin,
karvasteli se minun vatsassani. **11** Ja hän sanoi minulle: taas
tulee sinun propheteerata kansoille, ja pakanoille, ja kielille, ja
monelle kuninkaalle.

11 Ja minulle annettiin ruoko niinkuin sauva, ja enkeli seisoi ja
sanoi: nouse ja mittaa Jumalan templi ja alttari, ja ne, jotka siinä
rukoilevat. **2** Mutta syökse sisälmäinen kuori ulos templistä, ja
älä sitä mittaa; sillä se on pakanoille annettu, ja he tallaavat
pyhää kaupunkia kaksiviidettäkymmentä kuukautta. **3** Ja minä
annan kahdelle minun todistajalleni, ja heidän pitää tuhannen
kaksisataa ja kuusikymmentä päivää propheteeraaman, säkeissä
puetettuna. **4** Nämät ovat kaksi öljypuuta ja kaksi kynttiläjalkaa,
jotka maan Jumalan edessä seisovat. **5** Ja jos joku heitä
tahtoo vahingoittaa, niin tuli käy ulos heidän suustansa, ja syö
heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, niin se
tapetaan. **6** Näillä on valta taivasta sulkea, ettei niinä päivinä,
joina he propheteeraavat, sataman pidä; ja heillä on valta vesiä
vereksi muuttaa, ja löydä maata kaikkinaisella vitsauksella,
niin usein kuin he tahtovat. **7** Ja koska he todistuksensa
lopettaneet ovat, niin peto, joka astui ylös syvyydestä, on
heidän kanssansa sotiva, ja heitä voittava ja tappava heidät.
(Abyssos g12) **8** Ja heidän ruumiinsa pitää makaavan sen suuren
kaupungin kaduilla, joka hengellisesti kutsutaan Sodoma ja
Egypti, kussa myös meidän Herramme ristiinnaulittu on. **9** Ja
muutamat sukukunnista, ja kansoista, ja kielistä, ja pakanoista
pitää näkemän heidän ruumiinsa kolme päivää ja puolen, ja ei
he salli heidän ruumiitansa haudattaa. **10** Ja jotka maan päällä
asuvat, ne iloitsevat heistä, ja riemuitsevat, ja lahjoja keskenänsä
lähettelevät, sillä nämät kaksi prophetaa ahdistelivat niitä, jotka
maan päällä asuivat. **11** Ja kolmen päivän perästä ja puolen meni
Jumalalta elämän henki heihin: ja he seisoivat jaloillansa, ja suuri
pelko tuli niiden päälle, jotka heidät näkivät. **12** Ja he kuulivat
suuren äänen taivaasta sanovan heille: astukaat tänne. Ja he

astuivat taivaasen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.
13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa
kaupungista lankesi maahan. Ja siinä maanjäristyksessä tapettiin
seitsemäntuhannen ihmisten nimi, ja ne muut hämmästyivät ja
antoivat kunnian taivaan Jumalalle. **14** Toinen voi on mennyt
edes, ja katso, kolmas voi pian tulee. **15** Ja seitsemäs enkeli soitti
basunalla, ja suuret äänet kuuluivat taivaassa, sanoen: maailman
valtakunnat ovat meidän Herrallemme ja hänen Kristuksellensa
tulleet, ja hän on hallitseva ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **(aiōn**
g165) **16** Ja neljäkolmattakymmentä vanhinta, jotka Jumalan
edessä istuimillansa istuvat, lankesivat kasvoillensa ja kumarsivat
Jumalaa, **17** Sanoen: me kiitämme sinua Herra, kaikkivaltias
Jumala, joka olet, ja olit, ja tuleva olet: että sinä olet saanut sinun
suuren voimas, ja hallinnut; **18** Ja pakanat ovat vihastuneet,
ja sinun vihas on tullut, ja kuolleitten aika heitä tuomittaa, ja
sinun palveliais prophetain palkka maksettaa, ja pyhäin, ja
niiden, jotka sinun nimeäs pelkäävät, pienten ja suurten, ja
kadottaa niitä, jotka maan turmelleet ovat. **19** Ja Jumalan templi
aukeni taivaassa, ja hänen testamenttinsa arkki nähtiin hänen
templissänsä; ja tapahtuivat leimaukset, ja äänet ja pitkäiset, ja
maanjäristykset, ja suuret rakeet.

12 Ja suuri ihme ilmestyi taivaassa: vaimo oli puetettu
auringolla, ja kuu hänen jalkainsa alla, ja hänen päässänsä
kruunu kahdestatoistakymmenestä tähdestä. **2** Ja hän oli
raskas, ja huusi synnyttäissänsä, ja hänellä oli suuri vaiva
synnyttää. **3** Ja toinen ihme näkyi taivaassa, katso: suuri ruskia
lohikärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja
hänen päissänsä seitsemän kruunua. **4** Ja hänen pyrstönsä veti
kolmannen osan taivaan tähdistä, ja heitti ne maan päälle. Ja

lohikärme seisoi vaimon edessä, joka oli synnyttämällänsä, että
kuin hän olis synnyttänyt, se olisi syönyt hänen lapsensa. **5**
Ja hän synnytti poikalapsen, joka oli kaikki pakanat hallitseva
rautaisella vitsalla. Ja hänen poikansa temmattiin Jumalan tykö
ja hänen istuimensa tykö. **6** Ja vaimo pakeni korpeen, kussa
hänelle oli sia Jumalalta valmistettu, siinä ruokittaa tuhannen
kaksisataa ja kuusikymmentä päivää. **7** Ja (suuri) sota tapahtui
taivaassa: Mikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikärmeen kanssa,
ja lohikärme soti ja hänen enkelinsä. **8** Ja ei he voittaneet, eikä
heidän siaansa enää löydetty taivaassa. **9** Ja suuri lohikärme,
vanha mato, joka perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, heitettiin
ulos, joka koko maan piirin viettelee, hän heitettiin maan päälle,
ja hänen enkelinsä myös hänen kanssansa heitettiin sinne. **10**
Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: nyt on autuus,
ja voima, ja valtakunta, ja väki meidän Jumalamme, ja valta
hänen Kristuksensa: että meidän veljiemme päällekantaja on
heitetty ulos, joka heidän päällensä yötä ja päivää Jumalan
edessä kantoi. **11** Ja he ovat hänen voittaneet Karitsan veren
kautta, ja heidän todistuksensa sanan kautta; ja ei he henkeänsä
kuolemaan asti rakastaneet. **12** Sentähden te, taivaat, iloitkaat,
ja jotka niissä asutte. Voi maan ja meren asuvia! sillä perkele
astuu alas teidän tykönne, pitäin suurta vihaa, tietäen itsellänsä
vähän aikaa olevan. **13** Ja kuin lohikärme näki itsensä maahan
heitetyksi, vainosi hän vaimoa, joka pojan synnytti. **14** Ja vaimolle
annettiin kaksi suuren kotkan siipeä, että hän olis korpeen
siaansa lentänyt, kussa hän elätetään ajan, ja kaksi aikaa, ja
puolen aikaa, kärmeen kasvoin edestä. **15** Ja kärme puuskasi
vaimon jälkeen suustansa vettä niinkuin kosken, upottaaksensa
häntä. **16** Mutta maa autti vaimoa, ja maa avasi suunsa, ja

särpi veden, jonka lohikärme suustansa puuskannut oli. **17** Ja
lohikärme vihastui vaimon päälle, ja meni sotimaan muiden
kanssa hänen siemenestänsä, jotka Jumalan käskyt kätkevät ja
Jesuksen Kristuksen todistuksen pitävät.

13 Ja minä seisoin meren sannalla. Ja minä näin pedon
merestä astuvan ylös, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen
sarvea, ja hänen sarvissansa kymmenen kruunua, ja hänen
päissänsä pilkan nimi. **2** Ja peto, jonka minä näin, oli pardin
muotoinen, ja hänen jalkansa olivat niinkuin karhun käpälät, ja
hänen suunsa oli niinkuin jalopeurain suu; ja lohikärme antoi
sille voimansa, ja istuimensa, ja suuren vallan. **3** Ja minä näin
yhden hänen päistänsä niinkuin se olis kuoliaaksi haavoitettu
ollut, ja hänen kuolemahaavansa parani, ja koko maan piiri
ihmetteli sitä petoa, **4** Ja kumarsivat lohikärmettä, joka pedolle
voiman antoi. Ja he kumarsivat petoa ja sanoivat: kuka on
tämän pedon kaltainen? kuka voi sotia häntä vastaan? **5** Ja
hänelle annettiin suu puhua suuria asioita ja pilkkoja, ja hänelle
annettiin valta pitää sotaa kaksiviidettä kuukautta. **6** Ja hän
avasi suunsa pilkkoja puhumaan Jumalaa vastaan, pilkkaamaan
hänen nimeänsä, ja hänen majaansa, ja niitä, jotka taivaassa
asuvat. **7** Ja hänen sallittiin sotia pyhäin kanssa ja voittaa
heitä. Ja hänelle annettiin valta kaikkein sukukuntain päälle, ja
kansain, ja kielten, ja pakanain. **8** Ja kaikki, jotka maassa asuvat,
kumarsivat häntä, joiden nimet ei ole kirjoitetut Karitsan elämän
kirjassa, joka maailman alusta tapettu on. **9** Jos jollakin korva
on, se kuulkaan. **10** Joka vankiuteen vie, se vankiuteen menee,
joka miekalla tappaa, se miekalla tapetaan. Tässä on pyhäin
kärsivällisyys ja usko. **11** Ja minä näin toisen pedon maasta
astuvan ylös, ja hänellä oli kaksi sarvea niinkuin lampaalla, ja

hän puhui niinkuin lohikärme. **12** Ja se tekee kaiken entisen
pedon voiman, sen nähden, ja saattaa maan ja sen asuvaiset
ensimäistä petoa kumartamaan, jonka kuolemahaava parantunut
oli. **13** Ja tekee suuria ihmeitä, niin että hän saattaa tulenkin
putoomaan taivaasta alas maan päälle, ihmisten edestä; **14**
Ja viettelee maan asuvia niillä ihmeillä, joita hänen oli annettu
pedon edessä tehdä, sanoen maan asuville, että he tekisivät
pedon kuvan, jolla miekan haava on, ja joka virkosi. **15** Ja sallittiin
hänelle antaa hengen pedon kuvalle, että pedon kuva myös
puhuis, ja tekis, että jokainen, joka ei pedon kuvaa kumarra, pitää
tapettaman. **16** Ja se saattaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja
köyhät, vapaat ja palveliat, ottamaan merkin oikiaan käteensä
taikka otsiinsa; **17** Ja ettei kenkään taitanut ostaa eikä myydä,
jolla ei se merkki ollut, taikka pedon nimi, eli hänen nimensä
luku. **18** Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, laskekaan pedon
luvun; sillä se on ihmisen luku, ja hänen lukunsa on kuusisataa
kuusikymmentä ja kuusi.

14 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Zionin vuorella, ja
hänen kanssansa sata ja neljäviidettäkymmentä tuhatta, joilla
oli hänen Isänsä nimi kirjoitettu heidän otsissansa. **2** Ja minä
kuulin äänen taivaasta niinkuin paljon veden äänen, ja niinkuin
suuren pitkäisen äänen. Ja se ääni, jonka minä kuulin, oli
niinkuin kanteleen soittajain, jotka kanteleitansa soittavat, **3**
Ja veisasivat niinkuin uutta virttä istuimen edessä, ja neljän
eläimen edessä, ja vanhinten. Ja ei yksikään taitanut sitä virttä
oppia, paitsi niitä sataa ja neljääviidettäkymmentä tuhatta, jotka
maasta ostetut ovat. **4** Nämät ovat ne, jotka ei vaimoin kanssa
ole saastutetut; sillä he ovat neitseet: nämät ovat ne, jotka
seuraavat Karitsaa, kuhunka hän menee. Nämät ovat ihmisistä

ostetut Jumalalle ja Karitsalle uutiseksi, **5** Joiden suussa ei
ole petosta löydetty; sillä he ovat ilman saastaisuutta Jumalan
istuimen edessä. **6** Ja minä näin toisen enkelin lentävän taivaan
keskitse, jolla ijankaikkinen evankeliumi oli, jota hänen pitää
niille ilmoittaman, jotka maan päällä asuvat, ja kaikille pakanoille
ja sukukunnille, ja kielille ja kansoille; **(aiōnios g166)** **7** Joka
sanoi suurella äänellä: peljätkäät Jumalaa, ja antakaat hänelle
kunnia; sillä hänen tuomionsa hetki on tullut: ja kumartakaat ja
rukoilkaat sitä, joka taivaan ja maan ja meret ja vesilähteet teki.
8 Ja toinen enkeli seurasi, sanoen: lankesi, lankesi Babylon,
suuri kaupunki; sillä hän oli huoruutensa vihan (a) viinalla kaikki
pakanat juottanut. **9** Ja kolmas enkeli seurasi niitä, sanoen
suurella äänellä: jos joku petoa ja hänen kuvaansa kumartaa,
ja ottaa sen merkin otsaansa taikka käteensä, **10** Sen pitää
myös Jumalan vihan viinaa juoman, selkiää viinaa, joka hänen
vihansa maljaan kaadettu on; ja häntä pitää tulella ja tulikivellä
pyhäin enkeleitten edessä ja Karitsan edessä vaivattaman. **11** Ja
heidän vaivansa savu astuu ylös ijankaikkisesta ijankaikkiseen,
ja ei heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka petoa ja hänen
kuvaansa kumartavat, ja jos joku on hänen nimensä merkin
ottanut. **(aiōn g165)** **12** Tässä on pyhäin kärsivällisyys. Tässä ne
ovat, jotka Jumalan käskyt ja Jesuksen uskon pitävät. **13** Ja
minä kuulin äänen taivaasta minulle sanovan: kirjoita: autuaat
ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästälähin. Jaa, Henki
sanoo: heidän pitää lepäämän töistänsä; sillä heidän tekonsa
noudattavat heitä. **14** Ja minä näin, ja katso, valkia pilvi, ja
pilven päällä istui Ihmisen Pojan muotoinen, jonka päässä oli
kultainen kruunu ja terävä sirppi hänen kädessänsä. **15** Ja
toinen enkeli läksi templistä, huutaen suurella äänellä pilven

päällä istuvaiselle: sivalla sirpilläs ja leikkaa; sillä sinulle tuli hetki
leikatakses, ja elo on maan päällä kuivaksi tullut. **16** Ja se, joka
pilven päällä istui, sivalsi sirpillänsä maan päältä, ja maa tuli
leikatuksi. **17** Ja toinen enkeli läksi templistä, joka taivaassa on,
jolla myös terävä sirppi oli. **18** Ja toinen enkeli läksi alttarista,
jolla oli valta tulen päälle, ja huusi suurella äänellä sille, jolla
terävä sirppi oli, ja sanoi: sivalla terävällä sirpilläs, ja leikkaa ne
viina-oksan versot maan päältä; sillä hänen viinamarjansa ovat
kypsyneet. **19** Ja enkeli sivalsi terävällä sirpillänsä maan päällä,
ja niitti maan viinamäen, ja heitti ne Jumalan vihan suureen
kuurnaan. **20** Ja kuurna sotkuttiin ulkona kaupungista, ja veri
kuurnasta kuohui ulos hamaan orhitten suitsiin asti, tuhannen ja
kuusisataa vakomittaa.

15 Ja minä näin toisen merkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen:
seitsemän enkeliä, joilla seitsemän viimeistä vitsausta oli; sillä
niissä on Jumalan viha täytetty. **2** Ja minä näin niinkuin lasisen
meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka pedosta voiton saaneet
olivat ja hänen kuvastansa ja hänen merkistänsä ja hänen
nimensä luvusta, seisovan lasisen meren päällä, ja heillä oli
Jumalan kanteleet, **3** Ja he veisasivat Moseksen, Jumalan
palvelian virttä, sanoen: suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekos,
Herra Jumala kaikkivaltias! oikiat ja totiset ovat sinun ties,
sinä pyhäin Kuningas! **4** Kuka ei pelkää sinua, Herra, ja sinun
nimeäs ylistä? Sillä sinä yksinäs pyhä olet; sillä kaikki pakanat
tulevat, ja sinun kasvois edessä kumartavat ja rukoilevat: että
sinun tuomios julistetut ovat. **5** Sitte näin minä, ja katso,
todistuksen majan templi avattiin taivaassa. **6** Ja templistä
läksivät seitsemän enkeliä, joilla seitsemän vitsausta oli, puetetut
puhtailla ja kirkkailla liinavaatteilla, ja vyötetyt rinnoilta kultaisilla

vöillä. 7 Ja yksi neljästä eläimestä antoi seitsemälle enkelille
seitsemän kultaista maljaa, täynnänsä Jumalan vihaa, joka elää
ijankaikkisesta ijankaikkiseen. (aiōn g165) 8 Ja templi täytettiin
savulla Jumalan kunniasta ja hänen voimastansa, ja ei yksikään
voinut templiin mennä sisälle, siihenasti kuin seitsemän enkelin
seitsemän vitsausta täytetyiksi tulivat.

16 Ja minä kuulin suuren äänen templistä sanovan seitsemälle
enkelille: menkäät ja vuodattakaat Jumalan vihan maljat maan
päälle! 2 Ja ensimäinen meni ja vuodatti maljansa maan päälle:
ja tuli paha ja häijy haava ihmisten päälle, joilla pedon merkki
oli, ja niiden päälle, jotka sen kuvaa kumarsivat. 3 Ja toinen
enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli niinkuin kuolleen veri,
ja kaikki eläväiset sielut kuolivat meressä. 4 Ja kolmas enkeli
vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin: ja se tuli vereksi. 5 Ja
minä kuulin vetten enkelin sanovan: Herra, sinä olet vanhurskas,
joka olet, ja joka oli, ja pyhä, ettäs nämät tuomitsit; 6 Sillä he
ovat pyhäin ja prophetain veren vuodattaneet, ja sinä annoit
heille verta juoda; sillä he ovat sen ansainneet. 7 Ja minä
kuulin toisen (enkelin) alttarilta sanovan: jaa, Herra kaikkivaltias
Jumala, sinun tuomios ovat totiset ja oikiat. 8 Ja neljäs enkeli
vuodatti maljansa aurinkoon: ja sille annettiin ihmisiä vaivata
helteellä tulen kautta. 9 Ja ihmiset tulivat palavaksi suuresta
helteestä, ja pilkkasivat Jumalan nimeä, jolla niiden vitsausten
päälle valta oli, ja ei tehneet parannusta antaaksensa hänelle
kunniaa. 10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon istuimelle;
ja hänen valtakuntansa tuli pimiäksi, ja he pureskelivat kielensä
rikki kivuillansa, 11 Ja pilkkasivat taivaan Jumalaa kipuinsa ja
haavainsa tähden, ja ei tehneet parannusta töistänsä. 12 Ja
kuudes enkeli vuodatti maljansa suuren virran Euphratin päälle:

ja sen vesi kuivui, että tie olis valmistettu itäisille kuninkaille. **13** Ja minä näin lohikärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän prophetan suusta lähtevän kolme rietasta henkeä, sammakkoin muotoista; **14** Sillä he ovat perkeleiden henget, jotka ihmeitä tekevät ja menevät maan ja koko maanpiirin kuningasten tykö, kokoomaan heitä sotaan suurena kaikkivaltiaan Jumalan päivänä. **15** Katso, minä tulen niinkuin varas: autuas on se, joka valvoo ja kätkee vaatteensa, ettei hän alasti kävisi, ettei hänen häpiäänsä nähtäisi. **16** Ja hän on koonnut heitä siihen siaan, jota kutsutaan Hebreaksi Armageddon. **17** Ja seitsemäs enkeli vuodattaa maljansa ilmaan: ja taivaan templistä läksi suuri ääni, istuimelta, joka sanoi: se on tapahtunut. **18** Ja äänet tulivat ja pitkäiset ja leimaukset, ja suuri maanjäristys tapahtui, jonka kaltaista ei ole ollut sitte kuin ihmiset tulivat maan päälle, senkaltainen suuri maanjäristys. **19** Ja se suuri kaupunki tuli kolmeksi osaksi, ja pakanain kaupungit lankesivat; ja se suuri Babylon muistettiin Jumalan edessä, että hän antais hänelle juoma-astian hirmuisen vihansa viinasta; **20** Ja kaikki luodot pakenivat, ja ei vuoria löydetty; **21** Ja suuri rae niinkuin leiviskän paino lankesi alas taivaasta ihmisten päälle. Ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa rakeen vitsauksen tähden, sillä sen vitsaus oli sangen suuri.

17 Ja tuli yksi seitsemästä enkelistä, joilla seitsemän maljaa oli, ja puhui minun kanssani ja sanoi minulle: tule, minä osoitan sinulle sen suuren porton tuomion, joka paljoin vetten päällä istuu, **2** Jonka kanssa maan kuninkaat huorin tehneet ovat, ja ne, jotka maan päällä asuvat, ovat hänen huoruutensa viinasta juopuneet. **3** Ja hän vei minun hengessä korpeen. Ja minä näin vaimon istuvan verenkarvaisen pedon päällä, täynnänsä

pilkkanimiä, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. **4**
Ja vaimo oli vaatetettu purpuralla ja verenkarvaisella, ja oli
kullalla kullattu, ja kalliilla kivillä ja päärlyillä, ja piti kädessänsä
kultaisen maljan, täynnä kauhistuksia ja hänen huoruutensa
riettautta. **5** Ja hänen otsassansa oli nimi kirjoitettu: salaus:
suuri Babylon, huoruuden ja maan kauhistuksen äiti. **6** Ja minä
näin vaimon juopuneena pyhäin ja Jesuksen todistajain verestä;
ja minä ihmettelin suuresti, kuin minä sen näin. **7** Ja enkeli
sanoi minulle, miksis ihmettelet? Minä sanon sinulle vaimon
salaisuuden ja pedon salaisuuden, joka häntä kantaa, ja jolla on
seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. **8** Peto, jonkas näit, on
ollut ja ei ole, ja se on syvyydestä tuleva ylös ja on kadotukseen
menevä: ja ne, jotka maan päällä asuvat, (joidenka nimet ei ole
elämän kirjassa maailman alusta kirjoitetut,) ihmettelevät, kuin
he näkevät pedon, joka oli ja ei ole, vaikka hän kuitenkin on.
(Abyssos g12) **9** Ja tässä on mieli, jolla viisaus on. Ne seitsemän
päätä ovat seitsemän vuorta, joidenka päällä vaimo istuu. **10** Ja
ovat seitsemän kuningasta: viisi ovat langenneet, ja yksi on, ja
toinen ei ole vielä tullut, ja kuin hän tulee, niin hänen pitää vähän
aikaa pysymän. **11** Ja peto, joka oli ja ei ole, on itse kahdeksas,
ja on niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen. **12** Ja ne
kymmenen sarvea, jotkas näit, ovat kymmenen kuningasta,
jotka ei vielä valtakuntaa saaneet ole, mutta niinkuin kuninkaat
saavat voiman yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. **13** Näillä on yksi
neuvo, ja he antavat pedolle voimansa ja valtansa. **14** Nämät
sotivat Karitsan kanssa, ja Karitsa on heidät voittava; sillä hän
on herrain' Herra, ja kuningasten Kuningas: ja ne, jotka hänen
kanssansa ovat, kutsutut ja valitut ja uskolliset. **15** Ja hän sanoi
minulle: vedet, jotkas näit, kussa portto istuu, ovat kansat ja

joukot, ja pakanat ja kielet. **16** Ja ne kymmenen sarvea, jotka
sinä pedossa näit, ne pitää porttoa vihaaman, ja pitää hänen
hävittämän ja alastomaksi tekevän, ja heidän pitää syömän
hänen lihansa, ja sen tulella polttavat. **17** Sillä Jumala on antanut
heidän sydämeensä, että he hänen suosionsa jälkeen tekevät, ja
että he sen yhdestä tahdosta tekevät, ja antavat valtakuntansa
pedolle, siihenasti kuin Jumalan sanat täytetyksi tulevat. **18** Ja
vaimo, jonka sinä näit, on suuri kaupunki, jolla on valta maan
kuningasten ylitse.

18 Ja sitte näin minä toisen enkelin tulevan alas taivaasta,
jolla oli suuri voima: ja maa valistui hänen kirkkaudestansa.
2 Ja hän huusi väkevästi suurella äänellä ja sanoi: lankesi,
lankesi suuri Babylon, ja on tullut perkeleitten asumasiaksi,
ja kaikkein rietasten henkein kätköksi, ja kaikkein rietasten ja
vihattavain lintuin kätköksi. **3** Sillä hänen huoruutensa vihan
viinasta ovat kaikki pakanat juoneet, ja maan kuninkaat hänen
kanssansa huorin tehneet, ja kauppamiehet maan päällä ovat
rikastuneet hänen herkkuinsa voimasta. **4** Ja minä kuulin toisen
äänen taivaasta sanovan: te. minun kansani, lähtekäät ulos
hänestä, ettette hänen synneistänsä osallisiksi tulisi, ettette
myös jotakin hänen vitsauksistansa saisi. **5** Sillä hänen syntinsä
ovat ulottuneet hamaan taivaasen asti, ja Jumala muisti hänen
vääryytensä. **6** Maksakaat hänelle niinkuin hänkin maksoi teille,
ja kertokaat hänelle kaksinkertaisesti hänen töittensä jälkeen;
sillä juoma-astialla, josta hän teille pani sisälle, niin pankaat
hänelle kaksinkertaisesti. **7** Niin paljo kuin hän itsiänsä kunnioitti
ja koreili, niin antakaat hänelle niin paljon vaivaa ja itkua; sillä
hän sanoo sydämessänsä: minä istun ja olen kuningatar ja
en leski, ja ei minun pidä itkua näkemän. **8** Sentähden pitää

hänen vitsauksensa yhtenä päivänä tuleman: kuolema ja itku ja
nälkä, ja hän pitää tulella poltettaman; sillä Herra Jumala on
väkevä, joka hänen tuomitsee. **9** Ja häntä pitää itkettämän,
ja maan kuninkaat parkuvat häntä, jotka hänen kanssansa
huorin tekivät ja hekumassa elivät, kuin he hänen palonsa
savun näkevät. **10** Ja pitää taampana seisoman hänen vaivansa
pelvon tähden ja sanoman: voi, voi suurta kaupunkia Babylonia,
väkevää kaupunkia! sillä yhdellä hetkellä tuli sinun tuomios. **11**
Ja kauppamiehet maan päällä itkevät ja murehtivat häntä, ettei
kenkään enempi heidän kalujansa osta: **12** Kulta- ja hopiakaluja,
ja kalliita kiviä ja päärlyjä, ja kalliita liinavaatteita, ja purpuraa ja
silkkiä, ja tulipunaista, ja kaikkinaisia kalliita puita, ja kaikkinaisia
astioita elephantin luista, ja kaikkinaisia astioita kalleimmista
puista, ja vaskesta, ja raudasta, ja marmorista, **13** Ja kanelia ja
hyvänhajullisia, ja voidetta, ja pyhää savua, ja viinaa, ja öljyä,
ja sämpyliä, ja nisuja, ja karjaa, lampaita ja hevosia, rattaita,
ja orjia ja ihmisten sieluja. **14** Ja hedelmät, joita sinun sielus
himoitsee, ovat sinulta paenneet pois, ja kaikki, jotka lihavat ja
kauniit olivat, ne ovat sinusta oljenneet pois, ja ei sinun pidä niitä
enää löytämän. **15** Näiden kaluin kauppamiehet, jotka hänestä
rikastuneet ovat, pitää taampana seisoman hänen vaivansa
pelvon tähden, itkemän ja murehtiman. **16** Ja sanoman: voi, voi
suurta kaupunkia! joka puetettu oli kalliilla liinalla ja purpuralla, ja
tulipunaisella, ja kullalla yltäkullattu, ja kalliilla kivillä, ja päärlyillä;
yhdellä hetkellä ovat senkaltaiset rikkaudet hävitetyt. **17** Ja
kaikki haahdenhaltiat, ja kaikki haaksiväki, jotka laivoissa asuvat,
ja merimiehet, ja jotka merellä vaeltavat, seisoivat taampana,
18 Ja huusivat, kuin he savun hänen palostansa näkivät, ja
sanoivat: kuka on tämän suuren kaupungin verta? **19** Ja he

heittivät multaa päittensä päälle, huusivat, itkivät ja murehtivat,
sanoen: voi, voi suurta kaupunkia! jossa kaikki rikastuneet ovat,
joilla laivat meressä olivat, hänen kalliista kaluistansa; yhdellä
hetkellä on hän hävitetty. **20** Ihastu, taivas, hänestä, ja te pyhät
apostolit ja prophetat! sillä Jumala tuomitsee teidän tuomionne
hänen päällensä. **21** Ja yksi väkevä enkeli nosti ison kiven,
niinkuin myllynkiven, ja heitti sen mereen ja sanoi: näin äkisti
pitää suuri kaupunki Babylon heitettämän pois, ja ei häntä pidä
enempi löydettämän. **22** Ja kanteleiden soittajain ja laulajain,
ja huiluin ja basunan soittajain ääni ei pidä enempi sinusta
kuuluman, ja ei yhtäkään virkamiestä yhdestäkään virasta pidä
enempi sinussa löydettämän, ja myllyn ääni ei pidä enempi
sinussa kuuluman; **23** Ja kynttilän valkeus ei pidä sinussa enää
valistaman, ja yljän ja morsiamen ääni ei pidä enää sinussa
kuuluman; sillä sinun kauppamiehes olivat maan päämiehet, ja
sinun noitumises kautta ovat kaikki pakanat eksyneet. **24** Ja
hänessä on prophetain ja pyhäin veri löydetty, ja kaikkein niiden,
jotka maan päällä tapetut ovat.

19 Ja sitte kuulin minä suuren äänen, niinkuin paljolta kansalta
taivaassa, sanovan: halleluja! autuus ja ylistys, kunnia ja voima
olkoon Herralle meidän Jumalalle! **2** Sillä hänen tuomionsa ovat
totiset ja vanhurskaat: että hän on suuren porton tuominnut,
joka huoruudellansa maan turmeli, ja on palveliainsa veren
sen kädestä kostanut. **3** Ja taas he sanoivat: halleluja! Ja
sen savu käy ylös ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **(aiōn g165)** **4**
Ja neljäkolmattakymmentä vanhinta ja neljä eläintä maahan
lankesivat ja rukoilivat Jumalaa, istuimella istuvaista, ja sanoivat:
amen! halleluja! **5** Ja ääni kuului istuimelta, sanoen: kiittäkäät
meidän Jumalaamme kaikki hänen palveliansa ja jotka häntä

pelkäätte, sekä pienet että suuret. **6** Ja minä kuulin niinkuin
paljon kansan äänen, ja niinkuin suuren veden äänen, ja niinkuin
suurten pitkäisten äänen, jotka sanoivat: halleluja! sillä Herra
kaikkivaltias Jumala on valtakunnan omistanut. **7** Iloitkaamme ja
riemuitkaamme, ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan
häät ovat tulleet, ja sen emäntä valmisti itsensä. **8** Ja hänen
annettiin pukea itsensä puhtaalla ja kiiltävällä kalliilla liinalla,
joka kallis liina on pyhäin vanhurskaus. **9** Ja hän sanoi minulle:
kirjoita: autuaat ovat ne, jotka ovat Karitsan häihin ehtoolliselle
kutsutut. Ja hän sanoi minulle: nämät Jumalan sanat ovat totiset.
10 Ja minä lankesin hänen jalkainsa eteen häntä rukoilemaan.
Mutta hän sanoi minulle: katso, ettes sitä tee; minä olen sinun ja
sinun veljeis kanssapalvelia ja niiden, joilla Jesuksen todistus on:
kumarra ja rukoile Jumalaa, sillä Jesuksen todistus on prophetain
henki. **11** Ja minä näin taivaan avatuksi, ja katso, valkia orhi, ja
se, joka sen päällä istui, kutsuttiin uskolliseksi ja totiseksi, ja
vanhurskaudella hän tuomitsee ja sotii. **12** Ja hänen silmänsä
ovat niinkuin tulen liekki, ja hänen päässänsä on monta kruunua,
ja hänellä oli kirjoitettu nimi, jota ei kenkään tietänyt, vaan
hän itse. **13** Ja hän oli vaatetettu vereen kastetulla vaatteella.
Ja sen nimi kutsutaan Jumalan sanaksi. **14** Ja sotajoukko,
joka taivaassa on, seurasi häntä valkeilla hevosilla, vaatetetut
valkialla puhtaalla kalliilla liinalla. **15** Ja hänen suustansa
kävi ulos terävä miekka, jolla hänen pitää pakanoita lyömän,
joita hän on hallitseva rautaisella vitsalla. Ja hän on sotkuva
kaikkivaltiaan Jumalan närkästyksen ja vihan viinakuurnan. **16**
Ja hänellä on vaatteessansa ja reidessänsä nimi kirjoitettu:
kuningasten Kuningas ja herrain Herra. **17** Ja minä näin enkelin
seisovan auringossa, joka huusi suurella äänellä ja sanoi kaikille

linnuille, jotka taivaan alla lentävät: tulkaat ja kokoontukaat
suuren Jumalan ehtoolliselle. **18** Syömään kuningasten lihaa ja
päämiesten lihaa, ja väkeväin lihaa, ja orhitten lihaa, ja niillä
ajavaisten, ja kaikkein vapaitten ja orjain, sekä pienten että
suurten. **19** Ja minä näin pedon, ja maan kuninkaat, ja heidän
sotaväkensä koottuna sotimaan sen kanssa, joka oriin päällä
istui, ja myös hänen sotaväkensä kanssa. **20** Ja peto otettiin
kiinni, ja hänen kanssansa väärä propheta, joka ihmeitä hänen
edessänsä teki, joilla hän niitä vietteli, jotka pedon merkin ottivat,
ja jotka hänen kuvaansa kumarsivat: nämä kaksi ovat elävältä
tuliseen järveen heitetyt, joka tulikivestä paloi. **(Limnē Pyr g3041
g4442)** **21** Ja muut tapettiin miekalla, joka sen suusta kävi ulos,
joka oriin päällä istui; ja kaikki linnut ravittiin heidän lihastansa.

20 Ja minä näin enkelin astuvan alas taivaasta, jolla oli
syvyyden avain ja suuri kahle hänen kädessänsä. **(Abyssos g12)**
2 Ja hän otti lohikärmeen kiinni, vanhan madon, joka on perkele
ja saatana, ja sitoi hänen tuhanneksi vuodeksi, **3** Ja heitti
hänen syvyyteen, ja sulki hänen, ja lukitsi päältä, ettei hänen
enempi pitäisi pakanoita viettelemän, siihenasti kuin tuhannen
vuotta kuluu; ja sitte pitää hän vähäksi hetkeksi päästettämän.
(Abyssos g12) **4** Ja minä näin istuimet, ja he istuivat niiden
päällä, ja heille annettiin tuomio; ja niiden sielut, jotka Jesuksen
todistuksen ja Jumalan sanan tähden mestatut olivat, ja jotka ei
petoa kumartaneet eikä hänen kuvaansa, ja ei ottaneet hänen
merkkiänsä otsiinsa taikka käsiinsä; ja he elivät ja hallitsivat
Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. **5** Mutta ne muut ei kuolleista
virvonneet siihenasti kuin tuhannen ajastaikaa kului. Tämä on
ensimäinen ylösnousemus. **6** Autuas ja pyhä on se, jolla on
osa ensimäisessä ylösnousemisessa: niiden ylitse ei ole toisella

kuolemalla yhtään valtaa, vaan he tulevat Jumalan ja Kristuksen
papeiksi, ja hallitsevat hänen kanssansa tuhannen vuotta. **7** Ja
kuin tuhannen vuotta kuluneet ovat, niin saatana päästetään
vankiudestansa. **8** Ja hän menee ulos pakanoita viettelemään,
jotka neljällä maankulmalla ovat, Gog ja Magog, että hän heitä
sotaan kokoais, joidenka luku on niinkuin meren santa. **9** Ja
he astuivat maan avaruuden päälle, ja piirittivät pyhäin leirin ja
rakkaan kaupungin. Ja tuli lankesi Jumalalta taivaasta ja söi
heidät. **10** Ja perkele, joka heitä vietteli, heitettiin tuliseen ja
tulikiviseen järveen, jossa sekä peto että väärä propheta oli; ja ne
pitää vaivattaman päivää ja yötä ijankaikkisesta ijankaikkiseen.
(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Ja minä näin suuren valkian
istuimen ja senpäällä istuvan, jonka kasvoin edestä maa ja
taivas pakeni; ja ei heille löydetty siaa. **12** Ja minä näin kuolleet,
sekä pienet että suuret, seisovan Jumalan kasvoin edessä, ja
kirjat avattiin, ja toinen kirja avattiin, joka on elämän, ja kuolleet
tuomittiin niistä, mitkä kirjoissa kirjoitetut olivat, töittensä jälkeen.
13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka hänessä olivat, ja kuolema ja
helvetti antoi ne kuolleet, jotka heissä olivat: ja ne tuomittiin
jokainen töittensä jälkeen. **(Hadēs g86)** **14** Ja kuolema ja helvetti
heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema. **(Hadēs g86,
Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** Ja joka ei löydetty elämän kirjassa
kirjoitetuksi, se heitettiin tuliseen järveen. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimäinen
taivas ja ensimäinen maa katosi, ja ei meri silleen ole. **2** Ja minä
Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, astuvan
alas taivaasta, Jumalalta valmistetun, niinkuin morsiamen
kaunistetun hänen miehellensä. **3** Ja kuulin suuren äänen
taivaasta sanovan: katso Jumalan maja ihmisten seassa, ja hän

on asuva heidän kanssansa, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja
itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja heidän Jumalansa. **4**
Ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä,
ja ei kuolemaa pidä silleen oleman, eikä itkua, eikä parkua, eikä
kipua pidä silleen oleman; sillä ne entiset poismenivät. **5** Ja
se, joka istuimella istui, sanoi: katso, minä uudistan kaikki. Ja
sanoi minulle: kirjoita! sillä nämä sanat ovat totiset ja vahvat.
6 Ja hän sanoi minulle: Se on tapahtunut. Minä olen A ja O,
alku ja loppu. Minä annan janoovalle elämän veden lähteestä
lahjaksi. **7** Joka voittaa, sen pitää kaikki nämät perimän, ja
minä olen hänen Jumalansa, ja hänen pitää oleman minun
poikani. **8** Mutta pelkureille ja uskottomille, ja hirmuisille, ja
murhaajille, ja salavuoteisille, ja velhoille, ja epäjumalisille,
ja kaikille valehtelioille pitää osa oleman siinä järvessä, joka
tulesta ja tulikivestä palaa, joka on toinen kuolema. **(Limnē Pyr
g3041 g4442)** **9** Ja minun tyköni tuli yksi seitsemästä enkelistä,
joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsentä viimeistä vitsausta,
ja puhui minun kanssani, sanoen: tule, minä osoitan sinulle
morsiamen, Karitsan emännän. **10** Ja hän vei minun hengessä
suurelle ja korkialle vuorelle, ja osoitti minulle suuren kaupungin,
pyhän Jerusalemin, astuvan alas taivaasta Jumalalta, **11** Jolla
oli Jumalan kirkkaus; ja sen valkeus oli kaikkein kalleimman
kiven muotoinen, niinkuin kirkas jaspis. **12** Ja hänellä oli
suuri ja korkia muuri, jolla oli kaksitoistakymmentä porttia,
ja porteissa kaksitoistakymmentä enkeliä, ja nimet kirjoitetut,
jotka ovat kahdentoistakymmenen Israelin lasten sukukuntain
nimet: **13** Idässä kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia,
etelässä kolme porttia, lännessä kolme porttia. **14** Ja sen
kaupungin muurilla oli kaksitoistakymmentä perustusta, ja niissä

Karitsan kahdentoistakymmenen apostolin nimet. **15** Ja sillä,
joka minun kanssani puhui, oli kultainen ruoko, kaupunkia
mitataksensa ja hänen porttejansa ja muuriansa. **16** Ja kaupunki
on pantu nelikulmaiseksi, ja hänen pituutensa on niin suuri
kuin hänen leveytensä. Ja hän mittasi kaupungin ruovolla
kaksitoistakymmentä tuhatta vakomittaa; ja hänen pituutensa
ja leveytensä ja korkeutensa ovat yhtäläiset. **17** Ja mittasi
hänen muurinsa, sata ja neljäviidettäkymmentä kyynärää ihmisen
mitan jälkeen, joka enkelillä oli. **18** Ja muurin rakennus oli
jaspiksesta, ja itse kaupunki puhtaasta kullasta, puhtaan lasin
kaltainen. **19** Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaikkinaisilla
kalliilla kivillä kaunistetut: ensimäinen perustus oli jaspis, toinen
saphiri, kolmas kalkedoni, neljäs smaragdi, **20** Viides sardoniks,
kuudes sardius, seitsemäs krysoliti, kahdeksas berilli, yhdeksäs
topasis, kymmenes krysoprasi, yksitoistakymmenes hyakinti,
kaksitoistakymmenes ametysti. **21** Ja ne kaksitoistakymmentä
porttia olivat kaksitoistakymmentä päärlyä, ja kukin portti oli
yhdestä päärlystä; ja kaupungin kadut olivat puhdas kulta,
niinkuin lävitse paistavainen lasi. **22** Ja en minä hänessä templiä
nähnyt; sillä Herra kaikkivaltias Jumala on hänen templinsä, ja
Karitsa. **23** Ja ei se kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta hänessä
valistamaan; sillä Jumalan kirkkaus valistaa hänessä, ja hänen
valkeutensa on Karitsa. **24** Ja pakanat, jotka autuaaksi tulevat,
pitää hänen valkeudessansa vaeltaman, ja maan kuninkaat
tuovat kunniansa ja ylistyksensä siihen. **25** Ja ei sen portteja
suljeta päivillä; sillä ei siellä yötä pidä oleman. **26** Ja pakanain
ylistys ja kunnia tuodaan siihen. **27** Ja ei pidä häneen mitään
saastuttavaa tuleman sisälle, taikka sitä, mikä kauhistuksen

eli valheen saattaa; vaan ne, jotka Karitsan elämän kirjassa
kirjoitetut ovat.

22 Ja hän osoitti minulle puhtaan elämän veden virran, selkiän
niinkuin kristallin, vuotavan Jumalan ja Karitsan istuimesta. **2**
Keskellä hänen katuansa ja molemmilla puolilla virtaa seisoi
elämän puu, joka kantoi kaksitoistakymmeniset hedelmät, ja
antoi hedelmänsä kunakin kuukautena, ja puun lehdet pakanain
terveydeksi. **3** Ja ei kirousta pidä silleen ensinkään oleman;
vaan Jumalan ja Karitsan istuin pitää hänessä oleman, ja hänen
palveliansa pitää häntä palveleman, **4** Ja näkemän hänen
kasvonsa, ja hänen nimensä pitää heidän otsissansa oleman. **5**
Ja yötä ei pidä siellä oleman, eikä he tarvitse kynttilää taikka
auringon valkeutta; sillä Herra Jumala valaisee heitä: ja heidän
pitää hallitseman ijankaikkisesta ijankaikkiseen. **(aiōn g165)** **6** Ja
hän sanoi minulle: nämät sanat ovat vahvat ja totiset, ja Herra,
pyhäin prophetain Jumala, on enkelinsä lähettänyt osoittamaan
palvelioillensa niitä, mitkä pian tapahtuman pitää. **7** Katso,
minä tulen nopiasti. Autuas on se, joka kätkee tämän kirjan
prophetian sanat. **8** Ja minä Johannes olen se, joka näitä näin ja
kuulin. Ja kuin minä näitä kuulin ja näin, lankesin minä maahan
rukoilemaan enkelin jalkain eteen, joka minulle näitä osoitti.
9 Ja hän sanoi minulle: katso, ettes sitä tee; sillä minä olen
sinun kanssapalvelias, ja sinun veljeis prophetain ja niiden, jotka
tämän kirjan sanat kätkevät: kumarra ja rukoile Jumalaa. **10** Ja
hän sanoi minulle: älä tämän kirjan prophetian sanoja lukitse;
sillä aika on läsnä. **11** Joka paha on, se olkoon vielä paha, ja
joka saastainen on, se tulkoon vielä saastaiseksi; mutta joka
vanhurskas on, se tulkoon vielä hurskaaksi, ja joka pyhä on, se
tulkoon vielä pyhäksi. **12** Ja katso, minä tulen pian, ja minun

palkkani on minun kanssani, antamaan kullekin niinkuin hänen
työnsä on. **13** Minä olen A ja O, alku ja loppu, ensimäinen ja
viimeinen. **14** Autuaat ovat ne, jotka hänen käskynsä pitävät, että
heidän voimansa elämän puussa olis ja he porteista kaupunkiin
sisälle menisivät. **15** Mutta ulkona ovat koirat ja velhot, ja
huorintekiät ja murhaajat, ja epäjumalan palveliat, ja kaikki ne,
jotka valhetta rakastavat ja tekevät. **16** Minä Jesus lähetin
minun enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen
Davidin juuri ja suku, se kirkas kointahti. **17** Ja henki ja morsian
sanovat: tule. Ja joka kuulee, se sanokaan: tule. Joka janoo,
se tulkaan, ja joka tahtoo, se ottakaan elämän vettä lahjaksi.
18 Mutta minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan prophetian
sanoja kuuleva on: jos joku lisää näihin, niin Jumala on paneva
hänen päällensä ne vitsaukset, jotka tässä kirjassa kirjoitetut
ovat. **19** Ja jos joku tämän kirjan prophetian sanoista ottaa pois,
niin Jumala ottaa pois hänen osansa elämän kirjasta, ja pyhästä
kaupungista, ja niistä, mitkä tässä kirjassa kirjoitetut ovat. **20**
Se, joka näitä todistaa, sanoo: jaa, minä tulen pian: amen! Niin
tule, Herra Jesus! **21** Meidän Herran Jesuksen Kristuksen armo
olkoon teidän kaikkein kanssanne. Amen!

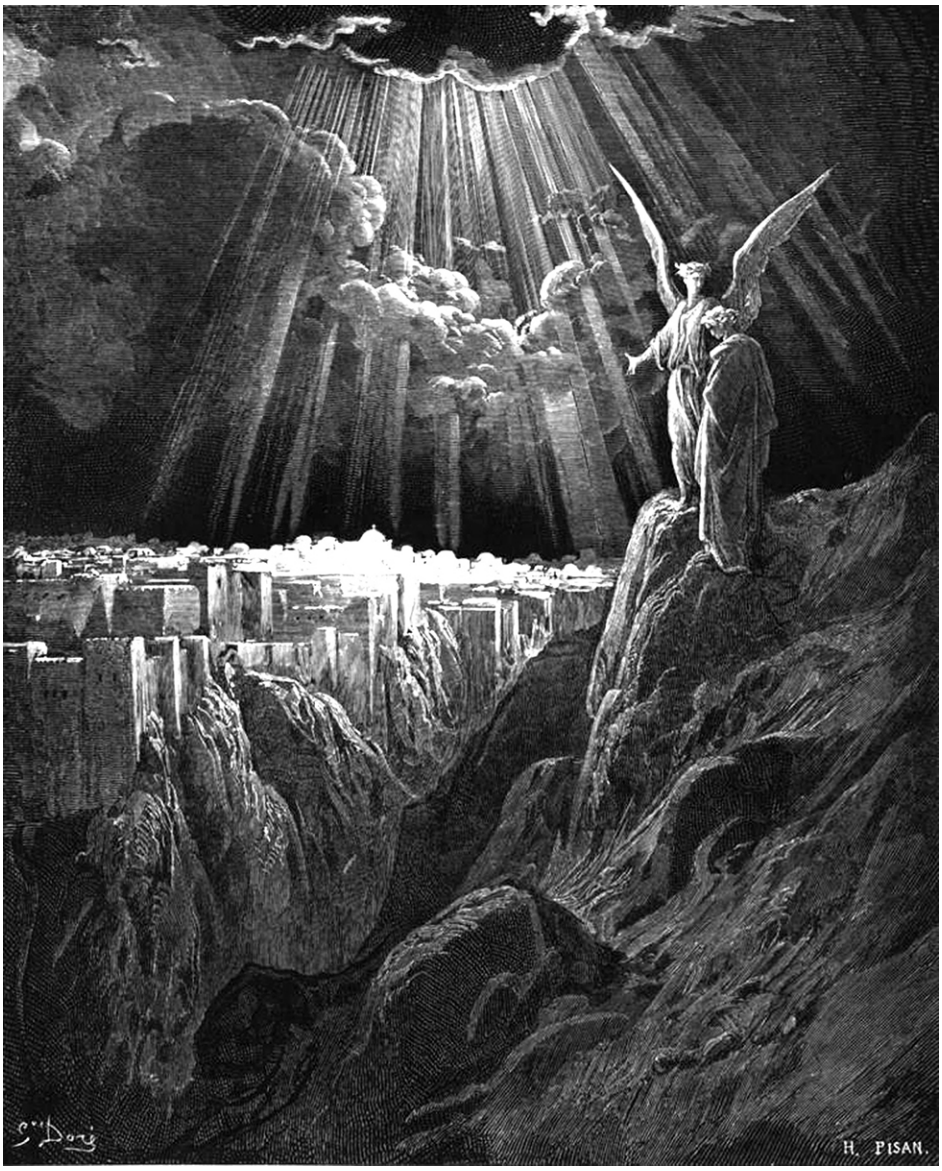

Ja minä Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, astuvan alas taivaasta, Jumalalta valmistetun, niinkuin morsiamen kaunistetun hänen miehellensä. Ja kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: katso Jumalan maja ihmisten seassa, ja hän on asuva heidän kanssansa, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja heidän Jumalansa.

Ilmestys 21:2-3

Lukijan Opas

Suomen Kieli at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Sanakirja

Suomen Kieli at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Sanakirja +

AionianBible.org/Bibles/Finnish---Finnish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luukkaan 8:31
Roomalaisille 10:7
Ilmestys 9:1
Ilmestys 9:2
Ilmestys 9:11
Ilmestys 11:7
Ilmestys 17:8
Ilmestys 20:1
Ilmestys 20:3

aïdios

Roomalaisille 1:20
Juudaksen 1:6

aiōn

Matteuksen 12:32
Matteuksen 13:22
Matteuksen 13:39
Matteuksen 13:40
Matteuksen 13:49
Matteuksen 21:19
Matteuksen 24:3
Matteuksen 28:20
Markuksen 3:29
Markuksen 4:19
Markuksen 10:30
Markuksen 11:14
Luukkaan 1:33
Luukkaan 1:55
Luukkaan 1:70
Luukkaan 16:8
Luukkaan 18:30
Luukkaan 20:34
Luukkaan 20:35
Johanneksen 4:14
Johanneksen 6:51
Johanneksen 6:58
Johanneksen 8:35
Johanneksen 8:51
Johanneksen 8:52
Johanneksen 9:32
Johanneksen 10:28
Johanneksen 11:26
Johanneksen 12:34
Johanneksen 13:8
Johanneksen 14:16
Teot 3:21
Teot 15:18
Roomalaisille 1:25
Roomalaisille 9:5
Roomalaisille 11:36
Roomalaisille 12:2
Roomalaisille 16:27
1 Korinttilaisille 1:20
1 Korinttilaisille 2:6
1 Korinttilaisille 2:7
1 Korinttilaisille 2:8
1 Korinttilaisille 3:18
1 Korinttilaisille 8:13
1 Korinttilaisille 10:11
2 Korinttilaisille 4:4
2 Korinttilaisille 9:9
2 Korinttilaisille 11:31
Galatalaisille 1:4
Galatalaisille 1:5
Efesolaisille 1:21
Efesolaisille 2:2
Efesolaisille 2:7
Efesolaisille 3:9
Efesolaisille 3:11
Efesolaisille 3:21
Efesolaisille 6:12
Filippiläisille 4:20
Kolossalaisille 1:26
1 Timoteukselle 1:17
1 Timoteukselle 6:17
2 Timoteukselle 4:10
2 Timoteukselle 4:18
Tituksille 2:12
Heprealaisille 1:2
Heprealaisille 1:8
Heprealaisille 5:6
Heprealaisille 6:5
Heprealaisille 6:20
Heprealaisille 7:17
Heprealaisille 7:21
Heprealaisille 7:24
Heprealaisille 7:28
Heprealaisille 9:26
Heprealaisille 11:3
Heprealaisille 13:8
Heprealaisille 13:21
1 Pietarin 1:23
1 Pietarin 1:25
1 Pietarin 4:11
1 Pietarin 5:11
2 Pietarin 3:18
1 Johanneksen 2:17
2 Johanneksen 1:2
Juudaksen 1:13
Juudaksen 1:25
Ilmestys 1:6
Ilmestys 1:18
Ilmestys 4:9
Ilmestys 4:10
Ilmestys 5:13
Ilmestys 7:12
Ilmestys 10:6
Ilmestys 11:15
Ilmestys 14:11
Ilmestys 15:7
Ilmestys 19:3
Ilmestys 20:10
Ilmestys 22:5

aiōnios

Matteuksen 18:8
Matteuksen 19:16
Matteuksen 19:29
Matteuksen 25:41
Matteuksen 25:46
Markuksen 3:29
Markuksen 10:17
Markuksen 10:30
Luukkaan 10:25
Luukkaan 16:9
Luukkaan 18:18
Luukkaan 18:30
Johanneksen 3:15
Johanneksen 3:16
Johanneksen 3:36
Johanneksen 4:14
Johanneksen 4:36
Johanneksen 5:24
Johanneksen 5:39
Johanneksen 6:27
Johanneksen 6:40
Johanneksen 6:47
Johanneksen 6:54
Johanneksen 6:68

Johanneksen 10:28
Johanneksen 12:25
Johanneksen 12:50
Johanneksen 17:2
Johanneksen 17:3
Teot 13:46
Teot 13:48
Roomalaisille 2:7
Roomalaisille 5:21
Roomalaisille 6:22
Roomalaisille 6:23
Roomalaisille 16:25
Roomalaisille 16:26
2 Korinttilaisille 4:17
2 Korinttilaisille 4:18
2 Korinttilaisille 5:1
Galatalaisille 6:8
2 Tessalonikalaisille 1:9
2 Tessalonikalaisille 2:16
1 Timoteukselle 1:16
1 Timoteukselle 6:12
1 Timoteukselle 6:16
2 Timoteukselle 1:9
2 Timoteukselle 2:10
Tituksellе 1:2
Tituksellе 3:7
Filemonille 1:15
Heprealaisille 5:9
Heprealaisille 6:2
Heprealaisille 9:12
Heprealaisille 9:14
Heprealaisille 9:15
Heprealaisille 13:20
1 Pietarin 5:10
2 Pietarin 1:11
1 Johanneksen 1:2
1 Johanneksen 2:25
1 Johanneksen 3:15
1 Johanneksen 5:11
1 Johanneksen 5:13
1 Johanneksen 5:20
Juudaksen 1:7
Juudaksen 1:21
Ilmestys 14:6

eleēsē

Roomalaisille 11:32

Geenna

Matteuksen 5:22
Matteuksen 5:29
Matteuksen 5:30
Matteuksen 10:28
Matteuksen 18:9
Matteuksen 23:15
Matteuksen 23:33
Markuksen 9:43
Markuksen 9:45
Markuksen 9:47
Luukkaan 12:5
Jaakobin 3:6

Hadēs

Matteuksen 11:23
Matteuksen 16:18
Luukkaan 10:15
Luukkaan 16:23
Teot 2:27
Teot 2:31
1 Korinttilaisille 15:55
Ilmestys 1:18
Ilmestys 6:8
Ilmestys 20:13
Ilmestys 20:14

Limnē Pyr

Ilmestys 19:20
Ilmestys 20:10
Ilmestys 20:14
Ilmestys 20:15
Ilmestys 21:8

Sheol

1 Mooseksen 37:35
1 Mooseksen 42:38
1 Mooseksen 44:29
1 Mooseksen 44:31
4 Mooseksen 16:30
4 Mooseksen 16:33
5 Mooseksen 32:22
1 Samuelin 2:6
2 Samuelin 22:6
1 Kuninkaiden 2:6
1 Kuninkaiden 2:9
Jobin 7:9
Jobin 11:8
Jobin 14:13
Jobin 17:13
Jobin 17:16
Jobin 21:13
Jobin 24:19
Jobin 26:6
Psalmien 6:5
Psalmien 9:17
Psalmien 16:10
Psalmien 18:5
Psalmien 30:3
Psalmien 31:17
Psalmien 49:14
Psalmien 49:15
Psalmien 55:15
Psalmien 86:13
Psalmien 88:3
Psalmien 89:48
Psalmien 116:3
Psalmien 139:8
Psalmien 141:7
Sananlaskujen 1:12
Sananlaskujen 5:5
Sananlaskujen 7:27
Sananlaskujen 9:18
Sananlaskujen 15:11
Sananlaskujen 15:24
Sananlaskujen 23:14
Sananlaskujen 27:20
Sananlaskujen 30:16
Saarnaajan 9:10
Laulujen laulu 8:6
Jesajan 5:14
Jesajan 7:11
Jesajan 14:9
Jesajan 14:11
Jesajan 14:15
Jesajan 28:15
Jesajan 28:18
Jesajan 38:10
Jesajan 38:18
Jesajan 57:9
Hesekielin 31:15
Hesekielin 31:16
Hesekielin 31:17
Hesekielin 32:21
Hesekielin 32:27
Hoosean 13:14
Aamoksen 9:2
Joonan 2:2
Habakukin 2:5

Tartaroō

2 Pietarin 2:4

Questioned

2 Pietarin 2:17

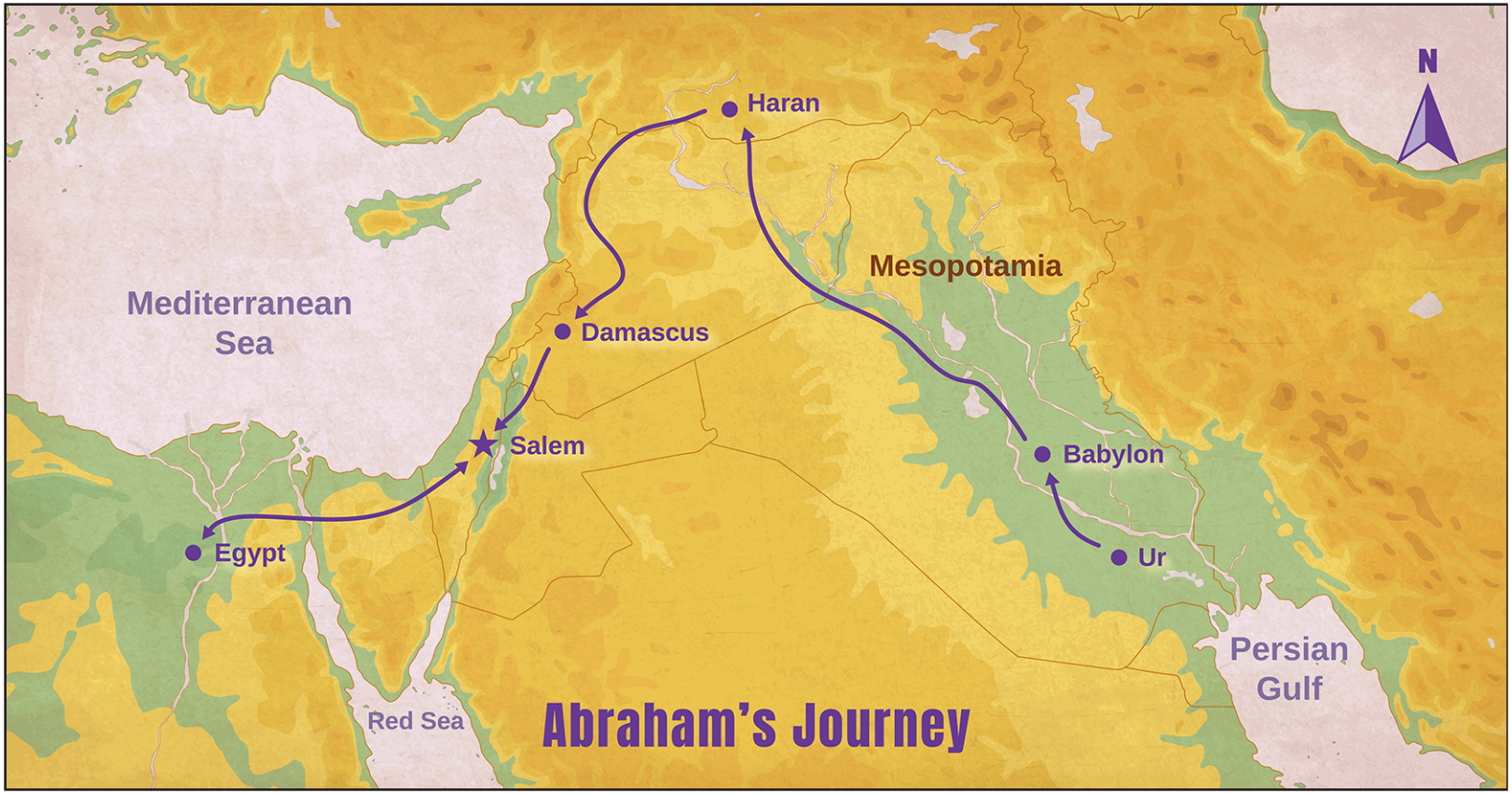

Uskon kautta tuli Abraham kuuliaiseksi, kuin hän kutsuttiin menemään siihen maahan, jonka hän oli perivä, ja hän meni eikä tietänyt kuhunka hän tuleva oli. - Heprealaisille 11:8

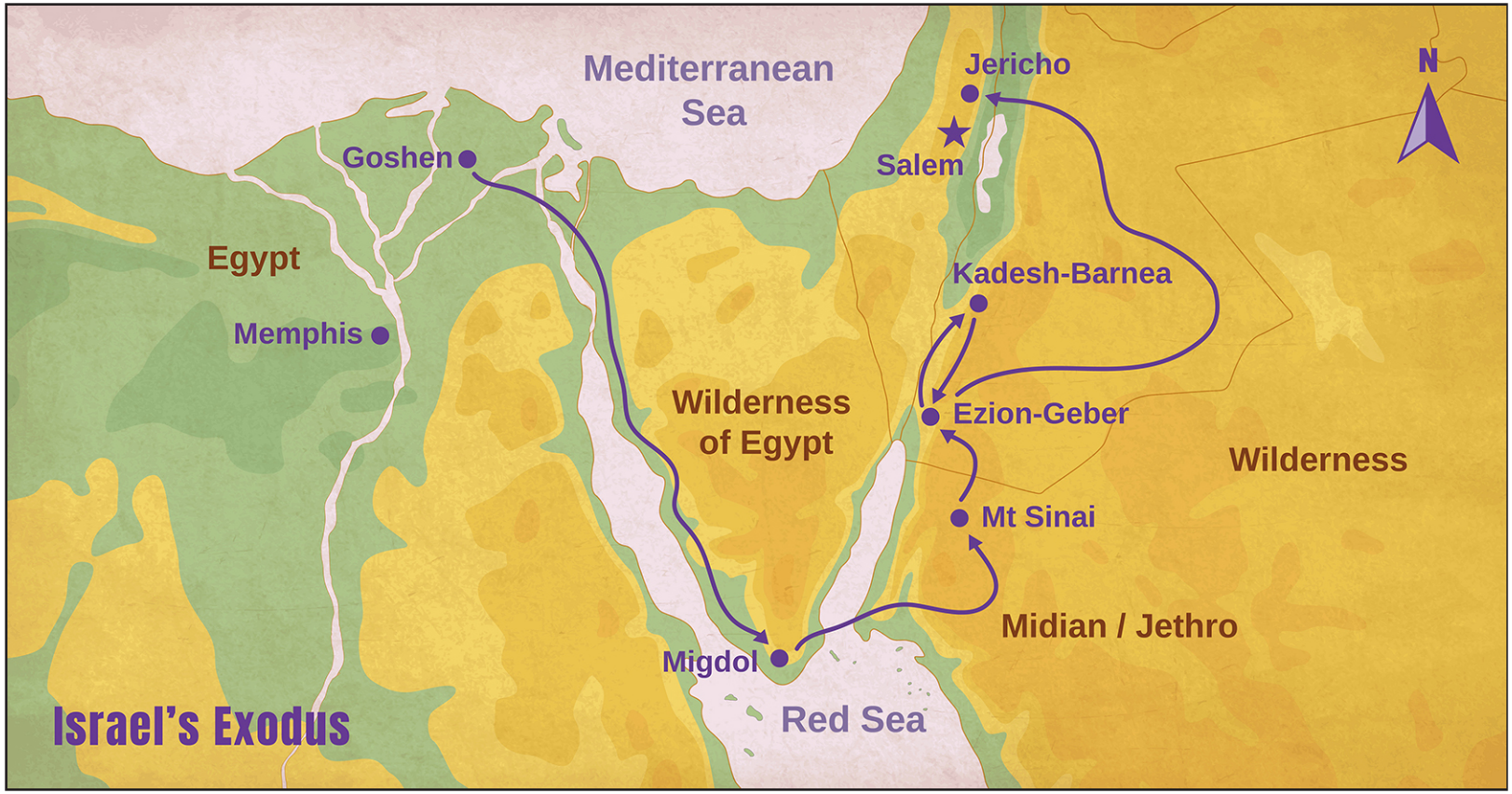

Ja tapahtui, koska Pharao oli päästänyt kansan, niin ei Jumala johdattanut heitä tietä Philistealaisten maan lävitse, joka tärkin oli; sillä Jumala sanoi, ettei kansa joskus katuisi, koska he näkisivät sodan heitänsä vastaan, ja palajaisi Egyptiin. - 2 Mooseksen 13:17

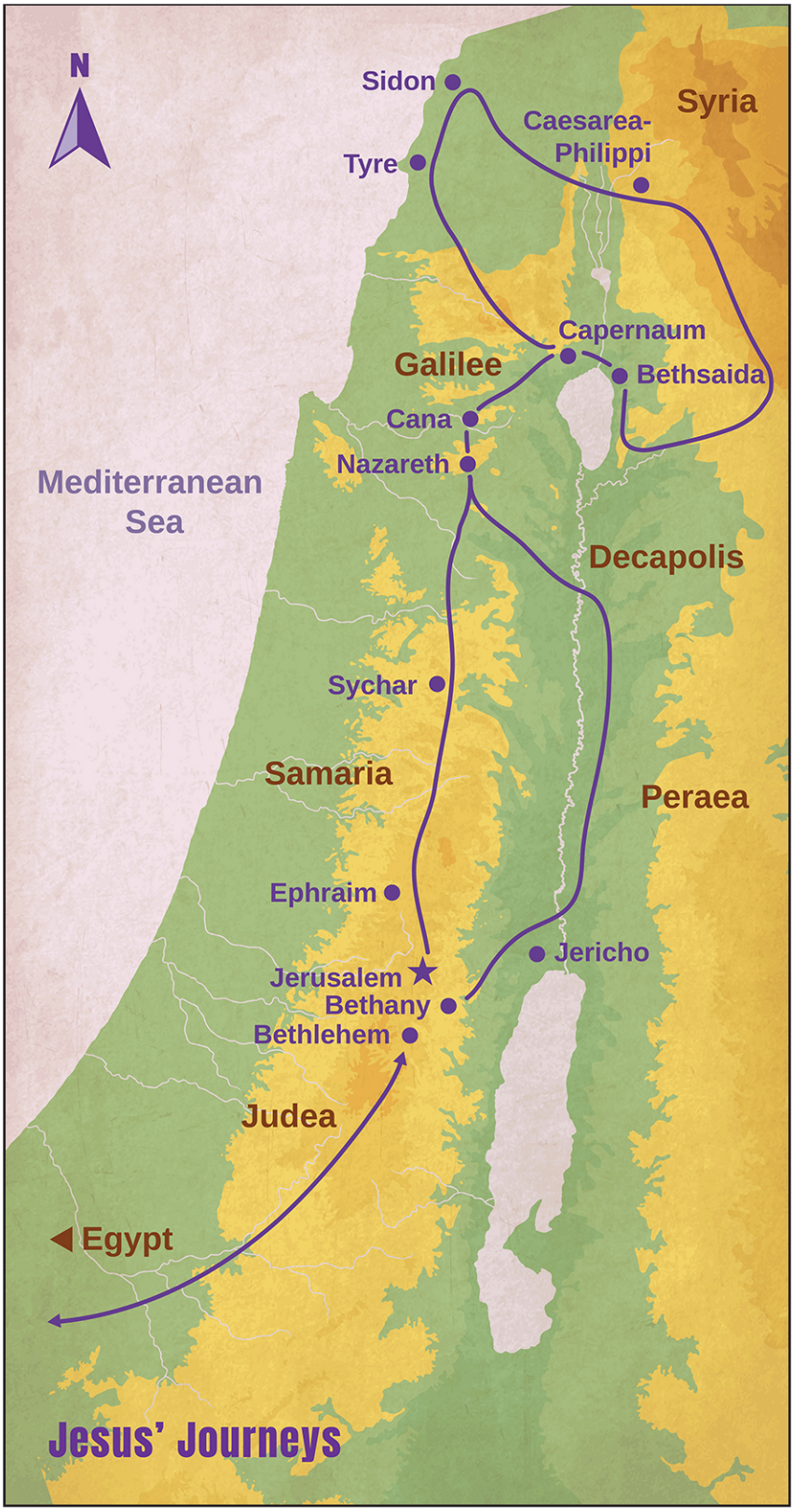

Sillä ei myös Ihmisen Poika ole tullut, että häntä palveltaisiin, mutta palvelemaan ja antamaan henkensä lunastuksen hinnaksi monen edestä. - Markuksen 10:45

Paavali, Jesuksen Kristuksen palvelia, kutsuttu apostoliksi, eroitettu Jumalan evankeliumiin, - Roomalaisille 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Kohtalo

Suomen Kieli at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

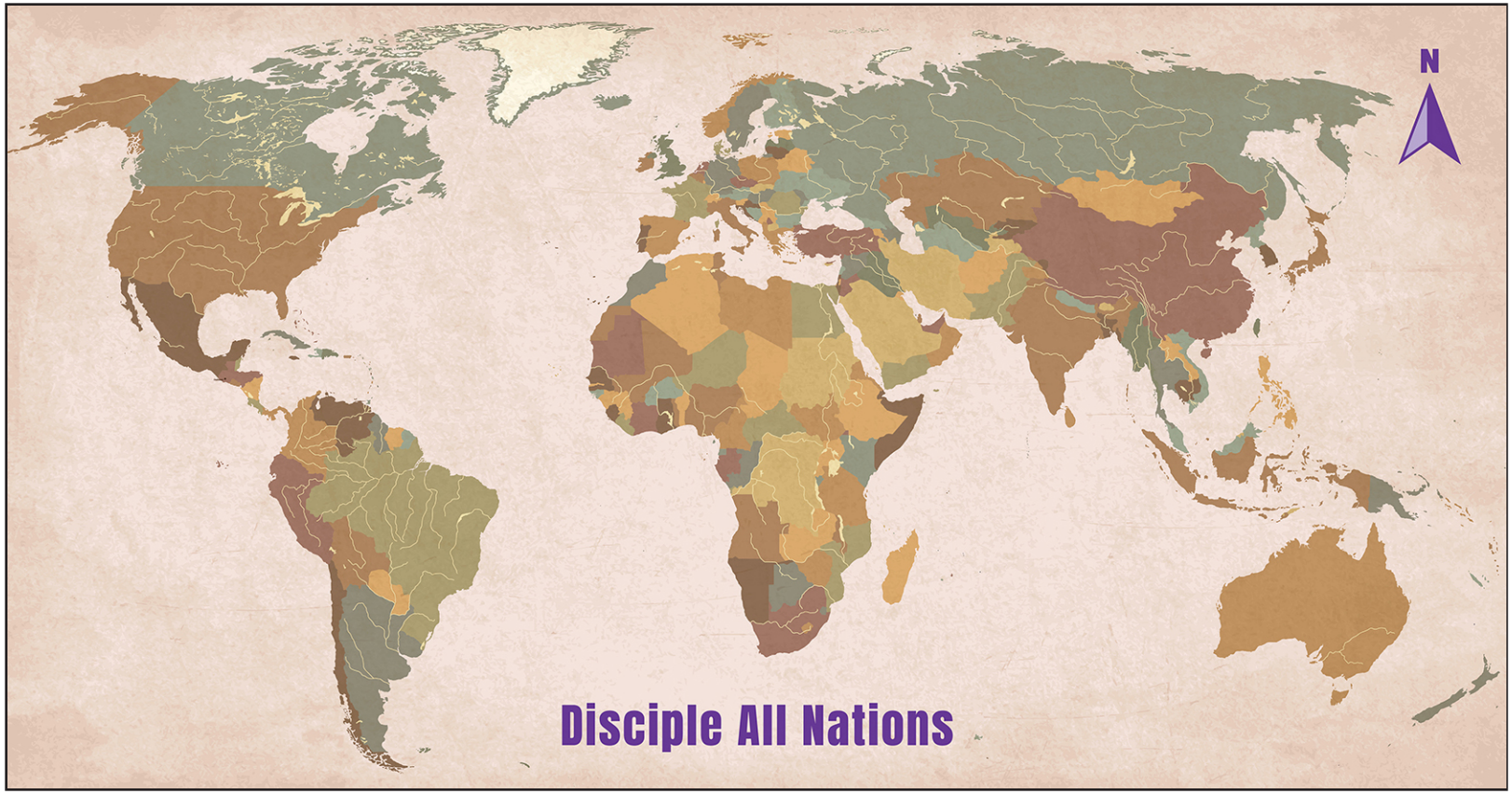

Menkäät siis ja opettakaat kaikkea kansaa, ja kastakaat heitä nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen, - Matteuksen 28:19